

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

தொகுதி பன்னிரண்டு

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்

Digitized by the Internet Archive
in 2022 with funding from
University of Toronto Scarborough Library

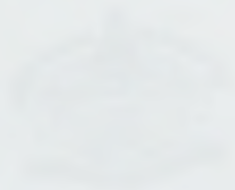

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

சென்னை

1950

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

சென்னை

1950

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

தொகுதி பன்னிரண்டு

(பண்டரிபுரம் - பேரரசுக் கொள்கை)

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்

ISBN : 81-7090-194-4

வ்யகிஞ்சுநக ந்யகிஞ்சுநக

இணர்ணைப்ப கிஞ்சுநக

(கணர்ணைப்ப கிஞ்சுநக - கிஞ்சுநக)

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு 53 - 12 ⁴ ✓

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2023 ஆகத்து - ஆவணி 1992

துறை : களஞ்சிய மையம்
நூல் : வாழ்வியற் களஞ்சியம்
பதிப்பு : முதற் பதிப்பு , மறுபதிப்பு 2009
விலை : உரு.800/-
அச்சுப் பதிவம் : கே. பி. டி. இண்டஸ்ட்ரி
அண்ணாமலை நகர்
அச்சு : நடராஜ் ஆர்ட்ஸ் கிராப்ட்ஸ்,
சிவகாசி.

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

வேந்தர்

மேதகு பீஷ்ம நாராயண் சிங்
ஆளுநர், தமிழ்நாடு

புரவலர்

மாண்புமிகு
டாக்டர் (செல்வி) ஜெ. ஜெயலலிதா
முதலமைச்சர், தமிழ்நாடு

இணைவேந்தர்

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்
கல்வி அமைச்சர், தமிழ்நாடு

துணைவேந்தர்

பேரா. முனைவர் சி. பாலசுப்பிரமணியன்

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்

பேரா. முனைவர் அ.மா. பரிமணம்

பொறுப்பாசிரியர்

திரு சா. உதயசூரியன்

பதிப்புக் குழு

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்:

பேரா. டாக்டர் அ.மா. பரிமணம், எம்.ஏ.,எம்.லிட்.,பி.எச்.டி.

மொழி, மொழியியல், தத்துவம்

பதிப்பாசிரியர்:

பேராசிரியர் தெ. பாலசுப்பிரமணியன், பி.ஏ., (ஆனர்சு),

எம்.ஏ.,எம்.ஏ., (விசுகாட்சின்), (எப்.ஐ.எச்.)

(5.8.86) — வரலாறு, அகழாய்வு

செய்தி திரட்டுவோர்:

1. திரு சீ. பக்தவச்சலு,எம்.ஏ.,எம்.டி. (4.2.85) — மானிடவியல், கல்வியியல், சமூகவியல்
2. திரு சா. உதயசூரியன், எம்.ஏ.,எம்.பில். — மொழி, மொழியியல், (25.11.87) தத்துவம்
3. திரு புலவர் சி. அரசப்பனார் (21.9.88)
4. திரு க. அம்பிகாபதி, எம்.ஏ., (16.11.88)

மொழி வல்லுநர்

திரு உ. பழநி, எம்.ஏ., பி.ஓ.எல். (1.10.84)

நன்றியுரை

பன்னிரண்டாம் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள
ஒளிப்படங்களுக்குப் பயன்பட்ட நூல்கள்

Encyclopaedia Britannica, Encyclopaedia Americana, Compton's Encyclopaedia, The Illustrated Encyclopaedia of Mankind, The Art of India By C. Sivarama Murthi, Archaeological Remains, Monuments and Museums- Parts I & II., Larousse Encyclopaedia of Archaeology, The World Book Encyclopaedia, Anthropology by Victor Barnouw, Physical Anthropology by Philip L. Stein and Bruce M. Rowe, Physical Anthropology by Gabriel W. Lasker, Sociology by Elbrt W. Stewart, Sociology by David Popenoe, Social Problems by Frank Scarpitti.

ஒளிப்படங்கள் வழங்கிய தனியார் மற்றும் பொது
நிறுவனங்கள்

அரசு அருங்காட்சியகம், சென்னை; பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோயம்புத்தூர்; கு. முருகேசன், தஞ்சாவூர்; பா. இராசமோகன், சென்னை; ப. சவகர், சென்னை.

மேலே கண்ட நூல்களின் உரிமையாளர்களுக்கும் தனிப்பட்ட பெருமக்களுக்கும் பொது நிறுவனங்களுக்கும் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வாழ்வியற் களஞ்சிய மையத்தின் சார்பில் எனது உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முந்திய தொகுதிகளைப் போன்றே இத்தொகுதியும் சிறப்பாக அமைவதற்கு ஆலோசனைகள் வழங்கிய மதிப்பிற்குரிய துணைவேந்தர் முனைவர். சி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களுக்கு எனது உளமார்ந்த நன்றி உரியது. அயராது உழைத்து வரும் வாழ்வியற் களஞ்சிய அனைத்துப் பணியாளர்களுக்கும் களஞ்சியச் செயற்பாட்டிற்குத் துணைநிற்கும் பதிவாளர் முனைவர் இராம. முத்தையன் அவர்களுக்கும் பொறுப்புடன் விரைவாக அச்சப் பதிவம் உதவிய அண்ணாமலைநகர் கே.பி.டி. அச்சக உரிமையாளர் திரு. சேரன் அவர்களுக்கும் அழகிய முறையில் வெளியிட்டுதவிய தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக அச்சகத்தார்க்கும் ஓவியர் திரு. இரெ. அன்பரசன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி. இதுகாறும் வாழ்வியற் களஞ்சியப்பணி விரைவிற்குக் காரணமாக விளங்கிய முன்னாள் முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர் பேரா. டாக்டர் நா. பாலுசாமி அவர்களுக்கு என்உள்ளம் கனிந்த நன்றி.

தஞ்சாவூர்,
நாள்: 20_03_92

அ.மா. பரிமணம்
முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்

பன்னிரண்டாம் தொகுதி - கட்டுரையாளர்

அ.கோ.

டாக்டர் அ. கோபிநாத், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
முதுகலை & தமிழாய்வுத் துறை
பிசப் ஈபர் கல்லூரி
திருச்சி.

அ.ச.

திரு அ. சந்திரசேகரன், எம்.ஏ.,
அஞ்சல்வழிக் கல்வித்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

அ.சி.

டாக்டர் அ. சிவசங்கரன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
வரலாற்றுப் பேராசிரியர்
திரு.வி.க. கலைக் கல்லூரி
திருவாரூர்.

அ.சு.

டாக்டர் அ. சுப்பையன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
வரலாற்றுத் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

அ.ப.

திரு அ. பன்னீர் செல்வம், பி.எஸ்ஸி., பி.எல்.
வழக்கறிஞர்
சென்னை உயர்நீதிமன்றம்
சென்னை.

அ.பா.

டாக்டர் அ. பாண்டிரங்கன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
தமிழ்த் துறை
புதுவை மையப் பல்கலைக்கழகம்
காரைக்கால்.

அ.மா.ப.

டாக்டர் அ.மா. பரிமணம், எம்.ஏ., எம்.லிட்., பிஎச்.டி.
20, கிருட்டிணன் கோயில் 3-ஆம் தெரு
மானம்புச்சாவடி
தஞ்சாவூர்.

அ.மு.ப.

பேரா.அ.மு. பரமசிவானந்தம், எம்.ஏ., எம்.லிட்.

29, அய்யாவு தெரு
செனாய் நகர்
சென்னை.

அர.கோ.

திரு அர. கோபாலகிருட்டிணன், பி.காம்.
துணைவேந்தரின் தனிச் செயலர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

அ.வி.

டாக்டர் அ. விசுவநாதன், எம்.ஏ., எம்.லிட்., பிஎச்.டி.
8 - ஆம் தெரு
சுப்பிரமணியபுரம்
காரைக்குடி.

ஆ.க.

திரு ஆ. கணேசன், எம்.ஏ., எம்.எட்., பி.ஜி.எல்.
தமிழாசிரியர்
நாச்சிமுத்துப் பாலிடெக்னிக்
பொள்ளாச்சி.

ஆ.கா.

டாக்டர் ஆ. கார்த்திகேயன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர்
அயல்நாட்டுக் கல்வித்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

ஆ.ச.

பேரா. ஆ. சந்திரசேகரன், எம்.ஏ., எம்.பில்.
'சொர்ணம்'
டி 69 - ஏ, 7வது அவென்யூ
பெசண்ட் நகர்
சென்னை.

ஆ.சே.

திரு ஆ. சேவியர் ராஜ், எம்.ஏ.
ஆய்வாளர்
மானிடவியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

ஆர்.சு.

பேரா. ஆர். சுப்பக குமாரவேல், எம்.ஏ., எம்.எட்.
துணைப் பேராசிரியர்

கல்வியியல் துறை
ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணா மிஷன்
வித்யாலயா கல்வியியல் கல்லூரி
கோயம்புத்தூர்.

ஆர்.கி.

பேரா. ஆர். கிருஷ்ணமூர்த்தி, எம்.ஏ.
டி-34, திருநகர்
மதுரை.

ஆர்.ந.

டாக்டர் ஆர். நரசிம்மன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
வணிகவியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

ஆர்.ம.

பேரா. ஆர். மணியன், எம்.ஏ., பி.டி.
தமிழ் விரிவுரையாளர்
தியாகராசர் கல்லூரி
மதுரை.

ஆறு. இரா.

டாக்டர் ஆறு. இராமநாதன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர்
நாட்டுப்புறவியல் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

இ.உ.

திரு இளங்கோ உதயணன், எம்.ஏ., எம்.எட்., எம்.பில்.
நகராட்சி ஆண்கள் மேனிலைப் பள்ளி
ஆர்.எஸ். புரம்
கோயம்புத்தூர்.

இ.ம.

டாக்டர் இந்திரா மனுவேல், எம்.ஏ., எம்.எட்.,
பிஎச்.டி.

தமிழாய்வுத் துறை
பிசப் ஈபர் கல்லூரி
திருச்சி.

இர.அ.

பேரா. இர. அன்பழகன், எம்.காம்., எம்.பில்.
விரிவுரையாளர்
வணிகவியல் துறை
அஞ்சல்வழிக் கல்வித் துறை

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

இர.நட.

டாக்டர் இர. நடராசா, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
பிரெஞ்சுப் பேராசிரியர்
ஒளவையார் மகளிர் கல்லூரி
காரைக்கால்.

இரா.அ.

பேரா. இரா. அண்ணாமலை, எம்.ஏ.
ஏ - 54, அண்ணா நகர் சிழக்கு
சென்னை.

இரா.இ.

புலவர் இரா. இளங்குமரன்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
அழகர் கோயில் சாலை
மதுரை.

இரா.இரா.

திரு இரா. இராசேந்திரன், எம்.ஏ.
துணைப் பேராசிரியர்
மாநிலக் கல்லூரி
சென்னை.

இரா.இராம.

திரு இரா. இராமமூர்த்தி, எம்.ஏ.
பொன்பற்றி
நெடுங்காடு.

இரா.கி.

திரு இரா. கிருட்டிணமூர்த்தி, எம்.ஏ.
வரலாற்றுத் துறை
அ.வீ.வா. நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சாவூர்.

இரா.கு.

டாக்டர் இரா. குமரவேல், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
பச்சையப்பன் கல்லூரி
சென்னை.

இரா.குரு.

திரு இரா. குருநாதன், எம்.ஏ., எம்.பில்.
துணைப்பேராசிரியர்

சுந்தை உமாமகேசுவரனார் கலைக் கல்லூரி
தஞ்சாவூர்.

இரா.கோ.

டாக்டர் இரா. கோலப்பப்பிள்ளை, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
ஶிறப்பாய்வாளர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத் தத்துவ மையம்
காஞ்சிபுரம்.

இரா.ச.

திரு அம்பை, இரா. சங்கரன்,
பெருஞ்சொல் அகராதித்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

இரா.சா.

டாக்டர் இரா. சாரங்கபாணி, எம்.ஏ.,எம்.லிட்.,
பிஎச்.டி.

330. குறள் தில்லம்
மாரியப்பா நகர்
அண்ணாமலைநகர்.

இரா. செ.

டாக்டர் இரா. செயபால், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
அ.வீ.வா.நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சாவூர்.

இரா.ந.

திருமதி இராஜேஸ்வரி நடராசன், எம்.ஏ.
பாஸ்கர நிலையம்
31, 7வது குறுக்குத் தெரு
சாஸ்திரி நகர்
சென்னை.

இராம.கு.

டாக்டர் இராம. குருநாதன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்த் துறை
பச்சையப்பன் கல்லூரி
சென்னை.

இராம.வே.

பேரா. இராம. வேலாயுதம், எம்.ஏ.
வரலாற்றுப் பேராசிரியர்
மன்னர் கல்லூரி
புதுக்கோட்டை.

இரா.வி.கோ.

திரு இரா. விவேகானந்த கோபால், எம்.ஏ.,எம்.பில்.

அரிய கையெழுத்துச் சுவடித் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

எச்.எம்.அ.

திரு எச்.எம். அபுல்கலாம், எம்.எ., பி.எல்.
வழக்கறிஞர்
எல்-28/3, 26வது குறுக்குத் தெரு
பெசண்ட் நகர்
சென்னை.

எசு.பா.

பேரா.எசு. பாபு, எம்.ஏ.,எம்.பில்,
முதுகலை வரலாற்றுத் துறை
அறிஞர் அண்ணா அரசினர் கலைக் கல்லூரி
செய்யாறு
வட ஆர்க்காடு.

எம்.அ.

டாக்டர் எம். அமிர்தவர்கிணி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.,
வரலாற்றுத் துறை
சீதாலெட்சுமி இராமசாமி கல்லூரி
திருச்சி.

எம்.எஸ்.கோ.

டாக்டர் எம்.எஸ். கோவிந்தசாமி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
வரலாற்றுப் பேராசிரியர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

எம்.எஸ்.வே.

பேரா.எம்.எஸ். வேம்பு, எம்.காம்,
உதவிப் பேராசிரியர்
வணிகவியல் துறை
மாநிலக் கல்லூரி
சென்னை.

எம்.சீ.

திரு எம். சீராளன், பி.ஏ.,பி.எல்.ஐ.எஸ்.,
நூலகர்
சரசுவதி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்.

எம்.சு.

டாக்டர் எம். சுசீலா, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.,
விரிவுரையாளர், மொழியியல் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

எம்.பி.சு.

திரு எம்.பி. சுப்பிரமணியன், எம்.ஏ.
18, விநாயகர் தெரு
அபிராமபுரம்
சென்னை.

எல்.ஜெ.

டாக்டர் எல்.ஜெயசேகர், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
சமூகவியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

என்.எஸ்.பா.

டாக்டர் என்.எஸ். பாலசுப்பிரமணியன், எம்.ஏ.,
பிஎச்.டி.

186, முனிச்சாலை
மதுரை.

என்.எஸ்.மு.

திரு என்.எஸ்.முத்துமலைச்சாமி, பி.ஏ., பி.எல்.
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்
தமிழ்ச் சங்கம் சாலை
மதுரை.

என்.மு.

பேரா.என்.முத்தையா, எம்.ஏ., எம்.எட்.
ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணா கல்வியியல் கல்லூரி
கோயம்புத்தூர்.

என்.வி.சு.

திருமதி என்.வி. சுபத்ரா, எம்.ஏ.
துணைப் பேராசிரியர்
வரலாற்றுத் துறை
இராணி மேரிக் கல்லூரி
சென்னை.

என்.ஜெ.

திரு என். ஜெயபாலன், எம்.ஏ.
வரலாற்றுத் துறை
அரசு கலைக் கல்லூரி
கரூர்.

எஸ்.ஆ.

டாக்டர் எஸ்.ஆரோக்கியநாதன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
புதுவை மையப் பல்கலைக்கழகம்
பாண்டிச்சேரி.

எஸ்.கி.

திரு எஸ். கிருட்டிணசாமி ஐயங்கார், எம்.ஏ., பி.எல்.
'சுதர்சனம்'
புத்தூர் அக்ரகாரம்
திருச்சி.

எஸ்.கே.இரா.

திரு எஸ்.கே.இராமராஜன்
பதிப்பாசிரியர்
பெருஞ் சொல்லகராதித் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

எஸ்.சு.

டாக்டர் எஸ்.சுவாமிநாதப் பிள்ளை, எம்.ஏ., எம்.
எட்., பிஎச்.டி.

டி-21, டிடிடிஐ குடியிருப்பு
கோட்டுர்
சென்னை.

எஸ்.ந.

திரு எஸ்.நடனராஜன், எம்.ஏ.
121, உஸ்மான் சாலை
நியாகராய நகர்
சென்னை.

எஸ்.பி.சு.

டாக்டர் எஸ்.பி.சுபாரத்தினம், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
சைவ சித்தாந்தத் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

எஸ்.மோ.

டாக்டர் எஸ்.மோகன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
கல்வியியல் துறை
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
காரைக்குடி.

எஸ்.ஜெ.

டாக்டர் எஸ்.ஜெகதீசன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
2, பொன்மேனி நாராயணன் தெரு
எஸ்.எஸ்.காலனி
மதுரை.

ஏ.ஆ.

டாக்டர் ஏ.ஆதித்தன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
பல்கலை நகர்
மதுரை.

க.ஆ.

பேரா.க.ஆறுமுகம்,எம்.ஏ.,எம்.பில்.
தமிழ்த் துறைத் தலைவர்
சிக்கண்ணா அரசினர் கலைக் கல்லூரி
திருப்பூர்.

க.இ.

டாக்டர் க.இளமதி,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
புதுவை மையப் பல்கலைக்கழகம்
பாண்டிச்சேரி.

க.ந.

டாக்டர் க.நரசிம்மன்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
துணைப் பேராசிரியர்
கந்தசாமி நாயுடு ஆடவர் கல்லூரி
சென்னை.

க.பா.

திரு க.பாபு,எம்.ஏ.,எம்.பில்.
அறிவியல் உதவியாளர்
சட்டம் சார்ந்த மருத்துவவியல்துறை
சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி
சென்னை.

க.பால.

டாக்டர் க.பாலசுப்பிரமணியன்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
மொழியியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

க.பூ.

திரு க.பூரணச்சந்திரன்,எம்.ஏ.,
தமிழ் விரிவுரையாளர்
பிசப் ஈபர் கல்லூரி
திருச்சி.

க.பூ.கீ.

திரு க.பூ.சீனிவாசன்,எம்.ஏ.
வரலாற்றுத் துணைப் பேராசிரியர்
அரசு கலைக் கல்லூரி
முசிறி.

க.ம.

புலவர் க.மருதமுத்து

புதுக்கோட்டை கிராமம்
திருமழபாடி அஞ்சல்
திருச்சி மாவட்டம்.

க.மு.

டாக்டர் க.முருகையன்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
மொழியியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

கா.தி.இ.

திருமதி கா.தி.இந்தும்தி, எம்.ஏ.,எம்.பில்.
வே.காளியாபுரம் அஞ்சல்
பொள்ளாச்சி.

கி.அ.

டாக்டர் கி.அரங்கன்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
மொழியியல் துறைத் தலைவர்
தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

கி.க.

டாக்டர் கி.கருணாகரன்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
மொழியியல் துறைத் தலைவர்
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர்.

கி.வே.

டாக்டர் கி.வேங்கடசுப்பிரமணியம், எம்.ஏ.,பி.எல்.,
பி.டி.,பிஎச்.,டி.

துணைவேந்தர்
புதுவை மையப் பல்கலைக்கழகம்
பாண்டிச்சேரி.

கீ.சீ.இரா.

திரு கீ.சீ.இராமசாமி,எம்.ஏ.,
வரலாற்றுத் துறை,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

கு.சு.

டாக்டர் கு.சுந்தரமூர்த்தி,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
45,பர்மாபுரம் சாலை
மயிலாடுதுறை.

கு.தி.

டாக்டர் கு.திருமேனி,எம்.ஏ.,பி.ஓ.எல்.,பிஎச்.டி.
14, வீரேசுவரம்

ஸ்ரீரங்கம்
திருச்சி.

கு.மு.

டாக்டர் கு.முருகேசன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
நாடகத்துறை விரிவுரையாளர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

கே.ஆ.

டாக்டர் கே.ஆதிநாராயணா, எம்.ஏ., எம்.எட்.,
பிஎச்.டி.

இலட்சுமி கல்வியியல் கல்லூரி
காந்தி கிராமம்
காயிதே மில்லத் மாவட்டம்.

கே.என்.இரா.

டாக்டர் கே.என்.இராமானுசம், எம்.காம்., பிஎச்.டி.
93, மாரியப்பா நகர்
அண்ணாமலைநகர்.

கே.என்.ச.

திரு கே.என்.சண்முகம், எம்.ஏ.,
துணைப் பேராசிரியர்
வரலாற்றுத் துறை
அ.வீ.வா.நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சாவூர்.

கே.கி.

திரு கே.கிருஷ்ணமூர்த்தி, எம்.ஏ.
மனை எண். 1292, 27-ஆம் தெரு
அண்ணா நகர் மேற்கு
சென்னை.

கே.சே.

டாக்டர் கே.சேஷாத் திரி, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
வரலாற்றுத் துறை
தொலைதூரக் கல்வி நிறுவனம்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

கே.து.

திரு கே.துரைராஜ், பி.எஸ்ஸி., பி.டி.
56, வேலாயுதம் காலனி
சாலி கிராமம்
சென்னை.

கே.ந.

பேரா.கே.நசருதீன், எம்.ஏ.
வரலாற்றுத் துணைப் பேராசிரியர்
கா.மு.கல்லூரி
அதிராம்பட்டினம்
தஞ்சாவூர்.

கே.நி.

டாக்டர் கே.நிர்மலானந்த ரெட்டி, எம்.எஸ்ஸி.,
பிஎச்.டி.

மலையின மக்கள் ஆய்வு மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
உதகமண்டலம்.

கே.மு.

பேரா.கே.முருகேசன், எம்.ஏ.
வரலாற்றுப் பேராசிரியர்
அரசு கலைக் கல்லூரி
செங்கற்பட்டு.

கே.வி.அ.

திரு கே.வி. அனந்த கிருஷ்ணன், எம்.ஏ.
149, வடக்கு உஸ்மான் சாலை
தியாகராய நகர்
சென்னை.

கே.வி.இரா.

பேரா.கே.வி.இராமன், எம்.ஏ.
துறைத் தலைவர்
தொல் வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

கே.வி.தா.

டாக்டர் கே.வி.தாட்சாயினி, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
காயிதே மில்லத் மகளிர் கலைக் கல்லூரி
சென்னை.

கே.ஜி.கி.

திரு கே.ஜி.கிருஷ்ணன், எம்.ஏ.
711, வைஜயந்தி
16, முதன்மைச் சாலை
சரசுவதிபுரம்
மைசூர்.

கோ.இரா.

திரு கோ.இராமகிருஷ்ணன், எம்.ஏ.

வரலாற்றுப் பேராசிரியர்
மன்னர் கல்லூரி
புதுக்கோட்டை.

கோ.ச.

டாக்டர் கோ.சங்கரநாராயணன், எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
இந்திய மொழிகளின் நடுவண் மையம்
மைசூர்.

கோ.சீ.

டாக்டர் கோ.சீனிவாச வர்மா, எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
மொழியியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

ச.அ.

முனைவர் ச.அகத்தியலிங்கம், எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
(இந்தியாநா), பி.எச்.டி. (கேரளா)
துணைவேந்தர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

ச.செ.

திரு ச. செந்தூரன், எம்.ஏ.
152, லாத்தர் நகர்
முதன்மைச் சாலை
கே. புதூர்
மதுரை.

ச.சோ.

திரு ச. சோமசுந்தரம், எம்.ஏ., எம்.பில்., பி.எட்.
தமிழ் விரிவுரையாளர்
பிசப் ஈபர் கல்லூரி
திருச்சி.

ச.ப.

திரு ச. பரமசிவம், பி.எஸ்ஸி., பி.எல்.
வழக்குரைஞர்
சென்னை உயர் நீதிமன்றம்
சென்னை.

ச.பா.

திரு புலவர் ச. பாலசுந்தரம்
367, மேலவீதி
தஞ்சாவூர்.

சா.உ.

திரு சா. உதயசூரியன், எம்.ஏ., எம்.பில்.
பெருமாங்குப்பம் அஞ்சல்

(வழி)கி.வ.குப்பம்
வ.ஆ.மாவட்டம்.

சா.கி.

டாக்டர் சா. கிருட்டிணமூர்த்தி, எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
விரிவுரையாளர், ஓலைச்சுவடித்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

சா.மு.

டாக்டர் சா. முத்தழகு, எம்.எஸ்ஸி., எம்.பில்., பி.எச்.டி.
விலங்கியல் விரிவுரையாளர்
அரசு கலைக் கல்லூரி
திருவண்ணாமலை.

சி.இரெ.

பேரா.சி. இரெத்தினம், எம்.ஏ.
மனை எண் 58
முருகவேள் நகர்
திருச்சி.

சி.என்.ந.

டாக்டர் சி.என்.நடராசன், எம்.ஏ., பி.எல்., பி.எச்.டி.
பி - 64, என்.ஜி.ஓ காலனி
திருநெல்வேலி.

சி.எஸ்.கி.

திரு சி.எஸ்.கிருட்டிணதாசு, எம்.ஏ.
சிறப்புப் பயிற்சி நிலையம்
தியாகராய நகர்
சென்னை.

சி.கி.இல.

திரு சி.கி. இலக்குமணன், எம்.ஏ., எம்.பில்.
தமிழ்த் துறை
பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்
திருச்சி.

சி.கே.சி.

டாக்டர் சி.கே.சிவப்பிரகாசம், எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
வரலாற்றுத் துறைப்பேராசிரியர்
அ.வீ.வா நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சாவூர்.

சி.சி.

டாக்டர் சி. சிவசண்முகம், எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
விரிவுரையாளர்
மொழியியல் துறை

பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர்.

சி.சு.

திருமதி சி.சுந்தராம்பாள், எம்.ஏ.,
தமிழ்த் துறை
அவினாசிலிங்கம் மனையியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
கோயம்புத்தூர்.

சி.ந.ம.

டாக்டர் சி.நயினார் மகமது, எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
முதல்வர்
ஜமால் முகமது கல்லூரி
திருச்சி.

சி.மு.

டாக்டர் சி.மூக்கரெட்டி, எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
நூலகத் தலைவர்
ஸ்ரீவாசவி கல்லூரி
ஈரோடு.

சி.மெ.

டாக்டர் சி.மெய்கண்டன், எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
தமிழ்த் துறை
பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்
திருச்சி.

சிவ.ம.

திருமதி சிவ. மங்கையர்க்கரசி, எம்.ஏ.
தமிழ்த் துறைத் தலைவர்
தருமபுரம் ஞானாம்பிகை அரசினர் கல்லூரி
மயிலாடுதுறை.

சி.வி.இ.

திரு சி.வி.இராசகோபால், எம்.ஏ.
102, ஆச்சாரப்பன் தெரு
சென்னை.

சி.வே.

டாக்டர் சி. வேங்கடபதி, எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
துணைப் பேராசிரியர்
கரந்தைக் கலைக் கல்லூரி
தஞ்சாவூர்.

சிற்பி.பா.

டாக்டர் சிற்பி.பாலசுப்பிரமணியம், எம்.எ., பி.எச்.டி.
தமிழ்த் துறைத் தலைவர்
நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி
பொள்ளாச்சி.

சீ.ப.

திரு சீ.பக்தவத்சலு, எம்.ஏ., எம்.ஏ.
மனை எண் 52, ஜெயராம்நகர்
கொளத்தூர்
சென்னை.

சு.இரா.

திரு சு.இராசவேலு, எம்.ஏ., எம்.பில்.
வேந்தன் வீதி
அண்ணா நகர்
சேண்பாக்கம் அஞ்சல்
வேலூர்
வடஆர்க்காடு.

சு.ச.

டாக்டர் சு.சக்திவேல், எம்.ஏ., எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
நாட்டுப்புறவியல் துறைத் தலைவர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

சு.சா.

டாக்டர் சு.சாமிஜயா, எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
தமிழ்த் துறை இணைப்பேராசிரியர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

சு.சு.

பேரா. சு.சுவர்ணகாளீஸ்வரன்
தியாகராசர் காலனி
திருவையாறு
தஞ்சாவூர்.

சு.ப.

திருமதி சு.பத்மாவதி, எம்.ஏ.
6, 2 - ஆம் அவென்பூ
சுந்தர் நகர்
ஈக்காட்டுத்தாங்கல்
சென்னை.

சு.வெ.பா.

பேரா.சு.வெ.பாலசுப்ரமணியன், எம்.ஏ., எம்.பில்.
'மலர் இல்லம்'
23 - ஏ, ஜவுளி செட்டித் தெரு
தஞ்சாவூர்.

சூ.இ.

டாக்டர் சூ. இன்னாசி, எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
கிறித்தவ இலக்கியத்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

செ.இரா.

புலவர் செ. இராசு,எம்.ஏ.
இணைப் பேராசிரியர்
கல்வெட்டுத்துறை
தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம்
தஞ்சாவூர்.

செ.இரெ.செ.

திரு செ.இரெ.செய்ச்சந்திரன்,எம்.ஏ.(தமிழ்),எம்.ஏ.
(வரலாறு).

888, பரசுராமர் தெரு
கருந்தட்டாங்குடி
தஞ்சாவூர்.

செ.ச.

திரு செ.சண்முகம்,எம்.ஏ.
மொழியியல் துறை
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர்.

செ.வா.

திருமதி செ.வான்மதி, எம்.ஏ.,எம்.பில்.,பி.எட்.
இராமகிருஷ்ணா மேல்நிலைப் பள்ளி
10, ரங்கநாதன் தெரு
விழுப்புரம்.

செ.வை.

பேரா.செ.வைத்தியலிங்கம்,எம்.ஏ.,எம்.லிட்.
பெருஞ்சொல்லகராதித் துறை
தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

செ.வை.ச.

டாக்டர் செ.வை.சண்முகம்,எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
மொழியியல் துறைப் பேராசிரியர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

சொ.சா.

திரு சொ. சாந்தலிங்கம்,எம்.ஏ.
தொல் பொருள் அலுவலர்
தஞ்சாவூர்.

சொ.சு.

திரு சொ.சொ.மீ. சுந்தரம்,எம்.காம்.
வணிகவியல் துறைப் பேராசிரியர்
சௌராட்டிரக் கல்லூரி
மதுரை.

சோ.ஆ.

திரு சோ. ஆனந்த நடராசன், எம்.ஏ.,பி.எல்.ஐ.எஸ்.
நூலக உதவியாளர்
தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

சோ.தே.

டாக்டர் சோதிபாய் தேவதாசு,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைத் தமிழ்ப்பேராசிரியர்
அஞ்சல்வழிக் கல்வித்துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

ஞா.ப.

டாக்டர் ஞா.பங்கஜம்,எம்.ஏ.,எம்.எட்., பிஎச்.டி.
முதல்வர்
இலட்சுமி கல்வியியல் கல்லூரி
காந்தி கிராமம்
காயிதேமில்லத் மாவட்டம்.

ஞானா.கு.

திருமதி ஞானா. குலேந்திரன்,எம்.ஏ.
இணைப் பேராசிரியர்
இசைத்துறை
தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

டி.எஸ்.ச.

பேரா. டி.எஸ்.சண்முகசுந்தரம்,எம்.ஏ.,எம்.பில்.,
எம்.எட்.
பதிவாளர்
பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்
திருச்சி.

டி.த.

திரு டி.தயாளன்,எம்.ஏ.
தொல்லியல் ஆய்வுத் துறை
புனித சார்சு கோட்டை
சென்னை.

டி.தர.

திரு டி.தரம்சந்த் ஜெயின்,எம்.ஏ.
26, நைனியப்ப நாயக்கன் தெரு
சென்னை.

டி.ர

செல்வி டி. ரமணி, எம்.ஏ.,எம்.பில்.
தமிழ்த் துறை
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர்.

த.க.

திரு த. கணேசன், எம்.ஏ.
தொல்லியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை.

த.கோ.

திரு த. கோவிந்தராசு, எம்.ஏ.
பொருளியல் பேராசிரியர்
அ.வீ.வா. நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சாவூர்.

த.ரா.

செல்வி த. ராஜேஸ்வரி, எம்.ஏ.
தமிழ்த் துறை
கேரளப் பல்கலைக்கழகம்
திருவனந்தபுரம்.

த.வே.லீ.

டாக்டர் த.வே. வீராசாமி, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
தொகுப்பியல் துறைத் தலைவர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

தா.எ.

டாக்டர் தா. எட்மண்ட்ஸ், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
வரலாற்றுப் பேராசிரியர்
தி.பி.எம்.எல்.கல்லூரி
பொறையாறு.

தா.ஏ.ஞா.

டாக்டர் தா.ஏ.ஞானமூர்த்தி, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
18, தாமு நகர்
கோயம்புத்தூர்.

தா.நா.வா.

திரு தா.நா.வாசுதேவரால், எம்.ஏ.
32, முதல் குறுக்குத் தெரு
பெசண்ட் நகர்
சென்னை.

தி.அர.இரா.

பேரா.தி.அர.இராமச்சந்திரன், எம்.ஏ., எம்.லிட்.
37, 8வது குறுக்கு, கிழக்கு
செனாய் நகர்
சென்னை.

தி.கோ.நா.

திரு தி.கோ.நாகராசன், எம்.ஏ.
முதுகலை வரலாற்றுத் துறை
அறிஞர் அண்ணா அரசினர் கலைக் கல்லூரி
செய்யாறு.

தி.சு.

திரு தி.சுப்பிரமணியன், எம்.ஏ.
காப்பாட்சியர்
இராசராசன் அருங்காட்சியகம்
தஞ்சாவூர்.

தி.நா.

திரு.திருமேனி நாகராசன், எம்.ஏ.
6, வரவுகுட்டை வீதி
காரைக்கால்.

தி.லீ.

டாக்டர் தி.லீலாவதி, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
இராணி மேரி கல்லூரி
சென்னை.

தெ.ஞா.

டாக்டர் தெ.ஞானசுந்தரம், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
சந்தசாமி நாயுடு ஆடவர் கல்லூரி
சென்னை.

தெ.பா.

பேரா. தெ.பாலசுப்பிரமணியன், எம்.ஏ., எம்.பில்.
182, பூங்காத் தெரு
மாரியப்பா நகர்
அண்ணாமலைநகர்.

தே.ஆ.

டாக்டர் தே.ஆண்டியப்பன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
16, ஜவகர் தெரு
காந்தி நகர்
மதுரை.

தே.சு.

திருமதி தேவகி சுகுமார், எம்.ஏ.,
தத்துவத் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

தே.லூ.

டாக்டர் தே.லூர்து, எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
நாட்டுப்புறவியல் துறைத் தலைவர்
தூய சவேரியார் கல்லூரி
பாளையங்கோட்டை
திருநெல்வேலி.

ந.இரா.

பேரா.ந.இராமநாதன் எம்.ஏ., பி.ஓ.எஸ்.
முதல்வர்
பெரியார் திறந்தவெளிப் பல்கலைக்கழகம்
எழும்பூர்
சென்னை.

ந.க.ம.

பேரா. ந.க. மங்களமுருகேசன், எம். ஏ.
13/3, பீட்டர்சு சாலை காலனி
இராயப்பேட்டை
சென்னை.

ந.சு.

டாக்டர் ந.சுப்புரெட்டியார், எம்.ஏ., பி.எஸ்ஸி.,
எல்.டி., பி.எச்.டி.
ஏ.டி-13, மனை எண் 3354
அண்ணா நகர்
சென்னை.

ந.சொ.

டாக்டர் ந.சொக்கலிங்கம், எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
18/11, இராதாகிருஷ்ணன் தெரு
ஆழ்வார் நகர்
மதுரை.

ந.தீ.

டாக்டர் ந. தர்மா ரெட்டி, எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
தமிழ்த் துறை
திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகம்
திருப்பதி.

நா.அ.

பேரா. நா. அழகப்பன், எம்.ஏ.
விரிவுரையாளர்
வரலாற்றுத் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

நா.இரா.

டாக்டர் நா. இராசகோபாலன், எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
தமிழ்த் துறை

பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்
திருச்சி.

நாக.நா.

டாக்டர் நாக.நாச்சியப்பன், எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
தமிழ் விரிவுரையாளர்
அ.அ.அ.கலைக் கல்லூரி
காரைக்கால்.

நா.செ.

டாக்டர் நா.செயராமன், எம்.ஏ., எம்.லிட்., பி.எச்.டி.
தமிழ்த் துறைத் தலைவர்,
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர்.

நா.செ.பி.

திரு நா. செயப்பிரகாசு, எம்.ஏ., எம்.பில்.
அரசு கலைக்கல்லூரி
நாமக்கல்
சேலம் மாவட்டம்.

நா.செய.

திரு நா.செயபாலன் எம்.ஏ.
வரலாற்றுத் துறை
அரசு கலைக்கல்லூரி
கரூர்.

நா.ப.

பேரா.நா. பக்தவச்சலு, எம்.ஏ.
604, அண்ணாநகர் மேற்கு விரிவு
சென்னை.

நி.மோ.

டாக்டர் நிர்மலா மோகன், எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
செந்தமிழ்க் கல்லூரி
மதுரை.

நீ.து.

பேரா.நீ.துரைசுவாமி, எம்.ஏ.
பேராசிரியர்
வரலாற்றுத் துறை
மன்னர் கல்லூரி
புதுக்கோட்டை.

நே.தே.

டாக்டர் நே.தேவசகாயம், எம்.எஸ்ஸி., எம்.ஏ., எம்.ஏ.,
பி.எச்.டி.

மானிடவியல் காப்பாட்சியர்
அரசு அருங்காட்சியகம்
சென்னை.

ப.அ.

டாக்டர் பழனி அரங்கசாமி,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
பேராசிரியர் - துறைத்தலைவர்
மொழி பெயர்ப்புத்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்
தஞ்சாவூர்.

ப.இரா.

திரு ப. இராசமோகன்,எம்.ஏ.
அரசு அருங்காட்சியகம்
எழும்பூர்
சென்னை.

ப.ச.

டாக்டர் ப. சண்முகம்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
பண்டைய வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

ப.சோ.

திரு ப.சோமசுந்தரம்,எம்.ஏ.
18, முத்து தெரு
புரசைவாக்கம்
சென்னை.

ப.ப.

டாக்டர் ப.பத்மநாபன் தம்பி,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
ஆய்வியல் அதிகாரி
சுவடிக் காப்பகம்
கேரளப் பல்கலைக்கழகம்
திருவனந்தபுரம்.

பழ.மு.

டாக்டர் பழ.முத்து வீரப்பன்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
234,3 தெற்கு குறுக்குத் தெரு
மாரியப்பா நகர்
அண்ணாமலை நகர்.

பா.இ.

திரு பா. இறையரசன்,எம்.ஏ.
துணைப் பேராசிரியர்
அ.வீ.வா.நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சாவூர்.

பா.க.

திரு பா. கந்தசாமி,எம்.ஏ.
வரலாற்றுத் துணைப் பேராசிரியர்
பச்சையப்பன் கல்லூரி
சென்னை.

பா.சூ.

டாக்டர் பா.சூரியநாராயணன்,எம்.ஏ.,எம்.ஏ.,
எம்.லிட்.,பிஎச்.டி.
22 - ஏ, கம்பர் தெரு
எஸ்.எஸ். காலனி
மதுரை.

பா.த.

திருமதி. பானுமதி தருமராசன்,எம்.ஏ.
3,லாயிட்சு குடியிருப்பு
லாயிட்சு சாலை
சென்னை.

பா.ந.

திரு பா. நடராசன்,எம்.ஏ.,எம்.பில்.
தமிழ் விரிவுரையாளர்
வைணவக் கல்லூரி
அரும்பாக்கம்
சென்னை.

பா.ஜ.

திரு பா. ஜவகர், எம்.எஸ்ஸி.
காப்பாட்சியர்
அரசு அருங்காட்சியகம்
எழும்பூர்
சென்னை.

பி.

திருமதி பிரபாவதி,எம்.ஏ.
துணைப் பேராசிரியர்
இராணிமேரி கல்லூரி
சென்னை.

பி.ஆர்.ந.

டாக்டர் பி.ஆர். நரசிம்மன்,எம்.ஏ.,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
அருள்மிகுபழனிஆண்டவர் கலை,பண்பாட்டுக்கல்லூரி
பழனி.

பி.எஸ்.வே.

பேரா.பி.எஸ்.வேதவல்லி,எம்.ஏ.
ரேவதி
1,ஸ்ரீபுரம் இரண்டாம் தெரு
சென்னை.

பி.க.

திரு பி.கந்தசாமி எம்.ஏ.
துணைப் பேராசிரியர்
பச்சையப்பன் கல்லூரி
சென்னை.

பி.ச.

பேரா.பி.சரவணவேல், எம்.ஏ.,எம்.பில்
'குமரன் இல்லம்'
29,பரிசுத்த நகர்
தஞ்சாவூர்.

பி.தெ.

டாக்டர் பி.தெட்சிணாமூர்த்தி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
5,வி.ஓ.சி.தெரு
திருநெல்வேலி.

பு. அ.

பேரா. பு. அமுதன், எம். ஏ.
தமிழ்த் துறை
நல்ல முத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி
பொள்ளாச்சி.

பு. எ. மோ.

டாக்டர் பு. எ. மோகன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர்
வரலாற்றுத் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

பு.வே.

திரு புலமை. வேங்கடாசலம், எம்.ஏ.,பி.எல்.
76டி/1, முதல் தெரு
அருளானந்த நகர்
தஞ்சாவூர்.

பூ.சு.

டாக்டர் பூ. சுப்பிரமணியம்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
சுவடி இயல் துறை
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சென்னை.

பூ. த.

திரு பூ. தர்மலிங்கம், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
195, விருதுநகர் சாலை
திருமங்கலம்
மதுரை மாவட்டம்.

பெ. கோ.

டாக்டர் பெ. கோவிந்தசாமி,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
மேலாளர்
பதிப்புத் துறை

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

பெ. த.

திரு பெ. தமிழ்ஒளி, எம்.ஏ.
ஆராய்ச்சியாளர்
மானிடவியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

பொ.க.

திரு பொ. கண்ணன், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
துணைப் பேராசிரியர்
வரலாற்றுத் துறை
அரசு கலைக் கல்லூரி
கரூர்.

ம. இரா.

டாக்டர் ம. இராசேந்திரன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர்
அரிய கையெழுத்துச் சுவடித் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

ம.இரா.த.

பேரா. ம. இராசசேகர தங்கமணி, எம்.ஏ.
வரலாற்றுத் துறை
அரசு கலைக் கல்லூரி
கரூர்.

ம.கா.

பேரா. ம. காந்தி, எம்.ஏ.,எம்.பில்.
82, சின்ன சுப்பராயபிள்ளை வீதி
பாண்டிச்சேரி.

ம.சு.

திரு ம. சுப்ரமணியன், எம்.ஏ.,
மண்டலக் கணக்காய்வர்
பிரிவு-4
பொதுப்பணித் துறை அலுவலகம்
பாண்டிச்சேரி.

ம.தே.

திரு ம.தேவதாசு, எம்.ஏ.
துணைப் பேராசிரியர்
வரலாற்றுத் துறை
அ.வீ. வா. நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சாவூர்.

ம.நா.

திரு ம.நாகரெத்தினம், எம்.ஏ.
அரசு பஸ்தொழில் நுட்பக்கல்லூரி
அறந்தாங்கி
புதுக்கோட்டை.

ம.பு.

திரு ம. புகழேந்தி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
குருவி குளத்துப்பட்டி (ம. பு)
(வழி) தரகம்பட்டி
குளித்தலை வட்டம்
திருச்சி.

ம.பெ.

டாக்டர் ம. பெரோஸ், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
8, சி.வி. இராமன் சாலை
ஆர். எஸ். புரம்
கோயம்புத்தூர்.

ம.வே.

டாக்டர் ம. வேங்கடராமன், எம். ஏ.,பிஎச்.டி.
தத்துவப் பேராசிரியர்.
56, வைத்தியர் அண்ணாமலைத் தெரு
மயிலாப்பூர்
சென்னை.

மா.இரா.

டாக்டர் மா. இராமலிங்கம், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்த் துறைத் தலைவர்
பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்
திருச்சி.

மா.கா.

டாக்டர் மா. காந்திதாசன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தலைவர் & பேராசிரியர்
வரலாற்றுத் துறை
வெள்ளைச்சாமி நாடார் கல்லூரி
நாகமலை
மதுரை.

மா.தீ.

திரு மா. தினையாளன், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
விரிவுரையாளர்
வரலாற்றுத் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

மீ.அ.

பேரா. மீ. அப்துல் ரசாக் கபூர்கான், எம்.ஏ.,எம்.எல்.
இளநிலைப் பேராசிரியர்

டாக்டர் அம்பேத்கார் அரசினர் சட்டக் கல்லூரி
பாண்டிச்சேரி.

மீ.மு.

டாக்டர் மீனாட்சி முருகரத்தினம், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
அஞ்சல்வழித் தொடர் கல்வித் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

மு.இரா.

டாக்டர். மு. இராசமாணிக்கம், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தலைவர் & பேராசிரியர்
உளவியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

மு.கு.ஜ.

திரு மு. கு. ஜகந்நாத ராசா
மணிமேகலை மன்றம்
இராஜபாளையம்
இராமநாதபுரம்.

மு.த.

டாக்டர் மு. தங்கராசு எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
பச்சையப்பன் கல்லூரி
சென்னை.

மு.ந.

மு.நளினி, எம்.ஏ.
91, வடக்குத் தெரு
மலைக்கோட்டை
திருச்சி.

மு.நா.

டாக்டர் மு. நாகநாதன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
மனை எண் 14, இரண்டாவது மாடி
சிவ சங்கர் குடியிருப்பு
சொக்கலிங்கம் நகர்
தேனாம்பேட்டை
சென்னை.

மு.லோ.

திரு மு: லோகநாதன், எம்.ஏ.
வரலாற்றுத் துறை
மன்னர் கல்லூரி
புதுக்கோட்டை.

மூ.த.

திரு மூ. தனுசுகோடி, எம்.ஏ.
துணைப் பேராசிரியர்
மாநிலக் கல்லூரி
சென்னை.

வ.இரா.

திரு வ. இராசாராம், எம்.ஏ.
கிறப்புப்பயிற்சி நிலையம்
தியாகராய நகர்
சென்னை.

வ.கு.

டாக்டர். வ. குருநாதன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இலக்கியத் துறை விரிவுரையாளர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

வ.ஜெ.

டாக்டர் வ. ஜெயதேவன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
தமிழ் மொழித்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

வ.ஜெயா.

திருமதி வ. ஜெயா, எம்.ஏ.
மொழியியல் துறை
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர்.

வி.

திருமதி விஜயலெட்சுமி அம்மாள், எம்.ஏ.
வரலாற்றுத் துறை
டோக் பெருமாட்டி கல்லூரி
மதுரை

வி.அ.

திருமதி வி. அனுசூயா, எம்.ஏ.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
காயிதே மில்லத் மகளிர் கலைக் கல்லூரி
சென்னை.

வி.இரெ.

டாக்டர் வி. இரெத்தின சபாபதி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
சைவ சித்தாந்தத் துறைத் தலைவர்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

வி.எச்.பா.

பேரா. வி.எச்.பாஸ்கரன், எம்.ஏ.
ஆங்கிலத்துறை
அழகப்பா அரசினர் கலைக் கல்லூரி
காரைக்குடி.

வி.க.

டாக்டர் வி. கருப்பையன், எம்.ஏ.,எம்.லிட்.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
மானிடவியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

வி.சு.

செல்வி. வி. சுஜாதா, எம்.ஏ.,எம்.பில்.
பழவந்தாங்கல்
சென்னை.

வி.சொ.

திரு புலவர் வி. சொக்கலிங்கம்
தத்தோஜியப்பா தெரு
தஞ்சாவூர்.

வி.மா.

டாக்டர் வி. மாணிக்கம், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
வரலாற்றுப் பேராசிரியர்
மன்னர் கல்லூரி
புதுக்கோட்டை.

வெ.சீனி.சே.

டாக்டர் வெ.சீனி.சேஷாத்திரி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
117, மேற்குச் சித்திரை வீதி
ஸ்ரீரங்கம்
திருச்சி.

வெ.பா.

டாக்டர் வெ.பாலாம்பாள், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
வரலாற்றுத் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

வே.இரா.மா.

டாக்டர் வே.இரா. மாதவன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர், ஓலைச்சுவடித்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

வே.ச.தி.

திரு வே.ச. திருமாவளவன், எம்.ஏ.
17, எப். ஓளவை நகர்
இலாகுபேட்டை
புதுச்சேரி.

வே.த.

டாக்டர் வே. தயாளன், எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
மொழியியல் துறை
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர்.

ஜா.ஜெ.

பேரா. ஜான் ஜெயக்குமார், எம்.ஏ.
பேராசிரியர்
வரலாற்றுத் துறை
மன்னர் கல்லூரி
புதுக்கோட்டை.

ஜி.வி.ச.

டாக்டர் ஜி.வி. சரோஜா, எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
27, ராமகிருஷ்ணபுரம்
3 - ஆம் தெரு
மேற்கு மாம்பலம்
சென்னை.

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

பண்டரிபுரம்: மகாராட்டிர மாநிலம் கோலாப்பூர் மாவட்டத்தில் பண்டரிபுரம் உள்ளது. பழம்நூல்களில் இந்த ஊர் பல பெயர்களால் வழங்கப் படுகிறது. பண்டரி, பாண்டுரங்கபுரம், பாகனிபுரம், புண்டரிசேத்திரம், பாண்டுரங்கப்பள்ளி ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்க பெயர்கள். இது திருமால் வழி பாட்டுத்தலம்; இந்தியா முழுதும் அறிந்த புகழ் பெற்ற வழிபாட்டுத்தலம். இங்கு எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் இறைவி பெயர்கள் விட்டோபா-ருக்குமணி ஆகும். கோயில் ஊரின் நடுவாக அமைந்துள்ளது. ஊருக்கு அருகே பிறைவடிவில் உள்ள சந்திரபாகா ஆறு குறிப்பிடத்தக்கது.

பண்டரிபுர ஆலயம் கி.பி.83-ஆம் ஆண்டு சாலி வாகன் என்ற மன்னனின் ஆணையின்படி கோலி இன வீரர்களால் கட்டப்பட்டது என்பர். ஓய்சள மன்னன் விட்டுணுவர்த்தனனின் காலத்தில் (கி.பி. 1117 - 1137) கட்டப்பட்டது என்பது வரலாற்றறிஞர்களின் கருத்து. அம்மன்னன் சமணத்தை விட்டு வைணவத்தைத் தழுவினான் என்பர்.

மகாராட்டிரத்தில் தோன்றிய பக்தி இயக்கத்திற்குச் சீரிய மையமாக அமைந்தது பண்டரிபுரம். அதனால், அவ்வியக்கம் பண்டரிபுர இயக்கம் என்றே சொல்லப்பெற்றது. பக்தி இயக்கத்தால் மக்களிடையே மண்டிக்கிடந்த வேற்றுமை உணர்வுகள் மறைந்தன. எல்லா உயிர்களும் இறைவனின் வடிவம் என்ற கருத்து வற்புறுத்தப் பெற்றது. நாடு முழுவதும் பண்டரிபுர விட்டோபாவின் பெருமை பரவப் பக்தி இயக்கமே காரணம் ஆயிற்று. அவ்வியக்கம்

செழுமையுற ஞானேசுவரர், நாமதேவர், துக்காராம், ஏகநாதர், சவேதாமாலி, கோரகும்பர், சொக்கமேளா ஆகியோர் அயராது உழைத்தனர்; பசனைகள் செய்தும் கீர்த்தனைகள் பொழிந்தும் பண்டரிபுரத்தின்பால் மக்கள் கவனத்தை ஈர்த்தனர். அவ்வியக்கத்தின் உச்சக்கட்டம் கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டு என்பர்.

புண்டரீகர் என்னும் வைணவ இறை அடியாரின் பெருமை பத்மபுராணத்தில் பேசப்படுகிறது. பெற்றோர்களுக்குத் தொண்டு செய்வது கடவுள் தொண்டிற்கும் மேம்பட்டது என்னும் கருத்தைப் புண்டரீகர் வரலாறு வற்புறுத்துகிறது. வே.சு.தி.

பண்டார்க்கர் இராமகிருட்டிண கோபால் (கி.பி. 1837 - 1925): இரத்தினகிரி மாவட்டத்தில் கி.பி. 1837-ஆம் ஆண்டு மாளவத்தில், சரசுவதி பிராமணக்குடும்பத்தில் பிறந்த இராமகிருட்டிணகோபால் பண்டார்க்கர் வடமொழி இலக்கியத் துறைக்கும், இந்தியப் பண்பாட்டு வரலாற்றுத் துறைகளுக்கும் அரும்பெருந்தொண்டாற்றி, இந்தியாவின் சிறப்பினை உலகறியச் செய்த சான்றோர்களுள் ஒருவராவார்.

இளம் வயதில் மாளவத்திலும் இரத்தினகிரியிலும் கல்வி பயின்று, கி.பி. 1852-இல் பம்பாய் நகரில் எல்பின்சுடன் கல்வி நிறுவனத்தில் உயர் கல்வியைப் பெற்றார் பண்டார்க்கர். கணிதத்தில் மிக்க ஆர்வம் கொண்ட இவர், அப்பாடத்தைத் தாதாபாய் நவரோசியிடம் பயின்றார். பம்பாய்ப் பல்கலைக் கழகத்தில், முதன்முதல் இளங்கலைப் பட்டம் பெற்றவர்

களுள் இவர் ஒருவர். பிறகு பூனா நகரிலிருந்து வடமொழி இலக்கியம் மற்றும் பண்பாட்டுத் துறைகளில் சீரிய முறையில் ஆய்வினை மேற்கொண்டார். அடுத்து அரை நூற்றாண்டுக் காலத்திற்கு வடமொழி இலக்கியம், ஒப்புமை மொழியியல், சாசனவியல், வரலாறு ஆகிய துறைகளின் ஆராய்ச்சிக்கு இவர் தம்மை ஆட்படுத்திக் கொண்டார். அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியில் தலைமை ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த இவர், கி.பி. 1868-81-ஆம் ஆண்டுகளில் தாம் படித்த எல்பின்சுடன் கல்வாரியிலேயே துணைப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்து தமக்கும் நிறுவனத்திற்கும் பெருமையைச் சேர்த்தார்; பூனா தக்காணக் கல்லூரியில் கி.பி. 1882-ஆம் ஆண்டு முதல் 1893-ஆம் ஆண்டு வரை வடமொழிப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்த முதல் இந்தியர் ஆவார்; பம்பாய்ப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தராக கி.பி. 1893-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1895-ஆம் ஆண்டு வரை பணிபுரிந்தார்; மேலும், 1903-இல் அரசப்பேராளரின் சட்டமன்றக்குழு உறுப்பினராகவும், 1904-இலிருந்து 1908-ஆம் ஆண்டுவரை பம்பாய்ச் சட்டமன்றக்குழுவில் பல்கலைக்கழகச்சார்பு உறுப்பினராகவும் பொதுமக்கட் சேவை புரிந்தார். இவர் கி.பி. 1889-இல் கி.ஐ.ஈ. (C.I.E.) என்னும் பெருமையையும், 1911-இல் தில்லி அவையில் மாவீரர் (Knight) என்ற விருதையும் பெற்றார்.

பண்டார்க்கரின் இலக்கியப் படைப்புகளும் வரலாற்று நூல்களும், முழுமையும் தெளிவுக் கொண்டு, பல்துறைகளில் இவர் கொண்டிருந்த நுண்ணிய அறிவினை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. முதன்முதலாக மேலைநாட்டு முறைகளைக் கொண்டு, வடமொழி மற்றும் இந்தியாவின் பழம்பெருமைகளை ஆராய்ந்தவர் இவர் ஆவார். இவருடைய ஆய்வுகள் மேலை மற்றும் கீழை நாட்டுக் கூறுகளின் மகிழ்ச்சிகரமான இணைவினை வெளிப்படுத்துகின்றன. 'கேங்' (Hang) என்பவர் மொழி பெயர்த்த 'ஆத்திரேய பிராமணம்' என்ற தலைப்பில் இவர் எழுதிய கட்டுரை பேரறிஞர் வெபர் (Weber) போன்றோரின் கவனத்தை ஈர்த்தது. இவர்தம் வடமொழி நூல்கள் இந்தியா முழுவதும் மாணாக்கர்களிடையே புகழ்பெற்றன. பவலூதியின் மாலதி மாதவம் என்னும் நாடகத்தை ஆராய்ச்சியரைகளுடன் பதிப்பித்தார். மேலும் இவர், கி.பி. 1877-இல் 'வில்சன் ஒப்புமை மொழியியல்' என்ற தலைப்பில் ஆற்றிய பேருரை இன்றும் ஆய்வாளர்களிடையே முக்கியத்துவம் பெற்றுத் திகழ்கிறது. 'வடமொழிக் கையெழுத்துப் பிரதிகளின் கண்டுபிடிப்புகள்' பற்றி இவர் உருவாக்கிய அறிக்கை வடமொழி, வரலாறு ஆகிய துறைகளில் இவர் ஆற்றிய பணிக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாம்.

வரலாற்று வரைவியலில், மேலை நாட்டு முறையில்

வரலாற்றுச் சான்றுகளையும் செய்திகளையும் ஆயும் முறையினை இவர் வலியுறுத்தினார். இந்திய வரலாற்றில் உள்ள சிக்கல்களை 'இராங்கே முறை' (Ranke Method) கொண்டு ஆய்ந்த முதல் இந்திய வரலாற்று வல்லுநர் இவர். திறனாய்வின் அடிப்படையில் சான்றுகளை ஆராயும் பணியில், இந்திய வரலாற்றை எழுதிய பல ஐரோப்பிய வரலாற்று வல்லுநர்களை விடப் பண்டார்க்கர் மிகுதியும் திறன் படைத்தவர். இவர் பதஞ்சலியின் காலத்தை ஆய்ந்து நிருணயித்தார். 'தக்காணத்தின் பண்டைய வரலாறு', 'பண்டைய இந்திய வரலாற்றில் ஓர் கண்ணோட்டம்', மற்றும் 'வைணவம், சைவம் மற்றும் சிறு சமயங்கள்' ஆகிய தலைப்புகளில் இவர் எழுதிய நூல்கள் மிகச் சிறந்த வரலாற்றுப் படைப்புகளாகும்.

இலண்டன் மாநகரத்தில் கி.பி. 1876 - ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற கீழைநாட்டுப் பண்பாட்டு ஆய்வு, அனைத்து நாடுகள் மாநாட்டிற்குப் பண்டார்க்கர் தம்முடைய ஆய்வுக் கட்டுரையை அனுப்பி வைத்தார்; வியன்னா நகரில் கி.பி. 1886-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அதே மாநாட்டில் நேரடியாகப் பங்கேற்றார். அம் மாநாடுகளில் இவர்தம் ஆய்வுத் திறனையும், அறிவினையும் அறிந்த அறிஞர் உலகம் இவரை மிகுதியும் பெருமைப்படுத்தியது. இவர் பிரிட்டன், செர்மனி, பிரான்சு, இத்தாலி, உருசியா ஆகிய நாடுகளின் ஆசிரியக் கழகங்களில் மதிப்பியல் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார். கோட்டின்ப்சன் (Gottingen), கல்கத்தா, பம்பாய்ப் பல்கலைக் கழகங்கள் இவருக்கு மதிப்பியல் முனைவர் பட்டம் அளித்துச் சிறப்புற்றன.

பிரார்த்தன சமாசத்தின் தீவிர உறுப்பினரான பண்டார்க்கர், இந்திய மக்களின் மனத்தைக் கவர்ந்த சமுதாய சீர்திருத்தவாதியாவார். தம் காலத்துப் பழமைக் கருத்துகளும், மூட நம்பிக்கைகளும் பண்டைய இந்து சமயத்தில் காணப்படவில்லை என்பதனைத் தம்முடைய வடமொழி அறிவினைக் கொண்டு, வரலாற்று முறையில் உறுதிப்படுத்தினார். ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் தாக்கத்தினால் இந்தியாவில் சமுதாய மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன என்றுணர்ந்த பண்டார்க்கர், இந்தியா ஆங்கிலப் பேரரசின் கீழ் இருப்பதைப் பெரிதும் விரும்பினார். இந்தியாவை விட்டு ஆங்கிலேயர் விலகும்பொழுது, இந்தியர்கள் மீண்டும் பழைய நிலைக்குத் திரும்பிவிடுவர் என்ற கருத்தினைக் கொண்டிருந்தார்.

பண்டார்க்கர் என்பதாம் வயதை நிறைவுற்ற போது 1917 - ஆம் ஆண்டு சூலை 6-ஆம் நாள், இவர் பெயரால் 'பண்டார்க்கர் ஆய்வு மையம்' பூனாவில் நிறுவப்பட்டது. பல்வேறு ஆராய்ச்சித் துறைகள் கொண்ட அந்த மையம் மகாபாரதத் துறை என்ற

ஒன்றையும் கொண்டுள்ளது. இவர் 1925-ஆம் ஆண்டு காலமானார். சி.கே.சி.

துணை நூல்:

Sheik Ali, B., History, Its Theory and Method, Macmillan India Limited, 1984.

பண்டாரக் கவிராயர் என்னும் புலவர் மேலகரம் என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். மேலகரம், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் திருக்குற்றாலத்தினை அடுத்துள்ளது. இங்கு வாழ்ந்த திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் திருக்குற்றாலத் தலபுராணம், குற்றாலக் குறவஞ்சி ஆகிய நூல்களை இயற்றிப் புகழ்பெற்றவர்.

திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் இலஞ்சி முருகனை வேண்டிப்பெற்ற புதல்வரே கவிராயர் ஆவார். இவரது இயற்பெயர் தெரியவில்லை. இவர் கவி இயற்றுவதில் வல்லவர். இவர் உள்ளம் சொற் களஞ்சியம், பொருட் களஞ்சியங்களால் நிறைந்ததாகையால் இத்தகையோரால் இயற்றப்பட்ட செய்யுள்களும் சொற் களஞ்சியம், பொருட் களஞ்சியமாகத் திகழ்ந்தமையால் இத்தகைய களஞ்சியங்கள் நிறைந்த பண்டாரம் எனப் போற்றினார்கள் (பண்டாரம் - கருவூலம், சரக்கறை). இக்காரணத்தால் பண்டாரக் கவிராயர் எனப் போற்றப்பெற்றார்.

திரிகூடராசப்பக் கவிராயரின் மூத்த புதல்வராகத் தோன்றிய இவர் இலஞ்சி முருகனையே வழிபடு கடவுளாகக் கொண்டார். இலஞ்சிக்கோவில் திருக்குற்றாலத்தின் வடக்கே அமைந்துள்ளது.

இம் முருகப்பெருமான் திருவீதிலலா வருதலைக் கண்டு மகிழ்ந்து வழிபட்ட இவர் அப்பெருமான்மீது 'உலாப் பிரபந்தம்' பாடத் தொடங்கினார். இவ்வுலா நூலிற்கு 'இலஞ்சித் திருமுருகன் உலா' எனப் பெயரிட்டார். இவ்வுலாவில் இலஞ்சி முருகனின் எழிலார் திருவடிவம் இனிதே போற்றப்பெற்றுள்ளது. உலாவில் முருகப்பெருமானுடன் வரும் குழாங்களின் சிறப்பைக் கவிராயர் தரும் அழகு போற்றற் பாலதாகும். முருகன் எழுந்தருளும் வாகனம், அதனில் ஏறியருளும் சிறப்பு ஆகியவற்றையும் அவ்வுலாவைக் காணக் குழுமியுள்ளோர் சிறப்பையும் தமக்கேயுரிய வருணனைத் திறனால் ஓவியமாக்கிக் காட்டுகிறார். அவ்வுலாவைக் கண்ட ஏழு பருவப் பெண்களுடைய நிலைகளையும் அவர்கள் வயதிற்கேற்ற உள்ப்பாங்கினையும் அவர்கள் இலஞ்சித் திருமுருகனிடத்திலே ஈடுபடும் சிறப்பையும் விளக்கிக் காட்டும் திறம் போற்றற்பாலது. கலிவெண்பாவால் இயற்றப்பெற்ற அந்நூல் நானூற்றுபது கண்ணிகளால் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது.

வா. க. 12 - 1அ

இத்தகைய நூல்களோடு இவர் பல தனிப் பாடல்களையும் இயற்றியுள்ளார்; தம் தந்தை திரிகூடராசப்பக் கவிராயரைப் போலவே சொல்நயம், பொருள்நயம் பெறப் பாடுவதில் சிறந்து விளங்கினார். இவ்நூல்கள் பல வெளிவாராமற் போயின. உலா மட்டுமே இவர் புகழை நிலைநிறுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. சு.சு.

பண்டார சாத்திரம் என்பது பண்டாரசந்நிதிகள் எனக் கூறப்பெறுகின்ற ஆதீனத் தலைவர்களால் செய்யப் பெற்ற சாத்திர நூல்களைக் குறிக்கும் பெயராகும். பண்டாரம் என்பது பொன்னும் நவமணிகளும் நிறைந்துள்ள கருவூலத்தைக் குறிப்பது. இறைவன் வழங்குகின்ற அருட்செல்வத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாக 'மூலபண்டாரம்' என்ற சொல் குறிக்கப்படுகின்றமையை அறியலாம். சந்தான குரவர்கள் என வழங்கப்பெறும் மெய்கண்டார், அருணந்திசிவனார், மறைஞான சம்பந்தர், உமாபதிசிவனார் ஆகியோருக்குப் பின் தோன்றி, அவர்களின் அருள் நூல்களாகிய சித்தாந்த சாத்திரங்களைப் போற்றிப் பாடும் கூறிவந்த ஞான பரம்பரையினரைப் பண்டாரம் எனக் கூறும் வழக்கு உள்ளது. இவர்கள் சித்தாந்த சாத்திரங்களைப் பயின்று அனுபவித்த நிலையில் கண்ட உண்மைகளை விளக்குவனவாக எழுந்த நூல்களே பண்டார சாத்திரங்கள் எனச் சொல்லப் பெற்றன.

திருவாவடுதுறை, தருமபுரம் ஆகிய இடங்களில் அமைந்த ஆதீனங்களில் முதல்வர்களாகவும், தலைவர்களாகவும் வாழ்ந்த ஞான முனிவர்கள் பல சாத்திர நூல்களைச் செய்துள்ளனர் என்பது கருத்தக்கதாகும். திருவாவடுதுறை ஆதீன முதல்வர்களில் சிரீ அம்பலவாண தேசிகர் குறிப்பிடத் தகுந்தவர். அவர் அவ்வாதின முதல்வர் என்று போற்றப்படும் சிரீ நமசிவாய மூர்த்திகளிடம் ஞானோபதேசம் பெற்றவர். அவர் மறைஞான சம்பந்தருக்குப் பின் திருவாவடுதுறை ஆதீன முதல் குருவாக ஆனவர். சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார், சிவப்பிரகாசம் முதலிய சாத்திர நூல்களை மாணவர்களுக்குப் பாடும் கூறும்போது ஏற்பட்ட ஐயங்களைப் போக்குவதற்காகப் பல நூல்களைச் செய்தவர். அவை தசகாரியம், சன்மார்க்க சித்தியார், சிவாக்கிரமத் தெளிவு, சித்தாந்தப் பஹொடை, சித்தாந்த சிகாமணி, உபாயநிட்டை வெண்பா, நிட்டை விளக்கம், உபதேச வெண்பா, அதிசயமாலை, நமச்சிவாய மாலை என்பனவாம்.

இவ்வாறு பண்டார சந்நிதிகளால் செய்யப் பெறுதலே அன்றி அவர்களிடத்தில் ஞானோபதேசம்

பெற்றுச் சங்காபிடேகம் பெற்றவர்கள் இயற்றிய நூல்களையும் பண்டாரசாத்திரம் என்னும் பெயரால் குறிப்பதுண்டு. ஞானதேசிகராகிய அம்பலவாண தேசிகர் வைணவப் பிராமணர் ஒருவர்க்கு உபதேசம் செய்து உலகுடைய நாயனார் என அவர்க்குத் தீட்சைப் பெயரும் சூட்டினார். அவர் தம் ஞானா சிரியர் மீது தோத்திர வடிவில் ஒரு நூலைச் செய்தார். அது பலருடைய நாயனார் (கழி நெடில்) திரு விருத்தங்கள் என்னும் பெயரால் வழங்குகிறது. அம் பலவாண தேசிகருடன் இந்த நமசிவாய மூர்த்தி களிடம் ஞான உபதேசம் பெற்ற மற்றொருவர் தட்சிணாமூர்த்தி தேசிகர் எனப்படுவார். அவர் இயற்றியனவாகத் தசகாரியம், உபதேசப் பஹோடை என்னும் நூல்கள் காணப்படுகின்றன.

சிரீ வேலப்பதேசிகர் என்னும் பெயரிய ஞானா சிரியர் இளம் பட்டத்திலிருந்த பொழுதே பரிபூரணம் எய்தினார். இவரே சிவஞானமுனிவரின் ஞானகுரு வாகக் கருதப் பெறுபவர். இவர் பஞ்சாக்கரப் பஹோடை என்னும் நூலினை இயற்றியுள்ளார். இவ்வாறு வந்த பண்டார சாத்திரங்கள் பதினான்கு என்னும் எண்ணிக்கையைப் பலர் கூறுகின்றனர். சிலர் இவற்றுக்குத் துணை செய்வனவாக ஐந்து நூல்கள் உள்ளன எனவும், அவற்றையும் சேர்த்துப் பத்தொன்பது நூல்கள் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் பண்டார சாத்திரங்கள் எனவும் கூறுவர்.

தருமபுர ஆதீனத்தைத் தோற்றுவித்த முதல்வர் சிரீ குருஞான சம்பந்தர் ஆவார். அவர்கள் எட்டு நூல்களைக் செய்துள்ளார்கள். அவர்கள் செய்த நூல்களைக் குருஞான சம்பந்தர் அட்டகம் எனக் குறிப்பிடும் வழக்கும் உண்டு.

குருஞான சம்பந்தர் இயற்றிய நூல்களுள் தோத்திரம், சாத்திரம், யோகம் போன்றவற்றைக் கூறும் நூல்கள் உள்ளன. சொக்கநாதக் கலித்துறை, சொக்கநாத வெண்பா, ஞாப்பிரகாச மாலை, நவரத்தின மாலை, சிவபோக சாரம், திரிபதார்த்த ரூபாதி தசகாரிய அகவல், முத்தி நிச்சயம், சோடசகலா பிராசாத சங்கம் என்னும் எட்டு நூல்களுள் சிவ போக சாரம், திரிபதார்த்த ரூபாதி தசகாரிய அகவல், முத்தி நிச்சயம் என்ற மூன்று நூல்களே சாத்திரக் கருத்துகளைக் கூறுவன. ஞானா வரண விளக்கம், சிவபூசாபத்தி என்ற இரு நூல்களின் ஆசிரியரும் குருஞான சம்பந்தரே என்னும் கருத்தும் நினைக்கத் தக்கதாகும்.

சிரீ திருவம்பல தேசிகர் என்பவர் 'சமாதி லிங்கப் பிரதிட்டா விதி' என்னும் ஆகம நூல் ஒன்றினைச் செய்துள்ளார். சிரீ திருநாவுக்கரசு

தேசிகர் என்பவர் 'சித்தாந்த நிச்சயம்' என்னும் நூலினைச் செய்துள்ளார். இது 'முத்திநிச்சயம்' என்பது போல ஞானசாத்திர நூலாகச் செய்யப் பெற்றது.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம், தருமபுர ஆதீனம் ஆகிய இரண்டு ஆதீனங்களிலும், முதல்வர்களாகவும், ஆதீன அடியவர்களாகவும், ஆதீன முனிவர்களாகவும் இருந்து நூல்கள் பலவற்றைச் செய்து தமிழை வளப் படுத்திய பெருமக்கள் பலர். அவர்கள் செய்த நூல்களும் பலவாகும். அவற்றுள் சாத்திரநூல்கள் மட்டுமே இங்குக் காட்டப்பட்டுள்ளன என்பது மனங் கொள்ளத் தக்கதாகும். ச.சா.

பண்டாரநாயகே (சாலமோன் வெசுட்டு ரிட்சுவே டயசு, கி.பி. 1899-1959)

இலங்கை அரசியல் தலைவராகத் திகழ்ந்தவர். இவர் இலங்கையின் பிரதம மந்திரியாக இருந்து ஆட்சி செய்தார்; சிறந்த அரச தந்திரி.

இவர், கொழும்பு என்ற இடத்தில், கி.பி. 1899 -இல் புகழ்பெற்ற கிறித்தவக் குடும்பத்தில் பிறந்தார்; இங்கிலாந்தில் உள்ள புகழ்பெற்ற ஆக்சு போர்டுப் பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வி பயின்றார்; சட்டக் கல்வி பயின்று 1925-இல் வழக்கறிஞராகப் பணி புரிந்தார்; இலங்கையில் தேசிய காங்கிரசுக் கட்சியில் சேர்ந்து அரசியலில் ஈடுபட்டார்; நகரசபைத் தேர்தலில் 1927-இல் போட்டியிட்டு, கொழும்பில் உள்ள நகரசபை ஆலோசனைக் குழுவின் அங்கத்தினர் ஆனார்; பின்னர் புத்த மதத்தில் 1931-இல் சேர்ந்தார்; ஐக்கிய தேசிய கட்சியில் இணைந்தார்; இலங்கைச் சட்டசபைக்குத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று அங்கத்தினர் ஆனார்; அரசியல் மூலம் தம் நாட்டினருக்குத் தொண்டுகள் பல புரிந்தார்; இலங்கையில் 1936-இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் போட்டியிட்டு வென்று அமைச்சர் ஆனார். இவர், 1948-இல் இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு நடைபெற்ற தேர்தலில் போட்டியிட்டு வென்று இலங்கைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஆனார். சுகாதாரம், உள்ளாட்சித் துறை நிருவாகம் சம்பந்தப்பட்ட துறைகளின் அமைச்சராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார்.

இவர் அரசாங்கப் பணியிலிருந்து 1951-இல் விலகிக் கொண்டார்; ஐக்கிய தேசிய கட்சியிலிருந்தும் விலகினார்; சிரீலங்காச்சுதந்திரக் கட்சி என்ற ஓர் அரசியல் கட்சியினைத் தோற்றுவித்து, அரசியலில் தீவிரப் பணி புரிந்தார்; பாராளுமன்றத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றுப் பாராளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவரானார்.

பண்டார நாயகே

நான்கு அரசியல் கட்சிகளை இணைத்து 1956-இல் மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி என்ற அரசியல் கட்சியினை உருவாக்கித் தேர்தலில் போட்டியிட்டு, வென்று, இவர் இலங்கையின் தலைமை அமைச்சர் ஆனார். மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெருகிற்று.

அணி சேரா நடுநிலைமைக் கொள்கையினை, இலங்கையின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையாக உருவாக்கிக் கடைப்பிடித்து இவர் வெற்றி கண்டார்; இலங்கையில் ஆங்கில ஆட்சி, தங்கவைத்திருந்த இராணுவத் தளங்களை அகற்றினார்; சட்டத்தின் மூலமாகச் சிங்கள மொழியினை இலங்கையின் தேசிய மொழியாக ஆக்கினார். மக்கள் ஐக்கிய முன்னணிக் கட்சியில் 1959-இல் பிளவு ஏற்பட்டது. அப்போது இலங்கையில் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டது. இவர் தமிழர் நலனைப் புறக்கணித்தார். தேசிய மொழிச் சிக்கல் தொடர்பாக மொழிக் கலவரங்கள் மூண்டன. அரசியல் நெருக்கடி முற்றியது. கொழும்பில் தம் இல்லத்தில், புத்த பிட்சுவான தல்துவே சோமராமதேரோ என்பவரால் 1959-இல் பண்டாரநாயகே கொலை செய்யப்பட்டு இறந்தார். தா.எ.

பண்டில்கண்டு: இந்தியாவில் உத்தரப்பிரதேச மாநிலத்திற்கும், மத்திய பிரதேச மாநிலத்திற்கும் இடைப்பட்ட பகுதி பண்டில்கண்டு ஆகும். இது கமிர்பூர், சலவுன் (Jalaun), சான்சி, பந்தா மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியது. இரயில்வே செய்தித் தொடர்பு குறைவின் காரணமாக, வெளிநாட்டவர் இப்பகுதியில் ஊடுருவ முடிவதில்லை. எனினும், உழவுதொழில் வளர்ச்சியடைந்து, இயற்கை வளம் இப்பகுதியில் நிறைந்து காணப்படுகிறது.

தொடக்கத்தில் சந்திலர்கள் (Chandelas) வசமிருந்த பண்டில்கண்டு, கி.பி.13 - ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இராசபுத்திர வமிசத்தைச் சேர்ந்த பந்திலர்கள் (Bundelas) வசம் மாறியது. முகலாய மன்னர்களின் ஆட்சிக்காலத்தின் போது பந்திலர்கள் மிகவும் உயர்ந்த நிலையைப் பெற்றிருந்தனர். அவர்கள், சிவாசியின் சமகாலத்தவரான சத்ரசல் (Chhatrasal) ஆட்சியின்போது முன்னேற்றத்தின் உச்சக் கட்டத்தை அடைந்தனர். பண்டில்கண்டு மாநிலங்கள் சத்ரசல்லின் ஆட்சிப் பகுதியிலிருந்து அவன் வழிவந்தவர்களாலும் மற்றவர்களாலும் உருவாக்கப்பட்டன.

இப்பகுதியின் மொத்தப் பரப்பளவு ஏறத்தாழ 31,000 ச.கி.மீ. 17 இலட்சம் மக்கள் தொகையைக் கொண்ட இப்பகுதி ஏறத்தாழ ஒரு கோடி உருபாய் வருவாயைப் பெறுகின்றது. இரீவா (Rewa) மாநிலம், மக்கள்தொகை, பரப்பளவு ஆகியவற்றில் பண்டில்கண்டை ஒத்து அதற்கு இணையான வருவாயையும் பெறுகின்றது.

பண்டில்கண்டும் பகில்கண்டும் (Baghel Khand) 35 மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியன. அவைகள் அனைத்தும் பின்தங்கிய நிலையிற் காணப்பெற்றன. பண்டில்கண்டையும் பகில்கண்டையும் ஆண்ட பந்திலர்கள், பகிலாசு என்ற இராசபுத்திர வமிசங்களிடையே நீண்டகாலப் பகைமை இருந்து வந்தது.

இதன் பெரும்பகுதி மலைக் குன்றுகளையும் ஒழுங்கற்ற பள்ளத்தாக்குகளையும் சமவெளிகளையும் கொண்டு காணப்படுகின்றது. இங்குப் பிந்தசல் (Bindhachal), பனாமா, பந்தர் ஆகிய மலைத்தொடர்கள் இருக்கின்றன. ஆறுகளின் போக்குக் காரணமாக இந்நிலப்பகுதி வடகிழக்கு நோக்கிச் சரிந்துள்ளது. இங்கு ஓடும் ஆறுகள் சமுனாவில் கலக்கின்றன. சிந்து, பெட்வா (Betwa), கென், பாய்கின் (Baihin), பெயிசனி (Paisuni), தான்சு (Tons), தாசன் (Dhasan) ஆகியவை இப்பகுதியில் ஓடும் முக்கிய நீரோடைகள் ஆகும். இவை அனைத்தும் சிறிதளவே நீர்ப்பாசனத்திற்குப் பயன்படுகின்றன. இப்பகுதியின் பெரும்பகுதி நீர்ப்பாசனம், செயற்கையாக வெட்டப்பட்ட ஏரிகளைக் கொண்டே நடை பெறுகின்றது.

தங்களுடைய நிலப்பகுதியைப் போன்றே மக்களும் காணப்பெற்றனர். பந்திலர் இன மக்கள் பொதுவாக ஏழ்மையிலும் கடன்பட்ட நிலையிலும் வாழ்ந்தனர். அவ்வினத்தின் பெயராலேயே இந்நிலம் பண்டில்கண்டு எனச் சொல்லப்பெற்றது. அவர்கள் தங்களுடைய வழிவருவோர் பெருமை பேசிக் கடின உழைப்பை விரும்பாதவர்களாக இருந்தனர்.

இப்பகுதியில் வைரங்கள் போதிய அளவிற்குக் கிடைக்கப் பெற்றன. அதன் மூலம் அக்பர் காலத்தில் கிடைக்கப்பெற்ற ஆண்டு வருமானம் 100,000 தாலர்கள் ஆகும். விலையுயர்ந்த கற்களும் கிடைக்கின்றன. காடிசா (Gadisa), சுரங்கத்திலிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற ஒரு வியத்தகு ஆபரணம் கலிஞ்சார் கோட்டையில் காணப்படுகிறது. இங்குக் கிடைக்கப் பெறுவன அளவில் சிறியவாக இருந்தாலும், சிறந்த தரத்தை உடையனவாக இருக்கின்றன. இப்பகுதியின் சராசரி ஆண்டு உற்பத்தி ஏறத்தாழ 1,600 உயர்வகை காரட்டுகள் (Carats) ஆகும்.

வரலாறு: தொடக்கத்தில் பண்டில்கண்டுவை ஆண்ட வமிசம் காசர்வார்சுகள் (Gaharwars) ஆகும். அவர்களை அடுத்துப் பரிகார்குகள் (Parihars) வமிசம் ஆட்சிக்கு வந்தது. அவர்களிடமிருந்து ஆட்சியைக் கி.பி. 800-இல் சந்திலர்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். இவர்களின் தலைவனான தங்க வர்மா (Dangha varma) தனது அதிகாரத்தை கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு வரை பண்டில்கண்டில் நிலை நாட்டி வந்தான். அவனது ஆட்சிக் காலத்தின்போது பண்டில்கண்டு, வளர்ச்சியின் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்திருந்தது. அவனுடைய எல்லைப் பகுதி சமுனா நதியிலிருந்து நர்மதா நதி வரை பரவியிருந்தது. முகமது கசினி படையெடுத்தபோது, பண்டில்கண்டின் அரசர் ஏறத்தாழ 36,000 குதிரைகள், 640 யானைகள், 54,000 வீரர்கள் அடங்கிய படையுடன் கசினியை எதிர்த்தா ரெனத் தெரிய வருகின்றது. பிருதிவிராசர் (Prithvi Raj), கி.பி. 1122-இல் தில்லியை ஆண்ட சந்திரர்களை வெற்றி கொண்டார். அதன்பிறகு கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு வரை பண்டில்கண்டில் குழப்பம் நிலவியது.

குத்புதின் கி.பி. 1202 - இல் பண்டில்கண்டிலுள்ள கலிஞ்சார் கோட்டையை முற்றுகையிட்டு அதைப் பாதுகாத்தவர்களை வென்று, அவர்களிடமிருந்து அளவற்ற கொள்ளைப் பொருள்களைக் கைப்பற்றினார். ஆண் பெண் அடங்கிய 50,000 பேர்கள் சிறைபிடிக்கப்பட்டனர்.

முகலாய மன்னர் உமாயூன் பட்டத்திற்கு வந்து ஐந்து அல்லது ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு, பண்டில்கண்டின் அரசர் ஆப்கானியர்களுடன் அனுதாப முடையவராய் இருக்கிறார் என ஐயுற்றுக் கலிஞ்சார் கோட்டையை முற்றுகையிடுவதற்குப் படையை நடத்திச் சென்றார். ஆனால், அந்த அரசரிடமிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு பணம் பெற்றுக்கொண்டு கிழக்கே தொல்லைகள் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த ஆப்கானியர்களை அடக்குவதற்காக அங்கிருந்து அவர் திரும்ப வேண்டியதாயிற்று.

கி.பி. 1732-இல் முகமதியர் படையெடுப்பின் போது சத்ரசல், மராத்திய பீசுவாவின் உதவியை நாடியதோடு அவரைத் தம்முடைய மகனாகவும் ஏற்றுக் கொண்டு தமது இராச்சியத்தில் ஒரு பகுதியையும் கொடுத்தார். இவ்வாறு மராட்டியர்களின் ஆதிக்கம் படிப்படியாகப் பண்டில்கண்டின் மீது நிலை நாட்டப் பெற்று கி.பி. 1792 - இல் பீசுவாவே அப்பகுதியின் தலைவரானார்.

இருந்தபோதும் மராட்டியர்களின் ஆதிக்கம் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கிற்று. பீசுவாவிற்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் ஏற்பட்ட ஓர் உடன்படிக்கையின் காரணமாகப் பந்தர், கமிர்பூர் ஆகிய மாவட்டங்கள் ஆங்கிலேயருக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. ஆங்கிலேயர் கி.பி. 1809-இல் அசெய்கார்ப் (Ajajgarh) பகுதியையும், பின்னர் மூன்று ஆண்டுகள் கழித்துக் கலிஞ்சார்க் கோட்டையையும் கைப்பற்றினர். ஆங்கிலேயர் கி.பி. 1817 - இல் ஏற்பட்ட பூனா ஒப்பந்தத்தின்படி பண்டில்கண்டு குறித்துப் பீசுவாவின் அனைத்து உரிமைகளையும், அதிகாரங்களையும் பெற்றுக் கொண்டனர். இரா.கி.

பண்டு: ஆப்பிரிக்காவின் பெரும்பான்மைப் பகுதிகளில் வாழ்ந்துவரும் ஒருவகைத் தொன்மை மக்களே பண்டு (Bantu) பழங்குடியினர். இவர்கள் அனைவரும் பேசும் மொழிகள் ஒரே மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை என்பதால் 'பண்டு' என்பது ஒரு பொதுப் பெயராக விளங்குகிறது. இவர்களின் மொழிகள் நைசர் காங்கோ (Niger-Congo) என்னும் மொழிக் குடும்பத்தையும், 'பண்டு' என்னும் துணை மொழிக் குடும்பத்தையும் சேர்ந்தவை. காண்க: பண்டு மொழி.

பண்டு பழங்குடியினரின் எண்ணிக்கை 1985-இல் 6 கோடிக்கும் மேலாகும். இவ்வனைவரும் பல பிரிவுகளாக உள்ளனர். பண்பாட்டளவில் ஒவ்வொரு பிரிவும் தனிப்பட்டதாக உள்ளது. ஒரு பிரிவினரின் வாழ்க்கை முறை மற்றப்பிரிவினரோடு தொடர்புடையதாக இல்லை. ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தின் பெரும்பான்மையான இடங்களில் இவர்கள் வாழ்வதால் அங்கங்குள்ள இயற்கைச் சூழலும் கால நிலையும் மாறுபட்டுக் காணப்படுவதே இதற்குக் காரணமாகும்.

இவர்கள் எங்குத் தோன்றினார்கள், எங்கெங்கு இடம்பெயர்ந்து வந்தார்கள் என்பதற்குச் சான்றுகள் இல்லை. ஆனால், இவர்கள் பேசும் மொழிகளானதும் பொதுவான மரபைப் பெற்றுள்ளமையால் இவர்கள் இன்றைய காமரூன் (Cameroon), நைசீரியாப் பகுதிகளில் தோன்றியிருக்கலாம் என்று கூறப்

பண்டு ஆடவன்

படுகின்றனர். அதோடு இன்றைய பண்டுப் பகுதிகள் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆப்பிரிக்கக் குள்ளர்கள் (Pygmies), புசுமன் (Bushmen) பழங்குடியினர் ஆகியோரின் பகுதிகளாக விளங்கின.

ஆப்பிரிக்கப் பழங்குடிகளைப் பற்றிப் பெருமளவு ஆய்வு செய்த மானிடவியலறிஞர் முர்டாக்கு (George P. Murdock) என்பவரின் கருத்துப்படி, பண்டுப் பழங்குடியினர், மலேசியப் பயிர்வகைகள் ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்திற்குப் பரவிய காலத்தில்தான் தம்மிடத்திலிருந்து இடம் பெயர்ந்து சென்றிருக்க வேண்டும். இன்றைய பண்டு மக்கள் பலவகையான வாழ்க்கைத் தொழில்களில் ஈடுபடுகின்றனர். சில பிரிவினர் கால்நடைகள் மேய்த்தும், சிலர் அரை நாடோடிகளாகச் சுற்றித்திரிந்தும், சிலர் வேளாண்மை செய்தும், சிலர் வேளாண்மையைச் சில பருவங்களிலும் கால்நடைகள் மேய்த்தலை மற்றப் பருவங்களிலும் செய்தும் வாழ்கின்றனர். மேற்கூறிய எவ்வகை வாழ்க்கைத் தொழிலை மேற்கொண்டிருந்தாலும் அனைத்துப் பிரிவினர்களும் வேட்டைத் தொழிலையும், காட்டுப் பொருள்களைச் சேகரித்தலையும், மீன்பிடித்தலையும் கடைப்பிடிக்கின்றனர். அவரவருக்குக் கிடைக்கும் பொருள்களை அண்டைய மக்களிடம் பண்டமாற்றம் செய்து கொள்கின்றனர். நைசர் நதிப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த பழங்குடிகள் ஆற்றில் சென்று பண்டமாற்றம் செய்யப் படகுகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். படகு கட்டுவதில் இவர்கள் கைதேர்ந்தவர்கள். வாழ்க்கைத் தொழிலில் எவ்வாறு ஒவ்வொரு பிரிவினரும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றனரோ அவ்வாறே சமய வாழ்க்கை, உறவு முறை, வமிசாவளி (Descent) அரசியல் முறை போன்றவற்றிலும் இவர்களிடையே வேறுபாடுகள் உள்ளன.

பண்டைய இந்தியக் குடியரசுகள்: பண்டைய இந்தியாவில் கி.மு.6 - ஆம் நூற்றாண்டளவில் 16 முடியரசுகளும் 18 குடியரசுகளும் திகழ்ந்தன.

குடியரசு நாடுகள்: இலிச்சாவியர்கள்: முடியரசுகளும் பேரரசுகளும் மட்டுமல்லாமல் குடியரசுகளும் ஒங்கி கி.மு. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் வளர்ந்தன. அக் குடியரசுகளில் மிகவும் சிறப்பாக விளங்கியது இலிச்சாவிக் குடியரசாகும். இலிச்சாவியர்கள் வேறுசில ஒன்பது குடியரசுகளையும் காசி - கோசலத்தின் பதினெட்டு இராச்சியங்களையும் கொண்ட ஒரு கூட்டாட்சி ஏற்படுத்துவதில் தலைமை ஏற்றனர். அந்தக் கூட்டாட்சியின் தலைவர் இலிச்சாவியின் அரசரான சேதகா என்பவராவார். அவர் மகாவிரரின் மாமன் ஆவார். அந்தக் கூட்டு மகத மன்னன் அசாதசக்துருவுக்கு எதிராக ஏற்படுத்தப்பட்ட கூட்டாகும்.

இந்தக் குடியரசு வைசாலியைத் தலைநகராகக் கொண்டிருந்தது. இப்பட்டினம் புத்தருடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது.

இக்குடியரசின் ஆட்சிக் குழு 7707 அரசர்களையும் பல சிற்றரசர்களையும் துணைத்தலைவர்களையும் சேனாபதிகளையும் பந்தாரகாரர்கள் எனப்படும் காசாளர்களையும் கொண்டது. இக்குடியரசின் செயற்குழு அட்டகுலா எனப்படும். இது எட்டுப் பேர்களைக் கொண்ட குழுவாகும். ஒன்பதின்மர் குழு அயல் நாட்டு உறவுகளையும், எண்மர் குழு நீதிபரிபாலனத்தையும் கவனித்து வந்தன. வினிச்சய மகாமாத்திரர்கள் என்பவர்கள் வழக்குகளின் முக்கிய விவரங்களைக் கண்டறிந்து நீதி பரிபாலனத்துதிற்கு உதவி செய்தனர். வியவகாரிகள் என்பவர்கள் வழக்கறிஞர்கள். சூத்திரதாரிகள் என்பவர்கள் சட்டத்தின் தொடர்புகளையும் மரபுகளையும் காப்பாற்றி வந்தனர். முறையீடுகள் 'அத்குலகா'விலிருந்து சேனாபதி வரையிலும் பிறகு உபராசா வரையிலும் இருந்தன. இறுதியில் அரசனே உச்ச அதிகாரியாவான். இலிச்சாவிக் குடியரசின் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்கள் தங்கள் உடை, குதிரைகள், தேர்கள், தலைப்பாகைகள், குடைகள், காலணிகள் அனைத்தையும் ஒவ்வொரு நிறத்தில் அணிந்தனர். அந்த மக்களின் நலங்கள் மூலம் இந்தக் குடியரசின் பெருமை வெளிப்பட்டது.

சாக்கிய அரசு: கோசல நாட்டுக்குக் கிழக்கில் இமய மலைக்கும் கங்கை ஆற்றுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் குடியரசுகள் பல இருந்து வந்தன. புத்தர் தோன்றிய சாக்கிய குலம் (Sakya Clan) அவற்றுள் ஒன்று. கபிலவத்து நகரைத் தலைநகராகத் கொண்ட சாக்கிய குலத்தில் 80,000 குடும்பங்கள் இருந்தன என்பது கூறப்படுகிறது. அதாவது ஏறத்தாழ

5,00,000 மக்கள் அதில் இருந்தனர். வடக்கில் இமய மலையின் அடிவாரத்தில் நேப்பாளத்தில் தராய்ப் (Terai) பகுதியில் அவர்கள் அப்பொழுது வசித்து வந்தார்கள் கிராமங்களிலும் சிறிய நகரங்களிலும் அவர்கள் வசித்து வந்தனர். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு தொழிலைச் செய்வோர் மட்டுமே இருந்தனர் என்று கூறப்படுகிறது. வேட்டைக்காரர்கள், இறைச்சி விற்போர், தோல் பதனிடவோர்; மீனவர் ஆகியோர் தாழ்ந்த சாதியினராகக் கருதப்பட்டனர். ஒவ்வொரு கிராமமக்களும் பொது விவகாரங்களைப் பற்றிப்பேசி முடிவுகள் எடுப்பதற்கென்று மரத்தடியில் அல்லது ஏதாவது பொதுவிடங்களில் கூடுவது வழக்கம். வாக்குகள் எடுப்பதன் மூலமே எல்லா முடிவுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அத்தகைய கூட்டங்களைக் கூட்டுவதற்கும் வாக்குச் சீட்டுகளைச் சேகரிக்கவும், தனித்தனி அதிகாரிகள் இருந்தனர் என்பது தெரிகிறது. சாக்கிய குலம் முழுமைக்கும் தலைவர் ஒருவர் இருந்தார். இராசன் என்று சொல்லப்பட்டாலுங்கூட அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசர்தான். நிருவாக அதிகாரம் அவரது கையில் இருந்தது. தமக்கு அண்மையில் வசித்த இராம கிராமத்துக் கோலியர்களுடன் சாக்கியர்களுக்குப் பகைமை இருந்து வந்தது. இவ்விரு திறத்தாரின் இடங்களுக்கு மிடையில் ஓடிய உரோகிணி நதியின் நீரைப் பகிர்ந்து கொள்வது பற்றியே இத்தகராறுகள் தோன்றின.

கி.மு. 6 - ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சாக்கியக் குடியரசைக் கோசலம் வென்று தன்னோடு இணைத்துக் கொண்டது. இது எவ்வாறு ஏற்பட்டது என்பதைப் பற்றிப் புத்த இலக்கியங்கள் விவரிக்கின்றன. கோசல மன்னனான பிரசினாசித்து புத்தரையும், சாக்கியக் குடியரசையும் பெரிதும் மதித்து வந்தான். அந்த மதிப்பின் காரணமாய்ச் சாக்கிய இளவரசி ஒருத்தியைத் தனக்குத் திருமணம் செய்து வைக்குமாறு வேண்டிக் கபிலவத்து நகருக்கு அவன் தூதன் ஒருவனை அனுப்பிவைத்தான். கோசல மன்னனுக்குப் பெண் கொடுப்பது தம் குலப் பெருமைக்கு இழக்காகும் என்று கருதிய சாக்கியர்கள், அடிமைப் பெண் ஒருத்தியை இளவரசியாக நடக்கச் செய்து திருமணம் செய்து வைத்தனர். இந்த அடிமைப் பெண்ணுக்கும் பிரசினாசித்துக்கும் விதுதபன் என்ற மகன் ஒருவன் பிறந்தான். ஆனால், உண்மை பின்னர் அறியப்பட்டது. பிரசினாசித்தின் மரணத்திற்குப் பிறகு விதுதபன் கோசல நாட்டின் அரசனானான். அவன் சாக்கியர் மீது பழிவாங்க முடிவு செய்து அவர்களின் நாட்டின்மீது படையெடுத்து ஆண், பெண் குழந்தைகள் ஆகிய அனைவரையும் கொன்றுவிட்டு அந்நாட்டைத் தன்னாட்டுடன் இணைத்துக் கொண்டான்.

சாக்கியக் குடியரசு மட்டுமன்றி அக்காலத்திய

முடியரசுகள் அனைத்துமே உண்மையான குடியரசுகள் அல்ல. பண்டை உரோமானிய அல்லது கிரேக்கக் குடியரசுகளைப் போலச் சில செல்வர்களான பிரபுகளே இந்தியக் குடியரசுகளிலும் ஆட்சி செலுத்தினர். எண்ணற்ற அடிமைகளை அவர்கள் வைத்திருந்தனர். எனவேதான், இவை சில பணக்காரர்களால் ஆளப்பட்ட குடியரசுகள் (Oligarchic Republics) எனக் கருதப்பட்டன.

விரிச்சிய அரசு: அக்காலத்துக் குடியரசுகளிலேயே மிகவும் முக்கியமானது விரிச்சிய அல்லது விரிச்சிய இணைப்பரசு (Virijyan Confederacy) தான். இந்த அரசில் எட்டுக் குலங்கள் இணைந்திருந்தன. அவற்றுள் முக்கியமானவை நான்கு, அவை இலிச்சாவிகள், விதேகர்கள், ஞாத்திரிகர்கள், விரிச்சியர்கள். இலிச்சாவிகளின் தலைநகரம் வைசரி; விதேகர்களின் தலைநகரம் மிதிவை; ஞாத்திரிகர்களின் தலைநகரம் குந்தபுரம் அல்லது குந்தகிராமம்.

இவர்களுள் விதேகர்கள் தொடக்கத்தில் முடியரசாக அமைந்திருந்தனர். பின்னர் முடியரசை விடுத்துக் குடியரசு முறையை ஏற்றுக்கொண்டனர். பண்டைக்காலத்துக்கிரேக்க நகரங்களில் எவ்வாறு முடியரசுகள் ஒழிந்து செல்வர் சிலரால் ஆளப்பட்ட குடியரசுகள் தோன்றினவோ, அதேபோல்தான் இங்கும் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும் என்கிறார் எச்.சி. இராய்சௌத்திரி. மகதத்துக்கும் விரிச்சிய இணைப்பரசுக்கும் இடையிலான போர் 16 ஆண்டுகள் நீடித்தது. முப்பத்திரண்டு வேறு குலங்களையும் காசி-கோசல அரசையும் தன் பக்கம் விரிச்சிய அரசு சேர்த்துக் கொண்டது. ஆயினும், தன்னுடைய ஒற்றர்களை அனுப்பிப் பகைவர்களுக்கிடையில் வேற்றுமைகளைத் தோற்றுவித்தான் அசாதசத்துரு. இறுதியில் விரிச்சிய இணைப்பரசு தோற்கடிக்கப்பட்டு, மகதத்துடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது.

சாக்கியக் குடியரசு, விரிச்சிய இணைப்பரசு ஆகியவை மட்டுமன்றி வேறுபல குடியரசுகளும் இந்தியாவில் அப்பொழுது இருந்தன.

மல்லர்கள்: இந்த மல்லர்கள் பாவா நகரத்தினர் எனவும் குசி நகரத்தினர் எனவும் இருவகைப்பட்டனர். மகாவீரர் பாவாவிலும், புத்தர் குசினகராவிலும் இறந்தனர். பால மல்லர்கள் புதிய பாராளுமன்றத்தை ஏற்படுத்தினர். அது உவாதகா எனப்பட்டது. அதன் செயற்குழு அதிகாரிகள் 'புரிசர்கள்' எனப்பட்டனர். அவர்கள் காவலர்களைப் போன்றிருந்தனர். ஆனந்தா போன்ற புத்தமதத் தலைவர்கள் மல்லர்களைச் சார்ந்தவர்களே.

புத்த வாசகங்களில் கூறப்பட்டுள்ள மற்றக்குடியரசுகள், கோவியர்கள், பிப்பலிவன மோரியர், நாயர்கள் ஆவர்.

கங்கைச் சமவெளியிலிருந்த முடியரசுகளுள் முக்கியமானவை, தம் ஆதிக்க ஆசையால் இக்குடியரசுகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக விழுங்கலாயின. குறிப்பாக, மகத அரசின் எழுச்சி இவற்றுக்குச் சாவு மணியாக அமைந்தது. மேற்கிலிருந்த சில குடியரசுகள் இத்தகைய இடர்களில் சிக்கிக் கொள்ளாமல் மேலும் பல நூற்றாண்டுகள் தொடர்ந்திருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று யௌதேயர்களுடையது. வடக்கு இராசசுத்தானிலிருந்த இக்குடியரசு வெளியிட்ட பலவிதமான நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன.

இப்பகுதியில் கி.மு.6 - ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.மு. 4 - ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலிருந்த பல்வேறு குடியரசுகள் பல்வேறுவகைகளில் புகழ் எய்தியிருந்தன.

மறைவு: பல்வேறு காரணங்களால் இக்குடியரசுகள் பலமிழந்தன. போர்க் காலங்களில் முடியரசுகளால் எடுக்கப்படும் முடிவுகளைப்போலக் குடியரசுகளால் தம்முடைய அவைகளில் இரகசிய முடிவுகளை எடுக்க முடியாதது ஒரு பெரியகுறை என மகாபாரதம் சுட்டிக் காட்டுகிறது. இந்நிலையில் மகதப்பேரரசின் ஆக்கிரமிப்புகளும் குடியரசுகளின் நிலையைப் பெரிதும் கெடுத்தன. மௌரியர்களின் காலத்தில் குடியரசுகள் பெரிதும் அழிந்து போயின. மௌரியப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப்பின் சில குடியரசுகள் மீண்டும் தலைதாக்கின. ஆயினும், அவற்றால் வலிமையுடன் திகழமுடியவில்லை. யௌதேயர்களுடைய குடியரசு மௌரியர், சுங்கர், கன்வர்ஆகியோரின் பேரரசுகளுக்குக் கட்டுப்படாமல் கி.பி. 7 - ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் தொடர்ந்து இருந்து வந்தது. ஆயினும், வலுவான முடியரசுகளின் காலமான அப்பொழுது இக்குடியரசுகளால் அரசியல் துறையில் பெரிய சாதனை எதையும் நிகழ்த்த முடியவில்லை. எனவே தான் இந்திய வரலாற்றில் இவற்றைப் பற்றி விரிவாக அறிய முடியவில்லை.

இக் குடியரசுக் குலங்களுள் பல இடம் விட்டு இடம் மாறிக் கொண்டே சென்றனவெனவும். தெரிகிறது. பெரும்பாலான குடியரசுகள் கி.பி. 5 - ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மறைந்து போயின. குடியரசுக்கும் முடியரசுக்குமான போட்டியில் முடியரசே இறுதியில் வென்றது. குப்தப் பேரரசும் அதை அடுத்துத் தோன்றிய சிறிய அரசுகளும் அக்காலத்தில் படை எடுத்து வந்த அந்நியர்களும் குடியரசுகளின் வீழ்ச்சிக்கு இறுதிக் காரணமாக இருந்திருத்தல் வேண்டும். குப்தர்களின் எழுச்சிக்குக் காரணமாயிருந்த இலிச்சாவியர்களில் ஒரு பகுதியினர் நேப்பாளத்துக்குச்சென்று

குடியேறினர். பெரும்பாலான குடியரசுக் குலங்கள் முடியரசுகளுக்குத் தோற்றுப் பணிந்தன. யத்தேயர் போன்ற ஓரிருவர் மட்டுமே மேலும் ஓரிரு நூற்றாண்டுகள் தொடர்ந்து வாழ்ந்து இறுதியில் மறைந்தனர். மா.தி.

பண்ணத்தி: இசைப்பாடல்களாக அமைந்த வற்றைப் பண்ணத்தி என்பர். 'பண்ணைத் தோற்று வித்தலால் பண்ணத்தி என்றார். அவையாவன சிற்றிசையும் பேரிசையும் முதலாக இசைத்தமிழில் ஓதப்படுவன' என விளக்கம் காண்பர் இளம்பூரணர். இயற்றமிழ்ப் பாடல்களுக்கு உரிய பொருண்மையே இவ்விசைப்பாட்டிற்கும் உரியவாம். இதனைப் பாட்டிடைக்கலந்த பொருளவாகிப் பாட்டின் இயல் பண்ணத்திய்யே' எனவரும் தொல்காப்பிய நூற்பாவால் (செய். 173) அறியலாம்.

தொல்காப்பியர் கூறிய பிசி என்பது இரண்டடியில் வருமாறுபோல, இப்பண்ணத்தியும் இரண்டடியால் வருவதாகும்.

'கொன்றைவேய்ந்த செல்வன் அடிபிணை, என்றும் ஏத்தித் தொழுவோம் நாமே' என்பது பிசியோ டொத்த அளவினதாகிப் பாலையாழ் என்னும் பண்ணிற்கு இலக்கணப் பாட்டாகி வந்தமையின் பண்ணத்தியாயிற்று என இளம்பூரணர் தரும் விளக்கம் இதற்கு அரணாகும்.

இப்பா பன்னிரண்டடி பேரெல்லை உடையதாகும். அவ்வடிகள் நாற்சீரினும் மிக்கும் குறைந்தும் வருதலும் உண்டு. இதனை 'அடி நிமிர் கிளவி ஈராறாகும், அடியிகந்துவரினும் கடிவரையின்றே' (செய்.175) எனவரும் தொல்காப்பியக் கூற்றால் அறியலாம். கு.சு.

பண்ணன்: காண்க: சிறுகுடிகிழான் பண்ணன்.

பண்ணி கோடை மலையின் தலைவன்; அதனால், கோடைப் பொருநன் என்றும் சொல்லப்பட்டான்; முத்து மாலையையும் சந்தன மாலையையும் அணியும் வழக்கம் உடையவன்; பாண்டிய மன்னர்கட்குட்பட்ட படைத்தலைவன்; செல்வம் மிக்கவன். இவன் குழிகள் தோண்டிக்காட்டு யானைகளை மிகுதியாகப் பிடிப்பான்; பழக்குவோர் ஏவல் குரல்கேட்டுப்பழகும் காலமாகிய இடைப்பட்டசிறிது காலமே அவ்வியானைகளைத் தன்வசம் வைத்திருப்பான்; பயிற்சி முடிந்தபின் அவை முழுவதையும் இரவலர்கட்குக் கொடையாக அளிப்பான். கோடைப் பறந்தலை என்னும் போர்க்களத்தில் இவன் பகைவரோடுபோரிட்டு வென்றான்; அவ்வெற்றியைப் பாராட்டு முகத்தான் அங்குக்களவேள்வி ஒன்று

செய்தான். பெருந்தலைச் சாத்தனார் அகநானூற்றில் (13) இவனைப் பற்றிக் குறித்துள்ளார். செ.இரா.

பண்ணைகள்: நன்செய்ப் பண்ணை, புன்செய்ப் பண்ணை எனப் பண்ணைகள் பிரிக்கப்படுகின்றன. ஆறு, ஏரி, குளம், கிணறு, கால்வாய் மூலம் நீர் பாய்ந்து நன்கு சாகுபடி செய்யப்படுகின்ற நிலம் நன்செய்ப் பண்ணை எனப்படும். புன்செய்ப் பண்ணை அல்லது புழுதிப் பயிர், என்பது மழை பெய்யாத அல்லது மிக மழைக்குறைவான, வறட்சியான இடங்களில் சாகுபடி செய்வதைக் குறிக்கின்றது.

பண்ணை அல்லது வேளாண்மையின் அமைப்பு: வேளாண்மையின் அமைப்பில் பண்ணைகளின் அளவு, தன்மை, பண்ணைகளில் பொருள்களை உற்பத்தி செய்தல், பங்கிடுதல், பண்ணை நிருவாகம் போன்றவை உள்ளன.

பிழைப்பளவு வேளாண்மை: உலகில் பன்னெடுங் காலமாகச் செய்யப்பட்டு வந்த வேளாண்மை முறையைப் பிழைப்பளவு வேளாண்மை எனலாம். ஒரு குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் தங்கள் நிலத்தில் தங்களின் தேவைக்கு மட்டும் அல்லது பிழைப்பளவு மட்ட வாழ்க்கை (Subsistence living) கிடைக்கும் வகையில் உழைத்து வாழ்கின்ற நிலையை இது குறிக்கின்றது. இந்தியாவில் சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதி வரை வேளாண்மை இந்த நிலையிலேயே இருந்தது. உழவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக் கூட மிஞ்சாது' என்ற பழமொழி இதனைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. இதற்கு மாறாக இப்போது குறைந்த செலவில் உற்பத்திக் காரணிகளை இணைத்துக் கூடுதலான உற்பத்தி பெறுவது 'வாணிக வேளாண்மை' (Commercial farming).

விரிந்த முறை வேளாண்மையும், செறிந்த முறை வேளாண்மையும்: உற்பத்தியைப் பெருக்க மேலும் சாகுபடியின் கீழ் நிலத்தைக் கொண்டு வருதல் விரிந்த சாகுபடி முறை. திருந்திய சாகுபடி முறைகளைக் கைக்கொண்டு, நல்ல பொறுக்கு விதைகளைப் பயன்படுத்தித் தக்க உரமிட்டு, நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்கி உற்பத்தியின் அளவை உயர்த்துவது செறிந்த சாகுபடி முறையாகும்.

பலதரப்பட்ட சாகுபடியும், சிறப்புத் தேர்ச்சிச் சாகுபடியும்: ஒரு பண்ணையில் ஒரு பயிரை மட்டும் (எடுத்துக்காட்டு:- நெல், பருத்தி போன்றவற்றில் ஒரு பயிர் மட்டும்) தொடர்ந்து பயிர் செய்வதைச் சிறப்புத் தேர்ச்சிச் சாகுபடி (specialised farming) என்பர். ஒரு நிலத்தில் ஒரு சமயத்திலோ மாற்றி மாற்றியோ வெவ்வேறு பயிர்களைச் சாகுபடி

செய்வதைப் பலதரப்பட்ட சாகுபடி என்றும், கலப்புச் சாகுபடி (Mixed farming) என்றும் கூறுவர்.

உத்தம அளவுப்பண்ணை: உழவர்களுக்கு உச்ச அளவு வருவாய் கொடுக்கின்ற பண்ணையின் அளவை உத்தம அளவுப் பண்ணை (Optimum size farm) என்று கூறுவர். சாகுபடி செய்கின்ற பயிரின் தன்மையையும், நில வளத்தையும், உற்பத்தி முறைகளையும், மூலதனத்தையும், உழவர்களின் திறமையையும் ஒட்டியே உத்தம அளவு பண்ணை அமையும்.

இந்தியாவில் நிலங்கள் துண்டுதுண்டாகவும், சிதறுண்டு பல உட்பிரிவுகளோடும் (Sub-division and fragmentation) இருப்பது பல சமுதாயப் பொருளாதாரக் காரணியாலாகும். எடுத்துக்காட்டாக மக்கட் பெருக்கம், பரம்பரை நிலச் சொத்துரிமை, நிலத்தாலும் பெருகும் பண மதிப்பு, கடன் சுமை, தனிக் குடும்ப வளர்ச்சி போன்ற பலவாகும். இதனால், சிக்கனமற்ற முறையில் வேளாண்மை மேற்கொள்ளப்படுவதோடு சண்டை சச்சரவு ஏற்படவும் காரணமாகிறது. எனவே, சிதறிக்கிடக்கும் துண்டு நிலங்களை இணைக்கக் கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் மூலம் இந்திய அரசு முயலலாம். நில உடைமை ஒருங்கிணைப்பை (Consolidation of holdings) உணர்ந்து இந்திய அரசும், மாநில அரசும் பலவகை நடவடிக்கைகளைச் சட்டத்தின் மூலம் எடுத்துள்ளது.

கூட்டுப்பண்ணை (Collective farming): நிலம் துண்டாடப்பட்டு உட்பிரிவுகளுக்குள்ளாகி இருக்கும் நிலையை அகற்றக் கூட்டு வேளாண்மை முறையை புரட்சிகரமான முடிவாகச் சில பொருளியலறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இந்தக் கூட்டுப் பண்ணையில் (Collective farming) நிலவுடைமையில் தனி உடைமை அகற்றப்பட்டு நாட்டுடைமையாக்கப்படுகிறது நிலம். பின் நிலம் பெரிய பண்ணைகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு உழைப்பிற்கேற்ற கூலி வழங்கப்படுகிறது. இந்த முறை உருசியாவில் பின்பற்றப்படுகிறது. அங்கு உற்பத்தியும் கூடுகிறது. இந்தியாவில் இந்த முறையைப் பின்பற்ற வாய்ப்புகள் இல்லை. பிற சாதனங்களை நாட்டுடைமையாக்காமல் நிலத்தை மட்டும் நாட்டுடைமையாக்குவது முறையான செயலாகாது. எனவே, இந்திய நாட்டில் உரிமையைப் பறிக்காமல் ஒருங்கிணைப்பு ஏற்படக் கூட்டுறவுப் பண்ணை (Co-operative farming) சிறந்ததாகும்.

பண்ணை நிருவாகம்: வேளாண்மையின் உற்பத்திக் காரணிகளான நிலம், உழைப்பு, முதல் ஆகியவற்றை எந்த அளவில் இணைத்து, எவற்றை, எப்பொழுது, எப்படி வேளாண்மை செய்வதென்று முடிவு செய்து, உற்பத்தியை மேற்கொண்டு, உற்பத்தி

செய்த விளைபொருள்களை இடம், காலம், பார்த்து விற்பனை செய்வது ஆகிய செயல்களையெல்லாம் உள்ளடக்கியது பண்ணை நிர்வாகம் (Farm Management) எனப்படும். இதன் வெற்றி, இடுமானங்களாகிய நிலம், விதைகள், உரம், எரு, மருந்துகள், தண்ணீர், மின்சாரம், கருவிகள், உழைப்பு, தீவனம், ஆகியவற்றைப் பெறுவதிலும் பயன்படுத்துவதிலும் சிறந்த உற்பத்தி முறையைப் பின்பற்றி, மிகுதியாக விளைவித்து உச்ச நிலையில் ஆதாயம் பெறுவதிலும் உள்ளது.

சிறந்த வேளாண்மை நிர்வாகத்தில் கவனிக்க வேண்டியவை: பண்ணை அளவு: வேளாண் பண்ணை மிகச்சிறியதாக இல்லாமல், பொருளாதார அளவில் இருந்தால்தான் உற்பத்திச் செலவு குறைவாகவும், உற்பத்தி மிகுதியாகவும் இருக்கும். இந்தியாவில் பெரும்பாலான பண்ணைகள் மிகச்சிறியதாக இருப்பதால் அவற்றைச் சரிவர நிர்வாகம் செய்ய முடிவதில்லை.

விதைகள், உரம், கருவிகள், மருந்து ஆகியன வாங்கவும், கூலிகொடுக்கவும்போதுமான நிதி தேவை. நல்ல விளைவு பெறத் தகுந்த நீர்ப் பாசனம்தேவை. குறைந்த விலையில் இடுமானங்களைப் பெற்றால் உற்பத்திச் செலவு குறையும். வேளாண்மையின் மூலவளங்களைச் சரியான முறையில் நிர்வகிக்கக் கூடிய தொழில் நுட்ப அறிவு இருந்தால் இன்னும் திறமையாக உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம்.

நிர்வாக முறைகளின் வகைகள்: 1. தனியார் நிர்வாகம்: இது குடும்பப் பண்ணையாக வீட்டிலுள்ளவர்கள் பணி செய்கின்ற பண்ணையாகவோ, கூலியாட்களின் உதவியோடு செய்கின்ற பண்ணையாகவோ இருக்கலாம். இப்பண்ணைகளை நில உடைமை உரிமை அமைப்பு முறையின் அடிப்படையில் (1) சொந்தப் பண்ணை, (2) குத்தகைக்குப் பயிர் செய்யும் பண்ணை, (3) வாரத்திற்குப் பயிர் செய்யும் பண்ணை என்று மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். சாகுபடி நிலம் உழவனுக்குச் சொந்தமென்றால் அதனைச் சொந்தப் பண்ணை எனலாம். ஒருவரின் நிலத்தை ஆண்டுக்கு இவ்வளவு குத்தகைப் பணம் தருவது எனக் கூறி வேளாண்மை செய்து வருவது குத்தகைப் பண்ணை. விளைச்சலில் இவ்வளவு பங்கு தருவதாகக் கூறி வேளாண்மை செய்வது வாரத்திற்குப் பயிர் செய்யும் பண்ணையாகும்.

2. கூட்டுறவுப் பண்ணை நிர்வாகம்: இணைந்து கூட்டுறவு அடிப்படையில் வேளாண்மை செய்து வருவாயைப் பிரித்துக்கொள்வதால் தனியார் நிர்வாகத்தில் உள்ள சுரண்டல் இங்கு இல்லை.

3. அரசு நிர்வாகம்: சோவியத்து உருசியாவிலுள்ள

கூட்டுப் பண்ணைகளை அரசு நிர்வாகம் செய்வது போல, அரசு தன் நிலங்களைத் தானே நேரடியாக நிர்வாகம் செய்யலாம்.

4. நிலையான பண்ணைத்திட்டம்: வணிக நோக்கத்துடன் பண்ணைத் தொழில்செய்யும் உழவன் நிலையான பண்ணைத் திட்டத்தை வகுக்கிறான். விதைப்பதற்கு அல்லது நடவுக்கு முன்பே உழவன், எதை, எங்கு, எப்படிப் பயிர் செய்ய வேண்டும் எனத் திட்டமிடுகிறான். பின் நிதியைப் போதுமான அளவு எங்கிருந்து பெறுவது எப்படித் தருவது என்று முடிவு செய்கிறான். அதனோடு, ஒவ்வொரு பயிரையும் எத்தனை ஏக்கரில் பயிர் செய்ய வேண்டும், எந்த வகைக் கால்நடைகளைப் பெற்றுக் காக்க வேண்டும் என்று நிலையான பண்ணைத் திட்டத்தை வகுக்கிறான். பி.ச.

பண்பாட்டுச் சமூகவியல்: பண்பாட்டு அடிப்படையில் சமூகம் எவ்வாறு இயங்குகிறது, அமைகிறது என்பதை ஆராய்கிற இயல் பண்பாட்டுச் சமூகவியல் (Cultural Sociology) எனப்படும். இது சமூகத்தில் பண்பாடுகொண்டுள்ள இடத்தையும், சமூகம் இயங்குவதற்கும் நெறிப்படுவதற்கும் பண்பாடு ஆற்றுகிற பங்கினையும் ஆராய்கிறது.

சமூகவியலில் அடிக்கடி வழங்கப்படும் சொற்கள் 'சமூகம்', 'பண்பாடு' ஆகியனவாகும். சில வேளைகளில் இவ்விரண்டு சொற்களும் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டுக் குழப்பமுறுவதுண்டு. ஆனால், இந்த இரண்டு சொற்களும் வெவ்வேறான பொருள்களைக் கொண்டவை. சமூகம் என்பது மனிதர்கள் அடங்கிய ஒரு நிலையமைப்பான தொகுதி. ஆனால், பண்பாடு என்பது ஒழுக்கலாறு தொடர்பான நெறிகளையும், விழுமியங்களையும், வழக்காறுகளையும் கொண்ட ஒரு சிக்கலான தொகுதி. எனினும் சமூகமும் பண்பாடும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை

மனிதர்கள் ஒரு தொகுதியாக அடங்கி அமைந்திருப்பதாலேயே அது ஒரு சமூகம் என்றாகிவிடாது. எவ்வாறு ஒரு மனித உயிரி பல உயிர்மங்கள் (Cells) அடங்கிய ஒரு தொகுதி என்றாலும், அந்த ஒன்றினால் மட்டுமே அது ஓர் உயிரியாக ஆகமுடியாதோ, எவ்வாறு ஓர் உயிர்மம் பல அணுத்திரணமங்களால் (Molecules) ஆன ஒரு தொகுதி என்றாலும், அந்த ஒன்றினால் மட்டுமே அது ஓர் உயிர்மமாக ஆகமுடியாதோ அவ்வாறே மனிதர்கள் அடங்கியிருப்பதனால் மட்டுமே ஒரு மனிதத் தொகுதி சமூகமாக ஆகிவிட முடியாது. உயிர்மங்கள் செயற்பட்டால்தான் ஓர் உயிரி உயிரியாக அமையமுடியும். அணுத் திரணமங்கள் செயற்பட்டால்தான் ஓர் உயிர்மம் உயிர்ம

மாக இயங்கமுடியும். அவ்வாறே ஒரு மக்கள் தொகுதி இயங்கினால்தான் அது ஒரு சமூகமாக ஆகமுடியும். மக்கள் தமக்குள் இடைவினை கொண்டு செயற்படும் போதுதான் ஒரு சமூகமாக ஆகமுடியும். அதாவது அவர்கள் தமக்குள் ஒருவரோடொருவர் தொடர்பு கொண்டு நடந்துகொள்ளும்போதுதான் ஒரு சமூகமாக விளங்கமுடியும். ஆக, மனிதர்களுக்கிடையில் இடைவினைத் தொடர்பு ஏற்படுகிற நிலையில்தான் அவர்கள் சமூகம் என்ற அமைப்பு நிலையினை அடைகிறார்கள். அவர்களுக்கிடையில் இடைவினையோ தொடர்போ அமையாத நிலையில் அவர்கள் சமூகத்தை ஆக்குவதில்லை.

மனிதர்கள் தமக்குள் இடைவினை கொண்டு நடந்துகொள்ளும் போது, அந்த நடத்தை ஏனோ தானோ என்று அமைவதில்லை. அது சில நடத்தை நெறிகளாலும் விழுமியங்களாலும் நெறிப்படுத்தப்படுகிறது. அதாவது வேறு வகையில் சொன்னால் பண்பாட்டினால் நெறிப்படுத்தப்படுகிறது. சமூகம் இயங்க, நடந்துகொள்ளப் பண்பாடு, வரையறைகளையும் நெறிமுறைகளையும் வகுத்துச் சமூக நடத்தை ஒழுங்குற அமையப் பணிபுரிகிறது.

இவ்வாறு சமூகம், பண்பாட்டைச் சாரமாகக் கொண்டு இயங்குகிறது. எனவேதான் சமூகம் பண்பாட்டு அடிப்படையில் எவ்வாறு அமைகிறது, இயங்குகிறது என்பதை ஆராய்வதற்குப் பண்பாட்டுச் சமூகவியல் தோன்றிற்று.

சமூகம், மனித உறவுகள் பின்னிப் பிணைந்துள்ள ஒரு தொகுதி. ஒருவரோடொருவர் உறவாடுவதன் மூலமே ஒரு மக்கள் தொகுதியின் உறுப்பினர்கள் சமூகத்தை அமைக்கிறார்கள். இந்த உறவுகள் இன்றிச் சமூகம் அமையாது. ஆனால் இந்த உறவுகளும், உறவுகளைச் சார்ந்து அமையும் நடத்தைப் பாங்குகளும், பண்பாட்டின் கூறுகளான வழக்கங்கள், வழக்காறுகள், ஒழுங்காசாரங்கள், ஒழுக்க விதிகள், சட்டங்கள் முதலியவற்றால் நெறிப்படுத்தப்படுகின்றன. அந்த நிலையில்தான் சமூக அமைப்பு ஒழுங்குபட்டு அமைகிறது. மக்களுடைய நடத்தைப் பாங்குகள் பண்பாட்டின் கூறுகளான நெறிகளுக்கு ஏற்ப அமைகிறபோதுதான் அவை நெறிப்பட்டனவாக, ஒழுங்கமைதி கொண்டனவாக இருக்கும். அத்தகைய நிலையில்தான் சமூகத்தின் ஒழுங்கமைப்பு அமைய முடியும். ஆகவேதான், இராட்கிளிப்பு பிரவுன் (Radcliff - Brown) என்னும் அறிஞர், பண்பாட்டின் கூறுகளான நடத்தை நெறிகளையொட்டி அமைகிற நடத்தைப் பாங்குகளைக் கொண்டதான் சமூக அமைப்பை விளக்கமுடியும் என்கிறார்.

சமூகத்தில் நிகழும் பல்வேறு உறவுகளை, அதா

வது தந்தை-மகன், மாமியார்-மருமகன், வாங்குவோர் - விற்போர், ஆளுவோர் - ஆளப்படுவோர், ஆசிரியர் - மாணவர் என்ற உறவுகளைத் தொடர்புடையவர்கள் நடந்துகொள்ளும் பாங்குகளிலிருந்து அறிந்துகொள்ளவியலும். அவர்களுடைய நடத்தைப் பாங்குகள் சமூக நெறிகளுக்கேற்ப நெறிப்பட்டு ஒழுங்கு பெற்று அமைகின்றன. அந்தப் பாங்குகள் ஒழுங்கு இன்றிப் போனால் உறவுகள் சீர் குலைந்து சமூகத்தில் ஒழுங்கமைதி ஏற்படுவதற்கு வழியில்லாமற் போய்விடும். ஆகவே, நெறிமுறைகள், இடைவினை கொள்ளும் மனிதர்களின் நடத்தைப் பாங்குகளை நெறிப்படுத்தி, முறைப்படுத்தி ஒழுங்கை உண்டாக்குகின்றன ஆகவே, சமூக உறவுகளினால் பின்னப்பட்டு அமைகிற சமூக அமைப்பு ஒழுங்குற அமைய, நெறிமுறைகளைக் கொண்ட பண்பாடு மிகவும் இன்றியமையாததாகிறது.

பண்பாடு இன்றிச் சமூக அமைப்பு என்பது இல்லை. மனித உறவுகளால் சமூகம் ஆக்கப்பட்டனும் கண்டவாறான உறவுகளால் சமூகம் அமைவதில்லை. உறவுகள் நெறிப்பட்டு, பாங்குற அமைந்து, ஒழுங்கமைதி பெறுகிறபோதுதான், அந்த நிலையில் சமூகம் ஓர் ஒழுங்கமைப்புப் பெற்று அமையும்; இயங்கும். இந்த ஒழுங்கு ஏற்பட வேண்டுமானால், பண்பாடு இன்றியமையாது வேண்டப்படும். அதுதான் சமூக உறவுகளை நெறிப்படுத்தி, ஒழுங்கை ஏற்படுத்திச் சமூக அமைப்பு உருவாதற்கு உதவுகிறது: இந்தக் கருத்திலேதான் சமூக அமைப்பைப் பண்பாட்டைக் கொண்டதான், அதாவது நெறிகள், வழக்காறுகள் முதலியவற்றைக் கொண்டதான் அறியுமாறு விளக்கிட முடியும் என்று இராட்கிளிப்பு பிரவுன் கூறுகிறார்.

ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் பண்பாடு மக்கள் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நெறிகளை வகுத்து வழிகாட்டுகிறது. அந்த நெறிகளுக்கு ஏற்ப மக்கள் நடந்துகொண்டு இடைவினை புரியும் போதுதான் சமூக அமைப்பு ஒழுங்கமைதி பெறுகிறது. பண்பாட்டின் வழிகாட்டுதல் இல்லாமற்போனால், மக்களுடைய நடத்தை கண்டவாறு ஒழுங்கின்றிப் போகும்; குழப்ப நிலை உண்டாகும்; சமூகம் ஓர் அமைப்பாக இயங்காமற் போகும். ஆகவே, சமூகம் ஓர் அமைப்பாக, ஒழுங்கமைதியோடு இயங்க, மக்களுடைய நடத்தைப்பாங்குகள் நெறிப்பட்டுச் சீராக இருக்க வேண்டும். இந்தப் பணியைப் பண்பாடு செய்கிறது. அதனால்தான் இலெசுலீ ஓயிட் (Leslie White) என்னும் அறிஞர் மக்களுடைய நடத்தை பண்பாட்டின் செயல் என்கிறார்.

சில சமூகவியலறிஞர்கள் பண்பாடு என்பதே சமூக இடைவினையின் விளைவுதான் என்கின்றனர்.

ஒருவகையான சமூக இடைவினையில் பலதார மணம் பிறக்கிறது; பிறிதொரு வகையான சமூக இடைவினையில் பல கணவர் மணம் தோன்றுகிறது; ஒரு வகையான சமூக இடைவினை முதலாளித்துவத்தை உருவாக்குகிறது; பிறிதொரு வகையான சமூக இடைவினை பொதுவுடைமையை உருவாக்குகிறது என்கின்றனர். ஆனால், இலெகல் ஓயிட்டு இதை மறுக்கிறார். சமூக இடைவினைதான் பண்பாட்டை, பண்பாட்டுக் கூறுகளை உருவாக்குகிறது என்றால் சமூக இடைவினை காணப்படும் 'பபூன்' குரங்குகளிடம் பண்பாட்டைக் கண்டாக வேண்டும் (விலங்குகளிடத்தில் பண்பாடு நிலவ வாய்ப்பே கிடையாது). ஆகவே, பண்பாடு சமூக இடைவினையில் பிறக்கிறது என்பது ஏற்கவியலாத கருத்து என்கிறார் ஓயிட்டு. உண்மையில் ஓர் ஆண், பல பெண்களிடம் இடைவினை கொண்டு உறவாடுவதும் (பல தார மணம்), ஒரு பெண் பல ஆண்களிடம் இடைவினை கொண்டு உறவாடுவதும் (பல கணவர் மணம்) மனிதர்களுக்குப் புறத்தேயுள்ள, அவர்கள் உடல் தொடர்பில்லாத பண்பாட்டு அமைப்புகளின் தாக்கத்தினால்தான் நிகழுகின்றன என்கிறார். பண்பாட்டு அமைப்பு முறையில் நிலவிடும் நெறிகளும் வழக்காறுகளும், இத்தகைய சமூக இடைவினை உருவகைகளை, சமூக நிறுவனங்களை உருவாக்குகின்றன என்கிறார் இலெகல் ஓயிட்டு. மேலும், அவர் சமூக நிறுவனங்கள் சமூகத்திற்குச் சமூகம் மாறுபடுவதும் பண்பாட்டையொட்டியே நிகழுகின்றது என்கிறார். பாலின் அடிப்படையிலான வேலைப் பகுப்பு முறைக்குத் தேவையான அமிசங்கள், திருமணத்திற்குப் பிந்திய உறைவிட வழக்கங்கள், செய்தொழில் நிலைமை, செல்வ நிலை, தகு நிலை, ஆண் - பெண் இறப்பு விகிதங்கள் முதலிய பிற பண்பாட்டு அமிசங்களினால்தான், சமூக நிறுவனங்களின் மாறுபாடு ஏற்படுகிறது என்றும் கூறுகிறார்.

ஆக, பண்பாடு இன்றிச் சமூகம் ஓர் அமைப்பாக அமையவோ இயங்கவோ முடியாது என்பதால், சமூகவியல் அறிஞர்கள் சமூகத்தைச் சமூக - பண்பாட்டு அமைப்பு முறை என்று சேர்த்தே குறிப்பிடுகின்றார்கள். சமூகமும் பண்பாடும் இணைந்து அமைவதால் சமூக அமைப்பு முறை வெறும் அமைப்பு முறை என்றில்லாமல் சமூக-பண்பாட்டு அமைப்பு முறை என்ற நிலையில் இயங்குகிறது. இப்படிச் சமூகம் பண்பாட்டு அடிப்படையில் அமைவதை, இயங்குவதை ஆராய்வதுதான் பண்பாட்டுச் சமூகவியலின் பணியாக இருக்கிறது. சி.என்.ந.

பண்பாட்டுத் தேக்கம்: பண்பாட்டின் ஒரு துறையில் மாற்றங்கள் விரைவாகவும், மற்றொரு

துறையில் பின்னடைந்தும் காணப்படுதல் பண்பாட்டுத் தேக்கம் (Cultural Lag) எனப்படும் அதாவது, பொருள்சார் பண்பாட்டிற்கும் (Material Culture) பொருள்சாராப் பண்பாட்டிற்கும் (Non-Material Culture) இடையே ஏற்படுகின்ற தேக்கமே பண்பாட்டுத் தேக்கம் ஆகும். இதைப்பற்றிய கருத்தை விரிவாக முதன்முதலாக ஆய்வுசெய்தவர் வில்லியம் ஆக்பர்ன் (William Ogburn) என்ற சமூகவியலறிஞர் ஆவார். மேலும், சம்னர் (Sumner), முல்லர் (Muller), இசுபென்சர் (Spencer) போன்ற அறிஞர்களின் ஆய்வுகளில் பண்பாட்டுத் தேக்கத்தைப் பற்றிக் கூறப்பட்டிருந்தாலும் ஒரு தெளிவான கோட்பாடாக இதை உருவாக்கியவர் ஆக்பர்னே ஆவார்.

இவர் பண்பாட்டைப் பொருள்சார் பண்பாடு, பொருள்சாராப் பண்பாடு என இருவகையாகப் பிரித்தார். இயந்திரங்கள், வீடுகள், உற்பத்திப் பொருள்கள், போக்குவரத்துப் போன்றவை பொருள்சார் பண்பாட்டுக் கூறுகள் ஆகும். குடும்பம், சமயம், அரசு, கல்வி போன்றவை பொருள்சாராப் பண்பாடுகளாகும். முதலில் வழக்கமாகப் பொருள்சார் பண்பாட்டில்தான் மாற்றங்கள் ஏற்படும். அதையொட்டித்தான் பொருள் சாராப் பண்பாட்டில் மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும். அதாவது, பொருள்சார் பண்பாட்டில் ஏற்படும் மாற்றங்களே, பொருள்சாராப் பண்பாட்டில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்குக் காரணமாக அமைகின்றன. எடுத்துக்காட்டாகத் தொலைக்காட்சியும் திரைப் படமும் குடும்பவாழ்க்கையில் எவ்வளவு பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன என்பது பலரும் அறிந்த ஒன்றாகும்.

சமூகத்தில் பொருள்சார் பண்பாட்டில் ஏற்பட்ட புதிய கண்டுபிடிப்புகளுக்கு ஏற்ப மெதுவாக மாற்றம் ஏற்படுகிறது. பொருள்சாராப் பண்பாடு, பொருள்சார் பண்பாட்டைவிடப் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்த போதிலும், கர்லப்போக்கில் பொருள்சார் பண்பாட்டு ஓத்துப்போய் மாறத் தொடங்கி விடுகிறது. எனவே, தொழில்நுட்பத் துறையில் ஏற்படும் மாற்றங்களே, பண்பாட்டு மாற்றங்களுக்கு அடிப்படையாய் அமைகின்றன என ஆக்பர்ன் கூறுகிறார்.

பல புதிய கண்டுபிடிப்புகளால் சமூக அமைப்பிலும், வாழ்க்கை முறையிலும் பொதுவாகப் பல மாற்றங்கள் தோன்றியுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக நீராவி இயந்திரம், அச்சிடும் இயந்திரம், தொலை பேசி, வானொலி, திரைப்படம், தொலைக்காட்சி கணிப்பொறி போன்ற பல கண்டுபிடிப்புகள் மனித வாழ்க்கையைப் பெருமளவிற்கு மாற்றிவிட்டன. மக்களுடைய சமூக, பண்பாட்டுத் துறை மாற்றங்களுக்கு இப் புதிய தொழில்நுட்பச் சாதனங்களின் கண்டு

பிடிப்பே காரணமாகும். ஆனால், இப் புதிய கண்டு பிடிப்புகள் பயனுள்ளவை என அறியவும், அவற்றை ஒத்துக்கொள்ளவும் மக்கள் பலகாலம் எடுத்துக்கொள்கின்றனர். அதற்குக் காரணம் அதனைப் பற்றிய பொருளற்ற அச்சம், அதன் விலை, அதனைக் கையாளக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய இன்றியமையாமை, மேலும் பழமையைவிடும்புதல், மக்களுடைய பழக்க வழக்கங்கள், முதியோர்களுடைய கடுமையான எதிர்ப்புப்போன்ற பல காரணங்களால் நல்ல பல கண்டுபிடிப்புகள் மக்களால் ஒத்துக்கொள்ளப்படப் பல காலம் பிடிக்கிறது. இன்றைய காலம், அறிவியல் பகுத்தறிவு ஆகியவற்றின் காலம் எனச் சொல்லப்படுகிறது. இருப்பினும், குறிப்பிட்ட நம்பிக்கைகள், சமயச் சடங்குகள் போன்றவற்றில் போதுமான பகுத்தறிவோ அறிவியலோ இருப்பதில்லை. மனிதன் சில குறிப்பிட்ட வழக்கங்களைப் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பின்பற்றுகிறான். பாலுணர்வு, கல்வி, சமயம் போன்றவற்றில் குறிப்பிட்ட கொள்கைகளைத் தனக்குள் ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்டுள்ளான். எனவே, பொருள்சார் பண்பாட்டில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கேற்பச் சமூக நிறுவனங்களில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ளத் தயங்குகிறான்; மறுக்கிறான். எனவே, பண்பாட்டில் பின்னடைவு ஏற்படுகிறது. இதையே ஆக்பர்ன் 'பண்பாட்டுத்தேக்கம்' என்கிறார்.

இப் பண்பாட்டுத் தேக்கத்தின் காரணமாக, மக்கள் இப் புதிய கண்டுபிடிப்புகளை ஒத்துக்கொள்ளப்பட ஆண்டுகள் ஆகலாம். அவ்வாறு காலம் செல்லச் செல்ல மீண்டும் கண்டுபிடிப்புகள் தொடர்ந்து ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருக்க, அதனால் தொடர்ந்து பண்பாட்டுத் தேக்கம் காணப்படுகிறது.

எடுத்துக்காட்டாக, தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களின் காரணமாக மக்கள் தங்களுடைய உறைவிடங்களை மாற்றிக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால், அவற்றில் நடத்துகிற வாழ்க்கை முறையை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் போர் முறைகளை மாற்றியுள்ளனர், ஆனால் போர்களை உருவாக்குகிற அரசியலமைப்புகளின் வடிவங்களை மாற்றவில்லை. நிலத்தில் பயிரிடுகின்ற முறைகளில் மிகுதியான மாற்றங்களைப் பகுத்தியுள்ளனர்; ஆனால், நில உரிமை முறையில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. மிகப்பெரிய தொழில் நகரச் சமூகத்திலும் கூட வேளாண்மை நிலையைத் தழுவுகிற தந்தைவழிக் குடும்ப அமைப்புகளே நடைபெற்று வருகின்றன. தொழில்மயமாதலும் தொழில் வளர்ச்சியும் கி.பி. 18,19 - ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மிகுந்த போதுபெரும்பங்களில் அதற்கேற்ப மாறுதல்கள் நடைபெறவில்லை. பெண்கள் வீட்டைவிட்டு வெளியே சென்று பணியாற்றுகிற வழக்கம் கூட மிக மெதுவாகவே நடந்துவருகிறது. டி.த.

பண்பாட்டுப் பேறு: பண்பாட்டில் வேறுபட்ட இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட குழுக்கள் தொடர்பு கொள்ளும்போது ஒரு குழுவானது, பிற குழு அல்லது குழுக்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளைப் பின்பற்றி நடத்தல், பண்பாட்டுப் பேறு (Acculturation) எனப்படும். இது இரு வேறுபட்ட பண்பாடுகளுக்கிடையே ஏற்படும் இணக்கம், தொடர்பு ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது.

ஒரு சமூகத்திலுள்ள உறுப்பினர்கள் கற்றிருக்கிற அனைத்து நடத்தைக் கூறுகளின் தொகுதியும் பொதுவாகப் பண்பாடு (Culture) எனப்படும். இது, சமூக உறுப்பினன் என்ற முறையில் மனிதன் சிந்திக்கிற, செய்கிற, கொண்டிருக்கிற அனைத்துச் செய்திகளையும் உள்ளடக்கியிருக்கிற ஒரு சிக்கலான தொகுதியாகும். பண்பாடு, சமூகத்திலுள்ள ஒருசிலரால் மட்டும் கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை; சமூகத்தில் பெரும்பான்மையினரால் கடைப்பிடிக்கப்படுவது. இது சமூகத்திலுள்ள அனைவராலும் கடைப்பிடிக்கப்படாவிட்டாலும் எல்லோருக்கும் பொதுவானதாக அமைந்திருக்கும். இது பொதுவாகக் கற்பிக்கப்பட்டுக் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. ஒருவன் தன்னுடைய பிறப்பிலேயே இப் பண்பாட்டைப் பெற்றுக்கொண்டு வருவதில்லை. பிறந்து வளர்ந்து வரும் காலங்களிலிருந்து தன்னுடைய பண்பாட்டு ஆக்கக் கூறுகளைப் பெற்றோர், உடன்பிறந்தோர், நண்பர், ஆசிரியர், உறவினர் முதலானோரிடமிருந்து கற்றுப் பெற்றுக் கொள்கிறான். பின்னர்த் தன்னுடைய நண்பர்கள், இளவல்கள், வாரிசுகள் ஆகியோருக்குக் கற்றுத் தருகிறான். எனவே, பண்பாடு என்பது தலைமுறை தலைமுறையாக நிலவி வருகிற ஒரு நிகழ்வாகும்.

ஆனால், இது நிலையாக இருப்பதில்லை. தொடர்ந்து மாறிக் கொண்டே வரும். கால மாறுதலுக்கேற்பப் பண்பாடும் மாறிக் கொண்டே வரும். பொதுவாகத் தொழில்நுட்பம், சுற்றுப்புறச் சூழல், மக்கள்தொகை ஆகியவற்றில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கேற்பப் பண்பாட்டிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. மேலும், இருவேறுபண்பாடுடைய குழுக்கள் தொடர்பு கொள்ளும்போதும் பண்பாட்டில் மாற்றங்கள் நிகழுகின்றன. இப் பண்பாட்டு மாற்றத்தின் செயற்பாங்கே பண்பாட்டு பேறு ஆகும். இச் செயற்பாங்கில் ஒரு குழுப் பண்பாட்டின் கூறுகள் பிறிதொரு குழுவின் பண்பாட்டுக் கூறுகளுடன் ஒன்று சேருகின்றன. அதன் விளைவாகச் சில பண்பாட்டுக் கூறுகள் இரண்டறக் கலந்துவிடுகின்றன. சில மீண்டும் ஒழுங்கமைவு செய்து கொள்கின்றன; சில கூறுகள் முழுவதும் நீக்கப்படுகின்றன. எனவே, ஒரு புதிய வடிவிலான கூட்டுப் பண்பாடு உருவாகிறது.

இந்தியச் சமூகமும் பண்பாட்டுப் பேற்றின் தாக்கமும்: மொகலாயர் ஆட்சியிலும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலும் இந்தியச் சமுதாயம் பல நூற்றாண்டுக் காலமாக அடிமைப்பட்டு அவதியுற்றது வரலாற்று உண்மை. எனவே, பண்பாட்டுப் பேற்றுச்சிக்கல் இதற்குப் புதியதன்று. இப்போதுள்ள இந்திய நாகரீகம் பண்பாட்டுப் பேறு, இசைவுபடல் (Assimilation) ஆகியவற்றின் விளைவிலேயே ஏற்பட்டது எனக்கூடச் சொல்லலாம். இந்தியர் வாழ்க்கையிலும் பண்பாட்டிலும் இசுலாமியர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோரின் பண்பாடுகள் எவ்வாறு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின என்பதைப் பின்வரும் பகுதி விளக்கும்.

இசுலாமியப் பண்பாடும் பண்பட்டுப் பேறும்: மொகலாய அரசாட்சி பரவியதன் காரணமாக இந்தியப் பண்பாட்டின் பல கூறுகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டன; நிருவகிக்கப்பட்டன. எனினும், இந்தியப் பண்பாடு மக்களின் மனத்தில் ஆழப்பதிந்திருந்த காரணத்தால் அது அதனுடைய இயல்பான தன்மைகளை இழக்கவில்லை. இசுலாமியப் பண்பாட்டின் தாக்கத்தினால் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பின்வருவன: 1) இந்து மதத்தினரிடையே ஏற்பட்ட 'ஒருவனே தேவன்' என்ற கொள்கையும் உருவ வழிபாட்டுக்கு எதிர்ப்பும், 2) அவற்றால் சமூக வழக்கங்களிலும் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. திருமண விலக்கு இந்து பண்பாட்டில் மெல்ல மெல்ல ஊடுருவியமை, திருமணத்தின்போது மணப்பெண் சுடிதார் (Chudidar), பைசாமா (Paijama) போன்ற ஆடைவகைகளை அணிகின்ற வழக்கம். 3) குழந்தைத் திருமணம் கூட மொகலாயர் ஆட்சியின்போதே மிகுதியாக ஊக்குவிக்கப்பட்டது. 4) முகத்தைத் துணியால் மூடிக்கொள்ளும் பழக்கம், அதற்குமுன்னர் இந்து பெண்கள் தங்கள் முகத்தையோ தலையையோ சேலையால் மூடிக்கொள்ளும் வழக்கம் கிடையாது. அவற்றுடன் இசுலாமியக் கொள்கைகள் பல இந்தியரின் சிந்தனையில் நல்ல தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. அதனால் மேலும் பல சீர்திருத்த இயக்கங்களும் தோன்றின.

ஆங்கிலேயர் பண்பாடும் பண்பாட்டுப் பேறும்: அடிமைப்படுத்துதல் இந்தியப் பண்பாட்டில் ஆங்கிலேயரால் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட வழக்கமாகும். இந்தியச்சமூக அமைப்புகள் மிகுந்த அளவில் மாற்றமடைவதற்கு ஆங்கிலேயப் பண்பாடே முதன்மைக் காரணமாகும். அம் மாற்றங்கள் பின்வருவன: 1) கூட்டுக்குடும்ப அமைப்பு முறை மாறித் தனிக் குடும்ப அமைப்பு முறை பின்பற்றப்பட்டது. 2) சாதி அமைப்பு முறையிலும் சமூக வழக்கங்களிலும் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. 3) மக்களுடைய சிந்தனையில் புதிய புரட்சியே ஏற்பட்டது. மூட நம்பிக்கைகள் ஒழியத்

தொடங்கி அறிவியல் மற்றும் தருக்க நெறிப்பட்ட சிந்தனை ஏற்பட்டது. 4) பெண்களுக்குச் சமூகத்தில் சமமான தகுநிலை அளிக்கப்பட்டது. 5) கல்வி பெருகியதால் சமூக மதிப்பீடுகளில் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. 6) திருமண நோக்கங்களும், குறிக்கோள்களும் மாறின. 7) உணவு, உடை ஆகியவற்றிலும் மிகுந்த மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. 8) இலக்கியம், விளையாட்டு, இசை, பொழுதுபோக்கு, கலை ஆகியவற்றிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன.

சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட பண்பாட்டுப் பேறு: இந்தியச் சமூகமும் பண்பாடும் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் நல்ல மாற்றத்திற்கு உள்ளாயின. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் அனைத்து மக்களுக்கும் அடிப்படை உரிமைகள் பலவற்றை வழங்கியது. அவற்றால் ஏற்பட்ட சமூக மாற்றங்களின் நலன் அனைத்து மக்களுக்கும் கிடைத்தது. தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் 1955-இல் செயற்படுத்தப்பட்ட பின்னர்த் தீண்டாமை என்னும் தீய வழக்கம் நடைமுறையில் ஒழிக்கப்பட்டது. மாநிலமும் சமுதாயமும் அதை உள்ளடக்கக் கூடிய திட்டங்கள் பலவற்றைத் தீவிரமாக நிறைவேற்றி வருகின்றன. இப்போது பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் மத்திய, மாநில அரசில் அமைச்சர்களாகப் பதவி வகித்து வருகின்றனர்.

திருமணச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னர்த் திருமண அமைப்பு முறைகள் மாறின. திருமண விலக்கிற்குச் சட்டத்திலே இடமுண்டு. மேலும் அதனால் இந்து சமூக அமைப்பிலேயே மாற்றங்கள் பல நிகழ்ந்தன. குடியரசு ஆட்சியின் காரணமாகச் சாதி வேறுபாடுகள் மெதுவாகத் தளர்ந்தன. தொழிற் சமூகம் பெருகியதால் இந்து சமூக அமைப்பு முறையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலும் சாதி வேறுபாடு கிராமங்களிலேயே காணப்படுகிறது. ஆனால், சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டம், பஞ்சாயத்து அமைப்பு முறை ஆகியன நிறைவேற்றப்படுவதால் சிறிது குறைந்து வருகிறது. போக்குவரத்து, தகவல் தொடர்பு போன்றவற்றின் முன்னேற்றத்தால் கிராம மக்கள் நகரத்தாருடன் எளிதில் தொடர்பு கொள்ள முடிகிறது. மேலும், அறிவியல் முன்னேற்றத்தின் காரணமாகப் பல அரசியல், பொருளாதார மாற்றங்களும் நிகழ்ந்து வருகின்றன. இந்து சமூகத்தில் அறிவியலின் தாக்கத்தால் பல தீய வழக்கங்களும் நடைமுறைகளும் தவிர்க்கப்படுகின்றன. சீர்திருத்த இயக்கங்கள் பல தோன்றியமையால் பல சமூக மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன.

இவ்வாறான பல காரணிகளால் மக்கள் சிந்தனையிலும் பண்பாட்டிலும் நல்ல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அதனால் இந்து மதத்தவரிடம் மட்டுமன்றி

அனைத்து மதத்தினரிடமும் நல்ல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

பண்பாடு: மனிதர்கள் மட்டுமே பண்பாடு (Culture) என்ற சொல்லோடு தொடர்புடையவர்கள். இதுவே மனிதர்களைப் பிற விலங்கினங்களிடமிருந்து பிரித்துக் காட்டுகிறது. பண்பாட்டை மிகத் தெளிவாக வரையறுத்துக் கூறுவது சிக்கலானது. பண்பாடு என்னும் கருத்து இலக்கியவியல், வரலாற்றியல், உளவியல், சமுதாயவியல், மானிடவியல் போன்ற பல துறைகளில் பல நிலைகளில் பயன்படுத்தப்படுவதால் இது பற்றிய வரையறையும் பலவாறாக உள்ளது. இதைப் பற்றிய வரையறை 160க்கும் மேல் உள்ளன. பண்பாடு பற்றிப் பல துறை அறிஞர்கள் கூறியுள்ள வரையறைகள் குரோபரும் (Kroober) குளுக்கானும் (Kluckhohn) என்னும் நூலில் தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சில பின்வருமாறு: அ) பண்பாடு என்பது மக்களால் ஆக்கப்பெற்ற கருவி. இந்த ஊடகத்தைக் கொண்டே மக்கள் அவர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்கின்றனர் என்பார் மாலினோசுக்கி (Malinowski). ஆ) தலைமுறை தலைமுறையாக மக்கள் குழுவாகச் சேர்ந்து கற்ற நடத்தை முறைகளும், பழக்க வழக்கங்களும், மரபுகளும் சேர்ந்த ஒரு தொகுதியே பண்பாடு என்பார் இலப்பியர் (Lapierre). இ) பண்பாடு என்பது மக்கள் அனைவரும் கூட்டாகச் சேர்ந்து செயற்படும்போது உண்டாகும் நடத்தை முறைகளின் சேர்மமாகும். இது அந்தந்தச் சமுதாயத்திற்கு மட்டுமே உரியது. இது உயிரியல் நிலையில் மரபுரிமையாக வாராதது என்பார் ஆடம்சன் ஓபல் (Adamson E. Hoebel). ஈ) பண்பாடு என்பது அறிவு, நம்பிக்கை, கலை, ஒழுக்க நெறிகள், சட்டம், வழக்கம் முதலானவையும், மனிதன் சமுதாயத்தில் ஓர் உறுப்பினராக இருந்து கற்கும் பிற திறமைகளும் பழக்கங்களும் அடங்கிய முழுமைத் தொகுதியாகும் என்பார் தைலர் (E.B. Tylor). மேற்கூறிய வரையறைகளுள் இறுதியாகக் கூறப்பட்டது புகழ்பெற்ற மானிடவியலறிஞர் எட்வர் பர்னட் தைலரின் வரையறையாகும். இதனை கி.பி. 1871-இல் எழுதிய புகழ்மிக்க நூலான 'தொன்மைப் பண்பாடு' (Primitive culture) என்னும் நூலில் கூறியுள்ளார். இன்று பண்பாடு என்பது எவ்வாறு பொருள் கொள்ளப்படுகிறதோ அந்தப் பொருளிலேயே முதன் முதலில் கையாண்டவர் தைலர் ஆவார். இன்று பண்பாடு பற்றிய வரையறைகளுள் இதுவே பலராலும் கையாளப்படுகின்றது.

குரோபரும் குளுக்கானும் தொகுத்த 160க்கும் மேற்பட்ட வரையறைகளை ஆழ்ந்து கவனிக்கும்போது அவை இரண்டு நிலைகளில் பண்பாட்டை விளக்க முற்

படுகின்றன என்பதை அறிய முடியும். முதல்வகைவரையறைகளை உண்மையியல் வகை (Realistic category) என்றும், இரண்டாம் வகை வரையறைகளைக் கருத்தியல்வகை (Idealistic category) என்றும் வகைப்படுத்தலாம். உண்மையியல் வகையைச் சேர்ந்த வரையறைகளை வகுத்தவர்கள், பண்பாட்டை நேரடியாக உற்றுநோக்குவதன் (Observation) மூலம் அறிய முடியும் எனக் கூறுகின்றனர். இரண்டாம் வகை வரையறைகளை வகுத்தவர்கள், பண்பாட்டின் உட்கூறுகளாக விளங்கும் மதிப்புகள் (Values), நெறிமுறைகள் (Norms), விதிகள், மரபுவழிக் கருத்துகள் போன்ற கருத்து வடிவத்தில் உள்ள கூறுகளைப் புரிந்து கொள்வதன் மூலமே பண்பாட்டை முழுமையாக அறிய முடியும் எனக் கருதுகின்றனர். கருக்கமாகக் கூற வேண்டுமானால், உண்மையியல் அணுகுமுறையானது (Realistic approach) பண்பாட்டை உற்றுநோக்கக் கூடியது என்று கூறுகிறது. ஆனால் கருத்தியல் அணுகுமுறை (Idealistic approach), பண்பாட்டை உய்த்துணரக் கூடியது (Inferred) என்று கூறுகிறது. இவ்விரு நிலைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டே பண்பாட்டைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

பண்பாட்டின் உட்கூறுகள்: பண்பாடு என்பது கவிதை, நடனம், இலக்கியம், கட்டடங்கள், கோயில்கள், இசை, வேத மந்திரங்கள் போன்றவற்றால் மட்டும் ஆனதன்று; மக்களின் ஒவ்வொரு செயலாலும் ஆக்கும் பெற்ற நடத்தை முறைகளின் தொகுப்பாகும். இதனுள் ஆயிரமாயிரம் கூறுகள் உள்ளன. இவற்றின் சேர்மங்கள் பண்பாட்டில் பல கோலங்களை (Patterns) ஏற்படுத்துகின்றன.

பண்பாடு என்பது மிகப் பெரிய இயந்திரம் போன்றது. இயந்திரம் பல உறுப்புகளால் ஆக்கப்பெற்றது. இதனுள் பல சிறிய உறுப்புகளும், துணை உறுப்புகளும், பெரிய உறுப்புகளும் உள்ளன. ஒவ்வொரு உறுப்பும் அந்த இயந்திரத்தின் செயற்பாட்டிற்கென மிகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முறையில் வடிவமைக்கப்பட்டதாகும். இவ்வாறு செய்யப்பட்ட அனைத்து உறுப்புகளும் சிறந்த முறையில் இணைந்து அந்த இயந்திரம் செயற்பட உதவுகிறது. அவ்வாறே பண்பாடு என்பதும் பல கூறுகள் ஒருங்கிணைந்த நிலையில் செயற்படுவதாகும். இதன்கண் உள்ள உட்கூறுகளை மூன்று வகையாகப் பாகுபடுத்தலாம். அவை பண்பாட்டுக் கூறு (Culture Trait), பண்பாட்டுக் கலவை (Culture complex), நிறுவனம் (Institution) எனப்படும்.

பண்பாட்டுக் கூறு என்பது பண்பாட்டின் மிகச் சிறிய அலகைக் குறிக்கும். ஒரு பண்பாட்டில் எது மிகச் சிறிய அலகு என்பது ஓரளவு சிக்கலானது.

இருப்பினும் பண்பாட்டைப் பற்றிய நுண்ணறிவைப் பெறும்போது இச்சிக்கல்கள் மறைந்துவிடும். ஒரு நடத்தை முறையில் அல்லது ஒரு நிகழ்வில் எந்த அளவிற்குக் குறைத்துக் காண முடியுமோ அந்த அளவிற்குக் குறைத்துக் காணக்கூடிய ஒன்றே பண்பாட்டுக் கூறாகும். எடுத்துக்காட்டாக, கைகூப்பி வணக்கம் செய்தல், தலை வாருதல், நடக்கும் முறை, சாலையில் இடப்பக்கம் செல்ல வேண்டுமென்ற விதியைப் பின்பற்றுதல் போன்ற பலவற்றைக் கூறலாம். இவ்வகை நிகழ்ச்சிகள் அல்லது செயல்கள் அதன் தன்மை ஆகியவற்றை மேலும் குறைத்துக் காண்பது முடியாது. ஆகவே இது ஒரு பண்பாட்டுக்கூறு.

பண்பாட்டுக் கலவை என்பது, ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட கூறுகளினால் நிகழும் செயல்களோ பொருள்களோ நடத்தை முறைகளோ ஆகும். தெருக்கூத்து என்பது ஒரு பண்பாட்டுக் கலவையாகும். இது ஒரு தனிப்பண்பாட்டுக் கூறன்று. ஏனெனில் தெருக்கூத்து நிகழ்த்துவோர் ஒரு கூறாகவும், பின்னணி இசை கொடுப்போர் மற்றொரு கூறாகவும், பார்வையாளர்கள் மேலுமொரு கூறாகவும் உள்ளனர். ஆதலின் பல கூறுகள் இணைந்ததாக இது உள்ளது. இவ்வாறு பல கூறுகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒரு கலவையாக உள்ளதால் இது 'பண்பாட்டுக் கலவை' (Cultre complex) எனப்படும்.

நிறுவனமானது பல பண்பாட்டுக் கலவைகளினால் ஆனது. குடும்பம் ஒரு நிறுவனம் ஆகும். இதில் திருமணம், உறவிடம், உடலுறவு, குழந்தை வளர்ப்பு போன்ற பல பண்பாட்டுக் கலவைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு நிறுவனத்திலும் சிலகலவைகள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. மற்றவை சிறப்பிடம் பெறாமல் உள்ளன.

உட்கூறுகளின் தன்மைகள்: ஒவ்வொரு பண்பாட்டிலும் இடம் பெற்றுள்ள கூறுகள் பல தன்மைகளைக் கொண்டுள்ளன. அவற்றை முழுவதும் தொகுத்துக் காணும்போது அவற்றைப் பொருள்சார் கூறுகள் (Material components), அறிதல்சார் கூறுகள் (Cognitive components), நெறியியல் கூறுகள் (Normative components) என மூன்று வகையாகப் பகுக்கலாம்.

பொருள்சார் கூறுகள் எனப்படுவன மக்கள் தங்கள் பயன்பாட்டிற்காக ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் அனைத்துப் பொருள்களும் ஆகும் எனக் கூறலாம். வீட்டுச்சாமான்கள், இயந்திரங்கள், தொழிற்கருவிகள், கட்டடங்கள், சாலைகள், போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் போன்றவை இதிலடங்கும். அக்கூறுகள் மக்களின் பொருள்சாராகக் கூறுகளான அழகியற் சிந்தனை, அறிவு, உணர்வுகள் போன்ற பல தன்மைகளை வெளிப்படுத்துவதால் அவை மக்களின் பொருள்

சாராப் பண்பாட்டையும் வெளிப்படுத்தக் கூடியவையாக உள்ளன.

அறிதல்சார் கூறுகள் எனப்படுபவை மக்களின் அறிதிறன் (Cognition) கூறுகளைக் குறிக்கும். சுருங்கக் கூறின், மக்கள் உலகத்தைப் பற்றியும், உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு நிகழ்வைப் பற்றியும் என்னென்ன அறிந்து கொண்டுள்ளனர், அவற்றை எவ்வாறு அறிந்து கொண்டுள்ளனர், எது நல்லது, எதுகெட்டது என்பதை எவ்வாறு புரிந்துகொள்கின்றனர், பொருள்களையும் சுற்றுச்சூழல்களையும் உயிரினங்களையும் எவ்வாறு வகைப்படுத்துகின்றனர், அவற்றுள் எவை வாழ்விற்குப் பயன்படுபவை, எவை பயன்படாதவை போன்ற அறிதிறன் வகைகளே அறிதல்சார் கூறுகளாகும் என்பர். இதனைப் பொதுவாக அறிவு (Knowledge) என்று சுருக்கமாகக் குறிப்பிடலாம்.

நெறியியல் கூறுகள் எனப்படுபவை மக்களின் தனிப்பட்ட வாழ்வையும், சமுதாய வாழ்வையும் நெறிப்படுத்தும் கூறுகளைக் குறிக்கும். தனிப்பட்ட நிலையிலும் சமுதாயத்திலும் ஒருவர் எவ்வாறு வாழ வேண்டும், எவ்வகையான நடத்தை முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும், எவற்றைச் செய்ய வேண்டும், எவற்றைச் செய்யக்கூடாது என்பன போன்ற விதிமுறைகளோடு தொடர்புடைய கூறுகளே நெறியியற் கூறுகள். இதில் மதிப்புகள் (Values) நெறிமுறைகள் (Norms), விதிகள் (Laws), குடிவழக்குகள் (Folkways), வழக்கடிபாடுகள் (Mores), மரபாண்மைகள் (Ethos), அளிப்புகள் (Sanctions), பழக்கவழக்கங்கள் முதலானவை அடங்கும். இவை அந்தந்தப் பண்பாட்டின் அமைப்பிற்கேற்பப் பலவகைகளில் செயற்படும் தன்மையன. ஒரு பண்பாட்டில் பின்பற்றப்படும் நெறியியற் கூறுகள் பிற பண்பாடுகளில் அதே நிலையில் செயற்பட வேண்டும் என்பதில்லை; மாறுபட்டும் இருக்கலாம். இவை பண்பாட்டின் உள்ளமைப்பிற்கேற்பச் செயற்படுவதைக் குறிக்கிறது. பண்பாட்டின் உள்ளமைப்பினை நோக்கும்போது அதனுள் பல அமைப்புகள் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. அவற்றைப் பின்வரும் தலைப்புகளில் காணலாம்.

பொருள்சார் பண்பாடும் பொருள்சாராப் பண்பாடும்: பண்பாட்டினைப் பொருள்சார் பண்பாடு (Material culture) என்றும், பொருள்சாராப் பண்பாடு (Non-material culture) என்றும் வகைப்படுத்தலாம். ஒரு பண்பாட்டின் பொருள்சார் கூறுகள் என்னென்ன என்பது முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளது. மக்கள் அவர்களின் பயன்பாட்டிற்காக ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் இயந்திரங்கள், கட்டடங்கள், வீட்டுப் பொருள்கள், போர்க்கருவிகள், தொழிற்கருவிகள் போன்ற எல்லாப் பொருளும் பொருள்சார் கூறு

பண்பாடு

களாகும். இவ்வகைப் பொருள்கள் அனைத்தாலும் உண்டாகும் மொத்தத் தன்மையே அப்பண்பாட்டின் பொருள்சார் பண்பாடாகும். இது மானிடவியல் வழக்கில் 'பொருள் வடிவங்கள்' (Artifacts) என்றும் கூறப்படும்.

பொருள்சாராப் பண்பாடு என்பது பொருள்வடிவம் பெறாத அனைத்துக் கூறுகளாலும் ஆக்கப்படுவதாகும். எடுத்துக்காட்டாக, இலக்கியங்கள், நடனம், இசை, கற்பனை, பாடல்கள், தலைவாரும் முறை, மந்திரங்கள், சடங்குகள் போன்ற பல கூறுகள் பொருள்சாராப் பண்பாட்டில் இடம்பெறும். இவை மக்களின் மனவடிவங்களைத் தாங்கி நிற்பதால் மானிடவியல் வழக்கில் இவை 'மனவடிவங்கள்' (Mentifacts) என்றும் கூறப்படும். பொருள்சார் பண்பாடும் பொருள்சாராப் பண்பாடும் தனித்தனியானதன்று; ஒன்றையொன்று சார்ந்தது. எடுத்துக்காட்டாக, வீடு என்பது ஒரு பொருள்சார் கூறு. இதை எவ்வாறு கட்ட வேண்டும், இதில் என்னென்ன இடம்பெற வேண்டும் என்பன போன்ற கருத்துகள் பொருள்சாராத் தன்மை கொண்டவை. ஆகவே ஒவ்வொரு பொருளின் பின்னும் பொருள்சாராத் தன்மை இடம் பெற்றிருக்கும்.

உகந்தநிலைப் பண்பாடும் உண்மைப் பண்பாடும்:

பெரும்பாலும் அனைத்துப் பண்பாடுகளிலும் எவற்றைச் செய்ய வேண்டும், எவற்றைச் செய்யக்கூடாது என்பதற்கான விதிமுறைகள் உள்ளன. இவ்விதிமுறைகளை மக்கள் அப்படியே கடைப்பிடிக்கின்றனர் என்று கூறமுடியாது. எடுத்துக்காட்டாகப் பிறரை ஏமாற்றி வது தவறு; கையூட்டு வாங்குவது தவறு என்பன போன்ற விதிமுறைகள் உள்ளன. இவற்றை நடைமுறை வாழ்வில் பின்பற்றுவதில் இயலாத நிலை உள்ளது. இதில்முன்னது உகந்த நிலைப் பண்பாட்டையும் (Ideal culture) பின்னது உண்மைப் பண்பாட்டையும் உணர்த்துகிறது. அதாவது, சமுதாய வாழ்வில் இதை இதைத்தான் செய்யவேண்டும் என்று மக்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கும் நிலை உகந்தநிலைப் பண்பாடாகும். ஆனால், மக்கள் சமுதாயத்தின் எதிர்பார்ப்புகளைக் கவனத்தில் கொள்ளாமல் அவற்றை மீறி நடப்பது உண்மைப் பண்பாட்டைக் குறிக்கும்.

உள்ளார்ந்த பண்பாடும் வெளிப்படையான பண்பாடும்:

மக்கள் மனத்தளவில் பதிய வைத்துள்ள பண்பாட்டு விதிகளின் (Cultural rule) அடிப்படையில் நிகழும் நடத்தை முறைகளின் தொகுப்பே உள்ளார்ந்த பண்பாடு (Implicit culture). எடுத்துக்காட்டாக, பெரியோரைக் காணும்போது எழுந்து நின்று வணக்கம் தெரிவித்தல் என்பது தமிழ்ப் பண்பாட்டின் உள்ளார்ந்த பண்பாடு. அவ்வாறே தேசிய கீதம் பாடப்படும்

போது எழுந்து நின்று அசையாமல் நிற்பதும், சடங்கு நிகழ்ச்சிகளை எவ்வாறு செய்யவேண்டும் என்பதும், சமுதாய நிகழ்வுகளை எவ்வாறு செய்ய வேண்டுமென்பதும் உள்ளார்ந்த பண்பாட்டைக் குறிக்கும். பண்பாட்டின் நெறியியல் கூறுகளான நெறிமுறைகள் மதிப்புகள், விதிகள், குடிவழக்குகள், பழக்க வழக்கங்கள் போன்றவை உள்ளார்ந்த பண்பாட்டில் அடங்கும்.

உள்ளார்ந்த பண்பாட்டின் நேர் எதிரானது வெளிப்படையான பண்பாடு (Explicit culture). இதில் மனத்தளவில் புதைந்து கிடக்கும் செயல்கள் இடம் பெறுவதில்லை. வெளிப்படையாகக் காணக்கூடியவையே இடம்பெறும். பெரும்பாலும் பொருள்சார் கூறுகளால் வெளிப்படுவன வெளிப்படையான பண்பாட்டில் அடங்கும்.

உட்பண்பாடும் எதிர்ப் பண்பாடும்: இக்காலச் சமுதாயங்கள் அனைத்திலும் பல உட்குழுக்கள் உள்ளன. இப்பிரிவுகளைச் சேர்ந்தோர் அவர்கள் பண்பாட்டின் அனைத்துப் பண்புகளையும் முழுமையாகப் பெற்றிருப்பர் என்று கூறமுடியாது. அவர்களுக்கென்று தனிப்பட்ட பண்புகளை வளர்த்துக் கொண்டிருப்பர். அதனால் இவர்கள் மற்றவர்களிடமிருந்து தனிப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுவர். இவ்வகைப் பிரிவினரின் பண்பாடே உட்பண்பாடு (Subculture) எனப்படும். உட்பண்பாட்டின் தன்மையைச் சில எடுத்துக்காட்டுகள் மூலம் அறியலாம். இன்று இந்திய நாட்டவர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் அமெரிக்காவில் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் அமெரிக்க நாட்டின் பண்பாட்டில் ஒரு பகுதியையும் தம் சொந்த நாட்டின் பண்பாட்டில் பெரும் பகுதியையும் இணைத்துக் கொண்டு அங்கு வாழ்கின்றனர். இவ்வாறான வாழ்க்கைமுறை அமெரிக்க நாட்டுப் பண்பாட்டிலிருந்து வேறுபடுவதால் அந்நாட்டுப் பண்பாட்டில் இந்தியர்களின் பண்பாடு ஓர் உட்பண்பாடாகவிளங்குகிறது. ஒரு சமுதாயத்தில் மாணவர்களின் செயல்கள், நடத்தைகள் அந்தச் சமுதாயத்தின் மேலாண்மைப் பண்பாட்டிலிருந்து (Dominant Culture) வேறுபட்ட வகையில் உள்ளதால் அவர்களின் பண்பாடு மாணவர் உட்பண்பாடு (Student subculture) எனக் கூறப்படும். அவ்வாறே ஒரு தொழிற்சாலையின் பண்பாடும் (வேலை முறை), இராணுவ வாழ்க்கையும் தனித்தனி உட்பண்பாடுகளாகின்றன.

ஒரு சமுதாயத்தின் முதன்மைப் பண்பாட்டின்கண் இயங்கும் உட்பண்பாடானது தனித்தன்மை கொண்டதாக உள்ள அதே நேரத்தில், அதன் செயற்பாடுகள் அச்சமுதாயத்திற்கு எதிராக மாறுமானால், அதுவே எதிர்ப் பண்பாடாகும் (Counter culture). எடுத்துக் காட்டாக, இளங்குற்ற நடத்தைக் குழுவின் (Delinqu-

ent group) செயல் முறைகள் அச்சமுதாயத்தின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு நேர்மாறாக இருப்பதால் இவர்களின் பண்பாடு எதிர்ப்பண்பாடு எனப்படும். அவ்வாறே போதைமருந்து உட்கொள்வோர் அவற்றிற்கு அடிமையாகிப் பின்னர்ச்சமுதாயத்திற்குக் கேடுவிளைவிக்கும் செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர். இவ்வாறான வேளையில் இவர்களின் பண்பாடு எதிர்ப்பண்பாடாகும். சாராயம் காய்ச்சும் குழுக்கள், கொள்ளையடிக்கும் குழுக்கள் போன்றவையும் எதிர்ப்பண்பாட்டுக்குழுக்களேயாகும். சீ.ப.

துணை நூல்கள்:

Bidney, David., Theoretical Anthropology, Columbia University Press, New York, 1983.

Bock, P.K., Modern Cultural Anthropology: An Introduction, Knopf, New York, 1974.

Hunter, D.E., & Philip Whitten, The Study of Anthropology, Harper & Row, New York, 1971.

Taylor, E.B., Primitive Culture, Harper & Row, New York, 1958.

பண்பாண்மை: ஒரு மலரை நோக்குவோமானால் அதற்கென்று ஒரு தோற்றம் இருப்பதைக் காணலாம். அந்தத் தோற்றத்திற்குள் ஒரு தன்மை அதாவது மனம் அடங்கியிருப்பதையும் காணலாம். அதேபோல ஒரு பண்பாட்டிற்கு ஒரு தோற்றமும், அதற்குள் அடங்கிய ஓர் இயல்பும் இருக்கும் என்கிறார் ஆல்பிரெடு உலூயிசு குரோபர் (Alfred Louis Kroeber) என்னும் மானிடவியல் அறிஞர்.

பண்பாடு பல மூலகங்களைக் கொண்டிருக்கும். அந்த மூலகங்கள் எல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து அதற்கு ஒரு தோற்றத்தை அளிக்கும். அந்தத் தோற்றத்தைப் பொருளடக்கம் (Eidos) என்கிறார் குரோபர். அந்தப் பொருளடக்கத்தில் ஓர் இயல்பு பொதிந்து கிடக்கும். அந்த இயல்பைப் பண்பாண்மை (Ethos) என்கிறார் குரோபர். இந்தப் பண்பாண்மையே பண்பாட்டின் தன்மையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

பண்பாண்மையை வெளிப்படுத்துவது பண்பாட்டிற்குத் தோற்றத்தைத் தரும் அதன் பொருளடக்கமே. அந்தப்பொருளடக்கத்தின் சாரமே பண்பாட்டின் தன்மையாய், பண்பாண்மையாய் வெளிப்படுகிறது. இந்தியப் பண்பாடு மறுவுலக வாழ்வை வலியுறுத்தும் பாங்கைக் கொண்டது. இந்த மறுமைசார்பாங்குதான் இந்தியப் பண்பாட்டின் பண்பாண்மையாக அமைகிறது. இந்தியாவில் மக்களுடைய மனநிலை, உலக வாழ்க்கை பற்றிய கண்ணோட்டம்

ஆகியவை மறுமையைச் சார்ந்தே அமைந்துள்ளன இலக்கியங்களிலும் சமயத் தத்துவங்களிலும் சமய ஆச்சாரியர்களுடைய உரைகளிலும் மறுமையே பெரிதும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. அவை அனைத்தும் இந்தியப் பண்பாட்டின் பொருளடக்கமாக அமைந்து, அதன் பண்பாண்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

செருமானியப் பண்பாடு ஆட்சிக்குப் பணிவு என்னும் இயல்பைப் பண்பாண்மையாகக் கொண்டிருக்கிறது. செருமானியரின் மனப்பான்மையும், அவர்தம் பாடல்களும் இந்தப் பண்பாண்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன. சீபோல்டு (Seabold) என்னும் ஆராய்ச்சியாளர், செருமானியப் பாடல்களில் ஆட்சிக்குப் பணியும் போக்கு வெளிப்படுவதாகக் கூறுகிறார். ஓர் உள்பான்மை ஆய்வு, பெரும்பாலான செருமானிய இளைஞர்கள் ஆட்சியாளருக்குப் பணிந்துபோகும் மனப்பான்மையைக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்று தெரிவிக்கிறது.

ஆங்கில மக்களுடைய பண்பாட்டில் பழமைக்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் இயல்பு தலையான பண்பாக, பண்பாண்மையாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். அவர்களுடைய நாடாளுமன்ற நடைமுறைகள், திருமண வழக்கங்கள், ஒருவரோடொருவர் பழகும் முறை ஆகியவற்றில் இந்தப் பண்பை, பழமையைப் போற்றும் பண்பைக் காணலாம்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு பண்பாடும் ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பைத் தலையான இயல்பாகக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தலையான இயல்பே பண்பாட்டின் பண்பாண்மையாக அமைகிறது. சி.என்.ந.

துணை நூல்:

Kroeber Alfred Louis, Anthropology: Race, Language, Culture, Psychology, Prehistory, Harcourt, New York, 1948.

பண அங்காடி என்பது பணத்துறை நிறுவனங்களைக் குறிக்கும் ஒரு பொதுச் சொல். பணத்தின் அளிப்பும் தேவையும் சந்திக்கும் இடமே பண அங்காடி (Money Market) ஆகும். இதில் கடன் கொடுக்க விழைவோரும், கடன் பெறுவோரும் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றனர். பேராசிரியர் கிரெளதர் 'நெருங்கிய பணத்தினால் (Near Money) குறுகிய காலத்தில் பணமாகக் கூடியபத்திரங்களையும், பலதரப்பட்ட பேரங்களை நிகழ்த்தும் பலவகை நிறுவனங்களையும், நிலையங்களையும் குறிக்கும் பொதுவான சொல் 'பண அங்காடி' எனக் கூறுகிறார். 'பண அங்காடி என்பது குறுகிய கால நிதிகளைக் கடனாகக் கொடுக்கின்ற, பெறுகின்ற

செயலமைப்பு ஏற்பாடாகும். அதன்மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டின் அல்லது உலகத்தின் பல நடவடிக்கைகளின் பெரும்பகுதி நடைபெறுகிறது என்ற விளக்கமும் வேறுபலரால் அளிக்கப்படுகிறது.

பண அங்காடியில் இருந்துவணிகர்கள், தரகர்கள், உற்பத்தியாளர்கள், ஊரக வணிகர்கள், அரசினர், பிற நிறுவனத்தினர் ஆகியோர் கடன் வாங்குகிறார்கள் அதன்மூலம் அவர்கள் பணத்திற்குரிய தேவையை ஏற்படுத்துகின்றனர். வணிக வங்கிகள், நிதி நிறுவனங்கள் காப்பீட்டுக் கழகங்கள், மைய வங்கிகள் ஆகியவை கடன் கொடுக்கும் நிறுவனங்களாகும். இவை கடன் பண அளிப்பை உருவாக்குகின்றன. பணத்திற்கான தேவை அளிப்பை ஒட்டிக்கடன் பணத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் விலையாக வட்டிவீதம் இருக்கிறது.

பண அங்காடியைக் 'குறுகிய காலப் பண அங்காடி' என்றும் 'நீண்ட காலப் பண அங்காடி' என்றும் பிரிக்கலாம். இதில் குறுகிய காலக் கடன் அங்காடியைத்தான் பண அங்காடி என்ற சொல் குறிக்கிறது. வணிக வங்கிகள், கழிவகங்கள், கூட்டுறவு வங்கிகள், நாட்டு வங்கிகள் (Indigenous Bankers), தன வணிகர்கள் (Local traders) போன்ற குறுகிய காலக் கடன் கொடுப்போர் வாணிகத்திற்கும் தொழிலுக்கும் குறுகிய காலக் கடன் கொடுத்து வாங்குகின்றனர். அதனை உள் அங்காடி (Inner Market) என்றும் கூறுவதுண்டு. நீண்டகாலப் பண அங்காடியில் மூலதனத்துக்கு வேண்டிய நீண்டகாலக் கடன் (Long term credit) கொடுத்து வாங்கப்படுகிறது. எனவே, அதனை முதல் அங்காடி (Capital Market) என்று கூறுவதுண்டு.

பண அங்காடியின் அங்கங்கள்: பண அங்காடியில் சில துணைப் பண அங்காடிகள் இருப்பதுண்டு. எனவே, பலவகையான துணை அங்காடிகளின் தொகுப்பே பண அங்காடி ஆகும். ஒவ்வொரு துணைப் பண அங்காடியும் ஒருவகையான நிதி வழங்கலில் ஈடுபட்டுள்ளது. நாட்டின் மைய இருப்பு வங்கியே (Reserve Bank) இப் பண அங்காடிகளின் தலைமைப் பொறுப்பை வகிக்கிறது. பண அங்காடி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் அமைந்ததில்லை என்றாலும் இலண்டன் பண அங்காடி, நியூ யார்க்குப் பண அங்காடி, பம்பாய்ப்பண அங்காடி என்ற சொற்கள் பரவலாகக் கையாளப்படுகின்றன. நாட்டிற்கு நாடு வேறுபட்ட நிலையில் அமைந்துள்ள துணை அங்காடிகளை இங்கே தொகுத்துக் காணலாம்.

1. அழைப்புப் பண அங்காடி: இந்த அங்காடியில் ஒருநாள், ஓர் இரவு அல்லது கூடுதலாக 7 நாட்களுக்குக் கடன் தருகின்றனர். பத்திரங்களின் ஈடு

இல்லாமல் இத்தகைய கடன்களை வணிக வங்கிகள் அளிக்கின்றன. இந்தக் குறுகிய காலக்கடனைக் கடன் கொடுத்த வங்கிகள் விரும்பிய நேரத்தில் திரும்பப் பெற முடியுமாதலால் இதனை 'அழைப்புப் பண அங்காடி' (Call Money Market) என்று கூறுகின்றனர்.

2. உண்டியல் அங்காடி: பல்வேறு வகையான வணிக உண்டியல்களை வாங்கி விற்பதில் இது சிறப்பாக ஈடுபட்டுள்ளது. பொதுவாக மாற்று உண்டியல்கள் (Bill of Exchange), கருவூல உண்டியல்கள் (Treasury Bills) ஆகிய இருவகை உண்டியல்கள் இந்த அங்காடியில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உண்டியல் அங்காடியில் (Bill Market or Discount Market) கழிவு செய்தே பணம் பெறுவதால் இதனைக் கழிவு அங்காடி என்றும் கூறுகின்றனர்.

3. குறுகியகால அரசுப் பத்திர அங்காடி: உண்டியல் அங்காடி வளர்ச்சி பெறாத நாடுகளில் குறுகிய கால அரசுப் பத்திரங்கள் (Short term Government Securities Market) முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன.

4. ஈட்டுக்கடன் அங்காடி: பங்குகள், தங்கம், வெள்ளி ஆகியவற்றை ஈடாக வைத்துக்கொண்டு ஈட்டுக்கடன் அங்காடியில் (Collateral Loan Market) கடன் அளிக்கின்றனர். தரகர்களும் பங்கு வணிகர்களும் இக்கடனைப் பெறுகின்றனர்.

5. வங்கிகளின் ஏற்பு அங்காடி: ஒருவர் பொருள்களைக் கடனுக்கு விற்கும்போது கடனுக்கு வாங்கியார்மீது மாற்று உண்டியல் எழுதப்படுகிறது. இதற்கு உரிய காலத்தில் கடன்பட்டவர் பணம் தருவதாக 'ஒப்புதல்' (Acceptance) தரவேண்டும். பெரும்பாலும் வங்கிகள், உண்டியல்களுக்கு ஏற்புகளை இந்த அங்காடியில் (Banker's Acceptance Market) அளிக்கின்றன.

6. அந்நியச் செலாவணி அங்காடி: அயல் நாட்டுச் செலாவணியை வாங்கி விற்கின்ற அங்காடி இருக்கிறது. இந்த அங்காடி அன்னியச் செலாவணி அங்காடி (Foreign Exchange Market) எனக் கூறப்படுகிறது. பி.ச.

துணை நூல்:

Crowther, G., An Outline of Money, Universal Book Stall, New Delhi, 1980.

பண அளவுக் கோட்பாடு: பணத்தின் மதிப்பை விளக்கிக் கூற எழுந்த பல கோட்பாடுகளில் மிகவும் பழமையானது பண அளவுக்கோட்பாடு (Quality Theory of Money) ஆகும். இது ஒரு நாட்டில் உள்ள பணத்தின் அளவிற்கும் பணத்தின் மதிப்பிற்கும் உள்ள தொடர்பைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

காலப்போக்கில் பல பொருளியல் அறிஞர்களால் அளிக்கப்பட்டதே இக்கோட்பாடாகும். ஐரோப்பாவில் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் பொதுவிலை உயர்ந்தது. அதற்குரிய காரணத்தை முதல் முதலில் விளக்கியவர் இத்தாலிய நாட்டைச் சார்ந்த தாவன் சாட்டி (Davan Zatti) என்பவராவார். இக்கருத்து போடின் (Bodin), காசல் (Cassal), கியூம் (Hume) போன்றவர்களின் சிந்தனையால் வலுப்பெற்றது.

பண அளவுக்கோட்பாடுகளுள் குறிப்பிடத்தக்க இரு கோட்பாடுகள் உள்ளன. ஒன்று சே.எசு.மில் (J.S. Mill), இ.டபிள்யு. கெம்மர் (E.W. Kemmeror), பேராசிரியர் இர்விங்குபிசர் (Prof. Irwing Fisher) ஆகியவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட 'பேர வகைப் பண அளவுக்கோட்பாடு' (Transaction approach to Quantity Theory). மற்றொன்று கேம்பிரிட்சு பள்ளியைச் சார்ந்த ஆல்பிரடு மார்சல் (Alfred Marshall), பேராசிரியர் பிகு (Prof. A.C. Pigou), இராபர்ட்சன் (D.H. Robertson) ஆகியோர் அளித்த 'உரொக்க இருப்புக்கோட்பாடு' (Cash Balance approach to Quantity Theory).

பண மதிப்பு: பொதுவாக ஒரு பொருளின் மதிப்பை அதனுடைய அளிப்பும் தேவையும் நிருணயிப்பது போலப் பணத்தின் மதிப்பையும் அதன் அளிப்பும் தேவையும் நிருணயிக்கின்றன. ஒரு நாட்டில் புழக்கத்திலுள்ள சட்டமுறைப்பணமும் (நாணயங்கள், சாகிதப்பணம்), வங்கி வைப்பு நிதிகளும் (Bank deposits) சேர்த்துப் பணத்தின் அளிப்பாகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் இப்பணம் எத்தனை கை மாறியது என்றும் அறியவேண்டும். பணத்தின் தேவை பணத்தைக் கொண்டு வாங்க விரும்பும் பொருள்களின் அளவை ஒட்டி அமைகின்றது.

பணத்தின் மதிப்பு மாறுவது பணத்தின் தேவை அல்லது அளிப்பில் ஏற்படும் மாறுதல்களைப் பொறுத்ததாகும். பண அளிப்பில் ஏற்படும் மாறுதல் பணத்தின் மதிப்பை மாற்றுகின்றதென்பதைப் பண அளவுக் கோட்பாடு விளக்குகின்றது.

பேரவகைப் பண அளவுக்கோட்பாடு: அமெரிக்கப் பொருளியல் அறிஞரான பேராசிரியர் இர்விங்கு பிசரின் கோட்பாட்டுப்பேர வகை, பண அளவுக்கோட்பாடு என்றும், பணத்தின் செலவுக்கோட்பாடு (Cash spending Theory) என்றும் கூறப்படுகிறது. அவரது கூற்றுப்படி 'பண்டங்களின் அளவு மாறாமல் இருக்கும்போது பணத்தின் அளவு பெருகுமானால் விலை வாகிகள் ஏறும்; பணத்தின் அளவு சுருங்குமானால் விலைவாகிகள் இறங்கும்.' இதிலிருந்து பணத்தின் அளவு, விலைவாகிக்கு நேர்விகிதத்திலும், பணத்தின்

மதிப்புக்கு எதிர்விகிதத்திலும் இருக்கின்றது என்பது தெரிகின்றது.

பிசரின் மாற்றுச் சமன்பாடு: பிசரின் சமன்பாட்டில் (Fisher's Equation of Exchange) பணத்தின் தேவையும் அளிப்பும் பின்வருமாறு அமைக்கப்படுகின்றன.

$$MV = PT$$

$$\text{அல்லது } P = \frac{MV}{T}$$

M என்ற எழுத்து குறிப்பிட்ட காலத்தில் புழக்கத்திலுள்ள எல்லா வகைப்பணத்தின் அளவையும், V என்ற எழுத்து அப்பணத்தின் சுழலும் வேகத்தையும், P என்ற எழுத்து பொது விலை மட்டத்தையும், T என்ற எழுத்து வாங்கப்படும் மொத்தப் பொருள்களின் அளவையும் குறிக்கும்.

MV பணத்தின் அளிப்பைக் காட்டுகிறது. இதனைப் பணப்பக்கம் (Monetary side) எனலாம். PT பணத் தேவையைக் குறிக்கிறது. இதனைப் பண்டப் பக்கம் (Commodity side) எனலாம்.

பேர வகைச் சமன்பாட்டிலிருந்து விலையின் மட்டத்தைக் கூறலாம். பணப்புழக்க வேகமும், மொத்தப் பொருள்களின் அளவும் மாறாமலிருந்தால் பணத்தின் அளவைக் கூட்டுகின்ற விகிதத்தில் விலை கூடும். எடுத்துக்காட்டாக, பணத்தின் அளிப்பு ரூ.2000. - என்றும், புழக்க வேகம் 10 என்றும் மொத்தப்பணத்தின் அளவு 20,000 என்றும் கொண்டால், பணத்தின் அளிப்பு (MV), பணத்தின் தேவை (PT) இரண்டும் சமமாக அமைகின்றன என்ற எடுகோளின் அடிப்படையில் இக்கருத்து விளக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சமன்பாட்டைக் கொண்டு பொது விலைமட்டத்தை அறியமுடிகிறது.

$$\text{அப்போது விலைமட்டம் } P = \frac{2000 \times 10}{20,000} \quad \text{உரு.1.}$$

மற்றவை மாறாமலிருக்கையில் பணத்தின் அளவை மட்டும் இரு மடங்காக்கினால் விலை மட்டம்

$$P = \frac{2000 \times 2 \times 10}{20,000} \quad \text{உரு.2. அதாவது பணத்தின்}$$

மதிப்புப் பாதியாகின்றது. பணத்தின் அளவு பாதியாகும் போது மதிப்பு இரு மடங்காகிறது.

பணத்தின் அளவைக் கணக்கிடும்போது கடன் பணமும் (Credit Money) பேரங்களுக்குப் பயன்படுவதனால் அந்தப்பணமும், அதன் சுழலும் வேகமும் கணக்கில் சேரவேண்டும். வங்கிப் பணத்தை (கடன் பணம்) M' என்றும் அதன் சுழலும் வேகம் V' என்றும்

கொண்டால் பிசரின் மாற்றுச் சமன்பாடு கீழ்க்காணு மாறு சரியாக அமையும்.

$$PT = MV + M'V' \text{ or } P = \frac{MV + M'V'}{T}$$

பிசரின் கூற்றுப்படி T, V, V' குறுகிய காலத்தில் மாறாதிருப்பதோடு M, M' ஆகியவை ஒன்றுக்கொன்று நேரடித் தொடர்புடையனவாக இருப்பதால் விலை வாசிகள் பணத்தின் அளவுக்கு நேர்விகிதத்தில் இருக்கும்.

இக்கோட்பாட்டைக் கற்பனையானது, பொருந்தா எடுகோள்களை உடையது, முற்றுப்பெறாதது, கணித வாயிலாகப் பணத்தின் மதிப்பைத் துல்லியமாகக் கூற இயலாதது எனப் பல வகையில் குறை கூறுகின்றார்கள்.

உரொக்க இருப்புக்கோட்பாடு: பேர வகைப் பண அளவுக்கோட்பாட்டிலிருந்த அடிப்படைத்தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டிவிட்டு, கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக்கழக பொருளியல் அறிஞர்கள் தந்த கோட்பாடு 'உரொக்க இருப்புக்கோட்பாடு' (Cash Balance Theory) ஆகும். இந்தக் கோட்பாட்டை முதன் முதலில் மார்சல் அளித்தார். பின் சில மாறுதல்களுடன் பிகு, இராபர்ட்சன், கின்சு ஆகியோர் அளித்தனர்.

மார்சலின் சமன்பாடு: மார்சல் கீழ்க்காணுமாறு உரொக்க இருப்புச் சமன்பாட்டை விளக்குகிறார்.

$M = KY$. இச்சமன்பாட்டில் M மொத்தப் பணத்தின் அளிப்பு, Y மொத்த உண்மை வருவாய்; K உண்மை வருவாயில் மக்கள் உரொக்கமாக வைத்துக்கொள்ளும் பகுதி.

மார்சலின் சமன்பாட்டின்படி, மொத்த வருவாயில் மக்கள் வைத்துக்கொள்ள விரும்பும் பொருள்களின் அளவை (KY) மொத்தப் பண அளிப்பால் வகுத்தால் பணத்தின் மதிப்பைக் (வாங்கும் சக்தி

யைக்) கண்டுகொள்ளலாம். அதாவது $P = \frac{KY}{M}$

இச்சமன்பாட்டில் P என்பது பண மதிப்பு அல்லது வாங்கும் சக்தி ஆகும்.

மார்சலின் கருத்துப்படி, பண மதிப்பைப் பண அளவில் (M) ஏற்படும் மாற்றம் மட்டுமன்று, மக்கள் உரொக்கமாக வைத்துக்கொள்ளும் பண அளவில் (K) ஏற்படும் மாற்றமும் பாதிக்கின்றன. ஒரு வகையில் பண அளிப்பில் மாற்றமில்லாத பொழுது மொத்தப் பண அளவை (M) விட உரொக்கப்பண அளவே (K) விலையை மிகவும் பாதிக்கின்றது.

பிகுவின் சமன்பாடு: பிகு உரொக்க இருப்புக்கோட்பாட்டைச் செம்மை செய்து பின்வரும் புதிய சமன்பாட்டைத் தந்தார்.

$$P = \frac{K R}{M}$$

பிகுவின் விளக்கப்படி பணத்தின் தேவை என் பது, மக்கள் உரொக்கமாகக் கையில் வைத்துக் கொள்ள விரும்பும் பணத்தின் அளவேயன்றி மக்கள் வாங்க விரும்பும் பண்டங்களின் மதிப்பு அன்று. ஒரு சமுதாயத்தில் மொத்தப் பண்டங்களின் உற்பத்தி R என்று கொண்டால் இதில் ஒரு பகுதியைப் பெற மக்கள் பணத்தை உரொக்கமாக வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறார்கள். பொருள்களில் K விதத்தை வாங்க மக்கள் பணமாக வைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள் என்றால் KR பணத்தின் தேவையைக் குறிக்கும்.

$P =$ பணத்தின் மதிப்பு (வாங்கும் சக்தி). இது விலைவாசி மட்டத்தைக் குறிக்கவில்லை.

$R =$ நாட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் உற்பத்தியான பொருள்களின் மொத்த அளவு (தேசிய நிகர ஆக்கம்) மொத்த உண்மை வருவாயின் அளவு.

$K =$ மொத்த வருவாயில் மக்கள் உரொக்கமாக வைத்துக் கொள்கின்ற விகிதம்.

$M =$ மொத்தப்பணத்தின் அளவு.

இச்சமன்பாட்டின் மூலம் பணத்தின் மதிப்பு, பணத்தின் அளவிற்கு எதிர் விகிதத்திலும், உற்பத்திக்கு நேர்விகிதத்திலும் இருப்பது தெரிகிறது.

மக்கள் வெறும் சட்ட முறைப் பணமாக மட்டும் வைத்திருப்பதில்லை. வங்கிவைப்பாகவும் வைத்திருக்கலாம். எனவே, வங்கி வைப்பையும் பணத்தோடு சேர்த்துக்கொள்ளப் பிகு தம் சமன்பாட்டை பின்வரு

மாறு விரித்து வழங்குகிறார். $P = \frac{K R}{M} C + h(1-C)$

இதில் C மக்கள் சட்டமுறைப் பணமாக வைத்துக்கொள்ள விரும்புகின்ற பணத்தின் விகிதம். h வங்கியிலிருக்கும் வைப்புகளில் உரொக்கக் காப்பாக இருக்கும் பணத்தின் விகிதம். (1-C) என்பது மக்கள் மொத்தப் பணத்தில் வைப்பாக வைத்திருக்கும் பணத்தின் விகிதம்.

பிகுவின் கருத்துப்படி பணத்தின் மதிப்பு மாற்றம் மொத்தப் பண அளவை விட உரொக்கப் பண விரும்பத்தாலேயே ஏற்படுகின்றது. பிகுவின் சமன்பாடு

மக்கள் உரொக்கமாகக் கையில் வைத்துக்கொள்ளும் பணத்தின் அளவு காலத்துக்குக் காலம் வேறுபடுவதை விளக்குகின்றது. அதாவது, விலைகள் கூடும்போது உரொக்க விருப்ப வீதம் K குறையும். ஏனெனில், பண வீக்கக் காலத்தில் பண மதிப்புத் தொடர்ந்து குறையும். மக்கள் எதிர்காலத்திற்காகப் பணத்தை வைத்திருப்பதைவிட அன்றே செலவிட விரும்புவார்கள். அதனால் உரொக்க விருப்பம் K குறைகிறது. பண நட்டக் காலத்தில் இதற்கு நேர் எதிரான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு உரொக்க விருப்ப வீதம் (K) கூடும்.

இராபர்ட்சனுடைய சமன்பாடு: இராபர்ட்சன் பிசுவின் சமன்பாட்டைச் சிறிது மாற்றிப் புதிய சமன்பாட்டைத்தந்துள்ளார். $M=KTP$ அல்லது $P = \frac{M}{K T}$.

இச்சமன்பாட்டில் M- பணத்தின் அளிப்பு; P- விலை மட்டம்; T- ஓராண்டில் வாங்குகின்ற பண்டங்கள், பணிகளின் மொத்தத் தொகுப்பு; K- என்பதில் மக்கள் உரொக்கப் பணமாக வைத்துக் கொள்ள விரும்புவதன் விகிதம்.

இவரது சமன்பாட்டின் அடிப்படையில், விலை மட்டம் P, பண அளிப்பின் M மாற்றத்திற்கு ஏற்றாற்போலவும், K அல்லது T மாற்றத்திற்கு நேர் எதிராகவும் மாறுகின்றது.

$$\text{பிசுவின் சமன்பாடு } P = \frac{M V}{T}$$

$$\text{இராபர்ட்சனின் சமன்பாடு } P = \frac{M}{K T}$$

இரு சமன்பாட்டிலும் P, M, T ஆகியவை ஏறத்தாழ ஒன்று போலவே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. V என்பதை Kயின் தலைகீழ்ப் பின்னமாகக் கருதலாம். இரண்டுக்குமுள்ள முக்கிய வேறுபாடு, பிசுர் செலவிடுகின்ற பணத்தின் அளவைக் கணக்கில் கொள்கிறார்; ஆனால், இராபர்ட்சன் கையில் வைத்துக் கொள்கின்ற பணத்தின் அளவைக் கருத்தில் கொள்கிறார். இவை இரண்டையும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்களாகக் கருதலாம். கையில் வைத்திருக்கும் பணம் செலவிடவே இருக்கின்றது.

கீன்சு சமன்பாடு: கீன்சு (J.M. Keynes) பிரபு தம் சமன்பாட்டைக் கீழ்க்காணுமாறு கூறுகின்றார்.

$$n = PK \text{ அல்லது } P = \frac{n}{k} \text{ இதில்;}$$

n = புழக்கத்தில் உள்ள பணத்தின் மொத்த அளவு.
p = பொது விலை மட்டம் அல்லது நுகர் பொருள்களின் விலைகள்.

K = மக்கள் உரொக்கமாகக் கையில் வைத்திருக்கும் பணத்திற்கு வாங்க விரும்பும் நுகர் பொருள்களின் அளவு. கீன்சு K என்பதை உண்மையான இருப்பாகக் கருதுகிறார்.

கீன்சின் சமன்பாட்டில் K நிலையாக இருக்குமானால் 'n' இல் ஏற்படுகின்ற மாற்றம் அதே விகிதத்தில் Pயில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும்.

பண அளிப்பில் வங்கி வைப்பையும் சேர்த்துக் கொள்ளும் வகையில் கீன்சு தமது சமன்பாட்டை

$$n = p (k + rk,) \text{ அல்லது } p = \frac{n}{K + rK,} \text{ என மாற்றி}$$

அமைக்கிறார். இதில் r என்பது வங்கிகள் தங்களுடைய வைப்பில் உரொக்கமாக வைத்திருக்கும் விகிதத்தைக் குறிக்கும். K' என்பது சமுதாயம் வங்கி வைப்புகளில் வைத்திருக்கின்ற தொகையை நுகர் பொருள்களின் மீது செலவிடுதலைக் குறிக்கும். பி.சு.

துணை நூல்கள்;

Crowther, G., An outline of Money, Universal Book Stall, New Delhi, 1980.

Keynes, J.M., A Treatise on Money, Harcourt, Brace and Company, New York, 1930.

Raymond, P. Kent, Money and Banking, Holt, Rinehart and winston, Inc, New York, 1972.

பண அளிப்பு: ஒரு நாட்டிலுள்ள பணத்தின் அளிப்பென்பது பொதுமக்கள் செலவிடுவதற்காக (செலுத்துவதற்காக) வைத்திருக்கின்ற மொத்தப் பணத்தின் அளவைக் குறிக்கும். தனிப்பட்டவர்கள், பொதுத்துறையினர், வணிக நிறுவனங்கள், மாநில அரசு, ஊராட்சி மன்றங்கள், நகர மன்றங்கள் போன்றவை செலவு செய்வதற்காக வைத்திருக்கின்ற பணத்தை மட்டுமே பண அளிப்பில் சேர்த்துக் கொள்கின்றனர். நிருவாக நோக்கங்களுக்காக மத்திய அரசுக் கருவூலம், மைய இருப்பு வங்கி, வணிக வங்கிகள் ஆகியவை வைத்திருக்கின்ற பணத்தை மொத்தப் பண அளிப்பில் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை. எனவே, பொதுவாகப் பண அளிப்பு (Supply of Money) என்ற சொல், செலவு செய்யும் நோக்கில் குறிப்பிட்ட காலத்தில் பொதுமக்கள் வைத்திருக்கின்ற, அதாவது புழக்கத்திலிருக்கின்ற மொத்தப் பணத்தையே குறிக்கும். மேலும் பணச் சுழற்சி வேகத்தையும் (Velocity of Money) அறிந்தபின்னரே நாட்டிலுள்ள மொத்தப் பண அளிப்பைக் கணக்கிட முடியும். ஒரு ஐந்து உருபாய் காகிதப்பணம், ஒரு ஆண்டில் 40 பேர் கை மாறுவதாகக் கொண்டால்

இந்த ஐந்து உருபாயின் சுழற்சி வேகம் 40 எனக் கணக்கிடப்படுகிறது. ஓர் ஐந்து உருபாய்ப் பணம் இருநூறு உருபாய் (5×40) செய்யும் வேலையைச் செய்கிறது என்று பொருள்படுகிறது. இவ்வாறு அரசு வெளியிட்ட மொத்தப் பணத்தின் சுழற்சி வேகத்தையும் கண்டறிந்து பண அளிப்புக் கணக்கிடப்படுகிறது.

ஒரு நாட்டின் பணத்தின் அளிப்பு இரண்டு வகைகளில் அமைகிறது. முதல் வகை, மைய இருப்பு வங்கியும் (Reserve Bank) கருவூலமும் (Exchequer) வெளியிட்ட, பொதுமக்கள் கையிலிருக்கின்ற, காசுகளாகவும் காசிதப் பணமாகவும் உள்ள நாணயப்பணம் (Currency Money)ஆகும். இது அரசின் சட்டமுறைப் பணமாக இருப்பதால் இதனை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். இரண்டாவது, காசோலை மூலமாக விரும்புகிறபோது எடுக்கக் கூடிய வகையில் வணிக வங்கிகளிடம் நடைமுறை, சேமிப்புக்கணக்கிலுள்ள தேவை வைப்புகளாகும் (Demand Deposits). நினைத்த நேரத்தில் முன்னறிவிப்பின்றி எடுக்கக்கூடிய நிலையிலிருக்கும் வங்கியிலுள்ள வைப்புகள் பணம் போலவே பயன்படுகின்றன. இன்றைய நடைமுறைப் பொருளியலில் கடன்களைத் தீர்க்கவும், பொருள்களை வாங்கவும், காசோலைகளின் மூலம் வங்கி வைப்புகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இதில் வங்கியிலுள்ள தேவை வைப்புத்தான் பணமே தவிர, காசோலை அன்று. எனவே, அரசு வெளியிட்ட பணத்தையும், அதன் சுழற்சி வேகத்தையும் கணக்கிட்டு அவற்றுடன் வங்கிகளிலிருக்கும் தேவை வைப்பையும் கூட்டினால் அதுவே பணத்தின் மொத்த அளிப்பாகும். பி.ச.

துணை நூல்:

Crowther, G., An Outline of Money, Universal Book Stall, New Delhi, 1980.

பணத்தாள் வெளியீடு: காசிதப் பணத்தை வெளியிடும் முழு உரிமையும் அரசுக்கே உரியதானாலும் பெரும்பாலான நாடுகளில் இப்பணி மைய இருப்பு வங்கி (பொருளகம்) களிடம் ஒப்புவிக்கப்படுகிறது. திறமையாகக் கையாளப்பட்டால் காசிதப் பணத்திட்டம் சிறந்த பலனளிக்கும். எனவே, காசிதப் பண வெளியீட்டுத் திட்டங்கள் எல்லாவற்றிலும் ஓரளவு மஞ்சள் பொன் உலோகக் காப்பு வைக்கப்படுகிறது. பணத்தாள் வெளியீடு (Note Issue) பற்றி இரு முக்கியத்துவங்கள் உள்ளன. நூற்றுக்கு நூறு உலோகக் காப்புத் தேவை என்ற பணவியல் தத்துவமும், அவ்விதம் காப்புத் தேவையில்லை, விகிதாச்சாரக் காப்பே போதுமானது என்ற வங்கியியல் தத்துவமும் காணப்படுகின்றன. இத் தத்துவங்க ளடங்கிய

ஆறு முக்கியமான திட்டங்களின் விவரங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

1. **எளிய வைப்புத் திட்டம்:** இத்திட்டத்தின் கீழ்க் காசிதப் பண வெளியீடு முழுவதற்கும் சமமான பொன்வாலோ வெள்ளியாலோ ஆன உலோகக் காப்பு வைக்கப்படல் வேண்டும். இத்திட்டத்தின்கீழ்ப் பிரதிப் பணமே வெளியிடப்படும். இந்த எளிய வைப்புத் திட்டப்படி (Simple Deposit System) காசிதப் பணத்தை வெளியிடும் நாடுகள் இல்லை.

2. **உச்சவரம்பு நம்பிக்கைத் திட்டம்:** இத்திட்டப்படி காசிதப் பண வெளியீட்டின் உச்சவரம்பு அரசினால் நிருணயிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு நிருணயிக்கப்பட்ட அளவுக்குள் காசிதப் பணம் உலோகக் காப்பில்லாமல் வெளியிடப்படலாம். எனவே, உலோகக்காப்புக்கும், வெளியிடப்படும் பணத்துக்கும் தொடர்பில்லை. உச்சவரம்பின் அளவை நாட்டின் தேவைக்கேற்ப அரசு மாற்றலாம். அதனால், பண வெளியீடு நெகிழ்ச்சியுடையதாகவும், அரிய உலோகங்களை வீணாகக் காப்பில் வைக்காததாகவும் இருக்கிறது. தவறான நிருவாகத்தால் பண வெளியீடு கூடுதலாகிப் பணவீக்கம் ஏற்படலாம். இங்கிலாந்துகி.பி.1939-இல் இதனைப்பின்பற்றியது. முன்னர் 1870 முதல் 1928 வரை பிரான்சிலும், 1939 முதல் 1941 வரை சப்பானிலும் இவ்வுச்ச வரம்பு நம்பிக்கைத் திட்டம் (Maximum Fiduciary System) செயற்பட்டது.

3. **வரையறை செய்யப்பட்ட நம்பிக்கைத் திட்டம்:** இதன்படி வரையறை செய்யப்பட்ட ஓரளவிற்குப் பொன் பாதுகாப்பு இல்லாமலே காசிதப் பணத்தை வெளியிடலாம். அவ்வாறு வரையறை செய்யப்பட்ட அளவு, நம்பிக்கை மட்டம் (Fiduciary Limit) எனப்படுகிறது. இம் மட்டத்துக்குமேல் செலாவணி வெளியிடப்பட்டால் நூற்றுக்கு நூறு சம மதிப்புள்ள உலோகத்தைக் காப்பாக வைத்தல் வேண்டும். இங்கிலாந்தில் கி.பி. 1844 ஆம்-ஆண்டு வங்கி (பொருளக) சாதனச் சட்டப்படி இந்த நம்பிக்கை மட்டம் 140 இலட்சம் பவுனாக இருந்தது. இந்தியாவிலும் இத்திட்டம் கி.பி.1861 முதல் 1920 வரை செயலில் இருந்து பின்னர் கைவிடப்பட்டது. முதலில் உரு.4 கோடியாக இருந்த நம்பிக்கை மட்டம் 1920 - இல் உரு. 120 கோடியாக உயர்ந்தது. இவ்வரையறை செய்யப்பட்ட நம்பிக்கைத் திட்டத்தின் (Fixed Fiduciary System) பெருங்குறை நெகிழ்ச்சித் தன்மை இல்லாமலிருப்பதேயாகும்.

4. **வீத அளவுக் காப்புத் திட்டம்:** இதன்படி வெளியிடப்படும் செலாவணியின் மதிப்பில் ஒரு குறிப்பிட்ட விழுக்காடு பொன் காப்பாக வைக்கப்படுகிறது. அமெரிக்காவில் 25 விழுக்காடும், செருமனியில்

40 விழுக்காடும் உலோகக் காப்பு இருந்துவந்தது. அண்மையில் அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட தாலர் சிக்கல் காரணமாக 25 விழுக்காடு உலோகக் காப்பு நீக்கப்பட்டுள்ளது. பின்னர் கி.பி. 1927-ஆம் ஆண்டு கிட்டன் எங்கு குமுவினரின் பரிந்துரைப்படி 40 விழுக்காடு பொன் காப்புடன் வீத அளவுக்காப்புத்திட்டம் (Proportional Reserve System) இந்தியாவில் கையாளப்பட்டது. இத் திட்டத்தின் சிறப்பு செலாவணி நெகிழ்ச்சியாகும். தேவையான அளவு செலாவணியைப் பெருக்கக் குறைந்த அளவு உலோகத்தைக் காப்பாக வைத்தால் போதும். ஆனால், உலோகக் காப்பின் அளவு குறையும்போது புழங்கும் பணத்தின் அளவு பல மடங்கு குறைக்கப்படுவதனால் தொல்லைகள் ஏற்படும். இந்தக் குறைபாட்டின் காரணமாக இந்தியாவில் 1956-இல் இத்திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

5. குறைந்த அளவுக் காப்புத் திட்டம்: இத் திட்டத்தின்படி ஒரு குறைந்த அளவு பொன் மற்றும் அயல் நாட்டுக் கடன் பத்திரங்கள் ஆகியவற்றைக் காப்பாக வைத்துக்கொண்டு, தேவைக்கேற்ற பணத்தை வெளியிட முடியும். புழக்கத்திலிருக்கும் பணத்துக்கும், காப்பாக இருக்கும் உலோகத்துக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லாததனால் ஆபத்துகள் ஏற்படலாம். இக் குறைந்த அளவுக் காப்புத் திட்டம் (Minimum Reserve System) மிகவும் நெகிழ்ச்சி உடைய திட்டமாதலால் பணவீக்கத்துக்கு உதவும் திட்டமாகும். இத்திட்டம் 1956-இல் இந்திய நாட்டில் புகுத்தப்பட்டபோது உரூ. 115 கோடி மதிப்புள்ள பொன்னும் உரூ. 400 கோடி மதிப்புள்ள வெளிநாட்டுக் கடன் பத்திரங்களும் காப்பாக வைக்கப்பட்டன. திட்டக் காலச் செலவு காரணமாகவும் 1956 - இல் ஏற்பட்ட அந்நியச் செலாவணி வறட்சியாலும் இந்த மொத்தக் காப்பு உரூ. 515 கோடியிலிருந்து உரூ. 200 கோடியாகக் குறைக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து 1957 - ஆம் ஆண்டுச் செலாவணிச் சட்டத்தின்படி உரூ. 115 கோடி மதிப்புள்ள பொன் காப்பாக இருத்தல் வேண்டும் என்றும், பொன்னும், வெளிநாட்டுக் கடன் பத்திரங்களும் சேர்ந்து உரூ. 200 கோடிக்குக் குறைவாக இருத்தல்கூடாது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

6. மிகையூதியக் காப்புத் திட்டம்: இத்திட்டம் உலோகக் காப்பில்லாமல் காகிதப் பணத்தை வெளியிட வகை செய்கிறது. அரசினால் மைய இருப்பு வங்கிக்குத் (பொருளகம்) தரப்படும் கடன் பத்திரங்களைக் (I owe you or Treasury Bills) காப்பாகக் கொண்டு காகிதப் பணம் வெளியிடப்படும். அமெரிக்காவில் 1913 - இல் ஓரளவிற்கு இம்முறையில் காகிதக் பணம் வெளியிடப்பட்டது. இன்று

இம்மிகையூதியக் காப்புத் திட்டத்தின்படி (Bonus Deposit System) காகிதப் பணம் வெளியிடும் நாட்கள் இல்லை. பி.ச.

துணை நூல்:

Bhatia, H.L., Monetary Economics, Vani Educational Books, New Delhi 1985.

பணத்தின் சுழற்சி வேகம்: காண்க: பண அளிப்பு.

பணத்தேவை: தனி மனிதர்களுக்கும் வாணிக நிறுவனங்களுக்குத் தொழிலகங்களுக்கும் அரசுக்கும் பிறவற்றிற்கும் பணம் தேவைப்படுகிறது. பொருளியலறிஞர்கள் பல வழிகளில் இதற்கு விளக்கம் கூறுகின்றனர். இவ்விளக்கங்கள் பணம் செய்யும் பணிகளான 1) மாற்று மையம் அல்லது இடையீட்டுக் கருவி, 2) சேமிப்புக்களஞ்சியம் ஆகிய இரண்டையும் சார்ந்துள்ளன.

தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்கள் பணத்தின் தேவையை (Demand for money) அது மாற்று மையமாகப் (Medium of Exchange) பணியாற்றுவதை ஒட்டித் தோன்றுவதாக ஆராய்ந்தார்கள். இக்காலப் பொருளியலறிஞர்கள், பணத்தின் மதிப்பு நிலைக்களன் (Store of value) பணியைச் சார்ந்து எப்படி அதன் தேவை தோன்றுகிறதென்பதை விளக்கிக் கூறுகின்றனர்.

பொருள்களையோ பணிகளையோ பெறப் பணம் உதவும் என்ற பணியை மட்டுமே, பணத்தின் தேவையை உருவாக்கும் காரணம் என்று தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். அவர்கள் பணம் மதிப்பின் நிலைக்களம் (Store of value) என்பதை ஏற்க மறுத்துவிட்டனர். இதுவும் பணத்தேவையைப் பாதிக்கும் என்பதை உணரவில்லை.

இக்காலப் பொருளியலறிஞர்கள், பணத்தின் மதிப்பு நிலைக்களன் பணிக்கு முக்கியத்துவம் தந்து பணத்தின் தேவையை ஆராய்கின்றனர். அவர்களின் கருத்துப்படி மக்கள் செலவிட மட்டும் பணத்தை விரும்புவதில்லை; உரொக்கமாக (Cash) வைத்திருக்கவும் விரும்புகின்றனர். நிலையற்ற எதிர்காலத்தில் பயன்படும் வகையில் பணம்-செல்வம் என்ற மதிப்புக்களஞ்சியமாகக் காத்து வைக்கப்படுகிறது.

கீன்சு (Keynes) உரொக்கமாகப் பணத்தை வைத்துக்கொள்ள மக்கள் விரும்புவதை 'நீர்மை விரும்புப்தன்மை' (Liquidity preference) என்று கூறுகின்றார். மக்கள் பணத்தை உரொக்கமாக வைத்துக்கொள்ள விரும்புவது 1) பேர நோக்கம் (Transaction motive),

2) முன்னெச்சரிக்கை நோக்கம் (Precautionary motive), 3) ஊக நோக்கம் (Speculative motive) என்ற மூன்று காரணங்களுக்காக எனக் கீனசு கூறுகிறார். பேர நோக்கைக் கீனசு மேலும் இரு கூறுகளாக்கி 1) வருவாய் நோக்கு, 2) வாணிக நோக்கு எனக் குறிப்பிடுகிறார். பி.ச.

துணை நூல்:

Crowther, G., An outline of Money, Universal Book Stall, New Delhi, 1980.

பணம்: எல்லோருக்கும் ஏற்புடைய, மாற்றுமையமாக (இடையீட்டுக் கருவியாக) விளங்கக்கூடிய எந்தப் பொருளையும் பணம் (Money) எனலாம். இது பண்டங்கள், பணிகளைப் பெற. கடன்களைத் தீர்க்க ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. எனவே, இது பயனுள்ள அல்லது பயனற்ற பண்டமாகவோ உலோகமாகவோ காகிதமாகவோ இருக்கலாம். இதற்கு எல்லாரும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க ஓர் விளக்கம் இது வரை உருவாகவில்லை. பணத்திற்கு அவரவர் கண்ணோட்டத்தின்படி விளக்கம் தந்துள்ளனர்.

'பணம் என்பது எதைச் செய்கின்றதோ அது தான் பணம்' என்று வாக்கர் (Walker) கூறுகின்றார். 'பொருளுக்காகச் செலுத்துவதற்கும் வேறுவாணிகப் பொறுப்புகளுக்குக்கொடுப்பதற்கும், எது பயன்படுத்தப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றதோ அதுதான் பணம்' என்று தி.எச். இராபர்ட்சன் (D.H. Robertson) கூறுகின்றார்.

'எந்தப் பொருளானாலும், அது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுப் பல வகைப் பொருள்களையும் பணிகளையும் வாங்கப் பயன்படுமானால் அது பணமென்பதும்' என்று கிரௌதர் (Crowther) கூறுகின்றார்.

இதன் மூலம் கொடுக்கல், வாங்கவில் எப் பொருளை எல்லாரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனரோ - அது உலோகமாகவோ காகிதமாகவோ இருக்கலாம். அதுவே பணமாகப் புழக்கத்தில் மாற்று மையமாகவும், மதிப்பளவுக் கருவியாகவும் இருக்கின்றது என்பதனை அறியலாம். பி.ச.

துணை நூல்:

Crowther, G., An outline of Money, Universal Book Stall, New Delhi, 1980.

பணம் பெறும் சிறப்பு உரிமைகள்: காண்க: சிறப்பு எடுப்பு உரிமைகள்.

பண வாட்டம்: இது பண வீக்கத்திற்கு எதிரான நிலை. 'பண வாட்டமென்பது பணத்தின்

மதிப்பு அதிகரிப்பதாகும்; அதாவது விலைகள் குறைதலாகும்' எனக் கிரௌதர் (G. Crowther) கூறுகின்றார். பண வாட்டக் காலங்களில் விலைவாசி சரிவதனால் ஆதாயம் குறையும்; உற்பத்தி குறையும்; வருவாய் குறையும்; தொழிற்சாலைகள் மூடப்படும். உற்பத்திக் காரணிகள் செயலிழப்பதால் மக்கள் சோர்வுற்றுத் தொழில் மந்தம் ஏற்படும். வங்கிகளில் சேமிக்கப்பட்ட பணம் எடுத்துப் பயன்படுத்தப்படும். ஏற்றுமதி அதிகரிப்பினால் உள் நாட்டில் பண்டங்களுக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு மக்கள் தவிப்பார்கள். காலப் போக்கில் பஞ்சம் ஏற்படும். இதனால், பண வாட்டம் (Deflation) பண வீக்கத்தை (Inflation) விடத் தீய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்.

விளைவுகள்: விலை வீழ்ச்சியினால், வணிகர்கள் தொழில், வேளாண்மையினர், கூலிகள், குறித்த வருவாய் பெறுவோர், கடன் பட்டவர், நுகர்வோர் ஆகியோர் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவர். முதலீடு செய்தவர்கள், கடன் கொடுத்தவர்கள் ஆதாயமடைவார்கள்.

கட்டுப்படுத்தும் முறைகள்: பண வாட்டக் காலத்தில் குறைந்த பணப்புழக்கத்தைக் கூட்டப்பணவியல், நிதித்துறை நடவடிக்கைகளைப் பயன்படுத்தலாம். பண வீக்கக்கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளுக்கு எதிரான முறையில் இம்முறை செயற்படும்.

கா.தி.கு.

துணை நூல்:

Crowther, G., An Outline of Money, Universal Book Stall, New Delhi, 1980.

பணவிடு தூது: 'பிரபந்தம்' என்னும் சொல் தமிழில் தொடக்க நிலையில் இலக்கியப் பொதுமைக் குரியதாய் வழங்கி வந்தது. காலப்போக்கில் அச்சொல் ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கிய வகையைக் குறிப்பதாய் அமைந்துள்ளது. அந்தப் பிரபந்த இலக்கிய வகையுள் ஒன்று 'தூது' என்னும் இலக்கியம். தூது ஒரு சிறு கருத்தாகப் பிறந்து, மிகப் பெருகிப் பல கோணங்களில் வளர்ந்து, இறுதியில் தனி ஓர் இலக்கியமாக முதிர்ந்து, இன்று புதுக் கவிதைகளிலும் தனி நிலையில் எடுத்தாளப்பட்டு வருகின்றது.

எகினம் முதல் வண்டு ஈறாகப் பத்துப் பொருள்கள் தூதுக்குரிய பொருள்களாகக் கருதப்பட்டன. காலப்போக்கில் அவற்றோடு பிறவும் சேரலாயின. அவ்வாறு சேர்ந்தவற்றுள் பணமும் ஒன்று.

பொதுவாகத் தூது நூல்கள் - தூது அனுப்ப இன்னின்ன பொருள்கள் இன்னின்னவற்றால் தகுந்தன அல்ல, இவ்விவை இவ்விவற்றால் தக்கன, இதனை இப்படிச் சொல்லிவரவேண்டும் என்ற பாங்கில் அமைந்திருக்கும். தூது நூல்கள் தூது விடுக்

கும் பொருளாலேயே பெயர் பெற்றிருக்கின்றன. பணவிடு தூதும் அவ்வாறு பெயர்பெற்றதே.

பணவிடு தூது என்ற பெயரில், பலபட்டடைச் சொக்கநாதரின் பணவிடுதூது, மாதைத் திருவேங்கடேசர் பணவிடுதூது, இராமேசுவரம் இராமலிங்கேசர் பணவிடுதூது, புல்லைக்குமரேசர் பணவிடுதூது, சின்னவன்னியனார் பேரில் பணவிடுதூது என ஐந்து நூல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் பின்னிரண்டும் இன்னும் அச்சேறப் பெறவில்லை. அவை உ.வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையத்தில் ஒலைச் சுவடிகளாய் உள்ளன. மற்றவை மூன்றும் அச்சேறி உள்ளன.

இந்தப் பணவிடுதூதுகளில் புலவர்கள், பணம் நீங்க மற்றவை தூது செல்லும் தகுதியில் குன்றந்தன என்பதனையும், பணமே கருதுவோர் கருத்தை நிறைவேற்றித் தரும் ஆற்றலுடையது என்பதனையும் நயமாக எடுத்துரைத்து வேண்டிக் கொள்வதாகக் கற்பனை செய்து கூறுகின்றனர்.

முத்துவிசய இரகுநாதசேதுபதி மீது சொக்கநாதக் கவிராயர் பாடிய பணவிடுதூது குறிப்பிடத்தக்கதொன்று. இதன் மூலச்சுவடி கிடைக்கவில்லை. அதன்படி ஒன்று திருநெல்வேலி மாவட்டம், ஆழ்வார் திருநகரியிலிருந்து 'தாய வலந் தீர்த்தக் கவிராயர்' என்பவரது வீட்டிலிருந்து கிடைத்தது. உலகத் தமிழ் ஆராச்சி நிறுவனத்தார் செவ்வையான முறையில் இதனை வெளியிட்டுள்ளனர். சொக்கநாதக் கவிராயர் என்பது அவரது இயற்பெயர். 'பலபட்டடை' என்பது அடைமொழி. இவரது பெயரிலுள்ள 'பிள்ளை' என்ற பெயரால் இவர் வெள்ளாள மரபினர் என்கின்றனர்; இவர் கி.பி. 17, 18-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். இவரது பணவிடுதூதின் பாட்டுடைத் தலைவர் 'முத்துவிசய இரகுநாத சேதுபதி'. இந்நூலில் இவரின் ஆட்சிச்சிறப்பு, தொண்டு முதலிய நற்பண்புகள் விளக்கப்படுகின்றன.

தூது நூல்கள் அனைத்தும் கலிவெண்பா என்னும் பாவகையில் அமைந்துள்ளன. இவர்தம் பணவிடுதூதும் கலிவெண்பாவால் 369 கண்ணிகளைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் தூது அனுப்புவோர் பெண்ணாவாள்; தலைவி ஒருத்தியின் பொருட்டுத் தோழி தூது அனுப்பும் புதுமை நோக்கில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

மாதைத் திருவேங்கடேசர் பணவிடுதூது மாதைத் திருவேங்கட நாதரைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்டது. இந்நூல் 1968-இல் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இந்நூல் ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. இவர் கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவர் என்று கருதப்படுகின்றார்; சோழநாட்டைச் சேர்ந்த

வர்; இசுமார்த்த வேதியர் குலத்தில் பிறந்தவர்; கல்வி வல்லவராய்ப் பாண்டியநாட்டை ஆண்டு வந்த நாயக்கர் வமிசத்தைச் சேர்ந்த இரங்ககிருட்டிண முத்துவிர்ப்ப நாயக்கரிடம் அமைச்சராகப் பணிபுரிந்தவர்; தமிழ்ப் புலவர்களை ஆதரித்து அவர்களால் பாடப் பெற்றவர். கவிக்கு ஆயிரம் பொன் கொடுத்துப் பிரபந்தம் முடிந்தபின் நூறுகவி கொண்டு நூறாயிரம் பொன் பரிசு தந்தவர் என இப்பணவிடு தூது அறிவிக்கிறது.

இராமேசுவரம் இராமலிங்கேசர் பணவிடுதூதும் மற்றப் பணவிடு தூது அமைப்பு உடையதே; ஆனால், சைவசமயத்தினைத் தழுவி அமைந்துள்ளது. இதன் ஆசிரியர் அட்டாவதானம் பெரிய சரவணப்பெருமாள் கவிராயர் ஆவார்; இவர் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவர். இதனை எசு. வையாபுரிப் பிள்ளை பதிப்பித்தார்.

பணவிடுதூதுகளின் ஆசிரியர்கள் சிறந்த புலவர்கள் என்பதனை அவர்களின் தூது நூல்கள் காட்டுகின்றன. இறைவனைக் குறித்த கண்ணிகளை இவர்களின் பாடல்களில் பரக்கக் காணலாம்.

பணத்தைக் குறிக்கப் பொன், தாது, ஆடகம், காசு, வராகன், நாணயம், மோகரம், மாடை போன்ற சொற்கள் ஆளப்படுகின்றன. தமிழ்மொழி அகராதி பணம் என்னும் சொல்லுக்குக் காசு, கிரகம், சூதாடு தல், பாக்கியம், பாம்பின் படம், பாம்பு பொக்கிசம், வாணிகம், சரக்கு, விலை முதலிய பொருள்களைக் கூறுகிறது.

முன்னோர் மொழிபொருளைப் பொன்னே போல் போற்றும் வகையில் பல இடங்களில் தமிழ் இலக்கியச் செய்திகளைத் தம் நூல்களில் தூது ஆசிரியர்கள் எடுத்தியம்புகின்றனர்.

பணத்தின் பல்வேறு பயன்களைப் பேசி, பணத்தால் எதனையும் செய்யலாம் என்பதனையும் இந்த நூல்கள் உணர்த்துகின்றன. சிவன், விட்டுணு, பிரமன் ஆகிய மூவர்க்கும் முதல்வனாகப் பணம் பேசப் படுகின்றது. 'தவறு செய்யத் தூண்டுவதும் நீயே' தண்டனை தருவதும் நீயே' என்று பணத்தின் வன்மை மென்மைகள் பேசப்படுகின்றன.

பணத்தை உயர்திணையாக உருவகித்துப் பணத்திற்கு உறவுமுறைகளும் அமைத்து இந்நூல் பாடப்பட்டுள்ளது. பணத்தைச் சேர்க்க மேற்கொள்ளும் தவறான இழிவு முறைகளும் இந்தத் தூது நூல்களில் சொல்லப்படுகின்றன.

பணவியற் கொள்கை: பொதுவாக நாட்டின் பணத்திட்டத்தை ஒட்டி அரசும் நிருவாகமும்

ந.த.

(மைய வங்கி), பணத்தின் அளவையும் வட்டி விகிதத்தையும் நெறிப்படுத்தச் செய்கின்ற முடிவுகளையே பணக்கொள்கை (Monetary Policy) எனக் கூறுகின்றனர். சில பொருளாதாரக் குறிக்கோள்களை அடைய இக்கருவி பயன்படுத்தப்படுகிறது. பணக்கொள்கை, சில விரும்பிய விளைவுகளை (Ends) ஏற்படுத்தப் பின்பற்றுகின்ற வழிமுறை (Means) யாகும்.

‘பணம் பல நன்மைகளை வழங்கியபோதிலும் சில சீர்கேடுகளையும் விளைவிக்கிறது. விலை ஏற்றத்தாழ்வு, வாணிகச்சுழலின் ஏற்ற இறக்கம் போன்றவை பணத்தினால் ஏற்படும் சீர்கேடுகளுள் முதன்மையானவையாகும். இச் சீர்கேடுகளைக் குறைப்பதே பணக்கொள்கையின் நோக்கமாகும்’ என்று கிரௌதர் (G. Crowther) என்னும் பொருளியலறிஞர் விளக்குகிறார்.

இருந்தபோதிலும் நாட்டுக்கு நாடு பணக்கொள்கையின் நோக்கம் வேறுபடுகிறது. பெரும்பாலான பின்தங்கிய நாடுகள் பொருளாதார வளர்ச்சியையும் வேலைவாய்ப்பைப் பெருக்குவதையும் பணக்கொள்கையின் நோக்கங்களாகக் கொண்டிருக்கின்றன. பணக்கொள்கையின் முக்கியமான நோக்கங்களுள் சில: 1) நடுநிலைப் பணக்கொள்கை, 2) விலையை நிலைப்படுத்துதல், 3) அந்நியச் செலாவணி மாற்று விகிதத்தை நிலைப்படுத்துதல், 4) முழு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்துதல், 5) பொருளாதார வளர்ச்சி போன்றவையாகும்.

1. நடுநிலைப் பணக்கொள்கை: பணம் நடுநிலையில் இருக்கவேண்டும் என்ற பணக்கொள்கையின் (Neutral Policy) நோக்கத்தை விக்கஸ்டீடு (Wicksteed), கேயக்கு (Hayek), டி.எச். இராஃப்ட்சன் (Robertson D.H.) போன்ற பொருளியலறிஞர்கள் ஆதரித்தனர். அவர்களின் கருத்துப்படி பணம், பண்டங்களையும் பணிகளையும் மாற்றத் துணை செய்யும் மாற்று மையமாக மட்டுமே பயன்படவேண்டும். பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுக்குக் காரணமாகப் பணமாற்றங்கள் இருக்கக் கூடாதென்பதே நடுநிலைப் பணக் கொள்கையாளர்களின் கருத்தாகும். இந்தப் பணக் கொள்கையின் நோக்கம் ‘தலையிடாக்கொள்கை’ (Laissez-Faire) தத்துவத்தின் அடிப்படையில் உருவானதாகும். மொத்தத்தில் பணம் நடுநிலையாக பொருளாதாரச் சீர்கேடுகளைத் தூண்டிவிடாத வகையில் செயற்படும்படி பண அளிப்பில் மாற்றம் ஏற்படக்கூடாது.

பணக்கொள்கையின் நடுநிலை நோக்கம் பற்றிப் பொருளியல் அறிஞர்கள் பின்வரும் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். இக்கோட்பாடு உறுதியற்றது;

செயற்படுத்துவதில் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும்; பண அளவுக் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது; பொருளாதார மந்தநிலைக்கு இக்கொள்கை பொருந்தாது. தவறான அடிப்படை உடையதால் நடைமுறைக்கு ஏற்ற வகையில் இது இல்லை என்கின்றனர்.

2. விலையை நிலைப்படுத்துதல்: மேலும் கி.பி. 1930-இல் ஏற்பட்ட பொருளாதாரப் பெரு மந்தத்துக்கு முன்னும் பின்னும் ஏற்பட்ட விலை மாற்றங்களும், அவற்றால் விளைந்த சீர்கேடுகளும், இரண்டு உலகப் போர்களினாலும் ஏற்பட்ட மிகையான விலையேற்றமும், அதன் விளைவுகளும் பொருளியல் அமைப்பில் விலையை நிலைப்படுத்துவதை (Price Stabilisation) பணக்கொள்கையின் முக்கிய நோக்கமாகக் கருதச் செய்தன.

கசுடேன் காசல் (Gustave Cassel) என்பவரும், சான் மேனார்டு கீன்சும் (J.M. Keynes) விலையை நிலைப்படுத்துவதன் தேவையினை மிகவும் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்கள். எப்.டி. உருசுவெல்ட்டு (F.D. Roosevelt) என்ற அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர், 1937-இல் விலையை நிலைப்படுத்துவதைப் புதிய பொருளாதார நடவடிக்கையில் ஒரு கூறாக அறிவித்தார்.

விலையை நிலைப்படுத்துதல், ஏற்றத்தாழ்வைச் சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்தும் என்றும், எல்லாச் சூழலுக்கும் ஏற்புடையதன்று என்றும் சிலர்குறை கூறுகின்றனர். சிலர் விலை உயர்வு உற்பத்தியாளர்களுக்கு உற்சாகமுட்டும் என்றும், அதே போல விலை இறக்கமும் நுகர்வோருக்கு ஆர்வத்தைத்தரும் என்றும் கூறுகின்றனர்.

3. அந்நியச் செலாவணி மாற்று வீதத்தை நிலைப்படுத்துதல்: அந்நியச் செலாவணி மாற்று வீதத்தை நிலையாக (Exchange Stability) வைத்திருப்பதே பணக்கொள்கையின் முக்கிய நோக்கமாக இருக்கவேண்டும் எனச் சில பொருளியலறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். உள்நாட்டு நிலைமட்டத்தைத் தியாகம் செய்துதான் அந்நியச் செலாவணி மாற்று வீதத்தில் நிலைப்பாட்டை ஏற்படுத்த முடியும். பொன் திட்டத்தைப் (Gold standard) பின்பற்றும் நாடு பணத்தின் வெளிநாட்டு மதிப்பைக் கட்டிக்காக்க உள்நாட்டு நிலைப்பாட்டை விட்டுக் கொடுப்பதும் தேவையென்ற கருத்து 1930 வரை நிலவியது. பொன் திட்டம் முறிந்ததால், அந்நியச் செலாவணி மாற்று வீதத்திலும் ஏற்றத் தாழ்வுகள் ஏற்பட்டு உள்நாட்டு வாணிகத்தைப் பெரிதும் பாதித்தன. மேலும், பன்னாட்டு வாணிகம் சீராக நடக்கவும், ஊரக வாணிகத்தைத் தடுக்கவும், வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கள் நம்பிக்கை பெறவும், உள்நாட்டு

நிலையை நிலைப்படுத்தவும், நாடுகளுக்கிடையே பொருளாதார உறவை ஏற்படுத்தவும், அந்நியச் செலாவணி மதிப்பை நிலைப்படுத்துவது தேவையாகிறது. பன்னாட்டுப் பண நிதி தோன்றியபின் இது பற்றி நாடுகள் மிகுந்த கவலை கொள்ளத் தேவையில்லாமல் போயிற்று.

4. முழுவேலைநிலை: சே.எம். கீன்சின், 'வேலை வாய்ப்பு, வட்டி, பணம் பற்றிய பொதுக்கோட்பாடு' (The General Theory of Employment, Interest and Money) என்ற நூல் வெளிவந்தபின்னர், வேலை நிறைவை முழு அளவில் (Full Employment) ஏற்படுத்துவதுதான் பணக்கொள்கையின் முக்கிய நோக்கம் எனப் பொருளியலறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். கீன்சு 'வாணிகச் சூழலிலுள்ள பின்னோட்டத்தையும் முன், நோட்டத்தையும் குறைப்பதும், வேலை நிறைவை அடையும் வகையில் சேமிப்புக்கும் முதலீட்டுக்கும் இடையில் சமநிலையைக் கொண்டு வருவதும் பணக்கொள்கையின் நோக்கமாகும்' என்று கூறுகின்றார்.

5. பொருளாதார வளர்ச்சி: விலையை நிலைப்படுத்துதலும், வேலை நிறைவை ஏற்படுத்துதலும் ஒரு குறுகிய கால நடவடிக்கையே எனப் பொருளியலறிஞர்கள் கருதி, நீண்ட காலத்திட்டமாகப் பொருளாதார வளர்ச்சியைக் (Economic growth) குறிப்பிடுகின்றனர். வேலை நிறைவை அடையவும், உயர்ந்த வாழ்க்கைத்தரத்தைப் பெறவும் பொருளாதார வளர்ச்சி பணக்கொள்கையில் முக்கிய ஒன்றாகும். பி.ச.

துணை நூல்கள்:

Crowther, G., An Outline of Money, Universal Book Stall, New Delhi, 1980.

Raymond, P., Kent, Money and Banking, Holt, Rinehart and Winston, Inc., New York, 1972.

பணவியற் கோட்பாடுகள்: காண்க: பண அளவுக் கோட்பாடுகள்.

பண வீக்கம்: புழக்கத்திலிருக்கும் பணத்தின் அளவு பெருகும்போது அதற்கேற்பப் பண்டங்களின் அளவு பெருகாவிட்டால் விலைமட்டம் உயரும்; பணத்தின் மதிப்புக்குறையும். இந்த நிலை பண வீக்கம் (Inflation) எனப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு பொருளியலறிஞரும் தங்கள் கண்ணோட்டத்திற்கேற்பப் பண வீக்கம் பற்றி விளக்கம் அளித்துள்ளனர். கிரெளதர், 'பண வீக்கமானது பண மதிப்புக்குறைவதாகும். அதாவது விலைகள் ஏறிக்கொண்டே செல்லும்' என்று விளக்குகின்றார்.

'கூடுதல் பணம் குறைந்த அளவு பண்டங்களைத் தருவதே' பண வீக்கமெனக் கொல்பர்ன் (Goulbourn) கூறுகிறார். ஏ.பி. இலெர்னர் பண வீக்கத்தை 'அளிப்புக்கு மேல் தேவை மிகுதியாக இருப்பது என விளக்குகிறார். 'மிகுதியாகப் பணத்தை வெளியிடுவதே' பணவீக்கம் என்று ஆட்ரே (Hawtray) கூறுகிறார். கீன்சு (J.M. Keynes) 'காரணிகள் நிறைவேலைநிலையை எய்தியதற்குப்பால் மேற்கொள்ளப்படும் செலவினம் ஏற்படும் விலைவாசி உயர்வே பண வீக்கம்' என்று விளக்குகிறார்.

காரணங்கள்: பண வீக்கம், உற்பத்தித்திறன் குறைவினாலோ, சமுதாயத்தின் செலவு கூடுவதனாலோ, (எ-டு. ஐந்தாண்டுத்திட்டச்செலவு) போரினாலோ, வாணிகச் சூழலினாலோ, கூலி உயர்வினாலோ ஏற்படலாம்.

வகைகள்: பண வீக்கத்தை அது தோன்றும் காரணத்தின் அடிப்படையிலும், காலத்தின் அடிப்படையிலும், இயல்பின் அடிப்படையிலும் வகைப்படுத்தலாம்.

(அ) காரணங்கள் அடிப்படையில்: 1. காகிதப் பண வீக்கம்: கூடுதலான காகிதப் பண வெளியீட்டால் விலை கூடுவது காகிதப்பண வீக்கம் எனப்படும்.

2. கடன் பண வீக்கம்: வங்கிகள் நிறையக் கடன் கொடுத்துப் பணப் பெருக்கத்தை ஏற்படுத்துவதால் பண வீக்கம் ஏற்படுகிறது.

3. வாங்கும் திறன் பண வீக்கம்: வாங்கும் திறன் பெருக்கும் காரணிகள் (சொத்தின் அளவு, பணக்கையிருப்பு, வாரம், கூலி, வட்டி, ஆதாயம்) கூடுவதால் ஏற்படும் பண வீக்கத்தை 'வாங்கும் திறன் பண வீக்கம்' அல்லது 'வருவாய்ப் பண வீக்கம்' என்பர்.

4. வரவு செலவுத்திட்ட பண வீக்கம்: அரசு வரவுக்கு மேல் செலவிடும்போது, வரி, கடன் போன்ற எல்லா முறையையும் பின்பற்றும். போதுமான பணம் கிடைக்காதபோது 'பற்றாக்குறையை ஈடு செய்யப் புதிய பணத்தை வெளியிடும். இதனை 'வரவு செலவு திட்டப் பண வீக்கம் (Budgetary Inflation)' அல்லது 'பற்றாக்குறை நிதி தூண்டிய பண வீக்கம்' என்கின்றனர்.

5. விஞ்சிய முதலீட்டு வழிப்பண வீக்கம்: பண முதலீடு, உற்பத்திச் சாதனங்களை மட்டும் பெருக்கப் பயன்பட்டு, நுகர்பொருள்களின் உற்பத்தி கூடாமல் இருந்தால் நுகர்பொருள் பற்றாக்குறையால் ஏற்படும் பண வீக்கம் 'விஞ்சிய முதலீட்டு வழிப் பண வீக்கம்' எனப்படுகிறது.

6. பண மதிப்புக் குறைப்பு வழிப் பண வீக்கம்:
பண மதிப்புக் குறைவதால் இறக்குமதி குறைந்து ஏற்றுமதி பெருகிப் பண்ட அளிப்புக் குறைவதால் ஏற்படும் பண வீக்கம் 'பண மதிப்புக்குறைப்பு வழிப் பண வீக்கம்' எனப்படுகிறது.

7. விஞ்சிய வேலை நிறைவு வழிப் பண வீக்கம்:
ஒரு நாட்டில் வேலை நிறைவு ஏற்பட்டபின் வேலையாளர்கள் பற்றாக்குறை ஏற்படும். வேலையாளர்களைக் கவர முதலாளிகள் கூடுதலான கூலி கொடுப்பர். அதன்விளைவாக ஏற்படும் பணவீக்கம் 'விஞ்சிய வேலை நிறைவு வழிப்பண வீக்கம்' எனப்படுகிறது.

8. உற்பத்திச் செலவு வழிப் பண வீக்கம்: சில வேளைகளில் மூலப்பொருள்களின் விலை, ஊதியம், மின் கட்டணம், போக்குவரத்துக் கட்டணம், வரி ஆகியவற்றின் உயர்வினால் எந்திரப் பண்டங்களின் விலை உயர்வதுண்டு. இது 'உற்பத்திச் செலவு வழிப் பண வீக்கம்' எனப்படுகிறது.

(ஆ) காலத்தின் அடிப்படையில்: போர்க்காலத்தில் அரசின் செலவு கூடுவதால் பண வீக்கம் ஏற்படுகிறது. பேராசிரியர் பிகு (Prof. Pigou) போர்க்காலப் பண வீக்கத்தை, (1) நிதிப்பற்றாக்குறை தூண்டிய பண வீக்கம் (Deficit Induced Inflation), (2) கூலி தூண்டிய பண வீக்கம் (Wage Induced Inflation), (3) தாவும் பண வீக்கம் (Galloping Inflation) என்று பிரித்துக் கூறுகின்றார்.

(2) போருக்குப் பின் பண வீக்கம்: போர்க்காலத்தில் அமுக்கி (Suppressed) வைக்கப்பெற்ற தேவை போர் முடிந்ததும் தலை தூக்குவதால் பண வீக்கம் ஏற்படும்.

(3) அமைதிக்காலப் பண வீக்கம்: அரசின் ஆக்கச் செலவு கூடுவதாலோ பணவருவாய் கூடுவதாலோ அடக்கவிலை உயர்வாலோ பண வீக்கம் அமைதிக்காலத்தில் தோன்றலாம்.

இ. இயல்பின் அடிப்படையில்: 1. அமுக்கிய (Suppressed) அல்லது அடங்கிய (Repressed) பண வீக்கம்: பண வீக்கத்தை அரசு வெளியில் தெரியாத வகையில் விலைக்கட்டுப்பாடு, பங்கீடு ஆகியவற்றின் மூலம் அடக்கியாளலாம். ஆனால், இது பின்னர் பீறிட்டெழும். இதற்கு மாறாகக் கட்டுப்படுத்த முடியாத விலையேற்றத்தைத் திறந்த பண வீக்கம் (Open Inflation) என்கின்றனர்.

2. தவழும் பண வீக்கம்: தொடக்கக் காலத்தில் மிகவும் மெதுவாக, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விலை கூடுவதைத் தவழும் பணவீக்கம் (Creeping Inflation) எனலாம்.

3. ஓடும் பண வீக்கம்: ஒரு குறிப்பிட்ட நிலைக்குப் பின் பண வீக்கக் காரணிகள் ஒன்றுக்கு மற் றொன்று துணையாகி, ஒன்றை மற்றொன்று துரத்திக்கொண்டு விலையேறச் செய்வதை, 'ஓடும் பண வீக்கம்' அல்லது 'தாவும் பண வீக்கம்' (Galloping Inflation) என்கின்றனர். பை நிறையப் பணம் கொண்டு சென்று கை கொள்ளும் அளவு மட்டும் பண்டங்களை வாங்கும் நிலை ஏற்பட்டால் அதனை 'அமிதப் பண வீக்கம்' (Hyper Inflation) என்று கூறுகின்றனர்.

விளைவுகள்: பண வீக்கத்தினால் தொழிலதிபர்கள், வணிகர்கள், கடனாளிகள், வேளாண்மையினர் ஆகியோர் ஆதாயமடைகின்றனர். மதிப்புக் குறைந்த பணத்தைப் பெறுவதால் கடன் கொடுத்தவர் கூலிகள், நிரந்தர வருமானம் பெறுவோர், நுகர்வோர் போன்றோரை இது பெரிதும் பாதிக்கும்.

கட்டுப்படுத்தும் முறைகள்: சமுதாயத்தில் பலரையும் பாதிக்கும் விலையேற்றத்தைத் தடுக்க அரசு (அ) பண இயல் நடவடிக்கைகள் (Monetary Methods), (ஆ) நிதியியல் நடவடிக்கைகள் (Fiscal Methods), (இ) நேரடி நடவடிக்கைகள் (Direct Methods) போன்றவற்றை மேற்கொள்கிறது.

பண இயல் நடவடிக்கைகள்: பண வீக்கத்துக்கு அடிப்படைக் காரணம் பணத்தின் அளவே என்பதால் அதனைக் கட்டுப்படுத்த மைய இருப்பு வங்கி (Reserve Bank of India) காகிதப் பண வெளியீட்டைக் கவனத்தோடு நெறிப்படுத்தலாம்; பின் வங்கி வட்டி வீதத்தை உயர்த்தலாம்; பத்திரங்களை விற்கலாம்; வணிக வங்கிகள் அவற்றிடமுள்ள வைப்பு நிதிக்குப் பணம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய விகிதத்தை (Cash Reserve Ratio) மைய இருப்பு வங்கி உயர்த்தலாம்; வணிக வங்கிகள் தேர்வு செய்யப்பட்ட பொருளாதாரப் பணிகளுக்கு மட்டும் கடன் கொடுக்கலாம் (Selective credit control) என்று வரையறுத்து அதன் மூலம் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வரலாம்.

நிதியியல் நடவடிக்கைகள்: மக்களின் வாங்கும் சக்தி மிகுதியாகப் பண வீக்கக்காலத்தில் இருப்பதால் அதனைக்குறைக்க நேர்முக, மறைமுக வரிகளை உயர்த்துதலாம். அதனால் வாங்கும் சக்தி குறையும். அரசின் பொதுச் செலவைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம். கட்டாயச் சேமிப்பு, சிறு சேமிப்பு, பரிசுப்பத்திரங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் பழக்கத்தில் உள்ள பணத்தைக் குறைக்கலாம்.

நேரடி நடவடிக்கைகள்: அரசு விலைக்கட்டுப்பாடு, பங்கீடு, சிறப்பு அங்காடி ஏற்படுத்தல், ஏற்றுமதி

யைக் குறைத்து இறக்குமதியைப் பெருக்குதல், முக்கிய பண்டங்களின் விலையை நிருணயித்தல் போன்றவற்றின் மூலம் பண வீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தலாம். பி.ச.

துணை நூல்:

Crowther, G., An outline of Money, Universaei Book Stall, New Delhi, 1980.

பணிக்கர், கே.எம் (சர்தார்): இவர் கவிஞர், புதினஆசிரியர், திறனாய்வாளர் என்னும் பலநிலைகளில் பெயர் பெற்றவர். காவாலம் என்ற இடத்தில் சாலையில் திறவாட்டில் கி.பி.1894-இல் பிறந்தார். முழுப் பெயர் கே. மாதவப்பணிக்கர். இவர் ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் வரலாற்றில் பட்டம் பெற்றவர்; சட்டப் பேரறிஞர் (Bar-at-Law); எம்.ஆர்.எசு. முதலிய பட்டங்களும் பெற்றுள்ளார். இவர் அலிகார் பல்கலைக்கழகத்தில் வரலாற்றுப் பேராசிரியராக இருந்தார்; சுவராச்சியா, இந்துசுத்தான் டைம்சு போன்ற பத்திரிகைகளின் ஆசிரியராகவும், காசுமீர் மன்னரின் ஆலோசகராகவும், பாட்டியாலா மன்னரின் வெளிநாட்டுச் செயலராகவும், ஐக்கியநாட்டுச் சபையில் இந்தியப்பிரதிநிதி சங்கத்தலைவராகவும் சீனா, பிரான்சு, எகிப்து ஆகிய நாடுகளில் இந்தியத் தூதுவராகவும், சம்முகாசுமீர், மைசூர் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராகவும், மாநில மீட்டமைப்புக்குழு உறுப்பினராகவும், கேரள, சாகித்தியக் கழகத்தின் முதல் தலைவராகவும் இருந்துள்ளார். இவர் 1963-ஆம் ஆண்டு இறந்தார். இவர்படைத்தலைவர் (Sardar) எனும் சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர்.

அபகவபலம், சிந்தாதரங்கிணி, அம்ருதலகரி, பிரேமகீதி, பாலிகா மதம், சாடூக்தி முக்தாவலி, பூபசந்தேசம், பங்கீ பரிணயம், சுகுமார விசயம் என்பன இவருடைய குறிப்பிடத்தக்க கவிதைத் தொகுப்புகள். இவையன்றி, தூதிலக்கியமொன்றும், ஐதர்நாயக்கன் என்னும் சம்புவும் எழுதியுள்ளார். எளியநடை, நகைச்சுவை, தத்துவச்சிந்தை எனும் நிலைகளில் இவர்கவிதை இணையற்றதாக அமைகின்றது.

புதின ஆசிரியர் எனும் நிலையிலும் இவர் பெயர் பெற்றவர். இவர்படைத்த ஐந்து சரித்திரப் புதினங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. புணர்க்கோட்டு சொருபம், பறங்கிப்படையாளி, தூமகேதுவின் உதயம், கேரள சிம்கம், கல்யாணமல் என்பன அவை. கல்யாணமல் இந்திய வரலாற்றையும், பிற கேரள வரலாற்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டன. கேரளசிம்கம் பழசிராசாவின் வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இவர் தம்புதினங்களுள் பெயர்பெற்றது அதுவே,

பறங்கிப்படையாளி கொச்சி வரலாற்றையும், திருநாவாய் மாமாங்கத்தையும் பின்னணியாகக் கொண்டது. ஆங்கிலக் கல்வியால், மேனாட்டுப் பாணியைப் பின்பற்றுவதால் ஏற்படும் தீமைகளை எடுத்துரைக்கும் தொரசிணி எனும் சமூகப் புதினம் குறிப்பிடத்தக்கது.

புராணப் படைப்புகளை வடமொழி நாடகப் பாணியில் புதுமைநிலையில் படைக்கும் பீசுமர், மண்டோதரி, திருவசாமினி எனும் கவிதை நாடகங்கள், நூர்ச்சகான் எனும் உரைநடை நாடகம், மேலை-கீழை நாட்டுக் காவியத் தத்துவங்களைத் திறனாயும் கவிதை விமரிசனம் பற்றிய கவிதாத்துவ நிரூபணம், 1947 வரையிலான தன்வரலாறு கூறும் ஆத்மகத, அமெரிக்க வான்வழிப்பயணம் பற்றிய ஆபல்கரமாய, யாத்திரை, கட்டுரைத்தொகுப்பாய உபன்யாசமால் என்பன குறிப்பிடத்தக்க பிறப்படைப்புகள். வரலாறு, அரசியல் பற்றிய ஆங்கில நூல்களும் எழுதியுள்ளார்.

வடமொழி யாப்பிற்கு மாறாகத் திராவிடயாப்புகளைப் பயன்படுத்துவது பற்றிய நன்மையை எடுத்துக் கூறியவர் இவர்.

உமர்க்யாமின் உரூபாயத்தின் மொழிபெயர்ப்பான இரசிக ரசாயனம், காளிதாசனின் குமாரசம்பவ மொழிபெயர்ப்பு, சீனமொழிக் காவியமொன்றின் சுருக்கப்படைப்பான இனப்பட்சி என்பன சர்தார் பணிக்கரின் மொழிபெயர்ப்புகள். இவரது மொழிபெயர்ப்புத் திறனுக்கு உமர்க்யாமம் பாடல்களின் மொழிபெயர்ப்புசான்று பகர்கின்றது. திராவிடயாப்புகளில் கவிதை எழுதுவதால் அமையும் சிறப்பினை உணர்த்திய பணிக்கரின் கவிதைகள் எளிமை யானவை. ப.ப.

பணிக்கொடை: பணியாளரின் நீண்ட மற்றும் நேர்மையான தொடர்பணியினைப் பாராட்டி ஓய்வு பெறும்பொழுது அவருக்குக் கொடையாக வழங்கப்படும் தொகையே பணிக்கொடை (Gratuity) எனப்படும். இது கொடையாக வழங்கப்பட்டு வந்தபோதிலும் இப்பொழுது பணியாளரின் சட்டமுறையிலான உரிமைகளுள் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. பணிக்கொடை என்பது சேம நல நிதி (Provident Fund), ஆட்குறைப்பு நட்ட ஈடு (Retrenchment compensation) ஆகியவற்றிலிருந்து வேறுபட்டது. பணிபுரியும் நிறுவனத்தின் நிதி நிலைமை, இப்போதைய மற்றும் முந்தைய ஆதாய நிலை, கையிருப்புக் காப்புநிதி, பணியாளரின் ஆட்குறைப்புச் சாத்தியம் போன்றவைகளையும் பொறுத்துப் பணிக்கொடை வழங்கப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது இந்தியாவில் பணிக்கொடை வழங்குதல் சட்டம் 1972 - இன் படி கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படி ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையும்

சுரங்கத்தொழில், தோட்டத்தொழில், துறைமுகம், இருப்புப்பாதை நிறுவனம், மத்திய அரசினரால் அறிவிக்கப்பட்ட தொழில்கள் ஆகியவற்றில் தொடர்ந்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்குக் குறையாமல் தொடர்ச்சியாகப் பணிபுரியும் பணியாளர்கள் பணிக் கொடை பெறத்தகுதி பெறுகின்றனர்.

‘தொடர் பணி’ (Continuous service) என்பது சுரங்கத் தொழில் பணியாளர் ஒவ்வொருவரும் ஓர் ஆண்டில் 190 நாட்களுக்குக் குறையாமலும், பருவ காலத் தொழிலாயின் 240 நாட்களுக்குக் குறையாமலும் பணியிலிருந்திருக்கவேண்டும். அந்தந்த உற்பத்தி ஆண்டில் 75 விழுக்காடு வேலை நாட்களில் அவர் பணி புரிந்திருக்கவேண்டும்.

பணிபுரிந்து முடித்த ஒவ்வொரு ஆண்டிற்கும் 15 நாள் ஊதியம் (அடிப்படைச் சம்பளமும், விலைவாசி உயர்வு படியும்) என்ற அளவில் 20 மாத ஊதியத் தொகை வரை பணிக்கொடையாகப் பெறலாம். பணிக் கொடைத்தொகை கணக்கிடும்பொழுது பணியாளரின் மிகை ஊதியம், (Bonus) வீட்டு வாடகைப்படி, மிகுதி நேர சம்பளம்/கூலி போன்றவை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட மாட்டா. பருவ காலத் தொழில் நிறுவனமாயின் பணிபுரிந்து முடித்த ஒவ்வொரு பருவத்திற்கும் 7 நாள் ஊதியம் வரை பணிக்கொடையாக வழங்கப்படுகிறது. சட்டப்படி கொடுக்கப்படவேண்டிய பணிக்கொடை உரிய காலத்தில் கொடுக்கப்படா விடில் (நில வரி வசூலிப்பது போல) 9 விழுக்காடு கூட்டு வட்டியும் சேர்த்து வாங்கப்படும். பணிக் கொடை கொடுக்கத்தவறிய குற்றத்திற்காக அத்தவறு தலுக்குப் பொறுப்பானவர் 6 மாதம் வரை சிறைத் தண்டனைக்கோ உரு. 1000/-வரை தண்டத் தொகைக்கோ இரண்டும் கலந்த தண்டனைக்கோ உள்ளாவர். பி.ச.

துணை நூல்:

Saravanavel, P., Industrial Law, Ers Pec Kay Publishing House, Madras, 1982.

பணிய நுபவப் பாடச் செயல் திட்டம்:
இந்தியக் கல்வி மேம்பாடு குறித்து 1964-66 - இல் ஆய்ந்து இறுதியில் வெளியிடப்பட்ட கல்விக் குழுவின் அறிக்கையில் பணிய நுபவம் என்ற புதிய கல்விக் கருத்தை நாட்டுக்கு ஈந்தனர். அடிப்படைக் கல்வி பரவியிருந்த இந்திய நாட்டுக்கல்வி நிறுவனங்களில் இக்கருத்து முற்றிலும் புதியதாகத் தோன்றாவிடினும், அதன் பல்வேறு பரிணாமங்களும் கல்விப் பயன்களும் அந்த முறைகளைப் புதுமையாகக் கொள்ளும்படி ஆக்கின. தொழில் நுட்பவியலுடன் தொழில் மயமாக்கும் செயலுடனும், விளாண்மை உள்ளிட்ட பல்வேறு

ஆக்கச் செயல்களில் அறிவியலைப் பயன்படுத்தும் முயற்சிகளுடனும், இயல்பாகவே இணைக்கும் விதத்தில், கல்வி நிறுவனங்களில் பணிய நுபவம் அளிக்கப்பட வேண்டும். கல்வியினூடே ஊதியம் பெறும் நன்மை இதனால் பள்ளி மாணவர்களுக்குக் கிட்டியது. கல்வியைப் பணியுடன் ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு முறையாகப் பணிய நுபவம் விளங்கியது. பணியைக் கல்வியுடனோ கல்வியைப் பணியுடனோ இணைப்பதன்று இத்திட்டம். ‘பணிமூலம் கல்வி’ என்ற தத்துவத்தை இந்தியக் கல்விச் சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு வழங்கிய ஒரு திட்டமாகும். எல்லாவிதமான கல்வி நிறுவனங்களிலும் அன்றாட வாழ்க்கை மற்றும் பயிற்சியின் பகுதியாகத் தன் துணையையும் உடலுழைப்பையும் கொள்ளும் பழக்கம் மிக நல்ல கல்விப் பயன்களைப்பயக்கும். ஆக்கப் பணியையும் சமூக வாழ்க்கையையும் இரு பெரும் பகுதிகளாகக் கொண்ட பணிய நுபவம், இத்தகைய கல்விப் பயன்களால்தான் முதன்மை பெறலாயிற்று. உடலுழைப்பை இழுக்காக எண்ணும் மனப்பான்மையை ஒழிக்கவும், தேசிய உற்பத்தித் தன்மை பற்றிய உணர்வை உருவாக்கவும், தேசிய, சமுதாய ஒன்றிப்பை உயர்த்தவும், கற்றோர் மற்றோரிடையே எழும் இடைவெளியை நிரல்படுத்தவும் பணிய நுபவம் பயன்படுகிறது. கொல்லாமை, உண்மை ஆகியவற்றினடியாக ஒரு புதிய சமுதாய எழுச்சியை உருவாக்கும் சிறந்த கல்விக் கருவியாக இது நாட்டுக் கல்விக் கொள்கையில் வளர்ந்துள்ளது.

கல்விக் குழுவின் 17 உறுப்பினர்களுள் அறுவர் இங்கிலாந்து, சப்பான், அமெரிக்கா, இரசியா (Russia) பிரான்சு நாட்டுக்கல்வியாளர்களும் ஐக்கிய நாட்டுக் கல்வி சமூகப்பண்பாட்டு நிறுவனத்தின் (UNESCO) வல்லுநர் ஒருவரும் ஆவர். இவர்கள் தவிர 20 அயல் நாட்டு வல்லுநர்களின் ஆலோசனையையும் பெற்றே 1966-ஆம் ஆண்டின் கல்விக் கொள்கை உருவாக்கப்பட்டது. எனவே, அயல்நாடுகளில் பல்வேறு உருவங்களில் செயற்பட்டு வந்த கல்வித் தத்துவமே, இந்திய நாட்டில் அனைத்துலக முத்திரையுடன் புதிய கல்விக் கருத்தாக எழுந்துள்ளது. புதிய 1986 - ஆம் ஆண்டின் கல்விக் கொள்கையும் இதே செயல்திட்டத்தின் நன்மைகளைக் கோட்டிட்டுக் காட்டிச் சிறப்புறப் பயன்படுத்த வேண்டிய தேவையை வலியுறுத்தியுள்ளது. உலகக் கல்வி வரலாற்றில் மும்முனைச் சிந்தனைகள் பணிய நுபவக் கல்விக் கருத்தை உருவாக்க வழி வகுத்தன. இன்பம் சேர்க்கும் புறநெறி, உடலுழைப்பு, குடிமைய நுபவம் என்ற இம் மூன்று நிலைகளிலுமாக வளர்ந்த இக் கல்விக் கருத்து நாட்டு முன்னேற்றத்துக்குத் தக்க துணையாகும். கல்வியெனப்படுவது நூலறிவேயன்றி வேறன்று என்ற நிலை இருந்தது. நூலறிவு பெறும் முறையோ வெறும் நினைவுத்

திறனையே அடிப்படையாகக் கொண்டு மாணவர்களின் உடல், உள்ள, ஆன்ம வளர்ச்சியைக் கருதாது, அவர்களை ஒரு நினைவுப் பெட்டகமாக மட்டுமே கருதி வந்தது. பள்ளிப்பாடம் உள்ள உவகைக்கு உகந்ததாக அன்றி உடலை வருத்தி, ஒரு பகுதியின் ஒங்கிய வளர்ச்சியாகவே இருந்ததால், கல்வி நிறுவனங்களில் மாணவர் இன்புறு நிகழ்ச்சிகள் இணையாக எழுந்தன. கல்வியின் பெரும் மாற்றம் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்தது. உருசோ, பெசுடலாசி, புரோபல் போன்ற கல்வியாளர்கள் இளம் உள்ளத்தின் இயற்கைப் பண்பாகிய இன்புறு செயல் ஈடுபாட்டை வழிப்படுத்திக் கல்வி மாற்றங்களை நிகழ்த்திக் காட்டினர். பணியநுபவம், செய்து கற்றல், விளையாட்டும் ஒருவகைச் செய்தலே என்ற எண்ணங்களைப் பயன்படுத்தி எழுந்த கல்விக் கருத்தாகத் தோற்றமளித்தது. கல்வி கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாண்டில் விரிவாக்கம் பெற்ற போது சமுதாய உயர் மட்டத்தினர் மட்டுமே பெறும் உரிமையாக இருந்த கல்வி, எல்லா நிலையினர்க்கும் பொதுத் தேவையாக மாறி, பழங்கால உயர்நிலை எழுத்தறிவு எண்ணறிவுப் பாடத்திட்டத்தை மாற்றியமைத்து, பாமர மக்களுக்கும் பயன்படும் இடைநிலைப் பாடத்திட்டமாக மிளிர்ந்தது. தொழிற் புரட்சி, அறிவியல் வளர்ச்சி, தொழில் நுட்பவியல் எழுச்சி ஆகியவை 'சிந்தனைத் திறனை மட்டும் வளர்த்தால் போதாது, அறிவார்ந்த எண்ணத்துடன் உடலொன்றிய திறனும் வளர வேண்டும் என்ற தேவையை உணர்த்தின. மரபுவழித் தொழில் மாறியது. புத்துருவாகிய தொழில் நுட்பக் கல்வி, எல்லோரும் எல்லாத் தொழிலையும் செய்யத் துணைபுரிந்தது. மாணவர்களும் தத்தம் இயல்புக் கேற்றவண்ணம் உயர்கல்வி அல்லது பயன்பெறு தொழிற்கல்வி ஆகியவற்றைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றனர். இது இந்திய நாட்டின் இன்றியமையாக் குடிமையுணர்வை வலுப்படுத்தவும் துணைசெய்தது. இவ்வாறாக விளையாட்டு முறை பள்ளிப் பணிக்களம், தோட்ட உழைப்பு வழியாக ஆக்கப் பணியநுபவம், சமூக முக்கியத்துவம் பெற்றுச் சமுதாயப் பணியாக நாட்டு முன்னேற்றத்துக்குத் துணை பயக்கும் முறையில் பாடத்திட்டமாக உருப் பெற்றது.

விளையாட்டு முறைக் கல்வி உலக அரங்கில் ஒப்புக் கொள்ளப் பெற்ற நெடுநாளைய கருத்தே யாகும். உட்புற, வெளிப்புற விளையாட்டுகள், கல்விப் பயணங்கள், பட்டிமன்றங்கள், பள்ளிப் பேரவைகள் போன்ற குடிமைப் பயிற்சிக்குத் தேவையென இன்று கருதப்படும் எல்லாக் கலைத் திட்டப் புறச் செயல்களும் விளையாட்டு முறையில் தோன்றியவையே. கல்விப் பயிற்சியிலும் விளையாட்டு முறை

போன்றே எண்ணிக்கை விளையாட்டுகள், பாடல்கள், நாடகம் ஆகிய செயல்கள் வழியாகக் கணிதம், மொழி, வரலாறு, இலக்கியம் ஆகிய பாடங்கள் கற்பிக்கப் படுகின்றன. அது போலவே உடலுழைப்பு, பணியநுபவத்தின் உயிர் நாடியாகும். பிரிட்டனிலும் கூடக் கற்கும்பான்மை மிக்கோர், பொறிச் செயல் நாட்டம் கொண்டோர் என்ற இருவகை மாணவரென்றும் கொள்கை பணியநுபவப் பாடத் திட்ட வெற்றியால் உறுதிப்பட்டு விட்டது. எனவேதான் பழங்கால இலக்கணப் பள்ளிகளுடன் புதிய இடைநிலைப் பள்ளிகளும் தோன்றி 11 வயதில் தொடக்கப் பள்ளிக் கல்வி முடித்தவர்களை இருபிரிவுகளாகப் பிரித்து, கற்கும்பான்மை மிக்கோரை அறிவுசெறிந்த கலைத்திட்டம் நிலவியுள்ள இலக்கணப் பள்ளிகள் அல்லது பொதுப் பள்ளிகளுக்கும், மற்றையோரில் தொழிற்பான்மை மிக்குடைய சிறுபான்மையினரைத் தொழில் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் வழிப் பல் 'தொழில் நுட்பக் கல்லூரிக்கும், எஞ்சியுள்ளோரை புதிய இடைநிலைப் பள்ளிகளுக்கும் அனுப்பி, அந்நாடு கல்வி வளம் பெருக்குகிறது. இந்த இடைநிலைப் பள்ளி மாணவர்கள் தாம் பணியநுபவப் பயிற்சி மூலம் உற்பத்தித்திறனைக் காட்டிலும் உடலுழைப்பைப் பெறுவதில் முனைகின்றனர். எனவே, இப்பள்ளிகள் கல்விசார் பகுதி குறைந்து, கீழ்வகுப்புகளில் காதிதப் பணியில் தொடங்கி மேல் வகுப்புகளுக்குச் செல்லச் செல்லப் பள்ளிப் பணிக்களப் பயிற்சி பெற்று, மரப் பணி, உலோகப் பணி ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டு, படகு அமைத்தல், விளையாட்டு விமானம் உருவாக்குதல், நீச்சல்குளம் அமைத்தல் போன்ற செயல்திட்டப்பகுதிகள் நிறைந்து விளங்குகின்றன. எனினும், இவற்றில் ஒன்றுக்கொன்று ஏற்றத்தாழ்வின்றிச் செயற்படும் சிறப்பு பிரிட்டன் நாட்டுக் கல்வியின் பெருமையே. 1926 - ஆம் ஆண்டின் ஆடோ அறிக்கை, 1944 - ஆம் ஆண்டின் இணைந்த கல்விச் சட்டம், 1959 - ஆம் ஆண்டின் கிரௌத்தர் அறிக்கை, 1963 - ஆம் ஆண்டின் நியூசம் அறிக்கை ஆகிய யாவும் மேலும் மேலும் பணியநுபவப் பயிற்சியின் ஆக்கத்திற்கே அந்நாட்டில் வழிவகுத்தன. இது போன்றே அமெரிக்க நாட்டிலும் சான் டியூயி கருத்தைக் கொண்ட முன்னேற்றக் கல்வி இயக்கம் ஆக்கப்பணி, தொண்டீக்கச் செயல்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய பணியநுபவத்தைக் கல்வியில் புகுத்திப் பிற்கால வாழ்க்கைக்குத் தயாரித்துக் கொள்ளும் பான்மையைச் சிறுவரிடத்தில் வளர்க்க முனைந்தது. இக்கருத்தினைச் செயலாக்கும் பணியில் இவ்வியக்கம் பெருவெற்றி பெறவில்லை. ஆயினும் ஓகையோ மாநிலத்தின் ஆன்றியோக் கல்லூரி போன்ற புகழ்பெற்ற கல்லூரிகள், பணியும் கல்விபுமாகப் பருவத்திற்குப் பருவம் மாற்றிக் கொண்டு கல்லூரி வாழ்க்கையை நடத்தும்

மாணவர்களை நாட்டின் சிறந்த செயல் வல்லுநர்களாக ஆக்கிக் கொண்டு வருகின்றன. இந்திய நாட்டுக் கல்விக்குழு அறிக்கையின் ஒரு பகுதியில் சோவியத்து நாட்டுக் கல்வியில் பணியநுபவம், முதல் வகுப்பு முதல் பல் தொழில் நுட்பக் கல்வியை எவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ளதென எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. எட்டாண்டுப் பொதுப்பள்ளிகளிலும் கூடப் பணியநுபவம் உள்ளதெனத் தோன்றுகிறது. எவ்வாறாயினும் உடலுழைப்புப்பணி எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் கட்டாயமானதென்பதும், தொழிற்சாலைகளும் வேளாண்மையும் ஒத்த முக்கியத்துவம்கொண்டன வென்பதும், பொறிச் செயல் முறையிலும் பல்வேறு பயிற் பணியிலும் களப்பணிப் பயிற்சி அளிக்கப் படுகிற தென்பதும், அதே சமயம் சிறுவர்களைத் தொழிற்சாலைகளுக்கோ கூட்டு வேளாண்மைப் புலங்களுக்கோ அனுப்பும் பழக்கம் இல்லையென்பதும் அறியப்படுகின்றன பொதுவுடைமைச் சமுதாயத்தில் ஆக்கப் பணியில் பங்கு பெறுதல் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் தேவையான கட்டாயப் பயிற்சியாதலின் பணியநுபவக் கருத்து அந்தச் சமுதாய அமைப்பிற்கும் ஒத்ததாய் விளங்குகிறது. சப்பான், இசுகாண்டி நேவியா ஆகிய நாடுகளிலும் கூடப் பணியநுபவக் கருத்து வளர் கல்விக்கருத்தாய் ஒங்கி நிற்கிறது என்பது வெளிப்படையாகும்.

அடிப்படைக் கல்வி மறைந்து விட்டாலும்கூட இந்திய நாட்டில் அதன் ஆணிவேராய் அமைந்த பணியநுபவம், எல்லாப் பள்ளிகளிலும் நிலையாகி விட்டதை மறுக்க முடியாது. தொடக்கப் பள்ளிகளில் கைவினைக் கலைகளும், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் உடலுழைப்புப் பணிகளும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் சமூகத்தோடொன்றிய களப்பணிகளும், கல்லூரிகளில் தொண்டுப் பணிகளும் நிலைபெற்று விட்டன. எனினும், பாடத்திட்டத்தின் இன்றியமையாப் பகுதியாகத் தொடக்க, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியநுபவம் கருத்துள்ளது. காகிதச் செயல்கள், அட்டைப் பணிகள், ஆடை ஆக்கக் கலைகள், இசை மற்றும் நாட்டிய கலை நுணுக்கப் பயிற்சிகள், மரப் பணி, உலோகப் பணி, தோட்டப்பணி என்ற பல்வேறு பணிகளின் மூலம் உடல் உறுப்புகளுக்கு இயக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து, உற்பத்தித் திறனுருவாகவும் சமூக வளர்ச்சியில் பங்கேற்கவும் கல்வியறிவு பயன்படும் வண்ணம் இந்தியப் பள்ளிக்கல்விப் பாடத் திட்டங்கள் அவ்வப்போது மாற்றியமைக்கப்படுகின்றன. சமூக ஆக்கப் பணியநுபவம் (Socially Useful Productive Work - SUPW) மத்திய கல்வி வாரியப் பாடத்திட்டத்தின் பகுதியாக இருப்பது போல, மாநிலக் கல்வியிலும் தொடக்கப் பள்ளிகளில் தக்க செயல்களைத் தொகுத்துப் பணியநுபவம் அளித்துப் பள்ளிக் கல்வி, மாணவ சமுதாயத் தொடர்புக்கு ஊக்கம்

அளிக்கிறது. கல்லூரிக் கல்வியிலும் நாட்டுச் சமூகப் பணி (N.S.S) மூலம் இக்கருத்து செயல்வடிவம் பெறுகிறது. இப்பணியநுபவம் விரைவில் நிலைபெறுமென்பது 1986-ஆம் ஆண்டின் நாட்டுக் கல்விக்கொள்கையைச் செயற்படுத்தும் போது உணரமுடியும். எஸ்.சு.

பணியாளர் மேலாண்மை: காண்க: மேலாண்மை.

பணியிடை ஆசிரியர் கல்வி: ஆசிரியர் என்பவர் ஒரு நிலையான முதுநிலை மாணவரே என்றொரு கூற்றுண்டு. தொடர் கல்வி, ஆசிரியர் கல்விச் செயல்முறையின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும். எல்லா நிலைக் கல்விப் பணியாளர்களுக்கும் இக் கல்வி ஓர் ஒழுங்குமுறையில் அளிக்கப்பட வேண்டியதாகே. 'கல்வி கரையில், கற்பவர் நாள் சில' என்ற தற்கிணங்க வாழ்நாள் முழுதுமே கற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை நாளொரு மாற்றமும் பொழுதொரு விரிவும் கொண்ட இந்நாளைய கல்விக்குச் சாலப் பொருந்தும். கல்விமாற்றம் சமுதாய, பொருளாதார, மாற்றங்களோடு இயைந்து நிகழாமாயின் நாட்டு வளர்ச்சி, உலக அரங்கில் ஒப்பத் தக்கதாய்த் திகழும். அண்மைக் காலம் வரை ஆசிரியர்களுக்குப் புதிய தகவல், கருத்துகள், திறன்கள் ஆகியவற்றை அளித்துப் புதிய பாடத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்தவோ ஆசிரியரல்லா அறிஞர்களாலும் வல்லுநர்களாலும் உருவகப்படுத்தப்பட்ட புதிய நூல்களையும் கல்விப் பொருள்களையும் பயன்படுத்தவோ வடிவமைக்கப்பட்டதாகப் பணியிடைப் பயிற்சி விளங்கி வந்தது. சென்ற சில ஆண்டுகளாகவே ஆசிரியர்களைப் பொறியாளர், மருத்துவர், வழக்குரைஞர், கணக்காயர் போன்ற பணியாளர்களைப் போன்ற நிலையில் சமூகம் கருத்ததொடங்கி விட்டதால் பணியிடைப் பயிற்சி புதிய உருப் பெற்று வருகிறதெனலாம். அதன்படி ஆசிரியர்கள் வெறும் பயிற்சி பெறுபவர்களாக இல்லாமல் தம் கல்விப் பணிக்காலம் முழுவதிலும் தம் பணி மேம்பாட்டைத் திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்தி, மதிப்பிட்டுச் செயற்படுபங்களர்களாக இருக்க வேண்டியுள்ளது. 1975-இல் ஐக்கிய நாட்டுக்கல்வி, சமூக, பண்பாட்டு நிறுவனம் (UNESCO) நடத்திய 35 - ஆம் உலகநாடுகளின் கல்வி மாநாடு, பணியிடை ஆசிரியர் பயிற்சி விரைந்து பழமையுறுவதைச்சுட்டிக் காட்டி, அதன் குறிக்கோள்களையும் நடை முறைகளையும் மாற்றியமைக்க வேண்டியது.

பணியிடை ஆசிரியர் கல்வி முறைகள், இயன்ற வரை தக்க மாறுதலுக்குட்படும் தன்மையவாகவும், ஆசிரியர்களின் தனித்தேவைகளை நிறைவேற்றும் தகையவாகவும், ஒவ்வொரு பகுதியிலும் நிலவும்

சிறப்புப் பண்புகளுக்கு ஏற்புடையவாகவும், பல்வேறு சிறப்புப் பாடங்களில் ஏற்படும் வளர்ச்சிகளைக் கருத்திற் கொண்டனவாகவும், அறிவுநிலையின் விரிவாக்க இயல்பை உள்ளடக்கியனவாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆசிரியர் கல்வி நிறுவனங்களின் செயல்கள், பணிமுன் கல்வி அளிப்பதோடு நின்றுவிடாமல் மேற்கல்விக்கும் பெருமளவில் ஊக்கமளிப்பனவாகவும் அமைதல் நன்று. வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் ஆசிரியப் பணி தொடங்கும் முன்பு தேவையான தயாரிப்பு இல்லாததால் அத்தகைய ஆசிரியர்களுக்கு முதல்பணியிடைக் கல்வி அளிக்கும் பொருட்டுச் சிறப்பு மையங்கள் நிறுவப்பட வேண்டும். ஆசிரியர் அமைப்புகளும், பொதுச் சிக்கல்களைக் குறித்துக் கலந்துரையாடும் வண்ணம் அவர்கள் அடிக்கடி சந்தித்துப் பணியாற்றும் வாய்ப்புகளை வழங்கித் தொடர் கல்விக்குத் துணைபுரிய வேண்டும். மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள், ஆசிரியர் அமைப்புகளின் வகுப்புகள் ஆகியவற்றின் மூலம் ஆசிரியர் பணிமேல் பாட்டை ஊக்குவிக்கும் குறிப்பிடத்தக்க வழிமுறைகளைக் கையாளலாம். இந்திய நாட்டில், குறிப்பாகத் தமிழகத்தில், மாதந்தோறும் குறிப்பிட்ட சனிக்கிழமைகளில் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் கூட்டம் சட்டப்படியே நடத்தப்பட்டுப் பணிமேல் பாட்டுக் கருத்துகளும் செயல்களும் நிகழ்ச்சி நிரலில் அமைதலைப் பணியிடைக் கல்வியின் பகுதியாகக் கொள்ளலாம். பல்வேறு ஆசிரியர் அமைப்புகளும் அவ்வப்போது இப்பணி செய்து வருகின்றனவெனினும், எல்லா நிலை ஆசிரியர்களுக்கும் மேலும் பல வாய்ப்புகளை வழங்கும் வகையில் இவ்வமைப்புகள், ஆசிரியர் கல்வி நிறுவனங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள், கல்வி ஆராய்ச்சிப் பயிற்சி மன்றங்கள் ஆகியவை, புதிய கல்விக் கொள்கையைச் செயற்படுத்தும் வண்ணம் செயற்படத் தொடங்கியிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கென நாடுமுழுவதிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பல்கலைக் கழகங்கள், கல்விப் பணியாளர் கல்லூரிகளை நிறுவி நான்கு வாரப் பயிற்சி அளித்து வருவதும், கோடைக் கால வகுப்புகள் மழைக்காலச் சிறப்பு வகுப்புகள் மூலம் வெவ்வேறு நிறுவனங்கள் பயிற்சி அளித்து வருவதும் ஆசிரியர் தரம் உயர வாய்ப்பளிப்பனவேயாகும்.

ஆசிரியர்களின் தற்சார்பு கல்வியை அவர்தம் தொடர் கல்வியின் இன்றியமையாப் பகுதியாகக் கொள்ள வேண்டும். கல்விப் பொறுப்பாளர்களுக்கும் கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் குறிப்பேட்டு மையங்களும், ஆசிரியர்கள் பணியிடைக் கல்வியை தாமே அமைத்துக் கொள்ளும் விதத்தில் தேவையான நெறிமுறை, குறிப்பு, இலக்கியம், நூலக வசதிகள் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்திக்கொடுத்துத்தக்கநேரமும் அமையுமாறு பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். நெடுந்தொலைவிலுள்ள பகுதிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களும் நல்ல

தொடர்கல்விபெறும்வகையில் வானொலி, தொலைக்காட்சி, அஞ்சல்வழிக் கல்வி ஆகியவை விரிந்து பயன் நல்கவேண்டும். மிச அதிகமான ஆசிரியர்களுக்கு பணியிடைக் கல்வி வழங்கும் சிக்கலுக்கு உடனடித்தீர்வாகக் குறுகிய கால முழுநேர வகுப்புகளுடன் நெடுங்காலப்-பல்முனைக் கல்வி நிரல்கள், வானொலி, தொலைக்காட்சி, அஞ்சல்வழிக் கல்வி ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிக் கொள்ள வேண்டும். கல்விப் பொறுப்பாளர்கள் நாட்டின் தேவைக்கேற்ப ஆசிரியர்கள் உருவாக்கப்படுகிறார்களா என்பதை நுணுகி ஆய்ந்து தொடர்கல்விக்கான நாட்டுத் திட்டங்கள், மற்றும் பகுதித் திட்டங்களை வகுத்துப் பெருமுயற்சி மேற்கொள்வது இன்றியமையாதது. அதனால் குழந்தைக் கல்வி முதல் மூன்றாம் நிலைக்கல்வி, முதியோர் கல்வி வரையும் வலிவூட்ட இயலும். சட்டங்கள், ஒழுங்குமுறைகள், விதிமுறைகள் ஆகியனவற்றை மாற்றியமைத்து பணியிடைக் கல்வியின் இன்றியமையாமை, தேவை, பயன் ஆகியவற்றை மதித்து, ஏற்கெனவே நிகழ்ந்த இப்பயிற்சிகளுக்கான விரிவாக்க முயற்சிகளையும் ஏற்று, எல்லாக் கல்விப் பணியாளர்களும் தொடர் கல்வியில் ஈடுபடுவதைச் சட்டப்படியுள்ள உரிமையாக்க வேண்டும். பணியிடைக் கல்வி பெறும் முழுநேர, பகுதி நேரச் சிறப்பாளர்கள், தம் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதுடன் தாம் பெற்றபெறு பிறரும் பெறும் இன்ப நிலையை அடைய உதவி செய்ய வேண்டும்.

பொருளாதாரக் குறைபாடுகளும் நிருவாக அமைப்பு மற்றும் நிறுவன எல்லை இறுக்கங்களும் பணியிடை ஆசிரியர் கல்விக்குத் தடையாயிருக்க வாய்ப்புண்டு. பல்வேறு தேவைகளைக் கண்டறிந்து இத்தகைய கல்வியை உருவாக்கும் முயற்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெறுவது நல்லபலன்தரும். இந்தியாவில் உயர்கல்வி மற்றும் தொழிற்கல்வி நிலைகளிலும் பணியிடை ஆசிரியர் கல்வி வாய்ப்புகள் வழங்கப்படுவது ஒரு சிறப்பாகும். பணியில்சேரும் புதிய ஆசிரியர்களுக்குப் புகுநிலைப் பயிற்சியில் குறை தீர்க்கும் வாய்ப்பும், பழக்கமில்லாக்கல்விப் பணிச் சூழ்நிலையால் ஏற்படும் தனிமையையும் வெறுப்பையும் அகற்றும் நிலையும், பணியுறுத்தல் (Induction) மூலம் பலகல்வி நிலையங்களில் அளிக்கப்படுகின்றன. பயிற்சி பெற்றுச் சென்றவர்பற்றிய தகவல்களைச் சேகரித்து அவர்தம் பணிமேம்பாட்டைக் கண்காணிப்பதில் ஆசிரியர்கல்வி நிறுவனங்களும் கல்விப் பொறுப்பாளர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களும்பெரும்பங்கு பெற வேண்டும். புதிய கலைத் திட்டங்களையும் பாடத்திட்ட அமைப்புமுறைகளையும் சமுதாய மேம்பாடு மற்றும் முறைசாராக் கல்வி வாய்ப்புகளையும் பணியிடைக் கல்விக்குப் பயன்படுத்தி, பள்ளி முதல்வர்கள், தலைமை ஆசிரியைகள் ஆகியோருக்கும் அவ்வப்போது மறு பயிற்சி அளிக்க

பத்தராய்ப் பணிவார்

வேண்டும். உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுப் பயிற்சிகள், உலக நாடுகளின் மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள், கருத்து வெளியீடுகள் ஆகியவை யாவும் பணியிடை ஆசிரியர் கல்விக்கு ஊக்கமளிப்பனவாகும். அஞ்சல்வழிக் கல்வி, வானொலிக் கல்வி நிரல், தொலைக் காட்சிக் கல்வி ஒலிபரப்புகள் ஆகியவை விரைந்து வளர்ந்து பலநிலை ஆசிரியர்களுக்கும் பணியிடைக் கல்வி அளிப்பது இன்புறத்தக்க நாட்டு முன்னேற்றமாகும். எஸ்.சு.

பத்தராய்ப் பணிவார் என்போர் பெரிய

புராணத்துள் தனி அடியார் அறுபத்து மூவரைத் தவிர்த்துத் தொகையடியாராகக் கூறப்பெற்ற ஒன்பது வகையினருள் ஒரு பிரிவினராவர். தொகையடியார், தில்லைவாழ் அந்தணர், பொய்யடிமையில்லாத புலவர், பத்தராய்ப் பணிவார், முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார், பரமனையேபாடுவார், சித்தத்தைச் சிவன் பாலே வைத்தார், திருவாரூர்ப் பிறந்தார், முழுநீறு பூசிய முனிவர், அப்பாலுமடிச் சார்ந்தார் என்பவராவர். 'அத்தரடியவர் கூட்டத்தில்லைவாமுமந்தணர் பொய்யடிமையில்லாப் புலவர் ஆசில், பத்தர் முதல் எழுவரோடு ஒன்பதின்மர்' என்னும் திருத்தொண்டர் புராண சாரத் திருப்பாடலால் இவ்வுண்மையினை அறியலாம். பத்தராய்ப் பணிவார் யார் என்று அத்தொகையடியாரைப் பற்றிக் கூறும் பகுதியில் சேக்கிழார் சுவாமிகள் எட்டுத் திருப்பாடல்களில் மிகவும் சுவைததும்பக் கூறுகிறார்கள். அவ்வெட்டுப் பாடல்களில் காணப்பெறும் பண்புகளைச் சுருக்கி அடியார் பக்தி, சிவபூசை மகிழல், சிவார்ச்சனை புரிதல், சிவார்ப்பணம் செய்தல், சிவபுண்ணிய வரலாறுகளைக் கேட்டல், இறைவனை நினைந்து பரவசமாதல், சிவன் அடியைத் தினைத்துணையும் மறவாதிருத்தல், பொய் வேடமின்மை என்னும் எட்டாகக் கூறலாம். சிவனடியார்களைக் கண்டால் பசுவைக் கண்ட கன்றுபோல் பிரியாதுறைந்து மனம் மொழி மெய்களாலும் அவர்க்கினியன செய்யவேண்டும். -சிவ பெருமான் திருமேனி உருவத்தை எங்குக் கண்டாலும் எண்ணத்தால், உறைத்த பக்தியால் அகத்தும் புறத்தும் நோக்கி வழிபாடாற்ற வேண்டும். இறைவனையோ அவன் அடியாரையோ நிறைந்த அன்புடன் வழிபட்டுப் போற்ற வேண்டும். இவ்வுடம்பால் செய்த நல்வினைகளையெல்லாம் பெருமானுக்காகட்டும் என உரிமையாக்கி மீண்டும் பிறவா நெறியை அடைய முயல வேண்டும். ஆரவாரமற்ற உள்ளன் போடு இறைவன் புகழைக் கேட்டும் படித்தும் இன்புற்றிருக்க வேண்டும். இறைவனை நினைந்து நினைந்து அவன் பெருமையையும் தன் சிறுமையையும் எண்ணி அப்படி வேறுபட்டிருந்தும் அவன் எளிவந்து தம் அருளுக்கு ஆளாக்கவேண்டும் என

நினைத்து, ஆட்கொள்ள நினைக்கும் அருளை மெய்யம் மயிர்க் கூச்செறிய ஆனந்தக் கண்ணீர் உகுத்து எண்ணி இன்புற வேண்டும். 'நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும் மென்றாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும் இமைத்தாலும் மன்றாடும் மலர்ப்பாதம் ஒருகாலும் மறவாமை குன்றாத உணர்வுடையார் தொண்டராம் குணமிக்கார்' என்னும் திருப்பாட்டில் பத்தரைப் படம் பிடித்துச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் காட்டியுள்ளார். அடியார் வேடம் பூண்டு தன்னலம் பேணாது இறைவன் பெருமையை எடுத்துரைக்கும் நிலையினராய் இருக்க வேண்டும். இவை போன்ற பண்புடையோரே பத்தராய்ப் பணிவார் எனச் சேக்கிழார் குறிப்பிடும் சிறப்பு மிகவும் மேலானது. இரா.ச.

பத்திரகாளி: காண்க: காளி.

பத்திரகிரியார்: முற்றத் துறந்த பட்டினத்தடிகளின் சீடராகி, முடிசார்ந்த மன்னராக இருந்தும், ஞானியின் அடிசார்ந்து பேறுபெற்றுப் பட்டினத்தாருடன்வைத்து எண்ணப்பட்டவர் பத்திரகிரியார்.

துளுவ நாட்டில் உஞ்சேனைமாகாளம் என்னும் பகுதியை ஆண்ட மன்னர் பத்திரகிரியார். இவர் அரண்மனையில் திருடத் திட்டமிட்ட கள்வர் பலர், தாங்கள் நாட்டம் கொண்ட வேட்டை பலிக்க, அந்த நகர்ப்புறத்துக் காட்டிலுள்ள விநாயகப் பெருமானை வேண்டினர். பெருஞ்செல்வங்களைக் கொள்ளையிட்டுத் திரும்பும்பொழுது, விலைமிக்க மாணிக்க மாலை யொன்றைப் பிள்ளையார் கழுத்தில் வீசிவிட்டுச் சென்றார்கள். நள்ளிருளாக இருந்ததால், இந்த மாணிக்கமாலை பிள்ளையாருக்குப் பிள்ளால் யோகநிட்டையில் இருந்த பட்டினத்துப்பிள்ளையார் கழுத்தில் விழுந்தது. இறையணர்வில் ஒன்றியிருந்த பட்டினத்தார் இதை உணரவில்லை. திருடர்களும் அறியவில்லை. மறுநாள் அரண்மனைக் காவலர் தேடிவந்து, கழுத்தில் அரசனுடைய மாணிக்கமாலை யுடன் யோகத்தில் ஆழ்ந்து கண்மூடியிருந்த பட்டினத்தாரை அப்படியே தூக்கிக் கொண்டு சென்ற அரசன் முன் விட்டார்கள். பட்டினத்தார் கழுத்தில் துலங்கும் மாணிக்க மாலையைக் கண்டதும் ஏதும் விசாரிக்காமல் அவரைக் கழுவேற்ற அரசன் ஆணையிட்டான். கழுமரத்தடியில் அழைத்துச் செல்லப்பட்ட பட்டினத்தார் யோகநிட்டை கலைந்து, கழுமரத்தைப் பார்த்தார். 'என் செயலாலாவது யாதொன்றுமில்லை' எனத் தொடங்கும் திருப்பாடலை அருளினார். உடனே கழுமரம் தீப்பற்றி எரிந்தது. இதையறிந்த அரசன் ஓடி வந்து பற்றி எரியும் கழுமரத்தையும் பாசம் அறுத்த பட்டினத்தடிகளையும் கண்பெற்ற பேற்றால் கண்டு தன்னை மறந்து வழிபட்டான். அடி

களின் அடிகளில் அடியற்ற மரம்போல் வீழ்ந்த அர சனுடையபக்குவத்தை உணர்ந்த பட்டினத்தார் பத்திரகிரி மன்னனுக்கு உபதேசித்தார்.

அவர் தம் சீடராகிய பத்திரகிரியாரைப் பார்த்துத் திருவிடைமருதூர்க்குச் செல்க என ஆணையிட்டார். அதன்படி பத்திரகிரியார் திருவிடைமருதூர் செல்லப் பட்டினத்தாரும் அங்குச் சென்றார். பட்டினத்தார் கீழ்க் கோபுர வாயிலிலும் பத்திரகிரியார் மேலைக் கோபுர வாயிலிலும் இருந்தனர். பத்திரகிரியார் வீடுதோறும் பிச்சையெடுத்து, குருநாதனுக்குப் படைத்து எஞ்சிய உணவைத் தாம் உண்டார். பசிகொண்ட பெண் நாயொன்று பத்திரகிரியார் பக்கத்தில் வந்து வாலைக் குழைத்து நின்றது. மனமிரங்கிய பத்திரகிரியார் அதற்கும் அன்னமிட அந்நாயும் அவரோடு தங்கலாயிற்று. அந்த நாய் முற்பிறப்பில் விலைமகளாயிருந்து தானும் தன் சோரநாயகனும் உண்ட உணவின் மீதியைக் குருவின் ஆணைவழி ஒழுகிய ஒரு சிவஞானிக்குப் பிச்சையிட, அந்த ஞானி அதைக் குருவுக்கு அர்ப்பணித்துப் பசியாறினார். அப்பாவத்தால் நாய்ப் பிறவி வந்தாலும் சிவஞானியின் பசிதீர்த்த புண்ணியத்தால் பத்திரகிரியாரின் எச்சிலையருந்தும் பேறு கிடைத்தது.

இந்நிலையில் பத்திரகிரியார் பெருமையை உலகுக்கு அறிவிக்க எண்ணிய சிவபெருமான் ஒரு சாதுவாக வடிவெடுத்துப் பட்டினத்தாரிடம் சென்று 'பசியாயிருக்கிறது அன்னமிடுங்கள்' என வேண்ட, பட்டினத்தார் 'நான் இந்தக் கோவணத்தையே பாரமாகக் கருதுகிறேன். மேலைக் கோபுர வாசலில் ஓர் குடும்பி இருக்கிறான். அவனிடம் செல்க' என்றார். ஏழை பங்களானாகிய இறைவன் பத்திரகிரியாரிடம் வந்து 'கீழைக்கோபுர வாயிலில் உள்ள பெரியவர்பால் அன்னம் கேட்டேன். அவர் மேலைக்கோபுர வாயிலில் ஒரு குடும்பியிருக்கிறான்; அவன்பார் செல்க' என்றார். அவர் கூறியபடி என்பசி மாற்றுக் என்றார். இதைக் கேட்ட பத்திரகிரியார் 'பிச்சையெடுக்கும் திருவோடும் எச்சில் அருந்தும் இந்நாயு மல்லவர என்னைக் குடும்பி (சம்சாரி) ஆக்கிவிட்டான்' எனக் கூறித் திருவோட்டை எறிந்தார். அது நாய்மீது தாக்க, நாயும் இறந்து ஓடும் உடைய, வந்த சாது மறைந்தருளினார். இதையுணர்ந்த பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல் பாடி உருகினார். இறந்துபோன நாய் ஞானியின் எச்சிலையுண்ட மேன்மையினால் காசி மன்னன் மகளாகப் பிறந்தது. ஞானவல்லியாகவளர்ந்தது. மணப்பருவமுற்ற பெண்ணுக்கு மன்னன் மாப்பிள்ளை தேட முயன்றான். அம்மன்னன் திருவிடைமருதூருக்கு மகளை அழைத்து வந்தான். ஞானவல்லி பத்திரகிரியாரை வணங்கினாள் 'அடிநாய் மறுபடியும் திருவடி நாடி வந்தது' என்றாள். பத்திரகிரி

யார் அவளை அழைத்துக்கொண்டு பட்டினத்தாரிடம் சென்றார். 'குருதேவா! தங்கள் எச்சிலையுண்ட நாய்க்கும் பிறவி உண்டாகலாமோ' என்று பத்திரகிரியார் கேட்க, 'எல்லாம் சிவன்செயலேயாம்' என்றார் பட்டினத்தார். அப்போது ஒரு பெருஞ்சோதி தோன்றப் பத்திரகிரியாரும் ஞானவல்லியும் சிவப்பேரொளியில் கலந்து பெருவாழ்வு பெற்றனர். ஒரு சித்திரை மாதம் மக நாளில் பத்திரகிரியார் பரஞ்சோதியில் கலந்தார்.

பட்டினத்தார் என்ற பெயரில் இரண்டு பெருமக்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஒருவர் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்து 11 - ஆம் திருமுறையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பிரபந்தங்களைப் பாடியவர். மற்றொருவர், கி.பி. 14 - ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் கி.பி. 15 - ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் வாழ்ந்தவர். இந்த இரண்டாம் பட்டினத்தார்களாலே பத்திரகிரியார் காலமாகும்.

வள்ளலார் சாத்திரம் என்ற நூலில் சிவஞானவள்ளல் பத்திரகிரியாரைக் குறிப்பிடுகிறார். 'துறவாவது பற்றறத் துறத்தல். கர்மத்தை நீங்கலாவ தெப்படி? பட்டினத்தார், பத்திரகிரி, சுகர், வாமதேவர், சடபரதர் முதலாயினோர் பற்றற நின்றல் போல' என்று குறிக்கிறார். சிவஞான வள்ளல் காலம் கி.பி. 15 - ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதி. எனவே, பத்திரகிரி அதற்கு முந்தியவர் ஆகிறார்.

இவரை கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்த கண்ணுடைய வள்ளலார் தம் முடைய ஒழிவிலொடுக்கம் என்ற நூலில், 'பட்டினத்துப் பிள்ளையினைப் பத்திரகிரியைப்பரவி, விட்டுவிட மாட்டார் வெறுவிணர்' என்று பாடுகிறார். எனவே, பத்திரகிரியார் கி.பி. 14 - ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலும் கி.பி. 15 - ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் வாழ்ந்தவர் என்பது பெறப்படுகிறது.

பதினெண் சித்தர் ஞானக்கோவை என்ற நூல் பத்திரகிரியாரைச் சித்தருள் ஒருவர் என்று குறிக்கிறது. பத்திரகிரியார் அருளிய மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல் என்னும் நூல் காப்பு உள்பட 231 கண்ணிகளைக் கொண்டது. தூங்காமல் தூங்கிச் சுகம் பெறுதல், தேங்காக்கருணை வெள்ளம் தேக்குதல், பேய்போல் இருந்து பிரமை கொள்ளல் ஆகிய அனுபவங்களையும், ஆன்மா கருவிகளோடு அவத்தைகளில் புகுவதையும், அட்டாங்கயோகம், புகு குளவியாவது ஆகிய வற்றையும் அழகாகப் பாடுகிறார் பத்திரகிரியார். ஆவியொடு காயம் அழிந்தாலும் மேதினியில் பாவியென்ற நாமம் படையாதே என்ற சான்றோர் கருத்தை, பாவியென்றே பேர்படைத்துப் பாழ்நரகில்

வீழாமல், ஆவிநின்ற சூத்திரத்தை அறிவதினி எக் காலம்? என்று பாடுகிறார் பத்திரகிரியார்.

இவர் கண்ணிகள், வேதாந்தக் கருத்துகளையும் தத்துவங்களையும் விளக்கும் ஞானத்தமிழ் மாலை யாக விளங்குகின்றன. பாராளும் பதவியையே பட்டினத்தார் பார்வையினால் விட்டுவந்த பத்திர கிரியார், குருநாதன் காணச் சிவனொளியில் கலந்தார். இவருடைய பற்றற்ற மனம், இன்ப துன்பங்களைக் கண்டு மகிழ்ந்தும் வருந்தியும் அல்லற்படும் மக்களுக்குத் தக்க வழிகாட்டியாக அமைகிறது.

சொ.சு.

பத்திரபாகு என்பவர் சமணப் பெரியார்களுள் ஒருவராவார். சுருதகேவலி பத்திரபாகு கி.மு. 317 முதல் கி.மு. 297 முடியச் சமண சமயத்தலைவராகப் பணிபுரிந்தார். இவர் மௌரியப் பெருமன்னரான சந்திரகுப்தருக்குச் (கி.மு.322-298) சமய குருவாகவும் விளங்கினார். சமண சமயம் தென்னகத்தில் பரவ இவரே காரணமாக இருந்தார். மைசூர்ப் பகுதியில் தங்கிச் சமயப்பணி புரிந்த இவர் அங்கேயே காலமானார்.

மைசூர்ப் பகுதியில் கிடைத்துள்ள கல்வெட்டுகளும் பத்திரபாகு சரித்திரம் என்னும் வடமொழி நூலும், அரிசேனர் இயற்றிய பிரகத் கதாகோசாக்கு என்னும் வட மொழிநூலும், சிந்தானந்த கவி (கி.பி. 1680) என்பார் இயற்றிய 'முனிவம்சாபயுதய' என்னும் கன்னட நூலும், தேவசந்திரரால் இயற்றப்பட்ட இராசாவளிசரிதம்(கி.பி.1838)என்னும் கன்னடநூலும் பத்திரபாகு சரவண பெல்கோலாவில் தங்கி இருந்து, சமயப் பணியாற்றிய செய்தியைக் குறிப்பிடுகின்றன. மைசூர் நாட்டு வரலாறும், இடப் பெயர்களும் இதனை உறுதிப் படுத்துகின்றன. சமண முனிவரான பத்திரபாகுவும் சந்திரகுப்த மௌரியரும் தென்னிந்தியாவிற்கு வந்தசெய்தி, சமணர்களால் ஒரு மரபு வரலாறாகப் பேசப்படுகிறது.

மகத நாட்டில் பன்னீராண்டு பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட விருந்தது. இதனை முன் கூட்டியே அறிந்து கொண்ட பத்திரபாகு முனிவர், பன்னீராயிரம் சமண முனிவர்களைக் கொண்ட சங்கத்தைப் பஞ்சத்தினின்றும் காக்க முற்பட்டார். எனவே, இவர் அவர்களைப் பஞ்ச மில்லாத தென்னிந்தியாவிற்கு அழைத்து வந்தார். மன்னன் சந்திரகுப்த மௌரியரும், தமது அரசபதவியைத் துறந்து, இம்முனிவரின் சீடராகி, இவருடன் தென்னிந்தியாவிற்கு வந்தார். தென்னிந்தியாவிற்கு வந்த இவர்கள், கர்நாடக மாநிலத்திலுள்ள சரவண பெல்கோலாவில் தங்கிச் சமணப்பள்ளியை நிறுவிச் சமண

சமயத்தைப் பரப்பினர். பத்திரபாகு முனிவர்தம் சீடரான விசாக முனிவரை அனுப்பிச் சோழ, பாண்டிய நாடுகளில் சமணக் கோட்பாடுகளைப் பரவச் செய்யத்தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்.

பத்திரபாகு இறந்தபின்னர், சந்திரகுப்தரும் சமண சமய மரபுப்படி வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தார். பத்திரபாகு முனிவரின் பெயரில் மைசூரில் குகையொன்றுள்ளது. அவர் அக்குகையில் வசித்து, சமயப் பணிபுரிந்து அங்கேயேஇறந்தாரென கருதப்படுகிறது. அங்குள்ள காலடிச் சுவடுகள், இம்முனிவருடையன எனக் கருதப்பட்டுப் பூசிக்கப்படுகின்றன. இக்குகையிலுள்ள கி.பி.1110-ஆம் ஆண்டினதான கல்வெட்டு ஒன்று இம் முனிவரின் அடிச்சுவடுகளுக்கு வழிபாடு செய்யப்பட்டதனைக் குறிப்பிடுகிறது. க.ம.

பத்திராசலம்: ஆந்திரப்பிரதேசம் நல்கொண்டா மாவட்டத்தில் உள்ள புகழ் பெற்ற ஒரு திருமால் திருத்தலம். இவ்வூர் கோதாவரிஆற்றின் இடக் கரையில் உள்ள ஒரு சிறு குன்றின் மீது அமைந்துள்ளது. இராசமுந்திரியிலிருந்து இது ஏறத்தாழ 120 கி.மீ. தொலைவு மேற்கே உள்ளது. இராமபக்தரும் சிறந்த பாடலாசிரியருமான இராமதாசரால் இக்கோவில் கட்டப்பட்டது.பத்திரன் என்ற முனிவருக்கு இராமர் அருள் பாலித்த இடம் என்று தலபுராணம் குறிப்பிடும். இக்கோயிலில் இராமர், சீதை அமர்ந்த நிலையிலும், இலட்சுமணர் நின்ற நிலையிலும் காட்சி தருகின்றனர். கோவிலைச் சுற்றி 12 ஆழ்வார்களின் சிறு கோவில்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இராமர்சந்நிதிக்கு நேரே இராமதாசரின் கோயில் உள்ளது.தம்புராவை ஏந்தி இராமரைப் பாடும் நிலையில் அவரது திருவுருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இராமபத்திரர் ஆலயத்துக்கு அருகில் மலைமீது குசண அரசநாதர் என்னும் ஆலயம் உள்ளது. இவ்வாலயம் இராமதாசருக்கு முன்பே கட்டப்பட்டது. இவ்வாலயத்துக்கு அருகே இராமதாசர் கட்டிய பிறிதொரு கோவிலும் உள்ளது. இராமதாசர் செய்து கொடுத்த வெள்ளி அலுமன் வாகனமும், வெள்ளிக்கருடவாகனமும் சிறப்பானவை. இக்கோயிலில் இராமநவமி சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும் திருவிழாவாகும். வெ.பா.

பத்திராவதி தென் இந்தியாவில் கருநாடக மாநிலத்தில் சிமோகா மாவட்டத்தில் பத்திரா ஆற்றங்கரையில் உள்ள ஒரு நகரம். இரும்பு, எஃகுத் தொழிற்சாலைகள் பல இங்கு உள்ளன. இங்குக் காகிதம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. மக்கள்தொகை 1,30,606 (1981). இந்தியாவின் பெரிய இரும்புத் தொழிற்சாலைகளுள் பத்திராவதித் தொழிற்சாலையும் ஒன்று. மேலும், உரம், சிமிண்டு முதலியனவும் இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. தெ.பா.

பத்திரி நாத்து: இதனைப் பதரீ, பதரி நாராயண, பதரிகாசிரமம் என்று கூறுவர். இது இருசிகேசம் என்னும் இடத்திலிருந்து 268. கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது; இமயமலையில் கடல்மட்டத்தின் மேல் 3400 மீ. உயரத்தில் உள்ளது. சய, விசய என்ற இரு மலைச் சிகரத்தின் நடுவில் அலக்நந்தா ஆற்றின் கரையில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது.

இத்தலத்தில் வியாசர் குடில் அமைத்துப் பாரதம், புராணங்கள் ஆகியன இயற்றினார் என்று கருதுகின்றனர். பராசரர் என்ற முனிவர் மனுதரும சாத்திரத்தை இங்கே இயற்றினார். நர, நாராயண என்ற முனிவர் இங்கே தவம் புரிந்தார். மேலும் நாரதர், துருவன், பிரகலாதன், சந்திரன், உத்தலன் முதலியோர் தவம் புரிந்தனர். புருரவர் ஊர்வசியோடு இங்கே உலவினார் என்பது புராணச் செய்தி.

இத்தலத்தைக் குறித்துப் பதுமபுராணம் உத்தர காண்டம், மகாபாரதம் வனபர்வம், வராக புராணம் பாகவதம் தேவிபாகவதம் (9 ஆம் ஷுக்ரந்தம்), ஆதி பிரகம புராணம், (69ஆம் அத்தியாயம்), கருட புராணம், பூர்வபார்சுகாந்த புராணம், கேதார காண்டம் (1-58), வாமன புராணம் ஆகிய புராண நூல்களில் குறிப்புகள் உள்ளன.

‘அலக்நந்தா’ ஆற்றின் தெற்கில் பத்திரிநாத்து கோவில் உள்ளது. அக்கோவிலில் 45 அடி உயரமுள்ள இரண்டு கையுடைய நாராயணன் காட்சி அளிக்கிறார். அச்சிலை சாளக்கிராமம் எனப்படும் கல்லினால் உருவானது.

பத்திரி நாராயணனை முற்காலத்தில் தேவர்கள் பிரதிட்டை செய்தனர் என்பர். அப்பொழுது நாரதர் பூசணபுரிபவராக இருந்தார். காலப்போக்கில் பெளத்தம் வளர அம்மூர்த்தியைப் புத்தராக வழிபட்டனர். ஆதிசங்கரர் அதை மீண்டும் பத்திரி நாராயணனாக வீற்றிருக்கச் செய்தார். மேலும் அங்கு நாரதர் விநாயகப் பெருமான், கருடன் ஆகிய மூர்த்திகளையும் அமைத்தார். பத்திரிநாதர் கோவிலை வைகாசி முதல் கார்த்திகை வரை திறந்து வைப்பர்; பிறகு மூடி விடுவர். குளிர் காலத்தில் பத்திரிநாராயணன் உற்சவ மூர்த்தியைச் சுயோதிர் மடத்தில் வைத்துப் பூசை செய்வது வழக்கம்.

பத்திரிநாதனைப் பூசிப்பது ‘நம்பூதிரி அந்தணர்’ என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பூசிப்பவர் ‘இராவல்’ என்று கூறப்படுவர். அக்கடவுளுக்குச் சோற்றிணைப் படையலாக வைப்பது மரபு. அதனைச் சாதி, மத வேறுபாடு இல்லாமல் உட்கொள்வதும் மரபு. பத்திரியில் இருசி கங்கை, கூர்மதாரா, பிரகலாத தாரா, தப்த குண்டம், நாரத குண்டம் என ஐந்து தீர்த்தங்

கள் உள. இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தம் வாழ்க்கையில் தவறாமல் தரிசிக்க வேண்டிய திருத்தலங்களுள் ஒன்று பத்திரி ஆகும். கே.ச.

பத்து நாட்டுக்குழு - பாரிசு மன்றம்:

உலகப் பொருளாதாரத்தை வளம்பெறச் செய்யவும், பன்னாட்டுப் பணக் கொள்கைகளை ஒருங்கிணைக்கவும், அந்நியச் செலாவணி விதித்ததை நிலைப்படுத்தவும் பொருளாதாரத்தில் வளர்ச்சியுற்ற பத்து நாடுகள் பிரான்சிலுள்ள பாரிசு நகரத்தில், 1970-ஆம் ஆண்டு கூடிப் பொருளாதாரப் பணக் கொள்கைகளை வகுத்துச் செயற்படுத்த முற்பட்டன. இவற்றின் கூட்டு-அமைப்பு ‘பாரிசு மன்றம்’ அல்லது ‘பத்துநாட்டுக்குழு’ (Group of Ten countries Paris club) எனப்படுகிறது. இதன் உறுப்பினர்களான பத்து நாடுகள் பின்வருவனவாகும்.

1) பெல்சியம், 2) கனடா, 3) பிரான்சு, 4) மேற்குச் செருமனி 5) இங்கிலாந்து, 6) இத்தாலி, 7) சப்பான், 8) நெதர்லாந்து, 9) சுவீடன், 10) ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள். பி.ச.

துணை நூல்:

Dost Mohamad, International Liquidity, Sterling Publishers Pvt. Ltd, New Delhi. 1982.

பத்துப் பாட்டு: ‘சங்க இலக்கியங்கள்’ என்று சிறப்பித்துப் பேசப்பெறுவன பத்துப்பாட்டும் எட்டுத் தொகையுமாம். அத்தொகைநூல்களுள் முதற் சங்க கால முதல், கி.பி. 2 அல்லது 3 -ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான (கடைச்சங்க காலம்) காலம் வரையில் அமைந்த பாடல்கள் இடம்பெறும் என்பர். அவை அகம், புறம் ஆகிய இரண்டு பொருள்களைப் பற்றியன, அவற்றுள் நூறு அடி எல்லைக்குள் அடங்கிய பாடல்களை, ‘எட்டுத்தொகை’ என்றும்; நூற்றுக்கு மேற்பட்ட அடிகளைக் கொண்ட பாடல்களைப் ‘பத்துப்பாட்டு’ என்றும் பகுத்துள்ளனர். பல்வேறு புலவர்கள் பாடும் பாடல்கள் தொகுக்கப் பெற்றமையின் முன்னவை தொகை நூல்களாக அமைய, தனித்து நின்ற பத்துப்பாடல்களைக் கொண்ட இது, பத்துப்பாட்டு என்னும் பெயரில் வழங்கப்பெற்றது. இசையோடு பொருந்திப் பாடும் பாணர், விறலி, பொருநர் போன்றவரை ஆற்றுப்படுத்தும் வகையில் பெரும்பகுதி அமைந்தமையின் இதைப்பாட்டு என்றே தொகைப்படுத்தினார் போலும்.

இப் பத்துப்பாட்டினால் அக்காலத்திய வரலாற்றினை ஓரளவு புரிந்து கொள்ளமுடியும். சோழ, பாண்டியப் பேரரசர்களையும் பிற அரசர்களையும் பெருங்கொடைவள்ளல்களையும் பாடியதுடன், ஆரிய

அரசனுக்குத் தமிழ்ப் பண்பாட்டினை அறிவுறுத்திய பாடலும் இதில் இடம்பெறுகிறது. பாடிய புலவர் களோ அக்காலத்து வாழ்ந்த பெரும்புலவர்களாவர். தமிழகத்து நிலை - ஐந்திணை அமைப்பு - அவற்றில் வாழும் மக்கள் நிலை, அகப்பொருள் நுணுக்கங்கள், புறப்பொருளின் பலவேறு பாகுபாடுகள் ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்வதோடு, அவற்றால் அக்காலத்திய கலை, தெய்வ நெறி, பலவேறு வகைப்பட்ட பிற மக்கள் வாழ்க்கை முறை, பாட்டிசைக்கும் பாணர் போன்றவர் வாழ்க்கை, பெருநகரங்களின் சிறப்பியல்பு, போர்க்களங்களின் நிலை, பிறநாட்டவர் தொடர்பு, இயற்கையின் எழில் ஆகிய பலவற்றையும் அறிந்து கொள்ளலாம். சுருக்கமாகச் சொன்னால் இப்பத்துப் பாட்டு அக்காலத் தமிழகத்தைத் தெளிவாகக் காட்டும் கண்ணாடி எனலாம். மேலும், கடவுளை முன்னிலுத்தி, வாழ்த்தி, வரம் வேண்டும் வகையில் தமிழகத்தில் முதன் முதலாக எழுந்த திருமுருகாற்றுப்படை என்ற பாட்டும் இதில் இடம்பெறுகிறது. எனவே, தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இப்பத்துப்பாட்டு ஒரு திருப்பு மையமாக அமைகின்றது.

இனி, இப்பத்துப் பாட்டினைத் தனித்தனியாகப் பகுத்துக் காணலாம். அதற்குமுன் இவை யாவை என்பதையும் பாடினோர் பாடப்பட்டோர் யாவர் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளலாம். 'முருகு பொருநாறு' எனத் தொடங்கும் ஒரு பழம் பாடல் இப்பத்தினையும் தொகுத்துத் தந்துள்ளது. அவை திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப் படை, முல்லைப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, மலைபடுகடாம் என்பன. இவற்றுள் முல்லைப்பாட்டு, குறிஞ்சிப் பாட்டு, பட்டினப்பாலை என்பன அகத்திணைக் குரியன; மற்றவை ஏழும் புறத்திணைப் பற்றியன.

முதலாவதாக அமைவது திருமுருகாற்றுப்படை (317 அடி) ஆற்றுப்படை என்பது பாணர் கூத்தர்பொருநர் போன்றோர் புரவலர் அல்லது அரசர்களைப் பாடிப் பெரும்பரிசில் பெற்று வரும் வழியில், அப்பெருநலம் பெறாத தன் இனத்தைச் சேர்ந்தவனைக் காண, அவனை அப்புரவலர் அல்லது அரசர்பால் சென்று பயன்பெற ஆற்றுப்படுத்துவது - வழி காட்டுவது-ஆகும். (ஆறு-வழி). இங்கே நக்கீரர், முருகனை வழிபட்டு நலமுற்ற ஒரு நல்லடியார், அவ்வாறு பெறாதாரைக் கண்டு அம்முருகன்பால் சென்று நலம் பெற ஆற்றுப்படுத்துகிறார். ஆற்றுப்படை, பாடும் அக்கலைஞர் பெயரிலேயே அமைவது மரபு. ஆனால், இதுபாடல் பற்ற முருகன்பெயரில் இருப்பது மாறுபட்டது என்பது ஒரு கருத்து. எனினும், முருகன் அருள்பெற்ற ஒருவன் காணும் எதையும் முருகனா

கவே காண்கின்றமையின் எதிர்ப்பட்டவனை முருகன் தோற்றத்தில் கண்டு பாடுவதாகக் கொள்ள இது பொருந்தும். 'உலகத்து ஒரு நீ ஆகத் தோன்ற விழுமிய பெறலரும் பரிசில்' (வரி. 294-95), என அதை நக்கீரரே கூறுகிறார். அதில் முருகன் வாழிடங்களாகத் திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலை வாய் (செந்தில்), திருஆவினன்குடி (பழனி) திருஏரகம் (சுவாமிமலை), குன்றுதோறாடல் (அனைத்து மலையிடங்களும்), பழமுதிர் சோலை (அழகர் கோயில்) ஆகிய ஆறு இடங்களைச் சுட்டினும் இறுதியில் அவன் யாண்டும் நிறைந்து, எங்கும் யார்க்கும் அருளும் நிலையினவேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட, 'ஆண்டாண்டாயினுமாகக் காண் தக' (வரி 248-49) நிற்பன் என நக்கீரரே கூறுகிறார். இது சங்க இலக்கியத்தொடு சார்ந்தப்பெறும் அதே வேளையில் சைவ சமய இலக்கியத்தோடும் சார்ந்தப் பெறுகின்றது. இது சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் பதினோராந் திருமுறையில் இடம் பெற்றிருப்பதோடு, நக்கீரரும் 'நக்கீரதேவநாயனார்' எனச் சிறப்புறுகிறார். இன்று இதை நாள்தோறும் பாராயணம் செய்து பயன் பெறுவோர் பலராவர்.

இரண்டாவதாகிய பொருநராற்றுப்படை (248 அடி) முடத்தாமக் கண்ணியார் எனும் புலவர் கரி காற் பெருவளத்தானாகிய சோழமன்னனைப் பாடியது. பொருநர் என்போர் மற்றவர் போல வேடங்கொண்டு ஏர்க்களத்தினையும் போர்க்களத்தினையும் பாடுவோர் என்பர். இங்கே கரிகாலன் போர்க்களத்தினைப் பாடுகின்றமையின் இவர் போர்க்களப்பொருநராவர். இதில் முடத்தாமக் கண்ணியார் கரிகாலனின் வெண்ணிப் பறந்தலைப் போரினைப்பற்றிப் பாடியுள்ளார். மேலும், இப்பாடல் வழியே பொருநர் இயல்பும் பாலை யாழ்ச்சிறப்பும் பிறவும் கூறப்படுவதோடு கரிகாற் பெருவளத்தானின் நல்லியல்புகள் பலவும் விளக்கிக் காட்டப் பெறுகின்றன. அவனைப் பாடிய பொருநரும் விறலியரும் பெறும் பரிசுகளும், பிற புலவருக்கு அவன் பரிசளிக்கும் சிறப்பும் காட்டப் பெறுகின்றன.

மூன்றாவதாகிய பாடல் சிறுபாணாற்றுப்படை (269). இசைபாடும் பாணர் சிறுபாணர், பெரும் பாணர் என யாழ்வழிப் பெயர் பெறுவர். இது சிறு பாணரை ஆற்றுப் படுத்தியது. இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் ஓய்மா நாட்டு நல்லியக்கோடனைப் பாடியுள்ளார். இவன் ஒரு பெருவள்ளு; சங்க காலத்தை ஒட்டி வாழ்ந்தவன். இவன்நாடு இப்போதுதென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள திண்டிவனத்தைச் சார்ந்ததாகும். இதன் ஆசிரியர் நத்தத்தனார் பிறந்த நல்லூர், காஞ்சிக்கு 16 கி.மீ. கிழக்கே நத்தன் நல்லூர் (நத்தா நல்லூர்) என இன்றும்

உள்ளது. இதில் முடிசெழுவேந்தர் மூவரும், கடைஎழு வள்ளல்களும் மறைந்த பின்பு இவன் அவர்களை ஒத்துப் பெருவள்ளலாக விளங்கிய பெருமைபேசப் பெறுகின்றது. இவன் நாட்டைச் சார்ந்த நெய்தல், முல்லை, மருதம் ஆகிய திணை நிலங்களின் இயல்பும், அவற்றில் வாழ் மக்கள் பண்பும் விளக்கிக் காட்டப் பெறுவதோடு, இந்நல்லியக் கோடனின் வீரம் வள்ளன்மை, புகழ் ஆகியவையும் பேசப் பெறுகின்றன. இதில் கூறப்பெற்ற முருகன் வேலூர், (அடி 174) இன்றும் 'இளையனார் வேலூர்' என்ற பெயருடன் திண்டிவனத்துக்கும் நத்தன் நல்லூருக்கும் இடையில் சிறந்து விளங்குகிறது. ஓய்மாநாடு என்பது ஒறுமாநாடு என்றும் வழங்கப் பெற்றதென்பர்.

நான்காவதாக உள்ளது பெரும்பாணாற்றுப்படை (500அடி). இதைப் பாடியவர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார். இதனால், பாராட்டப் பெற்ற மன்னன் தொண்டைமான் இளந்திரையன். இது பரிசுபெற்ற பெரும்பாணன் மற்றொரு பெரும் பாணனை வழியிடைக்கண்டு ஆற்றுப்படுத்தியது. இளந்திரையன் காஞ்சியில் ஆண்டவன்; சோழர்குலத் தோன்றல். இப்பாடல் வழியே காஞ்சி நகரத்தின் சிறப்பணைத்தையும் நன்கு உணர முடியும். அங்கே வாழும் பல்வேறு வகைப்பட்ட மக்களின் பண்பு, வாழ்க்கைமுறை முதலியன நன்கு காட்டப் பெறுகின்றன. அந்நகர எல்லையில் 'கலங்கரை விளக்கம்' உள்ளமை பேசப் பெறுகின்றமையின் அன்று இந்நகர் கடன் மல்லை வரையில் (ஏறத்தாழ 64 கி.மீ.) பரவி இருந்த தெனலாம். அதற்கொப்ப இரண்டொரு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின் வாழ்ந்த ஆழ்வார் 'கச்சிக் கிடந்தவன் ஊர் கடன் மல்லை' எனவும், சீனயாத்திரிகர் காஞ்சி இலங்கையை நோக்கிக் கடற்கரையில் உள்ள பட்டினம் எனவும் கூறியிருப்பது இதை வலியுறுத்தும். இந்நகரில் இளந்திரையன் ஆண்ட சிறப்பினையும், கொடை நலத்தையும் பிற பண்புகளையும் உருத்திரங்கண்ணனார் பாராட்டுவதோடு அத்தொண்டை நாட்டு ஐந்திணை நலத்தினையும் அழகுறக் காட்டுகிறார்.

ஐந்தாவது முல்லைப்பாட்டு (103அடி). இதுவே, இத்தொகுதியில் குறைந்த அடிகளை உடையது; அகப் பொருள் பற்றியது. இதனைப் பாடியவர் காவிரிப்பூம் பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனார் மகனார் நப்பூதனார். இதில் போர் மேற் சென்ற தலைவனைப் பிரிய முடியாது வருந்திய தலைவியைப் பெருமுது பெண்டிர் ஆற்றியிருக்க வேண்டி, அத்தலைவனின் போர்க்கள அமைப்பையும், பிறவற்றையும் கூறி, அவன் வெற்றித்தேர்வந்துவிட்டது எனக் கூறி, அவளை அமைதிப்படுத்திய நெறியில் இப்பாடல் அமைகின்றது. இதன்வழி அக்காலத்தில் யானைப் பாகர் வடமொழிச் சொற்களைக் கூறி அவற்றை உண்பித்த நிகழ்ச்சி வழி, மொழி

இணைப்பினை அறிய முடிகிறது. மேலும் பல்வகைப் பழக்க வழக்கங்களையும் ஆசிரியர் சுட்டிக் காட்டுகிறார். 'இல்லிருத்தல் முல்லை' என்ற இலக்கண முறைப்படி, தலைவியின் ஆற்றியிருக்கும் செயலும், அதே வேளையில் தலைவனின் பாசறை நிலையும் ஒருசேரப் படம் பிடித்துக் காட்டும் வகையில் இப்பாடல் அமைகின்றது.

ஆறாவது மதுரைக்காஞ்சி (782அடி). இது இத்தொகுதியில் நீண்ட பாடல். ஆசிரியர் மாங்குடி மருதனார். பாடலுக்குரியவன் தலையாலங்கானத்துச் செரு வென்ற நெடுஞ்செழியன். இவன் இப்புலவரை மதித்த தன்மையினை 'மாங்குடி மருதன் தலைவனாகப் புலவர் பாடாது வரைக என் நிலவரை' என்ற புற நானூற்று அடிகளால் (புறம் 72) அறியலாம். அவன் அவைக்களத்தே இவர் தலைவராகவும் பெரும் புலவராகவும் திகழ்ந்தார். மதுரைக் காஞ்சியில் புலவர், நெடிதுவாழ்ந்து, போர் பலபுரிந்து, பல வெற்றிகண்டு, வீறு பெற்ற நெடுஞ்செழியனுக்கு உலக நிலையாமை யினை உணர்த்த இதைப் பாடினார். எனவே, இது மதுரைக் காஞ்சியாயிற்று (காஞ்சி நிலையாமை). இவன் முன்னோர் திறன், புகழ் முதலியவற்றையும் இவன் பேராற்றலையும் விளக்கி அத்துணையோர் 'மலர்தலை உலகம் ஆண்டு கழிந்தோர்' (230) 'திரையிடு மணலினும் பலரே காண்' (236) என நிலையாமையை உணர்த்தி 'மகிழ்ந் தினிதுறைமதி பெரும்' என முடிக்கிறார் புலவர். இப்பாடல் ஒரு வரலாற்றுப் பெட்டகம் என்பர். மதுரையின் நலம் காட்டி, மன்னர் திறன் காட்டி, வைகை வளன் காட்டி பழம் பெரும்பாண்டிய குல முன்னோர் சிறப்பியல்புகளைக் காட்டி, அங்கே வாழும் மக்கள் இயல்பையும் இயற்கை நலத்தையும் காட்டித் தம் நீண்டபாடலைத் தந்துள்ளார் மருதனார்.

ஏழாவது நெடுநல்வாடை (188அடி). பாடியவர் நக்கீரர்; பாடலுக்குரிய தலைவன் நெடுஞ்செழியன். போர்வினை கருதிப் புறஞ்சென்ற பாண்டியனை எண்ணி ஏங்கும் பாண்டிமாதேவிக்கு வாடை வருத்தாது நல்வாடையாக அமையுமாறு, அவள்தன் தோழியரும் செவிலியரும் ஆற்றும் நிலையினையும், அதே வேளையில் பாண்டியன் போர்க்களத்தே தம்படைத்தலைவர்களையும் பிறரையும் பாதி நாளிரவில் பரிந்தோம்பும் பண்பினையும் விளக்கி, அவன் தேவியின் துயர் நீங்கப்போர் 'இன்னே முடிவதாக' (168) எனப்பரவும் நிலையில் இதனைத் தனித்திறன் தோன்ற நக்கீரர் பாடியுள்ளார். இது அகப்பாடலாயினும் இதில் 'வேம்பு தலையாத்த நோன்காழ் எஃகம்' (176அடி) என்ற அடி பாண்டியனைக் குறிப்பதாக அமைவதால் இதைப்புறம் என்பர் உளர். எனினும், போர்க்களத்தே காயமுற்றாரை வேப்பந்தழை நீவித்துயர்

நீக்கும் நிலை இன்றும் உள்ளபடியால் இதை, உலகியல் மேல்நோக்கி, அகமெனவே கொள்ள வேண்டும் (இன்றும் வேம்பு அவ்வகையில் புண், நோய், அம்மை ஆகியவற்றிற்குப் பயன்படுகிறது.)

எட்டாவதாக அமைவது குறிஞ்சிப்பாட்டு (261 அடி). இது 'குறிஞ்சிக்குக் கபிலர்' எனப் போற்றப் பெறும் கபிலரால் பாடப்பெற்றது. அதிலும், இது தமிழறியா ஆரிய அரசன் பிரகத்தன் தமிழறியப் பாடியதாகும். அகப்பொருளின் முதலிடமாகிய 'குறிஞ்சி'யினை - புணர்ச்சி நிலையினை - விளக்கிக் காட்டியபின் அவன் தமிழறியாதிருப்பானோ! களவொழுக்கம் பற்றியும் அறத்தொடு நிற்கும் திறம் பற்றியும், தலைவன் தலைவி வாயில்கள் பற்றியும், பிற களவொழுக்கம் பற்றிய செய்திகள் பற்றியும் இதில் கூறப்பெறுகின்றன. இதில் அக்காலத்திய பழக்க வழக்கங்களும் சுட்டப் பெறுகின்றன சங்கப்பாடல்களுள், குறிஞ்சி பற்றியவற்றுள், இது நீண்டதாக உள்ளமையாலும் இதன் பொருட் செறிவாலும் இதனைப் 'பெருங் குறிஞ்சி' என்றே பேசவர் புலவர்.

ஒன்பதாவது உருத்திரங்கண்ணனார் பாடிய பட்டினப்பாலை (301 அடி). இவர் பாடியபெரும்பாணாற்றுப் படை வழியே காஞ்சியின் சிறப்பு விளங்கிற்று. இதனால் மறைந்த பூம்புகார்ச் (காவிரிப் பூம்பட்டினத்தின்) சிறப்பு விளங்கிற்று. பாடற்குரியோன் கரிகாற் பெருவளத்தான். அவனைப் பாடிப் பதினாறு இலட்சம்பொன்பரிசு பெற்றதாகக்கவிங்கத்துப்பரணி பாடுகிறது (இராச.25). தலைவியைப் பிரிய விரும்பாத தலைவன் 'பூம்புகாரைப் போன்ற பட்டினம் பெறிலும் வாரேன்' என்று சொல்லும் வகையில் இப்பாடல் அகப்பொருள் அமைதியில் செல்லுகிறது. இதில் காவிரிப் பூம்பட்டினத்தின் பல்வேறு வகைச் சிறப்புகளைப் பாராட்டுவதோடு சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானின் கொடை, வீரம், பண்பாடு, புகழ் அனைத்தையும் காட்டியுமுள்ளார் புலவர். 'கானம் அவன் வேலிலும் வெய்யவாயின் (300) என்றும், 'இவள்தோள் அவன் கோலினும் தண்ணியவாயின்' (301) என்றும் நெஞ்சுக்குக் கூறும் முகத்தான் இந்த அகப்பாடல் அமைகின்றது. இது வரலாற்றுக்கு உதவும் பான்மையது.

பத்தாவது மலைபடுகடாம் (583 அடி). இது கூத்தராற்றுப்படை என்றும் சொல்லப்படும். பரிசு பெற்ற கூத்தன் ஒருவன் பெறாத கூத்தனைச் செங்கண்மா (வடஆர்க்காடு மாவட்டம்) வள்ளல் நன்னன் சேய் நன்னனிடத்து ஆற்றுப்படுத்துவது. இதன் ஆசிரியர் இரணிய முட்டத்துப் பெருங் குன்றூர்ப் பெருங்கவுசிகனார். இவர் மலைப்பகுதியைச் சேர்ந்தவராதலின் சேயாறு மலையிடைத் தோன்றிச் செங்கண்மா

எல்லையில் தரையிடை ஊரும் வரையில், மலையில் உண்டாக்கும் ஒலிகளையும் பிற ஒலிகளையும் விளக்கிக் கூறுவதால் இது 'மலைபடுகடாம்' (கடாம்-ஒலி) எனலாயிற்று. இதில் நன்னன் வணங்கும் நவிரமலைக் காரியுண்டிக் கடவுளின் நிலையும் சேயாற்றின் சிறப்பும் செங்கண்மாநகர் நலனும் நன்னன் கொடைத்திறனும் பிறவும் பேசப்பெறுகின்றன. மேலும், இசை நலமும் மக்கள் விருந்தினரைப் புரக்கும் பண்பும், நன்னனைக்காண வருவார் வாயிலில் வரிசை நல்கக் காத்து நிற்கும் நிலையும், அவன் அவர்களுக்கும் விறலியர், கூத்தர் ஆகியோருக்கும் வாரி வழங்கும் வள்ளல் தன்மையும் காட்டப் பெறுகின்றன.

இவ்வாறு இப்பத்துப் பாட்டு, சங்க காலத்திலும் அதை ஒட்டிய காலத்திலும் வாழ்ந்த எட்டுப் புலவர்களால், மூன்று பெருமன்னர்கள், இரு வள்ளல்கள், குன்றெறிந்த குமரவேள் ஆகியோரையும், அகம் பற்றியும் (இரு பாடல்கள்) பாடப் பெற்றவையாம். சங்க காலத் தமிழகத்தையும் அதை ஒட்டிய கால இயல்புகளையும் கண்டறிய இவை உதவுகின்றன. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் 'மலை, கடல், நாடு, வளநகர், பருவம்' ஆகியவற்றை இணைத்துக் காப்பியம் எழக்காரணமாக, இவை முதல் திருப்பமாக, அமைகின்றன எனலாம். இதற்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரை உண்டு. இந்நூலினை கி.பி. 1889-இல் அச்சிட்டுத் தந்த பெருமை டாக்டர் உ.வே. சாமிநாத ஐயருக்கு உரியது. அ.மு.ப.

பத்மநாபபுரம், திருவிதாங்கூர் மன்னர்களின் கலைச்சின்னங்களைக்கொண்ட நகரம். இது தமிழ்நாட்டின் தென்கோடியில் உள்ள கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், நாகர்கோவிலுக்கு மேற்கே, சுமார் 15 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இந்நகரம் கி.பி. 1744 வரை கல்குளம் என்று சொல்லப்பட்டு வந்தது. திருவிதாங்கூர் மன்னரான மார்த்தாண்ட வர்மர் (கி.பி. 1741 - 1758) காலத்தில் இந்நகரம் தலைநகராக்கப்பட்டுப் பதுமநாபபுரம் என்று பெயரிடப்பட்டது. இங்குள்ள அரண்மனை, புராதனக்கட்டடங்கள், மரச் சிற்பங்கள், ஓவியங்கள் யாவும் கி.பி. 18 - ஆம் நூற்றாண்டு கேரளப் பாணியை ஒத்து அமைந்துள்ளன. இங்குள்ள சதுர வடிவான அரண்மனை, ஏறத்தாழ 4 கி.மீ. சுற்றளவுடைய கோட்டையினுள் அடைந்துள்ளது. அக்கோட்டை முதலில் மண்கோட்டையாக இருந்தது. மார்த்தாண்ட வர்மர், அதனை உறுதியான கற்கோட்டையாகக் கட்டினார். அக்கோட்டையின் மதில்கள் சிற்சில இடங்களில் 5 மீட்டரிலிருந்து 8 மீட்டர் வரை உயரம் உடையன. சீரான அமைப்புத்திட்டம் இன்றி அரண்மனையின் பகுதிகள் பல தேவைக்கு ஏற்றாற்போல

அவ்வப்போது கட்டப்பட்டன. அவற்றுள் தாய்க் கொட்டாரம் மிகத் தொன்மையான பகுதியாகும். ஒரு முற்றத்தைச் சுற்றி அமைக்கப்பட்ட தாழ்வாரம், அறைகளைக் கொண்டது. மற்ற முக்கிய பகுதிகள் வாயில் மண்டபம், கூட்டாரங்கு, நாடக அரங்கு, பூசை மண்டபம் ஆகியன. சரசுவதி கோயிலும், அதன் முன் அமைந்த நவராத்திரி மண்டபமும் மற்ற முக்கிய கட்டடங்களாகும். அந்த அரண்மனையின் மிகவும் கவர்ச்சியான பகுதி நடுவே அமைந்துள்ள மூன்றடுக்கு உப்பரிகை மாளிகையாகும். அதன் மூன்றாம் தளத்தில் நாற்பது அழகிய ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் தீட்டப்பட்டுள்ள இந்து சமயக் கதைகளில் திருமால் துயில் கொள்ளும் அனந்தசயன ஓவியமும், இலட்சுமி நாராயணர், அர்த்தநாரீசுவரர், தேவிகளுடன் கிருட்டிணர், நடராசர் ஆகியனவும் சிறப்பானவையாகும். மரச்சிற்ப வேலைப்பாடுகள் இவ்வரண்மனையின் சிறப்பை உயர்த்த வல்லன. அரண்மனையின் கீழ்ப் பகுதியில் அறுபத்து நான்கு மூலிகை மரங்களால் செய்யப்பட்ட ஒரு கட்டில் சிறப்பான கலையமிசத்துடன் உள்ளது. பல வடிவங்களில் செதுக்கப்பட்ட மரச் சன்னல்கள், கொடிகளைப் போன்று சித்திரிக்கப்பட்ட தாங்குநிலைகள், மரத்தொங்கல்கள், மற்றும் நன்கு செதுக்கப்பட்ட கலையமிசம் கொண்ட மரச் சட்டங்கள் ஆகியவற்றை இங்கே காணலாம். அக்கால மக்கள் பயன்படுத்திய போர்க்கருவிகளும் தச்சுக்காரர்களிடமிருந்து கவர்ந்த போர்க்கருவிகளும் இந்த அரண்மனையில் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. ப.ச.

பத்மபாணி, ஐந்து தியானி புத்தர்களிலிருந்து தோன்றிய பல போதி சத்துவர்களுள் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தவர். இவரது இருப்பிடம் அமராவதிக்குத் தெற்கே அமைந்துள்ள போதாலகம் (Potlaka) என்று புத்த சமயநூல்கள் குறிக்கும். மணிகம்பன் (Manikamban) என்னும் திபேத்திய நூல் இவரது வரலாற்றை விளக்குகிறது. அமிதபா (Amitabha) என்னும் தியானிபுத்தர், தியானம் புரிகையில் வலக்கண்ணிலிருந்து வெண்கூடர் ஒளியை வெளியிட்டார். அச்சுடரிலிருந்து பத்மபாணி போதிசத்துவர் தோன்றினார். இவர், பத்ரகல்ப (Bhadrakalpa) என்ற இக்கால உலகின் நாயகர். மக்கள் அனைவரும் ஞானம் பெறப்பாடுபடுவதே இவரது குறிக்கோள். இதற்காகவே இவர் நிருவாணத்தை அடைய முயலவில்லை; நிருவாணத்தை ஏற்புது தன்னலமுடையது என்று கருதினார். இவர் சின்னங்கள், அக்கமாலை, பத்மம் ஆகியன. இவர் துணைவர்கள் மகேசுவரனும் உமையுமாவர். இவரை அவலோகிதீசுவரர் (Avalokitesvarar) என்றும் குறிப்பிடுவர். இவர் மக்களை அன்புடன் நேசிக்கும் போதிசத்துவர். மக்களை நன்னெறிப்படுத்த

ஏறத்தாழ 333 அவதாரங்கள் எடுத்துள்ளார் என்று புத்தசமயச் செய்திகள் குறிப்பிடும். சாதனமாலா (Sadanamala) என்னும் நூல் இவர்தம் 15 மாறுபட்ட அவதாரங்களைக் குறிக்கும்; இவருடைய 108 அவதாரங்கள் ஓவியங்களாகத் தீட்டப்பட்டு, காட்மாண்டு புத்த கோவிலை அணிசெய்கின்றன. இவரது வழிபாடு, வட இந்தியாவில் ஏறத்தாழ கி.பி. 3-7-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சிறப்படைந்தது. பாகியானும் யுவான் சுவாங்கும் அவ்வழிபாட்டைக் குறிக்கின்றனர். இவர்தம் உருவங்கள் நின்ற அல்லது அமர்ந்த நிலையில் அமைக்கப்படும்; இரண்டு கைகளுடன் வலக்கையில் வரத முத்திரையும் இடக்கையில் தாமரையும் கொண்டிருக்கும். சில சமயம், அருகில் நின்ற நிலையில் தாராவுடனும், மேற்புறத்தில் தியானி புத்தருடனும் இவர் திருஉருவங்கள் ஆக்கப்படும். எல்லோராக் குடைவரைகளில், பத்மபாணிச் சிற்பமும் ஓவியமும் காணப்படுகின்றன. அவுரங்கபாதினூள் பத்மபாணி உருவங்களைச் சுற்றிலும் சிறு சிறு உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. ப.ச.

பத்ம புராணம்: இது பதினெட்டுப் புராணங்களுள் மிக முக்கிய புராணமாகவும், அவற்றுள் மிகப் பெரியதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இப்புராணம் இரண்டு பதிப்புகளில் கிடைத்துள்ளது. முதல் பதிப்பு வங்காள மொழியில் கையால் எழுதப்பட்ட பிரதியாகும். இரண்டாவதாக இப்பொழுது கிடைக்கும் பதிப்பு மொத்தம் 55,000 செய்யுள்களுடன், 6 பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்புராணத்தில் பிரமன் தாமரை மலரில் தோன்றிப் படைப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டான் என்று குறிப்பிடுவதனால் இப்புராணத்திற்குப் 'பதும' (தாமரை) புராணம் என்பது பெயர். சாத்தவிக குணம் பொருந்திய வைணவ புராணங்கள் ஆறனுள் இது ஒன்று.

அச்சு வடிவத்தில் கிடைக்கின்ற இப்புராணத்தின் இரண்டாம் பாகம் சிருட்டி, பூமி, சுவர்க்க, பாதாள, உத்தர, கிரியாயோகசார என்று ஆறு காண்டங்களுடன் காணப்படுகிறது. கடைசிப் பகுதியாகிய கிரியாயோகசார காண்டம் என்பது ஐந்தாம் காண்டமாகிய உத்தர காண்டத்தின் பிற்பகுதி என்றும் சிலரால் சொல்லப்படுகின்றது. ஆகவே, இப்புராணம் ஐந்து காண்டங்களுடன் கூடியது என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

ஆறு காண்டங்களில் பெயர்களுக்கேற்ப அக்காண்டங்களின் செய்திகளும் காணப்படுகின்றன. சிருட்டி காண்டம், படைப்புத் தொழில் மற்றும் அரசவமிசங்களின் தோற்றங்களையும், பூமி காண்டம், பூமியின் பல பிரிவுகளையும், 'புட்கரம்' போன்ற சில புனிதமான, சிறந்த யாத்திரைத் தலங்களைப் பற்றி

யும், சுவர்க்க காண்டம் தேவ லோகத்தின் சிறப்பு களையும்,பாதாள காண்டம் கீழ் உலகங்களின் சிறப்பு களையும் கூறுவதோடு இராமபிரானின் கதையையும், பதினெட்டுப் புராணங்களின் தோற்றங்களையும் குறிப்பிடுகின்றன. இங்குத்தான் வியாசர் முதலில் பத்ம புராணத்தையும், பிறகு 16 புராணங்களையும், கடைசியாகப் பாகவத புராணத்தையும் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்பது கூறப்படுகிறது. 5-ஆம் காண்டமாகிய உத்தரகாண்டத்தில் மாதங்களின் சிறப்புகளும் புனிதத் தன்மைகளும் அந்தந்த யகங்களில் செய்ய வேண்டிய நோன்புகள், தான தருமங்களின் சிறப்புகள் ஆகியனவும் கூறப்படுகின்றன. கிரியாயோகசார காண்டத்தில் 'விட்டுணுபக்தி' யின் சிறப்புகளும், வைணவ பக்தர்களால் செய்யவேண்டிய சடங்குகள், நோன்புகள் மற்றும் வழிபாட்டு முறைகளும் சொல்லப்படுகின்றன.

மகாகவி காளிதாசன் தன்னுடைய இரகுவம்ச மகா காவியத்தில் இராமருக்குப் பிறகு ஆண்ட அரசர்களின் சரித்திரத்தை எவ்வாறு கூறி இருக்கின்றானோ அவ்வாறே இப்புராணத்தில் காணப்படுவதாலும், காளிதாசனின் சாகுந்தல நாடகக்கதையும் அவன் கூறியபடியே இப்புராணத்தில் சொல்லப்படுவதினாலும், இப்புராணம் காளிதாசனுக்குப் பிறகு தொகுக்கப்பட்டுள்ளதாக இருக்கவேண்டும் என்பது ஆராய்ச்சியாளர்களின் கருத்து. பல புனிதத் தலங்களின் சிறப்புகளையும், முக்கியமாகத் திருவரங்கம், திருவேங்கடம் (திருப்பதி) போன்ற தலங்களின் சிறப்புப் பெருமைகளையும், பாகவத சம்பிரதாயங்களையும் இப்புராணம் கூறுவதினாலும், இப்புராணம் பிற்காலத்தில் தொகுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பது தெரிகிறது.

இப்புராணத்தில் துர்க்கை வழிபாட்டு முறைகளையும், முருகப் பெருமானின் பிறப்பு, திருமணம், மார்கழி மாதத்தில் கொண்டாடப்படும் 'இராதா சன்மாட்டமி' நோன்பு ஆகியவற்றையும், கார்த்திகை மாதத்தில் செய்யவேண்டிய 'தீபதான' சிறப்புகளையும் காணலாம். மும்மூர்த்திகளுள் திருமாலையும் வைணவ பக்தியின் சிறப்புகளையும் உயர்வாகப் பேசும் புராணமாகும் இது. இங்குச் சிவபெருமானே பார்வதி தேவிக்கு விட்டுணுபக்தியின் சிறப்பைக் கூறுகின்றார். பிருகு முனிவரால் நடத்தப்படும் 'மும்மூர்த்திப் பரீட்சையும்', எவ்வாறு திருமால் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் சிறப்புடன் விளங்கி முனிவரைக் கவர்ந்தார் என்பதும் சொல்லப்படுகின்றன. எஸ்.ஜெ.

பத்மாவதி சரித்திரம்: இது தமிழில் எழுந்த மூன்றாம் புதினமாகும். இதன் ஆசிரியர் மாதவையா. இப்புதினம் மூன்று பாகங்களைக் கொண்டது. முதலிரு பாகங்கள் முறையே கி.பி. 1898-ஆம் ஆண்டிலும் 1900 - ஆம் ஆண்டிலும் வெளிவந்தன, இவை புத்தக வடிவில் பல பதிப்புகள் வந்துள்ளன. மூன்றாம் பாகம் 1924 - இல் 'பஞ்சாமிர்தம்' என்ற இதழில் வெளிவந்தது. அப்பகுதி நிறைவு பெறவில்லை. ஆசிரியர் திருநெல்வேலி மாவட்டம் பெருங்குளம் என்ற ஊரைச் சேர்ந்தவர். தமிழ்ப் புதின உலகில் தனியிடம் பெறும் சிலருள் ஒருவர். சென்னைக் கிறித்தவக்கல்லூரியில் பட்டம்பெற்று உள்நாட்டுப் பொருள்வரித்துறையில் அதிகாரியாகப் பணியாற்றியவர். ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் ஆழ்ந்தகன்ற புலமையுடையவர். கையாணும் இருமொழி மேற்கோள்களால் இது உறுதியாகத் தெரிகிறது. எனினும், ஆங்கிலப்பாதிப்பே இவரிடம் பெரிதும் காணப்படுகிறது என்றும் 'வில்லியம் மேக்பீசு தாக்கரே' என்பாரின் தாக்கம் மிகுதியென்றும் கருதுவர் க.நா. சுப்பிரமணியம். தமிழில் வெளியான முதல் தொடர்கதையான கமலாம்பாள் சரித்திரத்திற்கு முன்பே விவேகசிந்தாமணி என்ற இதழில் 'சாவித்திரி சரித்திரம்' என்ற பெயரில் இவரது புதினமொன்று வெளியாகியது. ஆனால், அது முடிவு பெறவில்லை எனத் தெரிகிறது. முத்து மீனாட்சி, விசய மார்த்தாண்டன், பாரிசுடர் பஞ்சநதன், சத்தியானந்தா, கிளாரிந்தா, தில்லைக் கோவிந்தன் என்பன இவருடைய பிற புதினங்களாகும். கடைசி மூன்றும் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டன.

கதையும் கதைப் பின்னலும்: காவிய மரபு தழுவிய இப் புதினம் பரப்பாலும் களத்தாலும் பெரியதாகும். மூன்று குடும்பங்களைச் சுற்றிக் கதை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நாராயணன், கோபாலன் இருவரும் குழந்தைப் பருவம் முதற்கொண்டே நண்பர்கள். இருவருக்கும் பள்ளிப் பருவத்திலேயே திருமணம் நடைபெற்றுவிடுகிறது. கோபாலன் தந்தை சேசய்யர் அரியூர்ச் செல்வர்களுள் ஒருவர். மனைவி இளமையிலேயே இறக்க, இரண்டாம் மணம் செய்துகொள்ள அலைகிறார். இடைக்காலமாக வேறுபெண் தொடர்பும் இருக்கிறது. மகள் சாவித்திரியோ மிக இளமையிலேயே விதவைஆகி வீட்டில் இருக்கிறாள். கோபாலனின் தம்பி சங்கரனோ தந்தையின் போக்குப் பிடிக்காமல் தங்கள் வீட்டு நகைகளையே திருடிச்சென்று ஊதாரி வாழ்க்கை நடத்துகிறான். கோபாலன் மனைவி கல்யாணி கல்வியறிவில்லாதவள். மனக்கட்டுப்பாடின்றிக் கணவனின் டாக்டர் படிப்புக்கு இடையூறாக இருந்து இரண்டு குழந்தைகளைப் பெற்று இறந்து விடுகிறாள். கோபாலன் தன் குடும்பக் குணத்திற்கேற்பச் சாலா என்ற பெண்ணுடன் தொடர்பு வைத்திருக்கிறான்.

நாராயணனும் பதுமாவதியும் நடுத்தரக் குடும்பத்தினர். சமுதாய நடைமுறைக்கேற்ப இளமையிலும் 1900 - ஆம் ஆண்டிலும் வெளிவந்தன, இவை புத்தக வடிவில் பல பதிப்புகள் வந்துள்ளன. மூன்றாம் பாகம் 1924 - இல் 'பஞ்சாமிர்தம்' என்ற இதழில் வெளிவந்தது. அப்பகுதி நிறைவு பெறவில்லை. ஆசிரியர் திருநெல்வேலி மாவட்டம் பெருங்குளம் என்ற ஊரைச் சேர்ந்தவர். தமிழ்ப் புதின உலகில் தனியிடம் பெறும் சிலருள் ஒருவர். சென்னைக் கிறித்தவக்கல்லூரியில் பட்டம்பெற்று உள்நாட்டுப் பொருள்வரித்துறையில் அதிகாரியாகப் பணியாற்றியவர். ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் ஆழ்ந்தகன்ற புலமையுடையவர். கையாணும் இருமொழி மேற்கோள்களால் இது உறுதியாகத் தெரிகிறது. எனினும், ஆங்கிலப்பாதிப்பே இவரிடம் பெரிதும் காணப்படுகிறது என்றும் 'வில்லியம் மேக்பீசு தாக்கரே' என்பாரின் தாக்கம் மிகுதியென்றும் கருதுவர் க.நா. சுப்பிரமணியம். தமிழில் வெளியான முதல் தொடர்கதையான கமலாம்பாள் சரித்திரத்திற்கு முன்பே விவேகசிந்தாமணி என்ற இதழில் 'சாவித்திரி சரித்திரம்' என்ற பெயரில் இவரது புதினமொன்று வெளியாகியது. ஆனால், அது முடிவு பெறவில்லை எனத் தெரிகிறது. முத்து மீனாட்சி, விசய மார்த்தாண்டன், பாரிசுடர் பஞ்சநதன், சத்தியானந்தா, கிளாரிந்தா, தில்லைக் கோவிந்தன் என்பன இவருடைய பிற புதினங்களாகும். கடைசி மூன்றும் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டன.

நாராயணனும் பதுமாவதியும் நடுத்தரக் குடும்பத்தினர். சமுதாய நடைமுறைக்கேற்ப இளமையிலும்

லேயே திருமணம் செய்து கொண்டாலும் கட்டுப் பாட்டுடன் நடந்து படிப்பில் கவனம் செலுத்துகின்றனர். நாராயணன் பெண் கல்வியிலும், பெண் விடுதலையிலும் ஆர்வமுள்ளவன். தன் மனைவி படித்துச் சிறக்க விரும்புகிறான். இவன் தூண்டுதலால் கோபாலனின் உடன்பிறந்தாள் விதவை சாவித்திரி கல்வியறிவு பெறுகிறாள். நாராயணன் தாய்சீதை அம்மாள் மகன் குணங்களைப் போற்றி வளர்ப்பவள். கோபாலன் தன் ஆசைநாயகி சாலாவிற்று எழுதிய கடிதம், பத்மாவதிக்கு எழுதியது போல மாற்றம் செய்யப்பட்டு நாராயணன் பத்மாவதி உறவில் பிளவினை ஏற்படுத்துகிறது. பின் கோபாலன் மூலம் உண்மை உணர் கிறான் நாராயணன். நாராயணன் பத்மாவதி உறவு வலுவடைகிறது. அவள் அறிவுக்குத் தலைவணங்குகிறான் நாராயணன்.

தாமசுகே என்பவர் சாதியில் திராவிடர்; மதத்தில் கிறித்தவர். அவருடைய தாய் பிராமணக் கிறித்தவர்; தந்தை பிள்ளைக் கிறித்தவர். இங்கிலாந்தில் பாரிசுடர் பட்டம் பெற்ற அவர் அங்கு ஒரு சட்டைக் காரியை மணந்து அவள் இறக்கவே தாய் மாமன் மகள் ஞானபுட்டம் கேசவையாவை மணந்தார். மகள் சேன் பிறக்கிறாள், சேனும் டாக்டர் கோபாலனும் காதல் கொள்கிறார்கள். மதமும் சாதியும் பணத்திற்குத் தடையாகின்றன. கோபாலன் கிறித்தவமதம் மாறினால் மணம் செய்து தர ஒப்பு கிறார் தாமசுகே. பதிவுத் திருமணம் செய்து கொள்ள மறுக்கிறாள் சேன். இந்நிலையில் பீட்டர் சாமுவேல் என்பவரைச் சேனுக்கு மணமுடிக்கத் திட்டமிடுகிறார் தாமசுகே. அந்த மாப்பிள்ளை ஏனாதிநாயனார் மரபினரின் இரத்தத்தொடர்பு உள்ளவர் என்றறிந்ததும் சாதியாசாரம் தடுக்கிறது. கோபாலனை மணக்க வாய்ப்பில்லையேல் கன்னியாகவே காலங் கழிப்பேன் என்கிறாள் சேன். இந்நிலையில் வீட்டு வேலைக்காரியும் தூரத்து உறவுக்காரியுமான விதவை பாக்கியம் அம்மாள் தாமசுகேக்கு ஆறுதல் கூறி அவர் மனத்தில் இடம் பிடிக்கிறாள். கோபாலன் கிறித்தவனாகிச் சேனை மணக்க முடிவெடுக்கிறான். நாராயணனும் பத்மாவதியும் இம் முடிவை ஆதரிக்கின்றனர். தந்தை கோபாலனின் முடிவினைக் கேள்விப்பட்ட குழந்தைகள் தங்கள் அச்சத்தைக் கடிதம் மூலம் தந்தைக்குத் தெரிவிக்க முடிவு செய்கிறார்கள். அப்போது உள்ளே நுழைந்த கோபாலன் தன் காதலைவிடக் குழந்தைகளின் எதிர்காலம் சிக்கலாகிவிடக்கூடாது எனக்கருதி அவர்கள் சக்திக்குத் தலைவணங்குகிறான்.

தற்செயல் இணைவுகள் ஏதுமின்றிக் காரண காரிய இயைபோடு கதை வளர்த்துச் செல்லப்படுகிறது. எனினும் இடையிடையே ஆசிரியரின் குறுக்கீடு

காணப்படுகிறது. பெண் கல்வி, பெண் விடுதலை பற்றிய ஆசிரியரின் கருத்துகள் கதைப்போக்கைத் தடைப்படுத்துகின்றன எனலாம்.

பாத்திரப் படைப்பு: ஏறத்தாழ 30 கதைமாந்தர்கள் இடம்பெற்றுள்ளனர். பெண் பாத்திரங்களுள் சீதையம்மாள் (பழமையின் பிரதிநிதி), பத்மாவதி (புதுமைச் சின்னம்), சாவித்திரி (பழமை-புதுமை இரண்டும் கலந்தவள்) ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். ஆண் பாத்திரங்களுள் 'ஐயாவையர்' (கடமையின் சின்னம்), சேசயர் (நிலப் பிரபுத்துவத்தின் பிரதிநிதி), நாகமையர் (படித்த ஒழுக்கமற்றவன்), நாணு ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்குறைந்த சொற்களைக் கொண்டே பாத்திரத்தை முழுமையாக நெஞ்சில் நிறுத்துகிறார்; பாத்திரங்களைத் தேவைக்கேற்பப் பயன்படுத்தி வெற்றி பெறுகிறார். பாத்திரப் பண்புகளைத் தொடக்கத்திலேயே குறிப்பாக உணர்த்துவது இவர் இயல்பு.

சீர்திருத்த உணர்வு: இவர் சமுதாய வல்லுநர் போல வாழ்க்கையைக் கண்டு வெளிப்படுத்துகிறார். மேடைப் பேச்சுப்பாணி சில இடங்களில் தெரிகிறது. புதினத்தில் பெண் விடுதலைச் சிக்கல் முதன்மைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. குழந்தை மணம் வன்மையாகக் கண்டிக்கப்படுகிறது. விதவைத் துயரமும், பொருந்தாமணமும் அதனால் ஏற்படும் சிக்கல்களும் விவரிக்கப்படுகின்றன. வைதிகப் பிராமணர் நிலையும் மாமி மருமகள் உறவும் நடுத்தரக் குடும்பத்தாரின் போலிப்பகட்டுவாழ்க்கையும் காட்டப்பட்டுள்ளன. மதத்தின் பேரால் செய்யப்படும் மூடப் பழக்கவழக்கங்கள் கண்டிக்கப்படுகின்றன. கல்வியின் முக்கியத்துவம் வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்துக்கள் கிறித்தவ மதம் மாறுவதை ஆசிரியர் விரும்பவில்லை. அதேநேரத்தில் அந்நிலை தவிர்க்க இயலாதது என்று அவர் கருதியதாகவும் தெரிகிறது. இப் புதினத்தின் இரண்டாம் பாகத்தில் சாதிப் பாகுபாடு தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

கடிதம்மூலம் கதை வளர்க்கும் உத்தி மிகுதியாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது. உரையாடல் நிறம் சிறந்து காணப்படுகிறது. சிலசூறுகளில் இந்நுகமலம்மாள் சரித்திரத்தோடு ஒப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை: அக்கால முழுச் சமுதாயத்தையே மைய அச்சாகக் கொண்டு கிராமப்புற நகர்ப்புற வாழ்க்கையை அறிவிக்கும் கண்ணாடியாகவும், மக்களின் சாதி, மத உணர்வுகளைப் புலப்படுத்தும் ஓவியமாகவும், இரண்டு தலைமுறைகளின் கருத்து மோதலைச் சித்திரிக்கும் காவியமாகவும் பெருமை பெற்றுத் திகழ்கிறது பத்மாவதி சரித்திரம். பெண் விடுதலைக்குக் கல்வியறிவு இன்றியமைமாதது என்

பதை அறிவு முறையாகச் சித்திரிப்பதில் வெற்றி பெறுகிறது இந்நூல். பழ.மு.

பத்மினி: இந்திய நாட்டு வீரத்தின் விளை நிலமாக விளங்கியது இராச புதனம். இதில் மேவார் என்ற சிற்றரசு ஒரு காலத்தில் சிறப்புற்று விளங்கியது. அதன் தலைநகரம் சித்தூர். தாடு (Tod) என்ற இராசபுத்திரப் புராணிகர் (Chronicler) எழுதி வைத்துள்ள செய்தியின்படி இச்சிற்றரசை இராணா பீம் சிங்கு என்ற அரசன் கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஆண்டு வந்தான். இராணாவின் மனைவி இராணிபத்மினி பேரழகியாக விளங்கினாள். தில்லியை ஆண்ட பேரரசர் அலாவுதீன் கில்சி மவாரின் மீது படையெடுத்துச் சென்றபோது பத்மினியின் பேரழகைக் கேள்வியுற்று அவளை நிலைக் கண்ணாடி வழியாக ஒருமுறை பார்க்க அனுமதித்தால் சித்தூர் முற்றுகையைக் கைவிட்டுத் திரும்பி விடுவதாகச் செய்தி அனுப்பினார். அவ்வாறே காண்பிப்பதற்கு இராணா பீம்சிங்கும் இசைந்தார்.

பத்மினியின் பேரழகைக் கண்ட அலாவுதீன் கில்சியின் ஆசை மிகுந்து அவளை அடைந்தே தீர வேண்டும் என்று தாக்குதலை மிகுதிப்படுத்திப் பீம் சிங்கைச் சிறைசெய்தார். இராணி பத்மினி தன் அந்தப்புர நாயகியாக வர இசைந்தால் பீம் சிங்கை விடுவிப்பதாகப் பத்மினிக்குச் செய்தி அனுப்பினார். அதற்கிசைந்து பத்மினி தன்னுடைய தோழிகளோடு வருவதாகச் சொல்லி அனுப்பினாள். ஆனால், பத்மினி இரகசியமாக எழுநூறு பல்லக்குகளில் 700 சிறந்த இராசபுத்திர வீரர்களோடு அலாவுதீன் கில்சியின் பாசறைக்குச் சென்று தன் கணவனை மீட்டுக் கொண்டு சித்தூர் வந்தாள். அலாவுதீன் கில்சி மீண்டும் போர் தொடுத்துச் சித்தூரை வென்று பத்மினியைச் சிறை செய்ய அரண்மனையில் புகுந்தார். அலாவுதீன் கில்சியின் கையில் சிக்க விரும்பாத பத்மினி இராசபுத்திரப் பெண்களுக்கே உரிய வீரமரபுப் படி தி வளர்த்துத்தன் தோழிகளோடு அதில் குதித்து உயிர்துறந்தாளெனத்தாடு எழுதி வைத்துள்ளார்.

தாடின் இச்செய்திகளை அவர் காலத்திய மற்றப் புராணிகர்கள் உறுதிப்படுத்தவில்லை, வேறு சான்றுகளிலும் இச்செய்தி காணக்கிடைக்கவில்லை. அலாவுதீன் கில்சியின் புகழுக்கு மாசு கற்பிக்க எழுதப்பட்ட கற்பனைப் பாத்திரமே பத்மினி. மேலும், அலாவுதீன் கில்சியின் படையெடுப்பின்போது சித்தூரை ஆண்ட அரசன் இராணா இரத்தின சிங்கு என்று சான்றுகள் தெள்ளத் தெளிவாக உறுதிப்படுத்துகின்றன. ஆகவே பத்மினியைப்பற்றிய இந்தக் கதை நம்ப இயலாதது என வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கருதுகின்றனர். கே.ந.

பதஞ்சலி, புகழ்பெற்ற இலக்கண உரைநூல் என்று சொல்லப்படும் 'மகாபாடியம்' என்ற மிகப் பெரிய நூலை எழுதியவர். அத்திரி மகாமுனிவருக்கும் அனுகூலக்கும் பிறந்தவர் என்றும், ஆதிசேடனின் பிறப்பு என்றும் இவரைக் கூறுவர். இவருடைய உருவம் மேல்பகுதி மானிட உடலும், கீழ்ப்பகுதி பாம்பு உருவமாகவும் இருக்கும். சிவபெருமானுடைய நடனத்தைக் கண்டுகளித்துத் திருமாலின் ஆணை பெற்று ஆதிசேடன், அனுகூலயிடம் மகவாகப் பிறந்து பதஞ்சலி என்ற பெயரைப் பெற்றுத் தில்லையடைந்து அங்கிருந்த வியாக்கிரபாத முனிவருடன் சிவபெருமானின் நடனத்தைக் கண்டு கொண்டிருந்தார் என்பது புராணம். தில்லைக்கூத்தப்பெருமானுடைய நடனத்தை நேரில் கண்டு களித்தவர் களுள் பதஞ்சலியும் வியாக்கிரபாதரும் சிறந்தவர் என்று கூறுவர்.

மகாபாடியத்தில் வருகின்ற 'கோனர்திய' 'கோனிகாபுத்ர' எனும் பதங்கள் பதஞ்சலியைக் குறிப்பனவாகச் சொல்லப்படுகின்றன. வழக்கமாகச் சொல்லப்படுகின்ற கதைகளின் மூலம் பதஞ்சலி 'கோனிகா' என்பவளின் வளர்ப்பு மகன் என்பர். 'கோனர்தா' என்பவர் மாலையில் மறையும் சூரிய தேவனுக்குச் 'சலாஞ்சலி' செய்யும்பொழுது ஆகாயத்திலிருந்து அவருடைய கையில் விழுந்ததாகவும் அக்குழந்தையைக் 'கோனிகா'விடம் கொடுத்ததாகவும் குழந்தைச் செல்வம் இல்லாத 'கோனிகா' அதை ஏற்றுக் கொண்டு வளர்த்ததாகவும் சொல்லப்படுகின்றன. இதைப்பின்பற்றிப் 'பதத் + அஞ்சலி' என்று 'பதஞ்சலி' என்ற சொல் பிரிக்கப்படுகிறது.

மகாபாடியத்தில் கிடைக்கும் சில குறிப்புகளின் மூலம் இவர் பாணினியைப் போன்று தட்சசீலப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்றவர் என்றும், நான்தாரம், வாகிகா போன்ற நகரங்களுக்கு அருகிலும் சுற்றியும் காணப்படுகின்ற பல கிராமங்களை நன்கு அறிந்தவர் என்றும் தெரிகிறது. 'கோனர்த' என்ற நாட்டைச் சேர்ந்தவர் என்று நம்பப்பட்டாலும், அந்த இடம் எங்குள்ளது என்பதும், அவர் எங்குப்பிறந்திருக்கக்கூடும் என்பதும் திட்டவாட்டமாகக் கூறமுடியவில்லை.

இவர் கி.மு.2-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவனும் சுங்க வமிசத்து அரசனுமாகிய புசியமித்திரன் என்பவனால் போற்றப்பட்டவர் என்பதனால் பதஞ்சலி புசியமித்திரனின் சமகாலத்தவர் என்று கூறுவர். ஆகவே, இவருடைய காலமும் கி.மு. 2-வது நூற்றாண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது.

பாணினி, காத்தியாயனர், பதஞ்சலி மூவரையும் 'மும்முனிகள்' (முனிதிரயம்) என்று குறிப்பிடுவார்

கள். இம்மூவரையும் முறையே சூத்திரகாரர், வார்த்திககாரர், பாடியகாரர் என்றும் வடமொழி இலக்கண வல்லுநர்கள் கூறுவர். மேலும் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த 'இராமபத்திரதீட்சிதர்' என்பவர் 'பதஞ்சலி' சரிதம் என்கிற நம்முடைய காவியத்தில் பதஞ்சலியின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் அவருடைய வாழ்க்கையில் நடந்த பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளையும் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால், அவை நம்பத்தகுந்த சான்றுகளுடன் கூடியனவா என்பது ஐயத்திற்குரியது.

வடமொழியைப் பதஞ்சலி மிகவும் நன்றாகக் கற்றறிந்தவர் என்பதற்கு இவர் மகாபாடியம் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. வடமொழி இலக்கண உரையாகிய 'மகாபாடியத்தைத்' தவிர 'யோகசூத்திரங்களையும்' எழுதினார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இவர் வைத்திய சாத்திரத்தையும் நன்கு கற்றவர் என்பதும், வைத்திய சாத்திரத்திலும் நூல் ஒன்றை எழுதியுள்ளார் என்பதும் சொல்லப்படுகின்றன. மகாபாடியத்தில் வைத்தியசாத்திரத்தைப் பற்றிப் பல குறிப்புகள் காணப்படுவது பதஞ்சலியின் வைத்தியசாத்திரத்திலுள்ள அறிவை நன்கு புலப்படுத்துகிறது. இவருக்குப் பின் தோன்றிய நாகேசர், போசர், பருத்ருகரி போன்றவர்கள், பதஞ்சலி வடமொழி இலக்கணம், யோகம், வைத்தியம் ஆகிய மூன்று வெவ்வேறு சாத்திரங்களிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர் என்று குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

பதஞ்சலியின் 'மகாபாடியம்' பாணினியின் இலக்கணச் சூத்திரங்களான 'அட்டாத்தியாயி'க்கு எழுதப்பட்ட மிகச்சிறந்த உரைநூல். இவர் எளிதான வசன நடையில் விரிவாகப் பாணினியின் சூத்திரங்களை நன்கு ஆராய்ந்து உரைநூலை எழுதியுள்ளார். இதில் அட்டாத்தியாயியில் உள்ள எல்லாச் சூத்திரங்களுக்கும் உரை எழுதவில்லை. மகாபாடியம் 85 பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பகுதியும் ஓர் ஆகணிகம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 'ஓர் ஆகணிகம்' என்றால் 'ஒருநாள் பாடம்' என்பது பொருள். ஆகவே 85 நாட்களில் இம் மகாபாடியம் சொல்லியிருக்கக்கூடும் (எழுதியிருக்கக்கூடும்) என்று தெரிகிறது.

மகாபாடியத்தை ஒரு செய்திச் சுரங்கம் என்றும் 'கலைக்களஞ்சியம்' என்றும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் புகழ்வர். வடமொழியின் உரைநடை நூலிற்கு இது மிகச்சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. மகாபாடியத்தைப் படிக்க வேண்டும் அல்லது பெரிய இராச்சியத்தை ஆளவேண்டும் (மகாபாடியம் வர படனியம் மகாராசியம் வர சானியம்) என்று அறிஞர்கள் இதன் பெருமையைக் கூறுவர். பாணினியின் சூத்திரங்களுக்கு உரை எழு

தும்பொழுது ஒவ்வொரு பதத்தையும் நன்கு விளக்கித் தாமே பல வினாக்களை எழுப்பி மிகச்சிறந்த முறையில் அவற்றிற்கு விடைகூறித் தம்முடைய முடிவுரையையும் கூறுகின்றார். இவர் கூறுகின்ற முடிவுரையையே சிறந்த முடிவாகவும் அறிஞர்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். இம் மகாபாடியத்திற்கும் பல உரைகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் 'கையடர்' என்பவர் எழுதிய 'பிரதீபம்' என்ற உரை மிகவும் போற்றத்தக்கது. எஸ்.ஜெ.

பதடிவைகலார்: பயன்படுத்தும் உவமை

முதலிய தொடர்களால் பெயர்பெற்ற சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர் பதடிவைகலார். இவரது ஒரே குறுந்தொகைப் பாடல் (குறு. 323) வினைமுற்றிய தலைவன் பாங்கனுக்கு உரைப்பதாக அமைந்துள்ளது. 'அரிவை தோளிணைத் துஞ்சிக் கழிந்த நாளே இவண் வாழும் நாள். ஏனைய நாள் பதடிவைகல் ஆகும்' என்பது தலைவன் கூற்று.

வீணாள் என்று குறிக்க வந்தபோது 'பதடிவைகல்' என்ற தொடரைப் பயன்படுத்துகிறார். 'மக்கட் பதடி' என்று வள்ளுவர் கூறுவதுபோல இத் தொடர் சிறப்பாயமைந்ததால் 'பதடிவைகலார்' என்றே இவர் பெயர்பெற்றார். நா.செ.

பதம்: நாட்டியத்திற்குரிய இசைப்பாடல். வகைகளுள் 'பதம்' என்பதும் ஒன்றாகும். இப்பாடல்களில் தலைவன், தலைவி உறவில் ஏற்படும் பல்வேறு காதல் உணர்வுகள் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கும். இவை சிற்றின்ப உணர்வைத் தருபவை போல் அமையினும், இவை உயர்ந்த பேரின்பத் தத்துவத்தையே உணர்த்துபவையாகும். தலைவன் இறைவனாகவும், தலைவி பக்தளாகவும், தோழி குருவாகவும் நின்று வீடுபெறடையும் வழிகள் இப்பாடல்களில் அழகுற உணர்த்தப்பட்டிருக்கும்.

பதங்களில் இறை அனுபவத்திற்குக் காதலும் அன்பும் சாதனமாக அமைகின்றன. எனவே, காதல் நிலையில் ஏற்படும் இன்பம், வீரம், பயம், அற்புதம், இழிப்பு, அவலம், நகை, நடுவுநிலை, கோபம் ஆகிய ஒன்பான் சுவைகளும் பதங்களில் சிறப்பாக இடம் பெறுகின்றன. இப்பல்வேறு உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்தப் பாடற் பொருளும், பாட்டின் இசையும், அபிநய பாவங்களும் பதங்களில் முதன்மை பெறுகின்றன.

பதங்களை இயற்றுபவர்கள் நல்ல மொழிப் புலமையும், தலைவன், தலைவி உறவுகள் பற்றிய ஆழ்ந்த உணர்வும், அலங்கார இலக்கணங்களில் சிறந்த அறிவும், இராகச் சுவைகள் பற்றிய நுட்பமான அறிவும் பெற்றிருப்பது அவசியம். இத்தகு திறமை

களோடு இயற்றும் பதங்கள் எளிமையானவையாக இருப்பினும், ஆழ்ந்த உட்கருத்துகள் பொதிந்தவையாக இருக்கும்.

எடுப்பு, தொடுப்பு, முடிவு என்ற பகுதிகளைக் கொண்டது பதம். ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட சரணங்களும் சில பதங்களுக்கு உள்ளன. பதம், தாழ்ந்த செலவினையுடைய முதல் நடையில் (விளம்ப காலம்) சுர அசைவுகளுடன் (கமகங்கள்) மிக அழுத்தமாகவும் நிதானமாகவும் பாடப்பெறுவதால், இசையின் இராகச்சுவை (பாவம்) இப்பாடல் வகையில் மிகச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. பதங்கள் பெரும்பாலும் காம் போதி, முகாரி, பைரவி, கலியாணி, சாவேரி, தோடி, கேதாரகௌளம், ஆனந்தபைரவி, மதயமாவதி, சங்கராபரணம், ஆகிரி, உசேனி, புன்னாகவராளி, செளராட்டிரம், பேகட, நவரோசு, சைந்தவி, நீலாம்பரி, கானடா, தன்யாசி, சுருட்டி, அடாணா ஆகிய இராகங்களில் அமையக் காணலாம். பதங்களில் தாளம் அத்துணை முக்கியத்துவம் பெறுவதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பதங்களில் அபிநயம் முதன்மை பெறுவதால் பதங்கள் 'அபிநய பதங்கள்' என்றும் கூறப்படுகின்றன. ஆடலில் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றவர்களே பதங்களைச் சிறப்புற ஆடி அபிநயித்துக் காட்ட வல்லார். நுட்பமான அக உணர்வுகளைப் பல்வேறு வகையில் கற்பனை செய்து கை முத்திரைகளாலும், முக பாவத்தாலும், உடல் அசைவுகளாலும் ஆடி அபிநயிப்போர், பாடல் பாடப்பட்ட சூழ்நிலையையும், பாடற் பொருளுக்குரியவர் மனநிலையையும் நன்கு உணர்ந்து ஆடுவது சிறப்பாகும். பொருத்தமான பாடல் வரியைப் பல தடவைகள் பாடப் பல்வேறு கற்பனைகளைப் பல வகையில் ஆடி அபிநயிப்பதற்குப் பதங்கள் நல்ல வாய்ப்பளிக்கின்றன. வெவ்வேறு வகையான தலைவிகளின் தன்மைகளுக்கேற்ப அபிநய பாவங்கள் பொருத்தமாக அமைவதும் பதத்தில் மிக முக்கியமாகும்.

பதங்களின் பாட்டுடைத் தலைவன் இறைவன் என்ற வகையில் தமிழ்ப் பதங்களில் முருகனும், தெலுங்குப் பதங்களில் கண்ணனும் தலைவனாக அமைகின்றனர். மன்னனையும் வள்ளலையும் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்ட பதங்களும் உள்ளன.

தமிழ், தெலுங்கு, வடமொழி, மராத்தி ஆகிய மொழிகளில் அளவற்ற பதங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. தமிழ்ப் பதங்கள் இயற்றியவர்களுள் முத்துத் தாண்டவர், கவிஞ்சுர பாரதியார், மாம்பழக் கவி ராயர், கனம் கிருட்டிணய்யர், வாசுதேவ கவி, வைத்தீசு

வரன் கோயில் சுப்பராம ஐயர், ஊத்துக்காடு வேங்கட சுப்பையர் ஆகியோரும், தெலுங்குப் பதங்கள் பாடியவர்களுள் சேத்ரக்ரூர், கத்தூரிரங்கர், பரிமளரங்கர், மெலட்டுர் வேங்கடராமசாத்திரி, சாரங்க பாணி, தஞ்சாவூர் சகாசி மன்னர், கவி மாந்ரு பூதையா ஆகியோரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

நாட்டிய அரங்குகளில் இடம் பெறும் பதங்கள், அவற்றின் உயர்ந்த இசைத் தகுதி காரணமாக இன்று இசையரங்குகளிலும் இசைக்கப் படுகின்றன. ஞானாகு.

பதர் (திருவதரி) 'மன்னும் இமயமலை'யில் கடல் மட்டத்திற்கு 10,380 அடி 'உயரத்திலுள்ள ஒரு வைணவத் திருத்தலம். வடநாட்டு வைணவத் திருத்தலங்கள் பன்னிரண்டில் இதுவும் ஒன்று. இது அழகான மிதிவட்டரங்கு போன்ற ஓர் அகன்ற பள்ளத் தாக்கில் அமைந்துள்ளது. இது அருகில் ஓடும் அழகான நந்தா நதியின் மேற்றிசையிலுள்ள கரையிலும் நாராயணபருவத்தின் அடிவாரத்திலுமாக உள்ளது. இதன் பின்புறமாக 'இமாலயத்தின் இராணி' என வழங்கப்படும் புகழ்மிக்க நீலகண்டமலைச் சிகரம் (21,640 அடி) அமைந்து இத்திருத்தலத்திற்கு ஒரு பொலிவினைத் தருகின்றது. திருக்கோயிலின் கீழே ஒரு சருக்குப் பாறை உள்ளது. இதன் சரிவு மிகவும் ஆபத்தானது. கோயிலின் இருப்பு மிகப் புனிதமானது எனக் கருதப்படுவதால் இதன் இருப்பிடத்தை மாற்றுவது இயலாது. ஆகவே இதற்கு எதிர்ப்புறத்தில் ஒரு நகரியம் (Township) வளர்ந்து வருகின்றது. ஆன்மக் கிளர்ச்சியூட்டும் இத்தெய்விகத் திருத்தலம் நாற்புறமும் கவர்ச்சியூட்டும் சுற்றுப்புறச் சூழல்களால் சூழப்பட்டிருப்பதால் நாட்டின் நாலாபுறங்களிலிருந்தும் பல்லாயிரக்கணக்கான திருத்தலப் பயணிகளை ஈர்த்த வண்ணம் உள்ளது. இதனால் தான் திருமங்கையாழ்வார் 'பாரோர் புகழும் வதரி' (சிறிய திருமால்) என்று குறிப்பிட்டார் போலும்.

பதரியாச்சிரமம்: இதுவே திருக்கோயில் அமைந்துள்ள இடம். திருக்கோயில் அமைந்துள்ள இடம் 'விசாலபுரி' என்று வழங்கப்படுகின்றது. திருக்கோயிலுக்கும் அலக்நந்தா நதிக்கும் இடையில் 'தத்தகுண்டம்' உள்ளது. நாள் முழுவதும் வெந்நீர் ஊற்று களிலிருந்து வரும் வெந்நீரால் அடிக்கடி இது நிரப்பப்படுகின்றது. திருத்தலப் பயணிகள் இதில் நீராடியதும் திருக்கோயில் வழிபாட்டிற்குத் தயாராக உள்ளனர். இதனையடுத்துச் சில அடி தொலைவில் 'சிம்மதுவாரம்' உள்ளது. இதைச் சேவித்த பின்னர் தான் திருக்கோயிலுக்குப் போக வேண்டும். பதரி என்பது வட மொழியில் இலந்தை மரத்தின் பெயராகும். அம்மரங்கள் அடர்ந்து கிடக்கும் இடம் வதரி.

வதரிநாதன் எழுந்தருளியிருக்கும் திருமலை முழுவதும் வதரிஎனப்படும். இலந்தைப் பழம் பெரிய பிராட்டியாருக்குத் (இலக்குமி) திருவுகப்புக்குரியது. திருக்கோயில் முழுவதையும் சூழ்ந்த நிலையில் ஒரு பெரிய இலந்தை மரம் உள்ளதென்றும், கலியுகத்தில் அது மக்கள் கண்கட்டுப் புலனாகாது என்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

வதரி நாராயணனின் திருக்கோயிலின் சுற்று 100 அடி நீளமும் 60 அடி அகலமும் உள்ளது. திருக்கோயில் கண்ணுக்குப் பெருமிதமாகத் தோன்றாவிடினும், அது பெருங்கற்களாலும் மரத்தினாலும் துத்தநாகத் தகட்டாலும் கட்டப்பெற்றுள்ளது. ஆகவே, இதன் பராமரிப்புச் செலவு மிகச் சிக்கனமாகவே உள்ளது. திருக்கோயிலின் முன்புறமுள்ள தூண்களில் பல்வகை மலர் உருவங்களுடன் திருமாலின் பத்து அவதாரங்களும் பொறிக்கப்பெற்றுள்ளன. உள்வாயிலின் முன்பாகப் பெரிய திருவடியின் (சுருடன்) உருவம் உள்ளது. திருக்கோயிலின் திருச்சுற்றில் இலக்குமி தேவி, ஆதிசங்கரர் ஆகியோர்களுக்குத் தனித்தனிச் சிறு கோயில்களும், சிறிய திருவடி (அருமன்), கணபதி ஆகியோர்கள் சிலைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

கருவறை: கருவறையையொட்டிய சுவரை ஒட்டியுள்ள அமைப்பில் காணிக்கைகள் செலுத்தப்படுகின்றன. கருவறையின் வெளிப்புறத்தில் பாதுகாப்பான இடத்தில் தியாகத் தீ மூட்டப்பெறுகின்றது. திருக்கோயிலில் நுழையும் போதே இடைவிடாது எக்காலமும் எரிந்து கொண்டிருக்கும் விளக்கின் ஒளிக் கற்றை பக்தர்களின் கவனத்தை ஈர்ப்பதைக் காணலாம். கருவறையின் நடுநாயகமாக ஊர்வசி படத்தில் வீற்றிருக்கும் திருக்கோலத்தில் கிழக்கு நோக்கிய திருமுக மண்டலத்துடன் சேவை சாதிப்பவர்தாம் பதரி நாராயணர். அவர் சித்தாசனத்தில் யோக நிலையில் அமர்ந்திருக்கின்றார். இந்தச் சிலை உருவம் உளியினால் வடிக்கப்பெற்றதுமன்று. முடமான கல்லும் அன்று. அது கிடைத்தற்கரிய சாளக்கிராமம். இதனை ஆதிசங்கரர் நாரதகுண்டத்திலுள்ள மிகப் பெரிய சாளக்கிராமத்தினின்று பெயர்த்தெடுத்து அதனைக் கருடசீலத்தின் கீழ்ப் பிரதிட்டை செய்தார் என்றும், கி.பி.15-ஆம் நூற்றாண்டில் இத்திருக்கோயில் கட்டப்பெற்றபோது இதனுள் கொணர்ந்து பிரதிட்டை செய்யப் பெற்றது என்றும் வரலாறு கூறுகின்றது. விலையுயர்ந்த ஆடையாலும் ஆபரணங்களாலும் அன்றலர்ந்த மலர்களாலும் கிரீடத்தாலும் அலங்கரிக்கப் பெற்று நெற்றியில்வயிரத்தாலான பொட்டுடன் காட்சி தருகின்றார். இவரது இடப்புறத்தில் நர-நாராயணர்கள் உள்ளனர். நாராயணர் சடைமுடி கொண்ட தவசி வடிவில், மேலுள்ள

இருகைகளில் திருவாழி, திருச்சங்கு தாங்கிய நிலையுடனும் கீழுள்ள இருகைகளில் அபய முத்திரையுடனும் கிழக்கு நோக்கிய திருமுக மண்டலத்துடனும் பதுமாசனத்தில் அமர்ந்துள்ளார்; நரன் தநுராசன நிலையில் நின்ற நிலையில் உள்ளார்.

பதரியின் சிறப்பு: இமயத்தில் பதரியே ஈடுபட்டுப் பற்ற திருக்கோயில் என்று புராணங்கள் பேசுகின்றன. முனிவர்கள் பலர் தவம் புரிந்த இடம் என்றும், இந்தத் தெய்விக இடத்தில் தான் தத்துவஞானிகள் ஞானத்தை அடைந்தார்கள் என்றும், வராக மூர்த்தியும் நரசிம்ம மூர்த்தியும் இங்கு வந்துதான் கினம் தணிந்து அமைதி பெற்றார்கள் என்றும், சிவனுடைய சாபம் இங்குத்தான் அகன்றது என்றும், வியாசர் இங்குத் தான் வேதங்களைத் தொகுத்தார் என்றும், மாபாரதத்தைவரைந்தார் என்றும் சொல்லப்பெறுகின்றது. பதரி நாராயணன் உகந்தருளிய திருவதரித் திருமலையை ஒரு திருமொழியாலும் (பெரி.திரு.1.3) வதரி நாராயணன் தவம் புரிந்த இடமாயும், தானே சீடனாயும் ஆசாரியனாயும் நின்று திருமந்திரத்தை வெளியிட்டருளின இடமாயும் அமைந்த பதரிகாச்சிரமத்தை ஒரு திருமொழியாலும் (பெரி.திரு.1.4) மங்களாசாசனம் செய்துள்ளார் திருமங்கையாழ்வார். ந.சு.

பதார்த்த குணசிந்தாமணி: பதார்த்த குணசிந்தாமணி பல பண்டங்களின் தன்மையைக் கூறும் ஓர் அரிய மருத்துவ நூல். இது 'அற்புத சிந்தாமணி' என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதனைச் சித்த மகாபுருடர்களும், சில முனிவர்களும் அருளிச் செய்தனர் எனக் கூறப்படுகிறது. இந்நூல், பதார்த்தங்களின் குணத்தையும் யாவரும் அறிய அவற்றின் பயன்களையும் கூறுகிறது.

கருங்கச்சொல்லுமிடத்துப் பதார்த்த வகைகளின் இரசத்திற்குத் தக்க இரத்தமும், இரத்தத்திற்குத் தக்க அறிவும், அறிவுக்குத் தக்க உடல்நலமும், உடல்நலத்திற்குத் தக்க மக்கட்பேறும், ஆயுளும் உண்டாகுமென்று சாத்திரங்கள் கூறுகின்றமையால், மருத்துவ சாத்திரப் பயிற்சி அனுபவம் உள்ளவர்கள் யாவருக்கும், பதார்த்த குணங்களையும் அப்பதார்த்தங்களினால் உண்டாகும் பயன்களையும் அவற்றால் நீக்கப்படும் பிணிகளையும் தெளிவுற விளக்கும் நூல்களுள் இது முதன்மையானதாகக் கருதப்படுகிறது.

இந்தப் பதார்த்த குணசிந்தாமணி என்னும் நூலில் சொல்லப்பட்ட பதார்த்தங்களின் குணங்களையெல்லாம் நன்கறிந்து, அவற்றுள் அன்றாட உணவிற்கு உதவத்தக்க பதார்த்தங்களைச் சித்த

பாகம் - வீம்பாகம் - நளபாகம் - தேவபாகம் என்று சாத்திரங்களில் சொல்லிய வண்ணம் சமையல் செய்து உண்ண வேண்டும். மேற்சொல்லப்பட்ட பதார்த்தங்களை உண்டு அனுபவிப்பது மட்டுமன்றி, வைகறைத் துயில் எழுதல் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட நூல் முறைகளும் தவறாமல் நடப்பவர்கள் அறம், பொருள் இன்பம், வீடு என்னும் பேறுகளை அடைவதற்கேதுவான உடல்வலிமையும் மக்கட்பேறும் நிறைந்த ஆயுளும் பெற்று இவ்வுலகில் வாழ்வார்கள்.

இந்நூலில் பஞ்சபூத வகை, நிலத்தின் வகை, நீர் வகை,பால் வகை, மது வகை, மரம் செடி கொடி இனவகைகள், நெல்களின் பொது வகை, இறைச்சி வகை, கடைச்சரக்கின் வகை, மருந்துவகை, பத்திய வகை, வீட்டின் வகை போன்ற பல செய்திகள் 1523 பாடல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. எம்.சீ.

பதார்த்தங்கள் என்பது இறுதியானதன்றி அடிப்படையான பகுப்பு அல்லது இனம் என்று பொருள்படும். இறுதியானது, அடிப்படையானது என்ற காரணத்தினால் இது தரம் (Class) என்பதின்னும் வேறுபடுகின்றது. புதிய மேனாட்டுத் தத்துவத்தில், பதார்த்தம் என்பது ஒரு தத்துவத்தின் ஓர் அடிப்படையான எண்ணத்தையோ கருத்தையோ கொள்கையையோ குறிப்பிடுகிறது. உண்மையின்தோற்றம், அறிவு ஆகியவற்றிற்குள்ள முக்கிய குணங்கள், பக்கங்கள் (Sides), தொடர்பு (Relation) ஆகியவற்றை விளக்கும் முக்கிய கருத்துகளைப் பதார்த்தங்கள் எனக் கூறுகின்றனர். அக்கருத்துகள் மனிதன் தன்னைச் சூழ்ந்த உலகை அறிய மிகவும் உதவுகின்றன. ஒரு பொருளை அறிவது என்பது ஒரு எளிய எந்திர முறை போன்று (Mechanical) மனத்தில் எண்ணுவது அன்று. அது, புலன்களளிக்கும் செய்திகளைக் கருத்துகளாய் மாற்றும் ஒரு சிக்கலான மாற்றமாகும். புதிய கருத்து எண்ணக் கொள்கை பெற்றவர், பதார்த்தம் என்பதை மறுக்கின்றனர் அல்லது, அனுபவங்களை முறைப்படுத்துவதில் தனி ஒரு மனிதன் ஏற்கும் ஒரு முறையாக அல்லது வசதியான ஒரு முறையாகக் கருதுகின்றனர்.

இந்தியத் தத்துவத்தில் வைசேடிகர், பதார்த்தம் என்பது அறியக் கூடியது, ஏற்புடையதாக அறிந்தது, பெயரிட்டது, குறிக்கப்படுவது எனக் கூறுகின்றனர்; பதார்த்தம் என்பது பதத்தின் அருத்தம் (பொருள்) என்றும், அது ஒரு பெயரிடக் கூடியது, குறிப்பிடக் கூடியது என்றும் விளக்கியுள்ளனர்.

அரிசுடாட்டில், பொருள், குணம், அளவு, தொடர்புகள், இடம், காலம், நிலை (Posture), நிலைமை

(State), செயல், உணர்வு (Passion) என்னும் பத்துப் பதார்த்தங்களைக் குறித்துள்ளார்.

காண்ட்டு நான்கு முக்கிய பகுதிகளில், ஒவ்வொன்றும் மூலகையிலமைந்த, 12 முறைகளில் தீர்மானங்களைப் பெறத் தேவையான ஆய்வு பெறும் செயல்களை விளக்கி, அவை பன்னிரு பதார்த்தங்களை அளிப்பவை எனக் கூறியுள்ளார். அப்பன்னிரு முறைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. அளவு - ஒவ்வொரு கூற்றும் பொதுவானது அல்லது சிறப்பானது அல்லது ஒருமையானது (Universal, Particular, Singular)
2. குணம் - உடன்பாடு, எதிரிடை, அகண்ட (Affirmative, Negative, Infinite)
3. தொடர்பு - திட்டமான, உத்தேசமான, பிரிக்கும் (Categorical, Hypothetical, Disjunctive)
4. துறை வேறுபாடு - ஐயப்பாடான, உறுதியான, 'அவசியம், (Modality) வேண்டும்' என்னுங் கூற்று. (Problematic Assertoric, Apodictic)

இந்தியத் தத்துவத்தில் சமணர், திரவியம் என்பதைச் சீவ, அசீவ என இரு முக்கிய பதார்த்தங்களாகக் கினர். சீவ என்பது உணர்வு, உயிர் பெற்றது. அவையற்ற அசீவ, என்பது, காலம், ஆகாயம், தருமம், அதருமம், புத்தகம் (சடப்பொருள்) எனும் ஐந்து பதார்த்தங்கள் பெற்றது. இவ்வாறு சமணர் ஆறு பதார்த்தங்களை அறிவிக்கின்றனர். சமணரின் தர்மம் என்பது, நகராத, ஆயினும் உயிர் சடப்பொருள் ஆகியவற்றை நகரச் செய்யும் ஊடகம். அதருமம் இவற்றை நகரமற் செய்வது. தருமம் அதருமம் இரண்டும் அண்டத்தில் பரவியுள்ளன. புத்தகம் என்பது பிரிக்கமுடியா அணுவைப் பெற்றது. ஒவ்வொரு அணுவும் தொடு உணர்ச்சி, உருசி, வாசனை, நிறம் எனும் குணங்கள் பெற்றது.

மாத்யமிக பௌத்தர்கள், சதுசிட்ட கோடி வினீர் முக்த எனும் முரண்நிலை ஆய்வு முறையைப் பயன்படுத்திப் பதார்த்தம் என்பதை மறுக்கின்றனர்.

அறியும் முறை, அறியப்படுவது, ஐயம், பயன்பாடு, உதோரணம், சித்தாந்தம், (அனுமானத்தின்), அவயவங்கள், தருக்கம், நிருணயம், வாதம், வெற்றிக் காக வாதிடுவது, விதண்டா வாதம், போலியான காரணம், சொற்புரட்டு, சாத, நிக்கிரக, சுதானம் எனும் பதினாறு பதார்த்தங்கள் நியாய மதத்திற்

குரியன. இதில், அறியப்படுவதைத் தவிர மற்ற ஒன்பதும் தருக்கத்திற்குத் தொடர்புடையவை.

சாங்கியர்களின் அடிப்படையான பதார்த்தங்கள் புருடன், பிரகிருதி எனும் இரண்டே எனினும், பிரகிருதியின் 24 தத்துவங்களையும் சேர்த்து மொத்தம் 25 பதார்த்தங்கள் உள்ளன எனக் கூறுகின்றனர். பூர்வமீமாம்சத்தில், பிரபாகரர், திரவியம், குணம், கருமம், பொதுக்குணம், இயல்பு, சக்தி, உவமை, எண்ணிக்கை என்னும் எட்டுப் பதார்த்தங்களையும், பாட்டர் முதன் நான்குடன் பேதாபேதம் என்பதையும் சேர்த்து ஐந்து பதார்த்தங்களையும் விளக்கியுள்ளனர்.

விசிட்டாத்துவைதத்தில், திரவியம், அதிரவியம் என்பவையே அடிப்படையானவை. திரவியத்தில் சிறந்தது கடவுள். மற்றவை, பிரகிருதி, காலம், சக்தி சத்துவம் (சடப்பொருள்), தரும பூதஞானம், சீவன் என்பவை. ஒலி, தொடு உணர்ச்சி, நிறம், சுவை மணம், சத்துவம், இராகதம், தாமதம் எனும் பிரகிருதியின் குணங்கள், சக்தி, இணைவு (சம்யோகம்) எனும் பத்தும் அதிரவிய பதார்த்தங்கள்.

மாத்துவர், திரவியம், குணம், கருமம், பொதுக்குணம், விசேடம், விசிட்டம், முழுமை, சக்தி, உவமை, அபாவம் என்னும் பத்துப் பதார்த்தங்கள் உள்ளனவாகக் கூறுகிறார். ஒவ்வொரு பொருளும் கணக்கற்ற ஒருமையைப் பெற்றுள்ளது. பொருளின் ஒவ்வொரு குணத்திற்கும் ஒரு சிறப்பு உண்டு. விசேடங்கள், எவற்றிற்கு அவை அடைமொழியாகின்றனவோ அவற்றைத் தனித்துக்கூறப் பயன்படுகின்றன.

சைவ சித்தாந்தம் பதி, பசு, பாசம் (சடப்பொருள்) என்ற மூன்று முக்கிய பதார்த்தங்களை விளக்குகின்றது. சாரவாகம் மண், நீர், நெருப்பு, காற்று என்பவற்றைச் சடப்பொருளின் நான்கு வகைகளாகக் கூறுகிறது. அத்துவைதமோ, இரண்டற்ற உண்மையான பிரமத்தை எந்த ஒரு பதார்த்தத்தைப் பயன்படுத்தியும் விளக்க இயலாது எனக் கூறுகிறது.

ஜி.வி.ச.

துணை நூல்:

Mahadevan, T.M.P., Invitation to Indian Philosophy, Arnold-Heinemann Publishers (India) Private Limited, New Delhi, 1974.

பதிகம்: பதிகம் என்பது தெய்வத்தைப் பற்றிப் பாடுகின்ற பத்துப் பாடல்களின் தொகுதியைக் குறிக்கும். காரைக்கால அம்மையார் முத்த திருப்பதிகம், தேவாரத் திருப்பதிகங்கள், திருவாசகத்தில் காணப்

படும் கோயிற்றிருப்பதிகம், பாண்டிப்பதிகம் போல் வன பத்துப்பத்துப் பாடல்களைக்கொண்ட இலக்கிய வகையாகும். ஈழநாட்டில் ஐயனார் வழிபாட்டிற்குப் பயன்படுத்தப்படும் சிந்துப் பாடல்களைப் பதிகம் என வழங்குவர். வேட்கைப்பத்து, வேழப்பத்து, கள்வன் பத்துப் போன்ற பத்துப்பத்து பாடல்களின் தொகுதியைக்கொண்டது ஐங்குறு நூறு என்னும் சங்க நூல். புண்ணுமிழ் குருதி, மறம் வீங்கு பல் புகழ், பூத்த நெய்தல், சான்றோர் மெய்மறை போன்ற பத்துப் பத்துப் பெயர்களில் அமைந்த பாடல்களால் அமைந்தது பதிற்றுப்பத்து. பதிகத்தைத் தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தவகையுள் ஒன்றாகச்சுட்டுகின்றனர்.

'பதி' என்பது பத்து என்னும் எண்ணுப்பெயரின் திரிபாகிய 'பது' என்பதன் திரிபாக இருக்கலாம். சதகம் என்ற சொல் நூறு பாடல்களால் அமைந்த பாடல்தொகுதியைக் குறிக்குமாறுபோலப் பதிகம் என்பது பத்துப் பாடல்களின் தொகுப்பினைச் சுட்டியிருக்கலாம். பதிகம், பதியம் எனவும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 'மன்னு திருப்பாவைப் பல்பதியம்' எனத் திவ்வியப்பிரபந்தமும், 'திருப்பதியம் விண்ணப்பஞ்செய்ய' என முதலாம் இராசராசனின் கல்வெட்டும், பதிகத்தைப் பதியம் எனச்சுட்டுகின்றன. திருவாசகத்தில் திருக்கழுக்குன்றப் பதிகமும், அச்சோப் பதிகமும் முறையே ஏழுபாடல்களையும், ஒன்பது பாடல்களையுமே கொண்டிலங்குகின்றன. திருமங்கையாழ்வாரின் பாசுரங்களில் பதினான்குபாடல்களும் (ஏழாம் திருமொழி) இருபது, முப்பது பாடல்களும் (குறுந்தாண்டகம்; நெடுந்தாண்டகம்) அமைந்துள்ளன. அவற்றையும் சிலர் பதிகம் என்பர். அவற்றை நோக்கின் பத்திற்கு ஒரிரு பாடல்கள் குறைந்தனவும், அவற்றின் மிகுந்தனவும் பதிகங்களாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன என்பது புலனாம்.

பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி பதிகம் என்று வழங்குவது தவிரப் பத்துப்பாடல்களைப்பாடியோன், பெற்றபரிசில், அதன்பெருமை, பயன் ஆகிய செய்திகளைத் தொகுத்துத்தரும் பாடலையும் சேர்த்தே பதிகம் என வழங்கும் நிலையைப் பக்தி இலக்கியத்தில் காணலாம். பின்னர் நூலிற்கு முன்னுரை போலச் செய்திகளைத்தரும் பகுதி பதிகம் என வழங்கலாயிற்று.

பதிற்றுப்பத்து, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி. ஆகிய நூல்களில் முன்னுரை போன்ற பதிகங்கள் அமைந்துள்ளன. பதிற்றுப் பத்தின் பதிகங்கள் பத்துக்களின் இறுதியில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன என உரையாளர்கள் குறித்துள்ளனர்.

‘மன்னிய பெரும் புகழ் மறுவில் வாய்மொழி
இன்னிசை முரசின் உதியஞ் சேரற்கு’

என்றவாறு தொடங்கும் அந்நூல்ந் பதிகங்கள், பாடப் பெற்ற மன்னனின் பெருமைகளையும், அவனது ஆட்சி யாண்டுகளையும், பாடிய புலவர்கள் பெற்ற பரிசில்களையும் சுட்டுகின்றன. இப்பதிகங்களே பிற்கால மெய்க்கிர்த்திகட்குத் தோற்றுவாயாக அமைந்தன என எண்ண இடமளிக்கின்றன.

சிலப்பதிகாரப் பதிகம் சிலப்பதிகாரத்தின்கண்ணே அடங்கும்பொருளையும், நூலெழுந்த வரலாற்றையும் நூலினமைப்பையும் தெளிவாகச் சுட்டுகின்றது. மணிமேகலையின் பதிகமும் நூல்தரும் பொருளையே சுட்டுகின்றது. சீவக சிந்தாமணியின் பதிகம் கதை முழுவதையும் இலம்பக அமைப்பு முறையில் தொகுத்துக் கூறுகின்றது. ஆனால், ஐம்பது, பத்துப் பாடல்களின் தொகுப்பாக ஐங்குறு நூறு விளங்கினாலும் அதற்குப் பதிகம் என்ற பெயர் யாண்டும் வழங்கப்படவில்லை.

இலக்கண நூலாகிய நன்னூல், ‘முகவுரை பதிகம், அணிந்துரை, நூன்முகம், புறவுரை, தந்துரை, புனைந்துரை பாயிரம்’ என்ற நூற்பாவில் ‘பதிகம்’ என்ற சொல்லை முகவுரைக்கு எடுத்தாண்டுள்ளது. இச்சொல், மேற்குறித்த சொற்களோடு ஒரு பொருட்கிளவியாக ஆளப்பட்டுள்ளது. பதிகம், பல்வகைப் பொருளையும் தொகுத்துச் சொல்வது எனவுங் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, பதிகம் என்பது பத்துப் பாடல்களால் அமையும் பிரபந்தவகையையும், நூல்தரும் பொருளையும், பிற இன்றியமையாச் செய்திகளையும் தொகுத்துச் சுட்டும் நூன்முகத்தையும் குறிப்பது என இரு நிலையாக உள்ளது என்பது தெளிவாக விளங்கும். இரா.இரா.

பதிப்புரிமை, என்பது மூல இலக்கியம், நாடகம், திரைப்படம், இசை, கலைப்படைப்புகள், ஒலி இசை போன்ற பதிவு செய்தவைகளைப் படைத்தவர்களுக்குச் சட்டம் கொடுக்கும் உரிமையாகும். படைப்புகள் இலக்கியத்தரமாக, கலைத்திறனுள்ளதாக, மூலக் கற்பனையினால் உருவானதாக இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. எண்ணங்களுக்குப் பதிப்புரிமையில்லை. எண்ணங்களைத் தன் முயற்சியால், உழைப்பால் கொடுக்கும் வடிவத்திற்குப் பதிப்புரிமையைச் சட்டம் வழங்குகிறது.

பதிப்புரிமை(Copyright) என்பது முன் குறிப்பிட்ட வற்றைத் தானாக இயக்கவோ, அதற்குப் பிறருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவோ உள்ள உரிமையாகும். அது இலக்கிய, நாடக, இசைப் படைப்புகளாயின் அதை உருவ அமைப்புக் கொடுக்க, வெளியிட,

மக்களின் முன் செயற்படுத்த, மொழி பெயர்த்து வெளியிட, வானொலி, ஒலிபெருக்கி ஆகியவை மூலம் மக்களிடையே தொடர்பு கொள்ள, செயற்பட்டதை மாற்றி அமைக்க, மொழி பெயர்ப்புச் செய்து முன் கூறியபடி செயற்படுத்த உரியதான உரிமையாகும்.

கலைப் பொருளாயின் அதை எவ்விதமான வடிவத்திலும் அமைக்க, வெளியிட, திரைப்படத்தில் சேர்க்க, தழுவி வேறு வடிவம் அமைக்க, திரைப்படமாயின் அதன் படி எடுக்க, படமாயின் மக்கள் பார்க்க, ஒலியாயின் மக்கள் கேட்க ஏற்பாடுகள் செய்ய, படத்திலுள்ள ஒளிப் பதிவை வேறு பதிவு செய்ய, வானொலி மூலம் ஒலிபரப்ப உள்ள உரிமையைக் குறிப்பதாகும்.

பதிவு செய்த வகைகளை மறு பதிவு செய்ய, மக்கள் கேட்குமாறு ஒலி பரப்ப, வானொலி மூலம் ஒலி பரப்ப உள்ள உரிமையைக் குறிப்பதாகும்.

குறிப்பிட்ட சொற்களைப் பயன்படுத்தல், எண்ணங்கள், கருத்துகளைக் கூறுவது போன்றவற்றிற்குப் பதிப்புரிமை இல்லை.

நாளோடு, செய்தித்தாள் அல்லது பருவ இதழ்களில் வெளியிடும் பணிக்காக அமர்த்தப்பட்டு அவர்கள் எழுதும் இலக்கிய, நாடக, கலைப் படைப்புகளின் பதிப்புரிமை அந்த நிறுவனத்தின் உரிமையாளரைச் சேரும். அந்த இதழ்களில் வெளியிடுவதன் உரிமையைத் தவிர மற்ற உரிமைகள் அதனைப் படைப்பவரையே சாரும்.

ஒருவர் கைம்மாறு கொடுத்து அவருக்காக எடுக்கப்படும் புகைப்படம், ஒலியம், படம், செதுக்கப்பட்ட படம், திரைப்படம் ஆகியவற்றின் பதிப்புரிமை கைம்மாறுகொடுத்தவரையேசாரும். ஒப்பந்தத்தின்படி பணி செய்து தீட்டப்பட்ட படைப்பின் பதிப்புரிமை அவரை வேலைக்கு அமர்த்தியவரைச் சாரும். பதிப்புரிமை, முதலுரிமை, அவ்வாறு அல்லாமல் எழுதியவருக்கே அல்லது படைப்பாளிக்கே உரியதாகும் என்றும் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளலாம்.

அரசு வெளியீடாயின் பதிப்புரிமையைக் குறித்து மாறுபட்ட ஒப்பந்தம் இல்லையாயின், பதிப்புரிமை அரசையே சாரும்.

பதிப்புரிமை உள்ளவர் தம் உரிமையை வேறு ஒருவருக்கு முழுமையாகவோ, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கோ, ஒரு சில வரையறைகளுக்குப் பட்டோ மாற்றி வழங்கலாம். வருங்காலத்தில் வர இருக்கும் படைப்புகளின் உரிமையையும் பிறருக்கு மாற்றி வழங்கலாம். அவ்வித மாற்றம் குறிப்பிட்ட படைப்பு படைக்கப்பட்ட பின் செயற்பாட்டிற்கு

வரும். உரிமையைப் பெற்றவர் படைப்பு ஏற்படும் போது இறந்திருப்பின் அந்த உரிமை அவர் வாரிசுகளைச் சாரும்.

பதிப்புரிமை வழங்கப்பட்ட வகைகளுக்குப் பதிப்புரிமையைப் பெற்றவரும், பெறாத உரிமைகளுக்குப் பதிப்பாசிரியரும் உரிமையுள்ளவர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். பதிப்புரிமையை அதன் உரிமையாளர் அல்லது அவர் முகவர் எழுத்து மூலந்தான் பிறருக்கு வழங்கலாம். ஒருவர் தம் பதிப்புரிமையைப் பதிவாளருக்கு விண்ணப்பம் கொடுத்துத் தமக்கு வேண்டாமென்று கைவிடலாம்.

இலக்கிய, நாடக, இசை மற்றும் கலைப்படைப்புகளுக்கு ஆசிரியர் காலமேயன்றி அவர் இறந்த பின் 50 ஆண்டுகளுக்கு உரிமையுண்டு. இருவர் இயற்றிய தானால் ஒருவர் இறந்த பின் 50 ஆண்டுகளுக்கு மற்றவருக்கு அதன் உரிமை உண்டு. பதிப்புரிமையுள்ளவர் இறந்த நாளுக்குப் பின் வரும் ஆண்டின் முதல் தேதியிலிருந்து அந்த 50 ஆண்டுகளைக் கணக்கிட வேண்டும். புனைபெயரில் எழுதும் பதிப்பாசிரியர்களுக்கும் இந்த விதிகள் பொருந்தும். வெளியிடப்படாத படைப்பை விட்டு ஒருவர் இறந்தால், அந்தப் படைப்பு வெளியிடப்பட்ட நாளிலிருந்து (முன்குறிப்பிட்டபடி) 50 ஆண்டுகளுக்குப் பதிப்புரிமை செயலில் இருக்கும். படைப்பைத் தழுவிப் படைக்கப்பட்ட சாதனைக்கும் இவ்வித உரிமையைச் சட்டம் வழங்குகின்றது. புகைப்படங்களுக்கு அவை வெளியிடப்பட்ட தேதிக்கு அடுத்த ஆண்டு முதல் 50 ஆண்டுகளுக்குப் பதிப்புரிமை உண்டு. திரைப்படத்திற்கு அது வெளியான நாளுக்கு அடுத்த ஆண்டு முதல் 50 ஆண்டுகளுக்குப் பதிப்புரிமை சட்டப்படி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இசைத்தட்டுப் போன்ற பதிவு செய்யப்பட்ட தட்டுகளுக்கு வெளியான நாளுக்கு அடுத்த ஆண்டு முதல் 50 ஆண்டுகள் பதிப்புரிமை உண்டு. அரசு வெளியிடும் படைப்புகளுக்கும், அனைத்து நாடுகள் அமைப்புகள் வெளியிடும் படைப்புகளுக்கும் பதிப்புரிமை மேற் கண்டவாறே அமையும்.

ஒரு பதிப்புரிமையாளர் தம் படைப்புகளில் (அப்பொழுதுள்ளவை அல்லது பின்னால் அமைக்கப்போகும் படைப்புகள்) குறிப்பிட்ட உரிமைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான அனுமதி வழங்கலாம். அது எழுத்து மூலம் இருத்தல் வேண்டும். பின்னால் வெளியிடப்போகும் படைப்பாளால், படைப்பு வெளிவந்த பின்னரே அத்தகைய அனுமதி செயற்பாட்டிற்குவரும்.

இந்தியக் குடிமகன் படைத்த இலக்கிய, திரைப்பட, பதிவான படைப்பை, வெளியிடப்பட்டபின், நடிக்கப்பட்டபின், வானொலியில் ஒலி பரப்பப்பட்டபின், மறுபடி வெளியிட, நடிக்க, ஒலி பெருக்க (அதன்

பதிப்பாசிரியர்) மறுத்தால், அவ்வாறு மறுக்கப்பட்டதால் பொதுமக்கள் அந்தப் படைப்பைப் பற்றி அறியத் தடை ஏற்பட்டதாகக் கூறி அதை மறுபடியும் வெளியிட அனுமதி வேண்டித் தொடர்புடைய வாரியத்திற்கு மனுச் செய்யலாம்.

ஒரு படைப்பு ஒரு மொழியில் வெளியான ஏழு ஆண்டுகளுக்குள் அதன் மொழி பெயர்ப்பு வேறு மொழிகளில் பதிப்புரிமையாளர் அல்லது அவர் அனுமதி பெற்றவரால் வெளிவரவில்லையென்றால், தனிப்பட்ட ஒருவர் அதை மொழி பெயர்க்க அனுமதி வேண்டிப் பதிப்புரிமை வாரியத்திற்கு மனுப் போடலாம்

வானொலி மூலம் ஒரு படைப்பு ஒலி பரப்பப்பட்டால், அந்தப் படைப்பின் பேரில் ஒலி பரப்பு உரிமை ஒலி பரப்பிய வாரியத்திற்கு அல்லது அரசுக்கு இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு உள்ளது.

பதிப்புரிமையைப் பதிவு செய்யலாம். பதிப்புரிமை அலுவலகத்தில் உள்ள பதிவுப் புத்தகத்தில் படைப்பின் பெயர், அதன் ஆசிரியர், பதிப்புரிமையுள்ளவர் பெயர்கள், முகவரி, வெளியிட்ட பதிப்பகம் மற்றும் தேவையான விவரங்களைக் குறித்துவைக்கச் சட்டம் விதிமுறைகளை வகுத்திருக்கின்றது.

குடியிருப்பவர்களுக்கு மட்டுமாக ஒரு வீட்டில் பயன்படுத்துவது, பொருளீட்டும் நோக்கமல்லாது ஒரு விடுதி அல்லது சங்கத்தில் பயன்படுத்துவது, கட்டணம் கொடுக்காமல், வரும் மக்களுக்காக அல்லது சமய அமைப்புகளின் உறுப்பினர்களுக்காக மட்டும் ஒரு படைப்பை வெளியிடுவது பதிப்புரிமையை மீறுவதாகாது.

நடைமுறைப் பொருளாதாரம், சமயம், சமூகம், அரசியல் ஆகியவை பற்றி எழுதிய கட்டுரைகளை (பொதுக்) கூட்டங்களில் வழங்கப்பட்ட சொற்பொழிவுகளில்நாளேடு, பத்திரிகை, பருவ இதழ்களில் வெளியிடுவது பதிப்புரிமையை மீறுவதாகாது. ஆனால் தனியாருக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட சொற்பொழிவை அப்படி வெளியிடுவது அந்த உரிமையை மீறுவதாகும்.

ஒரு நூல் நிலையத்தில் பயன்படுத்த நூல் நிலைய அதிபர் கூற்றுப்படி மூன்று படிசுள்(இந்தியாவில் கிடைக்காத நூலை) தொகுப்பது, ஒரு நூலகத்தில், பொருட்காட்சிச் சாலையில் அல்லது வேறு பொது நிறுவனத்தில் உள்ள வெளியிடப்படாத படைப்பை, அதன் படைப்பாளர் இறந்து 50 ஆண்டுகள் முடிந்திருப்பின், அதை ஆராய்ச்சிக்காகத், தனியாகப் படிக்க வெளியிடுவது உரிமையைப் பாதிக்காது.

பதிப்புரிமையை மீறுவது: பதிப்பாசிரியரின் அனுமதியில்லாமல், அல்லது பதிப்பாசிரியர் இட்ட கட்டளைகளை மீறி ஒரு படைப்பைப் பொது மக்கள் முன் தன்னிடத்தில் கைம்மாறு பெற்று நடத்த அனுமதிப்பது, ஒரு படைப்பைப் பதிப்பாசிரியர் அனுமதியில்லாமல் விற்பது, வாடகைக்குக் கொடுப்பது, வணிக நோக்கத்தோடு அல்லது பதிப்பாசிரியரைக் கெடுக்கும் வகையில் வழங்குவது, மக்கள் முன் வணிகத்திற்காக விளம்பரப்படுத்துவது, இலக்கிய, நாடக, இசை அல்லது கலைப் படைப்புகளைத் திரைப்படமாக வடிவமைப்பது, தன் தனிப் பயன்பாட்டிற்கல்லாதது பதிப்புரிமை பெற்ற படைப்புகளை வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்வது ஆகியவை பதிப்புரிமையை மீறுவதாகும்.

ஆனால், ஆய்வுக்காக, படிக்க, தவறுகளை எடுத்துரைக்க, மதிப்புரை எழுத நியாயமான முறையில் ஒரு படைப்பினைக் கையாள்வது; பத்திரிகையில், நாளேட்டில், மற்ற இதழ்களில், வானொலியில் ஒலி பரப்ப, திரைப்படமாக்க, புகைப்படம் எடுக்க, அன்றாட நிகழ்ச்சிகளை வெளியிட ஒருவர் படைப்பினைக் கையாள்வது; நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளில் நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளை வெளியிடும்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மட்டும் காண்பிக்கச் சட்டப்படி படைப்புகளைக் கையாள்வது; ஒரு பிரிவை அல்லது பகுதியைப் பொதுமக்கள் முன் படித்தல்; கல்விக்கூடங்களுக்காகத் தொகுக்கப்படும் புத்தகத்தில் ஒரு சில பிரிவுகளை மட்டும் சேர்த்தல்; அரசினர் செய்தியிதழில் வெளிவரும் சட்டங்களைத் தவிர வேறு செய்திகளை வெளியிடுவது; கருத்துரை அல்லது விளக்கக் குறிப்புகளுடன் சட்டங்களை மற்றும் நீதிமன்ற நடைமுறைகளை வெளியிடுவது, வேறுமொழியில் அரசால் வெளியிடப்படாத அல்லது வெளியிடப்பட்டு மக்களுக்கு கிடைக்காத சட்டத்தை அந்த மொழியில் வெளியிடுவது; பொது இடங்களில், பொது மக்கள் பார்வைக்காக வைக்கப்பட்டுள்ள சிற்பக் கலையைச் சார்ந்த கலைப் படைப்புகளை ஓவியம், புகைப்படம், வரை படம், செதுக்கு வேலைப்பாடு ஆகியவை மூலம் உருவாக்கி வெளியிடல்; திரைப்படத்தில் சேர்த்தல்; வேறு கலைப் பொருளாக இருப்பின் முக்கியமாக அல்லாது பின்னணியாகப் பயன்படுத்துவது; கலைஞன் தன்கலைப் படைப்புக்காக வேறு ஒருவர் கலைப்படைப்பை ஆய்வுக்காகச் செய்து கொள்ளும் மாதிரி அச்சு, வார்ப்படம், வரைபடம் ஆகியவை பதிப்புரிமையை மீறுவதாகாது.

பதிப்புரிமைச் சட்டத்தில் எவை எவை பதிப்புரிமையை மீறியனவாகாது என்று ஒரு நீண்ட பட்டியல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பதிப்புரிமையை மீறினால் அதற்கு உரிமை உடையவர் தடை உத்தரவு, நடட்

ஈடு, கணக்கு விவரம் முதலியவைகளைக் கேட்டு வழக்குத் தொடர்ந்து உரிய தீர்வினை நீதிமன்றத்தின் மூலம் பெறலாம்.

ஒரு பதிப்பின் உரிமையாளர் பெயர் வெளியிடப்பட்டிருந்தால் அல்லது குறிப்பிடப்பட்டு இருப்பின், அவரே அதற்குப் பதிப்புரிமை உள்ளவராகச் சட்டப்படி ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவார்; அப்படி அன்று என்று கூறுபவர் தம் உரிமையை நிலை நிறுத்தும் கடப்பாடுடையவராவார். ஒரு படைப்பாளி தன் படைப்பின் உரிமையை வேறு ஒருவருக்கு அளித்த பிறகும், தன் படைப்பு என்று கூறிக்கொள்ளும் உரிமையை இழப்பதில்லை; மேலும் தன் படைப்பின் வடிவத்தைச் சீர்குலைத்தல், பகுதிகளை நீக்கிக் குறையுண்டாக்குதல், தன் நற்பெயரை அல்லது பொது மதிப்பைக் கெடுக்கும் செய்கைகள் ஆகியவற்றைத் தடுக்கத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

தன் பதிப்புரிமையைப் பாதிக்கும் வகையில் விளம்பரம், அறிவிப்பு ஆகியன மூலம் அச்சுறுத்தினால், பதிப்புரிமையுடையவர் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துத் தம் உரிமையைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம்.

உரிமை இயல் அல்லாது குற்றவியற் பகுதியிலும் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். பதிப்புரிமையை மீறியவர் மீது அக்குற்றத்திற்காக ஓர் ஆண்டுக் காலம் காவல் தண்டனை மற்றும் பொருள் தண்டம் விதிக்கப்படலாம்.

பதிப்புரிமையை மீறி நடைபெறும் இலக்கிய மற்றும் திரைப்பட அத்து மீறல்களைப் போலவே அண்மைக் காலத்தில் ஒளி நாடாக்கள் மூலம் (Video) நடைபெறும் அத்து மீறல்களையும் தடுத்து நிறுத்துவதற்கும் கண்டிப்பதற்கும் 1984-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்திருத்தங்கள் பதிப்புரிமைச் சட்டத்தில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. அதன் கீழ் ஒளி, ஒலி நாடா ஆகியவற்றில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகளை அனுமதியின்றி வேறு வகையில் பதிவு செய்வதும் அத்து மீறிப் பயன்படுத்துவதும் பதிப்புரிமையை மீறுவதாகக் கருதப்பட்டுத் தண்டிக்கப்படும். பதிப்புரிமைச் சட்டப் பிரிவுகள், பதிப்புரியிமையில் எழும் எல்லாச் சிக்கல்களையும் தீர்க்க உதவுகின்றன. எம்.பி.சு.

பதிபொருள்: இச்சொல்லின் பொருள் அதன் சொல் அமைப்பிலேயே அடங்கியிருக்கிறது. நிலத்தில் பதிந்திருக்கும் பொருள்களுக்குப் பதிபொருள் (Fixtures) என்பது பெயர். நிலத்தில் நிலையாகப் பதிக்கப்பட்டுள்ள பொருள்கள் அனைத்தும் மற்றும் நிலத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள கட்டிடத்தில் அதன் நிலையான பகுதிகளாக இணைக்கப்பட்டுள்ள பொருள்கள் அனைத்தும் பதிபொருளாகக் கருதப்பட்டு வந்தன.

அவ்வாறு கருதப்பட்டுவந்த பொருள்கள் அவற்றின் தனித் தன்மையை இழந்து நிலையான பொருள்களாகக் கருதப்பட்டு வந்தன. ஆகத் தனித்தனியாகப் பிரித்தெடுக்கப் படக்கூடிய நிலைபெறாத பொருள்கள், நிலையான சொத்துக்களுடன் அன்றாட இணைந்த பயனுக்காகச் சேர்க்கப்படும்போது, அவை நிலை பெறாதவை எனும் தமது தன்மையை இழந்து, ஓர் நிலை பெற்ற தன்மையை அடையும் போது அவை பதி பொருள்கள் எனக் கூறப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு காலி நிலத்தில் இருக்கும் மரம், செடி, கொடிகள் பதிபொருள்களாகின்றன. ஆனால், அவை இயற்கையால் ஏற்படுத்தப்பட்டவை. ஆகவே, ஒரு காலி நிலத்தை ஒருவருக்கு வாடகைக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு விட்டபிறகு, அக்காலக் கெடு முடியும் போது வாடகைக்கு விடப்பட்ட அந்நிலத்தினை வாடகைதாரர் அந்நிலத்தை நிலச் சொந்தக்காரருக்கு ஒப்படைக்கும் பொழுது வாடகைக் கால இடைவெளியில் அந்நிலத்தில் அவரால் வளர்க்கப்பட்ட மரம், செடி, கொடிகளுடன் அப்படியே ஒப்படைக்கவேண்டும். வாடகை தாரரே அம்மரம், செடி கொடிகளை வளர்த்திருந்தாலும், அவை அந்நிலத்தில்பதிபொருளாகக் கருதப்பட்டு அந்நிலத்தின் உரிமையுடன், அப்பதிபொருள்களின் உரிமையும் இணைந்து நிலச் சொந்தக்காரரையே சேருகிறது.

காலி நிலத்தில் நிலையாக அமைக்கப்படும் கட்டடங்களும் அக்கட்டடத்தின் அன்றாடத் தேவைகளுக்காக இணைக்கப்படும் கதவுகள், சாளரங்கள் காற்றுப் போக்கிகள், பூட்டுகள், தாழ்ப்பாளர்கள் முதலிய நிலை பெறாத சொத்துகள் அனைத்தும் அக்கட்டடத்தின் பதிபொருள்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. அக்கட்டடத்தை விற்கும் பொழுது விற்பனைப் பத்திரத்தில் அக்கட்டடத்தில் காணப்படும் ஒவ்வொரு கதவினையும், ஒவ்வொரு சாளரத்தையும் ஒவ்வொரு தாழ்ப்பாளையும், இணைப்புகளையும் தனித்தனியாகக் குறிப்பிடாவிட்டாலும், கட்டடத்தினை விற்பனை செய்யும் போது, அக்கட்டடத்தின் பதிபொருள்களாகிய மேலேகுறிப்பிடப்பட்ட பொருள்கள் அனைத்தும் விலைக்கு வாங்குவோரைப் போய்ச்சேரும்.

அதே போல் நிலத்தில் பதிக்கப்பட்டுள்ள இயந்திரமும், அந்த இயந்திரத்தில் அன்றாடம் பயன்படுத்துவதற்கென இணைக்கப்பட்டுள்ள இன்றியமையாத பொருள்களும் பதிபொருள்களாகும். எடுத்துக்காட்டாக, இரும்பினைக் கடைவதற்காக நிலத்தில் பதிக்கப்பட்டுள்ள கடைசல் இயந்திரம் ஓர் பதிபொருளாகும். அந்த இயந்திரத்தை இயக்குவதற்காக

இணைக்கப்பட்டுள்ள விசைப் பொறியும் பதிபொருள் ஆகும்.

இக்கருத்துகளின் அடிப்படையில் கி.பி.1897 - ஆம் ஆண்டைய பொதுச் சொற்கள் விளக்கச் சட்டத்தின் 3 - ஆம் பிரிவின் (General Clauses Act) உட்பிரிவில் பதிபொருள் எனும் சொல்லை விளக்கும்போது கீழ்க்காணுமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. 1) நிலத்தில் வேருன்றி இருக்கும் பொருள்கள்; எடுத்துக்காட்டாக மரம், செடி, கொடிகள், 2) நிலத்தில் பதிக்கப்பட்டுள்ள பொருள்கள்; எடுத்துக்காட்டாகக் கட்டடங்கள், இயந்திரங்கள், 3) நிலத்தில் பதிக்கப்பட்டுள்ள கட்டடத்திலோ இயந்திரத்திலோ அவற்றின் அன்றாடப் பயன்பாட்டிற்கென - இன்றியமையாததென இணைக்கப்பட்டுள்ள பொருள்கள், எடுத்துக்காட்டாகக் கட்டடத்தில் காணப்படும் கதவுகள், சாளரங்கள், தாழ்ப்பாளர், கீல்கள், இணைப்புகள் மற்றும் நிலத்தில் பதிக்கப்பட்டுள்ள இயந்திரங்களை இயக்குவதற்காக உள்ள விசைப் பொறி மற்றும் அவ்வியந்திரங்களைப் பயனுள்ள வகையில் பயன்படுத்துவதற்காக இணைக்கப்பட்டுள்ள பிற துணைப் பொருள்கள், மற்றும் கருவிகள் மேலே குறிப்பிட்டபடி நிலை பெறாத பொருள்கள் அன்றாடப் பயன்பாட்டிற்கென நிலையாக ஓரிடத்தில் பதிக்கப்படும் போது அல்லது நிலையாகப் பதிக்கப்பட்டுள்ள ஓர் பொருளுடன் இணைக்கப்படும் போது அவை நிலை பெறாத பொருள்கள் என்ற தங்களது தனித்தன்மையை இழந்து நிலையான பொருள்களாகக் கருதப்படுகின்றன. மீண்டும் அவை தாம் பதிக்கப்பட்ட இடத்திலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட பின் மீண்டும் அவை நிலையற்ற பொருள்கள் எனும் தன்மையைத் திரும்பப் பெறுகின்றன. பதிபொருள்கள் வாடகை ஒப்பந்தப் பிரிவின் கீழ்ப்பார்க்கும் பொழுது, நிலத்தின் உரிமையாளர் பதி - பொருள், வாடகைதாரரின் பதிபொருள் என இருவகையாகக் காணப்படுகின்றன. நிலத்தின் உரிமையாளரின் பதி பொருள்கள் என்பவை ஓர் கட்டடத்தில் அன்றாடப் பயன்பாட்டிற்காகவோ அலங்காரத்திற்காகவோ நிலத்தின் உரிமையாளர் இணைத்துள்ள பொருள்களும், வாடகைக்காரரால் அக்கட்டடத்தில் இணைக்கப்பட்டுப் பின் பிரித்தெடுக்கப்பட முடியாத இணைப்புகளும் நில உரிமையாளரின் பதி பொருள்களாகும். வாடகைக்கு விடப்பட்டுள்ள கட்டடத்தில் வாடகைதாரர் தம் தனிப்பட்ட பயன்பாட்டிற்காகப் பின்னால் பிரித்தெடுக்கப்படக்கூடிய நிலையில் வாடகைதாரரால் இணைக்கப்பட்டுள்ள பொருள்கள் வாடகைதாரரின் பதி பொருள்களாகும், ஆக, ஓர் கட்டடத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ள பதி பொருள் உரிமையாளருடையதா?

வாடகைதாரருடையதா என்பது அப்பதிபொருள் எதற்காக இணைக்கப்பட்டுள்ளதோ அந்தக் காரண காரியத்தைப் பொறுத்ததாகும்.

வணிகப் பதிபொருள் என ஒருவகை உள்ளது. வாடகைக்கு விடப்பட்டுள்ள கட்டடத்தில் தம் வணிகப் பயன்பாட்டிற்காக வாடகைக்காரர் இணைக்கும் இணைப்புகள் வணிகப்பதிபொருள் எனப்படும். எஸ்.ந.

பதிலாள்: மற்றவருக்காகச் செயலாற்றுவவர் அல்லது மற்றவருக்காகச் செயலாற்றுவதற்காகச் சட்டப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டு அமர்த்தப்படுபவர் பதிலாள்(Proxy)எனப்படுவர். மற்றவருடைய இடத்தை ஏற்பவர் அல்லது மாற்று ஆள்(Substitute) பதிலாள் எனக் கூறலாம்.

பதிலாளரின் கடமை: பதிலாளராக நியமிக்கப்படும் ஒருவர், தம்மை நியமித்த முதல்வரின் (Principal) எல்லா அலுவல்களையும் அல்லது சில அலுவல்களை மட்டும் நடத்துவதற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட முகவர் ஆவார். பதிலாள், எல்லாக் காரியங்களையும் முதல்வரின் குறிப்புரையை உணர்ந்து, அதன் படி செயற்படுத்த வேண்டும்.

பதிலாள் நியமிக்கப்படும் முறை: தமக்குப் பதிலாக வேறு ஒருவரை நியமிக்க விரும்புவவர், எழுத்து மூலமான ஒரு அதிகாரக் கடிதத்தின் மூலமாகவும், மற்றும் 'வக்காலத்து' (Vakalat) மூலமாகவும் பதிலாளை நியமிக்கலாம்.

குற்ற முறை விசாரணை முறைச் சட்டத்தின் கீழ்ப் பதிலாள் நியமிக்க எண்ணும் குற்றம்சாட்டப்பட்டவர், முதலில் மற்றவருக்கோ, வழக்குரைஞருக்கோ வக்காலத்து மூலமாக அதிகாரம் அளித்தல் வேண்டும். அதன் மூலமாக அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டவர், அந்தக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் சார்பில் ஒரு வழக்கில் முன்னிலைப்பட்டு அவ்வழக்கை நடத்திச் செல்ல உரிமையுள்ளவர் ஆவார். மேலும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர், நடுவர் முன் ஒரு மனுவைக் குற்ற விசாரணை முறைச் சட்டத்தின் 205 ஆம் பிரிவின் கீழ்த்தாக்கல் செய்து, பதிலாள் நியமித்துக் கொள்வதற்கான நீதிமன்றத்தின் அனுமதியைப் பெற வேண்டும்.

பதிலாள் நியமிப்பதற்குரிய காரணங்கள்: 1) வாணிகத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளவர், 2) தொழிலதிபர்கள், 3) பெண்கள், 4) வயதானவர்கள், 5) நோயுற்றவர்கள், 6) தொழிற்சாலையில் வேலை செய்பவர்கள், 7) கூலியாட்கள், 8) 'பர்தா' அணிந்த பெண்கள், 9) சிறு குற்றங்கள் சாட்டப்பட்டவர் ஆகியோர், தங்கள்

சார்பில் பதிலாள் நியமிக்கத் தகுந்த காரணம் உடையவர்களாவர்.

பதிலாள் நியமிக்கக் கூடாத வழக்குகள்: 1) கொடுத்தண்டனை அளிக்கக்கூடிய குற்றத்தைப் பற்றிய வழக்குகள், 2) ஒழுக்கக்கேடான குற்றங்கள் (Moral turpitude) தொடர்பான வழக்குகள், 3) குற்ற விசாரணை முறைச் சட்டத்தின் 313 - ஆம் பிரிவின் கீழ்க் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை, அவரைப் பாதிக்கக் கூடிய சாட்சியங்கள் குறித்து விசாரணை செய்யும் போது, கூடுமான வரை பதிலாள் நியமிக்க அனுமதி வழங்கப்படலாகாது. அதே போன்று தீர்ப்பு வழங்கும் நிலையிலும் பதிலாள் நியமனத்திற்கு அனுமதி வழங்கப்படலாகாது.

நிறுவனச் சட்டத்தில் (Company Law) பதிலாள்: இச்சட்டத்தின் பிரிவு 176-இன் கீழ் ஓர் உறுப்பினரால் நியமிக்கப்படும் ஒரு பதிலாள் எழுத்து மூலமான ஓர் ஆவணத்தின் மூலம் அவ்வுறுப்பினரால் உரிமை அளிக்கப்பெற வேண்டும்.

தனியார் குழுமத்தில் (Private Limited Company) ஒரே ஒரு பதிலாள்தான் நியமிக்க முடியும். பொது மக்கள் குழுமத்தில் (Public Limited Company) ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பதிலாளர்கள் நியமிக்கப்படலாம்.

வாக்கெடுப்பில் பதிலாள் நியமித்தல்: குழும உறுப்பினரான ஒருவர் அதன் பங்குள்ளோர் கூட்டத்தில், தமக்குப் பதிலாக, ஒரு பதிலாளைக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளவும் வாக்களிக்கவும் நியமிக்கலாம். அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்டவருக்குப் பங்குமீட்டல் கூட்டத்தில் பேசுவதற்கு உரிமை இல்லை.

கூட்டுப் பங்குதாரர்கள் - பதிலாள் நியமிக்கும் முறை: (Joint Share holders) கூட்டுப் பங்குதாரர்கள் பதிலாள் நியமிக்க வேண்டுமானால், அனைத்துக் கூட்டுப் பங்குதாரர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒரு பதிலாளை நியமிக்க வேண்டும். அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்ட பதிலாள் செய்யும் அனைத்து ஒப்பந்தங்களும் அவர் முன்னவர்களைக் (Principal Share holders.) கட்டுப்படுத்தும் தன்மையுடையவை.

நியமிக்கப்பட்ட பதிலாள் நீக்கம் செய்தல்: ஒரு நியமிக்கப்பட்ட பதிலாள் எச்சமயத்திலும் நியமிக்கப்பட்டவரால் நீக்கம் செய்யப்படலாம். மேலும் ஒரு பங்குதாரரால் நியமிக்கப்பட்ட பதிலாளரின் பொறுப்பு பங்குதாரர் இறந்தவுடன், அக்கணமே நீக்கம் பெற்று விடுகிறது. சி. வி. இ.

பதிலீட்டுப் பண்டங்கள்: நுகர்வோரின் சுவை, வருவாய், விலை போன்றவை மாறும்

போதெல்லாம் மக்கள் பண்டங்களை மாற்றிப் பயன்படுத்துவர். அவ்வாறு ஒன்றனுக்கு மாற்றாக மற்றொன்றைத் தெரிந்தெடுக்கும் பொருளுக்குப்பதிலிப் பொருள்(Substitutional goods)என்பது பெயர். எடுத்துக்காட்டாக, காப்பி அருந்துபவர் திடீரென மேலே கூறப்பட்டவற்றில் ஏற்படும் மாற்றத்தினால் தேநீர் அருந்தலாம். அல்லது அவை இரண்டையும் தவிர்த்து மருத்துவரின் ஆலோசனையின் பெயரில் அல்லது நலங்கருதி பால், காம்பிளான் (Complan), ஆர்லிசு போன்ற சூடான பானங்களை அருந்தலாம். அதைப் போலவே குளிர் பானங்கள், மது, புகைக்கும் பொருள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துதலிலும் ஒன்றுக்குப் பதிலாக மற்றொன்றைப் பயன்படுத்தலாம்.

செருமனி நாட்டைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் கோசன் என்ற பொருளியற் பேராசிரியர் உலக வாழ்க்கையில் 'ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள்களை நுகர்பவர்கள் உச்ச நிலை மொத்தப் பயன்பாட்டினை அடைய வேண்டுமானால், அவர்கள் நுகரும்பொருள் களினால் கிடைக்கும் இறுதிநிலைப் பயன்பாடுகள் சமமாக இருத்தல் வேண்டும்' என்று கூறுகிறார். அதையே பேராசிரியர் ஆல்பிரடு மார்சல் (Alfred Marshall) சம இறுதிநிலைப் பயன்பாட்டு விதி அல்லது பதிலீட்டு விதி எனக்குறிப்பிடுகிறார். மேலும் மேலும் நுகரப்படும் ஒரு பண்டத்தின் இறுதிநிலைப் பயன்பாடு குறையும்போது அதுவரை நுகரப்படாத ஒரு பொருளின் முதல் அலகை, முதலில் நுகரப்பட்ட பொருளின் இறுதி அலகிற்குப் பதிலீடு செய்ய வேண்டியிருப்பதனால், இது பதிலீட்டு விதி (Substitutional Law) என்று வழங்கப்படுகிறது. பதிலீட்டினால் மொத்தப் பயன்பாடு கூடுகிறது. பி.ச.

துணை நூல்:

Dewett K.K., Economics, S.Chand & Company Ltd., Delhi, 1976.

பதிற்றந்தாதி: பாடல் எண்ணிக்கை, அந்தாதித்துப் பாடுவது என்ற இருவகைப் போக்குகளையும் கொண்டு இயற்றப்படும் இலக்கியவகை பதிற்றந்தாதி எனப்பெயர் பெறுகிறது. பத்துப்பாடல்களை ஒரு தொகுதியாக அமைத்துப்பாடும் மரபினை ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, திருக்குறள், பத்திப் பதிகங்கள் போன்ற இலக்கியப் படைப்புகளில் காண முடிகிறது. இங்கு எண்ணும் அந்தாதிமரபும் இணைந்து படைப்பு உருவாக்கம் பெறுகிறது.

பத்து வெண்பாக்களால் அல்லது பத்துக் கட்டளைக் கலித்துறைப் பாக்களால் அந்தாதித் தொடை அமையப் பதிற்றந்தாதி பாடப்படும்

என்ற உண்மையினை இலக்கண விளக்கம், முத்துவீரியம், பிரபந்ததீபிகை போன்ற நூல்களால் அறியலாம். 'வெண்பாப் பத்து கலித்துறை பத்துப், பண்புற மொழிதல் பதிற்றந்தாதி' என்பது இலக்கண விளக்கம் (841). 'ஈரைந்து வெண்பாக்கலித்துறை ஈரைந்து, அரும்பொருள் புலப்பட அந்தாதித்துப், பாடுவன பதிற்றந்தாதி யாகும் என்று முத்துவீரியம் (122) கூறுகிறது.

பாடுநெறியில் வெண்பா, கட்டளைக் கலித்துறை என இரண்டில் ஒன்று பத்து எண்ணிக்கை வர அந்தாதித் தொடையில் பாட வேண்டும் என வரையறுக்கும் இலக்கணிகள் பாடுபொருள் பற்றிக் குறிக்கையில், அரும்பொருள் புலப்பட எனவும் பொருள் பற்றிடும் தன்மை தோன்ற என்றும் பொதுப்படவே உரைப்பர். இவ்விலக்கியவகை வழக்கில் பெரிதும் போற்றப்படவில்லை. தி.லீ.

பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, சிற்றிலக்கிய வகையைச் சேர்ந்தது. பத்துப்பாட்டிற்கு ஒரு சந்தமாகப் (ஓசை வகை) பத்துச் சந்த வேறுபாடுகளுடன் நூறு செய்யுள்களால் பாடப் பெற்ற ஒரு பிரபந்தம். இது அந்தாதி முறையில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

முன்னின்ற செய்யுளின் இறுதி எழுத்தாயினும் அசையாயினும் சீராயினும் அடியாயினும் பின்வரும் செய்யுளின் முதலாக வரும்படி அமைப்பது அந்தாதி எனப்படும் (முடிவு முதலாக வருவது - அந்தம் ஆதி). இந்நூல் ஆசிரிய விருத்தம், கலி விருத்தம், கொச்சகக் கலிப்பா, ஏழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம், கலிநிலைத்துறை, எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம் முதலான பத்துவகைச் செய்யுள்களால் அமைக்கப்பெற்றது. எனவே, இது பதிற்றுப் பத்தந்தாதி எனப்பட்டது.

திருக்கருவைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, கரிவலம் வந்த நல்லூர்ச் சிவனைப் பற்றி அதிவீரராம பாண்டியர் பாடியது. குளத்தூர், இளங்காடு, தொடட்டிக்கலை என்ற மூன்று ஊர்களில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் மீது பாடப்பெற்ற மூன்று பதிற்றுப் பத்தந்தாதிகளைச் சிவஞான முனிவர் பாடியுள்ளார். பரஞ்சோதி முனிவரால் எழுதப்பட்ட மதுரைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி இவற்றுள் சிறந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. கே.வி.தா.

பதிற்றுப்பத்து: சங்கவிலக்கியங்கள் எனப் பெயர் பெறுவன பத்துப்பாட்டும் எட்டுத் தொகையும் ஆகும். பதிற்றுப்பத்து எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகக் கருதப் பெறுவது. இந்நூல் அகம், புறம் எனப்பகுக்கப் பெறும் வகையில் புறத்தைச்சாரும். பத்துப்பத்து அகவற் பாக்கள் அமைந்த பத்துப்பகுதி சேர்ந்தமையின் இந்நூல் பதிற்றுப்பத்து என்னும்

பெயர் பெற்றது. சிதல் அரித்தமையின் இப்பொழுது இந்நூலின் முதற்பத்தும் இறுதிப் பத்தும் கிடைத்தில. இந்நூலைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித் தோரும் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

இந்நூல் சேர வேந்தரைப் பற்றியே பாடப் பெற்றது. ஒவ்வொரு பத்துப் பாடலும் ஒவ்வொரு சேரமன்னனைக் குறித்து ஒவ்வொரு புலவரால் பாடப்பெற்றுப் பின் தொகுக்கப் பெற்றது. ஒவ்வொரு பாட்டின் இறுதியிலும்துறை, வண்ணம், தூக்கு, பெயர் ஆகியவற்றைப் புலப்படுத்தும் குறிப்புகள் உள். ஒவ்வொரு பாட்டிற்கும் அதிற் பயின்றுள்ள சிறந்த தொடர், பெயராக அமைந்துள்ளது. இந்நூலின் நான்காம் பத்து அந்தாதித் தொடையாக அமைந்து, பின்னர் அந்தாதி நூல் தோன்ற வழிகாட்டியாயிற்று. இந்நூலின் ஒவ்வொரு பத்தின் இறுதிக்கண்ணும் பதிகம் ஒன்றுள்ளது. இது பாட்டுடைத் தலைவன் பெயர், அவனது மறச் செயல்கள், கொடை, பாடியவர் பெயர், அவர் பெற்ற பரிசில், அரசாட்சி செய்த ஆண்டுகள் முதலியவற்றைக் குறிப்பிடும். இது ஆசிரியப்பாவில் தொடங்கிக் கட்டுரை நடையில் முடிகிறது. கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் மெய்க்கீர்த்திகள் தோன்ற இப் பதிகங்களே காரணம் என ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர். இப்பதிகங்கள் பின்வந்தோரால் பாடிச் சேர்க்கப்பட்டவையாகும். இந்நூலுக்குப் பழைய உரை ஒன்று உள்ளது.

தொல்காப்பிய உரைகளாலும் புறத்திரட்டுப் பாடலாலும், கிடைக்காமற் போன முதற்பத்து, இறுதிப்பத்து ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த சில பாடலும் அடிகளும் காணக்கிடக்கின்றன.

இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனுக்கு முன் சேர நாட்டை ஆண்டவர் முதற்பத்தின் பாட்டுடைத் தலைவராகலாம்.

இரண்டாம் பத்து: இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் மீது இப்பத்தைப் பாடியவர் குமட்டேர்க்கண்ணனார் ஆவர். இச்சேரலாதன் சூரனைத் தடிந்த செவ்வேள் களிறார்ந்து சென்றது போலச் சென்று பகைவரை அழித்தான் என்றும், பகைவரது வளநாடு இவன் பொருதமையால் கூற்றடுகின்ற யாக்கை போலப் பொலிவு குன்றிக் கண்டார் கைபுடைத் திரங்குமாறு அழிந்தது என்றும் கூறி இவனது வீரத்தைப் புகழ்வர். இமயம் முதல் குமரிவரை பல நாடுகளை வென்றவன்; அக்குரன் போன்ற கொடைவள்ளல்; மாரிபொய்த்தாலும் பரிசிலர்க்கு நல்குவதில் பொய்க்க மாட்டான்; பரிசிலர் திறமையிலாத வராயினும் கொடைக்கடன் தவறான் என இவன் சிறப்புகளைப் புலவர் ஏத்துவர். பதிகம் இவன் இமயவில் பொறித்ததையும் ஆரியரை வணக்கியதை

யும் யவனரைப் பிணித்து நன்கலம், வயிரம் முதலிய கொணர்ந்து பிறர்க்கு உதவியதையும், குமட்டேர்க்கண்ணனார் உம்பற்காட்டு ஐந்நூறு ஊரைப் பெற்றதையும் குறிக்கும்.

மூன்றாம் பத்து: பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைக் குறித்துப்பாலைக் கௌதமனார் இப்பத்தினைப் பாடியுள்ளார். இக் குட்டுவன் இமயவரம்பன் தம்பியாவான். இவன் கொங்கரைவென்றான்; பகைவர் நாட்டினைக் கூகை குழற நரிசூவப் பேய்திரியப் பாழாக்கினான்; அறம்புரியந்தணரின் வழி மொழிந்தொழுகி, உலகம் தன் வழி ஒழுக்குமாறு செய்தான்; பலவேள்வி செய்து பாலைக் கௌதமனாரைத் தம் துணைவிபுடன் துறக்கம் பெறச் செய்தான்.

நாலாம் பத்து: களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் மீது காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் இப்பத்தைப் பாடினார். இச்சேரல் நேரிமலைக் குரியவன்; நன்னனது காவல்மரமாகிய வாகையைத் தடிந்து அவன் நாட்டை வென்றவன். இவன் வண்புகழ் மிக்க வண்டன் போன்றவன் எல்; பகைவரைத் துன்புறுத்தி நகைவர்க்கு நன்கலம் அளித்தவன்; பகுத்துண்டளித்துப் பிறர்க்கென வாழ்ந்தவன். இம்மன்னன் புலவருக்கு நாற்பது நூறாயிரம் பொன் ஒருங்கு கொடுத்துத் தான் ஆள்வதில் பாகமும் கொடுத்தான்.

ஐந்தாம் பத்து: இதனைப் பரணர் கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன் மீது பாடினார். இவன் இமய முதல் குமரிவரை பலமன்னரை வென்றான்; புரவியூர்ந்து கடற்போர் செய்து வாகை சூடினான்; மோகூர் மன்னன் முரசங்கொண்டு வேம்பினைத் தடிந்து முரசு செய்து அவன் பெண்டிர் கூந்தற்கயிற்றால் யானையைப் பூட்டி ஓட்டினான்; ஆரிய அரசனை வென்று கடவுட் பத்தினிக்குக் கல்லெடுத்தான்; வணங்கிய சாயலும் வணங்கா ஆண்மையு முடையவன்; கூத்தர்க்குக் குதிரையும் விற்றியர்க்குப் பிடியும் மன்னர்க்குக் களிறும் நண்பர்க்கு அணிகலமும் நல்கினான். இச்சேரன் பரணர்க்கு உம்பற்காட்டு வருவாயையும் தன்மகன் குட்டுவன் சேரலையும் கொடுத்தான்.

ஆறாம் பத்து: ஆடுகோட் பாட்டுச் சேரலாதன் மீது காக்கைபாடினியார் நச்சென்னையார் இப்பத்தைப் பாடினார். இவன் இரவலரைத் தேடிப் பிடித்துத் தேறிற் கொணர்ந்து நிறைய உணவு வழங்கியவன்; ஒண்ணுதல் மகளிர் துனித்த கண்ணினும் இரவலர்க்கு அஞ்சுபவன்; வாய்மை பேசி, இசையினை நிலை நிறுத்தியவன்; பார்ப்பார்க்குக் கபிலையொடு குட நாட்டுணரினைக் கொடுத்தவன்; குழவி கொள்வாரின் குடியோம்பினவன். இச்சேரன் காக்கைபாடினியார்

நச்செள்ளையார்க்கு ஒன்பது காப்பொன்னும் நூறாயிரம் காணமும் கொடுத்தான்.

ஏழாம்பத்து: செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன்மீது கபிலர் இப்பத்தைப் பாடியுள்ளார். வாழியாதனின் பல பண்பு நலங்களைக் கபிலர் ஈடுபாட்டுடன் புகழ்ந்தேத்துவர். ஈத்தது இரங்கான்; ஈத்தொறும் மகிழான்; ஈத்தொறும் மாவள்ளியன் என்றும் இவன் அந்தணர்க்கு அருங்கலமீந்தபோது வழங்கிய நீர்ப்பட்டு மணல் முற்றம் சேறாகியதால் யானைகள் அங்குத் தங்குதலை வெறுத்தன என்றும், பாலையாழ்வல்லோன் பாலைப்பண்ணை மாறி மாறி வாசித்தாற்போலச் சுவைமிக்க மது வகைகளை இவன் இரவலர்க்கு அளித்தான் என்றும், பரிசிலர்க்குக் கொடுமணத்திலுள்ள கலனையும் பந்தர் நகரின் முத்தினையும் நல்கினான் என்றும் இவன் கைவண்மை பாராட்டப்பெறும். பார்ப்பார்க்கல்லது பணிதலை அறியான்; நட்போர்க்கல்லது கண் அஞ்சான்; நிலம் திறம்பெயருங்காலையாயினும் சொன்ன சொல் பொய்க்க மாட்டான்; நகையினும் பொய்யா வாய்மையன்; பகைவர் புறஞ்சொற் கேளாத அறிவுமிக்கான் என்றும் இவன் பண்புகள் பாராட்டப் பெறும். இவ்வாழியாதன் திருமாலை வழிபட்டு ஓகந்தாரைத் தேவதானமாகக் கொடுத்தான். கபிலர்க்கு நூறாயிரம் காணம் கொடுத்து நன்றா என்னும் குன்றேறி நின்று, தன்கண்ணிற் கண்ட நாடெல்லாம் வழங்கினான்.

எட்டாம் பத்து: இப்பத்தினைத் தகடுரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும் பொறைமீது அரிசில்கிழார் பாடியுள்ளார். இவன் பலிகொண்டு பெயரும் பேய் போலப் பகைவரிடமிருந்து திறைபெற்று மீள்வான் என்றும், எதிரிகட்கு மடங்கல்தீ அணையன் என்றும் இவன் வீரச் சிறப்புக் கூறப்படுகின்றது. இவன் ஆயர் தலைவனான கழுவுளை வென்றான்; போர் யானைமீது பட்ட புண்ணை ஆற்றிப் பின் அவற்றைப் பரிசிலர்க்கு நல்கினான். அதிகமானோடு இருபெரு வேந்தரையும் வென்று முரசுங் குடையும் கலனும் கொண்டு களவேள்வி செய்தான் என்பதையும் தகடூர் எறிந்ததையும் பதிகம் சுட்டும். இச்சேரன் அரிசில்கிழார்க்குக் கோயிலுள்ள எல்லாம் கொண்மின் என்று காணம் ஒன்பது நூறாயிரத்தோடு அரசுகட்டிலையும் கொடுக்க அவர் ஏலாது அவனையே ஆளுமாறு செய்து தாம் அமைச்சராக விளங்கினார் என்பதும் பதிகம் கூறும் செய்தியாகும்.

ஒன்பதாம் பத்து: இளஞ்சேரல் இரும்பொறை மீது பெருங்குன்றார் கிழார் இப்பத்தைப்பாடியுள்ளார். இவனுக்குத் தோற்றோடிய சோழனின் படையாளர் விட்டுச் சென்ற வேல்கள் நல்லிசைக்கபிலன் வாழியாதனிடம் பெற்ற ஊரிலும் பலவாகும் எனக் கூறு

வதன் வாயிலாக இவன் மறம் சிறப்பிக்கப்பட்டு கிறது. இருபெரு வேந்தரும் விச்சியும் வீழ்வென்று கவர்ந்து வந்த பொருளை வஞ்சி நகரில் பரிசிலர்க்கு வழங்கினான். இச்சேரன் பெருங்குன்றார் கிழார்க்கு முப்பத்திராயிரம் காணமும் அருங்கல வெறுக்கையும் வழங்கியதைப் பதிகம் சுட்டும். அறந்தெரிதிகிரிக் குச்சினம், காமம், கழிகண்ணோட்டம், அச்சம், பொய்ச்சொல், அன்புமிக உடைமை, தெறல் கடுமை யொடு பிறவும் தடைகளாம். (22:1-4), தவமுடையோர்க்கு வண்மையும் மாண்பும் வளனும் எச்சமும் தெய்வமும் ஆகிய எல்லா நலமும் எய்தும் (74:25.26) என்பனபோன்ற அறச் செய்திகளை இந்நூலிற் காணலாம் மேலும், சேர நாட்டு மலைகள், ஆறுகள், ஊர்கள், சேரரின் சிறப்பியல்புகள் ஆகிய வற்றை அறிய இந்நூல் துணை புரியும். இரா.சா.

பதினாயிரவர் படைப்பெயர்ச்சி: சீனாவின் வரலாற்றில் இதுமா - சே - துங்கு பொதுவுடைமைக் கட்சியின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதை யொட்டிய நிகழ்ச்சியாகும். அப்படைப்பெயர்ச்சியை நீண்ட பயணம் (Long March) என்றும் குறிப்பிடுவர். மா - சே - துங்கு சீனாவின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றும் முன்னர் அங்குத் தேசிய சீனாவின் தலைவராக இருந்து ஆட்சி செய்தவர் சியாங் - கே - சேக்கு (Chiang-kai-Shek) என்பவராவர். சீனாவைப் பொதுவுடைமைக் கருத்துப்பிடியிலிருந்து காப்பாற்றும் நோக்குடன் சியாங் கே சேக்கு, ஐந்து படையெடுப்பு களின்மூலம் மாசேதுங்கின் பொதுவுடைமைக் கட்சியை அழிக்க முயன்றார். அப்படையெடுப்புகளுள் கடைசியில் வந்த ஐந்தாம் படையெடுப்பு பெரும்பாலும் வெற்றிபெறும் நிலையில் இருந்தது. சியாங்கேசேக்கின் கோமின்டாங்கு என்னும் தேசிய படைகள், 1934 - ஆம் ஆண்டு மாசேதுங்கின் படைகளைச் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டன. அதிலிருந்து தப்பிச் சென்ற மாசேதுங்கின் படைவீரர்கள் நடத்திய நீண்ட பயணத்தைப் பதினாயிரவர் படைப்பெயர்ச்சி என்பர். இப்பயணம் 8000 கி.மீ. தொலைவுக்கு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இப்படைப்பெயர்ச்சியின்போது எண்ணற்றோர் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாயினர்; பலர் மாண்டனர். எஞ்சியிருந்தோர் சீனாவின் வடமேற்கு எல்லை மாநிலமான சென்சியை (Shensi) 1935 - ஆம் ஆண்டு இறுதியில் சென்றடைந்தனர். குவெச்சோ (Kweichow) மாநிலத்தில் உள்ள திசுன்யி (Tsunyi) என்னுமிடத்தில் மாசேதுங்கு சீனப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் தனிப்பெரும் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இரா.அ.

பதினான்கு சாத்திர நூல்கள்: சைவ சித்தாந்தக் கொள்கையின் பிரமாண நூல்களாக

விளங்கும் சித்தாந்தசாத்திரங்கள்பதினான்கு. அவை: திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார். சிவஞான போதம், சிவஞான சித்தியார். இருபா இருபஃது, உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினா வெண்பா, போற்றிப் பஃறொடை, கொடிக் கவி, நெஞ்சவிடு தூது, உண்மை நெறி விளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம் என்பன. இவை கால அடிப்படையில் வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எனினும், சந்தான ஆசாரியர் எனச் சொல்லப்படும் மெய்கண்டார் இயற்றிய சிவஞானபோதமே சைவசித்தாந்தத்தின் முதல் நூல் ஆகும்.

1. திருவுந்தியார்: இந்நூல் 45 கலித்தாழிசைகளால் இயன்றது; உலக முதல்வனாகிய சிவனே ஞானாசிரியனாக வந்து அருள் ஞானம் வழங்குவான் என்ற கருத்தை விளக்குவது; கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருவியலூர் உய்யவந்த தேவ நாயனாரால் இயற்றப்பட்டது.

2. திருக்களிற்றுப் படியார்: இது திருவுந்தியாரின் உட்கருத்தை மரபு வழியில் நின்று விளக்குகின்றது. 100 வெண்பாக்களாலான இந்நூலை இயற்றியவர் திருக்கடலூர் உய்யவந்த தேவ நாயனார்; காலம் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு. இவ்வாசிரியர் தமது நூலைத் தில்லையம்பலத்திலுள்ள திருக்களிற்றுப்படியில் வைக்க அப்போது திருக்களிற்றின் துதிக்கை நிமிர்ந்து அதனை எடுத்துக் கூத்தப்பெருமானது திருவடியில் வைத்தமையால் இப்பெயர் பெற்றது என்பர்.

3. சிவஞான போதம்: சிவஞானத்தை உணர்ந்து அதன் உதவியால் வீடுபேறு அடைய உதவும் நூலாதலின் இது சிவஞானபோதம் எனப்பெயர் பெற்றது. ஞானமாவது வீடு பயக்கும் உணர்வு' என்பர் பரிமேலழகர். பரஞானமாகிய பதிஞானமே ஈண்டுச் சிவஞானம் எனப்பட்டது. சிவஞானமே சிவாநுபவத்திற்கு நேர்வாயில் என்பது அருளாளர் துணிபு. இந்நூல் கி.பி.13-ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்தது. இது சைவாகமத்தின் ஒரு பகுதியான ஞானபாதத்தை விளக்குவது; பதி,பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருளுண்மையை ஆதாரத்துடன் நிறுவுவது. சைவசமயத்தத்துவங்களை விளக்கும் மூலநூல் இதுவே. நாற்பது வரிகளைக் கொண்ட பன்னிரண்டு நூற்பாக்களால் இயன்ற இந்நூல் பொருட்செறிவும் ஆழமும் மிக்கது.

மெய்கண்டாராலேயே இயற்றப் பட்ட வார்த்திகப் பொழிப்புரை இந்நூலின் தனிச்சிறப்பு. 12 நூற்பாக்களை விளக்கும் எடுத்துக் காட்டுகளாக 81 வெண்பாக்கள் அமைந்துள்ளன. வார்த்திகப் பொழிப்பு மேற்கோள்களையும் ஏதுக்களையும் கொண்டது.

வீடுபேறு அடைதற்குரிய ஞான நெறி, அந்நெறி நின்றார் எய்தும் பயன், ஐந்தெழுத்துஐதினால் தான் அருள்பெறியிலும் என்ற அடிப்படை உண்மை ஆகிய கருத்துகளை இந்நூல் தருக்க முறையில் உணர்த்துகிறது. சிவஞான முனிவரால் இயற்றப் பட்ட மாபாடியப் பேருரை இந்நூலை அணிசெய்கின்றது. பிரமாண இயல், இலக்கணவியல், சாதனவியல், பயனியல் என்னும் நான்கு பகுதிகளைக் கொண்ட சிவஞானபோதச்சூத்திரங்கள், வடமொழி இரௌரவ ஆகமத்தின் பாவ விமோசனப் படலத்தின் மொழி பெயர்ப்பு என்பர் சிலர்; தமிழில் தோன்றிய முதல் நூலே என்பர் பலர்.

4. சிவஞான சித்தியார்: இது சிவஞான போதத்தின் வழிநூல். இது மெய்கண்டாரின் மாணவரான அருணந்தி சிவாசாரியாரால் இயற்றப்பட்டது. காலம் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டு. 'பார்விரித்த நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே ஓர்விருத்தப் பாதி போதும்' என்றும், 'பாதி விருத்தத்தால் இப்பார்விருத்த மாகவுண்மை சாதித்தார் பொன்னடியைத் தான்பணிவ தெந்நாளோ? என்று வரும் பாடற்பகுதிகள் இந்நூலின் அருமையினையும் பெருமையினையும் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டும்.

சைவசித்தாந்தக் கருத்துகளுக்கு அரணாகவும், விளக்கமான ஆதாரங்களைத் தருவதாகவும் உள்ள இந்நூல், பரபக்கம் சுபக்கம் என்ற இரு பகுதிகளை யுடையது. சிவாகமப் பிரமாணங்களை ஏற்றுக் கொள்ளாத பதினான்கு புறச் சமயங்கள் கூறும் தத்துவங்களை விளக்கி, அவற்றைத் தருக்க முறையோடு மறுத்துரைப்பது பரபக்கம். இதில் 301 பாடல்கள் உள்ளன. சைவ சமய உண்மைகளை விளக்கித் தக்க ஆதாரங்களுடன் நிறுவுவது சுபக்கம். இது 328 பாடல்களை உடையது.

5. இருபா இருபஃது: இதுவும் அருள் நந்தி சிவாசாரியாரால் இயற்றப்பட்டது. தமக்கு ஞானாசிரியரான மெய்கண்டாரை முன்னிலையாக வைத்து வ்னாவ, அதற்கு அவர் விடை கூறும் பாங்கில் வெண்பாவும் ஆசிரியப் பாவும் மாறி மாறி வர அமைந்துள்ளது இந்நூல். 20 செய்யுள்களை உடைய இச்சாத்திர நூல், ஆணவத்தின் எட்டியல்புகள், மாயையின் ஏழியல்புகள், கருமத்தின் ஆறியல்புகள் ஆகிய வற்றை நுண்மையாக விளக்குகின்றது.

6. உண்மை விளக்கம்: இது மெய்கண்டாரின் மற்றொரு மாணவரான திருவதிகை மனவாசகங்

கடந்தாரால் இயற்றப்பட்டது. இந்நூல் 53 வெண்பாக்களாலானது; 36 தத்துவங்கள், ஆன்மா, ஆணவம், இருவினை ஆகியவற்றின் இயல்புகள், கடவுள் உண்மை, ஐந்தெழுத்தின் பயன் ஆகியவற்றைத் தெளிவுறுத்துவது. இதனைச் சித்தாந்த அனுபவத்திரட்டு என்பர். இதுவும் வினாவிடை முறையில் அமைந்துள்ளது.

7. சிவப்பிரகாசம்: இந்நூல் முதலாகச் சங்கற்ப நிராகரணம் ஈறாக உள்ள எட்டு நூல்களையும் இயற்றியவர் உமாபதி சிவனார். இவர், கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டினர்; தில்லைவாழ்ந்த மரபினர்.

சிவஞான போதத்தின் சார்பு நூல் சிவப்பிரகாசம். இந்நூல் 100 விருத்தங்களாலானது. இது அத்துவைத நிலை, ஆணவம், கன்மம் இருவினை வரும் வழிகள், மாயையின் வகைகள், சிவதீக்கை முறைகள் ஆகியவற்றை விளக்குகின்றது.

8. திருவருட்பயன்: இந்நூல் ஒவ்வோர் அதிகாரத்திலும் பத்துக் குறள் வெண்பா வீதம் பத்து அதிகாரங்களைக் கொண்டது. பதிமுதுநிலை, உயிரவைநிலை, இருண்மல நிலை, அருளுறுநிலை, அறியுநெறி, உயிர்விளக்கம், இன்புறுநிலை, அருளது நிலை, ஐந்தெழுத்தருள்நிலை, அணைந்தோர் தன்மை என்பன இதன் அதிகாரப் பிரிவுகளாகும்.

9. வினாவெண்பா: இது பதின்மூன்று பாடல்களை உடையது. ஆசிரியர் தம் குருவான மறைஞான சம்பந்தரை வினவுவார் போன்று சைவ சாத்திர உண்மைகளை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

10. போற்றிப் பஹோடை: இந்நூல் கலிவெண்பாவினால் அமைந்துள்ளது. இடையிடையே போற்றி போற்றி என வருவதால் இது இப்பெயர் பெற்றது. ஞானாசிரியனாலேயே உயிர், பந்தபாசங்களினின்றும் நீங்கி வீடுபேறடைகின்றது என்பது நூலின் பாடு பொருள்.

11. கொடிக்கவி: தில்லைக்கூத்தப் பெருமானது திருக்கோயிலில் கொடி ஏறும் பொருட்டுப் பாடியது கொடிக்கவி. ஒரு கட்டளைக் கலித்துறையும் நான்கு வெண்பாக்களும் கொண்ட இந்நூல், ஞானதீக்கையின் பயனையும் ஐந்தெழுத்தின் பெருமையையும் எடுத்துரைக்கின்றது.

12. நெஞ்சுவிடு தூது: இந்நூல் கலிவெண்பா யாப்பினால் அமைந்தது; 129 கண்ணிகளை உடையது; ஆசிரியர் தம் ஞானகுருவிடம் தம் நெஞ்சைத் தூது விடுத்து மாலை வாங்கி வருமாறு அமைந்திருப்பது. முதன் முதல் சிற்றிலக்கிய வடிவில் உருப் பெற்ற தூது நூலாக இந்நூல் மதிக்கப்படுகின்றது. ஞானாசிரி

யரைக் சிவபெருமானாகவே வைத்துத் தசாங்கம் கூறுவதும் பாச பந்தம், மலநீக்கம் கூறுவதும் இந்நூலின் தனிச்சிறப்புகளாகும்.

13. உண்மை நெறி விளக்கம்: இந்நூல் ஆறு பாடல்களைக் கொண்டது. தத்துவ உருவம், தத்துவக் காட்சி, தத்துவ சுத்தி, ஆன்ம உருவம், ஆன்மக் காட்சி, ஆன்மசுத்தி, சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம், சிவபோகம் என்னும் பத்தையும் உணர்ந்தால் இறைவன் திருவடிகிட்டும் என்பது இந்நூலின் துணிபொருள்.

14. சங்கற்ப நிராகரணம்: இது அகவற்பாக்களாலமைந்தது. சங்கற்பம் கொள்கை; நிராகரணம் மறுப்பு. பிறமதக் கொள்கைகளை இது மறுத்துக் கூறுதலின் இப் பெயர் பெற்றது. மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் என வழங்கப்படும் இப்பதினான்கு நூல்களும் சைவ சமயம் பற்றித் தெளிவாக அறியப் பெருந்துணை புரிவனவாகும். இரா.சா.

பதினெட்டாம் பெருக்கு: கார்ப்பருவத்தில் ஆறுகளில் நீர் பெருக்கெடுத்து ஓடுவதைக் காணும் மக்கள் மகிழ்வு பெருக்கக் கூடி வாழ்த்துவது 'பதினெட்டாம் பெருக்கு' அல்லது 'ஆடிப்பெருக்கு' விழா ஆகும். தமிழ்நாட்டில் தஞ்சை, திருச்சி, தென்னார்க்காடு, பெரியார் மாவட்ட மக்கள் இதனைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவதால் 'காவிரிப்பெருக்கு' விழா என்றே இதனைக் குறிப்பிட்டலாம்.

நீர்நிலைகளின் அருகில் அமைந்திருக்கும் பெண் தெய்வங்களை மங்கல மகளிரும் இளையோரும் கூடியிருந்து வழிபடுவதால், இந்துக்களின் பெருவிழாவாக இது கருதப்படுகிறது.

ஆடித் திங்கள் பதினெட்டாம் நாளில் ஆடிப் பெருக்கு விழா நிகழ்கின்றது. இந்நாளில், சிறப்பாகக் காவிரியில் பதினெட்டுப் படிகளையுந் தொட்டு நீர் பெருகிஓடும் என்பது முந்தைய அனுபவம். ஆட்டனத்தி-ஆதிமந்தி வாழ்வில் நிகழ்ந்த புதுப்புனல்விழா ஆடிப் பெருக்குவிழாவாகக் கருத இடமுள்ளது. இன்று காவிரியில் சில படிகள் கூட நீர் ஓடுவதில்லை என்றாலும் ஆடிப்பெருக்கன்று காவிரியில் கூடிக் கொண்டாடும் வழக்கம் மாறவில்லை.

மங்கலப் பெண்டிர் ஆற்றுப்படித்துறைகளில் குழுமி, அங்குள்ள பெண்தெய்வத்தையோ ஈர மண்ணால் உருவாக்கப்பெற்ற படிமத்தையோ மஞ்சள் பூசிக் குங்குமமிட்டுப் புனைவு செய்வர். பற்பல குடும்பத்தாரும் கொண்டுவரும் தேங்காய், அணைத்துப் பழவகைகள், வெல்லங்கலந்த அரிசி ஆகியவற்றை ஒருங்கு வைத்து ஒரு மூத்த மங்கல மங்கை வழிபாடு செய்

வார். அப்பொழுது கும்மியடித்துப் பாடித் தொழுத லும் உண்டு.

வழிபாடு செய்பவர் சூழ்ந்துள்ள பெண்கள் எல்லார்க்கும் சந்தனம் பூசி மஞ்சள் கயிற்றைக் கழுத்தில் கட்டிவிடுவர். வேண்டுதலின்பேரில் இளையோர் 'சம்பரம்' எனப்படும் சிறுதேர் செய்து இழுத்து வருத லும் உண்டு. கொண்டுவந்த வெல்ல மாவாலான அரி சியை வழங்கியபின்னர் வீடுகளுக்குத் திரும்பி, வழிபாடு செய்த மஞ்சட் கயிற்றை ஆடவர் கைகளில் கட்டுவர். ஏனெனில், புதுமணமகள் அல்லாத ஆடவர் எவரும் ஆடிப்பெருக்குப் புனல் வழிபாட்டிற்காக - ஆறுகளை அடையும் வழக்கம் இல்லை. ஆடிப்பெருக்கன்று வழி பாடு செய்த குடும்பத்தைச் சார்ந்த ஆண்-பெண், உற்றார் உறவினர், நண்பர்கள் எல்லாரும் மஞ்சள் கயிறு அணிவதை நோக்க வடநாட்டில் நிகழும் 'இரட்சா பந்தன்' போன்று இவ்விழா தோன்று கின்றது.

ஓவ்வோராண்டும் சித்திரை முதல் ஆனி வரை யிலான மூன்று மாதங்களில் திருமணம் செய்து கொண்ட புதுமணமக்கள் ஆடிப்பெருக்கு விழாவில் சிறப்புப் பங்கு பெறுகின்றனர். 'ஆடிப்பெருக்கு, தாலிப் பெருக்கு' என்பது தமிழகப் பழமொழி. மணம் முடிந்த மூன்று மாதத்திற்குள் மங்கலநாண் கயிற்றைப் புதிதாக்க வேண்டும் என்பது தமிழ்நாட்டு வழக்கம். அதன்படி, ஆடிப்பெருக்கன்று புது மஞ்சள் கயிறு மாற்றிப் பூணுவது நிகழ்கின்றது.

புதுமணமக்கள் ஆடித்திங்களில் ஒருங்கு இருக்கக் கூடாது என்பது பற்றி, ஆடி தொடங்கியதுமே 'சீர்' கொண்டு சென்று புதுமணப்பெண்ணைத் தாய் வீட்டிற்கு அழைத்து வந்துவிடுவர். ஆடிப்பெருக்கன்று அழைப்பின் பேரில் மணமகள் வருவான். மணமக்கள் பலரும் காண ஒரே நேரத்தில் ஆற்றில் மூழ்கி எழுவர். அப்பொழுது திருமண நாளில் மாற்றிக்கொண்ட மாலைகள், வரகரிசி, வெல்லம், பழங்கள் ஆகியவை மணமகள் தலையிலிருந்து நீரில் அடித்துச் செல்லப் படும். மணமக்கள் புதுப்புனல் வெள்ளம் கண்டு மகிழ்ந்து காசுகளை ஆற்றில் வீசி விளையாடுவதும் உண்டு.

'ஆடிப்பெருக்குச்சீர் அரைக் கல்யாணத்துக்கு நேர்' என்று சொல்லுமளவிற்கு மணமக்கள் மனை களில் சீர்வரிசைகள், விருந்துகள், கொண்டாட்டங்கள் ஆகியவை நிகழும்.

பதினெண் கணம், என்ற தொடர் தேவர் முதலாகப் பல உலகங்களில் வாழும் இனத்தவரைக் குறிக்கும். புராணங்களில் இவர்களைப் பற்றிய செய்திகள் விரிவாகக் கூறப்படுகின்றன.

பதினெண் கணத்தவர் அமரர், சித்தர், அசுரர், தைத்தியர், கருடர், கின்னரர், நிருதர், கிம்புருடர், காந்தருவர், இயக்கர், விஞ்சையர், பூதர், பசாசர், அந்தரர், முனிவர், உரகர், ஆகாயவாசியர், போக பூமியர் என்போராவர் எனப்பிங்கல நிகண்டு கூறு கின்றது. இவர்களைத் தேவகணம், மானிடகணம், இராக்கத கணம், பூதகணம் எனப் பாகுபடுத்தலாம்.

புராண நூல்களில் இவர்களைப் பற்றிய தோற்றம் பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது. காசிபர் என்ற முனிவர் தட்சப் பிரசாபதியின் புதல்வியர் பதினமூவரை மணந்தார். அவர்களுள் அதிதி என்பவளிடம் ஆதித் தர் பிறந்தனர்; திதியிடம் தைத்தியர் பிறந்தனர்; தநுவிடம் தானவர் எனப்படும் அசுரர் பிறந்தனர். அநாயுவிடம் சித்தரையும் பிரதையிடம் காந்தருவரையும், சுரசையிடத்து இயக்கரையும், கத்துருவிடம் உரகரையும் காசிபர் பெற்றார்.

இப்பதினெண்வகையினருள் பலர் தேவகணத்த வராவர். இவர்கள் தனித்தனி உலகங்களில் வாழ்கின்ற னர். தேவலோகமாகிய சுவர்க்க லோகத்தில் வாழ் பவர் அமரர். பாதாள உலகில் வாழ்பவர் உரகர். வித்தியாதர உலகில் வாழ்பவர் விஞ்சையர். இன்னிசை பாடியவண்ணம் வானில் பறந்து செல்வோர் கின்னரர், கிம்புருடர். யம்புரிக்குச் செல்லும் வழி யிலுள்ள கந்தர்வ நகரில் வாழ்பவர் கந்தர்வர். மனம் கலந்த தலைவனும் தலைவியும் தம்மிற் கூடும் கந்தர்வ மணம் எண்வகை மணங்களுள் ஒன்றாக மதிக்கப்படுகிறது. சித்தர், முனிவர் போன்றோர் பூவுலகில் வாழ்வோராவர். குரபன்மன், இரணியன், கயமுகன் போன்ற அசுர வேந்தர்கள் தனித்தனி அரசுகளை நிறுவி ஆட்சி செலுத்திய வரலாறுகள் புராணங்களில் கூறப்படுகின்றன. இரா.சா.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு: பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை என்னும் பதினெட்டு நூல்களைப் பதினெண் மேற்கணக்கு என்றும், நாலடியார், நான் மணிக்கடிக்கை முதலிய பதினெட்டு நூல்களைப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்றும் கூறுவர். கணக்கு என்பது நூலைக் குறிக்கும். நூலை ஆய்ப்பவர் கணக்காயர் என வழங்கப் பெறுவர். எண்வகை வனப்பில் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு அம்மை வகையைச் சாரும். 'சின்மென் மொழியால் சீர்புனைந்து யாப்பின், அம்மைதானே அடிநிமிர்பு இன்றே' என்பது அம்மையின் இலக் கணம்.

பன்னிரு பாட்டியல் கீழ்க்கணக்கிலக்கணத்தை, 'அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி, அறம்பொரு ளின்பம் அடுக்கி யவ்வகைத், திறம்பட உரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்' (133) என்று கூறுகிறது.

இந்த இலக்கண அமைப்பின்படி குறைந்த அடிகளையுடைய செய்யுளால் வெண்பா யாப்பினதாய் அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்று உறுதிப் பொருளையும் கூறுவது கீழ்க்கணக்கு என்னலாம். அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் உறுதிப் பொருள்குறித்து வெண்பாவால் பாடும்போது 50 பாடலுக்குக் குறை யாமலும் 500 பாடலுக்கு மிகாமலும் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு அமைய வேண்டும் என்றும் அப்பாட்டியல் கூறுகிறது. ஆனால், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் அப்பாட்டியல் விதிப்படி அமையவில்லை. திருக்குறள் 1330 பாக்கள் பெற்றுள்ளது. முது மொழிக்காஞ்சி வெண்பா யாப்பில் பாடப் பெறவில்லை. கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் 11 அறமுணர்த்தும் நூல்கள்; 6 அகத்திணை பற்றியன; ஒன்று புறத்திணை குறித்தது. நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, இனியவை நாற்பது, இன்னா நாற்பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஆசாரக் கோவை, பழமொழி நானூறு, சிறுபஞ்சமூலம், முது மொழிக் காஞ்சி, ஏலாதி என்பவை அறநூல்களாகும். திணைமாலை நூற்றைம்பது, ஐந்திணை எழுபது, ஐந்திணை ஐம்பது, திணைமாலை ஐம்பது, கைந்நிலை, கார்நாற்பது என்னும் நூல்கள் அகத்திணை கூறுவன. களவழி நாற்பது புறத்திணை குறித்தது. சிலர் கைந்நிலைக்குப் பதிலாக இன்னிலை என்னும் நூலைக் கொள்வர்.

நாலடியார்: இது பதினெண்கீழ்க்கணக்கின் நீதி நூல்களுள் திருக்குறளுக்கு அடுத்த சிறப்பு வாய்ந்தது. 'பழகு தமிழ்ச் சொல்லருமை நாலிரண்டில்', 'ஆயும் வேலும் பல்லுக்குறுதி, நாலுமிரண்டும் சொல்லுக்குறுதி' என்பவற்றால் நாலடியாரின் பெருமை அறியலாம். இதனை வேளாண் வேதம் என்பர். இளம் பூரணர், அடியார்க்கு நல்லார், பரிமேலழகர் முதலிய உரையாசிரியர்கள் நாலடியாரைத் தம் உரையில் மேற்கோள் காட்டியுள்ளனர். நாலடி வெண்பா, நானூறு கொண்டது நாலடியார். நாலடியார் என்பதன் ஈற்றிலுள்ள 'ஆர்' நூலின் சிறப்பினைக் காட்டும். நாலடி நாற்பது, நக்கீரர் நாலடி நானூறு என்று வேறு சில நூல்கள் உள்ளன என்று வையாபுரிப்பிள்ளை கூறுவர். நாலடியார் பல்வேறு சமணப் புலவர்களால் பாடப்பட்டது; பதுமனாரால் தொகுக்கப் பட்டது; அறம் பொருள் இன்பம் என முப்பால் கொண்டது; செல்வ நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை, இளமை நிலையாமை ஆகியவற்றை வலியுறுத்தி அறஞ்செய்யத் தூண்டுவது; 'பச்சோலைக் கில்லை ஒலி' 'களைபவோ கண்குத்திற்றென்று தம்மை' முதலிய பழமொழிகளை எடுத்தாண்டு நீதிக்கருத்தை வலியுறுத்தும். கரும்பு, பூ, பாம்பு, நாய், புலி, யானை முதலியவற்றை உவமையாகக் கொண்டு நாலடியார் வாழ்வறங்களைப் புலப்படுத்துகிறது.

நான்மணிக்கடிகை: இதன் ஆசிரியர் விளம்பி நாகனார். கடவுள் வாழ்த்தைச் சேர்த்து 103 வெண்பாக்களைக் கொண்டது இந்நூல். பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு பாவும் நான்கு அறக்கருத்துகளைக் கூறும். கடவுள் வாழ்த்தில் திருமாலைக் கூறுவதால் இவ்வாசிரியர் வைணவ சமயத்தினர் என்ப. 'அருளிற் பிறக்கும் அறநெறி' (7) 'ஈன்றாளொடு எண்ணக் கடவுளமில்' (56) 'பேணாது செய்வது பேதையம்' (24) முதலிய செய்திகளை இந்நூலிற் காணலாம்.

இனியவை நாற்பது: இதன் ஆசிரியர் மதுரைத் தமிழாசிரியர் மகனார் பூதஞ்சேந்தனார். இது கடவுள் வாழ்த்துடன் 41 பாடல்கள் உடையது. ஒவ்வொரு பாடலும் இனிய செய்திகள் நான்கினைத் தொகுத்துக் கூறும். 'மானமழிந்த பின் வாழாமை முன்னினிது' 'வருவாய் அறிந்து வழங்கல் இனிது' 'நன்றிப் பயன் தூக்கிவாழ்தல் நனியினிதே' முதலியன இந்நூல் தரும் இனிய செய்திகளாகும்.

இன்னா நாற்பது: இதன் ஆசிரியர் கபில தேவர். இவர் சங்க காலக் கபிலரினும் வேறாவர். கடவுள் வாழ்த்து உட்பட இந்நூல் 41 பாக்களை உடையது. வீரசோழிய உரையாசிரியர் முதலில் இன்னாநாற்பது தோன்றியது என்றும் பின் அதனை அடியொற்றி இனியவை நாற்பது தோன்றியது என்றும் கூறுவர். துன்பத்திற்கு அடிப்படையான இன்னாதவற்றை வாழ்வில் நீக்கவேண்டும் என்பதற்காக அவற்றைத் தொகுத்து இந்நூல் கூறுகிறது. 'வண்மையிலாளர் வனப்பின்னா' 'ஊனைத் தின்று ஊனைப் பெருக்கு தல் முன் இன்னா' என்பன இன்னா நாற்பது காட்டும் அறச் செய்திகளுட் சிலவாகும்.

கார் நாற்பது: மதுரைக் கண்ணங்குத்தனார் இந்நூலின் ஆசிரியர். இது கார் காலத்தின் புனைவைக் காட்டுவது; நாற்பது வெண்பாக்கள் கொண்டது; ஆதலால், கார் நாற்பது என்னும் பெயர்பெற்றது; அகனைந்திணையில் முல்லைத்திணை பற்றியது. கார் காலத்து வருவேன் என்று வினை மேற் சென்ற தலைவன் வாராமையின் தலைவி பிரிவாற்றாது வருந்துவதை இந்நூற் பாடல்கள் உணர்த்தும். 'நல்கூர்ந்தார் மேனிபோல் புல்லென்ற காடு' (18), 'நல்லார் இள நலம் போலக் கவினி, வள முடையார் ஆக்கம் போல் பூத்தன காடு' (22), 'கார்த்திகை விளக்குப் போல் தோன்றி பூத்தன' (26) என்பன போன்ற புனைவுகளை இந்நூலிற் காணலாம்.

களவழி நாற்பது: இதன் ஆசிரியர் பொய்கையார். போர் செய்து தோல்வியுற்ற கணைக்காலிரும் பொறையைச் சோழன் செங்கணான் சிறையிலிட்ட

போது, இவ்வாசிரியர் களவழிநாற்பது பாடி அவனைச் சிறைவீடு செய்தார். போர்க்களத்தில் பகைவரின் குருதி வழிந்தோடுவதற்குக் கார்த்திகைத் திருவிழாவில் ஏற்றிவைத்த விளக்குவரிசை உவமையாகக் கப்பட்டுள்ளது (17). யானையின் கைதுணிக்கப்பட்டுக் குருதி உமிழ்தற்குப் பவழஞ் சொரிதரும் பை உவமையாக வந்துள்ளது (14). மாவுதைப்ப மாற்றார் குடை கீழ்மேலாய்ச் சிதைந்தமைக்கு மிகப் பொருத்தமாக ஆ உதை காளாம்பியைப் பொய்கையார் உவமை கூறுவர் (36).

திணைமொழி ஐம்பது: ஐந்திணை ஒழுக்கங்களை முறையே பத்துப்பத்து வெண்பாவால் கூறும் 50 பாக்களைக் கொண்ட இந்நூலின் ஆசிரியர் கண்ணன் சேந்தனாராவார். 'ஓங்கல் இறுவரை மேல் காந்தள் கடிகவினப் பாம்பென ஓடி உரும் இடிப்பக் கண்டிரங்கும் பூங்குன்ற நாடன்' என்றும், 'யாமும் குழலும் முழவும் இயைந்தென வீழும் அருவி விறன் மலை நன்னாட' என்றும் மலை அழகுறப் புணையப் பட்டுள்ளது.

திணைமாலை நூற்றைம்பது: இதனை இயற்றியவரான கணியன் மேதாவியார் ஒவ்வொரு திணைக்கும் 30 பாடல்கள் பாடியுள்ளார். இவர் சமண சமயத்தினர்; இம்மையிற் செய்தவினை இம்மையிலேயே பயன்தரும் என உரைப்பர். 'கருங்கோட்டுச் செங்கண் எருமை சழனி, இருங்கோட்டு மென் கரும்பு சாடி - அருங்கோட்டால், ஆம்பல் மயக்கி அணிவளை ஆர்ந்த தழகாத், தாம்பல் அசையின வாய் தாழ்ந்து' எனத் தலைவரின் புறத்தொழுக்கினைத் தலைவி தோழிக்குச் சொல்லும் பாங்கு நயமுடையது.

ஐந்திணை ஐம்பது: ஒவ்வொரு திணைக்கும் பத்துப் பாட்டாக 50 பாடல் கொண்டது இந்நூல். ஆசிரியர் மாறன் பொறையன். குளிரும் பருவத்தேயாயினும் தென்றல் வீசின் உடம்புக்கு இனிதாதல் போல, ஊடியிருப்பினும் ஊரன் நறுமேனி கூடலுக்கு இனிதாம் என்று தலைவி கூறும் உவமை சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். 'சனைவாய்ச் சிறுநீரை எய்தாதென் றெண்ணிப், பிணைமான் இனிதுண்ண வேண்டிக் கலைமாத்தன், கள்ளத்தின் ஊச்சும் சுரமென்பர் காதலர், உள்ளம் படர்ந்த நெறி' என்னும் வெண்பா இலக்கிய நயமுடையது.

ஐந்திணை எழுபது: இந்நூலில் ஒவ்வொரு திணைக்கும் 14 பாடலாக ஐந்திணைக்கும் 70 பாடல்கள் உள்ளன. கடவுள் வாழ்த்தாகப் பிள்ளையார் வணக்கம் காணப்படுகிறது. இதன் ஆசிரியர் மூவாதியார். சமண சமயத்தினர் என இவரைச் சிலர் கருதுப, காதலரைப் பிரிந்த மாலைப் பொழுது கொலைக்களத்து ஏதிலர்

போல வரும் என்னும் குறளைத் தழுவிப் 'புல்லுநர் இல்லார் நடுங்கச் சிறுமாலை, கொல்லுநர் போல வரும்' என்று பாடியுள்ளார்.

திருக்குறள்: திருக்குறளின் சிறப்பைப் பலவாறு திருவள்ளுவமாலை வெண்பாக்கள் புகழ்ந்துரைக்கும். இதற்குப் பல உரைகள் வெளிவந்துள்ளன. இந்திய மொழிகளிலும் அயல்நாட்டு மொழிகளிலும் இந்நூல் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது உலக இலக்கியங்களுள் சிறந்த ஒன்றாக மதிக்கப்படுகின்றது; அறம் பொருள் இன்பம் என மூன்றாக வகுத்து வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய நீதிகளை வகைப்படுத்திக் கூறியுள்ளது. இந்நூலாசிரியர் வள்ளுவன் என்ற பெயரால் வழங்கப்பெறுவர். தனி மனிதனுக்கும் சமூகத்துக்கும் வேண்டிய அறங்களை இது உவமைச் சிறப்புடன் தெளிவாகக் கூறும். பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் சிறந்த அறமென்றும், மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் அனைத்தறன் என்றும் திருக்குறள் கூறும். இந்நூல் பற்றிய பிறசெய்திகளைத் திருக்குறள் என்னும் தனித் தலைப்பில் காண்க.

திரிகடுகம்: சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய மூன்றும் திரிகடுகம் எனப்படும். திரிகடுகம் என்னும் மருந்து உடல் நோயை நீக்கி நலம் செய்தல் போலத் திரிகடுக நூலிலுள்ள ஒவ்வொரு வெண்பாவின் மூன்று கருத்துகளும் உள்ளநோய் நீக்கி நலம் சேர்க்கும். திருமாலைப் பற்றிய கடவுள் வாழ்த்துடன் இந்நூல் 101 பாடல் கொண்டது. இதன் ஆசிரியர் நல்லாதனார். இது துஞ்சுமன் கண்டகனா, உமிக்குத்திக் கைவருந்துவார். தூண்டிலினுட் பொதிந்த தேரை முதலிய பழமொழிகளை எடுத்தாண்டு அறம் கூறும். வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல், கிளைஞர்க்கு உதவாதான் செல்வம் கெடும், கொண்டான் குறிப்பறிவாள் பெண்டாட்டி போன்ற செய்திகளை இந்நூலிற் காணலாம்.

ஆசாரக் கோவை: இந்நூலாசிரியர் முள்ளியார் பெருவாய் என்பாரின் மகனாதலின் பெருவாயின் முள்ளியார் எனப்பட்டார். சுக்கிரநீதி முதலிய வடமொழி நீதிநூல்களின் மொழிபெயர்ப்பு இந்நூல் என்பர். நாள்தோறும் செய்ய வேண்டிய கடமைகளையும் உடல் நலத்துக் கேதுவாய் நெறிமுறைகளையும் சிறப்பாக இந்நூல் கூறுகிறது. குளித்தல், உடுத்தல், உண்டல், உறங்கல் முதலிய வினைகளுக்கு வேண்டிய நெறிகளை இந்நூல் விரித்துக் கூறும். இரவில் மரத் தடியில் உறங்கக் கூடாது; ஒருவர் உடுத்த உடையை அணியலாகாது போன்றவையும் நீதிகளாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. சமூக நீதிகளையும் இந்நூல் கூறும்.

பழமொழி நானூறு: இந்நூலாசிரியர் முன்றுறையரையனார் சமண சமயத்தினர்; சிறந்த 400

பழமொழிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றின் துணையால் நீதிகளைப் புலப்படுத்தியுள்ளார். மூவேந்தர், கடைமுயவள்ளல்களின் சிலர், குறுநிலமன்னர் ஆகியோர் பற்றிய செய்திகளும் புராண இதிகாசக்கதைகளும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன. குலவிச்சை கல்லாமற்பாகும்படும், இறைமைக்கு மூப்பு இளமை இல், நாவிற்கு நல்குரவுஇல்' போன்ற பழமொழிகள் நல்ல செய்திகளைப் புலப்படுத்துகின்றன.

சிறுபஞ்சமூலம்: கண்டங்கத்திரி, சிறுவமுதுணை, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, நெருஞ்சி ஆகிய ஐந்தின் வேர் மருந்தாகப் பயன்படுதல் போலச் சிறுபஞ்ச மூலத்தின் ஒவ்வொரு வெண்பாவும் புலப்படுத்தும் ஐந்து செய்திகளும் வாழ்வின் நன்மைக்கு உதவும். இதன் ஆசிரியர் காரியாசான். இவர் மாக்காயனாரின் மாணாக்கராவர். இந்நூலின் 12,13-ஆம் பாடல்கள் கவிஞனுக்கு வேண்டிய தகுதிகளைக் குறிப்பிடும். கல்வியின் சிறப்பு, கொடையின் பெருமை, இன்னா செய்யாமையினால் எய்தும் பயன் முதலிய சுட்டப் படுகின்றன.

முதுமொழிக் காஞ்சி: இதன் ஆசிரியர் புலத்துறை முற்றிய கூடலூர் கிழார். நிலையாமைக் கருத்தினைப் பழமொழி கொண்டு உணர்த்துவதால் முதுமொழிக் காஞ்சி என இந்நூல் பெயர் பெற்றது என்பர். காஞ்சியை மகளிர் தம் இடையணியாகக் கொண்டு இந்நூலை, முதுமொழியினாலாய அணி போன்றது என்பாரமுள்ளர். குறட்டாழிசையால் இந்நூல் அமைந்துள்ளது. துன்பம் வெய்யோர்க்கு இன்பம் எளிது, ஈரம் வெய்யோர்க்கு நசை கொடை எளிது போன்ற செய்திகளை இந் நூலின் காணலாம்.

ஏலாதி: இந்நூல் 80.வெண்பா உடையது. ஆசிரியர் கணிமேதாவியார். ஏலம் முதலிய ஆறு பொருள் களைக் கொண்ட மருந்துபோல இந்நூலிலுள்ள ஒவ்வொரு பாடற்கருத்தும் உள்ள நலத்துக்குதவும். எவ்வெவ்வாறு கொடை செய்ய வேண்டும், கொடையின் பயன் யாவை, இரத்தற்குரியார் யாவர் என்பனவற்றை இந்நூல் விரித்துரைக்கும். சமணக் கருத்துகளையும் ஏலாதி சுருங்கக் கூறுகின்றது.

கைந்நிலை: இந்நூல் திணைக்குப் பன்னிரண்டு பாடலாக அறுபது பாடலை உடையது. இந்நூலாசிரியர் புல்லங்காடனார்; 'தாழை குருகினும் தண்ணந்துறைவனை, மாழை மாணோக்கின் மடமொழி - நூழை, நுழையுமடமகன் யார்கொல் என்றன்னை, புழையு மடைத்தாள் கதவு' என்பது போன்ற சிறந்த பாக்கள் இந்நூலில் உள்ளன.

இரா.சா.

பதினெண் சித்தர்: காண்க: சித்தர்கள்.

பதினெண் சித்தர் கோவை: பதினெண் சித்தர் என்பது பலரும் அறிந்த தொகைத் தொடர். அகத்தியர், 'பரனென்ற பஞ்சகர்த்தாள் பாதம் போற்றி, பண்பான பதினெண்பேர் பாதம் போற்றி' என்று குறிப்பர். இங்குச் சித்தருள் ஒருவரான அகத்தியரே பதினெண் சித்தர் என்று ஆட்சி செய்துள்ளார். இராமதேவர், காசுபுசுண்டர், கருவூரார், வான்மீகர் முதலானோரும் இத்தொகையில் இடம் பெறுகின்றனர். பதினெண்பேர் என்ற சொல்லாட்சியினையே சித்தர்கள் பெரிதும் சுட்டுகின்றார்களேயன்றி அவர்கள் யார் யார் என்பதைத் தெளிவாகச் சுட்டவில்லை.

சைவ அடியார்களுள் ஒருவராகத் திருமூலரைப் பாடும் சேக்கிழார் அவரைப் பதினெண் சித்தருள் ஒருவர் என்று குறிப்பிடவில்லை. வரலாற்றுணர்வுடன் பாடும் சேக்கிழாரின் காலத்தில் பதினெண்சித்தர் என்னும் வழக்கு இன்மையே திருமூலர் பதினெண் சித்தருள் ஒருவராகக் குறிப்பிடப்படாமைக்குரிய காரணம் என்று கொள்ளலாம்.

இடைக்காடரின் செய்திகளையும், எல்லாம் வல்ல சித்தரான படலம், கல்லாணைக்குக் கரும்பருத்திய படலம் முதலான படலங்களில் சித்தனாகிய இறைவனின் திருவிளையாடல்களையும் பாடும் பரஞ்சோதி முனிவர் ஓரிடத்தும் 'பதினெண் சித்தர்' என்னும் சொல்லாட்சியை வழங்கவில்லை. எனவே, அவர் காலத்தும் 'பதினெண்சித்தர்' என்னும் ஆட்சி இல்லை என்றே கருதலாம். இவற்றை நோக்கி, இவ்விரண்டு இலக்கியங்களுக்குப்பின்னரே இச் சொல்லாட்சி நிலை பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பது தெரிய வருகின்றது.

கருவூரார் பாடலொன்றில் நந்தி, மூலர், அகத்தியர், சட்டைநாதர், பதஞ்சலி, ஊனக்கண்ணர், கோரக்கர், கமலமுனி, சண்டிகேசர், இடைக்காடர், சிவாயசித்தர், கொங்கணர், போகர், மச்சமுனி, பிண்ணாக்கீசர், காலாங்கி, சுந்தரானந்தர் என்போர் குறிக்கப் படுகின்றனர். ஆனால், இவர்களே 'பதினெண்மர்' என்னும் தொகைக்கு உரியவர்கள் என்னும் கருத்துப் பின்பற்றப் படவில்லை.

'மருத்துவ வாதயோக ஞான சூத்திரம்' - என்னும் நூலில், 'திருமூலர், இராமதேவர், கும்பமுனி, கொங்கணர், கமலமுனி, சட்டைமுனி, கருவூரார் சுந்தரானந்தர், வான்மீகர், நந்திதேவர், பாம்பாட்டி, போகநாதர், மச்சமுனி, கோரக்கர், பதஞ்சலி, தன்வந்திரி, குதம்பை, இடைக்காடர் எனப் பதினெண்மர் குறிக்கப் படுகின்றனர். இப்பதினெண்மரும் பின்வந்தோரால் 'பதினெண்மர்' என்று ஏற்கப்பெறவில்லை. அபிதான சிந்தாமணியில், 'அகத்தியர், போகர், கோரக்கர், கைலாசநாதர், சட்டைமுனி, திருமூலர்,

நந்தி, கூன்கண்ணர், கொங்கணர், மச்சமுனி, வாசமுனி, கூர்மமுனி, கமலமுனி, இடைக்காடர், பின்னாக்கிசர், சுந்தரானந்தர், உரோமரிசி, பிரமமுனி, என்னும் 'பதினெண்மர்' குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். தமிழ்ப் பேரகராதி, திருமூலர், இராமதேவர், கும்பமுனி, இடைக்காடர், தன்வந்திரி, வாஸ்மீகி, கமலமுனி, போகநாதர், மச்சமுனி, கொங்கணர், பதஞ்சலி, நந்தி தேவர், போதகுரு, பாம்பாட்டி, சட்டைமுனி, சுந்தரானந்ததேவர், குதம்பைச்சித்தர், கோரக்கர் என்பார் பதினெண்மர் என்று சுட்டுகின்றது.

அபிதானசிந்தாமணியும், தமிழ்ப் பேரகராதியும் இவ்வாறு கொண்டமைக்குரிய சான்றுகளைக் காட்டவில்லை. என். கந்தசாமிப்பிள்ளை தாம் எழுதிய சித்த மருத்துவவரலாறு என்னும் நூலில்பதினெண்சித்தர்கள் களைப் பற்றிய பன்னிரு வகையான பட்டியல்களைக் காட்டுவர். அப்பட்டியல்களை நோக்கினால் ஒரு பட்டியலில் இடம் பெற்றவர்கள் மற்றொரு பட்டியலில் இடம்பெறாமையும், புதியவர்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளமையும் காணலாம். இதனால் 'பதினெண்மர்' என்ற தொகைப்பெயரமைப்பில் ஒருமைப்பாடின்மை வெளிப்படும்.

இவற்றையெல்லாம் நோக்கினால் பதினெண்மர் என்னும் தொகையில் அடங்கிய பெயர்களில் மாறுபாடு நிறைந்துள்ளமை புலனாகும். பதினெண்சித்தர் யார் யார் என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. அகத்தியர், திருமூலர், போகர் ஆகிய மூவரைத் தொகைப்படுத்திய அறிஞர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். ஏனைய சித்தர்கள் பெயர் கூறுவதில் மாறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. சித்தர்களைப் பற்றி, இலக்கிய வரலாறுகள் படைத்த அறிஞர்களின் கருத்துகளை நோக்கினாலும் இவ்வுண்மை புலப்படும்.

'சித்தர்கள் அனேகங்கோடி' என்று சட்டைமுனி குறிப்பர் (சட்டைமுனி, பின்னானம் நூறு, பா. 34). பலராக இருப்பினும் 'பதினெண் சித்தர்' என்ற பொது வழக்கு, பாடல்களிலும் குறிக்கப் பெறுகின்றது. 'பதினெண்சித்தர்' என்பது பொது வழக்காக இருப்பினும் அத்தொகைச் சொல்லில் இடம்பெறும் சித்தர்கள் பற்றிய பெயர்கள் வேறுபட்டனவாக அமைந்திருத்தல் தனித்த ஆய்வுக்குரியது.

இப்பதினெட்டு என்னும் எண்ணிக்கையினைக் குறித்து, சித்தர் கூட்டம் எனக் கணிக்கப்பட்ட காலத்தில் பதினெண்மர் இருந்திருக்கலாம் என்றும், பின்னர் அதுவே மரபாகி வந்திருக்கலாம் என்றும், சங்கநூல்களில் பல மன்னர்கள் வள்ளல்களாய் இருந்தும் கடையெழு வள்ளல்களே சிறப்பாகப் பேசப்படுவது போல இச்சித்தர் கூட்டத்திலும் சிறப்போடு விளங்

கியவர்கள் பதினெட்டுப்பேராக இருந்து பதினெண் சித்தர் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கலாம் என்றும், இவ்வெண் ஏதேனும் தத்துவப் பொருளுடன் தொடர்புற்றிருக்கலாம் என்றும், தேவர்கணம், மொழி, நோய், இசைக்கருவி, சாதி, பாட்டு, யுகம், யாகம், புராணம், தருமநூல் முதலிய அனைத்தும் பதினெட்டு வகையினவாதலின் இப்பதினெட்டு என்னும் எண்ணிக்கைச் சிறப்பினால் பதினெண்சித்தர் என்னும் வழக்கும் தோன்றியிருக்கலாம் என்றும் விளக்குவர்.

தொகுப்புகள்: 1) பதினெண்சித்தர் ஞானக் கோவை, 2) பதினெண்சித்தர் பாடல்கள், 3) பதினெண்சித்தர் பெரியஞானக்கோவை, 4) சித்தர் ஞானக்கோவை, 5) இருபதுசித்தர் பெரியஞானக்கோவை, 6) சித்தர் பாடல்கள் என்னும் இவ்வறுவகைத் தொகுப்பு நூல்களும் சித்தர் பாடல்களைத் தெரிவிக்குமகத்தான் வெளிவந்துள்ளன. 'பதினெண்சித்தர் ஞானக்கோவை' என அமையினும், முப்பதிற்கு மேற்பட்ட சித்தர்களின் பாடல்கள் இத்தொகுப்புகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. இத்தொகுப்பு நூல்களில் பதினெண்சித்தர்கள் என்று கூறப்படும் பட்டியல்களில் இடம்பெற்ற சித்தர்களின் பாடல்கள் இல்லாதது குறிப்பிடத்தக்கது. போகர், தன்வந்திரி, தேரையர், புலிப்பாணி போன்றோரின் பாடல்கள் இடம்பெறவில்லை. இதுவரையில் 'பதினெண்சித்தர்' என்ற பெயரில் வெளிவந்த அனைத்துப் பட்டியல்களிலும் இடம்பெறாத பட்டினத்தார், பத்திரகிரியார், சுப்பிரமணியர், இராமலிங்கர், ஓளவையார், திருவள்ளுவர், சேரயோகி, சூரியானந்தர், அருணாசலகுரு, பூரணானந்தர், குருஞானசம்பந்தர், பீருமுகம்மது, கணபதிதாசர் முதலானோரின் பாடல்கள் 'பதினெண்சித்தர் ஞானக்கோவை' என வழங்கும் இத்தொகுப்பு நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை இடம்பெற்றமைக்குரிய காரணம் கூறப்படவில்லை. சித்தர் பாடல்களின் எண்ணிக்கையும், சித்தர்களின் பாடல் வைப்புமுறையும் ஒவ்வொரு தொகுப்பிலும் மாற்றம் பெற்றிருக்கின்றன. தனித்தனியாக ஒவ்வொரு சித்தரின் நூல்களினின்றும் சில பாடல்கள் எடுக்கப்பெற்று இங்கே தொகுத்துத் தரப்பெற்றுள்ளன. அனைத்தும் ஞானப்பொருள் குறித்தனவாக இருப்பது நோக்கத்தக்கது.

இத்தொகுப்பின்வழி, சமுதாய மக்களுக்குச் சித்தர்கள் தரும் அறக் கருத்துகளும் தத்துவங்களும் விளக்கம்பெறுகின்றன. கடவுள் ஒன்று என்ற கொள்கை வலியுறுத்தப்படுகின்றது. மக்கள் செய்ய வேண்டியனவும் வேண்டாதனவும் பிரித்தறியப்படுகின்றன. மருத்துவத் தொடர்பான கருத்துகள் அதிகமாக இல்லை. காசுபுகண்டரின் பாடல்கள் மட்டிலும் சிலவற்றைத் தெரிவிக்கும். இதில், இணைக்கப்

பெற்றிருக்கும் சிவானந்தபோதம், நிகானந்தபோதம் முதலானவை சித்தர்களின் பாடற்பொருள்களை எளிமையாக்க உதவுகின்றன.

சித்தர்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள வேண்டும்; அவர்களின் பாடல்களைப் படித்து மகிழவேண்டும்; எளிமையாக அனைவருக்கும் எடுத்துரைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமுடையார்க்கு இத்தொகுப்பு நூல் ஒரு விருந்தாகும். இனிய, எளிய அமைப்புகளுடன் கூடிய, வாழ்வில் பயன்படுத்துகின்ற பொருள்களைக் கொண்ட உவமைகளுடன் பாடப்பெற்றிருக்கும் சித்தர் பாடல்கள் எக்காலத்தவர்க்கும் வேண்டியனவாகும்.

தமிழ் வல்லார் சிவரால் எழுதப்பெற்ற பாக்கள் சித்தர் என்னும் புனைபெயரில் 'சித்தர் பாடல்களில்' இணைக்கப் பெறுகின்றன. சித்தர்களின் பாடற் பொருள்கள் வளம் குன்றுவதற்கும் அவர்களின் காலத்தினை அறுதியிட முடியாமைக்கும் இத்தகைய இடைச்செருகல்களே காரணமாகும். க. இ.

பதினோராந் திருமுறை: அருளாசிரியர்கள் பாடிய தெய்வப்பனுவல்கள் பன்னிரு திருமுறையாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. திருவாலவாயுடையார் அருளிய 'திருமுகப்பாகரம்' முதலாக நம்பியாண்டார் நம்பிகள் பாடிய 'திருநாவுக்கரசு தேவர் திருவேகாதச மாலை' ஈறாக நாற்பது பிரபந்தங்களின் தொகுதி பதினோராந்திருமுறையென வழங்கப்பெறும். இத்திருமுறையை அருளியவர்கள் திருவாலவாயுடையார், காரைக்கால் அம்மையார், ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார், சேரமான் பெருமான் நாயனார், நக்கீர தேவர், கல்லாட தேவர், கபிலதேவர், பரணதேவர், இளம்பெருமான் அடிகள், அதிராவடிகள், பட்டினத்துப் பிள்ளையார், நம்பியாண்டார் நம்பி என்னும் பன்னிருவர் ஆவர்.

1. திருவாலவாயுடையார்: இவர் மதுரைத் திருவாலவாய்த் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் சோம சுந்தரக் கடவுளாவார். சேரமான் பெருமானுக்குச் சோமசுந்தரக் கடவுள் பாண பத்திரனது வறுமை நீங்கச் செல்வம் வழங்குமாறு அவனுக்கு எழுதிக்கொடுத்த செய்யுள் திருமுகப் பாகரம் எனப்படும். 'மதிமலி புரிசை மாடக்கூடல்' எனத் தொடங்கிப் பன்னிரண்டு அடிகளில் நேரிசை ஆசிரியப்பாவாக இத்திருமுகப் பாகரம் அமைந்துள்ளது.

2. காரைக்கால் அம்மையார்: இவர்தம் திருவாலவாங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள் இரண்டும் திருவிரட்டை மணி மாலை, அற்புதத் திருவந்தாதி என்ற பிரபந்தங்கள் இரண்டும் ஆக நான்கும் பதினோராம் திருமுறையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. திரு

வாலவாங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம் 'கொங்கை திரங்கி' எனத் தொடங்குவது பதினோரு பாடல்களை உடையது. இவ்வாறே 'எட்டி-இலவம்' எனத் தொடங்கும் இரண்டாம் திருப்பதிகமும் பதினோரு பாடல்களை உடையது. இரட்டை மணிமாலை என்ற பிரபந்தத்தை முதன் முதலில் பாடியவர் இவ்வம்மையாரே ஆவார். கட்டளைக்கலித்துறை முன்னும் வெண்பா பின்னும் இருபது செய்யுள்களால் இயற்றப்பெற வேண்டும் என்பது இதன் இலக்கணம். கட்டளைக்கலித்துறை என்னும் யாப்பினை முதன் முறையாகப் பாடியவர் இவ்வம்மையாரேயாவார். இவ்வம்மையார் இறைவனருளால் பெற்ற திருவருள் ஞானத்தின் பயனாக அற்புதத் திருவந்தாதியை அருளினார். இது ஓதுதற்கு இனிமையும் எளிமையும் உடையதாய் உணர்தற்கரிய உயர்ந்த சிவஞானத்தின் இயல்பினைத் தெளிவுபடுத்தும்.

3. ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார்: இவர் பல்லவ வேந்தராகத் திகழ்ந்தவர். இவர் பல திருத்தலங்களுக்கும் சென்று இறைவனை வெண்பா மலரால் அருச்சித்துப் பாடிய பாடல்கள் இருபத்து நான்கைச் சேர்த்துத் திருவெண்பா எனத் தொகுத்துள்ளனர். இது பதினோராந் திருமுறையில் ஐந்தாவதாக உள்ளது.

4. சேரமான் பெருமான் நாயனார்: இவர் கழறிற்றறிவார் என்றும் பெயர் பெறுவர். இவர் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள கூத்தப் பெருமானைப் போற்றிப் பாடிய 'பொன்வண்ணத் திருவந்தாதியும், திருவாரூரில் புற்றிடங் கொண்ட பெருமானைப் போற்றிப் பாடிய 'திருவாரூர் மும்மணிக்கோவையும், கயிலைப்பெருமான் திருமுன் இவர் எடுத்துரைத்து அரங்கேற்றிய 'திருக்கயிலாய ஞான உலா'வும் ஆகிய மூன்றும் இத்திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ளன. உலா இலக்கியத்தில் இவரது உலா முதலாவதாக அமைந்தமையின் இது ஆதி உலா எனப் பெயர் பெறும். அதுபோலவே மும்மணிக்கோவை என்னும் இலக்கியத்திற்கும் இவர்தம் திருவாரூர் மும்மணிக்கோவையே முதன்மையாகத் திகழ்கிறது.

5. நக்கீர தேவ நாயனார்: இவர் பாடிய கயிலை பாதி காளத்தி பாதி அந்தாதி, திருவிங்கோய் மலை எழுபது, திருவலஞ்சுழி மும்மணிக்கோவை, திருவெழு கூற்றிருக்கை, பெருந்தேவபாணி, கோப்பிரசாதம், காரெட்டு, போற்றித் திருக்கலி வெண்பா, திருமுருகாற்றுப்படை, திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம் என்னும் பத்துப் பிரபந்தங்களும் பதினோராந் திருமுறையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. சங்க கால நக்கீரரும் இந்நக்கீரதேவ நாயனாரும் வேறாவர். இவர் காலம்

கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டை ஒட்டியது என்பர். திருஞான சம்பந்தரின் திருவெழுசூற்றிருக்கையை அடியொற்றி இவர் தம் திருவெழுசூற்றிருக்கையை இயற்றியுள்ளார்.

6. கல்லாதேவ நாயனார்: இவர் சங்ககாலக் கல்லாடரினும் வேறாவர். இவர் பாடிய திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம் என்னும் பிரபந்தம் பதினோராம் திருமுறையில் பத்தொன்பதாவதாக இடம் பெற்றுள்ளது. இப்பிரபந்தத்தை இவர் நக்கீரதேவரைப் பின்பற்றிப் பாடியுள்ளார். இவர் காலம் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு.

7. கபில தேவ நாயனார்: சங்க காலக் கபிலரினும் இவர் வேறாவர். இவர்பாடிய மூத்த நாயனார் திருவிரட்டைமணிமாலை, சிவபெருமான் திருவிரட்டை மணிமாலை, சிவபெருமான் திருவந்தாதி என்னும் மூன்று பிரபந்தங்களும் இத்திருமுறையில் 20,21,22-ஆம் பிரபந்தங்களாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

8. பரணதேவ நாயனார்: இவர் சங்க காலப் பரணரினும் வேறாவர். இவர் பாடிய சிவபெருமான் திருவந்தாதி என்ற நூல் இத்திருமுறையில் 23 ஆம் பிரபந்தமாக முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவர் சில தலங்களின் பெயரைச் சிலேடைப் பொருளாகக் கொண்டு தொடைநயங்களும் அணிநலன்களும் அமையப் பாடியுள்ளார்.

9. இளம்பெருமானடிகள்: இவர் பாடிய சிவபெருமான் திருமும்மணிக்கோவை என்ற பனுவல் இத்திருமுறையில் 24-ஆம் பிரபந்தமாக வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவர் காலம் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி ஆகும்.

10. அதிரா அடிகள்: இவர் அருளியமூத்தபிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை என்னும் நூல் இத்திருமுறையில் 25-ஆம் பிரபந்தமாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

11. திருவெண்காட்டு அடிகள்: இவர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பிறந்தமையால் பட்டினத்துப் பிள்ளையார் எனவும் வழங்கப் பெறுவர். இவர் இயற்றிய கோயில் நான்மணிமாலை, திருக்கமூல மும்மணிக்கோவை, திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவை, திருவேகம்பம் உடையார் திருவந்தாதி, திருவொற்றியூர் ஒருபா ஒருபது என்னும் ஐந்து பிரபந்தங்களும் இத்திருமுறையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இப்பிரபந்தங்களையன்றிப் பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடிய வேறு சில தனிப்பாடல்கள் பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல் திரட்டு என்ற பெயரில் வழங்குகின்றன.

12. நம்பியாண்டார் நம்பி: இவர், கி.பி. 9 - ஆம் நூற்றாண்டினர். இவர் இயற்றியருளிய 10 பனுவல்கள் பதினோராம் திருமுறையின் இறுதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன: 1) திருநாரையூர் விநாயகர் திருவிரட்டை மணிமாலை, 2) கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தம், 3) திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 4) ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதி, 5) ஆளுடைய பிள்ளையார் திருச்சண்பை விருத்தம், 6) ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை, 7) ஆளுடைய பிள்ளையார் திருஉலாமாலை, 8) ஆளுடையபிள்ளையார் திருக்கலம்பகம், 9) ஆளுடைய பிள்ளையார் திருத்தொகை, 10) திருநாவுக்கரசு தேவர் திருவேகாதசமாலை.

இத்திருமுறையில் உள்ள பிரபந்தங்கள் இறைவன் பெருமையையும் திருத்தொண்டர்களாகிய சிவனடியார்களின் சிறப்பினையும் விரித்துரைக்கும். அந்தாதி, இரட்டை மணி மாலை, உலா முதலிய புதுவகையாப்புகள் பற்றி அறிய இத்திருமுறை உதவும். சில பிரபந்த வகைக்கு மூல இலக்கியமாகவும் இத்திருமுறை திகழ்கிறது. பன்னிரண்டு ஆகிரியர்களால் பாடப் பெற்றபதினோராந் திருமுறையின் நாற்பது நூல்களில் சிதைந்த பாடல்கள் போக இப்போது கிடைப்பன 1430 பாடல்களாகும். இரா.சா.

பதுக்கல்: மற்றவர்களுக்குத் தெரியாமல் பண்டங்களையோ பணத்தையோ பிறவற்றையோ மறைத்து வைத்திருப்பதைப் பதுக்கல் (Hoarding) அல்லது பதுக்கி வைத்தல் என்பர். பெரும்பாலும் நேர்மைக்குப் புறம்பான முறையில் மறைத்து வைப்பதையே பதுக்கல் என்ற சொல் குறிக்கிறது. பண்டங்களுக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்படும் காலங்களில் அல்லது பண்டங்கள் எதிர்காலத்தில் கிடைக்காமல் போய் விடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படும்போது அல்லது பண்டங்களின் விலைகள் எதிர்காலத்தில் இயல்பான அளவுக்கும் அதிகமாக அதிகரித்துவிடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படும்போது பதுக்கல்தோன்றுகிறது. ஆதாயத்தைப் பெறவேண்டும் என்ற நோக்கமும், எதிர்காலத்தில் பாதுகாப்புடன் இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கமும் பதுக்கலுக்கான அடிப்படைகளாகும்.

பண்டங்களைப் போன்று பணத்தையும் பதுக்குவர் ஒருசிலர். நேர்மையற்ற முறையில் பெறப்பட்ட அல்லது அரசுக்கும் பிறருக்கும் கணக்குக் காட்டமுடியாத முறையில் பெறப்பட்ட அல்லது எதிர்பார்த்தோ எதிர்பாராமலோ அதிகமான அளவில் கிடைக்கப்பட்ட பணத்தைப் பதுக்குவது காணப்படுகிறது. பணத்தைப் பயன்படுத்தாமல் முடக்குவதையும் பதுக்கல் என்ற பொருளில் பயன்படுத்துவதுண்டு.

பதுக்கலினால் சமுதாயத்தில் பல தீய விளைவுகள் ஏற்படுவதுண்டு. பெரும்பாலான நேரங்களில் விலை உயர்வு இயல்பாக எவ்வளவு இருக்க வேண்டுமோ அதைக்காட்டிலும் பன்மடங்கு அதிகமான அளவில் இருந்துவிடுமாதலால், செல்வர்கள் மேன்மேலும் செல்வர்களாக மாறவும், வறியவர்கள் முன்னேறமுடியாமல் இருப்பதற்குமான வாய்ப்புகள் மிகுதியாகத் தோன்றுகின்றன. உணவு, உடை போன்ற வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத பொருள்கள் சமுதாயத்தில் அடிமட்டத்தில் இருக்கும் பெரும்பான்மையான மக்களுக்குக் கிடைக்க இயலாததொரு செயற்கைத் தட்டுப்பாட்டு நிலையைப் பதுக்கல் தோற்றுவித்துவிடுகிறது.

செல்வ வருமான ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைத்துச் சமதரும சமுதாயத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் சமுதாயங்களில், பதுக்கல் என்ற செயலை ஒருசிலர் மேற்கொள்வதனால், செல்வ வருமான ஏற்றத்தாழ்வு மேன்மேலும் முனைப்பாகிவிடும் வாய்ப்புகள் தோன்றுகின்றன.

பெரும்பாலும் பதுக்கல் முதலாளித்துவப் பொருளாதாரங்களிலேயே காணப்படுகிறது. தனியார் சொத்துரிமையும், உற்பத்தியிலும் பகிர்விலும் தனியார் நடவடிக்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் நிலையும் இருப்பதே இதற்கான காரணமாகும். சமதரும சமுதாயங்களில் பதுக்கல்போன்ற பொருளாதாரக் குற்றங்கள் கடுமையான தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்படுவதால், அச்சமுதாயங்களில் பதுக்கலுக்கான வாய்ப்புகள் குறைவு. இருப்பினும் பதுக்கல் என்ற செயல் மனிதர்களின் மனநிலையைப் பொறுத்து அமைவதால் எப்போது, எச்சூழ்நிலையில், எந்த அளவுக்குப் பதுக்கலில் மனிதர்கள் ஈடுபடுவார்கள் என்பதை அறுதியிட்டுக் குறிப்பிடுதல் இயலாது.

என்.எஸ்.பா.

பதுமகோமளை: இவள் தேவமகளாவாள்; கந்த புரணத்தில் இடம்பெறும் பெண் பர்த்திரம். சூரபதுமன் பட்டத்தரசி. சூரன் முடிசூட்டுவிழா நடந்த பின் திருமணம் செய்துகொள்ள. விரும்பிய போது அசுரருகு சுக்கிராச்சாரியார் தேவதச்சன் புதல்வியாகிய மதுமகோமளையை முறைப்படி திருமணம் செய்து வைக்கிறார். பதுமகோமளை மிகுந்த கற்புடையவள் - அழகு மிக்கவள் - அறிவு நிரம்பியவள். இராவணன், இராமனுடன் போருக்குச் சென்றதைத் தடுத்த அவன் மனைவி மண்டோதரியைப் போல், சூரபதுமன் முருகனுடன் போருக்குச் செல்வதைத் தடுத்தாள் பதுமகோமளை என்பதனைப் பானு கோபன் இறந்தபோது இவள் புலம்புகின்ற வார்த்தை

கள் தெரிவிக்கின்றன. இவள் நைந்து கிடக்கின்ற தேவர்களுக்குத் துன்பம் இழைக்க வேண்டாம் எனத் தடுக்கின்றாள். சூரன் இறந்த செய்தி கேட்டு இடியோசை கேட்ட நாகம்போன்று துடித்து, விழுந்து இரந்த தலையாய கற்புடையவள். இலக்குமி என்பவள் இவதன் மகளாவாள். கே.வி.தா.

பதுமப் பிரமர்: படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழில்களைச் செய்வோர் முறையே பிரமன், திருமால், சிவன் என்னும் முப்பெருங்கடவுளராவர். அவர்களில் படைத்தல் தொழில் புரியும் பிரமன், தாமரை மலரில் தோன்றியவனாதலால் பதுமப் பிரமன் எனக் கூறப் பெறுகிறான்.

‘தாமரைப்பூவினுட் பிறந்தோன்’ ‘மலர் இருந்த அந்தணன்’ என்பன போன்ற இலக்கியச் சொற்றொடர்களால் இதனை அறியலாம். பிரமன் நான்கு முகங்களை உடையவன்; பொன்னிறம் பெற்றவன்; மேல் வலக்கையில் செபமாலை, இடக்கையில் தண்டாயுதம், கீழ்இடக்கையில் சுருக்கு, சுருவம், வலக்கையில் கமண்டலம் ஆகியவற்றைப் பெற்றிருப்பவன்; உலக உற்பத்திக்குக் காரணமானவன். திருமால் உந்தித் தாமரையில் தோன்றியவன் ஆதலின் பிரமன் அவன் மகன் எனப்படுவான். இவன் மனைவியர் சரசுவதி, சாவித்திரி, கர்யத்திரி என்னும் மூவர்.

திருமாலும் பிரமனும் சிவபிரானது அடிமுடியைத் தேடிச்சென்ற காலத்து முடியைக்கண்டேன் எனப்பிரமன்பொய்கூறியதால், உனக்கு நிலவுலகில் கோயில்கள் இரா’ எனச்சிவனிடம் சாபம் பெற்றான். பூருகப் பெருமான் ஒருமுறை இவனிடம் பிரணவத்திற்குப் பொருள் கூறுமாறு கேட்க, கூற இயலாது நின்றமையால் சிறையில் அடைக்கப்பட்டான். இவ்வாறு பிரமனைப் பற்றிய பல செய்திகளைப் புராண நூல்கள் கூறுகின்றன. நான்கு வேதங்களுக்கு அதிபதி ஆதலின் இவனை வேத முதல்வன் என இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன. இவன் வீற்றிருக்குமிடம் பிரமலோகம்; ஊர்தி அன்னம்; கொடியும் அன்னம். பிரமர்கள் பதினொருவர் என்பது புராண வழக்கு. பிரமன் முதலில் ஐந்து முகங்களைப் பெற்றிருந்தான் எனவும், அவற்றுள் அதோ முகம் சிவபெருமானால் கிள்ளி எறியப்பட்ட தெனவும் புராணங்கள் கூறுகின்றன. இரா-சா.

பதுமர் என்பவர் 27 புத்தர்களில் ஒருவர். உலகில் நல்லவை குறைந்து அல்லவை மிகுந்து அறக்குறைவு ஏற்படும் சமயங்களில் புத்தர் ஒருவர் அவதாரம் செய்வார் என்பது புத்த சமய நம்பிக்கை. அவ்வாறு தோன்றிய 27 புத்தர்களுள் பதுமர் 11-ஆம் புத்தர்

ஆவார். இவர்கள் அனைவரும் கௌதம புத்தருக்கு முற்பட்டவர்கள். இவரைச் சர்வக்ரு புத்தர் என்பர். செ.இரா.

பதுமனார், கடைச்சங்கப் புலவரன் ஒருவர். தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிந்து சென்றானாக அதை ஆற்றாத தலைவி தன் தோழியிடம் உரைப்பதாக நான்கு அடிகளில் மிகவும் நயம்மிக்க நற்றமிழ் அகத்துறைப்பாடல் பாடியவர் இவர் (குறு.6).

பதுமனார்²: பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களுள் முதலாம் நூலான நாலடியாரைத் தொகுத்து அடைவு செய்து உரைகண்டவர் பதுமனார். இவருரையே நாலடியார்க்கு அமைந்த முதலுரை என்பது இவரே அடைவு செய்தமையால் விளங்கும். சங்க நூல்களில் பெரும்பதுமனார் என்னும் புலவர் பெயர் இடம் பெற்றிருத்தலால் இப் பெயரின் பழமை அறியப்படும்.

நாலடி என்னும் பெயர் தந்தவர் பதுமனாரே என்பதும், பதுமனார் பதுமாசாரியர் என்றும் வழங்கப்பட்டார் என்பதும் நாலடியாரின் கடவுள் வாழ்த்துரையால் அறியவருகின்றது. 'பதுமாசாரியராற் சேர்க்கப்பட்ட சிறப்புப் பெயரால் நாலடி என்னும் பெயரால் முடிதற்கும்' என்பது அது. அதிகாரவகுப்புப் பற்றிக்கூறும் பாடல், நூல் அடைவு செய்யப்பட்ட வகையினைக் கூறுகிறது. ஒவ்வோரியலிலும் அமைந்த அதிகாரங்கள் இவை என்பதும் பதுமனார் உரை பற்றிய பாயிரத்தால் அறியப்படுகின்றது. நூலின் இறுதியில் 'சுட்டித் தொகுத்தான் இசைசால் பதுமனே' என வரும் வெண்பா அடியும், பதுமனார் தொகையாக்கிய நலத்தைக் கூறும். கடவுள் வாழ்த்து, நூல் தொகுத்த பதுமனாரே தொகுத்து வைத்தது ஆகலாம் அல்லது அவரே பாடியதும் ஆகலாம். அப் பாடலும் நூல் அடைவு முறையும் உரையில் சில இடங்களும், இவர் சமண சமயம் சார்ந்தவர் என்பதை விளக்குகின்றன.

இவர் விரிவாக வரையும் உரையைக் 'கல்வி கரையில', 'நன்னிலைக்கண்' என்பன போன்ற பாடல் களால் அறியலாம். எடுத்த செய்தியை விளக்கும் திறமிக்கவர் இவர் என்பதற்கு ஒரு சான்று 216-ஆம் பாடல். கடையாயார் நட்பு கழுக்குக்கும், இடையாயார் நட்பு தெங்குக்கும், தலையாயார் நட்பு பனைக்கும் ஒப்பாவதை அதில் விளக்குகிறார். 'கழுகும் ஒரு தழும்பு பட்டால் அது விழுந்து போமளவும் தழும்பு கிடப்பதுபோலக் கடையாயினார்க்கும் ஒரு குற்றம் செய்தால் அக் குற்றத்தைச் சாமளவும் மறவார். ஆதலால் அவருறவைக் கொள்ளாது ஒழிக. கழுக்கு நாள் தோறும் இறைத்தும் மேற்றலையில் குற்றமாய புழுக்கடி பார்த்தும் போயினாற்போல இவனுக்கும் நாள் தோறும் செய்யும் நோய்க்கு அவுடதம் தர

வேண்டும். அது ஒழிந்தால் கழுகு தலைகெட்டு விழுந்தாற்போல இவனும் விழுமளவும் தீங்கு விசாரிப்பான் என்பது.

தெங்கிற்குத் தலையாலே தண்ணீர் சுமந்து அடியிலே வார்க்கப் பின் தலையாலே நீரைத் தரு தலால் இவர்க்கும் முன்பு நன்மை செய்தால் பின்பு வரும்'.

'பனையும் ஒருநாள் விதையிட்டாற் பின்பு பாது காக்க வேண்டாம். பின்பு பயன்பட்ட காலத்திலே சென்று பயன்கொண்டாற் போல, அறிவும் ஒழுக்கமும் பெருமையும் முயற்சியும் ஒழியாமல் தொன்று தொட்டு வரும் பழமையையுடையார் உறவை விடாது கொள்ளுதல் நன்று என்று உரைப்பாருள்'.

மூதுரையில் வரும் தெங்கு பற்றிய செய்தியை இவர் எடுத்துக் காட்டுதலால் மூதுரை பாடிய ஔவையார் காலமாகிய கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவர் எனலாம். இரா.இ.

பதுமைக் கதை: வடநாட்டில் உள்ள உச்ச யினி மாகாளிப் பட்டினத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்தவன் விக்கிரமதித்தன் என்ற பெருவேந்தன். இவன் காளியின் அருள் பெற்றவன்; மாபெரும் வீரமும் அறிவாற்றலும் உடையவன்; பட்டி என்பவனை மந்திரியாகக் கொண்டு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் நீதிதவறாமல் ஆட்சி புரிந்தவன். இவனது வீரமிக்க செயல்களைக் கூறுவது விக்கிரமதித்தன் கதை. இவன் வீற்றிருந்து ஆட்சி செய்த அரியணை முப்பத்திரண்டு படிக்களை உடையது. அந்தப் படிக்களின் பதுமைகள் கூறிய கதைகள் பதுமைக் கதைகள் என வழங்குகின்றன. பதுமைகள் பேசுவதும் பறவைகள் தூது செல்வதும்போன்ற நிகழ்ச்சிகள் அக்காலக் கதைகளில் பெரிதும் இடம் பெறுவன.

தருமாபுரி என்ற நகரத்தைப் போச மகாராசன் நீதியோடு அரசாண்டு வந்தான். அவன் ஒருமுறை காட்டில் வேட்டைக்குச் சென்று திரும்பிவரும் பொழுது வழியில் உள்ள கம்பங் கொல்லையைச் சரவண பட்டன் என்பவன் பரண்மீதிருந்து காவல் புரிவதைக் கண்டான். அவன் பரண் மீதிருந்தபடியே வேட்டைக்காரர்களைக் கூப்பிட்டு என்கொல்லையிலுள்ள கம்பங்கதிரிகளையும் வெள்ளிக் காய்களையும் உண்டு பசியாறுங்கள்' என அன்போடு கூறினான். அவர்களும் மகிழ்ச்சியோடு அவற்றைப் பறித்துத் தின்னத்தொடங்கினர்.

அப்போது சரவண பட்டன் பரண்மீதிருந்து இறங்கி வந்தான். வந்ததும் அவர்களைப் பார்த்து

‘ஐயையோ என்ன அக்கிரமம் இது; என் கொல்லை யைக் கொள்ளை அடக்கிறீர்களே; எனக் கூச்சலிட டுக் கதறினான். இது கண்ட போச மன்னன் வியப்புற்றான். இவ்வாறு இவனது இருவேறு வகைப் பட்ட செயலுக்கு ஏதோ காரணம் இருக்க வேண்டு மென எண்ணினான். அமைச்சர்களும் அவ்வாறே கருதினர்.

அதன் காரணத்தைக் கண்டறிய வேண்டி அக் கம்பங் கொல்லையை விலைக்கு வாங்கிப் பரண் இருந்த இடத்தைத் தோண்டினர். அங்கே பசும் பொன்னால் செய்யப்பட்டு இரத்தினமணிகள் இழைக் கப்பட்ட அரியணை ஒன்று காணப்பட்டது. போசன் அதைத் தூய்மை செய்து தன் அரண்மனைக்கு எடுத்துச் சென்று அரசவையில் அமைத்தான். அதில் அமர்ந்து ஆட்சி செலுத்த எண்ணி அதற்கான ஓர் நன்னாளையும் குறித்தான்.

அவ்வரியணையில் 32 படிக்கள் அமைந்திருந்தன. குறிப்பிட்ட நன்னாளில் அதில் ஏறி அமர்வதற்காகச் சென்றமன்னன் முதற்படியில் காலை வைத்தான். அப்போது அப்படிக்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்த 32 பதுமைகளும் கல்கலவெனச் சிரித்தன. அது கண்ட போசன் வியப்புற்று அவ்வாறு சிரித்ததற்கான காரணத்தை வினவ முதற்படிக்குக் காவல் இருந்த விநோதரஞ்சிதப் பதுமை அவனை நோக்கி மாமன்னா, இவ்வரியணை பெரும் புகழ் பெற்ற விக்கிரமதித்த மன்னர் வீற்றிருந்து ஆட்சி புரிந்தது. அவரைப் போன்ற ஆற்றலும் நேர்மையும் உம்மிடம் சிறிதாவது இருந்தால் நீர் இதில் அமர்ந்து ஆட்சி செய்யலாம் என்றது. மன்னன் அவற்றை நோக்கி விக்கிரமதித்தனது வரலாற்றைக் கூறும்படி கேட்க அவை நாளொன்றுக்கு ஒரு கதையாக விக்கிரமதித் தன் பெருமைகளை விரித்துரைத்தன.

விநோதரஞ்சிதப் பதுமை முதல் ஞானப்பிரகாச வல்லிப் பதுமை ஈறான 32 பதுமைகளும் கூறிய கதை கள் பதுமைக் கதைகள் எனப் பெயர் பெறும். வேதா ளம் கூறிய 24 கதைகளும் இவற்றில் அடங்கும்.

இரா.சா.

பதேபூர் சிக்கரி, முகலாய கலைப்பாணியில் உரு வாக்கப்பட்ட கோட்டை நகரம். ஆக்ராவிருந்து 35 கி.மீ. மேற்கே இது அமைந்துள்ளது. சேக் சலிம் சிசுதி (Shaik Salim Chishti) என்னும் இசுலாமியத் துறவியின் வாக்குப்படி முகலாயப் பேரரசர் அக்பரின் இந்து மனைவிக்கு, சிக்கரியில் சலிம் என்ற மகன் பிறந் தான். எனவே, அக்பர் இவ்வூரை நற்பேறுடைய இட மாக மதித்தார். அதனால் சிக்கரி என்ற பெயரை மாற்றி ‘வெற்றி நகரம்’ என்று பொருள்படப் பதே பூர் சிக்கரி (Fathepur Sikri) என்று பெயரிட்டுப் பெரு

நகராக மாற்றினார். நகரமைப்புப்பணி கி.பி.1569-இல் தொடங்கப்பட்டு, கி.பி.1574-இல் முடிக்கப்பட்டது. இது கி.பி.1585 வரை அக்பரின் உறைவிடமாகவும் தலைநகரமாகவும் திகழ்ந்தது. ஔரங்கசீபு காலத் தில், பகட்டாக உள்ளதென்று சிலவற்றை அவர் உடைத்தெறிந்தார். சிப்பாய்க் கலகத்தின்போது சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள் சிலர் இங்கே தஞ் சம் புகுந்தனர். இன்று இவ்வூரிலுள்ள பல கட்டடங் கள், இந்தியத் தொல்லியல் துறையின் பாதுகாப்பில் உள்ளன.

இவ்வூர் ஏறத்தாழ 11 கி.மீ. சுற்றளவு கொண்டது; சிறு குன்றுகளின் நடுவில் ஒழுங்கற்ற செவ்வக வடிவில் அமைந்துள்ளது. மூன்று பக்கங்களில் ஏறந் தாழ 14 மீ. உயரமுடைய மதிற் சுவர்களையும், தென் மேற்குப் பகுதியில் பரந்த செய்குளம் ஒன்றையும் கொண்டுள்ளது. இதன் மூன்று வெளி மதிற் சுவர் களில் ஒன்பது வாயில்கள் உள்ளன. அவற்றுள் முக்கியமானவை தில்லி வாயில், ஆக்ராவாயில், குவாலியர் வாயில், ஆசமீர் வாயில் ஆகியவை ஆகும். கோட்டையின் உள்ளே சாலைகளும் கடைவீதியும் பல வகைக் கற்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இங்குள்ள கட்டடங்கள் பெரும்பாலான சிவப்பு நிற மணற்கற்களால் ஆனவை.

ஊரிலுள் அமைக்கப்பெற்ற கட்டடங்களில் சிறப்பு வாய்ந்தது திவானி ஆம் (Diwani - Am) என்ற பொது அரசவை மன்றமாகும். நடுவில் முற் றத்தையுடைய இம்மன்றத்தைச் சுற்றிலும் நடை பாதையுடன் கூடிய சிறிய அறைகள் அமைக்கப்பட் டுள்ளன. பேரரசரின் அரியாசனம் மேற்குப் புறத்தில் உள்ளது. நுண்ணிய கல்ல வேலைப்பாடுடைய மணற் கல்லால் ஆன சன்னல்கள் உள்ளன திவானி காசு (Diwani - Khass) என்னும் தனி அரசவை மண்டபம் சதுர வடிவினை உடையது. இது நாற்புறமும் திறந்துள்ளது. இம்மண்டபத்தின் நடுவில் எண்கோண வடிவினதாய்ச் செதுக்கு வேலைப்பாடு கொண்ட பூப் போன்று விரிந்த வட்டமான போதிகை போன்ற மேடை உள்ளது. அதன் மீது பேரரசரின் அரியாசனம் உள்ளது. இத் தூணிலிருந்து நாற்புறமும் நடைபாதைகள் வெளிச் சுவரை நோக்கிச் செல்லுகின்றன. காசு மகால் (Khass Mahal) இப்போது சிதைந்துள்ளது. செவ்வக வடிவத் தில் மண்டபம் உள்ளது. இங்குத் துருக்கிய சுல்தான் மாளிகை மற்றும் பேரரசரின் படுக்கை அறை போன் றவை உள்ளன. துருக்கிய சுல்தான் மாளிகை, சிறு அறையைச் சுற்றி அமைக்கப்பட்ட வெளிமுற்றம் கொண்டது; நுண்ணிய சிற்ப வேலைப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. பல்வகைச் சிற்பங்கள் இங்கு நன்கு செதுக்கப்பட்டுள்ளன. பேரரசரின் படுக்கை அறை

கவா பாகு (Khwa Bagh) என்பதாகும். இது உயரமான பகுதியில் கட்டப்பட்ட சதுரமான்-படுக்கை அறையாகும். பாரசீக மொழிக் கல்வெட்டுகள் பல இங்கு அழகாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

பஞ்ச மகால் (Panch Mahal) என்பது ஐந்தடுக்குக் கட்டடம் ஆகும். ஒவ்வொரு அடுக்கும் குறுகிக் கொண்டு சென்று, ஐந்தாவதில் ஒரே அறையுடன் முடிவடைகிறது. இது புத்த விகாரம் போன்ற தோற்றம் உடையது; எண்பத்து நான்கு தூண்களைக் கொண்டது. இது அரச குடும்பத்தினரின் பொழுது போக்கிடமாகும். மரியம் மாளிகையின் (Mariam) தரைப்பகுதியில் ஒரு புறம் மூன்று சிறிய அறைகளும் மறுபுறம் நீண்ட பெரிய அறையும் உள்ளன. முதல் மாடியில் மூன்று அறைகள் உள்ளன. இங்குள்ள தூண்களில் இராமர், அனுமன் ஆகியோர் சிற்பங்கள் உள்ளன. சுவர்களில் ஓவியங்களும், அரசவைக் கவிஞரான பெய்சியின் (Faizi) கவிதை வரிகளும் உள்ளன. பதேபூர் சிக்ரியிலுள்ள சோதிபாய் மாளிகை இரண்டு அடுக்குகளைக் கொண்டது. நடுவில் நீண்ட மண்டபத்துடன் நான்கு திசைகளிலும் பல அறைகளோடு உள்ள இம் மாளிகையில் இந்து சமயக் கடவுளின் உருவங்கள் பல உள்ளன. இது கி.பி. 1570-இல் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. இது ஆக்ராவில் உள்ள சகாங்கீர் மாளிகையைப் போன்றது. இங்குள்ள பீர்பால் மாளிகை கி.பி. 1572-இல் இரண்டு மாடிகளோடு கட்டப்பட்டது. தரைப்பகுதியில் 4 அறைகளையும் முதல் மாடியில் 2 அறைகளையும் உடைய இம்மாளிகை, இசுலாமியச் கட்டடக் கலைக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது.

இந்தகருக்கு வெளியே அமைந்த கட்டடங்களிற் சிறந்தது சும்மா மசூதியாகும் (Jami Masjid). இது நீள் சதுர மண்டபத்தைக் கொண்டும், தூண்களோடு அமையப் பெற்ற நடைபாதை கொண்டும் அமைந்துள்ளது. இதில் விரிந்தும் குறுகியும் அமைந்த வளைவுகள் பல அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் விதானங்களும் உள்ளன. இதன் முன்பு அமைக்கப்பட்டுள்ள வளைவான நுழைவாயிலே பூலந்து தர்வாசா (Buland Darwaza) ஆகும். இது அக்பரின் குசராத்து வெற்றியின் சின்னமாகக் கட்டப்பட்டது. த.க.

பந்தர்பூர், மராட்டிய மாநிலத்தில் சோலாப்பூர் மாவட்டத்தில் புகழ்பெற்ற திருமால் ஆலயம் அமைந்த ஊர். இவ்வூர் பீமநதியின் கரையில் அமைந்துள்ளது. அந்த நதி பந்தர்பூரைச் சுற்றிப் பிறைச் சந்திரனைப் போன்று வளைந்து செல்வதால் இவ்வூருக்குச் சந்திரபாகா என்று மற்றுமொரு பெயரும் உண்டு. இவ்வூருக்குப் பண்டர், பண்டரிபுரம்,

பாண்டூரங்கபள்ளி என்ற வேறு பெயர்களும் உண்டு. இவ்வூரும் கோயிலும் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டுக்குச் சற்று முன்னர் அமைக்கப் பட்டிருக்கலாம். எனினும், கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இக்கோயிலின் சிறப்பு மிகுதியாக அறியப்பட்டுள்ளது. திருமால் இங்குப்பாண்டூரங்கன் வடிவில் வணங்கப் பெறுகிறார். உயர்த்திய இரண்டு கைகளில் சங்கும் சக்கரமும் கொண்டு, நின்ற நிலையில் வெண்ணிறப் போர்வையைப் போர்த்திக் கொண்டு வழிபடும் பக்தன்போல் பாண்டூரங்கனாகத் திருமால் காட்சியளிக்கிறார். இராட்டிரகூடர், ஓய்சாளர் ஆகிய அரசமரபினர் இக்கோவிலுக்குப் பலவகைகளில் தானம் அளித்துக் காத்துள்ளனர். இக்கோவில் மூலவர் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 'பெருமை வாய்ந்த பாண்டூரங்கன்' என்று சொல்லப்படுகிறார். கோயிலின் உள்ளே முக்தி மண்டபம் உள்ளது. வடக்குத் திருச்சுற்றில் கண்ணனின் தேவியான உருக்குமணியின் சந்நிதியும், விசுவநாதர், விசாலாட்சி ஆகியோரின் கருவறைகளும் உள்ளன. கோயிலினுள் சிவப்பு நிறத்தில் மிகப் பெரிய விநாயகர் சிலையும், சிறிய விநாயகர் சிலைகளும் உள்ளன. பாண்டூரங்கனை விட்டால், விட்டோபா என்றும் சொல்கின்றனர். இவ்வழக்கம் தோன்றுவதற்கான பலகதைகளை இக்கோயிற் புராணம் குறிக்கிறது. ஆயினும், இவ்வழக்கம் கி.பி. 1550க்குப் பிற்பட்டதாகும். பாண்டூரங்க பக்தரான நாமதேவர் இக்கோயிலில் வழிபட்டு இறைவனை நேரில் காணும் பேறு பெற்றார். அவரது உடல் இக்கோயிலின் கிழக்குக் கோபுர வாயிலில் அடக்கம் செய்யப்பட்டு அவ்வாயிலுக்கு நாமதேவர் வாயில் என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது. மராட்டிய மாமுனி துக்காராமும் பண்டரிபுர இறைவனை வழிபடும் பெருமை பெற்றவர். இங்கு உறையும் தெய்வத்தின் பீது ஆதிசங்கரரால் பாண்டூரங்க சதகம் என்ற நூலும் இயற்றப்பட்டுள்ளது. வெ. பா.

பந்தல்கண்டு பல்கலைக்கழகம்: 1974 -

ஆம் ஆண்டின் உத்தரப் பிரதேசப் பல்கலைக்கழகங்கள் (மீள்சட்டமாக்கலும் திருத்தலும்) சட்டப்படி 1975-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 25-ஆம் நாள் பந்தல்கண்டு பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டது. பாந்தா, அமிர்பூர், சலோன், சான்சி, இலலித்பூர் ஆகிய மாவட்டங்களிலுள்ள 20 கல்லூரிகளை இணைப்பு நிறுவனங்களாகக் கொண்டு செயற்படும் இப்பல்கலைக்கழகத்தில் 1983-84-இல் 36518 மாணவ மாணவியர் இருந்தனர்.

உத்தரப் பிரதேச ஆளுநரை வேந்தராகக் கொண்ட இப்பல்கலைக்கழகத்திற்குத் துணைவேந்தர், பதிவாளர், ஊதியப் பெரு நூலகர் ஆகியோருடன் நுண்கலைகள், வணிகம், மருந்தியல், அறிவியல்,

சட்டம், வேளாண்மை, கல்வி ஆகிய கல்விப் பகுதி களுக்கான புலத்தலைவர்களும் (Deans) உண்டு.

இப்பல்கலைக்கழக வட்டாரத்திற்குள் வாழ் பவர்களுக்கு பி. ஏ., பி.காம், செய்முறைக் கல்வி முறைதேவைப்படாத எம்.ஏ., தேர்வுகளுக்குத் தனிக் கல்விமுறையில் நேரடியாகச் செல்ல வாய்ப்புண்டு. ஆசிரியர்கள், பெண்கள், நூலகர்கள், ஆய்வாளர்கள் ஆகியோரும் தனியாக மேற்கண்ட தேர்வுகளை எழு தலாம். ஆராய்ச்சி மற்றும் தகுதிக் கல்வி உதவித் தொகைவசதி, மருத்துவம் தவிரப் பிற துறை மாணவர் களுக்கு உண்டு. குலை முதல் நாள் முதல் சூன் 30வரை யுள்ள கல்வியாண்டில் குலை 31 க்குள் மாணவர் சேர்க்கை முடிவு பெறும். எனினும் துணைத் தேர்வில் வென்ற மாணவருக்காகச் செப்டம்பர் 15 வரை சேர்க்கை வசதியுண்டு. 1983 - 84-ஆம் நிதித் திட்டத் தின்படி வருமானம் 41. 54 இலட்சம் உருபாயும் செலவு 53.71 இலட்ச உருபாயும் ஆகும். பகுதிநேர மருத்துவர் மாணவர்நலம் காக்கிறார். இணைப்புக் கல்லூரிகள் விளையாட்டு வசதி பெறப் பல்கலைக் கழகம் துணைத்தொகை வழங்குகிறது.

பி.ஏ., எம்.ஏ., பி.எட்., எம்.எட்., பி.எசுசி.; எம்.எசுசி, பி.காம்., எல்எல்.பி., பி.எசுசி (வேளாண்மை), எம்.எசுசி (வேளாண்மை) வகுப்பு கள் நடைபெறுகின்றன. ஆராய்ச்சி செய்து பிஎச்.டி. பட்டமும் பெறவாய்ப்பு உண்டு. இங்கு மாணவர்கள் பயன்பெறும் வகையில் விளையாட்டுத்துறையும் நாட்டு நலப் பணித் திட்டமும் சிறப்பாகச் செயற் பட்டு வருகின்றன. எஸ்.சு.

பந்தா பகதூர், சீக்கிய குரு கோவிந்தசிங்கின் மாணாக்கர். இவர் பந்தா பைராகி என்றும் சொல் லப்படுவார். இவருடைய உண்மையான பெயர் இலக் குமண தாசு. இவர் தென்னிந்தியக் குடிமகனாவார். இவர் இளம் வயதில் விளையாட்டில் ஆர்வம் மிக்கவ ராய்க் காணப்பட்டார். இவர் தம் முதுமைக்காலத் தில் துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார். ஏறத் தாழ்ப் பதினைந்து ஆண்டுகள் துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு கோதாவரி நதிக்கரையில் குரு கோவிந் தரைச் சென்று சந்தித்தார். குரு, இவருக்கு ஐந்து அம்புகள், போர் முரசு ஆகியவற்றைக் கொடுத்துப் புனித தலைமைப் பீடத்தையும் ஒப்படைத்தார். மேலும் சீக்கியர்கள் அனைவரும் பந்தாவுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமெனவும் ஆணையிட்டார். பந்தா சிர் கிந்து மாநிலத்தின் மீது படையெடுத்துக் கொள்ளையடித்து, அம்மாநில ஆளுநரையும் கொன்றார்; மேலும் சோனிபட்டு, கெய்தால், சமனா போன்ற பகுதிகளையும் வென்றார்; பின்பு சிர்முர் மலை அடிவாரத்திற்குக் கீழ்த் தன் ஆதிக்கத்தை நிலை நாட்டிக்

கொண்டார்; சட்லெசு, யமுனா ஆகிய இரு நதி களுக்கும் இடையிலுள்ள பகுதிகளைத் தம் ஆதிக்கத்தின் கீழ்க் கொணர்ந்தார்; மேலும் முகலாயப்பேரரசர் பகதூர்சாவின் (கி.பி.1707-1712) படையை முற்றிலும் தோற்கடித்தார். இச் செய்தி கேள்வியுற்று பகதூர்சா பஞ்சாபிற்கு விரைந்தார். இதற்குள் பகதூர்சாவின் படைத்தளபதி சீக்கியர் களின் படையைத் தோற்கடித்துப் பந்தாவைச் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டார் பந்தா தம் சீடரின் உதவி யால் மற்றச் சீடர்களுடன் இலாகூருக்குத் (Lahore) தப்பித்துச் சென்றார். பகதூர்சா இவரைத் துரத்திச் செல்லும் வழியில் கி.பி. 1712 - ஆம் ஆண்டு இறந்து போனார்.

இலாகூரின் அரசுப் பேராளர் பந்தாவிற்கு எதி ராகப்படையெடுத்துச் சென்றார். பந்தா இப்படை யைத் தோற்கடித்துத் தம் படையைச் சிர்கிந்துவை நோக்கி அனுப்பினார். தொடக்கத்தில் முகலாயப் படைகள் தோற்கடிக்கப்பட்டாலும், காசுமீர் ஆளு நரின் உதவியைப் பெற்ற முகலாயர்களால் சீக்கியர் பின்னர்த் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். பந்தா, ஒரு கோட்டையில் ஒளிந்துகொண்டார்; பிறகு முகம்மதி யர்களால் கி.பி. 1716-ஆம் ஆண்டு சிறைபிடிக்கப் பட்டுக் கொல்லப்பட்டார். பல சீக்கியர்களும் உயிரிழந்தார்கள்.

பந்தா இறந்த பிறகு, அவரைச் சீக்கியர்கள் நீண்டகாலம் தங்கள் நினைவிற்கு கொள்ளவில்லை. பந்தா ஒரு துணிச்சல்மிக்க தலைவராக விளங்கிய போதிலும், சீக்கியர்களின் இரக்கத்தைப் பெறத்தவறி விட்டார். இவர் நான்கு, கோவிந்து ஆகியோருடைய குணங்களைப் பெறாததோடு, அவர்களுடைய சீர் திருத்தங்களை ஆதரிக்கவில்லை. பிரிவினை மனப் பாண்மை இவரைப் பெரிதும் ஆட்கொண்டது. தம் துறவு வாழ்க்கைக்கும், இந்து கொள்கைகளுக்கும் ஏற்பச் சீக்கிய குருமார்களுடைய கொள்கைகளிலும், சலுகைகளிலும் பல மாற்றங்களைக் கொணர நினைத்தார். இம்மாற்றங்களை இளஞ்சீக்கியர்கள் அனைவரும் எதிர்த்ததுடன் பந்தா இறந்த பிறகும் அவருக்கு மரியாதை செலுத்த முன்வரவில்லை. பந்தா இறந்த பிறகு சீக்கியர்கள் அனைவரும் பல கொடுமைகளுக்கு ஆளாயினர். சட்லெசு ஆற்றின் தென்பகுதிக்குப் பல சீக்கியர்கள் தப்பி ஓடினர். அதன் பிறகு வரலாற்றில் சீக்கியர்களின் நிலை நீண்டகால மாக மங்கி இருந்தது. இப்பந்தாவை, இந்தியர்கள் தங்களுடைய குருவாகவே ஏற்றுக் கொண்டனர்.

இரா.கி.

பயலோ, அமெரிக்காவில் நியூயார்க்கின் மேற் குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள நகரமாகும். எரி ஏரியின்

மீது அமைந்துள்ள பபலோவின் (Buffalo) மொத்த மக்கள்தொகை 4,63,000 ஆகும் (1983). இது பெரிய ஏரித்துறைமுகங்களையும், பல போக்குவரத்துத் தொடர்புகளையும் கொண்ட முக்கியமான நகரமாகும். மேலும் இது தானியம், மற்றும் இரும்பு, நிலக்கரி, இரசாயனப் பொருள்கள் உற்பத்தியில் முதலிடம் பெற்றுள்ளது. முதன்முதலாக கி.பி. 1803 - ஆம் ஆண்டு அமையப்பெற்றுப் பின்னர் கி.பி. 1818 - ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட போரில் இங்கிலாந்தால் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது.

பபலோ நகரம்

அட்சன் ஆற்றையும், அட்லாண்டிக்குக் கடலையும் பெரிய ஏரிகளுடன் இணைக்கும் எரிக்கால்வாய், அமெரிக்காவின் மேற்குப் பகுதியில் வாணிகத்தை மலர்ச்சியடையச் செய்தது. ஏறத்தாழ 640 கி.மீ. நீளமுள்ள இந்தக் கால்வாயை நியூயார்க்கைச் சேர்ந்த தி.விட் கிலிண்டன் என்பார் கி.பி. 1817-ஆம் ஆண்டு வெட்டி முனைந்தார். பல ஆண்டுகளுக்குப்பின் கி.பி. 1825 - ஆம் ஆண்டு வெற்றிகரமாக இக்கால்வாய் முடிக்கப்பட்டது. இவர் முதன்முதலாகச் சில பாய்மரக் கப்பல்களுடன் பபலோ நகரத்திலிருந்து புறப்பட்டு அட்சன் ஆற்றை அடைந்து அங்கிருந்து நியூயார்க்கு நகரத்தை அடைந்தார். பபலோ நியூயார்க்கு நகரத்துடன் இணைக்கப்பட்டதால் இது ஒரு சிறந்த வாணிக மையமாக விளங்குவதற்கு இந்த எரிக்கால்வாய் பெரிதும் துணை செய்தது. அதனால், பபலோவைச் சுற்றிப் பல நகரங்களும் துறைமுகங்களும் வளர்ச்சியடைந்தன. அதன்காரணமாக நியூயார்க்கு நகரம் நிதி, வாணிகம் ஆகிய துறைகளில் முன்னணியில் விளங்கியது. அமெரிக்காவின் மேற்குப் பகுதி வளர்ச்சியடைந்து, பெருவாரியான மக்கள்

தொகை இப்பகுதிக்கு இடம்பெயர்ந்ததனால் பல நகரங்களும் தோன்றின.

பபலோ, நியூயார்க்கின் முக்கிய நகரமாகும். வளர்ச்சியடைந்த பல தொழிற்சாலைகள் இங்குள்ளன. இரும்புத் தொழிற்சாலைகள், நூற்பாலைகள், தோற்பொருள் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவை பெருமளவில் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கின்றன. கப்பல் கட்டுதல், மாமிசத்தைப் பதப்படுத்திப் பைகளில் அடைத்தல், மாவு அரைத்தல் ஆகிய தொழில்கள் நன்கு வளர்ச்சியடைந்து, தொழில்நுட்பம் மிக்க நகரமாகப்பபலோ விளங்குகிறது. இப்பகுதியில் கி.பி. 1850-60-ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் ஏறத்தாழ 2,452,000 மக்கள் குடியேறினர். அயர்லாந்து நாட்டினர், செருமானியர், இசுகாண்டிநேவியர்கள் ஆகியோர் இப்பகுதியில் மிகுதியாகத் தங்கினர். அதனால், தொழிலாளர்கள் சிக்கல் மிகுதியாக வளர்ந்தது. தொடர்வண்டிப் பாதை கட்டுமானம் பாதி வளர்ச்சியடைந்ததால் மூன்று பெரும் தொடர்வண்டிப் பாதைகள் கிழக்குப் பகுதியிலிருந்து தொடங்கி அப்பலேச்சியன் மலைகள் வரை போடப்பட்டன. எரிக்கால்வாய் 1951 - ஆம் ஆண்டு, நியூயார்க்கிலிருந்து பபலோ வரை வெட்டி முடிக்கப்பட்டது. இரா.கி.

துணை நூல்:

Richard N. Current, Harry Williams T. Frank Friedel, American History, A Survey, Volume I, Scientific Book Society, Calcutta, 1975.

பம்ப கவி: கன்னட இலக்கியத்தின் முதற்கவி ஒரு முத்தன்மைக் கவிஞருமான பம்ப மகாகவி கி.பி. 902-இல் பிறந்தார். இவர் தந்தை பீமபய்யன்; தாய் அப்பனப்பெ. பம்பனுடைய முன்னோர் ஆந்திர நாட்டின் குண்டூர் மாவட்டத்திலுள்ள 'வெங்கிபளு' என்னும் 'வங்கபர்' கிராமத்தில் வாழ்ந்தவர்கள்; வேத வேள்விகள் செய்த புகழ்மிக்க பிராமணர்கள். பம்பனின் தந்தை பீமபய்யன் சமணமதத்தில் சேர்ந்து கொண்டான். பம்பன் பெரிய மகன். மற்றொரு மகன் பெயர் சிளவல்லபன்.

பம்பன் சமணமதத்தில் பற்றுடைய கவிஞர்; தேவேந்திர முனியின் சீடர். எனினும், தம் முன்னோர்களின் வைதிக தருமத்தையும் அவர்தம் ஒழுக்க நியமங்களையும் தம் காவியத்தில் பாராட்டியுள்ளார்.

வேமுலவாட சாளுக்கிய மரபினைச் சேர்ந்த இரண்டாம் அரிகேசரி (கி.பி. 920 - 955) மன்னனின்

அரசவைக் கவிஞராகவும் அம் மன்னவனின் உற்ற நண்பராகவும் அமைச்சராகவும் இவர் திகழ்ந்தார். இம் மன்னன் பம்பனுக்குத் தருமபுரம் என்ற அக்கிரகாரமும் தந்துள்ளான்.

பம்பன், அரிகேசரியின் இராசதானியாகிய இப்போதைய ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் நிசாமாபாது மாவட்டத்திலுள்ள 'போதன்' நகரிலும், கன்னட நாட்டிலுள்ள தார்வாடா மாவட்டத்திலுள்ள 'அண்ணிகேரி' என்னும் தாய்வழி மரபினர் ஊரிலும் வாழ்ந்து வந்தார் எனத் தெரிகிறது. கன்னட நாட்டில் சிரசி வட்டப்பகுதியாகிய 'வனவாசி' யைப் புகழ்ந்து பாராட்டுவதால் இவர் அப்பகுதியிலும் வாழ்ந்திருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது.

கன்னட இலக்கியத்தின் முதல் நூலாகக் கிடைத்திருப்பது, கி.பி.9 - ஆம் நூற்றாண்டில் நிருபதுங்கள் இயற்றிய 'கவிராச மார்க்கம்' என்னும் இலக்கண நூலாகும். எனினும், முதற்காவியம் பம்பன் படைத்தளித்த 'ஆதிபுராணம்' ஆகும். பம்பன் சமண சமயச் சார்பாக 'ஆதிபுராணம்' எனும் காவியமும், இலக்கியப் பற்றோடு 'விக்கிரமார்ச்சுன விசயம்' என்னும் பம்ப பாரதமாகிய காவியமும் படைத்த மாபெரும் கவிஞர். இவ்விரு காவியங்களும் கவிச் சுவையிலும் பாத்திரப்படைப்பிலும் இனிய நடைச்சிறப்பிலும் சிறந்து விளங்குகின்றன.

ஆதிபுராணம் - சினசேனனின் 'பூர்வ புராணம்' என்னும் வடமொழிக் காவியத்தில் பத்தாயிரம் சுலோகங்களிற் கூறிய ஆதி தீர்த்தங்கரராகிய இடப தேவருடைய வரலாற்றைத் தழுவிச் சுருக்கமாகவும் அழகாகவும் இரண்டாயிரம் பாடல்களுக்குள் அமைந்த சிறந்த காவியமாகும். ஆதிபுராணம் முதல் ஒன்பது அத்தியாயங்களில் ஆதிபகவனின் முற்பிறப்புக் கதைகளும், அடுத்த நான்கு அத்தியாயங்களில் அவர்தம் பிறப்பும் ஆட்சியும் மாட்சியும் துறவும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இறுதி நான்கு அத்தியாயங்களில் இடப தேவரின் மக்களாகிய பரதன், பாசுபலி ஆகிய உடன் பிறந்தாரிடை ஏற்பட்ட போர், பாசுபலி வென்றும் தன் சகோதரனுக்கே அரசைவிட்டுக் கொடுத்துத் துறவு பூண்டசீரிய வரலாறு ஆகியவை கூறப்பட்டுள்ளன. பாசுபலியின் தியாக வரலாறு சுவையாக வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. பாசுபலியின் உருவந்தான் சிரவண பெல்கோலாவில் உள்ள உலகப் புகழ் பெற்ற கோமதேசவர் சிலையாகும்.

பம்பகவியின் புகழ்மிக்க படைப்பு விக்கிரமார்ச்சுன விசயம் என்ற பம்பபாரதமாகும். இது பம்ப, சமண பாரதக் கதைகளைத் தழுவாமல் வியாச பாரதத்தைத் தழுவி இயற்றப்பட்ட சிறந்த காவியமாகும். இந்

நூலின் கதாநாயகன் தருமன் அல்லன்; அர்ச்சுனனேயாவான். நூலுக்கும் 'விக்கிரமார்ச்சுன விசயம்' என்றே பம்பன் பெயரிட்டுள்ளார். அர்ச்சுனனையும் தம்மை ஆதரித்த நண்பனும் அரசனுமாகிய இரண்டாம் அரிகேசரியையும் ஒன்றாக உருவகப்படுத்தி ஒரு புதிய உத்தியில் இக்காவியம் படைக்கப்பட்டுள்ளது. சில இடங்களில் அரிகேசரியை வருணிக்கிறாரா அர்ச்சுனனை வருணிக்கிறார் என்ற மயக்கம் ஏற்படும் அளவிற்கு இருவரையும் இணைத்துள்ள நயம் தனிச் சிறப்புடைய உத்தியாகும்.

பல்வேறு கிளைக் கதைகளையுடைய பாரதக் கதையை மிகு நேர்த்தியுடன் முக்கியமான கூறுகளை ஒன்றாக இணைத்துச் சுவை கெடாமலும், பாத்திரங்களின் பண்பு நலன்கள் குறைபடாமலும் கதையை அமைத்த நயம் சிறப்புக்குரிய ஒன்றாகும். அர்ச்சுனன் தீர்த்தயாத்திரை விரிவாகவும் அழகாகவும் வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. பம்பகவியின் மிகச் சிறந்த கவிதைகள் இப்பகுதியிலுள்ளன. பம்பகவியின் நாட்டுப் பற்றை விளக்கும் புகழ்மிக்க கவிதைகள் இதில் உள்ளன.

'தியாகம், போகம், இயலிசையின்பங்கள் கூடிய வாழ்க்கை வாழ்பவரே உண்மையான மனிதர்கள். அத்தகைய உயர் பிறப்புக் கிடைப்பதரிதுதான். கிடைக்காவிட்டால் வனவாசி நாட்டிலுள்ள பூங்காவில் இளவண்டாகவோ கருங்குயிலாகவோ பிறப்போமாக' என்று கூறுகிறார் பம்பகவி.

பம்பன் வியாச பாரதத்தைத் தழுவினும் பற்பல மாற்றங்களைப் பாத்திரங்களின் பண்பு நலன்களில் சிறப்புறுமாறு செய்துள்ளார். பம்ப பாரதத்தில் திரௌபதி அர்ச்சுனன் ஒருவனுக்கு மட்டுமே மனை வியாகக் காட்டப்படுகிறார்.

திரௌபதியின் துகிலுரிதல் பம்ப பாரதத்தில் இல்லை. கன்னனின் பிறப்பைப் பற்றிய இரகசியம் திரியோதனனுக்கு ஒரு முனிவன் மூலமாக முன்பே தெரிந்திருந்தது. கன்னன் துரியோதனன் மனைவியுடன் சொக்கட்டான் ஆடிய கதை வியாச பாரதத்தில் இல்லை. பம்ப பாரதத்தில் உள்ளது. தமிழில் பெருந்தேவனார் பாரதத்திலும் வில்லி பாரதத்திலும் இந்நிகழ்ச்சி வருணிக்கப்பட்டுள்ளது.

பம்ப பாரதத்தில் கன்னனின் படைப்பு மிகச்சிறப்பாக உயர்வாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது; பிறபாரதங்களில் அத்துணைச் சிறப்பிடம் பெறவில்லை.

பம்ப பாரதம் கன்னட இலக்கியத்தில் பிற்காலப் பல கவிஞர்களை மிகவும் கவர்ந்துள்ளது. பல்வேறு

கவிஞர்கள் பம்ப கவியை மிகவும் சிறப்பித்துப் பாராட்டி வணங்கியுள்ளனர்.

பம்ப கவியின் காவியங்கள் இரண்டும் அவர் காலத்திய சமுதாயத்தையும் மனித மனத்தின் உணர்வுகளையும் படம்பிடித்துக் காட்டிய கண்ணாடியாகத் திகழ்கின்றன. தமிழுக்குக் கம்பனைப் போலக் கன்னடத்தில் பம்பன் திகழ்கின்றார். மு.க.ஜ.

பம்பாய்: இந்தியாவின் நுழைவாயில் என்றும், இந்தியாவின் மான்செசுட்டர் என்றும் சொல்லப்படும் இது, இந்தியாவின் மக்கள் தொகைப் பெருக்கமுள்ள இரண்டாம் நகரம்; இப்பொழுது பம்பாய் மகாராட்டிரமாநிலத்தின் தலைநகர். இந்நகரின் பரப்பளவு 70 ச.கி.மீ. இது இந்தியாவின் மேற்குக்கடற்கரையிலுள்ள ஓர் இயற்கையான துறைமுகப்பட்டினம். இந்நகரம் வளர்ச்சியடைவதற்கு முன்பு கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் 7 தீவுகள் இந்த இடத்தில் இருந்தன. பலபுனரமைப்புப்பணிகளாலும், அரசின் பலநோக்கு வளர்ச்சித் திட்டத்தாலும் தீவாக இருந்த பம்பாய், இப்பொழுது ஒரு தீபகற்பமாக மாறி இருக்கிறது என்று கூறலாம். 7 சிறு தீவுகளுள் ஒன்றான சல்செட்டி (Salsette) என்ற தீவு இப்பொழுது பம்பாயின் மத்தியபகுதியாக மாறியுள்ளது. பம்பாய் நகராட்சியாக இருந்த பொழுது இதன் வடக்கெல்லை திராம்பே என்ற தீவு; தெற்கெல்லை சல்செட்டித் தீவாகும்.

பம்பாய்

வரலாறு: தொல்பொருளாய்வுப்படி பம்பாயின் வரலாறு மிகவும் தொன்மை வாய்ந்தது. ஐரோப்பியர்கள் இந்தியாவுக்கு வருவதற்கு முன்பே வணிக, பண்பாட்டு மையமாகப் பம்பாய் விளங்கியது. பல குடைவரைக் கோவில்களில் புத்தரின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளதால், கிறித்தவ

ஆண்டுக்கு முன்னதாகவே புத்தமதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கு வாழ்ந்துள்ளனர். இந்நகரைப் போர்ச்சுகீசியர்கள் குசராத்தின் கல்தானிடமிருந்து கி.பி.1534-இல் பெற்றனர். பின்பு கி.பி. 1665-இல் ஆங்கிலேயர்கள் பம்பாயைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தனர். அதன் நிருவாகம் குரத்திலிருந்து நடத்தப்பட்டது. பின்னர் கி.பி. 1687-இல் குரத்திலிருந்து பம்பாய்க்கு நிருவாகம் மாற்றப்பட்டது. இது ஏடன், சிந்து, தென் மேற்கு இந்தியா, மேற்குப் பாகிசுத்தான் ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டது. பம்பாய் மாகாணம்(Bombay Presidency) பின்னர் 1937-இல் மாநிலமாக (Province) மாற்றப்பட்டது. பம்பாய் மாநிலம் 1960-இல் குசராத்து, மத்திய பிரதேசம், மகாராட்டிரம் ஆகிய மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

காலநிலை: பம்பாய் கடற்கரை நகரமாக இருப்பதால், கடுமையான வெப்பமில்லாமல், குளிர் காலத்தில் மிதமான குளிரும், கோடையில் மிதமான வெப்பமும் கொண்டுள்ளது. ஆனால், மேமாதத்திலிருந்து அக்டோபர் வரை வெப்பம் மிகுதியாக இருக்கும். அதனால், நல்லமழை இம்மாதங்களில் பொழியும். குறிப்பாக இந்த மாதங்களில் 70செ.மீ. மழை பொழியும். நல்லமழையும் வெப்பமும் இங்கிருப்பதால் நெல் விளைச்சலுக்கு ஏற்றவாறு காலநிலை அமைந்துள்ளது.

மக்கள்: அனைத்து இன மக்களும் வாழும் பம்பாயின் மக்கள் தொகை 1983-இல் 6 மில்லியன். இவர்களுள் பெரும்பான்மையினர் இந்துக்கள்; மராட்டிய மொழி பேசுபவர்கள்; இம்மண்ணின் மைந்தர்கள். இவர்களுக்குத்துக் குசராத்தி மொழி பேசுபவர்கள் இங்கு மிகுதியாக வாழ்கின்றனர். இதைத் தவிர இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் இருந்தும் இந்நகருக்கு மக்கள் வந்து குடியேறித் தங்களுடைய மொழி, இனம், உடை, பண்பாடு ஆகியவற்றுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். பம்பாயிலுள்ள மாதுங்காப் பகுதியில் தமிழர்கள் தங்களுடைய பண்பாட்டைப் பின்பற்றி வாழ்கின்றனர். எனவே, பம்பாய் பலமொழி, பல பண்பாட்டு மையமாக விளங்குகிறது. இந்நகரில் ஆங்கிலம், இந்தி, கன்னடம், கொங்கணி போன்ற மொழி பேசுபவர்களைப் பலவிடங்களில் காணலாம். இதைத் தவிர முகமதியர்கள், கிறித்தவர்கள், சீக்கியர்கள், யூதர்கள், பார்சி இனத்தவர்கள் போன்ற வேற்று மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். பல இனத்தவரும் பலமதத்தினரும் வாழ்ந்தாலும், இந்நகரை ஒளிமயமாக்கியவர்கள் குசராத்தியர்களும் பார்சியர்களும் ஆவர். அவர்கள் மக்கள் தொகையில் குறைந்திருந்தாலும், தங்களுடைய கடின உழைப்பாலும், தொழில்

நட்பத்தாலும் பம்பாயைத் தொழில் துறையில் முன்னேற்றமடையச் செய்திருக்கின்றனர். இந்தியாவின் புகழ் பெற்ற நகரமாகப் பம்பாயை ஆக்கிய பெருமை அவர்களையே சாரும்.

போக்குவரத்து: பம்பாய் தொழில் மையமாகவும், வணிகத்தின் இருப்பிடமாகவும், வங்கிகளின் பிறப்பிடமாகவும் திகழ்கிறது. தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவியாகப் போக்குவரத்து வசதிகள் அமைந்துள்ளன. உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து கடல் வழியாகவும், விமான வழியாகவும், இந்தியாவின் பல மாநிலங்களிலிருந்தும் மக்கள் பம்பாய்க்குச் செல்ல வசதிகள் அமைந்துள்ளன. முக்கிய இருப்புப்பாதைகள் சந்திக்குமிடமும், மத்திய, மேற்கு இருப்புப்பாதைகளின் மையநிருவாக அலுவலகமும் இங்குள்ளன. அதனால் வேளாண்மைப் பொருள்களைக் கிராமங்களிலிருந்து பம்பாய்க்குக் கொண்டு செல்ல உதவியாக இருக்கிறது. மேலும், மக்களின் போக்குவரத்துக்கும் வணிகத்திற்கும் சுற்றுலாவுக்கும் பயனுடையதாக இருப்புப்பாதைகள் செயற்படுகின்றன. பம்பாய்க்கு அருகிலிருந்து நாடோறும் 1 மில்லியன் தொழிலாளர்கள் பணிபுரிய இங்கு வந்து செல்கின்றனர். சாந்தா குருசு ஒரு பன்னாட்டு விமான நிலையமாகும். இங்கிருந்து விமானத்தின் மூலம் உலகின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் சென்று வரலாம். மேலும் பம்பாய், மேற்கு மத்திய வட இந்தியாவின் பெரிய இயற்கையான துறைமுகப் பட்டினம். பம்பாய் இந்தியாவின் முக்கிய துறைமுகமாக கி.பி.18 - ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து விளங்கிவருகிறது. ஐரோப்பா, வட அமெரிக்கா போன்ற கண்டங்களிலிருந்து இந்தியாவுக்குக் கடல் மூலமாக வரும் பயணிகளுக்கு இத்துறைமுகம் நுழைவாயிலாக உள்ளது. இதற்குச் சமமாக இக்காலத்தில் இந்தியாவில் கல்கத்தா துறைமுகம் ஒன்று தான் உள்ளது. இந்திய நாட்டின் பெரும்பகுதி இறக்குமதியும் ஏற்றுமதியும் இதன் மூலம் நடைபெறுகிறது. வெளிநாட்டு வாணிகத்தின் மூன்றில் ஒரு பகுதி இத்துறைமுகத்தின் வழியாக நடைபெறுகிறது.

பொருளாதாரம்: இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் இருப்பிடமாகப் பம்பாய் திகழ்கிறது. பெரிய தொழிலகங்கள், தொழிலாராய்ச்சி நிறுவனங்கள், துணி உற்பத்தி ஆலைகள், கனரக ஆலைகள் ஆகியவை பம்பாய் முழுவதும் பரவி இருக்கின்றன. பம்பாயிலிருந்து பூனா செல்லும் வழியில் மட்டும் ஆயிரக்கணக்கான பெரிய தொழிற்கூடங்கள், சிறிய தொழில் நிறுவனங்கள், பணிமனைகள், குடிசைத் தொழில்கள் ஆகியவை இருக்கின்றன. இந்தப்பகுதிகளில் மட்டும் 1/2 மில்லியன் தொழிலாளர்கள் பணி புரிவதால் தொழில் வளர்ச்சி எவ்வளவு முன்னேற்றமடைந்துள்ளது என்று அறிந்து கொள்ளலாம்.

பம்பாயைச் சுற்றிலும் தக்கணப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. இதில் பருத்தி விளைவதற்கு ஏற்றவாறு வண்டல் கரிசல் மண் நிறைந்துள்ளது. மேலும் காலநிலையும் பருத்தி, நெல் விளைச்சலுக்கு ஏற்றவாறு அமைந்துள்ளது. அதனால் பருத்தி ஆலைகளின் பிறப்பிடமாகவும், இந்தியாவின் மாள்செகட்டராகவும் பம்பாய் இருக்கிறது. பருத்தி ஆலைகளில் மட்டும் 1/2 மில்லியன் தொழிலாளர் பணிபுரிகின்றனர். பம்பாய்க்கு அருகில் மேற்குத் தொடர்ச்சிமலை இருக்கிறது, இதுலிருந்து உற்பத்தியாகும் நீர்வீழ்ச்சியைக் கொண்டு நீர்மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இந்த மின்சாரம் பம்பாயின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் பயனுடையதாக இருக்கிறது. பருத்தி ஆலைகளைத் தவிரப் பொறியியல் பணிமனைகள், உணவுபதப்படுத்துமிடம், இரசாயன உற்பத்தி நிறுவனங்கள், மருந்துக்குழுமங்கள், பாறைண்ணெய்ச் சுத்திகரிப்பிடம் போன்ற முக்கிய இடங்களும் இங்குக் காணப்படுகின்றன. எண்ணெய்வித்துக்கள், மங்கனம், பருத்தி வகைகள் போன்ற பொருள்கள் பம்பாயிலிருந்து வெளிநாட்டிற்கும், வெளிமாநிலங்களுக்கும் எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. இந்தியாவின் பங்குச் சந்தை விறுவிறுப்பாக நடைபெறுமிடம் பம்பாய் தான்.

முக்கிய இடங்கள்: இன்றுள்ள பம்பாயின் நீளம் 20 கி.மீ.; அகலம் 8 கி.மீ. பம்பாயின் தெற்குப் பகுதி முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கிறது. அங்கு ஐரோப்பியர்களின் குடியிருப்பு, அவர்களின் விசாலமான அழகான கட்டடங்கள், பெரிய தொழிற்கூடங்கள், கப்பல் கம்பெனி, ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம், மூலதன நிறுவனங்கள், வங்கிகள், மொத்த விலைக் கடைகள், தொழில் நிறுவனங்கள், முக்கிய இருப்புப்பாதைகள், நட்சத்திர விடுதிகள், அரசு நிறுவனங்கள், கலையரங்கங்கள், பொழுது போக்குமிடங்கள், அருங்காட்சியகம், திரையரங்கங்கள், பள்ளிகள், பம்பாய்ப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவை இருக்கின்றன. மேலும் மெரிண்டிரைவ் என்ற அழகிய நவீன கட்டடங்கள் நிறைந்த பகுதியும், மலபார் குன்று என்ற பூங்காவும் (தொங்கு தோட்டம்) இங்குள்ளன.

தெற்குப் பகுதியில்தான் இந்தியாவில் நுழைவாயில் உள்ளது. இது அழகுள்ள 26' உயரமுள்ள ஒரு கல் வளைவு; சார்சு மன்னரும் (George) அவர் மனைவி, மேரியும் 1911-இல் இந்தியாவுக்கு வந்த போது, அவர்களின் நினைவாகக் குசராத்துப் பாணியில் கட்டப்பட்டது. வெளிநாட்டினர் இந்தியாவில் நுழைந்தவுடன் பார்க்கும் முதல் காட்சி இந்த வாயில் தான். சத்திரபதி சிவாசி, சுவாமி விவேகாநந்தா ஆகியோர்களின் உருவச் சிலைகள் இங்கு இருக்கின்றன மேற்கு இருப்புப்பாதை மைய நிருவாகக் கட்டடம் இங்குள்ளது. அழகிய வேலைப்பாடுள்ள பெரிய

மாளிகையில் இவ்வலுவலகம் செயற்படுகிறது. கமலா நேரு பூங்கா இங்கு அழகுற அமைந்துள்ளது. மனிதருள்மாணிக்கமான பண்டித நேருவின் மனைவி கமலா நேருவின் பெயரால் இப்பூங்கா ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது மலபார் குன்றின் சரிவில் அமைந்துள்ளது. ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும், சுதந்திர, குடியரசு தினங்களிலும் அழகிய பலவண்ண மின் விளக்குகளால் இப்பூங்கா அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

மகாலெட்சுமி கோயில் இந்தப் பகுதியில்தான் இருக்கிறது. சிறிய கோயிலாக இருந்தாலும் அது புகழ்பெற்றுத் திகழ்கிறது. மணிபவன் என்பது காந்தி நினைவு மண்டபம். காந்தியின் வாழ்க்கையில் நடந்த முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளைச் சித்திரிக்கும் புகைப்படங்களும், அவரைப் பற்றிய ஒரு நூலகமும் இங்குள்ளன. இங்குத்தான் மகாத்மா காந்தி பல நாள் தங்கி இருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. நேருவானவியல் தொலைக்காட்சியகம் சிறப்புடன் இங்குச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. வாலவியலின் கூறுகள், கோள்கள் முதலியவற்றின் படம் இங்குக் காண்பிக்கப்படுகிறது. திங்கட்கிழமை தவிர மற்றைய நாள்களில் இந்தத் தொலைக்காட்சியகம் செயற்படுகிறது. பம்பாயிலுள்ள அருங்காட்சியகம் மிகவும் புகழ்பெற்றது. இங்கிலாந்து மன்னர் ஐந்தாம் சார்சு என்பவரால் 1905 - இல் இதற்கு அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. புகழ்பெற்ற ஓவியங்கள், கலைப்பொருள்கள், புதைபொருட் சின்னங்கள், வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க கலைப்பொருள்கள் ஆகியன இங்கு வரிசையாகப் பார்ப்பவர் மகிழும் வண்ணம் அடுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன.

எலிபெண்டா குடைவரைக் கோயில் உலகப் புகழ்பெற்றது. இது சுற்றுலா மையமாகவும், இயற்கை அழகின் இருப்பிடமாகவும் கடல் மத்தியில் அமைந்துள்ளது. பம்பாயிலிருந்து 10 கிலோ மீட்டர் தூரம் கடலில் பயணம் செய்தால் இந்தக் குடைவரைக் குன்றை அடையலாம். மகேசுவரமூர்த்தியின் உருவம் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் அமைக்கப்பட்ட இக்குகையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆக்கல், அழித்தல், படைத்தல் என்ற சிவனுடைய முக்கியமான மூன்று பணிகளையும் காட்டும் உருவங்கள் இங்குக் காணப்படுகின்றன. இந்தக் குகையில் காணப்படும் சிற்பங்கள் எல்லோராவில் காணப்படும் சிற்பங்களை ஒத்துள்ளன எனலாம். சிவபார்வதி, விட்டுணு, பிரமன் ஆகியோரின் உருவங்களும் இங்குச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்துக்களின் சமயக்கோட்பாட்டை விளக்கும் பல அரிய நிகழ்ச்சிகளும் இங்குக் காணப்படுகின்றன. இதைத்தவிர கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மண்டபசுவரா குடைவரைக் கோயில்

இருக்கிறது. இங்குப் புத்தமத வேலைப்பாடுகளையும் காணலாம். இங்குள்ள சிற்பங்கள் அனைத்தும் அழகாகவும் பெரியவையாகவும் அமைந்துள்ளன.

சௌபாதி கடற்கரை புகழ் வாய்ந்தது. லோகமானிய திலகர், வல்லபாய் படேல் ஆகியோரின் சிலைகள் இங்குள்ளன. பிள்ளையார் சதுர்த்தி என்ற இந்துக்களின் விழா மிகவும் சிறப்பாக இந்தக் கடற்கரையில் கொண்டாடப்படுகிறது. சுதந்திரப் போராட்டத்தின் பலமுக்கிய நிகழ்ச்சிகளும் இங்குத்தான் நடந்துள்ளன.

விழாக்கள்: மகாசங்கராந்தி, மகிடாசுரமர்த்தினி சிவராத்திரி, சவாசி செயந்தி, தேங்காய் நாள், இரம்சான், பிள்ளையார் சதுர்த்தி ஆகியவை எல்லோராலும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும் விழாக்களாகும். மதத் தொடர்புடைய இந்து, முசுலிம், கிறித்தவக் கோயில்கள் பம்பாயின் மத்தியில் அமைந்துள்ளன. இப்பகுதியில் மக்கள் பெருக்கம் மிகுதி. எனவே, குறுகிய தெருக்களும் சிறிய வீடுகளும், சிறிய தொழிற்கூடங்களும் இப்பகுதியில் உள்ளன.

பம்பாய் ஒரு பன்னாட்டு நகரமாகவும், அனைத்து இந்தியர்களும் வாழும் நகரமாகவும், இந்தியாவின் தொழில்மையமாகவும், இந்தியாவின் நுழைவாயிலாகவும், இந்தியாவின் பொருளாதார, பண்பாட்டு இருப்பிடமாகவும், சுற்றுலா மையமாகவும் விளங்குகிறது என்பதில் ஐயமில்லை. பொ.க.

பம்பாய்த் தமிழ்ச்சங்கம்: இது மராட்டியத் தலைநகரான பம்பாய் மாநகரில் தமிழ் வளர்க்கும் நிறுவனமாக விளங்கி வருகின்றது. இந்திய நாடு விடுதலை அடையும் முன்னரே 1940-ஆம் ஆண்டு இச்சங்கம் தொடங்கப் பெற்றது. பம்பாயில் வாழும் தமிழ் மக்கள் பலரும் சேர்ந்து இச்சங்கத்தைச் சிறப்பாக நடத்தி வருகின்றனர்.

இச்சங்கத்திற்காக 1956-ஆம் ஆண்டு 3 இலட்சம் உருபாய் மதிப்புள்ள ஓர் அழகிய கட்டடம் கட்டப்பட்டது. தமிழ்ப்பணியே இச்சங்கத்தின் முதன்மை நோக்கமாகும். வாரந்தோறும் இலக்கியக்கூட்டங்கள் நடத்துதல், தமிழ் நாட்டிலுள்ள சிறந்த தமிழறிஞர்களை அழைத்து வந்து சிறப்புக் கூட்டங்கள் நடத்துதல், நாடகம் அரங்கேற்றுதல், கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்துதல் போன்றவற்றை இச்சங்கத்தினர் இடைவிடாது நடத்தி வருகின்றனர்.

கட்டுரைப் போட்டி, பேச்சுப்போட்டி, இசைப் போட்டி போன்றவற்றை நடத்தி மாணவ மாணவியருக்கு இலக்கியப் பயிற்சி அளித்து வருகின்றனர். நூல்களும் மலர்களும் அவ்வப்போது இச்சங்கத்தின்

வாயிலாக வெளியிடப்படுகின்றன. ஆண்டுதோறும் நாடகவிழா மலர் வெளியிடப்படுகிறது.

இலக்கியப் பணிகள் மட்டுமன்றிச் சமுதாயப் பணிகள் சிலவற்றையும் இச்சங்கம் ஆற்றிவருகின்றது. தமிழ்நாட்டிலிருந்து பம்பாய் செல்லும் பயணிகள் தங்கவும் ஓய்வெடுக்கவும் இச்சங்கம் பெருந்துணை புரிந்து வருகிறது. சிறந்த செயல் வீரர்களின் நிருவாகத்தின் கீழ் இச்சங்கம் நாளும் நாளும் வளர்ந்து வருகின்றது. சா.உ.

பம்பாய்ப் பல்கலைக்கழகம்: இந்தியாவின் பழம்பெரும் பல்கலைக் கழகங்களுள் ஒன்றான பம்பாய்ப்பல்கலைக்கழகம் 130 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இந்நாட்டு உயர்கல்விக்குச் சான்று பகர்ந்துகொண்டு வருகிறது. முதல் 50 ஆண்டுகளாகப் பல்வேறு வகுப்புகளுக்கான கலைத் திட்டம் வகுப்பதிலும் தேர்வுகளை நடத்துவதிலும் ஈடுபட்டிருந்து விட்டு 1904 - இல் பயிற்றல் துறைகளைத் தன்னகத்தே அமைத்துக் கொண்டது. பல்கலைக்கழக நிருவாகக் குழு (Senate) 1928 - இல் பல்வேறு துறையினருக்கான பேராசிரியர்களைக் கொண்டதாக மாறியது. கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களாகக் கருதப்பட்டதும், மேற்படிப்பையும் ஆராய்ச்சியையும் பல்கலைக்கழக நேரடிக் கண்காணிப்பில் கொண்டுவந்ததும் 1928 - இல் தான். எனினும், பட்டப்படிப்புகள் இணைக்கப்பட்ட கல்லூரிகளிலேயே இருந்து வந்தன. 1953 - இல் நாடு தழுவிய (Federal) பல்கலைக்கழகமாக்கப்பட்டு, எல்லா இணைப்புக் கல்லூரிகளும் உட்கல்லூரிகளாகச் செயற்படத் தொடங்கியதுடன், இடைக் கலைக்கு மேலுள்ள கல்வி பல்கலைக்கழகச் செயலாக்கப்பட்டது. 1974-இல் இயற்றப்பட்ட 22-ஆம் சட்டத்திற்குட்பட்டு இயங்கும் பம்பாய்ப்பல்கலைக் கழகம், வடபம்பாயில் கோலக் கல்யாண் என்ற புதிய வளாகத்திற்குச் சிறிது சிறிதாக மாற்றப்பட்டுச் செயற்படுகிறது. பம்பாய்ப் பெருநகர், கோவா, தானே, இரத்தினகிரி, இரெய் காட்டு, சிந்துதூர்கு முதலிய மாவட்டங்களில் உள்ள 163 உட்கல்லூரிகளையும் இணைப்புக் கல்லூரிகளையும் 30 பயிற்றல் துறைகளையும் கொண்டு 1,49,393 மாணவ மாணவியருக்கு இது உயர்கல்வி அளித்து வருகிறது.

மராட்டிய மாநில ஆளுநரை வேந்தராகக் கொண்டு இணைவேந்தர், துணைவேந்தர், பதிவாளர், அயல்நாட்டு மாணவர்களின் ஆலோசகர், நூலகர் ஆகியோர்களுடனும், கலைப்பாடங்கள், வணிகம், சட்டம், மருந்தியல், ஆயுர்வேதம், அறிவியல், நுண்கலைகள், பல்மருத்துவம் ஆகிய எட்டுக்

கல்விப் புலங்களுக்கான தலைவர்களுடனும் இப்பல்கலைக்கழகம் இயங்கி வருகிறது.

1984 - இல் 5,16,605 நூல்களைக் கொண்ட நூலகம், 750 வாசகர்களுக்கு வசதியளித்து 23 இலட்சம் உருபாய்த் திட்டத்தில் கல்விப்பணி புரிந்தது. படியெடுக்கும் வசதிகளும் கல்வித் தொழில் நுட்ப வசதிகளும் இந்நூலகத்தில் உள்ளன. இந்நூலகம் கோட்டையிலும் சாந்தா குரூசு வளாகத்திலுமாக இருபகுதியினதாய் இயங்கி வருகிறது.

கணிதம், பொருளியல், பயன்படு வேதியியல் ஆகிய துறைகளில் மேம்பாட்டுக் கல்வி மையங்கள் உள்ளன. கணித மேம்பாட்டுக் கல்வி மையம், 1963 முதல் தாட்டா (Tata) அடிப்படை ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் கணிதக் கல்வியகத்துடன் உறவு பூண்டு செயற்பட்டு வருகிறது. 1964-65 இல் நிறுவப்பட்ட பொருளியல் மையம், தொழிலகப் பொருளியலிலும் பொது நிதியியலிலும் சிறப்பு ஈடுபாடு கொண்டுள்ளது. வேதியியல் மையம் இயற்கை மற்றும் மனித ஆக்கத் துணிநார்களின் நுண்ணமைப்பு, பெருங்கூட்டணுக்கள் ஆகியவற்றில் ஆராய்ச்சிகளை நடத்தி வருகிறது. அத்தகைய நார்களின் அமைப்பு மாற்றத்தையும் சாயங்களின் புதிய வகைகளையும் துணிநார்களின் பூதவேதியியல் பகுதியில் மாற்றம் ஏற்படுத்துவதையும் ஆராய்வதில் இங்கு நிகழும் ஆராய்ச்சி ஈடுபட்டுள்ளது.

பட்டமேனிலை மாணவர்களின் கல்விக்கட்டணத்தின் 10 விழுக்காடு, அந்நிலை மாணவர்களுக்குக் கல்வித் துணைத் தொகையாக வழங்கப்படுகிறது. 20 விழுக்காடு இலவசக் கல்விக்குத் தகுதியுள்ள மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. பிற உட்கல்லூரிகளும், இலவசக் கல்வி, தரமேம்பாட்டுக் கல்வி ஆகியவற்றிற்கான வசதிகளைத் தங்கள் வருமானத்தில் 5 விழுக்காடு வரை செய்து வருகின்றன.

எம்.ஏ., எம்.காம்., தேர்வுகளுக்கு நாட்டின் எப்பகுதியினரும் தனிக் கல்வியாகத் தாங்களே கற்றுத் தேர இங்கு வாய்ப்புண்டு. பி.ஏ., பி.காம்., எம்.ஏ., எம்.எச்சி (கணிதம்) எம்.காம்., உயர் கல்விப்பட்டயப் படிப்பு (Diploma), நிதி நிருவாகத்தில் பட்டயப்படிப்பு, செயற்பாட்டு ஆராய்ச்சியில் பட்டயப்படிப்பு, (Diploma in Operational Research) ஆகிய அஞ்சல் வழிக் கல்வி வகுப்புகளும் நடைபெறுகின்றன.

கூள் 20 முதல் அக்டோபர் 13 வரை முதற்பருவமும், நவம்பர் 14 முதல் ஏப்ரல் 20 வரை இரண்டாம் பருவமுமாகப் பல்வேறு துறைகளில் கல்வி கற்பிக்கப்படுகிறது. ஆண்டுத் தேர்வுகள் மார்ச்சு முதல் சூன் வரையும், துணைத் தேர்வுகள் அக்டோபர் முதல் திசம்பர் வரையும் நடைபெறுகின்றன.

இப்பல்கலைக்கழக நிதித்திட்டத்தில் 1983-84-ஆம் ஆண்டு வருமானம் உருபாய் 1038.66 இலட்சமாகவும் செலவு உருபாய் 1038.01 இலட்சமாகவும் இருந்தன.

தனிக்கல்வியும் கருத்தரங்குகளும் பட்ட மேற் படிப்பு வகுப்புகளிலும் பி.ஏ., வகுப்புகளிலும் கட்டாயமாக நடைபெறுகின்றன. சில பாடங்களில் முதலாண்டு மாணவர்களுக்கும் கூடத்தனிக் கல்வி முறை நிலவியுள்ளது.

பி.இ., எம்.இ., எம்.கெம்.இஞ்சீ., எம்.எசுகி (டெக்), பி.ஆர்க்கு., ஆகிய பொறியியற் பகுதித்துறைகளிலும், நிருவாகவியல் வகுப்புகளான எம்.எம்.எசு., எம்.எம்.எம்., எம்.எப்.எம்., எம்.ஏ.எம். ஆகியவற்றிலும் இருபருவ முறை வழக்கிலுள்ளது.

இங்கு 648 மாணவர்களுக்கான 5 விடுதிகள் உண்டு. கல்லூரிகளிலும் இவ்வசதி உள்ளது. விளையாட்டரங்கும்பல்வேறு விளையாட்டு வசதிகளும் மிக்கது இப்பல்கலைக்கழகம்.

பல்கலைக் கழகத்தின் 1974-ஆம் ஆண்டுச் சட்டம் இங்குள்ள மாணவர் ஒன்றியம் நிறுவ வாய்ப்பளித்தது. இவ்வொன்றியம் பல்வேறுமாணவர் சங்கங்களை ஒருங்கிணைக்கும் பொறுப்பை மேற்கொண்டுள்ளது. மாணவர் நலத் திட்டங்களில் நூல் வங்கித் திட்டமும் துணைவேந்தரின் நிதித்திட்டமும் குறிப்பிடத் தக்கன. மாதுங்காவில் உள்ள வேதியியல் தொழில் நுட்பத்துறையில் சாதாரண நோய்களைக் குணப்படுத்தும் உடல்நல மையமும், சர்ச்சுகேட்டிலுள்ள கிளப்பு இல்லத்தில் நோய் பகுப்புச் செயலும் நிகழ்கின்றன. தகவல் அலுவலகம் ஒன்று மாணவருக்கு இந்திய, மேனாட்டுக் கல்வி வசதிகளைப் பற்றி அவ்வப்போது அறிவித்து வருகிறது.

கலைப் பகுதியில், பி.ஏ., பி.ஏ., (கேளாதோர் கல்வி) எம்.ஏ., சமூகப் பணி இளநிலை, முதுநிலைப் பட்டங்கள், தொழில், சமூகவியலில் முதுநிலைப்பட்டம், பி.எட்., எம்.எட்., நூலகவியல் இளநிலை, முதுநிலைப் பட்டங்கள், உடற் கல்வியில் பி.எட்., நுண்கலைகளில் இளநிலை, முதுநிலைப் பட்டங்கள் மற்றும் நிருவாகம், கல்வி, கேளாதோர் கல்வி, உயர் கல்வி, இசை, புவியியல் ஆகியவற்றில் பட்டய வகுப்புகளும் மராட்டியத்தில் ஓராண்டுச் சான்றிதழ் வகுப்புகளும் நடைபெறுகின்றன.

அறிவியற்பகுதியில் பி.எசுகி., எம்.எசுகி., எம்.சி.ஏ (கணிதப் பொறியியலைப் பயன்படுத்தல்) மனையியலில் இளநிலை முதுநிலைப் பட்டங்கள், மருத்துவ ஆய்வுக்கூடத் தொழில் நுட்பப் பட்டயப் படிப்பு (Diploma), உணவியலில் ஓராண்டுப் பட்டயப்படிப்பு ஆகியவை பற்றிய வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன.

வணிகப் பகுதியில் பி.காம்., எம்.காம்., எம்.எம்.எசு (ஆளுமையியலில் முதுநிலைப் பட்டம்), எம்.ஏ.எம். (நிருவாக மற்றும் ஆளுமையியல் முதுநிலைப்பட்டம்), எம்.எம்.எம். (விற்பனை நிருவாகத்தில் முதுநிலைப் பட்டம்), எம்.எப்.எம். (நிதி நிருவாகம்) ஆகியவற்றுடன் நிருவாகப்பாடங்களில் தனித்தனிப் பட்டயப் படிப்பு வகுப்புகளும் நடத்தப்படுகின்றன.

மருந்தியற் பகுதியில் எம்.பி.பி.எசு., எம்.டி., எம்.எசு., எம்.சிஎசு. பி.டி.எசு., எம்.டி.எசு., பி.எசுகி., (நர்சிங்), பி.எசுகி. (உடற்பயிற்சி மருத்துவம்), எம்.எசுகி(உடற்பயிற்சி மருத்துவம்), பி. எசுகி(தொழில் மருத்துவம்), எம்.எசுகி. (தொழில் மருத்துவம்), பி.எசுகி. (கேள்வியியலும் பேச்சுக் குறை நீக்கமும்), பி.எச்.எம்.எசு.(ஓமியோபதி), பி.யு.எம்.எசு. (யுனானி), இவற்றுடன் டி.எச்.ஓய். (உடல் நலத்தில் பட்டயப் படிப்பு) மற்றும் பல சிறப்பு மருத்துவக் கல்வியில் பட்டயப் படிப்புகளும் உண்டு.

சுத்த ஆயுர்வேதப் பகுதியில் பி.ஏ.எம்.எசு.வகுப்பு எசு.எசு.சி (அதாவது செகண்டரிக் கல்வி) பெற்றோருக்கு 7½ ஆண்டுக் கல்வியாக நடத்தப்படுகிறது.

தொழில் நுட்பப் பகுதியில் பி.இ. (முழுநேரம், பகுதிநேரம்), எம்.இ., பி.கெம்.இஞ்சீ., எம்.கெம்., பி.ஆர்க்கு., பி.டெக்சுட்டு(நெசவுத் தொழில் நுட்பம்) எம்.டெக்சுட்டு ஆகியவற்றுடன் பி.எசுகி.பட்டதாரிக் களுக்கான பி.எசுகி. (டெக்) 3ஆண்டுக் கல்வியாகவும் நடைபெறுகின்றன. பி.பார்ம், எம்.பார்ம். வகுப்புகளும் இங்குண்டு. இவை தவிரத் தொழிலகப் பொறியியல் கணிதப் பொறி நிருவாகம், நிருவாகக் கணக்குமுறை ஆகியவற்றிலும் பட்டயப் படிப்பு வகுப்புகளுண்டு.

சட்டப் பகுதியில் எல்எல்.பி., எல்எல்.எம். வகுப்புகள் உண்டு.

ஆராய்ச்சிப் பட்டங்களான பிஎச்.டி., டி.லிட். டி.எசுகி. பட்டங்கள் பெறவும் வாய்ப்புண்டு.

இவை தவிரப் பல்வேறு மொழிகளிலும் பிற பாடங்களிலும் ஓராண்டுப்பட்டயப் படிப்பு வகுப்புகள் பட்டதாரிகளுக்காக நடத்தப்படுகின்றன. தேர்வு முறைகளில் புதுமை புகுத்தப்பட்டுப்பல்வேறு வகுப்புகளில் குறிப்பிடத் தக்க மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. பழைமை மிக்க இப்பல்கலைக் கழகம் ஆழ்ந்து அகன்ற உயர் கல்வியைப் பல துறைகளில் வழங்குவதுடன் நில்லாமல் புதுமையைப் புகுத்துவதிலும் முன்னோடியாக உள்ளது.

இதன் முகவரி மகாத்மா காந்தி சாலை, கோட்டை, பம்பாய் 400 032 என்பதாகும். எஸ்.சு.

பம்பை: பம்பை என்னும் சொல் கோயில் பூசாரிகள் அடிக்கும் ஒரு வகைத் தோல் இசைக் கருவியையும், கிட்கிந்தையை அடுத்துத் தண்டகவனத்திலுள்ள ஒரு பொய்கையையும் குறிக்கும்.

இராவணனால் கவர்ந்து செல்லப்பட்ட சீதையைத் தேடிய வண்ணம் இராம இலக்குவர் கிட்கிந்தையை நாடிச் சென்றனர். அதனை அடையுமுன் அதன் புறத்தேயுள்ள பம்பைப் பொய்கையின் கரையில் தங்கினர். அதன் சிறப்பைப் பின்வருமாறு கம்பர் புகழ்கின்றார்.

பம்பைவண்டுகள் படியும் மலர்களை உடையது; யானைகள் பிடியொடு படிந்து நீராடப் படுவது; கடலன்ன பரப்புடையது; பளிங்கெனத் தெளிந்து குளிர்ந்த நீர் நிறைந்தது; நாகர்களின் இருக்கை போன்ற வளமான காட்சியை உடையது; கற்பகம் போன்ற கவிஞர்கள் தீட்டிய சொற்பொருள் போன்ற தோற்றம் மிக்கது; செந்தாமரை மலர்களும் குமுதப் பூக்களும் இடையிடையே பூத்திருக்கப் பைந்நிறப் பாசடைகள் பரந்து தழையப் பெற்றது; மலையினின்றும் வழிந்தோடி வரும் தேனருவியும் வேழங்களின் மதநீரும் கலத்தலால் தன் நீரை உண்டார்க்குக் களியூட்ட வல்லது; ஆரியம் முதலான பதினெண் மொழி பேசுவோர் ஓரிடத்திற்கூடினால் எழும் ஒலி போலப் பலவகைப் பறவைகளும் கூடி ஒலிக்கும் ஒலிகளை உடையது; வானகமகளிரும் வந்து நீராடப் படும் மாண்பினைப் பெற்றது; மீன்கணங்கள் அளவற்று வாழும் சிறப்புடையது.

பொய்கை என்பது மனிதரால் உண்டாக்கப் படாத நீர்நிலையைக் குறிக்கும். பம்பையைப் பொய்கை என்றே கம்பர் சுட்டுகின்றார். 'புண்ணிய முருகின்றன்ன பம்பையாம் பொய்கை'. சானகியைப் பிரிந்ததனால் உண்டான மனத்துயரமும் வெம்மையும் தீர இப்பொய்கையில் இராமன் நீராடிக் களைப்பு நீங்கினான். கம்பர் இதன் சிறப்பை நோக்கிப் பம்பைப் படலம் என ஒரு தனிப்படலம் அமைத்துப் பாடுகின்றார். இரா.சா.

பம்மெர போதன்னா: ஆந்திரநாட்டில் மக்கள் கவியாக மதிக்கப்படும் மாபெரும் கவிஞர் போதன்னா. இவர் பக்திச் சுவைமிகுந்த இனிமை மிக்க பாகவதத்தைத் தெலுங்கில் இயற்றிப் பெரும் புகழ்பெற்றார்.

இவர் கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தெலுங்கானாவைச் சேர்ந்த வாரங்கல் மாவட்டத்திலுள்ள 'பம்மெர' என்னும் கிராமத்தில் கேசனா லக்கமா தம்பதியருக்கு இரண்டாம் மகவாகப் பிறந்தார்; உடன்பிறந்தார் பெயர் திப்பன்னா. இவர் நியோகி பிராமண குலத்தைச் சேர்ந்தவர்.

போதன்னா முதலில் சைவ சமயத்தவராக இருந்தார்; பின் வைணவ பக்தரானார். இவருக்கு மல்லன்னா என்ற குமாரர் இருந்தார். இவர் வட மொழியிலும் தெலுங்கிலும் பெரும்புலமை பெற்றிருந்தார்; இயல்பாகவே கவி புணையும் ஆற்றல் மிக்க வராக இருந்தமையால் 'சகசபாண்டித்ய'முடையவர் என்று பாராட்டப்பட்டார்.

போதன்னா ஒருகல்லு எனப்படும் வாரங்கலில் சிறிது காலம் தங்கிக்கல்வி கற்றார். இவரோடு சோம சேகரர் இவர் குரு ஆவார். இவர் சிலகாலம் கணக்க ராகப் பணிபுரிந்திருந்தாலும் பெரும்பாலும் உழவு தொழிலில் ஈடுபட்டு எளிய வாழ்க்கை வாழ்ந்தார் என்று தெரிகிறது.

போதன்னாவின் மைத்துன முறை உறவினரான கவிசார்வபெளமர் சிரீநாதர் அரசவைகளில் சென்று சன்மானங்கள் பெற்று ஆடம்பரமாக வாழ்ந்தார் என்றும், போதன்னா தம் கவித்திறனை இறைவனுக்கு உரிமையாக்குவது தவிர மனிதர்களைப் பாட மாட்டேன் என்று மறுத்தார் என்றும் பல கதைகள் கூறப்படுகின்றன.

தெலுங்கிலக்கியத்தில் 'கவித்து வயம்' என்று சிறப்பிக்கப்படும் இருபெருங் கவிஞர்களான இவர்களைப் பற்றிப் பல சுவையான கதைகள் வழங்கிவருகின்றன. பாகவதத்தில் கசேந்திரமோட்ச வருணனையில் முதலையின் பிடியிலிருந்து யானையைக் காப்பாற்றத் திருமால், சங்கு சக்கரங்களை எடுக்காமல், திருமகளையும் பாராமல் ஓடோடி வந்தாரென ஒரு கவிதை பாடியுள்ளார். இந்தக் கவிதையைச் சிரீநாதர், திறனாய்ந்து யானையைக் காப்பாற்றச்சங்கு சக்கர ஆயுதங்கள் எதுவுமின்றி வெறுங்கையுடன் திருமால் வருவது பொருத்தமில்லை என்று கண்டனம் செய்ததாகவும், அதற்குப் போதன்னா சில நாட்கழித்துத் தம் வீட்டில் உணவு உண்டு கொண்டிருந்த சிரீநாதரிடம் பொய்யாக, 'மச்சான், உம் மகன் கிணற்றில் விழுந்து விட்டான், ஓடி வாருங்கள்' என்று குரலிடவும் சிரீநாதர் அரைகுறையாகச் சாப்பிட்ட கைகழு வாமல் கிணற்றடிக்கு ஓடிவந்தார் எனவும், அப்போது போதன்னா சிரீநாதரிடம் 'மச்சான் என்ன வெறுங்கையுடன் ஓடிவருகிறீர்கள், ஏணி, கயிறு எதுவுமில்லாமல் வந்து நின்றால் எப்படி?' என்று கேட்டார் எனவும், உண்மையில் மகன் கிணற்றில் விழவில்லை என்று கூறி, 'உமக்கு உம் மகன்மேல் எவ்வளவு பாசமோ அவ்வளவு பாசம் பகவானுக்குப் பக்தன் மேல் உண்டு' என்று விளக்கினார் எனவும் ஒரு வரலாறு கூறுகிறது. உழவின் பெருமையைச் சிரீநாதருக்கு விளக்கிக் கூறியனவாகச் சில கதைகள் உள்ளன.

போதன்னா பாகவதம், வீரபத்திரவிசயம், போகிணி தண்டகம் என்று மூன்று காவியங்களும் நாராயண சதகம் என்னும் சதகம் ஒன்றும் இயற்றி உள்ளார்.

வீரபத்திர விசயம் தட்சயாகக் கதையைக் கூறும் சைவக் காவியமாகும். போகிணி தண்டகம், சர்வக்ரு சிங்கபூபால மன்னனைக் கண்டு காதலித்தகணிகையின் காதலை ஏற்காத மன்னன், அவளுக்குப் 'போகிணி' விருதளித்துப் பாராட்டியதாகக் கூறும் சிறு நூல். அது தண்டகம் என்னும் செய்யுள் வகையில் இயற்றப் பட்டுள்ளது. நாராயண சதகம் இவர் இயற்றியதாக என்ற ஐயப்பாடு அறிஞர்கட்கிடையே உள்ளது. போகிணி தண்டகம், போதன்னாவின் இளமைக் காலப் படைப்பாகலாம்.

போதன்னாவின் உயர்ந்த படைப்பு ஆந்திர மகா பாகவதந்தான். பக்திச் சுவை நனி சொட்டும் இனிய கீதங்களாலும் சிறந்த பாத்திரப் படைப்பாலும், உயர்ந்த கருத்தாழமும் கற்பனை வளமும் மிக்க நடைச் சிறப்பினாலும் அந்நூல், தெலுங்கிலக்கியத் தில் தன்னிகரற்ற தனிச் சிறப்பினையடைந்துள்ளது.

போதன்னாவின் பாகவதம், பன்னிரண்டு இசுகந் கங்கள் உடையது. போதன்னா முழுமையுமே இயற்றியிருந்தார் என்பர். அவர் கால அரசியற் சூழ்நிலை யாலோ, மன்னனுக்குப் படையல் செய்யுமாறு அதிகாரிகள் வற்புறுத்தவே அவர்கட்குஞ்சி மண்ணடியில் ஓளித்து வைத்ததாலோ சில பகுதிகள் செல்லரித்து விட்டன. செல்லரித்த பகுதிகளைச் செப்பனிட்டுப் போதன்னாவின் சீடர்கள் முழுமையாக்கியுள்ளனர். முதல் நான்கு இசுகந்தங்கள் போதன்னாவின் பெயரில் உள்ளன. ஐந்தாம் இசுகந்தத்தைப் பொப்பராசு கங்கன்னாவும், ஆறாம் இசுகந்தத்தை ஏரஞ்சரி சிங்கன்னாவும் இயற்றியுள்ளனர். ஏழு, எட்டு, ஒன்பது, பத்தாம் இசுகந்தங்கள் போதன்னாவின் பெயரில் அவர் தம் படைப்பாக உள்ளன. பதினொன்றாம் பன்னிரண்டு மாகிய இசுகந்தங்கள் வெலிகந்தல நாராயணாவின் படைப்பாக உள்ளன.

போதன்னாவின் பாகவதத்தில் வரும் கசேந்திர மோட்சம், உருக்குமணி கல்யாணம், பிரகலாத விசயம் முதலிய சுவை மிகுந்த பகுதிகள், தெலுங்கு மக்களால் பாராயணம் செய்யப்பட்டுப் பாராட்டப்படுகின்றன.

போதன்னாவின் பாகவதம் - வியாசரின் பாகவத புராணத்தின் தழுவலே எனினும், ஒரு சுதந்திரமான படைப்பாக விரித்தும் சுருக்கியும், பாத்திரப் படைப்புகளில் தம் தனியாற்றலைக் காட்டியும் ஓர் உயர்ந்த காவியமாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளது. அது வட மொழி, தெலுங்குச் சொற்களை இடனறிந்து

இணைத்தும், தெலுங்கு மொழியின் இசையின்பம் மிகுந்த நடையில் அமைத்தும் சிறந்த கவிச் சித்திரங்களைத் தீட்டிய அற்புதப் படைப்பாக அமைந்துள்ளது.

பயர்சோன் (கி.பி.1832-1910): இவர் நார்வே நாட்டுக்கவிஞரும், நாடகப்புதின ஆசிரியரும் ஆவர். இவர் சிறந்த பத்திரிகையாளர்; நல்ல மேடைப் பேச்சாளர்; திரையரங்க இயக்குநர்; எல்லா மக்களுக்கும் நன்கு தெரிந்த பெரும் புகழ்பெற்றவர்.

இவர் ஒரு பாதிரியாரின் மகன்; எளிய உழவர் குடியில் பிறந்தவர். தொடக்கக் காலத்திலேயே இவர் எழுதியவை விளக்கமும் ஆழமும் உடையனவாய் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவருடைய படைப்புகள் நார்வே நாட்டு வரலாறு - இயற்கையான பெரு மிதம்-இலட்சியம் ஆகியவற்றைத் தூண்டும்படி அமைந்தன. பழமைக்கும், புதுமைக்கும் பாலமாக இவர் எழுத்துகள் அமைந்தன.

இவர், கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டின் சிறந்த படைப்பாளர்களாகிய என்றிக்கு (Henrik), இப்சன் (Ibsen), அலெக்சாண்டர் (Alexander Kielland) போன்றோர்களுக்கு ஒப்பானவர். இவர் எழுதிய நார்வே நாட்டு இலக்கியமான 'நாம் எப்போதும் இந்த நாட்டை விரும்புவோம்' (ja ve elsker dette landet) என்னும் நூல் புகழ் பெற்றது. இந்தப் பாடல் நார்வே நாட்டு நாட்டுப்பண்ணாகப் போற்றப்படுகிறது.

இவரது ஆர்னி (Arne), வலைஞர் பெண் (Fisher girl) என்ற இரண்டு நாடகங்கள் இவருக்கு அனைத்துலக அளவில் புகழைத் தேடித்தந்தன. இவர் ஐரோப்பிய இலக்கியத்திற்காக நிறைய எழுதினார்.

இப்சனின் பின்வந்த இவர் 'பர்கன் திரையரங்கம்' (Bergen theatre), கிரிசடியானியா திரையரங்கம் (Christiania theatre) முதலிய பல திரையரங்கங்களின் இயக்குநராக இருந்தார்; கரோலின் என்ற நடிகையை (Karoline Reimers) மணம் செய்து கொண்டார்.

பிற்கால வாழ்க்கையில் பொது நலவாதியாக விளங்க எண்ணி, இவர் அதற்காக ஓய்வு ஒழிவின்றிப் பணிசெய்தார்; பயணங்கள் செய்தார்; உரைகள் நிகழ்த்தினார்; சர்வதேச அமைதிக்காகவும் ஒற்றுமைக்காகவும் பாடுபட்டார்; உலகப் புகழ் பெற்றவராக மாறினார். இவர் நாடகங்கள் ஐரோப்பாவின் சமூக தாய உணர்வுகளைத் தூண்டுவனவாக அமைந்தன; மக்களைத் தட்டி எழுப்பின. இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசை கி.பி.1903-ஆம் ஆண்டு பெற்ற இவர் 1910-ஆம் ஆண்டு பாரிசில் காலமானார். கே.வி.தா.

பயன் முதற்கொள்கை: பொதுவாகப் பயன் முதற் கொள்கையை வரையறுக்க முயலும்போது, இக்கொள்கையினர் நற்செயல், தீர்ச்செயல் என்று தீர்மானமாகக் கூற அச்செயல்களின் பின்விளைவுகளை (அல்லது) காரண காரியத் தொடர்புகளை அடிப்படையாக வைத்துத் தங்களது கோட்பாட்டினை வரையறுப்பாராயினர். இந்தப் பொதுப்படையான விளக்கத்தைத் துல்லியமாக வரையறுக்கும்போது, பலவகைப்பட்ட பயன் முதற்கொள்கையினைக் காணலாம். இவ்வகையில் அதனைச் 'செயற் பயன்முதற்கொள்கை' (Act Utilitarianism) என்றும், 'விதிமுறைப் பயன்முதற்கொள்கை' (Rule Utilitarianism) என்றும் பிரிக்கலாம்.

செரிமி பெந்தம்

செயற் பயன்முதற்கொள்கை: 'செயற் பயன்முதற்கொள்கை' என்பது ஒரு செயலின் விளைவினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அச்செயலின் நன்மை தீமைகளை மதிப்பிடும் கோட்பாடாகும். இங்குச் 'செயல்' என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட அல்லது வகைப்படுத்தப்பட்ட செயல் என்று பொருள்படும்.

விதிமுறைப் பயன்முதற்கொள்கை: இது ஒரு குறிப்பிட்ட செயலின் விளைவுகளைப் பொருட்படுத்தாமல், செயலின் விளைவுகளில் உள்ள பொதுமையான விதிகளை இக்கோட்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வருவது ஆகும். இங்கு 'விதிமுறை' என்பதை இருவகையாகக் கூறலாம். ஒன்று 'இயலும் விதி' (Possible

rule), மற்றொன்று 'நடை முறைவிதி' (Rule actually operating).

'விதிமுறை' என்பதை 'இயலும் விதி' என்று வரையறுத்தால் காண்டின் (Kant) அறவியல் கோட்பாடு போன்ற அமைப்பைப் பெறலாம். 'விதிமுறை' என்பதை 'உண்மையில் இயலும் விதி' அல்லது 'தொடர்ந்து சமுதாயத்தின் நடைமுறை விதி' என்று கூறினால், இசுடீபன் தெளம்லின் (Stephen Toulmin) என்பாரின் புதிய கண்டுபிடிப்பை ஒட்டிய பயன்முதற்கொள்கை கிடைக்கும்.

'செயற் பயன்முதற்கொள்கை, 'விதிமுறைப்பயன் முதற்கொள்கை'யிலிருந்து வேறுபட்டுத் 'தன்னலம் பற்றிய பயன்முதற் கொள்கை' (Egoistic Utilitarianism) என்றும், 'பொது மூலப் பயன்முதற்கொள்கை (Universalistic Utilitarianism) என்றும் இரு வகைப்படும். நல்ல விளைவு என்பது ஒரு தனி மனிதனின் நலனை மட்டுமே அடிப்படையாக வைத்து உருவாகும்போது, அது 'தன்னலப் பயன்முதற்கொள்கையாகவும், மக்கள் அனைவரின் நலத்தையும் உயிருள்ள எல்லாவற்றின் நலத்தையும் அடிப்படையாக வைத்து உருவாக்கும் பொது மூல பயன்முதற்கொள்கையாகவும் அமைகிறது எனக் கூறலாம். மேலேயுள்ள பயன்முதற் கொள்கை 'நன்மை அல்லது தீமை' என்ற செயல், அதனால் ஏற்படும் விளைவுகள் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

மேலே கூறியுள்ள விளக்கங்களை அடிப்படையாக வைத்து, மேலும் இருவகையான பயன்முதற்கொள்கையினைக் காணலாம். அவை 'இன்பக் கோட்பாட்டியலான பயன் முதற்கொள்கை' (Hedonistic Utilitarianism), 'கருத்தியலான பயன் முதற் கொள்கை' (Idealistic Utilitarianism) ஆகியவையாகும். இன்பவாயிலான கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் தோன்றிய பயன்முதற்கொள்கை, 'நன்மை, தீமை' அதனால் ஏற்படும் 'இன்பம், அல்லது துன்பம்' ஆகிய இரண்டின் அடிப்படையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், 'கருத்தியலான பயன் முதற்கொள்கை' என்பது விளைவுகளால் ஏற்படும் இன்ப துன்பங்களை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல், அதனால், கிடைக்கும் அறிவு, மற்றும் அழகியல் கோட்பாட்டில் அமைந்துள்ள கருத்துகள் ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கியதாக விளங்குகிறது.

பயன்முதற் கொள்கையின் அடிப்படையும் அதன் முன்னோடிகளும்: மக்கள் நலமே சிறந்த கொள்கை என்ற கருத்து கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாண்டின் முதற்பகுதியில் பிரிட்டனில் பலருக்கும் இருந்தது. இக்கொள்கையைச் செரிமி பெந்தம் (Jeremy Bentham)

என்பவர் வலியுறுத்தினார். பெரும்பாலோருக்கும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியையும், மன அமைதியையும் தர வல்ல கொள்கையே என்றும் பின்பற்றப்பட வேண்டும். ஒரு நாட்டின் ஆட்சி பற்றிய விவகாரங்களில் இக்கருத்தின்படியே கொள்கைகள் அமைய வேண்டும் என்ற இவர்தம் கருத்துகள், கி.பி. 1825-இலிருந்து கி.பி. 1875 வரை ஆங்கில அரசியலில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. வி. இரெ.

பயன்வழிக் கொள்கை: மெய்ப்பொருளியலில் பயன்வழி இயக்கம் ஆங்கில-அமெரிக்காவில் மேலோங்கிய நிலையில் இருந்த தனிமுதல் கருத்துப் பொருள் கொள்கைக்கு எதிரான ஒருவாதமாகத் தோன்றியதாகும். பயன்வழிக் கொள்கை (Pragmatism) மெய்ப்பொருளியலைத் திறனாய்வு முறையில் ஒதுக்கிச்சில உளதாம் தன்மையான குறிக்கோள்களை நிறுவ முயற்சி செய்தது. இது முறைமையான கோட்பாடாக இல்லாததாலும், இதனை விளக்கியவர்களின் உட்கோள்கள் மாறுபட்டிருந்தமையாலும் இதற்கு ஒரு தெளிவான வரையறையைக் கொடுக்க முடிவதில்லை. பயன்வழிக் கொள்கையை ஒரு மெய்ப்பொருளியல் நோக்கையோ, வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஒரு குறிப்பிட்ட கண்ணோட்டத்தையோ, ஒரு திறனாய்வு முறையையோ, ஒரு முறைமையையோ வெளிப்படுத்துவதாகக் கொள்ளலாமேயன்றி, ஒரு முறையான மெய்ப்பொருளியல் என்று கருத முடியாது.

பயன்வழிக் கொள்கையின் சிறந்த விளக்குநர்களாகக் கருதப்படுவார்கள் வில்லியம் சேம்சும், சான் தியூயியும் ஆவர். ஆனால் இவ்விருவருமே, பயன்வழிக் கொள்கை என்ற சொல்லை முதலில் வழக்கிற்குக் கொணர்ந்த பெருமை சார்லசு சாண்டர்சு பியர்சைச் சாரும் என்கின்றனர். இவ்வமெரிக்கரைத் தவிர எப்.சி.எசு. சில்லர் என்னும் ஆங்கிலேயரும் பயன்வழிக் கொள்கையை விளக்கியவராவர். அவரது பயன்வழிக் கொள்கை மனிதப் பொதுமை நலஇயல் (Humanism) என வழங்கப்படுவதாகும்.

சார்லசு சாண்டர்சு பியர்சு (Charles Sanders Pierce-கி.பி. 1839-1914): இவர் பயன்வழிக் கொள்கையைக் கருத்தமைவுகள், கருத்துரைகள் ஆகிய எண்ணங்களைத் தெளிவுபடுத்திக்கொள்ளும் நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தினார். இவரது பயன்வழிக் கொள்கையின் படி ஒருகருத்து (Idea) அல்லது கருத்தமைவின் (Conception) பொருள், அதனை உண்மையெனக் கொண்டு இன்றியமையாத நிலையில் நிகழக்கூடிய செயல்முறை விளைவுகள் யாவை என்று கருதுவதேயாகும். சான்றாக, ஒரு பொருள் எடையுடையது என்பதன் பொருள், அதனை எதிர்க்கும் ஆற்றல் இல்லாத

பொழுது அது கீழே விழும் என்பதாகும். எனவே, ஒரு கருத்தின் பொருள் என்பது கருதப்படுகின்ற விளைவுகளில் அடங்குவதாகும். கருத்தின் பொருளை முடிவுசெய்தல் என்பது ஒரு அறிவுச் செயலேயன்றி நடைமுறையில் மேற்கொள்ளப்படுவதன்று. செயல்நிலையே வாழ்க்கையின் முதலும் முடிவும் அனைத்தும் என்று கருதப்படுமானால், பயன்வழிக் கொள்கையே பாழ்படும். கருத்துரைகள், கருத்தமைவுகள் ஆகியவற்றின் பொருளை விளக்குகின்ற சிந்தனை முயற்சி, பயன்வழிக் கொள்கையின் அடிப்படையேயாகும். வாழ்வின் முடிந்த முடிவாக அதனை எண்ணுதல் பொருந்தாது.

பியர்சு, புறஉலகில் உள்ள பொருள்களை உள்ளவாறே அறியலாம் என்னும் காட்சிப் பொருட் கொள்கையுடையவர். ஒரு பொருளைப்பற்றிய கருத்துரையை அடையாளம் எனக் கொண்டு, அடையாளத்திற்கும் அது சுட்டும் பொருளுக்கும் உள்ள உறவின் அடிப்படையில் உண்மையை அறியலாம் என இவர் கருதுகின்றார். அதனை இவர் பின்வருமாறு விளக்குகிறார். அடையாளம் என்பது அதற்கு அயலாக உள்ள ஒரு பொருளைச் சுட்டுவதாகும். 'முக்கோணம்' என்னும் சொல் வடிவக்கணித வகையொன்றினைக் குறிக்கும் அடையாளமாகும். ஒரு அடையாளம் பயன்படுத்தப்படும் நிலையில் நான்கு கூறுகளைக் கொண்டு விளங்கும். அவை: 1) அடையாளம் (முக்கோணம், சொல்ல அல்லது வரையப்படுவது); 2) அடையாளம் சுட்டும் பொருள் (முக்கோண வடிவில் உள்ள ஒரு பொருள் சுட்டப்படுகின்றது); 3) அடையாளத்தை விளக்குவது (மற்றோர் அடையாளச் சொல்லான மூன்று பக்கங்களுடைய வடிவம் என்று விளக்குவது); 4) அடையாளங்களை விளக்குகின்ற மனம். இவ்வாறு அடையாளம், அது சுட்டும் பொருள், அவற்றின் உறவு ஆகியவற்றின் வழி அறியப்படுகின்ற உண்மை (Truth) பல்வேறு படி நிலைகளில் ஒத்திருப்பதாக விளங்குமேயன்றி முற்றிலும் உறுதியான உண்மையாக (Absolute truth) விளங்காது. அத்தகைய முற்றுண்மை அடையக்கூடியதன்று என்பதும் பியர்சுவின் கருத்தாகும். இதனைப் பிழைபடக்கூடிய நிலை பற்றிய கொள்கை (Fullibilim) எனலாம். முழுஉறுதி, முற்றிலும் சரியான அளவையாண்டும் பொருந்தும் உண்மை (Absolute certainty, Absolute exactitude, Absolute Universality) ஆகியவை, அறிவாற்றலின் எல்லையை வகுக்கும் கொள்கைகளேயன்றி, அறியொணாக் கொள்கையோ (Agnosticism) ஐயக் கொள்கையோ (Scepticism) அல்ல. அனைத்தையும் அறியக்கூடும் என்பதன் பொருள், ஆய்வு நிலைகளுக்கேற்ப அறிய இயலும் என்பதாகும். இவ்வாறு ஒரு பொருளைப் பற்றிய எண்ணங்களைத் தெளிவுபடுத்துவதில் செயல்

நிலையில் விளையத் தக்க பயன்களைக் கருதுவது இன்றியமையாததெனப் பியர்சு தம் பயன்வழி முறையைக் (Pragmatic method) கொண்டு விளக்குகின்றார்.

வில்லியம் சேம்சு (கி.பி.1842-1910): பியர்சைப் போன்றே சேம்சும் இதனை பொருளைப் பற்றிய மக்களின் எண்ணங்களைத் தெளிவுபடுத்துவதாகக் கருதுகின்றார்; மேலும், அப்பொருளைப் பற்றிய கருத்தமைவு, செயல்நிலையில் விளைவிக்கும் பயன்கள். அது உண்டாக்கக்கூடிய புலப்பதிவுகள் (Sensation) அதனால் மக்கள் மேற்கொள்ள வேண்டியவரும் செயல்கள் ஆகியவற்றையும் விளக்குவதாகக் கருதுகின்றார். எனவே, எண்ணங்களைத் தெளிவுபடுத்துதல் என்பது கருத்துரைகள், கருத்தமைவுகள் ஆகியவற்றின் பொருளைத் தேர்தலாகும். இப்பயன்வழி முறையைக் கொண்டு பிறவகைகளில் தீர்க்க முடியாத மெய்ப்பொருளியல் சிக்கல்களைத் தீர்க்க இயலும் என்று சேம்சு கருதுகின்றார். சான்றாக, சடப்பொருட் கொள்கை (Materialism), ஆன்மிகக் கொள்கை (Spiritualism) ஆகியவற்றின் உண்மையை இவ்விரு கொள்கைகளும் செயல் நிலையில் விளைவிக்கும் பயன்களைக் கொண்டு அறியலாம் என்பார் சேம்சு. இதனால், சேம்சு பயன்வழிக் கொள்கையைப் பொருள்பற்றிய கொள்கையாக (Theory of meaning) மட்டும் கருதாது, உண்மை பற்றிய கொள்கையாகவும் (Theory of truth) கருதுகின்றார். இவ்வாறு பியர்சினால் அறிவு நிலையில் மட்டும் கருதப்பட்ட பயன்வழிக் கொள்கை, சேம்சினால் உண்மை பற்றிய கொள்கையாகவும் மாற்றம் பெற்றது.

சேம்சின் கருத்துப்படி நுகர்வின் ஒரு பகுதியிலிருந்து மற்றொரு பகுதியை அறிதற்கு மக்களை எளிதில் அழைத்துச் செல்வதும், பல பிரிவுகளை இணைப்பதும், நன்கு பயன்படுத்துவதும் ஆகியவையே உண்மையாகும். இதிலிருந்து சேம்சு தமது உண்மை பற்றிய பயன்வழிக் கொள்கையில் பயன்படுத்தல், துணை நின்றல், மன நிறைவு ஆகியவற்றை இணைத்திருப்பதை அறியலாம். பயன்வழி உண்மைச் சோதனையில் செயல்நிலையில் விளையக்கூடிய பயன்கள் யாவை என அறிதல் இன்றியமையாததாகும். இதனடிப்படையில் ஏதாவது ஒரு கொள்கை, ஒரு கோட்பாடு, ஒரு நம்பிக்கை ஆகியவற்றைத் தேர்வது அவற்றை ஏற்பதால் விளையும் பயன்களைக் கருதியேயாகும் எனலாம். எடுத்துக்காட்டாக வரையறைப்பட்டது (Determinism), செயலுரிமை (Free Will); ஒருமைக் கொள்கை, பன்மைக் கொள்கை, இறையுண்மைக் கொள்கை, இறைமறுப்புக் கொள்கை ஆகிய இரண்டுகளிடையே எதனை ஏற்பது என்ற வினாவிற்கு அவற்றால் விளையக்கூடிய பயன்களைக்

கருதியே கொள்ளப்படும் என விடை கூறலாம். இவற்றின் உண்மையை விளைவிக்கும் பயன்களாலேயே அறிவதால் உண்மையைப் பெறுவது வாழ்க்கையின் முடிந்த முடிவாக அல்லாமல், பெறுகின்ற அறிவே முடிவாக அமைகின்றது. இவ்வாறு பெறுகின்ற உண்மை பற்றிய அறிவும் வாழ்க்கையை வளப்படுத்துவதற்கே அன்றி அறிவு பெறுதற் பொருட்டே என்று கருதுதல் கூடாது. கருத்துகளின் உண்மை நிலையை அளவை இயல்பு (Logical consistency), ஏற்புடைமை (Validity), சரிபார்த்தல், தன்வயமாதல் ஆகியவற்றின் துணைக் கொண்டு, எக்கருத்துகள் ஏனையவற்றுடன் இயைகின்றனவோ அவற்றை உண்மையானவை என ஏற்க வேண்டும். அவை உண்மையுடையனவாதலால் பயன்படுகின்றன; அல்லது அவை பயன்படுவனவாதலால் உண்மையுடையனவாகும். உண்மையானது அறிவியலுலகில் நிறைந்த மனநிறைவையும், முன்னைய அறிவுடன் பொருந்துதலையும், புதிய கருத்தையும் கொடுப்பதாகும்.

பயன்வழிக் கொள்கையின்படி உண்மையை அடையும் முறையைச் சேம்சு பின்வரும் எடுத்துக்காட்டினால் விளக்குகின்றார். உலகு ஒருமையானதா பன்மையானதா என்ற மெய்ப்பொருளியல் சிக்கலில் உலகின் பன்மைக் கொள்கை பயன்வழிக் கருத்துப்படி ஒருமைக் கொள்கையைவிட ஏற்புடையதாகும். எவ்வாறெனில் ஒருமைக் கொள்கையின்படி சடத்தை அல்லது கருத்தை உள் பொருளாகக் கொண்டால் அத்தகைய உலகு வேறு எதற்கும் இடம் தராத தனி உலகாக (Block universe) இருக்கும். இதில் அனைத்துப் பொருள்களும் எல்லை யற்ற ஒன்றின் தோற்றங்களாக விளங்குவதால், அனைத்தும் அவ்வெல்லையற்ற ஒன்றின் கைப்பாவைகளாக இருக்கும். தனிநிலையில் விளங்குகின்றவர்களுக்குச் செயலுரிமை, முயற்சி, ஒழுக்கக் கோட்பாடு, தேர்வுக்குரிய வாய்ப்பு ஆகியன தேவை. போராட்டம், புதுமை ஆகியவை பயனற்றனவாகும். எனவே, இத்தகைய பயனற்ற ஒருமையான உலகுக் கொள்கை பயன்வழிக் கொள்கைப்படி ஏற்புடைய தன்று. வெற்றி விளைவிக்கவல்ல செயல்நிலைகள் கொண்ட பன்மையுலகே ஏற்புடையதாகும். சமய ஒழுக்கத் தேவைகள் யாவும் செயல்நிலைகளை வலியுறுத்துவதால் பன்மையுலகே மிகுந்த உண்மையுடையதாகும் என்று பயன்வழிக் கொள்கை சுட்டும்.

சான் தியூயி (John Dewey கி.பி.1859-1952): கருத்துகள் பயன்படுவதால் உண்மையுடையனவாகின்றன என்றும், ஒரு கருத்தின் உண்மை அதன் எதிர்காலத்திலும் விளங்கும் என்றும் சேம்சு கருதியதைப் பலர் மறுக்கின்றனர். பொதுவாக ஒரு கருத்து இப்போது

உண்மையுடன் விளங்குகின்றதா இல்லையா என்று அறிய விரும்பினால், அக்கருத்து பயன்விளைவிக்கும் பொழுது உண்மையாகவும், பயன்விளைவிக்காத பொழுது பொய்யாகவும் விளங்குவதைப் பின்வரும் கூற்றுகளிலிருந்து அறியலாம் என்று பயன்வழிக் கொள்கையினரான சான் தியூயி குறிப்பிடுகின்றார். மனிதன் ஓர் உயிர்ப்பொருள். அவன் சூழ்நிலைகளுடன் பொருந்தி ஒழுகி இன்றைய படிநிலை அடைந்துள்ளான். அறிவு நிலையிலும் எவ்வெக்கருத்துகள் ஏனைய கருத்துகளுடன் முரண்படாமல் பொருந்துகின்றனவோ அவை நிலைபெற்றிருத்தலையும், எவ்வெக்கருத்துகள் ஏனையவற்றுடன் முரண்படுகின்றனவோ அவை நிலைபெறாது அழிவதையும் காணலாம். வளர்ச்சி பெற்ற நரம்பு மண்டல அமைப்பும், நுட்பம் வாய்ந்த புலனமைப்பும், நீண்ட நினைவாற்றலும் சூழல்களோடு இணைந்து வாழ்கின்ற முயற்சிகளில் துணைபுரிவன எனலாம். இதேபோன்று, கருத்துகளும் உயிரியல் கருவிகள் போன்றவையாகும். இயற்கையுடன் இணைந்து வாழ்கின்ற முயற்சிகளுக்குக் கருத்துகள் பெரிதும் உதவுகின்றன. பயன்படக்கூடிய கருத்துகளை உடையவன் சிறந்த வாழ்க்கையைப் பெற்றவன் ஆவான். எனவே, ஒருவனின் வாழ்வும் தாழ்வும் அவனிடமுள்ள கருத்துகளின் நிலைபேற்றைப் பொறுத்ததே எனலாம். மனிதன் இயற்கையுடன் இணைந்து வாழும் வகைக்குத் துணைபுரியும் கருத்துகள் நிலைபெறுகின்றன. புதிய சூழ்நிலைகளோடு பொருந்த வாழ்வதற்குக் கருத்தும் அறிவாற்றலும் பயன்படும். அச்சூழ்நிலைகளுக்கேற்ற கருத்துகளைத் தெரிந்து பயன்படுத்துபவனை அறிவாற்றல் மிகுந்தவன் எனலாம்.

இவ்வாறு கருத்துகளைச் சூழ்நிலைக்கேற்ற வாழ்க்கை வாழ்வதற்குக் கருவிகளாகக் கருதியதால் தியூயின் பயன்வழிக் கொள்கை கருவிக் கொள்கை (Instrumentalism) எனப்படுகிறது. வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் தகுதியுடையவர்களே வாழ்வார்கள் என்ற உயிரியல் உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு தியூயி தம்கருவிக் கொள்கையை விளக்குகிறார். ஆனால், அவர் அறிவாராய்ச்சிக் கொள்கையையும், அதன் மெய்ப்பொருளையும் வரையறை செய்து நிறுவ முற்படாது அவற்றை முன்கூட்டியே உண்மையாக உள்ளவை என்று ஏற்கின்றார். இவரது கருத்துப்படி அனைத்துக் கருத்துகளும் வாழ்க்கைக் கருவிகளே ஆகும். அவற்றுள் சில பெரும் பயன்களையும், சில சிறு பயன்களையும் விளைவிப்பவை என்றும், உறுதியான உண்மையை ஒரு போதும் அடைய இயலாது என்றும் தியூயி கருதினாலும், அத்தகைய உண்மை பற்றிய கொள்கைகள் பயன்பட்டு வந்துள்ளமையை மறுத்தல் இயலாது.

சில்லர், எப்.சி.எசு (F.C.S.Schiller, கி.பி. 1864-1937)
இவர் தமது பயன்வழிக் கொள்கையில் உண்மை உறுதியாக விளங்குவதற்குத் தனியொருவரின் மதிப்பீடாக மட்டும் அது விளங்கினால் போதாது என்றும், சமுதாய ஏற்பைப் பெறுவதும் இன்றியமையாததாகும் என்றும் கூறுகிறார். ஒரு சோதனையை ஒருவர் செய்து பார்ப்பதுடன், அதனைப் பிறரும் செய்து பார்க்க வேண்டும். அவ்வாறு அனைவரும் சோதித்துப் பார்த்தலினால் கிடைக்கப் பெறும் உண்மையே பொதுவிதி என ஏற்கப்படும். எனவே, உண்மை தொழிற்படுதலைச் சார்ந்து நிற்கும் ஒன்றாகும் என்று சில்லர் கருதுகின்றார். இவர்தம் பயன்வழிக் கருத்துகள் பொதுமக்களைச் சார்ந்து அமைந்துள்ளமையால் அவை பொதுமை நலப் 'பயன்வழிக் கொள்கை' என்று வழங்கப்படுகின்றன.

பியர்சினால் கருத்துகளின் பொருளை அறியும் ஒரு முறையாகத் தொடங்கப்பட்ட பயன்வழிக் கொள்கை, சேம்சுவினால் உண்மை பற்றிய கொள்கையாகவும், தியூயினால் கருவிக் கொள்கையாகவும் மாற்றம் பெற்று விளங்கியது. பி.ஆர். ந.

பயன்வழியியல்: மனிதன் குறிகளைக் கொண்ட அமைப்பான மொழியை, செய்திகளைப் பரிமாறுவதற்காகவும், தன் மனநிலை, சமுதாய நிலை ஆகியவற்றைப் பிறருக்கு உணர்த்துவதற்காகவும் பயன்படுத்துகிறான். 'மொழிக் குறிகள்' தமக்கென்ற ஒலி, இலக்கண அமைப்பையும், எண்ணங்களைச் சுட்டும் குணத்தையும், பல சூழ்நிலைகளில் பயன்படுத்தப்படத் தகுந்த வகையிலான 'பயன்பாடு' களையும் கொண்டவை. மொழிக்குறிகளை அவற்றின் அமைப்பை விளக்கும் வகையில் ஆராயமுடியும். மொழிக்குறிகள் ஒன்றோடொன்று இணைவதால் 'குறித்தொடர்கள்' உருவாகின்றன. குறித்தொடர்கள் உருவாகும் வகை, குறித்தொடர் உருவாக்கத்தில் குறிகள் வெளிப்படுத்துகின்ற 'இணைப்புக் கட்டுப்பாடுகள்' முதலியனவற்றை விளக்கும் இயல் 'தொடரியல்' எனப்படும். மொழிக்குறிகள் எண்ணங்களோடு தொடர்புடையன. குறிகளுக்கும் எண்ணங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பு, எண்ணங்களின் அமைப்பு முதலியனவற்றை விளக்கும் இயலைப் 'பொருளியல்' எனக்கூறலாம். மொழிக்குறிகள் பல்வகைச் சூழ்நிலைகளில், பலவகைப் பயன்களை முன்னிறுத்தி, மொழி பேசுவோரால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எவ்வாறு மொழிக்குறிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை விளக்கும் இயலைப் 'பயனியல்' என்று குறிப்பிடலாம்.

'பயன்வழி இயல்' என்பது மொழி எவ்விதம் மக்களால் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை விளக்க

முயலுகிறது. மொழிக் குறிகளுக்கும் மொழிக்குறிகளைப் பயன்படுத்தும் மனிதனுக்கும் இடையிலான உறவையும், மொழிக்குறிப் பயன்பாட்டை நிருணயிக்கும் வகையிலமையும் கொள்கைகளையும் 'குறிப் பயனியல்' விளக்க முற்படுகிறது.

மொழியையும் மொழிக் குறிகளையும், அமைப்பு, பொருள்/மனம், சூழ்நிலை/உலகு என்ற கோணங்களில் விளக்கமுடியும் என்று கூறியவர்களுள் பியர்சு, மோரிசு, கார்னாப்பு போன்றவர்கள் முக்கியமானவர்கள். பயன்வழி இயல் என்ற துறை சாம்சுகி என்பாரின் மொழியியல் கொள்கையை எதிர்க்கும் வகையிலும், விரிவுபடுத்தும் வகையிலும் எழுந்தது எனக் கொள்ளலாம். சாம்சுகி மொழியை ஒருவகை அருவப்பொருள் என்பார்; மொழி விவரணையை மொழிப்பயன், மொழியாளர் என்பனவற்றைப் புறக்கணித்து உருவாக்கப்படும் விவரணை என்பும் கொள்வார். மொழி விளக்கம் என்பது 'மொழி உணர்வு', 'மொழிப்பயன்பாடு' என்ற இருவகை அமிசங்களின் அடிப்படையில் எழலாம். இருந்தாலும் மொழி உணர்வைப் பற்றிய விளக்க ஏதுவானதாகவும் இருக்கும் வகை, விதி வடிவில் விளக்க ஏதுவானதாகவும் இருக்கும் எனக் கொண்டார் சாம்சுகி. ஆகவே, மாற்றிலக்கணத்தார் மனிதனின் மொழி உணர்வுக்கு வடிவம் கொடுக்க முயன்றனர். வாக்கியங்களின் இலக்கண அமைப்பு என்பதை மனிதன் எவ்விதம் படைக்கிறான் என்பதையும், உருவாக்கிய இலக்கண அமைப்புக்கு எவ்விதம் ஒலி, பொருள் வடிவு ஆகியவற்றை மனிதன் கொடுக்கிறான் என்பதையும் விளக்க முயலுவார். மொழி எவ்விதம் வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை மாற்றிலக்கணத்தார் விளக்க முயலுவதில்லை.

சிலர், எவ்விதம் வாக்கியங்கள் இயல்பான சூழல்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதையும், வாக்கியப் பயன்பாட்டிலும் வாக்கியப்பொருளை உணர்வதிலும் பேசுவோர் - கேட்போரின் பங்கு என்ன என்பதையும், மொழிப் பயன்பாட்டில் 'சூழ்நிலை அறிவின்' பங்கு என்ன என்பதையும் விளக்க முயலுவார். இவர்கள் சாம்சுகி என்பார் மிகக் கவனம் செலுத்தாத பகுதியான 'மொழிப் பயன்பாடு' என்பதை விளக்குவதே மொழியியலாளரின் முக்கிய கடன் என்பார். இதனால்தான் 'பயன்வழி இயல்' என்ற துறை எழுந்தது எனக் கூறலாம். இந்தத் துறையின் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணமாயிருந்த சில அமிசங்கள் பின்வருவனவாம்:

1) சமுதாய மொழியியலார், மொழி என்பது 'சமுதாயக் காரணிகளின் அடிப்படையில் மாற்றங்களையும், வேறுபாடுகளையும் வெளிப்படுத்தும்

அமைப்பு' என விளக்கிய விளக்கம்; 2) நடையியலார் மொழியின் நடையானது மொழியின் இயல்பான அமைப்பிலிருந்து எழுவிய அமைப்புகளால் எழுகிறது' எனக் கூறிய கூற்று; 3. விட்சன்சுடன் என்ற தத்துவ இயலார் 'மொழிக் கூறுகளின் பொருளை விளக்க முற்படுவதைவிட, மொழிக்கூறின் பயனை விளக்குவதே சாலச்சிறந்த செயல்' எனக் கூறிய கூற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு எழுந்த 'பேச்சுச் செயல்கொள்கைகள்'; 4) மாற்றிலக்கண மொழியியலார் 'மொழிக் கூறான வாக்கியங்களின் இலக்கணத் தன்மையும், செம்மைத் தன்மையும் சூழ்நிலை அறிவின் அடிப்படையினால் நிருணயிக்கப்படும்' எனக்கண்டு கொண்டது.

மேற்கூறிய பல அமிசங்கள் 'பயன்வழி இயல்' என்ற துறையின் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணங்களாய் அமைந்தன. பயன்வழி இயல் ஆய்வுகளை மூன்று பெரும் பிரிவுகளுக்குள் அடக்கலாம். அவற்றுள் ஒன்று மாற்றிலக்கணத்தாரால் நிகழ்த்தப்படும் ஆய்வு. மாற்றிலக்கண மொழியியலார் வாக்கியங்களின் செம்மைத் தன்மையை விளக்கப் புற உலகைப் பற்றிய அறிவு தேவை என்பார். புற உலக அறிவுக்கு அமைப்பைக் கொடுத்து அதன்மூலம் வாக்கியச் செம்மைத் தன்மையையும், சில தொடரியல் விதிகளின் செயற்பாட்டையும் விளக்க முடியும் எனவும் கூறுவர்.

புற உலக அறிவின் அடிப்படையிலும் வாக்கியங்களின் பொருள் நிருணயிக்கப்படும் என்பதனை மாற்றிலக்கணத்தார் விளக்குவர். 'என் தம்பிக்குக் காலில் வயிற்று வலி' என்ற தொடர் பொருளறிவு அடிப்படையில் சீர்கேட்டைக் கொண்டது. 'என் சட்டைக்கு வயிற்றுப்போக்கு' என்ற தொடர் உலக அறிவின் அடிப்படையில் சீர்கேட்டைக் கொண்டது.

'என்னை மடையன் என நம்பும் என் பூனை என்னைச் சித்திரவதை செய்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறது' என்ற தொடர் 'பொருளறிவு' அடிப்படையில் செம்மையற்றதாக இருந்தாலும் தேவையான 'உலகச் சூழலை' முன் கருத்தாக இட்டுக்கொண்டால் 'செம்மையானதாகிவிடும். 'மொழியியல் பச்சை நிறம், நாட்டுப்புறவியல் சிவப்பு நிறம்' என்ற தொடர்கள் பொருளறிவு அடிப்படையில் செம்மையற்றவை. மொழியியல், நாட்டுப்புறவியல் என்பன பத்திரிகைகளைக் குறிப்பிடுகின்றன என்றும், முதல் இதழின் அட்டை பச்சை நிறத்திலும், இரண்டாம் இதழின் அட்டை சிவப்பு நிறத்திலும் இருக்கின்றன என்றும் உலக அறிவின் அடிப்படையில் உணர்ந்தால் மேற்கண்ட தொடர் செம்மையானதாகிவிடும். ஒரு தொடரோடு தொடர்புபடுத்தப்படும் 'உலக அறிவை' வாக்கிய வடிவில் அத் தொடரோடு இணைக்கலாம் எனவும், அவ்

வாக்கிய வடிவு உலக அறிவை 'முன் கருத்து' (Presupposition) எனக் கொள்ளலாம் எனவும் விளக்குவர் 'படைப்புப் பொருளியலார்'. இத்தகைய வழியிலான ஆய்வுகள் மாற்றிலக்கணத்தாரால் நிகழ்த்தப்படும் 'பயன்வழி இயல் ஆய்வுகள்' ஆகும்.

தத்துவவியலாரும் பயன்வழியியல் ஆய்வுகள் நிகழ்த்துகின்றனர். விட்சன்சுடன் என்பார் மொழிக்குறியின் பொருள் மொழிக்குறியின் பயனிலிருந்து வெளிப்படும் என்பார். மொழிக்குறியின் பயனைக் காண்பதென்பது ஒருவகை விளையாட்டுப் போன்ற தென்பார். மொழிக்குறியின் பயனை விளக்குமுகத்தான் எழுந்த 'பேச்சுச் செயல்' கொள்கை, பயன்வழியியல் கொள்கையின் ஒரு அங்கமாகத் திகழ்கிறது.

வாக்கியங்கள் செயல்களைப் போன்று, செயல்களுக்கு மாற்றாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. வாக்கியங்கள் எண்ணங்களை விளக்குவதற்காகவும், வினாக்களை எழுப்புவதற்காகவும், பிறரைச் சில செயல்களைச் செய்விப்பதற்காகவும், சில செய்திகளைப் புறக்கணிப்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதைப் பண்டைய இலக்கணத்தார் விளக்கியுள்ளனர்.

சில வாக்கியங்கள் பேச்சால் நிகழ்த்தப்படும் செயல்களைக் குறிப்பனவாயிருக்கும். அவற்றைச் 'செயல் நடத்து வாக்கியங்கள்' எனக்கூறுவர். 'உறுதியளிக்கிறேன், ஒத்துக்கொள்கிறேன், தண்டனை விதிக்கிறேன்' போன்ற வினைத்தொடர்கள் 'செயல் நடத்தும் வாக்கிய வினைத்தொடர்கள்'. வாக்கியங்களின் பயனைச் 'செய்திகளைத் தெரிவிக்கும் வகையிலானது' எனவும், 'பேச்சுச் செயல்களை நடத்த உதவும் வகையிலானது' எனவும் பிரிக்கலாம். 'பேச்சுச் செயல்' நடத்துவதற்கேற்ற வகையிலிருக்கும் வாக்கியங்களையும், அவற்றில் காணப்படும் 'வினைச் சொற்களையும், மூன்று வகையாகப் பிரிப்பர் 'பேச்சுச் செயல்' கொள்கையாளர்கள். அவை பின்வருமாறு: 1) உச்சரிப்புச் செயல் வாக்கியங்கள், 2) உணர்த்துச் (உச்சரிப்புச்) செயல் வாக்கியங்கள், 3) தூண்டல் (உச்சரிப்புச்) செயல் வாக்கியங்கள்.

'திட்டு, ஒத்துக்கொள், புகார் செய், அனுமதி, விடைபெறு, பெயரிடு, எதிர் புகழ், ஒப்படை போன்ற வினைகளைக் கொண்ட வாக்கியங்கள் 'உணர்த்துச் (உச்சரிப்புச்) செயலை' நடத்த உதவுகின்றன. 'சிரிக்க வை, அதிர்ச்சியுறச் செய், கோபமடையச் செய்' என்ற வினைகளைக் கொண்ட வாக்கியங்கள் 'தூண்டல் செயல் வாக்கியங்கள்' எனப்படும்.

பேச்சுச் செயல்களை நடத்த உதவும் வாக்கியங்களை வகைப்படுத்துவதும், அவ்வாக்கிய வினைச் சொற்களைக் காணலும், பேச்சுச்செயல் வாக்கியங்களை இலக்கண வாக்கியங்களான உடன்பாடு, எதிர்மறை, வினா, ஏவல் வாக்கியங்களுடன் தொடர்புபடுத்துவதும் 'பேச்சுச்செயல்' ஆய்வில் ஓர் அமிசம் ஆகும்.

பேச்சுச்செயல் ஆய்வில் பிறிதொரு அமிசம் பேச்சுச்செயல் வாக்கியங்களின் செம்மைத் தன்மையை நிருணயிக்கும் 'தக்க காரணங்களையும் தேவையான காரணங்களையும்' காணும் ஆய்வு ஆகும். 'நான் உனக்கு உதவுவேன் என வாக்குறுதியளிக்கிறேன்' என்ற பேச்சுச்செயல் வாக்கியத்தை ஒருவன் கூறவேண்டுமென்றால், அதற்குப் பின்வரும் காரணங்கள் 'தக்க நியதி' யாக அமையும். அவை:

1) பேசுபவர் எதற்கு வாக்குறுதி அளிக்கிறாரோ அதைத்தான் செய்யவேண்டுமென்று நினைக்க வேண்டும். 2) எதைச் செய்யப்பேசுவோர் உறுதியளிக்கிறாரோ அது, கேட்பவர் 'நடக்கவேண்டும்' என நினைக்கும் ஒன்றாய் இருக்க வேண்டும்.

தக்க காரணங்கள் சரியாயில்லா திருந்தால் பேச்சுச் செயல் பயனற்றதாகிவிடும். தத்துவவியலார் குறிப்பிடும் 'தக்க காரணங்கள்' என்பனவற்றை மாற்றிலக்கணத்தார் குறிப்பிடும் 'முன் கருத்து' (Pre supposition) எனக் கருதலாம். பேச்சுச் செயல்களோடு தக்க காரணங்கள் இணைவதைப் போன்று, 'தேவைக்காரணங்கள்' என்ற ஒன்றும் பேச்சுச் செயலோடு இணையும் என்பர் பேச்சுச்செயற் கொள்கையாளர்.

பேச்சுச்செயல் ஆய்வின் ஒருவகை, 'பேச்சு உணர்த்தல்கள்' (Conversational implicature) பற்றிய ஆய்வு. ஒருவர் கூறும் வாக்கியங்களிலிருந்து உணரப்படும் செய்திகள் 'பேச்சு உணர்த்தல்கள்' எனப்படும். பேச்சு உணர்த்தல்களுக்கும் பேச்சுச் சூழல்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பு, பேச்சு உணர்த்தல்கள் புறக்கணிக்கப்படும் சூழல், அதற்கென அமைந்த விதி போன்றவற்றைப் பற்றிய ஆய்வுகளும் நடந்து வருகின்றன. இவற்றையெல்லாம் தத்துவவியலாரால் நிகழ்த்தப்படும் 'பயன்வழியியல் ஆய்வு' எனக் கொள்ளலாம்.

சமுதாய மொழியியலாரும் பயன்வழியியல் ஆய்வில் ஈடுபட்டுள்ளனர். சமுதாய மொழியியலார், மொழி எவ்விதம் பேசுவோர், கேட்போர் குணங்களின் அடிப்படையில் வேறுபடுகின்றது என்பதை விளக்க முயலுவர்; பயன்வழியியல் தொடர்பான இருவகை ஆய்வுகளைச் சமுதாய மொழியியலார் மேற்கொண்டுள்ளனர். அவை பின்வருமாறு: 1) பழம்

சமுதாய மொழியியலாரின் சமுதாயச் சூழல் அடிப்படையிலான விளிப்பெயர் ஆய்வு; சமுதாயக் காரணிகளான பேசுவோர், கேட்போரின் வயது, பால், கல்வி நிலை, சாதி நிலை முதலியவற்றின் அடிப்படையில் மொழிக் கூறுகளின் பயன்பாடு வேறுபடுவதைக் காணும் ஆய்வு.

2. சமுதாயச் சூழல் அமிசங்களை வகைப்படுத்தி, விதி வடிவில் கொடுத்து அவ் விதிகளின் தாக்கம் பேச்சின் அமைப்பில் எவ்விதம் அமைகிறதென்பதைக் காணும் ஆய்வு.

இரண்டாம்வகை ஆய்வில் மொழிக் குறிகளை எங்கு, எப்படி, யார் யாரிடம் பயன்படுத்துவது என்பதைக் கணிக்கும் விதிகளைப் பற்றிய ஆய்வு அடங்கும். செய்திப் பரிமாற்றத்தை நிருணயிக்கும் 'பரிமாற்ற அறிவு' (Communicative Competence) பற்றிய ஆய்வும் அடங்கும். பேச்சு வகைகளான சிரிப்பு, உரையாடல், வழக்காடல் பேச்சு, திட்டல் பேச்சு முதலியனவற்றோடு தொடர்பான விதிகளைக் காணும் ஆய்வும் அடங்கும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தில் வழங்கிவருவதும், பேசுவோர், கேட்போர் மத்தியில் தோன்றுவதும் ஆன நியதிகளைப் பற்றிய பூரண ஆய்வு இன்னும் கிடைக்கவில்லை. மேற்கூறிய ஆய்வுகளைச் சமுதாய மொழியியலாரால் நிகழ்த்தப்படும் 'பயன்வழியியல் ஆய்வுகள்' எனலாம்.

பொதுவாகப் பயன்வழியியல் என்பது மொழிக்கும் சூழலுக்கும் இடையே நிலவும் தொடர்பை விளக்க முயலுகிறது; மொழிக் குறிகளுக்கான பயன்பாடுகளையும் அது விளக்க முயலுகிறது. இவ்வியல் இன்னும் வளரும் நிலையிலுள்ளது. செ.ச.

பயனில் பாராளுமன்றம்: இது இங்கிலாந்து மன்னர் முதலாம் சேம்சினால் (James I கி.பி. 1603 - 1625) கி.பி. 1614 - இல் கூட்டப்பட்ட பாராளுமன்றம் ஆகும். இது பயனுள்ள எச்செயலையும் புரியாத காரணத்தால் பயனில் பாராளுமன்றம் (Added Parliament) என்று வரலாற்றில் கூறப்படுகிறது. இதன் பாராளுமன்றக் கூட்டம் இரண்டு மாதங்களே நடைபெற்றது. பின்னர், சேம்சு மன்னர் இதனைக் கலைத்துவிட்டார்.

நிதி நெருக்கடியைச் சமாளிக்க வேண்டி கி.பி. 1614-இல் மன்னர் பாராளுமன்றத்தை மீண்டும் கூட்டினார்.

பாராளுமன்றத்தின் தொடக்கக் கூட்டத்திலேயே உறுப்பினர்கள் மன்னனுக்கெதிராகத் திரும்பினர். மன்னன் நிதி உதவியேண்டிய பொழுதெல்லாம்பாராளு

மன்றத்தின் இசைவின்றி வரிவிதிப்பது சட்ட விரோதமானது என்று பாராளுமன்றம் ஒருமனமாகத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியது. இப்பாராளுமன்றக் கூட்டம் இரண்டு மாத காலமே நீடித்தது. தம் குறைகள் நீக்கப்பட்டாலன்றி எவ்வித சட்டத்தையும் இயற்ற முடியாது என்றும், மானியங்கள் அளிக்க முடியாது என்றும் பாராளுமன்றம் கண்டிப்புடன் இருந்தது. தமது நோக்கம் நிறைவேறாத காரணத்தால் சேம்சு இப்பாராளுமன்றத்தின் உதவியின்றியே ஆட்சியை நடத்தினார். இரண்டே மாதங்கள் செயற்பட்ட இப்பாராளுமன்றம் உருப்படியாக எச்செயலையும் புரியாத காரணத்தால் பயனில் பாராளுமன்றம் எனக் கூறப்பட்டது. ஆங்கிலப் பாராளுமன்ற வரலாற்றில் இந்நிகழ்ச்சி சுவையானது. ம.இரா.த.

பயனுடைமை: பொருளாதாரச் சிந்தனை வரலாற்றில் பயனுடைமை (Utilitarianism) என்ற சொல் இடம்பெற்றிருப்பினும் இக்கருத்து, தத்துவ இயலையும் அரசியலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. ஒழுக்கவியல் (Ethical Theory) வரையறுக்கின்ற பெரும்பான்மையான கருத்துகளைப் பயனுடைமைக் கொள்கையில் காணலாம். நல்லது, தீயது போன்ற செயல்களை ஊக்குவிப்பதும், கட்டுப்படுத்துவதும் எல்லாச் சமுதாய அமைப்புகளிலும் உள்ள நிலைப்பாடுகளாகும். நன்மைகள் பெருகித் தீயவை குறையவேண்டும் என்பதுதான் பயனுடைமைக் கொள்கையின் தொடக்கக்கால நிலையாகும். பொருளியல் அறிஞர் செரிமி பெந்தாம் (Jereme Bentham) மகிழ்ச்சிக்கோட்பாடு பற்றி முதன்முதலில் இச்சொற்றொடரைப் பொதுவான முறையில் பயன்படுத்தினார். சே.எசு.மில் (J.S.Mill) வரிக் கோட்பாட்டைப் பயன்பாட்டு அடிப்படையில் நோக்கினார். இயூம் (Hume) என்கிற அறிஞர், இந்த மகிழ்ச்சிக் கோட்பாட்டைப் பெந்தாம் காலத்திற்கு முன்பே ஒதுக்கி விட்டார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சமுதாயத்தில் நன்மை, தீமைகளை அவரவர் உணர்ந்து, ஒழுக்க உணர்வு அடிப்படையில் தீமைகளைக் குறைத்து நன்மைகளைப் பெருக்கவேண்டும். இப்படி வேண்டியது காக்கப்படுவதால் சமுதாயம் ஒட்டுமொத்தமாகப் பயன் பெறலாம் எனப் பொருளியல், சமுதாய, தத்துவவியல் அறிஞர்கள் வலியுறுத்தி வந்தனர். எது நன்மை, எது தீமை என்பதை வரையறுப்பதிலும் பல சிக்கல்கள் அமைந்திருந்தன. எனவே, இதனை ஒரு உன்னத நெறிக் கருத்தாகக் (Idealism) கொள்ளலாம். இது போன்ற கருத்துகள் எல்லாச் சமுதாயங்களிலும் எதிரொலித்தே வந்துள்ளன. சங்கஇலக்கியங்களிலும், வள்ளுவரின் குறட்பாக்களிலும் பயனுடைமைக் கருத்துகள் சிறந்தமூறையில் தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றன.

செரிமி பெந்தாம்

செரிமி பெந்தாமி.பி.18 - ஆம் நூற்றாண்டில் பிறந்து கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டில் இறந்தார். ஐரோப்பியத் தத்துவப் பொருளியல் அறிஞர்களின் கருத்துகளைப் பயின்ற பெந்தாம், ஒழுக்கக் கோட்பாடுகளும் சட்ட-வடிவமும் ஓர் அறிமுகம் என்ற நூலை (Introduction to the Principles of Morals and Legislation) எழுதினார்.

செரிமிபெந்தாம் கூற்றுப்படி மனித இனத்தில் அனைவரது வாழ்விலும் இரண்டு பெரும் அமிசங்களாக அமைவன துன்பமும் இன்பமும் ஆகும். அத்துன்ப இன்ப அடிப்படையில் சமுதாயத்தில் எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெறுகின்றன. மகிழ்ச்சியின் அடிப்படையிலேயே சமுதாயத்தின் எல்லா விளைவுகளும் உருவாகின்றன என்றும் கூறினார். பயன்பாடு (Utility) என்ற கருத்தினையும் இக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே அமைத்தார். மனிதன் சுயநலம் படைத்தவன்; மனிதனின் கூட்டுச் சக்திதான் சமூக அமைப்பு; சமூகமே தன்னலத்தை ஓட்டியது. அரசு என்பது சமுதாயத்தின் பெரும்பான்மையோரின் மகிழ்ச்சியைப் பெருக்கித் துன்பத்தைக் குறைப்பதாகும் என்று கூறினார். பெந்தாமின் பயனுடைமைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில்தான் பல பொருளியல் அறிஞர்களின் கருத்துகள் விரிவாக்கம் பெற்றன. பயனுடைமைக் கோட்பாட்டை வலியுறுத்தும் போது பெந்தாம்மிகத் தெளிவாக இருந்தார். நலப் பொருளியல் கோட்பாடு 20-ஆம் நூற்றாண்டில் பொருளியற் சிந்தனையில் சிறப்பிடத்தைப் பெறுகின்றது. பயனுடைமைக் கோட்பாட்டில் நலப் பொருளியலும்

சுழல்கிறது எனலாம். பேரிட்டோவின் (Pareto Optimality) உத்தமக் கோட்பாடும் பெந்தாம் வலியுறுத்திய மகிழ்ச்சிப் பயனுடைமைக் கருத்துகளின் செறிவாகும்.

மத சமுதாய மாற்றச் சீர்திருத்தங்கள் கி.பி.18 -ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டன. அச்சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்தோர் முற்போக்காளர்கள் எனப்பட்டனர். அவர்கள் பெரும்பாலோர் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதே நல்ல சமுதாயத்தின் அறிகுறியாக அமையும் என வலியுறுத்தினர். தத்துவ இயல் அறிஞர்களும் பயனுடைமை என்ற கருத்தை ஒழுக்க இயலோடு ஒட்டியே விளக்கினர். இரிக்கார்டோ, சே.எசு.மில் போன்ற பொருளியல் அறிஞர்களின் படைப்புகளிலும் பயனுடைமைக் கொள்கை இதே அடிப்படையில் தான் எதிரொலித்தது. பயனுடைமைக் கோட்பாட்டை வலியுறுத்தியவர்கள் அனைவருமே பயனுடைமைக் கருத்தினர் (Utilitarian) எனக் குறிப்பிடப் பெறுகின்றனர். மு.நா.

துணை நூல்:

Robert Lakachman, History of Economic Ideas, Universal Book Stall, Delhi, 1967.

பயிற்றுதல்: ஆசிரியர் தம் மாணவர்க்குக் கல்வியூட்டுவதில் இயல்பாகவே மூன்று முறைகள் உள்ளன. அவை விரிவுரை, பயிற்றுதல், தனிப்பாடலிளக்கம் ஆகியன. முதல் முறை பெரும்பாலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும், மூன்றாம் முறை மொழி,

இலக்கியம், வரலாறு, புவிப்பியல், மற்றும் தாவரவியல் போன்ற விளக்கப் பாடங்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இரண்டாம் முறையான பயிற்றுதல் சாக்கிரட்டீசினால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதென்பர். இம்முறையில் ஆசிரியர் வினாக்களை மட்டுமே எழுப்புவர்; மாணவர் தாம் கையெழுத்து வகையில் பேசிக் கொண்டிருப்பர். ஆனால் வினாக்களைத் தொகுத்தளிக்கும் விதத்தில் மாணவர் தம் குறையுணர்ந்து நிறைவு பெற ஆசிரியரைநாடும் பான்மை வளர்க்கப்படுகிறது. இந்த ஆசிரியர் மாணவர் உரையாடலில் மாணவரின் முன்பணி, ஆசிரியரால் ஆய்வு செய்யப்பட்டு, குறைநிறை கண்டு, ஆக்க வினாக்களின் மூலம் ஆழ்ந்த கருத்துகளை மாணவரே உணரும் வகையில் செயற்படுத்தப்படுகிறது.

கிரேக்க மக்களின் பண்பாட்டில் உதித்த இம்முறை அவர்களின்வினாவும் திறனையும் விவாதிக்கும் திறனையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. புதுக்கருத்துகளை அலசி ஆராயும் அவர்களின் இயல்பு சாக்கிரட்டீசைப் பயிற்றலுக்குப் புதுப்பொருள் அளிக்கத் தூண்டியது. அதுகாரும் இருந்துவந்த பொருளான முற்றிலும் வெற்றிடமான மூளையில் புதுக்கருத்துகளை நிறைப்பது என்பது மாறி, ஒவ்வொரு உள்ளத்திலும் புதையுண்டு கிடக்கும் உலகளாவிய உண்மைகளை வெளிக் கொணருவதே பயிற்றுதல் என்பதன் பொருள். இன்றுவரை நிலைபெற்று நிற்கின்றது. சாக்கிரட்டீசினுடைய கல்வி முறையே உரையாடல் தான்; அதிலும் அவர் பொறுப்பு வினாக்களைச் சரமாக உதிர்ப்பது தான். விடையிறுக்க இயலாமல் சினந்து விவாதத்தை முறித்துக் கொண்டவர் பலர். எனினும், இளைஞர்கள் சாக்கிரட்டீசின் உற்சாகம் மிகுந்த தயாள குணத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு அவரது பயிற்றுதலில் ஈடுபட்டனர். தம் மாணவர்களின் அறியாமையை வெளிப்படுத்தவோ வெளித்தோற்றங்களை உடைத்தெறியவோ தம் வினாச்சரத்தைப் பயன்படுத்தாது, கல்வியின் நேர்முக நோக்கங்களான மாணவர் தத்தம் ஆளுமையில் புதையுண்டு கிடக்கும் உண்மையைத் தாமாகவே வெளிக் கொணரும் ஆற்றலை வளர்த்து, எந்த ஒரு தீர்வையும் வலிந்துணர்த்துதல் செய்யாது கடின நெடுமுயற்சியால் காரணகாரியத் தொடர்பைக் கண்டுபிடித்து ஏற்றுக்கொள்ளும் திறனை வளர்க்கவே சாக்கிரட்டீசு முயன்றார். உண்மை ஒளிந்துள்ள பகுதியை விரிவாக ஆனால் தெளிவாக அறிந்து, தம் வினாக்களின் மூலம் மாணவர் சிந்தையை மெதுவாகவும் வலிவாகவும் கிளறி, அடுத்தடுத்த தோல்விகள், மற்றும் திசைமாறிப்போதல் ஆகியவற்றினூடே எழும் திடீர்த் தடைகளைச் சந்திக்கும்போது ஆழ்ந்துணர்ந்து நெறிப்படுத்துவதே சாக்கிரட்டீசு வகுத்த கல்வி நெறியாம்.

இத்தகைய சிந்தை கிளர் முறையின் மூலம் நேர்முக நோக்கங்களை அடைவதுதான் பயிற்றுதலின் கருவாகும்.

நிலைகுலையாத கவனம், தேவையான இன்ப உணர்வு, முழு முயற்சி, உண்மைக்காகவே தன்னை உரிமையாக்கல் ஆகிய பண்புகளை ஆசிரியரும் மாணவரும் பெற்றிருக்க வேண்டுமாயின் இம்முறை மிகக் கடினமானது. காலம், பொருள், முயற்சி ஆகியவற்றைக் கணக்கிடும்போது இது ஓர் அரிய முறையே. இரண்டு ஒரு மணி நேர விரிவுரைகளை ஐம்பது, அறுபது மாணவர் கொண்ட வகுப்புகளில் வழங்குவது எளிது. ஆனால், ஒன்று அல்லது இரண்டு மாணவர்களுக்கு இருமணிநேரப் பயிற்றுவித்தலில் வினவுதல், தடையெழுப்புதல், நினைவு கூரல், தொடர் வினைசெயல், தற்காத்துப் பிறர் கருத்தெதிர்த்து வழக்காடல் ஆகிய செயல்களினூடே குறித்த நோக்கினை விரைவின்றி அளவான அழுத்தத்துடன் அடைதல் என்பது கடினமான செயலாகும். இரு மணி நேரம் இம்முயற்சியில் ஈடுபட்ட பின் ஆசிரியர் களைப்புற்று மேலும் இப்பணி மட்டுமன்றி வேறெப்பணியும் செய்ய இயலாத நிலையை அடைய நேரிடுகிறது. கணக்கு, மருத்துவம், அறிவியல் ஆகிய பாடங்களை விட, மொழிகள், இலக்கியம், தத்துவம், வரலாறு, மானிடவியல் ஆகிய பாடங்களை இம்முறை மூலம் கற்பித்த பின்னர் ஆசிரியர் தத்தம் அறிவு வளர்க்கும் செயல்களில் ஈடுபடுவது கூடத் தடைப்படும். மாணவர்களுக்கோ வெனின் இம்முறை மிகச் சிறந்த கல்வியை அளிக்கும். பெற்றோரை விடவும் கூட ஆசிரியர் இம்முறையின் மூலம் மாணவர்களை நன்கறிவராதலின் ஒரு முன்மாதிரியாகவும் நண்பனாகவும் நடந்து மாணவர்குறை களைந்து நிறை வளர்த்துத் தேவைக்கேற்ற துணையை ஆய்ந்து அளித்துச் செயற்படுகிறார். இம்முறையின் ஒரே குறையாகிய மாணவர் ஆசிரியர் தம் அச்சுப்படியாக வளர்ந்து விடுதலைச் சிறந்த ஆசிரியர்கள் தம் தனித் தன்மையை மிகைப் படுத்தாமல் பயிற்றுவித்தலை அளவுடன்கடைப்பிடித்து மாணவர்தம் வெவ்வேறு இயல்புகளுக்கொப்பத் தம்மை மாற்றிக் கொண்டு தவிர்த்து விடுவார்கள். தம்மை மறந்து இம்முறையிற் செயற்படும் நல்லாசிரியர்கள் தம் மாணவரிடம் தம் வளர்ச்சிக்குத் தாமே காரணமன்றி மற்றெதுவும் யாரும் அளித்திடவில்லை என்ற ஓர் உணர்வை ஏற்படுத்தி விடுவதுண்டு. எனினும், கல்வியென்னும் கலை மாணவர் உள்ளத்தில் ஏற்கெனவே உறைந்துள்ள உண்மையை வெளிக் கொணர்வதே என்ற அடிப்படையில் எழுந்ததே இந்தப் பயிற்றுவித்தல் என்னும் கல்விமுறை.

இம்முறைப்படி மாணவர்கள் தாமாகவே ஓர் அறிவுச் செயலுக்குத் தயார் செய்து கொண்டு ஆசிரி

யரிடம் ஆய்வுக்கும் திருத்தத்திற்குமாகச் செல்கிறார்கள். இயன்றஅளவு அப்பணியை ஆழ்ந்தறிந்து அதன் உருவகம் முதல் ஒவ்வொரு படியிலும் மிகச் சிறிய உண்மையைக் கூட விட்டுவிடாமல் குறைநிறை விளக்கி ஆசிரியர் பயிற்றுவிக்கிறார். அதனால் தானே செயற்படும் திறன், தன்குறைகளைத் தானே உணர்ந்து நிறைகளை நிலைநாட்டும் பான்மை, முழுமைபெற்ற திருத்திய பணியைத் தன் முதற்பணியுடன் ஒப்பிட்டு அறியும் கூர்மை ஆகியவற்றை மாணவர்கள் பெறுகின்றனர். இம்முன்று திறன்களினாலும் பெறப்படும் பணிகள், ஆக்கம், ஆய்வு, முழுமை பாராட்டல் என்பனவாகும். இத்தகைய செயல்களும் திறன்களும் தனிப்பட்டு விடாமல் ஒன்று பட்டு வளரும் நிலையை வழங்குதலே ஆசிரியர் கடமை. செயற்கூறுகள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புள்ளனவாகவும், மாணவர் ஆர்வம் குன்றாமல் பல்நோக்க வளர்ச்சி யடையும் வகையில் மாறுபட்டனவாகவும் அமையுமாறு ஆசிரியர்கள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். கட்டுப்பாடான ஒற்றைநிரல் ஒரு நல்ல பயிற்சியேயெனினும் அது எளிதில் வெறும் திருப்புதலாகவே மாறிடும் இடரும் உண்டு.

பயிற்றுவித்தல் முறை ஆக்சுபோர்டு, கேம்பிரிட்சு பல்கலைக் கழகங்களில் பொலிவுடன் பயன்படுகிறது. இது ஆர்வார்டு பல்கலைக்கழகத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டது. காலம், முயற்சி ஆகியவற்றின் அருமையினால் இம்முறை வெற்றியடையவில்லையாயினும், பல பல்கலைக்கழகங்களின் பட்டக்கல்வியில் இன்றும் ஒருவித மாறுதலுடன் பயன்படுகிறது. கருத்தரங்கு முறை இவ்வித ஒரு மாறுதலேயாகும். இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் தன்னாட்சி பெற்ற உயர் கல்வி நிறுவனங்களிலும் இம்முறை சிற்சில மாற்றங்களுடன் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆராய்ச்சி மாணவர்கள் எம்.பி., பி.எச்.டி., பட்டங்களுக்காகக் கற்கும் போது பயிற்றுதல் முறை மிகவும் துணை பயக்கிறது. இந்தியக் கல்வி வரலாற்றில் தொன்மையான குருகுல முறைக் கல்வியிலும் கிரேக்க மும்மணிகளான சாக்கிரட்சு, பிளேட்டோ, அரிசுடாட்டில் காலக் கல்வியிலும் ஆங்கில அறிஞர்களின் கல்வியிலும் புதிய பல்கலைக் கழகக் கல்வியிலும் இம்முறை பயன்பட்டு வருவதே இதன் நன்மைகளுக்குத் தக்க சான்றாகும். எஸ்.சு.

பர், ஆரன் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் குடியரசுத் துணைத் தலைவராக கி.பி. 1801 முதல் 1805 வரை பணியாற்றியவர். அப்போது குடியரசுத் தலைவராக இருந்தவர் தாமசு செபர்சன் என்பவராவர். திறமைசாலி எனப் பெயர் பெற்ற இவர் சிறந்த எதிர்காலத்தைக் கொண்டிருந்தார். ஆயினும் அது கூடிவரவில்லை என்பதுதான் வரலாறு.

பர் நியூயார்க்கு மாநிலத்தைச் சார்ந்த நிவார்கு (Newark) என்னும் நகரில் கி.பி. 1756-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவருடைய தந்தையார் ஆரன் பர் என்னும் பாதிரியாராவர். தாயார் எசுத்தர் எட்வர்டு சுபர் என்பார். மூன்று வயது நிரம்புவதற்குள் தாய் தந்தையாரை இழந்தார் பர்; கல்லூரிக் கல்வியைப் பிரின்சுட்டன் கல்லூரியில் (Princeton College) கி.பி. 1772-இல் முடித்துப் பட்டம் பெற்றார்; அமெரிக்கச் சுதந்திரப் போராட்டத்தின்போது கி.பி. 1775 முதல் 1779 வரை படையில் சேர்ந்து இராணுவப் பணியாற்றினார்; பதவி உயர்வு பெற்றுப் படிப்படியாக இராணுவ அதிகாரியாக ஆனார்; மான்மத்து (Monmouth) என்ற நகரில் நடைபெற்ற போரில் சிறப்பாகப் பங்கு பெற்றார் (கி.பி. 1778).

ஆரன் பர் (Aaron Burr) கி.பி. 1782-ஆம் ஆண்டில் வழக்கறிஞராகி நியூயார்க்கு மாநிலத்தைச் சார்ந்த ஆல்பனியில் வழக்கறிஞர் தொழிலைத் தொடங்கினார். அமெரிக்காவின் தலைசிறந்த வழக்கறிஞர்களுள் ஒருவராகப் பர் விரைந்து முன்னேறினார்.

பர் அரசியலில் ஈடுபாடு கொண்டார். அக்காலத்தில் கட்சிகள் வலுப்பெற வில்லை. ஆமில்ட்டன், கிளிண்டன் என்னும் இருபெரும் தலைவர்கள் அரசியலில் சிறந்து விளங்கினார்கள். கிளிண்டன் (Clinton) இவரை அரசாங்கத்தலைமை வழக்கறிஞர் (Attorney General) என்னும் பொறுப்பில் அமர்த்தினார். இவர் கி.பி. 1797-ஆம் ஆண்டில் நியூயார்க்குச் சட்டமன்றத்திற்கு உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். படிப்படியாக முன்னேறிக் குடியரசுக் கட்சியின் வேட்பாளராகக் குடியரசுத் துணைத் தலைவர் பதவிக்கு நிறுத்தப்பட்டார்; வென்றார்; குடியரசுத் துணைத் தலைவரானார். அப்பதவியிலிருந்து வெளிவந்த போது பர் நாட்டுக்கு உடன்பாடற்ற சதிகளில் ஈடுபட்டார் என்று ஐயுறப்பட்டார்; இராணுவத்திற்கு ஆள்சேர்க்கும் பணியில் இருந்தார்; பின்னர் முறை கேடாக நடந்தார் என்ற குற்றத்திற்காகச் சிறை செய்யப்பட்டார். பர் கி.பி. 1807-ஆம் ஆண்டு தேசத்துரோகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டார். ஆனால், இவர் குற்றமற்றவர் என விடுதலை செய்யப்பட்டார். எனினும், இவருடைய பெயரும் புகழும் களங்கப்பட்டு விட்டன. ஐரோப்பாக் கண்டத்திற்குச் சென்று அங்குத் தாம் மேற்கொண்ட மெக்சிகோ படையெடுப்புத் திட்டத்திற்கு ஆதரவு திரட்டினார். பர் கி.பி. 1812-ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்காவிற்குத் திரும்பி வந்தார்; மீண்டும் வழக்கறிஞராகிச் செல்வச் செழிப்புடன் விளங்கினார்.

இவர் கி.பி. 1804-இல் அலெக்சாந்தர் ஆமில்ட்டன் என்பாருடன் துப்பாக்கிச் சண்டையிட்டுக்

கொன்றுவிட்டார். அது இவருடைய புகழுக்கு இழுக்கை ஏற்படுத்தியது.

பர் கி.பி. 1836-ஆம் ஆண்டு நியூயார்க்கு மாநிலத்தில் இசுடேடன் தீவில் (Staten Island) காலமானார். இரா.அ.

பர்டினாண்டு, முதலாம்(கி.பி. 1861-1948):

இவர் பஸ்கேரியா நாட்டின் அரசராவார். இவர் கி.பி. 1887 - ஆம் ஆண்டு பஸ்கேரியா நாட்டின் இளவரசராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு கி.பி. 1918-ஆம் ஆண்டு வரை ஆட்சிபுரிந்தார். ஐரோப்பிய நாடுகளால் கி.பி. 1896-ஆம் ஆண்டு வரை அங்கீகரிக்கப்படவில்லையாயினும், 1908-ஆம் ஆண்டு இவர் பஸ்கேரியாவை ஒரு சுதந்திர நாடாக அறிவித்தார். உருசிய நாட்டு அரசர், பர்டினாண்டின் (Ferdinand) ஆட்சியை விரும்பாது உருசிய நாட்டுத் தளபதியைப் பஸ்கேரியாவின் ஆளுநராக நியமனம் செய்தார். பிசுமார்க்கு (Bismarck) பஸ்கேரியாவுடன் தாம் கொண்டிருந்த அரசுத்திர உறவுமுறைகளை முறித்துக் கொண்டார். பஸ்கேரியாவில் உருசியாவின் தலையீட்டை இங்கிலாந்து சிறிதும் விரும்பவில்லை. இத்தாலியும் ஆசுத்திரியாவும் உருசியாவிற்கு எதிராகப் பர்டினாண்டிற்கு உதவுவதற்கு முன் வந்தன. இறுதியாக உருசியா பர்டினாண்டைப் பதவிவிலக வேண்டுமென அறிவித்தது. செருமனி, பிரான்சு ஆகிய நாடுகளும் உருசியாவிற்குத் துணை நின்றன. எனினும், பர்டினாண்டு தொடர்ந்து ஆட்சி புரிந்தார்.

இளமையும் ஆர்வமும் மிக்கவராகப் பர்டினாண்டு இருந்த போதும் செயல்திறன் இவரிடம் குறைந்து காணப்பட்டது. அரசாங்கச் செய்திகளில் தம்மை இவர்ப்புறப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. எனவே, அரசியல் அலுவல்கள் அனைத்தும் இசுமாம் போலோர் என்பவரிடமிருந்தது. இவர் கி.பி. 1814-ஆம் ஆண்டு இசுமாம்போலோவைப் பதவியிலிருந்து நீக்கி விட்டுத் தாமே நாட்டின் ஆட்சியை மேற்கொண்டார்; அதன்பிறகு உருசியாவுடன் நட்புறவை நிலைநாட்டிக் கொண்டார். உருசியா நாட்டுத் தலைவர் இரண்டாம் நிக்கோலாசும் அதற்கு உடன்பட்டார். பர்டினாண்டு கி.பி. 1898-ஆம் ஆண்டு தம் துணைவியாருடன் உருசியா நாட்டிற்குப் பயணம் மேற்கொண்டு இரண்டு நாடுகளுக்கும் இடையே இருந்த கசப்பு மனப்பான்மையைப் போக்கிக் கொண்டார்.

இவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் பஸ்கேரியா மிகவும் முன்னேற்றம் அடைந்தது. பஸ்கேரியாவின் அதிபதி என்ற பட்டத்தை இவர் சூட்டிக் கொண்டார். பஸ்கேரியாவிற்கும் அண்டைநாடான உருமேனியாவுக்கும் 1913-இல் கசப்பு மனப்பான்மை பெருகியது.

உருமேனியா, பஸ்கேரியாவின் வடகிழக்கில் உள்ள பகுதியைத் தனக்கு விட்டுக்கொடுக்க வேண்டுமென அறிவித்தது. பஸ்கேரியா மறுக்கவே, உருமேனியா படையெடுத்தது. எனவே, இவ்வாறு ஏற்பட்ட இரண்டாம் பால்கன் போரில் பர்டினாண்டு தலையிட்டுத் தோற்றுப்போனார்; அப்போரின் முடிவில் 1913-ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட புக்காரசுட்டு உடன்படிக்கையின்படி பஸ்கேரியா பல பகுதிகளை இழந்தது. உருமேனியா ஏறக்குறைய 2,687 ச.கி.மீ. பரப்பளவைப் பஸ்கேரியாவின் சொந்தச் செலவில் தனது ஆதிக்கத்தின்கீழ்க் கொண்டு வந்தது. இந்தப் பால்கன் போரினால் பஸ்கேரியாவிற்குச் சிறிதளவு இலாபம் கிட்டியது. பர்டினாண்டு 1914 - ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய முதல் உலகப் போரில் நேச நாடுகளின் பக்கம் சேர்ந்து கொண்டார். இப்போரின் முடிவில் பஸ்கேரியா ஒரு கணிசமான பங்கை நேச நாடுகளுடன் பங்கிட்டுக் கொண்டது. இறுதியில் தம் மகன், மூன்றாம் போரிசுவின் பொருட்டுப் பதவி விலகினார். இரா.கி.

பர்தோலி இயக்கம்: குசராத்தில் பர்தோலி வட்டத்தைச் சேர்ந்த குடியானவர்கள் சர்தார் வல்லபாய் படேலின் தலைமையில் வரியுயர்வினைக் கண்டித்து ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக நடத்திய வரி கொடா இயக்கமே பர்தோலி (Bardoli) இயக்கமாகும்.

பர்தோலி என்பது குசராத்தில் உள்ள ஒரு வட்டம் ஆகும். இங்குள்ள குடியானவர்கள் மீது நிலவரி 22 விழுக்காடு உயர்த்தப்பட்டது. அரசின் இந்த வரியுயர்வை எதிர்த்துக் கிராம மக்கள் பலமுறை முறையிட்டும் பயன் ஏதும் கிட்டவில்லை. பிறகு 1920-ஆம் ஆண்டு முதல் 1927-ஆம் ஆண்டு வரை அதிக வரியைச் செலுத்திவிட்டு அரசிடம் தங்களின் ஏழ்மை நிலையை விண்ணப்பம் மூலம் தெரிவித்தனர். குடியானவர்கள் நிலை 1927-ஆம் ஆண்டு மிகவும் இழிந்து விட்டது. ஆகவே, அவர்கள் சர்தார் படேலிடம் தங்கள் குறைகளைத் தெரிவித்தனர். அதனால், குடியானவர்களுக்காகத் தலைமை ஏற்று ஒரு சத்தியாகிரக இயக்கம் நடத்தச் சர்தார் வல்லபாய் படேல் இசைந்தார்.

குடியானவர்கள் மீதான வரியுயர்வை மக்களால் தாங்க இயலாது என்றும், அதைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்றும் பம்பாய் ஆளுநருக்குச் சர்தார் படேல் ஒரு கடிதம் எழுதினார். வழக்கம் போல் அரசு அவருடைய வேண்டுகோளை ஏற்கவில்லை.

அரசின் அறிவிப்பைக் கண்டதும் சர்தார் படேல் வரி செலுத்த வேண்டாம் என ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் மக்களிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தார். பொது

மக்களும் அவ்வாறே நடப்பதாக உறுதிசூறினர். சர்தார் படேல் வட்டம் முழுவதும் சுற்றுப்பயணம் செய்து சத்தியாக்ரிகரத்தின் பொருளை விளக்கிப் பொதுமக்களை உற்சாகப்படுத்தினார். வட்டத்தை ஐந்து பகுதிகளாகப்பிரித்து ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒருவரைப் படைத்தலைவர் ஆக்கினார். பின்னர், வட்டத்தின் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு சத்தியாக்ரிகரிகள் படை திரட்டினார். முழுப் படைக்கும் சர்தார் வல்லபாய் படேல் தளபதியாகத் திகழ்ந்தார். பர்தோலி இவர்களின் தலைமை இடமாக விளங்கியது. இங்கு ஓர் அலுவலகமும், விளம்பரத்துறையும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இத்துறை ஒரு நாளேடு வெளியிட்டுச் சத்தியாக்ரிகரத்தின் போக்கையும் தளபதி படேலின் புதிய கட்டளைகளையும் மக்களுக்கு அறிவித்தது. அதன்பிறகு வரிவசூல் செய்யும் அதிகாரிகள், வசூல் செய்ய இயலாத மிகவும் தொல்லைக்கு உள்ளாயினர். ஓர் ஆங்கில நாளேடு பர்தோலியில் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி நடைபெறவில்லை என்று எழுதியது.

முசுலிம்கள், இந்துக்களுடன் சேர்ந்து போராடப் படேல் அப்பாசு தயாப்சி (Abbas Tayabji) என்பவரின் உதவியை நாடினார். பர்தோலி இமாம் முசுலிம்க்களை, படேலுடன் சேர்ந்து அரசாங்கத்திற்கு எதிராகப் போராடுமாறு வேண்டினார். இதில் பிராமணர்கள், பார்சிகள், பனியாக்கள், இந்துக்கள், முசுலிம்கள் ஆகியோர் ஒன்றாக இணைந்து செயற்பட்டனர்.

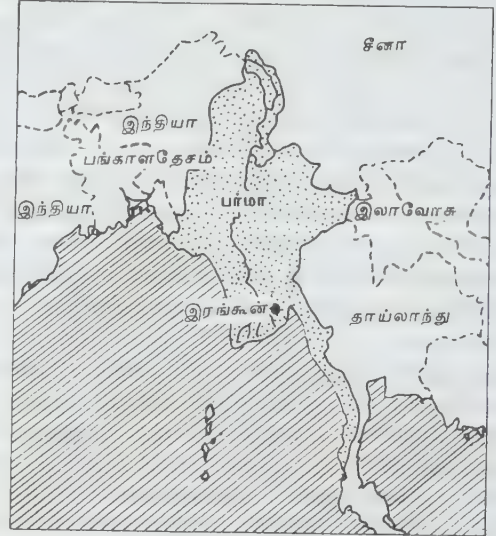
மக்கள் பலர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். அரசு ஆயிரக்கணக்கானவர்களின் நிலங்களை மிக்க குறைவான விலைக்கு ஏலம் விட்டது. பொது மக்கள் பலவித தொல்லைகளுக்கு உள்ளானார்கள். சர்தார் படேலின் படை அமைப்பினையும், கட்டுப்பாடான ஏற்பாடுகளையும் நாட்டின் பிற பகுதியில் உள்ள தலைவர்கள் பலர் வியந்து பாராட்டினர்.

மிகவும் சிறப்பான முறையில் செயற்பட்டு வந்த சர்தார் படேலின் இந்த இயக்கத்தைக் கண்டு ஆங்கிலேயர்கள் இறங்கி வந்தனர். ஓர் உடன்பாடு, 1928 - ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 6-ஆம் நாள் ஏற்பட்டது. அதன்படி சப்தி செய்த நிலங்களை அரசு திருப்பித்தரவும், சிறையில் அடைக்கப்பட்டவர்களை விடுதலை செய்யவும், புதிய வரிவிகிதங்களைப் பரிசீலனை செய்யவும் ஆங்கிலேய அரசு இணங்கியது.

முழு ஒத்துழைப்பும், சர்தார் படேலின் மனஉறுதியும் பர்தோலி இயக்கத்தின் வெற்றிக்குக் காரணமாக அமைந்தன. இவ்வியக்கம் அகிம்சையையும் உண்மையையும் அடக்கி ஒடுக்க இயலாது என்பதை உலகுக்கு உணர்த்தியது. மேலும் இவ்வியக்கம் வல்லபாய் படேலைக் குடியானவர்களின் தலைவராகியது.

இந்த இயக்கத்தின் வெற்றியைக் கண்டு பாராட்டி, மகாத்மா காந்தியடிகள் சர்தார் (தலைவர் தளபதி) என்ற பட்டத்தை வல்லபாய் படேலுக்கு அளித்துக் கௌரவித்தார். கே.என்.ச.

பர்மா: தென் கிழக்கு ஆசியாவில் உள்ள ஒரு சுதந்திரக் குடியரசு நாடு. இதன் தலைநகரம் இரங்கூன். மக்கள் தொகை 35.31 மில்லியன் (1983). இந்நாடு, கிழக்கில் சீனா, இலாவோசு, தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகளாலும், மேற்கில் இந்தியப் பெருங்கடல், பங்களாதேசம், இந்தியா ஆகியவற்றாலும் தெற்கில் அந்தமான் கடலாலும் சூழப்பட்டுள்ளது. ஐக்கிய பர்மாவின் (Union of Burma) பரப்பு 678,000 ச.கி.மீ. இதன் முக்கிய நகரங்கள் இரங்கூன், மாண்டலே, பசீன், என்சாடா, பெகு, புரோம், அகியாபு, தாவாய் முதலியனவாம்.

பர்மியர், திபெத்திய-சீன அல்லது திபெத்திய பர்மிய குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மக்களின் முக்கிய தொழில் வேளாண்மை. இங்கு விளையும் பொருள்களுள் முக்கியமானவை அரிசி, கரும்பு, நிலக்கடலை, தானியங்கள் முதலியன. தேக்குமரம் இங்கிருந்து பல நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. பாறை எண்ணெய், தகரம், ஈயம், வெள்ளி, துத்தநாகம், இரும்பு, நிலக்கரி, மின்னிழைமம் (Tungsten) முதலிய தாதுப் பொருள்கள் இந்நாட்டில் கிடைக்கின்றன.

அரசாங்கம்: மக்கள் 1973-இல் ஒரு புதிய அரசியல் அமைப்பை ஏற்றுக் கொண்டனர். அதன்படி, 1974-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்திலிருந்து அது காரும் நிலவிய இராணுவ ஆட்சி விலகிற்று. பர்மா ஒரே கட்சியைக் கொண்ட சம தருமக் குடியரசாகியது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்ற மக்கள் சபை, குடியரசுத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளது.

அரசு ஆலோசனைக்குழு (State Council) ஒன்று 27 உறுப்பினர்களைக் கொண்டு செயலாற்றி வருகிறது. பர்மா, ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலும் கொழும்புத் திட்டஅமைப்பிலும் உறுப்பு நாடாக இடம் பெற்றுள்ளது.

வரலாறு: அனவிரதன் என்ற பர்மிய அரசன், கி.பி.1044-இல் ஐராவதி கழிமுகப் பகுதியில் தனது முடியாட்சியை வலிமையுறச் செய்ததுடன், ஈனயான புத்த சமயத்தை நாட்டின் மதமாகவும் செய்தான். அவனுடைய தலைநகரான பாகா (Paga) 'ஆயிரம் கோயில்களைப் பெற்ற நகரம்' என்று சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. குப்ளேகான் என்னும் மங்கோலிய வீரன் கி.பி.1287-இல் அத் தலைநகரைக் கைப்பற்றினான். பிறகு பர்மிய அரசியலில் நீண்ட காலக் குழப்பம் ஏற்பட்டிருந்தது. பர்மியதெளங்கு (Toungoo) குலம், கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் நாட்டில் ஒற்றுமையையும் அமைதியையும் ஏற்படுத்தியது. அலௌங்கபாயா (Alaungapaya) என்ற வீரமன்னன், கி.பி.1758-இல் இரங்குனைத்தலைநகராக்கிக் கொண்டான். அவனாட்சியில் பர்மிய ஆதிக்கம், அசாம் (Assam), மணிப்பூர், தாய் லாந்து முதலிய பகுதிகளுக்கும் பரவியது. அவனுடைய கால்வழியினர் கோன்பௌங்கு குலத்தினர் (Konbaung Dynasty) எல்லைத் தகராறுகள் காரணமாக ஆங்கிலேயருடன்போரிட நேர்ந்தது. இவ்வாறு கி.பி. 1824-இல் ஏற்பட்ட போர், 1826-இல் யாண்டபூ (Yandabo) உடன்படிக்கையால் முடிவுற்றது. அந்த உடன்பாட்டின் படி பர்மா, ஆங்கிலேயருக்குச் சில இடங்களை அளித்தது. பிறகு கி.பி.1852-இல் ஏற்பட்ட இரண்டாம் போரில் ஆங்கிலேயர் ஐராவதி கழிமுகப் பகுதியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். மூன்றாம் பர்மியப் போர் கி.பி. 1885-இல் மூண்டு அதன் விளைவாகப் பர்மா, இந்தியாவுடன் இணைக்கப் பெற்றது. பர்மிய அரசன் சிறைப்பட்டான். ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழ், பர்மாவில் அரிசி உற்பத்தி பெருகியது; இருப்புப் பாதைகள் போடப் பெற்றன; பர்மாவின் இயற்கை வளங்கள் பெருக்கமடைந்தன. இந்திய அரசியலுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்த பர்மிய அரசாங்க முறை, 1937-ஆம் ஆண்டு முதல் பிரிக்கப்பட்டு, பர்மா ஆங்கிலேயரின் கீழ்த் தனித்த ஆட்சியைப் பெற்றது. இரண்டாம் உலகப் போர்க்காலத்தில் சப்பான், பர்மாவைத் தாக்கி அதைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது. போர் முடிவில், 1945-இல் சப்பானியர் பர்மாவிலிருந்து விரட்டப்பட்டனர். பர்மா, 1948-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்களில் ஒரு சுதந்திரக் குடியரசாகியது. ஆங்கிலப் பொது நல அரசுடன் (British Commonwealth of Nations) இது சேரவில்லை. சமதருமக் கட்சி சிறிது சிறிதாக நாட்டில் வலிமை பெற்றது. அதனால் ஏற்பட்ட உள்நாட்டுச் சிக்கல்கள் காரணமாக, 1973 வரை இராணுவப் புரட்சிக் குழு, நாட்டைக் கட்டுப்

படுத்தி வந்தது. அக்குழுவின் சாதனைகளில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது நாட்டின் தொழில்களும் வாணிக நிலையங்களும் தேசியமயமாக்கப் பெற்றமையாகும். இராணுவ ஆட்சி 1974-இல் முடிவுற்றது. தெ.பா.

துணை நூல்:

Steinburg, D.I., Burma, Boulder, London, 1982.

பர்மா சாலை: பர்மிய நாட்டையும், சீன நாட்டையும் இணைக்கும் நெடுஞ்சாலை பர்மா சாலை (Burma Road) என்று கூறப்படுகிறது. கிழக்குப் பர்மாவில் உள்ள இலாசியோவில் தொடங்கி இலாசியோவுக்கு வடகிழக்காக 1147 கி.மீ இச்சாலை சென்று, சீனாவின் யுன்னான் மாநிலத்தின் குன்மிங்கு என்ற பகுதியோடு முடிவடைகிறது. இச்சாலை, சீனர்களால் உருவாக்கப்பட்டதாகும். இச்சாலையை உருவாக்கும் பணி 1937-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற சீன - சப்பானியப் போரின் போது தொடங்கியது.

சப்பானியர்கள் சீனக் கடற்பகுதிகளைக் கைப்பற்றியிருந்ததால், சீனாவுக்குத் தேவையான உணவு, மருந்து, ஆயுதம் போன்றவற்றைக் கொண்டு வருவதற்காக இச்சாலை அமைக்கப்பட்டது. சாலை அமைக்கும் பணி 1939 - இல் முடிவுற்றது. வெளியுலக உதவி, கடல் மூலமாக அனுப்பப்படாதவாறு சப்பானியர் கண்காணித்ததால், இச்சாலை மூலம் பர்மா வழியாகச் சீனாவுக்கு உதவிகள் அனுப்பப்பட்டன.

உணவு, மருந்து, ஆயுதங்கள் போன்றவை பர்மாவின் இரங்குன் துறைமுகத்தில் இறக்குமதி செய்யப்படும். பின் இலாசியோ வரை இருப்புப்பாதை மூலமாகக் கொண்டு செல்லப்படும். பின்னர் பர்மா சாலை வழியாக ஊர்திகள் மூலமாகச் சீனாவுக்கு அனுப்பப்படும். இச்சாலையினைக் கண்டறிந்த சப்பானியர் இரண்டாம் உலகப் போரின் போது 1942 ஏப்ரலில் இச்சாலையையும் கைப்பற்றினர் பின்னர் பர்மாவும் கைப்பற்றப்பட்டது. இச்சாலை சப்பானியர்களால் மூடப்பட்டது.

நேசநாடுகளின் படைகள் 1944- இல் அச்சு நாடுகளை, விரைவாக முறியடித்து முன்னேறின. கிழக்காசியாவில் இந்தியாவில் அசாம் பகுதியிலிருந்து முன்னேறி வடக்குப் பர்மாவரை சென்றன. வெளியுலக உதவி கிடைக்காமல் சுற்றிலும் சூழப்பட்ட சீன மக்களுக்கு உதவ நேசப்படைகள் முடிவுசெய்தன. அதன்படி இலெடோ என்ற பகுதியில் தொடங்கிச் சீனர்கள் வசமிருந்த பர்மா சாலையில் ஓரிடத்தில் இணையுமாறு ஒரு சாலை நேசப்படையினரால் அமைக்கப்பட்டது. அச்சாலை 1945 - இல் திறக்கப்பட்டு, அதன் மூலம் உணவு, மருந்துகள், ஆயுதங்கள் போன்றவை சீனா

வின் உட்பகுதிக்குள் அனுப்பப்பட்டன. அதனால் சீனர்கள் சப்பானியத் தாக்குதலைச் சமாளித்து நிற்க முடிந்தது.

இரண்டாம் உலகப் போரின் முடிவுக்குப் பின்னர் பர்மா சாலையின் இன்றியமையாமை குறையத் தொடங்கியது. இதற்குப் பர்மிய அரசு பின்பற்றி வரும் ஒதுங்கி வாழும் கொள்கையே முக்கிய காரணமாகும். எனினும், இரங்கூனில் தொடங்கிச் சீனாவின் செங்கில் வரை செல்லும் 3360 கி.மீ. நீளமுள்ள பர்மா சாலையின் முதன்மை இன்றளவும் உணரப்படுகிறது; என்றும் தேவைப்படலாம்.

துணை நூல்கள் :

Clyde and Beers, The Far East, Prentice Hall of India Pvt. Ltd., New Delhi, 1981.

Sardesai, South East Asia, Vikas Publishers, New Delhi, 1983.

Winston S. Churchill, The Second World War (3 vols.), Cassell, London, 1968.

பர்மிங்காம்: இது அமெரிக்காவில் அலபாமா மாநிலத்தில் உள்ள முக்கிய நகரமாகும். இதன் மக்கள் தொகை 284,413 (1980). இதுஎஃகு உற்பத்தித் துறையில் முன்னணி வகிக்கும் முக்கியமான நகரமாகும். பர்மிங்காம் (Birmingham) வடக்கில் மத்திய அலபாமாவின் சோன்சு சமவெளிப்பள்ளத்தாக்கில் (Jones valley) அமைந்துள்ளது. அப்பகுதியில் இரும்புத்தாது, நிலக்கரி, சுண்ணாம்புக் கற்கள் ஆகியவை பெருமளவில் கிடைக்கின்றன. இரண்டு புகை வண்டிப்பாதைகள் கி.பி. 1870 - இல் இப்பகுதியில் போடப்பட்டுள்ளன. இந்நகரத்தின் அலபாமாப் பல்கலைக் கழகம் வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்றதாகும். இந்நகரத்தின் வடக்கு மேற்குப் பகுதிகளில் வாணிகம் சிறந்து விளங்குகிறது. இந்நகர மக்களில் 99 விழுக்காட்டினர் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் பிறப்புரிமையைக் கொண்டவர். 42 விழுக்காட்டினர் கிறிஸ்தவர்கள் ஆவர். இங்கு வாழும் மக்களுள் பெரும்பான்மையோர் பேப்டிசுட்டு (Baptist) மதப்பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள்.

பொருளாதாரம்: இரும்பு எஃகுத் தொழில் இதன் முக்கிய தொழிலாக விளங்குகிறது. இங்கு வேலை செய்யும் மக்கள் வார்ப்பிரும்பு, வேதியியல் பொருள்கள், இரும்புக் குழாய்கள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கின்றனர். இந்நகரத்தின் நான்கு வானவூர்தி வழிகளும் இரண்டு புகைவண்டித் தொடர்களும் பர்மிங்காம் நகரத்தைப் பல நாடுகளோடு தொடர்புபடுத்துகின்றன. 'தி நியூசு'

(The News), 'போசுட்டு ஏரால்டு' (Post Herald) ஆகிய பத்திரிகைகள் இந்நகரத்திலிருந்து வெளிவருகின்றன. நான்கு தொலைக் காட்சி நிலையங்களும், 21 வானொலி நிலையங்களும் இந்நகரத்தில் செயற்படுகின்றன.

வரலாறு: கெரேக்கு (Cherokee), சோட்டா (Chotaw) கிரீக்கு இந்தியர்கள் ஆகியோர் வெள்ளையர்களுக்கு முன்னரே சோன்சு சமவெளிப் பள்ளத்தாக்கில் குடியேறினர். முதல் முதலில் வெள்ளையர்கள் கி.பி. 1813-இல் இப்பகுதியில் குடியேறினர். உள்நாட்டுப் போரின் போது (கி.பி. 1861-1865) சிறிய எஃகுத் தொழிற்சாலைகளே நிறுவப் பெற்றன. இப்பகுதியில் கி.பி. 1870-இல் பெருமளவில் கிடைத்த உலோகத் தாதுகளின் பயனாக இரண்டு புகைவண்டிப்பாதைகள் போடப்பட்டன. அப் புகைவண்டித்தொடர்களின் சந்திப்பில் கி.பி. 1871-இல் பர்மிங்காம் நகரம் நிறுவப்பெற்றுப்பின்பு பெரிய நகரமாக ஆயிற்று. அதன் பின்பு இந்நகரம் விரைவான வளர்ச்சியை எட்டிய போதிலும் கி.பி. 1873-இல் ஏற்பட்ட தொற்று நோய்களின் காரணமாகப் பெரும் பகுதி மக்கள் இறந்து போயினர்.

அலபாமாவின் முதல் எரி உலை (Blast furnace) கி.பி. 1880-இல் தொடங்கப்பட்டது. அதே ஆண்டு நிறைய எஃகுத் தொழிற்சாலைகளும் நிறுவப்பட்டன. மக்கள் தொகையும் பெருகியது. இந்நகரம் 'மாயப் பெருநகர்' (Magic city) எனவும் குறிப்பிடப்பெற்றது. நாட்டின் எஃகு உற்பத்தியின் தேவை 1929-ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட மந்தநிலை காரணமாக வீழ்ச்சியடைந்து, இரண்டாம் உலகப்போரின் போது மீண்டும் முன்னேற்றமடைந்தது. 1940-50-ஆம் ஆண்டின் இடைப்பட்ட காலத்தில் பர்மிங்காம் நகரம் தெற்கின் முன்னணி வாணிக நகரங்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்பெற்றது.

1963-இல் ஏற்பட்ட வெள்ளை-கறுப்பர் இனக் கலவரம் பல சிக்கல்களைத் தோற்றுவித்தது. அச்சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணும் பொருட்டு அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் சான் எப். கென்னடி (John F. Kennedy) பல அலுவலர்களை அங்கு அனுப்பினார். அதே ஆண்டு கறுப்பர்களுக்குச் சொந்தமான தேவாலயத்தில் வெடிகுண்டு வைக்கப் பெற்று நான்கு கறுப்பினப் பெண்கள் உயிர் இழந்தனர். அந்நிகழ்ச்சி மேலும் கலவரத்தைத் தூண்டியது. 1960-ஆம் ஆண்டில் மேற்கொண்ட புதிய கட்டுமானத்திட்டத்தின் காரணமாகப் பர்மிங்காம் நகர ஆட்சி விண்வெளி நிலையமும் (1973), பர்மிங்காம் செப்பர்சன் குடிமை மையமும் (Birmingham Jeffersan Civic Centre) தோற்றுவிக்கப்பட்டன. 1970-இல் யு.ஏ.பி மருத்துவ

மையமும் நிறுவப் பெற்றுப் பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுச் சுகாதார வசதிகளும் செய்து தரப்பட்டன.

பர்மிங்காம்²: பிரிட்டனின் இரண்டாம் பெரிய நகரமாகும். இந் நகரத்தின் மக்கள் தொகை 10,12,900 (1983). இந்நகரமும் இதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளும் பிரிட்டனின் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நகரங்களாக விளங்குகின்றன. மேற்கு இங்கிலாந்தின் மத்திய பகுதியில் திரெண்டு (Trent), அவான் (Avon), செவரன் (Severn) ஆகியவற்றால் உருவாக்கப்படும் பள்ளத்தாக்கில் பர்மிங்காம் நகரம் அமைந்துள்ளது. இந் நகரத்தின் பெரும் பகுதி வாணிக மையங்கள். அவை இரண்டாம் உலகப் போரின்போது செருமானியர் குண்டு வீச்சால் சிதைவடைந்து மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றன. இந்நகரத்தில் பல்வேறு அலுவலகக் கட்டடங்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை 'புல் ரிங் மையம்' (Bull Ring Centre). அது பல தனியார் மற்றும் அரசுச் சேமிப்புக் கிடங்குகள் அடங்கிய பெரிய கட்டடப்பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. நகரமையம் (Civic Centre) அரசாங்க அலுவலகக்கட்டடங்களும், ஐரோப்பாவின் மிகப் பெரிய நூலகக் கட்டடமும் கொண்டது. கி.பி. 1715-இல் கட்டப்பட்ட புனித பிலிப்சு தேவாலயம் (St. Philips Cathedral) கி.பி. 1834-இல் கட்டப்பட்ட நகர மன்றம் (Town Hall) ஆகியவை வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க கட்டடங்கள் ஆகும்.

இந்நகரத்தின் மக்கள் அனைவரும் தனித் தனிக் குடும்பமாக வாழ்கின்றனர். வீடுகள் அனைத்தும் வரிசையாக அமையப் பெற்று ஒரே தன்மையாகக் காட்சியளிக்கின்றன. இங்கு ஆசுடன் (Aston) பல கலைக்கழகமும், பர்மிங்காம் பல்கலைக்கழகமும் அமைந்துள்ளன. பிரிட்டனின் உற்பத்திப் பொருள்களுள் பெரும் பகுதியை இந்நகரத்தில் அமைந்துள்ள தொழிற்சாலைகள் உற்பத்தி செய்கின்றன. தானியங்கி ஊர்திகள், மின்கணிப்பு இயந்திரங்கள், மின் அணுச் சுற்றுக்கள், இயந்திரக் கருவிகள் முதலியன இந்நகரத்தில் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன.

ஆங்கிலியன் மக்கள் கி.பி. 600-இல் இப்பகுதியில் குடியேறினர். இப்பகுதி கி.பி. 1100-இல் பெரும் வாணிக மையமாக விளங்கியது. அதிக அளவில் தொழிற்சாலைகள் கி.பி. 1500-இல் நிறுவப்பட்டன. இப்பகுதியில் நிலக்கரி மற்றும் இரும்புத் தாதுகள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன. இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட தொழிற் புரட்சியின் விளைவாகப் பர்மிங்காம் நகரம் பெரும் தொழில் வளர்ச்சி நகரமாக வளர்ச்சியடைந்தது. இந்நகரத்தில் பெருகிய வேலை வாய்ப்பின்

காரணமாக 1801-இல் 70,000 ஆக இருந்த மக்கள் தொகை 1900-இல் 800,000 ஆகப் பெருகியது.

இரா.கி.

பர்மிய மொழி: உலகில் அதிக எண்ணிக்கையில் மக்கள் பேசுகின்ற மொழிகளை உள்ளடக்கிய பெரிய மொழிக் குடும்பங்களுள் ஒன்று திபெத்திய - பர்மியமொழிக் குடும்பமாகும். பர்மிய மொழி இம் மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்ததாகும். பர்மியர் தங்கள் மொழியைப் 'பமசகா' (Bamazaga) என்று குறிப்பர்.

பர்மிய மொழி, 2,52,46,000 மக்கள் தொகை கொண்ட பர்மாவின் ஆட்சி மொழியாக விளங்குகிறது. ஏறத்தாழ ஒரு கோடி மக்கள் இதனைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டுள்ளனர். பர்மாவிலுள்ள 'மோன்' (Mon) போன்ற மொழிகளைப் பேசும் பிற மொழியாளரும் இதனைத் தம் இரண்டாம் மொழியாகக் கொண்டுள்ளனர். பர்மாவின் கீழ்நிலைப்பகுதிகளில் அதிகமாகப் பேசப்படுகின்ற பர்மிய மொழிப்பகுதிகளில் 'இணைப்பு மொழியாக' (Link language) விளங்குகிறது பர்மாவில் மட்டுமன்றி வங்காளதேசம் போன்ற பிற நாடுகளிலும் இம்மொழி பேசப்படுகிறது.

பர்மிய மொழி தெற்கே 'மோன்' (Mon), 'கரென்' (Karen) மொழிகளாலும், கிழக்கே 'தாய்' மொழியாலும், வடக்கே 'சான்' (Shan), கச்சின் (Kachin) மொழிகளாலும், மேற்கே பல 'சின்' (Chin) கிளை மொழிகளாலும் சூழப் பெற்றுள்ளது. வடபர்மாவில் குறிப்பாகச் 'சச்சின்' மாநிலத்தில் பேசப்படுகிற 'அட்சி' (Atsi), 'மரு' (Maru), 'இலசி' (Lashi), 'ஹூன்' (Hoon) முதலிய மொழிகள் பர்மிய மொழியோடு நெருங்கிய உறவுடையன. இவை அனைத்தும் 'சச்சின்' மொழிகள் என்று குறிக்கப் பெறுகின்றன. பர்மாவின் வடக்கிலும், வடகிழக்கிலும் அநேக பழங்குடிகள் உள்ளனர். அவர்களுடைய மொழிகளையும் பர்மிய மொழியுடன் தொடர்புடையனவாகக் கருதுவர்.

பெரிய நிலப்பரப்பில் பல மொழிகளுக்கிடையே பேசப்படும் பர்மிய மொழியில் பல கிளைமொழிகள் காணப் பெறுவது இயற்கையே. வங்காள தேசத்தின் கடற்கரை ஓரப் பகுதியான 'அரக்கானில்' (Arakan) பேசப்படுகின்ற 'அரக்கனிசு' (Arakanese), பர்மாவின் தென்கிழக்குப் பகுதியான 'தென்னசெரிம்' (Tennaserim) முந்தீரகத்தில் பேசப்படுகின்ற 'தவொய்' (Tavoy) 'மெர்குயி' (Mergui), மர்ம (Marma) மொழியும் தென்மேற்குச்சா'ன்மாநிலங்களிலுள்ள மலைப் பகுதிகளில் பேசப்படுகிற 'இன்லெ' (Inle) முதலியனவும் பர்மிய மொழியின் கிளை மொழிகளாகும்.

பர்மிய மக்களிடம் ஒரு கலப்பினப் பண்பாடு (Composite culture) காணப்படுகின்றது. இன அடிப்படையில் இவர்கள் மங்கோலியப் (Mongoloid) பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள்; மொழி அடிப்படையில் திபத்தொபர் மியக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழியைப் பேசுபவர்கள் ஆவர். வரலாற்றடிப்படையில் பார்க்கும் போது பர்மாவின் மூத்த குடியினர் 'பியு' (Pyu) என்பவர்களும் ('பியு' இனத்தார் இப்போது அழிந்துவிட்ட இனமாகக் கருதப்படுகின்றனர்) 'மோன்' (Mon) இனத்தாரும் ஆவர். பர்மியர்கள் கி.பி.9-ஆம் நூற்றாண்டில் பர்மாவில் நுழைந்தனர் எனவும், அச்சமயம் 'பியு' இனத்தார் பர்மாவின் வடக்கு, மத்திய பாகங்களிலும், 'மோன்' இனத்தார் மத்திய, தென் பாகங்களிலும் குடியேறியிருந்தனர் எனவும் கூறுவர். இவ்விரு இன மக்களும் நாகரிகத்தில் உயர்நிலையில் இருந்தனர் எனவும், அவர்களுடைய மொழிகளுக்கெனத் தனித்தனி எழுத்துவடிவம் இருந்தது எனவும் வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுவர். இவ்விரு இனத்தாரும் புத்த சமயத்தைச் சார்ந்திருந்தனர். இக்காலக் கட்டத்தில் பர்மாவில் குடியேறிய பர்மிய மக்கள் 'மோன்' இனத்தாரின் பண்பாட்டினை ஏற்று வாழத்தொடங்கினர். மத்தியில் பர்மா முழுவதும் கி.பி. 11 -ஆம் நூற்றாண்டின் பர்மியர்களின் ஆதிக்கத்தினால் வந்தது. அப்பொழுது பர்மாவின் தலைநகரம் 'பகன்' (Pagan) ஆக இருந்தது. பர்மாவை ஆண்டுவந்த பர்மிய இன அரசர்களும், மக்களும் புத்தமதத்தைச் சார்ந்திருந்தனர். அரசர்கள் தங்கள் அறச் செயல்களைக் கல்வெட்டுகளில் பொறித்து வைத்தனர்.

பர்மாவை ஆளத் தொடங்கிய பர்மியரின் மொழிக்கு முதலில் எழுத்து வடிவம் இருக்கவில்லை. பர்மா முழுவதும் அவர்களுடைய ஆட்சியின் கீழ் வந்த பின்னர், 'மோன்' போன்ற மொழிகளிலிருந்து மிகுதியான சொற்களைக் கடனாகப் பெற்றதோடு எழுத்துகளையும் கடனாகப் பெற்றனர் என்பர். கி.பி. 11 -ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் பர்மிய மொழி 'மோன்' எழுத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது என்னும் செய்தி மேற்கூட்டிய கூற்றினை வலியுறுத்தும். அக் கல்வெட்டுகளில் 'பாலி' மொழிச் சொற்கள் நிறைய உள்ளன. அக்காலக் கட்டத்தில் இலக்கணம், மருத்துவம், ஆருடம் முதலியவற்றைச் சமசுகிருத மொழியிலிருந்து பர்மிய மொழியில் மொழி பெயர்த்தெழுதும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. அம்முயற்சியோடு புத்தரின் பிறப்புப் பற்றிய கதைகளும் அரசர்களின் தீரச் செயல்களும் பர்மிய மொழியில் வெளிவந்தன. அவற்றிலும் ஏராளமான 'பாலி' மொழிச் சொற்கள் கலந்துள்ளன.

பர்மியர்கள் 'மோன்' நெடுங்கணக்கு முறையைத் தங்கள் மொழியை எழுதப் பயன்படுத்தியபோது.

முதலில் சில சிக்கல்கள் தோன்றின. பர்மிய மொழி சுர (Tone) மொழி. 'மோன்' மொழியின் எழுத்து 'நாகரி' எழுத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதில் சுரத்தைக் குறித்திட எந்தவிதக் குறியீடும் இல்லை. அதுவே பர்மியர்களுக்கு ஏற்பட்ட முதல் சிக்கலாகும். பர்மியர்கள் அச்சிக்கலைப் படிப்படியாகத் தீர்த்தனர் என்பர். பர்மிய மொழியில் 'எழுதப் பெற்ற மிகப் புகழ்பெற்ற பழைய கல்வெட்டு குப்பெளகயி' (Kubyaugyi) அல்லது 'மியசெதி' (Myazedi) கல்வெட்டாகும். அது கி.பி.1084 ஐச் சேர்ந்ததாகக் கூறுவர். அக் கல்வெட்டு எழுதப் பெற்று ஏறத்தாழ 8 நூற்றாண்டுகளுக்குப்பின்னர்த்தான், அதாவது 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில்தான் பர்மிய மொழியிலுள்ள சுர ஒலி தெளிவாகவும் முறையாகவும் குறிக்கப்பெற்றது.

திபெத்திய பர்மிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளின் நெடுங்கணக்கு ஏறத்தாழ கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டளவில் இந்தியாவில் வழங்கி வந்த தேவநாகரியிலிருந்து பெறப்பெற்றது என்பர். பர்மிய மொழியின் எழுத்து தென் இந்தியாவில் வழங்கிவந்த 'பல்லவ' எழுத்திலிருந்து தோன்றியதாகக் கூறுவர். பர்மிய மொழியில் மிகப் பழைய கல்வெட்டாகக் கருதப்படுவது கி.பி.11 -ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த 'மயசெதி' கல்வெட்டு என்பது முன்னர்க் குறிப்பிடப்பட்டது. அது போன்ற கல்வெட்டை எழுத இந்தியாவிலிருந்து பெறப்பட்ட 'பாலி'யின் திருந்திய வடிவம் பயன்படுத்தப் பெற்றதாகக் கருதுவர். 'பாலி' எழுத்து சதுர வடிவில் அமைந்தது. ஆனால், இக்காலத்தில் பர்மிய எழுத்து வட்டவடிவில் அமைந்துள்ளது. தொடக்கத்தில் பாலி எழுத்தைப் பனை ஓலையில் எழுதப் பயன்படுத்தினர் என்றும், அவ்வாறு எழுதி வந்த பர்மியமொழி முடிவாக இவ்வட்டெழுத்தைப் பெற்றதென்றும் கூறுவர். தமிழில் முன்பு வழங்கி வந்த வட்டெழுத்திலிருந்து பர்மிய வட்டெழுத்துத் தோன்றியிருக்கும் வாய்ப்பினையும் எண்ணிப் பார்ப்போர் உள்ளனர்.

பர்மிய எழுத்து முறையைப் பர்மாவிலுள்ள சிறுபான்மை மொழிகளான 'கரென்' (Karen) மொழிகளும் பயன்படுத்துகின்றன. திபெத்திய பர்மிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளில் பர்மிய மொழியிலும் திபெத்திய மொழியிலும் மட்டுமே எழுத்திலக்கியங்கள் உள்ளன. பர்மியப் பேச்சு மொழி வேறுபாடுகள் பல கொண்டிருப்பினும் எழுத்துமொழி ஒரே சீராக அதிக மாறுதல்களின்றி விளங்குவதாகக் கூறுவர். எனினும், எழுத்து மொழியிலும் சில முரண்பாடுகள் இல்லாமலில்லை. பர்மிய மொழியில் சொற்களை எழுதுவது ஒன்றாகவும் அவற்றைப் படிப்பது வேறொன்றாகவும் அமையும். அதாவது தமிழ்

மொழியிலுள்ளது போன்று எழுத்திற்கும் ஒலிக்கும் நேரடித் தொடர்பு இருப்பதில்லை. ஒருசில ஒலிகள் எழுத்தில் ஒரே வடிவில் குறிக்கப் பெறாது வேறு பட்ட வழிகளில் குறிக்கப் பெற்றதால், சில சொற்களை எழுதும்போது அவரவர்க்குச் சரியாகத் தோன்றியதை எழுதத் தொடங்கினர். இம்முரண்பாடுகளைக் களையும் நோக்கோடு, பர்மிய மொழிச் சொற்களை எழுதும் சரியான முறையைத் தெரிவிக்கும் நூல்கள் பல கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே தோன்றி வந்தன. அரசே 1966-ஆம் ஆண்டில் ஒரு குழுவை நிறுவி முரண்பாடுள்ள சொற்களின் வரிவடிவங்களை ஒழுங்குபடுத்த முயன்றுள்ளது.

பர்மிய நெடுங்கணக்கு 11 உயிரெழுத்துகளையும் 32 மெய்யெழுத்துகளையும் கொண்டுள்ளது. சுரம் போன்ற சிறப்பு ஒலிக் கூறுகளைக் குறிக்கவும் தனிக் குறியீடுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இம்மொழியில் உயிர்ப்பு ஒலிகளும் (Aspirated-sounds) குரல்வளை ஒலிகளும் (Glottal sounds) காணப்படுகின்றன எய் (ey), அய் (ay), அவ் (aw), ஒவ் (ow) என்னும் நான்கு சந்தியக்கரங்கள் உள்ளன. மூக்கின ஒலி (Nasalised sound) ஒலியனாக விளங்குவதும், மெல்லின ஒலிகளிலும் ஒலிப்புடை (Voiced) ஒலிகள், ஒலிப்பிலா (Voiceless) ஒலிகள் என்னும் பிரிவு காணப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

பர்மிய மொழியில் அசைகள், உயிர், மெய் ஒலிகளோடு, சுரமும் (Tone) ஒரு பகுதியாகக் கொண்டு விளங்குவது அம்மொழியினுடைய சிறப்புப் பண்பாகும். இம்மொழியில் சுரம், பொருள் வேறுபாட்டை ஏற்படுத்துகின்றது. எனவே, சுரம் இம் மொழியில் சிறப்பான பங்கு பெறுகிறது. பர்மிய மொழியில் நிறுத்த சுரம் (Stop tone), கனத்த சுரம் (Heavy tone) சீரான சுரம் (Level tone) 'கிறீச்' சொலி சுரம் (Creaky tone) என்று நான்கு வகையான சுரங்கள் உள்ளன. நிறுத்த சுரம் தொண்டை ஒலியை இறுதியாகக் கொண்ட அசைகளில் மட்டுமே தோன்றும்.

பர்மிய மொழியிலுள்ள மெய்யொலிகளில் தொண்டை ஒலியையும், அண்ணமூக்கொலியையும் தவிர்த்து ஏனையவை சொல் இறுதியில் வாரா. அதே போன்று சொல் நடுவில் யகர வகர உடம்படு மெய்கள் மட்டுமே வரும்.

இம் மொழியின் மற்றொரு சிறப்புப் பண்பு மெய்யொலி மாற்றமாகும். ச, ஸ, த, ப, என்னும் மெய் ஒலிகளில் தொடங்கும் அசைகளோடு, அதே ஒலிகளில் தொடங்கும் மற்றொரு அசை சேரும் பொழுது அவை ஒலிப்புடை ஒலிகளாக மாறும்.

இம் மொழியில் பெரும்பான்மையான சொற்கள் ஓரசையாலானவையாகும். அதனால், பர்மியமொழி 'ஓரசை மொழி' (Mono syllabic) என்று சொல்லப் பெறுகிறது. ஓரசையாலான பெயர்ச் சொற்கள் ஒன்றோடொன்று இணைந்து கூட்டுப் பெயர்கள் உருவாகின்றன.

இம்மொழியில் இடைச் சொற்களின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றில் சொல்லாக்க விசுவிகள், முன் ஒட்டுகள், பின் ஒட்டுகள் ஆகியவை முக்கியமானவையாகும். அவை சொல்லாக்கத்திற்கு வழிசெய்கின்றன. முன் ஒட்டுகளில் 'அ' ஒட்டினால் உருவாகும் சொற்களே மிகுதியாகும்.

வேற்றுமையைக் காட்ட உருபுகளைப் பயன்படுத்துவது இம்மொழியில் அநேகமாக இல்லை எனலாம். இந்நிலையில் இடம் நோக்கியே குறிப்பிட்ட வேற்றுமைப் பொருளைக் கொள்ள வேண்டும். வேற்றுமை உருபு பயன்படுத்தப்படாத இடங்களில் குறிப்பிட்ட குரலிசையைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் வேற்றுமைப் பொருள் உணர்த்தப்படுகிறது.

பேசுபவர் ஆண் அல்லது பெண் என்பதைப் பொறுத்தும், மரியாதையை வெளிப்படுத்தும் விதத்திலும், பேசுவோன்-கேட்போனின் உறவு, தகுதி அடிப்படையிலும் தன்மை, முன்னிலை இடப் பெயர்கள் வேறுபட்ட வடிவங்களைக் கொண்டு விளங்குவது இம்மொழியின் சிறப்புப் பண்பாகும். இவை ஒவ்வொன்றின் உண்மையான பொருள் என்னவென்று தெரியாமலேயே பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

தமிழில், நான்-என் என்று வேற்றுமை ஏலா வடிவம், வேற்றுமை ஏற்கும் வடிவம் என்று இரண்டு வடிவங்கள் இடப்பெயரில் காணப்படுகின்றன. ஆனால், பர்மிய மொழியில் வேற்றுமை ஏற்கும் வடிவம் என்று ஒன்று தனியாக இல்லை, இரண்டிற்கும் ஒரே வடிவமே பயன்படுவது இம் மொழியின் தனிச் சிறப்பாகும்.

தமிழ்மக்கள் பெயருக்கு முன் திரு, திருமதி போன்ற சொற்களைப் பயன்படுத்துவது போன்று பர்மிய மொழியிலும் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆனால், இம் முன் ஒட்டுகள் எப்பொழுதும் பெயருடன் இணைந்தே இருக்கும்.

பர்மிய மொழியில் அயல் மொழிச் சொற்கள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. அதற்குப் பல வரலாற்றுக் காரணங்களையும், அரசியல் பொருளாதாரக் காரணங்களையும் குறிப்பிடலாம். இதற்கு முன் குறிப்பிட்டது போன்று இந்தியாவிலிருந்து புத்தமதம் இங்குப் பரவியபோது 'பாவி' மொழியின் எழுத்து

மட்டுமன்றி அம்மொழியின் சொற்களும் மிகுதியான அளவில் பர்மிய மொழிக்கு வந்தன. வெகு காலத்திற்கு முன்பிருந்தே மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலிருந்து வணிகர்களின் வரவு, கி.பி. 17,18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தாய்லாந்து நாட்டின் படையெடுப்பு, இந்தியா, மலாயா, நாடுகளின் அண்மை முதலிய காரணங்களால் தாய், மலாய், பாலி, அரபு, பாரசீகம் முதலிய மொழிகளின் சொற்கள் பர்மிய மொழியில் மிகுதியாகக் கலந்துள்ளன இங்கு கி.பி. 15 - ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிருந்து, போர்ச்சுகீசியர்கள், இத்தாலியர்கள், தச்சுக்காரர்கள், ஆங்கிலேயர்கள் முதலிய ஐரோப்பியர்கள் வரத் தொடங்கினர். அதனால் அவர்களுடைய மொழிச்சொற்களும் பர்மிய மொழியில் வந்து சேர்ந்தன.

பர்மியப் பண்பாட்டிலும், மொழியிலும் ஆங்கிலேயர்களுடைய ஆளுமையை நன்கு காணலாம். எனினும், ஆங்கில மொழியைவிடப் பாலி மொழியின் செல்வாக்கு மிகுதி எனலாம். பர்மிய மொழியில் வந்து கலந்துள்ள அயல் மொழிச் சொற்கள், ஒலிகள் கருத்துகள் முதலியவை பாலி, சமசுகிருதம், மோன், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளிலிருந்து வந்துள்ளன என்று கொள்ளலாம். அவற்றில் பாலி, சமசுகிருதச் சொற்கள் உருவம் மாற்றாமலோ சிறிது மாற்றியோ பர்மிய மொழியில் வழங்கப்படுகின்றன.

இக்காலப் பர்மிய எழுத்திலக்கியங்களில் ஏராளமான அயல் மொழிச் சொற்களும் தொடர்களும் காணப்படுகின்றன. சில ஆங்கிலத் தொடர்கள் மொழி மாற்றம் செய்யப் பெற்று வழங்கப் பெறுகின்றன. கோ.ச.

துணை நூல்கள் :

Burling, R., Proto Lole-Burmese, Bloomington, The Hague, 1967.

Cooke, J.R., Pronominal Reference in Thai Burmese and Vietnamese, University of California Press California, 1968.

Cornyn, W.S. & Roop, D'H., Beginning Burmese, Yale Linguistic Series, USA, 1968.

Hablin, C., Languages of Asia and the Pacific, Australia, 1984.

பர்ன்காம்(கி.பி. 1846-1912): தேனியல் அட்சன் பர்ன்காம் (Daniel Hudson Burnham)எனக்கூறப்படும் இவர் மிகச் சிறந்த அமெரிக்க நாட்டுக்கட்டடக்கலை நிபுணராவார். இவர் கி.பி.1846 - ஆம் ஆண்டு, நியூயார்க்கில் உள்ள என்டர்சன்(Henderson) பகுதி

யில் பிறந்தார். சிகாகோ, வால்தம்(Waltham) ஆகிய நகரங்களில் கல்வி பயின்று கட்டடக்கலை வல்லுநராக விளங்கிய இவர் சிகாகோவில் பணிபுரிந்தார். இவர் கி.பி. 1871-ஆம் ஆண்டு சான் டபுள்யூ உரூட்டு (John W.Root) என்பவருடன் கூட்டாகச் சேர்ந்தார். இருவரும் கி.பி.1893-ஆம் ஆண்டு சிகாகோ உலகப் பொருட்காட்சியை(Chicago's World Fair) அமைக்கும் திட்டத்தை ஏற்றனர். அதற்கிடையில் உரூட்டு இறந்துவிடவே அப்பணி முழுவதும் இவராலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டது. அமெரிக்கக் கட்டடக்கலை மையத்தின் தலைவராக இவர் கி.பி.1894-இல் தேர்வு செய்யப்பட்டார்.

மாபெரும் உலகப் பொருட்காட்சியில் இவருடைய பெரும் வெற்றிக்குப்பிறகு, சிகாகோவில் உருக்கரி புகைவண்டிச் சந்திப்பு, நியூயார்க்கில் பிளாட்டயர்ன் கட்டடம் (Flatiron buliding) நியூ வானமாக்கர்சு களஞ்சியம் (New Wanamaker's store), பிட்சுபர்க்கில் (Pittsburg) பென்சில்வேனியாப் புகைவண்டிப் பாதை, பாசுட்டனில் பிரினிசு களஞ்சியம், வாசிங்டனில் ஒன்றிய நிலையம்(The Union Station) இலண்டனில் செல்ப்ரிட்சு களஞ்சியம் (Self Ridg's Store) ஆகியவற்றின் கட்டுமானப்பணியை மேற்கொண்டார்; பின்னர்க்கிலீவ்லாந்து(Cleveland), சான் பிரான்சிசுகோ (San Francisco), சிகாகோ, பால்ட்டிமோர் ஆகிய நகரங்களை மாற்றியமைக்கும் திட்டங்களை மேற்கொண்டார். அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு அரசாங்கத்தால் 1905-ஆம் ஆண்டு பிலிப்பைன்சு (Philippines) நாட்டில் பல நகரங்களை நிருமாணிக்கும் திட்டங்களை மேற்கொள்ள அனுப்பப்பட்டார்; அதன் பிறகு வாசிங்டன் (Washington D.C) மாநகரை அழகுபடுத்தத் தோன்றிய தேசிய குழுவின் தலைவராக நியமனம் பெற்றார். செருமனியில் உள்ள எயிடல் பர்க்கில் (Heidleberg) 1912-ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள் முதல் நாள் இவர் காலமானார். இரா.கி.

பர்னசு சான் (கி.பி.1858-1943) இங்கிலாந்து நாட்டின் புகழ்மிக்க சமதருமவாதியும், அரசியல் வாதியும் ஆவார். அமைதிப் பணிகளில் நாட்டம் கொண்ட பர்னசு சான் (Burns John) போரிடும் உலகை வேருடன் சாய்ப்பதில் பெருவிருப்பம் கொண்டவர். தொழிற்சங்கத் தலைவராகவும், பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் திகழ்ந்த இவர், தொழிலாளர் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்டவர். கீழ்மட்டத்திலிருந்த இவர் தம் விடாமுயற்சியாலும், தளரா உழைப்பாலும் பெரும் பதவிகளை வகித்துப் புகழ் பெற்றார்.

இலண்டனில் உள்ள வாக்கசு ஆலில் (Vaux Hall) பிறந்த இவர், தம் பத்தாம் வயதிலேயே மெழுகு

வர்த்தித் தொழிற்சாலையில் பணிபுரிந்தார். பின்னர்ப் பொறியாளராக (Apprentice) வேலை பயின்றார். குடியொழிப்புக் கூட்டங்களில்(Temperance Meetings) அடிக்கடி உரையாற்றும் வாய்ப்பினைப் பெற்ற இவர், மிகச் சிறந்த பேச்சாளராகத் திகழ்ந்தார். அனுபவத்தாலும், நகராட்சி மன்றத்தொடர்புடைய நண்பர்களின் நட்பாலும், இவர் சமதருமக் கொள்கையில் நாட்டம் கொள்ளத் தொடங்கினார். புதிய தொழிற் சங்கத்தின் சுறுசுறுப்புமிக்க தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இவர், தொழிலாளர் சிக்கல்களைத் தீவிரமாகத் தீர்த்து வைத்தார். கப்பல் துறைத் தொழிலாளர்களின் முதல் வேலைநிறுத்தத்தை (Dock Strike (19.8.1889-14.9.1889) இலண்டன் மாநகரில் தொடங்கி வைத்தபெருமை இவரைச் சாரும். இலண்டன் மாவட்டமன்றம்(London County Council) கி.பி. 1889-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட போது, அதன் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். மாவட்ட மன்ற உறுப்பினராக நற்பணி புரிந்த இவர், கி.பி.1892-ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1905-ஆம் ஆண்டில் ஆட்சிக்கு வந்த கேம்பெல் பானர்மேன் தாராள (Liberal) அரசில் (1905-1908) உழைப்பாளர் வருக்கத்திலிருந்து அமைச்சரவையில் அமர்த்தப்பட்ட முதல் பேராளர் இவரேயாவார் என்பது போற்றத்தக்கதொன்றாகும். தமது அயரா உழைப்பினாலும், அறிவாற்றலாலும் உயர் பதவிகள் வகித்த பர்னசு, உழைப்பாளர்களின் உயர்ந்த தலைவராகத் திகழ்ந்தார். தாராளக் கட்சியினர், தொழிற்கட்சியினர் ஆகிய இரு தரப்பினரும் இணைந்து உழைக்கும் ஒரு இணக்கமான குழுவை உருவாக்கும் நற்பணியில் இவர் உழைத்தார்.

பர்னசு 1914-ஆம் ஆண்டில் வாணிகக் கழகத்தின் (Board of Trade) தலைவராக அமர்த்தப்பட்டார். ஆறு மாத காலமே அப்பணியில் இவர் ஈடுபட்டார். அமைதிக்கொள்கையில் நாட்டம் கொண்ட இவர் பால்கன் போரில் பிரிட்டன் தலையிடுவதைக் கண்டித்துத் தமது பதவியிலிருந்து விலகிக்கொண்டார். இவர் பொதுமக்கள் சபையில் (House of Commons)1918 வரை அங்கம் பெற்றிருந்தார். அச்சபையில் இவர் பல சுவையான அனுபவங்களைப் பெற்றார். மக்கள் நலம் பேணிய இவர் 1943 -ஆம் ஆண்டு மறைந்தார். போரை வெறுத்த இவர், உலகப் போர்கள் நடைபெற்ற போழ்து, அமைதியாக வாழ்ந்து வந்தார்.

தமிழ்நாட்டின் திரு.வி.க. வைப் போன்று தொழிலாளர் முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபட்டு, எளிய வாழ்க்கை மேற்கொண்ட இவரை இங்கிலாந்தின் திரு. வி. க. எனக் கூறுதல் பொருத்தமே. அரசுப்

பேரவையின் (Privy Council) உறுப்பினராக அமர்த்தப்பட்ட பெருமை உடையவராயினும் கீழ்த்தட்டு மக்களின் வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தார் இங்கிலாந்தில் பல சமதருமவாதிகள் உருவாக்கப்பட இவர் காரணமாக இருந்தார் என்பது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. பிரிட்டனின் சமதரும வாதிகளில் முன்னணியில் நின்றவர் பர்னசு ஆவார். க.ம.

பர்னபி ருட்சு என்னும் நூல் சார்லசு திக்கன்சு (Charles Dickens) என்பவரால் எழுதப்பட்ட ஆங்கிலப் புதினங்களுள் ஒன்று. இந்நூல் 1941-ஆம் ஆண்டு முதன் முறையாக வெளியாயிற்று. திக்கன்சு எழுதிய இரு வரலாற்றுப் புதினங்களுள் இது முதலாவதாகும். இலண்டன் மாநகரில் 1970-ஆம் ஆண்டில் உரோமன் கத்தோலிக்கர்களுக்கு எதிராக எழுந்த கலகத்தைப் பின்னணியாகவும், நியூகேட்டுச் சிறைச்சாலை அழிக்கப்பட்டதை அடிப்படையாகவும் கொண்டு ஆக்கப் பெற்ற புதினம் இது. இப் புதினத்தில் வரும் சார்சு கார்டன் பிரபு (Lord George Gordon) என்பார் வரலாற்றுப் புகழ்பெற்றவராவார். இவர் வெறி பிடித்தவராகச் சித்திரிக்கப்படுகிறார். கலகத்தின்போது சிதைக்கப்பட்ட சிறைச்சாலையாகிய பர்னபி ருட்சு (Barnaby Rudge) அவர்களை எவ்வாறு கலக்கியது என்பது தெளிவாகக் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது.

பொது மக்கள் எழுச்சியால் மூளும் அடாதசெயல்களும், வன்முறைகளும் பின்னணியாக அமைய இப் புதினம் திக்கன்சால் எழுதப்பட்டுள்ளது. இது பல சதிகளையும் கொலைகளையும், திருமணங்களையும் தன்னகத்துக் கொண்டு விளங்குகிறது. இரா.அ.

பர்னார்டு, சார்ட்ரசு: இவர் பிரான்சிலுள்ள பிரிட்டன் மாநிலத்தின் பழங்குடியினர் பிரிவைச் சார்ந்தவர். இவர் தியோடரிக்கு சார்ட்ரசுவின் அண்ணன் என்பதைத் தவிர்த்துப் பிற வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் ஏதும் கிடைக்கப் பெறவில்லை. பர்னார்டு (Bernard Chartres) கார்த்தூசியத் (Carthusian) துறவியர் மடத்தின் தலைவர் ஆகவும், 1919-ஆம் ஆண்டில் அதன் வேந்தராகவும் விளங்கினார் என்று தெரிகின்றது. கார்த்தூசியத் துறவியரின் அறிவாற்றலை அதன் உச்ச நிலைக்கு உயர்த்திய பெருமை பர்னார்டைச் சாரும். இவர்தம் மாணவர் குழாத்தில் பாய்ட்டியர்சின் கில்பெர்ட்டு (Gilbert of Poitiers), காஞ்சின் வில்லியம் (William of Conches), சமய முதல்வரான இரிச்சர்டு (Richard the Bishop) போன்றோர் இருந்தனர்.

பர்னார்டு சார்ட்ரசுவின் முழுமையான நூல்கள் எவையும் கிடைக்கப் பெறவில்லையாயினும், இவர் மெய்ப்பொருளியல் கவிதைபலவற்றை இயற்றினார்

எனவும், பார்பைரியின் ஐசகாகியை (Porphyry's Isa goe)விரித்துரைத்தார் எனவும் கூறப்படுகின்றது. சாலிசுபரியைச் சார்ந்த சான் (John of Salisbury) பர்னார்டுவின் இலக்கிய, மெய்ப்பொருளியல் கருத்துகளை வில்லியம், இரிச்சர்டு ஆகியவர்களிடமிருந்து கற்றுள்ளார். சானின் எழுத்துகளில் பர்னார்டு கற்றலில் உண்மையான விருப்பம் உடையவராகவும், தலையாய இலக்கணவாதியாகவும், இலக்கியத்தில் பொங்கிவரும் நீருற்றுப் போன்றவராகவும், பிளேட்டோவை முழுமையாகப் பின்பற்றியவராகவும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளார். மேலும், பர்னார்டு இலத்தீன் மொழியையும், இலக்கியங்களையும் கற்பிப்பதில் திறமையானவராக விளங்கினார். இலக்கணத்தின் உறுதியான அடிப்படையில் பண்பட்ட மனித நலம் சார்ந்த கல்வியின் மூலம் நன்கு கற்ற சிறந்த பேச்சாற்றையுடைய மாணவர்களை உண்டாக்குவதே பர்னார்டுவின் நோக்கமாக இருந்தது. பர்னார்டுவின் பழைமையைப் பற்றிய பற்று, பேராற்றல் வாய்ந்தோரின் தோள்களில் பாதுகாப்பாக அமர்ந்து கொண்டு இக்காலத்தவர் பழைமையானவர்களை விடத் தொலைதூரத்தைக் காண்போர் என்னும் அவரது உருவகத்தில் நன்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பர்னார்டு, சார்ட்ரசு தேர்ந்தாராய்ந்த இலக்கணத்திலும், பிளேட்டோவின் கோட்பாடுகளிலும் விருப்பம் உள்ள ஒரு மெய்ப்பொருளியலாளர். பிளேட்டோவைப் பற்றிய இவர்தம் கருத்துகள் அரிசுடாட்டிலைப் பின்பற்றுகின்ற சானிடம்கூட முழுமையாகக் காணவில்லை. பர்னார்டு, பிளேட்டோவைப் போன்று, உண்மையான மெய்ப்பொருளியல் அழியக்கூடிய அனைத்துப் பொருள்களின் முன் வடிவங்களான நிலை பேறுடைய எண்ணங்களில் (Eternal Ideas) காணலாம் என்று கருதுகிறார். புலன்களால் உரைக்கக் கூடிய தனித்த பொருள்கள் நிலையற்றவையாகையால் அவற்றை மெய்ப்பொருளியலானவை என்று கூற இயலாது.

பர்னார்டு, கி.பி.9-ஆம் நூற்றாண்டின் சிந்தனையாளர்களான சே.சி.இசுகாட்டசு (J.C.Scotus), எரிசினா (Erigena) போன்றோரின் தாக்கத்தினால், மூலகைச் சொற்பொருள் வகைகளான இறைவன், பருப்பொருள், எண்ணங்கள் ஆகியவற்றை மீண்டும் ஆராய்ந்து அவற்றின் உறவுகளின் அடிப்படையில் பிளேட்டோ எழுதிய திமாயசுவை (Timaeus), கிறித்தவத் திருமுறை (Bible) யுடன் இணங்கச் செய்ய முயன்றார். பருப்பொருள் இறைவனால் படைக்கப்பட்டது என்ற கருத்தினை ஏற்பதில், பர்னார்டு தொடக்கக் காலத்திய கிறித்தவத் திருச்சபை சார்ந்த முதலாம் ஏடுகளின் (Patristic) கருத்தினைப் பின்பற்றுகின்றார். தவிர நிலைபேறுடைய எண்ணங்கள் இறைவனுக்குப் பின் வந்தவை என்றும் கருதுகின்றார்.

பர்னார்டு நிலைபேறுடைய எண்ணங்கள் நேரடியாகப் புலன்களால் உரைக்கூடிய பொருள்களுடன் கலந்திருக்கவில்லை என்பதையும் உணர்த்துகின்றார். அவர், இறைவனின் மனத்தில் தன்னியல்பாயுள்ள எண்ணங்களையும் பருப்பொருளில் திரண்டுருவாக்கப்பட்டுள்ள எண்ணங்களின் நகல்களையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றார். பின்னதற்குப் பர்னார்டு, இயற்கை வடிவங்கள் (Native Forms) என்னும் பெயரினை வழங்குகின்றார். இயற்கை வடிவங்கள் என்ற கோட்பாட்டின் மூலம் பர்னார்டு எண்ணங்களுக்கு அப்பாலுள்ள இறைவனின் கடந்த நிலையினை உறுதிப்படுத்தவும், அனைத்திறைக் கொள்கையைத் தவிர்க்கவும் முயல்கின்றார். பர்னார்டு சார்ட்ரசு தம் மெய்ப்பொருளியலில் பிளேட்டோவின் கொள்கையை அரிசுடாட்டிலின் கொள்கை அடிப்படையில் மாற்றியமைத்தார். ஆயினும், பிளேட்டோவின் கொள்கை கிறித்துவத்தினால் எவ்வாறு அறியப்பட்டிருந்ததோ அதே நோக்கில் தம் கருத்துகளை மாற்றிக் கொண்டு விளக்கியுள்ளார். பி.ஆர்.ந.

பர்னார்டு செசுடர் இர்விங்கு (கி.பி 1886

-1961): இவர் ஒரு சிறந்த நிறுவன நிர்வாகியும், நிருவாகக் துறையில் புகழ்பெற்ற நூலாசிரியரும் ஆவார். இவர் மசாசூசெட்ஸ் (Massachusetts) விலுள்ள மால்டன் (Malden) என்னுமிடத்தில் எளிமையான குடும்பத்தில் கி.பி. 1886-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். செசுடர் இர்விங்கு பர்னார்டு (Chester Irving Barnard) இரண்டாம் உலகப்போரின்போது பன்னாட்டுச் சேவை நிறுவனங்களின் (U.N.O.) தலைவராகப் பணியாற்றினார். மேலும், இராக்பெல்லர் (Rock Feller) நிறுவனத்தின் தலைவராகவும் பணியாற்றிய பெருமை இவருக்குண்டு.

இவர் தம் பன்னிரண்டாம் வயதுமுதல் தாமாக வேலை செய்து பணம் ஈட்டிப் பள்ளிப் படிப்பையும், கல்லூரிப் படிப்பையும் முடித்தார். இவர் தம் கல்விரிப்படிப்பிற்குப் பின்னர் ஓர் அமெரிக்கச் தொலைபேசித் தொடர்பு நிறுவனத்தில் மேலாளராகச் சேர்ந்தார். இவர் அதுமுதல் தமது 62 - ஆம் வயதுவரை அத் துறையிலேயே பணியாற்றி வந்தார். இவர் வேலையில் சேர்ந்த முதல் 13 ஆண்டுகள் தொலைபேசிக் கட்டணக் கணக்கெடுப்பில் வல்லுநராகப் பணியாற்றி வந்தார்; பின்னர், தமது 41 - ஆம் வயதில் நியூசெர்சிக் தொலைபேசி நிறுவனத்தின் தலைவராக (President) நியமிக்கப்பட்டார்; அப் பதவி வகித்த காலத்தில் பல அறிவுமுறையிலான ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்டு, இரண்டு அரிய நூல்களை வெளியிட்டார். இவர், தம் ஆராய்ச்சித் தொகுப்பை ஆர்வர்டு கல்லூரியில் இலாரன்சு எண்டர்சன் (Lawrence Hender-

son) என்பவர் நடத்திய சமூகவியல் வகுப்புகளுக்குப் பாடமாக வழங்கினார்.

என்டர்சன் என்பவரின் நட்பினால் ஆர்வர்டில் இருந்த எல்டன் மேயோ (Elton Mayo), வாலசு தன் காம் (Wallace Donham) போன்ற அறிஞர்களின் பழக்கமும் பிலிப் காபட்டு (Phillip Cabot) போன்ற நிருவாகச் சான்றோர்களின் பழக்கமும் பர்னார்டுக்குக் கிடைத்தன. முறையான ஆராய்ச்சியினால் எழுதப் படாவிட்டாலும் பட்டறிவால் விளைந்தமைக்காகப் பர்னார்டின் படைப்புகளுக்கு ஊக்கமளிக்கப்பட்டது.

பர்னார்டின் படைப்புகள் அறிஞர்களால் வர வேற்கப்பட்டு வணிகக் கல்வி மற்றும் நிருவாகப் பயிற்சிகளில் பாடமாக அமைக்கப்பட்டன. ஆனால், நிருவாகிகளுக்கும் வணிகர்களுக்கும் சொற்றொடர்களையும் கருத்துகளையும் புரிந்துகொள்வதில் சிரமம் ஏற்பட்டது. தம் கருத்துகளைத் தெளிவாக்கவும், விரிவு படுத்தவும் பல கருத்தரங்கங்களையும், கட்டுரைகளையும் அமைத்துப் பர்னார்டு அவற்றைத் 'நிறுவனமும் நிருவாகமும்' (Organisation & Management) என்ற நூலாக (1935 - 1946) வெளியிட்டார். அந்நூலில் நிறுவன நிருவாகிகளிடத்தில் காணப்படும் சில முரண்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டினார். தங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் நிருவாகிகள் பயன்படுத்தும் நிறுவனங்கள் பற்றிய பொது அறிவு, முறையான ஆராய்ச்சியின் போது காணப்படுவதில்லை என்று கூறினார். நிருவாகியின் பணிகள் (The Functions of the Executive) என்ற நூல் இவர்தம் சிறந்த படைப்பாகும்.

தம் சாதனைகளுக்காகப் பல பதக்கங்களையும் பட்டங்களையும், மதிப்பையும் பெற்ற பர்னார்டு நியூயார்க்கில் 1961-ஆம் ஆண்டு இறந்தார். டி.த.

பரங்கிப்பேட்டை: வெள்ளாறு கடலோடு கலக்குமிடத்தில் அமைந்துள்ளது பரங்கிப்பேட்டை. இது கடலூருக்கு அடுத்தபடியாகத் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் முக்கியமான துறைமுகமாகும். சிதம்பரத்திலிருந்து வடக்கே சாலை வழியாக 26 கி.மீ. தொலைவிலும், தொடர்வண்டி வழியாக 13 கி.மீ. தொலைவிலும் கடலூர் செல்லும் வழியில் பரங்கிப்பேட்டை இருக்கிறது. இங்கு வாழும் மக்களில் பெரும்பாலோர் முசுலிம்கள். படகோட்டுதலும் மீன்பிடித்தலும் இவர்களின் முக்கிய தொழில்கள். இவ்வூரில் இசுலாமிய மதம் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே பரவியதாகக் கருதப்படுகிறது. இங்கு 360 தருக்காக்களும் 11 மசூதிகளும் இருக்கின்றன. அவற்றின் மிகுதியால் இவ்வூருக்கு இரண்டாம் பாக்க்தாது என்ற பெயர் உண்டு. மீராப்பள்ளி, புதுப்பள்ளி என

னும் இரண்டு மசூதிகள் சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றன. முகமது நபியின் நெருங்கிய நண்பர்களுள் ஒருவராகிய உக்காசாசகபியும் அல்குறைசும் இங்கு இசுலாமியப் பிரசாரம் செய்ய வந்து இங்கேயே தங்கி விட்டனர். அவர்களின் கல்லறைகள் இந்த ஊரில் இருக்கின்றன. உமறுப்புலவர் சேராப்புராணம் என்ற தமது நூலை இவ்வூரிலேயே அரங்கேற்றம் செய்தார் என்று கூறப்படுகிறது. உமறுப்புலவரின் அந்நூல் நினைவாக இன்றும் இவ்வூரில் உமர் பள்ளித்தெரு இருப்பது நினைவுகூரத்தக்கது.

ஊர்ப்பெயர்க் காரணம்: செஞ்சி கிருட்டிணப்ப நாயக்கர் கி.பி. 1597-இல் இவ்வூரை அமைத்துக் கிருட்டிணபுரம் என்று தம் பெயரை இட்டார். முசுலிம் ஆட்சியில் கிருட்டிணபுரம் முகம்மது பந்தர் ஆயிற்று. முகம்மது பந்தரில் ஐரோப்பிய நாட்டினர் வந்து குடியேறியவுடன் பரங்கியர் வாழும் பேட்டை என்ற பொருளில் பரங்கிப்பேட்டை என்னும் பெயர் பரவியது. பரங்கி என்னும் சொல் ஐரோப்பிய நாட்டினர் அனைவரையும் குறிக்கப் பயன்பட்டது. அச்சொல் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் போர்ச்சுகீசியரை மட்டுமே குறித்ததாகக் தெரிகிறது. இங்கே கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் போர்ச்சுகீசியர் குடியேறி ஆட்சி நடத்திய போது அவர்கள் ஒரு புதிய துறைமுகம் அமைத்தனர். அப்பொருளில் 'போர்ட்டு நோவோ' என்ற பெயரை இவ்வூருக்கு இட்டனர். போர்ட்டுநோவோ என்பது நியூ ஓபர்ட்டோ என்ற போர்ச்சுகீசியச் சொல்லின் மருஉ ஆகும்.

வரலாறு: இரண்டாம் கிருட்டிணப்ப நாயக்கர் செஞ்சியை ஆண்டபோது அவரது ஆட்சிக்குள் இப்பகுதியும் அடங்கி இருந்தது. அக்காலத்தில் பீமண்டா என்ற போர்ச்சுகீசியப் பாதிரியார் இங்கு வருகை புரிந்தார். அவர் தம் குறிப்பில் தாம் இந்தியாவில் பார்த்த பட்டணங்களில் எல்லாம் கிருட்டிணபுரமே மிகப்பெரியது என்று எழுதியுள்ளார்.

இங்குத் தச்சுக்காரர் கி.பி. 1643 - இல் வந்தனர். அவர்கள் கி.பி. 1825 வரை செல்வாக்குடன் இருந்தனர். போர்ச்சுகீசியர், தேனியர் (Danes), ஆங்கிலேயர் ஆகியோரும் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் பரங்கிப்பேட்டைக்கு வந்த வண்ணமாக இருந்தனர். ஐரோப்பிய அரசுகளுக்கு இடையே சிறுபோர்கள், கி.பி. 1681 முதல் கி.பி. 1785 வரை இங்கு நடந்து கொண்டேயிருந்தன. ஐதர் அலிக்கும் சர் அயர்கூட் தலைமையில் இயங்கிய ஆங்கிலேயப் படைக்கும் கி.பி. 1781-ஆம் ஆண்டு சூலை முதல் நாளில் இங்குப் பெரியதொரு போர் நிகழ்ந்தது. அப்போரில், ஆங்கிலேயர் வெற்றி பெற்றனர். இவ்வூர் முழுமையாக

கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயர் வயப் பட்டது.

தொழில் வளம்: தேனியர் இங்கே பல தொழிற் சாலைகளை முதலில் நிறுவினர். அவை இன்ன தொழிற்சாலைகள் என்பதை அறிய இயலவில்லை. அவை வெள்ளத்தால் அழிந்தன என்பது மட்டும் உறுதியாகத் தெரிகிறது. பிரான்சுக் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தார், கி.பி. 1750 அளவில் பல இடங்களில் சாயத் தொழிற்சாலைகளை நடத்தினர். அப்போது ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளை இங்கு ஒரு சாயத் தொழிற்கூடம் தொடங்கினார். காலிக்கோ துணி அவருடைய தொழிற்கூடத்தில் நெய்யப்பட்டது. பிரான்சுக் காரருக்குப் பின்னர் பரங்கிப்பேட்டையில் தொழில் துறையில் ஆங்கிலேயர் ஆர்வம் காட்டினர். ஆற்று வழியாகச் சேலத்து இரும்புத் தாதுகளைக்கொண்டு வந்து பரங்கிப்பேட்டையில் எஃகுத் தொழிற்சாலையை கி.பி. 1824-இல் ஏற்படுத்தினர். எதிர் பார்த்த இலாபம் கிடைக்காததால் அவர்கள் அத் தொழிலை கி.பி. 1867-இல் கைவிட்டனர். எஃகு உற்பத்தி செய்ய இந்தியாவில் மேற்கொள்ளப் பெற்ற முதல் முயற்சி இதுவேயாகும். இப்போது இவ்வூரில் முரட்டுத் துணி நெசவு, பாய் பின்னுதல், மீன் பிடித்தல், நாட்டு மருந்து செய்தல் ஆகிய தொழில்கள் பெரிய அளவில் நடைபெறுகின்றன.

துறைமுகம்: பரங்கிப்பேட்டைத் துறைமுகம் தொடர்வண்டி நிலையத்திலிருந்து கிழக்கே 3 கி.மீ. தொலைவில் வெள்ளாற்றை அடுத்துள்ள உப்பங்கழிக்கு அப்பால் உள்ளது. அங்குக் கடலின் ஆழம் குறைவு. ஆதலால் கப்பல்கள் கரையிலிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவில் நிற்பது வழக்கம். ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த காலம் பரங்கிப்பேட்டையின் பொற்காலமாக இருந்தது. அப்போது ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து கப்பல்கள் வந்தன. சென்னைத் துறைமுகம் செழிக்கத் தொடங்கியதும் பரங்கிப் பேட்டைத் துறைமுகம் செல்வாக்கு இழந்தது. அப்போக்குவரத்தும் 1930க்குப்பின்னர் 15 நாட்களுக்கு ஒரு முறையாகி ஏற்றுமதியும் இறக்குமதியும் அளவிற சுருங்கின. பின்னர், 1942 - இல் வெளிநாட்டு வாணிக வரலாறு முற்றுப் பெற்றது. இங்குள்ள துறைமுகம் 1951 அளவில் மூடப்பட்டுக் கலங்கரை விளக்கம் காட்சிப் பொருளாயிற்று. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் 1951-இல் தொடங்கிய கடல்வாழ் உயிரின ஆராய்ச்சி நிலையமும், சேவா மந்திரர் அடிப்படைப் பள்ளியும் இவ்வூருக்குப் பெரும் புகழ் தருகின்றன. சேவா மந்திரர் அடிப்படைப் பள்ளிக்கு 1921 - இல் காந்தியடிகள் அடிக்கல் நாட்டினார். செல்வி அன்னி மேரி பீட்டர் முயற்சியால் அப்பள்ளி கட்டி முடிக்கப்பட்டது. அப்பள்ளியில் அநாதைப் பெண் குழந்தை

களுக்குக் கல்வி போதிக்கப்படுகிறது. இங்கு இப் போது ஆண்கள் மேல்நிலைப்பள்ளி ஒன்றும், பெண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளி ஒன்றும் இருக்கின்றன. இவ்வூரின் இப்போதைய மக்கள் தொகை 20,100 ஆகும். நா.அ.

பரங்கி மலை: சென்னைக்கு அருகே ஏறத்தாழ 10 கி.மீ. தொலைவில் சென்னை-திருச்சி தேசிய நெடுஞ்சாலையில், கிண்டிக்கும் மீனம்பாக்கத்திற்கும் இடையில் அமைந்துள்ளது. இயேசு கிறித்துவின் முதன்மைச் சீடரான புனித தோமையர் (St. Thomas) இங்கு வாழ்ந்தாரென்பதும் சூழ்ச்சிக்காரர்களால் இங்கே கொல்லப்பட்டார் என்பதும் இங்கு நிலவும் செய்திகள். அவரது நினைவாகவே இங்குள்ள குன்றின் மீது கோயில் எழுப்பப்பட்டுள்ளதாகக் கருதுவர்.

இப்பகுதியில் எப்போது குடியிருப்பு ஏற்பட்டது என்று சரியாகத் தெரியவில்லை. பாரசீகர், ஆர்மீனியர், சிரியர் போன்றோர் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே குடியேறத் தொடங்கினர். போர்ச்சுகீசியர் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில், இங்குக் குடியேறிய காலம் தொட்டுப் பரங்கி மலை என்று இப்பகுதி குறிப்பிடப்பட்டு வந்துள்ளது. ஐரோப்பியரை, குறிப்பாக, பிரான்சுக்காரர்களைக் குறிக்கப் 'பரங்கியர்' என்ற சொல்லை மக்கள் பயன்படுத்தினர். பின்னர் அதுவே அனைத்து ஐரோப்பியர்களையும் குறிக்கும் சொல்லாயிற்று. பரங்கியர் வாழ்ந்த பகுதி பரங்கி மலை என ஆயிற்று. இக்காலத்தில் 'செயிண்டு தாமசு மவுண்டு' என்றும், 'மவுண்டு' என்று சுருக்கியும் குறிப்பிடுகின்றனர். வளர்ந்து வரும் சென்னை நகரின் பல புதிய குடியிருப்புகள் இப்பகுதியில் தோன்றியுள்ளன.

முதல் கருநாடகப் போரில் இவ்வூர் ஒரு போர்க்களமாகத் திகழ்ந்தது. ஆர்க்காட்டு நவாபு கி.பி. 1745-இல் பிரான்சுப் படைகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். அதைத் தொடர்ந்து சிறிது காலம் இப்பகுதி, பிரான்சு ஆட்சிக்குட்பட்டு இருந்தது. பின்னர் ஆங்கிலேயர் வசமாயிற்று.

இவ்வூர் கத்தோலிக்க மக்களின் புனிதத்தலமாகக் கருதப்படுகிறது. இங்குள்ள இரண்டு குன்றுகளில் சின்னமலை (Little Mount)யில் உள்ள குகையொன்றில் புனித தோமையர் கொலையாளிகளிடமிருந்து தப்பிக்க மறைந்திருந்தார் என்கின்றனர். இங்குள்ள தேவாலயம் கி.பி. 1551-இல் போர்ச்சுகீசியரால் கட்டப்பட்டது. அது புனித அன்னை கோயில் என்று சொல்லப்படுகிறது. இக்காலத்தில் கட்டப்பட்ட வட்டவடிவக் கோயிலொன்றும் உள்ளது. புனிததோமையர் கோயில் பெரிய மலையின் உச்சியில் உள்ளது.

கி.பி. முதல் நூற்றாண்டிலேயே இக் கோயில் கட்டப் பட்டதெனக் கிறித்தவ சமய ஆய்வாளர்கள் கருதுவர். ஆயினும், இப்போதுள்ள மலைக் கோயில் கி.பி.1523 க்குப் பின்னரே கட்டப்பட்டது. மலைக் கோவிலுக்குச் செல்லப் படிக்கட்டுகள் உள்ளன. அவற்றை அமைத்துத் தந்தவர் பெட்ரசு அசுகன் (Betrus Usca) என்னும் ஆர்மீனியர். கிறித்துவின் மற்றொரு சீடரான புனித உலூக்கா (St. Luke) தீட்டியதாகக் கருதப்படும் மரியாள் படத்தை (Holy lady)தோமையரே கொண்டு வந்தாரென நம்புகின்றனர். இக்கோயிலில், கல்லாலான சிலுவை ஒன்றுண்டு. அதை 'இரத்தம் சிந்தும் சிலுவை' (Bleeding Cross) என்று குறிப்பிடுகின்றனர்; தோமையரால் செய்யப் பட்ட சிலுவை என்று நம்புகின்றனர். அவரைக் கொலை செய்தபோது அச் சிலுவையைக் கட்டிப் பிடித்ததாகவும், அப்போது அவரது இரத்தத்துளிகள் அதில் தெறித்ததாகவும், பின்னர் அவ்விரத்தத்துளிகள் அவ்வப்போது தோன்றுகின்றன என்றும் நம்புகின்றனர். அச் சிலுவையில் கி.பி. 1781 திசம்பர் 18-ஆம் நாள் இரத்தம் கசிவதைக் கண்டதாகச் சில பாதிரியர்கள் கடிதங்கள் தெரிவிக்கின்றன. ப.ச.

பரசுராமக் கவிராயர்: இவர் பரசிராமக்கவிராயர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். சென்னைநகரப் புரவாக்கத்தில் வாழ்ந்த இக்கவிஞர் வேளாளர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர். இலக்கண, இலக்கியப்பலமைவாய்ந்தவராய்த் திகழ்ந்த இக்கவிராயர் கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராவார். இவர். சிறுத்தொண்டர் புராணத்தைச் 'சிறுத்தொண்டர் விலாசம்' என்று விலாச வகையில் பாடிச் சிறப்புற்றார்.

'அறந்தழைத்திலங்கும்' எனத்தொடங்கும் தனிப் பாடல், இக்கவிராயர் சிறுத்தொண்டர் விலாசம் பாடியமை பற்றிச் சிறப்பிக்கின்றது. தி.லீ.

பரசுராமர்: காண்க: அவதாரங்கள்.

பரஞ்சோதி அடிகள்: இவர் தஞ்சை மாவட்டம், வேதாரணியம் வட்டத்தைச் சார்ந்த ஆயக்காரன் புலம் என்னும் பேரூர் அருகேயுள்ள மலையன் குத்தகை என்னும் சிற்றூரில் கி.பி. 1887-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவருடைய தந்தையார் சிதம்பரத்தேவர், தாயார் அஞ்சலையம்மாள். இவர் முறையாகப் பள்ளியில் சேர்ந்து பயிலும் வாய்ப்பின்றித் தாமே அரிதின் முயன்று படித்த புலமையாளர். இவர்தம் ஊருக்கு வந்திருந்த ஒரு துறவியுடன் சேர்ந்து இவர் தில்லையைச் சென்றடைந்து, அங்குள்ள பொன்னம் பல சுவாமிகள் மடத்தில் காசிவாசி சிதம்பர அடிகள் என்னும் பெரியாரை அறிவாசிரியராகக் கொண்டு

பல நூல்களையும் கற்றுணர்ந்தார்; ஆங்கிலத்திலும் வடமொழியிலும், போதுமான அளவு புலமையடைந்தார். அடிகளார் இவரிடம் சிறந்த பற்றும் மதிப்பும் கொண்டு பெரிதும் பாராட்டி மடத்தின் பணிகள் பலவற்றை இவருடைய மேற்பார்வையில் நடைபெறுமாறு செய்தார். இவருடைய திருப்பணிகளில் பொன்னம்பல அடிகளார் மடம் சிறப்புற்றுப் பலரும் போற்றுமாறு வளர்ந்தது.

இவர் ஆன்மிகப் பணிகளோடு, அக்காலத்தில் சிறப்பாக இலங்கிவந்த கதர் இயக்கத்திலும் ஈடுபட்டார்; பாரதமாதா கதர்த் தொழிற்சாலை ஒன்றையும் ஏற்படுத்தி நடத்தி வந்தார்; காந்தியடிகள் தில்லைக்கு வந்தபோது அவரை வரவேற்று மடத்தில் தங்கவைத்துப் போற்றினார். அண்ணாமலை அரசர் ஏற்படுத்திய மீனாட்சி தமிழ்க் கல்லூரியில் படித்த மாணவர்களுக்கு இவர் பல்வேறு உதவிகளைச் செய்தும், பல செல்வர்களால் செய்வித்தும் தொண்டாற்றினார். சாமி சகசானந்தர் ஏற்படுத்திய நந்தனார் கல்விக்கழகம் வளரவருடன் இணைந்து இவரும் பெரிதும் பாடுபட்டார்.

இவர் சிறந்த பதிப்பாசிரியராகவும் விளங்கினார். பொன்னம்பல அடிகள் பகவத்கீதை, கைவல்லிய நவ நீதம் முதலிய நூல்களுக்கு எழுதிய உரையை இவர் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். தத்துவராய அடிகள் இயற்றிய அடங்கன் முறை என்னும் நூலும் இவரால் பதிப்பிக்கப் பெற்றது. இவர் பொன்னம்பல அடிகள் வரலாற்றை உயர்ந்த நடையழகுடன் உரைநடையில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இவர்பல தனிப் பாடல்களும் இயற்றியுள்ளார். இவர் 1928 -ஆம் ஆண்டுக் காலமானார். ஏழை எளியவர்களுக்குத் தொண்டு புரிவதையே நோக்கமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த இவர் இளமையிலேயே மறைந்தது தில்லைப் பகுதி மக்களுக்குப் பேரிழப்பு என்பர். சா.உ.

பரஞ்சோதி முனிவர்: இவர் சோழநாட்டுத் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திருமறைக்காட்டில் (வேதாரணியம்) சைவ வேளாளர் மரபில் மீனாட்சி சுந்தர தேசிகரின் மகனாகப் பிறந்தார். தந்தையிடமே கல்வி கற்றுத் தீட்சையும் பெற்றுத் துறவுபூண்டு மதுரையில் தங்கி இறைவன் திருவிளையாடல்களைத் திருவிளையாடற் புராணம் என்ற நூலாகத் தமிழில் தந்துள்ளார்.

தஞ்சை மாவட்டம் திருத்துறைப்பூண்டிக்கு அருகிலுள்ள 'குறுக்கை' போன்ற ஊர்களில் பரஞ்சோதியின் பரம்பரையினர் வாழ்கின்றனர். திருமறைக்காட்டின் மேற்கே உள்ள 'பரஞ்சோதிபுரம்' என்னும் ஊரில் உள்ள இறைவனின் பெயர் 'பரஞ்சோதிலிங்'

கம்' என்று வழங்கப்பெறுகிறது. அங்குப் பரச்சோதி முனிவரின் உருவச்சிலையும் இருக்கிறது. அனைத்தும் முனிவரின் நினைவால் உருவானவை. அதுவே முனிவர் பிறந்த ஊர் என்பர்.

பல சைவத் திருத்தலங்களை வழிபட்டு இறுதியில் மதுரையை அடைந்து இவர் தம்தந்தையாரின் பெயரை நினைவூட்டும் மதுரை மீனாட்சிசுந்தரரை வழிபடுவதில் நீங்கா அன்புடையவராகி அங்கேயே தங்கிவிட்டார். வடமொழியிலும் வல்லவரான பரச்சோதியாரின் சொல்வன்மை, கவித்திறம் நூலறிவு ஒழுக்கநெறி ஆகியவற்றை உணர்ந்த மதுரைச் சான்றோர், பரச்சோதி முனிவர் என்றே அழைக்கலாயினர்; மேலும், எம்பெருமானின் திருவிளையாடல்களைத் தமிழில் பாடியருளுமாறும் வேண்டினர். அவ்வாறே செய்ய, வடமொழி நூல்களை ஆய்ந்து வருங்கால் மீனாட்சியம்மை இவர் கனவில் தோன்றி 'எம்பெருமான் திருவிளையாடலைப் பாடுக' என்று ஆணையிட்டார். உடனே, 'சத்தியாய்' என்னும் மங்கல மொழியால் தொடங்கி 3363 பாடல்களை மூன்று காண்டங்களாகப் பாடி முடித்தார் என்பர். திருநகர், தீர்த்தம், முர்த்திகள் ஆகியமூன்று சிறப்புகள், அறுபாள் நான்கு திருவிளையாடல், அருச்சுணை என்ற அறுபத்தெட்டுப் பாடல்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்ட அந்நூல் விருத்தப்பாக்களால் ஆனது.

பதினெண் புராணங்களுள் ஒன்றான காந்த புராணத்து ஈசசங்கிதையின் சிரீ ஆலாசிய மகாத்மியம் என்னும் வடமொழி நூலினை ஆய்ந்து, தமிழில் அந்நூலைச் செய்த இவர் சொக்கசேகர் ஆலயத்துள் அறுகால் இருக்கையில் இருந்து அதனை அரங்கேற்றமும் செய்தார்.

பரச்சோதியார் இயற்றிய திருவிளையாடல் புராணத்துக்கு முன்பே தமிழில் வேம்பத்தூரார் திருவிளையாடற் புராணம் என்னும் நூல் இருந்தது. ஆயினும் அது வடமொழி நூலை ஒட்டிச் செய்யப் பெறவில்லை. சொக்கன் என்ற சொல்லையே இறைவன் பெயராகப் பயன்படுத்தும் அந்நூல் இறைவனைப் போற்றுவதாக அமையவில்லை என்று குறை கூறுவாரிருந்தனர்.

தமிழ்நாட்டில் தமிழ்மொழிக்குச் சிறப்பில்லை என்றால் கடவுளும் அங்குத் தங்கமாட்டார் என்ற கொள்கையுடைய முனிவர், இமயப் பாவையைச் சொல்லாகவும், சொக்கநாதரை அச்சொல்லின் பொருளாகவும் மதித்துச் சைவசித்தாந்த உணர்ச்சியோடு வாழ்ந்தவர். சித்தர் செயல்கள், சாமுத்திரிகா இலட்சணம், அகவ இலட்சணம், பரதம், இசை முதலிய கலையுணர்வோடு நவமணிகள் போன்ற பொருள்களில் சிறந்த அனுபவமும் முனிவர் பெற்றிருந்தார்.

முனிவர் நிரம்ப அழகிய தேசிகரிடம் கல்வியின்றவர். முனிவரிடம் பயின்ற மாணாக்கர்கள் சிறந்து விளங்கியவர் விறவிவிடு தூது, கூளப்பநாயக்கன் காதல் ஆகியவற்றை இயற்றியவரும், வீர மாமுனிவரின் தமிழாசிரியருமான கப்பிரதீபக் கவி ராயர். முனிவர் அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடற் போற்றிக் கலிவெண்பா, மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, வேதாரணிய புராணம் ஆகிய நூல்களையும் செய்துள்ளார்.

சிதம்பர புராணம் இயற்றிய திருமலைநாதரின் மகனும், சிதம்பரப்பாட்டியலின் ஆசிரியருமாகிய பரச்சோதியார், பரச்சோதி முனிவரினும் வேறானவர். பரச்சோதி முனிவரின் காலம் கி.பி. 16 - ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாகும். பூசு.

பரச்சோதியார்: இவர் கி.பி.16-ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்ப்புலவர். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பரச்சோதி என்ற பெயரில் பலர் இருந்துள்ளனர். சிறுத்தொண்டருக்கும் பரச்சோதி என்பதே இயற்பெயர். அவரது காலம் கி.பி. 7 - ஆம் நூற்றாண்டு. மெய்கண்டாருக்கு ஞானஉபதேசம் செய்த யோகியார் பரச்சோதி என்ற பெயர் உடையவர். அவர்காலம் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டு. திருவிளையாடற் புராணம் பாடிய பரச்சோதி முனிவர் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கக் காலத்தைச் சார்ந்தவர். பரச்சோதி அடிகள் என்பவர் கி.பி. 18 - ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தில்லையில் பொன்னம்பல சுவாமிகள் மடத்தில் வாழ்ந்தவர். இவர்களின் வேறாகப் பாட்டியல் இலக்கணம் செய்த புலவர் இப்பரச்சோதி ஆவார். இவர் சிதம்பரப் பாட்டியல் நூலின் ஆசிரியர், சிதம்பரப் புராணம் இயற்றிய திருமலை நாதர் என்பாரின் மகனார் இவர் என்பதை 'மாமன்னு சிதம்பர புராண முதனூலும் மதுரையுலாவும் பகர்ந்தோன் மருவுகுல மைந்தன்' (சிதம். பாட்டியல். 3) என இவரே குறிப்பிட்டுள்ளார். தம் தந்தையாரின் ஞானகுருவாகிய ஞானப்பிரகாசருடைய மாணாக்கராய் அப்பதவிக்குவந்த தத்துவ ஞானப்பிரகாசர் என்பாரிடம் மாணாக்கராய் இவர் விளங்கினார். அவருடைய கட்டளையின்படியே இவர் சிதம்பரப் பாட்டியலைச் செய்தார் என்பர்.

சிதம்பரத்தில் இவர் வாழ்ந்தவராதலின் இவருடைய நூலும் சிதம்பரப் பாட்டியல் என வழங்கப் பெற்றது. இந்நூலாசிரியர் தில்லையில் நடனமிடும் கூத்தைச் சிந்தையில் வைத்துப் பொதியமலை குறு முனிவன் கூறிய பாட்டியலைச் சுருக்கமாகக் கூறுகின்றேன் என்று உறுப்பியல் முதல் பாடலில் கூறுகின்றார். பாயிரமாக நான்கு வெண்பாக்களும் ஒரு எண்சீர் விருத்தமும் பிற பகுதிகளில் 47 எண்சீர்க்

கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தமும் இந்நூல் கொண்டுள்ளது; உறுப்பியல், செய்யுளியல், ஒழிபியல், பொருத்தவியல், மரபியல் என்னும் ஐந்து இயல்களைக் கொண்டது. முதல் மூன்று இயல்களும் தனிநிலைச் செய்யுள் இலக்கணத்தையும், பின்னிரண்டு இயல்களும் தொடர்நிலைச் செய்யுள் இலக்கணத்தையும் கூறுகின்றன.

இந்நூலின் முதல் மூன்று இயல்களுக்குச் சிறந்த உரை ஒன்றுள்ளது. பின்னிரு இயல்களுக்கும் உரை இல்லை. நூலாசிரியர் பரஞ்சோதியாரே இவ்வுரையைச் செய்தார் என்பர். இந்நூலைப் படிப்பதாலுண்டாகும் பயனை இவரே 'பாடலாஞ் செந்தமிழைப் பாடிய ரனருளைக் கூடலா மின்பநலங் கொள்ளலாம்-பேடனாய் நாட்டிய சீர்ப் பாவினங்கள் நாடுஞ் சிதம்பரப் பாட்டியலைக் கற்றார் பயன்' (சிதம்.பாட்ட.பாயி.2) என்று பாடியுள்ளார், சா.உ.

பரணர்: இவர் கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் எந்தச் சமயத்தவர், எந்தக் குலத்தைச் சார்ந்தவர் என்று அறிவதற்கான உறுதியான சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. பரணர் பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்தவராவார்; தமிழகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் சென்று, ஆங்காங்குள்ள அரசர்கள், அரும்பெருந்தலைவர்கள், அவர்கள் ஆண்ட இடங்கள், அவர்க்குரிய மலைகள், ஆறுகள், அவ்வவ்விடங்களில் நிகழ்ந்த அரிய நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றை நேரில் அறிந்து பாராட்டுதற்கு வேண்டிய அளவுநெடிய வாணாள் பெற்றிருந்தார். பரணர் பாராட்டிய அரசர்களுள், உருவப்பஃறேர் இளஞ்சேட்சென்னியும் சேரன் செங்குட்டுவனும் இடம் பெற்றுள்ளனர். இளஞ்சேட்சென்னிக்கு ஐந்தாம் தலைமுறைக்குப்பின் தோன்றியவன் செங்குட்டுவன் என்பது வரலாற்றாய்வாளர்கள் முடிவு. இவ்வாறு ஐந்து தலைமுறைக்காலம் வரையிலும் இவர் வாழ்ந்திருந்ததாலேயே தமிழ்நாட்டு வரலாற்றின் பெரும்பகுதியினை அறிந்து பாட இவரால் முடிந்ததுபோலும். இவர் சிறந்த இயற்கை நூலறிவுடையவர் என்பதை இவர் பாடல்கள் வழி அறியமுடிகின்றது.

சேரன் செங்குட்டுவனைப் பதிற்றுப்பத்தின் ஐந்தாம் பத்தாற்பாடி, அவனது வீரம், கொடை முதலியவற்றை விளக்கியிருக்கின்றார். இவர் பாடல்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்த சேரர்பெருமான் உம்பற்காடு என்னும் சேரநாட்டுப் பகுதியின் அரசிறை வருவாயையும், தன் மகன் குட்டுவன்சேரலையும் பரணர்க்குப் பரிசிலாகக் கொடுத்தான். செங்குட்டுவன் தந்தை நெடுஞ்சேரலாதனால் இவர் ஆதரிக்கப் பெற்றவர்.

பரணர் பாக்களில் இடம்பெற்ற அரசர்கள் பலராவர். அரசர்களைக்கண்டு அவர் நேர் நின்று

பாராட்டிய பாடல்கள் எனக் கூறப்படும் புறநானூறு, பத்துப்பாட்டுச் செய்யுள்களால் அறியப்படுவோர், அவர்களுள் எழுவர் மட்டுமே. அவர்கள் சோழன் உருவப்பஃறேர் இளஞ்சேட்சென்னி, சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருவிறற்கிள்ளி, சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன், சேரன் செங்குட்டுவன், பேகன், தழும்பன், தித்தன் என்பவராவர்.

நன்னன் என்பவனுடைய பெண்கொலை புரிந்த கொடுஞ்செயல், இவர் பாடல்களில் பல இடங்களில் (அகம்.152,181,208,258, 396; நற். 265,270; குறு. 73, 292) வருகின்றது. ஆதிமந்தியைப்பற்றி இவர் பாடல்கள் (அகம்.135,222, 226,236,376,396) கூறுகின்றன. இவர் பாடல்களால் எதுவும் யாரையேனும் புகழாமல் அல்லது அக்கால நிகழ்ச்சியொன்றைக் கூறாமல் இராது. பரணர்பால் அமைந்திருக்கும் வரலாறு மறைக்கும் பண்பு, பலராலும் பாராட்டற்குரியது; தமிழகத்தின் வரலாற்றினை அறிவிக்கும் 'வழிகாட்டியாய் நின்று பெருந்துணை புரிந்த பரணரைத் தமிழகத்தின் முதற்பெரும் வரலாற்று ரூற் பேராசிரியர் எனக்குறித்தல் தகும்.

திருக்கோவலூரிற் போரில் வென்ற அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியை ஔவையார் புகழ்ந்து பாடுங்கால் (புறம்.99) பரணர் அதியமானைச் சிறப்பித்துப் பாடியதைப் போற்றிப் பாடியுள்ளார். பரணர் அதியமானைப் பாராட்டியது அகம்.372 இல் உள்ளது. இவர் இடித்துப் புத்திபுகட்டும் இயல்பினர் என்பதும், இரக்கம் வாய்ந்தவர் என்பதும், பேகன் தன் மனைவியாகிய கண்ணகியைத் துறந்து பரத்தையிடம் வாழ்ந்தபோது, அவனிடம் சென்று அவன் முன்போல் தன் மனைவியுடன் வாழுமாறு வேண்டிய புறநானூற்றுப்பாடல்களால் புலனாகின்றன. (புறம். 144,145).

இவருடைய பாடல்கள் பாதலம் மிக்கனவாகும். பரணர் ஆண்டுள்ள உவமைகள் பாக்களின் பொருளைத் தெளிவாக்கப் பயன்படுதலோடு அக்கால மக்களின் மனவளத்தை விளக்குவனவாகவும், அரிய அறிவுரைகளை அறிவிப்பனவாகவும் அமைந்து கற்றோர்க்குக் கழிபேருவகை அளிக்கும் தன்மையனவாகவும் உள்ளன. இவர் பாடல்கள் இவரை அறங்குடி கொண்ட நெஞ்சப்பாங்கினராகவும், மேன்மையாளராகவும் வெளிக்காட்டுகின்றன. இவர் கபிலருடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர்.

இவர் பாடிய பாட்டுகள் பதிற்றுப்பத்தில் ஐந்தாம் பத்தேயன்றிப் புறநானூற்றில் பதின்மூன்றும், நற்றிணையில் பன்னிரண்டும், குறுந்தொகையில் பதினேழும், அகத்தில் முப்பத்திரண்டுமாகும். பரணர் எழுதியதாகத் திருவள்ளுவமாலையில் ஒரு வெண்பா

காணப்படுகின்றது. இது சங்ககாலப் பரணர் பாடியதா என்பது ஐயத்திற்குரியது.

பதினோரார் திருமுறையில் இடங்கொண்டுள்ள சிவபெருமான் திருவந்தாதியைப் பாடிய புலவர் கடைச்சங்கப் புலவரல்லர்; பிற்காலத்தவர். இவரைப் பரணதேவர் என்றும் கூறுவர். இவர் பாடிய சிவபெருமான் திருவந்தாதி 101 செய்யுள்களையுடையது; வடமொழிக்கலப்பு மிக்கது.

பரணர், பன்னிரு பாட்டியல் என்னும் இலக்கண நூலின் சில நூற்பாக்களை இயற்றினார் என்று கூறுவர். ஆயினும் அது ஏற்கத்தக்கதன்று. சங்ககாலப் பரணருக்கு இந்நூலுடன் தொடர்பில்லை என்று தெளியக் கூறலாம். க. இ.

பரணி: தமிழ் இலக்கியங்களை அகம் புறம் என இருவகையாகப் பகுப்பர். புறம் என்னும் இலக்கியப் பிரிவில் இடம் பெறுவது பரணி இலக்கியம். இது சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று. பகை மன்னரை வெற்றி கொண்டு களவேள்வி செய்த மன்னனின் வீரத்தையும் வெற்றியையும் புகழ்ந்து பாடுவது பரணியின் பாடுபொருளாகும்.

பரணி இலக்கியம், தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் வண்புகள் எட்டனுள் விருந்தின்பாற்பட்டதாகும். விருந்து என்பது புதிய இலக்கியத் தோற்றத்தைக் குறிக்கும். பரணி இலக்கியம் பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் முழுமை பெற்றதாயினும், அதன் தோற்றச் சுவடுகள் தொல்காப்பியத்தும் சங்க நூல்களிலும் காணப்படுகின்றன. தொல்காப்பியம் புறத்திணை இயலில் குறிப்பிடும் களவேள்வி, கொற்றவை நிலை, முன்தேர்க்குரவை, பின்தேர்க் குரவை ஆகியவற்றின் கூட்டு இணைப்பில் உருவானதுதான் பரணி இலக்கியம். இது பாடாண் திணையைச் சார்ந்தது. 4-ம் நானூற்றில் கோலூர் கிழாரின் பாட்டொன்றில் (372) போர்க்களத்தில் பேய் கூழ்சமைக்கும் செய்தி இடம் பெறுகின்றது. பொய்கையாரின் களவழிநாற்பது போர் இலக்கியத்தின் முன்னோடியாகக் கொள்ளத் தக்கது.

பாட்டியல் நூல்கள் பரணி இலக்கணத்தை விரிவாகப் பேசுகின்றன. அவ்விவக்கண நூல்கள் யானைப் படையைச் சிறப்பிக்கின்றன. பன்னிருபாட்டியல், 'போர்க்களத்தில் யானைகளைச் சாய்த்தவரே பரணி பெறுவதற்கு உரியவர்' என்று இயம்புகிறது. 'யானை சாய்த்த அடுகளத்து அல்லது, யாவரும் பெறாஅர் பரணிப் பாட்டே' (நூற்பா. 242). பிரபந்தமரபியலும் (நூற்பா. 19) இலக்கண விளக்கமும் (நூற்பா. 838) 'ஆயிரம் யானைகளை அடுகளத்தில் வென்றவனுக்கு உரியது பரணி எனப்பகர்கின்றன. போரில் பல யானை

களை வெற்றி கொண்டவன் மீது பாடப்பெறுவது பரணி எனலாம்.

கவிச் சக்கரவர்த்தி செயங்கொண்டார் முதலாம் குலோத்துங்கனின் வடகலிங்க வெற்றியைப் பாராட்டிப் பாடிய கலிங்கத்துப் பரணிக்கு (கி.பி. 12 ஆம்-நா.) முன்னரும் பரணி நூல்கள் இருந்தன. முதல் இராசாதிராசன், வீரராசேந்திரன் ஆகியோரின் வெற்றிப்புகழைப் பாராட்டிப் பாடிய பரணிநூல்கள் இருந்தன. இரண்டாம் இராசேந்திரனின் கொப்பத்துப்போரைச் சிறப்பித்துப் பாடிய கொப்பத்துப் பரணியும் இருந்தது. இந்நூல்கள் எல்லாம் இன்று பெயர் அறியும் நிலையிலேயே உள்ளன.

போர் வெற்றியைப் பாடும் நோக்கமே பரணி இலக்கியத்தின் தோற்றமாக இருந்தது. பரணி இலக்கியம் வளர்ந்த போது, புராணச் சாயலும் தத்துவச் சாயலும் பெற்றது. கலிங்கத்துப்பரணி முதற் குலோத்துங்கனின் வெற்றியைப் பேசுகின்றது. தக்க யாகப் பரணி தக்கன் யாகம் செய்ய முனைந்ததையும், வீரபத்திரன் அந்த யாகத்தை அழித்ததையும் விவரிக்கிறது. வாழ்க்கையைப் போர்க்களமாகக் கொண்டு ஆன்ம விடுதலைக்கு இடையூறாக நிற்கும் மோகம், பாசம், அஞ்ஞானம் ஆகியனவற்றை வெற்றி கொள்ளுதல் என்ற நோக்கில் சமயஞ்சார்ந்த பரணிகள் தோன்றின. பரணி இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் உயிர்ப்புடன் திகழ்வதை மு.பி.பாலகப்பிரமணியத்தின் 'சேனத்துப் பரணி', அரங்க சீனிவாசனின் 'வங்கத்துப் பரணி' ஆகிய நூல்களால் அறியலாம்.

பரணியின் பெயர்க்காரணம் குறித்துப்பல கருத்துகள் நிலவுகின்றன. 1) திணைப்புணத்தில் காவல் செய்வோர் பரண் மீது அமர்ந்து திணையைக் கவரவரும் பறவைகளைத் துரத்துவது போலப் போர்க்களத்தில் வீரன் ஒருவன் யானைமீதிருந்து எதிரிகளைத் துரத்துவதால் பரணி என்ற பெயர் அமைந்தது. 2) திணைப்புணம் காப்போர் பரண்மீதிருந்து பறவைகளைத் துரத்தப்பாடுதல் போல, அரசனின் வில், வாள் முதலிய படைக்கலன்களால் அமைக்கப்பட்ட பரண்மீதிருந்து புலவர் பாடுதலால் பரணி என்னும் பெயர் பெற்றது. 3) அணிமணி முதலியவற்றை வைக்கும் செப்பு பரணி எனப்படும். பல்வேறு கற்பனை நயமும் சுவைகளும் அமைந்த இலக்கியம் என்பதால் பரணி என்னும் பெயர் பெற்றது. 4) பரணி நாளில் கூளிகள் காளிக்குக் கூழ் சமைத்துப் படைக்கும் பாங்கினைப் பாடும் இலக்கியம் என்பதால் பரணி என்னும் பெயர் அமைந்தது. 5) பரணியிற் பிறந்தான் தரணி ஆள்வான் என்னும் பழமொழிக்கு ஏற்பப் புகழ் பெற்று விளங்குபவன் மேல் பாடப்படுவதால் பரணி ஆயிற்று. 6) காளியையும் யானையையும் தெய்வமாக

உடையது பரணி நாள் மீன். எனவே, பரணி என்னும் பெயர் நாள்மீனால் உண்டானது.

இப்படிப் பரணி என்னும் இலக்கியத்திற்குப் பெயர் அமைந்ததற்குப் பல காரணங்கள் கூறப்பட்டாலும், பரணி என்னும் நாள்மீனால் இந்த இலக்கியம் பெயர் பெற்றது என்பது பொருத்தமாகலாம்.

பரணி இலக்கியத்தின் பெயர் அமைதி தனித் தன்மை வாய்ந்தது. போரில் தோற்றவரின் பெயரைச் சார்த்தியோ நாட்டைச் சார்த்தியோ பெயர் வழங்குவது மரபு. வடகலிங்க மன்னன் அனந்தவர்ம சோடகங்கனை முதற் குலோத்துங்க மன்னனின் தானைத் தலைவன் கருணாகரத் தொண்டைமான் வெற்றி கொண்டான். கலிங்கவெற்றி காரணமாகக் கலிங்கத்துப்பரணி என்னும் பெயர் அமைந்தது. வீரபத்திரன் தக்கனை வென்றதால் தக்க யாகப் பரணி என்றும் பெயர் பெற்றது. இங்ஙனமே, பாசத்தை வதைத்தல் மோகத்தை வதைத்தல் ஆகிய காரணங்களால் முறையே அவை பாசவதைப் பரணி என்றும், மோகவதைப் பரணி என்றும் பெயர் பெற்றன.

பரணியில் இடம் பெறும் உறுப்புகளின் எண்ணிக்கை பற்றிக் கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. புலவன் தான் புனையும் பரணியின் தேவைக்கேற்பப் பரணியில் இடம் பெறும் உறுப்புகளின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டியோ குறைத்தோ அமைத்துக் கொள்வான். கலிங்கத்துப் பரணியில் பதினமூன்று உறுப்புகள் உள்ளன. அவையாவன: 1) கடவுள் வாழ்த்து, 2) கடைதிறப்பு, 3) காடுபாடியது, 4) கோயில்பாடியது, 5) தேவியைப் பாடியது, 6) பேய்களைப் பாடியது, 7) இந்திரசாலம், 8) இராசபாரம்பரியம், 9) பேய் முறைப்பாடு, 10) அவதாரம், 11) காளிக்குக்கூளி கூறியது, 12) களம் காட்டியது, 13) கூழ் அடுதல்.

தக்க யாகப்பரணியில் பதினொரு உறுப்புகள் உள்ளன. அவையாவன: 1) கடவுள் வாழ்த்து, 2) கடைதிறப்பு, 3) காடுபாடியது, 4) தேவியைப் பாடியது, 5) பேய்களைப் பாடியது, 6) கோயிலைப் பாடியது, 7) பேய்முறைப்பாடு, 8) காளிக்குக் கூளி கூறியது, 9) கூழ் அடுதலும் இடுதலும், 10) களம் காட்டல், 11) வாழ்த்து.

கலிங்கத்துப் பரணியில் காணப்படும் இராசபாரம்பரியம் பல பரணி நூல்களில் இல்லை. ஈரடிக் கலித்தாழிசை யாப்பில் பல சந்தங்கள் அமையப் பாடப் பெறுவது பரணி.

மோகவதைப் பரணி மதுரை நாயகம் பிள்ளையைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு கி.பி. 1867-இல் வெளிவந்ததெனத் தெரிகிறது. இதுவே, அச்சேறிய

முதல் பரணி நூலாக இருக்கலாம். இன்று கிடைக்கும் பரணி நூல்களில் பழைமையானதாகக் கருதப்படும் கலிங்கத்துப் பரணி முதல் முதலாக கி.பி.1898-இல் வெளிவந்தது.

‘அஞ்ஞவதைப் பரணி’ என்ற பெயரில் இரு பரணி நூல்களும், மோகவதைப்பரணி என்ற பெயரில் இரு பரணி நூல்களும் காணப்படுகின்றன. இவற்றைச் சோதிப்பிரகாசரும் தத்துவராயரும் இயற்றியுள்ளனர். வே.ச.தி.

பரத்துவாசர்: இவர் படைப்புக் கடவுளான பிரமனின் மானதப் புதல்வர்களுள் ஒருவரான ஆங்கீரச மாமுனிவரின் வழித்தோன்றலாவார். இவர் புகழ் சிறக்க வாழ்ந்தார். அதனால், பிற்காலத்தில் இவருடைய பெயரைத் தாங்கிய இவருடைய வழித்தோன்றல்கள், ‘பாரத்துவாச கோத்திரத்தினர்’ என்று வேதியருள் ஒருபிரிவினராகத் தம்மைக் கூறிக்கொள்ளலாயினர். அதிலிருந்து இவரது பெருமை விளங்கும். செவிவழியாக, வாழையடி வாழையாகத் விளங்கி வரும் வேதத்திலும் இதிகாசத்திலும் மச்சய, வாயு, விட்டுணு புராணங்களிலும், இராமாயணத்திலும் பரத்துவாசரைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள.

இவர் தேவர்களின் குரு எனக் கொண்டாடப்படும் பிருகசுபதிக்கும் மன்மாதாவிற்கும் மகனாகப் பிறந்தார்; தந்தையிடமே மறைகளை முறையாகக் கற்று வேதத்தில் வல்லவரானார். ஆயிரக்கணக்கான சம்கிதைகளையுடைய வேதங்களைக் கற்பதற்கு ‘ஒருமனித ஆயுள்’ போதாமையால் தவவலிமையால் இந்திரனிடமிருந்து இரண்டு முறை ஆயுள் நீட்டிப்புப் பெற்று, நீண்ட காலம் அறிவுசார்ந்து வாழும் வாய்ப்புப்பெற்றார் என்பர் வேதவித்தகர். ‘ஆத்ரேய ஆரணியகம்’ என்ற நூல், இவர் அறிவு அளவற்றது என்றும், நீண்டகாலம் வாழ்ந்தார் என்றும் கூறுகிறது. எனவே, இவர் வேதகாலத்திலும் அதைத்தொடர்ந்த (இராமாயண) இதிகாச காலத்திலும் வாழ்ந்தார் என்பது உறுதியாகிறது.

இவர் காசி நாட்டையடைந்து அங்கு ஆட்சி புரிந்து வந்த முதலாம் திவோதாசாவின் குருவானார். இவருக்கு விடாதின் என்ற மகனுண்டு என்றும், ‘பாரதவர்சத்தின் இணையற்ற ‘சக்கரவர்த்தி’ யான பெளரவ வமிசப் பரதனால் தம் மகனாக இவர் வரிக்கப்பட்டார் என்றும் கூற்றுண்டு.

வான்மீகி, கம்பன் மற்றும் துளசிதாசர் ஆகியோர் இயற்றிய இராமாயணக் கதைகளில் இவரது ஆசிரமம் பற்றியும், இவரது தவ வலிமை, அறிவு முறையிலான சிந்தனை, அறிவுரை முதலியன பற்றியும் குறிப்புகள் உள்ளன.

இராமன், சீதை, இலக்குவன் ஆகிய மூவரும் கங்கையைக் கடந்துசென்று பரத்துவாச முனிவரின் ஆசிரமத்தை அடைந்து, அவரை வணங்கி, அன்பான விருந்தோம்பலுக்கு ஆளாகி 'வனவாசக்' காலத்தில் சித்திரகூடமலையில் தங்க அறிவுரை பெற்றனர் என 'வனம்புகு படலம்' விளம்பும்.

இராமனைத்தேடிப் படைகளுடன் வந்த பரதனையும் வரவேற்று, உபசரித்து இராமன் தங்கியுள்ள இடத்தினைத் தெரிவித்தார் என்ற செய்தியைத் 'திருவடிகூட்டு படலத்தில்' காணலாம்.

இராவணனை வென்று, சீதையை மீட்டு, இலங்கையினின்று புட்பக விமானத்தில் இராமன் திரும்பி வந்தபோழ்து, பரத்துவாசரின் ஆசிரமத்தில் தங்கி, இளைப்பாறி, அவரது அன்புக்கிலக்காகியதையும் அனுமன் வழியாக நந்திக் கிராமத்தில் தங்கியிருந்த பரதனுக்குச் செய்தியனுப்பியதையும் 'யுத்தகாண்ட' இறுதியில் காணலாம்.

இவர் தோற்றத்தில் மிகுந்த சடையுடையவர்: மானின் தோலாலான உடையுடையவர்: வேத நெறியைப்போற்றும் ஒழுக்கத்தையுடையவர்: கடுமையான விரத, நோன்புகளை மேற்கொண்டு ஒழுகுபவர்: தவஒழுக்கத்திலே மிக உயர்ந்து நிற்பவர்: மிக உயர்ந்த யோக சாதனையுடைய வேதியர்: சிறந்த வரங்கொடுக்கும் வல்லமை வாய்ந்தவர்: தீவினையை வென்றறித்தவர்: தேவரையும் கந்தருவரையும் எண்ணிய அளவில் வரவழைத்துத் தம் ஏவல்களைச் செய்யத் தூண்டும் மாண்புடையவர்: இறைவனின் திருவடிச் சிந்தனையில் எப்போதும் திளைத்திருப்பவர்; தவவலிமையால் முக்காலங்களையும் அறிந்தவர். இவரிடம் பல சீடர்கள் வந்து சேர்ந்து கல்வி என்னும் ஒளி பெற்று, இவரது ஆன்மிக உயர்வினையும் வேதநெறியையும் உலகெங்கும் பரப்பினர். வெ.சீனி.சே.

பரத்தைமை: விருப்பு வெறுப்பின்றிக் கண்டவாறு பணத்திற்காகவோ பொருளுக்காகவோ உடலுறவு கொள்ளுகின்ற செயல் பரத்தைமை(Prostitution) எனப்படும். உலகத்தின் பழமையான தொழில் எனச் சொல்லப்படும் இப் பரத்தைத் தொழிலானது கோட்பாட்டளவில் வழக்கில் இல்லாவிட்டாலும் காலம் காலமாகச் செழித்து வளர்ந்து வந்துள்ளது. ஒரு பெண் பணத்திற்காகத் தன்னுடைய உடலை ஆண்மகனுக்கு விற்பதைப் பரத்தைமை என்ற சொல் குறிக்கிறது. இதைப் போலவே பெண்களுக்குத் தங்கள் உடலை விற்கின்ற ஆண்களும் உலகில் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். இருப்பினும் பெண் பரத்தையரோடு ஒப்பிடுகையில் அவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவு என்றுதான் சொல்லவேண்டும். எனவேதான்

பணத்திற்காகவோ பொருளுக்காகவோ சொந்த மனநிறைவுக்காகவோ முழு நேரம் அல்லது பகுதி நேரத் தொழிலாகப் பல்வேறு மனிதர்களிடம் (ஒரே பாலினம் அல்லது எதிர் பாலினம்) உடலுறவு கொள்ளுகின்ற ஆணோ பெண்ணோ பரத்தையர் எனப்படுவரென இசுகாட்டு (G R. Scott) என்ற அறிஞர் கூறுகிறார். இதிலிருந்து பரத்தைமை என்ற சொல்லானது பணத்திற்காக ஓர் ஆணோ பெண்ணோ தன் உடலை விற்கின்ற தொழிலைக் குறிப்பது புலனாகிறது.

வரலாற்றுத் தோற்றங்கள்: மிகுந்த சமூகக் கட்டுப்பாட்டின் காரணமாகப் பண்டைக் காலங்களில் திருமணமாகாத ஆண்கள் மணமாகாத பெண்களுடன் உடலுறவு கொள்ளுதல் இயலாத காரியமாக இருந்தது. எனவே, அவர்கள் தங்கள் பாலுணர்வு உந்துதல்களுக்கு வடிகாலாகப் பரத்தையரையே நாட வேண்டியிருந்தது. மேலும், திருமணமான ஆண்கள்கூடத் தங்கள் மனைவியின்மீது மிகுதியான மதிப்பு வைத்திருப்பினும் தங்கள் உடலுறவின் முழுமையான மனநிறைவிற்காகப் பிற பெண்களையே நாடியுள்ளனர். ஆகவேதான், அக்காலங்களில் பரத்தைமை குற்றமெனக் கருதாது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆனால், இன்றைய 'பாலுறவுப் புரட்சிக் காலத்தில்' எந்தவொரு திருமணமாகாத ஆணும் பெண்ணும்கூடப் பாலுறவு வைத்துக்கொள்ள வாய்ப்புகள் உள்ளன. திருமணமாகாமல் கருச்சிதைவு செய்து கொள்ளுகின்ற பெண்களின் எண்ணிக்கை மிகுந்துவருவது இதற்குச் சான்றாகும். மேலும், திருமணத்தின் மூலம் உடலுறவில் மனநிறைவடையாத ஆண்கள், மருத்துவ அறிஞர்களின் அறிவுரைப்படியே பிற பெண்களுடன் பாலுறவு வைத்துக்கொள்ளுதல் முதல் மணமுறிவு செய்து கொள்ளுதல்வரை இன்றைய காலம் மாறியிருக்கிறது.

பரத்தைமையின் நிலைகள் சிலவற்றில் நன்கு புலப்படத்தக்க அளவு மாற்றங்கள் இப்பொழுது நிகழ்ந்துள்ளன. இருப்பினும் சமூகத்தில் 1) சாலை ஓரத்துப் பரத்தைகள், 2) வீட்டில் தங்கித் தொழில் செய்யும் பரத்தைகள் என இருவகையான பரத்தைத்தொழில்கள் எப்பொழுதும் நிகழ்ந்துகொண்டே தான் இருக்கின்றன.

தொழிற்புரட்சி ஏற்படுவதற்கு முன்னர் இருந்த சமூகங்களில் குடும்பப் பெண்களுக்குக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டிருந்தன. எனவே, அவர்கள் வெளியே சட்டப்படி பணியாற்றுவதும் பொதுநலப் பணிகளிலும், அறிவு அடிப்படையிலான பணிகளிலும் ஈடுபடுவதும் மிகக் குறைவாகும். ஆனால், விலை

மாதர்கள் எனச்சொல்லப்படும் பரத்தையர், சமூகத்தில் மிக உயர்ந்த தகுநிலையையே பெற்று வந்துள்ளனர். தொன்மையான ஏதென்சு நாட்டின் காமக் கிழத்திகளே (Hetairae) கிரீசு நாட்டின் சிறந்த பெண்கல்வியாளர்கள் ஆவர். அவர்கள் நடத்துகின்ற பரத்தையர் இல்லத்தில் தங்கள் நாவன்மையாலும், அறிவுக் கூர்மையாலும் தத்துவவாதிகள் முதற்கொண்டு தலைசிறந்த இராசதந்திரிகள் வரை அனைவரும் அங்குத் திரளுமாறு செய்தனர். பதினான்காம், பதினைந்தாம் உலுயியின் மனைவியர் (Mistresses) பிரான்சு நீதிமன்றத்தில் பதவி வகித்துத் தங்கள் காதலர்களுக்குப் பரிந்துரை நல்கும்வண்ணம் விளங்கியதுடன், அரசியல் முன்னேற்றத்திற்காக அரசவையினர் தங்களைக் கெஞ்சி ஆதரவைப் பெறும்வண்ணம் நடந்துகொண்டதாகவும் வரலாற்றுச் சான்றுகள் தெரிவிக்கின்றன.

பரத்தைமை பல நாடுகளில் பலகாலமாகச் சட்டப்படி அனுமதிக்கப்பட்டு வருகிறது. முன்னர் வழக்கி விழுந்த பெண்களுக்குத் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் ஒரே வழியாக இது கருதப்பட்டது. ஆனாலும், பிரெஞ்சு, இத்தாலி போன்ற நாடுகளில் பெண் வாக்காளர்கள் பலர் பரத்தையர் தொழிலை எதிர்த்துப் போராடியதன் விளைவாகக் கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இத்தொழிலானது சட்டப்படி குற்றமாகக் கருதப்பட்டது. மேலும், இதைத்தவிர்த்த வேறுவகையான வேலைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள இயலும் என்பதோடு கலையிலும், பிற தொழில்களிலும் சிறந்து விளங்க இயலும் என்ற எண்ணமும் பெண்களுக்கு ஏற்பட்டது. இந்த எண்ணம் ஏற்பட்டபின்னர் பொருளாதார ஏழ்மையின் காரணமாக இப்பரத்தைத் தொழிலில் ஈடுபடுவோரின் எண்ணிக்கை குறையத் தொடங்கிற்று. இருப்பினும் ஆங்காங்கே அனைத்துச் சமூகங்களிலும் இத்தொழில் நடைபெற்றுக் கொண்டதான் இருக்கிறது. எனவே, சமூகவியல், உளவியல் அறிஞர்கள் இதைப் பிறழ்வு நடத்தையாகக் கருதி ஆய்வு செய்து வருகின்றனர். மேலும் இவ்வாய்வாளர்கள், பரத்தையர்கள் ஏன், எவ்வாறு சமுதாயத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றனர் என்பதையும் ஆய்ந்து வருகின்றனர்.

பரத்தைமையும் சமூகக்கேடும்: பரத்தைமை மிகப் பெரிய சமூகக்கேடு ஆகும். பரத்தையர்கள் பணத்திற்காகத் தங்களுடைய உடலை விற்றுச் சமூகத்திற்கு எதிரான குற்றங்களைச் செய்கிறார்கள். பரத்தைத் தொழிலில் பலதரப்பட்ட இளமையான, அறியாப் பெண்கள் ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள். அவ்வாறான பரத்தைத் தொழிலில் ஒரு பெண் ஈடுபடுவ

தால் அவளுடைய குடும்ப வாழ்க்கை முதலாவதாக அழிகிறது. பின்னர் அவளுடைய உடல் அழகு கெடுகிறது. அவள் ஆளுமையையும் இழக்கிறாள்; பலவகையான உடலுறவுநோய்களினால் பாதிக்கப்படுகிறாள். இருப்பினும் இப்பரத்தைத் தொழில் அனைத்துச் சமுதாயங்களிலும் பரவலாக நடந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. ஒரு தொழில் என்ற அடிப்படையில் இப்பரத்தைமையை மிகவும் தொன்மையானது எனச் சொல்லலாம்.

இக்காலத்தில் இத்தொழில், நகரங்களில் மட்டுமன்றிக் கிராமப்புறங்களிலும் இருப்பது அறியமுடிகிறது. கிராமப்புறங்களில், ஒரு பெண் அல்லது ஒரு பெண்ணும் அவளுடைய மகனும் அவர்களுடைய வீட்டில் ஆணுக்கு விருந்து படைக்கின்ற வடிவில் பரத்தைமை நடைபெறுவதாக மமோரியா (Dr.C.B. Mamoria) என்ற அறிஞர் கூறுகிறார். மேலும் பெண்களைப் பரத்தைத் தொழிலில் வாடகைக்கு விட்டுப் பணம் ஈட்டுவதற்காக இடைத் தரகர்களால் ஏமாற்றப்படுகின்ற கிராமத்துப் பெண்களும் பலர் உளர். ஆனால், பொதுவாகக் கிராமப்புறங்களில் வருந்தி அழைக்கின்ற பழக்கம் இருக்காது. பெரிய நகரங்களிலும் தொழில் மையங்களிலும் பெரிய அளவிலான பரத்தையர் விடுதிகள் அமைக்கப்பட்டு வெளிப்படையாகப் பரத்தைத் தொழில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

பரத்தைமைக்கான காரணிகள்: பரத்தைமை என்பது ஒரு தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சி அன்று. இதற்குப் பல சமூக, பொருளாதார, உளவியல், உடற்கூறுகள் காரணிகளாக அமைகின்றன. ஒழுக்கநெறி என்பது எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லா நாடுகளிலும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை. எடுத்துக்காட்டாகத் திருமணம் என்பது ஆண், பெண் இருபாலருக்கும் இடையே ஏற்படுகின்ற உரிமை நிறைந்த புனிதமான உறவாகும். இவ்வுறவானது கடுமையான விதிகளையும் பழமையான வழக்கங்களையும் கொண்டதாகும். இருப்பினும், குறிப்பிட்ட பிரிவினர் இவ்வகையான திருமண வாழ்க்கையை மீறி நடக்கின்றனர். அதாவது வெறும் உடல் மன நிறைவிற்காகக் கள்ளத்தனமான உறவுகளை மேற்கொள்கின்றனர். எனவே, சமூகத்தில் தவறான திருமண உறவுகள் காலம்காலமாக நடந்து வருவது நடைமுறை ஆகிவிட்டது, தொற்று நோய், போர் ஆகியவற்றால் ஏற்படுகின்ற மக்கள்தொகை இழப்புகளால் ஆண் - பெண் விகிதங்கள் வேறுபடுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. அக்காலக் கட்டத்தில் ஒருவன் ஒருத்தியைத்தான் திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற சமய மற்றும் சட்ட நியதிகள் தோற்றுவிடுகின்றன.

குழந்தைத் திருமணங்களிலும் இனப்பொருத்த மற்ற ஆண்-பெண் இருவருக்கிடையிலான திருமணங்களிலும் அன்பும் நெருக்கமும் அதிகபட்சம் இருப்பதில்லை; மேலும் விதவை மறுமணங்கள் தடை செய்யப்படுவதும் வரதட்சணைக் கொடுமைகள் நிகழ்வதும் பரத்தமைக்கான முக்கிய சமூகக் காரணிகளாக அமைகின்றன. அதாவது இவைபோன்ற பொருளாதார, சமூகவியல் காரணிகள் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ தனிப்பட்ட மனிதனிடம் ஒழுக்க மின்மையை ஏற்படுத்துகின்றன. அம் மனிதர்கள் பலர் அதனால் கண்டவாறு பாலுறவு கொள்ளத் தொடங்குகின்றனர். அதுபோன்ற கொடிய சூழ்நிலையில் சிக்கியவர்கள், பெண்கள் மற்றும் இளம் பெண்களின் தீய தொழில் மையமான பரத்தையர் இல்லங்களில் தஞ்சம் புகவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது.

மேலும், வேறுபல காரணங்களும் சமூகத்தில் பெண்களின் நிலையைத் தாழ்த்திவிடுகின்றன. எடுத்துக் காட்டாகச் சமூகத்தில் பெண்கள் கணவனைத்தவிர வேறு ஆணுடன் உடலுறவு கொள்வது தவறு என்றும் ஆனால் ஆண்கள் பிற பெண்களிடம் உடலுறவு கொள்வது அவனுடைய மனநிறைவிற்காக என்றும், அதில் தவறில்லை என்றும் ஒழுக்க நெறிகள் இரண்டு விதமாகத் தரம் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் விளைவாகத் திருமணம் ஆகாமல் ஒரு பெண் தாய்மையற்றால் அவள் வாழ்க்கை சீரழிந்துவிடும். ஆனால் ஆண்களுக்கு எந்தவித தடையோ பாதிப்போ கிடையாது. எனவேதான், சமூகச் சீர்திருத்தவாதிகள் ஒழுக்கம் என்பது இருபாலாருக்கும் பொருந்துவதாக அமையவேண்டும் என வற்புறுத்துகின்றனர்.

மேற்கூறிய காரணிகளை மையமாகக் கொண்டு பின்வருவனவற்றைப் பரத்தமைக்கான காரணிகளாகக் கூறலாம்.

1) ஏழ்மை: ஏழ்மை பரத்தமைக்கான காரணிகளுள் மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். இதுவே பரத்தமைக்கு அடித்தளமாக அமைகின்றது என்று சொல்லலாம். பரத்தையர்கள் பொதுவாகக் கல்வி அறிவற்றவர்களாகவும் ஏழைகளாகவும் இருப்பர். எனவே, அவர்கள் தகாத உடலுறவு கொள்ளுவதற்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள். தங்களுடைய வாழ்க்கைக்காக அவர்கள் வாடிக்கையாளர்களின் உடல்பசியைப் போக்கிப் பணம் பெறுகின்றனர். மேலும், ஏழ்மையே பரத்தமைக்கு முதன்மையான காரணியாக அமைகிறது எனச் சருவதேச சங்கத்தின் (League of Nations) அறிக்கையும் கூறுகிறது. அதாவது வாழ்வதற்கு வேறு வழியோ பிறர் ஆதரவோ இல்லாத நிலையே ஒரு பெண் பரத்தையாவதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக அமைகிறது.

2) சமய வழக்கங்கள்: சமய வழக்கங்களும் பரத்தமைக்குக் காரணியாக அமைகின்றன. நாட்டியம் ஆடுகின்ற பெண்களைக் கோயில்களுக்கு அளித்துவிடுகின்ற வழக்கம் பழங்காலத்தில் இருந்துவந்தது. இவ்வழக்கமும் பரத்தமைக்குக் காரணமாக அமைகிறது. அதாவது இந்நடனப் பெண்மணிகள் பரத்தைத் தொழில் செய்து வந்ததாக வரலாற்றுச் சான்றுகள் கூறுகின்றன.

3) சமூக வழக்கங்கள்: இந்து சமயத்திலுள்ள பல சமூக வழக்கங்கள் பெரும்பாலும் ஆளுமை வளர்ச்சியைப் பாதிக்கின்றன வரதட்சணை முறை, குழந்தைத் திருமணம், விதவை மறுமணத் தடை, பல மணம் (Polygamy), இரட்டை ஒழுக்கத் தரம் (Dual Standard of Morality), சாதி அமைப்புமுறை ஆகியவை குடும்பத்தில் சில விரும்பத்தகாத சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துகின்றன. வரதட்சணைக் கொடுமையின் காரணமாகப் பல இளம்பெண்கள் திருமணமாகாத நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள். அத்தகைய பெண்கள் பிறரைப் புணர்தலுக்கோ, பரத்தையர் ஆவதற்கோ வாய்ப்புடையர். அதுபோலவே சமூகத்தில் விதவை மறுமணங்கள் தடை செய்யப்படுவதும், பரத்தைத் தொழிலை அவர்கள் நாடுவதற்குக் காரணமாகிவிடுகிறது. கூட்டுக்குடும்பங்களில் ஒற்றுமையின்மை நிலவுவதால் விதவைகளுக்குப் பாதுகாப்பும் குறைகிறது. எனவே, அவர்கள் வரன்முறையற்ற உடலுறவில் ஈடுபடுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

4) சமூகச் சூழ்நிலைகள்: சமூகச் சூழல்கள் பலவும் பரத்தமைக்குக் காரணியாக அமைகின்றன. பரத்தமைக்கு அடித்தளமாக அமைகின்ற சமூகச் சூழல்கள் பின்வருவன:

அ) விரைவான தொழில்மயமாதல்: நகரங்கள் விரைவாகத் தொழில்மயமாவதால் அங்கு வசதி வாய்ப்புகள் குறைவதுடன் குடியிருப்பதற்கு இடப்பற்றாக்குறையும் ஏற்படுகிறது. அதனால் தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள் பலர் தங்கள் மனைவிமார்களைக் கிராமப்புறங்களிலேயே விட்டுவிட்டு வரவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அதன் விளைவாக அனைத்துத் தொழில் மற்றும் வணிக மையங்களில் ஆண்-பெண் விகிதம் வேறுபடுகிறது. இவ் வேறுபாட்டின் காரணமாக நகரங்களில் கடுஞ் சிக்கல்கள் பல ஏற்படுவதாக ஓயிட்லி வீசாரணை அறிக்கை (Whitely Commission Report) தெரிவிக்கிறது. அவை: 1) இவ் வேறுபாடு பரத்தமை பெருகுவதற்கு வழிவகுப்பதுடன் பல உடலுறவு நோய்களையும் பரப்புகிறது. அந்நோய் முதலாவதாக நகரங்களில் பரவுகிறது; பின்னர்த் தொழிலாளர்கள் கிராமங்களிலுள்ள தங்கள் வீடுகளுக்குத்

திரும்பும்போது கிராமப்புறங்களிலும் அந்நோய் பரவு கிறது. 2) அதனால் முறையற்ற உறவுகள் கொள்ளு வதால் குடும்ப வாழ்க்கை நாசமாகிறது.

நகரங்களில் கிராமங்களைப்போன்று கட்டுப் பாடும் ஒழுக்க நியதிகளும் இல்லாததால் இங்குப் பெண்கள் கெட்டுப்போவதற்கு வாய்ப்பு நேரிடலாம் எனப் பெரும்பாலான ஆண்கள் நினைக்கின்றனர். எனவேதான், ஆண்கள் பலர் தங்கள் மனைவியரை. நகர்ப்புறங்களுக்கு அழைத்து வருவதற்குச் சங்கடப் படுகின்றனர். இவைபோன்ற சிக்கல்களை நீக்கிச் சரி சமமான ஆண் - பெண் விகிதங்களைத் தொழில் நகரங்களில் கொண்டுவர முயற்சிகள் பல எடுக்க வேண்டியது இன்றியமையாதது.

தொழில் நகரங்களிலுள்ள குடியிருப்புச் சிக்கல்கள் அங்கு மிகுதியான சமூக விளைவுகளை ஏற்படுத்து கின்றன. இந்தியத் தொழில் மையங்களிலுள்ள ஆயிரக் கணக்கான சேரிகளில் வாழும் ஆண்கள், மனிதத் தன் மையற்றவர்களாகவும், பெண்கள் நேர்மையற்றவர் களாகவும், குழந்தைகள் பாழ்பட்டவர்களாகவும் உள்ளனர் என முகர்சி (R.K.Mukerji) என்ற அறிஞர் கூறுகிறார்.

ஆ) பாலுறவுத் தொடர்பான மனநிலை: இந்திய மக்களிடையே பாலுறவுத் தொடர்பாக ஒரு புதுமை யான மனநிலை நிலவுகிறது. பாலுறவு பற்றிப் பேச வதையே தவறாகக் கருதுகின்றனர். குழந்தைகளும் வாலிபர்களும் பாலுறவு பற்றித் தெளிவான அறிவு பெற இயலாதவர்களாகவே இருக்கின்றனர். எனவே தான் அவர்கள் பாலுறவு பற்றிய அறிவை ஆபாசம் நிறைந்த இலக்கியங்கள், திரைப் படங்கள், பத்திரி கைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து பெற்றுக்கொள்கின்றனர். அதன் விளைவுகள் பெரும்பாலும் தீங்காகவே முடி கின்றன. ஆண்களும் பெண்களும் பரத்தைமையில் விழுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

இ) கொடுமையான நடவடிக்கைகள்: சில குடும் பங்களில் மருமகள் ஒழுங்காக நடத்தப் படுவதில்லை. அவள் வழக்கமாக மாமியார், நாத்தனார் போன்ற வர்களாலும், சில நேரங்களில் கணவனாலும் கொடுமைக்கு ஆட்படுகிறாள். அவ்வாறான குழ்நிலை யில் பெண்கள் தற்கொலை செய்துகொள்கின்றனர்; அல்லது வீட்டைவிட்டே ஓடிவிடுகின்றனர். அவ்வாறு குடும்பத்தைவிட்டு வெளியே வந்த பெண் எளிதாக இப் பரத்தைத் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

ஈ) கடத்தல்: பெண்கள் பலர் கடத்தப்பட்டும் பரத்தைத்தொழிலில் ஈடுபடுத்தப் படுகிறார்கள். இளம்வயதுப் பெண்களும் அறியாப் பெண்களும்

தங்களுடைய காதலர்கள், முதலாளிகள், உடன் பணியாற்றுவோர், பரத்தைத்தொழிலில் தரகர்கள் (Procurer) ஆகியோரால் ஏமாற்றப்பட்டுக் கடத்தப் படுகிறார்கள். சில சமயங்களில் அவர்கள் திருமணம் செய்துகொள்வதாகவோ வேலை வாங்கித் தருவ தாகவோ கூறியும் கடத்தப்படுவதுண்டு. எனவே, ஒரு பெண் ஒருமுறை (பரத்தைத் தொழில்) தரகர் கள் கையில் சிக்கினால் மறுபடியும் அவள் குடும்ப வாழ்க்கையை நினைத்துப் பார்த்தல் அரிதாகும்.

உ) வேலையின்மை: வேலையில்லாத திண் டாட்டமும் சிலசமயங்களில் பெண்களைப் பரத்தைத் தொழிலில் ஈடுபடச் செய்துவிடுகிறது. இப் பொழுது திரைப்படத் தொழில் ஒரு கவர்ச்சியான தொழிலாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே, பெரும் பாலான ஆண்களும் பெண்களும் இத்தொழிலில் ஈடு பட முயலுகின்றனர். பெரும்பாலான சமயங்களில் இத்தொழிலில் பாடுபடும் பெண்களுக்குப் பாதுகாப் பான நிலை இல்லை. திரைப்படத்தில் நடிப்பதற் காகப் பெண்கள் திரைப்படத் தயாரிப்பாளர், இயக்கு நர், நடிகர்கள் முதலானோர் காமவலையில் விழுவ தற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. பின்னர் நிரந்தரமாகப் பரத்தைத்தொழிலில் ஈடுபடுவதில் தவிர அவர் களுக்கு வேறு வழியில்லை.

ஊ) தவறான தோழமையும் பொழுதுபோக்கும்: தவறான தோழமையும், தவறான பொழுதுபோக்குக் காரணிகளும் பெண்களை இழிவான நிலைக்கு இட்டுச்செல்கின்றன. பொழுதுபோக்குதல் என்ற பெயரில் மது அருந்துதல், சீட்டாடுதல், நடன அரங்கு செல்லுதல், நீலப் படங்கள் பார்த்தல், மோசமான தோழமைகொள்ளுதல் போன்றவை பல பெண் களை ஒழுக்கநெறியைவிட்டு விலகச் செய்கின்றன.

எ) குடும்பச் சூழல்கள்: குடும்பச் சூழல்கள் சில பெண்களைப் பரத்தைத் தொழிலில் ஈடுபடச் செய் கின்றன. சிதைந்த குடும்பங்கள், ஒழுக்கமற்ற தாய்- தந்தையர், அன்பும் பாசமும் கிடைக்காத குழந் தைப்பருவம், கணவன் - மனைவி தகராறுகள், பிற ருடன் ஒத்துப்போகாத தன்மை ஆகியன பரத்தைமை போன்ற குற்றங்கள் புரிவதற்குக் காரணங்களாக அமைகின்றன.

ஏ) உடற்கூறு நிலை: உடற்கூறு காரணிகளும் பாலுறவுக் குற்றங்களுக்குக் காரணங்களாக அமை கின்றன. சபல மனம், மனநிறைவற்ற உடலுறவு ஆசைகள், கட்டுப்படுத்தவியலாத உடலுணர்ச்சிகள் ஆகியவை மனிதனுடைய மனநிலையைக் கெடுத்துச் சமூக நெறிகளுக்கு எதிரான செயல்களில் அவனை ஈடுபடுத்துகின்றன. அத்தகைய மனிதர்கள் பரத்தை மையிலே ஈடுபடுகிறார்கள்.

மேற்கூறிய காரணிகள் தவிர்த்துச் சிலவேளைகளில் நோயியல் காரணங்களும் பரத்தைமைக்குக் காரணமாக அமைகின்றன, குடும்பத்தில் வருவாய் போதாத நிலையில் கணவனே தன்னுடைய மனைவியை இத்தொழிலில் ஈடுபடுத்துவதுண்டு. அது போலவே பெற்றோர் சிலர் தங்களுடைய வீட்டில் மகளைப் பரத்தைத் தொழிலில் ஈடுபடுத்துகிறார்கள். வெளியே சென்று அலுவலகங்களிலோ கடைகளிலோ பணியாற்றும் பெண்கள் பலர் சூழ்நிலை காரணமாக எதிர்பாராத விதமாக இத்திங்கில் விழுந்துவிடுகிறார்கள்.

வகைகள்: வணிக அடிப்படையில் பரத்தைமையானது பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப் படுகிறது.

1) பொதுவான பரத்தைகள்: வயதுமுதிர்ந்த தேர்ச்சிபெற்ற பரத்தையர், பொதுவாகத் தரகர்களின் மூலம் இளம்பெண்களை விலைக்கு வாங்கிப் பரத்தையர் இல்லத்தினை நடத்துகின்றனர். இங்குப் பரத்தைத்தொழிலில் அப் பெண்களை ஈடுபடச் செய்வதால் அவர்கள் வாழ்க்கை பாழாக்கப்படுகிறது. அப் பெண்களுக்கு உணவும் உடைகளும் வழங்கப்படுகின்றன. அப்பெண்களின் மூலம் கிடைக்கின்ற பணத்தின் பெரும்பகுதியை அப்பரத்தையர் இல்லத்தை நடத்துகின்றவர்களே அனுபவிக்கின்றனர். ஆனால், தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படும் பெண்கள் மிகக் குறைவான பணத்தைப் பெற்றுச் சமுதாயத்தில் இழிவான பெயரையும் பெறுகின்றனர்.

2) விடுதிப் பரத்தையர்: தங்கும் விடுதிகளை நடத்துபவர்களால் இப்பரத்தையர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகிறார்கள். இவர்கள் பெரும்பாலும் தனிப்பட்ட வீடுகளில் குடியிருப்பதோடு ஆடம்பர் வாழ்க்கையில் விருப்பம் கொண்ட பெண்களாகவும் இருப்பர். இவர்கள் பரத்தைத்தொழிலை ஓர் இரண்டாம் நிலைத் தொழிலாகவே கொண்டிருப்பர். விடுதியில் வந்து தங்கும் வாடிக்கையாளர்களை மனநிறைவுபடுத்த விடுதி நடத்துபவர்களால் இவர்கள் அவ்வப்போது அழைக்கப்படுவர். ஆனால், இப்பொழுது பணத்திற்காகப் பரத்தைமையையே தொழிலாகக் கொண்டு வாழும் ஏழைப் பெண்களும் விடுதிகளில் தங்கித்தான் பிழைப்பு நடத்துகின்றனர்.

3) பரவலாக்கப்பட்ட பரத்தையர்: ஒழுங்கு நடவடிக்கைச் சட்டத்தின் பயனாகப் பல பரத்தையர் இல்லங்கள் ஒழிக்கப்படுகின்றன. அதன்விளைவாக அங்கிருந்த பரத்தையர்கள் நகரத்திலுள்ள வெவ்வேறு பகுதிகளுக்குப் பிரிந்து சென்று தனித்தனியாக இத்தொழிலைச் செய்து வருகின்றனர்.

4) பரம்பரையான பரத்தையர்: சமூகத்திலுள்ள சில வகுப்பினிடையே பரத்தைத் தொழிலானது தாயிடமிருந்து மகளுக்கு எனப் பரம்பரை பரம்பரையாகச் செய்யப்பட்டு வருகிறது. எந்தவித வெட்கமோ தவறு என்ற எண்ணமோ இல்லாமல் வழிவழியாக இவ்வழக்கம் அவர்களிடையே இருந்துவருகிறது. அவ்வாறான குடும்பங்களில் பெண்கள் நடனமாடவும் பாடவும் கற்பிக்கப்படுகின்றார்கள். இவர்கள் மிகவும் கை தேர்ந்தவர்கள்; குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஒரே ஆண்மகனிடம் மட்டும் இருப்பார்கள். இப்பொழுதும் இந்தியாவில் இவர்கள் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வெவ்வேறு பெயர்களில் இருந்து வருகிறார்கள்.

5) சமயத்தொடர்பான பரத்தையர்: இந்தியாவில் பரத்தைத் தொழிலானது பழமையான சமய வழக்கங்களில் போற்றப்பட்டு வந்துள்ளது. கோயில்களுக்குப் பெண்களை அளித்துவிடுகின்ற தேவதாசி அமைப்பு முறை (Devadasi System) இப்பொழுதும் இந்தியாவிலுள்ள சில பகுதிகளில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. கோயில்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட அப் புனிதமான பரத்தையர் கேரளாவில் தேவதாசிகள் என்றும், மகாராட்டிரத்தில் முர்லி (Murli) என்றும், கருநாடகத்தில் சோகதி (Jogathi) என்றும் சொல்லப்படுகின்றனர். திருவிழாக் காலங்களில் கடவுள் சிலையின் முன்னர்ப் பாடல்களைப் பாடி நடனமாடுவது இவர்கள் பணியாகும்.

6) மரபுவழிப் பரத்தையர்: முற் காலத்திய அரசர்கள், மானியக்காரர்கள் (Jagirdars), பெருஞ்செல்வர்கள் மரபுவழியாக வருகின்ற பரத்தையர் குழுவினரையும் தங்களுடன் வைத்துக் காப்பாற்றி வந்தனர். இவர்கள் அரசாளுபவர்களுக்குச் சிறப்பான சேவைகள் செய்வதற்குப் பணிக்கப்படுகின்ற பெண்களாவர். இவர்கள் கலா வந்தியர் (Kalavanthis), நித்திய மகளிர் (Nityamagalis), மங்களமுகியர் (Mangalmukhis) எனக் கூறப்படுகிறார்கள். திருவிழாக் காலங்களில், அரசாளுபவர்களுக்கும், இளவரசர்களுக்கும் விருந்தளித்து மகிழ்விப்பது இவர்கள் பணியாகும். இம் மரபுவழிப் பரத்தையர்களின் வாரிசுகள் இப்பொழுதும் இந்தியாவில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

மேற்கூறிய வகைகள் தவிர்த்து ஏழ்மை, வேலையின்மை காரணமாகப் பரத்தைத் தொழிலில் ஈடுபடுவோர்; தங்களுடைய குடும்பத்திற்குப் பாரமாக இருப்பதாக எண்ணியோ சூழ்நிலை காரணமாகத் தள்ளப்பட்டோ இப் பரத்தையர் தொழிலில் ஈடுபடுகின்ற இளம் விதவைகள்; திருமணமே ஆகாத சூழலில் இத்தொழிலில் தள்ளப்படுவோர்: கணவனால்

கொடுமைப்படுத்தப்பட்டு வீட்டைவிட்டு வெளியேறி இத்தொழிலில் ஈடுபடுவோர்; பெண்தரகர்களால் ஏமாற்றப்பட்டு வஞ்சிக்கப்படும் பாதுகாப்பற்ற அனாதைப் பெண்கள் எனப் பலவகையான பரத்தையர்களும் அனைத்துச் சமூகத்திலும் இருக்கின்றனர்.

மேலும், இன்றைய காலத்தின் இளைய தலை முறையினர் பணத்திற்காக இல்லாவிட்டாலும் சுகத்திற்காகப் பிறருடன் உடலுறவு கொள்வதை விரும்புகிறார்கள். நகரங்களில் மட்டுமன்றிக் கிராமங்களிலும் கூட இந்த உறவைத் தவறாகக் கருதாது நாகரிகமாகவே எண்ணி ஈடுபடுகின்றனர். மேலும் நகரங்களிலே வாழும் செல்வர்களிடையே இப்பரத்தைமைத் தொழில் ஒரு கௌரவமான தொழிலாகவே இன்று கருதப்பட்டு வருகிறது. சமூகக் கேடாகக் கருதப்படும் இப் பரத்தைத் தொழில் செல்வர்களாலேயே நடத்தப்படுவது என்பது மிகவும் கவலைக்குரியது.

இப்பரத்தைத் தொழிலைக் கட்டுப்படுத்தி அழிக்கும் பொருட்டு அரசினாலும் பல சமூகநல நிறுவனங்களாலும் பலவகையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதில் 'முறையற்ற வணிகத்தை ஒழித்தல் சட்டம்', 1956 (The Suppression Of Immoral Traffic Act, 1956)-இன் கீழ்ச் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுப்பதும், பரத்தையர் பாதுகாப்பு இல்லங்கள் நடத்துவதும் முக்கியமானவையாகும். பூ.த.

துணை நூல்கள்:

Scanzoni, Letha & John Scanzoni, Men Women and Change: A Sociology of Marriage and Family, Mcgraw Hill Book Co., New York, 1976.

Scarpitti, Frank R., Social Problems, Holt, Rinchart, and Winston Inc., New York, 1974.

பரத சேனாபதியம்: இது சிலப்பதிகார அடியார்க்கு நல்லார் உரையினால் அறியப் பெற்று, இக் காலத்தில் இறந்துபட்டதாகக் கருதப் பெறும் நூல்களுள் ஒன்று. அடியார்க்கு நல்லார் சிலப்பதிகார உரை எழுதுவதற்கு அடிப்படையாகக் கொண்ட, இசை நாடகத் துறை தொடர்பான நூல்களுள் ஐந்தினைத்தம் உரைப்பாயிரத்துள் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவற்றுள் ஒன்று பரதசேனாபதியம் என்னும் இந்நூலாகும். இதன் ஆசிரியர் பரதசேனாபதியார் என்பதும் இந்த நூல் வெண்பாக்களால் இயற்றப்பட்டது என்பதும், இதில் நாடகத் தமிழ் இலக்கணம் பேசப்பட்டது என்பதும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையினின்றும் புலப்படுகின்றன. இந்த நூல் இக்காலத்தில் கிடைக்கவில்லை.

தம் உரைக்கு அடிப்படையாகக் கொண்ட நூல்களைக் கூறும்போது, ஐந்து நூல்களைக் குறிப்பிட்டு, 'இவ்வைந்தும் இந்நாடகக் காப்பியக் கருத்தறிந்த நூல்களன்றேனும் ஒரு புடை ஒப்புமை கொண்டு முடித்தலைக் கருதிற்று இவ்வுரையெனக் கொள்க' எனக் கூறியுள்ளார். அதனால் அவ்வைந்து நூல்களும் சிலப்பதிகாரத்திற்குப் பிற்பட்டன என்பதும், அவை கூறும் இலக்கணத்தினை அடியொற்றி இளங்கோவடிகள் தம் காப்பியத்தைச் செய்திருக்க இயலாது என்பதும், அந்நூல்கள் கூறும் இலக்கணங்களுள் ஒரு சிலவே சிலப்பதிகாரத்திற்கு ஏற்புடையனவாகும் என்பதும் அடியார்க்கு நல்லார் கருத்துகளாகும் என்பது தெரிகிறது. அந்நூல்களில் ஏற்புடைய கருத்துகளின் துணையொடு அடியார்க்கு நல்லார் தம் உரையினை இயற்றியுள்ளார். அதனை உளங்கொண்டு, இந்நூலின் ஆசிரியர் காலம், சிலப்பதிகார காலத்திற்கும் அடியார்க்கு நல்லார் காலத்திற்கும் இடைப்பட்டது என்று உறுதியாகக் கூறலாம். அதனை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் அக்காலம், கி.பி. 12 - ஆம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

பரதசேனாபதியார் என்பவரால் இயற்றப்பட்ட நூல் என்னும் பொருளில் நூல் குறிப்பிடப்பட்டமையால், இது ஆக்கியோன் பெயரால் அமைந்த நூற்பெயராகும். இந்நூலிலிருந்து ஐந்து வெண்பாக்களையும், வேறு இரு வெண்பாவின் பகுதிகளையும் அடியார்க்கு நல்லார், அரங்கேற்று காதைக் கெழுதிய உரை விளக்கப் பகுதியின் நான்கு இடங்களில் மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ளார். அந்நான்கு இடங்களிலும் நூற்பெயரைச் சுட்டாது, 'பரதசேனாபதியார்', என்று ஆசிரியர் பெயர் சுட்டியே கூறியுள்ளார்.

ஆடல் திறன், பாடல் தகுதி, அழகு ஆகியன சிறந்து விளங்கும் பெண்ணை ஐந்தாம் ஆண்டில் ஆடற்கலை பயிலத் தொடங்குவித்துப் பன்னிரண்டாம் ஆண்டில் அக்கலை ஞானம் நிரம்பியவுடன் அந்தப் பெண்ணிற்கு அரங்கேற்றம் செய்விக்கப்படல் வேண்டும் என்னும் செய்தியினை மூன்று வெண்பாக்கள் கூறுகின்றன. நாடக அரங்கம் அமைகின்றபோது அது எத்தகைய மண்ணால் அமைக்கப்படவேண்டும் என்பதனையும், அதன் சுவைக்கேற்ப அதில் பங்கு கொள்வோர்பால் உணர்வுகள் மாறும் என்பதையும் பிறிதொரு வெண்பா கூறுகிறது. நாடக அரங்கில் எழினி (திரை) அமைக்கும் முறை பற்றி ஒரு வெண்பாப் பகுதியும், தலைக்கோல் அமையும் மரம், அமைக்கப்படும் இலக்கணம் ஆகியன பற்றி மற்றொரு வெண்பாவும் கூறுகின்றன. நாடகத் தமிழின் நுணுக்கம் கூறும் இந்த அரிய நூல் அழிந்துபட்டது தமிழுக்குப் பேரிழப்பாகும்.

பரதசேனாபதியம் என்ற இப்பெயரில், டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்நிலைய வெளியீடாக ஒரு நூல் 1944 - ஆம் ஆண்டில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள், அது, சிலப்பதிகார உரையில் குறிப்பிடப் பெற்று, மறைந்ததாகக் கருதப்படும் நூல் என்று காட்டியுள்ளார்கள்.

அ.மா.ப.

பரத நாட்டியம்: காண்க: நாட்டியம்.

பரத முனிவர்: 'நாட்டிய சாத்திரம்' என்னும் நூலை வடமொழியில் இயற்றியவர் பரத முனிவர். இவர் கி.மு. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரென ஒரு சாராரும், கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டவரென மற்றொரு சாராரும் கருதுவர். எவ்வாறாயினும் இதுவரை கிடைத்துள்ள நாட்டிய இலக்கணம் பற்றிய நூல்களில், பரத முனிவரின் நாட்டிய சாத்திரமே மிகத் தொன்மையானதும் முதன்மையானதுமாக விளங்கக் காணலாம்.

இந்தியாவில் பல்வேறு ஆடல் வகைகள் உள்ளன. தென்னிந்தியாவில் தெருக்கூத்து, பாகவதமேளம் மற்றும் பரத நாட்டியம் ஆகியவை தமிழ்நாட்டிலும், கூடியாட்டம், சாக்கையர் கூத்து முதலியவை கேரள நாட்டிலும், குச்சுபுடி முதலிய கிராமங்களுக்குரிய பாகவத ஆட்டம் ஆந்திர நாட்டிலும், யட்சகானம் கருநாடக மாநிலத்திலும் வழக்கிலுள்ள ஆடல் வகைகளாகும். இவை மொழி நிலையில் வேறுபட்டிருப்பினும் அடிப்படை ஆடல் அமைதியில் பரத முனிவரது நாட்டிய சாத்திரத்தை அடியொற்றியே அமைந்திருக்கின்றன. அதனால் பரத முனிவரது 'நாட்டிய சாத்திரம்' இந்திய நாட்டியக் கலையின் முதல் நூலாக இன்று எல்லோராலும் மதிக்கப்படுகிறது.

பரத முனிவரது நூலில் முப்பத்தாறு அத்தியாயங்கள் உள்ளன. நாட்டியத்தின் தோற்றம், நாட்டிய இலக்கணம், நூற்றெட்டுக் கரணங்கள், முப்பத்திரண்டு அங்ககாரங்கள், தாண்டவ நிலைகள், ஒன்பது வகைச் சுவைகள், பாவகங்கள், முக அபிநயங்கள், கை முத்திரைகள், நடை வகைகள், நாட்டியத்திற்கேற்ற ஆடை அணிகலன்கள், நாட்டிய அரங்க அமைப்பு, நாடக வகைகள், நாடகக் கதை அமைப்பு, கதாபாத்திரங்களின் தன்மைகள், நாட்டியம் பார்ப்போர், சீர்தூக்குவோர் மற்றும் பரிசளிப்போர் தகைமைகள், நாட்டிய இசை, இசைக் கருவிகளின் தன்மை, அவற்றின் பயன்பாடு முதலான நாட்டியத் தொடர்பான அனைத்துச் செய்திகளையும் பரத முனிவர் தமது நூலில் விரிவாக விளக்கியுள்ளார்.

பரத முனிவர் தரும் சில மேற்கோள்களிலிருந்து,

'சதாசிவ பரதம்', 'பிரம பரதம்' ஆகிய இரு நூல்கள் அவரது நூலிற்கு அடிப்படை நூல்களாக இருந்தனவெனத் தெரிகிறது ஆயினும் அவ்விரு நூல்களும் இன்று கிடைத்தில.

பரத முனிவரைப் பின்பற்றிப் பல நாடக இலக்கண நூல்களை நாடகவியலாசிரியர்கள் எழுதியுள்ளனர். அவர்களுள் 'பிருகத்தேசி' எழுதிய மதங்க முனிவரும், 'அபிநய தர்ப்பணம்' ஆக்கிய நந்திகேசவரரும், 'நிருத்தரத்னாவளி' இயற்றிய சாயசேனாபதியும் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

பரத முனிவரின் நாட்டிய சாத்திரத்திற்குப் பல உரை நூல்களும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் 'அபிநவபாரதி' என்ற அபிநவகுப்தர் எழுதிய உரை மட்டுமே இன்று கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது. அபிநவகுப்தர் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும், 11-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் வாழ்ந்தவர். பரத முனிவரது 'நாட்டிய சாத்திரம்' ஆங்கிலம், தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

ஞானாகு.

பரதர்: இவர் இடபர் என்னும் முனிவருக்கும் சயந்திக்கும் மகனாகப் பிறந்தவர்; பஞ்சசேநி என்பவனை மணந்து இந்நாட்டைக் கோடியாண்டுகள் வரை ஆட்சி புரிந்தார் என்பர். இவர் ஆட்சிபுரிந்ததால் இந்தியா பரத கண்டம் எனப் பெயர் பெற்றது. இவர் தம் ஆட்சி முடிந்த பிறகு முனிவருடைய ஆசிரமத்தை அடைந்து தவம் புரியத் தொடங்கினார். அவ்வாறிருக்கும் காலத்தில் ஒரு நாள் கண்டகி ஆற்றுக்கு நீராடச் சென்றார். அப்பொழுது கருவுற்றிருந்த பெண்மான் ஒன்று சிங்கத்தின் முழக்கத்தைக் கேட்டஞ்சி உடனே குட்டியை ஈன்றுவிட்டு மாண்டு போயிற்று. அதனைக் கண்டதும் அரச முனிவராகிய பரதர், அம் மான்குட்டியிடம் இரக்கங்கொண்டார். அதனைத் தம்முடைய இருப்பிடத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டு போய் வளர்த்தார். எப்பொழுதும் முனிவருக்கு அம்மான்குட்டியின் நினைவு இருந்து கொண்டிருந்தது. இறுதிக் காலத்தில் அம் மாணை எண்ணிக்கொண்டே உயிர்விட்டார். அதனால் மறுபிறப்பில் மானாகப் பிறந்தார். மறுபடியும் ஓர் அந்தணனுக்கு மகனாகப் பிறந்தார். அப்பிறப்பில் பித்தனைப் போல் திரிந்து கொண்டிருந்ததனால் 'சடபரதர்' எனப் பெயர் பெற்றார். ஒரு நாள் இவர் காட்டில் திரிந்து கொண்டிருந்தபோது, பிள்ளைப் பேற்றின் பொருட்டு நரபலி கொடுக்க எண்ணிய ஒருவன் இவரைக் காளி கோயிலுக்குப் பிடித்துக்கொண்டு சென்றான். இவர் மீது இரக்கங்கொண்ட காளி, பலி கொடுக்க வந்தவனைக் கொன்று இவரைக் காத்தார். மேலும் இவர் வழக்கம்போல்

திரிந்து கொண்டிருக்கையில் சவ்வீர நாட்டு மன்னன் இரகு குணனுடைய பல்லக்குச் சுமப்போர் இவரையும் பிடித்துப் பல்லக்குச் சுமக்கச் செய்தனர். இவர் மெதுவாகச் செல்வதைக் கண்ட அரசன் இவர்மீது சினங்கொண்டான். அவன் வினவிய சிலவற்றிற்கு இவர் விடை கூறினார். இவர் ஒரு மெய்யறிவாளர் என்பதை உணர்ந்த மன்னன் இவரிடம் அருளுரை பெற்றான்.

பரதவர்: இது பொதுவாக நெய்தல் நிலத்தில் வாழும் மக்களைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். சங்கப் பனுவல் 'பலவற்றுள்ளும் இச்சொல் இப்பொருளில் ஆளப்பட்டிருப்பினும், ஈரிடங்களில் (மதுரைக் காஞ்சி. 144; புறம். 378) பரதவ மக்களைக் குறிக்காது, தமிழகத்தின் தென்திசையில் விளங்கிய ஒரு சிற்றரசு மரபினரைக் குறிப்பதாய் வழங்கப்பட்டுள்ளது. மாங்குடி மருதனார் தம் மதுரைக் காஞ்சியில் தலைவாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ் செழியனைக் குறிப்பிடும்போது, 'தென்பரதவர் போரேறே' (மது.144) என்று கூறிய தொடரை விளக்கும் நச்சினார்க்கினியர், 'தென்திசைக் கண்வாழும் பரதவருக்குப் போர்த்தொழிலைச் செய்யும் ஏறாயவனே' என்று எழுதுகிறார். மேலும், பரதவர்-தென்திசையிலுள்ள குறுநில மன்னர் என்றும் குறிப்பிட்டுத் 'தென் பரதவர் மிடல் சாய' என்னும் புறப்பட்டடியினை (புறம். 378-1,2) மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். ஊன்பொதி பசங்குடையார் என்னும் புலவர், சோழன் செருப்பாழி எறிந்த இளஞ்சேட் சென்னி, தென்பரதவர் மிடல் சாய்த்தான் என்கின்றார் (புறம்.378). இவற்றால் பரதவர் என்பவர்தமிழகத்தில் சோழ பாண்டிய நாட்டிற்குத் தெற்கே இருந்த குறுநில மன்னர் என்பது நன்குபுலனாகின்றது. இரு மன்னர்களும் வெவ்வேறு காலங்களில் அப்பரதவரை வென்று தம்மடிப்படுத்தி இருத்தல் கூடும். நச்சினார்க்கினியர் 'துப்பு (பவளம்) முதலியவற்றை உடைய பரதவர்' என்பதனால் அவர்கள், பவளம் தோன்றும் கடற்பகுதி ஒன்றினைச் சார்ந்தவராக இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்பதும் புலனாகிறது. அ.மா.ப.

பரதன்: மகப் பேறில்லாத தயரத மன்னன் கலைக்கோட்டு முனிவன் வாயிலாகச் செய்தவேள்வியில் கிடைத்த சதை நிகர் பிண்டத்தைப் பகிர்ந்தளிக்கப் பெற்று உண்டு அதனால் கருவுற்றுக் கைகேயி ஈன்ற மகனே பரதனாவான். திருமால் இராமனாகவும், அவருடைய பாயல் ஆதிசேடன் இலக்குவனாகவும், சங்கு பரதனாகவும், சக்கரம் சத்துருக்கனாகவும் பிறக்கவேண்டும் என இந்திரன்வேண்டிக்கொண்டபடி பிறப்பெடுத்த திருமாவின் கூறுகளில்

ஒருவன். பூச விண்மீன்கூடிய நாளில் விண்ணகமிருந்து தேவர்களும் இந்திரனும் வாழ்த்தப் பிறந்தவனுக்கு வசிட்டனே பரதன் என்ற பெயரைச் சூட்டினான். மக்கள் நால்வர் வளரும்போது தயரதனுக்கு முதல் மகனாகப் பிறந்த இராமனைக் கைகேயி வளர்க்க, பரதனை இராமனை ஈன்ற கோசலை வளர்க்க வளர்ந்தனர். இராமனோடு இலக்குவனும், பரதனோடு சத்துருக்கனும் இணைந்தே வளர்ந்தனர்.

பிள்ளைகள் வளர்ந்து வருங்கால் விசுவாமித்திர முனிவரோடு இராம இலக்குவர்கள் வேள்வி காக்கக் காடு பிபாகப் பரதனும் சத்துருக்கனும் தயரதனோடு இருந்தனர். இராமன் வேள்விகாத்தபின் சனகன் சீதையின் திருமணம் குறித்து வைத்திருந்த பந்தயவில்லை இறுத்து மணங்கொண்ட காலத்தில், பரதன் சத்துருக்கன் முதலியோர் மிதிவை சென்று சனகன் தம்பி மகளிரை மணந்தனர். அம்மகளிருள் சுதகீர்த்தி என்பவளைப் பரதன் மனைவியாகக் கொண்டான்.

மணங்கொண்டு எல்லோரும் அயோத்தி போந்து வாழ்ந்து வரும் நாளில் பாட்டன் கேசயன் அழைக்கச் சத்துருக்கனோடு அங்குச் சென்று வாழ்ந்தவன்.

தயரதன் அதிகாலை இராமனுக்கு முடிசூட்டத் தலைப்பட்டான். அதனைக் கைகேயி தானீன்ற மகன் பரதனுக்கு நாட்டாட்சி வேண்டுமென்று பெற்ற தோடு இராமனையும் காட்டிற்கனுப்பிவிடுகின்றான். இராமன் பிரிவினைப் பொறாத தயரதன் உயிர்நீத்த பின் பரதன் நாட்டுரிமை பெற அழைக்கப்பெறுகிறான். அயோத்தி புகும்போதே தன்னகர் பொலி விழந்திருப்பதை ஓர்ந்துகாரணமறியாமல் அரண்மனை புகுந்து தந்தையைப்பற்றி வினவியபோது, கைகேயி தயரதன் மாண்ட செய்தியைக் கூறி வருந்தாதிருக்கு மாறு கூறுகின்றான். அது கேட்டுப் பெருந்துயருற்ற பரதன் இராமனைக் காணச் செல்லும்போது கைகேயி இராமன் காட்டிற்குச் சென்றனனெனக் கூறுகின்றான். பேரதிர்ச்சியுற்ற பரதன் இராமன் காடுபுகப் புகுந்த கொடுமைகள் என்ன என்று பலவாறு கூறிக்கேட்கின்றான். கைகேயி பரதன் கருதும் காரணம் எதுவும் இல்லையென்றும், தானே அவனைக் காட்டிற்குப் போக்கியதாகவும் அரசரிமையை நீயே ஏற்றுக் கொள்ள வரங்கொண்டேன் என்றும் கூறத் தாயைப் பலவாறு சினந்து கொல்லவும் துணிந்து பெண்பழிக் கஞ்சி விடுத்துக் கோசலையைக் காணச் செல்கின்றான். சென்று நடந்தவற்றிற்குப் பெரிதும் உளைந்து புலம்கிறான். அப்பொழுது கோசலை கைகேயி செய்த வஞ்சம் அறியாயோ என்று கேட்டு விடுகின்றான். அதற்குப் பரதன் மிகப் பெரிய துன்பமுற்றுத் தான் அவ்வஞ்சனையை அறியவில்லை என்ற தும் கோசலையும் சேர்ந்து அழுகிறான். பின் வசிட்டன்

காட்டத் தைலத்தில் இட்டுக் கிடந்த தயரதனைக் கண்டு கையாறு கொள்கின்றான். தயரதனை ஈமத்தி விட்டபோது தீக்கொளுவும் கடனியற்ற எழுந்த பரதனை வசிட்டன் தடுத்துத் தயரதன் - அவனை மகன் அல்லன் என்று துறந்ததோடு உரிமைக்கு ஆகான் என்று சத்தியம் கூறியதையும், தாய் கைகேயியை மனைவியல்லன் என்று துறந்ததையும் கூறப் பெரு வேதனையுற்று நோகிறான். சடங்குகளைச் சத்துருக் கன் இயற்றிய பின்னர் பரதனை முடிசூட்டிக் கொள்ளக் கூறியதும், பரதன், மூத்தவன் இராமன் இருக்கத் தான் அரசேற்பது முறையன்று எனக் கூறித் தான் இராமனை அழைக்கப் போவதாகவும் அவன் மறுத்தால் தான் துறக்கப் போவதாகவும் கூறிச் சேனை சூழ இராமனை அழைக்கக் காடுபுகுகிறான்.

பரதன் சேனையோடு கங்கைக் கரையடைந்ததும் குகன், பரதன் இராமனிடம் பகைத்துப் பொருதற்கு வருவதாகக் கருதிச் சினக்கின்றான்.

நெருக்கமாகக் கங்கையின் வடகரை போந்த பரதனைக் குகன் தென் கரையினின்றும் கண்ட போது அவன் துறவுக்கோலம் பூண்டிருப்பதையும் மேனி பொடியாடி மாசுண்டிருப்பதையும் முடிவிலாத் துன்பத்தோடிருப்பதையும் கண்டு, தான் பிழைபடக் கருதியதற்கு நொந்து ஓடமிவர்ந்து வடகரை போந்து பரதனை வணங்கப் பரதனும் அவன் அடிவீழப் பின் குகன் தந்தை மகனைத் தழுவிக்கொள்வது போலத் தழுவிக்கொடு புகுந்த காரணங்கேட்கின்றான். பரதனும் தன் தந்தை முந்தையோர் மரபில் சற்று வழுவியதால் மன்னனாகும் இராமன் காடு போந்தனனெனவும், அவனை அழைத்து அரசிருக்கையில் இறுத்தப் போந்ததாகவும் கூகிறான். அச்செய்தியைக் கேட்ட குகன் வரத்தால் தாய் வாங்கித்தந்த அரசைத் தீவினையாகத் துறந்த பரதனுக்கு ஆயிரம் இராமர்கள் இணையாகார் என்று கூற, விம்மி இரவிடை உறங்கிய இடங்கேட்கக் குகன் இராமனும் சீதையும் படுத்திருந்த புற்படுக்கையைக் காட்ட அதன்மீது வீழ்ந்து புலம்பி இலக்குவனைப்பற்றிக் கேட்கின்றான். இலக்குவன் இரவெல்லாம் வில்லூறிக் கண்ணீர் உக இமையா நாட்டத்தோடு காத்து நின்றது கேட்டு உடன்பிறந்தான் என்ற பெயரைப் பெற்றுத் துன்பத்தைத் தான் தரவும் அவன் அத்துயரைத் துடைக்கும் பெருமையால் ஆறுதல் கொண்டு இராமனை உடனே காண விழைகிறான். குகன் தந்த நாவாய்களின் வழியாக எல்லோரும் கங்கையைக் கடந்தநன் பின்னர்க்குகனுக்குப் பரதன் கோசலை, சுமத்திரை முதலியோரை அறிமுகம் செய்தபின் கைகேயியை அறிமுகம் செய்யும் போது, பழிவளர்க்கும் செவிலி என்றும், பாவியென்றும்

இடரிலா முகத்தள் என்றும், அவள் வயிற்றினின்றும் உதித்ததாகவும் மிக மிக இழிவாக அறிமுகம் செய்கின்றான். பின் பரத்துவாச முனிவன் பரதனை வரவேற்று அவன் முடிபுனையாது காடுபுகுந்த காரணம் கேட்கின்றான். பரத்துவாச முனிவனும் முன்னோன் இருக்க இளையோன் முடிபுனைவதை முறையாக்கிப் பேசுவதற்கு நொந்து இராமன் தனக்கு முறையாக வந்த அரசினைக் கொள்ளாது போனால் தானும் அவனோடு காடுறைவதாகக் கூறுகின்றான். அது கேட்ட பரத்துவாசன் முதலிய அனைவரும் பெரு மகிழ்வெய்தினர். பின் இராமனைக் காண விருப்பற்றுச் சென்றான். படைகளும் உடன் சென்றன. பரதன் படையுடன் செல்வதைக் கண்ட இலக்குவன் தம்மீது பரதன் படை யெடுத்து வருவதாகக் கருதிப் பெருஞ் சினமுற்றுப் போர்க்கோலம் பூண்டதை இராமன் தகைத்தான். பரதன் நெருங்கி வந்ததும் இலக்குவன் நெஞ்சழிந்து கண்ணீர் உகுத்து நின்றான். பின் பரதன் இராமனைத் தொழுது அவன் அறமும் அருளும் இல்லாது முறை துறந்ததாக முறையிட்டு உயிர் தன் உடற்கண் உண்டோவென நின்றான். பரதனைத் தழுவி அவன் புனைந்த தவவேடத்தை நெடிது நோக்கித் தந்தை நலமுசாவப் பரதன் அவன் விண்புக்கது கூற இருவரும் பேரிடருற்றுப் புலம்ப, வசிட்டர் தேற்றி இராமனை நேர்கடன் செய்யப் பணித்து அது முடிந்தபின், இராமன் பரதனை நோக்கித் தரணி ஆளாது விரதவேடம் புனைந்த காரணம் கேட்டான். தான் மெய்த்துறவு பூண்டிருப்பதாகவும் அதனை வேடமென்று இராமன் கூறிவிட்டானே என்று எல்லையில்லாத் துன்பமுழந்து தான் தவம் பூணவும் தகுதியற்ற பாவியோ என்று கூறி இராமனிடம் தந்தை செய்த கொடுமை நீங்க வேண்டுமாயின் 'நீயே' அரசேற்று நடத்திடவேண்டுமென்று பரதன் கூறினான். அதுகேட்ட இராமன் பரதன் மனமுடைந்தே போனான் என்று துணுக்குற்றுத் தான், தாய் வரங்கொளத் தந்தை ஏவப்போந்ததாகவும் அவனுக்குத் தந்தை தந்த அரசினை ஏற்று ஆள வேண்டுமென்றும் கூறுகின்றான். இராமன், அரசு பரதனுடையதே என்று வற்புறுத்திப் பேசப் பரதன் அவ்வாறு 'அரசு என்னதாயின் யான் தர அரசு கொண்டு ஆளுவாய்' என்கின்றான். அதுகேட்ட இராமன் அவன் கூற்றை ஏற்றுத் தான் அரசேற்பது என்பது, தந்தை கூறிய வண்ணமும் தான் எற்ற வண்ணமும் பதினான்கு ஆண்டைக்குப் பின்னன்றோ என்கின்றான். சொல்லற்கு வேறு வழியற்ற பரதன் தான் இராமனுக்கு முந்தி வனம் புகத் தலைப்பட்டபோது தேவர்கள் இராமனைக் காடேகுமாறும் பரதனை நாடேகுமாறும் பணித்தனர். தெய்வத்தரத்தர் சொல்லில் அறமுண்டென்று தெளிந்த பரதன் இராமன் திருவடிகளைப் பெற்று அதனை அரசிருக்கை

யில் இருத்தித் தான் அயோத்தி வாழாது அதன் அருகிலுள்ளநந்தியம் பதியிடைத் தங்கித் தவம்பூண்டு அரசாண்டான்.

இராமன் இராவண வதம் முடிந்து மீண்டபோது பரத்துவ முனிவன் இருக்கை புகுந்தான். பரத்துவன் அவனை முறைப்படி பேணிப் பரதன் வியர்த்த மேனியனாய் விழிபொழி நீரினனாய் வினைகடிந்த சிந்தையனாய் அலமந்த இயல்பனாய், நின்வரவுக்குத் தென்திசைநோக்கி இந்திரியங்களை வென்று காய்கனி கள் நுகர்ந்து துன்பமே வடிவினனாய் நந்தியம் பதியில் நீவரும் கால எல்லைக்குக் காத்திருக்கின்றான் என்று கூறுகின்றான். அது கேட்ட இராமன் துணுக்குற்றுத் தன் வரவை விரைந்து சென்றுரைக்குமாறு அனுமனி டம் தன் மோதிரங்கொடுத்தனுப்புகின்றான்.

நந்தியம் பதியில் பரதன் ஊதப்பறக்கும் உடலனாய் இளைத்துக் கண்ணீர்க்கு ஒரு கரையின்றி உகுத்துச் சோதிடர் கூறிய கூற்றுப்படி இராமன் வரும் நாள் கழிவது கண்டு சத்ருக்களை அழைத்துத் தீயிடைத் தான் புகுந்து உயிர் துறக்கப் போவதாகவும் ஆட்சிப் பொறுப்பை அவன் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் கூற, அவன் அரசேற்க மறுக்கப் பரதன் தான் வாழ்ந்த தால் தானே அரசேற்க மறுப்பான், உயிர் துறந்தால் வழியின்றி ஏற்பான் என்று துணிந்து எரியமைக்கப் பணிந்து எரிபுக நின்றபோது தாயரும் அமைச்சரும் அதனை அறிந்து போந்து தகைப்பவும் கொள்ளாது உயிர்விடத் துணிந்தானைக் கோடி இராமர் பரத னுக்கு நிகராகார் என்று போற்றிப் புலம்பவும் பரதன் அவரை கொள்ளாது தீயிடைக் குதிக்கப் புக்க காலை அனுமன் போந்து தன் கையால் எரிநுதுப்பி இராமன் மோதிரங்காட்ட, இராமன் பிழையா வரவு குறித்து மகிழ்ந்து அனுமனை யாவன் என்று கேட் கின்றான். அனுமன் தன் வரலாற்றோடு இராமன் புரிந்த அருஞ்செயல்களையும் பின் தயரதன் வந்து கைகேயியை மனைவியாகவும் அவனை மகனாகவும் கொண்ட செய்திகளையும் கூறியிருந்தபோது, இராமன் வரக் கண்டு உவகைக்கடல் புகுந்தான். இலக்குவனும் பரதனை வணங்கச் சத்ருக்கள் அனைவரையும் வணங்கப் பின் எல்லோரும் சடைமுடி களைந்தனர். பின் பரதன் அனைவரையும் தேரில் ஏற்றி அயோத்தி புகுந்து அரியணையைப் பரதன் இராமனுக்குக் கொடுத்து இராமனை அதில் அமரச்செய்தான். பின் முறைப்படி அரியணை அனுமன் தாங்க, அங்கதன் உடைவாள் ஏந்தப் பரதன் வெண்குடை கவிக்க இலக் குவனும் சத்ருக்களும் கவரி வீச மொளியை வசிட்டன் புணைய இராமனோடு செம்மாந்திருந்தவன் பரதன். கு.தி.

பரந்தாமனார், அ.கி.: அ.கி.ப. என்று தமிழ் அறிஞர்களால் அன்புடன் போற்றப்படும் அ.கி.

பரந்தாமனார் 1902 - ஆம் ஆண்டு சென்னையில் கிருட்டிணசாமி முதலியாருக்கும் சிவக்கியானம்மாளுக்கும் பிறந்தார். நல்ல தமிழ்க் குடும்பப் பின்னணியைக் கொண்ட இவர் சென்னையில் உள்ள திருப்புவல் உயர் நிலைப் பள்ளியில் பள்ளிக்கல்வியையும், பச்சையப்பன் கல்லூரியில் வரலாறு, அரசியல் பாடங்களைக் கொண்ட பி. ஏ. பட்டக் கல்வியையும் பெற்றார். பின்னர் தமிழ் முதன்மையாகக் கொண்டபயின்று எம். ஏ. பட்டம் பெற்றார். தாம் படித்த உயர் நிலைப் பள்ளியில் 21 ஆண்டுகள் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். பின்னர் மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரியில் 17 ஆண்டுகள் பேராசிரியராகத் தொண்டு செய்தார். கணேசம்மாள் இவர் மனைவி.

தமிழ் உணர்ச்சி மிகவும் குன்றி இருந்த காலத்தில் இவர் தென்னிந்தியத் தமிழ்க் கல்விக் கழகத்தை 1925-இல் நிறுவித் தமிழ் வகுப்புகள் நடத்தினார். தமிழகப் புலவர் குழுவின் நிறுவன உறுப்பினர்களுள் ஒருவராய் இருந்த இவர், பின்னர் அதன் செயலாளராயும் சிகழ்ந்தார். மதுரை எழுத்தாளர் மன்றம் 1962-இல் இவருக்குப் 'பைந்தமிழ்ப் பாவலர்' என்னும் பட்டத்தை வழங்கியது. தமிழக அரசு 1981-இல் தஞ்சையில் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவி யபோது இவருக்குத் 'திரு. வி. க. விருதினையும்', உருபாய் பத்தாயிரத்தையும் வழங்கிப் பாராட்டியது.

பள்ளிப் பருவத்திலிருந்தே இவர் கவிதைகள், கட்டுரைகள் எழுதும் ஆர்வம் உடையவர். தாம் நிறுவிய தென்னிந்தியத் தமிழ்க் கல்விக் கழகச் சார்பில் இவர் 'தமிழ் மகள் திருப்பள்ளியெழுச்சி' யை எழுதி வெளியிட்டார் 'தமிழ் நாடு' நாளிதழிலும் 'பத்மசோதி' மாத இதழிலும் தமது எழுத்தாற்றலைக் காட்டி யுள்ளார். இவர் தம் கருத்துகளைக் கவிதைகளாக்கி மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள்' என்னும் தலைப்பில் வெளியிட்டார். சின்னஞ்சிறுவர் களுக்குச் செந்தமிழில் எழுதிய எளிய கவிதைத் தொகுப்பு 'எங்கள் தோட்டம்' ஆகும். என்றும் உள்ள 'தென் தமிழை நல்ல முறையில் பிழையின்றி எழுத வழி வகுத்துக் கூறும் 'நல்ல தமிழ் எழுத வேண்டுமா?' என்பது இவர் படைத்தது. ஆங்கிலத்தில் பௌலர் (Fowler) என்பவர் எழுதிய இக்கால ஆங்கிலம் (Modern English) என்னும் நூலைப் போன்று பிழைகளைச் சுட்டிக்காட்டி அவற்றைக் களையும் வழிகளைச் சொல்வது அந்நூலாகும். மதுரையை ஆண்ட நாயக்க மன்னர்களின் வரலாறு தமிழில் இல்லாத குறையைப் போக்க எழுந்ததே 'மதுரை நாயக்கர் வரலாறு'. கவிதை இலக்கணத்தை எளிய தமிழில் எடுத்துச் சொல்வது 'கவிஞராக' என்னும் நூல். இவர் எழுதிய நூல்கள் பதினான்கு.

இவர், 83 ஆண்டுகள் நிறைந்த வாழ்வு வாழ்ந்து 1986-ஆம் ஆண்டு காலமானார். அ.கி.பரந்தாமனார் சிறந்த இலக்கண நூலாசிரியர்; இனிய தமிழ்க்கவிஞர்: வரலாற்று ஆசிரியர்; எழுத்தாற்றல் மிக்க அறிஞர். ப.சோ.

பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு திட்டம்: இது ஒரு பலநோக்குப் பள்ளத்தாக்குத்திட்டம். இத்திட்டத்தின்படி நீராறு, சோலையாறு, பரம்பிக்குளம், தொரக்கடவு, பெருவரிபள்ளம், தேக்கடி, ஆளியாறு ஆகிய ஏழு ஆறுகளில் ஏழு அணைகள் கட்டப்பட்டு அவற்றின் மூலம் மின்சக்தி எடுக்கப்படுகிறது; நீர்ப்பாசனத்திற்கும் பயன்படுகிறது. இவற்றுள் ஐந்து அணைகள் ஆணைமலைக் குன்றுகளின் மீதும் இரண்டு அணைகள் சமவெளியிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த அணைகளின் நீளம் 8,666.00 மீட்டர் ஆகும். சோலையாறு 1,184 மீ.நீளமும் 105 மீ.அகலமும்; பரம்பிக்குளம் 318மீ. நீளமும் 73மீ.அகலமும், ஆளியாறு 3201 மீ.நீளமும் 22மீ. அகலமும், துணக்கடவு 338மீ. நீளமும் 12மீ. அகலமும், பெருவரிபள்ளம் 945மீ. நீளமும், 28மீ. அகலமும் கொண்ட அணைகளைக் கொண்டுள்ளன. இவ்வாறுகளிலிருந்து 244 கி.மீ.நீளமுள்ள கால்வாய் வெட்டப்பட்டு 97,128 ஏக்கடர் நிலங்கள் பாசன வசதியைப் பெறுகின்றன. இவற்றை அமைப்பதற்கான மொத்தச்செலவு 675.3 மில்லியன் ரூபாய்கள் ஆகும். மேலே கூறப்பட்ட ஏழு அணைகளும் 857 M.C.M. தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்கும் திறன் கொண்டவை. இத்திட்டம் 1959-இல் தொடங்கப்பட்டு நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் நிறைவு பெற்றது.

இத்திட்டத்தின் மூலம் தமிழ்நாட்டிலுள்ள கோவை மாவட்டத்தின் பொள்ளாச்சி, உடுமலைப் பேட்டை, தாராபுரம், பல்லடம், ஆகிய வட்டங்களில் உள்ள 250 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலங்கள் பாசனம் பெறுகின்றன. கேரள மாநிலத்தினைச் சேர்ந்த சித்தார்ப் புழாப் பகுதியும் இத்திட்டத்தால் நீர்ப்பாசனம் பெறுகிறது.

நீர்ப்பாசன வசதி மட்டுமன்றி இத்திட்டத்தின் மூலம் 1.25 இலட்சம் கிலோ வாட்டு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யவும் வசதியுள்ளது. இத்திட்டம் இன்னும் முழுமை பெறவில்லை. பல்லடம் பகுதியில் இதன் பணி இப்போது தொடர்கிறது. க.ம.

பரம்பொருள் என்பது, ஒன்றானதாயினும், அது பலவற்றின் மூலமாகும்; முழுமையான தூயதாயினும், பகுதியான, ஒழுங்கற்ற உலகினின்றும் வேறுபட்டதன்று. காண்டு எனும் மேலைநாட்டுத் தத்துவ

ஞானி, அறிவு, எல்லையற்றதின் (Unconditioned) முழுமையான அறிவைப் பெறும் நோக்கமுள்ளது எனக் கூறியுள்ளார். சிறிய ஒன்றுடன் ஒப்பிட்டுப் பெரிது எனக் கருதுவதின்றும், முழுமையாகப் பெரிது, எல்லாவற்றிலும் பெரிது என்பதை அவர் வேறுபடுத்துகிறார். முன்னது புலன்சார் அறிவு; பின்னது, அறிவின் எண்ணக் கருத்து. இது, சடப் பொருள், மனித அறிவு ஆகிய இரண்டிற்கும் அடிப்படையானது.

எகல், பரம்பொருளைத் தோற்றங்கள், சுதந்திரமற்றவை ஆகியவற்றினின்றும் வேறுபடுத்துகிறார். மேலும், சுதந்திரமானவை எனக் கருதப்பட்ட தோற்றங்கள், பரம்பொருளுடன் சார்ந்தனவான தோற்றங்களினின்றும் வேறுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. தத்துவம், அடிப்படையான கொள்கைகளைப் பற்றியதால், அது ஒரு முடிவான அறிவாக (Absolute science) இருக்க வேண்டும் என்று 'செல்லி' கூறுகிறார். எல்லாப் பொருள்களும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளதால், தத்துவம் பொருள்களைப் பற்றியதாக அல்லாமல் 'அறிதல்' பற்றியதாக யிருக்க வேண்டும். அது பரம்பொருள் (முழுமை) இயலாகும். முழுமை என்பது, அறிதல், அறிவு என்பதன் ஐக்கியமே. அறிவு, தீர்மானத்தினின்றும் (Will) பிரிக்க முடியாதது; இதனால், இறுதியான முழுமை இயங்குவது; சுதந்திரமானது. இம் முழுமை (Absolute) இயற்கையிலும் மனித வரலாற்றிலும் தோற்றமளிக்கிறது. இது தன்னுணர்வு பெறுதற்கு முன்னேறுவது.

எகல், பரம்பொருள் என்பது மனம் என விளக்கியுள்ளார். மேலும் மனம், சமூகம் சுதந்திரத்தின் மேனிலை நோக்கி நகரும்போது, எவ்வாறு வளர்கின்றது; எவ்வாறு தத்துவ ஞானியின் தன்னுணர்வு (Self consciousness) தன்னுடைய முழுமையான தோற்றத்தை அடைகிறது என்றும் விளக்கியுள்ளார். இவ்வாறு எகல், பரம்பொருளைப் பிண்டங்களைத் தன்னுள்ளடக்கிய அண்டமாக, தோற்றத்தைத் தன்னுள்ளடக்கிய உண்மையாக விளக்க முயன்றுள்ளார். எகலின் முடிவு பல்வேறு வகையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. பலர், அதைக் கடவுளாகக் கருதினர். சிலர் அதை முன்னேறும் வரலாற்று மனிதனாகக் கருதினர்.

பிராட்லி தன் 'தோற்றமும், உண்மையும்' (Appearance and Reality) என்னும் நூலில், தோற்றங்கள் முரண்பாடு, 'தற்பிரதிசூலம்' (Self-Contradiction) உள்ளவை, ஆதலின் உண்மை அல்லது பரம்பொருள் சீரானது (Consistent); தோற்றங்களின் 'தற்பிரதிசூலம்' அவற்றின் சம்பந்தத்தினால் உண்டாவதால், பரம்பொருள் சம்பந்தம் பெற்றதாயிருத்தல் கூடாது என எழுதியுள்ளார். சீரான, சம்பந்தமற்ற

முழுமையை அனுபவத்தினின்றும் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. சிந்திப்பதற்கு முன்னுள்ள அனுபவத்தினின்றும் பேசி நிருணயிக்கும்போது, சம்பந்தம் பெற்ற பொருள்கள் தோன்றுகின்றன. இந்தச் சிந்திப்பின் - முன் - அனுபவத்தில் தன்னிலை, படர்க்கை என்பன பிரிவு பெறாமல், எண்ணிக்கையில் பன்மையில்லா வேற்றுமை உள்ளது. இவ் வேற்றுமையின் அனுபவத்திலிருந்து அவற்றிற்கு மேலான உயர்நிலை, 'ஒன்று' எனுங் கருத்தைப் பெறமுடிகிறது. பரம்பொருள் என்பது சம்பந்தத்திற்கு அப்பாற்பட்ட (Supra relational), வேறுபடுத்தப்பட்ட ஐக்கியம். அது ஆன்மாவோ கடவுளோ அன்று. முழுமை பெறாமல் கடவுளிருக்க முடியாது. அதை அடைந்தால் அவன் சமயத்துடன் மறைகிறான்.

உபநிடதங்களில் பரம்பொருளைக் குறிக்கப் பிரமம், ஆத்மா என்ற இரு பதங்கள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை பரம்பொருளும், ஆன்மாவும் ஒன்றே என்று குறிக்கின்றன. பிரமம் என்பது உயர்ந்தது, அதைவிட வேறு ஒன்றும் சிறந்ததில்லை எனலாம். இப்பதம் மற்றச் சிறிய பரம்பொருள்கள் இருப்பதைக் குறிக்கவில்லை, பிரமத்தைத் தவிர வேறு ஒரு பரம்பொருளில்லை என விளக்குகிறது. அதுவே இரண்டற்றது. அதை விட உயர்ந்தது இல்லை, அது ஆகாயம், நேரம், போன்றவற்றால் எல்லைக்குட்பட்டதன்று. அது பூமன் (அண்டம் Infinite) என்பதே சாத்தியமானது. 'எங்கு ஒருவர் ஒன்றையும் பார்க்காமலிருக்கிறாரோ, ஒன்றையும் கேட்காமலிருக்கிறாரோ, ஒன்றையும் அறியாமலிருக்கிறாரோ அதுவே பூமன். அதுவே அழிவற்றது'.

பிரமத்தின் தன்மை, பிறிதொன்றின் மூலம் விளக்க முடியாது. எதிர்மறையில் 'இது அன்று இது அன்று' என்றே அதைக் குறிக்க இயலும். இதுவே சத்தியம், ஞானம், ஆனந்தம் என்று நேரிடையாக விளக்கப்பட்ட போதிலும், பிரமம் என்பது இல்லாதது அன்று, சடமன்று, துன்பமானதன்று என்று எதிர்மறையில் குறிக்கப்படும்.

விளக்குவது என்பது வரையறுப்பதாதலால், பிரமம் நிர்க்குணமானது ஒன்று என்றும் கூறமுடியாதது. ஏனெனில் அது 'எண்ணுதல்' எனுஞ்செயல் செய்ய முடியாதது.

உபநிடதங்களில், பிரமம் உலகின் காரணம் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. குணமற்றது, 'உலகின் மூலம் என்னும் குணம்பெற்றது என்னும் இம் முரண்பாட்டை நீக்கச் சங்கரர் பாரமார்த்திக, வியவகாரிக என்ற இரு நிலைகளை விளக்கியுள்ளார். இறுதியான உண்மைப்பரம்பொருள் (பிரமம்) என்பது, இரண்டற்றது, சம்பந்தமற்றது என்பதே. மனித விவகார

நிலையில், பிரமம், உலகின் காரணமாகிய கடவுளாகத் தோன்றுகின்றது.

பாம்பு கயிற்றில் தோன்றுவது போன்று, உலகம், பரம்பொருளான பிரமத்தில் தோன்றிய ஒருமாயையான தோற்றம் எனச் சங்கரர் விளக்கியுள்ளார் ஜி.வி.ச.

பரமனையே பாடுவார்: திருத்தொண்டர்களாகிய சிவனடியார்களைப்பற்றி விளக்கமாகக் கூறும் நூல், சேக்கிழார் இயற்றிய திருத்தொண்டர் புராணமாகும். இதைப் பெரியபுராணம் எனவுங்கூறுவர். சேக்கிழார், சுந்தரர் அருளிய 'திருத்தொண்டத்தொகை' யை முதல் நூலாகவும், நம்பியாண்டார் நம்பிகள் இயற்றிய 'திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி' யை வழிநூலாகவுங் கொண்டு சிவனடியார்கள் வரலாற்றை விரித்துரைக்கின்றார்.

சிவனடியார்களாகிய நாயன்மார்களைத் தனியடியார்களெனவும், தொகையடியார்களெனவும் இருவகைப்படுத்துவர். தனியடியார்கள் அறுபத்து மூவரெனவும், தொகையடியார்கள் ஒன்பதினமர் எனவுஞ் சுட்டப்பெறுகின்றனர்.

தனியடியார்களின் பிறப்பு, குலம், ஊர் தொழில், வழிபாடு, ஆகியன பெரியபுராணத்தில் விளங்கவுரைக்கப்பட்டுள்ளன.

தில்லை வாழந்தணர், பொய்யடிமையில்லாத புலவர், பத்தராய்ப் பணிவார், பரமனையே பாடுவார், சித்தத்தைச் சிவன்பாலேவைத்தார், திருவாரூர்ப் பிறந்தார், முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார், முழுநீறு பூசிய முனிவர், அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார் எனத் தொகையடியார் ஒன்பதினமராவர். இவருள் தில்லை வாழந்தணரும், முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவாரும் நீங்கிய ஏழு தொகையடியார்களின் வரலாற்றுக்குறிப்புகள் தெளிவாக இல்லை.

தொகையடியாருள், 'பரமனையே பாடுவார்', என்பார், நான்காம் எண்ணுமுறைக்கண் குறிக்கப்படுகின்றனர். தில்லைக் கூத்தப்பெருமானாகிய பரமனை, உருத்தமனத்தோடே பாடுவாரே இத்தொகையடியாரெனத் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி குறிக்கின்றது. சிவபெருமானாகிய பரமனையே பாடுவார் எனத்திருத்தொண்டத் தொகை சுட்டுகின்றது. இத்தொடரையே சேக்கிழாரும் எடுத்தாளுகின்றார். மன்றினிடை நடம்புரியும் கூத்தப் பெருமானை உள்ளருகிப் பாடுவாரே, இப் 'பரமனையே பாடுவார்' ஆவார் எனப் பெரிய புராணம் கூறுகின்றது. ஊருங் குலனும் பிறவுந் தெரிந்திலவேனும் பரமனின் புகழ்

பாடுதலையே தம்பணியாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர் இத்தொகையடியார் என்பதில் ஐயமில்லை.

இரா.இரா.

பரமாநந்தி (கி.பி.1791-1879): இவர் காசுமீரக் கவிஞர். இவர் 'பரமானந்தர்' (Paramanad) என்றும் கூறப்படுவார்; அந்தணர் வகுப்பைச் சார்ந்தவர். இவருடைய முழுப் பெயர், 'பண்டிதர் நந்தாராம் என்கின்ற பரமானந்தர்' என்பதாகும்.

இவர்தம் வாழ்வின் பெரும்பகுதி 'மத்தன்' என்னும் சிற்றூரில் கழிந்தது; இவரது பரம்பரைத் தொழில் கணக்குப்பிள்ளை எனப்படும் கணக்கெழுதும் தொழிலாகும். 'அமர்நாத்து' என்னும் திருத்தலத்திற்குப் பயணம் செய்யும் சாதுக்கள், முனிவர்கள், சமய குருக்கள் ஆகியோரின் தொடர்பு இவருக்குக் கிடைத்தது. எனவே, இவர்தம் பாடல்களில் இந்து சமயக் கொள்கைகளும் ஆழ்ந்த பக்தி உணர்வும் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். அடிப்படையில் இவர் 'காசுமீர சைவம்' எனும் பிரிவைப் பின்பற்றியவர் எனலாம். இவர் கிருட்டிணபக்தரும் ஆவார். இவர், குபிகள், சீக்கியர்கள் ஆகியோரிடமும் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். பரமானந்தர், பல்வேறு கருத்து நலன்களைக் கொண்ட எண்ணற்ற கவிதைகளை இயற்றியுள்ளார். அவற்றில் வேதாந்தக் கொள்கையான அத்துவைதக் கருத்து முதன்மை இடம் பெற்றுள்ளது. பரமானந்தர், தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் 'காசுமீரின் மிகச் சிறந்த இந்து கவிஞர்' என்னும் சிறப்பினைப் பெற்றிருந்தார்.

பக்தி மற்றும் 'மறைமெய்யம்மைக், (Mystic) கூறுகள் அடங்கிய இவரது கவிதை இயல்பு கருதிக் காசுமீர முசுலிம் படைப்பாளிகள், இவரைப் புகழ்பெற்ற பாரசீகக் கவிஞரான 'சனாய்' என்பவருடன் ஒப்பிட்டுக் 'காசுமீரின் சனாய்' என்று வழங்கினர். 'காரிபு' (Gharib) என்ற புனைபெயரில் பாரசீக மொழியில் சில 'கசல்'களைப் (Gazels) புனைந்துள்ளார். எனினும், இவர் புகழுக்குப் பெரிதும் அடிப்படையாக அமைந்தன 'இலீலா' எனும் வகைமையில் இவர் எழுதிய முப்பெரும் பாடல்களாகும்.

இலீலா என்கின்ற இலக்கிய 'வகை' (genre) இராமன், கண்ணன், சிவன் ஆகியோருடைய திருவிளையாடல்களைப் (லீலை) பாடு பொருளாகக் கொண்டது. ஒவ்வொரு செய்யுளின் மூன்றாம் அடியும் பல்லவியுடன் சந்த ஒழுங்கு உடையதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். 'இலீலா' எனும் இவ்வடிவம் 'வத்சன்' என்னும் வகைமையின் விரிவே என்பர்.

பரமானந்தர் இந்த வடிவத்தை மிகத் திறமையாகக் கையாண்டுள்ளார். இவருடைய மாபெரும் படைப்பு

களாகக் கருதப்படுவன: 1) 'இராதா-சுயம்வரம்' (இராதையின் திருமணத் தெரிவு), 2) 'சிவ-லகன்' (சிவபெருமானின் திருமணம்), 3) 'சுதாம-சரிதம்' (சுதாமரின் கதை) என்பனவாகும்.

'இராதா-சுயம்வரம்', எங்கும் நிறை பரம்பொருளின் தெய்விகத் திருநடனத்தினை உலகியலோடும் ஆன்மிகத்தோடும் இணைத்துக் குறியீட்டு நிலையில் வெளிப்படுத்துகிறது. 'சிவ-லகன்', சிவ-சக்தி இணைப்பை உலகியல் நிலையிலும், தெய்விக நிலையிலும் பேசுகின்றது. 'சுதாம-சரிதம்,' உயிர் ஆண்டவனிடம் கொண்ட 'அசைவிலாப் பிணைப்பைச்' சுதாமர் குசேலர்) கண்ணன் ஆகியோரிடையே இருந்த தெய்விக நட்பைச் சுட்டுகின்றது. இம்மூன்றும் காசுமீர இலக்கியத்தின் தன்னிகரற்ற படைப்பாளர் 'இலால் தே' வின் படைப்புகளுக்குப் பின்வந்த மிகச் சிறந்த படைப்புகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

'இலல்லா', மற்றும் 'நாருதீன்' ஆகியோரின் தாக்கம் இவர் கவிதைகளில் உண்டு. 'மோகினி ரூப்' (மோகினின் எழில் வடிவம்) எனும் காதற் கவிதையினை எழுதிய 'புல்புல் நாகமி' எனும் புகழ் பெற்ற கவிஞர் இவருடைய சீடர் ஆவார். கி.மெ.

'பரமார்த்த குருகதைகள்' என்பது நகைச் சுவை கலந்த எழுச்சிமிகு கதைகளைக் கொண்ட தொகுப்பு நூல். இந்நூலினை எழுதியவர் வீரமாமுனிவர். அவர் இயற்பெயர் 'காண்குடான்சியசு சோசப் பெசுக்கி' என்பதாகும். இவர் இத்தாலிய நாட்டினைச் சேர்ந்தவர்; கிறித்தவ மதத்தினைப் பரப்புவதற்காகவும், அம்மதச் சேவைகள் செய்வதற்காகவும் தமிழகம் வந்தார். இவர் கி.பி. 1726 - ஆம் ஆண்டில் சுப்பிர தீபக் கவிராயர் என்பாரிடம் முறையாகத் தமிழ் கற்றார். தமிழ் மொழி மீது கொண்ட பற்றால் வீரமாமுனிவர் என்பெயர் மாற்றிக் கொண்ட இவர் பதினான்கு மொழிகளில் தேர்ச்சியுடையவர். 'சதுரகராதி' என்ற அகராதியையும், தேம்பாவணி என்ற தீஞ்சுவைக் காவிபத்தையும் எழுதியவர் இவரேயாவார்.

படிப்போர் இன்புறத் தக்க வகையில் நகைச் சுவை நயமிகுந்த கதைத் தொடராக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. தமிழில் கதை இலக்கிய வகை தோன்றுதற்கு இக்கதைகளே முன்னோடிகள் எனலாம். இக்கதைள் தமிழகத்தில் பட்டி தொட்டி யெங்கும் பரவியுள்ளன. தமிழில் எழுதப்பட்ட முதல் உரை நடைக் கதைகளாகிய இவை வீரமாமுனிவர் வாழ்ந்த காலத்தில் வழங்கிய மொழி நடையிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. இக்கதைகளில் கையாளப் பட்டுள்ள நடைமூலம் அக்கால உரைநடையின் இயல்புகளை அறிந்து கொள்ளலாம்.

கதைகளின் சுருக்கம்: 'பரமார்த்த குருமடம்' என்ற மடத்திற்கு உலகியல் அறிவற்ற ஒரு மூடமனிதர் குருவாக இருந்தார். ஐந்து முட்டாள்கள் அவருக்குச் சீடர்களாக விளங்கினர். பரமார்த்த குரு வயதானவர். மூடன், முட்டாள், மட்டி, மடையன், மூர்க்கன் என்று கூறப்பட்ட அந்த ஐந்து சீடர்களும் குருவுக்குப் பணிவிடைகள் செய்து வந்தனர்.

ஒருநாள் பரமார்த்த குரு, சீடர்களுடன் மடத்தின் நிலங்களைப் பார்வையிடச் சென்றார். வழியில் ஓர் ஆற்றிணைக் கடக்க வேண்டியிருந்தது. ஆற்றில் வெள்ளம் பெருகி ஓடுவதைக் கண்ட பரமார்த்த குரு, சீடர்களிடம் ஆறு இப்போது விழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆற்றில் இறங்கினால் அது நம்மை விழுங்கி விடும். எனவே, ஆறு உறங்கியபின் ஆற்றைக் கடக்கலாம் என்றார். ஆற்றின் கரையிலேயே தங்கிய அவர்கள் ஆறு விழித்திருக்கிறதா, உறங்குகிறதா? என்று அறியக் கொள்ளிக் கட்டைகளை ஆற்றில் தோய்த்துப் பார்த்தனர். ஒருவழியாக ஆற்றைக் கடந்த ஆறுபேரும் தங்களை எண்ணிப் பார்த்தனர். ஐந்துபேர் மட்டுமே இருப்பதாக அறிந்தனர். ஒவ்வொருவரும் எண்ணும் போது தம்மை விட்டுவிட்டு மற்றவரை எண்ணியதால், ஒருவரை ஆறு விழுங்கி விட்டது என்று ஒப்பாரி வைத்தனர். குதிரைக்காரன் ஒருவன் அவர்களின் அறியாமையை அறிந்து, இறந்தவரை மீட்டுத்தருவதாகப் பணம் பெற்றுக் கொண்டு, ஒவ்வொருவருக்கும் சாட்டையடி கொடுத்து ஆறுபேர் இருப்பதை உணர்த்தினான்.

வயது முதிர்ந்தவரான குருவால் நடக்க இயலாது; என்று, சீடர்கள் அவருக்காக ஒரு குதிரை வாங்க முடிவு செய்தனர். முதல் சீடனாகிய மூடன் ஒரு தோட்டத்தில் பூசணிக்காய்கள் காய்த்திருப்பதையும், அதற்குப் பக்கத்தில் கழுதைகள் மேய்ந்து கொண்டிருப்பதையும் கண்டான். கழுதைகளை மட்டக் குதிரைகளென்றும், அவை இட்ட முட்டைகளே பூசணிக்காய்கள் என்றும் எண்ணினான். ஆறு பொற்காசுகள் கொடுத்து குதிரை முட்டையென்று கருதி பூசணிக்காயை வாங்கி ஏமாந்தான்.

குரு பயணம் செய்ய ஒரு மாட்டிணைக் கூலிக்கு அமர்த்தினார். ஒரு நாளைக்கு மூன்று பொற்காசுகள் வாடகையாகும். ஒரு பாலைவனத்தில் செல்கையில் வெயில் கொடுமையால் குருவுக்கு மயக்கம் ஏற்பட அவர் மாட்டின் நிழலில் அரை நாழிகை படுத்திருந்தார். மாட்டு நிழலில் குரு தங்கியதற்காக மாட்டுச் சொந்தக்காரன் இரண்டு பணம் அதிக மாய்க் கூலி கேட்டான்.

குருவும் சீடர்களும் ஏரிக்கரையின் அருகிலிருந்து மண்குதிரையின் நிழலை ஏரியில்கண்டு உண்மையான

குதிரை என்றெண்ணி அதைப் பிடிக்கக் கருதினர். எப்படிப் பிடிப்பது என்று யோசனை செய்து மிகப் பெரிய தூண்டில் போட்டு நிழற் குதிரையைப் பிடிக்க முடியாமல் ஏமாந்தனர். இவர்களின் நிலை கண்ட ஓர் ஏழை விவசாயி தானமாகத் தன்னிடமிருந்த கிழக் குதிரையைக் கொடுக்க, அக்குதிரையின் மீது செல்ல வரி செலுத்தியும், குதிரை மேய்ந்தமைக்குத் தண்டம் செலுத்தியும், குதிரைக்குத் தோடம் கழித்தும் பெரும் பொருளை இழந்தனர்.

குருவும் சீடர்களும் வெளியூர்ப் பயணம் மேற்கொண்டனர். குரு குதிரையில் அமர்ந்து செல்ல, சீடர்கள் பின்தொடர்ந்தனர். குருவின் தலைப்பாகை ஒரு மரக்கிளையில் சிக்கிக் கீழே விழுந்துவிட்டது. சீடர்கள் விழுந்த தலைப்பாகையை எடுத்துவருவர் எனக் குரு நினைத்திருந்தார். ஆனால், அவர்கள் அதனை எடுத்து வரவில்லை. கோபம் கொண்டு இனிக் கீழே எதுவிழுந்தாலும் எடுத்துவரவேண்டும் என்றார். சீடர்கள் குதிரையின் சாணத்தை துண்டில் மூட்டைகட்டிக் கொண்டு வந்தனர். அதைக் கண்ட குரு எதுவுமே விழுந்தால் எடுத்துவர வேண்டும் என ஒரு சீட்டில் எழுதிச் சீடர்களிடம் கொடுத்தார். சிறிது தொலைவு சென்றதும் குதிரையின் காலில் கல்தடுக்கக் குதிரையும் குருவும் தலைகீழாக விழுந்தனர். அடிபட்ட குரு என்னைத் தூக்குங்கள்! என்னைத் தூக்க வேண்டும்! என்று கதறினார். ஆனால் சீடர்களோ... எவை கீழே விழுந்தால் எடுக்க வேண்டும் என்று குரு சீட்டில் குறித்துக் கொடுத்தாரோ அவற்றை மட்டும் எடுத்தனர். குருவைத் தூக்கவில்லை. பின்னர் குரு அந்தச் சீட்டினை வாங்கி 'குரு கீழே விழுந்தால் தூக்க வேண்டும்' என்று எழுதிக் கொடுத்தார். அதன் பின்னரே சீடர்கள் அவரைத் தூக்கி விட்டனர்.

குருவின் இறப்புக்குறித்து ஒரு பார்ப்பனர் 'ஆசன சீதம் சீவன் நாசம்' என்று கூறியிருந்தார். ஒரு நாள் மழை பெய்தபோது குருவின் ஆசனம் நனைந்து ஈரமாயிற்று. குரு, தான் இறக்க வேண்டிய நேரம் நெருங்கியது என்று கருதி அச்சத்தால் மயக்கமானார். சீடர்கள் குரு இறந்து விட்டதாக ஊர் முழுவதும் அறிவித்தனர். குருவின் பிணத்தைக் குளிப்பாட்டுவதற்காக நீர்த்தொட்டியில் இறக்கும் போது, குரு மயக்கம் தெளிந்து 'தான் இறக்கவில்லை' என்றார். ஊருக்குப் பயந்த சீடர்கள் அவரை நீர்த்தொட்டிக்குள் அழுத்திக் கொண்டு விட்டனர். அதன் பின் சீடர்களும் சண்டையிட்டுப் பிரிந்தனர். பரமார்த்த குருமடம் அழிந்து போயிற்று.

மேற்குறிப்பிட்டது போன்ற நகைச்சுவை நிறைந்த நிகழ்ச்சிகளைக்கொண்டு முட்டாள்களான குருவும் அவர் தம் சீடர்களும் செய்யும் செயல்களை மைய

மாகவைத்து வீரமாமுனிவர் இக்கதைகளைப் படைத்துள்ளார். பரமார்த்த குரு கதைகளை முன்னோடியாகக் கொண்டு பல நகைச்சுவைக் கதை நூல்கள் ச.சோ. வெளிவந்தன.

பரமாரர்: தென்னிந்தியாவில், கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி புரிந்த குலங்களில் பரமாரர் குலமும் ஒன்று. பரமாரர் (Paramaras) குலத்தைத் தோற்றுவித்த உபேந்திரன் என்பான் உச்சயினி, தாராஆகிய பகுதிகளில் ஆட்சி புரிந்தான். அவனுக்குப் பின் முதலாம் வைரி சிம்மனும் முதலாம் சீயகனும் ஆட்சிபுரிந்தனர். நான்காம் தலைவனான முதலாம் வாஃப்திராசன் அக்குலத்தின் நிலையை உயர்த்தினான். இரண்டாம் வைரிசிம்மன் (கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டின் முதற் பகுதி) தாரா என்னும் நகரைக் கைப்பற்றிப் பிரதிகாரருடன் சச்சரவிடலானான். அவர்கள் இவனை மாளவத்திலிருந்து விரட்டினர். உடனே கூர்ச்சரத்திற்குச் சென்று இராட்டிரகூடருக்குக் கீழ்ப்படிந்தனன். அவன் பின்போந்த இரண்டாம் கர்ச்சீயகன் (ஏறத்தாழ கி.பி.948-974), கூர்ச்சரபிரதிகாரர், இராட்டிரகூடர் ஆகிய இரு குலத்தினரின் வீழ்ச்சியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, மாளவத்தில் மீண்டும் ஆட்சி புரியலாயினன். பின்பு, இரண்டாம் வாஃப்திராசமுஞ்சன் (கி.பி.974-995), அண்மையிலிருந்த காலச்சூரி மரபினர், சோலங்கியர், கலியாணி மேலைச் சாளுக்கியர் ஆகியோருடன் போரிட்டு வெற்றி பெற்றனன். ஆனால், கல்யாணியின் இரண்டாம் தைலன் என்பானால் முறியடிக்கப் பெற்றான். முஞ்சன் ஒரு கவி என்பது கல்வெட்டுச் சான்றுகளாலும், இலக்கியக் குறிப்புகளாலும் அறியக்கிடக்கிறது. 'நவசாக சாங்கசரிதம்' என்னும் காவியத்தை எழுதிய பத்மகுப்தன் அவ்வரசனால் ஆதரிக்கப் பெற்றான். மேலும், தனஞ்சயன், தனிகன் என்ற நாடகக் கலை ஆசிரியர்களும், செய்யுள் அமைதியைப் பற்றிய ஒரு நூலுக்கு விரிவுரை எழுதிய காலாயுதன் என்ற புலவனும் அரசனின் ஆதரவு பெற்று அவனவையிலிருந்தனர். பல கோயில்கள் அவனால் எடுக்கப்பட்டன. தாராவில் முஞ்ச சாகரம் எனப்பெற்ற ஒரு குளத்தையும் அவன் வெட்டினான். அவனுக்குப் பின் சிந்துராசன் (995-1010) அரசு கட்டிலேறினன். மன்னனின் வெற்றிகளைப் பற்றிப் பத்ம குப்தன் தனது ஊரில் குறிப்பிட்டுள்ளான். சிந்துராசன் பல வெற்றிகளைப் பெற்றிருந்த போதும் சாமுந்தராச சோலங்கியால் முறியடிக்கப்பட்டான்.

பரமாரர் குலத்தின் மிகச் சிறந்த அரசன் முதலாம் போசன் (கி.பி.1010-1055). (காண்க: தனிக் கட்டுரை, போசர்). முதலாம் போசனுக்குப் பின்பு அரசு கட்டிலேறியவன் அவன் மகன் முதலாம் செய

சிம்மனாவான் (கி.பி.1055-1060). இவன் இலட்சுமி கருண காலசூரிக்குக் கீழ்ப் பட்டிருந்தானெக் கூறப்படுகிறது. பின் உதயாதித்தன். என்பான், (கி.பி. 1060-1087) அரசுரிமையைக் கவர்ந்து கொண்டனன். காலசூரி அரசனை இவன்தோற்கடித்து, போசனுக்குப் பின் சிதைவுற்றிருந்த தன் குலப் பெருமையை மீண்டும் நிலை நாட்டினான். உதயபுரியில் நீலகண்டேசுவரர் கோயிலை இவன் கட்டினான். இன்றும் நல்ல நிலையில் உள்ள அக்கோயிலின் அமைப்பு, அக்கால வட இந்தியக்கட்டடக்கலையில் சிறப்பான ஒன்றாகக் கூறப்படுகிறது. உளன் (இந்தூர் நாட்டிலுள்ள ஓர் ஊர்) என்ற இடத்தில் அவ்வரசனால் எடுக்கப்பட்ட பல இந்து, சமண கோயில்கள் காணப்படும். அவனுக்குப் பின் பட்டமேற்ற இலட்சுமண தேவன் (1087-1097) என்பான் யசுகருண காலசூரியைத் தோற்கடித்தான். சோழரையும் முகமது கசனியையும் இவன் தோற்கடித்தானெனக் கருதப்படுகிறது. பின் போந்த அரசர்கள் நரவர்மன் (1097-1111) யசோவர்மன் (1134-1142) என்பவராவார். அவர்கள் காலத்தில் சோலங்கியர் மாளவத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். கி.பி.1137 முதல் 1173 வரை மாளவம் அவர்கள் கீழிருந்தது. எஞ்சியிருந்த பரமாரரின் நாடுகள், யசோவர்மன் இறந்த பிறகு அவன் பின் வந்தோரால் பங்கிட்டுக் கொள்ளப்பட்டன. சோலங்கியரின் வரலாற்றில் குமரபாலன் என்ற மன்னன் இறந்தபின், அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட இடையூறுகள், பரமாரர் மாளவத்தைத் திரும்பவும் பெறுவதற்கு உதவின. ஏறத்தாழ கி.பி.1192 - இல் விந்தியவர்மன் தார் நகரைத் திரும்பவும் பெற்றான். பின் வந்த சுபதவர்மனும் தன்னிலையை வலிமையுறச் செய்து கொண்டான்.

பின் அரசனான அர்ச்சுனவர்மன் (கி.பி. 1211-1215) சிறிதளவு பரமாரரின் பழைய உயர்நிலையை மீட்டனன். அக்காலத்திய புலவனான மதனன் என்பான் 'பாரிசாத மஞ்சரி' என்ற வடமொழி நாடகத்தை இயற்றினான். இவ்வரசனுக்குப் பின்பு பரமாரர் அரசு கலங்கி விழத்தொடங்கிற்று.

அடிமை வமிசத்தின் இலட்டுமிசு கி.பி.1234-இலும், 1292-இலும் அலாவுதின் கில்சி மாளவத்தில் படையெடுத்துச் சூறையாடினார். அலாவுதின் கி.பி.1305-இல் மாளவத்தைக் கைப்பற்றினார். பரமாரர் ஆட்சி முடிவுற்றது. பரமாரர் சிவ வழிபாடு உடையவர். இந்து சமயம் ஆதரிக்கப் பெற்றது. ஆயினும் சமண சமயமும் செழிப்புற்றிருந்தது. இரா.கி.

பரமேச்சுர விண்ணகரம்: பெரிய காஞ்சி புரத்தில் விளங்கும் இத்தலம் வைகுண்டப்பெருமான் கோயில் எனவும் வழங்கப்படும். இங்குப் பரமபத

நாதன் வைகுந்தவல்லி நாச்சியாருடன் முகுந்த விமானத்தில் வீற்றிருந்த திருக்கோலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறார். இத்தலத்தில் இறைவன் பல்லவ ராயனுக்கு அருள் புரிந்துள்ளார். இங்கு, விமானம் மூன்று அடுக்குகளாக உள்ளது. கீழுடுக்கில் பெருமாள் வீற்றிருந்த நிலையிலும், இரண்டாம் அடுக்கில் சயனத் திருக்கோலத்திலும், மேலடுக்கில் நின்ற நிலையிலும் விளங்குகிறார். கோயிலின் உள் சுற்றுச் சுவர்களில் பல்லவர் காலச் சிற்பங்கள் உள்ளன. திருமங்கையாழ்வார் இத்தலத்தை மங்களா சாசனம் செய்துள்ளார். பத்துப் பாட்டுகளால் இவ்வரை அனுபவிக்கும் திருமங்கையாழ்வார் 'பல்லவர்கோன் பணிந்த பரமேச்சுர விண்ணகரமிதுவே' என்று பல்லவர்கோன் இத்தலத்து எம்பெருமானிடம் ஈடுபட்டிருந்தமையைக் காட்டுகிறார். 'பல்லவன் என்றும் வில்லவன் என்றும் பெயர் படைத்த அரசர்கள் பலர் வணங்குகிற வீரக்கழலை உடையவனாய்த் திருக்கடன் மல்லலைக்கு அரசனான பல்லவர் தலைவன் பணிந்த 'பரமேச்சுர விண்ணகரம்' என்று ஆழ்வார் முதற் பாடலில் வருணிக்கிறார். இத்தலத்து எம்பெருமானைப் பற்றித் திருமங்கையாழ்வார் பாடிய பத்துப் பாடல்களையும் இறைவனிடம் விண்ணப்பிப்பவர்கள் 'திருமாமகள் தன்னருளால் உலகில் தேர்மன்னராய் ஒலிமாகடல் சூழ்செழுநீர் உலகாண்டு திகழ்வர்களே' என்கின்றார். பிராட்டியின் அருள்பெற்று அரசராய்த் திகழ்வார்கள் என்பது ஆழ்வார் கருத்து.

வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர், கி.பி.8-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஆட்சி புரிந்தவன் பரமேச்சுரவர்ம் பல்லவன் என்பர். அவனால் எழுப்பப்பட்டதே பரமேச்சுவர விண்ணகரம். அவ்வாலயத்தைப் பாடுங்கால் திருமங்கையாழ்வார் அப்பல்லவ மன்னனை அடுத்து ஆட்சி புரிந்த இரண்டாம் நந்தி போத்தவர்ம் பல்லவனைப் பற்றிய செய்திகளைக் கூறுகிறார். அவனுடைய காலம் கி.பி. 717-779 என்று கூறுகிறார்கள். திருமங்கையாழ்வார் காலத்தில் அரசோச்சிய பல்லவ மன்னன் இவனே என்றும் கூறுகிறார்கள். இவனுடைய சேனாதிபதி உதயசந்திரன் என்பவன் பல்லவ மன்னன் ஆணையை மேற்கொண்டு மன்னனை எதிர்த்த வேற்றரசர்களை மண்ணைக் குடி, நிம்பவனம், குதவனம், சங்கரக்கிராமம், நெல்வேலி, காளிதுர்க்கம் என்ற இடங்களில் நடந்த போர்களில் வென்றான் என உதயேந்திர சாசனம் கூறுகிறது(S.I.I.II.P.362). மண்ணைக்குடி, நெல்வேலி, காளிதுர்க்கம் (குன்றெயில்) என்பன திருமங்கையாழ்வாரால் பரமேச்சுர விண்ணகரப் பதிகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன (2-9-3; 2.9.8; .5.9.5). அவையாலும் பாண்டி நாட்டின் எல்லைக் கண்ணுள்ள பகுதிகளாம். பல்லவ சேனையுடன் எதிரிட்டதாக ஆழ்வார்

கூறும் பாண்டிய மன்னன் பராங்குசன் மாறவர்மன் என்பவனே எனக் கருதுகிறார்கள். 'உலகுடை மன்னவன் தென்னவன்' என்று அவனை ஆழ்வார் ிறப்பிக்கிறார். எஸ்.கி.

பரமேசுவர அய்யர், மகாகவி உள்ளூர்:

மகாகவி 'உள்ளூர்' என்று கூறப்படும் இவர், சிறந்த கவிஞரும் இலக்கிய வரலாற்றாசிரியருமாவார்; பதிப் பாசிரியர், உரைநடையாளர் எனும் நிலையிலும் பெயர் பெற்றவர். சங்கநாசேரியினையடுத்த பெருந்தயில் தாமரசேரி இல்லத்தில் கி.பி.1877-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். தந்தையார் சுப்பிரமணிய அய்யர்; தாயார் பகவதி அம்மாள். பெற்றோரிட்ட பெயர் சாம்ப சிவன். செல்லமாக அழைத்த பெயரே நிலைத்தது. சங்கநாசேரி கேரளவர்ம் வலிப கோயித்தம்புரான், இலட்சுமிபுரத்து இரவிவர்ம் கோயித்தம்புரான் ஆகியோரிடம் வடமொழி பயின்றார். தந்தையார் இறந்த பின் சொந்த முயற்சியில் இவர் ஆங்கிலம் பயின்றார்; இருபதாம் வயதில் பி.ஏ. பட்டமும் இருபத்தாறாம் வயதில் பி.எல்., பட்டமும் பெற்றார்; தம் இருபத்தேழாம் வயதில் உசூரில் தலைமை எழுத்தராயினார்; மேல் நிலை 'திவான் பேசுகார்' தலைமைச் செயலர், மலையாளம் சுவடிக்காப்பாட்சியாளர், சமசுகதகேரள சாகித்திய பரிட்சத்தின் தலைவர், பத்திரிகையாசிரியர், கொச்சி பாசாபரிக்கிரகரண குழு உறுப்பினர் எனும் பலபதவிகள் வகித்தார். இவர் 1949-இல் இறந்தார்.

தமிழ், வடமொழி, மலையாளம், ஆங்கிலம் முதலிய பலமொழிகள் அறிந்த உள்ளூர், கேரளவர்ம் வலிய கோயித்தம்புராணை அடியொற்றிக் கவிதைகள் இயற்றியுள்ளார். ஒரு சம்பு, ஒரு பெருங்காவியம், பதின்மூன்று சிறு காப்பியங்கள், பத்துக்கவிதைத் தொகுதிகள் என்பன இவர் தம் கவிதைப் படைப்புகள். நான்கு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ள இலக்கியத் திறனாய்வுக் கட்டுரைகள், ஐந்து தொகுதிகளாக வந்துள்ள மலையாள இலக்கிய வரலாறு (கேரள சாகித்திய சரித்திரம்) என்பன இவர் புலமைக்குத் தக்க சான்று.

சுகாதோர்வாகம் என்ற சம்புவும், உமாகேரளம் எனும் பெருங்காப்பியமும் உள்ளூரின் கவிதைப்புனைவுக்கு எடுத்துக்காட்டுகள். சிறு காவியங்களுள் கர்ணபூடணம், பிங்களை, பக்திதீபிகை சித்ரசால என்பன பெயர்பெற்றவை. கன்னனின் வள்ளல் தன்மையைப் பறைசாற்றுவது கர்ணபூடணம். விரக்தி நிலையைப் பக்தி நிலையாகச் செய்வது பிங்களை. நரசிங்க வடிவைக் காணத் தவமிருக்கும் சாத்தன் எனும் வேடன் பற்றியது பக்திதீபிகை. செல்வி மேயோவின் பாரதத்திறனாய்வுக்குத் தக்க மறுமொழி கொடுப்பது சித்திர சாலை. மன்னர் துதிபாடுவனவாகவும் (வஞ்சிச

கீதி) நன்னெறியூட்டுவனவாகவும் அமைந்த படைப்பு களும் உள.

கவித்திரயம் என்று அறியப்படும் மூவருள் (வள்ளத் தோள், உள்ளூர், குமாரசாசான்) இவரே முதன்மையான மரபு வழிக் கவிஞர். தம் உள்ளுபவத்தால் அமைந்த நன்னெறியுணர்த்தும் பண்பை இவர் கவிதைகளில் காணலாம். அர்ச்சனையும் காளிதாசனையும் இவர் ஆசிரியராக ஏற்றுக் கொண்டவர். பண்பாடு, சனாதன நெறியுணர்த்தல் போன்றவற்றை இவர் கவிதைகளில் வெளிப்படைக் காட்சி அனுபவமாகக் கவினமிக்க வரிகளால் விளக்கும் தனித்திறன் போற்றத்தக்கது.

கேரளவர்ம வலியகோயித்தம்புரானின் மயூரசந்தேசத்திற்கு எழுதிய ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. அதுவன்றி மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் உள்ளூர் அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை. இவருடைய மலையாள இலக்கியவரலாறு, கேரளத்திலுள்ள மலையாள-வடமொழிப் படைப்புகள் பற்றிய வரலாறாகும். ஆங்கிலக் கவிதைகள், கட்டுரைகள் சிலவும் இவர் எழுதியுள்ளார். ப.ப.

பரவல் செய்தித் தொடர்பு: மனித இனத்தின் சமுதாய வாழ்க்கை பெரும்பாலும் செய்திப் பரிமாற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே அமைந்துள்ளது. வேகமாக வளர்ந்துவரும் இன்றைய அறிவியல் உலகில் பல்வேறு வகையான கருத்துகள், செய்திகள், கண்டுபிடிப்புகள் போன்றவற்றையெல்லாம் உலகின் பல பாகங்களுக்கும் தெரிவிக்க வேண்டிய நிலையில் மனித இனம் உள்ளது. இவ்வாறு செய்திகளை முழுமையாக மக்களுக்கு அல்லது சமுதாயத்திற்கு அறிவிக்கப் பயன்படும் சாதனங்களாகப் பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சி திரைப்படம் போன்ற வாயில்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆகவே, பரவல் செய்தித் தொடர்பிற்கு அல்லது கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கு மொழி ஒரு தடையாக இருக்கக்கூடாது. எனவே, முழுமையான செய்திப் பரிமாற்றத்திற்கு ஏற்ப மொழியில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதில் தவறில்லை.

சமுதாயங்களுக்குள் பண்பாடு, நாகரிகம், சமுதாயப் பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவை வேறுபடுவதைப் போலவே, செய்தித் தொடர்புகளும் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டே காணப்படுகின்றன. செய்தித் தொடர்புகளினால் உண்டாகும் மாற்றங்களும் சமுதாயத்திற்குச் சமுதாயம் வேறுபட்டே காணப்படுகின்றன. அவ்வாறு வேறுபட்டிருப்பதற்கு மூல காரணம், ஆங்காங்கே ஏற்படும் மாற்றங்களை அச்சமுதாயங்களின் நாகரிக அமைப்போடு ஒருங்கிணைத்து வெளிப்படுத்துவதேயாகும். ஒரே செய்தியானது இரு

வேறுபட்ட சமுதாய அமைப்புகளில் வெளிப்படுத்தப்படும்போது இருவேறுபட்ட மாற்றங்களை உண்டு பண்ணுகிறது. பரவல் செய்தித்தொடர்பு என்பது ஒரு சமுதாயத்தில் வாழும் மக்களிடையே கருத்துகள், செய்திகள் சென்றடையப் பயன்படுத்தப்படும் செய்தித்தொடர்பாகும். எடுத்துகாட்டாகச் செய்தித்தாள்கள், வானொலி, திரைப்படம், தொலைக்காட்சி போன்றவற்றின் வாயிலாகப் பரவல் செய்தித் தொடர்பு உலகின் பல பாகங்களில் இன்று மேற்கொள்ளப்பட்டுவருகிறது. அவ்வகையான செய்தித் தொடர்புகள் சில மிகுந்த ஆற்றல் மிக்கவையாகச் செயற்படுவதை அறியமுடிகிறது அவற்றிற்குக் காரணங்கள் அந்நாட்டின் பொருளாதார, சமுதாய வளர்ச்சி முதலியனவாகும். முன்னேறிவரும் நாடுகளில் குறிப்பாக இந்தியா போன்ற நாட்டில் வானொலி, திரைப்படம், செய்தித்தாள் போன்றவையே மக்களிடையே எளிதான பரவல் செய்தித் தொடர்பிற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றுள் குறிப்பாகத் திரைப்படம் மூலம் ஏற்படும் பரவல் செய்தித்தொடர்பு, ஆற்றல் மிக்கதாகவும் பொதுமக்களைத் தன்பால் ஈர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய சக்தி பெற்றதாகவும் விளங்குகிறது.

பரவல் செய்தித் தொடர்பு நோக்கம்: பரவல் செய்தித்தொடர்பின் முக்கிய நோக்கம் செய்திகளை வெளிப்படுத்துவதோடு மக்களின் 'சமுதாயத்தின்பாற்றவட்ட - மொழியின்பாற்றப்பட்ட - எண்ணங்களை, மனப்பாங்குகளை ஓரளவிற்குச் செம்மைப்படுத்துவதும், சமுதாயத்திற்குள் நல்லதொரு உறவுமுறை வளர்வதற்குரிய பக்குவமான சூழ்நிலையை உண்டாக்குவதுமாகும். பரவல் செய்தித்தொடர்பினால் சமுதாயப் பிரிவுகளை, பூசல்களை ஓரளவிற்கு மாற்றமுடியும் என்பது இன்று பரவலாக உணரப்படுகிறது. மேலும், பரவல் செய்தித்தொடர்பின் வழியாகச் சமுதாயங்களின் நிலையைத் தெளிவாக உணரமுடியும். பரவல் செய்தித் தொடர்புகள், தாமாகச் சமூகப் பிரிவுகளிலும் அப்பிரிவுகளின் நாகரிகம், சமுதாயப் பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவற்றிலும் மாற்றங்களை உண்டாக்குவதில்லை. மாறாக, அச்செய்தித்தொடர்புகள் அச்சமுதாயங்களின் நாகரிக அமைப்புகளில் அங்கங்களாகச் செயற்படும் போதே மேற்கூறிய மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. எனவே, சமுதாய அமைப்பில் பரவல் செய்தித் தொடர்பு என்பது, அதனோடு சேர்ந்த ஒரு பிரிவேதவிர தனி அங்கமன்று.

ஒரு செய்தியின் இன்றியமையாமை, சொல்லப்படும் செய்தி யாரால், யாருக்கு, எப்பொழுது, எதற்காக, எந்த முறையில், எங்குச் சொல்லப்படுகிறது என்பதைப்

பொறுத்தே அமைகிறது; சிறப்புப் பெறுகிறது. அந்த அடிப்படையைக் கொண்டு வெளிப்படுத்தும் செய்திகள் அமையாமல்போனால் அவை பயனற்றவையாகிவிடும். அவற்றையே செய்திப் பரிமாற்ற அமைப்பைப் பற்றி ஆய்வு நடத்துவோர், 'செய்திகளில் ஏற்படும் மிகை' என்று சொல்லுகின்றனர்.

சமுதாய முன்னேற்றம்: சமுதாய மாற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் பரவல் செய்தித் தொடர்பு சாதனகள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. எடுத்துக்காட்டாகத் தமிழ் மொழியில் வரும் செய்தித்தாள்களின் வாயிலாக ஓரளவே படித்த மக்களும், மிக எளிதான முறையில் புதிய பொருளாதார, அரசியல், கல்வி, தொழில் அறிவியல் முன்னேற்றங்களையும் மற்றும் கருத்துகளையும் ஓரளவிற்கேனும் எளிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளதைக் கூறலாம். அதேபோலத் தமிழ்த் திரைப்படங்களின் வாயிலாகப் பெருமளவில் மக்களின் சமுதாயப் பழக்க வழக்கங்களில் மாற்றங்களை விளைவிக்க முடியும் என்றால் அது மிகையாகாது. மேலும், திரைப்படம் மூலமாகச் சொல்லப்படும் கருத்துகள் மக்களிடையே உடனடியாகச் சென்று சேருவதுடன் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றன எனலாம்.

பரவல் செய்தித் தொடர்பின் மொழி: பரவல் செய்தித் தொடர்பில் பயன்படுத்தப்படும் மொழி வழக்குகளிலும் காலத்திற்கேற்றவாறு மாற்றங்கள் தோன்றியே வந்துள்ளன; வருகின்றன. எடுத்துக் காட்டாகத் தமிழ்நாட்டில் பத்திரிகை, திரைப்படம், வானொலி போன்றவற்றில் முன்பு, அதாவது 1960-ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பு பயன்படுத்திய தமிழை இன்று பார்க்கமுடியாது. அதற்குக் காரணம் மொழியில் ஏற்பட்டுள்ள புதுமையாக்கம் மற்றும் நிலை பேறாக்கம் போன்றவையாகும். இன்றைய பரவல் செய்தித் தொடர்புகளில் பெரும்பாலும் ஓரளவிற்குத் தரப்படுத்தப்பட்ட வழக்குகளும், சமுதாயப் பயன்பாட்டிலுள்ள வழக்குகளும் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவேதான், இன்றைய பரவல் செய்தித்தொடர்பு வெற்றிகரமாக நடைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இவ்வகையான மாற்றங்களை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு மொழியின்பால் உள்ள பற்று அல்லது வெறுப்பு காரணமன்று. மாறாகக் கருத்துப் பரிமாற்றத்தை எளிதாக்கும், ஆற்றல்மிக்க முறையிலும் வெளிப்படுத்தக் கூடிய மொழி வழக்கினையே அவர்கள் விரும்புகின்றனர் என்ற கருத்தையே புலப்படுத்துகிறது. அந்தச் சூழ்நிலை எந்த ஒரு மொழியிலும் ஏற்படக்கூடியதே. அதுவும் குறிப்பாக மொழியில்

இருநிலைத் தன்மை ஓங்கியிருக்கும் போது அம்மாதிரியான மொழிப் பயன் ஏற்படுவதில் வியப்பில்லை.

பரவல் செய்தித் தொடர்பினால் பெரும்பாலும் நகர்ப்புறங்களிலும், தொழில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ள பகுதிகளிலும் உள்ளவர்களே மிகுதியான பயன் அடைந்துள்ளனர். ஆனால், கிராமப்புறங்களில் பரவல் செய்தித்தொடர்புகள் அதிக அளவில் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, அங்குப் பயன்பாடும் குறைந்தே காணப்படுகிறது. இன்றைய சமுதாயத்தில் இந்நிலை மாறிவருகிற சூழ்நிலையைப் பார்க்கமுடிகிறது. இந்தியாவைப் போன்ற பல மொழி வழக்குள்ள நாட்டில் பரவல் செய்தித்தொடர்பின் தேவை அதிகமாகிறது. சமுதாயத்தில் பல்வேறு ஆக்கப் பணிகளுக்குப் பரவல் செய்தித் தொடர்புகள் துணைபுரிகின்றன. இந்தியா போன்ற நாட்டில், அதாவது 75 விழுக்காடு கிராம மக்களைக் கொண்டுள்ள இந்நாட்டில் தேவை இன்னும் அதிகமாகிறது. கிராமப்புறங்களில் வாழும் மக்களின் சமுதாய வாழ்வே இந்தியச் சமுதாயத்தின் உண்மை நிலையை வெளிப்படுத்தக் கூடியதாகும். நாட்டின், சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி (பொருளாதாரம், கல்வி, தொழில், அறிவியல் போன்ற துறைகளில்) போன்றவற்றைக் கிராமப்புறங்களில் வாழும் மக்கள் ஓரளவிற்கேனும் அறிந்துகொள்ளப் பரவல் செய்தித் தொடர்புகளின் மூலம் வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சாதாரண மனிதன் நாட்டு வளர்ச்சியில், சமுதாய வளர்ச்சியில் பங்குகொள்ள முடியும். மேலும், அந்நிலை தோன்றும் போதுதான் அவன் சமுதாயத்தின், நாட்டின் ஒரு அங்கம் என்ற சொற்களுக்கு உண்மையான பொருள் கிடைக்கும். பரவல் செய்தித் தொடர்புகளின் உண்மையான பயனையும் அப்போதுதான் அடைய முடியும்.

பரவல் செய்தித் தொடர்புகள் வேறுபட்ட பல சமுதாயப் பிரிவுகளுக்கிடையே ஏற்படும்போது, சமுதாயக் கூட்டிணைப்பிற்கும் அதன் வாயிலாக மொழியியற் கூட்டிணைப்பிற்கும் நல்லதொரு வழி உண்டாகும். நாளும் வளர்ந்துவரும் கலையியல், அறிவியல் வளர்ச்சிகளை எல்லாச் சமூகத்தினரும் அறிந்திடும் வகையில், பெற்றிடும் வகையில் ஆக்கப் பணிகளை மேற்கொள்ள இவ்வகைப் பரவல் செய்தித் தொடர்புகளே பெருமளவில் துணைநிற்கின்றன என்பதை உலகின் பல பாகங்களில், பல சமுதாயப் பிரிவுகளில் தோன்றியிருக்கும் வளர்ச்சியைப் பார்க்கும்பொழுது தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

பரவல் செய்தித் தொடர்பு: சமுதாயப் பணிகள்: பரவல் செய்தித்தொடர்பு என்பது, கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கு உதவுவதோடு மட்டுமல்லாமல் சமுதாய

யத்தில் பல்வேறு பணிகள் செம்மையாக நடைபெறுவதற்கும் பயன்படுகிறது. சமுதாயத்தில் செவ்வனே நடைபெறவேண்டிய பல வகையான சூழல்கள், சமூகத்தில் அவை ஓர் அங்கம் என்பதை இனங்கண்டு கொள்ளச் செய்யும் விதத்தில் சமுதாயப் பிரிவுகளைச் செயற்படுத்துதல் போன்றனவாகும். எந்த ஒரு மனிதனும் தான் சார்ந்துள்ள சமுதாயப் பிரிவுடனேயே இனங்கண்டுகொள்ள விரும்புவதைக் காணலாம். அதேபோல் மனித இனத்தின் மொழி வழக்கும், சமூகங்களின் துணையோடும் அமைப்போடும் ஒருங்கிணைந்தே செயற்படுகிறது. அவ்வாறு செயற்படுவதற்குப் 'பரவல் செய்தித் தொடர்பு' முறைகளே பெருமளவில் துணைநிற்கின்றன என்பதில் ஐயமில்லை.

செய்திப் பரிமாற்றம்: இது செய்தியை ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு அல்லது ஒருவரிடமிருந்து மற்றவருக்கு அனுப்பும் முறையே ஆகும். மொழியானது சில ஒலிக்கூறுகள், அவற்றின் தொடர்புகள் ஆகியவற்றின் மூலம் செய்திகளைப் பரிமாறுகிறது. செய்தி அனுப்பும் முறையிலும் செய்தி பெறும் முறையிலும் செய்தியைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் அளவுக்குக் 'குழுஉக்குறி' என்பது பெயர். அக் குழுஉக்குறிகள் ஒலிக்கூறுகளாக அல்லது அவற்றின் தொடர்களாக அல்லது அவற்றின் திரள்களாக அமைகின்றன. செய்திப் பரிமாற்றத்தில் உள்ள குழுஉக்குறிகள் பொருளுடையனவாக இருப்பினும் பொருளற்றனவாக இருப்பினும் அவை அனைத்தும் செய்தி என்றே சொல்லப்படுகின்றன. ஆனால், அவற்றைப் பெற்றுப் பின் செயற்படுத்தும்போது அவை அனைத்தும் பொருளுணர்த்துவனவாகவே அமைய வேண்டும் என்பர். செய்திப் பரிமாற்றக் கொள்கைக்கு வித்திட்டவர் அமெரிக்க நாட்டு அறிஞர் சானன் என்பவரே ஆவர். அக் கொள்கையானது உலகின் பல பாகங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுச் சிறப்பான முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அது அக் கொள்கையின் சிறப்பு அமிசமாகப் பல்வேறுபட்ட செய்திப் பரிமாற்ற அமைப்புகளையும், அவற்றின் மூலம் செய்திகளை எப்படி அனுப்புவது, அவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட செய்திகளை எப்படிப் பெறுவது என்பனவற்றையும் விளக்குகிறது.

செய்திப் பரிமாற்றம்: மொழியின் வாயிலாக செய்திப் பரிமாற்றம் என்பது மொழியின் வாயிலாக நடைபெறும் சமுதாய உறவுநிலையே ஆகும். செய்தித்தொடர்பு மூலங்கள் என்பது மக்கள் அனுப்பும் செய்திகளின் அமைப்பைப் பெறும் சாதனங்கள் ஆகும். அவையே செய்தியின் பரவல் தொடர்பை உண்டாக்குகின்றன.

சமுதாய அறிவியல் அகராதி, பரவல் செய்தித்

தொடர்பு மூலங்களைக் கீழ்க்காணுமாறு விவரிக்கிறது.

பரவல் செய்தித் தொடர்பு மூலம் என்பது பொதுவான செய்தித் தொடர்பு அமைப்பின் வாயிலாகச் செய்திகளை நேரடியாக மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தும் ஒரு சாதனமாகும். எடுத்துக்காட்டாகத் தொலைக்காட்சி, வானொலி, செய்தித்தாள், இதழ்கள், நூல்கள் போன்றவற்றைக் கூறலாம். பரவல் செய்தித்தொடர்பின் இரு முக்கிய தன்மைகள் என்னவெனில், 1) அவற்றின் படைப்புகள் சமுதாயப் பிரிவுகளுக்கு மிகவும் எளிதில் கிட்டக்கூடிய நிலையில் உள்ளன என்பதும், 2) அவற்றிற்காகும் செலவோ மிகவும் குறைவு என்பதால் எல்லா மக்களும் அவற்றைப் பெற இயலும் என்பதும் ஆகும்.

ஆனால், மேலே சொல்லப்பட்ட இரு தன்மைகளும் தமிழ் மக்களின் சமுதாய, பொருளாதார நிலைமைக்கு முற்றிலும் பொருந்துகின்றனவா என்றால் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். இவ்விரு தன்மைகளும் பாதி பொருந்துவனவாகவும், பாதி பொருந்தாதனவாகவும் உள்ள நிலையைத்தான் காணமுடிகிறது. எனினும், பரவல் செய்தித்தொடர்பு அதற்கே உரித்தான செலவாக்குடனும், செயற்றிறனோடும் சமுதாயத்திலுள்ள எல்லா உட்பிரிவுகளிடையேயும் விளங்குவதைக் காணமுடிகிறது.

பரவல் செய்தித் தொடர்பு அதைத் தயாரித்தல், நிறுவுதல், வெளியிடுதல் மற்றும் அதன் அமைப்பு, ஆற்றல் ஆகியவற்றைச் சார்ந்தேமதிப்பிடப்படுகிறது. பரவல் செய்தித் தொடர்புகள், அவற்றின் அமைப்புகள், சமுதாயத்தின் பண்பாட்டு அமைப்பைப் பற்றியும், சமுதாயத்தின் பிற அமைப்புகளைப் பற்றிய ஒரு தெளிவான நிலை பற்றியும் அளிக்கின்றன என்பதில் ஐயமில்லை.

கிளை மொழிகளின் எழுத்து வழக்குக் கொள்கையும் பரவல் செய்தித்தொடர்பும்: கிளைமொழியின் எழுத்து வழக்குக் கொள்கை, பேச்சு வழக்குகளை அம் மொழியின் எழுத்து வழக்கைக் கொண்டு அக் கிளை மொழிகளுக்கு எழுத்து வடிவம் கொடுக்கும் முறையைப் பற்றி ஆராய்கிறது. இக்காலத் தமிழ் இலக்கிய நூல்களில் குறிப்பாகப் புதினங்கள், சிறுகதைகள், நாடகங்கள், பாடல்கள் போன்றவற்றில் இக்கொள்கை பெருமளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதைக் காணலாம். தமிழில் வெளிவரும் பல வார, மாதப் பத்திரிகைகளில் இத்தகைய நிலை உள்ளது. புதிய எழுத்தாளர்கள் அவர்களுடைய படைப்புகளில் சென்னைத் தமிழ், கோயம்புத்தூர்த் தமிழ், திருநெல்வேலித் தமிழ், கன்னியாகுமரித் தமிழ் போன்ற

வட்டாரத் தமிழ் வழக்குகளையும், பிராமணர் தமிழ், வெள்ளாளர் தமிழ் போன்ற சமுதாயக் கிளை மொழி வழக்குகளையும் அடிக்கடி பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இதேநிலை இன்றைய தமிழ்த் திரைப்படங்களிலும் உள்ளது. வ.ஜெ.

பரவல்நிலை: வழி அளவையில் (Inference) தொகுப்பு இயல்பான பரவல் (Vyapthi) ஒரு முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. வழி அளவையில் மனிதன் பெறக்கூடிய அறிவு, துணிபொருள் பதத்திற்கும் (Major term) மத்திய பதத்திற்கும் (Middle term) இடையே யுள்ள பிரிக்கவொண்ணாத் தொகுப்பு இயல்பான பரவலைச் சார்ந்ததாக இருக்கின்றது. ஒரு நிகழ்ச்சி மற்றொரு நிகழ்ச்சியினைத் தொடர்ந்து நிகழும் போது, அது வியாப்பியா' என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதிலிருந்து வியாபிக்கும் நிகழ்ச்சிக்கும் வியாபிக்கப்படும் நிகழ்ச்சிக்கும் இடையே நீக்கமில்லா உடனிகழ்ச்சி இருப்பதை அறியலாம். எடுத்துக் காட்டாகத் தொலைவில் இருக்கும் மலையில் காணப்படும் புகையிலிருந்து அங்கு நெருப்பு இருப்பதை அறியலாம். இவ்வெடுத்துக்காட்டில் புகை வியாபிக்கும் பொருளாகவும் (வியாப்பியா), நெருப்பு வியாபிக்கப்படும் பொருளாகவும் (வியாபகம்) இருக்கின்றது. மேற்கூறிய விளக்கங்களிலிருந்து, 'வியாப்தி' என்பது, இரண்டு பொருள்களையோ நிகழ்ச்சிகளையோ உறவுபடுத்தும் ஒரு பொதுவான உரையாகவும், அனைவராலும் ஏற்கப்பெற்றதும், அன்றாட வாழ்க்கைச் செயல்களில் நிலைக்களமாக உள்ளதுமான ஓர் அடிப்படையைக் கொண்டிருப்பதாகவும் உள்ளது என்பது புலனாகும்.

இரு நிகழ்ச்சிகளிடையே சமமற்ற இயைவு (Unequal extension) இருப்பின் அது அசம வியாப்தி (Asama Vyapthi) எனப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாகப் புகை, நெருப்பு இவற்றிற்கிடையே நீக்கமில்லா உடனிகழ்வு இருப்பதால் புகையை எப்பொழுதும் நெருப்புடன் உறவுபடுத்தலாம். ஆனால், நெருப்பு இருக்குமிடத்தில் புகை இருக்கிறது என்று கூற இயலாது. இவ்வாறு இரு பதங்களுக்கு இடையே காணப்படும் நிகழ்வு சமமற்ற உடனிகழ்வு (Unequal extension) என்று குறிக்கப்பெறுகின்றது. மாறாக, இரு பதங்களுக்கிடையே சமமான உடனிகழ்வு துணிபொருள் பதத்தைத் (Major term) தவிர் த்துத் தனித்து இல்லாமல் இருத்தலே நீக்கமில்லா இயைபு மூலம் குறிக்கப்படுகின்றது. இதை அடிப்படையாகக்கொண்டு, அளவைக் கருத்துக்களின்படி, உடன்பாட்டு வியாப்தி (Anvaya vyapti), எதிர் மறை வியாப்தி (Vyatireka vyapti) என இரு முறைகளில் விளக்கம் கூறலாம். உடன்பாட்டு வியாப்தியில், மத்திய பதம் (Middle term) வியாப்பியா அல்லது எழுவாயாகவும் (Subject) துணிபொருள் பதம் (Major term)

வியாபகம் அல்லது பயனிலையாகவும் (Predicate) இருக்கின்றன.

எதிர்மறை வியாப்தி, மேற்கூறியவற்றிற்கு நேர் எதிரிடையாக அமைகின்றது. அதாவது, உடன்பாட்டு வியாப்தியில், எழுவாயாக இருப்பது எதிர்மறை வியாப்தியில். பயனிலையாகவும் பயனிலை எழுவாயாகவும் அமையும்.

இவ்வாறு, வழி அளவையின் (Inference) உரை கல்லாக விளங்கும் வியாப்தி, உடன்பாடாகவோ எதிர் மறையாகவோ அமையலாம் என்பது தெளிவாகின்றது. தே.சு.

பரவலதிகார முறை என்பது ஆட்சி அமைப்பிலே கையாளப்படும் விதிகளுள் ஒன்று பொருள்களைச் செய்வதில் எவ்வாறு தொழில் அல்லது பணியானது பிரிவு செய்யப்படுகிறதோ (Division of work), அதுபோலவே ஆட்சித் துறையிலும், பணியானது பல அலகுகளாக (Units of Organization) அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இப் பணி அலகுகளின் அதிகாரிகள் அல்லது கள அலுவலக அதிகாரிகள், பணிபற்றிய கேள்விகளைத் தாமே முடிவு செய்யவும், முடிவுகளைத் தாமே செயற்படுத்தவும் அதிகாரம் பெற்றிருப்பார்களாயின் அத்தகைய ஆட்சி அமைப்பு பரவலதிகார முறையில் (Decentralisation) அமைந்தது எனப்படும்.

வகைகள்: ஆட்சி இயலான பரவலதிகாரம் (Administrative Decentralisation) கீழ் நிலை அதிகாரிகளுக்குப் பெருமளவில் தன்விருப்ப அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டு, ஒரு சில கேள்விகளே மேல்நிலை அதிகாரிக்கு அனுப்பப்படுமாயின் அத்தகைய அமைப்பு முறையும், பணி அலகுகளின் மீது தலைமை அதிகாரிக்கு முக்கியமான கட்டுப்பாட்டு அதிகாரங்கள் மட்டுமே வழங்கப்பட்டிருக்குமாயின் அத்தகைய அமைப்பு முறையும் ஆட்சி இயலான பரவலதிகாரம் எனப்படும்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சிக் குழுக்களுக்குப் பெருமளவு அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டு, அவற்றில் மக்களுக்குப் பங்கு இருக்குமாறு செய்யப்பட்டால், அத்தகைய ஆட்சி அமைப்பு, அரசியல் வகையான பரவலதிகாரம் (Political Decentralisation) எனப்படும்.

நிலவியல் வகையான பரவலதிகார முறையிலே (Geographical Decentralisation), தலைமை அலுவலகத்திலிருந்து நெடுந் தொலைவிலுள்ள கள அலுவலகக் கூறுகளுக்குக் கூடுதலான சுதந்திரம் அல்லது அதிகாரம் வழங்கப்படுகிறது.

பணி இயலான பரவலதிகார முறையில் (Functional Decentralisation) பல்வேறு துறைகளுக்குக் கூடுதலான பணிகளும் அதிகாரமும் வழங்கப்படுகின்றன. பணி பற்றிய முடிவுகளை எடுப்பதிலும், செயற்படுத்துதலிலும், பணி அலகுகளுக்குக் கூடுதலதிகாரம் இருக்கும் முறையே பரவலதிகாரம் எனப்படும். இந்திய நாட்டில் வளர்ச்சிப் பணியை, உள்ளாட்சி அரசாங்க முறையோடு இணைத்து, பழைய உள்ளாட்சி அரசாங்க முறையை மாற்றி, புதிய பஞ்சாயத்துச் சமீதியின் வழியாக மூன்றடுக்கு உள்ளாட்சி அரசாங்க நிறுவனங்களுக்குக் கூடுதலான அளவில் வளர்ச்சிப் பணிகளையும் அதிகாரங்களையும் நிதி ஆதாரங்களையும் வழங்கி, 1957 - இல் பல் வந்தரே மேத்தா ஆய்வுக்குழு ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டது. அக்குழுவின் பரிந்துரைகள் குடியாட்சி இயல்புடைய அதிகாரப் பரவல் என்னும் கொள்கையை ஒட்டி (Principle of Democratic Decentralisation) அமைந்தவை. அம்முறையே இப்போதுள்ள இந்திய உள்ளாட்சி அரசாங்கத்தில் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. (காண்க: உள்ளாட்சி.)

பரவலதிகாரத்தின் நிறை, குறைகள் பல கூறப்படுகின்றன. அதிகாரக் குவிப்பு முறையில் காணப்படுகிற, மேல் நிலைப் பணிச் செறிவு (Congestion of work at the top) என்ற குறையும், அதனால் ஏற்படுகிற காலந் தாம்ப்பும், பரவலதிகார முறையில் இல்லை. பரவலதிகாரத்தில் ஆட்சி முறை உள்ளூர்ச் சூழ்நிலைகளுக்கும், முக்கியமான மாற்றுதல்களுக்கும் ஏற்பச் செயற்படுதற்கு வழி இருக்கிறது. அதிகாரக் குவிப்பு ஆட்சி முறை மக்களுக்கு வெகு தொலைவிலிருந்து அவர்களுடைய தேவையை அறியாத நிலையில் செயற்படுகிறது. அதிகாரக் குவிப்பில் மக்களுடைய தன் முயற்சிக்கும், ஆட்சிப் பங்கிற்கும் வழியில்லை; பரவலதிகார முறையில் குடியாட்சி வளர வழியிருக்கிறது. மேலும், அதிகாரக் குவிப்பில் உள்ள நிறைகளான சிக்கனம், திறமையான ஆட்சி முதலிய வற்றைப் பரவலதிகார முறையிலும் பெறுதற்கு வழி இருக்கிறது. ஆயினும், இக்காலத்தில் வளர்ந்துள்ள செய்தித் தொடர்பு, போக்குவரவு வசதிகளும், போதிய நிதி வசதியில்லாத உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் மானிய உதவிகளின் வழியாக மேல்நிலை அதிகாரியைச் சார்ந்திருக்கும் நிலையும், பணிகளுக்கு ஆள் சேர்ப்பு, கணக்குவைப்பு, பொருள் வாங்குதல், வரவு செலவுத் திட்டம் வரைதல், பொது மக்கள் தொடர்பு முதலியவற்றின் பணிகள் ஒரே சீராக இருக்க வேண்டிய கட்டாயமும் நடுவண் அதிகாரிகளின் அதிகார வளர்ச்சிக்கே வழி வகுக்கின்றன. இவ்வாறு அதிகாரக் குவிப்பிலும், பரவலதிகாரத்திலும் பல நிறை குறைகள் இருந்தாலும், பணி பற்றிய

கோட்பாட்டை வகுப்பதில் அதிகாரக் குவிப்பும், பணி நிறைவேற்றும் செயலில் பரவலதிகாரமும் பின்பற்றப்படுதல் வேண்டுமென்ற கருத்துப் பொதுவாக ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. பா.கு.

துணை நூல்கள்:

White, L.D., Introduction to the Study of Public Administration, Macmillan Company, New York, 1958.

Willoughby, W.F., Principles of Public Administration, The Booking Institution, 1939.

பரவலாக்கல்: முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்தினை, கீழ்நோக்கிப் பணி மேற்கொள்ளும்நிலைக்கு அளிக்கப்படுவதே பரவலாக்கல் (Decentralisation) எனப்படும். அதிகார ஒப்படைப்பே பரவலாக்கலுக்கு வழிவகுக்கிறது. எல்லா நிறுவனங்களிலும் ஏதோ ஒரு முறையில் பரவலாக்கல் இருக்கின்றது.

பரவலாக்கல் என்பதும், நடவடிக்கைகள் பணியாளர்களிடையே பரவச் செய்வதும் வேறுபடுகின்றன. இவை இரண்டும் எதிர்த் திசையில் செல்பவை. நடவடிக்கைகள் ஓரிடத்தில் குவிக்கப்படலாம். ஆனால், பரவலாக்கல் அங்குப் பின்பற்றப்படலாம். அது போல நடவடிக்கைகள் பரவலாக்கப்படலாம். ஆனால், அங்கு பரவலாக்கல் இல்லாதிருக்கலாம். பரவலாக்கலின் அளவு ஒரு நிறுவனத்திற்கும் மற்றொரு நிறுவனத்திற்கும் மாறுபடலாம். ஆனாலும், பரவலாக்கலின்றி அவை செயற்பட முடியாது. பரவலாக்கல் முழுமையான மையப்படுத்துதலுக்கு 'நேர் எதிர்மாறானது; முழுமையான மையப்படுத்துதலோ முழுமையான பரவலாக்குதலோ இயலாத ஒன்றாகும். இரண்டும் வேறுபாடான அளவுகளில் இருக்கவேண்டும்.

பயன்கள்: (1) பரவலாக்கல், மேல்நிலை மேலாண்மையினை அன்றாடச் சாதாரண முடிவுகள் எடுக்கும் சுமையிலிருந்து விடுவித்து, அவர்களை முக்கிய சிக்கல்களில் முழுக்கவனம் செலுத்த உதவுகிறது.

2) பரவலாக்கலானது, துறைகள் அளவில் அதிக மேலாளர்களை வளர்க்கிறது. நிறுவன வளர்ச்சி, விரிவாக்கம் ஆகியவற்றிற்கு இது பெரிதும் உதவுகிறது.

3) பணிகள் எந்த இடத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றனவோ, அங்கு முடிவு எடுக்கும் அதிகாரம் ஒப்படைக்கப்படுவதால், துறை மேலாளர்கள் விரைவாகவும், குறித்த காலத்திலும் முடிவெடுக்க இது உதவுகிறது.

4) இது உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களை மாற்றி உற்பத்தி செய்வதற்கும், மேலும், மிகுதியான பிரிவுகளை உருவாக்குதற்கும் உதவுகிறது.

5) பரவலாக்கப்பட்ட நிறுவனங்களில் சார்பு நிலைப் பணியாளர்களின் தன் முயற்சி, பொறுப்பு, ஒழுங்குணர்வு ஆகியவை மிகுதிப்படுகின்றன. மேலும், சிறந்த முறையில் பணிபுரியும் பணியாளர்கள் ஊக்கு விக்கப்படுகிறார்கள்.

6) பரவலாக்கப்பட்ட நிறுவனங்களில் சிறந்த மேற்பார்வை, கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றைச் செய்ய முடிகிறது. அதனோடு மையக்கட்டுப்பாடு இருப்பதால், தரங்களே நிருணயிப்பதும் செயலாக்கங்களை மதிப்பிடுவதும் எளிதாகின்றன.

குறைபாடுகள்: (1) துறை மேலாளர்களுக்கு முடிவு எடுக்கும் அதிகாரம் ஒப்படைக்கப்படுவதால் ஒருங்கிணைப்புக்கு இது பாதகமாக அமைகிறது. 2) சீரான கொள்கை முறைகளைப் பின்பற்ற முடிவதில்லை. 3) சார்புநிலைப் பணியாளர்களின் திறமை மேலதிகாரிகளை அச்சுறுத்துகிறது. 4) முழுமையான பரவலாக்குதல் என்பது இயலாது. ஏனெனில் மேல் நிலை மேலாண்மை தம்மிடம் சில பொதுக்கொள்கை முறைகள் சம்பந்தமான முடிவுகளைத் தங்க வைத்துக்கொள்ளும். 5) இது செலவுமிக்க முறையாகும். 6) திறமையற்ற துறை மேலாளர்கள் சரியாகவும் விரைவாகவும் முடிவு எடுக்கமாட்டார்கள். 7) இது துறைகளுக்கிடையே விரும்பத்தகாத போட்டியினை உருவாக்கும்.

பரவலாக்கலின் அளவை நிருணயிக்கும் காரணிகள்: ஒரு நிறுவனத்தில் பரவலாக்கலின் அளவு கீழ்க் காணும் காரணிகளால் முடிவு செய்யப்படுகிறது.

1) மிக்க அளவு நிதி முதலீடு செய்யவேண்டிய முக்கிய முடிவுகள் மையமாக்கப்பட்டும், இயல்பாயத் தன்மை உடைய காரியங்கள் (Works of routine nature) பரவலாக்கப்பட்டும் இருக்க வேண்டும்.

2) சிறிய நிறுவனங்களின் மேலாளர் தாமே எல்லா முடிவுகளையும் எடுக்கலாம். அதனால் பரவலாக்கல் குறைவாக இருக்கும். ஆனால், பல்வேறு பரப்புகளில் செயற்படும் பெரிய நிறுவனங்களில் மேலாளர்க்கு எல்லா முடிவுகளையும் தாமே எடுக்கமுடியாததால், பரவலாக்கலின் அளவு அதிகமானதாக இருக்கும்.

3) அக விரிவாக்கத்தின் காரணமாக நிறுவனம் முன்னேறும் நிலையில் மையப்படுத்துதலுக்கும், இணைப்பு, ஈர்ப்பு முறையில் முன்னேறும் நிலையில் பரவலாக்கலுக்கும் சாதகமாகிறது.

4) மேலாண்மையின் அணுகுமுறை வல்லாட்சியின் (Autocracy) போக்கில் இருந்தால் மையப்படுத்தப்பட்டகட்டுப்பாடே நிலவும். அங்குப் பரவலாக்கலுக்குக் குறைந்த வாய்ப்பே உள்ளது. மேல்நிலை

மேலாண்மையின் போக்கு மக்களாட்சிப் (Democratic) போக்காக இருந்தால், அது அதிகாரத்தை ஒப்படைக்க விரும்பும். எனவே, அங்குப் பரவலாக்கலுக்கு மிக்க வாய்ப்புண்டு.

5) நிலப்பரப்பு வரிசை முறையில் நடவடிக்கைகளை வகுத்தொதுக்கும்போது, பரவலாக்கலுக்கு மிகுதியான வாய்ப்புள்ளது.

6) நிறுவனம் பல்வேறு பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்தால், பணிவழி வேலைப் பகிர்வு செய்யமுடியாது. உற்பத்தி செய்யப்படும் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் தனித்துறை ஏற்படுத்துவதன் மூலமே திறமையாக உற்பத்தியினை மேற்கொள்ள முடியும். எனவே, பரவலாக்குதலுக்கு அங்கு மிக்க வாய்ப்புண்டு. அதே நேரத்தில் நிறுவனம் ஒரு பொருளை மட்டும் உற்பத்தி செய்வதில் ஈடுபட்டால் அங்குப் பரவலாக்குதலுக்கு வாய்ப்பில்லை.

7) கட்டுப்பாட்டு முறை சிறந்ததாக இருந்தால், தரங்களிலிருந்து மாறுபடும் செய்திகள் மேல்நிலை மேலாண்மையினரின் கவனத்திற்குக்கொண்டு வரப்பட்டுத் தீர்வு காணும் வழிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. முறையான தகவல் தொடர்பு முறையின் மூலம் மேலாளர் எளிதாக ஆலோசனை கூற வழி யிருப்பதால் பரவலாக்குதலுக்கு மிக்கவாய்ப்புள்ளது. முறையான கட்டுப்பாட்டிற்கும், சிறந்த தகவல் தொடர்பு முறைக்கும் வழி இல்லாத சூழ்நிலையில் பரவலாக்குதலுக்குக் குறைந்த வாய்ப்பே உள்ளது.

8) தகுதி வாய்ந்த மேலாளர்கள் கிடைக்கும் நிலையைச் சார்ந்தே பரவலாக்குதல் உள்ளது. தகுதி வாய்ந்த மேலாளர்கள் இல்லாத நிலையில், மேல் நிலை மேலாண்மை பரவலாக்க நினைத்தாலும் அதனைச் செய்யமுடியாது.

இவற்றைத் தவிர, தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் அரசு ஒழுங்குமுறை, பணியாளர்கள் சட்டம் ஆகியவையும் பரவலாக்கல் அளவைப் பாதிக்கின்றன.

பி.ச.

துணை நூல்:

Davar R.S., Management Process, Progressive Corporation (P) Ltd., Bombay, 1987.

பரவற் கொள்கை: பரவல் நிகழ்வு என்பது ஓர் இனத்தின், ஓர் இடத்தின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் முறையே மற்றோர் இனத்திற்கு, மற்றோர் இடத்திற்குப் பரவுவதைக் குறிக்கும். பல ஆய்வாளர்கள் பரவல் நிகழ்வைப் (Diffusion) பல நிலைகளில் விளக்குகின்றனர். இதனால் பல கொள்கைகள்

தோன்றின. மனித இனத்தின் பண்பாட்டு வேறுபாடுகளுக்கு கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டுப் படிமலர்ச்சி (Evolution) ஆய்வாளர்கள், முன்னேற்றத்தினை நோக்கிய வளர்ச்சியில் இருக்கும் வேகஏற்றத் தாழ்வுகளே காரணம் என்றனர். அவர்களின் கருத்துப்படி ஒரே மாதிரியான சூழலுடைய பல்வேறு பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்கள் ஒரே மாதிரியான சிந்தனைப்போக்குடன் இருக்கின்றனர். எனவே, வளர்ச்சியின் போக்கில் ஒரே கட்டத்தில் இருக்கும் பல்வேறு பண்பாடுகளுக்கிடையே வரலாற்றுத் தொடர்புகள் இருக்க வேண்டிய தேவையில்லை. இருவேறு சமூகங்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் ஒரே மாதிரியாய் இருக்கும்போது அவை பரவல் நிகழ்வால் ஏற்பட்டனவாகவோ இணையொத்த கண்டு பிடிப்புகளால் (Parallel Inventions) ஏற்பட்டனவாகவோ இருக்கலாம்.

முதன்முதலில் பரவல் நிகழ்வு பற்றி கி.பி.-5ஆம் நூற்றாண்டில் எரடோட்டசு (Herodotus) கூறினார். பின்னர் கி.பி. 6-ஆம், 7-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இதுபோன்ற கருத்துகள் பல ஆய்வாளர்களால் கூறப்பட்டன. அவர்களின் கருத்துகள் போதுமான கள ஆய்வு அடிப்படையில் இல்லாததால் அனைவரின் கவனத்தையும் ஈர்க்கவில்லை.

பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்சியை கி.பி. 18,19-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மானிடவியலார் பரவல் நிகழ்வு மூலம் ஆராயத் தொடங்கினர். அப்பரவல் கொள்கையாளர்கள், மனிதன் புதிய கருத்துகளை உண்டாக்கும் திறனற்றவன் என்றும், வரலாற்றின் முக்கிய கண்டுபிடிப்புகள் ஒரு முறையே நிகழ்கின்றன என்றும், அது மற்ற இனமக்களுக்கும் இடங்களுக்கும் பரவுதல் மூலமே செல்கின்றன என்றும் கருதினர். தொடக்கத்தில் அக்கருத்துகளுக்குப் பலத்த ஆதரவு இல்லையாயினும் அவை பரவற் கொள்கையை நிலைநாட்ட வழிகோலின.

பரவற் கொள்கையாளர்களின்படி, பரவல் (Diffusion) இரண்டு வகைகளில் நிகழ்கிறது. ஒன்று வெவ்வேறு பண்பாடுகளுக்கிடையே தொடர்பு ஏற்படும்போது ஒரு பண்பாட்டின் தனிச்சூறுகள் மற்ற பண்பாட்டு மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. இரண்டாம் வகையின்படி ஒரு பண்பாட்டைச் சேர்ந்த மக்கள் மற்றொரு இடத்திற்குக் குடிபெயர் தல் மூலம் பரவல் நிகழ்கிறது.

ஒரு பண்பாட்டின் தனிச்சூறு இன்னொரு பண்பாட்டில் பயன்படும் வகையிலும், அப்புதிய பண்பாட்டில் அக்கூறு ஒன்றுபடுத்திக் 'கொள்ளும்' வகையிலும் இருந்தால் மட்டுமே புதிய பண்பாட்டில் அக்கூறு ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

ஒரு பண்பாட்டின் தனிச்சூறுகள் எளிதில் இன்னொரு பண்பாட்டின் பாதிப்பிற்குள்ளானாலும் அப்பண்பாட்டின் சமூக அமைப்பின் மூலச்சூறுகள் எளிதில் பாதிக்கப்படுவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் வசிக்கும் மக்களும், கோராஸில் வசிக்கும் துராகு (Tuareg) மக்களும் இசுலாம் சமயத்தைத் தழுவினாலும், இசுலாம் சமயத்தின்படி அவர்கள் புறச்சமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் எனக் கருதப்படுகின்றனர். அவர்களின் மரபாகிய தாய் வழிச் சமூகமே இன்னும் தொடரப்படுகிறது. சில வேளையில் ஒரு தனிப்பட்ட பண்பாட்டுக்கூறு ஒரு பண்பாட்டின் சமூக அரசியல் அமைப்புகளையே மாற்றும் அளவிற்குப் பாதிப்புகளை உண்டு பண்ணும். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, மடகாசுகரில் வசிக்கும் தனலா (Tanala) பழங்குடியினர் அவர்களின் அண்டைய மக்கள் செய்யும் நெல் சாகுபடி முறையைக் கற்றபின் தங்களின் இடம் மாறிப் பயிர் செய்யும் (Shifting Cultivation) முறையை விடுத்து, மலை அடுக்குகளில் நீர் பாய்ச்சி வேளாண்மை செய்யத் தொடங்கினர். இது வேளாண்முறையில் மாறுபாடுகளை ஏற்படுத்தியதோடு அவர்களின் சமூக, அரசியல் அமைப்புகளிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. சில சமயங்களில் ஒரு பண்பாட்டின் கூறுகளை அப்படியே ஏற்காமல் அதன் கருத்துகளைக் கடன் பெறலாம். சைபீரியப்பழங்குடிகள் தென்புறத்திலுள்ள அண்டைப் பழங்குடிகள் குதிரை, ஆடு, மாடுகளை வளர்க்க முற்பட்ட பின்னர் தாமும் கலைமான்களை வளர்க்கும் பழக்கத்தினைப் பெற்றனர். அதேபோல நாகரிசு மடைந்த சமூகங்களின் எழுத்துகளைக் கண்டு பல பழங்குடிகள் எழுத்து உருவாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். முகவர்களாலும் (Agents) தனிக் கூறுகள் பரவலாம். முகவர்கள் என்போர் வணிகர்கள், கைவினைஞர்கள், மருத்துவர்கள், சமய குருமார்கள், தனிமனிதர் போன்ற எந்த வகையினராகவும் இருக்கலாம்.

பரவல் நிகழ்வைப் பற்றி இங்கிலாந்திலும் செருமனியிலும், அமெரிக்காவிலும் ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டன. தம் வாழ்நாளின் பெரும் பகுதியை ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் கழித்த செருமானிய மொழியியல் வல்லுநர் மேக்சு முல்லர் (Max Muller) மொழியியலைத் துணையாகக் கொண்டு அனைத்து ஐரோப்பியப் புராணங்களையும், நாட்டுப்புறக் கதைகளையும் சமசுகிருத மூலங்களில் தேடினார். இவரைத் தொடர்ந்து உகோவின்க்லர் (Hugowinkler) உலகம் முழுவதிலுமுள்ள, புராண, நாட்டுப்புறக் கதைகளை ஆராய்ந்து அவையனைத்திலும் வானவெளிக் கோளங்கள் (Heavenly bodies) பற்றிக் கூறப்பட்டிருந்ததை ஆராய்ந்தார். அவரது கருத்துப்படி, அறிவுத்திறம் கொண்டிருந்த பாபிலோனியர்களிடமிருந்து

இக்கலை பிற பண்பாட்டிற்குப் பரவியது எனக் கூறினார். அதேபோல அசுதெக்குகளின் (Aztech) காலக் கணிப்பு முறை பாபிலோனியர்களின் ஆண்டுக் குறியீட்டு முறையிலிருந்து பெற்றதாகும் என்பார். அவரது இக்கோட்பாடு பாபிலோனியக் கோட்பாடு (Pan Babylonian) எனப்படும். அவரைத் தொடர்ந்து எலியட் சுமித்தும் (Elliet Smith) அவர் மாணவர் சேம்சு பெர்ரியும் (James Perry) பண்பாடு முதலில் ஒரு நாட்டில் தோன்றிப் பிறகு அது மற்ற நாடுகளுக்கும் பரவியிருக்கின்றது என்கிற கருத்தைக் கூறினார். சுமித்து தம்முடைய 'எகிப்தியக் கோட்பாட்டில்' (Pan - Egyptian Theory) நாகரிகம் (Civilization) முதன் முதலில் எகிப்தில் தோன்றிப் பிறகு பிற நாடுகளுக்குப் பரவியது என்று கூறினார். பண்டைக் காலத்தில் மனிதர்கள் எவ்வித பண்பாட்டு முன்னேற்றமும் இன்றி இயற்கையில் எளிமையாய் வாழ்ந்து வந்தனர். ஒரு கட்டத்தில் இவர்களுக்கிடையே நாகரிக வளர்ச்சி தோன்றியது. முதன் முதலில் செழிப்பான நைல்நதிக்கரையோரங்களில் தர்னிய விதைகள் இயற்கையால் தூவப்பட்டன. அதன் பயனை அறிந்த எகிப்தியர்கள் மிகுதியான அளவில் விதைகளைக் கொண்டு பயிரிட முற்பட்டனர். பின்னர் நதியின் ஏற்ற இறக்கத்தினை அறிந்ததன் மூலம் அந்நீரினை வேளாண்மைக்குப்பயன்படுத்தும் அறிவைப்பெற்றனர். வரலாற்றில் முதன் முறையாய் முழுவளர்ச்சியடைந்த வேளாண் முறை ஏற்பட்டது. அவ்வெற்றியின் தொடர்ச்சியாகமட்பாண்டமும் நெசவும் சக்கரமும் உழவும் எழுத்தும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. அவற்றைத் தொடர்ந்து நகரங்கள், சட்டம், அரசு என விரிந்தன. அரசர்கள் இறந்த பிறகு எரிக்கப் படாமல் பாதுகாக்கப்பட்ட நிலையில் பெரிய பெரிய கல்லறைகளில் புதைக்கப்பட்டனர். அவற்றுடன் கப்பலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. எகிப்தியர்கள் விலையுயர்ந்த கற்களும் உலோகங்களும் தேடித் தொலை தூரக் கடற்பயணம் மேற்கொள்ள அது வகை செய்தது. அதன் வாயிலாக எகிப்தியர்களின் நாகரிகம் உலகின் பிற பகுதிகளுக்கும் பரவியது. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இங்கிலாந்திலிருக்கும் பெரிய பெரிய நினைவுச் சின்னக் கற்களையும், மாயா பிரமிடுகளையும், சப்பானியப் பகோடாக்களையும், கம்போடிய பாவினீசியக் கோயில்களையும், செவ்விந்தியர்களின் பிணக்குழி மேடுகளையும் குறிப்பிடலாம். இவையனைத்திற்கும் மூல மாதிரி எகிப்தியப் பண்பாட்டுக் கூறுகளே என முடிவு கட்டினார் சுமித்து. மலேசியப் பகுதியில் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்த அவர் மாணவர் சேம்சு பெர்ரியும் அதேபோன்ற கருத்தினைச் 'சூரியனின் குழந்தைகள்' (The Children of the Sun) என்னும் நூலில் விளக்கியிருக்கிறார்.

பலவழித் தோற்றம் (Multiple Origin), தானே

உருவாக்குதல், பலவழிப்பரவல், உள ஒற்றுமை, முன்னேற்றம், படிமலர்ச்சி ஆகிய அனைத்தையும் அவர்களின் கோட்பாடு ஒதுக்கிவிடுகிறது. அவர்களின் கொள்கை பிற்கால அறிஞர்களால் ஏற்கப்படவில்லை.

உலகின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் வர்மும் பழங்குடிகளின் வாழ்க்கை முறையை அறியப்பல துறை வல்லுநர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தாரசு (Torres) சுற்றுப் பயணத்தில் சென்ற மானிடவியல் அறிஞர் இரிவ்ரீசு (W.R.R. Rivers) தம் வாழ்வின் கடைசிக் காலத்தில் சுமித்து, பெர்ரியைப் போலவே தீவிர பரவல் கொள்கையாளராக மாறினார். அவர் 1912-இல் வெளியிட்ட பயன்படும் கலைகளின் மறைவு (The Disappearance of Useful Arts) என்கிற கட்டுரையிலும், 1914-இல் வெளியிட்ட மெலனிசியச் சமூகத்தின் வரலாறு (History of Malenesian Society) எனும் நூலிலும் மனிதன் புதிய புதிய கண்டு பிடிப்புகளைச் செய்ய இயலாதவன் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். அதற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டையும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். ஆசுத்திரேலியாவில் (Australia) ஒரு சிறிய பகுதியில் வசிக்கும் ஓரினத்தவர் ஐந்துவகையான இறப்புச் சடங்குகள் செய்கின்றனர். அந்த எளியமக்கள் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட சடங்குகளை உருவாக்கியிருக்க முடியாது. வெவ்வேறு இடங்களிலிருந்து மக்கள் தொடர்ந்து சிறுசிறு குழுக்களாய்க் குடியேறியிருப்பர். பிறகு அவர்களிடையே இனக் கலப்பு ஏற்பட்டது. இனக்கலப்படைந்த அவர்கள் ஐந்து வகையான சடங்குகளையும் ஏற்றுக் கொண்டனர்.

சுமித்து, பெர்ரி, இரிவ்ரீசு மூவருமே மனித வரலாற்றில் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் மிக அரிதாகவே நடைபெறுகின்றன என்றும், இரு பண்பாடுகளுக்கிடையேயுள்ள ஒற்றுமைகள் ஒரு பண்பாட்டின் தனிக்கூறுகள் இன்னொரு பண்பாட்டிற்குப் பரவுவதாலேயே நிகழ்கின்றன என்றும் கூறினார்.

ஆங்கிலேயக் குழுவினரைக் காட்டிலும் இன்னும் கூடுதலான புலமையோடு 'பரவற் கொள்கையை'ச் செருமானியர்கள் வகுத்தனர். அவர்களது கோட்பாடு 'பண்பாட்டு வட்டம்' (Culture Circle) எனப்படும்.

பிரெடரிக் இரட்சல் (Fredric Ratzal) என்கிற செருமானியப் புவியியல் அறிஞர் மானிடப் புவியியல் (Anthropogeography) என்னும் புதுப் பிரிவினை உருவாக்கிப் பரவல் நிகழ்வினை விளக்குகிறார். அடுத்தடுத்த நாடுகளுக்கிடையிலான தொடர்புகளையும், அதன் மூலம் பண்பாட்டுக் கூறுகள் பரவியிருக்கும் முறைகளையும் ஆராய்வதில் தீவிரமாய் ஈடுபட்டார். மக்கள் தங்களுக்குள்ளே ஒருவர் மற்றொருவ

ரால் மிகுதியாகப் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இதில் சூழலுக்கான தகவமைப்பும் காரணமாகின்றது. ஆங்கிலேயப் பரவல் கொள்கையாளர்களைப்போலப் புதிய கண்டுபிடிப்புகளைவிடப் 'பின்பற்றுதலே' மிகுதியாக நடைபெறுகிறது என்றார். வெவ்வேறு பண்பாடுகளின் கூறுகள் ஒற்றுமையைக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை ஆராயும்போது எங்கிருந்து ஒரு பண்பாட்டுக்கூறு வந்திருக்கிறது? எங்குச் செல்கிறது? எவ்வித எல்லைகளை மீறிவருகிறது? என்பதை ஆராய வேண்டுமென வலியுறுத்தினார். ஒரு பண்பாட்டின் தன்மைகள் முழுமையாக வேறொரு இடத்தில் இருக்கின்றனவெனில் அது குடிபெயர்வு மூலமே நிகழ இயலும் எனக் கருதினார். ஒரு படகுக்குத் துடுப்பும், ஒரு ஈட்டிக்குக் கூரான நுனியும் தேவை. ஆனால், படகுத் துடுப்புகள் ஒரேமாதிரியான அலங்கார வேலைப்பாடுகளுடன் இருப்பதும், ஈட்டிகளில் ஒரே மாதிரியான இறகுகள் கட்டப்பட்டிருப்பதும் இயல்பானதொரு கண்டுபிடிப்பாய் இருக்கமுடியாது. எடுத்துக்காட்டாக, ஆப்பிரிக்க மக்களிடையேயுள்ள வில் தண்டில் குறுக்கு வெட்டும், நாண்கள் கட்டியிருக்கும் அமைப்பும், அம்புகளில் கட்டப்பட்டிருக்கும் இறகுகளின் அமைப்பும் இந்தோனேசிய மக்களிடமும் இருப்பதால், அது ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டிற்குப் பரவியிருக்கிறது என்றார்.

இரட்சலின் மாணவர் பிரோபினியசு (Frobenius) தம் ஆசிரியரின் கொள்கைகளை மேலும் வலுவாக்கினார். ஒரு பண்பாட்டின் தனிக்கூறு மற்றப் பகுதிகளுக்குப் பரவும்தோது அக்கூறில் ஏற்படும் உள் மாற்றங்களையும் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும் என்றார். ஏனெனில், ஒரு தனிக்கூறு இன்னொரு பண்பாட்டு மக்களால் பின்பற்றப்படும்போது அது புதிய பண்பாட்டிற்கேற்பத் தகவமைத்துக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இதை விளக்க ஆப்பிரிக்க, இந்தோனேசிய மரபுக் கதைகளுக்கிடையே உள்ள ஒற்றுமைகளை நுணுகி ஆராய்ந்தார். அவற்றுக்கிடையே ஒற்றுமைகள் இருப்பதைக் கண்டார். ஆப்பிரிக்கக் கதைகள் காலப் போக்கில் இந்தோனேசியாவில் ஊன்றி வளர்ந்து மாறுபாடுகளுடன் இதிகாசங்களாக்கப்பட்டு விட்டன. ஆனால் இந்நிகழ்வு ஆப்பிரிக்காவில் நடைபெறவில்லை. இதன் மூலம் மாறுபாடுகளுடன் வளர்ந்த இக்கதைகளின் தாய்நாடாய் இந்தோனேசியா இருக்க முடியும் என்கிறார்.

இவர்களின் தொடர்ச்சியாக வந்த பிரிட்சு கிரேப்னர் (Fritz Graebner), இவர்கள் இருவரின் ஆய்வுகளிலுள்ள கருத்துகளை ஒன்றாக்கி 1911 - இல் ஒரு புதிய முறையை உருவாக்கினார். அதன்படி மக்கள் முதலில் மொழியையும் கருவிகளையும் பிற வசதிகளையும் உருவாக்கினார். பிறகு இவர்கள் சிறுசிறு குழுக்களாகப் பிரிந்து போயினர். அதிலிருந்து ஒவ்வொரு குழுவின்

வொரு குழுவின் அலகுகளுக்கென்ற பண்பாட்டினை உருவாக்கிக் கொண்டனர். அப்பண்பாடுகளே முதன்மைப்பண்பாடுகள். அதன் உறுப்பினர்கள் பிறகு உலகின் அனைத்துக் கண்டங்களிலும் குடியேறினர். அங்கெல்லாம் அவர்களின் பண்பாடு பரவியது. எனவே, இப்போது பண்பாட்டின் வரலாற்றை ஆராயும் அறிஞர்களின் தலையாய கடமை இந்த முதன்மைப் பண்பாடுகளின் பகுதிகளை மீண்டும் ஆராய்ந்து கண்டுபிடிப்பதேயாகும். அவற்றுக்கிடையேயிருந்த உறவுகளைத் தேடிக்கண்டுபிடிப்பதே இப்போதைய ஆய்வுத் தேவையாகும் என்றார்.

பண்பாட்டுப் பரவல் ஆய்வுகளில் இடம்பெற்ற இறுதிக் கொள்கையாளர்கள் அமெரிக்கக் குழுவினராவர். இவர்களுள் விசலர் (Wissler) குறிப்பிடத்தக்கவர். இவர் அமெரிக்க இந்தியர்களின் பொருள்சார் பண்பாட்டுக் கூறுகளைத் (Material Culture) தொகுக்கும் போது அருகருகே வசிக்கும் செவ்விந்தியர்களின் பொருள்கள் ஒற்றுமைகள் நிறைந்தவையாகவும், இடைவெளி மிகுதியாக உடைய மக்களின் பொருள்கள் வேறுபாடுகள் நிறைந்தவையாகவும் இருக்கக் கண்டார். தொடர்ந்து இவ்விதம் ஒற்றுமைகள் நிறைந்த பகுதிகள் என்னென்ன என்பதை மதிப்பிட்டு ஒவ்வொரு பகுதியையும் பண்பாட்டுப் பரப்பு (Culture Area) எனக் குறிப்பிட்டார்.

ஒவ்வொரு பண்பாட்டிற்கும் ஒரு மையம் (Culture centre) இருக்க வேண்டியது தேவை என்றும், அந்த மையமே தொடக்கத்தில் அப்பண்பாட்டினர் குடியேறிய இடமாய் இருக்க முடியும் என்றும், அம்மையத்திலிருந்தே அப்பண்பாட்டின் கூறுகள் வெளிநோக்கிப் பரவியிருக்கும் என்றும் விசலர் கருதினார். உலகின் பல பகுதிகளிலும் பண்பாட்டுப் பகுதிகளை அறுதியிட்டுக் கொண்டதின் எந்தப் பகுதியிலிருந்து ஒருகூறு மற்றப்பகுதிக்குப் பரவியிருக்கிறது எனக் கண்டுபிடிக்க முடியுமெனக் கூறினார்.

குரோபர் (Kroeber) பண்பாட்டுப் பகுதிகளுக்கிடையே வேறுபாடுகள் இருப்பினும், ஒன்று மற்றொன்றினைப் பல வகைகளில் ஒத்திருப்பதாய் உணர்ந்தார். ஆகவே, ஒவ்வொன்றையும் துல்லியமாய் மதிப்பிடப் பண்பாட்டுக் கூறுகளைப் பயன்படுத்தி அவற்றுக்கிடையே உள்ள முதன்மையான பண்புகளின் எண்ணிக்கைகளைக் கொண்டு பண்பாட்டுப் பகுதிகளுக்கான நிலப்படத்தை உருவாக்க முடியும் என்றார். அதன்பின் ஆய்வாளர்கள் களப்பணி மேற்கொண்டு நீண்ட புள்ளி விவரத் தொகுப்புகள் உருவாக்குவதில் ஈடுபட்டனர். கிவிமெக்கு (Klimek) முதன்முதலில் கலிபோர்னியாவில் தயாரித்து வெளியிட்ட தொகுப்பில் 430 பண்பாட்டுக் கூறுகள் அடங்கியிருந்தன.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கிளிப்போர்டும் (Glifford) குரோபரும் போமோ (Pomo) பழங்குடிகளிடமும், அண்டையிலுள்ள பழங்குடிகளிடமும் 1,094 தனிக்கூறுகளைக் கண்டு பட்டியலிட்டனர். எசனி (Essene) சுமல் பள்ளத்தாக்கில் நான்குபழங்குடிகளிடம் 2,174 தனிக்கூறுகளைக் கணக்கிட்டார். இசுடேவர்ட்டு (Stewart) கலிபோர்னியாவிலும் மற்றப்பகுதிகளிலும் 4,662 தனிக்கூறுகளையும், வோசலின் (Voegelin) வடகிழக்குக் கலிபோர்னியாவைச் சேர்ந்த பழங்குடிகளிடையே 5,263 தனிக்கூறுகளையும் தொகுத்தனர். அம் முயற்சி ஒரு பல்பனற்ற செயலாகும் என அறிஞர்கள் உணர்ந்தனர். பட்டியலை எவ்வளவு நீட்டினாலும் ஒரு முழுமையைத் தரவில்லை. ஆயினும் பண்பாட்டுப் பகுதிகளைக் குறிப்பிடும்நிலப் படங்கள் தயாரிப்பது தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருந்தது. குரோபர் மீண்டும் 1939-இல் விசுலின் மூலப் பிரிவுகளை மறு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி வட, நடு அமெரிக்காவை 7 பெரிய பகுதிகளாகவும், 63 சிறிய பகுதிகளாகவும் பிரித்தார். அதன் பின் பல ஆய்வாளர்கள் அமெரிக்கப் பரப்பைப் பல வகைகளில் பிரித்துக் காட்டினர். எர்சுகோவிட்சு (Herskovites) ஆப்பிரிக்காவை ஒன்பது பகுதிகளாகப் பிரித்தார். அதே போன்று உலகின் பிற பகுதிகளும் மற்ற ஆய்வாளர்களால் பிரிக்கப்பட்டன.

பண்பாட்டுப் பகுதிகளின் நிலப்பட முறையை வகுத்து ஆராயும் முறை கைவிடப்பட்டது. ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாட்டின் தனிக்கூறுகளின் கூட்டுடொருமையை (Trait complex) அறியும் முறை ஏற்கப் பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து ஒரு பண்பாட்டின் அனைத்துத் தனிக்கூறுகளையும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லையாயினும், தனிப்பட்ட கூறுகள் வரலாற்று வகையிலான ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டன. இலெசலி இசுபியர் (Leslie Spier) டீபேர்ட்டுச் செவ்வந்தியர்களின் தனி நடனம் குறித்தும், உருத் பெனடிக்கு (Ruth Benedict), பாதுகாக்கும் புனித ஆவியைக் (Guardian Spirit) குறித்தும் செய்த ஆய்வுகள் பரவல் நிகழ்வுகளுக்கு முன்மாதிரியாக அமைந்தன. இருப்பினும், பரவல் நிகழ்வு குறித்த ஆய்வுகளுக்குப் பண்பாட்டுப் பரப்புக் கோட்பாடு இன்றும் பயன்படுகிறது. பெ.த.

துணை நூல்கள்:

Garbarino, M.S., Socio-cultural Theory in Anthropology, Holt, Rinehart and Winston, New York, 1977.

Honigmann, J.J., The Development of Anthropological Ideas, The Dorsey Press, Illinois, 1976

Lowie, R.H., The History of Ethnological Theory, Farrar and Rinehart, New York, 1937.

பரவையார் என்பவர் திருவாரூரில் உருத்திர கணிகையர் குலத்தில் பிறந்து பேரழகுடைய வராய்த் திகழ்ந்தார். இவர் நாள்தோறும் திருவாரூர்ப் பூங்கோயிலிலுள்ள பெருமானை வழிபட்டு வரும் கடமையை மேற்கொண்டவர். இவர் சென்ற பிறவியில் திருக்கயிலையில் பார்வதிதேவியின் தோழியாய்க் கமலினி என்னும் பெயர் பெற்றவர். ஆலால சுந்தரரால் காதலிக்கப் பெற்று அவ்வின்ப நுகர்ச்சிக் காகப் பூலோகத்தில் பிறந்துளார் என்பது சேக்கிழார் பரவையார் பற்றிக் கூறும் முற்பிறப்பு வரலாறாகும். முற்பிறப்பில் ஆலாலசுந்தரர் என்ற பெயர் வாய்த் தவரே இப்போது சுந்தரராகத் திருவாரூர்ப் பெருமானை வழிபட வந்தார். திருக்கோயிலில் பரவையாரும் சுந்தரரும் சந்தித்தனர். இவர்கள் மனோ நிலையைச் சேக்கிழார் மிக அழகாகச் சித்திரித்துக் காட்டுகிறார். இறைவன் திருவாரூரிலுள்ள அடியார்களிடம் சுந்தரருக்கும், பரவையாருக்கும் திருமணம் செய்விக்கும்படி கூற, அவர்களும் அவ்வாறே திருமணம் செய்வித்தனர். சுந்தரரே பெருமானை வணங்கி வழிபடும் போது 'மாழை யொண்கண் பரவையைத் தந்தாண்டாணை' என்று பாடுகிறார். பரவையார் வீட்டில் தங்கித் திருவாரூர் இறைவனைச் சுந்தரர் வழிபட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது ஒரு சமயம் கடும் பஞ்சம் வாட்டியது. அவ்வமயம் இறைவனை வேண்டித் தமக்கு நெல் தரும் குண்டையூர்கிழார் என்பவருக்கு இறைவனருளிய நெல்லைப் பூதகணங்களைக் கொண்டே பரவையார் வீட்டுக்குக் கொண்டுவரச் செய்தார். பரவையார் வாழ்க்கை நடத்த இறைவனிடம் வேண்டித் திருப்புகலூரில் செங்கற் கட்டிகளைப் பொன் கட்டிகளாகப் பெற்றார். திருப்பாச்சிலாச் சிராமம் கிராமத்தே பாடிப் பொருட்குவை பெற்றார். மதுகுன்றத் திறை வரைப்பாடி வழிபட்டுப் பொற்கட்டி பெற்று அதை அவ்வூர் ஆற்றிலிட்டுத் திருவாரூர்க் குளத்தில் எடுத்துப் பரவையாரிடம் கொடுத்தார். சுந்தரர் தொண்டை நாட்டுத் தலப்பயணம் மேற்கொண்டபோது திருவொற்றியூரில் சங்கிலியார் என்னும் பெண்ணைத் திருக்கோயிலில் கண்டார். இப்பெண்ணை முற்பிறப்பில் அனிந்திதையார் என்னும் பெயர் கொண்ட உமா தேவியாரின் மற்றொரு தோழியாவார். அவரைத் திருமணத்துக்கு இசையச் செய்யும்படி ஒற்றியூர்ப் பெருமானையே வேண்டிப் பின் அவரருளால் திருமணம் செய்து கொண்டார். இவ்வாறு சங்கிலியாரைத் திருமணம் செய்து கொண்ட செய்தி பரவையாருக்குத் தெரிந்தது. சுந்தரர் பங்குனி உத்திரத்தில் திருவாரூர் சென்றபோது பரவையார் சீற்றத்தைக் கேள்வியுற்றார். ஆரூர்ப் பெருமானையே வேண்ட அவர் அர்ச்சகர் வேடத்துடன் இருமுறை மாறிமாறி நடந்து சென்று இருவருக்குமுள்ள ஊடலைத் தீர்த்து

வைத்தார். சேரமான் பெருமான் நாயனார் திருவாரூர் வந்தபோது பரவையார் அவருக்குச் சிறந்த விருந்துபசாரம் நடத்தினார். சுந்தரர் கயிலாயம் செல்வதற்கு முன்னரே பரவையார் கமலினியாராய்த் திருக்கயிலை சென்று உமாதேவிக்குத் தோழியாய்த் தொண்டு செய்து கொண்டிருந்தார் என்பது பரவையார் பற்றிப் பெரியபுராணம் கூறும் வரலாறாகும்.

இரா.ச.

பராக்கிரம பாகு என்று குறிப்பிடப்படும் பெயருடைய அரசர்கள் பலர் இலங்கையை ஆண்டார்கள். அவர்களுள் முதல் நான்கு பராக்கிரம பாகு மன்னர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

முதல் பராக்கிரம பாகு(கி.பி.1164-97) இவர் சிங்க புரத்தில் பிறந்தார் என்றும், இவர் தந்தையார் மானாபரணன் என்றும் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன. இராசாவளி (Rajavali) என்ற நூலில் இவர் தந்தையார் பெயர் கீர்த்தி சிரீமேகன் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கீர்த்தி சிரீமேகன் பராக்கிரமபாகுவின் மாமன் ஆவார். இவரைத் தகப்பனார் எனச் சொல்வது தவறான கருத்தாகும்.

முதலாம் பராக்கிரம பாகுவிற்கு உபநயன விழா நடந்ததாகவும், அதுசமயம் அவருக்குச் சத்திரியவழக் கப்படி தலைமுடி களையப்பட்டதாகவும் மகாவமிசம் கூறுகிறது. இதனடிப்படையிலேயே வரலாற்று ஆசிரியர்கள் இவர் சத்திரிய குலத்தைச் சார்ந்தவர் என்கின்றனர். எனினும், இவர் பிராமண கலிங்க வமிசத்தைச் சார்ந்தவர் என்ற கருத்துப் பரவலாக உள்ளது. இவருடைய காலத்தில் இலங்கையில் சனயான புத்தமதம் பரவியது. அது கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டுவரை இலங்கையில் செல்வாக்குடன் திகழ்ந்தது. பொலனருவாவில் (Polonnaruwa) உள்ள உலகப் புகழ் பெற்ற புத்தர் சிலை இவர் காலத்தில் செய்யப்பட்டதேயாகும். தமிழர் படை கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கை மீது படையெடுத்து வந்து பல புத்தக் கோயில்களை அழிவுக்கு உள்ளாக்கியது. அப்படி அழிவுக்குள்ளான புத்தக் கோயில்களில் 64 கோயில்களை முதலாம் பராக்கிரமபாகு செப்பனிட்டார். மேலும், இவர் புத்தமதக் கொள்கைகள் பொறிக்கப்பட்ட தூண்கள் பலவற்றை நாட்டின் பல பகுதிகளில் அமைத்தார்; புத்த சமயம் வளரப் பாடுபட்டார்; தன் நாட்டு மக்கள் கொல்லாமை விரதம் மேற்கொள்ள வேண்டுமெனக் கடுமையான சட்டம் இயற்றினார்.

இவர் கி.பி. 1169-இல் பாண்டிய நாட்டில் தொடங்கிய உள்நாட்டுப் போரில் கலந்து கொண்டார். அந்த உள்நாட்டுப் போர் சடையவர்மன் குல சேகரனுக்கும், பராக்கிரமபாண்டியனுக்கும் நடந்தது.

பராக்கிரம பாண்டியன் முதலாம் பராக்கிரம பாகுவின் உதவியை நாடினார். பராக்கிரம பாகு தம்படைத் தளபதி தண்ட நாயகன் தலைமையில் ஒரு படையைப் பராக்கிரம பாண்டியனுக்கு உதவி செய்ய அனுப்பி வைத்தார். அப்படை பாண்டியநாடு வந்து சேருவதற்கு முன்பே சடையவர்மன் குலசேகரன் பராக்கிரம பாண்டியனையும் அவர் மனைவி மக்களையும் கொன்று ஆட்சியைப் பிடித்துக் கொண்டார். இருந்த போதிலும் இலங்கைப் படை சடையவர்மன் குலசேகரனைப் பல போர்களில் தோற்கடித்து அவரைப் பாண்டிய நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றியது. பின்னர் பராக்கிரம பாண்டியனின் மகனாகிய வீரபாண்டியன் முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் உதவியோடு அரசரானார். இந்த உள்நாட்டுப் போரில் பின்னர்ச் சோழர்களும் ஈடுபட்டமையால் அப்போர் தொடர்ந்து நடந்தது.

முதலாம் பராக்கிரம பாகு கப்பற்படையை அனுப்பிப் பர்மாவைத் தாக்கி அதன் சில பகுதிகளைக் கைப்பற்றினார். உருவேலா (Urewela) நகரத்தின் பெரிய ஏரியைச் செப்பனிடும் பணியை இவர் தொடங்கி வைத்தார். இவர் பல புதிய ஏரிகளையும் கால்வாய்களையும் வெட்டி இலங்கையின் நீர்ப்பாசன வசதியை மேம்படுத்தினார். பொலனருவா நகரில் 4000 அறைகள் கொண்ட ஒரு பெரிய அரண்மனையைக் கட்டி அந்நகரை அழகுபடுத்தினார். இவர் மேற்கொண்ட போர்களும் கட்டிய பிரமாண்டமான கட்டடங்களும் இவரது கருவூலத்தை வெறுமை செய்தன. அதனால் இவரது காலத்தில் வரிகள் அதிகப்படுத்தப்பட்டன.

இரண்டாம் பராக்கிரம பாகு:(கி.பி.1236-1271) இவர் விசயபாகுவின் மகனாவார். இவருடைய காலத்தில் சாவாவின் அரசர் இரண்டு முறை இலங்கையின் மீது படையெடுத்து வந்தார். இவ்விரு படையெடுப்புகளும் இலங்கையில் புத்தர் சிலையைக் கைப்பற்றுவதற்காக நிகழ்ந்திருக்கலாம். இப்படையெடுப்புகளை இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு முறியடித்தார்.

இரண்டாம் பராக்கிரம பாகுவின் 11-ஆம் ஆட்சியாண்டில் சண்ட பாகு (Candabahu) என்ற மலையா நாட்டின் அரசர் இலங்கை மீது படையெடுத்து வந்தார். அவரை இரண்டாம் பராக்கிரம பாகு தோற்கடித்தார் என மகாவமிசம் கூறுகிறது. இதே சண்ட பாகு சில ஆண்டுகள் கழித்துத் தம்படையோடு பாண்டியநாடு, சோழநாடு ஆகியவற்றின் வீரர்களையும் திரட்டிக் கொண்டு இலங்கை மீது படையெடுத்தார். அப்போது இரண்டாம் பராக்கிரம பாகுவின் மகன் விசயபாகு ஆட்சியில் இருந்தார். அவர் சண்டபாகுவைத் தோற்கடித்து இலங்கையை விட்டு விரட்டியடித்தார்.

சடையவர்மன் வீரபாண்டியன் (கி.பி.1252-67) வெளியிட்ட சூடுமியான்மலைக் கல்வெட்டிலிருந்து அவர் இலங்கையின் இரண்டு அரசர்களைக் கொன்றார் என்றும், திரிகோணமலையில் மீன் கொடியை நாட்டினார் என்றும் தெரிகிறது. அவர் கொன்ற இரண்டு இலங்கை அரசர்களுள் ஒருவர் இரண்டாம் பராக்கிரமபாகுவாகத் தானிருக்க வேண்டுமென்பது பல வரலாற்று ஆசிரியர்களின் கருத்தாகும். ஏனெனில் அவர்தான் சடையவர்மன் வீரபாண்டியன் காலத்தில் இலங்கை அரசராக இருந்தவர்.

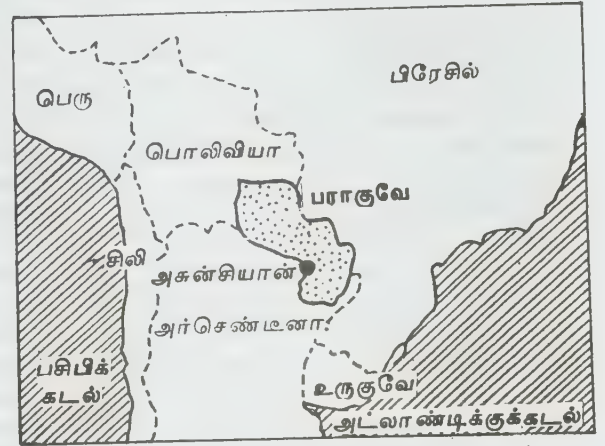
மூன்றாம் பராக்கிரமபாகு: இவர் புவனேகபாகுவின் மகனாவார். இவரது ஆட்சிக் காலத்தில்தான் பாண்டிய அரசன் முதல் மாறவர்மன் குலசேகரன் (கி.பி.1268-1311) ஆரியச் சக்கரவர்த்தி தலைமையில் ஒரு பெரும் படையை அனுப்பி இலங்கையைத் தாக்கினார். இப்படை சுபகிரி கோட்டையைக் கைப்பற்றியது. பின்னர், அப்படை இலங்கையில் வழி பாட்டிலிருந்த புத்தர் பல்லைக் (Tooth relic) கைப்பற்றிக் கொண்டு பாண்டிய நாடு வந்து சேர்ந்தது. பாண்டியரோடு போர் புரிந்து அப்பல்லைப் பெறுதற்கு இயலாத நிலையிலிருந்த மூன்றாம் பராக்கிரமபாகு, பாண்டிய அரசர் முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரனுக்குப் பல வெகுமதிகளைக் கொடுத்து அப்பல்லைத் திரும்பப் பெற்றுச் சென்றார்.

நான்காம் பராக்கிரம பாகு: இவர் தலைநகரைத் தம்பதேவியாவிலிருந்து (Dambadeniya) குருணேகலா விற்கு (Kurunegala) மாற்றினார். இவர் புத்தர் பல்லை அனைவரும் வழிபடத்தக்க வகையில் வைத்து ஒரு கோயிலைக் கட்டினார்.

நான்காம் பராக்கிரமபாகுவிற்குப் பின் ஆட்சி செய்த ஐந்தாம் பராக்கிரமபாகு, ஆறாம் பராக்கிரமபாகு, ஏழாம் பராக்கிரமபாகு ஆகியோர் வலிமையற்ற அரசர்களாக இருந்தமையால் அவர்களது ஆட்சிக் காலம் வரலாற்றில் முக்கிய இடம் பெறவில்லை. அவர்களுக்குப்பின் வந்த எட்டாம் பராக்கிரமபாகு ஆட்சிக்காலத்தில் போர்ச்சுகீசியர் முதன் முதலில் (கி.பி.1505) இலங்கையில் அடிவைத்தனர். பிறகு கி.பி.1517 - இல் கொழும்பில் அவர்கள் ஒரு பண்ட சாலையை அமைத்தனர். இலங்கை அரசியல் குழப்பத்தைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்ட அவர்கள் இலங்கையில் தங்கள் அதிகாரத்தை நிலைநாட்டினர். மேலும், மக்களில் பலரைக் கிறித்தவர் களாகவும் மாற்றினர்.

பராகுவே: இது தென் அமெரிக்காவின் மத்தியில் அமைந்துள்ள ஒரு குடியரசுநாடு ஆகும். இதன் பரப்பளவு 406, 752 ச. கி.மீ. மக்கள் தொகை 3.48

மில்லியன் (1983). இதன் கிழக்கில் பிரேசிலும் அர்செண்டினாவும், மேற்கில் பொலிவியாவும், வடக்கில் பிரேசிலும் பொலிவியாவும், தெற்கில் அர்செண்டினாவும் எல்லைகளாக விளங்குகின்றன. பராகுவே ஆறு இந்நாட்டை இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கின்றது. ஆற்றுக்குக் கிழக்கே உள்ள பகுதி பீடபூமியாகும். மேற்கே உள்ள பகுதி வண்டல்மண் படிந்த சமவெளியாகும். கிரான் சாக்கோ தாழ்நிலவெளியும் இப்பகுதியில் அடங்கும். இப்பகுதியில் வளமைக்க காடுகள் நிறைந்துள்ளன. இங்குப் பாயும் முக்கிய ஆறுகள் பராகுவே, பாரானா, பீல்கொமாயோ என்பன. வடக்கில் துணை வெப்ப மண்டலத்தட்பவெப்பமும், தெற்கில் மித தட்பவெப்பமும் நிலவுகின்றன. கிழக்குப்பகுதியில் மழை மிகுதியாகப் பெய்கிறது. இந்நாட்டில் வளர்ந்துள்ள காடுகள் தானின் என்னும் மரத்திற்குப் பெயர் பெற்றவை. அம்மரத்திலிருந்து கிடைக்கும் தானின் என்னும் பொருள் தோல் பதனிடப் பயன்படுகிறது.

பராகுவே (அமைவிடம்)

இரும்பு, மங்கனம், தாமிரம், கந்தகம், பாதரசம் போன்ற கனிப்பொருள்கள் இந்நாட்டில் மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றன.

ஆடு, மாடு மேய்த்தல், வேளாண்மை முதலியன முக்கிய தொழில்கள் ஆகும். இறைச்சியைப் பக்குவப்படுத்தல், பெட்டிகளில் அடைத்தல், தோல், பதனிடும் ஆகிய தொழில்களும் இங்குச் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன.

தேயிலை, புகையிலை, பருத்தி, கரும்பு, நெல், ஆரஞ்சு முதலியன இங்கு விளைகின்றன. முக்கியமான ஏற்றுமதிப் பொருள்கள், பருத்தி, தோல், தேயிலை

பரிசோதனை உளவியல்: உளவியல் பொதுவாக நடத்தையை ஆராய்கின்ற ஓர் அறிவியலாகும். இது, தன்னுடைய செய்திப் பொருள்களை ஒழுங்கு முறையாக அணுகி விவரங்களைச் சேகரிக்கின்றது. நடத்தை என்பது நடவடிக்கைகளையே குறிக்கும். நடத்தையை அல்லது நடவடிக்கையை விலங்குகளிடையேயும் காணலாம்; மனிதர்களிடையேயும் காணலாம். ஆனால், ஒழுங்கு முறையாக நடத்தையை ஆராய்கின்ற போது மனிதர்கள் சரியாக ஒத்து வருவதில்லை. ஆனால், விலங்குகள் பரிசோதனையாளரின் கட்டுப்பாட்டில் அடங்குகின்றன. அதனால் விலங்குகளின் நடத்தையையும் உளவியலார் பரிசோதனை உளவியலில் அடக்குகின்றனர். அதன்பிறகு அதே விதிகளை மனிதர்களின் மீதும் பயன்படுத்துகின்றனர். சில விதிகள் விலங்குகளிடம் வெற்றிகரமாகப் பரிசோதிக்கப்படுகின்றன. சில விதிகள் மனிதர்களிடம் வெற்றிகரமாகப் பரிசோதிக்கப்படுகின்றன. எனவே, உளவியல் பரிசோதனைகளில் விலங்குகளோடும் பறவைகளோடும் மனிதர்களும் பரிசோதனை உயிரிகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றனர். பரிசோதனை உளவியல் (Experimental Psychology) உளவியல் துறைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டு வருகிறது. பரிசோதனை உளவியல் ஒரு தனித்துறையாக இயங்குவதற்கு அடிப்படை அமைத்தவர். செருமனியைச் சேர்ந்த மெய்ப்பொருளியல் வல்லுநரான வில்ஹெம் உண்ட்டு (Wilhelm Wundt, கி.பி. 1832 - 1920) என்பவராவார். அவர் கி.பி. 1879 ஆம் ஆண்டில் இலிப்சிக் (Leipzig) பல்கலைக்கழகத்தில் ஓர் உளவியல் பரிசோதனைக் கூடத்தை (Psychological Laboratory) அமைத்து ஆராய்ச்சிப் பரிசோதனைகளைத் தொடங்கினார். அதன் பிறகுதான் மற்ற உளவியலார் அம்முறையைப் பின்பற்றிப் பரிசோதனைக் கூடங்களை அமைத்துக் கருவிகளையும் கண்டு பிடித்தனர். அமெரிக்காவில் முதல் உளவியல் பரிசோதனைக் கூடம் சான் ஆப்கின்சு (John Hopkins) பல்கலைக்கழகத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டதும், பெரும்பாலான பல்கலைக் கழகங்கள் உளவியல் பரிசோதனைக் கூடங்களை விரைவில் அமைத்தன. உளவியல் துறைகளும் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

பரிசோதனை உளவியல் என்றால் என்ன? பரிசோதனை உளவியல் என்பது புலனுணர்ச்சி, புலன் காட்சி, கற்றல், நினைவு, ஊக்கமூட்டி, மனவெழுச்சி, நடத்தையின் உடற்கூற்றியல் அடிப்படைகள் ஆகிய துறைகளினுடைய சிக்கல்களைச் சோதனை செய்து அவை ஆராய்ந்து நடத்தையின் அடிப்படைக் காரணங்களைப் பெருமளவில் அறிவதற்கு முயலுகின்ற ஓர் உளவியல் துறையாகும். இந்தக் குறிக்கோளையடைவதற்குப் பரிசோதனை உளவியல் பயன்

படுத்தும் வழிமுறை பரிசோதனை முறையாகும். அதை ஓர் அறிவியல் சார்ந்த முறை என்றும் கூறலாம். செய்திப் பொருள்களை (Subject matter) வைத்து மட்டும் பரிசோதனை உளவியல் வரையறுக்கப்படவில்லை. இதுமனிதர்கள் என்ன செய்கின்றார்கள், ஏன் செய்கின்றார்கள் என்ற வினாக்களுக்கு விடையளித்துப் பல துறைகள் தொடர்பான செய்திகளை உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. அதனால், பரிசோதனை உளவியல் ஒரு குறிப்பிட்ட வழியில் சென்று நடத்தையை ஆராய்கிறது. அறிவியல் விதிமுறைகளைப் பயன்படுத்திப் பரிசோதனை உளவியல் அதனுடைய செய்திப் பொருள்களை ஆராய்கிறது. நடத்தை என்பது ஒரு மின் பொத்தானை அழுத்துவதாக இருந்தாலும், ஒரு தந்தி இயந்திரத்தின் சாவியையோ, தட்டச்சு இயந்திரத்தின் சாவியையோ அழுத்துவது போன்று எளியதாக இருந்தாலும், ஓர் உருவத்தை வரையும் சிக்கலான நடத்தையாக இருந்தாலும் பரிசோதனை உளவியலார், நடத்தையில் ஈடுபடும் உயிரியிலும், அதனுடைய சூழ்நிலையிலும் நடத்தையை நிருணயம் செய்பவை யாவை என்று ஆராய்கின்றனர்.

எந்த நடத்தையை உளவியலார் ஆராய்ந்தாலும் அதனுடைய முந்திய வரலாறு என்ன என்று கேட்டறிகின்றனர். எந்த நிலைமையில் அந்தக் குறிப்பிட்ட நடத்தை நிகழுகின்றது என்றும் கண்டறிக்கின்றனர். தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட மாறுமியல்புகளிடையேயுள்ள தொடர்புறவுகளைக் கண்டுபிடித்து நடத்தையை நிருணயிப்பவை யாவை என்றும் புரிந்து கொள்ளுகின்றனர். எந்த ஒரு பரிசோதனையிலும் முக்கிய கூறுகளாக இருப்பவை மாறுமியல்புகளேயாம். அதனால் பரிசோதனை உளவியலார், பரிசோதனைகளில் மாறுமியல்புகளைக் கையாளுவதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டுகின்றனர்.

செய்திப் பொருள்களை ஆராய்வதற்கு உளவியலார் பல முறைகளைக் கையாளுகின்றனர். அவற்றுள் ஒன்று பரிசோதனை முறையாகும். இந்தப் பரிசோதனை முறைதான் நாளடைவில் பரிசோதனை உளவியலாக விரிந்தது. எனவே, பரிசோதனை முறையின் கட்டங்கள் (Steps) பரிசோதனை உளவியலின் கட்டங்களாகவே கருதப்படுகின்றன.

பரிசோதனை முறையின் அடிப்படைக் கருத்துகள் நேர்நிலையானவை. முதல் கட்டமாக, பரிசோதித்துப் பார்க்கக் கூடிய புனை கொள்கையைக் (Hypothesis) கூர்ந்து கவனிக்கக் கூடிய நிகழ்ச்சிகளுள்ளதாக மாற்றுகின்றார். இந்த மாற்றம் உருவாக்கப்பட்ட புனைகொள்கைப்படி விளைவுகளை உண்டாக்க வேண்டும், மற்ற நிலைமைகளை மாற்ற

றாமல் நிலையாக வைத்துக் கொண்டு நிகழ்ச்சிமாற்றத்தினால் ஏற்படும் விளைவுகளை எதிர்பார்க்கின்றனர். உளவியல் ஓர் அறிவியலானதால் நிகழ்ச்சிகளின் விளைவுகளைக் கூர்மையாகக் கவனித்துக் குறிப்பு எடுத்துக் கொள்கின்றனர். ஒரு நடவடிக்கையின் முடிவுதான் விளைவாகும். அந்த நடவடிக்கையை மாற்றிச் செயற்படுத்தலாம். அதனால் விளைவும் மாறுகிறது. இவ்வாறு ஒரு விளைவை மாறச் செய்கின்ற பரிசோதனையின் பண்புக் கூற்றை மாறுமியல்பு (Variable) என்று கூறுகின்றனர். எனவே, ஒரு மாறுமியல்பு ஒரு நிகழ்ச்சியாகவோ நிலைமையாகவோ செயலாகவோ நடவடிக்கையாகவோ இருக்க முடியும். ஒரு மாறுமியல்புக்குப்பலேறு பண்புகள் உண்டு. பொதுவாகப் பார்க்கும்போது மாறுமியல்பு என்பது ஒரு நிகழ்ச்சி அல்லது நிலைமையைக் குறிக்கின்றது. அதை அளவிடமுடியும். அது அளவில் மாறக்கூடியது. மாறுமியல்புகள் இரண்டு வகையானவை. அவை சார்பு மாறுமியல்பு (Dependent variable), சார்பில்லாத மாறுமியல்பு (Independent variable) என்பன.

சார்பில்லாத மாறுமியல்பு என்பது நடத்தையில் அது விளைவை உண்டாக்குகின்றதா என்று பார்ப்பதற்காகப் பரிசோதனையாளரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அல்லது அமைக்கப்பட்ட ஒரு நிலைமை. அது ஒரு தூண்டலாகவுமிருக்கலாம்; கொடுக்கப்பட்ட மருந்தாகவுமிருக்கலாம்; புதிய கற்றல் முறையாகவோ புதிய தொழில் முறையாகவோ கூட இருக்கலாம்.

சார்பு மாறுமியல்பு ஒருவரின் நடத்தையாகும்; அல்லது பரிசோதனையில் ஒரு விலங்கின் நடத்தையாகவுமிருக்கலாம். ஒரு பரிசோதனையில் ஒரு தூண்டலுக்கு ஒரு மனிதர் துலங்குவது சார்பு மாறுமியல்பாகும். அது செலுத்தப்பட்ட அல்லது உட்கொண்ட மருந்தினால் ஏற்படும் நடத்தை மாற்றமாகவுமிருக்கலாம். புதிய கற்றல் முறையினால் ஏற்பட்ட விளைவாகவுமிருக்கலாம் அல்லது புதிய தொழில் முறையினால் ஏற்பட்ட பொருள் உற்பத்தி மாற்றமாகவுமிருக்கலாம். எனவே, சார்பு மாறுமியல்பு, ஏதோ ஒரு தூண்டலுக்கு ஏற்படுகின்ற நடத்தை மாற்றத்தை அல்லது நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கிறது. ஒரு சோதனையில் கிடைக்கின்ற வெற்றி எண்ணாகவுமிருக்கலாம். சூழ்நிலையில் ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு ஏற்படுகின்ற சொல்சார்ந்த விடையாகவுமிருக்கலாம். ஆசிரியர் வகுப்பறையில் மாணவனின் பெயரைச் சொல்லி அழைக்கும் போது மாணவனின் 'உள்ளேன்ஐயா' என்றவிடையும் சார்பு மாறுமியல்பே. ஆசிரியர் அழைப்பது சார்பற்ற மாறுமியல்பு. மாணவனின் விடை சார்பு மாறுமியல்பு. சார்பற்ற மாறுமியல்பு பரிசோதனையாளரால் கையாளப்படுகின்ற ஒரு கூறாகும் (Factor). கையாளப்பட்ட மாறுமியல்பு

கள் பரிசோதனையாளரால் எதிர்பார்த்த விளைவுகளை உண்டாக்குகின்றன. அந்த விளைவுகள் சார்பற்ற மாறுமியல்பினால். ஏற்படுத்தப்பட்டவை. விளைவுகளாகத் தோன்றுபவை சார்பு மாறுமியல்புகளாகும். ஒரு பரிசோதனையில் சோதிக்கப்படுவோர் எத்தனை உருப்புகளை வெற்றிகரமாக முடிக்கின்றாரோ அவை சார்பு மாறுமியல்புகளாகும். செலுத்தப்பட்ட சோதனையும் நிலைமைகளும் அவற்றின் இயல்புகளும் சார்பற்ற மாறுமியல்புகளாகும். இந்தச் சார்பற்றதும், சார்புள்ளதுமான மாறுமியல்புகளைப் பயன்படுத்திச் செய்யப்பட்ட பரிசோதனையில் இறுதியான குறிக்கோள் என்னவென்றால் சார்பு மாறுமியல்புகளைச் சார்பற்ற மாறுமியல்புகளோடு தொடர்புபடுத்தி ஒரு விதியை அல்லது கோட்பாட்டைக் கண்டறிவதாகும்.

தூண்டலும் துலங்கலும்: பரிசோதனை உளவியலில் தூண்டலும் துலங்கலும் மாறுமியல்புகளாக இருக்கின்றன. சூழ்நிலையின் நிகழ்ச்சிகளும், உயிரிகளின் துலங்கல்களும் மாறுமியல்புகளே. எந்த ஒரு சூழ்நிலையைக் கொண்ட நிலைமையிலும் ஒரு தூண்டல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பண்புக் கூறுள்ளதாகவே இருக்கிறது. சூழ்நிலை, சிக்கல் வாய்ந்ததாக இருக்கலாம். அதனால் பரிசோதனை நடைபெறுகின்ற நேரத்தில் தூண்டல்கள் நிலையானவையாக இருப்பதில்லை. சார்பற்ற மாறுமியல்பு தூண்டலாக இருந்து செயற்படுகின்றபோது எதிர்பார்த்த துலங்கலாகச் சார்பற்ற மாறுமியல்புகளிலிருப்பதில்லை. ஒரு நேரத்தில் நடத்திப் பெற்ற பரிசோதனை முடிவுகளை மற்றொரு நேரத்தில் நடத்திப் பெறமுடிவதில்லை. அதே பரிசோதனையைத் திருப்பிச் செய்ய முடிவதில்லை. அதை ஒரு பொதுப்பரிசோதனை மூலம் விளக்கலாம். ஒரு வரிசையிலுள்ள பல சொற்களை ஒருவர் கற்க வேண்டியிருக்கின்றது. அந்தச் சொற்கள் ஒரு சிறு அட்டையில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. கற்பதற்காக அந்த அட்டை திரும்பத் திரும்பக் காட்டப்படுகிறது. அடுத்தடுத்துக் காட்டப்படுகின்றபோது ஒவ்வொரு தடவையும் அட்டையின் அமைப்பு கற்போரின் கண்களுக்கு மாறுபடுகிறது. ஆனாலும், பலதடவை அதே அட்டையைக் காட்டினாலும் ஒவ்வொரு தடவையும் காட்டும்போது மாறுபாடு எதையும் ஒருவர் காண்பதில்லை. எத்தனை தடவைகள் அட்டை காட்டப்பட்டது என்றுதான் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார். இந்தப் பரிசோதனையில் அட்டை எத்தனை தடவை காட்டப்பட்டதோ அவை பரிசோதனைக்கென்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி அல்லது நடத்தையின் வகையாகும். இது பரிசோதனையில் ஒரு பண்புக்கூறு. சில பண்புக் கூறுகள் பொதுவானவை. அதில் பொதுப் பண்புக் கூறு என்னவென்றால் அட்டை காட்டப்பட்டபோது அட்டை

இவன் ஆட்சிக்காலத்தில் வெட்டபெற்றது. இம்மன்னன் தன் வாழ்நாளில் ஏமகர்ப்பம், துலாபாரம் முதலான பல தானங்களைச் செய்தான் எனச் செப்பேடுகள் கூறுகின்றன. இவன் காலத்தில் குட்வோலை அமைத்து கிராமசபை உறுப்பினர்களைத் தெரிந்தெடுக்கும் முறையும், கிராமசபை அமைக்கும் முறையும் கிராம ஆட்சி முறையும் சிறப்புற்று இருந்ததை உத்தர மேரூர் மற்றும் வேறுசில ஊர்களின்கல் வெட்டுகளும் புலப்படுத்துகின்றன.

இவ்வேந்தனின் வேறு சில பெயர்களாவன: வீர நாராயணன், வீரசோழன், பண்டித வத்சலன், குஞ்சர மல்லன், சங்கிராம ராகவன், இருமடிச் சோழன் என்பன. இவனுடைய பட்டத்தரசி கோக்கிழானடியாவாள்.

முதலாம் பராந்தகனின் கடைசிமகனான அரிஞ்சயனின் மூத்த மகன் பாட்டனாரின் பெயரைப் பெற்று இரண்டாம் பராந்தகன் எனப்பட்டான் இவனது ஆட்சிக்காலம் (கி.பி.956 - 970) குழப்பங்கள் மலிந்ததாக இருப்பினும், தன்பாட்டனார் இழந்த தொண்டை மண்டலத்தை மீட்டுப் பாண்டிய நாட்டிலும் இலங்கையிலும் வெற்றிகளைக் குவித்தான். இவன் இரண்டாம் மகனான அருள் மொழிவர்மனே பிற்காலத்தில் முதலாம் இராசராசன் என்ற பெயரில் சோழப்பேரரசினைப் புகழின் உச்சிக்குக் கொண்டு செல்லக்காரணமாக இருந்தான். வி.மர.

துணை நூல்கள்:

சதாசிவ பண்டாரத்தார், தி.வை., பிற்காலச் சோழர் வரலாறு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலைநகர் 1974.

ரீலகண்ட சாஸ்திரி, கே.ஏ., சோழர்கள், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை, 1975. (ஆங்கிலம்)

பராயனார்: இப்புலவரைப் பற்றிய செய்தி அறிய இயலவில்லை. இவர் பாடியதாக நற்றிணை 155-ஆம் பாடல் ஒன்றே கிடைத்துள்ளது. நெய்தல் திணையைச் சார்ந்த அப்பாடல் தலைவன் கூற்றாக அமைந்துள்ளது. ஊடிய தலைமகளைத் தலைமகன் இரந்து பணிந்து பலவாறு ஊடல் தணிவித்தும் தணியாளாய், ஊடல் நீட்டித்தபோது அவன் தன் நெஞ்சை நோக்கி, 'ஒள்ளிழை மகளிரோடு ஓரையும் ஆடாமல் நெய்தல் மாலையும் புகனையாமல் சோலையின் ஒரு பக்கம் நின்றோய்; நீயாரையே நினைத்த தொழுது வினவுகின்றோம்; நீ கடற்பரப்பில் உறையும் நீரரமகளோ, வேறு யாவளோ, கூறுக எனக் கேட்டதும், அதற்கு விடையாக முறுவல் தோன்றியது; கண்ணில் பனி பரந்தன; ஆதலின்முன் முயங்கிய இவள் இப்

பொழுதும் முயங்குதற் குறிப்புடைய மானிடமகளே என ஆற்றிக்கூறியதாக அப்பாடல் உள்ளது. இரா.சா.

பரிகாரம்: ஒருவனின் உடைமைக்கோ, உடலுக்கோ, மற்றவரால் ஏற்படுத்தப்படும் தீங்கிற்கோ சட்டத்தின் மூலம் அளிக்கப்படும் தீர்வுதான் பரிகாரம் என்பது ஆகும். அந்தத் தீங்கானது ஒருவனின் உடலுக்கோ உடைமைக்கோ ஊறு விளைவிக்கும் போது, அல்லது ஊறு விளைவிக்கக்கூடும் என்ற பயம் மனத்தில் ஏற்படும்போது அந்தத் தீங்குகளைக் களைந்து தகுந்த முறையில் ஈடு செய்வதற்குச் சட்டத்தின் மூலம் ஒரு மனிதனுக்குப் பரிகாரம் (Remedy) அளிக்கப்படுகிறது.

எவை எவை மனிதனுக்கும் அவனுடைய உடைமைகளுக்கும் தீங்கு விளைவிக்கக் கூடிய செயல்கள் எனக்குறிப்பிடப்பட்டு, அவற்றிற்காகப் பல சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு, அச்சட்டத்திலேயே அந்தத் தீங்கு இழைத்ததற்கு உரிய பரிகாரங்களும் கூறப்பட்டு உள்ளன. அப்படிப்பட்ட பரிகாரங்களைப் பெறுவதற்கு உள்ள வழிமுறைகளையும் தொகுத்துச் சட்டம் இயற்றப்பட்டுள்ளது. ஒரு மனிதனுக்கு அல்லது உடைமைக்குத் தீங்கு இழைக்கப்படுவதை இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று உரிமை இயல் தீங்கு; மற்றொன்று குற்றவியல் தீங்கு ஆகும்.

ஒருவகையான தீங்குகள் குற்றவியலாகவும், மற்றவை உரிமை இயலாகவும் கொள்ளப்படுகின்றன. இதில் சில வகைத் தீங்கு இழைத்தல்களுக்கு உரிமை இயல், குற்றவியல் ஆகிய சட்டங்கள் மூலமாகவும் பரிகாரம் தேடலாம். அப்படித் தீங்கு ஒருவருடைய உடைமைக்கு, அல்லது உடலுக்கு ஏற்பட்டால் அதற்குப் பரிகாரங்களைச் சில வேளைகளில் குற்றவியலில் மட்டும் பெற முடியும். சில தீமைகளுக்கு மற்றப் பரிகாரங்களை உரிமையியலில் மட்டுமே பெற முடியும். சில தீமைகளுக்குப் பரிகாரம் இரண்டிலுமே உள்ளது. அதை, தீங்கு இழைக்கப்பட்டவர், அதன் தன்மையை ஆராய்ந்து தன்னுடைய பரிகாரத்தைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும். (Option to choose the remedy) பொதுவாகக் குற்றவியல் தீமைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாவன கொலை, கொள்ளை, வன்முறை, நாட்டுத்துரோகம் முதலியன. அவை ஒரு நாட்டிற்கு ஏற்படும் தீமைகளாகக் கருதப்பட்டு அதற்கான பரிகாரத்தை அரசே முன்னின்று எடுத்து அதை உண்டாக்கியவருக்குத்தண்டனை வழங்குவதன் மூலம், பரிகாரம் அளிக்கப்படுகிறது. அதற்குண்டான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம்தான் எடுக்க வேண்டும். தனி ஆள் அதைப்பற்றி முறையீடு செய்யலாம். ஆனால், சில குற்றவியல் தீமைகளுக்குப்

பரிகாரம் பெற அத்தீமைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டவர் மட்டுமே அதற்கான வழக்குகளைத்தொடர முடியும்.

ஒருவருக்கு ஒரு தீங்கினால் பரிகாரம் பெற வேண்டுமானால் அத்தீங்கு அவருக்கு இழைக்கப்பட்டதிலிருந்துதான் அதற்குப் பரிகாரம் பெற அவருக்கு உரிமையுண்டாகிறது. அந்தப் பரிகாரம் பெறும் உரிமையைத் தீங்கு ஏற்பட்டவுடன் அந்த உரிமையை வழக்கின் மூலம் நிலைநாட்டி, அந்தத் தீங்கினால் ஏற்பட்ட நட்டத்தைக் கேட்டுப் பெறலாம். அந்தப் பரிகாரத்தைப் பெறத் தீங்கு இழைக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து சில குறிப்பிட்ட கால வரையறைக்குள் பரிகாரத்தைத் தேட வேண்டும். அவ்வாறு அந்தக் குறிப்பிட்ட காலவரையறைக்குள் பரிகாரம் தேடத் தவறினால் அந்தத் தீங்குக்குப் பரிகாரம் தேடும் உரிமை காலக்கெடுவினால் 'காலாவதி' ஆகிவிடும். அந்தக்காலக் கட்டத்திற்குப் பிறகு அவர் தம்முடைய பரிகாரத்தைக்கேட்டு வழக்காடச் சட்டம் அனுமதிப்பது இல்லை. அவருக்கு அதன் பிறகு பரிகாரம் தேடும் உரிமை காலக் கெடுவினால் காலாவதி ஆகிவிடுகிறது.

ஒருவருக்குப் பரிகாரம் பெறும் உரிமை உடைமைக்கு அல்லது உடலுக்கு தீங்கு இழைக்கும் போது உண்டாகிறது.

மேலும், பரிகாரம் பெறும் உரிமை, ஓர் ஒப்பந்தம் மூலமோ சட்டத்தின் மூலமோ அளிக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டு ஒப்பந்தச் சட்டம் (Contract Act), வாடகைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் (Rent Control Act) முதலியன.

ஒரு மனிதனுக்குத் தன்னுடைய உடைமை, உடல் ஆகியவற்றிற்கு உள்ள உரிமைகள் பற்றிய பரிகாரங்கள் சட்டத்தில் தரப்பட்டுள்ளன. அதேபோல் தன்னுடைய உடைமை, உடல் உரிமைகள் குறித்து அவன் மற்ற மனிதருடன் சட்டப்படி ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளலாம். அப்படி ஒப்பந்தம் செய்து அல்லது சட்டப்படி அதனுடைய ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டு இருந்து, அதை மற்றொருவர் மீறுவாராயின் அவர் அந்த ஒப்பந்தத்தின்படியுள்ள உரிமையை மீறியவராகிறார். அப்படி மீறியவர் மீது, உரிமை வழங்கப்பட்டவர், வழக்குத்தொடர்ந்து அந்த உரிமை மீறப்பட்டதால் ஏற்பட்ட நட்டங்களுக்குப் பரிகாரம் தேடலாம்.

சட்டத்தின் மூலம் சிலருக்குச் சில உரிமைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இது அவருடைய உடைமை அல்லது சொத்தைப் பொறுத்தது ஆகும். அந்த உரிமை அவருடைய சொத்தைப் பற்றிய சட்டத்தின்

மூலம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சில வரையறைக்குள் கொண்டு வந்தால் அதற்கான பரிகாரம் காணலாம். (எ-டு) வாடகைக்கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம்.

குற்றவியல் பரிகாரம் அளிப்பது நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகிறது. இந்திய நாட்டில் சில குற்றங்களுக்குப் பரிகாரங்கள், அந்தக் குற்றம் புரிந்தவருக்குத் தண்டனை அளிப்பதன் மூலம் அளிக்கப்படுகிறது; அல்லது அந்தக் குற்றம் புரிந்தவரைத் தண்டனத்தொகைகட்டச் சொல்வதன் மூலம் அப்பரிகாரம் வழங்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு குற்றத்திற்கும் உள்ள பரிகாரம் நாட்டிற்கு நாடு மாறுபடுகிறது. அரேபியா நாடுகளில் திருட்டு, கொள்ளை, கொலை முதலிய குற்றங்கள் புரிந்தவர்களுக்கு மரண தண்டனை அளிக்கப்படுகிறது. அதே திருட்டு, கொள்ளைக் குற்றங்களுக்கு, இந்தியாவில் சிறைத் தண்டனை அளிக்கப்படுகிறது.

மக்களுக்கு மட்டும் பரிகாரங்கள் வழங்கப்படவில்லை. உலக அரங்கிலே ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் பரிகாரங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஒரு நாட்டிற்கு, இழைக்கப்படும் தீங்குகள், உரிமை மீறல் சிக்கல்கள் எல்லைச் சிக்கல், நிலம், நீர் எல்லைச் சிக்கல்கள் ஆகியவற்றிற்குப் பரிகாரம் காண அகில உலக நீதி மன்றம் என்று உள்ளது. அந்த நீதி மன்றத்தில் இப்படிப்பட்ட சிக்கல்களை எடுத்துக் கொண்டு அதற்கான பரிகாரம் வழங்கப்படுகிறது. அனைத்து நாட்டுக் குற்றங்களைச் சில மனிதர்கள் புரியும்போது அது பொது மனித உரிமைகளின் அத்து மீறலாகக் கருதப்பட்டு அதற்காக எல்லா நாடுகளுமே ஒத்துழைத்து உரிய பரிகாரம் அளிக்கப்படுகின்றது. அந்தத் தீமைகள் நடக்காமல் தடுக்கவும் உதவுகிறது.

ஒரு மனிதனுக்குப் பரிகாரம் அளிக்க, உரிமை இயலில் பலவித சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. அவை ஒப்பந்தச் சட்டம், சரக்குகள் விற்பனைச் சட்டம், சொத்து மாற்றச் சட்டம், பங்குதாரர் சட்டம், வாடகைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம், மாற்றி வழங்கத் தக்க ஆவணங்கள் சட்டம் ஆகியவையாகும்.

இவை தவிர, ஒரு மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகள் என்று அரசியல் சாசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள உரிமைகளை மீறல்கள் அல்லது தீங்குகள் அல்லது ஆபத்துகள், தனிஆள் மூலமாகவோ அரசாங்கத்தின் மூலமாகவோ ஏற்படுத்த முடியாது. அப்படி (அடிப்படை மனித உரிமைகளை) மீறும்பொழுது அதற்கான பரிகாரங்கள் அரசியல் சாசனத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அச்சாசனப்படி ஒருவரின் உடைமை உடல் ஆகியவற்றிற்கு அரசாங்கம் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். கே.வி.அ.

புகையிலை முதலியன. உணவுப் பொருள்கள் பிற நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன.

இங்கு வாழும் மக்கள், இசுபானிய குவாரானியக் கலப்பு இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்; இசுபானிய, குவாரானிய மொழிகளைப் பேசுகின்றனர். இந்நாட்டில் மக்கள் நெருக்கம் மிகவும் குறைவு. இதன் தலைநகர் ஆசுன் சியான் (Asuncion). ஆங்கார் நாசியான், பிலார், பீயாரிகிகா ஆகியவை முக்கியமான நகரங்கள் ஆகும்.

வரலாறு: இந்நாட்டில் குவாரானி இந்தியர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். சுவான் தியாசு டே சோலிசு (Juan Diaz de Solis) என்பவர் கி.பி. 1515 - ஆம் ஆண்டு இந்நாட்டைக் கண்டு பிடித்தார். இசுபானிய மக்கள் கி.பி 1527-ஆம் ஆண்டு இங்குக் குடியேறினர். இசுபானியருக்கும் குவாரானியருக்கும் இடையில் அடிக்கடி இப்பகுதியில் சண்டைகள் நடைபெற்றன. இந்நாட்டில் கி.பி 1587 - ஆம் ஆண்டு குடியேறிய கிறித்தவ மதக் குருமார்கள் பல சமூகச் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டு ஒரு படையையும் திரட்டினர். இச்செய்கையை விரும்பாத இசுபானிய மன்னர் மத குருமார்களை நாட்டைவிட்டு விரட்டினார். பராகுவே கி.பி. 1811 - ஆம் ஆண்டு ஒரு சுதந்திர நாடாக ஆயிற்று. பிரான்சியா என்பார் கி.பி. 1814 முதல் 1840 வரை சருவாதிகாரியாக ஆட்சி செய்தார். பிரேசில், உருகுவே, அர்செண்டினா ஆகிய நாடுகள், கி.பி. 1865 முதல் பராகுவே நாட்டின் மீது படையெடுத்துப் பெரும் சேதத்தை விளைவித்தன. இந்நாட்டின் அரசியலமைப்பு கி.பி. 1870-இல் வகுக்கப் பெற்றது. எனினும், உள்நாட்டுக் கலவரங்களால் அமைதி நிலைக்கவில்லை. பொலிவியாவிற்கும், பராகுவே நாட்டிற்கும் இடையில் 1932-ஆம் ஆண்டு போர் மூண்டது. இப்போர் 1935 - இல் முடிவுபெற்றது. பராகுவே வெற்றி கண்டது. அதனால், சாக்கோவின் பெரும்பகுதி பராகுவே நாட்டிற்குக் கிடைத்தது. பாசிச ஆட்சி 1936 - ஆம் ஆண்டு தோன்றி அதே ஆண்டு மறைந்தது. மீண்டும் 1940-ஆம் ஆண்டு புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இந்நாடு குடியரசு நாடாக விளங்கினாலும், குடியரசுத் தலைவர் தனித்தன்னாதிக்கம் பெறுவதற்கு உரிய வாய்ப்பு இருந்தது.

இந்நாட்டில் 1940 - ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி ஆட்சி நடைபெறுகிறது. குடியரசுத் தலைவரே நாட்டின் அரசியல் தலைவர். அவருடைய பதவிக்காலம் ஐந்து ஆண்டுகள். அவர் மீண்டும் தேர்வு செய்யப்படலாம். இந்நாட்டின் அமைச்சரவை இவராலேயே நியமிக்கப்படுகிறது. இச்சபை நிருவாகச் செயல்களை நடத்திச் செல்கின்றது. இந்நாட்டின் பாராளுமன்றம் ஓரவை

கொண்டது. உறுப்பினர்கள் 25,000 பேருக்கு ஒருவர் என்ற வீதம் தேர்வு செய்யப்படுகின்றனர். அரசாங்கமே நியமனம் செய்யும் இராச்சிய அவை ஒன்றும் செயற்படுகிறது. இந்நாட்டின் அரசியலமைப்புத் தனிச் சொத்துரிமைக்கு உறுதி அளிக்கின்றது. பாராளுமன்றக் கூட்டம் நடைபெறாது போனால் தலைவரே சில சட்டங்களை அமல்படுத்துகிறார். பின்பு அச்சட்டங்கள் சட்டசபையின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றன. நெருக்கடிநிலை அறிவிப்பினை எப்போது வேண்டுமானாலும் நடைமுறைப்படுத்தலாம். இந்நாட்டின் தலைவரே நீதிபதிகளை நியமனம் செய்கின்றார். மந்திரி சபையில் முக்கியமானவர் பிரதம மந்திரியாவார். அவர் காவல்துறை, அரசாங்கக் குழுக்கள் ஆகியவற்றை நடத்திச் செல்கின்றார். அவருக்கு அடுத்து முக்கியமானவராகக் கருதப்படுபவர் அயல்நாட்டு உறவு அமைச்சர் ஆவார். இந்நாட்டின் அரசாங்கம் முழு அதிகாரப் பொறுப்பையும் தன்னகத்தே கொண்டதாகச் செயற்படுகிறது. அனைத்துப் பிரிவினரும் உரோமன் கத்தோலிக்க சமயத்தைப் பின்பற்றுகின்றனர். எனினும், அரசியலமைப்பு அனைத்துமதக் கொள்கைகளையும் மக்கள் பின்பற்ற வழி செய்கிறது.

இந்நாடு 1930 - ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்திலேயே கல்வியில் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்தது. இங்கு 1952 - ஆம் ஆண்டு 1300 - க்கு மேற்பட்ட தொடக்கநிலைக் கல்வி நிலையங்களில், 6000 க்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் பணிபுரிந்தனர். பிரேசில், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் கல்விக் குழுக்கள் வரவேற்கப்பட்டன. நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு அடுத்தபடியாகக் கல்விக் கே வரவாயின்பெரும்பகுதி ஒதுக்கப்படுகின்றது. வேளாண்மை, விஞ்ஞான சம்பந்தப்பட்ட கல்வி நிலையங்கள் ஆகியன செவ்வனே செயற்படுகின்றன. பராகுவே நாட்டின் தேசிய பல்கலைக்கழகம் கி.பி 1889 - ஆம் ஆண்டு ஆசுன்சியான் நகரில் நிறுவப்பட்டது. அப்பல்கலைக்கழகம் 1950 - ஆம் ஆண்டு 1800க்கு மேற்பட்ட மாணவர்களையும் 100க்கு மேற்பட்ட பேராசிரியர்களையும் கொண்டு விளங்கியது.

நாட்டின் மொத்த வருவாயில் 26.5 விழுக்காடு பாதுகாப்பிற்காகச் செலவிடப்படுகிறது. உலோபுக்கு, சாக்கோ பொன்ற போர்களில் தன்படை வலிமையினால் பராகுவே வெற்றி கண்டுள்ளது. அனைத்துப் பிரிவுகளையும் சேர்த்து 10,000க்கு மேற்பட்டவர்கள் இந்நாட்டின் இராணுவத்தில் பணிபுரிகின்றனர். பிரேசில், அர்செண்டினா, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் ஆகியவற்றின் இராணுவ ஆலோசனைக் குழுக்களின் உதவியைப் பராகுவே பெற்றது.

குவாரானிய நாணயம் புழக்கத்தில் உள்ளது. இங்கிலாந்து, தென் அமெரிக்கா, அர்செண்டினா பிரேசில் ஆகிய நாடுகளின் வங்கிகள் நிதி உதவி செய்கின்றன.

பராகுவே நாட்டின் மத்திய இருப்புப் பாதை ஏறத்தாழ 445 கி.மீ. நீளம் கொண்டது. ஏறத்தாழ 880 கி.மீ. நீளம் கொண்ட. தேசிய நெடுஞ்சாலைகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நீர்வழிச் சாலை பெரிதும் போக்குவரத்திற்குப் பயன்படுகின்றது. ஆண்டிற்கு ஏறத்தாழ 400,000 முதல் 450,000 கண்டி எடையுள்ள பொருள்கள் அர்செண்டினாவிலிருந்து வந்து போகின்றன. இந்நாட்டின் தொலைபேசிச் செய்தித்தொடர்பு, 5920 கி.மீ. நீளம் கொண்டு நாட்டின் 118 முக்கியமான நகரங்களை இணைக்கின்றது. ஆகன்சியான் இந்நாட்டினுடைய முக்கிய விமானப் போக்குவரத்து மையமாகவும் சந்திப்பாகவும் விளங்குகின்றது. இரா.கி.

பராகுவே ஆறு 2090 கி.மீ. நீளமுள்ளது. இந்த ஆறு தென் அமெரிக்காவின் நடுவில் ஓடுகிறது. பிரேசில் (Brazil) நாட்டின் மாட்டோகுரோசோ (Matogrosso) மாநிலத்தில் இது தோன்றித் தெற்கு நோக்கி ஓடிப் பரானா (Parana) நாட்டைக் கடந்து, பின்னர் பராகுவே ஆற்றுடன் கலக்கிறது. பராகுவே (Paraguay) ஆறு, பிரேசில் நாட்டுக்கும் பராகுவே நாட்டுக்கும் இடையே ஓர் எல்லையாக அமைந்துள்ளது. மேலும், இந்த ஆறு, பராகுவேவுக்கும் அர்செண்டினா நாட்டுக்கு மிடையேயும் ஓர் எல்லைப் பகுதியாக உள்ளது. நாவாய்ப் போக்குவரத்துக்கு இது ஏற்றதாக இருக்கிறது. பெரும் மரக்கலங்கள் இந்த ஆற்றின் வழியாகக் காள்செப்சியான் (Concepcion) நகரம் வரை செல்லுகின்றன. இதன் துணையாறுகள் ஆப்பா (Apa), தாக்குவரி (Taguary), கூயபா (Cuyaba) என்பனவாம். இந்த ஆறுகளினால் பராகுவே குடியரசு பல நற்பயன்களை அடைந்து வருகிறது. தெ.பா.

பராந்தக சோழன், முதலாம்: பராந்தகன் என்ற சொல்லிற்குப் பகை அரசர்களை அழிப்பவன் என்பது பொருள். சோழர் குலத்தில் இரு அரசர்கள் பராந்தகன் என்ற பெயரில் அரசு புரிந்துள்ளனர். முதலாம் ஆதித்தனின் மகனான முதலாம் பராந்தகன் கி.பி. 907 முதல் 953 வரை ஆட்சி புரிந்துள்ளான். சோழர் குலத்தின் சிறந்த அரசர்களுள் இவனும் ஒருவன். அரியணை ஏறிய சிறிதுகாலத்திலேயே இவன் ஆட்சிப்பரப்பை விரிவாக்கும் முயற்சிகளைத் தொடங்கினான். 'மதுரை கொண்ட கோப்பரகேசரி' என்று கல்வெட்டுகளில் கி.பி. 910-ஆம் ஆண்டிலேயே பெற்றிக்கப்பட்டுள்ளமை இவனது மதுரை வெற்றியைச் சுட்டும். இவனிடம் தோல்வியற்ற பாண்டியன்

மாறவர்மன் இராசசிம்மன், இலங்கைவேந்தன் ஐந்தாம் காசியபனிடம் உதவிபெற்றான். பாண்டிய - இலங்கைப் படைகள் சோழரிடம் தோற்கவே பாண்டியன் தன் அரசச்சின்னங்களை இலங்கையில் ஒளித்து வைத்துவிட்டுச் சேரநாட்டிற்கு ஓடிவிட்டான். அவற்றைக் கைப்பற்றவேண்டிப் பராந்தகன் இலங்கை மீது படையெடுத்தான். சின்னங்களைக் கைக்கொள்ளாவிடும், 'மதுரையும், ஈழமும் கொண்ட பரகேசரி' என்ற பட்டத்தைப்பெற்றான். பராந்தகனின் மாற்றாந்தாயான இராட்டிரகூட இளவரசியின் மகன் கன்னரதேவனைச் சோழ அரியணையில் அமர்த்தும் நோக்கோடு இராட்டிரகூடர்கள் பராந்தகனோடு போர் தொடுத்தனர். அவர்களைப் பராந்தகன் தோல்வியுறச் செய்தான். இருப்பினும் சோழர்-இராட்டிரகூடர் போட்டிதொடர்ந்தது. இராட்டிரகூட அரசின் வாரிசரிமைப் போட்டியில் பராந்தகன் தலையிட்டமைமேலும் கசப்பினை வளர்த்தது இராட்டிரகூடர் சோழ அரசின் மீது மீண்டும் படையெடுத்துவரும் நிலை ஏற்பட்டது. இதனை எதிர்நோக்கிய பராந்தகன், தன் மூத்த மகனும் பட்டத்து இளவரசனுமான இராசாதித்தனின் தலைமையில் பெரும்படையினைத் தொண்டைநாட்டில் நிறுத்தி வைத்தான். எதிர் பார்த்த இராட்டிரகூடர் போரும் மூண்டது. தக்கோலத்தில் கி.பி. 949-இல் நடைபெற்ற அப்போரின் உச்சக்கட்டத்தில், இராட்டிரகூடரோடு இணைந்து போரிட்ட கங்கமன்னன் இரண்டாம் பூதுகன் எய்த அம்பின் காரணமாக இராசாதித்தன் இறந்ததால் சோழர்படை சிதறுண்டது. அதனால் தொண்டைநாடு இராட்டிரகூடரின் ஆட்சிக்குட்பட்டது. அத்தோல்வியினைத் தொடர்ந்து சோழரின் குறுநில மன்னர்கள் பலர் சோழரின் மேலாதிக்கத்தை உதறித் தள்ளித் தன்னாட்சி பெற்றனர். மூத்த மகனையும் இழந்து, தான் உருவாக்கிய பேரரசும் நிலிவடைந்த நிலையில் முதலாம் பராந்தகன் மிக்க துயருற்றுத் தன் எஞ்சிய வாழ்நாட்களைக் கழித்திருக்க வேண்டும். இவனுக்குப் பின்னர், இவனுடைய இரண்டாம் மகனான சிவநெறிச் செம்மல் கண்டராதித்தன் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றான்.

முதலாம் பராந்தகன் சிறந்த சிவபத்தி உடையவன். தில்லைச் சிற்றம்பலத்தைப் பொன்வேய்ந்து அதனை உண்மையிற் பொன்னம்பலமாக்கினான். இவனது காலத்தில் தமிழகத்தில் பல சிவன் கோயில்கள் கற்றளிகளாக மாற்றப்பட்டன. சிதம்பரத்திற்கு மேற்கேயுள்ளதும் இந்நாளில் காட்டு மன்னார்குடி எனப்படுவதுமான வீரநாராயண சதுர்வேதி மங்கலமும், அதற்கு வடக்கேயுள்ள வீரநாராயணன் ஏரியும் இவன் அமைத்தனவேயாம். மேலும், சோழ சிங்கபுரத்திற்கு அண்மையில் சோழவாரிதி என்னும் ஏரி ஒன்று

யிலுள்ள சொற்களைக் கற்கக் கற்போன் பயன்படுத்திய திறமையாகும். இந்தப் பண்புக் கூறு எல்லோரிடத்திலும் ஒன்று போலவே இருப்பதில்லை. எனவே, அட்டையிலுள்ள சொற்கள் பொதுவான தூண்டலாக இருந்தாலும், கற்போரின் திறமை என்ற துலங்கல் ஒன்றாக இருப்பதில்லை. எனவே, சார்பற்ற மாறுமியல்பு அல்லது விளைவு அல்லது வெளிப்பட்ட திறமை மாறுபடுகிறது.

மாறுமியல்புகளின் பரிசோதனைக் கட்டுப்பாடு:

ஒரு சார்பில்லா மாறுமியல்பை 'அ' வாகவும் ஒரு சார்பு மாறுமியல்பை 'இ' யாகவும் கொண்டு இதை விளக்கலாம். இந்த இரண்டுக்கும் உள்ள தொடர்பை ஆராய்ந்து பார்க்கலாம். கற்றல் பரிசோதனையில் சொற்களின் ஒரு பட்டியலைப் பயன்படுத்தினால் கற்போன், கற்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ளுகின்ற முயற்சிகளின் எண்ணிக்கை பட்டியலின் நீளத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. பட்டியல் நீளமாக இருந்தால் முயற்சிகளின் எண்ணிக்கை மிகுதியாகும். பட்டியல் குட்டையாக இருந்தால் முயற்சிகளின் எண்ணிக்கை குறைவாகும். பட்டியலின் நீளத்தோடு வேறு பல கூறுகளும் முயற்சிகளின் எண்ணிக்கையை மிகுதியாக்கலாம். பட்டியலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சொற்களின் கடினம்; கற்போனுக்குச் சொற்களைக் காட்டும் வேகம், அடுத்தடுத்துக் காட்டப்படும் தடவைகளுக்கிடையிலுள்ள இடைவெளிநேரம் ஆகியவையும் கற்றல் நடத்தையில் விளைவுகளை உண்டு பண்ணலாம்.

இந்தப் பரிசோதனையில் ஒருவர் கொள்ளுகின்ற அக்கறை எதுவென்றால், 'அ' வுக்கும் 'இ' க்கும் இடையிலுள்ள தொடர்பும், பட்டியலைக் கற்கஎடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளின் (Trials) எண்ணிக்கை பற்றியதாகும். கட்டுப்பாடில்லாத வழியில் 'க', 'ச', 'ட' ஆகிய மாறுமியல்புகளை வேறுபடுத்தினால் 'இ'யில் ஏற்படுகின்ற நடத்தை மாற்றங்கள் 'அ' மாறுகின்றதால்தான் என்று கூறமுடியாது. பரிசோதனையில் 'இ' க்கும் 'அ'வுக்கும் உள்ள தொடர்பைக் 'க', 'ச', 'ட' ஆகிய மாறுமியல்புகளை நிலையான மதிப்புகளாக்கி 'அ' மாறுகின்றபொழுது சரியாகக் கணிக்க முடியும். மாறுதல்களை 'அ' வில் செய்து மற்ற மாறுமியல்புகளை (க,ச,ட) நிலையான மதிப்புகளாக்கியும் 'இ' யில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களை அறியலாம். எனவே, 'அ' வுக்கும், 'இ' க்கும் இடையிலுள்ள குறிப்பிட்ட தொடர்பைக் க,ச,ட ஆகிய மாறுமியல்புகளுக்கு நிலையான மதிப்பீட்டைக் கொடுப்பதின் மூலம் காணலாம். மேலும், க,ச,ட மாறுமியல்புகளுக்கு மாறுபட்ட மதிப்பீடுகள் கொடுத்துப் பரிசோதனையை ஒருவர் திரும்பவும் செய்யலாம். அதன் மூலம் 'அ' வுக்கும் 'இ' க்கும் இடையிலுள்ள

புதிய செயல் முறைத் தொடர்பை அறிய முடியும். குறிப்பிட்ட பரிசோதனையின்போது நிலையாக இருக்கின்ற மாறுமியல்புகளான க,ச,ட ஆகியவை பரிசோதனைக்குப் பரிசோதனை மாறுகின்றன. எனவே, அவை அளபுருக்கள் (Parameters) என்று கூறப்படுகின்றன. ஆனால், எல்லா மாறுமியல்புகளும் சார்பு மாறுமியல்பான 'இ' யில் செல்வாக்குப் பெறுகின்றனவா என்று கூற முடியாது. தெரிந்த மாறுமியல்புகளான க,ச,ட ஆகியவற்றை நிலையாகக் கொண்டு விட்டால் போதும் என்று கருதினால் ஒருவர் தமக்குத் தெரியாத வேறு பல ய,ர,ள போன்ற நிருணயக் கூறுகளைப் (Determining factors) பரிசோதனையின் போது கட்டுப்பாடில்லாத வகையில் அனுமதிப்பார். ஒரு பரிசோதனையின்போது ய,ர,ள போன்ற கட்டுப்படுத்தப்படாத நிருணயிப்புக் கூறுகள் பரிசோதனையாளருக்குத் தெரியாமலேயே சார்பு மாறுமியல்பில் செல்வாக்குப் பெறலாம். ஆனால், இது எல்லாப் பரிசோதனைகளிலுமே நடைபெறக் கூடியதால் சார்பு மாறுமியல்பில் ஒழுங்கு முறையான மாற்றத்தை அவை ஏற்படுத்த முடியாது.

ஒவ்வொரு சார்பில்லா மாறுமியல்பையும் பலரிடம் பயன்படுத்தினால் அதன் மாறுமியல்பின் மதிப்பும், தனியாளரின் மாறுபாடுகளினால் ஏற்படும் விளைவுகளும் குறைகின்றன. ஒவ்வொருவரிடமும் ஒரு பட்டியலைக் கொடுத்துப் பரிசோதனையை நடத்தினால் சார்பு மாறுமியல்பு பட்டியல் கற்கின்றவர்களிடம் எந்தவிதமான மாற்றங்களைச் செய்யும் என்று கூறமுடியாது. ஒவ்வொரு பட்டியலும் ஒரு தனி விளைவைத்தான் உண்டாக்க முடியும் சார்பில்லா மாறுமியல்பில் மாற்றங்களைச் செய்தால் ஏற்படுகின்ற விளைவு முழுவதும் இதனால்தான் என்று கூறமுடியுமா? அல்லது எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட தனியாளர் மாறுபாட்டினால்தான் இந்த விளைவு மாற்றம் ஏற்பட்டது என்று கூறமுடியுமா? இவற்றுக்கு விடை முடியாது என்பதுதான். ஏனென்றால் ஒரே சார்பில்லா மாறுமியல்பைப் பலரிடம் பயன்படுத்தி, ஏற்படுகின்ற விளைவைப் பதிவு செய்து கொண்டு, மாறுமியல்பில் மாற்றத்தை உண்டுபண்ணி, மறுபடியும் பரிசோதிக்கும் போது ஏற்படுகின்ற விளைவைப் பதிவு செய்து கொண்டு, ஒவ்வொருவரிடமும் ஏற்பட்டுள்ள விளைவு மாற்றத்தை ஒத்திட்டுப் பார்த்தால், எந்த மனிதரின் எந்தத் தனியாளர் வேறுபாடு விளைவில் மாற்றத்தைச் செய்தது என்று கூற முடியாது. தனியாளர் வேறுபாடுகள் பல இருக்கலாம். ஏதேனும் ஒன்றுமாறுபாட்டைச் செய்திருக்கலாம். மற்றொருவரின் அதே தனியாளர் வேறுபாடு மாற்றத்தை உண்டாக்கியிருக்கலாம். முதல் மனிதரிடம் மாறு

பாட்டைச் செய்த தனியாள் வேறுபாடு, இரண்டாம் மனிதரின் செயல்விளைவில் மாறுபாட்டைச் செய்யா மனிருக்கலாம். இக் காரணங்களை முன்னிட்டுத்தான் ஒரு பரிசோதனை நிலைமையில் எத்தனை மனிதர்கள் பரிசோதிக்கப்பட்டாலும் ஒவ்வொருவரின் பல செயல் விளைவுகளின் சராசரியையும், பல மனிதர்களின் ஓர் இடுசெயலின் பல விளைவுகளின் சராசரியையும் உளவியல் பரிசோதனையாளர் தங்களுடைய பரிசோதனைகளில் பயன்படுத்துகின்றனர்.

பரிசோதனைக் குழுவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட குழுவும்: உளவியலில் நடத்தப்படும் எந்த ஓர் ஆராய்ச்சிப் பரிசோதனையிலும் இரண்டு குழுக்கள் (Groups) உண்டு. ஒன்று பரிசோதனைக்குழு (Experimental group), மற்றொன்று கட்டுப்படுத்தப்பட்ட குழு (Controlled group). இந்தப் பரிசோதனைக்குழு பரிசோதனைக்கு ஆட்படுத்தப்படுகின்றது. மாறுமியல்புகளைப் (Variables) பரிசோதனைக்கு ஆட்படுத்தப்பட்ட குழு உறுப்பினர்களின் மீது பயன்படுத்துகின்றனர். விளைவுகளைப் பதிவு செய்கின்றனர். கட்டுப்படுத்தப்பட்ட குழு, பரிசோதனைக்குழுவிடமிருந்து முற்றிலும் விலக்கி வைத்தே கையாளப்படுகிறது. இக்குழுவின் மீது பரிசோதனைக்கான மாறுமியல்புகளை அனுமதிப்பதில்லை. எடுத்துக்காட்டாகப் பரிசோதனைக்குழுவின் நடத்தையில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றதா? ஏற்பட்டால், அது அனுமதிக்கப்பட்ட மாறுமியல்பினால்தானா என்று சோதித்துப்பார்க்கப்படுகிறது. பரிசோதனைக்குழுவை 'எ' என்றும் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட குழுவை 'ஐ' என்றும் கொண்டு ஒரு புனைகொள்கையை (Hypothesis) விளக்கலாம். தொழிற்சாலையொன்றில் இருபணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட பரிசோதனைக் குழுவினரின் அவர்களுக்கு உப்பு மாத்திரைகள் (Salt pills) அனுமதிக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் உப்பு மாத்திரைகளை உட்கொண்டு விட்டு வேலைகளைச் செய்கின்றனர். 'ஐ' கட்டுப்படுத்தப்பட்ட குழு, உப்பு மாத்திரைகளைப் போன்றள்ள சர்க்கரை மாத்திரைகள் இவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படுகின்றன. இந்த இரண்டு குழுக்களுள் 'எ' குழு, களைப்பின்றி வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதும் 'ஐ' குழு களைப்படைந்து விடுவார்கள் என்பதும் புனைகொள்கை. ஒரு குறிப்பிட்ட நேரம் வரையில் இரண்டு குழுக்களும் வேலைகளைச் செய்த பிறகு இரண்டு குழுக்களும் அவற்றின் உற்பத்தி என்னவென்றும் அவர்களின் வேலையின் வேகம் என்ன வென்றும் அளவிடப்படுகின்றன. உப்பு மாத்திரைகளை உட்கொண்ட குழுவின் உற்பத்தி மிகுதியாகவும் வேலை விரைவாகவும் இருந்திருக்க வேண்டும். சர்க்கரை மாத்திரைகளை உட்கொண்ட குழுவின் உற்பத்தி குறைவாகவும் வேலை விரைவின்றி

யும் இருந்திருக்க வேண்டும். இந்தப் புனைகொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் உப்பு மாத்திரைகள் பரிசோதனைக் குழுவினரிடத்தில் விளைவுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன என்றும், சர்க்கரை மாத்திரைகள் அந்த விளைவுகளை ஏற்படுத்தவில்லை என்றும் முடிவு கொள்ளலாம்.

பரிசோதனை உளவியல், இவ்வாறு ஒரு மாறுமியல்பை அனுமதித்து, அதன் விளைவை உயிரிகளின் நடத்தையில் ஏற்படும் விளைவை அளவிடுகிறது. ஒவ்வொரு மாறுமியல்பின் விளைவையும் அளவிட முடியும் என்று பரிசோதனை உளவியலார் நம்புகின்றனர். பரிசோதனையில் விளைவை உண்டாக்குகின்ற மாறுமியல்பு சார்பில்லா மாறுமியல்பு (Independent Variable). ஏற்படுத்தப்பட்ட விளைவு சார்பு மாறுமியல்பு (Dependent Variable). காட்டியுள்ள பரிசோதனையில் உற்பத்திப் பெருக்கம் சார்பு மாறுமியல்பு. உப்பு மாத்திரைகள் சார்பில்லா மாறுமியல்பு. பரிசோதனைக் குழுவின் உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட மாற்றமும் வேலையின் வேகமும் சார்பில்லா மாறுமியல்பின் விளைவுதானா? கட்டுப்படுத்தப்படாத மாறுமியல்புகளின் (ய, ர, ள) விளைவா? என்ற ஐயம் ஏற்படலாம். இந்த இடத்தில்தான் புள்ளி விவரவியல் உதவிக்கு வருகிறது. அப்படியிருந்தால் எத்தனை விழுக்காடு அந்த விளைவு இருக்கும் என்று தோராயமாகப் பார்க்கும் போது, அது ஒரு விழுக்காடு இருக்கின்றது என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். எனவே, மீதி 99 விழுக்காடு விளைவு சார்பில்லா மாறுமியல்பினால்தான் என்று முடிவுகட்டலாம்.

விவரித்தலும் விளக்குதலும் (Description and Explanation): பொதுவாகப் பார்க்கும் போது விவரித்தலுக்கும் விளக்குதலுக்கும் வேறுபாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், உளவியலார் இந்தக் கருத்துச் சொற்களின் அடியிலுள்ள செயல் முறைகளை நன்கு ஆராய்ந்திருக்கின்றனர். எனவே, விவரித்தலும் விளக்குதலும் வேறானவை என்று கூறுகின்றனர். இது எவ்வாறு என்று காண வேண்டும். ஒரு பொருளை ஒருவர் பார்க்கும் போது, அது இப்படியிருக்கின்றது என்று விவரிக்கிறார். ஒரு செயலின் விளைவைப் பற்றிக் கூறும்போது விளக்குகிறார். எப்படியெனில் வெள்ளைத்தாள் இருட்டிலும் வெள்ளைத்தாளாகத்தான் தோன்றும், சூரிய ஒளியிலும் நிலக்கரி கருப்பாகத் தான் தோன்றும். தாள் வெள்ளை என்றும் நிலக்கரி கருப்பு என்றும் ஒருவர் கூறுவது விவரித்தல். அவற்றின் குணம் கூறப்படுகிறது. தாள் ஏன் வெள்ளையாவும் நிலக்கரி ஏன் கருப்பாகவும் தோன்றுகின்றன என்பதற்கான விடை தான் விளக்குதலாகும். ஒருவர் ஏன் தானை வெள்ளையாகவும், நிலக்கரியைக் கருப்பாகவும் புலன்

காட்சி (Perceive) செய்கிறார் என்பதை விவரித்தல் எனக் கூறுவதில்லை. ஆனால் விளக்குதல் என்று கூறப்படுகிறது. உளவியல் பரிசோதனைகளில் இந்த இரண்டும் வேறுபடுத்திக் காட்டப்படுகின்றன. பரிசோதனை உளவியலார், சார்பு மாறுமியல்புகளுக்கும் சார்பில்லா மாறுமியல்களுக்கும் இடையிலுள்ள தொடர்புறவுகளை விதிகளுக்குட்பட்ட செயல்முறையாகக் கொண்டு விளக்குதலை அந்தந்த எல்லைக்குள் அமைக்கின்றனர். எப்படியெனில், வெள்ளைத்தாளுக்கும் நிலக்கரிக்கும் கொடுக்கப்பட்ட விவரித்தல் சார்பு மாறுமியல்பு வகையாகும். தூண்டல் நிலைமைகளாலும் உயிரியின் புலனுணர்ச்சி, பண்புக் கூறுகளினாலும் அவை திருணிக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக, உயிரியின் கண்பார்வை சரியில்லையெனில் அவனுடைய விவரித்தல் இயல்பாக இருக்காது.

அனுபவமும் நடத்தையும்: பரிசோதனை உளவியலுக்குச் சேகரிக்கப்படுகின்ற விவரங்களில் நடவடிக்கைகளும் அசைவுகளும் முடிவுகள் அல்லது விளைவுகளும் முக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றன. இவைகள் மட்டுமன்றிப் பரிசோதிக்கப்படுபவர் தம்முடைய அனுபவத்தின் மூலம் தருகின்ற விவர வாசகங்களும் முக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றன. அனுபவத்திலிருந்து ஒருவர் தருகின்ற விவர வாசகங்கள், நடவடிக்கைகள் போன்று அல்லது அசைவுகள், விளைவுகள் போன்று புறநிலையானவையல்ல. அவை அகவயமானவை. எனவே, அகவயமான விவரங்களைப் பரிசோதனை முடிவுகளாகப் பயன்படுத்தலாமா? அவைகளை எவ்வித ஐயமுமின்றி ஏற்றுக் கொள்ளலாமா? ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்று பரிசோதனை உளவியலார் கருதுகின்றனர். ஆனால், பரிசோதிக்கப்படுபவரால் தரப்படுகின்ற அந்த அனுபவ விவரங்கள் தெளிவாகவும் கண்டிப்பாகவும் வரையறுக்கப்பட்ட சூழ்நிலையிலிருந்து பெறப்பட்டதாகவும் இருந்தால் உளவியலுக்கு ஏற்றவைகளாகும் பெரும்பாலான பரிசோதனைகள் புலனுணர்ச்சி சார்ந்த செயல் முறைகளையும் புலன் காட்சிச் செயல் முறைகளையும் சார்ந்திருப்பதால் பரிசோதிக்கப்படுபவரின் விவர வாசகங்கள் முற்றிலும் குறிப்பிடப்பட்ட சூழ்நிலைகளிலிருந்து பெறப்படுகின்றன. அந்தச் சூழ்நிலையில் தான் செயல் இயக்கப்படுகின்றது. பரிசோதிக்கப்படுபவர் அந்தச் சூழ்நிலையில் பெறுகின்ற அனுபவத்தைத் தம்முடைய வாசகமாகத் தருகின்றார்.

எடுத்துக்காட்டாக, நிறவேறுபாடு கண்டறியும் சோதனை (Colour discrimination test) யொன்றில், ஒருவரின் கண்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட ஒளி நீள அலையால் தூண்டப்படுகின்றன. அப்பொழுது அவர் காண்பது சிவப்பு நிறம் என்று கூறுகிறார். பிறகு ஒளி அலையின் நீளம் மாற்றப்படுகிறது. அப்பொழுது

அவர் பச்சை நிறத்தைக் காண்பதாகக் கூறுகிறார். இவ்வாறு திரும்பத் திரும்ப வெவ்வேறு ஒளி அலை நீளங்களால் அவரது கண்கள் தூண்டப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு நிலையிலும் அவர் காணுகின்ற நிறத்தைப் பொருத்தமான சொல்லைக் கொண்டு துலக்குகிறார். பல்வேறு பரிசோதனை நிலைகளிலும் பரிசோதிக்கப்படுவோன் தூண்டப்படும்போது தருகின்ற விவர வாசகங்கள் சீராக இருப்பதால் அதில் அனுபவத்தின் உருபளவு (Dimension) இருப்பதாகப் பரிசோதனை உளவியலார் நம்புகின்றனர். புலனுணர்ச்சி சார்ந்த எல்லாப் பரிசோதனைகளிலும் இவ்விதமான விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. அனுபவத்தின் விவர வாசகங்களைச் சேகரிக்கும்போது பரிசோதனைச் சூழ்நிலைகள் சரிநுட்பமாக விவரிக்கப்படல் வேண்டும்.

அனுபவத்தைக் கொண்ட உளவியல் ஆராய்ச்சிகளில் புலனுணர்ச்சி சார்ந்த பண்புக் கூறுகள்தாம் (Qualities of the senses) மிகுதியாகச் சேர்க்கப்படுகின்றன. புலனுணர்ச்சி சார்ந்த அனுபவம் அமைப்புள்ளது. பண்புகளை விடப் பொருளைத்தான் பெரிதும் காணமுடிகிறது. நாற்காலிகளையும் புத்தகங்களையும் ஆடைகளையும் ஒருவர் காண்கிறார். அவர் காண்பது அவற்றின் நிறங்களையும் அன்று; பருமளவுகளை அன்று. புலன் காட்சி சார்ந்த அமைப்பின் விதிகளைக் கண்டறியப் பரிசோதிக்கப்படுபவரின் அனுபவக் குறிப்புகள் வேண்டும். அவையின்றிப் பரிசோதனை உளவியல் வளரமுடியாது.

எந்தவிதமான நடத்தையைப் பரிசோதனை செய்தாலும் சார்பு மாறுமியல்புகளையும் சார்பில்லா மாறுமியல்புகளையும் வரையறை செய்தல், அவைகளுக்கிடையிலுள்ள செயல் முறைத் தொடர்பைச் சோதித்தல், எங்கெங்கு முடியுமோ அங்கெல்லாம் முடிவுகளை அல்லது விளைவுகளை அளவு சார்ந்த தாக்கல் செய்தல் ஆகியவற்றைச் செய்தல் வேண்டும். எனவே, பரிசோதனை உளவியலின் செய்திப்பொருள்கள் (Subject matters) புலனுணர்ச்சி, புலன்காட்சி, இயக்கச்செயல்கள், நடவடிக்கைகள், அனுபவம், சொல் சார்ந்த எதிர்வினை ஆகிய துறைகளிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட விவரங்களாகும். உடற்கூற்று உளவியல் துறை (Physiological psychology) பரிசோதனை உளவியலின் செய்திப்பொருள்களிலிருந்து விரிவடைந்த ஒரு துறையாகும். அது போலவே உயிர்நூல் சார்ந்த உளவியல் (Bio - psychology) என்ற ஒரு துறையும் அண்மைக் காலத்தில் பரிசோதனை உளவியலிலிருந்து விரிவடைந்த துறையாகும். (மு.இரா.)

துணை நூல்கள் :

Andrews, T.G., Methods of Psychology, John Wiley and Sons, New York, 1948.

Morgan, C.T., Physiological Psychology, McGraw—Hill Books Co., New York, 1943.

Morgan, C.T., King, R.A and Robinson, N.M., Introduction to Psychology, TATA—McGraw—Hill Publishing Company Ltd., New Delhi, 1979.

Postman, L. and Egan J.P., Experimental Psychology, An Introduction, Kalyani Publishers, Ludhiana 1949.

Zimbardo, P.M., Psychology and Life, Scott Foresman, and Company, Illinois, 1979.

பரிதி: திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய பழைய உரையாசிரியர்கள் பதினமூன்று பரிதி ஒருவராவர். திருப்பருதி நியமத்திலுள்ள பருதியப்பர் என்னும் இறைவன் பெயரே மருவிப் பரிதியார் என வழங்கியது என்பர். இவர் பரிமேலழகர் முதலிய உரையாசிரியர்களுக்கு முந்தியவர் எனக் கருதப் பெறுவர். இவரது உரை தனிப்போக்குடையது. வடமொழிக் கலப்பு மிகுதி. இவர் உரை குறளுக்குப் பொழிப்புரைபோல் இல்லாது கருத்தினைத் தழுவிச் சில இடத்துச் சுருக்கமாகவும், சில இடத்துக் கதை தழுவி விரிவாகவும், சில உவமை கொண்டு விளக்கியும், வழக்குச்சொற்களைக் கையாண்டும் எளிமையாக உள்ளது. மூலத்தோடு இயைத்துப் பார்க்கும்போது, இவ்வரைக்கும் குறளுக்கும் சில இடங்களில் பொருத்தம் தெரியவில்லை. இதனை முதறிரூர் தண்டபாணி தேசிகர் குறளுக்கும் உரைக்கும் ஒற்றுமைப்படுத்திக் கருத்தறிந்து கொள்ளுதல் ஒரு கயிற்றாலாகிய பாலத்தில் காவிரியைக் கடக்க நினைத்தலை ஒக்கும் என்று கூறுவர்.

இவர் சமயப் பொதுமையுடைய திருக்குறளுக்கு உரை எழுதும் போதும் தம் சைவ சமயப்பற்று விளங்குமாறு எங்கும் உரை கூறிக் செல்வர். 'எண்குணத்தான்' என்பதற்கு எட்டுக் குணங்களையுடைய சிவன் என்று எழுதியுள்ளார். 'மலர்மிசை ஏகினான்' என்ற குறளுக்குப் பக்த சனங்களிட்ட புட்பத்தின்மேல் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவன் சிரீபாதத்தை மனசிலே பற்றவைத்தார் பூமியின் கண் சகல பாக்கியமும் அநுபவிப்பர் என்று வடமொழி கலந்த நடையில் உரை எழுதியுள்ளார். காப்பிய, புராணக்கதைக் குறிப்புகள் காட்டி இவர் குறளை விளக்குவர். 'பெற்றாற் பெறிற் பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப் புத்தேளிர் வாழுமுலகு' (58) என்பதற்கு இதற்கு ஒப்பனைகள் கண்ணகியானைக் கண்டு கொள்க என்றும், 'கூற்றம் குதித்தலும் கை கூடும்' (269) என்பதற்கு நந்திகேசுவர தேவனையும் மார்க்கண்டேயனையும் கண்டு கொள்க என்றும் குறித்துள்ளார். சில குறளுக்கு இவர் எழுதும் உரைகள் முரணாகத்தோன்றுகின்றன (குறள். 91, 1101).

சில உரைகளை மூலத்தோடு பொருத்திப் பார்க்கும்போது பரிதியார் வேறு பாடம் கொண்டிருப்பார் எனத் தோன்றுகிறது. 'நயனில நட்பார் கண் செய்தலின் தீது' (192) என்பதற்கு நயமில்லாதவற்றைச் செற்றாரிடத்துச் செய்தலின் தீதாம் என்று உரை கூறுகிறார். செற்றாரிடத்து என்னுமுரைக்கு நட்பார் கண் என்பதிலும் நள்ளார்கண் என்னும் பாடம் இவர், கொண்டிருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகிறது. இரா. சா.

பரிப்பெருமாள்: திருக்குறளுக்கு உரையெழுதிய பழைய உரையாசிரியர்களுள் இவர் ஒருவராவார். தொண்டை மண்டல சதக மேற்கோள் பாடல் ஒன்று இவரைக் கவிப்பெருமாள் என்று குறிப்பிடுகின்றது. இவர் தம் உரையிறுதியில் காணப் பெறும் வெண்பாவால் இவர் மொழியியலையும் காமநூலையும் இயற்றினார் என்றும், இவரது ஊர் தென் செழுவை என்றும் அறியமுடிகிறது. இவர் காமத்துப் பாலின் தொடக்கத்தில் வாத்தாயனம் என்னும் காமநூலைக் குறிப்பிடுவதால் இவர் காலம் அந்நூலின் காலமாகிய கி.பி.11 - ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டது என்பர். இவர் மணக்குடவருக்குப் பின் உரை செய்தவர். மணக்குடவர் உரையைப் பெரிதும் தழுவ வேண்டிய இடங்களில் தம் விளக்கங்களைச் சேர்த்து இவர் உரை வரைந்துள்ளார். சில இடங்களில் இவர் கொண்ட மூல பாடம் மணக்குடவர் பாடத்தினும் வேறுபடுகின்றது. (1178, 1081). இவர் உரையைப் பரிமேலழகர் சில இடங்களில் மறுத்துரைப்பதால் இவர் பரிமேலழகர் காலத்துக்கு முந்தியவர் என்பது பொதரும். 'கருமத்தால் நாணுதல் நாணு' என்னும் குறளுக்குப் பொது மகளிர் நானோடு ஒக்கும் என்று உரைப்பாரும் உளர் என்று பரிமேலழகர் குறித்திருப்பது இவர் உரை கருதியே யாகும். திருக்குறள் முழுமைக்கும் உள்ள இவர் உரையைப் பழனியப்பர் பிள்ளை திருப்பதித் தேவத்தானத்தின் வழி வெளியிட்டுள்ளார்.

பரிப்பெருமாள் பரந்துபட்ட தமிழ் நூலறிவும் வடமொழிப் புலமையும் மதிநுட்பமும் பெற்றவர். காதற்சிறப்புரைத்தல் என்னும் காமத்துப்பால் அதிகாரக் குறள்களுக்குத் தொல்காப்பிய மெய்ப்பாடுகளை இயைத்துக் காட்டியுள்ளார். எதிர்பெய்து பரிதல்-கண்ணுள்ளிற் போசார் (1126), இன்பத்தை வெறுத்தல்-கண்ணுற்றார் காதலவராக (1127), பசியட நிறறல் - நெஞ்சத்தார் காதலவர் (1128), என்று சுட்டியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நாநலம் என்னும் நலனுடைமை (641) என்பதற்குப் புறநானூற்றில் (252) உள்ள 'சொல்வலை வேட்டுவன்' என்னும் அழகிய தொடரை மேற்

கோள் காட்டுவர். இவ்வாறு தமிழிலக்கியங்களிலிருந்து பல சான்றுகள் தந்து குறள் விளக்கம் செய்வதைக் காணலாம்.

காமத்துப் பாலின் தொடக்க உரையில் காமநூல் பற்றிய வடநூலாசிரியர் கருத்துகளைத் தந்து பொருத்திக் காட்டுகின்றார். பொருட்பாலில் வடநூலிலுள்ள அரசியல் கொள்கைகளை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். தெரிந்து தெளிதல் என்னும் அதிகாரத்தில் துரோணர் மதம் (503), கௌடிலியர் மதம் (504), நாரதர் மதம் (505) முதலியவற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். குற்றங்கடிதல் என்னும் அதிகாரத்தில் சில குறள்களுக்குப் பழைய கதைகளைத் தந்து விளக்குவர். 431 - ஆம் குறளுக்குப் பிறர்மனை நயத்தலால் கெட்டான் இராவணன்; வெகுளியால் கெட்டான் சனமேசயன், நுகர்ச்சியால் கெட்டான் சச்சந்தன் என்றும், மாண்பிறந்த மானத்தால் கெட்டவன் துரியோதனன், மாணா உவகையால் கெட்டவன் வாதாபி என்றும் (432) எடுத்துக்காட்டுகின்றார். இவ்வாறு இவர்தம் உரையில் சில தனிச் சிறப்புகளைக் காண முடிகிறது. இரா.சா.

பரிபாடல்: பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை என்னும் இரண்டும் சங்க இலக்கியங்கள் என்று கருதப்படும். அவற்றுள் பரிபாடல் எட்டுத் தொகையைச் சார்ந்தது. இசைப்பாட்டால் ஆனமையின் பரிபாடல் என்று பெயர் பெற்றது. எல்லாப் பாக்களையும் உறுப்பாக ஏற்று வருதலின் பரிபாடல் என்று காரணப் பெயராயிற்று என விளக்கத் தருவர் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள். ஆனால், இசைப் பரிபாடல் என்பதே குறைந்து பரிபாடல் என வழங்கலாயிற்று. 'இன்னியல் மாண் தேர்ச்சி இசையியல்' என்னும் பரிபாடலில் வரும் அடியும், 'பரிபாட் டென்பது இசைப்பா ஆதலின்' என்னும் பரிமேலழகர் உரைக் குறிப்பும் இதனை வலியுறுத்தும். திருமாலுக்கு 8, செவ்வேட்கு 31, காடுகிழாளுக்கு 1, வையைக்கு 26, மதுரைக்கு 4, ஆக 70 பாடல்களைக் கொண்டது பரிபாடல் என ஒரு பழைய வெண்பா கூறுகிறது ஆனால், இப்பொழுது கிடைப்பன திருமாலுக்கு 6, செவ்வேளுக்கு 8, வையைக்கு 8 ஆக 22 பாடல்களேயாம் இவைதவிர உரையாசிரியர்களின் மேற்கோள்களால் கிடைத்த திருமால் பற்றிய ஒன்றும், வையை குறித்த ஒன்றும் ஆக இருமூழ்ப்பாடல்களும், புறத்திரட்டு, நம்பியகப் பொருள், தொல்காப்பிய உரை ஆகியவற்றின் துணையால் கிடைத்த சில குறைப்பாடல்களும் இப்பொழுது அகப்பட்டுள்ளன. இவற்றை யெல்லாம் சேர்த்து உ.வே.சா. பழைய உரையுடன் பதிப்பித்துள்ளார்.

பரிபாடலை முதற்கண் தொகுத்தார் யார், தொகுப்பித்தார் யார் என்பது புலப்படவில்லை.

பரிபாடலைப் பாடிய புலவர் பதினமூவர். அந்நூலிலுள்ள பாடல்களுக்குப் பண் வகுத்தோர் பதினமர். ஒவ்வொரு பாடலின் தீழும் பாடியோர் பெயர், இசை வகுத்தோரின் பெயர், பாடற்பண் ஆகியவை காணப்படும். பரிபாடல் திருமால், செவ்வேள், வையை என்னும் பாடுபொருள் அடிப்படையிலோ பாடிய புலவர்களின் பெயர் அடிப்படையிலோ முறைப்படுத்தித் தொகுக்கப் பெறவில்லை. பாடப் பெற்ற பண் அடிப்படையில் தொகுக்கப் பெற்றது என்பது ஆழ்ந்து நோக்குவார்க்குப் புலனாகும். உலகியல் நிகழ்ச்சிகளை இசை தழுவி நாடகப் பாங்கில் கூறுவதால் இந்நூலை முத்தமிழிலக்கியம் எனக் கருதலாம். பரிபாடல் அகத்திணை பற்றியே கூறுவது எனத் தொல்காப்பியம் இலக்கணம் கூறினாலும் இன்று கிடைத்துள்ள பரிபாடல் புறத்திணை பற்றியும் கூறுகிறது. திருமால், செவ்வேள் பற்றிய பாடல்கள் சமயம் பற்றிப் பேசுகின்றன. வையை பற்றிய பாடல்கள் அகம், புறம் என்னும் இரு திணைகளையும் தழுவி யுள்ளன. பரிபாடல் மூவேந்தர்களைப் பற்றிப் பொதுப்படக் கூறாமல் பாண்டியர்களைப் பற்றியே குறிப்பிடுகிறது. பரங்குன்றச் செவ்வேள், சோலை மலை அழகர், பாண்டி நாட்டு வையை ஆகியவையே பரிபாடலின் பாடுபொருளாக அமைந்துள்ளன. பரிபாடலின் காலம் சங்க காலத்துக்குப் பிந்தியது எனச் சிலர் கருதுகின்றனர். பிற சங்கத் தொகை நூல்களில் பாடிய நல்லந்துவனாரும் இளம்பெரு வழுதியும் பரிபாடலும் பாடியிருத்தலின் பரிபாடற் காலம் சங்க காலம் எனக் கொள்வதே பொருந்தும். திருமருதந்துறையில் ஆடிய புதுநீர் விளையாட்டு ஆவணித் திங்கள் அவிட்ட நாளில் சந்திர கிரகணம் தோன்றிய போது நிகழ்ந்தது எனக் கூறும் பதினோராம் பரிபாடலைக் கொண்டு, கணக்கிடின் அப்பாடல் கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தோன்றியதென்பது தெளிவாகிறது என்பர் ஓளவை. சு. துரைசாமிப்பிள்ளை.

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் மிகுந்த அடிகளையுடைய பாடல்களைப் பெற்றிலங்குவது பரிபாடலே. பரிபாடலில் வையைப் புனலாட்டு விரிவாக உள்ளது. இப்புனலாட்டு விழாவே ஆண்டாள், மாணிக்கவாசகர் காலத்தில் மார்சுழி நீராடலாக மாறியது என்னலாம். பரிபாடல் காலத்தில் மக்கள் வையை யைத் தெய்வமாகக் கருதி ஆராதனைப் பொருள்களைக் கொண்டு சென்று வழிபட்டனர். வையையிடம் வரம் வேண்டி இறைஞ்சியதையும் பரிபாடல் காட்டும். பரிபாடலை அடியொற்றியே தேவார, திருவாசகங்களும் நாலாயிரப் பிரபந்தமும் பிற்காலத்தில் பண் வகுக்கப் பெற்று இசையுடன் பாடப்பெற்றன. திருமால், செவ்வேள் பற்றிய பாடல்கள் எல்லாம் சமயக் கொள்கைகள், வழிபாட்டு முறை, சடங்குகள், திருவிழாக்கள்

முதலிய செய்திகளை விரிவாகக் கூறுகின்றன. திருமால் 'ஆலமும் கடம்பும் நல்யாற்று நடுவும் கால் வழக்கறுநிலைக் குன்றமும் பிறவும் பொருத்தி' ஆங்காங்கே வேறு வேறு பெயரோடு திகழ்வன. அவனைத் தொழுபவர்க்கு 'உரிதமர் துறக்கமும் உரிமை நன்குடைத்து'. அவன் பிறவாப் பிறப்பிலை; பிறப்பித்தோரும் இலை; அவன் அடியார்க்குப் பகைவர் இவர், நட்போர் இவர் என்னும் வகை கிடையாது. சொல்லில் வாய்மையாகவும் அறத்தில் அன்பாகவும் திருமால் திகழ்கிறான். இவ்வாறு திருமால் சிறப்புப் பேசப்படுகின்றது.

திருப்பரங்குன்றத்தின் இயற்கைக் காட்சி, அங்குள்ள செவ்வேளை அடியார்கள் வழிபடுந்திறம், அவர்கள் வேண்டும் வரங்கள் முதலியவற்றைச் செவ்வேள் பற்றிய பாடல்கள் விளக்குகின்றன. முருகனின் பிறப்பு, அவன் குரபன்மனை வென்ற திறல், அவனது படைச்சிறப்பு, வள்ளியுடன் ஊடல் கொள்ளுதல், வள்ளி தேவசேனை இருவர்க்குமிடையே நிகழ்ந்த பூசல் முதலியனவற்றைப் பரிபாடற் புலவர்கள் புலப்படுத்தியுள்ளனர். பரங்குன்றத்திற் காணப்பெறும் பல்வகை ஓவியங்கள் நன்கு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. 'யாஅம் இரப்பவை பொருளும் பொன்னும் போகமும் அல்ல; நிற்பால் அருளும் அன்பும் அறனும் மூன்றும், உருளிணர்க்கடம்பின் ஒலிதாரோயே' என்று அன்பர்கள் செவ்வேளிடம் கேட்கும் வரம் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

தமிழரின் நாகரிகம், பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள் சமயக் கோட்பாடு முதலியவற்றையறியப் பரிபாடல் உதவும். சமயத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி, இசைத்துறை நுட்பம், புனலியற் சிறப்பு முதலியவற்றையறிய ஏனைய சங்க இலக்கியங்களிலும் பரிபாடலே பெரிதும் துணை நிற்கும். பரிபாடல் என்னும் பாவகைக்குச் சான்றாய் இலங்குவது இப் பரிபாடல் ஒன்றேயாம். இரா.சா.

பரிமாணனார்: மயேச்சரர், அவிநயனார் காக்கைபாடியியார் முதலியவர்களைப் போல இவரும் யாப்பிலக்கணம் இயற்றிய யாப்பறி புலவர் எனத் தெரிகிறது. இவர்தம் நூற்பாக்களை யாப்பருங்கல விருத்தியுரைகாரரும் மயிலைநாதரும் தம் உரையில் மேற்கோள் காட்டியுள்ளனர். பரிமாணனார் என்பார் யாவர், எந்தக் காலத்தில் இருந்தவர், இவர் செய்த யாப்பிலக்கண நூலின் பெயர் என்ன என்பது பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை, இந்நூல் இப்போது கிடைக்கவில்லை.

'விதந்த மொழியினம் வேறும் செப்பும்' என்னும் பரிமாணனார் நூற்பாவை மயிலைநாதர் நன்னூல்

பொதுவியல் 51 - ஆம் சூத்திரத்திற்கு மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். யாப்பருங்கலவிருத்தியில் ஆசிரியப்பா இலக்கணம் அதன் சிற்றெல்லை, பேரெல்லை கூறுமிடத்து இவர்தம் நூற்பா மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது. தொடைவிகற்பத்திற்கும் இயைபுத் தொடைக்கும் விகற்பம் வேண்டிற்றிலர் என்பதற்கும் இவர் நூற்பா மேற்கோள். இரட்டைத் தொடைக்கு 'அடிமுழு தொரு சீர்வரின் அஃதிரட்டை' என்னும் பரிமாணனார் நூற்பா காட்டப்பட்டுள்ளது. இரா.சா.

பரிமாற்றம் 'ஒன்றைக் கொடுத்து மற்றொன்றைப் பெறுவது' என்பது பொருளாகும். பழங்காலத்தில் நாணயமுறை அமலுக்கு வாராமல் இருந்தபோது பண்டம் மாற்று முறை வழக்கில் இருந்தது. அரிசி தேவைப்படும் ஆள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுள்ள கேழ்வரகு, அல்லது வேறு ஒரு பண்டத்தைக் கொடுத்து அரிசியைப் பெறுவர். இதுதான் பண்ட மாற்றம். சட்டப்படி அசையாச் சொத்தை ஒருவருக்கொருவர் மாற்றிக்கொள்ள முடியுமா? என்பதைக் காணுங்கால் பரிமாற்றம் (Exchange) முறையில் நிலைபெற்ற சொத்துகளை ஒருவருக்கொருவர் மாற்றிக் கொள்ளச் சட்டத்தில் வழியுள்ளது.

பரிமாற்றம் என்பது கி.பி.1882-ஆம் ஆண்டு சொத்துரிமை மாற்றுச் சட்டத்தின் பிரிவில் 118-இல் என்ன என்று விளக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படி ஒருவர் தமக்கு உரிமையுள்ள அசையாச் சொத்தை மற்றொருவருக்குக் கொடுத்து அதற்கு மாறாக அந்த ஆளிடமிருந்து வேறு அசையாச் சொத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதே பரிமாற்றம் ஆகும். இவ்வகையில் மாற்றப்படும் சொத்துகள் இரண்டும் பணமாக இருக்கக்கூடாது.

பரிமாற்றத்திற்குத் தேவையானவை: 1) இரண்டு பேர்களும், 2) அவர்கள் பேரில் தனித்தனி நிலையில் அமைந்துள்ள சொத்துகளும் ஆகும்.

பரிமாற்றம் எப்படி ஏற்படுகிறது: அசையாச் சொத்தைப் (Immovable property) பரிமாற்றம் மூலம் பெற வேண்டுமானால் ஓர் ஆவணம் மூலம் தான் பெற இயலும். அத்தகைய ஆவணம் பரிமாற்றத்தில் சம்பந்தப்படும் நிலையில் சொத்தின் மதிப்பு உரு. 100-க்கு மேல் இருக்குமேயானால் இந்தியப் பதிவுச் சட்டத்தின் கீழ்ப் (India Registration Act) பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

பரிமாற்றமும் பாகப் பிரிவினையும்: குடும்பச் சொத்துகளைப் பிரிக்கும்போது பாகப் பிரிவினைப் பத்திரம் மூலம் அசையாச் சொத்துகளைப் பிரித்துக் கொள்கிறார்கள். பாகப் பிரிவினை பரிமாற்றம் ஆகாது. ஏனெனில், அவரவர்கள் அவரவர்களுக்கே குரிய பாகத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். ஒருவரின் உரிமையை

மற்றவருக்கு மாற்றிக் கொடுப்பதில்லை. பாகப் பிரிவினையில் சொத்து உரிமை மாற்றம் ஏற்படுவதில்லை.

பரிமாற்றமும் விற்பனையும்: விற்பனை செய்யப்படும் போது அசையாச் சொத்தை வாங்குபவர், விற்பவரிடம் சொத்திற்குண்டான மதிப்பைப் பணம் கொடுத்துப் பெறுகிறார். ஆனால், பரிமாற்றத்தில் பணம் கொடுப்பது என்பது கிடையாது. ஒருவர் தமக்குச் சொந்தமான ஓர் அசையாச் சொத்தை மற்றொருவருக்கு உரிமை மாற்றம் செய்து, அச்சொத்திற்கு ஈடாக மற்றவரிடமிருந்து அவருக்குச் சொந்தமான சொத்தைத் தம் பெயருக்கு உரிமை மாற்றம் பெறுகிறார். பொதுவாகப் பரிமாற்ற ஆவணங்கள் ஒரே ஆவணத்தில் எழுதப்படுகின்றன. இரு ஆட்களும் ஆவணத்தில் கையொப்பமிடுகிறார்கள், இரு சொத்தின் விவரங்களும் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

பரிமாற்றம் செய்யுங்கால் பரிமாற்றத்தில் சம்பந்தப்பட்ட ஓர் ஆளுக்குச் சொத்தில் உரிமை இல்லாமல் இருந்து, அதைப்பொறுத்து மற்ற ஆளுக்கு ஏதேனும் ஏற்படுமாயின், அந்த ஆள் மற்ற ஆளுக்கு இழப்பீடு செய்யக் கடமைப்பட்டவர் ஆவார்.

சொத்துரிமை மாற்றுச் சட்டத்தில் விற்பனை ஏற்படும்போது, விற்பவர் வாங்குபவர் இவர்களுக்குள் வரையறுக்கப்பட்ட உரிமைகளுக்கும் பொறுப்பு நிலைகளுக்கும், பரிமாற்றம் ஏற்படுங்கால் அதில் சம்பந்தப்பட்ட இருவருக்கும் பொருந்தும். கே.கி.

பரிமேலழகர்: திருக்குறளுக்கு உரை வரைந்த பழைய உரையாசிரியர்கள் பதினமூன்று இவர் சிறந்தவராவர். சங்க இலக்கியப் பனுவல்களுள் ஒன்றாகிய பரிபாடலுக்கும் இவர் உரை எழுதியவர். இவர் தொண்டை மண்டலத்திலுள்ள காஞ்சிபுரத்தின் உலகநந்த பெருமாள் கோயில் அருச்சுராக இருந்தவைணவர். 'திருவுடை மன்னரைக் காணின் திருமாலைக் கண்டேனே' என்னும் என்று பெரியாரும் பணித்தார்' என்று நம்மாழ்வார் பாசுரத்தை ஈடுபாட்டுடன் காட்டியிருப்பதும் இவர்தம் வைணவ சமயச் சார்பைக் காட்டும். 'என்னுணத்தான்' எனக் கடவுள் வாழ்த்தில் வரும் தொடரை விளக்கி இது சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது என மொழிந்திருப்பது இவரது சமயக் காழ்ப்பின்மையை உணர்த்தும். காமத்துப்பால் உரைத் தொடக்கத்தில் போசராசனைச் சுட்டியிருத்தலானும், உமாபதி சிவாச்சாரியார் தனிப்பாட்டுடன்றில் பரிமேலழகர் பாராட்டப்பட்டிருத்தலானும், கச்சிநகர் அருளாளப் பெருமாள் திருக்கோயிற் சாசனம் ஒன்றில் கி.பி. 1272 - இல் ஆண்ட விசய கண்ட கோபாலன் காலத்துப் பரிமேலழகிய பெருமாள் தாதர் என்ற பெயர் காணப்

படுதலானும் இவர் கி.பி. 1272-இல் வாழ்ந்தவராகலாம் என்பர் மு. இராகவையங்கார்.

தொல்காப்பியம், திருக்குறள், திருவாசகம், தொண்டர்புராணம், சித்தியார் என்னும் ஐந்து மூல நூல்களோடு பரிமேலழகர் உரையையும் சேர்த்து இவ்வாறும் 'தண்டமிழின் மேலாந்தரம்' வாய்ந்த தவை என்று ஒருதனிப்பாடல் புகழும். 'பாலெல்லாம் நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள, நூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ-நூலிற், பாரித்த உரையெல்லாம் பரிமேலழகன், தெரித்த உரையாமோ தெளி' என்று ஒரு வெண்பா இவர் உரையின் ஏற்றம் இயம்பும். பிறமொழிகளில் குறளை மொழி பெயர்த்தவர்களும் பெரும்பாலும் பரிமேலழகர் உரையை ஒட்டியே மொழி பெயர்த்துள்ளனர்.

பரிமேலழகர் உரை குறள் போலவே திட்ப நுட்பமும் செறிவும் நயமும் வாய்ந்தது. குறளின் பழைய உரையாசிரியர்களுக்கு இவர் பிந்தியவராதலின், அவர்களின் உரைநலங்கண்டு ஏற்பவற்றைத் தழுவி ஏலாதவற்றைத் தள்ளித் தம் மதிநுட்பத்தால் நவில் தொறும் நூல்நயம் மிகுமாறு உரை வரைந்துள்ளார். சங்க இலக்கியம், திருக்குறள் முதலியவற்றைத் தம் உரைக்கிடையே உரைநடைப் படுத்தி அழகுற அமைத்துள்ளார். பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, காப்பியங்கள் முதலிய பல் வேறு நூல்களிலிருந்து மேற்கோள் காட்டிக் கருத்து விளக்கஞ் செய்திருப்பது இவர்தம் அஃகியகன்ற புலமைக்குச் சான்றாகும். குறளுக்குப் பிறர் கூறும் உரைகளையும் எடுத்துக் காட்டுவது இவர்தம் இயல்பாகும். பொருந்தா உரைகளைத் தக்க காரணம் காட்டி மறுப்பர். சில இடங்களில் வடமொழிக் கருத்துகளைச் செறித்தும், சில இடங்களில் அம்மொழிக் கருத்துகளோடு தொடர்பு காட்டிக் குறட்டுச் சிறப்புரைத்தும் இவர் உரை எழுதியுள்ளார். சில இடங்களில் தமிழர் வழக்கு இது என்று குறிப்பிட்டுச் செல்வதையும் இவர் உரையில் காணலாம். 'இன்றியமையாச் சிறப்பின வாயினும் குன்றவருப விடல்' (961) என்னும் குறளுரையில், இறப்ப வருவழி இனிவந்தன செய்தாயினும் உய்க என்னும் வடநூல் முறைமையை மறுத்து உடம்பினது நிலையின்மையையும் மானத்தினது நிலையுடைமையையும் தூக்கி அவை செய்யற்க என்பதாம் என்று எழுதியிருப்பது இவ்வரையாசிரியரின் நடுநிலைமையைக் காட்ட வல்லதாம். முரண்பாடு போல் காணப்படும் குறள்களுக்குக் காரணம் தந்து முரணுத்தலை இவர் உரையில் காணலாம். 'ஊழிற் பெருவலியாவுள்' என்று கூறியவர் 'ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்' என்று மறுந்துள்ளார். இம் முரண் கண்டு, 'ஊழ் ஒருகாலாக

இருகாலாக அல்லது விலக்கல் ஆகாமையின் பலகால் முயல்வர் பயன் எய்துவர் என்பார், 'உப்பக்கம் காண்பர் என்றார்' என்று உரை வரைந்து தெளிவு படுத்துகின்றார்.

'எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம்' (110) எனும் குறளுக்கு விளக்கமளிக்கும்போது, புறநானூற்று 34-ஆம் பாடலைக் கருத்திற் கொண்டு 'பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும் மகளிர் கருவினைச் சிதைத்தலும் பார்ப்பார்த் தபுதலும் முதலிய பாதகங்ளைச் செய்தல்' என அப்பாடலை உரைநடைப் படுத்தல் காணலாம். 'உடையார் முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்' (395) என்னும் குறளுக்குப் 'பிறறை நிலை முனியாது கற்றல் நன்றா தலான்' என்று புறம் 183-ஆம் பாடலைத் தொடர்பு படுத்துவர். 'தொல் வரவும் தோலும் கெடுக்கும்' (1043) என்னும் குறளுக்குக் 'குடிப் பிறப்பழிக்கும் விழுப்பம் கொல்லும்' என்றார் பிறரும். தோலாவது 'இழுமென் மொழியால் விழுமியது நுவறல், என்றார் தொல்காப்பியனாரும்' என்று மணிமேகலை, தொல் காப்பிய நூல்களின் அடிகளையே உரைநடைப்படுத்து தலைக் காணலாம்.

தாம் கூறும் சொற்பொருளுக்கு ஏற்ற மேற்கோள் காட்டுதல் இவரியல்பு. 'குற்ற மறைப்பான் உடம்பு' (1029) மறைத்தல்-உறாமல்காத்தல். இதற்கு 'உறைப்பெயல் ஓலைபோல, மறைக்குவன் பெரும நிற்குறித்து வருவேலே' (புறம். 290) என்னும் அடிகளை மேற்கோள் காட்டுவர்.

குறளுக்குப் பிற இலக்கியங்களிலிருந்து தக்க சான்று காட்டி நிறுவுதலையும் இவர் உரையில் காணலாம். 'பெயக்கண்டும் நஞ்சுண்டமைவர்' (580) என்ற குறளுக்கு, 'முந்தையிருந்து நட்போர் கொடுப்பின் நஞ்சும் உண்பர்நனிநாகரிகர்' என்னும் நற்றிணை (355) அடிகளை மேற்கோள் காட்டுவர். 'வேந்தனும் வேந்து கெடும்' (899) என்னும் குறளுக்கு 'வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்' என்னும் தொல்காப்பிய அகத்திணையியல் நூற்பாவைக் (5) காட்டாகத் தருவர். 'அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு' (72) என்பதற்குப் புறநானூற்றுத் (43) 'தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின் தபுதி அஞ்சிச் சீரைபுக் கோன் முதலாயினார்கட் காண்க' என்றும், 'விருந்தின் துணைத்துணை வேள்விப் பயன்' (87) என்பதற்குத் 'தான் சிறிதாயினும் தக்கார் கைப்பட்டக்கால் வான்சிறிதாய் போர்த்து விடும்' (நாலடியார்) என்றும், 'உண்மையறிவே மிகும்' (373) என்பதற்குக் 'காதன் மிக்குழிக் கற்றவும் கைகொடா வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால் (சிந்தாமணி-கணக மாலை, 76) என்றும் மேற்கோள் காட்டுவர்.

இவர், தாமே உவமை தந்து கருத்து விளக்கம் செய்தலுமுண்டு. 'நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு' (422) என்பதற்குக் 'குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன் போல வேறாக்கி மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்துவது அறிவென்றார் அஃது உயிர்க்குணமாகலின்' என்று விளக்கம் பருவர். இவர் 571 - ஆம் குறளுக்கு விளக்கம் கூறும்போது 'இன்மை வெருவந்த செய்தலாகலின் அவர் நாட்டு வாழ்வார் புலியையடைந்த புல்வாயினம் போன்று ஏமஞ்சாராமை பற்றி இவ்வுலகுண்டு, என்றார்' என்று உரை வரைந்துள்ளார். வரலாறு, கதை முதலியவற்றைக் காட்டிக் கருத்து விளக்கம் செய்தலையும் இவர் தம் உரையிற் காணலாம். வினைவகையால் வேறாகு மாந்தர் பலர் (514) என்பதற்குக் கட்டியங்காரணையும், 'ஒன்றுற்றக்கால் ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு' (773) என்பதற்கு இலங்கையர் வேந்தனை இன்று போய்ப்புடையொடுநாளை வா என்ற அயோத்தியர் இறையையும், 'உணர்ச்சிதான் நட்பாங்கிழமைதரும்' (785) என்பதற்குக் கோப்பெட்டுச் சோழனையும் பிசிராந்தையாரையும் சான்று காட்டுவர். இவர் குறளில் பயிலும் சொற்களுக்கு இலக்கணம் கூறுதல் சிறப்பாக உள்ளது. தானம் - அறநெறியான் வந்த பொருளைத் தக்கார்க்கு உவகையோடும் கொடுத்தல். (19), குறி எதிர்ப்பை - அளவு குறித்து வாங்கி அவ்வாங்கியவாறே எதிர் கொடுப்பது (221) முதலியன வற்றைக் காட்டாகக் கொள்ளலாம்.

குறளுக்கு மாறாக இவர்தரும் விளக்கங்கள் சில இடத்து அமைந்துள். 'அறமாவது மனு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழித்து மாம். அஃது ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம் என முவகைப் படும். அவற்றுள் ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று அவ்வவற்றுக் கோதிய அறங்களின் வழுவாதொழுகல்' என்று கூறியுள்ளார். இவ் விளக்கம் குறள் நெறிக்கு மாறானது. எனினும், இவர் உரை பெரும்பாலும் திட்ப நுட்பஞ் செறிந்து நயத்துடன் திகழ்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை. உரைச் சிறப்புக் கருதிப் பலர் பரிமேலழகர் உரைக்கு உரையாக நூல் பல வெளியிட்டுள்ளனர். இரத்தினக் கவிராயரின் நுண்பொருள் மாலை, சரவணப் பெருமாள் ஐயர் விருத்தியுரை, கோ. வடிவேல் செட்டியார் குறிப்புரை முதலியவை குறிப்பிடத்தக்கன. இரா.சா.

பரிவார தேவதைகள், இந்துக் கோயில் கருவறையைச் சுற்றியுள்ள திருச்சுற்றில் நிலை கொண்டுள்ள துணைத் தெய்வங்களாகும். இவற்றிற்கென்று தனித்த சிறு கோயில்கள் உள்ளன. மூலவர் திசை நோக்கி இருக்கும்படி இக்கோயில்கள் அமைக்கப்படும்.

இந்தியாவில் இத்தேவதைகளை நிறுவும் வழக்கம் ஏறக்குறைய கி.பி.6-ஆம் நூற்றாண்டளவில் தோன்றியது. பஞ்சாயதன(Pachayatana)என்னும்ஐந்தரங்க வடிவக் கோயில் அமைப்பு முறையை ஒட்டிப் பரிவார தேவதைகளை நிறுவும் வழக்கம் தோன்றியது என்பர். குப்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் பரிவார தேவதைகளை நிறுவும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. தக்காணத்திலும், தென்னிந்தியாவிலும் சற்றேறக்குறைய கி.பி. 6 - ஆம் நூற்றாண்டில் பரிவார தேவதைகள், கோயில்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கு மாற்றைக் காணலாம். காஞ்சி புரம் கைலாசநாதர் கோயிலில் திருச்சுற்றுச் சுவரை ஒட்டியுள்ள பல சிறு மாடங்களில் பரிவார தேவதைகளை நிறுவியுள்ளனர். கணேசர், துர்க்கை, சுப்பிரமணியர், திருமாவின் சில அவதாரங்கள், பிரமன், சப்தமாதர்கள், அகத்தியர், சண்டிகேசுவரர் ஆகியோரின் கோயில்கள், கருவறையைச் சுற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றைத் தவிர அக்கினி, எமன், ஈசானன், ஏகாதச ருத்திரர்கள், துவாதச ருத்திரர்கள் ஆகிய பரிவார தேவதைகளும் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இம்முறையைப் பின்பற்றி முத்தரையர் கோயில்களிலும், பின்னர்ச் சோழர் கோயில்களிலும் பரிவார தேவதைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சோழர் காலத்தில் பரிவார தேவதைகளின் உருவங்களை எவ்விடத்தில் அமைக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டு அவற்றுக் கெனத் தனிக் கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. அதன்படி தென்கிழக்கில் சூரியனும், தெற்கில் சப்தமாதர்களும், தென்மேற்கில் கணேசரும், மேற்கில்சுப்பிரமணியரும், வடமேற்கில் சேட்டையும், வடக்கில் சண்டிகேசுவரரும் வடகிழக்கில் சந்திரனும்,கிழக்கில் நந்தியும் என்ற முறை நிருணயமாயிற்று. இம்முறை சோழர் கோயில்களில் பின்பற்றப்பட்டன. நங்கவரம், திருக்கட்டளை, நார்த்தாமலை ஆகிய கோயில்களில் இம்முறை பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

பரிவார தேவதைகளுக்குக் கோயில்கள் எடுப்பிப்பது பற்றிச் சில நூல்கள் குறிக்கின்றன. மானசாரம் என்னும் நூல், சிவன் கோயிலைச் சுற்றி எட்டுத் திசைகளிலும்எட்டுத்துணைத்தெய்வங்களை அமைக்க வேண்டும் என்று குறிக்கும். மேலும், இரண்டாம் மூன்றாம் சுற்றுகளில் முறையே 16, 32 துணைக் கடவுள்களை அமைக்க வேண்டும் என்றும் அது கூறுகிறது.

சிவன் கோயில்களேயன்றித் திருமால் கோயில்களிலும் பரிவார தேவதைகள் அமைப்பதுண்டு. திருமால் கோயில்களில் பின்பற்றப்படும் ஆகமங்களின்படி பரிவாரதேவதைகளை அமைக்க வேண்டுமென்றாலும், பெரும்பாலான கோயில்களில் அவை அமைக்கப்படவில்லை. சில கோயில்களில், வாமன அவதாரம்,

ஆஞ்சநேயர், நரசிம்மர், நிருதி, அயக்கிரீவர், அம்பிகை, சூரியன், பிரமன், சிவன் ஆகிய பரிவார தேவதைகளைக் காணலாம். ப.ச.

பருக்சியார்: இவர் பிற்கால மொகலாயப் பேரரசர்களுள் ஒருவர். இவர் கி.பி. 1713 '19 ஆகிய ஆண்டுகளில் தில்லியில் அரியணையில் அமர்ந்திருந்தார்; தாம் ஆட்சிக்கு வந்த முறையிலேயே வீழ்ச்சியையும் கண்டார்.

முதலாம் பகதூர் சாவின் (கி.பி. 1707-12) இரண்டாம் மகன் அசிம்-உத்-சான் என்பவரின் மகனான பருக்சியார் (Faruk Syar) கி.பி. 1707-ஆம் ஆண்டு வங்காள ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். முதலாம் பகதூர்சா கி.பி. 1712 - இல் இறந்தவுடன் அவருடைய முதல் மகன் சிகந்தர் சா தில்லியில் பேரரசரானார். பருக்சியாரின் தாம் ஆட்சிப்பொறுப்பைக் கைப்பற்றும்படி தம் மகனைத் தூண்டினார். சையது சகோதரர்கள் என்று கூறப்படும் சையது அப்துல்லா கான் சையது உசேன் அலிகான் ஆகியவர்களின் உதவியுடன் பருக்சியார் பெரும்படையுடன் தில்லிநோக்கிச் சென்றார்.சிகந்தர் சாவின் படைகள் கி.பி.1713 - ஆம் ஆண்டு சனவரிமாதம் நடை பெற்ற ஆக்ராப் போர்க்களத்தில் தோற்கடிக்கப்பட்டன. தில்லி அரியணையைக் கைப்பற்றிய பருக்சியார், சிகந்தர் சாவைக் கொன்று விடும்படி ஆணையிட்டார். சிகந்தர் சாவும் அவருடைய ஆதரவாளர்களும் மிகக் கொடுமையான முறையில் துன்புறுத்தப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள்.

பருக்சியார் பேரரசரானவுடன் தமக்கு உதவி செய்த அப்துல்லா காணைத் தலைமை அமைச்சராகவும், உசேன் அலியைப் படைத் தலைவராகவும் நியமித்தார். அதன் பின்னர்ச் சையது சகோதரர்கள் ஆகிய இவர்கள் தாம் எல்லா அரசு அதிகாரங்களையும் பயன்படுத்தினார்கள். பருக்சியார் திறமையற்ற கோழையாகச் செயற்பட்டார். சையது சகோதரர்களின் வரம்பிலா அதிகார வளர்ச்சியைக்கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென மீர் சுமலா என்ற உயர் அதிகாரி துணிந்தார். அதன் விளைவாகப் பேரரசருக்கும் மீர் சுமலாவுக்கும் இடையே நெருக்கம் ஏற்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து அரசன்மணையில் போட்டியும் பொறாமையும் சதித்திட்டங்களும் தலை தூக்கின. உசேன் அலி தில்லியில் இருக்கக் கூடாது எனக் கருதிய பேரரசர் அவரைத் தக்கணத்தின் ஆளுநராக நியமித்து அங்கே அனுப்பி விட்டார். உசேன் அலிதக்காணத்திற்கு வந்து மராட்டிய பீசுவா பாலாசி விசுவநாதருடன் கி.பி. 1714-ஆம் ஆண்டு ஓர் உடன்படிக்கையைச் செய்து கொண்டார். அதன்படி பல சலுகைகள்

மராட்டியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. தில்லியில் இருந்த அப்துல்லாகானுக்கு எதிராகச் சதித்திட்டங்கள் வலுப்பெற்று வந்ததால் தம்முடைய சகோதரர் உசேன் அவியைத் தில்லிக்கு வரும்படி வேண்டினார். உசேன் அலி கி.பி. 1719 -ஆம் ஆண்டு தில்லிக்குச் சென்றார். அப்துல்லாகான் மற்றும் உசேன் அலி ஆகிய இருவரும் கி.பி.1719- ஆம் ஆண்டு பிப்பிரவரி மாதம் பருக்கியாரைப் பதவியிறக்கம் செய்து, குருடனாக்கி, சிறையிலிட்டு, துன்புறுத்தி, இறுதியில் கொன்றுவிட்டார்கள். சையது சகோதரர்கள் வேறு ஒருவரைப் பேரரசராக நியமித்தார்கள்.

பருக்கியாரின் ஆட்சிக் காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மற்றொரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. பருக்கியார் தீராத ஒரு நோயினால் தொல்லைப் பட்டு வந்தார். அப் பொழுது கல்கத்தாவிலிருந்து கி.பி. 1715 - ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலக்கிழக்கிந்திய வணிகக்குழுவினால் வில்லியம் ஆமில்டன் என்ற மருத்துவர் அனுப்பப்பட்டார். அவர் பேரரசரின் நோயைக் குணப்படுத்தி விட்டார். தம் நன்றியைத் தெரிவிக்கின்ற முறையில் கி.பி.1717 -- ஆம் ஆண்டு வணிகக் குழுவுக்குப் பல வணிகச்சலுகைகளைப் பருக்கியார் வழங்கினார். அச்சலுகைகளைத் தவறான முறையில் பயன்படுத்தி வணிகக்குழுவைச் சார்ந்த வணிகர்கள் தங்கள் வலிமையைப் பெருக்கிக் கொண்டார்கள். மொகலாயப் பேரரசு முழுமையாக அழியப் பருக்கியார் வழிகோலினார் என்பதில் ஐயமில்லை.

நா.ப.

பருதுவான் பல்கலைக்கழகம்: மேற்கு

வங்கச் சட்டம் 29-ன்படி 1959-ஆம் ஆண்டு பருதுவான் பல்கலைக்கழகம் ஒரு கற்பிக்கும் மற்றும் இணைப்பு வழங்கும் நிறுவனமாக அமைக்கப்பட்டது. 1960 சூன் முதல் நடைமுறைக்கு வந்த இப்பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்கு வங்கத்தின் ஐந்து மாவட்டங்களிலுள்ள 30 கல்லூரிகள் செயற்படுகின்றன. புதிய பருதுவான் பல்கலைக்கழகச் சட்டம் 1981-ஆம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்டாலும் 1985 - 86-ஆம் ஆண்டு வெள்ளி விழாக் கொண்டாடிய 9 பல்கலைக்கழகங்களுள் இதுவும் ஒன்று. பருதுவான், பாங்குரா, ஊக்லி, பீர்பாம், புருவியா என்ற ஐந்து மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியிருந்த இப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து ஊக்லி மாவட்டத்தின் செராம்பூர்ப் பகுதி மேற்படி சட்டத்திருத்தத்தின் மூலம் பிரிக்கப்பட்டு விட்டதால் துணித் தொழில் நுட்பக் கல்லூரி உட்பட ஐந்து கல்லூரிகளை இழக்க வேண்டியதாயிற்று. எனினும், இப்பல்கலைக்கழகம் இன்று மானுடவியலில் எட்டுப் பட்டப் பின்னிவைத் துறைகளையும் அறிவியல், சட்டம், நூலகம் ஆகிய துறைகளில் ஆறு பட்டப் பின்னிவைத்

துறைகளையும் ஓர் உட்கல்லூரியையும் 63 இணைப்புக் கல்லூரிகளையும் கொண்டுவந்துகிறது.

மேற்கு வங்க ஆளுநரான வேந்தரையும் துணை வேந்தர், பதிவாளர், தேர்வுக் கட்டுப்பாட்டாளர், விளையாட்டு அலுவலர், நூலகர் ஆகிய அலுவலர்களையும் வாழ்வியல், அறிவியல், பொறியியல் மற்றும் தொழில் நுட்பவியல் ஆகிய மூன்று கல்விப் பகுதிகளுக்கான புலத்தலைவர்களையும் கொண்டு இப்பல்கலைக்கழக நிருவாகம் நடைபெறுகிறது.

இதில் 1983 - 84-ஆம் கல்வியாண்டில் 1709 மாணவர்களையும் 570 மாணவியர்களையும் பல்வேறு பல்கலைக்கழகத் துறைகள் பயிற்றுவிக்க, 70,620 மாணவ மாணவியரை உட்கல்லூரி, இணைப்புக் கல்லூரிகள் மற்றும் 12 வகுப்புகள் ஆகியவை பதிவு செய்திருந்தன. பருதுவான் மகாராசாதிராசாவினால் நன்கொடையாக வழங்கப்பட்ட 10,000 அரிய நூல்களுடன் இங்குள்ள நூலகத்தில் 14,626 பருவ ஏடுகள் உட்பட 1,45,499 நூல்கள் 1984 மார்ச்சு இறுதியில் இருந்தன. கையெழுத்துப் படிக்க 3000-உம் இதனூள் அடங்கும். பிற நூல்கள் 10623 - உம் இங்குண்டு. 1984-85-இல் 1,54,9000 உருபாய்க்கான நிதித் திட்டத்தின்படி இந் நூலகம் இயங்கியது. அவ்வாண்டின் பல்கலைக்கழக வருமானம் உருபாய் 764.01 இலட்சமாகவும் செலவு 786.86 இலட்சமாகவும் இருந்தன. இதில் மாநில அரசுத் தொகை உரு.346.6 இலட்சம். கல்விக்கட்டணமாக வசூலானது மொத்த வருமானத்தில் 4.06 விழுக்காடு.

இது 65 ஆராய்ச்சித் துணைத் தொகைகளையும், 20 விழுக்காடு பட்டமேற்படிப்பு மாணவ மாணவியருக்கு இலவசக் கல்வியையும் வழங்குவதுடன் மாணவர் உதவி நிதியிலிருந்து உதவி பெறவும் வாய்ப்பளிக்கிறது. சூன் முதல் மே வரையுள்ள கல்வியாண்டில் முதல் மாத முடிவுக்குள் மாணவர் சேர்க்கையும் சனவரி முதல் ஏப்பிரல் முடியவுள்ள காலத்திற்குள் ஆண்டுத் தேர்வுகளும் நடைபெறும். பி.ஏ., பி.காம்., எம்.ஏ., எம்.காம்., எம்.எசுசி(கணிதம்) ஆகிய தேர்வுகளுக்குத் தகுதிக்கல்வி பெற்ற மூன்றாண்டுகளில் தனிக் கல்வி மூலம் மாணவர்கள் தேர்வு எழுத வாய்ப்பு உண்டு. பல்கலைக்கழகத்தில் பல்வேறு மொழி வகுப்புகள் மாலை நேரத்தில் நடைபெறுகின்றன. சில இணைப்புக் கல்லூரிகளிலும் வெவ்வேறு பாடங்களில் மாலை நேர வகுப்புகள் உண்டு.

பட்டம் மற்றும் பட்டப் பின்னிவை வகுப்புகளில் சிறு சிறு மாணவர் குழுக்களுக்குத் தனிக் கல்வி முறையில் வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. சில தேர்வுகளுக்குத் தகுதி மதிப்பெண் முறை (Credit System) உள்

ளது. பொறியியலும், நூலகவியலும், நிருவாகவியலிலும் பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகளிலும் அரையாண்டுப் பருவமுறை நடப்பில் உள்ளது.

1965 முதல் செயற்பட்டு வரும் உடல் நல மையம், மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் பணியாளர்களுக்கும் வளாகத்துக்கு வெளியிலுள்ளவர்களுக்கும் துணை புரிந்து வருகிறது. இரு முழுநேர மருத்துவ அலுவலர்கள், ஒரு பகுதிநேரக் கண்ணோய் மருத்துவர், இரு பகுதிநேர மருத்துவ அலுவலர்கள் ஆகியோர் விடுதி மாணவர் நலம் காத்து வருகின்றனர். பல்கலைக் கழக விளையாட்டு வாரியம் மாணவர்களின் விளையாட்டுணர்வுக்கு ஊக்கமளித்து வருகிறது. ஏறத்தாழ 4600 சமீபரப்புள்ள ஒரு விளையாட்டரங்கைக் கொண்ட உடற்பயிற்சி மையம் ஒன்றும் இங்குள்ளது. அது ஓராண்டு உடல் நலக் கல்வி வகுப்பு நடத்தியும் விளையாட்டுகளை ஊக்கியும் வருகிறது.

பெண்களுக்கென மூன்று விடுதிகளும், ஆண்களுக்கென ஐந்து விடுதிகளும் உள்ளன. ஒவ்வொரு விடுதியிலும் 98 தனி மாணவர் அறைகள் உள்ளன. ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கென ஆண்களுக்கொன்றும் பெண்களுக்கொன்றும் இரு விடுதிகள் உள்ளன. ஓர் அருங்காட்சியகமும் கலையரங்கமும் 1965 - ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டன. தொல்பொருள் அகழ்வும் சேர்ப்பும் இதன் பணிகளாம். மேற்கு வங்காளம் மற்றும் அதனையடுத்த கிழக்கிந்திய மாநிலங்களின் கலை காக்கும் நிலையம் இது. கலைப் பொருள்கள், நாணயங்கள், வெண்கலப் பொருள்கள், கல்வெட்டுகள், வர்ணப் பொருள்கள், கலையச்சுகள், நாட்டுப்புறக்கலை, இந்து, புத்தமதக் கடவுட் சிலைகள், மட்பாண்ட உருவங்கள், மண்ணாலான கோயிற்பட்டயங்கள் ஆகியவை இங்குப் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

கலை மற்றும் வணிகப் பகுதியில் இளங்கலை (பொது), இளங்கலை (சிறப்பு), முதுகலை, வணிக இளநிலை (பொது), வணிக இளநிலை (சிறப்பு) வணிக முதுநிலை, நிருவாகவியல் முதுநிலை, கல்வி இளநிலை, அறிவியல் கல்வி இளநிலை, உடல்நலக் கல்வி, நூலகவியலில் இளநிலை முதுநிலை, இசையில் இளநிலை வகுப்புகள் ஆகியவை நடைபெறுகின்றன. அறிவியற் பகுதியில் பொது இளநிலை, சிறப்பு இளநிலை, முதுநிலை வகுப்புகளும் பொறியியல் மற்றும் தொழில்நுட்பவியல் பகுதியில் இளநிலைப் பொறியியல், தொழிலக நெறிப்படுத்தொழில்நுட்பவியல், முதுநிலை ஆகிய வகுப்புகளும் சட்டப் பகுதியில் எல்.எல்.பி. வகுப்பும் மருத்துவப் பகுதியில் எம்.பி.பி.எசு. வகுப்பும் நடைபெறுகின்றன. ஆராய்ச்சி மூலம் எம்.பி.லி., பி.எச்.டி. டி.லி., டி.எசுசி. பட்டங்கள்

பெறவும் வாய்ப்புண்டு. சில குறிப்பிட்ட துறைகளில் சான்றிதழ் மற்றும் பட்டய வகுப்புகளும் உண்டு.

மேனிவைக்கல்வியில் தேர்ந்தோர் நேரே பட்டத் தேர்வு எழுதும் வாய்ப்பு இங்குண்டு. எஸ்.சு.

பருப்பொருள் சொத்து: உருவமுள்ளதும், திடமானதும், உண்மைபாகத் தெளிவாகத் தெரிவதும், தொட்டு உணரக்கூடியதுமாக உள்ள பொருளே பருப்பொருள் எனப்படும். எவ்வகைப் பொருள்கள் தொட்டு உணர முடியாதவையோ, பார்த்துப் புரிந்துக் கொள்ள முடியாதவைகளோ, அவை பருப்பொருள் அல்லாதசொத்துகள் எனக் கூறப்படுகின்றன.

பருப்பொருள்கள் (Corporal Property) அசையும், அல்லது அசையாப்பொருள்கள், ஆகிய இரண்டையுமே குறிக்கும். அசையாப் பருப்பொருள்கள் வீடு, நிலம் போன்றவற்றைக் குறிக்கும். அசையும் பருப்பொருள்கள் என்பவை ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்கு நிலைபெயர்க்கக் கூடிய பொருள்களைக் குறிக்கும். அசையாப் பருப்பொருளின் உரிமையைப் பிறருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமானால் அவற்றை ஒப்படைப்பதன் மூலம் உரிமையை மாற்றம் செய்யலாம்.

அசையும் பருப்பொருளின் உரிமையைப் பிறருக்கு மாற்ற வேண்டும் என்றால், அந்தப் பொருளைப் பிறருக்குக் கைமாற்றிக் கொடுப்பதன் மூலம், அவர்களைச் சொத்தின் உரிமையாளர் ஆக்கலாம். (எ.டு) கடிகாரம், நாற்காலி, உந்துவண்டி, மிதிவண்டி, வாணிக சரக்குகள், அரிசி, பருப்பு ஆகியவற்றைக் கைமாற்றிக் கொடுப்பதன் மூலம் வாங்கிக் கொள்பவர் அதன் உரிமையைப் பெறுகிறார்.

அசையாப் பொருள்களாகிய நிலம், வீடு, ஆகியவற்றை உரிமை மாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்றால் அவற்றை ஒப்படைப்பதன் மூலம் மாற்றம் செய்ய வேண்டும்.

இப்படி ஒப்படைத்தல் மூலம், குடியிருப்புப் போன்றவற்றைப் பிறருக்கு மாற்ற வேண்டும் என்றால் அவை ஆவணம் வழியாகத்தான் செய்யப்படல் வேண்டும். ஒப்படைத்தலில் குடியிருப்புரிமை, அதன் உரிமை போன்றவை பருப்பொருள் அல்லாத பொருள்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஏனெனில், அவை கண்டும் தொட்டும் உணர முடியாத பொருள்களாகும்

வீடு, நிலம் என்பது அசையாப் பருப்பொருளாகும். அதில் குடியிருப்பது, பொறுப்பில் இருப்பது, அதன் வாடகை, அதன் மதிப்பு, அதன் வருமானம்

ஆகியவை பருப்பொருள் அல்லாதவை; அதே போல மீன் பிடிக்கும் உரிமை, கனி வளங்களை எடுக்கும் உரிமை, ஆகியனவும் நிலத்திலிருந்து பெறப்படும் அனைத்துப்பலன்களும்பருப்பொருள் அல்லாதசொத்துகள். எனினும், இவை பதிவு மற்றும் சொத்துரிமை மாற்றுச் சட்டம், பொதுச் சொற்கள் விளக்கச் சட்டம் ஆகியவற்றில் அசையாப் பொருள்களாகவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஏனெனில், இவை யாவும் அசையாப் பருப்பொருளுடன் சம்பந்தப்பட்டவை. இவை உரிமை மாற்றுப் பத்திரம் அல்லது ஆவணங்கள் மூலமே மாற்றம் செய்ய முடியும். ஒரு மனிதனின் தொழில் நுட்பத்திறன், அறிவுத் திறன் ஆகியனவும் பருப்பொருள் அல்லாதவையாகக் கருதப்படுகின்றன.

நிலத்திலிருந்து பெறப்படும் உரிமைகள் அசையாப் பொருளாகக் கருதப்படுகின்றன. நிலத்தில் விளையும்பயிர், நிலத்தில் பதிக்கப்பட்டுள்ள இயந்திரங்கள் மற்றும் பதி பொருள்கள் ஆகியனவும் அசையாப் பொருளாகவே சொத்து மாற்றச் சட்டத்தின் கீழ்க் கூறப்படுகின்றன.

ஆனால், இவை சரக்கு விற்பனைச் சட்டத்தின் கீழ் அசையும் பொருளாகக் கூறப்படுகின்றன. ஏனெனில், இவற்றை நிலத்திலிருந்து தனியாகப் பிரித்து எடுத்துக் கொள்ள முடியும்.

பரம்பரை அறங்காவல் உரிமை, அசையாப் பொருளாகச் சொத்து மாற்றச் சட்டத்தின் கீழ்க் கூறப்படுகிறது. ஆனால், பதிப்புரிமை அசையும் பொருளாகப் பதிப்புரிமைச் சட்டத்தின்படி கூறப்படுகிறது.

நடவடிக்கைக்குரிய உரிமைகள், பண உறுதிச் சீட்டுகள், காசோலைகள், உண்டியல்கள், பங்கு உரிமைப் பத்திரங்கள், கடனீட்டுப்பத்திரங்கள் ஆகியன அசையும் பொருள்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

கே.வி.அ.

பருவம் எய்தியோர் விருப்பம்: சட்டத்தின்

கண்களில் ஒரு மனிதன் 18 வயது அடையும் வரை அறிவின் முதிர்ச்சி பெற்றுத் தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் நிலையில் இல்லை எனக் கருதப்படுகிறது. பகுந்தறிந்து திறனாய்வு செய்து தன்னுடைய விருப்பத்தைச் செயற்படுத்தும் தன்மையை ஒருவன் தன்னுடைய 18-ஆம்வயதில் அடைகிறான் என்பதால், அவ்வயது எய்தியவுடன் அவன் தன் விருப்பப்படி முடிவுகளை எடுக்கத் தகுதி உடையவன் ஆகிறான். அந்த வயது அடையும் வரை அவன் முதிர்ச்சி பெறாதவன் என்றும், தன்னுடைய விருப்பத்தைத் தெளிந்து அறிய முடியாதவன் என்றும் கொண்டு அவன் சட்டத்தின்

கண்களில் ஒரு மனிதனாக ஆனால் தன்னைத் தானே காத்துக் கொள்ளும் தன்மையற்ற மனிதனாகக் கொண்டு, அவனுக்காக மற்றவர்தாம், அதாவது, பருவம் எய்திய வேறு ஒருவர்தாம் சட்டப்படி அவர் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகிறது. அத்தகைய சிறு வயதினர் பதினெட்டு வயது அடையும் வரை, மற்றவர்தாம் அவருக்காகக் காரியங்களில் அந்தச்சிறு வயதினரின் நன்மையைத் தெரிந்து ஈடுபட வேண்டும்.

ஆகையால், சிறு வயதுக் காலத்தில் சிறு வயதினருக்காக ஏற்பட்ட ஒப்பந்தங்கள், அல்லது சிறு வயதினருடைய சொத்துகளுக்காக ஏற்பட்ட செயல்கள் ஆகியவற்றிற்குச் சிறு வயதினர் தாம் பருவம் எய்திய பின் தமக்காக ஏற்பட்ட அந்த ஒப்பந்தத்தை நீக்கம் செய்யவோ ஏற்றுக் கொள்ளவோ அவருடைய விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கலாம்.

பொதுவாக ஒருவர் 18 வயதில் தம்முடைய விருப்பத்தைத் தெரிவிக்க வாய்ப்புத் தரப்படுகிறது. ஆனால், வழக்கு மன்றத்தின் மூலம் இவருக்குப் பாதுகாவலரை (Guardian) நியமித்தார்களேயானால் அவருக்குப் பருவம் எய்தினவர் தம்முடைய விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கும் வயது 21 ஆகக் கூறப்படுகிறது. அது வரை அவர் தம்முடைய தனிப்பட்ட விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கத் தகுதியற்றவராகக் கருதப்படுகிறார். அதனால் சட்டத்தின்படி, ஒருவர் பருவம் அடையும் வரை அவருக்கு நீதிமன்றமே சட்டமுறையிலான பாதுகாவலன். நீதிமன்றம்தான் அவர் நலன் கருதி முடிவுகளை எடுக்க வேண்டும்.

ஒருவர் தாம் பருவம் எய்திய பின், அவர் இளம் வயதினராக இருந்த போது அவருக்காக ஏற்பட்ட சொத்துத் தொடர்பான விவகாரங்களை ஒத்துக் கொள்ளவோ மாற்றி அமைக்கவோ வேறுபடுத்தவோ முடியும்; அல்லது தம்முடைய இளம் வயதுக் காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தை நீக்கம் செய்வதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கமுடியும். மேற்படி ஆள் பருவம் எய்தியவுடன் எடுக்க வேண்டிய உரிமையை அவர் பருவம் எய்தியவரானதிலிருந்து மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் எடுக்க வேண்டும். அப்படி எடுக்கத் தவறினால் அவரது இளம் வயதுக் காலத்தில் அவர்தம் பாதுகாவலரால் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் அவரைக் கட்டுப்படுத்தும். சட்டப்படி ஒருவர் தாம் 18 வயதைக் கடந்த பின்னரே சட்டமுறையிலான முடிவுகளை எடுக்க முடியும். ஆதலால், எல்லாச் சட்டங்களிலுமே ஓர் உரிமையை அவர் பெற வழக்காடும் போது சட்டப்படி பருவம் எய்திய பின்தான் அவர்தம் பெயரில் வழக்காட முடியும். அது போல ஏதே

னும் ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்றால் அந்தப் 18 வயது தாண்டிய பிறகு ஏற்படும் ஒப்பந்தத்தான் செல்லத் தக்கதாகும். அதுபோல, ஒருவரின் இளம் வயதுக் காலத்தில் ஓர் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு அது அவர் பருவம் எய்தியவுடன் அமலுக்கு வருகிறது என்றால், அதை அவர் ஏற்று ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி அவர், தாம் பருவம் எய்திய பின்னர் ஏற்கவில்லை என்றால் அந்த ஆளை அந்த ஒப்பந்தம் எந்த வகையிலும் கட்டுப்படுத்தாது.

இளவரைக் கூட்டு வணிகத்தின் (Partnership) இலாபங்களுக்காகப் பங்குதாரராகச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், மற்ற நிலைகளில் அவரை அந்தக் கூட்டு வணிகப் பொறுப்பு எந்த விதத்திலும் கட்டுப்படுத்தாது. அதே சமயம், அவர் பருவம் எய்தியவுடன், தாம் ஒரு பங்குதாரராக அந்தக் கூட்டு வணிகத்தில் தொடர்ந்து ஈடுபடுவதற்கு விரும்புகிறாரா இல்லையா என்பதனைத் தெரிவிக்க வேண்டும். அப்படி உடனே தெரிவிக்கவில்லை என்றால் கூட்டு வணிகச் சட்டப்படி, அவர் அதில் ஈடுபட்டுள்ள மற்ற ஆள்களைப்போல இலாப நட்டங்களைப் பங்கிட்டுக் கொள்ள நேரிடும்.

ஒப்பந்தங்களின் அடிப்படைக் கொள்கையாதெனில், ஓர் ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபடும் தரப்பினருக்கு, அத்தகைய ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபடுவதற்குரிய தகுதி இருக்க வேண்டும். அதாவது, ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபடத் தக்க சட்டப்படியான பருவத்தை எய்தியிருக்க வேண்டும். அத்தகையபருவத்தை அடையாதவரால் செய்யப்படும் ஒப்பந்தம் அவரை எந்த வகையிலும் கட்டுப்படுத்தாது. அப்படி அதற்குரிய கட்டுப்பாட்டை அவர் ஏற்க வேண்டுமென்றால், பருவம் எய்தியவுடன் அந்த ஆள், தாம் முன்னர்ச் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தை அல்லது அவரது சார்பில் செய்துகொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டதாக அறிவிக்க வேண்டும். கே.வி.அ.

பருஉமோவாய்ப் பதுமனார்: இப்பெயர்க்குப் பருவ மோவாய்ப் பதுமன் என்னும் பாடவேறு பாடுமுண்டு. பெருங்கண்ணன், நெடுங்கழுத்துப் பரணர், பெருந்தலைச்சாத்தனார் என்ற புலவர்கள் போலப் பருஉமோவாய்ப் பதுமனார் என்பாரும் உறுப்பாற் பெயர் பெற்றவராவர் எனக் கருதப்படுகிறார். பருத்த மோவாயையுடைய பதுமர் என்பது இப்பெயரின் பொருள். இவர் பாடிய ஒரேபாடல் குறுந்தொகையில் (101) இடம் பெற்றுள்ளது. தலைவன் தலைமகட்குப் பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லியது என்னும் துறையில் அப்பாடல் அமைந்துள்ளது. தலைவியோடு முயங்கிப் பெறும் இன்பத்தைக் கடல்

சூழ்ந்த இவ்வுலக இன்பத்தோடும் பெறுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய தேவருலக இன்பத்தோடும் ஒப்புநோக்கிப் பார்த்தால் அவ்விரு உலக இன்பமும் தலைவியிடம் பெறும் இன்பத்தோடு ஒவ்வா எனத் தலைவன் கூறுவதாக அக்குறுந்தொகைப் பாடல் காதலின்பச் சிறப்பினைக் கூறும். இரா. சா.

பருக்கு(1920-1965) எகிப்தை 1936-ஆம் ஆண்டு முதல் 1952-ஆம் ஆண்டு வரை ஆண்டு வந்த அரசர்; அல்பேனியாவைச் சேர்ந்த முகம்மது அலி தொடங்கி வைத்த எகிப்திய வமிசத்தின் கடைசி அரசர். இவர் தாய் சுலைமான் பாட்சாவின் மகளாவார். இவர் 1920-ஆம் ஆண்டு முதலாம் பராடுக்கும் பேரரசி நசலிக்கும் மகனாகப் பிறந்தார்.

இவரது பிள்ளைப்பருவம் ஆங்கிலேயச் செவ்விய ருடனும் ஆசிரியைகளுடனும் கழிந்தது. உயர்கல்வி பெறப் பதினைந்தாம் வயதில் இவர் இங்கிலாந்திற்கு அனுப்பப்பட்டார்; உல்விச்சில் அமைந்திருந்த அரசு இராணுவக் கல்லூரியில் பயின்று வந்தார். ஆனால், 1936-ஆம் ஆண்டு இவர்தம் தந்தையின் மறைவிற்குப்பின் அரசரானார்.

இவருக்குத் தொடக்கக் காலத்தில் மக்களிடையே ஓரளவு செல்வாக்கு இருந்தது. இவர் எகிப்தியத் தலைமை நீதிமன்றத்துணைத் தலைவரின் மகன் பரிடாவை மணந்தபின் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றார் எனினும், இச்செல்வாக்கு நிலையாக இல்லை. இவர்தம் தந்தை மறைவு முதல் இவருடைய முடிசூட்டு விழாவரை இடைப்பட்ட காலத்தில் வாப்ட்டு என்ற தேசியகட்சியின் உறுப்பினர்கள் அடங்கிய குழு பகராட்சியை நடத்தியது. இக்காலக்கட்டத்தில் அது இங்கிலாந்துடன் ஓர் உடன்படிக்கையைச் செய்து கொண்டது. அதில் எகிப்திய நாடு விடுதலை நாடாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.

நாளடைவில் பருக்கு(Faruk-1)வாப்ட்டு கட்சிக்கு நேர் எதிரான நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு தமது எதிர்ப்பை வெளியிடத் தொடங்கினார். வாப்ட்டு கட்சியின் முயற்சியால் எகிப்தின் விடுதலை நிலை நாட்டப்பட்டதுடன் பன்னாட்டுக்கழகத்திலும் அது உறுப்பினராயிற்று. அதன்பிறகு அக்கட்சி உள்நாட்டுச் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதில் முனைந்தது. அக்கட்சி இம்முயற்சியில் தோல்வியடைந்தது. எனவே, செல்வாக்குக் குறையத் தொடங்கியது. அதன்விளைவாக 1938 - ஆம் ஆண்டு பருக்கு எகிப்திய நாடாளுமன்றத்தைக் கலைத்துவிட்டார். தொடர்ந்து நடந்த தேர்தலில் வாப்ட்டு கட்சி தோல்வி அடைந்தது. விரைவிலேயே அக்கட்சி பிளவுபட்டுப் புதிய கட்சி ஒன்று உருவாயிற்று.

பருக்கின் ஆட்சியில், எகிப்து இங்கிலாந்துடன் நெருங்கிய உறவு கொண்டிருந்தது. 1937-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கையில் கண்டிருந்த எகிப்தியப் பகுதிகள் பற்றிய விதிமுறைகள் இங்கிலாந்தின் உதவியுடன் நீக்கப்பட்டன. எகிப்தில் 1939-ஆம் ஆண்டளவில் செருமனி, இத்தாலி ஆகிய நாடுகளின் செல்வாக்கு வலுப்பெறத் தொடங்கியது. இதற்கிடையில் வளர்ந்து வந்த அரேபியர் இயக்கத்தின் தலைமையை எகிப்து ஏற்பதாக இவர் கூறிக் கொண்டிருந்தார்; இசுலாம் சமயத்தில் இவருக்கு இருந்த ஆழ்ந்த பற்று, புகையிலை மதுவகைகள் முதலானவற்றைப் பயன்படுத்தாமை ஆகியவற்றால் செல்வாக்குப் பெற்றார். மேலும், பாலகத்தின் அரேபியர் இவர்பால் கொண்ட ஈடுபாடு, இவர் தங்கைக்கும் இரானின் பட்டத்து இளவலுக்கும் ஏற்பட்ட திருமணம், 1939-ஆம் ஆண்டு இவர் துருக்கியருக்கு அனுப்பிய நல் வெண்ணக் குழு ஆகியனவும் எகிப்தை இசுலாமிய நாடுகளுடன் ஒன்று சேர்த்தன.

அசான் சாப்ரி பாட்சா என்ற புதிய பிரதமர் வாப்ட்டு கட்சியின் உதவியுடன் அரசின் கொள்கையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த 1940-ஆம் ஆண்டு முனைந்தார். இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவரது ஆட்சி கவிழ்ந்தது. பருக்கு, வாப்ட்டு கட்சியின் தலைவரைப் புதிய அரசை ஏற்படுத்துமாறு வேண்டினார். இங்கிலாந்து இதனை ஐயுற்றது.

இரண்டாம் உலகப்போரின் போது பருக்கு இத்தாலி, செருமனி, சப்பான் ஆகிய நாடுகளுடனான உறவுகளைத் துண்டித்துவிட்ட போதிலும் 1945-ஆம் ஆண்டு பிப்பிரவரி 24-ஆம் நாள்வரை இந்நாடுகளின் மீது போர் அறிவிக்கப்படவில்லை. இவரது ஆட்சியின் பிற்பகுதியில் பருக்கின் செல்வாக்குப் படிப்படியாகச் சரியத் தொடங்கியது. ஒரு சில சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டிருந்த போதிலும் இவரது ஆட்சி மிகவும் தோல்வியாக முடிந்தது. இவரது குதாடும் பழக்கத்தால் எகிப்தின் கருவூலம் வறிதாயிற்று. இவர் வெளிநாடுகளில் தங்கி நீண்டகாலம் உல்லாசமாகக் காலத்தைப் போக்கி வந்தார். இத்தகைய பொறுப்பற்ற செயல்களை இவர்தம் அரசியல் எதிரிகள் துணையாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள். இசுரேலுடன் ஏற்பட்டபோரில் எகிப்திற்கு ஏற்பட்ட தோல்விக்கு இவரே காரணம் என்று குறை கூறப்பட்டது.

தளபதி நகுப் முகம்மது என்பவரின் தலைமையில் இவருக்கு எதிராகச் சித்திட்டம் தீட்டப்பட்டது. அதனால் 1952-ஆம் ஆண்டு சூலை 3-ஆம் நாள் இவரது ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்டு இவர் முடி துறக்க நேர்ந்தது. பருக்கு தம் இரண்டாம் மனைவி மகனுடன் இத்தாலிக்குத் தப்பிச் சென்றார். அங்கு இவர் தம்மை

எகிப்திய இளவரசர் பருக்கு பியூட்டு என்று கூறிக் கொண்டார். இவர் அரண்மனைகளும் சொத்துகளின் பெரும் பகுதியும் எகிப்திய அரசால் கைப்பற்றப்பட்டன.

பருக்கு 1939-ஆம் ஆண்டு பரீடா சுல்பிகர் என்ற பவரை மணந்தார். இவருக்கு மூன்று பெண் குழந்தைகள் பிறந்தன. ஆண்குழந்தை இல்லை. 1948-ஆம் ஆண்டு பருக்கு இவரை மணவிலக்குச் செய்தார். 1951-ஆம் ஆண்டு மே 6-ஆம் நாள் நாரிமன் சாஎடக்கு என்ற பெண்ணை மணந்தார். இவருக்கு ஆண்மகவு பிறந்தது, பருக்கு முடி துறந்ததும் இக்குழந்தை இரண்டாம் அகமது பியூட்டு என்ற பட்டத்தினைக் கொண்டு எகிப்து சூடான் மன்னராக அறிவிக்கப்பட்டது.

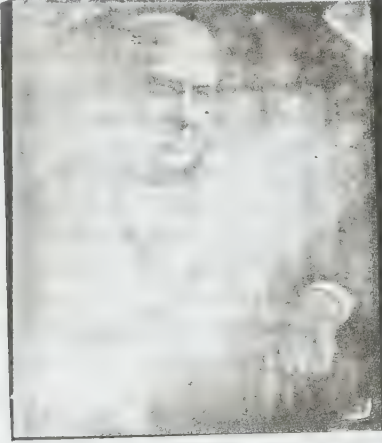
எகிப்து 1953-ஆம் ஆண்டு 18-ஆம் நாள் குடியரசு நாடாக அறிவிக்கப்பட்டது. இரண்டாம் அகமது பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டார். அத்துடன் 142-ஆண்டு களாக எகிப்தை ஆண்டு வந்த முகம்மது அலி மரபு ஆட்சி முடிவடைந்தது. நாரிமன் 1953-ஆம் ஆண்டு பருக்கையும் தம் மகனையும் உதறிவிட்டு ஐரோப்பாவி லிருந்து எகிப்திற்குத் திரும்பினார்.

இவருக்கு இசுலாமிய முறைப்படி 1954-ஆம் ஆண்டு மணவிலக்கு வழங்கப்பட்டது. பருக்கு தொடர்ந்து இத்தாலியில் வசித்து வந்தார். 1958-ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய அரபுக் குடியரசு பருக்கு அகமது பியூட்டு, பருக்கின் தாய், தசலி அரசுக்கும் பத்தவர் ஆகியோரின் எகிப்தியக் குடியுரிமையை நீக்கம் செய்து அறிக்கை ஒன்றினை வெளியிட்டது. பருக்கு 1959-ஆம் ஆண்டு மோனாகோ என்ற பகுதியின் குடிமகனாக ஆனார். பருக்கு 1965-ஆம் ஆண்டு உரோம் நகரின் விடுதி ஒன்றில் இறந்தார். பா.த.

பருசுப்பர்னாட்டு மாண்கு (கி.பி. 1870-1965):

இவர் அமெரிக்க நாட்டுப் பெரும் பணக்காரர்களுள் ஒரு வராகவும், பெரிய உபகாரியாகவும், ஒரு சிறந்த பொது அலுவலராகவும் விளங்கியவர். இவர் தம் சுயஉழைப்பின் காரணமாகப் பல மில்லியன்களுக்கு அதிபதியாக விளங்கியதுடன் பல அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர்களுக்கு ஓர் ஆலோசகராகவும் பணியாற்றியவர். சிறந்த பேச்சாளராக விளங்கிய இவர் சராசரி அமெரிக்க மக்களின் எண்ணங்களை ஏறத்தாழ அரை நூற்றாண்டுகள் வெளிப்படுத்தி விளங்கினார். சாதாரண மக்களும் சந்தித்துப் பேசக் கூடிய ஓர் இராச தந்திரியாக விளங்கினார். அமெரிக்கர்கள் இவரைப் 'பூங்காப்பலகை அரசியல் அறிஞர்' (Park bench statesman) என்று நினைக்கும் அளவிற்கு நடந்து கொண்டார். இவர் அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் வில்சனின் கருத்துகளையும் ஐசனோவர்

(Eisenhower) குடியரசுக் கொள்கைகளையும் ஆதரித்தார். இருந்தபோதும் நியூ டீல் (New Deal) கொள்கைகளிலிருந்து கருத்து வேறுபாடு கொண்டவரானார். அமெரிக்க மக்களிடம் போதுமான அளவிற்குப் பெயரும் புகழும் பெற்ற இவர், பல அரசியல் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வும் கண்டார். பொதுச் சேவையின் பொருட்டுத் தமக்குக் கிடைக்கவிருந்த பல பரிசுகளை இவர் சிறிதும் பொருட்படுத்தவில்லை.

பருச்சர்னார்டு மான்சு

பருச்சர்னார்டு மான்சு (Baruch Bernard Mannes) 1916-ஆம் ஆண்டு குடியரசுத் தலைவர் வில்சனின் ஆட்சிக் காலத்தின்போது தமது பொது வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். முதல் உலகப் போரின்போது போர்த் தொழிற்சாலைக் குழுவின் தலைவராக இருந்து அமெரிக்கத் தொழிற்சாலையை ஆயத்தப் படுத்தினார். குடியரசுத்தலைவர் துருமன் (Trueman) ஆட்சிக்காலத்தின்போது (1946) அணுசக்திக் கட்டுப்பாடு குறித்து அமெரிக்கத் திட்டத்தை ஐக்கிய நாடுகளின் சபையில் இவர் அளித்தது இவருடைய சேவைகளுள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

இளமைக்காலம்: பருச்சர்னார்டு கி.பி. 1870 - ஆம் ஆண்டு கேம்டென் (Camden) என்ற பகுதியில் பிறந்தார். இவருடைய தந்தை டாக்டர் சைமன் பருச்சு ஓர் அறுவை மருத்துவர் ஆவார். கிழக்குப் பிரசியாவிலுள்ள போசன் என்ற பகுதியில் பிறந்த இவர் அமெரிக்க இராணுவ அமைப்பில், இராபர்ட்டு இலீ (Robert E. Lee) பெல்வி பருச்சு ஆகிய இராணுவ அதிகாரிகளின் கீழ்ப் பணியாற்றினார். இவர் கி.பி. 1881-இல் தம் குடும்பத்தை நியூயார்க்கு நகரத்திற்கு மாற்றினார். பருச்சர்னார்டு நியூயார்க்கில் உள்ள

கல்லூரியில் பயின்று கி.பி. 1889-ஆம் ஆண்டு தம் பட்டப் படிப்பில் வெற்றி பெற்றார். அன்னி கிரிப் பென் (Anne Griffen) என்பவரை கி.பி. 1897-ஆம் ஆண்டு மணந்து மூன்று குழந்தைகளுக்குத் தந்தையானார். இவர் மனைவி 1938-ஆம் ஆண்டு காலமானார்.

பருச்சு ஒரு சிறந்த சனநாயகவாதி என்ற முறையில் குடியரசுத் தலைவர் வில்சனை மிகவும் கவர்ந்தார். வில்சன் இவரை 1914-ஆம் ஆண்டு தேசிய பாதுகாப்பின் ஆலோசனைக் குழுவில் நியமனம் செய்தார். அதன்பின் வில்சன், இவரை ஒப்பந்த விலைக்கு வாங்குதலின் பொறுப்பாளராக (All Allied Purchasing) நியமனம் செய்தார். போர்த் தொழிற்சாலைக் குழுவின் (War Industries Board) தலைவராக 1918-ஆம் ஆண்டு பருச்சு நியமிக்கப்பட்டார். வில்சனுடன் பாரிசு மாநாட்டிற்குப் பருச்சு செல்லும் தறுவாயில் கருவூலத்தின் செயலாளர் பதவியை வில்சன் ஏற்கச் சொன்னபோது இவர் மறுத்துவிட்டார். அமைதிக் குழுவின் பொருளாதார ஆலோசகர் என்ற முறையிலும், பொருளாதாரச் சபையின் அங்கத்தினர் என்ற வகையிலும், அமெரிக்க நாட்டுப் பேராளராக, அமைதி உடன்படிக்கையின் பொருளாதார மற்றும் இழப்பு ஈடு சம்பந்தப்பட்ட பிரிவுகள் பற்றி விவாதம் செய்தார்.

இவருக்குப் அரிய நண்பர்கள் பலர் இருந்தனர். சான் எப். கென்னடி அவர்களுள் ஒருவர். பருச்சு சர் வின்குடன் சர்ச்சிலின் நெடுநாளைய நண்பராவார்.

பருச்சு தம் கடைசிக் காலத்தில் அமெரிக்க நாட்டுப் பேராளராக ஐ.நா. சபையின் அணுசக்திக் குழுவில் நியமனம் பெற்றார். அணு சக்திக்கட்டுப்பாடு குறித்துப் பருச்சு கொண்டு வந்த திட்டம், உருசியா அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் அலுவலகக் கொள்கையாக அமைந்தது.

இவர் 1965 - ஆம் ஆண்டு நியூயார்க்கில் காலமானார். தம் சொத்துகள் முழுவதையும் தாம் பயின்ற கல்லூரிக்கும், மருத்துவ ஆய்வுக்கும் அளித்தார். இவர் எழுதியுள்ள பல நூல்கள் இவர் பெருமைக்குச் சான்றாக விளங்குகின்றன. இரா.கி.

பரேட்டோ, வில்பரடோ (கி.பி. 1848-1923):

இத்தாலியச் சமூகவியல் மற்றும் பொருளியல் அறிஞராகிய இவர் பிரான்சிலுள்ள பாரிசில் கி.பி. 1848-ஆம் ஆண்டில், இத்தாலிய நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கு அரும் பாடுபட்ட ஒரு புகழ்மிக்க குடும்பத்தில் பிறந்தார்; இளம் வயதில் கணிதத்தில் அறிவு நுட்பம் வாய்ந்தவராகத் திகழ்ந்தார். இவர் கி.பி. 1870 - இல் தந்தையைப் பின்பற்றி வில்பரடோ பரேட்டா (Vilfredo Pareto) ஒரு பொறியியலறிஞர் ஆனார். இவர்கி.பி. 1874

இலிருந்துகி.பி.1880வரைஆர்னோப் பள்ளத்தாக்கிலுள்ள (Arno Valley) சில இரும்புச் சுரங்கங்களை நிருவகிக்கும் பொறுப்பினை ஏற்றார். அப்போது பொருளாதாரத்தில் ஏற்படும் சிக்கல்களை அறிவதில் இவர் ஆர்வத்தை வளர்த்துக்கொண்டார். இத் துறையிலான இவர்தம் படைப்புகள் பரவலாக அனைவரையும் கவர்ந்தன. இவர் இலாசன் (Lausanne) பல்கலைக் கழகத்தில் கி.பி.1892 - இல் அரசியற் பொருளாதாரப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

இவர் ஒன்றுக்கொன்று சார்பான பொதுப் பொருளியற் கோட்பாட்டை (Theory of Universal Economic Interdependence) உருவாக்குவதற்கு உதவியதுடன், வருமானப்பகிர்வு பற்றி ஆய்வு செய்து முள்ளார். இவர், தம் வாழ்க்கையின் இறுதிக்காலத்தில் பொருளாதாரத்திலும், சமூகவியலிலும் கணிதப் பகுப்பாய்வைச் செலுத்தி ஒரு புதிய கோட்பாட்டை உருவாக்கமுனைந்தார். 'மனமும் சமூகமும்' (The Mind and Society) என்ற சமூகவியல் நூல் இவர்தம் சிறப்பான படைப்பாகும். அதில் சமூகத்திலுள்ள பகுத்தறிவிற்கு ஒவ்வாத கூறுகள் பற்றியும் சமூகத்தில் தலைவராகச் செயலாற்றுகிற குழுக்களின் பங்கினைப் பற்றியும் விவரித்துள்ளார்.

இவர் மக்களாட்சி அமைப்புமுறையையும் மரபுரிமையாக வரும் உயர்குடி ஆட்சியையும் (Aristocracy) வன்மையாக எதிர்த்தார். இவர்தம் இக் குடியாட்சி எதிர்ப்புக் கொள்கையின் காரணமாக முசோலினியின் வல்லாண்மைக் கட்சியினர் (Fascist), இவரை அவர்களுடைய கொள்கைகளுக்கு முன்னோடியாகக் கருதுகின்றனர். இவர் சுவிட்சர்லாந்திலுள்ள செலிக்னி (Celigny) என்னுமிடத்தில் 1923 - ஆம் ஆண்டு இறந்தார்.

பரோடா இந்தியாவின் முன்னாளைய சிற்றரசர் நாடு. இப்பொழுது இது குசராத்து மாநிலத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவின் நடுப் பகுதியின் மேற்கிலுள்ள இப்பகுதி விசுவாமித்திரி ஆற்றினால் வளம் பெறுகிறது. இதன் முக்கிய நகரம் பரோடோ (Baroda). இங்குப் பஞ்சாலைகளும் இரசாயனத் தொழிற்சாலைகளும் உலோகத்தொழில் நிறுவனங்களும் எண்ணெய்ச் சுத்திகரிப்பு ஆலைகளும் உரஉற்பத்தி ஆலைகளும் உள்ளன. பரோடா நகரம் அழகிய பல கட்டடங்களையும் பூங்காக்களையும் கொண்டது. இங்கு கி.பி. 1721க்கு உரிய ஓர் அரண்மனையை இன்றும் காணலாம். இங்குள்ள அருங்காட்சியகத்தில் (கி.பி. 1894-இல் அமைக்கப் பெற்றது) இந்தியாவின் இடைக்கால ஓவியங்களும் சிற்பங்களும் மிகுதியாக உள்ளன.

வரலாறு: இந்தியாவில் கி.பி. 18 - ஆம் நூற்றாண்டில் மொகலாயப் பேரரசு வீழ்ச்சியுற்றபின், பரோடாச் சிற்றரசு ஏற்பட்டது. ஆங்கிலேயருடன் கி.பி. 1805 - இல் இந்நாடு ஒரு நட்பு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டது. பிறகு கி.பி. 1817 - இல் இது ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. இந்த நாட்டில் கி.பி. 1875 முதல் 1939 வரை ஆட்சி புரிந்த சாயாசிராவ் அறிவாற்றல்மிக்க சிறந்த அரசராவர். அவர் காலத்தில் பரோடாச் சிற்றரசு, கல்வித்துறையிலும் ஆட்சி முறையிலும் மிகச் சிறப்பான நிலையை எய்தியிருந்தது. இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, 1947ஆகஸ்டு 15 - இல் பரோடா, இந்திய ஒன்றியத்தின் ஒரு பகுதியாயிற்று. அடுத்த ஆண்டில் இது பம்பாய் மாநிலத்துடன் இணைக்கப்பெற்றது. பிறகு குசராத்து மாநிலம் உருவானவுடன், 1960 - இல் பரோடா குசராத்து மாநிலத்தில் சேர்க்கப் பெற்றது. இதன் மக்கள் தொகை 467,422. தெ.பா

பரோடாப் பல்கலைக்கழகம்: பரோடாவைச் சுற்றிய பகுதிகளுக்குப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை நிறுவும் எண்ணம் குசராத்து அரசுக்கு 1908 - இலிருந்தே இருந்து வந்தது. அதனைச் செயற்படுத்தும் பொருட்டு 1927- இல் பரோடாப் பல்கலைக்கழகக் குழு, மாநில அரசினால் அமைக்கப்பட்டு அது குறித்த பரிந்துரையைச் செய்தது. எனினும், சூழ்நிலை இதனைச் செயற்படுத்த இடம் தரவில்லை. 1949 - இல் தலைசிறந்த கல்வியாளர்களைக் கொண்ட மற்றொரு குழு பரோடாவில் ஓர் உள்நூறை பல்கலைக்கழகத்தை அமைக்க வழிவகுத்தது. 1949 ஏப்பிரல் திங்களில் இயற்றப்பட்ட மகாராசா சாயாசிராவ் பரோடாப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தின்படி இப்பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்பட்டது. பரோடா நகரைச் சுற்றியுள்ள 16 கி.மீ. சுற்றளவுக்குள் உள்ள எல்லாக் கல்லூரிகளும் பிற நிறுவனங்களும் இப்பல்கலைக்கழகத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டன. 1983 - 84ஆம் ஆண்டில் 6371 மாணவியரையும் 14229 மாணவர்களையும் கொண்டிலங்கியது பரோடாப் பல்கலைக்கழகம்.

இப் பல்கலைக்கழகத்திற்குக் குசராத்து மாநில ஆளுநர் பார்வையாளராகவும் (Visitor), முன்னாள் பரோடா அரச குடும்பத்தினருள் ஒருவர் வேந்தராகவும் உள்ளனர். துணைவேந்தர், பதிவாளர், அயல் நாட்டு மாணவருக்கான ஆலோசகர், மாணவர் நல இயக்குநர், உடல் நலக் கல்வி இயக்குநர் ஆகியோருடன் கலைகள், அறிவியல், பொறியியல் மற்றும் தொழில் நுட்பவியல், சட்டம், வணிகம், மனைவியல், நுண்கலைகள், நிருவாகக் கல்வி, மருத்துவம், கல்வியியல், இசை, செயற்படு

கலைகள் ஆகிய 11 கல்விப் பகுதிகளுக்கான புலத் தலைவர்கள் (Deans) பல்கலைக்கழக நிருவாகத்தில் உள்ளனர்.

திருமதி அம்சா மேத்தா நூலகம் இவ்வளாகத்தின் மத்திய நூலகமாகும். 1984 மார்ச்சு 31-இல் 49976 நூல்களும் 1208 பருவ ஏடுகளும் இருந்தன. ஏறத்தாழ 1000 நூல்கள் பி.கே. தகோரெயினின் குசராத்து இலக்கியச் சேகரிப்பாகப் பல்வேறு கல்விப் பகுதி நூலகங்களில் உள்ளன. இவை தவிர, திருசாயாசிராவ் நினைவு நிலைய நூலகம் ஒரு படிப்பறையாகவும் திகழ்கிறது. 1983 - 84-ஆம் ஆண்டில் ஐந்து இலட்சம் உருபாய் நிதித்திட்டத்தில் இந்நூலகம் வளர்ந்தது. பல்கலைக்கழக மொத்த வரவு உருபாய் 572 இலட்சமாகவும் செலவு உருபாய் 653.5 இலட்சமாகவும் அவ்வாண்டில் இருந்தது. ஒவ்வோர் ஆண்டும் பிஎச்.டி. ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும், இரு பிஎச்.டிக்கு மேற்பட்ட ஆராய்ச்சி மாணவருக்கும் மற்றும் எல்லா வகுப்புகளிலும் சிறந்த மாணவருக்கும் மேம்பாட்டுக் கல்வித்தொகை வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

சூன் மாதம் தொடங்கும் கல்வியாண்டு இரு பகுதிகளாக நடத்தப்படுகிறது. ஒவ்வோராண்டும் சூன் 10 - ஆம் நாள் சேர்க்கை மனுக்கள் அனுப்பப்பட வேண்டும். தனிக்கல்வி மாணவர்கள் எந்தப் பல்கலைக்கழகத் தேர்விலும் அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள். பல்கலைக்கழக மானியக்குழு இங்குக் கல்வியியலின் முன்னேற்றப் படிப்பு மையத்தினை (Centre for Advanced Study in Education - CASE) நிறுவிியுள்ளது. சில சான்றிதழ் வகுப்புகளையும் குறுகிய கால வகுப்புகளையும் தொடர் முதியோர் கல்வி மற்றும் சமூக சேவை மையம் நடத்துகிறது. எல்லாப் பட்டப் படிப்பு மாணவர்களுக்கும் தனிக் கல்வி முறை நிறுவிியுள்ளது; இதற்கென 30 விழுக்காடு மதிப்பெண்கள் ஆண்டுதோறும் வழங்கப்படுகின்றன. ஒரு தனிக் கல்விக் குழுவில் 30 பேர் வரை இருப்பர். பெரும்பாலும் பட்ட மேற்படிப்புமாணவர்கள் சில துறைகளின் கருத்தரங்குகளில் பங்கேற்று வருகின்றனர். கல்வி மற்றும் உளவியல், மனையியல், சமூகப்பணி, பொறியியல் மற்றும் தொழில் நுட்பவியல் பகுதிகளில் பட்ட வகுப்புகளுக்கும், குளிர் பதனத்திற்கான பட்டய வகுப்பிற்கு (Diploma) மேற்பட்ட வகுப்புக்கும் பருவகால முறை (Semester System) நிறுவிியுள்ளது. இப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1951 முதல் உள் மதிப்பீடு நடப்பிலிருக்கிறது. பெரும்பாலான வகுப்புகளிலுள்ள வகுப்பு வேலைகளுக்கென 30 சதவீதமதிப்பெண்கள் உள்மதிப்பீட்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

மாணவர்களுக்கென 12 விடுதிகளும் மாணவி

யருக்கென 4 விடுதிகளும் 1983-84 இல் இருந்ததால் 2662 மாணவர்களும் 859 மாணவியரும் இங்குத் தங்கிக் கற்று வந்தனர். எல்லாப் பகுதிகளிலும் நூலகங்களும் படிப்பறைகளும் உண்டு. மாணவர் உடல் நல மையத்தில் மருத்துவ அலுவலருடன் பிற பணியாளர்களும் உள்ளனர். ஒவ்வோர் ஆண்டும் முதல் பருவத்தில் எல்லா மாணவர்களுக்கும் மருத்துவப் பரிசோதனை நடைபெறும். மாணவர்களுக்குப் பல்கலைக்கழகம் பிற கல்வி நிறுவனங்களிலிருந்து தொகுக்கப்பட்ட விவரங்களைக் கொடுத்து உதவுகிறது. உடல் நலக்கல்வி இயக்குநரும் 4 உடல் கல்வி பயிற்றுநர்கள், 2 பெண் பயிற்றுநர்கள், 3 நீச்சல் பயிற்சியாளர்கள், ஒரு படகுப் பயிற்சியாளர் ஆகியோரும் பல்வேறு விளையாட்டுகளில் பயிற்சியும் போட்டிகளும் நடத்துகின்றனர். பல்கலைக்கழக விளையாட்டரங்கில் விசாலமான விளையாட்டுத்திட்டம் பல்வேறு போட்டிகளை நடத்த வசதியாய் அமைந்துள்ளது. கிரிக்கெட்டு, ஆக்கி, கால்பந்து, கூடைப்பந்து, மேசைப்பந்து, எறிபந்து, வலைப்பந்து விளையாட்டு வசதிகளுடன் நீச்சல்குளம், படகுத் துறை ஆகியவற்றையும் உடல் நலக்கல்வியையும் அளித்து வருகின்றனர்.

கலைப் பகுதியில் இளங்கலை, முதுகலை, நூலக இளநிலைப் பட்டங்களுடன் பல்வேறு சான்றிதழ்கள் பட்டயம் (Diploma) ஆகியவற்றிற்கான வகுப்புகளும் நடைபெறுகின்றன. அறிவியற் பகுதியில் இளநிலை, முதுநிலைப்பட்டவகுப்புகளுடன் பயன்படு புவிவியலில் முதுநிலைப் பட்டம், பிற பட்டய வகுப்புகளும் உண்டு. வணிகப் பகுதியில் இளநிலை, முதுநிலைப் பட்டங்களுடன் வங்கியாக்கம், கூட்டுறவு ஆகிய பாடங்களில் பட்டப் பின்னிலை பட்டய வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. நிருவாகக் கல்விப் பகுதியில் இரண்டாண்டு முதுநிலை வகுப்புகள், இளநிலைப் பட்டத் தேர்வில் 50 விழுக்காடு மதிப்பெண்கள் பெற்றவர்களுக்கு நடத்தப்படுகின்றன. மருத்துவப் பகுதியில் எம்.பி.பி.எசு. எம்.டி. எம்.எசு., மருத்துவப் பாடங்களில் எம்.எசு.சி. ஆகிய வகுப்புகளுடன் உடற்பயிற்சி மருத்துவத்தில் பி.பி.சியோ பட்ட வகுப்பும் பல்வேறு பட்டயவகுப்புகளும் நடைபெறுகின்றன. கல்வி மற்றும் உளவியல் பகுதியில் பி.எட்., எம்.எட்., வகுப்புகளும் கல்வி நிருவாகம், வழிகாட்டல் மற்றும் ஆலோசனை கூறல் பாடங்களில் பட்டய வகுப்புகளும் நடைபெறுகின்றன. பொறியியல் மற்றும் தொழில் நுட்பவியல் பகுதியில் பி.இ., பி.டெக்கு., பி.எசு.சி(டெக்கு), பி.இ., (மின்னியல்) எம்.இ., பி.டெ.க்சிசுட்டு (பொறியியல் தொழில் நுட்பவியல்) எம்.டெ.க்சிசுட்டு. பி.ஆர்க்கு., பி.பார்ம்., எம்.பார்ம்., வகுப்புகளுடன் பயன்படு கணிதம், வேதியியல், இயற்பியல் ஆகியவற்றில் முதுநிலைப் பட்ட வகுப்புகளும், துணி வேதியியல், துணித் தொழில்நுட்பம், குளிர் பதனம் மற்றும் வணிகக் கட்டுப்

பாடு, குறைந்த செலவு வீடமைத்தல் மற்றும் பல்வேறு துறைகளில் பட்டய வகுப்புகளும் நடைபெறுகின்றன. தொழில் நுட்பக் கல்லூரி ஒன்றில் எல்லாப் பட்டய வகுப்புகளும் நடைபெறுகின்றன. நுண்கலைகள் பகுதியில் இளங்கலை, முதுகலை மற்றும் பட்டய வகுப்புகளும், செயற்படு கலைகள் - பகுதியில் பி.மியூசு. இசையியல் எம். ஏ., (பைன்) பட்ட வகுப்புகளும் பல பட்டய வகுப்புகளும் உண்டு. மணையியற் பகுதியில் பி.எசுசி., எம்.எசுசி. வகுப்புகளுடன் பட்டய வகுப்புகளும் நடைபெறுகின்றன. சமூகப் பணிப் பகுதியில் எம்.எசு.டபிள்யூ. மற்றும் பட்டய வகுப்புகளும், சட்டப் பகுதியில் எல்.எல்.பி. (பொது), எல்.எல்.பி. (சிறப்பு), எல்.எல்.எம். வகுப்புகளும் பட்டய வகுப்புகளும் உண்டு. பரோடா சமசுகிருத பெரும் பள்ளியில் விசாரத்து, சாத்திரி, ஆச்சாரியா, வாசகபதி வகுப்புகளும் கீழைக் கல்வி நிறுவனத்தில் சமசுகிருதத்தில் எம்.ஏ., பிஎச்.டி வகுப்புகளும் நடைபெறுகின்றன. ஆராய்ச்சி மூலம் எம் பில்., பிஎச். டி. ஆகிய பட்டம் பெறும் வாய்ப்புகள் உள்ளன.

இப்பல்கலைக்கழகத்தில் அயல்நாட்டு மாணவர்களும் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையில் சேர்ந்து பயின்று வருகின்றனர். எஸ்.சு,

பல்கலைக்கழகக் கல்வி: இந்தியாவில் 1950 - ஆம் ஆண்டு 27 ஆக இருந்த பல்கலைக்கழகங்கள் 1988 - ஆம் ஆண்டில் 163 ஆகப் (எல்லா வகையும் சேர்த்து) பெருகின. மேற்படிப்பிற்கான மாணவர் சேர்க்கை 9.6 விழுக்காடாக ஒவ்வொரு ஆண்டிற்கும் மிகுந்து வருகிறது. மாணவிகளின் எண்ணிக்கை அடுத்த 15 ஆண்டுகளில் 13-இலிருந்து 24 விழுக்காடாக உயரும் போலிருக்கிறது. அடுத்த 20 ஆண்டுகளில் (கி.பி.2008) அறிவியல் பட்டதாரிகளை விட இளங்கலைப் பட்டதாரிகள் பெரிதும் வேலைவாய்ப்பில்லாத அளவிற்கு மிகுந்து விடுவர். வளரும் நாடாகிய இந்தியாவில், நாட்டிற்குத் தேவையான பட்டதாரிகளைக் கூடச் சரியாகக் கணிக்க முடியாது என்று எண்ணுகின்றனர்.

முழு விடுதலையுடன் கல்வியை நாடிச் செல்லும் மாணவர்களைக் காணமுடியாது. வகுப்பிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற குறிக்கோளைத் தவிர எந்த நாட்டத்தையும் பேச்சிலோ செயலிலோ காணமுடியாது. பட்டமளிப்பு விழாவின் சிறப்புப் பேச்சுகள் கூட எல்லா இடங்களிலும் ஒரே மாதிரியாகத்தானிருக்கும். மாணவர்களுக்குக் கற்கும் மனப்பான்மை இல்லை; பட்டங்களைப் பெறத்தான் வருகிறார்கள்; கல்வியின் வேட்கைக்காகக் கற்க வருவதில்லை என்பனபோன்ற பாணிகள்தாம் பொதுவாக இருக்கும்.

உயர்கல்வி பெறுதலில் இந்திய மக்களின் ஏழ்மைத் தன்மை அவர்களின் கல்வியைப் பாதித்திருப்பதை நன்கு உணரலாம். மேற்கல்விக்கான நுழைவுக் கட்டணத்தைக் கூடக் கட்ட முடியாத நிலையில் அவர்கள் உள்ளனர். அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்களில் மாணவர்கள் தாமாகவே நுழைய முடிவதோடு பகுதிநேர வேலை வாய்ப்புகளையும் பெற முடிகிறது. கல்விக்கட்டணம் என்றுமே உயர் கல்விக்குத் தடையாக அங்கு இருந்ததில்லை (எட்வர்டு சில்சு - 1967).

கற்பித்தலும் ஆராய்ச்சியும்பழைய கடமைகள் என்றால் விரிவுப்பணி, தொழிற்சாலைகளுடன் உறவு, தேசிய வளர்ச்சி என்பன பல்கலைக்கழகங்களின் புதுக் கடமைகள் ஆகும் (கோசு, சக்கரியா - 1987).

பல்கலைக்கழக வகை: மைய அரசினால் நடத்தப்படும் பல்கலைக்கழகங்களுக்கான (அலிகார்முசுலிம் பல்கலைக்கழகம், பனாரசு இந்து பல்கலைக்கழகம், பாண்டிச்சேரி, விசுவபாரதி போன்றவை) முழுச் செலவையும் மைய அரசே ஏற்கும்; மாநில அரசுகளின் பொறுப்பிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களுக்கான முழுச் செலவையும் முதல் ஐந்தாண்டுகளுக்குத் தான் மைய அரசு ஏற்கும். பிறகு மைய அரசின் நிதி உதவி பெரிதும் குறையும்.

உடனுறை பல்கலைக்கழகங்கள், இணைப்புப் பல்கலைக்கழகங்கள் எனப் பல உள்ளன. முந்திய வகையில் பெரும்பாலான மாணவர்கள் பல்கலைக்கழக வளாகத்திலேயே தங்கி இருப்பார்கள். இணைப்புப் பல்கலைக்கழகமானது வெளியூர்களில் இருக்கும் கல்லூரிகளைத் தன்னுடன் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். பல்கலைக்கழகமெனக் கருதப்படும் நிறுவனங்கள் (காந்தி கிராமிய நிறுவனம், தாட்டா (Tata) அறிவியல் நிறுவனம் முதலியன) ஏதாவதொரு துறையில் தனித்துச் சிறப்பு வாய்ந்தனவாக இருக்கும். வேறுகல்லூரிகளை இவை தம்முடன் இணைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. பல்கலைக்கழகத்திற்கான பெருமை உண்டு. எனினும் எல்லாவித வளர்ச்சிகளும் தனக்கான சிறப்புத் துறையைச் சார்ந்தனவாகத் தானிருக்க வேண்டும்.

பொறியியல், மருத்துவம், வேளாண்மை போன்ற தொழில் துறைகளுக்கெனவும் தனிப்பல்கலைக்கழகங்களும் உண்டு. பெண்களுக்கென்று சில தனிப் பல்கலைக்கழகங்களும் இருக்கின்றன. கிராமிய நிறுவனங்களும் கிராமப் பகுதிகளுக்கான பல்கலைக்கழகங்களாக மாறி வருகின்றன. சில பல்கலைக்கழகங்கள் மொழியின் வளர்ச்சிக்காகவே உருவாகியுள்ளன. திறந்தவெளிப் பல்கலைக்கழகங்களும் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. இம்முயற்சியானது இங்கிலாந்தில் தான்

இடைநிலைக் காலம்-பல்கேரிய மக்கள் கிறித்தவத்திற்கு மாறிய கி.பி. 9 - ஆம் நூற்றாண்டில் சமயகுருக்களின் மரபுக்கோட்பாடுகளுக்கும் திருச்சபைக்கும் முரணான இயக்கங்கள் தோன்றின. இறைமையியலிலும், இயலுலகப் படைப்பியலிலும் தீவிரத் தன்மையைப் பொங்கியெழச் செய்தது போகோமெய்ல் (Bogomile) எனப்படும் இயக்கம். போகோமெய்ல் என்னும் சொல் இறை இயக்கத்தைக் குறிப்பதாகும். இவ்வியக்கம் செருமனி நாட்டு 'இறையன்பர்கள்' (Friends of God) என்ற இயக்கத்தை ஒத்ததாகும். போகோமெய்ல் இயக்கம், தனது சமய மெய்ப்பொருளியலில், மறையியல் அறிவில் இயைபுக் கோட்பாடுடையோர் (Manichaeon), புனித பாலுக்குரிய கொள்கையுடையோர் (Paulician) ஆகியோரின் கொள்கைகளான இருமை நோக்கினைக் கொண்டிருந்தது. அது இறைவன், கிறித்து ஆகியோரின் ஆன்மிகத் தன்மையை வலியுறுத்தியதுடன், அனைத்துப் பொருள் இருப்புகளையும் தீய ஆவிகளின் செயல் எனக் குறை கூறவும் செய்தது. மேலும், அவ்வியக்கத்தினர் கிறித்து தோன்றி வந்த வடிவநிலையிணையும், உடல் வாழ்விணையும் மறுத்ததுடன் சமய நடத்தைகளிலுள்ள பருப்பொருளியலான சமயச் சடங்குகள், சிலுவை, மறைமாளிகைகள், திருச்சபை தொடர்பான உள்ளீட்டற்ற வினைமுறைகள் ஆகியவற்றையும் எதிர்த்தனர். எளிய ஆன்மிகப் பற்றிணையும் துறவுநெறியையுமே கடைப்பிடித்தனர். போகோமெய்ல் இயக்கம், தான் தோன்றிய நாட்டில் பல இடர்ப்பாடுகளிடையே நிலைபெற்றிருந்தாலும் கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பல்கேரிய நாட்டினைக் கைப்பற்றிய துருக்கியர்களால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அழிக்கப்பட்டது.

பல்கேரியப் பண்பாட்டின் மறுமலர்ச்சிக் காலம்
துருக்கியர்களின் மேலாதிக்கம் கி.பி. 1878 - இல் முடிவுக்குவந்தது. அக்காலத்தில் பல்கேரிய மக்கள் அனைத்துத்துறைகளிலும் நாடுதழுவிய பண்பாட்டுச் செயல்களில் ஈடுபட்டனர். செருமானிய, உருசிய நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களில் கல்விகற்ற பல்கேரிய மாணவர்கள், புதிய எண்ணங்களையும் கொள்கைகளையும் தம் மக்கள் மனத்தில் தோற்றுவித்தனர். மெய்ப்பொருளியல் நூல்கள் நிறைந்த அளவில் பல்கேரிய மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. பல்கேரியப் பல்கலைக் கழகமான சோபியாவில் (Sofia) இவான் சியார்கோப்பினால் (Ivan Georgoff) மெய்ப்பொருளியல் வரலாற்றுக் கல்வி வளர்க்கப்பட்டது. கிரகடோ கிரகடெவு (Krusto Krustev) போன்ற இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களின் சிந்தனைகளில் மெய்ப்பொருளியல் கருத்துகளும் சிக்கல்களின்

தாக்கமும் தெரிந்தன. தீமைபற்றிய சிக்கல் வஞ்சப் புகழ்ச்சிக் கவிஞரான இசுடோயன் மைக்காய்லோர்சுகி (Stoyan Michailorsky) யிடத்திலும், நீட்சே போன்றோரின் தாக்கம் உணர்ச்சிக் கவிஞரான பன்சொ சிலாவெய்கோவின் (Pancho Slavaykov) இடத்திலும் வெளிப்பட்டன.

இக்காலத்தில் சோபியாப் பல்கலைக் கழகத்தின் பேராசிரியரும், மெய்ப்பொருளியல் இதழ் ஒன்றின் ஆசிரியரும், படைப்பாற்றல் 'மிக்க மெய்ப்பொருளியல் எழுத்தாளருமான திமிட்டெர் மைக்கேல்செவு (Dimiter Michaltchav) என்பவர் பல்கேரிய மெய்ப்பொருளியலுக்கு உயிரூட்டியவராக விளங்கினார். அவருடைய நூல்களான 'மெய்ப்பொருளியல் ஆய்வுகள்', 'வடிவும் உறவும்', 'மெய்ப்பொருளியல் ஓர் அறிவியல்' ஆகியவை மெய்ப்பொருளியலை ஓர் அடிப்படை அறிவியலாக விளக்குவனவாகும். அவர் பொருள்களையும் அவற்றின் இயல்புகளையும் மக்கள் நேரடியாக அறிகின்றனர் என்றும், மனத்தின் உண்மைநிலையும் அது காணுகின்ற புறஉலகம் எந்த ஒரு கடந்தநிலை உண்மையையும் காட்டுவதில்லை என்றும், உறவுகளும் வளர்ச்சியும் புறநிலையானவை; உடனடியாக நம்மால் அறியப்படுபவை என்றும் கருதுகின்றார்.

அவருடைய ஆசிரியரான இரெம்கீன் (Rehmkean) என்பவர் காலம், இயக்கம் பற்றிய சிக்கல்களை இவ்வாறே கருதுகின்றார். அவரது கருத்துப்படி காலம் என்பது ஒரு நிகழ்ச்சியிலிருந்து மற்றொன்றிற்குச் செல்வதான மாற்றங்களின் தொடர்ச்சியேயாகும். அதுபோன்றே இயக்கம் என்பது பொருள்களின் தன்மை என்றும், ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொன்றிற்குச் செல்லும் இயக்கம் ஒரு புறவயமான உண்மை என்றும் அவர் குறிப்பிடுகின்றார். இக்கருத்துகள் மெய்ப்பொருளியலை ஓர் அடிப்படை அறிவியல் என்று கருதுவதற்கு இன்றியமையாதவை எனத் திமிட்டெர் குறிப்பிடுகின்றார்.

நடைமுறை மெய்ப்பொருளியலில் திமிட்டெர் கடமையுணர்வு நடத்தையை விடத் தூய்மையான பற்றற்ற எண்ணங்களினால் செய்யப்படும் செயல்களே உண்மையான நற்பண்பாகும் என்று கருதுகின்றார். அறப் பற்றின்மை அன்பிலிருந்தே விளையும் என்று விளக்குவதில் அவர் புதிய ஏற்பாட்டின் கருத்துகளை ஏற்றாலும், அதனுடைய இறைமையியல் விளக்கத்தை மாற்றி அமைக்கின்றார். திமிட்டெர் மைக்கேல்செவ்வின் கருத்துகள் பல்கேரிய நாட்டின் மெய்ப்பொருளியல் சிந்தனையை உயிர்த்துடிப்புள்ள தாக்கின எனலாம்.

பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டுக் காலம்: அறிவியல் பொதுநலக் கோட்பாடு (Scientific Socialism) என்னும் பொதுவுடைமைக் கொள்கை, பல்கேரியா மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் அரசியல், பொருளாதாரப் பிரிவுகளைப் பரப்பினாலும், பண்பாட்டு வாழ்வுக் களங்களான கல்வி, இலக்கியம், சமயம் போன்றவற்றின் ஒரு கருத்துத் தொகுதியாகவும் விளங்கியது. இக்கொள்கையைப் பல்கேரியாவில் விளக்கியவர்களுள் திமிட்ரி பிளாகோவு (Dimitri Blagoev) ஒருவராவார். அறிவியல்களின் கழகத் தலைவரான தோடர் பால்லோவு (Todor Pavlov) பல்கேரியச் சிந்தனையில் பொதுவுடைமையைப் புகுத்தியவர் எனலாம். எழிலியலில் இலக்கியத்திறனாய்வே இவருடைய மெய்ப்பொருளியல் விழைவாக இருப்பினும், புலன்கடந்த முரண்நிலை சடக்கொள்கை ஆய்வைச் (Dialectical Materialism) சிறப்பாக விளக்கியவர் ஆவார். இவர் தம் எழிலியலின் அடிப்படைச் சிக்கல்கள் (Fundamental Problems of Aesthetics) என்னும் நூலில் பொதுநலக் கூட்டுக் காட்சிப் பொருள் உண்மைக்கொள்கையை (Socialist Realism) அடிப்படையாகக் கூறுகின்றார். இவர் ஊழிய வகுப்பினரின் பொதுநலக் கோட்பாட்டினை அடைவதில் கலையும் கலைஞரும், மனித உள்ளங்களின் பொறியியலாளர்களாக விளங்குவதையே நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டுமென்றும், புலன்கடந்த முரண்நிலை சடக்கொள்கை, இயற்கை மற்றும் மனித வாழ்க்கையின் அடிப்படை நோக்கமாக மட்டுமன்றி அனைத்துக் கலைகளின் அடிப்படையாகவும் அமைய வேண்டும் என்றும் கூறுகின்றார். இவருடைய கருத்துகள் மைக்கேல்சேவின் கருத்துகளுடன் மாறுபட்டிருப்பினும், இவ்விருவருமே மெய்ப்பொருளியல் வெளிப்போக்குகளை இக் காலத்தில் கருதியவர்களாவர். இவர்களுடைய கருத்துகளே இன்றும் பல்கேரியச் சிந்தனையைப் பிரித்து வைத்துக் கொண்டிருப்பவை எனலாம். பி.ஆர்.ந.

பல்கேரிய மொழி, பல்கேரிய நாட்டின் அரசியல் மொழி. இன்று இம்மொழியை ஏறத்தாழ எழுபது இலட்சம் மக்கள் பேசி வருகின்றனர். பல்கேரிய மக்கள், வால்கா நதிப் பகுதியிலிருந்து அட்டிலாவின் (Attila) படையெடுப்பால் கி.பி.5-ஆம் நூற்றாண்டில் கருங்கடல் பக்கம் குடியேறினர். இம்மொழி வரலாற்றை முற்காலம் (கி.பி.9-11-ஆம் நூற்றாண்டுகள்), இடைக்காலம் (கி.பி.11-16 - ஆம் நூற்றாண்டுகள்), இக்காலம் என வகுத்துக் காண்பர்.

இம்மொழியில் கி.பி. 9 - ஆம் நூற்றாண்டு முதலே எழுத்துச் சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. சிரில் (Cyril), மெதோடியசு (Methodius) உடன்பிறந்தோர் பல்கேரிய மக்களிடம் கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்பப் பல்கேரிய மொழிக்கு நெடுங்கணக்கு அமைத்தனர். அது கிளா கோலித்திக்கு (Glagolitic) எனப்பட்டது. அது வரை, பல்கேரிய மக்கள் கிரேக்க எழுத்தையே பயன்படுத்தி வந்தனர். இடைக்காலத்தில் இம்மொழி பல்வகையான மாற்றங்களை அடைந்தது. இக்காலத்தில் இம்மொழி வேற்றுமை உருபுகளை இழந்ததுடன் சிறப்புச் சுட்டுகளைப் பயன்படுத்தவும் தொடங்கியது. எவித்மிய் (Evitnij) என்பவர் கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டில் இம்மொழியில் பல்வேறு சேர்திருத்தங்களைச் செய்தார்; படிப்பறிவற்ற மக்கள் நூல்கள் இயற்றத் தடை விதித்தார். அக்காலத்தில் காண்டான்டின் (Konstantine) என்பார் எழுதிய ஒலிப்பு முறை பற்றிய நூல் இம்மொழி வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கது என்பர்.

பல்கேரிய மொழியைச் செர்பொகிரேசியன் மொழியாகவே பலரும் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டு வரை எண்ணி வந்தனர். இக்கருத்து உண்மையன்று என நிலைநாட்டிய பெருமை செர்பிய அறிஞரான கராட் சிச்சுவையே சாரும். அவர் தம்முடைய ஆய்வுநூலில் பல்கேரிய மொழி ஒரு தனிமொழி என்பதை நிறுவிக்காட்டினார். இம்மொழியின்கண் கி.பி 19 - ஆம் நூற்றாண்டில் மேற்கு கிழக்கு என இரு கிளைமொழிகள் தோன்றின. தொடக்கத்தில் பல்வேறு அறிஞர்களும் மேற்குக் கிளைமொழியிலேயே தங்கள் நூல்களை எழுதினமையால் அக்கிளை மொழி இலக்கிய மொழியாக வளர்ந்தது. பின்னர் மரின் திரினோவு (Marin Drinov) என்பார் கிழக்கு மொழியையே இலக்கிய மொழியின் அடிப்படையாகக் கொண்டு, எழுத்துகளிலும் பல மாற்றங்களைச் செய்தார். இதற்குப் பின் கிழக்கு மொழியும் வளரலாயிற்று.

பல்கேரிய நாடு விடுதலையடைந்தபின் (கி.பி. 1877) உருசிய மொழியின் செல்வாக்கு இம்மொழியில் பெருகியது. அவ்வாறே பல்வேறு மேற்கு ஐரோப்பிய மொழியின் செல்வாக்கையும், துருக்கிய, அராபிய, பெர்சிய மொழிகளின் செல்வாக்கையும் இம்மொழியில் காணலாம். பல்கேரிய மொழி பிற மொழிகளின் கலப்பின்றித் தூய்மையாக விளங்கவேண்டும் என்ற முயற்சியில், 20 - ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பல அறிஞர்கள் ஈடுபட்டனர். எனினும், இன்றும் இம் மொழியின்கண் பல மொழிகளின் செல்வாக்குக் காணப்படுகிறது.

பல்கேரிய இலக்கியம் கி.பி. 10 - ஆம் நூற்றாண்டில் செழித்து வளர்ந்தது. இது பல்கேரிய மையகால நாகரிகத்தின் பொற்காலம் என வழங்கப்படுகிறது. அக்காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்கள் ஆதிபல்கேரியர், சிலாவியர் ஆகியோரிடையே காணப்பட்ட வேற்றுமை

துணைவேந்தர் பதவியில் எவரும் இரண்டு முறைக்கு மேல் அதே பல்கலைக்கழகத்தில் இருக்கலாகாது என்ற கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்தப்பட்டது. துணை வேந்தருக்குரிய வயது வரம்பு 65 ஆண்டாகும். கருது பல்கலைக்கழகங்கள் கூடப் (Deemed University) பட்டங்களைத் தரலாம். ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் குறைந்தது ஒரு வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகமேனும் இருந்தாகவேண்டும். எல்லாக்கட்டங்களிலும் தொழிற்கல்விக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். ம.பெ.

பல்கலைக்கழக நல்கை ஆணையம்:

பல்கலைக்கழக இணைப்பு நிறுவனம் என்ற பெயரில் ஓர் அமைப்பு (1924) இந்திய அரசிற்கு மேல்வாரியாக ஆலோசனை கூறி வந்தது. இதுவே சார்சண்டு திட்டப்படி 1945-ஆம் ஆண்டில் செயற் குழுவாக மாறியது. சில ஆண்டுகள் கழிந்த பிறகு பல்கலைக்கழகக் கருத்துப்படி (1948) பல்கலைக்கழக நல்கை ஆணையமாக உருவெடுத்தது. மைய அரசானது 1954 - ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழக நல்கை ஆணையம் (University Grants Commission) ஒன்றை நியமித்தது. அரசாங்க உதவிக் கொடை நிதிகளைப் பல்கலைக்கழகங்களிடையே தக்கவாறு பங்கிட்டு வழங்குவதும், அரசாங்கம் இக்குழுவிடம் கூறும் கல்விச் சிக்கல்களைப் பற்றிப் பல்கலைக்கழகங்களுக்குத் தக்க ஆலோசனை கூறுவதும் இதன் செயல்களாகும் (குருவில்லா சேக்கப்ப 1956). இது 1956-ஆம் ஆண்டில் தான் முழு உருவுடன் ஆணையமாகத் தொடங்கப்பட்டது. எல்லாவகையும் சேர்த்து இப்பொழுது 163 பல்கலைக்கழகங்கள் உள்ளன. மொத்தம் 3784 கல்லூரிகளில் 1206 கல்லூரிகள் முதுநிலைப் பட்டக் கல்விக்கு வாய்ப்பளிக்கின்றன. பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் (1977) மாணவர் தொகை 24.31 இலட்சமாக இருந்தது, 1986-ஆம் ஆண்டில் 35.71 இலட்சங்களாக உயர்ந்தது (பல்கலைக்கழக நல்கை ஆணைய ஆண்டறிக்கை-1985-86)

தலையாய பணிகள்: கல்லூரிகளின் தரம் உயர மேற்கல்வி வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துதல், அது போலவே ஆசிரியர் தரம் உயர எம்.பில்.அல்லது டாக்டர் பட்டம் பெறப் பணியிடைப் பயிற்சிக்கு வாய்ப்புத் தந்து, பிற உயர் கல்வி நிலையங்கள், ஆய்வுக்கூடங்கள், நூல்நிலையங்கள் ஆகியவற்றிற்குச் செல்லவும் கருத்தரங்குகளில் பங்கு கொள்ளவும் எல்லாச் செலவினங்களையும் ஏற்றல், கருவிகளை வாங்க அல்லது புதிதாக அமைத்துக் கொள்ள இசைவளித்தல் ஆகியவை இவ்வாணையத்தின் பணிகளாகும்.

சில கல்லூரிகள் அல்லது சிறப்பு வாய்ந்த நிறுவனங்கள் பல்கலைக்கழகம் போலவே தமக்கான தனித் தன்மையைப் பெருக்கிக் கொள்வதால் உயரலாம். ஏறக்குறைய 20 நிறுவனங்கள் பல்கலைக்கழகங்கள் போலவே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பெங்களூரில் இருக்கும் இந்திய அறிவியல் நிறுவனம் தான் 1958-ஆம் ஆண்டில் முதலாவதாக இந்நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டது. காந்தி கிராமியக் கல்விநிறுவனம் (1976), சத்திய சாய் உயர்கல்வி நிறுவனம் (1981)-அவினாசிலிங்கம் மனையியல் உயர்கல்விக்கழகம் (1988) முதலியன கருது பல்கலைக்கழகமாகங்களாக (Deemed Universtiy) உயர்த்தப்பட்டவை.

புதுக் கல்விக் கொள்கையின் (1986) முக்கிய நோக்கம் எல்லாவித உயர் கல்விக்கும் முழு வசதிகளைத் தருதலாகும். இருப்பினும் உயர் கல்வியைக் கற்க மிகுதியானவர்கள் சேரவில்லை. ஆனால், பிற்பட்டோர் தமது வளர்ச்சிக்கு உயர் கல்வி தான் தேவை என எண்ணத் தொடங்கி விட்டனர். ஆனால் புதுக்கல்வியைப் திட்டமிட்டோர், உயர் கல்வியானது வேலை வாய்ப்புக் கல்வியாக மட்டும் இருந்து விடக் கூடாது என்று விரும்பினர். அதோடு உயர் கல்வியைப் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கையை மிகுதிப்படுத்துவதா, ஆழமான தரமான உயர் கல்வியை அளிப்பதா என்ற வினாவும் எழுப்பப்படுகிறது.

ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் பண்பாட்டு மாற்றத்திற்கு வாய்ப்புத்தர வேண்டும் என்ற முயற்சியும் இருந்து வருகிறது. பண்பாடு, கல்வி, அறிவியல் ஆகிய துறைகளில் வேறு நாடுகளுடன் உறவு கொள்ள ஆசிரியர்கள் ஏறக்குறைய 4 முதல் 12 வாரங்களேனும், சில வேளைகளில் 6 மாதங்களேனும், மொழியாக இருந்தால் ஓர் ஆண்டேனும் சென்று வரலாம். இந்திய நாட்டிற்கு 84 நாடுகளிலிருந்து ஆசிரியர்கள் வந்துள்ளனர். இதனால் அங்கிருக்கும் கல்வி நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு ஏற்படுத்தல் இயலும்.

வயதுவந்தோர்க்கான முறை சாராக்கல்வி (1978) உயர் கல்வி நிலையிலும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பள்ளி அல்லது கல்லூரியில் கற்க வாய்ப்பே பெறாதவர்க்கும் வழிவகுக்க அஞ்சல் வழிக் கல்விக்கும் ஆதரவு தந்துள்ளது. இக்குறிக்கோளை எட்டப் பல்கலைக்கழகங்களுக்குத் திட்டமிடுவதில் முழுச் சுதந்திரத்தைத் தந்துள்ளது. இவை தொழில் நுட்பக் கல்விக்கு வாய்ப்பளிப்பனவாகவும் இருக்கலாம்.

தனித் தன்மை: பல்கலைக்கழக நல்கை ஆணையம் ஆண்டிற்கு ஏறக்குறைய உரு. 130 கோடி செலவழிக்

கிறது., ஆனால் இந்நிறுவனத்திற்காகும் செலவு 1.7 விழுக்காடுதான். பல முயற்சிகளில் மாணவர்களுக்கு மிகவும் பயன்பட்டு வருவது நூல் வங்கிகளாகும். நூறு மாணவர்கள் இருந்தாலும் உரு. 8000-க்கு மிகவும் பயன்படும் நூல்களின் பல படிக்களை (Copies) வாங்கலாம். தேவைக்கேற்ப இத்தொகையானது உரு. 30,000 வரை தரப்படுவதுண்டு.

பல்கலைக்கழக நல்கை ஆணையம் (ப.ந.ஆ)
நாடாளுமன்றத்திற்கு தான் கடமைப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு நாளும் நாடாளுமன்றத்திற்கு ஆண்டறிக் கையைத் தருகிறது. இதில் 12 முதல் 15 உறுப் பினர்கள் இருக்கலாம். இக்குழுவில் (ப.ந.ஆ) மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கு மிகுதியாக அரசாங்க ஊழியர்கள் பொறுப்பில் இருக்கக் கூடாது. குறைந்தது மூன்றில் ஒரு பங்கிற்குக் குறையாத எண்ணிக்கையில் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து உறுப்பினர்கள் நியமனம் பெற வேண்டும்.

இது மானியம் தரலாம்; இன்னது செய்ய வேண்டும் என்று பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் கல்லூரிகளுக்கும் ஆலோசனை கூறலாம். இதற்கு; ஆய்வு செய்ய வசதியும் உரிமையும் இல்லாதிருந்தன. ஏப்பிரல் 1985 முதல் நேரடியாக ஆய்வு செய்யவோ மாற்றுப் பரிந்துரை கூறவோ வழிவகுக்கப்பட்டுள்ளது. பல்கலைக் கழகங்களின் ஒத்துழைப்புடன் கற்பித்தல், தேர்வு, ஆராய்ச்சி, விரிவுப் பணி ஆகியவற்றின் தரத்தைக் காப்பது இதன் கடமை.

அரசின் மேலாண்மையானது பல்கலைக்கழகங்களில் புகுந்து விடாதபடி தடுக்க வேண்டியதும் இந்த ஆணையத்தின் சிறப்புக் கடமையாகும்.

புதுச்சிக்கல்கள்: ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு இசைவு தர ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க ஒரு சோதனை தேவைப்பட்டது (உயர் கல்வி வெளியீடு-1984). ஏற்கெனவே சமூகவியல் ஆணையமும், அணு சக்தி ஆணையமும் இதற்கான சோதனைகளை நடத்துகின்றன. ஆராய்ச்சி செய்யும் போது அதனைச் சீர்மைப்படுத்த உதவுவோர் எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் குறித்து வைக்க வேண்டும். ஆராய்ச்சி செய்வோரின் வளர்ச்சியைத் தொகுப்பேடாகத் தர வேண்டும் என்று கருதப்பட்டது. பல்கலைக்கழகமானது ஆராய்ச்சிக்கான மேற்பார்வையை நிகழ்த்தப் பிற ஏற்பாடுகளோடு இட வசதியையும் செய்து தர வேண்டும்.

டாக்டர் பட்டம் அல்லது எம்.பில். பட்டம் பேராசிரியர்களுக்குத் தேவை என்பது ஏற்கப்பட்டது. ஆனால், பலர் எளிதாக இப்பட்டங்களைப் பெற்று

விட்டனர். அதனால் அந்த ஆசிரியர்களின் தரம் உயர்ந்து விட்டதா என்று சிலர் வினவலாம். உயர் பட்டங்களின் தரமானது கல்வி வல்லுநர்களாலேயே ஐயுறப்படுகின்றது (சதீச சந்திரா-1984). பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியப் பெருமக்களின் தரமானது மெய்யான ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையில் உயர வேண்டும் என்பது இன்று பெரிதும் வேண்டப்படுகின்றது. ம.பெ.

பல்காப்பியப் புறனடை: இந்நூல் காணாமற் போன தமிழ் இலக்கண நூல்களுள் ஒன்று. அவிரயம் நூலுக்கு அவிரயப் புறனடையாக 'நாலடி நாற்பது' தோன்றியது போல், பல்காப்பியம் என்னும் நூலுக்குப் பல்காப்பியப் புறனடை என்னும் இந்நூல் தோன்றியது. பல்காப்பியம் செய்த பல்காப்பியனாரே இந்நூலை இயற்றியிருக்க வேண்டும் என்று கருதுவர். பேராசிரியரின் உரை வாயிலாக இந்நூல் பற்றிய குறிப்பு கிடைத்துள்ளது. தொல்காப்பிய மரபியலில் 'கூறிய குன்றினு முதலூல்கூட்டித் தோமின்றுணர்தல் தொல்காப்பியன்றன் ஆணையின் றமிழறிந் தோர்க்குக் கடனே' என்ற பல்காப்பியப் புறனடை நூற்பாவை மேற்கோள் காட்டுகிறார் பேராசிரியர். இந்நூல் குறித்து விரிவான செய்திகள் கிடைக்கப் பெறவில்லை. சா.உ.

பல்காயம்: இது மறைந்த தமிழ் இலக்கண நூல்களுள் ஒன்று. இந்நூல், பல்காயனாரால் இயற்றப் பெற்ற யாப்பு நூல். யாப்பருங்கல விருத்தியுரை காரரின் மேற்கோள் பாடலில் 'தொல்காப்பியப் புலவோர் தோன்ற விரித்துரைத்தார் பல்காயனார் பகுத்துப் பன்னினார்' (எழுத். நூற்பா 1 உரை) என்ற அடிகளில் இந்நூல் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகிறது. அவர் தமது உரையில் 'எழுமுகை இடத்துங் குற்றிய லுகரம் வழுவின்றி வருஉம் வல்லா நூர்ந்தே' என்பது போன்ற 36 பல்காய நூற்பாக்களை மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ளார். 'அடிமுதற் பொருளைத் தானினிது கொண்டு முடிய நிற்பது கூனென மொழிப' என்ற நூற்பா உட்பட 5 பல்காய நூற்பாக்களை யாப்பருங்கலக் காரிகை உரையில் குணசாகரர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். பன்னிரு பாட்டியலிலும் 'எப்பொருளேனு மிருபத் தெழுமுகை செப்பிய நெறியது செந்தமிழ் மாலை' போன்ற பல்காப்பிய நூற்பாக்கள் சில காணப்படுகின்றன. சா.உ.

பல்கேரிய மெய்ப்பொருளியல், அந்நாட்டு வரலாற்றுக்காலப் பிரிவுகளில் இணைந்த ஒன்றாகும். பல்கேரிய நாட்டு வரலாற்றினை இடைநிலைக் காலம் (Mediaeval period), பல்கேரியப் பண்பாட்டின் மறுமலர்ச்சிக் காலம், பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டுக் காலம் என மூன்றாகப் பிரிப்பர்.

நன்கு செயற்பட்டது. இந்திராகாந்தி தேசிய திறந்த வெளிப் பல்கலைக்கழகமானது உலகத்திலேயே மிகப் பெரிய பல்கலைக்கழகமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஆராய்ச்சி நிலை: ஆராய்ச்சி மனப்பான்மையில் சமநிலை, தனித்தன்மை, அஞ்சாமை, நேர்மை ஆகியவை பெரிதும் போற்றப்படுவன. ஆனால் இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களில் முழுமையான நேர்மை போற்றப்படுவதில்லை; மாறாகக் கண்டிக்கப்படுவதுண்டு. இளைய தலைமுறை ஆசிரியர்களால் ஆராய்ச்சி முறையில் இருக்கும் குறைகள் சுட்டப்படுவது துறைத் தலைவர்களால் ஏற்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, ஆராய்ச்சியில் தீவிரமாக ஈடுபடுவதென்பது இளைஞர்களால் முடியாததொன்றாகி விடுகிறது. ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் வெளியாவதில் எட்டாம் இடத்தில் உள்ளது. இந்தியாவிலிருந்து ஓராண்டில் வெளியான 100 கட்டுரைகளில் (1960), ஒன்றிலிருந்து கூட எச்செய்தியையும் வெளிநாட்டு ஆசிரியர்கள் மேற்கோளாகக் காட்டியதில்லை (அருணாசலம் - 1979).

இங்கிலாந்து போல 10 மடங்கு எண்ணிக்கையுடைய பொறியாளர்களை ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்தியக் கல்லூரிகள் தருகின்றன. அப்பொறியாளர்களில் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பில்லை. இதே நிலை மருத்துவர்களுக்கும் அண்மைக் காலத்திலேயே நேரிடலாம். இவர்களின் கல்வித்தரமானது சராசரி தரத்திலிருந்தும் தாழ்ந்திருக்கிறது என்று இந்திய நாட்டிலேயே கருதப்படுகிறது. ஆற்றல் படைத்தோரின் எண்ணிக்கையைப் பரவலாக்குவதற்காகத் தரத்தைத் தியாகம் செய்திருப்பது சரியன்று. (அருணாசலம் - 1979).

ஆளுங்கட்சி ஆதிக்கம்: வெள்ளையர் ஆட்சியின் போது ஆளுநர்கள்தாம் பல்கலைக்கழகத்தின் வேந்தர்களாக இருந்து, அரசின் சட்ட திட்டங்கள் பல்கலைக்கழகங்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தாதவாறு கவனித்துக் கொண்டனர். விடுதலை பெற்றபிறகு சூழ்நிலை மாறிவருகிறது.

எதை எப்படி யாருக்கு எவர் சொல்லித்தருவது என்பனவற்றை முடிவு செய்வது பல்கலைக்கழகத்தின் உரிமை. ஆனால் இந்த நிருவாகத்திலும் அரசாங்கத்தலையீடு இருக்கிறது. துணைவேந்தர், பதிவாளர், பேராசிரியர், ஆட்சி மன்றக்குழு, உறுப்பினர் போன்ற பதவிகள் கூட அரசியல் நியமனங்களாக மாறி வருகின்றன.

வளர்ச்சிக்கான மலர்ச்சி: பட்டங்களுக்கும் வேலைகளுக்கும்மான நேரடி உறவு நீக்கப்பட வேண்டும் என்ற

கருத்து வலுவடைந்து வருகிறது. மருத்துவம், பொறியியல், வேளாண்மை ஆகிய துறைகளில் இவ்வறவை நீக்க முடியாத நிலையும் இருந்து வருகின்றது.

திறந்த வெளிப் பல்கலைக்கழகம் ஒரு புதிய முயற்சி. இது இந்திய நாட்டிற்கு மிகவும் பொருத்தமானது. பல நிறுவனங்களில் மாணவர்கள் தமக்காகச் சங்கங்களை அமைத்துக் கொள்ள வாய்ப்பே தரப்படுவதில்லை. மாணவர் சங்கங்களில் நூல் நிலையமும் இருப்பது நல்லது. நெறிப்படுத்தப்படுவதற்கான வாய்ப்பும் தரப்படுதல் இன்றியமையாதது. இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் இல்லாததால் பேராசிரியர்களைத் தாக்கிப் பேசுதல், அரட்டை அடித்தல், எப்போதும் எரிமலை போன்ற புகைமண்டலமாக்கிக் காலத்தை வீணாக்குவது ஆகியவை, தவிர வேறில்லை. மாணவர் சங்கங்கள் செப்பனிடப்பட வேண்டும். ஆளுங்குழுவில் கூட மாணவர்களுக்கு இடமளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கருதப்படும் இக்காலத்தில் அவர்களை நெறிப்படுத்த முடியாத நிலை இருத்தல் கூடாது. அறிவியலின் பயனாகப் புதிதாக உருவாக்கப் பட்ட கருவிகள் சேர்க்கப்பட்டு இயக்கிப் பார்க்க வாய்ப்பளித்தல் மிகவும் இன்றியமையாததாகிறது. மானாடுகளில் குறிப்பாக இங்கிலாந்தில் இவற்றை அறிவியல் பூங்கா என்று கூறுகின்றனர். மாணவர்களின் பொழுதுபோக்கு, அறிவியல் பூங்காவில் கழியும்போது, ஆக்கத்திறன் வளரப் பெரும் வாய்ப்புகள் உள்ளன.

ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கான நிலையான பல்கலைத்திட்டம் இருக்க வேண்டும். நாட்டின் திட்டக் குழுவானது, பல்கலைக்கழக வளர்ச்சி, வேலைவாய்ப்பு தொழில் வளர்ச்சி ஆகியவற்றுடன் இணைந்துபோக ஆலோசனைகளைக் கூறலாம். புதுப்புது தொழில்களுக்கான உயர்தொழில் நுட்பங்களும், வணிக வாய்ப்புகளும் தோன்றுவதற்குப் பல்கலைக் கழகங்கள் உதவவேண்டும். அப்பொழுது தான் நாட்டின் வளர்ச்சிப் பாதை உருவாகும். ம.பெ.

பல்கலைக்கழகக் கல்விக் குழுக்கள்: உயர் கல்வியின் அடிப்படையாவன உட்சு அனுப்பிய கல்விக் குறிப்புகளே (Woods Educational Despatch - 1854) யாகும். கல்கத்தா, பம்பாய், சென்னை ஆகிய மாநிலத் தலைநகரங்களில் இலண்டன் மாநகரத்துப் பல்கலைக்கழகம் போலப் பல்கலைக் கழகம் உருவாக வேண்டும் என்ற கருத்துத்தரப்பட்டது. (நூருல்லா, நாயக்கு - 1964) இது கிழக்கிந்தியக் குழுவின் முதல் முயற்சியாகும். அடுத்தது, கர்சன் பிரபுவினால் 1902-ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகக் குழுவாகும். அக்காலத்தில் கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழகமானது உத்தரப் பிரதேசம், மத்திய பிரதேசம் வரை பரவி இருந்தது. கர்சன் பிரபு நியமித்த குழுவா

னது பல்கலைக்கழகங்களின் எல்லை வரம்புகளையும் தெளிவாக்கியது. ஆளவை மன்றம், ஆட்சிமன்றக்குழு போன்ற அவைகளில் எத்தனை பேர் இருக்க வேண்டுமென்பது வரையறுக்கப்பட்டது. இவ்விரு அவைகளிலும் ஆங்கிலேயர்கள் மிகுதியாக இருப்பதற்கான வழிமுறைகளும் வகுக்கப்பட்டன. ஓரளவிற்குத் தேர்வு முறைகளும் சீராக்கப்பட்டன.

இந்தியா விடுதலையடைவதற்கு முன்னர் 1944 - ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த சார்சண்ட் திட்டந்தான் (Sargent Plan) வருங்காலப்பல கல்விக்குழுக்களுக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது. இடைநிலைக் கல்லூரி வகுப்பை நீக்குவது; முதல் பட்ட வகுப்பை 3 ஆண்டுகளாக ஆக்குவது போன்ற பரிந்துரைகள் அன்றே கூறப்பட்டன. பல்கலைக்கழக மானியக் குழு ஒன்று தேவை என்றும் பரிந்துரைக்கப்பட்டது (பிசுவாசு, அக்ரவால் - 1971). இங்கிலாந்தில் 4.1 கோடி ஆங்கிலேயருக்கு 12 பல்கலைக்கழகங்கள் இருக்கும்போது இந்தியாவில் அன்றைய 40 கோடி மக்களுக்கு 18 பல்கலைக்கழகங்களே இருந்தன. தனியாக முதியோர் கல்வியும், நூல் நிலையங்களும் நிறுவப்பட வேண்டுமென்று அந்த அறிக்கை கூறிற்று. மிக முக்கியமாக எல்லாவித ஆசிரியர் பயிற்சிகளும், பல்கலைக் கல்வியும் சமுதாயத்துடன் (Community) தொடர்பில்லா திருக்கும் குறை சுட்டிக் காட்டப்பட்டது.

முக்கிய கல்விக் குழுக்கள்: இராதா கிருட்டிணன் தலைமையிலான பல்கலைக் கழகக் குழுவானது (1948) விடுதலை பெற்றதும் அமைக்கப்பட்டது. தொழில்மயமாகப் போகும் இந்தியாவிற்கு நிறையப் பட்டதாரிகள் தேவை என்று உணர்ந்த வேளையில், மைய மானியக் குழு தேவை என்றும் உணரப்பட்டது. நாட்டிற்கான பொது மொழி ஒன்று உருவாக வேண்டியது தேவை எனினும் ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டும் என்று கால வரையறை செய்யப்பட்டது. கல்லூரிகளின் மொத்த மாணவர் தொகை 1500க்கு மிகாதவாறு உறுதி செய்யப்பட்டது. கல்லூரிகள் குறைந்தது 180 நாட்களாவது ஓர் ஆண்டில் செயற்பட வேண்டும் என்ற விதியும் கொண்டுவரப்பட்டது.

சமயக் கல்வியைப் போதிக்க வேண்டிய முறை முதன் முறையாக அழுத்தம் திருத்தமாக வலியுறுத்தப்பட்டது. சமயக் கோட்பாடுகளைத் தவிர்த்துச் சமயப் பெரியோர்களின் வாழ்க்கையைக் கூறிய பிறகு தான் சற்றுத் தத்துவமும் விளக்கலாம் எனப் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. கிராமியப் பல்கலைக்கழகங்களும் சில தொடங்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டது.

கோத்தாரிக்கல்விக் குழுவானது (கோத்தாரி தலைமை-1966) நாட்டு வளர்ச்சியின் அடிப்படையில்

உயர்கல்வி அமைய வேண்டுமென்பதற்காக ஏற்பட்டது. நாடு முழுவதற்கும் பரவலான பொதுக் கல்வித் திட்டத்தை அமைக்க ஏற்பட்ட முதல் கல்விக்குழு இது எனலாம். நாட்டின் வளர்ச்சிக்குக் கல்வி தான் அடிப்படை என்பது இதன் முக்கிய நோக்கம். சப்பான், இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, சோவியத்து நாடு, பிரான்சு ஆகிய நாடுகளின் கல்வி அறிஞர்களின் கருத்துகளும் வரவேற்கப்பட்டன. காந்தி பிறந்த நாளாகிய அக்டோபர் 2 அன்று இக்குழுவானது தன் பணியை 1964 - இல் தொடங்கி உரு.15 இலட்சத்தைச் செலவழித்த பிறகு 700 பக்கங் கொண்ட அறிக்கையை வெளியிட்டது. இதனை முற்றாகப் படித்தோர் இந்திய நாட்டில் ஒரு சிலரே எனினும் இவ்வறிக்கையைப் பற்றிக் கேளாதோர் இவர் எனலாம். இக்குழு நாடு முழுவதற்கும் பொருத்தமான கல்விக்கொள்கையை மைய அரசு முடிவு செய்ய வேண்டும் என்ற முக்கிய பரிந்துரை யைத் தந்தது. இதன் அடிப்படையில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் குழு ஒன்று அறிக்கை ஒன்றைத் தந்தது (1968). அதன் மூன்று முக்கிய பரிந்துரைகள் பின்வருவன:

- 1) பொதுவாகத் தரப்படும் கல்வி வாய்ப்பு மாணவர்களின் ஆளுமையை மலரச் செய்வதாக இருத்தல்.
- 2) தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மனப்பான்மையை வளர்த்தல்.
- 3) அறிவியல், உயர் தொழில் நுட்பத்தின் வாயிலாகச் சமூகப் பண்பாட்டினை வளர்த்தல்.

இக்கல்விக் குழுவானது தனித்தியங்கும் உரிமையைச் சில கல்லூரிகளுக்கேனும் தர வேண்டுமென்று விரும்பிற்று. அதன் விளைவாகத்தான் தன்னாட்சிக் கல்லூரிகள் வந்துள்ளன. இவை பாடத்திட்டங்களையும், தேர்வு முறைகளையும் மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் பட்டங்களைத் தர முடியாது; ஏதேனும் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தின் மூலமாகத் தான் பட்டங்களைத் தரமுடியும். சில பெரும் பல்கலைக்கழகங்களை உலகத்து மிகச் சிறந்த பல்கலைக்கழகங்களின் தரத்திற்கு உயர்த்துவதாகிய பொறுப்பு பல்கலைக்கழக நல்கை ஆணையத்திற்குத் (UGC) தரப்பட்டது.

முதுநிலைப் பட்டக் கல்வி கூட வட்டார மொழியில் இருக்கலாம். மாலை நேர வகுப்புகள், அஞ்சல் வழிக் கல்வி அல்லது தொலை தூரக்கல்வி, திறந்த வெளிப் பல்கலைக்கழகம் எனப்படுவன வாய்ப்புகள் தரப்பட்டன.

களை நீக்கி ஒன்றுபடுத்தின. இதற்கடுத்த சில நூற்றாண்டுகளில் பல்கேரிய இலக்கிய வளர்ச்சி தொய்வு கண்டது. துருக்கியர் பல்கேரியா மீது கி.பி.14 - ஆம் நூற்றாண்டில் படையெடுத்து நாட்டைக் கைப்பற்றி 500 ஆண்டுக்காலம் ஆட்சி புரிந்தனர். இந்தச் சூழலிலும் பல்கேரியர் தங்கள் பழங்கவிதைகளைப் பாதுகாத்ததுடன் புதிய கவிதைகளையும் மிகுந்த அளவில் எழுதினர். இருப்பினும் பல நூற்றாண்டுகள் அடிமையாக இருந்ததால் பல்கேரிய மக்கள் தாய் மொழியுணர்வின்றி, தாய்நாட்டுப் பற்றின்றி வாழத் தொடங்கினர். பைசி கிலெண்டார்க்கி (Paissi Khilendarsky) என்பார் கி.பி.1762 - இல் 'சிலாவ்-பல்கேரிய வரலாறு' என்னும் நூலை எழுதினார். அந்நூல் பல்கேரிய மக்களைத் தட்டியெழுப்பி, அக்கால இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. அதுவே பல்கேரிய மக்களின் புதியவளர்ச்சி நிலையின் முதற்கட்டமாகும்.

சாப்ரோனியீவ் ரசான்சுக்கி (Sofroniyiv Rachansky) என்பவர் கி.பி. 1803 - ஆம் ஆண்டு தம்முடைய தன் வரலாற்றை எழுதினார். அது பல்கேரிய மக்களின் வறுமை நிலையையும் அடிமை நிலையையும் எளிய நடையில் மக்களுக்குப் புரியவைத்தது. அவர் எழுதிய அறிவுரைச் சொற்பொழிவுகளே பல்கேரிய மொழியில் முதன்முதலாக அச்சிடப்பட்ட நூலாகும். (கி.பி. 1806). அவருக்குப்பின் டாக்டர் பெரான் (Beron), ஏப்ரிலாவு (Aprilov) போன்றவர்கள் பல்கேரிய இதழியல் வளர்ச்சியின் முன்னோடிகளாயினர்.

புதிய பல்கேரியக் கவிதையின் தொடக்கக்காலம் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்குகிறது. நைடன் செராவு (Naiden Gerov) என்பார் இயற்றிய இசுடோயனும் இராடாவும் (Stoyan and Rada) என்பது முதல் பல்கேரியக் காப்பியமாகும். தோப்ரி சிண்டுலாவு (Dobri Chintulov) என்பவர் எழுதிய புரட்சிக் கவிதைகள் விடுதலையுணர்வுக்கு வித்திட்டன. சார்சு இராக்காவுசுக்கி (George Rakousky) என்பவரின் மலைப்பயணி (Mountain Traveller) என்னும் காப்பியம் துருக்கியராட்சிக்கு எதிராக ஆயுதப்போர் தொடங்கிடத் தூண்டுகோலாக அமைந்தது.

பல்கேரிய இலக்கியத்தின் தந்தை என்று போற்றப்படும் வாசில் துருமெவு (Vassil Droumev) என்பவர் எழுதிய மகிழ்ச்சியற்ற குடும்பம் (Hapless family) என்ற புதினமும் மக்களைப் புரட்சிகரச்செயற்பாடுகளில் ஈடுபடவைத்தது. இலியா புளுசுகாவு (Ilia Bluskov) என்பார் சிறந்த கதையாசிரியர். அவருடைய கதைகளில் 'நம்பிக்கையிழந்த இசுடாங்கா' (Hopeless Stanka) சிறப்பு வாய்ந்தது.

பல்கேரிய இலக்கியத்தில் நாடக வரலாறு தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது. விடுதலைக்கு முன் எழுதிய நாடக ஆசிரியர்களுள் வாசில் துருமெவு புகழ்வாய்ந்தவர். அவர் எழுதிய 'ஆசனின் கொலையாளி இவான்கோ' (Ivanko, the slayer of Assen) என்னும் நாடகம் இன்று வரை மக்களால் விரும்பப்பட்டு வருகிறது.

பெட்கோ இசுலாவைகாவு (Petko Slaveikov) ஒரு பல்கலைக் கவிஞர். அவர் சமூகக் கதைகள், நாட்டுப் பற்று நிறைந்த கவிதைகள், பல்புற சார்ந்த பல்பொருள் நூல்கள் ஆகியவற்றை எழுதிய சிறப்புக் குரியவர். புரட்சி இயக்கத்தில் பங்கேற்ற புலவராகவும், செய்தியாளராகவும் விளங்கியவர் இலையுபென் காரவேலாவு (Lyuben Karavelov) என்பவராவார். அவருடைய படைப்புகளில் பல்கேரிய மக்களின் வாழ்வு நிலையைத் தெளிவாக உணரலாம்.

பல்கேரியக் கவிதை வரலாற்றில் மிகச்சிறந்த இடத்தைப் பெற்றவர் இரிசுட்டோ போடெவு (Hristo Botev) என்ற கவிஞராவார். அவருடைய கவிதைகளால்தான் பல்கேரியக் கவிதை வளம் பெற்றது. அவருடைய 'அட்சி திமிட்டர்' (Hadji Dimiter) என்னும் விடுதலைக் கீதம் உலகத்தின் உயர்ந்த இலக்கியங்களுள் ஒன்றாக விளங்கி வருகிறது. அவர் விடுதலைப் போரில் பங்கேற்றுக் களத்திலேயே வீரமரணம் அடைந்தார்.

புரட்சி இயக்கத்தில் பங்கேற்ற எழுத்தாளர்களுள் சாக்கரி இசுடாயானோ (Zakhari Stayano) என்பாரும் குறிப்பிடத் தக்கவர். பல்கேரிய உரைநடை இலக்கியத்தில் ஐவன் வாசவு (Ivan Vazov) தலைசிறந்தவர். அவருடைய நூல்கள் பிற மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பல்கேரியா விடுதலையைடைந்த பின்னர் இலக்கியப் போக்கு மாற்றங்கண்டது. புரட்சியை மையமாக வைத்து எழுதும் நிலை மாறியது. பிற நாடுகளின் இலக்கியங்களைப் பின்பற்றிப் புதுவகையான வடிவங்களிலும் புதுவகையான பொருளிலும் படைப்பிலக்கியங்கள் தோன்றின. கிராமிய வாழ்வைச் சித்திரிக்கும் நூல்களும் மிகுதியாக எழுதப்பெற்றன, அவ்வாறு எழுதியவர்களுள் அயோர்டன் அயோவ்கவு தலைசிறந்தவராகத் திறனாய்வாளர் கருதுவர். அவருடைய நூல்கள் பல்கேரிய இக்கால இலக்கியத்தில் பெரிதும் போற்றப்படுகின்றன. பல்கேரிய இலக்கிய வரலாற்றில் அந்நாட்டுப் பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகள் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை. அவர்களுள் எலிச வியட்டு பாக்ரியானா (Eliza vietu Bagryana) என்ற பெண்கவிஞர் புகழ்வாய்ந்தவர்.

பல்கேரியா பொதுவுடைமை நாடாக விளங்கி வருவதால் இக்கால இலக்கியங்கள் சமத்துவத்தை மையக் கோட்பாடாகக் கொண்டு சிறக்கின்றன.

செ.வா.

பல்சந்த மாலை என்பது, பிரபந்த வகைகளுள் ஒன்று. பன்னிரு பாட்டியல், வச்சணந்தி மாலை, இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல், நவந்தப் பாட்டியல் முதலிய பாட்டியல் நூல்கள் இதன் இலக்கணம் இயம்புகின்றன.

பன்னிரு பாட்டியல், தன் மூன்றாம் இயலாகிய இனவியலில் பல்சந்தமாலை பற்றிய இலக்கணத்தை எடுத்தியம்புகிறது. முதலிரண்டு இயல்களில் கூறப்பட்ட பன்னிரண்டு பொருத்தங்களை அமைத்துப் பாடப்படும் நூல்களின் இலக்கணங்கள் இனவியலில் கூறப்பட்டுள்ளன. பல்சந்தமாலை அத்தகைய நூல்களுள் ஒன்றாகும்.

கலம்பகத்திற்குக் கூறப்படும் ஒருபோகு முதலிய உறுப்புகளில்லாமல் முன்னோர் பாடிவந்த முறைப் படி, வரும் செய்யுளை முதலாகக் கொண்டு, அத்தகைய பொருத்தமுடைய செய்யுள்கள் பத்து முதல் நூறு வரை கொண்டு வருவது பல்சந்தமாலையாகும்.

'பத்தாதி நூறந்தம் பல்சந்த மாலையாம்' என்பது வச்சணந்திமாலை கூறும் இலக்கணம். இதற்கு விளக்கம் கூறும் உரையாசிரியர், 'பத்து முதலாக நூறு ஈறாக நின்ற விகற்பத்தது பல்சந்தமாலை விகற்பமாம்' எனக் கூறி, 'அது வகுப்பும் ஆசிரியமுமாய் அந்தாதித்து வரும்' என்ற சிறப்புக் கருத்தையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

பத்துக் கவி முதலாக நூறு கவி ஈறாகப் பாடப் படுவது, பத்துப் பத்துக் கவிகள் ஒரு சந்தம் பெற்று வருவது என்ற கருத்தை இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல் புலப்படுத்துகிறது. இக்கருத்தையே நவந்தப் பாட்டியல், முள்ளியார் கவித்தொகை, பிரபந்தத் திரட்டு, பிரபந்த தீபம், சிதம்பரப் பாட்டியல் போன்ற நூல்களும் வற்புறுத்துகின்றன. சந்தம் என்பது நான் கெழுத்து முதல் இருபத்தாறெழுத்தளவும், ஒரே அடியால் ஒத்து வருவது என்பர்.

பல்சந்தமாலை என்னும்பெயரால் ஒரு நூல்கூறும் தது என்பதைக் களவியற் காரிகையுரையாசிரியர் காட்டும் எட்டுமேற்கோள் செய்யுள்களிலிருந்து அறியலாம். இந்நூலாசிரியர் பெயர், காலம் முதலியன தெரியவில்லை. இந்நூல்பாண்டி நாட்டில்காயற்பட்டினத்தில் இருந்த ஒரு முகம்மதியப் பிரபுவின் மீது பாடப்பட்ட அகப்பொருள் இலக்கிய நூலாகும். களவியற் காரிகை

யுரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்படும் செய்யுள்கள் எட்டும் கவித்துறைச் செய்யுள்களாயுள்ளன. வி.அ.

பல்பொருட் சூடாமணி: சூடாமணி நிகண்டு, உசித சூடாமணி நிகண்டு, வேதகிரியார் சூடாமணி என்பவை போலப் பல்பொருட் சூடாமணி என்னும் பெயரைத் தமிழ்ப்புலவர் அகராதி தந்தாலும் இதன் பெயர் 'பல்பொருட் சூடாமணி' என்பதாகவே அறிய வருகின்றது. 'நாவு வந்த பல்பொருட்சூடாமணியை', 'பல்பொருட் சூடாமணியை யீசுரபாரதி தமிழாற் பாடினானே' என வரும் செய்யுள்கள் அதற்குச் சான்றுகளாகும்.

பல்பொருட் சூடாமணியை இயற்றியவர் ஈசுரபாரதி என்பவர். இவர் தந்தையார் சிதம்பரபாரதி என்பார். இவருர் மடசை என்பதாகும். இதனைச் 'சிதம்பரபா ரதிபாலன் புகழ்மடசை வுடையவளாம் தேவி செம்பொற் பதம் பணிசெங் கைத்தலத்தான் ஈசுரபா ரதியெனுநூற் பாவ லோனே' என வரும் பாயிரத்தால் அறியலாம்.

மடசை என்பது மருஉப் பெயர். மடவார் வளாகம் என்பது மடசை என வழங்கும். திருவில்லிபுத்தூரைச் சார்ந்ததும், சிவன் கோயில் வளாகத்துள்ளதுமாகிய பகுதி மடவார் வளாகம் (மடார் வளாகம்) என வழங்கப்படுகின்றது. அவ்வூராக இருக்கலாம் என அறிஞர் ச. வையாபுரிப்பிள்ளை கருதுகிறார். 'நெல்லை நகர் வடிவுவந்த வேய்முத்தைப் பணிந்து' என வரும் பாயிரத்தைக் கொண்டு இவ்வூரைத் திருநெல்வேலி சார்ந்தது எனக் -கருதுவார் உளர்.

இந்நூல் இயற்றப்பட்ட காலம், 'கொல்லம் எண்ணூற்றெழுபத்தாறெனக் கணிதப் பாவாணர் குறித்த ஆண்டு' என அறியப்படுதலால், அது கி.பி. 1700 ஆகும் என்பது தெரிகின்றது.

வடநூலாகிய அமரசிங்கம் என்பதைப் பின்பற்றி, அந்நூலில் உள்ள மூன்று காண்டங்களைப் போலவே இந்நூலையும் அமைத்துக்கொண்டார் என்பதும் வெண்பாவொன்றால் விளக்கமாகின்றது.

முதற் காண்டம், ஒருபெயர் ஒருபொருட் காண்டமாகவும், இரண்டாம் காண்டம் பல்பொருள் ஒரு சொற் காண்டமாகவும், மூன்றாம் காண்டம் பல்பெயர்க் கூட்டத்து ஒரு பெயர்த் தொகுதிக் காண்டமாகவும் இயற்றப்பட்டது. இம் மூன்று காண்டங்களில் இறுதிக் காண்டம் கிடைத்திலது. முதற் காண்டத்தில் 2800 சொற்களும் இரண்டாம் காண்டத்தில் 1465 சொற்களும் இடம்பெற்றமை அறிய வருகின்றது. இந்நூல் அகராதிமுறையில் அமைந்ததாகும்.

இந்நூலின் ஏட்டுப்படியை ஆழ்வார்குறிச்சி துரைசாமி முதலியார் என்பார் அறிஞர் ச. வையாபுரிப் பிள்ளைக்கு உதவினார் என்பது இலக்கிய மணி மாலையால் (பக். 174) அறியவருகின்றது. இரா.இ.

பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி என்னும் பாண்டியன் சங்ககாலப் பாண்டியர்களுள் ஒருவன். தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் முன்னோர்களுள் சிறந்த ஓர் அரசனாக மதுரைக் காஞ்சியில் மாங்குடி மருதனாரால் இவன் பாராட்டப் பெற்றவன். இவனைப் புகழ்ந்து புறநானூற்றில் காரிகிழார் (புறம். 6) நெட்டிமையார் (புறம். 9, 12 & 15) நெடும்பல்லியத்தனார் (புறம். 64) ஆகிய மூவரும் 5 பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். இவையாவும் இவன் பெருமை பற்றிக் கூறும் பாடாண் திணையைச் சார்ந்தனவே. புறம் 15-இல், 'உன்னை எதிர்த்து நாடு பிடிக்க ஆசை கொண்டு வந்து முடியாத நிலையில் பழிப்பட்டோர் பலரா? நெய்யாகுதி கொடுக்கச் சிறந்த யாகங்கள் செய்ய ஏற்படுத்தின வேள்விக் குண்டங்கள் பலவா?' என்று புலவர் கேட்கிறார். இதிலிருந்து இவன் பகைவரை முறியடிக்கும் ஆற்றல் மிக்க போர் வீரனென்றும் பல வேள்விகளைச் செய்து முடித்தவனென்றும் தெரிகிறது. அதனாற்றான் இவனுக்குப் பல்யாகசாலை என்ற அடைமொழியை இவன் பெயருக்கு முன்னர் அமைத்தனர் போலும். இவன் போர் செய்வதிலும் நேர்மையைக் கடைப்பிடிக்கும் தன்மையினன். புறம் 9-இல் 'ஆவும் ஆனியந் பார்ப்பன மாக்களும் பெண்டிரும் பிணியுடையீரும் பிதிரர்களுக்குக் கடனாற்றவல்ல புதல்வர்களைப் பெறாதவர்களுள் தக்கபாதுகாப்பான இடத்தைத் தேடிச் செல்லுங்கள். நான் பகைவரை அழிக்க அம்புவிட ஆயத்தமாயுள்ளேன்' எனத் தெரிவித்து மறத்துறையிலும் அறத்தை மேற்கொண்ட பெருமை மிகவும் போற்றத்தக்கது.

புறம் 64-இல் நெடும்பல்லியத்தனார் என்னும் புலவர் இவ்வரசனைப் புகழ்ந்து பாடிய பாடலில் தம் பெயருக்கேற்ப யாழ், ஆகுளி, பதலை முதலிய பல இசைக்கருவிகளின் பெயர்களையும் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் ஒரு விறலியைப் பார்த்துக் கூறுவது போல் இப்பாடல் விறலியாற்றுப் படையாக அமைந்துள்ளது. அதில், விறலி! நீ குடுமிக் கோமானைக் கண்டது முதல் நீண்ட நாளாய் உண்ட புல்லரிசிக் கூழ் தவிரப் பெற்றாய்; இப்போது நல்லுணவு உண்ணும் நிலை வந்துற்றது என்பதைக் குறிப்பாய்ப் பெறவைக்கிறார். இதிலிருந்து இவ்வரசனின் கொடைத் திறனைக் காணலாம்.

புறம் 6-இல் காரிகிழார் என்னும் புலவர், முது

குடுமிப் பெருவழுதியின் நாட்டுப்பரப்பையும் அவன் ஆண்ட சிறப்பையும் பகைவரை முறியடித்தமையையும் கொடை மேம்பாட்டையும் புகழ்ந்து கூறுகிறார். இறுதியாகத் 'தண்கதிர் மதியம் போலவும் தெறுசுடர் ஓண்கதிர் ஞாயிறு போலவும் மன்னிய பெரும! நீ நிலமிசையானே' என வாழ்த்தும் பகுதி மிகவும் உள்ளத்தை மகிழ்ச்செய்கிறது.

புறம் 12-இல் இரத்தினச் சுருக்கமாக 'பிறர் நாட்டை அவர் வருந்தக் கொண்டு, இன்பம் மீக்கொள உன்னை நாடிவந்தோர்க்குக் கொடுக்கின்றாய்' என்று வீரம், கொடை ஆகிய இரு பண்புகளும் ஒரு சேரப் புகழப் படுகின்றன. இவ்வரசன் பகைவர்கள் பலரை வென்று கொணர்ந்த பொருளைக் கொண்டு 'கொற்கைக்கிழான் நற்கொற்றன் கொண்ட வேள்வி முற்றுவிக்க...வேள்விக்குடி என்ற பதியைச் சீரோடு திருவளரச் செய்தார்' என வேள்விக்குடிச் செப்பேடு கூறுவதால் தான் பல வேள்விகள் செய்ததோடமையாது பிறரும் உலக நன்மை கருதி வேள்வி செய்த போது உதவிய பண்பும் தெரிகிறது. இவனுக்குப் பெருந்தோட் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி என்றும் ஒரு பெயர் வழங்கினதாகத் தொல்காப்பிய (கிளவி. சூ.26)மேற்கோளிலிருந்து தெரிகிறது. இவன் சிறந்த சிவபக்தன் என்பதனையும் புறம் ஆறாம் பாடல் மூலம் அறியலாம். இரா.ச.

பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன்:

இவன் சேரநாட்டு வேந்தன். பெருஞ்சோற்றுதியன் சேரலாதனுக்கு மகனும் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனுக்குத் தம்பியும், சேரன் செங்குட்டுவனுக்குச் சிற்றப்பனுமாவன். இவன் இமயவரம்பனுக்குப் பின் 25 ஆண்டுகள் சேர நாட்டை ஆட்சி புரிந்தான்; உம்பற்காடு என்னும் பகுதியைத் தன்னாட்சிக்குக் கொண்டுவந்தான்; அகப்பா என்னும் அரசனை அழித்தான்; தன் குடியிலுள்ள முதியவர்களைப் பேணி அவர்களுக்குத் தன் நாட்டிலே இடமளித்து வாழச் செய்தான்; மேலைக் கடலிலும் கீழைக் கடலிலும் ஒருமுறை யானைகளைக் கொண்டு ஒரே பகலில் நீரைத் தருவித்து நீராடினான்; அயிரை மலையிலிருந்த கொற்றவையைத் தன் முன்னோர் போல வழிபட்டான். உயர்ந்த கேள்வியும் நல்லிசையும் வாய்ந்த நெடும் பாரதாயனார் தனக்கு முன்னே துறந்து காடு போக அதுகண்டு இச் சேர மன்னனும் துறவு மேற்கொண்டு அவரைத் தொடர்ந்தான் என்று பதிற்றுப்பத்து மூன்றாம் பத்தின் பதிகம் கூறுகிறது.

தன்னைப் புகழ்ந்து பாடிய பாலைக் கௌதமனாரிடம் பரிசிலாக 'நீர் வேண்டியது கொண்மின் என்று கூற, அவர் யானும் என் பார்ப்பனியும் சுவர்க்கம்

புகல் வேண்டும் என மறுமொழி கூற, பார்ப்பானும் பெரியோரைக் கேட்டு ஒன்பது பெரு வேள்வி வேட்பிக்கப் பத்தாம் பெருவேள்வியிற் பார்ப்பானையும் பார்ப்பனியையும் காணாராயினார்' என்னும் பதிகச் செய்தியால் இச்சேர மன்னன் பாலைக் கௌதமனாரையும் அவர் மனைவியையும் சுவர்க்கம் புகச் செய்தான் என்று தெரிகிறது. இச் செய்தி 'தொடுத்த பெரும்புலவன்' என்னும் பழமொழி வெண்பாவாலும் (316) 'நான்மறையாளன் செய்யுட் கொண்டு மேனிலையுலகம் விடுத்தோனாயினும்' (சிலப். 28: 137, 138) என்னும் சிலப்பதிகாரத்தாலும், 'இதில் இமயவரம்பன் தம்பிபல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலைக் கௌதமனார் துறக்கம் வேண்டினாரென்பது குறிப்பு வகையாற் கொள்ள வைத்தலின் இது வஞ்சிப் பொருளில் வந்த பாடாணாயிற்று' (தொல். புறத். 25) என்னும் நச்சினார்க்கினியர் உரையாலும் வலியுறுகின்றது. இவர் துறக்கம் பெற்ற செய்தி மலை நாட்டில் இப்பொழுதும் செவிவழிச் செய்தியாகக் கூறப்படுகிறது.

பூழியர், கொங்கர், மழவர் ஆகிய வீரர்களைத் தன் படையில் இம் மன்னன் சேர்த்திருந்தான். இவனைப் பாலைக் கௌதமனார் பூழியர்கோ, மழவர் மெய்மறை, அயிரைமலைத்தலைவன் என்றெல்லாம் பாராட்டெடுப்பர். வேள்வியால் தேவர்களையும், ஆள்வினையால் விருந்தினரையும் ஒம்பினான். இவன் ஓதல், வேட்டல், அவை பிறர்ச் செய்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்று ஆறு புரிந்தொழுகும் அறம் புரி அந்தணர் வழி மொழிந்து ஓழுகி, உலகு தன்வழி ஓழுக நடந்து, சீரும், சிறப்பும் பெற்றுத் திகழ்ந்தான். நீர், நிலம் தீ, வளி, விசம்பு என்னும் ஐம் பூதங்களின் எல்லை அறிந்தாலும் இவனது ஆற்றல், பெருமை முதலியவற்றை அளந்தறிய இயலாது. மழை பொழியக் காரெதிர் பருவம் மறப்பினும் இவன் நாடு வளத்தில் சுருங்காது. இவன் நாட்டில் சகடம் சேற்றில் சிக்கிக்கொள்ள நல்லெருது முயன்றிழுக்கும்போது உண்டாகும் சாகாட்டாளர் கம்பலையல்லது வேறு பூசல் இராது என்று இம் மன்னனின் சிறப்பையும் நாட்டு வளத்தையும் நயம்படப் பாலைக் கௌதமனார் பாராட்டுவர். இரா.சா.

பல்லடம்: தமிழ்நாட்டில் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தின் நடுப்பகுதியில் பல்லடம் என்ற பெயரையுடைய ஒரு வட்டமும் அதே பெயரையுடைய அதன் தலைநகரமும் உள்ளன. கோயம்புத்தூரையும் திருச்சிராப்பள்ளியையும் இணைக்கும் சாலையும், பொள்ளாச்சியையும் திருப்பூரையும் இணைக்கும் சாலையும் பல்லடம் நகரின் வழியாகச் செல்கின்றன. நகரில் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் உள்ளன. பல்லடம்

வட்டத்தின் பரப்பளவு ஏறத்தாழ 15,000 ச. கி.மீ. இவ்வட்டத்தில் உள்ள திருப்பூர், பஞ்ச ஆலைத் தொழிலின் மையமாக விளங்குகிறது. கைத்தறி நெசவுத் தொழில் இங்குச் சிறப்படைந்துள்ளது. இப்பகுதியில் நொய்யல் ஆறு பாய்கிறது. இங்குத் தானிய வகைகளும் பருத்தியும் பயிராகின்றன. தெ.பா.

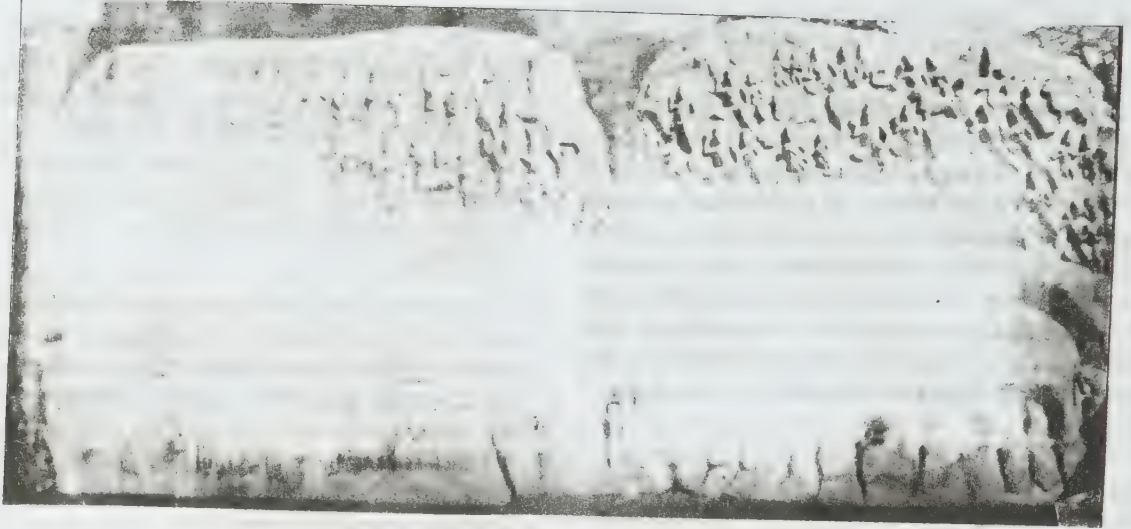
பல்லவ எழுத்து: தமிழ் நாட்டில் வடமொழியை எழுதுவதற்காகப் பழங்காலத்தில் இருந்து வழங்கிவந்த எழுத்துகளைக் கிரந்தம் என்று கூறுவர். அவ்வெழுத்து முறை பல்லவர் காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்றுச் சிறப்புப் பெற்றதால் அவற்றிற்குப் பல்லவ எழுத்து அல்லது பல்லவ கிரந்தம் என்று பெயர் வழங்கியது.

வடமொழியில் கிரந்தம் என்ற சொல்லுக்கு நால் என்பது பொருள். ஆகவே, வடமொழியை எழுதுவதற்காகப் பயன்படுத்தப் பெற்ற எழுத்துகளையும் கிரந்தம் என்றே வழங்கினர். இலலித வித்தாரம் என்பது கி.பி. 5 - ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பௌத்தசமய நூல். அந்நூல் நம்நாட்டில் வழங்கிவந்த 64 வகையான எழுத்து முறையைக் குறிக்கிறது. அவற்றுள் திராவிடி என்பதும் ஒன்று.

அக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் வடமொழியை எழுதப் பயன்பட்ட எழுத்துகளும், தெலுங்கு கன்னடப் பகுதியில் வழங்கிவந்த எழுத்துகளும் ஒரே மாதிரி இருந்தன. அவ்வெழுத்துகள் திராவிடி என்று சொல்லப்பட்டன. தெலுங்கு கன்னட எழுத்துகளும் கி.பி. 7 - ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்திலிருந்து தனித்தனியாகப் பிரியத் தொடங்கின.

தமிழ் நாட்டில் தமிழ் எழுத்துகளின் அமைப்பை ஒட்டியே கிரந்தம் வளர்ந்தது. திராவிடியிலிருந்து பிரிந்து தமிழ் எழுத்துகளின் அமைப்பை ஒட்டி வடமொழியை எழுதப் பயன்பட்டுத் தமிழ்நாட்டில் வளர்ந்த இவ்வெழுத்துகளைத்தாம் கிரந்தம் என்று கூறுகின்றனர்.

தமிழ்க் கல்வெட்டுகளில் பிராகிருதச் சொற்களை எழுத உபயோகிக்கப்பட்ட வடமொழி எழுத்துகளே கிரந்த எழுத்துகளின் முன்னோடிகள் எனலாம். தமிழ் நாட்டில் பல குகைக் கல்வெட்டுகளில் 'ஸ' என்ற வடவெழுத்தும், த என்ற வடமொழி வர்க்க எழுத்தும் காணப்படுகின்றன. மேட்டுப்பட்டி, அழகர் மலை, மாங்குளம் கல்வெட்டுகளிலும், அரிக்க மேடு, கொடுமணல் ஆகிய அகழாய்வு இடங்களில் கிடைத்த பாணை ஓடுகளிலும் இவ்வெழுத்துகளைக் காணலாம். இவை, பெரும்பாலும் கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை. இவைதாம் கிரந்த எழுத்துகளின் முன்னோடிகள் ஆகும்.

மாமல்லபுரம் கல்வெட்டுகள்

பல்லவர்கள் காலத்தில் கிரந்த எழுத்துகளின் வளர்ச்சி தொடர்ந்து ஏற்பட்டது. பல்லவ மன்னர்கள் கி.பி. 3 ஆம்-நூற்றாண்டுக் கடைசியிலிருந்து ஆட்சி செலுத்தியோர். கருநாடக, ஆந்திர மாநிலங்களின் தென்பகுதியையும், தமிழ்நாட்டின் வட பகுதியையும் ஒன்றாக இணைத்து அவர்கள் ஆட்சி செலுத்தினர். அப்பகுதியில் வழங்கிய திராவிடி எழுத்து வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் அடிகோலினர்.

தொடக்கக்காலப் பல்லவர் அவையில் பிராகிருதம் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. வடமொழிக் காப்பியங்கள் பல கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இயற்றப்பெற்றன. பிராகிருத மொழியும் செய்யுள் மொழியாகி வடமொழியொடு நெருங்கியது. ஆகவே, கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து பல்லவர்கள் வடமொழியையே பெரிதும் பழக்கத்தில் கொண்டு வந்தனர். பல்லவர்கள் வடமொழியை எழுதக் கிரந்த எழுத்துகளையே பெரிதும் பயன்படுத்தினர். பல்லவர்கள் வழங்கிய கிரந்த எழுத்துகள் எழிலான வடிவுடையவை.

பல்லவ கிரந்தம் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே முழுவளர்ச்சி பெற்றுவிட்டது. பல்லவ மன்னர்களில் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிபுரிந்த மகேந்திரவர்மன் காலத்துக் கிரந்த எழுத்துகள் பெரியனவாகவும் கவனத்துடன் பொறிக்கப்பட்டனவாகவும் விளங்குகின்றன.

மண்டகப்பட்டு, மகேந்திரவாடி, சீயமங்கலம், தளவானூர், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய இடங்களில் மகேந்திரவர்மன் காலப் பல்லவ கிரந்தக் கல்வெட்டுக்களிலும், மாமல்லபுரத்தில் முதலாம் நரசிம்மவர்மன், முதலாம்பரமேசுவர வர்மன் காலப் பல்லவ கிரந்தக் கல்வெட்டுகளிலும், மாமல்லபுரத்திலும் காஞ்சிபுரத்திலும் உள்ள இராசசிம்மன் கல்வெட்டுகளிலும் பல்லவ கிரந்தத்தின் வளர்ச்சியையும் எழிலையும் காணலாம்.

கூரம், காசாக்குடி, தண்டந்தோட்டம் செப்பேடுகளிலும் பல்லவ கிரந்தத்தின் சிறப்புகளைக் காணலாம். கிரந்த எழுத்துகளில் நிகரற்ற அழகான

காஞ்சிபுரம் கைலாசநாதர் கோயில் கல்வெட்டு

எழில்மிகு வடிவத்தைத் தோற்றுவித்தவன் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் ஆட்சிபுரிந்த பல்லவ மன்னன் இராசசிம்மன் ஆவான்.

இராசசிம்மன் கலை ஆர்வம் மிக்கவன். இவன் கிரந்த எழுத்துகளைப் பல்வேறு வடிவங்களில் எழுதி எழுதிமகிழ்ந்திருக்கின்றான். நான்கு வகையான வேறுபட்ட கிரந்த எழுத்துகளை இவன் கட்டிய கலைக் கோயில்களில் காணலாம். மயில், அன்னம், பாம்பு, பல்வகைக் கொடிகள் போலும் அழகுமிக்க பல்வேறு வடிவங்களைப் போலக் கிரந்த எழுத்துகளை எழுதி மகிழ்ந்தவன் இராசசிம்மன். இவ்வோவிய எழுத்துகளுக்கு அருகில் எளிய கிரந்த எழுத்துகளையும் காணலாம். கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள் கிரந்த எழுத்து ஏறக்குறைய இன்றைய நிலையைப் பெற்றுவிட்டது.

பல்லவர்கள் கடல்கடந்து கீழை நாடுகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். கீழை நாடுகளில் பெளத்த சமயமும் இந்து சமயமும் சிறப்பாகப் பரவின. அதனால் பல்லவ கிரந்த எழுத்துகள் கம்போடியா, சுமத்திரா, சாவா போன்ற பகுதிகளிலும் பரவின. வடமொழிக் கல்வெட்டுகள் பல்லவ கிரந்த எழுத்துகளில் அங்கெல்லாம் எழுதப்பட்டுள்ளன.

பல்லவ கிரந்தத்தைப் பிற்கால அரசர்களும் கல்வெட்டுகளிலும் செப்பேடுகளிலும் பயன்படுத்தினர்.

பாண்டியர்கள் காலத்து ஆலமலை, அக்கர்மலை, திருமெய்யம், குடுமியான்மலைக் கல்வெட்டுகளிலும் வேள்விக் குடி, சின்னமனூர், சீவரமங்கலம், தளவாய் புரச் செப்பேடுகளிலும் பல்லவ கிரந்தத்தின் வடிவங்களைக் காணலாம்.

பிற்கால அதியமான் மரபினரும் இருக்கு வேளிரும் ஆய்மரபினரும் சோழர்களும் இவ்வெழுத்து முறையைக் கையாண்டுள்ளனர். அண்மைக்காலம் வரை இவ்வெழுத்துகளைத் தமிழ்நாட்டில் எழுதுவோரும் படிப்பவர்களும் இருந்தனர். செ.இர

பல்லவர்கள்: தென்னிந்திய வரலாற்றில் பல்லவர்களின் காலம் புகழ்மிக்கது. களப்பிரர்களின் இருண்ட காலத்திற்குப் பின் பல்லவர்களின் ஆட்சி தோற்றுவிக்கப்பட்டது. காஞ்சிபுரம், பல்லவர்களின் தலைநகரமாக விளங்கியது.

சான்றுகள்: பல்லவர்களின் வரலாற்றை அறிய இலக்கியங்கள், பட்டயங்கள், கல்வெட்டுகள், நினைவுச் சின்னங்கள் ஆகியவை சான்றுகளாகப் பெரிதும் உதவுகின்றன.

சர்வநந்தியின் 'லோக விபாகம்', தண்டியின் 'அவந்தி சுந்தரி கதை', மகேந்திரவர்மனின் 'மத்த விலாசப் பிரகசனம்' போன்ற நூல்களும், திருமுறைகள் எனப்பட்ட தேவாரம், நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம், நந்திக்கலம்பகம், பாரத வெண்பா பெரியபுராணம் போன்ற சமய நூல்களும் பல்லவர்

களின் சமய, சமுதாய, அரசியல் நிலைமைகளை விளக்கும் ஆதாரங்களாகும். தவிர, பட்டயச்சான்று களும், கல்வெட்டுகளும் பெரும் அளவில் கிடைத்துள்ளன. இவற்றில் ஏறக்குறைய 300 பட்டயங்களும், 200 கல்வெட்டுகளும் அடங்கும். அவற்றில் சிவசகந்த வர்மனின் 'மயிதவோலு', 'இரசுடகளளி' பட்டயமும், பரமேச்சுவரவர்மனின் கூரம்பட்டயமும், இரண்டாம் நந்திவர்மனின் காசக்குடி, உதயேந்திரச் செப்பேடுகளும் மிகவும் முக்கியமானவை ஆகும். மேலும் சமுத்திரகுப்தனின் அலகாபாதுக் கல்வெட்டும், இரண்டாம் புலிகேசியின் அய்கொளேக் கல்வெட்டும் பல்லவர் வரலாற்றை ஒப்பிட்டறிய உதவும் சமகாலச் சான்றுகளாகும்.

அயல்நாட்டுக் குறிப்புகள்: இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் காலத்தில் இந்தியாவிற்கு வந்த சீனப் பயணியுரான் - சுவாங்கு என்னும் அறிஞர் விட்டுச் சென்ற பயணக் குறிப்புகளும், காஞ்சிப் பல்லவர்களைப் பற்றி அறிய உதவும் அயல்நாட்டுச் சான்றாகும். 'மகாவமிசம்' எனும் ஈழ வமிசாவளி நூலும் பல்லவமன்னர் முதலாம் நரசிம்மவர்மன், ஈழமன்னர் மானவர்மன் ஆகியோரிடையே நிலவிய உறவினைக் குறிப்பிடுகிறது.

பூர்விகம்: பல்லவர்கள் 'தொண்டை மண்டலம்' எனப்பட்ட நிலப்பகுதியை ஆண்டு வந்தனர். வடக்கே நெல்லூருக்கும் தெற்கே காவிரி நதிக்கும் மேற்கே கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியே தொண்டைமண்டலம் ஆகும். இப்போதுள்ள செங்கற்பட்டு, நெல்லூர், சித்தூர், வடார்க்காடு, தென்னார்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய பகுதியே தொண்டை மண்டலம் ஆகும்.

எனினும், பல்லவர்கள் யார்? அவர்களது பூர்விகம் யாது? என்பன குறித்துக் கருத்து வேறுபாடு நிலவுகிறது. அவர்களின் பூர்விகம் வரலாற்றில் ஒரு புதிதாகவே விளங்குகிறது. எனினும், அவர் தம் தோற்றம் குறித்து இரண்டு முக்கிய கருத்துகள் நிலவுகின்றன. ஒன்று, அவர்கள் அயல்நாட்டார் என்பது; பிறிதொன்று அவர்கள் இந்நாட்டுப்பூர்விகக் குடிகளே என்பது. பல்லவர்கள் தமிழகத்தில் கி.பி. 250 முதல் கி.பி.912 வரை ஆட்சி செலுத்தினர். பல்லவ அரசர்களையொத்துவாக மூன்று வகையினராகக் கூறலாம்: அவர்கள் பின்வருவோராவர்.

1. முற்காலப் பல்லவர்கள்: இவர்கள் கி.பி. 250 முதல் கி.பி. 340 வரையில் பல்லவர் அரசை ஏற்படுத்தி ஆட்சி செலுத்தியவர்கள்.

2. இடைக்காலப் பல்லவர்கள்:- இவர்கள் கி.பி. 346 முதல் கி.பி.575 வரையில் ஆட்சி செலுத்தியவர்கள்.

3. பிற்காலப் பல்லவர்கள்: இவர்கள் கி.பி.575 முதல் 912 வரையில் பல்லவப் பேரரசை வலிமையுடனும் பெருஞ்சிறப்புடனும் ஆட்சி செலுத்தியவர்கள்.

பல்லவர்களின் தொடக்கக்கால வரலாறு இதுவரை புரியாத ஒன்றாகவே இருக்கிறது. சரியான சான்றுகள் கிடைக்காத காரணத்தினால் முற்காலப் பல்லவர்கள் குறித்துத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. 'பப்பதேவன்' என்பவன்தான் பல்லவர் ஆட்சியைத் தொடங்கியவனாகக் கருதப்படுகிறான். முற்காலப் பல்லவர்களில் சிவசகந்தவர்மன் (300 - 325) முதல் சிறந்த மன்னர் ஆவார். இவர்காஞ்சியைத் தலைநகராகக் கொண்டு, கிருட்டிணாநதி முதல் தென்பெண்ணை ஆறுவரையுள்ள பகுதிகளை ஆண்டாரெனத் தெரிகிறது.

இடைக்காலப் பல்லவர்களில் விட்டுணு கோபன் (கி.பி.350 - 375) என்பவர் குறிப்பிடத் தக்கவர். சிம்மவிட்டுணு வரையில் தெளிவான வரலாறு அறிய முடியவில்லை. சிம்மவிட்டுணு பதவிக்கு வந்ததும் பல்லவர் வரலாறு தெளிவாகிறது.

சிம்மவிட்டுணு (கி.பி. 570 - 615), முதலாம் மகேந்திரவர்மன்(615 - 630), முதலாம் நரசிம்மவர்மன் (630 - 668) முதலாம் பரமேசுவர வர்மன் (670-690) இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் அல்லது இராசசிம்மன் (690 - 728), இரண்டாம் நந்திவர்மன் (731 - 795), தந்திவர்மன் (756 - 846), மூன்றாம் நந்திவர்மன் (847 - 869) ஆகியோர் பிற்காலப் பல்லவ மன்னர்கள் வரிசையில் அடங்குவர். இவர்களின் காலத்தில் கலையும் இலக்கிய வளர்ச்சியும் மிகுந்து காணப்பட்டன.

மூன்றாம் நந்திவர்மனுக்கு நிருபதுங்கன், அபராசிதன், கம்பவர்மன் என்ற மூன்று புதல்வர்கள் இருந்தனர். இவர்களில் நிருபதுங்கனுக்கும், அபராசிதனுக்கும் அரசியல் காரணங்களினால் மனவேற்றுமை ஏற்பட்டது. அதனால் அவ்விருவரும் வேற்றரசர்களின் உதவியை நாடினர். இவ்விரு தரப்பினரும் 'திருப்புறம் பியம்' என்ற இடத்தில் போரிட்டனர். இப்போருக்குப் பின் நிருபதுங்கனைப் பற்றிய செய்தி ஏதும் இல்லை. அபராசிதன் வெற்றி பெற்றாலும், ஆதித்தன் என்னும் சோழக் குறுநில மன்னரால் கொல்லப்பட்டான். இப்போருக்குப் பின்னர் பல்லவர் ஆட்சி முடிவு பெற்றது.

பல்லவர்களின் காலத்தில் மக்களின் ஆதரவு பெற்ற சமய மறுமலர்ச்சி இயக்கம் தோன்றியது. இதனால் சைவ - சமய இயக்கங்கள், புத்த, சமண சமயங்களின் வீழ்ச்சியைப் பயன்படுத்தி வளரலாயின. பல்லவர்கள் கோயில் கட்டட வளர்ச்சிக்கும், சிற்பக்

கலை வளர்ச்சிக்கும் பெருந் தொண்டாற்றினர். பல்லவர் தலைநகரத்தில் விளங்கிய 'காஞ்சிக்கடிகை' புகழ்பெற்ற கல்வி மையமாக விளங்கியது. தமிழக வரலாற்றில் பல்லவர் தனிச்சிறப்புப் பெற்று விளங்கினர்.

கட்டடக் கலை வளர்ச்சி: பல்லவர்கள் கோயில் கட்டட வளர்ச்சிக்கு அருந்தொண்டாற்றியுள்ளனர். மகேந்திரவர்மனால் குடையப்பட்ட 'குடைவரைக் கோயில்கள்' புகழ்மிக்கவை. பல்லாவரம், வல்லம், மாமண்டூர், மகேந்திரவாடி, தளவானூர், சீயமங்கலம், மண்டகப்பட்டு, திருச்சிராப்பள்ளி, நாமக்கல் முதலிய இடங்களில் மகேந்திரவர்மனின் கோயில்களும், குடைவரைக் கோயில்களும் காணப்படுகின்றன. கடற்கரை நகரமான மாமல்லபுரம், மகேந்திரவர்மனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்றும் கருதப்படுகிறது.

நரசிம்மவர்மன் காலத்தில் திருவெள்ளறை, குடுமியான்மலை, திருமயம் முதலிய இடங்களில் குடைவரைக் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டன. பாண்டவர்களின் ஒற்றைக் கற்கோயில்கள் இவரால் நிருமாணிக்கப்பட்டவை. இராசசிம்மன் காலத்தில் காஞ்சிக்கைலாசநாதர் கோயிலும், மாமல்லபுரம் கடற்கரைக் கோயிலும் கட்டப்பட்டன. இவரைத் தொடர்ந்து வந்த இரண்டாம் நந்திவர்மன், காஞ்சியில்புகழ்வாய்ந்தவைகுந்தப் பெருமாளர் கோயிலைக் கட்டினான். பல்லவர்கள் ஆற்றிய கட்டடக்கலைப் பணிகள், தென்னிந்தியாவின் கட்டடக் கலை வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாக அமைந்தன எனில் மிகை அன்று.

காஞ்சிப் பல்லவ மன்னர்களின் பெருமை கலை இலக்கியத் துறை ஆகியவற்றில் சிறந்து விளங்கியதோடு ஆட்சித் துறையிலும் நின்று நிலவியது. இவர்கள் பேரரசின் கடைப்பகுதியையும் ஒருங்கிணைத்து, நன்கு பிணைக்கப்பட்ட ஆட்சித்துறை அமைப்புகளோடு ஆண்டனர். பல்லவர்களின் ஆட்சியில் உள்ளாட்சி அமைப்பும், தேர்தல் முறையும், வாரியங்கள் அமைப்பும் மிகவும் முதிர்ச்சி அடைந்த ஆட்சி அமைப்பிற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஒளிக்கின்றன. பாசன வசதிக்கு அளவற்ற குளங்களும், பலபெரிய ஏரிகளும் அமைத்துக் கால்வாய்களின் மூலம் பாசன வசதியை ஏற்படுத்தினர்.

பல்லவர்களின் நிருவாகம், அவர்கள் உருவாக்கிய உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்காகவும், மேற்கொண்ட பொதுப் பணிகளுக்காகவும் மிகவும் பாராட்டப்படுகின்றது. சோழர்களின் நிருவாக அமைப்புக்குப் பல்லவர் முறையே அடித்தளமாயிற்று எனலாம். பா.க.

பல்லவர் நாணயங்கள்: இவை தமிழ் நாட்டை ஆண்ட பல்லவ மன்னர்கள் (கி.பி.7-9-ஆம் நூற்றாண்டுகள்) காலத்தில் புழக்கத்தில் இருந்தன; வெள்ளி, செம்பு, ஈயம் ஆகிய உலோகங்களால் ஆனவை. வெள்ளிக் காசுகளில் முதலாம் மகேந்திரவர்மன், இராசசிம்மன் ஆகியோரின் காசுகள் கிடைத்துள்ளன. மகேந்திரவர்மனின் வெள்ளிக் காசுகளில் நந்தி உருவின் மேல் இலட்சித (Lakshita) என்னும் எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. மறுபக்கம் உள்ள உருவம் தெளிவாகப் புலப்படவில்லை. இராசசிம்மன் காசுகளின் ஒரு பக்கத்தில் நந்தியும், 'சிரீபர' என்ற பெயரும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. பின்பக்கத்தில் சக்கர உருவம் உள்ளது. செம்புக் காசுகளிலும் மேற்குறித்த வகைகள் உள்ளன. இராசசிம்மன் காசுகளில் மற்றொரு வகையில் முன்பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருக்கும் நந்தியின் மேல் 'சிரீபர' என்னும் பெயர் உள்ளது. பின்பக்கத்தில் பின்வரும் உருவங்களில் ஏதாவது ஒன்றோ சிலவோ உள்ளன: 1) தனி மீன், 2) சக்கரம், 3) குத்து விளக்கும் கத்தியும், 4) வில், 5) பலிபீடம், 6) சாமரங்கள், 7) சைத்தியம். மற்றொரு வகைக் காசுகளில் காளை உருவைச் சுற்றி 'சிரீநிதி' என்னும் சொல்லும், பின்பக்கத்தில், மீன், ஆமை, சக்கரம் ஆகிய உருவங்களும் காணப்படுகின்றன.

நந்திவர்மன் காசுகளில் காளை உருவைச் சுற்றி 'மானபர' என்னும் சொல்லும், பின்புறத்தில் சங்கு ஒன்றும் காணப்படுகின்றன. மற்ற காசுகளில் நின்று கொண்டிருக்கும் நந்தி, சந்திரன், திருமறு (சிரீவத்சம்) ஆகிய உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. மறுபுறத்தில் உயர்ந்த இரண்டு பாய்மரங்களைக் கொண்ட கப்பல்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. பிறிதொரு வகைக் காசுகளில் நின்று கொண்டிருக்கும் காளையுடன் தீபம், கொடி ஆகியன காணப்படுகின்றன. சுவசுதிக (Swastika) சின்னம் பின்புறமுள்ளது. மற்றொரு வகைக் காசில் காளை உருவம் முன்புறமும், கலசத்தின் அருகே 2 விளக்குகள் பின்புறமும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்காசுகள் எம்மன்னனால் வெளியிடப்பட்டவை என்பது தெரிந்திலது.

இவை தவிரப் போடின் (Potin) என்னும் ஈயக் கலவை உலோகத்திலும் காசுகள் வெளியிடப்பட்டன. அவற்றில் ஒரு பக்கம் காளையும், மறுபுறம் கலசமுடன் இரண்டு குத்து விளக்குகளும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஈயத்தாலான காசுகள் காஞ்சிபுரம் அகழாய்வுகளில் கிடைத்தன. அவற்றின் ஒரு பக்கத்தில் நின்றிருக்கும் காளையும் பின்புறத்தில் தாமரையும் காணப்படுகின்றன. அக்காசுகளைத் தவிரக் காணும் என்ற காசுகளைப் பற்றிக் கல்வெட்டுகள் குறிக்கின்றன. இது பொன், வெள்ளி, செம்பால் ஆன எல்லாக் காசுகளையும் குறிக்கும். பல்லவர் கால நாணயம்

களின் மதிப்புப் பற்றிச்சரியாகத் தெரிந்திலது. அவை அச்சில் வார்த்து உருவாக்கப்பட்டன. சரியான எடை அளவில் இக்காசுகளை வெளியிட்டனரா என்பதையும் அறிய இயலவில்லை. இக்காசுகளை வார்க்கும் நாணயச் சாலைகள் பற்றி ஒன்றும் அறிந்து கொள்ள இயலவில்லை.

ப.ச.

பல்லி சொல்லுதல்: பல்லி சொல்லுதலைச் சகுனமாகக் கருதும் வழக்கம் சங்ககாலந்தொட்டு இன்றுவரை இருந்து வருகிறது. பல்லியைப் பற்றிச் சங்க இலக்கியங்கள், 'இனிய கூறும் பல்லி', 'முதுவாய்ப் பல்லி', 'நல்லதைக்கூறும் பல்லி', 'நிகழ்வதைக் கூறும் பல்லி' என்றெல்லாம் பரக்கப் பேசுகின்றன. பல்லிப்பட்ட திசையினைத் தொழுத செய்தி, அது கண்டு நடுங்கியமை, பல்லியின் சொல்லை நன்னிமித்தமாகக் கொண்ட நிலை ஆகியன சங்க இலக்கியங்களில் சில விடங்களில் காணப்படுகின்றன. மற்ற இலக்கியங்களிலும் 'கூட மற்ற நிமித்தங்களை விடப் பல்லி நிமித்தமே மிகுதியாகப் பயின்று வந்துள்ளது. பல்லி சொல்லுதலை நிமித்தமாகக் கொள்ளும் வழக்கம் தென்னிந்தியப் பகுதிகளில் மட்டுமே பயின்று வருகிறது எனலாம். அது வட இந்தியப் பகுதியில் பயிலவில்லை என்பது, வடமொழியில் பலவித நிமித்தங்களை விளக்கி எழுதிய வராகமிகிரர் பல்லிசொல்லுதலை நிமித்தமாகக் குறிக்காது விட்டிருப்பதிலிருந்து உணரமுடிகிறது.

உலக அளவில் ஏறத்தாழ மூவாயிரம் இனங்கள் பல்லியில் இருப்பதாகவும் அவை வெப்பமான பகுதிகளில் உலகம் எங்கிலும் வாழ்ந்து வருவதாகவும், அதிலும் மிகுதியாக இருப்பது இந்தியா அல்லது கிழக்குப் பகுதியில்தான் எனவும் கூறுவர்.

சங்க காலத்தில் பல்லியின் ஒலியை மட்டுமே கொண்டு பலனறியப்பட்டு வந்தது. பிற்காலத்தில் பல்லிசொல்லுதலின் பலனறிய மூன்று வழிமுறைகள் தோன்றி இக்காலத்தும் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. அவை, பல்லி இருக்கும் திசைகளை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு பலனறிவது; திசைகளையும் கிழமைகளையும் வைத்துக்கொண்டு பலனறிவது; திசை, கிழமை, பல்லி இருக்குமிடம் ஆகிய மூன்றினையும் வைத்துக்கொண்டு பலனறிவது என்பனவாகும். அவற்றுள் இரண்டாம் வகையே மக்களிடத்தில் பரவலாக வழங்கி வருகிறது எனலாம். சில இடங்களில் பல்லி ஒலிக்கும் ஒலி எண்ணிக்கையினை வைத்துக் கொண்டும் பலனறிவதுண்டு. இவ்வகைப் பலன்களைக் 'கௌளி சாத்திரம்' என்ற நூலிலும் சில பஞ்சாங்கங்களிலும் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் காணலாம்.

இன்றைய நிலையிலும் கூடப்பல்லிசொல்லுதலைக் கேட்டு அதற்குப் பலனறிந்து எந்த ஒரு செயலையும் தொடங்கும் வழக்கம் கிராமப்புற மக்களிடையே இருந்து வருகிறது. பல்லி சொன்னால் தரையில் மும்முறை தட்டும் பழக்கமும், பல்லி சொல்லுதலை ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் மக்கள் தங்கள் வாயினால் அதன் ஒலியைப்போல் ஒலித்துக் காட்டும் வழக்கமும் உள்ளன. சில இடங்களில் பார்ப்பன இனத்தைச் சார்ந்த பெண்களாயின் பல்லி சொன்னால் 'தேவி இரட்சி' என்று கூறுவதும், அவர்களே வைணவர்களாயிருந்துவிடின் 'இராம்...இராம்' என்று கூறுவதும் காண முடிகிறது. பல்லியைப் புனிதமாகக் கருதுவதால் அதற்கு இடையூறு செய்பவர்கள் மிகவும் நோய்த்துன்பத்திற்கு ஆளாவார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் அதற்குக் கழுவாயாக அதன் உருவத்தைத் தங்கத்தாலோ வெள்ளியாலோ செய்து படைப்பதும் தமிழர்களிடையே காணக்கிடக்கின்றன. கோயில்களில் உள்ள தலவிருட்சங்களிலும் உட்புறச் சுவர்களிலும் பெரும்பாலும் பல்லிகள் வாழ்ந்து வருகின்றன. கோயில்களுக்கு வரும் அடியார்கள் அப்பல்லியைப் பார்ப்பதும் அதன் சொல்விந்காகக் காத்துக்கொண்டு நிற்பதும் இப்பொழுதும் தமிழக மக்களிடையே காணமுடிகிறது.

பல்லியைப் பற்றிய நம்பிக்கை அடிப்படையிலான சில கதைகள் நாட்டுப் புற வழக்காறுகளில் இருந்து வருகின்றன. 'ஊருக்கெல்லாம் சகுனம் சொல்லுமாம் பல்லி, தான் விழுமாம் கழுநீர்ப் பாணையிலே துள்ளி' என்பது போன்ற பல்லி பற்றிய பழமொழிகள் சிலவும் தமிழக மக்களிடையே வழங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பா.ந.

பலதுணை மணம்: பலதுணை மணம் என்பது ஓர் ஆண், ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுவதையோ ஒரு பெண், ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட ஆண்களைத் திருமணம் செய்து கொள்வதையோ குறிக்கும். மானிடவியலார் பலதுணை மண முறையைப் பண்பாட்டுச் சூழலுக் கேற்பத் தகவமையும் போக்கு என்றும், பொருளாதார அமைப்பினை நெறிப்படுத்தும் வழி என்றும் கருதுகின்றனர். பலதுணை மண (Polygamy) முறையை இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்: 1) பலமனைவியர் மணமுறை (Polygyny), 2) பலகணவர் மணமுறை (Polyandry). பலமனைவியர் மணமுறை என்பது ஓர் ஆண் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பெண்களைச் சமூக ஒப்புதலோடு திருமணம் செய்து கொள்ளுதலாகும். பல கணவர் மணமுறை என்பது ஒரு பெண் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஆண்களைச் சமூக ஒப்புதலோடு திருமணம் செய்து கொள்ளுதலாகும். பல கணவர் மணமுறை என்பது ஒரு பெண் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஆண்களைச் சமூக ஒப்புதலோடு திருமணம் செய்து கொள்ளுதலாகும்.

பட்ட ஆண்களைக் கணவர்களாகக் கொண்டிருந்த லாகும்.

பல மனைவியர் மணமுறை: ஏறக்குறைய உலகில் பெரும்பாலான சமூகங்களில் இம்முறை பின்பற்றப் படுகிறது. இதற்குச் சட்டமுறையான அல்லது சமூக ஒப்புதல் இல்லாத இடங்களில் ஆண்கள் 'மறைமுகமாக வேறொரு பெண் அல்லது பெண்களுடன் வாழும் முறை காணப்படுகிறது. இவ்வகை முறை தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் 'வைப்பாட்டி முறை' எனப்படுகிறது. இதுபோன்ற பழக்கம் 20 - ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரை சீனர்களிடையே நிலவியது. இசுலாமியச் சமூகத்திலும் பல்வேறு பழங்குடிச் சமூகங்களிடையேயும் பல மனைவியர் மணமுறை சமூக, சமய ஒப்புதலோடு நடைமுறையில் உள்ளது.

பல மனைவியர் மண முறைக்கான காரணங்கள் சமூகத்திற்குச் சமூகம் வேறுபடுகின்றன. இதற்கான காரணத்தை இத்திருமண முறையினைக் கொண்டுள்ள மக்களிடம் கேட்கும் போது ஒருசிலர் பின்வருமாறு மறுமொழி கூறுவர். எங்கள் முன்னோர்கள் இப்பழக்கத்தினைக் கொண்டிருந்தனர். ஆகவே, நாங்களும் அவ்வாறே செய்கிறோம் என்பர். சில சமூகத்தில் பல மனைவிகளைப் பெற்றிருப்பதன் மூலம் ஒருவரின் சமூகத் தகுதி மிகுதியாகிறது எனக் கருதுகின்றனர். நைசீரியாவிலுள்ள கனூரி(Kanuri)இன மக்களிடையே, ஆண்கள் குடும்பத்தின் தலைவர்களாக இருக்கின்றனர். திருமணத்திற்குப் பின் மனைவி கணவனின் பிறப்பிடத்திற்கு வந்துவிடும் பழக்கம் நடைமுறையில் உள்ளது. எனவே, ஒரு குடும்பம் என்பது கணவன், மனைவி, ஆண் குழந்தைகள், மருமகர்கள் ஆகிய உறுப்பினர்கள் கொண்டதாக விளங்குகிறது. குடும்பமே பொருளாதார உற்பத்திக்கான அடிப்படைக் கூறு (Unit). இங்கே அதிக மனைவிகளைக் கொண்ட குடும்பமானது அதிக உழைப்பாளிகளைக் கொண்ட குடும்பமாக விளங்குகிறது. அதன் மூலம் குடும்பத்திற்கான உற்பத்தி மிகுதியாகின்றது. எனவே, வருவாயும் குடும்பச் சொத்தின் மதிப்பும் கூடுகிறது. அவ்வாறே மிகுதியான சொத்துக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் மிகுதியான மனைவிகளைக் கவர முடிகிறது. இன்னும் சில சமூகங்களில் குடும்பச் சுகமகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள முதல் மனைவியின் அனுமதியோடும், சில சமயங்களில் மனைவியின் வேண்டுகலின் பேரிலும் கணவன் மேலும் சில பெண்களை மணந்து கொள்கிறான். இது போன்ற சூழல்களில் முதல் மனைவிக்கும் பிற மனைவிகளுக்குமிடையே உள்ள தகுதி நிலையில் வேறுபாடுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு அதற்குத் தகுந்தாற்போல் குடும்ப வேலைகளைக் கவனிக்கின்றனர்.

அரசியல் காரணங்களை முன்னிட்டும் சில சமயங்களில் ஒருவன் பல மனைவியரை மணந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. மடகாசுகரில் வசிக்கும் மரினாப் (Marina) பழங்குடிகளின் அரசன் பல்வேறு மாகாணங்களில் பன்னிரண்டு மனைவிகளுடன் வாழ்வதற்கு அதிகார முறையிலான வாழிடங்களை அமைத்துக் கொள்கிறான். நாட்டினைச் சுற்றி வருகையில் அந்தந்த இடங்களுக்கு வருகையில் அங்கங்கிற்கும் மனைவியுடன் தங்கிக் கொள்வான். அரசன் இல்லாத காலங்களில் அவன் மனைவியரே அக்குறிப்பிட்ட பகுதிகளைக் கண்காணிக்கும் அரசாங்கப் பேராளராக உள்ளனர். புகண்டா (Buganda)மக்களின் அரசன் அச் சமூகத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு குலங்களிலிருந்தும் (Clans) ஒரு பெண்ணை மணந்து கொள்வான். அவர்களுள், ஒரு மனைவியின் மகன் அடுத்த அரசனாக வருவான். அரசன் இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் அனைத்துக் குலங்களிலும் உள்ள ஆண்கள் அரசனுக்கு மைத்துனர்கள் என்ற தகுதியைப் பெறுகின்றனர். இதன் மூலம் ஒவ்வொரு குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அரசனாகும் வாய்ப்பு உள்ளது.

தொடக்கக் காலங்களில் செவ்விந்தியர்கள் போர்க்களங்களில் எதிரிக் குழுவின் ஆண்களைக் கொன்றுவிட்டுப் பெண்களைக் கடத்திக் கொண்டு வந்து இரண்டாம், மூன்றாம் மனைவியராக்கிக் கொண்டனர்.

பொதுவாக ஆண்கள் பெண்டிரை விட இடர் மிக்க வேலைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். சில பழங்குடி மக்களில், தென்னை மரங்களில் ஏறுதல், உயரமான கூரைகளைச் சரிபார்த்தல், கொடிய காட்டு விலங்குகளை வேட்டையாடுதல், எதிரிகளோடு சண்டையில் ஈடுபடுதல் போன்ற வேலைகளை ஆண்கள் செய்கின்றனர். எனவே, இதனால் ஏற்படும் ஆண் சேதத்தை ஈடுகட்டும் வகையில் பெண் குழந்தைகளைக் கொன்றுவிடும் பழக்கத்தினை மரபாகக் கொண்டிருந்தனர். இவ்வகைப் பழக்கத்தினை எசுக்கிமோக்களும் (Eskimos) கொண்டிருந்தனர். அதே போலப் பிரேசிலில் வசிக்கும் தப்பிரேப்பு (Tapirape) மக்களும் நான்காவதாகப் பிறக்கும் பெண் குழந்தையைக் கொன்று விடுவதன் மூலம் ஆண், பெண் எண்ணிக்கைச் சம நிலைக்கான சூழலை உருவாக்குகின்றனர். ஆனால், சில சமூகங்களில் இத்தகைய பழக்கம் நடைமுறையில் இல்லாததால் பெண்களின் எண்ணிக்கை ஆண்களைக் காட்டிலும் மிகுதியாக இருந்தது. இந்நிலையைச் சரிசெய்த ஆண்கள் பல பெண்களை மணந்து கொள்ளும் முறையை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். நைசீரியாவில் உள்ள கனூரி (Kanuri) பழங்குடிகளிடையே ஆண்கள், பெண்களை விட வயது கூடிய

பின் திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர். ஆண்கள் 18 முதல் 30 வயதிற்கிடையிலும், பெண்கள் 12 முதல் 14 வயதிற்கிடையிலும் திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர். ஆண்கள் பல காரணங்களால் இளம் வயதில் இறக்க நேரிடுவதால் கைம்பெண்களின் எண்ணிக்கை கூடுகிறது. இவர்களை ஆண்கள் மணந்து கொள்வதன் மூலம் பல மனைவியர் மணமுறை ஏற்படுகிறது.

மேற்கூறிய எடுத்துக்காட்டுகளின் மூலம்பலமனைவியர் மணமுறைக்கு ஒரு தனிக் காரணம் காண்பது அரிது என்பது புலனாகிறது. இதற்கான காரணம் சமூகத்திற்குச் சமூகம் மாறுபடுகிறது. மேலும், ஒரு தனிச் சமூகத்திற்குள்ளேயும் காரணங்கள் வேறுபடுகின்றன. சிலர் தம்முடைய தமையன் அல்லது நெருங்கிய உறவினரின் கைம்பெண்ணை மணந்து கொள்வதும், சிலர் குடும்பப் பொருளாதார உற்பத்தியைப் பெருக்கமணப்பதும், ஆண் பெண் விகிதத்தில் உள்ள பெரும் வேறுபாட்டைக் குறைக்க மணப்பதும் போன்ற பல, இவ்வகை மணமுறைக்குக் காரணமாக உள்ளன.

பல கணவர் மணமுறை: இத்திருமண முறைபெரும்பாலும் தெற்காசிய நாடுகளான திபெத்து, நேபாளம், இந்தியா மற்றும் இலங்கை ஆகிய நாடுகளிலேயே காணப்படுகிறது. இந்தியாவில் நீலகிரி மலையில் வசிக்கும் தோடர்கள் (Todas) கோத்தர்கள் (Kotas) ஆகியோரிடையேயும், இமயமலையின் அடிவாரத்தில் உள்ள சான்சர்பவர் பகுதியில் வசிக்கும் காசா (Khasa) பழங்குடி மக்களிடையேயும், சவுன்சாரி (Jhaunsari) மக்களிடையேயும், தீயர் (Tiyas) இலடாக்கிபோட்டா (LadakiBota) ஆகிய பழங்குடிகளிடையேயும், மார் கூசியன் (Marquesan) தீவுகளில் வாழும் மக்களிடையேயும் காணப்படுகிறது. கேரள நாயர்களிடம் இம்முறை இரண்டு, மூன்று தலைமுறைகளுக்கு முன்னர் வரை இருந்தது. பல கணவர் மணமுறையை இரு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். 1. கணவர்கள் அனைவரும் சகோதரர்களாயிருத்தல் (Fraternal Polyandry). 2. கணவர்கள் சகோதரர்களாக இல்லாமல் உறவுடையவர்களாக இருத்தல் (Non-fraternal Polyandry). தோடர்கள், காசா ஆகிய பழங்குடிகள் முதல் வகையை, கோத்தர்கள் இரண்டாம் வகையையும் பின்பற்றுகின்றனர்.

சான்சன் பவர் பகுதியில் வசிக்கும் காசாப்பழங்குடியில் மூத்த சகோதரன் ஒரு பெண்ணை மணந்து கொள்வான். அதே பெண்ணுக்கு மற்ற சகோதரர்களும் சமூக அங்கீகாரம் பெற்ற கணவர்களாவர். அனைத்துச் சகோதரர்களுக்கும் அப்பெண்ணுடன் பாலுறவு கொள்ளும் உரிமை உண்டு. அப்பெண்ணுக்குப்

குப் பிறக்கும் குழந்தை அனைத்து ஆண்களையும் 'தந்தை' என அழைக்கும். தோடர்களிடமும் இதே முறை உள்ளது. இன்று ஒருசிலரிடையே சகோதரர்கள் அல்லாதார் சேர்ந்து ஒரு பெண்ணை மணக்கும் முறையும் உள்ளது.

கேரளாவில் உள்ள நாயர்களிடையே பூப்படையாப் பெண்ணிற்கு ஓர் இளைஞனைத் தேர்ந்தெடுத்துத் திருமணம் செய்வர். இது தாலி கட்டுக் கலியாணம் எனக்கூறப்படுகிறது. இத் திருமணத்திற்குப்பின் அவன் அவளிடம் கணவன் என்னும் உறவினைப் பெற இயலாது. பின்னர் ப்பெண் பூப்படைந்தவுடன் அவள் பங்காளிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஆண்களும், மற்றவரும் பாலுறவு கொள்ள அனுமதித்துக் கொள்வாள். இவர்கள் பார்வைக் கணவர்கள் என்னும் (Visiting husbands) தகுதியை மட்டுமே பெறுகின்றனர். பிறக்கும் குழந்தை தாயிடம் வளர்கிறது. தாலி கட்டுத் திருமணம் பெண் பூப்படைந்தவுடன் பலருடன் கூடி வாழ்வதற்கான தகுதியை வழங்குகிறது. முற்காலத்தில் நாயர்கள் படை வீரர்களாக இருந்ததால் திருமணம் செய்து கொண்டு நிலையாக வாழ இயலாத நிலையில் இவ்வகைத் திருமணம் வழக்கிலிருந்தது. இப்போது இம்முறை வழக்கில்லை.

பல கணவர் மணமுறைக்கான காரணங்கள் பலவாகும். ஆண்கள் பொருளாதாரத் தேவைகள் கருதி வணிகம் செய்யத் தூரப்பகுதிகளுக்குப் பயணம் மேற்கொள்ள வேண்டியிருப்பதாலும், இராணுவ வேலைகளில் ஈடுபடுவதாலும், மற்றொரு ஆணின் துணை தேவைப்படுகிறது. சில சமுதாயத்தினர் குறைந்த அளவு சொத்தினைக் கொண்டிருப்பதால் அதனைப் பிரிப்பதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டும், பல வழித் தோன்றல்களைத் (Descentants) தவிர்க்கும் பொருட்டும் இத்திருமண முறை கையாளப்படுகிறது. பெ.த.

பல தெய்வ வழிபாடு: பல தெய்வங்களை வழிபடுவதும், பல தெய்வங்கள் உள்ளன என நம்புவதும் பல தெய்வக் கொள்கை (Polytheism) எனக் கருதப்படுகின்றன. பழங்காலத்தில், இயற்கை நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு, அவற்றை இயக்கும் சக்திகள் உண்டெனக் கருதி, இந்திரன், வாயு, அக்கினி என்ற பலவித தேவர்களை வேதகால இருடிகள் உருவகப்படுத்தியுள்ளனர். அதனால்தான் பல தெய்வ வழிபாடு (Naturalistic Polytheism) என்ற கொள்கை உருவாயிற்று. மனிதன், கடவுளைத் தன்னுடைய உருவம் பெற்றவனாக உருவகப்படுத்தியுள்ளான் என்றும் ஒரு கருத்து உள்ளது. இவ்வாறு இயற்கை நிகழ்ச்சிகளில் தெய்வத்தன்மை ஏற்றப்பட்டுள்ளது என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர்.

பல தெய்வ வழிபாட்டில், ஒவ்வொரு தெய்வமும் எல்லாம் வல்லது, எங்கும் நிறைந்தது, எல்லாமறிந்தது (Omnipotent, Omnipresent, Omniscience) எனக் கருதப்படுகின்றது. வேதங்களில் இந்திரன் வருணன், உருத்திரன், வீட்டுணு போன்ற பலதெய்வ வழிபாடுகள்காணப்பட்டனும், இத்தெய்வங்கள் அனைத்தும் ஒரே தெய்வத்தின் பல்வேறு உருவங்கள் என்ற கூற்றும் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு பல தெய்வ வழிபாடு ஒரே தெய்வ வழிபாட்டிற்கு (Monotheism) வழி வகுத்துள்ளது. மேலும் நாசதீய குக்தம் போன்ற பகுதிகளில், ஒன்றிலிருந்தே தெய்வம், சீவன், சட்ப்பொருள் முதலியவை தோன்றின; பரம்பொருள் ஒன்றே என்ற ஒருமைக் கொள்கையும் (Monism) காணப்படுகின்றது.

வேதத்தை ஆராய்ந்துள்ள மாக்க முல்லர் என்ற செருமானிய அறிஞர், 'தலைக்கடவுள்கொள்கை' எனும் ஒரு நேரத்தில் ஒரு தெய்வ வழிபாட்டையே வேதம் விவரிக்கின்றது எனக் கூறியுள்ளார். இது, பல தெய்வங்களில் ஒன்றை, ஒரு சமயத்தில், சிறந்ததாக அல்லது உயர்ந்ததாகக் கருதி வழிபடும் முறையாகும். பல கடவுட்கொள்கை இதனின்றும் சிறிது மாறுபட்டது. இதை மாக்க முல்லர், ஒரு தெய்வத்தைச் சிறப்பித்து வழிபட்டபின் அடுத்து மற்றொரு தெய்வத்தை வழிபடும் முறை என்று விளக்கியுள்ளார்.

பல தெய்வ வழிபாடோ, ஒரு தெய்வ வழிபாடோ, நாகரிகமற்ற பண்டைக் காலத்தின் இனக்குறி வழிபாடு (Totemism), ஆவி வழிபாடு (Animism), ஒரு பொருளையோ அன்றி ஓர் இயற்கை நிகழ்ச்சியையோ வழிபடும் முறை (Fetishism) ஆகியவற்றிலிருந்து தோன்றியது என்று மேனாட்டு அறிஞர் கருதுகின்றனர். இவ்வாறாக, பல பொருள்களையோ, இயற்கை நிகழ்ச்சிகளையோ தொழுவதைப் பல தெய்வ வழிபாட்டு முறை நீக்கிற்று எனக் கருதுகின்றனர். இத்தெய்வங்கள், உருவம், பெயர், வழிபாட்டு முறை ஆகியவற்றைப் பெற்றன என்றும், உழைப்பின் அடிப்படையிலான சமூகப் பிரிவு, உயர்வு, தாழ்வு இவ்வாறான உலக உறவு ஆகியவையும் தெய்வங்களின் நிலைகளில் எதிரொலித்தன என்றும் கூறியுள்ளார். அடிமைகளைப் பெற்றிருத்தல், அரசாட்சியைத்தோற்றுவித்தல் போன்ற சமூகநிலைகளிடைப்படையில், ஒரு தெய்வத்தைத் தொழுவதும் பிற தெய்வங்களிருப்பதை ஆதரிக்கும் முறையும் தோன்றின; தூய்மையான ஒரே கடவுட் கொள்கை தொன்மைக் காலத்தில் இருந்ததில்லை என்றும் கருதுகின்றனர். ஒரே கடவுட் கொள்கை கொண்டது எனக் கருதப்படும் இசுலாமிய சமயம், யூத சமயம் ஆகியவற்றிலும் பல தெய்வ வழிபாட்டுக் கொள்கை

யின் அறிகுறிகளைக் காணலாம். கிறித்தவ சமயத்திலும் மும்மை (Trinity) வழிபாட்டில், பல தெய்வ வழிபாட்டைக் காணலாம் என்றும் எழுதியுள்ளனர்.

ஜி.வி.ச.

பலபொருள் ஒருசொல்: கால் என்ற சொல் விலங்கின், மனிதர்களின் உடலுறுப்பையோ, மேசை நாற்காலி ஆகியவற்றைத் தாங்கும் பகுதியையோ, பந்தல், கொட்டகை ஆகியவற்றைத் தாங்கும் மரம் அல்லது மூங்கில் கழியையோ குறிக்கும். இவ்வாறு, ஒரு சொல் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள்களைத் தருவது பலபொருண்மை (Polysemy) எனப்படும். அத்தகு சொற்கள் பலபொருள் ஒரு சொல் (Polysemous words) எனப்படும். இங்கே மொழியில் உள்ள, இதனையொத்த மற்றொரு நிலைமையையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அளக்கும் கருவியைக் குறிக்கும் படி என்ற சொல்லும், ஏறிச்செல்லப் பயன்படும் வீட்டமைப்பின் பகுதியைக் குறிக்கும் 'படி'யும், கற்றலைக் குறிக்கும் 'படி' என்ற வினையும் வடிவில் ஒத்திருந்தாலும் வெவ்வேறு சொற்களே யாகும். இவை ஒப்புருச் சொற்கள் (Homonyms) எனப்படும்; பலபொருள் ஒரு சொல் அல்ல. பல பொருள் ஒரு சொல்லின் பொருள்கள் ஒன்றுக் கொன்று தொடர்புடையவை. உடலுறுப்புக் கால், நாற்காலிக் கால், பந்தற்கால் ஆகியவை தன்மேல் ஓர் அமைப்பைத் தாங்கியிருத்தல் என்ற அடிப்படையில் ஒற்றுமை உடையவை. ஆனால் அளக்கும் படிக்கும், மாடிப் படிக்கும், படி என்ற வினைக்கும் பொருளில் எவ்வித ஒற்றுமையும் இல்லை. எனவே, பலபொருள் ஒருசொல்லையும், ஒப்புருச் சொல்லையும் வேறுபடுத்தி உணரவேண்டும். இதனாலேயே, அகராதிகள் பலபொருள் ஒருசொற்களின் பொருள்களை ஒன்றாகக் கூறாமல் 1,2,3, என எண்ணிட்டுத் தந்து, ஒப்புருச் சொற்களைப் படி 1, படி 2, படி 3 என வெவ்வேறு சொற்களாகத் தருகின்றன.

ஒரு மொழியில் வழங்கும் சொற்களில் பெரும்பாலானவை பலபொருள் ஒருசொற்களே. எனவே, பலபொருண்மை மொழியின் இயல்பு. அது தோன்றக் காரணங்கள் பல. ஒரு சொல் பல சூழல்களில் (Context) பயன்படும்பொழுது சூழலை ஒட்டிச் சிறு பொருள் வேறுபாடுகளைக் காட்டும். நல்ல என்ற சொல் 'நல்ல மனிதன்' என்ற தொடரில் நல்லொழுக்கத்தையும், 'நல்ல குதிரை' என்ற தொடரில் நன்றாக ஓடும் தன்மையையும், 'நல்ல கத்தி' என்ற தொடரில் நன்றாக வெட்டும் தன்மையையும் காட்டுகிறது. இத்தொடர்களில் 'நல்ல' என்பது பாராட்டத்தக்க பண்புடைய என்ற பொருளைத் தருகிறது. ஆனால், நல்ல மழை, நல்ல வெயில், நல்ல அடி என்ற தொடர்களில் அளவில் அதிகமான என்ற

பொருளில் 'நல்ல' என்பது பயன்படுகிறது. அதிக மழை பயன் தருவதால் பாராட்டத்தக்கதாக இருந்தது பின் வெயில், அடி என்ற சொற்களுடன் வழங்கும் பொழுது அளவு மிகுதியைக் குறிக்கத் தொடங்கியிருக்கலாம். இவ்வாறு பயன்பாட்டில் நிகழும் மாறுதல்களால் (Shifts in application) ஒரு சொல்லுக்குப் பல பொருள்கள் உருவாகின்றன.

வேறு சில சொற்கள், பொது மொழி வழக்கில் மட்டுமன்றி, சிறப்பான ஒரு துறையில் வழங்கும் பொழுது, சிறப்புப் பொருள் தந்து பல பொருள் ஒரு சொல்லாகின்றன. நடவடிக்கை என்பது பொதுவாக ஒருவரது ஒழுங்கு முறையைக் குறிக்கும். ஆனால், சட்டத் துறையில் வழக்குப் போடுதலையும் அலுவலக நடைமுறையில் அதிகார முறைச் செயற்பாட்டினையும் சிறப்பாகக் குறிக்கிறது. அவ்வாறே கழித்தல் என்ற ஒதுக்கித் தள்ளுதல் என்ற பொதுப் பொருளுடைய சொல் கணிதத்தில் சிறப்புப்பொருள் பெறுகிறது. சிறப்புப்பொருட்பேற்றின் உச்ச நிலையாகப் பொதுச் சொல் சிறப்புப் பெயராகவே (Proper name) வழங்குவதும் உண்டு. பட்டணம், நகரம் ஆகியவை பொதுப் பொருளுடன் சென்னை நகரத்தைக் குறிக்கும் சிறப்புப் பெயராகவும் வழங்குகின்றன.

சொற்கள் ஒப்புமை அடிப்படையில் அணிப் பொருளில் (Figurative meaning) வழங்கப்படுவது பல பொருள் ஒரு சொற்கள் உருவாக அடிப்படையான காரணம். அவன் புலி, அவன் நரி என்ற தொடர்களில் புலி, நரி ஆகியவை புலி போன்றவன், நரி போன்றவன் என அணிப் பொருளில் வழங்குகின்றன. இங்கே பொருள் மாற்றம் (Transfer) அடையாமல் ஒப்புமைப் பொருளில் நிலை பெற்றுள்ளன. ஆனால், கால், கை, மூக்கு, வாய் போன்ற உயிரினங்களின் உடலுறுப்புகளைக் குறிக்கும் சொற்கள், உயிரில் பொருள்களின் ஒத்த உறுப்புகளைக் குறித்து மேசையின் கால், நாற்காலிக்கை, குவளையின் மூக்கு, பாத்திரத்தின் வாய் என வழங்கும்பொழுது உருவகமாய்ப் பொருள் மாற்றமடைந்து விடுகின்றன. தமிழ் இலக்கணங்கள் கூறும் ஆகு பெயர்களும் ஒரு வகை அணி அடிப்படையிலான பொருள் மாற்றத்தால் வரும் பல பொருள் ஒரு சொற்களே. கார் முதலில் கருமையைக் குறித்துப், பின் கரிய மேகத்தையும், மேகம் பொழியும் பருவத்தையும், அப்பருவத்தில் விளையும் பயிரையும் குறிப்பது ஆகு பெயர் உறவால் வந்த பல பொருள் ஒரு சொல்.

மேற்கூறிய காரணங்களால் உருவான ஒரு சொல்லின் பல பொருள்களை நேர்பொருள் (Direct sense), மாற்றப் பொருள் (Transfer sense), சிறப்புப் பொருள் (Specialized sense), அணிப்பொருள் (Figurative sense)

என வகைப்படுத்துவர். கால் உடலுறுப்புக்கு குறிப்பது நேர்பொருள். இதிலிருந்து மாற்றப் பொருள்கள் பெறப்படும். நாற்காலிக்கால், பந்தர்கால் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும்பொழுது, அது மாற்றப் பொருள். நடவடிக்கை, வழக்குப் போடுவதைக் குறிப்பது சிறப்புப்பொருள். புலி, நரி போன்றவற்றைக் குறிப்பது அணிப்பொருள். உளவியல் கண்ணோட்டத்தில், ஒரு சொல்லைச் சூழலில் அன்றித் தனித்துக் கூறும் போது நினைவுக்கு வரும் பொருளைத் தலைமைப் பொருள் (Dominant sense) என்று கூறுவதும் உண்டு. கால் உடலுறுப்புக்கு குறிப்பது தலைமைப் பொருள். இங்கே தலைமைப் பொருளும் நேர்பொருளும் ஒன்றாக உள்ளன. சில சொற்களில் அவை வேறுபடுவது உண்டு. கார் என்ற சொல்லின் நேர்பொருள் கருமை. தலைமைப் பொருள் மேகம். க.பா.

பல மொழி வழக்கு என்பது ஒரு நாட்டில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட மொழிகள் மொழிப் பயன்பாட்டில் வழங்கி வருவதாகும். ஒரு மொழி மட்டுமே பேசுவோரைத் தனிமொழியாளர் (Monolingual) என்றும் இரண்டு மொழிகள் பேசுவோரை இரு மொழியாளர் (Bilingual) என்றும் இரண்டிற்கு மேற்பட்ட மொழி பேசுவோரைப் பன் மொழியாளர் (Multilingual) என்றும் மொழியியலார் கூறுவர். சமுதாய மொழியியலில் ஒரு பிரிவாகப் பல மொழி வழக்கு (Multilingualism) இன்று விளக்கப்பட்டு வருகிறது. பல மொழி வழக்கானது சமுதாயத்திலும், அதைச் சார்ந்து வளர்ந்து வரும் துறைகளிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தி வருகிறது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

பல மொழி வழக்கு என்ற நிலையைச் சமுதாய மொழியியல் அறிஞராகிய பெர்சுசன் என்பார் சமுதாயத்தில் நடைபெறும் கருத்துப் பரிமாற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வருமாறு விளக்கிச் சொல்கிறார்: 1) பெரும்பான்மை மொழிகள், 2) சிறுபான்மை மொழிகள், 3) சிறப்புத் தகுதியைப் பெற்றுள்ள மொழிகள்.

பெரும்பான்மை மொழிகள்: 1. இங்குப் பெரும்பான்மையோரின் மொழிகள் என்று சொல்லும் பொழுது மொத்த மக்கள் தொகையின் 25 விழுக்காடுமக்களுக்குமேல் குறிப்பிட்ட மொழியைப் பேசுவது, 2) இரண்டாவதாக அந்நாட்டின் தேசிய மொழியாகச் செயற்படுத்தப்படுவது, 3) மூன்றாவதாக 50 விழுக்காடு பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் பயிற்று மொழியாகச் செயற்படுவது.

சிறுபான்மையினரின் மொழிகள்: சிறுபான்மையினரின் மொழிகள் என்று சொல்லப்படுவது: 1) மொத்த மக்கள்தொகையில் 25 விழுக்காட்டிற்குக் குறைவாகத் தாய் மொழியாகக் கொண்டிருப்பது; அதே சமயம் 5 விழுக்காட்டிற்கு மேலான மக்கள் பேசுவது. 2) அம் மொழி பள்ளிகளில் பயிற்று மொழியாகவும் செயற்படுவது.

சிறப்புத் தகுதியினைப் பெற்றுள்ள மொழிகள்: மேலே கூறப்பட்டுள்ள கூறுகளை மட்டும் அல்லாமல் சிறப்பான தகுதியினைச் சில மொழிகள் பெற்று வழக்கில் இடம் பெற்று வருவதைக் காணலாம். அவ்வாறுள்ள மொழிகள் எல்லாம் இப்பிரிவினாள் அடங்கும். 1) வழிபாடுகளுக்கு மட்டும் பயன்படுவது. 2) பள்ளிகளில் ஒரு பாடமாக மட்டுமே பயிற்று விக்கப்படுவது. 3) மொத்த மக்கள் தொகையில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு மக்கள் மட்டுமே ஒரு மொழியை நாடு முழுவதும் கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்குப் பயன்படுத்துவது.

மேலே கூறப்பட்டுள்ள அமைப்புகளைக் கொண்டு ஒரு நாட்டில் பல மொழி வழக்குகள் பெரும்பாலும் வழங்கி வருவதைக் காணலாம். மேலும், இப் பல மொழி வழக்குச் சூழலால் பல்வேறு இடையூறுகள் மொழிப் பயன்பாட்டில் ஏற்படுவதுண்டு. குறிப்பாக, கல்வித்துறை, ஆட்சித்துறை, பரவல் செய்தித் தொடர்புத் துறை போன்றவற்றில் சிக்கல்கள் இவற்றால் ஏற்படுவதுண்டு. இதே போன்று மொழிக் கொள்கைகளை ஏற்படுத்தும்போதும் பல மொழி வழக்கால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, ஒரு நாட்டில் மொழிப் பயன்பாடு எளிமையாக இல்லாமல் இருப்பதற்குப் பல மொழி வழக்கு ஒரு காரணமாக அமைகிறது எனலாம். குறிப்பாக, இந்தியா, ஆப்பிரிக்க நாடுகள், தெற்கு அமெரிக்க நாடுகள், பாலினேசியத் தீவுகள் போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் மொழிச் சிக்கல்கள் தீர்க்கப்படாமலேயே இருந்து வருகின்றன. அதற்கு அடிப்படைக் காரணம் அந்நாடுகளில் பல மொழி வழக்குகள் நிலவி வருவதே என்று சொல்லலாம். இவ்வாறு பல மொழி வழக்கு வழங்கி வரும் நாட்டில் இன்று மொழிச் சிக்கல்கள் பன்மடங்கு அதிகரித்துள்ளன என்பது கண்கூடு.

மொழிச் சிக்கல்கள் பல மொழி வழக்குச் சூழலில்: ஒரு மொழியின் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் வரையப்படும் போது அந்நாட்டின் மொழித் தொடர்பான அனைத்துச் சிக்கல்களையும் மனத்திற் கொள்ள வேண்டும். அந்நிலையில் பார்த்தால் கல்வித்துறை, பரவல் செய்தித் தொடர்புத் துறை, ஆட்சித்துறை போன்றவற்றில் குறிப்பாக மொழிப்பயன்பாட்டில் ஏற்படும் சிக்கல்களை அறிந்து கொள்

வது இன்றியமையாததாகிறது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

வளரும் நாடுகளை எதிர்நோக்கியுள்ள மொழிச் சிக்கல்களில் முக்கியமானது, அந்நாடுகளில் பேசப்பட்டு வரும் நாட்டு மொழிகளுடன் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு போன்ற மொழிகள் பயனில் மிகுந்துள்ள மையாகும். அந்நாடுகளில் அந்நாட்டு மொழியன்றி அயல்நாட்டு மொழிகள் மொழிப் பயன்பாட்டில் மிகுந்த இடம் பெற்றுள்ளன. ஆங்கிலேயர், பிரான்சுக் காரர் ஆதிக்கத்தால் வளரும் நாடுகளில் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு முதலிய மொழிகளின் தாக்கம் கடந்த சில நூற்றாண்டுகளில் மிகுந்துள்ளது. அந்நிய மொழிகள் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதையும் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்குவதையும் வளரும் நாடுகளில் காணலாம். கடந்த சில ஆண்டுகளாகத்தான் அந்நாட்டு மொழிகள் சிறிது சிறிதாக மொழிப்பயனில் இடம் பெறத் தொடங்கியுள்ளன. கல்வித்துறை, ஆட்சித்துறை, பரவல் செய்தித் தொடர்பு, சட்டம் அறிவியல் போன்ற துறைகளில் அந்தந்த நாட்டு மொழிகள் சிறிது சிறிதாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. எனினும், அம் மொழிகளால் அந்நிய மொழிகளின் ஆதிக்கத்தை முழு அளவில் குறைத்துவிட இயலவில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். அந்நிய மொழிகள் கண்டுள்ள வளர்ச்சியும் முன்னேற்றமும் இதற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்த போதிலும் அங்கு நடைமுறையில் இருந்துவரும் பல மொழி வழக்குச் சூழல் என்பது பிறிதொரு காரணமாகும். மேலும், செய்திகளைச் செய்திப் பரிமாற்றக் கருவிகளாக மட்டும் கொள்ளாமல், அவற்றைப் பல்வேறு துறைகளில் பல்வேறு சமுதாயப் பிரிவினர், அவ்வப் பிரிவினரின் சமுதாயப் பற்று மொழியின்பாற்பட்ட மனப்பாங்குகளுக்கேற்ப அம்மொழியினைப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர் என்றே சொல்ல வேண்டும். அவ்வாறு தத்தம் விருப்பு வெறுப்புக்கேற்ப மொழிகளைப் பயன்படுத்தியதால் - சமுதாய வளர்ச்சியில் பயன்படுத்தியதால் - அவ்வப்போது சிற்சில சிக்கல்கள் தோன்றி வந்துள்ள நிலையையும் மொழி வரலாறு நன்கு விளக்கி நிற்கிறது.

இந்திய நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இச்சிக்கல் மிக்க சூழல் வாய்ந்த ஒன்றாக உள்ளது. காரணம் இந்தியா ஒரு பலமொழி வழக்கு நாடு. மேலும், இங்குப் பல மொழிவழக்கு இருப்பதோடு, அந்நிய ஆதிக்கத்தின் கீழ் பல ஆண்டுகள் இருந்த தன் காரணமாக அந்நிய மொழிகளின் தொடர்பு எங்கும் எதிலும் நிறைந்துள்ளதையும் காணலாம். இந்தியாவில் பேசப்படும் மொழிகள் எல்லாம் ஒரே மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை அல்ல என்பதும்

இந்திய மக்கள் அனைவரும் தத்தம் சமுதாயப் பழக்க வழக்கங்கள், பண்பாட்டு வழிமுறைகள், சமுதாயக் கட்டுக்கோப்பு ஆகியவற்றால் ஒன்றுபட்டவர்கள் அல்லர் என்பதும் அனைவரும் அறிந்ததே. இத்தகைய காரணங்களால்தான் இந் நாட்டில் சமுதாய-மொழியியல் தொடர்புகள் எளிமையாகவோ நலமான வையாகவோ இல்லை.

இந்தியா போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் எந்த மொழியை ஆட்சி மொழியாக்குவது? எந்த மொழியைத் தேசிய மொழியாக்குவது? எந்த மொழியைப் பயிற்று மொழியாக்குவது? எந்த மொழியைப் பரவல் செய்தித் தொடர்பு மொழியாக்குவது? எந்த மொழியை நீதிமன்ற மொழியாக்குவது என்னும் கேள்விகள் ஒவ்வொருவர் மனத்திலும் தோன்றுவது இயற்கையே. இவ்வாறெல்லாம் சிக்கல்கள் தோன்றுவதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைந்திருப்பது பல மொழி வழக்குச் சூழலே என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. ஆகவே, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் ஏதாவது ஒரு மொழியை மட்டும் பல்துறை மொழிப் பயன்பாட்டில் அமைத்துக் கொள்வதென்பது சிறப்பானதாக அமையாது என்றே சொல்ல வேண்டும். மேலும், அம்மொழியை எந்த அளவிற்குத் திறம்பட மொழிப் பயன்பாட்டில் பயன்படுத்த இயலும் என்பதும் ஐயத்திற்குரியதாகவே உள்ளது. பல மொழி வழக்குச் சூழலில் ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியைப் பல்வேறுபட்ட துறைகளின் மொழிப் பயன்பாட்டில் எந்த அளவிற்கு வெற்றிகரமாகப் பயன்படுத்த இயலும் என்பது தெளிவு ஆக்கப்படாத நிலையில் இம்முறையை விரும்புவது சரியானதன்று. பல மொழி வழக்கு நிலை நடைமுறையில் இருக்கும் போது இம்மாதிரியாக ஒரு மொழியை மட்டும் மொழிப் பயன்பாட்டிற்கெனத் தேர்ந்தெடுப்பது, ஒரு மொழி ஆதிக்கம் தலை தூக்க வழிவகுக்கும் என்றே சொல்ல வேண்டும். இத்தகைய மொழி ஆதிக்கம் (Language dominance) விரும்பத்தகாத விளைவுகளை ஏற்படுத்தலாம். ஆகவேதான், ஒரு குறிப்பிட்ட துறைக்கென மொழியைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது அந்நாட்டின் சமுதாயச் சூழலை, அந்நாட்டு மக்களின் சமுதாயம், மொழி ஆகியவற்றின் பாற்பட்ட மனப்பாங்குகளை, மொழிகளின் திறன்களை மனத்தில் கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாததாகிறது.

மொழிக் கொள்கைகள் பல மொழிவழக்குச் சூழலில் அடுத்ததாக, பலமொழி வழக்குகள் உள்ள நாடுகளில் எவ்வாறு மொழிக் கொள்கைகளை ஏற்படுத்துவது என்பதாகும். ஆகவே, ஒரு நாட்டின் மொழிக் கொள்கைகளைப் பொறுத்தே அந்நாட்டின் மொழிகள் வளர்ச்சியடைகின்றன. எல்லா நாடுகளும் அந்

தந்த நாட்டின் சூழலுக்கு ஏற்ப மொழிக் கொள்கைகளை வகுத்துக் கொண்டு அதன் வாயிலாக, மொழிப் பயன்பாட்டினை முழுதும் பெற்று வளர்ந்து வருகின்றன. எவ்வாறு சமுதாய, பொருளாதார, கல்வி, அரசியல் போன்ற துறைகளின் வளர்ச்சிக்கெனக் கொள்கைகள் வகுக்கப்பட்டு அவற்றை நிறைவேற்றுவதில் சவனம் செலுத்தப்படுகிறதோ அவ்வாறு மொழி வளர்ச்சிக்கெனத் தனியானதொரு துறை அமைக்கப்பட்டு, அது செம்மையான வகையில் செயற்படுத்தப்பட்டால் அம்மொழி பேசப்படும் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குப் பெரிதும் உதவுவதாக அமையும். அதுவும் குறிப்பாக, வளரும் நாடுகளில் பல மொழி வழக்கு நிலவி வரும் நிலையில் ஒரு குறிப்பிட்ட மொழிக் கொள்கைகள் மக்களின் மனப்பாங்குகளை அறிந்த பின்னர் வகுக்கப்பட்டு அவை பயன்பாட்டில் மேற்கொள்ளப்படுவது மிகவும் இன்றியமையாத தொன்றாகும்.

வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட மொழி வளர்ச்சித் திட்டங்கள் எவையும் முழு வெற்றி பெறவில்லை என்றே சொல்லவேண்டும். அந்நாடுகளில் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட, செயற்படுத்தப்பட்ட மொழிக் கொள்கைகளில் மிகச் சிலவே பெருமளவில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டும் வெற்றி பெற்றும் வந்துள்ளன. இவ்வாறு வகுக்கப்பட்ட மொழிக் கொள்கைகள் ஒப்புக் கொள்ளப்படாமல், வெற்றியடையாமல் தோல்வியுற்றமைக்குக் காரணம் அம்மொழிச் சிக்கல்கள் சரியான முறையிலும், அறிவியல் கண்ணோட்டத்துடனும் அணுகப்படவில்லை என்பதேயாகும். மொழிக் கொள்கைகளின் நிறைவின்மையாலேயே அவை முழு வெற்றி பெறவில்லை எனலாம். மொழிச் சிக்கல்களை அணுகும் போது ஒரு மொழியை அல்லது அது சார்ந்துள்ள சமுதாயத்தைத் தனித்தனி அங்கங்களாக நோக்குவதும் கையாளுவதும், மொழிக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரை தோல்வியை உண்டாக்கும், காரணம், மொழியைப் பயன்படுத்தும் சமுதாயத்தின் மனப்பாங்குகளும் அச்சமுதாயத்தின் மொழியின் பாற்பட்ட மனப்பாங்குகளும் ஒத்து இருக்கும் என்ற உண்மை மனத்தில் கொள்ளப்படவில்லை. மேலும், ஒரு சமுதாயத்தின் மொழியின் பாற்பட்ட மனப்பாங்குகளுக்கு உரிய இடம் அளிக்காமல் மொழிக் கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவது, மொழிக் கொள்கைகளின் வெற்றிக்கு வழிவகுக்காது. எனவே, எந்தவொரு மொழிச்சிக்கலையும், அம்மொழி பேசும் மக்களின் மொழியின் பாற்பட்ட மனப்பாங்குகளையும், பலமொழி வழக்குச் சூழலையும் தெளிவாக அறிந்த பின்னர்த் தீர்ப்பதற்குரிய முறையை மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் மொழிச் சிக்கல்களைச் சரிவரத் தீர்க்க இயலும். வே.த.

பலராமர்: இவர் பலதேவன் என்றும் வழங்கப் பெறுவர். ஆழ்வார்கள் காலத்தில் திருமாவின் அவதாரமாகக் கொள்ளப்படினும் சங்ககாலத்தே தலையாய கடவுள்களுள் - சிவன், பலதேவன், திருமால், முருகன் - ஒருவராகக் கருதப்பெற்றார் (புறம். 56). பலதேவனுக்குரிய பனைக்கொடி பற்றித் தொல் காப்பியத்தில் ஒரு நூற்பா (285) உள்ளது. அது கொண்டு தொல்காப்பியர் காலத்தே பலதேவ வழி பாடு இருந்தமை உத்தணரப்படுகிறது. வட இந்திய ரால் இவ்வழிபாடு தமிழகத்தே புகுந்தது என்பர் சிலர். பலதேவனுக்குரிய கோயில்கள் மதுரை, புகார் நகரங்களில் இருந்தனவேயன்றி வடஇந்தியாவில் இல்லை. பலதேவனுக்குரிய பெயர்களான வெள்ளையன், வெள்ளன் என்பன இன்றும் தமிழர்களால் காணப்பெறுகின்றன. ஆகவே, பலதேவ வழிபாடு தமிழருக்கே உரியது எனலாம்.

பலதேவன் அளவிறந்த ஆற்றலுக்குப் பெயர் வாய்ந்தவர்; பால் வண்ணத்தர்; பனைக் கொடியினர்; கடலும் கானலும்போல நிறத்தால் கண்ணனும் பலதேவனும் மாறுபடினும், சொல்லும் பொருளும் போலத் தொழிலால் ஒன்றுபட்டவர். உலகுபுரத்தல் அவர்தம் தொழில். பலதேவனுக்குரிய மாலை, அணி, கொடி, படைக்கருவிகள் எல்லாம் திருமாலுக்கும் உரியன. இவர் வாலியோன், நாஞ்சிலோன், பனைக்கொடியோன், ஒருகுழையன் என்றெல்லாம் குறிக்கப்பெறுவர். நாஞ்சிலும் தண்டும் இவர்தம்படைகள். இவர்கொடியில் பனையும் நாஞ்சிலும் யானையும் எழுதியிருக்கும். இவர்க்குரியது வெண்கடப்பந்தார். இவை சங்க இலக்கியத்தால் அறியப்பெறும் செய்திகளாம். சங்க காலத்தே பரவியிருந்த பலதேவ வழிபாடு பிற்காலத்தே மறைந்தொழிந்தது.

புராணங்களின் வாயிலாகப் பலராமர் யது மரபினர்; வசு தேவருக்கும் உரோகிணிக்கும் பிறந்தவர்; கண்ணனுக்கு அண்ணன்; ஆதிசேடனின் அவதாரம்; வெள்ளை நிறத்தினர்; நீலாம்பரன், சங்கருடணன் எனவும் வழங்கப் பெறுவர். கலப்பைப் படை, நீல ஆடை, ஒற்றைக் குண்டலம், பனைக்கொடி உடையவர். இவர் மனைவி இரேவதி. இவர் துரியோதனனுக்கும் வீமனுக்கும் கதாயுதப்பயிற்சியளித்தவர். மேலும், இவ்வவன் என்னும் நிசாசரனையும், வெந்துவிதன் என்னும் வானரனையும், உருக்குமணியையும் கொன்றவர்.

பாரதப் போரைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த பலராமர், வீமன் துரியோதனனைக் கதையால் தொடையிலடித்து வீழ்த்தியது கண்டு போர்முறை பிறழ்ந்தான் என்று அவனைச் சினந்தார். யமுனையிற் கோபிகைகளுடன் விளையாட இவர் யமுனையைக்

கலப்பையால் இழுத்தார்; ஒருமுறை சராசந்தனிடம் வெகுண்டு கலப்பையால் பொருதார்; கம்சனால் ஏவப்பட்ட முட்டிகளையும் அவன் துணைவனையும் போரில் வென்றார்; கண்ணனுடன் போர்புரிய வந்த கம்சன் தம்பியர் எண்மரைக் கொன்றார். பல தீர்த்தங்களுக்குச் சென்று நீராடிப் பல தலங்களை இவர் வழிபட்டார். யது வமிசம் முனிவர் சபித்ததால் ஒரு வருக்கொருவர் சண்டையிட்டு அழிந்தபோது கடலாட்சி சென்ற இவர், தனியே ஒரு மரத்தையடைந்து தவஞ் செய்கையில், கண்ணன் தம்மிடம் வரக்கண்டு பாம்புருக் கொண்டு கடலடைந்தார் என்று இவரைப் பற்றி இறுதிச் செய்தியாகக் கூறப்படும். இரா.சா.

பலராமையர்: இவர் சிறந்த தமிழ்ப் புலவர். தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தின் தலைநகரான கடலூர் நகரில் கி.பி. 1875-ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர் இவர். இவருடைய தந்தையார் பெயர் கோதண்டராம ஐயர்; தாயார் பெயர் சிவகாமசுந்தரி. பள்ளிப் படிப்பைக் கடலூர் புனித சோசுபு பள்ளியில் முடித்து, சென்னைக்கிறித்தவக்கல்லூரியில் இளங்கலைப்பட்ட வகுப்பில் சேர்ந்தார். கணிதத்திலும் தமிழிலும் கூர்ந்த அறிவுடையாராகத் திகழ்ந்தார். தந்தையின் எதிர் பாராத மறைவால் கல்லூரிப் படிப்பைத் தொடராமல் விட்டு விட்டார். எளிய குடும்பத்தைக்காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பைத் தம் 18 -ஆம் அகவையிலேயே ஏற்றார். கடலூர் நகர உயர்நிலைப்பள்ளியிலும், காரைக்குடி மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் பள்ளியிலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் தமிழாகிரியராகச் சிறப்புடன் பணியாற்றினார். கள்ளிக்கோட்டைக்கு 1911-ஆம் ஆண்டு சென்று வணிகக்கல்வி, கருக்கெழுத்து முதலிய கலைகளில் பட்டமும் நற்சான்றிதழும் பெற்று வந்தார்.

இவருக்குத் தமிழார்வம் ஏற்பட முதன்மைக் காரணமாக அமைந்தவர் பரிதிமாற் கலைஞர் ஆவார். அவரிடம் இவர் தமிழ் பயின்றார். அவர் தமிழைக் கற்பித்த பாங்கு இவருக்குத் தமிழில் தீராத ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்தியது. பெரும்பாலும் அவருடைய இல்லத்தில் தங்கியே தமிழ் கற்றதால் இளம்பருவத்திலேயே சிறந்த புலமை நலம் அடைந்தார். அப்பருவத்திலேயே செய்யுள் இயற்றும் ஆற்றலும் செவ்விய உரைநடை எழுதுந் திறனும் வாய்க்கப் பெற்றார்.

இவர் தசரதன் தவறு, வள்ளி பரிணயம், மத்த விவாசப் பிரகசனம், சூளாமணி உரைநடை, சிலப்பதி காரக் கதை, ஆத்திசூடி நீதிக்கதைகள், தசகுமார சரித்திரம், யௌவனாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ், தாமரை நான்மலர் ஆகிய நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவர் சிறந்தசொற்பொழிவாளராகவும் விளங்கினார்;

குறிப்பாகக் கம்பராமாயணச் சொற்பொழிவு ஆற்றுவதில் வல்லவர். இவர் தமது 68 - ஆம்வயதில் 1943 - ஆம் ஆண்டு மறைந்தார். சா.உ.

பலிபசு, ஒரு சிறந்த கிரேக்க நாட்டு அறிஞர் ஆவார். இவர் கி.மு. 205-ஆம் ஆண்டு அளவில் மெகலோபொலிசி என்ற இடத்தில் பிறந்தவர். இவருடைய தந்தை இலிகார்தாசு, அக்கியன் மன்றத்தின் (Achaean League) தலைவராகிய திபிளோபோமெனியின் நண்பர் ஆவார். தொடக்கக் காலத்தில் பலிபசு(Polybios) தூதுவராகவும், நீதிபதியாகவும் பணியாற்றியுள்ளார். இவர் கி.மு. 168-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பிட்னா(Pydna)போருக்குப் பின் சிறைக் கைதியாக உரோம நாட்டிற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டார். உரோம நாட்டில் சிபியசு என்பவருடன் தொடர்பு ஏற்பட்டு வரலாறு எழுதுவதற்குத் தூண்டப் பெற்றார். இவர் தாம் எழுதிய 'வரலாறு' என்ற நூற்பு பாகங்களைக் கொண்ட நூலில், உரோம நாட்டின் விரிவையும், அந்நாட்டு அரசியலமைப்பின் வளர்ச்சியையும் பற்றி விவரித்துள்ளார்.

உரோமானியர்கள் கி.மு. 164-ஆம் ஆண்டு கடலைக் கடந்தது தொடங்கி, பியூனிக்குப் போர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, கி.மு. 146-ஆம் ஆண்டு முடிவுற்ற கார்த்தேசு, கிரீசு ஆகிய நகரங்களின் முடிவு பற்றிய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துக் கூறியுள்ளார். இவர் எழுதிய நூலின் நூற்பு பாகங்களும் கிடைக்கப் பெறாது, ஐந்து பாகங்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. ஆயினும், அந்நூல்களின் துணைக்கொண்டு பலிபசுவின் எண்ணம், கருத்துகள் அனைத்தையும் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. உரோம மற்றும் கிரேக்க நாடுகளின் வரலாற்றை எழுதியிருப்பதில் இவர் தம் முடைய நடுநிலைமைக்கு மிக்க முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பதைக் காண முடிகிறது. அது எல்லர்களின் (Hellas) வீழ்ச்சியையும், உரோமப் பேரரசின் வளர்ச்சியையும் தெரிவிக்கிறது. வரலாற்று வரைவியலின் முன்னேற்றத்திற்கு இவர் ஆற்றிய தொண்டு சிறந்து நிற்கின்றது. இவருடைய கருத்துப்படி உண்மையான வரலாற்றின் மதிப்பு வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை முறையாகச் சொல்லி இக்கால ஆட்சி முறைக்கு வழி செய்வது என்பதே ஆகும். தம்முடைய நோக்கு, அணுகுமுறை, எண்ணம், ஆகியவற்றைக் கீழ்க்காணும் வரிகளில் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்.

'வரலாற்று விஞ்ஞானம் மூன்று படி நிலைகளை உள்ளடக்கியதாகும். முதலாவது, எழுதப்பட்ட சாசனங்களையும் சான்றுகளையும் முறைப்படுத்துவது. இரண்டாவது இயற்கை அமைப்புப் பற்றியதாகும். இதில் நகரங்களின் தோற்றம், அமைவிடம்,

ஆறுகள், துறைமுகங்கள் ஆகியவற்றின் அமைப்புகள், கடல்கள், நாடுகள் ஆகியவற்றின் சிறப்புக் கூறுகள் அவற்றிற்கு இடைப்பட்ட தூரங்கள் ஆகியவை அதில் அடங்குவன ஆகும். மூன்றாவது அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட விவரங்களைக் கொண்டதாகும். வரலாற்றின் சிறப்பு அமிசமாவது, உண்மையாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட பதங்களை உறுதி செய்வதும், அடுத்ததாக ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கையின் வெற்றி அல்லது தோல்வியின் காரணத்தை அறிந்து கொள்வதுமாகும். வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளின் உண்மை நிலைகளை உள்ளவாறு சொல்லும்பொழுது அது பலன் மிகவும் தருவதாக அமைகிறது. மேலும், அந் நிகழ்ச்சிகளின் பின்னணிக் காரணங்கள் விளக்கப்படும் பொழுது வரலாற்றின் முழுப் பயனையும் பெற முடிகின்றது. கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளை அந்தந்தச் சூழ்நிலைக்கேற்ப உவமைகளோடு அறியும்பொழுது, எதிர் காலத்தின் நிகழ்ச்சிகளை முன்கூட்டியே கணிக்கவும், நிகழ் காலத்தில் துணிந்து செயற்படவும் அது துணை புரிகின்றது'.

பலிபசு, உண்மைக்குப் பெரிதும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார். உண்மையே வரலாற்றின் கண்கள் எனக் கூறியுள்ளார். வரலாற்று ஆசிரியன் சார்பு மனப்பான்மை, காழ்ப்புணர்வு ஆகியவற்றிலிருந்து விடுபட்டு நடுநிலையில் நின்று உண்மைகளை உள்ளவாறு தீர்வு காணல் வேண்டுமென வற்புறுத்தி உள்ளார். வாழும் உயிரினத்தின் கண்கள் நீக்கப்படும் பொழுது அது பயனற்றுப் போவது போல, உண்மையில்லாத வரலாறும் பயனற்றுப் போகும் என்கிறார் பலிபசு.

பேராசிரியர் சாட்வெல் என்பவர், பலிபசுவின் கோட்பாடுகள் வரலாறு எழுதும் ஆசிரியனுக்கு அறிவியல் அடிப்படையிலான முறையில் வழிகாட்டும் கொள்கைகளாக விளங்குகின்றன எனக் கூறி, வரலாற்றின் வரலாற்றில் அவருக்குத் தனியிடம் தந்து, வரலாறு உள்ளவரை அவருடைய கோட்பாடுகள் ஆர்வம் தருவனவாகவும், வழிகாட்டும் கோட்பாடுகளாகவும் அமையுமெனப் பாராட்டியுள்ளார். இரா.கி.

துணை நூல்கள் :

Majumdar R.K., Srivastva A. N., 'Historiography, (Method of History) Subject Book Depot, Post Box 1425, 4074-75, Nai Sarak, Delhi, 1981.

Sheik Ali, B., History: Its Theory and Method, Second Edition, Macmillan India Limited, Madras, Bombay, Calcutta, Delhi. 1978.

பலுசிசுத்தான், மேற்குப் பாகிசுத்தானத்தின் வடமேற்குப் பகுதி. முன்பு இது பாகிசுத்தானத்தின் மாகாணங்களுள் ஒன்றாக விளங்கியது. மேற்கில் ஈரானும், வடக்கில் ஆப்கானிசுத்தானமும், தெற்கில் அரபிக் கடலும் இதன் எல்லைகளாக உள்ளன. இதன் மொத்தப் பரப்பளவு 348,718 ச.கி.மீ. பலுசிசுத்தானத்தின் (Baluchistan) பெரும்பகுதி குவெட்டாவின் நிருவாகப் பிரிவில் உள்ளது. இம்மாவட்டப் பிரிவின் தலைமையிடம் குவெட்டா (Quetta). இப்பகுதியின் பெருநகராகத் திகழும் குவெட்டாவின் மக்கள் தொகை 10,000க்கு மேற்பட்டுள்ளது.

பலுசிசுத்தானத்தில் உள்ள ஒரு நகரம்

பலுசிசுத்தானம் மலைகளும் பாலைவெளிகளும் கற்பாங்கான சமவெளிகளும் கொண்ட பகுதி. இங்குள்ள மலைத்தொடர்களுள் சுலைமான், கிர்தார் மலைத்தொடர்கள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. போலன் கணவாயும், மூலா கணவாயும் தென் கிழக்குத் திசையிலிருந்து ஆப்கானிசுத்தானத்துக்குச் செல்லும் வழிகளாக உள்ளன. இங்குள்ள ஆற்றுப் பகுதிகள் மட்டுமே செழிப்புற்று விளங்குகின்றன. பிற பகுதிகள் வறட்சியாகவே உள்ளன. இங்குத் தட்ட வெப்ப நிலையில் பல வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. கடலோரத்தில் கோடைக் காலங்களில் வெப்பம் மிகுதி, குளிர் காலத்தில் மேட்டு நிலங்களில் குளிர் மிகுதி. பலுசிசுத்தானத்தில் ஆண்டுச் சராசரி மழைப் பொழிவு 10 அங்குலத்திற்குக் குறைவாக உள்ளது.

பலுசிசுத்தானத்தின் அரேபியக் கடற்கரைப் பிரதேசம் ஏறத்தாழ 960 கி.மீ. நீளம் உடையது. இங்குச் சில துறைமுகங்கள் உள்ளன. தென்பலுசிசுத்தானத்தில் கிங்கோல், தசுத்து (Dasht), புரளி ஆகிய ஆறுகள் பாய்ந்து, அரபிக்கடலில் கலக்கின்றன. வடகிழக்குப்

பகுதியில் அமுனிஇலோரா (Hamuni - i-Lora), அமுனி மசுக்கெல் - என்னும் இரு பேரேரிகள் உள்ளன. தெற்குப் பகுதியில் உள்ள மக்ரன் (Makran) உலகின் வெப்ப மிகுந்த பகுதிகளில் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது.

வேளாண்மையே இங்கு நடைபெறும் முக்கிய தொழிலாகும். கோதுமை, பார்லி, சோளம், நெல், தினை, உருளைக்கிழங்கு ஆகியன இங்குப் பயிராகின்றன. வளமான ஆற்றோரப் பகுதிகளில் திராட்சை பீச்சு, ஆப்பிள், சீமை வாதுமை (Apricot), பியர், மூலாம் முதலான பழ வகைகள் பயிர் செய்யப்படுகின்றன. மக்ரானில் பேரீச்சம்பழம் மிகுதியாகப் பயிராகிறது. இந்நாட்டின் உற்பத்திப் பொருள்களுள் கயிறு, தோல், சாதாரகத் துணிகள், உணவுப் பொருள்கள், மட்பாண்டங்கள் ஆகியன முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. வேளாண்மைக்குரிய கருவிகளும் இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. நிலக்கரி, சுண்ணாம்புப்பாறை (Lime-stone) முதலான தாதுப்பொருள்களும் இங்குக் கிடைக்கின்றன. கடுகு, கருவாடு, பாய், கச்சா, கம்பளி ஆகியன இங்கிருந்து ஏற்றுமதியாகின்றன. இங்கு இரும்பு, ஈயம், தாது உப்புகள் முதலான தாதுப் பொருள்களும் எண்ணெய் வளங்களும் மிகுதியாக உள்ள போதிலும், அவை சரியான முறையில் வெட்டி எடுக்கப் பெறவில்லை.

இங்கு வாழ்ந்து வரும் மக்கள் தொகையில் பலுச்சி இன மக்களே பெரும்பான்மையினர் ஆவர். அவர்களை அடுத்துப் பதான் (Pathan), புக்தி (Bugti), மற்றி (Marri) முதலான இனப்பிரிவினரும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இங்கு வாழும் பலுச்சி மக்கள் பிராகுயி (Brahui) மொழியைப் பேசுகின்றனர். இம்மொழி திராவிட மொழியின் தொடர்புடைய மொழியாகும். இங்கு வாழும் மக்கள் கடின உழைப்பாளிகள். இருப்பினும் பெரும்பாலான பகுதிகள் மலைகளாகவும் பாலைவனங்களாகவும் உள்ளதால், மக்கள் எல்லா வசதிகளுடனும் வாழ இயலவில்லை.

நாகரிகச் சிறப்பு: கி.மு.3000 ஆண்டுக்கு முன்பே, இங்குத்தொன்மையும் பழமையும் மிக்கதோர் நாகரிகம் நிலவி வந்ததனை அகழாய்வுச் சான்றுகளால் அறியலாம். பலுசிசுத்தானத்தின் பழங்கால வரலாறு சுவைமிக்கது. கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு வரையில், இப்பகுதி அரேபிய இனத்தினரால் ஆளப்பட்டு வந்தது. பின்னர் பலுசிசுத்தானம் பாரசீகப் பேரரசின் ஒரு பகுதியாக இணைக்கப்பட்டது. பாரசீகரின் ஆட்சியின் கீழ் இப்பகுதி நல்ல நிருவாக அமைப்பைப் பெற்றது. இடையில் சிறிது காலம் (கி.பி. 1596 முதல்

1638 முடிய) இப்பகுதி மொகலாயரின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டது. இடைப்பட்ட குறுகிய காலத்தில் இப்பகுதி மொகலாயரின் ஆணைக்குட்பட்டிருந்த போதிலும், தொடர்ந்து கி.பி.1800 வரையில் பாரசீகரின் கரும் பிடியினின்றும் தப்ப முடியவில்லை. பிறர் எளிதில் நுழைய முடியாத அளவிற்கு மலைப் பகுதியாகவும், உள்நாட்டுப் பகுதியாகவும் விளங்கியதால், மக்கள் சற்றுச் சுதந்திர உணர்வுடனே காணப்பட்டனர். பலுசிகத்தான் பல புகழ்மிக்க வேந்தர்களின் ஆட்சிக் காலங்களைக் கண்டது. அவர்களுள், காலட்டின் நசீர்கான் (Nazir khan of Kalat, கி.பி. 1739 -1795) மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவனாவான். பாரசீக வேந்தனாம் புகழ் மிக்க நாதிர்சாவினால் பலுசிகத்தானத்தின் வேந்தனாக அமர்த்தப்பட்ட நசீர்கான், பாரசீகரது மேலாண்மையை இப்பகுதியில் பரவச் செய்ததுடன், மக்கள் நல்வாழ்வில் பெரிதும் நாட்டமும் செலுத்தினான். எனவே, பலுசிகத்தான வரலாற்றில் அவன் தனித்ததோர் இடத்தினைப் பெற்றுள்ளான்.

ஆப்கானியப்போர் கி.பி.1839-ஆம் ஆண்டு முதல் நடந்தது. அப்போரின்போது ஆங்கிலப்படை போலன் கணவாய் வழியாகப் பலுசிகத்தானத்தில் முன்னேறி, காலட்டு நகரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது. அதன் விளைவாக கி.பி.1854-ஆம் ஆண்டு ஆங்கில அரசிற்கும் இரண்டாம் நசீர்கானுக்கும் இடையில் சமாதான உடன்பாடு ஒன்று கையெழுத்தாயிற்று. அவ்வுடன்படிக்கையின்படி நசீர்கான் ஆங்கிலேயரிடமிருந்து, ஆண்டு உதவிப்பணம் (Yearly subsidy) பெற்றுக் கொள்ள ஏற்பாடாயிற்று. நசீர்கானின் அரசவையில், ஆங்கிலேய அதிகாரிகள் (Residents) அமர்த்தப்பட்டனர். அதனை அடுத்து இருபது ஆண்டுகள் பலுசிகத்தானியர் சுதந்திரமாக இருந்தனர்.

அதனையடுத்து கி.பி.1877-ஆம் ஆண்டு குவெட்டா ஆங்கிலேயரால் கைப்பற்றப்பட்டது. பலுசிகத்தானமும் போலன் மாவட்டமும் நசீர்கானால் கி.பி.1883-இல் ஆங்கிலேயருக்கு வழங்கப்பட்டன. அதற்குப் பதிலாக ஆங்கிலேயர் கானுக்கு ஆண்டு தோறும் ஓய்வூதியம் அளித்தனர். பலுசிகத்தானம் பிரித்தானிய அரசின் ஒரு பகுதியாக கி.பி.1891-ஆம் ஆண்டு இணைக்கப்பட்டது. பாகிசுத்தான் பொது நல அரசு நாடுகளில் ஒன்றாக 1947-இல் அங்கம் வகித்த போது, பலுசிகத்தானமும் அதனொடு சேர்க்கப்பட்டது. 1949-இல் இது ஒரு மாகாணமாகப் பிரிக்கப்பட்டது. இருப்பினும் 1956-இல் கொண்டுவரப்பட்ட அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் விளைவாக, இது தனி மாகாணத் தகுதியை இழந்து, மேற்குப் பாகிசுத்தானின் குவெட்டா பகுதியின் ஓரங்கமாக மாற்றப்பட்டது.

குவெட்டா நகரம், பாகிசுத்தானத்திற்கும் ஆப்

கானிசுத்தானத்திற்கும் இடையிலான, வாணிகப் பாதையில் அமைந்துள்ளதால் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. பாகிசுத்தானின் வடமேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள குவெட்டா இன்று நல்ல வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. க.ம.

பலுச்சி, ஈரானிய மொழிப்பிரிவைச் சேர்ந்த ஒரு மொழியாகும். இம்மொழி முக்கியமாகப் பலுசிகத்தானில் பலுச்சிப் பழங்குடி மக்களால் பேசப்படுகிறது. இம்மொழியை 1,000,000க்கும் அதிகமான மக்கள் பேசுகின்றனர். மேற்குப் பாகிசுத்தானில் சிந்து விலும், பாரசீக பலுசிகத்தானிலும், ஈரானின் கிழக்கு எல்லைகளிலும் துர்க்மனில் மெர்வு நிலப் பகுதியிலும், கிழக்கு ஆப்கானிசுத்தானிலும் இம்மொழி பேசும் மக்கள் வாழ்கின்றனர்.

பலுச்சிப் பழங்குடி மக்களுள் சுலைமானி, மக்ரானி என இரு பிரிவுகள் உள்ளன. சிந்துவிலும், பஞ்சாபிலும் வாழும் மக்கள் சுலைமானிப் பிரிவினர் ஆவர். செயிசுதானில் உள்ள மக்கள் மக்ரானிப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆவர். இவ்விரு பிரிவினருக்கும் இடையில் பிராகி பழங்குடி மக்கள் வாழ்கின்றனர். பலுச்சி இன மக்களின் பழையமையான தாயகம் ஈரான் பீடபூமியாகும். இவர்களுடைய பழையமையான வரலாறு பற்றி எதுவும் தெரியவில்லை. ஆயினும், கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த அரபு மொழி வரலாற்று ஏடுகளில் இப்பழங்குடி மக்களைப் பற்றிய குறிப்பு காணப்படுகிறது.

பலுச்சி மொழி அமைப்பில் பாரசீக மொழியை ஒத்துள்ளது. பாரசீக, அரபு, இந்தோ - ஆரிய மொழிகளிலிருந்து கடன் வாங்கிய சொற்கள் இதன்கண் காணப்படுகின்றன. எனினும், இம்மொழி ஈரானிய மொழிகளினின்றும் பிரிந்த ஒரு சுதந்திரமான மொழியாகும். வடமேற்கு மரானிய மொழிப்பிரிவைச் சேர்ந்த இம்மொழி இடைக்காலத்தின் தொடக்கத்தில் பலுசிகத்தானில் குடியேறியது. இதன்கண், ஈரானிய மொழியின் பழையமையான மொழிக்கூறுகள் சிலவற்றை இன்றும் காணலாம். இம்மொழிக்கு மிக அண்மையிலுள்ள கிழக்கு ஈரானிய மொழியான பசுதோ மொழிக்கும் இதற்கும் இடையில் எவ்வித ஒற்றுமையும் காணமுடிவதில்லை. பிராகி மொழி இம்மொழியிலிருந்து ஏராளமாகக் கடன் வாங்கியுள்ளதைக் காணலாம். பலுச்சி மொழி கிழக்கு, மேற்கு என இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. பலுச்சிக் கிளை மொழிகள் மிகச் சிக்கலாக அமைந்துள்ளதைப் பலுச்சிக் கிளைமொழிகள் ஆய்வு காட்டுகிறது. எனினும், பலுச்சிக்கிளைமொழிகள் புரிந்துகொள்ளக் கூடியவையாகவே உள்ளன.

மேற்குப் பலூச்சி மிக எளிய ஒலியனியல் அமைப்பைக் கொண்டது. இதில் உரசொலிகள் காணப்படுவதில்லை. இதன்கண் பழையையான சொல் வடிவங்களைக் காணலாம்.

ப்ராத்	brat	உடன்பிறந்தோன்
ஆப்	āp	நீர்
கோக்	gōk	பசு
பாத்	pād	கால் அடி

ஆகியவை மேற்குப்பலூச்சிச் சொற்கள். இவற்றிற்கு இணையாகக் கிழக்குப் பலூச்சியில் brath, af, gokh, phadh ஆகிய சொற்களைக் காணலாம்.

ஈரானிய மொழியின், w, gw என்று மாறியதும் hw, w (h) என மாறியதும் பலூச்சி மொழியில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஆகும். 'க்வாத்' 'gwat' காற்று; வாப் 'wāb' தாங்கு ஆகியவை இதற்கு எடுத்துக் காட்டுகள். இம்மொழியில் முக்கொலி உயிர்கள் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன.

பலூச்சி மொழி இலக்கணம் மிக எளிமையானது. இம்மொழியில் பால்பகுப்புக் காணப்படுவதில்லை. இதன்கண் மூன்று வேற்றுமைகளே உள்ளன. பழையையான உடைமை வேற்றுமை உருபு-ஐ ஆகும். சில கிளைமொழிகளில் எழுவாய் வேற்றுமை உருபே உடைமை வேற்றுமை உருபாகப் பயன்படுகிறது.

பெயரடைகள் பெயர்ச் சொல்லுக்கு முன்னால் வரும் இயல்பின. இவை பெயர்ச் சொல்லுடன் இணையும்போது-ஏன் விசுதி ஏற்று வருகின்றன.

சர்ரேன் ஆப் sharr-en ap நல்ல நீர், - திர் என்பது ஒப்புமை உருபு ஆகும்.

இம்மொழியில் நிகழ்வு, இறப்பு என இரு காலங்கள் உள்ளன. வினை அடியே நிகழ்கால வினை வடிவமாகப் பயன்படுகிறது. இத்துடன் - அக் விசுதி இணைத்துச் செயலென்னும் வினையெச்சம் அமைக்கப்படுகிறது. பிற ஈரானிய மொழிகளில் உள்ளது போன்று-த-ஓட்டு இறந்தகால இடைநிலையாகப் பயன்படுகிறது. பல வினைகளில் இறந்தகால, இடைநிலை இணையும்போது ஈற்று மெய் மாற்றம் அடைகிறது.

குசக்	Kush-ag	'கொல்ல'
குத்த	Kush-ta	'கொன்றான்'
ருதக்	rud-ag	'வளர'
ருத்த	rus-ta	'வளர்ந்தான்'

பலூச்சி மொழி பாரதீக எழுத்து வடிவங்களிலேயே எழுதப்படுகிறது. பலூச்சி இலக்கியம் மிக எளிமையான, மக்களிடையே பரவலாக வழங்கும் பலவகைப் பாடல்களே. பலூச்சி மக்களின் குடியேற்றத்தையும், பழைய போர்களையும் பற்றிய கதைப் பாடல்களே பலூச்சி மொழியின் உண்மையான இலக்கியச் செல்வமாகக் கருதப்படுகிறது.

எம்.சு.

பவணந்தி முனிவர்: நன்னூல் என்னும் இலக்கண நூலை இயற்றியவர் பவணந்தி முனிவர். பன்னருள் சிறப்பிற் பவணந்தி' என்று நன்னூற் சிறப்புப் பாயிரமும், 'எந்நூலாரும் நன்னூலாருக்கு இணையோ' என்று இலக்கணக் கொடுத்தும் பவணந்தியார் சிறப்பைக் கூறுகின்றன.

பவணந்தியார் சமணசமயம் சார்ந்தவர் என்பது எழுத்ததிகாரத் தொடக்கத்தில் 'பூமலி அசோகின் புணைநிழல் அமர்ந்த நான்முகற்றொழுது' என்பதாலும், சொல்லதிகாரத் தொடக்கத்தில் 'முச்சக நிழற்றும் முழுமதி முக்குடை அச்சுதன் அடிதொழுது' என்பதாலும் பிறவற்றாலும் விளங்கும்.

பவணந்தியாரின் ஊர், சிறப்புப்பாயிரத்திற் 'பொன்மதிற்சனகை' என்று கூறப்படுகிறது. நன்னூலின் உரையாகிரியராகிய மயிலைநாதர், சனகை என்பதைச் 'சனநாதபுரம்' என்றார். 'சனநாகபுரம்' 'சனகாபுரம்' என்பன பாடவேறுபாடுகளாகக் காணப்படுகின்றன. இவ்வூரைத் தொண்டை மண்டல சதகம், கொங்கு மண்டல சதகம் ஆகியவை தத்தம் மண்டலம் சார்ந்ததெனக் கூறுகின்றன. தொண்டை மண்டலத்திலும் சனகாபுரம் உண்டு. பவணந்தியார்க்குப் புரவலனாக விளங்கிய சீயகங்கன் என்பவன் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட கங்க நாட்டில் 'சனநாதபுரம்' என்றோர் ஊர் உண்மையாலும், அவ்வூர்க் கல்வெட்டுகளால் 'கங்கநாட்டுச் சனநாதபுரம் அது என்னும் செய்தி அறியப்படுதலாலும் அவ்வூரே பவணந்தி முனிவரின் ஊர் எனக் கொள்ளலாம்.

பவணந்தி முனிவரின் தந்தையார் சன்மதி முனிவர் என்பவர். இதனைப் பாயிரம் 'சன்மதி முனியருள்... பவணந்தி' என்று குறிப்பிடுகின்றது.

பவணந்தியார் அமராபரண சீயகங்கன் வேண்டிக் கொண்டபடி நன்னூல் இயற்றியவர் ஆதலால், அச்சீயகங்கன் காலமே இவர் காலமும் என்பதுவிளங்கும். சீயகங்கன் மூன்றாங்குலோத்துங்கன் கீழ்க் கங்க நாட்டை ஆண்டுவந்த ஒரு குறுநில மன்னன் ஆதலாலும், அவன் கல்வெட்டுகள் கி.பி. 1212 முதல் கிடைப்பதாலும் பவணந்தியார் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியைச் சார்ந்தவர் என்பது உறுதியாகும்.

'பல்கலைக் குரிசில் பவணந்தி என்னும் புலவர் பெருமான்' என நன்னூல் உரையாசிரியருள் ஒருவராகிய சங்கர நமச்சீவாயர் கூறுவது (நன்.137) நினைந்து மகிழ்த்தக்கது. இரா.இ.

பவநகர்: குசராத்து மாநிலத்தில் உள்ள துறைமுகப் பட்டினங்களுள் பவநகர் சிறப்பிடம் வகிக்கிறது. செளராட்டிரப் பகுதியில் இராசகாட்டு துறைமுகத்திற்கு, அடுத்த பெரிய துறைமுகம் இதுவேயாகும். பவநகர் துறைமுகத்திலிருந்து ஆண்டு தோறும் ஐந்து இலட்சம் கண்டி எடையுள்ள பொருள்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன.

இந்நகரம் காம்பே வளைகுடாப் பகுதியில் கடதேச்சி (Gadhechi) நதிக்கரையில் 21.46 வடக்கு அட்சரேகையும், 72.11 கிழக்குத் தீர்க்கரேகையும் சந்திக்கும் இடத்தில் அமைந்துள்ளது. செளராட்டிர முந்நீரகத்தில் தென்கிழக்கு மூலையில் அமைந்துள்ள இந்நகரம் கடல் மட்டத்திலிருந்து ஏறத்தாழ 11 மீட்டர் உயரத்தில் அமைந்துள்ளது.

இராசபுத்திர அரசர் முதலாம் பவசிங்சி (Bhavsinghji I) என்பவரால் இந்நகரம் கி.பி. 1723 இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அப்போது வத்வா (Vadwa) என்ற பெயரில் அமைந்திருந்த கிராமப் பகுதியே பவநகராக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இந்த வத்வா அதே பெயரில் இப்போது பவநகரின் ஒரு பிரிவாக விளங்குகிறது. பவசிங்சி என்ற அரசர் தோற்றுவித்தமையால் இந்நகரம் அவரது பெயராலேயே பவநகர் எனக் கூறப்படுகிறது.

இந்திய சுதந்திரத்திற்கு முன்பே இந்நகரில் சிறந்த நிருவாகம் நடைபெற்றது. அன்றைய செளராட்டிர மாநிலத்தின் ஒரு பகுதியாக விளங்கிய இந்தப் பவநகரில்தான் கி.பி. 1872-ஆம் ஆண்டு அம்மாநிலத்திலேயே முதன் முதலில் நகராட்சி ஏற்படுத்தப்பட்டது. பவநகரில், 1935-ஆம் ஆண்டு நகரமைப்புத்திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதன் விளைவாகக் கிருட்டிணா நகர் என்ற புதிய நகரம் பவநகரின் ஒரு பகுதியில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. சுதந்திரத்திற்கு முன்பே இங்கு ஒரு சட்டசபை அமைக்கப்பட்டு அது சிறப்பாகச் செயற்பட்டு வந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஏற்றுமதி, இறக்குமதி: பருத்தி, பட்டு, மரம் உணவு தானியங்கள், நிலக்கரி, சிமெண்டு ஆகியவை இங்கு இறக்குமதி செய்யப்படும் பொருள்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை. நிலக்கடலை, மண்ணெண்ணெய் இரும்பு, எஃகு, கட்டடப் பொருள்கள், துணி, உப்பு,

இரசாயனப் பொருள்கள் ஆகியவை இங்கிருந்து ஏற்றுமதியாகும் முக்கிய பொருள்களாகும்.

தொழிற்சாலைகள்: மாவு தயாரிக்கும் ஆலைகள், மரம் அறுக்கும் ஆலைகள், எண்ணெய்த் தூய்மைப் படுத்தும் ஆலைகள் முதலியவை பல இந்நகரில் உள்ளன. மேலும் இந்நகரில் தகரம், உப்பு, தீப்பெட்டி, மிதிவண்டி (Cycle), சக்கரச்சங்கிலி, பல்வகை வண்ணங்கள், பீடி, பொத்தான், கயிறு, தரைக்குப் பயன்படுத்தும் பூக்கல் ஆகியவை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் அமைந்துள்ளன. நெகிழிப் (Plastic) பொருள்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்கூடங்களும், மின்சாரக் கருவிகள் செய்யும் தொழிற்கூடங்களும் இங்கே அமைந்துள்ளன. இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் இந்நகரில் 38 தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இங்கு நடுவண் அரசு ஓர் ஆராய்ச்சிக் கூடத்தை (The Central Salt and Marine Chemical Research Institute) அமைத்துத் தூய உப்பு உற்பத்தி செய்வது பற்றியும், உப்பு உற்பத்தி செய்யும் போது கிடைக்கும் உபரிப் (கழிவு) பொருள்களைப் பயன்படு பொருள்களாக மாற்றி அமைப்பது பற்றியும் ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டிருக்கிறது. பவநகரில் அமைந்துள்ள மாவட்டத் தொழிற்கூடம் தச்சுத் தொழில், கருமான் தொழில், கடைசல் தொழில், பற்றவைப்பு, தோல் பதனிடும் தொழில் ஆகியவற்றில் பயிற்சி அளிக்கிறது. இங்குச் செய்யப்படும் மரப் பொம்மைகளும் வண்டிச் சக்கரங்களும் புகழ் பெற்றவை.

கல்விக்கூடங்கள்: செளராட்டிர மாநிலத்தில் முதன் முதலில் பவநகரில்தான் கல்லூரி தொடங்கப்பட்டது. இக்கல்லூரி சாமல்தாசு கல்லூரி (Shamaldas college) எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. இங்கிலாந்து செல்வதற்கு முன் காந்தியடிகள் இக்கல்லூரியில் சில ஆண்டுகள் படித்தார். இங்குக் கலைக் கல்லூரி, வணிகவியல் கல்லூரி, தொழில்நுட்பக் கல்லூரி, ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி ஆகியவை உள்ளன. பெண்களுக்கென்று ஒரு தனிக் கல்லூரி 'மகிளா வித்யாலயா' (Mahila Vidyalaya) என்ற பெயரில் நடைபெற்று வருகிறது. விழியிழந்தோர் சிறுவர் பள்ளி ஒன்றும், மிகப்பல ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் பவநகரில் உள்ளன.

இங்குப் பார்ட்டன் நூலகம் (Barton Library), மாவட்ட நூலகம். பெண்களுக்கென்று தனியாக ஒரு நூலகம் ஆகியவை உள்ளன. மேலும் இங்குள்ள காந்தி நினைவு நிதி அறக்கட்டளை, காந்தியடிகள் பற்றிய நூல்கள் மட்டும் கொண்ட நூலகம் ஒன்றை 1955-இல் தொடங்கி நடத்தி வருகிறது.

இந்த அறக்கட்டளை, காந்தி சித்திரக் கூடத்தை யும் (Gandhi Picture Gallery), திறந்த வெளித் திரையரங்கு ஒன்றையும் நிருவகித்து வருகிறது.

இந்நகரம் மேற்கிந்தியப் புகைவண்டித் தொடர்ப் (Western Railway) பகுதியில் அமைந்துள்ளது. இந்நகரிலிருந்து செல்லும் மாநில நெடுஞ்சாலை இந்நகரை இராசகாட்டு (Rojkot) நகரோடு இணைக்கிறது. மாநில அரசுப் பேருந்துகள் இந்நகரிலிருந்து பல முக்கிய நகரங்களுக்குச் செல்கின்றன. இங்குள்ள நகராட்சி நகரப் பேருந்துகள் (City buses) வசதி செய்து கொடுத்துள்ளது. இங்கிருந்து பம்பாய் நகருக்குச் செல்ல நாடோறும் ஆகாய விமான வசதி உள்ளது.

இங்குள்ள மருத்துவமனைகளுள் குறிப்பிடத்தக்கவை 'சர் தக்தசிங்சி மருத்துவ மனையும்' (Sir Takhtasingji Hospital) 'சர் கோபிநாட்சி மகப்பேறு மருத்துவமனையும் (Gopinathji Maternity Hospital) ஆகும். இவற்றைத் தவிர இங்கு 250 படுக்கைகள் கொண்ட தொழு நோயாளர் மருத்துவமனை ஒன்றும் உள்ளது. இங்குத் தாதியர் பயிற்சிப் பள்ளி (Nurses Training School) ஒன்றும் இருக்கிறது.

பவநகரில் அமைந்துள்ள சிறிய குன்றின்மீது மகாதேவர் கோயில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பளிங்குக் கற்களால் கட்டப்பட்டுள்ள அக்கோயில் நகரின் அழகை மேம்படுத்துகிறது. இங்குள்ள மற்றொரு கோயிலாகிய கங்கா சாத்திரி கோயில் (Ganga Chhatri) கங்காசாலியா குளத்தின் நடுவில் அமைந்துள்ளது. மக்கள்தொகை மிகுந்த இந்நகருக்குத் தேவையான தண்ணீர் கௌரிசங்கர் ஏரியிலிருந்து வருகிறது.

பவநகர்ப் பல்கலைக்கழகம் : 1978-ஆம்

ஆண்டின் குசராத்துச்சட்டம் எண் 26 ஆகப் பவநகர்ப் பல்கலைக்கழகச்சட்டம் (1972) இயற்றப்பட்டு 1979 மே திங்கள் 24 -ஆம் நாள் இப்பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டது. பவநகர் நகராண்மைப் பகுதியிலுள்ள எட்டுக் கல்லூரிகளையும், ஓர் ஒப்புதல் பெற்ற நிறுவனத்தையும் உள்ளடக்கிய இப்பல்கலைக்கழகத்தில் 1983-84-ஆம் ஆண்டில் 4334 மாணவ மாணவியர் பயின்று வந்தனர். சூன் முதல் அக்டோபர் வரையும் நவம்பர் முதல் மார்ச்சு வரையுமாக இரு பருவங்களைக் கொண்ட கல்வியாண்டு நடைமுறையிலுள்ளது. முதற்பருவம் தொடங்கிய ஒரு மாதத்திற்குள் மாணவர் சேர்க்கை முடிந்துவிடும். ஆண்டுத் தேர்வுகள் மார்ச்சு ஏப்பிரல், மாதங்களிலும் துணைத் தேர்வுகள் அக்டோபரிலும் நடைபெறும்.

இங்கு, 47579 நூல்களையும் 263 பருவ ஏடுகளையும் கொண்ட நூலகத்திற்கு 1983-84 இல் - இரண்டு இலட்சம் உருபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. ஆண்டுதோறும் 30 கல்வித் துணைத் தொகை வழங்கப்படுகிறது. 1983 - 84 - இல் மாநில அரசுத் துணைத் தொகை உரு.64.73 இலட்சமும் பிறவரவுகள் உருபாய் 8.28 இலட்சமும் இருந்தன. மொத்தச் செலவு உருபாய் 73.01 இலட்சமாக இருந்தது.

எம்.எச.சி., பி.எட்., எல்.எல்.பி. வகுப்புகளுக்குப் பருவத் தேர்வு முறை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. உள் மதிப்பீடு, தரப்படுத்தும் முறைகள் பி.எட்., தேர்வில் உண்டு. விளையாட்டுகளை வளர்க்கவும் கல்லூரிகளுக்கிடையேயுள்ள விளையாட்டுப் போட்டிகளை அமைத்துக் கட்டுப்படுத்தி, மேற்பார்வை செய்யவும் பல்கலைக்கழகங்களுக்கிடையேயுள்ள போட்டிகளை நடத்தவும் ஒரு விளையாட்டு வாரியம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. உடல்நலக் கல்வித் துறையும் உள்ளது. 400 மாணவ மாணவியர் தங்கிப் பயிலத்தக்க விடுதி வசதிகளும் உள்ளன. வேலைவாய்ப்பு மற்றும் தகவல் குழு ஒன்றையும் பல்கலைக்கழகம் நிறுவிடப்பட்டுள்ளது.

கலைகள் பகுதியில் பி.,ஏ.,எம்.ஏ.,பி.எல்.ஐ.எச., வகுப்புகளுடன் பட்டதாரிகளுக்கென ஓராண்டு இடழியல் பட்டய வகுப்பும் (Diploma) நடத்தப்படுகின்றன. அறிவியல் பகுதியில் பி.எச.சி. (தனி), எம்.எச.சி. வகுப்புகளும், வணிகப் பகுதியில் பி.காம்., எம்.காம்., வணிக நிருவாகத்தில் பட்டயப்படிப்பும் கல்விப் பகுதியில் பி.எட்., எம்.எட். வகுப்புகளும் சட்டப் பகுதியில் எல்.எல்.பி. (பொது) எல்.எல்.பி. (தனி) வகுப்புகளும் பொறியியல் மற்றும் தொழில் நுட்ப வியல் பகுதியில் பி.இ. வகுப்புகளும் நடத்தப்படுகின்றன. எல்லாப் பகுதிகளிலும் பட்ட மேல்நிலையில் முதல் அல்லது உயர்தர இரண்டாம் வகுப்புத் தேர்ச்சி பெற்றோர் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆராய்ச்சி செய்தபின் பிஎச்.டி. பட்டம் பெற வாய்ப்பு உண்டு.

குசராத்து மாநில ஆளுநரை வேந்தராகக் கொண்டுள்ள இப் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் துணைவேந்தர், பதிவாளர், விளையாட்டு இயக்குநர், துணை நூலகர் தவிர கலைகள், கல்வியியல், வணிகம், அறிவியல் ஆகிய கல்விப் பகுதிகளுக்கென 4 புலத்தலைவர்களும் (Deans) உள்ளனர். இப்பல்கலைக்கழகத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடி மாணவர்களுக்கு 15 விழுக்காடு இடங்கள் இடஒதுக்கீடு மூலம் வழங்கப்படுகின்றன. எல்.சு.

பவர், என்றி: மறைத்திரு டாக்டர் என்றி பவர் ஐயர் (1813-?) ஒரு யூரேசியர். இவருடைய தந்தை பிரான்சுவா பூசியே என்பார் ஒரு பிரான்சுப் படைவீரர்; தாய் ஓர் இந்தியர். சிந்தாதிரிப் பேட்டை

யில், சீயோன் ஆலயத்தின் அருகிலுள்ள ஒரு வீட்டில், கி.பி. 1813-ஆம் ஆண்டு இவர் பிறந்தார். அதே ஊரிலுள்ள பட்டாளத்தார் அனாதையர் ஆண்கள் பள்ளியில் இவர் கல்வி பயின்றார். மாணவராக இருந்த போதே, சென்னை ஆளுநர் கர்னல் கார்பிரே என்பாரின் அருள்நோக்கிற்கு ஆளானார்; அவருடன் இங்கிலாந்து சென்றார்; இலண்டன் வேதபோதக சங்கத்தில் சமய ஊழியராகப் பயிற்சி பெற்று, கி.பி. 1838-இல் இந்தியா திரும்பினார். இவர் கி.பி. 1842-இல் சுவீசேட பரப்புச் சங்கத்தில் (Society for Propagating Gospel) சேர்ந்தார்; கி.பி. 1845-இல் குருபட்டம் பெற்றார்; திருநெல்வேலி வேதியர்புரத்தில் குருமாணவர்களைப் பயிற்றுவிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டார். இவர் கி.பி. 1864-இல் அப்பணியை விட்டு, வேப்பேரி தூய பவுல் ஆலயக் குரு ஆனார். பின்னர் கி.பி. 1871-ஆம் ஆண்டில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆளவைப் உறுப்பினர் ஆனார். திருச்சிக்கு கி.பி. 1872-இல் மாற்றலாகிச் சென்றார். மீண்டும் திருநெல்வேலி, சென்னை வேப்பேரி, சாந்தோம் ஆகிய இடங்களில் ஆலயப்பணிபுரிந்து, கி.பி. 1877-இல் காண்டர் பரிப் பேராயரிடமிருந்து இறையியல் முனைவர் பட்டமும் (Doctor of Divinity) பெற்றார். தம் இறுதிக் காலத்தில் குற்றாலத்தில் தங்கியிருந்து காலமானார்.

இவர் கி.பி. 1858-ஆம் ஆண்டு சென்னை ஆங்கிலத் திருச்சபை புதிய ஏற்பாட்டின் மொழிபெயர்ப்பினை உருவாக்க அமைத்த குழுத்தலைவராகப் பணியாற்றினார். இது 'ஐக்கிய மொழிபெயர்ப்பு' எனப்பட்டது. இக்குழுவில் இவருடன் பணியாற்றினோர், டாக்டர் கால்டுவெல், இ.முத்தையா பிள்ளை, சார்சண்டு ஐயர், திரேசி ஐயர் ஆகியோர். அம்மொழிபெயர்ப்பு கி.பி. 1865-இல் நிறைவு பெற்றது. செப்புத்தக மொழிபெயர்ப்புக் குழுவில் கி.பி. 1871-72-இல் பணியாற்றினார். அக்குழுவில் மேற்கண்ட உறுப்பினர்களுடன், பென் கொன்னலியூ என்பாரும் இருந்தார். பழைய ஏற்பாட்டையும் இவர் மொழி பெயர்த்தார் என்று கூறப்படுகிறது.

என்றி பவர், பன்மொழிப்புலவர். ஆங்கிலமேயன்றி, கிரேக்கம், இலத்தீன், பிரெஞ்சு, சமசுகிருதம், தமிழ், கன்னடம். இந்துசுத்தானி ஆகிய மொழிகளையும் நன்கு அறிந்தவர். சமணப்புலவர் சாத்திரம் ஐயர் என்பாரிடம் இவர் தமிழ் பயின்றவர். நன்னூல், திருக்குறள், சிந்தாமணி ஆகிய இலக்கண இலக்கியங்களில் பெரும் ஈடுபாடு கொண்டார்.

இவரியற்றிய நூல்களாவன: 1) வேத அகராதி (1841), 2) நியாயப் பிரமாண விளக்கம் (1847), 3) விசுவாசப் பிரமாண விளக்கம் (1851), 4) இந்துமதத்திற்கும் பாப்பு மதத்திற்கும் இருக்கிற சம்பந்த

விளக்கம் (1851), 5) பதமஞ்சரி (1852), 6) நன்னூல் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு (1855), 7) தர்ம சாத்திர சாரம் (1857), 8) சாதி வித்தியாச விளக்கம் (1857), (இந்து மத சாதிகள் பற்றிய விளக்க நூல்-ஆங்கிலத்தில் வரையப்பட்டது) 9) சீவக சிந்தாமணி நாமகள் இலம்பகம் (1868), 10) பிரசங்க ரத்தினாவளி (1875), 11) கிறித்தவ மார்க்கம் இந்து தேசத்தில் விருத்தியான சரித்திரம் (1879.) க.பூ.

பவளக் கடல்: ஆசுத்திரேலியாவிற்குக் கிழக்கிலும், புதிய எப்ரிடிசு, புதிய கலிடோனியா ஆகிய வற்றிற்கு மேற்கிலும் அமைந்துள்ள பவளக்கடல் பசிபிக்குப் பெருங்கடலின் ஒரு பகுதியாகும். இது வடக்கில் சாலமன் தீவுகள் வரையும், தெற்கில் செசுட்டர் பீல்டு தீவுகள் வரையும் பரவி உள்ளது. சில இடங்களில் இக் கடலின் ஆழம் ஏறத்தாழ 5000 மீட்டர் ஆகும். நெடும் பவளத் திட்டி (The Great Barrier Reef) இங்குள்ளது. (காண்க: தனிக் கட்டுரை.) இக்கடல் சுழற் காற்று மிகுந்தது என்றும், அதனால் கப்பற் பயணம் மிக்க ஆபத்து மிகுந்தது என்றும் புவிமியல் ஆசிரியர் கூறுவர்.

இரண்டாம் உலகப் போரின் போது இங்கு நடைபெற்ற கடற் போரில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டுக் கப்பற்படை சப்பானியக் கப்பற்படையைத் தோல்வியுறச் செய்தது. அதற்குப் பின் கீழ்த்திசைப் பகுதியில் அப் போரில் ஒரு திருப்பு முனை ஏற்பட்டது என்பர் வரலாற்று ஆசிரியர். வெ.சீனி,சே.

பவானந்தம் பிள்ளை, ச., ஆங்கிலேயர் வருகைக்குப் பின், அச்சு இயந்திர உதவியால் ஓலையில் முடங்கிக் கிடந்த தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண, மருத்துவ ஏடுகளைப் புலவர்கள், ஏனைய பெருமக்கள் அரிதில் முயன்று தொகுத்துப் பதிப்பித்தனர். அவர்களுள் ஒருவர் ச. பவானந்தம் பிள்ளை ஆவார்.

பவானந்தம் பிள்ளையின் தந்தை முத்துச்சாமிப் பிள்ளை; தாயார் சந்திரமதி ஆவர். வழக்கறிஞர் பயிற்சி பெற இங்கிலாந்து செல்ல விரும்பிய இவரை, வைதிக மனப்பான்மை கொண்ட இவர் தாய் தடுத்த மையால் இங்கிலாந்து செல்லாமல் இருந்துவிட்டார். இவர் முழுப்பெயர் சரவண. பவானந்தம் என்பதாகும். இவர் கி.பி. 1899-ஆம் ஆண்டு காவல் துறையில் சேர்ந்திருந்தார். சென்னை நகரக் காவல் துறையின் துணை மேலதிகாரியாகப் (Deputy Commissioner of Police) 1918-இல் பணியாற்றினார். இவரது நேர்மையான நடத்தையையும் திறமையையும் கண்ட அரசு இவருக்குத் திவான் பகதூர் என்ற பட்டத்தை வழங்கிப் பாராட்டியது.

பவானந்தம் பிள்ளை, ச.

இவர் தமிழறிவோடு ஆங்கிலத்திலும் சிறந்த தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். வேப்பேரியில் தொடன் பேருந்து நிலையம் அருகே பவானந்தர் கழகம் (Bavanandam Academy) என்றதோர் அமைப்பை இவர் உருவாக்கினார். அதற்கான மூலப்பொருள் உதவியையும் இவரே வழங்கியுள்ளார். அங்கிருந்த நூல் நிலையத்தில், இவர் ஏறக்குறைய நூற்பதாண்டுக் காலமாக அரிதில் முயன்று தொகுத்த நூல்கள் ஏட்டு வடிவிலும், கையெழுத்துப் பிரதி வடிவிலும், அச்ச வடிவிலுமாக உள்ளன. பவானந்தர் கழகச் சார்பில் மொழியியல், பழம்பொருள் ஆய்வு, கல் வெட்டு எழுத்தாய்வு போன்றன பற்றி ஆராயவும் ஓர் இதழை நடத்தவும் இவர் திட்டமிட்டார்.

இவர் தொகுத்துப் பதிப்பித்த நூல்கள் பலவாகும். சட்டத் தேர்வுக்குரிய நூல்கள் மட்டும் முப்பது ஆகும். அவற்றை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டார். பவானந்தர் கழகத்தில் பேரகத்திய விருத்தியும், தொல்காப்பியம் பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர் ஆகிய உரையாசிரியர்களின் உரைகளும், யாப்பருங்கல விருத்தியும், நன்னூல் மயிலை நாதர், சங்கர நமச்சிவாயர் ஆகியோர் உரைகளும், இறையனார் களவியல் உரையும் நல்லதாளில் சிறப்பாக இவரால் அச்சிடப்பட்டன. அந்நூல்கள் அழகாகக் கட்டமைப்புச் செய்யப்பட்டுப் பொன்வண்ண மையால் முகப்பிட்டு வெளியிடப்பட்டன. இதற்குத் திரு. கா. ரா. கோவிந்த ராச முதலியாரும், அவர் மாணவர் மே.வீ. வேணு கோபாலப் பிள்ளையும் பெரிதும் உதவியாக இருந்துள்ளனர்.

பவானந்தம் பிள்ளை சிறப்புடைய நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டதோடு நில்லாமல், தாமே

நாடகவியல் விளக்கம், பரதசாத்திர விளக்கம், வேதாந்த சித்தாந்த தத்துவ ஞானம், நீதிக் கவித்திரட்டு முதலிய நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டார். மேலும் அரிச்சந்திரன், காணாமற்போன கணையாழி, பாதுகாப் பட்டாபிடேகம், சகுந்தலை முதலிய நாடக நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டார். நாடகங்களைச் சம்பந்த முதலியாரைக் கொண்டு நடிக்கவும் இவர் ஏற்பாடு செய்தார்.

கற்றுவல்ல புலவர்களையன்றி எளிய மக்களும் நன்கு புரிந்துகொள்ளும் வண்ணம் அல்லி அரசாணி மாலை, புலந்திரன் களவு, பவழக்கொடி மாலை, ஏணி ஏற்றம் முதலிய நூல்களையும் இவர் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார். தமிழ் ஆங்கில அகராதி ஒன்றையும் இவர் தொகுத்துள்ளார்.

இவரது சீரிய புலமையாலும், தாய்மொழிப் பற்றினாலும் பல்வேறு அமைப்புகளிலும் பங்கு பெற்றிருந்தார். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கன, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னைக் கல்வித்துறையின் தமிழ்ப் பாடநூல் குழு, இலக்கியக் கழகம், அரசாங்கக் கையேட்டு நூல் நிலையக் குழு எனப் பலவாகும். பெருமை வாய்ந்த தமிழறிஞரும் பதிப்பாளருமாகத் திகழ்ந்த பவானந்தம் பிள்ளை 1932-இல் காலமானார். அ.கோ.

பவானி ஆறு, காவிரியின் துணை நதிகளுள் ஒன்று. இது கோயமுத்தூர், பெரியார் மாவட்டப் பகுதிகளில் பாய்ந்து பாசனத்திற்குப் பயன்படும் வற்றாத வள நதியாகும். இவ்வாற்றின் தொன்மையான பெயர் வானி ஆறு என்பதாகும். இப்பெயர் மருவிப் பவானி ஆயிற்று என்பர். பெருவானி, பூவானி என்பன இவ்வாற்றின் வேறு பெயர்கள். இது மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில், அட்டபாடி மலைத் தொடர்களில் உள்ள கோலரி பெட்டா என்னும் இடத்திலிருந்து தோற்றமெடுத்துக் கேரளப் பகுதிகளில் முதலில் மலை ஆறாக ஓடி வருகிறது; மேட்டுப் பாளையத்திற்குச் சற்று முன்பாகத் தமிழ்நாட்டு எல்லையுள் நுழைந்து வடகிழக்காக ஓடிச் சத்தியமங்கலத்தை அடைகிறது; அங்கிருந்து நேர் தெற்காக ஓடி, கிழக்கு நோக்கி மூங்கப்பட்டு வரை வளைந்து சென்று பின்னர்த் தென் கிழக்காகத் திரும்பிப் பவானி நகரத்திற்குத் தெற்கில் காவிரி ஆற்றுடன் கலக்கிறது. இவ்வாற்றின் மொத்த நீளம் சற்றேறக்குறைய 180 கி. மீட்டர்களாகும். இவ்வாற்றுடன் சிறுவாணி, குரங்குப் பள்ளம், வரகர் பள்ளம், குன்னூர் ஆறு, குந்தா ஆறு, மோயர் ஆறு ஆகிய பல மலை ஆறுகள் பல்வேறு இடங்களில் கலக்கின்றன.

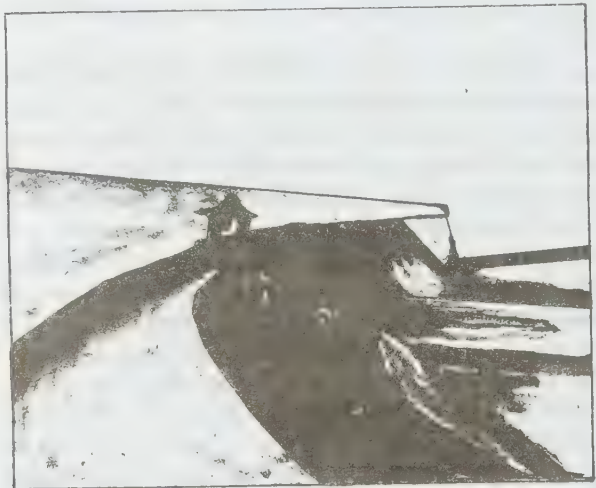
பவானி ஆற்று நீர் பாசனத்திற்கு மிகுதியாகப் பயன்படுகிறது. ஆற்றின் குறுக்கே பண்டைக்கால முதல் பல அணைகளைக் கட்டிப் பாசனத்திற்கு நீரைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அவற்றுள், காலிங்கராயன் அணை ஏறத்தாழ 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கருங்கல் பாறைகளைக் கொண்டு கட்டப்பட்டது. இவ்வணை பவானி ஆறு காவிரியில் கலப்பதற்குச் சில கிலோ மீட்டர் முன்னர்க் காலிங்கராயன் என்ற குறுநில மன்னனால் கட்டப்பட்டது. இதன் வலக் கரையிலிருந்து கால்வாய் வெட்டப்பட்டு அதன் மூலம் வயல்கள் நீர் பெறுகின்றன. இக் காலிங்கராயன் கால்வாய் 100 கி.மீ. நீளமுடையது. கொடிவேரி அணை ஏறத்தாழ 350 ஆண்டுகளுக்கு முன் கட்டப்பட்டது. இப்போது இவ்வணை சிதைந்து விட்டது. இந்திய விடுதலைக்குப் பின்னர்த் தாடம்பள்ளி, அரக்கன் கோட்டை, மேவானி, பெருமுகை, அத்தாணி வாய்க்கால்கள் வெட்டப்பட்டுப் பவானி ஆற்று நீர் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் கீழ்ப்பவானி நீர்த்தேக்கம் 1956-இல் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. சத்தியமங்கலத்திற்கு 15 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் இந் நீர்த்தேக்கம் கட்டப்பட்டது. இது ஏறக்குறைய 28,000 மிலியன் கன அடி நீரைத் தேக்கி வைக்க உதவுகிறது.

பவானி ஆறு காவிரியுடன் கலக்குமிடத்தைக் கூடல், பவானிகூடல், வானி கூடல், கூடல் சங்கம் என்று கூறுவர். அவ்விடத்தில் பவானியுடன், அந்தர் வானி என்னும் கட்புலனுக்குத் தெரியாத ஆறு கலப்பதாகக் கூறத்தொன்றுண்டு. அதனால் இவ் விடத்தைத் 'தென் பிரயாகை' என்று வழிபடுவர். இச் சங்கமத்தில் பல தீர்த்தங்கள் உண்டெனினும், சூரிய தீர்த்தம், சாவித்திரி தீர்த்தம் ஆகியன சிறப்புடையன. இங்கே நரசிம்மர், விசுவநாதர், விசாலாட்சி, சகசரலிங்கர், அமுதலிங்கர் ஆகியோர் திரு உருவங்கள் உள்ளன. இங்குள்ள சங்கமேசுவரர் ஆலயம் இந்துக்களின் சிறந்த வழி பாட்டிடங்களுள் ஒன்று. இறைவி வேதநாயகி ஆவார். இத்தலத்தைச் சம்பந்தர் 'திருநணா' என்று குறிப்பிடுவார். கெட்டி முதலிகள் இக் கோயிலின் பகுதிகளைச் சீரமைத்துள்ளனர். சிறந்த சிற்ப வேலைப் பாடுகள் இக் கோயிலில் உண்டு. ப.ச.

பவானி வட்டம்: இது தமிழ்நாட்டில் பெரியார் மாவட்டத்தின் தலைநகரான ஈரோட்டிற்கு அருகிலுள்ள வட்டம். பவானியே இவ்வட்டத்தின் தலைமையிடம் ஆகும். வடக்கிலும் கிழக்கிலும் காவிரி ஆறும், வட மேற்கிலும் மேற்கிலும் பருகூர் மலைகளும் இதன் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன. இது குன்றுகள் நிறைந்த ஒரு வட்டம். இவற்றுள் பாலமலையும், பருகூர் மலைத் தொடர்களும் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. இங்குப் பவானி ஆறு பாய்ந்து வளப்படுத்துகிறது.

பவானி வட்டத்தின் தலைநகரான பவானி, காவிரி ஆறும் பவானியும் ஒன்று கூடுமிடத்தில் அமைந்துள்ளது. எனவே, இது 'பவானி கூடல்' என்று சொல்லப்படுகிறது. இது ஒரு புகழ்மிக்க சைவத்தலம். கூடுதுறையில் அமைந்துள்ள பவானி சங்கமேசுவரர் கோயில் மிக்க புகழ் வாய்ந்ததாகும். இதனை வழிபடப் பயணிகள் பலர் வருகின்றனர். பவானியில் வைணவத்தலம் ஒன்றும் உள்ளது. பவானி நகரம் சங்ககாலம் முதற் கொண்டே பெரும் புகழுடன் விளங்கி வருகிறது. இவ்வூர் பண்டைக் காலத்தில் 'திரு நணா' என்றும் 'வானி' என்றும் சொல்லப்பட்டது. கொங்கு நாட்டின் பாடல் பெற்ற சிவத்தலங்கள் ஏழனுள் பவானியும் ஒன்று. சைவகுரவரான திருஞான சம்பந்தர், இப்பதியை 'நணா' என்றே தேவாரத்தில் சுட்டுகின்றார். அருணகிரி நாதரும் தமது திருப்புகழில் இதனைத் 'திருவானி கூடல்' என்றே குறிப்பிடுகிறார்.

சங்க காலத்தில் பவானி சேரர், வேளிர் ஆட்சியிலும் பின்னர்ச் சோழர் ஆட்சியிலும் அதன் பின்னர்க் கொங்குச் சோழர் ஆட்சியிலும் இருந்தது. இடைக்காலத்தில் இப்பகுதியை ஆண்ட கெட்டி

கீழ்ப் பவானி அணை

இத்திட்டம் ஏழு ஆண்டுகளில் கட்டி முடிக்கப்பெற்றது. இதன் நீளம் 8,799 மீட்டர்; உயரம் 62 மீ. இதன் கால்வாய் 199.5 கி.மீ. நீளம். இதனால் கோவை மாவட்டத்தில் இரண்டு இலட்சத்து ஏழாயிரம் ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதி பெறுகிறது.

முதலிகள் பவானியில் சிறந்த மண்டபங்களைக் கட்டினர். சங்கமேசுவரர் திருக்கோயிலை அழகு படுத்தினர். கெட்டி முதலிகளின் அரசுச் சின்னமான வண்ணத்தடுக்கும் வாடா மாலையும் இக்கோயில் மண்டபத்தின் விதானத்தில் தீட்டப்பட்டுள்ளன. அடுத்து விசயநகர வேந்தரது ஆட்சிக்கும் மைசூர் மன்னரது ஆட்சிக்கும் பவானிப் பகுதி உட்பட்டது. திப்பு சுல்தானின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் கி.பி. 1799-இல் பவானி ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக்குட்பட்டுப் பவானிமாவட்டமாயிற்று. படைத்தலைவன்மாக்களியட்டு பவானியின் முதல் மாவட்ட ஆட்சியாளராக (Collector) 6-7-1799-இல் பதவி ஏற்றார். பின்னர்க் கேரோ என்பார் ஆட்சியாளராகப் பொறுப்பேற்றார். கேரோ, பவானி சங்கமேசுவரர் இறைவர்க்குத் தந்தப் பல்லக்கு ஒன்றினைத் தானமாக அளித்துள்ளார். கோவை மாவட்டம் கி.பி. 1804-இல் உருவாக்கப்பட்ட போது பவானியும் அதனுடன் இணைக்கப்பட்டது. கோவை மாவட்டம் 17-9-1979-இல் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுப் பெரியார் மாவட்டம் உருவான போது, பவானி வட்டம் பெரியார் மாவட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டது. பவானி ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைமையிடமாகவும் இன்று விளங்குகிறது.

பவானியில் சமுக்காள (விரிப்பு) நெசவு மிக்க புகழ்பெற்றுள்ளது. சேலைகளும் சரிகையும் இங்குத் தயாராகின்றன. இது ஒரு புகழ்மிக்க தொழில் நகரமாகவும் விளங்குகிறது. பவானியின் அருகில் அமைந்துள்ள குமார பாளையமும் ஒரு சிறந்த தொழில் நகரமாக விளங்குகிறது. பவானியில் பல பள்ளிகளும் ஆண்கள் மேனிலைப் பள்ளிகள் இரண்டும் பெண்கள் மேனிலைப்பள்ளி ஒன்றும் உள்ளன. இதன் மக்கள் தொகை 28,898 (ஆண்கள் 14763 பெண்கள் 14135). நெல், பருத்தி, கம்பு, சோளம், கேழ்வரகு ஆகிய தானியங்கள் இப்பகுதியில் விளைகின்றன. ம.நா.

பவுடிய புராணம்: வியாச முனிவரால் எழுதப்பட்டவை என்று சொல்லப்படும் 18 புராணங்களுள் பவுடிய புராணமும் ஒன்றாகும். இது இராசத புராணங்களான ஆறு புராணங்களில் ஒன்றாகும். இப்புராணம் முப்பெரும் தெய்வங்களுள் ஒருவரான பிரமனைப் புகழ்ந்து கூறுவதாகும். 'பவுடிய' என்ற சமசுகிருத வினையெச்சத்திற்கு 'நடக்கப்போகின்ற' என்பது பொருள். இப்புராணத்தில் வருங்காலத்திற்கான செய்திகள் பெரிதும் காணப்படுவதினால் இப்புராணத்திற்குப் 'பவுடிய புராணம்' என்ற பெயர் வந்திருக்கலாம் என ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுவர். இப்புராணத்தில் காணப்படும் படைப்புத் தொழில் முதலியவை மனுதரும சாத்திரத்தில் கூறியுள்ளபடியே காணப்படுகின்றன. புராணத்தின் பல இடங்களில்

அந்தணர்களின் பல்வேறு சடங்குகள் பற்றியும், விருந்து வகைகளைப் பற்றியும், நான்கு சாதி மக்களின் தொழில் கடமைகளைப் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளன. சில கதைகள் மட்டுமே சொல்லப்படுகின்றன. பாம்புகள் (நாகதேவதைகள்) சம்பந்தமான சில கதைகள் 'நாகபஞ்சமி' என்று கொண்டாடப்படுகின்ற நோன்பின் உண்மையான நோக்கங்களைப் பற்றியும், அதைச் சார்ந்த சில கதைகள் பற்றியும் கூறுகின்றன. அதைப் போலவே, இப்புராணத்தில் பல இடங்களில் 'சூரியோபாசனை' அல்லது சூரியதேவதையைக் குறித்துச் செய்யப்படுகின்ற நோன்புகள் முதலியவற்றைக் காணலாம். 'அக்கினி' தேவதை சம்பந்தமான சில நோன்புகளும், 'அக்கினி உபாசனை'யின் நோக்கங்களும் இப்புராணத்தின் வாயிலாக அறியப்படுகின்றன.

'பவுடியொத்தர புராணம்' என்று சொல்லப்படும் புராணம் இப்புராணத்தின் ஒரு தொடர்ச்சியே ஆகும். இப்பகுதியில் பல பழைய கதைகளும் தலமான்மியங்களும் காணப்பட்டாலும், இப்பகுதி தெய்வீகச் சடங்குகளைப் பற்றியும் அவற்றைச் செய்ய வேண்டிய முறைகள், நோக்கங்களைப் பற்றியுமே பெரிதும் கூறுகின்றது. இது ஒரு குறிப்பிட்ட வருணத்தாரின் செயல்களையும் வழிபாடுகளையும் கூறுவதாகவே உள்ளது.

மொத்தம் 24,500 செய்யுள்களுடன் கூடிய இப்புராணத்தின் முதல் பகுதி படைப்புத் தொழிலையும், அடுத்த பகுதி பூமியைப் பற்றியும், பிறப்புகளின் எல்லாப் புராணங்களிலும் கூறப்படுகின்ற பொதுவான செய்திகள் பற்றியும் கூறுகின்றன. இப்புராணத்தின் கடைசிப் பகுதி 'சர்கத்வீபத்தில்' நடக்கும் சூரிய தெய்வ பூசை முறைகள் பற்றியும், 'போசக', 'மக' என்ற பெயருடைய சூரியனைப் பூசிக் கும் பூசாரிகளைப் பற்றியும் கூறுகிறது.

இப்புராணம், மகாபாரதப் பெரும் போருக்குப் பிறகு, தருமபுத்திரரின் முடிசூட்டு விழாவின் பொழுது, முனிவர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மிகப் பெரிய அவையில், சிரீ கிருட்டிணனால் தருமபுத்திரருக்குச் சொல்லப்பட்டதாகவும் தெரிகிறது. எஸ்.ஜெ.

பவேரியா, மேற்குச் செருமனியில் உள்ள கூட்டாட்சி அரசுகளுள் மிகப் பெரியது. செருமன் மொழியில் பேயர்ன் (Bayern) என்று இது சொல்லப்படுகிறது. மேற்குச் செருமனியின் தென் கிழக்கு மூலையில் அமைந்துள்ள பவேரியா (Bavaria), ஒரு வேளாண்மை நாடாகத் திகழ்கிறது. பேரெழில் மிக்க இந்நாட்டில் உள்ள பரந்துபட்ட காடுகளும், கவின் மிகு மலைப்பிரதேசங்களும், இதனை ஒரு சுற்றுலா மையமாக ஆக்கியுள்ளன.

பவேரியாவின் வடக்கில் கிழக்குச் செருமனியும், மேற்கில் மேற்குச் செருமானிய அரசுகளான ஏசேயும் (Hesse) பேடென் ஊர்ட்டென்பர்கும் (Baden Wurtten berg) தெற்கில் ஆசுத்திரியாவும், கிழக்கில் செக்கசுலோவாக்கியாவும் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன. இந்நாட்டின் மொத்தப் பரப்பளவு 70549 ச.கி.மீ. ஆகும். இதன் மக்கள் தொகை 10 100000 ஆகும். எழிலே உருவான பவேரியா, மத்திய பிரேன் கோனியா, கீழ் பிரேன் கோனியா, சுவாபியா, மேல் பவேரியா, கீழ் பவேரியா முதலிய ஏழு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பவேரியாவின் 1/3 பகுதி காடுகள். இங்கு அழகிய குன்றுகளும் உள்ளன. இரைன், தான்யூபு நதிகளின் வடிகால் பகுதிகளில் அமைந்துள்ளதால், பவேரியா செழிப்பாக உள்ளது. இந்நாட்டின் தென் கோடியில் உயர்ந்த பவேரியன் ஆல்ப்சு உள்ளது. இங்கு 1525 மீட்டர்களுக்குக் காடுகள் உள்ளன. பவேரியன் ஆல்ப்சில் உள்ள சுக்க்பிட்சி (The Zugspitze) என்னும் மலை (2,963.மீ) செருமனியின் உயரம் மிக்க மலையாகும்.

இங்குக் குறைந்த அளவிலேயே தாதுப்பொருள் கள் கிடைக்கின்றன. பழுப்பு நிலக்கரி, இரும்புத்தாது ஆகியன சிறிதே கிடைக்கின்றன. இங்கு வேளாண்மையே முதன்மையான தொழில். 1/3 பகுதி மக்கள் வேளாண்மையில் ஈடுபடுகின்றனர். கம்புவகை, கோதுமை, உருளைக்கிழங்கு, கசப்புக்காய்வகை (Hops) ஆகியன இங்குப் பயிராகின்றன. ஆடு, மாடுகள், பன்றிகள் ஆகியனவும் இங்கு வளர்க்கப்படுகின்றன. காட்டுச் செல்வம் நிறைந்துள்ளதால், மரம் வெட்டும் தொழில் பெருமளவில் நடைபெறுகின்றது.

பவேரியா இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஓரளவு தொழில் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. இங்குக் காகிதம், துணி, கண்ணாடி, பீங்கான், எழுதுகோல் பொம்மைகள் ஆகியன உற்பத்தி செய்யும் சிறுரகத் தொழில்கள் (Light industries) நடைபெறுகின்றன. நகரங்களில் உந்து வண்டிகள், உழுதொழில் எந்திரங்கள் ஆகியன தயாராகின்றன. பவேரியா நாட்டுப் பீர் உலகப் புகழ் பெற்றது. மியூனிச்சு, (Munich), நியூ ரெம்பர்கு (Nuremberg), குல்ம்பாது (Kulmbach) முதலான நகரங்களில், வாற்கோதுமை பெரும் அளவில் தயாராகின்றது. இங்குச் சூப்ளாட்டர் என்னும் கவர்ச்சி மிக்க நடனத்தை (Schuhplatter dance) மக்கள் ஆடுகின்றனர். இதனைக் கண்டு களிக்க வெளி நாட்டுப் பயணியர் வருகின்றனர். பவேரியாவில் நீர் மின் சக்தித் திட்டங்களும் உள்ளன.

பவேரிய மக்களுள் 70% உரோமன் கத்தோலிக்கர்; மீதி உள்ளோரில் பெரும்பாலோர் சீர் திருத்தக்

கிரித்தவர்கள். இட்லர் செருமனியுடன் 1930-களில் இதனை வலுக்கட்டாயமாக இணைத்தார். எழுநூறு ஆண்டுக் கால விட்டல்சுபக்கு வமிசத்தினரின் நெடிய ஆட்சி, இம்மக்களைப் பண்பாட்டில் உயர்த்தியது. இன்று மேற்குச் செருமனியுடன் இணைந்துள்ள போதிலும், இவர்கள் தமது தனித் தன்மையையும் சிறப்புத் தன்மையையும் இழக்கவில்லை.

பவேரியாவில் கல்வி, கலைகள் ஆகியவை நன்கு வளர்ந்துள்ளன. மியூனிச்சு, ஊர்க்பர்க்கு, எர்லாங்கன் முதலான புகழ்மிக்க பல்கலைக் கழகங்களும், தொழிற் கழகங்களும் இங்குள்ளன. செருமனியின் மூன்றாம் பெருநகரமாகத் திகழும் மியூனிச்சு ஒரு பண்பாட்டு மையமாகத் திகழ்கிறது. இங்குக் கலை அருங்காட்சியகங்கள், நூலகங்கள் ஆகியன உள்ளன. இதனை ஓர் கலை நகரம் என்றே சுட்டலாம்.

வரலாறு: பவேரியாவின் பூர்விக மக்கள் செல்ட்டு இனத்தினர். பவேரியா, கி.பி. 10 - ஆம் நூற்றாண்டில் புனித உரோமானியப் பேரரசின் பகுதியாகவே இருந்தது. இது கி.பி. 1180 முதல் 1918 முடிய விட்டல்சு பக்கு வமிச ஆட்சியில் இருந்தது. பவேரியா பகுதி 1919-ஆம் ஆண்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட வீமார் குடியரசில், ஒரு மாநிலமாயிற்று. இது 1933க்குப் பின்னர் இட்லரின் நாசி அரசில் ஒன்றாகி, 1945 வரையில் நாசி சத்தின் மையமாக விளங்கிற்று. பவேரியாவில் புதிய அரசியல் அமைப்பு 12-1-1946-இல் செயற்படுத்தப்பட்டது. இது 23-5-1949-இல் செருமன் குடியரசில் உள்ள ஏனைய பத்து மாநிலங்களுடன் ஒன்றாக இணைந்துள்ளது. ம.சு.

பழக்கம்: மனிதனுடைய அன்றாட நடவடிக் கைகளின் பெரும்பகுதி எந்தவித முயற்சியமின்றித் தாமாக நிகழக்கூடியதாகும். அதாவது, மனிதனுடைய அறிவாற்றலை மிகுதியாகப் பயன்படுத்தாமல் பழக்கத்தின் (Habit) காரணமாகப் பல செயல்கள் தன்னுணர்வின்றித் தாமாகவே செய்யப்படுகின்றன. காலையில் எழுதல், இரவில் தூங்கச்செல்லுதல், உணவு உண்ணுதல், புகை பிடித்தல் போன்றவை இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும். வாழ்க்கையில் இவ்வாறு எதையுமே பழக்கப்படுத்திக்கொள்ளாத மனிதன் உலகில் இல்லை.

கண் இமைத்தல், மூச்சு விடுதல், தும்முதல் போன்றவை தூண்டல் ஏற்பட்டவுடன் தன்னுணர்வின்றி இயல்பாகவே உண்டாகும் மறிவினைத் துலங்கல்கள் (Reflex Responses) ஆகும். ஆனால், பழக்கம் என்பது குறிப்பிட்ட தூண்டலையும் அதற்குரிய துலங்கலையும் அடிக்கடி ஏற்படும்படி செய்து, அதன் காரணமாகத் தூண்டல் ஏற்பட்டவுடன் அதற்குரிய

துலங்கலைத் தன்னுணர்வின்றி ஒரேமாதிரியாக உண்டாகுமாறு செய்துகொள்வதாகும். எடுத்துக் காட்டாக, மிதிவண்டி ஓட்டுதல், நீந்துதல் போன்ற பழக்கங்களைச் சொல்லலாம்.

மறிவினைத் துலங்களும், இயல்புக்கங்களும் (Instincts) ஒரு மனிதனுடைய எண்ணமின்றியே தாமாக நிகழ்வன. ஆனால், பழக்கமோ ஒரு மனிதனுடைய விருப்பத்தின் காரணமாகவே தொடங்கப் படுவது. உடலியல் வகையில் நோக்கினால் பழக்கமொன்று உண்டாவது என்பது, புலனைத் தாக்கும் தூண்டல் மூளைக்குச் செல்லாமல் அதன் அடிப்பகுதி வழியாகத் துலங்கல் காணும் தசைக்குச் செல்லுமாறு நரம்புப் பாதை ஒன்று வகுப்பதாகச் சொல்லலாம்.

பட்டறிவே பொதுவாகப் பழக்கத்திற்கு வழிகாட்டுகிறது. முதலில் தன்னுணர்வுடன் தொடங்கிய செயல் நாளடைவில் பட்டறிவால் தன்னுணர்வின்றியே அதாவது மூளையின் முக்கிய பகுதிகளின் தொடர்பின்றியே நிகழுவதாக ஆகிவிடுகிறது. அவ்வாறு நிகழும் செயலே பழக்கம் எனப்படும். இது மறிவினை போலவே விரைவாகவும் உறுதியாகவும் நிகழுகிறது.

இவ்வாறு உண்டாகும் பழக்கம், சிந்தனைவளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாததாக உள்ளது. இது செயல்களை எளியனவாகவும், தவறில்லாமலும் நடைபெறும்படி செய்கிறது. எனவேதான் மிகவும் கடினமான பணிகள்கூடப் பயிற்சியின் (பழக்கத்தின்) காரணமாகக் களைப்பின்றி எளிதாக முடிக்கவியலுகிறது. உணர்வுடன்கூடிய கவனம் இதற்குத் தேவைப்படாமல் போவதால் மூளையின் முக்கிய பாகங்கள் வேறு செயல்களைக் கவனிக்கக்கூடிய வசதி உண்டாகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு மனிதன் உடை உடுத்தும் போதே வேறு முக்கியமான பொருள்களைக் குறித்தும் சிந்திக்கிறான். அதேபோல உணவு உண்ணும் போதே ஏதேனுமொரு நூலினைப் படிக்கின்ற பழக்கம் உடையோரை எங்கும் காணலாம். பழக்கத்தால் காலமும் முயற்சியும் குறைவதும், தேவையற்ற செயல்கள் நிகழாதிருப்பதும் புலனாகும். எடுத்துக் காட்டாக, மிதிவண்டி ஓட்டப் பழகியவரைப் பார்த்தால் இது நன்கு புலனாகும்.

பழக்கங்கள் என்பவை வாழ்வில் மிகவும் முக்கியமானவை. உலகிலுள்ள அனைத்து உயிரினங்களும் கணக்கற்ற பழக்கங்களைக் கொண்டுள்ளன. பழக்கங்களை உண்டாக்கிக்கொள்ளாமல் மனிதனால் வாழ்வியலாது. ஆனால், பழக்கங்களில் நல்லனவுமுண்டு; தீயனவுமுண்டு. எனவேதான், பழக்கங்களை உண்

டாக்கிக் கொள்ளும்போதே மனிதன் மிகுந்த கவனத்துடன் இருக்க வேண்டும். மேலும், சில பழக்கங்கள் தொடக்கத்தில் நல்லனவாக இருப்பினும் பின்னர் அவையே முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக அமைந்து விடுவதுண்டு. எனவேதான், மனிதன் தன்னை எந்தப் பழக்கத்திற்கும் அடிமையாக்கிக் கொள்ளாமல் பழக்கத்தைத்தனக்கு அடிமையாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் எனப்பெரியோர் கூறுவர்.

ஒரு மனிதன் ஏதேனுமொரு பழக்கத்திற்கு ஆட்படுவானேயானால் விடமுடியாதவாறு அது அவனை இறுக்கமாகப் பிடித்துக்கொள்ளும் தன்மையுடையது. இருப்பினும் ஒரு பழக்கத்திற்குப் பதிலாகப் பிறிதொரு பழக்கத்தை ஏற்படுத்தி முதற் பழக்கத்தை முறித்துவிடலாம். எடுத்துக்காட்டாக, புகை பிடிக்கும் பழக்கம் உள்ளோர் சிலர் அதற்குப் பதிலாக வெற்றிலை போடுவதையோ பொடி போடுவதையோ பழகிக்கொண்டு புகை பிடிப்பதை விட்டு விடுகின்றனர். சில வேளைகளில் தவறான பழக்கமுடையவர்கள்தான் செய்வது தவறு என்ற எண்ணத்துடன் அக் காரியத்தைச் செய்யும்போது அத் தவறான பழக்கத்தை நீக்கிக் கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படலாம். இருப்பினும் பழக்கங்கள் வாழ்க்கையின் மிக முக்கியமான செயல்களாக இருப்பதால் சிறுவயதிலிருந்தே நல்லபழக்கங்களையே மனிதன் உண்டாக்கிக் கொள்ளுதல் நலமாகும். டி.த.

துணை நூல்கள் :

Atkinson, John W., and David Brich, Introduction to Motivation, D.Van Nostrand Company, New york, 1978.

Cofer, C.N., and Appley, M.H., Motivation, Theory and Research, Wiley Eastern Ltd., New Delhi, 1980.

பழங்குடி: 'பழங்குடி' என வழங்கப்பெறும் சொல் (Tribe) இலத்தீன் மொழியில் 'மூன்றில் ஒன்று' (One third) என்பதாகும். அதாவது உரோம் நகரை மூவர் ஒன்றுகூடி நிறுவினர் என்பதும் அதில் ஒருவரைக் குறிக்கப் பழங்குடி (Tribes) என்னும் சொல் வந்ததென்பதும் வழக்காகும்.

பழங்குடி என்னும் பொருளுடைய சொல் முதன் முதலில் எபிரேயர்களைக் குறிப்பிடப் பயன்பட்டது. எபிரேயர்கள் கி.மு.1000 ஆண்டு வரை கட்டுக்கோப்பற்ற எளிய நிலையில் 12 குழுக்களாக வாழ்ந்தனர். ஒவ்வொரு குழுவும் தங்கள் குடிவழியைச் சேக்கப்பின் (Jacob) 12 புதல்வர்களோடு தொடர்புபடுத்திக் கொண்டது. சேக்கப் இவர்கள் அனை

வருக்கும் பொது மூதாதையராக விளங்கினான். அதன்பின் இக்குழுக்கள் இசுரேலின் 12 பழங்குடிகள் எனவும் கூறப்பட்டன. அதன் பின்னரே 'பழங்குடி' என்னும் சொல் பொதுவான மூதாதையரிடமிருந்து தோன்றிய பல குடும்பங்களைக் கொண்ட எந்த ஒரு குழுவையும் குறிக்கும் சொல்லாயிற்று.

பழங்குடி என்னும் சொல் தொடக்கக் காலங்களில் அரசியல் குழுக்கள் அல்லது பிரிவுகள். என்னும் பொருளையும் கொண்டிருந்தது. பண்டைய உரோம அரசில் 35 பழங்குடி உயர்குலக் குழுக்கள் (Patrician orders), ஒவ்வொரு வட்டாரத்தை ஆளும் உரிமையைப் பெற்றிருந்தன. உரோமானியப் பகுதியுடன் ஒன்றியிருந்த இவர்கள் கி.மு.241க்குப் பின்னர் முடியாட்சி ஏற்பட்ட காலத்தில்கூட அரசியல்ஆலோசகர்கள் குழுவில் இடம் பெற்றிருந்தனர். அதன்பின்னர் உரோமானியர் கைப்பற்றிய பண்டைய பிரான்சு நாட்டின் (Gallic) சில குழுவினரையும், செருமனி நாட்டின் சில குழுவினரையும் இச்சொல்லைக் கொண்டே குறிப்பிட்டனர். இந்த உரோமானிய, செருமானியப் பழங்குடிகள் அனைவரும் தந்தைவழி அமைப்புடைய குழுவினராகவும், பொதுவான பெயரையும் நிலப்பரப்பையும் தலைவனையும் கொண்டவராகவும் இருந்தனர்.

பல ஐரோப்பிய நாட்டினர்கி.பி. 1400 களில் ஆப்பிரிக்கா, ஆசியா, வடஅமெரிக்கா, தென் அமெரிக்கா ஆகிய பகுதிகளில் குடியேற்ற அரசுகளை ஏற்படுத்தினர். குடியேற்ற அரசுகளை அமைத்த பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களை இவர்கள் அடிக்கடி பழங்குடிகள் என்றே குறிப்பிட்டனர். பழங்குடிகளுள் ஒவ்வொரு குழுவினரும் பொருளாதாரம், சமுதாய அமைப்பு, அரசியலமைப்பு, சமயம் முதலான அனைத்திலும் மிகுந்த வேறுபாடுகளைப் பெற்றிருந்தனர். அவர்களின் வாழ்க்கை முறையை வெள்ளையர்கள் காட்டுமிராண்டித்தனமானது என எண்ணினர். ஒருசில மேம்பட்ட குழுவினரையும் ஐரோப்பியர்கள் பழங்குடி என்றே குறிப்பிட்டனர். அதற்குக் காரணம், ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பற்றுத் தனித்தனியாக வாழ்ந்ததால் அவர்கள் அனைவரையும் ஒரே பெயரில் குறிப்பிட ஐரோப்பியர்கள் விரும்பியதே யாகும்.

குடியேற்றப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்கள் தொழில் நுட்பத்தில் ஐரோப்பியர்களைக் காட்டிலும் குறைந்தவர்களாக இருந்ததால் அவர்களைத் தொன்மையானவர்கள் என்றும் கூறினர். அது முதற் கொண்டு காலப்போக்கில் பழங்குடி என்னும் சொல் 'தொன்மையான குழு' (Primitive group) என்ற பரந்த பொருளுடைய வழக்காக மாறிவிட்டது.

அன்றாட வழக்கில் 'பழங்குடி' எனக் குறிப்பிடப் படுவது, தொன்மை நிலையினையும், குன்றிய பண்பாட்டையும் கொண்டுள்ள மக்கள் குழுவைக் குறிக்கிறது. பொருத்தம் பெறாத கூற்றுகளை மிகைப்படுத்தியும் ஒரு குழுவினரின் சொந்தக் கருத்துகளைத் தேவைக்கு மேல் திணித்துக்கொண்டும் கூறப்படும் இந்த வழக்கைக் கைவிட்டு அல்லது குறைத்துக் கொண்டு, 'பழங்குடிச் சமுதாயம்' என மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்பர் சிலர். இந்தமொழித் தொடர் 'தொன்மைச் சமுதாயம்', 'எழுத்தறிவிற்கு முந்தைய சமுதாயம்' என்றமொழித்தொடர்களுக்கு இணையாக இருக்குமென்பதே காரணமாகும். ஆனால், அதே நேரத்தில் 'பழங்குடி' என்னும் சொல்லைத்தட்டிக்கழிக்க இயலா நிலையும் உள்ளது. அரசியல் அமைப்புடையதும் ஒரு தனிப்பட்ட வாழ்க்கை முறையைக் கொண்டதுமான ஒரு வட்டார மக்களைக் குறிப்பிடும் கலைச் சொல்லாக இச்சொல் உள்ளது.

இன்று பெரும்பான்மை ஆப்பிரிக்கர்களும் 'பழங்குடி' என்னும் சொல், மதிப்பைக் குறைக்கும் சொல்லாக உள்ளது எனக் கருதுகின்றனர். ஆப்பிரிக்கரல்லாத பிற பழங்குடி மக்களும் இச்சொல்லின் பொருளைக் குறை கூறுகின்றனர். அவர்கள் கிராம, நகர மக்களிடமிருந்து தனித்து வாழ்வதால் தங்களைத் 'தனிமைப்படுத்தப்பட்ட மக்கள்' என்னும் பொருளில் சுட்ட வேண்டுமென தவிரப் பழங்குடி என்றோ தொன்மை மக்கள் என்றோ கூறக்கூடாது என்பர். எடுத்துக் காட்டாக, நைசீரியாவின் மிகப் பெரும் இனக்குழுவான யொரூபா (Yoruba) மக்கள் ஒருசில வேளையில் பழங்குடி என்றே வெளியாரால் கூறப்படுகின்றனர்.

பழங்குடி என்னும் சொல் தகுதியைக் குறைக்கின்றது என்ற கூற்று ஒருபுறமிருக்கச் சில அமெரிக்க இந்தியப் பழங்குடிகள் அவர்களைப் பழங்குடி என்ற தகுதியிலிருந்து அமெரிக்க அரசு மாற்றிவிட்டதால் அவர்கள் பல நிலைகளில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்று எண்ணுகின்றனர். அதனால், அவர்கள் பழங்குடித் தகுதியை மீண்டும் பெற 1900-ஆம் ஆண்டிலிருந்தே போராடி வருகின்றனர். அமெரிக்க அரசு தங்களிடம் செய்த உடன்பாட்டின்படி தேவையான சலுகைகளையும் உதவிகளையும் பாதுகாப்பையும் பெற வேண்டுமானால் 'பழங்குடி' என்ற தகுதியை மீண்டும் பெற்றால்தான் முடியும் என நம்புகின்றனர்; அதற்காகப் போராடியும் வருகின்றனர்.

மானிடவியலைப் பொறுத்தவரை பழங்குடி என்னும் வழக்கு 20 - ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து அதன் பொருளைப் பெருமளவு இழந்து வருகிறது எனலாம். சில மானிடவியலார் இச் சொல்லிற்

கான பொருளை மிகத் துல்லியமாக வரையறை செய்ய இயலாததால் இதை ஒதுக்கி விட்டனர். வேறு சிலர் இச்சொல்லிற்குக் குடியேற்றக் காலத்தில் வெள்ளையர்கள் தந்த போலிப் பொருளை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தனர். குறிப்பாக, ஆப்பிரிக்க வல்லுநர்கள் இச்சொல் தகுதியைக் குறைத்துக் காட்டுவதென்றும், சரியான பொருளைச் சுட்டவில்லை என்றும், வேற்றுமையுணர்வுடன் கூறப்பட்டதென்றும் கருதினர். அதனாலேயே இக்கால மாநிலவியலார் பழங்குடி என்னும் சொல்லிற்கு மாறாக 'இனக்குழு' (Ethnic group) என்னும் வழக்கைக் கையாளுகின்றனர். இனக்குழு என்பதற்கான பொருள், பொதுவான மூதாதையரையும் மொழியையும் ஒத்த பண்பாட்டையும் வ்ரலாற்றையும் பொதுவான நிலப்பரப்பையும் கொண்ட மக்கள் என்று சுட்டிக் காட்டப் படுகிறது. நவீனமயமாகும், நாடுகளில் ஒருவன் தன் உறவுக் கூட்டத்தைக் குறிப்பிடுவதைக் காட்டிலும் தன் ஊர், வாழ்விடம், தான் சார்ந்த கூட்டம் முதலான வழக்குகளையே விரும்பிப் பயன்படுத்துவதால் இனக்குழு என்னும் பொருள் பொருத்தமானதாக அமைகிறது. காண்க: ஆதிக்குடிகள். சீ.ப.

பழங்குடி ஆய்வு மையங்கள்: இந்தியாவில் பழங்குடி மக்களை ஆய்வு செய்யும் மையங்கள் 12 உள்ளன. அவை மாநில அரசுகளின்கட்டுப்பாட்டிலும், மைய அரசின் மேற்பார்வையிலும் செயற்படுகின்றன. இம் மையங்கள் ஒரிசாவில் புலனேசுவரம், பீகாரில் இராஞ்சி, மத்திய பிரதேசத்தில் போபால், மேற்கு வங்கத்தில் கல்கத்தா, மகாராட்டிரத்தில் பூனா, குசராத்தில் அகமதாபாத், அசாமில் கௌகாத்தி, ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் ஐதராபாத், இராசசுத்தானில் உதய்பூர், கேரளத்தில் கோழிக் கோடு, உத்தரப் பிரதேசத்தில் இலக்னோ, தமிழ்நாட்டில் உதகமண்டலம் ஆகிய இடங்களில் உள. குசராத்திலுள்ள மையமும் உதகமண்டலத்திலுள்ள மையமும் பல்கலைக்கழகங்கள் ஏற்று நடத்தும் மையங்களாகும். இம்மையங்களின் கட்டுப்பாடு முழுவதும் அந்தந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தது என்றாலும் மைய அரசு இவற்றின் செயற்பாட்டிற்கான நிதியுதவி செய்கிறது.

பழங்குடி மக்களின் வளர்ச்சியில் 12 மையங்களும் முழுமூச்சாகச் செயற்படுகின்றன. இவற்றின் தலையாய பணிகளுள் திட்டமிடுதல், ஆய்வு செய்தல், செய்திகளைச் சேகரித்தல், பயிற்சியளித்தல் முதலானவை அடங்கும்.

பழங்குடி ஆய்வு மையங்கள் ஏற்படுத்தியமைக்குப் பல காரணங்கள் உள. இந்தியா விடுதலை பெற்ற பின் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தீட்டியபோது

பெரும் எண்ணிக்கையிலான பழங்குடி மக்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தும் அணுகுமுறைகளை வகுக்க வேண்டியதாயிற்று. அப்போதுதான் பழங்குடி மக்கள் எவ்வகையான சிக்கல்களை எதிர் நோக்கியுள்ளனர்; அவர்களின் தேவைகள் என்னென்ன என்பன போன்ற பல வினாக்களுக்கு விடைதேட முயன்றனர். அப்போது இந்தியா முழுவதும் 300க்கும் மேற்பட்ட பழங்குடி இனத்தவர்கள் பல்வேறு சிக்கல்களுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். இதைப் புற்றிய தரவுகள் போதுமான அளவு இல்லையாதலால் எவ்வகையான திட்டத்தைத் தீட்டுவது என்பது திட்டமிடுவோருக்குப் பெரும் சிக்கலாக இருந்தது. அதனோடு பழங்குடி மக்களின் மேம்பாட்டில் ஈடுபட்டுள்ள அரசுப் பணியாளர்களுக்குத் தனிப்பட்ட பயிற்சி தேவை என்பதையும் திட்டமிடுவோர் உணர்ந்தனர். அதனால், நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் பழங்குடிகளைப் பற்றிய தரவுகளைச் சேகரிக்கும் பொருட்டுத் தனிப்பட்ட மையங்களை அரசு ஏற்படுத்தியது.

ஒரிசாவில் 1953 - இல் முதல் பழங்குடி ஆய்வுப் பயிற்சி மையம் தொடங்கப் பெற்றது. அதன்பின் பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் இவ்வகை மையங்கள் பல மாநிலங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இறுதியாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மையம் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் செயற்படும் மலையின மக்கள் ஆய்வு மையமாகும். இது 1983 - இல் உதகமண்டலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இன்று இந்தியாவில் செயற்படும் அனைத்துப் பழங்குடி ஆய்வு மையங்களும் பின்வரும் பணிகளை மேற்கொண்டுள்ளன.

திட்டமிடுதல்: மைய அரசு மாநில அரசுகளும் தயாரிக்கும் பழங்குடி நலத் திட்டங்களுக்கு இம் மையங்கள் நேரடியாக உதவுகின்றன. நாட்டில் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் பழங்குடியினர் மிகவும் தொன்மையான நிலையில் உள்ளனர்; அவர்களுக்கு எந்த வகையான வளர்ச்சி தேவைப்படுகிறது; அவற்றை எவ்வாறு செயற்படுத்துவது போன்றவற்றைப் பழங்குடி ஆய்வு மையங்கள் தொகுத்துக் கொடுக்கின்றன. குறிப்பாக, பழங்குடிகளின் வளர்ச்சிக்கெனத் தீட்டப்படும் துணைத் திட்டங்களில் (Sub - Plan) இம்மையங்கள் நேரடியாகப் பங்கு பெறுகின்றன.

பயிற்சியளித்தல்: அனைத்து மையங்களிலும் பயிற்சியளிக்கும் பணி முதன்மையான பணிகளுள் ஒன்றாக இடம்பெற்றுள்ளது. பழங்குடி நலத்திட்டங்களோடு தொடர்பற்ற மாநில அரசுப் பணியாளர்களுக்கும்,

பிற நிறுவனங்களைச் சேர்ந்தோருக்கும் இவ்வகைப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. பயிற்சியில் பெரும்பாலும் பழங்குடிகளின் வாழ்க்கை முறையையும் பண்பாட்டையும் எவ்வாறு புரிந்து கொள்வது, அவர்களின் வளர்ச்சிக் கும் முன்னேற்றத்திற்கும் எவ்வாறு பணிபுரிய வேண்டும் என்பன போன்ற பல உத்திகள் பயிற்சியின் போது விளக்கப்படுகின்றன.

பழங்குடிகளின் வளர்ச்சித் தொடர்பான கருத்தரங்குகளையும் பணிப்பட்டறைகளையும் இம் மையங்கள் நடத்தி வருகின்றன.

ஆய்வுகள்: ஒவ்வொரு பழங்குடி ஆய்வு மையமும் அதனதன் ஆளுகைக்குள் உள்ள பழங்குடிகளைப் பற்றிப் பல நிலைகளில் ஆய்வு செய்கின்றது. இம் மையங்கள் மேற்கொள்ளும் ஆய்வுகள் பழங்குடி மக்களின் அனைத்து வாழ்வியற் கூறுகளையும் பற்றிய தாகஇருந்தாலும் பின்வரும் 7 பிரிவுகளில் மிகுதியாகக் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. அவை மக்கள் தொகையியல், வேளாண்மை, கிளைமொழியியல், உடல்நலமும் உணவு முறையும், சமுதாயப் பண்பாட்டுச் சிக்கல்கள், பொருளாதாரச் சிக்கல்கள், கல்விச் சிக்கல்கள் ஆகியனவாகும்.

மதிப்பீட்டு ஆய்வுகள்: பழங்குடிகளின் மேம்பாட்டிற்கென மைய அரசும் மாநில அரசுகளும் பல நலத்திட்டங்களைச் செயற்படுத்தி வருகின்றன. இத்திட்டங்களின் முழுப் பலன் பழங்குடி மக்களைச் சென்றடைகிறதா, அதனால் அவர்களின் வாழ்க்கை நிலை மேம்பாடு அடைகிறதா, திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதில் உள்ள நிறைகுறைகள் என்னென்ன என்பன போன்ற பல வகைகளில் மதிப்பாய்வு செய்யும் பணியைப் பழங்குடி ஆய்வு மையங்கள் மேற்கொள்கின்றன. இவை தவிரப் பழங்குடி மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் செயற்படும் பல்நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (LAMP), சிறிய அளவு நீர்ப்பாசனத்திட்டங்கள், உறையுள் பள்ளிகள் (Residential Schools) போன்றவற்றின் பயன்பாடு குறித்தும் மதிப்பாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

அருங்காட்சியகம்: பழங்குடிகளின் வாழ்வியலை விளக்கும் அனைத்துப் பொருள்களையும் சேகரித்தல் இம்மையங்களின் பணிகளுள் ஒன்றாகும். குறிப்பாக வேட்டைக் கருவிகள், மீன்பிடிக்கருவிகள், வேளாண் கருவிகள், சண்டைக் கருவிகள், தற்காப்புக் கருவிகள், வீட்டுப் பொருள்கள், கைவினைப்பொருள்கள், இசைக் கருவிகள், ஆடை அணிகலன்கள், மாயவித்தை, சடங்குப் பொருள்கள். வாய்வழி இலக்கியங்கள் (Oral Literature) போன்றவை அருங்காட்சியகத்தில் முறைப்படியாகத் கொடுத்துப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. அதனோடு

பழங்குடிகளின் வாழ்க்கை முறையை விளக்கும் ஒளிப்படங்களும், கற்பனையற்ற மெய்விளக்கப் படங்களும் (Documentary Films) தயாரிக்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

பழங்குடி ஆய்வு மையங்களின் செயற்பாடுகள் குறித்து அவ்வப்போது அரசினால் மதிப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கது, 1969 - இல் சிரீகாந்து (L.M. Shrikant) தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழுவாகும். அக்குழு இந்தியாவிலுள்ள அனைத்து மையங்களின் செயற்பாடுகளையும் ஆராய மைய அரசினால் பணிக்கப்பட்டது. இக்குழு 1972 - இல் அறிக்கையை அரசிடம் கொடுத்தது. பழங்குடி நலனில் ஆய்வு மையங்கள் ஏற்க வேண்டிய பங்கு பற்றியும், அவை எவ்வாறு செயற்படுகின்றன என்பது பற்றியும் அக்குழுவின் அறிக்கையில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

பழங்குடி ஆய்வு மையங்களின் பணிகள் குறித்து அவ்வப்போது மதிப்பாய்வு செய்ய அனைத்து மாநில அரசுகளும் அறிவுரை வழங்கும் குழுவை (Research Advisory Committee) அமைத்துள்ளன. அதோடு பழங்குடி ஆய்வு மையங்களின் இயக்குநர்களை அவ்வப்போது மைய அரசின் உள்துறை அமைச்சகம் அழைத்து ஆலோசனைகள் வழங்குகிறது. இவ்வகைக் கூட்டங்களின் போது இம்மையங்களின் ஆய்வுத்திட்டங்களைச் சரிபார்த்து அனுமதி வழங்குதல், செய்யும் ஆய்வுகளை மதிப்பீடு செய்தல், திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதில் எழும் சிக்கல்களைத் தீர்த்து வைத்தல் போன்றவையும் கவனிக்கப்படுகின்றன. மேற்கூறிய அனைத்துக் கருத்துகளையும் பார்க்கும்போது பழங்குடிகளின் நலனில் இம் மையங்கள் பெரும் பங்கு பெற்றுள்ளன என்பதை அறியமுடிகிறது. கே.நி.

பழங்குடிகளின் இடர்ப்பாடுகள்: மனித சமுதாயத்தை, அதன் பண்பாடு, வாழிடம், வளர்ச்சி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பழங்குடிச் சமுதாயம், கிராமச் சமுதாயம், நகரச் சமுதாயம் என மூன்று வகைகளாகப் பிரித்து அறிய முடியும். குறிப்பாகப் பழங்குடி மக்களின் இடர்ப்பாடுகளைத் தெரிந்து கொள்வதற்குப் பழங்குடிச் சமுதாயத்தின் சிறப்புத் தன்மைகளைப் புரிந்து கொள்வது மிகவும் இன்றியமையாதது.

பழங்குடிச் சமுதாயம் மக்கள் தொகை அளவிலும் நிலப் பரப்பு அளவிலும் சிறியதாக இருக்கக் கூடியது. இத்தகைய சிறிய சமுதாயம் வெளி உலகுடன் தொடர்பின்றித் துண்டிக்கப்பட்டுத் தனித்துக் காணப்படும். இதன் மக்கள் பெரும்பாலும் எழுதப் படிக்க அறியாதவர்கள்; கிளைமொழியைப் பேசு

பவர்கள். இவர்களிடம் மரபுவழியில் முறைப்படுத்தப்பட்ட வாழ்க்கை முறை காணப்படும். இவர்களிடம் எழுதப்பட்ட சட்டங்கள் இல்லை. பழங்குடி மக்களின் செயல் முறைகள் குடும்பத்தை மையமாகக் கொண்டது. இம்மக்கள் பணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதாரத்தை அறியாதவர்கள். சுருங்கக்கூறின், பழங்குடியினரின் வாழ்க்கை முறை நகர மக்களின் வாழ்க்கை முறைக்கு நேர்மாறானதாக இருக்கிறது.

எளிய வாழ்க்கையைக் கொண்ட பழங்குடியினர் காலங்காலமாகப் பல சிக்கல்களுடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். பழங்குடிச் சமுதாயங்களில் ஒரு சில மட்டும் கிராம-நகர மக்களின் தொடர்பிலிருந்து முழுமையாகத் துண்டிக்கப்பட்டு எந்தவொரு மாற்றத்தையும் பெறாமல் உள்ளன. இவ்வகையான வாழ்க்கை நிலை, வளர்ச்சியுறாமல் ஒரே நிலையில் உள்ளது. பெரும்பாலானோர் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் உள்ளனர். சில பழங்குடிச் சமுதாயங்கள் பண்பாட்டுத் தொடர்பால் மாற்றங்களைப் பெற்று வருகின்றன. இவ்விடர்ப்பாடுகளைத் தீர்க்கப் பல்துறைக் கல்வியை நன்முறையில் இவர்களிடம் பரப்ப வேண்டும். ஒரு சில பழங்குடிச் சமுதாயங்களில் கிராம, நகர மக்களின் தொடர்பால் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இத்தகைய மாற்றத்தால் பழங்குடி மக்களிடையே புதிய சமூக, பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் பல தோன்றியுள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக, இம் மக்களிடையே தாங்கள் தொன்று தொட்டுச் செய்து வந்த தொழில்கள் மாறியுள்ளன. அதனுடன், கொத்தடிமை, கட்டாயக் கூலிவேலை, வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்போர், இடைத் தரகர் தொல்லைகள் போன்ற இடர்ப்பாடுகள் தொடர்ந்து நிலவுகின்றன.

பழங்குடிகளின் பொருளாதார இடர்ப்பாடுகள்: இத்தியப் பழங்குடி மக்களுள் சிலர் காடுகளில் கிடைக்கும் காய், கனிகளைச் சேகரித்து உண்டும், பறவைகள், விலங்குகள் ஆகியவற்றை வேட்டையாடி உண்டும் வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். எடுத்துக் காட்டாக, காடர், பளியர், புலையர், சோள நாயக்கர் போன்றவர்கள் இத்தகைய நிலையில் உள்ளனர். அம்மக்கள் முழுநேர வேளாண்மை என்பதை அறியாத நிலையில் உள்ளனர். இவர்களிடம் இடம்விட்டு இடம் பெயரும் வேளாண்மை மிகவும் சிறிய அளவில் காணப்படுகிறது. இத்தகைய மக்களிடம் வேளாண்மைத் தொழிலை அறிமுகப்படுத்தி அவர்களின் ஏழ்மையை நீக்குவதென்பது ஒரு முதன்மையான இடர்ப்பாடாகும்.

சில பழங்குடி மக்கள் உணவு சேகரித்து வாழும்

வாழ்க்கைக்கும் மலைச் சரிவுகளில் செய்யும் வேளாண்மை முறைக்கும் இடைப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றனர். காடுகளைப் பாதுகாக்க அரசாங்கம் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளால் இவ்வகை மக்கள் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

பழங்குடிகளுள் பெரும்பாலானோர் வேளாண்மையையும் காடுகளையும் சார்ந்த துணைத் தொழில்களை நம்பி இருக்கின்றனர். இத்தகைய பழங்குடியினர் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் சிறிய அளவிலான துணைவேளாண்மைப் பொருள்களையும், காட்டுப் பொருள்களையும் விற்றதற்குச் சாதகமான வணிக வசதிகள் இல்லாத நிலையில் இருக்கின்றனர். இவர்கள் தனியாரிடமும் வணிகர்களிடமும் இடைத்தரகர்களிடமும் வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்போரிடமும் சிக்கித் தவிக்கின்றனர்.

மலைப்பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ள தேயிலைத் தோட்டங்களிலும் இவர்கள் கூலி ஆட்களாகப் பணிபுரிகின்றனர். இத்தகைய சூழ்நிலையில் உள்ள பழங்குடிமக்கள் இவ்வேலையை விட முடியாமலும் புதிய வேலையைப் பெற இயலாமலும் அவதிப்படுகின்றனர். அதனோடு இவர்களிடம் காணப்படும் பஞ்சம் பட்டினி காரணமாக நீண்ட நாட்கள் வாழ்ந்த பகுதியிலிருந்து வெளியே தள்ளப்படும் நிலையும் உருவாகின்றது. இத்தகைய புதிய சூழ்நிலைகளில் இவர்களுடைய குடிபெயர்ப்பாலும் புதிய வேலைவாய்ப்புகளைப் பெற இயலாததாலும் பல குடும்பங்கள் சிதைவுறுகின்றன.

பழங்குடி மக்களின் பொருளாதார அமைப்பு மாறியவண்ணம் இருப்பதோடு அம்மாறுதல்களின் விளைவால் பல சிக்கல்களை அவர்கள் எதிர் நோக்க வேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாகப் பழங்குடி மக்களின் சமூகப் பொருளாதார இடர்ப்பாடுகளுக்கும் அரசாங்கத்தின் புதிய நில உரிமைக் கொள்கைகளுக்கும் புதிய சட்ட திட்டங்களுக்கும் தொடர்புகள் இருப்பதை அறிய முடியும். குறிப்பாகப் பழங்குடி மக்களின் வறுமைநிலை, நிலமற்றோர் நிலை, சிறிய பழங்குடி உழவர்கள், வணிகர்கள், தரகர்கள், வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கும் தனியார் ஆகியோரால் ஏமாற்றப்படும் சூழ்நிலை ஆகியவற்றையும் நன்கு கவனிக்க வேண்டியதாகிறது. மேலும், பழங்குடி மக்களின் வேளாண்மை, அவர்கள் வாழும் பகுதியில் காடுகளைப் பேணுதல், தொழிற்சாலைகள் அமைத்தல் ஆகியவற்றால் ஏற்படும் இடர்ப்பாடுகளையும் கவனிக்க வேண்டும்.

சாகிர்களின் அடக்குமுறையும் கொத்தடிமை இடர்ப்பாடும்: கல்வராயன் மலைப்பகுதியில் 103 கிராமங்

களில் 24196 க்கும் மேற்பட்ட மலையாளிப் பழங்குடி மக்கள் 1976-ஆம் ஆண்டு வரை அப்பகுதியிலிருந்து அரியாக் கவுண்டன் சாகிர், குறும்பக் கவுண்டன் சாகிர், சடயக் கவுண்டன் சாகிர் ஆகிய மூன்று நிலச் சுவான் தாரர்களின் அடக்குமுறையில் வாழ்ந்து வந்தனர். அவசரநிலை 1976-ஆம் ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்ட போது பழங்குடி மக்கள் சாகிர்களின் அடக்கு முறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டுள்ளனர். சாகிர் காலத்தில் இப்பகுதிப் பழங்குடி மக்கள் பலவகையான வரித் தொல்லைக்கு ஆளாகி ஏழ்மை நிலையில் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். வரி கொடுக்க முடியாத பழங்குடி மக்கள் சாகிர்களின் 'கார்பாரி' எனப்படும் ஆலோசகர்களாலும், சாகிர்கள் நாட்டாண்மைக்காரர்களாலும் பலவகைத் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகி வந்தனர். அவ்வாறு வரி கொடுக்க முடியாத இப்பகுதிப் பழங்குடி மக்களைச் சாகிர்கள் கொத்தடிமைக்காரர்களாக்கிக் கடுமையான உடல் உழைப்பு வேலைகளில் ஈடுபடுத்தினர். இச் சூழ்நிலையில் 1976-ஆம் ஆண்டு 20 ஆயிரம் பழங்குடி மக்கள் இப்பகுதியில் கொத்தடிமை முறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டுள்ளனர். நீண்ட நாட்களாக இம்மக்கள் சாகிர்களுக்கு அடிமைப்பட்டு இருந்தமையால் மிகவும் ஏழ்மை நிலையில் உள்ளனர்.

கடன் கொடுப்போர் சுரண்டல்: கல்வராயன் மலைப் பகுதியில் வாழும் பழங்குடி மக்களிடையே வசதிபடைத்த சாகிர்கள் வறட்சிக் காலங்களிலும், திருமணம், சாவு போன்ற சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளின் போதும் தானியத்தையோ பணத்தையோ கடனாகக் கொடுத்து அளவுக்கு மீறிய வட்டியுடன் கட்டாயப் படுத்தி வசூல் செய்து வந்துள்ளனர். இவ்வாறு வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்போர் இன்றும் ஒரு சிலர் அவர்களிடையே இருக்கின்றனர். அதனோடு மலைப் பகுதிக்கு வெளியிலிருந்து சிலர் வட்டிக்குப் பணம் கொடுத்து அறுவடைக் காலத்தில் சாமை, சோளம், கடுக்காய் போன்ற பண்டங்களை ஒன்றுக்கு இரண்டாக வசூல் செய்து வந்தனர். கடனைத் திருப்பித் தர இயலாதவர்களின் பரம்பரை நிலங்களைக் கைப் பற்றிக் கொண்டனர். 1976-ஆம் ஆண்டு நெருக்கடி நிலையின் போது 1500க்கும் மேற்பட்ட பழங்குடியினர் கடன் தொல்லைகளிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டனர்.

வணிகர்களும் தரகர்களும் சுரண்டும் முறை: கல்வராயன் மலைப் பகுதியில் நகரத்தில் உள்ள வணிகர்கள் அங்குக் கிடைக்கக்கூடிய கடுக்காய்க் கொட்டைகளைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கிச் செல்வதைக் காணலாம். இப்பகுதியில் வெளியூர் வணிகர் தரகர் பலரை வைத்து முன்பணம் கொடுத்து இப்பகுதிப்

பழங்குடி மக்களை விலையிலும், அளவை முறையிலும் ஏமாற்றி வருகின்றனர்.

இச் சூழ்நிலைகளில் இப்பகுதி மக்களை வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கும் தனியாரிடமிருந்தும், கொள்ளை இலாபம் அடிக்கும் வணிகர்களிடமிருந்தும் தரகர்களிடமிருந்தும் பாதுகாத்து உதவும் பெரிய அளவில் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், இப்பகுதியின் பல இடங்களில் அமைக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் செயற்பட்டு வருகின்றன.

வேளாண்மை இடர்ப்பாடுகள்: கல்வராயன் மலைப் பகுதியில் மூன்று வகையான வேளாண்மை செய்யப் படுகிறது. முதல் வகையில் மலைச் சரிவுகளில் உள்ள மரங்களை வெட்டி, தீ வைத்துச் சாம்பலாக்கி வரகு, சாமை, கேழ்வரகு, கம்பு போன்ற பயிர்களை மழைக் காலத்தில் மானாவாரியாகப் பயிரிடுகின்றனர். அவற்றோடு துவரை, ஆமணக்கு, மொச்சை, தட்டைப் பயறு ஆகியவற்றை ஊடு பயிராக விளைவிக்கின்றனர். இரண்டாம் வகை வேளாண்மையில், ஓரளவு சமமான பகுதிகளில் எருதுகளைக் கொண்டு உழுது, நெல், கேழ்வரகு போன்றவற்றை மானாவாரிப் பயிராக விளைவிக்கின்றனர். மூன்றாம் வகை வேளாண் முறையில் மிகவும் பள்ளத்தாக்கான பகுதிகளில் உள்ள இயற்கை ஊற்றைப் பயன்படுத்திச் சேற்றுமூவு செய்து நெல் பயிரிடும் தொழிலைச் செய்கின்றனர்.

இப்பகுதியில் வேளாண்மை பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. நீர்ப்பாசன வசதியுடனோ அருவிகளில் நீரைத் தடுத்துப் பாசனம் செய்தோ வேளாண்மை செய்யப்படுவதில்லை. இங்குத் தண்ணீர் இறைக்கும் சாதனம் ஏதுமில்லை. பெரும்பாலும் பழங்குடிகளின் வேளாண்மை முறையில் உள்ள இடர்ப்பாடுகள் அவர்கள் நிலப் பயன்பாட்டையும் உற்பத்தி முறையையும் பெரிதும் சார்ந்துள்ளன. புதிய வகைப் பயிர்களை விளைவிக்காமல் மரபு வகைப் பயிர்களை மட்டுமே விளைவிப்பதால் போதுமான உற்பத்தி கிடைப்பதில்லை. பயிர் பராமரிப்பு முறைகள் அறிவியல் முறையில் மேற்கொள்ளப்படாததால் உற்பத்தி மிகக் குறைவாக உள்ளது. புதிய வேளாண் உத்திகளை அறியாத நிலையில் பழங்குடியினர் கால நிலைகளின் மாறுபாடுகளுக்கேற்பப் புதிய புதிய பயிர் வகைகளை விளைவிக்க இயலாதவர்களாக உள்ளனர். உற்பத்தி செய்த பொருள்களை விற்பனை செய்வதிலும் வளர்ச்சியுறா அங்காடி முறையே இப்பகுதிகளில் உள்ளது.

காடுகள் பாதுகாப்பும் பழங்குடி மக்களின் இடர்ப்பாடும்: மலைப் பகுதிகளையும் காடுகளையும் அரசு அதன்கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவந்துள்ளதால் அப்

பகுதியில் உள்ள பழங்குடி மக்கள் காட்டெரிப்பு வேளாண்மை (Slash and burn cultivation) அல்லது இடம் பெயரும் வேளாண்மை (Shifting cultivation) மேற்கொள்ளவும், காட்டு வளங்களைத் தடையின்றிப் பயன்படுத்தவும், காடுகளில் விலங்குகளை வேட்டையாடவும், காட்டுப் பொருள்களைச் சேகரிக்கவும் அரசு பல கட்டுப்பாடுகளை விதித்துள்ளது. குறிப்பாகக் கல்வராயன்மலைப் பகுதிகளில் நிலப்பட்டா கொடுக்கப்பட்டு எஞ்சிய காட்டுப் பகுதிகள் அரசாங்கத்தின் வனவியல் துறைக்கு மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. இச் சூழ்நிலையில் பழங்குடி மக்களுக்குக் காடுகள் மூலம் கிடைத்து வந்த பயன் குறைந்துவிட்டது. இந்தியாவின் பிற பகுதிகளிலும் அரசு இவ்வகையான நடவடிக்கையை மேற்கொண்டுள்ளது. இதன் மூலம் பழங்குடியினர் வேறு வகையான ஆதாரங்களைத் தேடும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. காடுகளைக் காக்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு அரசுக்கு உண்டு என்பதால் பழங்குடிகள் வேறு வகைகளில் பொருளிட்ட முனைய வேண்டும்.

பழங்குடித் தொழிலாளர்களின் இடர்ப்பாடுகள்: பழங்குடி மக்கள் வாழும் மலைப் பகுதிகளில் பொதுவாகக் கனிவளம் நிறைந்து காணப்படுகிறது. குறிப்பாக வட இந்தியாவில் அசாம், பீகார், ஒரிசா ஆகிய மாநிலங்களில் பழங்குடிகள் வாழும் பகுதிகளில் இரும்பு, நிலக்கரி போன்ற கனிப்பொருள்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வெட்டியெடுக்கப்படுகின்றன. அப்பகுதிகளில் பல தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. பழங்குடிப்பகுதிகளில் இத்தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்படவேண்டியிருந்ததால் அவர்களைக் குடிபெயர்ப்புச் செய்ய வேண்டியிருந்தது. குடிபெயர்ந்த மக்கள் புதிய தொழில்களை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்ததால் அவர்களின் மரபு வழியிலான வாழ்க்கை சிதைவடைந்து புதிய வாழ்வின் ஏற்க வேண்டிய சூழல்கள் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

தமிழ் நாட்டில் நீலகிரி, ஏர்க்காடு மலைப் பகுதிகளில் உள்ள தேயிலைத் தோட்டங்களிலும் பழத்தோட்டங்களிலும் பெரும் எண்ணிக்கையில் பழங்குடி மக்கள் தோட்டத் தொழிலாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவ்வாறு அமர்த்தப்பட்டுள்ள தோட்டத் தொழிலாளிகள் முதலாளிகளாலும் தரகர்களாலும் சுரண்டப்படுகின்றனர்.

கல்வராயன் மலை போன்ற பகுதியில் புதிய (Modern) தொழிற்சாலைகளோ, தோட்டங்களோ இல்லாததால், இத்தகைய இடர்ப்பாடுகள் இல்லையெனலாம். இத்தகைய பகுதிகளில் காடுகளில் கிடைக்கக்கூடிய பயன்களை வைத்துப் பழங்குடிமக்கள் புதிய முறையில் குடிசைத் தொழில்களில் ஈடுபட ஆவன

செய்தல் வேண்டும். குறிப்பாகத் தேன் சேகரித்தல், கூடை முடைதல் போன்ற குடிசைத் தொழில் வகைகளைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விரிவுபடுத்த முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

கல்வி இடர்ப்பாடுகள்: பொதுவாகப் பழங்குடி மக்களிடையே எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் 8 - 9 விழுக்காட்டிற்கும் குறைவாகவே உள்ளனர். இதற்குக் காரணம் பழங்குடியினர் வாழும் பகுதிகளில் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாக இருப்பதேயாகும். பழங்குடி மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் தொடக்கப் பள்ளிகள் ஒரு சில இருப்பினும், ஏழ்மை நிலையாலும் சிறுவர், சிறுமியர் அனைவரும் அன்றாட வேலைகளில் ஈடுபட வேண்டியுள்ளதாலும் பள்ளிகளில் பயில முன்வருவதில்லை. அடுத்து, பள்ளிகள் தொலைவில் உள்ளதால் பலர் சேர்ந்து படிக்க முடிவதில்லை. மலைப்பகுதிகளில் பள்ளிகள் இருப்பினும் ஆசிரியர்கள் சென்று வரவும் நிலையாகத் தங்கவும் வசதிகள் குறைவாக உள்ளதால் இப்பள்ளிகளை முறையாக நடத்த முடிவதில்லை.

போக்குவரத்து, தகவல் தொடர்பு இடர்ப்பாடுகள்: பழங்குடி மக்கள் பிற்போக்கான நிலையில் இருப்பதற்கு முதன்மையான காரணம் அம்மக்கள் போதிய போக்குவரத்து வசதியின்றித் துண்டிக்கப்பட்டிருப்பதேயாகும். பழங்குடி மக்கள் விளைவிக்கும் வேளாண் பொருள்களையும், காட்டில் சேகரிக்கும் காட்டுப் பொருள்களையும் சந்தைகளுக்கு எடுத்துச் சென்று நல்ல விலைக்கு விற்க முடியாமல் இருப்பதற்குப் போதிய போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லாமையே காரணமாகும். கழுதைகள் அல்லது கால்நடைகளைப் பயன்படுத்தியும், தலையில் சுமந்தும் பொருள்களைச் சந்தைக்கு எடுத்துச் செல்கின்றனர்.

நலவாழ்வு இடர்ப்பாடுகள்: பெரும்பாலான பழங்குடி மக்கள் அவர்களது ஏழ்மை நிலையின் காரணமாக மாற்றுடையின்றி அழுக்குப் படிந்த ஆடைகளை அணிந்து கொண்டுள்ளனர். அதனோடு பழங்குடி மக்களிடையே உடல் உறவில் பலவகைப் பழக்கம் இருப்பதால் அவர்களிடம் பெண்ணோய் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. இவர்களிடம் புகைபிடிக்கும் பழக்கம் கட்டுப்பாடின்றி இருப்பதால் இவர்கள் காச நோயால் அவதிப்பட நேரிகிறது. இவர்களிடம் குடிப்பழக்கம் மிகுதியாக இருப்பதால் பலர் உடல் நலிவுற்றுக் காணப்படுகின்றனர். இம்மக்கள் அவர்களது உடல் நலக்குறைவை, மாய மந்திரத்தால் பெரும்பாலும் சரி செய்ய முற்படும் போது, பலவகை நோய்களை இவர்களால் கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை. இவ்விடர்ப்பாடுகளைத் தீர்க்க உடல் நலக்

கல்வியை நன்முறையில் இவர்களிடம் பரப்ப வேண்டும்.
வி.சு.

பழங்குடியினர் நலத்திட்டங்கள்: பல நூற்றாண்டுகளாகக் காடுகளிலும் மலைகளிலும் பள்ளத்தாக்குகளிலும் சமநிலங்களிலும் பழங்குடியினர் எளிய நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பெரிதும் பின்தங்கியுள்ளனர். குறிப்பாக விடுதலை பெற்றபோது இந்தியாவின் 300 க்கும் மேற்பட்ட பழங்குடி இனத்தவர்கள் அனைவருமே பல்வேறு நிலைகளில் வளர்ச்சியடையாமலிருந்தனர். விடுதலைக்குப் பின் இவர்களின் வளர்ச்சிக்கெனச் சிறப்பான முறையில் பல திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இந்தியாவின் பல்வேறுபட்ட இன, மொழி, பிரதேச அமைப்புகளினால் குடிமக்களுக்கு அரசியல், பொருளாதாரச் சமத்துவத்தை அளிப்பதற்காகத் திட்டங்களைத் தீட்டுவது பெரும் சிக்கலாத உள்ளது. இச்சிக்கலின் அளவு பிரதேசங்களிடையேயும், பிரதேசங்களுக்குள்ளேயும் பெரிதும் விரிந்து காணப்படுகிறது. அதனால் திட்டமிடுவோருக்கும், நிருவாகத்தினருக்கும் இந்நிலை ஒரு பெரும் அறைகூவலாக உள்ளது.

சமுதாயச்சமத்துவத்தைக் கொண்டுவரும் நோக்கில், பயன்தரும் பணிகள் பல ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினால் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டன. இருப்பினும் பழங்குடி மக்களுக்குச் சிறப்பானதொரு அணுகுமுறை தேவைப்பட்டது. காரணம் பெரும்பான்மையான மக்களிடமிருந்து வேறுபடுகிற அவர்களின் சமூக, பொருளாதார அமைப்புகளை ஒருங்கிணைந்த நிலையில் மேம்படுத்த வேண்டியிருந்தது. கடன் தொல்லைவிடுத்து விடுவித்தல், நில உரிமைகளை மாற்றுதல், பாதுகாப்பான வாழிடங்களை அமைத்தல், மாற்றுப் பயிர் செய்தல், உடல் நலம், வீட்டு வசதி, கல்வி, போக்குவரத்துப் போன்ற பல வசதிகளைச் செய்ய வேண்டியிருந்தது. பழங்குடியினரின் குறைகளைப் போக்கவும், பழங்குடியினருக்கும் பழங்குடியல்லாதோருக்கும் உள்ள இடைவெளியைக் குறைக்கவும் பல்நோக்கு அடிப்படையிலான அணுகுமுறை வகுக்கப்பட வேண்டியதை அரசு உணர்ந்தது.

பழங்குடியினரின் மேம்பாட்டிற்கென இந்திய அரசு விடுதலைக்குப் பின் நான்கு நிலைகளில் சலுகைகளை அளிக்கத் திட்டமிட்டது. அவை, 1) அரசியல் அமைப்பில் தனிச்சலுகை, 2) அரசியல்மைப்புச் சாராத வகையில் தனிச் சட்டங்களியற்றுதல், 3) நிருவாகம் சார்ந்த சலுகை, 4) வளர்ச்சித் திட்டங்கள் தீட்டுகல் என்பனவாகும்.

மத்திய, மாநில அரசுகள் பழங்குடியினரின் கடன், நில உரிமை மாற்றம், அடிமைக் கூலிகள் போன்ற பல இன்னல்களிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கச் சட்டமியற்றின. அரசியல்மைப்பில் உள்ள ஆறாம் சட்ட இணைப்பின்படி பழங்குடியினர் வாழும் பகுதிகளில் தனிக் கவனம் செலுத்தப்படுவதோடு சிறப்பாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளான ஆந்திரம், பீகார், குசராத்து, இமாசலப் பிரதேசம், மகாராட்டிரம், ஒரிசா, இராசசுத்தான் போன்றவை அரசியல்மைப்பில் 244 பிரிவின் கீழும், ஐந்தாம் சட்ட இணைப்பிலும் சேர்க்கப்பட்டன.

மத்திய மாநில அரசுகளின் வளர்ச்சித் திட்டங்கள், நிலப் பகுதிகேற்றவாறு, தனிப்பட்ட குடும்பங்கள் பொருளாதாரத் திட்டங்களால் உதவி பெறும் வகையில் வகுக்கப்பட்டன.

நாட்டின் பொதுவான வளர்ச்சிக்குப் பழங்குடியினரின் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதன்மையானவை என அரசு எண்ணுகிறது. தொடக்கத்தில் பழங்குடியினருக்கென்று தனிப்பட்ட திட்டம் ஏதும் இல்லை. இதனைக் கருத்தில் கொண்டு பொதுமக்களுக்கான வளர்ச்சித் திட்டம் (1954) வகுக்கப்பட்டபோது கிராமப்புறப் பகுதிகளின் வளர்ச்சியில் காட்டிய அதே ஆர்வத்தில் பழங்குடியினரின் வளர்ச்சியிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. குறைவான போக்குவரத்து வசதிகளும் காடுகளடர்ந்த மலைப் பகுதிகளும் கொண்ட பழங்குடியினர் பகுதிகள் மக்கள் தொகை நெருக்கமில்லாமல் குடியிருப்புகள் சிதறிக் காணப்பட்டமையால் வளர்ச்சித் திட்டங்களின் இலக்கை எட்டுவது கடினமாயிற்று. ஆகையால், பழங்குடியினரின் வளர்ச்சிகுறைவான அளவிலேயே நிகழ்ந்தது. அந்த வகையில் 150 முதல் 200 சதுரக் கிலோ மீட்டருக்குள் சராசரியாக மக்கள் தொகை 2500 இருக்கும் பழங்குடியினரின் பகுதிகளை வளர்ச்சித் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டன.

இந்தத் திட்டம் படிப்படியாகக் குறைவான அளவே பழங்குடியினர் வசிக்கும் பகுதிகளுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இந்நிலையில் மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முடிவில் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் மூன்றில் இரண்டு பங்குப் பழங்குடி மக்கள் பயன்பெற்றனர்.

இவற்றோடு பழங்குடியினரின் வளர்ச்சி நிறுவனங்கள் நிறுவப்பட்டுப் பொருளாதார வளர்ச்சி, சமூக நற்பணிகள், பாதுகாப்புப் பணிகள் போன்றவை கவனிக்கப்பட்டன. நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஆறு பழங்குடியினர் வளர்ச்சி நிறுவனங்கள் முன்மாதிரிகளாகத் தொடங்கப்பட்டன. இதில் பழங்குடி

யினரின் நிலப்பகுதிகளை மேம்படுத்த வேண்டும் என்ற முந்தைய நிலை மாறித் தனிப்பட்ட குடும்பங்களின் வளர்ச்சிக்குச் சிறப்பிடம் தரப்பட்டது.

பழங்குடியினர் வளர்ச்சி நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகளிலிருந்து பழங்குடிப் பகுதிகளைச் சிறு சிறு பகுதிகளாகப் பிரித்தால் திட்டமிடவும் நடைமுறைப்படுத்தவும் முடியும் என்பது தெரிய வந்தது. பழங்குடியினர் வளர்ச்சிக் குழுக்களால் பல்வேறு சிக்கல்களை அணுக முடியாது எனத்தேபர் ஆய்வுக்குழுவும் (Debar Commission, 1961), சிலு ஆவோ குழுவும் (Silu Ao Committee, 1969) தெரிவித்தன. அதன் காரணமாக ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் (1972) நிலையான செயற்பாடுகளுக்கென ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதனால், பழங்குடியினர் துணைத் திட்டம் (Sub-plan) என்ற புதிய திட்டம் உருவானது.

பழங்குடியினர் துணைத் திட்டம் என்பது ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட திட்டத்திற்குள்ளேயே ஒரு முதன்மையான சிக்கலுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதாகும். ஒவ்வொரு துணைத் திட்டமும் அந்தந்தப் பகுதி மக்களையும், சமூகக் கட்டுப்பாடுகளையும் வளர்ச்சி நிலையையும் கருத்தில் கொண்டு அச்சூழலில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. துணைத்திட்டத்தின் நோக்கங்களாவன: 1. ஒரு குடும்பத்தை எடுத்துக் கொண்டு பயன்பாட்டுத் திட்டங்களின் வழியாக வேளாண்மை, தோட்டக்கலை, கால்நடை வளர்த்தல், சிறு தொழில்களை ஊக்குவித்தல் போன்றவற்றின் மூலம் உற்பத்தியையும், குடும்பத்தின் நிலையையும் உயர்த்துவது. 2. நிலத்தை உரிமையாக்குதல், கடன் பத்திரச் சிக்கலிலிருந்து மீட்டிடல், காடுகளைப் பயன்படுத்த வழிகோலுதல், குடிப்பழக்கம் போன்றவற்றால் ஏற்படும் சுரண்டல்களைத் தவிர்த்தல். 3. கல்வியினாலும் பயிற்சித் திட்டங்களினாலும் மனித வளமேம்பாட்டுக்கு வழிகோலுதல். 4. அழிந்து கொண்டிருக்கிற காடுகளில் வேளாண்மைக்காக இடம்விட்டு இடம் பெயரும் முறையைத் தடுத்து நிலையான வேளாண் முறைக்கு வழிகோலுதல். 5. பழங்குடியினரின் சுற்றுப்புறச் சூழலைத் தாய்மையாக்குவது போன்றவை. இவை இப்புதிய வழிமுறையின் (Strategy) ஒரு பகுதியாக, எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

இந்த நோக்கத்திற்காக நான்கு அளவீடுகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. அவை: 1. சமூகத்தின் அளவு, 2. பொருளாதார நிலை, 3. அண்டைய சமூகங்களிலிருந்து தனிமைப்பட்டிருக்கும் அளவு, 4. கல்வி நிலை. அவர்களின் மேல் மிகுந்த கவனம் செலுத்தப்படுவதற்காக மேற்கண்ட நான்கு அளவீடுகளும் பின்வரும்

இருவகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுச் செயற்படுத்தப்பட்டன. 1. தொடர்ச்சியான நிலப்பகுதிகளில் வாழும் பழங்குடியினர் பகுதி, 2. சிதறி வாழும் பழங்குடியினர் பகுதி. இத்திட்டத்தின் முதற்கட்டமாக 50 விழுக்காட்டிற்கும் மேற்பட்ட பழங்குடி மக்கள் வாழும் பகுதிகளே கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டன. அதனடிப்படையில் பீகார், இமாசலப் பிரதேசம், குசராத்து, மத்திய பிரதேசம், ஒரிசா, மணிப்பூர், இராசசுத்தான், அந்தமான் நிக்கோபார்த் தீவுகள் ஆகிய பகுதிகள் துணைத் திட்டங்களின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டன. பழங்குடியினர் சிதறிக் கிடக்கும் மற்ற மாநிலங்களில் இத்திட்டத்தின் அளவுகோல்கள் தளர்த்தப்பட்டன. இத் தளர்த்தப்பட்ட துணைத் திட்டம் ஆந்திரப் பிரதேசம், அசாம், கருநாடகம், கேரளம், மகாராட்டிரம், திரிபுரா, தமிழ்நாடு, மேற்குவங்காளம், உத்தரப் பிரதேசம், கோவா, தையு, தாமன் ஆகிய பகுதிகளில் செயற்படுத்தப்பட்டது.

ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் போது துணைத் திட்டத்தின் விதிகள் மேலும் தளர்த்தப்பட்டு 10,000 மக்கள் தொகைக்குக் குறையாத பகுதிகளில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. இது சீராக்கப்பட்ட நிலப்பகுதி வளர்ச்சி நிறுவனம் (Modified Area Development Agency) எனப்படுகிறது. ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்போது இது மேலும் தளர்த்தப்பட்டு, 5,000 மக்கள் தொகை வரையுள்ள பகுதிகளுக்கும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இது தவிர 73 மிகத் தொன்மையான பழங்குடி இனத்தவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தனிப்பட்ட திட்டங்களின் மூலம், அவர்களின் சமூக, பொருளாதார அமைப்பைச் சீர்குலைக்காமல், ஒருங்கிணைந்த முறையில் அவர்களின் வளர்ச்சிக்கு வழிகோலப்பட்டது.

மேற்குறிப்பிட்ட திட்டங்கள் அனைத்தும் பழங்குடியினரின் சிக்கல்களை நேரடியாக அணுகுவதாகும். பழங்குடிகளின் வளர்ச்சித் திட்டங்களில் பெரிய அளவிலான திட்டங்கள் சில குறிப்பிட்ட பகுதிகளின் வளர்ச்சிக்கும் அங்குள்ள பழங்குடியினரின் முழுமையான வளர்ச்சிக்கும் வழிகோலுகின்றன. குறிப்பாக உத்தரப்பிரதேசத்திலுள்ள மலைகள் நிறைந்த மாவட்டங்களில் வளர்ச்சி சிறப்பாகக் கருத்தில் கொள்ளப்படுகிறது. இது போன்ற வளர்ச்சித் திட்டங்களின்கீழ்ப் பலன் அடையும் பிற பகுதிகள் மேற்கு வங்காளத்திலுள்ள தார்சிலிங்கு மலைப்பகுதியும், தமிழ்நாட்டில் உள்ள நீலகிரிமலைப்பகுதியும் ஆகும். இப்பகுதி மேற்கு மலைத் தொடர்ச்சி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் செயற்படுத்தப்படுகிறது. இதுபோன்ற மலைப்பகுதிகள் வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ்ப் பழங்குடியினர் துணைத் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்படுவதில்லை.

வடகிழக்குப் பகுதிகளுக்கென்று தனியாக ஒரு குழு தேவையான திட்டங்களைப் பரிந்துரை செய்கிறது.

தேசிய ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் (IRD), கிராம நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் (RLEGP) தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் (NREP), கிராமியக் கைவினைஞர் பயிற்சி மற்றும் சுயவேலை வாய்ப்புத்திட்டம் (TRYSEP), குறைந்த தேவைகளின் அடிப்படையிலான திட்டம் (MNP), 20 அமிசத் திட்டம் போன்ற திட்டங்களின் வாயிலாக, பொருளாதார நிலையை உயர்த்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

பெரும்பாலான மாநிலங்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும் பெருமளவிலான பல்நோக்கு அங்காடிகளையும் அமைத்து, இடைத்தரகர்களின் சுரண்டல்களை நீக்கி நேரடியாகப் பொருள்களைச் சந்தைக்குக் கொண்டு சென்று நியாயமான விலையில் பழங்குடியினருக்கு வழங்கியுள்ளன. பழங்குடியினரின் வளர்ச்சிக் காகப் பெருமளவு பணம் செலவு செய்யப்பட்டாலும் பலகாரணங்களால் இன்னும் முழுவளர்ச்சியை எட்ட இயலவில்லை.

மானிடவியலார், சமுதாயவியலார், சமூகப் பணியாளர்கள் போன்றோரின் தொண்டு பழங்குடிகளின் மேம்பாட்டில் இன்றியமையாதது. அவர்களின் வழிகாட்டல், திட்டங்கள் தயாரிக்கவும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தவும் பெரிதும் உதவுகின்றது. பழங்குடியினருக்கான திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தும் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதும் இவர்களால் மட்டுமே இயலும்.

அ.சே.

பழநி: காண்க: திருவாவின்குடி.

பழநிப் புராணம்: இது 'பழனித் தலபுராணம்' என்ற பெயரால் பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயரால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. பழநி, பழனி எனவும் படும். இந்நூலுக்கு நா.கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் பொறிப்புரை எழுதியுள்ளார்கள். சென்னை, குயப்பேட்டை பி.நா. சிதம்பர முதலியாரின் வித்தியாரத்தினாகர அச்சுக்கூடத்தில் மூன்றாம் பதிப்பாக 1914-ஆம் ஆண்டு அச்சாகி வெளிவந்துள்ளது.

பழனிப்பதி, காயிதேயில்லத் மாவட்டத்தில், திண்டுக்கல்லின் வடமேற்கே ஏறத்தாழ 52 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இங்குள்ள மலைமீது செந்தமிழ்க் கந்தவேள், தண்டாயுத பாணியாக எழுந்தருளியுள்ளார். கருவறையுரு நவபாடாணத்தாலானது; விமானம் பொன்வேயப்பட்டுள்ளது.

திருக்கயிலையில் சிவபெருமான் உமையம்மையோடு எழுந்தருளியிருக்கும் போது நாரதர் அவரிடம் ஒரு மாங்கனியினைக் கொடுத்தார். அதனை ஆனை முகனும் ஆறுமுகனும் கேட்கப் பரமன் 'உலகை முதலில் வலம் வருபவருக்கு இம்மாங்கனி' என்னவே, முருகன் மயில் மீது ஏறிப் புறப்பட்டார். விநாயகன் 'அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம், அவர்களே உலகம்' எனக் கூறி அவர்களை வலம்வந்து மாங்கனியினைப் பெற்றார். பின்னர் வந்த குமரவேள் ஏமாந்து சினங்கொண்டு இம்மலையில் எழுந்தருளினார். பரமசிவன் பார்வதியாருடன் இங்குவந்து 'பழமே நீ' என்று கூறியதனால் 'பழநி' யாயிற்று என்பர்.

இம்மலையில் அடிவாரத்தருகில் அறுபடை வீடுகளுள் ஒன்றான திருவாவின்குடி உள்ளது. இலக்குமியும் பசுவும் சூரியனும் பிறரும் பூசித்துப் பேறு பெற்ற தலம். இவற்றின் பெருமைகளையெல்லாம் உள்ளடக்கி இப்புராணம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலாசிரியர் திருவாவின்குடியில் துருவ வேளாளர் குலத்தில் பிறந்தார்; பாலசுப்பிரமணியம் எனப் பெயரிடப்பெற்றார். இவருக்குக் கட்டிலும் செவிப்புலனும் இல்லாதிருக்கவே, வருந்தியிருக்குங்கால் பழனிப் பரமன் சங்கமர் உருக்கொடுவந்து கடப்பமலர்களைப் பெற்றோர் இருவர், குழந்தை ஆகிய மூவர் கையிலும் கனவில் தர, அவற்றை இக்குழந்தையின் கண்களிலும் காதுகளிலும் ஒற்றப்பகலிலும் விண்மீன்தெரியும் அளவிற்குக் கண்ணொளி பெற்றார்; காது கேட்கும் திறமும் பெற்றார்; பல கலையிலும் உயர்ந்தார். அவர் திருவாவடுதுறை ஆதீன சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் ஞானம் பெற்றார். மெய்கண்டசாத்திரங்களைக் கற்றார்; பல நூல்களை இயற்றினார். தஞ்சை, அரண்மனை சமசுதானத்தில் 'கவிராசன்' என்ற பட்டம்பெற்றார்; 'திராவிட வேத நிருணயம்' என்ற நூலை எழுதினார்.

பின்னர்ச் சேர நாட்டவரும் பழனித்தலத்தவரும் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, கந்தபுராணத்தில் வரும் கிரிப் பிரகாச காண்டத்தின் 24-ஆம் அத்தியாயத்தின் வராககிரி மான்மியத்தின் சாரமாக இந்நூலை மூன்று நாள்களில் பாடி முடித்தார். இது இந்நூலின் 'கொங்கார் பழனிக் குடியார்' எனத் தொடங்கும் வெண்பாவால் விளங்கும், சொற்களையும் பொருட்சுவையும் மிக்க இதணச்சகம் 1550-இல் செய்து முடித்தார் என்பதனைப் பாயிரத்தாலறியலாம். காப்புச் செய்யுள் 'வீதிவேழ மாவுலாவு' எனத் தொடங்குகிறது. இந்நூல் ஏறத்தாழ 360 ஆண்டுக்கு முன் இயற்றப்பட்டது.

இந்நூற் பெருமையில் 'குமரனே, குருபரனே' என்று அழைத்தால் இப் பூமியிலேயே பரமுத்தி கிடைக்கும் எனில் தூய்மையுடன் இப் புராணத்தைக் கேட்டால் ஆணவமலம் கெட, உறுதிப்பொருள் பயன்களை அடைவது எளிதே என்று கூறுகிறார்.

நெற்றிக் கண்ணினின்றும் முருகன் தோன்றின வரலாற்றினைக் கிரிச் சருக்கம் 37-ஆம் செய்யுளில் கூறுகின்றார். இவ்வாறே இப்புராணம், முழுவதும் பல சுவையான வரலாறுகளையும், முருகனுடைய பெருமைகளையும் கூறுகிறது. வீ.சொ.

பழமலைக் கோவை: இது துறைமங்கலம் சாமிநாதைய தேசிகரென்னும் வீரசைவக் கவிராய ரால் பாடப்பட்டது. டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் அவர்களால் பரிசோதனை செய்யப்பட்டு அவர்தம் குறிப்புரையுடன் பலவாங்குடி சிவநேசன் அச்சியந் திரசாலையில் (1935) பல ஆண்டு, தைத்திங்கள் பதிப் பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்போது 'விருத்தாசலம்' என வழங்கப்படும் பழமலை திருமுது குன்றம் எனவும் பெயர்பெறும். சிவத்தலங்கள் ஆயிரத்து எட்டனுள் நான்கு, தலை மையான தலங்கள். அவை காசி, சிதம்பரம், காளத்தி, பழமலை என்பன. இந்த நான்கனுள் ஒன்றான முது குன்று, குன்றை எனவும் சிரகிரி எனவும் விருத்தகாசி எனவும் கூறப்பெறும். இது தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் சிதம்பரத்திற்கு மேற்கே உள்ளது.

திருநடனத்திற்குரிய தலம் சிதம்பரம். அதுபோல இது சிவபெருமான் குலவி வீற்றிருந்தருளிய தலம். இம் மலையே சிவபெருமான் திருவுருவம். மணி முத்தா நதி சத்தியருவம். இத்தலத்தில் இறக்க முத்தி (காசியிலும் இறக்க முத்தி). இத்தலத்தில் மக்கள் இறக் கும்போது உமாதேவியார், தனது மடியில் வைத்து முந்தானையால் விசிறுவார்; அப்போது சிவபெரு மான் அவர்கள் வலக் காதில் பஞ்சாட்சர உபதேசம் செய்வார் என்னும் செய்தி பல நூல்களிலும் காணப் படுகிறது.

இத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த பழமலையில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள பழமலைநாதர் மீது 427 செய்யுட்களால் பாடப்பட்டது இந்நூல். 'சீர்தங்கு பூங்கொடியாகும்' என்று இத்தல விநாயகரான பாதாளத்தைங்கரணை வணங்கிக் கட்டளைக் கலித் துறையால் காப்புச்செய்யுளைத் தொடங்குகிறார். 'பூவும் பொழியும் புயலுங் கயல்களும் பூங்கனியும்' என்று கைக்கிணையில் காட்சிப்பாடல் தொடங்கு கிறது.

'பழமலைநாதர்' என்று 66 - ஆம் பாடலிலும்

'விருத்தாசலத்தர்' என்று 67 - ஆம் பாடலிலும் சிவனைக் குறிக்கிறார். அம்மையைப் 'பெரியம்மை' என்று 151 - ஆம் பாடலிலும், 'பெரிய அம்மை' என்று 254-ஆம் பாடலிலும் குறிப்பிடுகின்றார். இவை மூர்த்திச் சிறப்புகள்.

இத்தலத்தில் தேவர்கள் பொருட்டாக முதுகுன் றர் திருநடம் புரிந்தது, 'பொதுவி னடம்புரி நம்முது குன்றர்' என்று 393-ஆம் பாடலில் பேசப்படுகிறது.

'பெரும் பிரளய காலத்திலும் இத்தலம் அழியா மல் மேலோங்கி நிற்பது' என்பதனைப் 'பாடு வாருக் கருளுமெந்தை' எனத் தொடங்கும் சம் பந்தர் பாடலில் 'ஊடுகாண மூடும் வெள்ளத் துயர்ந் தது முதுகுன்றே' என்பதால் அறியலாம். மணிமுத் தாறு இத்தலத்தினை வலஞ்செய்து ஓடுவதால், இத்த லத்தினை அது வழிபடுவது போன்ற குறிப்புக்காணப் படுகிறது. இந்நூலின் 337 - ஆம் பாடல் 'மணிமுத்தா நதிமுழ் முதுகுன்றர்' என்று கூறுகிறது. தலவிருட்சம் வன்னி. 'திங்கள் மும்மாரி வழங்குகவே' என்று நூல் முடிகிறது. வீ.சொ.

பழமுதிர் சோலை: முருகப்பெருமானின் ஆறுபடை வீடுகளுள் ஒன்றாக இது கருதப்பெறுகின் றது. மதுரைக்கு அருகிலுள்ள அழகர் மலையே இது என அறிஞர் பலர் கருதுகின்றனர். திருமுருகாற்றுப் படை உரையில் நச்சினார்க்கினியர் பழம் முற்றிய சோலைகளையுடைய மலை என்று மட்டுமே உரைக் கின்றார். பரிபாடல் திருமாலிருஞ் சோலை மலை யைத் திருவரை (13:12) இருங்குன்று (15:35) என்ற பெயர்களால் குறிப்பிடும். அது சோலைகள் அடர்ந்து இருண்டு காணப்படுதலின் 'மாலிருங் குன்று' எனப் பெயர்பெற்றது. இம் மலையை இளம்பெருவழுதியார் நன்கு சித்திரித்துள்ளார் (பரி: 15). சிலப்பதிகாரம் இப் பகுதியினைத் திருமால் குன்றம் என்னும். 'அங்கு இப்பொழுது புண்ணிய சரவணம் என்னும் பொய்கை காணப்படுதலின் சங்க காலத்தில் ஒருங்குறையும் திருமால், பல தேவர்கட்கு ஒன்றும் செவ்வேளுக்கு ஒன்றும் ஆக இரு கோயில்கள் இருந்தன என ஊகித் தற்கிடனுண்டு' என்று பரிபாடல் திறன் என்னும் நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது. பழமுதிர் சோலையி னின்றும் இழுமென இழிதரும் அருவி அகில்குமந்து சந்தன மரத்தை உருட்டி, தேனிறால் சிதைத்து, குரங்குகள் அஞ்ச, யானைத் தந்தத்தைத் தழுவிக்கொண்டு, பொன் கொழித்து வாழை ஓடிய, இளநீர் உதிர, மயிலும் கோழியும் அஞ்சி ஓட, பன்றியும் கரடியும் குகையுட் புக, காளைகள் முழங்கச் செல்வதை நக்கீரர் முருகாற்றுப்படையில் நன்கு படம் பிடித்துக் காட்டுவர்.

ஒளவை துரைசாமிப் பிள்ளை சோலைமலை என்பதும் பழமுதிர்சோலை மலை என்பதும் ஒத்திருப்பது கண்டு இரண்டையும் ஒன்றாகக் கருதலாம் என்பர். ஆனாலும், மேலும் ஆராய்தற்குரியது என்பது அவர் கருத்து. டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் பழமுதிர் சோலை மலை என ஒரு மலை முருகனுக்குரியது என்பதற்கோ அம் மலை அழகர் மலை என்பதற்கோ அங்கு முருகன் கோயில் இருந்தது என்பதற்கோ சங்க நூல்களிலும் இடைக்காலக் கல்வெட்டுகளிலும் சான்றில்லை என்றும், நக்கீரர் கூறும் மலை, அருவி பற்றிய விளக்கங்கள் அழகர் மலைக்குச் சற்றும் பொருந்தாதன என்றும், பழமுதிர் சோலை என நக்கீரர் குறித்தது அகில் சந்தனம் முதலிய மரங்களையுடையதும் விரைந்து வீழும் பெரிய நீரருவியை உடையதும் மிளகு பயிராவதுமானபெரிய மலை எனக் கொள்ளவேண்டும் என்றும், அத்தகைய மலைகள் சேர நாட்டிலேதான் இருக்கின்றன என்றும் தம்பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி நூலில் குறித்துள்ளார். பரிபாடலில் அழகர் மலை புணையப்பட்டிருப்பதுபோல இப்பொழுது காணமுடியவில்லை. காலப்போக்கில் சில மாறுதல்கள் நிகழ்வது இயல்பேயாம். ஆதலால், பழமுதிர் சோலை அருவியது புணைவின்படி இப்பொழுது அழகர் மலை காணப்பெறாமை கொண்டு, இரண்டும் வேறு எனல் அமையாது. ஆலமும் கடம்பும் நல்யாற்று நடுவும் திருமாலுக்குரியன எனப் பரிபாடல் கூறுவதால் சங்க காலத்தில் முருகன், திருமால், சிவன் ஆகியோர் வேறுபாடு கருதாது வழிபடப்பெற்றனர். ஆகவே, அழகர்மலை முருகனுக்கும், திருமாலுக்கும் பொதுவாய்த் திகழ்ந்தது. அதுவே பழமுதிர்சோலை என வழங்கலாயிற்று எனக் கொள்ளலாம்.

பழமொழிகள்: உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலுமுள்ள, உணவுதேடித்திரியும் இனக்குழு மக்கள் முதல் அறிவியலில் வளர்ச்சியடைந்து நாகரிகத்தின் உச்சக் கட்டத்தில் வாழ்வதாகச் சொல்லப்படும் மக்கள் வரை அன்றாட வாழ்வில் பழமொழியைப் பயன்படுத்துகின்றனர். வாய்மொழி இலக்கிய வகைகளுள் பழமொழியும் ஒன்று.

‘உலகினர் பலர் இது குறித்து அடிக்கடி எண்ணிச் சிந்தித்துள்ளனர்; ஆனால், இத்துணை அழகாய் இயம்பியதில்லை’ என்று ஆங்கிலக்கவிஞன் அலெக்ஸாண்டர் போப்பு உண்மையான அறிவுத்திறம் (True Wit) குறித்துச் சொன்னது பழமொழிக்கு முற்றிலும் பொருந்தும். பழமொழி குறிப்பிடும் அனுபவத்தை ஒவ்வொருவரும் தம்வாழ்க்கையில் அடைந்திருப்பர். அந்த அனுபவங்களை எல்லோரும் அழகாகச் சிறப்பாகப் புலப்படுத்துவதில்லை. ஆனால், யாரோ

ஒருவன் அல்லது ஒருத்தியின் அழகுமிக்க வாக்காக வெளிப்படும்போது அதனை மக்கள் அனைவரும் மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்திப் பழமொழியாக்கி விடுகின்றனர். இச்சீரிய கூரிய மொழிகள் முன்னோர்தம் சொத்தாக மக்களால் வழிவழியாகப் போற்றிப்பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

தமிழ் மொழியில் முதுசொல், முதுமொழி, பழமொழி, பழஞ்சொல், சொலவடை, சொலவாந்தரம், ஓவகதை போன்ற பலசொற்கள் பழமொழியைக் குறிக்க வழங்கி வருகின்றன. பழமொழி என்ற சொல் ஏட்டிலும் வழக்கிலும் உள்ளது. பழஞ்சொல், முதுசொல், முதுமொழி என்ற சொற்கள் ஏட்டில் மட்டுமே காணப்படுகின்றன; வழக்கில் இல்லை. சொலவடை என்ற தொடர் நெல்லை மாவட்டத்திலும், சொலவாந்திரம் என்ற தொடர் சேலம் மாவட்டத்திலும், ஓவகதை என்ற தொடர் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும் பழமொழியைச் சுட்டப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழ் மக்களிடையே தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே பழமொழிகள் வழங்கிவந்தன. தொல்காப்பியர் பழமொழிக்கு இலக்கணம் வரையறுத்திருப்பது இதற்குச் சான்றுபகரும்.

‘முதுமொழி என்ப’ என்ற தொடர் முதுமொழி என்று முன்னோர் கூறுவர் என்ற பொருளைத் தருகின்றது.

கிரேக்கப் பேரறிஞர் அரிசுடாட்டில், ‘பழமொழிகள் என்பவை ஒன்றற்குரிய பெயரைப் பிறிதொரு பொருளுக்கு ஏற்றி வழங்கும் உருவகங்கள்’ என்று குறிப்பிடுகின்றார். பழமொழிகள் உருவகங்களாகவும், நேர்பொருள் தரும்வாக்கியங்களாகவும் அமைகின்றன. பழமொழி நேர்பொருளை உணர்த்துகின்றதா? உருவகப் பொருளை உணர்த்துகின்றதா என்பதை எவ்வாறு அறிவது? மக்களின் பேச்சிடையே வழங்கும் அன்றாடச் சூழலை அடிப்படையாகக் கொண்டே பழமொழிகள் உருவகமா? இல்லையா? என்று கணித்தறிய முடியும். ‘ஆடிப்பட்டம் தேடி விதை’ என்பது மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது வேளாண்மைபற்றியது. ஆனால் இதனை உருவகப் பொருளிலும் பயன்படுத்த இயலும்.

ஒரு மாணவன் முறையாகப் படிக்காது வீண்பொழுது போக்கி ஊர்சுற்றித் திரிகிறான். அவனுக்கு அறிவுரை புகட்டுமாறு இப்பழமொழியை ஒருவர் பயன்படுத்துகிறார் என்று கொண்டால் அப்பொழுது எதைச் செய்வதற்கும் ஒரு காலமுண்டு; எச்செயலையும் உரியகாலத்தில் செய்துவிட வேண்டும்; பாடத்தைப் படிப்பதற்குரிய காலத்தில் படித்து விடவேண்டும் என்ற பொருளையும் அது உணர்த்தும்.

பழமொழிகள் பல உவமைப் பண்புகொண்டவையாகவும் காணப்படும். 'கொல்லர் தெருவில் ஊசி வித்தாப்லே', 'வண்ணான் ஆட்டுத் தலைக்கிப் பறந்தாப்லே' என்பவை உவமைகளாக அமையும் பழமொழிக்குச் சான்றுகளாம். சில பழமொழிகள் நேர் பொருளில் மட்டுமே வரும். 'பட்டறி கெட்டறி, பத் தெட்டு இறுத்தெறி' என்பது ஒரு சான்றாகும். ஒரே பொருளை உணர்த்த வெவ்வேறு உருவகப் பழமொழிகள் பயன்படுத்தப்படலாம்.

சில பழமொழிகள் அகவற்பா அடியில் அடங்குவன. நான்கு பழமொழிகளை இணைத்து ஒரு அகவற்பாவாக ஆக்கிவிட முடியும். அகவற்பாவை அவசரப்பா என்பார்கள். அகவற்பாவுக்கு உள்ள ஓசைநயம் பழமொழிகளிலும் காணப்படும். ஓசை நயத்திற்கு எதுகை மோனைகள் இன்றியமையாதவை. சில பழமொழிகள் எதுகை மோனை முரண்டுதொடை பட அமைந்துள்ளன.

பழமொழிகள் சூழ்நிலைக்கேற்பக் குறிப்பாகச் சொல்லிக் கருத்தை விளக்கப்பயன்படுவன. தான் கருதிய பொருளை அங்ஙனமே நேரடியாகக் கூறாமற் மறைத்து விளக்குவதற்கு அதனோடு ஒத்த மற்றொன்றைக் கூறுவது பிறிது மொழிதல் அணி எனப்படும். பழமொழிகள் பிறிது மொழிதல் அணியின் பாற்படுவன. எடுத்துக்காட்டு: ஈ போவது தெரியும் எருமைக்கடா போவது தெரியாது.

பழமொழிகள் பல வினா அமைப்பில் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டு: சொல்லுவான் எல்லாம் தீப் பாயத் துணிவானா? சிரிக்க வைத்துச் சிந்திக்கச் செய்து திருத்துவது சிறந்தது என்பதை உணர்ந்த ஆன்றோர் நகைச்சுவை மிக்க பழமொழிகளை உருவாக்கியுள்ளனர். எடுத்துக்காட்டு: கெட்டுப்போன பார்ப்பானுக்குப் பொட்டைப் பசு, தானம் கொடுப்பதுபோல.

பழமொழிகள் பல்வகைக் கருத்துகளையும் விளக்குவன. அவை மருத்துவம், விலங்கு, பறவை, பருவம், சாதி, தொழில் குறித்தனவாகக் காணப்படுகின்றன. மருத்துவம் குறித்த பழமொழிகள் எல்லாம் அனுபவத்தால் உணர்ந்த உண்மைகளாகவே காணப்படும்.

விலங்கு, பறவைகள் போன்றவற்றை உருவகமாகக் கொண்டு அமையும் பழமொழிகள் பிறிது மொழிதல் அணியின்பால் அடங்குகின்றன. விலங்குகளையும் பறவைகளையும் குறித்தாலும் உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவையாகவே அவை அமைகின்றன. சுழதை கெட்டால் குட்டிச் சுவர்; காவடி தப்பினால் குன்னக்குடி என்பது எடுத்துக்காட்டு.

சாதி, தொழில் பற்றி வருவனவெல்லாம் அவ்வச் சாதியாரை இழித்தும் பழித்தும் கூறுவனவாக அமையும்.

அனுபவத்தால் வந்த உண்மைகளை அழகாகச் சொல்லி வைத்தவையே பருவங்கள் பற்றியவை. உழவருக்கே உரியவை இவை என்றும் கூறலாம். எடுத்துக்காட்டு: சித்திரை மாச உழவு பத்தரை மாத்துத் தங்கம்.

வெவ்வேறு பண்பாடுகளைச் சேர்ந்த பல பழமொழிகள் உருவகங்களில், படிவங்களில் மாறுபட்டு வெவ்வேறு காலங்களில் தோன்றி ஒரே பொருள் உணர்த்துகின்றன.

'களிமண் மென்மையாக இருக்கும் போதே வளைந்து கொள்' (Mould while the clay is soft) என்பது ஆப்பிரிக்கப் பழமொழி. இது தொழில் மயமாகாத விவசாய நாகரிகத்தைச் சாராத இனக்குழு மக்களிடையே காணப்படும் பழமொழி. 'இரும்பு சூடாக இருக்கும் போதே அடித்துப் பயன்படுத்திக் கொள்' (Strike while the iron is hot) என்பது ஆங்கிலப் பழமொழி. இது இரும்பு கண்டுபிடித்ததற்குப் பின்னர்த் தோன்றிய ஒன்று என்பதில் ஐயமில்லை. 'காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள்' என்பது தமிழ்ப் பழமொழி. விவசாயத் தொடர்புடைய பண்பாட்டுச் சூழலிலேயே இப்பழமொழி எழுந்திருக்க வேண்டும். மேற்கண்ட பழமொழிகளின், உருவகப் பண்புகள் வேறுபட்டிருப்பினும், அவை 'கிடைக்கும் வாய்ப்பை விட்டு விடாதே' என்ற பொருளையே உணர்த்துகின்றன. மொழி, இனம், நிலம், வரலாறு போன்ற பல்வேறு காரணக்கூறுகளால் வேறுபட்டாலும், சமமான அல்லது ஒரேமாதிரியான சூழல்களின் மாதிரிகளாகச் செயற்படும் பல்வேறுபட்ட மக்களின் பழமொழிகள் மிகவும் ஆழமான ஒருமைத் தன்மையை உணர்த்துகின்றன.

பெரிதும் விளம்பரம் செய்யப்பட்டுப் பெரிய தொரு விளைவு ஏற்படப் போகின்றது என்று எதிர் பார்க்கப்பட்ட நிலையில் மிகக் குறைவான பயனை கிட்டிற்று என்னும் நிலையில் அல்லது அதற்குச் சமமான தொரு சூழலில் ஒருவன் 'மலே பிரசவ வேதனைப்பட்டு மூஞ்சூறைப் பெத்தெடுத்தானாம்' என்று கூறலாம். இதனைப்போன்று மிகச் சிறு செயல்களில் பெரிதும் கவனம் செலுத்தி, மிகப்பெருஞ் செயல்களில் அக்கறை காட்டாதபோது, 'ஈ போவது தெரியும் எருமைக்கடாபோவது தெரியாது' என்ற பழமொழி பயன்படுத்தப்படும்.

பழமொழிகளைப் பொருத்தமான இடத்தில் பொருத்தமான முறையில், பொருத்தமான பொருளில் மக்கள் கையாளுகின்றனர். ஒருவன் தவறு செய்யும் பொழுதோ சமுதாய வரம்பை மீறும்பொழுதோ

பெற்றோர், உற்றார், பெரியோர், நண்பர் போன்றோருள் யாரோ ஒருவர் பழமொழியைப் பயன்படுத்துவர். முறையற்ற தன் செயல் குறித்துத்தான் பழமொழி பயன்படுத்தப்பட்டது என்பது பழமொழியால் தாக்கப்பட்டவனுக்கும் தெரியும். தவறு செய்பவனைக் கண்டிப்பதற்குத்தான் பழமொழிகளைப் பயன்படுத்தினர் என்பது அண்டையிலிருந்த அனைவருக்கும் தெரியும். பழமொழியைப் பயன்படுத்தியவர் இக்காலத்தவராயினும் அதனால் வரும் பழி பழங்காலத்தில் வாழ்ந்த முன்னோரைப் போய்ச் சேருகின்றது.

ஆப்பிரிக்க நாட்டு மக்கள் பழமொழிக்குச் சிறப்பான ஓரிடம் நல்கியுள்ளனர். 'ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள சாகா (Saga) இனக்குழு மக்கள் நான்கு பெரும் உடைமைகளைக் கொண்டுள்ளனர். நிலம், ஆடு மாடுகள், நீர், பழமொழிகள் என்பவையே அவை' என்று ஒரு தகவலாளி தம்மிடம் தெரிவித்ததாக இராவும் (Rauum) என்பார் குறிப்பிடுகிறார். ஆப்பிரிக்க மக்களிடையே வழக்குகளில் சட்டங்களைப் போலப் பழமொழிகள் பயன்படுகின்றன என்று சான் சி.மெசஞ்சர் குறிப்பிடுகிறார்.

பழமொழிகள் தமிழ் மக்களின் வாழ்வில் எத்தகைய இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்பதைச்சான் லாசரசு என்பார் தம் பழமொழி அகராதியின் முன்னுரையில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகின்றார். 'தமிழ்மொழியில் பழமொழிகள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. அவற்றை மேற்கோளாகக் குறிப்பிடுதலில் மக்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொள்கின்றனர். இங்கு 9,500 பழமொழிகளும் உவமைகளும் அச்சிடப்பட்டிருப்பதே தமிழர்தம் இலக்கியச் செல்வ வளத்தைக் காட்டும். தமிழன் ஒருவனோடு உரையாடும் யாரும் ஓரிரு பழமொழிகளைக் கேட்காமல் இருக்க இயலாது. இது தமிழ்ப்பெண்களைப் பொறுத்தவரை மிகச்சிறந்த உண்மையாகும். ஒத்துக் கொள்வதற்கும், கண்டிப்பதற்கும், வசை கூறுதற்கும், முறையிடுதற்கும், மறுப்பதற்கும், உடன்படுவதற்கும் எப்பொழுதும் அவர்கள் தம் கைவசத்தில் ஒரு பழமொழியை வைத்துள்ளனர். ஆம், இல்லை என்பதுகூட உவமைகளிலேயே அமைகின்றன. அன்றாட உரையாடலில் பழமொழியை அடிக்கடி வழங்கும் இவ்விருப்பும், கவிதைப் பண்பமைந்த பழமொழி இலக்கியச் செல்வமும் தமிழர்தம் பழமொழியையும் கவிதைப்பண்பையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றன' என்கிறார்.

பழமொழியைத் தமிழ் மக்கள் எவ்வாறு மதிக்கின்றனர் என்பதற்கு நெல்லை மாவட்ட மக்கள் பயன்படுத்தும் 'பழமொழி பொய்யின்னா பழையதுஞ் சுடும்' என்ற பழமொழி பற்றிய பழமொழியே சான்றாகும். பழமொழி ஒருபோதும் பொய்யாகாது

பொய்யானால் நடைபெறக்கூடாத செயல்கள் எல்லாம் நடைபெறும் என்ற கருத்து ஒரு சமுதாயம் தான் படைத்த வழக்காறு ஒன்றுக்கு எத்தகு உயர்ந்த நிலையை நல்குகின்றது என்பதற்கு ஒரு சான்றாகும் தே.லா.

பழமொழி நானூறு: பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று பழமொழி நானூறு. இந்நூல் நானூறு வெண்பாக்களால் ஆகியது. இது 'பழமொழி' எனவும் வழங்கும்.

பழமொழி என்பது பழங்காலந்தொட்டே இலக்கிய வழக்கு உலக வழக்கு ஆகிய இருவகை வழக்குகளிலும் வழங்கப்பட்டு வருவதாகும். இதனை 'முதுமொழி' என்றும் 'மூத்தோர் சொல்' என்றும் 'பழஞ்சொல்' என்றும் வழங்குவதுண்டு.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்னரே முதுமொழி வழக்கில் இருந்ததென்றும், அதற்கெனத் தனிவகை யாப்பு இருந்ததென்றும் அறியவருதலால் அதன் பழமை நன்கு விளங்கும்.

நுண்மை, சுருக்கம், ஒளி, உள்ளீடு, மென்மை என்பவை வெளிப்பட விளங்குமாறு வருவது முதுமொழி என்பது தொல்காப்பியர் கூறும் இலக்கணம் (செய். 170).

பழமொழி இருவகை வழக்குகளிலும் வழங்கப் படினும் அவற்றைத் தொகுத்து நூலாக்கிய பெருமை முன்றுறையரையனார் என்னும் வேந்தர் பெருமகனாரையே சேரும். அவரும் அப் பழமொழிகளை வாளா தொகுக்காமல் வண்புடன் விளங்குமாறு வெண்பா யாப்பில் பாடி வைத்தமை பொற்குடத்திற்குப் பொட்டும் வைத்ததுபோல் சிறப்புடைய தாம்.

பழமொழிகளுள் 'உலகோர் கூறும் வகையாலேயே அமைந்தன உண்டு; வெண்பா இலக்கணத்திற்குத் தக மாற்றி அமைக்கப்பட்டனவும் உண்டு; இலக்கிய வழக்கில் மட்டுமே வழங்குவனவும் உண்டு. பழமொழியை விளக்குவதால் அந்நாளில் அமைந்துகிடந்த பழக்க வழக்கங்கள் அறியுமாறும், வரலாற்றுச் செய்திகள் அறியுமாறும் செய்துள்ள திறம் மிகப்பாராட்டுக்குரியதாம்.

பழமொழியைப் பெரும்பாலும் பாடல் இறுதியில் வைக்கும் இவர், தலை இடைப்பகுதிகளில் அப் பழமொழிக்குச் சான்றாகும் அல்லது விளக்கமாகும் செய்தியை இயம்புகிறார். நேரிசை வெண்பா, இனிசை வெண்பா ஆகிய இருவகை வெண்பா யாப்பிலும் பாடுகிறார்; இயன்ற இடங்களில் ஆடு உ முன்னிலை, மகடு உ முன்னிலை என்பவற்றை அமைக்

கிறார். நகைச்சுவை அமையவும் இவர் பாட வல்லவர் என்பதும் தெளிவாகிறது.

இருதலைக் கொள்ளி எறும்பு (141), இறைத்தோறும் ஊறும் கிணறு (378), குன்றின்மேல் இட்ட விளக்கு (80), நிறைகுடம் நீர்தளம்பல் இல்(9)இவை மக்கள் கேளாத பழமொழிகளா? இந் நாளிலும் வழக்கில் உள்ளவை தாமே! 'முழந்தாள் கிழிந்தான் மூக்குப் பொதிவு' (19) எத்தகு நகைச்சுவை!

முல்லைக்குத் தேரும் மயிலுக்குப் போர்வையும் தந்த வள்ளல்களை நாடறியுமே! இளைய கரிகாலன் முதியவர்கள் மகிழுமாறு நரைமுடியை வைத்துக் கொண்டு வழக்குரைத்த செய்தி அறியாததா?(74,76).

பெருவள்ளல் பாரியின் மகளிரும். வள்ளன்மையராக விளங்கினர் என்பதை உலகுக்கு வழங்குகிறது பழமொழி(381). தூங்கெயில் எறிந்த வேந்தனையும் (155), கறவைக் கன்று ஊர்ந்தாணை ஊர்ந்த, தந்தையையும்(242), தன் கை குறைத்த தென்னனையும் (76) குறிக்கிறது பழமொழி.

திருக்குறளைப் பல இடங்களில் ஆளும் பழமொழி, இராமாயண, பாரதச் செய்திகளையும் (257,237) சுட்டுகின்றது. புதியதாக உண்டாகும் நூல்களுக்கு 'விருந்து' என்பது பழம்பெயர். பழமொழி சுவைமிக்க விருந்து நூல் எனத் தரும்.

பழமொழி ஆசிரியராம் முன்றுறையரையனார்தம் பெயரால் 'வேந்தர்' என்பது அறியக் கிடக்கிறார். அம் முன்றுறை பாண்டிய நாட்டகத்தோர் ஊர் என்பர். இவர் சமயம் சமணம் என்பது கடவுள் வாழ்த்தாலும் பிறவற்றாலும் நன்கறிய வருகின்றது. இவர் காலம் கி.பி.5-ஆம் நூற்றாண்டு என்பர்.

பழமொழிக்குப் பழைய பொழிப்புரை உண்டு. அதனைத் தழுவிப் பதவுரை, கருத்துரை, ஓத்த ஆங்கிலப் பழமொழி ஆகியவற்றுடன் அதிகார அடைவு செய்து செல்வக் கேசவராய முதலியார் வெளியிட்டார். சுப்பராயச் செட்டியார் சில பாடல்களுக்கு உரை எழுதினார். திரு நாராயண ஐயங்கார் இருநூறு பாடல்களுக்கு உரை எழுதி மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வழியே வெளியிட்டார். புலவர் ம.இராசமாணிக்கம் பிள்ளையுரை சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகத்தின் வழியே வெளிவந்தது. இரா.இ.

பழுவேற்காடு: செங்கற்பட்டு மாவட்டம் பொன்னேரி வட்டத்தில் தமிழகத்தின் வடக்கு எல்லையாகப் பழுவேற்காடு உள்ளது. இது சென்னை யினின்றும் வடக்கே 56 கி.மீ. தொலைவில் வங்காள விரிகுடாவின் கரை ஓரமாக உள்ளது. இங்குள்ள

பழுவேற்காடு ஏரி 58 கி.மீ, நீளமும் 17 கி.மீ. அகலமும் உடையதாக ஆந்திர நெல்லூர் மாவட்டத்திலிருந்து, செங்கற்பட்டு மாவட்டம் வரை பரந்துள்ளது. கடலுக்கும் ஏரிக்கும் இடைப்பட்ட நிலப்பகுதிகள் தீவுகளாக விளங்குகின்றன. ஏரியும் கடலும் கலக்கும் கழிமுகப் பகுதியில் மீன்பிடித்தல் சிறப்பாக இப்போதும் நடைபெற்று வருகிறது. இவ்வூர் நெசவுத் தொழிலில் உலகப் புகழ்பெற்ற வரலாற்றுச் சிறப்புடையது ஆகும்.

வரலாறு: பழமையான வேல்வகைச் செடிகள் வளர்ந்த காடுகள் கொண்டது பழுவேற்காடு என்றும், பழைய எருக்கங்காட்டை வெட்டி ஊர் உண்டாக்கியதால் பழுவேற்காடு என்றும் பெயர்க் காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. ஆங்கிலேயர்கள் இவ்வூரைப் புலிக்காட்டு (Pulicat) என்று குறிப்பிட்டனர். இங்குள்ள பிரளய காவேரி எனும் ஏரியின் பெயர் பழுவேற்காடு என்று திரிந்ததென்றும் கூறுகின்றனர். நாகலாபுரம் கல்வெட்டில் 'அனந்தராயன் பட்டணமான பழுவேற்காடு' என்பது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

சென்னை உருவாவதற்கு முன்பே பழுவேற்காடு மிகச் சிறந்த துறைமுகமாக விளங்கியிருக்கிறது. நாகலாபுரம் கல்வெட்டில் கி.பி. 1521 பழுவேற்காட்டுத் துறைமுகத்தில் நின்ற கப்பல்களில் ஏற்றி இறக்கப்படும் துணிகளுக்கு விதிக்கப்பட்ட சுங்கவரிகள் பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

விசயநகர அரசர்கள் காலத்தில் சந்திரகிரியை ஆண்டவர்களுக்கும் பழுவேற்காடு தலைநகரமாக விளங்கியிருக்கிறது. அச்சுதராயனின் இறப்பிற்குப் பின்னர் இவ்வூர் கோல்கொண்டா சுல்தானின் ஆட்சிக்குட்பட்டது. ஐரோப்பியர்களுள் போர்ச்சுகீசியர்களை அடுத்து வந்த தச்சுக்காரர்கள் இந்தியாவில் முதன்முதலில் வந்திறங்கிய பகுதி பழுவேற்காடாகும்.

பழுவேற்காட்டை கி.பி. 1781-இல் தச்சுக்காரர்களிடமிருந்து ஆங்கிலேயர்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். ஆனால், கி.பி. 1784-இல் ஏற்பட்ட உடன் படிக்கையின்படி கி.பி. 1785-இல் தச்சுக்காரர்களின் ஆளுகைக்கு மீண்டும் பழுவேற்காடு உட்பட்டது. தச்சுக்காரர்கள் கி.பி. 1795-இல் பழுவேற்காட்டை ஆங்கிலேயர்களிடம் விட்டுவிட்டனர். மீண்டும் கி.பி. 1814-இல் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கையின்படி தச்சுக்காரர்களிடம் கி.பி. 1818-இல் பழுவேற்காடு ஒப்படைக்கப்பட்டது. இறுதியாக கி.பி. 1824-ஆம் ஆண்டு உடன்படிக்கையின்படி கி.பி. 1825-இல் ஆங்கிலேய வணிகக்குழுவிடம் பழுவேற்காடு சேர்ந்தது. இந்திய விடுதலை வரை ஆங்கிலேயர்களிடமே இருந்தது.

வாணிகச் சிறப்பு: பழுவேற்காட்டிலும், அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் ஏறத்தாழ 20,000 நெசவுத் தொழிலாளர்கள் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றனர். இவர்களால் நெய்யப்பட்ட 'காலிக்கோ', 'மசலின்' துணிகளை வாங்குவதற்கு 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளிநாடுகள் போட்டியிட்டுக் கொண்டன. மரப் பலகைகளைக் கொண்டு துணிகளில் தீட்டப்பட்ட பழுவேற்காடு காளகத்திப் பாணி ஓவியத்துணிகள் புகழ்மிக்கன. இத்தகைய துணிகளை ஏற்றிக்கொண்டு வெளிநாடுகளுக்குக் கப்பல்கள் சென்றவண்ணம் இருந்தன. அவ்வாறு சென்ற ஒரு கப்பலை கி.பி. 1674-ஆம் ஆண்டில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் நடுக்கடலில் கைப் பற்றியுள்ளனர்.

மெக்கன்சி: மெக்கன்சி என்பவர் இந்தியாவின் முதல் தலைமை நில ஆய்வாளராக இருந்தவர். இவர் கி.பி. 1816-ஆம் ஆண்டு உதவியாளர்கள் வழிப் பழுவேற்காட்டைப்பற்றி ஒரு வரலாற்றறிக்கை தயாரித்துள்ளனர். அதில் அப்போது அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் தொகை, சாதிகள், மலைவாழ் மக்கள், தொழில், குடியிருப்பு, இடங்கை வலங்கைப்பிரிவு, கோயில்கள், குடிதண்ணீர்க்குளம், நிலவியல் அமைப்பு, கிடைத்த மீன்வகைகள், பிடிக்கப் பயன்படுத்திய வலைகள் ஆகியவை பற்றிய விரிவான செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழகத்து ஊர்களுள் 170 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட, இத்தகைய வரலாற்றுச் செய்திகளைக் கொண்டுள்ள ஆவணம் பழுவேற்காட்டிற்கு மட்டுமே கிடைத்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இன்று பழுவேற்காடு: இடமணி, இடமணிக் குப்பம், சாத்தன் குப்பம், வைரவன் குப்பம், கூனங் குப்பம், தீவுக் குப்பம், கோட்டைக் குப்பம், நடுக் குப்பம், கலங்கரைவிளக்கக் குப்பம், அரங்கன் குப்பம், கோரைக் குப்பம், கள்ளக்கடைமேடு, குளத்துமேடு, தோணிறவு, சமீலாபாத்து, அவரிவாக்கம், கற்காட்டுப் பாக்கம் எனும் பகுதிகளைச் சுற்றிலும் கொண்டு பழுவேற்காடு இன்று விளங்குகிறது.

சிரீ அரிகோட்டா விண்வெளி ஆராய்ச்சித்தளமாக மாறிய பழுவேற்காட்டை அடுத்துள்ள பகுதிகளிலிருந்த மக்களை அரசு வெளியேற்றிப் பழுவேற்காட்டுக் குப்பத்துப் பகுதிகளில் குடியமர்த்தியிருக்கின்றது. குப்பத்து மக்களுக்கும் நகருக்கும் இடையே ஏரியும் ஆறுகளும் இருக்கின்றன. இவர்களின் போக்குவரத்திற்குப் படகுகளே பயன்படுகின்றன.

இப்போது இவர்களுடைய முதன்மையான தொழில் மீன்பிடித்தல் ஆகும். உலகிலேயே ஆண்டு முழுவதும் இறா (Prawn) கிடைக்குமிடம் பழுவேற்காடாகும். இங்குப் பிடிபடும் இறா ஏற்றுமதியாகி

இந்தியாவிற்கு அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித் தருகிறது. படகு கட்டுதலிலும், பனை ஓலையில் கைவினைப் பொருள்களைச் செய்தலிலும் இங்குள்ள மக்களுள் சிலர் ஈடுபட்டுள்ளனர். இங்கு வில்லியர், இருளர், ஏனாதி எனும் பிரிவைச் சேர்ந்த மலைவாழ் மக்களும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இங்குள்ள கத்தோலிக்கக் கிறித்தவக் கோயிலில் கி.பி. 1478-ஆம் ஆண்டு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஓவியம் ஒன்று இடம் பெற்றுள்ளது. இங்குள்ள இசுலாமிய மகுதியில் காசி முகம்மது சாகிபு மேற்பார்வையில் அப்துல் லாகிஅக்கு என்பவரால் 72 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்த் தயாரித்து வைக்கப்பட்டுள்ள சூரிய கடிகாரம் சிறப்பானதாகும். சூரிய ஒளி வழி, நேரத்தைக் கணக்கிடும் வகையில் இது அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள சமைய்சுவரன் கோயில், ஆதிநாராயணப் பெருமான் கோயில் ஆகியவை பழமையானவை.

இங்கு கி.பி. 1859 - இல் அமைக்கப்பட்ட பழைய கலங்கரை விளக்கத்தை இடித்துவிட்டு இன்றைய அறிவியல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிக்கேற்ப மாற்றி 1986-இல் கடலில் 40 கி.மீ. தொலைவு தெரியும்படியான 1.5 மிலியன் மெழுகுவர்த்தி ஒளியைக் கொண்ட புதிய கலங்கரைவிளக்கம் சென்னையில் உள்ளதைப் போன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்கு, பழுவேற்காட்டைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு வாழ்ந்த தச்சுக்காரர்களில் போரிலும், இயற்கையாகவும் இறந்து போனவர்களின் கல்லறைகள் உள்ளன. இறந்தவர்களின் தகுதிக் கேற்பக் கல்லறையின் அளவும் அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு நூற்றுக்கணக்கான கல்லறைகள் ஒரே பகுதியில் அமைந்துள்ளன.

தச்சுக்காரர்கள் தமிழகத்தில் நாகப்பட்டினம், பழுவேற்காடு ஆகிய இரண்டு இடங்களில் மட்டும் தங்கள் காலத்திய நாணயங்களை அச்சடித்துள்ளனர். பழுவேற்காட்டில் அச்சடித்த நாணயத்தில் 'P' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நாகப்பட்டினம் காசைவிடப் பழுவேற்காட்டுக் காசிற்கு மதிப்பு அதிகமிருந்திருக்கிறது. அப்பகுதி இப்போதும் தங்கசாலை மேடு என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. குற்றவாளிகளைத் தூக்கி விட்ட கிடங்கும், இடிபாடுற்ற கோட்டைப்பகுதிகளும், பறவைகள் சரணாலயமாகிற அண்ணாமலைச்சேரியும், படகுப்போக்குவரத்தும் சுற்றுலாப்பயணிகளுக்கு மகிழ்ச்சி தருவனவாகும்.

ம.இரா.

துணை நூல்கள் :

Heras, Herty, South India under the Vijayanagara Empire, Vols. I & II, Cosmo Publications, New Delhi, 1980.

Krishnan, K.G. (Ed), South Indian Inscriptions Vol. XVII, Govt. Press, Madras, 1964.

Lotika Varadharajan, India in the 17th Century Vol. I, Part II, Manohar Publications, New Delhi. 1983.

Thornton, Edward, A Gazetteer of the Territories under the Govt. of the East India Company and of the native states on the continent of India, Delhi, 1984.

பழையன்: இவன் போர் கிழவோன்; சோழன் மறவன். இவன், காவிரிப் படப்பையிலேயமைந்த நீர்வளம் மிக்க போர் என்னும் ஊர்க்குத் தலைவனாதலால், 'போலர்கிழவோன் பழையன்' (அகம். 326; நற். 10) என்றும், சோழவேந்தன் படையில் மேம்பாட்டுறு விளங்கியவனாதலால், 'சோழன் மறவன்' (அகம். 326) என்றும் சிறப்புறக் குறிக்கப் பெறுவான். இவன் ஏந்தியிருந்த வெற்றிவேல் இவனால் எறியப் படுங்கால் குறி பிழையாத சிறப்புடையது. கொங்கரைப் பணிவிக்கும் பொருட்டுச் சோழர் செய்த போரிலும் இப்பழையன் எறிந்தவேல் பிழையாத வாய்த்தது (நற். 10) எனவே, தலைவியின் பிழையாத கண்ணோக்கிற்கும் தலைவனின் பிழையாத நன்மொழிக்கும் இவனது வேலே உவமையாகின்றது (அகம். 326; நற். 10). அவ்வாறு வேலெறிவதில் மட்டுமன்றி மழைத் தாரைகளைப் போல் மிகுந்த அம்பெய்வதிலும், கிடுகுப் படையேந்தி வாட்போரிடுவதிலும் சிறந்து விளங்கினமையால் இவன், 'வென்வேல், மாரியம்பின் மழைத்தோல் பழையன்' (அகம். 186) என்றும் குறிக்கப் பெறுகின்றான். 'இழையணியானைச் சோழன் மறவன்' (அகம். 326), 'வெண்கோட்டியானைப் போலர் கிழவோன்' (நற். 10) என்பவற்றால் இவன் யானைகளைக் கொண்டிருந்தமை விளங்கும். முடிவாக நன்னன், ஏற்றை, அத்தி, கங்கன், கட்டி, புன்றுறை என்று எண்ணப்பட்ட சேரன் படைத்தலைவர் அறுவரும் தம்முள் கூடிவந்து பொருதற்கு நின்ற பாசறைக் கண்ணே பருந்துகள் சுற்றிப் பறக்கும்படி போர் செய்து இப்பழையன் மாண்டான். அவ்வாறு, இவன் மாண்டது கண்டு மனம் பொறாதவனாய் இவன் வேந்தனான சோழன் பெரும்பூட்சென்னி, அச்சேரர் படை முதலியான வலிய தேரினையுடைய கணையன் அகப்படுமாறு கழுமலம் என்னுமுரைக் கைப்பற்றினான் (அகம். 44).

பழையன்-2 மோகூரையாண்ட குறுநில மன்னன். இவனது மோகூர், மழை பொழிவு மர்றாத பிழையா

வினையுனையுடையது. அவ்வூரிலேயிருந்த நன்மக்களவையில் நான்கு வகையாகிய கோசர் சிறப்புற்று விளங்கினர். தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனது மதுரையில் மேம்பட்டு விளங்கிய நாற்பெருங் குழுவுக்கு இப்பழையனுடைய கோசரவை உவமை கூறப்படுகின்றது (மது. 507-510). சேரர்க்குப் ப்கைவனான இப்பழையன் கர்வல் மரமாக வைத்துக் காத்து வந்தவேம்பின் அடிமரத்தை வெட்டச் செய்து, போரிலே இவனையும் கொன்று இவனுரிமை மகளிரின் கூந்தலைக் கொய்து திரிக்கப்பட்ட கயிற்றினால் இவனுடைய கன்றுகளையே கடாக்களாக வண்டிகளிற்பூட்டி அவ்வேம்பினை ஏற்றிக்கொண்டு சென்றான் கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன் (பதிற். ப. 5). இப்பழையனது மோகூர் அவை பாண்டியனது மதுரை அவைக்கு உவமை கூறப் பெறுவதனாலும், இவனது காவல் மரமாகிய வேம்பு பாண்டியனுக்குரியதாகையாலும் இவனைப்பாண்டிய வேந்தர்க்குச் சார்பானவன் என்று விளங்கிக் கொள்ள வியலும். அதனாலேயே, சேரன் இவனது வேம்பினை வெட்டி இவனையும் கொன்று சென்றான் என்று கொள்ளவும் கூடும். வ.கு.

பழையனார் நீலி: தமிழகத்தில் வழங்கிவரும் தொன்மையான கதைகளுள் பழையனார் நீலிகதையும் ஒன்று. வாய்மொழி இலக்கியம் ஏட்டிலக்கியம் ஆகிய இரண்டிலும் இடம்பெற்ற இந்தக் கதையைப் பற்றி முதல் முதலில் திருஞானசம்பந்தர் குறிப்பிட்ட ன்ளார். அவர், 'முனைநட்பாய், வஞ்சப்படுத்தொருத்தி வாணாற்கொள்ளும் வகைகேட்டு, அஞ்சும் பழையனார் ஆலங்காடு' என்கிறார். சேக்கிழார் இந்நிகழ்ச்சியை விரிவுப்படுத்தி, சொன்ன உறுதி மொழியைக் காக்கச் சான்றோர் உயிர்துறந்தனர் என்கிறார். அவர் 'எஞ்சலிலா வகைமுறையே பழையனாரார், இயம்புமொழி காத்தகதை சிறப்பித் தேத்தி' எனக் குறிப்பிடுகிறார். உமாபதி சிவாச்சாரியார் சேக்கிழார் நாயனார் புராணத்தில் இந்த நிகழ்ச்சியை விரிவாகக் கூறுகின்றார். அவர் பழையனார் நீலி செய்த வஞ்சனையால் வேளாளர் எழுபதுபேர் தீயில் விழுந்து உயிர் நீத்தனர் என்பதையும், அவர்கள் அம்பலத்தாடுவான் அடியிணைக்கீழ் பேறுபெற்றனர் என்பதையும் குறிப்பிடுகின்றார். படிக்காகப் புலவர் தொண்டைமண்டல சதகத்தில் 'இன்னும்புகழ் நிற்க' என்னும் பாடலிலும், தமிழ் நாவலர் சரிதை ஆசிரியர் 'யாவரே காராளர்', 'எல்லை பல கடந்தாங்கு', 'பிழைத்தாரோ' எனத் தொடங்கும் மூன்று வெண்பாக்களிலும், சுப்பிரதீபக்கவிராயர் கூளப்பநாயக்கன் விறலிவிடு தூது இலக்கியத்திலும் பழையனார் நீலி கதையைத் தேவைக்கேற்பச் சுட்டிச் செல்கின்றனர். இக்கதை வேளாளரின் வாய்மொழி காக்கும்

உறுதிப்பாட்டினை வெளிப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

வாய்மொழி இலக்கியத்திலும் பழையனூர் நீலி கதை செல்வாக்குப் பெற்று விளங்குகிறது. இராம சாமிப் புலவர் பாடிய 'பழகைநல்லூர் நீலி கதை', சு.சண்முகசுந்தரம் வெளியிட்ட 'பழையனூர் நீலி', ஆறுமுகப் பெருமாள் நாடார் வெளியிட்ட 'பழகை நல்லூர் நீலி அம்மன் கதை' ஆகியவை குறிப்பிடத் தக்கவை. அரு. இராமநாதன் பழையனூர் நீலி கதையை உரைநடையில் தந்துள்ளார்.

தென்பாண்டி நாட்டில் உள்ள நீலி கோயில் கொடைவிழாவில் இக்கதை வில்லுப்பாட்டாகப் பாடப்படுகிறது. மேலும், கணியான் பாடகர்களும் இதனைப்பாடுகிறார்கள். திருஞானசம்பந்தர் குறிப்பிடும் 'பழையனூர் ஆலங்காடு' செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தது. நீலிகதை தென்பாண்டி நாட்டின் இசுக்கி வழிபாட்டோடு இணைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. வாய்மொழி மரபின் பரவல் முறையால் தமிழகத்தின் பல இடங்களுக்கும் இக்கதை பரவியுள்ளது எனலாம்.

பழயனூர் நீலிகதைகள்: முற்பிறப்பில் நவ ஞானி என்னும் பார்ப்பனியும் அவள் பிள்ளையும் அவள் கணவனால் கொலை செய்யப்பெற்றனர். அதற்குப் பழிவாங்க அடுத்த பிறப்பில் அவள் திருவாலங்காட்டில் புரிசைகிழாருக்கு மகளாகப் பிறந்தாள்; அவள் பேய்த்தோற்றம் உடையவளாக இருந்ததால் ஊரார் அவளை அஞ்சி ஒதுக்கினர். அவள் காட்டில் திரிந்து கொண்டிருந்தாள். ஒரு சமயம் தரிசனச் செட்டி காட்டுவழி சென்று கொண்டிருந்தான். அவன் அவனைத் தொடர்ந்தான். தன்னைத் தொடர்வது பேய்தான் என்பதை அறிந்த தரிசனச்செட்டி பழையனூர் வேளாளரிடம் அடைக்கலம் புகுந்தான். பெண்ணுருக்கொண்ட பேய், தரிசனச்செட்டிதான் தன் கணவன் என்றும், தன்னைப் புறக்கணித்துவிட்டதாகவும் வேளாளரிடம் முறையிட்டது. இருவரின் மொழிகளையும் கேட்ட வேளாளர்கள் மறுநாள் காலை வழக்கை விசாரித்துத் தீர்ப்புக் கூறுவதாகச் சொன்னார்கள். தரிசனச்செட்டி எவ்வளவோ மன்றாடியும் கேளாமல் வேளாளர்கள் அவன் உயிர்க்குத் தாங்கள் பிணை கொடுப்பதாக வாக்களித்து அவனையும் பெண்ணுருக் கொண்ட பேயையும் அன்றிரவு தனிமனைப்படுத்தினர். மறுநாள் காலை பேயால் தரிசனச்செட்டி கொல்லப்பட்டதை அறிந்தார்கள். செட்டியின் உயிர்க்குப் பிணையாக வேளாளர்கள் எழுபது பேரும் தீ மூட்டி உயிர்துறந்தனர்.

பழையனூர் நீலி கதையின் மற்றொரு வடிவம்

உள்ளது. காஞ்சிபுரத்து வணிகன் ஒருவனுக்கு இரு மனைவியர். அவன் இளையாளிடம் மோகம் கொண்டிருந்தான். அவன் தூண்டுதலால் அவன் மூத்தாளைக் கொன்றுவிட்டான். மூத்தாள் பேயாகிப் பழையனூர்க் காட்டில் திரிந்து கொண்டிருந்தாள். வணிகன் அவ்வழியே செல்ல நேர்ந்தது. பேய் அவனைப் பின்பு தொடர்ந்தது. நிலைமையை உணர்ந்த வணிகன் பழையனூர் வேளாளரிடம் அடைக்கலம் புகுந்தான். பெண்வடிவில் நின்ற பேய் தன்னை வணிகனின் மனைவி என்றும் இளையாளின் பேச்சைக் கேட்டுத் தன்னை அவன் புறக்கணித்துவிட்டான் என்றும் கூறியது. பொழுது சாய்ந்துவிட்டதால் வேளாளர் அவ்விரவு அவ்விருவரையும் ஒரு வீட்டில் தங்கச் செய்தனர். வணிகன் வேளாளரிடம் தன்னைக் காப்பாற்றும்படி கெஞ்சினான். அவனுக்குத் தாங்கள் பிணை இருப்பதாக வாக்குறுதி அளித்தனர். மறுநாள் வணிகன் பேயால் கொல்லப்பட்டதை அறிந்த வேளாளர் எழுபது பேரும் உயிர் நீத்தனர்.

வாய்மொழி இலக்கியம் வேறொரு வடிவினைத் தருகிறது. பழகைநல்லூர் அம்மையப்பர் திருக்கோயில் தாசி ஒருத்தியும் கோயில் பூசாரி நம்பியும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்பினர். தாசியின் பொருட்டுத் தன் செல்வம் எல்லாம் இழந்தான் நம்பி. தாய்க்கிழவியால் நம்பி ஊரைவிட்டுப் புறப்பட்டான். தாசி அவன் வெளியூர் செல்வதைத் தடுத்தாள். நம்பி அவளை வஞ்சகமாகக் கொண்டு அவள் நகைகளையும் பறித்துக் கொண்டான். அவன் காட்டுவழியில் செல்லும்போது பாம்புதீண்டி இறந்தான். தாசியின் தம்பியும் தற் கொலை செய்துகொண்டான்.

மறுபிறப்பில் கோயில் பூசாரி அனந்தன் செட்டியாகவும், தாசி நீலியாகவும், அவள் தம்பி நீலனாகவும் பிறந்தனர். பழகைநல்லூர் மக்கள் நீலனை அழித்து விட்டனர். நீலி பழகைநல்லூர் மக்களையும் அனந்தன் செட்டியையும் பழிவாங்கக் காத்திருந்தான். அனந்தன் செட்டி பழகைநல்லூர்க் காட்டு வழியே வந்தான். நீலி அவனைப் பின்பு தொடர்ந்து அன்றிரவு ஊர் உள்ளே அவனைப் கொன்றான். மறுநாள் ஊரார் தற்கொலைசெய்துகொள்ளுமாறுசெய்து பழி தீர்த்தாள். வே.ச.தி.

பள்ளிக் கல்வி: இந்தியக் கல்வி வரலாற்றில் குருகுலக் கல்விக் காலத்திற்குப் பின்னர் ஆசிரியரை நாடிவரும் மாணவர் தொகை மிகுதிப்பட்டதாலும், மதவளர்ச்சியாலும் போட்டிகளாலும் எழுந்த மதக் கல்வியால் மக்கள் கவரப்பட்டதாலும் இன்றைய பள்ளிக் கல்வியின் முன்னோடிகளான திண்ணைப் பள்ளிகள், சமயப்பள்ளிகள் ஆகியவை எழுந்தன. தின்

ணைப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர் தம் வீட்டுத் திண்ணையிலோ பிற செல்வர்கள் மற்றும் முன்வருவோர் வீட்டுத் திண்ணைகளிலோ தம்மை நாடிவரும் மாணவர்களுக்குக் கல்விபுகட்ட முன்வந்தனர். அது போலவே இந்து இசுலாமிய சமயக் கல்விகளும், அந்தந்த மதத்தைச் சார்ந்த பகுதிகளில் மதநூல்கள் சமயமரபுகள் பற்றிப் பாராயணம் செய்யத் தக்க பகுதிகளுக்கு இசையூட்டும் வண்ணம் இசைக் கல்வியாகவும், அந்த அந்தச் சமயச் சார்புடையதாகவும் விளங்கலாயின. பிறநாட்டு அறிஞர்கள் வரலாறும் பண்பாட்டுப் பரிமாற்ற மிகுதியாலும் உயர்கல்வி நிலை உணரப்பட்டது. பன்னெடுங் காலங்களுக்கு முன்னரே நாலந்தா போன்ற பல்கலைக்கழகங்கள் நிறுவப்பட்டுப் பள்ளிக் கல்வி உயர்வுபெற்று இந்நாளைய கல்லூரிக் கல்வி மற்றும் பல்கலைக்கழகக் கல்வி ஆகிய வற்றிற்கு வித்தூன்றப்பட்டது. புத்தமதத் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் இக்கல்வி நிலைகளுக்கு மேலும் ஆக்கம் கொடுத்தன. ஆங்கிலேயராட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்ட கல்வி மாற்றங்கள் இன்றைய பள்ளிக் கல்வி அமைப்பை வகுத்தளித்தன. சமுதாய, அரசியல் விழிப்புணர்ச்சிகளால் புதுமைகள் பல புகுத்தப்பட்டாலும் ஒட்டு மொத்தக் கட்டமைப்பில் பெரும் மாற்றங்கள் எதுவுமின்றி உள்நிலைகளில் சிறுசிறு நீக்கங்களும் ஆக்கங்களும் ஏற்பட்டனவேயன்றி இந்தியப் பள்ளிக் கல்வி சென்ற 300 ஆண்டுகளாக ஓரளவு நிலைப்பட்டு விட்டதென்றே கொள்ள வேண்டும்.

இந்திய அரசியலமைப்பு வழங்கிய கருத்துச் சுதந்திரத்தினால் கல்விக் கருத்துகள் பல எழுந்தாலும் ஆங்கிலக் கல்வி முறையின் உள்நோக்கம் புதிய இந்தியாவின் புனரமைப்புக்குப் பங்கம் விளைவிக்குமென்ற எண்ணம் மேலோங்கியதால் பள்ளிக் கல்வியில் பல்வேறு மாற்றங்கள் எழுந்தன. இன்று பள்ளிக் கல்வியைக் கட்டுப்படுத்தும் மாநில அரசில் சாதாரணப் பள்ளிக் கல்வி, மேல்நிலைக் கல்வி, ஆங்கில இந்தியக் கல்வி என்ற மூவகைப் பள்ளிக் கல்வியமைப்புகளும், மத்திய அரசில் மத்திய கல்வி வாரியத்துக்குட்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் பலவற்றுடன் அரசு நடத்தும் மத்திய பள்ளிகளும் புதிய நவோதயா பள்ளிகளும், விடுதலை பெறும் வரை வழக்கில் இருந்து வந்த கேம்பிரிட்சு பள்ளி முறையைத் தொடர்ந்த பொதுப் பள்ளிகள் (Public Schools) என்ற சிறப்புப் பள்ளிகளும் சமுதாய உயர்மட்டக் குடும்பங்களை ஈர்க்கும் நிலையங்களாகத் தேராடூன், வெல்லிங்டன் மற்றும் முக்கிய நகரங்களில் உள்ள பள்ளிகளும், தற்காப்புத் துறையினர் நடத்தும் சேனைப் பள்ளிகளும், (Sainik Schools) இந்தியநாட்டின் பல்வேறுபள்ளிக் கல்வி இயல்புகளையும் தரங்களையும் நிலைப்படுத்தி விட்டன. கல்லூரிக் கல்வியைச் சீர்படுத்த முனைந்த இராதா

கிருட்டிணன்குழுவும், முதலியார் குழுவும் பள்ளிக்கல்வி, கல்லூரிக் கல்வியோடு இணையும் நிலைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்படச் செய்தன. காந்தியடிகளின் நாடுதழுவிய அடிப்படைக் கல்வி (Basic Education) புதுக் கல்வியாக பிளிர்ந்த போதும், பள்ளிக் கல்வி நிலையில் மட்டுமே இளநிலை, முதுநிலை, பின்னிலை அடிப்படைப் பள்ளிகள் என்று மாற்றியமைக்க முடிந்தது. எனினும் தேவையுணர்ந்து முன்னடிப்படைக் கல்வியும் (Pre-basic education) நாட்டில் பரவியிருந்த குழந்தைகள் பூங்கா, மழலையர் பள்ளிகளுக்கொப்பத் தோன்றியது. கல்லூரிக் கல்வியளவில் இந்த மாற்றங்கள் எவ்வித மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்த முடியாமற் போயின. இவை தவிரப் பல்வேறு சிந்தனையாளர்கள் தத்தம் எண்ணக் கோலங்களையும் கல்வி முறையாக்கி இந்நாட்டின் பள்ளிக் கல்விக்குப் புதிய பரிமாணங்களை அளிக்கலாயினர். தாகூரின் சாந்தி நிகேதன் பள்ளிக் கல்வி உள்ளடக்கிய பல்கலைக் கழகமும், சே. கிருட்டிணமூர்த்தி அறநிலையத்தினரின் பள்ளிக் கல்வியும், பல்வேறு குழுவினர் ஏற்படுத்திய பள்ளிக் கல்வியுமாக இந்தியநாட்டில் தனிக் கல்வி விரிவாக்கம் விரைந்து செயலாற்றியது. இந்தியக் கல்விக் குழு கோத்தாரி தலைமையில் 1966-இல் பள்ளிக் கல்விக்கு ஒருங்கிணைந்த கொள்கை மற்றும் செயலாக்க வரன்முறைகளை வழங்கியது. மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் மட்டுமே கல்வி இருந்ததால் ஒரே சீரான கல்விமுறை நிலவ இயலாமற் போயிற்று. அண்மையில் பள்ளிக் கல்வி 10+2 முறையாகக் கட்டுப்பட்டு 1986 தேசிய கல்விக் கொள்கை நாடு முழுவதிலும் கல்விச் சீரமைப்பிற்கு வழிவகுத்துக் கொடுத்துள்ளது. கல்வி மத்திய, மாநில அரசுகளின் ஒப்புதல் பகுதிகளில் ஒன்றாக்கப்பட்டதால் இந்தியப் பள்ளிக் கல்விக்கு ஒரே வடிவம் கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

நாடு தழுவிய கட்டாயக் கல்வித் திட்டத்தினால் 5 வயது முடிந்த குழந்தைகள் பள்ளிக் கல்வியின் முதல் வகுப்பில் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஐக்கிய நாட்டுக் கல்வி அறிவியல் பண்பாட்டு அமைப்பின் தொடக்கக் கல்வியைப் பரவலாக்கும் (Universalisation of Primary Education - UPE) திட்டம் வளர்ச்சியடைந்து வரும் நாடுகளில் முதன்மை பெற்றுள்ள இந்திய நாட்டிலும் கட்டாயக் கல்வி நிலைபெறத் துணைபுரிகிறது. 5 முதல் 11 வரையுள்ள வயதினருக்கு முதல் நிலையிலும், 11 முதல் 14 வரையுள்ள வயதினருக்குப் பின் நிலையிலும் கட்டாயக் கல்வி வழங்கி எழுத்தறிவு, எண்ணறிவு மட்டுமன்றித் தொடர் கல்வியுணர்வினையும் ஊட்டுவதில் பீடு நடைபோட்டு வரும் இந்நாளில் இந்திய நாட்டில் முன் பள்ளிக் கல்விக்கு 3 முதல் 5 வரையுள்ள

வயதினரும் பள்ளி சென்று பயிலும் வாய்ப்பு தேவையின் அடிப்படையில் எழுந்து வருகிறது. பெருநகரங்களில் மட்டுமே தோன்றிய இந்நிலை சிற்றூர்களிலும் கூடப் பரவிக்கல்வியை ஒரு வணிகமாக மாற்றி வருகிறது. இந்த முன் பள்ளிக் கல்வி நிலையையும் கட்டுப்படுத்தும் விதிமுறைகளை அரசு ஆய்ந்து சீர்படுத்துமானால் இந்தியப் பள்ளிக் கல்வி 3 வயதில் தொடங்கி 2+10+2 என்ற நிலைகளைக் கடந்து 17 வயதில் கல்லூரி அல்லது பல்கலைக்கழகக் கல்வியை அடையும் நிலை ஏற்படும். இந்நிலைகளை முறையே முன் பள்ளிநிலை, இடைக் கல்வி நிலை, உயரிடைக் கல்வி நிலை என்பர். இடைக் கல்வி நிலையாகிய 10 ஆண்டுகளும் கூட 5+3+2 என்ற தொடக்கநிலை, உயர் தொடக்க நிலை, இரண்டாம் நிலை என்ற மூன்று துணை நிலைகளைக் கொண்டுள்ளது. எனவே முன் கல்வி நிறுவனங்கள், தொடக்கப் பள்ளிகள் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள், மேல் நிலைப் பள்ளிகள் என்று ஐந்து நிலைகளில் இன்றைய பள்ளிக் கல்வி வளர்ந்து வருகிறது. இவற்றில் இரண்டு அல்லது மூன்று நிலைகளைக் கொண்ட பள்ளிகளே பெரும்பாலும் உள்ளன வெவ்வினும் கடைசி நிலை தவிரப் பிறநிலைகளைத் தனித்தனியாகக் கொண்ட பள்ளிகளும் செயற்பட்டு வருகின்றன.

பள்ளிக் கல்வியின் வளர்ச்சி, பரவல், இணை நிலைகள் ஆகியவற்றால் ஒரே பொதுக் கல்வி இயக்குநர் கட்டுப்பாட்டினால் இயங்கிவந்த மாநிலக் கல்விகள் இப்பொழுது பல்வேறு இயக்குநர்களைக் கொண்டு இயங்கிவருகின்றன. பள்ளிக் கல்வி, தொடக்கக் கல்வி, அரசுத் தேர்வு, பள்ளி சாராக் கல்வி ஆகிய பகுதிகள் தவிரத் தொழிற் பள்ளிகள், சமூகநலப் பள்ளிகள் ஆகியவையும் தத்தம் இயக்குநர் மேற்பார்வைகளில் வளர்ந்து வருகின்றன. கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சிக்கான மாநிலக் கழகம் (S.C.E.R.T.) அதன் மத்திய நிறுவனத்தைச் சார்ந்து (N.C.E.R.T.) பள்ளிக் கல்வியின் தர மேம்பாட்டிற்குப் பல்வேறு வழிவகைகளைக் கையாளுகின்றது. பள்ளியில் சேர்ந்து பயிலாதோரின் பள்ளிக் கல்வியின் தரமேம்பாட்டிற்குப் பல்வேறு வழிவகைகளைக் கையாளுகின்றனர். பள்ளியில் சேர்ந்து பயிலாதோரும், பள்ளிக் கல்வியின் பல்வேறு நிலைகளில் பயின்று நிறுத்திக் கொண்டவர்களும் தனிக்கல்வி மூலம் பள்ளியிறுதித் தேர்வு பெறத் துணை செய்யும் திறந்த பள்ளி (Open School) கல்வியாக்கத்தின் ஒரு புதுமை எனலாம். பள்ளிகளின் பாடத் திட்டச் சீரமைப்பு, பாட நூல்களின் மாற்றங்கள், ஆசிரியர்களின் பணியிடைப் பயிற்சி, கல்வி ஆராய்ச்சியும் மேம்பாடும் என்று பல்வேறு பணிகளைப் புரிந்து பள்ளிக்கல்வி சிறப்புற இக்கழகம்

சிறப்புப் பணியாற்றி வருகிறது. பள்ளிக் கல்வியின் இயக்குநர்கள், கூடுதல் இயக்குநர்கள், இணை இயக்குநர்கள், துணை இயக்குநர்கள் ஆகியோருடன் மாவட்டத்தின் தலைமைக் கல்வி அலுவலர்கள், மாவட்டக் கல்வி அலுவலர்கள், பெண்கள் பள்ளிகளின் ஆய்வாளர்கள், ஆங்கில இந்தியப் பள்ளிகளின் ஆய்வாளர், மேனிலைப் பள்ளிகளின் ஆய்வாளர்கள் ஆகிய அலுவலர்களும் பள்ளிக் கல்வியைச் சீர்பெற அமைப்பதில் சிறந்த பங்கு பெறுகின்றனர். மாநில வாரியங்கள், நகராட்சி அமைப்புகள் நடத்தி வந்த தொடக்க, உயர்நிலை, மேல்நிலைப் பள்ளிகளையும் தமிழ்நாட்டில் அரசே ஏற்று நடத்தி வருகிறது. மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழில் வகுப்புகள் (Vocational Courses) நடத்தப்படுவதால் பள்ளிக் கல்வி, பயனுடையதாகிப் பிறமாநில அரசுகளால் பாராட்டப்பட்டுப் பின்பற்றப்படும் நிலையில் விளங்கி வருகிறது. ஊராட்சி ஒன்றிய அமைப்பு எல்லைக்குள் செயற்படும் தொடக்க, உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளைக் கண்காணக்கும் பள்ளித் துணை ஆய்வாளர்கள், சமூகக் கல்வி அமைப்பாளர்கள், துணைக் கல்வி அலுவலர்கள் ஆகியோர் பள்ளிக்கல்வி சுற்றுப்புறச் சமுதாயச் சூழலில் பின்னிப் பிணைந்து, நாட்டு முன்னேற்றத்திலும் பங்குபெறும் விதத்தில் பணியாற்றுவதனால் இன்றைய பள்ளிக்கல்வி நாட்டுக் கல்வியாக மேம்பட்டு வருகிறது.

எஸ்.சு.

பள்ளிகொண்டான்: இது ஒரு வைணவத் திருத்தலம். பள்ளி கொண்டான் அருள்மிகு உத்திர ஆரங்கநாத சுவாமி ஆலயம் என வழங்கப்பெறும் இத்தலம் வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் வேலூரிலிருந்து மேற்கே 26 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது.

இக்காலத்தில் பள்ளிகொண்டான் எனக் குறிக்கப் பெறும் இப்பகுதியைச் சதுர்வேதி மங்கலம் என்ற பெயருடன் நந்திவர்மன் என்னும் அரசன் ஆண்டு வந்தான் எனக் கூறுவர். தொடக்கக் காலத்தில் அரங்கநாதர் ஆலயம் ஒரு கோட்டையினால் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்கு இன்றும் ஆலயத்தைச் சுற்றிக் காணப்படும் சிதைந்துபோன கருங்கல் சுவர்கள் சான்றுகளாக அமைந்துள்ளன. இத்தலம் தோன்றி ஏறத்தாழ 3000 ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கலாம் என்று கருதும் தொல்லியலாளர் இவ்வாலயம் யாரால் அல்லது யார் காலத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்பதைத் தெளிவுபடுத்தவில்லை.

ஆலயத்திற்குத் தென்கிழக்கே 2 கி.மீ. தொலைவில் வித்துமலை என்னும் மலை அமைந்துள்ளது. இம்மலையில் அரசனாக இருந்து துறவியாக மாறிய அம்பரிசர் என்பர் மகாவிட்டுணுவைத் தரிசிக்கத் தவம்

இருந்ததாகவும், அப்போது பிரம்மா செய்யப் போகின்ற யாகத்தில் உமது எண்ணம் நிறைவேறும் என்று விண்ணொலி எழுந்ததாகவும், அவ்வொலிப் படி பிரம்மா சரசுவதி தேவியைப் பகைத்துக் கொண்டு காஞ்சிபுரத்தில் யாகம் தொடங்கியதாகவும், யாகத்தைக் கலைக்கச் சரசுவதி வெள்ளப் பெருக்கு எடுத்துப் பாலாற்றில் ஓடிவந்ததாகவும், அதையறிந்த பிரம்மா நாராயணனைத் துதித்ததாகவும், நாராயணன் வெள்ளப்பெருக்கைத் தடுக்கப் பள்ளிகொண்டு எழுந்தருளிவார் என்றும், அத்தலமே பள்ளிகொண்டான் என்று வழங்கப் பெறுவதாகவும் காஞ்சி மகாத்மியமும் அத்தகிரி மகாத்மியமும் கூறுகின்றன. இத்தகு புராணச்சிறப்புடைய இத்தலம் ஆழ்வார்களின் மங்களாசாசனத்திற்கு உட்படாமைக்குக் காரணம் விளங்கவில்லை.

இராயர்கள் காலத்தின் அமைப்புக் கொண்ட. இத்திருக்கோயில் இராசகோபுரத்தையும் அதை அடுத்து அழகான ஒரு சிறு கோபுரத்தையும், கிழக்குப் பக்கம் வழியையும் கொண்டு எழிலார்ந்த சிற்பங்களைக் கொண்ட உயர்ந்த மதிர்கவர்களையும் பெற்றுள்ளது. இக்கோயில் பிரணவாகாரம் கொண்டு 'ஓம்' என்ற அமைப்பைக் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கருவறையில் கருங்கல் சுவர்களில் அமைந்துள்ள கல்வெட்டுகளும் சிறப்பு வாய்ந்தவை. இசுலாமியர் படையெடுப்பின்போது இக்கோயிலும் தாக்கப் பட்டதாக வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுவர்.

இக்கோயிலில் பள்ளிகொண்டுள்ள அரங்கநாதரின் நாச்சியார் அரங்கநாயகி தேவி ஆவார். இங்கு இராம, இலக்குமணர், கண்ணன், ஆண்டாள் சந்நிதிகளும், மணவாள மாமுனிகள் சந்நிதியும் அமைந்துள்ளன. சித்திரை மாதந்தோறும் இவ்வாலயத்தில் பிரம்மோற்சவம் நடைபெறுகிறது. சா.மு.

பள்ளி கொண்டான் பிள்ளை: வைணவப் புலவர்கள் பெரும்பாலும் பிரபந்தம் பயில்வதிலும், அதன் விரிவுரைகள் பயில்வதிலும் பொழுது போக்குவர். அவர்கள் நூல்கள் இயற்றும் புலமை பெற்றிருப்பினும் புராணமோ, காவியமோ, சிற்றிலக்கியமோ இயற்றுவதில்லை. இந்த வழிக்கு விலக்காகச் சில புலவர்கள் வைணவ நூல்கள் பயின்றதோடு புதிய இலக்கியங்களையும் புனைந்தனர்.

அத்தகைய புலவர்களுள் தலைசிறந்தவர் பள்ளிகொண்டான் பிள்ளை. இப்புலவர் சமயப்போராட்டங்களில் ஈடுபடாமல் அமைதியாயிருந்து இருபத்தொரு நூல்கள் இயற்றியுள்ளார். இப்புலவர் சென்ற நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்.

இப்புலவர் கருணிகர் குலத்திற் பிறந்தவர். இப்புலவரின் தந்தையார் பெயர் நாராயணபிள்ளை, இந்த வரலாற்றுண்மையினைக் 'கருணிகர் நற்குல விளக்காய் ஒளிர் நாராயணக்குரிசில் கவனச் செய்த தவப்பயனே உதித்தது' என இவர் நூலில் காணப்படும் சிறப்புப் பாயிரம் உணர்த்துகிறது. இவர் சென்னைப் புரசையில் பிறந்தவர். இப்புலவர் புரசை அட்டாவதானம் சபாபதி முதலியார்பால் கமீழ் இலக்கண இலக்கியம் பயின்றார்.

இறைவன் திருவருளையடைய வேண்டுமானால் ஆச்சாரியன் திருவருளை முன்பு பெறுதல் வேண்டும். அம்முறையைப் பின்பற்றிய பள்ளி கொண்டான் பிள்ளை காஞ்சிபுரம் இராமானுசர் என்பவர்பால் தீட்சை பெற்றுக் கொண்டார். இவர் தென்கலை வைணவர். ஆகையால் இவர் மணவாள மாமுனியின் திருவடிகளில் நான்மணிமாலை புனைந்தார். இந்நூலால் இவரது சமயக் கொள்கைகளை நன்கு உணரலாம்.

உலகமும் உயிர்களும் இறைவனுக்கு உடல் என்பது வைணவ சமயத்தின் சிறந்த கொள்கையாம். இக்கொள்கையை, 'அலகிலா அண்டமும் அவற்றுள் உறைதரும் உலைவு இலா உயிர்களும் உடலமாக் கொண்டோள்' என்று மணவாள மாமுனிகள் நான்மணிமாலையில் விளக்குகின்றார்.

வைணவர்களால் பெரிதும் போற்றப்படுபவர் நம்மாழ்வார். பள்ளிகொண்டான் பிள்ளை நம்மாழ்வாரை, வேதத்தைத் தமிழாற் பாடியவர் என்றும், மகிழும் பூமாலை புனைந்தவர் என்றும் போற்றுகின்றனர்.

வைணவர்களின் சமயக் கொள்கையை வரையறுத்துக் கூறுவது இராமானுசர் பிரம்ம குத்திரத்திற்கு வரைந்த பேருரையாகும். அதனைச் சீபாடியம் என்று கூறுவர். அதனை ஆசிரியர் கலைத்தொகை கற்றோர் மெச்ச சீபாடியம் என்று புகழ்ந்தனர்.

பள்ளிகொண்டான் பிள்ளை ஆழ்வார்கள் பாலும், ஆச்சாரியர்கள் பாலும், பிராட்டியின் பாலும், திருமால் பாலும் மிக்க பக்தியுடையவர். இவர் ஆழ்வார்கள் பால் கொண்ட அன்பை இவர் இயற்றிய முதலாழ்வார்கள் மும்மணிக் கோவையும், நம்மாழ்வார் நான்மணிமாலையும், கோதைநாயகித் தாயார் மாலையும் விளக்கும். இவர் ஆசாரியர் பால் கொண்ட பக்தியை, எதிராச நான்மணி மாலையும் மணவாள மாமுனிகள் நான்மணிமாலையும் விளக்கும். இவர் பிராட்டியின் பாலும், பெருமாள் பாலும் கொண்ட

ஈடுபாட்டை, வேதவல்லித்தாயார் மாலையும் அலர் மேல்மங்கைத் தாயார் மாலையும், கனகவல்லித் தாயார் மாலையும், பார்த்தசாரதிப் பெருமாள் மாலையும், வீரராகவப் பெருமாள் மாலையும் விளக்கும்.

இப்புலவர் பெருமாள் புணைந்த இருபத்தொரு நூல்களில் எங்கும் பிற சமயத்தவர் மனம் புண்படும் தொடர்களோ, செய்திகளோ காணவியலாது. சமயம் என்பது ஆன்மாவின் முன்னேற்றத்திற்கேயன்றிப் போராட்டத்திற்கன்று என்று இவர்கருதுபவர். இப்புலவரின் கவிதைகள் செம்பாகமானவை; இயல்பு நவீனசியைப் பெற்றவை; தெளிவானவை.

எஸ்.கே.இரா.

பள்ளிப் பேரவை: வளர்ந்து வரும் நாடுகளின் கல்வித் திட்டங்கள் யாவும் அந்தந்த நாட்டின் பின்னணி, மரபுநிலை, பண்பாடு ஆகியவற்றிற்கு கொப்ப இளைஞர்களுக்குத் தக்க பயிற்சியளித்து, நாட்டு முன்னேற்றத்தில் சிறந்த பங்கு கொள்ளும் வண்ணம் வருங்காலச் சமுதாயத்தை உருவாக்குதலையே முதல் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. இந்தியாவிலும் விடுதலை பெறுமுன்பே அமைக்கப்பட்ட இடைக்கால அரசுக் காலத்தின்போது நாட்டு முன்னேற்றத்தில் நாட்டங் கொண்ட தலைவர்கள் தங்கள் கருத்துகளை அவ்வப்போது செயற்படுத்திச் சென்ற 40 ஆண்டுகளில் உலக அரசுக்கில் வியத்தகு மேம்பாடுற வழிவகுத்தனர். கல்விக் கொள்கை, பாடத் திட்டம், கல்விக்கூடங்கள், பள்ளிச் செயல்முறை ஆகியவற்றிலெல்லாம் தேவையான மாற்றங்களும் புதிய செயல்களும் செய்யப்பட்டுக் கல்வியும் சமுதாயமும் ஒருங்கிணைந்து ஏற்றமுறும் வண்ணம் கல்விநிலை, அமைக்கப் பட்டது. பாடத் திட்டச் செயல்கள், புறப் பாடத்திட்டச் செயல்கள், இணைப் பாடத் திட்டச் செயல்கள் என்ற மூவகைக் கல்விச் செயல்களிலும் பள்ளிகளும் கல்லூரிகளும் ஈடுபட்டன. பாடத் திட்டச் செயல்கள் பெரும்பாலும் அறிவு வளர்ச்சியையும், புறப்பாடத் திட்டச் செயல்கள் பெரிதும் உடல்நல ஆக்கத்தையும் சமுதாயத் திறமையையும், இணைப்பாடத் திட்டச் செயல்கள் பெரிதும் உள்ள வளநிலையையும் நடுநோக்கமாகக் கொண்டு நிகழ்த்தப்படுகின்றன. இத்தகைய இணைப் பாடத் திட்டச் செயல்களில் ஒன்றே பள்ளிப் பேரவை.

குடிமைப் பயிற்சி, சாரணர் பயிற்சி, தேசிய சிறுவர் படைப் பயிற்சி, தேசிய சமூகத் தொண்டு ஆகிய இணைப்பாடத் திட்டச் செயல்களில் குடிமைப் பயிற்சியின்பகுதியாக நடத்தப்படுவது பள்ளிப்பேரவை, பள்ளிப்பருவத்திலேயே நாடாளும் திறனை உருவாக்கும் முன் முயற்சியாக இச்செயலைக்கொள்ளுவதே

சிறப்பு. எல்லாப் பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் மாணவர்களே தங்கள் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்குத் துணையாகச் சில உறுப்பினர்களையும் சேர்த்து மாணவர் நலச்செயல்களில் ஈடுபடச் செய்வதன் மூலம் தற்சார்பு, தன்னாக்கம், முற்போக்கு எண்ணங்களும் செயல்களும் உருவாதல் ஆகிய இன்றியமையாப் பணிகளில் இளைஞர்கள் பங்கு கொள்ள வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. நாள் தோறும் பள்ளிகளில் நடைபெறும் காலைக் கூட்டத்தை ஒழுங்காக நடத்தி வைக்கும் பொறுப்பைப் பள்ளி மாணவர் தலைவன் நிறைவேற்றும் வகையில் ஆசிரியர்கள் துணை நின்று பள்ளியைச் சமுதாயத்தின் மறுவடிவமாகக் கொண்டு மதிக்கத் தூண்டுகின்றனர். இறைவணக்கம், கொடியேற்றம், நாட்டு வாழ்த்து, செய்தி படித்தல், அறிவிப்புகள் ஆகியவற்றால் உள்ளார்ந்த இறையணர்வு, நாட்டுப் பற்று, உலகறிவு, பள்ளிச் சமுதாய நிலை உணர்வு ஆகியவற்றைப் பள்ளிப் பேரவை ஒவ்வொரு மாணவன் உள்ளத்திலும் உருவாக்குகிறது. காலத்தோடு பள்ளி செல்லல், பள்ளிச் செயல்களுக்கான முன்தயாரிப்பு, வகுப்புகளுக்கு அணி வகுத்துச் செல்லுதல் ஆகிய செயல்களின் மூலம் சிறந்த உள்ளவளம் ஏற்படுகிறது. குடும்பத்திற்குப் பின் இளம் உள்ளங்களில் ஆழப்பதிவது ஒத்த வயதினரும் பள்ளிச் சமூகமுமேயாகும். பள்ளிப் பேரவை சமுதாய விழிப்பினை ஏற்படுத்தும் ஒரு சிறந்த கருவி. கடமையையும் கட்டுப்பாட்டையும் ஒருங்கே வளரச் செய்து, உடன் மாணவர்களிடம் விட்டுக் கொடுத்தும் உற்றுழி உதவியும் எடுத்துக் காட்டியும் தேவையாயின் இடித்துரைத்தும் தங்களைத் தாங்களே வளர்த்துக் கொள்ளத் தூண்டும் பள்ளிப் பேரவை, தலைமையாசிரியர் மற்றும் பொறுப்பாசிரியர்களின் கண்காணிப்பினால் நடத்தப் பெறுவதால், இளவயதினர் இயல்பான சில தடுமாற்றங்களிலிருந்தும் காத்துக்கொள்ளப்படுகின்றனர். தலைமையேற்புதலும் துணைநிற்புதலும் சமுதாய வாழ்க்கைக்கு மிகவும் தேவையானவை என்பதை உணர்ந்து வாழும் பான்மையையும் பள்ளி மாணவர்கள் பெறுகின்றனர். நன்முறையில் அமைக்கப்பட்ட பள்ளிப் பேரவை மாணவர் குறை கண்டு நீக்கும் வகையில் நீதிமன்றமாகவும் செயற்படும் வாய்ப்புண்டு. காந்தியடிகள் கூற்றுப்படி கல்வியெனப்படுவது ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் புதையுண்டு கிடக்கும் உண்மைகளை எல்லா வகையிலும் வெளிக் கொணர்ந்து உடல், உள்ள, ஆன்ம வெளிப்பாடுகளுக்கு வழிவகுப்பதேயாகும். அவ்வகையிலும் பள்ளிப் பேரவை சிறந்த சமூகக் கல்வி வழங்கி வருகிறது. மேலும், 1966, 1986 ஆகிய ஆண்டுகளின் நாட்டுக் கல்விக் கொள்கைகளிலும் இவ்விணைப் பாடத்திட்டச் செயல்கள் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன.

முறையான பாடத்திட்டம் அறிவையும் அறிவு சார்ந்த திறனையும் மட்டுமே வளர்க்கும் விதத்தில் அமைவதால் முறைசாராப் பாடத் திட்டம் ஒன்றை ஒவ்வொரு கல்வி நிலையத்திலும் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் கூட ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்தினால் மட்டுமே மாணவர்களின் உள்நோக்க வளர்ச்சி மாற்றம் ஏற்படும். பள்ளிப் பேரவை முறை சாராப் பாடத்திட்டத்தின் இன்றியமையாப் பகுதியாக நாளடைவில் நிலையான பங்கு கொண்டு பள்ளி நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தலையாக விளங்குவது நனி சிறந்தது. எஸ்.சு.

பள்ளி முன்பருவக் கல்வி: கல்வி என்னும் கோபுரத்திற்கு அடிப்படையாக அமைவது பள்ளி முன்பருவக் கல்வியே (Pre-school Education) யாகும். பொதுவாக 2½ வயது முதல் 5 வயது வரை உள்ள சிறார்கள் முறையான வகையில் (Formal Education) கல்வி கற்கத் தொடங்குவதற்கு முன்னால் அத்தகுதியை எய்துவதற்கு முழுமையான வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதற்கு உறுதுணையாகப் பள்ளி முன்பருவக் கல்வி அமைகிறது. ஆகவே, பள்ளி முன்பருவக் கல்வியை 'இல்லத்தின் விரிவாக்கம்' (Extention of home) என்றும் அங்குப் பணியாற்றுவோரைத் தாயின் மறு உரு என்றும் (Substitute Mother) எண்ணுதல் வேண்டும்.

ஒரு குழந்தைக்குச் சிறந்த ஆசான் ஆக ஒரு தாயால்தான் முடியும். சிறந்த ஒரு வீட்டுச் சூழ்நிலை தான் குழந்தையின் முழுமையான வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும். ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சமூக, பொருளாதாரச் சூழ்நிலையில் இத்தகைய நல்ல வாய்ப்புகளை எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் வீட்டில் அளிப்பது கடினமானதாகும். இந்திய நாட்டில் 80 விழுக்காடு மக்கள் கிராமப்புறங்களிலும், புறநகர்ப்பகுதியிலும், ஏழ்மைச் சூழ்நிலையில் வாழ்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த வீடுகளில் குழந்தைகளின் அறிவாற்றலையும் ஆளுமையையும் வளர்ப்பதற்கான வாய்ப்புகள் கிடைப்பது அரிதே. இந்தக் குழந்தைகளுக்கு நல்ல வாய்ப்புகளும் செயல்களும் பொருள்களும் உடைய ஓர் இடம் வெளியே அமைய வேண்டுமாயின் அது பள்ளி முன்பருவக்கல்வியளிக்கும் பள்ளியாகத்தான் இருக்க முடியும். வீட்டிலுள்ள பிற்பட்ட சமூக, பொருளாதார நிலைகளுக்குப் பள்ளி முன்பருவப் பள்ளி ஒரு மாற்று மருந்தாக (Antidote) அமைகிறது. வீட்டில் எல்லா வாய்ப்புகளையும் உடைய சிறார்களுக்கும், சமூகப் பழக்கவழக்கங்கள் (Social Development) வளர்வதற்குப் பள்ளி முன்பருவக் கல்வி இன்றியமையாதது.

பள்ளி முன்பருவக் கல்வியின் குறிக்கோள்கள்: பள்ளி முன்பருவக் கல்வியின் குறிக்கோள்கள் (Objectives)

நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். அவையாவன: 1) சிறார்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்தல், 2) நல்ல பழக்க வழக்கங்களை ஊக்குவித்தல், வளர்த்தல், 3) குழந்தையின் முழுவளர்ச்சியை ஊக்குவித்தல், 4) அவர்களை வளர்ச்சியின் அடுத்த நிலைக்குத் தயாராக்குதல். இவை நான்கும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. ஏதேனும் ஒரு பகுதியில் பழுது ஏற்பட்டாலும் முழுமையான வளர்ச்சியை எதிர்பார்ப்பது கடினம். ஆகவே, குழந்தையின் முழுவளர்ச்சிதான் பள்ளி முன்பருவக்கல்வியின் குறிக்கோளாக அமைதல் வேண்டும்.

குழந்தைகளின் அடிப்படைத் தேவைகளை இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். அவையாவன: 1) உடல் தேவைகள், 2) உள்ளத் தேவைகள். உணவு, உடை, உறையுள், காற்று, நீர், இவை உயிர் வாழ்வதற்கு இன்றியமையாதவை. எனவே, இவை உடல் தேவைகளுள் அடங்கும். காப்புணர்ச்சி (Feeling of security), அன்பும் பாசமும் (Love and affection), சுதந்திர உணர்வு (Freedom), துணிவாற்றல் (Adventure) போன்றவை குழந்தையின் உள்ளத் தேவைகளாகும். அன்பான, பாசமிக்க தாயின் மறு உருவாக உள்ள ஆசிரியைகளின் அரவணைப்பால் குழந்தைகளின் உள்ளத் தேவைகள் நிறைவு செய்யப்படுகின்றன.

'தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்' என்ற முதுமொழி மக்களிடையே நிலவுகிறது. குறிப்பிட்ட நேரங்களில், உரிய இடத்தில் உண்ணும் பழக்கம் (Eating habit), உறங்கும் பழக்கம் (Sleeping habit), சிறுநீர் மலம் கழிக்கும் பழக்கம் (Toilet habit), காலம் தவறாமை (Punctuality) போன்ற பழக்கங்கள் பள்ளி முன்பருவத்திலேயே ஏற்பட வாய்ப்பளித்தல் இன்றியமையாதது. இவற்றை ஊக்குவிப்பதில், பெற்றோர்களோடு ஆசிரியைகளும் பங்கு பெறுவதால் குழந்தைகளுக்கு இப்பழக்கங்கள் எளிதாக ஏற்படுகின்றன.

உடல், மன வளர்ச்சி மற்றும் சமூக அறிவு, மொழி ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சி ஆகியவற்றை ஊக்குவிப்பதற்கான வழிமுறைகளையும், சூழ்நிலையையும் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதில் பள்ளி முன்பருவப் பள்ளி பெரும் பங்கு கொள்ள வேண்டும். பாடத்திட்டம் (Curriculum), புறச் சூழ்நிலைக்கருவிகள் ஆகியவை குழந்தைகளின் முழுவளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அமைந்திட வேண்டும்.

நான்காம் குறிக்கோளான குழந்தைகளை அடுத்த நிலைக்குத் தயாராக்குதல் என்பதை மற்ற மூன்று குறிக்கோள்களும் நிறைவேற்றப்பட்டால் தானாகவே எய்த முடியும். ஒரு குறிப்பிட்ட பருவத்தின் தேவைகள் நிறைவேற்றப்பட்டால், குழந்தை தானாகவே

வளர்ச்சிநிலையின் அடுத்த படியில் காலெடுத்து வைக்க முடியும். ஐந்து வயது நிரம்பிய குழந்தை முறை சார்ந்த கல்வி கற்குப் (Formal education) பள்ளிக்குச் செல்ல வேண்டியுள்ளது. அதற்கான ஆயத்த நிலையை அடையக் குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய வாய்ப்புகளை பள்ளி முன்பருவப் பள்ளியில் அளிக்க வேண்டும். குழந்தைகள் 5 வயதை அடையும் வரை எண்ணுதல், எழுதுதல், படித்தல் ஆகிய செயல்களை விரும்புவ தில்லை. குழந்தைகளின் கருத்தியல் சிந்தனை (Abstract of thinking) 5 வயதிற்கு மேற்பட்டே ஏற்படு கிறது. ஆகவே, பள்ளி முன்பருவப் பள்ளிகளில் குழந்தைகளுக்கு எண்ணுதல், எழுதுதல், 'படித்தல் ஆகியவற்றை நேரடியாகக் கற்பிப்பது சிறந்ததன்று. விளையாட்டுகள், கதைகள், பாட்டுகள், கலந்துரை யாடல் போன்ற செயல்கள் மூலமாகவே ஏற்பட வேண்டும்.

பள்ளி முன்பருவக் கல்வி தோன்றக் காரணங்கள்: உலகில் பள்ளி முன்பருவக்கல்வி இயக்கம் தொடங்கப் பல்வேறு காரணங்கள் இருந்தன. அவற்றுள் போர் (War), தொழிற்புரட்சி (Industrial Revolution), நகர்ப்புறமாதல் (Urbanization), கூட்டுக் குடும்பத்தி லிருந்து தனிக்குடும்பமாதல் (From joint family to nuclear family system), பெண்களின் மறுமலர்ச்சி, முன்பருவப்பள்ளியின் முக்கியத்துவத்தை உணருதல் ஆகியவற்றை முக்கிய காரணங்களாகக் கொள்ள லாம். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சமூகப் பொருளா தாரச் சூழ்நிலையில் குழந்தைகளை அறிவியல் முன் னேற்றத்திற்கேற்ப வளர்ப்பது இன்றியமையாதது. இந்தியக் குடும்பங்கள் தாம் ஏற்ற சூழ்நிலையையும் அனுபவங்களையும் கொடுப்பது இயலாது. ஆகவே தான் பள்ளி முன் பருவப்பள்ளிகள் அந்தப் பணியைச் செவ்வனே செய்யும் முறையில் இன்றியமையாததாக அமைகின்றன.

பள்ளி முன்பருவப் பள்ளிக்கேற்ற பாடத்திட்டமும் கற்பிக்கும் முறையும்: (Curriculum and methods of teaching in the pre-school) மேற்கூறிய நான்கு குறிக்கோள்களும் நிறைவேறும் வகையில் பர்த்திட்ட மும், பயிற்றுவிக்கும் முறைகளும் அமைதல் வேண்டும். திட்டமிடும்போது கீழ்க்காணும் விதிமுறைகளை மனத்தில் கொள்வது மிகவும் இன்றியமையாதது. 1) குழந்தைகளின் வயது, 2) எண்ணிக்கை, 3) ஆசிரியர் - குழந்தைகளின் விகிதம் (Teacher - Pupil Ratio), 4) ஆசிரியப் பயிற்சியும் அனுபவமும், 5) பள்ளி யின் முன்பருவத் தத்துவம் (Philosophy of the pre-school), 6) காலநிலை, 7) பள்ளி வேலை நேரம், 8) கட்டிட அமைப்பும் வசதியும், 9) விளையாட்டுக்

கருவிகள், 10) பள்ளி அமைந்துள்ள இடமும், பெற் றோர்களின் தேவையும், (Location of the school and parental expectation), 11) நெகிழ்ச்சி (Flexibility).

பாடத்திட்டமிடுதலின் வகைகள்: பாடத்திட் டம் வகுப்பதை இரு பகுதிகளாகச் செய்யலாம். அவை யாவன: 1) நெடுங்காலத்திட்டம் (Long term progr- amme), 2) குறுகிய காலத்திட்டம் (Short term programme). ஓராண்டுக்கான முழுமையான பாடத் திட்டத்தை வகுப்பது நெடுங்காலத் திட்டமாகும். அத்திட்டம் குறிக்கோள்களையும், விதி முறைகளையும் மனத்திற்கொண்டு வகுக்கப்படல் வேண்டும். ஓர் ஆண்டிற்கான நெடுங்காலத்திட்டத்தை ஒவ்வொரு பருவத்திற்கும் (Term), மாதத்திற்கும், வாரத்திற்கும், நாளுக்கும் பிரித்துத் திட்டமிடுதலைக் குறுகிய காலத் திட்டம் எனலாம். மொத்த வேலைநாள்கள், பள்ளி நேரம், பருவநிலை ஆகியவற்றை மனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

நாள் பாடக்குறிப்பில் (Notes of lesson) கீழ்க் காணும் கூறுகள் இருத்தல் வேண்டும். அ) நோக்கங்கள் (Objectives), ஆ) குழந்தையின் முந்தைய அறிவு (Previous knowledge of the child), இ) பாடப் பொருள் (Content), ஈ) கற்றல் செயல்கள் (Learning activities).

இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பயன்படுத் தக் கூடிய விளையாட்டுக் கருவிகள், கற்பிக்கும் பாடல்கள், கதைகள், ஆக்கச் செயல்கள் (Creative activities), ஆயத்தச் செயல்கள் (Readiness activi- ties), அறிவியல் அனுபவம் (Science experience), சமூகவியல் (Social studies), களப்பயணம் (Field- trips) ஆகிய அனைத்தும் அடங்கியிருக்க வேண்டும். குழந்தைகள் தங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அன்றாட அனுபவங்கள் மூலமாக வாழ்க்கையின் பல்வேறு கூறு களையும் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். அதனோடு கூடக் குழந்தைகளின் முழுமையான வளர்ச்சியும் இச்செயல் களால் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றது.

பொதுப்படையாகப் பள்ளி முன்பருவப் பள்ளியில் நாடோறும் கீழ்க்காணும் செயல்கள் இடம்பெறுதல் வேண்டும். அவையாவன: 1) வருகை, 2) இறை வணக்கம், 3) ஆரோக்கியப் பரிசோதனை, 4) சுதந் திர உரையாடல், 5) வெளிவிளையாட்டு, 6) கைகால் சுத்தமும், கழிப்பிடத்திற்குச் செல்லுதலும், 7) கதை சொல்லுதல், 8) பாடல்கள், 9) ஆக்கச் செயல்கள், 10) உள் விளையாட்டு, 11) ஆயத்தச் செயல்கள், 12) அறிவியல், சமூகவியலில் அனுபவங்கள். இவற்றுடன் எல்லாச் சமயங்களின் சிறப்புகளையும் அறிந்துகொள் றும் வகையில் எல்லா விழாக்களும் நன்றாகக் கொண் டாடப்படல் வேண்டும்.

பள்ளி முன்பருவப் பள்ளிகளுக்கானகட்டடங்களும் மேசை, நாற்காலி போன்றனவும், விளையாட்டுக் கருவிகளும் பள்ளி முன்பருவக் கல்வியின் குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றும் வகையில் அமைதல் இன்றியமையாதது.

பள்ளி முன்பருவக் கல்வியின் வரலாறு: பள்ளி முன்பருவக் கல்வி என்பது புதுமையானது அன்று: கல்வி முறையில் ஏற்பட்ட புதுமைப் புரட்சியும் அன்று. இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்பே இதைப் பற்றிய சிந்தனை இருந்தது. ஆனால், அது முறையானதாக உருப்பெற்றது, அண்மைக்கால முயற்சியால்தான், கல்வித் தத்துவ அறிஞர்களான பிளேட்டோ, காமினியசு, உரோசோ போன்றவர்கள் பள்ளி முன்பருவக் கல்வித் தத்துவத்திற்கு வித்திட்டார்கள். ஆனால், கி.பி. 19-ஆம் 20-ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்விச் சிந்தனையாளர்களே இதற்கு முழு உருவம் கொடுத்தார்கள். இங்கிலாந்தில் கி.பி. 1821-ஆம் ஆண்டு நியூலோனார்க்கு (Newlonark) என்னுமிடத்தில் இராபர்ட்டு ஓவன் (Robert Owen) பள்ளி முன்பருவப் பள்ளி ஒன்றை நிறுவிச் சமூகச் சீர்திருத்தத்தைக் கல்வியின்மூலமாகக் கொண்டுவர எண்ணினார். ஆகவே, இளஞ்சிறார்கள்க்கான முதற்பள்ளியை நிறுவி இங்கிலாந்தில் இந்த இயக்கத்திற்கு வித்திட்டார்.

மார்கரெட்டு மேக்மில்லன் சகோதரிகள் (Margaret and Raichal Macmillan sisters) கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பள்ளி முன்பருவக் கல்வி இயக்கத்தை மீண்டும் இங்கிலாந்தில் தொடங்கினார்கள். அவர்களின் முக்கிய குறிக்கோள் குழந்தைகளின் உடல்நலனைப் பேணுதல். ஆகவே, அவர்கள் தொடங்கிய பள்ளி முன்பருவப் பள்ளிக்கு மழலையர் பள்ளி (Nursery School) என்று பெயரிட்டனர். நாற்றங்காலில் உள்ள இளம்பயிரைப் பேணிப் பாதுகாப்பதைப் போல ஆசிரியை சிறார்களைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதே அதன் தத்துவம்.

பிரெடரிக் பிரோபல் (Fredrick Frobel) கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் செருமனியில் 'குழந்தைகளின் பூங்கா (Kindergarten) என்ற கல்வி முறையைச் சிறார்களுக்காக ஏற்படுத்தினார். இவர்தம் கல்வி முறைகள் மூன்று அடிப்படையான தத்துவங்களை மையமாகக் கொண்டவையாகும். அவையாவன: 1) விளையாட்டுக் கருவிகளைப் (Gift)பயன்படுத்துதல், 2) அவர் இயற்றிய பாடல்களைப் பாடுதல், 3) பல்வேறு கல்விப் பயனுள்ள விளையாட்டுகளை, விளையாட்டுக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி விளையாடுதல்.

இத்தாலி நாட்டுப் பெண் மருத்துவர் மாண்டிசோரி அம்மையார் அறிவுவளர்ச்சி குன்றிய குழந்தை

களின் சிக்கல்கள் குறித்து ஆராய்ந்ததின் பயன்பாடு 1920-ஆம் ஆண்டு சாதாரணமான குழந்தைகளைப் பயிற்றுவிப்பதற்கு ஒரு பள்ளியை ஏற்படுத்தி அதற்கு குழந்தைகள் இல்லம் (Gasadie Bambini) என்று பெயரிட்டார். மாண்டிசோரி முறை மூன்று அடிப்படையான கொள்கைகளைக் கொண்டது. அவையாவன: 1) பள்ளிச் செயல்கள் தனிப்பட்டவர்களின் தனித்தன்மைக்கேற்ப (Individuality) அமைதல், 2) குழந்தைகளின் முழுச் சுதந்திரம், 3) கட்டிப்புல் பயிற்சி (Sensary Training).

அவர் குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டுக் கருவிகளையும் கண்டுபிடித்தார். அவை தாமாகத் தவறுகளைச் சரிசெய்து கொள்ளக்கூடிய கருவிகளாகும் (Didactic Apparatus). அதன் மூலமாகக் குழந்தைகள் தாமே கற்றுக் கொள்ளும் திறனை (Autoeducation) வளர்ப்பதே அவரது குறிக்கோள். இங்குப் பணியாற்றக்கூடிய ஆசிரியைகள் குழந்தைகளின் உளவியலை நன்கு அறிந்தவர்களாக இருத்தல் வேண்டுமென்பதே மாண்டிசோரி அம்மையாரின் எண்ணம். ஆசிரியைகளை அவர் இயக்குநர்கள் (Directors) என்றே குறிப்பிட்டார். அம்முறையை முழுமையாகச் செயற்படுத்த வேண்டுமாயின் மேற்கூறிய அனைத்துக்கூறுகளும் அடங்கியிருப்பது இன்றியமையாதது.

அமெரிக்காவில் குழந்தைகள் கல்வி இயக்கம்: அமெரிக்க ஐக்கியநாடுகளில் பள்ளி முன்பருவக்கல்வி கி.பி. 1887-ஆம் ஆண்டு பெற்றோர், ஆசிரியர் தேசிய காங்கிரசும், அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகப் பெண்களும் கூட்டாக நடத்திய ஆய்வுகளின் பயனால் ஏற்பட்டது. குழந்தைகள் கல்விக்கழகம் (Association of Early Childhood Education) சிறு குழந்தைகளின் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை கி.பி. 1888-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டது. அதே போன்று 1933-ஆம் ஆண்டு குழந்தை வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (The Society for Research in Child Development), தேசிய மழலையர் கல்விக்கழகம் (The National Association of Nursery Education), பள்ளி முன்பருவக் கல்விக்கழகம் (Association for Childhood Education). அனைத்துலகக் குழந்தைகள் பூங்கா இயக்கம் (The World Kindergarten Movement) போன்ற பல்வேறு இயக்கங்கள் தோன்றலாயின. இசுபெல்மேன் ராக் பெல்லரின் நினைவு நிதி (Spelman Rock Feller Memorial Fund) பள்ளி முன்பருவப் பள்ளிகளை நிறுவ நிதியுதவி அளித்தது. பல்கலைக்கழக உளவியல், கல்வியியல், மனவியல் போன்ற துறைகளும் பள்ளி முன்பருவப் பள்ளிகள் நிறுவுவதில் பெரும் ஆர்வம் காட்டின. காத்தரின் ஓயிட்சைடு தெய்வர் (Katherine Whiteside Tailor) என்பவர் பெற்றோர்களின் உதவி

யால் பெற்றோர் கூட்டுறவுப் பள்ளிமுன்பருவப் பள்ளிகளை (Parent Co-Operative Nursery School) 1920 - ஆம் ஆண்டு கலிபோர்னியாவில் தொடங்கினார்கள்.

உருசியநாட்டில் பள்ளி முன்பருவக் கல்வி: உருசியாவில் 1917-ஆம் ஆண்டு பள்ளி முன்பருவக் கல்வி இயக்கத்தை (Directorate of Pre-school Education) நிறுவினார்கள். தொடக்கக் காலத்தில் மாணடிசோரி முறை பின்பற்றப்பட்டாலும், பெரும் ஆய்வுக்குப் பின் செயற் கொள்கைகளையும், சமுதாய அரசியல் கொள்கைகளையும், உளவியலையும், அடிப்படையாகக் கொண்ட பள்ளி முன்பருவக் கல்விமுறை வகுக்கப் பட்டது. பள்ளி முன்பருவக் கல்விதான் கல்வியின் அடிப்படை எனக் கருதி எல்லாக் குழந்தைகட்கும் இலவசமாகவும் கட்டாயமாகவும் ஆக்கப்பட்டது. அரசே அப்பள்ளிகளை நடத்தும் முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டது.

இந்தியாவில் பள்ளி முன்பருவக் கல்வி இயக்கம்: இந்திய விடுதலைக்குமுன் பல தனியார் நிறுவனங்கள், சமயச் சார்புடைய நிறுவனங்களும் பள்ளி முன்பருவப் பள்ளிகளை நடத்தின. ஆனால், அவை ஒரங்கமைந்த திட்டமாகச் செயற்படவில்லை. சார்சண்ட்ர என்பவர் தமது குழுவின் 'போர்ப் பிற்கால இந்தியக் கல்வி வளர்ச்சி' (Post War Educational Development in India) அறிக்கையினை 1944-ஆம் ஆண்டு அளித்தார். அக்குழுவின் முதன்முதலாகப் பள்ளி முன்பருவக் கல்வி மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று அறிவித்தது. சீசிபாய் பதேக்கர், 1926-ஆம் ஆண்டு தாராபாய் மோடக் மகாராட்டிர மாநிலப் போட்டி என்னும் இடத்தில் கிராமப் பாலமந்திர் அல்லது பால்வாடி தொடங்கினார். அதன் பொருள் குழந்தைகளின் தோட்டம் என்பதாகும்.

காந்தியடிகளும் ஆதாரக்கல்வியின் முதல்படியாக முன் ஆதாரப் பள்ளிகளைத் (Pre Basic Schools) தொடங்கினார். பேராசிரியர் ஆரியநாயகமும் அவர்துணைவியாரும் அதற்கு உறுதுணையாக இருந்தனர். கிராமப்புறங்களில் கத்தூரிபா நினைவு நிதியின் கீழ்ப் பல இடங்களில் அப் பள்ளிகளைத் தொடங்கினார்கள். உலகக் குழந்தைகள் ஆண்டில் (International Year of the Child) இந்தியாவில் ஒருங்கிணைந்த குழந்தை வளர்ச்சித் திட்டம் (Integrated Child Development Scheme) தொடங்கப்பட்டது. அதன் முக்கிய உறுப்பாகப் பள்ளி முன்பருவப் பள்ளிப் பருவத்தினருக்கு அங்கன்வாடிகள் தொடங்கப்பட்டன.

இந்தியக் கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனம் (National Council for Educational Research and Training) ஐக்கியநாட்டுக் கல்வி அறிவியல் பண்

பாட்டு நிறுவனத்தின் (UNESCO) உதவியோடு பள்ளி முன்பருவக் கல்வித் திட்டம் ஒன்றை (Early Childhood Education Project) நாடு முழுவதும் நடத்தி வருகிறது. அந்நிறுவனம் ஒவ்வொரு மாநிலக் கல்வி ஆராய்ச்சிப் பயிற்சி நிறுவனத்தின் (SEER) உதவியோடு பல்வேறு இடங்களில் சோதனை முறையில் பள்ளி முன்பருவப் பள்ளிகளைத் தொடங்கியுள்ளது. மேலும், மகப்பேறு மருத்துவத்துடன் இணைந்த குடும்பநலத் திட்டங்கள் (Maternity Services and Family Planning), குழந்தை நலத் திட்டங்கள் (Child Health Programme), ஊனமுற்ற குழந்தைகள் நலப்பணி (Services for the Crippled Children), சத்துணவுத் திட்டம் (Nutritious Programme), பாலவன் ஆகியவை பள்ளிமுன்பருவக் கல்வியின் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கு ஏற்கின்றன. அவ்வியக்கத்தில் தமிழகம் முன்னணியில் உள்ளது. தமிழக அரசே எல்லாக் கிராமப் புறங்களிலும், பள்ளி முன்பருவப் பள்ளிகளைத் தொடங்கியுள்ளது. ஞா.ப.

பள்ளி யெழுச்சி: உறங்குகின்ற மன்னரை எழுப்பும் செயல் மிகப் பழமையான மரபாக நடைபெறும் ஒன்றாகும். துயிலுணர், துயிலெடுத்தல் என்ற சொற்கள் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருகின்றன. 'ஊர்துயிலெடுப்பு' என்று மணிமேகலை கூறுகின்றது. துயிலெடுப்பு, துயிலெடை என்னும் சொற்களும் பழமையானவை. பாடாண் திணையின் துறைகளுள் ஒன்றாகத் தொல்காப்பியம் 'துயிலெடை நிலை'யைச் சுட்டுகின்றது. அரண்மனையிலோ பாசறையிலோ உறங்கும் வேந்தரை, அவருடைய புகழினைக் கூறிச் சூதர்கள் எழுப்புவது அத்துறையின் பொருளாகும். புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும் 'துயிலெடைநிலை'யைக் கூறுகின்றது. பாணனும் விறவியும் யாழிசைத்து அரசனைத் துயிலெழுப்பும் நிகழ்ச்சியைத் திருக்கோவையார் உரை 'துயிலெழுமங்கலம்' என்று குறிக்கின்றது. அரசரைத் துயிலுணர்த்தப் பாடப்பட்ட பாக்கள் எதுவும் இன்று கிட்டவில்லை. நச்சினார்க்கினியர் தொல்காப்பியப் புறத்திணையியல் உரையில் 'கானம் பொருந்திய' என்று தொடங்கும் பாடலொன்றை மேற்கோள் காட்டுகின்றார். அது ஒரு பழைய பாடலாகலாம்.

பக்தி இயக்கம் உருப்பெற்று வளர்ச்சி பெற்ற காலத்தில் மன்னரின் இடம் தெய்வத்திற்குரியதாயிற்று. அரசனை 'இறைவன்' என்று குறிப்பிட்ட மக்கள், கடவுளையும் 'இறைவன்' என்றனர். அரசனின் இருப்பிடமான 'கோயில்' இக்காலத்தில் தெய்வத்தின் இருப்பிடம் என்னும் பொருள் வளர்ச்சியைப் பெற்றது. வேந்தனைக் காலையில் துயிலெழுப்பப் பாடியதைப் போன்று, கடவுளரையும் துயிலெழுமாறு அடியார்கள் பாடத் தொடங்கினர். அதுவே

‘திருப்பள்ளியெழுச்சி’ என்னும் பக்தி இலக்கியமாக வளர்ச்சி பெற்றது.

ஒவ்வொரு நாள் இரவிலும் திருக்கோயில் மூர்த் தியைத் திருப்பள்ளியறையில் எழுந்தருள் செய்வதும் மறுநாள் காலையில் விழித்தெழுமாறு இறைவனைப் பாசுரங்களால் வழிபடுதலும் இந்து கோயில்களின் நடைமுறை.

சைவ, வைணவப் பக்தி நூல்களில் ‘திருப்பள்ளி எழுச்சி’ சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. மார்சுழித் திங்களில் விடியற்காலத்தில் எழுந்து குளித்துவிட்டுத் திருக்கோயில்களுக்குச் சென்று ‘திருப்பள்ளியெழுச்சி’ பாடும் மரபு பழமையானது. மாணிக்கவாசகரும் தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வாரும் ‘திருப்பள்ளியெழுச்சி’ பாடியுள்ளனர். திருப்பள்ளியெழுச்சி பத்துப்பாக்கள் கொண்ட சிறு நூல்.

திருப்பெருந்துறையில் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானைத் துயிலெழுப்பும் முறையில் மாணிக்கவாசகரின் திருப்பள்ளியெழுச்சி அமைந்துள்ளது. முதல் எட்டுப் பாக்களின் மூன்றாம் அடியிலும், கடைசி இரண்டு பாடல்களின் இரண்டாம் அடியிலும் திருப்பெருந்துறை சுட்டப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு பாடலும் ‘பள்ளி எழுந்தருளாயே’ என்று முடிகின்றது.

திருவரங்கத்தில் அறிதுயில் கொள்ளும் திருமலைத் துயிலெழுப்பும் முறையில் தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வாரின் திருப்பள்ளியெழுச்சி அமைந்துள்ளது. ஐந்து, பத்து ஆகிய பாடல்கள் தவிர்ந்த ஏனைய எட்டுப் பாடல்களின் இறுதியிலும் ‘அரங்கத்தம்மா பள்ளியெழுந்தருளாயே’ என்று ஆழ்வார் பாடுகின்றார். புலர்ந்தது பொழுது; அகன்றது இருள்; எழுந்தன அனைத்தும்; இசையினர் வாழ்த்துப் பாடுகின்றார்; ஆடுகின்றார் என்னும் போக்கில் மாணிக்கவாசகரின் திருப்பள்ளியெழுச்சி அமைந்துள்ளது. கதிரவன் உதித்தான்; கனவிருள் அகன்றது; பறவைகள் எழுந்தன; பாயிருள் அகன்றது; சுரும்பினம் இரிந்தன; புகுந்தது புலரி என்று காலையழகைக் கவினுற விளக்கி அமரரும் பிறரும் அரங்கத்தம்மானின் திருப்பள்ளியெழுச்சிக்காகக் காத்திருப்பதைத் தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வாரின் திருப்பள்ளியெழுச்சி காட்டுகின்றது.

தமிழில் கிடைத்துள்ள இவ்விரண்டு திருப்பள்ளியெழுச்சி நூல்களும் இறைவனைப் பற்றியவை. ஆனால், தம்முடைய ஞானாசிரியனுக்குத் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடியுள்ளார். ‘சிவஞான பாலய சுவாமிகள் திருப்

பள்ளியெழுச்சி’ என்னும் இச்சிறு நூலில், பழைய மரபுக்கு மாறாக நான்கு பாடல்கள் மட்டுமே உள்ளன. ‘சிவஞான தேசிகனே அருண்மலையே பள்ளியெழுந்தருளே’ என்று அப்பாடல்கள் முடிவுறுகின்றன.

தேசியக்வி சுப்பிரமணிய பாரதியார் திருப்பள்ளியெழுச்சியைத் தம் நோக்கத்திற்கேற்பப் புதுமையாகக் கையாண்டார். உறங்கிக் கிடக்கின்ற பாரத அன்ணையைப் பாரத மக்கள் துயிலெழுப்புவதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. மரபுக்கு மாறாகப் பாரதியார் ‘பாரதமாதா திருப்பள்ளியெழுச்சி’யில் ஐந்து பாடல்களை மட்டுமே பாடியுள்ளார். இக்காலத்தில் ‘தமிழ்த்தாய்த் திருப்பள்ளியெழுச்சி’ என்னும் நூலும் வெளிவந்துள்ளது. முருகன் மீது இக்காலக் கவிஞர் பாடியுள்ள திருப்பள்ளியெழுச்சி ஒலி நாடாவாக (cassette) வந்துள்ளது.

திருப்பதி மலையில் இறைவனைத் துயிலெழுப்ப விடியற்காலையில் வடமொழியில் ‘சுப்ரபாதம்’ என்னும் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். அது தமிழின் தாக்கத்தால் வடமொழிக் கோயில் இலக்கியத்தில் தோன்றிய பிற்காலக் கூறு எனலாம். அ.பா.

பள்ளி இலக்கியம்: இவ்வகை இலக்கியம் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய நாடக இலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றாகும். மற்றவை குறவஞ்சியும் நொண்டி நாடகமும் ஆம். குறவஞ்சி குறவர் வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கின்றது. ‘நெல்லு வகையை எண்ணினாலும் பள்ளி வகையை எண்ண முடியாது’ என்பது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் வழங்கும் ஒரு பழமொழி. இப்பழமொழி, பள்ளி இலக்கியம் கணக்கின்றிப் பெருகியிருந்தமையை எடுத்துக் காட்டுவதுடன், மக்களிடையே அந்நூலுக்கு இருந்த செல்வாக்கினையும் உணர்த்துகின்றது எனலாம். ஏனெனில் மக்கள் செல்வாக்கு இல்லாத எந்த ஓர் இலக்கியமும் பல்சிப் பெருகி வளர்ச்சியடைவது அரிது என்பது இலக்கிய வரலாறு காட்டும் உண்மை.

தோற்றமும் வளர்ச்சியும்: பள்ளி இலக்கியம் தோன்றுவதற்குரிய அடிப்படை தொல்காப்பியத்திலேயே காணப்படுகின்றது. தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில் நூல்களுக்குரிய வனப்பு எட்டு எனக் குறிப்பிடுகின்றார். அவற்றுள் புலன் என்பதும் ஒன்று. அதற்கு விளக்கம் கூறவந்த இளம்பூரணர், ‘வழக்கச் சொல்லினானே தொடுக்கப்பட்டு ஆராய வேண்டாமற் பொருள் தோன்றுவது புலனென்னுஞ் செய்யுளாம் என்றவாறு’ என்று கூறுகின்றார். ‘அவை விளக்கத்தார் கூத்து முதலாகிய நாடகச் செய்யுளாகிய வெண்ணறைச் செய்யுள் போல்வன’ என

இதற்குப் பேராசிரியர் உரை விளக்கம் எழுதிச் செல்கின்றார். விளக்கத்தார் கூத்து முதலியன இன்று கிடைக்கப் பெறவில்லை. உரையாசிரியர்களின் உரைக்குறிப்புகளின் வாயிலாகச் 'செய்யுள் வனப்பில் புலன் என்பது ஒன்று எனவும், பாமர மக்கள் வழங்கும் சொற்களால் ஆக்கப்பட்டு அவர்கள் ஆடியும் பாடியும் வரும் நாடகச் செய்யுளே அதற்கு இலக்கியம், எனவும் அறியப்படுதலால், அவர் காலத்துக்கு முன்னே அவ்வகை நூல்கள் பல இருந்தன என்பது தெளியப்படும். 'பிற்காலத்தே நாமறிந்த அவ்வகை நூல்கள் மேற்சொன்ன மூவகைப் பிரபந்தங்கள் போல்வனவே, என்னும் அறிஞர் மு. அருணாசலம் கூற்று, பள்ளு, தறவஞ்சி, நொண்டி நாடகம் ஆகியன புலன் என்னும் இலக்கிய வகையைச் சார்ந்தவை என்பதை உணர்த்தி நிற்கின்றது.

உழவர்கள் உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் பொழுது, வேலை செய்யும் களைப்புத் தோன்றா வண்ணம் தனியாக அல்லது குழுவினருடன் சேர்ந்து பாடல்கள் பாடுவது இன்றும் காணப்பெறும் மரபு ஆகும். வயலில் முதன் முதலாக ஏர் பூட்டுவதைப் 'பொன்னேர் பூட்டுதல்' என்றும், 'நாளேரிடல்' என்றும் கூறுவர். அவ்வமயம், ஏரைப் போற்றிப் பாடும் பாடல் 'ஏர் மங்கலம், ஆகும். நெற்கதிரின் தாள்களை அரிந்து போட்ட பின்னர், சூட்டைப் பரப்பிக் க்டாவிடுங் காலத்து உழவர்கள் பாடும் பாடல் 'முகவைப் பாட்டு' எனப்படும். இது 'பொலி பாடுதல்' என்றும் வழங்கப்படும்.

சிலப்பதிகார அரங்கேற்று காதை உரையில், அடியார்க்கு நல்லார், அவர்க்கு முன்னே வழங்கிய ஒருமேற்கோள் செய்யுளினின்று, பல்வேறு வரிக்கூத்து களைப் பற்றி விளக்கிச் செல்கின்றார். அச் செய்யுளில், 'ஐயனுக்குப் பாடும் பாட்டு ஆடும் படு பள்ளி' என ஒரு வரி வருகின்றது. 'ஆடும் படு பள்ளி' என்பது 'பள்ளியரும் பள்ளரும் சேர்ந்து ஆடும் கூத்தெனக் கொள்ளலாம்' என்பர் மு. அருணாசலம்.

சிறிலக்கியங்களின் இலக்கணம் கூறும் பன்னிரு பாட்டியல் முதலான பாட்டியல் நூல்கள், பள்ளு என்னும் இலக்கிய வகையைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் 'உழத்திப்பாட்டு' என்னும் ஓர் இலக்கிய வகையின் இலக்கணங் கூறுகிறது. அரசனை வழத்தி உழவுத் தொழிலைக் கூறும் பத்துப் பாட்டுக் களைக் கொண்டது உழத்திப்பாட்டு எனப்படும்.

பன்னிரு பாட்டியலுக்குப் பின்னர்த் தோன்றிய நவநீதப் பாட்டியலில் மிகைச் செய்யுளாகக் காணப்படும் நான்கு பாடல்களில் உழத்திப்பாட்டின் இலக்கணம் உரைக்கப்படுகின்றது. இதைப் பின்பற்றிச் சூரகாதி செய்து விட்டா முனிவரும், உழத்திப்

பாட்டு என்னும் இலக்கியத்தின் இலக்கணமாக நவநீதப் பாட்டியல் மிகை நூற்பாக் கருத்தினையே கூறியுள்ளார். பள்ளு இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள நிகழ்ச்சிகளே இப்பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ளன. எனவே, உழத்திப்பாட்டு என்பதும், பள்ளு என்பதும் ஒன்றே என்ற தவறான கருத்துக்கு இது அடிகோலியது. 'குறத்திப்பாட்டு' என்னும் இலக்கிய வகை குறவஞ்சி இலக்கியம் தோன்றுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்ததைப் போன்று, உழத்திப்பாட்டு என்னும் இலக்கியத்தின் இலக்கணம், பள்ளு இலக்கியம் தோன்றுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது என்பதே பொருந்துவதாகும்.

முதல் பள்ளு நூல் எது என்பதில் அறிஞரிடையே கருத்து வேறுபாடு உண்டு. 'முக்கூடற்பள்ளு காலத்தால் முந்திய பள்ளு' என்பர் மு. அருணாசலம். 'கமலை ஞானப்பிரகாசரால் இயற்றப்பட்ட திருவாரூர்ப் பள்ளு காலத்தால் முந்தியது' என்பர் ந.வீ. செயராமன். 'ஞானப்பள்ளு' என்றும், 'ஆதிப் பள்ளு' என்றும் வேறுவேறு பெயர்களால் சொல்லப் பெறும் திருவாரூர்ப் பள்ளு கி.பி.16 - ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியதாகும் என்பர். முக்கூடற்பள்ளு கி.பி.17 - ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் எழுந்திருக்கலாம் என்பதைத் தம் ஆய்வரையில் குறிப்பிடுகிறார் மு. அருணாசலம். இலக்கிய நயம் செறிந்த முக்கூடற்பள்ளு தோன்றிய பின்னர்ப் பள்ளு இலக்கியங்கள் பெருகின. இன்று 46 பள்ளு நூல்களைப் பற்றி அறிய முடிகின்றது. ஆனால், அவற்றுள் பல இன்று கிடைக்கப்பெறவில்லை.

பாட்டுடைத் தலைவன் எழுந்தருளியுள்ள ஊரின் பெயரால் சில பள்ளு நூல்கள் பெயர் பெற்றுள்ளன. எ-டு: முக்கூடற்பள்ளு, திருவாரூர்ப் பள்ளு, குருகூர்ப் பள்ளு, சிவசயிலப் பள்ளு, வடகரைப் பள்ளு, சிகாழிப் பள்ளு, தில்லைப் பள்ளு, வையாபுரிப் பள்ளு. திருப்புவனவாயில் பள்ளு முதலியன. பாட்டுடைத் தலைவன் அல்லது தலைவி பெயரால், பாடப் பெற்ற தலத்து இறைவன் அல்லது இறைவி பெயரால் அல்லது பாடப்பெற்ற வள்ளலின் பெயரால் சில பள்ளு இலக்கியங்கள் பெயர் பெறுகின்றன. எ-டு: திருநீலகண்டன் பள்ளு, கண்ணுடையம்மை பள்ளு, மன்னார் மோகனப் பள்ளு, கங்கநாயகர் பள்ளு, தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு, செண்பகராமன் பள்ளு முதலியன. பறாணை விநாயகர் பள்ளு, பழனிப் பட்டிச் செட்டிப் பள்ளு, திருமலை முருகன் பள்ளு முதலியன ஊர்ப்பெயரும் தலைவன் பெயரும் இணைந்தவை. குறிப்பிட்ட சாதியின் பெயரால் பள்ளு நூல்கள் பெயர் பெற்றமைக்கு வைசியப் பள்ளும், ஏழுநகரத்தார் பள்ளும் சான்று பகர்கின்றன. ஞானப்பள்ளு, ஞானசித்தர் பள்ளு, வைத்தியப் பள்ளு முகலி

யன பொருண்மையால் பெயர் பெற்ற பள்ளுநூல்கள் ஆகும்.

நூற்பொருள்: பள் என்பது பள்ளர் சாதியைக் குறிப்பிடும் சொல் ஆகும். பயிர்த்தொழிலை மேற்கொண்டு எளிய வாழ்க்கை நடத்தும் இவர்தம் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக் கூறுவதால், இவ் விலக்கியத்திற்குப் பள்ளு என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது.

பெரிய பண்ணை ஒன்றில் பள்ளன் ஒருவன் பரம் பரையாகப் பயிர்த்தொழில் செய்து வருகின்றான். அவனுக்கு இரு மனைவியர். இளையவள் மீது கொண்ட காதலால் மூத்தவளைத் திரும்பியே பார்ப்பதில்லை. இந்நிலையில் மழைக் காலத்தில் மழை பெய்து ஆற்றில் வெள்ளம் வருகிறது. உழவுத் தொழிலை மேற்பார்வையிடப் பண்ணைக்காரன் வருகின்றான். மூத்தபள்ளி, அவனிடஞ் சென்று, பள்ளன் பண்ணை வேலையை மறந்து இளையவள் வீட்டிலேயே கிடப்பதைக் கூறுகின்றான். பண்ணைக்காரன், இளையவள் வீட்டிற்குச் சென்று, அவளைத் திட்டுகிறான். உடனே, மறைந்திருந்த பள்ளன் வெளியே வருகின்றான். விதை வகை, மாட்டு வகை முதலியவற்றின் கணக்கைக் கூறுமாறு பண்ணைக்காரன் கேட்க, பள்ளன் அதற்குரிய விடையைக் கூறாமல், சிலேடையாகத் தவறான கணக்கைக் கூறுகின்றான். பள்ளன் தவறான விடை கூறுவதை உணர்ந்த பண்ணைக்காரன், பின்னர் விசாரித்துக் கொள்ளலாம் என்றெண்ணி, நிலங்களுக்கு உரமிடச் சொல்ல, ஆட்டிடையனை அழைத்து வந்து, வயலில் உரமிடுமாறு ஏவிவிட்டு, பள்ளன் இளையபள்ளியின் வீட்டிற்குச் சென்று விடுகின்றான். மூத்தவள் மீண்டும் பண்ணைக்காரனிடம் முறையிடுகின்றான். இதனையறிந்த பள்ளன் கிடை வைத்து வருபவன் போல் மீண்டுவந்து பண்ணை வேலையைக் கவனிக்க வருகிறான். பள்ளனின் கள்ளத்தனத்தை உணர்ந்த பண்ணைக்காரன், அவனைத் தொழுவில் மாட்டுகின்றான்.

பள்ளன் படும் துன்பத்தைக் கண்டு மனம் பொறாத மூத்த பள்ளி, பண்ணைக்காரனிடம் வேண்டித் தான் பிணைப்பட்டு அவனை மீட்கிறாள். விடுபட்ட பள்ளனும், பண்ணைக் கணக்குகளை முறையாகச் சொல்லி, நல்ல முகூர்த்தத்தில் பள்ளர் எல்லோரையும் கூட்டிச் சென்று உழுகின்றான். அவ்வேளையில் பள்ளனை மாடு ஒன்று முட்ட மயங்கி வீழ்கிறான். பள்ளியர் இருவரும் வருந்துகின்றனர். சிறிது நேரத்தில் பள்ளன் தேறி எழுந்து வேலையைக் கவனிக்கின்றான். நாற்றுப் பறித்தல், நடுதல் முதலிய உழவு வேலைகள் நடைபெறுகின்றன; பயிர் நன்கு விளைந்து அறுவடை நிகழ்கின்றது. பண்ணைக்காரன் முன்விலையில், பள்ளன் அனைவருக்கும்

நெல் அளக்கிறான். பள்ளன் தன்னைப் புறக்கணித்துத் தனக்குரிய பங்கைச் சரியாகத் தரவில்லை என்றும், இளையவளுக்கு மட்டும், அவள் பங்கிற்கு மேலும் அளந்தான் என்றும் மூத்தவள் முறையிடுகின்றாள். அதைக்கேட்ட இளைய பள்ளி மூத்தவளை ஏசுகிறாள்; மூத்த பள்ளியும் ஏசுகிறாள். பொதுவாகத் தொடங்கிய சண்டை சமயப்போராக நீள்கிறது. பின் இருவரும் தாமே அமைதியாகிப் பாட்டுடைத் தலைவனை வாழ்த்திப் பாடுவதுடன் பள்ளு நிறைவுறுகின்றது.

பள்ளு இலக்கியத்தில் அமைந்த பொதுவான கதையமைப்பு இது ஆகும். இதில் பாட்டுடைத் தலைவன் பெயர் மட்டுமே வழங்கப் பெறும். பிற கதைமாந்தர்களின் பெயர்கள் வழங்கப்படமாட்டா. பாட்டுடைத் தலைவன் பெயரைச் சார்த்திக் குறிப்பிடப்படுவான் பள்ளன். மூத்த பள்ளி பாட்டுடைத் தலைவனது ஊர் அல்லது நாட்டின் பெயரைச் சார்த்தியும், இளைய பள்ளி அயல் ஊர் அல்லது நாட்டின் பெயரைச் சார்த்தியும் கூறப்படுவர். இருவரும் வழிபடும் கடவுளர் வேறுபடுவதால் சமயப் பூசல் நிகழ்வதாகப் பள்ளு இலக்கியங்கள் சித்திரிக்கின்றன.

பிற்காலத்து எழுந்த பள்ளு இலக்கியங்களில், சிற்சில கூறுகளை மாற்றியும், புதிய உறுப்புகளை இணைத்தும் தத்தம் கவித் திறனை வெளிப்படுத்தினர் கவிஞர்கள். ஆற்று வெள்ளத்தில் அணையடைப்பு, இளையபள்ளி பள்ளனுக்கிட்ட மருந்தைச் செய்யும் முறை, அதன் இயல்பு, தாலாட்டு என்னும் புதிய உறுப்புகளைப் பெற்று விளங்குகிறது குருகூர்ப்பள்ளு. மாடு முட்டியமையால் பள்ளன் மயங்கி வீழ்ந்தான் என்றே பெரும்பாலான பள்ளு இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. இதற்கு மாறாகத் திருவாரூர்ப் பள்ளு, குருகூர்ப் பள்ளு முதலியவை காலில் கொழுக்குத்தி மயங்கி வீழ்ந்தான் பள்ளன் என்றுரைக்கின்றன. திருமலை முருகன் பள்ளு, கண்ணுடையம்மை பள்ளு ஆகியவற்றில் இக்காட்சியே இடம்பெறவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தத்தம் நாட்டு வளத்தைப் பள்ளியர் மாற்றி மாற்றிப் பாடுவது பள்ளு இலக்கிய மரபு. வையா புரிப் பள்ளு, மூத்த பள்ளி நாட்டின் வளம் பாட, இளைய பள்ளி ஊர்வளம் பாடுவதாக அமைந்துள்ளது. மழைவேண்டித் தெய்வம் பரவிய பள்ளருக்கு, முருகன் பெரியான் என்பவள் மீது அருள் ஏறி 'மழை தந்தோம்' என்று வரமளிப்பதாக வரும் பகுதியும் இப்பள்ளில் காணப்படும் புதிய உறுப்பு ஆகும்.

இவ்வாறு காலச்சுழலுக்கேற்பவும், புலவர்தம் கற்பனைத் திறனுக்கேற்பவும், பிற்காலத்து எழுந்த பள்ளு நூல்கள் அமைப்பில் சற்றுமாறுபட்டு விளங்குகின்றன.

பள்ளு இலக்கியங்கள் பள்ளர்தம் வாழ்வியலை விளக்குவதாய் இலங்குகின்றன. ஆதலின் அவை அவர்கள் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் வழக்குச் சொற்கள், மரபு மொழிகள், பழமொழிகளைப் பெற்று, பழமொழிக் களஞ்சியங்களாய்த் திகழ்கின்றன. பள்ளில் காணப்படும் நெல் வகைகள், மீன் வகைகள், மாட்டு வகைகள் முதலியன அவ்வவற்றின் குணநலனுக்கேற்ப அமைந்து விளங்கும் பாங்கு வியந்து போற்றுதற்குரியதாகும். நாளேரிடல் அல்லது பொன்னேர் பூட்டுதல், தொளிகலக்குதல், பரம்படித்தல், கங்களவு நீர் பாய்ச்சுதல், நீர் வடிய விடுதல், பயிர்ப் பாதுகாப்புக் காக வேலி அமைத்தல், நாற்றுக் கிளைத்தல், நாற்றுச் சமைத்தல், பருதிப்படுத்தல், கிடை வைத்தல், குழை பதித்தல் போன்ற உழவர்தம் வாழ்வில் நிகழும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளைக் காட்டும் உழவியல் இலக்கியங்களாகவும் பள்ளு இலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன. உழவுத் தொழிலின் ஒவ்வொரு காலக் கட்டத்திலும் பள்ளர்கள் மேற்கொண்ட சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், தெய்வ வழிபாடுகள் முதலியன பள்ளு இலக்கியம் சிறந்த நாட்டுபுற இலக்கியம் என்பதைத் தெளிவுறுத்துகின்றன.

பள்ளு இலக்கியத்தின் மிகச் சிறந்த கூறாகப் போற்றப்படுவது. நூலின் இறுதியில் அமைந்த பள்ளியரின் ஏசல் ஆகும். இது, மக்களிடையே பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றமையால், பிற்காலத்தில் தனியொரு இலக்கிய வகையாகவே உருப்பெற்றது. குறவஞ்சி இலக்கியம் குறவ நாடகம் என்னும் மற்றோர் இலக்கிய வகையைத் தோற்றுவித்ததைப் போல் பள்ளு இலக்கியம் ஏசல் என்னும் புதிய இலக்கிய வகையைத் தோற்றுவித்தது. தாய் - மகளேசல், திருக்கோட்டியூர்-திருப்புத்தூர்ப் பள்ளேசல், வள்ளி-தெய்வயானை ஏசல், இலட்சுமி - பார்வதி ஏசல் முதலியன இவ்வகையில் குறிப்பிடத் தக்கன ஆகும். நி.மோ.

பளியர்: இவர்கள் அண்ணா மாவட்டத்தில் பழனிமலைக் குன்றுகளிலும் சிறுமலையிலும் வருச நாட்டுப் பகுதியிலும், காமராசர் மாவட்டத்தில் சிரீவில்லிபுத்தூர்க் கருகிலும், வ.உ.சி மாவட்டத்தில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதியிலும் வாழும் பழங்குடியினர். ஆவர். பழனிமலைக் குன்றுகளில் வாழும் பளியர்களைக் கல்லுபளியர், மேல்மலைப் பளியர் என இரு வகையாகப் பிரிப்பர். பளியர்களின் ஆதிஇருப்பு பழனிமலை தான் என்றாலும் பிற இடங்களிலும் வாழ்கிறார்கள். பழனிமலைக் குன்றுகளில் பளியரைத் (Paliyar)தவிரப் புலையர் என்னும் பழங்குடி மக்களும் வாழ்கின்றனர்.

பளியர்கள் குட்டை உருவமும் தடித்த உதடும் கருட்டை மயிரும் கறுத்த நிறமும் உடையவர்கள். பெண்கள் உருண்டையான் முகம் உடையவர்கள். ஆண்கள் முன்பக்கம் சிறைத்துப் பின்னால் முடிவளர்த்துள்ளனர். பெண்கள் காதில் கொப்பும் கையில் கண்ணாடி வளையலும் அணிகின்றனர்.

ஒரு காலத்தில் இவர்கள் குகைகளிலும் மரப் பொந்துகளிலும் வாழ்ந்தனர். இப்போது புல்லால் வேய்ந்த குடிசைகளில் வாழ்கின்றனர். குடிசைகளில் மண்சட்டிகளையும் அலுமினியப் பாத்திரங்களையும் காணலாம். சிறுமலைப் பளியர்களிடம் சருகுவெட்டி அரிவாள், கொத்து அரிவாள் போன்ற கருவிகளைக் காணலாம்.

இவர்கள் காட்டில் கிடைத்த கிழங்கு, வேர், தேன் முதலியவற்றை உண்டு வாழ்ந்தனர். இவர்கள் உணவைச் சேகரித்து வாழும் பழங்குடி மக்களாவர்; இன்று விவசாயக் கூலிகளாகப் பணியாற்றுகின்றனர்; உடம்பு, மான், காட்டுக் கோழி, முயல் ஆகியவற்றின் இறைச்சியையும் உண்பர்; காட்டுக் கோழியை 'இடுக்கி' என்ற முறை மூலம் பிடிப்பர். இவர்கள் தேன் எடுப்பதிலும் வல்லவர்கள்; தேன் பொந்தில் இருந்தால், கயிற்றின் ஒரு முனையை மரத்தில் கட்டுவர். ஒருவர் கயிற்றின் வழியே இறங்குவர். மற்றொருவர் எரியும்பந்தத்தைப் பொந்துக்கு நேரே காட்டுவர். தேன் எடுக்கும்பொழுது உதவி செய்பவர் பெரும்பாலும் மனைவியுடன் பிறந்த சகோதரர்களாயிருப்பர். ஏனெனில், அவர்கள்தாம் சகோதரியின் கணவனது வாழ்க்கையில் பற்றுடையவர்கள். பளியர்கள் காட்டுத் துறையினருக்குப் பெரும் உதவி புரிகின்றனர்.

ஒவ்வொரு குடியிருப்புக்கும் ஒரு பெருந்தனக் காரன் உள்ளான். அவன் சிறுமலைப் பகுதியில் முத்திரி என்றும், தாண்டிக்குடியில் நாட்டாண்மை என்றும், திருநெல்வேலிப் பகுதியில் காணிக்காரன் என்றும் கூறப்படுவான். முத்திரிக்கு உதவியாகக் கம்பளியன் உண்டு. தாண்டிக்குடிப் பகுதியில் 'தண்டக் காரன்' என்பர். பளியர்களிடையே நடைபெறும் வழக்குகளை அவர்கள் விசாரித்துத் தீர்ப்பு வழங்குவர்.

பளியர்கள் ஆவியுலகக் கோட்பாட்டில் (Animism) நம்பிக்கையுடையவர்கள். இவர்கள் பளிச்சியம்மனை வழிபடுகின்றனர். பளிச்சியம்மனைத் தவிரத் தென்மலைக் கறுப்பு என்ற தெய்வத்தையும் வழிபடுகிறார்கள். வள்ளியை நினைத்துக் கிழங்கு எடுத்துச் சாமி கும்பிடுகிறார்கள். சிறுமலையிலுள்ள பளியர்கள் மாயாண்டியையும் வருச நாட்டுப் பளியர்கள்

மாவுத்திலுள்ள கருப்பசாமி, வேலப்பசாமி போன்ற தெய்வங்களையும் வழிபடுகிறார்கள். முருகனை வேலப்பசாமி என்று குறிப்பிடுகின்றார்கள். மேல் மலைப் பனியர்கள் வனதேவதை, மாரியம்மன், தைமாத நிலவு முதலியவற்றை வழிபடுகின்றனர். மேல்மலைப் பனியர்களிடையே 'சாமி வீடு' என்று உள்ளது. 'நாட்டு மான்சால்' என்ற மூடியுடன் கூடிய புதுப்பானையில் தெய்வங்கள் உறைவதாக நம்புகின்றனர்.

இவர்கள் குழந்தைகளைத் தொட்டிலில் போடுவதில்லை. வனதேவதைகள்தாம் தொட்டிலில் ஆடுவார்கள் என்று குழந்தைகளை மார்பில் போட்டுக் கொள்வர். குழந்தை பிறப்பதில் சிரமம் இருப்பின், நார்த்தம் பட்டையைத் தண்ணீரில் கலக்கிக் கொடுப்பர். புலியின்வாய் கட்டுவதில் இவர்கள் கைதேர்ந்தவர்கள் என இவர்களது வாய்மொழிக்கதை மூலம் அறியலாம். பாம்பு கடிக்குச் சிறியா நங்கை, பெரியா நங்கை போன்றவற்றையும், வயிற்றுப் போக்கைக் கட்டுப்படுத்த உரிக்கட்டி வேர் போன்றவற்றையும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

இவர்கள் பேசுவது தமிழின் ஒரு கிளைமொழி (Dialect) ஆகும். இப்போது மற்றவர்களுடன் கொண்ட தொடர்பால், இவர்களின் மொழிக்கே உள்ள சிறப்புத் தன்மைகளைக் காண்பது அரிதாக உள்ளது.

பெண்கள் பருவமடைந்தால் தனிக்குடிசையில் தங்க வேண்டும். சிறுமலைப் பகுதியில் வாழ்வோர் பருவமடைந்த பெண்ணை 30 நாட்கள் தனிக்குடிசையில் தங்க வைப்பர். முதல் நாள் குடிசை கட்டி வைத்து விட்டு, பனியர்கள் அனைவரும் வேட்டைக்குப் போவார்கள். அன்று வேட்டை கிடைத்தால் அப்பெண் கற்புநெறி வழுவாத பெண்ணாகியிருப்பாள் என நம்புகின்றனர். அன்று வேட்டை கிடைக்காவிட்டால் குடிசையைக் கொளுத்தி வேறு குடிசை போட்டு அப்பெண்ணைத் தங்க வைப்பர். முப்பதாம் நாள் ஏழு நீர் ஊற்றிலிருந்து நீர் கொண்டு வந்து பெண்ணைக் குளிப்பாட்டுவர். தீட்டு நீங்குவதற்காகத் தாய்மாமன் மருள் விளாரினால் அப்பெண்ணை அடிப்பான். ஆற்றிலிருந்து புறப்படும் போது மழை பெய்தால், அப்பெண் நல்லவளாக இருப்பாள் என நம்புகின்றனர். சிறு விருந்துடன் சடங்கு முடிவடைகின்றது. மற்ற இடங்களில் வாழும் பனியர்கள் பருவம் அடைந்த பெண்ணைப் பதினைந்து நாட்கள் குடிசையில் தங்க வைக்கின்றனர். பதினாறாம் நாள் பெண்ணைக் குளிக்கச் செய்து வீட்டிற்கு அழைத்து வருகிறார்கள். பெண்ணையும் முறை மாப்பிள்ளையையும் அமரச் செய்து, தலையில்

வெந்நீர் ஊற்றுகிறார்கள். முறை மாப்பிளை இல்லாவிட்டால், தனியே அமரச் செய்து தலையில் வெந்நீர் ஊற்றுகிறார்கள். சிறுவிருந்துடன் சடங்கு முடிவடைகின்றது.

மாத விலக்குக் காலத்திலும், பிள்ளைப்பேற்றுக் காலத்திலும் பனியப் பெண்கள் தனிக்குடிசையில் தங்க வேண்டும். எட்டு அல்லது பதினாறு நாட்கள் வரை தாயும் சேயும் அக்குடிசையில் தங்க வேண்டும். பதினேழாம் நாளில் தாயையும் சேயையும் அழைத்து வந்து வெந்நீரில் குளிப்பாட்டுவர்.

திருமணம் பெரும்பாலும் பெற்றோர்களால் நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. விருப்பமானவர்களுடன் சேர்ந்து வாழ்வதுமுண்டு. மணமகன் மணமகள் கழுத்தில் கரும்பாசி கட்டுவதுண்டு. பெரும்பாலும் தாய்மாமன் மகனையோ சகோதரியின் மகனையோ திருமணம் செய்கிறார்கள். பெண்கள் பருவமடைந்த பின்புதான் திருமணம் முடிக்கப்படுவர். ஒருவனுக்கு நிச்சயிக்கப்பட்ட பெண் மற்றொருவரைத் திருமணம் செய்து கொள்ளக்கூடாது. ஆனால், வேறொருவருடன் ஓடிப் போனால் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். சிறுமலைப்பகுதியில் பரிசப் பணமாகப் பத்து உருபாய் கொடுக்கிறார்கள். இப்பகுதியில் மணமகன் தாலிகட்டுகிறான். மற்றப்பகுதிகளில் தாலிகட்டுவதில்லை. உடன்போக்குத் திருமணத்திற்கும் இச்சமுதாயத்தில் இடம் உண்டு. கணவன் மனைவி உறவில் விரிசல் ஏற்பட்டால் பிரிந்து வாழலாம். குழந்தைகள் கணவனின் பாதுகாப்பில் இருக்கவேண்டும். விதவை மணமும் இவர்களிடையே உண்டு.

பனியர்கள் இறந்தவர்களைப் புதைக்கின்றனர். பிணத்தைக் குளிப்பாட்டி, சந்தனம் பூசிப் புதைகுழிக்கு எடுத்துச் சென்று புதைக்கிறார்கள். சிறுமலைப் பகுதியில் பிணத்தை வடக்கு-தெற்காகப் புதைக்கிறார்கள். மூன்றாம் நாள் புதைகுழியில் பால் ஊற்றுகிறார்கள். சில இடங்களில் ஏழாம் நாளிலும் சில இடங்களில் பதினாறாம் நாளிலும் கருமாதிரி நடத்துகின்றனர். பள்ளயம்போட்டு இறந்தவரை நினைத்து வழிபடுகின்றனர். பெண் இறந்தால் ஆணும், ஆண் இறந்தால் பெண்ணும் மண் தள்ள வேண்டும். அம்மை போட்டு இறந்தால் மூன்று மாதங்களுக்குப் பின்பு 'படப்புப் போட்டு' வழிபடுகின்றனர். இவர்களுக்கு மறுபிறப்பில் நம்பிக்கை கிடையாது. ச.ச.

பற்றாக்குறை நிதியாக்கம்: அரசு, வருவாய்க்கு மேல் செலவிடுகின்ற பொழுது மிகுதியாக வேண்டப்படுகிற நிதியை ஈடுகட்டப் பின்பற்றும் முறை 'பற்றாக்குறை நிதியாக்கம்' (Deficit finance)

எனப்படுகிறது. 'பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தை' ஒரு பொது நிதிக் கருவியாகக் கீன்சு (Keynes) உருவாக்கித் தந்தார். பொதுவாக மரபு வழியில் அரசின் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வரவைவிடச் செலவு மிகுதியாக இருப்பதனை இது குறித்தபோதிலும் நடைமுறையில் வெவ்வேறு வகையில் பொருள் கொள்கின்றனர்.

மேலை நாடுகளில் நடப்பு வருவாய்க்கு மேல் ஏற்படுகின்ற அரசின் செலவைப் பொதுக் கடன், புதிய பணப்படைப்பு ஆகியவற்றின் மூலம் ஈடுகட்டுவதைப் பற்றாக்குறை நிதியாக்கம் என்கின்றனர். டாக்டர் வி.கே.ஆர்.வி. இராவ் (V.K.R.V. Rao) பற்றாக்குறை நிதியாக்கம் என்ற சொல், வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், பற்றாக்குறையாகப் பொது வருவாய்க்கும் பொதுச் செலவுக்கும் இடையிலுள்ள இடைவெளியை ஈடுகட்டும் நெறிமுறையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்கிறார். இம்முறையில் கடன் வாங்குகின்றபொழுது நாட்டின் மொத்தச் செலவு பெரிதும் கூடுகின்றது. அதாவது, கடன் வாங்குவதால் வங்கிகளில் தனியார் வைத்திருக்கும் வைப்புகள் செயற்படுகின்றன; அல்லது அரசின் கடன்பத்திரங்களை வாங்குவதால் வங்கிகளில் வைப்புகள் நேரடியாக உருவாகின்றன என்கின்றார். இந்த விளக்கத்தின்படி பொதுக்கடன் மூலம் வரவு செலவுப் பற்றாக்குறையை ஈடு செய்வதும் பற்றாக்குறை நிதியாக்கமாகின்றது.

நாட்டில் வரவு-செலவுத் திட்டத்திலுள்ள பற்றாக்குறையைப் புதிய பணம் அச்சிடுவதின் மூலம் ஈடுகட்டி அதனால் நாட்டின் வாங்கும் சக்தி கூடுவதையே பற்றாக்குறை நிதியாக்கம் என்கின்றனர். இந்தியத் திட்டக் குழு, முதலாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வரவு-செலவுத் திட்டங்களின் பற்றாக்குறையினால் மொத்தத் தேசிய செலவு நேரடியாகக் கூடுவதைப் பற்றாக்குறை நிதியாக்கம் என்னும் சொல் குறிக்கிறது என்றும், இந்தப் பற்றாக்குறை, வரவினத்திலோ மூலதனக் கணக்கிலோ இருக்கலாம் என்றும், அந்நிலையில் அரசு இத்தகைய பற்றாக்குறையைச் சேர்த்து வைத்திருக்கும் சேமிப்புகள் விருந்தோ வங்கி முறையிலிருந்து பெறும் கடனைக் கொண்டோ (முக்கியமான நாட்டின் மைய இருப்பு வங்கியிடமிருந்து கடன் வாங்கிப் பணத்தை உருவாக்குவதன் மூலம்) ஈடுகட்டலாம் என்றும் கூறுகின்றது.

பற்றாக்குறை வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கும், பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்திற்கும் நுண்ணிய வேறுபாடு உள்ளது. பற்றாக்குறை வரவு-செலவுத் திட்டமென்பது, வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நடப்புக்கணக்

கில், மூலதனக் கணக்கில் கிடைக்கும் வருவாயைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாமல், நடப்பு வருவாயை விடப் பொதுச்செலவு மிகுதியாக இருப்பதைக் குறிக்கிறது. ஆனால், பற்றாக்குறை நிதியாக்கம் என்பது நடப்பு வருவாய், மூலதனம் ஆகியவற்றின் மொத்தச் செலவுக்கும் நடப்பு வருவாய் மூலதன இனங்களின் மொத்த வருவாய்க்கும் இடையிலுள்ள இடைவெளியைப் பல்வேறு வருவாய் இனங்களின்மூலம் இட்டு நிரப்பும் நிதிமுறையைக் குறிக்கிறது.

பொதுவாகத் கீழ்க்காணும் நோக்கங்களில் ஏதாவது ஒன்றிற்காகவோ சிலவற்றிற்காகவோ பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தை அரசு மேற்கொள்கிறது. 1) போர்க்காலத்தில் அரசின் நிதித்தேவை கூடுகிறது. வழக்கமான முறைகளில் வருவாயைப் பெருக்கமுடியாததால் நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு வேண்டிய பணத்தை அரசு பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தின் மூலம் பெறுகிறது. 2) நாட்டுப் பொருளாதாரம் மந்த நிலையிலிருக்கின்றபொழுது உற்பத்தியையும், வேலை வாய்ப்பையும் பெருக்க அரசு நிறையச் செலவிடுவது இன்றியமையாததாகிறது. இந்த நோக்கத்திற்காகப் பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தைப் பயன்படுத்தலாமென்பது கீன்சின் கருத்தாகும். 3) பின்தங்கிய நாடுகள் திட்டங்கள் தீட்டிப் பொருளாதார முன்னேற்றம் காண்ப் பற்றாக்குறை நிதியாக்கக் கொள்கையைக் கைக்கொள்கின்றன. 4) நாட்டில் மூலதனப் பற்றாக்குறையால் பயன்படுத்தாமலிருக்கும் வளங்களைப் பயன்படுத்தும் நோக்கத்தோடு அரசு பற்றாக்குறை நிதியாக்க முறையைப் பின்பற்றுகிறது. 5) உறுதித்தேவைக் குறைவின் காரணமாக மூலதனம் கீழ்நிலையிலிருந்தால், அரசு பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தின் மூலம் தேவையைக் கூட்ட முயற்சி செய்கிறது.

வழிமுறைகள்: பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்திற்கு நிதி பெற ஒவ்வொரு நாடும் சூழ்நிலைக்கேற்ப ஏதாவது ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முறைகளைப் பின்பற்றுகின்றது. பொதுவாக மூன்று முறைகள் உள்ளன. முதலாவதாக, அரசு மைய இருப்ப வங்கியிடமிருந்து (Reserve Bank) கடன் பெறலாம். இரண்டாவதாக, அரசு மைய இருப்பு வங்கியில் பணத்தைச் சேமித்து வைத்திருந்தால் அந்தப் பணத்தைத் திரும்பப் பெற்றுப் பயன்படுத்தலாம். மூன்றாவதாக, அரசு பணத்தை அச்சிட்ட வெளியிடலாம்.

பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தின் பயன்கள்: பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தால் கிடைக்கக்கூடிய நன்மைகளாகக் கீழ்வருவனவற்றைச் சொல்லலாம். 1) பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தின் மூலம் நாட்டில் இதுவரை பயன்படுத்தாதிருந்த, அரைகுறையாகப் பயன்

படுத்திய இயற்கை வளங்களையும், உற்பத்திச் சாதனங்களையும் முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதால் நாட்டின் எதிர்கால வருவாயும், சேமிப்பும் கூடும். 2) பின்தங்கிய நாடுகளில் குறைவாக இருக்கும் தனியார் முதலீட்டை ஈடுசெய்ய அரசு மிகுதியாக மூலதனம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. பற்றாக்குறை நிதியாக்கம் அரசின் மூலதனத்திற்கு வேண்டிய நிதியைத் தருகிறது. பின்தங்கிய நாடுகளில் குறைந்த மூலதனம் குறைந்த வருவாய், குறைந்த சேமிப்பு என்ற வறுமையின் நச்சவட்டம் செயற்படுகிறது. இந்த வட்டத்தை உடைக்க மூலதனத்தைக் கூட்டவேண்டும். அதற்கேற்ற கருவியாகப் பற்றாக்குறை நிதியாக்கம் இருக்கிறது. 3) பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தால் நாட்டில் பணத்தின் அளிப்புக் கூடுகிறது. அதனால், மக்களின் வருவாய் கூடும். நாட்டின் விலைவீழ்ச்சி போன்றவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தவும் பற்றாக்குறை நிதியாக்கம் துணைசெய்கிறது. 4) அரசு பண வெளியீட்டைக் கூட்டுவதன் மூலமாகவும் மக்களின் வருவாய் மிகுதியாகி வாழ்க்கைத்தரமும் உயரும். 5) பின்தங்கிய நாடுகளில் பணமயமாகாத துறை இருக்கிறது. அதனைப் படிப்படியாகப் பணத்துறையாக மாற்றத் திட்டம் துணை செய்கிறது. பெருமளவில் திட்டம் தீட்டப் பொருளாதாரம் முழுவதையும் பணமயமாக்கப் பற்றாக்குறை நிதியாக்கம் தேவையானதாகும். 6) பின்தங்கிய நாடுகளில் பயன்படுத்தப்படாத வளங்களும் சாதனங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றைத் தக்கமுறையில் பயன்படுத்தி உற்பத்தியையும், வேலைவாய்ப்பையும் பெருக்கத் தேவையான நிதியைப் பற்றாக்குறை நிதியாக்கம் வழங்குகின்றது.

குறைகள்: பொருளியலறிஞர்கள் பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்திலுள்ள குறைகளாகச் சிலவற்றைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். அவை: 1) பின்தங்கிய நாடுகள் பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தைப் பின்பற்றுகின்ற பொழுது பணவீக்கம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கமுடியாது. இந்தப் பணவீக்கம் ஓட்டவேகத்தில் கூடும். எடுத்துக்காட்டாக, வருவாய் கூடுகிறபொழுது மக்கள் மிகுதியாக உணவுப்பொருள்களை வாங்க முயலுவார்கள். உணவுப்பொருள்களுக்கான தேவை கூடும். தேவைக்கேற்ற வேகத்தில் வேளாண்மைத் துறையினால் உணவு உற்பத்தியைக் கூட்டமுடியாது. அதனால் விலை மேலும் மேலும் கூடும். விலைவாசி கூடக்கூடத் தொழிலாளர்கள் மேலும் கூலி கேட்பார்கள். இவ்வாறு ஒன்றையொன்று தூண்டப் பணவீக்கச் சுழலில் அகப்பட்டுப் பொருளாதாரம் திண்டாடும். 2) பணவீக்கம் கட்டுப்படாமல் ஓட்டப் பணவீக்கமாகிப் பணத்தை மதிப்பிழக்கச் செய்வதால் பணமுறையின்மீது மக்களுக்குள்ள நம்பிக்கை குறையும். அதனால் பணமுறையே வீழும் நிலை ஏற்பட

லாம். 3) பற்றாக்குறை நிதியாக்கம் தன் விருப்பச் சேமிப்பைக் குறைத்துக் கட்டாயச் சேமிப்பைக் கூட்டுகிறது. தாம் பெறுகின்ற வருவாயில் வாழமுடியாதவர்கள் தங்களது முன்னாள் சேமிப்பை நுகர்வுக்குப் பயன்படுத்துவார்கள். 4) பணவீக்கமுள்ள நாட்டில் வெளிநாட்டினர் மூலதனம் செய்யத் தயங்குவார்கள். அதனால் பொருளாதார வளர்ச்சி பாதிக்கப்படலாம். 5) தொடர்ந்து பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தை மேற்கொள்ளும் அரசின்மீது மக்களுக்குள்ள நம்பிக்கை குறையும்; பொதுச்செலவை அரசால் ஈடுகட்ட முடியவில்லையென்று மக்கள் கருதுவார்கள். 6) நாட்டில் பணவீக்கம் இருக்கின்றபொழுது ஊக வாணிகம் வளரும். அதனால், ஆக்கத்துறைகளில் மூலதனம் செய்த பணத்தைக்கூட எடுத்து ஊக வாணிகத்தில் பயன்படுத்துவார்கள். அத்தகைய போக்கினால் பொருளாதார வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும். 7) பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தால் ஏற்படும் பணவீக்கம் ஏற்றுமதியைக் குறைத்து இறக்குமதியை ஊக்குவிக்கும். அதனால் அந்நியச் செலுத்துநிலை பாதகமாக மாறும்.

வரையறைகள்: முதலாவதாக, பின்தங்கிய நாடுகள் பற்றாக்குறை நிதியாக்க முறையைப் பின்பற்றுவது இன்றுள்ள பொருளாதார நிலையில் தேவையாகிறது. ஆனால், அதனை ஒரு வரையறைக்குள் வைத்துக்கொள்வதே பாதுகாப்பாகும். ஆண்டிற்கு மூன்று விழுக்காடு விலையைக் கூட்டும் பணவீக்கத்தைத் தூண்டுமளவிற்குப் பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தை அனுமதிக்கலாமென்று வல்லுநர்கள் கருதுகின்றனர். இரண்டாவதாக, மைய இருப்பு வங்கியில் பயன்படுத்தக்கூடிய அந்நியச் செலாவணி இருப்புவைத்திருப்பதால், பற்றாக்குறை நிதியாக்கம் அதனை விற்குப் பண அளிப்பைக் கூட்டாதென்றால், பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தைப் பின்பற்றலாம். மூன்றாவதாகப் போர்க்காலச் செலவைச் சமாளிக்கத் தொடர்ந்து பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தைப் பின்பற்றுவது நல்லதன்று. நான்காவதாக, பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் அளவிற்குச் செயல்திறன் மிக்க பணவியற் கொள்கைகளைப் பின்பற்ற முடியுமானால் பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தைப் பின்பற்றலாம். ஐந்தாவதாக, ஏற்றுமதி, இறக்குமதிக்கு வாய்ப்புகள் இருக்கும்பொழுது பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தால் கூடுகின்ற தேவைக்குப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்து சமாளிக்க வாய்ப்பிருந்தால் பற்றாக்குறை நிதியாக்க முறையை ஏற்கலாம். ஆறாவதாக, வேளாண்மையிலும், பிற துறைகளிலும் பயன்படுத்தாத ஆற்றல் இருக்குமானால் அவற்றைப் பயன்படுத்தப் பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தைப் பயன்படுத்தலாம். ஏழாவதாகக் கூலியை நிலைப்படுத்தவும்

கட்டுப்படுத்தவும் முடியுமானால் பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தால் பணவீக்கம் ஏற்படாது.

பற்றாக்குறை நிதியாக்கம் இந்தியாவின் ஒவ்வொரு திட்டக் காலத்திலும் தொடர்ந்தது. ஆனால், தொடரும் பற்றாக்குறை நிதியாக்கம், நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் பல்வேறு வகையான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. பற்றாக்குறை நிதியாக்கம் பண அளிப்பைக் கூட்டுகிறது. அதன் விளைவாக விலைகள் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவிற்கு மிகுதியாகும் வாய்ப்புள்ளது. பி.ச.

துணை நூல்கள் :

குருசாமி மா.பா., பொது நிதி, திருச்செந்தூர், 1985.

Richard A. Musgrave & Peggy B. Musgrave, Public Finance in Theory and Practice, McGraw-Hill International Book Company, New York, 1983.

பற்றுக்கை என்பது வழக்குத்தமிழில் 'சப்தி செய்தல்' என்று கூறப்படும். ஒருவர் தமக்கு வரவேண்டிய தொகைக்காகக் கொடுக்க வேண்டியவரின் அசைவியல், அசையாச் சொத்துகளைப் பற்றுக்கை (Attachment) செய்து பணம் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஒரு குடிமகன் தனக்கு வரவேண்டிய தொகையை நீதிமன்றத்தின் மூலம் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டிய நிலுவைகளை, அதாவது வருவாய்த்துறை நிலுவைகளான நிலவரி, விற்பனை போன்றவற்றைச் சொத்துகள் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லாமல் நேரடியாகவே பற்றுக்கை செய்து வசூல் செய்யலாம்.

உரிமை இயல் விசாரணை முறைச்சட்டத்தின் படி பற்றுக்கையை இருவகைப்படுத்தலாம். 1) தீர்ப்புரைக்கு முன் பற்றுக்கை, 2) தீர்ப்புரைக்குப் பின் பற்றுக்கை.

ஒருவர் தமக்குக் கொடுக்கவேண்டிய தொகைக்காகத் தீர்ப்புரைக்கு முன்னர் அல்லது தீர்ப்புரைக்குப் பின்னர் பணம் கொடுக்கவேண்டியவரின் அசைவியல் மற்றும் அசையாச் சொத்துகளைப் பற்றுக்கை செய்ய நீதிமன்றத்தில் முறையிடலாம். ஆனால், கடன்பட்டவரின் எல்லாச் சொத்துகளையும் பற்றுக்கை செய்ய முடியாது. அதாவது, அன்றாடத் தேவையான துணிமணிகள், சமையல் சாதனங்கள், மதக்கோட்பாட்டின்படி அணியப்படும் அணிகலன்கள், கால்நடைகள், விவசாயத்திற்கு மட்டும் தேவைப்படும் நிலம், வீடு அல்லது கருவிகள், கணக்குப் புத்தகங்கள், நட்ட ஈடு வழக்குத்தொடரும் உரிமை, அரசினரால் வழங்கப்படும் மானியம், தொழிலாளியின் நாள்ஊதியம், ஊதியத்தில் நான்கில் ஒருபங்கும்

மீதியில் மூன்றில் இருபங்குகளும், தொழிலாளர் நலவைப்புநிதி, தொழிலாளர் நலக் காப்புநிதி, இராணுவத்தில் வேலை செய்வோருக்கு அளிக்கப்படும் ஊதியம், உபரி ஊதியம் ஆகியவற்றைப் பற்றுச் செய்ய முடியாது.

கடன் பட்டவரின் பணம் வேறு மூன்றாம் மனிதரிடம் இருந்தாலும் அதனைப் பற்றுக்கை செய்யலாம்.

மகளிர், குழந்தைகள் பாதுகாப்புக்காகக் கொடுக்கவேண்டிய தொகைகளுக்காகவும் பற்றுக்கை செய்யலாம்.

பற்றுக்கை ஆணையை நிறைவேற்றத் தக்க படியினைக் கட்டியபின், அதற்கென உள்ள நீதிமன்ற ஊழியர் (அமீனா) உடன் சென்று சூரியன் மறைவதற்கு முன் பற்றுக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும். சூரியன் மறைந்தபின் உத்தரவை நிறைவேற்றக் கூடாது. இந்த விதியைத் தீர்ப்புரைக்குமுன் பற்றுக்கை அல்லது தீர்ப்புரைக்குப்பின் பற்றுக்கை நிறைவேற்றும் போது கடைப்பிடிக்கவேண்டும்.

தீர்ப்புரைக்குமுன் பற்றுக்கை: ஒருவர் தமக்குக் கொடுக்கவேண்டிய தொகைக்காக வழக்குத் தொடர்ந்து, அந்த வழக்கின் தீர்ப்புரைக்குமுன், தமக்கு வரவேண்டிய தொகையைப் பாதுகாத்துத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காகத் தீர்ப்புரைக்குமுன் பற்றுக்கை வேண்டி, நீதிமன்றத்தில் முறையீடு செய்யலாம். கடன்பட்டவர் தம்முடைய கடன்களைத் திரும்பித்தர முடியாமல் நிலைபெற்ற, நிலைபெயர்க்கக் கூடிய சொத்துகளைக் கடன் கொடுத்தவருக்குத் தீங்கு இழைக்கும் தீய நோக்கத்துடன் விற்பனை செய்ய முற்பட்டாலும், அல்லது தம்முடைய சொத்துகளை யாருடைய கைக்கும் எட்டாமல் செய்ய முற்பட்டாலும், அல்லது நீதிமன்றத்தின் வரம்புக்கு அப்பால் கெட்ட நோக்கத்துடன் சொத்துகளை அப்புறப்படுத்த முற்பட்டாலும், கடன் கொடுத்தவர், தீர்ப்புரைக்கு முன் பற்றுக்கை வேண்டி நீதிமன்றத்தில் முறையிடலாம். அவ்வாறு முறையீடு செய்யும் காலத்தில், நீதிமன்றம், கடன்பட்டவரைக் கடன் தொகைக்காகக் காப்பீடு கொடுக்கக் காலம் அளிக்க வேண்டும். அவ்வாறு காலம் அளிக்கும் நேரத்தில் காப்பீடு கொடுக்கவில்லை என்றால், தீர்ப்புரைக்குமுன் பற்றுக்கைக்காக நீதிமன்றம் ஆணையிடலாம். அவ்வாறு காப்பீடு கொடுக்கத் தக்ககாலம் கொடுக்காமல் தீர்ப்புரைக்குமுன் பற்றுக்கை ஆணையிட்டால், அந்த ஆணை செல்லத் தக்கதன்று.

கடன் கொடுத்தவர் தீர்ப்புரைக்குமுன் பற்றுக்கை பெறத் தவறான தகவல்களை வேண்டுமென்றே தம்

முடைய மனுவில் சொல்லியிருந்தால், கடன்பட்டவர் அந்தத்வறான தகவல்களுக்காக நட்ட ஈடு கேட்கலாம்.

தீர்ப்புரைக்குமுன் பற்றுரை செய்யப்பட்டால், தீர்ப்புரைக்குப் பின்பும் மறுபடியும் பற்றுரை செய்ய மனுப் போடவேண்டிய தேவை இல்லை.

சிறுவழக்குகளில் நீதிமன்றத்தின்மூலம் நிலை பெயர்க்கமுடியாத சொத்துகளைப் பற்றுரை செய்வதற்கான ஆணையைப் பெறமுடியாது. ஏனெனில் அவற்றிற்கு அத்தகைய அதிகார வரம்பில்லை.

தீர்ப்புரைக்குப்பின் பற்றுரை: தீர்ப்புரை வழங்கப்பட்டு அதனை இரண்டாண்டுக்குள் நிறைவேற்ற மனுத்தாக்கல் செய்தால், எதிர்த்தரப்பினர்க்கு அறிவிப்புக் கொடுக்காமல் பற்றுரைக்காக நீதிமன்றம் ஆணையிடலாம். ஒருதலைத் தீர்வாணை அல்லது இரண்டாண்டுக்குப்பின் தீர்வாணையை நிறைவேற்ற மனுத்தாக்கல் செய்தால், எதிர்த்தரப்பினருக்கு அதுபற்றி அறிவிப்புக் கொடுத்த பிறகே, நீதிமன்றம் பற்றுரைக்கான உத்திரவிடலாம்.

தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றும் மனுவில், எந்த நிலைபெற்ற, நிலை பெயரக்கூடிய சொத்துகளைப் பற்றுரை செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றித் திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிட வேண்டும்.

பற்றுரை நிறைவேற்றும்போது, நீதிமன்ற ஊழியர் வீட்டின் சுதவை உடைத்து உள்ளே புகக்கூடாது. திரைமறைவில் இருக்கும் மகளிரை வேறு இடத்திற்கு அனுப்பிய பின்னர்த்தான் பற்றுரை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

பற்றுரை செய்யப்பட்ட பொருள்களை நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்து வரவேண்டும். தீர்ப்பாணை பெற்றவர் அதற்கெனத் தக்க காப்பீடு அளித்து அந்தப் பொருள்களைத் தமது வசத்தில் இருத்தி வைத்துக் கொள்ளலாம். நீதிமன்றத்தின் மூலமாக ஏலம்விட்டு தமக்குச்சேர வேண்டிய தொகையை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு கிடைக்கப்பெற்ற தொகை தீர்ப்பாணைத் தொகையைவிடக் குறைவாக இருந்தால், மீண்டும் பற்றுரை கேட்டு மனுத் தாக்கல் செய்யலாம்.

டி.த.

பற்றுரிமை: பற்றுரிமை என்பது ஒருவரின் பாத்தியதை தீர்க்கப்படும் வரை அவரது சொத்தினைத் தம் வசம் வைத்திருக்கும் உரிமையாகும். இது ஒரு பிணையம் போன்றது. பற்றுரிமை (Lien) பெற்றிருப்பவர் அதன் காரணம் கொண்டு மற்றவர் சொத்தை விற்க முடியாது.

குறிப்பிட்ட பற்றுரிமை (Particular Lien) பொதுப் பற்றுரிமை (General Lien) எனப் பற்றுரிமை இருவகைப்படும். குறிப்பிட்ட சொத்தினைக் குறித்துப் பணம் செலுத்தப்படுவதை உறுதி செய்வதற்காகச் சொத்தினைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளக் குறிப்பிட்ட பற்றுரிமை உரிமை வழங்குகிறது. எடுத்துக்காட்டு: சரக்கேற்றியின் பற்றுரிமை (Carrier's Lien). மீதித் தொகை முழுவதும் செலுத்தப்படும் வரையில் சொத்தினைத் தன்வசம் வைத்துக்கொள்ளும் உரிமையைப் பொதுப் பற்றுரிமை வழங்குகிறது. எடுத்துக்காட்டு; வங்கியரின் பற்றுரிமை (Banker's Lien).

பற்றுரிமையை அடகிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டலாம். அடகு முறையில் பெறப்பட்ட குறிப்பிட்ட கடன் ஒன்று குறித்த காலத்தில் செலுத்தப்படும் போது அடகின் கருப்பொருள் கடன் பெற்ற வரிடம் திரும்ப ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்; அல்லது அவ்வாறு செலுத்தப்படாத தருணத்தில் அடகின் கருப்பொருளைக் கடன் கொடுத்தவர் விற்றுத் தம் தொகையை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்னும் நிபந்தனை பேரில் எழுவதாகும். வங்கியர், வாடிக்கையாளர் என்ற இருவர் மேல்வரைப்பற்றுத் (Over Draft) தொகைக்காகத் தம் வசம் கொண்டிருப்பவை பேரில் பிணையமாகப் பற்றுரிமை பெறலாம் என்ற வெளிப்படையான ஒப்புந்தம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். 'பற்றுரிமை, என்ற சொல் இங்குப் பயன்படுத்தப்பட்டாலும், இது உண்மையில் ஓர் அடகினைக் குறித்த ஒப்பந்தமே.

வங்கியர்கள் போன்றோர் மாறுபட்ட ஒப்பந்தம் இல்லாதபோது கணக்கின் எஞ்சிய தொகைக்காக பிணையமாகத் தம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருள்களைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளலாம். வெளிப்படையான ஒப்பந்தம் இருந்தாலன்றி மற்றவர்கள் எஞ்சிய தொகைக்காக ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருள்களைத் தம்மிடம் வைத்திருக்க முடியாது என இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டத்தின் 171-ஆம் பிரிவு உரைக்கிறது.

ஒரு கடப்பாட்டை நிறைவேற்றுவதற்குப் பிணையமாக மற்றொருவர் சொத்தினை வைத்துக் கொள்ளும் இப்பற்றுரிமை, ஆங்கிலச் சட்டத்தில் இயற்றாச் சட்டப் பற்றுரிமை, நேர்மைப் பற்றுரிமை என இருவகையாகப் பிரிக்கப்படுகிறது.

சுவாதீனப் பற்றுரிமை (Possessory Lien) என்பது, கடன் பெற்றவரின் சொத்தின் சுவாதீனத்தை, அவரது கடன் தீர்க்கப்படும் வரை, கடன் கொடுத்தவர் தம்மிடம் வைத்திருக்கும் உரிமையாகும்.

ஒரு பற்றுரிமையில் உரிமை மாற்றம் ஏதுமில்லை. ஒருவரது சொத்தை மற்றொருவர் அவரது கடன்

அடைக்கப்படும் வரை வைத்திருக்க மட்டுமே முடியும். ஒரு விடுதிக்காப்பாளர் அங்குத் தங்கியிருந்தவரின் சொத்தின் பேரில், இருப்பிடம் மற்றும் உணவுக்கான தொகைக்கு அத்தொகை செலுத்தப்படும் வரை பற்றுரிமை பெறலாம். அதேபோல, ஒரு தையல் காரர் சட்டை தைத்த கூலிக்காகக் கூலி செலுத்தப்படும் வரை சட்டையைத்தக்க வைத்துக் கொள்ளலாம்.

ஓப்படை பெறுபவர் பற்றுரிமை (Bailee's lien), முகவர் பற்றுரிமை (Agent's lien), விற்பவர் பற்றுரிமை (Vendor's lien) எனப் பற்றுரிமையில் பல வகைகள் உண்டு.

விற்பவர் பற்றுரிமை, சொத்துரிமை மாற்றுச் சட்டத்திலும் வாணிகப் பொருள் விற்பனைச் சட்டத்திலும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. விற்கப்பட்டு உடைமை மாறிய ஒரு சொத்தின் விலைப்பணம் அல்லது அதன் ஒரு பகுதி, அதை வாங்குபவரால் செலுத்தப்படவில்லையெனில், அப்பணத்தையும் உடைமை மாறிய தேதியிலிருந்து அதற்கான வட்டியையும் பெறுவதற்கான உரிமையை, விற்கப்பட்ட சொத்தைப் பிணையமாகக் கொண்டு விற்கலாம். இது 'விற்பவர் பற்றுரிமை' எனப்படும். சொத்துரிமை மாற்றுச் சட்டத்தின் 54 (4) ஆம் பிரிவு இதை விளக்கியுள்ளது. அதைப்போல, 'விற்பவர் பற்றுரிமை' வாணிகப் பொருள் விற்பனைச் சட்டத்தின் 47-ஆம் பிரிவிலும் பின்வருமாறு விளக்கப்பட்டுள்ளது.

விற்கப்பட்ட சரக்குகளின் விலை செலுத்தப்படா நிலையில் அச்சரக்குகள் விற்பவரின் உடைமையிலிருந்தால், விற்பவருக்கு அச்சரக்குகளைத் தமது உடைமையிலேயே வைத்துக் கொள்ளும் உரிமை, கீழ்க்காணும் நிலைகளிலுண்டு. 1) கடனுக்கு என்று நிபந்தனை ஏதுமின்றி விற்கப்பட்ட நிலை; 2) கடன் நிபந்தனையுடன் விற்கப்படும் குறித்த காலத்திற்குள் செலுத்தப்படா நிலை; 3) சரக்கை வாங்கியவரின் நொடிப்பு நிலை. ஆ.ச.

பறநாட்டுப் பெருங்கொற்றனார்: இவர் சங்கப் புலவர். பறநாட்டுப் பெருங்கொற்றனார் என்றும் இவர் பெயர் சில ஏடுகளில் காணப்பெறுகின்றது. பறம்பு நாடு பறநாடு எனவும் வழங்கும். ஆகவே, இவர் பாரி வள்ளல் ஆண்ட பறம்பு நாட்டைச் சேர்ந்த புலவர் எனக்கருதலாம். பறம்பு மலை, பிரான் மலை என்று இப்பொழுது வழங்குகிறது. இது கொடுங்குன்றம் என்ற பெயரால் தேவாரத்தில் குறிக்கப்பெறும். இவர் பாடியதாக ஒரு பாடலே கிடைத்துள்ளது. அது அகநானூற்றில் 323-ஆம் பாடலாக இடம் பெற்றுள்ளது. பாலைத்திணையில் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகனைத் தோழி வற்புறுக்

தியது என்னும் துறையில் இப்புலவர் தம் பாடலைப் பாடியுள்ளார். 'கற்பிற் சிறந்தவளே, பலா மரங்களும் மூங்கிலும் செறிந்த பக்கமலையில் யானைக் கூட்டம் போல, ஞாயிற்றின் கதிர் மழுங்கப் பாம்பின் படம் அழிய முழங்கும் இடியேற்றுடன், ஆலங்கட்டியோடு மிக்க துளிகளைப் பெய்து, நின் கூந்தல் போல மேகம் கால் வீழ்த்துள்ளது. இவ்வூரார் இடையறாது எழுப்பும் நம்மைப் பற்றிய பெரிய அலரின் தருக்குச் சொல் வாடத் தலைவர் விரைவில் வந்துவிடுவார் என்பது உண்மையாகுக. சிவந்த நின் சீறடியால் மென்மையாக நடந்து விண்ணில் மேகம் கால் கொண்டிருத்தலைக் காண வருவாயாக' எனத் தலைவியிடம் தோழி கூறுவதாக உள்ளது இப்பாடல். 'புயல் கால் வீழ்த்தன்று' என்று குறிப்பிடுதலால் இனிக் கார்காலத் தொடக்கத்தே காதலர் வருதல் உண்மை என்று வேனிற் கால இறுதிக்கண் தோழி தலைவியிடம் கூறி வற்புறுத்தினாள் என்பது பெறப்படும். இப்பாடலில் மலைப் பக்கத்தே அணி அணியாகச் செல்லும் யானைக் கூட்டத்தை உவமை கூறியிருப்பது நயம் பயப்பதாகும். இப்பாட்டு உரிப் பொருளாய்ப் பாலைத் திணையில் இடம் பெற்றுள்ளது. மழைக் காட்சியின் புனைவு புலவர்தம் புலமை நலத்துக்குத் தக்க சான்றாகும் இரா.சா.

பறம்பு நாடு; இது முல்லைக்குத் தேரீந்த பாரி வள்ளலுக்குரியது; முந்நாறு ஊர்களை உடைய தாய் இருந்தது; பறம்பு மலையை உடையது. பறம்பு மலை இப்பொழுது பிரான்மலை என வழங்கும். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த திருப்பத்தூருக்கு அருகில் இருந்தது இந்நாடு. இடைக்காலத்தே கொடுங்குன்றம் என வழங்கப்பெற்றமை தேவாரப் பாக்களால் அறியப் பெறுகின்றது. இது பறநாடு எனவும் பெயர் பெறும். பறநாட்டுப் பெருங்கொற்றனார் என்னும் சங்ககாலப் புலவர் ஒருவர் இந் நாட்டைச் சேர்ந்தவர் எனத் தெரிகிறது.

பாரியின் ஆருயிர் நண்பராயும் அவைக்களப் புலவராயும் திகழ்ந்த கபிலர், பறம்பு நாட்டின் வளத்தையும் சிறப்பையும் தம் பாக்களில் நன்கு புலப்படுத்தியுள்ளார். மழைபெய்யினும் பெய்யாதாயினும் பறம்புமலைக் கோடுதோறும் அருவி இழிதரும், பறம்பு நாட்டில் வாழ்நர் சந்தனக்கட்டையை அடுப்புகளிர்த்தபடியால் அதன் நறுமணப் புகை சாரலிலுள்ள வேங்கைப் பூஞ்சினையில் தவமும், உழவர் உழாமலே மூங்கில் தெநல், பலாப்பழம், வள்ளிக்கிழங்கு, தேன் ஆகிய நான்கு பொருளும் அங்குக் கிடைத்தன. பறம்பு நாட்டிலிருந்த 300 ஊர்களையும் பாரிவேள் இரவலர்க்குப் பரிசிலாக வழங்கினான். பறம்பு மலையில் கால மல்லாக் காலத்தும் மரங்கள் பயன்தந்தன.

செங்கோற் சிறப்பினால் சான்றோர் பல்கியிருந்தனர். மாரி பொய்க்கவில்லை. நக்கீரர் அகம் 78-ஆம்பாடலிலும், ஓளவையார் அகம் 303 - ஆம் பாடலிலும் பாரியின் பறம்பு நாட்டைக் குறித்துள்ளனர்.

சிறுபாணாற்றுப்படையில் 'பிறங்கு வெள்ளருவி வீழுஞ் சாரல் பறம்பிற்கோமான் பாரி' என்று இடைக் கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் பாடியுள்ளார். பெரும் பெயர்ப் பறம்பு (புறம்.113) என்று கபிலர் பாராட்டுவர். பாரிபறம்பின் பனிச் சுனைத்தெண்ணீர், அதன் சிறப்புக் கருதிப் புறத்திணை நன்னாக்னாராலும் (புறம்.176), கபிலராலும் (புறம்.337), மிளைக்கந்தனாலும் (குறுந்.196) பாராட்டிக் கூறப்பட்டுள்ளது. பாரியும் கபிலரும் வாழ்ந்த காலத்துப் பெருஞ்சிறப்புற்றுத் திகழ்ந்த பறம்பு நாடு இப்பொழுது பிரான்மலை என வழங்குமளவில் உள்ளது. அம்மலையடியிலுள்ள கொடுங்குன்றக் கோயில் குன்றக்குடி ஆதீனத்தின்கீழ் இருப்பதால் குன்றக்குடியடிகளார் கபிலர், பாரி ஆகியோரின் பெயரால் ஆண்டுதோறும் விழா எடுத்து வருகின்றார். இரா.சா.

பறை நிலை: இது சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றாகும். பன்னிரு படலம் மட்டும் இந்நூல் வகைக்கு இலக்கணம் கூறுகிறது: 'காவலர் இனிதுறத் தேவர் காத்தளிக்க எனக், கடவுளர் விழவினும் கதிர்முடி விழவினும், நாடும் நகரமும் நலம் பெற இயம்பி, வருநெறி வஞ்சி வழங்கப் பற்றிய, மொழிவரத் தொடுப்பது பறைநிலை ஆகும்' என்பது பன்னிரு படலம் கூறும் பறைநிலை இலக்கணமாகும். வள்ளுவர், கடவுளர் விழாவிலும் அரசர் முடிபுனை விழாவிலும் யானைமீதமர்ந்து பறையறைந்து அரசரைக் கடவுள் காக்க வேண்டுமென வாழ்த்து வதைப் பாடுவதாக இருக்கலாம் என்பது கருத்தாகும். இரா.சா.

பன்மணிமாலை: பல்வகை மணிகளால் கோக்கப்பட்ட மாலை போல, பல்வேறு உறுப்புகளால் ஆக்கப்பட்ட நூலைப் பன்மணிமாலை என வழங்கினர் பாட்டியலார். பன்மணிமாலையைக் கலம்பக மாலை எனவும் கூறுவர்.

ஒரு போகு, அம்மாணை, ஊசல் ஆகிய மூன்று உறுப்புகளை நீக்கிப் பிற உறுப்புகளால் அந்தாதிஅமையப்பாடுவது பன்மணிமாலை என்பது பெரும்பாலான பாட்டியல் நூல்களில் காணப்பெறும் இலக்கணமாம். இலக்கண விளக்கம் வைத்தியநாத தேசிகர், 'அவற்றுள், ஒருபோகு அம்மாணை ஊசல் இன்றி, வருவது பன்மணிமாலை ஆகும்' என்பர்.

நவநீதப் பாட்டியல் உரைகாரர், தம் உரையில்

அம்மாணை ஊசல், ஒரு போகு இன்றி வெண்பா வெள்ளொத் தாழிசையும், ஆசிரியப்பா ஆசிரியத் தாழிசையும், கலிப்பா கலித்தாழிசையும், வஞ்சிப்பா வஞ்சித் தாழிசையும், அந்தாதியாகப் பாடி முடிவில் வெளி விருத்தம், ஆசிரிய விருத்தம், கலிவிருத்தம், வஞ்சி விருத்தம் என இப்படி நூறு பாடப்பெறுவது பன் மணிமாலை ஆகும் என விளக்குவார்.

பன்னிரு பாட்டியல் கலம்பகமாலை என்றும், பிற பாட்டியல் நூல்கள் பன்மணி மாலை என்றும், பிரபந்த தீபிகை பன்மணிமாலை, கலம்பக மாலை என்றும் இவ்வகை இலக்கியப் படைப்பினைப் பெயரிட்டுக் குறிப்பிடுகின்றன. எனவே, ஒரேவகை இலக்கியத்தினை இருவேறு பெயரிட்டு வழங்கினர் என்றே கொள்ள வேண்டும்.

சுவாமிநாதம் தவிர ஏனைய பாட்டியல் நூல்கள், பன்மணிமாலையில் குறைக்க வேண்டிய உறுப்புகள் ஒரு போகு, அம்மாணை, ஊசல் என வரையறுத்துரைக்கின்றன. சுவாமிநாதம் 'கலம்பகம் சில குறை பன்மணிமாலை' எனப் பொதுநிலையில் பேசும்.

கலம்பகச் சிதைவான பன்மணிமாலையின் தொடக்கக் கால இலக்கியப் படைப்புகள் இன்று கிடைக்கவில்லை. இலக்கண விளக்க ஆசிரியர் வைத்தியநாத தேசிகர் (கி.பி.17 - ஆம் நூ.) தாமே இயற்றிய திருவாரூர்ப் பன்மணிமாலை ஒன்று வழக்கில் உள்ளது. தி.லீ.

பன்முக ஆளுமை: பன்முக ஆளுமை (Multiple Personality) ஒருவகை நரம்பு வழி நோய். இது நரம்புப்பிணி அல்லது நரம்புக் கோளாறு என்று கூறப்படும். உளப்பிணி வகைகளில் ஒன்று. நரம்புப்பிணியால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் மனவெழுச்சிச் சீர்கேடு கொண்டு வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சியை இழந்து மிகுதியான கவலையால் துன்புறுகின்றனர். இந்த நரம்புப்பிணி, கவலைகள் நரம்புப்பிணி (Anxiety neurosis) என்றும், உணர்ச்சி அதிர்ச்சி சார் நரம்புப்பிணி (Hysterical neurosis) என்றும் இரண்டு வகைப்படும். இந்த உணர்ச்சி அதிர்ச்சி சார் நரம்புப்பிணி, மாற்று உணர்ச்சி அதிர்ச்சி நோய் (Conversion hysteria) என்றும், தொடர்பறுத்தல் உணர்ச்சி அதிர்ச்சி நோய் (Dissociative hysteria) என்றும் இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. மாற்று உணர்ச்சி அதிர்ச்சி நோய் புலன்சார்ந்ததும், இயக்கம் சார்ந்ததுமான செயல்முறைகளில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. இதற்கு எந்தவிதமான உடல் சார்ந்த காரணமும் இல்லை. செயலில் ஈடுபட்டுள்ள ஓர் உடற்பகுதி திடீரென்று செயலிழந்த மாற்றத்தைப் பெறுகிறது. இந்நோயால் தாக்கப்பட்டவர் தூங்கி எழுந்த

ததும் கண்களால் பார்க்க முடியாமலும், காதுகளால், கேட்க முடியாமலும், பேச முடியாமலும், நடக்க முடியாமலும் போவதுண்டு.

மற்றொன்றான தொடர்பறுத்தல் உணர்ச்சி அதிர்ச்சி நோயும், மாற்று உணர்ச்சி அதிர்ச்சி நோய் போன்றே தேவைகளை நிறைவேற்றுகையில் ஏற்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக அழுத்தத்தைப் (Stress) புறக்கணித்தலின் எதிர் வினையாக இது எழுகின்றது. ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத ஒரு நடத்தையைப் புறக்கணிக்கத் தனியாள் தம் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தாமலிருக்க ஒரு வழியைத் தேடுகிறார். அதன் விளைவு தொடர்பறுத்தல் உணர்ச்சி அதிர்ச்சிநோய். அதனால் அவர் தம் பொறுப்பிலிருந்து தப்பி விடலாம். அடிமனநிலையில் இதை அவரே விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டதாகின்றது. இந்தவிதமான தொடர்பறுத்தல் உணர்ச்சி அதிர்ச்சி நோய் அல்லது எதிர்வினைகள் மறதி நோய் (Amnesia), நினைவிழப்பு (Fugue), பன்முக ஆளுமை (Multiple Personality) என்று சொல்லப்படுவனவாம்.

பன்முக ஆளுமையானது, தொடர்பறுத்தல் உணர்ச்சி அதிர்ச்சிநோயின் தொடர்பறுத்தல் செயல்முறையின் மிகவும் உச்சக் கட்டமாகும். இது நீண்ட நாட்களாக வளர்ந்து வந்த ஒரு நினைவிழப்பு நோயாகும். பன்முக ஆளுமை, சில சமயங்களில் உணர்ச்சி விண்ட நிலையோடு (Schizophrenia) ஒப்பிட்டுக் கூறப்படுகிறது. அது தவறு. உணர்ச்சி விண்ட நிலை என்பது பிளவுபட்ட ஆளுமை எனப் பொருள்படும். பன்முக ஆளுமை, உண்மையில் ஒரு கடுமையான நரம்புப்பிணியின் வடிவம். எந்த ஆளுமை அது சமயம் செயற்படுகின்றதோ அந்த ஆளுமை உண்மை உலகத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், உணர்ச்சி விண்ட நிலையில், ஒரு மனிதன் வெளி உலகத்திலிருந்து முற்றிலும் விலகிச் செயற்படுகிறான். பன்முக ஆளுமை நிலையில், ஒரு மனிதன் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆளுமைகளைக் கொண்டவனாக இருக்கிறான். தெளிவுணர்நிலையில் ஒவ்வொரு ஆளுமையும் அம் மனிதனைத் தன்னிடம் ஆட்படுத்திக் கொள்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் வெவ்வேறு காலக் கட்டங்களில் ஒவ்வொரு ஆளுமையும் செயற்படுகிறது. ஓர் ஆளுமை மற்றோர் ஆளுமையைத் தெரிந்து கொண்டிருப்பதில்லை. ஒரு சில சமயங்களில் ஓர் ஆளுமை மற்றொன்றைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் இரண்டாம் ஆளுமை முதல் ஆளுமையைத் தெரிந்து கொண்டிருப்பதில்லை.

பன்முக ஆளுமையால் பீடிக்கப்பட்டவர், ஓர் ஆளுமையிலிருந்து மற்றோர் ஆளுமைக்கு மாறு

கிறார். அவ்வாறு மாறிச் செயற்படும் நேரம் சில மணித்துளிகளாகவுமிருக்கலாம்; சில ஆண்டுகளாகவுமிருக்கலாம். இந்த ஆளுமைகள் பொதுவாகக் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு மாறுபாடுள்ள குணப்பண்புகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு பன்முக ஆளுமையாளர் ஓர் ஆளுமையில் மகிழ்ச்சியாகவும் நகைச்சுவை மிக்கவராகவுமிருக்கலாம்! மற்றொன்றில் அமைதியாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் காரியமனப்பான்மை கொண்டவராகவுமிருக்கலாம். பல்வேறு வகையான தொடர்பறுவுகள் ஆளுமைகளுக்கிடையில் நிகழலாம். ஓர் ஆளுமை தெளி உணர்வுடன் செயற்படும்போது மற்றோர் ஆளுமை கிளை தெளி உணர்வுடன் (Sub-consciously) செயற்படலாம். அந்தக்கிளை தெளி உணர் ஆளுமையை இணை தெளி உணர் ஆளுமை (Co-conscious Personality) என்று கூறுகின்றனர். அந்தக் கிளை தெளி உணர் ஆளுமை நிலையில் தெளி உணர் நிலையில் என்ன நடக்கின்றது என்பதை நேரடியாக அறிய முடிகின்றது. கிளை தெளி உணர் ஆளுமை, அந்நிலையில் என்ன நடக்கிறதென்பதைத் தானே இயங்கும் எழுத்து மூலம் (Automatic Writing) தெரியப்படுத்துகிறது. முழு தெளி உணர்வு நிலையில் இல்லாமல் அவர் இந்தச் செய்தியை எழுதுகிறார். ஆனால் தெளி உணர் ஆளுமை, கிளை தெளி உணர் ஆளுமையைப் பற்றி ஒன்றும் தெரிந்திருப்பதில்லை. இரண்டுக்கு மேற்பட்ட ஆளுமைகள் செயற்படும்போது தொடர்பறுவுகள் மிகவும் சிக்கல் வாய்ந்தவை.

பன்முக ஆளுமைகள் பற்றிக் கதைகளிலும், புதினங்களிலும், திரைப்படங்களிலும், நாடகங்களிலும் அறிமுகம் செய்து மக்கள் கவனத்தைக் கவருகின்றனர். அதற்கு மிகுந்த விளம்பரங்களும் கிடைக்கின்றன. இத்தகைய பன்முக ஆளுமை வரலாறுகள் மிக அரிதாக இருக்கின்றன. அதனால் நோய் நீக்குபவர்களிடம் ஒருசில நோயாளிகளே செல்லுகின்றனர். ஒரு வழியில் பார்த்தால் அனைவருமே பன்முக ஆளுமையினர் என்று அமெரிக்க உளவியல் வல்லுநர் கார்டினர் மர்பி (Gardiner Murphy) என்பவர் கூறுகிறார். ஒருவரிடத்திலேயே அடிக்கடி முரண்பாடுகளும் போராட்டங்களும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு நிலையில் ஒருவர் செய்ததை மற்றொரு நிலையில் பார்க்கும்போது செய்த அவரே ஆச்சரியப்படுகிறார். செய்த அவரே “நானா இதைச் செய்தேன்?” என்று தம்மையே அவர் கேட்டுக் கொள்ளுகின்ற நிகழ்ச்சிகள் அடிக்கடி நிகழுகின்றன. இந்த விதமான நிலைகளினால்தான், தனியாள் பொருத்தமில்லாத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும்போது, மன அழுத்தம் (Stress) முரண்பாடு (Conflict) குற்றவுணர்ச்சி (Feeling of guilt) முதலியவைகளின்றி வாழ்ந்து வர முடி

கின்றது. பன்முக ஆளுமையைப் பரிசோதனை முறையிலும் ஒருவரிடம் புகுத்த முடியும் என்று உளவியலார் நம்புகின்றனர். பன்முக ஆளுமைக்குச் சிகிச்சையளித்துக் குணப்படுத்த முடியும். மாற்று உணர்ச்சி அதிர்ச்சி நோய்க்கு அளிக்கும் சிகிச்சையையே இதற்கும் அளிக்கலாம். அறிதூயில் (Hyponosis) மூலம் மறதி நோயை உடனடியாகப் போக்க முடியும். மு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Coleman, J.C., Abnormal Psychology and Modern Life, D.B. Tarporevala Sons and Co., Private Ltd., Bombay, 1976.

Murphy, G., Personality, Harper and Row, New York, 1947.

Zimbardo, P.G., Psychology and Life, Scot Forman and Company, Illinois, 1979.

பன்மைக் கொள்கை: அரசியல் நூலிலே, அரசு என்னும் சமூக அமைப்பினுடைய பிரிக்க முடியாத இயல்பாகக் கூறப்பட்ட வரம்பற்ற ஆற்றல் அல்லது இறைமை (Sovereignty) என்பதற்கு எதிராக எழுந்த ஒரு மறுப்புக் கொள்கையே பன்மைக் கொள்கை (Pluralism) ஆகும். அரசு ஒன்றுக்குத்தான், அதிலுள்ள எல்லா மக்களையும், கழகங்களையும் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய தலைமை அதிகாரம் உண்டு என்ற இறைமைக் கொள்கையை முதலில் வகுத்தவர் போடின் (Bodin) என்ற பிரான்சு அரசியற் சிந்தனையாளரும், சான் ஆசுட்டின் (John Austin) என்ற ஆங்கிலச் சட்ட அறிஞருமாவார். இவர்கள் முழுமையான, தலைமை அதிகாரம் அரசுக்கு மட்டுமே உரிய தென்று கூறியதால், இவர்கள் ஒருமைக் கொள்கையாளர் (Monists) எனப்பட்டனர். இவ்வொருமைக் கொள்கை முழுமையான வல்லாட்சி வளருவதற்கு இடந்தருதலால், அரசு ஒன்றுக்கே இறைமை அதிகாரம் உண்டு என்பது உண்மை என்று என்றும், சமூகத்திலுள்ள பல குழுக்களும், கழகங்களும் மக்களுடைய பல்வகை நலன்களையும் நோக்கங்களையும் அடைவதற்குப் பணி செய்வதால், அவை ஒவ்வொன்றும் தத்தம் துறையைப் பொறுத்தவரையில், சுதந்திரமாக இருக்கின்றன என்றும், எனவே வரம்பற்ற அரசு இறைமைக் கோட்பாடு என்பது நடைமுறையில் இல்லை என்றும், இறைமை அதிகாரம் என்பது அரசு, அதிலுள்ள குழுக்கள், கழகங்கள் ஆகியவற்றினிடையே பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகிறது என்பதே உண்மை என்றும் வேறு சிந்தனையாளர்கள் கூறுகின்றனர். இக்கருத்தே பன்மைக் கொள்கை ஆகும்.

பன்மைக் கொள்கையாளர் மெயிட்லண்ட் (Maitland), கிரப்பி (Krabbe), இலிண்ட்சே (Lindsay),

மெக்ஈவர் (Mac Iver), எச்.சே.இலாசுக்கி (H.J. Laski) எர்னசுட்டு பார்க்கர் (Ernest Barker) முதலியோர் ஆவர்.

தோற்றம்: இடைக்கால ஐரோப்பாவில் அரசு என்ற அமைப்பு உறுதியாக நிலைபெறாத சூழ்நிலைகளில், தொழிற்கழகங்களும் (Craft guilds), வணிகர் கழகங்களும் அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டினின்றும் சுதந்திரமாகச் செயற்பட்டன. ஆனால், பிற்காலத்தில் தேசிய முடியாட்சி அரசாங்கங்கள் தோன்றவும், இக்கழகங்கள் செல்வாக்கு இழந்தன. தொழிற் கழகங்களைப் போலவே சமூகத்தில் மக்களுடைய சமய வாழ்வுத் துறையில், கிறித்தவத் திருச்சபையும் ஓர் ஆற்றல் மிக்க கழகமாக வளர்ந்தது. எச்.சே. இலாசுக்கி என்ற சிந்தனையாளர் அண்மைக் காலத்தில், மக்களுடைய பொது நலங்களுக்கு உகந்த ஒரே பேராளராக அரசு இருத்தல் இயலாதென்றும், அதனால் அரசு ஒன்றே மக்கள் யாவருக்கும் கட்டாயமான ஒரு கழகம் அன்று என்றும் கூறினார். அரசு என்பது சமூகத்திலுள்ள பல கழகங்களில் ஒன்று தான் என்றும், அதற்குச் சில குறிப்பிட்ட வரம்புகளும், குறிப்பிட்ட அதிகாரங்களும், குறிப்பிட்ட பொறுப்புகளும் உண்டு என்றும் மெக்ஈவர் கூறினார்.

பன்மைக் கொள்கை பற்றிய மதிப்பீடு: அரசு என்பதை ஒரு கடவுள் போல முழு ஆற்றலுள்ள அமைப்பாகக் காட்டிய எகல் (Hegel) போன்றோருடைய கருத்துகளுக்கும் பாசிச வல்லாட்சிக் கொள்கையாளருடைய தவறான போக்குக்கும் தக்கதொரு வலுவான மறுப்பாக எழுந்தது பன்முகக் கோட்பாடு என்ற அளவில் அது வரவேற்கத் தக்கதாகும். அரசு இறைமைக் கோட்பாடு தோன்றிய சூழ்நிலைகளில், அதற்கு மதிப்பு இருந்தது, ஆனால் அரசு நிலை பெற்ற பின்னர், அனைத்தாற்றலுள்ள அரசு என்பதற்குத் தேவை இல்லை என்பதை இக்கால வரலாறு காட்டுகிறது. அதிகாரக் குவிப்பையுடைய அரசினால் திறமான செயல் ஆற்றுவதில்லை. மக்களுக்குப் பயனும், மக்களுக்கு ஆட்சியில் பங்கும் இருத்தல் வேண்டுமானால், அதிகாரப் பகிர்வு தான் இருத்தல் வேண்டுமென்பதே (Decentralisation) இக்காலக் கருத்தாகும். ஒருமைக் கொள்கை மாறுதலுக்கு இடங்கொடாத, நெகிழ்ச்சி அற்ற கொள்கை. பன்மைக் கொள்கையோ மக்களுக்கு ஆட்சியில் பங்கு அளித்து, ஆட்சி, உள்ளாட்சித் தேவைகளுக்கேற்ப மாறுதல்களுக்கு இடங்கொடுத்துச் செயற்பட உதவுகிறது. சமூக வாழ்வு என்பது பல்வகைப்பட்ட குழுக்களின் வாழ்வு என்பதைப் பன்மைக் கொள்கையே எடுத்துக்காட்டுகிறது. குழுக்கள் செய்யும் அரசியலல்லாத பணிகளை அரசினால்

செய்தல் இயலாது. மேலும் பன்மைக் கொள்கை குடியாட்சி முறைக்கும் கூட்டாட்சி முறைக்கும் உகந்த ஒன்று ஆகும். இவ்வாறிருப்பினும் இறைமை அதிகாரம் என்பது அரசுக்கே உரியது என்பதை மறுத்தலும் இயலாது. சமூகத்திலுள்ள எல்லாக் குழுக்களையும் சமநிலையில் வைத்துப் பாதுகாக்கவும், அவற்றுக்கிடையே எழும் பூசல்களைத் தீர்க்கவும், அவற்றை விட உயர்ந்த அதிகாரம் அரசிடத்து இருப்பது சரியே. ஒருமைக் கொள்கையாளர் யாவரும் வரம்பற்ற வல்லாட்சியின் ஆதரவாளர் என்பதும் சரி அன்று. அரசு என்பது எல்லாக் கழகங்களுக்கும் மேலானதாகவும், அவற்றையெல்லாம் அடக்கியதாகவுமிருப்பதால் அதனால் மட்டுமே எல்லாக் குழுக்களையும் நல்ல முறையில் கட்டுப்படுத்த இயலும். இதனைப் பன்மைக் கொள்கையாளரும் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனர்.

பா.சு.

துணை நூல்கள் :

Laski, H.J., A Grammar of Politics, Allen & Unwin, 1952.

Moore, B., Political Power and Social Theory, Harvard University Press, 1958.

பன்யன், சான் (கி.பி. 1628 - 1688): புகழ் வாய்ந்த சமய போதகரும், கிறித்தவ நூலாசிரியரும் ஆன சான் பன்யன் இங்கிலாந்தில் பெட்போர்டு நகருக்கு அருகில் ஒரு கிராமத்தில் கி.பி. 1628-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். தந்தை தாமசு பன்யன் தட்டு முட்டுப் பொருள்களைச் செய்யும் ஒரு தகரத்தொழிலாளர். தன் மகனை எழுதப்படிக்கத் தெரிகின்ற அளவிற்குத் தான் பள்ளிக்கு அனுப்பினார். குடும்பச் சூழ்நிலையில், இளமையிலேயே தந்தையுடன் சேர்ந்து தகரப்பட்டறையில் சான் பன்யன் பணிபுரிய நேரிட்டது. தாயின் மறைவுக்குப்பின் தம் 16-ஆம் வயதில் ஆலிவர் கிராம்வெல்லின் உள்நாட்டுச் சேனையில் ஒரு படை வீரராகச் சேர்ந்தார்; இரண்டே ஆண்டுகளில் அச்சேனை கலைக்கப்பட்டதும் மீண்டும் முன்னைய எளிய வாழ்க்கையினைத் தொடர்ந்தார். தகரப்பட்டறையில் பணி; ஓலைக் குடிசையில் திருமண வாழ்க்கை. ஆயினும் ஆழ்ந்த மதப்பற்றும்தேவதூல்களில் ஆர்வமும் கொண்டவராக இருந்தார். இவர் எழுத்தெண்ணிப் பயின்ற நூல்களுள் கிறித்தவ வேதமாகிய விவிலியமும் ஒன்று.

இவர் கி.பி.1653 - ஆம் ஆண்டு முதல் முழுநேர வேத போதகரானார். நாடெங்கணும் சென்று கட்டடங்களிலும் மாதாகோயில்களிலும் வெட்ட வெளிகளிலும் இவர் அளித்த போதனைபைக் கேட்க

மக்கள் ஏராளமாகக் கூடினர். இரண்டாம் சார்லசு இங்கிலாந்து மன்னராக இருந்த அந்நாட்களில், ஆங்கிலேயத் திருச்சபையின் கண்மூடித்தனமான கொள்கையினை ஒத்துக் கொள்ளாத பல கிறித்தவர்கள் தம் விருப்பம் போல் விவிலிய நூலுக்கு விளக்கம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தனர். அரசிடமிருந்து உரிமம் பெறாது இவ்வாறு தம்போக்கில் சமய விளம்பரம் செய்தோருக்கெல்லாம் தடை விதிக்கப்பட்டது. மீறியோர் சிறையில் தள்ளப்பட்டனர். மறைநூல் விளக்கத்தில் சான் பன்யன் திறமுடையராக இருந்தாலும், சட்டத்துக்கு உட்பட்டு கி.பி. 1660 - ஆம் ஆண்டுச் சிறை செல்ல நேரிட்டது.

இடையிடையே வாக்குறுதியின் பேரில் விடுதலை கிடைத்தாலும், ஒட்டு மொத்தமாகச் சிறையிலிருந்த பதினோராண்டுகளிலும் எழுதுவதையும் படிப்பதையும் பன்யன் நிறுத்தவில்லை. இவரது தன் வரலாறு என்று கூறத்தகுந்த நூலான 'பாவிக்குக்கும் தயவு காட்டுதல்' (கி.பி.1666) மேலை நாடுகளில் இன்றும் படிக்கப் படுகிறது. கிறித்தவத் திருமறையினை ஒட்டிப் பன்யன் எழுதிய அறுபது நூல்களில் சிற்சில உருவகக் கதைகளாகவே எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் தலைசிறந்த நூல் 'யாத்திரிகரின் முன்னேற்றம்' (கி.பி.1678). பன்யன் சிறையிலிருந்தபோது எழுதப்பட்ட இந்நூல் விவிலிய நூலுக்கு அடுத்தபடியாக நூற்றுக்கு மேற்பட்ட உலக மொழிகளில் பெயர்க்கப்பெற்று மிகவும் அதிக அளவில் விற்பனையாகிறது. மனிதனின் குணங்களையும் இயல்புகளையும் தனித்தனியான கதாபாத்திரங்களாகவே உருவகப்படுத்தி எழுதுகின்ற இம்முறை, நூல்முழுதும் திறம்படக் கையாளப்பட்டுள்ளது. கிறித்தவன் எனும் அன்பர் அழிவு நகரிலிருந்து விண்ணகம் நோக்கிச் செல்வதை விதந்து கூறுதலே இந்நூலின் உட்கிடக்கை. பகட்டுச்சந்தை, இன்னல் மலை, மரண ஆறு ஆகிய இவற்றையெல்லாம் அவர் கடந்து தமது குறிக்கோளை அடைவது வரை ஒரு சுவையான கதையினைப் படிப்பது போன்ற உணர்வே ஏற்படுகிறது. பரதேசியின் மோட்சப்பயணம், இரட்சணியயாத்திரிகம் என்ற தலைப்புகளில் இந்நூல் தமிழில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

'தீய மனிதனின் வாழ்வும் சாவும்' (கி.பி.1680) என்பது இவரது மற்றுமோர் சிறந்த நூல். அதில் வரும் அன்பர்களாகிய புத்திசாலியும் கவனன் (Mr.Attentive) என்பாரும் தங்களுடைய உரையாடலிலேயே தீயமனிதனின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சுருக்கமாகச் சொல்லி விடுகின்றனர். ஆன்மாவுக்கும் தூல உடலுக்கும் நடக்கும் உரைநடைப் போராட்டத்தை உள்ளுறையாகக் கொண்ட 'புனிதப்போர்' (கி.பி.1682) நாடக அமைப்பில் எழுதப்பட்டதாகும்.

போர்வீரனாக இருந்து பெற்ற பன்யனின் பட்டறிவு இந்நூலில் பளிச்செனத் தெரிகிறது.

யாத்திரிகனின் முன்னேற்றம் - இரண்டாம்பாகம் (1684) எழுதப்பட்டபோது, கிறித்துவனின் மனைவி கிறித்தியானா, மெர்சி எனும் பெண்குழந்தை ஆகியோரும் வாணலகு அடைவதாக விளக்கப்பட்டுள்ள உண்மை, சான் பன்யன் தம் நூல்களில் பெண்களையே புறக்கணித்து விட்டார் என்னும் குற்றச்சாட்டினைப் பொய்ப்பித்து விடுகிறது. எழுபத்து நான்கு பாடல்கள் கொண்ட ஓர் இலக்கியத் தொகுப்புநூல் (கி.பி.1686) இவரால் குழந்தைகளுக்கென்றே எழுதப்பட்டதாகும். கவிதை வளம் இல்லையாயினும், குழந்தைகளுக்கேற்ற எளிய கற்பனை உலகம் ஆண்டுச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. தேனீக்களும் பறவையினமும் மீனும் தவளையும் அப்பாடல்களில் பயின்று வரும் உயிர்ப் பொருள்களாகும். இலண்டன் மாநகரில் கி.பி.1688 - ஆம் ஆண்டில் தம் அறுபதாம் அகவையில் சான் பன்யன் காலமானார். வாழ்நாளின் பெரும் பகுதியைப் படிப்பதிலும் எழுதுவதிலுமே கழித்த பன்யனின் உழைப்பும் சிந்தனையும் பாராட்டத்தக்க குணங்களாகும். ப.அ.

பன்றிமலை சுவாமிகள் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த இல்லறயோகியருள் ஒருவர்; சித்திகள் கைவரப் பெற்றவராவார். கொடைக்கானல் மலைத் தொடரில், திண்டுக்கல் பழனிச் சாலையிலிருந்து ஏறத்தாழ 30 கி.மீ. தொலைவில், நாலாயிரத்து ஐநூறு அடி உயரத்தில் பன்றிமலை விளங்குகின்றது.

பன்றிமலை என்னும் ஊரில் இவர் சோழிய வேளாளர் மரபில் தோன்றிய ஆறுமுகம்பிள்ளை, அங்கம்மாள் ஆகியோருக்கு மகனாக கி.பி.1906-ஆம் ஆண்டு தோன்றினார். இவர்தம் இயற்பெயர் இராமசாமி என்பதாகும். சிறுவயதில் படிப்பிற்காகப் பாலசமுத்திரம் என்னும் ஊருக்குச் சென்ற இவரிடம் இயற்கையாக நிரம்பியிருந்த இறைஉணர்வு, யோகிகளையும் சித்தர்களையும் நாடிச் செல்ல வைத்தது; அடிக்கடி வீட்டை விட்டு ஓடவும் வைத்தது.

பழனியில் வாழ்ந்த சில சித்தர்களின் தொடர்பு, இவரையும் சித்தர் நிலைக்கு உயர்த்திச் சித்துக்களைக் கூட்டுவித்தது. செல்வக் குடும்பத்தில் பிறந்தாலும், வீட்டிற்குச் செல்லாமல், ஆன்ம வேட்கை கொண்டு பல இடங்களுக்குச் சென்று, கூலி வேலைகள் செய்து, இரவில் இறைவழிபாடு புரிவது இவரது மரபாகும்.

சுவாமிகளின் நாடோடி மணப் பக்குவத்தை உணர்ந்த பெற்றோர், பாப்பாத்தியம்மாள் என்பவரை வாழ்க்கைத் துணைவியாக அமைத்தனர்.

பேச்சிழுத்துராசா என்ற மகனையும், இரத்தினத்தம்மாள் என்ற பெண் மகவையும் இவர் பெற்றார். இவர்தம் வாழ்வில் 17-ஆம் வயதில் இல்லறம் புகுந்து, 24 ஆண்டுகளே அவ்வல்லற இன்பத்தில் ஈடுபட்டார். எஞ்சிய ஆண்டுகள் மனைவியைச் சீடராகவே கருதிவாழ்ந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

சுவாமிகள் அருட்சக்தியால் உற்பத்தி செய்து கொடுத்த சிலைகளை அவர்தம் சீடர்கள் வழிபட்டு வருகின்றனர். இவருடைய சித்துகள் மக்களை பெரிதும் கவர்ந்து இழுத்தன எனலாம். இவர் காலை மாலை ஆகிய நேரங்களில் தனித்துப் பூசை செய்வார். பூசையின் போது பொதுமக்கள் யாரும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. வெளியூர் சென்றால் சிறு பெட்டியில் வழிபடும் தெய்வங்களை வைத்து எடுத்துச் செல்வார்.

மலை ஏறிவருவது மக்களுக்குத் துயரளிப்பதால், திண்டுக்கல்லில் மனை அமைத்துக் கொண்டு ஆண்டு வரும் பக்தர்களைச் சித்துச்செயலால் நெறிப்படுத்தினார். சுவாமியின் அருட்கொடை பரவிய காலத்து, 'பன்றிமலை சாமிகள்' என்றே கையொப்பம் இடத் தொடங்கினார். மக்கள் சுவாமிகளை, முருகனாகவே எண்ணி அவர் மீது வழிபாட்டுப் பாடல்கள் இயற்றி வழிபடத் தொடங்கினர்.

தொடக்கத்தில் இவர் கன்னிவாடி சமீனில் கணக்கப் பிள்ளையாகப் பணிபுரிந்தார். கூர்த்த மதியாலும் சுறுசுறுப்புத் தன்மையினாலும், வரி வகுல் செய்வோராகப் பதவி உயர்வு பெற்றார். ஒளிவீசும் விழிகளும், அருள்பொழியும் முகமும் சுவாமியை நன்கு அடையாளம் காட்டும். கற்பனை வளமும் கலையார்வமும் நகைச்சுவை உணர்வும் சுவாமியின் இயல்புக்குணங்களாகும்.

சுவாமிகள் பன்றிமலைப் பஞ்சாயத்துத் தலைவராக ஆறு ஆண்டுக்காலம் பதவி வகித்துச் சமுதாயத் தொண்டு ஆற்றியது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்திய நாட்டிலுள்ள பல்வேறு புனித தலங்களுக்கும் சுவாமிகள் பயணம் செய்துள்ளார். எந்தத் தலம் சென்றாலும் பக்தர் குழாத்தொடு செல்வர். சுவாமிகள் 1958-ஆம் ஆண்டு மலாயாப் பயணம் மேற்கொண்டு ஆன்மிகத் தொண்டு ஆற்றினார். மேலும், 1960 - ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பயணம் மேற்கொண்டார்.

வெளிநாட்டிலும் இவருக்குச் சீடர்கள் நிறைந்துள்ளனர். எண்ணற்ற மக்களின் இதயங்களில் தெய்வவடிவாக விளங்கிய தவத்திரு பன்றிமலை சுவாமிகள் தம் என்பதாம் வயதில் கி.பி.1986-ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தினார். இவரது சமாதிசென்னை நங்கம் பாக்கத்தில் அமைந்துள்ளது. இரா.குரு.

பன்னா, அமெரிக்காவில் இல்லினாய் மாநிலத்தில் உள்ள அழகிய நகரம். தெகாடூருக்குத் தெற்கே 50 கி.மீ. தொலைவில் கடல் மட்டத்திலிருந்து ஏறத்தாழ 230 மீ. உயரத்தில் இந்நகர் அமைந்துள்ளது. இது பால்டிமோர்-ஓகியோ பாதையில், நியூயார்க்கு இல்லினாய் தொடர் வண்டிப் பாதையில் அமைந்துள்ளது. இந்நகரம் உரோசாப்பூவின் ஏற்றுமதிக்குப் புகழ் பெற்றுள்ளது.

வணிக நகரான பன்னாவில் (Panna) ஆகாய விமான நிலையம் ஒன்று செயற்படுகின்றது. இந்நகரை அடுத்தும் சூழ்ந்தும் உள்ள பகுதிகளில் பழங்கனும் தானியங்களும் மிக்க அளவில் விளைகின்றன. இதனருகில் பாலடைக்கட்டி தயார் செய்யும் நிறுவனங்களும், கோழி முட்டைகளைப் பொறிக்கவைக்கும் அமைப்புகளும் உள்ளன. இப்பகுதியில் நிலக்கரி வெட்டி எடுக்கப்படுகின்றது.

பன்னா ஒரு மாவட்டமுமாகும். அடுத்த நிலையில் இம்மாவட்டத்தில் சுரங்கத் தொழில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. உரோசாச் செடி பயிர் செய்தல் இங்குள்ள வட்டாரத்தொழில் ஆகும். இதனால் பன்னா பெரும் பொருளைச் சம்பாதித்துள்ளது. பன்னாவை மையமாக்கவைத்து, இப்பகுதியில் உரோசாச் செடிகள் மிகுதியும் பயிரிடப்பட்டு, அவை வெளிநாடுகளுக்குக் கப்பலில் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன.

உரோசா வளர்ப்பு மட்டுமன்றி, இப்பகுதியில் துணிகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளும், எண்ணெய்ச் சுத்திகரிப்பு நிலையமும், சோயாபீன்சைப் பதப்படுத்தும் நிலையமும் உள்ளன, இதனால் பன்னா நகரம் வணிக வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. பன்னாவில் புகழ் மிக்க நூலகம் ஒன்றும் உள்ளது. இதில் பல முக்கியமான புத்தகங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இங்குக் கல்லூரியும் உயர்நிலைப்பள்ளிகளும் கல்வி வளர்ச்சியை நோக்கமாகக் கொண்டு கல்விப் பணி ஆற்றுகின்றன.

பன்னாவில் உள்ள கிட்செல் பூங்கா (Kitchel Park) மிக்க புகழ் பெற்றது. இது ஒரு சிறந்த பயனுள்ள பொழுது போக்கு மையமாகவும் விளங்குகிறது. பன்னா, மேயர் ஒருவராலும், ஒரு சபையாலும் நிருவகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதன் மக்கள் தொகை ஏறத்தாழ 7000 ஆகும்.

ஈரானில் உள்ள காடு ஒன்றும் பன்னா எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது. ம.இரா.த.

பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகம்:
ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் பிரான்சு நாட்டில்

தோன்றிய பிரான்சுப் புரட்சியும், இங்கிலாந்தில் தோன்றிய தொழிற் புரட்சியும் ஐரோப்பாவில் தொழிலாளர்களிடையே அடிப்படையான தொரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தின. தொழிலாளர்களை யெல்லாம் ஒன்றுபடுத்தத்தக்க வகையில் ஒரு பன்னாட்டு அமைப்பைத் தோற்றுவிக்கும் முயற்சிகள் கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டின் முதற்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இரார்பர்ட்டு ஓவனின் (Robert Owen) பெரும் முயற்சியின் விளைவாகத் தொழிற்சாலைகளில் குழந்தைகளின் பணிக்கால அளவைக் கட்டுப்படுத்தும் சட்டம் ஒன்று கி.பி. 1819-ஆம் ஆண்டில் இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றத்தில் இயற்றப்பட்டது. அப்போதுமுதல் சிறிது சிறிதாக வலுப் பெற்ற தொழிலாளர் இயக்கத்திற்கு கி.பி. 1847-ஆம் ஆண்டில் காரல் மார்க்சும் (Karl Marx), ஏஞ்சலும் (Engels) வெளியிட்ட 'பொதுவுடைமைக் கொள்கை விளக்க அறிவிப்பு' (Communist Manifesto) புத்துணர்ச்சியூட்டியது. பல்வேறு நாடுகளிலுள்ள தொழிலாளர்களின் பணி நிலையை உயர்த்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டதொரு பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் தலைவர்கள் மற்றும் பிற தலைவர்களின் கூட்டம், கி.பி.1864-ஆம் ஆண்டில் இலண்டன் மாநகரில் கூட்டப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து கி.பி. 1866-ஆம் ஆண்டில் செனிவாவில் (Geneva) ஒரு பன்னாட்டுச் சட்டத்தை (International Legislation) ஏற்படுத்தும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால், அம்முயற்சி வெற்றிபெறவில்லை. ஆசுத்திரியா (Austria), பெல்சியம் (Belgium), பிரான்சு, செருமனி, இங்கிலாந்து, இத்தாலி ஆகிய நாடுகளின் அரசுகளைத் தொழிலாளர்கள் மேம்பாட்டைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டதொரு பன்னாட்டு மாநாட்டைக் கூட்டும்படி சுவிட்சர்லாந்து அரசு அணுகி வேண்டிக்கொண்டது. ஆனால், அம்முயற்சியும் வெற்றிபெறவில்லை. செருமனியின் முயற்சியால் ஒரு பன்னாட்டு மாநாடு கி.பி. 1890-ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் நடைபெற்றது. அதன் விளைவுகளும் எதிர்பார்த்த பலன்களைத் தரவில்லை. பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் சட்டத்திற்கான பன்னாட்டுக் கழகம் (International Association for Labour Legislation) கி.பி. 1897 - ஆம் ஆண்டில் கூடி, முதன்முதலாக கி.பி. 1901-ஆம் ஆண்டில் பேசில் (Basle) என்னுமிடத்தில், ஒரு பன்னாட்டு அலுவலகத்தைத் தோற்றுவித்தது. அதன் முயற்சியின் விளைவாக கி.பி. 1905, கி.பி. 1906-ஆம் ஆண்டுகளில் பெர்னி (Berne) என்னுமிடத்தில் மாநாடுகளை நடத்தி முதன்முதலாக, இரவு நேரத்தில் பெண்களைப் பணியமர்த்துவது தடை செய்யப்பட்டது. முதல் உலகப் பெரும் போருக்குப்பின் தொழிலாளர் பணி மேம்பாடு

அடைவதற்கான முயற்சிகள் வலுப்பெற்றன. அதனடிப்படையில் கி.பி. 1919-ஆம் ஆண்டில் பன்னாட்டுத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்திற்கென ஒரு குழு (Commission) அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் குழுவின் பரிந்துரையின்படி சர்வதேச சங்கம் (League of Nations) என்ற பன்னாட்டு அமைப்போடு தொடர்புடைய தொரு தன்னாட்சி அமைப்பாக கி.பி. 1919-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் திங்கள் 11 -ஆம் நாளன்று பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகம் (International Labour Organisation) தோற்றுவிக்கப்பட்டது. வெர்செயில்சு உடன்படிக்கையே (Treaty of Versailles) இக் கழகத்தின் தொடக்கநிலை உடன்படிக்கையாக அமைந்தது. சங்கத்தின் (League) தொடக்கநிலை உறுப்பினர் நாடுகளே, இக் கழகத்திற்கும் தொடக்கநிலை உறுப்பினர் நாடுகளாக அமைந்தன. இந்தியாவும் இப்பன்னாட்டுத் தொழிலாளர்-கழகத்தின் தொடக்கநிலை உறுப்பினர்களுள் ஒன்றாக அமைந்தது.

இரண்டாம் உலகப் பெரும் போர் தோன்றியதும் சங்கம் பயனற்றதொரு அமைப்பாக மாற, அதன் தொடர்ச்சியான பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகமும் வலுவற்றதொரு அமைப்பாக மாறியது. ஆனால், போர் முடிந்து அமைதி திரும்பியதும் 1944 - ஆம் ஆண்டில் பிலடெல்பியாவில் (Philadelphia) இக் கழகத்தின் சிறப்புக்கூட்டம் ஒன்று கூட்டப்பெற்று இக்கழகம் புத்துயிரையும் புத்துணர்ச்சியையும் பெற்றது.

நோக்கங்கள்: சமுதாய நீதியுடன் கூடிய முன்னேற்றம் ஏற்பட்டால்தான் உலக அளவில் அமைதி தழைக்க முடியும். இச் சமுதாய நீதியைப் பெறத் தொழிலாளர் ஒற்றுமை, பணி வரன்முறைகள், பணிப் பாதுகாப்பு, தொழிலாளர் கல்வி, தொழிலாளர் காப்பீட்டுப் பாதுகாப்புகள் போன்ற பல நிலைகளைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும்; தொழிலாளர்களைப் பண்டங்கள் (Commodities) போலக் கருதக் கூடாது; தொழிலாளர்களுக்கு வாக்குரிமைகளும், நிருவாகத்தில் உரிமைகளும் மற்றும் இவைபோன்ற பிற உரிமைகளும் இருத்தல் வேண்டும். தொழிலாளர்களின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதோடு, அவர்களுக்கு அடிப்படை வசதி வாய்ப்புகளையெல்லாம் ஏற்படுத்தித் தரவும் வேண்டும். இக் கருத்துகளை நோக்கமாகக் கொண்டு பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகம் செயற்படத் தொடங்கியது.

மதம், இனம், பால் பாகுபாடின்றி உலக மக்கள் எல்லோரும் தத்தம் பொருள்சார் (Material) நல முன்னேற்றத்திற்கும், மதம்சார் முன்னேற்றத்திற்கும் பிற வழிகளிலான முன்னேற்றத்திற்குமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதில் சம உரிமைகளைப்

பெற்றிருக்கிறார்கள். இந் நிலைகளை மக்கள் அடைய நாடுகளும் பன்னாட்டு அமைப்புகளும் பாடுபடுதல் வேண்டும்; இந் நிலைகளைப் பெற்றுத்தரப் பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகம் பாடுபடவேண்டும் என்ற கருத்துகள் வலியுறுத்தப்பட்டன.

ஐக்கிய நாடுகள் சபை (United Nations Organisation) 1945-இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டபிறகு பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகத்திற்கெனத் தனித் தகுதி ஏற்படுத்தப்பட்டு, 1946-ஆம் ஆண்டு முதல் நடைமுறைக்கு வந்தது. தொழிலாளர்களின் பன்னாட்டு இடப்பெயர்ச்சிக்கு உதவுவதற்காக 1950-இல், ஒருசில ஐரோப்பிய உறுப்பினர்கள் ஒரு சிறப்பு நிதியை இக் கழகத்தின் பொறுப்பில் தோற்றுவித்தனர்.

ஐக்கிய நாடுகளின் தொழில்நுட்ப உதவிக்கான விரிவாக்கத் திட்டத்தைத் (Expanded Programme of Technical Assistance of U.N.) தோற்றுவித்ததும், குறை வளர்ச்சியுடைய நாடுகளின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான சிறப்புப் பதிலாண்மைகளைத் (Specialised Agencies for Economic Development of Underdeveloped Countries) தோற்றுவித்ததும், பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகத்தின் நடவடிக்கைகளுக்குப் புத்துயிரையும் புதிய உணர்ச்சியையும் தந்தன.

பன்னாட்டு அளவில் தொழிலாளர் நலன்களுக்கான சட்டம் இயற்றும் நடவடிக்கைகள், நடைமுறை நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றை மேற்கொள்ளுவதோடு தொழிலாளர் கழகங்கள் (Industrial Committees), வட்டார மகாநாடுகள் (Regional Conferences) மற்றும் பிற கழகங்கள், குழுக்கள் ஆகியவற்றின் பணிகளும் பன்னாட்டுத் தொழிலாளர்-கழகத்தின் பணிகளாகும்.

அமைப்பு: பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகத்தின் அமைப்பு, பொது மகாநாடு (General Conference), நிருவாகக் குழு (Governing Body), பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் அலுவலகம் (International Labour Office) ஆகிய மூன்று பகுதிகளாக அமைந்திருக்கிறது.

பொது மாநாடு: பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் நிலைகளை ஆய்வதற்காக ஆண்டுக்கு ஒருமுறை இம் மாநாடு கூட்டப்படுகிறது. உறுப்பினர் நாடுகளிலிருக்கும் அரசுச் சார்பாளர்கள் இருவர், நிருவாகத்தினரின் சார்பாளர் ஒருவர், தொழிலாளர் சார்பாளர் ஒருவர் ஆகியோர்களும் அவர்களின் ஆலோசகர்களும் இம் மாநாட்டில் பங்கேற்பர். தொழிலாளர் ஊதியம், பணி நிலைகள், பணிப் பாதுகாப்பு, தொழிலாளர்-நிருவாகம், உறவுகள் ஆகியவைபோன்ற பல்வேறு தொழிலாளர்கள் தொடர்பான சிக்கல்களை-கருத்துகளை இம் மாநாடுகள் அலசி ஆராய்ந்து பல முன்

னேற்றத் திட்டங்களைப் பரிந்துரைக்கின்றன. மாநாடு முடிந்த 18 மாதங்களுக்குள்ளாக இப் பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றும்வகையில் உறுப்பினர் நாடுகள் அந்தந்த நாடுகளின் சட்டமன்றங்களில் சட்டங்கள் அல்லது தீர்மானங்கள் இயற்ற முன்வருவதில்பு. ஒவ்வொரு தீர்மானமும் விரைவாகவோ முழுமையாகவோ பகுதி பகுதியாகவோ நிறைவேற்றப்படுவதுண்டு.

நிருவாகக் குழு: பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகத்தின் நிருவாகத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை இக்குழு ஏற்றிருக்கிறது. மாநாட்டிற்கான நிகழ்ச்சி நிரலை அமைத்தல், தொழிலாளர் குழுக்களையும், வல்லுநர் குழுக்களையும், சிறப்பான இடைக்காலக் குழுக்களையும் (Adhoc Committees) நியமித்தல், இக் குழுக்களின் அறிக்கைகளிலிருந்து என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானித்தல், மற்றும் பிற பணிகளைத் திட்டமிடுதல் ஆகியவற்றை இக்குழு செய்கிறது. மும்முனைகளிலிருந்து இக்குழுவிற்கு மொத்தம் 40 உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். தொழில் அடிப்படையில் சிறப்பானவையாகக் கருதப்படும் ஐக்கிய அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, சோவியத்து உருசியா, மேற்கு செருமனி, பிரான்சு, இத்தாலி, சப்பான், கனடா, இந்தியா, சீனர் ஆகிய நிலையான இடத்தைப் பெற்றுள்ள பத்து நாடுகளும், உறுப்பினர்களை நியமிப்பதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பத்து உறுப்பினர் நாடுகளும், ஒவ்வொரு உறுப்பினர்வீதம் 20 உறுப்பினர்களை நியமிக்கும். தொழில் முனைவோர்களின் சார்பாளர்களாகப் 10 உறுப்பினர்களும், தொழிலாளர்களின் சார்பாளர்களாகப் 10 உறுப்பினர்களும் நியமிக்கப்படுவார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உறுப்பினர்கள் 3 ஆண்டுக் காலத்திற்குப் பதவியிலிருப்பர். இக்குழுவின் தலைவரும் துணைத் தலைவரும் ஓராண்டுக் காலம் பதவி வகிப்பர். பொதுவாக, இக் குழு ஆண்டுக்கு மூன்று முறை கூடிச் செயற்படும்.

பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் அலுவலகம்: செனீவாவில் இவ்வலுவலகம் நிலையாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகத்தின் அன்றாட நிருவாக அலுவல்களை இந்த அலுவலகம் மேற்கொள்ளுகிறது. தொழில், வேலைசார்ந்த சிக்கல்கள் பற்றிய பல்வேறு விதமான நூல்களையும், ஏடுகளையும் இது வெளியிடுகிறது. உலகின் பல நாடுகளிலுள்ள வல்லுநர்கள் பலர் இவ்வலுவலகத்தில் பணியாற்றுகிறார்கள். இந்தியா உள்ளிட்ட பல்வேறு நாடுகளில் இதற்குக் கிளை அலுவலகங்கள் உள்ளன. நிருவாகக் குழுவினால் நியமிக்கப்படும் தலைமை இயக்குநர் (Director-General) இந்த அலுவலகத்தின் தலைமை அதிகாரியாகப் பணியாற்றுகிறார். பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகத்தின் இந்தியக் கிளை

கி.பி. 1928-இல் தில்லியில் (Delhi) ஓர் இயக்குநரின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டது.

தொழில் குழுக்களும் பிற குழுக்களும்: தொழில் குழுக்கள், வல்லுநர் குழுக்கள், தொடர்பு குழுக்கள் (Correspondence Committees) போன்ற பல குழுக்கள், பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகத்தின் பணிகளோடு இணைந்த பல பணிகளை ஆற்றுகின்றன. துணித்தொழில் (Textiles), நிலக்கரிச் சுரங்கங்கள், பாறை எண்ணெய் (Petrol), உள்நாட்டுப் போக்குவரத்து, இரும்பு, உருக்கு, உலோக வாணிகம், கட்டுமானம் (Construction), வேதிப் பொருள்கள் (Chemicals), மலைத் தோட்டப் பயிர்கள் (Plantations) போன்ற பல்வேறுவிதமான தொழில்களுக்குத் தொழில் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேளாண்மைத் தொழிலாளர், சமூகப் பாதுகாப்பு, விபத்துத் தடுப்பு, தொழில் நன்னிலை, பெண் தொழிலாளர்கள், இடப்பெயர்ச்சி, தொழிலாளர் புள்ளிவிவரங்கள் போன்றவற்றோடு தொடர்புடைய பல்வேறு சிக்கல்களை ஆராய்வதற்கு வல்லுநர் குழுக்களும், தொடர்புக் குழுக்களும் நியமிக்கப்படுகின்றன.

வட்டார மாநாடுகளும் ஆலோசனைக் குழுக்களும்: பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகம் உலகநதமுவின ஓர் அமைப்பாக இருந்தாலும், உலகின் பல்வேறு வட்டாரங்களில் நிலவும் சிறப்பான சிக்கல்கள் பற்றியும் ஆராய்கிறது. சிலியில் (Chile) முதல் வட்டார மாநாடு 1936 - ஆம் ஆண்டு, சனவரித் திங்களில் நடைபெற்றது. முதலாம் ஆசிய வட்டார மாநாடு 1947-ஆம் ஆண்டில் புதுதில்லியில் நடைபெற்றது. ஆசிய நாடுகளின் சிக்கல்கள் பற்றி ஆராய்வதற்கும், அந் நாடுகளில் தொழில்நுட்ப உதவி அளிப்பதற்கும் 1949-ஆம் ஆண்டில் பெங்களூரில் ஆசியகள அலுவலகம் (Asian Field Office) தோற்றுவிக்கப்பட்டது. ஆசிய நாடுகளின் சிக்கல்கள் பற்றிப் பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகத்தின் நிருவாகக் குழுவின்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்காக 1950-ஆம் ஆண்டில் அரசினரின் உறுப்பினர்களாக 6 உறுப்பினர்களும், தொழில் அதிபர்களின் உறுப்பினர்களாக 3 உறுப்பினர்களும், தொழிலாளர் உறுப்பினர்களாக 3 உறுப்பினர்களும் அடங்கிய 12 உறுப்பினர் கொண்ட ஆலோசனைக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. ஆப்பிரிக்க ஆலோசனைக் குழு 1959 - ஆம் ஆண்டிலும், (African Advisory Committee, 1959), அமெரிக்க ஆலோசனைக் குழு 1965-ஆம் ஆண்டிலும் (American Advisory Committee, 1965) தோற்றுவிக்கப்பட்டன. இவைவிர மிகப்பல சிறப்புக் குழுக்களும் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

சமுதாயத் தொழிலாளர் துறையில் 1960 - ஆம் ஆண்டு, மேனிலைக் கல்வி மையமாக (Advanced

Centre) தொழிலாளர் கல்விக்கான பன்னாட்டுக் கழகம்(The International Institute for Labour Studies) தோற்றுவிக்கப்பட்டது. கல்வி, ஆய்வு ஆகிய இரு விரிவான நோக்கங்களுடன் இக்குழு செயற்படுகிறது.

சமூகத்தின் சாதனைகள்: உலகம் முழுவதிலும் நிலையான அமைதி நிலவ வேண்டுமானால் சமுதாய நீதியுடன் கூடிய முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டும். இச் சமுதாய நீதியும் எல்லா நாடுகளும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாக இருக்கவேண்டும். இத்தகைய நிலையான உலக அமைதியை ஏற்படுத்துவதற்காகப் பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகம் பாடுபட்டு வருகிறது; குறிப்பாகத் தொழிலாளர் நலன்களைப்பாது காப்பதில் மிக இன்றியமையாத பங்கு ஆற்றுகிறது. பொதுவாக அரசு, முதலாளிகள், தொழிலாளிகள் ஆகிய 3 பிரிவினர்களின் சார்பாளர்களையும் கொண்ட ஓர் அமைப்பாக இது விளங்குகிறது. பல்வேறு இடையூறுகளுக்கிடையே உலகத் தொழிலாளர் நலன்களுக்காக இது பாடுபட்டு வருகிறது. தொழிலாளர் நலன்கள், தொழிலாளர் கல்வி, தொழில் உறவுகள், வேளாண்மைத் தொழிலாளர் மேம்பாடு போன்ற வற்றில் மகத்தான பல சாதனைகளை இக் கழகம் ஆற்றி வருகிறது. இது கி.பி. 1919 - ஆம் ஆண்டில் உலக வேலைத்திட்டம் (World Employment Programme) என்றதொரு திட்டத்தைத் தோற்றுவித்துச் செயற்படுத்தி வருகிறது.

கழகமும் இந்தியாவும்: சிறப்பானதொரு தொழில் நாடாக இந்தியா இருக்கின்ற காரணத்தால் பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகத்தின் நிருவாகக் குழுவில் நிலையான இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகத்தின் நெறிமுறைகளுக்கேற்ப இந்தியா தன் கொள்கைகளை வகுத்துக்கொள்கிறது. சமுதாயப் பாதுகாப்பு, உற்பத்தித் திறன் அதிகரிப்பு, தொழிலுக்குள்ளே பயிற்சி (Training within Industry), தொழிற் பயிற்சி (Vocational Training), வேலைப் பணி (Employment Service) போன்றவற்றில் பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகம் இந்தியாவிற்குப் பெருந்துணை செய்திருக்கிறது. இந்தியா பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகத்தின் மூலமாக ஆய்காணிகத்தான், பர்மா, இலங்கை, எகிப்து, இராக்கு, இலைபீரியா, பிலிப்பைன்சு, இந்தோனேசியா ஆகிய நாடுகளில் பல பணிகளைச் செய்திருக்கிறது. சமுதாயப் பாதுகாப்பு, கூட்டுறவு, தொழிற்சாலைச் சோதனை (Factory Inspection) போன்ற பல கல்விகளில் பயிற்சியும் மேலிலைக் கல்வியும் பெறுவதற்காகப் பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகத்தினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நிதியுதவி பெறும் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு, வேண்டிய பயிற்சி, கல்வி வசதிகளை இந்தியாவில் தொழிலாளர் மற்றும்

வேலை அமைச்சகம் (The Union Ministry of Labour and Employment) ஏற்படுத்தித் தருகிறது. இந்தியா பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகத்துடன் மிக இணக்கமாக இணைந்து பல பணிகளை ஆற்றி வருகிறது. என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்:

Mehrotra S.N., Labour Problems in India, S. Chand & Co., New Delhi, 1976.

பன்னாட்டு நிதிக்கழகம்: தனியார் துறைக்கு நிதி வழங்கும் நோக்கத்தோடு 1956-ஆம் ஆண்டு பன்னாட்டு நிதிக்கழகம் (International Finance Corporation) உலக வங்கியின் துணை நிறுவனம்போல நிறுவப்பட்டது. இது ஒரு பன்னாட்டுப் பொதுஅமைப்பாகும். இது உலகவங்கியுடன் இணைந்திருந்தாலும் தனிநிதி வசதியோடு தனித்துச் செயற்படுகின்றது.

இது உலக வங்கி உறுப்பினர் நாடுகளின் அரசுகளுக்கு அல்லது அவை காப்புறுதியளிக்கும் தனியார் துறைகளுக்கும்மட்டுமே கடன் வழங்கும். மேலும், உலக வங்கி மூலதனக் கடன் மட்டுமே வழங்குகின்றது; தனியார் துறைக்கு நடைமுறை முதலை வழங்குவதில்லை. தனியார் துறைத் தொழில்கள் மூலதனக் பற்றாக்குறையால்வளர்ச்சி குன்றியிருக்கும் நிலையை மாற்றப் பன்னாட்டு நிதி நிறுவனம் தேவையென்று கருதினர். அதனால்தான் தனியார் துறையின் தொழில் நிதித்தேவையை நிறைவு செய்யப் பன்னாட்டு நிதிக்கழகத்தைத் தோற்றுவித்தனர்.

பன்னாட்டு நிதிக்கழகம் உலக வங்கியின் துணை நிறுவனமாக இருந்த போதிலும் அதனுடைய உறுப்பினர்கள் தனியாக அமைந்துள்ளனர். ஆனால், உலக வங்கியில் உறுப்பினராக இருக்கும் நாடுகள்தாம் பன்னாட்டு நிதிக்கழகத்தில் உறுப்பினர்களாக இருக்க முடியும். ஆனால், உலக வங்கியின் எல்லா உறுப்பு நாடுகளும் இதிலும் உறுப்பினர்களாக இருக்கவேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை. விரும்புகின்ற நாடுகளே உறுப்பினர்களாகலாம். இதில் 1987 சூன் முப்பதில் 126 உறுப்பினர்கள் இருந்தனர்.

நிருவாக முறை: பன்னாட்டு நிதிக்கழகத்தை ஆளுநர்கள் குழு நடத்துகின்றது. ஒவ்வோர் உறுப்பு நாட்டு அரசும் ஓர் ஆளுநரை நியமிக்கின்றது. ஆளுநர்கள் குழு ஆண்டிற்கு ஒரு முறை கூடி நிதிக்கழகத்தின் பொதுக் கொள்கையை வரையறுக்கிறது. இயக்குநர்கள் குழு மாதம் ஒருமுறை கூடி நிருவாகத்தைக் கவனிக்கின்றது. இதில் 21 நிருவாக இயக்குநர்கள் உள்ளனர். உலக வங்கியின் தலைவர்தாம் பன்னாட்டு நிதிக்கழகத்தின் தலைவராகவும் இருப்பார். நிருவா

கத் துணைத்தலைவர் நிதிக் கழகத்தின் அன்றாடப் பணிகளைக் கவனிக்கின்றார்.

பின்தங்கிய உறுப்பினர் நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் துணைசெய்வதுதான் பன்னாட்டு நிதிக் கழகத்தின் நோக்கம். அதற்காக இது மேற்கொள்ளும் பணிகள்:-

1. அரசின் காப்புறுதியின்றித் தனி முதலீட்டாளர்களோடு சேர்த்துத்தனியார் உற்பத்தித் துறைகளில் முதலீடு செய்யும்.

2. முதலீட்டு வாய்ப்புகளையும், உள்நாட்டு வெளிநாட்டுத் தனியார் மூலதனத்தையும், ஆற்றல் மிக்க நிருவாகத்தையும் இணைத்து வைக்கும்.

3. வளர்ச்சி பெறுகின்ற நாடுகளின் உற்பத்தி நோக்கங்களோடு உள்நாட்டு வெளிநாட்டுத் தனியாரின் மூலதனத்தைத் தூண்டி ஈடுபடுத்தும்.

மூலதனம்: பன்னாட்டு நிதிக்கழகம், 100 பிலியன் தாலர் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனத்தோடு 1956 சூலையில் தொடங்கப்பெற்றது. மூலதனத்தைத் தேவைக்கேற்ப அடிக்கடி கூட்டுகின்றனர். இதனுடைய நிதித் தேவையை ஈடுகட்ட உலக வங்கியிடம் கடன் பெறுகிறது.

பன்னாட்டு நிதிக்கழகம் கீழ்க்காணும் தகுதிகளைப் பார்த்து முதலீடு செய்கின்றது. 1) கடன் வாங்கும் நிறுவனம் காலப்போக்கில் நல்ல ஆதாயத்தோடு நடைபெறுவதாக இருக்க வேண்டும். 2) கடன் வாங்கும் நிறுவனம் அது இருக்கும் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உறுதுணை செய்வதாக இருக்க வேண்டும். 3) எந்த ஒரு தனித்த நிறுவனத்திலும் 20 மிலியன் தாலருக்கு மேல் முதலீடு செய்யக் கூடாது. 4) எந்தத் தனியார் நிறுவனம் 50 விழுக்காட்டிற்கு மேல் சொந்த முதலோடு தொழில் நடத்துமோ அந்த நிறுவனத்திற்குத்தான் முதலீட்டுக் கடன் வழங்கும். 5) கடன் வாங்கும் நிறுவனத்தின் மொத்த மூலதனத்தில் 25 விழுக்காட்டிற்கு மேல் இக்கழகம் நிதி வழங்காது.

தவிர, பன்னாட்டு நிதிக்கழகம், தனியார் துறைக்குக் கடன் மூலதனமும் இடர்ப்பாட்டு மூலதனமும் (Risk Capital) வழங்குகின்றன. முதலில் நிறுவனங்களின் கடன் பத்திரங்களையும் வேறு ஈடுகளையும் பெற்றுக் கொண்டு கடன் தரலாமென்ற விதிமுறை இருந்தது. 1961 - ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு பங்குகளையும், வாங்கலாமென்று விதிமுறைகள் திருத்தி அமைக்கப்பட்டன. தனியார் நிறுவனங்களின் பங்குப் பத்திரங்களையும், கடன் பத்திரங்களையும் வாங்கியும், பயிற்சி பெற்ற நிருவாகிகளை அளித்தும் தொழில்

களை அமைத்து வளர்க்கும் பணியைச் செய்கின்றது. இப்படி உதவி பெற்று வளரும் நிறுவனம் நல்ல ஆதாயம் பெறும் நிலைக்கு வந்தவுடன் அதன் பங்குகளையும் கடன் பத்திரங்களையும் விற்று வேறு நிறுவனங்களில் முதலீடு செய்கின்றது. இவ்வாறு இந்நிறுவனம் பின்தங்கிய நாடுகளின் தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பெருமளவில் துணை செய்கின்றது.

சாதனைகள்: இந் நிறுவனம் 1950 முதல் 1972 வரை 53 வளர்ச்சி பெறும் நாடுகளில் தனியார் துறையிலுள்ள 190 வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு 734.1 பிலியன் தாலர் கடன் கொடுத்திருக்கின்றது. இந்தப் பணத்தில் 39% இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்கும் 28% ஆசிய நாடுகளுக்கும், 17% ஆப்பிரிக்க நாடுகளுக்கும், 16% ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் சென்றுள்ளது. பன்னாட்டு நிதிக் கழகம் சிமெண்டு, காகித உற்பத்தி, சுரங்கம், இரசாயனம், உரங்கள், இரும்பு, எஃகு ஆகியவை பற்றிய தொழில்கள், உணவு பதப்படுத்துதல், அச்சு, புத்தகம் வெளியிடல், சுற்றுலா போன்ற பல்வேறு தொழில்களுக்கும் பண மூலதன அங்காடிகளுக்கும் நிதியுதவி செய்திருக்கின்றது.

இந்தியா இக்கழகத்திடமிருந்து குறிப்பிடத்தக்க முறையில் கடனுதவி பெற்றிருக்கின்றது. இந்தியாவில் செய்த மொத்த முதலீடு 1972 வரை 42.3 பிலியன் தாலராக இருந்தது. 1980 - 81 - இல் 540 கோடி உருபாய்க்கு இக்கழகத்திடமிருந்து பெற்ற கடன் உயர்ந்துள்ளது.

பன்னாட்டு நிதிக்கழகம் பணியாற்றுவதில் கீழ்க்காணும் குறைகளிருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

1. **கடுமையான விதிமுறைகள்:** இக்கழகம் கடன் கொடுக்கின்றபொழுது முதலையும் வட்டியையும் அமெரிக்க தாலரிலேயே செலுத்த வேண்டுமென்று கடுமையான கட்டுப்பாடு விதிக்கின்றது. தாலர் பற்றாக்குறையுள்ள பின்தங்கிய நாடுகளுக்கு இது தொல்லையாக அமைகின்றது.

2. **பற்றாக்குறையுள்ள நிதிவசதி:** உலகத்தின் பல்வேறு நாடுகளின் தொழில் தேவைகளுக்கு முதலீடு செய்கின்ற அளவிற்கு இதனிடம் நிதிவசதியில்லை.

3. **சலுகைப்போக்கு:** இக்கழகம் இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்கு மிகவும் சாதகமாக நடந்து கொள்கின்றது.

4. **உயர்ந்த வட்டி வீதம்:** இக்கழகம் 6/முதல் 7% வரை கடனுக்கு வட்டி விதிக்கின்றது. இது பின்தங்கிய நாடுகளுக்கு மிகுதியான வட்டி வீதமாகத் தோன்றுகின்றது.

துணை நூல்கள் :

Kindle Berger, C.P., International Economics, Richard D. Irwin Inc., Homewood, 1973.

Vaish, M.C. & Sudama Singh, International Economics, Oxford & I.B.H Publishing Co., New Delhi, 1978.

பன்னாட்டு நீதிமன்றம்: ஐக்கிய நாடுகளின் சபையின் முக்கிய உறுப்புகளுள் பன்னாட்டு நீதிமன்றம் (The International Court of Justice) ஒன்றாகும்.

குறிக்கோள்கள்: ஐக்கிய நாடுகள் சபை அமைப்பின் நீதித்துறையின் முக்கிய அமிசமாகப் பன்னாட்டு நீதிமன்றம் திகழ்கிறது. எனினும், இது ஐ.நா. வின் ஏனைய அங்கங்களின்போல் அரசுகளை உறுப்பினராகக் கொள்ளாது தனிப்பட்டவர்களின் துணையுடன் பணிபுரிகின்றது.

ஐக்கியநாடுகள் சாசனம் மற்றும் வகுத்துரைக்கப்பட்ட விதியமைப்புகளைக் கொண்டு நீதி வழங்கும் இந்நீதிமன்றம் தன்னாட்சி கொண்டுள்ள அரசுகளிடையே எழக்கூடிய சட்டஞ்சார்ந்த தகராறுகளைத் தீர்வு செய்கிறது.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் அங்கம் வகிக்கும் நாடுகள் யாவும் பன்னாட்டுச் சட்டத்தொடர்பான தீர்வு ஒன்றை எட்டுவதற்கு இந்த நீதி மன்றத்தை நாடலாம். ஐக்கிய நாடுகள் அவையில் உறுப்பினரல்லாத ஒரு நாடு இந்நீதிமன்றத்தில் முறையீடு செய்யப் பாதுகாப்புக் குழுவின் பரிந்துரை தேவையாகும்.

பன்னாட்டு நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளுக்கு ஆகும் செலவுகளை ஐக்கிய நாடுகள் சபையே ஏற்கிறது.

அமைப்பு: பன்னாட்டு நீதிமன்றம், ஐக்கிய நாடுகள் சபை சாசனம், உறுப்பு (Article) 92 - இன்படி ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது, 15 நீதிபதிகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. இந்த நீதிபதிகளிலிருந்து ஒரு தலைவரும் துணைத்தலைவரும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

பன்னாட்டு நீதிமன்றத்திற்கு நீதிபதிகள் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். பன்னாட்டுச் சட்டத்தில் ஆழ்ந்து துறை போகிய சட்டவல்லுநர்களே இந்நீதிமன்றத்திற்கு நீதிபதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பன்னாட்டு நீதிமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நீதிபதிகளின் பதவிக் காலம் 9 ஆண்டுகளாகும். தேவைப்படிநீதிபதி ஒருவரின் பதவிக் காலம் 9

ஆண்டுகள் முடிவடைந்த பின்னரும் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம்.

நீதிபதிகளுள் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் மூன்றாண்டிற்கு ஒரு முறை பதவியினின்று ஓய்வு பெறுகின்றனர். நீதிபதிகளை ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொதுச் சபையும் பாதுகாப்புச் சபையும் தனித்தனியே வாக்களித்துப் பெரும்பான்மை வாக்கின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கின்றன. பதவிவிலகல், மரணம் போன்ற காரணங்களால் வெற்றிடங்கள் எழும்போது இரு சபையிலும் தனிப்பட்ட முறையில் தேர்தல் நடத்தி அவ்விடங்கள் நிரப்பப்படுகின்றன.

பன்னாட்டு நீதிமன்றத்தில் ஒரே நாட்டைச் சேர்ந்த இருவர் ஒரே சமயத்தில் நீதிபதிகளாக இருத்தல் இயலாது. விடுமுறை நாட்கள் தவிரப் பிற நாட்களில் இந்நீதிமன்றம் இயங்கும். இந்நீதிமன்றத்தின் குறைவெண்வரம்பு (Quorum) ஒன்பதாகும்.

பன்னாட்டு நீதிமன்றம் இன்றளவில் நெதர்லாந்து நாட்டில் 'தி ஏகு' (The Hague) எனும் நகரைநிலையான இடமாகக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது; விரும்பின் இதனை வேறு இடத்திற்கும் மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

தீர்ப்பும் மறுபரிசீலனையும்: பன்னாட்டு நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்படும் தீர்ப்பு இறுதியானதாகும்; அதனை எதிர்த்து மேல் முறையீடு செய்தல் என்பது இயலாது. தேவைப்படிநீதிமன்றம் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டலாம்.

பன்னாட்டு நீதிமன்றத்தால் தீர்ப்பிடப்பட்ட வழக்கொன்றை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் போது தகராற்றில் சம்பந்தப்பட்ட நாடுகள் அதற்குரிய காரணங்களைத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். இம்மறுபரிசீலனை பத்து ஆண்டுகளுக்குள் முடிக்கப்படுதல் அவசியமாகும். தீர்ப்பு வழங்கும்போது நீதிபதிகளின் வாக்குச் சரிசமமாக இருக்கும் நிலையில் நீதிமன்றத் தலைவர் தமது முடிவு வாக்கைத் தெரிவிப்பார்.

ஆள்வரையும் தகைமையும்: நடைமுறையிலுள்ள உடன்படிக்கைகள், மரபுகள், ஐக்கிய நாடுகள் சபை சாசனத்தில் கண்டுள்ள சரத்துக்களின் தொடர்பான வழக்குகளின் மீது இந்நீதிமன்றம் தமது ஆள்வரையைக் கொண்டுள்ளது.

பன்னாட்டு நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு பன்னாட்டுச் சட்டத்திற்கு ஏற்பவே அமைகிறது. உலக நாடுகள் வழக்கொன்றைப் பன்னாட்டு நீதிமன்றத்தின் முன் வைக்கின்றபோது, நீதிமன்றத் தீர்ப்பு எத்தகையதாக இருப்பினும் அதனைத் தாம் ஏற்றுக் கொள்வதாக உறுதியளித்திடுதல் வேண்டும்.

ஆலோசனை வழங்கும் அதிகாரம்: ஐக்கிய நாடுகள் சவையின் உறுப்புகளாக விளங்கும் 1) பொதுச்சபை, 2) பாதுகாப்புக் குழு, 3) பொருளாதார மற்றும் சமூகக் குழு, 4) பொறுப்பாண்மைக் குழு மற்றும் அதன் இசைவு பெற்ற மற்றைய அமைப்புகள் சட்டஞ் சார்ந்தெழும் சிக்கல்களுக்கு எழுத்து மூலமாக ஆலோசனை வேண்டும்போது, பன்னாட்டு நிதிமன்றம் அந்த அமைப்புகளுக்கு எழுத்து மூலமாகத் தனது ஆலோசனையை வழங்கலாம். பு.வே.

பன்னாட்டுப் பண அமைப்பு முறை:

உலக நாடுகளுக்கிடையில் வாணிகம் பல நூற்றாண்டுகளாக நடைபெற்று வருகிறது. அதனால் பொருள்களை ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்யும் உலக நாடுகளுக்கிடையில் பொருளாதார, வாணிக உறவுகள் இருந்து வந்துள்ளன. அந்த வணிக உறவுகள் தொழிற் புரட்சிக்குப்பின் பெருமளவில் பெருகின. பன்னாட்டு வாணிகம் செய்வதற்குப் பொதுவான முறையின் நாணயமாகத் தங்கம், வெள்ளி போன்ற விலைமதிப்புமிக்க பொருள்கள் பயன்பட்டன. தங்கம் பன்னாட்டுப் பணமாகச் செயற்பட்டது. இந்நிலை 1930 - ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு மாறியது. அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட பொருளாதாரப் பெரு மந்தத்தினால் (Great Depression) அமெரிக்கப் பொருள் உற்பத்தி குறைந்தது. உலக நாடுகளுக்கு அமெரிக்காவின் பொருள்கள் மிகுந்த அளவில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டமை போலவே இறக்குமதியும் உலக நாடுகளிலிருந்து செய்யப்பட்டது. இந்நிலையில் அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட பொருளாதார மந்தம் மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் பொருளாதாரச் சிக்கல்களைத் தோற்றுவித்தது.

அமெரிக்க நாணயமான தாலர் (Dollar) பெருமளவில் வீழ்ச்சியுற்றது. அமெரிக்கத் தாலர் நாணயத்தின் மதிப்பு 1929 - 32 - ஆம் ஆண்டுகளில் 50 விழுக்காடு அளவுக்குமேல் சரிந்தது. அதன் காரணமாகப் பன்னாட்டுப் பண அமைப்பு முறையில் (International Monetary System) ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்பட்டுப் பெருஞ் சிக்கல்கள் உருவாயின. அதன் தொடர்ச்சியாக, இரண்டாம் உலகப்போர் தொடங்கியது. போரில் ஏற்பட்ட சீரழிவுகள் பல ஐரோப்பிய நாடுகளின் பொருளாதாரத்தைப் பெருமளவில் சீர்தலையைச் செய்தன.

இந்நிலையை மாற்றுவதற்காக 1944-ஆம் ஆண்டில் பிரிட்டன் உட்கு (Bretton Woods) என்ற நகரில் உலக நாடுகளின் பேராளர்கள் கலந்து கொண்ட மாநாடு நடத்தப்பட்டது. முதல் கூட்டத்தில் 47 நாடுகள் கலந்துகொண்டன. அம் மாநாட்டில் உலக

அளவில் பன்னாட்டுப் பண அமைப்பு முறையில் ஏற்பட்ட சிக்கலைத் தீர்க்கப் பல கருத்துகள் தெரிவிக்கப்பட்டன. அக்கருத்துகளின் வடிவந்தான் பிரிட்டன் உட்கு முறை (Bretton Woods System) என்று கூறப்பட்டது. எல்லா நாடுகளும் தங்களுடைய பணத்தை அந்நியச் செலாவணியாகப் பன்னாட்டு நிதி அமைப்பிடம் வைத்திருக்கவேண்டும் என்ற முறை கொண்டு வரப்பட்டது. பணப் பரிமாற்ற விகிதத்தையும் ஒரு நிலையான அளவில் எல்லா நாடுகளும் வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதும் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டது. பரிமாற்ற விகிதத்தை மாற்ற வேண்டுமானால் பன்னாட்டு நிதி அமைப்பிடம் அனுமதி பெறவேண்டுமென்ற விதியும் செய்யப்பட்டது. இக்காரணங்களால் பல நாடுகளில் அயல்நாட்டுச் செலுத்தல் (Balance of Payments) நிலையில் சிக்கல்கள் ஏற்படாமல் இருக்க வழி ஏற்பட்டது. மேலும், பன்னாட்டுப்பண நீர்மைத் தன்மையை (International Monetary Liquidity) உருவாக்கவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பன்னாட்டு நிதி நிறுவனத்தின் உறுப்பினர்களுக்கு அயல்நாட்டுச் செலுத்தல் நிலையில் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்க இந் நீர்மைத் தன்மையின் மூலம் கடன் வழங்கும் முறை செயலுக்கு வந்தது. எல்லா உறுப்பு நாடுகளும் தங்களுக்கென்று இப்பணத்தின் ஒதுக்கீட்டு (Quota) முறையை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் முடிவெடுக்கப்பட்டது.

அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, மேற்குச் செருமனி, கனடா, சப்பான், பிரான்சு, இந்தியா போன்ற நாடுகள் இந்தப் பணஒதுக்கீட்டு முறையில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு நாடும் பன்னாட்டு நிதியமைப்பில் தன் பங்கினை எவ்வளவு செலுத்துகிறதோ அதற்குத் தகுந்தாற்போல் சிறப்பு எடுப்புரிமையும் (Special Drawing Rights) பெறத் தகுதி பெறும். எவ்வளவு கடன் பெறலாம் என்பதையும் தெரிந்துகொள்ளலாம். மேலும் இவ்வமைப்பிலுள்ள நாடுகளுக்கு ஒட்டுரிமையும் வழங்கப்படுகிறது. அமெரிக்க நாடுதான் அதிக அளவில் பங்கினைப் பெற்றுள்ளது. சிறப்பு எடுப்புரிமையின் அளவானது ஒவ்வொரு நாட்டின் தங்கத்தின் மதிப்பையும், அளிப்புத் தன்மையையும் பொறுத்து அமைந்துள்ளது. பன்னாட்டு வாணிகத்தில் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றபொழுது எடுப்புரிமையைப் பயன்படுத்தி நாடுகள் தங்கள் சிக்கல்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம். சப்பான், மேற்குச் செருமனி போன்ற நாடுகள் 1950க்குப் பிறகு இவ்வசதியைப் பயன்படுத்தித் தங்களுடைய தொழில் அமைப்பை உறுதி செய்துகொண்டன. மேலும் ஏற்றுமதியை உலக அளவில் பெருக்கிக்கொண்டன.

பன்னாட்டுப் பண அமைப்பு முறையில் 1967-ஆம் ஆண்டில் ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டது. சிறப்பு எடுப்புரிமை முறையைப் பன்னாட்டு நிதி அமைப்பு நடைமுறைப்படுத்தியது. இது பன்னாட்டுப் பண அமைப்பில் ஏற்பட்ட சீர்திருத்தம் என்று கூறப்படுகிறது. சிறப்பு எடுப்புரிமை பன்னாட்டுப் பண அமைப்பு முறையின் கூறுகளை உள்ளடக்கியதாகக் கூறப்பட்டது. இவ்வமைப்பு முறையைத் தங்கத்தாள் (Paper Gold) என்றும் குறிப்பிட்டனர். ஒவ்வொரு நாட்டு அயல்நாட்டுச் செலாவணியும் தங்கத்தின் மதிப்போடு இம்முறையால் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு சீர்திருத்தங்கள் பன்னாட்டு நிதி அமைப்பு நிறுவனத்தால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. உலக நாடுகளுக்கிடையில் அந்நியச் செலாவணி முறையில் ஒற்றுமை உருவாக்கவும், நிலைத்த தன்மையை (Stability) உருவாக்கவும், அயல்நாட்டுச் செலுத்தல் நிலையில் ஏற்படும் தடுமாற்றத்தைத் தடுக்கவும் வளருகின்ற நாடுகளுக்குத் தேவையான நிதியுதவியைச் செய்யவும் இம் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

அமெரிக்க நாட்டில் 1973-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடியின் காரணமாகப் பல்வேறு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கிடையே பரிமாற்று விகிதத்தில் பல மாறுதல்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அமெரிக்கத் தாலர் பணத்தில் ஏற்பட்ட சரிவின் காரணமாக மேற்குச் செருமனி, பிரான்சு, இங்கிலாந்து, சப்பான் போன்ற நாடுகளின் பரிமாற்ற விகிதத்திலும் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. இருப்பினும் உலக வங்கி பன்னாட்டு நிதி அமைப்பின் மையமாக விளங்குவதால் அயல்நாட்டுச் செலுத்தல் நிலை, அயல்நாட்டு வானிகம் போன்ற துறைகளில் ஏற்படும் தேக்கங்களையும் சரிவுகளையும் போக்குவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இப் பன்னாட்டுப் பண அமைப்பு முறை, பெரும்பாலும் முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கும் வளருகின்ற நாடுகளுக்கும் சிக்கல்களைத் தீர்க்கப் பயன்பட்டு வருகிறது.

உருசியா, சீனா, கிழக்கு ஐரோப்பியப் பொதுவுடைமை நாடுகள் இப் பன்னாட்டு நிதி அமைப்பு முறையில் பெருமளவில் பங்கு கொள்ளவில்லை. மேலும், பன்னாட்டுப் பண அமைப்பு முறையில் வளருகின்ற நாடுகள் பெரும் பலன்களை அடையவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டும் உள்ளது. பாறை எண்ணெய் (Petrol) விலை உயர்வு 1970-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்டபோது அயல்நாட்டுச் செலுத்தல் நிலையில் பல சிக்கல்கள் உருவாயின. அமெரிக்காவின் அதிகப் படியான இராணுவத் தளவாடங்கள் உற்பத்தியும், அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தில் ஏற்படும் ஏற்றத்

தாழ்வுகளும் அமெரிக்காவின் தாலரில் அடிக்கடி ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஏற்படுத்தின. அதன் காரணமாகப் பல்வேறு நாடுகளின் பரிமாற்று விகிதத்தில் (Exchange Rates) பல்வேறு குழப்பங்களும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் உருவாயின. அதன்காரணமாகப் பல நாடுகள் நாணய மதிப்பைக் குறைக்க (Devaluation) வேண்டிய நிலை உருவாயிற்று.

இந்தியா 1960-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு இரு முறை நாணய மதிப்பைக்குறைத்தது. அதன் காரணமாக இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தில் பல நெருக்கடிகளும் சிக்கல்களும் ஏற்பட்டன. பன்னாட்டு நிதியமைப்பும், உலக வங்கியும் பல்வேறு வகையில் பன்னாட்டுப் பண முறையைச் சீராகவும் நிலையாகவும் அமைக்க முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகின்றன. சில ஐரோப்பிய நாடுகளில் பொருளாதார மேலாதிக்கத்தின் காரணமாகவும் பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாகவும் இன்னும் சிறந்த முறையில் பன்னாட்டுப் பண முறை உருவாகவில்லை என்பது உண்மையாகும்.

துணை நூல்:

Bo-Sodarson, International Economics, Macmillan Ltd., New York, 1983.

பன்னாட்டுப் பணத்தீர்வு வங்கி: பன்னாட்டு நிதி நிறுவனம் தொடங்கப்படுவதற்கான திட்டம் கி.பி.1929 - ஆம் ஆண்டுப் பாரிசில் காலை கொண்டது. யங்கு (Young) என்ற நிபுணர் அதே ஆண்டில் தீட்டிய திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகப் பன்னாட்டுப் பணத் தீர்வு வங்கி (Bank for International Settlements - BIS) தொடங்கப்பட்டது. அதற்கு முன்னர்ப் பன்னாட்டுப் பணத்தீர்வு நிறுவனம் ஏற்படுத்துவதற்குப் பல்வேறு தரப்பினரிடமிருந்து ஆலோசனை பெறப்பட்டது. ஆனால், இத்திட்டம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருபவர்களால் சரிவர எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. போர்க்காலக் கடன் உதவிக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட இவ்வங்கி மே மாதம் 1930 - ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயற்படத் தொடங்கியது. இதன் அங்கத்தினர்களான அனைத்து நாடுகளும் இவ் வங்கியில் பணம் செலுத்தவேண்டும். அதன்மூலம் இவ்வங்கியிலிருந்து உதவிகள் பெறலாம்.

இப் பன்னாட்டுப் பணத்தீர்வு வங்கி மக்களின் பொருளாதார வாழ்வின் முன்னோடியாக, அனைவரின் கவனத்தையும் ஈர்த்தது. இவ் வங்கியின் செயற்பாட்டிற்காக நீண்ட அனுபவமும், நிறைந்த பொறுப்பும் கொண்ட நியூயார்க்கில் உள்ள முதல் மாநில வங்கியைச் சேர்ந்த சாக்சன் இரெய்னால்டு

(Jackson Reynolds) என்பவர் தலைமையில் குழு கூடியது. அப்பொழுது வங்கிபற்றிய சில முக்கிய கேள்விகள் விவாதிக்கப்பட்டன. அவையாவன: 1) இடவமைப்பு, 2) வங்கியிடம் அரசுக்குள்ள தொடர்பு, 3) கணக்கில் படுத்தக்கூடிய நாட்டின் பணம், 4) வங்கியின் நோக்கம்

பணிகள்: இவ் வங்கி தொடக்கக்காலங்களில் முதலாம் உலகப்போரை அடுத்துச் செருமனிக்கு அளித்த போர்க்காலக் கடன்களை வசூலிப்பது, பராமரிப்புச் செலவுகளைச் சரிசெய்வது போன்ற பணிகளில் ஈடுபட்டுவந்தது. மேலும் 1980 - ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் ஏற்பட்ட பொருளாதார மந்தத்தைச் சமாளிப்பதிலும், அவசரக் காலக் கடன்களைச் செருமனி, கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு வழங்குவதிலும் மிகச் சிறப்பாகச் செயற்பட்டது. இது சவிட்சர்லாந்திலுள்ள பேசல் என்னுமிடத்தைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு பன்னாட்டு மத்திய வங்கிகளின் கூட்டுறவு நிறுவனமாகத் திகழ்கிறது. இவ் வங்கியின் மூலதனம் ஒன்றினுக்கு 2,500 சவிட்சர்லாந்து பிராங்கை (Franc) முகமதிப்பாகக் கொண்ட 2,00,000 பங்குகளாகும். இப் பங்குகளின் பெரும்பகுதி இதன் உறுப்பு நாடுகளின் மத்திய வங்கிகளால் வாங்கப்பட்டது.

இதன் தொடக்கத்திற்குக்காரணமான செருமனி (இப்பொழுதுள்ள மேற்குச் செருமனி), இத்தாலி, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள், இங்கிலாந்து, பிரான்சு, பெல்சியம், சப்பான் போன்ற அனைத்து நாடுகளும் சேர்ந்து மொத்தப் பங்குகளில் 55 விழுக்காட்டைக் கொண்டுள்ளன. இவ்வங்கி மத்திய வங்கியின் ஆளுநர் மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 25 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இயக்குநர் பேரவையால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது.

இவ் வங்கியின் முக்கிய பணிகளாவன: 1) தங்கத்தை விற்க, வாங்க, மதிப்பிடத் தன்னுடைய பாதுகாப்பில் வைத்துக்கொள்ளும் உரிமை; 2) மாற்று முறை ஆவணங்களை வாங்கல், கழிவு செய்தல்; 3) பங்குகளைத்தவிர உள்ள மற்ற உறுதிப் பத்திரங்களை வாங்கல், விற்றல்; 4) அந்நியச் செலாவணிகளை வாங்கல், விற்றல்; 5) முதலீடுகளை ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; 6) மத்திய வங்கியின் முகவராகச் செயற்படுதல்; 7) பிற வங்கிகளுக்குப் பாதுகாவலராகச் (Trustee) செயற்படல் போன்றவை அப் பணிகளாகும். மேலும் இவ் வங்கி பொருளாதார நிதி ஆராய்ச்சி மற்றும் ஆலோசனைத் துறைக்கு மையமாகத் திகழ்கிறது. சில சிறப்பு உடன்படிக்கைகளை நிறைவேற்றி வைப்பதோடு அவ்வப்போது அது சம்பந்தமான தொழில் நுட்ப அறிவையும் வழங்கி வருகிறது.

தடைகள்: செயல்முறை ஏடு 26 - இல் குறிப்பிட்டுள்ளபடி வங்கி கீழ்க்காணும் செயல்களைச் செய்தல் கூடாது. அவை, 1) பணம் வெளியிடுதல், 2) மாற்று முறை ஆவணங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுதல், 3) அரசுக்கு முன் பணம் கொடுத்தல், 4) அரசாங்கத்தின் பெயரில் கணக்கு வைத்திருத்தல், தொழில் நிறுவனங்களிடம் அதிகப்படியான வட்டி வாங்குதல், 6) வீட்டு மனையில் (Real Estate) முதலீடு செய்தல் போன்றவையாகும்.

கட்டுப்பாடுகள்: வங்கியின் மீதான கட்டுப்பாடு கீழ்க்காணும் நான்கு குழுக்களிடம் உள்ளது. அவையாவன: 1) ஆவணத்தின்படி முழுக்கட்டுப்பாடு கொள்ளவல்ல வங்கியின் தோற்றுவிப்புக்குக் காரணமான ஏழு அரசாங்கங்கள், 2) மத்திய வங்கிகளின் பேராளர்கள், 3) சில சிறப்புச் சட்டங்களின் மூலம் வங்கியின் செயல் முறைகளில் பங்குகொள்ளும் நாடுகளின் இயக்குநர் பேரவையைச் சேர்ந்தவர்கள், 4) வங்கியின் நடைமுறையில் அன்றாடம் ஈடுபட்டுவரும் மேலாளர்கள் (Managers).

ஒரு பொருளாதார நிறுவனம் என்ற வகையில் இவ்வங்கியை ஒரு முழுமையானதாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால், சட்டத்தின் வழியாகப் பார்க்கும் போது இது வழக்கத்திற்கு மாறானது. பலவகையில் இது சவிட்சர்லாந்து நாட்டின் சட்டத்தின் கீழ் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு தனியார் நிறுவனம் போன்றுள்ளது. இதை ஒரு மத்திய வங்கி எனவும், பல அரசுகளின் கூட்டுக் கட்டுப் பாட்டின் கீழ் இயங்கும் ஒரு தனித்தன்மை வாய்ந்த பன்னாட்டு நிறுவனம் எனவும் கொள்ளலாம். இது பல்வேறுபட்ட உரிமைகளையும் கடமைகளையும் கொண்டுள்ளது. ஆனால், இவற்றையெல்லாம் சில நாடுகளில் மட்டும் அதுவும் சில வரம்புகளுக்குட்பட்டுத்தான் செயற்படுத்த முடியும்.

இதன் காரணத்தால் பல நாடுகளின் மீது ஆட்சி செய்யும் அதிகாரம் இவ்வங்கிக்கு இருந்தாலும், சில சிறு குழுக்களாக உள்ள வங்கியர்களும், பணம் உள்ளவர்களும் ஒன்று சேர்ந்தால், சில மத்திய வங்கிகளின் விருப்பத்திற்கேற்பக் காரியங்களைச் செய்ய முடியும்.

இவ்வங்கி தொடங்கப்பட்ட முதல் இரண்டு ஆண்டுகளில் பல நெருக்கடியான சூழ்நிலைகளைச் சந்தித்துள்ளது. பொருளாதார மந்தத்தின்போது பல மத்திய வங்கிகள் தொடிப்பு நிலைக்கு உட்பட வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருந்த போதும், இதனுடைய நிதிநிலைமை மோசமான போதும் இவ்வங்கி திறமையுடன் படிப்படியாக அடுத்து வந்த ஆண்டுகளில் முன்னேறிவந்துள்ளது.

இவ்வங்கி கீழ்க்காணும் வகையில் மேலும் தன் பணியை விரிவுபடுத்தியுள்ளது. அவை: 1) இது கடன் ஈட்டுத்தொகை சம்பந்தமான நிதிகளைச் சரி செய்யும் தீர்வுகமாக (Clearing House) உள்ளது. 2) மற்ற வங்கிகளின் தீர்வுப் பணிகளையும் (Clearing Function) இது தேவைப்பட்டால் ஏற்றுக்கொள்கிறது. 3) மத்திய வங்கி ஆளுநர்களிடையே தொடர்பையும், இணைத்துச் செயற்படும் தன்மையையும் வளர்க்கும் முகவராக உள்ளது. 4) அவசர நிதிச் சிக்கல்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு ஆய்வுக்கூடமாகவும், ஆலோசனை நிலையமாகவும் உள்ளது. 5) உதவி தேவைப்படும் வங்கிகளுக்கெல்லாம் ஆலோசனை அளிப்பதோடு பன்னாட்டுச் செய்திகளுக்குத் (Clearing House) தீர்வுகமாகவும் உள்ளது. 6) நிதித்தொடர்பான சிக்கல்களின் காரணத்தைக் கண்டு ஏற்ற முடிவை எடுக்கத் துணையாக உள்ளது. 7) பணத் தேவை மிக அதிகமாக உள்ள நாடுகளுக்குப் பன்னாட்டுக் கடனுதவியை மத்திய வங்கிக் குழுக்களிடம் இருந்து நிதி பெற்று அளிக்கிறது. 8) இது தன்னுடைய பாதுகாவலர் (Trustee) வேலையை மிகச் சிறந்த முறையில் நிறைவேற்றி வருகிறது. 9) பன்னாட்டு நிதி சம்பந்தப்பட்ட சிக்கல், கொள்கைகளை எடுத்துக்காட்டி உதவுகிறது. 10) இறுதியாக, இவ்வங்கி பன்னாட்டு அளவில் அறிவு, அனுபவத்தில் சிறந்த அதிகாரிகளை அவ்வப்போது கூட்டிப் பயன் மிக்க காரியங்களைச் செய்துவருகிறது.

இரண்டாம் உலகப்போர்க் காலங்களில் இதன் செயற்பாடு பெரிதும் குறைந்து விட்டது. பிரிட்டன் உட்க (Bretton Woods) எனப்படும் நகரில் 1944-ஆம் ஆண்டில் நடந்த மாநாட்டில், பன்னாட்டு நிதி உதவி, பன்னாட்டுப் புனரமைப்பு மேம்பாடு முதலியவற்றிற்கான வங்கிகள் தொடங்கப்பட்டு விட்டதால் இவ்வங்கியின் கலைப்பிற்குப் பரிந்துரை செய்யப்பட்டது. பின்பு சில காரணங்களால் அந்நடவடிக்கை கைவிடப்பட்டது.

பின்பு 1947-ஆம் ஆண்டில் மார்சல் திட்டத்தின் கீழ் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கிடையேயான ஈட்டுத்தொகையைப் பெற்றுத் தருவதில் இவ்வங்கி முகவராகச் செயற்பட்டது. மேலும், 1950 - இல் ஐரோப்பிய நிதி உடன்படிக்கை அமைப்பிற்கு முகவராகச் செயற்பட்டுப் பல புதிய பல்நோக்கு வழிகளில் பணத் தீர்வைச் சரிசெய்து வந்துள்ளது. ஐரோப்பிய நிலக்கரி இரும்புச் சங்கத்தின் மூலதனத்தை 1954 - ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் ஏற்றுச்செயல்படுவதற்காக அழைக்கப்பட்டது.

இவ்வங்கி, தங்கம், அந்நியச் செலாவணி ஆகியவற்றை வாங்குதல், விற்றல், கடன் வழங்குதல்,

அனைத்தும் குறுகிய கால அளவின்மையொத்ததாக இருக்கச்செய்தல் போன்றவற்றைச் செய்கிறது. இவ்வங்கி 1945 - ஆம் ஆண்டைத்தவிர மற்றைய ஆண்டுகளில் ஆதாயத்தையே ஈட்டி வந்தது. அச்சமயம் பங்குகளின் மீதான பங்காதாயம் வழங்குவது நிறுத்தப்பட்டுப் பின்னர் 1951 - ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் வழங்கப்பட்டது. கே.என்.இரா.

துணை நூல்கள் :

Eleanor Lansing Dulles, The Bank For International Settlements at Work, The Macmillan Co., New York, 1932.

Paul Euzig, The Bank For International Settlements, Macmillan and Co. Ltd., London, 1930.

பன்னாட்டுப் பணநிதி: பொன் திட்டத்தின் முடிவிற்குப் பின் பன்னாட்டு வாணிகத்தில் ஒரு நிலையான போக்கு இருக்கவில்லை. பெரும்பாலான நாடுகள் தன்னலத்தோடு போட்டியிட்டுக் கொண்டு அந்நியச் செலாவணியின் மதிப்பைக் குறைத்தல், நாணய மாற்றைக் கட்டுப்படுத்துதல், ஏற்றுமதி, இறக்குமதி பொருள்களுக்குத் தடைகள் விதித்தல், வாணிக ஒப்பந்தங்கள் செய்தல், காப்பு வரி போடுதல் போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டன. அதனால் பன்னாட்டு வாணிகத் தொடர்புகளில் சிக்கல்கள் எழுந்தன. உலக வாணிகத்தின் அளவு குறைந்தது. இந்நிலைமை இரண்டாம் உலகப்போர்க் காலத்தில் மேலும் சீர்கெட்டது. எனவே, எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய பன்னாட்டு நாணயத்தை உருவாக்குதல், நாணய மாற்று விகிதத்தை நிலையாக நிருணயித்தல், உலக நெருக்கடி தோன்றுகின்றபொழுது கைகொடுத்து உதவும் உலக நிறுவனத்தைத் தோற்றுவித்தல் ஆகியவற்றின் தேவையை உணர்ந்து உலக நாடுகள் சிந்தித்தன.

இந்நிலையில் பன்னாட்டுப் பணநிதிக்கு (International Monetary Fund) அடித்தளமாக இங்கிலாந்தும், அமெரிக்காவும் தீட்டிய இரண்டு திட்டங்கள் அமைந்தன. இங்கிலாந்தின் திட்டம் கின்சினால் தீட்டப் பெற்றது. ஆதலால், இதனைக் 'கின்சுத் திட்டம்' என்றும் கூறுவது உண்டு. 'பாங்கர்' (Bancor) என்னும் பன்னாட்டு நாணயத்தை உருவாக்குவதையும், 'பன்னாட்டுத் தீர்வு ஒன்றியம்' என்னும் நிறுவனத்தின் அமைப்பையும் உள்ளடக்கியதாகக் கின்சுத் திட்டம் இருந்தது. அமெரிக்காவின் திட்டம் 'பன்னாட்டு நிலைப்படுத்தும் நிதியை' நிறுவ வேண்டுமென்று கூறியது. இந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கியவர் டாக்டர் கெரி ஓயிட்டி. ஆதலால் இதனை 'ஓயிட்டித் திட்டம்' என்று கூறினர். இரண்டு திட்டங்

களும் 1944-ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப் பெற்றன. இரண்டையும் இணைத்துக் கனடா அரசு 1944 ஏப்பிரல் 21-இல் ஒரு திட்டத்தை வெளியிட்டது.

குடியரசுத்தலைவர், உருசு வெல்ட்டு (Roosevelt) ஐக்கிய நாட்டு அவையின் பணநிதி மாநாட்டை 1944 - இல் அமெரிக்காவில் நியூ ஆம்சயரிலுள்ள (New Homshire) பிரிட்டன்வுட்சில் (Bretton woods) கூட்டினார். இந்த மாநாட்டுச் சிந்தனைகளின் விளைவாகப் பன்னாட்டுப் பணநிதிப்புனரமைப்பு, முன்னேற்றத்திற்கான பன்னாட்டு வங்கி என்னும் இரட்டை உலக நிறுவனங்களை உருவாக்க முடிவு செய்தனர். அதன் விளைவாக 1945 திசம்பரில் வாசிங்டனில் 29 அரசுகள் 'ஒப்பந்த விதிகளில்' கையெழுத்திட்டன. அந்நிதியின் முதல் கூட்டம் 1946 மார்ச்சில் நடைபெற்றது. அதைத் தொடர்ந்து பன்னாட்டுப் பணநிதி 1947 மார்ச்சில் தன் பணிகளைத் தொடங்கியது. முதலில் 40 உறுப்பு நாடுகளோடு தொடங்கப் பெற்ற இந்த நிறுவனத்தில் 1972-இல் 125 நாடுகள் உறுப்பு நாடுகளாயின. இதில் சோவியத்து நாடும் வேறு சில பொதுவுடைமை நாடுகளும் உறுப்பு நாடுகளாகச் சேரவில்லை.

நோக்கங்கள்: ஒப்பந்தத்தின் முதலாம் விதி பன்னாட்டுப் பணநிதி அமைப்பதின் நோக்கங்களைக் கூறுகின்றது. அவை: 1) ஒரு நிலையான நிறுவனத்தின் மூலம் பன்னாட்டுப் பணக் கூட்டுறவை வளர்ப்பது. 2) பன்னாட்டு வாணிகத்தின் சமநிலை வளர்ச்சிக்கும் விரிவாக்கத்திற்கும் வழிவகுப்பது. அதன் மூலம் எல்லா உறுப்பு நாடுகளும், வேலைவாய்ப்பு, உண்மை வருவாய் ஆகியவற்றை உயர்நிலையில் நிறுத்தவும், உற்பத்திச்சாதனங்களை வளர்க்கவும் உதவுவது. 3) நாணயமாற்றுமதிப்பை நிலைப்படுத்துவது, உறுப்பு நாடுகளுக்கிடையில் நெறியான செலாவணி மாற்று ஏற்பாடுகளைச் செய்வது, போட்டியின் காரணமாக நாணய மதிப்புக் குறைப்பதைத் தவிர்ப்பது. 4) உறுப்பு நாடுகளுக்கிடையில் பல ஊகச் செலுத்தல்களை உருவாக்கவும், பன்னாட்டு வாணிக வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கும் அந்நியச் செலாவணிக் கூட்டுப்பாடுகளை நீக்கவும் உதவுவது. 5) உறுப்பு நாடுகளுக்குத் தன்னம்பிக்கை அளிக்கும் வகையில் தக்க காப்பு ஏற்பாடுகளுடன் நிதியின் பணத்தைக் கடன் கொடுப்பது. 6) மேற்கண்ட நடவடிக்கைகளின் செலுத்துநிலையிலுள்ள சமன் கோட்பாட்டில் காலத்தையும் அளவையும் குறைப்பது.

அமைப்பு: பன்னாட்டுப் பணத்தின் மூலதனத்தை உறுப்பு நாடுகள் பங்குத் தொகைகளாக அளிக்கின்றன. நிதியின் தொடக்க மூலதனம் 8,800 மில்லியன் தாலர் ஆகும். ஒவ்வொரு நாடும் கொடுக்க வேண்டிய

பங்கின் அளவை அந்த நாட்டின் வருவாய், பன்னாட்டு வாணிகத்தில் அதன் பங்கு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கின்றனர். அதிகப்பங்களித்த நாடு அமெரிக்கா; அதன் பங்குத்தொகை 2,750 மில்லியன் தாலர், இங்கிலாந்தின் பங்கு 1,300 மில்லியன் தாலர். இந்தியா தன் பங்குத் தொகையாக 400 மில்லியன் தாலர் கொடுத்தது. ஐசுலாந்து (Iceland) குறைந்த அளவு மூலதனமாக ஒரு மில்லியன் தாலர் அளித்தது.

தொடக்கத்தில் சேர்ந்த நாடுகள் தங்கள் பங்குத் தொகையில் 25 விழுக்காடு அல்லது அரசின் கையிருப்புத் தாலர் தங்கத்தின் 10 விழுக்காடு இதில் எது குறைவாக இருக்கின்றதோ அந்த அளவிற்குத் தங்கம் தரவேண்டும். மீதியைத் தங்களது நாட்டுச் செலாவணியாகக் கொடுக்க வேண்டும். 1947க்குப் பின்னர்ச் சேரும் நாடுகள் எவ்வளவு பங்குத் தொகை தரவேண்டுமென்பதை ஆளுநர்குழு முடிவு செய்கின்றது.

நிதியின் பணத்தேவை கூடியதால் 1959-60 - இல் உறுப்பு நாடுகளின் பங்குத் தொகையை 50 விழுக்காடும், 1966-இல் 25 விழுக்காடும் கூட்டினர். அப்பொழுது நிதியின் மூலதனம் 21 பில்லியன் தாலர்களாகக் கூடியது. மேலும் இந்நிதி 6 பில்லியன் தாலர் வரை கடன் வாங்கலாம். மறுபடியும் 1971-இல் பங்கை 36 விழுக்காடாகக் கூட்டினர்.

நிருவாகம்: நிதியின் நிருவாகம் ஆளுநர் குழுவின் கையிலிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு உறுப்புநாடும் ஓர் ஆளுநரையும், ஒரு மாற்று ஆளுநரையும் நியமிக்கின்றது. இக்குழு குறைந்த அளவில் ஆண்டுக்கு ஒரு முறையாவது கூடுகின்றது. நடைமுறை அலுவலர்களை ஆளுநர்கள் செயற்குழு கவனிக்கின்றது. இதில் 18 பேர் இருக்கின்றனர். இவர்களுள் ஐவரை, அதிகப் பங்கு தருகின்ற அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, மேற்குச் செருமனி பிரான்சு, இந்தியா ஆகிய நாடுகள் நியமிக்கின்றன. மற்றவர்களைப் பிற நாடுகள் தேர்ந்தெடுக்கின்றன. ஒவ்வொரு உறுப்பு நாட்டிற்கும் உறுப்பினர் வாக்குரிமை 250. மேலும் ஒவ்வொரு இலட்சம் தாலர் பங்குத் தொகைக்கும் ஒரு வாக்குரிமை உண்டு. ஆளுநர்கள் செயற்குழுவின் தலைவர் நிருவாக இயக்குநராகப் பணியாற்றுகின்றார்.

பணிகள்: நிலையான நாணயமாற்று வீதத்தை ஏற்படுத்துதல் நிதியின் பணிகளில் ஒன்றாகும். ஒவ்வொரு உறுப்புநாடும் தன் நாணயத்தின் மதிப்பைத் தொடக்கத்தில் தங்கத்தில் அல்லது தாலரில் அறிவிக்க வேண்டும். இதற்குமேலோ குறைத்தோ விலை கொடுத்து உறுப்புநாடு தங்கம் வாங்கக் கூடாது. நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் அடிப்

படைச் சமன் சீர்கேடு ஏற்படுமானால் உறுப்பு நாடுகள் நிதியினைக் கேட்டு நாணய மாற்று மதிப்பில் மாறுதல்களைக் கொண்டு வரலாம். பத்து விழுக்காட்டிற்குள் மாறுதல் இருந்தால் நிதிக்குத் தெரிவித்தால் போதும். ஆனால், அதற்கு மேல் மதிப்பை மாற்றுவதாக இருந்தால் பன்னாட்டுப் பணநிதியின் முன் ஒப்புதல் தேவை.

இந்நிதி நிறுவனம் குறுகிய காலக் கடன் கொடுக்கும் நிறுவனமாகச் செயற்படுகின்றது. ஒரு நாட்டின் செலுத்துதல் நிலையிலுள்ள ஏற்றதாழ்வைச் சமன் செய்யக் கடன் தருகின்றது. இந்தக்கடன் அந்நியச் செலாவணி விற்பனை உருவத்தில் இருக்கும் உறுப்பு நாடு நிதியிலிருந்து தன் பங்கைப்போல் 125% வரை அந்நியச் செலாவணி வாங்கலாம். ஓர் ஆண்டில் இந்த அளவு 25 விழுக்காட்டிற்கு மேல் போகக் கூடாது. வாங்கும் அளவிற்கும் சொந்த நாணயத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். கடன் வாங்கிய நாடு கடனை அயல்நாட்டு நாணயத்தில் தீர்க்க வேண்டும் அல்லது தனது நாணயத்தில் கொடுக்க வேண்டும். கடனுக்குப் பன்னாட்டுப் பணநிதி கால அளவை ஒட்டி வட்டி வாங்குகின்றது.

நிதி தன் நோக்கங்களை நிறைவேற்ற வேறு வழிகளிலும் பணி செய்கின்றது. நிருவாக இயக்குநர்கள் கூட்டத்தில் தொடர்ந்து பண மாநாடு நடத்துகின்றது. அதில் அந்நியச் செலாவணித் தொடர்புடைய சிக்கல்கள் பேசப் படுகின்றன. உறுப்பு நாடுகள் வேண்டிக் கொண்டால் அவற்றின் பொதுநிதி, பணச்சிக்கல் ஆகியவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு உதவத் தொழில் நுணுக்க வல்லுநர்களை அனுப்புகின்றது.

சாதனைகள்: கடந்த காலத்தில் பன்னாட்டுப் பணநிதி பணியாற்றியதை மதிப்பிடுகின்றபொழுது, பன்னாட்டுப் பணநிதியின் மூலதனம் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் உயர்ந்துள்ளதைக் காணலாம். அதாவது 7,000 பிலியனுக்கு மேல் மூலதனத்தோடு தொடங்கிய நிதி 21,000 பிலியனுக்கு மேல் மூலதனத்தைப் பெருக்கியுள்ளது. பல நாடுகளுக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கின்றது.

நிதியின் மூலதனம் போதுமானதாக இல்லாததால் தொழில் வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளோடு நிற்கும் ஒப்பந்தங்கள் செய்து, நிதி 6,000 பிலியன் தாலர் கடனாகப் பெற்று உறுப்பினர் நாடுகளுக்கு உதவியுள்ளது.

பொருளாதார வளர்ச்சி பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் நாடுகளுக்குப் பல வழிகளில் நிதி உதவுகின்றது. தொழில் நுணுக்க வல்லுநர்களை அனுப்பி அவற்றின் சிக்கல்களைத் தீர்த்துக் கொள்ளத் துணை நிற்

கின்றது. மைய வங்கியின் அலுவலர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கும் பணியை மேற்கொண்டுள்ளது.

‘ஒரு முழுமையான பலமுகச் செலுத்தல் முறையை மீண்டும் ஏற்படுத்துவதைக் குறிக்கோளாக உடைய மதிப்புக்குரிய ஒரு பன்னாட்டு நிறுவனத்தைச் சதந்திர உலகம் பன்னாட்டுப் பண நிதியின் உருவில் பெற்றுள்ளது’ என்று எல்சுவொர்த்து கூறுகின்றார்.

பன்னாட்டுப் பணநிதியின் நடவடிக்கைகளில் சில குறைகள் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன. நிதியின் தொடக்கத்தில் பல நாடுகளில் நாணய மாற்று மதிப்பு மிகையாகக் குறிப்பிடப் பெற்றுவிட்டது. அதனால் நாணயங்களில் மதிப்பைக் குறைப்பது தேவையாயிற்று. இதை அடுத்து 1949 க்குள் 29 நாடுகள் பண மதிப்பைக் குறைத்தன. நிதியால் நாணய மாற்று மதிப்பை நிலைபெறச் செய்ய முடியவில்லை என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, பிரான்சில் மதிப்புக்குறைந்ததைக்கூறலாம். தொடக்கத்தில் பிரான்சின் மதிப்பு ஒரு தாலருக்கு 119 பிராங்காக (Franc) இருந்தது. இது பின்னால் 214 பிராங்காகவும், 350 பிராங்காகவும் மாறியது.

பன்னாட்டுப் பணநிதியின் நடவடிக்கைகள்	
தொடக்கமூலதனம்	7,000 பிலியன்
பெருக்கியுள்ளமூலதனம்	21,000 பிலியன்
கடன் பெற்று உதவியது	6,000 பிலியன்

மேலும், உறுப்பு நாடுகளின் செலுத்து நிலையிலிருந்து சீர்கேடுகளை முழுமையாக இந்நிதியினால் செம்மைப்படுத்த முடியவில்லை. தாலரின் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதைத் தவிர்ப்பதில் நிதி வெற்றிபெறாததும் குறையாகக் கூறப்படுகின்றது. உறுப்பு நாடுகளைக் கட்டாயப்படுத்த முடியாததால் நிதியினால் திறமையாகப் பணியாற்ற முடியவில்லை. பி.ச.

பன்னாட்டுப் புனரமைப்பு வளர்ச்சி வங்கி: உலக வங்கி என்று கூறப்படும் பன்னாட்டுப்

புனரமைப்பு வளர்ச்சி வங்கி (International Bank for Reconstruction and Development) பிரிட்டன் உட்க மாநாட்டில் உலக நாடுகளின் புனரமைப்புக் கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவும் ஓர் அமைப்பாக உருவாக்கப்பட்டது. பன்னாட்டு நாணய நிதியும் இந்த மாநாட்டில்தான் உருவாக்கப்பட்டது. உலகவங்கி 1944-ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்டது. உலகப்போர் உலக மக்களின் உடைமையையும் உயிரையும் சேதப் படுத்தியதோடு பன்னாட்டு வாணிகத்தையும் கெடுத்தது. குறிப்பாக இங்கிலாந்து, மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளின் பொருளாதாரம் பெருமளவில் சீர்குலைந்தது. போரினால் சீர்குலைந்த பொருளாதாரத்தைப் புனரமைப்பதோடு பின்தங்கிய நாடுகளில் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதும் அவசியமாகக் கருதப் பட்டது. இவ்வாறு உயரிய நோக்கங்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட உலக வங்கி (World Bank) தொடங்கப்பட்ட நாளிலிருந்து இன்றுவரை பல வழிகளில் பன்னாட்டு வளர்ச்சிக்குக் குறிப்பாக வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகளின் முன்னேற்றத்திற்குப் பெரும் உதவி புரிந்துவருகிறது.

செயல்கள்: உலக வங்கி பன்னாட்டுக் கூட்டு அமைப்பாகும். இதனுடைய மூலதனப் பங்குஅனைத்தும் இதனுடைய உறுப்பினர்களுடையது. இதன் செயல்களாவன: 1) உறுப்பு நாடுகளின் அந்தந்த அரசின் உற்பத்திக்கான முதலீட்டில் உதவி செய்வது. 2) தனியார் முதலீட்டில் பங்கேற்பது, தனியார் கடனுக்கு உத்தரவாதம் அளிப்பது ஆகிய நடவடிக்கைகளால் வளர்ச்சிகுறைந்த நாடுகளில் மூலதன ஆக்கத்திற்கு ஊக்கமளிப்பது, 3) தனியார் முதலீட்டு இல்லையெனில் வங்கியே தன்னுடைய சாதனங்களிலிருந்து அல்லது கடன் வாங்கிய நிதியிலிருந்து உதவியளிப்பது, மேலும் உறுப்பு நாடுகளின் பொருளாதாரப் புனரமைப்புக்கும் வளர்ச்சிக்கும் தேவையான கடனைக் கொடுத்து உதவுவது, 4) பின்தங்கிய நாடுகளுக்குத்தொழில் நுட்ப உதவி அளிப்பது, முதலீட்டுத் துறையில் தேர்ச்சி பெற்ற வல்லுநர்கள் இல்லாமல் இன்னலுறுகின்ற நாடுகளுக்கு அதிக அளவில் தொழில்வல்லுநர்களின் ஆலோசனைகள் கிடைக்க வழி வகுப்பது.

இவற்றோடு உறுப்பு நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்வதற்காக இவ்வங்கி கடன் அளிக்கிறது. குறிப்பிட்ட திட்டத்திற்காக அல்லது புனரமைப்புக்காகத்தான் வங்கியின் கடன் பெரும்பாலும் அளிக்கப்படுகிறது அல்லது அந்தக் கடனுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட திட்டத்திற்குத்தான் அந்தக் கடன் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதிலும் வங்கி கவனமாக இருக்கிறது. வங்கியின்

கடனில் 28 விழுக்காடு எரிபொருள், மின்சக்தி மேம்பாட்டிற்காகவும், 30 விழுக்காடு போக்குவரத்திற்காகவும், 12 விழுக்காடு வேளாண்மை, காடு வளர்ச்சி, மீன் வள மேம்பாட்டிற்கும், 30 விழுக்காடு தொழிற்சாலை, தொழில்நுட்பம், குடும்ப நலத்திட்டம், கல்வி, செய்தி போக்குவரத்து, சுற்றுலா, குடிநீர், வடிகால் மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்காகவும் வழங்கப்படுகின்றன.

உறுப்பினர்களும் நிருவாக அமைப்பும்: உலக வங்கியின் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் எந்த நாடும் இவ்வங்கியின் உறுப்பினராகும் தகுதி பெற்றதாகிறது. எந்த ஓர் உறுப்பினரும் வங்கியிலிருந்து விலகிக் கொள்ளலாம். வங்கியின் நிருவாகத்தில், ஓர் ஆளுநர் குழுவும், நிருவாக இயக்குநர்களும், ஒரு தலைவரும் உள்ளனர். வங்கியினுடைய நிருவாகம் ஆளுநர் குழுவின் உட்படைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு ஆளுநரின் வாக்கு உரிமையும் அந்த நாட்டின் வங்கி முதலீட்டைப் பொறுத்தது. மிகச் சிறிய உறுப்பினருக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு வாக்குரிமை உண்டு. ஆனால், பெரிய உறுப்பினர்களுடைய வாக்குரிமை அதைவிட மிக அதிகமாக இருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக 8,937.4 மிலியன் தாலர் (Dollar) முதலீடு செய்துள்ள அமெரிக்காவின் வாக்குரிமை மொத்த வாக்குரிமையில் 22 விழுக்காடாகும். 3,356.8 மிலியன் தாலர் முதலீடு செய்துள்ள இங்கிலாந்தின் வாக்குரிமை மொத்தவாக்குரிமையில் 8 விழுக்காடாகும். ஆளுநர் குழு ஆண்டிற்கு ஒருமுறை கூடும். இது வங்கியின் மிக முக்கியமான அமீசம். வங்கியின் செயற்பாடுகளைப் பற்றி முடிவு செய்யும்போது, பன்னாட்டு நிதியும், பணச் சிக்கல்களும் ஆராயப்படும்.

வங்கியின் 20 நிருவாக இயக்குநர்களில் 5 இயக்குநர்களை அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, செருமானியக் குடியரசு, சப்பான், பிரான்சு ஆகிய பெரும் பங்குதார நாடுகள் நியமிக்கின்றன. மற்ற 15 இயக்குநர்களை மற்ற உறுப்பு நாடுகள் தேர்ந்தெடுக்கின்றன. ஒவ்வொரு நிருவாக இயக்குநரும் அந்த நாட்டின் பங்குக்கேற்ப வாக்குரிமை பெறுவர். ஆளுநர் குழு, வங்கியின் பொது நிருவாகத்தை நிருவாக இயக்குநர் குழுவின் உட்படைத்துள்ளது. இந்த நிருவாகக் குழு மாதம் ஒரு முறை கூடும். கூட்டத்தை நடத்துவதற்கு 50 விழுக்காடு பங்குகளுடைய இயக்குநர்கள் தேவை. வங்கியின் தலைவரே தலைவராக இருந்து கூட்டத்தை நடத்துவார். இவருக்கு வாக்குரிமை கிடையாது. சமமாக ஒட்டுகள் பிரியும்போது முடிவு செய்வதற்காக இவர் வாக்களிக்கலாம். நிருவாகத் தலைவராக இருந்து வங்கியின் பொது நிருவாகத்தைத் தலைவரே கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். தலைவருக்கு உதவி செய்யப் பல்வேறு

துறைகள், அந்தந்தத் துறைத் தலைவரின் கீழ்ச் செயற்படுகின்றன.

மூலதனம்: வங்கி நிறுவப்பட்ட போது மூலதனம் 10,000 மிலியன் தாலர் (Dollar). இது 1,00,000 பங்குகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு பங்கும் 1,00,000 தாலராகும். இதில் 9,400 மிலியன் தாலர் பங்குகள் உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. பங்குகளுக்காகக் கொடுக்கப்படவேண்டிய தொகை மூன்றுவகையாகும். 1) இரண்டு விழுக்காடு தங்கமாகவோ அமெரிக்காவின் மூலதனம் தாலராகவோ இருக்க வேண்டும். இது சுலபமாகக் கடனாகக் கிடைக்கும். 2) அந்தந்த நாட்டு உறுப்பினரின் நாணயமாக (பணமாக) 18 விழுக்காடு பங்குத் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. இதுவும் சுலபமாக அந்த நாட்டு உறுப்பினரின் அனுமதியோடு கடனுக்குக் கிடைக்கும்.

(3) அழைக்காத மூலதனம் 80 விழுக்காடு ஆகும். இது வங்கிக்குத் தேவையான போது உடனடியாகச் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

அழைத்த மூலதனத்திலிருந்து 20 விழுக்காடு வங்கி கடன் அளிக்கிறது. இதைத் தவிர வங்கி, தன் உத்தரவாதத்தின் பேரில் தனியார் மூலதனத்தையும் பன்னாட்டு முதலீட்டிற்குப் பயன்படுத்துகிறது.

வங்கியின் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை அதிகரித்த தனாலும் உறுப்பினர்களின் பங்குத் தொகை அதிகரித்ததனாலும் வங்கியின் மூலதனம் 43,165 மிலியன் தாலராகியது. இதில் 4,105.3 மிலியன் தாலர் அழைத்த முதலீடாகும். 35,760.8 மிலியன் தாலர் அழைக்காத முதலீடாகும். வங்கியின் மூலதனம் மேலும் அதிகரித்து 1986-ஆம் ஆண்டு சூலையில் 77,429 மிலியன் தாலராகியது.

வங்கியின் முக்கிய உறுப்பு நாடுகளும் அவற்றின் பங்கும் பின்வரும் பட்டியலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

நாடு	பங்குகளின் எண்ணிக்கை	விழுக்காடு
1. அமெரிக்கா	88509	22.40
2. இங்கிலாந்து	26000	6.58
3. செருமனி	17612	4.46
4. சப்பான்	34206	8.66
5. பிரான்சு	17567	4.45
6. இந்தியா	22633	5.73
7. சீனா	12000	3.04
8. கனடா	11122	2.81
9. இத்தாலி	19592	4.96
10. நெதர்லாந்து	7679	1.94

வங்கியின் கடன் வசதிகள்: வங்கி தனது உறுப்பு நாடுகளுக்குப் பின்வரும் முறையில் ஒன்று அல்லது பல முறைகள் கடன் வசதி செய்து கொடுக்கிறது. 1) தனது நிதியிலிருந்தோ உத்தரவாதத்தின் பேரிலோ நேரடிக் கடனை அளித்தல். 2) உறுப்பு நாட்டின் பண அங்காடி மூலமாக உருவாக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்து உத்தரவாதத்தின் பேரில் கடனுக்கு வகை செய்தல். 3) தனியார் முதலீட்டிற்குப் பகுதியாகவோ முழுதாகவோ உத்தரவாதத்தின் பேரில் கடனுக்கு வகை செய்தல்.

வங்கி கொடுத்துள்ள கடனோ உத்தரவாதமோ வங்கியின் மொத்த மூலதனத்திற்கு மேலாக இருக்கக் கூடாது. வங்கி கடனளிக்கும்போதும் உத்தரவாதம் அளிக்கும்போதும் பின்வரும் நிபந்தனைகள் கருத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. 1) கடன் எழுப்பப்படுவதற்கான தேவை, தகுந்த ஒரு குழுவினால் நன்றாகப் பரிசீலிக்கப்படுகிறது. 2) கடன் வாங்குபவர் கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கான வழிவகைகளைக் கொண்டவராக இருக்க வேண்டும். 3) கடன், உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக இருக்கவேண்டும். 4) குறிப்பிட்ட சில சூழ்நிலைகளில் மட்டும் சில திட்டங்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், புனரமைப்புக்காகவும் அன்னியச் செலாவணிக் கடன் வழங்கப்படுகிறது.

உலக வங்கி பொதுவாக நீண்ட கால நடுத்தரக் கடனைத்தான் வழங்குகிறது. கடனின் காலம், அத்திட்டத்தின் ஆயுளைப் பொறுத்து அமையும். கடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ள திட்டத்தைப் பற்றிய அறிக்கைகளைக் கொண்டும், வங்கியின் பேராளர்தம் நேர்முகக் கண்காணித்தலாலும் இவ்வங்கி கடன் பெறும் திட்டங்களைப் பற்றி முழுவதும் தெரிந்து கொள்கிறது. கடனுக்கான வட்டியை வங்கி, அதன் பண அங்காடியிலிருந்து கடன் பெறும் வட்டிக்குச் சமமாக விதிக்கிறது. இந்த வட்டியைத் தவிர வங்கி ஒரு விழுக்காட்டுத்தொகையை ஒரு சேமிப்பு நிதிக்காகத் தரகுத்தொகையாகப் பெறுகிறது. இந்த நிதி, வங்கியின் இழப்பைச் சரிகட்டப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நிருவாகச் செலவைச் சரிகட்ட $\frac{1}{2}$ விழுக்காடு தொகையும் வட்டியுடன் வசூலிக்கப்படுகிறது.

வங்கி தன் 121 உறுப்பினர்களுக்கு 2165 கடன்களை 1982 சூன் 30 வரையிலும் கொடுத்துள்ளது. கடன் தொகை 78,479.9 மிலியன் தாலராகும். இந்தக் கடன்கள், பெரும்பாலும் வளர்ந்து வரும் நாடுகளுக்கு நீண்ட காலக் கடனாகப் பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த திட்டங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன.

தொழில் நுட்ப உதவி: உறுப்பு நாடுகளுக்குப் பல்வேறு பொருளாதாரத் திட்டங்களுக்குக் கடன்

வழங்குவதோடு கீழ்க்காணும் வகையில் தொழில் நுட்ப உதவியையும் வங்கி வழங்குகிறது. 1) பல்வேறு திட்டங்களில் எதற்கு முதலிடம் கொடுப்பது என்பது பற்றிய தொழில் நுட்பக் கருத்துகளை வழங்குதல். 2) திட்டங்களின் திறமையை அதிகரிக்கவோ செலவைக் குறைக்கவோ திட்டங்களுக்குத் தொழில் நுட்பக் கருத்துகளைக் கூறுதல் 3) உள்நாட்டு முதலாக்கத் திட்டங்களுக்கான முதலீடு, நிருவாகம், நிருவாக அமைப்பைப் பற்றிய திட்டங்களை அளித்தல்.

வங்கியின் செயற்பாடு மேலும் விரிவடைந்து நகர்ப்புற மேம்பாடு, குடும்ப நலத் திட்டம், சுற்றுலா ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியிலும் உறுப்பு நாடுகள் முன்னேற்றம் அடைய வகை செய்துள்ளது.

வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகளுக்காக வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளின் உதவியைப் பெறவும் வங்கி பெரு முயற்சி செய்கிறது. பன்னிரண்டு (கடன் வழங்கும்) மேலை நாடுகளின் உதவியால் இந்திய உதவிச் சங்கம் (Aid India Club) அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அமைப்பின் மூலமாக இந்தியா தன் மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துக்காக பெருந்தொகையை நிதி உதவியாகப் பெற்றது. இதே வகையில் பல வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகளுக்கு, வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளின் நிதி உதவியை ஏற்பாடு செய்து கொடுத்துள்ளது.

உலகின் பல நாடுகளில் பொருளாதார முன்னேற்றம் அடைய இவ்வங்கி வகைசெய்துள்ளது. எதிர்காலத்தில், வங்கி மேலும் வலுப்பெற்று அதனுடைய இரு நிறுவனங்களான பன்னாட்டு நிதி நிறுவனம் (International Finance Corporation), பன்னாட்டு வளர்ச்சிக் கழகம் (International Development Association) ஆகியவற்றின் உதவியோடு உறுப்பு நாடுகளின் முன்னேற்றத்திற்கு வகை செய்யும். த.கோ.

துணை நூல்கள் :

Vaish, M.C. & Sudama Singh, International Economics, Oxford and IBH Publishing Co., New Delhi, 1983.
 Van Meerhaeghe, International Economic Institutions, John Wiley and Sons, INC., New York, 1966.

பன்னாட்டுப் பொருளியல் : பொருளியலில் ஒரு பகுதியாகிய பன்னாட்டுப் பொருளியல் நாடுகளிடையே உள்ள பொருளாதார உறவுகளைப் பற்றியது. இவ்வுறவுகளின் விளைவாகப் பெரும்பாலான நாடுகள் வளமும் வளர்ச்சியும் பெற்றுள்ளன. ஒரே நாட்டிலுள்ள மாநிலங்களுக்கும் நகரங்களுக்கும் இடையே உள்ள பொருளாதார உறவுகளுக்கும்,

பன்னாட்டு உறவுகளுக்கும் இடையே மாறுபாடுகள் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, தமிழ்நாட்டிலிருந்து பஞ்சாபு செல்லும் பொருள் அல்லது பண முதலீடு போன்றவற்றிற்கு இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடோ நாணயமாற்றுச் சிக்கல்களோ இல்லை. இவ்விரு மாநிலங்களுக்கிடையே ஏற்றுமதி இறக்குமதிகளிடையே சமன்பாடு இருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால், இந்தியாவுக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் இடையிலுள்ள வாணிகத்தைப் பொறுத்தவரை ஏற்றுமதி இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளும், நாணயமாற்றுச் சிக்கல்களும் உள்ளன.

எனவே, இம்மாதிரிச் சிக்கல்களைத் தீர்த்து, நாடுகளுக்கிடையே உறவுநிலையை மேம்படுத்தப் பன்னாட்டுப் பொருளியல் (International Economics), வாணிகம் பற்றிய கோட்பாடுகளையும், வணிகக் கொள்கை பற்றிய கோட்பாடுகளில் வணிகப் பொருள்கள்மீது இறக்குமதி ஏற்றுமதி வரிகள், வரம்புகள் ஆகியவற்றையும், அயல்நாட்டுச் செலுத்து நிலையில் ஒவ்வொரு நாடும் பிற நாடுகளுக்குச் செலுத்த வேண்டிய, அவற்றிடமிருந்து திரும்பப் பெற வேண்டிய தொகையைப் பற்றிய ஆய்வு, பன்னாட்டுச் செலாவணி அங்காடியின் (Foreign Exchange Market) நடைமுறை ஆகியவற்றையும் விளக்குகிறது. மேலும் அது அயல்நாட்டுச் செலுத்துநிலையில் (Balance of payments) நாடுகளின் பன்னாட்டு வாணிக நிலையின் சீரமைப்புக்கான வழிமுறை பற்றியும், வளரும் நாடுகளுக்கு வளர்ந்த நாடுகள் செய்யும் நிதியுதவி, பன்னாட்டு நிதி நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகள், பன்னாட்டுப் பொருளாதாரக் கூட்டுறவு அமைப்புகள் பற்றியும், பல்வேறு நாடுகளில் இயங்கும் பன்முக நிறுவனங்களின் (Multinational Corporation) சிக்கல்கள் பற்றியும் விளக்குகிறது.

கீ.சீ.இரா.

துணை நூல் :

Vaish, M.C. & Sudama Singh, International Economics, Oxford and I B H Publishing Co, New Delhi, 1978.

பன்னாட்டு முதலீட்டு வங்கி : உருசியா செருமனிச் சனநாயகக் குடியரசு, செக்கோசுலோவேசியா, போலந்து, பல்கேரியா, அங்கேரி, உருமேனியா, கியூபா, மங்கோலியா ஆகிய ஒன்பது சமத்துவக் கொள்கை நாடுகள் (Socialist Nations) ஒன்று சேர்ந்து தங்களுக்குள் பொதுவான நலனுக்கென 1970-ஆம் ஆண்டில் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டன அதன் அடிப்படையில் 1971-ஆம் ஆண்

டில் பன்னாட்டு முதலீட்டுவங்கி(International Investment Bank) தொடங்கப்பட்டது. உறுப்பினர் நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சியே இவ்வங்கியின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

அமைப்பு: உறுப்பினர் நாடுகளின் பேராளர்கள் டங்கிய அவை (Council) இதன் நிருவாகத்தையும் கவனிக்கிறது. உறுப்பினர் ஒவ்வொருவருக்கும் வாக்குரிமை உண்டு. ஆண்டுக்கு இரு முறைக்குக் குறையாமல் நடைபெறும் இக் குழுக் கூட்டத்தில் முக்கிய முடிவுகள் ஒருமனமான வாக்களிப்புடன் முடிவு செய்யப்படுகின்றன. இதுதவிர, பொதுக்குழுவினால் நியமிக்கப்பட்ட தலைவரும், மூன்று துணைத் தலைவர்களடங்கிய நிருவாகக் குழுவும் உண்டு. பொதுக்குழுவின் முடிவுகளைச் செயற்படுத்துவதும், வங்கி நடவடிக்கைகள் ஒப்பந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் நடைபெறுகிறதா என்று மேற்பார்வையிடுவதும் இந் நிருவாகக் குழுவின் பணிகளாகும்.

இவ்வமைப்பை ஏற்படுத்திய ஒப்பந்தத்தின் இரண்டாம் பிரிவில் (Article II) இவ்வங்கியின் அடிப்படைப் பணிகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவையாவன: 1) உறுப்பினர் நாடுகளின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான திட்டங்களுக்கு நீண்டகால, மத்திய காலக்கடன்கள் வழங்குதல்; 2) உறுப்பினர் நாடுகளுக்கிடையே பொதுவான நலம் பயக்கும் திட்டங்களுக்குக் கடனுதவி அளித்தல்; 3) கீழ்க்காணும் நிறுவனங்களுக்கு இவ்வங்கி கடனுதவி அளித்தல்: அ) உறுப்பினர் நாடுகளில் இயங்கும் பன்னாட்டுப் பொருளாதார அமைப்புகள், தொழில் நிறுவனங்கள், ஆ) உறுப்பினர் நாடுகளில் உள்ள வங்கிகள், பொருளாதார அமைப்புகள், இ) மற்ற நாடுகளின் வங்கிகள் பொருளாதார அமைப்புகள் முதலியவை; 4) இவ்வங்கி அ) தனிப்பட்ட நிதித் தொகுப்புகளை ஏற்படுத்துதல், ஆ) உறுப்பினர் நாடுகளிலிருந்து நிதி திரட்டல், இ) கடன் பத்திரங்களை வெளியிடல், ஈ) மற்ற வங்கிகளில் இருப்பு வைத்தல், தங்கம், பத்திரங்கள் வாங்குதல், விற்பல், கடன் உத்திரவாதம் அளித்தல் பிற வங்கி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுதல், உ) உறுப்பினர் நாடுகளில் இயங்கிவரும் பன்னாட்டு வளர்ச்சி நிதி அமைப்புகளுடன் ஒத்துழைத்தல், ஊ) பன்னாட்டளவில் ஒப்பந்தங்கள் ஏற்படுத்துதல், தொழில் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுதல், எ) உறுப்பினர் நாடுகளில் செயற்படும் பொருளாதார அமைப்புகளுடன் பணிபுரிதல்.

அங்கீகாரம் பெற்ற நாடுகளின் மூலதனம் கீழேயுள்ள அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

நாடு	தொகை (மில்லியன் உரூபிள்)
பல்கேரியா	85.1
கியூபா	15.7
செக்கோசுலோவேகியா	129.9
செருமன் சனநாயகக் குடியரசு	176.1
அங்கேரி	83.7
மங்கோலியா	4.3
போலந்து	121.4
உருமேனியா	52.6
உருசியா	399.3
கூடுதல்	1068.1

வளர்ந்துவரும் நாடுகளின் பொருளாதார, தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிக்காக நிதியுதவி அளிக்க 1974-ஆம் ஆண்டில் தனி நிதி ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. வங்கி தொடங்கப்பட்ட நாளிலிருந்து இதுவரை 39 திட்டங்களுக்கு நிதியுதவி அளிக்கப்பட்டது. அவற்றின் மதிப்பு 2512 மில்லியன் உரூபிள்களாகும் (Rubles). எம்.எஸ்.வே.

துணை நூல்கள்:

Kulkarni, P.V., Corporation Finance, Himalaya Publishing Co., Bombay, 1987.

Saksena, R.M., Regional Development Banking, Sammaiya Publications (P) Ltd., Bombay, 1972.

பன்னாட்டு முற்றுரிமை நிறுவனங்கள்: வளர்ச்சியடைந்த நாடொன்றில் பதிவுசெய்யப்பட்டு, அதனைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு உலகின் மற்ற நாடுகளில் கிளைகளை ஏற்படுத்திச் செயற்பட்டுவரும் மாபெரும் தொழில் நிறுவனங்கள் பன்னாட்டு முற்றுரிமை நிறுவனங்கள் (Multi National Corporations) எனச் சொல்லப்படுகின்றன. இந் நிறுவனங்களின் வரையறை பற்றிப் பல்வேறு கருத்துகள் கூறப்படுகின்றன.

இந்நிறுவனம், பல்வேறு நாடுகளில் செயற்படுதல்; அந்நாடுகளின் ஆராய்ச்சி, வளர்ச்சி, உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுதல்; உலக அளவில் நிருவாகக் குழுவைக் கொண்டிருத்தல்; நிறுவன மூலதனத்தில் பன்னாட்டவரும் பங்கெடுத்தல் போன்ற தன்மைகளைக் கொண்டிருக்கும் என்றும் கூறப்படு

கிறது. ஒரு நிறுவனம் தனது மொத்த விற்பனையில் 25 விழுக்காடு வெளி நாட்டு விற்பனையைக் கொண்டிருந்தால் அது பன்னாட்டு நிறுவனம் ஆகும் என்று கருதுவாரும் உளர். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் ஒரு நிறுவனம் உற்பத்தி அல்லது விற்பனை நடவடிக்கைகளில் உரிமை அல்லது கட்டுப்பாடு கொண்டிருந்தால் அது பன்னாட்டு நிறுவனம் என்று சொல்லப்படும். தொழிற்சாலை, சுரங்கம், எண்ணெய்ச் சுத்திகரிப்பு போன்ற நடவடிக்கைகள் இதிலடங்கும்.

மேலும், ஒரு நிறுவனம் ஆண்டிற்கு 100 மில்லியன் தாலர் தொகைக்கு மேல் மொத்த விற்பனையைக் கொண்டிருந்தாலோ, குறைந்த அளவு 6 நாடுகளுக்கு மேல் தன் நடவடிக்கைகளைக் கொண்டிருந்தாலோ அந்நிறுவனம் பன்னாட்டு முற்றுகிறமை நிறுவனம் என்றும், ஒரு நிறுவனம் எப்போது தன் நடவடிக்கைகளைப் பதிவு செய்யப்பட்ட நாட்டிலிருந்து விரிவுபடுத்துகிறதோ அப்போது அது பன்னாட்டு நிறுவனமாக மாறிவிடுகிறது என்றும் இவ்வாறு பல கருத்துகள் கூறப்படுகின்றன.

துணை நிறுவனங்களுடன் சேர்ந்து பல்வேறு நாடுகளில் இயங்கிவரும் இவ்வகை நிறுவனங்கள், அந்நாடுகளின் நலனில் அக்கறை கொள்வதில்லை. தவிரவும் துணை நிறுவனங்களின் ஆதாயத்திலும் அக்கறை காட்டுவதில்லை. தம் ஆதாயம் ஒன்றையே முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொண்டு இயங்குகின்றன. கிண்டில் பெர்கர் (Kindle Berger) என்பவர் 'பல்வேறு நாடுகளில் நிலையான அடிப்படையில் பணிபுரியும் இந்நிறுவனங்கள், எந்த நாட்டின் விருப்பத்தையும் நிறைவேற்றாமல், அதே நேரத்தில் அந்நாடுகளின் சட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு இயங்கும்' என்று கூறுகிறார்.

அமெரிக்காவும், பன்னாட்டு நிறுவனங்களும்: பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் வளர்ச்சிக்கு அமெரிக்க நாடு காரணமாகக் காட்டப்படுகிறது. பெரும்பாலான நிறுவனங்களின் தலைமையிடம் அமெரிக்காவே ஆகும். அமெரிக்கா, இவ்வகை நிறுவனங்களின் பிறப்பிடமாகவும், முன்னோடியாகவும் கருதப்படுகிறது. அமெரிக்காவின் மாபெரும் நிறுவனங்களாக மூன்றைக் குறிப்பிடலாம். அவை: 'செனரல் மோட்டார்சு', ஐ.பி.எம். (International Business Machines, IBM), ஐ.டி.டி. (International Telephone and Telegraph, ITT) முதலியன. 'செனரல் மோட்டார்சு' என்ற நிறுவனத்துக்கு 13 இலட்சம் பங்குதாரர்களும் ஏறத்தாழ 7 இலட்சம் பணியாளர்களும் உள்ளனர். அது 40 துணை நிறுவனங்களுடன் 26 நாடுகளில் பரந்து கிடக்கிறது. ஐ.பி.எம். நிறுவனத்தின் சொத்து மதிப்பு ஏறத்தாழ 7 பில்லியன் தாலர்களாகும். அது 2,50,000 பணியாளர்களை

யும், 13 நாடுகளில் 17 தொழிற்கூடங்களையும் கொண்டுள்ளது. ஐ.டி.டி. நிறுவனத்திற்கு 67 நாடுகளில் 708 துணை நிறுவனங்கள் உள்ளன. ஐரோப்பாவில் மட்டும் ஆண்டுக்கு 40 விழுக்காடு அளவில் தொழில் நடத்துகிறது. உலகில் இருக்கக்கூடிய நிறுவனங்களில் 50 விழுக்காடு அமெரிக்க நிறுவனங்கள், 20 விழுக்காடு இங்கிலாந்து, 25 விழுக்காடு ஐரோப்பா மற்றும் சப்பான், 5 விழுக்காடு நிறுவனங்கள் மற்ற நாடுகளைச் சார்ந்துள்ளன. இந்நிறுவனங்கள் பெரும்பாலும் வளர்ந்துவரும் பின்தங்கிய நாடுகளில் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. இந்நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இவை உழைக்கின்றன என்பது கருதப்படுகின்றது.

இந்தியாவில் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள்: பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் இந்தியாவில் தம் கிளைகள் மூலமாகவும் துணை நிறுவனங்கள் மூலமாகவும் இயங்கி வருகின்றன. துணை நிறுவனங்களில் செலுத்தப்பட்ட மூலதனத்தில் 50 விழுக்காடு அயல்நாட்டு நிறுவனங்களுக்கு உரியவை. இங்கிலாந்து நிறுவனங்கள் மிகுதியாக இந்தியாவில் இயங்கிவருகின்றன என்று ஓர் அறிக்கை கூறுகிறது. பெரும்பாலான நிறுவனங்கள் நுகர்வோர் பொருள்கள் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டுள்ளன. இந்தியாவில் இவற்றை ஒழுங்குபடுத்த இந்திய நிறுவனச் சட்டமும், அந்நியச் செலாவணி ஒழுங்காற்றுச் சட்டமும் (Foreign Exchange Regulation Act - FERA) நடைமுறையில் உள்ளன. இந்தியப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இவை துணைபுரிகின்றனவா என்பதுபற்றிக் கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. இந்திய அரசாங்கம் அந்நிய நிறுவனங்களைச் சிறிது சிறிதாக முழு இந்திய நிறுவனங்களாக மாற்றத் தீவிர முயற்சி எடுத்து அதில் வெற்றியும் பெற்று வருகிறது. துணை நிறுவனங்களின் மூலதனத்தில் அயல்நாட்டு நிறுவனங்களின் பங்கும் குறைந்துவருகிறது.

குடியேற்ற (Colony) ஆதிக்கம் தொடர்வதாகவும், அந்நியப் பொருள்கள் மோகம் மிகுதியாவதாகவும், இந்தியப் பொருளாதாரத்தைச் சுரண்டுவதாகவும் இவற்றின்மீது குற்றங்கள் சாட்டப்படுகின்றன. குடியேற்ற ஆதிக்கமுறை தொடர இவை கருவிகளாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்றும் சிலர் குறை கூறுகின்றனர்.

இவை பெருகுவதற்கான காரணங்கள்: பல நாடுகளில் பரவிவரும் இவ்வகை நிறுவனங்களின் வளர்ச்சிக்கு இவற்றின் தனிப்பட்ட சில சிறப்புத் தன்மைகளே காரணமாக அமைகின்றன. அவை மாபெரும் அமைப்புகள், புதிய செய்தித் தொடர்பு வசதிகள், உயர்தரத் தொழில்நுட்பம், மிகச் சிறந்த நிர்வாக

அமைப்பு, நிதி பலம், போதிய அனுபவம், ஆராய்ச்சி வளர்ச்சி, பெரும் முதலீடுகள்; உலக அளவில் நடவடிக்கைகள், உலக நாடுகளின் தொடர்புகள், அங்காடி பற்றிய முழு அறிவு, நுகர்வோர் பொருள் உற்பத்தி, பின்தங்கிய நாடுகளுக்குப் பொருளாதார உதவி போன்றவையாகும். மூன்றாம் உலக நாடுகள் எனக் கூறப்படும் பின்தங்கிய மற்றும் வளர்ந்துவரும் நாடுகளுக்கு இவை மூலதனம், தொழில்நுட்பம், மூலப் பொருள்கள், பொறிவகை, தளவாடம், நீருவாகத் திறமை முதலியவற்றைப் போதிய அளவில் அளிக்கின்றன. எனவே, அந்நாடுகளின் வளர்ச்சியில் இந் நிறுவனங்கள் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. புதிய தொழில் நுட்பத்தை அளிப்பது; மூலதனப் பற்றாக்குறையை நீக்குவது; நுகர்வோர் பொருள் உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பு, ஏற்றுமதி வருமானம், அரசுக்கு வருமானம் போன்றவற்றில் நன்மைகளைச் செய்வது முதலியவற்றை இந்நிறுவனங்கள் செய்கின்றன.

பின்தங்கிய நாடுகள் இந்நிறுவனங்களை வரவேற்கவேண்டும் என்று சில பொருளியல் வல்லுநர்கள் கருதுகின்றனர். உலக அமைதி, அரசு சாராத நிருவாகம், வட்டார ஒத்துழைப்பு, நாடுகளிடையே ஒற்றுமை பெருகாதல் போன்ற நன்மைகளும் கிடைக்கின்றன என்று கருதப்படுகின்றது.

எதிரான கருத்துகள்: நன்மைகள் மிகுந்து இருப்பதாகக் கொண்டாலும் இந்நிறுவனங்களால் பின்தங்கிய நாடுகளுக்கு ஏற்படும் தீய விளைவுகளே மிகுதி என்று கணக்கிடப்படுகிறது. இதனால் பல நாடுகளிடமிருந்து எதிர்ப்புகள் இந்நிறுவனங்களுக்குத் தோன்றியுள்ளன.

இந் நிறுவனங்கள் பழைய குடியேற்ற (Colony) ஆதிக்கத்தின் தொடர்ச்சியாகவே கருதப்படுகின்றன. இவற்றைப் புதுவகையான குடியேற்ற ஆதிக்கமுறை என்றும் வருணிக்கின்றனர். வளர்ந்துவரும் நாடுகளின் செல்வச் செழிப்பையும் வளங்களையும் தொழிலாளர்களையும் சுரண்டுகின்றன என்றும் குற்றம் சாட்டப்படுகிறது.

இவை நாடுகளின் சுதந்திரத்துக்கும், ஆட்சி முறைக்கும் பெரும் தீங்கு விளைவிக்கின்றன என்றும், வெளி நாடுகளின் உள் விவகாரங்களில் தலையிடுவதுடன் அரசுக் கவிழ்ப்பு வேலைகளிலும் ஈடுபடுகின்றன என்றும் கூறப்படுகின்றன. உள்நாட்டில்குழப்பம், அமைதியின்மை ஆகியவற்றை ஏற்படுத்துகின்றன என்றும், அமெரிக்க நிறுவனங்கள் இயங்கிவரும் நாடுகளில் அவை அமெரிக்க உளவு நிறுவனத்தின் கைக்கூலியாகவும் செயற்படுகின்றன என்றும் குற்றச்சாட்டுகள் கூறப்படுவதுண்டு. ஊழல், நாசவேலைகள், தேச விரோத நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றிலும் இவை ஈடுபடத் தயங்குவதில்லை என்

பதும், செலாவணி மதிப்புக் குறைப்புக்கும் இவையே காரணம் என்பதும் சில நேரங்களில் பொருளாதாரத்தை நிலைகுலைபச் செய்கின்றன என்பதும் கூறப்படுகின்றன. பொருளாதார அரசியல் சுதந்திரத்துக்கும், நீடித்த தன்மைக்கும் இந் நிறுவனங்கள் பெரும் அச்சுறுத்தல்களாகவே தோற்றமளிக்கின்றன. அரசியல் சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகள் பொருளாதார சுதந்திரம் பெறுவதற்கு இவை தடைகளாக அமைகின்றன.

மேலும், மூன்றாம் உலக நாடுகளின் வளர்ச்சிக்கு இவை அளிக்கும் தொகையைவிட அந்நாடுகளிலிருந்து அனுபவிக்கும் பயன்களே மிகுதி. இந்நிறுவனங்கள் தம் சொந்த நலனிலும், மிகுதியான ஆதாயத்திலுமே அக்கறை கொண்டுள்ளன. இயற்கை வளங்களையும், குறைந்த கூலி கொடுத்து மனித உழைப்பையும், உள்நூர் அங்காடிகளையும் இவை சுரண்டுகின்றன. மத மாற்றங்களை ஊக்குவிப்பதுடன் அதற்கு நிதி உதவியையும் தாராளமாக அளிக்கின்றன.

இவை, குறிப்பிட்ட பண்ட உற்பத்தியிலும் பொதுப் பயன்பாட்டுத் துறைகளிலும் ஈடுபடுகின்றன. வேளாண்மை, சிறுதொழில் போன்றவற்றில் இவை முதலீடு செய்வதில்லை; வரி ஏய்ப்பு நடவடிக்கைகளிலும் இறங்கத் தயங்குவதில்லை; ஆதாயங்களை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பிவிடுகின்றன. இறக்குமதிக்கும், தொழில் நுட்பத்துக்கும் மிகுதியான தொகையையும், ஏற்றுமதிக்குக் குறைந்த தொகையையும் கணக்கில் காட்டுகின்றன. மிகுந்த ஆதாயம் பெறுவதையே இவை குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளன. இவை ஈட்டும் ஆதாயம் அரசுக்குத் தெரிய வருவதில்லை. அனுமதிக்கப்பட்ட அளவுக்குமேல் உற்பத்தி செய்வதும், அனுமதிக்கப்படாத பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதும் இவற்றிற்கு வழக்கமாகிவிட்டது.

மேற்கூறிய குறைகளாலும், பயமுறுத்தல்களாலும், வளர்ந்துவரும் மூன்றாம் உலக நாடுகள் பன்னாட்டு முற்றுரிமை நிறுவனங்கள்மீது மிகுந்த கவனத்தைச் செலுத்துகின்றன. இவற்றின் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்த, ஒழுங்குபடுத்த, பல்வேறு சட்டப்படியான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இந்தியாவில் அயல்நாட்டு நிறுவனங்களை 'இந்தியமயமாக்கும்' பணி தீவிரமாக நடைபெற்று வருகிறது. பங்கு மூலதனத்தில் அந்நியரின் பங்கை 50 விழுக்காட்டுக்கும் கீழே கொண்டுவந்துள்ளனர்.

எம். எஸ்.

துணை நூல்கள்:

Raymond Vernon, Sovereignty at Bay, Basic Books, New York, 1975.

Sidney E. Rolfe & Walter Damm (Eds.) Multinational Corporation in the World Economy

Direct Investment in Perspective, Praeger, New York, 1970.

பன்னாட்டு வாணிகக் கோட்பாடு: ஒவ்வொரு நாட்டிலும் உள்ள மூல காரணிகள் மிகை ஊதியத்தை நாடி இடம் விட்டு இடம் செல்லக்கூடும். ஒரு நாட்டிற்குள்ளேயே இவ்வாறு இடம் விட்டு இடம் மாறுவது அவ்வளவு எளிதன்று. இவ்வாறு மூல காரணிகள் ஒரு நாட்டை விட்டு மற்றொரு நாட்டிற்கு இடம் பெயர்ந்து செல்வது மிகவும் கடினமாகும். எனவே, ஒரு பொருளின் அடக்கவிலை மற்றொரு நாட்டின் அடக்க விலையிலிருந்து வேறுபடுகிறது. தடங்கலற்ற வாணிக நிலையில் ஒவ்வொரு நாடும் சூழ்நிலைக் கேற்ப ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட பண்ட உற்பத்தி முறையில் மேம்பாட்டை எய்துகிறது. குறைந்த அடக்க விலையில் மிகவும் சீரிய உற்பத்தியாகத் திகழ்வதால், மற்ற நாடுகளில் அவ்வளவு குறைவான அடக்க விலையில் உற்பத்தி செய்ய இயலாது. எனவே, பிற நாடுகள் அப்பொருளை உற்பத்தி செய்யாமல், குறைவான அடக்க விலையில் உற்பத்தி செய்யும் நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்கின்றன. இதையே பன்னாட்டு வாணிகக் கோட்பாடு (Theory of International Trade) கூறுகிறது. அதாவது உள் நாட்டில் உற்பத்தி செய்வதால் ஏற்படும் நட்டத்தை விட இறக்குமதி செய்து ஆதாயம் பெறக்கூடும் என இரிகார்டோ கூறுகிறார்.

இவ்வாறு பன்னாட்டு வாணிகம் ஏற்பட இரு நாடுகளிடையே அடக்க விலையில் முழு அளவு வேறுபாடு இருக்க வேண்டிய தேவையில்லை. உற்பத்திச் செலவில் ஒப்புமைசார் வேறுபாடு (Comparative difference) இருந்தாலே போதுமானது. எடுத்துக் காட்டாகக் கோதுமை உற்பத்தியிலும் ஆடை உற்பத்தியிலும் அமெரிக்கா இங்கிலாந்தைவிடச் சிறந்து விளங்குவதாக அனுமானித்துக் கொள்ளலாம். ஒப்புமைசார் வேறுபாட்டை விளக்கும் அட்டவணை கீழே அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

பண்டத்தின் ஓரலகு உற்பத்திக்காகும் உழைப்புச் செலவு		
நாடு	கோதுமை	ஆடை
அமெரிக்கா	8	9
இங்கிலாந்து	12	10

மேற்கண்ட அட்டவணைப்படி கோதுமை, ஆடை ஆகிய இரு பொருள்களிலும் அமெரிக்கா முழுத் தகுதியினைப் பெற்றிருப்பினும், ஆடையைவிட கோதுமைச் சாகுபடியிலேதான் மிகுதியான தகுதி

யினைப் பெற்றுள்ளது. இரு பொருள்களின் உற்பத்தியிலும் அமெரிக்கா சிறந்து விளங்கிடினும், மிகுந்த சிறப்பு வாய்ந்த கோதுமை உற்பத்தியிலேயே தன்னுடைய முழுக்கவனத்தையும் செலுத்துகிறது. தன் நாட்டிலுள்ள அனைத்து உழைப்பையும் கோதுமை உற்பத்தியில் பயன்படுத்தி, தனக்குத் தேவையான ஆடையை இங்கிலாந்திலிருந்து இறக்குமதி செய்து கொள்கிறது. அதாவது இங்கிலாந்து அமெரிக்காவுடன் ஒப்பிடும்பொழுது இரு பொருள்களின் உற்பத்தியில் தகுதியற்ற நாடாக இருப்பினும், குறைவான தகுதியின்மையைப் பெற்றுள்ள ஆடை உற்பத்தியை மேற்கொள்கிறது. எனவே, தகுதியுள்ள நாடு மிகுந்த தகுதிபெற்ற பொருளையும், தகுதியற்ற நாடு குறைவான தகுதியின்மை பெற்ற பொருளையும் உற்பத்தி செய்யும் எனப் பன்னாட்டு வாணிகக் கொள்கை கூறுகிறது.

ஆர்.ந.

துணை நூல்:

Vaish, M.C., & Sudama Singh, International Economics, Oxford & IBH Publishing Co., New Delhi, 1978.

பன்னிரு படலம்: பண்டை நூலாசிரியர்களாலும் உரையாசிரியர்களாலும் அறியப்படும் நூல்களுள் ஒன்று பன்னிருபடலம் என்பது. அளவால் பெற்ற பெயர் இது என்பது, இறையனார் களவியல் உரையால் விளங்குகின்றது.

‘பன்னிரு படலம் முதனூலாக வழிநூல் செய்த ஐயனாரிதனாரும் இது கூறினார்’ என்று வரும் தொல்காப்பிய மரபியல் பேராசிரியருரை (94), புறப் பொருள் வெண்பாமாலைக்கு முதனூல் பன்னிரு படலம் என்கிறது. தொல்காப்பியனார் முதலாகப் பன்னிரு புலவரும் தனித்தனி ஒவ்வொரு படலமாகப் பன்னிருபடலம் இயற்றினர் என்பதும், அதனை ஐயனாரிதனார் நன்கு கற்றனர் என்பதும் கூறப்படுகின்றன.

புறப்பொருள் இலக்கணம் பற்றிய நூல் புறப் பொருள் வெண்பா மாலை ஆதலின், அதன் முதனூலாம் பன்னிருபடலமும் புறப்பொருள் நூலே என்பது வெளிப்படையாம். மேலும் வெட்சிப்படலம், கரந்தைப் படலம், வஞ்சிப்படலம், காஞ்சிப்படலம், நொச்சிப் படலம், உழிஞைப்படலம், தும்பைப்படலம், வாகைப் படலம், பாடாண் படலம், பொதுவியற் படலம், கைக்கிளைப்படலம், பெருந்திணைப்படலம் என்னும் பன்னிரு படலங்கள் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் அமைந்திருத்தல் போலவே அதன் முதனூலாம் பன்னிருபடலத்தும் அமைந்திருத்தன எனக்கருத வாய்ப்புள்ளது.

பன்னிருபடலம் இயற்றிய பன்னிரு புலவர்களும் அகத்தியர்மாணவர் என்றும், தொல்காப்பியனார் உடன் பயின்றவர் என்றும், அவர்கள் பெயர்கள் தொல்காப்பியனார், அதங்கோட்டாசிரியர், துராவிற்கர், செம்பூட்டசேய், வையாபிகனார், வாய்ப்பியனார், பனம்பாரனார், கழாரம்பனார், அவிநயனார், காக்கை பாடினியார், நற்றத்தர், வாமனன் என்றும் தெரிகிறது. ஆனால், இப்பன்னிருவருள் முன்னவராகிய தொல்காப்பியனார் பன்னிரு படலத்தின் முதற்படலமாகிய வெட்சிப்படலத்தை இயற்றினார் என்பதை இளம்பூரணர் மறுக்கிறார்.

‘பன்னிரு படலத்துள் ‘தன்னுறு தொழிலே வேந்துறு தொழிலென், நன்ன இருவகைத்தே வெட்சி’ என இரண்டு கூறுபடக் கூறினாராயினும், முன் வருகின்ற வஞ்சி உழிஞை தும்பை முதலாயின எடுத்துச் செலவு, எயில் காத்தல், போர் செய்தல் என்பன அரசர்மேல் இயன்று வருதலின் வேந்துறு தொழில் ஒழித்து, தன்னுறு தொழில் எனத் தன் நாட்டும் பிறர் நாட்டும் களவின் ஆன்றிரை கோடலின் இவர் அரசரது ஆணையை நீங்கினாராவர். ஆதலால், அவர் அவ்வாறு கூறல் மிகைபடக் கூறலாம். அதனால், பன்னிரு படலத்துள் வெட்சிப்படலம் தொல்காப்பியர் கூறினார் என்றல் பொருந்தாது’ என்பது அது. தொல்காப்பிய நெறிகளுடன் அது மாறுபடுமாற்றை மேலும் விளக்கும் உரையாசிரியர் இளம்பூரணர், ‘ஆசிரியர் தாமே மாறுகொளக் கூறல், குன்றக் கூறல், மிகைபடக் கூறல், பொருளில கூறல், மயங்கக் கூறல், தன்னான் ஒருபொருள் கருதிக் கூறல் என்னும் குற்றம் பயப்பக் கூறினார் என வருமாகலான்’ என்கிறார் (தொல்.புறத்.2).

புறத்திணை பன்னிரண்டு வகைப்படக் கூறலின் குற்றத்தைப் புறத்திணையியல் முகப்பிலேயே உரையாசிரியர் மறுத்து விடுகின்றார். நச்சினார்க்கினியரும் மறுக்கின்றார். இதனைக் கருதுவோர், ‘சங்க காலத்துக்குப் பிற்பட்ட காலத்திலே சிலர் புதுவகையால் சில சூத்திரங்களைச் செய்து அவற்றைத் தொல்காப்பியர் முதலிய பன்னிருவர் பெயரால் பன்னிரு படலம் என்று பெயரிட்டு அமைத்துக்கொண்ட நூல் பன்னிரு படலம் என்பது தெரிகிறது’ என முடிவு செய்தனர் (மறைந்து போன தமிழ் நூல்கள். பக். 314).

பன்னிரு படலம் பற்றிய குறிப்புகளும் நூற்பாக்களும் இறையனார் களவியலுரை, தொல்காப்பிய இளம்பூரணர், பேராசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரைகள், யாப்பருங்கல விருத்தியுரை, சிந்தாமணி நச்சினார்க்கினியருரை ஆகியவற்றில் இடம் பெற்றுள்ள இரா.இ.

பன்னிரு பாட்டியல்: இன்று முழுமையாய்க் கிடைக்கும் பாட்டியலுல்களுள் காலத்தால் முற்பட்டதும் சிறப்புடையதும் பன்னிரு பாட்டியலாகும். இந்நூல் எழுத்தியல், சொல்லியல், இனவியல் என மூன்று இயல்களை உடையது. கழகப் பதிப்பின்படி மேற்கோள் நூற்பாக்கள் 137 உட்பட மொத்தம் 369 நூற்பாக்களைக் கொண்டது.

ஆசிரியர்: இந்நூலின் ஆசிரியர் ஒருவர் என்றும் பன்னிருவர் என்றும் கூறுவர். பன்னிரண்டு பாட்டியல் நூல்களினின்றும் இது ஒருவரால் தொகுக்கப்பட்டது என்றும் அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். தொகுப்புநூல் என்பதே ஏற்புடையது என்கிறார் மருதூர் அரங்க ராசன். தற்சிறப்புப் பாயிரத்தில் ‘முன்னோர் பொருள் நெறி கூட்டி உரைப்பல் பாட்டியல் நெறியே’ என்பதைச் சான்று காட்டுவார். கழகப் பதிப்பு, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பதிப்பு இவற்றின்படி நூலின் கண் பொய்கையார், பரணர், இந்திர காளியார், அவிநயனார், கல்லாடனார், கபிலர், சேந்தம்பூதனார், கோலூர்கிழார், மாபூதனார், சீத்தலையார், பல்காயனார், பெருங்குன்றூர்கிழார், அகத்தியனார் ஆகிய பதினமூவர் பெயரால் நூற்பாக்கள் காணப்படுகின்றன. அகத்தியரை விலக்கிப் பன்னிருவர் என்பர் வேங்கடராசலு ரெட்டியார். செயிற்றியனார், நற்றத்தனார் என்போரைச் சேர்த்துப் பதினைவர் என்பர் மு. அருணாசலம்.

காலமும் சமயமும்: நூலாசிரியர்களைச் சங்கச் சான்றோர்கள் என்று கருதுவர் அறிஞர். ஆசிரியர்களுள் சிலர் சங்கத்திற்கு முற்பட்டவர். ஏனையோர் பிற்பட்டவர் என்பர் மு. அருணாசலம். இவர்கள் சங்க காலத்தவர். ஏன்ற கருத்தை வன்மையாக மறுத்துள்ளார் டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் செட்டியார். பிற்காலப் புலவர்கள் தங்கள் நூல்கள் சிறப்புப்பெறும் பொருட்டு, புகழ்பெற்ற சங்கப் புலவர் பெயர்களில் நூற்பாக்களை எழுதியிருக்கலாம். வடமொழி மரபு தமிழில் புகுந்த காலத்தில்தான் இந்நூல் எழுந்திருக்க வேண்டும் என்றும், எனவே இந்நூலின் காலம் கி.பி. 7 - ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டிற்குள் இருக்கலாம் என்றும் கருதுவர் டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் செட்டியார்.

தற்சிறப்புப் பாயிரத்தில் ‘சொல்லின் கிழத்தி மெல்லியல் இணையடி’ என வருவதால் இவர் வைதிக சமயத்தினர் என்பர். ‘சுடர்கதிர்த் திங்கள்’ என்ற நூற்பாவில் நீர்நிலம் அளந்த நெடியோன் என வரும் தொடரைச் சான்றுகாட்டி வைணவர் எனவும் கூறுவர்.

பெயர்க் காரணமும் பொருத்தமும்: 'நூற்பெயரா னது ஆகுபெயராய் வெவ்வேறாசிரியர்களால் இயற் றப்பட்ட பாட்டிலக்கண நூல் பன்னிரண்டனை உணர்த்துவதுடன் அப்பன்னிரண்டு நூல்களிலிருந்து பிற்காலத்தவர் ஒருவர் எடுத்துத் தொகுத்த சூத்திரங்களை உடையதொரு தொகை நூலினையும் உணர்த்தி நிற்கும்' என்பர் கி. இராமானுசையங்கார்.

பாட்டியல் என்பது ஆறன்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. அது காரணப்பெயர் என்றும், பாட்டு என்பதை இருமடியாகுபெயர் என்றும் அது பன்னிரண்டு என்னும் அடையடுத்துநின்றது என்றும் விளக்கும் கோவிந்தராச முதலியார் எழுத்து களின் பிறப்பும் வருணப்பொருத்தம் முதலிய பதினொரு பொருத்தங்களுமாகிய பன்னிரண்டு பொருள்களைக் கூறுதலின் பன்னிருபாட்டியல் என்ற பெயராயிற்று எனவும் விளக்குவர். பொருத்தங்கள் குறித்துப் பெயர் அமைந்திருப்பின் பன்னிரு பொருத் தம் என்றிருந்திருக்க வேண்டும். எனவே, நூலின் பெரும் பிரிவுகளாலோ சிறு பிரிவுகளாலோ பெயர் பெற்றது என்பது பொருந்தாது என்பர் டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்.

மூன்று இயல்களாக அமைந்த நூலில் முதலி ரண்டு இயல்களில் கூறப்பெற்ற பன்னிரு செய்திகளின் அடிப்படையில் நூல் பெயர்பெற்றது என்பது பொருத்தமற்றது என மறுக்கும் டாக்டர் ந.வீ. செயராமன், 'எழுத்தியலில் எண்வகைப் பொருத்தங் கள், சொல்லியலில் மூவகைப் பொருத்தங்கள், இன வியலில் கூறப்படும் செய்திகள் எனப் பன்னிரு வகை யாக வகுத்தும் இப் பன்னிரண்டு பொருள்களைக் கூறியமையால் பன்னிரு பாட்டியல் எனப் பெயர் எய்திற்று என்றும் கூறலாம் என்கிறார். ஆயின் அவரே இதனை மறுத்து இங்ஙனங் கூறுவதெல்லாம் பன்னிருபாட்டியல் என்றபெயரை வைத்துக்கொண்டு காரணங்கள் கற்பிக்கும் முயற்சி என்பர். 'பன்னிரு பாட்டியல்' என்னும் பெயர் பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய்ப் பன்னிரண்டு பாட்டியல் நூல்களாலான ஒரு தொகுப்பினை உணர்த்தி நின்றது என்கிறார் மரு தூர் அரங்கராசன்.

நூலமைப்பும் செய்திகளும்: மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் வெளியிட்டுள்ள பன்னிருபாட்டியல் இரண் டாம் பதிப்பின்படி நூலில் 360 நூற்பாக்கள் காணப் படுகின்றன. இவை தவிர 77 மிகை நூற்பாக்கள் அடிக்குறிப்பில் தரப்பட்டுள்ளன.

நூல் 1) எழுத்தியல், 2) சொல்லியல், 3) இன வியல் என மூன்று பெரும் பிரிவுகளாக அமைந் துள்ளது. சிறப்புப் பாயிரம் இல்லை. எனவே, இயற்றி

யவர் காலமும் சமயமும் தெளிவாகத் தெரிய வில்லை. நூலாசிரியரால் நூற்குத்திரங்கள் பல வற்றிற்குப் பொருத்தமான மேற்கோள் சூத்திரங் கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றை இயற்றியவர் களின் பெயர்களும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

எழுத்தியல்: இவ்வியலில் எழுத்துகளின் பிறப்பும் நூலின் முதற் சீரின்கண் அமைத்தற்குரிய எழுத்தா லாகும் பொருத்தங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. பொருத் தங்களுள் 1) வருணம், 2) கதி, 3) உண்டி, 4) பால், 5) தானம், 6) கன்னல், 7) புள், 8) நாள் என்னும் எட்டுப் பொருத்தங்கள் விளக்கப்படுகின்றன.

சொல்லியல்: இவ்வியலில் முதற் சீர்க்கண் அமைத் தற்குரிய சொல்லினது பொருத்தம் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்குச் சீர்க்கணம், மங்கலம், பெயர் ஆகிய முப் பொருத்தங்கள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. முதற்சீராக மூவகைச்சீரே அமையவேண்டும் என்றும் அவற்றுள் ளும் கூவிளங்காய், கருவிளங்காய், தேமாங்கனி, புளி மாங்கனி எனும் வாய்பாடுகள் அமைந்த சீர்கள் துன்பம் தரும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. செய்யுளின் தொடக்கத்தில் பொன், பூ, திரு, மணி போன்ற மங்கலச் சொற்கள் அமையலாம் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்துப் பெயரால் அமைக்கப் படும் பொருத்தம் விளக்கப்படுகிறது. இப்பகுதியில் குலம், குடி, கோத்திரம், குணம், மணம், ஆணை, சிறப்பு, இயற்பெயர் எனும் எண்வகைப் பெயர்கள் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

இனவியல்: இனம் என்பது வகை என்றபொருள் தரும். இவ்வியலில் மேற்கூறிய பொருத்தங்கள் அமையப் பாடப்பெறும் இலக்கியத்தின் பல்வேறு வகைகள் எடுத்தியம்பப் படுகின்றன. பாப் பொருத் தம், பா இனம் என்ற இரு பிரிவுகள் கொண்டது.

பாப் பொருத்தம்: பாப் பொருத்தம் என்னுந் தலைப்பில் நால்வகைப் பாவிற்கும் உரிய சாதி, கடவுள், நாள், ஓரை, விரை, பூ, வண்ணம், நிலம் ஆகியன சுட்டப்படுகின்றன.

பா இனம்: இங்கு இலக்கணம் பெறும் இலக்கியங் களின் எண்ணிக்கையை 61 என்பர் கா.ர. கோவிந்த ராச முதலியார்; 62 என்பர் ந.வீ. செயராமன்; 65 என்பர் மு. சண்முகம் பிள்ளை; 66 என்பர் கி. இரா மானுசையங்கார்; 74 என்று ஓரிடத்தும், 91 என்று வேறோரிடத்தும் சுட்டுவர் மு. அருணாசலம். இவ் வெண்ணிக்கை வேறுபாடுகள் ஓர் இலக்கியத்தின் உடன் வகைக்குத் தனியெண் கொடுப்பதும் கொடாமையும் பற்றி அமைவனவாகும். உரையிற் கோடல் என்னும் உத்தியில் உரையாசிரியர் கூறும் இலக்கிய வகைகளையும் நூலாசிரியர் கருத்தாகக்

கொள்வதாலும் இவ்வேறுபாடு ஏற்படுகிறது எனலாம்.

வடநூன் மரபு: பன்னிரு பாட்டியலில் காணப்படும் பல செய்திகள் வடநூன் மரபைத் தழுவி யவை. ஒவ்வோர் இறைவனும் சில எழுத்துகளைப் படைத்தான் என்று சொல்வதும், ஒவ்வொரு சாதிக்கும் உரிய எழுத்துகள் என்று சிலவற்றைப் பிரித்துக் காட்டுவதும், நால்வகைப் பாக்களை நால்வகைச் சாதிகளோடு தொடர்புறுத்திச் சொல்வதும், எழுத்து களை ஆண், பெண், அலி எனப் பிரித்துக் காட்டுவ தும், முதற்சீர்ப் பொருத்தங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுவ தும் வடநூன் மரபுகளாம்.

முடிவுரை: பன்னிரண்டு பாட்டியல் நூல்கள் லிருந்து தொகுக்கப்பட்ட நூலே பன்னிருபாட்டியல். ஆசிரியர் ஏறத்தாழ கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டினராக இருக்கலாம். இனவியலிற் கூறப்படும் இலக்கணங் களுள் பல பிற பாட்டியல் நூல்களிற் கூறப்படாதன; சிறந்தன. பழ.மு.

பன்னீர் செல்வம், சர். எ.டி. என்று தமிழ் மக்களால் வழங்கப்பெற்ற பெருமகன் கி.பி. 1888-ஆம் ஆண்டு தஞ்சைமாவட்டம், நன்னிலம்வட்டம், செல்வ புரம் என்னும் சிற்றூரில் பிறந்தார். இவருக்கு 1.6.1988 -இல் நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடினார்கள். திருச்சியில் பட்டப் படிப்பையும் இலண்டனில் சட் டத்துறைப் படிப்பையும் படித்துத்தேறினார். இலண்ட னில் சட்டத்துறைப் படிப்பை முடித்துப்பிறகு வழக் குரைஞர் தொழில் நடத்திவந்த இவர், தம் தாய்நாட் டுக்குத் திரும்பியதும் தஞ்சையில் புகழ்பெற்ற வழக்கறி ஞராக விளங்கினார். இவர் புகழை அறிந்த சென்னை மண்டல அரசியலார் (பழைய சென்னை இராச தானி) இவரைத் தஞ்சை மாவட்ட அரசாங்க வழக் குரைஞராக (Public Prosecutor) நியமனம் செய்த னர். அரசாங்க வழக்குரைஞர் என்ற நிலையில் சார் புணர்ச்சிக்கு ஆட்படாமல் மிக்க சுதந்திரமாய்ச் செயற்பட்டார். பல நிலைகளில் வாழும் எல்லா மக் களும் இவருடைய திறமைப்பாட்டை அறிந்து வியந் தனர். தஞ்சை நகர மக்களின் உளங்கவர்ந்த தலைவ ராகச் சிறிது சிறிதாக உயர்ந்து விளங்கினார். அதன் பயனாகத் தஞ்சை நகரவைத் தலைவராக 1918 -1919-1920 ஆகிய மூன்று ஆண்டுகளிலும் தொடர்ந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தஞ்சை நகர மக்கள் தண் ணீருக்காகப் படுப்பாட்டைக் கண்டு அதனைப் போக்க அரும்பாடுபட்டு வெற்றி கண்டார். அக்காலத்தில் தென்னிந்திய நலவுரிமைச்சங்கம் என்னும் நீதிக்கட்சி (South Indian Liberal Federation) தோற்றுவிக்கப் பட்டது. பன்னீர் செல்வத்தின் பொது வாழ்வுத் தொடக்கமும், வளர்ச்சியும், நீதிக்கட்சியின் தொடக்க

மும் வளர்ச்சியும் ஒன்றுபட்டே விளங்கின. நீதிக்கட் சியையும் பன்னீர் செல்வத்தையும் பிரிக்கமுடியாத படி ஒன்றுபட்டுத் தம்முடைய இறுதிக் காலம் வரை இவர் செயலாற்றினார்.

பன்னீர் செல்வம், சர். எ.டி.

இவர், தஞ்சை இடைநிலைக் கல்வி அமைப்புக் கும் (Thanjavur Secondary Education Board) மாவட்டக் கல்விக்குழுவுக்கும் (District Educational Council) 1922 முதல் 1924 வரைத் தலைவராக இருந்தார். தஞ்சை வட்டக் கழக உறுப்பினராகவும் (Thanjavur Taluk Board), தஞ்சை மாவட்டக் கழகத் தில் (Thanjavur District Board) சிறிதுகாலம் துணைத் தலைவராகவும் இருந்தார். பின்னர், 1924 முதல் 1930 வரை தஞ்சை மாவட்டக் கழகத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

அக்காலங்களில் தஞ்சை வட்டக் கழகத் தலைவ ராகத் (Taluk Board) தஞ்சைக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர், வழக்கறிஞர் தமிழவேள், த.வே. உமாமலேசுவரம் பிள்ளை இருந்தார். இவரும் நீதிக் கட்சியில் மிக்க ஈடுபாடுடையவர். இவர்கள் இரு வரும் இணைந்து தஞ்சை வட்டம், மாவட்டம் அள வில் போக்குவரத்துத் துறையிலும் கல்வித் துறையிலும் பெரிய அமைதிப் புரட்சியைச் செய்து காட்டினர். தமிழ்நாடு தழுவிய பெருமைக்கு உரியனவாக அச்செயல்கள் விளங்கின.

தஞ்சை மாவட்டக் கழகப் பொறுப்பில், அரசர் களால் நிறுவப்பட்ட சத்திரங்களும் அறக்கட்டளை களும் அவற்றிற்கு ஏராளமான பொருள் வருவாயும் கட்டட வசதிகளும் இருந்தன. மாவட்டக் கழகத் தலைவராகப் பன்னீர் செல்வம் பொறுப்பேற்ற

பின்னர், அவை கல்வி அறிவு அற்றுக் கிடந்த தாழ்த்தப் பட்ட பிற்படுத்தப்பட்டபிள்ளைகள் உண்டியும் உறையுளும் பெற்றுக் கல்வி பயிலும் இடங்களாக மாற்றப் பட்டன. தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள உரத்தநாடு, இராசாமடம் போன்ற இடங்களில் தொடக்க, இடைநிலைக் கல்விக் கூடங்கள் தொடங்கப்பட்டு ஏழை எளிய குடும்பத்துப் பிள்ளைகள் உணவுண்டு தங்கிப் பயிலும் இடங்களாக ஆக்கப்பட்டன. அவை இப்போதும் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

தமிழ்நாட்டில் தமிழ்க் கல்வியை முறையாகப் பயில அரசு தழுவிய அமைப்பென்பது பன்னெடுங் காலமாக இல்லை. தமிழ்க் கல்விப் பயிற்சி என்பது மற்றக் கல்வித் துறைகள் போல நெறிப்படுத்தப்பட்டதாக இல்லாமல் இருந்தது. இந்த இரண்டு குறைகளும் பன்னீர்செல்வத்தின் காலத்தில் நீக்கப்பட்டு, கல்வி நெறிப்படுத்தப்பட்டது. தஞ்சை மாவட்டக் கழகப் பொறுப்பில் இருந்த திருவையாற்று வடமொழிக் கல்லூரியில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட வித்துவான் அல்லது புலவர் என்றபட்டம் பெறும் தமிழ்க்கல்விப் பயிற்சியைப் புகுத்தினதுடன் உண்டியும் உறையுளும் பெற்றுப் பயிலும் இடமாகவும் அதை இவர் ஆக்கினார். வடமொழிக் கல்லூரி என்ற பெயரையும் மாற்றிப் பொதுவாக அரசர் கல்லூரி என்று வழங்கும்படி செய்தார்.

இவர், 1930-ஆம்ஆண்டு முதல் சென்னைச் சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்திருக்கின்றார். அதேயாண்டில் இலண்டன் மாநகரில் நிகழ்ந்த வட்டமேசை மாநாட்டிற்கு நீதிக்கட்சிச் சார்பிலும் கிறித்தவ மக்கள் சார்பிலும் சென்று வந்தார். சென்னை அரசில் உள்நாட்டு அமைச்சராக 1935 முதல் 1937 வரையிலும் இருந்தார்.

காங்கிரசுக் கட்சி 1937 சனவரியில் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் எதிர்பாராத பெரிய வெற்றியைப் பெற்றது. காங்கிரசு சார்பில் நிறுத்தப்பட்ட சார்சு சோசப்பு என்பவரைத் தோற்கடித்துப் பன்னீர்செல்வம் வெற்றி கண்டார். இராசகோபாலாச்சாரியார் தலைமையில் காங்கிரசு அமைச்சரவை அமைந்தது. எதிர்க்கட்சித் தலைவராகப் பன்னீர்செல்வம் இருந்து மிகத் திறம்படச் செயற்பட்டார். அக்காலங்களில் பெரியார் 'இராமசாமியோடு பன்னீர்செல்வத்திற்கு மிக்க நெருக்கம் ஏற்பட்டது. பெரியாரைத் தம்முடைய தலைவராகவும் தமிழ் மக்களின் தலைவராகவும் ஒப்புக்கொண்டு வெளிப்படையாகப் பேசினார். இவர், நீதிக்கட்சி சார்

பில் தன்னந்தனியராகச் சட்டமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்துகொண்டு காங்கிரசாரோடு ஒட்டியும் வெட்டியும் பேசுவதில் வல்லவராக விளங்கினார். அப்போது ஆந்திரம், கருநாடகம், கேரளம் ஆகிய மாநிலங்களின் பகுதிகளும் இணைந்திருந்தமையால் சென்னைச் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளில் பெரும்பாலும் ஆங்கில மொழியைக் கையாண்டனர். காங்கிரசு முதலமைச்சராக இருந்த இராசகோபாலாச்சாரியார் பள்ளிகளில் கட்டாய இந்தி மொழிப் பயிற்சியைச் சட்டமாக்கினார். கட்டாய இந்தி மொழிப் பயிற்சியைப் பன்னீர்செல்வம் சட்டமன்றத்திலும் வெளியிலும் பெரியாருடன் சேர்ந்து கொண்டு எதிர்த்துப் போராடினார். பன்னீர்செல்வத்தின் இடையறாத பொதுத் தொண்டில் பெரியாருக்கு மிக்க நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. ஆங்கில அரசு 1938-இல் பன்னீர்செல்வத்திற்குச் 'சர்' (வீரத்திரு) பட்டம் வழங்கியது. சென்னை மாகாணத் தமிழர் மாநாடு (1938) வேலூரில் நடந்தது. அந்த மாநாட்டில் பன்னீர்செல்வம் தலைமை ஏற்று நிகழ்த்திய தலைமைப் பேருரை இந்திய அரசியல் நோக்கர்களின் உள்ளத்தைக் கவருவதாக இருந்தது. சென்னையில் கூடிய நீதிக்கட்சியின் மாநாட்டில் (1938) பெரியார் இராமசாமி நீதிக்கட்சியின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அப்போது பெரியார் இந்தி எதிர்ப்புக்காகத் தண்டிக்கப்பட்டுச் சிறையில் இருந்தார். பெரியார் சிறையில் இருப்பது போல ஒப்பனை செய்யப்பட்டு ஊர்வலமாகக் கொண்டு வந்த பெரியார் படத்தினை நாற்காலியில் வைத்திருந்தனர். அவர் சிறை செல்லுவதற்கு முன்னர் உருவாக்கியிருந்த தலைமை உரையினைப் பன்னீர்செல்வம் தலைமை ஏற்றுப் படிக்க எழுந்தார். அவருக்கு மக்கள் மாலையிட வந்தனர். தமக்கு இடவந்த அந்த மாலையைப் பன்னீர்செல்வம் தம்முடைய இரண்டு கைகளாலும் வாங்கிச் சிறையிலிருக்கும் பெரியாரை நினைத்து, இரண்டு கண்களிலும் கண்ணீர் மல்கப் பெரியாரின் படத்தின் முன்னர் மண்டியிட்டு, 'மக்கள் என் தோளுக்குத் தந்த மாலையைப் பெரியாரின் தாளுக்குச் சூட்டுகின்றேன்' என்று மொழிந்து பெரியாரின் தாள்களில் வைத்தார். இக்காட்சியைப் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன், 'தோளுக்குத் தந்த மலர் தூயபெரியாரின் தாளுக்குச் சூட்டுகின்றேன்' என்றான் தகையுடையான்' என்று பாடினார்.

இந்திக் கட்டாயம் நீங்கியது. சர்.எ.டி.பன்னீர்செல்வம் இந்திய மந்திரியின் ஆலோசகராக நியமிக்கப்பட்ட செய்தி 1940 சனவரி 19-ஆம் நாள் வந்தது. இந்திய மக்களுக்கு ஆங்கிலேயர் சுதந்திரம் வழங்குவதாக இருந்த சூழ்நிலையில் சர். பன்னீர்செல்வம் இப்பொறுப்பை ஏற்றுச் செல்வதால் அரசியலில் நல்ல

மாறுதல் நிகழும் என்பது எல்லோராலும் எண்ணப் பட்டது. ஆனால், இயற்கை எதிர்மறையாக முடித்து விட்டது. கராச்சியிலிருந்து 1940 மார்ச்சு முதல் நாள் விடியற் காலையில் சர்.எ.டி.பன்னீர்செல்வத்துடன் புறப்பட்ட விமானம் சில மணி நேரத்தில் தொடர் பற்றுக்கடவில் விழ்ந்து சிதைந்தது. தமிழக மக்களும் பன்னீர்செல்வத்தின் உறவினர்களும் ஆற்றொணாத் துன்பத்துக்கு ஆளாயினர். ந.இரா.

பனம்பாரனார்: அகத்தியனார் மாணவரின் பனம்பாரம் என்னும் இலக்கண நூலை இயற்றியவரும் தொல்காப்பியத்துக்குப் பாயிரஞ் செய்தவருமான பனம்பாரனாரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ என்று தெரியவில்லை என்பர் உ.வே.சாமிநாதையர்.

இவர் பாடியதாகக் கிடைத்துள்ளது குறுத் தொகை 52-ஆம் பாடல் ஒன்றேயாம். தலைவன் வரைந்து கொள்ளுதற்குரிய முயற்சி செய்வதையும் அதனைத் தமர் ஏற்றுக் கொண்டதையும் அறிந்து மகிழ்ந்த தலைவியை நோக்கி, நீ வருந்துவதையறிந்து நான் உண்மையைத் தாயார்க்குணர்த்தினேன்; அதனால் இந்நிலை ஏற்பட்டது எனத் தோழி கூறியதாக அப்பாடல் அமைந்துள்ளது. பெற்றோர் தன்னைத் தலைவனுக்குக் கொடாமல் இருந்து விடுவரோ என்னும் அச்சத்தால் தலைவி மலைப்பக்கத்தில் வாழும் தெய்வத்தால் அலைக்கப் பட்டாற் போல் வருந்தினாள் என்று தலைவியின் நிலை கூறப்பட்டுள்ளது. தலைவியின் கூந்தல் மணத்திற்கு நரந்தம் பூமணத்தை உவமையாக இப்புலவர் கூறியுள்ளார்.

பனமலை, தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில், விழுப்புரத்திற்கு வடக்கே ஏறத்தாழ 25 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இவ்வூரிலுள்ள தால கிரீசுவரர் ஆலயம் மிக்க தொன்மை வாய்ந்ததாகும். இக்கோயில் இரண்டாம் நரசிம்ம வர்ம பல்லவனால் (கி.பி. 720 - 728) கட்டப்பட்டதாகும். இக்கோயிலில் உள்ள பல்லவ கிரந்தத்தில் எழுதப்பட்ட கல்வெட்டுகள் இதற்குச் சான்றாகும். இக்கோயில் செந்நிறக் கருங்கற்களால் (Reddish Granite) கட்டப்பட்டதாகும்.

கிழக்கு நோக்கியுள்ள இக்கோயில் சதுர வடிவ முடையது. கருவறையின் முன்னால் திருஇடைக்கட்டும் மற்ற மூன்று திசைகளில் சிறிய கருவறைகளும் காணப்படுகின்றன. நான்கு கருவறைகளும் ஒரே அதிட்டானத்தின் மேல் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் சிறிய கருவறைகள் மூன்றும் சற்றே முன் தள்ளியுள்ளன (Off - set). இது கோயிலுக்குப் பன்னிரண்டு முனைகளைத் தருகின்றது. மூன்று சிறிய கருவறைகளும் திருஇடைக்கட்டும் நீள்சதுர வடிவமுடையன.

அதிட்டானத்தில் பத்மம், முப்பட்டை, குமுதம், கண்டம், பட்டிகை ஆகிய அங்கங்கள் உள்ளன. கண்டத்தின் ஒவ்வொரு முனையிலும் யானைமுகம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குமேல் பட்டி உள்ளது. பட்டிக்கு மேல் பன்னிரண்டு முனைகளிலும் அரைக்கால்கள் (Pilasters) உள்ளன. கால்களின் அடிமானத்தில், கண்டத்தில் உள்ள யானைகளின்மேல், செதுக்கப்பட்டுள்ள பாயும் சிங்கங்கள், யானைகளை அழித்தவன் என்ற இரண்டாம் நரசிம்ம பல்லவனின் பட்டத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்துவனவாக உள்ளன. சிங்கங்களைத் தவிர வெளிச்சுவரில் வேறுசிற்பங்கள் இல்லை.

முதன்மைக் கருவறையில் 16 பட்டைகளை உடைய சிவலிங்கம் (Daralinga) அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பின்சுவரின் உட்புறத்தில் சோமாசுகந்தர் சிற்பம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு கருவறையில் சிவலிங்கமும் பின்சுவரில் சோமாசுகந்தர் சிற்பமும் அமைப்பது இரண்டாம் நரசிம்ம பல்லவன் காலத்திற்கே உரிய சிறப்பமிசமாகும்.

விமானம் மூன்று தளங்கள் கொண்டது. முதல் தள பிரசுதரம் மூன்று திசைகளிலும் உள்ள சிறிய கருவறைகளின்மீதும் தொடர்கிறது. முதல் பிரசுதரத்தில் கூடம், சாலை, பஞ்சரம் ஆகியன உள்ளன. ஆனால், இரண்டாம் தளத்தில் கூடம், சாலை ஆகியன மட்டுமே உள்ளன. பஞ்சரம் காணப்படவில்லை. மூன்றாம் தளம் செங்கற்களால் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், உண்மையில் இப்பிரசுதரமும் இரண்டாம் தளம் போலவே இருந்தது எனக் கொள்ளலாம். முதல் மற்றும் மூன்றாம் தளத்தின் கபோதத்தின்மீது நான்கு திசைகளிலும் காணப்படும் குழிகளின் அடிப்படையில் அவ்விடங்களில் பூத உருவங்கள் இருந்திருக்கக் கூடும் என்பது கருதப்படுகின்றது. பிற்காலத்தில் இவை கீழே விழுந்திருக்கக் கூடும். சிகரம் திராவிட பாணியில் - எண்பட்டை வடிவில் அமைந்துள்ளது.

இக்கோயிலிலுள்ள சிறிய கருவறை ஒன்றில் காணப்படும் பல்லவர் கால ஓவியங்கள் இப்போது மிகவும் சிதைந்த நிலையில் வண்ணங்கள் மங்கி உள்ளன. எனினும், அவை இரண்டாம் நரசிம்ம பல்லவனின் காலத்தில் ஓவியக்கலை அடைந்திருந்த உயர் நிலையை விளக்குவனவாக உள்ளன. ஓவியங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கது சிவன் தன்பாதம் நெற்றியைத் தொடும் விதத்தில் நடனமாடும் ஒன்றாகும். இது சிதைந்த நிலையில் இருப்பினும் கலை நுணுக்க முடையது. அருகில் மிக எழிலாகப் பார்வதியின் உருவம் சிவ நடனத்தைக் கண்டு களிக்கும் பாவத்தில் வரையப்பட்டுள்ளது. பார்வதியின் ஓவியம்

பல்லவர்கால ஓவியத் திறமைக்கும், கலை வளர்ச்சிக்கும் சான்றாகும்.

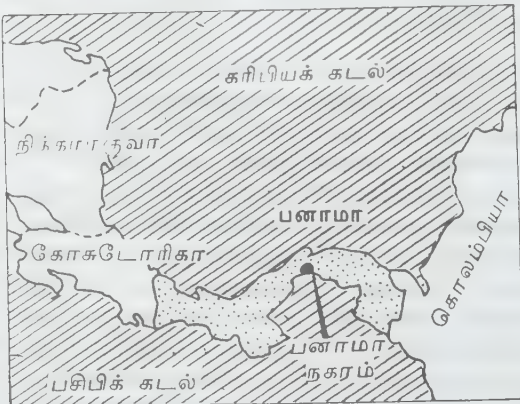
கோயிலின் அருகேயுள்ள குகையில் இரண்டாம் நரசிம்ம பல்லவனின் கல்வெட்டு ஒன்றுள்ளது. மேலும், -பிற்காலத்திய கருவறைகளும் மண்டபங்களும் உள்ளன. டி.த.

பனாமாநாடு: வட அமெரிக்கக் கண்டத்தையும் தென் அமெரிக்கக் கண்டத்தையும் இணைக்கும் குறுகிய நிலப்பகுதியாகப் பனாமா (Panama) நாடு அமைந்துள்ளது. இந்நாடு கோசுட்டாரீகா என்னும் நாட்டிற்கும் கொலம்பியா என்னும் நாட்டிற்கும் இடையில் உள்ளது.

பனாமாவின் வடக்கில் கரீபியன்கடலும், தெற்கில் பசிபிக்குப் பெருங்கடலும், கிழக்கில் கொலம்பியாவும், மேற்கில் கோசுட்டாரீகாவும் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன.

வடக்கு, தெற்கு அமெரிக்காக்களை இணைக்கும் இதன் நீளம் அட்லாண்டிக்குப் பெருங்கடல் பக்கம் 685 கி.மீ. பசிபிக்குப் பெருங்கடல் பக்கம் இதன் நீளம் 1234 கி.மீ.; அகலம் 60 கி.மீ. முதல் 177 கி.மீ. வரையாகும். பனாமா நாட்டின் பரப்பளவு 77,082 ச.கி.மீ.

இந்நாட்டின் மக்கள் தொகை 1983-ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி 1.97 மில்லியன் ஆகும். அட்லாண்டிக்குப் பெருங்கடலையும் பசிபிக்குப் பெருங்கடலையும் இணைக்கும் பனாமா கால்வாய் இந்நாட்டில்தான் இருக்கிறது. பனாமாநாடு 1903 - ஆம் ஆண்டிலிருந்து சுதந்திர நாடாகத் திகழ்கிறது.

பனாமா

பனாமாக் கால்வாயைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் குறித்து அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிற்கும் பனாமா நாட்டிற்குமிடையே பல்லாண்டுகளாகச் சிக்கலான சூழ்நிலை நிலவியது.

ஆனால், 1978 - ஆம் ஆண்டில் அது முடிவுற்றது. இந்நூற்றாண்டு முடியும் வரை அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு தொடர்ந்து உரிமை கொண்டாடலாம் என்றும், 21 - ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து அமெரிக்கா தன் உரிமையைப் பனாமாவிற்கு விட்டுக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்றும் தீர்மானமாகியுள்ளது.

பனாமா நாட்டின் தலைநகரமாகப் பனாமா நகரம் உள்ளது. இது பசிபிக்குப் பெருங்கடல் நகரமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பனாமா நாடு ஒன்பது மாநிலங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்குப் பருவக்காற்றுத்தட்பவெட்பநிலை நிலவுகிறது. எனவே, கடுங்கோடையால் இந்நாடு தாக்கப்படுகிறது. ஆண்டு மழை 3,225 மி.மீ.

அரசியலமைப்புத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள குடியரசு இந்நாட்டின் அரசாகும். ஈர்வை மன்றங்களைக் கொண்ட சட்டமன்றமும் குடியரசுத் தலைவர் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் அமைப்பு முறையும் இங்கு நடைமுறையிலுள்ளன.

இந்நாட்டின் பேச்சுமொழி இசுபானிய மொழியாகும். மக்களுள் பெரும்பாலோர் கிறித்தவர்கள். பனாமா நாடு செழிப்பான மண்வளம் கொண்டதாகும். எனினும், இதன் பாதியளவு நிலத்தில் வேளாண்மை செய்யப்படவில்லை. வாழை, காபி, பயறு வகைகள் (Cereals) போன்றவை இங்குப் பயிரிடப்படுகின்றன. மீன்பிடித்தல் முக்கியதொழில் களுள் ஒன்று. சர்க்கரை ஆலைகள் மிகுதி. அதனால் சாராயம் காய்ச்சும் தொழிலும் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. மகாகனி என்னும் மரவகை சிறப்பாகப் பயிராவதால் மரத்தொழிலும் இங்குச் சிறந்து விளங்குகிறது. இரா.அ.

பனாரசு: காண்க: காசி.

பனாரசு இந்து பல்லைக்கழகம்: காசி மன்னர் பிரபு நாராயண் சிங்கு தலைமையில் ஓர் இந்து பல்லைக்கழகம் நிறுவ 1904 - இல் முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்கான முயற்சிகள் பல்வேறு நிலைகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டுப் பல்லைக்கழகம் பற்றிய முன்னோட்டக் குறிப்பு எழுதுவதிலும் அத்திட்டத்தினைச் செயற்படுத்துவதிலும் வீரராகப் பணியாற்றித் தம் வாழ்நாளையே அதற்கென உரிமைப்

படுத்தியவர் பண்டித மதன். மோகன் மாளவியா ஆவர். அந்நாளில் காசியில் மத்திய இந்து கல்லூரியை அமைத்திருந்தவர் டாக்டர் அன்னி பெசண்ட்டு அம்மையார். அது போலவே சாரதா வித்தியாபீடம் ஒன்றை அமைப்பதில் ஈடுபட்டிருந்தவர் தர்பங்காவின் மன்னரான இராமேசுவர் சிங்கு என்பவர். பண்டித மாளவியா இவ்விருவரையும் தங்கள் தங்கள் தனித் திட்டங்களைக் கைவிட்டு இந்து பல்கலைக்கழக முயற்சியில் ஒன்றுபடச் செய்து 1907-இல் பல்கலைக் கழகம் பற்றிய புதிய குறிப்பேடு ஒன்றையும் தயாரித்தார். பனாரசு இந்து பல்கலைக்கழகச் சங்கம் 1911 - இல் பதிவு செய்யப்பட்டுக் காசி மத்திய கல்லூரி அச்சங்கத்திடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டது. இந்து பல்கலைக்கழகச் சட்டம் 1915 - ஆம் ஆண்டின் 16 - ஆம் சட்டமாக இந்தியத் தலைமை ஆளுநர் இசைவையும் பெற்றது. இந்தியத் தலைமை ஆளுநர் தாமே 1916 பிப்பிரவரி 4 - ஆம் நாள் அடிக்கல் நாட்டி 1917 அக்டோபர் 4 - ஆம் நாள் பல்கலைக் கழகப் பணியைத் தொடங்கச் செய்தார்.

பல்கலைக்கழக வளாகத்தின் நடுவிலுள்ள கோயிலைச் சுற்றியுள்ள 24 கி.மீ. தூரத்திற்கிடையில் அமைந்த உயர்நிலைப் பள்ளிகள் உட்பட எல்லாக் கல்வி நிலையங்களையும் நிருவகிக்கும் பொறுப்பைப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்றுக் கொண்டது. இந்த எல்லைக்குள்ளும் அப்பாலும் மனித இயல், அறிவியல், தொழில் நுட்பவியல், கல்வி இயல், மருந்தியல் இன்னபிற கல்வியறிவுத் துறைகளில் ஆராய்ச்சி செய்யும் பொருட்டு ஆய்வுக் கூடங்களையும் சிறப்பு மையங்களையும் அமைக்கப் பல்கலைக்கழகம் முன்வந்தது. 3 கல்வி நிறுவனங்களையும் 14 கல்விப் பகுதிகளையும் 2 உட்கல்லூரிகளையும் 4 இணைப்புக் கல்லூரிகளையும் கொண்டியங்கும் இப் பல்கலைக்கழகத்தின் கி.பி. 1982 - 83 - ஆம் ஆண்டு மாணவர் தொகை 13,202 ஆகும். அவை தவிரப் பல்கலைக் கழகப் பள்ளி வாரியம் 3 பள்ளிகளையும் நிருவகித்து வருகிறது. இரு பள்ளிகள், கலை, அறிவியல், வணிகவியல் ஆகிய துறைகளில் 12 ஆண்டு வகுப்புகளை நடத்தி மாணவர்களை உயர் கல்விக்குத் தகுதியுடையவராக்கி வருகின்றன. மூன்றாம் பள்ளி 8 ஆண்டுப் பிராதமா, 10 ஆண்டுப் பிரவேசிகா, 12 ஆண்டு மத்யமா வகுப்புகளை நடத்தி வருகிறது.

இப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் பார்வையாளராகவும் (Visitor), உத்தரப் பிரதேச ஆளுநர் வேந்தராகவும் இருக்கின்றனர். துணைவேந்தர், உள்ளூறையாளர் (Rector), தலைமை முன்னோக்காளர் (Chief Proctor) - விளையாட்டு வாரியத் துணைத் தலைவர் ஆகியவர்களுடன் பதி

வாளர், நூலகர், மாணவர் நலப் புலத்தலைவர் (Dean), 15 கல்விப் பகுதிகளுக்கும் தலைவர் ஆகியோர்களும் உள்ளனர். கலைகள், சமூகவியல்கள், கல்வி, அறிவியல், வணிகம், இந்திய மருத்துவம், மருத்துவம், செயற்கலைகள், நிருவாகக் கல்வி, பொறியியலும் தொழில் நுட்பவியலும், வேளாண்மை, சமசுகிருதக் கல்வி முறை விளக்க நிலையம், சட்டம், கண்கவர் கலைகள், ஆயுர்வேதம் ஆகிய 15 கல்விப் பகுதிகள் இங்குண்டு.

1983 - 84-இல் 27 இலட்சம் உருபாய் நிதித் திட்டம் கொண்ட இப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் 1983 மார்ச்சு 31-ஆம் நாளில் 6,68,223 நூல்கள் இருந்தன. நுண்படமெடுக்கவும் இங்கு வசதிகள் உண்டு. பல்கலைக்கழக மானியக் குழு மற்றும் பிற நிறுவனங்கள் வழங்கும் கல்வித் தொகை தவிரப் பட்ட மேற்கல்வியில் முதல் வகுப்பில் தேறிய எல்லா ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும், 28 முதுநிலை ஆராய்ச்சித் தொகைகளும், தொழில் நுட்ப நிறுவனத்தில் 20 பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சித் தொகைகளும், சட்டப் பகுதியில் 3 தொகைகளும், தெளிப் பொறியியலில் 10 தொகைகளும், பிற ஆராய்ச்சியாளர்களுள் 19 பேருக்கு ஆராய்ச்சித் துணைத் தொகைகளும் வழங்கி, இப் பல்கலைக்கழகம் ஆய்வுக் கல்விக்கு ஊக்கமளித்து வருகிறது. பெண்கள் சில பாடங்களில் தனிக் கல்வி மாணவியர்களாகத் தேர்வு எழுதவும் வாய்ப்புண்டு. இளநிலை வகுப்புகளை நடத்தி வரும் மாலை நேரக் கல்லூரியும் இங்குண்டு. இங்குக் கல்வியாண்டுத் தொடக்கம் சூலைத் திங்கள் 9-ஆம் நாள் அல்லது அதற்கடுத்த வேலை நாளாகும். சேர்க்கை மனுக்கள் மே. சூன், சூலைத் திங்கள்களில் பெறப்படும். மார்ச்சு முதல் சூன் வரை ஆண்டுத் தேர்வுகள் நடைபெறும். தேர்வு முடிவுகள் வெளியிடப்பட்டு ஒரு மாதத்திற்குள் துணைத் தேர்வுகளும் நடத்தப்படும்.

இப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு 1983 - 84 - இல் உரு. 2101.25 இலட்சம் வரவும் உரு. 1916.41 இலட்சம் செலவும் கொண்ட நிதித் திட்டம் செயற்பட்டது. சமூகப் பொருளாதாரப் பின்னணியில் இந்திய மாநிலங்களின் அரசியல் முறைகளைப் பற்றிய எளிய கணக்கெடுப்பு உட்பட்ட தீவிர ஆராய்ச்சி செய்வதற்கென மாநில அரசுகள் பற்றிய கல்வி மையம் ஒன்று இப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிறப்பாக உள்ளது. சில கல்விப் பகுதிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் தனிக்கல்வி, கருத்தரங்கு முறை ஆகியவை பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. வேளாண்மை, சட்டம், நிருவாகக் கல்வி, தொழில் நுட்பக் கல்வி நிறுவனம் ஆகிய பகுதிகளில் அரையாண்டுக் கல்விமுறை நிலவிவுள்ளது. மாணவர் நலம் காக்கவென மருத்துவ அலுவலர்களைக்

கொண்ட உடல்நல மையம் இயங்கி வருகிறது. பல்கலைக்கழகத்தின் சர் சுந்தர் லால் மருத்துவ மனையில் மாணவர்களுக்கென ஒரு தனிப்படுக்கைப் பகுதியும் உண்டு. எல்லா மாணவர்களும் ஆண்டுக் கொரு முறை மருத்துவப் பரிசோதனை பெறுகிறார்கள். விளையாட்டு வசதிகள் மிகுதியாக உண்டு. கால்பந்து, ஆக்கி,கிரிக்கெட்டு, வரிப்பந்து(Tennis)ஆகியவற்றிற்கும் பிற விளையாட்டுகளுக்கும் ஆடுமிடங்கள் உள்ளன. உடற்கல்வி மையத்தில் சிறப்பான கருவிகளுடன் தனித்தனி பயிற்றுநர்களும் உள்ளனர். நீச்சல்களம் மாணவர் பயிற்சிக்குப் பெரிதும் துணையாக உள்ளது. கோடை விடுமுறையின் போது மலையேறும் பயிற்சிக்கும் மாணவர்கள் தேர்வு செய்யப் படுகின்றனர்.

தனி இசைவு பெற்றாலன்றி ஒவ்வொரு மாணவனும் ஏதேனும் ஒரு பல்கலைக்கழக மாணவர் விடுதியில் காப்பாளரின் நேரடிக்கண்காணிப்பில் தங்கிக்கற்றுவர வேண்டும். 50 விழுக்காடு மாணவர்கள் தங்க வசதியாக உள்ள 41 விடுதிகளில் 7000 மாணவியர் தங்கும் 6 விடுதிகளும் உள்ளன. நல்ல வசதிகள் அமைக்கப் பெற்ற பன்னாட்டு மனையில் 100 அயல் நாட்டு மாணவ மாணவியர் தங்குகிறார்கள். பாரத கலா பவன் என்ற பல்கலைக்கழகத்தில் இந்தியக்கலைக்கூடங்களும் தொல் பொருள் காட்சியகமும் உள்ளன. சமசுகிருதப் பெரும்பள்ளி, இறையியல், கீழைக்கல்வி ஆகிய பகுதிகளின் மூலம் உயர்தரக் கல்வியை மாணவர்களுக்கு இலவசமாக வழங்கி வருகிறது.

கலை, சமூகவியல் பகுதிகளில் இளங்கலை, இளங்கலை (சிறப்பு) வகுப்புகளும், முதுகலை வகுப்புகளும்; நூலகவியல், உடற்பயிற்சிக் கல்வி, செய்தித்தாளியல் ஆகிய பாடங்களில் இளநிலை, முதுநிலை வகுப்புகளும்; பல்வேறு மொழிகளில் சான்றிதழ், பட்டயப் படிப்பு (Diploma) வகுப்புகளும் நடைபெறுகின்றன. அறிவியல் துறையில் இளநிலை (சிறப்பு), முதுநிலை வகுப்புகளுடன் முதுநிலைப் (தொழில் நுட்ப) பட்ட வகுப்பும் சில பட்டய வகுப்புகளும் நடைபெறுகின்றன. வணிகவியல் பகுதியில் இளநிலை, இளநிலை (சிறப்பு) முதுநிலை வகுப்புகளுடன், நிருவாகவியலில் முதுநிலைப் பட்ட வகுப்புகள் (எம்.எம்.எசு.) முழுநேர, பகுதி நேரப் படிப்புகளாகவும் நடைபெறுகின்றன. சட்டப் பகுதியில் எல்.எல்.பி., எல்.எல்.எம். வகுப்புகளும் தொழில்நுட்ப நிறுவனம் மற்றும் பொறியியல் தொழில் துட்பவியல் பகுதியில் தொழில் நுட்ப இளநிலை, முதுநிலை (பி.டெக், எம்.டெக்) வகுப்புகளுடன் மருந்தியலில் இளநிலை, முதுநிலை வகுப்புகளும் (பி.பார்ம்., எம்.பார்ம்) நடைபெறுகின்றன. கல்விப் பகுதியில் இளநிலை முதுநிலை வகுப்புகளும், மருத்துவ அறி

வியல் நிறுவனத்திலும் அக் கல்விப் பகுதியிலும் எம்.பி.பி.எசு., எம்.டி., எம்.எசு., எம்.டி.எசு., டி.எம்., எம்.சி.எச்., வகுப்புகளும் பட்டய வகுப்புகளும் எம்.டி. (ஆயுர்.) வகுப்புகளும் நடக்கின்றன. வேளாண்மை அறிவியல் நிறுவனத்திலும் கல்விப் பகுதியிலும் வேளாண்மை இளநிலை, முதுநிலைப் பட்டப்படிப்புகளும் சமசுகிருதக் கல்வி முறை விளக்கப் பகுதியில் சாத்திரி, ஆச்சார்யா, சக்கரவர்த்தி, வாசகபதி வகுப்புகளும், செயற்படு கலைப் பகுதியில் பி.மியூசு பட்ட வகுப்பும் இந்துசுத்தானி மற்றும் கருநாடக இசையிலும் இசையியலிலும் எம். மியூசு வகுப்பும் நடைபெறுகின்றன. கண்கவர் கலைப் பகுதியில் பி.எப்.ஏ., எம்.எப்.ஏ. வகுப்புகளுடன் பட்டய வகுப்புகளும் உண்டு. ஆராய்ச்சிக் கல்வி மூலம் எம்.பில்., பி.எச்.டி., டி.மியூசு, டி.லிட்., டி.எசு.சி., எல்.எல்.டி. பட்டங்கள் பெறுவதற்கான வசதிகளும் உள்ளன.

இப் பல்கலைக்கழகம் வயது வந்தோர் கல்வித் திட்டத்தையும் சிறப்பாகச் செயற்படுத்தி வருகிறது. எஸ்.சு.

பஃறுளி, என்பது ஓர் ஆற்றின் பெயர். இது மிகப் பழங்காலத்தில் கடலால் கொள்ளப்பெற்ற தென் தமிழகத்தில் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. குமரியாற்றுக்கும் தெற்கே ஓடிய ஓராறு இது.

பல் துளி என்பது பஃறுளி என்றானது. இந்த ஆறு, ஆழி வடிம்பலம்ப நின்ற பாண்டியன் என்னும் மன்னனால் உண்டாக்கப்பெற்றது என்பாரும் உளர்.

வடித்த வேலான் எறிந்த அப்பெரிய பகையினைப் பொறுக்காது, பஃறுளியாற்றுடன் பல பக்க மலையகையுடைய குமரி மலையினையும் வளைந்த கடல் கொண்டதனால், வடக்குக்கண் உள்ள கங்கையாற்றினையும், இமயமலையையும் கொண்டு தென் திசையை ஆண்ட பாண்டியன் வாழ்வானாக என்னும் கருத்தில் இளங்கோவடிகள் பாண்டியனை வாழ்த்துகின்றார்.

இளங்கோவடிகளின் இக்கருத்து, பஃறுளியாறும் குமரிமலையும் தமிழகத்தின் தென்பகுதியில் இருந்ததும், அவை ஒருகாலத்தில் கடல்கோளால் அழிந்து பட்டதும் உண்மை என்பதனை மெய்ப்பிப்பதாக உள்ளது. இழந்துவிட்ட பஃறுளியாற்றுக்கும், குமரி மலைக்கும் ஈடாகக் கங்கையாறும் இமயமலையும் குறிக்கப் பெறுவதிலிருந்து, கங்கையாறு போன்றதொரு பேராறு பஃறுளியாறு என்று கொள்ள இடம் உண்டு.

பாடாண் திணை இயன்மொழித்துறையில் அமைந்துள்ள ஒரு புறநானூற்றுப் பாடல் (புறம். 9) பஃறுளியாற்றினைக் குறிக்கிறது. பாண்டியன் பல்

யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியை நெட்டிமையார் என்னும் புலவர் பாடியது அப்பாடல்.

பொதுவாக அக்காலப் புலவர்கள் இயற்கையை வாழ்க்கையோடு ஒப்பிடும் இயல்பினர். எனவே, புலவர் நெட்டிமையார் காலத்தில் பஃறுளியாறு இருந்தமை புலப்படும். ஏனைய ஆறுகளினும் பஃறுளி என்னும் பெயருடைய இந்த ஆறு பெரிதாக விரிந்து பரந்து நீண்டு சென்ற காரணத்தாலேயே, பாண்டியன் பஃறுளியாற்று மணலினும் பலகாலம் வாழ வேண்டும் என்று வாழ்த்தியுள்ளார்.

எனவே, பஃறுளியாறு பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியும் நெட்டிமையாரும் வாழ்ந்த காலத்தில் தமிழகத்தில் ஓடி வளம் கொழித்த ஒரு பேரியாறு என்பது பெறப்படும்.

பல கிளைகளாகப் பல்கிப் பெருகிய பேராறாக இருந்ததால்தான் அது பஃறுளி என்று பெயர் பெற்றது எனலாம். நெட்டிமையார் காலத்துப் பாய்ந்தோடிய பஃறுளி இளங்கோவடிகளின் காலத்தில் கடலால் கொள்ளப் பெற்றுவிட்டது என்பதைப் புறமும் சிலம்பும் கொண்டு தெளியமுடிகிறது. மு.த.

இரு உதடுகளையும் அழுத்திப் பின் வாயைத்திறந்து நீட்டி ஒலிப்பதில் இவ்வொலி தோன்றுகிறது.

பொருள்: பலபொருள் தரும் ஒரெழுத்துச்சொல். பிரித்துக் கொடுத்தல் (பாத்தூண்). பாவு, பரப்பு, தேர்த்தட்டு, பாட்டு (செய்யுள்), கைமரம், நெசவுப்பா முதலியன. பஞ்சநூல், நிழல், கடிகார ஊசி என்ற பொருள்களைச் சில அகராதிகள் கொடுக்கின்றன. தூய்மை, அழகு, காப்பு என்ற மூன்று பொருளும் சூழ்நிலையை ஒட்டிக் கொள்ளப்படும்.

உருவம்: பகரத்திற்குச் சொல்லப்பட்ட மூலவெழுத்தின் உருவமே இதற்கும். ஆகாரத்தைக் குறிக்கப் பகரத்தின் உயர்ந்த கோட்டின் வலப்பக்கத்தில் ஒரு கோடு இடப்படும்....

இரு கோடுகளும் சமமான பிறகு ஆகாரக் குறி வலப்புறக் கோட்டுடன் சேர்க்கப்பட்டது. இது கி.பி.8-ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவர் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றது.

கி.பி. 14 - ஆம் நூற்றாண்டில் பிரித்து வளர்த்த நிலையை அடைந்தது. சம்புவரையர் விசய நகரக் கல்வெட்டுகளைப் பார்க்கவும்....

வட்டெழுத்தில் வெறும் கோடாகவே எழுதப்பட்டு, கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து மறையும் வரை மாறாமல் இருந்தது....

கே.ஜி.கி.

பாஅவண்ணம்: ஒலிநயத்தின் விகற்பங்களே வண்ணங்கள் எனப்படுகின்றன. வண்ணங்கள் இருபது வகைப்படும் எனத் தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் கூறுகிறது. அவை பாஅவண்ணம் முதல் முடுகு வண்ணம் வரையுள்ள இருபதாகும். வண்ணங்களில் முதலாவதாக உள்ளது பாஅவண்ணமே ஆகும்.

இது நூற்பாவில் இடம் பெறுகின்ற சொற்சீர் அடியாகும். பெரும்பான்மையும் நூற்பாக்களில் அன்றி அகவற்பாக்களில் இது அதிகம் இடம்பெறுவது இல்லை. 'கொல்லே ஐயம்' 'எல்லே இலக்கம்' போன்று சொற்சீர் அடியாகி வரும். சிறுபான்மை அகவற்பாவினும் வரும். 'பெரியகட் பெறினே எமக்கீயும் மன்னே' என்ற பாடல் அகவற்பாவில் அமைந்தமைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

சில நேரங்களில் சொற்சீர் அடியோடு தொடராத தனித்து நின்றும் வரும். 'நன்று பெரிதாகும்' கலிப்பாடலினுள்ளும், பரிப்பாடலினுள்ளும் சந்தம் (ஒலிநயம்) வேறுபட்டுவருவனவற்றைப் பாஅவண்ணம் என்று கொள்ளலாம் எனத் தொல்காப்பியத்திற்கு உரை எழுதிய பேராசிரியர் கூறுகின்றார். கே.வி.தா.

பாக் - கூ: இது உருசியாவில் உள்ள அசர்பைசான் (Azerbaijan) குடியரசின் தலைநகர் ஆகும். மேலும், அப்செரான் (Apsheeron) தீபகற்பத்தின் தென்மேற்குக்கரையில் இருக்கும் சிறந்த துறைமுகப்பட்டினமும் ஆகும். இங்குப் பெய்யும் சராசரி மழையளவு 12 மி.மீ. ஆகும். பாக்-கூ (Ba-ku) வில் குளிர்காலத்தில் கடுமையான குளிர்காற்று வீசுகிறது. இந்நகரத்

தின் பரப்பளவு ஏறத்தாழ 4990 சதுர கி.மீ. ஆகும். உருசியாவின் முக்கிய நகரங்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டு எண்ணெய் உற்பத்தியில் முதலிடம் பெற்று விளங்குகின்றது. இப்பகுதியில் கிடைக்கும் இயற்கை வாயு, எண்ணெய்ச்சுத்திகரிப்பு முறையில் அதிக மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்க வழி செய்கிறது.

இங்கு உற்பத்தி செய்யப்பெறும் எண்ணெய், இரும்புக் குழாய், புகைவண்டிகள் மூலம் கருங்கடல்(Black sea) துறைமுகங்களான பாட்டும் (Batum), போட்டி (Poti) முதலிய துறை முகங்களுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு, அங்கிருந்து வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றது. எண்ணெயின் பெரும்பகுதி காசுப்பியன் (Caspian) கடல் வழியாக அசுட்ரகானுக்கு (Astrakhan) எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. இந்நகரம் பற்பல துறைமுகங்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது. இப்பகுதி துறைமுகக் கப்பல்கள் காசுப்பியன், ஈரான் ஆகிய நாடுகளின் பருத்தி, பட்டு (Silk) மதுவகைகள், மீன், பழ வகைகள் ஆகியவற்றை உருசியாவிலிருந்து கிடைக்கப் பெறும் சர்க்கரைக் காக ஏற்றிச் செல்கின்றன. பாக்-கூ, கருங்கடலோடு பல தொடர் வண்டித் தொடர்கள் மூலம் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. இந்நகரத்தில் எண்ணெய்ச்சுத்திகரிப்புத் தொழிற்சாலைகள், மாவு ஆலைகள், நூற்பாலைகள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. இரசாயனத் தொழிற்சாலைகளும் பெரும் அளவில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்யப் பெறும் மின்சாரம், இரசாயனப் பொருள்களின் உற்பத்தியை மிகுவிக்கின்றன. இத் தொழிற்சாலைகள் இரசாயன உரங்கள், இரப்பர் போன்றவற்றைப் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்கின்றன. கடல்துறை முகத்திற்கு அருகில் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் எண்ணெய்ச்சுத்திகரிப்பு ஆலையின் கட்டுமானப் பணிக்குத் தேவையான இயந்திரப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

பாக்-கூ நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் வேளாண்மைத் தொழில் நடைபெறுகின்றது. திராட்சை, ஆலிவு, காய்கறிகள் இங்கு விளைகின்றன. பன்றிகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. உருசியாவிற்கும் ஈரானுக்குமிடையில் சிறந்த வாணிகம் நடைபெறுகின்றது. இங்கிருந்து, எண்ணெய், இரசாயனப் பொருள்கள், பருத்தி, கம்பளம் (Wool) ஆகியவை பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகின்றன. பாக்கூவில் சிறந்த பல்கலைக்கழகமும், மருத்துவமனையும் அமைந்துள்ளன. கல்வி, கலை, நாடகம், இசை ஆகியவற்றின் மையமாகப் பாக்கூ விளங்குகிறது. அரபுக்கட்டக் கலையைப் பின்பற்றி அமையப் பெற்ற இந்நகரம் பழம் பெருஞ் சுவர்களுடன் கூடி வரலாற்றுப் பொலிவுடன் விளங்குகின்றது. பாரசீக(Persian shas) நாட்டு

மன்னர்களால் கட்டப் பெற்ற மகுதியும், உள்நாட்டுக் காள் (Khans) மன்னர்களால் கட்டப் பெற்ற அரண்மனை வளாகமும், கலங்கரை விளக்கமும் (Maiden's Tower) வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கவை. இந்நகரம் கி.பி. 1509 முதல் 1723 வரை பாரசீகர்களாலும் (Persians) பின்பு உருசியர்களாலும் ஆளப்பட்டதாக வரலாறு கூறுகின்றது. இது கி.பி. 1806-ஆம் ஆண்டு உருசிய நாட்டுப் பேரரசுடன் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இந்நகரம் 1904 - 05-ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட கலவரத்தின் காரணமாகப் பல இன்னல்களுக்கு உட்பட்டது. அப்போது, பல எண்ணெய்ச்சுத்திகரிப்பு ஆலைகள் எரிந்து போயின. இரா.கி.

பாக்தாது: ஈராக்கு நாட்டுத் தலைநகரும், மெசபடோமியாவின் தலைசிறந்த நகருமான பாக்தாது (Baghdad), தைகிரீசு ஆற்றங்கரையில் யூப்ரடீசு ஆற்றைச் சந்திக்கும் இடத்தில் அமைந்துள்ளது. அந்நகரம் இப்போது மேற்குக் கரையில் கட்டப்பட்டிருந்தாலும் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அதன் பெரும் பாலான பகுதிகள் கிழக்குக் கரையிலேயே காணப்படுகின்றன.

'நீதியின் பூங்கா' என்ற பொருள் உள்ள பாக்தாது நகரின் தொடக்க நிலை அடித்தளம், அப்பாசி வமிசத்தின் இரண்டாம் கலீபாவான அல்மன்சூர் (கி.பி. 754-775) காலத்தில் நாட்டப்பட்டது. புதியதொரு தலைநகரினை உருவாக்க எண்ணிய அல்மன்சூர் கி.பி. 762 -ஆம் ஆண்டில் ஏறத்தாழ 1000 மீட்டர் குறுக்களவு உள்ள வட்டவடிவமான நகரை எழுப்பினார். இதுவே பாக்தாது நகரின் முதல் எழுச்சி எனக் கொள்ளலாம். ஆனால், நாற்புறமும் நுழைவாயிலைப் பெற்று விளங்கிய அந்நகரின் சுவடுகள் எதுவும் காணப்படவில்லை.

பாக்தாது

பாரசீக நாட்டுச் சாசானிய (Sassanid) சல்தான் களின் கோடைக் கால இருப்பிடமாக விளங்கிய பெருமையும் பாக்தாது நகருக்குண்டு. நீதி வழங்குவதில் புகழ்பெற்ற நவ்சேர்வான் (Nawshirwan, கி.பி. 531-571) என்ற சாசானிய சல்தான் அவரது அவையைப் பாக்தாது நகரில் உள்ள அரண்மனையில் தான் நடத்தி வந்தார். 'ஆயிரத்தோர் இரவுகள்' (Thousand and One Nights) என்ற அற்புதக் காவிய நூலில் வரும் அனைத்து வருணனைகளும் ஒருங்கே பொருந்திய நகரமாகப் பாக்தாது காட்சி அளித்தது. எங்கு நோக்கினும் கண்கவரும், உள்ளத்தைப் பறிக்கும் புற்பல வண்ணப் பூங்காக்கள் நிறைந்ததும், உலக நகரினுக் கெல்லாம் தலைசிறந்ததுமான பாக்தாது நகரம் கி.பி. 772-ஆம் ஆண்டில் கட்டி முடிக்கப்பெற்றது. அந்நகரை எழுப்புவதற்கான செலவுகள் அளவு காண முடியாதளவாக இருந்தன என்று நூற்குறிப்புகள் கூறுகின்றன. அந்நகரின் நடுநாயகமாகக் கலிபாவின் அரண்மனை விளங்கியது. கடை வீதிகள் நகரின் உட்புறத்தில் அனுமதிக்கப்படவில்லை. அரூன்-அல்-ரஃது காலத்தில் பாக்தாது நகரின் சிறப்பு உச்சநிலையை அடைந்தது. உலகத்தில் விலையுயர்ந்த பொருள்களையும், தலைசிறந்த அறிஞர்களையும், பாக்தாது நகருக்குக் கொண்டு வந்தார். ஆனால், அரூன்-அல்-ரஃது மறைவிற்குப் பின் ஏற்பட்ட வாரிசரிமைப் போரினால் பாக்தாது நகரம் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டது. அதிலிருந்து பாக்தாது நகரின் சிறப்பு வரலாறு பல ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் பெற்று விளங்கியது.

கலிபாக்கள் கி.பி. 836 முதல் 892 வரையிலான இடைப்பட்ட காலத்தில் தங்கள் தலைநகரைப் பாக்தாது நகரிலிருந்து சமராவுக்கு மாற்றினர். ஆகவே, பாக்தாது அதன் முக்கியத்துவத்தைச் சிறிது காலம் இழந்து காணப்பட்டது. மீண்டும் பாக்தாது நகரைக் கலிபாக்கள் தங்கள் தலைநகராகக் கொண்டபோது அவர்கள் முக்காரிம் (Mukharrim) என்ற இடத்தில் தங்கள் வசிப்பிடங்களை அமைத்தனர். பாக்தாது நகரைச் சுற்றி (கி.பி. 1095) வட்ட வடிவமான சுவரை இரு வாயில்களுடன் எழுப்பினர். இருவாயில்களில் ஒன்றான தால்சுமான் வாயில், கி.பி. 1917-ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட துருக்கியர் மோதலில் அழிவுற்றது. மற்றொரு வாயிலான மையவாயில் ஆயுதக் காட்சியகமாக இன்றும் விளங்குகிறது.

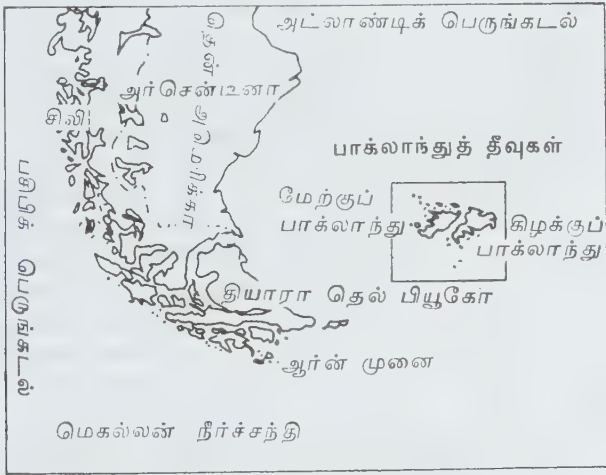
கலிபாக்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகும், பாக்தாது நகரம், ஈராக்கு நாட்டின் விவசாயச் செழுமையால் வணிகத்திலும், பண்பாட்டிலும் சிறந்து விளங்கும் இடமாகத் திகழ்கிறது. இந்நகரம் பல்வேறு மரபினைச் சார்ந்த மன்னர்களின் படையெடுப்பிற்குள்ளாகியது. மேலும், இந்நகர் கி.பி. 1401-ஆம் ஆண்டு மொகலாய அரசர் தைமூர் படையெடுப்பிற்கும், கி.பி. 1410

முதல் 1469 வரை துருக்கியர் படையெடுப்பிற்கும், கி.பி. 1508-ஆம் ஆண்டு பிரசிய நாட்டு சா இசுமாயில் படையெடுப்பிற்கும், கி.பி. 1534-ஆம் ஆண்டு முதன்முறையாக ஆட்டோமன் துருக்கியர்களின் படையெடுப்பிற்கும் உட்பட்டது. பாக்தாது நகரம் சியா முசலிம்களும், சுன்னி முசலிம்களும் மிகுதியாக வாழும் இரு பகுதிகளுக்கும் நடுநாயகமாக இருப்பதால் கி.பி. 16, 17-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பல படையெடுப்புகளுக்கு இரையாகித் தன் தனிச் சிறப்பை இழந்து விளங்கியது. பாக்தாது நகரம் கி.பி. 1798 முதல் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. சுதந்திர ஈராக்கு நாட்டின் தலைநகராக கி.பி. 1921-ஆம் ஆண்டு பாக்தாது உருவெடுத்தது. ஈராக்கு நாடு கி.பி. 1942-இல் ஏற்பட்ட ஆங்கிலேய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் விளைவாக கி.பி. 1958 - ஆம் ஆண்டு ஒற்றையாட்சி மறைந்து குடியரசானது.

இன்றைய பாக்தாது நகரின் மேற்பகுதியில் வளர்ந்து வரும் புறநகர்ப் பகுதியில் இருப்பப்பாதை நிலையமும், விமான நிலையமும், பாராளுமன்றக் கட்டடமும் அமைந்துள்ளன. அல்கார்க்கு என்று கூறப்படும் பகுதியில் பெரும்பாலான சியா முசலிம்கள் போதகர்கள் வாழ்கிறார்கள். அப்பகுதியும் பாக்தாது நகரோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பகுதியில் உள்ள நினைவுத் தூண்களும், அதைச் சார்ந்த வழிபாட்டும் இடமும், சியா முசலிம்களின் சிறந்த புனித பயணத் தலமாக விளங்குகின்றன. ஈராக்கு நாட்டின் பெரும் பாலான தோல், பட்டு, சிமெண்ட்டு, புகையிலை, சாராயச் சுத்திகரிப்பு ஆகியவற்றிற்கான ஆலைகள் பாக்தாது நகரிலேயே காணப்பட்டன. இருப்புப் பாதைவண்டி செப்பரிடும் நிலையங்களும் உள்ளன. தைகிரீசு ஆற்றின் கரையோரமாகக் காணப்பட்ட பழமையான வாழிடங்களும், கடைகளும் மாற்றியமைக்கப்பட்டு அகலமான சாலைகளாகவும் புதிய அலுவலகப் பிரிவுகளாகவும், மண்டிகளாகவும், உணவகங்களாகவும் விளங்குகின்றன. தைகிரீசு ஆற்றின் கரையில் சமானா என்ற இடத்தில் கட்டப்பட்ட அணையினால், பல ஆண்டுகளாக ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின் அழிவிலிருந்து பாக்தாது விடுவிக்கப்பெற்றது. தா.எ.

பாக்லாந்துத் தீவுகள்: தென் அட்லாண்டிக் குப் பெருங்கடலில் உள்ள இங்கிலாந்தின் குடியேற்றத் தீவுகளே பாக்லாந்துத் தீவுகளாகும். மெசல்லன் நீர்ச் சந்தியிலிருந்து 480 கி.மீ. கிழக்கில் இத்தீவுகள் அமைந்துள்ளன. இது ஏறத்தாழ 12,000 ச.கி.மீ. பரப்பளவைக் கொண்டது. பாக்லாந்துத் தீவுகள் கிழக்குப் பாக்லாந்து மேற்குப் பாக்லாந்து என இரு பிரிவுகளையும், 200 தீவுகளைக் கொண்ட தீவுத் தொகுதியையும் கொண்டுள்ளன. இசுகாட்

லாந்து, நியூகினியா ஆகிய பகுதிகளைச் சார்ந்த மக்களே இங்குக் குடியேறி உள்ளனர். இங்கிலாந்தின் ஆட்சியில் இத்தீவு இருந்து வந்தாலும் ஆண்டு தோறும் அர்சண்டினா இதனை எதிர்த்து ஒரு போரை நடத்தி வருகிறது. கிரகாம்லாந்து, தெற்குச் சார்சியா, தெற்கு ஆர்கினிசு, தெற்கு சாண்டுவிச்சுத் தீவுகள், தெற்குக் கீத்லாந்து ஆகியவை பாக்கலாந்தைச் சார்ந்துள்ளன. இவை யாவும் பழங்காலத்தில் வேல்மீன்கள் வேட்டையாடுதலுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த துறைமுகங்கள் வாயிலாக நிருவகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. தொடக்கத்தில் தெற்குச் சார்சியாவில் மட்டுமே குடியேற்றம் ஏற்பட்டது. இங்கு 1986-ஆம் ஆண்டில் இருந்த மக்கள் தொகையின் எண்ணிக்கை 1919.

பாக்கலாந்துத் தீவுகள்

ஆங்கிலேய மாலுமியான சான் தேவிசு என்பவரால் இத்தீவுகள் கி.பி. 1592-ஆம் ஆண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அது முதல் இங்கிலாந்து, பிரான்சு, இசுபெயின், அர்சண்டினா ஆகிய நாடுகள் பல்வேறு காலக் கட்டங்களில் இத்தீவுகளின் மீது சொந்தம் கொண்டாடி ஆட்சி புரிந்து வந்தன. இப்பகுதியில் மீன்பிடிக்கும் உரிமைகள் குறித்து இந்நாடுகளிடையே ஏற்பட்ட பல தகராறுகளை ஐக்கிய நாடுகள் தலையிட்டுத் தீர்த்து வைத்தன. இங்கிலாந்து கி.பி. 1832-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இத்தீவுகளின் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றது. எனினும், இதை ஒப்புக்கொள்ளாத அர்சண்டினா ஆண்டுதோறும் இங்கு ஒரு படையெடுப்பை நிகழ்த்தி வருகிறது. இத்தீவுகளை மால்வினாத் தீவுகள் என்று அர்செண்டினா குறிப்பிடுகிறது. மெகல்லன் நீர்ச்சந்திப்பிற்குச் செல்லும் வழியில் அமைந்திருப்பதாலும் அண்டார்டிக்குப் பகுதியில் வேல்மீன்கள் வேட்டையாடுவோர்க்கு ஏற்ற தளமாக அமைந்திருப்பதாலும் இது முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகிறது.

இத்தீவுகளில் மரங்களே இல்லை. இத்தீவுகள் கோரைப் புற்களைக் கொண்ட சமவெளிகளைக் கொண்டன. தொடர்ந்து கால்நடைகள் மேய்வதால் இங்கு விளைந்து வந்த சத்துள்ள உயர்ரக புல்வகை மறைந்து வருகிறது. பாக்கலாந்துத் தீவிற்கு அருகில் சிதறிக்கிடக்கும் சிறிய தீவுகளில் மட்டுமே இந்தப் புல்வகை காணப்படுகிறது. இத்தீவின் உயர்ந்த பகுதி கடல்மட்டத்திலிருந்து 670 மீ. உயரமுள்ளது. இதன் கடற்கரைகளில் பெரும் பனிப்பாறைகள் அமைந்துள்ளன. இத்தகைய பனிப்பாறைகள் மலைகளைப் போல உயர்ந்து இசுடான்லி துறைமுகத்தைச் சுற்றி அரண்போல அமைந்துள்ளன. இத்தீவின் வெப்பநிலை சனவரியில் 49°பா ஆகவும், சூலையில் 37°பா ஆகவும் உள்ளது. ஆண்டுதோறும் பெய்யும் மழையின் அளவு 66 செ.மீ. ஆக இருந்தாலும் ஏறத்தாழ இரண்டு நாட்களுக்கு ஒரு முறை இலேசான மழை இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. இங்கு அடிக்கடி புயல் வீசுவதும் உண்டு. எனினும், அது கடுமையாக இருப்பதில்லை.

இங்குள்ள மக்களின் முக்கிய தொழில் ஆடுவளர்த்தல். இங்கு 36 ஆட்டுப் பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் 600,000 முதல் 700,000 வரை செம்மறி ஆடுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. இவற்றில் பெரும் பண்ணைகள் சிலவற்றைக் குழும்ம்கள் நடத்தி வருகின்றன. குளிக்காலங்களில் இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் கம்பளி இலேசானதாகவும் உயர்ந்த தரமுடையதாகவும் உள்ளது. ஓட்சு, பார்லி, உருளைக்கிழங்கு ஆகியவற்றைத் தவிர இங்கு வேறு உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுவது இல்லை. இத்தீவில் வாழும் இலட்சக்கணக்கான பெண்குவின் பறவைகளின் முட்டைகளும் உணவாக உட்கொள்ளப்படுகின்றன. மற்ற உணவுப் பொருள்களும் கட்டடங்களுக்குத் தேவையான மரம், இயந்திரங்கள், உடை, வேல் எனப்படும் மீன்களின் வேட்டைக்குத் தேவைப்படும் நிலக்கரி ஆகியவையும் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன.

ஆண்டுதோறும் இசுடான்லி துறைமுகத்தின் மூலம் மிகுதியான வேல்மீன் எண்ணெயும் சீல்மீன் எண்ணெயும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. கம்பளமும் வேல்மீன் இரைச்சியும் இங்கிருந்து பெரும் அளவில் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. மாண்டி வீடியோவிலிருந்து படகுப் போக்குவரத்து மூலம் உலகின் மற்றப் பகுதிகளுடன் தொடர்பு கொள்ளப்படுகிறது. சிலி துறைமுகத்தின் வழியாகச் செல்லும் இங்கிலாந்தின் கப்பல்களும் இங்குத் தங்கிச் செல்கின்றன.

1962-ஆம் ஆண்டு முதல், 60° தெற்குத் அட்ச ரேகைக்கும், 20°-80° மேற்குத் தீர்க்கரேகைகளுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதி இங்கிலாந்தின் அண்டார்டிக்குப் பகுதி எனச் சொல்லப்படுகிறது. பா.த.

பாகப் பிரிவினை: பொதுநிலச் சொத்தைக் கூட்டு உரிமையாளர்கள் பங்கு விகிதப்படி பிரித்துக் கொள்ளுதல் பாகப் பிரிவினை (Partition) எனப்படும். பாகப் பிரிவினை ஒவ்வொருவரது இனமுறைச் சட்டப் படி அமையும். இந்துக்கள் இந்துச்சட்டப்படியும் இசுலாமியர்கள் இசுலாமியச்சட்டப்படியும் ஆளப்படுவர்.

இந்து சமயச் சட்டமும் பாகப் பிரிவினையும்: இந்தியாவின் பெரும் பகுதியில் மிதாட்சர சட்டத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் பாகப் பிரிவினை முறைதான் பின்பற்றப்படுகிறது. பாகப் பிரிவினை ஒவ்வொருவருக்கும் உரிய பங்கு என்ன என்பதைத் திட்ட வட்டமாக முடிவுசெய்கிறது. ஒவ்வொன்றையும் அளந்து பங்கு போட வேண்டும் என்ற கட்டாயமின்று. 'பங்குரிமையருக்கு உள்ள பங்கு என்ன என்பதை முடிவு செய்து விட்டாலே சொத்து கூட்டானது என்ற கண்ணோட்டம் மறைந்துவிடும். ஒருவன் பாகப்பிரிவினை வேண்டும் என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்து விட்டால், அதைப் பிரித்தே தீரவேண்டும். பாகப் பிரிவினை கேட்டதற்குரிய காரணங்கள் என்னவாக இருந்தாலும், உரிமை வயதை அடையாதவர் குடும்பத்தில் இருந்தாலும் பாகப் பிரிவினை நடந்தாக வேண்டும்.

பாகப் பிரிவினை ஏற்படும் முறைகள்: தந்தை செய்யும் பாகப் பிரிவினை: தந்தையே தான் உயிரோடு இருக்கும்போதே குடும்பத்தில் பாகப் பிரிவினை செய்யலாம். பாட்டன் மூலமாக வந்த சொத்தைத் தந்தை தன் புதல்வர்களுக்குச் சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். தனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தந்தை சொத்தைச் சமமாகப் பிரிப்பதென்றால் அவர் யாருடைய சம்மதத்தையும் பெற வேண்டிய தில்லை. தனக்குள்ள தந்தை என்ற தகுதியின் அடிப்படையிலேயே பாகப் பிரிவினை செய்யலாம். தன்னுடைய தனிச் சொத்தை தந்தை எப்படி வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். அது அவரது விருப்பம்.

தானே கோரும் பாகப் பிரிவினை: பங்குரிமையில் (Coparcenary) ஒரு பங்குரிமையருக்குப் பாகப்பிரிவினை கோரும் உரிமை எப்போதும் உண்டு. மற்ற பங்குரிமையாளர்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், விரும்பும் பங்குரிமையர் பாகப்பிரிவினை கேட்கலாம். அப்படி ஒருவன் திட்டவட்டமாகக் கேட்டு அவன் பங்கு என்ன என்பது நிர்ணயம் செய்து விட்டாலே பாகப்பிரிவினை ஆகிவிட்டதாகத் தான்

பொருள். சொத்தை அளந்து வரையறை செய்ய வேண்டும் என்ற கட்டாயமின்று.

இசைவுத்தீர்ப்பு முறையில் பாகப் பிரிவினை: கூட்டுக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இசைவுத் தீர்ப்பு முறைக்கு (Arbitration) உட்படும் பாகப்பிரிவினை செய்து கொள்ளலாம். இசைவுத் தீர்ப்பு முறைக்கு உட்படுவதே அனைவரும் பாகப்பிரிவினையை விரும்புகிறார்கள் என்பதற்குச் சான்று ஆகும். இசைவுத் தீர்ப்பாளர் (Arbitrator) முடிவு சொல்ல வேண்டும் என்ற கட்டாயமின்று. இசைவுத் தீர்ப்பிற்கு உட்பட்டதுமே கூட்டுக் குடும்பத் தகுதி போய்விடும்.

வழக்கு மூலம் பாகப் பிரிவினை: ஒரு பங்குரிமையர் பாகப்பிரிவினை கேட்டு வழக்குப் போடலாம். அப்படி வழக்குப்போட்டு விட்டாலே, அது மற்றவர்களுக்கு எண்ணத்தைத் தெரிவித்து விட்டதாகப் பொருள். வழக்கு, தாக்கல் செய்யப்பட்ட நாளிலிருந்து கூட்டுக் குடும்பத்திலிருந்து பிரிந்துவிட்டதாகவும் கொள்ளப்படும். இதனால், மற்ற பங்குரிமையர் பிரிந்து விட்டதாக எண்ண வேண்டியதில்லை. ஒரு வயது வந்த பங்குரிமையர் பாகப் பிரிவினை கோரி வழக்குப் போட்டால், நீதிமன்றம் அதை ஒதுக்கிவிட முடியாது. உரிமை வயது அடையாதவன் பிரிவினை கேட்கும் போது, அதனால் அவனுக்கு நன்மை உண்டா என்பதை நீதிமன்றம் ஆய்ந்து பார்க்கும். அப்படி நன்மை உண்டு என்றால் கேட்டபோது தீர்ப்பாணை வழங்கும். நன்மை இருக்காது என்றால் தீர்ப்பாணை வழங்காது.

உடன்பாட்டின்மூலம் பாகப் பிரிவினை: பங்குரிமையாளர்கள் தங்களுக்குள் செய்து கொள்ளும் உடன்பாட்டின் மூலம் பாகப்பிரிவினை செய்து கொள்ளலாம். பங்குரிமையருள் ஒருவர் அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர் உரிமை வயது அடையாதவராக இருந்தாலும் பாகப் பிரிவினை செய்து கொள்ளலாம். பாகப் பிரிவினை கேட்கும் உரிமை ஒரு பங்குரிமையருக்கு இருக்கும்போது, அவர் மற்றவர்கள் உரிமை வயது அடையும்வரை காத்திருக்க வேண்டியதில்லை.

மத மாற்றத்தால் பாகப் பிரிவினை: பங்குரிமையருள் ஒருவன் இந்து மதத்தை விட்டு அயல் மதத்திற்கு மாறிவிட்டால், கூட்டுக் குடும்பத்தில் அவனுடைய உறவு அறுந்துவிடும். மத மாற்றம் நிகழ்ந்த தேதியிலிருந்து பாகப் பிரிவினை தொடங்கியதாகக் கொள்ளப்படும். மதம் மாறியவரை விட்டுவிட்டு மற்றவர்கள் தொடர்ந்து கூட்டுக்குடும்பத்தை நடத்தலாம்.

மேலே கண்ட முறைகள் அல்லாமல் வேறு முறையிலும் பாகப் பிரிவினை ஏற்படலாம். பாகப் பிரிவினை நடக்கும்போது தாயின் வயிற்றில் இருக்கும்

மகன், பிறந்துவிட்ட மகனுக்குச் சமம். எனவே, அவன் பாகப் பிரிவினைக்குப் பிறகு பிறந்தாலும் தந்தைக்கும் மற்றவர்களுக்குமிடையே நடந்த பாகப் பிரிவினையை மீண்டும் கிளப்பலாம். பாகப் பிரிவினை நடக்கும்போது தாயின் வயிற்றில் இல்லாமல் அதற்குப் பிறகு கருத்தரித்துப் பிறந்த மகன் தன்னுடைய தந்தைக்குச் சொத்தில் ஒரு பங்கு இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பொறுத்தே பழைய பாகப் பிரிவினையை எதிர்த்து வழக்காட முடியும். தந்தை தனக்கொரு பங்கு வைத்திருந்தால் மீண்டும் நடந்து முடிந்த பாகப் பிரிவினையைக்கொண்டு முடியாது. ஆனால் தந்தை, தனக்கொரு பங்கும் வைத்துக் கொள்ள வில்லையென்றால் அவன் நீதிமன்றத்தை அணுகலாம்.

பாகப் பிரிவினைக்குத் தடைகள்: வயது வந்த ஒவ்வொரு பங்குரிமையருக்கும் பிரிவினை வேண்ட உரிமை உண்டு என்பது இன்றையச் சட்டம் என்று உடன்பாடு செய்து கொள்ளலாம். அந்த உடன்பாடு அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தும். ஆனால், அவர்களுடைய வாரிசுகளை அது கட்டுப்படுத்தாது. ஒருவர்தம்முடைய விருப்பாவணத்தில் பாகப் பிரிவினையைத்தடை செய்தோ, அல்லது கால வரையின்றித் தள்ளிப் போட்டோ எழுதி வைத்திருப்பாரானால் அது செல்லுபடியாகாது.

பாகப் பிரிவினைக்கு உட்படும் சொத்துகள்: கூட்டுக்குடும்பத்தின் அசையும் சொத்துகள் அசையாச் சொத்துகள் யாவும் பாகப் பிரிவினைக்கு உட்பட்டவை. ஆனால், சில சொத்துகளை மட்டும் கூட்டாக அல்லது தன்னுடைய முறைவரும் போதுதான் அனுபவிக்க முடியும். எல்லோருக்கும் பொதுவாக இருக்கும் கிணறு, கடவுள் உருவச்சிலைகள் ஆகியவற்றைப் பாகப் பிரிவினை செய்ய முடியாது. பங்குரிமையர்கள் தங்கள் மனைவியின் சொந்த உபயோகத்திற்கு என்று கொடுக்கப்பட்ட நகைகளை, உடைகளைப் பாகப் பிரிவினை செய்ய முடியாது.

பங்கு உடையவர்கள்: பாகப் பிரிவினையின் ஓர் அமிசத்தைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். பாகப் பிரிவினை கேட்க உரிமை உடையவர்கள் வேறு; பாகப் பிரிவினையில் பங்கு பெற உரிமை உடையவர்கள் வேறு. வயது வந்த ஒரு பங்குரிமையருக்குப் பாகப் பிரிவினை வேண்டும் உரிமை உண்டு. இந்த உரிமை மனைவி, தாய், பாட்டி ஆகியோருக்குக் கிடையாது. இவர்களுக்குத் தமிழ்நாடு நீங்கலாக மற்ற இந்தியப் பகுதிகளில் பாகப்பிரிவினை ஏற்படும் போது பங்கு கிடைக்கும். ஆனால், பாகப்பிரிவினையை ஓர் உரிமையாகக் கேட்க முடியாது.

முறையிலா மணப் பிறப்பு மகன்: இந்து சட்டத்தில் முதல்முன்று வருணத்தில் முறையிலா மணப் பிறப்பில் பிறந்தவனுக்குப் பராமரிக்கப்படும் உரிமை உண்டே தவிரத் தந்தையின் சொத்தில் உரிமை கொண்டாடவோ பங்கு கேட்கவோ இயலாது. ஆனால், நான்காவது வருணத்தில் அதாவது சூத்திரன் ஒருவன் ஒருத்தியைத் தனக்கே உரியவளாகத் தொடர்ந்து வைத்திருந்து, பிறந்த முறையிலா மணப் பிறப்பு மகன் தந்தையிடம் பாகப் பிரிவினை கோர முடியாது. என்றாலும் அவருக்குப்பின், அவருடைய புதல்வர்களிடம் பிரிவினை கேட்க முடியும். முறையிலா மணத்தில் பிறந்தவன், முறையான மணத்தில் பிறந்திருந்தால் என்ன பங்கு கிடைக்குமோ அதில் பாதியைத் தான் பெற உரிமை படைத்தவன்.

தத்து எடுக்கப்பட்டமகன்: தத்து எடுக்கப்பட்ட மகனுக்கு ஈன்றெடுக்கப்பட்ட மகனுக்குரிய எல்லா உரிமைகளும் உண்டு. எனவே, அவன் தந்தையோடு சொத்தைச் சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொள்வான். ஆனால், முதல் மூன்று வருணத்தில் தத்து எடுத்தவருக்குத் தத்து எடுப்பிற்குப்பின் ஒரு மகன் பிறந்துவிட்டால், தத்து எடுக்கப்பட்ட மகனின் நிலை மாறிவிடும். பிறந்த மகனுக்குள்ள உரிமைகள் தத்து எடுக்கப்பட்டவனுக்குக் கிடையாது. தத்து எடுக்கப்பட்டவனுக்குக் கிடைக்கும் பங்கு மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறுபடும். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 1/5 பாகமே முதல் வருணத்தில் தத்து எடுக்கப்பட்டவனுக்குக் கிடைக்கும். பெற்றெடுக்கப்பட்ட மகனுக்கு 4/5 பாகம் கிடைக்கும்.

பாகப் பிரிவினைக்குப் பின்னால் பிறந்த மகனின் நிலை: தாயின் வயிற்றில் வளரும் மகனுக்குப் பிறந்து விட்ட மகனுக்குள்ள சகல உரிமைகளும் உண்டு. பாகப் பிரிவினை செய்யும்போது அவனுக்குப் பங்கு வைக்காமல் விட்டுவிட்டால், அல்லது அவனது உரிமையைப் பாதிக்கும் வகையில் ஏதாவது செய்தால், பின்னர் அவன் நீதிமன்றத்தை அணுகலாம். நடந்து முடிந்த பாகப் பிரிவினையை எதிர்த்துத் தன் உரிமையை நிலைநாட்டலாம். பாகப் பிரிவினை நடக்கும்போது தாயின் வயிற்றில் இல்லாமல் அதற்குப் பிறகு பிறந்த மகன், தன் தந்தை தனக்கென்று ஒரு பங்கு வைத்துக் கொள்ளாதிருந்தால், நடந்த பாகப் பிரிவினையில் பங்கு கேட்டு வழக்குத் தொடரலாம். தந்தை அப்படி எந்தச் சொத்தையும் வைக்காமல் அவற்றை அழித்துவிட்டார் என்று சொல்லி எதையும் கோர முடியாது.

தகுதியற்ற பங்குரிமையர்: பங்குரிமையருள் ஒருவன் பித்தனாக, குருடனாக, பிறவி மந்தனாக இன்னும் பிற கொடிய நோய்களால் பாதிக்கப்பட்ட-

வனாக இருந்தால், அவன் கூட்டுக் குடும்பத்தாரால் பராமரிக்கப்படுவான். பாகப் பிரிவினையின் போது அவனுக்கு எந்தப் பங்கும் கிடைக்காது. பராமரிப்பு மட்டுமே கிடைக்கும். அவனுடைய தகவின்மை பாகப் பிரிவினைக்குப் பின் நீங்கி விடுமானால் அவனுக்குச் சொத்தில் உரிமை உண்டு. ஆனால், அவனுடைய வழித்தோன்றல்கள் அவன் இறந்துவிட்டால் எப்படிச் சொத்துப் பெறுவார்களோ அப்படியே உயிருடன் இருக்கும்போதும் பெறுவார்கள்.

பெண்களின் பங்கு: பாகப் பிரிவினையில் பெண்களைப் பொறுத்த மட்டில் மனைவி, விதவைத் தாய், பாட்டி அனைவருக்கும் பாகப் பிரிவினை வேண்டும் உரிமை இல்லாவிட்டாலும், பாகப் பிரிவினை ஏற்படும் போது, பங்கு பெறுவதற்கு உரிமை உண்டு. பெண்களுக்குத் தரப்படும் பங்கு அவர்களுடைய பராமரிப்புக்குப் பதிலாகத் தரப்படும். எனவே, அவர்களுடைய மரணத்திற்குப் பின் சொத்து எப்படி வந்ததோ அப்படியே போய்விடும். ஆனால், இன்று தென்னிந்தியாவைப் பொறுத்தவரை, பராமரிப்புக்குப் பதிலாகப் பெண்களுக்குச் சொத்துத் தரும் வழக்கம் ஏறக்குறைய நடைமுறையில் இல்லாமல் போய்விட்டது என்று சொல்லலாம்.

மனைவி: தந்தை உயிரோடு இருக்கும் போதே பாகப் பிரிவினை நடந்தால், மகனைப் போலவே மனைவிக்கும் சமமாகச் சொத்து கொடுக்க வேண்டும். அவளுக்குக் கணவனிடமிருந்து அல்லது மாமனரிடமிருந்து சொத்துக் கிடைத்திருந்தால் அதையும் பாகப் பிரிவினை செய்யும்போது கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு மகனுக்குச் சமமாகப் பங்குக் கிடைத்திருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். ஆனால், அவளுக்குக் கிடைத்த சொத்து, பாகப் பிரிவினையில் கிடைக்கும் சொத்தைவிட அதிகமாக இருக்குமானால், பாகப் பிரிவினையில் அவளுக்குப் பங்கு கொடுக்க வேண்டியதில்லை.

விதவைத் தாய்: பாகப் பிரிவினை செய்யும் போது கணவன் மூலம் அல்லது மாமனார் மூலம் தாய்க்குக் கிடைத்த சொத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு தாயின் பங்கை நிரூணிய்ப்பார்கள். பரம்பரைச் சொத்தில் அல்லது பரம்பரைச் சொத்தால் வந்த வருமானத்தில் தான் தாய்க்குப் பங்கு கிடைக்கும். புதல்வர்களோடு பாகப் பிரிவினை நடக்கும் போது, பரம்பரைச் சொத்தின் உதவியில்லாமல் புதல்வர்கள் சம்பாதித்த சொத்தில் தாய் எந்த உரிமையும் கொண்டாட முடியாது.

பாட்டி, கொள்ளுப்பாட்டி: பாகப் பிரிவினையில் ஒரு பாட்டி தன் புதல்வர்களுக்குச் சமமாகப் பங்கு

பெறுவாள். பாகப் பிரிவினையில் சொத்துக் கேட்கும் உரிமை பாட்டிக்கோ கொள்ளுப்பாட்டிக்கோ கிடையாது. உயிரோடு இருக்கும் புதல்வர்களுக்கும் செத்து விட்ட மகனின் புதல்வர்களுக்குமிடையே பாகப் பிரிவினை நடக்கும் போதும், தன்னுடைய மகன் இறந்து பேரன்மார்களுக்கிடையே பாகப் பிரிவினை நடக்கும் போதும் அவள் சம்பங்கினைப் பெறுவாள்.

பகுதிப் பாகப் பிரிவினை (Partial Partition) இந்து தரும் சாத்திரங்களில் பகுதிப் பாகப் பிரிவினை பற்றி எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால், இந்து சமூகத்தில் நடைமுறையில் அப்படிப்பட்ட பாகப் பிரிவினைகள் வந்துவிட்டன. ஆகவே, இது சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்கள் நீதிபதிகள் உருவாக்கியவையே. பகுதிப் பாகப் பிரிவினையாவது, ஒரு கூட்டுக் குடும்பத்தில் ஒரு சிலர் மட்டும் பாகப்பெற்றால் மற்றவர்களைப் பொறுத்த அளவில் அது பகுதிப் பாகப் பிரிவினையாகும். பகுதிப் பாகப் பிரிவினையாகி விட்டாலே கூட்டுக் குடும்பத் தகுதி போய்விட்டதாகவே எண்ணப்படும். சொத்தில் ஒரு பாதி பிரித்துக் கொள்ளப்பட்டு மறுபாதி கூட்டாக வைத்துக் கொள்ளப்பட்டால், பிரித்துக் கொண்ட பாதிக்கு எஞ்சுநர் உரிமை (Survivorship) செயற்படாது; பிரிவுபடாத சொத்துக்கே அது செயற்படும். ஆனால், சொத்தில் ஒரு பாதி பிரித்துக் கொள்ளப்பட்டது வெறும் வசதிக்காக என்றால், முழுச் சொத்துக்கும் எஞ்சுநர் உரிமை செயற்படும்.

பாகப் பிரிவினையை மீண்டும் கிளறுதல் (Reopening of the Partition): நடந்து முடிந்த பாகப் பிரிவினையை மறுபடியும் கிளர வேண்டிய நிலை சில சமயம் ஏற்படலாம். ஒரு பங்குரிமையருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சொத்தில் எவராவது ஒரு மாற்றாருக்குப் பிணை இருப்பது தெரியவந்தால், அல்லது அந்த சொத்தே வேறொருவருக்குச் சொந்தமானது என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுச் சொத்தை இழக்க நேர்ந்தால் பாதிக்கப்பட்டவன் பாகப் பிரிவினையைக் கிளறலாம். ஒரு பங்குரிமையர் இன்னொரு பங்குரிமையரை மோசடிசெய்து தமக்கு இலாபம் தேடிக் கொண்டிருந்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட பங்குரிமையர் நீதிமன்றத்தை அணுகலாம்.

தாய்பாக முறையில் பாகப் பிரிவினை: தாய்பாகக் கூட்டுக் குடும்பம் மிதாட்சரக் கூட்டுக் குடும்பத்திலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதாகும். தாய்பாகத்தில் பரம்பரைச் சொத்துக்குத் தந்தையே முழு உரிமையாளர் ஆவார். அவர் உயிரோடு இருக்கும்போது மகன் பாகப்பிரிவினை கேட்க முடியாது. தந்தையின் மறைவிற்குப் பின்னரே தாய்பாகத்தில் பங்குரிமை அமைப்பு உருவாகிறது என்பதே உண்மையாகும். மேலும்,

இந்தப் பிரிவில் பெண்களும் பங்குரிமையராக இருக்க முடியும். அவர்கள் மற்றப் பங்குரிமையரிடம் பாகப் பிரிவினை கேட்க முடியும்.

பாகப்பிரிவினை: இசுலாமியர்கள், சீக்கியர்கள், பார்சியர்கள், கிறித்தவர்கள் புத்தமதத்தினர்: இந்து சட்டத்தின்படியே சீக்கியர்கள், புத்தமதத்தினர்கள், பார்சியர்கள் தம் கூட்டுக் குடும்பங்களில் பாகப் பிரிவினை செய்து கொள்வார்கள். சில இடங்களில் வழக்கநெறியாலும் பாகப் பிரிவினை செய்துகொள்வதுண்டு. ஓர் இந்து கிறித்தவ மதத்திற்கு மாறி இருந்தாலும் அவர் விருப்பத்திற்கிணங்க இந்து சட்டத்தின்படியே பாகப் பிரிவினை செய்து கொள்ளலாம். ஒருவர் ஒரு மதத்திலிருந்து இன்னொரு மதத்திற்கு மாறினார் என்ற காரணத்திற்காக அவருக்குக் கூட்டுக் குடும்பத்திலிருக்கிற பங்குரிமையைத் தடை செய்ய முடியாது.

இசுலாமியர்களிடையே ஏற்படும் பாகப் பிரிவினையானது அவர்களுடைய இசுலாமியச் சட்டப்படியே நடக்கும். அவர்களிடையே சியா, சுன்னி என்ற இரு பிரிவினர் இருக்கின்றனர். பாகப் பிரிவினையைப் பொறுத்த மட்டில் இருவருக்கும் தனித்தனியே சட்டம் இருக்கிறது. அதன்படியே அவர்கள் பங்கிட்டுக் கொள்வார்கள்.

இன்றைய நிலையில் பாகப் பிரிவினை, ஒரு கூட்டுக் குடும்பம் எந்த மதத்தில், எந்தப் பிரிவினைச் சார்ந்தது என்பதைப் பொறுத்தது. பங்குரிமை மதத்திற்கு மதம் வேறுபடுவதோடு மட்டுமல்லாமல் அதனிடையே உள்ள உட்பிரிவுகளுக்கிடையேயும் வேறுபடுகின்றது. ச.ப.

பாகவதம்: இது பகவானது பெருமைபற்றிக் கூறும் நூல். பகவான் தொடர்பு உடையது பாகவதம் என்பர். பகவான் என்பது இங்குத் திருமாலைக் குறிக்கும். 'பகவனே ஈசன் மாயோன் பங்கயன் சினனே புத்தன்' என்பது சூடாமணி நிகண்டு.

பாகவதம் வியாசமுனிவரால், அவர் மைந்தர் சுகமுனிவர்க்குக் கூறப்பட்டது என்றும், பின்னர்ச் சுகமுனிவரால் பரீட்சித்து மன்னர்க்குக் கூறப்பட்டது என்றும், அதன் பின்னர் அவரிடம் சூத முனிவர் கேட்டு நைமிச வனத்து முனிவர்க்கு உரைத்தனர் என்றும் கூறுவர். இது வடமொழிப் பாகவதமாகும்.

வடமொழிப் பாகவதம் இராமாயண, பாரதக் கதைகள் போலப் பெருமையும் பெருவழக்கும் உடையதாக விளங்கியது. அதனைக் வேம்பத்தூரினராகிய செவ்வைச் சூடுவார் தமிழில் ஆக்கினார். அவர்தம் நூலின் சிறப்புணர்ந்தவர்கள் வியாச முனிவரே வேம்

பத்தூரில் செவ்வைச் சூடுவாராகப் பிறந்து பாகவதம் இயற்றினார் எனப் பாராட்டினர். இப்பாகவதம் விண்டு பாகவதம் என்றும், பாகவத புராணம் என்றும் பெயர் பெற்றது. இதன் காலம் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டு என்பர்.

இனி, ஆரியப்புலவர் என்பராவலும் பாகவத புராணம் ஒன்று இயற்றப்பட்டது. அவர், திருக்குடந்தையைச் சேர்ந்தவர். அவர் காலம் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டு.

இப்பாகவதபுராணம் 4970 பாடல்களையுடையது. இதன் இறுதிப் பகுதியில் பாயிரம் உரைத்த அத்தியாயம், புராண அளவையுரைத்த அத்தியாயம் என்பவை உள. முன்னதில் பாகவத புராணச் செய்திகள் அனைத்தும் 33 விருத்தங்களில் முறை முறையே கூறப்பட்டுள்ளன. இப்பகுதி சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சிந்தாமணி ஆகிய காப்பிய முற்பகுதிக் கதைத் தரவை நினைவு கூரச் செய்கின்றது. அதே பொழுதில் நூல் நிறைவில் வந்தமை நினைக்கத் தக்கதாகவும் உள்ளது. புராண அளவையுரைத்த அத்தியாயம், பதினெண்புராண நூலளவு காட்டுகின்றது.

இனி வரதராசர் என்பார் பாகவத புராணம் பாடியதும் அறிய வருகின்றது. இது, சகாப்தம் 1465-ஆம் ஆண்டு (கி.பி. 1543) அரங்கேற்றப்பட்டது.

பாகவத சாரம் என்பதொரு நூல் தாண்டவர் என்பவரால் செய்யப்பட்டுள்ளது எனத் தெரிகிறது. அதனைச் செய்வித்தவர் கரும்பை என்னும் நகரைச் சேர்ந்தவர் என்றும், பெரியாண்டி என்னும் பெயரினர் என்றும் அறியப்படுகிறது (பெருந் தொகை 1701).

பாகவதக்கதை பொதுமக்கள் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தமையால் அம்மாண, கீர்த்தனை, நாடகம் என்னும் வடிவங்களிலும் வெளிப்பட்டது. பாகவத அம்மாண - மாரியப்ப கவிராயர் (சென்னை 1893); பாகவத கீர்த்தனை - அநந்தபாரதிசாமி (1877); பாகவத சமத்தகந்த நாடகம் - அனந்தபாரதி ஐயங்கார் (1786 - 1846).

உவாத்தி சின்னையன் என்பவரால் பாகவத வசனமும், கத்தூரி ரங்கையா என்பவரால் பாகவத வினா விடையும் (1931) எழுதப்பட்டன. இரா.இ.

பாகவத மேளம்: பாகவத மேளம் பழம் மரபு வழிவந்த ஒரு நாட்டிய நாடகமாகும். இது பரம பாகவத பசனை வழக்கப்படி இலட்சுமிநரசிம்மருக்கு அவர் பக்தர்கள் வழங்கும் நாட்டிய நாடகக் கொடையாக அமைந்துள்ளது. இந்த நாட்டிய நாடக அஞ்சலி முறை ஏறத்தாழ 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே

தஞ்சையை அடுத்துள்ள பல ஊர்களில் நடைமுறையில் இருந்து வந்துள்ளது. ஆண்டுதோறும் நரசிம்ம செயந்திதினத்தன்று வரதராசப்பெருமாள் கோயிலின் முன்பு இந்நாட்டிய நாடக அஞ்சலி நிகழ்த்தப் பெற்று வருகிறது.

பாகவத மேளம் - பெயர்க்காரணம்: பாகவத புராணத்தைப் படித்து அது சொல்லும் நீதிமுறைகளைக் கடைப்பிடித்து வாழுகின்ற கிருட்டிணபக்தர்கள் 'பாகவதர்கள்' என்று குறிப்பிடப்பட்டனர். பக்தியின் அடிப்படையில் இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடி ஆடி மகிழ்ந்த பாகவதர்கள் பங்கேற்று நடத்த நாட்டிய நாடகங்கள் 'பாகவத நாட்டிய மேள நாடகங்கள்' என்று வழங்கப்பட்டன. பக்தர்கள் குழுவாகக் கூடி, இசைக் கருவிகளுடன் இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடிக்கொண்டே ஊரின் தெருக்களில் பாடியும் ஆடியும் வந்த பசனைமரபின் நீட்சி அல்லது வளர்ச்சி நிலையே இந்தப் 'பாகவதமேள நாட்டிய நாடகங்கள்' ஆகும். பாகவதப் பாடல்களைப் படித்தும் பாடியும் ஆடியும் விட்டுணு பற்றிப் பசனை செய்கின்றவர்கள் 'பாகவதர்' எனச் சொல்லப்பட்டனர். பாகவத புராணத்தை எழுதிய 'சுகபிரும்மம்' என்பவரையும் மக்கள் 'பாகவதர்' என்றே கூறினர். பிரகலாதன், நாரதன், பெளண்டரீகர், வியாசர், அம்பரிசர், சுகர், செளநகர், பீசுமர், உருக்மாங்கதன், அருச்சுனன், லசிட்டர், விபீடணன் என்னும் பன்னிரண்டு பேரும் பரம பாகவதர்கள் என்று கூறப்பட்டனர். திருமால் மீது பக்தி பூண்டு அவரைப் புகழ்ந்து, பேசி, பாடி, ஆடி, இசைத்து வந்த அனைவரையும் 'பாகவதர்' எனச் சொல்லும் வழக்கம் தென்னகம்

முழுதும் வழக்கில் இருந்து வந்துள்ளது. மைசூர், கீழ்த்திசைக் கையெழுத்துப் பிரதி நூலகத்தில் கிடைக்கும் ஆவணப்படி பெங்களுரை ஆண்ட சிக்கதேவராயர் காலத்தில் (கி.பி. 1672 - 1704) 'பாகவத மேள நாடகங்கலு' என்று தலைப்புக் கொடுக்கப்பட்டுப் பல நாடகங்கள் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. தஞ்சையை அதே காலக்கட்டத்தில் ஆண்ட சுகசி மன்னர் காலத்தில் (கி.பி. 1684 - 1710) நடைபெற்ற நாடகமொன்றில், (தசாவதாராலு ஆடே பாகவதுலானே) 'தசாவதாரங்களை ஆடுகின்ற பாகவதர்களே!' என்று பொருள்படும் தொடர் காணப்படுகிறது. இதிலிருந்து பாகவதர்கள் நாடகமாடிய செய்தி கிடைக்கிறது.

தஞ்சையை ஆண்ட நாயக்க மன்னர்கள் காலத்தில் (கி.பி. 1614 - 1675) நட்டுவாங்க மேளம் 'சங்கீத மேளம்' என்று கூறப்பட்டது. சுகசி மன்னர் காலத்தில் 'பல்லகி சேவா பிரபந்த நாடகம்' என்னும் நாடகம் நடைபெற்றுள்ளது. அந் நாடகத்தில் 'சங்கீதமேளம்' என்ற செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது. பெரிய மேளம், சின்னமேளம் என்ற சொற்கள் தஞ்சையில் தான் முதன்முதலில் தோன்றியுள்ளன. நாகசுவர இசைப்பைப் பெரியமேளம் என்றும், சதிர்நடனம் அல்லது பரதநாட்டியத்தைச் சின்னமேளம் என்றும் வழங்கி வந்துள்ளனர். சின்னமேளத்தை 'நட்டுவாங்க மேளம்' என்று வழங்கும் நிலையும் தஞ்சையில் தோன்றியுள்ளது. நாடகத்தில் 'மேளப் பிராப்தி' என்ற ஒன்று உண்டு. ஓர் இசை வகையை நிலை நிறுத்தி இசைத்து முடிப்பதற்கு 'மேளப் பிராப்தி' என்பது பெயர். இங்கு மேளம் என்பது வீணையில் அமைந்த நரம்புக் கட்டமைதியைக் குறிக்கும் சொல்லாகப் பயன்படுகிறது. ஒரு குழுவாகக் கட்டுக்கோப்புடன் செயலாற்றும் நிலையை மேளம் என்ற சொல்லால் குறித்தனர். இங்கெல்லாம் 'மேளம்' என்ற சொல் என்ன பொருளில் பயின்று வருகின்றதோ அதே பொருளில் 'பாகவத மேளம்' என்று சொல்லப்படுமிடத்தும் பயின்று வருகிறது.

நாட்டிய நாடகம்: பாகவத மேள நாட்டிய நாடகம் பரதரின் நாட்டிய சாத்திரம் குறிப்பிடும் செவ்வியல் நாட்டிய நாடக இலக்கணங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு கலை வடிவமாக விளங்குகிறது. பரதரின் கொள்கைப்படி நாட்டியம் என்பது நாட்டிய நாடகத்தைத்தான் குறிக்கும். வெறும் நடனத்தையோ நாடகத்தையோ அவர் இச்சொல்லால் குறிக்கவில்லை. புராணங்களில் இருந்து கதைகளைத் தேர்ந்து தக்க நடிகர்களைக் கொண்டு மேடையில் நாட்டிய நாடகமாக நிகழ்த்தும் நிலை அன்று இருந்தது. நடிகர்களுக்குப் பொருத்தமான உடை, ஒப்பனை, செவ்வியல் இசை, நடனம், அபிநயம் தேவையான இடத்தில் உரையாடல் என்னும் இக்

சூறுகளுடன் நாட்டிய நாடகங்கள் நிகழ்த்தப்பெற்றன. இந்நாட்டிய மரபு காளிதாசனின் காலமான கி.பி. 4 - ஆம் நூற்றாண்டு வரை இந்தியா முழுவதும் வழக்கில் இருந்து வந்துள்ளது. அனைத்து வடமொழி நாடகங்களும் இந்த நாட்டிய நாடக முறையிலேயே எழுதித் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. இம்முறை இந்தியாவில் மட்டுமன்றி அண்டை நாடுகளான சாவா, பாலி, கம்போடியா, சயாம் போன்ற கிழக்காசிய நாடுகளிலும் பரவி இருந்தது. அவ்வப்பகுதிக்குரிய சில சூறுகளுடன் இன்றும் இக்கலை வடிவம் மாறாமல் நடைபெற்று வருகிறது. இராமாயண, மகாபாரதக் கதைகள் இந்நாட்டிய நாடக வடிவில் இன்றும் அங்கு நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன.

தென்னிந்தியாவில் கி.பி. 9 - ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு பல பெரிய கோயில்கள் தங்களுக்கென நாடக அரங்குகளைப் பெற்றிருந்தன. அவற்றில் ஆயிரக்கணக்கான கலைஞர்கள் இறைவன் முன்னிலையில் தங்கள் கலைகளை நிகழ்த்திக் காட்டும் முறையில் தங்கள் பக்தியைச் செலுத்தினார்கள். அத்தகைய குழுக்கள் சிறந்த பாடல், உரையாடல் மற்றும் செவ்வியல் இசை சார்ந்த நாட்டிய நாடகக் குழுக்களாக விளங்கின. சோழ மன்னர்களும், விசய நகரத்து மன்னர்களும், அவர்களுக்குப் பின் தென்னிந்தியாவை ஆண்ட மன்னர்களும் அக்கலைஞர்களுக்கும் அவர்களும் கலைகளுக்கும் பேராதரவு நல்கி வந்தனர். அவர்கள் காலத்தில் பாடல்களுக்கு அபிநயம் பிடித்து ஆடும் நட்புவ மேளம் எனக் கூறப் பெற்ற சதிர் நடனம் வழக்கில் இருந்தது. இந்நடன வகை தேவதாசிகளுக்கு உரிய ஒரு மரபாகப் போற்றி வளர்க்கப்பட்டது. இச் சதிர் நடனத்திற்கு ஆதரவளித்து வந்த மன்னர்கள் மேற்கண்ட செவ்விசை நாட்டிய நாடகக் கலைக் குழுக்களுக்கும் ஆதரவளித்தனர். வைணவ வழிபாட்டுமுறை இந்தியா முழுதும் குறிப்பாகத் தென்னிந்தியாவில் பரவியதன் வாயிலாக இத்தகைய இசை நாட்டிய நாடகக் குழுக்கள் நிலையாக முழு அளவிலான சிறந்த நாட்டிய நாடகங்களை வழங்கும் குழுக்களாக வளர்ச்சி பெற்றன.

இந்தக்காலக்கட்டத்தில் (கி.பி.16 - ஆம் நூ. பிற்பகுதி) நாராயணதீர்த்த யோகி என்பவர் ஆந்திர நாட்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டில் குடியேறித் தஞ்சாவூருக்குக் கருகில் உள்ள வரகூர் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்து வந்தார். கிருட்டிண பக்தியை மக்கள் மத்தியில் பரப்பிய அவர் 'கிருட்டிண லீலாதரங்கணி' என்ற தம்முடைய கிருட்டிண பக்தி நூலின் வாயிலாகப் பெருஞ்செல்வாக்குப் பெற்றார். அந்நூலினை அவர் சமசுகிருதத்தில் எழுதியுள்ளார். அந்நூலில் அவர் கண்ணனின் பிறப்பு முதல் அவன் உருக்குமணியை மணப்பது வரை விலான பல இலீலைகளைப் பல பாடல்களில் வடித்

துள்ளார். அவர்தம் பாடல்கள் 'தரங்கங்கள்' என்று கூறப்பட்டன. அத்தரங்கங்கள் நடனத்திற்கும் அபிநயத்திற்கும் நிறைய வாய்ப்புத் தருவனவாக அமைந்துள்ளன. அவர்தான் முதலில் பழம்மரபான நாட்டிய நாடக மரபிற்கு மீண்டும் புத்துயிர் ஊட்டியவராவார். அதற்காக அவர் இசை நாடகக் குழுக்களை முற்றிலும் தகுதி வாய்ந்த நாட்டிய நாடகக் குழுக்களாக மாற்றி, தலைசிறந்த முழு அளவிலான நாட்டிய நாடக வடிவம் மலர வழி வகுத்தார்.

அவ்வாறு செய்வதற்காக அவர் எதையும் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கவில்லை. பழமையான நாட்டுப்புறக் கலைவடிவங்களைத் தேடி உந்துதல் பெறவேண்டிய நிலையும் அவருக்கு இருக்கவில்லை. சமசுகிருத மொழி அறிந்திருந்த அவர் பரதரின் நாட்டிய சாத்திரத்தையும் பல சமசுகிருத நாடக இலக்கியங்களையும் கற்றிருந்தார். அவற்றின் அறிவால் அவர் தெலுங்கு மொழியில் சிறந்த நாட்டிய நாடகங்களை எழுதினார். 'உருக்குமாங்கதா' முதலியன அவர் எழுதிய நாட்டிய நாடகங்கள் ஆகும். அவையன்றிச் சில பதவர்ணங்களையும் எழுதினார். பக்தி இயக்க அடிப்படையில் பாகவத இலக்கியம் சட்டிய தத்துவங்களையும் வழிமுறைகளையும் அவர் தம் படைப்புகளில் பின்பற்றியுள்ளார்.

பல திருவருள் தொண்டர்களின் படைப்புகளில் காணப்படும் பக்தி பற்றிய கருத்துகளையும் மற்றும் அவற்றின் வெளிப்பாட்டு உத்திகளிடையே காணப்பட்ட ஒற்றுமை வேற்றுமைகளையும் அறிவது பாகவதமேள நாட்டிய நாடகத் தோற்றத்தினை அறிந்து கொள்ளப் பெரிதும் உதவும். செய்தேவர் கி.பி. 12

ஆம் நூற்றாண்டில் தம்முடைய படைப்பான 'கீதகோவிந்தம்' பாடல்களுக்குத் தம்முடைய மனைவியைக் கொண்டு அபிநயப் பிடிக்கச் செய்தார். புரந்தரதாசர் (கி.பி. 16 - ஆம் நூ.) இறைவன் மீது கொண்ட பக்திப் பெருக்கால் இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடவும் ஆடவும் செய்தார். தியாகராசர் (கி.பி. 18, 19 - ஆம் நூ.) கர்நாடக சங்கீதத்தில் இறைவனைப் புகழ்ந்து பல பாடல்களைத் தெலுங்கு மொழியில் படைத்தார். தீர்த்த நாராயணரைப்பொறுத்தமட்டில் அவர் ஆன்மிகக் கருத்துகளையும் தத்துவ உண்மைகளையும் உள்ளடக்கிய புராணக் கதைகளைப் பரதரின் நாட்டியசாத்திரமுறைப்படி நாட்டிய நாடக வடிவில் படைத்தளிக்கும்போதுதான் கடவுள் பக்தி முழுமை பெறுவதாகக் கருதினார். இறைவனின் புகழைப்பாடி எல்லை கடந்த பக்தி பூண்ட பக்தர்கள் பாகவதர்கள் எனக் கூறப்பட்டனர். அத்தகைய பாகவதர்களால் மேற்சொல்லப்பட்ட வகையில் நாட்டிய நாடகங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டதால் அவை 'பாகவதமேள நாடகங்கள்' என்று குறிப்பிடப்பட்டன.

பாகவதமேளம் என்ற கலைக்கும் இதைப் போன்ற பிற கலைகளுக்கும் தஞ்சையை ஆண்ட மன்னர்கள் கொடுத்துவந்த ஆதரவு தொடர்ந்து கிடைத்தது. அச்சுதப்ப நாயக்க மன்னர் தஞ்சையை ஆண்ட போது இந்தப் பாகவதமேள நாட்டிய நாடக மரபை மேம்படுத்துவதற்காக 510 அந்தணர் குடும்பங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு வீடும் ஒவ்வொரு கிண

றும் பல ஏக்கர் நிலங்களுமாகத் தானம் கொடுக்கப்பட்டன என்பது கூறப்படுகிறது. இவ்வாறு மன்னனால் இக்கலைக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட இந்தக் கிராமம் முதலில் அச்சுதபுரம் என்றும், பின்னர் உன்னதபுரம் என்றும் பின்னர் மெலட்டுர் என்றும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இங்குக் குடியேறிய அந்தணர்கள் ஆந்திராவில் இருந்து வந்து குடியேறியவர்கள் ஆவர்

பாகவதமேளம்

என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. பாகவத மேள நாடக மரபு கி.பி. 1502 - ஆம் ஆண்டில் ஆந்திராவில் நிலவி வந்துள்ளதற்கான சான்றுகள் விசயநகரப் பேரரசு பற்றிய ஆவணங்களில் காணக் கிடக்கின்றன. விசய நகரப் பேரரசு வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கியபோது ஆந்திராவில் பாகவத மேள நாட்டிய நாடக மரபைப் பின்பற்றி ஒழுகிய அந்தணவகுப்பைச் சேர்ந்த நாட்டிய நாடகக் கலைஞர்கள், தமிழ்நாட்டில் உள்ள தஞ்சாவூருக்குக் குடிபெயர்ந்து, அப்போது தஞ்சையை ஆண்ட அச்சுதப்ப நாயக்கரின் உதவியால் இக்கலையைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கென்றே மெலட்டுரில் மேற்கண்டவாறு குடியேறினார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. இந்தப் பாகவத மேள நாட்டிய நாடகக் கலைஞர்கள், மெலட்டுரில் பாகவதமேள நாட்டிய நாடகத்தைப் புதிய முறையில் தயாரித்தளிக்க முனைந்தார்கள். மெலட்டுர் என்ற இந்தக் கிராமம் பாகவத மேள நாட்டிய நாடகம் போன்ற செவ்வியல் சார்ந்த நாட்டிய நாடகக்கலை மறுமலர்ச்சிக்கு இருப்பிடமாக இருந்ததுடன், தலைசிறந்த படைப்பாளிகளால் செவ்வியல் சார்ந்த கிருதிகள், பத-வரணங்கள், சப்தங்கள் போன்றவை படைக்கப்படுதற்கு ஏற்ற இடமாகவும் விளங்கியது.

இவர்களுக்கு முன்பாகவே ஆந்திராவிலிருந்து வந்து தஞ்சையை அடுத்த வரகூரில் குடியேறிய தீர்த்த நாராயணனிலிருந்து தொடங்கும் இப்பாகவத மேள நாட்டிய நாடக மரபு, அவருக்குப் பின் அவர் சீடர்களால் போற்றி வளர்க்கப்பட்டது. கோபால கிருட்டிண சாத்திரி எனப்படும் அவர் சீடரடூர் துருவன் (Durva), சீதா கல்யாணம், உருக்குமணி கல்யாணம் போன்ற நாட்டிய நாடக நூல்கள் எழுதப்பட்டன. அவருக்குப் பின் அவர் அருமை மகனும் சிறந்த அறிவாளியுமாகிய வெங்கடராம சாத்திரியார் அம்மரபில் தோன்றினார். அவர் காலத்தில்தான் பாகவத மேள நாட்டிய நாடக மரபு மிக உன்னத நிலையை அடைந்தது எனலாம். வெங்கடராம சாத்திரி அப்போது தஞ்சையின் ஆட்சிமொழியாக இருந்த தெலுங்கில் 12 பாகவதமேள நாட்டிய நாடகங்களை எழுதினார்.

வெங்கடராம சாத்திரியின் பாகவதமேள நாட்டிய நாடகங்களைக் கண்ணுற்ற தியாகராசர், அந்நாடகங்களின் உந்துதலால் தாமும் 'நெளகா சரித்திரம்', 'பிரகலாத பக்த விசயம்' என்ற இரு இசை நாடகங்களை எழுதினார். வெங்கடராம சாத்திரியின் பாகவத மேள நாடகங்களின் சிறப்புப் பலராலும் பாராட்டப்பட்டுப் போற்றப்பட்டதால் அவர்தம் நாடகங்கள் மெலட்டுரில் மட்டுமன்றித் தஞ்சைமாவட்டத்திலுள்ளசூலமங்கலம், சாலியமங்கலம் என்ற கிராமங்களிலும் நிகழ்த்தப் பெற்றுள்ளன. காலப்போக்கில்

அங்கெல்லாம் இந்நாடகம் நடத்தப் பெறுதல் நின்று போயிற்று. இன்று மெலட்டுர், சாலியமங்கலம் என்ற இரு இடங்களில் மட்டும் நரசிம்ம செயந்தி தினத்தன்றுமே மாத இறுதி வாரம் அல்லது சூன் மாத முதல் வாரத்தில் இந்நாடகங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன.

பாகவத மேள நாட்டியக்கலையில் தலைசிறந்த கலைஞர்களின் மறைவுக்குப் பின், கால மாற்றத்தால் அக்கலைக் குடும்பங்களின் உறுப்பினர்கள் பிழைப்புக் காக வெளியிடங்களுக்குச் செல்ல நேரிட்டது. தேவதாசிகள் கோயிலில் நடனமாடும் முறை ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, சமுதாயத்தில் நடனக்கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கு இருந்த எதிர்ப்புக் காரணமாக இக்கலை பழைய நிலைக்கு உயர முடியாமல் வீழ்ச்சியுறத் தொடங்கியது. இந்த அழிவிலிருந்து இக்கலையைக் காத்த பெருமை மெலட்டுர் கிராமத்திற்கு உண்டு. அதனால்தான் இக்கலை இக்கிராமத்தின் பெயரையும் இணைத்துக் கொண்டு 'மெலட்டுர் பாகவத மேளம்' என்று குறிப்பிடப்பெறுகிறது.

விசய நகர மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் தென்னகம் முழுதும் தெலுங்கு ஆட்சி மொழியாக இருந்து வந்தது. எனவே, அக்காலக் கலை வெளிப்பாடுகளும் தெலுங்கு மொழியிலேயே அமைந்து இருந்தன. அதனால்தான் வெங்கடராம சாத்திரி தம் நாடகங்களைத் தெலுங்கில் எழுதினார். அவர்தம் இந்நாடகங்கள் புகழ்பெற்றது, அவர் தமக்கு முந்தைய தீர்த்த நாராயண யோகியைப் பின்பற்றிய தோடு அமையாது அவர் முறையை வளர்த்துக் காலத்திற்கு ஏற்ற சில புதிய முறைகளையும் புகுத்தித் தம் நாடகங்களை எழுதியதாலேயே ஆகும். அவர்தம் நாட்டிய நாடகங்கள் அந்தண வகுப்பைச் சார்ந்த பாகவதர்களால் நடிக்கப் பெற்றன. ஒரு சில குறிப்பிட்ட பாத்திரங்களைச் சில குறிப்பிட்ட குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களே சிறப்பான முறையில் பாரம்பரியமாகக் காலங்காலமாக ஏற்று நடித்து வந்தார்கள். பெண் பாத்திரங்களை ஆண்களில் இளைஞர்களே ஏற்று நடித்து வந்தனர். மரபு வழுவாத இந்து குடும்பப் பெண்கள் ஆண்களுடன் சேர்ந்து மேடையில் தோன்றி நடிக்கும் பழக்கம் இல்லாததே இதற்குக் காரணம் ஆகும்.

பாகவத மேள நாட்டிய நாடகம் போன்ற கலைகளின் நோக்கம் இருவகைப்பட்டதாகும். முதலாவதாக இது கடவுளுக்குப் படைக்கப்பெறும் ஒரு கலைக் கொடையாக விளங்கியது. இக்கலைகளின் வாயிலாக அடிப்படையான ஆன்மிக இயல் மற்றும் தத்துவ இயல் சார்ந்த உண்மைகளை மக்கள் மனத்

தில் நிலைபெறச் செய்வது இரண்டாம் நோக்கமாகும். இறையன்பின் அடிப்படையில் நல்லொழுக்கமும் அழகுணர்வும் மக்கள் மனத்தில் நிலைபெற இக்கலைகள் உதவின. எனவே, இத்தகைய நாட்டிய நாடகங்கள் வெறும் பொழுதுபோக்குக் கலையாக மட்டும் அமையாது, சீரியமுறையில் உயர்ந்த நோக்கங்களோடு உயர்ந்த உத்திமுறைகளையும் சிறந்த பயிற்சியையும் உள்ளடக்கியனவாகவும் விளங்கின.

மெலட்டுரில் அந்தணர்கள் குடியிருக்கும் தெருவில் அமைந்துள்ள வரதராசப்பெருமாள் கோயிலின் முன்னிலையில் ஏறத்தாழ 30 மீ. அடி நீளப்பந்தல் இட்டுப் பந்தலின் முடிவில் $5 \times 5 \times \frac{3}{4}$ மீ. அளவில் அமைந்த மேடையில் இந்நாடகங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன இப்பொழுது இம்மேடை ஏறத்தாழ $8 \times 7 \times 1$ மீ. என்ற அளவில் அமைந்து மேடைக்குப் பின்னால் ஓர் ஒப்பனை அறையுடன் அமைக்கப்படுகிறது. இந்நாடகம் நடைபெறும்பொழுது இக்கோயிலின் முன் அறையில் அலங்கரிக்கப்பட்ட நரசிம்ம மூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும்படி செய்து அவர் முன்னிலையிலேயே நாடகம் நடத்தப்படுகிறது. முன்பு திறந்தவெளி மேடையில் நடைபெற்ற இந்நாடகங்கள் இப்பொழுது மேற்கூரை வேயப்பட்ட மேடையில் நிகழ்த்தப் பெறுகின்றன. மக்கள் தெருவிலும் இதற்கெனப் போடப்பட்ட பந்தலிலும் அமர்ந்து இந்நாடகத்தைக் கண்டு களிக்கின்றனர்.

இரவில் 9.30 மணிக்குத் தொடங்கும் நாடகம் விடியற்காலை வரை தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்தது. இம்முறை 1951க்குப் பிறகு 'பக்த பிரகலாத' நாடகம் ஒன்றிற்கு மட்டுமே பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. மற்ற நாடகங்கள் நான்கு அல்லது ஐந்து மணி நேரத்திற்குள்ளாகவே நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

பாகவத மேள நாட்டிய நாடகம் கோணங்கியின் வருகையுடன் தொடங்குகிறது. அவன் சில அடவுகள் போட்டுச் சிறிது நேரம் சிரிப்பூட்டும் வண்ணம் ஆடிய பின் பார்வையாளர்களைப் பார்த்து அமைதியாக நாடகத்தைக் கண்டு களிக்குமாறு வேண்டுகிறான். அதற்காகத் தெலுங்கில் 'சாது', 'சாது' (அமைதி, அமைதி) என்று கத்துகிறான். பிறகு மேடையை விட்டுப் போகிறான். அதன்பிறகு நாடகத்தில் பங்கேற்கும் இசைக்கலைஞர்களும் பக்க வாத்தியக் கலைஞர்களும் மேடையில் ஒருங்கே தோன்றி வழிபாட்டுத் தொடக்கப் பாடலைப் பாடுகின்றனர். அதனைத் 'தோடய மங்கலம்' என்று இவர்கள் கூறுகின்றனர். அதன்பிறகு பிரகலாத பட்டாபிடேகப் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். இது, பல சொற்கட்டுகளால் அலங்கரிக்கப்படுகிறது. இந்தப் பாடல் முடிந்ததும் ஊர்ப் பெரியவர் ஒருவர் மேடை

யில் தோன்றி இப்பாகவதர்களுக்குச் சந்தனமும் மலர்களும் நல்குகிறார். இதுபோன்ற தொடக்க நடைமுறைகள் அனைத்து நாடகங்களுக்கு முன்பும் நடைபெறுவதில்லை. பிரகலாத நாடகத்திற்கு மட்டும் நடைபெறுகிறது.

இதன்பிறகு கணபதிக் கடவுள் வருகை இடம் பெறுகிறது. நாடகம் தடையின்றி நடைபெற விநாயகரின் அருளை வேண்டி இக்காட்சி அமைக்கப்படுகிறது. இளைஞருள் 12 வயதுக்குட்பட்டவர்களே கணபதி வேடம் புனைவர். அதற்காக அவர்களுக்குக் கணபதி முகம் போல் செய்யப்பட்ட முகமூடி அணியப்படுகிறது. பக்க இசைக்கு ஏற்பச் சில அடவுகள் போட்டபின் மேடையிலேயே விநாயகருக்குப் பழம் பூ வைத்துச் சூடம் கொடுத்து வணங்குகிறார்கள். அதன்பின் தலைமைப் பாத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றாக மேடையில் தோன்றித் தங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இது 'பாத்திர பிரவேசம்' என்று கூறப்படுகிறது. தலைமைப் பாத்திரங்களின் நுழைவின்போது அவர்களுக்கு முன் ஒரு திரை பிடிக்கப்படுகிறது. அத்திரையைப் பக்கத்திற்கு ஒருவராக இருவர் பிடித்திருப்பர். பாத்திரப் பிரவேசத்தரு எண்ப்படும் பாத்திர நுழைவுப்பாட்டுப் பாடப்படுகிறது. சிறிது நேரம் ஆடிவிட்டுத் திரையை விலக்கிப் பார்வையாளர்களைப் பார்த்துவிட்டு மறுபடியும் ஆடத்தலைப்படுவர். அவ்வறிமுகப்பாடல் அப்பாத்திரப் பண்பு மற்றும் உருவை விளக்கி உரைப்பதாக அமையும். அந்தத் தருக்கள் கருநாடக இசையில் காணப்படும் கிருதிகளைப் போல் பெரியனவாகக் காணப்படும்.

பாத்திரப் பிரவேசம் முடிந்தபின் நாடகம் காட்சி, காட்சியாக விரியும். பாத்திர மனநிலைகள் - உணர்வுகள்-பெரும்பாலும் கருநாடக இசையாலும் பரதநாட்டிய முறைப்படி அமைந்த நடனம் மற்றும் அபிநயத்தாலும் வெளியிடப்படுகின்றன. சில நேரங்களில் கவிதை மொழிகளாலும் உரையாடல்களாலும் மிகப் பொருத்தமான நாடகச் செயல்களாலும் இவை வெளியிடப்படுவதுண்டு. பாடல்கள், தருக்கள், சப்தங்கள், கர்னிகங்கள், பதங்கள், பத - வர்ணங்கள் என்னும் இவை பல்வேறு வகையில் இந்நாடக இசையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பாகவத மேள இசை: பாகவத மேளத்தில் பயன்படுத்தப்படும் இசை இராக பாவங்கள் நிரம்பியதாகவும் அருமையான கமகங்களையும், அழகுகளையும் உள்ளடக்கியதாகவும் அமைந்துள்ளது. அதனால் இந்நாடக இசை, உணர்ச்சியைத் தூண்டும் ஆற்றல் பெற்ற உயர்ந்த இசையாக விளங்குகிறது. இராகங்களின் காலக்கணக்கு இங்குச் சரியாகப் பின்பற்றப்

படுகிறது. குறிப்பிட்ட இராகம் குறிப்பிட்ட இரவு நேரத்தில் பாடப்படுவதற்கு ஏற்ப நாடக நிகழ்வுகள் அமைக்கப்படுகின்றன. இம்முறை உணர்ச்சியை எழுப்பும் இசையின் ஆற்றலுக்கு மேலும் உரமுட்டுவதாக அமைகிறது. ஆகிரி, கானடா போன்ற இராகங்கள் நடு இரவுக்குப் பின்னரே பல நிலைகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதனால் மெலட்டுர் பாகவதமேள இசை மற்றக் கச்சேரி இசை வகைகளைக் காட்டிலும் உணர்ச்சியைத் தூண்டவல்லதாக உள்ள தென் அனைவரும் ஏற்கின்றனர்.

பாகவத மேளாவின் சங்கீத அமைப்புத் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது. தூய்மையான கருநாடக இசை இதில் பயின்று வருகிறது. காட்டாக, கானடா, பரசு, ஆகிரி, தேவகாந்தாரி, அடாணா, ஆங்கி, செளராட்டிரம், பேகடா, காம்போதி, தோடி, பைரவி போன்ற இராகங்கள் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. கானடா எனப்படும் இராகம் பாகவத மேளாவில் மட்டும் சிறப்பாகக் கையாளப்படுகிறது. கருநாடக இசையில் வேறு யாரும் இதனை மிகுதியாகப் பயன்படுத்துவதில்லை. பக்க இசையில் இப்பொழுது தம்புரா இடம் பெறுகிறது. முதலில் தம்புராவின் இடத்தில் துருத்தி என்ற இசைக்கருவியைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள். பின்னரே இதில் தம்புரா, 'பிடில்', புல்லாங்குழல் முதலியவை இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 4½ கட்டை சுருதியே இருந்தது. அதனால்தான் அப்போது துருத்திப் பயன்படுத்தப்பட்டது. பாகவத வழக்கப்படி நாட்டியம் முதலில் தொடங்குகிறது. பஞ்சபதிக்கு முன்பு நாட்டை பாடி, பஞ்சபதக் கீர்த்தனங்கள் பாடி, அதன் பின் தத்தகாரங்கள் எனப்படும் சொற்கட்டுகள் பாடியபின் பாகவதமேளா நாடகம் தொடங்குகிறது.

பாகவத மேள நடனம்: பாகவத மேள நாட்டிய நாடகத்தில் இடம்பெறும் பாடல்களுடன் தனிமொழிகளும் உரையாடல்களும் கவிதைமொழியில் அமைந்துள்ளன. அவை நடனம் மற்றும் அபிநயங்களுடன் ஒவ்வொரு நிலையிலும் கலந்து மிளர்கின்றன. நாடகப் பாடல்கள் மற்றும் உரையாடல்களுக்கான பல விளக்கங்களாக அமையும் மிகச்சிறந்த கைமுத்திரைகளும் முக பாவங்களும் தாள இயைபுடன் கூடிய கால அடவுகளுடன் ஒருங்கிணைந்து செயற்படுகின்றன. இவற்றினூடே கணற் பொறிபறக்கும் சதிகளும் அவற்றிற்கு ஒத்திசைவாக அமையும் நிருத்தமும் (சுத்த நடனம்) குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்கவையாக விளங்குகின்றன. நடனத்திற்குரிய அனைத்துச் சொற்கட்டுகளும் சுருதியுடன்பாடப்படுகின்றன. இது நட்டுவமேளம் எனக் கூறப்பட்ட பரதநாட்டியத்தில் காணப்படாத சிறப்பான கூறாகும். பல நேரங்களில்

நடனக்காரர் பாடிக்கொண்டே அபிநயம் பிடிப்பார். மெலட்டுர் பாகவதமேள நாட்டிய நாடகத்தில் இடம்பெறும் அபிநயம் விரிவானதாகவும் ஆழமானதாகவும் அமைந்து, நட்டுவ மேள பரதநாட்டிய அபிநயத்தைக் காட்டிலும் சிறந்து விளங்குகின்றது. இந்நாடகத்தில் பாத்திரச் செயலுக்கேற்ற அடவுமுறைகள் கொண்டநடனமேயன்றி, வெறும் சதிர் நாட்டிய உருப்படிகளான அலாரிப்பு, தில்லானா போன்ற கூறுகளைக் கொண்ட பரதநாட்டியத்தை, முதன்மைப் பெண் பாத்திரங்கள் பொருத்தமான சூழல்களில் ஆடுவதும் இடம் பெறுகிறது.

இந்நாடகப் பாடல்களும், உரையாடல்களும் உணர்த்தும் உணர்வுகள் பலதரப்பட்டவை. அவற்றில் தத்துவ உண்மைகள் அடங்கியிருக்கும். வெங்கட்ராம சாத்திரியின் சொல்நடை தரமானதாக இருப்பதுடன் இசை, நடனம், அபிநயம் ஆகியவற்றிற்கு இடமளிப்பதாகவும் அமைந்துள்ளது. அவை வாழ்க்கையின் அழியாத வகைகளையும் பாத்திரங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காகப் படமாக்கிக்காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க வகையில் இந்நாடக இசை, உரையாடல், நடனம், அபிநயம் ஆகியவை ஒருங்கிணைந்து, அழகியல் உணர்வைத் தூண்டி இரசத்தை அனுபவிக்க வாய்ப்பளிக்கின்றன. இம்முறை பரதரின் நாட்டிய சாத்திரம் குறிப்பிடும் வகையில் அமைந்துள்ளது. மெலட்டுரின் இக்கலை, இத்தகைய உன்னத நிலையை உண்டாக்குவதற்காக அறிவாழமிக்க செவ்வியல் சார்ந்த சூழலைத் தோற்றுவித்துப் பார்வையாளர்களை ஒரு கற்பனை உலகிற்கு அழைத்துச் சென்று, உணர்ச்சி வாய்ந்த முருகியல் அல்லது அழகியல் அனுபவத்தைப் பெறச் செய்கின்றது. எழுதப்பட்ட, பேசப்பட்ட பாடல்களின் சொற்கள், பேச்சுகள் ஆகியவை கேட்பொலி நிலையிலிருந்து பார்க்கப்படும் நிலைக்கு உயர்த்தப்படுகின்றன. சுருங்கச் சொல்வதானால் கேள்விக் காவியம் (Svaya Kavya), காட்சிக் காவியமாகப் (Drisy Kavya) பரதரின் நாட்டிய சாத்திரக் கோட்பாட்டின்படி அமைகிறது. தமிழ்நாட்டில் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பரதநாட்டிய சாத்திர மரபு பாகவத மேள நாட்டிய நாடகத்தில் பின்பற்றப்பட்டு வருவது போற்றத் தகுந்த செயலாகும்.

மெலட்டுர் நாட்டிய நாடகத்தில் நடனம் பெறும் இடத்தை யாரும் மறுக்கவியலாது. பல வகையினவாக அமையும் இந்நடனம், இந்நாடகத்தை அழகூட்டும் கூறாக அமைந்துள்ளது. இது காவியச் சூழலை உண்டுபண்ணுதற்குப் பெரிதும் பயன்படுகிறது.

மெலட்டுரின் நாட்டிய நாடகம் தன் இசை, நடனம், அபிநயம் என்னும் இக்கூறுகளால் பரதநாட்

டியத்தைப் பெரிதும் ஒத்துள்ளது. அச்சமூட்டத்தக்க கொலைக்காட்சிகளும் போர்க்காட்சிகளும் மேடையில் காட்டப்படுவதில்லை. அவை மேடைக்கு வெளியே பாடல் அல்லது உரைநடையால் சொல்லப்பட்டு விடுகின்றன. இந் நாடகங்கள் இம்முறையாலும் பரதரின் நாட்டிய சாத்திர மரபைப் பின்பற்றி அமைந்துள்ளன.

நிலவண்ணப் பின் திரையைத் தவிர எந்தத் திரைச்சீலையும் இதில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. முன்திரையும் காட்சித்திரையும் இடம்பெற வில்லை. எளிய நாற்காலி அல்லது முக்காலி துணியால் போர்த்தப்பட்டு அரசு இருக்கையாகக் கூடப் பயன்படுத்தப்படும். உடை மற்றும் ஒப்பனைகள் புராணப் பாத்திரங்களை நினைவூட்டுவனவாக அமையும். மேடை விளக்குகளாக மின்சார விளக்குகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. காலில் படுவதற்கான விளக்குகள் (Footlight) குறிப்பிட்ட இடத்தில் விழுவதற்கான இட விளக்குகள் (Spot light) போன்றவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் நன்கு கேட்பதற்கான இசை, உரையாடல் ஆகியவற்றிற்கு ஒலிபெருக்கிகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

திறனாய்வாளர்கள், தொடக்கக் கால பாகவத மேளாவில் இடம்பெற்ற கலைத்தரம் இக்கால பாகவத மேள நாட்டிய நாடகங்களில் இல்லை என்று கூறுகின்றனர். பிழைப்பிற்காகப் பல வெளி இடங்களில் குடியேறியவர்கள் இந்நாடகம் நடைபெறுதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்பே வந்து இக்கலையில் ஈடுபடுவதால் பழமையான தரத்தை இவர்களால் கொணர முடியாமல் போய்விடுகிறது. எனினும் செவ்வியல் சார்ந்த கேட்போரைக் கவரச் செய்யும் இசை, சிறந்த சொற்கட்டுகளுடன் கூடிய நடனவாங்கம், சாத்திரிய மரபுவழி வந்த கற்பனை வளம்மிக்க அபிநயம், பலவகையான தாளத்திற்கும் ஏற்ற இறக்கத்திற்கும் ஏற்ற பலவகையான காலடவுகள் என்னும் இந்நிலைகளில் பாகவதமேள நாட்டிய நாடகம் தன் தனித் தன்மையை இழக்காமல் இருக்கிறது.

பக்கவாத்தியக் கருவிகளாகத் தம்புரா, புல்லாங்குழல், 'வயலின்', மிருதங்கம், இருதாளங்கள் ஆகியவை இடம் பெற்றுள்ளன. பக்க இசைக் கலைஞர்கள் மேடையின் வலப்பக்கத்தில் வரிசையாக அமர்ந்து மேடையின் எஞ்சிய பகுதியை நடனக்காரர்கள் - நடிகர்கள்-இயங்குவதற்கு விட்டிருக்கின்றனர்.

பாகவதமேளா - குச்சுப்புடி: முன்பே குறிப்பிட்டது போல் ஆந்திராவில் இருந்து இங்கு வந்து குடி

யேறிய தெலுங்கு அந்தணர்கள் வாயிலாக இக்கலை இங்கு வந்தது என்று கருதப்படுகிறது. ஆந்திராவில் பாகவத மேள நாட்டிய நாடகம் கி.பி.1502-இல் இருந்தமைக்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. ஆந்திராவின் நாட்டிய நாடகமான குச்சுப்புடி நடனத்தின் பல கூறுகள் பாகவத மேள நாட்டிய நாடகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. பரத நாட்டியத்தில் காணப்படும் சப்தம், வர்ணம், பதம் என்னும் கூறுகள் குச்சுப்புடியில் தெலுங்கில் அமைந்துள்ளன. குச்சுப்புடி நடனக்காரர்கள் பாகவதலு என்று வழங்கப்பட்டனர். குச்சுப்புடி நாட்டிய நாடகமும் தனக்குரிய கதைகளைப் பாகவத புராணத்திலிருந்தே எடுத்துக் கொண்டுள்ளது. மேற்கண்ட இவ்வொற்றுமைக் கூறுகளால் பாகவதமேள நாட்டிய நாடகம் ஆந்திராவிலிருந்து தமிழகத்திற்கு வந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

செவ்வியல் வகை சார்ந்த நாட்டிய நாடகமாக விளங்கும் பாகவத மேள நாட்டிய நாடகம், தொன்மையான நாட்டிய நாடக மரபைப் பேணிப் பாதுகாத்து, இந்திய அளவிலான பழமையான நாட்டிய நாடக மரபை இனங்காட்டும் கலையாக விளங்கி வருகிறது. இக்கலையின் இத்தகைய மேன்மை நிலை உணரப்பட்டு, இக்கலை உரிய நிலையில் பாதுகாக்கப் படவேண்டும். கு.மு.

துணை நூல்கள்:

Dances of India, Vivekananda Kendra Patrika, Vol.10, No.2, 1981.

Lesser Known Forms of Performing Arts in India, Compiled and Edited by Durga Das Mukhopadhyay, Sterling Publishers, New Delhi.1978.

Spell of the South Zone Cultural Centre, Thanjavur-1987.

பாகன், பர்மாவிலுள்ள தொன்மைச் சிறப்புடைய நகரம். இது மாண்டலே(Mandalay) நகருக்கு ஏறத்தாழ 145 கி.மீ. தென்மேற்கில் ஐராவதி நதிக்கரையில் அமைந்துள்ளது. பர்மியர்களின் புனித மலையான போபாவிற்கு (Popa) அருகே உள்ளது. இந்நகரம் ஏறத்தாழ கி.பி.850-இல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டுவரை இக்காலத்தில் பர்மா என்று கூறப்படும் நிலப்பகுதியின் தலைநகராக இருந்தது. மங்கோலியர், கி.பி.1287-இல் பாகனைத் தாக்கிப் பண்டைய கலைச்சின்னங்கள் பலவற்றை அழித்தனர். அவ்வீழ்ச்சியிலிருந்து பாகன் மீளவே இல்லை. தென் கிழக்குஆசிய நாடுகளில் சிறந்து விளங்கிய செங்கற்

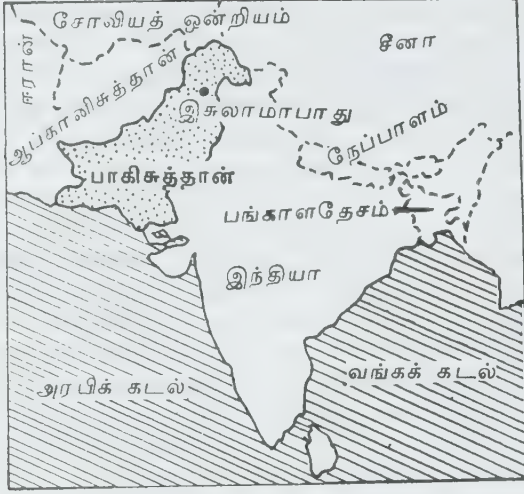
கட்டடக் கலைக்குச் சான்றாக இந்நகரம் விளங்குகிறது. இந்தியா, இலங்கை, தென்கிழக்கு ஆசியா ஆகிய நாடுகளுடன் சிறந்த வணிக உறவைக் கொண்டிருந்த முக்கிய நகரம் இது. தென் பர்மாப் பகுதியில் வாழ்ந்த சிறந்த அறிஞர்களும் கலை வல்லுநர்களும் அனவரதன் (Anawrata: கி.பி. 1044 - கி.பி. 1077) மன்னர் காலத்தில் பாகனில் குடியேறி இந்நகரைச் சிறப்புடையதாக ஆக்கினார். இந்நகர் ஈனயான (Hina-yana) புத்த மதக் கல்வியில் மிகச் சிறந்து விளங்கியது. இது பெரு மதில்களையும் ஆழமான அகழிகளையும் கொண்ட கோட்டை நகரம். ஒரு பக்க அரணாக ஐராவதி நதி விளங்கியது. இந்நகரின் அகழிகளுக்குத் தேவையான நீர் ஐராவதி நதியிலிருந்து பெறப்பட்டது. அங்குள்ள கட்டடங்களில் செங்கற்களில் உருவங்களைச் செதுக்கியும், சுடுமண், சதை ஆகியவற்றால் உருவங்களை அமைத்தும் அழகுபடுத்தினர். கிழக்கு மதிற்சுவரில் சரபவாயில் உள்ளது. பர்மிய கட்டடக்கலை வளர்ச்சியில் பாகன் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இங்கு கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டுக்கட்டடக் கலையின் சின்னங்களாகப் பதோதமய (Patothamy), நன்பய (Nanpaya) ஆகிய கோயில்கள் திகழ்கின்றன. இவை இரண்டும் செவ்வக அடித்தளத்தைக் கொண்டவை. நன்பய கோயில் செங்கல் அடித்தளத்தின்மீது கருங்கல்லால் கட்டப்பட்டது; உட்புறமும் வெளிப்புறமும் சிற்ப வேலைப்பாடுகளைக் கொண்டது. சிவசந்தா (Shivesandaw) என்ற தூபமும் (Stupa) முக்கியமானது. இது ஐந்து படித்தளங்களைக் கொண்டு கூம்பு வடிவில் அமைந்துள்ளது. இவை, பொதுவாக இந்திய பர்மியக் கூட்டுக் கலைப் பாணியைப் பின்பற்றிக் கட்டப்பட்டவை. மங்கலசேதி (Mangalazedi) தூபம் கி.பி. 1274 - இல் கட்டப்பட்டது. சதுரவடிவில் படிக்களைப் போன்று அமைந்த 5 தளங்களைக் கொண்டது. மேலே செல்வதற்குப் படிகள் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. இதன்மேல் பெரிய மணி போன்ற அமைப்புடைய தூபம் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. மூலைகளிலும் சிறிய தூபங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இங்குள்ளகோயில்களில் சுவேசிகன் (Shuwezigon) கோயில் சிறப்புடையதாகும். இக்கோயிலை அனவரதன் என்ற அரசன் கட்டினான். பல வகையான உருவச்சிலைகள் இங்குள்ளன. கோயில் மணிவடிவில் அமைந்த தூபத்தைக் கொண்டது. அதன் உச்சியில் சிறந்த வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய தங்கக் குடை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தாட்பியின்யூ (Thatpyinnyu) கோயில் கி.பி.1144-இல் கட்டப்பட்டது. பெரிய கூடங்கள் 4 தளங்களைக் கொண்ட இதன் உட்பகுதியில் உள்ளன. இவ்வமைப்பில் தூபி, கோயில், மடாலயம் ஆகிய மூன்றும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. கவட்பாலின் (Gawdawpalin) மற்றுமொரு சிறப்பு வாய்ந்த

கோயில். அதன் வெளிப்புறம் சிறு சிறு தூபங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. போதி மரத்தடியில் புத்தர் ஞான நிலை அடைந்தது போன்ற வகையில் கட்டப்பட்ட பிரமிடு வடிவ ஆனந்தா கோயில் மிகச்சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். இது கியான்சித்தர் (Kyanzitha) (கி.பி-1084-1112)என்ற அரசன் காலத்தில் கி.பி. 1090 -இல் கட்டப்பட்ட கோயிலாகும். இக்கோயில் கூட்டல் குறிவடிவில் கட்டப்பட்டது. நடுப் பகுதியின் மீது சிகரம் அமைந்துள்ளது. நடுப்பகுதியின் நாக்கின் முன்பக்கச் சுவர்களில் பெரிய புத்தர் உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. படிக்கட்டுகள் போல் அமைந்துள்ள தளங்கள், மாடங்கள் ஆகியன அழகுற வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. கொடிகள், சுருள் வட்டங்கள், வளைவுகள் ஆகியவற்றால் இக்கோயிலின் பகுதிகள் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளன. வெ.பா.

பாகிசுத்தான் தெற்கு ஆசியாவிலுள்ள நாடு; இந்தியாவின் வடமேற்கு எல்லையில் உள்ளது. பாகிசுத்தான் (Pakistan) ஓர் இசுலாமியக் குடியரசுக்கும். கிழக்கில் இந்தியா, வடகிழக்கில் சீனா, மேற்கில் ஈரான், வடமேற்கில் ஆப்கானிசுத்தான் ஆகியவை இதன் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன. இதன் நிலப்பரப்பு 803,936 சதுர கி.மீ. ஆகும். இமயமலைத் தொடரின் மேற்குப் பக்கக் கிளை, பலுசுசுத்தான் பீடபூமி, போட்வர் மேட்டு நிலம், சால்ட்டு மலைத்தொடர், சிந்துச் சமவெளி ஆகியவை இதன் நிலியில் சார்ந்த பிரிவுகளாகும். மிக அதிக உயரமுள்ள மலைச்சிகரம் திரிச் மீர் ஆகும். வடக்கிலும் மேற்கிலுமுள்ள நிலப்பரப்பு முழுவதிலும் பெரிய மலைத்தொடர்கள் காணப்படுகின்றன. ஐந்து பெரிய நதிகள் அவற்றின் துணைநதிகள் ஆகியவற்றின் நீர்ப் போக்கினால் மற்ற இடங்களில் செழிப்பான சமவெளிகள் காணப்படுகின்றன.

மக்கள் தொகை: இதன் மக்கள்தொகை 104,600,000 ஆகும். முசுலிம்கள், கிறித்தவர்கள், பார்சியர்கள், சாதி இந்துக்கள், புத்தமதத்தவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் முதலிய பிரிவினர்கள் இங்குள்ளனர். உருது (தேசியம்), ஆங்கிலம் (பணித்துறை), பஞ்சாபி, சிந்தி, புகுட்டு, பலுச்சி முதலிய மொழிகள் முக்கியமானவை. இதன் தலைநகரம் இசுலாமாபாது. கராச்சி, முகம்மதுபின் காசிம் ஆகியவை முக்கிய துறை முகங்களாகும். கராச்சி, இலாகூர், பைசலாபாது, இராவல்பிண்டி, ஐதராபாது ஆகியவை முக்கிய நகரங்களாகும். இதன் தேசியகொடி பச்சை வண்ணத்தின் நடுவே வெண்பிறை நிலாவும், ஐம்முனை கொண்ட விண்மீனும் கொடிக்கம்பத்தை ஒட்டியுள்ள கால்பகுதியில் வெண்பட்டையும் கொண்டு விளங்குகிறது. நாணயம் உருபாய் எனப்படும். ஓர் அமெரிக்க தாலர் உரு. 16.03க்குச் சமம்.

பாகிசுத்தான்

மக்கள் அதிக அளவில் ஈடுபட்டுள்ள தொழில் வேளாண்மையாகும். ஆறுகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை இந்நாடு முழுவதுமாக நம்பியுள்ளது. கோதுமை, தினை, சோளம், திவனப்பயிர்கள், கரும்பு, பருத்தி, நெல் முதலியன முக்கிய பயிர்களாகும்.

ஆற்றல் மற்றும் இயற்கை வளங்கள்: வளமுள்ள விளையும் நிலம், நீர்வளங்கள், மீன் வளம், காடுகள், இயற்கை வாயு மற்றும் குறைந்த அளவில் தோண்டி எடுக்கப்பட்ட கனிப்பொருள்கள் போன்றவை பாகிசுத்தானின் இப்போதைய இயற்கை வளங்களாகும்.

எண்ணெய் முக்கியமாகப் போடோவார் சம வெளி மற்றும் மேயல், தட்டு, பல்கசார், சோயா மெயிர், துல்லியன், தோடக்கு போன்ற இடங்களிலிருந்து கிடைக்கிறது. பாறை எண்ணெயும் குறைந்த அளவில் கிடைக்கிறது.

தொழிற்சாலைகள் வீட்டு உபயோகம் ஆகியவற்றிற்காகச் சுயூ என்ற இடத்திலிருந்து கராச்சி, முல்தான் வரை போடப்பட்டுள்ள குழாய் இணைப்பு வரிசைகள் மூலமாக இயற்கை வாயு அளிக்கப்படுகிறது.

இந்தியா - பாகிசுத்தானுக்கிடையே 1960 - இல் ஏற்பட்ட சிந்து நதி நீர் உடன்படிக்கை அதிக அளவிலான முன்னேற்றத் திட்டங்களின் அடிப்படையாக அமைந்தது. சிந்து நதிப் பள்ளத்தாக்கு முன்னேற்ற நிதி ஒப்பந்தத்தில் ஆசுத்திரேலியா, கனடா, செருமனி, நியூசிலாந்து, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் கையொப்பமிட்டன. இது உலக வங்கியால் நிருவகிக்கப்பட்டு வருகிறது. சிந்து நதி மற்றும்

அதன் ஐந்து கிளை நதிகளின் நீராற்றலை இந்தியா - பாகிசுத்தான் நாடுகளுக்கிடையே பங்கீடு செய்தல் என்பதே இந்த ஒப்பந்தத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

சிந்து நதியின்மீது மண் பாறைகள் ஆகியன கொண்டு கட்டப்பட்ட நார்பேலா அணை மிகப் பெரியதாகும். இலாயட்டு, குலாம் முகம்மது, தெளசா, கூடு, சாசுமா போன்ற குறுக்கணைகள், மங்ளா அணை, கால்வாய் கட்டும் திட்டம் போன்றவை நீர்ப்பாசனத்திற்கு மிகவும் உதவுகின்றன. சிந்து - சீலம் நதிகளுக்கிடையே உள்ள தார் பாலை வனத்தை வேளாண்மை, வாணிகம் மற்றும் தொழில் துறைகள் கொண்ட குடியேற்றப் பகுதியாக ஆக்குவதற்கான 'தார் விரிவாக்கப் பணி' பஞ்சாபு மாநிலத்தால் 1949 - ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது.

கனிமங்கள்: சாரிசு, ஆர்னெய், போலன் கணவாய், சோர் மலைத்தொடர் முதலிய பகுதிகளிலிருந்து நிலக்கரியும், சோப்பு மாவட்டத்திலிருந்து இரும்புக் குரும ஈருயிரகை (Chromite)யும் தோண்டியெடுக்கப்படுகின்றன. சுண்ணாம்புக்கல் குறைந்த அளவில் கிடைக்கிறது. கனிக்கல், சிபி மாவட்டத்திலிருந்தும், இரும்பு கலபாக்கிலிருந்தும், உலோகக்கரு விண்மம் தேராகாசிகானிலிருந்தும், செம்பு செயின்டக்கிலிருந்தும் கிடைக்கின்றன. காரீயகம், வெள்ளைக் களிமண், கந்தகம், காக்காய்ப்பொன் போன்ற கனிமங்களும் தோண்டி எடுக்கப்படுகின்றன.

காடுகள்: கட்டடம், தச்ச வேலை ஆகியவற்றிற்குப் பயன்படும் மரங்கள் கொண்ட காடுகள் உள்ளன. எரி பொருள், காகிதம், விறைப்பான அட்டைப் பலகை, தீப்பெட்டிகள், தந்திக் கம்பங்கள், விளையாட்டுப் பொருள்கள் போன்றவை மரங்களிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

விலங்குகளும் மீன்வளமும்: ஆடு மாடுகள், கறவை மாடுகள், வெள்ளாடுகள் போன்றவை வீட்டு விலங்குகள். பதனிட்ட தோல், கச்சாக் கம்பளி, தோல் பொருள்கள், காலணிகள் போன்றவற்றின் ஏற்றுமதி மூலமும், மீன்வள மிகுதியாலும் நல்ல வருவாய் கிடைக்கிறது.

தொழிலும் வாணிகமும்: கம்பளி நெசவு, பருத்தி நெசவு மற்றும் விரிப்புகள் நெய்தல் போன்றவை நடைபெறுகின்றன. பொதுப்பணித் துறை சார்ந்த கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் அனைத்தும் மறு சீரமைக்கப்பட்டு 1972 - இல் தொழிற்றுறைச் செயலாட்சிக்குழு கொண்ட அமைப்பின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டன. பஞ்சிலிருந்து பருத்திக்கொட்டைகளை

அகற்றும் ஆலை, நெல்லிலிருந்து உயி நீக்கும் ஆலை, அரவை ஆலைகள் ஆகிய அனைத்தும் 1976 - இல் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. பருத்தித் துணி மற்றும் சர்க்கரை உற்பத்தியில் பாகிசுத்தான் ஒரு தன்னிறைவுடைய நாடாகும். பருத்தி நூலிழை, பருத்தித் துணி, சுத்திகரிக்கப்பட்ட சர்க்கரை, பசை மண், நல்வள உரங்கள், பதனஞ் செய்யப்பட்ட உணவுப் பொருள்கள், புகையிலை, பருத்தி நெசவுப் பொருள்கள், இரசாயனப் பொருட்கள் போன்றவை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. பொதுப்பணித் துறை சார்ந்த எஃகுத் தொழிற்சாலை ஒன்று கராச்சியில் கட்டப்பட்டுள்ளது. கனரக இயந்திரங்கள் கொண்ட தொழிற் பேட்டை, கனரக உலைக்களம் வார்ப்படச் சாலை போன்றவை தக்கசீலத்தில் உள்ளன. நெசவு உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகள் அதிக அளவில் வேலைவாய்ப்பு அளித்து வருகின்றன.

இந்தியா மற்றும் இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளுடன் வாணிகத் தொடர்பு கொண்டுள்ளது பாகிசுத்தான். பருத்தி மூலப்பொருள் மற்றும் உற்பத்திப் பொருள்கள், அரிசி, விரிப்புகள், தோல், தோல் பொருள்கள் ஆகியவை ஏற்றுமதிப் பொருள்களாகும். உணவுப் பொருட்கள், உணவாகக் கொள்ளத்தக்க எண்ணெய், சுத்திகரிக்கப்படாத எண்ணெய், இயந்திரங்கள், இரசாயனங்கள், போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் முதலியன இறக்குமதிப் பொருட்களாகும்.

போக்குவரத்து, தந்தி, ஒளிபரப்பு முதலியன: எல்லாக் காலங்களிலும் போக்குவரத்துக்கேற்ற சாலைகள், இருப்புப்பாதைகள் கொண்டது பாகிசுத்தான். கப்பல் கட்டுதல், செப்பணிதல், இயந்திரப்பொறி அமைத்தல் போன்ற வசதிகளுடனான கப்பல் கட்டுற்துறை ஒன்று கராச்சியில் உள்ளது.

தந்தியும், தொலை பேசித் துறையும் அரசாங்க உடைமையாகும். துணைக்கோள், மின் அலை, மின் காந்த அலை மூலமாகப் பன்னாட்டுத் தொலை பேசித் தொடர்பு கொண்டுள்ளது பாகிசுத்தான். இலாகூர், கராச்சி, பெசாவர், குவெட்டா, இராவல் பிண்டி, இசுலாமாபாது ஆகிய இடங்களிலெல்லாம் ஒளிபரப்பு நிலையங்கள் உள்ளன.

நீதி: இங்கு உச்சநீதிமன்றமும், நான்கு உயர்நீதிமன்றங்களும் (இலாகூர், பெசாவர், குவெட்டா மற்றும் கராச்சி) உள்ளன. அவற்றின்கீழ் மாவட்ட மற்றும் அமைதிகாண் நீதிமன்றங்கள், துணைப் பொது நீதிமன்றங்கள் ஆகியவை உள்ளன.

கல்வி: இலவச, கட்டாய முதல்நிலைக் கல்வி அளிப்பது அரசின் பொறுப்பாகும். வயதுவந்தோருக்கு

எழுத்தறிவு அளிக்கும் திட்டங்கள் பல கொண்டுவரப்பட்டன. வாழ்க்கைத்தொழில் சார்ந்த, தொழில் நுட்பக் கல்வியும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

வரலாறு: பாகிசுத்தான் என்ற சொல் 1933-ஆம் ஆண்டுதான் முதன்முதலில் கையாளப்பட்டது. (சமய நெறி பிறழாத) தூய்மையான (பாக்) தேசம் (இசுதான்) என்று இதற்குப் பொருள் கொள்ளலாம். இரகமது அலி என்ற மாணவரால் (கேம்பிரிட்சு, இங்கிலாந்து) பஞ்சாபு, ஆப்கானிசுத்தான், காசுமீர் மற்றும் சிந்து ஆகியவற்றின் (ஆங்கில) முதல் எழுத்துகளும் பலுசுசுத்தான் என்பதன் கடைசி எழுத்துகளும் கொண்டு புதிதாகப் புனையப்பட்ட சொல் 'பாகிசுத்தான்' என்று கருதப்படுகிறது.

இந்தியாவில் ஆங்கிலேயரது ஆதிக்கம் ஏற்படுவதற்கு முன்பு, ஏறத்தாழ 600 ஆண்டுகளாக, இசுலாமிய ஆட்சியாளர்கள் எண்ணிக்கையில் மிகுதியாக இருந்த இந்துக்களை ஆண்டுவந்தனர். பொருளாதார அடிப்படையில் பின்தங்கியிருந்த மக்கள் (கிழக்கு பாகிசுத்தான்/பங்களாதேசப் பகுதியில்) எல்லோரும் இசுலாமிய மதத்தைத் தழுவினர். அதனால் அப்படிப்பட்ட பகுதிகளில் இசுலாமியர்கள் அதிகமாகக் காணப்பட்டனர். ஆங்கிலேயர் ஆதிக்கத்திற்குத் தகுந்தவாறு தங்களை மாற்றிக்கொள்ள அவர்களால் இயலவில்லை. மீண்டும் தங்கள் ஆதிக்கத்தை நிறுவ இயலும் என்ற இசுலாமியர்களது நம்பிக்கை கி.பி. 1857 - ஆம் ஆண்டு நடந்த புரட்சியின் தோல்வியால் அற்றுப்போயிற்று. அரசியலமைப்பில் சீர்திருத்தங்கள் கொண்டுவரும்படி கேட்டு இந்துக்கள், இந்தியத்தேசிய காங்கிரசு மூலமாகப் போராடி வந்தனர். தங்களது நிலையை எடுத்துச் சொல்லிச் சிறுபான்மையினத்தவரான தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற இசுலாமியர்களது எண்ணம் இறுதியில் 'அகில இந்திய இசுலாமியக் கூட்டமைப்பை' (All India Muslim League) உருவாக்கியது. அவ்வமைப்பு 1906 - ஆம் ஆண்டு தாக்காவில் (Dacca) உருவாகியது. அதன் தலைவர் முகம்மது அலி சின்னா (Jinnah) ஆவார். ஓர் இந்து அரசின்கீழ் இந்திய முசுலீம்கள் பணியாற்றுவதில் விரும்பவில்லை. அவர்களின் அரசியல், பொருளாதாரம் மற்றும் பண்பாடு போன்றவை இந்துக்களின்கீழ் சிறப்புக் குன்றிய நிலையில் இருப்பதைத் தடுக்கவும், அவற்றின் முக்கியத்துவத்தைப் பேணிப்பாதுகாக்கவும் ஒரே வழி 'தனி முசுலீம் நாடு' ஒன்றே என்ற முடிவுக்குச் சின்னா வந்தார். அவர் தலைமையின் கீழிருந்த இசுலாமியக் கூட்டமைப்பு 1940-இல் பாகிசுத்தான் வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை ஆதரித்துத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் ஏற்பட்டிருந்த

பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியல் தன்னிறைவு பாதிக்கப்பட்டக்கூடாது என்ற எண்ணத்தில் இந்து தேசிய போராளிகள், இந்தப் பிரிவினையைத்தடுக்கத் தங்களால் இயன்றமட்டும் பாடுபட்டனர். ஆனால், பிரிவினைதவிர வேறு மாற்று யோசனை எதுவுமே சின்னாவிற்குச் சரியான தீர்வான முடிவாகத் தோன்றவில்லை. சின்னாவின் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் இந்திய சுதந்திரம் என்பது செயற்கரிய தொன்று என்பது தெளிவாயிற்று. அதனால் முடிவாக ஆங்கில இந்தியா, இந்தியா, பாகிசுத்தான் என்று இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

இந்தியச் சுதந்திரச் சட்டத்தின் விதிகளின்படி பாகிசுத்தான் என்ற முழு மேலாண்மை கொண்ட அமைப்பு, 1947-ஆம் ஆண்டு முகம்மது அலி சின்னாவைத் தனது முதல் மாநில ஆட்சித்தலைவராகிய முதல்வராகவும், இலியாகத் அலிகான் என்பவரைத் தன் முதல் தலைமை அமைச்சராகவும் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. தொடக்கத்தில் இதன் எல்லைகள் சர்.சிரில் இராட்கிளிப்பு என்பவரால் வரையறுக்கப்பட்டன. ஆங்கிலேய இந்தியாவில் முன்பிருந்த பகுதிகளான பலுசிசுத்தான், கிழக்கு வங்காளம், வடமேற்கு எல்லைப்பகுதி, மேற்குப் பஞ்சாபு, சிந்து மற்றும் பழங்குடி இனத்தவர் வாழும் பகுதிகள், அவை தவிரப் பாகிசுத்தானோடு இணைந்துகொண்ட மற்ற மாநிலங்கள் ஆகியவை கொண்டதாக இருந்தது.

பிரிவினை மற்றும் அகதிகளின் வரவுஆகியவற்றைப் பின்தொடர்ந்த படுகொலைகளுக்கு இந்து-முசுலிம்கள் இருவருமே பொறுப்பாவர். காசுமீர்ச் சிக்கல் இவ்விரு நாடுகளிடையே சண்டை ஏற்படும் நிலையை உருவாக்கியது.

நம்பிக்கையோடும் வள ஆதாரங்களுடனும் எல்லாத் துன்பங்களையும் பாகிசுத்தான் சமாளித்தது. இந்தியாவிலிருந்து வந்த அகதிகளால் தொடக்கத்தில் ஏற்பட்ட தொல்லையும் பாகிசுத்தானிய மேல், நடுத்தரக் குடும்பத்துப் பெண்களின் சமூக நலப் பணிகளால் தீர்க்கப்பட்டது.

முன்பிருந்த இந்திய இராணுவமும் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது. பின்பு பாகிசுத்தானின் பாதுகாப்புப் படைகள் மறுபடி சீரமைக்கப்பட்டுச் சித்ரால் செயலாண்மை (Agency) மாநிலங்கள், கில்சீட்டு, பாகிசுத்தான் பழங்குடி மக்கள் வாழும் பகுதிகள் ஆகியவற்றிலிருந்து படைகள் திரும்பப் பெறப்பட்டன. ஆசாத்து காசுமீர் என்ற பகுதியைப் பாகிசுத்தானோடு சேர்க்காமல், தன் பாதுகாப்பின்கீழ்க் கொண்டுவந்தது பாகிசுத்தான் அரசாங்கம். முசுலிம்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகமிருந்த சமசுதானங்களும் பாகிசுத்தானோடு இணைந்து கொண்டன. கிழக்குப் பாகிசுத்

தானோடு மேற்குப் பாகிசுத்தானை இணைப்பதில் இருந்த இடையூறுகள் விமானம் மற்றும் தொலைப் போக்குவரத்து இணைப்புகள்மூலம் நீக்கப்பெற்றன.

பாகிசுத்தான் உருவாகக் காரணமாகியிருந்த முகம்மது அலி சின்னா செப்டம்பர் 1948-ஆம் ஆண்டு காலமானார். அவர் இறப்புக்குப் பின்பாகிசுத்தானின் இரு பகுதிகளுக்கிடையே இருந்த வேறுபாடுகள் மிகுதியாகப் பெருகத் தொடங்கின. இலியாகத் அலி கானால் ஒன்றும் செய்ய இயலவில்லை. இந்தியாவிடம் அவர் கொண்டிருந்த மிதவாதப் போக்கு இசுலாமிய மத வெறியர்களால் கண்டனத்துக்குள்ளாயிற்று. அக்டோபர் 1951 - இல் அவர் படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

அரசியல் நிருணயசபை ஆய்ந்தெடுத்த அரசியலமைப்பை ஏற்றுக் கொண்டபின் (19, பிப்ரவரி 1956) 23 மார்ச்சு, 1956 - ஆம் ஆண்டு 'பாகிசுத்தான் இசுலாமியக் குடியரசு' ஏற்படுத்தப்பட்டது.

வெளிநாட்டு விவகாரங்கள்: 1951 - 58-க்கு இடைப்பட்ட காலங்களில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் பாகிசுத்தான் தன் பங்கினை ஆற்றியுள்ளது. கொழும்புத் திட்டத்தில் உறுப்பினராகப் பொதுநல அரசு (Commonwealth) நாடுகளின் தொடர்பு கொண்டது; அமெரிக்காவுடன் பாதுகாப்பு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டது (ஆப்கானிசுத்தான் தவிர); மற்ற இசுலாமிய நாடுகளுடன் நல்லுறவை வளர்த்துக் கொண்டது; தென்கிழக்கு ஆசியா மற்றும் மத்திய நாடுகள் ஒப்பந்த அமைப்பில் சேர்ந்து கொண்டது. இந்தியாவுடனான தன் உறவில் நல்லதொரு முன்னேற்றம் காணும் விதமாகக் காசுமீர்ச் சிக்கல், அகதிகள் உடைமை, எல்லைத் திருத்தம், வானிக ஒப்பந்தங்கள், சிந்து நதி நீர்ப்பங்கீடு போன்ற பல சிக்கலுக்குரிய செய்திகளுக்குச் சுமுகமான பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்வுகாண எண்ணியது பாகிசுத்தான். கராச்சியில் 1954-இல் பாகிசுத்தானும் அமெரிக்காவும் பாதுகாப்புப்படை உதவி ஒப்பந்தம் ஒன்றில் கையெழுத்திட்டன.

உள்நாட்டு விவகாரங்கள் ஊழலும் சதிகளும் நிறைந்து காணப்பட்டன. 1958 - ஆம் ஆண்டு குடியரசுத் தலைவர் மிர்சா, போர்க்காலச் சட்டத்தை அறிவிப்புச் செய்து மைய, மாகாண அமைச்சரவைகளைக் கலைத்து, எல்லா அரசியல் கட்சிகளையும் ஒழித்துக் கட்டியதோடு 1950 அரசியலமைப்பையும் நீக்கம் செய்தார். முதற்பெரும் படைத்தலைவரான படைத்துறை உயர் அதிகாரி முகம்மது அயூப்கான் போர்க்காலத் தலைமை ஆட்சிப் பொறுப்பாளராக நியமனம் செய்யப்பட்டு (28, அக். 1958) எல்லா அதிகாரங்களும் அவரிடம் அளிக்கப்பட்டன. பிப்ரவரி, 1960 - இல் நடந்த வாக்கெடுப்பு மூலம் அவரது

அதிகாரம் உறுதி செய்யப்பட்டது. அவர் 1962-இல் புதிய அரசியலமைப்பை அறிவித்தார்.

ஆயுப்கானது முதல் நடவடிக்கை தலைநகரத்தைக் கராச்சியிலிருந்து இராவல்பிண்டிக்கு மாற்றியதாகும். அதன் அருகிலேயே புதிய தலைநகரமான இசுலாமாபாதும் கட்டப்பட்டு வந்தது. மக்கள் மனக்குறைகள் தீர்க்கப்பட்டன. நிலச் சீர்திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. நிலப் பண்ணை உரிமை முறை முழுவதுமாக ஒழிக்கப்பட்டது; அகதிகள் மறுபடி குடியமர்த்தப்பட்டனர்; நிதி நிலை சீராக்கப்பட்டது; தொழில்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டன; வெளிநாட்டு மூலதனம் அதிகரித்தது. அதன் விளைவாகப் பொருளாதார நிலையில் நல்லமுன்னேற்றம் ஏற்பட்டது.

நாட்டு முன்னேற்றத்தில் பாகிசுத்தானிய மக்கள் அனைவரும் பங்குபெறும் வாய்ப்பு அளிக்கப்படவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில், 1959-60-இல் அடிப்படை உரிமைகள் அமைப்பு முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். வயதுவந்தோர் வாக்குரிமைச் சீட்டு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட முதல்நிலை அவையை அடிப்படையாகக் கொண்ட வரிசையான பல மக்களவை கொண்டதே இப் புதிய அமைப்பாகும்.

ஆயுப்கான் போர்க்காலச் சட்டத்தை விலக்கி விட்டுப் புதிய அரசியலமைப்பை 1962-ஆம் ஆண்டு உருவாக்கினார். ஆயுப்கானின் ஆட்சிக் காலம் 1965-இல் நடந்த தேர்தல்கள் மூலம் மேலும் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டது.

மேலை நாடுகள் இந்தியாவிற்கு அளித்த இராணுவ உதவிகள் இந்திய இராணுவத்தைப் பலப்படுத்தியது; பாகிசுத்தானைப் பயப்படுத்தியது. அதனால் மார்ச்சு மாதம் 1963-இல் பாகிசுத்தானும் சீனாவும் காசுமீரில் தங்களது பொது எல்லை வரையறை குறித்து ஒப்பந்தமொன்றைச் செய்து கொண்டன. இவ்விரு நாடுகளுக்கிடையே ஏப்பிரல் 1965-இல் இரான் ஆப்கட்சில் எல்லைத் தகராறு ஏற்பட்டுப் பின் ஆங்கில அரசின் தலையீட்டால் அந்தப் பகுதி பிரிக்கப்பட்டது (1968).

ஆசாத்துக் காசுமீரைச் சேர்ந்த படைத்துறையின் ஒழுங்குமுறைசாராத படைவீரர் தொகுதி 1965-இல் உடன்பாட்டு எல்லைக்கோட்டைத் தாண்டி, இந்தியாவின் கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளிருந்த காசுமீர் மாவட்டங்களில் புகுந்தது. செப்டம்பரில் போர் முழு அளவில் தொடங்கியது. அமெரிக்காவும் இங்கிலாந்தும் இரு தரப்பினருக்கும் போர்த் தளவாடங்கள் அனுப்புவதை நிறுத்திக்கொண்டன. ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்புச் சபை போர்நிறுத்தம் செய்ய ஆணை

யிட்டது. சோவியத்து உருசியாவின் பிரதமர் அலெக்ஸி கோசிசின் ஆயுப்கானையும், இலால்பகதூர் சாத்திரியையும் ('இந்தியத் தலைமை அமைச்சர்') தாசு கண்டு என்ற இடத்தில் சந்திக்கச் சொல்லியதோடு போர் நிறுத்தத்திற்கும் ஒப்புக்கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொண்டார். இலால்பகதூர் சாத்திரியின் திடீர் மறைவுக்குப்பின் புதிய இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திராகாந்தியினால் அவ்வொப்பந்தம் உறுதி செய்யப்பட்டது. சண்டை நின்றாலும் காசுமீர்ச் சிக்கல் தொடர்கிறது.

'தனி பதான் நாடு' வேண்டுமென்ற (பாக்துனிசு தான்) ஆப்கானிசுத்தானது கோரிக்கை முதலில் 1949-இல் எழுப்பப்பட்டது. பாகிசுத்தானுக்கும் ஆப்கானிசுத்தானுக்குமிடையே செப்டம்பர் 1961-இல் இருந்த அரசியல் உறவு முறிந்தது. இரான் சாவின் தலையீட்டாலும், ஆப்கானிசுத்தானின் புதிய தலைமை அமைச்சராலும் 1963-இல் பாகிசுத்தானுடனான அரசியல் உறவு புதுப்பிக்கப்பட்டது.

அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து மற்றும் பிற மேலை நாடுகளுடன் நல்லுறவு கொண்டிருந்தது பாகிசுத்தான். மேலும், பொதுவுடைமைக் கொள்கை கொண்ட நாடுகளான சோவித்து உருசியா, சீனா, யூகோசுலோவியா, செக்கோசுலோவாகியா, உருமேனியா போன்றவற்றுடன் ஒரு குறிக்கோளுடன் நல்லுறவு ஏற்படுத்திக்கொண்டது. ஈரான், துருக்கி மற்றும் பிற கூட்டுச்சேரா ஆசிய நாடுகளுடனும் நெருங்கிய உறவு ஏற்படுத்திக்கொண்டது.

ஆட்சியில்மனநிறைவுடையதொறுமையிழந்த மக்களால் வன்முறை தொடங்கியது. அதனால் 1969-ஆம் ஆண்டு குடியரசுத் தலைவர் ஆயுப்கான் தம் பதவியைத் துறந்து, அதிகாரத்தைப் படைத்துறைப் பணித்தலைவர் ஆகா முகம்மது யாகியாகா னிடம் ஒப்புவித்தார். பாகிசுத்தான் முழுமைக்கும் போர்க்காலச் சட்டம் அறிவிப்புச் செய்யப்பட்டு, யாகியாகான் போர்க்காலச் சட்டத் தலைமை ஆட்சிப் பொறுப்பாளராக அறிவிக்கப்பட்டார். பின் 1970-இல் அறிவிக்கப்பட்ட 'சட்டவரம்பிற்குட்பட்ட பணிச்சட்ட உத்தரவு' புதிய அரசியலமைப்பு ஒன்றை வரையறுத்துத் தெளிவு படுத்தியது. அதன்படி ஓர் இசுலாமியரை நாட்டுத் தலைவராகக் கொண்ட கூட்டரசு அமைப்புமுறை சார்ந்த குடியரசாகப் பாகிசுத்தான் இருக்கும்; தேசிய மக்களவை மற்றும் மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தல்கள் இனி ஒழுங்காக நடைபெறவேண்டும்; முதல் தேர்தல் 1970-இல் நடைபெறவேண்டும் என முடிவு செய்யப்பட்டது.

அக்டோபரில் நடப்பதாக இருந்த தேர்தல் பயங்கர வெள்ளத்தாலும் நவம்பரில் ஏற்பட்ட புயல்

காரணத்தாலும் தள்ளிப் போடப்பட்டது. பின் நடந்த தேர்தலில் கிழக்குப் பாகிசுத்தானில் சேக் முசிபுர் இரகுமான் தலைமையிலான 'அவாமி கட்சியும்' மேற்குப் பாகிசுத்தானில் குல்பிகர் அலி புட்டோவின் தலைமையிலான 'பாகிசுத்தான் மக்கள் கட்சியும்' பெரும்பான்மை வாக்குகள் பெற்று வெற்றிபெற்றன. பங்களாதேசத்திற்கு (கிழக்கு பாகிசுத்தான்) முழுச் சுதந்திரம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கோரிக்கையை எழுப்பினார் முசிபுர் இரகுமான். அதனால் 1971-இல் போர் மூண்டது. முக்திபாகினி படைவீரர்களும், வங்காளச் சுழல் துப்பாக்கி வீரர்களும் புரட்சியில் ஈடுபட்டனர். பீகாரைச் சேர்ந்தவர்களைக் (வங்காளி அல்லாதவர்களைக்) கொன்றனர், இதை அடக்குவதற்காக யாகியாகான் மேற்குப் பாகிசுத்தானியப் படைகளை அனுப்பிவைத்தார். அப்படைகளின் நடவடிக்கை கிழக்குப் பாகிசுத்தானைச் சேர்ந்தவர்களை இந்தியாவிற்குள் அகதிகளாக நுழையச் செய்தது. இந்தியாவின் பொருளாதார நிலை இந்த அதிக அகதிக்கூட்டங்களின் வருகையால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டதாகக் கூறிக் கிழக்குப் பாகிசுத்தானுக்கு இந்தியப் படைகள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுப் பாகிசுத்தான்மீது இந்தியா போர் அறிவிப்புச் செய்தது. இறுதியில் திசம்பர் 1971-இல் இந்திய - பங்களாதேசப் படைகளிடம் பாகிசுத்தான் படைகள் சரணடைந்தன. கிழக்குப் பாகிசுத்தான் பங்களாதேச என்ற பெயரில் சுதந்திர நாடாக அறிவிக்கப்பட்டது.

யாகியாகான் 1971-இல் தம் பதவியைத் துறந்தார். புட்டோ குடியரசுத்தலைவராகவும், போர்க்காலச் சட்டத் தலைமை ஆட்சிப் பொறுப்பாளராகவும் ஆனார். பாகிசுத்தான் 1972-இல் பொதுநல அரசிலிறந்து விலகிக்கொண்டது.

குதாட்டம், பந்தயங்கள் போன்றவற்றைத் தடை செய்யும் சட்டம் இயற்றப்பட்டது; வெள்ளிக்கிழமை வார விடுமுறையாக அறிவிக்கப்பட்டது; சிறு நிலச் சுவான்தார்களுக்கு நிலவரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டது; உழவர்களுக்கு நிலங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன; குத்தகைதாரர்களுக்கு உடைமை உரிமைகள் அளிக்கப்பட்டன. அரசியலமைப்பில் கொண்டுவந்த ஒரு திருத்தம் மூலம் அகம்மதியர்களை முசுலிம் அல்லாத சிறுபான்மையினத்தவர்களாக அறிவித்தார்.

தேசிய அவை, புதிய அரசியலமைப்பை ஏப்பிரல் 1973-ஆம் ஆண்டு ஏற்றுக்கொண்டது. இது 14 ஆகசுட்டு 1973 - இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. குடியரசுத் தலைவரைத் தலைவராகக் கொண்ட கூட்டரசு அமைப்பு முறை சார்ந்த சட்ட மாமன்றத்திற்குத் தலைமை அமைச்சர் அதன் செயலாட்சித் தலைவர் என்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. தலைவர் புட்டோ

தலைமை அமைச்சரானார்; பாசல் இலாகிய செளத்திரி குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

புட்டோவும் திருமதி இந்திராகாந்தியும் 1972-ஆம் ஆண்டு சூலை சிம்லாவில் (இந்தியா) சந்தித்து ஒப்பந்தமொன்றில் கையெழுத்திட்டனர். அதன்படி இரு தரப்புப் படைகளும் இந்தியப் - பாகிசுத்தான் எல்லையிலிருந்து திரும்பப் பெறவேண்டும்; நல்லுறவு வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடவேண்டும்; அழிவில்லாத அமைதியைத் துணைக்கண்டத்தில் நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

வலிமையான எதிர்ப்பு இருந்தபோதிலும் 1977 - ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் நடந்த பொதுத்தேர்தலில் புட்டோவே வெற்றிபெற்றார். ஆனால் அவருக்குத்திராகப் பல ஊர்வலங்கள், பொதுக்கூட்டங்கள் நடந்தன. நிலைமை மிக மோசமானது. இறுதியில் 1977 சூலையில் படைப்பெருந்தலைவர் முகம்மது சியா உல் அக்கு போர்க்காலச் சட்டத்தை அறிவிப்புச் செய்தார். புட்டோவின் மீது கொலைக்குற்றம் சாட்டப்பட்டு அது உறுதியாகிப் பின் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

இசுலாமிய சமயத்தில் உறுதியான நம்பிக்கை உள்ளவர் சியா (Zia). போதைப் பொருள்களை வைத்திருப்பதும் உட்கொள்ளுவதும் சட்டப்படி குற்றம் என்றாகியது. கல்லால் அடித்தே மரணம் அடையச்செய்வது, கூடா ஒழுக்கத்திற்கு அளிக்கப்படும் தண்டனையாகும். வலக் கையை முழங்கைக்குக் கீழ் வெட்டுவது என்பது திருட்டுக்குற்றத்திற்கு அளிக்கப்படும் தண்டனை.

சியா மார்ச்சு 1985-இல் தேர்தல் நடத்துவதாக அளித்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படவில்லை. அந்நிலையில் தலைவர் செளத்திரி தம் பதவியை 1978, ஆகசுட்டிலேயே துறந்தார்.

சியா, 1988-இல் விபத்தில் இறந்த பின்னர் நடந்த பொதுத்தேர்தலில் வென்ற பெநாசிர் புட்டோவைப் பிரதமராகக் கொண்ட புதிய அரசு உருவாகியது.

வெளிநாட்டு விவகாரங்கள்: இந்திய வெளியுறவுத் துறை அமைச்சராக இருந்த அடல் பிகாரி வாசுபாயி இசுலாமாபாத்திற்குச் சென்று (1978) காசுமீரிலுள்ள (இந்தியப் பகுதி) சீனாபு நதியின்மேல் ஒரு நீர்மின் ஆற்றல் சார்ந்த திட்டத்தை உருவாக்கும் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டார். அப்போதைய இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் மொரார்சி தேசாயும், சியாவும் நைரோபியில் சந்தித்துக் கொண்டனர். சீனாவுடன் நல்லுறவு நிலவியது. சீனாவைப் பாகிசுத்தானுடன் இணைக்கும் காரகோரப் பெருவழி 1978 - இல்

திறந்துவிடப்பட்டது. வணிகப் பேராளர்கள் அடங்கிய குழு ஒன்றைப் பாகிசுத்தான் காலுலுக்கு அனுப்பியது.

பக்கத்து நாடான ஆப்கானிசுத்தானில் 1979-ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட சோவியத்து இராணுவத்தின் தலையீட்டால் பாகிசுத்தானில் இராணுவச் சட்டத்தை மேலும் உறுதிப் படுத்தினார் சியா. அமெரிக்கா, எண்ணெய் வளமிக்க இசுலாமிய கீழை நாடுகள் ஆகியவை பாகிசுத்தானுக்கு நிதியுதவி அளித்து வருகின்றன. இரண்டு இசுலாமிய மாநாடுகளை நடத்திய சியா, அவற்றின் தலைவர் என்ற முறையில் ஈரான்-ஈராக்குப்போர் நிறுத்தத்திற்கு வழிகாணும் விதமாகத் தெகிரானுக்கும் (Tehran) பாக்கதாதிற்கும் (Bagdad) சென்று தோல்வியுடன் திரும்பிவந்தார்: ஐக்கியநாடுகள் பொதுப் பேரவைக் கூட்டத்திற்குச் சென்றுவந்தார்.

சியா 1982-இல் அமெரிக்காவிற்கும், 1983 - இல் அமெரிக்க வெளியுறவுச் செயலர் சார்சு சூல்க (Schultz) பாகிசுத்தானுக்கும் நல்லுறவுப்பயணமாகச் சென்று வந்தனர். பின் சியா நேபாளத்திற்கும் சென்று வந்தார். மேலும் சீனாவுடனான பொருளாதார, வாணிக, அறிவியல், தொழில்நுட்பக் கூட்டுறவு ஒப்பந்தம் ஒன்றும் அவரது முயற்சியால் உறுதி செய்யப்பட்டது. மு.அ.

பாகியா, பிரேசில் நாட்டின் ஒரு மாநிலம். இது கிழக்கு மத்திய பிரேசிலில் அட்லாண்டிக்குக் கடற்கரை ஓரமாக ஏறத்தாழ 800 கி.மீ. நீளம் நீண்டுள்ளது. இம்மாநிலம் உலோகத் தாதுப் பொருள்களுக்குப் புகழ் பெற்றது. இதன் தலைநகரம் சால்வடார் ஆகும். இது பாகியா (Bahia) மாநிலத்தின் சிறந்த துறைமுகமாகவும் விளங்குகிறது.

பாகியா

போர்ச்சுகீசியர்கள் பிரேசில் நாட்டை கி.பி. 1500-இல் கண்டுபிடித்தனர். பாகியாப் பகுதிக்கு ஆளுநர் ஒருவர் கி.பி. 1549-இல் நியமிக்கப்பட்டார். பாகியா, பிரேசில் அரசின் ஒரு மாநிலமாக கி.பி. 1823 இல் ஆக்கப்பட்டது. அதன் மன்னர், கி.பி. 1889-இல் பதவியிலிந்து நீக்கப்பட்டபோது, பாகியா, பிரேசில் குடியரசின் ஒரு மாநிலமாக ஆக்கப்பட்டது. இம் மாநிலத்தின் மக்கள்தொகை ஏறத்தாழ 6,600,000 ஆகும் (1960-இல் 5,990,605). இம்மாநிலத்தின் பரப்பளவு 59,919 ச.கி.மீ. ஆகும்.

அயன மண்டலக் கடலோரப் பகுதிகளில் காணப்படும் அடர்ந்த காடுகளைத் தவிர மற்றப் பகுதிகள் மலைப்பகுதிகளாக உள்ளன. பிரேசிலின் வடக்கே அமைந்துள்ள உயர்நிலப் பகுதிகள் கடற்கரைச் சமவெளியிலிருந்து உயர்ந்து காணப்படுகின்றன. மேலும் சாவோ பிராசிகோ ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கினால் இதுவடக்குத் தெற்காகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. பாகியாவின் கடற்கரை வெப்பம் மிகுந்து ஈரப் பதமாகவும் உள்ளது.

பாகியாவின் உட்பகுதிகளில் தாவர எண்ணெய்கள், பனைமரத்தில் இருந்து எடுக்கப்படும் மஞ்சள் நிற மெழுகு (Carnauba Wax) ஆகியன கிடைக்கின்றன. இங்கு அதிக அளவில் மரக்கட்டைகள் (Lumber) கிடைக்கின்றன. கடற்கரையோரங்களில் உள்ள விவசாய நிலங்களில் பிரேசிலின் மொத்த விளைச்சலில் 90 விழுக்காடு விளைபொருள்கள் விளைகின்றன. அவற்றுள் கோக்கோ, பருத்தி, புகையிலை, காப்பி, கேசுடர் பீன்சு (Castor Beans), மேனியாக் கிழங்கு, உணவுத் தாவியங்கள், வெப்பமண்டலப் பகுதி சார்ந்த பழங்கள் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

இங்குள்ள மலைப்பகுதிகளில், பலவிதமான கனிப்பொருள்கள் வெட்டி எடுக்கப்படுகின்றன. தங்கம், இரும்புத்தாது, நிக்கல், பாறை எண்ணெய், கரும் வைரம், தரம் குறைந்த மணிக்கற்கள் ஆகியன அவற்றுள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. இங்குள்ள உயர்நிலங்களில் ஆடு, மாடு முதலான கால்நடைகள் அதிக அளவில் வளர்க்கப்படுகின்றன. பிரேசில் நாட்டு மேய்ச்சல் நிலங்களிலேயே இங்குள்ளவை தாம் புகழ் பெற்றவை. வேளாண்மைப் பொருள்களும் கனிப்பொருள்களும் மிகுந்துள்ள பாகியாவில் தொழிற்சாலைகளும் மிக்க அளவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ளன. அவற்றுள் சர்க்கரை தயாரித்தல், பருத்தி நெசவு, கோக்கோ தயாரித்தல், புகையிலை பதனிட்தல் ஆகியவை முக்கிய இடம் பெறுகின்றன.

பாகியா மாநிலத்தில் சால்வடார், பீரா டி சாண்டனா, இதபுனா, இல்குயூசு, சேக்கீ முதலான புகழ்

மிக்க பெருநகரங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் சால்வடார் தலைமை சான்ற நகரமாகும். அதுவே இம்மாநிலத்தின் தலைநகரமாகவும் மிகப்பெரிய நகரமாகவும் விளங்குகிறது; பிரேசில் நாட்டிலுள்ள மிகப்பெரிய துறைமுகமாகவும் மிகப்பெரிய நகரமாகவும் விளங்குகிறது. பிரேசில் நாட்டிலுள்ள மிகப்பெரிய நகரங்களுள் சால்வடார், நான்காம் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. அது ஒரு பெரிய துறைமுகமாகவும் உள்ளது. அத்துறைமுக நகரம் அட்லாண்டிக்குப் பெருங்கடலுக்கும் ஆல் செயிண்டுசு வளைகுடாவிற்கும் இடையே அமைந்துள்ளது. பிரேசில் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பாகியா மாநிலத்திற்குத் தனித்த பங்குண்டு.

பாகியான்: இந்தியாவிற்கு வருகை புரிந்த சீனப் பயணியருள் ஒருவர்; பௌத்த துறவி. சீனப் பயணியருள் இந்தியாவைப் பற்றிக் குறிப்புகள் எழுதியவருள் இவரே முதன்மையானவர். பாகியான் (Fa-hien) கி.பி. 399 - ஆம் ஆண்டில் சில துறவியருடன் இந்தியாவிற்கு வந்து, கி.பி. 414-ஆம் ஆண்டு வரையில் ஏறத்தாழ 15 ஆண்டுகள் பயணம் செய்து, பௌத்த சமயத் தொடர்புடைய பல இடங்களைப் பார்வையிட்டவர். இவர் தம் பயணக் குறிப்புகளைப் 'போ-கோ - சி' (Fo-Kuo - Chi) என்னும் நூலாக எழுதியுள்ளார். அக்குறிப்பு குப்தர்கால வரலாற்றை அறிந்து கொள்ள மிகவும் பயன்படுகிறது. இவர் ஏறத்தாழ கி.பி. 340 - இல் சான்சியில் (Shansi) உள்ள ஊவாங்கியில் (Wuvangi) பிறந்தார்.

இவர் ஏறத்தாழ முப்பது நாடுகளுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார் என்பதும், புத்த சமயத்தின் சமயக் கொள்கைகளையும் புனித பொருட்களையும் சேகரிப்பதும், புத்தரின் வாழ்வுடன் தொடர்புள்ள புனித இடங்களை வழிபடுவதும் இவர்தம் நோக்கங்களாக இருந்தன என்பதும் இவர்தம் குறிப்புகளால் அறியப்படுகின்றன. தரை வழியாக இந்தியாவிற்கு வருகை தந்தவர், திரும்பிச் செல்லும்போது கடல் வழியை மேற்கொண்டுள்ளார். திசின் (Tsin) பேரரசின் தலைநகரான சிகன்பூவிலிருந்து (Si-ganfu) தம் பயணத்தைத் தொடங்கிய இவர், சீனப் பெருஞ் சுவரைக்கடந்து கோபி பாலைநிலம் வழியாகச் சென்று கோட்டான் நகருக்குச் சென்றார். பின்னர் கோட்டானிலிருந்து காசுகர், உதயனா, காந்தகார், ஆப் காநிசுத்தானம் ஆகியவற்றைக் கடந்து பஞ்சாபின் வழியாக வடமதுரையை அடைந்தார். கோட்டானில் 14 புத்த மடாலயங்கள் இருந்தன என்றும், மக்கள் மகாயான புத்த சமயத்தைப் பின்பற்றினர் என்றும் இவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். உலம்பினித்தோட்டம், வைசாலி, நாலந்தா, கயா, இராச கிருகம்

முதலான புத்தரது வாழ்வுடன் தொடர்புடைய இடங்களை இவர் பார்வையிட்டார்.

தக்காணத்திற்குச் செல்ல விரும்பிய இவர், காடும் மலையும் கடந்து செல்ல இயலாததால், இவர் பாடலிபுத்திரம் திரும்பிச் சென்று மூன்றாண்டுகள் தங்கினார். அங்கு இவர் சமசுகிருத மொழியையும், புத்த சமய நூல்களையும் கற்றார், குறிப்பாக, இவர் தேடிவந்த விநயபிடக ஒழுக்கத்தின் மூலங்கள் இவருக்கு இங்கே கிடைத்தன. பின்னர் இவர் சிந்து விலிருந்து வடமதுரைக்கு யமுனை ஆற்றின் வழியாகப் பயணமானார்.

இவர் வட இந்தியாவில் பயணம் செய்த போது, இரண்டாம் சந்திர குப்தன் (கி.பி. 380 - 415) என்னும் புகழ் மிக்க குப்த வேந்தன் அப்பகுதிகளை ஆண்டு வந்தான். அவ்வேந்தனது ஆட்சியின் மாட்சி பற்றியும், சமுதாய நிலைமை பற்றியும் சமய நிலைமை பற்றியும் பாகியான் விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பாடலிபுத்திரத்தில் சிறப்பாக நடைபெற்ற தேர்த் திருவிழாக்கள் பற்றியும், அசோகர் காலக் கட்டடக்கலை பற்றியும் இவர் வியந்து போற்றியுள்ளார்.

பாடலிபுத்திரத்திலிருந்து (இன்றைய பாட்னா) வங்காளம் சென்ற பாகியான், மித்னாப்பூர் மாவட்டத்திலுள்ள தாம்ரலிப்தியில் (இன்றைய தம்லுக்கு) இரண்டாண்டுகள் தங்கிவிட்டு, அங்கிருந்து கப்பலில் இலங்கை (சிரீலங்கா) சென்றடைந்து இரண்டாண்டுகள் தங்கியிருந்தார். புத்தரின் திருப்பல் திருவிழா இலங்கையில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுவதையும் நேரில் கண்டார். இலங்கையிலிருந்து பல புத்த சமயப் புனித நூல்களைச் சேகரித்துக் கொண்டு கி.பி.411 - இல் சீனாவிற்குப் பயணமானார். இவர் சாவகம் (Java) வழியாகச் சீனா திரும்பினார். கி.பி. (413 அல்லது 414) - இல் சீனாவை அடைந்த இவர், தம் 82-ஆம் வயதில் உபேய் மாகாணத்திலுள்ள (Hupei Province) சிங்சௌ (Chingchow) என்னுமிடத்தில் காலமானார். ம.இரா .த.

துணை நூல்:

Nilakanta Sastri, K.A., Foreign Notices of South India (From Megasthenes to Mahuan)-University of Madras, 1972.

பாகிஸ்தான் என்பார் கி.மு. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கிரேக்கக் கவிஞருள் ஒருவர். இவருடைய வாழ்க்கையைப் பற்றிய குறிப்புகள் சரியாகத் தெரியாது. இவர் சியோசு (Ceos) என்னும் தீவிலுள்ள அயுலிசு (Iulis) என்னும் ஊரில் பிறந்திருக்க வேண்டும்

என்று கருதப்படுகிறார். சியோசு இக்காலத்தில் கியா (Kea) எனப்படுகிறது. இவர் சைமோனைடிசு (Simonides) என்ற கவிஞரின் நெருங்கிய உறவினர்; முதலாம் ஈயிரோ (Hiero I) என்ற கொடுங்கோலனின் அவைப்புலவர். சில ஆண்டுகள் பாகிலைட்சு (Baccy'eides) ஈயிரோவின் அவையில் வாழ்ந்தபின் மாசிடோனியாவிலும் பெலப்பனீசியாவிலும் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். பெலப்பனீசியப் போர் (கி.மு.431) மூண்ட தருணத்தில் இவர் காலமானார்.

அண்மைக்காலம் வரை பாகிலைட்சின் கவிதைகள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகவே கிடைத்தன. ஆனால், கி.பி. 1896-ஆம் ஆண்டில் சர் பிரடரிக்கென் யான் (Sir Frederic Kenyon) என்பார், பாகிலைட்சின் கவிதைத் தொகுப்பொன்று நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டிருந்த ஓலைச்சுருளில் இருப்பதைக் கண்டறிந்தார். ஓலைச்சுவடியில் இருந்த இவருடைய கவிதைத் தொகுப்பைக் கென்யான் கி.பி. 1897-இல் புதுப்பித்து வெளியிட்டார். அக்கவிதைகளுள் சில தையோனிசுசு (Dionysus) என்பவரைப் புகழ்ந்து பாடப் பெற்றவை. ஏனையவை போர், விளையாட்டுகள் போன்றவற்றைக் குறித்துப்பாடப் பெற்றவையாம். ஏதென்சு, தெசலி, மாசிடோனியா, சிராகூயூசு போன்ற புகழ்பெற்ற கிரேக்கப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த பெருங்குடி மக்களைக் குறித்து அவை பாடப்பெற்றுள்ளன. அக்கவிதைகளால் இவர் பலராலும் புகழப் பட்டவராக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது பெறப்படுகிறது.

பாகிலைட்சு தலைசிறந்த கலை வல்லுநர். இவர் பயன்படுத்திய மொழி எளிமையானது; தெளிவானது; நடை மிடுக்குடையது. இவர்தம் கவிதைகள் அழகானவை; பெருமிதமளிப்பவை. எனினும் இவருடைய கருத்துகள் எளிமையானவை. இவர் கவிதைகள் கிரேக்க நாட்டுப் பெரிக்கிளிசு என்னும் மாமன்னர் காலத்தவை எனக் கருதப்படுகின்றன. பெரிக்கிளிசின் காலம் கிரேக்க இலக்கியத்தின் பொற்காலமாகும். இரா.அ.

பாகுனின் மிகாயில் (கி.பி. 1814-1876): இவர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் உருசிய நாட்டில் வாழ்ந்த, மார்க்சியக் கோட்பாட்டுக்கு எதிரான தீவிரவாதியும் சிந்தனைவாதியும் ஆவார். இவர் ஒரு நில உரிமையாளருக்கு மகனாக கி.பி. 1814-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். இவர் செயிண்ட்டு பீட்டர்சுபர்க்கிலுள்ள இராணுவப்பள்ளியில் சேர்ந்தார். இவர் உயர் பதவி கொடுக்கப்பட்டுக் கிழக்குப் போலந்துக்கு அனுப்பப்பட்டார். ஆனால், இவர் கி.பி. 1834-இல் இராணுவத் திலிருந்து விலகித் தத்துவம் படித்தார்; பின்னர் கணித ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். பெர்லின் பல

கலைக்கழகத்திற்குச் சென்று ஒன்றரை ஆண்டுகள் தங்கி கி.பி. 1840-இல் எகலின் (Hegel) கோட்பாடுகளைப் படித்தார். அதன் காரணமாக இவருடைய மனத்தில் பலபுரட்சி எண்ணங்கள் தோன்றின. மக்களின் கோட்பாடும் மதமும், அரசியல் செயல்களையும் சமூகப் புரட்சியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்று தெளிவாக எடுத்துக் கூறினார்.

மிகாயில் (Bakunin Mikhail) பாரிசுக்குச் சென்று கார்ல் மார்க்சைச் சந்தித்தார். மார்க்சின் தொழிலாளர் கோட்பாட்டினையும், பிரான்சு நாட்டின் அரசாங்கத்தையும் கடுமையாகச் சாடினார். இறைமை பெற்ற அரசுகளை ஒழிப்பதற்கும், அந்த அரசுகளுக்குள் ஏற்படும் போர்களை நீக்குவதற்குந்தான் பல சிறிய குடியரசுகள் தோன்றின என்னும் பியரி பிரோதான் கோட்பாட்டுக்கு மாறாக, உருசியா, ஆசுத்திரியாப் பேரரசுகளை நீக்கத்தான் சிறிய குடியரசுகள் தோன்றின என்று மிகாயில் கூறினார். உருசியாவில் அடக்கு முறைகளால் சிந்தனையாளர்களின் செயல்களும், புரட்சியாளர்களின் வேகமும் குறைந்திருந்த காலத்தில், வெளி நாட்டில் தங்கியிருந்த பாகுனின் மிகாயில் புதிய வேகத்தை விவசாயிகளிடையே ஏற்படுத்தினார். இவர் கருத்துப்படி உருசிய விவசாயிகள் புரட்சியிலும், பொது உடைமைக் கொள்கைகளிலும் பற்றுக் கொண்டவர்கள். சிந்தனையாளர்கள் செய்ய வேண்டிய புரட்சியை விவசாயிகள் செய்ய வேண்டும். அத்தகைய புரட்சி ஓர் அரசியல் வெற்றியை இலக்காகக் கொள்ளாமல், விவசாயிகளின் சமதருமக்கோட்பாட்டை வலியுறுத்த வேண்டும் என்று கூறினார். மேலும் இவர், 'புரட்சிக் கான-வினா விடை' என்ற நூலொன்றை எழுதினார். புரட்சியாளன் சுயநலமின்றி, அரசு கட்டிலில் அமர்ந்துள்ள ஆட்சியை அகற்றுவதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கவேண்டும் என்றும் கூறியுள்ளார்.

பாகுனின் மிகாயில் கி.பி. 1848 - இல் பாரிசில் நடந்த புரட்சியில் தீவிரமாகப் பங்கேற்றார். திரெசு டெனில் கி.பி. 1849-இல் நடைபெற்ற புரட்சியின் போது கைது செய்யப்பட்ட இவருக்கு மரண தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது. பின்னர் தண்டனையை மாற்றி உருசிய அரசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டார். இவர் உருசியாவிலுள்ள பிட்ரோபெளலோசுகிச் சிறையில் இருந்தபொழுது, தாம்செய்த அரசியல் குற்றங்களையும், பங்கேற்ற புரட்சிகளையும் பற்றி வெளிப்படையாகப் பல கட்டுரைகள் எழுதினார். இவர் கி.பி. 1857-இல் சிறையிலிருந்து கிழக்குச் சைபீரியாவிலுள்ள குடியேற்றத்திற்கு மாற்றப்பட்டார். அங்கிருந்து தப்பி இலண்டன் சென்று, கி.பி. 1865 - இல் 'உலக சகோதரத்துவம்' என்ற அமைப்பை நிறுவினார். உலகமெல்லாம் பற்றுக் கொடும்படி, அதி

லுள்ள ஒவ்வொரு குடும்பமும் ஒரு நாடு. நாட்டிலுள்ள குடும்பங்களை உலக அமைப்பின் மூலம் கட்டுப்படுத்தலாம் என்ற கோட்பாட்டை எடுத்துக் கூறினார். மேலும், இவர் மார்க்சின் தொழிலாளர் சமுதாய மக்களாட்சிக் கோட்பாடுகளை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இவருடைய கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்ட சீடர்கள் உருசியா, இத்தாலி, இசுபெயின் போன்ற நாடுகளில் இருந்தனர். இத்தகைய ஒரு பெரிய சிந்தனைவாதியும், புரட்சி வாதியுமான பாகுனின் மிகாயில் கி.பி. 1876-ஆம் ஆண்டு பெர்ன் என்ற இடத்தில் இயற்கை எய்தினார். பொ.க.

பாங்காக்கு என்னும் மாநகர் ஆசியாக்கண்ட நாடுகளுள் ஒன்றான தாய்லாந்து நாட்டின் தலைநகரமாகும். இந்நகரம் அந்நாட்டின் மாபெரும் நகரமும், துறைமுகப் பட்டினமுமாகும். பாங்காக்கு நகரம் சயோ பரயா (Chao Phraya) ஆற்றின் கரையில் அமைந்துள்ளது. எனினும், ஆற்றின் கழிமுகத்திலிருந்து 35 கி.மீ. வடக்கில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. சயோ பரயா ஆறு தாய்லாந்து வளைகுடாவில் கலக்கிறது. தாய் (Thai) மக்கள் இந்நகரைக் குருங் தெப்பு (Krung Thep) என்பர். குருங் தெப் என்பதற்குத் தேவதைகளின் நகர் என்பது பொருள்.

பாங்காக்கு மாநகரம் (Bangkok) தாய்லாந்து நாட்டின் நடுப்பகுதியின் தென்கோடியில் அமைந்துள்ளது. இந்நகரமும், இதனைச் சுற்றியுள்ள புற நகரங்களும் 16 கி.மீ. அகலத்தில் சமதள வெளியில் கட்டப் பெற்றுள்ளன. இந்நகரின் குறுக்கில் பல ஆறுகளும் கால்வாய்களும் பாய்கின்றன. நீர் வழிகள் நீர்ப்பாசனம், வடிகால், கப்பல் போக்குவரத்து, குடிநீர் போன்று பல்வேறு வகையாகப் பயன்படுகின்றன. வானவெளித் தடங்களும் இருப்புப் பாதைகளும் பெருகியிருந்தாலும், பாங்காக்கின் கழிமுகப்பகுதியின் வணிகப் பொருள்கள் பெரும்பாலும் நீர்வழிகளிலேயே கொண்டு செல்லப்படுகின்றன என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

தாய்லாந்து நாட்டின் தட்பவெப்பநிலையைப் போன்றே பாங்காக்கின் தட்பவெப்பநிலையும் அமைந்துள்ளது. அங்குள்ள தட்ப வெப்ப நிலையை முன்று பருவங்களாகப் பிரிக்கலாம். அவை வறண்ட கோடைக் காலம், மழைக்காலம், குளிர்காலம் என்பனவாம். வெப்பம் பெரும்பாலும் ஆண்டுமுழுதும் மிகுதியாகவே நிலவுகிறது. கடற்காற்று இரவு வேளைகளில் வெப்பத்தைத் தணிக்கின்றது. இங்கு ஆண்டு தோறும் 1470 மி.மீ. மழை பொழிகிறது. பெரும்பாலான மழை தென்மேற்குப் பருவக்காற்றால் ஏற்படுகிறது.

நாட்டின் மொத்த மக்கள் தொகையில் 6 விழுக்

காடு மக்கள் பாங்காக்கில் வாழ்கிறார்கள். மக்களில் நாலில் ஒரு பங்கு மக்கள் தாய் இனத்தைச் சாராதவர்கள். தாய் இனத்தைச் சாராதவர்களுள் மிகுதியானவர்கள் சினர்கள், இந்தியர், பர்மியர், கெமர் (Khmer), வியட்நாமியர் போன்றோர் ஆவர்.

தாய்லாந்தின் பெரும்பாலான வாணிகம் பாங்காக்கின் வழியாகவே நடைபெறுகின்றது. பாங்காக்கைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் நெல் மிகுதியாகப் பயிரிடப்படுகிறது. எனவே, அரிசியே இந்நாட்டின் முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருள். பாங்காக்குத் துறைமுகத்தின் மூலமாகத் தான் அரிசி வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகின்றது. மேலும், மீன் பிடித்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பும் பணி பாங்காக்கு மூலமாகவே நடைபெறுகின்றது. போதுமான அளவு நிலக்கரி கிட்டாமையால் இந்நகரம் தொழில் வளர்ச்சியில் தீவிரமாக முன்னேறவில்லை.

பாங்காக்கு நகரத்தின் வரலாறு ஏறத்தாழ 280 ஆண்டுகளுக்குட்பட்டது. சயாமி ஒரு பகுதியை முன்னர் அயோத்தியா என்றனர். அயோத்தியாவின் (Ayotiya) துறைமுகமாகப் பாங்காக்கு கி.பி. 1769-ஆம் ஆண்டுக்கு முன் விளங்கியபோது கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்தது. இந்நகரத்தை கி.பி. 1782 -ஆம் ஆண்டில் முதலாம் இராமர் (Rama - I) என்னும் மன்னர் நிறுவி, அதனைத் தாய்லாந்தின் தலை நகரமாக்கினார். பாங்காக்கு தலைநகரானதும் சயாமியர்களின் அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம் போன்ற துறைகள் பெரிதும் வளர்ச்சியுற்றன. இரண்டாம் உலகப்போரின் போது, 1941 திசம்பர் மாதத்தில் இந்நகரம் சப்பானியர்களால் சுற்றி வளைத்துக் கொள்ளப்பட்டது. சப்பான் பர்மாவைத் தாக்க முற்பட்டபோது பாங்காக்கு அவர்களுக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டது. இந்நகரமும் நேசப்படைகளின் தாக்குதல்களுக்குப் பல முறை இலக்காகியது. சப்பானியர் இந்நகரை 1945-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் வரை தம் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருந்தனர்.

பாங்காக்கு நகரத்தின் மக்கள் தொகை 54,68,286 (1982). இம்மாநகர் கீழை நாட்டு வெனிசு (Venice of the East) என்று போற்றப்படுகின்றது. இரா.அ.

பாச்சில் வேள் நம்பன்: இவர் தமிழகத்துக் கல்வெட்டுகளால் அறியப்படும் ஒரு தமிழ்ப் புலவர் ஆவார். திருக்காட்டுப்பள்ளிக்கு அருகே செந்தலை என்னும் ஊரிலுள்ள சிவன் கோயிலில் சில சாசனங்கள் காணப்படுகின்றன. அச்சாசனங்களுள் சில, பெரும் பிடுகு முத்தரையன் சுவரன் மாறன் என்னும் அரசனைப் பற்றியனவாக உள்ளன. அவன் பல்லவ மன்னர்களின் கீழ்ச் சாமந்தர்களாக விளங்கிய குறுநில மன்னருள் ஒருவனாவான். கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்

டினன் என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். சுவரன் மாறனை நான்கு புலவர்கள் பாடின செய்தியும், பாடிய பாடல்களும் அங்குள்ள தூண்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவனைப் பாடிய நான்கு தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவரே பாச்சில்வேள் நம்பன் என்பவர் ஆவார். பாச்சில் என்பது புலவர்தம் ஊரையும், வேள் என்பது அவர் தோன்றிய குடியையும் குறிப்பனவாகும். பாச்சில் என்னும் ஊர் தேவாரக் காலத்தில் திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. இன்று பாச்சூர் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இவர் பாடியனவாக நான்கு வெண்பாக்கள் செந்தலைக் கோயிற் கற்றாணில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் மாறன், அமுந்தியூர், மணலூர், கொடும்பாளூர் காரை முதலிய இடங்களில் பகைவரை வென்றமையும், அவன் நாடு வல்லம், தஞ்சை வரை பரவிருந்தமையும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அ.மா.ப.

பாசண்டச் சாத்தன் என்பது ஒரு தெய்வம். இத் தெய்வம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இருந்தது. அந் நகரில் வாழ்ந்த மாலதி தன் மாற்றாள் மகனுக்குப் பால் கொடுக்க, பால் விக்கி அக்குழந்தை இறந்தது. மாலதி பல தெய்வங்களிடம் முறையிட்டும் பலனின்றிப் பாசண்டச் சாத்தனிடம் வேண்டினாள். அத்தெய்வம் குழந்தையாகி மாலதிக்குத் துணை புரிந்தது. பெரிய வனாகிய பின் தேவந்தியை மணந்து சிறிது காலம் கழிந்த பின் அவளிடம் உண்மையைக் கூறிப் பிரிந்து சென்று விட்டது. இத் தேவந்தி கண்ணகியின் தோழி ஆவள் (சிலம்பு.9:5-40).

பாசண்டம் என்பது தொண்ணூற்றாறு வகைச் சமய சாத்திரத் தருக்கக் கோவை. இந்நூல் வகைகளின் முதலாகவுள்ள சாத்திரங்களைப் பயின்றவன் பாசண்டச் சாத்தன், மகாசாத்தன் என்று வழங்கப்பட்டான் (சிலம்பு.9:15-40 அடியார்க்கு நல்லார் உரை). சாத்திரன் என்பதே சாத்தன் என மருவி வழங்குகிறது. இத் தெய்வத்திற்குப் பெரும்பாலும் ஊர்க்குப் புறம்பாகவே கோயில் எடுத்தல் மரபு.

சாத்தன் என்னும் பெயர் சமணர்களாலும் சைவர்களாலும் வழங்கப் பெறுகிறது. சிலனுக்கும் திருமாலுக்கும் பிறந்த அரியரபுத்திரன் என்பவரை மகாசாத்தன் என்று கந்தபுராணம் கூறுகிறது. இறைவனின் பெயரை மனிதனுக்கு இடுதல் எனும் மரபு பற்றிச் சாத்தன் என்னும் பெயரையும் மக்களுக்கு இட்டு இக்காலத்திலும் வழங்குகின்றனர். நா. இரா.

பாசவதைப் பரணி: பரணி நூல்களுள் ஒன்று பாசவதைப் பரணி. கலிங்கப் போரைப் பற்றியது கலிங்கத்துப் பரணி. தக்கயாகத்தைப் பற்றியது தக்கயாகப் பரணி. இவை போர்க்கள வெற்றி, வேள்விக்

கள வெற்றி பற்றியன. பாசம், மோகம், அறியாமை (அஞ்ஞானம்) ஆகியவற்றை வெற்றி கொண்டதாகப் பாடும் பாங்கும் தோன்றியது. அவ்வகையில் எழுந்ததே பாசவதைப் பரணியாகும்.

பாசம் என்பது சைவ சித்தாந்தத்தில் கூறப்படும் மூப்பொருள்களுள் ஒன்று. அது மலம் எனவும் படும். அது தொல்பழமை தொட்டே செம்பில் களிம்பு போல உயிரோடு தொடர்புடையது. அம்மலம் ஆணவம், கன்மம், மாயை எனப் பகுத்துரைக்கப்படும். இப்பாச நீக்கம், வீடு பேற்றுக்கு இன்றிமையாதது. அதனைப் புராண நூல்கள் பல்வேறு கதைகளால் கூறும். மெய்ப்பொருள் நூல்கள் எடுத்துக்காட்டு, உவமை இன்னவற்றால் தெளிவிக்கும். உயிரைப் பற்றி அலைக்கழிப்பது பாசமாம். அப்பற்றை விடுத்த தாய துறவுச் சிறப்பின் வெற்றியைக் கூறுவதே பாசவதைப் பரணியின் உட்பொருள். 'அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடு' என்பது நம்மாழ்வார் வாக்கு.

பாசவதைப் பரணியை இயற்றிய ஆசிரியர் வைத்தியநாத தேசிகர். இவர் வைத்தியநாத நாவலர் என்றும் வழங்கப்படுவார். இலக்கண விளக்கம் என்னும் நூல் இவரியற்றியதே. திருவாரூர்ப் பன்மணிமாலை, நல்லூர்ப்புராணம், மயிலம்மை பிள்ளைத் தமிழ் என்பனவும் இவர் செய்தமை அறிய வருகின்றது. இவர் காலம் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டு. படிக்காசுப் புலவருக்கு இவர் ஆசிரியராக இருந்தவர் என்பர். இரா.இ.

பாசன், காளிதாசனுக்கு முற்பட்ட வடமொழி நாடக ஆசிரியர். இவர் கி.பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்தவர். இவர், மகாபாரதம், இராமாயணம், பிரகதக் கதை ஆகியவற்றிலிருந்து நிகழ்ச்சிகளை எடுத்து மையமாக்கிப் பல நாடகங்களை வடமொழியில் இயற்றியுள்ளார்.

சுவப்பன வாசவத்தா, பிரதிமா நாடகம், தரித்திர சாரு தத்தம், பிரதிஞ்ஞா யௌகந்தரா யணம், பால சரிதம், ஊரு பங்கம், பாஞ்சராத் திரம், தூத வாக்கியம், அபிடேச நாடகம், அவிமாரகம், மத்தியமா வியாயோகம், கர்ண பாரம், தூத கடோத்கசம், வீணா வாசவத்தம், யக்ஞ பலம் ஆகிய பதினைந்து நாடகங்களை இவர் எழுதினார் என்பர். இவர் நாடகங்கள் மிக எளிமையானவை. வாழ்வியல் கலைகள் பலவற்றை இவர்தம் நாடகத்தில் புகுத்தி எழுதியுள்ளார். சில வடமொழி இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் பாசன் என்ற பெயரில் இரண்டு கவிஞர்கள் இருந்தனர் என்பர். செ.இரா.

பாசா மகாராட்டிர மாநிலத்தில் உள்ளதொரு சிற்றூர். கார்லே என்னுமிடத்திலிருந்து 4 கி.மீ.

தெற்காக அமைந்துள்ள இச்சிற்றூர் குடைவரைச் சைத்தியத்திற்குப் புகழ்பெற்றது. இக்குடைவரைச் சைத்தியமே மேற்கு இந்தியக் குடைவரைச் சைத்தியங்களுள் காலத்தால் முற்பட்டது. குடைவரையின் முகப்பு இடிந்துள்ள போதிலும் அழகு வாய்ந்து காணப்படுகிறது. குதிரை இலாட வடிவ வளைவு முகப்புடன் தாங்கு கற்களைப் பெற்று இக்குடைவரை அமைந்துள்ளது. இதன் உள்பகுதி நீண்டு காணப்படுகிறது. பெளத்தக் கட்டடக் கலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இக்குடைவரை விளங்குகிறது. சைத்தியத்தின் அருகில் உள்ள விகாரையும் அழிந்த நிலையில் உள்ள முகப்பைக் கொண்டுள்ளது. இதன் அருகில் பல விகாரைகள் உள்ளன. இங்குள்ள சிறு தாழ்வாரப் பகுதியில் உள்ள இரண்டு சிற்பங்கள் அழகு வாய்ந்தவை. அவற்றுள் ஒன்று சூரியன் என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இவர் நான்கு குதிரைகள் பூட்டிய ஒரு தேரின்மீது உள்ளார். இவர் அருகில் பெண் பணியாளர்கள் சாமரம், குடை ஆகிய வற்றை வைத்துள்ளனர். மற்றொரு சிற்பம் யானையின் மீது உள்ள இந்திரன் ஆகும். இங்குத் திவ்யாவதனக் கதையைச் சிற்பங்களில் வடித்துள்ளனர் என அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். சு.இரா.

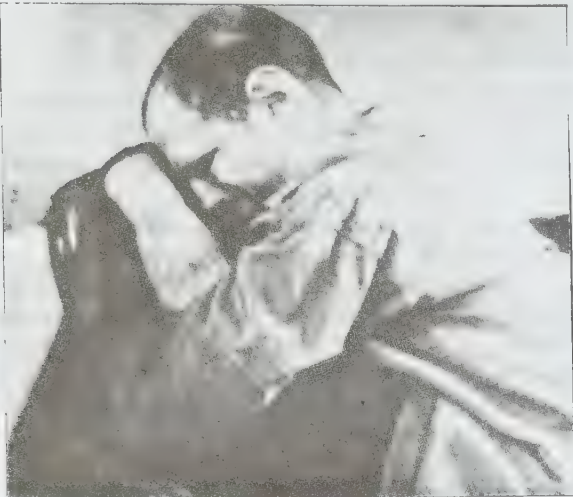
பாசாங்கு செய்தல் என்னும் நடவடிக்கை பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிப்பதற்காக நோய்வாய்ப்பட்டிருப்பது போன்று ஒருவர் போலியாகச் செயலாற்றுதலாகும். பாசாங்கு செய்தல் (Malingering) மனிதர்களுக்கே யுரியதொரு நடப்பாகும். கடமையைத் தட்டிக்கழிக்க ஒரு மனிதன் கண்டுபிடித்த ஒரு தந்திர

உத்தி இது. பாசாங்கு செய்பவர் இதன் மூலம் மற்றவர்களுடைய இரக்கத்தைப் பெற முயலுகின்றார். மிருகங்களும் இச்செய்கையில் ஈடுபடுவதாகச் சிலர் நம்புகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, வண்டியிழுக்கும் எருதுகளும், ஏர் உழும் எருதுகளும் பாசாங்கு செய்கின்றன என்று கூறி அவற்றைக் கடுமையாகத் தடிக்கொண்டு தாக்குகின்றனர். எருதுகள் செய்யும் அச்செயலைப் பாசாங்கு என்று கூறமுடியாது. உணர்ச்சி அதிர்ச்சி நோய் (Hysteria) நடத்தையைக் குறிப்பாக மாற்று உணர்ச்சி அதிர்ச்சி நோய் (Conversion Hysteria) நடத்தையை விளக்கும்போது அந்நடத்தையைப் பாசாங்கு செய்தலோடு சிலர் ஒப்பிட்டுக் காட்டுகின்றனர். ஆனால், பாசாங்கு செய்தலும் மேற்கூறிய நடத்தையும் வேறானவை.

பாசாங்கு செய்தல் தெளி உணர்வுடன் (Consciously) வஞ்சகமாக ஒரு குற்றத்தைப் புரிவதாகும். இல்லாத ஒரு நோயை இருப்பதாகப் பொய்யாக நடத்துக் காட்டுவது. இது எப்படிப் பொய் என்பதை அவர்களின் புறத்தோற்ற நடத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டி விடுகிறது. உணர்ச்சி அதிர்ச்சி நோய் பொதுவாக எதிர்பாராது தோன்றும். குற்றம் சாட்டப்படாத தோற்றமுடையதாக இருக்கும். அறிகுறிகளைப் பார்க்கும் போது நோயாளி உண்மையாகவே துன்பத்தில் வருந்துகின்றான் என்று எண்ணும்படியாக இருக்கும். ஆனால், பாசாங்கு செய்கின்றவர்கள் கடமையைத் தட்டிக் கழிப்பதற்கும் வாதாடுவதற்கும் நாட்டமுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள்; ஐயப்படுபவர்களாகவும் இருப்பார்கள். அவர்களின் நடத்தில் பொருத்தமின்மைகள் காணப்படும். அவற்றைச் சுட்டிக் காட்டும் போது அதற்கு மறுப்புரைப்பார்கள். ஆனால், உணர்ச்சி அதிர்ச்சி நோயுற்றவர்கள் எந்த விதமான துலங்கலு மின்றியிருப்பார்கள். தங்களிடம் காணப்படும் நோய்க்குறிகளை விரும்பி விவாதிப்பார்கள். ஆனால், பாசாங்கு செய்வோர் பரிசோதனைக்குத் தங்களை ஆட்படுத்திக் கொள்ள விரும்புவதில்லை. தங்களிடம் காணப்படும் அறிகுறிகள் பற்றிப் பேசுவதற்கும் அஞ்சுகின்றனர். எங்கு உண்மை வெளிப்பட்டு விடுமோவென்று நினைக்கின்றனர். மூளைப் பாதிப்புள்ளவர்களிடம் பாசாங்கு நடத்தை காணப்படும். ஆனால், அது மிகைப்படுத்தப்படுகின்றது. பாசாங்கு நடத்தையுள்ளவர்கள் சமூகவிரோதிகளாகவும் சில சமயங்களில் மாறுகின்றனர். மு.இரா.

துணை நூல்:

Coleman, J.C., Abnormal Psychology and Modern life, D.B. Taraporevala Sons & Co. Private Ltd., Bombay, 1976.

பாசிசம் என்ற சொல் அரசியலில் அனைத்ததி காரங்களையும் தன்னிடத்தே குவித்து வைத்துக் கொண்டுள்ள ஒரு வல்லாட்சி அரசாங்கத்தையுடைய அரசைக் குறிப்பதாகும். ஏதேனும் பொருள்களை ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கட்டிய கட்டு அல்லது தொகுதியைக் குறிப்பிடும் ஓர் இலத்தீன் சொல்லிலிருந்து வருவிக்கப்படுகிறது இச்சொல். இது உணர்த்தும் குச்சிகளின் கட்டு என்பதை இத்தாலி நாட்டை 1922 முதல் 1945 வரை ஆண்ட முசோலினியும், அவருடைய பாசிசக் கட்சியாரும் தங்களுடைய கட்சி அடையாளமாக ஏற்றுக் கொண்டிருந்தனர்.

பொருள்: முழுமையான, வரம்பற்ற இறைமை அதிகாரத்தையுடைய அரசு என்பதுதான் பாசிசக் கொள்கையின் (Fascism) மையக்கருத்தாகும்.

தோற்றம்: இத்தாலிய பாசிசக் கொள்கை, செருமனிய நாசிசக் கொள்கையைப் போல, செருமனிய எகல் (Hegel) என்பார் வகுத்த வல்லாட்சி அரசுக் கோட்பாட்டினின்று தோன்றியதாகும். எகலின் கருத்துப்படி, அரசின் நோக்கங்கள் தனியாள்களின் நோக்கங்களைவிடப் பரந்தவையாகவும், நிலையான அரசின் அதிகாரத்துக்கு அல்லது சட்டத்துக்குக் கட்டுப்பட்டவையாகவும் இருப்பனவாகும். ஆகையால் அரசுதான் குறிக்கோள்.

கோட்பாடு: பாசிசக் கோட்பாட்டை வகுத்த முசோலினியின் கருத்துப்படி, அரசு என்பது முழுவல்லமையும், தவறு செய்யாத இயல்பும் உடையது. அரசின் அதிகாரத்துக்கு அப்பாற்பட்டதாகத் தனி ஆளின் நலனோ நோக்கமோ செயலோ இருத்தல் இயலாது. முசோலினி, 'அரசுக்கு உட்பட்டே எல்லாம் இருக்கிறது; அரசுக்கு அப்பாற்பட்டு எதுவும் இல்லை; அரசுக்கு எதிராக எதுவும் இல்லை' என்று பாசிசத்தைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டார். பாசிசம், அமைதிக் கோட்பாடு (Pacifism), சமநிலைக் கொள்கை (Socialism), குடியாட்சி (Democracy), தனியார் சுதந்திரக் கொள்கை (Individualism) ஆகிய நான்கையும் எதிர்க்கிறது. அவற்றைப் பாசிசம் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. அரசு முழுவளர்ச்சி பெறுதற்குப் போர் என்பது இன்றியமையாதது. அமைதி என்பது வலுவற்ற இயல்பே ஆகும். அமைதி என்பது விரும்பத் தக்கதுமன்று; இயற்கையில் நிகழக்கூடியது மன்று. தனியார் உடைமை முறை என்பது குடும்ப வாழ்வுக்கு இன்றியமையாததாகையால், தனியார் சொத்துரிமையை மறுத்துச் சொத்துகளைச் சமூகத்தின் உடைமையாக ஆக்குகிற சமநிலைக் கோட்பாடும் தவறானதாகும். சமூகத்தின் நலனுக்கு ஏற்பத் தனியார் சொத்துரிமை கட்டுப்படுத்தப்படுதல் வேண்டுமென்பதே சிறந்தது.

குடியாட்சி முறையில், அறிவுக்கூர்மையும், பண்பும் உடையோர் புறக்கணிக்கப்பட்டு, சிக்கலான பல கேள்விகளை ஆய்ந்து செயற்படுமாறு மனவளர்ச்சி இல்லாத பெரும்பாலான மக்களுடைய தீர்ப்புப்படி ஆட்சி நடைபெறுவதனால், அதில் தன்னலமும் சூழ்ச்சித் திறனுமுடைய தலைவர்களே ஆளுதற்கு வழி உண்டாகிறது. திறமையானவருடைய ஆட்சி அதில் தோன்றாதாகையால், குடியாட்சி முறையும் வெறுக்கத் தக்கதாகும். தனியார் தன்னலமிக்கவர்; நிலையற்ற நோக்கங்களுடையவர்; ஆகையால் அவர் ஆளுதல் உரிமை பெறாமல், ஆளும் அதிகாரத்தை அரசிடமே விட்டுவிடுதல் வேண்டும், நாட்டில் அரசின் அரசாங்கத்தைத் தட்டிக் கேட்க எதிர்க் கட்சி அமைத்தற்குத் தனியாருக்கு உரிமை இருத்தலாகாது.

செயற்படுத்தல்: பாசிசக் கொள்கையை ஒட்டி, முசோலினி இத்தாலியில் 1922 முதல் 1945 வரை வல்லாட்சியை நடத்தினார். அவர் அமைத்த அரசு கழக முறை (Corporative State) எனப்படும் (காண்க: கழக முறை அரசு). அதில் பாசிசக் கட்சியைத் தவிர எதிர்க்கட்சி எதுவும் இல்லை.

மதிப்பீடு: பாசிசக் கொள்கை, நாசிசக் கொள்கையைப் போலவும், எகலின் முழுவல்லமை அரசுக் கொள்கையைப் போலவும், மனித இயல்பான சுதந்திர உணர்வைப் புறக்கணித்து, அரசின் அதிகாரத்தை மிகைபட உயர்த்தியதால் அது தவறானதும், பேரிடர்ப்பாட்டை விளைவிப்பதுமாகும். அரசு என்பது ஒரு கருவியே அல்லாமல், அது ஒரு குறிக்கோள் அன்று; தனியாளின் வாழ்க்கைதான் குறிக்கோளாகும். அதனை வலியுறுத்தும் தாராள அரசுக் கொள்கையே மக்களுடைய இயல்பான சுதந்திரத்தை மதிப்பதாகும். மேலும் வல்லாட்சி முறையில் கிடைக்கக்கூடிய நற்பயன்களைக் குடியாட்சி முறையில் நன்கு பயிற்சி பெற்ற மக்கள் சமுதாயங்களும் பெறுதல் கூடுமென்பதை இக்கால வரலாறு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

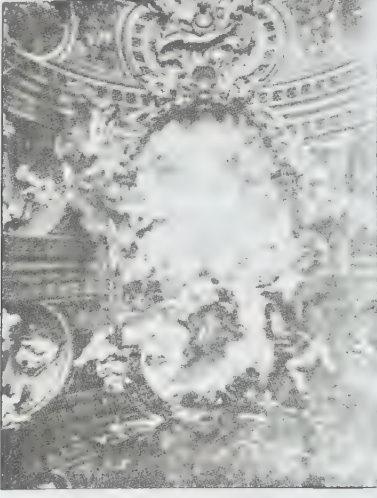
பா.கு.

துணை நூல்கள்:

Coker, F.W., Recent Political Thought, Appleton, 1934.

Laidler, H.W., Social Economic Movements, Routledge & Kegan Paul, 1949.

பாசிசியோ (கி.பி. 1639 - 1709), இத்தாலி நாட்டைச் சேர்ந்த புகழ்மிக்க ஓவியர். இவர் பாசிசியா (Baccicio) எனவும் கூறப்பெற்றார். இது இவர் புனை பெயரேயாகும். கியோவன்னி பட்டிசுடா கெளலி (Giovanni Battista Gaulli) என்பதே இவர் இயற்பெயர்.

பாசிசியோ

செனோவாவில் (Genoa) கி.பி.1639-இல் பிறந்த பாசிசியோ தொடக்கக் காலத்தில் அந்நகரத்திலேயே ஓவியம் வரையக் கற்றுக் கொண்டார். இவர் உரு பென்சு(Rubens)வான் டைக்கு (Van Dyke) ஆகிய புகழ்மிகு ஓவியர்கள் வரைந்த உருவப்படங்களையே (Portraits) தம் முன்மாதிரியாகக் கொண்டார். உரோம் நகரத்திற்கு கி.பி. 1660-இல் சென்ற போது பெர்னினி (Bernini) என்னும் ஓவியரின் கலைத் தாக்கத்திற்கு இவர் உள்ளானார். இவர் வரைந்த உருவப்படங்கள் பெர்னினி பாணியைப் பின்பற்றி இருந்தன. பின்னர், உருவப்பட ஓவியராகப் புகழ் பெறத் தொடங்கினார். இவருடைய தொடக்கக் கால, பேரழகுமிக்க படைப்பினைப் பிளாரன்சு நகரிலுள்ள உபிசி கலைக்கூடத்தில் (Uffizi Gallery) இன்றும் காணலாம்.

இவர் கி.பி.1660களில் பார்மா நகர் சென்று, அங்குள்ள காரிசியோ கவிகை மாடத்தின்(Dome)வண்ண ஓவியங்களைப்பற்றி ஆய்வுகள் மேற்கொண்டார். ஓவியக்கலையில் பல புதிய பாணிகளைக் கற்ற பாசிசியோ, உரோம் நகரத்திற்குத் திரும்பியவுடன் ஏசுப் பெயரின் வணக்கம் (The Adoration of the Name of Jesus, கி.பி. 1668 - 1683) என்னும் பெரும் புகழ் மிக்க ஓவியப்படைப்பை உருவாக்கினார். இப் புகழ்மிகு வண்ண ஓவியத்தை ஏசு சபையினரின் தாய்க்கோயிலான இரண்டாம் செசுமாதா கோயிலின் (Church of Il Gesu)மேற்கூரையில் காணலாம். பாரீசு கப் பாரீசுப் பரவசமூட்டும் இவ்வண்ண வண்ண ஓவியங்கள் கற்பனைத்திறன் மிக்கவை. மேற் கூரையிலிருந்து நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் கிளம்பி சீழே விழுவதுபோன்ற காட்சி இதில் உயிரோட்டமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளது. அருள் தொண்டர்கள், பாவிசிகள்,

பிசாசுகள் ஆகியவர்கள் மேகங்களில் மிதந்துகொண்டிருப்பது போன்று தீட்டப்பட்டுள்ள காட்சி, பாரீசு போர் உள்ளங்களைக் கவரும் பான்மையினவாகும்.

பாசிசியோவின் ஒப்பற்ற கலைப்படைப்புகளைப் பல மாதா கோயில்களில் காணலாம். இவற்றுள் உரோம் நகரின் கண்ணுள்ள சாண்டி அப்போசுதலி மாதா கோயிலில் (Church of Santi Apostali) தீட்டப்பட்டுள்ள பிரான்சிசுகன் அமைப்பினை மேன்மைப்படுத்தும் (The Glorification of the Franciscan order. கி.பி. 1707) ஓவியம் சிறப்பு வாய்ந்தது. அடுத்து, உரோம் நகரில் உள்ள சான்பிரான்செசுகோ தேவாலயத்தில் (Church of Sanfrancesco Ripa) இடம் பெற்றுள்ள கன்னி மரியாளின் ஓவியம் குறிப்பிடத் தக்கது. இதில் குழந்தையுடனும் அன்னாளுடனும் கன்னி உயிரோட்டத்துடன் காணப்படுகிறார். பாசிசியோ போப்பாண்டவர்களின் திருவுருவங்களையும் போற்றத் தக்கவகையில் தீட்டியுள்ளார். போப் ஏழாம் அவெக்சாந்தர் முதல் பதினோராம் கிளமெண்டு வரையிலான ஏழு போப்பாண்டவர்களின் உருவங்கள் கவர்ச்சியான முறையில் இவரால் தீட்டப்பட்டுள்ளன. மிகச்சிறந்த ஓவியரான இவர் கி.பி. 1709 - இல் உரோம் நகரில் மாண்டார். க.ம.

பாசியம் ஐயங்கார் (கி.பி. 1882-1959),

விடுதலைப் போரில் பங்கு கொண்ட வழக்கறிஞர் களுள் ஒருவர். பாசியம் ஐயங்கார் (Bashyam Ayyangar) கி.பி. 1882-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் தந்தையின் பெயர் கிருட்டினமாச்சாரி. இவர் கி.பி. 1919-இல் இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் சேர்ந்தார். இவர் 1932-இல் கள்ளுக்கடை மறியலில் கலந்து கொண்டார்; வெள்ளையனே வெளியேறு என்ற இயக்கத்தில் 1942-இல் கலந்து கொண்டார்.

இவர் விடுதலை வீரர் எசு. சீனிவாச ஐயங்காரிடம் இணைந்து விடுதலை இயக்கத்தில் பங்கு கொண்டார். இவர் பெரு முயற்சியின் பயனாகச் சென்னையில் முதல் தேசிய காங்கிரசின் மாநாடு கூட்டப்பட்டது (1927). இவர் 1931 ஆம் ஆண்டில் ஆறு மாதம் சிறையிலிருந்தார். இவர் இந்திய வாக் குரிமைக் குழுவை மறியல் செய்தபோது 1932-ஆம் ஆண்டு இவர் மீது உரு. 250 தண்டத்தொகை விதிக்கப்பட்டு இவர் ஆறு மாதம் வேலூர்ச் சிறையில் காவலில் வைக்கப்பட்டார். இவர் 1933-34-இல் சென்னையில், சுதந்திரப் போர்த்தொடர்பான குற்றவாளிகளின் சார்பாக நீதிமன்றத்தில் வாதாடினார்.

இவர் 1936 இல் சென்னைக் காங்கிரசின் தலைவராகவும், காங்கிரசின் நகராட்சிக்கட்சியின் தலைவ

ராகவும் இருந்தார். பிறகு கி.பி. 1937-இல் முதல் சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும் ஆனார். இவர் 1942-இல் இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் மறுபடியும் கைது செய்யப்பட்டு வேலூர்ச் சிறையில் வைக்கப்பட்டார். பிறகு இவர் சென்னை மாகாணச் சபையின் தலைவராகவும் சில காலம் பணியாற்றியுள்ளார்.

இவர் பிரகாசம் அமைச்சரவையில் சட்ட அமைச்சராகப் பணியாற்றியுள்ளார். இந்தியத் தேசிய இராணுவப் பயிற்சி பெறுவதற்காக 1946 - இல் இவர் மலாயா சென்று திரும்பினார். நாட்டு விடுதலைக்காக அயராது பாடுபட்டதன் விளைவாக நோயுற்று 1959-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் 30-ஆம் நாள் காலமானார். கே.சே.

பாசிராவ், முதலாம் (கி.பி. 1720-40):

பேசுவா பாலாசி விசுவநாதத்தின் மூத்த மகன் பாசிராவ் ஆவார். இவர் முதலாம் பாசிராவ் (Baji Rao) எனப்படுகிறார். பாலாசி விசுவநாத்து கி.பி. 1720-இல் இறந்த போது 19வயதே ஆன் இவரைச் சத்திரபதி சாகு தம் ஆலோசகரின் கருத்தையும் மீறிப் பேசுவாவாக நியமித்தார்.

தம் தந்தையைப் போன்றே அறிவுக்கூர்மையும், திறமையும், அவருக்கில்லாத உடல்வலிமையும் இவர் பெற்றிருந்தார். நிருவாகம், செயல்திறனில் தேர்ந்த இவர், 'வாடிக்கொண்டிருக்கும் மொகலாய மரத்தின் அடிமரத்தைத் தாக்கினால், கிளைகள் தாமாக வீழ்ந்து விடும்' என்று கணித்துச் செயற்பட்டார். 'மராத்தியப் பேரரசைக்கிருகணா ஆறு முதல் கட்டாக்கு வரை விரிவுபடுத்துவோம்' என இவர் சூளுரைக்க 'இமயத்திற்கு அப்பாலும் செல்லுங்கள்' என்று சத்திரபதி சாகு அனுமதிக்க மராத்தியரின் வெற்றிப் பயணம் தொடங்கியது. படைப்பிரிவுகள் கி.பி. 1731-இல் மாற்றியமைக்கப்பட்டன. மாளவமும், பண்டேல் கண்டும் கி.பி. 1732 - இல் கைப்பற்றப்பட்டன. மொகலாயத் தலைநகர் தில்லி கி.பி. 1737 - இல் தாக்கப்பட்டது. மொகலாயருக்கு ஆதரவாகப் பெரும் படையுடன் புறப்பட்ட நிசாம்-உல்-முலுக்கு போபாலுக்கருகே தோற்கடிக்கப்பட்டார்.

அவர் மாளவம், குசராத்துப் பகுதிகளை மராத்தியருக்கு வழங்கிப் போர் இழப்பீடாக உரு. 50இலட்சமும் நல்கினார். போர்சுக்கீசியரிடமிருந்து கி.பி. 1739-இல் பேசின் தீவு கைப்பற்றப்பட்டது. வலிமையான நிலையில் மராத்தியப் பேரரசை நிலைநிறுத்தி கி.பி. 1740-இல் தம் 39-ஆம் வயதில் இவர் மரணமடைந்தார்.

பாசிராவ், மசுதானி என்று அக்காலத்தில் இணையற்ற அழகி எனப் போற்றப்பட்ட முசுலிம் நடன மங்கையைக் காதலித்தார். அவள் இசைவாணியும் கூட. அவள் காரணமாகவே பிராமணரான பாசிராவ் மது, ஊன் ஆகியவற்றில் நாட்டம் கொண்டார். ஒரு நல்ல மனைவி போல் பாசிராவுக்குச் சேவை செய்த அவள், இவர் இறந்த உடனே தானும் உயிர்நீத்தாள்.

மராத்தியத் தலைவர்கள் பேசுவாவின் அறிவுரைப்படியே அடங்கி நடக்க வேண்டும் என்று, இவர் அதிகாரம் செலுத்த முற்பட்டதை யாரும் ஏற்கவில்லை. இதனாலேயே இவருக்கு மிகுதியான எதிரிகள் தோன்றினார்கள். விட்டுத் தரும் கொள்கையைப் பின்பற்றியிருந்தால் மராத்தியர் வலிமையை இவர் மேலும் பெருக்கியிருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது.

இவர் மிகச் சிறந்த குதிரை வீரர்; எத்தனை கடுமைகளையும் தாங்கி வெல்லும் போர் வீரர்; குதிரைப்படைகளின் வலிமையை உணர்ந்து அவற்றைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தியவர்; பதுங்கியிருந்து தாக்கும் (கொரில்லா) போர் முறையில் சிறப்பு மிக்கவர். பூனாவில் தமக்கெனச் சிறப்பான பாதுகாப்பு அரண்களை அமைத்து மராத்தியருக்கு வழிகாட்டியவர்.

திட்டமிடும் மூளையும், செயற்படுத்தும் கைகளும் இவருடையனவாகவே இருந்தமையால் இவர் பல வெற்றிகளை ஈட்டினார். மொகலாயர்களைத் தவிர ஐரோப்பியர்களையும் தம் எதிரிகளாகக் கருதினார். இருபதாண்டுகள் இடையறாது பயணமும், போரும் செய்ததால் இவ்விரும்பு மனிதரின் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டது. இந்திய அரசியல் மையம் தில்லியிலிருந்து பூனாவுக்கு மாறியது. இந்து சமய வலிமையின் சின்னமாகவும், போரிட்ட பேசுவாவாகவும் திகழ்ந்த இவர் இறக்கும்போது இராணுவச் சீருடையுடன் கூடாரத்தில் வீரர்களின் இடையே இறந்தார். இன்னும் இவர் புகழ் மராத்தியர்களிடையே பாராட்டப்படுகிறது.

பாசிராவ், இரண்டாம் (கி.பி. 1769-1818): மராத்திய மேலாண்மை முடியவும், பேசுவா பதவி அழிக்கப்படவும் காரணகர்த்தராகக் கருதப்படுகிறார். இவர் பாலாசி பாசிராவ் பேசுவாவின் இரண்டாம் மகனாகிய இரகுநாதராவின் மகன் ஆவார். இரகுநாதராவ் தமக்குப் பேசுவா பதவி கிடைக்காததால் சதிச்செயல்களில் ஈடுபட்டுச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார்(கி.பி.1761). பின்னர் பேசுவாநாராயண ராவைக் கொலை செய்துவிட்டுத் தப்பி ஓடினார்.

(கி.பி.1772)ஆங்கிலேயர்துணையோடு முதலாம் மராத்தியப் போரைத் தொடங்கி, கி.பி. 1782-இல் சால்பை உடன்படிக்கைப்படி மராத்திய அரியணை மீது இருந்து தம் உரிமையை விட்டுக் கொடுத்தார்.

பேசுவா மாதவராவ் கி.பி. 1795 - இல் இறந்த போது மராத்தியரிடையே அப்பதவிக்குப் போட்டியும் குழப்பமும் தோன்றின. மராத்தியக் காவலர் எனப் புகழ்பெற்ற நானா பட்னாவிசு, சிம்னிசி அப்பாவைப் பேசுவாவாக நியமிக்க எண்ணினார். ஆனால் இரண்டாம் பாசிராவ் தந்திரமாகப் பேசி நானா பட்னாவிசு மூலமாகப் பேசுவாப் பதவியை பலத்த எதிர்ப்புக்கிடையே பெற்றார்.

இரண்டாம் பாசிராவ் ஒரு குணக்கேடர். முதலாதையரைப் போன்ற வீரமோ வெல்திறனோ புத்திக்கூர்மையோ அற்றவர். சூழ்ச்சிகளிலும் சதிகளிலும் பெரு நம்பிக்கை கொண்டவர். பேசுவாப் பதவிக்கு ஏற்ற தகுதிகளும் பயிற்சியும் அற்றவர். தம் உயர்வுக்குக் காரணமான நானாபட்னாவிசையே முதியவயதில் சிறையில் அடைத்துப் பின் விடுதலை செய்தார். மஹமுடைந்த அவர் கி.பி 1800 - இல் காலமானார். அவருடன் நன்றியுள்ள மராத்தியத் தளபதிகள் வரிசை முற்றுப்பெற்றது.

பாலாசி விசுவநாத்து போன்ற பேசுவாக்கள், பிரிந்து கிடந்த மராத்தியத் தளபதிகளை ஒருங்கிணைத்துப் போரிட்டுப் பல வெற்றிகளைக் கண்டனர். அதனால் மராத்தியர் பலம் ஓங்கியது. ஆனால், இரண்டாம் பாசிராவ் காலத்தில் மராத்தியத் தளபதிகள் இவர் காரணமாகத் தமக்குள் போரிட்டு அழிவுற்றனர்.

இரண்டாம் பாசிராவ் தகுதியற்றவர் என்பதை உணர்ந்த மராத்தியத் தலைவர்கள் அவரைத் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரத் தமக்குள் போரிட்டனர். எனவே, பேசுவா ஆங்கிலேயரிடம் சரணடைந்து கி.பி. 1802-ஆம் ஆண்டில் பேசின் உடன் படிக்கை செய்து கொண்டார். அதன்படி பேசுவா தம் உரிமைகளை முழுவதும் இழந்து ஆங்கிலேயரின் கைப்பாவையாக மாற நேரிட்டது. அதன் விளைவாக இரண்டாம் மராத்தியப் போர் கி.பி. 1802-04-இல் நடைபெற்றது. இறுதியில் மராத்தியத் தலைவர்கள் ஆங்கிலேயரிடம் தோற்றுப் பல இடங்களை இழந்தனர்.

தமது இழிநிலையை எண்ணி நொந்த பேசுவா, தம் சுதந்திரத்தை நிலைநிறுத்த மராத்தியத் தலைவர்களை அரைகுறையாக ஒருங்கிணைத்தார். அதனால் மூன்றாம் மராத்தியப் போர் (கி.பி. 1818-19) தொடங்கியது.

கெயிக்வாடிஸ் பிராமணத் தூதுவர் ஆங்கிலேயர் அனுமதியுடன் பூனா வந்தபோது, திரிம்பக்சி என்ற பேசுவாவின் அமைச்சர் அவரைக் கொலை செய்தார். எனவே, ஆங்கில முகவர் எல்பின்சுடன், பேசுவாவைப் புதிய துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்கவும், கொலை செய்த அமைச்சரை ஒப்படைக்கவும், பேசுவாப் பதவியைத் துறக்கவும் வலியுத்தினார். கொதிப்புற்ற பேசுவா முகவரின் இருப்பிடத்தைத் தீக்கிரையாக்கினார். முகவர் தப்பியோடினார்.

பழிதிர்க்க ஆங்கிலேயர் படையெடுத்த போது, பேசுவா கோல்கார், போன்சலே ஆகியோர் துணையுடன் தாக்கினார். ஆனால் வலிமையும் திறனும் மிக்க ஆங்கிலப் படை பேசுவாவை கிரகிப் போரிடும், போன்சலேயைச்சிடாபாஸ்டிப்புப் போரிடும், கோல்காரை மசித்பூர்ப்போரிடும் தோற்கடித்தது. பேசுவா கி.பி. 1818 - இல் கோல்காவிலே உள்ள அச்சுடியில் சரணடைந்தார். பின்னர்த் தமது பேசுவாப் பதவியைத் துறக்கவும், அதற்குப் பதிலாக ஆயுள் முடிய ஆண்டுக்கு 8 இலட்சம் உருபாய் ஒவ்வூதியம் பெறவும் ஒப்புக் கொண்டார். பேசுவாப் பதவி அத்துடன் ஒழிக்கப்பட்டது. இரண்டாம் பாசிராவ் உத்தரப் பிரதேசத்தில் குடியமர்ந்து சமயப்பணியில் ஈடுபட்டு கி.பி. 1851 - இல் காலமானார். சதாராவுக்குச் சிவாசி வயிசத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் மன்னராக்கப்பட்டார்.

இவ்வாறு பேசுவாக்களாலும், மராத்தியத் தலைவர்களாலும் உருவாக்கப்பட்ட மராத்தியப் பேரரசு, இறுதியில் பேசுவாவாலும் தளபதிகளாலும் அழிந்து போயிற்று. ஆங்கிலேயர்கள் மராத்திய வீழ்ச்சியைத் தமது எழுச்சியாக்கிப் பேரரசு படைத்தனர். ஒரு நூற்றாண்டுக்காலம் இந்தியாவெங்கும் பறந்த மராத்தியக் கொடியும் படையும் அழிந்து போயின. பி.க.

பாசுகர இரவி வர்மா: பாசுகர இரவி வர்மா எனும் பெயரில் கேரள மன்னர் மூவர் இருந்தன. இன்னச் சாசனங்களால் அறியக் கிடக்கிறது. முதல் இருவர் இந்துகோதவர்மாவுக்குப்பின் கேரளத்தை ஆண்டார். இராசேந்திர சோழன் (கி.பி. 1012 - 1044) நடத்திய கேரளப்போரில் முதல் பாசுகர இரவிவர்மா (ஆட்சிக்காலம் கி.பி. 962-1019) இறந்தாரென்பது கருதப்படுகிறது. அவருக்குப்பின் இரண்டாம் பாசுகர இரவிவர்மா ஆட்சிக்கு வந்தார். அவர் ஆட்சிக்காலம் கி.பி. 1019-1021. அவர் ஆட்சி கி.பி. 1021-இல் முடிந்தது. அவருக்குப் பின் வீரகேரளனும் (கி.பி. 1022-1028) இராசசிம்மனும் (கி.பி. 1028-1043) ஆட்சி புரிந்தனர். இராசசிம்மனுக்குப்பின் மூன்றாம் பாசுகர இரவி வர்மா (ஆட்சிக்காலம் கி.பி. 1043-1082) ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார்.

இந்து கோதவர்மா (கி.பி. 944-962)
 ↓
 முதல் பாசுகர இரவி வர்மா (கி.பி. 962-1019)
 ↓
 இரண்டாம் பாசுகர இரவி வர்மா (கி.பி.1019-1021)
 ↓
 வீரகேரளன் (கி.பி. 1022-1028)
 ↓
 இராச சிம்மன் (கி.பி. 1028 - 1043)
 ↓
 மூன்றாம் பாசுகர இரவி வர்மா (கி.பி. 1043-1082)

முதல் பாசுகர இரவி வர்மா மகோதயபுரத்தின் ஈசுப்பு இறப்பான் எனும் யூதருக்கு ஐந்துவண்ணத் தானம் அளித்த செப்புப்பட்டயம் வரலாற்றுப் புகழ் மிக்கது. மட்டாஞ்சேரியிலுள்ள வெள்ளை யூதர் கோயிலில் இப்பட்டயம் இன்றும் இருக்கிறது.

“ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீகோ கோன்மை கொண்டான் கோ ஸ்ரீ பாற்கரன் இரவிவன்மர் திருவடிபல நூறாயிரத் தாண்டும் செங்கோல் நடத்தி யாளாநின்றயாண்டு இரண்டாமாண்டைக்கெதிர் முப்பத்தாறாமாண்டு முயிரிக்கோட்டு இருந்தருளிய நாள்பிரஸாதிச்சருளிய பிரஸாதமாவது ஈஸுப்பு இறப்பானுக்கு அஞ்சுவண்ணமும், வெடியாலும் வாயனத்தாலும் பாகுடமும் அஞ்சுவண்ணப்பேறும் பகல்விளக்கும் பாவாடையும், அந்தோளகமும், குடையும், வடுகப்பறையும், காகாளமும், இடுபடியும், தோரணமும், தோரணவிதானமும் சரவும் மிக்கும் எழுபத்திரண்டு விடுபேறும் கூடக் கொடுத்தோம்...” என்று தொடங்கி “வன்றலை சேரிக் கண்டன் குன்றப்போழனாய கீழ்வாய்க்கேள்ப் பாநெழுத்து” எனமுடியும் இச்செப்புப்பட்டயத்தின் முதல் சாட்சி வேணாடாண்ட கோவர்த்தன மார்த்தாண்டன். எனவே, பாசுகரரவிவர்மனும் (முதல்) கோவர்த்தன மார்த்தாண்டனும் சமகாலத்தவர் என்பது அறியப்படுகிறது. தெ.பா.

துணை நூல்கள்:

இளம்குளம் குஞ்சுநன்பிள்ள, ‘சில கேரள சரித்ரப்ரச்சனங்ஙன்’ சாகித்யப்ரவர்த்தக சசுகரண சங்கம், கோட்டயம், 1963.

ஸ்ரீதரமேனோன், ஏ., கேரள சரித்ரம், சாகித்யப்ரவர்த்தக கோ-ஆப்பரேட்டிவ் சொசைட்டி விமிடெட், கோட்டயம், 1969.

பாசுகரத் தொண்டைமான், தொ.மு., திருநெல்வேலியில் நல்ல கலைஞானமும், தமிழ்ப்பற்றும், புலமையும் நிறைந்து விளங்கிய பரம்பரையில் தோன்றியவர். இவர் 1904-ஆம் ஆண்டு, தொண்டை

மான் முத்தையா, திருமதி முத்தம்மாள் இருவருக்கும் தலைமகனாகப் பிறந்தார். திருநெல்வேலி இந்துக் கல்லூரியில் பயின்று, வரலாற்றில் இளங்கலைப்பட்டம் பெற்றார். கல்லூரியில் பயின்ற காலத்தில் நெல்லையில் மாணவர் சங்கத்தை நிறுவி, அதன் செயலாளராகவும் பணியாற்றினார். மாணவப் பருவத்திலேயே ஆனந்த போதினி போன்ற இதழ்களில் இலக்கியக் கட்டுரைகள் எழுதி வந்தார். சொல்லின் செல்வர் ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை, முதுபெரும்புலவர் வெள்ளக்கால் சுப்பிரமணியமுதலியார், இரசிகமணி டி.கே.சிதம்பரநாத முதலியார் ஆகிய மூவரையும் தம்முடைய இலக்கண உணர்வுக்கும், கம்பன் பக்திக்கும், தமிழ்க்காதலுக்கும் வழிகாட்டிகளாகக் கருதி வந்தார். கல்லூரியில் பட்டம் பெற்றவுடன் அரசுப்பணியில் சேர்ந்து படிப்படியாகப் பதவி உயர்வு பெற்று, முடிவில் ஐ.ஏ.எசு. தகுதியும் கிடைக்கப் பெற்று, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராகப் பணியாற்றி 1958-ஆம் ஆண்டு தம் முப்பதாண்டு அரசுப்பணியை நேர்மையாகவும், திறமையாகவும் நிறைவேற்றிய நிறைவோடு ஓய்வு பெற்றார்.

பணியின் நிமித்தம் வெவ்வேறு ஊர்களுக்கு மாற்றலாகிப் போன போது, அந்தந்த ஊர்களில் இலக்கியச் சங்கங்களை நிறுவி அவற்றைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கும் உதவினார். அந்த ஊர்களில் எழுப்பப்பட்டுள்ள கோயில்களைக் கண்டபோது அவருக்கு இயல்பாக அமைந்திருந்த கலையார்வம் கனியத் தொடங்கியது. கோயில்களின் வரலாறு, கல்வெட்டு, சிற்பக் கலையழகு இவற்றையெல்லாம் நுணுகி ஆராய்ந்து அவ்வப்போது பத்திரிகைகளில் கலைக் கட்டுரைகள் எழுதிவந்தார். கலைமலிந்த தஞ்சாவூரில் ஐந்தாண்டுக் காலம் அவர் பணியாற்றிய போது சுற்றியுள்ள சிற்றூர்களில், கேட்பாரற்றுக் கிடந்த சிற்பச் செல்வங்களையெல்லாம் அரும்பாடுபட்டுத் தஞ்சைக்குக் கொணர்ந்து, அங்கு அழகிய கலைக்கூடம் ஒன்று உருவாகக் காரணமாயிருந்தார். அரசுப்பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பின்னர், ‘வேங்கடம் முதல் குமரி வரை’ என்ற தலைப்பில், தமிழ் கூறும் நல்லுலகமெங்கும் காணப்படும் திருக்கோயில்களைப் பற்றிக் கட்டுரைகள் எழுதினார். அவை நான்கு தொகுதிகளாக நூல் வடிவம் பெற்றன. அவருடைய இந்தச் சீரிய பணியைப் பாராட்டி, காஞ்சி காமகோடி பீடம் ‘கலைமணி’ பட்டம் தந்து பாராட்டியது. தொண்டைமான் ஆர்வம் அத்துடன் நின்றுவிடவில்லை. வேங்கடத்துக்கு அப்பாலும், இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதும் வலம் வந்து, அங்குள்ள கோயில்களைக் கண்டு, ‘வேங்கடத்துக்கு அப்பால்’ என்ற தலைப்பில் கட்டுரைகள் எழுதினார். அந்தத் தலைப்பிலேயே அந்தத் தொடரும் நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளது.

பாசுகரத் தொண்டைமான் சிறந்த பேச்சாளர்; எழுத்தாளர்; இலக்கிய மேடைகளிலும், வானொலியிலும் இவர் குரல் ஒலித்து வந்தது. அந்தப் பேச்சுகளே, தென்றல் தந்த கவிதை, கலைஞன் கண்ட கடவுள், தமிழ்க் கோயில்களும் தமிழர் பண்பாடும், இந்தியக் கலைச்செல்வம் என்ற நூல்களாக உருவம் பெற்றன. தம்மைக் கவர்ந்த தமிழ் அறிஞர்களான முதுபெரும் புலவர் வெள்ளக்கால் சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்களைப் பற்றி, தமிழறிஞர் முதலியார் என்ற நூலும், இரசிகமணி டி.கே. சிதம்பரநாத முதலியார் அவர்களைப் பற்றி, 'இரசிகமணி டி.கே.சி' என்ற நூலும் எழுதியுள்ளார். இவருடைய தமிழ்ப் பணியைப் பாராட்டித் தருமபுரம் ஆதீனம் சிறப்பித்தது. நாற்பதாண்டுக் காலம் இலக்கியப் பணியாற்றிய இவருக்கு, இவருடைய நண்பர் குழாம், 1964-ஆம் ஆண்டு மணிவிழா நடத்திப் பெருமைப் படுத்தியது. பயனுள்ள வாழ்க்கை வாழ்ந்த தொண்டைமான் அடுத்த பிறந்தநாளைக்காணு முன்னரே 1965-ஆம் ஆண்டு காலமானார். இரா.ந.

பாசுகரன் எனவும், பாசுகராச்சாரியார் (கி.பி. 1114-1200) எனவும் பெயர்களைக் கொண்டவர் பண்டைய இந்தியாவின் தலைசிறந்த கணித-வானியல் மேதைகளுள் ஒருவர். இவர் கி.பி. 1114-ஆம் ஆண்டில் கருநாடக மாநிலத்தில் பிசப்பூரில் பிறந்தவர். இவர் தந்தை மகேசுவ பண்டிதர். இரண்டாம் பாசுகரர் எனவும் இவரைக் கூறுவர். இவர் வாழ்க்கை வரலாறு பற்றிய முழுமையான செய்தி இன்று கிடைக்கவில்லை.

இவர் எழுதிய மிகச் சிறந்த நூல் சித்தாந்த சிரோமணி என்பதாகும். அதனைக் கி.பி. 1150 - ஆம் ஆண்டு எழுதினார். அந்நூல் நான்கு பிரிவுகளைக் கொண்டதாகும். அதன் முதற்பகுதி இல்லாவதி கணிதம் எனவும், இரண்டாம் பிரிவு பீசு கணிதம் எனவும், மூன்றாம் பகுதி கோலத்யாயம் எனவும், நான்காம் பகுதி கிரக கணிதம் எனவும் பெயர் பெறும். முதலிரண்டு பகுதிகளும் கணித முறைகளையும், பின்னிரண்டு பகுதிகளும் வானியலையும் கூறுபவையாகும். அவையனைத்தும் கவிதை நடையிலேயே எழுதப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். மேலும், இவர் உரை நடையில் 'வசன பாசியம்' என்னும் நூலையும் யாத்துள்ளார். அது மேற்கூறப்பட்ட சித்தாந்த சிரோமணியிலுள்ள கணித முறைகளுக்கு விளக்கம் தருவதாகவும், பல்வேறு கோள்களின் இயக்கத்தினைப் பற்றிய விரிவான செய்திகளைக் கொண்டதாகவும் திகழ்கிறது.

இல்லாவதி கணிதத்திற்கு அப்பெயர் வழங்கியமை பற்றிச் சுவையான செய்தி ஒன்றுள்ளது. அதுவருமாறு:

இவர் மகள் இல்லாவதியின் கோள் நிலைப்படி திருமணம் முடிந்த உடனே கணவன் இறந்து விடுவான் என்பதை அறிந்து அக்கேடு ஏற்படாமல் தவிர்க்கத் திருமணத்தை நல்ல காலத்தில் குறித்தார். ஆயினும், அவள் கணவன் இறந்தான். அதனால் துயருற்ற மகளுக்குத் தாம் சுற்றறிந்த கணிதம், வானநூல் ஆகியவற்றைத் தொகுத்துத் தம் மகள் பெயரால் 'இல்லாவதி கணிதம்' என்னும் பெயர் விளங்குமாறு யாத்தார்.

இவருடைய கணித, வான நூல்முறைகளில் முன்பு வாழ்ந்த அறிஞர்களின் விதிமுறைகள் மட்டுமன்றிப் புதியவை பலவும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொலைநோக்கி கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்பே கோள்களின் இயக்கம் பற்றி இவர் பல செய்திகளை அறிந்து கூறியுள்ளார். குறிப்பாகப் பூமியானது, கோள்கள் சுற்றும் பாதையின் நடுவில் அமையவில்லை என்றார். அதாவது பூமியை அனைத்துக் கோள்களும் சுற்றி வரவில்லை என்பது இவர் முக்கிய கருத்தாகும். இவர் பீசு கணிதம் என்னும் தொகுப்பினில் தமக்கு முன்பிருந்த மேதைகளாகிய பிரம்ம குப்தர், சிரீதரன், பத்மநாபர் முதலியோரைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். தெ. பா.

பாசுகல், பிலாய்சி (கி.பி. 1623-1662): இவர் பிரெஞ்சு நாட்டின் கணிதவியல் வல்லுநரும், இயற்பியலாரும், மெய்ப்பொருளியல் அறிஞரும், இறைமையியல் வல்லுநரும் ஆவார். இவர் அவ்வெர்கினே (Auvergne) என்னுமிடத்திலுள்ள கிளெர்மோண்ட்டில் (Clermont) பிறந்தார். இவர் தம் பன்னிரண்டாம் வயதிலேயே ஈக்லிடின் (Euclid) வடிவியல் கொள்கைகளின் முதல் நூலின் முப்பத்திரண்டாம் கருத்துரைகளில் அடங்கியவற்றிற்கு விடைகளைக் கண்டுபிடித்தார். பதினாறு வயதில் தம் முதல் நூலை எழுதி வெளியிட்டார். இதனால், ஆர்க்கிமெடிசு (Archimedes) காலத்திற்குப்பின் தோன்றிய சிறந்த கணிதவியல் அறிஞர் எனப் பெயர் பெற்றார். இவர் கி.பி. 1662 -இல் கண்டுபிடித்த கணிதப் பொறி (Calculator) புதிய அறிவியலில் சிறந்த சாதனையாகும். இக்கணிதப் பொறியைப் பற்றி கி.பி. 1645 முதல் கி.பி. 1652 வரை இவர் எழுதியவை தொழிற் புரட்சிக்குச் செய்த தொண்டு எனலாம். மேலும், இவர் நிகழ்கூடிய நிகழ்ச்சி பற்றிய கோட்பாடு (Probability Theory), எண் கோட்பாடு (Number Theory), வரிவடிவியல் (Geometry), வட்டப்புள்ளிநெறி வளைவு (Cycloid) ஆகியவற்றிலும் தம் திறமையைக் காட்டியுள்ளார்.

பாசுகல் சமயத்துறையில் ஐயப்பாடுடன் கூடிய இறைமை இணைவுப் பண்பாளராக விளங்கினார். இவர் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையாருடன் இணக்கம்

கொண்டிருந்தும் தேக்கார்தேயின் (Descartes) இருமைக்கொள்கையையும், அவற்றின் இயற்கை பற்றிய இயந்திரத்தன்மையான கருத்தமைவையும் ஏற்றவராவர். காலம், வெளி, இயக்கம், எண், சடம் ஆகிய இருப்புகளின் ஏற்புடைமையைப் பாசுகல் ஒப்புக் கொண்டாலும் முடிநிலையானவற்றைப் பற்றிய அறிவு மனித அறிவெல்லைக்கு அப்பாற்பட்டது என்று கருதுகின்றார். இவரது கருத்துப்படி இறையிருப்பு, உயிரின் அழியாததன்மை ஆகியவை விளக்க முடியாதனவாகும். ஆனால், சமய உணர்வில் இறைவனை நேரடியாக நுகரலாம் என்று பாசுகல் நம்புகின்றார். மனித இயல்பும் சமுதாயமும் ஒழுக்கமற்று இருக்கும் நிலையில் திருச்சபையும், இறைக்கருணையும், இறை வெளிப்பாடும் மக்களைக் காக்க வல்லவை என்பது இவர் கருத்தாகும். பி.ஆர்.ந.

பாசுட்டன்: இந்நகர் அமெரிக்காவில் மாசாகு செட்சுமாநிலத்தின் தலைநகரமாக விளங்குகிறது. இது அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் வட கிழக்கு மூலையில் மாசாகுசெட்சு குடாவில் அமைந்துள்ளது. இந்நகர் மீது குளிர்ந்த கடற் காற்று வீசுவதால் இங்கு மிக வெப்பமோ மிகக் குளிரோ இருப்பதில்லை.

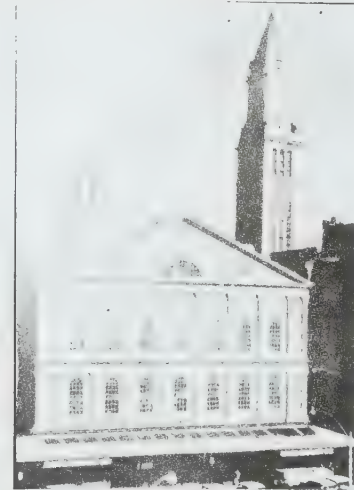
அமெரிக்காவில் உள்ள மிகப் பெரிய நகரங்களுள் பாசுட்டனும் (Boston) ஒன்று. முதன் முதலில் 1930-ஆம் ஆண்டு இங்குக் குடியேற்றம் ஏற்பட்டது. சில காலம் இதைச் 'சுதந்திரத்தின் தொட்டில்' (Cradle of Liberty) எனக் கூறினர். அமெரிக்க நாடும், பண்பாடும் உருவாவதில் இது தலைமையான பங்கு பெற்றிருக்கிறது. ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் இந்நகரம் அமெரிக்காவின் தலைசிறந்த தலைவர்களை உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறது. அவர்களுள் மிக முக்கியமான அமெரிக்கக் குடியரசு நாட்டின் தலைவர்கள் சான் ஆடம்சு (John Adams), சான் குயின்சி ஆடம்சு (John Quincy Adams), சான் எப் கென்னடி (John F. Kennedy) ஆகியோர் ஆவார்.

நாட்டின் கல்வி, அறிவியல், பண்பாட்டு மையங்களுள் ஒன்றாக இந்நகரம் சிறந்து விளங்குகிறது. வரலாற்றுப் புகழ் வாய்ந்த இடங்களையும், குடி ஏற்ற நாட்டு ஆதிக்கக் கட்டடங்களையும் காப்பாற்றிப் பாதுகாத்து வருகின்றது. இங்கு, 1949-ஆம் ஆண்டு வரை மிக உயரமான கட்டடமாக இருந்த சுங்க அலுவலகக் கோபுரமும் (Customs House Tower), பாசுட்டன் மக்களுக்கு முதலில் சுதந்திரப் பிரகடனத்தை அறிவித்த இடமான பழைய மாநில மாளிகையும், 'சுதந்திரத்தின் தொட்டில்' என வழங்கப்பட்ட பானுல் மன்றமும் (Faneuil Hall) 'பாசுட்டன் தேநீர்விருந்து நிகழ்ச்சியை நடத்துவதற்குத் திட்ட

மிட்ட இடமான பழைய தெற்கு மாளிகையும் உள்ளன.

இந்நகரின் குறுக்கே செல்லும் சார்லசு ஆற்றின் கரையில் பாசுட்டன் பல்கலைக் கழகம் அமைந்துள்ளது. முதன் முதலில் இங்கிலாந்திலிருந்து வந்தவர்களே பாசுட்டனில் குடியேறினார்கள். பின்னர், கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் அயர்லாந்திலிருந்து வந்து குடியேறினார்கள். பின்பு செருமானியர்களும், கனடியர்களும், உருசியர்களும் (பெரும்பான்மையானவர்கள் யூதர்கள்), இத்தாலியர்களும் வந்தனர். பிரான்சு, கிரீசு, போலந்து, அல்பேனியா, இலிதுவேனியா, இசுபானிய மொழிபேசும் நாடுகள், சீனா முதலான ஆசியநாடுகள் ஆகியவற்றிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையில் மக்கள் இங்கு வந்து குடியேறியுள்ளனர்.

பாசுட்டன், பல தொழிற்சாலைகள் தோன்றுவதற்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் பெற்றிருந்ததால் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் இது ஒரு தொழில் மயமான நகரமாக வளர்ந்தது. தோல் பொருள்களும், துணி வகைகளும் மிகுந்த அளவில் உற்பத்தியாயின. மேலும் இக்காலத்தில் மின் இயந்திரங்களும் கணிப்பான்களும் (Computer) உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இவற்றைத் தவிர உணவுப் பொருட்களும், அச்சு இயந்திரங்களும், உலோகப் பொருட்களும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. கப்பல் கட்டும் தொழிற்சாலையும் இருக்கிறது. கிழக்குக் கடற்கரையில் அமைந்திருப்பதால் பன்னாட்டு வணிக இடங்களுள் ஒன்றாகச் சிறந்திருக்கின்றது.

பாசுட்டன்

இங்கிலாந்துப் படை வீரர்கள். கி.பி. 1770 - ஆம் ஆண்டு பாசுட்டனில் தங்கியதை அமெரிக்க மக்கள்

தங்கள் சுதந்திரத்திற்கு இடையூறாகக் கருதினர். அதனால், அங்குள்ள மக்களுக்கும் போர்வீரர்களுக்கும் முதலில் வாய்ச்சண்டை ஏற்பட்டுப் பின்பு கைகலப்பில் முடிந்தது. அதன் விளைவாகக் குடிமக்கள் ஐவர் படைவீரர்களால் கொல்லப்பட்டனர்; எழுவர் காயமுற்றனர். இதற்குப் 'பாசுட்டன் படுகொலை' என்பது பெயர். இதனால், மக்கள் கொதிப்படைந்தனர். பின்பு அப்படைப் பிரிவு வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது.

பாசுட்டன் தேநீர் விருந்து (திசம்பர் 16, கி.பி. 1773): அமெரிக்கச்சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது நடைபெற்ற 'பாசுட்டன் தேநீர் விருந்து' (Boston Tea Party) வரலாற்றில் ஒரு யுகத்தை ஏற்படுத்திய நிகழ்ச்சியாகும். இங்கிலாந்து அரசு தன் குடியேற்ற நாடான அமெரிக்காவில் பற்பல வரிகளை விதித்தது; அவற்றைக் கடுமையான முறையில் வாங்கவும் முற்பட்டது. அதன் மூலம் தன் பாராளுமன்ற ஆதிக்கத்தை, அமெரிக்க மக்களின் மீது திணித்தது.

ஆனால், குடியேற்ற மக்கள் பிரிட்டனை எதிர்த்துப் போராடும் முகத்தான் வரி கட்ட மறுத்தனர். இந்நிலையில் மூன்றாம் சார்சு அரசின் கீழ் சார்லசு தவுன்செண்டு என்பார் நிதியமைச்சராகப் பணியாற்றினார். இவர் பாராளுமன்றத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, கி.பி. 1761-ஆம் ஆண்டு சுங்கச் சட்டம் என்பதைக் கொண்டு வந்தார். அதன்படி காகிதம், கண்ணாடி, காரீயம், தேயிலை ஆகிய இறக்குமதிப் பொருள்கள் மீது மறைமுக வரிகள் விதித்தார். சுங்கவரிகளைத் தண்டுவதற்கெனச் சுங்க ஆணையர் கழகம் ஒன்று பாசுட்டனில் நிறுவப்பட்டு அதன் கிளைகள் பலவிடங்களில் அமைக்கப்பட்டன. ஆனால், குடியேற்ற மக்கள் மறைமுக வரிகளையும் செலுத்த மறுத்தனர். சுங்கச் சட்டத்தையும் மற்றும் சில வரிகளையும் எதிர்த்துப் போராடமாசாகுசெட்சு சட்டமன்றம் சுற்றறிக்கை ஒன்றினை, அனைத்துக் குடியேற்ற நாடுகளுக்கும் அனுப்பியது. அதனால், மாசாகுசெட்சு சட்டமன்றம் கலைக்கப்பட்டது. ஆங்கிலப் பொருள்கள் மக்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டன. சுங்கம் வாங்குபவர்கள் கேலவப்படுத்தப்பட்டனர்; பலர் தாக்கப்பட்டனர். பொதுமக்கள் எதிர்ப்பு இயக்கம் பல இடங்களிலும் பரவியது. எனவே, பாசுட்டன் துறைமுகத்தில் இராணுவத்தினர் நிறுத்தப்பட்டனர். பாசுட்டன் விருந்த சுங்க அலுவலகம் கி.பி.1771-ஆம் ஆண்டு தாக்கப்பட்ட போது, சில ஆங்கில இராணுவ அதி காரிகள் கொல்லப்பட்டனர். ஆங்கிலப் படையினர் சுட்டதில் 5 பாசுட்டன் கலகக்காரர்கள் கொல்லப்

பட்டனர். அதைப் 'பாசுட்டன் படுகொலை' என்று இழித்துக் கூறுவர். அவ்வமயம் பிரிட்டனில் புதிய பிரதமராக நார்த்து பிரபு பதவியேற்றார். அவர் அமெரிக்காவில் இரத்த வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடுவதைத் தடுத்து நிறுத்த, தவுன்செண்டு விதித்த மறைமுக வரிகளை நீக்கினார். எனினும், தேயிலைக்கு விதிக்கப்பட்ட வரி மட்டும் நீக்கப்படவில்லை. அதன் மூலமாவது பிரிட்டன் தன் பாராளுமன்ற அதி காரத்தைத் தக்க வைத்துக்கொள்ள முயன்றது.

இந்நிலையில் இந்தியாவிலிருந்த ஆங்கிலக் கிழக் கிந்தியக் குழுமம் பணப் பற்றாக்குறையில் சிக்கித் தவித்தது. எனவே, தன்னிடத்தில் மிகுந்த அளவில் தேங்கியுள்ள தேயிலையை, அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களில் வரியின்றி விற்பதற்கு அனுமதி கோரியது. ஆனால், ஆங்கில அரசு ஒரு பவுண்டுக்கு 3 பென்சு (Three Pence - a Pound) வரி விதித்து, அதற்கு அனுமதி அளித்தது. எனவே, கிழக்கிந்தியக் குழுமம் தன் கப்பல்களில் தேயிலையை ஏற்றிக் கொண்டு அமெரிக்கத் துறைமுகங்களில் வந்திறங்கியது. இதனால் தேயிலை விலை சரிந்தது. பாசுட்டன் துறைமுகத்தில் தேயிலைகளைக் கடத்தி வந்து வணிகம் செய்த பாசுட்டன் வணிகர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். மேலும் அமெரிக்கர்களும் இதனைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டனர். விலையைக் குறைத்து, குடியேற்ற மக்களைத் தேயிலை வரியை ஏற்றுக்கொள்ள, ஆங்கிலேயர் செய்த சூழ்ச்சியாகக் கருதினர்.

எனவே, தீவிரவாதிகள் மீண்டும் கிளர்ச்சியைத் தூண்டி விட்டனர். பாசுட்டனில் தேயிலையை இறக்கு மதி செய்வதற்கு மூன்று கப்பல்களில் தேயிலைப் பெட்டிகள் வந்திறங்கின. புரட்சியாளர்களோ தேயிலையை இறக்குமதி செய்ய எதிர்த்தனர்; ஆளுநரோ தேயிலையை இறக்காமல் கப்பலை அனுப்ப இசைய வில்லை. அத்தருணத்தில் சான் ஆதம்சு என்னும் புரட்சியாளரால் தூண்டப்பட்ட 50 பாசுட்டன் நகரக் கலகக்காரர்கள் சிவப்பிந்தியர்போல் மாறுவேடம் பூண்டு ஆங்கிலக் கப்பலுக்குள் சென்றனர்; கப்பலில் இருந்த ஏறத்தாழ 15,000 பவுண்டு நிறையுள்ள, 340 தேயிலைப் பெட்டிகளை உடைத்துக் கடலில் வீசியெறிந்தனர். இங்கு, கி.பி. 1773-ஆம் ஆண்டு நடந்த இந்நிகழ்ச்சிதான் வரலாற்றாசிரியர்களால் 'பாசுட்டன் தேநீர் விருந்து' என்று கூறப்படுகிறது. இது ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்திற்கு அமெரிக்கர்களால் விடப்பட்ட அறைகூவல் ஆகும்.

இந்நிகழ்ச்சியால் அதிர்ச்சியுற்ற பிரிட்டன், கடுமையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. கிழக்கிந்தியக் குழுமத்திற்குத் தேயிலை நட்ட ஈடு கோரியது. நட்ட ஈடு தரும்வரைப் பாசுட்டன் துறை

முகம் மூடப்பட்டது; மாசாகுசெட்சு குடியேற்ற நாட்டின் உரிமைச் சாசனம் விலக்கப்பெற்றது. அட்சின் சனுக்குப் பதிலாக, ஆங்கிலப்படைத் தளபதி கேசு (Gage) ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். பா.க.

பாசுட்டில்: இது பாரிசு நகரின் கிழக்கில் இடைக்காலத்தில் கட்டப்பட்ட ஓர் அரண். இயூசு ஆபிரியட்டு என்பவரின் மேற்பார்வையில் இதன் கட்டுமானப்பணிகள் கி.பி.1370-இல் தொடங்கப்பட்டன. மிகப்பெரிய நீண்ட சதுர வடிவமைப்புக் கொண்ட இவ்வரணில் ஒவ்வொன்றும் 23 மீட்டர்கள் உயரமான எட்டுப் பெரிய கோபுரங்கள் காணப்பட்டன. அதே உயரத்தில் அமைந்த சுவர்களும், அகலமான அகழிகளும் பாசுட்டிலைப் பாதுகாத்தன. பாசுட்டில் (Bastille) கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டுவரை இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இது கி.பி.17,18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பிரான்சு நாட்டுச் சிறைக்கூடமாகவும், பல்வேறு குற்றங்களுக்காகத் தண்டிக்கப்பட்ட முக்கிய ஆள்களைக் கொண்ட சிறைக்கூடமாகவும் விளங்கிற்று. இது முதலில் இங்கிலாந்திற்கு எதிராக நடைபெற்ற நூறாண்டுப் போரின் போது ஐந்தாம் சார்லசு மன்னரின் அரண்மனையைப் பாதுகாப்பதற்காகக் கட்டப்பட்டது. பின்னர் இது, கி.பி.16-ஆம், 17-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் விரிவாக்கப்பட்டு வலிமையாக்கப்பட்டது. பதினான்காம் லூயி, பதினைந்தாம் லூயி மன்னர்கள் காலத்தில் பாசுட்டில் அரசு (நாட்டு) சிறைக்கூடமாயிற்று. இதன் பாதாள அறைகளில் சிறைப்படுத்தப்பட்டவர்கள் மறந்துவிடப்பட்டவர்களாக அவதிப்பட்டனர். இது சிறைக்கூடம் என்ற அளவில், அரசியல், சமய காரணங்களுக்காகவும் அரசவை சூழ்ச்சிகளுக்காகவும் ஒருவரைச் விசாரணையின்றிச் சிறைப்படுத்தும் மன்னர்தம் அமைச்சர்களின் கட்டுப்பாடற்ற அதிகாரங்களின் சின்னமாக விளங்கிற்று. இங்குச் சிறைவாசம் பெற்றவர்களுள் 'இரும்பு முகமூடி மனிதர்' என்று குறிப்பிடப்பட்ட பெரும் எழுத்தாளரான வால்டேரும் ஒருவர். இங்குச் சிறைவாசம் பெற்ற கவிஞர்களும், கட்டுரையாளர்களும் இதன் பெயர் பரவலாகத் தெரிவதற்குக் காரணமாவர். பாரிசு நகர மக்கள் இதனை அடக்கு முறையின் சின்னமாகக் கருதினர். இதன் பயன்பாடு கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்து குறையலாயிற்று. சிறிதுகாலம் படைக்கலக் கிடங்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. எனினும், இதனையொட்டி அமைந்திருந்த, தொழிலாளர் பிரிவைப் பெரும் எண்ணிக்கையில் கொண்டிருந்த மாவட்டங்களில் வாழ்ந்த மக்களுக்கிடையே இது பெரும் பீதியை உண்டாக்கிற்று.

பாசுட்டில் பராமரிப்புச் செலவு மிகுதியாக

இருந்ததால் கி.பி.1784-இல் அதனை மூடிவிடும் பேச்செழுந்தது. பிரான்சுப் புரட்சியின் போது கி.பி. 1789-இல் மக்கள் அதனைத் தாக்கிச் சிறைக்கதவுகளை உடைத்து, உள்ளிருந்த ஆறு கைதிகளை விடுதலை செய்தனர். மேலும், பல சிறை அதிகாரிகள் கொல்லப்பட்டனர். சிறைச்சாலை தரைமட்டமாக்கப்பட்டது. பாசுட்டிலின் வீழ்ச்சி, மன்னர் பாரிசில் தம் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரத்தை இழந்து விட்டார் என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றது என்பது பலரின் கருத்து. அந்தநாள், முடியாட்சியின் கட்டுப்பாடற்ற ஆதிக்காரத்திற்கு மேலாக மக்கள் கிளர்ச்சியின் வெற்றியைக் குறிப்பிடுவதாகப் போற்றப்படுகின்றது. பாசுட்டில் வீழ்ச்சி நாள் பிரான்சு நாட்டு விடுமுறை நாளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. இன்றும் அந்தநாள் நாட்டின் வீதிகளில் அணிவகுப்புகள், சொற்பொழிவுகள், நடனநிகழ்ச்சிகள், வாண வேடிக்கைகள் போன்ற நடவடிக்கைகள் மூலம் கொண்டாடப்படுகின்றது. கே.எம்.

பாசுடர் நாக்கு, போரிசு: இவர், உருசிய நாட்டில் தோன்றிய மிகச் சிறந்த எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர். கவிஞர், நாவலாசிரியர், மொழிபெயர்ப்பாளர் என்னும் பல்வேறு பெருமைகள் இவருக்குண்டு. பாசுடர் நாக்கு கி.பி. 1890-ஆம் ஆண்டு மாசுகோ நகரில் ஒரு யூதக் குடும்பத்தில் பிறந்தார். இவர் தந்தையார் நாடறிந்த ஓர் ஓவியராவார். மாசுக்கோவிலும், செருமனி நாட்டிலும் கல்வி கற்றார். இளமைக் காலத்தில் இசை பயில்வதில் நாட்டம் கொண்டிருந்தாலும் போகப் போகக் கவிதை எழுதுவதில் ஆர்வம் செலுத்தினார். இவர், தம் முதல் கவிதைத் தொகுப்பினை 1914-ஆம் ஆண்டு தம் சொந்தச் செலவில் வெளியிட்டார். 'மேகங்களிடையே இரட்டைகள்' (The Twins in the Cloud) என்னும் தலைப்பில் அந்நூல் வெளிவந்தது. அதைத் தொடர்ந்து அடுத்தடுத்துப் பல நூல்களை இவர் வெளியிட்டார். முதல் கவிதைத் தொகுப்பையும் 1932-இல் வெளிவந்த 'இரண்டாம் பிறப்பு' (Second Birth) என்னும் கவிதை நூலையும் இவரே ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளிக் கொணர்ந்தார். அதில் கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஐரோப்பாவில் தோன்றி வளர்ந்த மறைமெய்சார் தன்மையும் (Mysticism), குறியீடுகள் (Symbols), படிமங்கள் (Images) போன்ற புதிய கவிதைப் பண்புகளும் இடம் பெற்றன. அதனால், இவர் உருசிய நாட்டுத் திறனாய்வாளர்களின் கரும் கண்டனங்களுக்கு ஆளானார். பொதுவுடைமையாளர் போற்றிய நிகரமை இயல்பு நவீனசி (Socialist Realism) என்னும் பண்பினைப் பின்பற்ற மறுத்து, இவர் கவிதைகள் புதிய தடத்தில் சென்றமையே

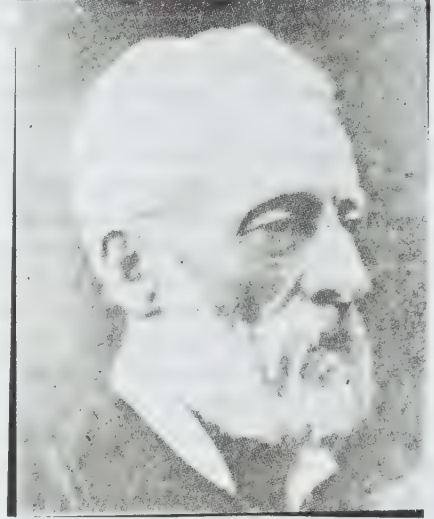
இதற்குக் காரணம் எனலாம். எனினும், அவர்கள் வற்புறுத்திய அவ்விலக்கியக் கொள்கையை இவர் பின்பற்றாமல் இல்லை. 'வைகறை நேரத்தொடர் வண்டிகள், (On Early Trains, 1943), 'திறந்த வெளிக் குடியிருப்புகள்' (Terrestrial Expanse, 1945) ஆகிய இரு கவிதைத் தொகுப்புகள் அவ்வாறு அமைந்தனவே.

பாசுடர் நாக்கு, 'டாக்டர் சிவாகோ' என்னும் புதினத்தை 1957-இல் வெளியிட்டார். இத்தாலிய மொழிபெயர்ப்பில், அந்நாட்டில், அது வெளிவந்தது. அப்படைப்பின் காரணமாக 1958-இல் உலகளாவிய பெரும்புகழ் இவரைத் தேடி வந்தது. கம்யூனிச ஆட்சியில் ஓர் அறிவாண்மையரின் (Intellectual) வாழ்க்கை எவ்வாறு இருக்கும் என்பதைப் பாசுடர் நாக்குமிகக் கவனத்தோடும் சார்புநிலையற்ற பொது நோக்கோடும் சித்திரித்திருந்தார். இந்தப் புதினத் திற்கு நோபல் பரிசு தரப்பட்டது. இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசைப் பெற்ற முதல் சோவியத்துக் குடிமகன் இவரேயாவார். எனினும், இவரது புதினத்திற்கு உருசிய நாட்டில் பேரளவு எதிர்ப்பும் கண்டனமும் எழுந்தன. அதனால், இவருக்கு உருசிய நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டிய கட்டாயமும் உருவாயிற்று. எனவே, அவர் 'தாமாகவே விரும்பி' நோபல் பரிசை வேண்டாம் என மறுக்கும் நிலைக்கு ஆளானார்.

இவர் சிறுகதைத் தொகுப்புகளில் 'இராணுவ வழிகள்' (Army Paths, 1925) குறிப்பிடத்தக்கது. பாசுடர் நாக்கு மிகச் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் விளங்கினார். சேக்கிழாரின் நாடக நூல்கள் பல வற்றை உருசிய மொழியில் மொழிபெயர்த்தார். கதையின் நூல்களும் இவரால் உருசிய ஆக்கம் பெற்றன. மொழிபெயர்ப்பின் மூலம் கிட்டிய வருவாயில் தம் வாழ்வுக்கு வழிவகை செய்து கொண்டார். 'நான் நினைவு கூர்கிறேன்' (I remember) என்னும் நூலும் 'கவிதைகள்' (Poems) என்னும் கவிதைத் தொகுப்பும் 1959-ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தன. பாசுடர் நாக்கு 1960-ஆம் ஆண்டு மாசுக்கோவில் உலக வாழ்வை நீத்தார். மா.இரா.

பாசுடியன், அடால்பு (சி.பி. 1826-1905), செருமானிய மானிடவியலறிஞர்; மனித குலத்தின் உளவழி ஒற்றுமை (Psychic Unity of Mankind) என்னும் கோட்பாட்டை உருவாக்கியவர்; சிறந்த அருங்காட்சியகவியலார். பாசுடியன் (Adolf Bastian) செருமனியில் பிரிமன் (Bremen) என்னுமிடத்தில் சி.பி. 1826-இல் பிறந்தார். இவர் சட்டம், அறிவியல், மருத்துவம் முதலான துறைகளில் பயிற்சி பெற்றவர். தொடக்கத்தில் இவர் கப்பலில் மருத்துவராகப்

பணியாற்றினார். இதனால், இவர் காலத்திய ஐரோப்பியர்கள் அறியாத அளவிற்குப் புதிய புதிய நிலப்பகுதிகளையும் புதுமையான மக்களையும் நேரில் கண்டார். ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பற்ற வெவ்வேறு நிலப்பகுதிகளில்வாழும் மக்களிடம் ஒரே தன்மையான வழக்கங்களைக் கண்டு வியந்தார். இதனை ஆழ்ந்து அறிய முற்பட்டதால் விளைந்ததே 'மனித குலத்தின் உளவழி ஒற்றுமைக் கொள்கை' ஆகும்.

அடால்பு பாசுடியன்

பாசுடியனின் உளவழி ஒற்றுமைக் கொள்கை, பண்பாட்டிலோ மனித வாழ்விலோ மேற்கொள்ளப்படும் செயல்களின் ஒட்டு மொத்த முடிவு, அனைத்து மக்களிடையேயும் அடிப்படையில் ஒற்றுமையைப் பெற்றுவிடுகிறது என்று கூறுகிறது. இதற்குக் காரணம் அனைத்துப் பண்பாட்டிலும் அவற்றுள் இயங்கும் சமூகப் பண்பாட்டு நிறுவனங்கள் (Institutions) அடிப்படையில் ஒற்றுமைத் தன்மையைப் பெற்றுள்ள மையாகும். மனிதர்கள் அனைவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட தூண்டலுக்கு (Stimulus) ஒரு குறிப்பிட்ட துலங்கலைக் (Response) கொண்ட ஒத்த உள்ப்பாங்கினைக் கொண்டுள்ளனர். அடிப்படையில் அனைத்து மனித இனத்தவர்களும் ஒத்த மன வளமையினைப் பெற்றுள்ளனர். அனைவரும் ஒத்த அளவில் சிந்திக்கக் கூடியவர்கள். இரு வேறுபட்ட குழுவினர்கள் ஒரே தன்மையான சிக்கலை எதிர் கொள்ளும்போது ஒரே தன்மையான முடிவுகளைக் காண்கின்றனர். இத்தன்மை மனிதர்கள் அனைவரிடமும் உள்ள உள ஒற்றுமையைக் காட்டுகிறது.

மக்களிடம் உள்ள இந்த ஒற்றுமைத் தன்மை அவர்கள் வாழும் சுற்றுப்புறச் சூழலிற்கேற்பப் புற

நிலையில் மாறுபடும் தன்மையுடையது. அதாவது, பாலுணர்வைக் கட்டுப்படுத்தும் பொருட்டு, அணைத்துப் பண்பாட்டினரும் திருமணம் என்னும் முறையைக் கொண்டுள்ளனர். இம்முறை மக்களின் சமூக, பொருளாதார அமைப்பிற்கேற்பப் பலவகைகளாகக் காணப்படுகின்றன.

பாசுடியன் அக்கொள்கையைக் களப்பணி அடிப்படையில் உறுதிப்படுத்தினார். இவர், கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் உலகின் பல பகுதிகளைச் சுற்றி வந்த போதும், பெர்லின் (Berlin) அருங்காட்சியகக் காப்பாளராகப் பணியாற்றியபோது மேற்கொண்ட ஆய்வுகளின் போதும் அனைத்து மக்களிடமும் காணப்பட்ட பொதுமைப் பண்புகளைக் கண்ணுற்றார். அதனடிப்படையில் இவர்தம் கொள்கையை வகுத்தார். பாசுடியனின் கொள்கை ஆங்கிலேய மானிடவியலறிஞரான மாலினோசுகியையும் (B.Malinowski) உளவியல் அறிஞர் காரல் யுங்கையும் (Carl Jung) பெருமளவு கவர்ந்தன. பாசுடியன் கொள்கையை அடியொற்றிக் காரல் யுங்கின் 'ஒன்றுபட்ட நனவிலித் தன்மை' (Collective Unconscious) என்னும் கோட்பாடு அமைந்துள்ளது எனச் சிலர் கூறுவர்.

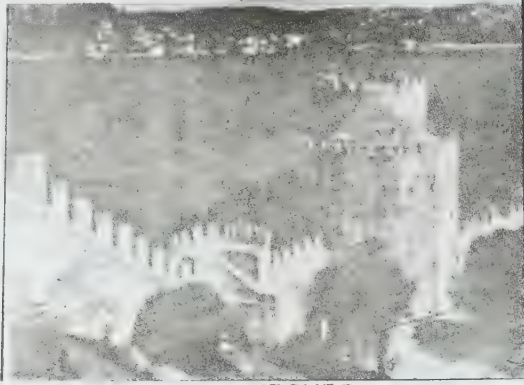
பாசுடியன் சிறந்த இனக்குழு ஒப்பாய்வியலார் (Ethnologist). இவர் பெர்லின் அருங்காட்சியகத்தில் பணியாற்றியபோது பல்வேறு இனக்குழுக்களின் பொருள் சார் பண்பாட்டைத் (Material culture) தொகுத்துக் காட்சிப்படுத்தினார். சீனா, இந்தியா, ஆசுத்திரேலியா (Australia), ஆப்பிரிக்கா, மேற்கிந்தியத் தீவுகள் முதலான பகுதிகளுக்குச் சென்று அங்குள்ள மக்களின் பண்பாட்டை ஆராய்ந்தார். அதன் மூலம் இவர் வரலாற்றில் மனிதன் (Man in History) என்னும் நூலின் மூன்று தொகுதிகளையும், கிழக்காசியாவின் மக்கள் (The People of Eastern Asia) என்னும் தலைப்பில் ஆறு தொகுதிகளையும் வெளியிட்டார். இவர் பிரடரிக்கு வில்கெம் (Friedrich Wilhelm) பல்கலைக் கழகத்தில் இனக்குழு ஒப்பாய்வியல் பேராசிரியராகச் சிறிதுகாலம்பணியாற்றினார். பெர்லினில் இவர் தோற்றுவித்த பேரரசு இனக்குழு ஒப்பாய்வியல் அருங்காட்சியகம் (Royal Museum of Ethnology) இன்றுவரை அவ்வகை அருங்காட்சியகங்களுள் தலைசிறந்த ஒன்றாகத் திகழ்கிறது. பாசுடியன் மேற்கிந்தியத் தீவுகளில் போர்ட் ஆப் இசுபெயின் (Port of Spain) நகரில் 1905-இல் காலமானார்.

பாசுபதர் என்னும் சொல் சைவப்பிரிவினருள் ஒருவகையினரைக் குறிக்கும். சிவபெருமானுக்குப் பாசுபதி என்னும் பெயருண்டு. சிந்துவெளிப்பண்பாட்டி

லேயே பாசுபதி வழிபாடு இருந்தமைக்கான சான்றுகள் உள. குப்தர்கள் காலத்தில் வாழ்ந்த உயர் அலுவலர்கள் பலர் சிவ வழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருந்தனர். குப்தர் காலத்தைச் சார்ந்த சமகால இலக்கியங்களிலும், குப்தர் காலத்தை அடுத்துவந்த இலக்கியங்களிலும் பாசுபதர்கள் என்னும் சைவ ஆச்சாரியர்களைப்பற்றிக் காணலாம். கல்வெட்டுகளில் மட்டுமன்றி வராக மிகிரர் (Varahamihira), பாணர் (Banar), மகேந்திரவர்மபல்லவன், சீனப்பயணி யுவான் சுவாங்கு (Hieun-Tsang) போன்றவர்கள் எழுதிய நூல்களிலும் பாசுபதர்கள் பற்றிய விவரங்களைக் காணலாம். சைவ சமயம் கி.பி. 6,7-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வட இந்தியாவில் அன்று நிலவிய பேரரசர்களால் போற்றப் படலாயிற்று. பேரரசர்களால் விளங்கிய அவர்கள் சைவ சமயத்தைப் போற்றினார்கள்; மிகிரகுலன், யசோதருமன், சசாங்கன், அர்சர் (Harsha) போன்ற பெருமன்னர்களை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். உத்யோதக்கரர் (Udyotakara) என்பவர் அக்காலத்தில் பேரும் புகழும் பெற்ற பாசுபத ஆச்சாரியராகக் கருதப்பட்டார். அவர் நியாய சூத்திரங்களுக்கு (Nyaya Sutras) வாத்யாயனர் எழுதிய விரிவுரைக்குப் பதவுரை எழுதியவர். கேரளத்தில் காலடி என்னும் ஊரில் கி.பி. 8 - ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய சங்கராச்சாரியார் கோடிக்கணக்கான மக்களிடையே அத்துவிதத்தைப் பரப்ப அரும்பாடுபட்டார். ஆதிசங்கரர் என்று சங்கராச்சாரியரைக் குறிப்பிடுவர். குப்தர் காலத்தை அடுத்து வந்த இந்து தத்துவஞானிகளுள் தலையாயவராக இவர் போற்றப்படுகிறார். அத்துவித வேதாந்தத்தில் ஊறித்திளைத்த இவர் இந்து சமயத்தை நிலைநாட்ட நாட்டின் நான்கு கோடிகளிலும் மடங்களை நிலைநாட்டிய பெருமை யுடையவர்.

காசுமீரத்திலும் கி.பி. 9 - ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து சைவ சமயத்தையும், தத்துவத்தையும் வளர்த்த பெருமக்களைக் காணலாம். காசுமீர்ச் சைவம் ஒரு வகையைச் சார்ந்தது. தமிழ்நாட்டில் நாயன்மார்களும் கருநாடகத்தில் வீர சைவர்களும் சைவ சமயத்தைப் பரப்பப் பாடுபட்ட பாசுபதர்கள் அல்லது சிவாச்சாரிகள் எனலாம். நாயன்மார்களில் சிறப்புமிக்கவர்களான திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் போன்றவர்கள் தமிழ்நாட்டைச் சார்ந்த சைவசமய குரவர்கள். கருநாடகத்தில் பசவர் (Basava) சிறந்த வீரசைவ ஆச்சாரியார். இவர் சைவ சமயத்தைப் பரப்பியதோடு மட்டுமன்றிச் சமூகச் சீர்திருத்தத்திலும் ஈடுபாடு கொண்டு, பெண் விடுதலைக்காக அரும்பாடு பட்ட பெரியார் ஆவார். இரா.அ.

பாசு பரசு நீர்ப்பிரிவு, 32 கி.மீ. நீளமும் 640 மீ. அகலமுள்ளது. இந்த நீர்ப்பிரிவு (Strait) ஆசியத் துருக்கியையும் ஐரோப்பியத் துருக்கியையும் பிரிக்கிறது. இது, கருங்கடலையும் மார்மராக் கடலையும் இணைக்கிறது. இதன் மிகக் குறுகிய பகுதியில் இரண்டு புகழ்பெற்ற கோட்டைகள் உள்ளன. அவை 1)

பாசுபரசு

அனொதொலு இசார் (Anadolu Hisar), 2) உருமிலி இசார் (Rumili Hisar) எனப்படும். முன்னையது கி.பி. 1390 - இல் கட்டப்பட்டது; பின்னையது கி.பி. 1452 - இல் முடிவுற்றது. பாசுபரசு (Bosporus) பாலம், கி.பி. 1973 - இல் திறக்கப் பெற்றது. இதன் நீளம் 1078.6 மீட்டர். உலகில் உள்ள பெரும் பாலங்களுள் இதுவும் ஒன்று. தெ.பா.

பஞ்சாலுடிகா ஆகிய இரண்டும் முக்கிய நகரங்களாகும்.

இக்குடியரசு இரண்டு பெரும் பகுதிகளை உள்ளடக்கியது. வடபகுதியாகிய பாசுனியா (Bosnia) அடர்ந்த காடுகளுடன் கூடிய மலைப் பகுதியாகும். தென்பகுதியாக விளங்கும் எர்சி கோவினா (Herze Govina) வின் பெரும்பகுதி மலைக்குன்றுகளுடனும் பண்ணை நிலங்களுடனும் காணப் பெறுகின்றது.

பாசுனியா

பாசுனியா யூகோசுலேவியப் பொதுவுடைமைக் கூட்டாட்சிக் குடியரசின் ஆறு குடியரசுகளுள் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது. இப்பகுதி ஏறத்தாழ முக்கோண வடிவில் அமைந்து செர்பியா, மாண்டி நீக்ரோ, குரோசியா ஆகிய பகுதிகளால் சூழப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதியின் 51,129 சதுர கிலோ மீட்டர் பகுதிகளும் மலைப்பாங்கானவை. அட்ரியாட்டிக் கடலையொட்டி அமைந்துள்ள 20 கி.மீ. கடலெல்லையில் துறைமுகம் ஏதுமில்லை. சாரா, நெரட்டிரா ஆறுகளும் அதன் கிளையாறுகளும் இப்பகுதியில் பாய்கின்றன. தென்கிழக்குப் பகுதி கார்சுடு நில அமைப்பின்படி சிறுசிறு விளைநிலங்களைக் கொண்டுள்ளது. மைய மற்றும் கிழக்குப் பகுதிகளில் பைன், பீச், ஓக் மரங்கள் நிறைந்த காடுகள் உள்ளன. குடியரசுப் பரப்பளவில் பாதியளவே உள்ள வளமான விளை நிலங்களும் கூட வடக்குப் பகுதியிலேயே அமைந்துள்ளன.

இக்குடியரசின் தலைநகரம் சாராஜிவோ (Sarajevo) ஆகும். இது யூகோசுலேவிய இசுலாமியரின் தலைமையகமாகவும் செர்பியப் பழைமைவாத உரோமானியக் கத்தோலிக்கப் பகுதியாகவும் திகழ்கிறது. தோசுட்டர்,

பாசுனியா என்னும் பெயர் இங்குப் பாயும் பாசுனியா ஆற்றின் காரணமாக உண்டானதாகும். இது இல்லீரியன் தோற்றத்தைச் (Illyrian Origin) சேர்ந்ததாகும். எர்சுகோவினா, இங்கு தெற்கே கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆண்ட எர்சுக (Herce) என்ற மன்னரின் நினைவாகக் கூறப்படுவதாகும். இவ்விரு பகுதிகளிலும் வாழ்பவர்கள் இல்லீரியக் குடியினைச் சேர்ந்தவராவர். மேலும், பால்கன் தீபகற்பத்தின் வடகிழக்குப் பகுதி வழியாக உட்புகுந்த இந்தோ-ஐரோப்பிய மக்களும் அடங்குவர். கற்கால, இரும்புக்கால, வெண்கலக்காலச் சுவடுகள் பல இடங்களில் கிடைத்து இப்பகுதியின் தொன்மையைப் புலப்படுத்துகின்றன.

உரோமாபுரியின் வெற்றிக்குப்பின் இந்தாடு உரோமாபுரியின் இல்லீரியன் பகுதியாக இணைக்கப்பட்டது. இசுலாவ் (Slav) இன மக்களின் குடியேற்றம் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கியது. போசுனியா கி.பி. 1960 - க்குப்பிறகு செர்பியாவில் இருந்து பிரிந்து

தனி அரசியல் பகுதியாயிற்று. இங்கு கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டின் இடையில் தொடங்கிய அங்கேரியின் ஆக்கிரமிப்பு, இரண்டாம் பேலாவின் (Bela II) மகனாகிய இரண்டாம் இலாசைலோ (Lasylo II) காலத்தில் முடிவுற்றது. இப்பகுதி கி.பி. 1137-இல் அங்கேரியுடன் இணைந்தது. பல போர்களுக்குப் பிறகு கி.பி. 1386 - இல் இப்பகுதியைத் துருக்கியர்கள் வென்று கி.பி. 1468-இல் முழுவதையும் துருக்கியுடன் இணைத்தனர். துருக்கியர் ஆட்சியின்கீழ் இப்பகுதி பெருளாதாரச் சீரழிவைக் கண்டது. ஆனால் கி.பி. 16,17-ஆம் நூற்றாண்டுகளில், வெனிசு மற்றும் ஏப்சுபர்க்கு களுடன் துருக்கியர் போரிட்டபோது இப்பகுதி முக்கிய தடுப்புச் சாவடியாகப் பயன்பட்டது.

பாசனியா எர்சுகோவினாப் பகுதிகள், கி.பி. 1877-88-இல் நடந்து முடிந்த உருசிய - துருக்கிப் போருக்குப்பின் பெர்லின் காங்கிரசில் ஆசுத்திரியா-அங்கேரிக்கு வழங்கப்பட்டன. எனினும், அதுபெரும்பாலும் துருக்கிப் பகுதியாகவே இருந்தது. ஆசுத்திரியா அங்கேரியின் இணைப்பு 1908 - இல் முடிவாக்கப் பட்டுப் புதிய அரசியலமைப்பொன்று வாக்காளர்களே மூன்று தொகுதிகளாக்கியது. முதல்தொகுதி பழைமைவாதிகளுக்கும், இரண்டாம் தொகுதி உரோமானியக் கத்தோலிக்கக் கிறித்தவருக்கும், மூன்றாம் தொகுதி முசுலிம்களுக்கும் என்று முடிவாயிற்று.

இப்பிரிவினை, செர்பியர்களின் தேசிய உணர்வை வளர்த்தது. செர்பியர் ஆசுத்திரிய மேலாண்மையை வெறுத்தனர். இசுலாம் இனமக்கள் ஆசுத்திரியர்களுக்கு எதிரிகளாயினர். செர்பிய மாணவர் 'கால்ரியோபிரின்செபு' என்பார், ஆசுத்திரியப் பட்டத்து இளவல் பிரான்சிசு பெர்டினாண்டை 1914-இல் சாரசிவோவில் படுகொலை செய்தார். இது முதல் உலகப் போரின் தொடக்கமாக அமைந்தது.

முதல் உலகப் போரின் முடிவில் 1918-இல் பாசனியா எர்சுகோவினா ஆகியவை செர்பியாவுடன் இணைக்கப்பட்டன. இது 1946-இல் யூகோசலோவியாவின் ஆறு குடியரசுகளுள் ஒன்றாயிற்று. வேளாண்மையே குடியரசின் முக்கிய தொழில். தானியம், காய்கறிகள், சருக்கரை தயாரிக்கும் பீட்கிழங்கு, புகையிலை போன்றவை முக்கிய விளைபொருள்களாகும். ஆடுவளர்ப்பு ஒரு முக்கிய தொழில் ஆகும். மரம், இரும்பு, புகையிலை, பதனிடப்பட்டதோல், சருக்கரை ஆகியவை முக்கிய, வணிகப் பொருள்களாகும். இதன் மக்கள்தொகை 4,124,008 (1981). தி.கோ.நா.

துணை நூல்:

Lipson, E., Europe in the 19th & 20th Centuries. Allied Publishers, New Delhi, 1980.

பாசேன் உடன்படிக்கை, மராட்டிய பீசுவா இரண்டாம் பாசிராவ் (Baji Rao II), கி.பி. 1802-ஆம் ஆண்டு திசம்பர் மாதம் பாசேன் (Bassein), என்ற இடத்தில், ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய வணிகக்குழு அரசோடு செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையாகும். இவ்வுடன்படிக்கையினால் மராட்டியத் தலைவர்களுக்கு இடையே நிலவிவந்த ஒற்றுமையின்மை தெளிவாயிற்று. அதன் விளைவாக மராட்டியத் தலைவர்கள் இரண்டாம் ஆங்கில-மராட்டியப் போரில் ஈடுபட்டு இறுதியாக ஆங்கில அரசிடம் சரணடைய வேண்டிய தாயிற்று.

வெல்லசுலி பிரபு (கி.பி. 1798-1805), தலைமை ஆளுநராக (Governor - general) இந்தியாவில் இருந்தபோது துணைப் படைத் திட்டம் (Subsidiary Alliance System) என்ற ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார். இந்திய சுதேச அரசுகளை ஆங்கில அரசின் மேலாதிக்கத்தின் கீழ்க்கொண்டு வருதல், இந்தியாவில் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் செல்வாக்கை ஒடுக்குதல் முதலானவை அத்திட்டத்தின் நோக்கங்கள் ஆகும். மராட்டியத் தலைவர்கள் இத்திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என வெல்லசுலி கூறினார். ஆனால், அவர்கள் ஏற்க மறுத்தனர்.

இந்த நிலையில் கி.பி. 1800-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் பூனாவில் பீசுவாவின் முதலமைச்சராக இருந்த நானா பட்நாவிசு (Nana Fadnavis) இறந்து விட்டார். அவர் திறமையான தலைவராகச் செயற்பட்டிருந்தார். அவர் மறைவுக்குப் பின்னர் பீசுவா இரண்டாம் பாசிராவ் வலிமையிழந்தார். பரோடாவில் கெய்க்வாடு (Gaikwad), நாகபுரியில் போன்சுலே (Bhonsle), இந்தூரில் ஓல்கார் (Holkar), குவாலியரில் சிந்தியா (Scindia) என்ற பட்டப் பெயர் கொண்ட மராட்டியத் தலைவர்கள் ஆட்சி செய்து வந்தனர். அவர்களுக்கிடையே ஒற்றுமை இல்லை. பூனாவில் ஆட்சி செய்த இரண்டாம் பாசிராவைத்தம் கட்டுப் பாட்டுக்குள் கொண்டு வர தவுலத்ராவ் சிந்தியாவும், சசுவந்தாவ் ஓல்காரும் பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்கள். அதேநேரத்தில் இரண்டாம் பாசிராவ் பல சதித்திட்டங்களில் ஈடுபட்டார். அதன் விளைவாகத் தவுலத்ராவ் சிந்தியாவுக்கும் சசுவந்தராவ் ஓல்காருக்கும் இடையே மாளவத்தில் கடும் போர்நடைபெற்றது. அந்தநேரத்தில் இரண்டாம் பாசிராவ் சதி செய்து சசுவந்தராவ் ஓல்காரின் சகோதரர் விதூசி ஓல்காரைக் கொன்றுவிட்டார் (ஏப்பிரல் கி.பி. 1801). கடுங்கோபம்கொண்ட சசுவந்தராவ் ஓல்கார், பெரும்படையுடன் சென்று பீசுவாவின் படைகளையும் தவுலத்ராவ்சிந்தியாவின் படைகளையும் பூனாவுக்கு அருகில் தோற்கடித்தார் (கி.பி. 1802). படுதோல்வியடைந்த பீசுவா இரண்டாம் பாசிராவ்

பூனாவிலிருந்து பாசேனுக்கு ஓடிவிட்டார். சசுவந்தரால் ஓல்கார், வினாயக்ரால் என்பவரைப் பிசுவாவாக நியமித்தார்.

பாசேன் நகரத்திற்கு ஓடிய இரண்டாம் பாசிரால் அரசப்பிரதிநிதி வெல்லசலியின் உதவியை நாடினார். அதற்கு முன்னர்த் துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்க மறுத்த அவர் இப்பொழுது அதை ஏற்க முன் வந்தார். அதைத்தான் வெல்லசலி விரும்பினார். அதையடுத்து கி.பி. 1802-ஆம் ஆண்டு திசம்பர் மாதம் 31-ஆம் நாள் இரண்டாம் பாசிராவுக்கும், ஆங்கிலேயக்கிழக்கிந்தியவணிகக்குழுவுக்கும் இடையே பாசேன் உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளப்பட்டது. அவ்வுடன்படிக்கையின் சிறப்புக் கூறுகள் (1) வணிகக்குழுவின் ஆறாயிரம் வீரர்கள் மற்றும் பீரங்கிப்படை கொண்ட துணைப் படையைத் தம் நிலப்பகுதியில் நிலையாகவைத்துக் கொள்ள இரண்டாம் பாசிரால் ஒத்துக்கொண்டார். 2) அப்படைக்கு ஆகும் செலவை ௬௫ செய்ய ஆண்டுக்கு இருபத்தாறு இலட்சம் உருபாய் வருவாய் வரக்கூடிய நிலப் பகுதிகளை வணிகக்குழுவுக்குக் கொடுக்க அவர் ஒப்புக் கொண்டார். 3) ஆங்கிலேயருக்குப் பகைவரான வேறு எந்த ஐரோப்பியருடனும் எந்தவிதமான உறவுகளையும் வைத்துக் கொள்ளாமலிருக்க அவர் இசைந்தார். 4) ஆங்கிலேயரின் அனுமதியின்றி மற்ற சாதேச அரசர்களுடன் எத்தகைய தொடர்பையும் பெறுவதில்லை எனவும் ஏற்றுக் கொண்டார்.

உடன்படிக்கையை இருதரப்பினரும் ஏற்றுக் கொண்ட பின்னர் ஓர் ஆங்கிலேயப்படை இரண்டாம் பாசிராவைப் பாசேனிலிருந்து பூனாவுக்கு அழைத்துச் சென்று, கி.பி. 1803-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் மீண்டும் பிசுவாவாக நியமித்தது. இங்ஙனம் இரண்டாம் பாசிரால் தாம் இழந்த பதவியை ஆங்கிலேயரின் உதவியுடன் மீண்டும் பெற்றார். அவர் தம் சுதந்திரத்தைப் பறிகொடுத்து விட்டுப் பதவியைப் பிடித்தார்.

ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தின் வளர்ச்சியில் பாசேன் உடன்படிக்கை ஒரு முக்கிய கட்டமாகும். இரண்டாம் பாசிரால் வணிகக்குழு அரசின் கைப் பொம்மை ஆகிவிட்டதால் மற்ற மராட்டியத் தலைவர்கள் அவ்வரசை எதிர்த்துப் போரிட ஆயத்தமாயினர். இரண்டாம் - ஆங்கிலேய-மராட்டியப் போர் தொடங்கியது.

தவ்ஷ்தரால் சிந்தியாவும், இரண்டாம் இரகூசி போன்சுலேயும் ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போரைத் தொடங்கினார்கள் (ஆக. 1803). தக்கணப் பகுதியில் ஆர்தர் வெல்லசலி, வடஇந்தியாவில் தளபதி இலேக்கு (General Lake) ஆகிய இருவரும் மராட்டியரை எதிர்த்

துப் போரிட்டனர். குசராத்து, பண்டெல்கண்டு ஓரிசா ஆகிய பகுதிகளிலும் போர் நடைபெற்றது. தக்கணத்தில் அசாயே (Assaye) என்ற இடத்தில் சிந்தியாவின் படைகளையும், போன்சுலேயின் படைகளையும் ஆர்தர் வெல்லசலி தோற்கடித்தார் (செப். கி.பி. 1803). வடஇந்தியாவில் தளபதி இலேக்கு, தில்லியையும் ஆக்ராவையும் கைப்பற்றிக் கொண்டார். இரகூசி போன்சுலே ஆங்கிலேயருடன் தேவகர் உடன்படிக்கையைச் (Treaty of Deogaor) செய்து கொண்டு (திசம். கி.பி. 1803) பாலாசோர் உள்ளிட்ட கட்டக்கு மாநிலம் முழுவதையும் ஆங்கிலேயருக்குக் கொடுத்தார். தவ்ஷ்தரால் சிந்தியா ஆங்கிலேயருடன் சுர்சி-அர்சன் கான் உடன்படிக்கையைச் (Treaty of Surgi - Arjangaon) செய்து கொண்டு (திச. கி.பி. 1803) பல நிலப்பகுதிகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்.

சசுவந்தரால் ஓல்காரின் படைகள் திகு (Dig) என்ற இடத்தின் தோற்கடிக்கப்பட்டன (நவ. கி.பி. 1804). தொடர்ந்து நடைபெற்ற போரில் இறுதியில் ஓல்கார் ஆங்கிலேயருடன் அமைதி உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார் (சன. கி.பி. 1806).

இரண்டாம் ஆங்கில மராட்டியப் போரினால் ஆங்கிலேயர்களுக்குச் சில நன்மைகள் ஏற்பட்டன. சென்னை மாநிலத்திலிருந்து வங்காள மாநிலம் வரை எல்லா நிலப்பகுதிகளும் வணிகக் குழுவின் ஆட்சிக்குட்பட்டன. மராட்டியரின் பணியில் இருந்த பிராணசு அதிகாரிகள் வெளியேற்றப்பட்டனர். மொகலாயப் பேரரசர், நைசாம் மற்றும் பிசுவா முதலானவர்கள் ஆங்கிலேய மேலாதிக்கத்தை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியவராயினர். எனினும், அப்போரின்போது வெல்லசலி பிரபு பின்பற்றிய ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளை ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய வணிகக்குழுவின் இயக்குநர் அவை கண்டித்தது. எனவே, அவர் பதவி விஸ்கித் தாயகம் சென்றார். நா.ப.

பாஞ்சாலம், பண்டைய இந்தியாவில் இருந்த சனபதங்களுள் ஒன்று. இது இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. வடபகுதி உத்தரப் பாஞ்சாலம் என்று கூறப்பட்டது. அப்பகுதியில் இருந்த அகிச் சத்தரா (பெரெய்லி மாவட்டத்தில் உள்ள இன்றைய இராம்நகர்) இதன் தலைநகரமாக விளங்கியது. உத்தரப்பிரதேசத்தின் பல பகுதிகளைப் பாஞ்சாலம் கொண்டு விளங்கியது. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை உரோகில்கண்டு பகுதியும் பருக்காபாத்துப் பகுதியும் ஆகும். தென்பகுதியின் தலைநகரமாகக் காம்பிலியா (இன்றைய காம்பில்) நகரம் விளங்கியது. இவ்விரு பகுதிகளுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் கங்கையாறு ஓடுகிறது. பாஞ்சாலம் பற்றிப் பல்வேறு இலக்கியங்களில் குறிப்புகள் உள்ளன. வேதகால

சம்கிதைகளிலும், உபநிடதங்களிலும், பாணினியின் அட்டாத்தியாயியிலும், மகாபாரதத்திலும் பாஞ்சாலம் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் சிறந்த பண்பாடும் நாகரிகமும் கொண்டு விளங்கினர். இப்பகுதியைக் கிரேக்கர்கள் படையெடுத்துத் தாக்கினர். அர்சவர்த்தன அரசர் இறந்தபின் இதனைப் போச மன்னர் ஆட்சி செய்தார். அவர் காலத்தில் இப்பகுதி மிகச் சிறப்பாக விளங்கியது. இப்பகுதி கி.பி. 12 - ஆம் நூற்றாண்டில் கார்வார் மரபினரால் ஆட்சி செய்யப்பட்டது.

சு.இரா .

பாட்டியல்: சமய வளர்ச்சிக் காலம் எனப்படும் கி.பி.8-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆழ்வார் நாயன்மார் பாடல்களில் புதுப்புதுச் சிற்றிலக்கிய வகைகள் தோன்றின. அந்தாதி, மடல், அங்கமாலை, இரட்டை மணிமாலை, உலா, எழுகூற்றிருக்கை போன்ற பல இலக்கிய வகைகட்கு இலக்கணம் வகுக்க வேண்டிய நிலை எழுந்தது. அவ்வாறு தோன்றிய பிரபந்த வகைகளுக்கு இலக்கணம் கூறும் நூல்கள் பாட்டியல் நூல்கள் எனப் பெயர் பெற்றன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை பன்னிரு பாட்டியல், நவ நீதப் பாட்டியல், வெண்பாப் பாட்டியல், சிதம்பரப் பாட்டியல், இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல், பிரபந்த மரபியல் முதலியன. அவற்றுள் தொன்மையானது கி.பி.12 - ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட பன்னிரு பாட்டியல் ஆகும்.

இப்பாட்டியல் நூல்கள் இருவகை நெறிகளைப் பின்பற்றி எழுந்து கிளைத்தன. ஒன்று அகத்தியர் நெறி; மற்றது இந்திரகாளிய நெறி. முன்னது வைதிக நெறி; பின்னது அவைதிகநெறி. அகத்தியர் நெறியைப் பின்பற்றி எழுந்தவை நவநீதப் பாட்டியல், சிதம்பரப் பாட்டியல், பிரபந்த மரபியல் என்பன. வச்சணந்தி மாலை எனப்படும் வெண்பாப்பாட்டியல் இந்திர காளிய நெறியை ஒட்டி எழுந்தது. பின்னர்த் தோன்றிய பாட்டியல்கள் இருவகை நெறிகளில் ஏற்புடையன கொண்டு அமைந்தவை.

பிரபந்தம் எனப்படும் சிற்றிலக்கிய வகைகள் 96 என்பர். பன்னிரு பாட்டியல் முதல் இறுதியாகத் தோன்றிய பிரபந்த தீபிகை வரை எந்த நூலும் 96 வகைச் சிற்றிலக்கியங்களுக்கு இலக்கணம் கூறவில்லை. சதகம், பிள்ளைக்கவி முதலாகச் சற்றேறக்குறைய நூற்றிருபத்தைந்து வகை இலக்கியங்களுக்கு இலக்கணம் பாட்டியல்களில் கூறப்படுகிறது. பன்னிரு பாட்டியல் 62, வெண்பாப் பாட்டியல் 52, நவநீதப் பாட்டியல் 45, சிதம்பரப் பாட்டியல் 58, இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல் 63, தொன்னூல் விளக்கம் 35, பிரபந்த தீபம் 77, முத்து வீரிய யாப்பதிகாரம் 90, சுவாமி

நாதம் 37 இலக்கிய வகைகளை வகுத்துரைக்கின்றன. பாவும் பாவின வகைகளும் பற்றிப் பாட்டியல்கள் கூறுகின்றன. ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் என்னும் நால்வகைக் கவிகளை வகுத்துரைக்கின்றன. அரசர்க்கும், தெய்வங்களுக்கும் உரியன எனத் தசாங்கங்களைச் சிறப்பித்துரைக்கின்றன. அவை பற்றிப் பாடுமிடத்து நச் செழுத்துகள் தசாங்கத்தின் மூன்றும் பின்னும் வாராமற் பாடுக என்பது பாட்டியல் விதி.

மங்கலப் பொருத்தம், சொற்பொருத்தம், எழுத்துப் பொருத்தம், தானப் பொருத்தம், பாற்பொருத்தம், உணாப் பொருத்தம், வருணப் பொருத்தம், நாட்பொருத்தம், கதிபொருத்தம், கண்பொருத்தம் என்னும் பத்து வகைப் பொருத்தங்களைப் பாட்டியல்கள் கூறுகின்றன. நூலின் தொடக்கத்தில் மங்கல எழுத்தும், சீர், எழுத்து, பொன், பூ, திரு, மணி போன்ற மங்கலச் சொற்களும் அமைதல் வேண்டும் என வெண்பாப்பாட்டியல் வலியுறுத்துகின்றது.

எழுத்துகளுக்கும் பாக்களுக்கும் உரிய சாதிப் பாகுபாடு கூறுதல் பாட்டியல்களின் தனிச் சிறப்பு. உயிர் பன்னிரண்டும் கங் ச ள ட ண என்னும் ஆறு மெய்யும் அந்தணர்க்குரியன. த ந ப ம ய ர என்பன அரசர்க்குரியன. ல வ ற ன என்னும் நான்கும் வணிகர்க்கும், ழ ள என்னுமிரண்டும் சூத்திரர்க்கும் உரியன என்பன போன்ற செய்திகள் அக்கால நிலையை உணர்த்தக்கூடியன. இரா. சா.

பாட்னா: பண்டைக் காலத்தில் பல பேரரசுகளின் தலைநகராக விளங்கிய பாடலிபுத்திரம் இக்காலத்தில் பாட்னா என்று கூறப்படுகிறது. பாடலிபுத்திரம் சோணை, கங்கை ஆறுகளுக்கு இடையில் பாதுகாப்பான ஓரிடத்தில் அமைந்துள்ளது. இப்போதைய நகரம் அவ்விரு நதிகளும் கூடும் இடத்திற்குக் கீழ்ப்புறத்தில் 20 கி.மீ. தொலைவு தள்ளி உள்ளது. பாட்னா நகரம் முன்னாள் பாடலிபுத்திரம் பெற்றிருந்த பாதுகாப்பு நலங்களை இழந்துள்ளது. பீகார் மாநிலத்தின் தலைநகராக விளங்கும் பாட்னா கல்கத்தாவிலிருந்து வடமேற்கில் 480 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

அசாதசத்துரு என்ற மகத நாட்டு அரசன் கி.மு. 487-இல் சோணை நதிக்கரையில் பாடலி என்ற கோட்டையைக் கட்டினான். அதுவே பின்னர் பாடலிபுத்திரம் என்ற பேரரசுத் தலைநகராக வளர்ச்சி பெற்றது. உதயன் என்ற மகத நாட்டு அரசன் கி.மு. 443-இல் பாடலிபுத்திரத்திற்குச் சில கி.மீ. தொலைவில் குசும புரா என்ற நகரை நிருமாணித்தான். பின்னர், அந்நகர் பாடலிபுத்திரத்துடன் இணைந்து விட்டது.

சந்திரகுப்தரும், சாணக்கியரும் கி.மு. 323-இல் பாடலிபுத்திரத்தில் ஒரு புரட்சியை நடத்தி நந்தவமிசத்தின் ஆட்சியை ஒழித்தனர். சந்திரகுப்தர் தம் இளமைப் பருவத்தைப் பாடலிபுத்திரத்தில் கழித்தவர். அவர் பாடலிபுத்திர அரியணையில் அமர்ந்து மிகப்பெரிய பேரரசு ஒன்றை உருவாக்கினார். சிரியாவின் அரசர் செலூசுசு நிகேடர் பாடலிபுத்திரத்திற்கு மெகசுதனீசு என்ற கிரேக்கத் தூதுவரை கி.மு.320-இல் அனுப்பிவைத்தார். மெகசுதனீசு எழுதிய இண்டிகா என்ற நூலில் பாடலிபுத்திரத்தில் அப்போது நடைபெற்ற நகராட்சி முறை பற்றிய விளக்கமான செய்திகள் உள்ளன. நகரத்தின் மேற்பார்வையாளர் நாகரகர் என்று கூறப்பட்டார். பாடலிபுத்திரம் ஒருபெரிய நகரமாக விளங்கியதோடு அது மிகுக்கான தோற்றத்தையும் பெற்றிருந்தது. நகரம் மிகப்பெரிய மரச்சுவர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தது. அந் நகருக்கு 64 கதவுகளும் 570 கோபுரங்களும் இருந்தன. ஆழமான அகழி ஒன்று அந்த மரச்சுவரைச் சுற்றிலும் வெட்டப்பட்டிருந்தது. அதன் கட்டடங்கள் பெர்சி வெலிசில் இருந்த அரண்மனையை நிகர்த்தன என்று அகழ்வாராய்ச்சி மூலம் தெரிகிறது. பாடலிபுத்திரத்திலிருந்து ஒரு நெடுஞ்சாலை தட்சசீலத்திற்குச் சென்றது. ஆங்கிலேயர் தம் ஆட்சியில் அச்சாலைக்குத் தல்கொளியின் பெயரை இட்டனர்.

அசோகர் கி.மு. 269 - இல் பாடலிபுத்திரத்தில் முடிசூடிக்கொண்டார். அவர் அங்கு மூன்றாம் பௌத்த சங்கத்தைக் கி.மு. 240-இல் கூட்டினார். அந் நகர் பௌத்த சமயம், பௌத்தக்கலை ஆகியவற்றின் முக்கிய மையமாக விளங்கிற்று. அசோகர் பாடலிபுத்திரத்தில் கற்கோட்டையையும், அழகுமிக்க அரண்மனைகள், மடாலயங்கள், நினைவுச்சின்னங்கள் ஆகியவற்றையும் எடுப்பித்தார். உபவர்சா, பாணினி, பிங்கலி, பதஞ்சலி போன்ற பேரரறிஞர்கள் அந்நகரில் தோன்றி அரிய நூல்களைப் படைத்தனர். பாடலிபுத்திரமே கி.மு. 185-இல் ஏற்பட்ட சுங்கவமிசத்தின் ஆட்சியிலும் மகதநாட்டின் தலைநகரமாக விளங்கிற்று. சுங்கவமிசத்தின் ஆட்சிக்குப் பின்னரும் குப்தர்களின் ஆட்சிக்கு முன்னரும் உள்ள காலத்தில் பாடலிபுத்திரம் கலைகளின் இருப்பிடமாகப் புகழ் பெற்று விளங்கிற்று. குப்தர்களின் ஆட்சியில் அந்நகர் கணிதம், வான இயல், படிப்பு ஆகியவற்றின் முக்கியமையமாகத் திகழ்ந்தது. புகழ் பெற்ற ஆரியப்பட்டியம் என்ற கணிதநூலை இயற்றிய ஆரியப்பட்டர் பாடலிபுத்திரத்தைச் சார்ந்தவர். சமுத்திர குப்தர் ஆட்சியில் அது தொடர்ந்து தலைநகரமாக விளங்கிற்று. அவருக்குப் பிறகு அரசாங்க அலுவலகங்கள் அயோத்திக்கு மாற்றப்பட்டன. சீனப்பயணி பாகியான் பாடலிபுத்திரத்தில் மூன்று ஆண்டுகள் தங்கியிருந்தார். அவர், பாடலிபுத்திரத்தில் இரண்டு மடாலயங்கள் இருந்தன என்

றும், அவற்றில் 700 துறவிகள் இருந்தனர் என்றும் தம் குறிப்பில் குறித்துள்ளார். பாகியான் அங்கு வடமொழியையும், பௌத்தமத நூல்களையும் கற்றார். அசோகரது அரண்மனை போன்றவற்றைப் பற்றிய செய்திகளை எழுதியுள்ளார். மற்றொரு புகழ் பெற்ற சீனப்பயணி யுவான்சுவாங்கு பாடலிபுத்திரத்திற்கு கி.பி. 637-இல் வருகைபுரிந்தார். அவர் பாடலிபுத்திரம் பாழடைந்து புறக்கணிக்கப்பட்டுக் கிடந்ததைத் தம் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆங்கானிய அரசன் ஒருவனால் கி.பி. 1541-இல் இந்நகர் பாட்னா என்ற பெயரில் மீண்டும் கட்டப்பட்டது. மொகலாயர் ஆட்சியில் இந்நகர் மறுபடியும் செவ்வ நிலையில் மேம்பட்டுத் திகழ்ந்தது. பாட்னா கி.பி. 1765 - இல் ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது.

பாட்னாவின் இடைக்கால வரலாறு தெளிவாக இல்லை. செர்சாவின் எழுச்சிக் காலத்தில் பாட்னா மீண்டும் உயர்நிலையை அடைந்தது. அரசியலில் அது சுயேச்சை பெற்ற தலைநகராகத் திகழ்ந்தது. செர்சா கி.பி. 1541-இல் தலைநகரைப் பிக்காசரீபிலிருந்து பாட்னாவிற்கு மாற்றினார், ஆனால் அக்பர் ஆட்சிக்கு வந்ததும் பாட்னாவை வென்று தம் அடிப்படுத்தினார். பேரரசர் அவுரங்கசீபு தம் பேரன் அசீம் உசுசானை (Azim-us-Shan) பீகாரின் ஆட்சியாளராக நியமித்தார். இளவரசன் அசீம் பாட்னா நகரில் மூன்று ஆண்டுகள் தங்கியிருந்து அந்நகரைப்பெரிதும் முன்னேற்றமடையச் செய்தான். அவன் அந்நகரின் கோட்டையைப் பழுதுபார்த்துப் புதுப்பித்தான். மேலும், அவ்விளவரசன் பாட்னாவிற்குத் தன்பெயரை இட்டு அசீமாபாது என்று வழங்கச் செய்தான். முகமதியர்கள் இன்றும் அந்நகரை அப்பெயர் கொண்டே குறிப்பிடுகின்றனர். அக்பர் ஆட்சியில் பாட்னாவில் இரண்டாம் அசப்கான் பொறுப்பில் ஒரு நாணயச்சாலை இயங்கி வந்தது.

பாட்னா கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பொருளாதார முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. இரால்ப் பிட்சு (Ralph Fitch) என்ற ஆங்கிலப் பயணி பாட்னா நகரை கி.பி. 1586-இல் கண்டு வியந்துள்ளார். அது ஒரு பெரிய நகரமாக விளங்கியதோடு, பருத்தி, பருத்தித்துணி, சருக்கரை, அபினி ஆகியவற்றின் வாணிகத்திலும் சிறந்து விளங்கிற்று. அதன் செல்வவளம் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டிலும் மேலோங்கி நின்றது. அரிசி, கோதுமை, சருக்கரை, பருத்தி ஆகியன அதன் முக்கிய உற்பத்திப் பொருள்களாகும். வெடியுப்பு ஏற்றுமதியில் பாட்னா முக்கியமையமாக விளங்கிற்று. அங்கிருந்து பருத்தி, பட்டுத் துணிகள் அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. பட்டு

வணிகத்தில் அது ஒரு முக்கிய மையமாக விளங்கிற்று. அது மாநிலங்களுக்கிடையே வணிக மையமாக விளங்கியதோடல்லாமல் அனைத்து நாடுகளின் வணிக மையமாகவும் திகழ்ந்தது. ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் அதன் வணிகம் நடைபெற்று வந்தது. அது மேற்கில் ஆக்ரா, அலகாபாது, காசி ஆகிய நகரங்களுடன் நீர்வழித் தொடர்பு கொண்டிருந்தது. அதன் வணிகம் மேற்கு ஆசியா, மத்திய ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா ஆகியவற்றுடன் தரை வழியாகவும் நடைபெற்று வந்தது. பாட்னா அரிசி ஐரோப்பிய நாடுகளில் புகழ்பெற்றிருந்தது. பாட்னாப் பகுதியில் இஞ்சியும் மிகுதியாகப் பயிரிடப்பட்டது.

போர்ச்சுகீசியர் கி.பி. 1587-இல் பாட்னாவில் வணிகத்தைத் தொடங்கினர். ஆங்கிலேயர் கி.பி. 1620-இல் இருந்து முயன்று கி.பி. 1657-இல் பாட்னாவில் ஒரு பண்டசாலையை நிறுவினர். பிறகு தச்சக் காரரும் தேனியரும் பாட்னாவில் வணிகக் கிடங்குகளை அமைத்தனர். பிரான்சுக்காரர் கி.பி. 1782-இல் அங்குப் பண்டசாலையை ஏற்படுத்தினர்.

பாட்னாவின் புதிய வரலாற்றில் இரண்டு முக்கிய நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிடலாம். அவற்றுள் ஒன்று கி.பி. 1763-இல் நிகழ்ந்த பாட்னா படுகொலை. அப்போது பதவியிழந்த வங்காள நவாபு மீர்காசிம் பல ஆங்கிலேயரைப் பாட்னாவில் கொன்று வஞ்சம் தீர்த்துக் கொண்டார். இரண்டாம் நிகழ்ச்சி கி.பி. 1857-இல் சிப்பாய்க் கலகத்தின்போது தினாப்பூர் முகாமிலிருந்த சிப்பாய்கள் புரட்சி செய்தது ஆகும். பாபுகுன்வர்சிங்கு என்ற வீரர் தலைமை தாங்கினார். கலகம், தெய்லர் என்ற ஆங்கிலத் தளபதியால் ஒடுக்கப்பட்டது. பீர் அலி போன்ற புரட்சியாளர்கள் தூக்கிலிடப்பட்டனர். தேசிய இயக்கத்தில் பாட்னா முக்கிய மையமாகத் திகழ்ந்தது.

வாதாபி இயக்கம் மதச்சார்புடையதொன்றாகும். அது பீகாரின் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. நாற்பது ஆண்டுகள் வாதாபி இயக்கத்தின் முக்கிய மையமாகப் பாட்னா திகழ்ந்தது. பாட்னாவைச் சார்ந்த ஒரு வசதியான முசுலிம் குடும்பத்தின் கட்டுப்பாட்டில் அது இருந்தது.

பாட்னாவில் இப்போது காலணி செய்தல், மிதிவண்டி உற்பத்தி, மின்சாரக் குமிழ்கள் செய்தல், கண்ணாடித் தொழில் போன்றவையும் மற்றும் சிறு தொழில்களும் நடைபெறுகின்றன.

பாட்னா மாவட்டம் முழுவதும் இராசகிரீக் குன்றுகளைத் தவிர, வண்டல்மண் நிறைந்தது. அம் மாவட்டத்தில் காடுகளேயில்லை. கடலில் இருந்து நெடுந்தொலைவில் அமைந்திருப்பதால் கோடை

யில் அதிக வெப்பமும், குளிர்காலத்தில் அதிகக் குளிரும் நிலவுகிறது. அங்கு ஆண்டுச்சராசரி மழை அளவு 125 மி.மீ. ஆகும்; பொதுவாக ஆறுகளில் வெள்ளம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் சேதம் மிகவும் குறைவு. சோணை ஆற்றிலும், கங்கையாற்றிலும் ஒரே நேரத்தில் வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்படுவதுண்டு. பாட்னாவின் மக்கள் தொகை 1981-இல், 773,700 ஆக இருந்தது. பாட்னா மாவட்டம் பீகார் மாநிலத்தின் தானியக் களஞ்சியமாக உள்ளது. மகதி மொழி பாட்னா மக்களால் பேசப்படுகிறது.

பாட்னாவில் முகமதியரின் சிறப்பான வழிபாட்டு இடம் சா அர் சானியின் நினைவுச் சின்னமாகும். அவர் கி.பி. 1623-இல் இறந்தார். முகமதியர்களும், இந்துக்களும் ஒன்றாக அவர் சமாதிக்குச் சென்று வழிபாடு செய்கின்றனர். அவ்விடத்தில் ஆண்டு தோறும் மூன்று நாட்களுக்குத் திருவிழா நடைபெறுகிறது. அதற்கு அருகில் கர்பாலா (Karbala) உள்ளது. செர்சாவின் மகதி பாட்னாவின் மிகப்பழமையான கட்டடமாகும். செய்புகானின் (Saif Khan) கல்லூரிக் கட்டடம் கலை அழகுடையது. உசைன் சாவின் (Husain Shah) மகதி வரலாற்றுச் சிறப்புடையது. பாட்னாவில் குருகோவிந்தசிங்கு பிறந்த இடத்தில் எழுப்பப்பட்டுள்ள சீக்கியக் கோயில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அங்குள்ளதும் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததும் ஏறத்தாழ 30 மீ உயரமுள்ளதும் ஆகிய தானியக் களஞ்சியம் குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும்.

குறிப்பிடத்தக்க பழம் சிற்பமோ, ஓவியமோ அங்குக் கிடைக்கவில்லை. பிற காலத்தில் மொகலாயர் வருகையால் பாட்னா கலை என்ற படம் வரையும் கலை வளர்ச்சியுற்றது. இது இந்தியக்கலை வரலாற்றில் அவ்வளவு சிறப்புப் பெறவில்லை.

பாட்னா கல்லூரி கி.பி. 1863-இல் தொடங்கப் பட்டது. பாட்னாப் பல்கலைக் கழகம், 1917-இல் ஏற்பட்டது. ஆனால் 1951-இல் அது பாட்னாப் பல்கலைக் கழகம் என்றும், பீகார்ப் பல்கலைக் கழகம் என்றும் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது. பாட்னாப் பல்கலைக் கழகம் குருகுலப் (Teaching and Residential) பல்கலைக்கழகமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. அங்குள்ள நூல் நிலையத்தில் 76,243 நூல்கள் உள்ளன. சமசுகிருதம் இந்தி, பாரசீகம், உருது மொழிகளில் எழுதப்பட்ட கையெழுத்துச் சுவடிகள் உள்ளன. கே.சீ. இரா,

துணை நூல்:

The Oxford History of India, Vincent Smith, Third Edition, New Delhi, 1959.

பாட்னாப் பல்கலைக்கழகம்: 1917-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தின்படி நிறுவப்பட்ட பாட்னாப் பல்கலைக்கழகம் 1951-ஆம் ஆண்டின் பீகார் சட்டம் 25 - இன் படி பயிற்றுதல் மற்றும் உள்ளூறை பல்கலைக் கழகமாக மாற்றப்பட்டு 1952 - சனவரி முதல் பாட்னா நகராண்மை எல்லைக்குள் மட்டுமே உயர் கல்வி வழங்கும் பொறுப்பை மேற்கொண்டது. ஆனால் இப்பல்கலைக்கழகம் இணைப்புரிமையையும் (Affiliation) தேர்வுப் பணிகளையும் பாட்னா நகரம் தவிரப் பிறபகுதிகளில் வழங்குந் தகுதியினை முதலில் பெற்றிருக்கவில்லை. இதற்குச் சில நிருவாகச் சிக்கல்களே காரணமாகும். இப்பல்கலைக்கழகம் மீண்டும் 1960-இல் இயற்றப்பட்ட பீகார் பல்கலைக் கழகங்களின் சட்டப்படி பாட்னா மாவட்டத்தின் இணைப்புக் கல்லூரிகளை ஏற்று மீண்டும் பயிற்றுதல் மற்றும் இணைப்பு நிறுவனமாக மாறியது. 1961-இல் இச்சட்டமும் திருத்தப்பட்டுப் பாட்னாப் பல்கலைக்கழகம் இப்பொழுது உள்ளூறை பயிற்றுதல் பல்கலைக்கழகமாக இயங்கி வருகிறது. பாட்னா நகராண்மை எல்லைக்குள் கங்கை நதியை வடவெல்லை யாகவும், முக்கிய தொடர் தென்னெல்லையாகவும், பாட்னா திக்கா தொடர் வண்டித் தண்டவாளங்களை மேற்கெல்லையாகவும் முக்கிய தொடர் வண்டித் தண்டவாளங்களில் அமைந்த 564 கி.மீ. கல்லையும் பி.என்.ஆர் பயிற்சிக் கல்லூரியையும் இணைக்கும் ஒரு கற்பனை நேர்கோட்டைக் கிழக் கெல்லையாகவும் கொண்டு, 11 உட்கல்லூரிகளையும் 27 பல்கலைக்கழகத் துறைகளையும் தன்னுள்ளடக்கிக் கல்வி அளித்து வரும் இப் பல்கலைக்கழகத்தில், 1984-85-இல் 18,895 மாணவ, மாணவியர் இருந்தனர்.

பீகார் மாநில ஆளுநரை வேந்தராகவும், துணை வேந்தர், முன்னவர் (Procter), பதிவாளர், மாணவர் நலமுனைவர், தேர்வுக் கட்டுப்பாட்டாளர், நூலகர் ஆகிய இவர்களுடன் மானுடவியல், அறிவியல், மருத்துவம், சட்டம், வணிகம், பொறியியல், கல்வி, சமூகவியல்கள் ஆகிய எட்டுக் கல்விப் பகுதிகளுக்கான எட்டுப் புலத்தலைவர்களையும் (Deans) கொண்ட உயர் நிருவாகம் பல்கலைக்கழகப் பணிகளைப் புரிந்து வருகிறது.

மத்திய நூலகம் ஒன்று பல்கலைக்கழக வளாகத்தினுள் இயங்கி வருகிறது. 1985 - மார்ச்சு 31 அன்று 2,21,872 நூல்களையும், 380 பருவ ஏடுகளையும் கொண்டிருந்த நூலகத்திற்கான நிதித்திட்டம் 1984-85-இல் ரூ.6.50 இலட்சமாகும். 15 ஆராய்ச்சித் துணைத் தொகைகளையும், 39 தகுதித் துணைத் தொகைகளையும், 11 பிற துணைத் தொகைகளையும் சமசுகிருதம், வரலாறு ஆகியவற்றிற்குத் தனித்தனியே ஒரு துணைத் தொகையையும் வழங்கி வருகிறது. 1982

-83- ஆம் நிதியாண்டில் இப் பல்கலைக்கழகத்தின் வரவு ரூ.668.6 இலட்சமும் செலவு ரூ.539.82 இலட்சமுமாயிருந்தது. தனிக்கல்வி மாணவர்கள் எந்தத் தேர்வினையும் எழுத இசைவு வழங்கப்படுவ தில்லையாயினும், குறைந்தது 18 மாதங்களாவது பணியாற்றிய ஆசிரியர்களுக்கு அந்த இசைவு உண்டு. மேலும், ஒரு பாடத்தில் முதுநிலைப் பட்டம் பெற்ற வர்கள் வேறொரு பாடத்தில் முதுநிலைப் பட்டம் பெறும் வாய்ப்பும் அளிக்கப்படுகிறது. பாட்னாச் சட்டக் கல்லூரி மட்டும் மாலை நேரவகுப்புகளை நடத்து கிறது. கலைகள், வணிகம் ஆகியவற்றில் இடைநிலை, இளநிலை வகுப்புகளை இப்பல்கலைக்கழகம் அஞ்சல் வழிக்கல்வி மூலமும் நடத்தி வருகிறது.

குலை முதல் மே வரையுள்ள கல்வியாண்டு மூன்று பருவங்களாகப் பகுக்கப்பட்டு, குலை முதல் செப்டம்பர் வரையும் நவம்பர் முதல் திசம்பர் வரையும் சனவரி முதல் மேமாதம் வரையும் வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. சேர்க்கைக்கென நிலையான இறுதி நாள்கள் வகுக்கப்படவில்லையெனினும், முன் தேர்வு முடிவுகள் வெளிவந்த 21 நாட்களுக்குள் சேர்க்கை விண்ணப்பங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். எல்லாச் சேர்க்கைகளும் செப்டம்பர் 30-இல் முடிவடையும். மார்ச்சு, ஏப்பிரல் மாதங்களில் ஆண்டுத் தேர்வுகள் நடைபெறும்.

வேலை வாய்ப்பு மற்றும் ஆலோசனை அரங்கு ஒன்று மாணவர்களுக்குப் பயன்படுகிறது. இடைநிலை, இளநிலை வகுப்புகளில் தனிக்கல்வி முறை நிலவியுள்ளது. நாடு தழுவிய முதியோர் கல்வித்திட்டத்தையும் இப் பல்கலைக்கழகம் செயற்படுத்தி வருகிறது. 27 மாணவ, மாணவியர் விடுதிகள் உண்டெனினும் சில விடுதிகள் வாடகைக் கட்டடங்களில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஒரு பெண் மருத்துவ அலுவலர் உட்பட ஏழு மருத்துவ அலுவலர்கள் பணியாற்றும் மத்திய மருந்தகத்திற்குக் கிளைகளும் உண்டு. விளையாட்டுக் கழகம் கால்பந்து, மேசைப்பந்து, கைப்பந்து, கிரிக்கெட்டு, வரிப்பந்து (Tennis), ஆக்கி உட்படப் பல விளையாட்டுகளின் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தி வருகிறது.

மானிடவியல் மற்றும் சமூகவியல்கள் பகுதியில் இடைநிலை, இளங்கலை (பொது), இளங்கலை (சிறப்பு), முதுகலை, பட்டய வகுப்புகளும்; அறிவியல் பகுதியில் இடைநிலை, இளநிலை (பொது), இளநிலை (சிறப்பு), முதுநிலை வகுப்புகளும், வணிகப் பகுதியில் மேற்கண்ட நிலை வகுப்புகளுடன் நிருவாகத்தில் ஓராண்டுப்பட்டய வகுப்பும்; மருத்துவப் பகுதியில் எம்.பி.பி.எசு., எம்.டி., எம்.எசு., பி.டி.எசு., எம்.எசுசி (மருத்துவம்) பல்வேறு பட்டயப்படிப்புகள் வகுப்புகளும், பொறியியல் பகுதியில் பி.எசுசி,

(பொறியியல்) மற்றும் ஓராண்டுக் கட்டட அமைப்பியல் பொது நலப் பொறியியல் பட்டய வகுப்புகளும், சட்டப் பகுதியில் எல்.எல்.பி., எல்.எல்.எம். வகுப்புகளும், கல்விப் பகுதியில் பி.எட்., எம்.எட், வகுப்புகளும் நடைபெறுகின்றன. ஆராய்ச்சி செய்து பிஎச்.டி., டி.லிட்., டி.எசுசி பட்டங்கள் பெறவும் வாய்ப்பு உள்ளது.

இப்பல்கலைக்கழகத்தில் அயல்நாட்டு மாணவர்கள் குறிப்பாக நேபால் மாணவர்கள் மிகுதியாகப் பயில்கின்றனர். எஸ்.சு.

பாடச் செயல் திட்டம்: இது கலைவல்லுநர் (ஆசிரியர்) கையில் உள்ள கருவி போன்றதாகும். ஆசிரியன் அவனுடைய பொருள்களை (மாணவர்களை) அவனது எண்ணம் போல் அவனுடைய கலைக்கூடத்தில் (பள்ளியில்) உருவாக்குகிறான் என்பார் கன்னிங்கம் என்னும் கல்வியியல் அறிஞர். பாடச் செயல்திட்டம் (Curriculum) என்பதற்கு 'நடத்து' என்பது பொருள். ஆகவே, பாடச் செயல் திட்டம் என்பது ஒரு வழியின் மூலம் சென்று ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கை அடைவதாகும். இது கல்வி பயிலும் முறையில் உயிர் போன்றது. இது கல்வித் திறனை ஒருங்கிணைக்கும் மையமாகச் செயற்படுகிறது. என்ன கற்பிப்பது என்பதை முதலில் முடிவு செய்யாமல் எப்படிப் பேசுவது, கற்பிப்பது என்று முடிவு செய்வது ஒரு பயனற்ற செயலாகும்

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கல்வியின் குறிக்கோளானது வெறும் செய்திகளை மனத்தில் பதிந்து வைத்துக் கொள்வதையே மையமாகக் கொண்டிருந்தது. ஆகவே, பாடச் செயல் திட்டம் என்பது பாடங்களைக் கற்பிக்கும் முறையாக மட்டுமே முன்பு கருதப்பட்டது. ஆனால், இப்பொழுது கல்வி என்பது நிலையற்ற மாறக்கூடிய முறையாக உள்ளதால் அதன் நோக்கங்களும் குறிக்கோள்களும் மாறக்கூடிய வையாக இருக்கின்றன. பாடச் செயல்திட்டம் என்பது பாடங்களை மட்டும் கற்பிக்கும் முறையன்று. இது பள்ளி, வகுப்பறை, ஆய்வுக்கூடம், தொழிற்கூடம், விளையாட்டு இடம், மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இடையே பல முறை சாராத் தொடர்புகள் ஆகியவற்றின் எண்ணிறைந்த செயற்பாடுகளைப் பெறுகின்ற மாணவனின் ஓட்டு மொத்த அனுபவங்களையாகும். பாடச் செயல் திட்டம் என்பது, முற்காலத்தில் முற்றிலும் பாடக் கருத்துகளே கொண்டது என்ற எண்ணத்தை விட மேற்பட்ட கருத்துகளைக் கொண்டிருந்தது. ஆகவே, பள்ளியின் மொத்த வாழ்க்கையைக் குறிப்பதாகப் பாடச் செயல் திட்டம் உள்ளது.

பாடச் செயல் திட்டம் பின்வருவனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். மாண

வனின் ஓட்டு மொத்த அனுபவங்கள், சமூக வாழ்க்கையுடன் தொடர்புடையனவாகவும், ஓய்வு நேரத்திற்கான பயிற்சி பெறுவதற்குத் துணை புரிவனவாகவும், பாடங்களை ஒருங்கிணைத்து ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையனவாகவும் அமைத்தல் வேண்டும்.

பள்ளியின் பாடச் செயல் திட்டம் ஆராய்ச்சியின் மூலம் மேம்படுத்தப்படவேண்டும். இந்த ஆராய்ச்சிகள், பல்கலைக் கழகக் கல்வியியல் துறை, பயிற்சிக்கல்லூரிகள், மாநிலக் கல்வியியல் நிறுவனங்கள், பள்ளிக் கல்வி வாரியங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் செயற்படுத்தப்படல் வேண்டும். குறிப்பிட்ட காலக் கட்டத்திற்குப் பாடச் செயல் திட்டத்தினை ஆராய்ச்சிக்குத் தகுந்தாற்போல் மாற்றியமைக்க வேண்டும். பாடப் புத்தகங்கள் மற்றும் கற்பிக்கும் கற்கும் பொருள்கள் மிக்க அளவில் தயாரிக்கப்படவேண்டும். திருத்திய பாடச் செயல் திட்டத்திற்கு ஏற்றாற்போல் ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்த ஆவன செய்ய வேண்டும். பள்ளியின் புதிய பாடச் செயல் திட்டம் பள்ளிகளின் தேவைகளை நிறைவு செய்கிறதா என்பதை அறிய வேண்டும். திட்டமிடுதலில் அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்க வேண்டும்.

அனைத்துப் பாடங்களுக்கும் பாடச் செயல் திட்டங்கள், மாநிலப் பள்ளிக் கல்வி மையங்கள் மூலம் தயாரிக்கப்படல் வேண்டும். மேலும், அப்பாடச் செயல் திட்டங்களை ஆசிரியர்களுக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பள்ளிகளுக்கும் முதற் கட்டமாக அறிமுகப்படுத்த வேண்டும்.

பாடச் செயல் திட்டம் என்பது அனைத்துக் கல்வி அமைப்பிற்கும், மையமாக அமைந்திருந்த போதிலும், கீழ்க்காணும் கல்வி முறைகளாலும் மேம்படுத்தப்படுகிறது. அவை 1) ஆசிரியர், 2) பாடப்புத்தகங்கள், 3) கருவிகள், துணைக் கருவிகள், 4) வழிகாட்டுதல், 5) கண்காணித்தலும் நிருவகித்தலும், 6) தேர்வும் மதிப்பிடுதலும் ஆகும்.

பாடச் செயல் திட்டம் உருவாக்குபவர்கள் மேற் கூறிய காரணிகளைக் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். சமூகத் தேவைகள், அறிவியல் அறிவு, அறிவியல் கற்பிப்பதால் குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் வளர்ச்சிகள் ஆகிய மூன்று காரணிகளையும் சமமாகக் கொண்டு ஒருங்கிணைக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். அந்த மூன்று காரணிகள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்படவும் வாய்ப்புள்ளது. எடுத்துக்காட்டாகச் சமுதாயத்தின் தேவைகள் குழந்தையின் வளர்ச்சியுடன் ஒத்து வாராமல் இருக்கலாம். ஆகவே, பாடச் செயல் திட்டம் உருவாக்குபவர்கள் ஒரு காரணியை மட்டும் வலியுறுத்

தும்போது, மற்றக் காரணிகள் மறைந்துவிட வாய்ப்பு உள்ளதால் அனைத்துக் காரணிகளையும் சமமாக வலியுறுத்த வேண்டும்.

மூன்று காரணிகளில் மிகவும் நெகிழக்கூடிய அல்லது மாறக்கூடிய காரணிகள் பாடச் செயல் திட்டத்தின் தன்மையைப் பாதிக்கக் கூடியன. இந்த மாறுதல்கள் சமுதாயத்தை மட்டுமல்லாது தனி மனிதனையும் பாதிக்கக் கூடியன. எனவே, குழந்தைகளின் இன்றைய அறிவுக்கு ஏற்றபடி பாடச் செயல் திட்டத்தை மாற்றியமைத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

சிறந்த பாடச் செயல் திட்டம் என்பது அறிவியல் மொழி, இலக்கியப் பாடங்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கி உருவாக்கப்பட வேண்டும். இம் மூன்றில் எது விடுபட்டாலும் அந்தப் பாடச் செயல்திட்டம் ஒரு நல்ல ஆளுமையைத் தோற்றுவிக்காது. ஓர் உண்மையான மனிதனை உருவாக்க அறிவியல், மொழி, இலக்கியப் பாடங்கள் மட்டுமன்றி அழகியலும் (Aesthetic) தொழில் சார்ந்த கல்வியும் சரியான விகிதத்தில் இடம்பெற வேண்டும்.

பாடச் செயல் திட்டம் தயாரிக்க அடிப்படைக் கொள்கைகள்: நெகிழ்ந்தன்மை: பாடச்செயல் திட்டம் மாணவர்களின் ஒவ்வொரு பருவத்திற்கும் தகுந்தாற் போல் இருப்பதுடன் நெகிழ்ந் தன்மையுடையதாகவும் (Flexibility) எல்லாத் தேவைகளையும் நிறைவு செய்யக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். இது மாறிக் கொண்டிருக்கும் வளர்ச்சிகளுக்கு ஏற்றவாறு மாறிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். மேலும், இது கல்வியியல், தத்துவம், உளவியல் மற்றப் பிரிவுகள் ஆகியவற்றின் இக்காலத்திய மாறுதல்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

பொருத்தம்: கல்வி என்பது, தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்கு மட்டுமல்லாது சமுதாய வாழ்க்கைக்கும் தேவைகளுக்கும் மக்களின் எண்ணங்களுக்கும் பொருத்தமாக இருக்க வேண்டும். குழந்தை ஒரு நாட்டின் நல்ல குடிமகனாகவும், நாட்டை உயர்வுபடுத்துபவனாகவும், சமுதாய நீதியில், தேச ஒற்றுமையில் பற்றுடையவனாகவும், குடியரசு, கூடிவாழும் தன்மை, மதச்சார்பற்ற சமுதாயம் போன்ற உயர்வான கருத்துகளை வளர்ப்பவனாகவும் விளங்குமாறு கல்வி அமைய வேண்டும்.

ஏற்ற இறக்கம்: பாடச் செயல் திட்டம் ஏற்ற இறக்கத் தன்மை கொண்டதாகவும் (Mobility) அமைக்கப்பட வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு பள்ளி அல்லது கல்லூரியில் அறிவியல், இலக்கியப் பாடங்கள் கல்வியியல், பொருளாதாரம் தொழில்

றுட்பம் போன்ற பல பிரிவுகள் இருக்குமானால் அப்பள்ளி அல்லது கல்லூரியில் உள்ள ஒரு மாணவர்தம் காலமும் திறமையும் வீணாகாமல் ஒரு பிரிவினருந்து மற்றொன்றுக்கு மாறிக் கொள்ளலாம்.

கல்வி நிலைகள் வெவ்வேறு கட்டங்களில் உருவாக்கப்பட்டு உள்ளது. ஒரு மாணவன் ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொரு நிலைக்குக் காலமும் திறமையும் வீணாகாமல் மாற வேண்டும். மாணவர்களின் தேவைகள், திறமைகள், ஆசைகள் ஆகியவை போதுமான அளவு நெகிழும் தன்மையுடையனவாக உருவாக்க இந்த மாதிரியான அமைப்புகள் தேவை.

மக்கள் கல்விமுறையில் ஒரு புதிய யுகத்தில் நுழைந்திருக்கிறார்கள். இந்த 10+2+3 என்ற அமைப்பு இன்றைய இந்தியக் கல்வி அமைப்பாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. கணிசமான செயல் திட்டங்கள் இதற்கு முன்செயற்பட்டன. புதிய முறை, குறிக்கோள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஒவ்வொரு நிலையிலும் பாடத்திலும் தெளிவான கற்பிக்கும் குறிக்கோள்கள் இடம் பெறுமானால் பாடச் செயல் திட்டம் சிறப்பாக வெற்றியடையும். கே.ஆ.

பாடத் திட்டம்: பாடத் திட்டம் (Syllabus) என்பது பாடங்களின் தொகுப்பு ஆகும். எந்தெந்த வகுப்பு மாணவர்களுக்கு எந்தெந்தப் பாடங்கள் கற்றுக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் அதற்கான நேரம் என்ன என்பதும் பாடத்திட்டத்தில் மிகவும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய கருத்துகளாகும். ஆனால் கலைத்திட்டம் என்பது, பாட சம்பந்தப்பட்ட, பாடமல்லாத விளையாட்டு, கலைநிகழ்ச்சி, பள்ளிக்கு வெளியே நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றின் தொகுப்பாகும். குறிப்பாகப் பலதரப்பட்ட அனுபவங்கள் கலைத்திட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கப் பெறலாம். பாடத்திட்டம் என்பது அறிவியல், கணக்கு, மொழிகள், சமூகக் கல்வி, பிற பாடங்கள் ஆகியவற்றைத் தழுவியது ஆகும்.

பாடத் திட்டவகைகள்: பாடத்திட்டம் பல்வேறு முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அம்முறைகளாவன: அ) மாநில அளவில் தயாரிக்கப்பட்ட பாடத் திட்டம், ஆ) நாடு முழுமைக்குமான பொதுப் பாடத்திட்டம், இ) 'மெட் ரிகுலேசன்' பள்ளிப் பாடத்திட்டம், பொதுப்பள்ளிப் பாடத் திட்டம் (Public School Syllabus).

இவைபோன்ற பல்வேறு முறைகளில் பாடத் திட்டம் அமைக்கப்பட்டு மாணவர்கள் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறார்கள். பாடத்திட்டம் தயாரிப்பதில் மாணவர்களின் முன்னறிவு கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

பாடத் திட்டம் தயாரிப்பதில் உள்ள வழிமுறைகள்:

1) பாடத்திட்டம் தயாரிப்பதற்கு மிகவும் அனுபவம் வாய்ந்த ஆசிரியர்கள் அமர்த்தப்பட வேண்டும். அவர்களால் மட்டுமே மாணவர்களின் அறிவுத்திறன், அவர்கள் படிப்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ளும் கால அளவு ஆகியவற்றை அறிந்து அவற்றிற்கேற்றாற் போல் பாடத்திட்டம் அமைக்கமுடியும். பல்வேறு பட்ட துறைசார்ந்த ஆசிரியர்களை அந்தந்தத் துறை சம்பந்தப்பட்ட பாடத்திட்டம் அமைக்க நியமிப்பது இன்றியமையாததாகும். 2) பாடங்கள் அனைத்தும் குறிப்பிட்ட நோக்கங்களையுடையனவாய் இருக்க வேண்டும். நோக்கங்கள் மாணவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். அது அறிவியல் சார்ந்த நோக்கமாகவோ பொதுப்பட்ட நோக்கமாகவோ அமையலாம். ஆகவே, பாடத்திட்டம் குறிப்பிட்ட நோக்கம் கொண்டிருக்க வேண்டும். 3) பாடத்திட்டம் தயாரிப்பதற்கு முன் மாணவர்களின் 'முன்னறிவு' (Previous Knowledge) ஆசிரியர்களால் தொகுத்து எழுதப்பட வேண்டும். பின்பு, அதற்கேற்றாற்போலப் பாடத் திட்டம் அமைக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு அமையா விட்டால் தயாரிக்கப்பட்ட பாடத் திட்டம் மாணவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாமற் போய்விடும். ஆகவே, பாடத்திட்டம் தயாரிக்கும்போது மாணவர்களின் முன்னறிவைத் தெரிந்து கொள்வது இன்றியமையாதது. 4) அடுத்து, பாடத்திட்டத்தில் புத்தகக் கூடிய பொருள்கள் பற்றி ஆராய வேண்டும். குறிப்பாக, விதிகள், தத்துவங்கள், கொள்கைகள், உண்மை நிகழ்ச்சிகள் ஆகியன மாணவர்களின் அறிவுத் திறனுக்கேற்றாற்போல் அமைக்கப்பட வேண்டும். மேலும், உள்தலைப்புகள் எவையெவை சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்பது பற்றியும் ஆராய வேண்டும். 5) படிப்புக் காலம் பற்றி அடுத்து ஆராய்ந்து பேச வேண்டும். மேலும், குறிப்பிட்ட பாடத்திற்குத் தேவையான காலம் வரையறுக்கப்பட வேண்டும்; வரையறுக்கப்பட்டால் பாடத்திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவது எளிதாகும். 6) பாடத்திட்டத்தில் உட்பிரிவுகளைக் கொண்டு நேரம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். பாடத்திட்டம் எவ்வாறு செயற்படுகிறது என்பதையும் அதன் வளர்ச்சி வீதத்தையும் ஆராய வேண்டும். செயல் முறைகள் முன்னமேயே திட்டமிடப்பட வேண்டும். 7) மேலும், பாடத்திட்டமதிப்பீடு முறைகள் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். இந்தப் படிப்பு முடிந்தவுடன் மாணவர்களுக்கான தகுதிகள் வரையறுக்கப்பட வேண்டும். 8) பாடத்திட்டம் செயற்படுவதற்கு உரிய தேவையான நூல்கள், மற்றும் பல்வேறு புத்தகங்கள் என்னென்னவென்று சொல்லப்பட வேண்டும்.

பாடத் திட்டங்கள் அவ்வப்போது மாற்றப்பட

வேண்டிய தேவை ஏற்படுகிறது. ஏனென்றால் புதிய காலத்தின் கண்டுபிடிப்புகள் புதியனவாயிருத்தலின் அவற்றையும் புதிய கருத்துகளையும் பாடத்திட்டத்தில் சேர்ப்பது தேவையாகிறது. அப்பொழுதுதான் மாணவர்களின் அறிவுத்திறன், மாறிவரும் உலக அறிவுக்கேற்ப அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

தரமான பாடத்திட்டம் (Standard Syllabus): இத்திட்டத்தில் தேசிய அளவில் பயன்படுத்தக்கூடிய பாடங்கள், நிகழ்ச்சிகள் ஆகியன விரிவான முறையில் கூறப்பட்டிருக்கும். இதில் பல செய்திகள், மதிப்பீடு முறைகள் ஆகியன அமைந்திருக்கும். அவற்றை வைத்து மாநிலம், மற்றும் மாவட்ட அளவிலான பாடத் திட்டம் அமைக்கலாம்.

பாடத்திட்டத்தைப் பயன்படுத்தி அதற்கான பலனைச் சோதனை செய்து ஆராய வேண்டும். அதன் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய பலன்களை ஆராய்ந்த பின் அதில் மாற்றங்கள் தேவைப்பட்டால் மாற்றங்களைப் பாடத்திட்டத்தில் செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பாடத்திட்டத்தை முழுமையாக வெற்றிபெறச் செய்ய முடியும். நன்கு ஆராய்ந்து மாணவர்களின் அறிவுத்திறமையைச் சோதித்து அதில் மாற்றங்கள் கொண்டு வந்தால், பாடத்திட்டம் முழுஅளவில் வெற்றி பெறும். பாடத்திட்ட வளர்ச்சியினை இடையில் மதிப்பீடு செய்வது சிறந்த முறையாகும்.

இவ்வழியில் அமைக்கப்படும் பாடத்திட்டம் (Syllabus) மிகச் சிறந்த பலனைக் கொடுக்கும்.

கே.ஆ.

பாட நூல்கள்: பள்ளிகளில் குழந்தைகளுக்குக் கற்பிப்பதில் பாட நூல்கள் முதன்மையான துணைக் கருவிகளுள் ஒன்றாகும். ஒரு நல்ல பாட நூல் (Text Book) என்பது, பாடங்களில் உள்ள கருத்துகளை எளிதில் புரிந்து கொள்ள உதவும் வகையில் இருக்க வேண்டும். பாடநூல்களில் உள்ள பாடத்தில் மனப் பாங்கு மற்றும் முறைகள் மாணவர்களின் மனத்தில் பதியக் கூடியனவாக இருக்க வேண்டும். பாடநூல் மாணவர்களின் சிக்கல்களைத் தீர்க்கும் முறைகளைக் காட்ட வேண்டும். எல்லாக் குழந்தைகளும் அன்றாடம் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகிறார்கள். அந்தக் குழந்தைகள் பள்ளிகளில் சிக்கல்களை எதிர் கொள்ளுவார்களேயானால் வாழ்க்கையில் உண்டாகும் சிக்கல்களை அவர்கள் நம்பிக்கையுடன் தீர்க்க முடியும். ஆகவே, கல்வியின் குறிக்கோள் இளைய சமுதாயம் தம் வாழ்க்கைக்குத் தேவையானதைத் தாமாகவே நிறைவு செய்யவல்லதாக இருக்க வேண்டும். இந்தக் கருத்தில் பாடப்பொருள்களைச் சரியான முறையில் உருவாக்க ஆசிரியர்களுக்குத் திட்டமிடுதலில் முந்தைய அறிவு தேவை. பாடநூல் சில

திறமைகளை உருவாக்க வல்லதாக இருக்க வேண்டும். சரியான முடிவுகளை அடைதற்கு வகுப்பறையில் கலந்துரையாடல் நடைபெற அது உதவியானதாக இருக்க வேண்டும். மாணவர்கள் தாம் படித்து முடித்த பாடங்களை முறையாகவும் வேகமாகவும் நினைவிற கொள்ளும் வகையில் பாடநூல்கள் அமைய வேண்டும்.

அனைத்து மொழிகளிலும் சிறந்த பாடநூல்கள் தேவையாக உள்ளன. ஆனால், இப்பொழுது சில வகையான நூல்கள் மட்டுமே கிடைக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் அதனை அமைக்கத் தாள், அச்சிடுதல் போன்றவற்றின் பற்றாக்குறையும் பாடங்கள் எளிய மொழியில் இல்லாமையுமாகும்.

ஆன போதிலும், ஒரு நல்ல பாடநூல்களுக்கான தன்மைகள் சில உள்ளன. அவற்றைக் கீழ்க்காணும் வகையில் விளக்கலாம்.

நூலாசிரியர்: குறிப்பிட்ட பாடத்தில் போதிய கற்பித்தல் அனுபவம் உள்ளவரே பாடநூல் எழுத அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் அவருக்கே மாணவர்கள் பாடத்தைப் பயிலும் முறையும், அதில் உள்ள சிக்கல்களும் தெரியும். மேலும், அவருக்கு அப்பாடத்தைப் பற்றிய மாறிக் கொண்டிருக்கும் கருத்துகளும் அதற்கேற்ற கற்பித்தல் முறையும் தெரியும். குறைந்த அளவிலான கல்வித்தகுதிகள் நூலாசிரியருக்கு உட்பரிந்துரைக்கப் பட்டுள்ளன. 1) புகழ்பெற்ற நூலாசிரியரின் பெயரைப்பயன்படுத்தி மற்றவர் நூல் எழுதும் வழக்கம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். 2(i) அச்ச முறையும் காசிதழும் நூல் அமைப்பும் கவரக்கூடிய வகையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். எழுத்துகளின் அளவு மாணவர்களின் வயதுக்கேற்ற வகையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். (ii) நூல் படங்கள், மற்றும் வரைபடங்கள் மூலம் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்த விளக்கமுறையே அந்நூலைப் பயனுள்ளதாகவும் தகுதியுள்ளதாகவும் ஆக்கவல்லது.

3) பாடநூல்களும் அதன் அமைப்புமுறையும்: (1) பாடப் பொருள் உளவியல் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். மாணவர்களின் அறிவு வளர்ச்சியிலும் விருப்பத்திலும் கவனம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். (ii) பாடப்புத்தகம் நிலையான பாடப் பொருளைக் கொண்டிருப்பதோடு நோக்கங்களையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். பாடப்புத்தகம் என்பது அறிவியல் மனப்பாங்கு, ஒழுக்கம், பண்பாடு, மதிப்புகள் (Values) ஆகியவற்றைக் கற்பிக்க உதவும் படி அமைய வேண்டும். மேலும், மாணவர்கள் விதிகளையும், கருத்துகளையும் புரிந்து கொள்ளச் சில செயல்முறைகளைப் பாடப் புத்தகம் விளக்க வேண்டும்.

டும். (iii) ஒவ்வொரு பாடமும் சுருக்கமான முன்னுரையோடும், முடிவில் தொகுப்புரையோடும் அமைய வேண்டும். (4) ஒவ்வொரு பாடத்தின் கடைசியிலும் பயிற்சிகள் கீழ்க்காணுபவற்றை மனத்தில்கொண்டு அமைக்கப்பட வேண்டும்.

அ. வாழ்க்கைச் சூழ்நிலையோடு ஒப்பிடும் முறையைக் கொடுத்தல்

ஆ. புதிய 'தன் - மதிப்பீட்டுத்' தேர்வுகள் அமைத்தல்

இ. குறிப்புரைகளும் செய்முறைப் பயிற்சியும் அமைத்தல்

ஈ. தொடர் கல்விக்குத் தேவையான குறிப்புரைகள் கொடுத்தல்

உ. தேவையான இடங்களில் எடுத்துக்காட்டுகளைப் பயன்படுத்துதல்.

5. தலைப்பும் உள்தலைப்பும் பெரிய எழுத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். பாடக் கருத்துகள் பொருத்தமான முறையில் மாறுபட்ட பலவகைகளில் அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 6) ஒவ்வொரு பாடப்புத்தகமும் முறையான பாட அட்டவணையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். 7) பாட நூல் தெளிவாகவும், தூய மொழியிலும் எழுதப்பட வேண்டும். நிலையான சொற்கள், தேவையான இடத்தில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். இணைச் சொற்கள் அடைப்புக் குறிக்குள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். மேலும், புத்தகமானது அருஞ்சொல் அகராதி - கலைச் சொற்பட்டியல் முதலானவற்றைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். 8) பாடப்புத்தகமானது சில கற்றல் முறைகளைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட வேண்டும். 9) பாடப் புத்தகமானது பயனுள்ளதாகவும் செய்முறைக் குறிப்புரைகள் கொண்டும் அமைய வேண்டும். இவை கருவிகளைத் தயாரிப்பதற்கு உதவும் வகையில் அமைய வேண்டும். 10) பாடப் புத்தகம் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலை, எடுத்துக்காட்டுகள் ஆகியவற்றோடு அமைவது மிகவும் நல்லது. சமுதாய வளங்கள், பள்ளி, சமூகச் சூழ்நிலை ஆகியவற்றிற்கு மிகச் சிறப்பிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். 11) பொது அறிவியல், தொழில், சமூகச் சூழ்நிலை, வெளிப்புறச் சூழ்நிலை ஆகியவற்றைத் தொடர்புபடுத்தும் வகையில் பாடப் புத்தகம் அமைய வேண்டும். 12) ஒவ்வொரு பாடப் புத்தகமும் ஆய்வக முறை விளக்கும் புத்தகம் ஒன்றையும் கொண்டு அமைய வேண்டும்.

ஐக்கிய நாடுகளின் கல்வி, சமூகம் மற்றும் பண்பாட்டு நிறுவனத் (UNESCO) திட்டக்குழு கூறியுள்ள பாடப் புத்தக விதிமுறைகளும், மேலும் பல நாடுகள் கூறும் பரிந்துரைகளும் பின்வருவனவாம்.

1. பாடப் புத்தகம் முதலில் பாடத் திட்டத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். மேலும், அது பாடத் திட்டத்தை வளர்ச்சியுறச் செய்ய உதவும் வகையில் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

2. உண்மை நிகழ்ச்சிகள், கருத்துகள் முதலானவை புதியனவாகவும், மாணவர்களின் புரிந்து கொள்ளும் சக்திக்கு ஏற்பனவாகவும் அமையவேண்டும்.

3. பாடங்கள் நிலையான நிகழ்ச்சிகளை மட்டுமல்லாமல் சிக்கல்களை ஆராய்வனவாகவும் மாணவர்களிடையே ஆர்வத்தை உண்டாக்குவனவாகவும் அன்றாட வாழ்வில் அறிவினை வளர்ப்பனவாகவும் அமைய வேண்டும்.

4. ஒவ்வொரு பாடமும் சில குறிக்கோள்களைக் கொண்டு மாணவர்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு அமைக்கப்பட வேண்டும். பாடமானது எளிமையாகவும் சுருக்கமாகவும் சரியானதாகவும், உறுதியானதாகவும், ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாகவும் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

ஆகவே, சிறந்த பாடப் புத்தகம் மேற்கூறப்பட்ட விதிமுறைகளுக்கேற்ப அமைக்கப்பட வேண்டும். எவ்வாறு இருப்பினும் பாடப் புத்தகம் ஆசிரியரின் இடத்தை நிரப்ப இயலாது. எனினும், குறைந்த அளவு அறிவினை மாணவர்களிடம் ஏற்படுத்துகிறது.

எழுத்து வடிவத்தில் அமைந்துள்ள கருத்துகளையும் நிகழ்ச்சிகளையும் தொகுத்து விளங்கிக் கொள்வதற்கும் புரிந்து கொள்ளும் சக்தியைப் பெறுவதற்கும் பாடப் புத்தகங்கள் துணை செய்கின்றன. விரிவுரை மற்றும் கலந்துரையாடல் மூலம் ஆசிரியரிடமிருந்து மாணவர்கள் பெற்ற கருத்துகள், அவர்கள் நினைவில் நிறுத்திப் பின் நினைவு கூர்வதற்குப் பயன்படுகின்றன. உண்மையாகப் புரிந்து கொள்ளும் தன்மையும், தாமத முடிவெடுக்கும் திறமையும், கருத்துகளை விளங்கிக் கொள்ளும் தன்மையும், மாறுபட்ட கருத்துகளை ஒப்புநோக்குதல், அறிவு முறையான விதிகளைப் பயன்படுத்துதல், சூத்திரங்கள் மற்றும் செயல்முறைகளைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. தாமத முடிவெடுக்கும் நிலையை அடைய மாணவர்கள் நூல்களைப் பயில வேண்டும் என ஊக்குவிக்கப்பட்டால் அவர்கள் மேலும் பல நூல்களைப் பயிலத் தூண்டப்படுவார்கள். எந்தத் துறையைச் சார்ந்தவராயினும் ஒரே ஓர் ஆசிரியரின் நூலை மட்டும் கற்பவராய் இருந்தால் அவர் பாட நூலின் உண்மைபான பயனை அடைய இயலாது. பல்வேறுபட்ட கருத்துகளும், நோக்கங்களும் கொண்ட நூல்களைப் பயிலவதற்கும், அதன் கருத்து

களைத் தொகுத்து விளங்கிக் கொள்வதற்கும் மாணவர்கள் பயிற்றுவிக்கப்படவேண்டும். நன்றாகப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களால் நடத்தப்படும் வகுப்பும் கலந்துரையாடலும், மாணவர்களின் எதிரான கருத்துகளைச் சமாதானப்படுத்துவதுடன் அவர்களின் தற் சிந்தனைக்கும் வழி வகுக்கின்றன.

ஒரு பாடநூல் மட்டுமே அல்லது ஆசிரியர் மட்டுமே கல்வி கற்பிக்கும் சாதனமாக இருக்க முடியாது. நன்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாடநூல்கள் தாம் சிறந்த தொடக்கமும் முடிவுமான சாதனம் என இப்போதைய கல்விக் கொள்கைகள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. கற்பித்தல்-கற்றல் செயல்முறையில் பாடநூல், பிற கற்பித்தல் சாதனங்களுடன் சிறந்த பங்கை வகிக்கிறது. சில பயிற்சிச் சோதனைகளின் விளைவுகள் சில கூற்றுக்கள் மூலம் தெளிவாக விளக்கப்படுகின்றன.

சுருங்கக் கூறின், பாடநூல் ஒரு வழிகாட்டியே தவிர அதுவே முடிவான ஒன்றாகக் கொள்ளக்கூடாது. மாணவர்கள் படிப்பிற்குப் பாடநூல் சிறந்த வழிகாட்டி என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பாடநூல்களுக்கு எல்லை உண்டு என்ற எண்ணமும் அதைப்படிப்பதைத் தவிரத் தனக்கு வேறு வேலை இல்லை என்ற எண்ணமும் மாணவரிடம் ஏற்படலாகாது. கற்றலுக்குப் பாடப் புத்தகமே அடிப்படை ஆகும். பாடநூல் பாடத்தின் இறுதியான கருத்தைக் கற்பவருக்குத் தருவதில்லை. இது ஆசிரியர்களுடைய வேலையைக் கவர்ந்து கொள்வதாக இல்லை; மாறாக, அதற்கு உறுதுணையாக இருக்கிறது. கே.ஆ.

பாடலிபுத்திரம் இந்தியாவின் பண்டைய நகரங்களுள் ஒன்று. இது பாடலி கிராமம் என்றும், புட்புரம் என்றும், குசுமபுரம் என்றும் பல்வேறு பெயர்களில் கூறப்படுகிறது. கௌதமபுத்தர் இந்நகருக்கு வருகை புரிந்தார். அசாதசத்துரு என்னும் மன்னர் காலத்தில் அவர் அமைச்சர்கள் இந்நகரைச் சுற்றி மதிற்சுவர்கள் எழுப்பினர். அவை வச்சி (Vajji) என்னும் மரபினரின் படையெடுப்பைத் தடுக்கும் பொருட்டு எழுப்பப்பட்டன. இந்நகரம் மகதத்தின் தலைநகரமாகப் பல காலம் விளங்கியது. யுவாங்கு சுவாங்கு என்னும் சீனப்பயணி இந்நகரைப்பற்றி அழகுறத் தம் குறிப்புகளில் குறிப்பிடுகின்றார். இந்நகரைச் சுற்றி மூன்று அகழிகளும் பெருஞ்சுவர்களும் இருந்தன. அகழிகளுக்கு இடையில் உள்ள தொலைவு 2 மீ. ஆகும். ஒவ்வொரு அகழியின் மேட்டுப்பகுதியும் எதிரிகள் எளிதில் புகாதவாறு அமைக்கப்பட்டது. இவ்வகழிகளில் முதலைகள் வளர்க்கப்பட்டன. இந்நகரத்திற்கு

12 நுழைவாயில்கள் இருந்தன. பல சுரங்கப் பாதைகளும் காணப்பட்டன. இந்நகரைப் பற்றிக் கொடிய யரின் அர்த்தசாத்திரம் தெளிவுற எடுத்தியம்புகிறது. இந்நகரத்தில் உள்ளே நுழைவதற்கு வரித்தண்டல் செய்யப்பட்டது. மௌரியப்பேரரசர் அசோகரின் காலத்தில் இதன் மூலம் பெரும் வருவாய் கிடைத்தது. கிரேக்கர்கள் இந்நகரைப் பலிபோத்ரா (Palibothra) எனக் குறிப்பிட்டனர். மெகசுதனிசு என்பவரின் இண்டிகா என்னும் நூலில் இந்நகரம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இன்றைய பாட்னா நகரமே பண்டைக் காலப் பாடலிபுத்திரம் ஆகும். இங்கு அகழாய்வுகள் நடத்தப்பட்டு அகழிகளும் மரச் சுவர்களும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. இந்நகரம் சிகநாகர், நந்தர்கள், மௌரியர் ஆகியோரின் தலைநகரமாக விளங்கியது. இங்குப் பௌத்த மடாலயம் சிறப்பாக இருந்தது (காண்க: பாட்னா). சு.இரா.

பாடியம்: மிகவும் நுட்பமான கருத்துகளைப் பெரும் அளவில் உள்ளடக்கிக் கொண்டு விளங்கும் நூற்பாக்களின் பொருளையெல்லாம் விரிவான வகையில் விளக்கஎழுந்த பேருரையே பாடியம் எனப்படும். வடமொழியில் வார்த்திகம் எனப்படும் உரைவகைக்கு அடுத்தாற்போல் விரிவான அளவில் அமைவது பாடியம். ஆனால், வார்த்திகம் என்பதற்குக் கூறப்படும் தெளிவான இலக்கணம், வடமொழி நூல்களில் பாடியம் என்பதற்குக் கூறப்படவில்லை. 'சப்தகல்ப-த்ருமம்' என்னும் நூல் சூத்திர விவரணக் கிரந்தம் என்று தான் பாடியத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. 'சூத்திரத்தின்வழிமுறையை அனுசரித்து எது சூத்திரத்தின் உட்கருத்துகளைத் தெளிவான சொற்களால் விளக்குகிறதோ அது பாடியம் எனப் பாடியத்தின் இயல் புணர்ந்தோர் கூறுவர்' என்னும் பொருள்பட வரும் பாடலை அந்நூல் மேற்கோள் காட்டுகிறது.

வடமொழியில் அமைந்திருக்கும் உரைகள் பல்வேறு பெயர்களால் குறிக்கப்படுகின்றன. 'திப்பணி', 'தீகை' என்பன குறிப்புரை போன்று அமைந்திருக்கும் உரை வகைகளாகும். இன்றியமையாது விளக்கப் படவேண்டிய இடங்களை மட்டும் உரையாசிரியர்கள் எடுத்துக் கொண்டு இவ்வித உரை வகைகளில் விளக்குவார்கள். அடுத்து ஓரளவு விரிவாக அமைவது காண்டிகை எனப்படும் (சுவல்ப விருத்தி என்றும் இது குறிக்கப் பெறும்). காண்டிகையைக் காட்டிலும் விரிவாக அமைவன 'விவரணம்', 'விருத்தி' என்னும் உரைவகைகளாகும். இவற்றினும் விரிவாக அமையும் உரைவகையே 'வார்த்திகம்' எனப்படும்.

வார்த்திகம் என்பது உக்தம், அனுக்தம், துருக்தம் என்னும் மூன்று நெறிகளாலும் சூத்திரப் பொருளை விளக்கிக் கூறுவதாகும். உக்தம் என்பது

சூத்திரத்துள் கூறப்பட்டிருக்கும் செய்தி; அனுக்தம் என்பது சுருக்கம் காரணமாகச் சூத்திரத்துள் கூறப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கும் செய்தி; துருக்தம் என்பது முன்னர்க் கூறப்பட்ட சூத்திரக் கருத்துகளோடு முரண்படுவன போன்று தோன்றும் செய்தி. சூத்திரத்தின் உட்பொருளை விளக்குவதாகவும், அதனோடு தொடர்புடைய பிறகருத்துகளையும் எடுத்துக் கூறுவதாகவும், முரண்பாடு உடையது போன்று தோன்றும் சூத்திரக் கருத்தை முரண்பாடு நீக்கித் தெளிவுபடுத்துவதாகவும் விளங்குவது வார்த்திகம் என்னும் உரைவகை ஆகும்.

வார்த்திக உரைவகையினும் விரிவாக அமைந்து பல அதிகரணங்களை உள்ளடக்கிக் கொண்டு விளங்குவது பாடியம் என்றும் மாபாடியம் என்றும் கூறப்படும். பாடியத்திற்கு மிக முக்கிய அங்கமாக விளங்கும் அதிகரணம் என்பது பின்வரும் ஐந்து பகுதிகளைக் கொண்டு அமையும்: 1) தன்னால் கூறப்படும் பொருள், 2) அதன்கண் நிகழும் ஐயப்பாடு, 3) அதற்குப் பிறர்கூறும் பக்கம் (கருத்து), 4) அதனை மறுத்து உரைக்கும் சித்தாந்தத் துணிவு, 5) இயைபு. வடமொழியில் இவை முறையே விடயம், சம்சயம், பூர்வபக்கம், சித்தாந்த நிருணயம், சங்கதி எனக் குறிக்கப்பெறும். பாடம், கருத்து, சொல்வகை, சொற்பொருள், தொகுத்துரை, உதாரணம், வினா, விடை, விசேடம், விரிவு, அதிகாரம், துணிவு, பயன், மேற்கோள் என உரை பதினான்கு வகையாக உரைக்கப்படும் என நன்னூலார் (சூ.20) கூறும் உரை இலக்கணம் பாடிய அமைப்புக்குப் பெரிதும் பொருந்துவதாகும்.

வடமொழியில் பாடியகாரர் எனும் வழக்கு பதஞ்சலி முனிவரைக் குறிப்பது போன்று, தமிழ் மொழியில் அவ்வழக்குச் சிவஞான யோகிகளையே குறிக்கும். சிவஞான போதத்திற்குச் சிவஞான யோகிகள் அருளிய பேருரை 'சிவஞான மாபாடியம்' எனப் போற்றப்பட்டு வருகிறது. குருஞானசம்பந்தர் அருளிய முத்திநிச்சயம், ஞானாவரண விளக்கம் எனும் நூல்களுக்கு வெள்ளியம்பலவாணர் எழுதிய பேருரைகளும் மாபாடியம் எனும் பெயரால் வழங்கப் பெறுகின்றன. எஸ்.பி.சு.

பாடுதுறை: புலவர்கள் பாடுதற்குரிய புறத்திணைப் போர்த்துறை பாடுதுறை எனப்படும். ஆனிரை கவர்ந்த வாகையாயின் வெட்சித்துறையிலும், நிலத்தைப்பற்றிய வாகையாயின் வஞ்சித்துறையிலும், வலிமை கருதிப் பொருது பெற்ற வெற்றியாயின் தும்பைத் துறையிலும் பாடப் பெறும். பதிற்றுப்பத்தில் வஞ்சித்துறைப்பாடாண் பாட்டு என்னும் துறையில் வரும் பாடல்களெல்லாம் (22,25,

29,33,50,69, 80) பாடுவாறு பற்றி எழுந்தனவேயாம். காணப்பெரியில் கடந்த உக்கிரப் பெருவழுதியை ஐயூர் மூலங்கிழார் பாராட்டும்போது, வேங்கைமார் பன் இரங்கத் தும்பைப் புலவரால் பாடப்படும் துறைகளை முடித்த வெற்றியினையுடைய வேந்தே எனக் குறிப்பிடுகிறார் (புறம்.21). அகத்திணையில் குறிஞ்சி பாடிய கபிலனைக் குறிஞ்சிக் கபிலன் எனக் குறிப்பது போலப் புறத்திணையில் தும்பை பாடிய புலவரும் தும்பைப் புலவர் என்று குறிக்கப்பட்டனர் போலும். பாண்டிய நாட்டிலுள்ள ஏழெழியல் கதவத்தைக் கைக்கொண்டு தன்புலிச் சின்னத்தைப் பொறித்தான் சோழன் நலங்கிள்ளி. ஆதலால், வஞ்சித்திணைக்குரிய பாடல்களைப் புலவர்கள் பாடினர் எனப்பறம் 33-ஆம் பாடல் கூறுகிறது. வல்லில் ஓரியின் மறத்திறன் கண்டு மகிழ்ந்து பாண் சுற்றம் மூவேழ்துறையையும் (இருபத்தொரு பாடல் துறைகளையும்) முறையாகப்பாடி முடித்ததாக வன்பரணர் குறித்துள்ளார் (புறம்.152). சோழிய ஏனாதி திருக்குட்டுவனின் முற்றம் சென்று அவன் தந்தையை வஞ்சித் துறைப் பாட்டுப் பாடிக்கிணைப்பொருநன் களிறு பரிசு பெற்றானென அவன் கூற்றில் மாடலன் மதுரைக் குமரனார் பாடியுள்ளார் (புறம்.394). 'போந்தை பைத் தும்பைப்புவோடு சூடிய, புலவர் பாடுதுறை முடித்த கொற்றவேந்தன்' என்று செங்குட்டுவனைச் சிலம்பு கூறுகிறது (காதை. 27:45,46). பாடுந்துறை களெல்லாம் முடியப் பாடுவதற்குப் பாணர் பயன் விளங்கும் இவற்றை நூல்நெறிமரபின் செம்பாலையாக யாழில் வாசித்தனர் எனச் சிறுபாணாற்றுப் படை (228-230) கூறும். இவ்வாறு போர்த்துறைப் பாடல்கள் பாடப்பெற்றமையைச் சங்க இலக்கியம் கூட்டும். இரா.சா.

பாடுவா என்பது, இத்தாலிய பாடுவா என்னும் பகுதியின் தலைநகரம் ஆகும். இந்நகரம் வெனிசு நகரத்திற்கு மேற்கே அமைந்திருந்தது. புராண, இதிகாசக்கதைகளிலிருந்து இந்நகரம் அண்டிநார் என்ற திரோச நாயகனால் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பது தெரிகிறது. வரலாற்றுச் சான்றுகளில் பாடு (Padua, Padova) என்ற நகரம் முதன் முதலில் கி.மு. 303 - இல் குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்நகரில் கி.மு. 59-இல் தோன்றிய இலிவி என்ற உரோமானிய வரலாற்றுஆசிரியர் இந்நகரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். உரோமானியப் பேரரசின் கீழ் இந்நகரம் மிகவும் செழிப்புடன் விளங்கியது. இது கி.பி. 11,13-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இத்தாலியின் முக்கிய நகரங்களுள் ஒன்றாக விளங்கியது. மேலும், வரலாற்றின் இடைக்காலத்தில் வாழ்ந்த, புகழ்பெற்ற தாந்தே (Dante) என்னும் பெருங் கவிஞர் வசித்து வந்த நகரம் இது. இந் நகரத்தில்தான் செயிண்ட்டு அந்தோணி உயிர்

நீந்தார். இப்பகுதியை கி.பி. 1815 முதல் 1866 வரை கராரா (Carrara) என்ற குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஆண்டு வந்தனர். இத்தாலிய ஐக்கியத்திற்காக ஏற்பட்ட இயக்கத்தின் ஓர் அங்கமான கி.பி. 1848 -ஆம் ஆண்டுப் புரட்சியில் இந்நகரம் முனைப்புடன் பங்கெடுத்துக் கொண்டது. இரண்டாம் உலகப் போரின் பெர்முது இந்நகரம் குண்டு வீச்சிற்கு இரையானது. எரிமிடானி என்ற திருச்சபையில் அண்டிரியா மாண்டிக்கனா (கி.பி. 1276-1306) என்பவர் படைத்த அழகுமிகு சுவர் ஓவியங்கள் யாவும் முற்றிலுமாக அழிந்து போயின.

இங்குள்ள கபிலா தெக்லி இசுகுரோவெக்னி (கி.பி. 1303-05) என்ற ஆலயம் கையோடோ என்பவரின் புகழ்வாய்ந்த சுவர் ஓவியங்களைக் கொண்டது. இசுகுவோ-லாடெல் - சாண்டோ என்ற கிறித்தவத் திருச்சபையில் தியானின் சுவர் ஓவியங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தத் திருச்சபை கி.பி. 1552 -ஆம் ஆண்டில் திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. உரோமானியப் பாணியில் அமைக்கப்பட்ட புனித நீராட்டுக் கூடம் ஒன்றும் இங்கு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. புனித அந்தோணியாரின் (கி.பி. 1232-1307) திருக்கோயில் அவரது சமாதியையும் கொண்டுள்ளது. இங்குத் தோனேடெல்லோவின் அற்புதமான பித்தளைச் சிலை (கி.பி. 1453) அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தாலியில் மிகவும் தொன்மையான பஸ்கலைக் கழகம் என்று மதிப்பிடப்படுவது போலேக்னா பஸ்கலைக் கழகம். பாடுவாவில் கி.பி. 1222-ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட பஸ்கலைக் கழகம் இரண்டாவதாகத் தொன்மை வாய்ந்தது. மிகச் சிறந்த அறிஞர்களையும், தத்துவ ஞானிகளையும், அறிவியல் வல்லுநர்களையும் இப்பஸ்கலைக் கழகம் உருவாக்கித்தந்தது. கலிலியோ இப்பஸ்கலைக் கழகத்தில் பணியாற்றினார். இங்குள்ள தொல்பொருள் காட்சியகத்தில் நுண்கலைப் பிரிவு ஒன்றும் உள்ளது. வரலாற்று ஆவணங்களும், நூலகமும், பெருமளவில் சிற்பங்களும், பண்டைய நாணயங்களும் இங்குப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

பாடுவாவில் உள்ள தாவர இயலைச் சார்ந்த தோட்டம் கி.பி. 1545-ஆம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஐரோப்பாவிலேயே மிகவும் தொன்மையான தோட்டமாக இது கருதப்படுகிறது.

இது சாலை, தொடர்வண்டிப் பாதைகள் ஆகியவற்றின் முக்கிய சந்திப்புகள் உள்ள நகரமாகும். விவசாய வருக்கத் துறைகளிலும் இந்நகரம் ஒரு முக்கிய மையமாக விளங்குகிறது. மின்சாரம் தொடர்பான பொருட்கள், வேளாண்மைக்கு உத

வும் இயந்திரக் கருவிகள், இரசாயனப் பொருள்கள், செயற்கை வகை ஆடைகள் ஆகியவை இந்நகரில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

பாண்டரங்கண்ணனார்: இவர் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். பாண்டரங்கனின் மகனாதலின் பாண்டரங்கண்ணனார் எனப் பெயர் பெற்றார் என்பர் ஓளவை.சு.துரைசாமிப்பிள்ளை. கண்ணன் என்ற பெயர் சில அடைமொழி பெற்றுச் சங்ககாலத்துப் பெரிதும் வழங்கப்பெற்றுள்ளது. காரிக்கண்ணன், செயங்கண்ணன், சேந்தன் கண்ணன், நக்கண்ணன், குமட்டுர்க் கண்ணன், கொல்லிக் கண்ணன், கடலூர்ப் பல்கண்ணன் முதலிய பெயர்களைக் காணலாம். இவர் பாடியதாக ஒரேபாடல் புறநானூற்றில் (16) இடம் பெற்றுள்ளது. அப்பாடல் சோழன் இராசகுமரவேட்ட பெருநற்கிள்ளியைப் பாடியதாகும். அப்பாடல் வஞ்சித் திணையில் மழபுல வஞ்சித்துறையில் அமைந்துள்ளது. அச்சோழ வேந்தனை ஓளவையாரும், உலோச்சனாரும் பாடியுள்ளதால் பாண்டரங்கண்ணனார் அப்புலவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தவர் எனலாம். அப் புறநானூற்றுப் பாடலை இளம்பூரனார் எரிபரந்தெடுத்தல் என்னுந் துறைக்குக் காட்டாகத் தந்துள்ளார். பெருநற்கிள்ளி புரவியொடும் களிற்றொடும் பகை நாட்டிற்குச் சென்று மேகம் போன்ற கேடகத்தைப் பரப்பி முனையிடம் கலங்கப் பொருது, நெல்விளை கழனியைக் கொள்ளையூட்டிக் காவற் பொய்கைகளில் களிற்றைப் படிவித்து, நாடுசுடுதீஞாயிற்றின் செக்கர் நிறம் போலத்தோன்ற, ஆம்பல், பகன்றை, பாகல் ஆகியவை கொண்ட கரும்பல்லது காடறியாத பெருந்தண்பணையைப்பாழாக ஒள்ளொரி யூட்டினான். இச்சோழ மன்னனை 'முருகற் சீற்றத்து உருகெழு குரிசில்' என்று பாண்டரங்கண்ணனார் மறங் கருதிப் பாராட்டியுள்ளார். பொருநராற்றுப் படையில் முடத்தாமக்கண்ணியார் கரிகாற் பெருவளத்தானைப் பாராட்டியதிலும் 'முருகற் சீற்றத்து உருகெழு குரிசில்' என்று அவ்வடியே ஆளப்பட்டுள்ளது. கபிலரும் அகநானூற்றில் (158) 'முருகன் அன்ன சீற்றம்' என்று இவ்வுமையைக் கையாண்டுள்ளார். கடுஞ் சீற்றத்துக்கு முருகனை உவமை கூறல் சங்க மரபு என்பது அறியற்பாலதாம். இரா.சா.

பாண்டரங்கம்: இது பதினொரு வகைக் கூத்துகளுள் ஒன்று. அப்பதினொரு வகைக் கூத்துகளும் தெய்வங்களால் ஆடப் பெற்றன. பின்னர் அவை மக்களால், அந்தந்தப் புனைவோடும் பாங்கோடும் ஆடப்படுவனவாயின. அவற்றைச் சிலப்பதிகாரம், 'அவரவர் அணியுடன் அவரவர் கொள்கையின் நிலையும் படிதழும் நீங்காமரபில், பதினோராலும்' என்று (சிலப். 6-65, 66) கூறுகின்றது. அவ்வாறமை

யும் ஆடல்களுள் ஒன்று பாண்டரங்கம் என்பதாகும். அது விகாரமாகிப் 'பண்டரங்கம்' என்றும் கூறப்படும். பண்டரங்கம் என்ற பெயரில் இந்த ஆடலை, 'மண்டமா' பல கடந்து மதுகையால் நீறணிந்து, பண்டரங்கமாடுங்கால்' என்று கலித்தொகை (கடவுள் வாழ்த்து - 8,9) குறிப்பிடுகிறது.

கலித்தொகை, சிலப்பதிகாரம் ஆகிய இரண்டிலும் இந்த ஆடல் சிவபெருமான் ஆடிய ஆடலாகவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சிவபெருமான் திரிபுரம் எரித்த போது இவ்வாடலை ஆடினார் எனவிளக்கும் நச்சினார்க்கினியர், பாண்டரங்கத்தின் இயல்பினை உணர்த்தும் ஒரு பழைய பாடலைக் காட்டியுள்ளார். அதன் கருத்து 'விடை ஏறியாகிய சிவபெருமான், திரிபுரத்தினை எரிக்கும்போது, அசுரர்கள் அவர்கள் தம் கொடியோடும் படையோடும் கூறு கூறாகி, வேறுபட்டு வானில் பரந்தனர். அப்போது ஒளியோடும் உருவோடும் தோன்றி, தேர்முன் நின்று, திசைகள் நடுங்க, சுவை, குறிப்பு முதலியன கூறாமற் கூறி ஆடினன். அப்போது ஆடவரும் பெண்டிரும் தத்தம் நிலையழிய, மெய்ப்படு சுவையொடு கைப் படைமறப்ப, கடிய ஊழிக் காற்றுப்போல ஆடிய ஆட்டம் பாண்டரங்கமாகும்' என்பதாகும்.

சிலப்பதிகாரம் பாண்டரங்கத்தினைத் 'தேர்முன் நின்ற திசைமுகன் காணப் பாரதி ஆடிய வியன் பாண்டரங்கம்' என்று கூறுகிறது. இதில் வரும் பாரதி என்னும் பெயர் பைரவியைக் குறிக்கும் என்றும், அவள் ஆடுதலால் சுடுகாட்டிற்குப் பாரதியரங்கு என்னும் பெயர் உண்டு என்றும் அரும்பத உரையாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். இதனை அடியார்க்கு நல்லார், வானோராகிய தேரில், நான்கு வேதங்களாகிய குதிரைகளைப் பூட்டி, திசைகள் மறையச்செய்து, நீண்டதுகில் முடித்து, கூரிய குலம் (முன்) ஏந்தி, தேர்த்தட்டின் முன்னர் இருந்த திசைமுகன் காணும் படி பாரதிவடிவம் கொண்டு சிவபெருமான், வெண்ணீறணிந்து பாண்டரங்கக் கூத்தை ஆடினார்' என்று விளக்கியுள்ளார்.

பதினோராடல்களும் தெய்வ விருத்தி எனப்படும். அவை அசுரரைக் கொல்ல அமரர் ஆடியனவாகும். பாண்டரங்கம், முக்கட் பெருமானான சிவன் ஆடிய ஆட்டம் என்றும் அத்தற்கு ஆறு உறுப்புகள் உள்ளன என்றும் அடியார்க்கு நல்லார் விளக்கியுள்ளார்.

நச்சினார்க்கினியர், பாண்டரங்கத்தை விளக்கும் போது, 'இறைவன், பலவாகிய முப்புரங்களை வென்று அந்த வலிமையால் அந்த அவுணர்கள் வெந்து அவிந்த நீற்றினை அணிந்தமையால் பாண்ட

ரங்கம் எனப் பெயர் பெற்றது' என்று கூறுகின்றார். மேலும், 'பண்டரங்கம் ஆடும்போது வண்டு அரற்றும் கூந்தலாள் (உமையவள்), ஆடும் ஆட்டத்திற்கு ஏற்பத் தாளத்தினிடை நிகழும் காலத் தூக்கினைத் தருவாளோ? ஆண்டுப் பிறரில்லையே' என்று உரைக்கும் குறிப்பினை நோக்கும்போது, சிவனும் சக்தியும் நீங்க வேறெவருமில்லாத பேருழிக் காலத்தில் இக் கூத்து ஆடப்பட்டது போலும் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

பின்னர் இறைவன் ஆடிய இவ்வாடலை மக்கள் மேற்கொண்டு ஆடிக்காட்டும் மரபு ஏற்பட்டது. ஆடற்கலை வல்ல கலைஞர் இந்த ஆடலிலும் வல்ல வராதல் வேண்டும் எனும் நிலை ஏற்பட்டது. மாதவி பதினோராடலையும் நன்கு ஆடக் கற்று வல்லவளாகத் திகழ்ந்துள்ளாள் என்பதையும், இந்திரவிழாப் போலும் விழாக்களில் ஆடற்கலைஞர்கள் பாண்டரங்கம் முதலான பல்வேறு ஆடல்களையும், பிறவகை ஆடல்களையும் ஆடி மக்களை மகிழ்வித்துள்ளனர் என்பதையும் சிலப்பதிகாரம் உணர்த்துகின்றது.

பாண்டரங்கம் என்னும் தொடருக்குப் பிற்காலத்தில், பாண்டவருக்காகத் தூது சென்ற கண்ணன் விசுவரூபம் கொண்டு நிகழ்த்திய ஆட்டம் என்றும், யமுனை ஆற்றங்கரையில் பாண்டரங்கன் மீது அவாக் கொண்ட நப்பிண்ணை ஆடிய ஆட்டம் என்றும் பிறவாறும் விளக்க முற்பட்டுள்ளனர். கேரள நாட்டில் நிகழும் 'தெய்யோ' என்னும் நடனத்தோடு இதனை ஒப்பிட்டுக் காணமுற்படுவோருமுள். இரா.குரு.

பாண்டிக்கோவை: இந்நூல் சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று. இந்நூல் தனி நூலாகக் கிடைக்கவில்லை. இந்நூலின் பெயர் ஊகிக்கப்பட்டது என்பர் அறிஞர் பெருமக்கள். இக்கோவையின் பெயர் பாண்டிக் கோவை என்பது, வையாபுரிப்பிள்ளையவர்கள் வெளியிட்ட 'களவியற் காரிகை' என்று வழங்கும் ஆதியந்தம் இல்லாத நூலினின்று ஊகிக்கப்பட்டது என்பது இந்நூலின் முதற்பதிப்பு அணிந்துரையில் இடம் பெற்றுள்ளது. கே.ஏ. நீலகண்ட சாத்திரியர் கருத்தும் இக்கூற்றை உறுதிப்படுத்தும். களவியற் காரிகையில் இடம்பெற்ற 75 பாடல்களும், தொல்காப்பிய இளம்பூரணம், கோவைக்கொத்து முதலிய நூல்களில் இருந்து தொகுக்கப்பட்ட பாடல்களும் சேர்ந்து இந்நூலில் 350 பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் 250 பாடல்கள் இறையனார் களவியல் உரையுள் எடுத்துக்காட்டுப் பாடல்களாக இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்நூலில் இயற்கைப் புணர்ச்சி, வன்புறை, பாங்

கற்கூட்டம், இடந்தலைப்பாடு, மதியுடம்படுத்தல, முன்னுறவுணர்தல், குறையுறவுணர்தல், நாணநாட்டம், நடுங்கநாட்டம், மடற்றிறம், குறையயப்புக் கூறல், சேட்படை, ஒருவழித்தணத்தல், வரைபொருட்பிரிதல், இரவுக்குறி, உடன் போக்கு, நெறி விலக்கிக் கூறல், கற்பு என்னும் பதினெட்டு அகத்துறைகள் பகுக்கப்பட்டு விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இக்கோவை நூலுள் நெடுமாறன் என்று ஒரு பாண்டிய மன்னன் குறிக்கப்பட்டுள்ளான். அவன் வீரம், கொடை முதலியவற்றால் சிறப்புடையவனாகவும் சைவப்பற்று மிகுந்தவனாகவும் சுட்டப்படுகின்றான். சேரனையும் சோழனையும் வேண்டாட்சேரையும் அவன் வென்ற வெற்றிச் சிறப்பும், பாழிச் செந்நிலம், விழிஞம். ஆற்றுக்குடி, பூலந்தை, சேலூர், நெல்வேலி முதலிய இடங்களில் நடந்த போரில் பகைவரை வெற்றி கொண்ட சிறப்பும் இக்கோவையில் இடம் பெற்றுள்ளன. 'பாவணை யின்றமிழ் வேந்தன் பராங்குசன்', 'பாவடி யானைப் பராங்குசன்' என்றும், 'வயலணி வேலரி கேசரி', 'ஆய்கின்ற தீந்தமிழ் வேந்தனரி கேசரி' என்றும் பராங்குசன், அரி கேசரி என்றபட்டப் பெயர்களும் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவன் திருஞாசைம்பந்தர் காலத்திலிருந்த நெடுமாறனா? அல்லது அவனுக்கு முற்பட்டவனா? பிற்பட்டவனா? என்று துணிதற்குச் சான்றுகள் இல்லை. எனினும் இந்நூலில் குறிக்கப்பட்ட பாண்டியன் நின்றசீர் நெடுமாறன் என்றும், நெடுமாறன் என்பது பொதுப்பெயராகப் பாண்டிய மன்னனைக் குறிப்பது என்றும் இரு வேறு கருத்துகள் உள்ளன.

இந்நூலை கோவை நூல்களில் முந்தியது என்றும், இந்நூலின் காலம் கி.பி. 8 - ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியாகவோ கி.பி. 9 - ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கமாகவோ இருக்கலாம் என்றும் கூறுவர்.

இவ்வரிய நூலை வே. துரைசாமி என்பவர் வரலாற்றுப் பேராசிரியர் கே.ஏ. நீலகண்ட சாத்திரியாரின் அணிந்துரையுடன் 1951 - ஆம் ஆண்டு அச்சிட்டுத் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தினார். ச.செ.

பாண்டித்துரைத் தேவர், பாலவனத்தம் சமீன்தாரான பொன்னுச்சாமித் தேவரின் மூன்றாம் மகனாவார். இவர் கி.பி. 1867 - ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். பாண்டித்துரைத் தேவரின் இளம் வயதில் பொன்னுச்சாமித் தேவர் இறந்துவிடவே, பாலவனத்தம் சமீன் பொறுப்புகள் அனைத்தையும் தாமே கவனித்து வரலானார். தந்தையார் பொன்னுச்சாமித் தேவர், இராமநாதபுரச் சேதுபதிகளின் சமத்தானத்தில் 'பேசுகார்' பொறுப்பையும் வகித்தார். அவர் மறைவிற்குப் பிறகு பாண்டித்துரைத் தேவர்

‘பேசுகார்’, பொறுப்பையும் தாமே ஏற்றார். இராம நாதபுர அரசர் பாசுகர சேதுபதியின் அன்பை மிகுதியும் பெற்றவர் இவர்.

பாண்டித்துரைத் தேவர், நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் என்று கூறப்படும் இன்றைய மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தை 1901 - ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 14 - ஆம் நாள் தோற்றுவித்தார். தமிழ்க் கல்வியும், தமிழ் மொழி வளர்ச்சியுமே சங்கத்தின் குறிக்கோள்களாகும். அக் குறிக்கோள்களை நிறைவேற்ற, செந்தமிழ்க் கலாசாலை, ‘செந்தமிழ்’ எனும் திங்களிதழ், தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை என்னும் மின் அச்சகம் (Power Press), பாண்டியன் நூலகம் ஆகிய நான்கு அமைப்புகளை நிறுவினார். அவற்றுள் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை 1951 - ஆம் ஆண்டு வரை செயற்பட, மற்ற மூன்று அமைப்புகளும் இன்று வரை செயற்பட்டு வருகின்றன. செந்தமிழ்க் கலாசாலையில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு 1957 - ஆம் ஆண்டு வரை கல்வியுடன் உண்டி, உடை, உறையுள் ஆகிய அனைத்தும் இலவசமாகக் கொடுக்கப்பட்டன. கலாசாலை, 1957 - ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்கப் பெற்றதாய் இயங்கி வருகிறது. சங்கத்தார் ஆண்டினிறுதியில் நடத்திய தமிழ்த் தேர்வுகளில் கலந்துகொண்டு முதன்மை பெற்ற மாணவர்களுக்குப் பாண்டித்துரைத் தேவர் தங்கப் பதக்கங்களைப் பரிசாக வழங்கினார்.

இந்திய விடுதலைக்குப் போராடிய வ.உ. சிதம்பரம்பிள்ளை தொடங்கிய, நீராவிக்கப்பல் நிறுவனத்திற்கு (Swadesi Steam Navigation Company) 1906 - ஆம் ஆண்டில் பாண்டித்துரைத் தேவர் ஓர் இலட்சம் உருபாயை முதலீடாகக் கொடுத்தார். அந் நிறுவனத்தின் பங்குதாரராகத் தமிழ்ச் சங்கத்தைப் பதிவு செய்தார். அதனால், பாண்டித்துரைத் தேவர் மொழிப்பற்று மட்டுமன்றி நாட்டுப்பற்றும் மிகுந்து விளங்கினார் என்பதை அறிய முடிகிறது.

பாண்டித்துரைத் தேவர், ‘சிவஞானசுவாமிகள் மீது இரட்டைமணிமாலை’, ‘சிவஞானபுரத்து முருகக் கடவுள் மீது காவடிச்சிந்து’ ஆகிய இரு நூல்களை இயற்றியுள்ளார். ‘சைவ மஞ்சரி’, ‘பன்னூற்றிரட்டு’, ‘தோத்திரத்திரட்டு’, ‘துதிமஞ்சரி’ ஆகிய நான்கு நூல்களும் இவர் தொகுத்தவையாகும். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்து சைவசமயம் பற்றித் தொகுத்த பாடல்கள் ‘சைவ மஞ்சரி’ எனவும், அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய முப்பொருள் குறித்த பனுவல்களின் தொகுப்பு ‘பன்னூற்றிரட்டு’ எனவும் துதிப்பாடல்கள் சேர்ந்தவை ‘துதிமஞ்சரி’ எனவும் பெயர்பெற்றன. தமிழ்ச்சங்க வெளியீடான ‘செந்தமிழ்’ இதழில் பாண்டித்துரைத் தேவர், அருஞ்செய்யுள் விளக்கம், தமிழ்ப் பழஞ்சரிதம், தனிச் செய்யுட்கோவை, திருக்

குறளைப் பற்றிய கதைகள், நூலாராய்ச்சி (கம்பராமாயணம்), இந்திய வீரமாதர் ஆகிய கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். மேலும், தனிச் செய்யுட் சிந்தாமணி என்னும் நூலுள், இவர் பாடிய தனிப்பாடல்கள் பல உள்ளன.

உ.வே. சாமிநாதையர், தாம் ஆராய்ச்சி செய்து வைத்திருந்த ‘புறப்பொருள் வெண்பாமாலை’, ‘மணிமேகலை’ ஆகிய நூல்களை வெளியிடுவதற்குப் பாண்டித்துரைத் தேவர் பொருளுதவிசெய்துள்ளார். மேலும், ‘திருவிளையாடற்புராணம்’, ‘திருவாருருலா’, ‘தேவையுலா’ ஆகிய நூல்களை உ.வே. சாமிநாதையர் வெளியிடுவதற்குப் பாண்டித்துரைத் தேவர் உதவினார். சிங்காரவேலு முதலியாரின் ‘அபிதான சிந்தாமணி’, யாழ்ப்பாணத்துக் கதிரைவேற் பிள்ளையின் ‘தமிழ்ச் சொல்லகராதி’, அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை உரை எழுதிய ‘தண்டியலங்காரம்’, சாந்துப்புலவரின் மயூரகிரிக் கோவை, காஞ்சி நாகலிங்கம் முதலியார் ஆராய்ச்சி செய்த மெய்கண்ட சாத்திரம் ஆகிய நூல்கள் பாண்டித்துரைத் தேவரின் உதவியால் வெளிவந்தன.

பாண்டித்துரைத் தேவரின் மாளிகையான சோம சுந்தர விலாசத்தில் புலவர்கள் கூடித் தமிழாய்வு நிகழ்த்தும் நிகழ்ச்சிகள் நாள்தோறும் நடைபெற்றன. திருநாராயண ஐயங்கார், வீராச்சாமி ஐயங்கார், சுந்தரேசுவர ஐயர், அரங்கசாமி ஐயங்கார், சிவகாமி ஆண்டவர் போன்ற அறிஞர்களுடன் பாண்டித்துரைத் தேவரும் சேர்ந்து மொழி ஆய்வில் ஈடுபட்டனர். அந்த அவையில் திருநாராயண ஐயங்கார், வடமொழியில் இருந்து மொழிபெயர்த்து எழுதிய ‘சாதக சந்திரிகை’ என்னும் நூல் அரங்கேறியது.

பாண்டித்துரைத் தேவர், இசை நுட்பங்களை உலகோர் அறியும்படி செய்தல் வேண்டுமென இசைப்புலவர்களை எல்லாம் ஒருங்கு கூட்டி கி.பி. 1888 -ஆம் ஆண்டில் இசைவிழா எடுத்தார். இவ்விசைவிழா ஏழு நாட்கள் தொடர்ந்து நடந்தன.

பாண்டித்துரைத் தேவர் தம்முடைய இளமைக் கல்வியை அழகர்ராசு என்பவரிடமும், ஆங்கிலக் கல்வியை வழக்கறிஞர் வேங்கடேசுவர சாத்திரியிடமும் கற்றுத் தேர்ந்தார். மதுரை இராமசாமிப்பிள்ளை என்ற ஞானசம்பந்தப் பிள்ளை, சதாவதானம் முத்துசாமி ஐயங்கார் ஆகியோரிடம் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களையும், திருவாவடுதுறை பழநிக்குமாரரத் தம்பிரானிடம் சைவசித்தாந்தமும் கற்றார். புகைப்படக் கலை, மல்யுத்தம், குதிரை ஏற்றம் ஆகிய கலைகளிலும் தேர்ந்திருந்தார். இவர் சிறந்த சொற்பொழிவாளராகவும், ஆராய்ச்சி வல்லுநராக

வும் திகழ்ந்தார். இவர் 1911-ஆம் ஆண்டு காலமா
னார். நா. செ.

பாண்டியர்: பாண்டியர்கள் தென் தமிழ்
நாட்டை ஆண்ட அரச மரபினர். இவர்கள் இப்
போதைய மதுரை, இராமநாதபுரம், பசும்பொன்
தேவர்திருமகன், நெல்லை கட்டபொம்மன், சிதம்
பரனார், கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களைப் பரம்
பரையாக ஆண்டு வந்தனர். பாண்டவர்களின் வழித்
தோன்றல்கள் என்பதால் பாண்டியர் என்று பெயர்
பெற்றனர் எனக் கருதுவர். இவர்கள் ஆட்சி சங்க
கால முதற்கொண்டு கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டு
வரை சில சமயங்களில் அறுபட்டும் நிலவி வந்துள்ளது.

சங்க காலம்: சங்க நூல்களில் பாண்டிய மன்னர்
களைப் பற்றி ஒரு சில செய்திகள் கிடைக்கின்றன.
இறையனார் அகப்பொருள் உரை இவர்களைத்
தொன்மையான அரச பரம்பரையினர் என்றும் கபாட
புரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டு வந்தனர்
என்றும் கூறுகிறது. பாண்டிய அரசன் முடத்திருமா
றன் கபாடபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி
புரிந்தான். பின்னர் கபாடபுரமும் கடற்கோளால்
அழிந்த பின்னர் மதுரை தலைநகரமாயிற்று.

சங்ககாலப் பாண்டியர்களுள் பல்யாகசாலை
முதுகுடுமிப் பெருவழுதி சிறப்பு வாய்ந்த அரசன்.
இவன் பல யாகங்களைச் செய்தான். கோவலனைக்
கொன்ற குற்றத்திற்குத் தன்னுயிரை மாய்த்து நீதியை
நிலைநாட்டிய ஆரியப்படைக் கடந்த பாண்டியன்
நெடுஞ்செழியன் அடுத்த முக்கிய அரசனாகக் கருதப்
படுகிறான். இவன் வடபுலத்தின் மேல்படையெடுத்து
வெற்றி கொண்டவன். இவரையடுத்துத் தலையா
லங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் சிறந்த
அரசனாகக் கருதப்படுகிறான். மதுரைக் காஞ்சியும்
நெடுநல்வாடையும் இவன்மீது பாடப்பட்டவையே
ஆகும். தலையாலங்கானத்தில் இவனை எதிர்த்து
நின்ற சோழன் பெருநற்கிள்ளியும், சேரன் மாந்தரஞ்
சேரல் இரும்பொறையும் வேளிர் அரசர்களான
திதியன், எழினி, எருமையூரன், இருங்கோ, பொருநன்
ஆகியோரையும் இவன் வெற்றி கண்டான். இவன்
பல வேள்விகளைச் செய்தான்; அந்தணரை ஆதரித்
தான்; புலவர்களைப் போற்றினான். இவனது அரசு
வையில் மாங்குடி மருதன் தலைமையில் புலவர் குழு
ஒன்று இருந்தது. சங்க காலப்பாண்டிய அரசர்களுள்
இறுதியாக வாழ்ந்தவன் நெடியோன் ஆவான்.

சங்ககாலப் பாண்டியர்களின் ஆட்சி களப்பிரர்
களின் ஊடுருவலால் வீழ்ச்சியுற்றது. பல்லவ அரசன்
சிம்ம விட்டுணுவும், பாண்டியன் கடுங்கோனும் களப்
பிரரை கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் வென்று தத்தம்
பகுதியில் தங்கள் ஆட்சியை நிறுவினர்.

**முதல் பாண்டியப் பேரரசு (கி.பி. 575 முதல் 920
வரை)** கடுங்கோனுக்குப் பிறகு (கி.பி. 575 முதல் 600
வரை) அவன் மகன் மாற வர்மன் அவனிகுளாமணி
(கி.பி. 600 முதல் 620 வரை) ஆட்சி புரிந்தான். இவன்
காலத்திலிருந்துதான் முதன் முதலில் பாண்டிய
மன்னர்கள் - மாறவர்மன், சடைய வர்மன் என்னும்
பட்டப் பெயரை மாறி, மாறி வைத்துக் கொள்ளும்
பழக்கம் ஏற்பட்டது. பாண்டிய மன்னர்களுள் சிறப்
பாகக் கருதப்படுபவன் மாறவர்மன் அரிகேசரி (கி.பி.
642-700). இவன் திருநெல்வேலியில் வில்வனைத்
தோற்கடித்தான்; கேரளனைப் பலமுறை வென்றான்;
இரணிய கர்ப்பமும், துலாபாரமும் செய்தான்.
இவன் கூன்பாண்டியன் என்றும், நின்ற சீர் நெடு
மாறன் என்றும் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டான். இவன்
முதலில் சமணனாக இருந்து திருஞானசம்பந்தரின்
அறிவுரையால் சைவனாக மாறினான் என்று பெரிய
புராணம் கூறுகிறது. அரிகேசரி பராங்குசு மாறவர்
மன் அல்லது முதலாம் இராச சிம்மன் (கி.பி. 730
முதல் 768 வரை) கங்க அரசன் மகள் பூசுந்தரியை
மணந்தான். நெடுவயல், குறுமடை மன்னிக்குறிச்சி,
திருமங்கை, பூவானூர், கொடும்பாளூர் முதலிய இடங்
களில் வெற்றி கண்டான். குழம்பூர் எனுமிடத்தில்
பல்லவனைத் தோற்கடித்தான்.

நெடுஞ்சடையன் பராந்தகன் அல்லது முதலாம்
வரகுணன் (கி.பி. 768 - 815) பல்லவர்களைக் காவிரிக்
கரையில் உள்ள, பெண்ணாகடத்தில் தோற்கடித்தான்.
இவன் வேணாட்டைக் கைப்பற்றினான் எனக் கூறப்
படுகிறது. முதலாம் வரகுணனின் மகனான சிரீமாற
சிரீவல்லன் கி.பி. 815 முதல் 865 வரை ஆட்சி புரிந்
தான். இவன் பல வெற்றிகளைக் கண்டதால் ஏக
வீரன், பரசக்கர கோலாகலன் என்றும் கூறப்பட்
டான். கடலானூர் (ஆனூர்) என்னுமிடத்தில் பல்ல
வனைத் தோற்கடித்தான். தெள்ளாற்றுப் போரில்
நந்திவர்மனிடம் தோற்றான். குடமுக்கில் கி.பி. 859
-இல் (கும்பகோணம்) பல்லவர், சோழர் கங்கர்
ஆகியோர் சேர்ந்த கூட்டுப் படையைத் தோற்கடித்
தான். பின்னர் அரிசிலாற்றங் கரையில் நடந்த போரில்
பல்லவனிடம் தோற்றான். இவன் காலத்தில் இலங்கை
அரசன் இரண்டாம் சேனன் பாண்டிய நாட்டின் மீது
படையெடுத்தான். இவன் தன் இரண்டாம் அரசியும்
சோழன் சிரீகண்டனின் மகனான அக்கள நிம்மடி
யின் மகனை இளவரசனாக கி.பி. 860 - இல் நியமித்
தான். இதனால், வெகுண்ட முதல் அரசியின் முதல்
மகன் வரகுணன் பாண்டிய நாட்டின் மீது படை
யெடுத்தான். இலங்கை அரசன் இரண்டாம் சேன
னோடு சேர்ந்து கொண்டான் என்பது கூறப்படு
கிறது. சிரீமாறன் சிரீவல்லன் போரில் வீரமரணம்
அடைந்தான்.

இவனுக்குப் பின் இவன் மகன் இரண்டாம் வரகுண வர்மன் (கி.பி. 862 - 885) ஆட்சி புரிந்தான். இவன் காலத்தில் சோழர் எழுச்சி பெற்றனர். பல்லவ நாட்டின் அபராசிதனுக்கும் நிருபதுங்கனுக்கும் வரகுணன் துணைபுரிந்தான். வரகுணனின் படை, சோழ நாட்டின் இடைப் பகுதியைக் கைப்பற்றியது. வெண்ணாற்றங்கரையில் உள்ள அரசூர் என்னுமிடத்தில் பாண்டியர் பாசறை அமைத்தனர். பல்லவ அரசன் அபராசிதனோடு, கங்க அரசன், முதலாம் பிருதிவிபதி சோழ அரசன் ஆதித்தன் மூவரும் கூட்டுச் சேர்ந்து பாண்டியனை எதிர்த்தனர். திருப்புறம்பியத்தில் பாண்டியன் வரகுணன் தோற்றான். கங்க அரசன் பிருதிவிபதி கொல்லப்பட்டான். இவனுக்குப் பிறகு இவன் தம்பி பராந்தக வீர நாராயணன் (கி.பி. 860 முதல் 905 வரை) ஆட்சி புரிந்தான். இவன் செந்நிலத்தில் அண்ணனாகிய வரகுணனைத் தோற்கடித்தான்; மேற்குக் கொங்கு, பொக்கரணி, தன்மாயல், வெண்கை, வெங்கை மதுராந்தகம் என்னுமிடத்தில் ஏழு மன்னர்களை வென்றான்; பெண்ணாகுநகரை அழித்தான். இவனுக்குப் பிறகு இவன் மகன் இரண்டாம் இராச சிம்மன் ஆட்சிக்கு வந்தான். இவனே இலங்கை அரசனிடம் தன் மணி மகுடத்தை வைத்துவிட்டுச் சேர நாட்டிற்கு வந்த பாண்டியனாவான். இதற்குப் பிறகு ஆட்சிக்குவந்த, வீரபாண்டியன், சேலூரில் பராந்தகனால் தோற்கடிக்கப்பட்டான். இவனுக்குப் பிறகு பாண்டிய நாட்டில் சோழர் ஆட்சியே ஏறத்தாழ 150 ஆண்டுக் காலம் நடைபெற்றது.

இரண்டாம் பாண்டியப் பேரரசு: (கி.பி. 1009 முதல் 1310 வரை): முதலாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் பாண்டியர் ஆட்சி மீண்டும் எழுச்சி பெற்றது. சோழனின் ஒப்புதலோடு சடையவர்மன் சிரீவல்லபன் 1090-இல் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றான். இவனுக்குப் பின் இவன் மரபினர் சடையவர்மன் குலசேகர பாண்டியனும் பராக்கிரம பாண்டியனும் முறையே திருநெல்வேலி, மதுரை ஆகிய இடங்களைத் தலை நகரமாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தனர். பராக்கிரமனுக்கு உதவ இலங்கைப் படை வந்தது. குலசேகரன் சோழனின் உதவியோடு 1169-இல் அரியணை ஏறினான். குலசேகரன் இலங்கையோடு நட்புப் பூண்டு சோழனுக்கு எதிராகச் செயற்பட்டான். அதனால், சோழன் குலசேகரனை நீக்கிப் பராக்கிரம பாண்டியனின் மகன் வீர பாண்டியனை அரசனாக்கினான். இவனும் இலங்கை அரசோடு சேர்ந்து சோழனுக்கு எதிராகச் செயற்படவே இவனும் நீக்கப்பட்டுக் குலசேகரனின் மகன் விக்கிரம பாண்டியன் அரசனாக்கப்பட்டான். இவனுக்குப் பிறகு ஆட்சிக்கு வந்த குலசேகரன் (கி.பி. 1192-1217) சேரனுடன் நட்புக் கொண்டிருந்தான். இவன் காலத்தில் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் பாண்டியனுக்குப் பதவி அளித்தான். இவனுக்குப் பிறகு இவன் தம்பி மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் ஆட்சிக்கு வந்தான். இவன் சோழ நாட்டின் மீது படையெடுத்து உறையூர், தஞ்சாவூர் ஆகிய நகரங்களைத் தீக்கிரையாக்கிப் பழையாறையில் வீராபிடேகம் செய்து கொண்டான். போசள மன்னன் இரண்டாம் வல்லாளனின் புதல்வன் வீரநரசிம்மன் சோழனுக்கு ஆதரவாகச் சிரீரங்கம் வரை படையெடுத்து வந்தான். போசள மன்னனின் தலையீட்டினால் சோழனுக்கு மீண்டும் பதவி அளிக்கப்பட்டது.

சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் (1261-1271) தலைசிறந்த அரசனாகக் கருதப்பட்டான். இவன் போசளரைக் கண்ணூராக் கொப்பத்தில் தோற்கடித்தான்; காடவரை வென்றான்.

பாண்டியர் வீழ்ச்சி: முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியன் (1268-1311) காலத்தில் காயற்பட்டினம் முக்கிய துறைமுகமாக இருந்தது. இவன் இலங்கை மீது படையெடுத்தான். இவ்வரசனைப் பற்றி மார்க்கோ போலோ தம் குறிப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மாறவர்மன் குலசேகரனுக்கு இருமக்கள் இருந்தனர். இருவர்களுள் சுந்தரபாண்டியன் பட்டத் தரசியின் மகன். வீரபாண்டியன் மற்றொரு அரசியின் மகன். வீரபாண்டியன் இளவரசனாக நியமிக்கப்பட்டான். வெகுண்ட சுந்தரபாண்டியன் தன் தந்தையைக் கொன்று பொன்னையும் பொருளையும் எடுத்துக் கொண்டு மதுரையை விட்டு அகன்றான். சுந்தர பாண்டியனைத் துரத்திச் சென்று சண்டையிட்ட வீரபாண்டியன் காயமுற்றுத் தப்பிவிட்டான். தன் நெருங்கிய உறவினனும், சுரூப் பகுதித் தலைவனுமான மானார் பெருமான் உதவியுடன் வீரபாண்டியன் சுந்தர பாண்டியனை எதிர்த்தான். வீரபாண்டியன் அரியணை ஏறினான். மாலிக்காபூரின் தென்னகப் படையெடுப்பு இக்காலத்தில் நிகழ்ந்தது. மாலிக்காபூர் போசள நாட்டைத் தாக்கும் போது வீரபாண்டியன் போசள மன்னனுக்கு உதவினான். மதுரையை நோக்கிப் படையெடுத்துச் சென்றான் மாலிக்காபூர். அதன் பிறகு சுந்தர பாண்டியனும் வீரபாண்டியனும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு சில காலம் ஆட்சி புரிந்தனர்.

இதுகண்ட சேரன், இரவிவர்மன் குலசேகரன் இருவரையும் வென்று காஞ்சியில் வீராபிடேகம் செய்து கொண்டான். பாண்டியர்களின் சிற்றரசர்களாய் இருந்த சம்பவராயர்கள் தனியாக ஆதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்கினர்.

காஞ்சி, சேரனிடமிருந்து காகதீய அரசனால் கைப்பற்றப்பட்டது. இச்சூழ்நிலையில் தென்னிந்திய

காஞ்சி, சேரனிடமிருந்து காகதீய அரசனால் கைப்பற்றப்பட்டது. இச்சூழ்நிலையில் தென்னிந்திய

யாவில் இரு படையெடுப்புகள் நிகழ்ந்தன. குசு ரோக்கான் கி.பி.1319-இல் மாபார் வரை வந்து திரும்பினான். உலுக்கான் (பிற காலத்தில் முகமதுபின் துக்ளக்கு) கி.பி. 1323-இல் மதுரையைக் கைப்பற்றினான்.

பாண்டியநாடு துக்ளக்கு இராச்சியத்தின் ஒரு மாகாணமாக இணைக்கப்பட்டது. மதுரை மாகாணத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த சலாலுதின் ஆசன்சா கி.பி.1434-1435-இல் தில்லித் தொடர்பை அறுத்துக் கொண்டு அரசனாகத் தன்னை அறிவித்துக் கொண்டான். அதனோடு பாண்டியர் ஆட்சி முடிவுற்றது. கே.வி.இரா.

பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறன்: இவன் சங்க கால மன்னர் களுள் பெயர் விளக்கம் பெற்ற பாண்டிய மன்னன். இலவந்திகைப் பள்ளியில் இறந்ததால் நன்மாறன், பாண்டியன் இலவந்திகைத் துஞ்சிய நன்மாறன் என்று வழங்கப்பட்டான். இவனைப் பாடிய புலவர்கள் மதுரை மருதனிளநாகனார் (புறம்.55), மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் (புறம்.56), காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் (புறம்.57), ஆவூர் மூலங்கிழார் (புறம்.196), வடம வண்ணக்கன் பேரி சாத்தனார் (புறம்.198) ஆவர். இவனைப் பாடிய புலவர்கள் அனைவரும் இவன் பேராண்மையையும் போர் வன்மையையுமே பெரிதெடுத்துப் பாராட்டியுள்ளனர்.

மருதனிளநாகனார் பாடுகையில், 'சிவனின் நெற்றிக்கண் எனச் சுடர்விரும் மாற, மாண்ட அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்' என உணர்ந்து, உறவுக் கென நடுநிலைமை பிறழாதும், பகைவர் எனக் குணங்கொல்லாதும் வாழ்க என வலியுறுத்தி, ஞாயிறு போல வெந்திறலும், நிலவெனத் தண்மையும், வானம் என வண்மையும் கொண்டு திருச்செந்தில் கடல் மணலினும் பல்லாழி வாழ்கென வாழ்த்துகின்றார்.

நக்கீரனார், நன்மாறன், சீற்றத்தால் கூற்றுவன், வலிமையால் பலராமன், புகழால் மாயோன், முன்னியது முடிப்பதில் முருகன் எனத் தெய்வங்களுக்கு நிகரான வல்லாண்மை படைத்தவன் என்று பாராட்டி, இரவலருக்குக் கொடுத்து மகிழும் கொடையோனெனப் பாடி வாழ்த்துகின்றார். யவனர் மரக்கலம் கொணர்ந்த மதுவை உண்டு இன்புற்று வாழ்க என வாழ்த்துவதன் வாயிலாக அயலாருடன் தமிழர் கொண்ட வணிகத் தொடர்பினைச் சுட்டுவார். மருதனிளநாகனார் போல இவரும், நன்மாறன் கதிரவன் போலவும் நிலவு போலவும் நின்று நிலவ வாழ்த்துகின்றார்.

காரிக் கண்ணனார், மாயோன் அன்ன புகழுக்குரிய நன்மாறன், பகைவர் நாட்டில் போரிடுகையில் அவர் நாட்டுக் காவல் மரத்தை வெட்ட வேண்டாம் என அறிவுறுத்துகின்றார். ஏனெனில், அவன் நாட்டு யானைகளுக்குக் கட்டுத்தறியாகும் வன்மை அதற்கு இல்லை எனப் பாடுகின்றார்.

நன்மாறன் பரிசில் நீட்டித்த காலை ஆவூர் மூலங்கிழார் இயலுமாயின் ஈதலும், இயலாதாயின் இல்லாமை உணர்ந்தலும் சான்றோர்க்கு அழகு; அதுவன்றி இரப்போரைக் காக்க வைத்து நீட்டித்தல் அழகன்று எனவும் 'நின் புகழ் சிறக்க; நோயிலராக நின் புதல்வர்' என்றும் வெகுண்டு பாடிச் சென்ற காலை, தவறுணர்ந்து நன்மாறன் அவர்க்கு வேண்டுவன நல்கி விடுத்தான்.

பேரி சாத்தனாரும் அவன் பரிசு நீட்டித்த காலை வருந்திப் பாடுகின்றார். 'ஆலமர் கடவுளன்ன நின் செல்வம்' கண்டு வாழ்த்துகின்றேன். புதல்வர் பொலிக; புகழோடு நீடு வாழிய நெடுந்தகை; 'சேய் நாடு செல்வோம் யாம்' எனவும், 'நின் அடிநிழற்கண் பழகிய யான் வானம்பாடி போல நின்புகழை நச்சியிருப்பேன்; என்னை மறவாதொழிவாயாக' எனவும் உருக்கமாகப் பேசுவது குறிக்கத்தக்கது. தி.லீ.

துணை நூல்:

துரைசாமிப் பிள்ளை, ஓளவை சு., புறநானூறு (விளக்க வுரை), கழக வெளியீடு சென்னை, 1973.

பாண்டியன் ஏனாதி நெடுங் கண்ணனார்: இவர் சங்க காலத்தில் தானைத் தலைவராயிருந்தே புலவராகவும் திகழ்ந்தவர். இவர் பெயர் நெடுங் கண்ணன் என்பது. ஏனாதி என்பது தானைத் தலைவருக்கு அரசரால் கொடுக்கப்பெறும் சிறப்புப்பட்டமாகும். இவர் பாண்டிய மன்னனிடமிருந்து ஏனாதி என்னும் பட்டம் பெற்றமையின் பாண்டியன் ஏனாதி நெடுங்கண்ணனார் என வழங்கப் பெற்றார். இவர் பாடியவையாகக் கிடைத்த பாடல்கள் இரண்டு. அவை அகநானூற்றிலும் (373) குறுந்தொகையிலும் (156) இடம் பெற்றுள்ளன. தானைத் தலைவர் என்பதற்கேற்ப இவர்தம் அகநானூற்றுப் பாடலில் போரழிவும் போரச்சமும் சுட்டப்பட்டு (அகம். 373), அது பாலைத் திணையில் பிரிந்து போகா நின்ற தலைமகன் இடைச் சுரத்துத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது என்னும் துறையில் அமைந்துள்ளது. போர்க் காரணமாக மனை பாழ்பட்டு அங்குப் பீர்க்குப் படர்ந்து கிடப்பதையும், யானை தன் முதுகைத் தேய்த்தலால் விட்டம் வீழ்ந்து சிதைந்த தூண்களோடு அம்பலம் காட்சியளிப்பதையும் சித்திரித்துள்ளார். தான் பிரிந்த நிலையில் தலைவியின் அவல

நிலையை மணக்கண்ணாற் கண்டு தலைவன் கூறுவதாக உள்ள பகுதி சிறப்பானது. 'தலைவனது துன்ப நிலையை உணராளாய் முழந்தாளைக் கையினால் கட்டிக் கொண்டு தமியளாய் நள்ளிரவில் அணையொடு பொருந்திப் புலக்கும் நெஞ்சோடு மெல்லப் பெருமூச்செறிந்து கண்ணீர் பெருந்தோனை நனைக்காமேலும் உகுகின்ற நீரை விரல் நகத்தால் தெறித்து, வேந்தர்கள் ஒருங்குகூடி அகப்படுத்த ஓரெயிலில் சிக்கிக் கொண்ட குறுநில மன்னன் போலத் துயில் துறந்தனன்; அவள் இரங்கத்தக்கவள்' எனச் இடைச் சுரத்தில் அவன் நெஞ்சம் கருதுகின்றது.

இவர்தம் குறுந்தொகைப் பாடல் குறிஞ்சித் திணையில் கழறிய பாங்கற்குக் கிழவன் அழிந்து கூறியது என்னும் துறையைச் சார்ந்தது. கழறிய பாங்கன் பார்ப்பனன் என்பதும், தவக்கோலம் உடையவன் என்பதும் 'பார்ப்பன மகனே, பார்ப்பன மகனே, செம்பூ முருக்கின் நன்னார்களைந்து, தண்டொடு பிடித்த தாழ் கமண்டலத்துப் படிவ உண்டிப் பார்ப்பன மகனே' என்னும் அடிகளால் போதரும். அவனை நோக்கித் தலைவன், 'நீ சுற்ற மறையில் பிரிந்தோரைக் கூட்டுவிக்கும் மருந்து உண்டோ? அம் மருந்திருந்தால் பயனுண்டு. நின் அறிவுரையால் பயனில்லை, வீண் மயக்கமே' என்று கூறுகின்றான்.

இரா.சா.

பாண்டியன் கருங்கை ஓள்வாட் பெரும் பெயர் வழுதி: இவன் பாண்டியர் குடிப்பிறந்து முடிசூடிய கொற்றவருள் ஒருவன் 'கருங்கை ஓள்வாட் பெரும்பெயர்' என்ற தொடர் இவனது இயற்பெயரென்றே துணிகிறார் ஓளவை, சு. துரைசாமி.

இவன் பெயர்போன்றே இவனைப் பற்றி அறியலாகும் செய்திகளும் அறியவாக உள்ளன. புறநானூற்றில் ஒரே ஒரு பாடலில்தான் இவன் பேசப்படுகிறான். அப் பாடலைப் பாடியவர் இரும்பிடர்த்தலையார் என்ற புலவர். கரிகாலனின் மாமனாக வரலாற்றில் சுட்டப்படுபவர் அவர். இரும்பிடர்த்தலையார் பற்றியும் கதைகள் உள எனினும், பாண்டியனைப் பாடிய பாடலில் (புறம்.3) 'பெருங்கை யானை இரும்பிடர்த்தலை இருந்து' என்று பாடுவதால் இப்பெயர் பெற்றார் என்றே திறனாய்வாளர் கருதுகின்றனர்.

அவர் பாடிய பாடலில் பாண்டியனின் வீரமும் கொடையும் போற்றப்படுகின்றன. பாண்டியர்களின் வெண்கொற்றக் குடை, முழுமதி போன்ற வட்ட வடிவினது; பாண்டியனின் ஆட்சிக்குட்பட்ட பரந்த நிலப்பகுதி முழுவதிலும் வாழும் மக்கள் அனைவரின் குறை தீர்த்து முறைசெய்து குடியோம்பிக் காப்பது. அரசார்க்குரிய காவல் முரசம் பெருமுழக்கம் செய்

கிறது. பாண்டிய மன்னன் அறியணையில் அமர்ந்து ஆட்சிச் சக்கரத்தைச் செலுத்துகிறான். தவிரா ஈகையுடன் அவன் தரணியை ஆள்கிறான். பாண்டியர் வழித்தோன்றலான கருங்கை ஓள்வாட் பெரும் பெயர்வழி மரபின் சிறப்பிற்கேற்ப மணந்த கற்பரசியின் கணவன்.

இவன் வீரம் பெருஞ்சிறப்பினது. யானைமீது ஏறிச் சென்று இவன் போர்புரிவான். யாராலும் தவிர்க்க முடியாத கூற்றுவனின் கொலைத்தொழிலுக்கு எவ்விதத்திலும் இளைக்காதது இவன் போர்த்திறம்.

வழியில் உள்ள தொல்லைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் பாண்டியனைக் காணும் ஆர்வத்துடனும் இவனிடம் பரிசில் பெறும் வேட்கையுடனும் பலர் வருவர். அவர்கள் வாய்திறந்து பேசமுன்பே முகக்குறிப்பால் அவர் வேண்டுவதை அறிந்து அவர் வறுமையைத் தீர்ப்பவனாக இவன் திகழ வேண்டும் என்று இரும்பிடர்த்தலையார் பாடுகிறார். மீ.மு.

பாண்டியன் காணப்பேரெயில் கடந்த உக்கிரப் பெருவழி: இவன் பாண்டிய வேந்தருள் ஒருவன். உக்கிரப் பெருவழி என்பதே இவனது இயற்பெயர். உக்கிரம் பொருந்திய பெருவழி என இதற்கு விளக்கம் காணலாம். தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன், ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் என்றாற்போல் வெற்றிச் சிறப்புக் குறித்து, இவன் காணப்பேரெயில் கடந்த உக்கிரப் பெருவழி என்று குறிக்கப்பெற்றான். காணப்பேர் என்னும் பெயருடையதோர் எயிலின் (அரணின்) உள்ளிருந்த வேந்தனை வஞ்சியாது முற்றுகையிட்டுப் பின் அவனெதிர் நின்று பொருது வென்று அவ்வெயிலைக் கைக்கொண்ட வீறுபற்றி இவன் பெயர்க்கு இச்சிறப்படை வாய்த்தது. இவனால் வென்று கைக்கொள்ளப் பெற்ற காணப் பேரெயில் இக்காலத்துக் காணையார் கோயில் என வழங்கும். அக்காலத்தே அகன்றாழ்ந்த இடத்தையுடைய அகழியையும், உயர்ந்த மதிலையும், விண்மீன்கள் பூத்தாற் போன்ற சூட்டையும், காவற்காட்டையும் உடையதாய், விளங்கிய அக்காணப்பேரெயில் வேங்கை மார்பன் என்பானுக்குரிய தென்பது ஐயூர் மூலங்கிழார் பாடலொன்றால் (புறம். 21) தெரிகிறது. கொல்லனால் செந்தீயில் மாட்டப்பட்ட இரும்புண்ட நீரினும் மீட்டற்கரிதெனக்கருதிய வேங்கை மார்பன் வருந்துமாறு இவன் காணப்பேரெயிலைக் கைப்பற்றினான் என்ற குறிப்பினையும் அப்புலவர் கொடுக்கின்றார். 'பாடுவாரது அறிவின் எல்லையைக் கடந்த புகழமைந்த தலைவ' எனவும், 'புலவரால் பாடப்படும் துறைகளை முடித்த வெற்றி வேந்தே' எனவும் அவரால் புகழ்ந்து விளிக்கப்பெறும்

இவன், 'பகைவர் தம் புகழோடே ஒருசேர மாயுமாறு நின்வேல் புகழொடும் விளங்கிப்பூப்பதாக' என வாழ்த்தப் பெறுகின்றான்.

இவ்வாறெல்லாம் ஐயூர் மூலங்கிழாரால் பாடப் பெற்ற இக்காணப்பேரெயில் கடந்த உக்கிரப் பெருவழுதி சேரமான் மாரிவெண்கோவுடனும் சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற் கிள்ளியுடனும் நட்புற்றுக் கூடி ஒருங்கிருந்த நிலையில் ஓளவையாரால் ஒருமித்துப் பாடப் பெற்றுள்ளான் (புறம். 367).

இனி இறையனார் களவியலுரையின் பாயிரப் பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ள முச்சங்க வரலாற்றில் கடைச்சங்கத்தை இருத்திய பாண்டியர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் இறுதி வேந்தனாக இவ்வுக்கிரப் பெருவழுதி குறிக்கப் பெற்றுள்ளான். எனவே, இவன், பாண்டியவேந்தருள் காலத்தாற் பிற்பட்டவன் என்பது போதரும். உக்கிரப் பெருவழுதி என்ற வடமொழி ஒட்டிய பெயரும் இவனைப் பின்னோனாகவே உணர்த்துகின்றது.

சங்கம் இருத்திய இவ்வுக்கிரப் பெருவழுதி தானும் புலத்துறை முற்றி அச்சங்கப் புலவரோடு ஒப்பப் பாடிய பாக்கள் அகநானூற்றில் ஒன்றும் (26) நற்றிணையில் ஒன்றும் (98) ஆக இரண்டுள்ளன. தலைவியிடத்தே தலைவன் கொண்டிருந்த காதல் அவன் மகவீன்றபின் குறைந்ததையும், அதனால் ஊடல் கொண்ட அவளிடத்து அவன் ஆற்றாமையே வாயிலாக வந்து தழுவிய நிலையில் அவள் அவனோடு ஒன்றிச் சேர்ந்ததையும் அகப்பாட்டிலே இவன் அழகுறப் பாடியுள்ளான். நற்றிணைப் பாடலில் விலங்கிற்கும் நிமித்தம் பார்க்கும் பண்பினையேற்றி இவன் புனைந்துள்ளது கருதத் தகும்.

சங்கம் இருத்திப் புரவலனாய்ப் புரந்தும் சங்கம் அமர்ந்து புலவனாய்ப் பாடியும் தமிழோடு தொடர் புற்ற இவ்வுக்கிரப் பெருவழுதி, தமிழிலும் அதன் வாழ்விலும் தான்வைத்த ஈடுபாடு விளங்க, மதுரை உப்பூரி குடிகிழார் மகனான உருத்திர சன்மனைக் கெரீண்டு சங்கப் பாடல்களை அகநானூறாகத் தெரூகுத்து நிலைப் பணியாற்றிப் புகழ்க்குரியவனாய்த் திகழ்ந்தான்.

இவன் பெயர், 'பாண்டியன் காணப்பேர் தந்த உக்கிரப் பெருவழுதி' (புறம். 367) எனவும், பாண்டியன் காணப்பேரெயில் தந்த உக்கிரப் பெருவழுதி (அகம். 26) எனவும் 'காணப்பேரெயில் கடந்த உக்கிரப் பெருவழுதி (அகம். பாயிரம்) எனவும், உக்கிரப் பெருவழுதி (நற். 98) எனவும் நீண்டும் குறைந்தும் பலவாறு குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. இறையனார் களவியலுரைப்

பாயிரம் இவனை ஓரிடத்தே, 'உக்கிரப் பெருவழுதி' என்றும், மற்றோரிடத்தே, 'உக்கிரப் பெருவழுதியார்' என்றும் குறிப்பிடும். வ.கு.

பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன்: இவன் பாண்டியவேந்தர் கீழிருந்த குறுநிலத் தலைவன்; கீரன் என்பானுடைய மகனாதலின் பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன் எனப்பட்டான். இவன்பெயர் பாண்டிக் குதிரைச் சாக்கையவன் எனவும் பிரதிகளிற் காணப்படுகிறது. இவனை ஆவூர் மூலங்கிழார் பாடியுள்ளார். இப்புலவர் கீரஞ்சாத்தனின் கைவண்மையையும் மறச்சிறப்பையும் புறம். 178-இல் புலப்படுத்தியுள்ளார். யானையும் குதிரையும் திரியும் மணல் மிக்க முற்றம் புக்க சான்றோர் உணவு வேண்டா என மறுப்பினும், அவரை வற்புறுத்தி விருந்தோம்பும் இயல்பினன் என்று இவனது அகமலர்ந்து ஈயும் வண்மையினையும், படைக்கலங்கள் மயங்கும் போர்க்களத்தில் கள்பருகிய மயக்கத்தில் உள்ளூரில் கூறிய வஞ்சினத்தை மறந்த மறவர் பொருதற்கு அஞ்சி நீங்குங்காலையில், அம் மறவர்க்குத்துணையாக முந்தி நிற்பன் என்று இவனது மறமாண்பையும் ஆவூர் மூலங்கிழார் பாராட்டியுரைப்பர். இரா.சா.

பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழுதி பாண்டியவேந்தன். மாறன்வழுதி என்பதே இவனது இயற்பெயர். அப்பெயரோடே பாண்டியர் பலர் திகழ்ந்தமையால் பன்னாடு தந்த மாறன் வழுதி என்பானைப் போல் இவன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழுதி என வேறுபடுத்திக் குறிக்கப் பெற்றான். கூடகாரம் என்னுமிடத்தே திக் குறிக்கப் பெற்றான். கூடகாரம் என்னுமிடத்தே துஞ்சியமையால் பின்னர் இவன் இக்குறியீடு பெற்றான் என்பது விளங்குமாயினும் அக்கூடகாரம் என்ற இடம் எதுவென விளங்கவில்லை.

இம்மாறன் வழுதி வலிமையும் சினமும் வாய்ந்த போராற்றல் மிக்கவனென்பது, இவனைப் பாடிய ஐயூர் முடவனார் (புறம். 51), மருதனிளநாகனார் (புறம். 52) ஆகிய இருவர் பாடல்களாலும் நன்கு விளங்குகின்றது. 'நீர் மிகுமாயின் அதனைத் தாங்கும் அரணுமில்லை; நெருப்பு மிகுமாயின் உயிர்களைக் காக்கும் நிழலுமில்லை; காற்று மிகுமாயின் அதனைப் பொறுக்கும் வலிமையுமில்லை. அவற்றையொத்த சினம் பொருந்திய போராற்றல் மிக்கவன் இவன் என்று ஐயூர் முடவனார் பாடல் இவனது எதிரீடால் போராற்றலை எடுத்தியம்புகின்றது. இவன் காலத்துத் தமிழகத்து மூவேந்தருள் இவனே வலியனென்பதும், இவன் போர்க்கெழுந்தால் இவனது மேலாண்மைக்குப் பணிந்து திறை செலுத்தி உய்ந்தவர் தவிர ஏனையோர் இவனால் ஒரே பகலில் அழிக்கப் படுவரென்பதும் இப்பாடலால் தெளிவாகின்றது. மருதனிள

நாகனார் பாடல் இவனது வடநாட்டுப் படையெடுப்பை உணர்த்துகின்றது. இவற்றால் இம்மாறன் வழி தமிழகத்தின் உள்ளேயும் வெளியேயும் ஆற்றல் காட்டித் தன் ஆட்சியை நடத்தினமை புலனாம். வ.கு.

பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய

நன்மாறன்: இவன் சங்ககாலத்து வாழ்ந்த பாண்டிய மன்னனாவான். கூடகாரம், வெள்ளியம் பலம், இலவந்திகைப் பள்ளி முதலியன போலச் சித்திர மாடம் என்பதும் ஓரிடம். மன்னன் இறந்தபின் அவன் இறந்த இடத்தைப் பெயர் முன் சேர்த்து வழங்குதல் சங்ககால மரபாதலின் அம்மரபுப்படி பாண்டியமன்னனான நன்மாறன், சித்திரமாடம் என்னும் இடத்து இறந்தமையின் பாண்டியன் சித்திர மாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறன் என்று வழங்கப் பெற்றான். பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சியமாறன் வழி, பாண்டியன் வெள்ளியம் பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதி, பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறன், குராப்பள்ளித் துஞ்சிய பெருந்திரு மாவளவன், சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன் முதலிய பெயர்களைச் சான்றாகக் காணலாம். நன்மாறன் எனும் பெயர் பொதுவாயினும் வேறுபாடு தோன்றற்காகவே பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறன், பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறன் என்று இறந்த இடத்தைப் பெயருக்கு முன் சேர்த்து வழங்கலாயினர். இம் மன்னனைப் பற்றிய குறிப்பு, புறநாநாற்றுப் பாடல் 59-இல் மட்டுமே காணப்படுகிறது. அப்பாடலைப் பாடியவர் மதுரைக் கூலவாணிகள் சீத்தலைச் சாத்தனாராவர். மணிமேகலை ஆசிரியரும் இவரும் ஒருவர் என்பது ஐயத்திற்கிடமாக உள்ளது. ஏனெனில், சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் வாழ்ந்த பாண்டியன் இந்த நன்மாறன் அல்லன். ஆகவே, இது மேலும் ஆராய்தற்குரியது. அப்புறப்பாடல் பாடாண் திணையில் பூவைநிலைத் துறையில் உள்ளது. அப்பாட்டின் தலைவனான நன்மாறனை ஞாயிற்றோடும் திங்களோடும் உவமித்துக் கூறியிருத்தலின் பூவை நிலையாயிற்று.

ஆரம் தாழ்ந்த அணிகிளர் மார்பினையும் தாள் தோய் தடக்கையினையும் உடைய நன்மாறன் இன் சொல்லால் ஈத்தளிக்க வல்லான் என்றும், பிறர் கூறும் பொய்யைத் தெளியான் என்றும், கடலினின் றெழும் ஞாயிறுபோலத் தண்ணளி செய்வான் என்றும் கூறி, அவன் பண்பு நலங்களைச் சாத்தனார் பாராட்டியுள்ளார். 'ஞாயிறணையை நின்பகைவர்க்குத் திங்கள் அணையை எம்மனோர்க்கே' எனும் அடிகள் சிறப்பாக உள்ளன. இரா.சா.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்

பெருவழுதி: இவன் 'பெருந்தோட் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி' என்றும் குறிக்கப்படுகிறான் (தொல். கிளவி.26.சே.மேற்.). இப்பாண்டிய மன்னனைப் பாராட்டிக் காரிகிழார் (புறம்.6), நெட்டிமையார் (புறம்.9, 12, 15), நெடும்பல்லியத்தனார் ஆகிய புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். குடுமி (புறம். 6,9,12,64,) என்றே பாண்டிய மன்னன் விளிக்கப்படுவதால் அதுவே இவனது இயற்பெயர் எனலாம். 'நற்பனுவல் நால்வேதத்து, அருஞ்சீர்த்திப் பெருங்கண்ணுறை, நெய்மலி ஆவுதி பொங்கப் பன்மாண், வியாச் சிறப்பின் வேள்விமுற்றி, யூபநட்ட வியன்களம் பல கொல்' என்று நெட்டிமையார் பாடுவதிலிருந்து இம் மன்னன் வேள்விகள் பல செய்த சிறப்பு விளங்குகிறது. இச்சிறப்புக் கருதியே 'பல்யாகசாலை' எனும் அடைமொழி பெற்றிருக்க வேண்டும்.

இம்மன்னன் ஞமன்கோல் போன்ற நடுவுநிலைமையும், பகைப்புலம் சென்று கொணர்ந்த பொருள்களைப் பரிசில் மாக்கட்கு வரிசையின் நல்கும் சிறப்பும், நான்மறை முனிவர்களை வழிபடும் சிறப்பும் பெற்று விளங்குமாற்றைக் காரிகிழார் பாடுகிறார் (புறம்.6).

'ஆவும் ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும் பெண்டிரும் பிணியுடையீரும் பேணித்தென்புல வாழ்நர்க்கு அருங்கடன் இறுக்கும் பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅதீரும் எம்அம்பு கடிவிடுதும் நும் அரண் சேர்மின்' என அறத்தாறு நுவலும் பூட்கை உடையவன் பாண்டியன் என நெட்டிமையார் புகழ்ந்து கூறிப் பஹ்ளி மணலினும் பலவாகவாழி என வாழ்த்துகிறார் (புறம்.9).

இவன், பகைவர் நாட்டைப் பாழ்செய்து வெற்றி கொண்ட சிறப்பினை நெட்டிமையார் பாடியுள்ளார் (புறம்.15). அதுபோலவே நெடும்பல்லியத்தனார் இவனது வெற்றியை விறவியாற்றுப்படைத் துறையில் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார் (புறம்.64). நா.செ.

பாண்டியன் பன்னாடுதந்தான் என்பவன்

சங்ககாலப் பாண்டிய அரசர்களுள் ஒருவனாவான். இவன் சிறந்த புலமை பெற்றவனாயும் இருந்திருக்கிறான். இவன் இயற்றியதாகத் 'தாழ் இருள்துமிய மின்னி' என்னும் தொடக்கத்தையுடைய குறுந்தொகையின் 270-ஆம் பாடல் காணப்பெறுகிறது. இப்பெயரிலிருந்து இவன் பல நாடுகளையும் வென்று தன்னடக்கீழ்ப்படுத்தி வீரத்துடன் ஆண்ட ஒரு சிறந்த அரசனென்பது தெரிகிறது. இவன் இயற்றிய பாடல், முல்லைத் திணையில் வினைமுற்றிப் புகுந்த தலைமகள் கிழத்தியோடு உடனிருந்த காலை கூறிய

தாகக் காணப்பெறுகிறது. தலைவன் தான் செய் வினை முடித்துநிறைவு பெற்ற உளத்தோடு இருப்ப தாகவும், தலைவியின் மணம் நாறு கூந்தலையே அணையாகக் கொண்டு மகிழ்ச்சி மீதூர்ந்திருப்பதாக வும், கூறி, இருள் கெடும்படி மின்னல் மின்னி இடித்து மழை நன்கு நிறையப், பெய்தாலும் பெய்யட்டும் என்று மழையையே பாராட்டும் நிலையில் அமைந்து இச்செய்யுள் விளங்குகிறது. வினைமுற்றிய நிலையில் ஏற்படும் நிறைவுள்ளம், நன்கு மழை பெய்வதால் ஏற்படும் மகிழ்ச்சி, தலைவியோடின்புற்றிருக்கும் நிலை முதலியவையெல்லாம் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்துப் படம்பிடித்துக் காட்டுவது போல் அமைந்துள்ளது செய்யுள். இரா.ச.

பாண்டியன் மாறன் வழுதி: இவன் மாறன் வழுதி எனவும் குறிப்பிடப் பெறுவான். பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழுதியினும் இவன் வேறானவன். பாண்டியன் மாறன் வழுதி என்பான், கடலுள் மாய்ந்த இளம் பெருவழுதி, ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் முதலிய மன்னர்களைப் போல அரசுப் புலவனாவான். இவன் பாடியவனாகக் கிடைத்த பாடல்கள் இரண்டு நற்றிணையில் (97, 301) இடம் பெற்றுள்ளன. நற்றிணை 97-ஆம் பாடல் முல்லைத் திணையில் பருவங்கண்டு ஆற்றா ளாய தலைவி தோழிக்குரைத்தது என்னும் துறையில் அமைந்துள்ளது. வினைவயிற் பிரிந்து சென்ற தலைமகன் தான் குறித்துச் சென்ற பருவத்தே வாராததால் அக்காலத்துண்டாகிய கருப்பொருள் முதலியவற்றைக் கண்டு கவன்ற தலைவி, தன்னை ஆற்றுவீக்குந் தோழியை நோக்கி, வெந்த புண்ணில் வேலெறிவது போலக் கூவும் குயிலின் ஓசை கொடிய தாயுள்ளது என்றும், தெளிந்த நீரோட்டமுள்ள ஆறு அதனினும் கொடியது என்றும், குருக்கத்தி, பித்திகை மலர்களை வட்டியிற் கொண்டு விற்கும் உழவர் மடமகள் அந்த ஆற்றினும் கொடியள் என்றும் கூறுவதாக உள்ளது நற்றிணை அந்தப் பாடல். நற்றிணை 301-ஆம் பாடல், குறிஞ்சித் திணையில், சேட்படுத்தப் பிரிவின்கண் அன்பின் இயற்கையில் தகு வகையதோர் ஆற்றாமையினன் தலைவன் என்று தோழி தன்னுள்ளே சொல்லியதாக அமைந்தது. 'மணம்கமழ் கூந்தலளாய தலைவி பருவமெய்திய மையால் குறிஞ்சிமலர் போன்ற மேனியையும், சுனை மலரைப் பிணைத்தாற் போன்ற கண்களையும், மயிலோரன்ன சாயலையும், கிளியோரன்ன மொழி யினையும், மூங்கில் போன்ற தோளையும், கொல்லிப் பாவை ஒத்த வணப்பிணையும் உடையவள் என விருப்பமுடைய நெஞ்சத்துடன் பல பாராட்டி, எம் தாய் சிறிதும் மறக்கப்படாத மடந்தையாய் இருக் கிறாள் ஆதலின் இவளது ஆற்றாமை தீரக் கூட்டுவிப்

பதை அறியின் அவ்வன்னை என்னாவாளோ! இதற்கு யான் அஞ்சுகிறேன், என்று, தோழி தனக்குள் நினைப் பதாக அப்பாடல் கூறும். இரா.சா.

பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதி: இவன் பாண்டிய வேந்தரன் ஒருவன். பெருவழுதி என்னும் பெயருடைய பாண்டியர் பலராதலின், காணப்பேரெயில் கடந்த உக்கிரப் பெருவழுதி, பல்யாக்கசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி என்றாற்போல், மதுரையின்கண் உள்ள வெள்ளியம் பலத்தே துஞ்சியமை (இறந்தமை) பற்றி இவன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதி என வேறு படுத்திக் குறிக்கப் பெற்றான்.

இப்பெருவழுதி தன்காலத்துச் சோழவேந்தனாகிய பெருந்திருமாவளவனுடன் நட்புற்று ஒருங்கிருந்த போது அவ்வொற்றுமை கண்டு, காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக் கண்ணனாரால் உடனிலைத் துறையில் அவனோடே பாராட்டி வாழ்த்தப்பெற்றான் (புறம், 58). அப்பாட்டினுள் இவன் தன் குடிச் சிறப்புடனே தனிச்சிறப்பும் விளங்கப் பாடப் பெறு கின்றான். ஆலமரத்தினை அதன் வீழ் தாங்கினாற் போலத் தமக்கு முன்னுள்ளோர் இறந்தபின் தாம் தளராது நல்ல புகழையுடைய முதுகுடியைத் தடு மாற்ற மற அணைத்துக் காத்தான். இடியேறு போல், இளமைக் காலத்தும் பகைவரைப் பொறாத வேந்தரையுடையது இவனது பாண்டியர் குடி. அப் பாண்டியர் குடியுள் இவன் ஏறுபோல்வான். 'இளமைக் காலத்தும் பகைவரைப் பொறாத வேந்தரையுடையது பாண்டியர் குடி' என்ற குறிப்பு, இளமையிலேயே தன்னை இகழ்ந்து பொரவந்த இரு பெரு வேந்தரோடு ஐம்பெரு வேளிரையும் வஞ்சினங்கூறி எதிர்த்துக் கொண்டு, தலையாலங்கானத்துச் செரு வினை வென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைக் கருதியது போல்வதால் (புறம், 72, 76-79; அகம், 36) இப்பெருவழுதியை அந்நெடுஞ்செழியனுக்குப் பின் வந்தோனாகக் கொள்ளலாம். வ.கு.

பாண்டுங்கு, இந்தோனேசியக் குடியரசின் மேற்குச் சாவா (West Java) மாநிலத்தின் தலைநகரமாகும். இந்நகரம் சாவாத்தீவில் (Java) அமைந்துள்ளது. இது சகர்த்தாவுக்குத் தென்கிழக்கில் 121 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

பாண்டுங்கு உலக நடுக்கோட்டிற்கு அண்மையில் இருந்தாலும், இங்குக் குளிர்ந்த தட்ப வெப்ப நிலையே நிலவுகிறது. ஏனெனில், இந்நகரம் பெரிய தொரு பீடபூமியின் மீது அமைந்துள்ளது. இப்பீடபூமியைப் பிரிங்கர் பீடபூமி (Preanger Plateau) என்பர். இதுகடல் மட்டத்தை விட 732 மீட்டர் உயரமுள்ளது.

பாண்டுங்கு நகரத்தைச் சுற்றிலும் உயர்ந்த மலைகள் காணப்படுகின்றன. குளிர்ந்த தட்ப வெப்பநிலையின் விளைவாக இது பயணிகளின் சிறப்பான உலா மையமாகத் திகழ்ந்து, இந்தோனேசியா நாட்டின் சிறந்த நகரமாகக் கருதப்படுகிறது. நல்வாழ்வு வாழ வசதியான தட்பவெப்பநிலை இந்நகருக்குப் பெருமை தருவதாக உள்ளது. பாண்டுங்கு நகரம் மேற்கில் சகர்த்தா நகருடனும் ஏனைய நகரங்களுடனும் இருப்புப் பாதைத் தொடர்பினைக் கொண்டுள்ளது. தூரக்கிழக்கு நாடுகளுக்கு இங்கிருந்தே வானவூர்தி வழித்தடங்கள் உள்ளன. இந்நகரம் இந்தோனேசியா மக்களின் பண்பாட்டு மையமாகவும், கல்வி மையமாகவும், மருத்துவ நிறுவனங்களைக் கொண்ட மாநகரமாகவும் திகழ்கிறது. இங்கு அரசுக்குச் சொந்தமான கட்டடங்களும் உள்ளன. மலேரியா நோய்க்குரிய மருந்தாகிய கொய்னா(Quinine)இங்குத் தயாரிக்கப்படுகிறது. நெசவாலைகளும் இரசாயன கூடங்களும் நல்ல வளர்ச்சி அடைந்துள்ளன. இரப்பர்ப் பொருள்களும் இயந்திர வகைகளும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

பாண்டுங்கு நகருக்கு அண்மையில் அமைக்கப் பட்டுள்ள மலபார் வானொலி நிலையம் உலகிலேயே தலை சிறந்த நிலையங்களுள் ஒன்றாக மதிக்கப்படுகிறது. பாண்டுங்கு நகரம் கி.பி. 1810-ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்டது. எனினும், கி.பி. 19-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி வரை இதனை முக்கிய நகரமாக யாரும் கருதவில்லை, இரண்டாம் உலகப் போரின் போது பாண்டுங்கு 1942-ஆம் ஆண்டுமார்ச்சு மாதம் 7-ஆம் நாள் சப்பானியரிடம் சரணடைந்தது. தச்சிய கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவின் தலைமையிடமாக முற்காலத்தில் இதைக் கருதினர்.

பாண்டுங்கு நகரம் அணிசேரா நாடுகளின் முதல் மாநாடு நடத்துதற்குரிய இடமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோது இதன் பெயரும் புகழும் உலகம் முழுதும் பரவலாயிற்று.

ஆசிய-ஆப்பிரிக்கக் கண்டங்களைச் சார்ந்த 29 நாடுகளின், முதல் அணிசேரா நாடுகளின் மாநாடு 1955-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் 18 முதல் 24-ஆம் நாள் வரை இம்மாநகரில் கூட்டப்பட்டது. இந்தோனேசியாக்குடியரசின் தலைவரான டாக்டர் சுகர்ணோ, இந்தியாவின் தலைமை அமைச்சரான பண்டித சுவகர்லால் நேரு, எகிப்து நாட்டின் அதிபரான நாசர், சீனாவின் தலைமை அமைச்சரான கு என் லாய் போன்றவர் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு பஞ்சசீலக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டனர். ஆசிய ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் உலகப் புகழ் பெற்ற முதல் மாநாடு இதுவேயாகும். இதனைப் பாண்டுங்கு மாநாடு என்றும் கூறுவர்.

பாண்டுங்கு மாநகரின் மக்கள் தொகை 1880-ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி 14,62,637. இரா.அ.

பாண்டுங்கு மாநாடு: காண்க. ஐந்து நெறிக் கோட்பாடு

பாண்டு மொழிகள்: ஆப்பிரிக்காவில் வழங்கும் நைசர் காங்கோ (Niger Congo) குடும்பத்தின் உட்பிரிவாகப் பாண்டு மொழிகள் உள்ளன. நைசர்-காங்கோவின் உட்பிரிவாக இருந்தாலும் உலக மொழிக் குடும்பங்களுள் மிகப் பெரிய குடும்பமாகப் பாண்டு மொழிகள் விளங்குகின்றன. ஆப்பிரிக்காவின் தெற்கில் காமரூனிலிருந்து (Cameroon) மேற்கில் கென்யா (Kenya) வரை இம்மொழிகள் விரிவாகப் பேசப்படுகின்றன. பாண்டு மொழிகள் 300 மொழிகளைத் தம்முள் அடக்கியவை. ஏறக்குறைய நூற்றைம்பது மிலியன் பேர் இம்மொழிகளைப் பேசுகின்றனர்.

பாண்டு மொழிகளில் முக்கியமான மொழி சுவாகிலியாகும். இம்மொழி கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவில் பேசப்படுகின்றது; தான்சானியா(Tanzania), கென்யா போன்ற நாடுகளில் அலுவலக மொழியாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது; இதுதவிர உகாண்டா (Uganda), உருவாண்டா (Rwanda), புருந்தி, (Burundi) சைரே (Zaire) ஆகிய நாடுகளிலும் பேசப்படுகின்றது. சுவாகிலியின் கிளைமொழிகளுள் ஒன்றான கிங்வானா (Kingwana) சைரே நாட்டில் பேசப்படுகின்றது; ஏறத்தாழப் பத்து இலட்சம் மக்கள் சுவாகிலி மொழியைத் தாய்மொழியாகப் பேசுகின்றனர்; ஆனால், சரளமாக இரண்டாம் மொழியாகப் பேசுகின்றனர். இவ்வெண்ணிக்கையைக் காட்டிலும் கூடுதலான மக்கள் இம்மொழியை எளிதாகப் புரிந்து கொள்வதாகவும் தெரிய வருகின்றது. சுவாகிலி மொழியின் அடிப்படையான சொற்கள் பாண்டுச் சொற்களாக இருப்பினும், அராபியிலிருந்து பல சொற்களை இம்மொழி கடன் பெற்று வழங்கி வருகின்றது. சுவாகிலி என்ற சொல்லுக்குக் 'கடற்கரை சார்ந்த' என்பது பொருள். அச்சொல் அராபிய மொழிச் சொல்லிலிருந்து வந்தது. இம்மொழி, கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆப்பிரிக்கக் கடற்கரைப் பகுதியில் குடியேறிய அராபி மொழி பேசுவோர்களிடத்திலிருந்து தோன்றியது. இம்மொழி, கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் அராபிய வணிகர்களால் ஆப்பிரிக்காவின் உள்நாட்டிற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது; இப்போது புதிய தான்சானியாவின் அலுவலக மொழியாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது; கென்யாவின் அலுவலக மொழியாக 1970-இல் அறிவிக்கப்பட்டது. சுவாகிலி மொழியில் ச (c), க (q), (x) போன்ற வரிவடிவங்கள் இல்லை. ஆனால், அம்மொழிக்கெனச் சிறப்பான வரிவடிவங்கள் பல உள்ளன. ஆங்கில் மொழியில் இலக்கணத்

திரிபுகள் (Grammatical inflections) சொல்லின் இறுதியில் வருவதைப் போலச் சுவாகிலி மொழியில் இறுதியில் வருவதில்லை; சொல்லின் முதலில் வருகின்றன. பெயர்ச்சொற்களில் உள்ள முன்னொட்டுகள் பெயரடை, எண் பெயர்கள், வினைச் சொற்கள் போன்ற வற்றிலும் ஒத்து (Agreement) வருகின்றன.

சுவாகிலி மொழி இப்போது மிகவும் வேகமாக வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. புதிய இலக்கிய வகைகளான புதினம், கவிதை, சிறுகதை போன்ற இலக்கியங்களும் இம்மொழியில் தோன்றியுள்ளன.

கிருஷ்ண என்பதும் பாண்டு மொழிகளுள் ஒன்று. இம்மொழி கென்யாவில் வாழும் மலையின மக்களால் பேசப்படுகின்றது. ஏறத்தாழ 3.5 மிலியன் மக்கள் இம்மொழியைப் பேசுகின்றனர். கென்யா மலைப் பகுதியிலிருந்து வடக்கு நைரோபி வரை இம்மொழி பேசும் மக்கள் வாழ்கின்றனர். உலுபா என்ற பாண்டு மொழி சைரே நாட்டில் பேசப்படுகின்றது. ஏறத்தாழ மூன்று மிலியன் மக்கள் இம்மொழியைப் பேசுகின்றனர். சைரே நாட்டின் தென்பகுதியில் இம்மொழி வழக்கில் உள்ளது. சிலுபா (Chiluba) என்றும் இம்மொழி சொல்லப்படுகின்றது. சைரே நாட்டின் வடமேற்குப் பகுதிகளில் பேசப்படும் பாண்டுமொழி இலிங்கலா எனப்படுகின்றது. ஏறத்தாழ இரண்டு மிலியன் மக்கள் இம்மொழியைப் பயன்படுத்துகின்றனர். காங்கோ எனப்படும் மொழியும் பாண்டு மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்ததே. இம்மொழி சைரே, காங்கோ, அங்கோலா போன்ற நாடுகளில் பேசப்படுகின்றது. ஏறக்குறைய மூன்று மிலியன் மக்கள் பேசும் இம்மொழி கிகாங்கோ (Kikongo) என்றும் கூறப்படுகின்றது. கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள உகாண்டா (Uganda) நாட்டில் பேசப்படும் மொழி காண்டா எனப்படும். இம்மொழியே இலுகாண்டா என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. ஏறக்குறைய மூன்று மிலியன் மக்கள் இம்மொழியைப் பேசுகின்றனர். இம்மொழியைப் பேசுவோர் 'பகாண்டா' எனப்படுகின்றனர். உருவாண்டா எனப்படும் பாண்டுமொழி, ஆப்பிரிக்காவின் கிழக்கு, மத்திய பகுதிகளில் பேசப்படுகின்றது. உருவாண்டாக் குடியரசின் கிட்டத்தட்ட எல்லா மக்களும் இம்மொழியைப் பேசுகின்றனர். இம்மொழி பேசுவோர் ஐந்து மிலியன் மக்கள் ஆவார். சைரே நாட்டிலும் ஒரு மிலியன் மக்கள் இம்மொழியைப் பேசுகின்றனர். உருந்தி (Rundi) எனப்படும் பாண்டு மொழி, புருந்திக் குடியரசின் 'தேசிய மொழி'யாக விளங்குகின்றது. ஏறத்தாழ நான்கு மிலியன் மக்கள் இம்மொழியைப் பேசுகின்றனர். உருவாண்டா மொழியுடன் மிகவும் தொடர்புடைய இம்மொழியை

அதனுடைய கிளைமொழி என்றும் கூறலாம் என்பது கருதப்படுகின்றது. சாம்பியா, மாலவி ஆகிய நாடுகளில் பெரும்பான்மையாகப் பேசப்படும் நியன்சா என்னும் மொழி பாண்டுமொழிக் குடும்பத்தையே சார்ந்தது. மாலவியில் இரண்டரை மிலியன் மக்களும், சாம்பியாவில் 757000 மக்களும் இம்மொழியைப் பேசுகின்றனர். பெம்பா எனப்படும் பாண்டு மொழி, சாம்பியாவில் பரவலாகப் பேசப்படுகின்றது. ஏறத்தாழ ஒன்றரை மிலியன் மக்கள் இம்மொழியைப் பேசுகின்றனர். இம்மொழி உலுபா மொழியினுடன் தொடர்புடையது. சிம்பாவேயில் பேசப்படும் பாண்டு மொழி சோனா எனப்படும். இம்மொழியை ஐந்தரை மிலியன் மக்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். தென்னாப்பிரிக்காவின் முக்கிய மொழி குலு (Zulu) எனப்படும் பாண்டு மொழியாகும். குலு மொழி பேசுவோரின் தாய்நாடான குலுலாந்து தென்னாப்பிரிக்காவின் நேட்டால் பகுதியில் உள்ளது. காசா, சுவாசி போன்ற மொழிகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது இம்மொழி. ஏறத்தாழ நான்கு மிலியன் மக்கள் இம்மொழியைப் பேசுகின்றனர். காசா எனப்படும் பாண்டு மொழியும் தென்னாப்பிரிக்காவின் திராங்குகிப் பகுதியில் பேசப்படுகின்றது. ஏறத்தாழ நாற்பது இலட்சம் மக்களால் இம்மொழி பேசப்படுகின்றது. ஆட்டன்டாட்டு மொழிகளுடன் இம்மொழி கலந்து காணப்படுகின்றது. சோதோ எனப்படும் பாண்டு மொழியும் தென்னாப்பிரிக்காவில் வழங்கும் முக்கிய மொழிகளுள் ஒன்றாகும். இம்மொழி செசோதோ என்றும் கூறப்படுகின்றது. இம்மொழி பேசுவோரின் எண்ணிக்கை முப்பது இலட்சமாகும். திசுவானா என்னும் மொழி, தென்னாப்பிரிக்காவில் இருபது இலட்சம் மக்களாலும், பேசுவானாவில் பத்து இலட்சம் மக்களாலும் பேசப்படுவது. இது பாண்டு மொழிகளுள் ஒன்றாகும். திசுவானா, சோதோ மொழியுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய மொழியாகும். ஆப்பிரிக்காவில் தெற்குப் பகுதியில் உள்ள சுவாசிலாந்து நாட்டில் சுவாசி மொழி பேசப்படுகின்றது. இது இந்நாட்டின் தேசிய மொழியாகும். சுவாசிலாந்தில் ஆறு இலட்சம் மக்களும், தென்னாப்பிரிக்காவில் ஐந்து இலட்சம் மக்களும் இம்மொழியைப் பேசுகின்றனர். பாண்டு மொழிகளுள் ஒன்றான சுவாசி மொழி குலு, காசா போன்ற தென்னாப்பிரிக்க மொழிகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது.

காமரூன் பகுதியே பாண்டு மொழிகள் பேசுவோரின் இருப்பிடமாக இருக்கலாம் என்பது மொழியியல் சான்றுகளிலிருந்து உணரமுடிகின்றது. அம்மக்கள் ஏறத்தாழ 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே ஆப்பிரிக்காவின் தெற்கிலும் கிழக்கிலும் குடிபெயர்ந்திருக்கக்கூடும் என்பது நம்பப்படுகின்றது. ஏனெனில், தென்

கிழக்காசிய நாடுகளில் இருந்து பெற்ற தாவரங்கள் இப்பகுதிகளில் பயிர் செய்ய வசதியாக இருந்தன எனக் கருதப்படுகின்றது. பாண்டு மொழி பேசுவோர் ஆப்பிரிக்காவில் வாழ்ந்த உள்நாட்டு மக்களைத் துரத்திவிட்டுக்குடியேறினர். எனவேதான், ஆப்பிரிக்காவில் பாண்டு மொழிக் குடும்பத்தைச் சாராதோர் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளனர். மலகாசி போன்ற மொழியில் பாண்டுமொழியின் தாக்கத்தைக் காணலாம்.

துணை நூல்:

Languages of the World, Kenneth Katzner, Routledge & Kegan, London, 1979.

பாண்டிரங்க இராமச்சந்திர தாந்தியா தோபே என்பவர் கி.பி. 1857 - ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் நடைபெற்ற சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்கு கொண்ட புரட்சியாளர் களுள் ஒருவர். தாந்தியா தோபேயின் பிள்ளைப் பருவப் பெயர் இரகுநாத்து. இவர் கி.பி.1814-ஆம் ஆண்டு மகாராட்டிர மாநிலத்தைச் சார்ந்த நாசிக்கு என்னும் ஊருக்கு அருகில் இருக்கும் யவாலே (Yewale) என்னும் சிற்றூரில் பிறந்தார். இவருடைய தந்தையாரின் பெயர் பாண்டிரங்க பந்து என்பதாகும்.

இரண்டாம் பாசிராவ் பேசுவா (Peshwa Baji Rao II) என்பாரின் அரண்மனையில் பணிபுரிந்த பாண்டிரங்க பந்துவுடன் இரகுநாத்து அடிக்கடி அரண்மனை செல்வதுண்டு. இரகுநாத்தின் திறமையைக் கண்ணுற்ற பேசுவா அவருக்கு அணிகலன் களுடன் கூடிய தொப்பி ஒன்றைப் பரிசாக அளித்துப் பாராட்டினார். தாந்தியா என்ற மராத்தி மொழிச் சொல்லுக்கு அன்புக்குரியவர் என்பது பொருள். பேசுவா அவருக்குத் தொப்பியைப் பரிசாக அளித்ததால் இரகுநாத்து காலப்போக்கில் தாந்தியாதோபே என்று கூறப்பட்டார்.

பேசுவா இரண்டாம் பாசிராவ் கி.பி. 1851-இல் காலமானார். நானாசாகேபு பேசுவாவானார். தாந்தியா தோபே அவருடைய உற்ற துணைவரானார். வெள்ளையரது ஆட்சியிலிருந்து இந்தியாவை மீட்கும் போராட்டத்தில் இருவரும் தீவிரமாகப் பங்கு கொண்டனர். ஆங்கிலேயர் இந்தியாவில் இருந்த அயோத்தி, சான்சி போன்ற சிற்றரசுகளைப் பிடுங்கிக்கொண்டனர். நானா சாகேபு பேசுவாவினால் தத்து எடுக்கப்பட்டவர். எனவே, பேசுவாவும் தாந்தியாதோபேவும் ஆங்கில ஆட்சியை அறவே வெறுத்தனர். இச்சமயத்தில் தோன்றியதுதான் கி.பி. 1857-இல்மூண்டஇந்தியச் சுதந்திரப்போர். தாந்தியாதோபே பேசுவாவின்

படைத் தலைவரானார்.கான்பூரில் இருந்த ஆங்கிலேயரின் கருவூலத்தைக் காக்கும் பணியில் நானா சாகேபும் தாந்தியா தோபேயும் ஈடுபட்டனர். சுபேதார் திக்காசிங்கு என்பாருடன் இணைந்து கொண்டு நானா சாகேபும் தாந்தியாதோபேயும் கி.பி. 1857 -ஆம் ஆண்டு கான்பூரில் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். சிப்பாய்கள் கலகம் செய்தனர். நானாவும் தாந்தியாவும் அவர்களின் தலைவர்களாயினர். கான்பூர் ஆங்கிலேயரிடமிருந்து பிடிபட்டது. நானா பேசுவாவாக முடிசூட்டப்பட்டார். சான்சியில் இலட்சுமிபாய் போர்க்கொடி உயர்த்தினார். ஆனால், மீண்டும் கான்பூரை ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். நானாவின் படைகள் குலை மாதம் 16 - ஆம் நாள் தோற்றன. நானாவுக்கு உறுதுணையாக நின்றார் தாந்தியாதோபே. தோற்றுப்போன சிப்பாய்களுக்கு உற்சாகம் அளித்து இந்தியர்களின் படையைக் காக்கும் பொறுப்பினைத் தாந்தியா தோபே மேற்கொண்டார். தாந்தியா சிவராசபுரம் சென்று கலகத்தில் ஈடுபட்ட சிப்பாய்களைத் தம் பக்கம் சேர்த்துக் கொண்டார், ஆங்கிலேயர் மீண்டும் தாக்கப்பட்டனர். கால்பி (Kalpi)என்னும் ஊரைத் தாக்கிக் கைப்பற்றிய தாந்தியா அதைக் கலகக்காரர்களின் மையமாக் கினார். சிந்தியாவின் படைகள் மொரார் (Morar) என்னுமிடத்தில் இருந்தன. அப்படை வீரர்களும் தாந்தியாவுடன் இணைந்து கொண்டனர். விண்ட்ஹாம்(Windham)என்பாரின் தலைமையில் வந்த ஆங்கிலப்படையைப் பாண்டு (Pandu) என்னுமிடத்தில் தோற்கடித்தார் தாந்தியா; கான்பூரும் வீழ்ச்சியுற்றது. தாந்தியாவின் பெயரும் புகழும் ஐரோப்பாவை எட்டின. சர் காலின் காம்பெல் (Sir Colin Campbell) என்பாரின் தலைமையில் வந்த ஆங்கிலப்படை தாந்தியாவைக் கைப்பற்ற அரும்பாடுபட்டது. தாந்தியா கான்பூரிலிருந்து தப்பிக் கால்பி வந்தடைந்தார். தாய்நாட்டுச் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட மறுத்த சர்க்கரி (Charkhari) அரசு தாந்தியாவால் தாக்கப்பட்டது. சர்க்கரி அரசர் ஆங்கிலேயரின் உதவியை நாடிப் பெற்றார். ஆயினும், தாந்தியாவின் படையில் 80,000 போர் வீரர்கள் ஆங்கிலேயரை எதிர்க்க அணி திரண்டனர். கால்பியைப் பலப்படுத்தினார் தாந்தியாதோபே. இச்சமயத்தில் சான்சியில் இலட்சுமிபாய் ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போரிட்டார். தாந்தியா இலட்சுமிபாய்க்கு உதவ முயன்றார்; சான்சிக்கு 22 ஆயிரம் படைவீரர்களுடன் புறப்பட்டார். போரில் ஆங்கிலேயர் வென்றனர். தாந்தியா கால்பிக்குப்பின் வாங்கினார். சான்சியைக் காப்பாற்ற இயலவில்லை. சான்சி ராணியும் தாந்தியாவும் சந்தித்தனர். சர் உரோசு என்பார் கால்பியைத் தாக்கினார். இது கி.பி.1858 - ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்தது. முதலில் சான்சி ராணியும் தாந்தியா தோபேயும் வெற்றி

பெற்றாலும் இறுதியில் தோற்றனர். இராணி குண்டடிபட்டு மாண்டார். தாந்தியா தனித்து நின்று தோல்வியுற்றார். மான்சிங்கு என்பான் காட்டிக் கொடுத்தான். தாந்தியா தோபே கி.பி. 1859 - ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் 7 - ஆம் நாள் ஆங்கிலேயரிடம் பிடிபட்டார். விசாரணை நடைபெற்றது. தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பெற்றுத் தாந்தியா தோபே தியாகியாக உயிர் துறந்தார். இரா.அ.

பாணபத்திரர், சிவபத்தர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்தவர்; பாண்டிய மன்னன் வரகுண பாண்டியனின் அவைக்களத்தில் இசைவாணராக வீற்றிருந்தவர்; பண்ணிசைத்துப் பாடும் பெரும்புலவர்; அரசனை மகிழ்வித்ததோடு தம் இன்னிசையால் இறைவனையும் கவர்ந்தவர்.

பாணபத்திரர் பாண்டியனின் அவைக்களப் பாணராக இருந்த காலத்தில் வடநாட்டின் பெரிய இசைமேதையாக இருந்த ஏமநாதன் மதுரைக்கு வந்தான். தன்னைவிட இசைப் புலமை மிக்கவர் எவருமில்ர்; இசையில் தன்னை எவராலும் வெல்ல இயலாது என்று தருக்கி நின்றான். அரசன் வருகுண பாண்டியன் ஏமநாதனோடு போட்டியிட்டு வெல்ல வேண்டும் எனப் பாணபத்திரரைக் கேட்டுக் கொண்டான்.

பாணபத்திரருக்காக இறைவனே ஒரு விறகு வெட்டியாக வேடந்தாங்கி வந்தார். தெருவிலே நடந்து விறகு விற்பார். வடதிசை இசைமேதை ஏமநாதன் காதில் விழுமாறு மிக உயர்ந்த முறையில் சாதாரிப் பண்ணைப் பாடினார். அதுகேட்ட ஏமநாதன் தனக்கு நேரக்கூடிய தோல்வியை எண்ணி மதுரையை விட்டே ஓடினான். இது, திருவிளையாடற் புராணத்தில் வரும் 'விறகு விற்படலம்' தரும் செய்தியாகும்.

பாணபத்திரர் வறுமையால் வருந்தியபோது அவருக்காகப் பாண்டிய மன்னனுடைய களஞ்சியத்திலிருந்து இறைவனே பொன்னை எடுத்துக்கொண்டு வந்து கொடுத்தான் என்ற செய்தியும் கிடைக்கிறது.

இறைவன் ஒருமுறை சேரமன்னன் ஒருவனுக்கு ஒரு திருமுகம் எழுதி, அதைப் பாணபத்திரரிடம் கொடுத்துச் சேரனிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கு மாறு பணித்தார். பாணபத்திரரும் அவ்வாறே அந்தத் திருமுகத்தைச் சேரனிடம் சேர்ப்பித்தார். திருமுகம் பெற்ற சேரன் செய்தியறிந்து பெரும்பொருளைப் பரிசாகப் பாணபத்திரருக்கு அளித்தான். இந்தச் செய்தியைத் 'திருமுகங் கொடுத்த படலம்' என்ற பகுதியில் திருவிளையாடற் புராணம் கூறுகின்றது.

சோமசுந்தரனாகிய இறைவன் மீது அளவிலா அன்பும் பக்தியும் கொண்ட பாணபத்திரர், மூன்று காலத்திலும் இறைவன் திருமூன் நின்று நெக்குருகிப் பாடும் இயல்புடையவராகத் திகழ்ந்தார். இவர் தாமே யாழ் மீட்டிப் பாடும் திறத்தவர். பாணர்கள் கோயிலின் உள்ளே செல்லக் கூடாது என்ற ஒரு வழக்கம் அந்தக் காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்தது. அதனால், இறைவனின் திருக்கோயிலுக்கு வெளியில் நின்று பாடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார் பாணபத்திரர்.

ஒரு நள்ளிரவில் இறைவனின் திருமூன் நின்று யாழிசைத்துப் பாடத் தொடங்கினார். அப்போது கடுமையான குளிர் காலமாதலால் உடம்பெல்லாம் குளிரால் உறைந்து விறைத்துப் போயிற்று. கைவிரல்கள் தடுமாறின. யாழின் நரம்புகள் பனியால் நனைந்தன. அந்நிலையிலும் சோர்வின்றி இரவு முழுவதும் இறைவனைப் பாடிக்கொண்டே இருந்தார். இறைவன், பாணபத்திரர் நின்று பாடுவதற்காக ஒரு பொன்னாலான பலகையைத் தந்தருளினார். இச்செய்தி திருவிளையாடற் புராணத்தில் 'பலகையிட்ட படலம்' என்ற பகுதியில் கூறப்படுகிறது.

இவ்வாறு பாணபத்திரரின் பெருமையை மூன்று படலங்களாகப் பாடியுள்ளார் பரஞ்சோதி முனிவர். பாணபத்திரரின் இசை மேன்மைக்குச் சிறந்த சான்றுகளாக இம்மூன்று படலங்களும் அமைந்துள்ளன.

சேரமன்னன் ஒருவனுக்கு இறைவன் திருமுகம் எழுதிக்கொடுத்ததாகக் கூறப்படும் செய்தி திருவிளையாடற் புராணத்தில் இடம்பெறுகிறது. இந்தச் சேரமன்னனும், சேக்கிழார் பெருமான் தம் பெரியபுராணத்தில் 'சுழற்றிறறிவார் நாயனார் புராணத்தில்' குறிப்பிடும் சேரமான் பெருமான் நாயனாரும் ஒருவரே என்பாரும் உளர். பாணபத்திரர் - இறைவனின் திருமுகத்தால் பெரும்பொருள் பெற்றது இச்சேரமன்னனிடமே என்றால், பாணபத்திரர் அம்மன்னனின் தோழராகிய சுந்தரர் காலத்தவர் என்று கருத இடமுண்டு. 'தாரம் உய்த்தது பாணற் கருளொடே' என்றும், 'பண்ணிசை பத்திமையாற் பாடுதலும் பரிந்தனித்தான்' என்றும் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் பாடியுள்ளதும் பாணபத்திரரையே என்பாரும் உளர். அவ்வாறு கொண்டால் கால மாறுபாடு தோன்றும். ஆகையால், சம்பந்தர் குறிப்பிடுவது பாணபத்திரரை அன்று; திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரையே என்று கொள்ளவேண்டும். மு.த.

பாணர்: தமிழ்நாட்டில் இசைக்கலையில் பண்டு தொட்டு ஈடுபட்ட மரபினராகப் பாணர் விளங்கினர்.

அக்குலத்தின் தொன்மையினைத் 'துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பென்று, இந்நான் கல்லது குடியும் இல்லை' என்னும் புறநானூற்றுச் செய்யுள் (335) பகுதியால் அறியலாம். துடி (உடுக்கை) அடிப்பவன் துடியன் என்றும், பறை கொட்டுபவன் பறையன் என்றும் குறிப்பிடப்பெற்றது போலப் பண் இசைப் பவன் பாணன் எனக் குறிப்பிடப் பெற்றான். பாணர்களில் ஆடவரைச் 'சென்னியர், வயிரியர், செயிரியர், மதங்கர், இன்னிசைகாரர் பாணரென்ப' என்று பிங்கல நிகண்டும், மகளிரைப் 'பாடினி, விறலி, பாட்டி, மதங்கி, பாடல் மகடூஉ, பாண்மக ளாகும்' எனத் திவாகர நிகண்டும் கூறுகின்றன.

பாண்பிரிவினர்: பாணர்கள், 'இசைப்பாணரும் யாழ்ப்பாணரும், மண்டைப் பாணரும் எனப் பலராம்' எனத் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் (91) உரையில் நச்சினார்க்கினியர் கூறுகிறார். இசைப்பாணரைப்பாடற் பாணர், அம்பணவர், அகவர் எனக் குறிப்பிட்டனர். யாழ்ப்பாணர் யாழிசைத்துப்பாடுபவராவர். அவர்கள் வாசித்த யாழ் வகைகளாகப் பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டி யாழ் ஆகியவை சிறப்பாகக் கூறப்படும். சிலப்பதிகாரத்திற்கு (3:20) உரையெழுதிய அடியார்க்கு நல்லார், 'இந்நால்வகை யாழிற்கும் நரம்புகொள்ளுமிடத்துப் பேரியாழிற்கு இருபத்தொன்றும், மகர யாழிற்குப் பத்தொன்பதும், சகோட யாழிற்குப் பதினாலும், செங்கோட்டியாழிற்கு ஏழும் கொள்ளப்படும், என விளக்குகிறார். நால்வகை யாழின் பேரியாழ் வாசித்த பாணர் பெரும்பாணர் என்றும், செங்கோட்டியாழாகிய சீறியாழ் வாசித்த பாணர் சிறுபாணர் என்றும் சிறப்பாக இரு பிரிவினர் தோன்றலாயினர். பத்துப் பாட்டில் வரும் ஆற்றுப் படைகளுள் சிறுபாணாற்றுப் படையும் பெரும்பாணாற்றுப் படையும் மேற்கண்ட இரு பிரிவினர் பற்றியறிந்து கொள்ளத் துணை நிற்கும். யாழ்ப்பாணர் யாழே யன்றிக் குழலையும் இசைக் கருவியாகக் கொண்டு தம் கலைத்திறங்காட்டியுள்ளனர். இதனைக் 'குழலினும் யாழினும் குரல்முத லேழும், வழுவின் றிசைத்து வழித்திறங்காட்டும், அரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பாண இருக்கை' எனச் சிலப்பதிகாரம் (5:37) குறிப்பிடுதலால் அறியலாம்.

பாணருள் மண்டைப்பாணர் என்போர் மண்டையென்னும் உண் கலமுடையோர். யாழினராகவும் கூத்தினராகவும் விளங்கிய இவர்களைச் 'சென்னியர்' என்பர்; பாணர்களுள் தலைமைத் தன்மையுடனும் இவர்கள் விளங்கினர் என்பர். 'பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்ம்மார்' (புறம். 115), 'பாணர் அகன் மண்டைத் துளையுரி' (புறம். 235), 'மன்மகளிர்

சென்னிய ராடல் தொடங்க' (பரி. 7:9), 'சென்னியர், தெறலருங் கடவுள் முன்னர்ச் சீறியாழ்' (நற். 189) முதலிய குறிப்புகளை ஈண்டு இயைபுடன் சிந்திக்கலாம். கோடி (வளைந்து) ஆடுங் காரணத்தாலும், கோடு (ஊதுகொம்பு) இயக்கிய காரணத்தாலும் 'கோடியர்' என்று பாணருள் ஒரு பிரிவினர் தோன்றினர். அவர்களே முழவு முதலிய இசைக் கருவிகளையும் இயக்கலாயினர். 'வயிர்' எனும் ஊது கொம்புடன் தொடர்புகொண்ட கலைஞரை 'வயிரியர்' என்றனர். யாழ் முதலிய இசைக் கருவிகளைப் பொதுவாக இயக்குபவர் செயிரியர் என்று குறிப்பிடப்பட்டனர். 'மாதங்கி' எனும் இசைத் தெய்வத்திற்குத் தம் கலைத்திறத்தால் வழிபாடியற்றிய ஆண் கலைஞர் 'மதங்கர்' என்றும், பெண் கலைஞர் 'மதங்கி' என்றும் சுட்டப்பட்டனர். விறல் (சத்துவம்) புலப்பட ஆடிய பாண்மகளிர் 'விறலியர்' எனப் பெற்றனர். அத்தகைய விறலியர்க்கு இசைப்புலமையும் நிரம்ப இருந்தது. பாட்டுத்திறம் வல்ல பாண்மகளிர், 'பாடினி', 'பாட்டி' என வழங்கப் பெற்றனர். இவ்வாற்றான், 'நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப், பாணன் குடான் பாடினி யணியான்' (புறம். 252), 'பாணர் வருக பாட்டியர் வருக' (மதுரைக் காஞ்சி. 749) என வரும் இலக்கியப் பகுதிகள் காண்க. பாணர்களுள் ஒரு வகையினர் 'பொருநர்' எனப்பட்டனர். அவர்களுள் ஏர்க்களம் பாடுநர், போர்க்களம் பாடுநர் என்ற பிரிவினர் உண்டு. அவர்கள் ஆடலினும் வல்லவர்களாய் விளங்கினர். புகழ்ந்தேத்தும் பாணருள் சூதர் (நின்றேத்துவார்), மாகதர் (இருந்தேத்துவார்), வைதாளிகர் (துயிலெடை-பள்ளியெழுச்சி பாடுவோர்) என்ற வகையினர் இருந்தனர். பொதுவாக, இசைவல்ல ஆடற்கலையினர் கூத்தர் எனப்பட்டனர். இந்நோக்கில் மலைபடுகடாம் என்னும் கூத்தராற்றுப் படை காணத்தக்கது.

பாண்குல வாழ்க்கை: கேட்போர் பலரும் திறம் உணர்வோர் சிலருமாக இருந்தலின் இசைக்கலையைச் 'சில் செவித்தாகிய கேள்வி' எனப் புறநானூறு (68) பகரும். எனினும், அக்கலையில் வல்லுநர்கள் தம் வாழ்க்கையிலே ஒரு சீரான உயர்நிலை கொள்ளவில்லை. பாணர்கள் தூண்டில் முதலியவற்றைக் கொண்டு மீன் பிடிப்பதும், பாண்குல மகளிர் அம் மீனைக் கொண்டு போய் விற்பதும், அதனால் கிடைக்கும் வருவாயைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துவதுமாக இருந்தனர். இதனைக் 'கோள்வல் பாண்மகன் தலைவலித் தியாத்த, நெடுங்கழைத் தூண்டினடுங்க நாண் கொளீஇக், கொடுவா யிரும்பின் மடி தலை புலம்ப, பொதியிரை கதுவிய போழ்வாய் வாளை' எனப் பெரும்பாணாற்றுப்படையும் (284-287), 'மீன் சீவும் பாண்சேரி' எனப் புறநானூறு

றும் (348), 'அஞ்சி லோதி யசைநடைப் பாண்மகள் இன்மீன் சொரிந்து பன்னெற் பெறுஉம்' என ஐங்குறுநூறும் (49) புலப்படுத்துகின்றது. பாணர்கள் தம் பிழைப்பிற்காகப் பிற தொழில் நாடிய போக்கு, அண்டை மாநிலமான கேரளத்திலும் காணப்பட்டது. கேரளத்தில் திருவரங்கப் பாணன், மீன்பிடிக்கும் பாணன், குடைகட்டிப் பாணன், புள்ளுவப் பாணன் என நான்கு பிரிவுகள் உண்டு. அவர்களுள் புள்ளுவப் பாணர் ஆடுமாடு மேய்த்து வரும் மலைச்சாதிர்களாய் மாறி விட்டனர்; வில்கொண்டு பறவைகளை அடித்து வீழ்த்துவர்; அந்த விலநாணை விரல் கொண்டு மீட்டி இன்னிசை எழப் பாடுவர் என்ற குறிப்புகளை 'இசையும் யாமும்' என்னும் நூலில் (பக்.76) இராகவன் குறிப்பிடுகின்றார். பொதுவாக ஆராய்கையில், கையில் யாழ் ஏந்திப் பாடித் திரிந்த கலைக்குழுவினர் உலகில் பல பாகங்களிலும் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது உலக வரலாற்றால் அறியலாகும் உண்மையாகும். 'உருசிய நாட்டுப் பாணரும் ஒரு காலக் கட்டத்தில் தாழ்நிலை எய்தினர் என்பதை அந்நாட்டு இலக்கிய வரலாறு காட்டுகிறது. இரு பிரிவாகத் திகழ்ந்த உருசிய நாட்டுப் பாணர், பிற்காலத்தில் மீன்பிடி தொழிலில் இறங்கினர் என்றும், ஓய்வு வேளையில் பாட்டிசைத்தனர் என்றும்' சி.எம்.பெளரா (Heroic Poetry), வெ.வரதராசன் (தமிழ்ப் பாணர் வாழ்வும் வரலாறும்) முதலிய அறிஞர்கள் குறிப்பிடுவது சிந்திக்கத் தக்கதாகும்.

பாணர்கள் மதிமயக்கும் கள்ளுண்பதில் ஆர்வங் காட்டியவர்கள். இதனைப் புறநானூறு, 'பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்ம்மார், வாக்க உக்க தேக்க தேறல்' (115) எனக் குறிப்பிடுவதால் அறியலாம். புலைப் பசிப்பும் மதுப்பழக்கமும் பழந்தமிழர் வாழ்க்கையில் அறக்கழிவாகக் கடியப்படவில்லை. எனவே, பாணர்கள் அவ்வகைப் பழக்கமுடையவர்களாய் வாழ்ந்ததில் வியப்பில்லை. பெரும்பாலும் வறுமையுடையவர்களாய் வாழ்ந்தவர்களே யெனினும் அவர்கள் செம்மைநெறியில் வாழ முயன்றுள்ளனர். சிலர் கல்வி மேம்பாடுடையவர்களாய் புரவலர்களிடம் போற்றுவதைப் பெற்றுள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாகப் பாண்குலத்து ஓளவைப் பாட்டி அதியமாணைப் பாடிப் பரிசில் பெற்றதைக் குறிப்பிடலாம். இசையாலும் கூத்தாலும் மக்களை மகிழ்வித்த பாணமகளிர் வறுமையிலும் சுற்பு மேம்பாடுடையவர்களாய்த் தம் வாழ்நாளைக் கழித்துள்ளனர். இதனைச் சிறுபாணாற்றுப் படையில் 'முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியல், மடமானோக்கின் வாணுதல் விறவியர்' (30-31) எனவரும் பகுதியில் காணலாம். பாணர்கள் தம்மைப் புரந்த வள்ளல்களிடம் நன்றி

மேம்பாட்டுடன் வாழ்ந்தமைக்கு இலக்கியங்களில் நிரம்பச் சான்றுகள் உண்டு. அதியமான் காரணமாக ஓளவையார் தெர்ண்டைமானிடம் தூது சென்ற மையை எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளலாம்.

அகத்துறையில் தலைமகனுக்கும் தலைவிக்கு மிடையே தோன்றும் ஊடலைத் தீர்க்கும் வாயில் களாகத்-தூதுவர்களாகப்-பாணர்கள் பயன்பட்டுள்ளனர். அவர்களே சில வேளைகளில் தலைவனைப் பரத்தையரிடம் கொண்டு சேர்த்தநிலையில் தலைவியின் சினத்திற்காளாகி இழித் துரைக்கப் பட்டுள்ளனர். பாணர்களின் இத்தகைய இழி நிலையைக் கவித்தொகை, ஐங்குறுநூறு, நந்திக்கலம் பகம் முதலிய இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாகப் பாணரைப் 'புலையன்' (கலி.67) என்றும், 'கல்லாவாய்ப் பாணர்' (கலி.70) என்றும், 'நாணிலை மன்ற பாண நீயே, கோணை நிலங்குவளை நெகிழ்த்த, கானலந் துறைவற்குச் சொல்லுகுப் போயே' (ஐங். 136) என்றும் வருதலைக்கூறலாம்.

பாணர்களும் புலவர்களும்: நாற்றமடிக்கும் சிப்பியினின்றும் மதிப்பரிய நன்முத்து வெளிப்படுவதே போன்று பாணர்களின் தரந்தாழ்ந்த வாழ்விற்கிடையேயும் உயர்தரமான இசைமாட்சி வெளிப்பட்டது. முதிர்ந்த இசைமரபுகளைக் காலங் காலமாகக் காத்துப் பாணர்கள் தம் இசைக்கலையின்பத்தை மக்கள் துயக்குமாறு செய்தனர். அதனைத் 'துறைபல முற்றிய பைதீர் பாணரொடு' என்று மலைபடுகடாமும் (40), 'பாடுதுறை முற்றிய பயன்தெரி கேள்வி' என்று சிறுபாணாற்றுப்படையும் (226), 'முவேழ் துறையும் முறையுளிக் கழிப்பி' என்று புறநானூறும் (125) குறிப்பிடுகின்றன.

பாணர் தம் குறிக்கோளானது தம் கலையாற்றலைப் பல்லோர்க்கும் புலப்படுத்த வேண்டுமென்பதே. அதற்காகத் திருவிழா நடைபெறும் இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று தம் திறனை வெளிப்படுத்துவதில் தனியார்வங் கொண்டனர். வயிறாரச் சோறுகிடைக்குமிடங்களில் மனநிறைவுடன் தங்கிவிட மாட்டார்கள். இதனைப் பொருநராற்றுப்படை 'அறாஅ யாண ரகன்றலைப் பேருர்ச், சாறுகழி வழிநாட் சோறுநசையறாது, வேறுபுல முன்னிய விரகறி பொருந்' (1-3) என வருங் குறிப்பால் அறியலாம்.

கலை நாட்டங்கொண்ட பாணர்கள் தம் கலை நேர்த்தியை உணர்ந்து போற்றும் புரவலர்களை நாடிச் சென்றுள்ளனர். கலைஞர்களின் தேர்ந்த புலமையைச் சுவைக்க விரும்பிய புரவலர்களும் வரவேற்று அவர்களுக்கேற்ற இனிய சூழ்நிலையை அமைத்துத் தந்துள்ளனர். பாணர்களின் அழக்கேறிய

கந்தையாடையைக் களைந்து கொட்டைக் கரையுடைய பட்டுடை நல்கிச் சிறப்பித்துள்ளனர். மனநிறைவு கொள்ளும் வகையில் பல்வேறு உணவுகளைத் தந்து உபசரித்தனர். இவ்வாறு அவர்களை மானவுணர்வும் மகிழ்ச்சியும் கொள்ளச்செய்து, அன்புடன் மதித்துத் தங்கள் அத்தாணி மண்டபத்தில் அமரச் செய்தனர். அவர்களின் கலைத்திறனைப் போற்றிப் பரிசில் நல்கிச் சிறப்பித்துள்ளனர். பாணனுக்குப் பொற்றாமரைப் பூவும், பாடினிக்கு முத்தாரம், பொன்னரிமாலை முதலிய அணிகலன்களும் வள்ளல்கள் பரிசிலாகத் தந்ததைச் சங்க நூல்கள் கூறும். பொதுவாக, ஆற்றுப் படைகளால் பாணர்களின் வறுமையையும், அவர்களை வள்ளல்கள் போற்றிய பாங்கினையும் அறியலாம். சிறப்பாகப் பொருநராற்றுப்படையில் கரிகாற் பெருவளத்தான், இசைக்கலைஞராகிய பொருநரைப் போற்றிய திறம் நோக்கத்தக்கது. வேந்தனாகிய அவன், ஏழிசையை மதிக்கும் அறிகுறியாக ஏழடி பின்னே நடந்துவந்து, பொருநரை நான்கு குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் ஏற்றிப் பாங்காக அனுப்புங் குறிப்பு, அக்காலத்தில் இசைபெற்ற ஏற்றத்தை யுணர்த்தும்.

பாணரிடம் புரவலர் காட்டிய பேரன்புப் பாங்கு அவரை நெக்குருகச் செய்துள்ளது. காலத்திற்கேற்பவும் சூழலுக்கேற்பவும் பண்களை வகுத்துக்கொண்டு இசைக்க வல்லவர்கள் பாணர்கள். எனினும் ஒரு நாள் வள்ளல்நள்ளியின் உபசரிப்பு மிகுதியால் மயங்கியவர்களாய்க் காலைப் பண்ணாகிய மருதப் பண்ணை மாலையிலும், மாலைப் பண்ணாகிய செவ்வழிப் பண்ணைக் காலையிலுமாக யாழில் இசைத்துத் தம் இசை மரபினையே மறந்து விட்டனர். இதனைப் புறநானூறு (149) மிகச் சுவையுடன் கூறிச்செல்லும்.

பண்டைக் காலத்தில் பாணர் பயன்படுத்திய யாழ் வேறு, வீணை வேறு என்றும், யாழே பிற்காலத்தில் வீணையாக வளர்ச்சியுற்றது என்றும், வீணை வடநாட்டவர் இசைக்கருவி யென்றும் பலர் பலவகையாகக் கூறுவர். அது நிற்க, வீணைக் கொடியுடையோனாகிய இராவணன் வீணையில் பெருந்தேர்ச்சியுடையவன் என்பதும், அவன் ஆண்ட இலங்கையின் ஒரு பகுதியாகிய யாழ்ப்பாணம் யாழ்ப்பாணர் குடியேறிய பகுதி என்பதும் இயைபுடன் ஆராய வேண்டிய செய்திகளாகும்.

பாணர்குல அடியவர்கள்: பாணர் குலத்தில் தோன்றியவர்களாகவும், பாணர்களால் வளர்க்கப்பட்டவர்களாகவும் உள்ள சிலர், சமய உலகில் பெருந் தொண்டாற்றியுள்ளனர். சமய குரவராகிய திருஞானசம்பந்தருடன் தலப் பயணம் புரிந்த திருநீல

கண்ட யாழ்ப்பாணர், பாசுரங்களுக்குப் பண்ணமைத்துத் தம் யாழில் வாசித்துக் காட்டிப் பணியாற்றியுள்ளார். அவருக்கு உதவியாக அவர் மனைவி மதங்க சூளாமணியும் இசைப்புலமை மிக்கவராய்த் தலப்பயணத்தில் உடன் சென்றுள்ளார் என்பதும், இசைத்தொண்டு புரிந்த திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் நாயன்மார் வரிசையில் இடம் பெற்றுள்ளார் என்பதும் மனங்கொள்ளத் தக்கவை.

நம்பியாண்டார் நம்பிகள் திருமுறை தொகுத்த காலத்தில் தேவாரப் பாசுரங்களுக்குப் பண்ணடைவு செய்ய முற்பட்டுத் திருவெருக்கத்தம்புலியூருக்குச் சென்று, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரின் வழிவந்த பாண்குல நங்கையை நாடி, அவர்தம் இசைப்புலமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார் என்பது திருமுறை வரலாறு.

யாழிசை வல்ல பாணபத்திரர் பொருட்டுத் திருவாலவாயுடையாராகியசிவபெருமானே தம்கைப்படத் திருமுகப் பாசுரம் எழுதிச் சேரமான் பெருமானிடம் பரிசிலுக்காக ஆற்றுப்படுத்தியுள்ளார். வழிவழியே தம்மைப் போன்ற பிறரை வள்ளல்களிடம் ஆற்றுப்படுத்திப் பெருமை கொண்டவர்கள் பாணர்கள். அக்குலத்தில் தோன்றிய பாணபத்திரரை ஒரு வள்ளலிடம் கடவுளே ஆற்றுப்படுத்திய இச்செயல், இசைக்கலைக்கும் பாணர் குலத்திற்கும் கடவுள் தந்தருளிய பெருமையே எனலாம். பாணபத்திரன் மனைவியும் அவரைப் போலவே இசையாற்றலும் சைவ ஊற்றமும் உள்ளவர் என்பது ஈண்டு இயைபுடன் சிந்திக்கத்தக்கது.

ஆழ்வார்களுள் ஒருவராகக் கருதப்படும் பெருமைக்குரியவர் திருப்பாணாழ்வார். பாணர்களால் வளர்க்கப்பட்ட அவர் வைணவ உலகில் பெருஞ் சிறப்பிற்குரியவராக, வேதாந்த தேசிகரால் 'பாண நாதன்' எனப் போற்றப் பெற்றவர். தம் கனவில் தந்த திருவரங்கன் கட்டளையைத் தலைமேற் கொண்டு உலோக சாரங்க முனிவர் திருப்பாணாழ்வாரைத் தம் தோளில் எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டு அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்திற்குக் கொணர்ந்தார். அதன் காரணமாக, ஆழ்வார் 'முனிவாகனர்' என்ற சிறப்புப் பெயரையும் பெற்றார்.

பாணர் குலத்தில் பிறந்த மற்றொரு வைணவப் பெரியார் நம்பாடுவான். திருக் குறுங்குடிக்கு அண்மையிலுள்ள முனிக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த அவர், தெய்வநலத் திருக்குறுங்குடியை மிதித்தல் ஒவ்வாது எனக்கருதிக் கோயிலின் மதிப்புறத்தே நின்று, குறுங்குடி நம்பியின் வடிவழகைத் தம் நெஞ்சில் எழுந்தருளுவித்துப் பாடிக் களிக்கும் பழக்கமுடையவர். அந்தப் பாணர்பிரான் தம்மிடம் அடைக்கலம் புகுந்த ஒரு

பிரம இராக்கதனுக்குத் தாம் பாடிய பண்ணின் பயணை யளித்து உய்தி தந்தார்; பிறகு, தாமும் பரமபதம் அடைந்தார் என்பது வரலாறு.

ஒரு காலத்தில் புலைப்புசிப்பும் மதுப்பழக்கமுங் கொண்ட பாணர்களின் வாழ்வில் பிறகு ஏற்பட்ட சில படிநிலைகள் ஆராயத்தக்கன. சங்க காலத்தை யடுத்த சங்கமருவிய காலத்தில் - திருக்குறட் கொள்கைகள் நாட்டில் பரவத் தொடங்கிய காலத்தில் - மதுவையும் புலாலையும் வெறுக்கும் உணர்வு தலையெடுத்தது. இதனை வலியுறுத்தும் 'தயா மூல தன்மம்' எனும் உயர்ந்த பெருங்கொள்கை மக்களைக் கவர்ந்தது. சைவர்களும் வைணவர்களும் இதனை ஏற்றுக் கொள்ளுஞ்சூழல் ஏற்படவே, உணவுப் பழக்க வழக்கங்களில் மதுவும் புலாலும் தவிர்க்கப்பட்டன. இவ்வாறு சீர்திருத்தம் பெறாத-பெறவிரும் பாத-புலையரும் பாணரும் ஊர்களுக்கு ஒதுக்குப்புறமான சேரிகளில் தீண்டத் தகாதவர்களாக வாழத் தலைப்பட்டனர். வேதியர்களின் ஆசாரம் தமிழ் நாட்டு ஆட்சியிலும் மக்கட் சமுதாயத்திலும் பழக்க வழக்கப் பயன்பாடுகளிலும் தாக்கங் கொண்டதால் பாணர்களின் வாழ்வில் தளர்நிலை ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாததாயிற்று. அத்தகைய சூழலிடையே யும் பாணர்குலச் சமய ஞானியர் தலையெடுத்தமை சமய வாழ்வில் ஏற்பட வேண்டிய மறுமலர்ச்சிக்கு வித்தெனவே கொள்ளுதல் தகும். செ.வை.

பாணன்: சங்க கால இசைக்கலைஞரான ஒரு வன் பாணன். இவன்பண் இசைக்க வல்லவன்; பாண என்றும் பாணன் என்றும் பெயர் பெற்றான். சங்ககால மன்னர்கள் பாணர்களைப் போற்றி இசை முதலிய கலைகளைப் பாதுகாத்தனர். பாணர்களைக் காத்து அவர்களுக்குப் பரிசில் வழங்கும் நிலை 'பாண்கடன்' எனப்பட்டது. (புறம். 201, 203). பாண்பசிப் பகைவன் (புறம். 180) 'பாண ஓக்கல் தலைவன்' (புறம். 233) என்று புரவலர் போற்றப்பட்டனர். பாணனது இசைத்திறன் 'குரல்புணர் சீர்க் கொளை வல் பாண்மகன்' (புறம். 11) 'பண்ணமை நல்யாழ்ப் பாண்' (புறம். 170) எனக் கூறப்படும். பொன்னாலாகிய தாமரைபைப் பாணர் பரிசாகப் பெறுவது மரபு (புறம். 29).

சங்க கால மன்னரிடம் பாணர் பெரிதும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர். 'அவன் எம் இறைவன் யாம் அவன் பாணர்' (புறம். 316) என்று பாணர்கள் சில வள்ளல்களோடும் சிற்றரசர்களோடும் இணைந்து வாழ்ந்துள்ளனர். ஆற்றுப் படைப் பாடல்களில் பாணர் பாணரை ஆற்றுப் படுத்துவதாகப் பாடுவது பாணாற்றுப் படை எனப்படும். பெரும் பாண், சிறுபாண் என யாழின் அடிப்படையில்

வகைப்படுத்துவதும் உண்டு. ஆற்றுப் படைப்பாடல்களில் பாணன் யாமோடு இணைத்தே வருணிக்கப் படுகிறான். பாணன் வறுமையோடிருப்பதாக அப்பாடல்கள் வருணிக்கின்றன. சங்கப் புலவர்கள் பலர் தங்களைப் பாணராகப் பாவித்துப் பாடும் நிலையும் காணப்படுகிறது.

அக இலக்கிய மாந்தரூள் ஒருவனாகவும் பாணன் பேசப்படுகிறான். தலைவன் மனைவி மக்களோடு மகிழ்ந்திருக்கும்வேளையில் உடனிருந்து யாழிசைத்து மகிழ்வூட்டும் சூழலில் பாணனைக் காணமுடிகிறது (ஐங். 407, 408, 410). அவ்வாறே தலைவன் போர்வயின் பிரிந்திருக்கும் சூழலில் பாசறைக்கண் தலைவனைச் சந்தித்துத் தலைவியின் துயரை எடுத்துக் கூறுவதோடு (அகம். 244) விரைந்து திரும்புமாறு சற்றுக் கடிந்து கூறுவதையும் காணலாம். 'நின்வெங்காதலி பூசல் கேட்டும் அருளா தோயே நினக்குப் பாணரேம் அல்லேம்; எமக்கு நீயும் குருசில் அல்லை!' (ஐங். 480) என்று கடிந்து கூறுகிறான். பதிற்றுப் பத்தில் பாசறையிலுள்ள மன்னனிடம் பாணன் தூது சென்று பேசும் பாடல் காணப்படுகிறது (பதிற். 81).

தலைவனது பரத்தமை வாழ்வில் பாணன் ஒரு குறிப்பிட்ட பங்கு வகிக்கிறான். தலைவனைப் பரத்தையரிடம் அழைத்துச் செல்லும் செயல் பாணனுடையது (நற். 380) எனத் தெரிகிறது. அதுபோலவே தலைவன் தன் இல்லத்திற்குத் திரும்புமுன் தலைவியின் நிலையறிந்து சொல்வதும் பாணன் செயலாக உளது. அவ்வாறு வாயில் வேண்டிவரும் பாணனுக்குத் தோழியும் தலைவியும் வாயில் மறுக்கும் சூழலில், பாணன் தோழியாலும் தலைவியாலும் கடுஞ்சொல்லால் பழிக்கப்படுவதுண்டு. இந்நிலை, புறப் பாடலுள் பாணன் பெற்றுள்ள உயரிய நிலைக்கு முரணாக அமைந்துள்ளது.

பாணன் தலைவனது பரத்தமை வாழ்வில் மட்டுமன்றிப் பிற சூழலிலும் இடம் பெறுவான் என்பதையறியாது, பாணன் என வந்தாலே அந்த அகப் பாடலை மருதத்திணைக்குரியதாகக் கொள்ளும் நிலையும் காணப்படுகிறது (குறு. 359).

இவ்வாறு பாணனைப் பழித்தல் என்பது காலப் போக்கில் அகப்பொருள் துறைகளுள் ஒன்றாக அமைந்துள்ளது. நாயென்றும் பேயென்றும் பாணனைப் பழித்துப் பேசுவதை நந்திக் கலம்பகத்தில் காணலாம். அதுபோலப் புறப்பொருளில் பாணன் ஆற்றுப்படுத்தப்படுவதைக் கலம்பகத்துள் 'பாண்' எனும் உறுப்பினில் காணலாம்.

பிற்காலத்துத் திருப்பாணாழ்வார், திருநீல கண்டயாழ்ப்பாணர் ஆகியோர் இம்மரபினர். பின்

னர்ப் பாணர் என்பது குலமாக, அதிலும் தாழ்ந்த குலமாகக் கருதப்படும் நிலை ஏற்பட்டது.

மீன்பிடிப்பவனும் பாணன் என்றழைக்கப்பட்டுள்ளான். மீன்சீவும் பாண்சேரி' (புறம். 348), 'மீன் கொள் பாணமகள்' (அகம். 216) என்பன சான்று.

பாணன் என்பது ஒரு மன்னன் பெயராகவும் காணப்படுகிறது (அகம். 325, 386). பாணர்கள் யாழ்ப்பாணர், மண்டைப் பாணர் எனப் பலவகைப்பட்டனர் எனக் கூறுவர். செ. இரா.

பாணாசுரன்: பாணன் ஓர் அசுரன்; மாபலிச்சக் கரவர்த்தியின் நூறு குமாரர்களுள் மூத்தவன்; சோணிதபுரம் என்ற நாட்டின் அரசன்; கம்சனின் நண்பன்; சிவபெருமானிடம் ஈடற்ற பக்தி கொண்டவன்; இவன் சிவபெருமானைக் குறித்துத் தவம் செய்து ஓராயிரம் தலைகளையும், இரண்டாயிரம் கைகளையும் பேராற்றலையும் பெற்றுச் செருக்குடன் இருந்தான். ஒருசமயம் சிவபெருமானிடம் அவரைத் தவிரத் தன்னுடன் போர்புரிவதற்குப் பலம் வாய்ந்தவர் உலகில் இல்லையாதலின், தன்னுடன் போர் புரிவரைத் தெரிவிக்க வேண்டினான். அவனுடைய கோட்டை வாயில் கொடி எப்பொழுது கீழ் சாய்கின்றதோ அப்பொழுது அவனிலும் வலிமையானவன் அவன் வலியைச் சூக்குவான் என்று கூறி மறைந்தார். சில காலத்திற்குப் பிறகு உசை என்ற ஓரே மகளைப் பெற்றெடுத்து அவளை வளர்த்து வந்தான். அவள் கிருட்டிணனுடைய பேரனாகிய அனிருத்தனைக் காதலித்து, அவனை அந்தப்புரத்திற்குக் கொணர்ந்து மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தான். அதனையறிந்த பாணாசுரன் அனிருத்தனைச் சிறையிட்டான். அதையறிந்த கிருட்டிணன் படையெடுத்துப் பாணாசுரனுடன் போர்புரிந்து, சிவபெருமானை வணங்கும்பொருட்டு அவனுடைய இரண்டு கைகளை மட்டுமே விட்டுவிட்டு மற்றக் கைகளை வெட்டிவிட்டான். பிறகு பாணாசுரனே கிருட்டிணனை வேண்டிக்கொண்டு அனிருத்தனையும் உசையையும் கிருட்டிணனிடம் ஒப்புவித்தான்.

பிற்காலத்தில், இவன் சிவகணங்களுடைய தலைவன் என்றும், சிவபெருமானை நாள் தோறும் 1000 சிவலிங்கம் வைத்து வழிபடுவான் என்றும் நூல்கள் கூறும். இவன் வழிபட்ட இலிங்கங்கள் பாணலிங்கங்கள் என்னும் புகழைப் பெற்றன. அவற்றை நேபாளம், சிரீசைலம், கன்னியாகுமரி போன்ற தலங்களிலும், மற்றும் புண்ணிய நதிகளாகிய கங்கை, யமுனை, நதிக்கரைகளிலும் அமைத்தான் என்றும் புராணங்கள் கூறும். எஸ். ஜெ.

பாணினி: மொழியியல் வரலாற்றில் இந்தியத்துணைக் கண்டத்திற்கு ஒரு முக்கியமான இடம்

உண்டு. மிகப் பழங்காலத்திலேயே தமிழிலும் வடமொழியிலும் நன்கு வளர்ச்சியடைந்த இலக்கண மரபுகள் தோன்றியிருந்தன. அம்மரபுகளின் அடிப்படையில் இரு மொழிகளிலும் இலக்கண நூல்கள் தோன்றியிருந்தன. அதற்குச் சான்றாக விளங்குபவை தொல்காப்பியமும் பாணினியின் அட்டாத்தியாயியும் ஆகும். தமிழ் மரபிற்குத் தொல்காப்பியமும், வடமொழி மரபிற்குப் பாணினியும் தலைமையானவர்களாகக் கருதப்பட வேண்டியவர்கள். பாணினியே தம் இலக்கணத்தில் தமக்கு முன்னிருந்த இலக்கண ஆசிரியர்களைப் பற்றிப் பேசினும், பாணினிக்குப்பின், முந்தைய இலக்கணங்கள் சிறப்பிழந்து வழக்கொழிந்தன. பிற்காலத்தில் பாணினியத்தைத் தழுவினும் எளிமைப்படுத்தியும் எழுந்த நூல்களே சிறப்புப் பெற்றன. இந்திரனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஐந்திர மரபு என ஒன்றிருந்ததாகக் கூறப்பட்டும், தொல்காப்பியப் பாயிரத்திலும், தொல்காப்பியர் ஐந்திர மரபில் வல்லவராகக் கூறப்பட்டிருப்பினும், காதந்திரம் எனப்படும் பிற்கால(கி.பி. 4. நூற்றாண்டு) நூல் தவிர இம்மரபைச் சேர்ந்த பழைய நூல்கள் கிடைக்கவில்லை.

பாணினி கி.மு. 4 - ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் (கி.மு. 7-ஆம் நூற்றாண்டு என்பாரும் உளர்). இவர் வடமொழிக்கு எழுதிய இலக்கண நூல் அட்டாத்தியாயி எனப் பெயர் பெறுவதாகும். அந்நூலுக்கு வார்த்திகங்கள் எனப்படும் குறிப்புரைகளைக் காத்தியாயினர் எழுதினார். அவர் பாணினியின் கருத்துகளிலிருந்து சில இடங்களில் வேறுபடுகிறாரெனவும் கூறுவர். பின்னர்ப் பதஞ்சலி அட்டாத்தியாயிக்கும் வார்த்திகத்திற்கும் சேர்த்து மகாபாடியம் எனப்படும் விருத்தியுரை எழுதினார். இம்மூவரும் வடமொழி இலக்கண மரபில் மும்முனிவர்கள் (முனித்திரய) எனப்படுவர். பாணினியின் நூலை, வார்த்திகம், மாபாடியம் ஆகியவற்றின் உதவியின்றிப் புரிந்து கொள்ள இயலாது.

பாணினிக்கு மொழியியல் வரலாற்றில் சிறப்பிடம் கிடைத்தமைக்கு இவர்தம் இலக்கண நூல்காரணம். எனவே, இவரை அறிவதென்பது இவர் நூலை அறிவதே. இவர் நூலாகிய அட்டாத்தியாயியை இரு வகையில் புரிந்து கொள்ளலாம். நூலின் அமைப்பு, கையாளும் உத்திகள், இலக்கணத்தை விளக்கும் முறை போன்ற புறக்கூறுகளின் அடிப்படையிலும், நூலின் அடிப்படையாக அமைந்துள்ள இலக்கணக் கொள்கை, இலக்கணக் கூறுகளுக்கு அமைக்கப்படும் சிறப்பிடம், நூல்கட்டும் மொழியமைப்பு, நூல்கள் போன்ற அகக் கூறுகளின் அடிப்படையிலும் இங்கு விளக்கப் படுகிறது.

நூல் அமைப்பு: பாணினியின் நூல், அதன் வழக்குப் பெயரான அட்டாத்தியாயி என்பது விளக்குவது போல எட்டு அத்தியாயங்களை உடையது. நூல்

ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் நான்கு பாதங்களை உடையது. நூல் முழுமையும் நாலாயிரம் சூத்திரங்களைக் கொண்டுள்ளது. அவையன்றி 14 சிவசூத்திரங்கள் அல்லது மாகேசுவர சூத்திரங்கள் முன்னதாக இணைக்கப் பட்டுள்ளன. அச்சூத்திரங்கள் ஒலிகளைப் பதினான்கு தொகுதிகளாகப் பிரித்துப் பேசுகின்றன.

தொகையிலக்கணம் 2,4,6 அத்தியாயங்களிலும், தத்திதங்கள் எனப்படும் சொல்லாக்க விதிகள் 4,5 அத்தியாயங்களிலும், அங்காதிகாரம் எனப்படும் அடிச் சொல் பற்றிய விதிகள் 6-ஆம் அத்தியாயத்தின் 4-ஆம் பாத்தில் தொடங்கி 7 - ஆம் அத்தியாயத்திலும் பேசப்படுகின்றன.

துணைப் பகுதிகள்: எட்டு அத்தியாயங்களிலும் வரும் 4000 சூத்திரங்கள் சூத்திரபாடம் எனப்படும். இவையன்றி நூலைப் புரிந்து கொள்ளவும் பயன்படுத்தவும் சில துணைப்பகுதிகள் உள்ளன. அவை உணாதி, சூத்திரங்கள், தாதுபாடம், கணபாடம், இலிங்காநுசாசனம் ஆகியவை. உண் என்று தொடங்கி ஒட்டுகளைப் பற்றிப் பேசும் 758 சூத்திரங்களைக் கொண்ட பகுதி உணாதி சூத்திரங்கள். வினையடிகளாகிய வேர்ச் சொற்களின் பட்டியல் தாதுபாடம். பெயரடிகளின் வகைப்பாட்டைப் பற்றிப் பேசுவது கண பாடம். இவ்விரண்டு பகுதிகளுடன் தொடர்புபடுத்தி நூலில் விதிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இலிங்காநுசாசனம் சொற்களின் பால் பகுப்பைப் பற்றிக் கூறும் பகுதி. இந்நான்கு பகுதிகளையும் சூத்திரப் பாடத்தையும் சேர்த்து இலக்கணம் அல்லது வியாகரணத்தின் ஐந்து உறுப்புகள் (பஞ்சாங்கங்கள்) என்று கூறுவர். இவை தவிரப் பாணினிய சித்சை எனப்படும் துணை நூல் ஒலிப் பிறப்பியல் பற்றிப் பேசும் நூலாகும். எட்டு அத்தியாயமாக அமைந்துள்ள சூத்திரபாடம் தவிர, மற்றத் துணைப் பகுதிகளைப் பாணினியே இயற்றினாரா பிறரால் இயற்றப்பட்டனவா என்பதில் கருத்து வேறுபாடு உண்டு. முதலில் இணைக்கப்பட்டுள்ள 14 சிவசூத்திரங்கள் சிவபெருமானால் பாணினிக்கு எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டவை எனக் கூறப்படும் மரபும் உண்டு.

சூத்திரமையும் உத்திகளும்: பாணினியின் சூத்திர நடை சொற் சுருக்கத்திற்கும் சிறப்பிடம் கொடுக்கிறது. அது வட மொழி யாப்பு விதிகளையோ சாதாரண வாக்கிய அமைப்பையோ பின் பற்றுவதில்லை. சூத்திரங்களில் வினைப்பயனிலைகள் இருப்பதில்லை. அவற்றைச் சூழலைக் கொண்டு உய்த்துணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். சுருங்கக் கூறல் என்னும் உத்தியைப் பாணினி முற்றிலுமாகப் பயன்படுத்துகிறார். சொற்சுருக்கத்திற்காக வேறு சில

உத்திகளையும் பாணினி கையாளுகிறார். அவை (1) அனுபந்தங்கள் அல்லது இத் குறியீடுகள், (2) பிரத்யாகாரங்கள் என்னும் சுருக்கக் குறியீடுகள், (3) சம்சஞுகள் என்னும் இலக்கணக் கலைச்சொற்கள், (4) பரிபாடைகள் என்னும் விளக்க விதிகள், (5) அதிகாரம் அனுவிருத்தி என்ற பொது விதியும் பொருள் தொடர்புமாகிய உத்திகள் ஆகியன. இவற்றைப்பயன்படுத்திப் பாணினி வேறு எந்தப் பழைய மரபிலும் இல்லாத சொற்சுருக்கத்தைத் தம்நூலில் கொண்டு வந்துள்ளார்.

இலக்கணக் கலைச் சொற்கள்: பாணினி இரு வகையான கலைச் சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறார். கிருத்திரம எனப்படும் செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட கலைச்சொற்களையும், அகிருத்திரம எனப்படும் மொழியில் வழங்கும், அதன் சொல் வரலாறு தெரியும் கலைச்சொற்களையும் பயன்படுத்துகிறார்.

இலக்கணக் கோட்பாட்டு நிலை: இலக்கணக் கோட்பாட்டு நிலையில், இலக்கண வளர்ச்சி வரலாற்றில், பாணினியின் இடத்தைப் புரிந்து கொள்வது இன்றியமையாதது. இலக்கண, மொழியியல் வரலாற்றில் மொழியமைப்பின் பல்வேறு கூறுகளுக்கு வெவ்வேறு காலப் பகுதிகளில் சிறப்பிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பகுதி, விகுதி, இடைநிலை என அமைந்த சொல்லின் உள்ளமைப்புக்குச் சிறப்பிடம் கொடுத்து அதைச் சொல்லியல் அல்லது உருப்பியல் என்ற தனிப்பகுதியாகவும், எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் என அமைந்த வாக்கிய அமைப்பைத் தனியாகத் தொடரியல் என்ற பகுதியாகவும் ஆராய்ந்தது ஒரு காலநிலை. அவ்வாறன்றிச் சொல்லியல், தொடரியல் கூறுகளை வேறுபடுத்தாமல் ஒரே பகுதியாக ஆராய்ந்தது மற்றொரு காலநிலை. தொடக்கக்கால ஆய்வாளர் பாணினியத்தைச் சொல்லமைப்பைப்பற்றி மட்டும் பேசும் இலக்கணமாகவே கருதினர். 'சொற்களைப் பாகுபடுத்துதல்' என்ற பொருள் தரும் சப்தாநுசாசனம் என்ற அதன் மற்றொரு பெயர் இக்கருத்துக்கு ஆதரவாகக் காட்டப்பட்டது. அண்மையில் நடந்த ஆய்வுகள் இக்கருத்துத் தவறானது; அட்டாத்தியாயி ஒரு தொடரியல் அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட இலக்கணம்; பொருண்மையியல் கூறுகளும் அதில் காணக்கிடக்கின்றன என நிறுவிடப்பட்டுள்ளன. எல்லாவற்றையும் ஒருங்கிணைத்துப் பார்க்கும்போது ஒர் உண்மை புலனாகும். அட்டாத்தியாயி அடிப்படையில் ஒரு சொல்லமைப்பை ஆராயும் நூலே; தொடரியல், பொருண்மையியல் கூறுகள் அதற்குத் துணை புரியப் பயன்படுவனவே என்பது அது. இந்த உண்மையை நூல் முழுவதிலும் பகுதி களையும் (பிரக்ருதி), பிரத்யயங்கள் என்னும்

ஒட்டுகளையும் வேறுபடுத்திச் சொற்களின் வடிவாக்கம் பேசப்படுவதிலிருந்து அறியலாம். மேலே காட்டப்பட்டதுபோல வினை அடிகள் (தாதுக்கள்) பெயரடிகளில் (பிராதிபத்தியங்கள்) இருந்து வினை, பெயர், விகுதிகளை ஏற்று முடியும் பதங்களின் உருவாக்கமே பெரும்பாலும் ஆராயப்படுகிறது. இந்த உருவாக்கத்திற்குரிய காரணங்கள் அல்லது அடிப்படையாகவே தொடரியல், பொருண்மையியல் கூறுகள் கூறப்படுகின்றன. பாணினியின் காரகக் கோட்பாடும், சொல் உருவாக்கத்திற்குப் பயன்படும் ஒரு தொடரியல் பொருண்மையியல் அடிப்படையே. அவர் காட்டும் பொருள் வேறுபாடுகளும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஒட்டினை இணைக்க வடிவ மாற்றம் செய்ய அல்லது சாரியை இணைக்கத் தேவையானவையே. தொடரியல் அமைப்பைப் பாதிக்கும் பொருள்வேறுபாடுகள் அனைத்தையும் அவர் பேசவில்லை.

மொழிநிலைகள்: கொள்கைப் பின்னணியில் பார்க்க வேண்டிய மற்றொன்று ஓர் இலக்கண ஆசிரியர், மொழியின் அமைப்பை எத்தனை நிலைகள் உள்ளனவாகக் காட்டுகிறார் என்பது. பாணினியத்தில் அமைந்துள்ள மொழி நிலைகள் பற்றிய ஆராய்ச்சியாளர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது. கிபார்க்கி, சுடால் என்ற அறிஞர்கள் நான்கு நிலைகள் இருப்பதாகக் கருதுகின்றனர். அவை: (1) பொருண்மை நிலைகள், இவை ஒரு வாக்கியத்தில் வரும் செய்பவன், கருவி இடம் போன்றவை. (2) மாற்றிலக்கணத்தால் கூறுவது போன்ற புதைநிலை. இவை புதைநிலை எழுவாய் (கர்த்தா), புதைநிலைச் செயப்படுபொருள் (கர்மன்) போன்றவை. காரகங்களில் விளக்கப்படுபவை. (3) வேற்றுமைகள் (பிரதம, துவிதியா போன்ற விபத்திகள்), ஆக்க ஒட்டுகள், முன் ஒட்டுகள், வினை விகுதிகள் போன்றவற்றால் விளக்கப்படும் புறநிலை வடிவம். (4) ஒலியனியல் நிலை. க.பா.

துணை நூல்கள்:

Belvelkar, S.K., Systems of Sanskrit Grammar, Poona, 1915.

Cardona, George, Panini, A Survey of Research, The Hague, 1976.

Kiparsky, P. & Stall, J.F., Syntactic and Semantic relations in Panini, Foundations of Language, 1969.

Vasu, S.C., The Astadeya:yi of Pa:nini., Vol. I & II Delhi, 1961,1962.

பாத் - அலி-சா (கி.பி. 1771 - 1834), பாரசீக நாட்டுப் புகழ்மிக்க மன்னர்களுள் ஒருவர். கசர்

(Kajar) வமிசத்தின் இரண்டாம் மன்னரான இவர் கி.பி.1797 முதல் 1834 முடிய ஆட்சி புரிந்தார். நிலையான வெளிநாட்டுக் கொள்கையைப் பின்பற்றாத காரணத்தாலும் கொடுமையான இயல்பு உடைய வராக இருந்ததாலும் இவர் தோல்வியைச் சந்திக்க வேண்டியதாயிற்று. சில சமயங்களில் இவர் பிறர் ஆட்டுவித்தால் ஆடுகின்ற பலமற்ற கொள்கையும் கொண்டவராக விளங்கினார் பாத் - அலி - சா (Fath -Ali-Shah).

மத்திய கிழக்குக் கொள்கையில் இவர் உருசியாவின் ஆக்கிரமிப்பைத் தடை செய்வதில் முனைந்து செயற்பட்டார். இந்தியாவில் தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டியிருந்த இங்கிலாந்து நாட்டிற்கு ஆதரவளித்த காரணத்தால் இவர் உருசியாவுடன் மோத வேண்டிய இக்கட்டான சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டது. பாரசீக மன்னர் உருசியாவுடன் கி.பி. 1813-ஆம் ஆண்டு 'குலிசுதான் உடன்பாடு' (Treaty of Gulistan) செய்து கொண்டார். அதன்படி காசகசுப் பகுதியில் உருசியாவின் செல்வாக்கு வளர்ந்தது. இவர் கி.பி.1814 - இல் இங்கிலாந்துடன் மற்றொரு உடன்பாடு ஒன்றினைச் செய்து கொண்டார். அதனால்தான் இந்தியாவைப் பாதுகாப்பதாகவும், அயலார் பாரசீகத்தின் வழியாக நுழைந்து இந்தியாவைத் தாக்க அனுமதிப்பதில்லை எனவும் ஒப்புக் கொண்டார். மத்திய கிழக்குப் பகுதியில் உருசியாவின் எல்லை விரிவாக்கக் கொள்கையை நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் எதிர்த்த இங்கிலாந்து, பாரசீக மன்னரை உருசியாவிற்கு எதிராகத் தூண்டிவிட்டது. அதன் விளைவாகப் பழைய குலிசுதான் உடன்பாடு செல்லாது என்று பாத் அலிசா அறிவித்ததுடன் கி.பி.1826-ஆம் ஆண்டு சூன் மாதம் உருசியாவிற்குப் படைகளை அனுப்பினார். அதனால் பாரசீக உருசியப் போர் தொடங்கியது. பாரசீகப்படையை உருசிய மண்ணிலிருந்து விரட்டியடித்ததுடன் உருசியப் படை, பாரசீகத்தின் தலைநகரான தெகரான் மீது படையுமெடுத்தது. எனவே, பாரசீகம் நிபந்தனையின் றிச் சரணடைந்தது. உருசியாவுடன் தர்க்மன்சே உடன்படிக்கையை (Treaty of Turkmanchay) கி.பி. 1828 -இல் பாத்அலிசெய்துகொண்டார். அதனால் பாரசீகம் கிழக்குக் காசகசுப் பகுதியில் உரிமை கொண்டாடுவதில்லை என்று ஒப்புக்கொண்டது. பாரசீகத்தில் உருசியர்களின் செல்வாக்கு அதிகரித்தது. உருசியர்கள் தமது கப்பற்படைத் தளங்களைக் காசுபியன் கடலில் வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டனர். அதனால் பாத் அலி தமது செல்வாக்கை இழந்ததுடன் மாநிலங்களின் மீதான தமது கட்டுப்பாட்டையும் இழந்தார். அவருக்கு வாரிசை நியமிப்பதிலும் குழப்பம் ஏற்பட்டது. நூற்றுக்கு மேற்பட்ட குழந்தைகட்குத் தந்தையாக விளங்கிய இவர், கி.பி. 1834-இல் இசுபகானில் (Isfahan) இயற்கை எய்தினார். ம.இரா.த.

பாத்திமா, நபிகள் நாயகத்தின் ஒரே செல்வமகள். முகமது நபியின் முதல் மனைவியான கதீசா (Khadija) இவருடைய தாயார் ஆவார். இவர் தந்தையின் அன்புக்குரியவர். நபிகள் நாயகம் மறைந்த பின்னரும் பாத்திமா உயிர் வாழ்ந்திருந்தார். பாத்திமா, அலி என்பாரை மணந்து கொண்டார். அலி நான்காம் கலிபாவும், முகமது நபியின் நெருங்கிய உறவினருமாவார். அல்-ஆசன் (Al-Hasan) அல்-உசேன் (Al-Husyn) ஆகியோர் இவர் மக்களாவார்.

பாத்திமாவின் (Fatima) நேர் மரபில் வந்த இனத்தைப் பாத்திமிடுகள் என்பர். பாத்திமிடு இனத்தைச் சார்ந்த கலிபாக்கள் கி.பி. 909-ஆம் ஆண்டு முதல் கி.பி. 1171-ஆம் ஆண்டுவரை அரசாண்டனர்.

நபிகள் நாயகத்திற்கும் கதீசாவுக்கும் பல குழந்தைகள் பிறந்திருந்தாலும், பாத்திமாவைத் தவிர ஏனையோர் அவருக்கு முன்னரே மறைந்து விட்டனர். பாத்திமாவின் மக்களான ஆசனும் உசேனும், பாத்திமிடு கலிபாக்களின் மூதாதையர்கள் என்பதுடன், சியா இமாம்களின் மூதாதையர்களும் அவர்.

பாத்திமா²: பாத்திமா என்னும் பெயரில் போர்ச்சுகல் நாட்டில் ஒரு சிறு குடியேற்றப் பகுதி உள்ளது. இப்பகுதி, இலிசுபன்மாநகருக்கு (Lisbon) வடக்கில் 115 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இப்பகுதிக்கு அண்மையிலுள்ள பண்ணை ஒன்றிலிருந்துதான் கன்னிமேரி (Virgin Mary) தோன்றினார் என்று கருதுகிறார்கள். கன்னிமேரி வழிபாடு காலப்போக்கில் உரோமானியக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு இன்று உலகெங்கும் பரவியுள்ளது. பாத்திமா என்னும் ஊரில் கன்னிமேரிக்கு வழிபாட்டுத் தலம் ஒன்றை 1944-இல் கட்டி முடித்துள்ளார்கள். இது கத்தோலிக்கக் கிறித்தவர்களின் புனித பயணத் தலமாகவும் மையமாகவும் கருதப்படுகிறது. இரா.அ.

பாதர் தீவு: இத்தீவு அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் மெக்ஸிகன் வளைகுடாப் பகுதியில், தெக்சாசு (Texas) மாநிலத்துக்கருகே அமைந்துள்ளது. தெற்கே கிரிசுடி விரிகுடாவில் தொடங்கி இரியோ கிராண்டியின் (Rio Grande) தொடக்கத்தில் உள்ள பிராசோகு சாண்டியாகோ கணவாய்வரைபாதர் தீவு (Padre Island) நீண்டமைந்துள்ளது. இதனருகில் அமைந்துள்ள வனப்புரவித்தீவு மசுடாங்குத் தீவில் இருந்து வடக்கே பேரலைகளால் பிரிக்கப்படும்போது இத்தீவு 176 கி.மீ. நீளமாகவும், இணைந்திருக்கும்போது 208 கி.மீ. நீளமாகவும் உள்ளது. இப்பெருநிலப் பரப்பினின்றும் 'இலாகுன மாத்தர்' என்ற கால்வாய் மூலமாக இத்தீவு பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அக்கால்வாய் இப்போது உட்கடற்கரை நீர்வழியாகப் பயன்படுகிறது.

இத்தீவு ஐந்து வட்டங்களின் பகுதியாக அமைந்துள்ளது. ஆங்காங்கு வட்டப் பூங்காக்களும் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. தீவின் வடக்குத் தெற்கு முனைகளிலும் இத்தகைய பூங்காக்கள் வளர்க்கப்பட்டுப் பெருநிலப் பரப்புடன் செயற்கைப் பாதைகள் மூலமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. தெற்குப் பாதர் தீவு ஒரு சுற்றுலா மையமாகும். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் குடியரசுத் தலைவராகிய கென்னடியால் கி.பி. 1962 இல் ஒப்பளிக்கப்பட்ட சட்டமொன்று, 128.8 கி.மீ நீளமுள்ள கடற்கரைப் பகுதியைத் தேசிய கடற்கரைப் பூங்காவாக மாற்றியமைக்க வழி செய்கிறது.

புதிய நிலப்பரப்புகள் கி.பி. 1519 - இல் கண்டு பிடிக்கப்பட்டபோது, பிராசோசு சாண்டியாகோ கணவாயின் வழியாக இத்தீவுக்குள் நுழைந்த அலான்சோ பினேடா (Alonso Pineda) என்பவர் இத்தீவுக்குப் 'பிளாங்காத் தீவுகள்' என்று பெயரிட்டார். அக்காலத்தில் இத்தீவுகளில் மனிதமாமிசம் உண்ணும் கரங்காவா (Karankawa) இனச் செவ்விந்தியர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். பின்னர் இத்தீவு கடற்கொள்ளையர்களின் உறைவிடமாக இருந்தது.

நிகோலன் பால்லி (Nicholan Balli) என்ற பாதிரியார் கி.பி. 18 - ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இத்தீவில் நிலம் ஒதுக்கீடு வேண்டி, இசுபெயின் நாட்டுக்கு 440 தாலர்கள் (Dollars) பணம் செலுத்தியிருந்தார். அவரே ஒரு பாதிரியின் நினைவாக இத்தீவுக்குப் பாதர் தீவுகள் என மறுபெயரிட்டிருந்தார். இத்தீவின் உரிமை யாருக்குடையது என்பது பற்றிய விவாதம் கி.பி. 1945 வரையும் திராது தொடர்ந்தது. இறுதியில் தெக்சாசு மாநிலத்துக்குரிமையுடையது என்று முடிவாயிற்று. எசு.பா.

துணை நூல்:

Bernard Bailyn & Others, The Great Republic, Oxford & IBH Publishers, New York, 1981.

பாதாதி கேசம்: இது தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்கள் என்று கூறப்படும் சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று. ஓர் ஆண் அல்லது பெண்ணின் உடல் உறுப்புகளை வருணித்துப் பாடும் பாங்கில் இப்பிரபந்தம் அமையும். இதன் இலக்கணத்தைப் பன்னிரகு பாட்டியல், வெண்பாப் பாட்டியல், நவநீதப் பாட்டியல், பிரபந்த மரபியல், சிதம்பரப் பாட்டியல், இலக்கண விளக்கம், முத்துவீரியம், பிரபந்த தீபிகை எனப்படும் இலக்கண நூல்கள் பலவும் கூறியுள்ளன. பாதம் தொடங்கி முடிவரையில் உள்ள உறுப்புகளை வருணிப்பது பாதாதி கேசம் என்று கூறப்படும். இதற்கு மாறாக முடி (கேசம்) தொடங்கிப் பாதம் வரை வருணிப்பது கேசாதி பாதம் எனப்

படும். இப்பிரபந்தத்தில் பாடப் பெறும் உடலுறுப்புக்கள் 32 என்பதனைப் பன்னிரு பாட்டியல், அக அடி, உகிர், விரல், புற அடி, பரடு, கழல், கணைக்கால், முழந்தாள், குறங்கு, அல்குல், கொப்பூழ், வயிறு, அதன்வரை, இடை, வயிற்று மயிர் ஓழுங்கு, முலை, கைநகம், விரல், முன்கை, அகங்கை, தோள், கழுத்து, முகம், நகை, வாய், மூக்கு, கண், காது, புருவம், நுதல்முதலாக எண்ணிக் காட்டியுள்ளது. இவ்வாறு பாடப் பெறும் உறுப்பு வருணனை, கலி வெண்பா வால் அமைதல் வேண்டும். 'பாதாதி கேசம் கேசாதி பாதம், எண்ணான்கு உறுப்பும் ஏற்க வருணித்துக் கலிவெண்பாவால் கட்டுரை செய்வது' என்று இதன் இலக்கணத்தினைப் பிரபந்த மரபியல் கூறுகிறது.

அங்கமாலை எனப்படும் பிரபந்தமும் இவ்வாறு கேசாதி பாதமாகவோ, பாதாதி கேசமாகவோ கூறப்படுவதாகுமெனினும், அங்குப் பாடல்கள் வெண்பா அல்லது விருத்தயாப்பில் அமையும். ஆனால், அது கலிவெண்பா அல்லது வெளிவிருத்தத்தால் பாடவும் பெறும் என்று தொன்னூல் விளக்கம் போன்ற இலக்கண நூல்கள் குறிப்பிட்டுள்ளன.

பாதாதி கேசம் அல்லது கேசாதி பாதம் எனப்படும் பிரபந்த வகை தனியே மனித உறுப்புகளைப் பாடும் தனி இலக்கியமாகும். தொடர்நிலைச் செய்யுட்களாகிய காப்பியங்களில் வரும் மாந்தர் அல்லது தெய்வங்களை வருணிக்கும்போதும், உலாப் போன்ற சிற்றிலக்கியங்களில் பெண்டிர் அல்லது ஆடவரை வருணிக்கும்போதும் இந்தப் பாதாதி கேச முறை அல்லது கேசாதி பாத முறை பின்பற்றப்படும். அங்கு, அவை தனி வருணனையாகக் கொள்ளப் படுமேயன்றி, தனி இலக்கியமாகக் கொள்ளப்பெறா. இலக்கியங்களில் இடம்பெற்ற இவ்வகை வருணனைகள் பலவற்றை நோக்கும்போது, மானுடர்க்காயின் கேசாதி பாதமும், தெய்வத்திற்காயின் பாதாதி கேசமும் ஆகிய முறை பலவிடங்களில் பின்பற்றப்பட்டிருப்பது புலனாகிறது. அ.மா.ப.

பாதாமி, மேலைச் சாளுக்கியரின் தலைநகரமாக விளங்கிய நகரம். இதனுடைய பழைய பெயர் வாதாபி ஆகும். பாதாமி இன்றைய கருநாடக மாநிலத்தில் பீசப்பூர் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. இந்நகரை முதலாம் புலிகேசி என்னும் சாளுக்கிய அரசர் நிருமாணித்தார். இரண்டாம் புலிகேசியின் அய்கொளே கல்வெட்டில் இந்நகரத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. இது வரலாற்றுச் சிறப்பும் சமயச் சிறப்பும் வாய்ந்த நகரமாக விளங்கியது. இங்குள்ள எல்லம்மா கோயில் கி.பி.1139-ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டது. இக்கோயிலின் வழிபாடு கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டு வரை சிறந்து விளங்கியது. இக்கடவுளின்

பெயரால் பல சிற்றூர்கள் நிறுவப்பட்டதுடன் பல ஆண்களும் பெண்களும் இப்பெயரைக்கொண்டும் விளங்கினர். கல்வெட்டுகளில் எல்லம்பள்ளி என்ற ஊரின் பெயர் எல்லம்பட்டா, எல்லமரசா, காலம்மா என்றும் இருந்தது. தாய்த்தெய்வமாக இது கருதப்பட்டது. தமிழ்நாட்டிலும் இத்தெய்வ வழிபாடு இருந்து வருகின்றது.

சிவாலயம்

இங்குள்ள குடைவரைகள் இந்தியக் குடைவரைக் கலைக்குச் சிறந்த எடுத்துகாட்டுகளாகும். இவை கி.பி.6-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவை. இக்குடைவரைகளின் சிறப்பங்கள் அழகு மிக்கவை. மேலைக்கிட்டி சிவாலயம் என்னும் கோயில், மிக அழகான சிறப்பங்களையும் நுணுக்கமான வேலைப் பாடுகளையும் கொண்டு விளங்குகிறது. அக்குடைவரையின் சுவர்களில் உள்ள தேவகோட்டங்களில் இசைச்சிறப்புகள் உள்ளன. சுவர்களில் சாளர அமைப்பு முறையும் காணப்படுகிறது. சு.இரா.

பாப்பாவினம்: பாவும் பாவினமுமாக இயற்றப்பட்ட நூல் 'பாப்பாவினம்' என வழங்கப்படுகின்றது. இது மாறன் பாப்பாவினம் என்றும் வழங்கப்படுகின்றது.

இந்நூல் மாறனலங்கார உரையாசிரியராகிய காரிரத்தின கவிராயர் இயற்றியதென்றும், மாறனலங்கார ஆசிரியராகிய திருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயர் இயற்றியதென்றும் இரண்டு கருத்துகள் உண்டு. அவற்றுள், பின்னவர் இயற்றினார் என்பதே தகு

மெனப் பாப்பாவினப் பதிப்பாசிரியர் கி.இராமாநுசையங்கார் தெளிவாக்கியுள்ளார்.

பாப்பாவினம் தற்சிறப்புப் பாயிரமாக இரண்டு வெண்பாக்களைக் கொண்டுள்ளது. அதில் முன்னது தெய்வ வணக்கம்; பின்னது, செய்ப்படு பொருள். நூல் நூற்று முப்பத்தைந்து பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. வெண்பா (1-28), வெண்பாவினம் (29-41), ஆசிரியப்பா (42-75), ஆசிரியப்பாவினம் (76-91), கலிப்பா (92-111), கலிப்பாவினம் (112-123), வஞ்சிப்பா (124-126), வஞ்சிப்பாவினம் (127-131), மருட்பா (132-135) என்பன நூற்பொருள் வரிசையாகும். இதன் இணைப்பாகப் பரிபாடல்கள் ஐந்து இடம் பெற்றுள்ளன.

இதிலுள்ள பாடல்கள் பாவுக்கு வேண்டும் நலங்களையெல்லாம் ஒருங்கே கொண்டனவாக விளங்குகின்றன. தொல்காப்பியச் செய்யுளியலில் கூறப்பட்டுள்ள இலக்கணங்களுடன், பிற்கால யாப்பிலக்கண நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள இலக்கணங்களும் இடம் பெற அமைந்துள்ளன.

இந்நூலுக்கு அமைந்துள்ள குறிப்புரை, சுருக்கமும் நயமும் மிக்கது. இது இன்ன பா என்றும், இது இன்ன பாவினம் என்றும் முதற்கண் கூறி, அதன்பின் அணி, திணை, துறை என்பனவும் கூறிச் செல்கின்றது.

பாப்பாவினம் இலக்கியம் என்றால், அதன் உரைக்குறிப்பு இலக்கணமாக இயல்கின்றது எனலாம். அவ் விலக்கணமும் அகப்பொருள், புறப்பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் நான்கு வகைப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வைணவ சமயம் சார்ந்த இந்நூலின் பாப்பாவினங்கள் அனைத்தும் திருமால் புகழ் பாடுவன என்பது வெளிப்படை. 'குருகைமான்மியம்,' 'நம் பெருமாள் மும்மணிக்கோவை' என்பவற்றின் செய்யுள்களும் பிறவும் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவை திருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயரால் இயற்றப்பட்டவை என்பது எண்ணத் தக்கது.

பாப்பாவினம் முதற்கண் கலாநிலைய வெளியீடாகவும், பின்னர் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கச் செந்தமிழ் வெளியீடாகவும் (1932) வெளிவந்துள்ளது. இரா.இ.

பாப்புவர்: இந்தோனேசியாவை அடுத்துள்ள பாப்புவா நியூகினி, நியூ பிரிட்டன், நியூ அயர்லாந்து, போகன்வில்லி (Bougainville) ஆகிய தீவுகளில் பல குடியினர் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் அனைவரும் பொதுவாகப் பாப்புவர் (Papuan) என்று கூறப்படுவர். உண்மையில் 'பாப்புவர்' என்னும் சொல் நியூகினித் தீவிலும் அதைச் சுற்றியுள்ள தீவுகளிலும் உள்ள தொன்மைக் குடியினரை (Native people) மட்டுமே

குறிக்கும். இச்சொல் மலாய் மொழியிலிருந்து வந்ததாகும் இதற்குச் சுருட்டை மயிரினர் என்பது பொருள்.

பாப்புவா-நியூகினித் (Papua-New Guinea) தீவுக் கூட்டங்களில் ஒரு பகுதி பாப்புவா என்ற பெயரில் குறிப்பிடப்படுகிறது. அப்பகுதியில் வாழ்பவர்கள் மட்டும் பாப்புவர் என்று பொருள் கொள்ளக்கூடாது. நியூகினியைப் பல குடியேற்ற நாடுகள் பல காலக் கட்டங்களில் கைப்பற்றி ஆண்டதால் அதன் பெயர்கள் காலந்தோறும் மாறி வந்துள்ளன. தச்சு நாட்டவர்கள் கி.பி. 1828-இல் மேற்கு நியூகினியைக் கைப்பற்றி ஆண்டனர். செருமானியர் கி.பி. 1884-இல் வடகிழக்குப் பகுதியைக் கைப்பற்றித் தம்வசப்படுத்தினர். ஆசுத்திரேலியாவின் (Australia) வற்புறுத்தலால் இங்கிலாந்து தென்கிழக்குப்பகுதியைத் தன்வசப்படுத்தியது. அப்போது மேற்கூறிய மூன்று பகுதிகளும் முறையே தச்சு நியூகினி, செருமானிய நியூகினி, பிரித்தானிய நியூகினி எனக் கூறப்பட்டன. அதன் பின்னர் 1906-இல் ஆசுத்திரேலியா, இங்கிலாந்தின் பொறுப்பிலிருந்த பகுதியின் நிருவாகப் பொறுப்பைத் தன்வசம் ஏற்றுக்கொண்டு அதன் பெயரைப் பாப்புவா என மாற்றியது. அதன்பின்னர், முதல் உலகப் போரின் போது ஆசுத்திரேலியா செருமானியப் பகுதியைத் தன்வசப்படுத்தி அதற்கு நியூகினி எனப் பெயரிட்டது. ஆங்கிலேயரிடமிருந்து மாறிய பாப்புவாப்பகுதியும் செருமானியரிடமிருந்து மாறிய நியூகினிப் பகுதியும் 1975 - ஆம் ஆண்டு பாப்புவா-நியூகினி என்னும் பெயரில் விடுதலை பெற்ற தனிநாடாக மாறியது. இதற்கிடையில் தச்சு நியூகினி மேற்கு இரியன் (West Irian) எனப் பெயர் பெற்று, 1969-இல் இந்தோனேசியாவின் ஒரு பகுதியாக மாறியது. பின்னர் 1974-இல் இதன் பெயர் பெரிய இரியன் (Great Irian) என்னும் பொருளில் இரியன் செயா (Irian Jaya) என்று மாற்றப்பட்டது.

ஐரோப்பியர்கள் முதன் முதலில் பாப்புவாத் தீவுகளுக்கு வந்தபோது இத்தீவினர் காட்டெரிப்பு வேளாண்மை செய்பவர்களாகவும், நூற்றுக்கணக்கான கிளைமொழிகளைப் பேசுபவர்களாகவும், மலைப் பகுதிகளில் ஆங்காங்கே சிதறி வாழ்பவர்களாகவும் இருந்தனர். இன்று பாப்புவர்கள் ஏறத்தாழ 2,34,000.ச.கி.மீ பரப்பில் வாழ்கிறார்கள். இவர்களின் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 3,00,000 ஆகும்.

பாப்புவர்கள் காட்டெரிப்பு வேளாண்மை (Slash and burn cultivation) செய்பவர்கள்; உயர மிகுந்த மலைப் பகுதிகளில் வாழ்பவர்கள். அவர்கள் சுருக்கரை வள்ளிக்கிழங்கைப் (Sweet potato) பயிரிடுகின்றனர். அதனோடு ஒருவகை ஊசியிலைச் செடி வகையைப்

பாப்புவர்

(Pandanus) பயிரிட்டு அதன் கொட்டைகளைப் பெறுகின்றனர். கடற்பகுதிகளை ஒட்டி வாழ்வோரும் தாழ்நிலப் பகுதிகளில் வாழ்வோரும் மரவள்ளி வகை (Yam), தென்னை ஆகியவற்றைப் பயிரிட்டும், மீன் பிடித்தும், சவ்வரிசி செய்தும் வாழ்கின்றனர்.

வள்ளிக்கிழங்குகளை விளைவிக்கத் தேவையான தோட்டங்களுக்குக் காட்டினை அழித்து எரிக்கின்றனர். பின்னர் அப்பகுதியை வலுவான வேலியால் சுற்றி வளைக்கின்றனர். அவர்கள் பகுதிகளில் காட்டுப் பன்றிகளின் இடையூறு மிகுதியாகையால் இவ்வாறு வேலியிடுகின்றனர். பெரும்பாலும் மரவள்ளிக்கிழங்கை விளைவிப்பதில் ஆண்களே பொறுப்பேற்கின்றனர். ஆனால், பெண்கள் சர்க்கரைவள்ளி பயிரிடுவதிலும், சவ்வரிசி செய்வதிலும் ஈடுபடுகின்றனர். ஓராண்டிற்கு ஒரு முறையே வள்ளிக்கிழங்கு வகைகளைப் பயிரிடுகின்றனர். ஏனைய காலங்களில் வேட்டையாடியும், பன்றிகளை வளர்த்தும், தென்னந்தோட்டங்களில் வேலை செய்தும் வாழ்கின்றனர். பன்றி வளர்ப்பில் இவர்கள் மிகுந்த கவனம் செலுத்து

கின்றனர். குறைந்த உணவைக் கொண்டு வளரும் இவ்வகைப் பன்றிகளைப் பாப்புவர்கள் இறைச்சிக் காக வளர்க்கின்றனர்.

பாப்புவர்களின் சமுதாய வாழ்க்கையில் மணமாகாதார் கூடங்கள் (Dormitories) சிறப்பிடம் பெற்றவை. ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் தனித் தனி கூடங்கள் உள்ளன. திருமணமாவதற்கு முன் ஆண் பெண் இருபாலாரும் அங்குத்தான் உறங்குவர். அக்கூடத்தில் பாப்புவர்களின் தலைவேட்டையில் பெறப்பட்ட மண்டையோடுகள், புனிதப் பொருள்கள், சமயச் சடங்குகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் பொருள்கள்; அனைவருக்கும் பொதுவான பொருள்கள் போன்றவை பாதுகாக்கப்படும்.

பாப்புவாத் தலைவன்

பசிபிக்குக் கடலிலுள்ள தீவுகளில் வாழும் பிற பழங்குடியினரைப் போல் பாப்புவர்களும் முறையான ஆட்சி முறையையும் தலைவனையும் கொண்டிருக்கவில்லை. மரபுவழியில் வரும் தலைவனும் இவர்களிடம் இல்லை. சமுதாயத்தில் எழும் சிக்கல்களைத் தீர்க்கும் தகுதி ஒரு சிலரே பெறுகின்றனர். அத்தகுதி சிறந்த ஆளுமையிலும், வீரச்செயல்கள் புரிவதாலும், பேச்சுத் திறனாலும், சடங்குச் செயல்களைச் செய்யும் பயிற்சியினாலும் ஒருவர் பெற இயலும். இவ்வாறாகப் பலதிறப் பயிற்சியுள்ளவர்களே தலைமைப் பொறுப்பேற்கின்றனர்.

ஆங்கிலேயரின் வருகைக்குப் பின் பாப்புவர்களின் பொருளாதாரம் மேம்பாட்டடைந்தது. இவர்கள் வாழும் தீவுகளில் செம்புக் கனிமம் இருப்பதை ஆங்கிலேயர்கள் கண்டுபிடித்தனர். அதனை வெட்டியெடுக்கும் சுரங்கங்களையும், அதனோடு தொடர்புற்ற பிற தொழில்களையும் பெருக்க ஆங்கிலேயர்கள் முன்

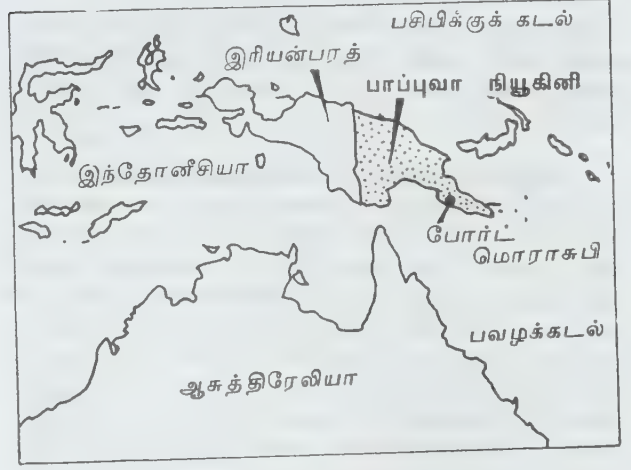

வந்ததால் இன்று பெரும்பான்மையோர் அத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

பாப்புலர்கள் வாழும் மேற்குப் பகுதிகள் மேலை நாட்டுப் பண்பாட்டுடன் பெரிதும் தொடர்பு கொள்ளாமலேயே உள்ளன. அது மொத்தப் பரப்பில் ஏறக்குறைய பாதியளவு ஆகும். பிற பகுதிகளில் மருத்துவ மனைகள், பள்ளிகள், சிறு தொழிற் கூடங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. பண்டைக் காலத்தில் இவர்கள் கொண்டிருந்த தலைவேட்டையும் (Head Hunting), மனிதர்களைக் கொன்று அவர்களின் இறைச்சியை உண்ணும் முறையும் (Cannibalism) அறவே அழிந்து போயின. இதற்கு வெள்ளையர்களின் வருகையே காரணம்.

பாப்புலா நியூகினி: இது முந்தைய நியூகினியின் புதிய பெயர். இத்தீவு, தென் மேற்குப் பசிபிக்கு மாக்கடலில் ஆசுத்திரேலியாக்கண்டத்திற்கு வடக்கில் உள்ளது. பாப்புலா நியூகினியின் (Papua New Guinea) பரப்பு 462,840 சதுரகி.மீ. இது உலகத் தீவுகளுள் இரண்டாம் பெரிய தீவாகும் (முதலாவதாக உள்ள பெரிய தீவு கிரீன்லாந்து). இதன் நீளம் 2415 கி.மீ. நடுப்பகுதியின் அகலம் 645 கி.மீ. இத்தீவு பெரும்பாலும் வெப்ப மண்டலத்தை ஒத்த தட்ப வெப்ப நிலையைப் பெற்றுள்ளது. பல மலைத்தொடர்களையும் இங்கே காணலாம். ஓவன் இசுடான்லி (Owen Stanley) மலைத் தொடரும் பிசுமார்க்கு (Bismarck) மலைத்தொடரும் குறிப்பிடத்தக்கவை. பெரிய ஆறுகள் பல இங்கே ஓடுகின்றன. ஆனால், அவை சதுப்பு நிலங்களைப் பெற்றுள்ளன. இங்கு வாழும் மக்கள் மெலனேசியர் (Melanesians), நீக்ரீடோக்கள் (Negritos), பாப்புலாக்கள் (Papuan) முதலிய பல இனத்தவராவர். தீவின் சில மூலைகளில் மனிதரைத் தின்று வாழும் மக்கட் கூட்டத்தினரும் காணப்படுகின்றனர். நஞ்சு பொருந்திய நாகங்களும் இங்குக் காணப்படுகின்றன. பல வகையான வண்ணத்துப் பூச்சிகளையும் புதிய வகையான பறவைகளையும் இங்குக் காணலாம். மருந்துக்கும் தோல்பதனீடுவதற்கும் பயன்படும் பட்டையினையுடைய வெப்ப மண்டலச் சதுப்பு நிலப் படர் தாவர வகை இங்குண்டு. சந்தன மரக்காடுகளையும் இத்தீவு பெற்றுள்ளது. இங்கு மக்கள் முக்கியமாக வேளாண்மைத் தொழிலையே மேற்கொண்டுள்ளனர். சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு, கொப்பரைத் தேங்காய், கோகோ, காபி, செவ்வந்தி வகைச் செடியினம், இரப்பர், தாழையின் நாரிழைத் தாவர வகை, மெல்லிய இலவம் பஞ்சு, சவ்வரிசி, கரும்பு, தேங்காய், சாதிக்காய், புகையிலை முதலியன இத்தீவில் உற்பத்தி செய்யப்

பெறுகின்றன. முத்துச்சிப்பி, ஆமை முதலியனவும் கடலோரப் பகுதிகளில் மிகுதியாக உள்ளன. இத்தீவில் சிறிதளவு தங்கம், வெள்ளி, மங்கனம் முதலிய உலோகங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன.

பாப்புலா நியூகினி

வரலாறு: நியூகினித்தீவை, முதன் முதலில் கண்டுபிடித்தவர், கி.பி. 1511-இல் இங்குப் போந்த போர்ச்சுகீசிய கடலாய்வர் அண்டோனியோ - தி-ஆப்ரு (Antonio D' Abreu). மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள கினி கடலோரத்தை (Guinea Coast) இத்தீவு ஒத்திருந்ததால், நியூகினி என்ற பெயர் இதற்குச் சூட்டப் பெற்றது. தச்சுக்காரர் (The Dutch) இத்தீவின் மேற்குப் பகுதியை, கி.பி. 1828-இல் தம் வசப்படுத்தினர். ஆங்கிலேயர் கி.பி. 1885 - இல் தென் கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதியையும் அண்மையிலுள்ள வேறு சில தீவுகளையும் தமது ஆட்சிக்கு உட்படுத்திப் 'பிரித்தானிய நியூகினி' என்ற பெயரை இதற்கு அளித்தனர். அதே ஆண்டில் செருமானியர், நியூகினியின் வடகிழக்குப் பகுதியைக் கைப்பற்றினர். பிரித்தானிய நியூகினிப் பகுதியின் ஆதிக்கம், 1905 - இல் ஆசுத்திரேலியாவுக்குக் கிடைத்தது. அக்கண்டத்தினர், அப்பகுதிக்கு, பாப்புலா நிலப்பகுதி என்று பெயர் மாற்றம் செய்தனர். முதலாம் உலகப்போர்க் காலத்தில் ஆசுத்திரேலியப் படைகள், வடகிழக்கில் உள்ள செருமன் பகுதியைத் தம்வசப்படுத்தின. போர் முடிந்த பிறகு, ஆசுத்திரேலியாவின் ஆட்சி, செருமானிய நியூகினியில் ஏற்பட்டது (1920). இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு ஐ.நா. சபையின் மேற்பார்வைக்கு உட்பட்ட ஒரு பொறுப்பாட்சிப் பகுதியாக ஆசுத்திரேலியா அப்பகுதியை மீண்டும் பெற்றது. அவ்வமயம் அதற்கு நியூகினி நிலப் பகுதி என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. இதுவும், பாப்புலா நிலப்பகுதியும், 1949 - இல் ஆட்சிமுறையில் ஒன்றாக்கப் பெற்றன. பிறகு 1973 - இல் அவை

இரண்டும் ஒரு சுதந்திர நாடாக இணைக்கப் பெற்றன. ஆசுத்திரேலியா 1975 - இல் புதிய நாடான பாப்புலா நியூகினிக்கு முழுச் சுதந்திரம் வழங்கியது.

நெதர்லாந்துக்குச் சொந்தமாக இருந்த நியூகினிப் பகுதி, 1963 - இல் இந்தோனேசிய ஆட்சியின் கீழ் வந்து, பிறகு 1969 - இல் அந்நாட்டின் ஒரு மாநிலமாக அமையப் பெற்றது.

பாப்புலா நியூகினியின் அரசு அமைப்பு: இந்நாட்டில் ஒரே அவையைக் கொண்ட ஒரு சட்டமன்றம், தேசிய நாடாளுமன்றம் என்ற பெயருடன் 109 உறுப்பினர்களைக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தேர்தல்கள் மூலம் இச்சபை புதுப்பிக்கப்படுகிறது. பதினெட்டு வயதுக்கு மேற்பட்ட பாப்புலா நியூகினி குடிமகனார் யாவருக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமை உண்டு. தலைமை ஆளுநர் ஒருவரும், 28 அமைச்சர்களைக் கொண்ட ஒரு மந்திரி சபையும் நிருவாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். மாநில ஆட்சி, 1976-ஆம் ஆண்டுச் சட்டப்படி ஒழுங்குபடுத்தப்பெற்றது, தெ.பா.

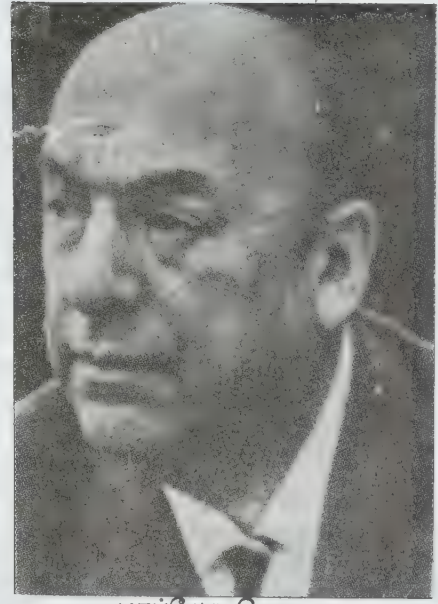
துணை நூல்கள் :

Ryan, J., The Hot Land, London, 1970.

Hasbuc, KP., A Time for Building, Melbourne University Press, 1976.

பாப்லோ நெருடா இந்த நூற்றாண்டில் தோன்றிய இசுபானிசு (Spanish) மொழிக் கவிஞர் களுள் ஒருவர். இவர் (Pablo Neruda) தம் காலச் சமுதாயச் சிக்கல்களைக் கவிதையில் அழகுறச் சித்திரித்த பெருமையை உடையவராவார். அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கும் மனித குலத்தை அதன் தளைகளிலிருந்து விடுவிக்க வந்த மீட்பராக இவர் கருதப்பட்டார். பிரான்சில் சிலி நாட்டுத் தூதுவராக இவர் 1971 - ஆம் ஆண்டு பணியாற்றிவந்தபோது 'இலெனின் சமாதானப் பரிசு'ம் இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டன.

பாப்லோ நெருடா 1904 - ஆம் ஆண்டு மத்திய சிலியில் உள்ள பர்ரால் என்னும் சிறு நகரத்தில் பிறந்தார். இருமாதக் குழந்தையாக இருக்கும் போதே இவர் தாய் மறைந்தார்; அதன்பின் இவர் குடும்பம் நாட்டின் தென்பகுதியில் உள்ள தெமுகோ என்னும் இடத்தில் குடியேறிற்று. நெருடாவின் தந்தை அப்போது இரண்டாம் திருமணம் செய்து கொண்டார். சிற்றன்னை, நெருடாவைத் தம் சொந்தக் குழந்தை போலவே கருதிப் போற்றி வளர்க்கத் தொடங்கினார். நெருடாவின் பள்ளிக் கல்வி 1910 -இல் தொடங்கி 1920 - ஆம் ஆண்டு முடிவுற்றது.

பாப்லோ நெருடா

இவர் தம் பத்தாம் வயது முதலே கவிதைகள் பாடத் தொடங்கினார். இவர் பன்னிரண்டாம் வயதில் கேப்ரிலோ மிசுட்ரால் என்பவர் வாயிலாகப் புகழ் பெற்ற சிலி நாட்டுக் கவிஞர்களின் அறிமுகத்தைப் பெற்றார். இவர் 1921-ஆம் ஆண்டு பிரெஞ்சில் பட்டம் பெற்றார். அதே ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் சிலி நாட்டு மாணவர் பேரவை நடத்திய கவிதைப் போட்டியில் கலந்து கொண்டு பரிசு பெற்றார். பேரவை வெளியீடாக வந்து கொண்டிருந்த இதழ் ஒன்றில் தம் கவிதைகளை வெளியிட்டு வந்தார். இவர் முதல் கவிதைத் தொகுதியைத் தம் சொந்தச் செலவில் வெளிக் கொணர்ந்தார் (1923). அது அவருக்கு நீண்ட புகழை ஈட்டிக் கொடுத்தது. தொடர்ந்து இவர் பல கவிதை நூல்களை வெளியிட்டு வந்தார்.

இசுபெயின் நாட்டில் 1936-ஆம் ஆண்டு உள்நாட்டுப் போர் வெடித்தபோது இவர் கவிதைப் படைப்புகளில் சற்றே இடைவெளி ஏற்பட்டது. இவர் நண்பன் ஒருவனுக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டதும், தெருக்களில் பெருக்கெடுத்தோடிய இரத்த வெள்ளமும் இவரைப் பெரிதும் பாதித்தன. நெஞ்சில் நிலைத்த இசுபெயின் (Spain in the heart) என்னும் கவிதைத் தொகுதி அப்போதுதான் வெளிவந்தது.

நெருடா 1938-ஆம் ஆண்டு சிலி நாட்டுக்கு இசுபெயின் அகதிகள் சிலரோடு திரும்பி வந்தார். வந்த சில நாட்களுக்குள்ளேயே, அரசு இவரை மெக்சிகோ விற்கு அனுப்பி வைத்தது. இவர் மெக்சிகோ வாழ்க்கை உணர்வாழமும் கருத்து நலமும் உடைய கவிதைகளை உருவாக்க உதவிற்று, அக்காலக் கட்டத்

தில் இவர் எழுதிய கவிதைகள் அனைத்தும், இரண்டாம் உலகப் பெரும்போர் இவர் உள்ளத்தில் உண்டாக்கிய பாதிப்பின் விளைவே எனலாம்.

இவர் 1948-இல் கடல் வழியாகச் சிலியை அடைந்தார். இவர் 1945-இல் பேரவை உறுப்பினராக மூன்றாண்டுக் காலத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அக்காலத்தில் நாட்டின் மிக முக்கியமான சிக்கல்களைப் பற்றி இவர் ஆழமாகச் சிந்தித்தார். இடதுசாரி மனப்பான்மை கொண்ட இவர் தீவிர பொது உடைமையாளராக மாறினார். 'பொது நிலைப் பாடல்கள்' (General Songs) என்னும் பெயரில் அமெரிக்கக் கண்டத்தைப் பற்றி இவர் எழுதிய படைப்பு மிகப்பெரும் காப்பியமாகத் திகழ்ந்தது. பாரிசு நகரில் நடந்த 1948-ஆம் ஆண்டு அமைதி ஆர்வலர் மாநாட்டில் இவர் கலந்து கொண்டார். இவர், 1949-ஆம் ஆண்டு சோவியத்து நாட்டுக்கு முதன் முதலாகச் சென்றார். அலெக்சாண்டர் புககின் என்னும் உருசிய நாட்டு மகாகவியின் 150-ஆம் பிறந்த நாளில் இவர் பங்கேற்றுப் பேசினார். இடதுசாரி எழுத்தாளர்கள் மீதும் அரசியல் தலைவர்கள் மீதும் இருந்த அடக்குமுறை உத்தரவு நீக்கம் செய்யப்பட்டபின் 1952-இல் இவர் மீண்டும் சிலி திரும்பினார். இவர் கவிதைகள் பல்வேறு ஐரோப்பிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன.

ஒரு மனிதனின் வாழ்வில் அவன் அனுபவங்கள் மெல்ல மெல்ல மாற்றம் பெறுவது போலவே, நெருடாவின் கவிதைகளும் அவ்வப்போது காலத்திற்குக் காலம் மாற்றம் பெற்று வந்தன. இவர்தம் இளமைப் பருவத்தில் தன்னுணர்ச்சிப் பாக்களையும் காதலை விடக் காம உணர்வே மிக்கோங்கிய அகத்திணைப் பாடல்களையும் பாடினார். பின்னாளில் புற உலகக் கவர்ச்சியிலிருந்து தம்மை விடுவித்துக்கொண்டு, தம்மிலேயே தம்மை இழந்து போகிற நிலையில் உள்ளாலக அனுபவங்களைப் பாடினார். கவிதை உலகில் அதுகாறும் இருந்து வந்த மரபுகள் பல வற்றை உடைத்தெறிந்து 'நெருடாயிசம்' என்று சொல்லத்தக்க புதிய பாணியை உருவாக்கினார். பாடுபொருளில் பலவகைப்பட்ட வளமும், உத்திப் புதுமையும் இவர் கவிதைகளில் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்தனவே யொழிய மறைந்து விடவில்லை. 'நான் இறக்கும்வரை எழுதிக் கொண்டேயிருப்பேன்' என்று அவர் பலமுறை குறிப்பிட்டார். இவர் இறுதியில் 1973-ஆம் ஆண்டு இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

மா.இரா.

பாபநாச முதலியார் (முத்தமிழ்க் கவி ராச சேகரர்), கும்பகோணத்தில் வாழ்ந்தவர். கும்பகோணத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள கும்பேசர்

பேரில் இவர் குறவஞ்சி பாடியுள்ளார். இவர் தம் குறவஞ்சியில், தஞ்சாவூரில் ஆட்சி புரிந்த ஏக்கோசி என்ற மராட்டிய மன்னனைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். துக்கோசியின் மகனான இந்த ஏக்கோசியின் ஆட்சிக் காலம் கி.பி. 1736-37 ஆகும். எனவே, பாபநாச முதலியார் வாழ்ந்த காலம் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி ஆகும். இவர் சிவபெருமானிடம் பக்தி பூண்டு விளங்கினார். சிவபெருமானைப் போற்றிப் பல அழகிய தமிழ்க் கீர்த்தனைகளைச் செய்திருக்கிறார். 'நடமாடித் திரிந்த உமக்கு' என்னும் காம்போதி ராகக் கீர்த்தனை புகழ்பெற்றதாகும்.

சி.கி.இல.

பாபர் (கி.பி. 1483-1530): இந்தியாவில் முகலாயப் பேரரசை நிறுவியவர் பாபர். பாபர் என்ற சொல்லுக்குச் சிங்கம் அல்லது புலி என்பது பொருள். சகிருதீன் முகமது என்பது பாபரின் இயற்பெயராகும். இவர் தந்தை உமர் சேக் மிர்சா, உலகப் புகழ்பெற்ற பெரும் வீரரான தைமூரின் வழி வந்தவர். பாபரின் தாய் குத்லுநிகார், உலகின் மற்றொரு தலைசிறந்த வீரரான மங்கோலிய இனத்தைச் சார்ந்த செங்கிசுகான் வழிவந்தவர். இந்த இருபெரும் வீரர்களின் ஆற்றலும் வீரமும் பாபரிடம் காணப்பட்டதில் வியப்பில்லை.

பாபர் பர்கானா நாட்டின் தலைநகரான ஆண்டிசன் என்னும் இடத்தில் கி.பி. 1483-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். இவரது இளமைப்பருவம் இன்னல்கள் நிறைந்த ஒன்றாகும். பாபர் பிற்காலத்தில் பாரசீக மொழியில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார்; ஆட்சித்துறை நுணுக்கங்கள் யாவும் தம் பாட்டியிடமிருந்து கற்றார் எனக் கூறுவர்.

பாபர் 11 வயதை அடைந்தபோது அவர் தந்தை காலமானார். அது முதல் இவர் வாழ்வில் இன்னல்கள் தொடர்ந்தன. சாமர்கண்டு அரசர் அகமது மிர்சா ஒரு புறமும் மகமதுகான் என்ற தாய்வழி மாமன் மற்றொரு புறமும் தாக்கினர். ஆனால், பாபர் விடாமுயற்சியுடன் தாக்குதலைச் சமாளித்து இப்படையெடுப்பைத் தோற்கடித்தார். சாமர்கண்டை மீண்டும் கி.பி. 1495-இல் கைப்பற்றினார். ஆனால் விரைவிலேயே நோயால் பீடிக்கப்பட்ட பாபர், பர்கானாவையும் சாமர்கண்டையும் இழந்து நாடில்லாதவரானார்.

காபூலின் சுல்தானாக கி.பி. 1504 - இல் இருந்த உலுக் பெக் மிர்சா மரணம் அடைந்தபோது அவ்வரசு பாபருக்குக் கிடைத்தது. காபூலில் பெருங்குழப்பம் ஏற்பட, அதனை வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திப் பாபர் காபூலின் அரியணையைப் பெற்றார்.

தம் முன்னோர்களைப் போன்று பாபரும் இந்தியாவை வெற்றிகொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை வளர்த்து வந்தார். முதற்படியாக கி.பி. 1519-இல் பாசோர் (Bajour), பெசாவர் (Peshawar) ஆகிய இடங்களைக் கைப்பற்றினார். இவர் கி.பி. 1520-இல் சியால்காட்டு வரை முன்னேறினார். காந்தகார் (Kandahar) கி.பி. 1522 - இல் கைப்பற்றப்பட்டது. பாபர் தம் மகன் காம்ரானின் பொறுப்பில் காந்தகாரை ஒப்படைத்தார்.

இந்நிலையில் தில்லி அரியணையினைப் பெறுவதில் தீவிர எண்ணங்கொண்டிருந்த ஆலம்கான் என்பவர் பாபரை இந்தியாவின் மீது படையெடுக்கத் தூண்டினார். இலாகூரின் ஆளுநராக இருந்த தெளலத்கான் லோடி என்பவரும் பாபரை இந்தியாவின் மீது படையெடுத்து வருமாறு கேட்டுக் கொண்டார். இராசபுத்திரர்களின் வலிமை வாய்ந்த சித்தூரின் இராணாசங்கா என்பவரும் பாபரைப் படையெடுத்து வருமாறு அழைப்பு விடுத்திருந்தார். பாபரின் படையெடுப்பால் தில்லியின் லோடி அரசு வீழ்ச்சியடையும்; அதனால் வட இந்தியாவில் தாம் வலிமை பெற முடியும் என இராணாசங்கா கருதியதால் பாபருக்கு அழைப்பு விடுத்தார். இந்திய அரசியலில் காணப்பட்ட நிலையற்ற தன்மையும், சிதறுண்ட அரசியல் நிலைமையும் பாபரை இந்தியாவின் மீது படையெடுக்கத் தூண்டின. மேலும் இந்தியப் பொருளாதார வளமையும் அவரது 'நாடு தேடும்' நோக்கமும் இந்தியப் படையெடுப்பிற்கான காரணங்களாகும்.

பாபர் கி.பி. 1524-இல் பஞ்சாபைத் தாக்கி இலாகூரை வென்றார். ஆனால், தெளலத்கான் திடீரென்று தம் ஆதரவை விலக்கிக் கொண்டதால் பாபர் காபூலுக்குத் திரும்பினார். அடுத்த ஆண்டில் மிகப்பெரும் அளவில் படையெடுப்பிற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்துகொண்டு கி.பி. 1526-இல் படையெடுப்பு மேற்கொண்டார்.

பாபர் கி.பி.1526-இல் ஏப்பிரல் திங்கள் 21-ஆம் நாள் தில்லிக்கு அருகே 7கி.மீ தொலைவில் பானிப்பட்டு என்ற சிறு கிராமத்தில் இப்ராகிம் லோடியின் படைகளை எதிர்த்துப் போரிட்டார். முதலாம் பானிப்பட்டுப் போர் இந்திய இராணுவ வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு முனையை ஏற்படுத்திய நிகழ்ச்சியாகும். ஏறத்தாழ ஓர் இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட போர்வீரர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெற்றிருந்த லோடியின் படையை 12,000 வீரர்கள் மட்டும் கொண்டிருந்த பாபர் தோற்கடித்து இந்தியாவில் முகலாயரின் ஆட்சிக்கு வழிவகுத்தார். பீரங்கிப்படை, புதிய போர் முறைகள், மற்றும் ஆற்றலுடன் போரிடும் தன்மை ஆகியவற்றால் பாபர் புதிய வரலாறு

படைத்து இந்தியாவில் புதிய மரபைத் தோற்றுவித்தார்.

பானிப்பட்டுக்குப் பிறகு, பாபர் பல தொல்லைகளைச் சந்தித்தார். ஆப்கனிய குலத் தலைவர்கள் ஆங்காங்கே சுயேச்சை அரசுகளை அமைத்துக் கொண்டனர். சாம்பல், பியானா, கடால்பூர், குவாலியர், கல்பி, கன்னோசி முதலிய பல இடங்களில் சுயேச்சை அரசுகள் நிலைபெற்றன. உழவர்கள் நிலங்களைப் புறக்கணித்து ஓடிவிட்டனர். கோடைக்காலம் நெருங்க நெருங்கப் படைவீரர்கள் நாடு திரும்ப வேண்டும் என வேண்டினர். பாபர் தம் பேச்சுத் திறனால் வீரர்களைச் சமாதானப்படுத்தினார். இவர் உறுதியைக் கண்டு ஆப்கனியப் படைத்தலைவர்கள் கலக்கம் கொண்டனர். சேக் குரான், சேக் பயாகித்து, பிரோச்கான், மகமதுகான், உலோகானி ஆகியோர் பாபரிடம் சரணடைந்தார்கள். பாபரால் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட சிறு படைப்பிரிவுகள் சாம்பல், இரயின், எட்வா, கன்னோசி போன்ற நகரங்களை வென்றன. ஆப்கனியத் தலைவர்களில் பகதூர் கானும், இராசபுத்திர அரசுகளில் இராணாசங்காவின் தலைமையில் இருந்தவர்களும் மட்டுமே பாபரின் தலைமையை எதிர்க்க முற்பட்டனர்.

பாபர் பானிப்பட்டுக்குப் பின் தம் நாடு திரும்பி விடுவார் என்று எதிர்பார்த்த இராணா ஏமாற்ற மடைந்தார். கல்பி, தோல்பூர், பயானா போன்ற இடங்களைப் பாபர் கைப்பற்றியதை இராணா கண்டித்தார். பாபர் தமது வாக்குறுதியை மீறியதாக இராணா கண்டித்தார். இராணா உதவி செய்வதாகக் கூறியதுபோல் நடந்து கொள்ளவில்லை என்று பாபர் குற்றம் சாட்டினார். அதனால் பகைமை வளர்ந்தது. பாபருக்கு எதிராகப் பெரும் படை திரட்டப்பட்டது. பாபரை எதிர்ப்பதற்காக மீவாடியின் தலைவரான ஆசன்கான் (Hassankhan), இப்ராகிம் லோடியின் சகோதரரான மகமது லோடி, இரெய்சின் கோட்டைத் தலைவர் போன்ற முசுலிம் படைத்தலைவர்கள் இராணாவின் தலைமையில் ஒன்று சேர்ந்தனர்.

பல போர்களில் ஈடுபட்டு ஒரு கண்ணையும், காலையும் இழந்து, எண்பதிற்கும் மேற்பட்ட போர்வடுக்களைத் தம்முடலில் தாங்கியிருந்த இராணாவின் தலைமையில் ஏழு இராசபுத்திர அரசுகளும், 104 சிறு தலைவர்களும், கூட்டாகச் சேர்ந்தனர். இராணாவின் கூட்டுப் படை முதலில் பயனாவைத் தாக்கியது. இக்கோட்டையைப் பாபரின் படைகள் நெருங்கவே முடியவில்லை. பாபர் வேவுப்படை ஒன்றையனுப்பி இராணாவின் நிலையைக் கண்டறிந்தார். இராணாசங்கா ஆக்ராவிரு 15-கி.மீ.

தொலைவிலிருந்த கானுவா என்னுமிடத்தில் முகாமிட்டு இருந்தார். இராணாவின் வீரசாகசங்கள் பாபரின் படைவீரர்களை எட்டியிருந்த காரணத்தினால் அவர்கள் இராணாவை எதிர்த்துப் போராட மறுத்தனர். இராணாவைத் தீண்டுவதில்லை என்று சபதம் செய்தனர். அத்துடன்நில்லாமல் பல மதுக்குடங்களைப் பலர் முன்னிலையில் உடைத்தெறிந்தனர். பத்திர முத்திரை வரி முசுலிம் மக்களுக்கு இரத்து செய்யப்படுமெனவும் பாபர் அறிவித்தார். எனினும், அவர்தம் வீரர்கள் இராணாவை எதிர்த்துப் போராடும் தயக்கத்தைக் கைவிடவில்லை. எனவே, பாபர் அவர்கள் அனைவரையும் ஒன்றுதிரட்டி உணர்ச்சி மிகு பேருரை ஒன்றை நிகழ்த்தினார். 'நீங்கள் இந்துக்களுக்கு எதிரான புனிதப் போரில் பங்குகொண்டால் இறைவனின் காரியத்திற்காகப் போரிட்டதாகும்; அன்றி உயிரிழப்பீர்களானால் சமயத்திற்காகத்தியாகம் செய்தவர்களாவீர். போரில் கலந்து கொள்ளாததன் மூலம் கெட்டபெயர் அடைந்து வெட்கப்படுவதைவிடப் புகழுடன் மடிவது மேல் என்பதை அனைவரும் உணரங்கள்' என்ற பாபரின் சமய உணர்வோடு கூடிய வீர உரை, அவர்தம் வீரர்களுக்குப் போராட உற்சாகமளித்தது.

பெரும்படை கொண்டிருந்த இராணாவின் தரப்பில் ஏறத்தாழ 2 இலட்சம் வீரர்கள் இருந்தனர் எனப் பாபர் கூறியுள்ளார். பாபர் பாணிப்பட்டில் பின்பற்றிய போர் உக்திகளைக் கானுவாவிலும் செயற்படுத்தினார். பாபர் குகையைவிட்டு வெளியேறும் சிங்கத்தைப் போன்று பயங்கரத் தாக்குதலை மேற்கொண்டார். இராணாவும் அவர்தம் படைகளும் கி.பி. 1527 மார்ச்சு மாதத்தில் நடைபெற்ற இப்போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். பாபரின் குதிரைப் படையும் பீரங்கிப்படையும் இரசபுத்திர வீரர்களிடையே பெருத்த சேதத்தை ஏற்படுத்தின. இராணாசங்கா போரில் மூர்ச்சையடைந்தார். இரசபுத்திர வீரர்கள் தோற்று நாற்புறமும் சிதறியோடினர். கானுவா போரில் பாபரின் வெற்றி அவர் நிலையை மேலும் உறுதிப்படுத்தியது. இப்போரின் விளைவாக இரசபுத்திரர்களின் அரசியல் சக்தி மறையத் தொடங்கியது. வட இந்தியாவில் அவர்களின் ஆதிக்கம் குன்றத் தொடங்கியது. பாபர் முகலாயப் பேரரசை ஏற்படுத்துவதில் கானுவா வெற்றி மேலும் உதவியது எனலாம்.

கானுவா வெற்றியைத் தொடர்ந்து பாபர் மேவார் நாட்டையும், அதன் தலைநகரான சித்தூரையும் வென்றார். பாபர் கி.பி. 1528-இல் சாந்தேரியைத் தாக்கி அதன் அரசர் மேதினரையை வென்றார். இவர் கி.பி. 1529-இல் இலக்னோவை வென்றார்.

கானுவாப் போரிலிருந்து தப்பியோடிய மகமது லோடி பீகாரில் தனி அரசை ஏற்படுத்தினார். பெரும்படை ஒன்றைத்திரட்டிச் சூனார் கோட்டையை மகமது லோடி முற்றுகையிட்டார். பாபர் மகமதுவை எதிர்க்கப் படைப்பிரிவு ஒன்றை யனுப்பினார். அதனால் பின் வாங்கிய மகமது லோடி வங்காளத்திற்குச் சென்று நசரத்தாவிடம் உதவி வேண்டினார். கங்கையும் ஆக்ரா நதியும் ஒன்றுகூடும் இடத்தில் கி.பி. 1529-இல் மே மாதம் நடைபெற்ற போரில் மகமது லோடியும் வங்காள உதவிப்படையினரும் தோற்கடிக்கப்பட்டன. வங்காள நசரத்தா இனி யாருக்கும் புகவிட மளிப்பதில்லை என்ற அடிப்படையில் பாபருடன் சமாதானம் மேற்கொண்டார். இப்போரின் விளைவாகப் பாபர் பீகாரின் அதிபதியானார். பாபரின் இறுதிப் போரான காக்ரா வெற்றிக்குப் பிறகு பாபரின் ஆதிக்கம் மேற்கே சிந்து நதி முதல் கிழக்கே பீகார் வரையிலும் வடக்கே இமயம் முதல் தெற்கே சாந்தேரி வரையிலும் பரவி நின்றது.

காக்ரா போருக்குப்பின் பாபர் நெடுநாள் வாழ்ந்திருக்கவில்லை. பாபர் தம் 48 வயதில் கி.பி. 1530-ஆம் ஆண்டு திசம்பர் 26-ஆம் நாள் உயிர் நீத்தார். உமாயூன் நோயுற்றிருந்தபோது, இறைவனைப் பிரார்த்தித்துத் (தம் உயிரை எடுத்துக் கொண்டு தம்மகனை நோய் நீக்குமாறு வேண்டிக் கொண்டு) தொழுகை செய்தார் எனக் குறிப்பிடுவர். அவரது தொழுகையின்படி உமாயூன் நோய் நீங்கி நலம் பெற்றார். ஆனால், விரைவில் பாபர் மரணமடைந்தார். இவரது மரணங்குறித்து மாறுபட்ட கருத்து நிலவுகிறது. பாபரின் மதுப்பழக்கமும், இப்ராகிமின் அன்னை ஊட்டிய நஞ்சும் சேர்ந்தே பாபரைக் கொன்றதாகவும் கூறுவர். பாபரின் உடல் காலூலில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

பாபர், வெற்றிக்குப் பிறகு நீண்ட நாள் வாழ்ந்திருக்கவில்லை என்பதால் அவரது ஆட்சிமுறை குறித்து அதிகமாகக் கண்டறிய முடியவில்லை. 'பேரரசர்' அல்லது 'பாதுசா' என்று தம்மைக் குறிப்பிட்டுக் கொண்டதால் பாபர் இந்தியாவில் பேரரசை நிலைபெறச் செய்வதில் எண்ணங்கொண்டிருந்தார் என அறிய முடிந்தது. பாபர் தொடக்கத்தில் இராணுவ அடிப்படையான பாகுபாடுகளைச் செய்தே, தம் ஆட்சிக்குட்பட்ட நிலப்பகுதிகளை நிருவகித்தார்; ஆக்ரா நகரத்தில் பல மாளிகைகள் புதியதாக நிருமாணித்தார்; பல பூந்தோட்டங்களையும், நீருற்றுகளையும், நீச்சல் குளங்களையும் ஏற்படுத்தினார். பாபரின் பெருமைகளுக்குச் சிகரம் வைப்பது போன்று அமைந்தது அவரது இலக்கிய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் அவர்தம் 'நினைவுக்

குறிப்புகள்' ஆகும். பாபர் அன்புடைய தந்தையாகவும், பாசமிக்க கணவராகவும் நல்ல நெறிகளைப் பின்பற்றிய முசுலிமாகவும் திகழ்ந்தார். சுருங்கக் கூறின், ஆசிய வரலாற்றில் மிகச் சிறந்த இடத்தைப் பெறுகின்ற பேரரசர் எனப் பல வரலாற்றாசிரியர்கள் பாபரைப் பாராட்டியுள்ளனர்.

பாபர் தம் வெற்றியால் இந்தியாவில் முகலாயப் பேரரசுக்கு அடிக்கல் நாட்டினார். இலேன்பூல் என்னும் வரலாற்று அறிஞர் குறிப்பிடுவது போல மத்திய ஆசியாவிற்கும், இந்தியாவிற்கும் பேரரசாட்சி உருவாதற்கு, நாடோடிக் கூட்டங்களுக்கும் தைமூருக்கும், அக்பருக்கும் ஓர் இணைப்புச் சங்கிலியாகப் பாபர் விளங்கினார் எனலாம். தி.கே.டீ.நா.

பாபர் நாமா: இந்தியாவில் முகலாயப் பேரரசை நிறுவியவர் பாபர். இவர் தம் சுய வரலாற்றை துருக்கி பாப்ரி என்று குறிப்பிட்டார். இது பாபர் நாமா என்றும், பாபரின் நினைவுகள் என்றும் கூறப்படுகிறது.

பாபர் தமக்கு ஓய்வு கிடைத்த போதெல்லாம் தம் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளைப் பல்வேறு காலங்களில் எழுதியுள்ளார். இது முதன் முதலில் துருக்கி மொழியில் எழுதப்பட்டது. பாயண்டாகான் என்பவரும், அப்துல்ரகீம் கான் - இ - கனாவும் இதை இரு முறை பாரசீக மொழியில் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். இது ஆங்கில, பிரெஞ்சு மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதனை, கி.பி.1826 - இல் இலெய்டன் என்பவரும், எர்சுகின் என்பவரும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தனர். பிறகு பெலிரிட்சு என்பவர் இதை மீண்டும் ஆராய்ந்து வெளியிட்டார்.

இந்நூல் கி.பி. 1871 - இல் பிரெஞ்சு மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. பெலிரிட்சு அம்மையார் துருக்கி மொழியிலிருந்து இதை மொழி பெயர்த்தார். ஏனையோர் பாரசீக மொழியிலிருந்தே மொழி பெயர்த்தனர். எனவே, ஏனைய மொழி பெயர்ப்புகளைவிட இவரது மொழி பெயர்ப்பே சிறந்தது; நம்பத்தகுந்தது.

இந்நூலிலிருந்து பாபரின் எளிய துருக்கி நடை தெளிவாயிற்று. அவர் இந்நூலில் தம் கருத்துகளை ஒளிவு மறைவின்றிக் கூறியுள்ளார். தம் குறைகளையும் அவர் தயக்கமின்றிக் கூறியுள்ளார். இந்நூல் ஒரு சிறந்த வரலாற்றுக்குதவும் அரிய மூலமாக இருந்த போதிலும் இதில் சில இடைவெளிகள் உள்ளன. (கி.பி.1508 முதல் 1519 வரை, கி.பி.1520 முதல் 1525 வரை, கி.பி. 1529 முதல் 1530 வரை).

வரலாற்றுக் கண்கொண்டு பார்த்தால் இது ஓர் ஒப்பற்ற நூலாதல் புலனாகும். இந்நூலில் பாபர் தம் வீரர்களைப் பற்றியும் தம்மைப் பற்றியும் தம் விருப்பு வெறுப்புகளைப் பற்றியும் தம் பகைவர்களைப் பற்றியும் தெள்ளத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். இந்நூலிலிருந்து இவர் இயற்கையில் அதிக நாட்டம் கொண்டவர் என்பது புலனாகிறது. இவரது இறையுணர்வும் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

இந்நூலில் பாபர் தம் உறவினரைப் பற்றியும் கூறுகிறார். இதில் காணும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து பாபர் ஒரு பிறவி மேதை என்பதை அறியமுடிகிறது. இதில் 25 பக்கங்களில் இந்துத்தானத்தைத் (வட இந்தியாவை) தெள்ளத் தெளிவாக வருணிக்கின்றார் பாபர். இந்துத்தானத்தின் எல்லைப் பற்றியும் நிதிநிலை பற்றியும், கனிப்பொருள்களைப் பற்றியும், பழங்களைப் பற்றியும், மரங்களைப் பற்றியும், மீன்களைப் பற்றியும், பிராணிகளைப் பற்றியும் பறவைகளைப் பற்றியும் தம் நாட்டினரின் நடை, உடை, பாவனைகளைப் பற்றியும் மிக அழகாக விவரிக்கின்றார் பாபர்.

மேலும், இந்நூலின் மூலம் பாபரின் நடத்தை பற்றியும் அறியலாம். பேராசிரியர்கள் எலியட்டு, தவுசன், தெனிசன், இராச ஆகியோர் இந்நூலினைப் புகழ்ந்துள்ளனர். ஆயினும் இவர் இந்திய நாட்டினரைப் பற்றிக் கூறிய கருத்துகள் அனைத்தும் உண்மையென நம்பிவிட இயலாது. எனினும், பேராசிரியர் உருசுபுருக் வில்லியம்சு கூறுவது போல் இவர் சுயசரிதை வரலாற்றிலும், இலக்கிய வரலாற்றிலும் ஒரு நிலையான இடத்தைப் பெறுகின்றார் எனின் மிகையாகாது. கே.சே.

பாபரின் நினைவுக் குறிப்புகள்: இந்திய வரலாற்றில் புதிய மரபைத் தோற்றுவித்த பாபர் மிகச் சிறந்த வீரராக விளங்கியதுடன் தலைசிறந்த எழுத்தாற்றல் பெற்றவராகவும் திகழ்ந்தார். அவரது இலக்கியத் திறனுக்குச் சான்றாக விளங்குவது 'துருக்கி பாபரி' என்ற பெயரில் அறியப்படும் அவர் தம் நினைவுக் குறிப்புகளாகும் (Babur's Memories). பாபர் இப்பெரும் இலக்கியப் பணிக்காகத் 'தன்வரலாறு எழுதுவோரின் இளவரசர்' (Prince of Autobiography) என்று புகழப்படுகின்றார்.

பாபரின் நினைவுக் குறிப்புகள் அவர் காலத்தைப் பற்றியும் அவரைப் பற்றியும் அறிய உதவும் முதல் தரச் சான்றாக விளங்குகின்றன. பாபர் தாம் சென்ற இடங்களில் கண்ட காட்சிகளைக் குறிப்புகளாகத் தொகுத்து வழங்கியுள்ளார். அக்குறிப்புகளின் தொகுதி தான் 'பாபரின் நினைவுக் குறிப்புகள்'

என்று கூறப்படுகிறது. பாபர் அவற்றைத் தம் தாய் மொழியாம் துருக்கியில் எழுதினார். அக்குறிப்புகள் அக்பர் காலத்தில் பைராம்கானின் மைந்தர் அப்துல் இரகீம் என்பவரால் பாரசீக மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. அதன்பின் பல்வேறு மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. இலெய்டன் என்பவர் ஆங்கிலத்தில் முதன் முதலில் மொழி பெயர்த்தார். அவற்றை மெருநுபடுத்தி மிகச் சிறப்பாக ஆங்கில மொழிபாக்கம் செய்தவர் எர்சுகின் (Erskin) என்பவராவார். பாபரின் நினைவுக் குறிப்புகள் கி.பி. 1817-ஆம் ஆண்டு முடிவடைந்தபடியால், அத்தொகுதி கி.பி. 1826-ஆம் ஆண்டு முதன்முதலில் புத்தக வடிவைப் பெற்றது. அம்மொழி ஆக்கத்தில் தவறிருந்தது என்று கூறி, பாவேட். தெ கோர்ட்டீ (Pavet de courteille) என்ற பிரெஞ்சு அறிஞர் நேரடியாகத் துருக்கி மொழியிலிருந்து பிரெஞ்சு மொழிக்கு மொழியாக்கம் செய்தார்.

பாபர் தம் குறிப்புகளை இனிய, எளிய நடையில் சுவையாக எழுதியுள்ளார். பாபர் தம் 'தன்வரலாற்றுக் குறிப்புகளில்' தைமுரைப் போன்றோ சகாங்கீரைப் போன்றோ உண்மைக்குப் புறம்பான செய்திகளைக் குறிப்பிடவில்லை. அவர்தம் குறிப்புகள் செனோபன் (Xenophen) மற்றும் சூலியசு சீசர் (Julius Caesar) போன்றோரின் குறிப்புகளுடன் ஒப்பிட நற்கலை என்று எலியட் (Eliot), தவுசன் (Dowson) முதலிய ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். பாபரின் குறிப்புகளில் உண்மை நிறைந்து உள்ளது. சொற்களை அளவோடு கையாண்டு, தெளிவாகப் படிப்போரின் கவனத்தைக் கவரும் வகையில் எழுதியுள்ளார். அவர்தம் குறிப்புகளில் பெரும்பகுதி வட இந்தியாவைப் பற்றியது. அப்பகுதிகளின் விலங்குகள், புள்ளினங்கள், செடி, கொடிகள், கனி வகைகள் குறித்து அவர் வழங்கும் குறிப்புகள், அவரை ஓர் ஆராய்ச்சி அறிஞராகக் காண உதவுகின்றன.

அந்நினைவுக் குறிப்புகளைப்பாபர் எப்போது எழுதினார் என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. பாபர் தாம் எழுதத் தொடங்கிய காலத்தைக் குறிப்பிடவில்லை. அவர்தம் குறிப்புகளைப் பார்க்கும் போது அவர் இந்தியப் படையெடுப்பிற்குப் பிறகு தான் அவற்றை எழுதி இருக்கவேண்டும் என எண்ணத்தோன்றுகிறது. அந்நூலின் அமைப்பு தொடர்ச்சியாக நிகழ்ச்சிகளைக் கூறும் வகையில் அமையவில்லை. எனினும், 'உமாயூன் நாமா' என்றநூலின் மூலம், பாபர் இக்குறிப்புகளைத் தம் வாழ்நாளின் கடைசிப் பகுதியில்தான் எழுதினார் என்று அறிய முடிகிறது.

பாபரின் நினைவுக் குறிப்புகள் கி.பி.16 -ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வடஇந்தியாவின்

அரசியல், சமூக, பொருளாதார நிலைகளைத் தெளிவாக அறிவிக்கின்றன. இந்தியா ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நாடு என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அங்குள்ள மலைகள், ஆறுகள், காட்டுவெளிகள், செடி, கொடிகள், விலங்குகள், தட்பவெப்ப நிலை ஆகியவையும் பாபரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இந்தியாவில் வனப்பு அதிகம் இல்லையென்றும், இந்திய மக்கள் ஒருவரோடொருவர் ஓட்டி உறவாடும் தன்மை அற்றவர்கள்; அடக்கமும் அன்புள்ளமும் கொண்டவர்கள் அல்லர்; அறிவுக்கூர்மையும் திறமையுமில்லாதவர்கள் என்றும் பாபர் குறிப்பிடுகின்றார். இந்திய மக்களுக்கு அழகான கட்டடம் கட்டத் தெரியவில்லை என்றும், இந்தியமக்கள் குதிரை, நல்ல உரோட்டி, குடிநீர், வெந்நீர் ஆகியவற்றைத் தூய்மையாகப் பயன்படுத்தத் தெரியாதவர்கள் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மெழுகுவத்திக்குப் பதில் தீவட்டிகள் பயன்படுத்தியதையும், தீவட்டிகள் சுமப்பதற்காகத் தீவட்டித் தடியர்களை இந்தியர்கள் பணியமர்த்திக் கொண்டதையும் பாபர் குறிப்பிடுகிறார். இந்திய மக்களின் உணவு, உடை, பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவை குறித்தும் பாபர் குறிப்பிடுகின்றார்.

நல்ல பழங்களும் குளிர்ந்த நீரும் இந்தியாவில் கிடைக்கவில்லை. பனிக்கட்டியிலிருந்து குளிர்ந்த நீரை உண்டாக்குதல் இந்தியருக்கு முழுமையாகத் தெரிந்திருக்கவில்லை. புதுமையும் மணமும் சுவையும் நிறைந்த கனிகளைப் பாபர் காலம் முதற்கொண்டுதான் முகலாயர்கள் அறிமுகப்படுத்தினார்கள் என்று பாபர் குறிப்பிடுகிறார். வடஇந்தியாவின் தட்ப வெப்பநிலை குறித்தும் பாபர் குறிப்பிடுகின்றார். மழை, காற்று, வெப்பநிலை அங்குக் கிடைக்கும் கனிப்பொருள்கள் ஆகியவை குறித்துப் பாபர் அளிக் கும் குறிப்புகள் மிகவும் பயன் தருபவையாகும்.

செய்யும் தொழிலின் அடிப்படையில் மக்கள் பல பகுப்புகளாகப் பிரிக்கப் பட்டிருந்தனர் என்பதை அவர் குறிப்புகள் மூலம் அறியமுடிகிறது. இந்தியாவில் கைவினைஞர்கள் அதிகம் என்றும் ஒவ்வொரு தொழில் செய்ய ஒவ்வொரு பிரிவினர் இருந்தனர் என்றும் பாபர் கூறியுள்ளார். அரசியல் நிலையைக் குறிக்கும்போது, ஐந்து வலிமை வாய்ந்த முசுலிம் வட இந்திய அரசுகளையும் இரண்டு முசுலிம் அல்லாத அரசுகளையும் பற்றிப் பாபர் குறிப்பிடுகின்றார். முசுலிம் அரசுகள்; தில்லி, குசராத்து, பாமினி, மாளவம், வங்காளம்; 2 முசுலிம் அல்லாத அரசுகள் மேவாரின் இராணாசங்கா மற்றும் விசயநகர அரசர் (கிருட்டிணதேவராயர்).

பாபரின் குறிப்புகள் கி.பி.16-ஆம் நூற்றாண்டு இந்தியாவின் பல்வேறு நிலைகளை அறிய உதவினா

லும், அவற்றில் முரண்பாடுகள் உள்ளன. இந்தியாவின் ஒரு பகுதியை மட்டும் கண்டுவிட்டு எழுதப்பட்டமையால் இக்குறிப்புகள் முழு இந்தியாவிற்கும் பொருந்தும் என ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது. வட இந்தியாவில் காணப்பட்ட அரசியல் சூழ்நிலை, வட மேற்கு இந்தியாவின் நிலை ஆகியவை குறித்து அறிய பாபரின் நினைவுக் குறிப்புகள் முதல்தரச் சான்றாகும். இந்தியப் பொருளாதாரம், தட்பவெப்பநிலை, இந்திய மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றி அவர் குறிக்கும் செய்திகள் முழுமையாக ஏற்புடைய வையல்ல. எனினும், பாபரின் சொல்வளம், இயற்கைக் காட்சிகள், அழகை விவரிக்கும் தன்மை, ஆராய்ச்சி மனப்பான்மை ஆகியவை இந்நூல் மூலம் அறியப்படுகின்றன. தி.கோ.நா.

பாபுரால் பட்டேல்: பாபுரால் பட்டேல்

1904 - ஆம் ஆண்டு, ஏப்ரல் திங்கள் 4 - ஆம் நாள் மகாராட்டிர மாநிலத்தைச் சேர்ந்த தானா என்ற பகுதியிலுள்ள மசுவான் (Maswan) மாவட்டத்தில் பிறந்தார். இவர் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளராகவும் பதிப்பாசிரியராகவும் திரைப்படத் தயாரிப்பாளராகவும் விளங்கினார். இவர் சுதந்திரமான பத்திரிகை ஒன்றை கி.பி. 1922 - ஆம் ஆண்டு, தொடங்கினார்; பல பேசும் படங்களை எழுதித் தயாரித்துச் சிறந்த இயக்குநராகவும் செயற்பட்டு வெளியிட்டார். இவர் 1935 - ஆம் ஆண்டு 'பிலிமிந்தியா' என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் விளங்கினார். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிலும், ஐரோப்பா போன்ற நாடுகளிலும் இந்தியப் பண்பாடு மற்றும் நாகரிகம் குறித்துப் பல உரைகள் நிகழ்த்தியுள்ளார். படத் தயாரிப்பு சம்பந்தப்பட்ட நெறிமுறைகளை உருவாக்கவும், திரைப்படத் தணிக்கைக் குழுவின் மறுபரிசீலனை குறித்து வகை செய்யவும் இவர் பாடுபட்டார். இந்தியத் தாய் (Mother India) என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும், 1958 - ஆம் ஆண்டு சமதி வெளியீட்டு நிருவாக இயக்குநராகவும் இருந்து செயற்பட்டார். சாசாப்பூர் (Shajapur) என்ற தொகுதியிலிருந்து 1967 - ஆம் ஆண்டு, பாராளுமன்றத்திற்குத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார். இவர் வெளியிட்ட நூல்கள் பழுப்புத் தூசி (Grey Dust), எரிக்கும் சொற்சா (Burning Words), நாட்டின் அறிவுரை (The Sermon of the Land), வழிபாட்டு நூல் (Prayer Book) என்பனவாகும். இரா.கி.

பாம்பன்: தமிழ்நாட்டின் தென்கோடியில் இராமேசுவரம் தீவில் உள்ள சிற்றூர். இது மதுரையிலிருந்து தென் கிழக்கே 127 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இது பாம்பன் (Pamban) கால்வாயின் கரையில் உள்ளது. பாம்பனில் கலங்கரை விளக்கம்

(Light House) ஒன்றும், வானிலை ஆராய்ச்சி நிலையம் (Meteorological station) ஒன்றும் உள்ளன. இராமேசுவரத்தின் வடமேற்கு மூலையில் உள்ள கலங்கரைவிளக்கம் 94 அடி உயரம் உள்ளது. தானாகவே இயங்கும் (Automatic light) இக்கலங்கரை விளக்கம், ஏறத்தாழ 21 கி.மீ. தொலைவிற்கு எண் திசைகளிலும் ஒளியைப் பாய்ச்சும் வல்லமை கொண்டுள்ளது. பவழம் இதன் முக்கிய ஏற்றுமதி. பாம்பனும் இராமேசுவரமும் முன்பு தமிழகத்தை ஒட்டிய நிலப்பகுதிகளாகவே இருந்தன. இராமேசுவரம் கி.பி. 1480 - இல் அடித்தபெரும் புயலால் தனித் தீவாகப் பிரிந்தது.

பாம்பன் தீவு: (இராமேசுவரம் தீவு):- இச்சிறு தீவு இந்துப் பெருங் கடவில், மதுரையிலிருந்து தென்கிழக்கே 127 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த இத்தீவு, 24 கி.மீ. நீளமும் 2.75 கி.மீ. அகலமும் கொண்டது. இதன் ஒரு பகுதி திட்டாலும் மறு பகுதி மணல் திட்டாலும் ஆகியது. இது குறுகிய பாம்பன் கால்வாயால் பிரிக்கப்பட்டு விட்டது. இதன் தெற்கில் குருசடித் தீவு அமைந்துள்ளது. இத்தீவிலுள்ள முக்கிய பட்டினம் இராமேசுவரம் ஆகும். இங்குள்ள முக்கிய தொழில் மீன் பிடித்தல் ஆகும். கருவாடு, விறகு, தேங்காய், பவழக்கல், சுண்ணாம்பு ஆகியன இங்குத் தயாராகின்றன.

பாம்பன் கால்வாய்:- இக்கால்வாய் தமிழ்நாட்டிற்கும் இராமேசுவரம் தீவிற்கும் இடையேயுள்ளது. பாக்கலசந்தியையும் (Palk Straight) மன்னார் வளைகுடாவையும் இணைக்கும் இக்கால்வாய், 1290 மீ. நீளமும் 24.4 மீ அகலமும் 47 மீ. ஆழமும் கொண்டது. இச்செயற்கைக் கால்வாய் இந்தியாவிற்கும் சிரீலங்காவிற்கும் இடையே தொடர்பினை ஏற்படுத்துகிறது. இக்கால்வாயில் பாறைகள் மிகுந்திருந்ததால், தொடக்கத்தில் இக்கால்வாய் மிகச்சிறிதாக இருந்தது. இப்பாறைகளை அகற்றும் பணி கி.பி. 1828-இல் தொடங்கப்பட்டது. இக்கால்வாயை ஆழப்படுத்தவும் அகலப்படுத்தவும் கி.பி. 1838-இல் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதன் ஆழம் கி.பி. 1854-இல் 3 மீ. ஆக இருந்ததால் 200 கண்டி (Ton) எடை கொண்ட சிறுகப்பல்களே செல்ல முடிந்தன. இன்று போக்குவரத்திற்கு மிகுந்த வசதிகள் உள்ளன. இதன் குறுக்கே இரயில் பாதை செல்லுகிறது.

பாம்பன் துறைமுகம்: இராமேசுவரத்தின் தென்மேற்கு மூலையில் அமைந்துள்ள ஒரு முக்கிய துறைமுகம். இதன் கடல் ஆழமின்றியும் பாறைகள் நிறைந்தும் காணப்படுவதால், கப்பல்கள், கரையிலிருந்து 1½ கிலோ மீட்டருக்கு அப்பால் நிறுத்தப்படுகின்

றன. தனுசுக் கோடி வரை சென்ற இந்திய-சிரீலங்கா இரயில் போக்குவரத்துத் தொடங்கப்படு முன்பு, இவ் விரு நாடுகளுக்கும் இடையேயான வாணிகம் இத்துறை முகத்தின் மூலமாகவே நடைபெற்றது. தொடக்கத்தில் மண்டபத்திற்கும் இராமேசுவரத்திற்கும் இடையில் படகுப் போக்குவரத்து மட்டுமே இருந்தது. தென்னிந்திய இரயில்வே நிறுவனம் 1914 - இல் தனுசுக்கோடி வரையில் இரயில் போக்குவரத்தை விரிவு படுத்தியதால் பயணிகள் இரயிலிலேயே செல்லத் தொடங்கினர். மதுரையிலிருந்து மண்டபம் வரையில் இரயில் போக்குவரத்து ஏற்பட்டதால், இத்துறை முகத்தின் வாணிகம் பாதிக்கப்பட்டது.

பாம்பன் பாலம்:- மன்னார் வளைகுடாவிலிருந்து இராமேசுவரம் தீவை இணைக்கும் பாம்பன் சாலைப் பாலம் அமைக்கும் பணி 1988-சனவரித் திங்களில் முடிவடைந்தது. இப்பாலம் 2.34 கி.மீ. நீளம் கொண்டதாக உள்ளது. இதனைக் கட்டி முடிக்க இருபது, கோடி உற்பாய் செலவாயிற்று. கடலில் அமைக்கப் பெறும் இப்பாலம் வியப்பான செயலேயாகும். பாம்பன் இரயில் பாலம் 22.12.1964.-இல் ஏற்பட்ட பெரும் புயலால் நீரூள் மூழ்கடிக்கப்பட்டது. எனவே, புதிய பாலம் கட்டும் திட்டம் 1969-இல் செயற்படுத்தப்பட்டு, 1972 - இல் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. இதற்கான அடிக்கல்லை மறைந்த பிரதமர் திருமதி இந்திராகாந்தி 1974-இல் நாட்டினார். 1978-இல் வீசிய புயலால் 1979 - 80-இல் முடிய வேண்டிய பணி தடைப்பட்டது. 79 தனிவளைவு அளவுகள் (Spans) கொண்ட பாலமாக இது விளங்குகிறது. ம.இரா.த.

பாம்பன் சுவாமிகள்: காண்க: குமரகுரு தாச சுவாமிகள்.

பாம்பாட்டிச் சித்தர், பதினெண் சித்தர்களின் ஒருவர். பாண்டி நாட்டினர் எனவும், கொங்கு நாட்டில் மருத மலை அடிவாரத்தில் தவஞ்செய்திருந்தவர் எனவும், திருக்கோகரணத்தில் பிறந்தவர் எனவும் இவர் பற்றிய வழக்கு வரலாறுகள் பலவாகக் கூறப்படுகின்றன.

காட்டில் சென்று கொண்டிருந்தபோது ஒரு பாம்பு இறந்து கிடத்தலைக் கண்ட இவர் அப்பாம்பை உயிர்ப்பிக்க எண்ணிப் பாடினார். அப்பாம்பு உயிர் பெற்று எழுந்து ஆடிக்கொண்டு இவருடன் சென்றது. அப்போதிருந்து இவருடைய பெயர் பாம்பாட்டிச் சித்தர் என வழங்கலாயிற்று என்பர். இவர் சட்டை முனிவரிடம் தீக்கை பெற்றவர்; சித்துகள் கைவரப் பெற்றவர். அரசன் ஒருவன் இறந்த போது அவன் உடலிற் புகுந்து அவன் மனைவியுடன் இருந்ததாலும்,

செத்தபாம்பை ஆட்டியதாலும் பாம்பாட்டிச் சித்தர் எனப் பெயர் பெற்றார் என்றதோர் வரலாறும் உண்டு. ஆடு பாம்பே' எனத் தொடங்கும் 129 பாடல்கள் இவர் பாடியனவாகப் பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல்கள் என்ற தொகுப்பில் உள்ளன. இப்பாடல்கள் சைவ பரமான தத்துவார்த்தம் உடையன என்பர். சித்தவாரூடம் என்ற நூலும் சில சித்த மருத்துவ நூல்களும் இவர் பெயரால் வழக்கில் உள்ளன. க.ஆ.

பாம்பு வழிபாடு, உலக மக்களிடையே பரவலாகக் காணப்படுகிறது. உலகில் மிகப்பழைய நாகரிகங்கள் தோன்றிய எகிப்து, மெசப்படோமியா, பாபிலோனியா, சுமேரியா, கிரேக்கம், உரோம், சிந்துவெளி ஆகிய இடங்களில் மிகப் பழங் காலத்திலேயே பாம்பை வழிபட்டனர் என்பதற்குச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. உலகின் தலைமைச் சமயங்களான இந்து, புத்தம், சமணம், கிறித்தவம் முதலான அனைத்திலும் 'பாம்பு' இடம் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பாம்பு வழிபாட்டிற்கு அச்சமும் அன்புமே அடிப்படைக் காரணங்கள் என்பர். பண்ணாடக்கால மனிதன் மலைக்குகைகளிலும், காடுகளிலும் வாழ்ந்து வந்தமையால் ஆங்கே ஏனைய சிங்கம், புலி, யானை முதலான விலங்குகளிடமிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதைவிடப் பாம்பிடமிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதைப் பெரிதாக நினைத்தான். கொடிய பாம்பிடமிருந்த அச்சத்தின் விளைவாகவே பாம்பை முதலில் வழிபடத் தொடங்கினான். 'பாம்பென்றால் படையும் நடுங்கும்' என்ற பழமொழி இதனை மேலும் உறுதிசெய்யும். பாம்பை வழிபட்டால் பல நன்மைகள் கிடைக்கும் என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை நாட்டுப்புற மக்களிடையே நிலவி வருகிறது. எனவே, பாம்பைத் தெய்வமாக நினைத்து அதற்குப்படையல் வைத்து வழிபடுகின்றனர். இன்றும் விளைநிலத்தில் புகுந்து விளைச்சலுக்குக் கேடு விளைவிக்கும் எலியைப் பிடித்துப் பாம்பு தின்பதால் பாம்பு 'உழவனின் தோழன்' என்று கருதப்படுகின்றது. எனவே, பாம்பு உழவர்களிடையில் தெய்வமாகக் கருதப்படுகிறது. மேலும் ஆப்பிரிக்கா, ஆசுத்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் பாம்பை முன்னோர் என்று கருதி வழிபடும் வழக்கமும் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தியா முழுவதும் வைதீகச் சமயத்தினர் குலை மாதத்தில் 'நாக பஞ்சமி விழா'க் கொண்டாடுகின்றனர். இந்திய வடமாநிலங்களில் குலை மாதத்தில் வரும் 'ஆனந்த சதுர்த்தசி' நாளிலும் நாக வழிபாடு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. குறிப்பாக வங்கத்தில் பாம்பை மனசாதேவியோடு தொடர்பு படுத்தி மனசா

தேவி வழிபாடு மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

தமிழக மக்கள் பாம்பு வழிபாட்டை நாக வழிபாடு என்றும் கூறுவர். நாகத்தைச் சிறப்புச் செய்யத் தக்க வகையில் நாகப்பட்டினம், நாகர்கோயில் என்று வழங்கப்படும் ஊர்ப்பெயர்களும் தமிழகத்தில் உள்ளன. நாகத்தைக் குலதெய்வமாக வைத்து வணங்கும் சில சாதியர்களும் தமிழகத்தில் உள்ளனர். ஆரியருக்கு முன்பிருந்த திராவிடர், பாம்பு வழிபாட்டினர் என்பதால் அவர்கள் 'நாகர்' எனப்பட்டனர் என்ற கருத்தும் நிலவி வருகிறது. பெரும் பாணாற்றுப்படை என்ற சங்கத் தமிழிலக்கியத்தில் சோழமன்னன் தொண்டைமான் இளந்திரையன் பிறப்பு நாக இளவரசியுடன் தொடர்பு படுத்தப் படுவதைக் காணலாம். சோழநாட்டுக் காவிரிப் பூம்பட்டின அரசன் நெடுங்கிள்ளி, நாககன்னி ஒருத்தியால் ஈர்க்கப்பட்ட வரலாற்றை மணிமேகலைக் காப்பியம் கூறுகிறது. நாகஅரசி, நாகக் கன்னியர், நாகநாடு பற்றிப்பல கதைகள் தமிழகத்தில் வழங்குகின்றன.

தமிழ்நாட்டில் பாம்புருவச் சிலையைத் தனிக் கோயிலில் நிறுவியும், ஊரிலுள்ள அரசமரம், வேப்பமரம் ஆகிய இரண்டும் ஒன்றோடு ஒன்று பிணைந்து வளர்ந்திருக்கும் இடத்தில் நிறுவியும், கோயில், 'தலமரம்' என்று கருத்தக்க மரத்தின் அடியில் நிறுவியும் வழிபடும் வழக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. தனிக் கோயில் பாம்பு வழிபாட்டிற்குச் சிறந்ததோர் எடுத்துக்காட்டு, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்து நாகர்கோயிலாகும். இவ்வூர்ப்பெயரே இவ்வூரிலுள்ள நாகர்கோயிலால் ஏற்பட்டதாகும். பாம்புப் புற்றை வழிபடும் வழக்கத்தைத் தமிழகத்தில் பரவலாகக் காணலாம். சிலர் தங்கள் இல்லங்களிலேயே சுவரில் நாகத்தின் படத்தை மஞ்சள் தூளால் பூசிக் குங்குமம் வைத்து வழிபடுவர். சில வீடுகளில் வீட்டின் உத்திரத்திலும் தோட்டத்திலும் நாகப்பாம்புகள் வாழ்வதுண்டு. அவற்றைக் கொன்றுவிடாமல் ஏனைய நாய், பூனை போன்ற வீட்டு விலங்குகளை வளர்ப்பதுபோல் பால், முட்டை முதலிய பாம்பின் உணவுப்பொருட்களை வைத்து அதற்கு உணவிட்டு வளர்த்து வருவதையும் தமிழகத்தில் காணலாம். ஆனால், இந்நிலையைப் பரவலாகக் காண இயலாது. தங்கள் வீடுகளில் பாம்பு வாழ்ந்து வருகின்ற செய்தியையும் அவர்கள் மறைமுகமாகப் போற்றிப் பாதுகாப்பர்.

தமிழகத்தில் பாம்பு வழிபாடு பெரும்பாலும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் நிகழ்த்தப்படுகிறது. சிற்சில இடங்களில் செவ்வாய், ஞாயிறு ஆகிய கிழமைகளிலும் நிகழ்த்தப்படுகிறது. மரத்தடியில் உள்ள நாகர்

சிலைக்குப் பால், நீர் முதலியவற்றால் அபிடேகம் செய்து மஞ்சள் பூசி, குங்குமம் வைத்துப் பால், முட்டை, தேங்காய், பழம் முதலிய பொருள்களைப் படைத்து மும்முறை அல்லது ஒன்பதுமுறை என்ற வகையில் அதன் இருப்பிடத்தைச் சுற்றிவந்து நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்கி வழிபடுவர். கோழியைப் பலியிடுதலும், அக்கோழியை அங்கேயே சமைத்துப் பிரசாதமாக உண்டு வருவதும் காணப்படுகின்றன. சிலர் பாம்புப் புற்றிருக்கும் இடத்திற்குச் சென்று பால், கோழிமுட்டை முதலானவற்றை வைத்துப் புற்றிற்கு மஞ்சள், குங்குமம் முதலியன பூசி வழிபடுவர். சில இடங்களில் புற்றின் மேலே அம்மண்ணாலேயே மாரியம்மனின் முகத்தைச் செய்து வழிபடும் வழக்கமும் காணப்படுகிறது. இவ்வகை வழிபாட்டைப் புற்றுமாரியம்மன் வழிபாடு என்றும் கூறுவர்.

பாம்பைத் தொடர்ந்து வழிபடும் நிலை பெரும்பாலும் மகளிரிடையே காணப்படுகிறது. பாம்பு வழிபாட்டைக் குறித்துத் தமிழ் மக்களிடையே பல நம்பிக்கைகள் தொடர்ந்து நிலவி வருகின்றன. பாம்பைத் தொடர்ந்து வழிபட்டு வந்தால் நினைத்தது நிறைவேறும், நோய்வாய்ப்பட்டோர் நோய் நீங்கப்பெறுவர், மகப்பேறு இல்லாதோர் மகப்பேறு பெறுவர், மணமாகாத பெண்கள் மணமுறுவர், கால்நடைச் செவ்வங்களாகிய ஆடு, மாடு, கோழி, எருமை, பசு முதலியன பாம்பால் தீண்டப்பட்டு இறக்காது என்பன போன்ற நம்பிக்கைகள் அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவைவாகும்.

பாம்பைக் கொன்றுவிட நேரின் அதனைப் புனித அடக்கம் செய்யும் பழக்கமும், நாக உருவத்தைப் பஞ்சலோகத்திலோ வெள்ளியிலோ செய்து தீவளர்த்து அந்தணர்க்குப் புதுவேட்டி, துண்டுகளை வாங்கித் தந்து விருந்தளித்து நாகசாந்தி செய்து கொள்ளும் வழக்கமும், பாம்பு கனவில் வரின் அதன் வருகைக்கும் செயலிற்கும் தோற்றத்திற்கும் தகுந்தாற் போன்று நற்பலன் தீயபலன் கூறி அதை நம்பி வாழ்கின்ற வழக்கமும் காணப்படுகின்றன. பாம்பு வழிபாட்டைப் பற்றிய நாட்டுப்புறக் கதைகள் பல வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இன்றும் பாம்பைப் பற்றி மிகப்பல பழமொழிகளும், விடுகதைகளும் வழங்கி வருகின்றன.

பா.ந.

துணை நூல்கள் :

அறவாணன், க.ப., பாம்பு வழிபாடு (திராவிட ஆப்பிரிக்க ஒப்பீடு) தமிழ்ப் பதிப்பகம், சென்னை, 1979.

இராமலிங்கம், ஆ. சு., 'பாம்பும் மனிதனும்', தமிழ் நூலகம், சென்னை.

பாமர்சுட்டன்(கி.பி. 1784-1865): விக்டோரியா மகாராணியாரின் காலத்தில், பிரிட்டானியப் பேரரசில் ஒப்புயர்வற்று விளங்கிய பேரமைச்சர்களுள் பாமர்சுட்டனும் (Palmerstone) ஒருவராவார். இவர் பதினாறு பாராளுமன்றக் கூட்டங்களில் பங்கேற்றுப் பத்துப் பிரதம அமைச்சர்களிடம் பணியாற்றி, வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளை வகுத்த பெருமைக்குரியவர். புகழ்மிக்க பாமர்சுட்டன் இருமுறை பிரதம அமைச்சராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, ஆங்கிலேயரின் வல்லமையினை ஐரோப்பிய நாடுகட்கு மட்டுமன்றி உலகுக்கும் உணர்த்திய பெருமகள் ஆவார்.

பாமர்சுட்டன்

பாமர்சுட்டன் கி.பி. 1784-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். ஆரோ (Harrow), எடின்பர்கு (Edinburgh), கேம்ப்ரிட்சு (Cambridge) ஆகிய இடங்களில் இவர் உயர் கல்வி பயின்று, கி.பி. 1807 - ஆம் ஆண்டில் நசித்துப் போன ஒரு பகுதியின் பேராளராக முதன் முதலாகப் பாராளுமன்றத்தில் நுழைந்து தோரிக் கட்சியின் அங்கத்தினரானார்.

பின்னர், கி.பி. 1807-ஆம் ஆண்டு முதல் கி.பி.1828 -ஆம் ஆண்டு வரை இலிவர்பூல்(Liverpool), கானிங்கு (Canning), காடரிச்சு, வெலிங்டன் ஆகிய தோரிக் கட்சிப் - பிரதமர்களின் கீழ்ப் பேரமைச்சராகப் (Secretary of War) பணியாற்றினார். வெலிங்டன் பிரபுவிடம் கி.பி.1828-ஆம் ஆண்டில் வாதாடியபோது ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு காரணமாகத் தோரிக் கட்சியிலிருந்து விலகி விக்குக் கட்சியில் சேர்ந்தார். கிரே பிரபுவின்(கி.பி. 1830) அமைச்சரவையில் வெளியுறவுத்துறை அமைச்சரானார். அதன் பின்புகி.பி.1846

-ஆம் ஆண்டில் இரசல் பிரபுவின் அமைச்சரவையில் வெளியுறவு அமைச்சராகப் பணியாற்றினார். பின்னர், 1851-ஆம் ஆண்டு, பிரதமர் இரசலுடன் ஏற்பட்ட கருத்து மோதலில், பிரான்சுப் புரட்சி அரசினை ஆதரித்ததன் காரணமாகப் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டார்.

தெர்பி பிரபுவின் அமைச்சரவையில், பாதுகாப்புக் கொள்கைகளை ஏற்காததன் காரணமாகப் பாமர்சுட்டன் சேர மறுத்துவிட்டார். அதன் பிறகு ஏற்பட்ட அபர்டன் அமைச்சரவையில் உள்துறை அமைச்சராகி, கி.பி.1855 - ஆம் ஆண்டில் அபர்டன் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் பாமர்சுட்டன் பிரதமரானார். இவர் கி.பி.1858 - ஆம் ஆண்டு வரை பதவியிலமர்ந்தாலும் இடைக்காலத்தில் ஏறத்தாழப் பதினைந்து மாதங்கள் தெர்பி பிரபு ஆட்சி அமைக்க, அதன் பின்னர் தடங்கலின்றி கி.பி.1865 வரை பிரதமராயிருந்த சிறப்பினைப்பெற்றார்.

பாமர்சுட்டனின் வெளிநாட்டுக் கொள்கை: இவர் கானிங்குப் பிரபுவின் அடிச்சுவட்டினைப் பின்பற்றி, ஐரோப்பியச் சமாதானத்தைக் காத்துத் தம் செல்வாக்கினையும் நிலைநிறுத்தி, வெளி நாடுகளில் தாராளக் கொள்கைகளை அனுமதித்து, ஆசத்திரியா உருசியா போன்ற நாடுகளின் வல்லரசுத் தன்மையினைக் குலைத்திட விரும்பினார்.

முதல் அமைச்சரவை (கி.பி.1855 - '58) எளிதில் முடியாதிருந்த கிரிமியப் போரை (Creamian war) பாமர்சுட்டனே முடித்திட இயலும் என்று பெரும் நம்பிக்கையோடு அவரைப் பிரதமராகத் தெரிந்தெடுக்க அவ்வாறே அதில் வெற்றியும் பெற்றார். பாரிசு உடன்படிக்கை (Paris Pact) மூலம் துருக்கிய சுதந்திரத்தைக் காத்தார். உருசியாவின் செல்வாக்கினைப் பால்கன் (Balkan) தீபகற்பத்தில் பரவாது தடுத்தார். இந்தியாவில் ஏற்பட்ட சிப்பாய்க் கலகத்தினை (Mutiny) கி.பி.1858 - ஆம் ஆண்டு அடக்கினார்.

பிரான்சுஅரசுக்குச் சாதகமான கொலை சூழ்ச்சி மசோதா (Conspiracy to Murder Bill, 1858)பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்டபோது பொது மக்கள் சபையில் (House of Commons) அது நிறைவேறியதால் பாமர்சுட்டன் பதவியிழக்க நேர்ந்தது. ஆனால், கி.பி.1859 - இல் மீண்டும் பிரதமராகிக் கிளாட்சுடனை (Gladstone) கருவூலத்தலைவராக் கினார். சான் ரசல் பிரபுவை வெளியுறவு அமைச்சராகவும் நியமித்தார். இவர்கள் ஆட்சி, 'மூவர் நிருவாகம்' (Triumvirate) என்று பிரிட்டனில் சிறப்பாகக் குறிக்கப்பட்டது.

1. பாமர்சுட்டனின் காலத்தில் இத்தாலியின் ஐக்கியம் (Unification of Italy) உச்சநிலையினை அடைந்தது. கலூர், கரிபால்டி ஆகியோர் தலைமையில் ஒற்றுமையினை நிலைநாட்ட, அதனைப் பாமர்சுட்டன் அங்கீகரித்தார். அதற்காகப் பாடுபட்ட சார்லீனியா மன்னரையும் இவர் பெரிதும் பாராட்டினார்.

2. பிரான்சு நாட்டுடன் இணக்கமான உறவு நிலை இல்லை. செவாய் (Savoy), நீசு (Niece) போன்ற இடங்களை நெப்போலியன் (Napoleonic) கைப்பற்றிய போது அதனை வன்மையாகக் கண்டித்தார்.

3. பிசுமார்க்கின் தலைமையில் (Bismark) பிரசியா (Prussia) வல்லந்த வழிகளில் இசுலெசுவிகு (Schleswig) கோல்சுடின் (Holstein) மாகாணங்களைக் கைப்பற்றிக் கொண்டபோது, பாமர்சுட்டனும், இரசல் பிரபுவும் அதனைப் பலமாக எதிர்த்தனர்.

4. போலந்து (Poland) நாட்டில் கி.பி. 1863-ஆம் ஆண்டுப் புரட்சியேற்பட்டு உருசியர்கள் அங்கு அடக்குமுறை ஆட்சியினை நிறுவமுயன்றபோது பாமர்சுட்டன் அதனைத் தீவிரமாக எதிர்த்தார்.

5. சப்பானிய (Japanese) நாட்டின்மீது கி.பி. 1862-ஆம் ஆண்டுப் போர் தொடுத்து, அதனைத் தோற்கடித்தார். யோகோகாமா (Yokokama) துறைமுகம் தவிர ஏனைய சப்பானியத் துறைமுகங்களிலும் வணிகம் செய்திட இவர் அனுமதி பெற்றார்.

6. பிரிட்டனுக்கு விரோதமாக கி.பி. 1846 - இல் நடைபெற்ற இரு இசுபானியத் (Spanish) திருமணங்களைப் பாமர்சுட்டனும், விக்டோரியா மகாராணியாரும் கடுமையாக எதிர்த்தனர்.

7. ஆசுத்திரியா கிராக்கோ குடியரசினைக் கைப்பற்றிய போதும் சுவிட்சர்லாந்தைத் தாக்கிய போதும் பாமர்சுட்டன் அதனைக் கடுமையாக எதிர்த்து, சுவிட்சர்லாந்தின் நடுநிலையைக் காத்திடப் பெரிதும் போராடினார். பிரான்சு நாட்டினர் சுவிட்சர்லாந்து பிற்போக்குக் கட்சிகளுக்கு உதவியபோது பாமர்சுட்டன் அதனைத் தடுத்து நிறுத்தினார்.

8. உலூயி நெப்போலியன் (Louis Napoleon) என்பவர் கி.பி. 1851 - ஆம் ஆண்டில் நடத்திய திடீர்ப் புரட்சியால் (Coup d'état) பிரான்சு நாட்டினைத் திடீரெனக் கைப்பற்றி அதிகாரத்தைத் தக்கவைத்துக் கொண்டபோது பாமர்சுட்டன் அவர் செய்கைக்கு ஆதரவளித்தார். உடனே இரசல் பிரபு அவரை அமைச்சரவையினின்றும் நீக்கினார். அமைச்ச

ரவையிலிருந்து பாமர்சுட்டன் விலகியதும் பெரும் பாண்மையின்றி இரசல் பிரபுவின் ஆட்சிக்கு முடிவேற்பட்டது. பின்னர், இராபர்ட் பீல் (Robert Peel) பிரபுவினைப் பின்பற்றியவர்கள் அபர்டீன் (Aberdeen) பிரபுவை ஆதரிக்கவே கி.பி. 1855-ஆம் ஆண்டில் அபர்டீன் பிரதமராகி பின்னர்ப் பொதுமக்கள் சபையின் நம்பிக்கையினை அவர் இழந்தபோது இரண்டாம் முறையாகப் பாமர்சுட்டன் பிரதமராகும் வாய்ப்பேற்பட்டது.

உள்நாட்டுக் கொள்கை: பாமர்சுட்டன் சுத்தோலிக்க விடுதலையை ஆதரித்தார். ஆனால், பாராளுமன்றச் சீர்திருத்தங்களை ஏற்கமறுத்தார். பாராளுமன்றச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களுக்கும் (கி.பி. 1832) மேலாக அதிக அளவில் சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்றபோது அது தவறானது என்றார். வாக்குரிமையை விரிவுபடுத்த முயன்றபோது இரசல் பிரபுவை எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்தார். காகிதங்கள் மீது விதித்த வரிகளைத் தளர்த்த முயன்ற போது கிளாட்சுட்டன் (Gladstone) பிரபுவைக் கண்டித்தார். குடியேற்ற நாடுகளின் மீது அக்கறையின்றிப் போர்ச் செலவினங்களை அதிகரித்தார்.

பாமர்சுட்டன் வெளியுறவுக் கொள்கைகளைத் தன்விருப்பின்படி வகுத்தார். அவை செயலாக்கம் பெறும் போது சுதந்திர உணர்வோடு அவர்தம் பிரதம அமைச்சர்களையேயன்றி விக்டோரியா மகாராணியாரையும் எதிர்க்கும் துணிவுடையவராயிருந்தார். இவர் கி.பி. 1865 - ஆம் ஆண்டு மறைந்தார். பிரித்தானியமக்கள் இவரை அன்புடன் 'பாம்' (Pam) என்றே குறிப்பிட்டனர். 'இவர் கி.பி. 18, 19 - ஆம் நூற்றாண்டுகளின் இணைப்புப் பாலமாகத் திகழ்ந்தார்' என்று பிலிப் - கியூடெல்லா (Phillip Quedalla) எனும் வரலாற்று அறிஞர் போற்றுகிறார்.

ம.தே.

துணை நூல்கள்:

White, R.J., A Short History of England, Cambridge University Press, England, 1967.

Mahajan, V.D., England Since 1688, S. Chand and Co., Ltd., New Delhi, 1969.

பாமினி சுல்தானியம்: இது தக்காணத்தில் கோதாவரி ஆற்றின் துணை ஆறான வெயின்கங்காவுக்கும் கிருட்டிணா ஆற்றுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக் காலத்தில் தொடங்கப் பெற்று, ஏறத்தாழ ஒன்றரை நூற்றாண்டுகாலம் நீடித்தது. இம்மரபினைத் தொடங்கியவர் அலாவுதீன் பாமன் சா (Alauddin Bahman Shah)

என்பவராவார். அவர் கி.பி. 1347 - ஆம் ஆண்டில் முகமது பின் துக்ளக்கின் ஆளுநராக இருந்த மாலிக் இசுமெயில் பதவி நீங்கியபோது ஆளுநரானார். அவரால் உருவாக்கப்பெற்றதுதான் பாமினி சுல்தானியம் என்னும் பேரரசு.

பாமினி சுல்தானியம்பற்றி அறிய உதவும் இலக்கியச் சான்றுகளாக இருவர் எழுதிய நூல்களைக் குறிப்பிடலாம். அவை 1) பெரிசுடா (கி.பி.1570-1612) என்பார் எழுதிய தாரீக்-இ-பெரிசுடா (Tarikh-i-Ferishta) என்னும் நூலாகும். அவர் 35 நூல்களை மேற்கோள் காட்டியும், இருபது நூலாசிரியர்களைக் குறிப்பிட்டும் அவர் நூல்களில் எழுதியுள்ளார். பெரிசுடா பாரசீக நாட்டைச் சார்ந்தவர். 2) தபதபா (Tabataba) என்பார் இரண்டாமவர். அவர் எழுதிய நூலுக்குப் பர்கன்-இ-மாசீர் (Burgan-i-Maasir) என்பது பெயர். அதில் அகமது நகரை ஆண்ட நிசாம் சாகி அரசர்களைப் பற்றிய வரலாறு சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நாணயங்கள், நினைவுச் சின்னங்கள், ஏனைய தொல்லியல் சான்றுகள், உருசிய நாட்டைச் சார்ந்த பயணிகளுள் ஒருவரான நிகிடின் (Nikitin) எழுதிய குறிப்புகள் ஆகியன பாமினி சுல்தானியம்பற்றி அறிய உதவும் சான்றுகளாகும்.

பாமினி சுல்தானியம் தோன்றக் காரணமாயிருந்தவை முகமதுபின் துக்ளக்கின் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்ட குழப்பங்களும் கலவரங்களுமேயாகும். தென்னாட்டில் தெளலதாபாதைத் தவிர ஏனைய பகுதிகள் துக்ளக்கின் ஆட்சியிலிருந்து விலகியிருந்தன. தெளலதாபாதின் ஆளுநராக இருந்த குத்லுக் கான் பதவி நீக்கம் செய்யப்பெற்று அவருடைய சகோதரரான நிசாமுதீன் என்பார் ஆளுநராக்கப்பட்டார். அவருக்கு நிருவாகத் திறமை இல்லை. அதனால், மக்களிடையே அமைதியின்மை நிலவியது. முகமதுபின் துக்ளக்கு குசராத்து மாநிலம் செல்ல வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அங்கும் கலவரம் மூண்டிருந்தது. அச்சமயத்தில் தான் மாலிக் இசுமாயில் தக்காணத்தின் அரசராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். முதிர்ந்த வயதினரான மாலிக் இசுமெயில் பதவிநீங்கியபோது அலாவுதீன் பாமன் சா கி.பி. 1347-ஆம் ஆண்டில் பாமினி அரசை நிலை நாட்டினார்.

அலாவுதீன் பாமன் சாவை முதலாம் அலாவுதீன் என்றும் கூறுவர். அவர் கி.பி. 1347 முதல் 1358 வரை அரசாண்டார். அவர் காலத்தில் பாமினி அரசு வெயின்கங்காவிலிருந்து கிருட்டிணா ஆறு வரையிலும், கோவாவிலிருந்து போங்கீர் வரையிலும் பரவியிருந்தது. அவர் குல்பர்கா என்னும் நகரைத் தம் தலைநகராக்கிக் கொண்டார். மேலும் தம் ஆளுகைப் பகுதியை நான்கு மாநிலங்களாகப் பிரித்தார். அவை

1) குல்பர்கா, 2) பிதர், 3) தெளலதாபாது, 4) பேரார் என்பனவாம். அலாவுதீனை அடுத்து அவருடைய மூத்த மகன் முதலாம் முகமது (கி.பி. 1358-75) அரசரானார். அவர் நிருவாகத்துறையைத் திருத்தி அமைத்தார்; கொள்ளைக் கூட்டத்தினரைக் கடுமையாக அடக்கினார். அவர் குல்பர்காவில் அழகான மசூதியொன்றை கி.பி. 1367-ஆம் ஆண்டில் கட்டி முடித்தார். அவருடைய அவையில் எட்டு அமைச்சர்கள் கொண்ட அமைச்சர்குழு உருவாக்கப்பட்டது.

முதலாம் முகமதுவின் மகன் முசாகிது (Mujahid) கி.பி. 1375-78 வரை அரசராகப் பொறுப்பேற்றார். அவர் காலத்தில் பாமினி அரசுக்கும், விசயநகர அரசுக்குமிடையே சச்சரவேற்பட்டது. விசயநகரத்தின் மீது படையெடுத்து அதனை ஓரளவு சிதைத்தார். முசாகிது காலமானபோது முதலாம் அலாவுதீனின் நான்காம் மகனாகிய முகமது கானின் கடைசி மகன் இரண்டாம் முகமது முடிசூட்டிக் கொண்டார்.

இரண்டாம் முகமது அரசரின் ஆட்சிக் காலத்தில் அமைதி நிலவியது. அவருடைய இறுதி நாள்களில் நாட்டில் கடும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அனாதைகளுக்குக் கல்வி கற்பிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன; பள்ளிகள் நிறுவப்பட்டன. அவர் காலத்தில் பாமினி அரண்மனைக்குச் சிராசு (Shiraz) என்னும் பகுதியிலிருந்து அபீசு (Hapiz) என்னும் கவிஞரை வரவழைக்க ஏற்பாடுகள் நடந்தும், அவரால் வர இயலவில்லை. பாரசீக வளைகுடாவில் ஏற்பட்ட புயல் அவருடைய பயணத்தைத் தடுத்துவிட்டது.

இரண்டாம் முகமதுவுக்குப் பின் அவருடைய மக்கள் பதவிக்குச் சண்டையிட்டுக் கொண்டனர். பிரோசு (Firoz) என்பவரின் ஆட்சி, குழப்பமான சூழ்நிலையைத் தோற்றுவித்தது. இரெய்ச்சூர் ஆற்றிடைப் பகுதியை அவர் குல்பர்காவிலிருந்து - பிரித்தார். பிரோசாபாது என்னும் நகரைப் பீமா ஆற்றங்கரையில் நிறுவினார்.

அவருக்குப் பின்னர் அகமது என்பார் ஆட்சியை மேற்கொண்டார். அவர் காலத்தில் உள்நாட்டுக் குழப்பம் மிகுதியாயிற்று. அவர் தம் தலைநகரைக் குல்பர்காவிலிருந்து கி.பி. 1424 - ஆம் ஆண்டில் பிதருக்கு மாற்றினார்.

பின்னர் இரண்டாம் அலாவுதீன் என்பாரும், அவரை அடுத்து உமாயூன் என்பாரும், அவரை அடுத்து நிசாம் என்பாரும் அரசரானார்கள். நிசாமுக்குப் பின்னர் அவருடைய தம்பி முகமது கி.பி. 1463-82 வரை அரசாண்டார். அவர் ஒன்பது

வயதுச் சிறுவராக இருந்தமையால் அவருக்கு உறுதுணையாக முகமது கவான் என்பார் அமைச்சராக இருந்து ஆட்சியைத் திறம்பட நடத்தினார். அவர் வெளிநாட்டுக்காரர்; எனினும், கல்விக்குச் சிறப்பிடம் கொடுத்தார். கவான் பல போர்களில் ஈடுபட்டுப் பாமினி அரசின் புகழைப் பெருக்கினார். அவர்கள் காலத்தில் தான் உருசிய நாட்டைச் சார்ந்த நிகழ்வுகள் என்னும் பயணி வந்தார். அவர் கி.பி. 1474-வரை பாமினி அரசுப் பகுதியில் சுற்றுப் பயணம் செய்தார்.

முகமது கவான் பாமினி அரசை எட்டு மாநிலங்களாகத் திருத்தி அமைத்தார். அவை 1) குல்பர்கா, 2) பீசப்பூர், 3) தெளலதாபாது, 4) சுன்னர் (Junnar), 5) காவி (Gawill), 6) மகர் (Mahur), 7) இராசமுந்திரி, 8) வாரங்கல் என்பனவாம். திறமைவாய்ந்த முகமது கவான் கி.பி. 1489-ஆம் ஆண்டில் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டார். மூன்றாம் முகமதுவின் ஆட்சி முடிவுற்றபோது பன்னிரண்டு வயதான மாமுது (கி.பி. 1482-1518) என்பார் அரசுக் கட்டிலேறினார். மது, மங்கை இரண்டுக்கும் அடிமையான மாமுதுவின் ஆட்சிக் காலத்தில் பாமினி சுல்தானியம் முடிவுற்றது. பின்னர், அது ஐந்து சுல்தானியப் பகுதிகளாகப் பிரிவுண்டது. அவை 1) பீசப்பூர், 2) கோல்கொண்டா, 3) பீடார், 4) பேரார், 5) ஆமதுநகர் என்பனவாம்.

பாமினி சுல்தான்கள் சமயவெறியர்கள். அவர்களால் இந்துக்கள் பெரும் தொல்லைகளுக்கு ஆளானார்கள். முகமது கவானின் சீர்திருத்தங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. குடியும் கூத்தியும் சுல்தான்களின் ஏகபோக உரிமைகளானமையால் சமூகச் சீர்கேடுகள் பெருகின. இந்து சமயமும் இந்துக்களின் நினைவுச் சின்னங்களும் அழியலாயின.

நிருவாகத்துறையில் பல முன்னேற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருந்த குடியானவர்கள் தொல்லைகளின்றித் தம் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். எனினும், அவ்வப்போது ஏற்பட்ட பஞ்சங்களினால் அல்லலுற்றனர். கடுமையான வரி விதிப்பு பாமினி சுல்தானியத்தின் குறிக்கோள்களுள் ஒன்றாக இருந்தது. கிராமங்கள் செழிப்பாக இருந்ததை நிகழ்வுத் தம் குறிப்புகளில் குறிப்பிட்டுள்ளார். தெலிங்கானாப் பகுதியில் நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து தரப்பட்டன.

முசுலிம்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கல்வி கண்காணிக்கப்பட்டது. மசூதிகளில் முல்லாக்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்களே சமயத் தலைவர்களாகவும், பள்ளி ஆசிரியர்களாகவும் பணிபுரிந்தனர். காசிகள் (Kazis), மேனிலைக் கல்வியைக் கண்காணித்தனர். அவர்கள் பெருநகரங்களில் கல்லூரிகளை நிலை

நாட்டினர். அராபியம், பாரசீகம் போன்ற மொழிகள்கற்பிக்கப்பட்டன. எனினும், இந்நாட்டில் அந்நியர் ஆதிக்கம் தலைதூக்கியிருந்தது. இராணுவக் கோட்டைகள் பல கட்டப்பட்டன. தெளலதாபாது, பீடார், பெரண்டா போன்ற இடங்களில் கோட்டைகள் நிறுவப்பெற்றன. குல்பர்காவில் அழகான கல்லறைகள் கட்டப்பெற்றன. பீடாரில் அகமதுவின் கல்லறை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். முகமது கவான் மூன்று கல்லூரிகளை நிலைநாட்டினார். பாமினி சுல்தான்கள் தங்கம், வெள்ளி, செம்பு நாணயங்களை வெளியிட்டனர். இரா.அ.

பாயில், இராபர்ட்டு (கி.பி. 1627-1691), இங்கிலாந்து நாட்டு இயற்கை மெய்ப்பொருளியல் அறிஞர்களுள் ஒருவர். இவர் அயர்லாந்தைச் சார்ந்த மன்சுடர் (Munster) என்னுமிடத்தில் இராபர்ட்டு இரிச்சர்டு எனும் கோமானின் 14-ஆம் குழந்தையாகப் பிறந்தவர். இவர் கி.பி. 1638-இல் ஈட்டன் என்னுமிடத்தில் கல்வி பயின்றார். பின்னர் தனியாகப் பயிற்சி பெற்றார். இவர் கி.பி. 1639-இல் செனிவாவிற்கும், பின்னர் பிளாரென்சுக்கும் சென்று கணிதத்தையும், கலியையோவின் கருத்துகள் பற்றிய உண்மைகளையும் கற்றார். பின்னர் கி.பி. 1644-இல் இலண்டன் திரும்பித் தம் சகோதரியான இரேனிலாக்குடன் தங்கினார். இக்காலத்தில் இவருக்குச் சாமுவேல் ஆர்ட்ரிப்பின் தொடர்பும், அவருடைய கல்விச் சமுதாய, அறிவியல் மறுமலர்ச்சி இயக்கமான காணாக் கல்லூரியின் (In visible college) தொடர்பும் கிடைத்தன. இவருடைய முதல்சமயப்புதினமான செராபிக் குக்காதல் (Seraphic Love) கி.பி. 1648-இல் வெளியானது.

பாயில் கி.பி. 1654-இல் ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் இராபர்ட்டு ஊக்கு (Robert Hook) என்பவருடன் இணைந்து வேதியியல் ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டார். வெற்றுக் கொள்கைகளை நம்புவதைவிட பரிசோதனைகளின் வழி வேதியியல் உண்மைகளை அறிவதே சிறந்தது என்ற கொள்கையுடைய பாயில் சீர்திருத்தப்பட்ட காற்றுவாங்கியை முதன் முதலில் உருவாக்கினார். தம்முடைய 'காற்றுத்துள்ளும் அதன் விளைவுகளும்' (கி.பி. 1660) என்னும் நூலில் காற்றுக்கு எடையும் நெகிழும் தன்மையும் உண்டென்று நிறுவினார். மேலும், வளியை ஆராய்ந்து மாறாத வெப்பநிலையில் வளியின் கன அளவு அதன் அழுத்தத்திற்கு எதிர்விகிதத்தில் இருக்கும் என்னும் கோட்பாட்டை கி.பி. 1662-இல் வெளிப்படுத்தினார். அதுவே, பாயில்விதி எனக் கூறப்படுவதாகும். மலைகளின் உயரத்தைக் கணக்கிடக் காற்று அழுத்தக் கருவியைப் பயன்படுத்தலாம் என்று கண்டு பிடித்தார். மேலும், படிகங்களின் ஒளிச்சிதறல், ஒப்படர்த்தி, மின் ஆற்றல் ஆகியவை பற்றியும் பாயில்

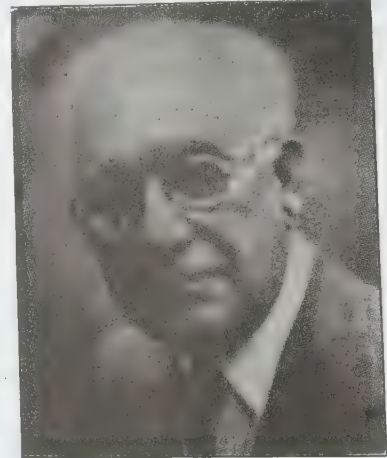
ஆராய்ந்தார். அணுகு கோட்பாட்டை வேதியியலில் அறிமுகப்படுத்தியவரும் இவரேயாவார். ஆக்சுபோர்டில் இயற்கையறிவை வளர்ப்பதற்கான கழகத்தை (Royal Society) அமைப்பதில் பெரும் பங்கு கொண்டார். பின்னர் புதிய ஏற்பாட்டின் செய்தியைப் பரப்புவதில் ஈடுபட்டு, அதன்பயனாக ஒருமாநகராட்சியின் ஆளுநராகவும், கிழக்கிந்தியக் கழகத்தின் ஓர் இயக்குநராகவும் பொறுப்புகள் ஏற்றுப் பணியாற்றினார். இவர் கி.பி. 1668-இல் ஆக்சுபோர்டை விட்டு இலண்டன் சென்று தம் சகோதரியுடன் தங்கியிருந்தார். வாஸிப வயதிலிருந்தே உடல் நலக் குறைவுடனேயே செயற்பட்டதால் கி.பி. 1680-ல் இவருக்கு வழங்கப்பட்ட 'இராயல் கழகத்தின்' தலைமையை மறுத்தார். தம் சகோதரி காலமான அடுத்த சில நாட்களில் பாயில் இயற்கை யெய்தினார். பி.ஆர்.ந.

பார்க்கின்சன் சட்டம் நிருவாகத்துறை தொடர்பான சட்டங்களுள் ஒன்றாகும். பார்க்கின்சன் சட்டம் மற்றும் நிருவாகத்துறை தொடர்பான ஏனைய பாடங்கள் (Parkinson Law, and the studies in Administration, 1957) என்னும் நூலில் பார்க்கின்சன் சட்டம்பற்றிய விளக்கங்களைக் காணலாம். இந் நூலை இயற்றியவர் சிரிமில் நார்த் கோர்ட்டு பார்க்கின்சன் (Crymil Northcote Parkinson) என்பவராவார். அவர் இங்கிலாந்து நாட்டின் வரலாற்றுப் பேராசிரியர்களுள் ஒருவர். மேற்குறிப்பிட்ட அவருடைய நூல் புலமை மிக்க நூலன்று. எனினும், அந்நூல் நிருவாகத்துறையின் தொடர்பான சிரிப்பு வெடிகளையும், வெட்டித்தெறிக்கும் கட்டுரைகளையும் கொண்டுள்ளது. பேராசிரியர் பார்க்கின்சன் நிருவாகத்துறையை இராணுவப் போர் வீரராகவும், பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியராகவும், எளிய குடிமகனாகவும் இருந்து ஆய்வு செய்யும் முறை வேடிக்கையானது.

அந்நூலில் பத்து அத்தியாயங்கள் உள்ளன. முதல் அத்தியாயத்தின் தலைப்புத்தான் பார்க்கின்சன் சட்டம் என்பதாகும். அவ்வத்தியாயத்தின் சுருக்கம் பின்வருமாறு: ஒரு பணியை முடிக்கத் தேவையான காலத்திற்குத்தக பணி பெருகி வளரும் (Work expands so as to fill the time available for its completion) அதன் கருத்தென்னவெனில் நிருவாகத்துறையின் பணிகள் சுருங்கத் தொடங்கும் போது, அதனைச் செய்து முடிக்க வரும் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை மிகுதியாகப் பெருகின்றது என்பதாகும். அதற்குக் காரணம் நிருவாகத்துறைத் தலைவர் தமக்குக் கீழ்ப்பணியாற்றும் அடிமட்டப் பணியாளர்களைப் பெருக்கிக் கொள்ளுதலேயாகும். பணியாளர்களைப் பெருக்கிக் கொள்ளும்பணி ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து கொள்ளவே என்று கூறுகின்றது பார்க்கின்சன் சட்டம். இரா.அ.

பார்க்கு இராபர்ட்டு, இ. (கி.பி. 1864-1944) ஓர் அமெரிக்கச் சமூகவியல் அறிஞர் ஆவார். இவர் சிறுபான்மை இனக் குழுக்களைப் பற்றியும் குறிப்பாக அமெரிக்கக் கறுப்பர் இனத்தவரைப் பற்றியும் மனிதச் சூழலியலைப் பற்றியும் ஆய்வு செய்து, சமூகவியலில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றார்.

இராபர்ட்டு இ பார்க்கு (Robert E. Park) பென்சில்வேனியாவிலுள்ள உலுசெரன் (Luzerne) மாவட்டத்தில் கி.பி. 1864-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் சான் தூவி (John Dewey), வில்லியம் சேம்சு (William James) சோசியா இராய்சு (Josiah Royce) ஆகிய தத்துவவியல் அறிஞர்களிடமும், சார்சு சிம்மல் (George Simmel) என்ற சமூகவியல் அறிஞரிடமும் கல்வி கற்றார். இவர்தம் பட்டப்படிப்பும், 1) ஆண்டுகள் பத்திரிகை ஆசிரியராகப் பணியாற்றியமையால் ஏற்பட்ட பட்டறிவும் இவரைச் சமூகச் சிக்கல்களைப் பற்றி ஆராயத் தூண்டின. இவர் ஆர்வர்டு பல்கலைக்கழகத்திலும் (1904-05), சிகாகோ பல்கலைக்கழகத்திலும் (1914-33), பிசுசு (Fisk) பல்கலைக்கழகத்திலும் (1936-43) ஆசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார்.

இராபர்ட்டு பார்க்கு

இவர் பெல்சியக் குடியேற்ற ஆதிக்கத்தை எதிர்த்தவர். இவர் ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள காங்கோ இனமக்களைக் (Congolese) கொடுமைப்படுத்துவதைப் பற்றி 1906-இல் இரண்டு கட்டுரைகள் எழுதிப் பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டார். பின்னர்த் தம் மாவட்டத்திலுள்ள கறுப்பர் இனத்தவரைப் பற்றி ஆராய்ந்ததன் விளைவாக வாசிங்டனிலிருந்து வெளிவரக்கூடிய 'மனிதன் மேன் மேலும் கீழே தள்ளப்படுகிறான்' (The Man Farthest Down) என்ற நூலில் எழுதுகிற வாய்ப்புக் கிட்டியது.

இவர் சாதி அமைப்பு முறையில் வேலைப்பகுப்பு இருப்பதால் இன வேறுபாடுகள் உருவாகின்றன

என்றும், அதன் காரணமாகப் பொருளாதார அமைப்பில் மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன என்றும் கூறுகிறார். எர்னசுட்டு பர்க்கு (Ernest W. Burgess) என்பவரோடு இணைந்து எழுதிய 'சமூகவியல் அறிவியலுக்கு ஓர் அறிமுகம்' (Introduction to the Science of Sociology) என்ற நூலும், தாமாக எழுதிய 'குடிபுகுபவர் பத்திரிகைத்துறையும்' அதன் கட்டுப்பாடும்' (The Immigrant Press and Its Control) என்ற நூலும் இவர்தம் முக்கிய படைப்புகளாகும்.

இவர் தென்னசியிலுள்ள (Tennessee) நாசவில்லி (Nashville) என்னுமிடத்தில் 1944-இல் இறந்தார். சூ.த.

பார்சன்சு, தால்காட்டு (1902-1979); இவர் ஓர் அமெரிக்கச் சமூகவியல் அறிஞர் ஆவார். இவர்தம் சமூகச் செயற் கோட்பாடு (Social Action Theory) புதிய சமூகவியலில் பல விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. இவர் சமூகத்தைச் செயலறிவுமுறையில் ஆய்வு செய்வதை விடுத்து ஒரு பொதுக் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் ஆய்வு செய்தார்.

தால்காட்டு பார்சன்சு

தால்காட்டு பார்சன்சு (Talcott Parsons) கொலம்பியாவிலுள்ள கொலராடோ இசுபிரிங்ஸ் (Colorado Springs) என்னுமிடத்தில் 1902-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார்; ஆம்எர்சுட்டுக் (Amherst) கல்லூரியில் 1924-ஆம் ஆண்டு பட்டப்படிப்பை முடித்தார்; செருமனியிலுள்ள ஹைடல்பர்கு (Heidelberg) பல்கலைக்கழகத்தில் 1927-ஆம் ஆண்டுப் பொருளியலில் முனைவர் பட்டம் பெற்றார். பின்னர் 1927-இலிருந்து 1973 வரை ஆர்வர்டுப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றினார். தொடக்கத்தில் பொருளியல் துறை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிய இவர், 1931 முதல் சமூகவியல்

லைக் கற்பித்தார். இவர் அமெரிக்கச் சமூகவியல் கழகத்தின் தலைவராகவும் 1949-இல் பதவி வகித்துள்ளார்.

இவர், அனைத்து மனித சமூகங்களும் (எளிய அல்லது சிக்கலான) ஓர் அடிப்படை வழியில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளன என்று கூறுகிறார். அதாவது, சமூகம் என்பது ஓர் ஒழுங்கு அமைப்புமுறை (System) என இவர் கூறுகிறார். அதனுடைய பகுதிகள் அல்லது பிரிவுகள் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்து சமூகத்தின் உறுதித் தன்மையைத் தொடர்ந்து நிலைநாட்டச் செயலாற்றுகின்றன என்கிறார். இவர், அனைத்துச் சமூகமும் பின்வரும் 3 பிரிவுகளைக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறுகிறார். அவையாவன: 1) தனி மனிதன், 2) மனிதர்களுக்கிடையிலான உறவுகள், 3) சமூகத்திலுள்ள பொதுவான பண்பாடு. இப் பிரிவுகளுள் ஏதேனுமொன்றில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் பிற பிரிவுகளுக்கு உள்ளும் புறமும் மறுவினையை ஏற்படுத்தும் என இவர் கூறுகிறார். இவர், தம் ஆய்வுகளில் கட்டமைப்பு-செயல்முறை சார்ந்த (Structural-Functional) பகுப்பாய்வு முறையைப் பின்பற்றினார்.

சமூகச் செயலின் கட்டமைப்பு (The Structure of Social Action), சமூக அமைப்புமுறை (The Social System) ஆகிய நூல்கள் இவர்தம் முக்கிய படைப்புகளாகும். இவை தவிர்த்துச் சமூகவியலில் பல நூல்களைப் படைத்துப் புகழ்பெற்ற பார்சன்சு, மூனிச்சு (Munich) என்னுமிடத்தில் 8.5. 1979-இல் இறந்தார்.

சூ.த.

பார்சிகள், கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் அராபியர்கள் பாரசீகத்தை முழுவதுமாக வென்ற பிறகு, அங்கிருந்து வந்து இந்தியாவில் குடியேறினவர்களுள் ஒரு மரபினர் ஆவர். சொராசுட்டரால் (Zoraster) புதுப்பிக்கப்பட்ட இரானின் பண்டைய மதத்தினைப் பார்சியர் பின்பற்றினர்.

முதலில் பார்சிகள் இந்தியாவில் தையுவில் வந்திறங்கி, பின் சஞ்சனுக்குக் குடியேறினர். செய்ரானா என்ற இந்திய மன்னர், இவர்களை அங்குக் குடியேற விட்டதுடன், இவர்களின் சமயத்தின்படி வழிபடவும் அனுமதித்தார். பின்னர் இவர்கள் பல வாணிக மையங்களுக்கும், வாணிகத் துறைமுகங்களுக்கும் பரவினர்.

ஒரு பார்சியின் புறத்தோற்றத்தின் சிறப்புக் கூறுகளாக அமைந்திருப்பது அவனுடைய மஞ்சள் நிறம், கூர்மையான அங்க அமைப்பு, அழகாக அமைந்துள்ள கன்னங்கள், கறுமைக் கண்கள், கரிய முடி ஆகியவையாகும். பழுப்புநிற வண்ணத்திலோ கருமை நிறத்திலோ மேல்சட்டைகளையும் அவற்றிற்குப்பொருத்த

மான கால்சட்டைகளையும், பெட்டா எனப்படும் உயரமான தொப்பிகளையும் அணிவர். பெண்கள் புடவை அணிந்து கொள்வார்கள். ஆண்பெண் இருவரும் புனித ஆடைகளையும், சூசதி என்ற அரைக் கச்சைகளையும் சூத்திரங்களையும் மிக ஆடம்பரமான முறையில் அவர்களின் மதகுருவினால் அவர்களுக்குக் குழந்தைப் பருவத்தில் கொடுக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து அணிந்துகொள்வார்கள்.

முக்கியமாக வாணிகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் இவர்கள், இந்தியாவிலேயே மிக்க பணக்காரர் சமுதாய மாவார்கள். கல்வியிலும் சிறந்து விளங்குகின்றனர். பார்சிகளில் பெரும்பாலோர் வாணிகத்திலும் பிற தொழிலிலும் மேன்மையடைந்துள்ளனர்.

பார்சிகளுள் சாகநாசாகிசு, காட்மிசு என்ற இரு பிரிவினர் உள்ளனர். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆறு மத குருமார்களையும் 12 பொது மக்களையும் கொண்ட ஒரு பஞ்சாயத்தினிடம் இவர்களின் சமயத் தொடர்பான செய்திகள் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன.

பார்சிகள் சூரியோதயத்திலும் மாலையிலும் தொழுவார்கள். விழா நாள்களில் அவர்கள் நெருப்புக் கோயில்களுக்குச் சென்று எப்பொழுதும் எரிந்து கொண்டேயிருக்கும் அந்தச் சுடர்க் கடவுளைத் தொழுவார்கள். மற்ற மதத்தையோ மொழியையோ சார்ந்தவர்களுடன் மணம் செய்துகொள்வதை விரும்பமாட்டார்கள். இறந்த பார்சியர் எரிக்கவோ புதைக்கவோ படுவதில்லை. அதற்கு மாறாக இரும்பாலான சுற்றுக்கம்பிகள் கொண்ட கோபுரங்களின் மீது கழுமுகள் உண்பதற்காகக் கிடத்தப்படுவர்.

சு. ப.

பார்த்தசாரதி, நா: இக்காலத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில், ஏறக்குறைய தொண்ணூறு ஆண்டுக் காலத்தில் தோன்றி வளர்ந்துள்ள புதினம் சிறுகதைப் பிரிவுகளில் பங்குகொண்ட படைப்பாளிகளுள் குறிப்பிடத் தக்கவராகத் திகழ்ந்தவர் தீபம் நா. பார்த்தசாரதி. இவர் 1932-ஆம் ஆண்டு நாராயணன், கோதை அம்மாள் ஆகியோரின் மகனாக வற்றாயிருப்பில் பிறந்தார். இவர் தொடக்கக் காலத்தில் வற்றாயிருப்புப் பள்ளி, மதுரைத் தியாகராசர் பள்ளி, சேதுபதி பள்ளி ஆகியவற்றில் கல்வி பயின்றார். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் படித்துத் தமிழ்ப் புலவராகத் தகுதி பெற்றார். சிலகாலம் சேதுபதி பள்ளியில் உயர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். இவருக்குச் சிறு வயதிலிருந்தே கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் எழுதுவதில் மிக்க ஆர்வம் இருந்ததனால், இவர், ஆசிரியர் தொழிலை விட்டுக் 'கல்கி' வார இதழில் உதவி ஆசிரியராகச் சேர்ந்தார். அதுவே, இவர் எழுத்துலகத்தில் வைத்த முதல் காலடியாகும். பிறகு மீண்டும் பள்ளி

யிலோ, கல்லூரியிலோ தமிழ் ஆசிரியராகச் சேர்வதில்லை என்றும், எழுத்தாளராகவே இறுதி வரை வாழ்ந்து காட்டுவது என்றும் பிடிவாதமாக இருந்து வெற்றி பெற்றார். தம் பெயரை நா. பா. என்று சுருக்கினார். கல்கியில் இவர் எழுதிய குறிஞ்சி மலர் இவருக்குப் பேரும் புகழும் பெற்றுத் தந்தது. இவர் எழுதிய பொன் விலங்கும், பாண்டிமாதேவியும் இவருக்கு மேன்மேலும் புகழைத் தேடித்தந்தன.

நா. பார்த்தசாரதி

நா. பா. கல்கியில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த போது இவர் கதையின் இடையே இருந்த வருணையைக் கல்கி ஆசிரியர் நீக்கி விட்டார். இதுவே, இவர் கல்கியிலிருந்து விலகக் காரணமாக இருந்தது.

இவர் 1965 ஏப்பிரல் மாதம் தீபம் என்ற இலக்கிய மாத இதழைத் தொடங்கினார். பிறகு, தீபம் நா. பார்த்தசாரதி ஆனார். இவர் கல்கியை விட்ட பின்பும் கல்கிக்குத் தொடர்ந்து எழுதினார். சிறிது காலம் அரசியல்வாதியாகவும் வாழ்ந்துள்ளார். இவர்தம் தீபம் பத்திரிகையும், 'இலக்கியப்பணியும் நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்தன. சாகித்தியக் கழகப் பரிசும், சாகித்தியக் கழக உறுப்பினர் பதவியும் இவரை நாடி வந்தன. தினமணி கதிர் வாரப்பத்திரிகையின் ஆசிரியராக 1979-இல் சேர்ந்தார். சிறிது காலம் அப்பதவியில் நீடித்திருந்த போது அப்பத்திரிகையின் இலக்கியத் தரத்தை உயர்த்தினார். சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அப்பதவியிலிருந்தும் விலகித் தீபத்தை மேலும் சிறப்புறச் செய்தார்.

அமுதசூர்யி 1987, நவம்பர் மாத இதழில் தம் வாழ்க்கைத் திருப்பங்கள் என்ற கட்டுரையை எழுதத் தொடங்கினார். ஆனால், அதுவே இவரது இறுதிக் கட்டுரையாக அமைந்தது. தமிழின் மீது இவருக்கிருந்த தணியாத மோகம் காரணமாக மலேசியாவில் நடந்த ஆறாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு சென்னை திரும்பிய இவர் விமானத்திலேயே உடல் நலம் குன்றியிருந்ததால் உடனடியாக மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டார். தம் வாழ்க்கை வரலாற்றின் இரண்டாம் அத்தியாயத்தை எழுதிக் கொண்டிருக்கையில், 1987 - இல் தம் ஐம்பத்து நான்காம் வயதில் காலமானார்.

காலஞ்சென்ற தீபம் நா.பா. விற்குச் சுந்தரவல்லி என்ற மனைவியும், ஒரே புதல்வனும், நான்கு புதல்வியரும் உள்ளனர்.

நா.பா. உயர்ந்த தோற்றம், நிமிர்ந்த பார்வை, கம்பீர நடை ஆகியவற்றை உடையவர். தமிழ்ப் பண்டிதர் பட்டமும், பல்கலைக்கழக முதுகலைப் பட்டமும் பெற்றுப்பழமை, புதுமை இழைந்த நடைப்பாணியில் இக்காலத் தன்மையான உரைநடையைக் கையாண்டவர். இவர்தம் படைப்புகளில் காந்திய நோக்குக் காணப்படும். இவரது 'ஆத்மாவின் ராகங்கள்' இதற்குத் தக்க எடுத்துக்காட்டு. மணிக்கொடிக் காலம், சரசுவதி காலம், எழுத்து அனுபவங்கள், புதுக் கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், தமிழ் இலக்கிய உரைநடை, தமிழில் சிறு பத்திரிகைகள் வளர்ச்சி, 'இலக்கிய விமர்சனத் தோட்டம்' ஆகியன நூல் அளவு தொடர் கட்டுரையாக வெளிவந்து இவருக்கு ஒரு தனிச்சிறப்பை ஏற்படுத்தின.

இவர் வாழ்க்கையில் சாதாரண நிலையிலிருந்து படிப்படியாக உயர்ந்தவர். இவர்தம் பல படைப்புகள் அந்நிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வருகின்றன.

நா. பா. தான் இறப்பதற்கு முன் புதுமைப் பித்தன் பற்றிய நூல் வருவதற்கும், கு.ப. இராசகோபாலன் பற்றிய நூல் வருவதற்கும் தீவிர அக்கறை கொண்டிருந்தார். முப்பத்தாறு புதினங்கள், இருபத்திரண்டு சிறுகதைத் தொகுப்புகள், மணிவண்ணன் என்ற புனைபெயரில் எழுதிய இருபத்தாறு கவிதைகள், கட்டுரைத் தொகுப்புகள் ஆகியவற்றை இவர் படைத்திருந்தார். கே.சே.

பார்த்தியர்: மத்திய ஆசியாவிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து வந்து பாரசீகத்தில் குடியேறிய துரானிய இனத்தவர். குடியேறிய இடத்தில் அவர்கள் பாரசீக மொழிக்கு ஒப்பான ஆரிய மொழியைப் பேசினார்கள். பார்த்தியர் (Parthians) குடியேறித் தங்கள் அரசி

யல் ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்திய இடம் பார்த்தியர் என்று சொல்லப்பட்டது. பார்த்தியாவின் விரிவான எல்லைகள் யூரோப்பின் ஆற்றிலிருந்து ஆக்சு ஆறு வரையும், காசுபியன் கடலிருந்து பாரசீக வளைகுடா வரையும் இருந்தன. எனினும் பாரசீகத்தில் உள்ள இன்றைய கொராசான் பகுதியே பழங்காலப் பார்த்தியர் ஆகும்.

பார்த்தியர் சிறந்தவலிமையுடையவர்; குதிரைப் படைப்போரில் பல வெற்றிகளைக் குவித்தவர். இவர்கள் சிறந்த குதிரைகளை வைத்திருந்தனர். ஆர்மசுடு (Ormuzd) என்ற பாரசீகக் கடவுளை வணங்கினர். இவர்கள் பேசிய மொழி முழு வடிவம் பெற்ற போது பகலவி (Pahlavi) எனப்பட்டது. கிரேக்கப் பண்பாட்டின் தாக்கம் இவர்கள் மீது ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாகப் பார்த்தியர்களின் வாழ்க்கை முறையில் கிரேக்கப் பண்பாட்டின் பல கூறுகள் காணப்பட்டன.

பார்த்தியர் வல்லவர்களாயினும் பல்வேறு காலங்களில் அசிரியர்கள் (Assyrians), மீடியன்கள் (Medeans), பாரசீகர்கள் ஆகியோரால் ஒடுக்கப்பட்டனர். பின்னர் மாவீரன் அலெக்சாண்டரால் வெல்லப்பட்டனர். செல்யூகசு நிகேட்டாரும் அவர் வழி வந்தவர்களும் பார்த்தியர்கள் மீது தங்கள் அதிகாரத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். இறுதியாக அர்சாசெசு (Arsaces) மற்றும் அவருடைய சகோதரர் திரிடேசு (Tridates) ஆகியோர் பார்த்தியாவில் ஏறத்தாழ கி.மு. 250-ஆம் ஆண்டு சுதந்திர அரசை ஏற்படுத்தினார்கள். அர்சாசெசு நிறுவிய மரபினர் அர்சாசித்து எனப்பட்டனர். பார்த்தியன் சகாப்தத்தையும் அர்சாசித்து தொடங்கினார். அர்சாசித்து மரபினைச் சேர்ந்த அரசர்களுள் மித்திரிடேசு (Mithridates, கி.மு. 171-138) மிக முக்கியமானவர். அவர் காலத்தில் பார்த்தியர்களின் அரசு வலிமை மிக உயர்ந்த நிலைக்குச் சென்றது. அம்மரபு அரசர்களால் மிகப் பெரிய கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டன. தாரா (Dara) முதலான நகரங்கள் வெவ்வேறு காலங்களில் தலைநகரங்களாக இருந்தன.

பார்த்தியர்களுக்கும் உரோமானியர்களுக்கும் இடையே பல கொடிய போர்கள் நடைபெற்றன. அவற்றுள் கி.மு. 53-இல் நடைபெற்ற ஒரு போரில் மார்க்கசு இலிசினியசு கிராசசு (Marcus Licinius Crassus) என்ற உரோமானிய ஆட்சியாளரின் படைகள் பார்த்தியர்களால் அழிக்கப்பட்டன. புகழ்மிக்க உரோமானிய ஆட்சியாளர் மார்க்கு அந்தோனியும் (Mark Antony) கி.மு. 36-இல் இவர்களிடம் தோற்றுப் போனார். ஆசியாவின் கிழக்கேயும் தங்கள் அரசியல் ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்த முயன்ற உரோமானியர்களின் முயற்சியைப் பார்த்தியர் வெற்றியுடன் முறி

யடித்தனர். பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் கி.பி. 217 - இல் மாக்ரினசு (Macrinus) என்ற உரோமானியப் பேரரசரையும், நிசிபிசு (Nisibis) என்ற போர்க்களத்தில் பார்த்தியர் படுதோல்வியடையச் செய்தனர்.

ஏறத்தாழ ஐந்து நூற்றாண்டுகள் பொருதுவாகை குடிவந்த பார்த்தியரின் ஆட்சி கி.பி. 226-இல் பாரசிக சசானித்து (Sassanid) மரபினரால் அழிக்கப்பட்டது. நா.ப.

பார்பரோசா முதலாம் பிரடரிக்கு (கி.பி. 1123 - 1190): இவர் செருமனியின் மன்னரும் புனித உரோமானியப் பேரரசருமாவார். இடைக்காலத்தில் ஆட்சிபுரிந்த திறமையான, அறிவுள்ள, பலம் மிக்க மன்னர் இவர்.

இவர் செருமனியிலுள்ள வெற்பிலிங்கைன் என்ற இடத்தில் வாழ்ந்து வந்த இரண்டாம் பிரடரிக்கு என்பவரின் மகனாக கி.பி. 1123-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். மூன்றாம் கான்ராடு இறந்தபின் பிரடரிக்கு பார்பரோசா செருமனியின் ஆட்சிப்பொறுப்பை கி.பி. 1152-இல் ஏற்றார். செருமனியப் பேரரசின் இழந்த பெருமையை மீண்டும் நிலைநாட்டப் பேராவல் கொண்டார். தம் பேரரசோடு இத்தாலியையும் இணைத்துப் பேரரசை விரிவுபடுத்த விரும்பினார். ஆனால், அவருக்கும் அவர் காலத்தில் போப்பாக இருந்த நான்காம் ஆட்ரியனுக்கும் (Adrian IV) கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றின. போப்பு நாட்டிற்கு விடுத்த அறிக்கையொன்றில் அரசருக்குப் போப்பு முடி சூட்டுவதாலும், பேரரசு முழுவதையும் போப்பே அரசருக்கு முறைப்படி கொடுக்கிறார் என்ற தெய்வீகக் கருத்தினாலும் போப்பே எல்லர்த்துறைகளிலும் உயர்ந்தவர் என்றும், எனவே, போப்பின் ஆணைக்கு ஏற்பவே அரசர் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்றும் உறுதியாகக் கூறினார். ஆனால், பார்பரோசா அதனை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

போப்பு நான்காம் ஆட்ரியன் கி.பி. 1159 - இல் ஓய்வு பெற்றார். அவருடைய ஆதரவுடன் மூன்றாம் அலெக்சாண்டர் போப்பானார். ஆனால், பேரரசர் பார்பரோசாவை ஆதரித்த பெரும்பாலான சமயத் தலைவர்கள் (Cardinals) மூன்றாம் அலெக்சாண்டரைப் போப்பாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதுமட்டுமன்றி வீக்டர் என்னும் வேறுஒருவரைப் போட்டிப் போப்பாகவும் தேர்ந்தெடுத்தனர். பார்பரோசாவும் இந்தப் போப்பையே ஆதரித்தனர். இதனால் இவர் உரோமை முற்றுகையிட்டுக் கைப்பற்றத் திட்டமிட்டார். போப்பு, அலெக்சாண்டரை ஆதரித்த வட இத்தாலியச் சிற்றரசர்கள் 'இலம்பார்டு சங்கம்' (Lombard League) என்ற கூட்டமைப்பை ஏற்படுத்திப் பார்பரோசாவை எதிர்த்தனர். ஆனால், அப்படைகளமிக எளிதாகப் பார்பரோசாவினால் தோற்கடிக்கப்பட்டன. பின்னர் உரோம் நகரை முற்றுகையிட்டார். அதுவும் மிக எளிதாகக் கைப்பற்றப்பட்டது. போப்பு மூன்றாம் அலெக்சாண்டர் தப்பித்துக் கொண்டு உரோமிலிருந்து ஓடிவிட்டார். பார்பரோசா வெற்றிப் பெருமிதத்துடன் தலைநகர் திரும்பினார். ஆனால் அவ்வெற்றி நீண்டநாள் நிலைக்கவில்லை.

பார்பரோசாவின் படைகள்கி.பி. 1177-இல் வட இத்தாலிய அரசர்களால் லெக்னானோ என்னுமிடத்தில் கடுமையாகத் தோற்கடிக்கப்பட்டன. பேரரசருக்கு இது பெருந்த அவமானத்தை ஏற்படுத்தியது. தம் பதவியைத் துறக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அப்பொழுது அதே போப்பு மூன்றாம் அலெக்சாண்டர் வெனிசு நகரத்தில் தங்கி இருந்தார். அவரிடம் பேரரசர் ஓடிச்சென்று அவர் காலிலே விழுந்து மன்னிக்கும் படி வேண்டினார். எந்தப்போப்பை 18 ஆண்டுகளுக்குமுன் உரோமை விட்டுத் துரத்தினாரோ அதே போப்பின் காலில் விழுந்து மன்னிப்புக் கேட்டபோது போப்பு பெருந்தன்மையுடன் மன்னித்தார்.

தமக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தைத் துடைக்கத் தம் மகன் ஆறாம் என்றிக்கு இரு சிசிலிகளின் அரசுக்கு ஆட்சியாளராக இருந்த இளவரசி கான்சுடன்சு என்பவளை மணமுடித்தார். அத்திருமணத்தினால் இரு சிசிலிகள் அரசின் ஆதரவு போப்புக்கு இல்லாமல் போகும் என்று நினைத்தார். ஆனால், அது பலனளிக்கவில்லை. இவருடைய ஆட்சிக்காலம் முழுவதும் இவருக்கும் போப்பிற்கும் கருத்து வேறுபாடு இருந்தது. இவர் கி.பி 1190-இல் இறந்தார். பொ.க.

பார்மா, வடக்கு இத்தாலியில் உள்ள வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த நகரம். பார்மா ஆற்றங்கரையில் உள்ள இந்நகரம், எமிலியா உரோமக்னாவில் உள்ள பார்மா மாநிலத்தின் தலைநகராகவும் விளங்குகிறது. இது வேளாண்மைச் சிறப்பும் தொழில் வளமும் பெற்றுத் திகழும் ஒரு பெரும் வாணிக மையமாக உள்ளது. இங்கு உற்பத்தியாகும் பொருள்களுள் முக்கியமாக, ஆடைகள், கைக்கடிகாரங்கள், காலணிகள், எரு வகைகள் முதலியன குறிப்பிடத்தக்கவை. இதன் மக்கள் தொகை 177,062(1983).

வரலாறு: பார்மாப் பகுதி கி.மு.183 - இல் நிறுவப் பெற்ற ஓர் உரோமானியக் குடியேற்றமாக இருந்தது. பிறகு கி.பி.12 - ஆம் நூற்றாண்டில் இது ஒரு தன்னாட்சி நகரப்பகுதியாக (Commune) விளங்கிற்று. காலப்போக்கில், மிலான் பிரான்சு முதலிய நாடுகள் தமது ஆதிக்கத்தின் கீழ் இதைக் கொண்டு

வரலாறு: பார்மாப் பகுதி கி.மு.183 - இல் நிறுவப் பெற்ற ஓர் உரோமானியக் குடியேற்றமாக இருந்தது. பிறகு கி.பி.12 - ஆம் நூற்றாண்டில் இது ஒரு தன்னாட்சி நகரப்பகுதியாக (Commune) விளங்கிற்று. காலப்போக்கில், மிலான் பிரான்சு முதலிய நாடுகள் தமது ஆதிக்கத்தின் கீழ் இதைக் கொண்டு

வருவதில் வெற்றி பெற்றன. போப்பு இரண்டாம் சூவியசு, கி.பி.1513-இல் பார்மாவைப் (Parma)போப்பின் நாடுகளுடன் (Papal States) இணைத்தார். போப்பு மூன்றாம் பவுல், கி.பி.1545 - இல் பார்மாவை ஒரு கோமகன் நாடாக்கினார் (Duchy). இந்நாடு கி.பி. 1731 வரை பியர் உலூகி பர்னீசு (Pier Luigi Farnese) என்பவரின் கால்வழியில் வந்த சந்ததியினரால் ஆளப்பட்டது. பிறகு இது இசுபானிய நாட்டுப் போர்பன் (Bourbon) குலத்தினராட்சியின் கீழ் வந்தது. இசுபானியப் போர்பன் கோமகன் ஆட்சி கி.பி.1748 முதல் இங்கு நிறுவப்பட்டிருந்தது. பிரான்சின் முதலாம் நெப்போலியன் கி.பி.1802-இல் இக்கோமகன் நாட்டைப் பிரான்சுடன் இணைத்துக் கொண்டார். வியன்னா மாநாடு (கி.பி. 1814-15) இதை மேரி உலூயிக்கு வழங்கியது. போர்பன் குலத்தவர் மீண்டும் இப்பகுதியை கி.பி.1847-இல் பெற்றனர். பிறகு இது கி.பி. 1860 - இல் சார்டியா அரசுடன் இணைக்கப்பெற்றது.

பார்மாவில் புதியகால மறுமலர்ச்சிக் கட்டட்சின்னங்களை இன்றும் காணலாம். ஓவியக்கலை இங்குச் சிறப்புற்று வளர்ந்தது. இங்கு உள்ள தேசிய பழம்பொருள் கண்காட்சிச் சாலை காணத்தக்கது. தெ.பா.

பாரசீக இலக்கியம்: உலகக் கலை வளத்துக்குப் பெரும்பங்கை நல்கியுள்ள மொழிகளுள் ஒன்று பாரசீகம். இந்திய - ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த இரானிய மொழிகளுள் பாரசீகமும் அடங்கும்.

பாரசீக இலக்கியத்தை இரு பிரிவாக வகுக்கலாம். இசுலாமியத்தின் வருகைக்கு முந்தியதும், பிந்தியதும் எனப் பிரிக்கலாம். கி.மு. 7 - ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு வரை இருந்த சாசுத்தானிய ஆட்சிக்காலம் முந்திய பகுதி. கி.பி. 7 - ஆம் நூற்றாண்டு முதல் இன்று வரையிலான காலம் இரண்டாம் பகுதி.

இசுலாத்துக்கு முற்பட்ட காலம்: இக்கால இலக்கியத் தொகுதி பன்மொழி இலக்கியங்களால் ஆனது. சிறப்பாக அவைசுதான், பழம் பாரசீக மொழிகளின் இலக்கியங்கள் கொண்டது.

சொராசுத்திரியர்களின் புனித நூலான அவைசுதாவில் துதிப்பாக்கள், பக்திப் பனுவல்கள், சட்டங்கள், பழங்கதைகள் அமைந்துள்ளன. யாப்பமைதி கொண்ட பகுதிகள் இவற்றில் உண்டு. சொராசுத்திரர் செப்பிய 'காதா' க்கள் இத்தொகுப்பில் அடங்கும். இசுலாத்தின் வருகைக்குச் சில நூற்றாண்டுகள் முன்பே அவைசுத்தானிய மொழி அழிந்தது.

பழம்பாரசீக மொழி இலக்கியத்தில் அக்கிமேனி தியவமிசுத்தாரின் (கி.மு. 559 - 330) அரசாணைக் கல்வெட்டுகள் குறிக்கத்தக்கவை. முதலாம் தேரியசு, செர்க்செசு அரசர்களின் கட்டளைகளும் அவற்றில் அடங்கும். மேற்கு இரானில் அமாதான் அருகிலுள்ள பிகதான் பாறையில் அமைந்த முதலாம் தேரியசு கல்வெட்டுகளில் பேரரசின் எல்லை, போர், அரசியல் அறவுரைக்குறிப்புகள் அமைந்துள்ளன.

அக்கிமேனியர் காலத்துக்குப் பின் பழம்பாரசீக மொழி எளிமையடைந்தது. ஆராய்க்கு எழுத்து வடிவம் கொண்ட இடைக்காலப் பாரசீக மொழியாய் உருமாறிற்று. பார்த்தியன் ஆட்சிக்காலம் (கி.மு. 247-கி.பி. 224) முடிந்து சசானியர் காலம் (கி.பி. 224-651) தொடங்கிய போது இடைக்காலப் பாரசீக மொழி ஆட்சி மொழியாயிற்று. இக்காலக் கல்வெட்டுகளை இடைக்கால இலக்கியமெனக் கருதலாம். பார்த்தியர் காலத்தில் அரசர், தலைவர் புகழ்பாடும் பாணர் மரபு வளர்ந்தது. இடைக்காலப் பாரசீக இலக்கிய வளர்ச்சியில் கிழக்கு இரானிய மொழிகளும் பங்கு கொண்டன. சகோதியன் - இதில் பௌத்த, மணிகேய, கிறித்தவப் படைப்புகள் இடம் பெற்றன; சாகா-பாமிருக்குக் கிழக்கே கோடான் பகுதியில் பௌத்த இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புகள்; கோரிசுமியான்-இசுலாமிய காலச் சட்டம், அகராதி கள் கொண்டது; பக்திரியான்-குசாணர் கல்வெட்டுகள் அமைந்தது.

இசுலாத்துக்குப் பிற்பட்ட காலம்: இசுலாத்தின் வருகைக்குப் பின் இடைக்காலப் பாரசீக மொழி எளிய சொற்களையும் நடையையும் ஏற்று, சொராசுத்திரியச் சாயலை நீத்து, அராபியச் சொற்களை ஏற்று கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு அளவில் அலுவல் மொழியாய் உயர்ந்தது. இந்தியாவிலும், துருக்கியிலும் கூட இம்மொழி வளர்ச்சி பெற்றது.

பாரசீக இலக்கியத்தில் முதலிடம் பெறுவது கவிதையே. காப்பியம், தன்னுணர்ச்சிப் பா, தத்துவக் கவிதையென இவ்விலக்கியம் செழித்தது. மெர்வு, புக்காரா, சாமராந்துப் பகுதிகளில் மராகா அமீர், முகம்மது பின் பாய்த்து, அப்பாசு முதலிய தொடக்கக்காலக் கவிஞர்கள் கி.பி. 9,10-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் விளங்கினார்கள்.

சமானிதர் ஆட்சிக் காலத்தில் (கி.பி. 892-999) இரண்டாம் நாசரின் அரசவைப் புலவராய்த் திகழ்ந்தவர் உருதகி. இவரைப் பாரசீகக் கவிதையின் தந்தை என்பர்.

கவிதை வகைகள்: வளர்ச்சி பெற்ற பாரசீகக் கவிதையின் யாப்பு வடிவங்களில் குறிப்பிடத்தக்கவை;

(1) கவசிதா-மன்னர், தலைமக்கள் பீடும் பெருமையும் பாடும் புகழ்ப்பாக்களுக்கு உரியது (2) கசல்-தன்னுணர்ச்சிக் கவிதைக்கு உரிய வடிவம் (3) மத்னஷி-கதைக் கவிதையில் ஈரடிப்பாக்களாய் அமைவது. (4) குவிடா - சிறிய கவிதைகளுக்கு ஏற்றது. (5) உரூபாய் - தத்துவ, ஆன்மிகக் கவிதைகளுக்குரிய நூலடிப் பா. கவசிதா கவிதை வகையைப் பின்பற்றிப் புகழ்ப் பாக்களை இசைத்தவர்களில் உருததி (கி.பி. 940), பருக்கி (1038), அன்கூரி (1049), மூய்சி (1147), அன்வாரி (1191), காக்வனி (1198) ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். கசல் கவிஞர்களுள் சனாய் (கி.பி. 1159), நிசாமி (1203), அத்தர் (1230), இராக்கி (1289) ஆகியோர் சிறப்பானவர்கள். இது போலவே மத்னஷி யாப்பில் நிசாமி போன்ற கவிஞர்கள் கதைக் கவிதைகள் புனைந்து தந்தனர். உரூபாய் யாப்பை வல்லமையோடு கையாண்ட கவிஞர்கள் உருமி, அபீசு, ஓமார் ஆகியோர்.

காப்பியம்: பாரதீகக் கவிதைகளின் தொடக்கக் காலத்திலேயே காப்பிய மரபும் தொடங்கி விடுகின்றது. இரண்டாம் நூன் மன்னர் காலத்தில் (கி.பி. 976 - 997) வாழ்ந்த கவிஞர் தக்கீகி 'கவதாய் நாமா' என்ற நூலை எழுதத் தொடங்கினார். அதனை முடிக்குமுன் அவர் இறந்து போனார். அவர் விட்டுச் சென்ற பணியை முடிப்பதே போல் கவிஞர் பிர்தோசி 'சா நாமா' வைப் படைத்தார். பாரதீகத்தின் தேசிய காப்பியமாகவும், பாரதீக மொழியின் ஒப்பற்ற கலைப் படையலாகவும் அந்நூல் போற்றப் படுகிறது. பிற்காலத்தில் அதனை மாதிரியாகக் கொண்டு வரலாற்று நிகழ்வுகளைக் காப்பியமாக்கினர் (எ.கா. கர்சாசிப்பு நாமா, சாம் நாமா, சகாங்கீர் நாமா, சபார் நாமா, இசுகந்தர் நாமா).

தன்னுணர்ச்சிப் பாக்கள் (Lyrics): பாரதீக இலக்கியத்தின் முக்கியமான பகுதி இது. இவ்வகைக் கவிதைகளுக்குக் கசல் ஏற்றதாய் அமைந்தது. ஓசை ஒழுங்குடன் உணர்ச்சி கொழிக்கும் மென்மையுடன் கசல் இனிமை தரும் வடிவமாகும். தன்னுணர்ச்சிப் பாக்களின் சிகரங்களாக உருததி, உருமி, சாஅதி, அபீசு ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம். சாஅதியின் 'பூசுதான்' உயர்ந்த கலைத்திறன் கொண்டது. அபீசின் 'இலிசான்-அல்-கய்யீப்' மாபெரும் தாக்கங்களை விளைவித்தது. அதன் மயக்கும் நடைமீல் மனம் பறி கொடுக்காதவர் இல்லை. சலயர் உவாய்சு, நிசாமி, இரண்டாம் அப்பாசு ஆகிய கவிஞர்கள் பின்னர்த் தொடர்ந்தனர்.

காதல் கதைக் கவிதை: காதல் நிகழ்ச்சிகளைக் காவியச் சுவையோடு தந்த கவிஞர்களுள் பிர்தோசியின் பெயர் மறக்க முடியாதது. 'பூசுப்-உ-சுலைகா'

இவரது சீரிய படைப்பாகும். பாரதீகப் புனைவியல் கவிதையின் உன்னதச் சாதனையாளர் என நிசாமி (கி.பி. 1141-1203) கருதப்படுகிறார்.

தத்துவ அறநெறி நூல்கள்: பிர்தோசியின் 'சாநாமா' விலிருந்தே அறநெறி நூல்கள் தொடங்கின எனலாம். இவர்தம் சமகாலக் கவிஞர் சேக் அபு செய்யித் அபுல் காதிர் இவ்வரிசையில் குறிப்பிடத் தக்கவர். உரூபாய் யாப்பில் தத்துவச் சிந்தனைகளை வல்லமையோடு வழங்கியவர். வானியல், கணித நூல்களையும் இயற்றிய கவிஞர் ஓமார் கய்யர்ம். இசுலாமியத் தத்துவ ஞானமான சூபிக் கோட்பாட்டின் வளர்ச்சியோடு இணைந்து வளர்ந்தது பாரதீகத் தன்னுணர்ச்சிப் பா. அழகு அழுத்தம் உள்ள தத்துவ ஆன்மிக விசாரணை, பாலியல் உருவகங்கள், மனித தெய்விகக் காதல் எல்லைகள் மயங்கும் கோலம்-இவையெல்லாம் சூபி நூல்களில் காணலாம். சூபி தத்துவக் கையேடு தந்த முதல்வர் உத்மான் அல் சூலாபி அல் அச்சவரி. இவரது 'கசப் அல் மஞ்சூப்', என்னும் நூல் சூபி வகைகளை எடுத்துக் காட்டுகிறது. சூபி ஞானிகளின் வாழ்க்கை வரலாறுகளை 'முனாசாத்து' நூலாகத் தொகுத்தளித்தவர் சேக் அப்துல்லா அன்சாரி. கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த அக்கிம் சனாலின் 'அதிக் கத்-இத்-அக்கீக் கத்'-இந்நூல் வரிசையில் குறிப்பிடத்தக்கது. மங்கோலியர் படையெடுப்புக் காலத்தில் ஆன்மிக நெறியின் உயர் எல்லையைப் பாரதீகம் தொட்டிருந்தது. பரீதுதின் அத்தார் இயற்றிய 'தத்கிராத்-அல் ஆலியா' சிறப்பு வாய்ந்த தத்துவ நூல். அத்தாரின் செழுமையான தொடர்ச்சியாக விளைந்தவர் சலால்-உத்-தீன் உருமி (கி.பி. 1207-1273). சா அதியின் 'பூசுதான்', 'கவிசுதான்' இரண்டும் எளிமையான அறங்களைக் கலைத் திறனோடு கூறுபவை. இசுமாயிலி சித்தாந்தங்களை நசீரி குசுருவும், பாபி சித்தாந்தங்களை அருன், அக்கு ஆகியோரும், பல்வகைத் தத்துவங்களை அபுல் மாலி முகமதும் நூல்களாக ஆக்கினர்.

இந்திய - பாரதீகக் கவிஞர்: பாரதீக இலக்கிய வளர்ச்சியில் இந்தியாவும் பங்கு வகித்தது. கில்சி மன்னர்கள் காலத்தில் அமீர் ஆசான், அமீர் குசுரு ஆகிய கற்பனை வளம்மிக்க கவிஞர்கள் இருந்தனர். அக்பரின் அவையில் உர்பி, பை, சீநிசிரிபோன்றோர் ஒரு பொற்காலத்தை உருவாக்கினர். அக்பரின் ஊக்கு விப்பில் இராமாயணம், மகாபாரதம், கீதை, இந்தியக் கதைகள் பாரதீகத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. உருதுக் கவிஞர்களாக விளங்கிய காலிப் (கி.பி. 1797 - 1869), இக்பால் (கி.பி.1879 - 1938) இருவரும் பாரதீக மொழியிலும் சிறப்பான படைப்பாளிகள் ஆவர்.

உரைநடை இலக்கியம்: கவிதைக்கு நிகராக உரை நடை இலக்கியம் வளர்ச்சி பெறவில்லை. எனினும் பல்வகைப் படைப்புகளும் விளைந்துள்ளன. கதைகள், காதல் ஓவியங்கள், கட்டுரைகள், வரலாறுகள் எனப் பல்துறையிலும் நூல்கள் வெளிவந்தன. வரலாற்றுத் துறையில் கார்டிசி (சயன்-அல்-அக்பார்), முகமது பயாக்கி (தாரிக்கி யைகாக்கி), பிகாக்கி (தாரிக்கி மகுதி), கைகாஜுசு (கிவபூசு, நாமா), இரஃதீ-அத்-தின் (சாமீ-அல்-தவாரிக்கு), பெரிசுட்டா ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர். நல்லரசு பற்றிச் சிந்தித்த நிசாமுல்-அல்-முல்க், அறவுரைக் கதைகள் வழங்கிய நசரல்லா, சா அதி ஆகியோர் சிறப்புக் குரியவர்கள். உரைநடை-கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஆடம்பர நடையிலேயே அமைந்திருந்தது. குதாதுல் ஆலம், நசீரி குசரி, அம்துல்லா முசுதாபி, அபீசி அப்ரு, சர்வானி போன்ற ஆசிரியர்கள் நில நூல்களை அளித்தவர்கள். வாழ்க்கை வரலாறு, வானியல், அகராதி போன்ற துறைகளிலும் பாரசீக உரைநடை சிறப்புப் பெற்றது.

இக்கால இலக்கியம்: மேலை நாட்டுத் தாக்கத் தால், பாரசீக மொழியும் கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாண்டு இறுதி முதல் பயன்பெற்றது. புதினம், சிறுகதை, நாடகம், இதழியல் துறைகள் புதிதாய் இடம் பெற்றன. சமால்-சா-டெக்கு, எம்.கிசாசி, ஏ.தாசுட்டி, எசு.இதாயத்து, பி. ஆலவி ஆகியோர் புதின இலக்கியத்தை வளப்படுத்தினர். சீரா ஞானியர்கள் பற்றிய பாடல் நாடகங்கள் முன்னர் இருந்தன. கேலி நாடகங்கள் தந்தவர் மல்கூம் கான் (கி.பி.1833-1908) அறுபதுகளுக்குப் பிறகு நசீரியான், பெய்சாய், சாய்தி, போர்சி ஆகிய நாடகாசிரியர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். நால் பாந்தியன் இளிவரல் நாடகத்தில் தேர்ந்தவர்.

இக்காலக் கவிதையும் மேலை நாட்டு அலைகளால் தாக்கமும் மாற்றமும் பெற்றது. இந்நூற்றாண்டின் கவிதைப் படைப்பாளிகளுள் தேசபக்திக்கவிதைகள் தந்த எம்.டி. பகார், சமூகக் கேலியில் வல்ல இசுக்கி, நகைச்சுவைப் படைப்பாளியான இராசு, மென்மையாகக் கதை சொல்லும் பர்வீன், உணர்வுமிக்க கசல்களைத் தந்த சாரியர் ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். பாரசீகக் கவிதையைத் திசை திருப்பி இக்கால நடைக்கு ஏற்ப அமைத்தவர் நிமாயூசிசி (கி.பி.1895-1959); மரபிலிருந்து உருவ உள்ளடக்கங்களிலும் உருவகங்களிலும் மாறுதல் விளைவித்தவர். அவர் வழியில் பி.என். கான்லரி, எப். தவல்லாவி, என் நாடிப்பூர், பாம்தாத்து, எம். ஓமித்து, எப்.பருக்கசாத் நடை பயில்கின்றனர். புதிய கவிதை படைக்கும் கவிஞர்களுள் கசுராய், சாக்அசுருதி,

எக்கூக்கி, சிபிகிரி, ஆசாத் ஆதிசி, நெயிசுதானி, பாராகினி இரகுமானி, சிரிசுக்கு, முசிரி, குல்கின், கியானுசு, அனார் ஆகியோரும் இடம்பெறுகின்றனர்.

இக்காலக் கவிதையில் புதிய அலை (மஞ்சு - இ-நெள) இயக்கமும் உண்டு. ஏ.ஆர். அகமதி, எம்.சிபான்லு, என். நயாம், ஓய். உருயாயி ஆகிய கவிஞர்கள் இவ்வியக்கம் சார்ந்தவர்கள். புரியவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு இவர்கள் மீது உண்டெனினும் பாரசீகக் கவிதைக்கு ஆற்றலும், வலிமையும் ஊட்டியவர்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது. சிற்பி.பா.

பாரசீக மொழி: இனிமையும் வளமும் கொண்ட உலக மொழிகளுள் ஒரு சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகிறது பாரசீகமொழி. பழமையான வரலாற்றையும் இலக்கியச் சிறப்பையும் கொண்டது இம்மொழி. தமிழ், வட்டொழி போன்று பாரசீகமும் உலகில் உள்ள பழமையான மொழிகளுள் ஒன்றாகும். இதனைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட ஈரானியர் இம் மொழியைப் பார்சி (Farsi) என்று கூறுவர்.

பாரசீக மொழி வழங்கும் இடம்: பாரசீக மொழி ஈரானின் ஆட்சி மொழியாக உள்ளது. மேலும், இது ஆப்கானிசுத்தானில் மாநில மொழியாகவும் உள்ளது. பாகிசுத்தானிலும் இந்தியாவிலும் இம்மொழி பேசுவோர் உள்ளனர். சோவியத்துத் 'தாசிகிசுத்தான்' (Tajikistan) குடியரசின் அரசு மொழியான 'தாசிக்கு' (Tajik), பாரசீக மொழியின் ஒரு வழக்காகக் கருதும் நிலையும் உள்ளது. ஏறத்தாழ ஒரு கோடி மக்கள் இதனைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டுள்ளனர். ஈரானில் வேற்று மொழி பேசுவோரும் உள்ளனர். ஆனால், பாரசீக மொழி ஈரானின் ஆட்சி மொழியாகவும் நீதிமன்ற மொழியாகவும் இருப்பதால் அந்நாட்டிலுள்ள வேற்று மொழி பேசுவோரும் பாரசீக மொழியைப் பயன்படுத்த அறிந்துள்ளனர். பள்ளிகளிலும் உயர் கல்வி நிலையங்களிலும் இம்மொழியே பயன்படுகிறது.

மொழிக் குடும்பம்: உலகில் வழங்கும் மொழி இனங்களில் இந்தோ ஐரோப்பிய மொழி இனம் முக்கியமான இனமாகக் கருதப்படுகிறது. இம்மொழி இனத்தின் ஒரு பிரிவுதான் இந்தோ ஈரானியன். பாரசீக மொழி இப்பிரிவைச் சேர்ந்ததாகும். பொதுவாக ஈரானிய மொழிகளை மேற்கு, கிழக்கு மொழிகள் என இரு பிரிவுகளாகப் பகுப்பர். மேற்குப் பிரிவில் பழைய பாரசீகம், தாசிக்கு, பாலுச்சி முதலிய மொழிகளும் கிழக்குப் பிரிவில் அவசுதன் (Avestan), தலிசி (Talishi) முதலிய மொழிகளும் அடங்கும்.

பாரசீக மொழியின் பெருமை: பாரசீக மொழியும் அது வழங்கும் இடமான ஈரானும் நீண்ட சிறப்பு

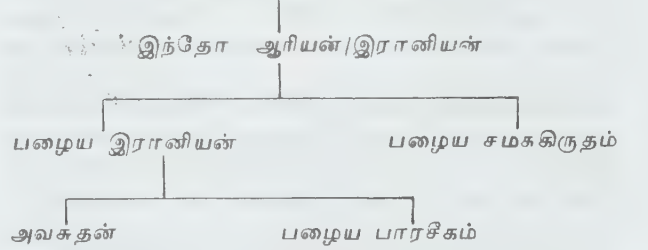
மிக்க ஒரு வரலாற்றைக் கொண்டு விளங்குவனவாகும். ஒரு காலத்தில் ஈரானியப் பேரரசு ஆப்கானிசுத்தானம், இந்தியா, மத்திய ஆசியாவில் சில பகுதிகள் முதலியவற்றைக்கொண்ட பெரும் நிலப்பரப்பை உள்ளடக்கியிருந்தது. அதன் காரணமாகப் பாரசீக மொழி, இப்போது ஈரானிய நாட்டுக்கப்பாலும் குறிப்பாக ஆப்கானிசுத்தானம், இந்தியா, உருசியா, பாகிசுத்தான் முதலிய இடங்களில் பேசப்பட்டு வருகிறது. ஒரு நீண்ட இலக்கியப் பாரம்பரியத்தையும் பழமையான பண்பாட்டையும் பெற்றுள்ள மொழி என்பதாலேயே, இம்மொழி, ஒரு காலத்தில் ஈரானின் அண்டை நாடுகளிலெல்லாம் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. இந்திய மொழிகள் பலவற்றில், எண்ணற்ற பாரசீக மொழிச் சொற்கள் காணப்படுவதை இங்குக் குறிப்பிடலாம். புகழ்பெற்ற இலக்கியங்கள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ள இம்மொழியின் பாடல்கள் தனிச் சிறப்புடையனவாகக் கருதப்படுகின்றன. அதனாலேயே இது 'கவிதை மொழி' (Poetic Language) என்று குறிப்பிடப் பெறுகிறது. இதன் இலக்கியச் சுவையைப் பெறுவதற்காகவே இந்தியா, துருக்கி, சோவியத்து நாடு, சீனா, இந்தோனேசியா முதலிய நாடுகளில் விரும்பிக் கற்கப்பட்டது; இன்றும் கற்கப்படுகின்றது. பழம் பெரும் பண்பாட்டைக் கொண்ட இம்மொழி ஈரானின் புகழ்பெற்ற பேரரசர்களின் அவையில் மட்டுமன்றிப் பலவட இந்தியப் பேரரசர்களின் அவையிலும் புகழ்பெற்று விளங்கிய உயர் தனிச் செம்மொழியாகும். இதன்கண் கி.மு. 6 - ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே பொறிக்கப் பெற்ற கல்வெட்டுகள் கிடைப்பதால் உலக மொழிகளில் பழமையான சிறப்பைக் கொண்டுள்ள மொழியாக இது திகழ்கிறது. பாரசீக மொழியிலுள்ள பழைய ஆவணங்களும், கல்வெட்டுகளும் இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளின் ஒப்பாய்விற்குப் பெரிதும் துணை புரியும் என்னும் அடிப்படையில், மொழி வரலாற்றில் தலையாய இடத்தினை இம் மொழி பெறுகின்றது.

பாரசீக மொழியின் தொன்மை: புகழ்பெற்ற ஈரானியப் பேரரசர்களான சைரசு (Cyrus), தரியசு (Darius), அர்டாக்சர்சசு (Artaxerxes) ஆகியோரின் காலத்தைச் சேர்ந்த பல கல்வெட்டுகள் பழைய பாரசீக மொழியின் எழுத்து வடிவச் சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன. பழைய பாரசீக மொழியின்தொடர்ச்சிதான், ஈரானின் கிழக்குப் பகுதியில் வழங்கி வந்த 'அவசுதன்' (Avestan) மொழியாகும். அதுதான் தீவழிபாட்டையும், அறத்திற்கும் மறத்திற்கும் இடையே நடக்கும் போராட்டத்தைப் பற்றியும் மக்களுக்குப் போதித்த 'சொராசுட்டரின்' (Zoroaster) புனித நூலான 'அவசுதா' (Avesta) தோன்றிய மொழியாகும்.

இந்தியாவிலுள்ள 'பார்சி' சமயத்தவர்கள் இந்தச் சொராசுட்டர் சமயத்தைச் சேர்ந்தவராவர். அவர்கள் ஈரானில் அராபியஆதிக்கம் ஏற்பட்ட பின்னர் இந்தியாவிற்கு வந்தனர்.

மிகப் பழங்காலத்திலிருந்தே 'ஆர்யா' என்ற சொல் இந்திய - ஈரானியத் தொல்குடியினரையே குறித்து வந்ததாகக் கூறுவர். முதல் ஈரானியப் பேரரசை நிறுவியவரான 'மீடியன்சு' (Medians) என்பார் 'அரிஓஇ' (Arioi) என்று குறிப்பிடப் பெற்றார் எனக் கிரேக்க வரலாற்றாசிரியர்கள் எழுதியுள்ளனர். ஈரானியப் பேரரசின் 'தரியசின்' கல்வெட்டுகளிலும், ஈரானிய மக்களுக்கும் ஆரிய இனத்துக்கும் உள்ள நெருங்கிய உறவு பற்றிக் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. பழைய பாரசீகத்தோடு தொடர்புடைய 'அவசுதன்' மொழியைப் பேசுவந்த இனத்தார், தங்களின் தொல் இருப்பிடமாகக் குறிப்பிடுவது 'ஆர்யன் வசு' (Aryana Vaejah) என்பதாகும். அதன் பொருள் 'ஈரானியர்களின் இருப்பிடம்' என்பதாகும். ஈரான் என்னும் சொல் 'ஆர்ய' என்ற சொல்லிலிருந்து உருவானது என்றும், அச்சொல் ஈரானிய, இந்தியர்களின், மூதாதையர்கள் தங்கள் இனத்திற்கு வைத்துக் கொண்ட பெயர் என்றும் குறிப்பிடுவர். மேலும், மொழி அடிப்படையில் சமசுகிருதமும் பழைய பாரசீகமும் ஒரே மூல மொழியிலிருந்து உருவானவை என்ற செய்தியும் இங்குக் குறிப்பிடவேண்டிய ஒன்றாகும்.

இந்தோ ஐரோப்பிய மொழி

பழைய பாரசீகமும் சமசுகிருதமும் ஒரு மொழியின் இரு கிளை மொழிகளாகக் கருதும் அளவுக்கு மிக நெருங்கிய உறவுடையனவாகும்.

மத்திய ஆசியாவைச் சேர்ந்த பழங்குடிகளான சித்தியன் (Sythians), சரமதியன்சு (Sarmatians), அலனிசு (Alanis) ஆகியோரும் ஈரானிய இனத்தோடு தொடர்புடையவர் என்ற கூற்றும் இங்கு நினைத்தற்குரியதாகும்.

பாரசீகமொழி வரலாறு: ஏறத்தாழ 2500 ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட எழுத்துச் சான்றுகளின் அடிப்படையில், பாரசீக மொழி வரலாற்றில், பழைய பாரசீகம்

காலம், இடைக்காலப் பாரசீகக் காலம், இக்காலப் பாரசீகக்காலம் என்னும் மூன்று நிலைகளைக் குறிப்பிடுவர்.

பழைய பாரசீகக் காலம் (கி.மு. 6 முதல் கி.பி. 3 - ஆம் நூற்றாண்டு வரை): பழைய பாரசீகம் ஈரானின் தென் மேற்குப் பகுதியில் அதாவது இன்று 'பாரசு' (Fars) என்று கூறப்பெறும் இடத்தில் வழங்கி வந்தது. இது, கி.மு.4-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற 'அச்சமேனியன்' (Achaemenian) பேரரசர்களின் கல்வெட்டுகளில் 'கூனிமரம்' எழுத்துருவத்தில் காணக் கிடக்கிறது. அக்கல்வெட்டுகளிலேயே குறிப்பிடத் தகுந்ததாகக் கருதப்படுவது முதலாம் தாரியசுப் பேரரசனின் (கி.மு. 522-486) வெற்றிகளைக் குறிக்கும் 'பெகிசுதோன்' (Behistoon) கல்வெட்டாகும். அதே போன்று 'அகமெனிடூ' (Achaemenid) அரசர்களின் வெற்றிகளைக் குறிப்பிடும் கல்வெட்டுகள் பழைய பாரசீகம், எலமைட் (Elamite), பாபிலோனியன் (Babylonian) ஆகிய மூன்று மொழிகளில் எழுதப் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அதனால் அக் கல்வெட்டுகள் 'மும்மொழிக் கல்வெட்டுகள்' என்று குறிக்கப் பெறுகின்றன.

பழைய இரானிய மொழியின் தொடர்ச்சியான அவசுதன் மொழி கிழக்கு ஈரானில் வழங்கிவந்தது; அதுவே, சொராசுட்டர்களின் சமய மொழியாக ஆயிற்று. பல நூற்றாண்டுகளாக இந்நிலையை அது பெற்றிருந்தது. ஆனால், தென்மேற்கு ஈரானில் பேசப்பெற்ற பழைய பாரசீகமொழி 'அச்சமேனியன்' அரசின் ஆட்சிமொழியாக விளங்கிற்று. இது பழைய பாரசீக மொழி அமைப்போடு பெரிதும் ஒத்துள்ளது. பழைய பாரசீக மொழியைவிட இது மேலும் பழமையானது என்பர். வேதமொழியான சமசுகிருதத்தின் மொழி அமைப்போடு இதன் மொழி அமைப்புப் பெரிதும் ஒத்திருப்பது நோக்கத்தக்க செய்தியாகும்.

பழைய பாரசீக மொழியிலும் அதன் ஒரு பிரிவான அவசுதன் மொழியிலும் வேற்றுமை வடிவங்களும் பிற இலக்கணக் கூறுகளும் சிறந்த முறையில் அமையப் பெற்றிருந்தன. பெயர்ச் சொல்லில் ஆண்பால், பெண்பால், அஃறிணை என்ற பிரிவுகளும், ஒருமை, பன்மை என்னும் பகுப்போடு இருமை (Dual) என்னும் பகுப்பும், ஏழு வேற்றுமை அமைப்புகளும் காணப்பட்டன.

இடைக்காலப் பாரசீகக்காலம் (கி.பி. 3 - 8- ஆம் நூற்றாண்டு): இடைக்காலப் பாரசீகம் ஈரானின் தென்மேற்குப் பகுதியான பெர்சிதாவில் (Persida) (இன்றைய பாரசு (Fars) வழங்கி வந்தது. அதனைப் 'பகலவி' (Pahlavi) என்றும் குறிப்பிடுவர். இடைக்

காலப் பாரசீகத்தைக் காட்டும் சான்றுகளாகச் 'சசனிடூ' (Sassanid) வமிசத்துக் கல்வெட்டுகளும் சமய நூல்களும், நாணயங்களும் கிடைத்துள்ளன. 'சசனிடூ' அரசின் அரசியல் மொழியாகவும், சொராசுட்டர் சமயகுருமார்களின் மொழியாகவும் இடைக்காலப் பாரசீகம் விளங்கியது. அக்காலப் பாரசீக மொழி பழைய பாரசீக மொழியிலிருந்து மொழி அமைப்பில் பெரிதும் மாறுபட்டிருந்தது. முன்னர் வேற்றுமை போன்ற இலக்கணக் கூறுகள் ஒரே சொல்லுடன் வரும் உருபுகளால் உணர்த்தப் பெற்று இணைப்பு நிலை மொழியாக (Synthetic language) விளங்கியது. பின்பு இவ்வுட்பிணைப்பு நிலை மறைந்து இலக்கண வடிவம் எதையும் கொள்ளாது, வாக்கியத்தில் உள்ள சொற்கள் அவை நிற்கும் இடங்கட்கேற்ப இலக்கணப் பொருளைத் தரத்தொடங்கின. அதாவது, இடைக்காலப் பாரசீகம், முக்கிய சொல்லிலிருந்து பிரிந்து நிற்கும் முன்னுருபுகள், பின்னுருபுகள், துணைவினை போன்றவற்றால் இலக்கணப் பொருளை உணர்த்தும் பிரிநிலை மொழி (Analytic Language) யாயிற்று. பால்பகுப்பும், இருமை வேறுபாடும் (Dual Number), வேற்றுமை உருபுகளும் மறைந்து விட்டன. வினை அமைப்பில் புதிய வினையெச்சங்கள் தோன்றி இறந்த காலத்தைச் சுட்டின.

அரபி மொழியின் செல்வாக்கு கி.பி. 7 - ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து வளர்ந்தது. அதுவே, அரசியல் மொழியாகவும் இலக்கிய மொழியாகவும் உயர்ந்தது. இக்காலக் கட்டத்தில் ஈரானியர்களே அரபி மொழியில் எழுதும் நிலை ஏற்பட்டது. அதனால் கி.பி. 9 - ஆம் நூற்றாண்டுவரை இடைக்காலப் பாரசீக மொழியின் எழுத்துச் சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை.

இக்காலப் பாரசீகக்காலம்: இக்காலம் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தொடங்குகிறது எனலாம். இக்காலக் கட்டத்தில்தான் பாரசீக மொழியை அரபி எழுத்தில் எழுதத் தொடங்கினர். இக்காலப் பாரசீக மொழி தாரி (Dari) என்றும், பாரசி (Parsi/Farsi) என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது.

அரபியர்கள் ஈரானை வெற்றி கொண்டு, தங்கள் ஆட்சிக்குள் கொண்டு வந்த பின்பு, பாரசீக மொழியில் அரபி மொழியின் செல்வாக்கு மிகுதியாயிற்று. பாரசீக மொழியை எழுத அரபிய நெடுங்கணக்குக் கடன் வாங்கப் பெற்றது; ஏராளமான அரபிச் சொற்கள் கடன் வாங்கப் பெற்றன; அவற்றைப் பயன்படுத்திப் பேசுவதும், எழுதுவதும் பெருமையாகக் கருதப்பட்டன. பிறமொழிக் கலப்பு மிகுதியாக ஏற்பட்ட போதிலும் பாரசீக மொழியமைப்பில் எந்தவித மாற்றமும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்க செய்தியாகும்.

இக்காலப் பாரசீக மொழி ஒரு பிரிநிலை மொழி என்ற வகையில் பழைய பாரசீகத்திலிருந்து வேறுபட்டு நிற்கிறது. வேற்றுமை வடிவங்களும் பால் காட்டும் விசுவகங்களும் இக்கால மொழியில் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வாக்கியத்தில் சொற்களுக்கிடையேயான உறவுகள் முன், பின் ஒட்டுகளால் உணர்த்தப்படுகின்றன. உடைமைப் பொருளை உணர்த்த 'இசபத்து' (Izafat) என்னும் 'இ' ஒட்டு பயன்படுகிறது. பெயரில் வேற்றுமை ஏற்கும் வடிவங்கள் மறைந்து விட்டதால், பெயருக்கும், பெயரடைக்கும் சொல்லியல் (Morphological) அமைப்பில் உள்ள வேறுபாடு மறைந்துவிட்டது. வினையிலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

பேச்சு வழக்கிற்கும் எழுத்து வழக்கிற்குமிடையே வேறுபாடுகள், குறிப்பாகச் சொற்கள் நிலையிலும், நடையிலும் காணப்பட்டன. நூல்களில் பழமையான சொற்களையும், இலக்கிய வடிவங்களையும் பயன்படுத்தும் போக்குக் காணப்பட்டது. ஆனால், 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து பேச்சு வழக்கை இழிவழக்காகக் கருதி ஒதுக்கும் போக்கு மாறத் தொடங்கியது. ஈரானில் 1906-1911-இல் விடுதலைக் காஃப் புரட்சி இயக்கம் நடந்த காலத்தில் மொழியிலும் சமநிலை வேண்டி இயக்கங்கள் நடந்தன. இக்கால இலக்கியப் படைப்புகளிலும், நாளிதழ்களிலும் பேச்சுவழக்கத்தைத் தயங்காது பயன்படுத்தும் போக்குக் காணப்படுகிறது என்பர்.

அரபியர் ஆட்சியும் பாரசீகமும்: அரபியர்கள் ஈரானைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்த காலங்களில் (கி.பி. 7-8-ஆம் நூற்றாண்டு) அரபிய மொழி, ஆட்சியாளர்களின் மொழியாக இருந்ததால், மதிப்புமிக்க மொழியாகத் திகழ்ந்தது. இருப்பினும், தொடக்க நிலையில் பாரசீக மொழியில் அரபிய மொழியின் செல்வாக்கு ஏற்படாமல் இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இரானியர்கள் இசுலாம் சமயத்தைத் தழுவின போதிலும் பாரசீக மொழி அமைப்பு அரபிய மொழியின் செல்வாக்கால் சிதைந்துவிடாது பார்த்துக் கொண்டனர்.

அரபியர்கள் ஈரானைக் கைப்பற்றித் தங்கள் ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டுவந்து பல நூற்றாண்டுகள் ஆகிய பின்னரும், ஆட்சிப் பணிகள் பாரசீக மொழியிலேயே நடைபெற்று வந்தன. மேற்கு ஈரானில் கி.பி.661-க்கும் 714-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் அரபிய மொழி அரசுப் பணிகளில் பயன்படுத்தப்பெற்றது. அரசு அலுவலர்கள் தங்களுக்கு அரபிய மொழி தெரிந்த காரணத்தால் தங்களைச் சமூகத்தில் உயர்ந்தவர்களாகக் கருத முற்பட்டதோடு அரபிதெரியாத மற்ற இரானியர்களைத் தாழ்ந்தவர்களாகக்

கருதும் நிலையும் ஏற்பட்டது, ஆனால், பெரும் பான்மையான இரானியர்கள் தங்கள் மொழியைப் பெரும் மதிப்புடனும் மரியாதையுடனும் போற்றி வந்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதனால், பாரசீக மொழியே ஆட்சி மொழியாகத் திரும்பவும் வந்தது. எனினும், ஏராளமான அரபிய மொழிச் சொற்கள் பாரசீக மொழியில் நுழைந்து விட்டன.

பாரசீகமும் பிற எழுத்து வடிவங்களும்: இன்று பாரசீக மொழி அரபிய எழுத்தில் எழுதப்பட்டு வருகிறது. பாரசீக மொழி அரபிய எழுத்தில் எப்பொழுது இருந்து எழுதப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் திட்டவாட்டமாகக் கூறவியலாது. எழுத்துச் சான்றுகள் அம் மொழிகள் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே அரபிய எழுத்தில் எழுதப் பெற்றமைக்குக் கிடைக்கின்றன. ஆனால், அதற்கு நெடுங்காலத்திற்கு முன்பிருந்தே இரானியர்கள் தங்கள் மொழியை அரபி எழுத்தில் எழுதத் தொடங்கியிருக்க வேண்டும் என்று வரலாற்றறிஞர்கள் கருதுவர். இரானில் அரபியர் ஆட்சி ஏற்படுவதற்கு முன் பாரசீக மொழி பல்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறான எழுத்து வடிவங்களில் எழுதப்பட்டு வந்துள்ளதைப் பல எழுத்துச் சான்றுகள் மூலம் அறியலாம்.

'அச்சமேனியன்' அரசர்கள் காலத்தில் 'கூனிபாதம்' எழுத்தில் எழுதப் பெற்ற கல்வெட்டுகள் பற்றி முன்பு குறிப்பிடப்பட்டது. அது தவிர, 'அரமெய்க்கு' (Aramaic), கிரேக்கம், இலத்தீன், பகுலவி, பிராமி, மனிக்கன் (Manichean), சோக்தியன் (Sogdian) முதலிய பல எழுத்துகளில் பாரசீகமொழி எழுதப் பெற்று வந்துள்ளதை எழுத்துச் சான்றுகளால் அறிய முடிகிறது.

இன்று பாரசீக மொழி அரபி வரிவடிவத்தில் எழுதப்பட்டு வருவது முன்னர்க் குறிப்பிடப்பட்டது. உண்மையில் இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பாரசீகமொழிக்குச் செமிட்டிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அரபிய மொழியின் நெடுங்கணக்கு அவ்வளவு பொருத்தமாக அமையவில்லை என்று கூறுவர். அரபிய எழுத்தால் பாரசீக மொழியிலுள்ள பல ஒலிகளைச் சரியாகக் காட்ட இயலாது போயிற்று; பாரசீக மொழியின் சில ஒலிகளைக் குறிக்க அரபி நெடுங்கணக்கில் எழுத்துகள் இல்லாதிருந்தன. இதனால், நான்கு புதிய எழுத்துகள் சேர்க்கப்பட்டன. இருப்பினும் அரபிய எழுத்தால் எல்லாப்பாரசீக ஒலிகளையும் முழுமையாகக் குறிக்க முடியவில்லை என்பதே உண்மையாகும். அரபி நெடுங்கணக்கின் இப் பொருந்தா நிலை காரணமாக கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பாரசீக எழுத்தை மறுஆய்வு செய்யவேண்டும் என்று ஒரு

இயக்கம் தோன்றியது. அரபிநெடுங்கணக்கை நீக்கும் இயக்கம் 1930-ஆம் ஆண்டு வலுப்பெற்றது. புரட்சி இயக்கம் 1941-இல் தோன்றியபோது, பாரசீக மொழிக்கு மாற்று எழுத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கருத்து மறுபடியும் எழுந்தது. ஆனால், பழைமைவாதிகளால் இக்கருத்து ஒடுக்கப்பட்டு விட்டது. இந்த நூற்றாண்டிலும் பாரசீக மொழிக்கு அரபிய எழுத்திற்குப் பதிலாக, இலத்தீன் அல்லது அவசுதன் நெடுங்கணக்கைப் பயன்படுத்துவது அல்லது புதிய ஒரு நெடுங்கணக்கை உருவாக்குவது போன்ற கருத்துகள் எழுந்தன. ஆனால், செயல் வடிவம் பெறவில்லை.

கிளைமொழிகள்: இன்றைய ஈரானில் பல மொழிகளும் அவற்றின் கிளை மொழிகளும் காணப்படுகின்றன. ஈரானிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகள் மட்டுமன்றி, துருக்கி, செமிட்டிக்கு போன்ற பிற மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளும் காணப்படுகின்றன.

மிகப் பழங்காலத்தொட்டே பல மொழிகளுக்கிடையே வழங்கி வந்துள்ள பாரசீக மொழியில் பல கிளைமொழிகள் இருப்பதில் வியப்பில்லை. பல கிளை மொழிகள் மிகப் பழங்காலத்திலிருந்தே வழங்கி வந்துள்ளதை வரலாற்றுக் குறிப்புகள் பலவற்றால் அறியலாம். ஒரு காலத்தில் நாற்பதிற்கும் மேற்பட்ட கிளைமொழிகள் வழங்கி வந்தனவாகக் கூறுவர்.

மொழி அமைப்பு ஒலியளியல்: பாரசீக மொழியில் ஆ, உ, இ, அ, ஏ, ஒ என்னும் 6 உயிரொலிகளும், எய் (ey), ஓள (ow) என்னும் ஈருயிர் ஒலிகளும் உள்ளன. இம்மொழியில் 23 மெய்கள் உள்ளன. உள்நா (Uvula) ஒலிகளும், தொண்டை (Glottal) ஒலிகளும், குரல் வளை ஒலிகளும் (Pharyngal) இம்மொழியிலுள்ள சிறப்பு ஒலிகளாம்.

இடைநிலை மெய்ம்மயக்கம், சொல் இறுதி மெய்ம்மயக்கம் இருப்பினும், எழுத்து வழக்கில் முதல் நிலை மெய்ம்மயக்கம் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. கடன் வாங்கப்பட்ட பிறமொழிச் சொற்களில் உள்ள சொல் முதல் மெய் இணைகளின் முன்போ, இடையிலோ உயிர் எழுத்து 'ஏ' அல்லது 'ஒ' சேர்க்கப் பெறும்.

சொல்லியல்: இக்காலப் பாரசீக மொழி ஒரு பிரிநிலை (Analytic) மொழியாகும். அதாவது இம்மொழியில் வேற்றுமை, பால் போன்ற இலக்கண வடிவங்கள் இல்லை. வேற்றுமை போன்ற இலக்கணக் கூறுகள் முக்கிய, சொல்லிருந்து பிரிந்து நிற்கும் ரா (ra), இசபெத்து (Szafeth) போன்ற முன்னுருபுகள் பின்னுருபுகளால் காட்டப்படுகின்றன. பெயரடைகளைப் பெயர்ச் சொல்லிலிருந்து வேறுபடுத்தும் புறக்

குறியீடுகள் இல்லாததால் இரண்டுக்கும் வடிவில் வேறுபாடு காணப்படுவதில்லை. ஒரு சொல்லின் பொருளிலிருந்துதான் அது பெயரா, பெயரடையா என்பதை அறிந்து கொள்ள முடியும்.

இம் மொழியில் ஒருமை, பன்மை வேறுபாட்டைக் காட்டும் 'விகுதிகள்' உள்ளன. 'கா' என்னும் பன்மை விகுதி எல்லாச் சொற்களோடும் வர, 'ஆன்' என்னும் விகுதி உயர்திணைச் சொற்களோடு மட்டும் வரும்.

இம் மொழியில், தமிழில் உள்ளது போன்று அந்த, இந்த போன்ற சுட்டுப் பெயரடைகள் தனியாக இல்லை. ஒரு பொருளைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட - 'ரா' (ra) அல்லது -ஏ (-e) என்னும் ஒட்டுகள் பயன்படுகின்றன.

பொருளையோ, பொருளின் பண்பையோ குறித்து வந்த சில பெயர்களும் பெயரடைகளும் நாளடைவில் அத்தன்மையை இழந்து உயர் மரியாதையை வெளிப்படுத்தும் சுட்டுப் பெயரடையாகச் செயற்படுகின்றன. இச்சொற்கள் ஈரானியச் சமூகத்தில் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளைச் சுட்டிக்காட்டும்.

எண்ணுப் பெயர்: தமிழில் பதினான்கு என்ற எண்ணுப் பெயர் பத்து நான்கு என்ற எண்கள் இணைந்து வருவதால் உண்டாவதாகும். ஆனால், பாரசீகத்தில் நான்கு பத்து என்று எண்ணுப் பெயர்கள் இணைந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொடரியல்: வேற்றுமை வடிவங்கள் என்று தனியாக இம்மொழியில் இல்லை. அப்படியென்றால் வாக்கியத்தில், சொற்களுக்கிடையேயுள்ள உறவை எவ்வாறு அறிந்து கொள்வது என்னும் வினா எழும். வாக்கியத்தில் அமைந்த சொற்களுக்கிடையேயான உறவு பல ஒட்டுகளால் உணர்த்தப்படுகின்றது. இவ்வாறு பயன்படும் ஒட்டுகளில் 'இசபெத்து' (Izafeth) என்னும் ஒட்டு மிகுதியாகப் பயன்படுகிறது.

தமிழில் உள்ளது போன்று இம்மொழியிலும் எழுவாய் பயனிலை இயைபு (எண், இடம்) உள்ளது. ஒட்டுகள் சேர்வதன் மூலம் புதுப்புதுச் சொற்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. கோ. ச.

துணை நூல்கள்:

Elwell - Sutton, L.P., Elementary Persian Grammar, Cambridge University Press, Cambridge, 1963.

Hashn, Sheykh., Persian Self-taught, Marborough's Self-taught Series, London, 1909.

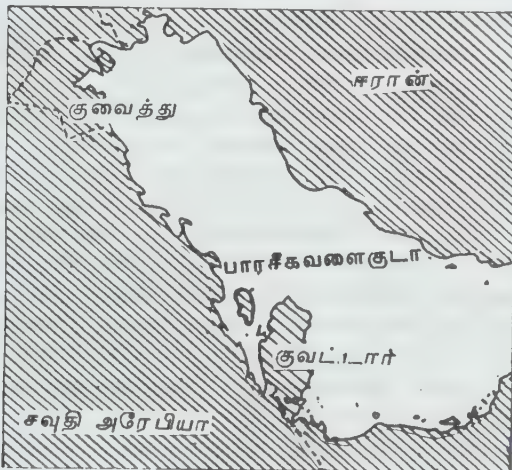
Khanlari, P.N., A History of Persian Language, Vol. I (Translated by N.H. Ansari), Mod Printers, Delhi, 1979.

Pei, M., The Story of Languages, George Allen & Unwin Ltd., London, 1966.

Rubinichik, Yu. A., 'The Modern Persian Language', Languages of Asia and Africa, Nauka Publishing House, Moscow, 1971.

பாரசீக வளைகுடா, ஆசியாக் கண்டத்தின் மேற்குக் கடற்கரையில் அரபிக்கடலின் பகுதியாக அமைந்துள்ளது. இவ்வளைகுடா ஈரான் நாட்டை அரேபியாவிலிருந்து பிரிக்கிறது. வடமேற்கில் ஓமன் வளைகுடாவிலிருந்து (Gulf of Oman) தெற்காகச் சாட்டல் அல் அரபு (Shatt-al-Arab) பகுதிக்கும் அதனை அடுத்துள்ள பகுதிகளின் வடக்காகச் சற்றேறக்குறைய 800 கி.மீ. வரை நீண்டும், 550 கி.மீ. அகன்றுமுள்ளது. இதன் பரப்பளவு ஏறத்தாழ 2½ இலட்சம் ச.கி.மீ. ஆகும்.

பாரசீக வளைகுடாவின் தெற்கிலும் மேற்கிலும் அரேபியாவும், வடமேற்குப் பகுதியில் மெசபொடோமியாவின் தாழ்நிலப் பகுதியும், வடக்கிலும் கிழக்கிலும் ஈரானும் அமைந்துள்ளன. ஆர்மசு (Hormuz) நீர்ப் பிரிவு இதனை ஓமன் வளைகுடாவுடன் இணைக்கிறது. இதன் கடற்கரைப் பகுதிகள் மேற்கில் தட்டையாகவும், கிழக்கே செல்லச்செல்லப் படிப்படியாக உயர்ந்தும், வறண்டும் காணப்படுகின்றன. பாரசீக வளைகுடாவில் இணையும் ஆறுகளில் சிறப்பானது சாட்டல் ஆரபு என்னும் ஆறாகும். மேற்கில் பகரீன் தீவுகளும், வடக்கில் பூபியன் (Bubian), அபாதன் தீவுகளும், கிழக்கில் கிசிம் (Kishm) தீவுகளும் இதன் முக்கிய தீவுகளாகும். குவைத்து (Kuwait), புசைர் (Bushire), இலிங்கே (Lingeh), பண்டர் அப்பாசு (Bander Abbas), பாசுரா (Basra) ஆகியவை இதன் முக்கிய துறைமுகங்களாகும்.

பாரசீக வளைகுடா

பாரசீக வளைகுடாவைத் தம் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்துக் கொள்ள இங்கிலாந்து நாடும், போர்ச்சுகல் நாடும் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் போட்டியிட்டன. இறுதியில் கிசிம், ஆர்மசு போன்ற இடங்களிலிருந்து போர்த்துகீசியரை விரட்டிவிட்டு இங்கிலாந்து அவற்றைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது.

பாரசீக வளைகுடா (Persian Gulf) 20-ஆம் நூற்றாண்டில் இராணுவ, பொருளாதார முக்கியத்துவம் பெற்றுப் பல்வேறு சிக்கல்களின் பிறப்பிடமாகியுள்ளது. முதல் உலகப் போரின் போது பாரசீக வளைகுடா ஆங்கிலேயரின் படைத்தளமாக விளங்க, அங்கிருந்து துருக்கி நாட்டிற்கெதிரான, இராணுவ நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இரண்டாம் உலகப் போரின் போது பாரசீக வளைகுடா நேசப் படைகளுக்கு உணவு உடை தளவாடங்கள் அனுப்பும் வழியாகத் திகழ்ந்தது. இவை ஈரான் மூலம் உருசியாவுக்கு அனுப்பப் பெற்றன. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் பாரசீக வளைகுடா மேலும் சிறப்பிடத்தைப் பெறலாயிற்று. இவ்வளைகுடாவைச் சுற்றிலுமுள்ள நாடுகளிலிருந்து படிநெய் எண்ணெய், சுத்தம் செய்யாத எண்ணெய் (Crude oil) போன்றவை உலக உற்பத்தியில் நான்கிலொரு பங்கு அளவு கிடைப்பதால், இதன் முக்கியத்துவம் மிகுதியாகியுள்ளது.

பாரசீக வளைகுடாவில் முத்துக் குளித்தல் (Pearl Fishery) சிறப்பான தொழில்களுள் ஒன்றாகும். இரா.அ.

பாரத சந்திர ராய் குணாகர்: இவர் வங்கக் கவிஞர்களுள் ஒருவர். இவர் கி.பி. 1712-ஆம் ஆண்டில் தோன்றி கி.பி. 1760-ஆம் ஆண்டில் மறைந்தார். நாட்டுப்புறப் பாடல்களைப் போன்ற மங்கலச் செய்யுள் (Pancali or Mangala) வகை, கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தோன்றிப் புதிய சமய இலக்கியமாக வளர்ந்தது. அதன் உச்ச வளர்ச்சி, குணாகரின் காலத்தில் ஏற்பட்டது.

சத்திய நாராயணா என்னும் புதிய தெய்வத்தின் மீது, மங்கலச் செய்யுள்களை இயற்றிப் புகழ் கொண்ட குணாகர் (கி.பி. 1737), 14000 அடிகளைக் கொண்ட மங்கல காவியமான் 'அன்னதாமங்கள்' என்னும் ஓர் ஒப்பற்ற பிரபந்தத்தை கி.பி. 1753-இல் இயற்றி வெளியிட்டார்.

'அன்னதாமங்கள்' மூன்று பகுதிகளை உடையது. முதல்பகுதியில் சிவன், துர்க்கை போன்ற கடவுள்களின் புகழ் கூறப்பெற்றுள்ளது. இரண்டாம் பகுதி வித்யா, சுந்தர் என்ற காதலரின் கதையாகும். அக்கதை கூறும் கவிதைகள் அகச்சுவை நிரம்பிய எளிய பாடல்களாக உள்ளன. குணாகரை அரசவைக் கவிஞர்

ராகக் கொண்ட கிருட்டிண சந்திரர் என்னும் சமீன் தாரின் மூதாதையான பவாநந்த மசும்தாரின் வீரம் முதலிய சிறப்பியல்புகளைக் கூறுவது, 'மான்சிம்க' என்று கூறப்பெறும் மூன்றாம் பகுதியாகும். இப் பகுதியில் யமகம், சிலேடை முதலிய அணிகள் நிரம்பிய சித்திரக் கவிதைகளால் பவாநந்தனுக்கும் சகாங்கீர் பாதுசாவிற்கும் இடையே நிகழ்ந்த போராட்டங்களும், அவை இனிதே முடிந்த வரலாறும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

குணாகரின் கவிதை நடை பிற்கால வங்கக் கவிஞர்கள் பலராலும் பின்பற்றப்பட்டது. வங்கமொழியில் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிவரை பாடப்பெற்ற பத்திப் பாடல்கள் பலவும் இந்த நடையில் அமைந்தனவே. இவர் பன்மொழிப் புலவரும் ஆவார். இவர்தம் கதைகளில் பாரதீகம், வடமொழி ஆகிய மொழிச் சொற்கள் விரவி வரக் காணலாம். வங்கமொழிக்கு ஒரு புதிய நடையைத் தந்த பெருமை பாரத சந்திர ராய் குணாகரைச் சாரும். ஆர்.ம.

பாரதம்: உலகப்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்று மகாபாரதம். உலக இலக்கியங்களுள் அளவாற் பெரியதும் மகா பாரதமே என்பர். பாரதப் பெருங்காப்பியம் குருகுலத்தாரிடையே நிகழ்ந்த போர் பற்றிக் கூறும் நூல். உரிமை கேட்டு எழுந்த தாய்ப் போர் பாரதப்போராகும். பரதர்களின் பெரிய பிறப்பைக் கூறுவதாலும், கேட்போர்க்கு நீண்ட ஆயுள் முதலியவற்றைத் தரும் என்ற நம்பிக்கையாலும், நான்கு வேதங்களுக்கும் மேலாகப் பெரியதாய் இருத்தலாலும் இதனை மகாபாரதம் என்று கொள்ளப்பட்டது என்பர்.

வடமொழியில் பாரதத்தை இயற்றியவர் வியாசர் என்பர். வியாசர் என்ற சொல்லுக்கு ஒழுங்கு படுத்தியவர் என்பது பொருள். வேதங்களையும் பிற நூல்களையும் வியாசர் செய்தார் என்று கூறுகிற மரபு உள்ளது என்பர். வியாசர் பாடிய மூலபாரதம் ஒன்றிருந்தது; அது அளவாற் சிறியது. பின்னர்க் காலந்தோறும் அது பெருக்கப்பட்டு இன்றுள்ள நிலைக்கு வந்தது என்ற கோட்பாடு அறிஞர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

வியாசர், பாரதத்தைச் சொன்னார் எனவும் அவர் சொல்லச்சொல்ல அதனை விநாயகர் எழுதினார் எனவும் ஒரு மரபு உள்ளது. வில்லிபாரதமும், கலிங்கத்துப்பரணியும் இம்மரபினைப்பற்றிக் கூறுகின்றன. சின்னமனூர்ச் செப்பேட்டில் வரும், 'மாபாரதத் தமிழ்ப்படுத்தும்' என்ற தொடரும், வில்லிபாரதம் கூறும் 'மாபாரதஞ் சொன்ன நாள்' என்ற தொடரும் பண்டைய பாரதம் இடைக்காலத்தே மகா

பாரதமாக வழக்குப் பெற்றமையை உணர்த்துகின்றன.

பாரதக் கதைக்கு ஒரு தனிச்சிறப்பு கண்ணபிரான் கதையில் ஒரு பாத்திரமாக இருப்பது ஆகும். காப்பிய முறையில் தலைமைப் பாத்திரம் என்று கூற இயலாதாயினும் காப்பியத்தையும் காப்பிய மாந்தர்களையும் இயக்கும் முறையில் கண்ணன் தன்னேரில்லாத தலைவனாக விளங்குகின்றான். 'மாதவன் சரிதம்' முழுமையாக வாராமல் இடையிடையே வந்தாலும் அதற்காகவே பாரதத்தைப் பாடுகின்றேன் என்று வில்லிபுத்தூரார் தன் காப்பியக் குறிக்கோளைக் கூறுவர். பாரத நூலின் மேன்மைக்குக் காரணம் அது நுவல் பொருள், அறக்கருத்து, அரசியற்கருத்துகளோடு கண்ணபிரான் உரைத்த பகவத்கீதையைப் பெற்றிருப்பதுமாகும்.

மகாபாரதம் ஓர் இயல்பான காப்பியம் மட்டுமன்று. வீரர்கள், வீரப்பெண்டிர்கள், தெய்வத்தன்மையர் சிவர் ஆகியோரின் கதையைக் கூறும் வீரகாப்பியமும் ஆகும். மகாபாரதம் உயிர்க்கு உரமுட்டுவதோடு வேறு எந்த நூலும் செய்யாத முறையில் ஆசையின் வகைகள், தீமைகளின் வகைகள், சினம், பகை ஆகியவற்றின் பயனின்மை என்றிவற்றைக் கற்பிக்கிறது. இந்திய நாட்டில் இராமாயணம், பாரதம் என்ற இதிகாசம் இரண்டும் ஒப்பப் போற்றப்படுமாயினும் பாரதம் வீரகாவியம் என்ற மதிப்பைப் பெறுகிறது. பாரதம் கருத்துக் கருவூலமாக விளங்குவதோடு, வீரகாவியமாகவும், உரிமைக் காப்பியமாகவும் விளங்குவது எண்ணற்குரியது. ஆங்கிலேயரோடு போராடி விடுதலை பெறுதற்கு உணர்ச்சி ஊட்டிய ஓர் இதிகாசம் பாரதமாகும்.

சங்கத்தொகை நூல்கள் பெரும்பாலானவற்றில் பாரத நிகழ்ச்சி பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. புறநானூற்றின் முதற்பாட்டே பாரதப் போரையும் சேர மன்னனுக்கு அப்போரோடு இருந்த தொடர்பையும் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, கலித் தொகை ஆகியவற்றுள் பாரதச் செய்திகளையும் நிகழ்ச்சிகளையும் புலவர் பெரும்கள் எடுத்தாண்டுள்ளனர். தமிழில் தோன்றிய முதற் பெருங் காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் பாரத நிகழ்ச்சிகளையும் செய்திகளையும் பலவிடங்களில் குறித்துள்ளார். பாண்டவருக்காகக் கண்ணன் தூது சென்றது, அருச்சுனன் காண்டவக் காட்டினை எரித்தது, பாரதப்போர் பதினெட்டு நாள் நடந்தது, சேரன் பாரதப் படைக்குப் பெருஞ் சோறளித்தது, கண்ணன் சக்கரப்படையால் பகல

வனை மறைத்தது, கண்ணன் தேரோட்டியது இன்ன பிற செய்திகள் இளங்கோவடிகளால் காட்டப் பெற்றுள்ளன.

சைவப் பெரியார்கள் கண்ணனைப் பற்றிய அனைத்துச் செய்திகளையும் குறிக்காமல் சிவனோடு தொடர்புடைய செய்தியை மட்டுமே குறித்துச் செல்வர். எல்லாத் திருமுறைகளிலும் சிவன் வேடனாய் அருச்சுனனுக்குப் பாசுபதம் வழங்கிய நிகழ்ச்சி ஒன்றே சிறப்பித்துப் பேசப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

பாரதப்போரில் கண்ணன் தூது சென்றதும், பார்த்தனுக்குத் தேர்ப்பாகனாய் அமைந்ததும் அவன் எளிமை காட்டுதலின் ஆழ்வார்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. ஆழ்வார்தம் காலங்களில் பாரதக்கதை புதிய வீறுபெற்றது. பாரதப் பாத்திரங்களில் ஒரு வனாக இருந்த கண்ணன் அப்பாசுரங்களில் அவதாரமாகத் தலைமை பெற்றான். அதுமுதல் பாரதம் கண்ணபிரான் பெருமை பாராட்டும் காப்பியமாயிற்று.

உரையாசியர்கட்குப் பாரதச்செய்திகளில் நன்மதிப்புண்டு. அவர்கள் பாரதம் வடநாட்டுக் கதையாயினும் தொல்காப்பியம் போன்ற இலக்கண நூல்களுக்கு மேற்கோளாக அச்செய்திப் பாடல்களைக் காட்டத் தவறவில்லை.

இந்தியாவில் மட்டுமன்றித் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கும் இக்கதை பரவியது. சம்பா என்று அக் காலத்தில் வழங்கப்பட்ட இன்றைய வியட்நாமில் வியாசருக்குக் கோயில் கட்டப்பட்டிருந்தது. இந்தோ-சீன நாடுகளில் ஒன்றான கம்பூச்சியாவில் பாரதம், இராமாயணம், புராணங்களைக் கோயில்களில் இரவில் படிக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். சாவானிய மொழியில் பாரதக் கதைகள் இலக்கிய வடிவம் பெற்றுள்ளன.

தமிழில் பாரத நூல்கள்: சங்க நூல்கள் பலவற்றுக்குக் கடவுள் வாழ்த்துப்பா பாடியவர் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார். இப்பெயர், இவர் பாரதம் பாடியதைக் குறிக்கின்றது. இப்பெருந்தேவனார் பாடிய நூல் முழுதும், காலச் சூழலால் அழிந்தது. தொல் காப்பிய உரையாசிரியராம் நச்சினார்க்கினியர் ஆசிரியப்பாவாற் காட்டும் நான்குபாரதப் பாடல்கள் இவர்தம் பாடல்கள் என்று ஊகிக்க இடமுண்டு. மூன்றாம் இராசசிம்மபாண்டியனின் சின்னமனூர்ச் செப்பேடு பாரதத்தைத் தமிழிற் செய்த செய்தியைக் குறிப்பிடும். அருணிலை விசாகன் என்னும் புலவர் பாரதத்தைத் தமிழில் பாடியிருப்பதைக் கல்வெட்டால் அறியலாம்.

பெருந்தேவனார் பாரதம்: பாரத வெண்பாப் பாடிய பெருந்தேவனார் கி.பி.9-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவரெனக் கூறுவர். பாரத வெண்பா முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. உத்தியோக பருவம் வீட்டும பருவம், துரோண பருவத்தில் ஒரு பகுதி மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. இன்றுள்ள நிலையில் 830 பாடல்கள் உள்ளன. ஆனால், இப்பாரதம் எல்லாப் பருவங்களையும் கொண்டு, பன்னீராயிரம் பாடல்களையும் கொண்டு விளங்கியது என்று தொண்டை மண்டல சதகப் பாடல் கூறுகிறது. இந்நூலில் இடையிடையே உரைநடைப் பகுதியும் இடம்பெறுகின்றது.

வில்லிபுத்தூரார் பாரதம்: இது தமிழ் மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்று விளங்குகிறது. ஆசிரியர் வில்லிபுத்தூராழ்வார் என்றும் குறிக்கப் பெறுவர். இவர் திருமுனைப்பாடி நாட்டுச் சனியூரில் அந்தணர் குடியில் தோன்றியவர். இவருடைய தந்தையார் வீரராகவன். வில்லிபுத்தூரார் திருமாவிடத்துப் பெரிதும் ஈடுபாடுடையவர். 'மன்னும் மாதவன் சரிதமும் இடையிடை வழங்கும் என்னும் ஆசையால் யானுமீது இயம்புதற் கிசைந்தேன்' என்று நூலியற்றியமைக்குக் காரணம் காட்டுவர். நூலிடையே சிவ பெருமானைப் பல இடங்களில் சிறப்பாகக் குறித்துள்ளமை இவர்தம் சமயப் பொறையைக் காட்டும். வக்கைபாகை வரபதி ஆட்கொண்டான் என்னும் குறுநில மன்னன் இப்புலவர் பெருமானை ஆதரித்தான். அவருடைய காலம் கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி என்பர்.

வில்லிபாரதம் ஆதிபருவம், சபாபருவம், ஆரணிய பருவம், விராடபருவம், உத்தியோகபருவம், வீட்டும பருவம், துரோண பருவம், கன்ன பருவம், சல்லிய பருவம், செளப்திக பருவம் ஆகிய பத்துப் பருவங்கள் கொண்டது. வில்லிபாரதம் ஐம்பது சருக்கங்களை உடையது. வியாசபாரதம் பதினெட்டுப் பருவங்களை உடையது. இந்நூலை முதன் முதலில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய பெருமை யாழ்ப்பாணப் பேரறிஞரான ஆறுமுக நாவலர் பெருமானுக்குரியது. பழம் பாடல் ஒன்று வில்லிபாரதம் ஆறாயிரம் பாடல்கள் உடையதென்று கூறுகின்றது. ஆனால், இன்று வரை கிடைத்தவை 4337 பாடல்களே. ஏறக்குறைய 1660 பாடல்கள் கிடைத்தில. இவருடைய பாரதம் முற்றிலும் வியாசருடைய கதையைப் பின்பற்றவில்லை. வடமொழியில் அகத்திய பட்டர் இயற்றிய பால பாரதத்தையும் தழுவிப் பாடியுள்ளார். வில்லிபுத்தூராருடைய பாரதத்துக்கு அவருடைய மகன் வரந்தருவார் சிறப்புப்பாயிரம் பாடியுள்ளார்.

நல்லாப்பிள்ளை பாரதம்: கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்; நல்லாப்பிள்ளை

தொண்டை நாட்டு முதலம்பேடு எனும் ஊரினர். செங்காட்டு வீரராகவ ரெட்டியாரின் வேண்டு கோளுக்கு இணங்க இப்பாரதத்தைப் பாடினார் என்பர். வில்லிபுத்தூராரின் பாடல்களை இடைப் பெய்து வியாசபாரதத்தை முற்றிலும் அடியொற்றி இவர் பாரத நூலைப் பாடி முடித்துள்ளார். வியாசர், வில்லிபுத்தூரார் இருவர்தம் நூல் அமைப்பினையும் இந்நூலிற் காணலாம். நல்லாப்பிள்ளை பாரதம் அளவாற் பெரியது. பதினெட்டுப் பருவங்களையும் 131 சருக்கங்களையும் 13,949 பாடல்களையும் கொண்டது; வில்லிபுத்தூரார் பாரதத்தை விடப் பத்தாயிரத்துக்கும் மிகுதியான பாடல்களைப் பெற்றது. வில்லிபுத்தூரார் பாடாது விடுத்த எட்டுப்பருவங்களைச் சேர்த்துப் பதினெட்டுப் பருவங்களாகப் பாடியுள்ளார். வில்லிபுத்தூரார் பாடாது விடுத்த வியாச பாரதக் கிளைக்கதைகளையும், நிகழ்ச்சிகளையும் விரித்துப் பாடியுள்ளார்.

பாரதக் கதை தமிழ்நாட்டு மக்களை மிகவும் கவர்ந்துள்ளது. பாரதக் கதை வீரன் அருச்சுனன் பாண்டியன் மகளை மணந்தான் எனக்கதை படைத்தனர். அவனுடைய மகன் புலந்திரன். அவன் பவளத்தேர் கேட்க, அருச்சுனன் பவளத் தேரைத் தேடிச் சென்று பவளக்கொடியை மணக்கிறான். புலந்திரன் துரியோதனன் தங்கை மகளை மணக்கிறான். பாண்டவர்களின் மக்களாகிய அபிமன்யு, கடோதகசன், அரவான் போன்ற வீரர்கள் பற்றிய கதைகளும் கூத்து வடிவிலும் பாடல் வடிவிலும் வழங்குகின்றன. பெயரளவில் பாரதத்தோடு தொடர்புடைய தமிழ் நாட்டுக்குரிய பாரதக் கதை வடிவங்களும் உள்ளன. அல்லியரசாணி மாலை, பவளக் கொடி மாலை, புலந்திரன் களவுமாலை, பொன்னுருவி மசக்கை, ஏணியேற்றம் போன்றவை இவ்வகை நூல்கள்.

பாரதியார் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற கவிஞர். அவர் பாடிய நூல் பாஞ்சாலி சபதம். அவர் பாடிய கண்ணன் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம், குயிற் பாட்டு ஆகிய மூன்றும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவை. பாரதத்தில் சபா பருவத்தில் பாஞ்சாலி சபதமும், பாண்டவர் சபதமும் இடம் பெறுகின்றன. துரியோதனன் தனக்கு இழைத்த இன்னல்களின் உச்சநிலையில் திரௌபதி சூளுரை கூறினார். இவ்வுணர்ச்சி மிகுந்த சூழ்நிலையைத் தம் பாடுபொருளாகக் கொண்டார் பாரதியார். இதிகாச நிகழ்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாட்டு விடுதலையை வற்புறுத்தியுள்ளார். 'பாஞ்சாலி சபதம்' நிகழ்ச்சி அளவிற் சிறிதாயினும் பாரதியார் அதனை ஒரு குறுங்காப்பியமாகப் படைத்துள்ளார். பாரதியார் ஆங்கிலேயர்களைக் கௌரவர்களாகவும், விடுதலை வீரர்

களைப் பாண்டவர்களாகவும், இந்தியத்தாயைப் பாஞ்சாலியாகவும், சூளுரைகளை விடுதலைச் சூளுரைகளாகவும் உருவகப்படுத்திப்பாடியுள்ளார்.

நாக.நா.

பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்: இவர்தாம் பாடிய நூலால் பெயர் பெற்றவர். சங்கத்தொகை நூல்களுள் அகநானூறு, ஐங்குறுநூறு, புறநானூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை ஆகிய ஐந்தனுக்குக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக வேறு சங்கப் பாடல்கள் கிடைத்தில. ஆனால், பெருந்தேவனார் இயற்றியனவாக மூன்று சங்கப் பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. (அகம். 51, குறு. 255, நற். 83). திருவள்ளுவ மாலையில் இவர் பாடிய பாடல் இடம் பெற்றுள்ளது.

கி.பி. 9 - ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய பாரத வெண்பாவின ஆசிரியரும் பெருந்தேவனார் என்றே கூறப் பெறுகின்றார். பாரதவெண்பா பாட்டும் உரையும் கலந்த உரையிடையிட்ட பாட்டுடை நூலாகும்.

மகாவிந்தம் எனப் பெயரிய நூல் தஞ்சைச் சரசுவதி மகால் பதிப்பாக 1950 - இல் வெளிவந்துள்ளது. இதன் ஆசிரியரும் பெருந்தேவனார் என்றே அதன் பதிப்பாசிரியர் குறிப்பிடுவர்.

பெருந்தேவனார் என்ற பெயரில் மூவர் இருப்பினும் 'பாரதம் பாடிய' என்ற அடைமொழி சங்கத்தொகை நூல்களுக்குக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடிய பெருந்தேவனார்க்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 'மடல் பாடிய', 'வெறி பாடிய' என்றினைய அடைமொழிகள் சங்க வழக்கேயன்றிப் பிற்காலத்தன அல்ல.

நச்சினார்க்கினியரின் தொல்காப்பிய உரைப் பகுதியில் ஆசிரியப்பா வடிவில் அமைந்த நான்கு பாரதப் பாடல்கள் மேற்கோள்களாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளன (புறத்திணை இயல் 17 & 21). வெண்பா வடிவில் அமைந்த பாரதப் பாடல்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

'மகாபாரதம் தமிழ்ப் படுத்தும் மதுராபுரிச் சங்கம் வைத்தும்' என்று சின்னமனூர்ச் செப்பேடு குறிக்கின்றது. சங்க காலத்தில் பாரத நூல் பாடப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். ஆனால், நூல் கிடைத்திலது. நச்சினார்க்கினியர் மேற்கோள் காட்டும் பாடல்கள் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் பாடியனவாக இருத்தல் கூடும்.

பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாரின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்களை நோக்குங்கால், இவர் சிவன், திருமால், முருகன் ஆகிய கடவுளரை ஒப்ப

மதித்ததிறம் அறியப்படுகிறது. வள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள் பாரதத்தையும் இராம கவிதையையும் ஒப்பது என்றும் அதற்குப் பிற நூல்கள் ஒவ்வா என்றும் குறிப்பிடுவர். அ.வி.

பாரத மாவிந்தம்: இந்நூல் பாண்டவர்களின் வைகுண்ட யாத்திரையைப் பற்றிக் கூறும். மகாவிந்தம் என்பதற்கு வைகுண்டம் என்று அகராதி பொருள் கூறுகிறது. மகா நாடு மாநாடு என்றாவது போல் மகாவிந்தம் மாவிந்தம் என்று ஆகியிருக்கக் கூடும். பாரதக் கதையின் பின் நிகழ்ச்சியைக் கூறுவதால் பாரத மாவிந்தம் என்ற பெயர் பெற்றது போலும்.

பாண்டவர்களின் வைகுண்ட யாத்திரையைப் பற்றி நாடகமாகவும், நாட்டுப் பாடல்களாகவும், நாடோடிப் பாட்டுகளாகவும் பல நூல்கள் எழுந்துள்ளன. (மாவிந்த நாடகம் என்ற நாடக அமைப்பில் உள்ள நூல் இன்னும் பதிப்பிக்கப் படவில்லை. இது வாலைசேசன் என்பவரால் எழுதப்பட்டது. இரு சுவடிகள் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ளன (சுவடி எண். 853, 1321). வைகுண்ட அம்மாளை என்ற நூல் பாண்டவர்களின் வைகுண்ட யாத்திரையைப் பற்றிக் கூறுகின்றது. இது அச்சானது; நாட்டுப் பாடல் வடிவில் வசனமும் கலந்து அமைந்துள்ளது.

பெருந்தேவனார் மாவிந்தம் தஞ்சைச் சரசுவதி மகால் வெளியீடாக வந்துள்ளது. இது தவிர, விநாயகன் என்பவர் இதே தலைப்பில் பாடியுள்ளார். அது பதிப்பிக்கப் படவில்லை. அது சென்னைச் சுவடி நூலகத்திலும், தஞ்சைச் சரசுவதி மகாலிலும் உள்ளது. வேறொரு ஆசிரியரும் மாவிந்தம் பற்றிப் பாடியுள்ளார். அச்சுவடி தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ளது (சுவடி எண். 1143, 1202). கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் சோமன் என்பவர் மாவிந்தம் பற்றி எழுதியுள்ளார்.

இந்நூல் ஆசிரியர் பெயர் சோமன்; ஊர் புலவன்பதி. இவர் எழுதிய நூல் 'செல்லரித்து விட்டதால் விநாயகன் என்பவர் அதனைச் செப்பனிட்டு எழுதினார் என்பதைப் பாயிரத்தின் வழி அறிய முடிகின்றது.

இந்நூல் பாயிரம் நீங்கலாகத் திருநாட்டுச்சருக்கம், துவண்பதிச் சருக்கம், துருவாசச் சருக்கம், அத்தினபுரிச் சருக்கம், துரோபதி மோட்சம் பெற்ற சருக்கம், சிங்கத்தின் கதைச் சருக்கம், கருடனைக் கண்ட சருக்கம் என்று ஏழு சருக்கங்களாக அமைக்கப் பட்டுள்ளது; 760 விருத்தப்பாக்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்நூலின்கண் நயமான பாடல்கள் இருப்பினும் பல பாடல்கள் ஓசை நயம் மிக்கனவாக இல்லை.

இக்குறை செப்பனிட்டவர் அல்லது படி எடுத்தவர் கவனக் குறைவால் நேர்ந்திருக்கக் கூடும்.

பரீட்சித்தின் 'மகன் சனமேசெயன், வியாசரிடம் பாண்டவர் மேன்மை பற்றி வினவும்போது 'பாரதப் போர் நிகழாதிருக்கச் செய்திருக்கக்கூடாதோ' என்று வினவ, அவர் விதியை வெல்வதரிது என்றார். 'சனமே செயனைப் பிரம்மகத்தித் தொடர உள்ளது; அது தொடராதிருக்க முற்படு என்றார். சனமேசெயன் யாகம் செய்தான். யாகம் செய்த அந்தணர் ஒருவர் தாங்க அவரைத் துயில் எழுப்ப வேண்டி, சனமே செயன் தருப்பைப் புல்லால் தொட, புலி ஒன்று தன்னைத் தொட வருவதாகக் கனவு கண்ட அந்தணன் புலி என்றெண்ணி இறந்து விட்டான். பிராமணனைக் கொன்ற பாவம் வந்தமைக்குச் சனமேசெயன் வருந்த, வியாசர் பாண்டவர் வைகுண்டம் சென்ற கதை கேட்டால் அப்பாவம் விலகும் என்று கூறச் சனமேசெயன் கதை கூற வேண்டினான்.

கண்ணன் தருமனிடம் கலிகாலத்தின் வரவைக் கூறிக் கலிகாலம் வந்ததும் பரீட்சித்திற்கு முடிசூட்டி விட்டு வைகுண்டம் செல்லும்படி கூறுகிறார்.

துருவாச முனிவர் கண்ணனைக் காணத் துவாரகை வரும்போது யாதவ மைந்தர்கள் தம்முள் ஒருவருக்குக் கருவுற்ற பெண் போல் வேடமிட்டு அவளுக்கு என்ன குழந்தை பிறக்கும் என்று வினவ, யாதவ குலத்தை அழிக்க இரும்பு உலக்கை பிறக்குமென்றார். அவர் சாபத்திற்கேற்ப யாதவகுலம் அழிந்தது; வேடன் ஒருவன் அம்பெய்ததால் கண்ணன் பரமபதம் அடைந்தார்.

பாண்டவர் கண்ணனின் மறைவுக்கு வருந்தினர். கலிகாலம் வந்ததால் பரீட்சித்திற்கு முடிசூட்டிவிட்டுக் காடு சென்றனர்; வழியில் பல மலை, காடு, ஆறுகள் முதலியவற்றைக் கடந்து சென்றனர். அவர்கள் செல்லும் வழியில் பல துன்பங்கள் நேரிடுகின்றன. பலர் தம் நாட்டைத் தருவதாக உறுதியளிக்கின்றனர். அவற்றையெல்லாம் கடந்து அவர்கள் செல்வது, வைகுண்டம் அடையத் தக்கவர் என்பதைக் காட்டுவதாகும். எல்லோரும் பூதஉடல் நீத்து மேலுலகை அடையத் தருமன் பூத உடலுடன் வைகுண்டம் அடைகிறான். இது ஆன்மாவானது எல்லாவித ஆசையையும் நீக்கிய பிறகே இறைவனை அடைய இயலும் என்பதை வலியுறுத்தும் நிலையில் அமைந்துள்ளது. சா.மு.

பாரத வங்கி: வங்கிகளில் உள்ள பல வகைகளில் தலைமை இடத்தைப் பெற்றுள்ள இந்திய மைய இருப்பு வங்கிக்கு அடுத்த இடத்தைப் பெற

றுள்ள சிறப்பான வங்கி பாரத வங்கி(State Bank of India) ஆகும்.

இந்தியாவில் கி.பி. 19- ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த மாநில வங்கிகளே (Presidency Banks) பாரத வங்கியின் தோற்றுவாயாகும். வணிக வங்கிகளாக கி.பி. 1809 - ஆம் ஆண்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட வங்காள வங்கி (Bank of Bengal), கி.பி. 1840 - ஆம் ஆண்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பம்பாய் வங்கி (Bank of Bombay), கி.பி. 1843-ஆம் ஆண்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சென்னை வங்கி (Bank of Madras) முதலியவை, அவற்றின் வழக்கமான வணிக வங்கிப் பணிகளுடன் அரசோடு நெருக்கமான பல பணிகளையும் மேற்கொண்டு வந்தன. அரசுகளின் வங்கிகளாகச் செயற்பட்ட இம் மாநில வங்கிகள் பொதுக் கடன்களின் நிருவாகத்தை மேற்கொண்டதுடன் அரசுப் பண இருப்பையும் ஓரளவுக்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வந்தன. இவ்வங்கிகளின் முற்றுரிமைகளை அரசு 1962-இல் ஒழித்துவிட்டு, அரசாங்கப் பண இருப்புகளை இவ்வங்கியில் வைத்திருக்கத் தலைப்பட்டது. அரசு கி.பி. 1876 வரை இவ்வங்கிகளின் மூலதனத்தின் ஒரு பகுதியை அளித்ததோடு இவ்வங்கிகளின் இயக்குநர்களில் ஒருசிலரை நியமிக்கும் நிலையைத் தோற்றுவித்துமிருந்தது. மேலும், இவ்வங்கிகளின் நடவடிக்கைகளில் பல்வேறு பணிக் கட்டுப்பாடுகளையும் அரசு தோற்றுவித்திருந்தது. எனவே, பிற வங்கிகளைக் காட்டிலும் மக்களிடையே மதிப்பையும் அரசோடு மிக நெருக்கமான தொடர்பையும் இவ்வங்கிகள் பெற்றுத் திகழ்ந்தன. ஆயினும் 1913-17 -ஆம் ஆண்டுகளில் வங்கி நிலைகளில் தோன்றிய நெருக்கடியின் விளைவாக இம் மாநில வங்கிகளையெல்லாம் ஒருங்கிணைக்கும் எண்ணம் வலுப்பெற்றது. இவ்வெண்ணத்தின் இறுதி விளைவாக இவ்வங்கிகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு, 'இந்தியா இம்பீரியல் வங்கி' (Imperial Bank of India), 1921-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 27-ஆம் நாளில் உரு.11.25 கோடி அனுமதிக்கப்பட்ட மூலதனத்துடன் (Authorised Capital) தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதன் பொதுவான மைய நிருவாகம், மைய இயக்குநர் குழுவிடமும் (Central Board of Directors), கல்கத்தா, பம்பாய், சென்னை ஆகிய மாநிலத் தலைநகர்களில் அமைக்கப்பட்ட வட்டார நிருவாகங்களின் இயக்குநரகங்களிடமும் (Local Boards) கொடுக்கப்பட்டது. அதனோடு இலண்டனில் இவ்வங்கியின் கிளையொன்று தோற்றுவிக்கப்பட்டு அது இங்கிலாந்து வங்கியின் (Bank of England) பணிகளில் ஒருசில பணிகளையும் மேற்கொண்டது.

இம்பீரியல் வங்கி, 1920 - ஆம் ஆண்டுச்

சட்டத்தின்படி அரசின் ஒரே வங்கியாகவும், பொதுக் கடனை நிருவகிக்கும் வங்கியாகவும் செயற்பட்டது. இந் நிலையின் விளைவாக நாட்டிலிருந்த எல்லா வங்கிகளும், அந்நியச் செலாவணி வங்கிகளும் (Foreign Exchange Banks) அவற்றின் பண இருப்பின் ஒரு பகுதியை இம்பீரியல் வங்கியில் வைத்திருக்கத் தலைப்பட்டன. நாட்டில் சிறப்புடன் திகழ்ந்த பதினொரு தீர்வகங்களை (Clearing Houses) இம் பீரியல் வங்கி நிருவகிக்கும் நிலையும் தோன்றியது. வாணிக வங்கியின் இயல்பான பணிகளாகிய வைப்புக்களைப் பெறுதல், கடன்களை அளித்தல், உண்டியல் களைக் கழிவுசெய்தல் போன்ற பல மரபுவழிப் பணிகளுடன் மேற்கொண்ட சிறப்புப் பணிகளையும் இம் பீரியல் வங்கி ஆற்றிவந்தது.

இம்பீரியல் வங்கி, 1921-28 ஆகிய ஆண்டுகளில் குறிப்பாக வங்கிகள் இல்லாத பல இடங்களில் வங்கிக் கிளைகளைத் தொடங்கி நடத்துதல் என்ற கொள்கையைத் தீவிரமாகக் கையாண்டது. அதன் விளைவாக 1928-ஆம் ஆண்டில் இவ்வங்கிக் கிளைகளின் எண்ணிக்கை 202-ஆக மிகுந்தது. அங்காடி உண்டியல் விகிதத்திற்கும் (Bazaar Hundi Rate) இவ்வங்கியின் உண்டியல் விகிதத்திற்கும் (Hundi Rate) உள்ள வேறுபாட்டை மிகக் குறைவான அளவில் நிலைநிறுத்துவதில் இவ்வங்கியின் சாதனை பாராட்டத்தக்க வகையில் அமைந்தது. இந்நிலையில் 1935-ஆம் ஆண்டில் இந்திய மைய இருப்பு வங்கி (Reserve Bank of India) தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

இந்திய மைய இருப்பு வங்கியைத் தோற்றுவித்த திலிருந்து இம்பீரியல் வங்கி, 'அரசின் வங்கி' (Banker to Govt.), 'வங்கிகளின் வங்கி' (Banker to Banks) என்ற இரு பணிகளையும் தவிர்த்துக்கொண்டது. அரசுக் கட்டுப்பாடுகள் குறைந்தன. வாணிக வங்கியின் எல்லாப் பணிகளையும் பெருமளவில் மேற்கொள்ளத் தலைப்பட்டது. ஆயினும் இந்திய மைய இருப்பு வங்கிக்கும் இம்பீரியல் வங்கிக்கும் ஏற்பட்டதொரு ஒப்பந்தத்தின்படி, இந்தியமைய இருப்பு வங்கியின் கிளைகள் இல்லாத இடங்களில் இந்திய மைய இருப்பு வங்கியின் பதிலாளாகவும், மற்ற இடங்களிலெல்லாம் மைய, மாநில அரசுகளுக்கான பல பணிகளைச் செய்யும் வங்கியாகவும் பணியாற்றி, அப்பணிகளின் பற்று வரவுத் தொகைகளின் அடிப்படையில் பெருமளவிலான தரகு ஆதாயத்தையும் பெற்று வந்தது. பின்னர் அவ்வொப்பந்தம் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இந்திய மைய இருப்பு வங்கி தோற்றுவிக்கப்பட்டாலும், வங்கி அமைப்பில் இம் பீரியல் வங்கி மிகச் சிறப்பானதோர் இடத்தைத் தொடர்ந்து பெற்றுத் திகழ்ந்தது. அதனால் இந்தியப் பண அங்காடியைக் கட்டுப்படுத்துவதிலும், வழி

நடத்துவதிலும் இந்திய மைய இருப்பு வங்கி, இம்பீரியல் வங்கியுடன் இணைந்தே செயற்பட்டு வந்தது.

வங்கி நடவடிக்கைகளில் மிகச் சிறப்பானதாகத் திகழ்ந்தாலும் இவ் வங்கி பல்வேறுவிதமான குற்றச் சாட்டுகளுக்கும் ஆளாயிற்று. இவ் வங்கியைப் பற்றிப் பலர் பல அடிப்படைகளில் குறைகளைக் குறிப்பிட்டனர். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை: 1) இது ஒரு தனியார் வங்கி, இதன் ஆதாயத்தைத் தனி ஆட்களே அடைந்துகொள்கின்றனர்; சமுதாயத்திற்கு நன்மை கிடையாது; 2) வங்கி நிருவாகத்தில் ஐரோப்பியர்களின் ஆதிக்கம் மிகுதி; 3) குறிப்பிட்ட கிளைகள் நட்டத்தில் இயங்கி வந்தன; 4) பெருமளவிலான ஊதியங்களில் உயர் அதிகாரிகளாக இந்தியரல்லாதோர் நியமிக்கப்பட்டனர்; 5) அரசுப் பணத்தையும், இந்தியர்களின் வைப்புகளையும் பெருமளவில் பயன்படுத்தினாலும் நிருவாகத்தில் இந்தியர்களுக்கு உரிய வாய்ப்புகள் கொடுக்கப்படவில்லை; 6) இந்தியர் அல்லாதோருக்கு அளவற்ற நிதி உதவிகளும் சலுகைகளும் தரப்பட்டன; இந்தியர்களுக்கு அவை மறுக்கப்பட்டன; 7) இந்திய வங்கிகளுடன் இணக்கமான, நட்பான நிலைகளை உருவாக்காமல் தலைமை நிலையிலிருந்து இது ஆதிக்கம் செலுத்தியது; 8) இந்தியர்களுக்கு ஊறு விளைவிக்கத்தக்க வகையிலும், வெள்ளையருக்கு ஆதரவு காட்டும் வகையிலும் இது செயற்பட்டது.

அக் குற்றச்சாட்டுகளில் ஓரளவுக்கு உண்மை இருந்த காரணத்தால் 1948-ஆம் ஆண்டு பிப்பிரவரித் திங்களில் அப்போதிருந்த இந்திய நிதிமையச்சர் இவ் வங்கி நாட்டுடைமையாக்கப்படும் என்று அறிவித்தார். பின்னர் அமைக்கப்பட்ட 'கிராமக் கடன் கணக்கெடுப்பு' (Rural Credit Survey), அரசோடு இணைந்து செயற்படத்தக்க வணிக வங்கியாக, இம் பீரியல் வங்கியைப் பாரத வங்கியாக (State Bank of India) மாற்றியமைக்கப் பரிந்துரைத்தது. நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட நேரத்தில் 474 கிளைகளையும் நாட்டின் மொத்த வங்கி வைப்பில் ஏறத்தாழ 23 விழுக்காடு அளவையும், நாட்டின் மொத்தக் கடன் அளவில் ஏறத்தாழ 20 விழுக்காடு அளவையும், மொத்த வங்கி முதலீட்டில் ஏறத்தாழ 25 விழுக்காடு அளவையும் இம்பீரியல் வங்கிபெற்றிருந்தது. பாரத வங்கிச் சட்டம் 1955-ஆம் ஆண்டில் (State Bank of India Act, 1955) நிறைவேற்றப்பட்டு, அதே ஆண்டு சூலைத் திங்கள் முதல் நாளிலிருந்து பாரத வங்கி செயற்படத் தொடங்கியது.

அமைப்பும் நிருவாகமும்: தொடக்கத்தில் பாரத வங்கியின் அனுமதிக்கப்பட்ட மூலதனம் (Authorised Capital) உரு.20 கோடி; வெளியிடப்பட்ட மூலதனம்

(Issued Capital) உரு. 5.6 கோடி. இதன் பங்கு மூல தனத்தை இந்திய மைய இருப்பு வங்கியும், காப்பீட்டுக்கழகங்களும் இம்பீரியல் வங்கியின் பங்குதாரர்களாக இருந்த பொதுமக்களும் அளித்தனர். இவ் வங்கி 20 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட மையக் குழு வினாள் (Central Board) நிருவகிக்கப்படுகிறது. இதன் தலைவரையும் (Chairman), துணைத் தலைவரையும் (Deputy Chairman) இந்திய மைய இருப்பு வங்கியின் ஆலோசனையின் அடிப்படையில் மைய அரசு நியமிக்கிறது. மைய அரசின் ஒப்புதலோடு இதன் நிருவாக இயக்குநர்கள் (Managing Directors) நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இந்திய மைய இருப்பு வங்கியில் இல்லாத பிற உறுப்பினர்களால் ஆறு இயக்குநர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு வட்டாரத்தின் நலன்களையும், நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் பொதுவான நலன்களையும் கருத்திற்கொண்டு இந்திய மைய இருப்பு வங்கியின் ஆலோசனைப்படி எட்டு இயக்குநர்களை மைய அரசு நியமிக்கிறது. ஓர் இயக்குநர் மைய அரசாலும், மற்றோர் இயக்குநர் இந்திய மைய இருப்பு வங்கியாலும் நியமிக்கப்படுகின்றனர். தலைவர், துணைத் தலைவர், நிருவாக இயக்குநர்கள் பெரும்பாலும் 5 ஆண்டுக் காலத்திற்குப் பதவியிலிருப்பர்; மீண்டும் நியமனம் செய்யப்படும் தகுதியையும் பெற்றிருப்பர். தேர்ந்தெடுக்கப்படும், நியமிக்கப்படும் உறுப்பினர்கள் 4 ஆண்டுகள் பதவியிலிருப்பர்; மீண்டும் நியமனம் செய்யப்படும் தகுதியையும் பெற்றிருப்பர். பிற இயக்குநர்கள் அவர்களை நியமிக்கும் நிறுவனங்களின் விருப்பத்திற்கேற்பப் பதவிக்காலத்தைப் பெற்றிருப்பர்.

மையக் குழு செயற்படுவதைப் போன்று வட்டாரக் குழுக்கள் (Local Boards) அமைக்கப்பட்டு, அந்தந்த வட்டாரங்களை நிருவகிக்கும் அமைப்பும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பணிகள்: வாணிக வங்கியின் மரபுவழிப் பணிகளை ஆற்றுவதோடு கிளைப் பெருக்கம், கிராமக் கடனுதவி, சிறுதொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவி போன்ற பல சிறப்புப் பணிகளையும் பாரத வங்கி மேற்கொண்டிருக்கிறது.

கிளைகளின் பெருக்கம்: நாட்டில் 1955-இலிருந்து 5 ஆண்டுக் காலத்திற்குள் ஏறத்தாழ 400 கிளைகளைத் தொடங்குவது, வங்கிப் பழக்கத்தை மிக விரைவில் விரிவுபடுத்துவது என்ற கொள்கைகளின் அடிப்படையில் பாரத வங்கி செயற்படத் தொடங்கியது. இவ் வங்கி 1959-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தின்படி, அப்போது நாட்டில் அரசுகளோடு இணைந்திருந்த (State-Associated) 8 வங்கிகளைத் தன் துணை வங்கிகளாக்கிக் (Associated Banks) கொண்டது. இது 1955-60-ஆம்

ஆண்டுகளுக்குள் 400 புதிய கிளைகள் என்ற குறியிலக்கையும் மிஞ்சி, 416 புதிய கிளைகளைத் தோற்றுவித்தது. அடுத்து 1960 - 65 ஆகிய ஐந்து ஆண்டுக் காலத்தின் குறியிலக்கான 300 புதிய கிளைகளுக்குப் பதிலாக 309 புதிய கிளைகளைத் தோற்றுவித்தது. மொத்தத்தில் 1965 - ஆம் ஆண்டில் 1267 கிளைகள் தோன்றியிருந்தன; 1987 - ஆம் ஆண்டு திசம்பர்த் திங்களில் பாரத வங்கிக் கிளைகளின் எண்ணிக்கை 7577 ஆகவும், அதன் துணை வங்கிக் கிளைகளின் எண்ணிக்கை 3784 - ஆகவும் இருந்தது.

வங்கியும் கிராமக் கடனும்: கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக மறைமுகமான வழியில் கிராம வளர்ச்சிக் கான பல்வேறு விதமான கடன் உதவிகளைப் பாரத வங்கி அளித்து வருகிறது. கூட்டுறவு வங்கிகளுக்குத் தாராளக் கடன்களை வழங்குவதன்மூலமும், நில முன்னேற்ற வங்கிகளுக்குக் (Land Development Banks) கடன்களையும், நிதி உதவிகளையும் வழங்குவதன் மூலமும் கிராமப் பொருளாதாரத்திற்குப் பாரத வங்கி பெருமளவில் உதவி வருகிறது. பாரத வங்கியும் அதன் துணை வங்கிகளும் 1978-ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் 1-ஆம் தேதி முடிய, 'கிராமங்களைத் தத்து எடுத்தல்' (Villages Adoption Scheme) அடிப்படையில் ஏறத்தாழ 6.7 இலட்சம் கிராம மக்கள் பயனடையும் வகையில் 19400 கிராமங்களைப் பாரத வங்கி தத்து எடுத்திருந்தது. வேளாண்மை முன்னேற்றக் கிளைகள்

(Agricultural Development Branches) என்னும் சிறப்பான கிளைகளைக் கிராமப் பகுதிகளில் தோற்றுவித்துப் பல வழிகளில் நிதியுதவி அளித்து வருகிறது. ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் (Integrated Rural Development Programme) அடிப்படையிலும் பாரத வங்கியும் அதன் துணை வங்கிகளும் தாராள நிதியுதவிகளைப் பெருமளவில் செய்து வருகின்றன. அங்காடி மற்றும் பொருளாக்கக் கூட்டுறவுக் கழகங்களுக்கும் (Marketing and Processing Societies) தேவைப்படும் குறுங்கால, நடுத்தரக் காலக் கடன்களையும், மையக் கிட்டங்கிக் கழகத்தின் (Central Warehousing Board) நிதித் தேவைகளையும் பல வழிகளில் பாரத வங்கி உதவி வருகிறது. பாரத வங்கியும், அதன் துணை வங்கிகளும் 1987 -ஆம் ஆண்டு திசம்பர் மாதக் கணக்கின்படி வேளாண்மை முன்னேற்றத்திற்கு உதவியுள்ள நிலையைக் கீழ்வரும் பட்டியல் விளக்குகிறது.

வங்கியும் சிறு தொழில்களும்: சிறு தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவுவதற்கென ஒரு முன்னோடித் திட்டத்தைப் (Pilot Scheme) பாரத வங்கி 1956-இல் குறிப்பிட்ட சில மையங்களில் செயற்படுத்தியது. அத்திட்டம் பின்னர் எல்லா மையங்களுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. அத்திட்டத்தின்படி சிறு தொழில்களின் முன்னேற்றத்திற்குப் பாரத வங்கி பலவிதமான சலுகைக் கடன்களை வழங்கியுள்ளது. பாரத வங்கி

பாரதவங்கியும் வேளாண்மைக் கடனும்				
(கணக்குகளின் அளவு ஆயிரக்கணக்கிலும், தொகைகளின் அளவு கோடிக்கணக்கிலும் காட்டப்பட்டுள்ளன)				
	1986-ஆம் ஆண்டு திசம்பர் திங்களின்படி		1987 - ஆம் ஆண்டு திசம்பர் திங்களின்படி	
	பாரத வங்கி	பாரதவங்கியின் துணை நிறுவனங்கள் (Associated Banks)	பாரத வங்கி	பாரதவங்கியின் துணை நிறுவனங்கள் (Associated Banks)
வேளாண்மைத் துறைக்கு உதவி				
1) நேரடியானவை:				
கணக்குகளின் எண்ணிக்கை	5186	1383	5249	1573
கடன்களின் அளவு	2210	614	2487	749
2) மறைமுகமானவை:				
கணக்குகளின் எண்ணிக்கை	160	15	116	10
கடன்களின் அளவு	337	162	323	196

யில் 1987 - ஆம் ஆண்டு திசம்பர் முடிய ஏறத்தாழ 6,94,000 சிறுதொழில் அமைப்புகள் உரு.2569 கோடிக்கடன்களைப் பெற்றிருந்தன; பாரத வங்கியின் துணை வங்கிகளிடமிருந்து ஏறத்தாழ 2,49,000 சிறு தொழில் அமைப்புகள் உரு.657 கோடிக்கடன்களைப் பெற்றிருந்தன.

பிற உதவிகள்: வேளாண்மைக்கும், சிறு தொழிலுக்கும் உதவி வருவதைப்போன்று தகவல்களையும் கூட்டுமானப் பணிகளையும் (Packing Services) அளித்தல், பயணிகள் காசோலைகளை (Traveller's Cheque) அளித்தல்; கடன் அடிப்படையில் மூலதனப் பண்டங்களை இறக்குமதி செய்வதற்கு நிதி உதவிகளைச் செய்தல் போன்ற பல பணிகளையும் மேற்கொண்டு அயற் செலாவணி வாணிகத்திற்கும் பாரத வங்கி உதவி வருகிறது.

பாரத வங்கியின் மொத்த வைப்பின் (Aggregate Deposits) அளவு 1988 - ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் திங்கள் 22 - ஆம் நாள் கணக்கெடுப்பின்படி உரு 26, 650 கோடி; மொத்தக் கடன்களின் அளவு உரு 16,541 கோடி; அரசுக் கடன் பத்திரங்களின் மீதான மொத்த முதலீடு உரு. 7541 கோடி. இந்த நாளில் பாரத வங்கித் துணை வங்கிகளின் மொத்த வைப்பின் அளவு உரு.7379 கோடி; மொத்தக் கடன்களின் அளவு உரு. 4993 கோடி; அரசுக் கடன் பத்திரங்களின்மீதான மொத்த முதலீடு உரு. 2018 கோடி.

பாரத வங்கி வெளியிடும் பாரத வங்கியின் மாத அறிக்கை (State Bank of India Monthly Review), வணிக உலகிற்கும் மாணவர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் பெருந்துணையாக அமைந்திருக்கிறது.

என்.எஸ். பா.

துணை நூல்கள்:

Kaushal, G., Economic History of India, Kalyani Publishers, New Delhi, 1979.

Sundaram, K.P.M., Money, Banking, Trade and Finance, Sultan Chand and Sons, New Delhi, 1979.

பாரத வெண்பா: பெருந்தேவனாரால் இயற்றப்பட்ட நூல் பாரத வெண்பா. இதன் காலம் கி.பி. 9 - ஆம் நூற்றாண்டாகும். இந்நூல் முழுதும் கிடைக்கவில்லை. உத்தியோக பருவம், வீட்டும பருவம், துரோண பருவத்தின் ஒரு பகுதி என்ற இவையே கிடைத்துள்ளன. இன்றுள்ள பகுதிகளின் பாடல் தொகை 830. ஆனால், நூல் முழுதும் பன்னீராயிரம் பாடல்களைக் கொண்டிருந்தது என்பது 'சீரூம் பாடல் பன்னீராயிரமும்' எனத் தொடங்கும் தொண்டை மண்டலச் செய்யுளால் தெரிய வருகின்றது. பெருந்

தேவனார் பல்லவ மன்னன் தெள்ளாறெறிந்த நந்திவர்மன் காலத்தவர் என்பது அறிஞர் துணிபு. இந்நூலைப் பண்டித அ.கோபாலையர் 1925 - ஆம் ஆண்டில் பதிப்பித்துள்ளார்.

இந்நூல் பாட்டும் உரையும் கலந்த நடையது. இவ்வமைப்பினை வட நூலார் 'சம்பு' எனக் கூறுவர். இடையிடையே காணப்படும் உரை நடைகள் கதைத் தொடர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதனவாயிருத்தலின் இப்பாரதத்தை உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் என ஆன்றோர் வழங்கினர். ஆயினும், இதன் கண்ணுள்ள உரைப் பகுதி செய்யுட் பகுதியைப் போலன்றி வடமொழிச் சொற்களும் விரவிய நடையில் அமைந்து கிடத்தலின் பாட்டுகள் எல்லாம் பழைய பாட்டுகளே; உரைநடை மட்டும் பிற்காலத்துப் புலவரொருவர் எழுதிச் சேர்த்தது எனவும், மற்றும் பலவிதமாகவும் கருத்துக் கூற இடந்தருகிறது. 'அக்காலத்துப் புலவர்கள் வடமொழி தென் மொழி என்னும் இரண்டிலும் வல்லவராய் இருந்த தனாலே பாட்டுகளை நல்ல தமிழிலும், உரை நடையை மணிப்பிரவாள நடையிலும் இயற்றி இருத்தல் கூடும். ஆதலின் இப்பாரதம் ஒரு புலவரால் இயற்றப்பெற்றதென்று கொள்ளுதல் குற்றமாகாது' என்று இந்நூலின் பதிப்பாசிரியர் குறிப்பிடுவார்.

இப்பாரத வெண்பா, வெண்பா யாப்பில் அமைந்தது என்பதை நூற் பெயரே காட்டும். பாரத வெண்பா எனப் பெயர் இருப்பினும் ஏனைப் பாக்களும் நூலுள் விரவி வந்துள்ளன. கிடைக்கக்கூடிய பகுதிகளில் 818 வெண்பாக்களும் 6 ஆசிரியப் பாக்களும் 6 விருத்தங்களும், உரை நடையும் காணப்படுகின்றன. இவ்வாசிரியப் பாக்களும் விருத்தங்களும், முறையாகவும் தொடர்ச்சியாகவும் கதையினைக் கூறி வருதலின் அவை இடைச்செருகல் என்று கருதுதற்கில்லை.

உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் என்று சிலப்பதிகாரம் சொல்லப்பெறுகிறது. பதிப்பாசிரியர் இதனையும் உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் என்றே குறிப்பிட்டுள்ளார். சிலம்பில் செய்யுட் பகுதிக்கருத்தே உரைநடையிலும் அமைந்துள்ளது. ஆனால் இதில் உரைப்பகுதி செய்யுட்பகுதியின் கருத்தினைக் கூறாமல், இரு பாடல்கட்கு இடையே கதைத் தொடர்ச்சியைக் கூறிச் செல்கின்றது. ஆதலின் இதனை உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் என்று கூறலாம்.

பாரத வெண்பா, பருவம் என்ற பெரும்பிரிவினை உடையது. உட்பிரிவுகள் பாடுபொருளைத் தலைப் பாகக் கொண்டுள்ளன. வில்லிபுத்தூராரும் நல்லாப்பிள்ளையும் குறிக்கும் 'சருக்கம்' என்ற பெயரைத்

தேவனார் குறித்தாரிலர். படைத் திரட்சி, களப்பலி முதல்நாட்போர் என்றே உட்பிரிவுகள் தலைப்பிடப் பட்டுள். உட்பிரிவுகள்தோறும் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

வியாச பாரதத்தில் இல்லாத சில நிகழ்ச்சிகளைப் பாரதவெண்பாவில் காணலாம். துரியன் நாடு கொடாத நிலையில் ஐந்து ஊர்களுக்குப் பதிலாக ஐந்து மனைகளையாவது கேட்டுவா என்று கண்ணனிடம் தருமன் கூறுவது; கண்ணன் அசுவத்தாமனைப் பேதித்தது; விதுரன் வில் முறித்தது; கண்ணன் சக்கரப் படையால் சூரியனை மறைத்தது போன்ற பல புதிதாகப் படைக்கப் பட்டனவாகும். வில்லிபுத்தூரார் தம் நூலில் மேலும் சில மாற்றங்கள் செய்வதற்கு முன்னோடி பாரத வெண்பாவே.

பாரத வெண்பாவில் உள்ள உரைப்பகுதி தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது; உவமை, உருவகம் முதலிய அணி நலம் சிறக்க அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் முன்னர் உள்ள உரைப்பகுதி எந்தச் சூழ்நிலையில் யாரால் அப்பாடல் கூறப்பெற்றது என்பதை வினா நடையில் உணர்த்தும். உரைநடை அமைப்புக்கு எடுத்துக்காட்டாய் முன்னோடியாய்த் திகழ்வது பாரத வெண்பா. அ.வி.

பாரதி தமிழ்ச்சங்கம், கல்கத்தா: கல்கத்தாவில் உள்ள தமிழ் மற்றும் தமிழர் சார்ந்த அமைப்புகள் பலவற்றுள் 'பாரதி தமிழ்ச்சங்கம் முதன்மையானதும் பழமையானதும் ஆகும். இது 7.2. 1941-இல் அறிவியல் அறிஞர் கே. எசு. கிருட்டிணனால் நிறுவப்பெற்றது.

ஏறக்குறைய 900 உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ள இத்தமிழ்ச்சங்கம், எவ்வித அரசியல் தொடர்பும் இல்லாமல், தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் தமிழ்ச்சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும் தொண்டு செய்தல், பிறமொழி இலக்கியங்களைப் பற்றித் தமிழர் அறிந்து கொள்வதற்குத் துணைநிற்றல், தமிழர் - வங்காளிகளுக்கிடையே உறவுப்பாலம் அமைத்தல் முதலான பல்வேறு நோக்கங்களைக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது.

பாரதி நூற்றாண்டு விழாவை ஒட்டிக் கல்கத்தாவில் உள்ள விவேகானந்தர் பூங்காவில் பாரதி சிலை ஒன்றை நிறுவவும், கல்கத்தாவில் உள்ள ஒரு பெரிய சாலைக்குக் 'கவிபாரதி சாரணி' என்று பெயர் வைக்கவும் இத்தமிழ்ச்சங்கம் உறுதுணையாக இருந்து வெற்றி கண்டது. இத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பேருதவியால் கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழகத்தில் 'பாரதி கட்டில்' (Bharati Chair) நிறுவப்பட்டது. மேலும், அலகாபாது, பனாரசு, கல்கத்தா ஆகிய பல்கலைக்

கழகங்களில் பாரதியின் திருவுருவப்படம் வைக்கப் பட்டது.

இத்தமிழ்ச்சங்கம் கல்கத்தாவில் வாழும் பொது மக்களுக்கென இலவச நூல் நிலையம் ஒன்றை நடத்துகிறது. இந்நூல் நிலையத்தில் ஆறாயிரத்திற்கும் மேலான நூல்கள் உள்ளன. அவற்றுள், தமிழ்க் கவிதைகள், சிறுகதைகள், புதினங்கள், தமிழிலக்கியம் பற்றிய ஆங்கில ஆராய்ச்சி நூல்கள், பண்டைத் தமிழிலக்கியங்களின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகள் ஆகியனவும் அடங்கும்.

தமிழர் அல்லாதார்க்குத் தமிழ்மொழி கற்றுத் தருதல், வங்காளி அல்லாதார்க்கு வங்கமொழி கற்றுத் தருதல், தமிழ்க் குழந்தைகளுக்குத் தமிழ் கற்றுத்தருதல், கல்கத்தாவில் இரண்டாம் மொழியாகத் தமிழ் படிக்கும் பள்ளி, கல்லூரி மாணவ மாணவியர்களுக்குத் தமிழில் பயிற்சி அளித்தல் போன்றவற்றை இச்சங்கம் மிகச் சிறப்பாகச் செய்து வருகிறது.

புகழ்பெற்ற தமிழ் மற்றும் பிற இந்திய அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஆகியோரின் பிறந்தநாள் விழாக் கொண்டாடுதல், குறிப்பாகப் பாரதியாரின் பிறந்தநாள் விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுதல், பாரதிமலர் வெளியிடுதல் போன்றனவற்றையும் தமிழ், பிற இந்திய மொழி - இலக்கிய அறிஞர்களையும் எழுத்தாளர்களையும் அழைத்துச் சிறப்புச் செய்தல், கருத்தரங்கம், பட்டி மன்றம் நடத்துதல் போன்றனவற்றையும் இச்சங்கம் செய்து வருகிறது.

இது நலிவடைந்த பள்ளித்தமிழ் மாணவ மாணவியர்களுக்கு உதவித்தொகை வழங்கும் வகையில் 'சுப் பிரமணிய பாரதி நினைவுக் கல்வி அறக்கட்டளை' 'பாரதி தமிழ்ச்சங்கக் கல்வி அறக்கட்டளை' என இரண்டினை நிறுவித் தொண்டாற்றி வருகிறது.

பள்ளி, கல்லூரித் தமிழ் மாணவ மாணவியர்கள் பங்கு பெறும் வகையில் இது ஆண்டுதோறும் கட்டுரைப் போட்டி, சிறுகதைப்போட்டி, பேச்சுப்போட்டி, நாடகப்போட்டி, இசைப்போட்டி, கவிதைப்போட்டி முதலானவற்றை நிகழ்த்திப் பரிசுகள் வழங்கி வருகிறது. இது பள்ளித் தமிழ் மாணவ மாணவியர்களில் நலிவடைந்தவர்களுக்கு டி. எசு. பி. ஐயர் அளித்த கொடையிலிருந்தும் திருமதி கல்யாணி கிருட்டிணமூர்த்தி அளித்த கொடையிலிருந்தும் ஆண்டு தோறும் பள்ளிச் சீருடைகள் அளித்து வருகிறது.

இத்தமிழ்ச்சங்கம், நூல் வெளியிடலிலும் முக்கிய கவனத்தைச் செலுத்தி வருகிறது. இதுவரையில் பல மொழிகளில் இருபதிற்கும் மேலான நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. அவற்றுள் 'சங்ககாலம்' (Sangam Age - Articles in English on 'Early Tamil Literature)

கம்பன் கட்டுரைகள், பாரதியின் குரல் (English Translation of some of Bharati's poems in verse form), பாரதி கட்டுரைகள் (Essays on Bharati, Vol. I, II, & III), நூபுர் கதா (Noopur Gaatha - Hindi Version of the Tamil Epic Silappadikaram), சுப்பிரமணிய பாரதி கவிதா (Subramanya Bharati Kavita - Marathi) மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி கவிதா (Mahakavi Subramanya Bharati Kavita - Bengali) போன்ற நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன வாகும்.

இத்தமிழ்ச்சங்கத்தின்மகனிர் பிரிவு இசை, நாடகம், குழந்தைகளின் விளையாட்டுப் போன்ற துறைகளில் ஆர்வத்துடன் பணியாற்றி வருகிறது. பா.ந.

பாரதிதாசன் (கி.பி.1891-1964): பாரதியாருக்குப் பின் தமிழ்க் கவிதையைப் புதிய பாதையில் திசை திருப்பிய கவிஞர் பாரதிதாசன். பாரதியாரிடம் கொண்ட பற்றுதல் காரணமாகக் கனகசுப்புரத்தினம் என்ற தம் இயற்பெயரை மாற்றிப் பாரதிதாசன் என்று வைத்துக்கொண்டார்.

இவர் கி.பி.1891-ஆம் ஆண்டு புதுவையில் பிறந்தார். தந்தை கனகசபை; தாய் இலக்குமி; இவருக்குச் சுப்பராயன் என்னும் தமையன், சிவகாமசுந்தரி என்னும் தமக்கை, இராசாம்பாள் என்னும் தங்கை ஆகியோர் உண்டு.

இவருடைய தொடக்கக்காலக்கல்வி திருப்பள்ளிசாமி அய்யா என்னும் ஆசிரியரிடம் அமைந்தது. பின்னர்

பாரதிதாசன்

இவர் மகாவித்வான் பு.அ. பெரியசாமியிடமும், பெரும் புலவர் பங்காரு பத்தரிடமும் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும், சித்தாந்த-வேதாந்த பாடங்களையும் கற்றார்; மாநிலத்திலேயே முதல் மாணவராகச் சிறப்புப் பெற்றார்.

காரைக்கால் சார்ந்த நிரவியில் இவர் 1909-இல் ஆசிரியப் பணியை ஏற்றார். இவர் 1910-இலிருந்து 1928 வரை தேசவிடுதலை இயக்கத்தோடும், இயக்கத்தலைவர்களோடும் நெருங்கிய உறவு கொண்டிருந்தார்; விடுதலை ஆர்வத்தில் சிறந்திருந்த பாரதியார், வ.வே.சு. ஐயர், டாக்டர் வரதராசு, அரவிந்தர் போன்றோருக்குப் பேருதவி புரிந்துள்ளார்; பாரதியாரின் 'இந்தியா' என்னும் இதழை மறைமுகமாகப் பதிப்பிக்க உதவினார். அப்போது ஆங்கில அதிகாரியாக இருந்த 'ஆசு' எனும் வெள்ளையனைச் சூட்ட துப்பாக்கிபாவேந்தர் அனுப்பியதாகும் என்று சொல்லப்படுவதுண்டு.

புதுவை கே.எசு.ஆர்: கண்டெழுதுவோன்; கிறுக்கன், கிண்டல்காரன்; கே.எசு.பாரதிதாசன் என்ற புனை பெயர்களில் இவர் பாடல், கதை, கட்டுரை, கடிதங்கள் ஆகியவற்றை எழுதினார்.

இவர் 1919-இல் திருபுவனையில் ஆசிரியராக இருந்தார். அப்போது பிரெஞ்சு அரசுக்கு எதிராகச் செயல்புரிந்தார் என்று குற்றஞ் சாட்டப்பட்டுச் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டார். ஆனால், அவ்வாறு கைது செய்து தண்டனை அளித்தது தவறு என்றுணர்ந்த அரசு இவரை விடுதலைசெய்தது. வேலை நீக்கத்தை எதிர்த்து இவர் எதிர் வழக்காடி வென்று மீண்டும் பணியில் சேர்ந்தார்.

புவனகிரி பெருமாத்தூர் பரதேசியார் மகள் பழனி அம்மையை இவர் 1920-இல் மணந்தார்; கதர் இயக்கத்தில் தீவிர பங்கு கொண்டு கதர்த் துணிகளைத் தாமே விற்பனை செய்தார்.

இவர் 'புதுவை கலைமகள்', 'தேசோபகாரி', 'தேச பக்தன்', 'ஆனந்தபோதினி', 'சுதேசமித்திரன்' ஆகிய இதழ்களில் பாடல், கட்டுரை, கதை ஆகியவற்றை எழுதினார். சோவியத்து நாட்டு மாவீரர் இலெனின் மறைவிற்கு எழுதிய இவரது பாடல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவர், குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றிப் பாரதத்திலேயே முதன் முதலில் பாட்டெழுதிப் பாராட்டுப் பெற்றார். தொடர்ந்து இவர் 'சிறுவர் சிறுமியர் தேசிய கீதம்', 'தொண்டர் நடைப்பாட்டு', 'கதர் இராட்டினப் பாட்டு', 'சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல்', 'தாழ்த்தப்பட்டார் சமத்துவப் பாட்டு' ஆகிய நூல்களை வெளியிட்டார்; 'புதுவை முரசு' என்னும் இத

ழின் ஆசிரியர் பொறுப்பேற்றார் (1930); 'சுயமரியாதைச் சுடர்' என்ற 10 பாடல்களைக் கொண்ட நூலைக் 'கிண்டற்காரன்' என்ற புனைபெயரில் வெளியிட்டார்.

இவர் பெரியார் தோற்றுவித்த சுயமரியாதை இயக்கத்தில் 1932, 1933- ஆண்டுகளில் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட்டார்; சென்னை 'ஓயிட்சு' நினைவுக் கூட்டத்தில் நடந்த நாத்திகர் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு வருகைப் பதிவேட்டில் 'நான் ஒரு நிலையான நாத்திகன்' என்று எழுதிக் கையெழுத்திட்டார்.

'சிரீசுப்பிரமணிய பாரதி கவிதா மண்டலம்' என்னும் பெயரில் பாட்டு இதழ் ஒன்றினைத் தொடங்கினார் (1935). இந்த இதழ் இந்தியாவில் முதன்முதலில் வெளிவந்த பாட்டோடாகும்.

'புரட்சிக்கவி' (1937), பாரதிதாசன் கவிதைகள் முதல் தொகுதி (1938) ஆகிய கவிதைகள் வெளிவந்து தமிழ் இலக்கியத்திலேயே பெரும் புரட்சியை உண்டாக்கியதால், 'தன்மான இயக்கத்தின் ஒப்பற்ற பாவலர்' என்றும் 'புரட்சிக் கவிஞர்' என்றும் இவர் பெரியாரால் பாராட்டப்பெற்றார்.

'பாலாமணி அல்லது பாத்தாத்திருடன்', 'கவி காளமேகம்' ஆகிய திரைப்படங்களுக்கு இவர் கதை, உரையாடல்; பாடல் ஆகியவை எழுதினார். 'இரணியன் அல்லது இணையற்ற வீரன்', 'எதிர்பாராத முத்தம்' 'குடும்பவிளக்கு', 'பாண்டியன் பரிசு', 'இருண்ட வீடு', 'காதல் நினைவுகள்', 'அழகின் சிரிப்பு' என்னும் நூல்களை இவர் எழுதி வெளியிட்டார்.

தம் தலைமகள் சரசுவதிக்கும் புலவர் கண்ணப் பருக்கும் 1944 - இல் நடத்திய திருமணத்தைப் பெரியார் தலைமையில் நடத்தியது இவருக்குள்ள சுயமரியாதை உணர்வை வெளிப்படுத்தியது. இவர் நாடுமுழுவதும் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்திப் புகழ் தறிவு இயக்கத்தை வலுப்படுத்தினார். 'தமிழியக்கம்' என்னும் நூலை ஒரே இரவில் எழுதினார்; கலை வாணர் என்.எசு.கே.வுக்காக 'எதிர்பாராத முத்தம்' என்னும் காவியத்தை நாடகமாக எழுதித் தந்தார்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெருமுயற்சி செய்து உரு, 25,000 நிதி திரட்டி, அதனை நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியாரால் கவிஞருக்கு வழங்கச் செய்தார். பேரறிஞர்கள் பலரும் பாரதிதாசனைப் பாராட்டிப் புகழ் பரப்பினர். 'குயில்' என்னும் பெயரில் 1947-இல் மாத ஏடு ஒன்றினை இவர் தொடங்கினார்; பின்னர் அந்த இதழை நாளேடாக்கினார்.

'சௌமியன்' என்னும் நாடகம், 'பாரதிதாசன் ஆத்திசூடி' என்னும் கவிதை நூல், 'கவிஞர் பேசு

கிறார்' என்னும் சொற்பொழிவு நூல் ஆகியவற்றை இவர் வெளியிட்டார். 'குடும்ப விளக்கு' முதற் பகுதி 1942-இல் வெளியிடப்பட்டது. பின்னர், அக்காவியத்தின் இரண்டாம் பகுதி 1944-இலும், மூன்றாம் பகுதி 1948 - இலும், நான்கு, ஐந்தாம் பகுதிகள் 1950-இலும் வெளியிடப்பட்டன. இதற்கிடையில், பல்வேறு கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் வெளியிடப்பட்டன.

ஏற்கெனவே திரைப்படத்திற்குக் கதை, உரையாடல், பாடல் ஆகியவை எழுதியவர்; தொடர்ந்து எழுதிய படங்கள் 'ஆயிரம் தலைவாங்கி அபூர்வ சிந்தாமணி' (1947), 'வளையாபதி' (1952) என்பனவாகும்.

இவர் குளித்தலையில் 1954-இல் கூட்டப் பெற்ற ஆட்சி மொழிக் கருத்தரங்கிற்குத் தலைமை ஏற்றார்; புதுவைச் சட்டமன்றத் தேர்தலில் (1955) வெற்றியுற்று அவைத் தலைமைப் பதவியை ஏற்றார். அந்தக் காலக்கட்டத்தில் 'பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல்' 'பாரதி தாசன் கதைகள்', 'பாரதிதாசன் கவிதைகள் மூன்றாம் தொகுதி' ஆகியவற்றை வெளியிட்டார்; 'தேனருவி' என்னும் தலைப்பில் இசைப் பாடல்களை 1956 - இல் வெளியிட்டார். 'தாயின் மேல் ஆணை', 'இளைஞர் இலக்கியம்' என்னும் நூல்கள் 1958 - இல் வந்தன. அந்த ஆண்டில் இவர்தமிழகப் புலவர்குழுவின் சிறப்பு உறுப்பினரானார்; 'பாரதிதாசன் நாடகங்கள்', 'குறிஞ்சித்திட்டு' ஆகிய நூல்களை 1959 - இல் வெளியிட்டார்.

புதுவையிலிருந்து சென்னைக்கு இவர் 1961-இல் குடிபெயர்ந்தார்; 'பாண்டியன் பரிசு' என்னும் திரைப்படம் எடுக்கத் திட்டமிட்டார். இவர் பாடல்களைச் செக்கு நாட்டுப்பேரறிஞர் பேராசிரியர்கமில்சுவலபில் என்பவர் செக்கு மொழியில் மொழிபெயர்த்தார்.

சென்னையில் அனைத்துலகக் கவிஞர் மன்றம் 1962-இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. 'கண்ணகி-புரட்சிக் காப்பியம்', 'மணிமேகலை வெண்பா' ஆகியன இவரால் வெளிவந்தன. தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் இவருக்குப் பொன்னாடை அணிவித்துக் கேடயம் வழங்கிப் பாராட்டியது.

சீனப் படையெடுப்பு நிகழ்ந்த போது இவர் அதனை எதிர்த்து அனைத்திந்திய மக்கள் வீறு கொண்டெழும்படி பாடல்கள் எழுதினார்; 'பாரதியார் வரலாறு' பற்றிய திரைப்படம் எடுக்கத் திட்டமிட்டு அதற்கு வேண்டிய எழுத்துப் பணியை முடித்தார். பாரதியார் வரலாற்றுப் படம் எடுப்பதிலும், பாண்டியன் பரிசு எடுப்பதிலும் மேற்கொண்ட முயற்சி முற்றுப் பெறாமலேயே நின்றபோய்விட்டது. கவிதையிலும் கதையிலும் நாடகத்திலும் கட்டுரைகளிலும் தம் சிந்தனைகளை வெளியிட்டுப் புதுமையையும் புரட்சியையும் ஏற்படுத்திய பாரதிதாசனின் அரும்பெரும் பணி

போற்றற்குரியதாகும். இவர் 1964 - ஆம் ஆண்டு காலமானார்.

தம் வாழ்நாள் முழுவதும் தமிழுக்காகவும் தமிழர் ஒற்றுமைக்காகவும், சுயமரியாதை இயக்கத்திற்காகவும், பகுத்தறிவுக் கொள்கைக்காகவும் பாடுபட்ட கவிஞரின் 'பிசிராந்தையார்' என்னும் நாடக நூலுக்குப் பாரத அரசு சாகித்தியக் கழகப் பரிசினை 1970 - இல் அவர் மறைவுக்குப் பின் வழங்கியது.

புதுவை அரசு பாவேந்தரின் பிறந்த நாள் விழாவை அரசு விழாவாகக் கொண்டாடி வருகிறது. இப்போது ஒவ்வோர் ஆண்டும் தமிழ்நாடு அரசு கவிஞரின் பிறந்த நாள் விழாவைக் கொண்டாடுகின்றது. சிறந்த கவிஞருக்குப் பாரதிதாசன் நினைவாகப் பரிசு வழங்கப்பட்டு வருகிறது, கவிஞர் வாழ்ந்த இல்லம் அரசுடைமையாக்கப்பட்டு அங்குக் கவிஞரின் நினைவு நூலகம் செயற்படுகிறது. புதுவை அரசினரால் 1972 ஏப்பிரல் 29-இல் பாரதிதாசனாரின் முழு உருவச் சிலை திறந்துவைக்கப்பட்டது. ஆ.சு.

பாரதிதாசன் கவிதைகள்: அடிமைத்தனத்தில், மடமை இருளில், மூடத்தனத்தின் முடை நாற்றத்தில் மக்கள் மூழ்கியிருந்தபோது 'ஓயுதல் இன்றி அவர் நலம் பேணி உழைத்திட நாள் தவறேன்' என்ற கொள்கை அறிவிப்போடு எழுந்த ஓர் உண்மை நெஞ்சத்தின் உணர்ச்சிமிக்க வெளிப்பாடே பாரதிதாசன் கவிதைகள்.

கவிதைக்குரிய சக்திகள் அனைத்தையும் கூட்டிக் கொண்டு, சமுதாயச் சீர்கேடுகளை ஒரு போர்க்காலத்துடிப்போடும் வேகத்தோடும் சாடுகிற இவர் அறிமுகக் கவிதை, 'எங்கெங்கு காணினும் சக்தியடா' என்று பாரதியார் முன்னிலையில் ஒரு திருமணப் பந்தலில் பாடப்பட்டது. அதன் அழகும் பொருளும் பாரதியை வியப்பூட்டியதோடன்றிக் கனக சுப்புரத்தினத்தைப் பாரதிதாசன் ஆக்கித் தமிழ்க் கவிதை உலகிற்குப் புரட்சியமமான ஒருவரை அறிமுகமும் செய்தன.

இளமையிலேயே கூரிய அறிவும், கொள்கைக்காகப் போராடும் அஞ்சாக் குணமும் கொண்ட இவர், அந்நாளில் பாடிய 'சுப்பிரமணியர் துதியமுது'ம் 'சுதர்ப் பாடல்' களும் இன்னும் கேட்ட அன்பர்களின் நெஞ்சில் நிற்பவை. இளமையிலேயே இசையொடு பாடும் திறமும், நடிக்கும் ஆற்றலும் வாய்த்தமையாலேதான் இவரால் முத்தமிழுக்கும் கொடையளிக்க முடிந்தது.

பாரதிதாசன் தமிழுக்கு நல்கிய புகழ்மிக்க பாடல்கள் அமைதி (உண்மை நாடகம்), அழகின்

சிரிப்பு, இசையமுது (இரு பகுதிகள்), இரணியன் அல்லது இணையற்ற வீரன், இருண்ட வீடு, இளைஞர் இலக்கியம், எதிர்பாராத முத்தம், கண்ணகி புரட்சிக் காப்பியம், கழைக் கூத்தியின் காதல், காதலா? கடமையா?, குடும்ப விளக்கு (5 தொகுதிகள்), குறிஞ்சித் தீட்டு, சேர தாண்டவம் (நாடகம்), செளமியன் (நாடகம்), தமிழ்ச்சியின் கத்தி, தலைமலை கண்ட தேவர் (நாடகம்), தேனருவி, நல்ல தீர்ப்பு (நாடகம்), படித்த பெண்கள் (நாடகம்), பன்மணித்திரள், பாண்டியன் பரிசு, பாரதிதாசன் ஆத்திசூடி, பாரதிதாசன் கவிதைகள் (3 தொகுதிகள்), பாரதிதாசன் நாடகங்கள், மணிமேகலை வெண்பா, பாரதிதாசன் கதைகள், பிசிராந்தையார் (நாடகம்), முல்லைக்காடு, முல்லை, குயில் முதலிய இதழ்களில் வெளிவந்த கவிதைகள், கட்டுரைகள், கதைகள், நாடகங்கள் ஆகியனவாகும்.

பாரதிதாசன் கவிதைகள்-முதல் தொகுதி (1938):

இத் தொகுதி தகுதியிலும் முதல் தொகுதியாகவே இலங்குகிறது. காவியம், இயற்கை, காதல், தமிழ், பெண்ணுலகு, புதிய உலகம், பன்மணித் திரள் என்னும் உட்பகுதிகளை உடையது இது. இந்த ஒரு தொகுதியை மட்டும் படித்தால்கூடப் பாரதிதாசன் பற்றிய முழு வடிவமும் கிடைத்துவிடும். இத் தொகுதியின் கருத்து விளக்கமே கவிஞரின் அனைத்து நூல்களும் எனலாம்.

இதில் உள்ள 'புரட்சிக் கவி' என்னும் வடமொழிப் பில்கணீயத்தைத் தழுவிய சிறு காப்பியம், இவர் 'புரட்சிக் கவிஞர்' என்னும் பட்டம்பெற உதவிற்று என்பர். கவிஞர் கட்டி வைத்துள்ள கவிதைக் கோவிலில் இராசகோபுரமாய் இலங்குவது புரட்சிக் கவி. அதில் வரும் உதாரன் என்னும் கவிஞன், 'பேரன்பு கொண்டோரே, பெரியோரே, என் பெற்ற தாய் மாரே, நல் இளஞ் சிங்கங்காள்!' எனக் கொலைக் களத்தில் ஆற்றிய உரை, பாரதிதாசன் தமிழ்மக்கள் உணர்ச்சி வீறு பெற்றோங்க ஆற்றிய வீர வாசகமாம் எனக் கொள்வதில் தவறில்லை. அந்தப் பேச்சு, தமிழ்க் கவிதையுலகிலும், தமிழர் நெஞ்சிலும் ஒரு தனி இடத்தை வகித்து வருகிறது. முதன்முதலாக மக்களிடத்தில் மறைந்துள்ள மகத்தான ஆற்றலை மக்களுக்கு அது எடுத்துச் சொல்கிறது.

சமுதாய அவலங்களைக் கண்டுபிடித்துச் சாடும் நோக்குப் பாரதிதாசனுக்கு உண்டு என்பதை இத் தொகுதி உறுதியாக்குகிறது. குழந்தை மணம், சாதி வெறி, மதவெறி, கைம்மைக் கொடுமை, மூடப் பழக்கவழக்கங்கள் முதலிய சமுதாய அநீதிகள் இத் தொகுதியில் கவித்துவம் மிக்க கவிதைகளால் கடுமை

யான தாக்குதலுக்கு உள்ளாகின்றன. விதவை மணத்தையும், குடும்ப நலத்திட்டத்தையும் முதன்முதலாகத் தமிழகக் கவிதை இலக்கியத்தில் ஏற்றிய பெருமையும் இத்தொகுதிக்கு உண்டு.

மகளிர் குலம், மானிடர் கூட்டத்தில் வலுவற்ற ஓர் பகுதி; குலைந்து கிடக்கும் பெண்ணினத்தின் கூனலை நிமிர்த்தி, நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சா நடைபழக்கும் வீரத்தாயும் இத்தொகுதியில்தான் இடம் பெறுகிறார். 'சஞ்சீவி பர்வத்தின் சாரலி'லும் இளைப்பாறலாம்.

பாரதிதாசன் கவிதைகள் - இரண்டாம் தொகுதி (1949): சிறு காப்பியம், இயற்கை, காதல், கருத்துரைப் பாட்டு, பாரதி, திராவிட நாடு, திராவிடன், பன்மணித் திரள் என்னும் பகுப்புகளை இத்தொகுதி கொண்டுள்ளது. இக்காலக் கட்டத்தில்தான், வளர்ந்தோங்கி வந்த திராவிட இயக்கத்தின் ஆத்தான கவியாகக் கவிஞர் திகழ்ந்தார். கவிஞரின் திராவிட இயக்கத் தீவிர ஈடுபாட்டை இத் தொகுதியில் தெளிவாக உணரலாம். 'பாரதி உலக கவியா?' என்னும் வினா எழுந்த காலமாதலால், 'பாரதி' என்றே ஒரு பகுதியினை ஒதுக்கி. 'உய்வகை காட்டும் உயர் தமிழுக்குப் புதுநெறி காட்டிய புலவன் பாரதி', 'தரா தலத்துப் பாசைகளில் அண்ணல் தந்த தமிழ்ப் பாட்டை மொழிபெயர்த்தால் தெரியும் சேதி!' என்று தம் ஆசாணைப் பற்றி எழுந்த ஐயத்தைத் தவிர்த்துத் தோள் தட்டியுள்ளார் இத் தொகுதியில்.

பாரதிதாசன் கவிதைகள் - மூன்றாம் தொகுதி (1955): கடல்மேற் குமிழிகள் (சிறு காவியம்), அமிழ்து எது? (சொல் ஆய்வு), அகத்தியன் விட்ட புதுக்கரடி, நல்லமுத்துக் கதை, ஏற்றப்பாட்டு, திராவிடர் திருப்பாடல், சமத்துவப் பாட்டு, புரட்சித் திருமணத் திட்டம் என்னும் பகுதிகள் அடங்கிய தொகுதி இதுவாகும்.

இரண்டாம் தொகுதியில் 'கடவுளைக் காண்கிலேன்' என்று முழங்கிய கவிஞர் இத் தொகுதியில், 'கடல் மேற் குமிழிகள்' காவியத்தில் 'ஒரு கடவுள் உண்டு என்போம்; உரு வணக்கம் ஒப்போம்' என்றும் மாற்றம் பெறுகிறார்.

நல்லமுத்துக் கதை பாவேந்தரை நடைவேந்தராகவும் மாற்றுகிறது. 'ஏற்றப்பாட்டுக்கு எதிர்ப்பாட்டில்லை' என்னும் பழமொழியை முழுவதும் உண்மையாக்குகிறது இதில் உள்ள ஏற்றப்பாட்டு.

குடும்ப விளக்கு (1942-50): தமிழுக்குக் கிடைத்த மனையியல் காவியம். இது இலக்கியத்தில் புதுநெறி படைக்க இன்னும் மிகப்பல வழிகள் உண்டு என்

னும் வேட்கையைக் கற்பார்க்கு உணர்த்தும் குடும்பக் கலை ஓவியம்; வள்ளுவத்தை உண்டு செரித்து, தேக்கெறிந்த செழிப்பின் வெளிப்பாடு; நல்ல குடும்பம் ஒரு பல்கலைக்கழகம் என்பதை நாட்டவருக்கு உணர்த்திய முதல் நூல்.

தமிழியக்கம் (1945): ஒரே இரவில் 120 அறுசீர் விருத்தங்களால் எழுதப்பட்ட உணர்ச்சிக் கவிதைகளின்தொகுதி தமிழியக்கம். பல தமிழ் அறிஞர்களின் நெஞ்சங்களில் வடிவம் பெறாமல் இருந்த உணர்வுகள் எல்லாம் கவிஞரின் எழுதுகோல் வழி வந்து வடிவம் பெற்றுக்கொண்டன. 'ஒண்டமிழ்த் தாய் சிலம்படியின் முன்னேற்றம் ஒவ்வொன்றும் உன் முன்னேற்றம்' எனும் அறிவுரையைத் தமிழர் நெஞ்சில் பொன் எழுத்துகளில் பொறித்து வைத்திருக்கிறது தமிழியக்கம்.

அழகின் சிரிப்பு (1944): தொட்ட இடங்களில் எல்லாம் கவிக் கண்களுக்குத் தட்டுப்படுகின்ற அழகுக்குக் கவிஞர் செய்த வழிபாடு இந் நூல். இயற்கையின் எழில் வாமன வடிவில் சொல் வலைக்குள் சிக்கிக் கிடக்கும் நேர்த்தியை நூல் நெடுகக் காணலாம். 'அழகின் சிரிப்பு' என்னை அவருக்கு ஆளாக்கி விட்டது' என்பார் நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார்.

எதிர்பாராத முத்தம் (1941): காதல் அடைவது உலகியற்கை. அக் காதலைச் சாதி, மதம், சமுதாய வழக்கம், குடிப்பெருமை எதுவும் தடுக்க உரிமையில்லை என்பது கவிஞரின் திட்டமான கருத்து. அழகிய உவமையும், கவித்துவ வீச்சும் கொண்ட இந்நூலில், குடிப் பகைமையால் இரு காதல் ஓவியங்கள் சின்னாபின்னப்படுத்தப்படுவதை நெஞ்சு தொடும்வண்ணம் உணர்த்தியுள்ளார்.

இசையமுது இரு பகுதிகள் (1947-1952): இலக்கியத்தில் இடம்பெற இயலாதவர்களாக, தகாதவர்களாகச் சமுதாயத்தால் கருதப்பட்ட வண்டிக்காரன், மாட்டுக்காரன், பாவோடும் பெண்கள், ஆலைத் தொழிலாளி, கூடை முறம் கட்டுவோன் முதலிய அனைவரையும் இவை இலக்கிய அரியணையில் ஏற்றும் நூல்களாகும்.

இருண்ட வீடு (1944): இது குடும்ப விளக்கின் மறுதலைக் காவியம். அது ஒளிரும் வீடு; இது இருண்ட வீடு. இது இரண்டிற்குமான காரணங்களை நகைச்சுவையோடு ஆய்கிற சிறு காவியம். இது பெண்கல்வியின் பெருமையையும் உணர்த்தும்; கல்லாமை யின் சிறுமையையும் உணர்த்தும்.

காதலா, கடமையா? (1948): காதலும் கடமையும் எதிர் எதிராக மோத நேர்கையில் தியாகம் ஒன்றே சிக்கலை விடுவிக்க உதவுங் கருத்தை விளக்கும் காவியம் இதுவாகும்.

குறிஞ்சித் திட்டு (1959): தமிழர் நாகரிகத்தில் வேற்று நாகரிக வெள்ளம் புகுத்தப்பட்டதனால் விளைந்த விளைவுகளாகக் கவிஞர் கருதியவை குறிஞ்சித் திட்டுக் காவியத்தைத் தோற்றுவித்தன. இது உணர்ச்சிமயமான கடுந் தாக்குதல்கள் நிறைந்துள்ள நூல்.

கண்ணகி புரட்சிக் காப்பியம் (1962), மணிமேகலை வெண்பா (1962): சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை இரண்டையும் பகுத்தறிவுப் பார்வையோடு பார்த்த தன் விளைவாகத்தனித் தமிழில், சில பாடல்களால் இவ்விரு நூல்களும் எழுந்தன.

தமிழ்ச்சியின் கத்தி (1949): வந்தவனை நம்பி வாழ்விழந்த நல்லவன் திம்மன். அவன் நிலைதான் தமிழகத்தின் நிலை என்ற கவிஞர் கருத்தை அடிநாதமாகக் கொண்டியங்குகிறது இச்சிறு காப்பியம். இவை மட்டுமன்றிச் சுவை கெழும் நாடகங்களும், சந்தம் தவழும் இசைப் பாடல்களும் இயற்றிய பாவேந்தர், முத்தமிழ் வேந்தரும் ஆகிறார்.

இவருடைய 'வீரத்தாய்', 'காதல் வாழ்வு,' 'நல்லமுத்துக் கதை,' 'அமிழ்து எது?' முதலியவை கவிதை நாடகங்கள். 'அமைதி', 'நல்ல தீர்ப்பு,' 'இரணியன்,' 'சேர தாண்டவம்,' 'சௌமியன்,' 'தலைமலை கண்ட தேவர்,' 'படித்த பெண்கள்,' 'பிராந்தையார்' முதலியவை கவிதை நடை செழிக்கும் உரைநடை நாடகங்கள் ஆகும். 'இசையமுது,' 'தேனருவி,' 'முல்லைக்காடு,' 'குயில்' முதலிய இதழ்களில் வெளிவந்துள்ள பலப்பல இசைப் பாடல்கள் கவிஞர் இசைத் தமிழுக்குக் கொடுத்துள்ள உயர் கொடைகள் ஆகும்.

'பாரதியின் கவிதை, அரசியலில் முளைத்துப் பிற துறைகளுக்குப் படர்ந்தது. ஆனால், பாரதிதாசனின் கவிதை தமிழில் முளைத்துப் பிற துறைகளுக்குப் படர்ந்தது' என்பது உண்மைக் கூற்றேயாம். 'சமூக சீர்திருத்தத்தில் தமிழ்க் கவிஞர் எவரும் எட்டிப் பிடிக்காத' உயரத்தைப் பாரதிதாசன் தொட்டிருக்கிறார். இவர் நெஞ்சில் எப்போதும் புதைந்து கிடப்பவை தமிழ், தமிழர், தமிழ் நாடு, தமிழர் பண்பாடு, தமிழ்ச் சமுதாய உயர்வு என்பவையே.

'அழகிய என் திருநாடே! அன்பு நாடே! வையத்தில் உன் பெருமை தன்னை நல்ல மணிநதியை, உயர் குன்றை, தேனை அள்ளிப் பெய்யும் நறுஞ்சோலையினைத்தமிழாற் பாடும் பேராவல் தீர்ந்ததில்லை' என்பது கவிஞரின் தாகம். பாரதிதாசன் பற்றிலும் கவிஞர் எவருக்கும் குறைந்தவர் அல்லர்.

தாம் பிறந்த பொன்னாட்டின்மேல் பெரும்

பற்றுக் கொண்டாலும், கவிஞரின் இறுதிக் குறிக் கோள், எல்லா உயர் கவிஞர்களுக்குமுரிய உலகளாவிய மானுடநேயமே ஆகிறது. 'உலகம் உன்னுடையது' என்ற கவிதையில் என் வீடு, உன் நாடு என்னும் கட்டுகளையெல்லாம் உடைத்தெறிந்து குட்டைச்சாண் நினைப்புடைய மானுடனைக் கவி அழைத்துப் பாரடா உனது மானிடப்பரப்பை! பாரடா உன்னுடன் பிறந்த பட்டாளம்! அறிவை விரிவு செய்! அகண்டமாக்கு! மானிட சமுத்திரம் நான் என்று கூவு! உலகம் உண்ண உண்! உடுத்த உடுப்பாய்!' என்று அறைகூவி அழைக்கிறார்.

கெட்ட போரிடும் உலகத்தை வேரொடும் சாய்த்துப் புதியதோர் உலகு செய்யப் புறப்படும் புனிதப் படையில் பாரதிதாசனுக்கும் பொறுப்பான இடம் உண்டு எனலாம். பு.அ.

பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்: தமிழகத்தின் மையமாக விளங்கும் திருச்சிராப்பள்ளியைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு, திருச்சி, தஞ்சை, புதுக்கோட்டை ஆகிய மூன்று வருவாய் மாவட்டங்களிலுள்ள 39 கல்லூரிகளைத் தன் ஆளுகைக்குக் கீழ்க் கொண்டதாகத் தமிழ்நாடு அரசின் 1981-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தின் வாயிலாகப் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் பெயரிடப்பட்டு நிறுவப்பட்டுள்ள இப்பல்கலைக் கழகத்தில் இப்போது மொத்தம் 49 கல்லூரிகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் 7 கல்லூரிகள் தன்னாட்சித் தகுதி பெற்றுள்ளன. இப் பல்கலைக் கழக ஆளுகைக்குள் 3 பொறியியற் கல்லூரிகள், 1 மருத்துவக் கல்லூரி, 3 மருத்துவத் துறைத்துறைத் தொடர்பான கல்லூரிகள், 2 கல்வியியற் கல்லூரிகள், 1 சட்டக் கல்லூரி, 1 சமசுகிருதம் - தமிழியல் கல்லூரி, 38 கலைக் கல்லூரிகள் ஆகியவை தத்தம் துறைகளில் சீரிய கல்விப் பணியைத் தொடர்ந்து வருகின்றன.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தன்னாட்சி பெற்ற பட்ட மேற்படிப்பு மையமாக 1976 முதல் செயற்பட்டு வந்த ஆங்கிலம், பொருளாதாரம், கணிதம், இயற்பியல், வேதியியல், தாவரவியல் ஆகிய ஆறு படிப்பு மற்றும் ஆராய்ச்சித் துறைகள், 1982 முதல் இப் பல்கலைக்கழகத் துறைகளாகத் தொடர்ந்து செயற்பட்டு வருகின்றன. புதிதாகத் தமிழியல் துறை (1987), புவிவறிவியல் துறை (1987), சமூகவியல் துறை (1987) ஆகியவை தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

பல்கலைக் கழகத்தின் முதல் பத்தாண்டுத் தொலைநோக்குத் திட்டத்தின்கீழ், கல்வி நிறுவனங்கள்-தொழிலகங்கள் இணைப்புக்கு நிலைச் சான்றா

கப் பாரதிதாசன் மேலாண்மையியல் மையம், பாரதி மிகுமின் தொழிலக ஆதரவுடன் அத்தொழிலக வளாகத்திலேயே, 1982-இல் நிறுவப்பெற்றுச் செயற்பட்டு வருகின்றது. அதே ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட பாரதிதாசன் சக்தியியல் மையமும், பயனுறு ஆய்வுகளுடன் நாட்டு மேம்பாட்டுக்குப் பல்கலைக் கழகத்தின் பங்கினைச் செலுத்தி வருகின்றது. உயர் கல்வித்துறையில் பணியாற்றும் கல்லூரிஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சியளிக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழக நிதியுதவிக்குழு உதவியுடன் 1987-இல் நிறுவப்பட்டுள்ள உயர் கல்விப் பணியாளர் பயிற்சிக் கல்லூரியும் செயற்பட்டு வருகின்றது. திருச்சிக் காசாமலை வளாகத்தில் 1986 வரை, செயற்பட்டு வந்த படிப்புத்துறைகள், பல்கலைக் கழகத் தலைமையகம், பல்கலைக் கழக நூலகம், மத்திய கணிப்பியல் மையம் முதலான பல்வேறு பிரிவுகள், வளர்ச்சிக்கும் விரிவுக்கும் ஏதுவாகத் திருச்சி-புதுக்கோட்டை நெடுஞ்சாலையில் (திருச்சியிலிருந்து 15 கி.மீ. தொலைவில்) சூரியூர் அருகே, ஆயிரம் ஏக்கருக்கும் மிகுந்த நிலப்பரப்பில் எழுப்பப்பட்டு வளர்ந்து வரும் 'பல்கலைப் பேரூர்' வளாகத்திற்கு மாற்றப்பட்டுச் செயலாற்றி வருகின்றன. முதற்கட்டக் கட்டுமானப் பணிகள் 1986-இல் நிறைவுற்றுப் பல்கலைக் கழகஆட்சி அலுவலகம், மத்திய கணிப்பியல்மையம், பல்கலைக்கழக, 'அறிவியற் கருவிகள் காப்பு-நிருமாண மையம்' முதலியனவும் பல்கலைப் பேரூர்வளாகத்தில் செயற்பட்டு வருகின்றன. காசாமலை வளாகத்தில், சக்தியியல் மையமும், உயர்கல்விப் பணியாளர் பயிற்சிக் கல்லூரியும், பல்கலைக் கழக நூலகமும் இப்போது செயற்பட்டு வருகின்றன.

இப் பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைக்கப்பட்டுள்ள நாற்பத்தொன்பது கல்லூரிகளில் 1987-88- ஆம் கல்வியாண்டில் 40 பட்டப்படிப்புத் துறைகளும், 49 பட்ட மேற்படிப்புத் துறைகளும், 13 ஆராய்ச்சித் துறைகளும் செயற்பட்டு வருகின்றன. இக்கல்லூரிகள் யாவற்றிலும் சேர்த்து மொத்தம் 18091 மாணவர்கள் கல்விப் பயன் பெற்று வருகின்றனர். இவர்களில் 15231 மாணவர்கள் பட்டப்படிப்பிற்காகவும், 2860 மாணவர்கள் பட்ட மேற்படிப்புக்காகவும், 116 மாணவர்கள் ஆராய்ச்சிப் பட்டங்களுக்காகவும் பயின்று வருகின்றனர். பல்கலைக் கழகத் துறைகளில் 42 மாணவர்கள் பட்ட மேற்படிப்புகளுக்காகவும், 36 மாணவர்கள் ஆராய்ச்சிப் பட்டங்களுக்காகவும் பயின்று வருகின்றனர்.

பல்கலைக் கழகத் தாவரவியல் துறையில் முன்னோடி முயற்சியாக ஐந்தாண்டு ஒருங்கிணைந்த முது அறிவியல் பட்டவகுப்பு 1987-இல் தொடங்கப்பட்டது.

பல்கலைக் கழக நிதியுதவிக் குழுவின் உதவிக்குத் தகுதியானதென 1984-ஆம் ஆண்டில் இப்பல்கலைக்

கழகம் அறிவிக்கப்பட்டது. மத்திய, மாநில அமைப்புகளின் கீழ்ப்பல்வேறு சமூகப் பணித்திட்டம், வயது வந்தோர் கல்வித் திட்டம் ஆகியவை நிதியுதவி பெற்று, நாட்டுப் பணியில் பல்கலைக் கழகத்தின் பங்கினைச் செலுத்தி வருகின்றன. பல்கலைக் கழகம் நிறுவப் பெற்ற 1982-ஆம் ஆண்டிலேயே பட்டம் மற்றும் பட்ட மேற்படிப்புப் பாடத்திட்டங்கள், பல்கலைக் கழக நிதியுதவிக் குழுவின் பரிந்துரைகளுக்கிணங்கப் புதிதாக அமைக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. புதிய கல்வித் திட்டத்தின் கூறுகளுக்கொப்பத் தொழில்சார், வாழ்வோடியைந்த கல்வி அணுகுமுறைகள் பாடத்திட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

1983 முதல் கோடைத்தொடர் எம்.பில்.பயிற்சித் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு ஆங்கிலம், வணிகவியல், வரலாறு, புலியியல், தமிழ், புள்ளியல் ஆகிய துறைகளில், 1987 - 88 கல்வியாண்டு வரை மொத்தம் 360 ஆசிரியர்கள் பயன் பெற்றுள்ளனர். இப்பல்கலைக் கழகத்தில், இப்போது பின்வரும் சொற் பொழிவுக் கட்டளைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. 1) முதல் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் பி.எசு. மணிசந்தரம் கல்விச் சொற்பொழிவுக் கட்டளை, 2) சங். தந்தை சி.கே. சுவாமி, சே.க. சொற்பொழிவுக் கட்டளை, 3) சங். தந்தை எசு. செபசுட்டியான் சே.ச. பொருளாதாரச் சொற்பொழிவுக் கட்டளை ஆகிய அறக்கட்டளைகளுடன், நாட்டு நலப்பணித் திட்டச் சுழற்கேடயக் கட்டளையும், முன்னாள் முதலமைச்சர் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் பெயரால் மாணவர் பரிசு-நிதியமைப்புக் கட்டளையும் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

இப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் துணைவேந்தராகப் பேரா. பி.எசு. மணிசந்தரம் 1982 முதல் 1985 வரையிலும், அடுத்து டாக்டர் ஆ.ஞானம் 1985 முதல் 1988 வரையிலும் பணியாற்றினர். டாக்டர் ச. முத்துக்குமரன் 1988 முதல் துணைவேந்தராகப் பணியாற்றி வருகிறார். டி.எஸ்.ச.

பாரதி தீபம்: இது நிகண்டு நூல்களுள் ஒன்று. சொற்பொருள் கூறும் நிகண்டுகள், 'அரும் பொருள் விளக்க நிகண்டு' என 'விளக்கம்' என்னும் பெயரும், 'நாநார்த்த தீபிகை' எனத் 'தீபிகை' என்னும் பெயரும் பெறுவது போல், இது 'தீபம்' என்னும் பெயர் பெற்றது. 'நாமதீப நிகண்டு' என்பது மற்றொரு நிகண்டு நூலாகும். 'திவாகரம்' என்பதற்குக் கதிரோன் என்னும் பொருள் உண்மையும் கருதத்தக்கது. திவாகரம் என்பதே தமிழில் முதல் நிகண்டாகும்.

பாரதி என்பது கலைமகள் என்னும் பொருள் தரும் சொல். கவிபாடும்' திறம் வாய்ந்த பலர்

கி.பி. 18,19 - ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பாரதிப் பெயருடன் வாழ்ந்துள்ளர். அவருள் ஒருவர் திருவேங்கடபாரதி என்பவர். அவர் இயற்றிய நிகண்டு நூல் இப்பாரதி தீபம் ஆகும். பாரதி என்பாரால் இயற்றப்பட்ட தீபம் போன்றதொரு நூல் என்பது இதன்விரி.

திருவேங்கடபாரதியின் ஊர் 'தென்கடம்பை' என அறிய வருகின்றது. என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே என வாழ்ந்த திருநாவுக்கரசர் 'தென்கடம்பைத் திருக்கரக் கோயி' லாணைப் பாடிப் பரவியுள்ளார். இவர் அவ்வூரினராகலாம். 'மீன்தாவு வாவிக்கடம்பையில் வாழ்திரு வேங்கடவன், ஒன்றாதல் கூறும் கவிவேந்தன் பாரதி யேற்றமலர்த் தேன்தாழ்தொடைப்புயன் செப்பிய பாரதி தீபம்' எனவரும் பாடற்பகுதியால் நூலாசிரியர் பெயர், ஊர், சிறப்பு ஆகியன விளங்குகின்றன. இவர் காலம் கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டு என்பர்.

திவாகரம் பிங்கலம் போல் பாரதி தீபம் நூற்பா அகவலால் அமைந்த நூலன்று. இது 'கயாதரம்' போலக் கட்டளைக் கலித்துறையால் அமைந்தது. ஆனால், கயாதரம் அந்தாதித் தொடையுடையது. பாரதி தீபம் அந்தாதித் தொடையுடைய தன்று.

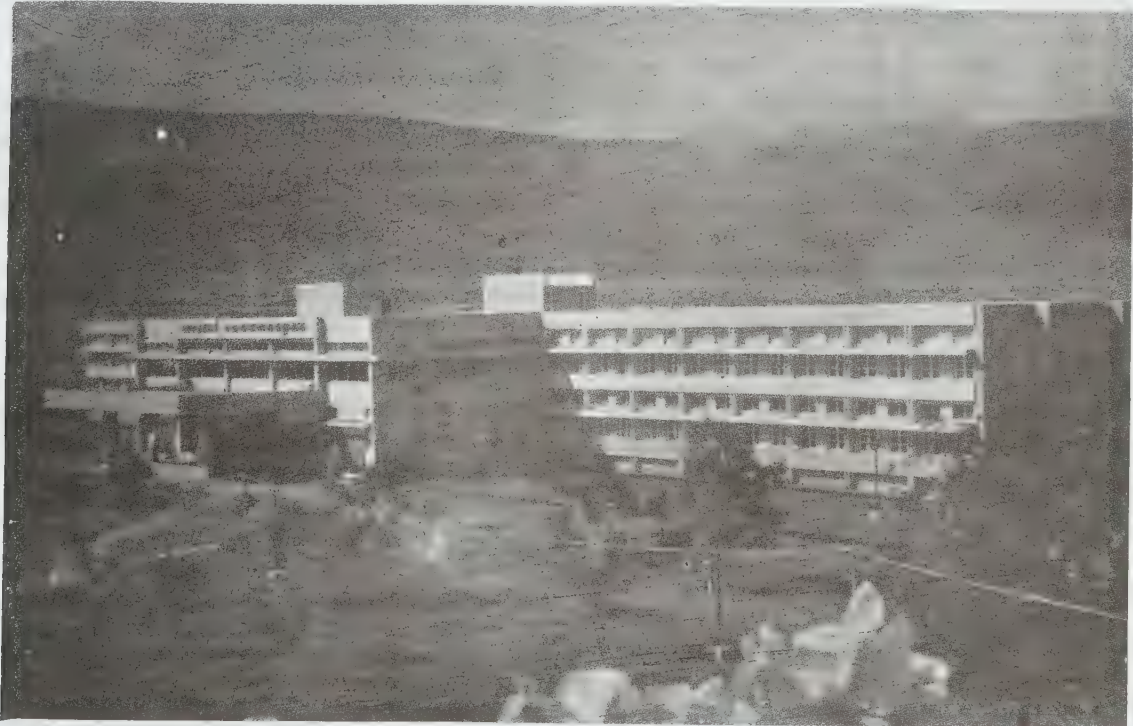
'அடைமொழியின்றிப் பெயர்களை அமைத்தும்,

பொருட் பெயர்களை மிகுதியாகத்திரட்டியும் செப்பம் மிக அமைந்த நூல் பாரதி தீபம்' என்பர். இரா.இ.

பாரதியார்; காண்க: சுப்பிரமணியபாரதியார்.

பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்: அக்டோபர் 1973 முதல் கோயம்புத்தூரில் செயற்பட்டு வந்த சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பட்ட மேற்படிப்பு மையமானது, 1977 முதல் தன்னாட்சி மையமாக உருக்கொண்டது. அம்மையம் 1982-இல் பாரதியார் பல்கலைக்கழகமாகத் தமிழ்நாடு பல்கலைக்கழகச் சட்டம் (1982) மூலம் அமைக்கப்பட்டது. அமைக்கப்பட்ட போது, முன்னதாகச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்த கோயம்புத்தூர், பெரியார், நீலகிரி ஆகிய மாவட்டங்களில் இயங்கி வந்த 32 கல்லூரிகள் இணைப்புக் கல்லூரிகளாக இப்பல்கலைக்கழகத்தின் ஆளுகைக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. கோயம்புத்தூரில் மருதமலைக்கு மிக அருகில் ஏறக்குறைய 1000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் இப்பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் துணைவேந்தராக டாக்டர் அர.சுப்பையன் பொறுப்பேற்றார். பல்கலைக்கழகம் முதன் முதலாகத் தொடங்கப்பட்ட பொழுது ஒன்பது துறைகளைக் கொண்டு விளங்கியது. அத்

பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்

துறைகள் பொருளாதாரம், சமூகவியல், உளவியல், புள்ளியியல், கணிதவியல், வேதியியல், இயற்பியல், விவங்கியல், தாவரவியல் ஆகிய துறைகளாகும். அதன் பின்னர் நிர்வாகவியலும் (Management Studies) கணிப்பான் அறிவியல், சுற்றுப்புறச் சூழல் அறிவியல், மக்கள் தொகை அறிவியல், தமிழ், மொழியியல், உடற்கல்வியியல் போன்ற துறைகளும் தொடங்கப்பட்டன.

சமுதாயத்திற்குப் பயன்தரத் தக்க கல்வியே இன்றைய தேவை என்னும் கருத்தின் அடிப்படையில் இங்குச் சமுதாயச் சார்பு கொண்ட பல்வேறு சிறிய, பெரிய அளவிலான ஆய்வுத்திட்டங்கள், பல்கலைக் கழக நிதியுதவிக் குழு, இந்தியத் தொழில் ஆராய்ச்சிக் கழகம், இந்தியச் சமுதாய அறிவியல் ஆராய்ச்சிக் கழகம், அறிவியல் தொழில் நுட்பத்துறை போன்ற பல்வேறு அரசு நிறுவனங்களின் நிதியுதவியுடன் மேற் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

இப்பல்கலைக்கழகத்தின் பல்துறைகள் அவ்வப் போது மாநில அளவிலான, தேசிய அளவிலான மாநாடுகளையும் கருத்தரங்குகளையும் பணிமனைகளையும் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகளையும் நடத்தி வருகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, கடந்த ஆறு ஆண்டுகளில் இப்பல்கலைக்கழகம் பல்வேறு துறைகளில் 30க்கும் மேற்பட்ட கருத்தரங்குகள், மாநாடுகள், பணிமனைகள், சொற்பொழிவுகள் போன்றவற்றை நடத்தியுள்ளது. பாரதியின் சிறப்பை வெளிக் கொண்டும் நோக்கில், ஆண்டுதோறும் பாரதி ஆய்வரங்கம் நிகழ்த்தப்பட்டு அது வெளியீடாகவும் வந்து கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வெளியீடுகள்: அறிவியல் தமிழ்க்கோவை, பாரதி ஆய்வு, நாட்டுப்புறவியல் போன்ற வெளியீடுகள் குறிப்பிடத் தகுந்தனவாகும். இவற்றோடு பாரதியார் பல்கலைக்கழக ஆய்விதழ் ஒன்றும் ஆண்டுதோறும் வெளியிடப்பட்டு வருகிறது.

உடற் பயிற்சிக் கல்வி: 'உடலை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே' என்னும் மூதுரைக்கேற்ப மாணவ மாணவியரின் உடற்பயிற்சித் திறனை வளர்க்க உடற்பயிற்சிக் கல்வி இரங்கம் ஒன்றும் இப்பல்கலைக்கழகத்தில் செயற்பட்டு வருகிறது. இப்பல்கலைக்கழக மாணவர் 1986-இல் அனைத்திந்திய வரிப்பந்துப் (Tennis) போட்டியில் முதலிடம் பெற்று வெற்றிக்கேடயத்தைப் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

நூலகம்: அறுபதினாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட எண்ணிக்கையிலான நூல்கள் இங்குச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதோடு முந்நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட உள்நாட்டு அயல்நாட்டு ஆய்விதழ்களும் சஞ்சிகைகளும் வாங்கப்

படுகின்றன. கோலன் பகுப்பு முறையில் பிரித்து வைக்கப்பட்டுள்ள இந்நூலகத்திற்குப் பல்கலைக்கழக மானியக் குழு, நூல் கொடையும் அளித்துள்ளது. ஆய்வாளர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நூலில் தமக்குத் தேவையான பகுதியைப் படியெடுத்துக் கொள்ளப் படியெடுக்கும் கருவியும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

வயதுவந்தோர் கல்வித்திட்டம்: இத்திட்டத்தின் கீழ் 332 மையங்கள் செயற்படுகின்றன. இவற்றில் மொழியியல், சமுதாயவியல் நுணுக்கங்களைப் பயன்படுத்தி வயதுவந்தோர்க்கு அடிப்படைக் கல்வியும் பல்துறை அறிவைக் கொண்டு செயல் முறைக் கல்வி அறிவும் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

நாட்டு நலப் பணித் திட்டம்: பல்கலைக்கழக இணைப்புக் கல்லூரிகளின் மாணவ மாணவியர் பலர் நாட்டு நலப் பணித்திட்டங்களில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இவர்களின் செயல்களை ஒருங்கிணைக்கப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒருங்கிணைப்பாளர் அலுவலகம் ஒன்று செயற்பட்டு வருகிறது. தேச ஒருமைப்பாடு, நாட்டு நலம் போன்றவற்றைப் பேணுதல், கிராமப்புற வளர்ச்சி, மக்களுக்குச் சுகாதார மருத்துவ வசதிகளை அளித்தல், குடும்ப நலம் போற்றுதல், போக்குவரத்தைச் சீர்படுத்துதல், தீண்டாமையை ஒழித்தல் போன்ற பல்வேறு திட்டங்களையும் இதன் உறுப்பினர்கள் செயற்படுத்தி வருகின்றனர். கி.க.

பாரதிய வித்தியா பவன்: இது கே.எம்.முன்சி (Munshi) என்பவரால் 1938-ம் ஆண்டு நவம்பர் 7-ஆம் நாள் பம்பாய் நகரில் தொடங்கப்பெற்றது. இந்நிறுவனம் பாரத நாட்டுக்கலை, கல்வி, பண்பாடு ஆகியவற்றில் பயிற்சியளிக்கும் ஒரு நிலையமாகத் திகழ்கிறது. இந் நிறுவனத்தில் வடமொழி, ஒப்பு மொழியியல், குசராத்தி, இந்தி, இந்திய வரலாறு, பாகவத தருமம், சமண ஆராய்ச்சி ஆகிய பல துறைகள் உள்ளன.

இந்நிறுவனத்திற்கென 1941-ஆம் ஆண்டு 11 ஏக்கர் நிலம் வாங்கிப் புதிய கட்டடம் கட்டப்பட்டது. பம்பாய் நகரிலுள்ள இக்கட்டடம் பவனத்தின் தலைமைப் பீடமாகத் திகழ்கிறது. பவனத்தின் கிளை மையங்கள் கீழ்க்காணும் இடங்களிலிருந்து செயற்பட்டுப் பாரதப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு அருந்தொண்டாற்றி வருகின்றன. அவையாவன: அகமதாபாது, பெங்களூர், பரோடா, பார்வாரி (Bharwari), பட்டாரா (Bhatpara), பீமாவரம், போபால், புவனேசுவரம், கல்கத்தா, சண்டிகார், கொச்சி, கோயம்புத்தூர், தாகோர் (Dakor), குண்டூர், ஐதராபாது, செய்ப்பூர், சம்மு, சாம்நகர் (Jamnagar), சோத்பூர், காக்கிநாடர், கான்பூர், கன்னியாகுமரி,

கொடைக்கானல், சென்னை, மங்கூர், முகுந்தகர் (Mukundgarh), நாகபுரி, புதிய தில்லி, பாட்னா, பூனே, இராமச்சந்திரபுரம், இரத்தினகிரி, இரேனு கூட்டு(Renukoot), உரூர்கேலா. இம்மையங்கள் மட்டுமன்றிப்பாரதீய வித்தியாபவனத்தின் கிளைகள் இலண்டன் மாநகரிலும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் நியூ யார்க்கு,பாகட்டன் நகரங்களிலும் செயற்படுகின்றன.

பாரதீய வித்தியாபவனம் பல முக்கிய நிறுவனங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு பாரதப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கும் மற்றும் இந்தியர்களின் பண்பாடு, கல்வி, அறிவியல்; நிருவாகம் ஆகிய துறைகளின் மேம்பாட்டிற்கும் பணிபுரிகிறது. மகாராட்டிர மாநிலத்தில் புகழ் பெற்று விளங்கும் முங்கலால் கோயங்கா முதுகலை ஆராய்ச்சி நிறுவனம், 1938 - இல் பவனத்தால் தொடங்கப் பெற்றது. சமண சாத்திரப் பயிற்சி நிலையம், நூல் நிலையம், இந்திய வரலாற்றுப் பகுதி முதலியனவும் 1943-44 இல் தொடங்கப் பெற்றன. கீதை வித்தியாலயமும், வடமொழி, கீதைத் தேர்வு முறைகளும் 1945 - இல் ஏற்பட்டன. வடமொழிப் பாடசாலை மகா வித்தியாலயமாக 1947 - இல் உயர்ந்தது. பவனத்தின் மற்ற முக்கிய நிறுவனங்களாவன:

பாரதீய சங்கீத கல்விக் கூடம் (1946); பாரதீய நடன கல்விக் கூடம் (1946); பவனத்தின் கலை, அறிவியல், வணிகக் கல்லூரிகள் (1946); பம்பாய் நகரிலேயே சிறந்த நூலகங்களில் ஒன்றாகிய முன்சி சரசுவதி மந்திர், கிரந்தநகர் (1947); பவனத்தின் இராசேந்திர பிரசாத்து தகவல் மற்றும் நிருவாகக் கல்விக் கூடம் (பம்பாய், 1961); பவனத்தின் சர்தார்பட்டேல்பொறியியல் கல்லூரி(பம்பாய், 1962); பண்டைய உள்ளூணர்வுகள் மற்றும் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் துறை (1977); உபநிடதத் திட்டங்கள் துறை (1977); அடிப்படை மற்றும் பண்பாட்டுக் கல்வித் துறை; பொது விவகாரம் மற்றும் நிருவாக இராசாசி பன்னாட்டுக் கல்விக் கூடம்; பவனத்தின் சவகர்லால் நேரு 'மொழிகள் கழகம்' (இலண்டன், 1984).

நிறுவனர் குலபதி முன்சி அவர்களின் முயற்சியினால் 1944 - இல் பவனம் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மாபெரும் பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டது. தாய்த்திரு நாட்டு மக்கள், அவர்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அதிகாரமுறையிலான, விளக்கமான வரலாறு, வருங்கால இந்திய இளைஞர்கள் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் எழுதப்பட வேண்டும் என்ப தனை முன்சி வலியுறுத்தினார். அந்நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் பவனம் 'பாரதீய இதிகாச

விபாகு' (Bharatiya Itihas Vibhag) என்ற திட்டத்தை ஏற்படுத்தியது. அத்திட்டத்தின்படி வேதகாலம் முதற் கொண்டு இக்காலம் வரையில் இந்திய மக்களின் ஆன்மிக, பண்பாட்டு, அரசியல், சமுதாய, பொருளாதார வளர்ச்சியினையும் வரலாற்றினையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் 'இந்திய மக்களின் வரலாறும் பண்பாடும்' என்ற தலைப்பில் பல தொகுதிகளைக் கொண்டந்தது பவனம். உலகப் புகழ் பெற்ற வரலாற்று நிபுணர் ஆர்.சி. மசும்தாரின் தலைமையில் இந்திய வரலாற்றில் பல்வேறு துறைகளில் பயிற்சி பெற்ற எழுபத்தைந்து வரலாற்று வல்லுநர்கள்மேற் கூறிய திட்டத்தினை நிறைவேற்றினர். அம்மாபெரும் பணி 9000 பக்கங்களில் 11 தொகுப்புகளாக எழுதப் பெற்று 1977 - ஆம் ஆண்டு சனவரி 26 - ஆம் நாள் செவ்வனை முடிவுற்றது. பவனத்தின் இவ்வரலாற்றுத் தொகுதிகள், பன்னாட்டு அறிஞர்களிடையே புகழ் பெற்று விளங்குவதோடு மாணவர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள், பொது மக்கள் ஆகியோருக்குப் பயனும் அளிக்கின்றன.

பாரதீய வித்தியா பவனத்தின் வெளியீட்டகம் பல அரிய நூல்களை வெளியிட்டு வருவதோடன்றிப் பல ஆராய்ச்சி இதழ்களையும் நடத்தி வருகிறது. திரு பரமானந்தபாய் பட்டேல் எழுதிய 'பிரமஞானமும் பகவத் கீதமும்' என்ற இப்பவனத்தின் வெளியீட்டினை 1984 - ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 5 - ஆம் நாள் முந்தைய பாரதப் பிரதமர் இந்திராகாந்தி வெளியிட்டார்.

தமிழகத்தின் தலைநகராகிய சென்னையில் பவனத்தின் மையம், 1958-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பெற்றது. இப்போதைய தலைவர் 29 ஆண்டுகளாகப் பல் துறைப் பணிகளில் ஈடுபட்ட சி. சுப்பிரமணியம் ஆவார். பவனத்தின் சென்னை மையம் கல்வி, பண்பாடு சமயத் துறைகளில் பல்வேறு விதங்களில் பணிபுரிந்து வருகிறது. பவனம் வடமொழி, இந்தி, பிரெஞ்சு, செருமன், நடைமுறை ஆங்கிலம், யோகம், பக்திப் பாடல்கள், சிதார், தப்லா, வீணை, வயலின், மிருதங்கம் ஆகியவற்றில் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்துகிறது. இரு உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும், தகவல் மற்றும் நிருவாகக் கல்லூரியையும், தொடக்கக் கல்விக்கும் முந்தைய கல்வி போதனை முறைப் பயிற்சி நிலையத்தினையும் (Training Centre in Modern Techniques in Primary Education), நூலகங்களையும் சென்னை மையம் நிறுவிப் பராமரிக்கிறது. சி.கே.சி.

பாரதேந்து அரிச்சந்திரா, இந்தி மொழி உரைநடை வளர்ச்சிக்கும், நாடக வளர்ச்சிக்கும் சி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் பெரும் தொண்டாற்றிய இலக்கிய ஆசிரியர்களுள் தலைசிறந்தவராவார். இவர்

கி.பி. 1850 - ஆம் ஆண்டு காசியில் வைசிய குலக் குடும்பம் ஒன்றில் பிறந்தார். இவர் இளமையிலேயே தம் பெற்றோர்களை இழந்தார். இவர்செல்வக் குடும்பத்தில் பிறந்திருந்தாலும் எளிய இனிய,தோற்றத்துடன் காணப்பட்டார்; தம் வாழ்நாள் முழுவதும்மாணவர்கள், எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், ஏழை எளிய மக்கள் போன்றோருக்கு உதவி செய்த கொடைவள்ளலாகத் திகழ்ந்தார்; தாய் மொழியாகிய இந்தி தவிர உருது, வங்காளம், சமசுகிருதம், மராத்தி, ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளையும் கற்றுத் தேர்ந்தார்.

இவர் கி.பி. 1865 - இல் ஒருமுறை தம் குடும்பத்துடன் சகன்னாதபுரி சென்றார்; அப்போது வங்காளத்தில் வங்க மொழியில் எழுதப்பட்ட சமுதாய, வரலாற்றுப் புதினங்கள், நாடகங்கள் ஆகியவற்றைக் கண்டார்;அவை உரைநடையில் எழுதப்பட்டுச் சிறந்து விளங்கிய பான்மை குறித்து வியந்தார். அம் மொழி போன்றே இந்தி மொழியும் உரைநடை, நாடகம் ஆகியவற்றில் வளர்ச்சி பெறவேண்டும் என்று விரும்பிய இவர் அம் முயற்சியில் ஈடுபட்டார்.

இவர் உரைநடை வளர்ச்சிக்காக 'கவிவசன்சுதா' 'அரிச்சந்திர சந்திரிகா' என்று கூறப்பட்ட 'அரிச்சந்திர மேக', 'பாலா போதினி' போன்ற இதழ்களைத் தோற்றுவித்து, அவற்றுள் தாமும் பல கட்டுரைகளை எழுதிப் பிறரையும் எழுதச் செய்தார். இவர் உரைநடை ஆசிரியராக மட்டுமல்லாமல் நாடக ஆசிரியராகவும் விளங்கினார்; பல நாடகக் குழுக்களை ஏற்படுத்தி நாடகக் கலைக்குப் புத்துணர்ச்சி ஊட்டினார்; வங்க மொழியிலும் சமசுகிருத மொழியிலும் உள்ள பல நாடகங்களை இந்தியில் மொழிபெயர்த்தார்; சந்திராவளி, பாரத துர்தசா, நீல்தேவி, அந்தேர் நகரி, பிரேம யோகினி போன்ற மூல நாடகங்களையும் வித்தியா சுந்தர், பாசண்டு விடம்பன், தனஞ்சய விசயம், கர்ப்பூரமஞ்சரி, முத்திரா ராட்சசம், சத்திய அரிச்சந்திரா, பாரத சனனி, போன்ற மொழி பெயர்ப்பு நாடகங்களையும் எழுதினார். காசுமீர் குகும், பாதுசா தர்ப்பண் போன்றன இவர்தம் வரலாற்று நூல்களாகும்.

இவ்வாசிரியரின் மொழிநடையில் சிறுசிறு சொற் றொடர்களும், இயல்பான உரையாடல்களும், சமசுகிருதச் சொற்கள் கலந்த பெரிய சொற்றொடர்களும் இடம் பெற்றன. பொருளுக்குத்தக இவர்தம் மொழிநடை மாற்றம் பெற்றது.

அரிச்சந்திரா இலக்கிய உலகில் பழமை விரும்பியாகவோ புதுமை வெறுப்பாளராகவோ காணப்படவில்லை. இருப்பினும் இவர் இலக்கிய உலகில் பழமை இருள்போக்கிப் புதுமையொளிகாணவேண்டும் என்று

அவாவிய பெருமகனார். இவருடைய படைப்புகளில் நாட்டுப்பற்று சிறப்பிடம்பெற்றது. ஆங்கிலஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பும், ஆங்கிலக் கல்வி குறித்த வெறுப்பும் இடம்பெற்றன. சிருங்கார ரசம், சாந்த ரசம், ஆசிய ரசம் முதலியன மிகுந்திருந்தன. கற்பனை கலந்த இயற்கை வருணனைகள் இவருடைய கவிதைகளின் சிறப்புகளுள் ஒன்றாகும்.

'பாரதேந்து யுகம்' என்று ஒன்று இந்தி மொழி இலக்கிய உலகில் அமையும்படியாகச் சிறந்து விளங்கி இன்றைய வழக்கிலுள்ள கடிபோலி இந்தியின் சிறந்த எழுத்தாளராகத் திகழ்ந்த பாரதேந்து அரிச்சந்திரா, உரைநடை ஆசிரியராகவும் நாடக ஆசிரியராகவும் கவிஞராகவும் கதாசிரியராகவும் பத்திரிகாசிரியராகவும் இலக்கியப் பணிபுரிந்து கி.பி. 1884 - இல் தம் இளம் வயதிலேயே காலமானார். இரா.செ.

பாரம்பரியமும் சூழ்நிலையும்:

ஒரு குழந்தை வளர்ச்சியடைவதற்கு அதனுடைய பாரம்பரியமும் சூழ்நிலையும் காரணங்களாக அமைகின்றன என்று பொதுவாகக் கூறப்படுவதுண்டு. ஆனால், இவற்றில் எது விஞ்சி நிற்கிறது என்பதில் பல கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னுடைய பாரம்பரியத்தின் வாயிலாகப் பல பண்புகளை அடைகின்றான். அவ்வாறு அடையப்பெற்ற பண்புகளை அவனால் மாற்றவியலாது. எனினும், மனிதனுடைய வாழ்க்கையைப் பாதிப்பது பாரம்பரியம் (Heredity) மட்டுமன்று, சூழ்நிலையும் (Environment) ஆகும். மேலும், சூழ்நிலைகளின்மூலம் வாழ்க்கையை நலமாக அமைத்துக்கொள்கின்ற குழந்தைகளே மிகுதி எனலாம். எனவேதான் பெற்றோர்கள் அனைவரும் குழந்தைகளுடைய வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்காக அவர்களுடைய சூழ்நிலையைச் சரியாக அமைப்பதற்கு முயல்கின்றனர்.

ஒரு குழந்தை தாயின் வயிற்றில் கருவாக வளரும்போதே அதற்குச் சூழ்நிலை அமைப்பு உண்டாகிவிடுகிறது. தாயின் உடல்நிலை அக்காலங்களில் எவ்வாறு இருக்கிறதோ அது கருவையும் பாதிக்கிறது. பிறந்தபின்னர் வீட்டு வாழ்க்கை, பள்ளி, நண்பர், அரசு, சட்டம் எனப் பல சூழ்நிலைகள் அமைந்து மனிதனுடைய வாழ்க்கையை உருவாக்குகின்றன. எனவேதான், ஒரு மனிதனிடம் இவ்விருவகைப் பண்புகளும் காணப்பெறினும், பாரம்பரியமாகக் கிடைத்தவை இவை எனவும், சூழ்நிலையால் உண்டானவை இவை எனவும் பிரித்துக் காண்பது கடினமாகும்.

மனிதனின் உடற்கூறு, உள்கூறு ஆகியவற்றின் தன்மைகளை ஒருங்கே தாய் தந்தையிடமிருந்து

பாரம்பரியம் பெறுகிறது. இத்தன்மைகள் தலைமுறை தலைமுறையாகத் தொடர்ந்து வருகின்றன. சான்றாக, நீக்கிரோ குழந்தைகள் தங்கள் பெற்றோர்களுடைய உடல் அமைப்புகளைக் கொண்டுள்ளன, வெள்ளையரின் குழந்தைகள் அவ்வினத்திற்குரிய தன்மைகளைப் பெற்று வளருகின்றன. பாரம்பரியம் உடலமைப்பு, தோலின் நிறம், முடியின் நிறம், மூக்கு, கண், காது ஆகியவற்றின் அமைப்பு, மண்டையோட்டின் நீளம், அகலம் ஆகியவற்றை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அறிவியல் ஆராய்ச்சிக்கு முன்னர்ப் பெற்றோர்களின் இரத்தம் ஒன்றுசேருவதன் பொருட்டுக் குழந்தைகளின் அமைப்பு பாரம்பரியமாக உருவாக்கப்படுகிறது என்று கருதப்பட்டது. மெண்டல் (Mental) என்னும் அறிஞர், பாரம்பரியம் உயிர்மத்தின் இணை மரபுக் கீற்றுக்கு (Gene) உட்பட்டுள்ளது என்று கூறியுள்ளார். குழந்தைகளின் பாரம்பரியத் தன்மை, உயிர்மத்தின் இணைமரபுக் கீற்றின் மூலம் உடற் கூற்றையும் உளக் கூற்றையும் முடிவு செய்கிறது. பாரம்பரியம் வலிமையுள்ளதாக இருப்பதும் வலிமையற்றிருப்பதும், உயிர்மத்தின் இணைமரபுக் கீற்றுக்களைச் சார்ந்துள்ளன. சான்றாகப் பெற்றோர்கள் நல்ல நிறம், உயரம் முதலியவற்றைப் பெற்றிருந்தால் குழந்தைகளும் அவர்களைப்போல விளங்குவார்கள். சில வேளைகளில் பெற்றோர்கள் அழகாக இருப்பினும் ஒரு குழந்தை அழகின்றி இருக்கக்கூடும். ஏனெனில், பெற்றோரின் மூதாதையர்களின் உயிர்மத்தின் இணைமரபுக் கீற்று இங்கு இயங்குகிறது.

பல இனத்தைச் சார்ந்த குழந்தைகளையும் அவர்தம் பெற்றோர்களையும் ஒப்பிட்டு நோக்கினால் பாரம்பரியத்தின் விளைவுகளைக் காணலாம். பொதுவாகப் பாரம்பரியம் உடல்தோற்றத்தை முடிவு செய்கிறது. எனினும் பல அறிஞர்கள் உணவு, சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலை ஆகியனவும் மனிதனின் வாழ்க்கையை உருவாக்குகின்றன என்று கூறுகின்றனர். அமெரிக்காவிலுள்ள நீக்கிரோ குழந்தைகளும் அமெரிக்கக் குழந்தைகளும் இதற்குச் சான்றுகள். பொதுவாகப் பாரம்பரியம் உடலமைப்பைப் பொறுத்துள்ளதே தவிர அறிவுக்கூர்மை, ஆளுமை முதலானவற்றைப் பாதிப்பதில்லை என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதை நிலைநாட்ட அறிஞர்கள் அமெரிக்கநாட்டில் இரண்டு பெரிய குடும்பங்களை ஆராய்ந்துள்ளனர். அதாவது, ஏழ்மைக் குடியினரான சூக்க (Zukes) குடும்பத்தினர், செல்வக்குடியினரான எட்வர்டு (Edward) குடும்பத்தினர் ஆகிய இவ்விரு குடும்பங்களின் உறுப்பினர்களை ஒப்பிட்டுப்பார்த்ததில் சூக்க குடும்பத்தினரின் பலர் நோய்வாய்ப்பட்டவர்களாகவும், ஒழுக்கக் கேடுடையவர்களாகவும், கொலைகாரர்களாகவும், குற்றவாளி

களாகவும் இருந்தனர். ஆனால் இதற்கு மாறாக எட்வர்டு குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் பெரிய பொறுப்புள்ள பதவிகளை ஏற்றும், ஆசிரியர்களாகவும், தேசத் தலைவர்களாகவும்கூட விளங்கியிருக்கின்றனர். இவ்வாராய்ச்சியின் மூலம் பாரம்பரியம் மனிதனுடைய உடல் மற்றும் உளத் தன்மைகளையும் பாதிக்கின்றது என்பது மெய்ப்பிக்கப்பட்டது.

மனித நடத்தையை உறுதி செய்வது பாரம்பரியமா சூழ்நிலையா என்ற வினா பழங்காலம் முதற் கொண்டு இருந்து வருகிறது. பாரம்பரியத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் அதுவே மனிதனை ஆளாக்குகிறது என்றும், சூழ்நிலையைப் பற்றி ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் மனிதன் சூழ்நிலையால் மட்டுமே உருவாக்கப்படுகிறான் என்றும் விவாதிக்கின்றனர். எனினும் மனிதனை உருவாக்க இரண்டுமே இன்றியமையாதவையாகும்.

பாரம்பரியம் கால்டன் (Galton), காரல் பார்க்ஸ் (Karl Parson), மக்ரூக் (Mc Dougall) ஆகிய அறிஞர்களால் உயர்வாகக் கூறப்படுகிறது. இதற்கு மாறாக நடத்தைக் கொள்கையாளராகிய வாட்சன் (W.B.Watson) சூழ்நிலையே மிகவும் இன்றியமையாததென்று விளக்கியுள்ளார். ஒரு மனிதனுக்கு மிக இன்றியமையாதது பாரம்பரியமா சூழ்நிலையா என்பதை எடுத்துக்காட்ட இரட்டைக் குழந்தைகளின் மூலம் ஆய்ந்துள்ளனர். இவ்வாராய்ச்சியை 'இயற்கையும் வளர்ப்பும்' (Nature Versus Nurture) என்பதன் மூலம் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். சான்றாக மேரி (Mary), மேபல் (Mabel) என்னும் இரட்டைச் சிறியிகள் மாறுபட்ட சூழ்நிலையில் வளர்க்கப்பட்டனர். எனினும் இன்றியமையாதது பாரம்பரியமா சூழ்நிலையா என்பதைக் கண்டுபிடிக்க இயலவில்லை. இத்தகைய சான்றுகளிலிருந்து பாரம்பரியம், சூழ்நிலை ஆகிய இரண்டுமே மனித வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதவை என்பது புலனாகிறது.

ஒரு குடும்பத்தில் தாத்தா, தந்தை, மகன் முதலானோர் வரிசையாக மிகுந்த திறனுடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். எனினும், இவ்வியல்பு இவர்களுக்குப் பாரம்பரியத்தால் மட்டும் கிடைத்தது எனக் கூறவியலாது. பாரம்பரியத்தால் நல்ல பண்புகள் கிடைத்தாலும் அவற்றை வளர்த்தாலன்றி நல்லனவாக நிற்கமாட்டா. நல்ல நடத்தையுடைய குடும்பத்தில் ஒருவர் தீய நடத்தையுடையவராக ஆகி விடுவதும் உண்டு. பொதுவாக மக்களுடைய அறிவு, திறமை, ஒழுக்கம் ஆகியவற்றில் வேறுபாடு காணப்படுவது பாரம்பரியத்தால் மட்டுமன்று; பாரம்பரியத்தால் உண்டானவை எனக் கருதும் பல பண்புகள் சூழ்நிலையினாலேயே உண்டாகியிருக்கக்கூடும். நச்சுக்

காய்ச்சல் அல்லது மதாமூடோய் சில குடும்பங்களில் பல தலைமுறையாக வந்துகொண்டிருக்கலாம். அந்நால் அந்நோய் பாரம்பரியத்தால் வந்தது என முடிவுகட்டவியலாது. அது தொற்று மூலமாகவும் வந்திருக்கலாம். அதுபோல் சமூக வாழ்க்கையிலும் உளவியல் வாழ்க்கையிலும் ஒருவர் பலருடன் பழகும் போது அவர்களுடைய எண்ணங்களும் குறிக்கோள்களும் அவரை அறியாமலே அவருடைய மனத்தில் ஊறி, அவருடைய வாழ்க்கையைப் பாதிக்கக்கூடும்.

இத்தகைய செயல் வயதுவந்தோரிடம் அமைவதினும் குழந்தைகளிடம் மிக எளிதாக அமையும். அந்நால் குழந்தையின் குணங்கள் குடும்ப வாழ்க்கையிலேயே அடிநிலை பெறுகின்றன எனச் சொல்லலாம்.

ஒருவனுடைய வாழ்க்கை முறையை அவனுடைய சூழ்நிலை உருவாக்குமென்றால் ஒரே குடும்பத்தில் வளரும் குழந்தைகளுடைய நடத்தையில் வேறுபாடு காணக் காரணம் யாது எனக் கேட்கலாம். அவர்களுடைய சமுதாயச் சூழ்நிலை ஒரே தன்மையாக இருந்தபோதிலும் அவர்களுடைய பெற்றோரிடமிருந்து பெறும் அன்பு, வேற்றுமை என்னும் சூழ்நிலை அவர்களை வேறுபடச் செய்து விடுகிறது. இது பெற்றோர்கள் அறியாமலே கூட நடந்துவிடுகிறது. ஆதலால் பாரம்பரியச் செல்வம் எதுவாயிருப்பினும் ஒருவன் அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு நல் வாழ்க்கை பெறுவதற்காகத் தக்க சூழ்நிலையை அமைப்பது இளமைப்பருவத்தில் பெற்றோர் கடமை யாகவும், இளமை கழிந்தபின்னர் அவனுடைய கடமையாகவும் இருந்துவருகிறது.

இதிலிருந்து பாரம்பரியமும் சூழ்நிலையும் இணைந்தே மனிதனின் வாழ்க்கையைத் திறம்படச் செய்கின்றன என்பது புலனாகிறது. இவை இரண்டிற்கும் இடையே ஒற்றுமை வேற்றுமை ஆகிய இரண்டும் இருந்தாலும் ஒன்றைப் பிரித்து மற்றொன்றை அறியவோ உணரவோ இயலாது. ஒரு மரத்தின் வளர்ச்சிக்குக் காற்று, தண்ணீர், சூரிய ஒளி, விதை முதலியன எவ்வாறு முக்கியமோ அதுபோலவே பாரம்பரியமும் சூழ்நிலையும் மனிதனுக்கு முக்கியமானவை. இவையிரண்டும் இணைந்தே மனிதனை ஆளாக்குகின்றன. எனவே, மனிதனுடைய ஆளுமையும் பண்புகளும் உருவாக இரண்டுமே காரணமாக அமைகின்றன எனச் சொல்லலாம். டி.த.

பாரமாரிபோ: தென் அமெரிக்காவின் வடகிழக்குப் பகுதியில் உள்ள சூரினாம் நாட்டின் தலைநகர் பாரமாரிபோ (Paramaribo) ஆகும்.

இது பெரிய நகரமும் சிறந்த துறைமுகமும் ஆகும். ஆங்கிலேயரால் கி.பி. 1600-ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்ட ஒரு கோட்டையைச் சுற்றி இந்நகர் அமைந்துள்ளது. இந்நாட்டின் மக்கள் தொகையில் பாதிக்கு மேல் இங்கு வாழ்கின்றனர். நகர மக்கள் தொகை 67,905 (1980). இது சூரினாம் ஆற்றின் மேற்குக் கரையில், அது அட்லாண்டிக்குக் கடலுடன் கலக்குமிடத்திலிருந்து 20 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ளது. இங்குச் சூரினாம் பல்கலைக்கழகமும், சூரினாம் அருங்காட்சியகமும் உள்ளன. இதன் அகன்ற தெருக்கள், அவற்றின் இரு மருங்கிலும் உள்ள மலர்கள் நிறைந்த நிழல்தரு மரங்கள், குறுக்கும் நெடுக்குமாகச் செல்லும் கால்வாய்கள், அழகிய பூந்தோட்டங்கள் சூழ்ந்த வீடுகள் ஆகியவை நெதர்லாந்தை நினைவுபடுத்துகின்றன. இங்குத் தச்சுக் காரர்களின் கலை ஆதிக்கத்தைக் காணலாம். இங்குள்ள பெரும் பாலான கட்டடங்கள் மரத்தால் கட்டப்பட்டனவாதலால் அடிக்கடி தீ விபத்து ஏற்பட்டு அழிந்து போகின்றன.

சிறந்த துறைமுகமான இதிலிருந்து கரும்பு, நெல், காபி, இரம் என்னும் மது, மரவகைகள், தங்கம் ஆகியவை ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. சி.இ.ரெ.

பாரல் என்னும் நகரம் தென்னாப்பிரிக்கக் குடியரசினைச் சார்ந்த கேப்மாநிலத்தில் உள்ளது. இந்நகரம் பெரும் பெர்க்கு ஆற்றங்கரையின் மீது (Great Berg River) அமைந்துள்ளது. திரேக்கென் சுடன் மலைத்தொடருக்கும், பாரல்மலைக்கும் இடையில் பாயும் பெரும் பெர்க்கு ஆற்றங்கரை நகரம் பாரல் (Paarl) ஆகும். இந்த இடத்தை முதன்முதலில் ஆபிரகாம் கேப்பிமா (Abraham Gabhema) என்பார் கி.பி.1657 - இல் கண்டுபிடித்தார். இங்கு எழுந்துள்ள நகரை இயூகினோ குடியேற்றவாதிகள் (Huguenos Settlers) கி.பி.1688 - இல் உருவாக்கினர். இந்நகர் பெர்க்கு ஆற்றுப்போக்குடன் 13 கி.மீ. பரந்து செல்கிறது. தென் ஆப்ரிக்காவின் சாராயம், திராட்சைத் தொழில் ஆகியவற்றின் மையமாக இந்நகரம் விளங்குகிறது. மேலும் எலுமிச்சை, ஒலிவு பழங்களையும் இங்கு உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நெசவுத் தொழிலும், மாவு ஆலைகளும், வெண் சுருட்டு உற்பத்தி நிலையங்களும், பழக்கூழ் உற்பத்தியும் (Jam) இங்கு நடைபெறும் ஏனைய தொழில்களாகும். இங்குப் பல கல்விக் கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு வாழும் மக்களில் 30 விழுக்காடு மக்கள் வெள்ளை இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள். மக்கள் தொகை ஏறத்தாழ 50000 (1980).

இரா.அ.

பராளுமன்றம்: காண்க: நாடாளுமன்றம்.

பாரி, சங்க கால எழுமவள்ளகளுள் ஒருவன்; பறம்புநாட்டினை ஆட்சி செய்தவன். பறம்புநாடு என்

பது மதுரை மாவட்டம் மேலூர் வட்டத்தின் கிழக்குப் பகுதியும் திருப்பத்தூர், சிவசங்கை, பரமக்குடி வட்டங்களும் அடங்கிய நிலப் பரப்பு என்றும், பறம்பு மலை, பறமலை, புறமலை, பிரான்மலை என மருவியிருக்கலாம் என்றும் கூறுகின்றனர். இது 'புறமலை நாட்டுக் கொடுங்குன்றம்' (A.R.E.383.1923) என்று குறிக்கப்படுகிறது. பாரி வழிபட்டதலம் என்பதால் 'பாரீசுவரம்' என்று இங்குள்ள சிவன் கோயில் வழங்கப்படுகிறது.

பறம்பு மலையை மையமாகக்கொண்டு முந்தூறு ஊர்களையுடைய பறம்பு நாட்டினை ஆண்டவன் பாரி. அவனது நாட்டைச் சார்ந்த திருவாதவூரில் பிறந்த கபிலர் எனும் புலவர் இவனது உற்ற நண்பராய் வாழ்ந்தார்.

பாரியின் பறம்புமலை இயற்கைவளம் நிறைந்தது. உழவர் உழாதன நான்கு பயனுடைத்தே என நெல், பலா, வள்ளிக்கிழங்கு, தேன் ஆகியவை பேசப்படும்.

கொடையிற் சிறந்தவன் பாரி என்று சங்கப்புலவரும் பிற்காலத்தாரும் போற்றக் காணலாம். அவன் முல்லைக்குத் தேரீந்த செய்தி பலராலும் பாராட்டப்படுகிறது (சிறுபாண். 87-91). 'கொடுக்கிலாதாணைப் பாரியே என்று கூறியும் கொடுப்பாரிலை' என்று சுந்தரர் குறிப்பிடுகிறார். நீரிலும் இனிய சாயலையுடைய பாரி (புறம்.105). இவன் முந்நூறுரையும் பரிசிலர்க்களித்தான் (புறம்.110). பரிசிலர் இரப்பின் தன்ணையும் கொடுப்பான் (புறம்.108) என்று இவன் கொடை புகழப்படும்.

முடியுடைய மூவேந்தரும் யாது காரணத்தாலோ பாரியின் பறம்பு மலையை முற்றுகையிட்டனர். முற்றுகை நெடுங்காலம் நீடித்தது. முற்றுகையின் போது கபிலர் கிளிகளைப் பழக்கி நெற்கதிர்களைக் கொண்டருமாறு செய்ததை நக்கீரர் பாடுகிறார் (அகம்.78). முற்றுகையின் முடிவில் பாரி மூவேந்தரைக் களத்தில் வென்று ஒட்டினான் என நக்கீரர் பாடுகிறார் (அகம். 78). ஆயினும் பாரி மீண்டும் மூவேந்தரால் வெல்லப்பட்டுக் களத்திலே மாண்டான் என்றும் பாரி மகளிர் பாடலால் அறியலாம் (புறம்.112). பாரி இறந்தபோது கபிலரும் உடன் இறக்க எண்ணினார். பாரி தன் மக்களை அவரிடம் அடைக்கலப்படுத்தியதால் அந்தக் கடமை முடியும் வரை உயிரோடிருந்து கடமை முடிந்ததும் உயிர் விட்டார் கபிலர்.

பாரியின் மக்களை அழைத்துக்கொண்டு கபிலர் விச்சிக்கோன், இருங்கோவேள் ஆகியோரிடம் ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கொள்ள அவர்கள் மறுத்து விடுகின்றனர். இறுதியில் பாரிமகளிரைப் பார்ப்பார்ப்பு

படுத்து வடக்கிருந்து பாடியதாக ஒரு பாடல் (புறம். 236) காணப்படுகிறது. மலையமானுக்கு ஒரு பெண்ணை மணமுடித்துப் பின் தீப்பாய்ந்துயிர் நீத்தார் எனக் கல்வெட்டுக் (S.I.I.7.863) கூறுகிறது. பாரி மகளிரை ஊவையார் சந்தித்து மலையமான் மக்களுக்கு மணமுடித்தார் எனப் பிற்காலத் தனிப் பாடல் கூறுகிறது. பாரியின் அவைக்கு ஊவை சென்றாரெனத் தனிப்பாடல் கூறியபோதும் சங்கப் பாடலுள் சான்றுகள் இல்லை.

பாரியோடு முரண்பட்ட மூவேந்தர் யார், முரண்பட்டதுக்குக் காரணம் அவன் பெண்களை மணமுடித்துத்தர மறுத்ததா, அங்ஙனமாயின் அப்பெண்களை மணமுடித்துத்தரக் கபிலர் ஏன் தொல்லைப் பட நேர்ந்தது என்பன போன்ற கேள்விகள் பாரியின் வரலாற்றில் சிக்கலாக உள்ளன.

பாரியை நேரே கண்டு பாடிப்புகழ்ந்தவர் கபிலர் ஒருவர் மட்டுமே. பிற புலவர்கள் பாரியின் புகழைத் தம்பாடல்களில் குறித்துள்ளனர். ஊவையார் (அகம். 303), நக்கீரர் (அகம். 78), பெருஞ்சித்திரனார் (புறம். 158), மிளைக்கந்தன் (குறு. 196), புறத்திணை நன்னாகனார் (புறம். 176) ஆகிய பல சங்கப் புலவராலும் பாரிபாடப்பட்டுள்ளனர். பாரியின் வரலாறு பிற்காலத்தில் பலராலும் பாடப்பட்டுள்ளது. இராகவையங்கார் 'பாரிகாதை' என்ற நூலில் பாரியின் வரலாற்றைப் பாடுகிறார். நா.செ.

பாரிசு உடன்படிக்கைகள்: பிரான்சின் தலைநகரான பாரிசு (Paris) மாநகரில் பல காலக் கட்டடங்களில் பல அரசியல் உடன்படிக்கைகள் கையெழுத்தாயின. இவ்வுடன்படிக்கைகள் பல சிக்கல்களைத் தீர்த்து வைத்தன. எனவே, இவை வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்றவை.

ஏழாண்டுப் போரின் முடிவில், கி.பி. 1763 - இல் பிரிட்டனுக்கும் பிரான்சுக்கும் இடையே பாரிசு உடன்பாடு ஒன்று கையெழுத்தாயிற்று. 2) பிரிட்டனுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் இடையே கி.பி.1783-இல் நிறைவேறிய பாரிசு உடன்படிக்கை அமெரிக்காவிற்கு விடுதலை வழங்கியது. (3) பிரான்சிற்ும் அமெரிக்கா விற்கும் இடையில் கி.பி. 1778-இல் பாரிசுஉடன்பாடு ஒன்று கையெழுத்தாகியது. (4) நெப்போலியனின் போர்களுக்குப் (Napoleonic Wars)பின்னர் இரு உடன்பாடுகள் கி.பி.-1814, 1815 ஆகிய ஆண்டுகளில் பாரிசு நகரில் உருவாயின. (5) கிரிமியாப் போரின் முடிவில் கி.பி.1856-இல் கையெழுத்தானபாரிசு உடன்படிக்கை வரலாற்று முதன்மை வாய்ந்தது. (6) இசுபாலிய அமெரிக்கப் போரை கி.பி. 1898-இல் முடிவுக்குக்

கொண்டுவந்த பாரிசு உடன்பாடு ஒன்றுள்ளது. (7) முதல் உலகப் போரின் முடிவில் (1919) பாரிசு நகரில் வல்லரசுகள் கூடிய மாநாட்டில், ஐரோப்பிய அமைதிக்குத் தீர்வு கண்டனர். 8) இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவுற்றதும் 1946-இல் பாரிசில் சமாதான மாநாடு கூடியது. அதில் பின்லாந்து, இத்தாலி, அங்கேரி, உருமேனியா, பல்கேரியா ஆகியநாடுகள் சமாதான உடன்படிக்கைகளை வகுத்தன.

மேற்கூறிய உடன்படிக்கைகளால், ஐரோப்பிய அரங்கிலும், பின்னர் உலக அரங்கிலும் பிரான்சின் தலைநகரான பாரிசுமாநகர் பெற்றிருந்த முக்கியத்துவத்தினை உணரலாம். பாரிசில் நிகழ்ந்த உடன்படிக்கைகள் பற்றிய விவரங்கள் பின்வருவனவாம்.

கி.பி.1763-ஆம் ஆண்டு கையெழுத்தான பாரிசு உடன்படிக்கை (Peace of Paris): ஆசுத்திரிய வாரிசரிமைப் போருக்குப் பின்னர், ஐரோப்பிய அரசுகளிடையே நட்புறவில் மாறுதல்கள் தோன்றின. செருமானிய ஆதிக்கத்திற்கு ஆசுத்திரியாவிற்கும் பிரசியாவிற்கும் இடையே ஏற்பட்ட போட்டிக்கும், கடல் ஆதிக்கத்திற்கு இங்கிலாந்திற்கும் பிரான்சிற்கும் இடையே ஏற்பட்ட போட்டிக்கும் முடிவு காணும் வகையில், ஏழாண்டுப் போர் (Seven Years War-கி.பி. 1756-1763) தொடங்கியது. அப்போர் ஐரோப்பாவில் மட்டுமன்றி, அமெரிக்காவிலும் இந்தியாவிலும் நடைபெற்றது. அமெரிக்கா, இந்தியா ஆகிய நாடுகளில் நடைபெற்ற போர்களில் இங்கிலாந்து வெற்றி பெற்றுப் பிரான்சின் ஆதிக்கத்தை ஒழித்துக்கட்டியது. பிரசியாவின் பெரும்பகுதி கி.பி. 1761 - இல் அந்நியர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது. போரினால் சோர்வடைந்த எல்லா நாடுகளும் போரை நிறுத்திக்கொள்ள ஆர்வம் கொண்டன. இங்கிலாந்திற்கும் பிரான்சிற்கும் 10-2-1763 - ஆம் நாள் பாரிசு உடன்பாடு (Peace of Paris) கையெழுத்தாகிப் போர் முடிவுற்றது. இங்கிலாந்து பிரான்சிடமிருந்து கனடா, செனகல், மைனார்க்கா, சில மேற்கிந்தியத்தீவுகள் ஆகியவற்றைப் பெற்றது.

கி.பி. 1814-1815 ஒப்பந்தம்: பிரான்சுக்கும், ஆசுத்திரியா, பிரிட்டன், போர்ச்சுகல், பிரசியா, உருசியா, ஈவீடன் ஆகிய நாடுகளுக்கிடையே 30-5-1814 - இல் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தங்கள். இசுபெயினுக்கும் பிரான்சுக்குமிடையே இதே ஒப்பந்தம் சூலை 20-இல் ஏற்பட்டது. நெப்போலியன் பதவியிழந்து கால்நூற்றாண்டுக் கழிந்ததும், வென்றநாடுகள், பிரான்சுக்குப் பல கட்டுப்பாடுகளை விதித்தன. மேலும், 1-1-1792 -இல் இருந்தபடி பிரான்சின் எல்லைகள் வகுக்கப்பட்டன. சாநாடு (Zanadu). சவாய் (Savay) போன்ற

சிறு பிரதேசங்கள் பிரான்சின் வசமே இருக்க அனுமதிக்கப்பட்டன. போகோ, புனித லூசியா ஆகிய பிரதேசங்கள் பிரிட்டனுக்கும், சான் டாமிங்கோ, இசுபெயினுக்கும் கொடுக்கப்பட்டன. பல பிரஞ்சுக் குடியேற்றப்பகுதிகள் பிரான்சுக்கே திருப்பி அளிக்கப்பட்டன. மால்டாவின் மீது இங்கிலாந்தின் ஆளுமையைப் பிரான்சு ஒத்துக் கொண்டது. பிரான்சு இந்தியாவில் இங்கிலாந்தின் கீழுள்ள பகுதிகளில் வாணிக உரிமையையும், நியூ பெளண்டுலாந்தில் மீன்பிடிக்கும் உரிமையையும் பெற்றது. அடிமை வாணிக நீக்கம், போர்க் கைதிகளுக்கான செலவு, பிரான்சின் தனிப்பட்ட விவகாரங்கள் ஆகியவை தீர்மானிக்கப்பட்டன.

இரண்டாம் ஒப்பந்தம் 20 - 11 - 1815: நெப்போலியன் எல்பாவிலிருந்து தப்பி வந்து, மீண்டும் பிரான்சுக்கு வந்தார். போர் மீண்டும் தொடங்கி, வாட்டர்லூவில் நெப்போலியனின் தோல்வியுடன் முடிவுற்றது. நெப்போலியனால் ஏற்பட்ட தொந்தரவுகளிலிருந்து ஐரோப்பாவையும், பிரான்சையும் நேச நாடுகள் காத்தன என ஒப்பந்தம் பறைசாற்றுகிறது. இதனால் கி.பி. 1790 சனவரியில் இருந்த நிலைக்குப் பிரான்சின் எல்லைகள் மாற்றப்பட்டன. பெல்சிய எல்லை ஒட்டிய பிரதேசங்களான சாநாடு, சவாங்கு போன்றவை பறிக்கப்பட்டன. போர் இழப்பீடாகப் பிரான்சு 700,00,000 பிராங்குகள் செலுத்த நேரிட்டது. 1,50,000 பேர்கடங்கிய ஒரு படையைப் பிரான்சு 5 ஆண்டுகளுக்கு மிகாமலும், 3 ஆண்டுகளுக்குக் குறையாமலும் வைத்திருக்க நேரிட்டது. கி.பி. 1814-இல் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தை விட இப்போது கட்டுப்பாடுகள் கடுமையாகின. அடிமை வாணிக நீக்கம் நன்கு வலியுறுத்தப்பட்டது.

அந்த நாளிலேயே ஆசுத்திரியா, உருசியா, பிரசியா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகள் தங்களுக்குள் ஒர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டன. நான்கு நாடுகளும் நெப்போலியன் குடும்பத்தினரைப் பதவிகளிலிருந்து அகற்றவும், ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை தங்கள் கூட்டைத் தொடரவும் தீர்மானித்தன. அரசுகள் அல்லது அமைச்சர்கள் குறிப்பிட்ட காலங்களில் ஒன்று கூடி, ஐரோப்பிய அமைதிக்காகவும் வளத்திற்காகவும் வழிவகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதன்படி பின்பு அய்-லா-சேப்பல் (Aï-la - chappelle), திரோப்போ (Troppau), விரோனா ஆகிய இடங்களில் மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டன.

பாரிசு உடன்பாடு: (30 - 3 - 1853): கிரிமியாப் போர் (The crimean war) கி.பி. 1853-இல் தொடங்கியது. கி.பி. 1853 சூலையில் உருசியப்படைகள் தான்யூப் (Danube) பகுதிக்கு அனுப்பப்பட்டன. துருக்கி

உருசியாவின் மீது போர் அறிவிப்புச் செய்தது. இங்கிலாந்தும் பிரான்சும் துருக்கிக்கு உதவின. செவாசுடபோலின் பெரும்பகுதி கி.பி.1855-இல் ஆங்கிலேய ரால் கைப்பற்றப்பட்டது. கிரிமியாப் போரின் தோல்வியால் உருசியாவின் முதலாம் நிக்கலசு, மனம் உடைந்த நிலையில் கி.பி. 1855-இல் மரணமடைந்தார். அந்நிலையில் மேலும், போரிடுவதில் பயனில்லை என எண்ணிய புதிய உருசியப் பேரரசர் இரண்டாம் அலெக்சாந்தர் (கி.பி. 1855-1881) ஒத்துப்போக விரும்பினார். இங்கிலாந்தின் பாமர்சுட்டனும் (கி.பி. 1855-1865) ஒத்துப்போகப் இசைந்தார். இருதரப் பாருக்கும் கி.பி.1856-ஆம் ஆண்டு பாரிசில் உடன் படிக்கை ஏற்பட்டது.

பாரிசில் 25-2-1856 முதல் 30-4 1856 முடிய மாநாடு நடைபெற்றது. உருசியாவிற்கும், பிரான்சு, பிரிட்டன், சார்டீனியா, பியட்மாண்டு, துருக்கி ஆகிய நாடுகளுக்கும் இடையில் சமரசம் உருவாக்க மாநாடு கூட்டப்பட்டது. பழைய உடன்பாடுகளைப் புதுப் பிக்கும் பொருட்டுப் பிரசியா மாநாட்டிற்கு அழைக்கப் பட்டது. துருக்கியைப் பாதுகாப்பதில் அம்மாநாடு தனிக்கவனம் செலுத்தியது. துருக்கி முதன்முதலாக ஐரோப்பியப்பொதுச் சட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டது.

இவ்வுடன்படிக்கையின்படி உருசியா, தான்யூபு முகத்துவாரத்தில் இருந்த தனது நிலப்பகுதிகளை இழந்தது; தென் பெசரேபியாப் பகுதியையும் கைவிட வேண்டியதாயிற்று. உருசியாவோ துருக்கியோ கருங்கடலில் கப்பற் படையை வைத்துக் கொள்ளக் கூடா தென்றும், அனைத்து நாடுகளின் வானிகக் கப்பல்கள் மட்டுமே, இடார்ட்னல்சு நீர்ச் சந்தியுள் நுழையலாம் என்றும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. பாசுபரசு மற்றும் இடார்ட்னல்சு நீர்ச்சந்திகளில் அன்னிய போர்க்கப்பல்கள் அனுமதிக்கப்படமாட்டா. அதனால் தான்யூபு முகத்துவாரத்தில் உருசியாவின் நேரடித் தொடர்பு நீக்கப்பட்டது. மால்டேவியா வாலச்சியா, செர்பியா ஆகிய மாநிலங்களுக்கு ஏறத்தாழச் சுயாட்சியை வழங்கத் துருக்கிச் சுல்தான் ஒப்புக் கொண்டார். தமது ஆட்சிக்குட்பட்ட கிறித்தவர்களை நல்ல முறையில் நடத்துவதாகவும் சுல்தான் வாக்களித்தார்.

முக்கியத்துவம்: இவ்வுடன்படிக்கையில் கி.பி. 1814, 1815 - ஆம் ஆண்டு சேர்க்கப்படாத அமிசங்கள் ஆராயப்பட்டன. ஆட்டோமான் பேரரசில் உருசியாவின் செல்வாக்கு அண்மைக்கிழக்கு நாடுகளின் (Near East) சிக்கல், ஆசுத்திரிய நாட்டின் மத்தியசுதம் ஆகியவை இதில் ஆயப்பட்டன. இச்சமாதானத்தின் நிபந்தனைகள் வெறும் ஏட்டளவில்

இருந்தன; சரியாச்சுச் செயற்படுத்தப்படவில்லை. கீழைச் சிக்கலுக்கு (Eastern Question) ஒரு முடிவான தீர்வினைக் காண்பதில், இவ்வுடன்பாடு வெற்றி காணவில்லை. இவ்வுடன்பாட்டின் மூலம் கிறித்தவ நாடுகளை விடுவித்து, அதே சமயத்தில் துருக்கியப் பேரரசில் உருசியாவின் செல்வாக்கை வளரவிடாமல் தடுத்துவிட்டதாகப் பிரான்சும் பிரிட்டனும் பெருமை பேசின. ஆனால், உண்மையில் அவர்கள் எண்ணம் நிறைவேறவில்லை.

பாரிசு அமைதி உடன்படிக்கை (10-12-1898):
அமெரிக்கா கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசிப் பத்து ஆண்டுகளில் வல்லரசுக் கொள்கையைப் பின்பற்றியது. கி.பி.1898-ஆம் ஆண்டு அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவரான வில்லியம் மெக்கின்லி(கி.பி. 1897-1901) கியூபாவை இசுபெயினின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுவிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காக இசுபெயின் மீது போர் தொடுத்தார். பிலிப்பைன்சு, மணிலா ஆகிய தீவுகள் அமெரிக்காவினால் கைப்பற்றப்பட்டன. சுபானியப்படை சாண்டியாகோ என்னுமிடத்தில் தோற்கடிக்கப்பட்டது. மூன்று வாரப் போருக்குப் பின்னர் கியூபாவிலும் இசுபானியர் தோற்கடிக்கப் பட்டனர், அடுத்துப் பியார்டோ ரீகோவையும் (Puerto Rico) அமெரிக்கர் கைப்பற்றினர்.

இசுபெயின், அமைதியை நிலைநாட்டவிரும்பிவாசிட்னில் இருந்த பிரான்சுத் தூதுவர் மூலம் அமெரிக்கத் தலைவர் மெக்கின்லி விரும்பும் வேண்டுகோள்களை அறிய முனைந்தது. முதலில் இருதரப்பினருக்கு மிடையே முதற்குறிப்பு உடன்படிக்கை கையெழுத்தாயிற்று. அதன் பின்னர் இரண்டு நாட்டுப் பேராளர்களும் 10-12-1898-இல் பாரிசில் கூடிப் பேசி ஒப்பந்தம் ஒன்றினை உருவாக்கினர்.

இந்த ஒப்பந்தப்படி இசுபெயின் கியூபாவின் மீதான உரிமையைக் கைவிட்டது. மேலும், பிலிப்பைன்சுத் தீவுகளையும், பியார்ட்டோ ரீகோவையும், பசிபிக்குப் பெருங்கடலிலுள்ள குவாம் (Guam) தீவையும் அமெரிக்காவிற்கு விட்டுக்கொடுத்தது.

முதல் உலகப்போரின் முடிவில் பாரிசு மாநாடு (1919):
இதில் முதல் உலகப்போரின் இறுதியில் ஐரோப்பாவில் அமைதியையும், சமாதானத்தையும் நிலை நாட்டப் பாரிசு நகரில் பிரிட்டன், பிரான்சு, அமெரிக்கா, இத்தாலி, சப்பான் ஆகிய நேச நாடுகளின் பேராளர்கள் கலந்து கொண்டனர். தோல்வியுற்ற நாடுகளின் பேராளர்கள் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளவில்லை. பிரிட்டன், பிரான்சு, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளின் பேராளர்களான இலாயிட் சார்சு, கிளெமென்சோ, வில்சன் ஆகியோர் முக்கியமான தீர்மானங்களை இயற்றினர். அமெரிக்கக் குடியரசுத்

தலைவரான வில்சன், சமாதான ஏற்பாட்டின் அடிப்படையாகக் கருதத்தக்க 14 அமிசக் கோட்பாடுகளை வெளியிட்டார். இக் கோட்பாடுகள் இங்கே சுருக்கமாகக் கூறப்படுகின்றன.

1) நாடுகளுக்கிடையே ஏற்படும் அரசுத்திர உறவுகள் வெளிப்படையாகவே இருக்கவேண்டும். ஒரு நாடு மற்றொரு நாட்டுடன் இரகசிய உடன்பாடு செய்து கொள்ளும் வழக்கம் நிறுத்தப்படவேண்டும். 2) ஒவ்வொருநாடும் ஆயுதக் கட்டுப்பாட்டைப் பின்பற்றவேண்டும். 3) கடல் எல்லோருக்கும் பொது எனவே, ஒரு நாடு மற்றொரு நாட்டின் கப்பல் போக்குவரத்தைத் தடை செய்யக்கூடாது. 4) பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்படவேண்டும். 5) குடியேற்ற நாடுகளின் உரிமைகள் பற்றிய சிக்கல்கள் அமைதியான முறையில் தீர்க்கப்படல் வேண்டும். 6) உருசியா தன் விருப்பப்படியே தனது அரசியல், சமூக அமைப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும், பிற நாடுகளின் ஒத்துழைப்புடன் முன்னேறவும் வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். 7) நேச நாடுகளின் துருப்புக்கள் பெல்சியத்திலிருந்து வெளியேற வேண்டும். 8) இத்தாலியின் எல்லைகள் மீண்டும் வரையறுக்கப்படல் வேண்டும். 9) அல்சாசு, உலோரைன் பகுதிகள் பிரான்சிற்கே திருப்பி அளிக்கப்படவேண்டும். 10) போலந்து மீண்டும் உரிமை பெற்ற தனி நாடாக உருவாக வேண்டும் 11) துருக்கியப் பேரரசுக்கு உட்பட்ட நாடுகள், சுதந்திரமாக வாழ வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். 12) நாடுகளிடையே ஏற்படும் சச்சரவுகளை அமைதி முறையில் தீர்க்கப் பல நாடுகளின் பேராளர்கள் அடங்கிய பேரவை ஒன்று ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். அது மீண்டும் உலகப்போர் ஏற்படா வண்ணம் தடுக்கவேண்டும். 13) பால்கன் தீபகற்ப நாடுகளின் எல்லைகள் வரலாற்று முறைப்படி தீர்மானிக்கப்படவேண்டும். 14) ஆசுத்திரியா, அங்கேரிக்கு உட்பட்டிருந்த வெவ்வேறு தேசிய இனங்களும் தனிப்பட்ட சுதந்திர நாடுகளை அமைத்துக்கொள்ள உதவ வேண்டும். ம.சு.

பாரிசுப் புரட்சிக்குழு: பிரான்சில் கி.பி. 1789-ஆம் ஆண்டில் எழுந்த புரட்சி வல்லாட்சிக்கும் வகுப்பு உரிமைகளுக்கும் முடிவினை உண்டாக்கியது. 'சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம்' ஆகிய முப்பெருங் கருத்துகளைப் பிரான்சுப் புரட்சி முழங்கியது. ஆனால், புரட்சியின் விளைவுகள் உடனடியாக மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. மாறாக நேர் எதிரான விளைவுகளே மக்களைச் சென்று அடைந்தன. அவற்றுள் ஒன்று பாரிசுப் புரட்சிக்குழு (Paris Commune) ஆகும். பிரான்சு வல்லாட்சியின் சின்னமாக விளங்கிய பாண்டில் கோட்டையைக் கைப்பற்றியபின் புரட்சி

யாளர்கள் புரட்சிக் கருத்துகளைப் பரப்புவதற்கு ஒவ்வொரு நகரத்திலும் ஓர் அவையை ஏற்படுத்த விரும்பினர். அவ்வவைகளின் உறுப்பினர்கள் அந்தந்த நகர மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். அவற்றுள், புரட்சியில் பெரிதும் ஈடுபட்டது பாரிசுக் குழுவாகும். பாரிசு நகரில் இயங்கி வந்த நகராட்சியை நீக்கிவிட்டு அதற்கு மாறாகக் குழுவினை ஏற்படுத்தினர். அது இலாபெயெட்டு என்ற படைத் தலைவரின் கீழ்த் தேசிய படை (National Guard) ஒன்றை அமைத்துக் கொண்டது. விரைவில் தேசிய சபைக்கு (National Convention) எதிராக முழு அதிகாரம் செலுத்தத் தொடங்கியது.

தாண்டன் என்ற தலைவரின் கீழ் கி.பி. 1792-இல் உலூட்டல்-டி-வில்லெ என்ற இடத்தில் பாரிசுக் குழு கூடி, 'புரட்சிக்குழு' என்று ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தியது.

தேசிய சபை புதிய அரசியலமைப்பு ஒன்றை ஏற்படுத்தியது; அரசியலமைப்பு வரம்புக்குட்பட்ட முடியாட்சியை நிறுவினது. மன்னரின் அதிகாரங்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. சட்டங்களை இயற்றவும், வரிகளை விதிக்கவும் பாராளுமன்றத்தை ஏற்படுத்தியது. வேறு வழியின்றி மன்னரும் அதை ஏற்றுக் கொண்டார்.

புரட்சி முடிந்து விட்டதென்று பலரும் கருதினார்கள். மாறாகப் புரட்சிகொடுமையானதாகவும், அச்சந்தரத்தக்கதாகவும் மாறியது. மன்னர் பதினாறாம் லூயி பிரான்சுக்கு எதிராகச் சதியும், துரோகமும் செய்தார் எனப் புரட்சியாளர்கள் ஐயமுற்றனர். தாண்டன் தலைமையில் பாரிசு நகரக் கும்பல் அரசு மனையாகிய தியூலீசைத் தாக்கியது. பாராளுமன்றம் மன்னரை இடைக்காலமாகப் பதவியிலிருந்து நீக்கியது. தாண்டன், அரசு ஆதரவாளர்கள் என்று ஐயத்திற்காளான ஆயிரக்கணக்கானவர்களைச் சிறையிலடைத்தார். அவர்களுள் 1500க்கு மேற்பட்டோர் கி.பி. 1792-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் பாரிசு நகர வீதிகளில் கொன்று குவிக்கப்பட்டனர். இந்நிகழ்ச்சியே 'செப்டம்பர் படுகொலைகள்' என்று கூறப்படுகின்றது.

பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டுத் தேசிய மன்றம் கூடியது. அதில் மிதவாதிகளான கிரான்டியர்கள் ஆதிக்கம் குறைந்து, தீவிரவாதிகளான சாகோபியர்களின் கை ஓங்கியது. அவர்கள் தேசத்துரோகக் குற்றம் சாட்டிப் பதினாறாம் லூயியின் தலையைத் துண்டித்தனர். உரோபசியரின் தலைமையில் இயங்கிய 'நாட்டுப் பாதுகாப்புக் குழு' மன்னரின் ஆதரவாளர்கள் என்று ஐயுற்ற ஆயிரக்கணக்கான ஆண்களையும் பெண்களையும் கொலைக்கருவி (Guillo-

tine) மேடைக்கு அனுப்பித் தலைகளைத் துண்டித் தது. தாண்டனும், உரோபசுபியரும் அக்கருவிக்கு இரையானபின் பயங்கர ஆட்சி ஓய்ந்தது. தேசிய சபை (National Convention) கி.பி. 1794-ஆம் ஆண்டு குலை மாதம் பாரிசுப் புரட்சிக்குமுனைக் கலைத்தது. க.பா.

பாரி மகளிர்: பாரியின் வரலாற்றில் பாரிமகளிர் முதன்மை இடம் பெறுகின்றனர். பாரியிடம் மூவேந்தர் பெண்கேட்டதாகவும் அவன் மறுத்ததால் பறம்புமலையை முற்றுகையிட்டதாகவும் கூறுவர். அதற்கேற்பப் பறம்பு முற்றுகை பற்றிய பாடல் களுக்கு மகள் மறுத்தல் துறை வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

முற்றுகையின்போது கவலையற்றுப் படையெடுத்து வந்துள்ள களிறு, தேர், குதிரை ஆகியவற்றைக் குன்றின் மேல் ஏறி எண்ணிக் கொண்டிருந்த பாரிமகளிர், பாரி இறந்தபின் குப்பையின் மேல் ஏறி வழிச் செல்லும் உப்புவண்டிகளை எண்ணும் அவல நிலையைக் கபிலர் பாடுகிறார். போரின் முடிவில் நாட்டையும் தந்தையையும் இழந்த நிலையை அவல உணர்வு மேலிட ஒரு பாடலில் அவர்கள் பாடியுள்ளனர். 'அற்றைத் திங்கள்' எனும் அப்பாடல் கையறு நிலைத்துறையில் எளிமையாகவும், உணர்வு பொங்கு மாறும் அமைந்துள்ளது. அப்பாடல் அவர்களின் புலமைத் திறனுக்குச் சிறந்த சான்றாகும்.

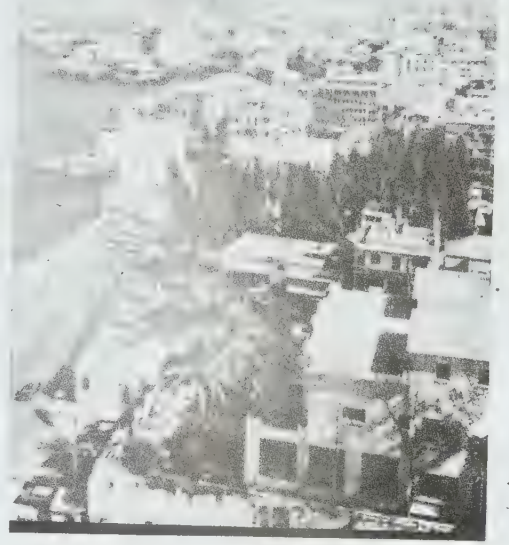
பாரி இறப்புக்குப்பின் மூவேந்தர் பாரி மகளிரை மணமுடித்துக் கொள்ளவில்லை. மாறாகக் கபிலர் பாரிமகளிரைப் பார்ப்பாரிடத்து அடைக்கலமாகக் கொடுத்துச் சிறிது காலம் கழித்து மலையன் மக்களுக்கு மணமுடித்துக் கொடுத்ததாகக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றால் பாரியின் மீது மூவேந்தர் படையெடுத்தற்குக் காரணம் பொறாமையேயன்றிப் பெண் கொடுக்க மறுத்தமை அன்று என்று கருத்துரைக்கப்படும்.

பாரியின் மகளிர் இருவரா பலரா என்று திட்டமாக அறிய முடியவில்லை. அவர்கள் இருவர் என்றும், அங்கவை, சங்கவை அவர்கள் பெயர் என்றும், ஓளவையார் அவர்கள் திருமணத்துக்கு உதவினார் என்றும் கூறப்படும் பிற்காலச் செய்திக்குச் சான்றில்லை.

பாரிமடமகள் பாண்மகனுக்கு மாரியின்றி வறந்திருந்த காலத்து நீருலையுள் பொன்பெய்து சோறாகிக் கொடுத்ததாகப் பழமொழி நானூறு (பழமொழி 171) கூறுகிறது. நா.செ.

பாரூத்து மத்தியபிரதேசத்தில் உள்ளதொரு ஊர். சிற்பக் கலைக்கும், கட்டடக் கலைக்கும் புகழ்

பெற்றது. அலெக்சாந்தர் கன்னிங்காம் இங்குள்ள அழிபாடுகளை கி.பி. 1875 - ஆம் ஆண்டு ஆய்வு செய்து, இங்கிருந்த தூபியிலிருந்து சிறந்த தோரண அமைப்பினை இந்திய அருங்காட்சியகத்திற்கு எடுத்துச் சென்றார். தூபி அழிந்திருப்பினும், பல சிற்பங்கள் பாரூத்தில் (Bharhut) கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அவையாவும் அலகாபாது அருங்காட்சியகத்தில்

வைக்கப்பட்டுள்ளன. பல சிதைவுற்ற சிற்பங்களை இங்குள்ள மக்கள் தங்களின் வீடுகளைக் கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தி உள்ளனர். இந்த அழிபாடுகள் யாவும் சுங்க மரபினரின் கலை அறிவை எடுத்தியம்பும் பெட்டகங்களாகும். புத்தரின் பல்வேறு பிறப்புகளையும் சாதகக் கதைகளையும் கூறும் சிற்பங்கள் இவையாகும். இயக்கர், சைத்தியமரம், நாகம், அன்றாட வாழ்க்கைநிலை ஆகியவற்றை விளக்கும் இச்சிற்பங்கள் கி.மு. 2 - ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவையாகும். சு.இரா.

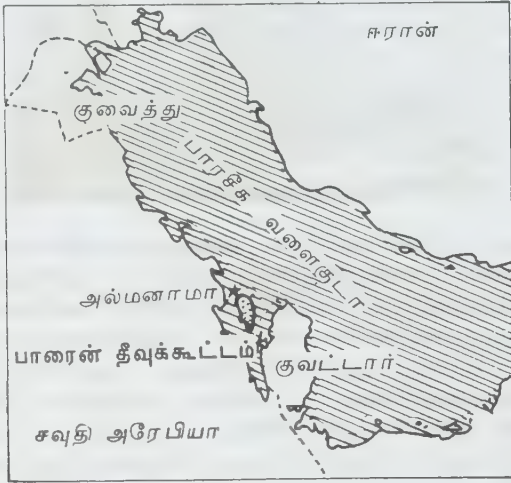
பாரைன் தீவுக்கூட்டம், பாரசீக வளைகுடாவில் அமைந்துள்ள அராபிய நாடுகளுள் ஒன்றாகும். பாரைன், கி.பி.1971-ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டு 15-ஆம் நாள் சுதந்திரம் பெற்றது.

பாரசீக வளைகுடாவில் உள்ள 33 சிறு தீவுகள் பாரைன் (Bahrain), நாட்டிற்குச் சொந்தமானவை. அவற்றுள் பாரைன் என்னும் பெயர் கொண்ட தீவே மிகப் பெரியதாகும். இதன் பெயராலேயே இத்தீவுக் கூட்டங்களைப் பாரைன் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். இது சுதந்திர முடியாட்சி நாடாகும்.

பாரைன் நாடு சவுதி அரேபியாவின் கிழக்கில் 21 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இது பாறைஎண்ணெய் (Petrol) வளம் மிகுந்தநாடுகளுள் ஒன்றாகும். மேற்கு ஆசியாவில் அண்மைக்காலம் வரை இது ஆங்கிலேயரின் வணிகமையங்களுள் ஒன்றாக இருந்ததென்பதை நினைவு கூர்தல் வேண்டும்.

பாரைன் நாட்டின் மொத்தப்பரப்பளவு 669 ச.கி.மீட்டர்களாகும். மக்கள்தொகை 3,84,221 (1983). அராபிய மொழியும் ஆங்கிலமும் இந்நாட்டின் பேச்சு மொழிகள். இதன் மக்களுள் பெரும்பாலோர் இசுலாம் சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

பாரைனை ஆளும் அரசரை அமீர் என்பர். இப்போது அமீராக இருப்பவரின் பெயர் சேக் ஈசாபின் சுல்மான் அல் கலீபா (Shaikh Isa bin Sulman Al Khalifa). தலைமை அமைச்சராக இருப்பவரின் பெயர் சேக் கலீபா பின் சுல்மான் அல்-கலீபா (Shaikh Khalifa bin Sulman Al-Khalifa) என்பதாகும்.

பாரைன் தீவுக்கூட்டம்

மனமா (Manamah) என்னும் நகரம் பாரைன் நாட்டின் தலைநகரமாகும். இந்நகரம் பாரைன் தீவின் வடகிழக்கு மூலையில் அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள துறைமுகம் போக்குவரத்துக்குச் சிறப்பானது. மீன்பிடிக்கும் தொழிலுக்கும் முத்து உற்பத்திக்கும் மனமா சிறந்த மையமாகும்.

முகாரக்கு (Muharraq) இரண்டாம் பெருநகரமாகும். இது முகாரக்குத் தீவில் அமைந்துள்ளது. முகாரக்கையும் மனமாவையும் இணைக்கும் பாலத்தின் நீளம் 2.4 கி.மீ. இங்குத்தான் பன்னாட்டு வானவூர்தி நிலையம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பாரைன் மக்களுள் பெரும்பாலோர் அராபியர்கள். எனினும் இந்தியர், பாகிசத்தானியர், பாரசீகர், ஐரோப்பியர், அமெரிக்கர் போன்ற பிற இனமக்களும் இந்நாட்டில் வாழ்கின்றனர்.

பாரைன் நாட்டில் பாறைஎண்ணெய்ப் பொருள்கள் (Petroleum) இருப்பது 1932-ஆம் ஆண்டில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இந்நாட்டின் மொத்த வருமானத்தில் 70 விழுக்காடு பாறைஎண்ணெய்ப்பொருள்களின் விற்பனையிலிருந்தே கிட்டுகின்றது. அதனைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன் முத்து உற்பத்தியே பொருளாதாரத்தின் அடித்தளமாக இருந்தது. இந்நாட்டில் தண்ணீர் கிடைப்பது அருமை. சாகுபடி செய்யவும் இங்குள்ள நிலம் பயன்படவில்லை. மழையளவும் மிகக் குறைவு. பெரும்பாலும் அந்நியநாட்டு இறக்குமதிப்பொருள்களை நம்பியே இந்நாடு வாழ்கிறதெனலாம்.

பரம்பரைத் தொழில்களான கால்நடை வளர்த்தல், வேளாண்மை, மீன்பிடித்தல் போன்றவை இன்னும் மக்களால் செய்யப்படுகின்றன. இக்காலத்தில் புதிய தொழிற்சாலைகள் பல செயற்படுகின்றன. நாட்டின் வருமானத்தின் பெரும்பகுதி பாறைஎண்ணெய்ப் பொருள்கள் மூலம் கிடைக்கின்றது.

பொருள் மிகுதியாகக் கிடைப்பதால் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் மிக உயர்ந்த நிலையிலுள்ளது. உயர்நிலைப்பள்ளி வரை கல்வி இலவசமாகக் கற்பிக்கப்படுகிறது. மேனிலைக்கல்விக்கு உதவித் தொகையாகப் பெருமளவு கொடுக்கப்படுகிறது.

கிரேக்க மாவீரர் அலெக்சாந்தர் கி.மு. 4-ஆம் நூற்றாண்டில் பாரைன் நாட்டிற்கு வருகை புரிந்தார். போர்ச்சுகீசியர் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் இந்நாட்டைக் கைப்பற்றினர். பின்னர், இதன் ஆதிகம் பாரசீக நாட்டிற்குட்பட்டது. அதன் பின்னர்தான் இங்கு கி.பி.1783 முதல் அரேபிய கலீபாவின் ஆட்சி நிறுவப்பெற்றது. இங்கிலாந்து இந்நாட்டை கி.பி. 1861-இல் தமது ஆளுகைக்கு உட்பட்ட ஒரு காப்பரசாகச் செய்தது. பின்னர் 1971 ஆம் ஆண்டில் இது விடுதலை பெற்றுச் சுதந்திர முடியாட்சி நாடாகத்திகழ்கிறது. இரா.அ.

பாரோக்கள் (கி.மு. 4300-2500): பண்டைய எகிப்தின் மன்னர்கள் பாரோக்கள் எனப்படுவர். பாரோ என்றால் பண்டைய எகிப்திய மொழியில் பெரிய வீடு என்று பொருள். அதாவது எல்லா மக்களுக்கும் பாரோ மன்னர் கடவுளாக விளங்கினார். அவர்கள் கடவுள்தன்மையுள்ளவர்கள் எனக் கருதப்பட்டு வணக்கத்திற்குரியராக விளங்கினர்.

பாரோ மன்னர்கள் (Pharaohs) கி.மு. 4300-இல் பண்டைய எகிப்தின் வட தென் பகுதிகளை ஒன்றாக இணைத்தனர். அதில் தென் பகுதியான எகிப்து நைல் நதியால் பெரும் பயன் பெற்று, வேளாண்மையில் சிறந்து விளங்குவது, அதனால் இது நைல் நதியின் நன் கொடை எனப்படுவதுடன், பண்டைய நாகரீகத்தின் பிறப்பிடங்களுள் ஒன்றாகக் கருதவும்படுகிறது (Cradle of Ancient Civilisation), வடக்கும் தெற்கும் வெவ்வேறாக, இரு பகுதிகளும் ஒன்றாக இணைந்துள்ளதைக் குறிக்கும் வகையில் ஓர் இரட்டை மகுடத்தைப் பாரோக்கள் அணிந்தனர். பாரோக்கள் மிக்க பகட்டான ஆடைகளை அணிந்தனர். ஆடைகளில் மேல் இரு பகுதிகளில் முன்னைய சின்னங்களாகிய கழுகு, பாம்பு ஆகியவை காணப்படும்.

பாரோ மன்னர்கள் அளவற்ற அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்தனர்; மிக ஆடம்பரமாக வாழ்க்கையை நடத்தினர்; மாபெரும் அரண்மனைகளில் வாழ்ந்தனர்; ஆயிரக்கணக்கான அடிமைகளை வைத்திருந்தனர். பாரோக்களில் முக்கியமாகக் கருதப்படுபவர்கள் உடூட்டான்காமன், தட்மோசு, இராமசீசு, சோசர் ஆகியோராவர்.

பாரோ மன்னரின் முடிசூட்டு விழா மிகச் சிறப்புடன் நடைபெறும். அப்போது மன்னர் அமரும் அரியணைக்கு அப்பாரோவின் பெயரிடப்படும். ஒரு சிங்கத்தின் உடலையும், பாரோ காபூவின் தலையையும் உடையதான இசுபிங்சு (Sphinx) எனப்படும் அதிசயப் பிராணி கல்லாலமைக்கப்பட்டு, அவர் கல்லறைக்குக் காவலாக நிறுத்தப்பட்டது எனப் பண்டைய செய்திகள் கூறும்.

பண்டைய எகிப்திய மக்கள் மரணம் என்பது நீண்டதுயில் என்றும், மீண்டும் உயிர்பெற்று நடமாட முடியும் என்றும் உறுதியாக நம்பினர். அதனால், இறந்தவரின் உடலை அடக்கம் செய்து அதனைச் சுற்றிப் பெரும் கல்லறைகளை எழுப்பினர். பாரோ மன்னர்களுக்கென எழுப்பப்பட்ட கல்லறைகள் 'பிரமிடுகள்' எனப்படும். பிரமிடுக்குள்ளே பல அறைகள் இருக்கும். இறந்த பாரோவின் உடல் வாசனைத் திரவியங்கள் சேர்த்துப் பதம் செய்யப்பட்டு, அவர் உடைகள், அணிகலன்கள் உடைமைகள் அனைத்தோடும் உரிய அறைகளில் வைக்கப்பட்டிருக்கும். பாரோ மன்னர்களின் உதவியாளர்களும், பிரபுக்கள் பலரும் கொல்லப்பட்டு, பாரோ மன்னரின் பிரமிடைச் சுற்றிப் புதைக்கப்பட்டுச் சிறிய கல்லறைகள் எழுப்பப்படும்.

பாரோ சோசர் என்னும் பேரரசர் 'சக்கரா' என்னுமிடத்தில் முதல் பிரமிடை எழுப்பினார். அது சுடெப் பிரமிடு என்று கூறப்பட்டது. அதற்குப் பின்னர், பிரமிடுகள் கட்டுவதில் பாரோ மன்னர்கள்

மிக்க ஆர்வம் காட்டினர். ஆயிரக்கணக்கான அடிமைகளைப் பணியிலமர்த்தி இரவு, பகலென்ப பல்லாண்டுகள் உழைக்கச் செய்து பெரும் பிரமிடுகளைத் தங்கள் வாழ்நாளிலேயே கட்டினர். 'கீசே' (Ghize) என்னுமிடத்தில் பாரோகுப என்ற மன்னரால் கட்டப்பட்ட பிரமிடே மிகப் பெரியது ஆகும். இது பதின் மூன்று ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் எழுப்பப்பட்டது.

கிரேக்க வரலாற்று ஆசிரியரான எரடோட்டசு (Herodotus) பண்டைய எகிப்தில் பல பிரமிடுகளைக் கண்டதாகக் குறித்துள்ளார். ஒரு பிரமிடைக் கட்ட ஓர் இலட்சம் அடிமைகள் இருபதாண்டுகள் உழைத்தனர் என்று அவர் கூறுவதிலிருந்து அப்பிரமிடுகளை எழுப்பப் பாரோக்கள் எவ்வளவு பொருட் செலவு செய்திருப்பர் எனத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

வெ.சீனீ.சே.

பால்(மொழியியல்): உலக மொழிகள் அனைத்திலும் பால்பகுப்பு (Gender system) காணப்பட்டும் மொழிக்குடும்பங்களுக்கிடையேயும், மொழிக் குடும்பத்தின் கண்ணுள்ள மொழிகளுக்கிடையேயும் பால்பாகுபாட்டில் வேறுபாடு காணப்படுகின்றது.

பால் வேறுபாடு இலக்கணக் கூறுகளுள் (Grammatical categories) ஒன்று ஆகும். இலக்கணக் கூறுகள் பொதுவகை இலக்கணக் கூறுகள் (Generic grammatical category) எனவும், சிறப்பு வகை இலக்கணக் கூறுகள் (Specific grammatical category) எனவும் இருவகைப்படும். தமிழில் காணப்படும் பால்பகுப்பு பொதுவகை இலக்கணக் கூறாகும். ஆண்பால், பெண்பால் போன்ற பால்பகுப்பின் உட்கூறுகள் சிறப்பு வகை இலக்கணக் கூறுகளாகும். சிறப்பு வகை இலக்கணக் கூறுகள் எப்போதும் பொதுவகை இலக்கணக் கூறின் உறுப்பாகவே அமையும்.

பால்பகுப்பு இயற்கைப் பால்பகுப்பு (Natural gender) எனவும், இலக்கணப் பால்பகுப்பு (Grammatical gender) எனவும் இரு வகைப்படும். இயற்கையாக மனிதன், விலங்கு போன்றவற்றிடம் காணப்படும் பால் வேறுபாடே இயற்கைப் பால்பகுப்பு எனப்படும். உயிரினங்களிடையே காணப்படும் ஆண், பெண் வேறுபாடே (Sex) இயற்கைப் பால்பகுப்பிற்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. இயற்கைப் பால்பகுப்புப் பொருண்மை (Meaning) அடிப்படையில் அமையப் பெறுவதால் எல்லா மொழிகளுக்கும் இது பொதுவானதாகவே அமையும்.

இலக்கணப் பால்பகுப்பு மொழியின் அமைப்பு (Structure) அடிப்படையில் அமையும். அமைப்பு நிலையில் மொழிகள் வேறுபட்டமைவதால் இலக்

கணப் பால்பகுப்பு மொழிகளுக்கிடையே வேறுபட்டமைகின்றது. எனவேதான், சில மொழிகளில் ஆண், பெண், அஃறிணை எனவும், வேறுசில மொழிகளில் உயிருடையன, உயிரல்லாதன எனவும், இன்னும் சில மொழிகளில் சிறியன, பெரியன எனவும் பால்பகுப்பு வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது.

தமிழில் ஆண், பெண், அஃறிணை என மூன்று வகைப் பால்பகுப்பு அமையப்பெற்ற போதிலும், மரபிலக்கணங்கள் ஆண் பால் (Masculine singular), பெண் பால் (Feminine singular), பலர் பால் (Epicene plural), ஒன்றன் பால் (Neuter singular), பலவின் பால் (Neuter plural) என ஐந்து வகையான பால் பாகுபாட்டினைக் குறிப்பிடுகின்றன. இவ்வகைப் பால்களில் ஆண் பால், பெண் பால் என்பன இயற்கைப் பால்பகுப்பினை அடியொற்றி அமையப்பெற்றுள்ளன. பலர் பால், ஒன்றன் பால், பலவின் பால் ஆகிய மூன்றும் இலக்கணப் பால்பகுப்பினை அடியொற்றி அமைந்துள்ளன. எனவே தமிழில் காணப்படும் பால்பகுப்பு இயற்கைப் பால்பகுப்பும், இலக்கணப் பால்பகுப்பும் இணைந்து அமையப்பெற்றுள்ளது எனலாம்.

தமிழில் ஒரே குறியீடே எண்ணையும் (Number) பாலையும் (Gender) கூட்டி நிற்கின்றது. தமிழில் பெயர்ச் சொற்களில் காணப்படும் பால்பகுப்பே அடிப்படையானது எனவும், வினைச் சொற்களில் காணப்படும் பால்பகுப்பு பெயர்ச்சொல்லில் காணப்படும் பால்பகுப்பின் சாயலே அன்றித் தனியான ஒரு கூறன்று எனவும் கருதப்படுகின்றது.

சில மொழிகளில் பால் காட்டும் உருபுகளே காணப்படுவதில்லை. சில மொழிகளில் பெயர் அன்றி வினைச்சொற்களில் மட்டுமே பால்வேறுபாடு அமையப் பெற்றிருக்கச் சில மொழிகளில் பெயர், வினை ஆகிய இருவகைச் சொற்களிலும் பால்பகுப்பு அமையப் பெற்றுள்ளது. தமிழில் பெயர்ச்சொற்கள் பல வற்றில் (தம்பி, தோன்றல்) பால்காட்டும் உருபுகள் அமையவில்லை. சில மொழிகளில் பெயரடை வடிவங்களிலும் பால் வேறுபாடு காணப்படுகின்றது.

மனித இனத்தில் ஆண்களைச் சுட்டுவது ஆண் பால் எனவும், பெண்களைச் சுட்டுவது பெண்பால் எனவும், ஆண் பன்மை, பெண் பன்மை, ஆண், பெண் இருவரிடின் பன்மை ஆகியவற்றைச் சுட்டுவது பலர் பால் எனவும், மனித இனம் தவிர்ந்த உயிரினங்கள், உயிரற்ற பொருள்கள் ஆகியவற்றின் ஒருமையைச் சுட்டுவது ஒன்றன்பால் எனவும், அவற்றின் பன்மையைச் சுட்டுவது பலவின் பால் எனவும் தமிழில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழில் ஆண்பாலைக் குறிக்க னகர உருபும் (மக - ன்), பெண்பாலைக் குறிக்க ளகர உருபும் (மக - ள்), பலர்பாலைக் குறிக்க ரகர உருபும் (நம் - அ - ர்), ஒன்றன்பாலைக் குறிக்கத் துகர உருபும். (அ - து), பலவன்பாலைக் குறிக்கக் 'கள்', 'அ', 'ஐ' ஆகியனவும் (பழங் - கள், பல் - அ, அ - வ் - ஐ) பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஏ.ஆ.

துணை நூல்கள்:

Hockett, C.F., A Course in Modern Linguistics, The Macmillian Company, New York, 1958.

Mathews, P.H., Morphology, Cambridge University Press, London, 1974.

பால் உந்து: எல்லா உயிர் வாழ்வனவும் ஆண் பால், பெண்பால் என்ற இரண்டு வகையான பாலைச் சார்ந்திருக்கின்றன. ஆண்பால், பெண்பால் என்ற இந்த இரண்டும் உருவத்தால் மாறுபட்டிருக்கக் காணலாம். ஓர் உயிரியைப் பார்த்ததும் அது ஆண் பாலா பெண் பாலா என்று உடனே கூறமுடியும். எனவே, உடலுருவத்தில் மாறுபட்டுள்ள இந்த இரண்டு பால் உயிரிகளும் ஓர் அளவு வளர்ச்சியுற்ற வுடன் ஒன்றையொன்று கவருகின்றது. ஒன்றையொன்று தேடிச் செல்லுகிறது. இயற்கையாகவே அவையிரண்டும் ஒரு வகையில் இணைந்து புணர்ச்சி நடவடிக்கையில் ஈடுபடுகின்றன. அதற்குக் காரணம் உயிரியில் ஒரு மலர்ச்சியும் முதிர்ச்சியும் ஏற்பட்டிருப்பதேயாகும். அதனால், இரண்டு பாலினரும் ஒரு வகையான எழுச்சி கொண்டு இணைந்த நடவடிக்கையில் ஈடுபடுகின்றனர். இந்தக் கட்டத்தைப் பால் சார்ந்த எழுச்சியின் உடற்கூற்று நடவடிக்கை (Physiology of sex arousal) என்று கூறுகின்றனர். இரண்டு உயிரிகளிடத்திலும் ஓர் உந்து சக்தி இயங்குகிறது. இந்த இயக்கம் பருவ முதிர்ச்சியின் விளைவாகும். இந்த உந்து சக்தியை ஊக்கி (Motive) என்றும் கூறலாம். பால் உந்து (Sex drive) சிற்றின்பவியலின் ஒரு கூறு எனலாம்.

எனவே, பால் உந்து என்பது, பால் சார்ந்த செய்கைகளுக்கான இணக்கத்தை உயிரியில் ஏற்படுத்தி, வெற்றிகரமான இனவிருத்தி நடத்தையை ஊக்குவித்து, பால் தொடர்பான இலக்குக்குப் பலவகையில் அணுகும் முறைகளை மிகச் செய்து, உயிரியின் உடலில் எழுந்துள்ள இறுக்கத்தைத் தணித்து, அந்த உயிரியை அல்லது தனியான மனநிறைவுக்கு இட்டுச் செல்லும் ஒரு செயல்முறையாகும். பால் உந்து, உயிரியின் உடலில் ஒருவிதமான இறுக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. அது பசியைப் போலவும் தாகத்தைப்

போலவும் உயிரியல் சார்ந்தது என்றாலும் பசி உந்து போலவும், தாக உந்து போலவும் பால் உந்து உடனடியாக நிறைவு செய்து கொள்ளப்பட வேண்டியதில்லை. பால் உந்து நிறைவுசெய்யப்படா விட்டாலும் உயிரி உயிர் வாழலாம்.

தாழ்ந்த விலங்கினங்களில் பால் உந்து உடற் கூற்று நிலைகளைச் சார்ந்திருப்பதால்தான் அது ஓர் உயிரியல் ஊக்கியாகக் கருதப்படுகிறது. பால் உந்து ஓர் உயிரியல் ஊக்கியாகக் கருதப்பட்டாலும், பசி, தாகம் ஆகிய உந்துகளிலிருந்து இது பலவழிகளில் வேறுபட்டிருக்கிறது. முதலாவதாகப் பால் உந்து மற்ற இரண்டைப் போன்று குறையை நிறைவு செய்யும் துலங்கலாக இயங்கவில்லை. அதனால், பால் உந்து சமநிலை இழப்பினால் உந்தப்படுவதில்லை. இரண்டாவதாக, குருதியில் சுரப்பி நீர்கள் போன்ற பொருட்களின் அதிகரிப்பினால் பால் உந்து எழுகின்றது என்றும் கூறுவதற்கில்லை. பால் உந்துக்கு மிகவும் பொறுப்பாகவுள்ள ஆண்பால் சுரப்பியின் மட்டம் ஆண்களில் என்றும் நிலையாகவே இருக்கிறது. இந்த ஆண்பால் சுரப்பியின் ஏற்ற இறக்க மட்டங்கள் ஆண்களின் சிற்றின்ப நடத்தைக்குத் தொடர்புடையனவாகத் தெரியவில்லை. மகளிரின் சுரப்பி நிலையும் இதுதான். பால் சுரப்பியின் மட்டத் திற்கும் பால் சார்ந்த நடத்தைக்கும் தொடர்பு மிகக்குறைவு. ஆனால், தாழ்ந்த வகையான விலங்குகளிடையே இச்செயல்முறை மாறுபடுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாகப் பூனை, நாய் போன்ற விலங்குகளிடையே பெண்பால் சுரப்பியின் மட்டம் குருதியில் அதிகரித்தால் அது, பால் சார்ந்த நடத்தையில் வலிமையான எழுச்சியை உண்டாக்குகின்றது. இந்த விலங்குகளுக்கு வேட்கைப் பருவம் (In heat) என்று ஒன்றுண்டு. அப்பருவத்தில் பெண்பால் சுரப்பியின் மட்டம் குருதியில் உயர்ந்திருக்கின்றது.

ஆனால், உயர்ந்த விலங்குகளிடையிலும், மனிதர்களிடையிலும் பால் உந்து பெரும்பாலும் புறச் சூழ்நிலைகளினால் தூண்டப்படுகிறது. இதனுடைய வெளிப்பாடு பெரிதும் கற்றலைச் சார்ந்திருக்கிறது. புறத்தூண்டல் பார்வை சார்ந்ததாக இருக்கலாம். அதாவது மாற்றுப் பாலைச் சார்ந்த உயிரி நன்கு கவர்ச்சியுள்ளதாகக் காணப்படலாம். இன்றைய சமூகத்தில் பால் கவர்ச்சித் தூண்டல்கள் மிகுதியாக இருக்கின்றன. பால் நடவடிக்கை வேண்டாம் என்று விலகி நிற்பவர்களையும் புறத் தூண்டல்கள் கவர்ந்து பால் உந்தைத் துலங்கச் செய்கின்றன. இனிமையான பாடல்களிலும், கவர்ச்சிக் காட்சிகளைக் கொண்ட திரைப் படங்களிலும், நாடகங்களிலும், கதைப் புத்தகங்களிலும், விளம்பரங்களிலும்

பால் தூண்டல்களே பெரிதும் பங்கு பெறுகின்றன. உயர்ந்த விலங்குகளிடையிலும் மனிதர்களிடையிலும் பழக்கங்களும் அனுபவங்களும் பால் உந்தில் மிகப் பெரிய பங்கு கொண்டிருக்கின்றன.

பால் உந்து எல்லா மனிதர்களிடத்திலும் உண்டு என்றாலும், வாழ்நாள் முழுவதும் ஒருமனிதன் தனித்துத் துறவியாக வாழமுடியும். சமயக் கோட்பாடுகளைத் தீவிரமாகப் பின்பற்றுவோர் பால் உந்து எழுச்சிக்கு ஆட்படுவதில்லை. துறவிகள் பால் விரும்பை முற்றும் மனத்திலிருந்து விலக்கி விடுகின்றனர். ஆனால், பால் உந்துக்கு ஆட்படுகின்றவர்கள் மூன்று வகையான பால் சார்ந்த அனுபவங்களைச் சில பண்பாடுகளில் பெறுகின்றனர். அவை தற்புணர்ச்சி (Autosexuality), ஒரின்புணர்ச்சி (Homosexuality), மாற்றின்புணர்ச்சி (Heterosexuality) என்பன. முதலாவதில், பால் நடவடிக்கை மாற்றுப் பால் இணையின்றி நடைபெறுகின்றது. இரண்டாவதில், தன்பாலைச் சார்ந்த ஒருவரையே சிற்றின்ப இணையாகக் கொள்கின்றனர். மூன்றாவதில், மாற்றுப்பாலைச் சார்ந்த ஒருவரைச் சிற்றின்ப இணையாகக் கொள்கின்றனர். இந்த மூன்றிலும், மாற்றுப்பாலைச் சார்ந்த பால் இணைதான் எல்லாச் சமூகத்திலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகும். ஏனென்றால், ஆணும் பெண்ணும் திருமணம் செய்து கொண்டு சமூகம் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்ற வழியில் பால் உந்து நிறைவு செய்யப்படுகின்றது. மு.இரா.

துணை நூல்கள் :

Masters, W.H. and Johnson, V.E., Human Sexual response, Brown Boston, 1966.

Morgan, C.T., King R.A. and Robinson N.M., Introduction to Psychology, TATA McGraw Hill Publishing Company Ltd., New Delhi, 1981.

Zimbardo, P.G., Psychology and Life, Scott Foreman and Company, Illinois, 1979.

பால்க்கு, ஆப்கானிசுத்தானத்தின் வடக்கில் உள்ள நகரம். அமுதாரியா என்னும் ஆற்றின் நீர்வற்றிப் போன ஒரு கிளை ஆற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள பால்க்கு (Balkh) பண்டைய வரலாற்றுப் புகழ் வாய்ந்தது. சொராசுட்டிரர் அல்லது சாராதுட்டிரர் என்னும் பாரசீசுத் தீர்க்கதரிசி இந்நகரில் பிறந்தாரெனக் கருதப்படுகிறது. கிரேக்க வீரர் மகா அலெக்சாந்தர், பாரசீசுத்தில் படையெடுத்தபோது, கி.மு.328-இல் இப்பகுதியில் ஒரு கிரேக்கக் குடியேற்றத்தை ஏற்படுத்தினார். பிறகு இந்நகரம் சிறப்பாக வளர்ச்சிபெற்றது. பெரும் செல்வம் இங்கே குவிந்தது. பாக்டீரியா (Bactria) அரசு இதைத் தனது தலைநகராக்கி, இதன் பெயரைப் பாக்

டிரா(Bactra) என்று மாற்றியது. பிற்காலத்தில்,கிறித்தவ ஆண்டு தொடங்கிய பிறகு, பௌத்தசமயம் இங்கே பரவியது. பௌத்த மடங்களும் தூபிகளும் இங்கே அமைக்கப் பெற்றன. பால்க்கு, ஒரு பௌத்த சமய மையமாகத் திகழ்ந்தது. அரேபியர், கி.பி. 653 -இல் இப்பகுதியில் படையெடுத்து வெற்றி பெற்றனர். பிறகு, செங்கிசுகான் (Genghiskhan) படையெடுப்புக் காலத்தில் கி.பி. 1221- இல் இந்நகரம் தாக்குண்டு அழிவுற்றது. அழிவுற்றிருந்த இந்நகரை கி.பி 16-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மீண்டும் புதுப் பித்த பெருமை நொண்டித்தீமுரைச் சாரும். ஆப்கானிசுத்தானம் ஓர் ஐக்கிய அரசாக, கி.பி. 1850 - இல் வளர்ந்த பொழுது பால்க்கு நகரம் அதற்கு உட்பட்டது. இப்பழைய நகரில், அழிபாட்டுச் சின்னங்களாக உள்ள சுவர்களை இன்றும் காணலாம். இதற்கு அண்மையில் புதிய பால்க்கு நகரம் தோற்றுவிக்கப் பெற்றுள்ளது. இங்கு வேளாண்மையும் வாணிகமும் இப்பொழுது தழைத்து ஓங்குகின்றன. தெ.பா.

பால்கன் ஒப்பந்தம் (1912-13):பால்கன் ஒப்பந்த நாடுகளான செர்பியா, கிரீசு, பஸ்கேரியா, மாண்டநெக்ரோ ஆகியவை முதல் பால்கன் போரில் 1912-13-இல் துருக்கிக்கு எதிராகப் போரிட்டன. பால்கன் பகுதியில் உயர்ந்து வரும் ஆசுத்திரியாவின் மேலாண்மையைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்தோடு, பஸ்கேரியாவும், செர்பியாவும் உருசியாவின் அரசு தந்திர உதவியோடு, இவ்வுடன்படிக்கையை உருவாக்கின. இவ்வுடன்படிக்கை 1912-இல் ஆசுத்திரிய எதிர்ப்பு அமைப்பாக இருப்பதைக் காட்டிலும், பெருமளவிற்குத் துருக்கிய எதிர்ப்பு அமைப்பாகச் செயற்படலாயிற்று. பால்கன் பகுதியிலிருந்து துருக்கியை வெளியேற்றும் எண்ணத்தோடு, இதன் உறுப்பினர்

நாடுகள், அக்டோபர் 1912 - இல் துருக்கிப்பேரரசுக்கு எதிராகப் போர் அறிவித்தன. பால்கன் ஒப்பந்த நாடுகளுக்கு அப்போரில் வெற்றி கிட்டிற்று. எனினும், போரின் வெற்றிப் பயன்களைப் (கைப்பற்றப்பட்ட நிலப்பரப்புகள்) பகிர்ந்து கொள்வதில் பால்கன் ஒப்பந்த உறுப்பினர் நாடுகளுக்கிடையே போட்டி ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாக 1913 - இல் பஸ்கேரியாவுக் கெதிராக மற்ற உறுப்பினர் நாடுகள் இரண்டாம் பால்கன் போரில் ஈடுபட்டன.

பால்கன் ஒப்பந்தம் என்ற தொடர், கி.பி. 1865 - 1866-ஆம் ஆண்டுகளில், செர்பிய இளவரசர் மைக்கேல் என்பவர் செர்பியா, உருமேனியா, மாண்டனிக்ரோ, கிரீசு, பஸ்கேரிய புரட்சிச் சமூகம் ஆகியவற்றை இணைத்து அமைத்த ஒப்பந்தத்தைக் குறிப்பிடும். இவ்வொப்பந்தம் பால்கன் பகுதியிலிருந்து துருக்கியர்களை அகற்றித் தெற்குச் சலாவு மக்களை இணைத்து ஒரேநாடு அமைக்க முயற்சி மேற்கொண்டது. மேலும், இவ்வொப்பந்தம், துருக்கியருக்கெதிராக இணைப்புப் புரட்சிக்குத் திட்டமிட்டது. ஆனால், 10.6.1868 - இல் இளவரசர் மைக்கேல் அரசியல் காரணத்திற்காகக் கொலை செய்யப்பட்டதால், பால்கன் ஒப்பந்தத்தின் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஒப்பந்தம் கலைக்கப்பட்டது.

கே. மு.

பால்கன் முந்நீரகம்: இது ஐரோப்பாக் கண்டத்தின் தென்கிழக்கில் உள்ள ஒரு தீபகற்பம். இதன் பரப்பளவு 5,18,000 ச.கி.மீ. இதைச் சுற்றிக் கருங்கடல், மார்மராக் கடல், ஈசியன் கடல், மத்தியதரைக் கடல், அயோனியன் கடல், ஆட்ரியாட்டிக் கடல் முதலியவை உள்ளன. இம்முந்நீரகத்தில் அடங்கும் நாடுகள் அல்பானியா, கிரேக்கக் கண்டப் பகுதி,

பால்கன் முந்நீரகம்

பல்கேரியா, ஐரோப்பியத் துருக்கி, யூகோசலோவியாவின பெரும்பகுதி, தென்கிழக்கு உருமேனியா ஆகியனவாம். துருக்கியப் பேரரசின் மறைவால் உண்டான இந்த ஆறு நாடுகளும் பால்கன் நாடுகள் எனப் பெயர் பெற்றுள்ளன. வரலாற்று முறையிலும் அரசியல் முறையிலும் இது யூகோசலோவியா முழுவதையும், உருமேனியா முழுவதையும் உட்கொண்டது. இம்முந்நீரகம் மிகவும் மலைப்பாங்கானது. பால்கன் என்பது துருக்கிய மொழியில் மலையைக்குறிக்கும். மிதமான மத்திய தரைக்கடல் தட்ப வெப்பமும் வறண்ட கோடைக்காலமும், இம்முந்நீரகத்தின் தெற்குப்பகுதிக் கும் கடலோரப் பகுதிகளுக்கும் தாம் பொருந்தும். வேளாண்மை இப்பகுதி முழுவதும் நடைபெறுகிறது. பழங்கள், தானியங்கள் உற்பத்தியும், மேய்த்தல் தொழிலும் சிறப்பாக உள்ளன. பல்வகைக் கனிப் பொருட்களும் இங்கே கிடைக்கின்றன. சிறப்பாக இரும்பு, நிலக்கரி, மங்கனம், செம்பு, ஈயம், துத்தநாகம் முதலியவை குறிப்பிடத்தக்கன. தெ.பா.

பால்கன் போர்கள்: ஐரோப்பிய வரலாற்றில் பால்கன் தீபகற்பத்தை 'ஐரோப்பாவின் வெடி மருந்துக் கிடங்கு' என்று கூறுவார்கள். இங்கிருந்துதான் பல பெரிய ஐரோப்பியப் போர்கள் உருவாயின. பால்கன் மலையை வைத்து இப்பகுதிக்கு இப்பெயர் வந்தது. இத்தீபகற்பம் கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் இருந்தே ஐரோப்பாவின் போர்ப்புயல் வீசும் களமாக விளங்கியது. பால்கன் தீபகற்ப நாடுகளுக்கிடையே நிலவிய போட்டி, பொறாமை, மண்ணாசை முதலியனவும், இப்பகுதியில் தன் ஆதிக்கத்தை நிலை நாட்டியிருந்த துருக்கியப் பேரரசின் அடக்குமுறை ஆட்சியும் இதன் அமைதிக்குத் தீங்காக அமைந்தன. உலக வல்லரசுகளும் குழம்பிய குட்டையில் மீன்பிடிக்கத் தங்களுக்குள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு இப்பகுதியில் மோதிக்கொண்டனர். மேலும், பால்கன் நாட்டு மக்களிடையே பரவியிருந்த இனப்பற்று, தேசியப்பற்று ஆகியவற்றிற்கு ஊக்கமளித்தன.

பரந்து விரிந்து விளங்கிய துருக்கியப் பேரரசு நாளைவில் வலிமை இழந்து 'ஐரோப்பாவின் நோயாளி' (Sickman of Europe) என்ற பெயர் பெற்றது. பெர்லின் (Berlin) உடன்படிக்கை கி.பி. 1878-ஆம் ஆண்டுச் சரியாகச் செயலாக்கப்படவில்லை. உருசியா தன் சிலாவு (Slav) இன மக்களின் பாதுகாப்பைக் காரணமாகக் கொண்டு பால்கனில் ஆதாயம் தேட முற்பட்டது. துருக்கியின் பலவீனத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பால்கன் நாடுகள் அதன் ஆதிக்கத்திலிருந்து முழு விடுதலை அடைய முயன்றன. உலக வல்லரசுகள் இந்நாடுகளைப் பயன்படுத்தி அரசியல் பொருளாதார இலாபங்களை அடைய முயன்றன. உருசியா,

கான்சுடாண்டி நோபிளைப் (Constantinople) பிடித்துப் பால்கன் சிற்றரசுகளைத் தன் வசமாக்கிக் கொள்ள விழைந்தது. ஆசுத்திரியா (Austria), ஏசியன், சலோனிக்கர் ஆகிய இடங்களைக் கைப்பற்றத் திட்டமிட்டது. அதனால் உருசியாவுக்கும் ஆசுத்திரியாவுக்கும் இடையே பால்கனில் போட்டி ஏற்பட்டது. துருக்கியின் நண்பரும், செருமனியின் அரசருமான கெய்சர் இரண்டாம் வில்லியம் துருக்கிக்கு உதவிப் பால்கனில் தம் செல்வாக்கை நிலைநாட்டிக் கொள்ள எண்ணினார். மேலும், அதன் மூலம் உருசியா, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளின் ஆதிக்கப் பலத்தைச் சிதைக்க விரும்பினார்.

கிழைச்சிக்கலில் (Eastern Question) ஏற்பட்ட மாறுதல்கள், பெர்லின் உடன்படிக்கையின் செயற்படாததன்மை ஆகியன துருக்கியப் பேரரசின் வீழ்ச்சியைத் தவிர்க்க முடியாததாகின. பெர்லின் உடன்படிக்கை பல்கேரியாவை இரண்டாகப் பிரித்தது. ஆனால், பல்கேரியா பிரிந்த தன் பகுதியை இணைத்துக் கொண்டு ஐக்கியமாகியது. இதனை உருசியா எதிர்க்க இங்கிலாந்து ஆதரித்தது. இந்த இணைப்பினால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்ட செர்பியா, பல்கேரியாவின் மீது போர் தொடுத்தது. அச்சமயத்தில் ஆசுத்திரியா தலையிட்டு இவ்விரு நாடுகளிடையே சமாதானம் செய்து வைத்தது.

துருக்கி தன் ஆதிக்கத்தில் இருந்த அர்மேனியாவில் அரசியல் சீர்திருத்தங்கள் செய்ய ஒப்புதல் அளித்திருந்தது. ஆனால், துருக்கி சீர்திருத்தங்கள் எதையும் செய்யாமல் காலம் கடத்தியது. அதனால் அல்லவற்ற அர்மேனியர்கள் புரட்சி செய்தனர். துருக்கி அடக்குமுறையைக் கையாண்டு 6000க்கும் மேற்பட்ட அர்மேனியர்களைக் கொன்று தீர்த்தது. அதனை இங்கிலாந்து கண்டித்தது. செருமனியும் ஆசுத்திரியாவும் அதனைக் கண்டு கொள்ளவில்லை. அதே நேரத்தில் கிரீசும் (Greece), கிரீட்டும் (Crete) துருக்கி ஆட்சிக்கெதிராகப் போர்க்கொடி உயர்த்தின. கிரீசுக்கும் துருக்கிக்கும் போர் மூண்டது. போர் முற்றுமுன் வல்லரசுகளின் தலையீட்டினால் போர் நிறுத்தம் ஏற்பட்டுக் கிரீட்டு தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற பகுதியாக (Autonomous) ஆக்கப்பட்டது.

மேற்குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருந்தவேளையில் 1908-இல் துருக்கியில் ஒரு மாபெரும் அரசியல் மாறுதல் நிகழ்ந்தது. மேலைநாட்டுக் கல்வியின்று சீர்திருத்த எண்ணங்களோடு நாடு திரும்பிய துருக்கிய இளைஞர் சமுதாயம் சுல்தான் அப்துல் அமீதின் ஆட்சிக்கு எதிராகப் புரட்சி செய்தது. அவர்கள் 'இளம் துருக்கியர்' (Young Turks) என்று குறிப்பிடப்பட்டனர். சுல்தான் பதவியிலிருந்து தூக்கி

யெறியப்பட்டு, அவர் சகோதரர் ஐந்தாம் முகம்மது சுல்தானாக்கப்பட்டார். துருக்கியின் உள்நாட்டுக் குழப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு பஸ்கேரியா சுதந்திர அறிவிப்புச் செய்தது. ஆசுத்திரியா போசுனியாவையும், கெர்சுகோவினாவையும் (Herzegovina) தன்னோடு இணைத்துக் கொண்டது. அதனால் செர்பியா தன் இனமக்கள் வாழும் பகுதியையிழந்து கோபமுற்றது. இத்தாலி தன் பங்கிற்குத் துருக்கியின் கிழிருந்த திரிபோலியைப் பிடித்துக் கொண்டது. ஆக, துருக்கியப் பேரரசு நாளுக்கு நாள் தேய்ந்து கொண்டே வந்தது. அதனைக் கண்ட இளம் துருக்கியர் துருக்கியின் வீழ்ச்சியைத் தடுக்கவும், துருக்கியைப் பலமுறச்செய்யவும் திட்டமிட்டனர். மாசிடோனியாவிலும், அல்போனியாவிலும் ஏற்பட்ட புரட்சியை ஒடுக்க அடக்குமுறையைக் கையாண்டனர். ஆனால், அது துருக்கியின் வீழ்ச்சியையே துரிதப்படுத்தியது.

முதலாம் பால்கன் போர் (1912): மாசிடோனியா மக்கள் கிறித்தவர்கள், முசுலிம் துருக்கியின் கீழ்க் கொடுமைக்குள்ளான போதெல்லாம் மற்ற கிறித்தவ நாடுகளின் தலையீட்டால் மிதப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால், இளம் துருக்கியரின் எழுச்சிக்குப் பின்னர்க் கையாளப்பட்ட அடக்குமுறையைத் தாங்க முடியாமல் மாசிடோனியா பிற பால்கன் நாடுகளின் உதவியைவிரும்பியது. பால்கன் நாடுகளும் மாசிடோனியாவைப் பின்னர்த் தங்களிடையே பிரித்துக் கொள்ளும் உள்நோக்கத்துடன் உதவ முன் வந்தன. மேலும், துருக்கியின் ஆதிக்கத்தின் கீழிருந்து முழுமதுமாகத் தங்களை விடுவித்துக் கொள்ளவும் இந்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்தின. மாசிடோனியாவில் சுல்தானின் வாக்குறுதிப்படி சீர்திருத்தங்கள் செய்யும்படி வலியுறுத்தின. சுல்தான் வேறு வழியின்றி அதற்கிணங்கும் நேரத்தில் இளம் துருக்கியர் வெகுண்டெழுந்து அதனை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆகவே, தங்களிடையே இருந்த வேற்றுமைகளை மறந்து பஸ்கேரியா, செர்பியா, மாண்டெனிக்ரோ, கிரீசு ஆகிய நான்கு நாடுகளும் 'பால்கன் சங்கத்தை' (Balkan league) ஏற்படுத்தித் துருக்கிக்கு எதிராகப் போர் தொடுத்தன. அதுவே முதலாம் பால்கன் போராகும். போரில் துருக்கி தோல்வியுற்றதால், அதன் ஆதிக்கம் காண்கடாண்டி நோபிள் வரை ஒடுக்கப்பட்டது. துருக்கி இலண்டனில் கூடிய வல்லரசுகளைச் சமரசம் செய்து வைக்கும்படி வேண்டியது; அட்ரியா நோபிளை ஒப்படைக்கவும் இணங்கியது. ஆனால், அப்போதும் சுல்தானின் பணிந்து செல்லும் போக்கைக் கண்ட இளம் துருக்கியர் கோபமுற்றுச் சுல்தானை ஆட்சியிலிருந்து தூக்கியெறிந்தனர். மீண்டும் போர் தொடங்கியது. மறுபடியும் துருக்கியே தோல்வியடைந்தது. செர்பியாவும், பஸ்கேரியாவும் அட்ரியா நோபிளைக் கைப்பற்றின.

மாண்டெனிக்ரோ இசுகூட்டாரியைப் (Scutari) பிடித்துக்கொண்டது. ஆனால், ஆசுத்திரியாவும், இத்தாலியும் அதனை விரும்பவில்லை; இசுகூட்டாரியை அல்பேனியாவுடன் இணைத்துத் தன்னாட்சிப் பகுதியாக ஆக்க விரும்பின. உருசியா இதில் தன் இனமக்கள் வாழும் நாடுகளான செர்பியாவையும், மாண்டெனிக்ரோவையும் ஆதரித்தது. அதனால் ஆசுத்திரியாவுக்கும் உருசியாவுக்கும் போர் மூளும் இடர் ஏற்பட்டுப்பின் தவிர்க்கப்பட்டது. தோல்விமேல் தோல்வியடைந்த துருக்கி வேறு வழியின்றி 1913 - இல் 'இலண்டன் சமாதான உடன்படிக்கை' செய்து கொண்டது. அதன்படி துருக்கி காண்கடாண்டி நோபிளை, திரேசியை (Thrace) யொட்டிய பகுதிகள் தவிர மற்ற எல்லாப் பகுதிகளையும் இழந்தது. கிரீட்டு (Crete) கிரீசுக்கு அளிக்கப்பட்டது. ஆசுத்திரியாவின் முயற்சியினால் அல்பேனியா செர்பியாவுடன் இணையாமல் தடுக்கப்பட்டுத் தன்னாட்சியுள்ள நாடாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அதனால், செர்பியாவுக்கும் ஆசுத்திரியாவுக்கும் மனக்கசப்பு ஏற்பட்டுப் பகையாக வளர்ந்து முதலாம் உலகப் போர் உண்டாவதற்கு ஒரு காரணமாக மாறியது.

இரண்டாம் பால்கன் போர் (1913): முதலாம் பால்கன் போரில் துருக்கிக்கு எதிராக அணி அமைத்துப் போராடி வெற்றிகண்ட பால்கன் நாடுகளுக்கிடையே ஏற்பட்ட ஒற்றுமை, அற்ப ஆயுள் கொண்டதாகியது. மாசிடோனியாவையும், போர் ஆதாயங்களையும் பிரித்துக் கொள்வதில் 'பால்கன் சங்க நாடுகளுக்கிடையே போட்டியும் பொறாமையும் ஏற்பட்டன. பால்கன் நாடுகள் பஸ்கேரியாவுக்கு எதிராகத் தொடுத்த போரே இரண்டாம் பால்கன் போராகும்.

செர்பியா தான் விரும்பிய அல்பேனியா தனக்குக் கிடைக்காததால் அதற்கான நட்சுட்டை மாசிடோனியாவிடம் வேண்டியது. அதனை விரும்பாத பஸ்கேரியா செர்பியாவைத் தாக்கியது. அதனால் வெகுண்ட மற்ற பால்கன் நாடுகள் பஸ்கேரியாவைத் தாக்கின. இந்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு துருக்கியும் பஸ்கேரியாவின் மீது போர் தொடுத்தது. போரில் துருக்கி, முதலாம் பால்கன் போரில் தான் இழந்த பகுதியான அட்ரியாநோபிளை விடுவித்துக் கொண்டது. உருமேனியா பஸ்கேரியாவின் ஒரு பகுதியையே பிடித்துக் கொண்டது. செர்பியாவும், கிரீசும் தாங்கள் நினைத்தபடி மாசிடோனியாவில் தங்கள் பங்கினை எடுத்துக் கொண்டன. ஆனால் இரண்டாம் பால்கன் போரில் பஸ்கேரியா, தனக்கு முதலாம் பால்கன் போரினால் கிடைத்த எல்லாப் பகுதிகளையும் இழந்தது. இப்போர் 'புகா

ரெசுட்டு உடன்படிக்கை' (Treaty of Bucharest) யின் மூலம் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது.

இவ்விரு பால்கள் போர்களின் விளைவாகத் துருக்கியப் பேரரசு வீழ்ச்சியுற்றது. அதன் மேலாண்மை பால்கள் பகுதியில் அழிக்கப்பட்டுக் கிறித்தவ நாடுகளின் மேலாண்மை நிலைநாட்டப்பட்டது. துருக்கி தன் கீழிருந்த ஐந்தில் நான்குபங்கு ஐரோப்பியப் பகுதிகளை இழந்து நின்றது. முதலாம் பால்கள் போரில் புதுப்பலம் பெற்றுத் தன்மூப்பதிகாரம் செய்த பல் கேரியா இரண்டாம் பால்கள் போரில் தேர்ந்த கடிக்கப்பட்டுத் துருக்கியைப் போன்றே அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டது. பால்கள் போரினால் பால்கள் சிக்கல்கள் ஓய்ந்து விடாமல் மிகுதியாயின. இப்போர்கள் கிறித்தவ நாடுகளிடையே ஒற்றுமையின்மையை வளர்த்தன. இது நாளுக்கு நாள் பெருகி முதலாம் உலகப்போருக்குத் தவிர்க்க முடியாத காரணமாகியது. இப்போர்களினால் உருசியா மறுபடியும் பால்கள் நாடுகளின் பாதுகாவலனாக மாறி, ஆசுத்திரியாவின் ஆக்கிரமிப்புக்குக் கடும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தது. இப்போர்களுக்குப்பின் வெகுவாகப் புகழடைந்து சுதந்திர வேட்கை கொண்ட செர்பியாவைக் கண்டு பொறாமை கொண்ட ஆசுத்திரியா, செர்பியாவை அடக்கி ஒடுக்கித் தன் மேலாண்மையின் கீழே நிரந்தரமாக வைத்துக் கொள்ள விரும்பியது. அந்த எண்ணத்தின் விளைவு முதலாம் உலகப்போராக முடிந்தது.

பால்கள் போர்களினால் ஏற்பட்ட சிக்கல் இந்தியாவிலும் எதிரொலித்தது. இந்திய முசுலிம்கள் இப்போர்களை ஐரோப்பியக் கிறித்தவ நாடுகள் துருக்கிக் கெதிராகச் செய்த சதியென்று நம்பினர். இதனால், ஆங்கிலேயரின் மேலாண்மைக் கெதிராக ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்து தங்களின் விருப்பின்மையை வெளிப்படுத்தினர். கே.ந.

துணை நூல்கள்:

Rao, B.V., History of Modern Europe (1789-1960), Sterling Publishers, New Delhi, 1985.

Mahajan, V.D., History of Modern Europe, S.Chand and Company Ltd., New Delhi, 1983.

பால்காசு ஏரி, உருசியாவின் தென் கிழக்கில் உள்ள கசகசுத்தான் (Kazakhstan) என்ற மாநிலத்தில் இருக்கும் பரந்த ஏரியாகும். பால்காசு ஏரியின் பரப்பளவு ஏறத்தாழ பதினேழாயிரம் ச.கி.மீ. ஆகும். ஈலி (Ili) ஆற்றின் மூலமாகத்தான் இந்த ஏரி, தண்ணீரைப் பெறுகிறது. ஏரியின் வடக்குக்கரை ஒரே சீராக உள்ளது. ஆனால், தெற்குக் கரை அவ்வாறு இல்லை. மிகச்சிறிய தீவுகளும், தீபகற்பங்களும், ஆழம்

குறைந்த தண்ணீர்ப் பரப்புகள் நிறைந்த கரைகளுமாகப் பரவியுள்ளது. ஏரியிலிருந்து தண்ணீர் வெளியேறுவதற்கு வழியில்லை. தண்ணீரில் உப்பின் அளவு மிகக் குறைவு. ஆழம் குறைவாக உள்ள பகுதியில் நல்ல மீன் வகைகள் கிடைக்கின்றன. ஏரியின் வடக்குக் கரையில் மிகுதியாகச் செம்பு (Copper) கிடைக்கிறது.

ஏரியின் வடக்குக்கரையில் பால்காசு நகரம் உள்ளது. அந்த நகரம் 1928 - ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது. எனினும், 1937 - ஆம் ஆண்டுதான் அந் நகரத்திற்குப் பால்காசு என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. அங்கிருந்து மற்ற பகுதிகளுக்குத் தொடர்வண்டிப் பாதைகளும் சாலைகளும் செல்கின்றன. அது ஒரு முக்கியமான தொழில் நகரமாக விளங்குகிறது. குறிப்பாக அங்கே செம்பினைத் தூய்மை செய்யும் தொழிற்சாலை உள்ளது. கசகசுத்தான் மாநிலத்தின் முக்கிய நகரமாகவும் பால்காசு திகழ்கிறது. நா.ப.

பால்காசு நகரம்: இந்நகரம் சோவியத்து உருசியாவில்கசகசுத்தான் என்ற மாநிலத்தின் புகழ் பெற்ற இரண்டாம் தொழில் நகரமாகும். தொழில்வளர்ச்சியடைவதற்காக இந்நகர் கி.பி. 1828 - இல் அமைக்கப்பட்டன. முதலில் பெர்பீசு என்ற பெயரும், பின்னர் பிரிபால்காசு என்ற பெயரும் இதற்குச் சூட்டப்பட்டிருந்தது. இந்தப் பெயர்கள் 1937க்குப் பின் சிறிது மருவிப் பால்காசு (Balkhash) என்று ஆயின. சோவியத்து நாட்டின் வடக்குக் கடற்கரையில் உள்ள பால்காசு என்ற ஏரியின் அருகில் இந்நகர் அமைக்கப்பட்டதால் இது இப்பெயர் பெற்றது.

இந்நகர் பல கரைகத் தொழில்களின் மையமாக விளங்குகிறது. குறிப்பாகப் பித்தளை தூய்மை செய்யும் ஆலை இங்கு 1928 - இல் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இரும்புக்கம்பி உற்பத்தி செய்யும் ஆலை இங்குத் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாலைக்குத் தேவையான இரும்புக்கனிமம் கௌரான்சுதி என்ற சுரங்கத்திலிருந்து கிடைக்கிறது. இதைத் தவிரப் பலவகையான தொழிற்சாலைகளும், குடிசைத் தொழில்களும் இங்குத் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. மீன் பிடித்தல், மீன்களைப் பதப்படுத்தும் தொழில் ஆகியன செழித்து வளருகின்றன. இந்நகர் மீன் உற்பத்தியில் முதன்மை பெற்று விளங்குகிறது. எனவே, பெரும்பான்மையான மக்கள் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

இது ஓர் ஏரித்துறைமுகமாகும். இந்நகர் தொழில் நகரமட்டுமல்லாமல், வேளாண்மை விளைநிலமாகவும் திகழ்கிறது. இங்குப் புதிய வேளாண்மைக் கருவிகளைக் கொண்டு புதிய பயிரிடு முறையைப் பின்

பற்றிப் பயிர்த்தொழில் நடைபெறுகின்றது. இந் நகரின் மக்கள்தொகை 80,000 (1980) பொ.க.

பால்கிரேவ், பிரான்சு தர்னர்: (கி.பி.1824-1897): சர். பிரான்சிசு பால்கிரேவ் என்ற ஆங்கிலேயருக்கு கி.பி. 1824 - ஆம் ஆண்டு மகனாகப் பிறந்த பிரான்சிசு தர்னர், பால்கிரேவ் (Francis Turner Palgrave) ஆக்கபோர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் பாலியல் (Balliol) கல்லூரியில் பயின்றார். கல்வித்துறை அதிகாரியாகப் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றிய இவர், கி.பி.1885 முதல் 1895 வரை ஆக்சுபோர்டில் கவிதைப் பேராசிரியராகச் சிறப்பாகப் பணிபுரிந்தார். இவர் கி.பி. 1861 - இல் தொகுத்து வெளியிட்ட 'கனகக் கருவூலம்'(The Golden Treasury) என்ற மிகச்சிறந்த உணர்ச்சி வீறுக்கவிதைத் தொகுப்பினால் இவரது பெயர் இலக்கியச் சுவைஞர்களால் இன்றும் போற்றப்படுகிறது. இத்தொகுப்பு மீண்டும் மீண்டும் பல பிற்சேர்க்கைகளுடன் வெளியிடப்பட்டு வந்திருக்கிறது. கே. சே.

பால்கிரேவ் சோமநாதர்: இவர் பாலுக்குகி சோமனா என்று தெலுங்கில் வழங்கப்பெறுவர். இவர் தெலுங்கு இலக்கியத்திற்கு வளமூட்டும் பணி செய்த வீரசைவக் கவிஞராவார். இவர்தம் பசவபுராணத்தை வீரசைவர் மறையாகக் கருதுவார்தெலுங்கில் 'பாண்டிதாராத்ய சரித்திரா' என்னும் இவரது நூல் சிறந்த படைப்பாகும். அது பண்டைத் தெலுங்கு மக்களின் வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கின்ற வாழ்க்கை வரலாற்றுக் காப்பியமாகும். இந்நூல் ஒன்றே கி.பி. 1000 ஆண்டுகளுக்கு முன் தெலுங்கு மொழியில் இலக்கியம் இருந்தமைக்குச் சான்றாக அமைகிறது. பலவகை நிலையினர்க்கும் பிடித்தமான வகையில் பழைய காலத்தில் படைக்கப்பட்ட செழுமையான இசைப் பாடல் இலக்கியத்திற்கு இவர் அஞ்சலி செய்கிறார். விருடதிப சதகம் என்னும் இவரது நூல் தெலுங்குச் சதக இலக்கியத்தில் புதிய மரபைத் தோற்றுவித்தது. வீரசைவத்தைவிடத் தெலுங்கு இலக்கியத்திற்குச் சோமனா மிகுந்த பணி செய்துள்ளார்; எட்டு மொழிகளில் வித்தகரான இவர், வட மொழி, கன்னடம், தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளில் வளமான எழுத்தாளராவார். புதிய சொற்றொடர்கள், புதிய இலக்கிய உத்திகளைக் கையாண்டு தூய, எளிய, வழக்கு மொழியில் புதிய கருத்துகளைப் படைத்தளித்து மக்களை இலக்கிய இன்பத்தில் திளைக்கச் செய்தார். சேர்மனாவின் மதச்சார்பற்ற படைப்புகள் நன்னையாவின் புதிய வெளிப்பாடுகளை விடப் புலமை நலம் சான்றவை. டி. ச.

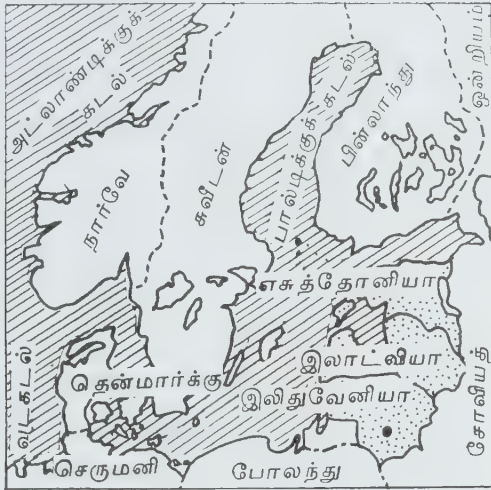
பால்சாக்கு, பிரெஞ்சு நாட்டில் தோன்றிய

ஒரு புகழ்மிக்க எழுத்தாளர். புதின ஆசிரியர்; வரலாற்றாசிரியர்; சமுதாயச் சிந்தனையாளர்; உளவியல் அறிஞர் என்னும் பல்வேறு சிறப்புகள் இவர்க்கு உள்ளன.

இவர் கி.பி. 1797 - ஆம் ஆண்டு மேத் திங்கள் 20-ஆம் நாள் தோர்சு என்னும் இடத்தில் உழவர் குடும்பத்தில் பிறந்தார். இவர் தந்தையார் பாரிசு நகரத்தில் சில காலம் அரகப் பணியில் இருந்தார். பால்சாக்கின் தாய் ஒரு நரம்பு நோயாளி. அவர் தம் மகனின் உள்ளத்தை என்றுமே புரிந்து நடந்து கொண்ட தில்லை. எனவே, இவர் தாயன்பினை என்றுமே அறியாதவர் ஆனார். அதுவும் ஒருவகையில் நல்ல தாயிற்று. பல்வேறு கலை அறிவுத் துறைகளில் பால்சாக்கின் கவனம் திரும்ப அதுவும் ஒரு காரணம்.

பால்சாக்கு புதின, இலக்கியப் படைப்புகளில் இயல்புநவீனம் (Realism), இயற்பண்பு வாதம் (Naturalism) ஆகிய இரு போக்குகளைத் தோற்றுவித்தவராகக் கருதப்படுகிறார். 'புதின உலகின் சேக்கசியர்' என்றே அனைவரும் இவரைப் பாராட்டினர். வெண்டோம் நகரத்துக் கல்லூரியில் இவர் பயின்ற காலத்தில் பெற்ற அனுபவங்களைக் கொண்டு 'உலூயிசு லாம் பர்ட்டு' (Louis Lambert) என்னும் புதினத்தை எழுதினார். 'என் வாழ்க்கைக் கதை' (My Life Story) என்னும் நூல் கி.பி. 1841 - இல் வெளிவந்தது. 'மனித இன்பியல்' (The Human Comedy) என்னும் நூலை 24 தொகுதிகளாக இவர் வெளியிட்டார். இதுவே இவரைத் தலைசிறந்த தத்துவ ஞானியாக உலகுக்கு அறிமுகமாக்கிற்று. இவர் எவலின் ஆன்சுகா என்னும் பெண்ணைக் காதலித்து மணம் புரிந்து வாழ்ந்தார். மா.இரா.

பால்டிக்கு நாடுகள்: பால்டிக்குக் கடலின் கிழக்குக் கடற்கரையில், பின்லாந்து வளைகுடாவிற்குத் தெற்கே அமைந்துள்ள எசுத்தோனியா (Estonia), இலேத்வியா (Latvia), இலிதுவேனியா (Lithuania) ஆகிய மூன்று நாடுகளும் பால்டிக்கு நாடுகள் (Baltic States) எனப்படும். சிலசமயங்களில் இவற்றுடன் பின்லாந்தும் (Finland) சேர்த்துக் குறிப்பிடப்படும். பல்வேறு இனத்தவருக்கு அடிமைப்பட்டிருந்த முதல் மூன்று நாடுகளும் செருமனியின் மேலாண்மையிலிருந்து, பின்னர், உருசியாவால் கைப்பற்றிக் கொள்ளப்பட்டன. இவை 1918 - இலிருந்து 1940 வரை சுதந்திரம் பெற்றிருந்தன. பின்னர் உருசியா 1944-45-இல் இவற்றை இணைத்துக் கொண்டதால் இன்று இவை சோவியத்து ஒன்றியத்தின் குடியரசுகளாக உள்ளன. இம்மூன்று நாடுகளின் பரப்பளவு 174,300 ச.கி.மீ. இதன் மக்கள்தொகை (பின்லாந்து நீங்கலாக) 7,386,000 (1979).

பாஸ்டிக்க நாடுகள்: எசுத்தோனியா, இலாட்வியா, இலிதுவேனியா.

பொருளாதாரம்: இவை சோவியத்து ஒன்றியத்தின் இணைக்கப்படும் வரை வேளாண்மை நாடுகளாகவே இருந்தன. இப்பகுதியில், ஓட்சு, பார்லி, கோதுமை, உருளைக்கிழங்கு முதலியவை பயிரிடப்படுகின்றன. வளமற்ற பகுதிகளில் கால்நடை வளர்ப்பும், கோழி வளர்ப்பும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. காடுகள் மிகுதி. இங்குள்ள தொழிற்சாலைகளில் இரும்பு, எஃகு உலோகங்கள், உரங்கள், பருத்தி ஆடைகள், சிமிண்டு ஆகியவை தயாரிக்கப்படுகின்றன.

மக்கள்: இப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள், இனத்தாலும், மொழியாலும் வேறுபடுகின்றனர். இலிதுவேனியன், இலேத்வியன் மொழிகள் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தின் பாஸ்டிக்கப் பிரிவைச் சேர்ந்தவை. ஆனால், எசுத்தோனிய மக்கள் பேசும் மொழி பின்னோ-யூகிரிகு (Finno-Ugric) மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது.

வரலாறு: பழங்காலம்: வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்னரே இப்பகுதியில் பல்வேறு குடும்பங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். எசுத்தோனியர்கள் கடற்கரைக்கு அருகிலுள்ள வடக்குப் பகுதியிலும், இலேத்வியர்கள் அதன் தென்பகுதியிலும், இலிதுவேனியர்கள் உள்நாட்டுப் பகுதியிலும் வாழ்ந்து வந்தனர். இப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் குர்சு (Kurs), கோர்சு (Cours), கொரோனியர்கள் (Couronians) எனப் பலவாறு குறிப்பிடப்பட்டனர்.

இடைக்காலம்: இப்பகுதியை கி.பி. 10,11 - ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கிழக்கிலிருந்து உருசியர்களும், மேற்கிலிருந்து சுவீடன் நாட்டவரும் கைப்பற்றத் தொடங்கினர். இலிதுவேனியர் உருசிய-வரங்கியர் நகரங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு முன்னேற்றம்

அடைந்தனர். இவர்கள் நிலமானியச் சமூக அமைப்பைப் பெற்றிருந்தார்கள். இப்பகுதியில் சந்தைகள், துறைமுகங்கள், கோட்டைகள் ஆகியவை இருந்த போதிலும், ஐரோப்பிய நகரங்களைப் போன்ற நகரம் எதுவும் தோன்றவில்லை. கல்வையும் சுண்ணாம்பையும் கொண்டு கட்டடங்கள் கட்டுவதை இவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. இவர்களுக்கு எழுதவும் தெரியாது. சமயக் கொள்கையிலும் எவ்வித முன்னேற்றமுமின்றி இம்மக்கள் இயற்கையை ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், இடி போன்றவற்றை வழிபட்டு வந்தனர்.

செருமானியர் ஆட்சியில் இலேத்வியாவும், எசுத்தோனியாவும்: செருமானியர் இலேத்வியாவையும், எசுத்தோனியாவையும் கைப்பற்றி அம்மக்களைக் கிறித்தவ சமயத்திற்கு மாற்றினர். செருமானிய வணிகர்கள் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் இப்பகுதிக்கு வாணிகம் செய்யச் சென்றனர். அங்கு இலிவ்கள் (Livs) வாழ்ந்த பகுதிக்கு இலிவ்லாந்து (Livland) எனப் பெயரிட்டனர்.

இலிதுவேனியாவின் சுதந்திரம்: இலேத்வியாவும் எசுத்தோனியாவும் கி.பி. 13 - ஆம் நூற்றாண்டில் செருமனியின் மேலாண்மையின் கீழ் இருந்த பொழுது, இலிதுவேனியா ஒரு சுதந்திர நாடாக இருந்து வந்தது. இந்நாட்டைத் தாழ்ந்த நிலையிலிருந்த பிரபுக்களும், உயர்நிலையிலிருந்த போயர்கள் (Boyers) என்னும் பிரபுக்களும் ஆட்சி செய்து வந்தனர். அவர்களுடைய முதலாம் தலைவன் மின்டாகசு (Mindaugas) கிறித்தவ சமயத்தைத் தழுவினார். கி.பி. 1253 - இல் போப்பாண்டவர் நான்காம் இன்னொசெண்டு அந்நாட்டு மன்னராக அவருக்கு முடிசூட்டினார். பின்னர், அரசு பதவியேற்ற செடிமியான்சு (Gedimians) ஆட்சியில் அது வலிமைமிக்க நாடாக மாறி, பாஸ்டிக்கக் கடலிலிருந்து தெற்கில் கருங்கடல் வரையிலும், கிழக்கில் நீப்பர் (Dnieper) வரையிலும் விரிவடைந்தது. பின் அவர் மகன் அல் கிரிடசு (Algirdas) ஆட்சியில் அது தெற்கிலும், தென் கிழக்கிலும் பரவியது. அவரும் இலிதுவேனியர்களும் கி.பி. 1387 - இல் கிறித்தவ சமயத்தைத் தழுவினர். பின்னர் அவர் மகன் சோகைலா (Jogaila) போலந்து நாட்டு இளவரசியை மணந்ததால் இருநாடுகளும் இணைக்கப்பட்டன. இலிதுவேனியர் மேலை நாட்டு நாகரிகத்தை மேற்கொண்டனர். இலிதுவேனியா போலந்துக்கு உட்பட்ட பகுதியாயிற்று. போலந்தை கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் பிரசியா, ஆசுத்திரியா, உருசியா ஆகியவை பங்கிட்டுக் கொண்டபொழுது இலிதுவேனியா உருசியாவுடன் இணைக்கப்பட்டது.

இலேத்வியாவும், எசுத்தோனியாவும்: உருசிய மன்னர் நான்காம் ஐவான் பாஸ்டிக்கக் கடல் பகுதியில்

தம் நாட்டிற்கு ஒரு வழியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென நினைத்து இலிவோனியா மீது உரிமை கொண்டாடினார். எனவே, இலிவோனியர்கள் சுவீடன், போலந்து, இலிதுவேனியா அரசர்களின் ஆதரவை வேண்டினர். அதன் விளைவாக இலிவோனியாவில் இருந்த மாநிலங்களான (Duchies), இலிவோனியா (Livonia), எசுத்தோனியா, கோர்லாந்து (Gourland) ஆகிய மூன்றில் எசுத்தோனியா அதன் தலைநகரமான இரேவலுடன் (Reval) சுவீடனுக்கு உரியதாயிற்று. இலிவோனியா அதன் தலைநகர் இரிகாவுடன் இலிதுவேனியாவின் ஒரு பகுதியாக ஆயிற்று. கோர்லாந்து போலந்தின் ஒரு பகுதியாக இணைந்தது. சுவீடனின் அரசர் இரண்டாம்-கசடாவசு அடால்பசு (Gustavus II Adolphus) அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த எசுத்தோனியா, இலேத்விய உழவர்களுக்கு விடுதலை அளிக்க விரும்பினார். வேளாண்மை செய்பவர்களுக்கு நீதி, கல்வி, சமயத்துறைகளில் பல நிருவாகச் சீர்திருத்தங்கள் ஆகியவை மேற்கொள்ளப்பட்டன. எனவே, இது எசுத்தோனியா, இலேத்விய நாடுகளின் வரலாற்றில் ஒரு சிறந்த காலமாகக் கருதப்படுகிறது.

உருசியாவின் ஆதிக்கம்: உருசியாவிற்கும், சுவீடனுக்கும் இடையே நடைபெற்ற மகா வடதிசைப் போரில் (The Great Northern War, கி.பி. 1700 - 1721) சார் முதலாம் பீட்டர் அல்லது மகா பீட்டர் இலிவோனியா, எசுத்தோனியா ஆகிய இரு நாடுகளையும் பெற்றார். ஏனைய பால்டிக் நாடுகள் கி.பி. 1772, 1795 - இல் செய்யப்பட்ட போலந்து பிரிவினையின் பொழுது உருசியாவிற்குக் கிடைத்தன. அதனால், இந்நாடுகளில் வாழ்ந்த செருமானியர் உருசியாவிற்குச் சென்று, அரசுப் பணிகளில் அமர்ந்தனர். முதலாம் அலெக்சாண்டரின் ஆட்சியில் இந்நாட்டு உழவர்கள் கி.பி. 1816 - 19-இல் தனியார் சுதந்திரம் பெற்றனர். எனினும் நிலங்கள் பெரும்நிலக் கிழார்களிடம் இருந்ததால் எசுத்தோனியா, இலேத்விய உழவர்கள் உருசியாவின் உட்பகுதிகளுக்குச் சென்று வேளாண்மையில் ஈடுபட்டனர். இலிதுவேனியர்கள் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் கனடாவிலும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிலும் குடியேறினர்.

இப்பகுதி மக்கள் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கல்வி அறிவு பெற்றதால், தங்கள் நிலையை உணர்ந்து, தேசிய உணர்ச்சி பெற்றனர். இலிதுவேனியாவில் தேசிய இயக்கம் தோன்றி, அது போலந்துக் கலகங்களில் தோல்வியடைந்தது. மக்கள் மீது கி.பி. 1864 - 1905-இல் பல கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. இலேத்வியாவிலும், எசுத்தோனியாவிலும் தேசிய உணர்ச்சி வளர முதலில் உலூதரன் உதவினார்.

விடுதலை (1917 - 40): முதல் உலகப் போரின் பொழுது இம்மூன்று நாடுகளும் விடுதலை பெற்றன.

சோவியத்து ஒன்றியத்துடன் இணைக்கப்படுதல்: சோவியத்து ஒன்றியத்திற்கும் செருமனிக்கும் இடையே 1939 ஆகஸ்டு 23 - இல் ஏற்பட்ட உடன் படிக்கையில் செருமனி, எசுத்தோனியாவும் இலேத்வியாவும் சோவியத்து நாட்டிற்கு உரியவை என ஒப்புக்கொண்டது. பின்னர் செப்டம்பரில், செருமனி போலந்தில் வெற்றி பெற்றதும், இலிதுவேனியாவின் மீதான உருசியாவின் உரிமையை ஏற்றுக் கொண்டது. உலகப் போர் தொடங்கியதால், சோவியத்து ஒன்றியம் இம்மூன்று நாடுகளுடனும் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்தங்களை (Mutual-assistance pacts) ஏற்படுத்த வலியுறுத்தியது. சோவியத்து ஒன்றியத்துடன் 1940 ஆகஸ்டு 3-ஆம் நாள் இலிதுவேனியா 14-ஆம் குடியரசாகவும், 5-ஆம் நாள் இலேத்வியா 15-ஆம் குடியரசாகவும், 6 - ஆம் நாள் எசுத்தோனியா 16-ஆம் குடியரசாகவும் இணைக்கப்பட்டன. இரண்டாம் உலகப் போரின் பொழுது 1941-44-இல் இப்பகுதிகளைச் செருமனி கைப்பற்றிக் கொண்டிருந்தது. பின்னர் 1945-இல் உருசியா இந்நாடுகளை மீண்டும் பெற்றது. சோவியத்து ஆட்சியில் இந்நாடுகளில் கூட்டுப் பண்ணை முறை ஏற்பட்டு அரசுப் பண்ணைகள் தோன்றின. இந்நாடுகளில் கால்நடை வளர்ப்பதிலும், பால் பண்ணைகள் அமைப்பதிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. தொழிற்சாலைகள் பல ஏற்பட்டு நகரங்கள் தோன்றின. பால்டிக் நாடுகளிலிருந்த மக்கள் சுவீடன், அமெரிக்கா, கனடா, ஆசுத்திரேலியா போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்றனர். இப்பொழுது இம்மூன்று நாடுகளும் சோவியத்து ஒன்றியத்தில் தனித்தனிக் குடியரசுகளாக உள்ளன.

இலேத்விய சோவியத்துச் சமநிலைக்குடியரசின் தலை நகர் இரிகா. அங்கு மின்சாரத்தொடர்வண்டிப் பெட்டிகள், தொலைபேசிக் கருவிகள், உரங்கள் ஆகியவை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. காகித உற்பத்தியில் சோவியத்து நாட்டில் இது நான்காம் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

எசுத்தோனிய சோவியத்துச் சமநிலைக் குடியரசின் (Estonian Soviet Socialist Republic) பரப்பளவு 45,000 ச.கி.மீ. இங்கு வேளாண்மையும், பால் பண்ணையும் முக்கிய தொழில்கள். இதன் 22 விழுக்காடு நிலம் காடுகளாக உள்ளதால் இங்கு மரம் அறுத்தல், விறகு வெட்டுதல், தீப்பெட்டி - மரக்கூழ் ஆகியவை செய்தல் ஆகியன சிறந்த தொழில்களாகும். இங்கு கி.பி. 1632-இல் நிறுவப்பட்ட தார்டு அல்லது தோர்ப்டு (Tartu or Dorpat) பல்கலைக் கழகம் மிகப் பழமையானது.

இலிதுவேனிய சோவியத்துச் சமநிலைக் குடியரசின் (Lithuanian Soviet Socialist Republic) பரப்பளவு 65,200 ச.கி.மீ. இதன் தலைநகரம் வில்நியசு (Vilnius). இது 1940 வரை ஒரு வேளாண்மை நாடாக விருந்து அதன் பின்னர்த் தொழில் துறையில் முன்னேறியுள்ளது. வேளாண்மையிலும், கால்நடை வளர்ப்பிலும் சிறந்து விளங்குகின்றது. இங்குக் கனரக இயந்திரங்கள், கப்பல்கள், மின்சார மின்னியல் கருவிகள், உலோகப் பொருள்கள், காகிதம் ஆகியவை செய்யப்படுகின்றன. இங்கு கி.பி. 1570 - இல் நிறுவப்பட்ட வில்நியசுப் பல்கலைக் கழகம் (The University of Vilnius) மிகப் பழமையானது. சி.இ.ரெ.

பால்டிக்கு மொழிகள்: இவை பால்டிக்குக் கடலின் தென்கிழக்குக் கரையில் பேசப்படும் மொழிகள் ஆகும். இவை இந்தோ-ஐரோப்பியக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை. இப்பொழுது வழங்கிவரும் இலிதுவேனியன் (Lithuanian), இலெட்டிசு (Lettish) அல்லது இலத்வியன் (Latvian) ஆகிய மொழிகளும், வழக்கிழந்த பழைய பிரசியன் (Old Prussian) மொழியும், குரோனியன் (Curonian) கிளை மொழிகளும், செமி காலியன் (Semigallian), செலோனியன் (Selenian) ஆகிய பழங்குடியினரின் பேச்சு வழக்குகளும் 'பால்டிக்கு மொழிகள்' என்ற அமைப்பினுள் அடங்கும்.

நெசல்மன் கி.பி. 1845-இல் இம்மொழிகட்குப் 'பால்டிக்கு மொழிகள்' என்று பெயரிட்டார். அதற்கு முன் பலபெயர்கள் வழங்கிவந்தன. பால்டிக்குமொழி, தொடக்க நிலையில் பெற்றிருந்த வடிவத்தின்படி இசுலாவோனிக்கு (Slavonic) மொழியுடன் தொடர்புடையதாகக் காணப்படுகிறது. அவ்விரு மொழிகளும் ஒலிப்பியல், உருபனியல், சொற்றொடரியல், சொற்கள் ஆகிய பகுதிகளில் ஒற்றுமையுடையன. அவ்வொற்றுமைகள் கி.மு. 2000-1500 காலக்கட்டத்தில் அவ்விருண்டும் ஒர் உட்பிரிவின்கீழ் வந்த மொழிகள் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துவதற்குச் சான்றாகவே அமைந்துள்ளன. பலர் இக்கருத்தினைக் குறை கூறினாலும், மறுத்துக் கூறுவதற்கேற்ற சான்றுகளைக் காட்ட இயலவில்லை. பால்டிக்கு மொழியின் முந்திய நிலையில் (Proto-Baltic) அது ஒரு தனிக் குடும்பம் என்றே கணிக்கப்பட்டது. பிற்காலத்தில்தான் பால்டோ-இசுலாவிக்கு (Balto-Slavic) என்ற பொதுப் பிரிவினை அமைத்தனர்.

இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளுள் பால்டிக்கு மொழிகள் பல பழைமையான கூறுகளைக் கொண்டுள்ளன. கிரேக்கம், இலத்தீன், வடமொழி ஆகிய மொழிகளில் காணப்படாத பல பழைய கூறுகளை இதில் காணலாம். இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழியில்

காணப்படும் எட்டு வேற்றுமைகளில் ஏழு வேற்றுமைகள் பால்டிக்கு மொழிகளில் காணப்படுகின்றன.

பால்டிக்கு மொழி கி.மு. 500-300 காலக்கட்டத்தில் வட்டார வழக்குகளின் அடிப்படையில் கிழக்குப் பால்டிக்கு மொழி மேற்குப் பால்டிக்கு மொழி என இரண்டாகப் பிரிந்தது. இப்பிரிவு இதற்குமுன்னரே ஏற்பட்டு விட்டது என்றும் சிலர் கூறுவர். இவற்றுள் மேற்குப் பிரிவு பழைய பிரசியன் (Old Prussian), சுதிவியன் (Sudivian) அல்லது சட்வியன் (Jatvagian) என்ற இரு மொழிகளைத் தன்னகத்தே கொண்டது. பழைய பிரசியன் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும், சுதிவியன் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும் வழக்கிலிருந்து பின்னர் மறைந்தன என்பர்.

கிழக்குப் பால்டிக்கு மொழி கி.பி. 400 அல்லது 600 வரையிலும் ஒரே மொழியாக இருந்து பின்னர் பல மொழிகளையும், கிளை மொழிகளையும் தோற்று வித்தது.

குரோமியன் அல்லது குரிசு (Kurish), செமிகானியன், செலோனியன், இலிதுவேனியன், இலெட்டிசு எனப் பல மொழிகளைக் கொண்டிருந்தது. இன்று இவற்றுள் வழக்கிலுள்ள மொழிகள் இலிதுவேனியன், இலெட்டிசு (இலத்வியன்) மொழிகள் மட்டுமே, பால்டிக்கு மொழிகளின் உண்மையான நிலையினையும், அவை இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளில் பெறும் இடத்தையும் இராமசு ராசுக்கு (Ramas Rask) நன்கு விளக்கியுள்ளார். அதற்குப் பின்னரே இம்மொழிகளைப் பற்றித் தெளிவான செய்திகள் கிடைக்கலாயின.

பழைய பிரசியன்: பால்டிக்கு மொழிகளில் மேற்குப் பிரிவைச் சார்ந்தது பழைய பிரசியன் மொழியாகும். இது செருமன் மொழியின் தாக்கத்திற்குட்பட்டு மாற்றமடைந்தது. இது பிரசியாவில் விசுதுலா ஆற்றுக்கும் மெமல்ல ஆற்றுக்கும் இடைப்பட்ட நிலப்பகுதியில் கி.பி. 1600-ஆம் ஆண்டு வரையில் வழங்கி வந்து, பின்னர் வழக்கிழந்து விட்டது. இம்மொழியில் எழுதப்பட்ட சமய நூல்கள் மூன்றும், இடப்பெயர்கள், மக்கட்பெயர்கள், சொற்களின் பட்டியல்கள் ஆகியனவும் இன்று கிடைத்துள்ளன. அவற்றை ஆராய்ந்து நெசல்மன் கி.பி. 1845 முதல் 1873 வரையிலான காலத்தில் பழைய பிரசியன் மொழியைப் பற்றி விளக்கம் அளித்துள்ளார்.

இலிதுவேனியன்: பால்டிக்கு மொழிகளுள் இப்பொழுது வழங்கிவரும் மொழிகளில் சிறப்பான ஒன்று இலிதுவேனியன் மொழியாகும். இம்மொழியினர் 'இலித்துவிசுக்கை' என்பர்; மூன்று மிலியன் மக்கள் இம்மொழியினைப் பேசுகின்றனர். இவர்

களுள் 22 மிலியன் மக்கள் உருசியாவில் இலித்துவேனியன் பகுதியிலும், ஏனையோர் பல நாடுகளில் சிறு சிறு குழுக்களாகவும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். வட அமெரிக்காவில் மட்டும் 3,00,000 மக்கள் வாழ்கின்றனர். இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளின் முந்திய நிலையில் வழங்கிவந்த மொழியின் பல கூறுகள் இன்றும் இலித்துவேனியனில் வழங்குவதால் வரலாற்று மொழியியலாருக்கு இம்மொழியின் மீது மிகுந்த ஈடுபாடுண்டு.

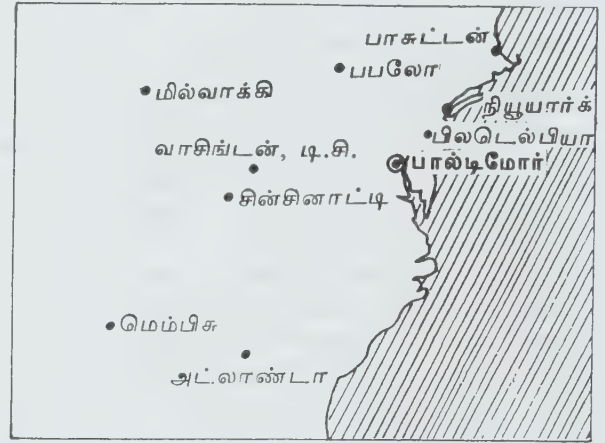
கிழக்குப்பாஸ்டிக்குப் பிரிவின்கீழ் வரும் மொழிகள் இலித்து வேனியன், இலெட்டிசு, குரோனியன், செலோனியன் என்பன. தொடக்கக்காலப் பிரிவுக்குப் பின் இம்மொழிகள் தனித்த வளர்ச்சியடைந்தன. கிழக்குப் பாஸ்டிக்கு மக்கள் கி.பி. 9 - ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தனித்தியங்கினர் எனவும், செலோனியன் மக்கள் கி.பி. 13 - ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தனித்திருந்தனர் எனவும் கூறுவர். ஆயினும், அவர்களின் பேச்சு மொழியிலுள்ள உருசிய மொழிச்சொற்களைக் கொண்டு கால அளவினை உறுதியாகக் கணக்கிடமுடியும். கலிண்டியன் என்ற கிளைமொழி, இடப்பெயர்கள், ஆற்றின் பெயர்கள் போன்ற பல வற்றை உள்ளடக்கியதாக உள்ளது. பாஸ்டிக்கு மொழியின் வேர்ச்சொற்கள் பல இக்கிளை மொழியில் உள்ளன.

இலெட்டிசு மொழியினை அது வழங்கும் இடத்தின் பெயரால் இலட்லீயன் என்றும் குறிப்பிடுவர். இம்மொழி 2 மிலியன் மக்களால் பேசப்படுகிறது. செமிகாலியன், செலோனியன் மொழிகளைப் பேசிய மக்கள் இலெட்டிசைத் தம் தாய்மொழியாகக் கொண்டனர். இதுபோன்று பின்னிசு மொழி பேசும் பலரும் இம்மொழியுடன் தொடர்புகொண்டு இரு மொழியாளர்களாக மாறினர். அதனால், பல கிளை மொழிகள் தோன்றின.

பாரன்சு (Barons) என்பவர் இலட்லீயன் மொழியில் இலக்கியங்கள் என்ற தலைப்பில் கி.பி.1900 முதல் 1915 வரையிலான காலத்தில் பல வெளியீடுகளைக் கொண்டார். அம்மொழியில் முதல் இலக்கியம் என்று குறிப்பிடத்தக்கது கி.பி. 1585-இல் வெளிவந்த சுத்தோலிக்க வழிபாட்டு நூலும், கி.பி. 1586-இல் வெளிவந்த உலாத்தரன் வழிபாட்டு நூலும் ஆகும். இசுடெண்டர் (G.F. Stender), இம்மொழிக்கு கி.பி. 18-ஆம்நூற்றாண்டில் இலக்கணத்தையும், அகராதியையும் உருவாக்கினார். கிழக்கு, மேற்கு, நடுப்பகுதி வழக்கு என்ற மூன்று கிளை மொழிகளுள், நடு இலெட்டிசு கிளைமொழி வழக்கே தகுதி வழக்காகவும் இலக்கிய வழக்காகவும் உயர்வு பெற்றது. இதுவே, செல்கவா (Jelgava) கிளைமொழி. இலெட்

டிசு மொழியில், சொற்கள் முதல் அசையில் அழுத்தம் (Stress) பெறும். சொல்லறிதி உயிரொலிகளின் இழப்பு இலெட்டிசுமொழியில் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. கோ.சீ.

பாஸ்டிமோர் (துறைமுகம்): அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் உள்ள துறைமுகங்களுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக விளங்கும் பாஸ்டிமோர் துறைமுகம் அந்நாட்டின் பெரிய துறைமுகங்களுள் இரண்டாவதாகவும், உலகிலுள்ளவற்றினுள் ஆறாவது துறைமுகமாகவும் விளங்குகிறது.

பாஸ்டிமோர் அமைவிடம்

அமெரிக்க நாட்டு மேரிலாந்து மாநிலத்தில் மிகப் பெரிய நகரம் இதுவேயாகும். இந்நகரம் பாஸ்டிமோர் நகரம் என்று பெயர் பெறுவதற்குக் காரணமாக விளங்கியவர் பாஸ்டிமோர் பிரபு என்பவராவார். மேரிலாந்துக் குடியேற்றத்தை நிறுவிய பாஸ்டிமோரின் பெயரையே இந்நகரம் கொண்டுள்ளது. நினைவுச் சின்னநகரம் என்றும் இதனைக் கூறுவர். இங்குத்தான் அமெரிக்க விடுதலைப் போரின் சிற்பியாக விளங்கிய சார்சு வாசிங்டனுக்கு முதன் முதலில் நினைவுச் சின்னம் எழுப்பப் பெற்றது. அமெரிக்க நாட்டின் நாட்டுப்பண் பிறந்ததும் இந்த ஊரிலே தான்.

பட்டாப்கோ ஆற்றங்கரையில் நியூயார்க்கு நகரத்திற்கு 300 கி.மீ. தொலைவில் இந்நகரம் அமைந்துள்ளது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு நகரங்களில் மிகுந்த மக்களுடையவற்றில் ஏழாம் நகரம் என்று இந்நகர் குறிப்பிடப் பெறுகிறது. பாஸ்டிமோர் துறைமுகம் 72 கி.மீ. நீளம் உடையது. இந்நகரில் பள்ளிகள், கல்லூரிகள், மருத்துவக் கல்லூரிகள் ஆகியவை புகழ் பெற்று விளங்குகின்றன. இங்கு உரோமன் சுத்தோலிக்கச் சமயத்தவரின் எண்ணிக்கை மிகுதியாக

உள்ளது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு உரோமன் கத் தோலிக்கர்களுக்கு மைய நிலையம் இங்குள்ளது.

ந.க.ம.

பாட்டுவின் பிரபு (கி.பி. 1867-1947): இங்கிலாந்து நாட்டின் தலைமை அமைச்சர்களுள் ஒருவர். இருபெரும் உலகப் போர்களுக்கிடையேயான பிரிட்டனின் வரலாற்றில் மும்முறை ஆட்சியில் அமர்ந்த தலைமை அமைச்சர். இவர் 1937-இல் பதவி ஓய்வு பெற்றபின் பிரபுப் பட்டம் பெற்றார்.

இவர் கி.பி. 1867-ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டு மாதம் மூன்றாம் நாள், ஓர்செசுடர்சயரில் (Worcestershire) உள்ள பேட்லியில் (Bewdley) பிறந்தார். இவர் தந்தையார் இரும்பு வார்ப்புத் தொழில்துறையில் அனுபவம் பெற்றிருந்தார். இவர் ஆரோவிலும் (Harrow) பின்னர்க் கேம்பிரிட்சு பல்கலைக் கழகத்திலும் கல்வி பயின்றவர். பட்டம் பெற்ற பின்னர், தம் தந்தையார் நடத்தி வந்த இரும்பு வார்ப்புத்துறையில் இருபது ஆண்டுகள் (கி.பி. 1888-1908) பணிபுரிந்தார். தந்தையின் இறப்பிற்குப் பின்னர்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஆனார். போனர்லா (Bonorlaw) என்பாரின் பாராளுமன்ற அணுக்கச்செயலராக 1917-ஆம் ஆண்டு பணிபுரிந்தார். போனர்லா அமைச்சரவையில் இவர் நிதித்துறைச் செயலராக அமர்த்தப்பட்டு, நன்கு பணியாற்றினார். இவர் 1921-22-இல் வணிகக் கழகத்தின் தலைவராக அமர்த்தப்பட்டார். போர் இழப்பீடு பற்றிய இறுதிப் பேச்சில் கலந்து கொள்ள 1923-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்களில் இவர் வாசிங்டனுக்கு அனுப்பப்பட்டார்.

பாட்டுவின் பிரபு (Baldwin, Staneley Earl) 1923-24; 1924-1929; 1935-37 ஆகிய மூன்று காலக்கட்ட

டங்களில் தலைமை அமைச்சராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். பழைமைப் பற்றாளர் கட்சியினர் (Conservative Party) 1922-இல் கூட்டு அமைச்சரவையிலிருந்து வெளியேறியதால், தலைமையமைச்சர் இலாயிடு சார்சு பதவியினின்றும் விலகினார். அடுத்துப் பதவிக்கு வந்த போனர்லாவும், உடல் நலமின்மை காரணமாகச் சில மாதங்களில் பதவியிலிருந்து விலகினார். அந்நிலையில் மார்க்விசு கர்சனுக்கும் சர் ஆசுடன் சேம்பர்லினுக்கும் (Sir Austen Chamberlin) இடையே தலைமைப் பதவிக்குக் கடும்போட்டி ஏற்பட்டது. அதனால் பழைமைப் பற்றாளர் கட்சியில் பிளவு ஏற்படும் சூழல் உருவானதால், கட்சிக்காரர்கள் பாட்டுவினைத் தலைமை அமைச்சராக்கினர்.

பாட்டுவின் பிரபுவின் முதலாம் அமைச்சரவை (1923-24): பாட்டுவின் 1923-இல் தலைமை அமைச்சரானார். இவர் தம் ஒழுக்கத்தின் மேன்மையாலும், பொது அறிவின் சிறப்பாலும், தம் கட்சிக்காரர் அனைவருடைய நன்மதிப்பையும் நம்பிக்கையையும் பெற்றார். இருப்பினும் இவரது காப்பு வரிக் கொள்கை இவர் செல்வாக்கைக் குறைத்துவிட்டது. இறக்குமதிப்பொருள்களின் மீது சுங்கவரியினை விதித்து, அதன் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை புரியக் கூடும் என்பது இவர் எண்ணம். அது குறித்து மக்களின் தீர்ப்பை அறிந்த பின்னரே, தமது காப்பு வரிச் சீர்திருத்தத்தைச் செயற்படுத்த இவர் முடிவெடுத்தார். இச்சிக்கலை முன் வைத்து, பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்துவிட்டு, மீண்டும் பொதுத் தேர்தலை நடத்தினார். தேர்தலில் இவரது கட்சி தோற்கடிக்கப்பட்டது. அதனால், பொதுமக்கள் தடையிலா வாணிகத்தையே விரும்புகின்றனர் என்ற பேருண்மை புலனாயிற்று. அதன் விளைவாக 1924-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் இராம்சே மாக்டனால்டு தலைமையிலான தொழிற்கட்சி அமைச்சரவை பதவியேற்றது. தொழிற்கட்சி அமைச்சரவை 1924-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர்த் திங்களில் வீழ்ச்சியுற்ற போது, நடந்த பொதுத் தேர்தலில் பாட்டுவினின் பழைமைப் பற்றாளர் கட்சி 400 உறுப்பினர்களைப் பொது மக்களவையில் பெற்று அமைச்சரவையை அமைத்தது.

இரண்டாம் அமைச்சரவை (1924-29): பாட்டுவின் பிரபு 1924-ஆம் ஆண்டு இறுதியில் மீண்டும் தலைமையமைச்சர் ஆனார். இறக்குமதி செய்யப்படும் உணவுப் பொருள்களின் மீது வரிவிதிப்பதில்லை என்றும் சுங்க வரிச்சீர்திருத்தத்தைத் தாம் மேற்கொள்ளப் போவதில்லை என்றும் மக்களுக்கு வாக்குறுதியளித்தார். ஆயினும் அயல் நாட்டினரின் போட்டிகளினின்றும் சில முக்கிய உள்நாட்டுத்

தொழில்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக, ஒரு சில பாதுகாப்பு வரிகளை (Safe guarding duties) விதிக்க வேண்டிய தேவையையும் இவர் எடுத்துரைத்தார். அத்தகைய பாதுகாப்பு வரிகளின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவானது என்று காப்பு வரிக் கொள்கையினர் வாதிட்டனர்; அவை மிக அதிகம் என்று வாதிட்டனர் தடையிலா வாணிகக் கொள்கையினர். வேளாண்மைத் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்காமல் உணவுப் பொருள்களுக்கு வரிவிலக்கு அளித்தது குறித்துப் பால்டுவின் ஆதரவாளர்களான நிலப்பிரபுக்கள் பலர் பால்டுவின் மீது குறைபட்டுக் கொண்டனர். அடுத்து, பால்டுவின் அரசு தங்க நாணயத் திட்டத்தை (Gold standard) மீண்டும் செயற்படுத்தியதாலும், பவுன் விலையை 1914-இல் இருந்த அளவுக்கு நிறுயித்ததாலும் நாட்டில் தொல்லைகள் மிகுந்தன. அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகும் பிரிட்டன் பண்டங்களின் விலை உயர்ந்ததால், பிரிட்டனின் விற்பனை குறைந்தது. அதனால், தொழிலாளரின் கூலிகளும் குறைந்தன. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மிகுந்தது. பால்டுவின் 1925-இல் சுரங்கங்களின் மீதான கட்டுப்பாட்டை நீக்கினார். சுரங்கத் தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்தத்தை இவர் முறியடித்தார். இவர் 1927-இல் புதிய தொழிற்கட்டுப்பாட்டுச் சட்டமொன்றினை இயற்றினார். அதன்மூலம் ஒரு வேலை நிறுத்தம் ஏற்படும் போது அதற்குப்பரிவு காட்டும் வகையில் வேறு வேலை நிறுத்தங்கள் செய்வது சட்ட விரோதமாக்கப்பட்டது. பால்டுவின் அரசு 1929-இல் நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலில் தோற்கடிக்கப்பட்டது. தொழிற்கட்சித் தலைவர் மாக்க்டனால்டு இரண்டாம் முறையாகப் பிரதமரானார்.

இவர் 1935-இல் மூன்றாம் தடவையாக இங்கிலாந்தின் பிரதமர் ஆனார். அக்காலக்கட்டத்தில் இவர் அயல் நாட்டுத் தொடர்பான பல சிக்கல்களில் முழுமூச்சாக ஈடுபட்டார். இருப்பினும், அவற்றில் மனநிறைவான விளைவுகள் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. உள்நாட்டு நிருவாகத்தில் இவர் சிறந்த வெற்றி பெற்றார் என்றே கூறலாம். இவரது பதவிக்காலத்தில் 1936-ஆம் ஆண்டின் இறுதியில், இங்கிலாந்தின் மன்னர் எட்டாம் எட்வர்டு பதவி விலகியமை ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சியாகும். ஆறாம் சார்சு மன்னர் 1937-ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 28-ஆம் நாள் முடிசூடிய தனை அடுத்துப் பால்டுவின் பிரபுவும் பதவி விலகினார். அதன் பின்னர் தம் இறுதிக்காலம் வரை, இவர் அரசியலில் மிக்க நாட்டம் கொள்ளாதிருந்தார். ஸ்செசுடர்சுயரில் உள்ள சுடோர்போர்ட்டு ஆன் செவரன் (Stourport - on-Severn-Worcestershire) என்னுமிடத்தில் இவர் 1947-ஆம் ஆண்டு திசம்பர் திங்கள் 13-ஆம் நாள் காலமானார்.

இருபெரும் உலகப் போர்களுக்கிடையிலான காலக் கட்டத்தில், உலக அரங்கில் இங்கிலாந்தின் பெருமையை உயர்த்தப் பாடுபட்ட பால்டுவின் பிரபுவின் வாழ்க்கை வரலாற்றை, சார்சுமால்கம் யங்கு என்பார் 1952-ஆம் ஆண்டு எழுதி முடித்தார்.

பால்டுவின் என்னும் பெயருடைய பல மன்னர்கள் பலநாடுகளில் ஆட்சியை மேற்கொண்டனர். அவர்களுள் முதலாம் பால்டுவின் (கி.பி.1171 - 1205) காண்கடாண்டிநோபினை ஆண்ட முதல் இலத்தீன் மன்னர்; அவர் நான்காம் சிலுவைப் போரில் தலைமை ஏற்று நடத்திச் சென்றார் (கி.பி. 1202-1204). இரண்டாம் பால்டுவின் (கி.பி.1217-1273) காண்கடாண்டிநோபிளின் கடைசி இலத்தீன் மன்னர். எருசேலம் நாட்டையும் ஐந்துபால்டுவின் மன்னர்கள் ஆண்டனர். பால்டுவின் இராபர்ட்டு (கி.பி.1804-1858) கனடாவின் அரசியல் தலைவர். ம.சு.

துணை நூல்:

அனுமந்தன், கி.ர., பிரிட்டன் வரலாறு-பாகம் 2 - தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், தமிழ்நாடு அரசாங்கம், சென்னை. 1964.

பால்டுவின் பூங்கா, அமெரிக்க நகரம். பால்டுவின் பூங்கா (Baldwin Park), தெற்குக் கலிபோர்னியா மாநிலத்தில் இலாசு ஏஞ்சல்சுப் (Los Angeles) புறநகர்ப் பகுதியில் உள்ளது. இந்நகரம் மக்கள் வாழ்வதற்கு மிகவும் ஏற்ற சூழ்நிலையில் அமைந்துள்ளது. பல வகையான பொருள்கள் இங்கே உற்பத்தியாகின்றன. இதைச் சூழ்ந்துள்ள செழிப்பு மிக்க சான் கேப்ரியல் பள்ளத்தாக்கு (San Gabriel Valley) இந்நகருக்கு மேலும் மிகுதியான சிறப்பைக் கொடுக்கிறது. முதன்முதலில் மக்கள் இங்கே கி.பி. 1870-இல் குடியேறினர். இதன் மக்கள்தொகை 1980 - ஆம் ஆண்டில் 47,285. இங்கு 1971-இல் பசிபிக்கு மின்சாரக் குழுமம் (Pacific Electric Company) ஏற்படுத்தப் பெற்றது. விண்வெளிக் கலங்கள், அவற்றுக்குத் தேவையான பொருள்கள், உலோகத் தொழிற்சாலைப் பொருள்கள், குழாய்கள், ஆடைகள் முதலியன இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. தெ.பா.

பால் பண்ணை முன்னேற்றத் திட்டங்கள்: பால் ஒரு சரிவிகித உணவு. உடலுக்குத் தேவையான அனைத்துவகை ஆதாரச் சத்துகளையும் பால் வழங்குகிறது. எனவே, பால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன்மூலமும், அதனை மக்கள் அருந்தச் செய்வதன்மூலமும் மக்கள் உடல்நலமிக்க நல்வாழ்வைப் பெறச் செய்யமுடியும். இந்த வகையான சிந்தனையின் விளைவாகத்தான் இந்திய அரசு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கும்

வகையில் பல்வேறு வகையான திட்டங்களைச் செயற்படுத்தி வருகிறது. ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான திட்டங்களுக்கு நிதியை இந்திய அரசு ஒதுக்கி வந்துள்ளது.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கென இந்திய அரசு உருபாய் 7.81 கோடி ஒதுக்கியது. இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தான் பல சிறப்பான திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுத்து அவற்றிற்குப் 'பால் பண்ணை முன்னேற்றத் திட்டங்கள்' (Dairy Development Programmes) என்று பெயரிட்டு உருபாய், 17.44 கோடி ஒதுக்கியது. இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட அணுகுமுறை அறிக்கையில் பால் பண்ணை முன்னேற்றத் திட்டத்தின் குறிக்கோள்கள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டன. அவை: 1) பால் உற்பத்திச் சிக்கல்களை அறிவியல் முறையில் தீர்க்க முனைதல்; 2) பசுக்களையும், எருதுகளையும் நலமிக்க சிறந்த முறையில் பேணிக் காத்தல்; 3) பால் உற்பத்தியை ஓர் ஆதாயமுள்ள தொழிலாகக் கொண்டு வருதலும் அதன்மூலம் கிராமப்புறங்களில் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கி மக்களின் வருவாயை உயர்த்துதலும்; 4) கிராமங்களில் உற்பத்தியாகும் பாலைச் சேகரித்து, நகர்ப்புறங்களுக்குக் கொண்டு வருதல்; 5) பால் பண்ணைத் தொழிலைச் சிறந்த முறையில் நடத்துவதற்கு வல்லுநர்களை உருவாக்கப் பயிற்சி நிறுவனங்களையும், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களையும் தோற்றுவித்தல் முதலியவையாகும்.

இவ் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் பயனாகக் கீழ்க் கண்டவாறு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலுமுள்ள பெரு நகரங்களுக்கும் தேவையான அளவு பாலை வழங்குவதற்கெனப் பால் பதனப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் தொடங்கப்பட்டன. கிராமங்கள், சிறு நகரங்களில் உற்பத்தியாகும் பாலைச் சேகரித்து இந்த நிறுவனங்கள் பதனப்படுத்தி நகரங்களுக்கு அனுப்பிவந்தன. பஞ்சாபு, அரியானா, குசராத்து முதலிய மாநிலங்களில் பாலைக்கொண்டு தயாரிக்கும் இனிப்புகளை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்கூடங்கள் நிறுவப்பட்டன. தில்லி, புனே, கர்நூல், குண்டூர், கொடைக்கானல் முதலிய இடங்களில் பால் பண்ணைகள் விரிவான அளவில் தொடங்கப்பட்டன. மிகுதியாக உற்பத்தியாகின்ற பாலைப் பதனப்படுத்துவதற்கும் பதனநிலையங்கள் நிறுவப்பட்டன. பால் பண்ணையிலுள்ள பசுக்களையும், எருதுகளையும் கவனிக்க மருத்துவர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். மாவட்டத் தலைநகரங்களில் கால்நடை மருத்துவத்துறை அலுவலகங்கள் தொடங்கப்பட்டன. அவற்றின் துணைகொண்டு,

கலப்பினப் பசுக்கள் மக்கள் மத்தியில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கும்பொழுது கூட்டுறவுப் பண்ணை முறையையும் பரவலாக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசு கருதியது. அக் கூட்டுறவுப் பண்ணை முறையின்மூலம் சிறு உழவர்களும், குறைந்த வருவாயுள்ளவர்களும் கடன்பெற்றுப் பசுக்களை வாங்கிப் பயன்பெற முடியும். அதன்விளைவாகக் கூட்டுறவுப் பால் உற்பத்திச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு அவற்றின் மூலம் மிகுதியான உறுப்பினர் பயனடைந்தனர்.

தவிர, சிறந்த வகைக் கால்நடைகளை அறிமுகப்படுத்தி அவற்றை நன்கு காப்பதற்குக் 'கால்நடைக் குடியிருப்புகளை' (Cattle Colonies) அரசு ஏற்படுத்தியது. தமிழ்நாட்டில் மாதவரத்தில் அவ்வகைக் குடியிருப்பு நிறுவப்பட்டுள்ளது. நகரின் சுற்றுப்புறச் சுகாதாரத்தைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டும், சிறந்த வகைக் கலப்பினங்களைப் பேணிக் காப்பதற்கும் கால்நடைக் குடியிருப்புத் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. நகரைவிட்டுச் சற்றே தூரத்தில் பால் பண்ணைகளை நிறுவுதல், பால் பண்ணைக்கு அருகில் குடியிருக்க விரும்புவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் வீட்டுமனை வழங்குதல் முதலிய கூறுகள் கால்நடைக் குடியிருப்புத் திட்டத்தில் உள்ளன.

பெங்களூரில் தேசிய பால் பண்ணை ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (National Dairy Research Institute) தொடங்கப்பட்டது. பின்னர், அந்நிறுவனம் கர்நாடக்கு மாற்றப்பட்டது. இருப்பினும், இப்பொழுது பெங்களூரிலும் கால்நடை ஆராய்ச்சி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அலகாபாது, கர்நூல், பெங்களூர் முதலிய நகரங்களிலுள்ள பால் வள ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் பி. எசுசி., (B.Sc.-பால் வளம்) பட்டத்தையும் சான்றிதழையும் (Diploma-பால்வளம்) வழங்கி வருகின்றன.

இவ்வாறு பால் பண்ணை வளர்ச்சித் திட்டங்கள் இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தின்போது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டாலும் தொடர்ந்து வந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் பால் பண்ணை வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குப் போதிய நிதி ஒதுக்கப்பட்டுச் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ச.வெ.பா.

துணை நூல்கள்:

Pillai & Sarangadbaran, Rural Economics, Himalaya Publishing House, Bombay, 1982.

Shah, S.M., Rural Development Planning and Reform, Abhinav Publication, New Delhi, 1977.

பால்பர், ஆர்தர்சேம்சு (கி.பி.1848-1930): இவர் இசுகாட்லாந்து (Scotland) நாட்டில் உள்ள விட்டிங்

காம் (Whittingham)என்னும் பகுதியில் பிறந்தவர் ஆவார். பால்பர்(Arthur James Balfour)மிகப் பழைய இசுகாட்டிசு (Scottish) பிரபுக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். முதலில் ஈட்டனிலும், பின்பு கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக்கழகத்திலும் கல்வி பயின்று முதுகலைப் பட்டம் பெற்றார். முதன்முதலில் கி.பி. 1874 - இல் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஆனார். தம்முடைய உறவினரான சாலிசுபரி பிரபுவின் அணுக்கச் செயலாளராக கி.பி. 1878 - இல் ஆனார். அடுத்த ஆண்டு 'தத்துவ இயல் கொள்கை' என்ற நூலை வெளியிட்டு இலக்கிய உலகில் பெரும்புகழ் பெற்றார். சாலிசுபரி பிரபுவுடன் பெர்லின் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார். அடுத்து நடைபெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் கி.பி. 1880 -இல் மிகுதியான பங்கேற்றார்.பாலத்தீனத்தை (Palestine)யூதர்களின் பழைய இடமாக அறிவிக்கும் பொருட்டுத் தம் அறிவிப்பினை (Balfour Declaration) வெளியிட்டார். அவ்வறிவிப்பு அரேபியர்களாலும் யூதர்களாலும் திறனாய்வு செய்யப்பட்டது. இருபிரிவினருமே பாலத்தீனத்தைத் தங்களுடைய பழைய இடமாகக் கருதி உரிமை கொண்டாடினர். அந்த அறிவிப்புத்தான் இருபிரிவினரிடையே பிரிவினை மனப்பான்மையைப் பெருக்கியது. முதல் உலகப்போரின் போது, இங்கிலாந்து சூயசுக் கால்வாய்க்கு அருகில் அமைந்த பாலசுத்தீனத்தைத்தம் ஆட்சியின் கீழ்க் கொணர முனைந்தது. பன்னாட்டு மன்றத்தின் ஆணையின் படி இங்கிலாந்து பாலசுத்தீனத்தைத் தன் ஆட்சியின் கீழ் 1922-இல் கொண்டு வந்தது.

சாலிசுபரி பிரபு,கி.பி.1885-இல் பால்பரைச் சிறு நில அரசாங்க வாரியத்தின் தலைவராக நியமனம் செய்தார்.மந்திரி சபையில் கி.பி. 1886-ஆம் ஆண்டு அயர்லாந்து நாட்டின் செயலாளராக இடம் பெற்றார். அயர்லாந்து நாட்டின் சமூகப் பொருளாதார முன்னேற்றம் கருதிப் பல கட்டுமானத் திட்டங்களுடன் கி.பி. 1890-இல், பல மாவட்ட வாரியங்களை (Boards) ஏற்படுத்தினார். இவர் கி.பி. 1886-92க்கு, இடைப்பட்ட காலத்தில் சிறந்த பேச்சாளராகப் புகழ் பெற்றார்.மேலும் கி.பி.1891-இல் கருவூலப் பிரபுவாகவும், பிரபுக்கள் அவையின் தலைவராகவும் விளங்கினார். இவர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளில் அயர்லாந்து நாட்டின் சிறுநில அரசாங்கத் தொடர்பான மசோதா, தானியங்கு பள்ளிகள்,உரோமன் கத்தோலிக்கப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவை சிறந்தனவாகக் கருதப்படுகின்றன.

சாலிசுபரி பிரபுவின் உடல் நலக்குறைவின் காரணமாக வெளி விவகார அமைச்சர் பொறுப்பை கி.பி. 1898-இல் மேற்கொண்டு உருசிய நாட்டுடன் பல பேச்சு வார்த்தைகளை மேற்கொண்டார். இவர் கி.பி. 1890-இல் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் கிழக்கு

மாள்செசுட்டர் தொகுதியிலிருந்து பெருவாரியான வாக்கால் தேர்வு பெற்றுக் கருவூலத்தின் பிரபுப் பதவியைத் தொடர்ந்தார். இவர் 1902-ஆம் ஆண்டு சாலிசுபரியின் பதவி விலகலுக்குப்பின்பு தம் அமைச்சரவையை மாற்றி அமைத்தார்.

பால்பர் வரியில்லா வாணிகத்தைப் (Free Trade System) பெரிதும் ஆதரித்தார். இங்கிலாந்து நாட்டு வாணிகத்தைப் பெருக்கவும், வாணிகத் துறையின் போட்டி மனப்பான்மையைக் குறைக்கவும் பால்பர் இம்முறையை ஆதரித்தார். செயலாளர் சேம்பர்லினின் புதிய திட்டங்களால் ஏற்படவிருந்த சிக்கல்களுக்கு இணக்கமான முறையில் தீர்வு கண்டார்.

சேம்பர்லின், நாட்டின் நிதி நிருவாகத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்யும் பொருட்டுச் சில புதிய வரிகளைக் கொணர நினைத்தார். அப்போது பால்பரின் வரியில்லா வாணிகக் கொள்கை (Free Trade Policy) பொதுமக்களால் திறனாய்வு செய்யப்பட்டது. எனினும் பால்பருக்கும்சேம்பர்லினுக்குமிடையே இணக்கமான உறவு நிலவியது. நாட்டினுடைய முன்னேற்றம் கருதி இருவருக்குமிடையே ஓர் ஒப்பந்தம் நிறைவேறியது. இங்கிலாந்து நாட்டு வணிகம் அந்நாட்டின் குடியேற்ற நாடுகளில் முதன்மை பெறவேண்டுமென்பதே ஒப்பந்தத்தின் நோக்கமாக அமைந்தது.

நிருவாகம் வீழ்ச்சியடைந்த போதும், பால்பருடைய திறமை, மேற்கொண்ட திட்டங்கள், பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள் பெரிதும் பாராட்டப் பெற்றன. இவர் பல நூல்களை வெளியிட்டார். இவர் சிறந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக விளங்கியதோடு தத்துவம், அறிவியல், இலக்கியம் கலை ஆகியவற்றில் அதிக ஈடுபாடும்கொண்டார். இவருடைய எண்ணங்கள் அயர்லாந்து நாட்டில் ஏற்படவிருந்த உள்நாட்டுப் போரைத் தவிர்த்து இங்கிலாந்து நாட்டை விழிப்புடன் இருக்கச் செய்தன. உலகப்போர் தொடங்கிய போது நாட்டின் நலன் கருதி அரசியல் பேதங்களை அறவே விடுத்து ஒற்றுமை வாதிகளின் (Unionist) கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டார். இவர் 1920-இல் இங்கிலாந்து நாட்டின் பேராளராகப்பன்னாட்டு மன்றத்தின் முதல் கூட்டத்தில் பங்கேற்றார். வாசிங்டன் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார், ஆங்கில - சப்பானிய உறவை ஆதரித்தார். பால்பர், 1922-இல் பிரபுப் பட்டம் பெற்றார். பல தத்துவ நூல்களை வெளியிட்டார். இவர் 1930-இல் காலமானார். இரா.கி.

பால்பன்: கியாசு-உத்-தீன் பால்பன் கி.பி. 1266-ஆம் ஆண்டுத்தில்விச் சுல்தானாகப் பதவியேற்று 20 ஆண்டுக்காலம் மிகச் சிறப்பாக ஆட்சிபுரிந்தார்.

நாற்பதின்மருள் ஒருவரான இவர் பல பதவிகளைப் பெற்று இந்தியாவில் சுல்தான்களின் ஆட்சியை நிலை பெறச் செய்தார். நாசிர்-உத்-தீன் மகமுதுவின் ஆட்சிக்காலம் முழுவதும், இடையில் இரு ஆண்டுகள் நீங்கலாக, பால்பனே ஆட்சிப்பொறுப்பிலிருந்து நாட்டின் நிருவாகத்தைத் திறமையாக நடத்தினார். பின்னர் கி.பி. 1266-ஆம் ஆண்டு பால்பன் சுல்தானாகப் பதவியேற்றுத் தில்லி ஆட்சியை வலிமை பெறச் செய்தார். இவர் தம் ஆட்சியில் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார். எனவேதான் இவர் தில்லிச் சுல்தான்களுள் மிகச் சிறந்தவராகக் கருதப்படுகிறார்.

இளமை வாழ்க்கை: பகா-உத்-தீன் (Baha-ud-din) என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட பால்பன், துருக்கிய இல்பாரி இனத்தைச் சேர்ந்தவர். பால்பனின் இளம் வயதில் மங்கோலியர் இவரைக் கைப்பற்றிக் கசினியில் வாழ்ந்துவந்த காசா சமால்-உத்-தீன் (Kawaja Jamal-ud-din) என்பவரிடம் விற்றனர். அவர் பால்பனைத் தில்லிக்கு அழைத்துச் சென்று இல்ட்டமிசிடம் விற்கமுற்பட்டார். மிகவும் குட்டையாகவும் அழகின்றியும் இருந்த பால்பனை அவர் வாங்க மறுத்துப் பின்னர், பால்பனின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி வாங்கிக் கொண்டார். பின்னர் இவர் தம் திறமையாலும் தகுதியாலும் தில்லி அரசியல் வானில் மிக உயர்ந்த நிலையை அடைந்தார்.

பதவி உயர்வு: நாற்பதின்மருள் ஒருவராகப் பதவி உயர்வு பெற்ற பால்பன் பின்னர்ச் சுல்தான் இரசியாவின் ஆட்சிக் காலத்தில் வேட்டைப்படைத் தலைவராக (Amir-i-Shikar) நியமிக்கப்பட்டார். துருக்கியப்பிரபுக்கள் இரசியாவுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்த பொழுது, பால்பனும் அவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு சுல்தானின் ஆட்சியை வீழ்த்துவதில் முக்கிய பங்கு பெற்றார். அதன் பின்னர் வந்த சுல்தான் பசுராம் பஞ்சாபில் இரேவரிப்பகுதியைப் பால்பனுக்குச் சர்கிராக வழங்கினார். அப்பொழுது பால்பன் மங்கோலியரை வென்று உச்சுப் (Uch) பகுதியை அவர்களிடமிருந்து மீட்டார். இவர் கி.பி. 1246-ஆம் ஆண்டு சுல்தான் மசூத் சாவைப் பதவியிலிருந்து நீக்கிவிட்டு நாசிர்-உத்-தீன் மகமுதைச் சுல்தானாக நியமித்தார். எனவே பால்பன் 'உலுக்கான்' (Ulugh-Khan) என்ற பட்டம் வழங்கப்பெற்று, சுல்தான் நாசிர்-உத்-தீனின் தலைமை அமைச்சராக நியமிக்கப் பெற்றார்.

நாசிர்-உத்-தீன் மகமுதின் ஆட்சிக்காலத்தில் கி.பி. 1246-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1266-ஆம் ஆண்டு வரை, இடையில் இரு ஆண்டுகள் நீங்கலாக, பால்பனே நிருவாகத்தை நடத்தி வந்தார். எனவே நாசிர்-

உத்-தீன் மகமுதின் ஆட்சிக்காலம் என்பது உண்மையில் பால்பனுடைய ஆட்சிக்காலமேயாகும். சுல்தானின் மேலாண்மையை வங்காளத்தில் நிலைநாட்டப் பால்பன் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். மங்கோலியப் படையெடுப்பிலிருந்து வடமேற்கு எல்லைப் புறப் பகுதிகளைப் பாதுகாப்பதில் இவர் வெற்றி பெற்றார். பால்பன் கி.பி. 1256-ஆம் ஆண்டு மங்கோலியருக்கு எதிராகப் படையை நடத்திச் சென்று உச்சுக் (Uch) கோட்டையை முற்றுகையிட்டிருந்த அவர்களை விரட்டினார்.

கொள்ளைக் கூட்டத்தினரை ஒழித்தல்: அப்பொழுது தில்லியிலும், அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் கொள்ளைக் கூட்டத்தினரும், திருடர்களும் மக்களுக்கு மிகுந்த தொல்லை கொடுத்து வந்தனர். கொள்ளைக் கூட்டத்தினர் வாழ்ந்து வந்த பல கிராமங்களைத் தாக்கி அவர்களை அடக்கினார். இவ்வாறு திருடர்களையும் கொள்ளைக் கூட்டத்தினரையும் ஒழித்து நாட்டில் ஒழுங்கையும் அமைதியையும் நிலை நாட்டினார்.

வங்காளத்தை இணைத்தல்: நீண்டகாலமாக வங்காளமானது தில்லிச் சுல்தான்களின் ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்டுத் தனிநாடாக இருந்துவந்தது. நாசிர்-உத்-தீன் ஆட்சிக்காலத்தில் வங்காளத்தைக் கைப்பற்றப் பால்பன் செய்த முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தன. அவர் சுல்தானானதும் வங்காளத்தை வென்று தம் அடிமைகளுள் ஒருவரான துகரில் காளை (Tughril Khan) அதன் ஆளுநராக நியமித்தார். ஆனால், சிறிது காலத்தில் துகரில் காள் 'சுல்தான்' என்ற பட்டத்துடன், தம் பெயரில் நாணயங்களை வெளியிட்டுச் சுதந்திரமாக ஆட்சிபுரியலானார். அவரை அடக்குவதற்கு அமீர் காள் தலைமையில் அனுப்பப்பட்ட படையும், அதன் பிறகு அனுப்பப்பட்ட இரு படையும் தோல்வியுற்றன. எனவே பால்பன் தம்முடைய இளைய மகன் புக்ராகானுடனும் (Bughra Khan) இரண்டு இலட்சம் வீரர்களுடனும் வங்காளத்தை அடைந்தார். துகரில் காள் தம் தலைநகர் இலக்னாடியை (Lakhnauti) விட்டுச் சாசுநகர் நோக்கிக் கிழக்கே ஓடினார். பால்பன் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்று, சிறை செய்தார். தம் மகன் புக்ராகானை வங்காளத்தின் ஆளுநராக நியமித்தார்.

படைச் சீர்திருத்தம்: தம் ஆட்சியை வலிமைமிக்கதாகச் செய்வதற்குப் பால்பன் படையைச் சீர்திருத்தி அமைக்க விரும்பினார். குத்ப்-உத்-தீன் ஐபெக்கின் காலத்திலிருந்து துருக்கியப் போர் வீரர்களுக்கு நிலம் மானியமாக வழங்கப்பட்டு, அவர்கள் படையில் பணிபுரிந்து வந்தனர். ஆனால் பால்பனின் ஆட்சிக்காலம் வரை அவர்கள் சுல்தானுக்கு ஒழுங்காகப் படைகொடுத்து உதவவில்லை. எனவே அதுபற்றி

ஆய்வு நடத்துவதற்குப் பால்பன் ஏற்பாடுகள் செய்தார். இதனால் பால்பனால் படையில் மிகப் பெரிய சீர்திருத்தம் செய்ய முடியவில்லையெனினும் போருக் காக எவ்விதப் பயிற்சியும் இல்லாத கூலிப்படை அனுப்பப்படும் முறை நிறுத்தப்பட்டது. இமத்-உல்-முல்க்கு (Imad-Ul-Mulk)என்னும் ஒரு சிறந்த தளபதியைப் பால்பன் தம் போரமைச்சராகப் பெற்றிருந்தார். அவர் நல்ல போர் வீரர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது, தக்க பயிற்சி அளிப்பது, சிறந்த படைக்கலங்களைத் தயாரிப்பது, படைவீரர்களிடையே சிறந்த ஒழுக்கத்தையும் கட்டுப்பாட்டையும் நிலைநாட்டுவது ஆகிய முறைகளைக் கையாண்டு படையை வலிமை மிக்கதாகச் செய்தார். இதுதான் பால்பனின் பல வெற்றிகளுக்கும் காரணமாகும்.

ஒற்றிப்படை: நாட்டின் நடப்பை நன்கு அறியவும், மாநில ஆளுநர்கள், பிரபுக்கள், அரசாங்க அதிகாரிகள் ஆகியோரின் சதித் திட்டங்களிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் பால்பன் ஒருசிறந்த ஒற்றிப்படையை உருவாக்கினார். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும், மாவட்டத்திலும், துறையிலும் அரசாங்க ஒற்றர்கள் நியமிக்கப்பட்டு அவர்கள் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளை அவ்வப்போது சுல்தானுக்கு அறிவித்து வந்தனர். அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் வழங்கப்பட்டுச் சுல்தானின் நேரடி அதிகாரத்தின்கீழ் வைக்கப்பட்டிருந்தனர். அவ்வப்பகுதிகளில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை அவர்கள் உடனுக்குடன் சுல்தானுக்குத் தெரிவிக்கத் தவறினால் மிகக் கடுமையான தண்டனை வழங்கப்பட்டது. எடுத்துக்காட்டாக, பாதவுனின் ஒற்றராக இருந்தவர் அப்பகுதியின் ஆளுநர் மாலிக் பக் பகு (Malik Baq Baq) என்பவரின் நடவடிக்கைகளை ஒழுங்காக அறிவிக்காததால் தூக்கிலிடப்பட்டார். இவ்வாறு சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டிருந்த ஒற்றிப்படை பால்பனின் ஆட்சி வலிமையுற்று விளங்குவதற்கும், நாட்டில் அமைதி நிலவுவதற்கும் காரணமாகவிருந்தது.

நாற்பதினமரின் வீழ்ச்சி: சுல்தானின் ஆட்சியில் நிலவிய அரசியல் குழப்பங்களுக்கெல்லாம் துருக்கியப் பிரபுக்களான நாற்பதினமரே காரணம் என்பதை பால்பன் நன்கு உணர்ந்திருந்தார். அவர்கள் மிகுந்த வலிமை பெற்று அரசர்களை ஆக்கவும் நீக்கவும் செய்தனர். அவர்கள் சுல்தான்களைத் தங்களுடைய கைப்பாவைகளாக வைத்திருக்க விரும்பினர். எனவே, பால்பன் அவர்களுடைய வலிமையை அடக்கித் தம் மேலாண்மையை நிலைநாட்ட விரும்பினார். இவர் சிறுசிறு துருக்கியப் பிரபுக்களையெல்லாம் மிக உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டுவந்து நாற்பதினமரின் செல்வாக்கைக் குறைத்தார். அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு அவர்களை ஒடுக்கினார். எடுத்துக்காட்டாக, பாதவுனின் ஆளுநர்

ராகவீருந்த மாலிக் பக் பகு தம் வேலைக்காரனை அடித்துக் கொன்றுவிட்டதற்கு அவருக்குப் பொது இடத்தில் கசையடி கொடுக்குமாறு பால்பன் ஆணையிட்டார். அயோத்தியின் ஆளுநரான கைபக்கான் (Kaibat Khan) குடிபோதையில் இருந்தபொழுது ஒருவரைக் கொன்றுவிட்டார். அவருக்குப் பால்பன் 500 கசையடி கொடுத்து, பின்னர் அவரால் கொல்லப்பட்டவரின் மனைவியிடம் ஒப்படைக்கும்படி ஆணையிட்டார். அவர் அப்பெண்ணிடம் 20,000 தங்கக்காசுகளைக் கொடுத்து விடுதலை பெற்றார். நாற்பதினமரின் வலிமை மிக்கவரும், பால்பனின் உறவினருமான செர் கான் (Sher Khan) சுல்தானால் நஞ்சிட்டுக் கொல்லப்பட்டார். பால்பன் அரசாங்க அதிகாரம் முழுவதையும் தாமே கைக்கொண்டு வலிமைமிக்கதோர் வல்லாட்சியாளராக விளங்கினார்.

கலகங்களை அடக்குதல்: இராசபுத்திரத் தலைவர்கள் பாதவுன், அம்ரோகா (Amroh), பாடியாலி (Patiali), கம்பில் (Kampil) ஆகிய இடங்களில் கலகம் செய்யத் தொடங்கினர். அங்கெல்லாம் ஆப்கானியப் படையினரை நிறுத்தி வைத்து மீண்டும் கலகம் ஏற்படாதவாறு தடுத்தார்.

மங்கோலியரின் படையெடுப்பு: இந்தியாவின் வடமேற்கு எல்லைப்புறப் பகுதியை மங்கோலியர் அடுத்தடுத்துத் தாக்கிச் சுல்தான்களின் ஆட்சிக்குத் தொடர்ந்து தொல்லை கொடுத்து வந்தனர். அவர்கள் இலாகூரைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். எனவே, இவர் மங்கோலியரிடமிருந்து இலாகூரை மீட்டார். ஒரு முறை மங்கோலியர் பஞ்சாபிலுள் நுழைந்து, பல பகுதிகளைக் கொள்ளையடித்து, சீலம் நதியையும் கடந்தனர். இளவரசர் இருவரும் பெரிதும் முயன்று மங்கோலியரை விரட்டியடித்தனர். மங்கோலியர் கி.பி. 1286 - ஆம் ஆண்டு பஞ்சாபைத் தாக்கியபொழுது நடந்த போரில் இளவரசர் முகம் மது கான் உயிர்துறந்தார்.

மதிப்பீடு: சுல்தான் பால்பன் எண்பதாம் வயதில் தம் மூத்தமகன் இறந்துவிட்ட அதிர்ச்சியின் காரணமாக இறந்தார். இவர் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தில்லிச் சுல்தான்களின் ஆட்சியை வலிமை பெறச் செய்யப் பாடுபட்டார். சுல்தான்களின் ஆட்சியின் தொடக்கக் காலத்திலிருந்து அரசியலில் மேலாண்மை செலுத்திவந்த நாற்பதினமரை இவர் அழித்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் கல்விக்கும், கலைகளுக்கும், கட்டடக்கலைக்கும் ஆதரவு கொடுத்தார். எனவேதான் இவர் அடிமை மரபினைச் சேர்ந்த சுல்தான்களுள் மிகச் சிறந்தவராகக் கருதப்படுகிறார்.

சி.இரெ.

துணை நூல்கள்:

Majumdar, P.C. and others, Advanced History of India, Macmillan and Co. Ltd., London, 1970.

Pandey, A.B., Early Medieval India, Central Book Dept, Allahabad, 1976.

Stanley Lane-Poole, Medieval India, under the Mohammedan Rule, Seema Publications, Delhi, 1980.

பால்போவா, வாசுகோ நாயுடுசுடி: புதிய உலகத்தைக் கண்டுபிடித்து வென்ற இசுபானிய ஆய்வுப் பயணவீரர் பலருள் பால்போவா, ஒருவராவார். பசிபிக்குப் பெருங்கடல் இவரின் பெரிய கண்டுபிடிப்பாகும். பால்போவா இசுபெயினில், செரிடிலாசு காபலெராசு என்ற இடத்தில் பிறந்து வளர்ந்தார். இவரது 26-ஆம் வயதில் கி.பி. 1501-இல் உரொடிரிகோ-டி-பாசுடிமாசின் மேற்கு ஆய்வுப் பயணக் கடல் கண்டுபிடிப்புகளில் ஈடுபட்டு, இறுதியில் இசுபானியோலாவாவில் (Hispaniolava) உழவராகக் குடியேறினார். இவர் அங்குக் கடனாளியாகி, பிறகு கடன் தொல்லைவிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளக் கொலம்பியாக் கரையிலுள்ள சான் சொபசுடியனில் அலன்சோ-டி-ஓசெடாசின் புதிய குடியிருப்பிற்குச் சென்றுகொண்டிருந்த ஒரு கப்பலின் ஒரு பெட்டியினுள் மறைந்துகொண்டு தப்பினார். ஓசெடி அங்கு இல்லாததைக் கண்ட அந்தக் கப்பல் மாலுமிகள் தேரியனைக் (பனாமா) கடந்தனர். ஒரு புதிய குடியிருப்பைக் கண்டுபிடித்த அத்தலைவர்கள் பின்பு தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டனர். கப்பல் தலைவனான மார்டின் பெர்னாண்டசு-டி-என்சிசோ அச்சண்டையில் தோல்வியுற்று, கைதாகி இசுபெயினுக்குத் திருப்பியனுப்பப்பட்டான். என்சிசோவின் கீழிருந்த தலைவர்களுள் ஒருவரான பால்போவா அக் குடியிருப்பின் தலைமைப் பதவி ஏற்றார்.

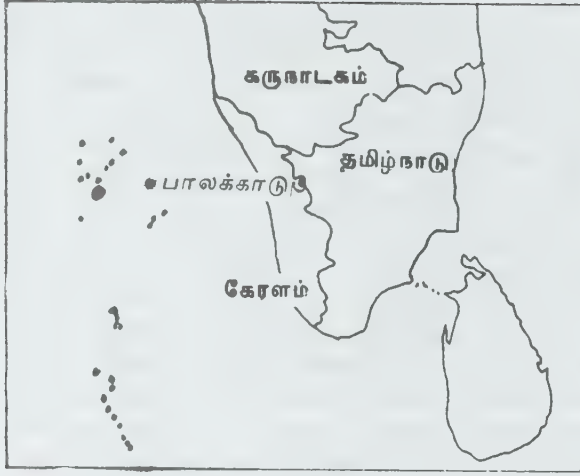
வெகுவிரைவில் அருகினில் இருந்த நாடுகளை இவர் கைப்பற்றினார். இவருடைய வீரமும், கருணையும், நடுநிலைமையும் இவருக்கு உள்ளூர்த் தலைவர்கள் பலரின் நட்பைத் தந்தது. மேற்கிலிருந்து புறப்பட்ட பல உள்நாட்டுச் சுற்றுப்பயணங்களின்போது மலைத்தொடர்களின் பின்னால் இருந்த நீர்வளத்தினைப் பற்றியும் பெருவிருந்த பொற்சுரங்கத்தைப் பற்றியும் கேள்விப்பட்டார். ஆனால், இவர் மேலும் சுற்றுப்பயணங்கள் செல்வதற்குள்ளாகப் பெர்டினாண்டு அரசன் உதவியுடன் என்சிசுகோ திரும்பியதால், பால்போவா இன்னல்களுக்குள்ளாயினார்.

தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள எடுத்த முயற்சியில் பால்போவா ஒரு பெரிய திட்டத்தை உருவாக்கினார். இவர் 200 இசுபானியர்களுடனும், 1000 உள்நாட்டு மக்களுடனும் கி.பி. 1513-இல் புறப்பட்டார். மாத இறுதிக்குள் அவர்கள் மலைத்தொடரைக் கடந்து, பசிபிக்கை அடைந்தனர். அதை இவர் இசுபெயினுக்கு உரிமை கொண்டாடினார். பிறகு முத்துத் தீவிற்குச் சென்று, கி.பி. 1514-இல் தேரியனுக்குப் பெரும் பொருள்களுடன் திரும்பினார். மன்னன் இக்கண்டுபிடிப்புகளையும், அவருக்குப் பரிசாக அனுப்பப்பட்ட பொருள்களையும் கண்டவுடன் பெருமகிழ்ச்சிக்குள்ளாகி, பால்போவாவைப் பசிபிக்கின் கடற்படைத்தலைவராகவும், பனாமாவின் ஆளுநராகவும் நியமித்தான். ஆனால் விரைவில் அதே அரசன், பெட்ரோ ஏரியசு-டி-அவிலா என்பவரைத் தேரியனுக்கு ஆளுநராக அனுப்பிவைத்தான்.

ஆளுநரான அவிலா அதிகாரப் பேராசை பிடித்தவன்: அதே சமயம் பால்போவாவிற்கும் அஞ்சுபவனாதலால், இவரை நீக்க ஒரு சூழ்ச்சி செய்தான். பால்போவாவின்மீது இராசத்துரோகம் என்ற ஒரு பொய்க் குற்றச்சாட்டை உருவாக்கி, இவரை மரண தண்டனை அடையும்படி செய்தான். தேரியனின் பொது மன்றத்தில் பால்போவா கி.பி. 1517-இல் கொல்லப்பட்டார். பி.

பாலக்காடு: கேரள மாநிலத்தில் உள்ள 11 மாவட்டங்களுள் ஒன்று பாலக்காடு (Palghat) ஆகும். இப்பாலக்காடு புவியியல், வரலாற்றுச் சிறப்புடையதாகவும் ஒரு சிறந்த வாணிக மையமாகவும் விளங்குகிறது. பாலக்காட்டின் தென்கிழக்கே பொள்ளாச்சியும் (Pollachi), தென்மேற்கே திருச்சூரும் (Tiruchur), மேற்கே சோரனூரும் (Shoranur), வடகிழக்கே கோயம்புத்தூரும் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. திண்டுக்கல்லிலிருந்து பொள்ளாச்சி வழியாகவும், கோயம்புத்தூரிலிருந்தும், எர்ணாகுளத்திலிருந்தும் சோரனூர் வழியாகவும், பாலக்காட்டிற்கு இருப்புப்பாதை வசதி அமைந்துள்ளது. பாலக்காட்டிலிருந்து 112 கி.மீ. தொலைவில் கள்ளிக்கோட்டை (Calicut) அமைந்துள்ளது. பாலக்காட்டின் மக்கள்தொகை 2044,399 (1986); பரப்பளவு 4400 ச.கி.மீ. ஆகும்.

பாலக்காடு புவியியல் முறையில் 10.2 அட்சரேகையும் 76.42 தீர்க்கரேகையும் கூடுமிடத்தே உள்ளது. இவ்விடத்தைப் பண்ணையாறு (Panjājar) என்னும் நதி வளம் செய்கிறது. இங்குள்ள பாலக்காட்டுக் கணவாய் தென்னிந்தியாவில் உள்ள மேற்கு மலைத் தொடர்களில் குறிப்பிடத்தக்க சில முக்கிய கணவாய்களுள் ஒன்றாகும். அக்கணவாய்கள் மூலமாகத்

பாலக்காடு

தான் மேற்குக்கடற்கரைக்கு எளிதில் செல்ல முடிகிறது. அக்கணவாய்கள் அரசியல், பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் ஒரு முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றன. அவற்றில் பாலக்காட்டுக் கணவாய் மிக முக்கிய பங்கினைப் பெற்றுள்ளது. இக்கணவாயின் மிகக் குறுகிய இடத்தில் பாதையின் அகலம் 24 கி.மீ. ஆகும். இக்கணவாய் கடல்மட்டத்திலிருந்து 144 மீ. உயரத்தில் அமைந்துள்ளது. இதன் இருபக்கங்களிலும் உள்ள மலைத்தொடர் 1,500 மீ. முதல் 2,000 மீ. வரை உயரமுடையதாக உள்ளது. இதன் வடக்கே நீலகிரி மலையும் தெற்கே ஆனைமலையும், ஏலக்காய் மலைக்குன்றுகளும் உள்ளன. இக்கணவாயின் பயனால் கேரளாவிலும் தமிழ்நாட்டிலும் பருவநிலைகளில் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. இதன் மூலம் தென்மேற்குப் பருவக்காற்றின் பயன் கோயம்புத்தூருக்குக் கிடைக்கிறது. இவ்வாறே வடகிழக்குப் பருவக்காற்றின் பயன் கேரளாவிற்குக் கிடைக்கிறது. இப்பருவக் காற்றின் காரணமாகப் பாலக்காடு மிகுந்த மழைவளம் பெறுகிறது. ஆகையால், பாலக்காடு கேரளத்தின் நெற்களஞ்சியமாக விளங்குகிறது.

பண்டைய காலத்தில் இக்கணவாய் உரோமானியர்களின் வணிகம் கோயம்புத்தூர் வரை பரவ உதவியது என்பதைக் கோயம்புத்தூரில் கிடைத்துள்ள உரோமானியர்களின் நாணயங்கள் உறுதி செய்கின்றன. அவ்வாறே அக்காலத்தே இக்கணவாய் மூலமே சோழர்களின் ஆட்சி கேரளாவில் நிலைக்கவும், சேரர்களின் ஆட்சி கொங்கு தேசத்தில் நிலவவும் முடிந்தது. மேலும், கடந்த காலத்தில் ஐதர் அலியும் திப்புசுல்தானும் இக்கணவாய் வழியாக கி.பி. 18 - ஆம் நூற்றாண்டில் கேரளத்தின் சில பகுதிகளைக் கைப்பற்றித் தங்கள் ஆட்சியின் கீழ்

வைத்திருந்தனர். ஐதர் அலி கி.பி. 1766 - இல் பாலக்காட்டில் ஒரு கோட்டையை நிறுவினார். இக்கணவாய் வழியாகக் கேரளாவிற்குப் பல சமுதாயப் பிரிவினர்கள் சென்று குடியேறினர்; எடுத்துக்காட்டாகச் சமணர்களும், தமிழ்ப் பிராமணர்களும், வாணிகம் புரிந்த செட்டியார்களும் சென்றனர். அவர்களின் பண்பாட்டுத் தாக்கம்பாலக்காட்டில் காணப்படுகிறது. பாலக்காட்டில் உள்ள மக்களின் பண்பாடு, தமிழக, கேரளப்பண்பாடுகளின் பிணைப்பாக உள்ளது. சிறப்பாகப் பாலக்காட்டில் நடைபெறும் இரத உற்சவம் (தேர்ப்பவனி), பவக்கூத்து (Pavakuthu), கொங்கான் படை (Kongan Padai) முதலிய விழாக்கள் கேரளத்திற்கு வந்தவர்களின் தொடர்பால் கொண்டாடப்படுகின்றன. பாலக்காட்டில் உள்ள திருவெங்கப்பூரா (Tiruvengappura), கிள்ளி குருசிமங்கலம் (Killikurssi mangalam) என்ற இடங்களில் உள்ள சிவ ஆலயங்கள், புனித இடங்களாக உள்ளன. அவ்வாறே தென்னேரி தீர்த்தம் என்ற இடமும், இம்மாவட்டத்தில் உள்ளது. புகழ்மிக்க தெருவாத் மசூதி (Teruvath Mosque) பாலன் சாதன்னூரில் உள்ளது. விழாக்காலங்களில் திரளான மக்கள் இப்புனிதத் தலங்களுக்கு வருகின்றனர்.

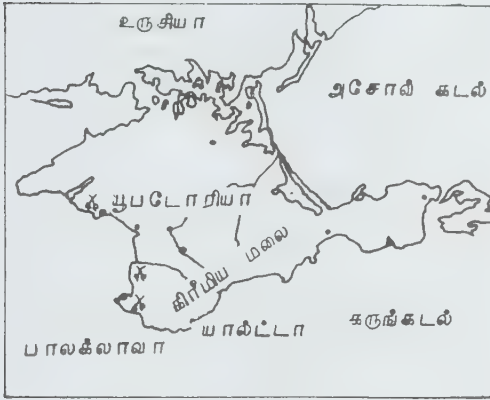
பாலக்காட்டில் பல தொழிற்சாலைகள் பெருகி உள்ளன. பாலக்காடு வட்டத்தில் மட்டும் 1,402 தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. அதில் 619 கிராமப்புறங்களிலும், 783 நகர்ப்புறங்களிலும் உள்ளன. மேலும், பாலக்காடு சிறந்த வணிக மையமாக விளங்குவதால், மரம், கோரைப்பாய், துணி, எண்ணெய், தானியங்கள் மிகுந்த அளவில் விற்பனையாகின்றன. இங்குச் செய்யும் வெண்கலச் சாமான்கள் சிறப்பு வாய்ந்தவை. பு.எ.மோ.

துணை நூல்:

Sreedara Menon, A., Social and Cultural History of Kerala, Sterling Publisher Pvt. Ltd., New Delhi, 1979.

பாலக்லாவாப் போர்: இது ஐரோப்பாவில் நடந்த கிரிமியப் போரின் போது நிகழ்ந்த போராகும். கிரிமியத் தீபகற்பத்தில் பாலக்லாவா என்னும் நகருக்கு அண்மையில் கி.பி. 1854 - ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 25 - ஆம் நாள் இப்போர் மூண்டது. கிரிமியப் போரில் (Crimean War) உருசியாவுக் கெதிராக இங்கிலாந்து, பிரான்சு, துருக்கி ஆகிய நாடுகள் ஓர் அணியாகத் திரண்டிருந்தன. இங்கிலாந்து, பிரான்சு, துருக்கி ஆகிய நாட்டுப் படை வீரர்கள் பாலக்லாவா நகரத்தை எளிதாகக் கைப்பற்றிக் கொண்டு, அங்கு அவர்களின் படைத்

தலைமையை நிலைநாட்டிக் கொண்டனர். செபாசுட்டபோலிலிருந்து (Sepastopol) பெரும்படையொன்றை உருசியர்கள் அனுப்பிப் பாலக்லாவாவைத் திரும்பக் கைப்பற்ற விரும்பினர். எனினும், அம்முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. இரு தரப்பிலும் எண்ணற்றோர் மாண்டனர்.

போரின் போது ஆங்கிலக் குதிரைப் படையைச் சார்ந்த சிறு அணியொன்று பலம்பொருந்திய உருசியப் படையைத் தீரமாகத் தாக்க முயற்சி செய்தது. ஆனால், அதனால் பயன் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. அப்படையிலிருந்த 600 பேரில் மூன்றிலொரு பங்கினரே உயிர் தப்பினர். இப் போருக்கு ஆங்கிலத் தளபதிகள் இருவரின் சினமே காரணமாயிற்று. இப்போர் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கதன்று. ஆனால், இப் போரைக் குறித்து ஆங்கிலக் கவிஞர் ஆல்பிரடு தென்னிசன் (Alfred Tennyson) என்பார் எழுதிய கவிதை அனைவராலும் நினைவு கூரத்தக்க வகையில் புகழ்பெற்றது. இக்கவிதையில் போர் வீரர்கள் தாம் செய்யும் செயல் சரியா தவறா என்று பாராமல் படைத் தலைவர்கள் கூறியபடி கட்டுப்பட்டுப்போராடி உயிர் துறக்கவும் ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்ற அடிகள் போர் வீரர்களின் கட்டுப்பாட்டைச் சுட்டிக் காட்டும் தன்மை படைத்தவையாகும்.

இரா.அ.

பாலசுருட்டிண பிள்ளை: இவர் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள கள்ளக்குறிச்சிக்கு அருகில் அமைந்த செல்லம்பட்டு என்னும் சிற்றூரில் கி.பி. 1890 - ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவருடைய தந்தையார் ஆறுமுகம்பிள்ளை; தாயார் சின்னம்மை. தொடக்கக் கல்வியைக் கள்ளக்குறிச்சியில் பெற்ற இவர் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பட்டவகுப்பில் சேர்ந்து பயின்று அக்கல்லூரியிலேயே ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். இவர் எழுதிய விசயகாருண்யம், பருந்தும் நிழலும் என்னும் இருநூல்களும் பள்ளி இறுதித் தேர்வுக்கும் இளங்கலைப்பட்ட வகுப்பிற்கும் அந்நாளில் பாடநூல்களாக விளங்கின. இவர் சட்டக் கல்லூரியிற் சேர்ந்து அதில் இளநிலை, முதுநிலைப்பட்டங்களையும் பெற்றார். சென்னைச் சட்டக் கல்லூரியில் துணைப்பேராசிரியராகவும் பணிபுரிந்தார். இவர் எழுதிய 'இந்து திருமணச்சீர்திருத்தம்' என்னும் நூல் குறிப்பிடத்தக்கது. இறுதியில் இந்து அறநிலையத் துறையில் செயலாளராக நீண்டநாள் பணிபுரிந்தார்.

இவர் வள்ளலாரிடம் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றபின் திருவருட்பாவை அச்சிட்டு வெளியீடுவதில் ஈடுபட்டார். இராமலிங்க அடிகளாரின் கையெழுத்துகளோடு மற்றைய அன்பர்கள் படி செய்த பகுதிகளையும் ஒப்பிட்டுச் சிறந்த குறிப்புகளுடன் வெளியிட்டார். திருவருட்பாக்களில் நூற்றைம்பது செய்யுட்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். இவர் 1960 - ஆம் ஆண்டு மறைந்தார். சா.உ.

பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயர்: இவர் இன்றைய அண்ணா மாவட்டத்திலுள்ள பழனி நகரில் தோன்றிய கவிஞர்களுள் ஒருவர். துருவ வேளாளர் மரபில் வந்த இவர்தம் தந்தையார் பெயர் பெரியவன் கவிராயர் என்பதாகும். அவர் பழனித் திருக்கோயிலில் பூத்தொடுத்தல், மாலை அமைத்தல், திருப்புகழ் பாடுதல் போன்ற தொண்டு செய்து வந்தார். பெரியவன் கவிராயருக்கு மணமானபின் பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், இறையருளால் ஓர் ஆண் மகவு பிறந்தது. பாலசுப்பிரமணியன் என்னும் பெயரில் வளர்ந்த அக்குழந்தை, ஊமையும் செவிடுமாக மாறி வருவது கண்டு பெற்றோர் பெரிதும் கவன்று, முருகப் பெருமானை வேண்டி அக்குறை நீங்கப் பெற்றனர். அது பற்றி மரபாக வழங்கும் கதை வரலாறு வருமாறு: இறைவன் இவர் பெற்றோர் கனவில் தோன்றி, இருவருக்கும் ஒவ்வொரு கடம்ப மலரைக் கொடுத்து, அதனைக் குழந்தையின் கண்ணில் தடவுமாறும், காதில் செருகுமாறும்

பணித்தருளி மறைந்தார். விழித்த நிலையில் தங்கள் கரங்களில் கடம்ப மலர் இருக்கக் கண்ட பெற்றோர் பெரிதும் மகிழ்ந்து, கனவில் இறைவன் கூறக் கேட்ட வாரே செய்து, அதனால் தம் குழந்தையின் குறைகள் நீங்கப் பெற்றனர்.

பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயர் இளமையில் தம் தந்தையாரிடமே தமிழ் பயின்றார். பின்னர் த் தக்க வடமொழியாளரிடம் பயின்று அம்மொழியில் புலமை மிகப் பெற்றார். அவர்களின் செல்வாக்கால் கவிராயர் வேதாந்த நாட்டம் கொண்டு விளங்கினார். அது போழ்து, பழனிக்குத் தலப் பயணமாக வந்த திருவாவடுதுறை ஆதீனத் தலைவரைக் கண்டு வணங்கினார். இளைஞரான பாலசுப்பிரமணியனின் தமிழ்ப் புலமையையும் வேதாந்த வேட்கையையும் அறிந்த ஆதீனத் தலைவர் அவருக்குச் சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களைக் கற்பிக்க விரும்பினார். பாலசுப்பிரமணியனும் அவரொடு சென்று, சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கற்று அதில் வல்லவராசிப் பிற சமய நெறிகளை மறுத்து நிறுவுமளவு புலமை பெற்றார்.

பாலசுப்பிரமணியனின் புலமைச் சிறப்பினை உணர்ந்த அக்காலத் தஞ்சை மன்னன் அவருக்குக் 'கவிராயர்' என்னும் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தான். பின்னர்க் கவிராயர் சேரநாடு சென்று அந்நாட்டு மன்னரவையில் திவ்வியப் பிரபந்த வியாக்கியானப் பெரியாராகிய பிள்ளை லோகாசாரியரொடு வாதம் செய்து வெற்றி பெற்றார்.

இவர் திராவிட வேத நிருணயம், பாஞ்சராத்திர மத சபேடிகை, அக்க தீபிகை, சைவசித்தாந்த தரிசனம், வேதாந்த சித்தாந்த சமரச தீபம், மாயாவாத சகசிர தூடணை, குகோத்தர்சம், கூவிள நீப மகாத்மியம் போன்ற பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

சமயத் தொடர்பாகப் பலநூல்களை இயற்றியுள்ள போதிலும், இவரெழுதிய பழனித்தல புராணமே இவருக்கு மிகுந்த புகழைத் தந்தது. பழனி வாழ் பெருமக்கள் விரும்பியவாறு இவர் பழனித் தலபுராணத்தினை இயற்றியுள்ளார். அந்நூல் மூன்று நாள் களில் பாடி முடிக்கப்பட்டது என்று ஒரு பழைய வெண்பா கூறுகிறது. பழனித் தலபுராணம் கடவுள் வணக்கம் முதலாகச் சேரர் கோன் சருக்கம் ஈறாக 23 சருக்கங்கள் கொண்டு. 987 விருத்தப் பாக்களால் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

இவர் காலம் கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டென்று சிலர் கூறுவர். பழனித் தலபுராணத்தில் 'இப்புராணத்தை 1550-ஆம் சக ஆண்டில் இயற்றினேன்' என்னும் கருத்தில் தன்மைக் கூற்றில் அமைந்துள்ள ஒரு பாடலைக் காணும்போது, அப்புராணம் கி.பி. 1628-ஆம் ஆண்டு பாடப்பட்டது என்பது புலனாகிறது.

அதனால் அதன் ஆசிரியராகிய பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயரின் காலம் - கி.பி.16-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியும், கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியும் ஆதல் கூடும் என்பது தெரிகிறது. அ.மா.ப.

பாலசுப்பிரமணியம், சி.என்.: இவர், இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தமிழகத்தே சிறந்து விளங்கிய வாய்ப்பாட்டுக் கலைஞர்களுள் ஒருவர். தஞ்சை மாவட்டம் கூடலூர் கிராமத்தில் கி.வி. நாராயணசாமி ஐயரின் மகனாக 1910-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர்தம் பெற்றோர் இசைப் பயிற்சி உடையவர்கள். தாயார் வாய்ப்பாட்டிலும், தந்தையார் யாழ் (Fiddle) வாசிப்பதிலும் தேர்ந்தவர்கள். இவருக்கு இவர்தம் தந்தையே முதல் குருவாக இருந்தார். பிறகு மதுரை சுப்பிரமணிய ஐயரிடம் இசை உருப்படிசளைப் பயின்றார்.

இனிய குரல்வளம் படைத்த பாலசுப்பிரமணியம் தம் பத்தாம் வயது முதல் இசைப் பயிற்சியில் ஈடுபடலானார். இராக சங்கதியிலும், சுரத்தைச் சுத்தமாகப் பாடுவதிலும் இவர் பணி குறிப்பிடத்தக்கது. குருசாமி பாகவதரிடம் இசை பயின்று தம் இசைப் புலமையைச் சிறக்கச் செய்தார்.

இசைமேதை அரியக்குடியின் இசைப்பாணியால் கவரப்பட்ட இவர், 1928-ஆம் ஆண்டு பி.ஏ. ஆனர்சு வகுப்பில் சேர்ந்து பட்டம் பெற்றார். இவர்தம் முதல் இசையரங்கு 1928-ஆம் ஆண்டு மயிலைக் கபாலீசுவரர் கோயிலில் நடந்தது.

இவர், 4½ கட்டை அல்லது 5 கட்டைச் சுருதியில் பாடும் இயல்புடையவர். தெளிந்த ஓட்டமுள்ள குரல்வளம் படைத்த இவர் மூன்று காலங்களிலும் அலங்காரமாய்ப் பாடும் இயல்புடையவர். அறிவு முறையாகப் பாடும் இவர் இயல்பு புதிய கோணம் படைத்தது எனலாம். இசைப் பாடகராக இருந்த பாலசுப்பிரமணியம் 1932-ஆம் ஆண்டு பாமா விசயம் என்னும் திரைப்படத்திலும், 1936-ஆம் ஆண்டு சதிஅனுசூயா என்னும் திரைப்படத்திலும் நாரதராகவும், 1936-ஆம் ஆண்டு சகுந்தலை என்னும் திரைப்படத்தில் துசியந்தனாகவும் நடித்தார்.

இவர் கல்யாணி, காம்போதி, தோடி ஆகிய இராகங்களைச் சிறப்பாகப் பாடுவார். தியாகையரின் 'ஏதாவுனரா' என்ற கல்யாணி இராகத்தில் அமைந்த பாடலைப் பாடும்போது அதற்குரிய அத்தனைச் சங்கதிகளையும் பாடுவார்.

வசந்தபைரவி, சோதி சொரூபினி ஆகிய அரிய இராகங்களைப் பாடுவதில் இவர் வல்லவர். மக்களைக் கவரும் வகையில் பாடும் இவர் முகக்கோணலிற்றிப் பாடுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பக்கவாத்தியக்காரர்களோடு இனிமையாகப் பழகக் கூடியவர். நகைச்சுவை உணர்வுடைய இவர், மற்றவர்களுக்கு விருந்து தருவதில் மகிழ்ச்சி அடையும் இயல்புடையவர். இவர் 1939-ஆம் ஆண்டு திருவாங்கூர்ச்சமசுத்தானக் கலைஞராகச் சிறப்பிக்கப் பெற்றார்.

இவரது வரவால் இசைக் கலைஞர் உலகம் மிக்க சிறப்பினைப் பெற்றது. திருவாங்கூர்ச் சுவாதித் திருநாள் இசைப்பள்ளியில் முதல்வராக இருந்து வந்தார்.

‘சொன்னதைச் செய்திடச் சாகசமா’ என்ற இராக மாலிகைப் பாடலும், ‘கிக்குத் தெரியாத’ என்ற பாரதிப் பாடலும் இவருக்குப் புகழை நல்கின.

‘சுதா மாதுரிய தர்சினி’ என்ற வந்தன தாரினி இராகத்தில் அமைந்த பாடல் இவர்தம் இசைப் புலமைக்குச் சான்றாகும். இவர் 1967-ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தினார். இரா.குரு.

பாலத்தீனம்: மத்திய தரைக்கடலின் கிழக்குக் கோடியில் சிரியாவிற்கும் எகிப்திற்கும் இடையே அமைந்துள்ள மிகச் சிறிய நிலப்பகுதியே பாலத்தீனம் ஆகும். இப்பகுதியானது இன்று இசுரேல், சோர்டான் (Jordan) என இரு நாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒரு சிறு பகுதி எகிப்துடன் இணைக்கப்பட்டு விட்டதால் பாலத்தீனம் (Palestine) என்னும் பெயரை உலகப் படத்தில் காண இயலாது. யூதர்கள், கிறித்தவர்கள், இசுலாமியர் ஆகியோரின் புனித இடங்கள் இங்கு உள்ளதால் வரலாற்றுப் புகழ் மிக்கதாக இது திகழ்கின்றது. இது யூதமக்களுக்குக் கடவுளால் அளிக்கப்பட்ட (Promised land) இடமாக விவிலிய நூலில் கூறப்படுவதால் இது அவர்களின் புனித இடமாகும். ஏசுநாதர் பிறந்து, வளர்ந்து, தம் கொள்கைகளைப் பரப்பிய பெத்லகேம், எருசேலம் (Jerusalem), நாசரத்து (Nazareth), கலிலீ (Galilee) ஆகியவிடங்கள் இப்பகுதியில் உள்ளதால் இது கிறித்தவர்களின் புனித பூமி (Holy land) ஆகும். மெக்கா, மெதினாவை அடுத்து இசுலாமியரின் புனித இடமாகக் கருதப்படும் எருசேலம் இங்குத்தான் உள்ளது. எகிப்திலிருந்து சிரியாவிற்குச் செல்லும் பாதையிலும், மத்தியதரைக்கடலிலிருந்து சோர்டானுக்கு அப்பாலுள்ள மலைகளுக்குச் செல்லும் முக்கிய வழியிலும் இது அமைந்துள்ளது. இதன் தெற்குக்கடற்கரைப் பகுதியில் கி.மு. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பிளிசுதீனியர் (Philistines) பெயராலேயே இப்பகுதி பாலத்தீனம் எனக் குறிக்கப் பட்டது.

புவியியல் அமைப்பு: தட்பவெப்பம்: இது ஒரு

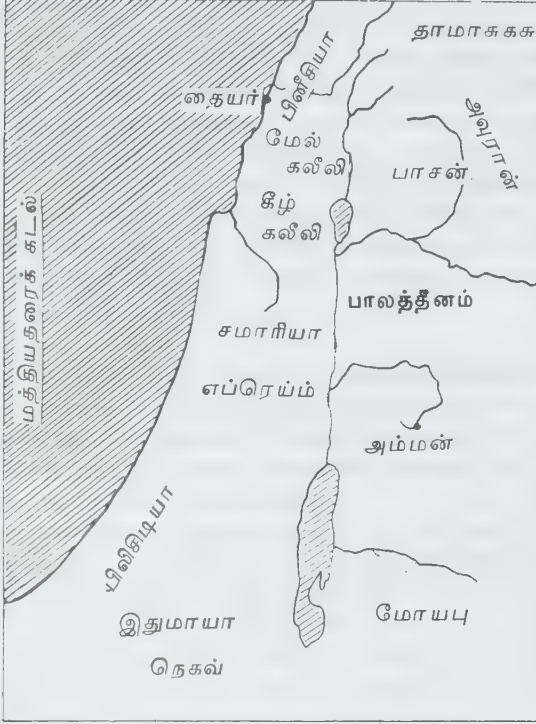
வறண்ட, வெப்பமான பகுதியாகும். நவம்பர் முதல் ஏப்பிரல் வரைமழை காலமாகையால் அப்பொழுது வெப்பம் மிதமாக இருக்கும். மே முதல் அக்டோபர் வரையிலான கோடைக்காலத்தில் வெப்பம் மிகுந்தும், மழை இன்றியும் இருக்கும். இசுரேலின் வெப்பநிலை ஆகசுட்டுவில் 24 பாகை செலசியசிலிருந்து 32 பாகை செலசியசு வரை இருக்கும். சில சமயங்களில் அது 50 பாகை செலசியசு வரை செல்லும். வடக்கு கலிலீயில் ஆண்டு மழை அளவு 100 செ.மீ. நெகேவாவின் தென்கோடியில் 3 செ.மீ. மழை பெய்யும். பாலத்தீன மலைப்பகுதியில் வெப்பமானது 37 பாகை செலசியசிலிருந்து 5 பாகை செலசியசு வரை இருக்கும். மழையின் அளவு 51 செ.மீ. முதல் 76 செ.மீ. வரை மாறுபடும்.

இயற்கை அமைப்பு: இதனைக் கடற்கரைப்பகுதி, மலைகள், சோர்டான் பள்ளத்தாக்கு, பாலைவனம் என நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். மிகக் குறுகலான கடற்கரைப் பகுதியின் அகலம் சராசரி 19 கி.மீ. ஆகும். வளமிக்க இப்பகுதியில் ஆரஞ்சும், பல்வகை மத்தியதரைக்கடல் பழவகைகளும் விளைகின்றன. இதன் கிழக்கில் நீண்ட மலைகளும், உயர்நிலைப் பகுதிகளும் உள்ளன. அவற்றிற்கு வடக்கில் ஏசுநாதர் வளர்ந்த இடமான கலிலீ மலை இருக்கின்றது. மத்திய பாலத்தீனத்தில் சமாரியா மலை (Hill of Samaria) யைக் காணலாம். மேல் கலிலீயில் உள்ள மலைகள் சிரியா, இலெபனான் மலைகளின் தொடர்ச்சியாகும். கீழ்க் கலிலீயில் வளமிக்க மண்ணும், தேவையான நீரும் உள்ளதால் இது பாலத்தீனத்தின் வளமிக்க பகுதியாகும். இங்குத்தான் விவிலிய நூலில் குறிப்பிடப்படும் தைபீரியசு ஏரி (Lake Tiberias) உள்ளது. சூதேயாவில் விவிலிய நூலின் காலத்திலிருந்து சிறந்து விளங்கும் பெத்லகேம், எருசேலம், எப்ரான் (Hebron) முதலிய நகரங்கள் உள்ளன. மிக ஆழமான சோர்டான் பள்ளத்தாக்கில் மரணக் கடல் (Dead sea) கடல் மட்டத்திலிருந்து 397 மீ. கீழே அமைந்துள்ளது. இதன் கடற்கரைப் பகுதிதான் உலகிலேயே மிகத் தாழ்ந்த இடமாகும். பாலத்தீனத்திலுள்ள ஒரே ஆறான சோர்டான் மரணக் கடலில் கலக்கிறது. அப்பகுதியில் விலையுயர்ந்த தாது உப்புகளும் (Mineral salts), பிற வேதியப் பொருள்களும் எடுக்கப்படுகின்றன.

பரப்பளவு: பிரிவினைக்கு முன்னர் இதன் பரப்பளவு 26,000 சதுர கி.மீ. இதன் நீளம் 340 கி.மீ.; அகலம் ஏறத்தாழ 130 கி.மீ.

எல்லைகள்: இதன் எல்லைகள் அடிக்கடி மாறிக் கொண்டே இருந்தாலும் மேற்கில் மத்தியதரைக் கடலுக்கும், எகிப்திற்கும், வடக்கில் இலெபனான், சிரியா

ஆகிய நாடுகளுக்கும், கிழக்கில் சோர்டானுக்கும், தெற்கில் செங்கடலுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியே பாலத்தீனம் எனப்பட்டது.

பாலத்தீனம் (அமைவிடம்)

மக்கள் தொகை: அப்போதைய பாலத்தீன மக்களுள் யூதர்கள் 678,000; அரேபியர் 1,269,000 (1946) ஆவர்.

சமயம்: இசுரேல் மக்கள் யூத சமயத்தையும் சோர்டானில் உள்ளவர்கள் இசுலாமிய சமயத்தையும் பின்பற்றுகின்றனர். கிறித்துவர்களும் இப்பகுதியில் வாழ்கின்றனர்.

முக்கிய நகரங்கள்: இங்குள்ள நகரங்களுள் மிகப் புனிதமாகக் கருதப்படுவது எருசேலம் ஆகும். இப்பகுதியில் பெரிய நகரமாக இசுரேலின் தலைநகரமான தெல் அவிவ் சாபா (Tel Aviv-Jaffa) விளங்குகின்றது. இசுரேல் நாட்டில் நெகேவுப் பகுதியின் தலைநகரமான பீர்சிபா (Beersheba) விவிலிய நூலில் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் நகரமாகும். அம்மான் (Amman) - சோர்டானின் பெரிய நகரமும், அந்நாட்டின் தலைநகரமும் ஆகும்.

வரலாறு: வரலாற்றுக்கு முந்திய காலத்திலிருந்தே, சற்றேறக்குறைய 100,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே, இப்பகுதியில் மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர்.

செமெடிக்கு இனத்தைச் சேர்ந்த ஈபுருக்கள் (Hebrews) அல்லது இசுரேலியர் எனப்படுகிறார்கள். கி.மு. 1442-இல் புறப்பட்டு வந்து இங்குக் குடியேறி, கனான்களையும் (Canaanites), பிளீசீனியர்களையும் (Philistines) வென்று தங்கள் ஆட்சியை ஏற்படுத்தினர். அப்பொழுது அவர்கள் 12 சுதந்திரமான குடும்புகளாகப் பிரிந்திருந்தனர். சால் (Saul), தாவீது (David), அறிவில் சிறந்த சாலமன் (Solomon) ஆகியோர் ஆட்சி புரிந்தனர். அதன்பின் அது எருசேலத்தைத் தலைநகரமாகக் கொண்ட சூதா (Judah), சமாரியாவைத் தலைநகரமாகக் கொண்ட இசுரேல் (Israel) எனும் இரு நாடுகளாகப் பிரிந்தது.

பேரரசர் அலெக்சாண்டர் கி.மு.4-ஆம் நூற்றாண்டில் இதனைக் கைப்பற்றியதால் எல்லனிக் (Hellenic) நாகரிகம் பரவலாயிற்று. எனவே, யூதர்கள் கிளர்ச்சி செய்து கி.மு. 141-இல் சுதந்திரம் பெற்று 70 ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தனர். எனினும், பின்னர் அது உரோமானியரால் கைப்பற்றப்பட்டு ஏசுகிறித்துவின் காலத்தில் அவர்களுடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. கலகம் ஒன்று கி.பி. 66-இல் ஏற்பட்டதால் உரோமானியர் கி.பி. 70-இல் யூதர்களின் கோயிலை இடித்துச் சூதாவிலிருந்து அவர்களை வெளியேற்றினர். பேரரசர் முதலாம் காண்குடன்டைன் (Constantine I) ஆட்சியின் பொழுது பாலத்தீனம் கிறித்தவர்களின் புனித இடமாக மாறி, செழிப்பும், வளமும் பெற்றது. இதனை அரேபியர் கி.பி. 640-இல் கைப்பற்றினர். பின்னர் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் இது எகிப்தின் ஆட்சியின் கீழ்சென்றது. எனவே, புனித இடங்களை மீட்பதற்காகக் கிறித்தவர்கள் இரு நூற்றாண்டுகளுக்கு, சிறு சிறு இடைவெளிகளுக்கிடையே, சிலுவைப் போர்களில் (Crusades) ஈடுபட்டனர். அப்பொழுது கி.பி. 1099-இல் எருசேல இலத்தீன் அரசு (The Latin kingdom of Jerusalem) ஏற்படுத்தப்பட்டு 100 ஆண்டுகளுக்கு நீடித்தது. பின்னர் மாமலுக்குகளின் (Mamlukes) ஆட்சி ஏற்பட்டு இப்பகுதியில் முகமதிய நினைவுச் சின்னங்கள் தோன்றின.

ஆட்டோமான் துருக்கியர்கள் கி.பி. 1516-இல் இதனைக் கைப்பற்றித் தங்கள் ஆட்சியை அமைத்தனர். முதல் உலகப் போரின் பொழுது 1920-இல் இதனை இங்கிலாந்து வென்றதால் சோர்டான் உள்பட, அதன் நிருவாகத்தில் இருந்தது. யூதர்களுக்கும் அரேபியருக்கும் இடையே யூதர்கள் குடியேறுவது, இடம் வாங்குவது குறித்துப் பூசல்கள் ஏற்பட்டன. இங்கிலாந்து அரசு கி.பி. 1936-இல் பாலத்தீனத்தை அவர்களிடையே பிரித்துக் கொடுத்துவிடுவதென முடிவு செய்து 1939-இல் ஒரு வெள்ளை அறிக்கையை

(White paper) வெளியிட்டது. அப்பொழுது வெளி நாடுகளிலிருந்து யூதர்கள் குடியேறுவது பெருகிக் கொண்டேயிருந்தது. இரண்டாம் உலகப் போர் ஏற்பட்டபொழுது இங்கிலாந்து அரசிடம் நற்பெயரைப்பெற வேண்டுமென்பதற்காக யூதர்களும், அரேபியரும் பூசலின்றி ஒத்துழைப்புத் தந்தனர்.

ஐக்கிய நாடுகளின் சபை 1947 - இல் பாலத்தீனத்தை இவர்களிடையே பிரித்துக் கொடுப்பது என்றும், எருசலத்தை மட்டும் அதன் கட்டுப்பாட்டில் பன்னாட்டுப் பகுதியாக (International zone) வைப்பது என்றும் முடிவு செய்தது. இங்கிலாந்து அரசு 1948-இல் அப்பகுதியை விட்டு விலகிக் கொள்வது என அறிவித்ததால் 1948 மே 14-இல் இசுரேல் சுதந்திரம் பெற்றதாக அறிவித்தது. மறுநாளே சிரியா, இலெபனான், எகிப்து, சோர்டான், ஈராக்கு ஆகியவை இப்பகுதியிலிருந்த அரேபியருடன் சேர்ந்து கொண்டு இசுரேலை எதிர்த்தன. அரேபியரின் பல தாக்குதல்களையும் இசுரேல் முறியடித்தது. இதன் எல்லைப் பகுதியில் வாழ்ந்து வந்த 7,00,000 அரேபியர் சோர்டானுக்கும், பிற அரேபிய நாடுகளுக்கும் சென்று குடியேறினர். அப்போர்களின் பொழுது இசுரேல் கைப்பற்றிய வடக்குச் சோர்டான் பள்ளத்தாக்கு, கலீல், எசுடரலான் சமவெளி (Plain of Esdraelon), கடற்கரைப்பகுதி நெகேவின் (Negev) பெரும் பகுதி ஆகியவற்றை அந்நாடு பெற்றது. அரேபியருக்கு அவர்கள் கைப்பற்றியிருந்த சோர்டான், சமாரியா, சூதேயா (Judea) ஆகியவை கொடுக்கப்பட்டன. எருசலம் இவ்விருநாடுகளுக்கும் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டன. தெல் அவிவ்வைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு இசுரேல் ஒரு வலிமைமிக்க அரசாக ஆனது.

மத்திய கிழக்கில் இசுரேலுக்கும் எகிப்திற்கும் இடையே போர்கள் ஏற்பட்டன. இசுரேல் 1956 நவம்பரில் சுசாப்பகுதியைக் (Gaza Strip) கைப்பற்றி, அதன் பின்னர் அதன் அருகிலுள்ள ஆகாபா வளைகுடாவைக் (Gulf of Agaba) கைக்கொண்டது. அப்பகுதிக்கு 1957 மார்ச்சில் ஐ.நா. படைகள் வந்த பின்னரே அது வெளியேறியது. எகிப்து 1967 சூனில் ஆகாபா வளைகுடாவை முற்றுகையிட்ட பொழுது மீண்டும் போர் ஏற்பட்டது. இசுரேலியப் படைகள் எகிப்து, சோர்டான், சிரியா ஆகிய நாடுகளில் புகுந்து பல இடங்களையும் சோர்டானுக்கு உரிமையான எருசலத்தையும் கைப்பற்றிக் கொண்டது. மீண்டும் 1973 - அக்டோபரில் இசுரேல்-அரேபியப் போர் தொடங்கியதால் ஆயிரக்கணக்கான பாலத்தீனியர்கள் அகதிகள் முகாமில் அடைக்கலம் புகுந்தனர். பாலத்தீனத்தை விடுவிக்கப் பாலத்தீன விடுதலை இயக்கம் (Palestine Liberation Organisation) போன்ற

சில இயக்கங்கள் ஏற்பட்டன (காண்க: த.க). இசுரேலுக்கும் எகிப்திற்கும் இடையே 1979-இல் அமைதி உடன்படிக்கை ஒன்று ஏற்பட்டு இசுரேல் சினாய் (Sinai) பகுதியிலிருந்து படையை விலக்கிக் கொள்ளவும், அவ்விரு நாடுகளும் பேச்சு வார்த்தைகளின் மூலம் தகராறுகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளவும் இணங்கின.

உலகின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் யூத அகதிகள் 700,000 பேர் 1951-இல் இசுரேலில் குடியேறியதால் இன்று பாலத்தீனத்தில் மூன்று மிலியன் யூதர்கள் உள்ளனர். இசுரேல் தனிநாடு என்பதை அரேபியர் ஏற்றுக் கொள்ளாது இப்பகுதியைப் பாலத்தீனம் என்றே குறிப்பிட்டு வருகின்றனர். எனினும் பாலத்தீனம் என்னும் பெயரில் ஒரு நாடு இப்பொழுது உலகில் இல்லை. சி.இரெ.

துணை நூல்கள்:

Glubb, J.B., The Story of the Arab Legion, London, 1948.

Hyamson, A.M., Palestine Under Mandate (1920-48), London, 1951.

Jiryis, S., The Arabs in Israel, New York, 1976.

பாலத்தீன விடுதலை இயக்கம்: பாலத்தீன நாட்டை இசுரேலிடமிருந்து விடுவிக்க வேண்டுமென்ப போராடி வருவது பாலத்தீன விடுதலை இயக்கம் (Palestine Liberation Organisation-P.L.O.) ஆகும். முதல் உலகப் போருக்குப்பின் பாலத்தீனம் இங்கிலாந்தின் பாதுகாப்பில் இருந்து வந்தது. இப்போது அந்நாட்டில் யூதர்கள் பெருமளவில் குடியேறத் தொடங்கியதால் அரேபியருக்கும், யூதருக்கும் இடையே மோதல்கள் ஏற்பட்டுக் கொலைகளும், கொள்ளையும் நிகழ்ந்தன. எனவே யூதர்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளக்கோமர் (Hashomer), ககனா (Hagana), இர்கன் (Irgun), இசுடெர்கன் (Sterngun) முதலிய இயக்கங்களைத் தோற்றுவித்தனர். பாலத்தீனத்தில் வாழ்ந்த அரேபியர் உன்சனி (Husseini), நசாசிபிசி (Nashashibis) இயக்கங்களை ஏற்படுத்தி யூதர்கள் குடியேறுவதையும் நிலங்கள் வாங்குவதையும் எதிர்த்து வந்தனர். பாலத்தீனத்திலிருந்து இசுரேல் 1948-ஆம் ஆண்டு பிரிக்கப்பட்டு யூதர்களின் நாடாக ஆக்கப்பட்டது. அதனால் ஏற்பட்ட அரேபிய-இசுரேல் போரில் பாலத்தீன விடுதலை வீரர்படையும் அரேபியப் படைகளும் 'தோற்கடிக்கப்பட்டன. எனவே, ஆயுதப் போராட்டத்தின் மூலம் பாலத்தீனத்திற்கு விடுதலை பெற்று, இசுரேல் அரசை ஒழித்து விட்டு அங்குச் சமயச்சார்பற்ற ஓர் அரசை நிலை நாட்ட வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் பாலத்தீன

விடுதலை இயக்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. பதாயின் (Fedayeen) எனப்பட்ட அதிரடிப்படையினர் (Commandos) பல வெவ்வேறு கொள்கைகளுடன் வெவ்வேறு தலைவர்களின் கீழ்ச் செயற்பட்டு வருகின்றனர். அவை அனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்ததே பாலத்தீன விடுதலை இயக்கம்.

இதில் சேர்ந்துள்ள இயக்கங்கள்: 1) அல்-பதா (Al Fatah), 2) அல்-சைகா (Al-Saiqa), 3) பாலத்தீன விடுதலைக்கான மக்கள் முன்னணி, 4) பாலத்தீன விடுதலைக்கான மக்கள் சனநாயக முன்னணி, 5) அரேபிய விடுதலை முன்னணி 6) பாலத்தீன மக்கள் விடுதலைப் படையினர் 7) பாலத்தீன விடுதலைக்கான அரேபிய இயக்கம், 8) பாலத்தீன மக்கள் போராட்டத்திற்கான முன்னணி, 9) பாலத்தீன விடுதலைக்கான மக்கள் முன்னணி- அகமது செபரீல் தலைமையிலானது, 10) பாலத்தீன விடுதலைக்கான செயற்படு இயக்கம்.

அகமது சுகைரி (Ahmed Sukairy) என்பவரைத் தலைவராகக் கொண்டு 1964 - இல் இவ்வியக்கம் (PLO) தொடங்கப்பட்டது. இது கொரில்லாப் போர் முறையையோ மக்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தையோ ஆதரிக்கவில்லை. இதனுடைய படையினர் எகிப்திலிருந்துகொண்டு அதிக ஊதியம் பெற்று நலமாக வாழ்ந்து வந்தனர். எனவே, இதனால் பெரும்பயன். எதுவும் ஏற்படவில்லை. இது, 1964-இல் எருசேலத்திலும், 1965-இல் கெய்ரோவிலும், 1966-இல் காசாவிலும் மாநாடுகளை நடத்தியது. இது 1967-ஆகஸ்டில் நடந்த போரில் படுதோல்வி அடைந்தது. கெய்ரோவில் 1969 இல் கூடிய பாலத்தீன தேசிய அவை அல்-பதாவின் தலைவரான யாசர் அரபத்தை (Yasser Arafat) இவ்வியக்கத்தின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தது.

அல் - பதா: பாலத்தீன விடுதலை இயக்கத்தில் முக்கியமான ஒரு பிரிவு யாசர் அரபத்தைத் தலைவராகக் கொண்ட அல்-பதா (Al - Fatah) ஆகும். அவர் பாலத்தீன விடுதலை இயக்கத்தின் தலைவராகவருந்து அதனை நடத்திவந்தாலும், அல் - பதாவின் தனித்தன்மை கெடாது அதன் தலைவராகவும் இருந்துவருகிறார். செருசேலத்தில் 1929-இல் பிறந்த அரபத்து கெய்ரோப் பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்று 1944-இல் பாலத்தீன மாணவர் அணியில் சேர்ந்து, அதன் தலைவராக 1952 முதல் 1956 வரை இருந்தார். பாலத்தீன மாணவர்களின் பொதுச் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தார். பின்னர் ஆயுதப்போராட்டத்தின் மூலம் பாலத்தீன விடுதலையைப் பெற வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் அல் - பதா இயக்கத்தை ஏற்படுத்தினார். பிற இயக்கங்களின் போட்டி அரேபிய அரசுகளின் எதிர்ப்புகள், பொருள் பற்றாக்க

குறை, அரேபிய செய்தித்தாள்களின் தாக்குதல்கள் ஆகியவற்றிற்கிடையே பாலத்தீன விடுதலைக்காகப் போராடி வந்தார்.

பாலத்தீன விடுதலை இயக்கம் 1969-இல் இவருடைய தலைமையின் கீழ் வந்தது. மேலும், 105 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பாலத்தீன தேசிய அவையில் அல் -பதாவிற்கு 33 இடங்கள் அளிக்கப்பட்டன. பல்வேறு விடுதலை இயக்கங்களையும் இணைத்து உட்பூசலைத் தவிர்த்து விடுதலைப் போராட்டத்தை நடத்த பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். மத்திய குழு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டு அதில் 10 இயக்கங்களுக்கும் இடம் வழங்கப்பட்டது. அனைத்து இயக்கங்களுக்கும் பொதுவாக ஒரு படைத் தளபதி நியமிக்க முடிவு செய்யப்பட்டது. மொராக்கோவில் 1974-இல் நடைபெற்ற உயர்மட்ட மாநாட்டில் அல் - பதா பாலத்தீன மக்களின் சட்டமுறையிலான ஒரே பேராளர் என முடிவு செய்யப்பட்டது. ஐக்கிய நாடுகள் சபை 1974 நவம்பரில் அரபத்தை அழைத்துப் பொது அவையில் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தச் செய்ததுடன் இரு தீர்மானங்களையும் நிறைவேற்றியது.

அல்-சைகா: அல்-சைகா (Al - Saiqa) என்பது சிரியாவை ஆட்சி செய்த சமஉடைமைக் கட்சியின் ஆதரவு பெற்ற இயக்கம். இது மகமூத் அல்-மாயிதா தலைமையில் (Mahmoud al Maaita) 1967-இலிருந்து தீவிரமாகச் செயற்படத் தொடங்கியது. பாலத்தீனத்தில் அரேபியக் குடியரசு ஒன்றை ஏற்படுத்துவதும், அதன் பின்னர் அனைத்து அரேபிய நாடுகளையும் இணைத்து அகண்ட அரேபிய சமவுடைமை அரசைத் தோற்று விப்பதும் இதனுடைய நோக்கங்கள்.

பிற இயக்கங்கள்: சார்சு கபாசு (George Kabash) என்பவர் 1950 தொடர்ந்த ஆண்டுகளில் அரேபிய தேசிய இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தார். இது இலிபியாவிலிருந்து தெற்கு ஏமன் வரையிலும் பரவியது. பின்னர் ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஈடுபட வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் பாலத்தீன விடுதலை முன்னணியை (The Palestine Liberation Front) 1965-இல் தோற்றுவித்தார். அதனுடன் மூன்று படைக் குழுக்கள் இணைந்தன. பின்னர், 1967 நவம்பரில் மற்றும் இரு படை அணிகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுப் பாலத்தீன விடுதலைக்கான மக்கள் முன்னணி (PFLP) உருவாக்கப்பட்டது. அவ்வியக்கத்தில் 1968-இல் பிளவு ஏற்பட்டுப் பலர் அதைவிட்டு வெளியேறிப் பாலத்தீன விடுதலைக்கான மக்கள் சனநாயக முன்னணியைத் (PDFLP) தோற்றுவித்தனர். மற்ற இயக்கங்கள் அவ்வளவு முக்கியமானவை அல்ல. இவை எல்லாவற்றையும் யாசர் அரபத்து இணைத்து, பாலத்தீன விடுதலைக்காகப் போராடி வருகின்றார். சி.இ.ரே.

துணை நூல்:

Mehmood Hussain: The Palestine Liberation Organisation, University Publishers (India), Delhi, 1975.

பாலபாரதி: இப்பெயரில் ஐவர் இருந்தனர் என்று தெரிகிறது. அவர்களுள் இருவர்க்குச் சிறப்புப் பெயராக இயற்பெயரோடு பால என்பது இணைத்து வழங்கப்படுகின்றது. பிறர் மூவர்க்கும் இயற்பெயராகவே இப்பெயர் வழங்குகிறது.

பாரதி என்பது கலைமகளின் பெயர். கலைமகளின் அருள்பெற்றுக் கவிபல புணையும் ஆற்றலுற்ற நிலையில் அவள் பெயரையே தம் பெயராகக் கொள்ளுதல் பக்தி அடிப்படையில் புலவர்க்கு ஏற்படையதாகும். 'பால' என்பது இளமையைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். 'பாலபாரதி' என்ற இப்பெயரைப் புலவர்கள் விருதுப் பெயராகவும் பெற்றுள்ளனர்.

இப்பெயர் பாலபாரதி, வாலபாரதி, வாலசரசுவதி என வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஒலித்திரிபுகளில் பகரத்திற்கு வகரம் வருதல் இயல்பாகும். எனவே, இம்முன்று பெயர்களையும் ஒன்றாகக் கருதி இப்பெயர்க்குரிய ஐவரையும் வேறுபடுத்திக் காணுதல் ஏற்படையதாகும்.

பாலபாரதி¹: இவர் தில்லைவிடங்கள் மாரிமுத்தாப்பிள்ளையின் காலத்து வாழ்ந்தவர். இப்புலவர் பிள்ளையவர்களின் கல்வித் திறமையைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியதாக ஒரே ஒரு செய்யுள் மட்டும் காணப்படுகின்றது. வேறெந்த நூலும் இயற்றியதாகக் குறிப்பேதும் காணப்படவில்லை. மேலும், இவர் பற்றிய பிற வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் கிடைக்கப் பெறவில்லை எனத் தனிச் செய்யுட் சிந்தாமணி கூறுகின்றது. தில்லைவிடங்கள் மாரிமுத்தாப்பிள்ளை 'சாலிவாகன சகாப்தம் 1709-ஆம் ஆண்டு பிலவங்க ஆண்டு சித்திரை மாதம் 14 - ஆம் நாள் சோமவாரம்' இயற்கை எய்தினார் என்று அந்நூல் கூறுகின்றது. எனவே, அக்காலத்தில் இவர் வாழ்ந்திருக்கக் கூடும்.

பாலபாரதி²: வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளால் இவர் வால சரசுவதி என்று சுட்டப்படுகின்றார். வண்ணப்பாக்கள் பாடுவதில் திறம்பெற்றவராய் இப்புலவர் விளங்கியிருந்தார். இவர் தம்மைப் புரந்த சிற்றரசன் இறந்துபோக அதனால் பெருங்கவலை யுற்றார். தமக்கு ஆதரவாகவிருந்த அவ்வரசனின் இறப்பையெண்ணித் தாமும் அவனுக்காகவே உயிர்விடத் துணிந்தார். அதனால் அவன் மேல் ஒரு கவிதைபாடிப் பின்பு ஒருவாரத்தில் அவனை எண்ணியே இப்புலவர் உயிர்விட்டார் என்று

தண்டபாணி சுவாமிகள் தம்முடைய புலவர் புராணத்தில் கூறுகின்றார்.

பாலபாரதி³: இவருடைய இயற்பெயர் முத்துசாமி ஐயர் என்பதாகும். இவர் வாழ்ந்தகாலம் கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாண்டு என்பர். இவர் பவானியில் வாழ்ந்தார் என்றும், சதக இலக்கியம் ஒன்றையும் பல தனிப்பாடல்களையும் கீர்த்தனைகளையும் பாம்பண காங்கேயன் குறவஞ்சி என்னும் நூலையும் இயற்றியுள்ளார் என்றும் கூறுவர்.

கொங்குநாட்டுப் பழக்கவழக்கங்களில் திருமண வாழ்த்துப்பாடும் வழக்கம் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். அத்தொழிலைச் செய்பவரைப் 'பாலபாரதி' என வழங்குவர். 'வாகிலி கெட்டவன் கல்யாணம் செய்ய தாலும் பாலபாரதிக்கு அஞ்சுபணம் கொடுக்கவேண்டும்' என்ற வழக்குமொழி இன்றும் அங்கு நிலவுவதைக் காணலாம். அவ்வகையில் கல்வியறிவில் தேர்ந்து கவிதைபுணையும் ஆற்றலையும், நினைத்த அளவில் கவிதைபாடும் ஆற்றலையும் பெற்றவர் 'பாலபாரதி' என்ற சிறப்புப்பெயர் பெறுவதுண்டு என்று கருதலாம்.

பாலபாரதி⁴: இவரது இயற்பெயர் இராமையங்கார் என்பதாகும். இவர் வாலபாரதி என்றும் வழங்கப்பட்டுள்ளார்; இராமாயணக் கதையைச் சந்தப்பா வடிவில் இராமசெய்த் திருப்புகழ் என்னும் பெயரில் பாடியுள்ளார். ஆண்டாள் பிறந்த ஊராகிய சிரீவில்லி புத்தூரில் பிறந்தவர்; அந்தணர் மரபைச் சேர்ந்தவர்; கவிபுணையும் திறத்தால் இவருக்கு அளிக்கப்பட்ட சிறப்புப்பெயர் இதுவாகும்.

'இராமாயணத்தைக்கம்பர் விருத்தத்திலும், பாலபாரதி சந்தப்பாக்களிலும், பிற்பிறபாக்களிலும் பாடியிருத்தலால் இவர் நாடகமாகப் பாடினார்' என்று அருணாசலக் கவிராயரின் இராமநாடகக் கீர்த்தனை முன்னுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதால் பாலபாரதி இராமநாடகக் கீர்த்தனைக்கு முற்பட்டவர் என்பது விளங்கும். அருணாசலக் கவிராயர் காலம் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டு என்பதால் அவருக்கு முற்பட்டவர் பாலபாரதி. இவர் வைணவராக இருப்பினும் சமயப் பொதுநோக்கு உடையவராக விளங்கினார். அருணகிரிநாதரின் சந்தங்களை அடியொற்றியே பெரும்பான்மையான பாக்களை இவர் இயற்றியுள்ளார். இராமசெய்த் திருப்புகழை இவர் இயற்றிய பின் இவரைப் பலர் நிந்தித்த பொழுது தம் நூலை அவர்கள் முன் அரங்கேற்ற இவர் விரும்பவில்லை. இந்திரன் சபையில் அதனை அரங்கேற்றப் போவதாகக் கோயிலாருக்கு அறிவித்து இந்திரனுக்குச் சீட்டுக்கவி எழுதி அனுப்பி இந்திரலோகத்திலிருந்து விமானம் வந்தபின் அதில் சென்று இந்திரன் சபையில் அந்நூல்

அரங்கேறியபின் நிலவுலகிற்கு வந்ததாக நூலின் இறுதியில் அமைந்த செய்யுள் கூறுகின்றது.

இவர் சந்தக்கவி புனைவதில் வல்லவர் என்பதோடு யாப்பிலக்கணம் கரைபோயவர் என்பதும் இவர்தம் நூல்வழிப் புலனாகின்றது. 'அருங்கவியற்றவவை, பல நூலின், சீலமுண ராக்கவி..., (13) என்றும், 'மாசில்க லம்பக விலக்கணப்படி மொழிவேன் யான்' (313) என்றும், 'தனிப்பொருளுவந்த பாடல்' (367) என்றும் அமைந்த தொடர்களால் இவர் தம் கவித்துவத்தை அறியலாம்.

பாலபாரதி⁵: 'இலக்கணச்சூடாமணி' என்னும் யாப்பிலக்கண நூலுக்கு இவர் உரையெழுதியுள்ளார். இவர் 58 வெண்பாக்களாலான இந்நூற்கு இயற்றியுள்ள உரை தெளிவானதாகும். யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை போன்றவற்றை அடியொற்றி இவ்வுரையை அமைத்துள்ளார். முன்னைய இலக்கண நூல்களில் இவர் கொண்டிருந்த புலமையும் ஈடுபாடும் இவ்வுரையால் நன்கு புலனாகின்றன. அறுபதுக்கு மேற்பட்ட இலக்கண நூற்பாக்களையும் இரு நூற்றறுபதுக்கு மேற்பட்ட பாடல்களையும் தம் உரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்தாண்டுள்ளார்.

இவரைப் பற்றிய வரலாற்றுச் செய்திகள் எவையும் கிடைக்கவில்லை. இவர்தம் உரையை நோக்குமிடத்து இவர் சமயப் பொதுநோக்குடையவர் என்பது புலனாகின்றது. இந்திரன், கலைமகள், திருமகள், சிவபெருமான், முருகன், திருமால் போன்ற கடவுளரின் புகழ்பாடும் பாடல்களைத் தம்முரையில் எடுத்தாண்டுள்ளார். ஆயினும் சவலை வெண்பாவின இலக்கணத்தைக் கூறி அதற்கு எடுத்துக்காட்டுத் தரும்பொழுது இலக்கண நூலார் பிறரினின்றும் இவர் வேறுபட்டு எடுத்துக்காட்டுத் தருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சவலை வெண்பாவைக் குறிப்பிடும் முத்துவீரிய ஆசிரியர் அதற்குச் சிதம்பரச் செய்யுட்கோவைப் பாட்டாகிய 'திருமுடியிற் கண்ணியும் மாலையும் பாம்பு' என்பதையே எடுத்துக் காட்டாகத் தருகின்றார். ஆனால், இவர் நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தின் முதல் செய்யுளாகிய 'பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு' என்பதையே மேற்கோளாக எடுத்தாளுகின்றனர். (இலக்கணச் சூடாமணி, 18 உரை) அதனால் இவரை வைணவர் என்று கருத இடமுண்டு.

இலக்கணச் சூடாமணி நூலாசிரியரின் கொள்கைகளுக்கு மாறுபடாமல் இவர் உரையெழுதிச் செல்கின்றார் என்பதை 'அதுவே இந்நூலுடையார்க்கும் உடன்பாடு' (இலக்கணச்சூடாமணி, 52 உரை) என்ற உரையால் உணரலாம்.

இவ்வுரையாசிரியர் பற்றிய காலத்தை அறுதியிட்டுச் சொல்லுதற் கேற்ற அக, புறச்சான்றுகள் அருகிய நிலையிலேயே உள்ளன. இலக்கண விளக்கக் காலத்திற்கு முற்பட்டவராக இவர் இருக்கலாம் என்று கருத இவர் உரை இடம் தருகிறது.

இவ்வைவரையும் காலத்தின் அடிப்படையிலும் அவரவர் படைப்பின் அடிப்படையிலும் ஒருமுகப் படுத்துவதும் வேறுபடுத்தி அறுதியிட்டுக் கூறுவதும் தனி ஆய்விதற்குரியனவாகும். சங்க, இடைக் காலங்களில் மட்டுமன்றி அவற்றின் பிற்பட்ட காலங்களிலும் ஒரே பெயரில் பலபடைப்பாளர்கள் இருந்தனர் என்பதற்கு இப் 'பாலபாரதி' என்னும் பெயர் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அமையலாம். சா.கி.

பாலர்: இடைக்காலத்தில் வங்காளத்தில் ஆட்சி புரிந்து வந்த அரச மரபினர் பாலர் (Palas) ஆவர். அரசியல் நிலை கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் நாடு முழுவதும் சீர் கெட்டிருந்தபோது கோபாலர் வங்க அரசராகப் பொறுப்பேற்றார்; நாட்டில் அமைதி ஏற்படுத்துவதிலேயே தம்முடைய பதவிக்காலம் முழுவதையும் கழித்தார். அவருடைய ஆட்சிக்காலம் கி.பி. 765 விருந்து 769 வரை நீடித்தது. கோபாலருக்குப்பின் அவருடைய மகன் தர்மபாலர் ஆட்சி புரிந்தார். கன்னோசியை வென்று தம் நண்பர் சக்கராயுதனைப் பதவியிலமர்த்தினார். இராட்டிரகூடர்களது உதவியுடன் கூர்ச்சரர்களை வென்றார். அவருடைய ஆட்சிக்காலம் வங்காளத்தின் மறுமலர்ச்சிக்காலமாகியது. அவர் மகன் தேவபாலர் காலத்தில் ஒரிசா (Orissa), அசாம் (Assam) ஆகிய பகுதிகள் பேரரசுடன் இணைக்கப்பட்டன.

பாலர்கள் புத்த சமயத்தைப் போற்றிக் காத்தனர். இந்தியாவின் வட கிழக்கு மாகாணங்களில் புத்த சமயம் வேருன்றியது. மடாலயங்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டன. கலையும் கட்டடக்கலையும் வளர்ச்சியுற்றன. தேவபாலர் காலத்தில் கட்டடக்கலை வளர்ச்சியில் இயற்கையோடியேந்த சிற்பங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. நாற்பது ஆண்டுகள் நிலையான ஆட்சிக்குப் பிறகு முதலாம் விக்கிரக பாலர் ஆட்சி பீடம் ஏறினார். அவர் கூர்ச்சரர்களது எதிர்ப்பைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. அவரைத் தொடர்ந்து நாராயண பாலர் பீகாரையும் வட வங்காளத்தையும் ஆட்சி புரிந்தபோதிலும், அது கூர்ச்சரப் பேரரசின் ஒருபகுதியாகவே மாறியது.

பாலர்களின் இழந்த புகழை கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பதவிக்கு வந்த முதலாம் மகிபாலர் மீண்டும் நிலை நாட்டினார். மகதம், திரபுக்தி (Tirabhukti), கிழக்கு வங்காளம் போன்றவை

கைப்பற்றப்பட்டன. நாளந்தாவிலுள்ள புத்தவிகாரம் சீர்திருத்தப்பட்டது. அவர் காலத்தில் சோழ அரசர் முதலாம் இராசேந்திரன் வங்கத்தின் மீது போர் தொடுத்தார்.

முதலாம் மகிபாலரைத் தொடர்ந்து நாய பாலர் (Nayapal) மூன்றாம் விக்கிரக பாலர், இராம் பாலர், குமார பாலர் போன்றோர் ஆட்சிபுரிந்தனர். பால வமிசம் கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டில் வீழ்ச்சியுற்றது.

பாலர்கள் புத்த சமயத்தினர்; எனினும் பிற சமயங்களையும் ஆதரித்தனர்; சமய சகிப்புத் தன்மை கொண்டிருந்தனர். பாடலிபுத்திரம், உத்தண்டபுரம், விக்கிரம சீலம், சோமபுரம் முதலிய இடங்களில் பல புத்த விகாரங்களும், உயர் கல்விக்கூடங்களும் கட்டப்பட்டன. சிற்பக் கலையை வளர்த்த புகழ் பாலர் களுக்குரியது. தீமானும் (Dhiman), வீதபாலனும் சிற்பக் கலையிலும் ஓவியக் கலையிலும் புகழ் பெற்றவர்கள். பாலர்களின் உதவியோடு புத்த சமயத் துறவிகள் இலக்கியங்களைப் படைத்தனர். அவற்றுள் சில நேபாளம், திபேத்துப் போன்ற பகுதிகளில் கிடைத்துள்ளன. க.பா.

பாலர்மோ, மத்தியதரைக்கடலில் உள்ள இத் தாலிக்கு அருகில் அமைந்துள்ள சிசிலி நாட்டின் அழகிய நகரம். இது ஒரு துறைமுகமாகவும் விளங்குகிறது. பெல்லிகிரின் குன்றின் அடிவாரத்தில் தைரேனியன் கடலின் குடாவில் அழகே உருவாக அமைந்துள்ள இந்நகரம், பாலர்மோ மாகாணத்தின் தலைநகரமாகவும் திகழ்கிறது. இந்நகரைச் சுற்றித்தான் செழிப்புமிக்க காண்கா தி ஓரோ சமவெளி அமைந்துள்ளது.

பாலர்மோ (Palermo) நகரம் கிழக்குப்பகுதி, மேற்குப்பகுதி என்னும் இருபிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. கிழக்குப்பகுதி புதிய நகரமாகவும், மேற்குப்பகுதி பழைமை வாய்ந்த நகரமாகவும் உள்ளது. வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இந்நகரத்தின்கண், உரோமானிய, பைசாண்டைன், அரேபியர் காலத்திய நினைவுச் சின்னங்கள் இன்னும் எடுப்பாகத் தோற்றமளிக்கின்றன. நார்மானியர்கள் காலத்தைச் சேர்ந்த அழகிய அரண்மனையும் மாதாகோயிலும் பேரெழில் வாய்ந்த கட்டடங்களாகும். ஆறாம் என்றி (Henry VI), இரண்டாம் பிரடரிக்கு ஆகியோரின் கல்லறைகளையும் இங்குக் காணலாம். உரோமானிய, கிரேக்கப் பாணியிலான சிற்பங்களும் இங்குக் காணப்படுகின்றன. இங்கு கி.பி. 1789-இல் உருவாக்கப்பட்ட தாவரத் தோட்டத்தையும் (Botanical Garden) காணலாம். இந்நகரத்தின் மீது 1943-ஆம் ஆண்டு வெடிகுண்டுகள் வீசப்பட்டதன் விளைவாகச் சில வரலாற்று நினைவுச்சின்னங்கள் அழிந்து விட்டன.

சிசிலி நாட்டின் தலைமைத் துறைமுகமாக விளங்கும் பாலர்மோ, இந்நாட்டின் வாணிக வளர்ச்சிக்குப் பெருந்துணை புரிகிறது. இந்நகரின் கண் எஃகு, இரசாயனப் பொருள்கள், துணிகள், மூடுதக்கை (Cork) ஆகியன உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. உணவுப் பொருள்களைப் பதப்படுத்தும் தொழிலும், பழர்சங்கள் தயாரிக்கும் தொழிலும் இங்குச் சிறப்படைந்துள்ளன; மீன் பிடிக்கும் தொழிலுக்கும் இந்நகரம் பெயர் பெற்றுள்ளது. பழங்கள், எண்ணெய்கள், மதுபானங்கள் ஆகியன இங்கிருந்து ஏற்றுமதியாகின்றன.

பாலர்மோவை உருவாக்கியவர்கள் பொனீசியர்களே யாவர். இந்நகரம் கி.மு. 5 - ஆம் நூற்றாண்டில் கார்த்தசீனியர்களின் கைக்கு மாறியது. உரோமானியப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப்பின் வாண்டல்கள், கோத்துகள் ஆகியோர் இந்நகரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். இந்நகரம் கி.பி. 535 முதல் 831 முடியப் பைசாண்டியப் பேரரசின் பேராதிக்கத்திற்கு உட்பட்டது; பின்னர் முசுலிம் ஆதிக்கத்தையும் கண்டது. நார்மாடியர் (Normans) கி.பி. 1072 - இல் பாலர்மோவைக் கைப்பற்றி இதனைச் சிறந்த வாணிக மையமாக மாற்றினர். இந்நகரம் கி.பி. 1130க்குப் பின்னர் இரண்டாம் உரோசரது (Roger II) ஆட்சிக் காலத்தில் சிசிலி அரசின் கோநகராக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பிரடரிக்கு மாமன்ரரது ஆட்சிக் காலத்தில், பாலர்மோ நகரம் கலைக் கருவூலமாக வளர்ந்தது. இத்தாலிய மொழி இலக்கியங்களின் வளர்ப்புப் பண்ணையாகவும் இந்நகரம் விளங்கியது. கலைகளில் வளர்ச்சி பெற்ற இந்நகரம், இசுபானியர் (Spanish) ஆட்சிக் காலத்தில் வீழ்ச்சிப் பாதையில் விரைந்து அடியெடுத்து வைத்தது. பாலர்மோ நகரம். கி.பி. 1848 - இல் நடைபெற்ற போர்பன் எதிர்ப்புப் புரட்சியின் போது, தகர்க்கப்பட்டது; கரிபாட்டியின் தாக்குதலுக்கு கி.பி. 1860 - இல் இரையாகிக் கைப்பற்றப்பட்டது. இரண்டாம் உலகப் போரின் போது (1943 - சூலை) இந்நகரம் நேசக் கட்சியினரால் கவரப்பட்டது.

எழிலான இயற்கைச் சூழலில் அமைந்துள்ள பாலர்மோ நகரம், பழைமைச் சிறப்பும் புதுமை மெருகும் கொண்டு இன்றும் சிறந்து விளங்குகிறது. மத்திய தரைக்கடற்கரையில் அமைந்துள்ள மிகப் பழைமை வாய்ந்த துறைமுகங்களுள் இதுவும் ஒன்று. ம.இரா.த.

பாலறாவாயர் என்பவர் பெரியபுராணத்தைப் பாடிய சேக்கிழாரின் தம்பியாவார். இவர் தொண்டை நாட்டில் புலியூர்க் கோட்டத்தில் குன்றை வள நாட்டின் தலைநகராம் குன்றத்தூரில்

வேளாளர் குடும்பங்களுள் ஒன்றாகிய சேக்கிழார் குடியில் தோன்றியவராவார். திருஞானசம்பந்தருக்குப் பாலறாவாயர் என்னும் ஒரு பெயருமுண்டு. சேக்கிழாரின் பெற்றோர் திருஞானசம்பந்தரிடத்துள்ள பேரீடுபாட்டினால் தம் இளைய மகனுக்குப் பாலறாவாயர் என்னும் அருமைத் திருப் பெயரைச் சூட்டி மகிழ்ந்தனர் போலும். அருண்மொழித் தேவர் என்னும் இயற்பெயர் பெற்ற சேக்கிழார் திருத்தொண்டர் புராணம் பாடியதும் அனபாய சோழனால் பல சிறப்புகள் செய்யப்பெற்றார். பின்னர் அச்சோழ அரசன் சேக்கிழாரின் தம்பியாய் பாலறாவாயரைப் பற்றி விசாரித்தான். பாலறாவாயர் தம் தமையனாரால் தம்மூரில் கட்டப்பெற்ற திருநாகேச்சுரம் என்னும் திருக்கோயிலிலுள்ள பெருமானுக்குத் தொண்டுகள் செய்து, தம் பெயரால் திருக்குளம் முதலியனவும் அமைத்து, அங்கேயே வழிபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் என அறிந்தோர் கூறினர். அதைச் செவியுற்ற அரசன் அவரை வரவழைத்து அவருக்குத் 'தொண்டைமான்' என்னும் பட்டம் சூட்டி அமைச்சர் பதவியையும் கொடுத்து ஏற்குமாறு வேண்டினான். பாலறாவாயர் திருநாகேச்சுரப் பெருமான் வழிபாட்டினின்றும் பிரிய மனமில்லாதவராயிருப்பதறிந்து அவ்வூரிலிருந்தே அமைச்சுத் தொழில்பூண வேண்டினான். பாலறாவாயரும் அரசன் ஆணைப்படி குன்றத்தூரிலிருந்தே அமைச்சரிமை ஏற்று நாட்டை நன்கு பாதுகாத்து வந்தார். கூர்மையான அறிவு ஆட்சித்திறன், சமய அறிவு முதலிய பல பண்புகளும் ஒருங்கே வாய்க்கப் பெற்றிருந்தாராதலின் மக்களின் போற்றுதலுக்குரியவரானார்.

ஒரு சமயம் தொண்டைமண்டலத்துக்குக் கடும் பஞ்சம் ஒன்று ஏற்பட்டது. இவர் அங்குள்ள மக்களுக்குப் பல வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து, அப்பஞ்சத்தில் நலியா வண்ணம் அவர்களைக் காப்பாற்றினார். ஆதலின் இவருக்குத் 'தொண்டைமண்டலம் நின்றுகாத்த பெருமான்' என்னும் சிறப்புப் பெயர் ஏற்படலாயிற்று. இப்பாலறாவாயர் இரண்டாம் இராசராச சோழனது 19-ஆம் ஆட்சியாண்டில் திருவரத்துறையில் நிகழும் மாசி, வைகாசித் திருவிழாக்களில், ஆளுடையபிள்ளையார் மாறன்பாடிக்கு எழுந்தருள நிலம் அளித்துள்ளார்; மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழனது இரண்டாம் ஆட்சியாண்டில் கோட்டூர்க் கோயிலில் திருந்தா விளக்கெரிக்கச் சில பொற்காசுகளைக் கொடுத்திருக்கிறார். இக்கல் வெட்டுகளில் இவர் பெயர் 'குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழான் பாலறாவாயன் களப்பாராயன்' எனக் காணப்படுகிறது. ஆகவே, இப்பாலறாவாயர் இரண்டாம் குலோத்துங்கனான அனபாயன் (கி.பி.1133-1146) ஆட்சியின் இடைக்காலம் முதல் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் ஆட்சித் தொடக்கம் வரை வாழ்ந்திருந்தவர் எனத்

தெரிகிறது. இரண்டாம் குலோத்துங்கன் தன் பன்னிரண்டாம் ஆட்சியாண்டில் தன் அமைச்சராய் தொண்டைமானுக்குச் சில கட்டளைகளை நிறைவேற்ற ஆணையிட்ட செய்தியும் ஒரு கல்வெட்டால் தெரிய வருகிறது. ஆகவே, இவர் காலம் இரண்டாம் குலோத்துங்கன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலமாகிய கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டாகும். இரா.ச.

பாலறாவாயர்?: உமையம்மை அளித்த ஞானப் பால் உண்டமையால் திருஞானசம்பந்தருக்குப் பாலறாவாயர் என்னும் ஒரு பெயர் வழங்கலாயிற்று. காரணம்: திருஞானசம்பந்தர்.

பாலாசி பாசிராவு (கி.பி.1740 - 61): பாலாசி விசுவநாததின் பேரரும், முதலாம் பாசிராவின் மகனும் ஆன பாலாசி பாசிராவு கி.பி. 1740 - இல் சத்திரபதி சாகுவால் பேசுவாவாக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் காலத்தில் தான், மராத்தியரின் புகழ் உச்சநிலை எய்தியதும் பின்னர் வீழ்ச்சி அடையத்தொடங்கியதும் ஆகும்.

தம் இளம் வயதிலேயே பதவியேற்ற சத்திரபதி சாகுவின் பெருமதிப்பையும் நம்பிக்கையையும் பெற்றிருந்தார். தம் பாட்டனாரைப் போன்றே புத்திக் கூர்மையும், தந்தை போன்றே வீரமும் பெற்றிருந்தாலும், இவர் அவர்களுக்கு இணையானவர் அல்லர்; அவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட அலுவலர்களுக்குப் பதவி உயர்வளித்துப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். இவர் வெற்றிகளும் சாதனைகளும் பிறரால் ஈட்டப்பட்டவையே எனினும், முன்னணியில் நின்றதால் இவர் அவற்றிற்கு உரியவரானார்.

சதாசிவபாவோ என்னும் தம் உறவினரின் அறிவுரைப் படியே இவர் அனைத்துச் செயல்களையும் செய்து வந்தார்; மத்திய இந்தியாவைத் தாண்டி வங்காளத்தைத் தாக்கி நவாபு அலிவர் த்திகாணைப் பணிய வைத்து, ஓரிசாப்பகுதியைக் கைப்பற்றினார்; வங்காளம் பீகார்ப் பகுதிகளில் மராத்தியர் செளத்துவரி வாங்க உரிமைபெற்றார்; பின்னர், மொகலாயப் பேரரசரின் பகுதிகளிலும் அவ்வுரிமையைப் பெற்றார். பஞ்சாபு வெல்லப்பட்டு (கி.பி.1758) அட்டாக்குக் கோட்டையின் மீது மராத்தியக் கொடி ஏற்றப்பட்டது. மராத்தியர் புகழ் கி.பி.1760 - இல் உச்சநிலையில் இருந்தது. வடக்கில் சிந்து இமாலயம் முதல் தெற்கில் தீபகற்ப இறுதி வரை மராத்தியர் ஆதிக்கம் பரவியிருந்தது. அவர்கள் ஆட்சியற்றப்பகுதிகளும் அவர்களுக்குத் திறை செலுத்தின. பாலாசி பாசிராவின் புகழ் சிந்து முதல் தெற்குக்கடல் வரை பேசப்பட்டது. இராமேசுவரம் முதல் இந்திரப்பிரத்தம் வரை இவர் வெற்றிகள் பரந்திருந்தன. மராத்தியரின் ஓர் இலட்சத்திற்கு

மேலான குதிரைப்படைகள் இந்திய ஆறுகள் அனைத்திலும் தம் தாகத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டன.

இவ்வளர்ச்சியே பின்னர் மூன்றாம் பாளி பட்டுப் போருக்கும் அதன் பின்பு உண்டான பேரழிவுக்கும் காரணமாயிற்று. தம் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்த பஞ்சாபை மராத்தியர்கள் கைப்பற்றியதால் கோபமுற்ற ஆப்கானிய மன்னர் அகமதுசா அப்தாலி கி.பி. 1761 - இல் மராத்தியரைப் பழிவாங்க இப்படையெடுப்பை நிகழ்த்தினார். சதாசிவபாவோ மராத்தியரின் பிரங்கிப் படையில் பெரும் நம்பிக்கை வைத்துத் திறந்தவெளிப் போருக்குத் தயாரானார். அப்தாலி மிகத் திறமையாக மராத்தியரின் தகவல் தொடர்புகளைத் துண்டித்து அவர்களைத் தோற்கடித்தார். சதாசிவ பாவோ, பேசுவா பாலாசி பாசிராவின் மகன் விசுவாசராவ் ஆகியோர் உயிர் இழந்தனர். மல்கர்ராவ் ஓல்கார் தப்பியோடினார். மகதாசி சிந்தியா ஊனமுற்றுப் பிழைத்தார். பல ஆண்டுகளாக வளர்த்த மராத்தியப் பெருமையும் வலிமையும் ஒரே நாளில் தகர்ந்து போயின. இவ்வதிர்ச்சியைத் தாங்க மாட்டாமல் சில நாட்களில் பாலாசி பாசிராவும் மரணமடைந்தார்.

சுகபோகங்களையும் சொகுசான வாழ்வையும் விரும்பியவர் இவர். தம் பாட்டனார், தந்தை ஆகியோரைவிட ஒழுக்கத்தில் கீழானவர். மராத்தியரின் இராணுவ வாழ்வு இவர் காலத்தில் தன் கட்டுப்பாட்டையும் எளிமையையும் இழந்தது. இவர் பிராமணர்களை மிகவும் சலுகைகளோடு நடத்தினார். கணக்கு வழக்குகளில் கடுமையும் கண்காணிப்பும் காணப்பட்டது, 'பாட்' என்ற தனிச் செயலகத்தின் மூலம் அரசு ஊழியர்கள் உருவாக்கப்பட்டனர்.

பேசுவாவின் ஆட்சிப் பகுதியை இவர் மிகவும் மேம்படுத்தினார்; மாம்பல்தார் எனப்படும் சுபேதார் களுக்கு உயர் அதிகாரங்களை வழங்கி மாவட்ட நிருவாகிகளாக்கினார். பூனாவில் இருந்த நியாய மன்றத்திற்குப் பாலகிருட்டிண காட்கில் என்ற பண்டிதர் நீதிபதியாக்கப்பட்டுக் காவல் துறையும் விரிவாக்கப்பட்டது.

தம் ஆட்சிக் காலத்தில் இவர் புரிந்த மூன்று தவறுகள் மராத்தியரின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தன. 1. தமது கடற்படைத் தளபதியாகிய ஆங்கரோவை வெல்ல ஆங்கிலேயரின் உதவியை நாடியது (கி.பி. 1754). 2. பிளாசிப் போரில் (கி.பி. 1757) ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக வங்காள நவா புக்குஉதவ வேண்டிய கடமை இருந்தபோதும், அதைப் புறக்கணித்தது. அதேபோல் கருநாடகப் போர்களில் ஆங்கிலேய வெற்றிகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் தில்லி அரசியலில் வீணாகத் தலையிட்டது. 3. இறுதியாக, பஞ்சாபைக் கைப்பற்றியதும் (கி.பி. 1758) அதைத் தொடர்ந்து அகமது சா அப்தாலிக்கு எதிராக மூன்றாம் பாளி பட்டுப் போரில் (கி.பி. 1761) நன்குதிட்ட மிடாமல் கலந்து கொண்டதும் ஆகும்.

இருப்பினும் நேர்மை, நாட்டுப்பற்று ஆகியவற்றால் மராத்தியர் வலிமையை உணர்த்திய இவ்வரை மராத்தியர் நன்றியுணர்வுடன் நினைவு கூர்கின்றனர். பி. க.

பாலாசி விசுவநாத்து (கி.பி. 1714 - 1720)

மராத்தியப்பேசுவா. மொகலாயப் பேரரசர் அவுரங்கசீபின் மரணத்துக்குப் பின் (கி.பி. 1707) இந்தியாவில் உருவான அரசியல் வெற்றிடத்தை, மராத்தியரின் எழுச்சியாக மாற்றி, அடுத்த ஒரு நூற்றாண்டுக் காலம் மராத்தியரை இந்தியாவின் முன்னணி ஆளும் சக்தியாக்கியபெருமை பெற்றவர் பாலாசிவிசுவநாத்து என்ற பேசுவா (Peshwa) ஆவார்.

இவர் மராத்திய தேசமுக்குகள் இனத்தில் கி.பி. 1671-ஆம் ஆண்டு தோன்றினார். இவரது பாட்டனாரும் தந்தையும் சத்திரபதி சிவாசியின் மராத்திய சுயராச்சியத்தில் பணிபுரிந்தவர்கள். எனிய பிராமண குடும்பத்தில் தோன்றிய இவர், ஒல்லியான உடல்வாகும், ஒளிரும் கண்களும், பகைவரும் பணியும் கம்பிரமான குரலும்கொண்டவர். நுண்ணறிவும் திட்டமிட்டுச் செயலாற்றும் தன்மையும் தொலைநோக்கும் மொழி, சமய, நாட்டுப் பற்றும் இவர் தம் தனிக்குணங்களாகும்.

போதிய கல்விக்குப் பின் சிறிது காலம் சிபுலுன் என்ற இடத்தில் உப்பள எழுத்தாளராகப் பணியாற்றினார்; பின்னர் வருவாய் எழுத்தராக கி.பி. 1689 முதல் பூனா, தவுலதாபாது ஆகிய இடங்களில் பணியாற்றினார். இவருக்கு கி.பி. 1705-ஆம் ஆண்டளவில் மொகலாயர்களின் அறிமுகமும் அதன் மூலம் 'சாகு' மன்னரின் நட்பும் கிடைத்தன. சாகுமன்னர் பாலாசி, விசுவநாத்தின் குணநலன்களாலும் நிருவாகச் செயல் திறனாலும் கவரப்பட்டார்.

சாகுமன்னர், சத்திரபதி சிவாசியின் பேரனும் சாம்பாசியின் மகனும் ஆவார். அவருக்கு இரண்டாம் சிவாசி என்ற பட்டப் பெயர் உண்டு. மிக நல்லவர் என்ற பொருளில் அவுரங்கசீபு இவரைச் 'சாகு' என்றழைத்தார். இராய்கர் முற்றுகையின்போது கி.பி. 1689-இல் தம் தாய் ஏசுபாயுடன் சாகு மொகலாயரிடம் சிறைப்பட்டார். பின்னர், கி.பி. 1707-இல் அவுரங்கசீபின் மரணத்துக்குப்பின் விடுதலை பெற்று மராத்திய அரியணைக்குப் போட்டியாக வந்தார். கெடு என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1708-இல் மூன்றாம் சிவாசி, தாராபாய் ஆகியோரின் படைகளை வென்று மராத்திய மன்னரானார். தமது நாட்டுக்கும் ஆட்சிக்

கும் நல்லதுணைவரும் ஆலோசகரும் தேவை என்பதால் சாகு மன்னர், பாலாசி விசுவநாத்தின் பணிகளை நாடினார். இவ்வாறு பாலாசி விசுவநாத்து மராத்தியப் பேரரசில் 'பேசுவா' பதவியைப் பெற்றார்.

பேசுவா என்பது, சத்திரபதி சிவாசி அமைத்து இருந்த 'அட்டப்பிரதான்' என்ற எண்மர் அமைச்சரவையின் ஒரு பகுதியாகும். அதில் தலைமையிடம் பிரதிநிதி என்பவருக்கும், அடுத்த முதன்மை பேசுவாவுக்கும் வழங்கப்பட்டிருந்தது.

பாலாசி விசுவநாத்து பதவியேற்றபோது, சாகு எதிர்நோக்கிய சிக்கல்களும், மகாராட்டிரத்தின் குழப்பமான சூழ்நிலையும், பேசுவா பதவி முதன்மையடையவும், பின்னர் வாரிசுரிமையின்படி அமையவும் காரணமான சூழ்நிலையைச் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளுதல், தொலைநோக்குடன் எதிர்கொள்ளுதல், திட்டமிட்டுச் செயலாற்றுதல் ஆகிய முறைகளால் பேசுவா பதவியைப் பாலாசி விசுவநாத்து முதன்மையாக்கி மன்னரைவிட வலிமை மிக்கதாகச் செய்தார்.

தமது நுண்ணறிவால் மொகலாயப் பேரரசின் இறுதி நாட்கள் நெருங்குவதைப் பாலாசி விசுவநாத்து உணர்ந்தார். மொகலாய வலிமை காகிதப்புவி என்பதனையும், மொகலாயப் பேரரசு என்னும் மாளிகை, உட்குழப்பத்தாலும் அரண்மனைச்சதிகளாலும் விரிசலடைவதையும் உணர்ந்தார்.

இவர் வாய்ப்பைச் சரியாகப் பயன்படுத்தினால், இந்தியாவில் மொகலாயரை அழித்து, மராத்தியப் பேரரசை உருவாக்க முடியும் என்று நம்பினார்; இராமனும் கண்ணனும் வாழ்ந்த இந்தியாவை மீண்டும் இந்து நாடாக்கித் தேனும் பாலும் பாயச் செய்யலாம் என்ற ஆர்வமும் கொண்டிருந்தார்; ஆகவே சிவாசிக்குப் பிறகு சீர்குலைந்து சிதறிக்கிடந்த மராத்தியர்களை ஒன்று திரட்டி மாபெரும் ஆளும் சக்தியாக மாற்றியமைத்தார். இவ்விலக்கில் இவர் மேற்கொண்ட செயல்கள் உரிய பலன்களை அளித்ததால், மராத்தியர் வலிமை பெற்றனர். அதனால் பேசுவா பதவியின் அதிகாரமும் வளரத்தொடங்கியது.

சத்திரபதி சிவாசியின் மறைவுக்குப் பின்பு, மராத்திய சுயராச்சியம் சிதறுண்டது; அரசும் நிலையாக அமையவில்லை. சாம்பாசி மொகலாயர்களால் கொல்லப்பட்டதால் தூண்டப்பட்ட மராத்தியர்கள் சிறு சிறு குழுக்களாக மொகலாயப் பேரரசுக்குத் தொல்லை தந்தனர். அச்சிறு தலைவர்களின் தாக்குதல்களே பின்னர், 'தக்காணப் புண்ணாக' அவுரங்கசீபை வீழ்த்தின. பின்வரும் அச்சிறு தலைவர்கள் தத்தம் பகுதியில் செல்வாக்குடன் திகழ்ந்தனர். இவர்

களை ஒன்று திரட்டி ஒரு தலைவரின் கீழ்க்கொண்டுவருவது மாபெரும் செயலாயிற்று.

சத்திரபதி சிவாசியின் காலத்தில் அரசுப் பணிக்கு ஊதியம் பணமாக வழங்கப்பட்டது. அவருக்குப்பின் அம்முறை அழிவுற்று சாகிர்தாரி முறை பின்பற்றப்பட்டது. இராசாராம் காலத்தில், மராத்தியத் தளபதிகள் மொகலாயப் பகுதியில் கொள்ளையிடுதலும், கொள்ளையில் ஒரு பகுதியை இராசாராமுக்களித்து விட்டு, அப்பகுதியின் சாகிர்தாராகத் திகழும் உரிமையும் வரம்பற்று வழங்கப்பட்டன.

சாகு மன்னர், நிலவி வந்த முறையில் மாற்றம் செய்யவில்லை என்பதோடு, புதிதாகவும் சாகிர்தாரிகளை உருவாக்கத் தொடங்கினார். மராத்தியத் தளபதிகளும் தமக்குச் சாகிர்களை வழங்கும் சத்திரபதிக்கு விசுவாசமாக இருக்க ஒப்புக் கொண்டனர். ஆயினும், தம் சாகிர்களைப் பொறுத்தவரைத்தாமே முழு உரிமை பெற்ற ஆளுநர்கள் என்று அறிவித்துக் கொண்டனர்.

மராத்தியரின் வலிமையைத் திரட்டச் சாகிர் முறை ஒழிப்புப் பயன்படாது என்பதையுணர்ந்த பாலாசி விசுவநாத்து, அம்முறையை மேலும் மிகுதியாகச் செயற்படுத்தினார். வென்ற பகுதிகள் புதிய சாகிர்களாக வழங்கப்பட்டதால் தளபதிகள் சத்திரபதிக்கும், பேசுவாவுக்கும் விசுவாசமாக இருக்கத் தலைப்பட்டனர். அதனால் மராத்தியரின் வலிமையும் ஒற்றுமையும் பன்மடங்கு பெருகின. மேலும், சாகிர்தாரர்கள் தம் பாதுகாப்புக்கும் ஆட்சிக்கும் அரண்களை அமைக்கவும் படைகளைச் சேர்க்கவும் அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

இவ்வாறு இவரால் 'மராத்தியப் பேரரசை வளர்க்க இயலாவிட்டாலும் வலிமைமிக்க மராத்தியக் கூட்டமைப்பு ஒன்றைச் சத்திரபதியின் கீழ்த் தோற்றுவிக்க முடிந்தது. அதன் முழுப் பொறுப்பும் இவரே என்பதால் பேசுவாவுக்குத் தளபதிகள் கட்டுப்பட்டனர்.

மராத்தியர் வலிமை வளர்ந்ததால் கி.பி. 1719-இல் தமக்குப் பதவி கிடைக்க உதவி செய்யுமாறு சையது I சகோதரர்கள் பாலாசி விசுவநாத்தைத் தில்லிக்கு அழைத்தனர். தம் சேவைக்குப் பதிலாக முகமதுசா என்ற மொகலாயப் பேரரசரிடம் மூன்று சலுகைகளைப் பாலாசி பெற்றார்.

1. மைசூர், கருநாடகம், ஐதராபாது உள்ளிட்ட தக்காணப் பகுதிகளில் சௌத்து எனப்படும் நான்கில் ஒரு பங்கு வரிவாங்க உரிமை.

2. சௌத்து வரியில் பத்தில் ஒரு பாகம் 'சர்தேசு முகி' எனப்படும் வரிவாங்க உரிமை.

3. தம் பகுதிகளில் சுயராச்சியம் எனப்படும் முழு இறைமை, உரிமை ஆகியவற்றை மராத்தியர் பெற்றனர். மேலும், மொகலாயர் சிறையில் வாடிய சாகுவின் தாய், மணைவி, சகோதரர் உள்ளிட்ட அரச குடும்பத்தினர் விடுதலை பெற்றனர்.

இவ்வாறு மொகலாயர் வாரிசைத் தீர்மானிக்கும் உரிமையைப் பெறும் அளவுக்கு மராத்தியர் வலிமை பெருகியது. சாகீர்தார்களைக் கொண்ட மராத்தியக் கூட்டமைப்பு ஆங்கரே, போன்சுலே, கெய்க்வாடு, சிந்தியா, ஓல்கார் போன்ற தலைவர்கள் உருவாக வழிவகுத்து, இறுதியில் மராத்தியர் வீழ்ச்சிக்கே காரணமாயிற்று என்றாலும், ஒரு நூற்றாண்டுக் காலம் வலிமையைத் தந்தது.

மேலும், சாகீர்தார் முறை, சத்திரபதியைச் சிறு தளபதிகள் தயவில் ஓய்வுப்பணம் பெற்று வாழும் ஓர் அரசன் நிலைக்குத் தாழ்த்தியது. எனினும், அது மராத்தியர் வலிமையை உருவாக்கியதை மறுக்க இயலாது. சாகீர்தார்கள் சத்திரபதியின் அரண்மனைச் செலவுகளைத் தமக்குள் பங்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஏற்பாடும் கூடச் சத்திரபதியின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்துப் பேசுவாவின் கையை ஓங்கச் செய்தது எனலாம்.

ஒரு தனி மனிதரால் செய்யப்பட்ட சிறப்பான செயல்கள் என்று இவர் அரும்பணிகளைக் குறிப்பிட வேண்டும். சத்திரபதி சாகு, இவரை 'அதுல பராக்கிரம சேவகா' (அனைத்துத் திறன் மிக்க பணியாளர்) என்று புகழ்ந்தது உண்மையே எனலாம். இவர், வாரிசரிமைப் போரில் சிதறுண்ட மராத்திய இனத்தை வளம்பிக்க பேரரசாக மாற்றியவர்; சத்திரபதி சிவாசியின் சுயராச்சியக் கனவுகளை மெய்யாக்கியவர். பிறர் விசுவாசம் இன்றிச் சூழ்நிலை வாதம் பேசியபோது இவர் விசுவாசத்துடன் உழைப்பை நல்கிச் சத்திரபதி சாகுவை ஏற்றம் பெற வைத்தார்.

சாதனை வீரரான இவர், தமது குறுகிய காலப் பேசுவா வாழ்வை முடித்துக்கொண்டு கி.பி. 1720-இல் காலமானார். இறக்கும்பொழுது சீரிய இந்து பேரரசை உருவாக்கிய மனநிறைவும், தமது பரம்பரையைப் பேசுவாவாக அமர்த்த தகுதியை உருவாக்கிய மகிழ்ச்சியும் இவருக்கிருந்தன. பி. க.

பாலாறு: தமிழ்நாட்டில் ஓடும் ஆறுகளுள் பாலாறும் ஒன்று. பாலாறு கருநாடக மாநிலத்தில் கோலார் மாவட்டத்திலுள்ள நந்திமலையில் தோன்றித் தொண்டை நன்னாட்டில் பாய்ந்து, நீர்வளம், நிலவளம் பெருக்கி, வேளாண்மையை வளர்க்கிறது. பெங்களூரிலிருந்து 55 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள இம்

மலையானது ஒருகாளைமாடுபடுத்திருப்பது போன்ற தோற்றத்தை உடையதாகையால் நந்தி மலை எனப்பட்டது. இது கடல்மட்டத்திலிருந்து 1479.5 மீ. உயரமும், தரைமட்டத்திலிருந்து 549 மீ. உயரமும் உள்ளது. இங்கு இந்த ஆறு 1.5 மீ. நீளமும் 1.2 மீ. அகலமும் உள்ள ஒரு சிறிய மலை ஊற்றிலிருந்து தொடங்குகிறது. இந்தப் பாலாறு 368 கி.மீ. தூரம் ஓடிய பின்னர்ச் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் சென்னை நகருக்கு அருகில் உள்ள புதுப்பட்டினம் என்னும் நகரத்திற்குத் தெற்கே உய்யாழிக் குப்பம் என்னும் பரதவர் சேரிக்குத் தெற்கில் வங்காள விரிகுடாவில் கலக்கிறது. பாலாற்று நீர் சென்னை வாழ் மக்களின் குடிநீர்த்தேவைக்கு உதவி செய்கிறது.

துணை ஆறுகள்: நந்திமலையிலிருந்து சிறு ஓடையாக வரும் பாலாறு பின்னர்ச் சிற்றாறாகிக் கோலாரை அடைந்து, அங்கிருந்து சித்தூர், சேலம் மாவட்டங்களின் எல்லையில் பாய்ந்து, வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தை அடைகிறது. வாணியம்பாடிக்கு அருகில்தான் இது தமிழ்நாட்டு எல்லைக்குள் நுழைகிறது. ஆம்பூருக்கு அண்மையில் மலட்டாறு இதனுடன் இணைகிறது. பின்னர், குடியேற்றத்திற்கு (குடியாத் தம்) அண்மையில் கௌண்டினியை ஆறு இதனுடன் கலக்கின்றது. மேலும் பள்ளி கொண்டா அருகில் அகரம் ஆறும், திருவல்லத்திற்குச் சிறிது தொலைவில் பொன்னையாறும், காஞ்சிக்குச் சிறிது கிழக்கில் வேகவதியாறும், பழைய சீயபுரத்திற்கும் திருமுக்கூலுக்கும் அருகில் சேயாறும், நீலமங்கலத்திற்கு அருகில் கிளியாறும் இதனுடன் சேர்கின்றன.

அணைக்கட்டு: பாலாற்றில் கி.பி. 1857-இல் ஆர்க்காடு நகருக்குக் கிழக்கில் 8 கி.மீ. தொலைவில் அணைக்கட்டு ஒன்று கட்டப்பட்டது. அந்த அணை 803.7 மீ. நீளமும், 2.4 மீ. உயரமும் உடையதாய் 42 மதகுகளைக் கொண்டுள்ளது. அதன் வடபுறம் காவேரிப்பாக்கம் ஏரியும், தென்புறம் மாமண்டூர் ஏரியும் இதிலிருந்து நீரைப் பெறுகின்றன. இதனால் வடார்க்காடு மாவட்டம் செழிப்படைந்துள்ளது.

கோட்டைகள்: இந்த ஆறு பாயும் பகுதியில் கீழ்க் காணும் குறிப்பிடத்தக்க கோட்டைகளும் இடங்களும் உள்ளன. நந்தி மலைக்கோட்டை, பெங்களூர்க் கோட்டை, ஆம்பூர்க்கோட்டை, வேலூர்க்கோட்டை, திருவலம், மகிமண்டல துர்க்கம், ஆர்க்காடு, கச்சி, செங்கமுநீர்ப்பட்டுக்கோட்டை, கருங்குழி, வல்லம், ஆலம்பறைக் கோட்டை, நெடுங்கற்கோட்டை, கிடங்கில் கோட்டை, சாலவாக்கம், செஞ்சி, வந்தவாசி, ஆரணி, பழவேற்காடு, சதுரங்கப்பட்டணம், திருக்க முக்குன்றம், ஊற்றுக்காடு கோட்டை, பூவிருந்தவல்லி கோட்டை, புனித சார்சுகோட்டை ஆகியன உள்ளன.

ஊர்கள்: இந்த ஆறு பாயும் பகுதியில் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க, வாணிகத்திற்குப் பெயர் பெற்ற அல்லது சுற்றுலாச் சிறப்புமிக்க ஊர்கள் பல உள்ளன. அவற்றுள் சென்னை மாநகர், ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு, வேலூர், வாணியம்பாடி, இராணிப்பேட்டை, வாலாசாப்பேட்டை, திருமுக்கூடல், மதுராந்தகம், பழவேற்காடு, திருக்கழுக்குன்றம், பரமேச்சரமங்கலம், பொன்விளைந்த களத்தூர், பொய்கை நல்லூர், திருநின்றவூர், மகேந்திரபுரம், விரிஞ்சிபுரம், பல்லவபுரம், இராசராசபுரம், குந்தவை விண்ணகரம், சீயமங்கலம், உத்தம நல்லூர், திருக்காளத்தி ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. சி.இரெ.

பாலி இலக்கியம்: இன்று பேச்சு வழக்கில் இல்லாத பாலி மொழி அதன் இலக்கியங்களாலேயே அறியப்படுகிறது. பாலி இலக்கியங்கள் புத்த சமயக் கோட்பாடுகளையும் புத்தமத வரலாற்றையுமே கூறுகின்றன. பொருள் அமைப்புப்பற்றிப் பாலி இலக்கியங்களைக் கீழ்க் காணுமாறு பிரிக்கலாம். 1. பிடக நூல்கள். 2. உரை நூல்கள், 3, வரலாற்று நூல்கள் 4. இலக்கண நூல்கள், 5. பிற சிறு நூல்கள்.

பிடக நூல்கள்: பாலி இலக்கியங்களுள் முதன்மையானவையாயும் தொன்மையானவையாயும் கருதப்படும் நூல்கள் பிடக நூல்களாகும். புத்தரின் கோட்பாடுகளையும் அவர்தம் அறிவுரைகளையும் கொண்ட அந்நூல்கள் புத்தரால் எழுதப் பெற்றவை அல்ல. அவரது பரி நிருவாணத்திற்குப் பின்பு அவர்தம் மாணாக்கர்களால் தொகுக்கப் பெற்றவை. புத்தர் நிருவாணமடைந்த பின் சில நாட்களில் கூடிய பிக்குகள் கூட்டத்தில் புத்தரின் அறவுரைகள் தொகுக்கப் பட வேண்டும் என முடிவுசெய்யப்பட்டது. அதன்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஐநூறு பிக்குகள் கச்சபர், ஆனந்தர், அநுருத்தர், உபாலி, வங்கீசர், புண்ணர், குமாரச்சபர், கச்சாயனர், கொட்டிதர் என்னும் அறிஞர்கள் தலைமையில் பல குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் புத்தரின் கூற்றுக்களை விநயம் சுத்தம், தம்மம், கதைகள் எனப் பகுத்து ஆராய்ந்து தொகுத்தனர். அவ்வாறு தொகுக்கப் பெற்றவை புத்தர் பரிநிருவாணம் அடைந்த ஆறாம் மாதத்தில் கூடிய முதல் புத்த மாநாட்டில் ஆராயப்பட்டு நூல்களாக வகுக்கப்பட்டன. அந்நூல்கள் பொருள் அடிப்படையில் 1) விநயபிடகம் (Vinaya pitaka) 2) சுத்தபிடகம் (Sutta pitaka), 3) அபிதம்ம பிடகம் (Abhidhamma pitaka) என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன.

விநய பிடகத்துள் பாராசிகம் (Parajika), பாசித்தியம் (Pacittiya), பரிவாரம் (Parivara), மகாவக்கம் (Mahavagga), சுல்லவக்கம் (Cullavagga), பாதிமொக்கம்

(Pati mokka) என்னும் நூல்கள் அடங்குகின்றன. அவற்றுள் பாசித்தியமும் பாராசிகமும் சேர்ந்து சுத்த விபங்கம் (Sutta Vibhanga) எனப்படும்; மகாவக்கமும் சுல்ல வக்கமும் சேர்ந்து சுத்தகம் (Khandhaka) எனப்படும்.

சுத்த பிடகம், விநய பிடகத்தைப் போன்றே புத்தர் காலத்துச் சமுதாய நிலைகளையும் பிக்குகள் தம் வாழ்க்கை முறைகளையும் கூறுவனவாம். அவையன்றி இல்லறத்தார் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய வாழ்க்கை நெறிகளையும் கூறுகின்றன. அதற்கேற்ப அந்நூல்கள் உரைநடையாகவும், உரையாடலாகவும், கதைகளும் துணுக்குச் செய்திகளும் கொண்டனவாகவும், செய்யுள்களாவும் எழுதப்பட்டுள்ளன. சாமானியர்களுக்கும் புரியும் வண்ணம் புத்தர், கதைகள், உவமைகள் மூலம் அறம் உரைத்த முறை அந்நூல்களில் காணக் கிடக்கிறது.

சுத்தபிடகத்தில் உள்ள நூல்கள் ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அப்பிரிவுகள் நிகாயம் எனப்படும். அவையாவன 1) திகநிகாயம் (Digha Nikaya), 2) மச்சிம நிகாயம் (Majhima Nikaya), 3) சமயுத்த நிகாயம் (Samyutta Nikaya), 4) அங்குத்தர நிகாயம் (Anguttara Nikaya), 5) குத்தக நிகாயம் (Kuddaka Nikaya) என்பனவாம். அவற்றுள் முதல் நான்கு நிகாயங்களும் புத்தர்தம் நேரடிக் கூற்றுகளாகவோ உரையாடல்களாகவோ உள்ளன. அவை பெரும்பாலும் உரைநடையாகவும் சில பகுதிகள் செய்யுள்களாகவும் எழுதப்பெற்றுள்ளன. ஐந்தாம் நிகாயமான குத்தக நிகாயம் பதினைந்து சிறு தனி நூல்களைக் கொண்டதாகும். அந்நூல்கள் பெரிதும் செய்யுள்களாக உள்ளன. பாலி மொழியின் முக்கியமான செய்யுள் இலக்கியம் எல்லாம் இதில்தான் அடங்கியுள்ளன.

அபிதம்ம பிடகம் முப்பிடகங்களுள் மூன்றாம் பிடகமாகும். அபிதம்மம் என்பது உயர்ந்த அறம் எனப் பொருள்படும். பெயருக்கேற்ற இப்பிடகத்தில் உள்ள நூல்கள் உயர்ந்த கோட்பாடுகளைப் பற்றியே பேசுகின்றன. விநயபிடகம் துறவிகளுக்கும், சுத்தபிடகம் துறவறத்தார் இல்லறத்தார் ஆகிய இருவருக்கும் உரிய வாழ்க்கை நெறிகளைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது, அபிதம்ம பிடகம் அவருள் கற்றறிந்த அறிஞர்களுக்கான செய்திகளைப் பேசுகின்றது. புத்த சமயத்ததுவம், மனவியல் கோட்பாடுகள் ஆகியவை யாவும் இங்கு அறிவியல் முறையாக விவாதிக்கப்படுகின்றன. இப்பிரிவில் ஏழு நூல்கள் உள்ளன.

முப்பிடக நூல்கள் அவை தொகுக்கப்பெற்ற காலமான கி.மு. 5 - ஆம் நூற்றாண்டின் முதற்பகுதி

முதல் கி.மு. முதல் நூற்றாண்டு வரை வாய்மொழி இலக்கியமாகவே வழங்கிவந்தன. அவை ஆசிரியரிடமிருந்து மாணாக்கர் செவியால் கேட்டு மன்னம் செய்தல் என்ற வகையில் கற்கப்பட்டன. அவை கி.மு. 29 - இல் இலங்கையில் வட்டகாமணி அபயன் காலத்தில்தான் ஏட்டில் எழுதப்பெற்று நிலை பெற்றன.

உரை நூல்கள்: முப்பிடகங்களுக்கும், புத்தர், புத்த கோசர், தம்மபாலர் ஆகியவர்களின் காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலமான கி.பி.முதல் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 4 - ஆம் நூற்றாண்டு வரையான காலத்தைப் பாலி இலக்கியத்தின் இருண்டகாலம் எனலாம். அக்காலத்தில் பாலி இலக்கியம் பெரிதும் வளர்ச்சியுறவில்லை. எனினும் நெத்திப கரணம், பேட கோபதேசம், மிவிந்த பன்க ஆகிய ஒரு சில நூல்கள் தோன்றின. பிடக நூல்களுக்கு கி.பி. 4 -ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் புத்தத்தர், புத்த கோசர், தம்மபாலர் ஆகியோர் தோன்றிப் பாலியில் உரை எழுதினர். அவர்கள் எழுதிய உரை நூல்களே பிடக நூல்களைக் கற்பதற்கான விளக்காக அமைந்தன.

உரையாசிரியர்களுள் முதல்வரான புத்தத்தர் சோழ நாட்டில் உறையூரைச் சேர்ந்தவர். அச்சுத விக்கந்தன் என்னும் களப்பிர மன்னன் காலத்தில் கண்ணதாச மடத்தில் தங்கியிருந்து உரை நூல்களை எழுதினார். அவர் எழுதிய நூல்களாவன, 1) உத்தர விநிச்சயம் (Uttara Vinicchaya), 2) விநய விநிச்சயம் (Vinaya Vinicchaya), 3) அபிதம்மாவதாரம் (Abhidhammavataara), 4. உரூபா ரூப விபாகம் (Rupa rupa vibhaga), 5. மதுரத்த விலாசினி (Madurattavilasini) என்பனவாம்.

புத்தகோசர் கயைப் பகுதியைச் சார்ந்தவர். இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்குச் சென்று புத்தமத இலக்கியங்கள் அவற்றிற்கான உரை நூல்கள் யாவற்றையும் நன்கு கற்றுத் தெளிந்து விசுத்திமக்கம் (Visuddhimagga) என்னும் நூலை இயற்றினார். பின்னர் சிங்களத்திலிருந்த பிடக நூல்களுக்கான உரையினைப் பாலியில் எழுதினார். அவர் விநய பிடக நூல்கள் ஐந்திற்குச் சமந்தபாசாதிகம் (Samantapasadika) என்னும் உரையையும், பாதிமொக்காவிற்றுகனகாவிதாரணி (Kanaka vitarani) என்னும் உரையையும் எழுதினார்.

தம்மபாலர் தமிழகத்தில் காஞ்சிபுரத்தில் பிறந்தவர். இவர் நெத்திபகரணம், இதிவுத்தகம், உதானம், சரியபிடகம், தேரகாதா, தேரிகாதா, உமானவத்து, பேதவத்து, நீகநிகாயம், மச்சிம நிகாயம், சம்புத்த

நிகாயம், அங்குத்தர நிகாயம் ஆகிய பிடக நூல்களுக்கு உரை எழுதியுள்ளார். அவ்வுரைகளிலிருந்து புத்தர் காலச் சூழ்நிலை, சமுதாய நிலை, அரசியல், பொருளாதார நிலை, பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள், வாணிகம் முதலிய பல செய்திகள் அறியக் கிடைக்கின்றன.

வரலாற்று நூல்கள்: பாலியில் வரலாற்று நூல்கள் கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தோன்றத் தொடங்கின. அவற்றுள் முதலாம் நூலாகத் தோன்றியது தீபவமிசம் (Dipavamsa) ஆகும். அது இலங்கையை ஆண்ட மன்னர்களின் வரலாற்றைக் கூறுகிறது. புத்தர் ஞானம் பெற்ற ஆண்டு விசயன் என்பவன் இலங்கையில் தன்னாட்சியை நிறுவினான். அது தொடங்கி இவ்வரலாறு கூறப்படுகிறது. அதன் ஆசிரியர் யாரெனத் தெரியவில்லை. அது கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கக் கூடும் எனத் தெரிகிறது.

தீப வம்சத்தைத் தொடர்ந்து எழுந்த வரலாற்று நூல் மகா வம்சம் (Mahavamsa) ஆகும். தீப வம்சம் சுருக்கமாகக் கூறும் அந்தச் செய்திகளை மகாவம்சம் விரிவாகக் கூறுகிறது. மொழிநடையும் தீபவம்சத்தை விட எளிமையாகவும் இனிமையாகவும் உள்ளது. அது கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அல்லது 6-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மகாநாமன் (Mahanama) என்பவரால் எழுதப்பட்டது. தீபவம்சம், மகாவம்சம் ஆகிய இரண்டு நூல்களும் செய்யுள் வடிவில் அமைந்துள்ளன. அவற்றில் இலங்கை மன்னர்களைப் பற்றி மட்டுமன்றி, இந்திய மன்னரான அசோகர், தமிழ் மன்னர்களான கரிகாலன், செங்குட்டுவன் ஆகியோரைப் பற்றியும் புத்தமத மகாநாடுகள் பற்றியும் செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

இவ்விரண்டு நூல்களுக்குப் பின்னால் எழுந்த நூல் சூள வம்சம் (Cula vamsa) ஆகும். அது முன்னிரண்டு நூல்கள் முடித்த காலம் முதல் தொடங்கி இலங்கை வரலாற்றைக் கூறுகிறது. அது சிரீ மேக வண்ணன் முதல் சிரீ விக்கிரம ராசசீகன் வரையிலான 127 மன்னர்களைப் பற்றிக் கூறுகிறது. அதன் ஆசிரியர் தம்ம கித்தி (Damma kitti) என்பவராவார்.

இலக்கண நூல்கள்: பாலியில் இலக்கியங்களைப் போன்று இலக்கண நூல்களும் பல எழுதப்பட்டன. அவற்றுள் கச்சாயனர் எழுதிய சுசானதிகப்ப (Susandhikappa) என்னும் நூல் முதல் நூலாகக் கருதப்படுகிறது. அது இப்போது கச்சாயனர் இலக்கணம் எனப்படுகிறது. அதையடுத்து மொக்கலானர் ஒரு இலக்கண நூல் எழுதினார். பின்னர் சத்த நீதி (Saddaniti) என்னும் நூல் எழுதப்பட்டது. இதன் ஆசிரியர் யார் எனத் தெரியவில்லை. அடுத்துப்

புத்தப்பியர் என்னும் தமிழர் உருபசித்தி (Rubasiddhi) என்னும் இலக்கணத்தை எழுதினார். மற்றொரு இலக்கண நூல் பாலாவதாரம் (Balavatara) ஆகும். இவ்விலக்கண நூல்களின் சார்பு நூல்களாகப் பையோக சித்தி, மொக்கலானவுத்தி, கச்சாயன பேதம் முதலாக முப்பதிற்கும் மேலான நூல்கள் எழுந்தன.

பிற நூல்கள்: மேலே குறித்த நூல்களைத் தவிரப் பாலியில் சிறு சிறு நூல்கள் பல எழுந்தன. அவற்றுள் அநாகத வம்சம் (Anagata vamsa), சினசரிதம் (Jina carita), தேலகடாக காதா (Telakataha gatha), பச்சமது (Pajja madhu), இரசவாகினி (Rasavahini), சத்தம்மோபாயானம் (Saddhammo Payana), பஞ்சகதி தீபனம் (Pancagatidipana) ஆகிய நூல்கள் குறிப்பிடத் தக்கனவாம்.

பாலிமொழியில் உள்ள இலக்கியங்கள் அனைத்தும் புத்தசமயத்தைச் சார்ந்தவையாகவே உள்ளன. அவற்றுள் சாதகம் முதலிய சில நூல்களில் கூறப்படும் கதைகள் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளாகவும் முற்பிறவிக் கதைகளாகவும் இருந்தாலும், அவையும் முடிவில் புத்தசமய அறங்களை வலியுறுத்துவனவாகவே முடிகின்றன. எனவே, பாலியில் புத்தசமயத் தொடர்பற்ற இலக்கியமே இல்லை எனலாம். நா.செ.

பாலித்தீவு: பாலி என்னும் தீவு இந்தோனேசியாவின் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ளது. இதையும் சாவாத்தீவையும் (Java) பாலி (Bali) நீரிணைப்பு பிரிக்கிறது. பாலித்தீவையும் உலோம்பாக்குத் (Lombok) தீவையும் உலோம்பாக்கு நீரிணைப்புப் பிரிக்கிறது. இத்தீவு 8.20° தெற்குத் தீர்க்க ரேகையும் 115.22° கிழக்கு அட்ச ரேகையும் கூடுமிடத்தே உள்ளது.

பாலித்தீவு கிழக்கிலிருந்து மேற்காக 128 கி.மீ. நீளமும் 90 கி.மீ அகலமும் உடையது. இதன் மொத்தப் பரப்பு 5561 ச.கி.மீ இத்தீவு அழகான இயற்கைக் காட்சிகள் நிறைந்தது. இதன்மேற்பரப்பு மலைப்பகுதியாகும். இங்கு ஏழு எரிமலைகள் உள்ளன. குன்னங்கு (Gunung) என்ற எரிமலை 3200 மீ. உயரம் உடையது. குன்னங்குபட்டுர் (Gunung Batur) என்னும் எரிமலை இன்றும் இடர் விளைவிக்கும் தன்மை உடையது. நல்ல நெடுஞ் சாலைகள் பாலித்தீவை வடக்கிலிருந்து தெற்காக இணைக்கின்றன, அவை எரிமலைகளின் சுவர்களின் மீதும் செல்கின்றன, பல மலை அருவிகள் ஆறுகளாக மாறித் தீவின் நீர் வளத்தை மிகுதிப்படுத்துகின்றன. ஆனால் அவை நீர் வழிகளாகப் பயன்படவில்லை.

தென்பசர் (Denpasar) என்ற பாலியின் தலைநகர் தென் மத்திய கடற்கரையில் அமைந்துள்ளது.

அதுவே, விமான நிலையமுடைய நகரமாகும். சிங்கராசா (Singaraja) என்ற பாலியின் பண்டைய நல்லநகரம், புலேலங்கு (Bule Lang) என்னும் துறைமுகத்திலிருந்து வடக்கே சிறிது தொலைவில் உள்ளது.

பாலித்தீவு

பாலித்தீவின் முக்கிய விளைபொருள்கள் நெல், தேங்காய், காப்பி, தேயிலை போன்றவை ஆகும். இங்கு நீர்ப்பாசன வசதி மிக உயர்ந்த நிலையில் உள்ளது. பாலி மக்கள் நெல் சாகுபடியில் மிக்க தேர்ச்சி பெற்றவர்கள். நெல் விளையும் பகுதி கடற்கரைப் பள்ளத்தாக்கு வரை நீண்டு செல்கின்றது. இவர்கள் அழகிய மர வேலைப்பாடுகள், பீங்கான் பொருள்கள், நெசவுத்தொழில், சித்திரவேலை முதலியவற்றில் சிறந்து விளங்குகின்றனர்.

பாலினியர் பெரும்பாலோர், தங்கள் மூதாதையரின் வழிமுறைகளான பண்டைய இந்தோனேசிய மத வழிபாடுகளைப் பின்பற்றுகின்றனர். அதில் இந்து மதத்தின் தாக்கம் மிக்க அளவு உள்ளது. அத்தாக்கம் இந்தியாவிலிருந்து சென்றவர்கள் பண்டைக்காலத்தில் ஏற்படுத்திய குடியேற்றங்கள் மூலம் ஏற்பட்டு இருக்க வேண்டும். இக்குடியேற்றத்தினர் பெரும்பாலும் புத்த மதத்தைப் பின்பற்றினர். இக்குடியேற்ற அரசுகள் கி.மு. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் நிறுவப்பட்டன. பாலினியர்களின் சிறு பகுதியினர் இசுலாம், கிறித்தவ சமயங்களைச் சார்ந்தவர் ஆவர். பாலியில் உள்ள சாதிப் பகுப்புமுறை இந்தியமுறைக்கு மாறுபட்டது. பாலியின் மிகச் சிறுபான்மையினரே மூன்று உயர்ந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். 93 விழுக்காட்டினர் கவ்லா (Kavla) அதாவது பணியாட்கள் அல்லது சூத்திரர்கள் எனச் சொல்லப்படுகின்றனர். சாதி வகுப்புத் தடைகள் பாலியில் இந்தியாவைப் போல் மிகக் கடுமையாக நிலவவில்லை.

பாலித்தீவின் வரலாற்றை கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் அறிய முடிகிறது. அந்த நூற்றாண்டின் சான்றுகள், பாலித்தீவின் எழுத்து வடிவில் அமைந்து உள்ளன. அவை பண்டைய சாவாவின் எழுத்து வடிவில் இருந்து வேறுபட்டவை. சாவாவின் குறிப்புகள் கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தொடங்கின. பின்னர், அவை பண்டைய பாலித்தீவின் குறிப்பீடுகளின் இடத்தைப் பெற்றன. பாலித்தீவிற்கும் சாவாவிற்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள் பல உள்ளன. அக்குறிப்புகள், அரசர் ஏர்லாங்கா (Aireangga) என்பவரின் காலம் முதல் கிடைத்துள்ளன. சாவாவின் ஆதிக்கம் கி.பி. 13,14-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மிகுந்தது. பாலி, மசாபகித்து (Majapahit) ஆட்சியின் கீழ் கி.பி. 1343 -ஆம் ஆண்டில் வந்தது. அவரது வீழ்ச்சிக்குப்பின் கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் பாலி மீண்டும் தனி நாடாக மாறியது. பாலியில் கி.பி. 15,16-ஆம் நூற்றாண்டில் இசுலாம் பரவியது. பாலினியர்கள் கி.பி. 17,18-ஆம் நூற்றாண்டில் கிழக்குச் சாவாவிற்கு அடிக்கடிதொல்லைகள் தந்தனர். அதனால், கிழக்குச் சாவா சிறிது காலம் பாலியின் ஆதிக்கத்தில் இருந்தது.

தச்சுக்காரர்கள் கி.பி. 1597 - இல் பாலித்தீவிற்கு முதன் முதலில் வந்தனர். பின்னர் தச்சுக் கிழக்கு இந்தியக் குழுவினர் பாலித்தீவுடன் அடிமைகளை வாங்குவதற்குத் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். இவ்வடிமைகள் நாளடைவில் விடுதலை அடைந்து சகர்த்தாவின் மக்களுடன் ஒன்றிவிட்டனர். இவர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர் சுரோபதி (Suropathi) என்னும் பாலினியர் ஆவார். அவர் தச்சுக் கிழக்கு இந்தியக் குழுவின் இராணுவத்தில் தனிஅதிகாரியாகத் திகழ்ந்தவர். அவரைத் தச்சுக்காரர்கள் அவமதித்தனர். அவர் தம்முடைய வீரர்களுடன் பிரிந்து சென்று சுசுகுணன் (Susuhunan) என்பவரின் தலைமையில் பணிபுரிந்தார். அப்போதிலிருந்து தச்சுக்காரர்களுடன் கொரில்லா முறைப்போரைத் தொடங்கினார். சுரோபதி கி.பி. 1706-இல் கொல்லப்பட்டார். பாலினியர்கள் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் உலோம்பாக்கின் ஒரு பகுதியைத் தங்கள் ஆட்சியின் கீழ்க்கொண்டுவந்தனர்.

பாலித்தீவு கி.பி. 1811 முதல் 1816 வரை ஆங்கிலேயர் வசம் இருந்தது. பின்னர், கி.பி. 1849-இல் தச்சுக்காரர்கள் பாலியில் நிலையான ஆட்சி அமைத்தனர். தச்சுக்காரர்களின் குடியேற்ற ஆதிக்கம் கி.பி. 1856 முதல் தொடங்கியது. சில ஆண்டுகளில் வடக்குப் பாலியின் சில பகுதிகள் அவர்களின் கைவசம் வந்தன. பாலியின் எஞ்சிய பகுதியும் கி.பி. 1908-இல் பல எதிர்ப்புக்குப்பின்னர் தச்சுக்காரர்கள் வசம் வந்தது. தச்சுக்காரர்கள் பாலினிய உலோம்பாக்குடன்

இணைத்து ஓராட்சியின் கீழ்க் கொண்டு வந்தனர். அவர்கள் பாலினியர்களின் பண்பாட்டைப் பேணிப் போற்றும் கொள்கையினர். அதனால்தான் அவர்கள் ஆட்சியை நன்கு நடத்தமுடிந்தது. பாலியின் வெளி நாட்டுப் பயணிகளின் எண்ணிக்கை கி.பி. 1930-முதல் மிகுந்தது.

இரண்டாம் உலகப்போரின்போது பாலித்தீவினைச் சப்பானியர்கள் 1942 - ஆம் ஆண்டு கைப்பற்றினர். ஆங்கிலேயர்கள் 1945-இல் சப்பானியர்களை எதிர்த்துப் போரிட்டு அதைக் கைப்பற்றினர். போருக்குப்பின்தச்சுக்காரர்கள் உருவாக்கிய கிழக்கு இந்தோனேசியாவின் அங்கமாகப் பாலி அமைந்தது. பின்னர் 1949-இல் இந்தோனேசிய ஐக்கிய நாடுகளின் ஓர் உறுப்பாகத் தச்சுக்காரர்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்டது.

ஐக்கிய இந்தோனேசிய நாடுகள், 1950 - இல் இந்தோனேசியக் குடியரசாக மாறின. அன்று முதல் பாலி அக்குடியரசின் ஒரு பகுதியாக விளங்குகிறது.

பாலித்தீவின் மக்கள் தொகை 24,69,930 (1980). ஏறக்குறைய மூன்றில் இரண்டு பங்குச் சாவா மக்கள் பாலியில் உள்ளனர். அதன் காரணம் பாலியின் நிலப் பரப்பு வேளாண்மைக்கு ஏற்புடையதாக உள்ளது. அண்மைக் காலத்தில் அரசாங்கம் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வகுத்துப் பல சமுதாயப் பணிகள், நீர்ப் பாசன வசதி, தொழிற்சாலைகள், உடல்நல வாழ்வு, குடும்ப நலத்திட்டம். அதைப்பற்றிய கல்வி போதனை முதலியவற்றைச் செய்து வருகிறது. ஆயினும் மக்கள் தொகை வளர்ச்சி, பல இன்னல்களைத் தருகிறது.

பாலித்தீவில் இன்று போக்குவரத்துச் செய்தித் தொடர்பு, வெளிநாட்டுப் பயணிகள் வரவு ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு பல முன்னேற்றத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டுச் செயற்படுத்தப் படுகின்றன. சுற்றுலாத் தொழில் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. மேலும், சுற்றுலாப் பயணிகளால் மரவேலைப் பாடுகள் நிறைந்த பொருள்களின் விற்பனை பெருகி உள்ளது. நாகரிகம், பண்பாடு ஆகியவற்றைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன. பு.ஏ.மோ.

பாலிமொழி: இந்தியாவின் பழமையான மொழி களுள் பாலியும் ஒன்று. தேரவாத பௌத்த சமயத்தினரின் புனிதமான மொழியாகப் போற்றப்படும் இம் மொழி, இன்று பேச்சு வழக்கில் இல்லை. ஆனால், 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இது பேச்சு வழக்கில் இருந்தது. கௌதமபுத்தர் தாம் கண்டறிந்த உண்மைகளை மக்களிடையே பரப்புவதற்குப் பயன்படுத்திய மொழி இதுவாகலின், இன்று பௌத்த சமயத்தத்துவங்களைக்கூறும் மூல நூல்கள் அனைத்தை

யும் தன்னகத்தேகொண்டு விளங்குகிறது. இன்றும் பௌத்த சமயத்தின் தேரவாதப் பிரிவினர் தங்கள் சமயக்கல்வி,வழிபாடு ஆகியவற்றிற்குப் பாலிமொழியையே பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

பாலி மொழி ஒருபன்முகப்பட்ட (Heterogeneous) மொழி. இம்மொழியில் சமசுகிருத மொழியின் தாக்கம் மிகுந்து காணப்பெறினும், இது சமசுகிருதத்தினின்றும் தோன்றிய மொழியன்று என்பார் கெய்கர் (W.Geiger, 1956). இதன் மொழியியற் கூறுகளில் சில சமசுகிருதத்திற்கும் பல நூற்றாண்டுகள் முற்பட்ட வேதகால மொழியுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையனவாக இருப்பதால் இதைச் சமசுகிருத மொழியின் சிதைந்த மொழியாகக் கொள்ள இயலாது என்பார் அவர். பாலி இலக்கணத்தையும் சொல்லமைப்பையும் கூர்ந்து நோக்கின் பேச்சுவழக்குக் கூறுகள் அதில் மிகுந்து காணப்படுவதை அறியலாம். திராவிட மொழியின் பெயர்ச்சொற்களும் பாலியில் காணப்படுகின்றன என்று சைல்டர்சு (R.C. Childers-1979) குறிப்பிடுவார். 'பாலியில் உள்ள எழுத்துகளில் நாவின் முதிர்ச்சியால் பிறகேற்பட்ட ஐகார ஓளகாரங்களும், ழகர, றகர, கைரங்களும் இல்லாமையின் அது பழந்தமிழினின்றும் பிரிந்தவோர் சிறுபிரிவென்னலாம்' என்றும், 'மிகுதியும் சொற்குறைவுடைமையின் பிற்காலத்து ஏற்பட்ட பாகதங்களும் சிறுபான்மை ஆரியமும் கலக்கப்பெற்றதோர் பாடையாயிற்று' என்றும், 'இதன் சந்தம் தமிழ்ச் சந்தமும் ஆரியச் சந்தமும் கலந்த கலவைச் சந்தமாம்' என்று, 'ஆரியச் சொற்களுக்கு முற்பட்ட நிலைமையவாய சொற்களுள்ள காரணத்தால் பாலி ஆரியத்திற்கு முற்பட்ட தென்பர்' எனவும் மாகறல் கார்த்திகேய முதலியார் (1913) குறிப்பிடுவார்.

தொடக்கக் காலத்தில் பாலி என்னும் சொல் மொழியைக் குறித்து நிற்கவில்லை. பாலி இலக்கியங்களுள் முதன் முதலாகப் பாலி என்னும் சொல், புத்த கோசரின் உரைநூல்களில்தான் காணப்படுகிறது. அங்கும் அது பௌத்த சமய மூலநூல்களைக் குறிக்கும் புத்தவசனம், திரிபிடகம் என்னும் சொற்களுக்கு இணைச் சொல்லாகத்தான் பயன்படுத்தப்பெறுகிறது. எனவே, தொடக்கக் காலத்தில் 'பாலி' என்னும் சொல் திரிபிடக நூல்களைக் குறிக்கும் சொல்லாகத்தான் இருந்ததென்றி மொழியைக் குறிக்கவில்லை என்பது தெளிவு. பிற்காலத்தில் அது ஆகுபெயராகத் திரிபிடக நூல்கள் எழுதப்பெற்ற மொழியைக் குறிக்கப் பயன்பட்டு அப்பொருளிலேயே நிலைத்தது.

பாலி மொழியின் வளர்ச்சியில் நான்கு படிநிலைகளைக் காணலாம். முதல் நிலை, திரிபிடகச் செய்யுள்

களின் காலத்ததாகும். அக்காலத்து மொழி பன்முகப்பட்டது என்பர். ஒலியியல் அடிப்படையில், பழைய இந்திய மொழி வடிவங்களினின்றும் வேறுபட்ட தொன்மையான பேச்சு வடிவங்கள் அதில் காணப்படுகின்றன என்றும், அத்தொல் வடிவங்களுடன் பாலி மொழிக்குரிய புதிய வடிவங்களும் மிகுதியாகக் கலந்துவரக் காண முடிகிறது என்றும் வில் கெய்கர் (Whilhelm Geiger-1956) குறிப்பிடுகிறார். இப்பயன்பாடு தேர்ந்தெடுக்கப்பெறும் யாப்பு வடிவங்களுக்கேற்ப அமைகிறது.

இரண்டாம் நிலை, திரிபிடக உரைநடை நூல்களின் காலத்ததாகும். இக்காலத்து மொழியமைப்பில் முதல் நிலைக் காலத்தினின்றும் பெரிய மாற்றத்தைக் காண முடிகிறது. இக்காலத்தில் மொழி ஒரு முகப்பட்ட (Homogeneous) தன்மையைப் பெற்றது. தொன்மையான வடிவங்களின் பயன்பாடு பெரிதும் அருகிக்காணப்படுவதுடன், புதிய வடிவங்களின் பயன்பாடு செம்மைப்படுத்தப் பெற்றுப் பெரிதும் வளர்ச்சியுற்றது.

மூன்றாம் நிலை, பிற்கால உரைநடை நூல்களின் காலமாகும். இக்காலத்திய சொல் வடிவங்கள் முந்தைய காலத்தின் அடிப்படையில் அமைவனவாயினும் அவை புதிய நயத்துடன் கையாளப்படுகின்றன. இக்காலத்தில் தொன்மையான வடிவங்களின் பயன்பாடு மேலும் கட்டுப்படுத்தப்படுவதைக் காண முடிகிறது.

நான்காம் நிலை, பிற்காலச் செய்யுள்களின் காலத்ததாகும். இக்காலத்தில் ஒருமுகப்பட்ட தன்மையை மொழி இழந்தது. இக்காலத்தில் முதல் நிலையைப் போன்று ஒரு கலப்புத்தன்மை மீண்டும் தோன்றியது. நூலாசிரியர்கள் பழைய, புதிய இலக்கியங்களின் மொழியறிவுடன் அவற்றில் காணப்படும் பேச்சு வடிவங்களையும் கைக்கொண்டனர். அவர்கள் தொன்மையான வடிவங்களுடன் சமசுகிருத வடிவங்களையும் கையாளத் தலைப்பட்டனர்.

பாலி மொழி பேசப்பட்ட இடம் எது என்பது குறித்து அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அசோகரின் கிர்னார் கல்வெட்டு மொழியுடன் பாலி மொழிக்குள்ள தொடர்புகளைக் கருதி இது உச்சயினிப் பகுதியின் பேச்சு வழக்காக இருந்திருக்கலாம் எனக் கூன் (Kuhn, 1875) கருதுவார். அசோகரின் காலத்தில் மகேந்திரர் மூலமாகத் திரிபிடக நூல்கள் இலங்கைக்குப் போனமையாலும், மகேந்திரர் தம் இளமைக் காலத்தை உச்சயினியில் கழித்தவராகலின் அப்பகுதி மொழியிலேயே திரிபிடகங்களைக் கற்றிருக்க வேண்டுமென்றும், அம்மொழி

வாயிலாகவே இலங்கையில் பிடக நூல்களைப் பரப்பியிருக்க வேண்டுமென்றும், அதுவே பாலி மொழி எனப்பட்டது என்றும் அவர் கூறுவர். இசுடென் கோனோ (Sten Konow), பைசாச மொழிக்கும் பாலி மொழிக்கும் உள்ள தொடர்பினைக் கருதி இது பைசாச மொழி வழங்கிய விந்தியமலைப் பகுதியில் வழங்கப்பட்ட மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று கூறுவர். இது கலிங்க நாட்டில் வழங்கப்பட்ட மொழி என்பது முல்லர் (E.Muller, 1884) கருத்து. மற்றும் ஓல்டன்பர்கு (Oldenberg, 1879) இம்மொழி விந்திய மலைக்கு வடக்கே வழங்கியிருக்க முடியாது என்றும், விந்திய மலைக்குத் தெற்கே உள்ள பகுதிகளில்தான் வழங்கியிருக்க வேண்டும் என்றும் உரைப்பர். வில் கெம் கெய்கர் (W.Geiger, 1956) மகதநாட்டில் வழங்கப்பெற்ற மாகதி மொழியே பாலி மொழி என்றாயிற்று என்பர். பாலி மொழியின் யாப்பு வடிவத்தை விளக்கும் யாப்பியல் நூலான உத்தோதயா (Vuttodaya) என்னும் நூல், பாலி மொழியைச் சுத்தமாகதி (Suddhamagadhi) எனக் குறிப்பிடுகிறது. இலங்கையின் பௌத்த சமய மரபுப்படி, இது புத்தரால் பேசப்பட்ட மொழியாகும். மக்களுக்குத் தாம் கண்டறிந்த உண்மைகளைப் பரப்புவதற்கு அவர் பயன்படுத்திய இம்மொழியிலேயே திரிபிடகங்கள் தொகுக்கப்பட்டன. எனவே, அவர் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்து வந்த மகதநாட்டு மொழியான மாகதி அல்லது சுத்தமாகதியே பாலி எனத் தெரிகிறது.

பாலி மொழியில் எட்டு உயிர்களும் முப்பத்திரண்டு மெய்யெழுத்துகளும், 'அங்' என்னும் மூக்கொலி ஒன்றும் ஆக நாற்பத்தோர் எழுத்துகள் உள். இம்மொழியில் எட்டு வேற்றுமைகள் உள்ளன. வினை புடைபெயர்ச்சி முறைகள் ஏழு வகையினவாகப் பாலியில் உள்ளன. ஓருமை, பன்மை என எண்கள் இரண்டும்; தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என மூவிடங்களும்; ஆண்பால், பெண்பால், அலிப்பால் என மூன்று பால்களும் பாலி மொழியில் உள்ளன. பால்பாகுபாடு பொருள்களின் தன்மைகேற்ப அமையாமல் சொற்களுக்கேற்ப அமைந்துள்ளது. சிலசமயங்களில் ஒரே பொருளைக் குறிக்கும் இரு சொற்கள் வெவ்வேறு பாலினவாக இருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக பாசாண (Pāsāṇa) என்னும் சொல்லும் சிலா (Silā) என்னும் சொல்லும் 'கல்' என்னும் பொருளைத் தருவன. அவற்றுள் பாசாண (Pāsāṇa) ஆண்பாலாகவும் சிலா (Silā) பெண்பாலாகவும் கொள்ளப்படுகின்றன. சில சமயங்களில் ஒரே சொல் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பாலினதாக இருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக கேக (Geha-வீடு) என்னும் சொல் ஆண்பாலாகவும் அலிப்பாலாகவும் வரும். குச்சி (Kucchi 'வயிறு') என்றும் சொல் ஆண்பாலாகவும் பெண்பாலாகவும்

வரும். இத்தகைய பால்பாகுபாடு இலக்கண வழியானதாகும்.

பாலியில் பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமை உருபு ஏற்கும்பொழுது உருபுகள் சொல்லின் பின்னொட்டாக அமைகின்றன. இவ்வாறு அமையும் உருபுகளும் சொல்லின் சுற்றுயிர்க்கேற்ப மாறுபடுகின்றன. பாலியில் எல்லாச் சொற்களும் உயிர் ஒலியில்தான் முடிவடைகின்றன. எனினும், சில சமயங்களில் பெயர்ச்சொற்கள் உருபேற்கும் பொழுது 'அங்' என்னும் மூக்கொலியில் முடிவடைகின்றன. மற்ற மெய்யொலியில் முடிவடையும் சொல் எதுவும் பாலியில் இல்லை. பாலி மொழியின் புணர்ச்சி விதிகள், பல்வேறுபட்ட பேச்சு வழக்குகளின் கலப்பே இம்மொழி என்பதற்குச் சான்று கூறி நிற்கின்றன.

பாலி மொழி முதன்முதலில் பிராமி எழுத்துகளில் எழுதப்பட்டது. புத்தரின் பரிநிர்வாணத்திற்குப் பிறகு கூட்டப்பெற்ற முதல் புத்த சங்கத்தில் புத்தரின் அறவுரைகளும் விதிமுறைகளும் தொகுக்கப்பட வேண்டும் எனத் தீர்மானித்ததன்படி தொகுக்கப்பட்ட பிடக நூல்கள் பல நூற்றாண்டுக் காலமாக வாய்மொழிவழியாகவே வழங்கிவந்தன. இலங்கையில், கி.மு. முதல் நூற்றாண்டில் வட்டகாமணி அபயனின் காலத்தில்தான் இந்நூல்கள் முதன் முதலாக எழுத்து வடிவம் பெற்றன. பின்னர் பர்மாவில் பௌத்த சமயம் பரவிய பின்பு பிடக நூல்கள் பர்மாவிற்குக் கொண்டு செல்லப்பெற்று, பர்மிய எழுத்து வடிவமும் பெற்றன. பின்னர் படிப்படியாகக் கிழக்கு, தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் வழங்கும் மொழிகளின் எழுத்து வடிவங்களிலும் பாலி நூல்கள் எழுதப்பெற்றன. புத்த சமயக் கல்வி ஐரோப்பிய நாடுகளில் பரவியதைத் தொடர்ந்து இலண்டன் பாலி நூல் கழகத்தினர் பாலி நூல்கள் அனைத்தையும் 'உரோமன்' எழுத்தில் எழுதி வெளியிட்டனர். இந்தியாவில் 1956-ஆம் ஆண்டில் முதன் முதலாகத் தேவநாகரி எழுத்தில் திரிபிடக நூல்களையும் அதன் உரை நூல்களையும் வெளியிட்டனர். இப்போது பாலி மொழி சிங்களம், பர்மியன், சயாமி, கம்போடியன், உரோமன், தேவநாகரி, வங்கம் ஆகிய எழுத்து வடிவங்களில் எழுதிப் பயிலப்படுகிறது. பாலி மொழி இப்போது தேரவாத பௌத்த சமயத்தைப் பின்பற்றும் இலங்கை, பர்மா, தாய்லாந்து, இலாவோசு, கம்போடியா, இந்தியா ஆகிய நாடுகளில் பயிலப்படுகின்றது.

நா.செய.

துணை நூல்கள் :

கார்த்திகேய முதலியார், மாகறல், மொழிநூல், மறுதோன்றிப் பதிப்பு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1985.

Childers, R.C., A Dictionary of Pali Language, Cosmo Publication (Indian Reprint), New Delhi 1979.

Geiger, Wilhelm, Pali Literature and Language University of Calcutta, Calcutta, 1956.

Kashyap, J. (Ed.), Mahavagga, Nalanda Pali Publication Board, Bihar Government, 1956.

பாலியாரிக்குத் தீவுகள்: ஐரோப்பாவில் மேற்கு மத்தியதரைக் கடலில் இசுபெயின் நாட்டுக்கு அண்மையில் உள்ள ஒரு தீவுக் கூட்டம். இதன் பரப்பளவு 5014 ச. கி.மீ. மக்கள்தொகை 685,088 (1981). பாலியாரிக்குத் தீவுக் கூட்டத்தில் (Balearic islands) மேசார்க்கா (Majorca), மைனார்க்கா (Minorca) இபிசா (Ibiza) முதலிய 16 தீவுகள் அடங்கியுள்ளன. இவற்றின் மிதமான தட்பவெப்பமும் அழகிய இயற்கைக் காட்சிகளும் மக்களை மிகவும் கவர்வனவாக இருப்பதால், இத்தீவுகள் ஒரு சுற்றுலாப் பயண மையமாக வளர்ந்துள்ளன. வேளாண்மையும் மீன்பிடித்தலும் இங்குள்ள மக்களின் முக்கிய தொழில்களாகும். பழங்களும், தானிய வகைகளும் மிகுதியாக இங்குப் பயிராகின்றன. கால்நடைப் பாதுகாப்பும் ஒலிவ எண்ணெய், மது ஆகியவற்றின் உற்பத்தியும் நடைபெறுகின்றன. பளபளப்பான அழகிய இத்தாலிய மட்கல வகைகளும் (Majolica), வெள்ளிச் சரிகைச் சித்திர வேலைப் பொருள்களும் (Filigree) இங்கிருந்து ஏற்றுமதியாகின்றன. தாது வளத்திலும் இப்பகுதி சிறப்புப் பெற்றுள்ளது.

பாலியாரிக்குத் தீவுகள்

வரலாறு: வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்பே இங்கு மக்கள் வாழ்ந்தனர். இங்கே ஐபீரியர்கள், பொனீசியர் (Phoenicians), கிரேக்கர், கார்த்தசீனியர்,

உரோமானியர், பைசாண்டியர் முதலிய பல்வேறு இனத்தவரும் ஆட்சிபுரிந்திருக்கிறார்கள். இது கி.மு. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் கார்த்தசீனியப் பேரரசின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. உரோமானியர் கி.மு. 123-இல் இதை வென்றனர். வான்டலர் (Vandals) கி.பி.5-ஆம் நூற்றாண்டில் இதைக் கைப்பற்றினர். மூர்கள் (Moors) கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கு நுழைந்தனர்; பிறகு, கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் தமது சுதந்திர அரசை இங்கே நிறுவினர். அதுமுதல் இப்பகுதி கடற் கொள்ளைத் தொழில் நடத்தும் இடமாகியது. மத்திய தரைக்கடற் பகுதிகள் இக்கடற் கொள்ளைக் காரர்களால் துயருற்றன. ஆரகான் (Aragon) நாட்டு முதலாம் சேம்சு (James I) கி.பி.1229 - 1235 ஆண்டுகளில் இத்தீவுகளை வென்றார். மேசார்க்கா மட்டும் கி.பி.1276 முதல் 1343 வரை ஒரு சுதந்திர அரசாக மற்றத் தீவுகளையும் தன்னுள்ளடக்கி இருந்தது. ஆரகான் மன்னர் நான்காம் பீட்டர், மீண்டும் இத்தீவுகளைத் தம்மடிப்படுத்தினார். மைனார்க்கா தீவு மட்டும் கி.பி.1709 முதல் 1782 வரை ஆங்கிலேயர் வசமிருந்தது. இத்தீவுகள் யாவும் பாலேயாரேசு (Balears) என்ற பெயருடன் இசுபெயின் நாட்டு மாநிலமாக இன்று விளங்குகின்றன. தெ.பா.

பாலினீசியா: பசுபிக்குப் பெருங்கடலின், கிழக்குக் கோடியில் உள்ள ஒரு பெரிய பகுதியை இனவியல் துறையின்படி. பாலினீசியா என்பர் (Polynesia). இது, பல நீண்ட தொலைவிற்குச் சிதறியுள்ள தீவுக் கூட்டத்தைக் கொண்டுள்ளது. இத்தீவுகள் ஏறத்தாழ 110° மேற்குத் தீர்க்கரேகைக்கும் 165° கிழக்குத் தீர்க்கரேகைக்கும், ஏறத்தாழ 30° வடக்கு அட்சரேகைக்கும் 45° தெற்கு அட்சரேகைக்குமிடையே உள்ளது. இத்தீவுகள் அனைத்தும் அவாய் (Hawaii), நியூசிலாந்து (Newzealand) ஈசுட்டர் தீவு (Easter Island) ஆகிய மூன்று தீவுகளையும் சேர்த்தால் ஏற்படும் முக்கோணத்திற்குள் அமையும். அம்முக்கோணத்தின் பக்கம் 800 கி.மீ. ஆகும். கிரேக்க மொழியிலிலிருந்து பாலினீசியா என்ற சொல் வழக்கில் வந்துள்ளது. இதன் பொருள் பல தீவுகள் எனப்படும். பசுபிக்குப் பெருங்கடலில் உள்ள மற்றைய இரண்டு பெரிய தீவுக் கூட்டங்கள் 1) மேலனீசியா (Melanesia) (அ) கருப்புத் தீவுகள், 2) மைக்ரோநேசியா (Micronesia) (அ) சிறிய தீவுகள் எனப்படும்.

பாலினீசியாத் தீவுக்கூட்டத்தில் உள்ள தீவுகள் முறையே அசுடுரல் (Austral), குக்கு (Cook), கெம்பியர் (Gambier), அவாய் (Hawaii), கேர்மந்தி (Kermanee), இலைன் (Line), மார்குவீசுசு (Marqueses), பினிக்சு (Phoenix), சமோவா (Samoa), குழு (Society), தோக்னொ (Tokelau), தோங்கா

(Tonga), துவாமோட்டு (Tuamotu). ஈசுட்டர், நியூ (Niue), பிட்காரின், (Pitcarin), வாலிசு (Wallis) பித்துனா (Futuna), நியூசிலாந்து மற்றும் பல. இவற்றுள் நியூசிலாந்து ஒன்றே மிகப்பெரிய நிலப்பரப்புக்கு அப்பால் உள்ளது. நியூசிலாந்து, அவாய் ஆகியவற்றில்

மட்டுமே மிகப்பெரிய நகரங்கள் உள்ளன. அந்நகரங்களில், வாணிகமும் தொழிலும் முதுநிலைக் கல்வி நிலையங்களும் உள்ளன. அவாய் 1959-ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய அமெரிக்காவின் 50 - ஆம் மாநிலமாக மாறியது.

தீவின் பெயர்	ஆட்சியின் பெயர்	கண்டுபிடித்த ஆண்டு	கண்டுபிடித்த நாடு	மக்கள் தொகை
அசுரூல் மற்றும் ரபா தீவு (Austral Rapa island)	பிரான்சு	கி.பி. 1769	பிரிட்டன்	3,800
குக்கு	நியூசிலாந்து	கி.பி. 1777	ஐக்கிய அமெரிக்கா	18,000
கெம்பியர்	பிரிட்டன்	கி.பி. 1797	பிரிட்டன்	650
அவாய்	ஐக்கிய அமெரிக்கா	கி.பி. 1778	"	632,772
கேர்மந்தி	நியூசிலாந்து	கி.பி. 1778	"	9
இலைன்	பிரிட்டன், ஐக்கிய அமெரிக்கா	கி.பி. 1777	"	1,225
மார்க்கேசசு	பிரான்சு	கி.பி. 1595	இசுபெயின்	4,000
பினிக்கசு	பிரிட்டன்	கி.பி. 1820-30க்குள்	ஐக்கிய அமெரிக்கா	1,211
சமோவா	ஐக்கிய அமெரிக்கா	கி.பி. 1722	நெதர்லாந்து	20,051
குழுத்தீவு	பிரான்சு	கி.பி. 1767	பிரிட்டன்	118,000
தோக்ளொ	நியூசிலாந்து	கி.பி. 1765	"	1,90
தோங்கா	பிரிட்டன்	கி.பி. 1616	நெதர்லாந்து	64,00
துவாமோட்டு	பிரான்சு	கி.பி. 1606	இசுபெயின்	5,200
ஈசுட்டர்	சிலி	கி.பி. 1722	நெதர்லாந்து	250
நியூ	நியூலாந்து	கி.பி. 1744	பிரிட்டன்	4,800
பிட்காரின் மற்றும் துயூசி, அண்டர்சன் ஓயினா	பிரிட்டனின் குடியேற்றநாடு	கி.பி. 1767	"	146
வாலிசு, பித்துனாத் தீவுகள்	பிரான்சு	கி.பி. 1616	நெதர்லாந்து	9,000
கெண்டான் எண்டர்பரித் தீவுகள் எலிசு	பிரிட்டன் மற்றும் ஐக்கிய அமெரிக்கா	கி.பி. 1820-30க்குள்	ஐக்கிய அமெரிக்கா	320
	பிரிட்டன்	கி.பி. 1568	இசுபெயின்	50,85
நியூசிலாந்து	சுதந்திரநாடு	கி.பி. 1642	நெதர்லாந்து	237,200
சமோவா (மேற்கு)	முடியாட்சி	கி.பி. 1722	"	107,000

இத்தீவுகள் பலவும் எரிமலைகளின் மிகச்சிறிய தலைப்பாகமாக உள்ளன. சில திட்டுகளாகவும் பல ளத் தீவுகளாகவும் உள்ளன. அவாய்த் தீவே மிகவும் உயரமானது. இங்குச் சுண்ணாம்புக்கல்லும், எரிமலைக் குழம்பின் கற்களும் உள்ளன. பல இடங்களில் காற்றும் மழையும் இக் கற்களைச் சேகரித்து மிகச் சிறந்த நிலப்பரப்பை ஏற்படுத்தி உள்ளன. இவ்விடங்களில் பருவ இலைக்காடுகள் வளர்ந்து உள்ளன.

இங்கு வீசும் கடற் காற்று எரிமலைத் தீவுகளின் வெப்பத்தைக் குறைக்கின்றது. இங்கு ஆண்டு முழுவதும் தட்பவெப்ப நிலை சராசரியாக 77° ஆக உள்ளது. மழையளவு ஒரு தீவிலிருந்து மற்றொன்றுடன் வேறுபடுகிறது. மழையின் அளவு ஆண்டுக்கு ஆண்டு வேறுபடுகின்றது. இங்கு மிக ஈரமான மாதங்கள் திசம்பர் முதல் மார்ச்சு வரையாக உள்ளன.

பாலினீசியர்: இவ்வின மக்கள் உயரமும் வலியமெய்யும், பழுப்புநிற மேனியும் உடையவர்கள். இவர்கள் மற்றப் பசுபிக்குத் தீவினரைவிட மிக வெளிறிய நிறத்தையும், கருமையான நீண்ட அல்லது சுருண்ட தலை முடியையும் உடையவர்கள். பாலினீசியர்கள், மேலனீசியர்களைப் போல் அன்றித் தங்களின் வமிச வழியினைத் தாய், தந்தை இருவரையும் கொண்டு கூறுவர். பெண்களுக்கு, தக்க சமுதாய மதிப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களைத் தங்களது இன வகுப்பின் தலைவர்களாகவும் நியமிக்கின்றனர். இவர்கள் பல் வேறு பேச்சு மொழிகளைப் (Dialects) பேசுகின்றனர். இம்மொழிகள் ஆசுட்ரோநேசியப் (Austronesian) பிரிவைச் சேர்ந்தவை; ஐரோப்பியர்கள் வருவதற்கு முன் இவர்களுக்கு எழுத்து வடிவம் எதுவும் கிடையாது. செவி வழியாகவே வமிசச் செய்திகள் வழங்கி வந்தன. இங்குள்ள முக்கிய பாலினீசிய மொழிகள் சமோவன் (Samoaan), அவாய் (Hawaii), தோங்கன் (Tongan), மன்கரிவன் (Mangarevan), நியூகுவன் (Nukuhivan), பௌமோட்டோன் (Paumotuan), மாவோரி (Maori) ஆகியவை. ஒரு மொழி தெரிந்து இருந்தால் மற்றவை எளிதில் புரியும். இம்மொழிகளில் உள்ள உயிர் எழுத்துகளை உச்சரிக்கும் முறை ஒரு பிரிவினரிடமிருந்து மற்றொரு பிரிவினரிடையே மாறுபட்டு உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக அவாயில் உச்சரிக்கும் போது அலோகா (Aloha) எனக் கூறுவர். அதையே சமோவாவில் அலோபா (Alofa) என உச்சரிப்பர்.

இங்குள்ள தீவுகளில் பாலினீசியர்கள் குடியேறாத தீவுகள் மிகவும் குறைவு. இவர்கள் படகு, கட்டுமரங்களில் இத்தீவுகளுக்கு வந்திருக்க வேண்டும். இனவியல் துறையினர் இவர்களைக் காசசாயிடு (Caucasoid) இனப்பிரிவினர் எனக் கூறுகின்றனர்.

இவர்கள் தென்கிழக்கு ஆசியா வழியாக இத்தீவுகளுக்கு வந்திருக்க வேண்டும்.

இம்மக்களின் புகழ் விளையாட்டுப் போட்டிகளில் வெளிப்படுகின்றது. இவர்கள் நீர்நிலை விளையாட்டுகளான நீந்துதல், குதித்தல், படகுப்போட்டி, சருக்கு விளையாட்டு ஆகியவற்றில் சிறந்து உள்ளனர்.

பாலினீசியர்கள் இன்றும் கூடச் சில இடங்களில், கல்லையும் களிமண்ணையும் மரப்பலகைகளையும் கொண்டு வீடுகளைக் கட்டுகின்றனர். தூசியும் ஈரப்பதமும் தங்கள் வீடுகளைத் தாக்காமல் இருக்கத் தங்கள் வீடுகளைச் சுற்றித் தென்னை மர ஓலைகளைக் கட்டுவர். வீடுகளின் கூரைகள் கூம்பு போன்ற வடிவத்துடன் தாழ்வான கூரைகளாக உள்ளன.

இங்கு ஆண்களும் பெண்களும் மிக எளிய ஆடைகள் அணிவர். பருத்தித் துணியிலான ஆடையைத் தங்களது இடையிலிருந்து கணுக்கால் மறையும் அளவிற்கு மிக அழகாக அணிவர். இதனை இவர்கள் இலாவாலாவா (Lava lava) அல்லது பருவு (Pareu) என்பர். இங்கு மார்சுசு பெண்கள் சில சமயங்களில் தபா (Tapa) என்னும் துணியை அணிகின்றனர். இது ஓர் மரத்தின் தண்டுப் பகுதியிலிருந்து தயாரிக்கப்படுகிறது. அவாயில் உள்ள பெண்கள் நீண்ட பருத்தி ஆடையான மதர் அப்பாந்து (Mother Hubbard) அல்லது மும்மு (Mummu) அணிவார்கள். இவ்வாடையிலைக் கிறித்தவ மத போதகர்கள் உலோலோமு (Lolomou) அல்லது பொருந்திய மும்மு என அறிமுகம் செய்தனர். நியூசிலாந்தில் மோரி இன ஆண்கள் (Moori), கில்சு (Kilts) எனப்படும் இலைதழைகளை அணிந்து நாட்டியம் ஆடுவர்.

பாலினீசியர்களில் பெரும்பாலோர் இன்று கிறித்தவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள். அதனால் இன்றைய பாலினீசியாவில் கல்லினால் கட்டப்பட்ட கிறித்தவ ஆலயங்களைக் காண முடிகிறது. இம்மக்கள் ஒவ்வொரு ஞாயிறு தோறும் கோயிலுக்குச் செல்கின்றனர். இவர்கள் கிறித்தவ சமயத்தைத் தழுவும் முன்னர்த் தங்களது முன்னோர்களை வணங்கினர். மனிதப் பலியும் பழக்கத்திலிருந்தது. இவர்களின் பண்டைய சமயம் 'மனா' (Mana), 'தபு' (Tapu) என்ற இரண்டு கருத்துகளைக் கொண்டது. மனா என்பது சக்தி என்று பொருள்படும். இது எல்லாவற்றிலும் இயற்கையாக உள்ளது எனக் கருதினர். தபு என்பதன் பொருள் நிராகரிக்கப்படுதல் என்பதாகும். சில மனிதர்களையும் பொருள்களையும் தபு எனக் கருதுவர். இது இவர்களிடத்தில் உள்ள சில சக்திகள் எனக் கூறுவர். ஆனால், இச்சக்திகள் பற்றி இவர்களால் விவரிக்க இயலவில்லை. இவர்கள் ஒரு செடியின் வேரிலிருந்து

கவா (Kava) என்ற பானம் உண்டாக்கி அருந்துவர். இப்போது இப்பானத்தை அவர்கள் பண்டிகைக் காலங்களிலும், ஆலயங்கள் கட்டி முடிவடைந்த காலத்திலும் அருந்துகின்றனர்.

பாலினீசியர்கள் மிகவும் திறமைசாலியான கடற்பயணிகள். இங்கு ஐரோப்பியர்கள் வந்து சேர்ந்த பொழுதுகூட ஆழ்கடல் மீகாமக் கலையில் வல்லுநராக விளங்கினர். இவர்கள் படகு கட்டுதலில் வல்லவர்கள்; தரோ (Taro) என்னும் உணவுப் பயிரைப் பயிரிடுகின்றனர். இங்குப் பயிர்களை மாற்று வதற்குப் பதிலாக நிலங்களை மாற்றிப்பயிர் செய்வர். அதாவது ஒரு முறை பயிர் செய்த நிலத்தில் பயிரிடார். இங்குத் தேங்காய் பெரும் அளவு கிடைக்கின்றது. அவற்றை உணவாகவும் பானமாகவும் தங்கும் இடங்களில் பயன்படுத்துவர். தேங்காய் நாரும், கொப்பரையும், உலர்ந்த தேங்காயும் இத்தீவுகளில் இருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. இங்குள்ள உயரமான தீவுகளில் வாழை, உரோட்டி ப்பலா, வள்ளிக்கிழங்கு, ஆள்வள்ளிக்கிழங்கு முதலியவை பயிரிடப்படுகின்றன. தாழ்ந்த தீவுகளில் தென்னை வளர்கின்றது. இத்தீவுகளுக்கே இயற்கையாக உரிய பாலூட்டி விலங்குகள் கிடையா. இங்குள்ள பன்றியும், நாயும் வெளிநாட்டிலிருந்து வந்தவையாகும். அதுபோலவே இங்குப் பாம்புகளும் கிடையா.

இன்றைய பாலினீசியாவில், பல மாற்றங்கள் அரசியல், சமுதாய, பொருளாதாரத் துறைகளில் ஏற்பட்ட வண்ணம் உள்ளன. சில தீவுகளில் மக்கள் நெருக்கம் மிகுதி சில தீவுகளில் 50 விழுக்காட்டுக்கு

மேல் 15 வயதிற்குள் உள்ளவர்களாக உள்ளனர். சில தீவுகளில் வாழ்க்கைத்தரம் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளதால் பல இன்னல்கள் ஏற்பட வாய்ப்பு உள்ளது. பு.ஏ.மோ.

பாலைக் கொள்தமனார்: இவர் கோதமனார் எனவும் கொள்தமனார் எனவும் வழங்கப்பெறுவர். இவர் பார்ப்பனர். பதிற்றுப்பத்தில் மூன்றாம் பத்தையும், புறநானூற்றில் 366-ஆம் பாடலையும் பாடியுள்ளார். இவர்தம் பாக்களில் இமயவரம்பன் தம்பி, குட்டுவன், பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன், தருமபுத்திரன், நெடும்பாரதாயனார், கொங்கர், பூழியர், வேளிர் ஆகியோரைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனின் மறச் செயல்களையும், கொடைத் திறனையும் விரித்து இவர் பதிற்றுப் பத்தில் (மூன்றாம் பத்து) பாடியிருக்கிறார். இவர் குட்டுவனிடம் தம் மனைவியும் தாமும் சுவர்க்கம் புகச் செய்யவேண்டும் என வேண்ட அவனும் பத்து வேள்வி செய்து அவர்களிருவரையும் சுவர்க்கம் புகச் செய்தான் என்ற செய்தி பதிற்றுப்பத்துப் பதிகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இச் செய்தி மலைநாட்டில் இன்றும் செவிவழிச் செய்தியாக நிலவி வருகிறது. மேலும், பழமொழி நானூறும் (316) சிலப்பதிகாரமும் (காதை 28: 137,138) இச் செய்திக்குச் சான்று பகர்கின்றன. தொல்காப்பியம் புறத்திணை இயல் 25-ஆம் நூற்பாவுக்கு உரை எழுதுகையில் நச்சினார்க்கினியரும் இச் செய்தியைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அறந்தேரி திகிரிக்குச் சினம், காமம், கழி கண்ணோட்டம், அச்சம், பொய்ச்சொல், அன்பு மிக உடைமை, தெறல் கடுமை முதலியன தடையாகும் என்னும் சீரிய கருத்தை இவர் நவீன்றுள்ளார், (பதிற்றுப்பத்து 22: 1-4). வறியர்க்கு வழங்கும் குட்டுவனின் கைவண்மையைச் 'சிறுமகிழானும் பெருங்கலம் வீசுபவன்' எனப் பாராட்டுவர். இவன் படையெடுத்த நாடு அழிவதைக் கூறி இரங்குவது இவர் பாடலில் நன்கு புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 'தேர் பரந்த புலம் ஏர் பரவா; களிறு ஆடிய புலம் நாஞ்சில் ஆடா; மத்து உரறிய மனை இன்னியம் இமிழா; ஆங்குப் பண்டு நற்கு அறியுநர் செழுவளம் நினைப்பின், நோகோ யானே நோதக வருமே' என்னும் பகுதி (பதிற். 26: 1-5) அவலம் உணர்த்தும். சேர நாட்டில் மறவர்கள் கள்ளுக்கு விலையாக யானைத் தந்தத்தைக் கொடுத்தவை இவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். முரசு வழிபாடு இவர்தம் பாடலில் (பதிற். 30) நன்கு புணையப்பெற்றுள்ளது.

புறநானூறு 366-ஆம் பாடலில் தருமபுத்திரனைக் கோதமனார்பாடி எனும் குறிப்பு ஒன்று காணப்படுகிறது. இக் கோதமனாரையும் பாலைக் கொள்தமனாரையும் ஒருவராகவே வையாபுரிப்பினை கருதியுள்ளமையை

அவர்தம் சங்க இலக்கியப் பதிப்பால் அறியலாம். இப் புறப் பாடல் காஞ்சித் திணையில் பெருங் காஞ்சித் துறையில் அமைந்துள்ளது. தருமபுத்திரன் என வருவதற்கேற்பப் பாடலுள் 'அறவோன் மகனே' எனும் தொடர் ஆளப்பட்டுள்ளது. பெருமையுடையோரும் தம்புகழ் நிறுவி மாய்ந்தனர்; மடங்க ளுண்மை மாயமோ அன்றே; ஆதலால் நிலையாமை உணர்ந்து அறம் செய்க' என்னும் கருத்து இப் புறப்பாடலில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. 'உழவொழி பெரும்பகடு அழி தின்றாங்கு' என்ற நல்ல உவமையையும் இப் புலவர் இப் பாடலில் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

இரா.சா.

பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ: இவர்

அரசனாக விளங்கிய சங்ககாலப்புலவர். சிறப்பாகப் பாடிய பொருள்கள், உவமைகள், யாப்பு, வடிவம் ஆகியவற்றால் புலவர் சிலர் பெயர் பெற்றாற்போல, இவர் பாலைத்திணையைச் சிறப்பாக, மிகுதியாகப் பாடியதால் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ எனப் பெயர்பெற்றுள்ளார்.

மேய்மகள் இளவெயினி பாடிய புறநானூற்றுப் பாடலின் கீழ் (புறம்.11) உள்ள குறிப்பால், இவர் சேரர் வழி வந்தவர் என்பது புலனாகும். அப்பாடலில் இவர் பேராற்றலும் பேராண்மையும் கொண்டு பகைவரைப் பணியவைக்கும் பெரு வீரனாகப் புகழப் பட்டுள்ளார். இவரது (புறம். 282) பாடலாலும் இவரது வீரத்தன்மை புலனாகின்றது.

புலவர் பெருங்கடுங்கோ பாடிய பாடல்கள், எட்டுத் தொகை நூல்களான நற்றிணை, குறுந்தொகை, கலித் தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய நூல்களில் காணப்படுகின்றன. இப்பொழுது கிடைக்கும் இவர்தம் பாடல்கள் அறுபத்தெட்டாகும். அவற்றுள் ஒன்று மட்டுமே புறத்திணை தழுவியது. ஏனைய அறுபத்தேழும் அகப்பொருள் தழுவியவை. அகப்பொருட் பாடல்கள் அறுபத்தேழில் குறிஞ்சிப் பொருளில் ஒன்றும், மருதப் பொருளில் ஒன்றும் இடம் பெற எஞ்சிய பாடல்கள் பாலைப் பொருள் பற்றியே வந்துள்ளன. பாலை நிகழ்ச்சி களவு, கற்பு ஆகிய இரு நிலையிலும் உண்டு: இவர் பாடல்களில் ஆறு களவுக்காலத்துப் பாலைப் பொருளிலும், ஏனைய பாடல்கள் கற்புக் காலத்துப் பாலைப் பொருளிலும் வந்துள்ளன.

பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ ஒரு பேரரசர் மரபில், வந்தவராதலால்-நாடாண்டவராதலால்-அக்கால அரசியல்புகளை நன்கு அறிந்து, அரசியல் நுட்பங்களை ஏற்ற இடங்களில் எடுத்துக் காட்டிச் சென்றுள்ளார். அரசராய் நாடாண்டும், அறிஞராய்ப் பலநூல் பயின்றும் தாம் அறிந்த அரிய உண்மைகள்

பலவற்றைத் தம் பின்னாலோரும் அறிந்து, 'நல்வாழ்வு வாழ்க' என்ற நல்லெண்ணம் கொண்ட பெருங்கடுங்கோ, தம்முடைய பாக்களுக்கிடையே பல அறிவுரைகளை அமைத்துச் சென்றுள்ளார். இவர் பாடல்களில் தலைவியைப் பிரிந்த தலைவன் செல்லும் வறண்ட பாலை நிலத்தின் புனைந்துரைகள் சிறந்தனவாக அமைந்துள்ளன. பிரிவினால் வருந்தும் தலைவி, அவளைப் பிரிந்து செல்ல நேர்ந்தமையையும் பொருள் தேட வேண்டிய கடமையையும் எண்ணி வருந்தும் தலைவன், தலைவியின் துன்பங்கண்டு துயருறும் தோழி ஆகியோர்தம் உள்ளங்களைப் புலவர் படம் பிடித்துக் காட்டுவது ஒப்புயர்வற்றதாக உள்ளது. எனவே 'பாலை பாடிய' என்ற அடை இவருக்குப் பொருத்தமானதே, இரா.சா.

பாலைவனம்: மழையில்லாததாலும் மழை பெய்யுங்கால் பூமியின் மேற்பரப்பு மணற்பாங்காகவோ பாறையாகவோ இருப்பதால், நீர் சிதறிப் போவதாலும் வளமற்றுப்போய்விடுகிறது. இத்தகைய பகுதிகளில் பயிர்களையோ பசுமை தரும் மரங்களையோ காண்பது அரிது. மனித இனமோ, மிருகங்களோ வாழ்வது கடினம். இந்நிலத்தையே பாலைவனம் என்று கூறுவர்.

பாலைவனம் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை மணல் வெளியாகவும், மேடு பள்ளங்கள் அடங்கிய பகுதியாகவும், மலைப்பாங்கான வெட்ட வெளியாகவும் காட்சியளிக்கும். மணல்வெளிப் பகுதிகளில் காற்றின் வேகத்தால் அலை அலையாக மணல்மேடுகள் உருவாக்கப்படுவதைக் காணலாம்.

வெப்ப மண்டலப் பகுதிகளில் மழை குறைவாகப் பொழியும் இடங்களில் நீர் ஆவியாதல் மிகுதியாகக் காணப்படும். எனவே, இப்பகுதிகள் நீர் அற்று வறண்டு செழிப்பற்றுக் காட்சியளிக்கும். இவ்வாறு ஏற்படும் பாலைவனங்கள் வெப்ப மண்டலப் பாலைவனங்கள் எனக் கூறப்படும்.

மிக உயரமான பகுதிகளிலும், கடுங்குளிர்ப் பகுதிகளிலும், குளிர், உறைபனி போன்ற காரணங்களால் பயிர் வெளிகளைக் காணமுடியாது. இவ்வாறு ஏற்படும் பாலைவனங்கள் குளிர்ப்பாலைவனங்கள் எனப்படும்.

ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்திலுள்ள சகாரா, கல்காரிப் பாலைவனங்களும், ஆசியாவிலுள்ள தார்ப் பாலைவனமும், அரேபியப் பாலைவனமும், ஆசத்திரேலியாக் கண்டத்திலுள்ள மேற்குப் பாலைவனமும், தென் அமெரிக்காவிலுள்ள ஆட்டகாமாப் பாலைவனமும், வட அமெரிக்காவில் கலிபோர்னியா அருகிலுள்ள கொலராடோப் பாலைவனமும் வெப்ப மண்டலப் பாலைவனங்களாகும்.

பாலைனங்களின் நில அமைப்பு இடத்திற்கு இடம் வேறுபட்டிருக்கும். சகாரா, அரேபியா, கல்காரி, ஆசுத்திரேலியப் பாலைவனங்கள் பீடபூமிகளாக உள்ளன. ஆசியாவிலும், வடஅமெரிக்காவிலும் உள்ள பாலை நிலங்கள் மலைகளால் சூழப்பட்டுள்ளன.

இப்பரந்த உலகில் மக்கள் தம் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ளும் நோக்குடன் இயற்கை வளங்களை அளவுக்கு மீறிப்பயன்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளனர். அந்நிலை நீடிக்கும்போது பூமியின் வளம் குறைதலால் பாலைவனங்கள் மிகுதியும் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளதாகப் புவியியலாளர்கள் அஞ்சுகின்றனர். க.பா.

பாவ்நீ இந்தியர் ஆசியாவிலிருந்து சென்றவர் எனக் கருதப்படும் அமெரிக்க இந்தியப் பழங்குடியினருள் ஓர் இனத்தவர். இவர்கள் கொம்பு மனிதர்கள் (Horn people) எனச் சிறப்பாகக் கூறப்படுவர். அதற்குக் காரணம் இவர்கள் தம் தலைமயிரை அலங்காரம் செய்தபின் அது தலையில் கொம்பு முளைத்தது போல் இருப்பதேயாகும். ஆனால், பாவ்நீ இந்தியர்கள் (Pawnee Indians) தங்களைச் சாகில் சிக்கிகள் (Chahilsichhiks) என்றே குறிப்பிட்டுக் கொள்வர். அதன் பொருள் மனிதருள் மனிதர் (Men of men) என்பதாகும்.

பாவ்நீ இந்தியர்கள் தொடக்கத்தில் இன்றைய நெப்ரகஸ்காப்(Nebraska)பகுதியில் வாழ்ந்து வந்தனர். அப்பகுதி அப்போது கனடாவின் பகுதியாக விளங்கியது. இவர்கள் தம் அண்டை மக்களுடன் அடிக்கடி சண்டைகளும் பகையும் ஏற்பட்டாலும், அங்கு நிலையாக வாழ முற்பட்டனர். இசுபானியர்கள் (Spaniards) கி.பி.1626 - இல் இவர்கள் பகுதிக்கு வந்தனர். அதன் பின்னர் கி.பி.1750-களில்நியூமெக்சிகோப் பகுதி களுக்கு வந்த வெள்ளையர்களுடன் பாவ்நீ இந்தியர்கள் தொடர்பு கொண்டனர். அவர்களுடன் ஏற்பட்ட தொடர்புகளுக்குப் பின்னர் அவர்களின் குடியிருப்புகளில் பலமுறை பாவ்நீயினர் புகுந்து குதிரைகளைக் களவாடியும், ஆயுதங்கள், துணிமணிகள், உணவுப் பொருள்கள் முதலானவற்றைக் கொள்ளையடித்தும் வந்தனர். இவ்வகைச் செயல்களை 200 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தொடர்ந்து செய்து வந்தனர். பின்னர் நாளடைவில் இவர்கள் பகுதிகளுக்கு வந்து சென்று கொண்டிருந்த வணிகர்களுடன் ஏற்பட்ட தொடர்பினால் வெள்ளையர்கள் பண்பாட்டுத் தாக்கம் ஏற்பட்டது. அதோடு உலூசியானாப் பகுதியை அமெரிக்கா மாற்றிக் கொள்ளும் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட பிறகு பாவ்நீயினர் வெள்ளையர்களோடு நெருங்கி வாழ வேண்டியவராயினர். பின்னர், அமெரிக்க அரசுடன் ஏற்பட்ட பல ஒப்பந்தங்களின் அடிப்படை

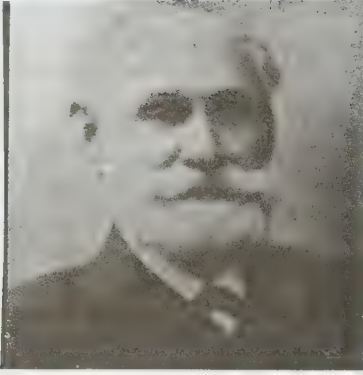
யில் பாவ்நீயினர் அவர்களுக்கென்று தனி உரிமையுள்ள நிலப்பகுதி வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை விடுத்து அமெரிக்க அரசால் அளிக்கப்பட்ட ஆக்லகாமா பகுதியில் வாழ முற்பட்டனர்.

இவர்களின் முதன்மைத் தொழில் தோட்டப் பயிர்களை விளைவித்தலாகும். மக்காச் சோள வகை, பூசணை, காய்கறிகள் முதலானவை இவர்களின் பயிர்கள். இவர்கள் காட்டில் விளையும் ஒருவகை நெல்லைச் சேகரித்தும் பழங்கள், கிழங்குகளைச் சேகரித்தும் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் நெசவுத் தொழிலில் மிகச் சிறந்தவர்கள்; பாணை செய்வதில் வல்லவர்கள்; கூடை முடைவதில் கைதேர்ந்தவர்கள். காற்றுக்கு அடக்கமான, வெதுவெதுப்பான வீடுகளைக் கட்டுவதில் இவர்கள் கைதேர்ந்தவர்கள்.

அமெரிக்க நிலப்பகுதிகளில் வாழும் எண்ணற்ற பழங்குடிகளுள் பாவ்நீயினர் வியப்புமிக்க பழக்கவழக்கங்களுடன் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் இயற்கையை வழிபடுபவர்கள். காற்று, புயல், ஆகிய அனைத்தும் இவர்களின் மூத்த தலைவனான திராவாவின் (Tirawa) தூதுவர்கள் என்றும், அவை மிகுந்த ஆற்றலைப் பெற்றுள்ளன என்றும் இவர்கள் நம்புகின்றனர். இவர்களின் சமயச் சடங்குகள் பல விழாக்களையும் தொடர்ச்சியான விருந்து நிகழ்ச்சிகளையும் கொண்டவை. இவர்கள் மிகுந்த கற்பனைத் திறம் கொண்டவர்கள். ஆகையால், இவர்களின் மரபுக் கதைகள், பாடல்கள், கலைகள் முதலானவற்றில் பெருமளவு குறியீட்டுத் தன்மையும் (Symbolism) கற்பனை வளமும் இடம் பெற்றுள்ளன. சி.ப.

பாவ்லாவ், ஐவன் பெட்ரோவிட்சு: கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலம் உளவியல் பரிசோதனைகள் அவ்வளவாகத் தோன்றாத காலம். ஐவன் பெட்ரோவிட்சு பாவ்லாவ் (Ivan Petrovich Pavlov) என்ற உருசிய உடற் கூற்றியல் வல்லுநர், உளவியல் ஒரு தனித்த அறிவியலாக இயங்குவதற்கு முற்றிலும் இடந்தராத ஒரு துறை என்று கூறினார். ஆனால், அவ்வாறு கூறிய அந்தப் பாவ்லாவ்தாம் உளவியலில் மிகவும் சிறந்து விளங்கி வரும் நடத்தைக் கோட்பாட்டுக்கிளையை (Behaviourist School) உருவாக்குவதற்கு அடிப்படை அமைத்த முன்னோடியாவார். பாவ்லாவ் தாம் கண்ட ஆக்க நிலையிருத்தம் (Conditioning), உடற் கூற்றியலில் ஒரு சிக்கலாக இருக்கக் கண்டார். ஆனால் அது, முளையின் உடற்கூறு சார்ந்த உடைமைகளைக் கண்டறியும் ஒரு முறையாக இவருக்குப் பயன்பட்டது.

பாவ்லாவ் உருசியாவிலுள்ள இரியாசன் (Ryazen) என்ற ஊரில் கி.பி. 1849-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர்

பால்லாவ், ஐவன் பெட்ரோவிச்சு

மாதம் 14-ஆம் நாள் சிற்றூர்ச் சமய போதகரின் மகனாகப் பிறந்தார். இவர் தொடக்கக் கல்வியை ஒரு சமய போதனைப் பள்ளியில் பெற்றார். இவர் தம் தந்தையின் வழியைப் பின்பற்றி ஒரு சமய போதகாசிரியாக வரவேண்டும் என்று விரும்பினார். ஆனால், உடற் கூற்றியல் பற்றிப் பல நூல்களைக் கூற்றின் தம்முடைய முடிவை மாற்றிக் கொண்டு இயற்கை அறிவியல் துறையைக் கற்றுத்தொழில் நடத்த விரும்பினார். வீட்டிலேயே பல எதிர்ப்புகள் இருந்த போதிலும் புனித பீட்டர்சுபர்கு பல் கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்து (University of St. Petersburg) கி.பி. 1875-ஆம் ஆண்டில் முதல் பட்டத்தை உடற் கூற்றியலில் (Physiology) பெற்றார். உடற்கூற்றியலில் ஆராய்ச்சிப் பட்டம் பெற வேண்டு மென்பது தான் இவர் குறிக்கோள். அதன் பொருட்டு இவர் மேல் பட்டம் பெறுவதற்கு மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்ந்தார். இருதயத் தசை நார்கள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்ற உண்மையைக் கண்டறியும் ஆராய்ச்சியில் தான் இவர் டாக்டர் பட்டம் பெற்றார்.

பால்லாவின் ஆராய்ச்சித் திறமையைக் கண்டு இரண்டு செருமானிய அறிஞர்களான இலட்விசு (Ludwig) என்பவரோடும் ஐடன்கின் (Heidenhein) என்பவரோடும் இலிப்சிக்கில் (Leipzig) ஆராய்ச்சி செய்யும் பொருட்டு உதவித் தொகை கொடுத்தார்கள். பால்லாவ் கி.பி. 1880-ஆம் ஆண்டு உருசியா விற்குத் திரும்பி வந்த போது பீட்டர்சு பர்க்கில் இராணுவ மருத்துவக் கல்லூரியில் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். புதியதாக அங்குத் தொடங்கப் பட்ட பரிசோதனை மருத்துவக் கூடத்தின் இயக்கு நராகவும், அமர்த்தப்பட்டார். ஏறத்தாழ முப்பது ஆண்டுகள் (கி.பி. 1895 முதல் 1924-ஆம் ஆண்டு வரையில்) அக்கல்லூரியில் உடற்கூற்றியல் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். அதன் பிறகு இலெனின்கிராடு அருகில் உடற்கூற்றியல் ஆராய்ச்சிக் கூடத்தை

அமைத்து, 1924-ஆம் ஆண்டு முதல் 1936 ஆம் ஆண்டாகியதம் கடைசிக் காலம் வரையில் அதன் இயக்கு நராக இருந்து வந்தார்.

ஐவன் பால்லாவ் 1900-ஆம்-ஆண்டில் தம் உடற் கூற்றியல் ஆராய்ச்சியில் ஒரு பகுதியாக, விலங்குகளின் செரிமானச் செயல் முறையில் உமிழ்நீர் சுரப்பியின் நடவடிக்கைகள் எவ்வாறு இடம் பெறுகின்றன என்பதை ஆராய்வதில் அக்கறை காட்டினார். இத்துறையில் ஆக்க நிலையிருத்தம் பற்றி இவர் மேற்கொண்டிருந்த ஆராய்ச்சிதான் இவருக்கு நோபல் பரிசைப் (Nobel Prize) பெற்றுத்தந்தது. இந்த ஆராய்ச்சிகளின் முடிவுகளே, உலகம் முழுவதிலும் உளவியலின் வழிகளை மாற்றியமைத்தன. ஏறத்தாழ 20 ஆண்டுகள் இந்த ஆராய்ச்சியில் இவர் ஈடுபட்டிருந்தார். இவர் தம் பரிசோதனைகளை நாய்களின் மீது நடத்தினார். செரிமானத்திற்குத் தேவையான உமிழ்நீர் சுரத்தல் நாயிடம் மிக எளிதாக ஏற்படுகின்றது. தவிர, அதை அளவிடவும் முடியும். சில நாய்கள் மாமிசத் துண்டுகளை வைப்பதற்கு முன்பேயே உமிழ்நீரைச் சுரக்கச் செய்கின்றன. இந்த உளச்சார்பான துலங்கல் நாயினிடம் உணவு பற்றிய எந்தவிதமான தூண்டலுக்கும் துலங்குகின்றதை இவர் கண்டார். எடுத்துக்காட்டாக, உணவைப் பார்த்தல், உணவு கொண்டு வரும் ஆள், உணவு வைக்கப்படும் பாத்திரம், பாத்திரங்களின் ஒலி, கொண்டு வருபவரின் காலடி ஓசை முதலியவை களுக்கும் நாய் துலங்கல் செய்தது.

ஓர் உடற்கூற்றுச் சிக்கலுக்கு வழிகாணும் பொருட்டு எடுத்துக் கொண்ட ஆராய்ச்சி, எதிர்பாராத சில நன்மைகளைப் பால்லாவிற்குக் கொண்டு வந்தது. அதுசமயம் உருசியாவில் பொதுவுடைமை அரசாங்கம் அமைந்திருந்தது. பொதுவுடைமை அரசு, உயிரியல் சார்ந்ததும், நடத்தை சார்ந்ததுமான ஆராய்ச்சிகளுக்கு ஆதரவு தருவதற்கு முன் வந்தது. அதனால் இவர் ஆராய்ச்சிகளுக்குப் பெரும் நிதியுதவி கிடைத்து வந்தது. நோபல் பரிசு பெற்றுச் சிறந்த ஆராய்ச்சியாளராகப் பால்லாவ் இருப்பதைக் கண்ட சோவியத்து அரசு, இவர் சோவியத்து நாட்டின் பெருமையை உயர்த்துவதற்குப் பயன்படுவார் என்று கருதிற்று. அதனால், மிகுதியான கூட்டாளிகளும் உதவியாளர்களும் இவரிடம் வந்து சேர்ந்தனர். பால்லாவின் ஆராய்ச்சிக் கூடந்தான் உளவியல் வரலாற்றில் மிக நீண்ட நாட்கள் நிலைத்து நின்ற ஆராய்ச்சிக் கூடமாகும்.

சோவியத்து நாட்டில் உளவியல் ஆராய்ச்சிக்குப் பால்லாவ் வழிதான் இன்றும் சிறப்பாக இருந்து வருகின்றது. இவர் 1936-ஆம் ஆண்டு பிப்பிரவரி மாதம் 27 ஆம் நாள் காலமானார். அறிவியலுக்குத்

தாம்செய்த முக்கிய பங்கு என்றுபால்லால் நினைத்தது, புரணிசார்ந்தமங்குதல் (Extinction)தடைக்கட்டு (Inhibition) ஆகிய கோட்பாடுகளாகும். ஆனால், இவருடைய ஆக்க நிலையிருத்த முறைதான் உலக முழுவதிலும் பரிசோதனை உளவியலாளர்களுக்கு 20 - ஆம் நூற்றாண்டில் முக்கிய அடிப்படையாக இருந்து வருகின்றது. மு.இரா.

பாவனை நாடகம்: கலை என்பது காலத்தைக் காட்டும் கண்ணாடி. காலச் சுழற்சிக் கேற்பக் கலையும் இலக்கிய வகைகளும் உருமாறுதல் இயல்பு. திரைப்படங்கள், தொலைக் காட்சிப் படங்கள் போன்ற புதுமைகள், ஏற்படுத்திய புரட்சியால் நாடகக் கலையானது பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டது. ஆயினும், இப்பொழுது காணப்படும் நாடக வகைகளுள், பாவனை நாடகம் (Simulation) தனிச் சிறப்பைப் பெறுகிறது. பாவனை நாடகம் என்பதற்குப் பாவித்தல், செய்தல், போலியாக நடித்துக்காட்டுதல், போன்று நடித்தல், போன்று நடத்தல், பிறிதுரு மேற்கொள்ளல், மாற்றுருக் கொள்ளுதல், உணராததை உணர்வதாகக் காட்டிக்கொள்ளல், சொற்போலியாகுதல், சொல் வகையில் போலியாக ஒத்த பிற சொல்லின் வடிவம் மேற்கொள்ளல் எனப் பல பொருள்கள் கொள்ளலாம் (சிதம்பரநாதன் செட்டியார் - 1965). பாவனை நாடகம் என்பது உருப் போலி, செயற்போலி, உணர்ச்சிப் போலி எனமூன்று நிலைகளைக் கொண்டது. பாசாங்கு செய்தலே, பாவனை நாடகத்தின் தலையாயவெளிப்பாடு ஆகும் (இலாரன்சு உட்ராசு). வசனங்களையோ ஆடை அணிகலன்களையோ நம்பியிராமல் தன் பாசாங்கான நடிப்பினாலேயே உணர்ச்சிகளை வெற்றிகரமாக வெளிப்படுத்துபவர் பாவனையாளர் (Simulator) எனப்படுவர்.

நாடகக் கலையினைப் போன்றே, பாவனை நாடகத்தின் தோற்றமும் தொன்மை மிக்கது எனலாம். எலிசபெத்தின் காலம் (கி.பி.16ஆம்-நூற்றாண்டு) நாடகக் கலையின் பொற்காலம் எனஆங்கிலேயர்களால் போற்றிப் பாராட்டப்பட்டு வருகிறது. கிறித்தவத் தேவாலயங்களே ஆங்கில நாடகத்தின் பிறப்பிடம் என்று சொல்லப்பட்டன. இந்தக் கிறித்தவத் தேவாலயங்களில், ஊமை நாடகங்கள் (Dumb Shows) கிறித்தவப் பாத்திரியார்களால் நடத்தப்பெற்றன. அவை மதக் கருத்துகளைப் பரப்பச் செய்யும் பாவனை நாடகங்களாகும். சேக்ஸ்பியர்: (Shakespeare) நாடகங்களில் பெரும் உலகப் புகழ்பெற்ற, தனக்குத்தானே பேசி உணர்ச்சிகளை வெளிபடுத்தும் காட்சிகள் (Soliloquy), கிறித்தோபர் மார்ட்லோவின் புகழ்பெற்ற டாக்டர் பாசுட்டர்

போன்ற நாடகங்களில் வரும் ஒருவழிப்பேச்சு ஆகியவை எல்லாம் பாவனை நாடகங்களின் வெளிப்பாடுகளே எனக் கொள்ளலாம். தமிழ் இலக்கியத்திலும் சிலப்பதிகாரம் முதலிய ஐம்பெரும் காப்பியங்களும், மனோன்மனியம் போன்ற நாடகக் காவியங்களும், பாவனை வெளிப்பாடுகளைத் தம் சுத்த மாந்தர்கள் மூலம் காட்டத் தவறவில்லை. இக்கால நாடகத்தில், பாவனை நாடகம் கேரளா போன்ற மாநிலங்களில் மிகவும் முன்னேறிய நிலையில் உள்ளது. வேக யுகம் (Era of Speed) எனப்படும் இக்காலத்தில், மனிதன் எதையுமே எவ்வளவு விரைவாகச் செய்யமுடியும் என்பதற்கே சிறப்பிடம் கொடுக்கிறான். அவனுடைய குறைந்த நேரத்திற்கும் வேகத்திற்கும் ஈடுகொடுப்பதால், ஒப்பனைகள், ஆடை அணிகலன்கள் போன்றவற்றில் தன் பொன்னான நேரத்தை வீணாக்காமல் தன் உணர்ச்சிகளைப் பாவனைகள் மூலம் வெளிப்படுத்தும் பாவனை நாடகமே சிறந்தது என்று கூறலாம். தெருக்களில் அரசியலிலுள்ள முரண்பட்ட கருத்துகளை உடனுக்குடன் பொதுமக்களிடையே நடித்துக்காட்டி, காவல் காரரிடம் சிக்கிக்கொள்ளாமல் தப்பிப் போவதற்கும் இம்முறை மிகவும் பயன்பட்டு வருகின்றது.

பாவனை நாடகம், கணிப்பான் இயல், நுண்ணிலை கற்பித்தல் (Micro-Teaching) போன்ற ஏனைய பல்வேறு துறைகளிலும் மாதிரித் திட்டங்களை வகுக்கக் கையாளப்படுகிறது.

ஆசிரியர், தம் பாவனைகளின் மூலமே வகுப்பறையில் ஓர் அங்காடியை உருவாக்கி, வகுப்பு மாணவர்களைப் பொருள்கள் வாங்குபவர்களாகவும், விற்பவர்களாகவும் ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க முடியும். மேல் வகுப்புகளில் கூட வணிகத்தில் ஒன்றோடு ஒன்று போட்டியிடும் பல வாணிக நிறுவனங்களின் தன்மையைப்பாவனை மூலமே வகுப்பறைக்குள் நிகழ்ச்சிகளைப் பொய்யான வடிவில் கொண்டு வர முடியும். இவை வெறும் அங்காடி விளையாட்டு, பாவனை விளையாட்டு (Simulation Games) என ஒருவர் புறக்கணிக்க முடியாது. நிகழ்ச்சி அமைப்புகள் தாம் பொய்யானவையே தவிர விளக்கப்படும் கோட்பாடுகள் மெய்யானவையே. இரண்டாம் உலகப்போர் நடந்தபொழுது இங்கிலாந்துப் பேரரசின் முதல் அமைச்சராக இருந்த சர்ச்சில், தம் போர்த் தந்திரங்களைப் பள்ளியில் கிரிக்கெட்டு விளையாடும் போதுதான் கற்றதாகக் கூறுகிறார். மராத்திய மன்னன் சிவாசியும் தம் அரசியல் சூழ்ச்சிகளைத் தாம் கபடிவிளையாடும்பொழுது கற்றதாகக் கூறுகிறார். எனவே, பாவனை நாடகம் என்பது, பள்ளி அறையில் கல்வி கற்பிக்கப்படும் ஒரு சக்தி வாய்ந்த கருவி என்பதில் ஐயமில்லை.

கணிப்பான் அகராதி அளிக்கும் வரைபடங்களில் (Graphics) ஏற்கெனவே சேகரிக்கப்பட்ட வரைபட வளைவுகள் மாறுபடுங்கால் ஏற்படும் விளைவுகளைக் குறிக்கவும் செய்யும். ஆர்.க.

பாவைக்கூத்து, என்பது பதினொரு வகை ஆடல்களில் ஒன்று; இதை வானவராடிய ஆட்டம் என்பர். திருமால், பெண் வடிவம் கொண்டு ஆடிய தாகக் கூறுவர். பாவை என்ற சொல்லுக்குப் பெண் என்று பொருள்கொண்டு பெண் ஆடிய கூத்து பாவைக் கூத்து எனப்பட்டது என்பர்.

தேவர்களை அழிப்பதற்கு அவுணர்கள் போர்க் கோலமுற்று வரும்போது காக்கும் கடவுளான திருமாலிடம் தேவர்கள் முறையிட்டனர். அவுணர்களை வெல்வதற்காகத் திருமால், திருமகளை ஒத்த வடிவம் கொண்டு ஆட, பெண்வடிவம் கொண்டு ஆடிய திருமாலின் இளமை நலத்தில் மனத்தைப் பறி கொடுத்த அவுணர்கள், வலிமையற்று மயங்கி விழுந்து மடிந்தனர்.

திருமாலின் பெண்வடிவைக் கொல்லிப் பாவையின் அழகிற்கு ஒப்பிடுவர். கொல்லிப்பாவை கண்டாரைக் கொல்லக்கூடிய ஆற்றல் படைத்ததாகும்.

தமிழர்களின் நாட்டிய வகை பதினொன்றில் இறுதியாக அமைந்தது பாவைக் கூத்தாகும். தரையில் விழுந்து ஆடும் முறைமையில் பாவைக்கூத்து அமைந்துள்ளது.

பாவைக்கூத்தினையும் மாதவி ஆடியதாகச் சிலப் பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் கூறியுள்ளார். இந்திர விழலுரெடுத்த காதையில், 'பாவை நின்றழைம் பாவை மன்றமும்' என்ற தொடர் அமைந்துள்ளது. நாட்டில் மக்களுக்கோ மன்னனுக்கோ துயரம் வரும்போது மன்றத்தில் உள்ள அழகிய பாவையின் கண்ணில் இருந்து நீர் வரும் என்ற கருத்தும், அநீதியாகத் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் அப் பாவையிடம் சென்று முறையிட அது அழுதால் கேட்பவரின் எண்ணம் பலிக்கும் என்ற கருத்தும் சிந்திக்கத்தக்கன. அக்கருத்துகளின் மையப்பொருள் துன்பநீக்கம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிவபெருமானிடம் தவ வலிமையால் நிரம்பவரம் பெற்ற பதுமாகரன் தேவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தி, சிவனையும் சோதனைக்கு உட்படுத்த நினைத்த போது, திருமால் மோகினி வடிவம் கொண்டு அசுரனை மயக்கி அவன் சிவனிடம் வாங்கிய வரத்தாலே மாயச்செய்த வரலாற்றையும் பாவைக்கூத்தோடு இணைத்துக் காணலாம்.

பாவைக்கூத்தில் அங்கங்களின் அசைவு திறம்பட அமைந்திருக்கும். இளமைத் திறத்தைக் கண்டோர் மயங்கும்படி வெளிக்காட்டும் ஆடலாக இதனைக் கருத இடமுண்டு.

பொம்மைகளை வைத்து நடத்தப்பெறும் கூத்தும் பாவைக் கூத்து எனப்படும். புராண இதி காசக் கதைகளை மையமாகக்கொண்டு திரைமறைவில் கைவிரல்களில் கயிறுகளைக் கட்டி, கயிற்றின் நுணியில் பொம்மைகளைக் கட்டி, அதனை விரல்களால் அசைத்து, அவ்வசைப்புக்குத் தகுந்தாற்போல் பின்னணியில் பேசியும் பாடியும் இக்கூத்தினை நடத்துவர். கிராமங்களில் கோயில் நிகழ்ச்சிகளில் இக்கூத்து நடைபெறுவது மரபு. கிராம மக்கள் இக்கூத்தினைப்பாவைக்கூத்து என்று திரித்துக் கூறிவருகின்றனர்.

பொம்மைகளை வைத்துக் கயிறுகளால் நடத்தப்பெறும் கூத்துகளின்போது, பொம்மைகளின்மேல் ஒளிவிழும்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இறைவனைப் பாவைக்கூத்து நடத்தும் சூத்திரதாரியாகவும், மனிதனைப் பொம்மைகளாகவும் கூறிய தத்துவப் பாடல்களை எண்ணுதல் வேண்டும்.

இக்கூத்தில் ஒரேநேரத்தில் ஒரு பொம்மை பேசுவதுபோல் நடத்துவது மரபு, பேசும் பொம்மை அசைந்துகொண்டிருக்கும்படி செய்வர். அப்போது தான் மக்களுக்குப் புரியும். குரல் வளமும், இசை நயமும், நாடகப் பாணியும் இவ்வகைப் பாவைக்கூத்தில் அமைந்திருக்கும்.

சௌராட்டிர இனத்தவரும், அந்தணர்களும் மரப்பாவைக் கூத்து நடத்துபவர்களாக உள்ளனர். இம் மரப்பாவைக் கூத்து சூத்திரதாரியின் விரலசைப்பு இயக்கத்தால் சிறப்புறுகிறது.

மரப்பாவைக் கூத்து நடந்தால், மழை வரும் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடம் உள்ளது. மழையில்லாத காலத்தேதான் இக்கூத்து நடைபெறும். தமிழகத்தை விடக் கேரள மாநிலத்தில் இவ்வகைக்கூத்து சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. தமிழகத்தில் மூன்று மணி நேரம் இக்கூத்து நடைபெறுகிறது; தொடக்கக் காலத்து இரவு முழுவதும் நடைபெற்றுள்ளது. தோற்பாவைக்கூத்து என்ற ஒருவகையும் பாவைக் கூத்து களுள் ஒன்றாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. தோலால் செய்யப்பட்ட பொம்மையை முன்புறம் திரையிட்டுத் தோற்பாவையின் நிழலை வைத்துக் கூத்து நடத்துவர். அதனைத் தோற்பாவை நிழற்கூத்து என்பர்.

இக்கூத்து தோற்றம்பெற்றது சீனா, இந்தியா, மலேசியா, கொரியா, இந்தோனேசியா ஆகிய நாடு

களாக இருக்கலாம் என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

தமிழ்நாட்டில் இக்கூத்து மராட்டியர் ஆட்சிக் காலத்தில் இராவுசிகளால் நடத்தப்பெற்றது. அரிச் சந்திரன் கதை, நல்லதங்காள் கதை, இராமாயணக் கதை ஆகியவற்றைக் கூத்தின் மையப் பொருளாகத் தேர்ந்தெடுப்பர்.

இக்கூத்தில் அதனை நடத்தும் குடும்பத்தார் அனைவரும் பங்குபெறுவர். கேரள மாநிலத்தில் தமிழர்கள் இக்கலையை நடத்துகின்றனர். தொடக்கக் காலத்தில் இக்கூத்தை நடத்தியவர்கள் நாடோடி வாழ்வை மேற்கொண்டவர்களாக விளங்கினர்.

கையுறைப் பாவைக்கூத்து: கைவிரல்களில் பொம்மைகளைச் செருகிக்கொண்டு, திரைவிளிம்பில் பொம்மையின் தலையைக் காட்டி நடத்துவதற்குக் கையுறைப் பாவைக்கூத்து என்பது பெயர். சமுதாயக் குற்றங்களை எடுத்துச்சொல்லி நீதிகளைப் பரப்ப இக்கூத்துமுறை இன்று பயன்பட்டு வருகிறது.

இரா.குரு.

பாவைக் கொட்டிலார்: இவர் சங்க காலப் புலவர். பெயர்க் காரணம் தெளிவாகப் புலப்படவில்லை. அபிதான சிந்தாமணி இவர் இயற்பெயர் கொட்டிலார் என்றும், பாவை என்பது சோழ நாட்டிலுள்ள ஊர் என்றும் கூறுகின்றது. இப்புலவர் பாடிய ஒரே பாடல் அகநானூற்றில் (336) இடம் பெற்றுள்ளது. மருதத் திணையில் நயப்புப்பரத்தை இற்பரத்தைக்குப் பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லியது என்னும் துறையில் அமைந்த அப்பாடல் வரலாற்றுச் செய்தி, இயற்கைப் புணைவு, சங்ககாலப் பழக்கங்கள், உவமைச் சிறப்பு முதலியவற்றைப் புலப்படுத்தும் இயல்பினது. சேம்பு நிறைந்த நீர்ப்பரப்பில் குட்டியொடு வதிந்த பிணவின் பசிவருத்தம் போக்க நீர்நாய் துறைக்குச் சென்று வாளை மீனோடு உழப்ப, துறை கலங்கியது. அங்கு நீர்முகக்கச் சென்ற மகளிர் குடத்தை வைத்துவிட்டுக் காஞ்சி மர நிழலில் தலைவரின் பரத்தமை பாடிக் குரவை யயர்ந்தனர். இத்தகு செய்தியினை இப்பாடல் ஒன்றே அறிவிக்கின்றது. பாகன் நெடிதுயிர் வாழ்வதற்குக் காரணம் யானை அவனைக் கொல்லாது விடுத்தது போல இற்பரத்தையரும் பிறரும் சிறப்புடையவர் போல் விழா விற்குச்செல்லக் காரணம் தான் அங்குச் செல்லாமை என நயப்புப்பரத்தை உவமை வாயிலாகக்கூறுவதாக அமைந்திருத்தல் நயம் வாய்ந்ததாகும். பரத்தை வஞ்சினம் கூறியதாகப் பரணர் அமைத்ததுபோல (அகம், 266) இப்புலவரும் அமைத்துள்ளார். 'இன்னது பிழைப்பின் இது வாகியர்' என்னும் தொல்காப்பியம்

கூறும் வஞ்சின இலக்கணத்திற்கு இது பெரிதும் ஒத்ததாக உள்ளது. 'சுடரொடு திரியும் நெருஞ்சியே போல ஏனை மகளிரை யான் செல்லும் இடங்க ளெல்லாம் திரியும்படி செய்யேனாயின், சோழரது வல்லம் என்னும் ஊரின் புறத்தே ஆரியர் படை சிதைந்தொழிந்தது போல என் முன் கையில் அணிந்த வளை உடைவதாகுக' என நயப்புப்பரத்தை இற்பரத்தையருக்குப் பாங்காயினார் கேட்ப உரைத்தாள். இவ்வஞ்சினப் பகுதியில் நல்ல உவமையும் வரலாற்றுக் குறிப்பும் அமைந்துள்ளமையால் இப்பாடல் மேலும் சிறந்து விளங்குகிறது. கதிரவன் இருக்கு மிடத்தையே நெருஞ்சிபூ நோக்கும் இயல்பினது என்னும் இவ்வரிய நுண்ணிய உண்மையை இப்புலவர் உவமையில் வைத்துக் காட்டியது போலவே புற நானூற்றிலும் (155) மோசிகீரனார் 'பாழூர் நெருஞ்சிப் பசவை வான்பூ, ஏர்தரு சுடரின் எதிர்கொண்டா அங்கு' என்று காட்டியுள்ளார். இவாபாடியது ஒரு பாட்டேயாயினும் பல சிறப்புகள் பொருந்தி இவர்தம் புலமை நலத்தை அது செவ்விதின் புலப்படுத்துகின்றது. இரா.சா.

பாவைப்பாட்டு என்பது இளமகளிர் தாம் நீராடுங்கால் பாவை ஒன்றினை நீராட்டி ஆடும் விளயாட்டின் போது எம்பாவாய் என விளித்துப் பாடும் பாட்டாகும். அம்மாணைப்பாட்டு, ஊசற் பாட்டு என்பன போன்று நீராடும்போது பாடும் பாட்டு நீராடற் பாட்டென்றே அமைந்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறன்றி, பாவாய் என்ற அப்பாட்டின் முடிவு நோக்கிப்பாவைப்பாட்டு என்ற பெயர் ஏற்படலாயிற்று. இப்போது காணப்பெறும் பாவைப் பாட்டுகள் ஐந்துள்ளன. அவையாவும் நீராடலின் போது பாடுவனவாகவே அமைந்துள்ளன. அவை மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய திருவெம்பாவை, ஆண்டாள் அருளிய திருப்பாவை, தத்துவராய சுவாமிகள் அருளிய பாவை நூல்களிரண்டு, சமண முனிவர் பாடிய ஒன்று ஆக ஐந்து நூல்களாம். தத்துவராயர் பாடியன வேதாந்தத்தொடர்பானவை, சமணமுனிவர் பாடிய பாவை நூல் முழுவதும் கிடைக்காதிருந்து இப்பொழுது கிடைத்துள்ளது; வெளியாகியும் உள்ளது. திருப்பாவைப் பாடல்கள் கண்ணனை நாயகனாகப் பெறவேண்டும், நாடு செழிப்பாயிருக்கவேண்டும், ஆக்கள் நலம் பெருகிச் செழித்து வாழ வேண்டும் என்னும் இம்மைப் பயன் கருதி மகளிர் நோன்பு நோற்றுக் கொண்டு பாடப்பெற்ற முப்பது பாடல்களாம். மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருவெம்பாவையோ பாவைப்பாட்டிலக்கணத்தை ஓட்டி அமைந்துள்ளது. இது மார்சுழி மாதம் நீராடுதலின் போது இறைவனைக் குறித்துப் பாடுவதாக இருபது பாடல்களில் அமைந்துள்ளது. இதில் பத்திரசம் பொதுவி

உள்ளது. இயற்கையை இறைவன் மயமாக்க கண்டு பாடி இம்மைப் பயன் தர வேண்டும் என்று கேட்கும் நிலையில் அமைந்தது. இப்பாவைப் பாட்டே பரிபாடல் பதினொன்றாம் பாடலில் அம்பா ஆடல் என்னும் பெயரில் காணப்பெறுகின்றது. 'ஆதிரைநாளில் அந்தணர் விழவு தொடங்க ஆய்தொடிக் கன்னியர் அம்பா ஆடல்' மேற்கொண்டனர் என்னும் பகுதியிலிருந்து இவ்வுண்மையை உணரலாம். சங்க காலத்தில் இவ்வழிபாட்டைத் தைந்நீராடல் என்று மக்கள் குறிப்பிட்டனர். 'தையில்நீராடிய தவந்தலைப்படுவாயோ' என்னும் குறிஞ்சிக் கலி (23, 13) முதலிய வற்றால் இவ்வுண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இவ்வழிபாட்டினையே பிற்காலத்தில் மார்கழி மாதத்தில் திருவாதிரையை ஒட்டிய பத்து நாள் விழாவாகப் பிற்காலப் பெரியோர் ஏற்படுத்தியுள்ளனர். திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம் இவ்வுண்மையைத் தெரிவிக்கின்றது. இது பண்டைக்காலத்திலிருந்தே தமிழ்ப் பெண்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒழுக்கலாறு என்னும் உண்மையை 'மேலையார் செய்வனகள்' என்று திருப்பாவை கூறுவதிலிருந்து தெரியலாம்.

இதற்கு உரையெழுதிய பெரியவாச்சான் பிள்ளை இவ்வொழுக்கலாற்றினைச் 'சிட்டாசாரசித்தம்' என்று கூறுவர். சிரேட்டர் என்பது சிட்டர் என்றாயிற்று. ஆகவே, பெரியோரின் ஒழுக்க மேம்பாடு என்பது இத்தொடரின் பொருளாம். பாவைப்பாடல் எத்தன்மையிலிருக்க வேண்டும் என்பதற்குத் தொல்காப்பியம் முதலிய பழந்தமிழிலக்கண நூல்களில் குறிப்பு ஒன்றும் காணப்பெறவில்லை. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் செய்யுளியல் 461-ஆம் குத்திரத்திற்கு உரையெழுதிய பேராசிரியர் கொச்சக ஒரு போகு பெரும்பான்மையும் நான்கடியுள் வரும்; எனவே, சிறுபான்மை நான்கடியின் மிக்கும் வரும் எனப்பொருள் கொண்டு 'எனவே சிறுபான்மைப் பாவைப்பாட்டும் அம்மாணைப் பாட்டும் முதலாயின நான்கடியின் இகந்து வருவனவாயின' என்று கூறுகிறார். இதிலிருந்து பாவைப்பாட்டு கொச்சக ஒரு போகு போன்று வந்து நான்கடியின் மிக்குவரும் என்னும் இலக்கணத்தைப் பேராசிரியர் உரைமூலம் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இப்போது திருவெம்பாவை வெண்டளையான் வந்த எட்டடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா என்று வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

பிங்கல நிகண்டில் பிள்ளைப்பாட்டினைப் பற்றிக் கூறும் விளக்கத்தில் 'ஐந்தின் முதலா ஒன்பதின் காறும் ஐங்கணைக் கிழவனை ஆர்வமொடு நோற்றலும் பனிநீர் தோய்தலும் பாவையாடலும்' என வருகிறது. ஆகவே, பாவையாடல் என்பது பாவைப் பாட்டினைப் பாடி மகளிர் விளையாடும் விளையாட்டாக

இருந்து பிற்காலத்தே நோன்பாக மாறிவிட்டது என்பதை ஊகித்தறியலாம். பிற்காலத்தெழுந்த பாட்டியல் நூல்கள் எவற்றிலும் இப்பாவைப்பாட்டுப் பற்றிய குறிப்பு ஒன்றும் காணப்பெறவில்லை. நவந்தப் பாட்டியல் மாத்திரம் பாவைப்பாட்டு பிற்காலத்துத் தோன்றிய பிரபந்த வகைகளுள் ஒன்று என்னும் கருத்தினைக் கூறி அமைகின்றது. ஆகவே, சங்க காலத்தில் தைந்நீராடல் என்னும் பெயராலமைந்த இம்மகளிர் விளையாட்டுப்பிற்காலத்து அம்பா ஆடல் என்னும் புதுப் பெயரினை ஏற்று விளங்கியது. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராண ஆசிரியர் காலத்திருந்து இது மார்கழி நீராடலாக மாறியது என்று தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. பேராசிரியர் உரையே, பாவைப்பாட்டு என்னும் பெயரினையும் சூட்டி அதற்குக் குறிப்பாகக் கிற்று இலக்கணத்தையும் தெளிய வைத்தது என்று கூறலாம். இவ்வாறு இப்பாவைப் பாட்டு வரன்முறையாக வளர்ந்து வந்தாலும் இக்காலத்து இப்பாவைப்பாட்டுகளுள் திருவெம்பாவையும் திருப்பாவையுமே மக்களால் மிகவும் போற்றிப் பயிலப்பட்டு வருகின்றன. இரா.ச.

பாண்சுலே வமிசம்: தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலின் திருச்சுற்றின் உட்புறத்தில் தென் மேற்கு மூலையில் உள்ள பெரிய அளவிலான மராத்தி மொழிக் கல்வெட்டு, வி.கே.இராசுவாடே (V.K.Rajwade) என்பவரால், 'பிரபாத்து' என்னும் சஞ்சிகையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. 'சத்தகார்யோத்தேசக சபை' யில் கி.பி. 1906-இல் நூல் வடிவில் வெளியிடப்பட்டது. தஞ்சை வழக்கறிஞர் சாம்பழர்த்தி இக்கல்வெட்டை 1907-இல் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். தஞ்சைச் சரசுவதிமகால் நூலகத்தார் கி.பி. 1951-இல் இம்மராத்திக் கல்வெட்டைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து, ஆங்கிலச் சுருக்கத்துடன் நூல்வடிவில் வெளியிட்டுள்ளனர்.

பாண்சுலே வமிச வேந்தர்களின் பட்டியல் இதில் கூறப்பட்டுள்ளது. சாசியின் முன்னோர்களைப் பற்றியும் இதில் விரிவான செய்திகள் உள. சாசியின் முன்னோர்களான சம்பு, ஏகோசி, சரபராசா, மகாசேனன் முதலாகப் பதினைவர் இதில் குறிப்பிடப்பெறுகின்றனர். மராத்தியரின் வரலாறு பற்றிய விரிவான செய்திகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள பாண்சுலே வமிச வரலாறு, வரலாற்று ஆய்வுக்கு மிகுதியும் பயன்படுகின்றது.

பாண்சுலே, சாசி (கி.பி. 1602-1664): இவர் மராட்டியர் வரலாற்றில் சிறப்பானதோர் இடத்தினைப் பெற்றுள்ளார். மராட்டிய மாமன்னன் வீர சிவாசியையும், தஞ்சைத் தரணியில் மராட்டியரின் ஆட்சியை நிறுவின வெங்கோசி என்ற ஏகோசியையும்

தம் மக்களாகப் பெற்ற பெருமைக்குரியவர் சாசி போண்சலே (Shahji Bhonsle) ஆவார். இவர் கி.பி. 1621 முதல் கி.பி. 1564 முடிய ஆட்சி புரிந்தார்; சாதாராக் கோட்டைத் தலைவர்.

பாபாசியின் பேரனும் மாலோசியின் மகனுமான சாசி பாண்சலே கி.பி. 1602-இல் பிறந்தார். முசுலிம் துறவியான சாசரீபு என்பாரின் நினைவாக இவருக்கு இப்பெயர் சூட்டப்பட்டது. இவர் நிசாப் சாவின் கீழ் அதிகாரியாகப் பணிபுரிந்த சாதவராவ் என்பாரின் மகளான சீசாபாய் என்னும் பெண் மணியை மணந்தார். இவருக்குத் துக்காபாய் என்னும் மூத்த மனைவி ஒருத்தியும் இருந்தாள். சாசி கி.பி. 1620-இல் தன் மாமனாருடன் சேர்ந்து, முகலாயருக்கு எதிராக மாலிக்கு அம்பருக்கு உதவினார். தொடக்கத்தில் அகமது நகரத்தார் சார்பிலும், பின்னர் முகலாயர் சார்பிலும், இறுதியில் பீசப்பூர் அரசின் சார்பிலும் பல போர்களில் ஈடுபட்டார்; அகமது நகரச் சுல்தானான நிசாம்சாவிடமிருந்து சாசி பூனாவைச் சாகிராகப் பெற்றார். அகமதுநகரச் சுல்தான் இவரது பெருமையை உணராத காரணத்தால், கி.பி. 1625 - இல் அகமது நகரை விட்டு நீங்கிப் பீசப்பூர் சுல்தான் கீழ்ப்பணியிலமர்ந்தார். இருப்பினும் தமது சாகீரை மாலிக்கு அம்பரின் தாக்குதல்களின்றும் காத்துக்கொள்வதில் விழிப்புடன் இருந்தார். இவர்தம் சேவைகளைப் பாராட்டும் முகத்தான், பீசப்பூர் சுல்தானான முகம்மது அடில் சா இவருக்கு 'மகாராசன்' என்னும் சிறப்பான பட்டத்தை வழங்கினான். பின்னர் இவருக்கும் பீசப்பூர் சுல்தானுக்கும் இடையே பகைமை ஏற்பட்டதால், கி.பி. 1628-இல் மீண்டும் அகமது நகரம் சென்று அச்சுல்தானின் கீழ், பணியில் அமர்ந்தார். சாதவ் ராவ் கி.பி. 1630 - இல் அகமது நகரில் கொலையுண்டதனைக் கண்டு நிசாம் சாவை எதிர்த்துப் போர்க்கொடி உயர்த்தினார். இந்நிலையில் முகலாயப் பேரரசனான சாசகான், சாசியை முகலாயப் படைப் பணியில் ஈடுபடுத்தி, 5,000 குதிரை வீரர்களுக்குத் தலைவரான மன்சப்தார்பதவியில் அமர்த்தினான்.

இவருக்குச் சிவாசி கி.பி. 1627 - இல் (1630 - இல் என்ற கருத்தும் உண்டு) மகனாகத் தோன்றினார். அகமது நகரில் நிசாம் சாகி மரபு கி.பி. 1633 - இல் வீழ்ச்சியுற்றதால், இவர் அந்நாட்டின் சில பகுதிகளைத் தம் வசப்படுத்திக் கொண்டு மூன்றாம் முர்த்தாசாவைச் சுல்தானாக அமர்த்தினார். சாசகாவின் எதிர்ப்புப் பெரிதாக இருந்ததால், இவர் அகமது நகரில் நிலைபெற்றிருக்க இயலாமல் போயிற்று. எனவே, இவர் மீண்டும் பீசப்பூரின் அடில் சாவின் கீழ் கி.பி. 1636 - இல் பணியிலமர்ந்தார். இவருடைய சாகிர்ப் பகுதிகள் பெருகின. புகழும் ஓங்கியது. பீசப்பூர் சுல்தான் மேற்கொண்ட தென்னிந்தியப் படையைப்புக

களில் இவர் சிறப்பாகப் பணிபுரிந்தார். எனவே சுல்தான் பெங்களுர்ப் பகுதியை இவருக்குச் சாகிராக வழங்கினான். பெங்களுர்க் கோட்டையில் தங்கி ஆட்சிபுரிந்த இவர், தமக்குத் துக்காபாயிடம் பிறந்த மகனான ஏகோசியை (Ekoji or Venkoji) கி.பி. 1640 - இல் பெங்களுரின் இளவரசராக அமர்த்தினார். பூனா, சாதாராப் பகுதிகள் சிவாசிக்குச் சாகிராக வழங்கப்பட்டன. சிவாசியின் தமையனரான சாம்பாசி கி.பி. 1658 - இல் இறந்தார்.

பீசப்பூர் சுல்தான் கருநாடகத்தை வெல்லவும் தஞ்சை அரசை வலுக்குறைவுபடுத்தவும் சாசி பெரிதும் உதவினார். சுதந்திர மகாராட்டிரத்தை உருவாக்க அடிகோலியவரும், கருநாடகத்தில் மராட்டிய அரசை நிறுவியவரும் சாசியே ஆவார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரைப் பின்பற்றியே வெங்கோசி கி.பி. 1676-இல் தஞ்சையைக் கைப்பற்றி, அங்கு மராட்டியரின் ஆட்சியை நிறுவினார்.

சாசி பாண்சலே, தம் வாழ்வின் பிற்பகுதியில் முகம்மதியரை ஒடுக்குவதிலும், வீழ்ச்சியுற்று வந்த இந்து சிற்றரசர்களுக்குச் சிற்சில சமூபங்களில் உதவி புரிவதிலும் முனைந்து செயற்பட்டார்; மராட்டிய நாட்டு நிலவரித் திட்டத்தைக் கருநாடகப் பகுதியிலும் அறிமுகப் படுத்தினார்; நாடிழந்த குறுநில மன்னர்களுக்குக் கருநாடகத்தில் ஒழுங்காகப் பண்படுத்தப் பெறாமலிருந்த நிலங்களைப் பகிர்ந்தளித்து வேளாண்மையைப் பெருக்கினார்; இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பேராதரவு நல்கினார். இவர்தம் அவைக்களப் புலவராகத் திகழ்ந்த செயராமர் வடமொழி நூல்களை இயற்றியுள்ளார். அவற்றுள் 'இராதா மாதவ விவாச சம்பு' என்னும் நூல் மிகச் சிறப்பானது. இவரது வாழ்க்கை நெறி, சிவாசி முன்னேற ஒளி விளக்காயிற்று.

பெங்களுரைத் தலைநகரமாகவும் கோலார் மாவட்டத்திலுள்ள நந்தி என்னுமிடத்தைக்கோடைக் காலத் தங்குமிடமாகவும் கொண்டு, இலக்கியப் புரவலராகவும் வாழ்ந்து வந்த சாசி போண்சலே, போண்சலே மரபின் புகழ் பூத்த மன்னர் என்பதில் ஐயமில்லை. இவர் கி.பி. 1664-இல் மண்ணுலக வாழ்வை நீத்தார்.

பாண்சலே இரகூசி, மராட்டியப் படைத் தலைவர்களுள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர்; மராட்டிய மன்னர் சாகுவால் கருநாடகப் படையெழுச்சியை மேற்கொள்ள அனுப்பப்பட்ட மாவீரர்; மராட்டிய அரசியலில் தீவிரப் பங்கு வகித்தவர்; பேசுவாக்களுடன் நட்புப் பாராட்டியவர்.

தஞ்சை மராட்டிய மன்னர் புரதாப சிம்மன் (கி.பி. 1739-1763) சந்தா சாகிப்பின் ஆக்கிரமிப்பி

னால அல்லற்பட்ட போழ்து, சதாராவின் உதவியை நாடினார். எனவே மன்னர் சாகு, இராசூசியைப் பெரும்படையுடன் தென்னகம் அனுப்பினார். இவர் தென்னகத்தில் பேரழிவுகளைச் செய்தார். பரங்கிப் பேட்டையைச் சூறையாடி, திருச்சிராப்பள்ளியை முற்றுகையிட்டார்; புதுச்சேரி ஆளுநர் துரமாவிடம் நட்புப் பூண்டார். திருச்சியின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் இராசூசி கி.பி. 1741-இல் சதாராவிற்குத் திரும்பினார்.

கிழக்கிந்தியாவில் மராட்டியரின் மேலாண்மையை நிறுவ இவர் பாடுபட்டார்; பல தடவைகள் பாலாசிராவுடன் போர் புரிந்தார். ஆனால், சாகுவின் தலையீட்டால் இராசூசி அவருடன் நட்புப்பூண்டார். இவர் சாகுவின் நம்பிக்கையைப் பெற்ற படைத்தலைவர். பாலாசியைப் பேசுவாவாகவும், இராமராசரைச் சத்திரபதியாகவும் ஏற்றுக் கொண்ட இவர் கி.பி. 1755-இல் இறந்தார். இவர் தமது இறுதிக் காலம் வரை பேசுவாவுடன் ஒத்துழைத்தார். ம.இரா.த.

துணை நூல்:

Sardesai, G.S., New History of the Marathas-Vol. I, Phoenix Publications, Bombay, 1957.

பானக் பர்ன் போர்: இங்கிலாந்து நாட்டிலிருந்து இசுகாட்லாந்தியர்கள் (Scotlanders) விடுதலையைப் பெற நடத்திய மிகச் சிறப்பான போராக பானக் பர்ன் (Bannock Burn) போர் கருதப்படுகிறது. இது கி.பி.1314-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றதாகும். இங்கிலாந்து மன்னர் முதலாம் எட்வர்டு, இசுகாட்லாந்தை (Scotland) வென்று தம் நாட்டுடன் இணைத்துக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் கி.பி. 1307 - இல் அவர் இறக்கும் போது கூட இங்கிலாந்து இசுகாட்லாந்து இணைப்பு முழுமை பெறவில்லை. ஏனெனில், இராபர்ட் புரூசு தலைமையில் இசுகாட்லாந்தியர்கள் கிளர்ந்தெழுந்து புரட்சி செய்து கொண்டிருந்தனர். அதனாலேயே அடுத்த ஏழு ஆண்டுகளுக்கு, இங்கிலாந்தின் அடுத்த மன்னரான இரண்டாம் எட்வர்டு இசுகாட்லாந்துமீது தமது அதிகாரத்தைத் திணிக்க முடியாதிருந்தது. மேலும் அவர் திறமையற்றவராக இருந்ததும், தமது பகுதியில் உண்டான குழப்பங்களை அடக்க வேண்டியிருந்தது என்பதும் அதற்குப் பிற காரணங்களாகும். அதனைப் பயன்படுத்தி இராபர்ட்டு புரூசு இசுகாட்லாந்தின் பல பகுதிகளைக் கைப்பற்றினார். இறுதியாக இசுகாட்லாந்தில், இங்கிலாந்தின் கடைசி வலிமை வாய்ந்த கோட்டையான 'இசுடர்லிங்கு கோட்டை' யையும் (Stirling Castle) முற்றுகையிட்டார்.

இங்கிலாந்து மன்னர் இரண்டாம் எட்வர்டு கோட்டையை மீட்க 20,000 வீரர் கொண்ட வலிமையான படையுடன் கி.பி. 1314 - இல் முன்னேறி வந்தார். புரூசு முன்னேறிவரும் ஆங்கிலேயப்படையைத் தாக்கி முறியடிக்க, ஒரு பாதுகாப்பான இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தார். இசுடர்லிங்கு கோட்டையை நெருங்கும் வழியை அடைத்தவாறிருந்த ஒரு குறுகிய வழியைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அவ்விடத்திற்கு எதிரே 'பானக்கு' என்றொரு சிற்றாற்றைக் கடந்த பின்னரே ஆங்கிலப்படையின் முன்னேற வேண்டும். அவ்விடத்துக் கெதிரே காலாட்டபடையினராக மட்டுமே இருந்த இசுகாட்லாந்துப் படையினரை அணிவகுத்து நிற்கச் செய்தார். 6 மீ. நீளமுள்ள 'பைக்கு' எனப்படும் நீள ஈட்டிகளைக் கொண்டிருந்த அவ்வீரர்களை வேலி போல அமைத்து அணிவகுக்கச் செய்தார். அதனால் மிக நீண்ட ஈட்டி வரிசை எந்தத் திசையிலும் கழலும் வண்ணம் அமைக்கப்பட்டது ஆங்கிலேயப்படையேரளவில்லாளிகளையும் ஒருசில பலமான குதிரை வீரர்களையும் கொண்டிருந்தது.

அந்த அணிவகுப்பைத் தாக்கி ஆங்கில வில்லாளிகள் போரைத் தொடங்கினர். ஆனால், அவர்களால் எதனையும் சாதிக்க இயலவில்லை. மாறாக அவர்கள் இழப்புப் பெரிதாக இருந்தது. தாக்குமிடம் குறுகலாக அமைந்து, புரவி வீரர்கள் இசுகாட்லாந்து அணிவகுப்பை மறைத்துக் கொண்டதால் ஆங்கில வில்லாளிகள் அம்பெய்ய வாய்ப்பில்லாது போயிற்று. குறுகிய இடத்தில் பெரிய அளவு ஆங்கிலேயப் படை நன்கு நடமாடவோ, எளிதாகப் போரிடவோ இயலவில்லை. அவர்கள் பெரியபடை அவர்களுக்கே தீமையாக முடிவுற்றது.

இசுகாட்லாந்துப் படைவீரரின் பிரிவொன்று திடீரெனத் தோன்றியபோது, அதனை அவசரகால இருப்புப்படையின் வரவென்று தவறாக எண்ணி ஆங்கிலேய வீரர்கள் கலக்கமுற்றனர். எனவே, வெகு விரைவாகப் பின்வாங்கத் தொடங்கினர். மன்னர் இரண்டாம் எட்வர்டு புறங்காட்டி ஓடியபோது தோல்வி உறுதியாயிற்று. ஆங்கில நாட்டின் இழப்பும், இசுகாட்லாந்துநாட்டின் வெற்றியும் முழுமையானது. ஆங்கில மன்னர் இசுகாட்லாந்து நாட்டை வெல்ல மேற்கொண்ட முயற்சிகளைக் கைவிட்டார். இந்நிகழ்ச்சியே பானக்குச் குடு அல்லது பானக்குத் தழும்பு என்ற பெயரில் 'பானக் பர்ன்' என்று கூறப்படுகிறது. எசு.பா.

துணை நூல்:

Caxter & Mears, A History of Britain, Surjeet Publishers, New Delhi, 1981.

Previte Ortan, C.W., A Shorter Cambridge Medieval History, (in 4 Vols), Cambridge University Press, London 1972.

பானிப்பட்டுப் போர்கள்: பானிப்பட்டு என்ற இடம் இந்திய வரலாற்றில் புகழ்மிக்க போர்க் களங்களுள் ஒன்றாகும்; மூன்று முறை இந்தியாவின் தலையெழுத்தை நிருணயித்த இடம் ஆகும். பானிப்பட்டு, தில்லிக்கு வடக்கே 85 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இப்போது இவ்விடம் அரியானா மாநிலத்தில் உள்ளது.

பானிப்பட்டில் மூன்று முறை போர்கள் நிகழ்ந்தன. அவை பானிப்பட்டுப் போர்கள் எனப்படுகின்றன. அவை முறையே முதல்பானிப் பட்டுப்போர் (21, ஏப்பிரல், 1526), இரண்டாம் பானிப்பட்டுப் போர் (5, நவம்பர், 1556), மூன்றாம் பானிப்பட்டுப் போர் (14, சனவரி, 1761) என்பவையாகும்.

முதல் பானிப்பட்டுப் போர்: முதல்பானிப்பட்டுப் போர் கி.பி. 1526 - ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் திங்கள் 21-ஆம் நாள் நிகழ்ந்தது. இப்போர் மொகலாய இனத்தைச் சார்ந்த பாபர் என்பவருக்கும், தில்லியை ஆண்டு வந்த மன்னர் இப்ராகிம் லோடி என்பவருக்கும் இடையே நடந்தது. இப்போரில் பாபர் வென்றார்; இப்ராகிம் லோடி வீழ்ந்தார்.

இப்ராகிம் லோடி என்ற ஆப்கானிய, சுன்னி இனத்தைச் சார்ந்த சுல்தான் கி.பி. 1526 - இல் தில்லியை ஆட்சி செய்து வந்தார். அவர் மதவெறி பிடித்தவர். இந்துக்களுக்கும் பிராமணியத்திற்கும் எதிராக இருந்தவர். அதே நேரத்தில் இப்ராகிம் லோடியின் குடும்பத்திற்குள்ளேயே போட்டியும் பொறாமையும் நிலவின. அவர்கள் ஒற்றுமையின்றி வாழ்ந்தார்கள்; ஒருவரை ஒருவர் வீழ்த்துவதில் குறியாக இருந்தார்கள்; எனவே, அயலார் படை எடுப்பால், எளிதில் வீழ்ச்சியுறும் நிலையில் இருந்தார்கள்.

தைமூரின் வழிவந்தவர் பாபர், அவர் தம் மூதாதையர் வென்று ஆட்சி செய்த இந்துசுத்தானத்தை மீண்டும் கைப்பற்ற வேண்டும் என்று நெடு நாளாகத் திட்டம் தீட்டிவந்தார். பாபர் இப்ராகிம் லோடியிடம் ஒரு தூதுவரை அனுப்பி வைத்தார்; உரிமை கொண்டாடிய பகுதிகளைத் தம்மிடம் ஒப்படைக்குமாறு கூறினார். ஆனால், இப்ராகிம் லோடி அத்துதுவரைச் சிறைப்படுத்தினார். அதனால், பாபர் இப்ராகிம் லோடியின் மீது சினங்கொண்டார்.

இந்த வேளையில் தான் பாபருக்கு இந்தியாவின் மீது படை எடுக்குமாறு அழைப்புகள் வந்தன. பஞ்சாபின் ஆளுநரான தெளல்கான், பதவி ஆசையி

னால் உலோடிக்கு எதிராகக் கிளம்பினார். பாபரைப் படை எடுக்க அழைப்புவிடுத்தார். இப்ராகிம் லோடியின் உறவினரான ஆல்கான், தில்லியின் சுல்தானாகும் ஆசையினால், பாபருடன் தொடர்பு கொண்டார். மேலார் நாட்டு மன்னர் இராணாசங்கா, தாம் கொண்ட பகையின் காரணமாக, இப்ராகிம் லோடியைத் தோற்கடிக்கப் பாபரின் உதவியை நாடினார். அவர் பாபர் தில்லியைத் தாக்கும்போது, தாம் ஆக்ரவைத் தாக்குவதாகக் காபூலுக்குச் செய்தி அனுப்பினார்.

பாபர் அவர்களின் அழைப்பை ஏற்றார்; பஞ்சாபை நோக்கிப் படை எடுத்தார்; குளிக்காலத்தில் சிந்து நதியை கி.பி. 1526-இல் கடந்தார்; பஞ்சாபின் மீது 10,000 சிப்பாய்களுடன் படையெடுத்தார். இப்ராகிம் லோடி பாபரின் படையெடுப்பை அறிந்தார்; 1 இலட்சம் வீரர்கள், 1000 யானைப் படைகளுடன் பாபருக்கு எதிராகப் படை நடத்தினார். இரண்டு படைகளும் கி.பி. 1526 ஏப்பிரல் திங்கள் 21-ஆம் நாள் பானிப்பட்டில் போரிட்டன. போரின் முடிவில் பாபர் வென்றார்; உலோடி தோற்றார். இதுவே முதல்பானிப்பட்டுப் போர் என்று சொல்லப்படுகிறது.

இப்போர் இந்திய வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு முனையாகும். இப்ராகிம் லோடியின் ஆயிரக்கணக்கான வீரர்கள் மாண்டனர்; பேரரசரும் போர்க்களத்தில் உயிர் நீத்தார். பாபர் பீரங்கிப் படையைப் பெரிதும் பயன்படுத்தினார். இது இந்தியப் போரில் ஒரு புதிய வளர்ச்சியாகும்.

இந்தியாவின் ஆட்சி ஆப்கானிய இனத்தவர்களிடமிருந்து, மொகலாயர்களிடம் மாறியது. கி.பி. 1526 - இல் தைமூரின் வழிவந்த பாபர், இந்தியாவில் மொகலாயப் பேரரசை நிறுவினார்.

இரண்டாம் பானிப்பட்டுப் போர்: (நவம்பர் 5, 1556) உமாயூன் இறப்பிற்குப் பின், சூர் இனத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கும், மொகலாயர்களுக்கும் இடையே போராட்டம் நடந்தது. சூர்குலத் தோன்றலான அகமது அதில்சாவினால் முதலமைச்சராகவும் தளபதியாகவும் ஏழு என்பவர் நியமிக்கப்பட்டார். அவர் அதில்சாவினால் தில்லியைக் கைப்பற்றுமாறு அனுப்பப்பட்டார். ஏழு இப்ராகிம் சூர் என்பவரைத் தோற்கடித்தார்; தில்லியின் மொகலாய ஆளுநர்தார்திபெக்கு ஏழுவை எதிர்த்து நின்று போராடாமல், புறங்காட்டித் தில்லியை விட்டோடினார். எனவே, ஏழு தில்லியை எளிதில் கைப்பற்றினார்.

இதற்கிடையில் உமாயூன் இறந்துவிட்டவே, இளவரசர் அக்பர், தம் தளபதி பைராம்கானுடன் பஞ்ச

சாபை விட்டுப் புறப்பட்டுத் தில்லியை நோக்கிப் படை எடுத்தார்.

ஏழுவிண் படைகளும், பைராம்கானின் படைகளும் கி.பி. 1556-ஆம் ஆண்டு நவம்பர்த்திங்கள் 5-ஆம் நாள் பாணிப்பட்டுப் போர்க்களத்திலே சந்தித்தன. காஞ்சமான், பைராம்கான், அப்துல்லா உசுபெக்கு, சிக்கந்தர்கான், உசுபெக்கு ஆகியோர் மொகலாயர் படையை வழிநடத்தினர். அக்பர் போர்க்களத்தை விட்டுத் துரமான இடத்தில் பாதுகாவலுடன் வைக்கப்பட்டார்.

ஏழுவே யானையின் மீது அமர்ந்துதம் படைக்குத் தலைமை தாங்கினார். போரின்போது எதிர்பாராத அம்பு ஒன்று ஏழுவிண் கண்ணுக்கு அருகில் குத்தியதும் மயக்கமுற்று வீழ்ந்தார். ஏழு போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டுச் சிறைபிடிக்கப்பட்டார். மொகலாயப் படைகள் வாகைசூடின. இப்போரே இரண்டாம் பாணிப்பட்டுப் போர் என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஏழு சிறைபிடிக்கப்பட்டு, அக்பரின் காலடியில் கிடத்தப்பட்டார். பைராம்கானின் கட்டளைப்படி, அக்பர் ஏழுவை வாளால் குத்திச் சாகடித்தார். பின் ஏழுவிண் தலை காபூலுக்கு அனுப்பப்பட்டது; உடல் தில்லி வாயிற்கதவிலேயே தொங்கவிடப்பட்டது.

இரண்டாம் பாணிப்பட்டுப் போர் அக்பருக்கு இந்தியாவின் இறையாண்மையைப் பெற்றுத் தந்தது. மொகலாயப் பேரரசு மீண்டும் நிலைநிறுத்தப்பட்டது.

மூன்றாம் பாணிப்பட்டுப் போர்: (ஜனவரி, 14, 1761) இப்போர் மராட்டியர்களின் கூட்டணிக்கும், ஆப்கானிய அரசர் அகமதுசா ஆப்தலிக்கும் இடையே கி.பி. 1761-இல் சனவரித் திங்கள் 14-ஆம் நாள் நடந்தது.

ஆப்கானிசுத்தானிலிருந்து அகமது சா ஆப்தலி கி.பி. 1756-இல் இந்தியாவின் மீது படையெடுத்துத் தில்லியையும் பஞ்சாபையும் கைப்பற்றினார். வென்றபின் தம் மகன் தைமுரைப் பஞ்சாபின் ஆளுநராகவும், உரோகில்லா தலைவன் நசூப் உத்தௌலாவைத் தில்லியின் பேராளராகவும் நியமித்தார். பின்னர் ஆப்தலி தம் தாயகம் திரும்பினார். அவர் திரும்பியவுடனே, மராட்டியப் படைகள் இரகுநாதரால் தலைமையில் தில்லி மீது படை எடுத்து அதைக் கைப்பற்றின. அடுத்த ஆண்டு கி.பி. 1757-இல் ஆப்தலியின் மகன் தைமுரை விரட்டிப் பஞ்சாபையும் கைப்பற்றினார். இச்செய்தி கேட்டுப் பொறுக்க இயலாத அகமது சா ஆப்தலி மீண்டும் பெரும் படையுடன் இந்தியாவை நோக்கிப் படையெடுத்தார்; கி.பி. 1759-இல் பஞ்சாபை மீண்டும் கைப்பற்றினார். மராட்டியத் தளபதி தாதாசி கி.பி. 1760-இல் சிந்தி

யாவைத் தோற்கடித்தார். இறுதியாக ஆப்கானிய அரசர் அகமதுசா ஆப்தலி கி.பி. 1761-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 14-ஆம் நாள் பாணிப்பட்டில் சதாசிவரால், பாலாசி பாசிராவின் மகன் விசுவநாதரால் ஆகியோர் தலைமையில் வந்த மராட்டியக் கூட்டணியை எதிர்த்துப் போரிட்டார். போரின் தொடக்கத்தில் மராட்டியர்கள் வெல்லும்நிலை இருந்தும், அகமதுசா ஆப்தலியே முடிவில் வென்றார். சதாசிவராவும் விசுவநாதராவும் போர்க்களத்திலேயே மாண்டனர். இப்போரினால் மராட்டியர் வலிமை குன்றியது; மராட்டியர்களின் நெடுநாளைய ஆவலான 'இந்துப் பேரரசு' என்ற கனவு வீணாகியது. மாறாக, ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் எளிதில் காலூன்ற வழி அமைத்தது மூன்றாம் பாணிப்பட்டுப் போர் எனலாம். பா.க.

துணை நூல்கள்:

Iswari Prasad, History of Medieval India, Delhi, 1933.

Edwards S.M. and Garrett H.L.O., Muslim Rule in India, S. Chand and Co., (Pvt.) Ltd., New Delhi. 1969.

பானுகவி, வடமொழி தமிழ் இரண்டிலும் வல்லவராக விளங்கினார். இவர் செய்யுள் நூல்கள், உரை நடை நூல்கள் பல இயற்றியுள்ளார்; கவிபாடும் ஆற்றல் இயல்பாகவே கைவரப்பெற்றார். மலையாள நாட்டின் திருமாலை என்னும் ஊரை இவர் தம் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தாயார் பார்வதியம்மையின் வயிற்றிலிருந்த காலத்தில் கங்கையாடச் சென்ற தந்தை சிவஞானம் ஊருக்குத் திரும்பாமலே துறவு மேற்கொண்டதாகச் செய்தி கூறப்படுகிறது. துறவறம் புக்க தந்தை வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் திருவோத்தூரில் தங்கியிருந்த செய்தியறிந்து தந்தையைக் காணும் ஆவலில் தமிழகம் வந்து சேர்ந்தார். இவர் தந்தையாரின் துணையினாலும், தக்க சான்றோரின் ஆதரவினாலும் தமிழ், வடமொழி இரண்டிலும் வல்லவராகி விளங்கினார்; சென்னையில் பிரபஞ்சமித்திரன் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் விளங்கியிருக்கிறார். தமிழ் அறிஞர்கள் பலரிடத்தும் நட்புக் கொண்டிருந்த இவர் தமிழ் கற்க விரும்பும் மாணவர்க்கு உற்ற துணையாகவும் விளங்கித் தமிழ்த் தொண்டாற்றியுள்ளார். தமிழ் நூல்களைப் பிழையறப் பதிப்பிக்கும் முயற்சியும் இவருக்கு உண்டு. இவர் சிறந்த தமிழ் நூல்கள் வெளிவரக் காரணமாக இருந்திருக்கிறார்.

இவர் சிற்றிலக்கிய வகையான மும்மணிக் கோவை நூல் பாடிய பெருமைக்குரியவர். இவர் ஊர்ப் பெயரையே நூலின் பெயராகக் கொண்டு 'திருவோத்

தூர் மும்மணிக் கோவை' இயற்றியுள்ளார். திருவோத்தூர் இரட்டை மணிமாலை, திருவோத்தூர் நான்மணி மாலை ஆகியனவும் இவர்தம் படைப்பாகும். சக்தி, திருமால் ஆகியோரின் பெருமையினை எடுத்துக்கூறும் நூல்களாகச் சக்தித் திருப்புகழ், திருமாற்பேறு புராணம் இரண்டும் விளங்குகின்றன. இராமாயண கங்கைப் பாட்டு இவரது சிறந்த படைப்பாகும்.

இவர் இருபதாம் நூற்றாண்டு இலக்கிய வகையான உரைநடை வளர்ச்சிக்குப் பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளார். இவர் இயற்றிய நூல்களாக விநாயக பராக்கிரம், சிவபராக்கிரம், பகவத்கீதை முதலிய நூல்கள் விளங்குகின்றன. ஞானவச்சிர குடாரம், நியாய வச்சிர குடாரம், விடோபாசாயி சரித்திரம் போன்றனவும் பானுகவியின் சிறந்த உரைநடை நூல்களாகும்.

மகாபாரதம், இராமாயணம் போன்ற நூல்களுக்கு உரைஎழுதும் முயற்சி தொடங்கியதால் இவரும் சில உரை நூல்கள் எழுதியுள்ளார். மகாராசா துறவு உரை, கந்தபுராண காலாபூடண உரை இரண்டும் சிறந்த உரைநூல்களாகும். சி.சு.

பானுகோபன் வரலாறு கந்தபுராணம், கந்த புராணச் சுருக்கம் என்னும் தமிழ் நூல்களாலும், வடமொழியிலுள்ள சிவரகசிய கண்டம் என்னும் நூலின் பகுதிகளாலும் அறியக் கிடக்கின்றது.

இவன் காசிபன் மகனாகிய சூரபதுமனுக்கும், தேவதச்சன் மகனாகிய பதுமகோமனைக்கும் மகனாகப் பிறந்தவன்.

இவன் குழந்தைப் பருவத்தில் தொட்டிலில் தூங்கும் பொழுது சூரியனது வெப்பம் பலகணிகளின் வழியாகத் தாக்கச் சூரியனைக் கோபித்துச் சிறையிட்டானாம். இக்காரணம்பற்றி இவன் பானுகோபன் என்னும் பெயர் பெற்றான். பாஹு - சூரியன் கோபன் - கோபித்தவன். பானுகோபனின் உடன்பிறப்பினர்களாக அக்கினிமுகன், இரணியன், வச்சிரவாகு என்போரைக் கூறுவார்கள்.

தன் தந்தையுடன் பிறந்த அசமுகி, இந்திராணிக்குத் தொல்லை தந்தமையால் கை வெட்டப்பட்டான்.

கோபமடைந்த பானுகோபன் இந்திரன் மகனாகிய சயேந்திரனை வென்று சிறையிலிட்டான்.

முருகப் பெருமானுக்கும் சூரபன்மனுக்கும் நிகழ்ந்த போரில் முதல்நாளில் பானுகோபன் சேனைகள் சூழப் போர்க்கோலம் பூண்டு புறப்பட்டான்.

நாரத முனிவர் கந்தவேளிடத்து வந்து பானுகோபனுடைய மாயைத் திறங்களையெல்லாம் கூறினார். முருகப்பெருமான் வீரபாகு தேவரைப் போருக்கு அனுப்பினார். பானுகோபன் பிரமதேவர் தந்த மோகப்படையை ஏவி அனைவரையும் மயங்கச் செய்தான். முருகவேள் அமோகப் படையை ஏவி மயக்கத்தை மாற்றினார். பானுகோபன் நாணமடைந்து தன் நகரத்தை அடைந்தான். இரண்டாம் நாள் போரில்தோல்வி அடைந்த சூரபன்மன் பானுகோபனைச் சந்தித்து வீரபாகுவைத் தனித்துப் போரிட்டு வென்று வா என்று அனுப்பினான்.

பானுகோபன் மூன்றாம் நாள்போரில் தன் பாட்டியாகிய மாயை தந்த மாய பாசத்தை எடுத்துக் கொண்டு போருக்குச் சென்றான், வீரபாகு தேவரும் பானுகோபனும் கடும்போர் புரிந்தார்கள். இருவரும் சிவப்படைக் கலங்களை ஏவினார்கள். அவை ஏவியவரிடத்தேயே மீண்டன.

பானுகோபன் தளர்ந்தான்; விண்ணில் மறைந்து நின்று மாய பாசத்தை விடுத்தான். அப்படை பூத சேனைகளையும் வீரபாகுதேவர் முதலிய இலட்சத்து ஒன்பதினமரையும் மயக்கிக் கட்டிக் கொண்டுபோய் நன்னீர்க்கடலில் அழுத்தி மேலெழாவண்ணம் காத்து நின்றது. பானுகோபன் எல்லோரும் இறந்து விட்டதாகக் கருதித் தந்தையிடம் கூறி வெற்றி விழாக் கொண்டாடினான். முருகவேளின் வேற்படையால் மாயப்படை அழிந்தது. தேவர்கள் சூரபன்மனது வீரமகேந்திரபுரியை நெருப்பிட்டு அழித்தனர்.

நான்காம்நாள் அக்கினியாகூரன் தோற்றான். ஐந்தாம் நாள் பானுகோபன் சூரபன்மனுக்கு அறிவுரை கூறினான். பயனில்லாது போகவே மீண்டும் வீரபாகு வோடு பானுகோபன் போர் தொடுத்தான்; தோற்று இறந்தான். சூரபன்மன் அதனை அறிந்து பெரிதும் புலம்பினான். இவன் வரலாறு இராவணனது மகனாகிய இந்திரசித்தின் வரலாற்றை ஓரளவு ஒத்திருப்பதைக் காணலாம். ச.சு.

இரு உதடுகளையும் அழுத்திப் பின் வாயைத் திறந்து இளித்து ஒலித்தால் இவ்வொலி தோன்றும்.

பொருள்: பி என்னும் எழுத்து விசுவாசம், செய்விக்கப்படும் என்ற பொருளைத் தர வல்லது. எடுத்துக்காட்டாகக் காண்பி, படிப்பி முதலியன.

உருவம்: இகரத்தைக் குறிக்க முதன்முதலில் இந்தியாவெங்கும் எழுதப்பட்டவாறே தமிழ்நாட்டிலும் குகைக் கல்வெட்டுகளில் கி.பி. 3 - ஆம் நூற்றாண்டில் பகரத்தின் உயர்ந்த கோட்டில் வலப்புறமும், பின் மேல்புறமுமாக இழுக்கப்பட்ட கோடு பயன்பட்டது....

பா என்னும் எழுத்தின் வளர்ச்சியைப் பற்றி மேல் குறிப்பிட்டவாறே பகரம் சமமான உயரமுள்ள இரு கோடுகளாக உருவானபின், இந்த இகரக்குறி வலப்புறக் கோட்டில் இணைக்கப்பட்டது. இது ஏறக்குறைய கி.பி. 7 - ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பே நிகழ்ந்தது....

இந்த இகரக்குறி கி.பி. 8 - ஆம் நூற்றாண்டுப் பல்லவர் கல்வெட்டுகளில் வளைத்துத் தனித்து எழுதப்பட்டது....

இந்த இகரக்குறி கி.பி. 11 - ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு குலோத்துங்க சோழன் காலந் தொடங்கி வலப்புறம் நகர்ந்து கி.பி. 15 - ஆம் நூற்றாண்டில் இன்று காணப்படும் வடிவத்தை அடைந்தது. ..

வட்டெழுத்தில் தொடக்கத்தில் இது தமிழ் எழுத்தில் கண்டவாறே இருந்தது. இது கி.பி. 7 - ஆம் நூற்றாண்டிற்குப்பின் செங்கம் பல்லவர் கல்வெட்டுகளில் வலப்புறம் தாழ்த்தி இணையாக எழுதப்பட்டது.

இதுவே கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டிய நாட்டிலிருந்து மறையும் வரை வழக்கில் இருந்தது....

கே.ஜி.கி.

பிக்கினி, மேற்குப் பசிபிக்குப் பெருங்கடலில் உள்ள புவளத்திட்டு. இங்குப் பல தடவைகள் அமெரிக்கா அணுக்குண்டு பரிசோதனைகளை நடத்தியது. இது மேற்குப் பசிபிக்குப் பெருங்கடலில் உள்ள மைக்ரோனீசியாவைச் சேர்ந்த மார்சல் தீவுக் கூட்டத்தின் இராட்டாக் குத் தொடரின் வடமேற்குக் கோடியிலுள்ளது. நிலநடுக்கோட்டிலிருந்து 12° வடக்கில்

எனிவிடாக்குத் தீவிலிருந்து (Island of Eniwetok) கிழக்கே 304 கிலோமீட்டர் தொலைவிலும், குவாசனீலிருந்து (Kujalein) வடமேற்கே 360 கிலோமீட்டர் தொலைவிலும் இப்புவளத்திட்டு அமைந்துள்ளது. காயலைச் சூழ்ந்த இப்புவளத்திட்டில் (Atoll) அமைந்துள்ள இருபதிற்கும் மேற்பட்ட தீவுகளில், பிக்கினித் (Bikin) தீவே பெரியது. இரண்டாம்

உலகப்போருக்கு முன்பு இது எசுகோல்சு அடோல் (Escholtz atoll) என்னும் பெயருடையதாக இருந்தது.

இத்தீவில் 1946-ஆம் ஆண்டு சூலை மாதம் முதலாம் அணுகுண்டுப் பரிசோதனை நடத்தப்பட்டது, இதில் 42,000 பேர் கலந்து கொண்டனர். கப்பற் படையைச் சேர்ந்த கப்பல்கள் அணுகுண்டு வீச்சினால் எவ்விதமான பாதிப்பைப் பெறுகின்றன என்பதனை அறிந்து கொள்ள இப்பரிசோதனை நடத்தப்பட்டது. ஏறத்தாழ 20,000 கண்டி (Tons of TNT) சக்திகொண்ட அணுகுண்டு வீசப்பட்டபோது அங்கு நிறுத்தப்பட்டிருந்த 90 கப்பல்களை ஐந்து கப்பல்கள் நீரூள் மூழ்கின.

இரண்டாம் பரிசோதனை 1946-ஆம் ஆண்டு சூலை 25-ஆம் நாள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோது ஒன்பது கப்பல்கள் நீரூள் மூழ்கின. இரண்டாம் பரிசோதனை நடத்தப்படுவதற்கு முன்பே பிக்கினித் தீவில் குடியிருந்த மக்கள் இத்தீவினுக்குக் கிழக்கே 208 கி.மீ. (130 மைல்) தொலைவில் அமைந்துள்ள உரோஞ்செரிக்குத் தீவில் குடியமர்த்தப்பட்டனர்.

அதிகச் சக்திவாய்ந்த அணு ஆயுதப் பரிசோதனை ஒன்று 1-3-1954-இல் பிக்கினியில் நடத்தப்பட்டது. 1956-இல் அமெரிக்காவால் முதலாம் நீர் வாயுக் குண்டு இங்கு வானூர்தியிலிருந்து வீசப்பட்டது.

பிக்கினித் தீவு 1947-ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டே அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளான ஐ.நா. அவையைச் சேர்ந்த பொறுப்பாண்மைக் குழுவினால் நிருவகிக்கப்பட்டு வருகிறது. பிக்கினியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அணு ஆயுதச் சோதனையின்போது ஐ.நா. அவையின் அணுசக்திக் குழுவின்பேராளர்களும் (Representatives of the United Nations Atomic Energy Commission) பெரிய நாடுகளின் பேராளர்களும் கலந்து கொண்டனர். ம.இரா.த.

பிக்கினி நிக்கோலோ (கி.பி. 1728-1800), இத்தாலி நாட்டு இசை மேதை. பிக்கினி நிக்கோலோ கி.பி. 1728 - ஆம் ஆண்டு இத்தாலியிலுள்ள பாரி என்னுமிடத்தில் பிறந்தார். இவர் நேப்பிள்சு நகரத்தில் இலியோ, துராண்டே போன்றவர்களிடம் கல்வி பயின்றார். புகழ்மிக்க இசை வல்லுநரான பிக்கினி, கி.பி. 1754-இல் தம் முதல் இசைப்பாடல் நாடகப் படைப்பைத் தியீட்ரோ பிளாரண்டினோ என்ற இடத்தில் வெளியிட்டார். இவர் கி.பி. 1760-இல் தயாரித்து வெளியிட்ட இசைப்பாடல் நாடகப் படைப்பு உரோம் நகர மக்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. இத்தாலிய இசைப் பாடல் நாடகப் படைப்புகளுக்கிடையே அவர் செல்வாக்கு நீண்டகாலம் நீடித்தது.

இவர் படைப்புகளுள் சில நகைச்சுவை மிக்கவை; சில சோகத்தன்மை கொண்டவை. உரோம், நேப்பிள்சு போன்ற இடங்களில், மேடைகளில் இவர்தம் இசைப். பாடல் நாடகப் படைப்பிற்குக் கிட்டிய பெரிய வெற்றியினால், இத்தாலி நாட்டிலேயே தன்னிகரற்றவராகவும், இத்துறையில் போட்டியற்றவராகவும் பல ஆண்டுகள் திகழ்ந்தார். பிரான்சு அரசவையின் அழைப்பை ஏற்று, கி.பி. 1776-இல் பாரிசு நகரம் சென்ற பிக்கினி, கி.பி.1778-இல் 'உரோலண்டு குயினால்ட்டு' என்ற பிரெஞ்சு இசைப்பாடல் நாடகத்தைத் தயாரித்து வெளியிட்டார். இப்படைப்பிற்குப் பிரான்சில் இத்துறையில் தகுதி பெற்றிருந்த கிளக்கு, அவர் நண்பர்கள் ஆகியோரிடமிருந்து எதிர்ப்புத் தோன்றிய போதிலும், பெரும் வெற்றியே கிடைத்தது. தொடர்ந்து கிளக்கும் பிக்கினியும் தங்களுக்கிடையே இருந்த வேறுபாட்டினை நீக்கிக் கொண்டனர்.

பிக்கினி அரசு இசைப் பள்ளியில் கி.பி. 1784 -இல் வாய்ப்பாட்டு இசை ஆசிரியராகப் பணி அமர்த்தப்பட்டார். பிரான்சில் விரைவில் தோன்றிய புரட்சியினால், பிக்கினி அப்பணியைத் தொடர் முடியாமல் நேப்பிள்சுக்குத் திரும்பினார். முதலில் அன்புடன் வரவேற்கப்பட்ட பிக்கினிக்கு, ஓய்வு ஊதியமும் அனுமதிக்கப்பட்டது. ஆனால், விரைவில் பிக்கினி, புரட்சிக் கருத்துகளைக் கொண்டவர் என்று ஐயுறப்பட்டு இவரின் ஓய்வு ஊதியம் மறுக்கப்பட்டது. இவர் சிறைக் கூடத்திற்கு அனுப்பப்படவில்லை. எனினும் இவரது இல்லத்திலேயே காவலில் வைக்கப்பட்டார். பிக்கினியின் நண்பர்கள் கி.பி. 1798-இல் இவர் மீண்டும் பாரிசு செல்வதற்கு அரசு அனுமதி பெற்றனர். பாரிசில் பிக்கினிக்கு அன்பான வரவேற்பு வழங்கப்பட்டது. ஓய்வு ஊதியமாகச் சிறிய தொகையும் அனுமதிக்கப்பட்டது. ஆனால், தீவிர நிதிப் பற்றாக்குறைத் தொல்லைகளால் இவர் துன்புற்றார். உடல் நலமும் சீர்கெட்டது. இதயக் கோளாறு காரணமாக 7.5.1800-இல் பிக்கினி, பாரிசுக்கு அருகிலுள்ள பசி என்னுமிடத்தில் மரணமடைந்தார். கி.பி. 1754-1794-க்கு இடைப்பட்ட நாற்பது ஆண்டுகளில் நூற்று முப்பத்தொன்பது இசைப்பாடல் நாடகங்களைப் படைத்தார் பிக்கினி நிக்கோலோ. பிரான்சு நாட்டின் இசைக்கலை வரலாற்றில் இவர் தகுதியானதோர் இடத்தைப் பெற்றுள்ளார். கே. மு.

பிக்டே, சோகன் காட்லீப்பு (கி.பி. 1762 -1814): செருமனியில் கி.பி. 18, 19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில், இம்மானுவேல் காண்டிற்சுப் பிறகு, தத்துவத்தில் தலைசிறந்து விளங்கியவர்களுள் பிக்டே, செல்விங்கு, எகல் ஆகிய மூவரும் கருத்தியற் கோட்பாட்டை (Idealism) வளர்த்தவர்கள் ஆவர். எகல்

தத்துவம் உயரிய நிலை எட்டியதற்குக் காரணம் பிக்டேவும் செல்லிங்கும் காண்டின் தத்துவத்தில் படிப்படியாகச் செய்த மாறுதலையாகுமென அறிந்தோர் கூறுவர். ஆதலின், செருமனியக் கருத்தியற் கோட்பாட்டைத் தொடங்கியவர் பிக்டே எனக் கொள்ளலாம்.

ஒழுக்க நெறியிலும் சமயத்திலும் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்ட பிக்டே, காண்டின் சீரான ஒழுக்க நெறிப் போதனையில் ஈடுபாடு கொண்டு, அவரின் மாணாக்கரானார். இவர் கி.பி. 1792-இல் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையை (Critique of all Revelation) எழுதி, காண்டு மூலமாக வெளியிட்டார். பலர், காண்டு அதை எழுதியதாகவே கருதினர். அது மிக்க செல்வாக்குப்பெற்றுப் பிக்டேக்குப் பேராசிரியர் வேலையைத் தேடித்தந்தது. கடமைக்கு உயர்வளித்த காண்டின் கொள்கையைத் தம்முடைய ஆய்வுக்கட்டுரையின் மையமாக வைத்து, அதன்மூலம் சமய நெறியினை ஆராய்ந்தார். மனிதன் ஒழுக்கநெறியைக் கடைப்பிடிப்பது அதனுடைய தெய்வீகமான அதிகாரத்தினால்தான் என்பதை வலியுறுத்தினார். காண்டின் கண்டிப்பான ஒழுக்க நெறியையே இவரும் வலியுறுத்தினார். அதனால், காண்டின் அன்புக்கு இவர் ஆளானார். ஆனால், கடவுளை ஒழுக்கத்தின் மூலமாகக் காண முயன்றதால் கிறித்தவ சமயப் பாதிரிமார் இவரை நாத்திகராகக் கருதினர். இலெகங்கு எனும் சிந்தனைச் சிற்பியைப் பின்பற்றிச் சிந்தனைக்குத் தடை விதிக்கும் அரச பரம்பரையினருக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார். இசுபைநோசாவின் சிறந்த தத்துவமான 'எல்லாம் கடவுள்' என்ற கொள்கையைத் தீவிரமாக நம்பினார். இத்தகு எண்ண எழுச்சிகள், பழமை விரும்பிகளால் வெறுக்கப்பட்டுச் சீனப் பல்கலைக் கழகத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இந்த நேரத்தில், இவருக்கு உறுதுணையாய் இருந்தவர் கத்தேயும், சில்லரும் ஆவர். நெப்போலியனின் ஆதிக்கத்திற்குச் செருமனியில் ஏற்பட்ட எதிர்ப்பில் இவர் பெரும் பங்கேற்றார். பிறகு பிரான்சுப் புரட்சியைத் தீவிரமாக ஆதரித்தார்; மன்னராட்சியை எதிர்த்தார்; கண்டிப்பான ஒழுக்க நெறியைப் போதித்தாலும், வளரும் மக்களாட்சியை ஆதரித்து மன்னராட்சியை எதிர்த்தாலும் பலருடைய எதிர்ப்புக்குள்ளானார். ஆயினும், புதிதாக நிருமாணிக்கப்பட்ட பெர்லின் பல்கலைக் கழகத்தில் கி.பி. 1810-இல் தத்துவத் துறைத் தலைவராகத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டார். நெப்போலியனை எதிர்த்துக் கிளம்பிய செருமானியப் போரில் (கி.பி. 1812-13) இவரும் இவருடைய மனைவி சோகனாவும் முழுப் பங்கேற்றனர். இவர் கி.பி. 1814-ஆம் ஆண்டில் இறந்தார்.

ஒரு மனிதனின் தத்துவக் கோட்பாடு அவனுடைய வாழ்க்கையின் எதிரொலியாகும் எனப் பிக்டே நம்பினார். இவர் சீரான ஒழுக்கநெறியைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்பதில் கண்டிப்பாக இருந்தார். அதனாலேயே காண்டின் கடமையோடு இணைந்த ஒழுக்கக் கோட்பாடு பிக்டேயைக் கவர்ந்தது. காண்டின் தத்துவத்திற்கு எடுத்துக்காட்டு பிக்டேதான் என்னும் அளவிற்கு இவர் பற்றுதல் இருந்தது. ஒழுக்கத்தின் அடிப்படை, தத்துவமே என்பது இவரது வாத்தம்.

கருத்தியற்கோட்பாட்டின் (Idealism) அடிப்படை ஆன்மாவின் இயக்கத்தன்மையே. மற்றக் கருத்துகளெல்லாம் ஆன்மாவை ஒரு பொருளாக்கி, அதில் நிலையான தன்மையைக் காண்கின்றன. பிக்டே ஆன்ம இயக்கத்திற்கு முதன்மை அளித்தார். அறிவியலும், சமயமும் இணைந்தது அறிவியல் தத்துவமென்று இவர் குறிப்பிட்டார். இவருடைய தத்துவத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளாவன: 1) ஆன்ம இயக்கம் எவ்வகைப் பொருளுக்கும் முற்பட்டது. ஆகவே ஆன்மாதன்மையே முன்னிறுத்துகிறது. 2) தனக்கு எதிரான பொருளை ஆன்மாவே உருவாக்குகிறது. 3) வரையறுக்கப்பட்ட ஆன்மாவை ஒருபுறமும், வரையறுக்கப்பட்ட ஆன்மாவல்லாத பொருளை மறுபுறமும், ஆன்மாவே உருவாக்கி, அந்த எதிர்ப்பில் உலகத்தை மக்கள் முன் நிறுத்துகிறது. இந்த எதிர்ப்பின் மூலமாகவே மக்களுக்கு உலக அறிவு கிடைக்கிறது. ஆதலின், ஒருங்கிணைந்த, எல்லையில்லா ஆன்மா இத்தகைய உலக அறிவினால் எட்ட இயலாது. ஆன்மா அல்லாதனவும், ஆன்மாவும் ஒருங்கிணைவது ஒழுக்க நெறி இயக்கத்திலே எனப் பிக்டே எடுத்துரைத்தார். ஆன்மாவின் தானியங்கும் தன்மையும், தன்னுறுதியும் உலகத்தின் சிறந்த நெறிகளுக்கு வழி வகுக்கின்றன. ஆகவே, உலகத்தில் ஒழுக்க நெறியே பிக்டேயின் ஆன்ம விசாரத்திற்கு அடிப்படையாக அமைகிறது.

உண்மைப் பொருளாகக் கருதப்பட்ட உலகத்தை (Nomena) மறுதலித்தலில் காண்டிலிருந்து பிக்டேவேறுபட்டார். ஆயினும், காண்டின் அறிவைச் சார்ந்த ஒழுக்க நெறியை இவர் முழுக்க முழுக்க ஏற்கின்றார். காண்டின் தத்துவத்தைச் சரி செய்வதே தம் நோக்கமென இவர் கூறினார். ஆனால், அந்தப்பணியில் இவர் கருத்தியற் கோட்பாட்டிற்கு வித்திட்டார். இந்தியத் தத்துவத்தில் பரமாத்மாவுக்கும் சீவாத்மாவுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை, இவர்தம் எல்லையில்லா ஆன்மாவிற்கும், வரையறுக்கப்பட்ட ஆன்மாவிற்கும் ஒப்பிடலாம். ஆன்மாவையே உண்மைப் பொருளாகக் கொண்டு, ஆன்ம இயக்கத்தையே ஒழுக்க நெறியாகக் கண்டதனால், பிக்டேயின் கருத்துக் கோட்பாட்டுத் தத்துவம் சிறந்த இடத்தைப் பெறுகிறது. ம.வே.

பிகானீர்: இது இராசசுத்தானில் உள்ள பிகானீர் வட்டத்தின் செயற்கள மையமாகும். இந்நகர் கம்பளி, தோல், கட்டடக் கற்கள், உப்பு, தானியம், முதலியவற்றிற்கு வாணிக மையமாகும். பிகானீரின் கம்பளிப் போர்வைகள், படுக்கை விரிப்புகள், சமூக்காளம், கற்கண்டு போன்றவை மிகப் புகழ்பெற்றவை. இங்கு மின்சாரம் மற்றும் இயந்திரப் பொறியியல் வேலைகள், கண்ணாடி, மட்பாண்டத் தொழில், ஓட்டுக் கம்பளம் நெய்தல், வேதிமப்பொருள், காலணிகள் வெண்கருட்டுகள் முதலியவற்றைச் செய்யும் தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. தந்த வேலையுடன் மெருகேற்றும் தொழிற்சாலைகள், தொடர்வண்டிப் பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் முதலியனவும் உள்ளன. ஐந்து வாயிற்களாலும் பெரிய சுவரினாலும் சூழப்பட்ட இந்நகரம் ஒரு கோட்டையையும், பல சிவப்பு மஞ்சள் நிற மணற் பாறையால் செய்யப்பட்ட கட்டடங்களையும் கொண்டதாகும். இக்கோட்டையினுள் வெவ்வேறு கால அரண்மனைகளும், இராசபுத்திரர்களின் நுணுக்கமான ஓவியங்களைக் கொண்ட பொருட்காட்சிச்சாலையும், வடமொழியிலும் பாரசீகத்திலும் எழுதப்பட்ட கையெழுத்துப் படிசூளும், ஒரு நூலகமும் உள்ளன.

இது பிகா என்ற இராசபுத்திர வீரன் ஒருவனால் கி.பி. 1488 - இல் உருவாக்கப் பட்டது; பின்னர், மொகலாயர்களுடன் நட்புறவு கொண்டிருந்தது; அதன்பின்னர், ஆங்கிலேயருடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது. இந்தியா சுதந்திரமடைந்தபோது இது இந்தியப் பகுதியில் சேர்ந்தது. இந் நகரத்தின் கல்லூரிகள் இராசபுதனப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைந்தவையாகும்.

பிகானீர் வட்டம் 27,118 ச.கி.மீ. கொண்டது. முன்பு சிற்றரசாக இருந்த பிகானீர், வறண்ட பாதைகளையும் அலையலையான மணல்மேடுகளையும் கொண்டது. அங்கு ஓட்டகங்கள், குதிரைகள், ஆடுகள் முதலானவற்றை வளர்ப்பதுதான் முக்கிய தொழில்கள். அங்கு ஆறுகள் இல்லாத காரணத்தால், ஆழமாகத் தோண்டப்பட்ட கிணற்று வழி நீர்ப்பாசன மூலம்தான் வேளாண்மை நடைபெறுகிறது. இம் மாகாணத்தின் வட எல்லையில் சட்வச ஆற்றினின்றும் பாயும் பிகானீர்க்கால்வாய் உள்ளது.

பாகிரா (திணை), சர்கும் (சாவர்) முதலிய பயறுவகைகள் இதன் முக்கிய விளை பொருட்களாகும். நிலக்கரி, வண்ணாங்காரம் (வெள்ளை அல்லது பழுப்புநிறம் கொண்ட களிமண் போன்ற ஒரு இயற்கை மண் வளம்) கண்ணாடி மண், மூலக்கனிப் பொருள் வகை போன்றவை கிடைக்கின்றன. இங்குச்

சர்க்கரை ஆலைகள், எலும்புத் தொழில் சார்ந்த ஆலைகள் தந்தம், பொன், தாமிரம், இரும்பு முதலியவற்றைக் கொண்டு பொருள்கள் செய்யும் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவை உள்ளன. பி.

பிசு விளைவு: எல்லாக் கூலிகளையும் குறைத்தால் வேலையின்மைச் சிக்கலை ஒழிக்க முடியும் என்பது தொன்மைப் பொருளியலார் கருத்து (Classical Theory). அதை ஆதரித்து இங்கிலாந்தின் பொருளாதார நிபுணரான பிசு (A.C.Pigou) 'நிலையான தொன்மைப் பொருளியலார்' (The Classical Stationary) என்ற தம் கட்டுரையில் கூலிகள் குறைந்தால் பணவருமானங்கள் குறையும்; அதனால் விலைகள் குறையும்; எனவே, பணத்தின் மதிப்பு உயர்கிறது. மக்களுக்குச் சொந்தமாக உள்ள உரொக்கப் பண இருப்புகளின் (Cash Balance) மதிப்பு உயர்வதனால், வருமானத்தில் சேமிப்பின் விகிதம் குறைந்து சராசரி நுகர்வு நாட்டம் (Average Propensity to consume) மிகும். அதனால் பொருள்களை வாங்குவதும் பயன்படுத்துவதும் மிகுதியாகி அவற்றின் தொகு தேவை (Aggregate Demand) மிகும். அதனால் வேலைவாய்ப்புகள் உயரும், என்று கூறினார்.

நுகர்வு (Consumption), பண இருப்புகள், விலை மட்டம் (Price Level) ஆகியவற்றினிடையே உள்ள உறவின் அடிப்படையில் கூலிகளைக் குறைப்பதனால் வேலைவாய்ப்புகள் மிகுதியாகும் என்ற மேற்கூறிய கருத்திற்குத் தான் பாட்டின்கின் (Don Patinkin) என்பவர் 'பிசு விளைவு' (Pigou Effect) என்று பெயரிட்டார். பின்னர் அவரே இதை 'உண்மை இருப்புகளின் விளைவு' (Real Balance Effect) என்று குறிப்பிட்டார்.

தொன்மைப் பொருளியலாரும், பிசுவும் கூறிய இக்கருத்தைப் பொருளியல் வல்லுநர்கள் ஒப்புக் கொள்வதில்லை. இக்கருத்தை எதிர்த்து மறுப்புகள் கூறப்படுகின்றன. அவை. 1) விலைகள் குறைவதால் கடன் ஈந்தோருடைய (Creditors) பண இருப்புகளின் உண்மை மதிப்பு (Real value) உயரும்; அதே சமயம் கடன் வாங்கியோருடைய (Debtors) பொறுப்புகளின் உண்மை மதிப்பும் உயருமாதலின் நுகர்வு மிகுதியாகாது. 2) விலைகள் குறையும் போது, மக்கள் மேலும் விலைகள் இறங்கும் என எதிர்பார்க்கக் கூடும். எனவே நுகர்வு மிகாமல் போகலாம். 3) தவிர, 1930-இல் நிகழ்ந்த பொருளாதாரச் சரிவின்போது விலைகளும் குறைந்தன; வேலையின்மையும் மிகுந்திருந்தது. எனவே கூலிக் குறைப்பால் வேலைவாய்ப்புகளைக் குறிப்பிடத்தக்க அளவு மிகுதியாக்க முடியாது என்பது இப்போதைய கருத்திற்கும். கி.சி.இரா.

துணை நூல்:

Alfred W. Stonier and Douglas C., Hagul, A Text Book of Economic Theory, Layman Group Ltd., London, 1982.

பிங்கல நிகண்டு: பிங்கலம், பிங்கலந்தை என்பன இந்நூலின் பழம் பெயர்கள். நன்னூல் உயிரியலில், 'பிங்கலம் முதலா, நல்லோர். உரிச் சொலின் நயந்தனர் கொளவே' என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பிங்கலத்தின் சிறப்புப் பாயிரத்தில் 'உரிச் சொற்களவி விரிக்குங் காலை' என்றுள்ளது. நன்னூலுக்கு முதல் உரைகண்ட மயிலைநாதர், 'பிங்கலர் முதலான புலவர்களால் சொல்லப்பட்ட உரிச் சொற்பனுவல்' என்றார். பிங்கலத்திற்கு முற்பட்டதாகிய 'திவாகரம்' 'சேந்தன் திவாகரம்' எனப் புரவலன் பெயரொடும் இணைத்து வழங்கப்பட்டதே அன்றித் திவாகர நிகண்டு என வழங்கப்பட்டதில்லை. பிற்காலத்தில் வழக்கில் நிலைபெற்ற நிகண்டு என்னும் பெயர் பிங்கலத்திற்கும் ஒட்டப்பட்டது என்பது தெளிவு.

திவாகர முனிவரின் மைந்தராகிய பிங்கல முனிவரால் செய்யப்பட்டது இப்பிங்கலமாகும். தந்தையார் செய்த தொண்டு, மேலும் விளக்கமுறுமாறு மைந்தர் செய்த தொண்டினை நோக்க, அக்குடியின் சிறப்பு அறியப்படும். திவாகரத்தினும் பிங்கலத்தில் அமைந்துள்ள சொற்பெருக்கம், காலம் காலமாகச் சொற்களைத் திரட்டிக் களஞ்சிய வைப்பாக்கும் கடமையை நன்குணர்த்தும்.

பிங்கலம் நூற்பா யாப்பான் அமைந்தது. அது உள்ள நூற்பாக்கள் 4121. அதன் பகுதி வகைகள் 10. அவை வான்வகை, வானவர் வகை, ஐயர் வகை, அவனி வகை, ஆடவர் வகை, அனுபோக வகை, பண்பிற்கெயலின் பகுதி வகை, மாப்பெயர் வகை, மரப் பெயர் வகை, ஒருசொற்பல்பொருள் வகை என்பன. இவற்றின் வரன்முறை சிறப்புப் பாயிரத்தில் செம்மையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவற்றுள் வான்வகை, சுவர்க்கம், வான்வெளி, அண்டம், வளி, தீ, நீர் முதலியன. வானவர் வகை, இறைவர், தேவர், குபேரன், இயமன், கதிரோன், திங்கள் முதலியன. ஐயர் வகை, முனிவர், துறவோர் அந்தணர் முதலியோர். அவனி வகை, மண்ணுலகு, நாடு, ஊர், மலை, கடல், இடம் முதலியன. ஆடவர் வகையுள் பெண்டிரையும் அடக்கினார். பெயர், பருவம், உறுப்பு, தொழில் முதலியன இதனுள் அடங்கும். அனுபோகம் என்பதில், உணவு, அணி, மணி, ஆடை, இசை, கூத்து, படை, குடை முதலியன அடங்கியுள்ளன. பண்பிற் செயலில், உள்ளம்,

மெய்; வாய், கண் முதலிய உறுப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. மா என்பதில் பறவை, விலங்கு, ஊர் வன, நீர்வாழ்வன சுட்டப்பட்டுள்ளன. மரப்பெயர் வகையுள் செடி, கொடி, புற்பூண்டு முதலியனவும் அடங்கும்.

ஒரு சொற்பல்பொருள் வகை, அகர வருக்கம் முதலாக வகர வருக்கம் ஈறாக அகராதி ஒழுங்கில் கூறப்பட்டுள்ளது. இது முன் ஒன்பது தொகுதிகளிலுமுள்ள சொற்களை அடைவு செய்து வைக்கப்பட்டது. இதில் அகராதி முறையை மேற்கொண்டவர்கள், பதிப்பித்தவர்களே என்பதைப் பங்கல ஏட்டுச் சுவடிகளுடன் ஒப்பிட்டுக் கண்ட அறிஞர் ச.வையாபுரி பிள்ளை கூறுகின்றார்.

பிங்கலம், சோடசாவதானம், தி.க. சுப்பராயச் செட்டியாரால் ஆராயப்பட்டுச் சிவன்பிள்ளையால் கி.பி. 1890-ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. பின்னர் 1917-இல் சென்னை இரிப்பன் அச்சக வழி வெளிவந்தது. இரா.இ.

பிங்கல முனிவர்: பிங்கலம் அல்லது பிங்கலந்தை என்னும் நூலை இயற்றியவர் பிங்கல முனிவர் ஆவர். இவர் தந்தையார் திவாகரர். இது 'செங்கதிர் வரத்தால் திவாகரன் பயந்த, பிங்கல முனிவன் எனத்தன் பெயர் நிறீஇ' எனவரும் சிறப்புப் பாயிரப் பகுதியால் விளங்கும்.

திவாகரன் என்பதற்குக் கதிரோன் என்பது பொருள். அப்பொருள் விளங்கச் 'செங்கதிர் வரத்தால் திவாகரன்' எனப்பட்டார். பிங்கலம் என்பது பொன்வண்ணம், தீவண்ணம், அரிதார வண்ணம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும். இப் பிங்கலன் என்னும் பெயர், வடநாட்டிலும் தென்னாட்டிலும் பரவ வழங்கிய கதையில் வரும் பிங்கலனைப் பற்றிய செய்தியால் விளங்கும்.

திவாகரர், காவிரிக் கரையைச் சார்ந்த அம்பர் கிழான் அருவந்தை என்பவனால் புரக்கப்பட்டவர் என்று அறியப்படுதலால் திவாகரர் மைந்தர் பிங்கலரும் சோணாட்டவரே என்பது வெளிப்படடை.

திவாகரத்தில் 'வேள்புல அரசர்களுக்கு வேந்தர்' எனவும், 'கேழல் வேள்புல அரசர் கொடி' எனவும் வருதலால், சளுக்கிய வேந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் அல்லது அதற்குப் பின்னர், திவாகரர் வாழ்ந்தார் எனலாம். ஆதலால், கி.பி.7 - ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவர் திவாகரர் என்று அறுதியிடுவர். இனி நன்னூலில் 'பிங்கலம் முதலா நல்லோர் உரிச்சொலின்' என்னும் செய்தி கூறப்படுவதால் நன்னூலார் காலமாகிய கி.பி. 13 - ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவர் பிங்கலர் என்பதும் உறுதியாம்.

திவாகரரைச் சமணர் என்பாரும் சைவர் என்பாரும் உளர். திவாகரத்திற்கு மிகநெடிய காலத்தின் பின்வந்தது பிங்கலம் என்பது தமிழ் வரலாற்று ஆசிரியர் சீனிவாசபிள்ளை கருத்தாகும். இரா.இ.

பிங்களி சூரனா: தெலுங்கு இலக்கியத்தில் மட்டுமன்றி உலக இலக்கியத்தில் ஒரு பெரும் கவிஞனாக மதிக்கத்தகும் தனிச் சிறப்புடைய கவிஞன் பிங்களி சூரனா. தெலிங்கானாவைச் சேர்ந்த பிங்களி என்னும் கிராமத்தில் இவர் முன்னோர்கள் வாழ்ந்தனர். பின் நந்தியால என்னும் ஊருக்கு அருகில் குடியேறினர். பிங்களி சூரனாவின் பாட்டனார் 'கோகன்ன' வடமொழியிற் கவிஞர். அவர் முன்னோருள் ஒருவர் காட்டுவழியிற் சென்றுகொண்டிருக்கும்போது ஓர் உடைந்த கண்ணாடி வளையல் துண்டைக் கண்டெடுத்து அதைத் தன் வீட்டில் மாடக்குழியில் வைத்துவிட்டு மறந்துவிட்டார். உடனே 'பேகி' என்னும் பேய்மகள் வந்து வீட்டு வேலைக்காரியாக அமர்ந்து எல்லா வேலைகளையும் எளிதாகச் செய்து முடித்தாள். ஒருநாள் இரவு அவள் தன் நீண்ட நாக்கினால் எரியும் விளக்கினைத் தூண்டி விடக் கண்ட வீட்டினர் அவள் பேயெனக் கருதி வேறு வீடு சென்றனர். அங்கும் அவள் பின்தொடர்ந்து வந்தாளாம். வீட்டினர் சலித்துப்போய் எங்களை விட்டுப் போகக் கூடாதா? என்று வெறுப்புடன் கூற 'என்னுடைய வளையல் துண்டைக் கொடுத்து விட்டால் நான் ஏன் போகாமலிருப்பேன்?' என்றாளாம். மறந்துபோன அந்த வளையல் துண்டு தரவே அவளும் போய்விட்டதாக ஒரு கதை வழங்குகிறது. இதனைப் பிங்களி சூரனா தம் காவியத்தில் குறிப்பாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

பிங்களி சூரனா, கி.பி. 1520-இல் அமரய்யா என்பவருடைய மகனாகப் பிறந்தார்; வடமொழியிலும், தெலுங்கு மொழியிலும் சிறந்த புலமை பெற்றார். ஆரவீடு புக்கராசு மரபினரான வெங்கடாத்திரி கி.பி. 1545-இல் இவரை அரசவைக் கவிஞராக நியமித்துச் சிறப்பித்தார். பின் நந்தியால கிருட்டிணமராகுவின் ஆதரவைப் பெற்ற சூரனா தம் 'களாபூரணோதயம்' என்னும் காவியத்தை அவருக்கு உரிமை செய்துள்ளார். இவருக்கு அமரன்னா, எர்ரன்னா என்னும் இரு தம்பியர் இருந்தனர். சூரனா முதலில் 'கிரிசா கல்யாணம்' என்னும் காவியத்தைப் படைத்தார். அது இப்போது கிட்டவில்லை. பின் 'கருட புராணம்' இயற்றினார். அதுவும் இன்று கிட்டவில்லை. அதன் பின்னர் இவர் படைத்த இராகவ பாண்டவீயம், பிரபாவதி பிரத்யும்னமு, களாபூரணோதயம் என்னும் மூன்று காவியங்களும் மிக உயர்ந்த படைப்புகளாகும்.

இவர் இராகவ பாண்டவீயம், இராமாயண மகா

பாரதக் கதைகளை இணைத்துச் சிலேடைக் காவியமாகப் படைத்த அரிய சாதனைமிக்க நூலாகும். ஒரு பக்கம் பொருள் செய்து கொண்டு போனால் இராமாயணக்கதை வரும். சிலேடை மூலம் வேறு ஒரு பக்கம் பொருள் செய்து கொண்டு போனால் பாரதக் கதை வரும். இதுபோன்ற இருபொருட் காவியங்கள் வடமொழியில் சில உளவேனும் பிற இந்திய மொழிகளில் இல்லை; மேனாட்டிலும் இல்லை.

பிங்களி சூரனாவின் மற்றொரு காவியமான 'பிரபாவதி பிரத்யும்னமு' கண்ணன் மகன் பிரத்யும்னன், வாணாகரன் மகன் பிரபாவதியைக் களவிற்புணர்ந்து திருமணம் செய்துகொண்ட கதையைத் தழுவி, நாடகப் பாங்கில் கவிநயமிக்கதாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. இக் காவியத்தில் வரும் கவிதைகள் மிகச் சிறப்புடையனவாக மிளிர்கின்றன.

பிங்களி சூரனாவின் மற்றொரு படைப்பான 'களாபூரணோதயம்' தனிச் சிறப்புடைய காவியமாகும். வடமொழியில் கி.பி. 8 - ஆம் நூற்றாண்டில் பாணபட்டர் தம் சொந்தக் கற்பனையில் படைத்த 'காதம்பரி'யைப் போலவே சூரனாவும் தம் சொந்தக் கற்பனையில் 'களாபூரணோதயம்' என்னும் காவியம் படைத்துள்ளார். பெரும்பாலும் முன்னைய கவிஞர்கள், இராமாயணம், பாரதம், பிருகத் கதை ஆகிய மூல இடிகாசங்களிலிருந்தும், வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளிலிருந்தும் தம் காவியக் கதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டனரேயன்றி இக்காலப் புதினங்களைப் போலச் சொந்தமாகக் கற்பனை செய்து காவியங்களைப் படைக்கவில்லை. தண்டி, பாணன் போன்ற ஓரிரு கவிஞர்களே வடமொழியில் சுயகாவியம் படைத்தனர். தெலுங்கில் சூரனா மட்டுமே இத்தகைய சுய கற்பனைக் காவியம் படைத்துள்ளார் என்பது தனிச் சிறப்புடையதாகும்.

களாபூரணோதயம் உயர்ந்த கவிதைப்பாங்கும், நாடகப் பாங்கும் உடைய காவியமாகும். சிறந்த திறனாய்வாளரான டாக்டர்.சி.ஆர். ரெட்டி தெலுங்கிலக்கியத்திலேயே கவித்துவச் சிறப்புடைய முதல்தர நூலாகக் களாபூரணோதயம் அமைந்துள்ளதென்ப பாராட்டுகிறார்.

கலபாசினி என்னும் கலைகளில் வல்ல கணிகை மகள், தன் காதலனாகிய மணிகந்தரனை மனத்திற்குள் நேசித்திறார். அவனிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதாகக் கூறி ஒரு சித்தர் வான்வழியே அழைத்துச் சென்று வஞ்சமாகக் காளி கோயிலில் பலியிட முயல்கிறார் என்று தொடங்கும் இக்கதையில் ஒரே உருவுடைய இரண்டு தம்பதிகளைப் படைத்து மயக்கத்திற்குட்படுத்திச் சுவை வேட்கையை உண்டுபண்ணுகிறார். அடுத்து என்ன நிகழும்? என்ற ஆர்வத்தைத்

தூண்டும் வகையில் கதையைப் பின்னியுள்ள திறன் வியப்புக்குரியதாகும். இரண்டு பிறவிகளில் நிகழ்ந்த தாகக் கதையை அமைத்துள்ளார். காதற்சுவையின் பல்வேறு நுட்பமான உணர்வுகட்கு உருவகங்களாகப் பாத்திரப் படைப்புகளைப் படைத்துள்ளார். உலக இலக்கியத்தின் ஒப்பற்ற படைப்புகளுள் ஒன்றான களாபூரணோதயம் படைத்த பிங்களி சூரனா தம் காவியத்தில் தமிழகத்தையும் சிறப்பாகவருணித்திருக்கிறார். மு.கு.ஜ.

பிச்சமுர்த்தி, ந. (1900 - 1976), தமிழக

இலக்கிய உலகில் விவாதத்திற்குரிய புதுக்கவிதையைத் தொடங்கிவைத்து, தனித்தன்மையில் நிலையிடம் பெற்றவர்; சிறுகதையுலகில் தம் தத்துவப் பார்வையாலும் கவிதை நடையாலும் புதிய அளவினைத் தோற்றுவித்தவர். ந. பிச்சமுர்த்தி, மணிக் கொடி எழுத்தாளர். கலைமகள் 1933 - இல் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசு பெற்ற 'முள்ளும் ரோசாவும்' மூலம் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமானவர். இக்கதை உருவத்தாலும் உள்ளடக்கத்தாலும் புதுமையுடையது. கலைமகளில் வெளியான 'விஞ்ஞானத்திற்குப் பலி' என்பதே இவர் முதற் கதையாகும். இவருடைய எழுத்துப் பணி 1976-ஆம் ஆண்டு வரை நீடித்தது. இடையில் ஒரு பத்தாண்டுக்காலம் (1946 - 56) எதுவும் எழுதாமல் இருந்தார்.

இவர்தம் சிறுகதைகள் 'மோகினி' 'பதினெட்டாம் பெருக்கு', 'சம்பரும் வேட்டியும்', 'மாங்காய்த் தலை', 'பிச்சமுர்த்தி கதைகள்', 'இரட்டை விளக்கு' என்னும் ஆறு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் முதல் மூன்று தொகுதிகளிலும் அவரது முதற் காலக்கட்டக் கதைகளும் அடுத்த இரண்டு தொகுதிகளிலும் பெரும்பாலும் பிற்காலக் கதைகளும் இறுதித் தொகுதியில் இரண்டு காலக்கதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. தொகுதிகளில் இடம்பெறாத பத்திரிகைச் சிறுகதைகளையும் சேர்த்து இவர் எழுதியுள்ள மொத்தக் கதைகள் ஏறத்தாழ நூறுக்குள் அடங்கிவிடும். இவர் தம் 35 கவிதைகள் அடங்கிய 'காட்டு வாத்து' என்ற தொகுப்பு நூல் 1962 - ஆம் ஆண்டு எழுத்துப் பிரசுர வெளியீடாக வந்தது.

ஆங்கிலக் கவிஞன் விட்மனையும் பாரதியையும் முன்னோடியாகக் கொண்டு பிச்சு, ந.பி. என்னும் புனைபெயர்களில் எழுதினார். தினமணி ஆண்டு மலரில் 1937 - ஆம் ஆண்டு வெளியான 'கிளிக்கூண்டு' என்ற கவிதை இவரை இனங்காட்டியது. 'காதல்' என்ற தலைப்பில் 1934-ஆம் ஆண்டில் இவரது முதற் கவிதை வெளியானதாகத் தெரிகிறது. மரபுக் கவிதையின் தோற்றமும் ஓசை நயமும் சொல்லோட்டமும் இவர்தம் புதுக்கவிதைகளுக்குரிய பொதுப் பண்புகள் ஆகும். மணிக்கொடி, செயபாரதி முதலிய பல இதழ்களில் இவர்தம் படைப்புகள் வெளிவந்துள்ளன.

இவர்தம் புதுக்கவிதைகளை இரு கட்டமாகப் பிரித்துக் காண்பர் வல்லிக் கண்ணன். முதற் காலக் கட்டக் கவிதைகள் 1937 - 46 என்ற காலப்பிரிவில் எழுந்தவை. இரண்டாம் கட்டக் கவிதைகள் 1956 - 76 என்ற காலப்பிரிவில் எழுந்தவை.

தத்துவ உணர்வுடைய கலைஞனாக இவரை அறிமுகப்படுத்துகின்றன முதற் கட்டக் கவிதைகள். 'இயற்கையின் அழகையும் வாழ்க்கையின் தத்துவத்தையும் ஒரு யோகியைப் போல் மிக மிக நுண்மையாகப் பாவித்தவர் ந.பி.' எனப் பாராட்டுவர் வல்லிக் கண்ணன். அகலிகை கதைக்குப் புத்துயிர் கொடுத்து இவர் எழுதிய 'உயிர்மகள்' என்ற காவியமும் குறிப்பிடத்தக்கது. காட்சி இனிமையும் தத்துவச் சிறப்பும் வாழ்க்கை பற்றிய பார்வையும் இவற்றில் இழையோடக் காணலாம். நம்பிக்கையூட்டும் தன்மை இவருடைய கவிதைகளுக்குண்டு. இவர் சிறு பொருளையுங் கூடக் கவிதையாக்கும் திறமை படைத்தவர்.

கலையுணர்வு கலந்த தத்துவ வாதியாக இவரை அறிமுகப்படுத்துகின்றன இரண்டாம் கட்டக் கவிதைகள். இக்கவிதைகளில் இயற்கையை ஆசானாக, தோழனாக, வழிகாட்டியாக, உற்ற மருத்துவனாகக் காண்கிறார். செயற்கை விஞ்ஞானம் பயன் தராது என்கிறார். பழமை புதுமை, மேலை கீழை நாகரிகம் ஆகியவற்றைப் பார்த்து வாழ்வை வீணடிக்கிற முயற்சியைக் கண்டித்து உழைத்து வாழ வற்புறுத்தும் 'புதுமைப் பயணம்' குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆன்மாந்தமான காதலைக் காதல், இராதை, சிணுக்கம் போன்ற கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். கசப்பான உண்மைகளை ஏளனம் கலந்த தொனியில் வெளிப்படுத்துவது இவருடைய பிற்காலக் கவிதைகளில் காணப்படும் புதிய தன்மையாகும். இவர் புதுக்கவிதைக்கு உருவம் கொடுத்தார். அதில் குறிப்பிடத் தகுந்த சாதனைகள் புரிந்தவர்.

சிறுகதைத் துறையில் தமிழ் மரபுகளில் பிடிப்பும் நம்பிக்கையும் உடையவர். எனவே இயற்கை இரசனையும், வாழ்க்கை நேசமும், மனித நேயமும், நீதியுணர்வும் இவர் கதைகளில் எதிரொலிக்கின்றன. சமூக அநீதிகளைக் கண்டு உள்ளங் குமுறும் இக்கலைஞர் தம் குரலை உயர்த்தி அவற்றை வெளிப்படுத்தாமல் அடங்கிய தொனியில் நயம்பட மொழிந்துள்ளார்; தனி மனிதப் பண்பாடே சமுதாயத்தின் நல்வாழ்விற்கு அடிப்படை என்ற கொள்கையுடையவர்.

சிறுகதைத் துறையில் தமிழ் மரபுகளில் பிடிப்பும் நம்பிக்கையும் உடையவர். எனவே இயற்கை இரசனையும், வாழ்க்கை நேசமும், மனித நேயமும், நீதியுணர்வும் இவர் கதைகளில் எதிரொலிக்கின்றன. சமூக அநீதிகளைக் கண்டு உள்ளங் குமுறும் இக்கலைஞர் தம் குரலை உயர்த்தி அவற்றை வெளிப்படுத்தாமல் அடங்கிய தொனியில் நயம்பட மொழிந்துள்ளார்; தனி மனிதப் பண்பாடே சமுதாயத்தின் நல்வாழ்விற்கு அடிப்படை என்ற கொள்கையுடையவர்.

யவர். எனவே, தனி மனிதனின் அக-ஆன்மிக வளர்ச்சியைக் கருத்திற் கொண்டே கதைகள் எழுந்துள்ளன. பெரும்பாலானவை மனித இயல்புகளை மையமாகக் கொண்டுள்ளன. குடும்ப வாழ்வில் ஏற்படும் சிறு ஊடல்கள், சிக்கல்கள், மற்ற மனிதர்களின் தொடர்புகளால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் ஆகியவையே இவருடைய கதைகளின் கருப்பொருட்கள் ஆகியுள்ளன. மனித ஆற்றல்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஆற்றல்களையும் அருமையாக இவர் கற்பனை செய்துள்ளார்.

தொடக்கக்காலக் கதைகளில் உணர்வு நிலைகளின் வெளிப்பாட்டிற்கு முதன்மை தரப்பட்டுள்ளது. பின்னர் எழுதிய கதைகளில் தத்துவ வேட்கை மேலோங்கியுள்ளது.

‘இல்லை’க்கும் ‘இருப்ப’ தற்கும் இடையில் தத்தளிக்கும் நடுத்தர வருக்க மனிதரின் ஊஞ்சலாட்டங்களை, மனத்தின் விந்தைகளை அசைவுகளைச் சித்திரிக்கும் இவரது ‘ஒருநாள்’ என்ற கதை இவருடைய கதைகளில் தலைசிறந்தது என்பர்.

கவிஞர் கதையாளராக மாறியதால் கவிதை நடை இயல்பாக அமைந்துள்ளது. வருணனைகளும் உவமைகளும் பொருத்தமாகவும் புதியனவாகவும் தனித்தன்மையனவாகவும் அமைந்துள்ளன.

பிச்சமுர்த்தி ஒரு நம்பிக்கை வாதி (Optimist). சமகாலச் சிக்கல்களுக்குத் தெளிவாகவும், திடமாகவும் தீர்வுகள் கூறும் இயல்பு இவரது தனிச் சிறப்பாகும். கலைஞனையும் தத்துவவாதியையும் ஒரு சேர இக்கதைகளில் காணமுடிகிறது. பழ.மு.

பிச்சாவரம் தமிழ்நாட்டின் இயற்கையழகு மிகுந்த காடுகள் நிறைந்த சுற்றுலா இடங்களில் ஒன்றாகும். பிச்சாவரத்திற்குப் பித்தர்புரம் என்ற வரலாற்றுப் பெயரும் உண்டு. இது தமிழ்நாட்டில் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள சிதம்பரத்திலிருந்து கிழக்குத்திசையில் 13.5 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இது பரங்கிப்பேட்டை (Portonovo) ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தென்பகுதியில் வங்காள விரிகுடாக் கடலருகே தீவுபோல் விளங்கும் அழகிய சதுப்பு நிலக்காடாகும். இதைச் சுந்தரவதனக் காடு என்றும் கூறுவதுண்டு.

பிச்சாவரம் 121.5 ஏக்கடர் பரப்பளவு கொண்டது. சதுப்பு நிலக் காடு என்ற வகையில் உலகத்தில் ஆகத்திரேலியாவில் உள்ள ஒரு வனப்பகுதி முதலாவதாகவும், பிச்சாவரம் வனப்பகுதி இரண்டாவதாகவும் விளங்குகின்றன. பிச்சாவரக்காட்டை உப்பனாறு, வெள்ளாறு, கொள்ளிடம் ஆற்றின் ஒரு பிரிவு ஆகியவை சூழ்ந்துள்ளன. இது ஒரு தீவுபோல் காட்சி

யளிக்கும் வனப் பகுதியாகும். பிச்சாவரம் வனப் பகுதியைத் தமிழ்நாடு அரசு வனத்துறையின் பாதுகாக்கப்பட்ட காடாக (Reserve forest) வைத்துள்ளது.

பிச்சாவரம் காட்டின் தனிச்சிறப்பு, இது கடல் நீரிலும் வளரக்கூடிய தன்மையுடைய பசங்காடு என்பதாகும். மழைக்காலத்தில் தூயநீர் இக்காட்டின் உள்வரும்போது இதன் வளர்ச்சியில் பாதிப்பு ஏற்படுவதில்லை. வடகிழக்குப் பருவமழையின்போது இங்கு மழைக்காலமாக இருக்கும். அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் சற்று மிகுதியான மழை பெய்யும்.

பிச்சாவரம் வனப்பகுதி

இங்கு ஏறக்குறைய 24.28 ஏக்கடர் பரப்பளவிற்கு ஆறுகளும், அதிலிருந்து நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறு சிறு வாய்க்கால்களும் பிரிந்துசென்று காட்டின் உட்

பகுதியில் பரவிக் கிடக்கின்றன. காட்டின் உட்பகுதியைச் சுற்றிப் பார்ப்பதற்கு இவ் வாய்க்கால்கள் பயன்படுகின்றன.

பிச்சாவரக் காட்டில் சுரபுன்னை, கண்டன், தில்லை, கழிமுள்ளி போன்ற மரங்களும் பல அரிய மூலிகைகளும் உள்ளன. இவற்றை இரிசோபோரா (Rhizophora), ஆகந்தசு (Acanthus), இலிசிபோலியசு (Ilicifolius), சொன்னரேடியா (Sonneratia), அபேடேலா (Apetala) போன்ற தாவரவியல் கலைச் சொற்களால் குறிப்பர். இங்கு வளரும் மரங்களில் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்ததும் இந்தியாவில் வேறு எங்கும் மிகுதியாக இல்லாததுமான மரம் சுரபுன்னையாகும். சுரபுன்னை மரத்தின் விதையின் தனிச்சிறப்பு ஈட்டி போன்ற அமைப்பில் மேலே விதையும் அதன் கீழ்ப்பகுதியில் கூர்மையான அமைப்பும் உள்ளதாகும். இவ்விதை முதிர்ந்து கீழே விழும்போது கூர்மையான பகுதி தரையில் வீழ்ந்து ஊன்றிக்கொள்ளும். விதைப் பகுதி தானாக முளைத்து வளரும் தன்மையுடையதாகும். இம் மரம் 3 மீ. முதல் 4 மீ. உயரத்திற்கு வளரக்கூடியது. இது காட்டிலுள்ள ஆறுகளில் இரு மருங்கிலும் உயரமாக வளர்ந்து மேலே சென்று பின்னிப் பிணைந்துகொள்ளக் கூடியது.

பிச்சாவரக் காட்டிலுள்ள ஆறுகளிலும் வாய்க்கால்களிலும் ஆழம் அதிகம் இல்லை. இதன் உயர்ந்த அளவு ஆழம் 2 மீ. முதல் 3 மீ. வரை உள்ளது. இந்த வாய்க்காலின் வழியே காட்டைச் சுற்றிப் பார்க்கும்போது பசுமையான காடும் அக்காட்டிலுள்ள ஆறுகளில் காணப்படும் நீரோட்டமும் அழகாகக் காணப்படும். படகில் வாய்க்காலின்வழியே காட்டுப்பகுதியைச் சுற்றிப்பார்க்கும்போது எவ்வித அச்சமும் ஏற்படுவதில்லை. சூரிய ஒளியின் வெம்மை தெரியாதபடி இப்பகுதி நிழலாக உள்ளது. இயற்கை எழில் கொஞ்சும் இடமாக இக்காடு விளங்குவதால் வெளிநாட்டவர் பெரும்பான்மையாகப் பிச்சாவரக் காட்டைக் கண்டு மகிழ்கின்றனர். இக்காடு பறவைகளின் புகலிடமாகவும் விளங்குகிறது. பல வண்ணப் பறவைகள் காடுகளிலும் கடற்கரையிலும் பறக்கும் காட்சி காண்போரை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தும். பிச்சாவரக் காட்டிற்கும் வங்காள விரிகுடாக் கடலுக்கும் இடையில் கடற்கரை உள்ளது. இது 6. கி.மீ. நீளமும் 0.4.கி.மீ. அகலமும் உள்ள மணல்திறைந்த கடற்கரைப் பகுதியாகும்.

பிச்சாவரக் காட்டின் இயற்கை வனப்பைப் படகில் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு வரும் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்குக் கடற்கரைப் பகுதி ஓய்வு எடுப்பதற்கும், கடலில் குளிப்பதற்கும் ஏற்ற இடமாக அமைந்துள்ளது. இக்கடற்கரைப் பகுதி இப்போதுள்ள சுற்றுலா

மையத்திலிருந்து 6 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இந்தக் கடற்கரையில் கடல் அலையின் வேகம் மிகுதியாக இல்லாததால் கடலில் குளிப்போர் அச்சமடைய வேண்டியதில்லை. இங்குச் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு எவ்வித இடையூறும் ஏற்படுவதில்லை. இங்கு வீசும் கடற்காற்று உடல்நலத்திற்கு நன்மையளிக்கிறது. மேலும் இக் கடற்கரை சூரியக் குளியல் (Sun bath) செய்பவர்களுக்கு ஏற்ற இடமாக உள்ளது.

இக் காட்டைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டுச் சென்ற பிரான்சு நாட்டு அறிஞர்கள் விசைப்படகுகளின் ஓசை பட்டாலே இங்குள்ள மரங்களின் வளர்ச்சி தடைபடும் என்று எச்சரித்துச் சென்றுள்ளார்கள். அதனால் இதன் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் மெதுவாக நடைபெறுகின்றன.

பிச்சாவரத்தின் சிறப்பு முதன்முதலில் காலஞ்சென்ற தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணாவால் 1957-இல் வெளிக்கொணரப்பட்டது. அப்போது அவர் தன்னாட்சி (Home Rule) என்ற இதழின் ஆசிரியராக இருந்தார். அவர் அன்விதழில் பிச்சாவரம் காட்டின் இயற்கை அழகுச் சிறப்பை விளக்கிக் கட்டுரை எழுதினார். பிறகு அவர் தமிழக முதல் அமைச்சராக வந்தபின் 1969 இல் காலஞ்சென்ற இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் சாகீர் உசேனுக்குப் பிச்சாவரக் காட்டைச் சுற்றிக்காட்டினார். குடியரசுத் தலைவர் பிச்சாவரக் காட்டைக் கிடைத்தற்கரிய இயற்கையான காடுகளில் ஒன்று என்று கூறியுள்ளார்.

பிறகு வந்த தமிழக முதலமைச்சர் எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன் தன் ஆட்சிக்காலத்தில் பிச்சாவரம் காட்டிற்குச் சிறப்புக் கொடுத்து இதைக் குறிப்பிடத் தக்க சுற்றுலா இடங்களை ஒன்றாகக் கொண்டுவந்தார். இப்போது பிச்சாவரம் சுற்றுலா வளப் பகுதி தமிழ்நாடு அரசு சுற்றுலாத் துறையின் கீழ் உள்ளது. தமிழ்நாடு சுற்றுலாத் துறை, காலஞ்சென்ற முதல்வர் எம்.ஜி.இராமச்சந்திரனைக் கொண்டு சுற்றுலா மையத்திற்கு ஓய்வு விடுதி, இளைஞர் விடுதி, குடில்கள் ஆகியவ கட்டுவதற்கு அடிக்கல் நாட்டிக் கட்டிமுடித்து 1984-ஆம் ஆண்டு திறந்தது. இதற்குப் 'பேரறிஞர் அண்ணா சுற்றுலா மையம்' என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இப்போது பிச்சாவரம் சுற்றுலா மையத்தில் ஓய்வு விடுதி ஒன்றும், இளைஞர் விடுதி ஒன்றும் (பத்துப் படுக்கைகள்) ஐந்து குடில்களும் உள்ளன. சிறுவர்களுக்கென்று ஒரு சிறுவர் பூங்கா அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது விடுமுறை நாட்களில் குழந்தைகள் பொழுது போக்கவும், விளையாடவும் ஏற்ற இடமாக அமைந்துள்ளது. இங்குச் சுற்றிப் பார்க்க வருபவர்கள் சுளைப்பாற உணவும், சிற்றுண்டிகளும், குறைந்த வாடகைக்குத் தங்கும்

இடங்களும் அளிக்கப்படுகின்றன. காட்டைச் சுற்றிப் பார்க்க மிகக் குறைந்த கட்டணத்தில் படகுகள் சுற்றுலாத்துறையின்கீழ்க் கொடுக்கப்படுகின்றன. தனியார் படகுகளும் சுற்றுலாத் துறையின் கட்டுப் பாட்டில் கிடைக்கின்றன. பிச்சாவரத்தைச் சுற்றிப் பார்க்க வரும் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்காகச் சிதம்பரத் திலிருந்து பெரியார் போக்குவரத்துக்கழகப் பேருந்து களும், தனியார் பேருந்துகளும் இயங்கிவருகின்றன.

பிச்சாவரத்திற்குச் செல்லும் வழியில் சிதம்பர மும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகமும் அதனரு கில் பரங்கிப்பேட்டையில் (Portonovo) அண்ணா மலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கடல்வாழ் உயிரினங்கள் ஆய்வு மையமும் அமைந்துள்ளன. பிச்சாவரக் காட் டின் வடக்கில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தின் எல்லையில் பழையாறு என்ற இடத்தில் தமிழக அரசின் மீன் பிடித் துறைமுகம் ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. மேலும், மைய அரசினாலும் தமிழ்நாடு அரசினாலும் பிச்சா வரம் பேரறிஞர் அண்ணா சுற்றுலா மையத்தையும், வனப்பகுதியையும் மேம்படுத்தும் திட்டங்கள் தீட் டப்பட்டுச் செயற்படுத்தப்படுகின்றன. சோ.ஆ.

பிச்சுவையர், பசும்பொந்தேவர்திருமுகன் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சிவகங்கைக்கு அண்மை யிலுள்ள வேம்பத்தூரில் அந்தணர் குலத்தில் தோன் றியவர் கல்போது என்ற ஊரிலும் பிச்சுவையர் என்ற புலவர் வாழ்ந்தாராகையால், இவருக்கு வேம் பத்தூர்ப் பிச்சுவையர் என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. இவர் கி.பி. 1850-இல் பிறந்தார். இவருடைய வழி முறையினர் யாவரும் கவிஞர்களாகப் பாரதி என் னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றவர்களாகத் திகழ்ந்தார் கள். இவருக்கு நான்கு புதல்வர்கள்.

பிச்சுவையர் தக்க ஆசிரியரை அடுத்துக் கல்வி பயின்று சிறந்த செய்யுள் பாடும் திறத்தினை அடைந் தார். சிலேடைச் செய்யுட்களை விரைவாக இயற் றும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தபடியால் இவர் சிலே டைப்புலி என்னும் சிறப்புப் பெயர் வழங்கப்பெற் றார். இவர் கல்வி கற்றது பெரும்புலவர் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை மாணாக்கர் வன்றொண்டச் செட்டி யாரிடம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முறையூர் பழ.சி. சண்முகஞ் செட்டியாரவர்களிடத்துப் பாடல்கள் பல பாடிப்பரிசில் பல பெற்றுள் ளார். இராமநாதபுரம் பாசுக்கர சேதுபதி அவர் களின் அவைக்களப் புலவர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்ந் தார்; ஒருநாள் அவைக்குக் காலம் தாழ்த்து வந்தார். சேதுபதி சிலேடையாக இந்த அவையில் வேம்புக்கு இடமில்லை என்றார் (வேம்பு எனக் குறிப்பிட்டது வேம்பத்தூர்ப் பிச்சுவையர் அவர்களையே; கசப்புத்

தன்மைக்கு இடமில்லை என்பதும் ஒரு பொருள்). இதற்குப் புலவர் வேம்பிற்கு அரசிடத்தே இடமுண்டு என்றார். வேப்ப மரத்திற்கு அரச மரத்திற்குப் பக்கத் தில் இடமுண்டு என்றும், வேம்பத்தூர்ப் புலவருக்குச் சேதுபதி அரசரிடத்தே இடமுண்டு என்றும் சிலேடை நயம்படக் கூறினார். அக் காரணத்தால் புலவர் சிலேடைப்புலி எனப் பாராட்டப்பெற்றார். இவர் சிவகங்கை அரசர் முத்து வடுகநாதத் துரையினிடத் தும் பரிசு பெற்றவர்.

குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதின ஆறுமுக தேசிக குருமகா சந்நிதானத்தினிடம் இவர் அன்பு கொண்டவர். தாம் இயற்றிய சண்முகநாதர் உலாவில் சந்நிதானத்தினைப் பாராட்டுவதுடன் அவருடைய கார்பார் சபாபதி முனிவர் குறித்தும், 'கார்பார் எனவே கைக்கொண்டு காட்டும் சிறந்த கார்பார் சபாபதி மாமுனி' எனப் பாராட்டுவார்.

இவ்வுலாவில் சண்முகநாதனைப் போற்றுகையில் 'ஒரு மயிலின் மீதேறி இரு மயிலைக் கைக்கொண்டு, மும்மையிலும் ஆட்கொள்ளும் வள்ளல்' எனப்பாராட்டு வார். மேலும் சண்முகநாதருலாவில் முருகப்பெரு மான் எழுந்தருளும் மண்டபங்கள் முதலியவற்றின் சிறப்புகளையும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

ஊற்றுமலை இருதயாலய மருதப்பத்தேவராலும் இவர் பாராட்டப் பெற்றவர். மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் திருப்பெருந் துறைப் புராணம் அரங்கேற்றம் நிகழ்ந்தபோது கப்பிர மணியத் தம்பிரான் அவர்களோடு இவர் உடனிருந்து கேட்டு மகிழ்ந்தவர்; வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளோடு நற்றொடர்பு கொண்டவர். குன் றக்குடி சண்முகநாதர் உலா, மதுரை நிரோட்டக அந்தாதி, பொன்மாசிச் சிலேடை வெண்பா, திருப் பரங்குன்றம் முருகர் ஆனந்தக் களிப்பு, பனங்குடிப் பெரியநாயகி அம்மை பதிகம், சங்கராச்சாரியார் பதிகம், முத்து வடுகநாதத் துரைமீது காதல் முதலி யன இவர் இயற்றிய நூல்கள் ஆகும். சு.சு.

பிச்சுவையர், கல்போது: இவர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தமிழறிஞர்; பாண்டிய நாட்டிலுள்ள கல்போது என்னும் ஊரின். வேடிக்கை நிறைந்த செய்யுட்கள் செய்வதில் இவர் வல்லவர். அதனால் இவருடைய சில பாடல்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ள இயலாதனவாக உள்ளன. இவர் சொற் களைச் சிதைத்தும் மாற்றியும் பாட்டமைக்கும் பாங்கினைக் கண்ட மாம்பழக் கவிச்சிங்க நாவுவர் சொற்களைப் பிச்சு வைப்பதாலே நின் பெயரைப் பிச்சுவையன் என்றமைத்தனரோ என்று வினவிய தாக ஒரு பாடலுண்டு. விடுகதை அமைப்பிலும்

இவர் பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார். இவருடைய கனிச் செய்யுட்கள் தனிச் செய்யுட் சிந்தாமணியில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவர் தம்மை ஆதரித்துப் போற்றிய சுந்தரராசுத் தேவர் மீது ஒருதுறைக்கோவை என்னும் நூலையும், திருவாடாணை அந்தாதி என்னும் நூலையும் பாடியுள்ளார். சா.உ.

பிச்சையெடுத்தல்: தனக்காகவும், தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்காகவும் சாலைகளிலோ வீட்டிற்கு வீடோ நின்று, சுற்றித் திரிந்து இரந்து உண்டு வாழ்தல் பிச்சையெடுத்தல் (Beggary) எனப்படும். இது வாழுவதற்கு எந்தவொரு வழியும் தெரியாத மனிதன் செய்கின்ற இழிவான தொழிலாகும். எனவே தான் திருவள்ளுவர்கூட மானம் அழியக்கூடிய இரவுக்கு அஞ்சுதல் வேண்டுமென ஓர் அதிகாரமே இயற்றியுள்ளார். இது மக்களிடையே சோம்பேறித் தனத்தை உண்டுபண்ணுவதுடன் பொதுமக்களுக்குத் தொல்லை தருகிற ஒன்றாகவும் விளங்குகிறது. மேலும், இது பல சமூகக் குற்றங்களுக்கும் சிக்கல்களுக்கும் காரணமாக அமைகிறது. எனவேதான் சமூகவியலறிஞர்கள் முதல் அரசியல் நிருவாகிகள் வரை இதைப்பற்றி நன்கு ஆராயத் தொடங்கியுள்ளனர்.

எல்லா இடங்களிலும் சுற்றித்திரிந்தோ பொது விடங்கள், தெரு, நெடுஞ்சாலை, வழித்தடங்கள் ஆகியவற்றில் தங்கியோ இரந்து வாழ்பவன் இங்கிலாந்து போன்ற மேலை நாடுகளில் பிச்சைக்காரன் (Begger) எனப்படுகிறான். அங்குக் குழந்தைகளைப் பிச்சையெடுக்கச் செய்து அதன்மூலம் வாழ்பவனும் பிச்சைக்காரன் என்றே சொல்லப்படுகிறான். ஆனால், இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை வாழ்க்கையில் பிழைப்பதற்குப் புலப்படத் தக்கவாறு எந்தவொரு வழியும் இல்லாத மனிதன்கூடப் பிச்சைக்காரன் என்றே சொல்லப்படுகிறான்.

பிச்சைக்காரர்கள் பொதுவாகப் பொதுவிடங்களிலுள்ள தருமச் சத்திரங்கள், சாவடிகள் போன்றவற்றில் தங்கி வாழ்க்கையை நடத்துவர். அவர்கள் உயிர் வாழுவதற்கு எந்தவொரு நிலையான வழியும் தெரியாமல் பலவழிகளில் இரந்து உண்டு காலத்தைத் தள்ளுவர். இவர்கள் தங்களிடையே உள்ள நோயையோ காயங்களையோ காண்பித்துப் பிச்சையெடுப்பர். அதாவது, இவர்கள் இரக்கத்தை ஏற்படுத்திப் பணம் பெறுவதற்காகத் தங்களிடமுள்ள உடல்நலக் குறையை வெளிக் காண்பிக்கலாம் அல்லது உடலில் இல்லாத குறையைக் கூறி ஏமாற்றிப் பிச்சையெடுக்கலாம். இவர்கள் பணமோ, பொருளோ இரந்து பெற்று வாழ்வர்.

இந்தியச் சமூகத்திலுள்ள மிக குறிப்பிடத்தக்க சிக்கல்களுள் பிச்சையெடுத்தல் ஒன்றாகும். இந்தியாவில் ஏறத்தாழ 5 இலட்சம் பிச்சைக்காரர்கள் வாழ்கின்றனர் எனப் புள்ளிவிவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. பிச்சைக்காரர்கள் இந்தியாவில் மட்டுமன்றி உலகிலுள்ள பிற நாடுகளிலும்கூடக் காணப்படுகின்றனர். பிறநாட்டவர் இதை ஓர் இழிவான தொழிலாகக் கருதுகின்றனர். ஆனால், இந்தியாவில் இது ஒரு பரம்பரைத் தொழிலாகவே செய்யப்பட்டு வருகிறது.

இது சமூகத்தில் மக்களுடைய ஈகைத் தன்மை, மனித நேயம், இரக்கம் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் பெருகி வருகிறது. பிச்சையெடுத்தலைப் புண்ணியமாகக் கருதி இருபவர்களும் உண்டு. எனவேதான் கடுமையான உழைப்பின்றி எளிதாகப் பணம் கிடைக்கிறது என்ற நினைப்பில் மானத்தை விட்டுப் பிச்சையெடுப்பவர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்குநாள் மிகுந்து வருகிறது. மேலும், பிச்சையெடுக்கிற வழிமுறைகளும் பெருகியுள்ளன. இன்றைய புதிய சமூகத்தில் தங்களுடைய உணவிற்காகப் பிச்சையெடுக்கின்ற நிலை மாறி நல்ல வசதியுடன் வாழுவதற்காகக்கூடப் பிச்சையெடுப்பவர்கள் பலருண்டு. மேலும், இப்போது தங்களுடைய குழந்தைகள் மூலமாகவோ, பிற குழந்தைகளைக் கடத்தி ஊனப்படுத்தியோ பிச்சையெடுக்கவைத்துப் பணம் ஈட்டுவோரும் உளர். பம்பாய், தில்லி, கல்கத்தா சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களில் இதுபோன்ற செயல்கள் மிகுதியாக நடைபெற்று வருகின்றன.

பிச்சைக்காரர்களின் வகைகள்: பிச்சைக்காரர்கள் பின்வருமாறு பலவகைப் படுகின்றனர்: 1) **குழந்தைப் பிச்சைக்காரர்கள்:** பணம் ஈட்டிக்கொடுத்தோ, கொடுக்காமலோ பிச்சைக்காரர்களுக்குத் துணையாக இருக்கின்ற குழந்தைகள். 2) **உடல் ஊனமுற்றோர்:** குருடு, செவிடு, ஊமை, தொண்டி போன்ற உடல் ஊனமுற்ற பிச்சைக்காரர்கள். 3) **மனநலமில்லாதவர்கள்:** அனாதை, ஒழுக்கக்கேடு, குற்றம் செய்தல் போன்றவற்றால் ஆன பிச்சைக்காரர்கள். 4) **நோய்வாய்ப்பட்டோர்:** தொழு நோய், காக்காய் வலிப்பு, காசநோய், தோல் நோய் போன்றநோய்க்கு ஆட்பட்ட பிச்சைக்காரர்கள். 5) **இயன்ற உடல்நலத்தோர்:** நகரங்களில் அங்குமிங்கும் அலைந்து அவர்களுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்கின்ற பிச்சைக்காரர்கள். இவர்கள் பகலில் பிச்சை எடுப்பதையும் இரவில் திருடுதல், கொள்ளையடித்தல் முதலிய தொழில்களையும் செய்வர். 6) **சமயத் துறவிகள்:** முனிவர், சன்னியாசி, சாமியார், பக்கிரி போன்ற சமயம் சார்ந்த பிச்சைக்காரர்கள் இறைவன் பெயரைப் பயன்படுத்தி இரந்து வாழுவர். 7) **பழங்குடிப் பிச்சைக்காரர்கள்:** இவர்கள் இடத்திற்கு

இடம் பெயர்ந்து நாட்டுப்புற, வட்டாரப் பாடல் களைப் பாடிப் பிச்சையெடுப்பர். 8) பகுதி நேரப் பணி பிச்சைக்காரர்கள்: இவர்கள் ஏதேனுமொருபணியினைச் செய்து கொண்டே பிச்சையெடுத்தலையும் தொழிலாகக்கொண்டிருப்பர். இவர்கள் தொழிற்சாலை போன்ற இடங்களில் இரவில் பணியாற்றுவர்; பகலில் பிச்சை எடுப்பர்.

முக்கிய காரணிகள் (இந்தியாவில்): சமுதாயத்தில் பிச்சைக்காரர்கள் உருவாவதற்குப் பல்வேறு காரணிகள் இருப்பினும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம், வறுமை, உடல் ஊனம், தொழு நோய், மிதமிஞ்சிய குடிப்பழக்கம் முதலியன முக்கிய காரணிகளாக அமைகின்றன. இந்தியாவில் இந்து சமயமே பிச்சையெடுத்தலை அனுமதிக்கிறது; மேலும் தனி மனிதர்களால் நடத்தப்படும் தரும நிறுவனங்களும், பிச்சைக்காரர்களிடமிருந்து பொதுமக்கள் காட்டும் இரக்கமும் பிச்சையெடுத்தலை மிகுதியாக ஊக்குவிக்கின்றன. அதனால், பிச்சையெடுத்தல் தொடர்பான சிக்கல்கள் மேலும், சிக்கலுக்குள்ளாகின்றன. பிச்சையெடுத்தலுக்கான முக்கிய காரணிகள் பின்வருவன:

1) வேளாண்மை வேலைவாய்ப்பின்மை: பிச்சையெடுத்தலுக்கு மிகவும் பொதுவாகக் காணப்படுகின்ற காரணம் வேளாண்மைத் தொழிலில் வேலை வாய்ப்புக்குறைந்துபோனதேயாகும். இந்தியாவில் கி.பி. 1882-ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி 7.5 மில்லியன் மக்கள் நிலமற்ற தொழிலாளர்களாக இருந்துள்ளனர். 1951-ஆம் ஆண்டுக்கணக்கெடுப்பின்படி 44.8 மில்லியன் மக்களும், 1961-ஆம் ஆண்டுக்கணக்கெடுப்பின்படி 50 மில்லியன் மக்களும் நிலமற்ற தொழிலாளர்களாக இருந்தனர். அவ்வாறு நிலமற்ற தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்குநாள் மிகுந்து கொண்டே வருவதால் அவர்கள் அனைவரையும் தொழிற்சாலைகளில் பணியமர்த்துவது இயலாததாகும். மமோரியா (Mamoria) என்ற அறிஞரின் கூற்றுப்படி கிராமங்களில் வேளாண்மை வேலை வாய்ப்புக்குறைந்து போனதால், நகரங்களுக்குக் குடிபெயர்ந்தவர்களுள் பெரும்பான்மையோர் குழிதோண்டுதல், சாலைகள் சரிபார்த்தல் போன்ற தொழில் செய்பவர்களாகவோ வீடுகளில் வேலைக்காரர்களாகவோ சந்தைகளில் கூலிகளாகவோ இருக்கின்றனர்; மற்றையோர் பிச்சையெடுத்தலையே தொழிலாகக் கொண்டு உயிர் வாழுகின்றனர்.

2) உடல் மற்றும் மனநலமின்மை: பிச்சையெடுத்தலுக்கு அடுத்த முக்கிய காரணியாக அமைவது உடல் மற்றும் மனநலமின்மையே. நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் வாழுகின்ற பிச்சைக்காரர்களுள்

பெரும்பாலோர் உடல் ஊனமுற்றவர்களாகவோ மனநலமுற்றவர்களாகவோ இருக்கின்றனர். குறையுடைய மனிதர்கள் வேறு வழியின்றிப் பிச்சையெடுக்கின்ற தொழிலிலேயே ஈடுபட வேண்டியுள்ளது. அவர்கள் பெரும்பாலும் பிச்சை பெறுவதற்கு மிகுதியான வாய்ப்புள்ள நகரங்களில் குடியேறுகின்றனர்.

3) நிலையற்ற மனவெழுச்சி: பிச்சைக்காரர்களுள் பெரும்பாலானோர் அனாதையாக்கப்பட்டவர்களாகவோ பாலுணர்வில் நெறி பிறழ்ந்தவர்களாகவோ பைத்தியக்காரர்களாகவோ இருப்பர். அவ்வாறான மனிதர்களுக்குச் சமூகத்தோடு ஒத்துப்போகின்ற மனப்பாங்கு இருப்பதில்லை. அவர்கள் தங்களை அங்குமிங்கும் அலைந்து வாழுகின்ற நாடோடியாக மாற்றிக்கொள்கின்றனர்.

4) கைவிடப்பட்ட பெண்கள்: பெண்கள் கணவனால் கைவிடப்படுதல் பிச்சையெடுத்தலுக்கு முக்கிய காரணியாக அமைகிறது. தாழ்ந்த வகுப்பினரிடையே இக்காரணியை மிகுதியாகக் காணமுடிகிறது. இது போன்ற சூழ்நிலையில் உள்ள பெண்கள் தவறான வழியிலும் செல்கின்றனர். வாழ்வதற்குப் போதிய பணம் கிடைக்காதபோது பிச்சையெடுக்கவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. சமுதாயத்தில் தங்கள் மனைவியையும் மக்களையும் கூடப் பரத்தைமையில் ஈடுபடுத்துகிற பிச்சைக்காரர்கள் பலர் உளர்.

பிற காரணிகள்: மேற்கூறியவை தவிர்த்து வறுமை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், குடும்பத்தகராறு, சாதிக் கட்டுப்பாடு போன்றவையும் பிச்சையெடுத்தலுக்கு முக்கிய காரணியாக அமைகின்றன. மேலும், மூர்த்தி (Moorthy) என்ற அறிஞரின் அளவாய்வின்படி பின்வரும் சிக்கல்களும் பிச்சையெடுத்தலுக்குக் காரணியாகின்றன. அவை பின்வருவன: 1) இடப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக ஏற்படும் மக்கள்தொகை நெருக்கமும், மக்களுக்குத் தேவையான நில உற்பத்தியின்மையும்; 2) நில உரிமை முறை, கொடுமையான பண்ணை மேலாட்சி முறை, ஆதாயமற்ற வேளாண்மை, மிகப்பெரிய குடும்பங்களைக் கொண்டிருத்தல்; 3) கடன்கள்; 4) சமுதாயத்திற்குத் தீங்கு விளைவிக்கின்ற பஞ்சம், வெள்ளம், தொற்றுநோய் போன்றவை; 5) குடும்பம் சிதைந்து போதல்; 6) ஓர் ஆண் அல்லது கணவனைப் பிரிந்த மனைவியின் பொருளாதார இயலாமையும் மல வெழுச்சி சார் இயலாமையும்; 7) தீராத நோய்கள், 8) உடல் ஊனமும், மன நலமின்மையும்; 9) வேலை வாய்ப்பின்மை; 10) வேலை செய்ய விருப்பமின்மை, 11) சமயத்தின்மீது கொண்ட மனச்சார்பு (Bias); 12) குழந்தைகளைக் கடத்துதல் போன்ற சமூக விதிக் மனப்பாங்குகள்; 13) அனாதைகள், இயலாதே

ஓழக்கங்கெட்டோர் ஆதல்; 14) சமூகப் பாதுகாப்பும், சமூகப் பொறுப்பும் இல்லாமை; 15) நகர வாழ்க்கையின்மீதுள்ள மோகமும் கள்ளத்தனமாகப் பயணம் செய்தலும்; 16) விதிப்படிதான் எதுவும் அமையும் என்ற நம்பிக்கை போன்றவை.

சமயமும் பிச்சையெடுத்தலும்: சமயத்திற்கும் பிச்சையெடுத்தலுக்கும் தொடர்புண்டு என்ற கருத்து எப்பொழுதும் நிலவுகிறது. இரத்தல் அல்லது பிச்சையெடுத்தல் தொடர்பான பல சான்றுகள் தொன்மையான இலக்கியங்களிலேயே உள்ளன. ஆனால் பொது விடங்களிலும் பொதுத்தெருக்களிலும் பிச்சையெடுப்பது, சமயத் தூய்மைக்கு எதிரானது என்னும் ஓர் உடன்பாடான கருத்து அனைத்து மக்களிடமும் உள்ளது.

இந்து சட்டமானது உலக இன்பங்களைத் துறந்த துறவி மட்டுமே பிச்சையெடுப்பதை அனுமதிக்கிறது. மேலும், அவ்வாறு ஒருவன் துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டாலும் அவனுடைய மனைவியும் குழந்தைகளும் நலமாக வாழுவதற்கான வழிமுறைகளையும் முதலாவதாகச் செய்தல் வேண்டுமென அச்சட்டம் வலியுறுத்துகிறது. அதேபோலத்தன் கடினமான உழைப்பின்மூலம் வாழுவதே நாடோடியாகத் திரியும் பற்றற்ற முசுலிமுடைய (Fakir) முதற் கடமையென இசுலாமியச் சமயம் கூறுகிறது. மனிதன் பிறந்தது உழைப்பதற்காகவும் நலமாக வாழுவதற்காகவுமே; வாழ்க்கையில் வீணாகப் பொழுது கழிக்கவோ பிச்சையெடுத்தல் போன்ற சீர்கெட்ட தொழில் செய்யவோ அன்று.

பிச்சையெடுத்தலைத் தடுத்தல்: பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பொதுவிடங்களில் பிச்சையெடுத்தல் (நாகரி கமடைந்த நாடுகளில்) தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் பிச்சைக்காரர் சிக்கல் தீர்ந்தபாடில்லை. தனியாரால் நடத்தப் பெறும் தரும நிறுவனங்கள் மூலம் இப் பிச்சைக்காரர் சிக்கலை ஒழிக்க இயலாதென்பது அனைவராலும் உணரப்பட்ட ஒன்று. முறையான அரசின் தலையீட்டின் மூலமே இச் சிக்கலைத் தீர்க்கவியலும். கடந்த காலங்களில் பிச்சைக்காரர்களின் சிக்கல் தீரத் தடுத்தல் (Preventive), தீர்த்தல் (Curative) ஆகிய இரு முறைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

அரசின் நடவடிக்கைகள்: நல்வாழ்வு அரசை அமைப்பது என்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட இந்திய அரசியல் சட்டம், மக்களின் நலத்தை மேம்படுத்த அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு வருகிறது. குடும்பத்திலும் சமூகத்திலும் மலிந்து கிடக்கும் பல சிக்கல்களைத் தடைசெய்ய அரசு பல்வேறு சமூக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. எனவேதான்

சமூகக் குற்றமெனக் கருதி அரசு பிச்சை எடுப்பதைத் தடை செய்துள்ளது. மேலும், அதை மீறுவோருக்குத் தண்டனை வழங்குவதற்கும் சட்டம் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதனுடன் பிச்சையெடுப்பதற்காகக் குழந்தைகளைத் திருடுதல், கடத்திச் செல்லுதல், குழந்தைகளை முடமாக்குதல் போன்ற குற்றங்களுக்குக் கடுமையான சட்டங்களும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இது தவிர இந்திய மாநிலங்களுள் 15-இலும் மைய அரசின் நேரடியாட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகளுள் இரண்டிலும் பிச்சையெடுப்பதற்கு எதிராகச் சிறப்புச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. மேலும், நகராட்சி மற்றும் காவல்துறைச் சட்டங்களும் பிச்சையெடுத்தலுக்கு எதிராக நடவடிக்கையில் இறங்கியுள்ளன. மத்திய அரசு இப்பொழுது பிச்சையெடுத்தல் தொடர்பாக அனைத்து மைய அரசின் நேரடியாட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகளிலும் ஒரே மாதிரியான சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு எண்ணிவருகிறது.

மத்திய அரசு பிச்சையெடுப்பதைத் தடை செய்ததுடன், பிச்சைக்காரர்களின் நல்வாழ்வின்காக மறுவாழ்வு இல்லங்களை அமைத்துள்ளது. அங்கு அவர்களுக்குப் பல குடிசைத்தொழில்கள் கற்றுத் தரப்படுகின்றன. தமிழ்நாடு அரசும் 'ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம்' என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம் என்ற ஒன்றைத்தொடங்கி அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளித்து வருகிறது. மேலும் பிச்சைக்காரர்களின் ஒழிப்பதற்குப் பல நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டு வருகிறது. டி.த.

பிசித்தீவுகள்: பிசி என்ற நாடு, தென்மேற்குப் பசிபிக்குப் பெருங்கடலில் உள்ள மேலனீசியன் (melanesian) தீவுக் கூட்டத்தில் உள்ள 320 தீவுகளைக் கொண்டுள்ளது. அவற்றுள் 1/3 பகுதியில் மக்கள் வாழ்கின்றனர். இத்தீவுகள் உலக நாள் கோட்டிற்குச் (International date line) சற்று மேற்கே அமைந்துள்ளது. நியூசிலாந்திலிருந்து வடக்கே ஏறத்தாழ 1770 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. பிசி (Fiji) தீவுக்கூட்டத்தில் உள்ள உரோத்துமா (Rotuma) என்ற தீவு பிசியிலிருந்து 370 கி.மீ. தொலைவில் வடமேற்கே அமைந்துள்ளது. பிசியின் மொத்த நிலப்பரப்பு 18,272 ச.கி.மீ. ஆகும்.

இத்தீவுகளில் மிகப்பெரியது விட்டிலெவுத் தீவு (Vitilevu) ஆகும். அதன் பரப்பு ஏறத்தாழ 10,400 ச.கி.மீ. ஆகும். அடுத்தபடியாக உள்ள மற்றொரு தீவு வனவலுவு (Vanualevu) ஆகும். இத்தீவுகளில் பெரும்பான்மையானவை எரிமலைத் தோற்றத்தில் உருவானவையாகும். மற்றச்சிறு தீவுகள் பலழப்பாறைகளால் உருவாகியுள்ளன. இன்னும் பல தீவுகளைச்

சுற்றிக் கடலின் கீழ்மட்டத்தில் பவழ மடிப்புகள் உள்ளன.

பிசித் தீவுகள்

இங்கு விட்டிலெவுத் தீவில் உள்ள தோமானிவி (Tomanivi) அல்லது விக்டோரியா எனக்குறிக்கப்படும் சிகரமே மிக உயர்ந்த சிகரமாகும். இதன் உயரம் ஏறத்தாழ 1440 மீ. ஆகும். இந்நிலப்பரப்பில் வெப்ப அட்சரேகைகளில் நிலவும் பருவநிலை காணப்படுகின்றது. இங்குள்ள தாழ்வான நிலப்பரப்புகளில் தட்பவெப்பநிலை 60° முதல் 70° (பாரன்) ஆக உள்ளது. இங்குச் சில சமயங்களில் வெப்பக் காற்றுகள் வீசுகின்றன. அவை சில சமயங்களில் சூறாவளியாக மாறித் தாக்குகின்றன. மே முதல் அக்டோபர் மாதம் வரை தென்கிழக்குப் பருவக் காற்று வீசுகின்றது. இக்காற்றே வாணிகக் காற்று ஆகும். இங்கு மழையின் அளவு 150 செ.மீ. ஆக உள்ளது. இத்தீவுகளின் வடமேற்குக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் மழையின் உயர்ந்த அளவு 300 செ.மீ. ஆக உள்ளது.

நிலப்பரப்பின் பாதிப்பகுதியில் வெப்பமண்டல மழைக் காடுகள் நிறைந்துள்ளன. மற்ற வறண்ட நிலப்பகுதிகளில் ஒருவகைப் பசும்பூல் வளர்கின்றது. நதிகளின் முகத்துவாரங்களில் சதுப்பு நிலக்காடுகள் பொதுவாக அமைந்துள்ளன.

மக்கள் தொகை: பிசித்தீவின் மொத்த மக்கள் தொகை 663,485 (1982) ஆகும். இத்தீவின் பூர்வகுடிகள் மேலனீசியன் (Malanesian) என்ற பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் ஆப்பிரிக்க நீக்கிரோக்கள் போலக் கருமை நிறம் உடையவர்கள். இவர்களின் பழக்க வழக்கங்களும், பேச்சுமுறையும் பாலினீசியர்களைப் பின்பற்றியுள்ளது. கிழக்கே உள்ள தீவுகளில் பாலினீசியர்களின் கலப்பு இனமக்கள் உள்ளனர். இங்கு இந்திய

யர்களின் எண்ணிக்கை பிசியன்களின் எண்ணிக்கையை விட மிகுதியாக உள்ளது. இவ்விந்தியர்கள் ஒப்பந்தத்தின்படி இந்தியாவிவிருந்து கி.பி. 1879 முதல் கி.பி. 1916 வரை பிசித் தீவுகளின் கரும்புத் தோட்டங்களில் பணி செய்ய வந்தவர்களின் வழித் தோன்றல்கள்.

இத்தீவுகளில் முக்கியமாகப் பிசியன், இந்துசுத்தானி, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. இங்குள்ள பிசியன்கள் கிறித்தவ மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்தியர்களில் பெரும்பான்மையினர் இந்துக்களாகவும், சிலர் இசுலாமியர்களாகவும் உள்ளனர்.

மிகப் பரவலான கல்வித் திட்டத்தின்படி தொழில் நுட்பம், ஆசிரியர் கல்வி ஆகியவற்றிற்குப் பயிற்சிகள் தரப்படுகின்றன. தேசிய கல்வியின் விழுக்காடு 79% ஆக உள்ளது. பல துறைகளில் முதுநிலைக் கல்வி பெற 1968-ஆம் ஆண்டு சுவாவில் (Suva) தொடங்கிய தென்பசுபிக்குப் பல்கலைக் கழகம் உதவுகிறது.

பிசித்தீவுகளின் தலைநகரமாகிய சுவா (Suva) பெரிய நகரமாகவும், முக்கிய துறைமுகமாகவும் விளங்குகிறது. சுவா, விட்டிலெவுத் தீவின் தென்கிழக்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. இத்தீவில் உள்ள மற்ற முக்கிய நகரங்கள் இலடோகா (Lautoka) வாடா கோண்டா (Vatakota) போன்றவை ஆகும். இலடோகாவில் துறைமுகமும் சர்க்கரை ஆலையும், வாடா கோண்டாவில் தங்கம் வெட்டி எடுக்கப்படும் இடமும் உள்ளன.

பொருளாதாரம்: பிசியன்பொருளாதாரமேலாண்மையைச் சார்ந்ததாகும். பொதுவாக இந்திய உழவு மக்களால் கரும்பு சாகுபடி செய்யப்படுகின்றது. கரும்புக்கு அடுத்தபடியாகத் தேங்காய் நன்கு விளைகின்றது. நெல், கம்பு, வாழை, முந்திரி, தேயிலை போன்றவை பயிரிடப்படும் மற்ற பயிர்வகைகள் ஆகும். பிசியன்கள் தங்கள் தேவைக்காகத் தாரோ (Taro), உரோட்டிப்பலா (Bread fruit), கணவா (Canava), ஆள்வள்ளிக்கிழங்கு (Yams), யோகனா (Yogona) முதலியவற்றைப் பயிரிடுகிறார்கள். மிளகுச் செடியின் வேரில் இருந்து எடுக்கப்படும் யங்கோனா (Yangona) என்ற பானத்தைத் தங்கள் சடங்குகளுக்குப் பயன்படுத்துகின்றனர். வறண்ட நிலப்பரப்புகள் கால்நடை மேய்த்தலுக்குப் பயன்படுகின்றன. பண்ணைத் தொழிலும் இப்போது நீர்நிலைகளின் அருகில் பெருகிவருகிறது. மீன்பிடி தொழிலும் பெருகி வருகின்றது. இங்குக் காடுகளைச் சார்ந்த தொழில்கள். இயற்கைக் காடுகளையும், அசாங்க உதவி கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ள தோட்டங்களையும் சார்ந்துள்ளன. இங்குத் தங்கம், மங்க

னம் போன்ற கனிமங்கள் விட்டலெவுவிலும், தாமிரம் வானலூவிலும் கிடைக்கின்றன. பிசியின் நாணயம் பிசியன் தாலர் (Dollar) ஆகும்.

சருக்கரை உற்பத்தியும் தேங்காய் பதனிடுதலும் தீவின் முக்கிய தொழில்களாகும். துணி, உணவுப் பொருட்கள், புகையிலை, சுருட்டு, தட்டு முட்டுப் பொருட்கள், கட்டடம் கட்டத் தேவைப்படும் பொருட்கள் போன்றவை இங்குள்ள சிறு தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தியாகின்றன. அடுத்த படியாகச் சுற்றுலாத் தொழிலும் நிலையான முறையில் பெருமளவு வளர்ந்து வருகின்றது. விட்டிலெவில் பயணிகள் தங்கப் பல விடுதிகள் உள்ளன. விட்டிலெவில் உள்ள நந்தி (Nandi) என்னுமிடத்தில் வானூர்தி நிலையம் உள்ளது. தென்மேற்குப் பசுபிக்கையும் வட அமெரிக்காவையும் இணைக்கும் பல வான் ஊர்திகள் இங்கு வந்து செல்லுகின்றன. இங்குள்ள உள்நாட்டு விமானப்போக்குவரத்து மூலம் பசுபிக்குப் பெருங்கடலில் உள்ள பல தீவுகளுக்குச் செல்ல முடியும். படகுகளின் மூலம் அடுத்துள்ள துறைமுகங்களுக்குச் செல்லும் பயணவசதியும் உள்ளது.

வரலாறு: முதன்முதலில் இத்தீவுகளை ஏபல் தாசுமன் (Abel Tasman) என்னும் தச்சுக்கடல்மாலுமி கண்டறிந்தார். இத்தீவுகள் கி.பி. 1643-இல் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன என்பர். பின்னர், இத்தீவுகளின் தெற்குப் பகுதிகளுக்குச் சேம்சு குக்கு (Captain James cook) கி.பி. 1774-ஆம் ஆண்டு வந்து சென்றார் எனத் தெரிகிறது. அதன் பின்னர் கி.பி. 1789-இல் வில்லியம் பிலிக்கு (William Bligh) என்பவர் இத்தீவுகளில் பயணம் செய்தார். அவரது கப்பல் பென்ண்டி (Bounty)யில் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சிக்குப் பின்னர் அவர் இத்தீவுகளில் பயணம் செய்தார். இத்தீவுகளுக்குத் தொடக்கக் காலங்களில் ஐரோப்பிய வணிகர்கள் பலர் சந்தனக் கட்டைகள் (Sandal woods) மற்றும் கடல் வெள்ளரிக்காய் (Sea cucumber beche-de-mer) போன்றவற்றைத் தேடிவந்தனர். இத்தீவுகளுக்கு முதன் முதலில் வரையறுக்கப்பட்ட கடற்பயணத்தை (கி.பி. 1840-இல்) ஐக்கிய அமெரிக்காவின் கடற்படையைச் சேர்ந்த சார்லசு வில்கிசு (Charles wilkes) என்பவர் மேற்கொண்டார்.

பிசியில் கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பிசியினர் பல இனச் சண்டைகளில் ஈடுபட்டனர். இறுதியில் கோகபூ (Cakabu) என்ற முக்கிய இனத்தலைவர் பிரிட்டனின் உதவி மற்றும் பாதுகாப்பை நாடினார்; பிசியினை கி.பி.1858-இல் பிரிட்டன் வசம் ஒப்படைத்தார். முதலில் மறுத்த பிரிட்டன் பின்னர் கி.பி.1874-இல் தனது ஆதிக்கம் நிலவ அனுமதித்தது. பின்னர் பிசியினர் படிப்படியாகத் தன்னாட்சி

யினைப் பிரிட்டனிடமிருந்து பெற்றனர். இங்கு இன வேறுபாடுகளினால் ஏற்பட்ட பல இடையூறுகள் விடுதலை பெற முட்டுக்கட்டையாக இருந்தன. இறுதியில் 1970-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 10-ஆம் நாள் பிரிட்டிசு அரசின் குடியேற்றமாக விளங்கிய பிசி சுதந்திர நாடாக மாறியது. பின்னர் பொதுநல நாடுகள் (Common wealth) அவையின் உறுப்பினரானது. பிரிட்டானிய ஆட்சியின் கீழ் முதலமைச்சராக இருந்த இராத்து சர் கமிசிசிமாரா (Ratu Sir Kamisese mara) புதிய சுதந்திர நாட்டின் பிரதம அமைச்சராகப் பதவி ஏற்றார். பின்னர் கி.பி.1970-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 13-ஆம் தேதி பிசி ஐக்கிய நாடுகளின் அவையில் உறுப்பு நாடு ஆயிற்று.

புதிய பிசியின் பேராளர் அவையில் 52 அங்கத்தினர்கள் உள்ளனர். அவர்கள் 1971-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இச்சபை 1966-இல் அரசியல் சாசனப்படி ஏற்பட்ட சட்டமன்றக்குழுவை மாற்றி அமைத்தது. புதிய பேராளர் அவையில் இனங்களுக்குச் சமமான இட ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. பு.எ.மோ.

பிசிராந்தையார், சங்ககாலப் புலவருள் ஒருவர்; உணர்ச்சி ஒத்த நட்புக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குபவர்; அரசற்கும் அறிவுரை கூறும் அஞ்சாமை மிக்கவர்; பாண்டிய நாட்டினர். பிசிர் என்னும் ஊரில் பிறந்ததால், பிசிராந்தையார் எனப்பட்டார். இங்கு, அஞ்சிலாந்தையார், ஓதலாந்தையார், சிறைக்குடி ஆந்தையார் என்னும் பெயர்கள் ஒப்பு நோக்கத் தக்கன. ஆதன்+தந்தை - ஆந்தை என்பார் இலக்கண நூலார். இப்புணர்ச்சி குறித்து மொழிபியலார் வேறுபடுகின்றனர். பிசிராந்தையார் புறநானூற்றில் நான்கும் (67, 184, 191, 212), நற்றிணையில் ஒன்றும் (91), அகநானூற்றில் ஒன்றும் (308) ஆக, ஆறு பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

பிசிராந்தையார் காலத்தில் சோழ நாட்டைக் கோப்பெருஞ்சோழன் ஆண்டான். இம்மன்னனின் செங்கோன்மையையும் செந்தமிழ்ப் புலமையையும் கேள்விப்பட்டு, அவனிடம் புலவர் பெருநட்புப் பூண்டார். புலவரின் சான்றாண்மையையும் புலமையையும் கேள்விப்பட்ட கோப்பெருஞ்சோழனும் அவரிடம் பேரன்பு கொண்டான். இருவரும் ஒருவரையொருவர் நேரில் கண்டவர் அல்லர். எனினும், ஒருவர்க்கு ஒருவர் உயிரையும் கொடுக்கும் உயர்ந்த நட்பினர் ஆயினர். சோழன் தன் பிள்ளைகளின் செயலால் மனம் வெறுத்து, வடக்கிருந்தபோது செல்வக்காலை நிற்பினும், அல்லற் காலை நிலலன் (புறம்: 215) என்று பிசிராந்தையார் பற்றிக்கூறப் (புறம்: 215) பிசிராந்தையாரும் அதன்படியே வந்ததை எண்ணிப்

பொத்தியார் வியந்து பாடுகிறார் (புறம்.217). இந்த ஒப்பற்ற நட்பைப் பரிமேலழகர் 'கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும் போல உணர்ச்சி ஒப்பின், அதுவே உடனுயிர் நீங்கும் உரித்தாய நட்பினைப் பயக்கும்' என்று போற்றுவார்.

பிசிராந்தையார் பாடல்கள் சொல்லும் சுவையான செய்திகள் பல. அன்று குடிமக்களை வருத்தி வரிப்பணம் பெற்ற பாண்டியன் அறிவுடை நம்பிக்கு நல்லறிவு புகட்டி நல்வழிப்படுத்தினார் (புறம்.184). மனைவி, மக்கள், ஏவலர், சான்றோர், அரசன் ஆகியோரின் கடமைச்சிறப்பால் கவலைகளை மறந்து தாம் இளமையோடு இருப்பதாகக் கூறுகிறார் (புறம். 191); நட்புக்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்திருக்கின்றார் (புறம்.217). இப்புலவர் வரலாற்றைப் பின்னணியாகக் கொண்டு பாவேந்தர் பர்திதாசன், பிசிராந்தையார் என்னும் நாடகத்தை இயற்றியுள்ளார். தி.ந.

பிசுமார்க்கு, ஆட்டோவான் (கி.பி. 1815. 1898): ஐரோப்பாவில் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தலைசிறந்து விளங்கிய அரச தந்திரிகளுள் ஒருவரான பிசுமார்க்கு கி.பி. 1815-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் திங்கள் முதல் நாள் பிராண்டன்பர்க்கைச் சேர்ந்த பழம் பெருமை வாய்ந்த பெருநிலக்கிழார் குடும்பத்தில் தோன்றினார். இவரது தாய் பிராவின் மென்கள் என்ற சிவில் அலுவலரின் மகள்.

பிசுமார்க்கு

பெர்வினைச் சேர்ந்த உடற்பயிற்சிக் கூடத்தில் முதலில்கற்றுப் பின்னர்க்கொட்டின்சன்(கோடிங்டன்) பெர்லின் பல்கலைக் கழகத்தில் உயர்கல்வி கற்றார். பின்னர் பிரசிய அரசுப் பணியில் சிறிது காலம்பணியாற்றி விலகித் தம் தந்தையின் பண்ணையை கி.பி.

1839-இல் மேற்பார்வையிடும் பணியை ஏற்றார். இவர் தமது தந்தையின் பண்ணையைப் பொமரேனியா என்னும் இடத்தில் மேற்பார்வை செய்த துடன் கல்வியையும் கற்று வந்தார். ஆனால், இவர் உறவினர்கள் இவரை 'முட்டாள் பிசுமார்க்கு' என்றே அழைத்து வந்தனர்.

இவர் கி.பி. 1845-ஆம் ஆண்டில் பெர்லின் சட்டமன்றத்தில் பாமரேனியாவின் உறுப்பினராகப் பங்கேற்றார். இளமையிலிருந்தே முடியாட்சியிடம் நம்பிக்கையும் பற்றுறுதியும் கொண்ட இவர், பிரசிய மன்னர் கி.பி. 1858-இல் தம் மக்களுக்கு ஓர் அரசியலமைப்பை அளித்ததைக் கண்டு மனம் வருந்தினார். இங்கிலாந்தின் நாடாளுமன்ற முறைகளை இவர் வெறுத்தார். பிரசிய நாட்டின் உயர்விற்கு மன்னர்களே காரணம் அன்றி மக்களே அல்லர் என்று நம்பினார். இந்த உண்மையினை அனைவரும் மதித்து நடக்க வேண்டுமென வலியுறுத்தினார். பிசுமார்க்கு கி.பி. 1848 - ஆம் ஆண்டுப் புரட்சியின்போது மக்களாட்சிக் கொள்கையின் எதிரி என்று பெயர் பெற்றார்.

பிராங்க்போர்ட்டு அவைக்குப் பிரசியாவின் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற இவர் ஆசுத்திரியா மேலாண்மையின் அழிவில்தான் பிரசியா மேன்மையெய்த இயலும் என்று நம்பிக்கை கொண்டார். பிராங்க்போர்ட்டு அவை இவருக்கு அரசியல் தந்திரப் பயிற்சியினை அளித்தது.

இவர் கி.பி. 1851 - இல் அரசரின் தூதராக உருசியாவிற்கும் பாரிசிற்கும் பிரசியாவின் சார்பாகச் சென்றார். இவர் கி.பி. 1862-இல் ஏற்பட்ட அரசியல் கிளர்ச்சியினை ஒடுக்கவல்ல ஆற்றல் மிகு ஒரே மனிதர் என்பதால் பெர்லினுக்குத் திரும்ப அழைக்கப் பெற்றுச். 'சான்சலர்' (அமைச்சர் தலைவர்) என்ற பதவியில் நியமிக்கப் பெற்றார்.

பிரசியாவின் வலிமையுடனும் தலைமையுடனும் செருமனி ஒன்றுபட வேண்டும் என்னும் இலட்சியத்தில் பிசுமார்க்கு அசையாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். பிரசியாவின் பாராளுமன்றத்தில் இவர் அறிவித்த அறிவிப்பு 'நாட்டின் முதன்மைச் சிக்கல்கள் சொற்பொழிவுகளாலும், பெரும்பான்மை முடிவுகளாலும் முடிவு செய்யப்படுவதில்லை; போரும், குருதியுமே முடிவுசெய்பவை' என்பதாகும். இவர்தம் கொள்கை 'குருதியும் இரும்பும்' என்பதனை அது வெளிப்படுத்தியது.

நாடாளுமன்ற நிறுவனங்களில் பிசுமார்க்கிற்கு நம்பிக்கை இல்லை. பிரசிய நாடாளுமன்றம் இவரின் நிதிநிலை அறிக்கையை ஏற்க மறுத்தபோது,

இவர் நிதிநிலை அறிக்கை இல்லாமலே ஆட்சி நடத்தியதோடு, வரிவிதிப்பினையும் மேற்கொண்டார். 'நாங்கள் பிசுமார்க்கிற்கு ஓராண்டுக் காலம் கொடுத்தோம், ஆனால் அவர் உண்மையில் இருபத்தொன்பது ஆண்டுகள் பதவியிலிருந்தார்' என்று எதிர்க்கட்சியினர் குறிப்பிட்டனர். இவர் படையினைத் திருத்தி அமைத்துத் தேசிய செருமானிய அரசை உருவாக்கிட அதனைப் பயன்படுத்தினார்.

செருமனியை ஒன்று படுத்த பிசுமார்க்கு மூன்று போர்களை நிகழ்த்தினார். அவை தென்மார்க்குப் போர், ஆசுத்திரிய-பிரசியப் போர் அல்லது ஏழு வாரப் போர் (கி.பி. 1866), பிரான்சு-பிரசியப் போர் ஆகிய மூன்று போர்கள் ஆகும். தென்மார்க்குப் போர் இசுலெசு விக்-கோல்குடன் மாநிலங்களைத் தென்மார்க்கு இணைத்துக் கொள்வதைத் தடுக்கும் நோக்குடன் மேற்கொள்ளப் பெற்ற போராகும்.

இசுலெசுவிக்கு கோல்குடன் மாநிலங்களில் ஏற்பட்ட இரட்டையாட்சி முறை ஆசுத்திரியா - பிரசியப் போரை உருவாக்கியது. ஏழு வாரங்களுக்கு மட்டுமே நீடித்த இப்போர் பிரசியாவிற்கு வெற்றி தேடித்தந்தது. இவ்விருநாடுகளுக்கிடையே பிராக்கு ஒப்பந்தம் எனும் ஒப்பந்தம் கி.பி. 1866-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 23-ஆம் நாளில் மேற்கொள்ளப் பெற்றது. இவ்வொப்பந்தம் பிசுமார்க்கின் அரசுத்திரத்திற்குக் கிடைத்த வெற்றியாகும். பிசுமார்க்கின் இலட்சியமான செருமானிய ஒற்றுமைக்குத் தடையாக இருந்த பிரான்சுடன் இவர் மோதலை மேற்கொள்ள கி.பி. 1869-இல் ஏற்பட்ட இசுபானிய வாரிசுரிமைச் சிக்கல் துணைபுரிந்தது. பிரெஞ்சுக் காரர்களைத் தந்திரமாகப் போரில் இழுத்திட இவர் அனுப்பிய 'எம்சு தந்தி' வரலாற்றுப் புகழ் பெற்றது. 'பிரெஞ்சுக் காளை முன் காட்டப்படும் சிவப்புத் துணி' என்று இவர் அதனை வருணித்தார்.

பிரசியா கி.பி. 1881-ஆம் ஆண்டு இப்போரில் வெற்றி பெற்றதும் பிரான்சுடன் பிராங்க்புட்டு உடன் படிக்கையினை இவர் மேற்கொண்டார். அவ்வுடன் படிக்கை பிசுமார்க்கு குறிப்பிட்டது போல 'செருமனியின் ஒற்றுமை மட்டுமின்றி கெய்சர் பதவியும், இரீச் (Reich) நாடாளுமன்றமும் முழுமை பெறுகின்றன' என்பதனைச் செய்தது. பிரசியா பிசுமார்க்கின் திறமைமிகு முயற்சியால் செருமனியின் தலைமையைப் பெற்றதுபோல் செருமனியும் ஐரோப்பாவின் அரசியாக விளங்கியது.

பிசுமார்க்கு கி.பி. 1870 முதல் 1890 வரை ஒன்று பட்ட செருமனியின் தலைமை அமைச்சராக விளங்கி, செருமனியின் ஒற்றுமையைப் பேணிக் காத்தார்;

செருமனி, ஆசுத்திரியா, இத்தாலி ஆகிய நாடுகளில் முக்கூட்டு ஒப்பந்தம் ஒன்றை உருவாக்கினார்; பிரசியாவில் மேலாண்மை பெற்ற ஓர் அதிகாரக் குவிப்புள்ள கூட்டாட்சி அரசியலமைப்பினை உருவாக்கினார்; செருமனியின் உள்நாட்டுப் பணிகளிலும், பன்னாட்டு அரசியலிலும் பிசுமார்க்கு முதன்மையான வராய்த் திகழ்ந்தார்.

செருமனியின் நீதித்துறையை இவர் சீர் திருத்தினார்; செருமன் பேரரசிற்குப் பொதுவான சட்டத் தொகுப்பைக் கொண்டுவந்தார்; பலதரப்பட்ட நாணய முறைகளுக்குப் பதிலாக ஒரே சீரான நாணய முறையைப் புகுத்தினார்; சரக்குவண்டித் தொடர்க்கு கழகத்தை கி.பி. 1873-இல் அமைத்தார். கி.பி. 1875-ஆம் ஆண்டின் வங்கிச் சட்டம் செருமன் நாட்டு அரசுகளிடமிருந்து வங்கிக் கட்டுப்பாட்டைப் பசண்டர்சுராட்டு அவைக்கு மாற்றியது. ரைக்ஸ்பாங்கு என்ற பேரரசு உச்ச வங்கியினை கி.பி. 1876-ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தி அரசின் நிதித்துறைப் பணிகளை விரைவு படுத்தினார் உருர், சார், 'பள்ளத்தாக்குகளில் நிறைந்திருந்த நிலக்கரி, இரும்பு முதலிய கனிவன்கள் சிறந்த முறையில் பயன்பெற வகை செய்தார். படைக்கு நிதி உதவி தேவைப்படும்போதெல்லாம் போர் அச்சத்தை உருவாக்கினார்.

குல்தர்கேம்பு அல்லது பண்பாட்டுப் புரட்சியில் திருச்சபைத் திருத்தங்களை இவர் மேற்கொண்டார்; கி.பி. 1872-இல் மேச் சட்டங்கள் எனும் சட்டங்களைக் கொண்டிருந்து திருச்சபைச் சட்டங்களை மாற்றியமைத்தார். திருச்சபை இச்சட்டங்களை எதிர்த்த போது பிசுமார்க்கு அடக்கு முறையினைக் கையாண்டார் 'நாம் மனத்தாலோ; உடலாலோ கனோசா விற்குப் போகத் தயாராக இல்லை' என்று போப்பாண்டவரிடம் சரணடையப் போவதில்லை என்பதை வெளிப்படுத்தினார்.

பிசுமார்க்கு சமதருமவாதிகளின் நடவடிக்கைகள் அரசுக்கு எதிரானவை என்று கருதி அவற்றை வன்மையாக அடக்கினார்; சமதருமவாதிகளின் பிரச்சாரத்தை நலிவடையச் செய்ய, கி.பி. 1883 - இல் பிணிக் காப்பீட்டுத் திட்டம், கி.பி. 1884-இல் விபத்துக் காப்பீட்டுத் திட்டம், கி.பி. 1887-இல் வேலை நேரக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம், கி.பி. 1889-இல் முதுமைக் காலக் காப்பீட்டுத் திட்டம் முதலிய சமூகச் சீர் திருத்தச் சட்டங்களைக் கொண்டந்தார். இத்தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களும், இலவச வேலை வாய்ப்பு நிலையங்களும், தொழிற்சங்கங்களின் வளர்ச்சியும் செருமன் நாட்டினை மிக முன்னேறிய ஒரு தொழில் வள நாடாக்கியது.

செருமனியில் பொருளாதார முற்போக்குக் கொள்கை தொடங்கிப் பொருளாதாரத் தேசிய கொள்கை வரை ஏற்பட்ட முன்னேற்றம், நாட்டின் தேசிய கொள்கையில் பிசுமார்க்கு கொண்டு வந்த மிக முக்கியமானதொரு மாற்றம் எனலாம். இவற்றில் கி.பி.1879, கி.பி. 1885, கி.பி. 1887 ஆகிய ஆண்டுகளில் நிறைவேற்றப்பட்ட காப்பு வரிச் சட்டங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. பசிபிக்குப் பெருங்கடலிலுள்ள சில தீவுகளிலும், மார்சல் தீவுகளிலும், நியூ கினியாவிலும் செருமன் பற்றிடங்கள் நிறுவப்பட்டன. நெடுந்தொலைவில் உள்ள ஆப்பிரிக்காவிலும் நிறுவப்பட்டன. நெடுந்தொலைவில் உள்ள ஆப்பிரிக்காவிலும் பசிபிக்குக் கடலிலும் இருந்த செருமன் வணிக நிலையங்களில் பாதுகாப்பிற்காக வேண்டிய அதிகாரங்களை இரைசடாக்கு அவையிடமிருந்து பிசுமார்க்கு பெற்றுத் தந்தார். இவர் கி.பி. 1886-இல் செருமனிக்கும் அதன் குடியேற்றங்களுக்கும்மிடையே முறையான நீராவிச் சப்பல் போக்குவரத்துக்கான அரசு உதவித் தொகைகளையும் பெற்றுத் தந்தார்.

முதலாம் வில்லியம் இறந்தபின் பதவியேற்ற இரண்டாம் வில்லியம் கி.பி. 1888-இல் அரியணையேறியது முதல் பிசுமார்க்கிற்கும், பேரரசருக்கு மிடையே கருத்து மோதல்கள் தோன்றியதன் விளைவாகப் பிசுமார்க்கு கி.பி. 1890-இல் பதவி விலக நேர்ந்தது. இவர் பதவி விலகியதைப் 'பஞ்சு' என்னும் ஏடு 'பல பயங்கரமான புயல்களிலிருந்தும், சுழல்களிலிருந்தும் அரசுக் கப்பலைச் செலுத்திய மீகாமன் (Pilot) விலக்கப்பட்டார்' என்று குறிப்பிட்டது. இவர் கி.பி. 1898-ஆம் ஆண்டில் மண்ணுலகிலிருந்து மறைந்தார்.

வரலாற்றறிஞர் கெட்டல்பி 'பிசுமார்க்கு அவரது பொது வாழ்வின் முதல் பத்தாண்டுகளில் ஆற்றிய ஆக்கபூர்வமான பெரும் சாதனைகளுக்காக என்றென்றும் நினைவு கூரப்படுவார்; ஒரு வகையில் செருமனியை உருவாக்குகின்ற முழு ஆயுட் பணி இந்தக் காலக் கட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டது' என்று கூறுகிறார். மாக்கியவல்லியின் வழிவந்த அரசு தந்திரி என்று பிசுமார்க்கு கருதப்படுகிறார். அரை நூற்றாண்டுக்கால செருமானிய வரலாற்றில் பிசுமார்க்கின் ஆளுமை முத்திரை நன்கு பதிந்துள்ளது எனலாம். ந.க.ம.

பிட் இந்தியச் சட்டம், கி.பி. 1784-இல் ஆங்கிலேயப் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இச்சட்டம் ஒழுங்குமுறைச் சட்டத்தில் இருந்த குறைபாடுகளை நீக்குவதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டதாகும். ஒழுங்கு முறைச் சட்டம் (கி.பி. 1773)

வா. க. 12 - 30அ

இந்திய அரசியல் சூழ்நிலையைச் சரியான முறையில் அறிந்துகொள்ளாமல் கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு சட்டமாகும். வாரன் ஏசுடிங்சு ஆளுநராக இருந்த காலத்திலேயே இக்குறைபாடுகள் வெளிப்பட்டன. தலைமை ஆளுநரின் ஆலோசனைக் குழுவுக்கும் நீதிமன்றத்திற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பும் நீதிபதிகளின் அதிகாரமும் தெளிவுபட வரையறுக்கப்படவில்லை. நீதிமன்றத்தின் அதிகாரம் இந்தியக் குடிகள் மீதும் குழு ஊழியர்கள் மீதும் தெளிவாக்கப்படவில்லை. இச்சட்டம் இங்கிலாந்து நாட்டுச் சூழ்நிலைக் கேற்ப உருவானதால் இந்தியநிலைமைக்குப்பொருந்தவில்லை. மேலும், தலைமை ஆளுநருக்கு மற்ற சென்னை, பம்பாய் மாநிலங்களைக் கட்டுப்படுத்தப் போதுமான அதிகாரம் கிடையாது. ஒழுங்கு முறைச் சட்டத்தின் குறைபாடுகளை கி.பி. 1781, 1784, 1786 ஆகிய ஆண்டுகளில் நிறைவேறிய சட்டங்கள் நீக்கின. பிட்டு கி.பி.1784-இல் இங்கிலாந்தின் தலைமை அமைச்சரானார். அவரும் அவர் அமைச்சர் குழுவின் பெரும் பகுதியினரும் வாரன் ஏசுடிங்சிடம் நட்புக் கொண்டவர்கள். முன்னாள் அமைச்சர்கள் பிட்டின் கொள்கைகளைத் தீவிரமாக எதிர்த்தனர். பிட்டு பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்துவிட்டு, பெரும்பான்மையினரின் வாக்குகளைப் பெற்று கி.பி. 1784-இல் தம் புதிய மசோதாவைக் கொண்டுவந்தார். அது எளிதில் சட்டமாக்கப்பட்டது. அச்சட்டத்தின்படி புதிய சபை ஒன்று இங்கிலாந்தில் தோன்றியது. இந்திய அரசியல் தொடர்பான எல்லாச் செய்திகளையும் மேற்பார்வை செய்து அதற்கு அதிகாரமுண்டு. அது மேற்பார்வை சபை எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. ஆங்கில அரசரால் நியமனம் செய்யப்பட்ட ஆறு ஆணையாளர்கள்-அதாவது கருவுலத் தலைவர், இந்தியச் செயலர்; நான்கு ஆங்கில அரசுப்பேரவையினர் (Privy Councilors)-ஆகியோர் அதன் உறுப்பினர்களாவர். இப்பணிக்காக அவர்களுக்குத் தனியான ஊதியம் கிடையாது. இச்சபைக்கு இந்தியாவில் ஆங்கிலேயக் குழுவின் (East India Company) கொள்கையைக் கட்டுப்படுத்த அதிகாரமுண்டு. இச்சபையின் அனுமதி பெற்றே இயக்குநர் சபை இந்தியாவுக்கு எல்லா ஆணைகளையும் பிறப்பிக்க முடியும்.

இயக்குநர்களுக்குள்ளேயே இரகசியக் குழு ஒன்று அமைந்தது. அதன் உறுப்பினர்கள் மூன்றுக்கு மேற்படாமல் இருந்தனர். இக்குழு மேற்பார்வைச் சபைக்கு உதவி செய்து வந்தது. இயக்குநர்கட்கு மேற்பார்வைச் சபையின் ஆதரவு இருக்கும் பொழுது உரிமையாளர்கள் சபை இயக்குநர்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது.

இந்தியாவில் தலைமை ஆளுநரின் ஆலோசனைச் சபையில் நால்வருக்குப் பதில் மூன்று உறுப்பினர்களே

இருக்க வேண்டும். அவர்களுள் ஒருவர் படைத் தலைவராக இருக்க வேண்டும். தலைமை ஆளுநருக்கு முடிவு செய்யக்கூடிய வாக்கை அளிக்கும் தனிஉரிமை மட்டுமே உண்டு. மாநில ஆளுநர் சபைகளிலும், ஆளுநரைத்தவிர மூன்று உறுப்பினர்கள் இருத்தல் வேண்டும். அம்மூவருள் ஒருவர் மாநிலப் படைத்தலைவராக இருத்தல் வேண்டும். தலைமை ஆளுநர் ஆளுநர்களின் ஆலோசனையாளர் ஆகிய யாவரையும் இயக்குநர்கள் அமர்த்த வேண்டும். அவர்களைத் திரும்ப அழைக்க அவர்களுக்கும் அரசருக்கும் உரிமை உண்டு. ஆளுநர்களுக்கும் முடிவுசெய்யக்கூடிய வாக்கு உரிமை உண்டு. மாநிலங்களின் மீதுதலைமை ஆளுநரின் அதிகாரம் பெருகியது. அத்தகைய அதிகாரம் போர் அமைதி ஏற்பாடுகள் இந்திய அரசர்களின் அலுவல்கள் வரிவாங்கும் படை அமைப்பு முதலிய செயல்களைத் தழுவியதாகும். மேலும், அச்சட்டத்தில் நாடு கவரும்கொள்கை ஆங்கிலேயரின் நோக்கத்திற்கு ஏற்ற தன்று எனவும் குறிக்கப்பட்டிருந்தது.

மதிப்பீடு: பிட் இந்தியச் சட்டம், தண்டாசின் மசோதாவுக்கும் பாக்கின் மசோதாவுக்கும் இடையிலான நிலையில் உள்ளது. பாக்கின் மசோதாவிலும் ஒழுங்குபடுத்துள் சட்டத்திலும் உள்ள குறைபாடுகள் இதில் கிடையா. பிட் இயன்ற அளவுக்குப் பழைய அமைப்பை மாற்றாமலிருக்கவே முயன்றார். இயக்குநர்களும் குழு அதிகாரிகளும் அதனால் மகிழ்ச்சியுற்றனர். இச்சட்டம் இரட்டை ஆட்சியைத் தோற்று வித்தது. அதாவது மேற்பார்வைச் சபையும் இயக்குநர் சபையும் ஒருசேர இந்திய அலுவல்களைக்கவனித்தன. விவரங்களில் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டபோதிலும் அடிப்படைக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரை பிட் இந்தியச் சட்டத்தின் தாக்கம் கி.பி. 1858-ஆம் ஆண்டுவரை நீடித்தது. குழு மீது ஏற்பட்ட அரசியல் கட்டுப்பாடு பயனுள்ளதாகவே இருந்தது. மேற்பார்வை சபையின் அதிகாரம் மேலோங்கி இருந்தது. இதில் கருவூலத் தலைவரும், தேசிய செயலரும் நீங்கலாக உள்ள மூத்த ஆணையாளர்கள்தாம் தலைவர் என வழங்கப்பட்டனர். அவர் அக்கால அரசியலில் பிற்காலத்து இந்தியச் செயலரின் (இந்திய அமைச்சர்) நிலையிலிருந்தார். இயக்குநர் சபை, இரண்டாவதான நிலையைப் பெற்றிருந்த போதிலும் செயல் முறையில் மிகுதியான அளவுக்குக் குழுவினைக் கட்டுப்படுத்தி வந்தது. சட்டத்தில் நாடுகவரும் நோக்கம் இல்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், உண்மையில் அத்தகைய கொள்கை பின்பற்றப்படவில்லை; பின்பற்ற முடியவில்லை.

தலைமை ஆளுநர் செய்திப் போக்குவரவு இடையூறுகள் காரணமாக, ஆளுநர்களைப் பெரிதும் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலையிலிருந்தார். அச்

செய்தியைப் பொறுத்த வரை ஓரளவுதான் சட்டத்தின் கொள்கை பின்பற்றப்பட்டது. இறுதியாக மூன்று மாநிலங்களிலும் ஆலோசனைக் குழுவினரில் பெரும்பான்மையோரின் முடிவுப்படியே ஆட்சி நடைபெற்று வந்தது. அதைப் புறக்கணிக்கும் அதிகாரத்தை கி.பி. 1786-இல் தலைமை ஆளுநர் பெற்றார். அது கி.பி. 1793-இல் ஆளுநர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அ.ச.

துணை நூல்கள்:

சத்தியநாதையர், ஆர்., பாலகப்பிரமணியன், டி., இந்திய அரசு வரலாறு, புதிய கால இந்தியா மூன்றாம் பாகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச் சரித்திர வெளியீடு, 18, அண்ணாமலைநகர், 1951.

Gupta, A.P., Das, The Central Authority in British India 1774 - 1784, Chand & Co., Delhi, 1931.

Keith, A.B., A Constitutional History of India 1600-1935, Alahabad: Central Book Depot, 1961.

Misra, B.B., The Administration of the East India Company, New York, 1960.

பிட்சின் மொழி: இன்றைய உலகில் ஏறத்தாழ 20 இலட்சம் மக்கள் பிட்சின் மொழியை ஏதாவது ஒரு வகையில் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். பிட்சின் மொழி எளிய இலக்கிய அமைப்பு முறையையும் குறைவான சொல்தொகுதியையும் கொண்டது. பல மொழி பேசும் மக்கள் தங்களுக்குள் ஒரு சில குறிப்பிட்ட சூழல்களில் கருத்துகளைப் பரிமாற்றம் செய்துகொள்ளப் பயன்படுத்தும் ஒருவகைத் தொடர்பு மொழியாகப் பிட்சின் மொழி அமைகிறது. வேற்று மொழியாளர்கள் தொடர்ந்து நெருக்கமான தொடர்பு பெற்றிருந்தால் ஒருவர் மொழியை இன்னொருவர் அறிந்து கொள்ளவாய்ப்பு எழும். அவ்வாறின்றிக் குறைவான சூழல்களில் மட்டுமே அமைகின்ற தொடர்பு அவர்களிடையே பிட்சின் மொழியைத் தோற்றுவிக்கிறது. ஆண்டான்-அடிமை, விற்போர்-வாங்குவோர், ஆசிரியர்-மாணவர் போன்ற சமூக உறவுகள் வெவ்வேறு மொழிகளைப்பேசும் மக்களிடையே அமையும் போது பிட்சின் மொழி உருவாக வாய்ப்பு உள்ளது. பிட்சின் மொழியை வணிக மொழி என்றும் கூறுவர். பிட்சின் மொழி சமூகத்தில் என்றும் உயர்வாகக் கருதப்படுவதில்லை.

வெள்ளைக்காரர்களின் வருகைக்கு முன்னர் அமெரிக்காவில் வடமேற்குப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த பல்வேறு மொழிகளைப் பேசும் செவ்வீந்தியப் பழங்குடி மக்கள் சீனூக் சர்க்கள் (Chinook Jargon)

எனும் பிட்சின் மொழியைப் பயன்படுத்தி வந்தனர். ஐரோப்பிய மக்கள் கடல் கடந்து பல நாடுகளுக்கும் சென்றபோது அங்குள்ள மக்களுடன் வணிகத் தொடர்பு கொண்டனர். ஐரோப்பியர்கள் தம் மொழியினைக் குழந்தையிடம் பேசுவது போல் உள்நூர்வாசிகளிடம் பேசினார்கள். அவர்களும் ஐரோப்பியர்களின் உண்மையான மொழியே இதுதான் எனக் கருதி அதனையே பேசவும் கற்றுக் கொண்டனர். நியோ மாலேசியன் (Neo Malensian) எனும் பிட்சின் மொழியை வெள்ளைக்காரர்களின் பேச்சு (Tak Waitman) என்று கூறுவதிலிருந்து நன்கு உணரலாம். இப்படித்தான் பிட்சின் மொழிகளின் தோற்றம் அமைந்துள்ளது. மேலை நாடுகள் பலவற்றில் ஐரோப்பியர்களின் வணிகத் தொடர்போடு பிட்சின் மொழிகளும் பரந்துபட்டு வளர்ந்தன. ஐரோப்பியர்கள் உள்நூர்வாசிகளின் மொழி கற்கும் ஆற்றலையும், மொழியையும், சமூக நிலையையும் தாழ்வாகக் கருதினார்கள்.

ஆப்பிரிக்க அடிமை வணிகத்தில் ஈடுபட்டிருந்த போர்த்துகீசியர்களே முதன் முதலாக இத்தகைய வணிக மொழி உருவாக்கத்திற்கு வழிகாட்டிகளாக அமைந்தனர். உலகில் எங்கெல்லாம் போர்ச்சுகீசிய மக்கள் சென்று குடியேறினார்களோ அங்கெல்லாம் போர்ச்சுகீசிய பிட்சின் மொழி உருவாகியது. போர்ச்சுகீசியர்களைப் போன்று பிரான்சு மக்களும் ஆங்கிலேயர்களும் கடல் கடந்து சென்றனர். இதனால் பிரெஞ்சுப் பிட்சினும், ஆங்கிலப் பிட்சினும் உருவாயின.

சீனாவில் கி.பி. 1664 - இல் உள்ள கண்டோன் பகுதிகளில் ஆங்கிலேயர்களின் வணிக நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டது. அது முதல் ஆங்கிலப் பிட்சின் உருப்பெறத் தொடங்கியது. இந்தியாவில் கி.பி 1641-இலேயே பிட்சின் ஆங்கிலம் நிலவியதற்கான குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. ஆப்பிரிக்காவில் பிட்சின் மொழிகள் தோன்றுவதற்கு அங்குள்ள பழங்குடி மொழிகள் பல தளமாக அமைந்தன. சுவாவகிலி மொழி மத்திய ஆப்பிரிக்க நாடுகளிலும், பண்டு (Bantu) மொழி தென் ஆப்பிரிக்கப் பகுதிகளிலும் பேசப்படும் பிட்சின் மொழிகளாகும்.

பிட்சின் மொழி ஒரு தலைமுறைக்குரிய தாய் மொழியாக மாறிச்சமூகத்தில் காலூன்றும்போது அதனைக் கிரியோல் (Creole) என்று குறிப்பிடுகின்றனர். கரீபியத்தீவுகளில் ஒரு காலத்தில் பேசப்பட்ட பிட்சின் மொழி இன்று கிரியோல் மொழியாக மாறிய வரலாற்றைக் காணலாம். இடைக்காலத் தேவை கருதி உருவாகும் பிட்சின் மொழி மிக எளிய தொடரியல் அமைப்பு முறையுடன் விளங்குகிறது. காலப்

போக்கில் அது கிரியோல் மொழியாக விளங்குகிறது. அதே சமயம் இதன் இலக்கண அமைப்புமுறை செறிவும் விரிவும் அடைகின்றது. கூடவே இதன் சொற்களஞ்சியத் தொகுதியும் பெருகுகிறது.

பிட்சின் மொழியை இரு மொழிகளின் இணைப்பில் உருவானதாகக் கருத முடியாது. பிட்சின் மொழி உருவாகியதற்கு ஏதாவதொரு மொழி அடித்தளமாக அமைகின்றது. அத்துடன் ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளின் வலுவான தாக்கத்துடன்தான் அது மொழியமைப்பைப் பெறுகின்றது. பிட்சின் மொழியின் இலக்கண அமைப்பு முறை எளிதாக இருக்கும். பிட்சின் மொழியின் ஒலியமைப்பு முறையில் பெரும்பாலும் அடிப்படை உயிரொலிகள் (Cardinal Vowels) வழக்கில் உள்ளன. இவ்வாறு மிக அடிப்படையான உயிரொலிகளை மட்டும் பயன்படுத்துவதால் அடித்தள மொழியில் (Base language) வழங்கப்பட்ட சில ஒலியன்கள் பிட்சின் மொழியில் வழக்கிழந்து போய்விடும். பின்னர்க் கிரியோல் மொழியாக அது மாறும்போது இவ்வொலிகள் மீண்டும் வழங்கப் பெறும். நியூகினியாவில் (New Guinea) பேசப்படும் சில கிரியோல் மொழிகளில் இத்தகைய வளர்ச்சிமுறை காணப்படுவதை இராபர்ட் ஆல் (Robert Hall, 1963) சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

பிட்சின் மொழியின் அசையமுத்த முறை (Stress Pattern) பெரும்பாலும் தளமொழியையே சார்ந்திருக்கும். பிட்சின் மொழியிலும், கிரியோல் மொழியிலும் அசைகள் இரட்டித்து ஒரு சொல்லாக வருவதுண்டு. சான்றாக, சமைக்கன் கிரியோல் மொழியில் போபோ (Bobo) அறிவிலி, பிராப்ரா (Prapra-சேர்த்தல்) என்று வழங்கப்படுகின்றன. வினைச்சொற்களில் அசைகள் இரட்டித்து வருவது, வினை குறிக்கும் செயல் தொடர்ந்து நிகழ்வதையும், அந்நிகழ்ச்சியின் கடுமையையும் உணர்த்துகிறது.

பிட்சின் கிரியோல் தொடர்பான முதல் அனைத்து நாட்டுக் கருத்தரங்கு 1954-இல் நடைபெற்றது. இதைத் தொடர்ந்து 1968-இல் சமைக்கா நாட்டில் இரண்டாம் கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. இவ்விரு கருத்தரங்குகளின் விளைவாகப் பிட்சின் கிரியோல் ஆய்வுகள் தீவிரமடைந்தன. அதன் பயனாகச் சமூக மொழியியல் கோட்பாடு வளர்ச்சியுற்றது என்பதில் ஐயமில்லை.

பிட்சின் மொழியின் உருவாக்கம் குறித்து இரு வேறு கருத்துகள் கோட்பாட்டளவில் நிலவுகின்றன. ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியைத் தளமொழியாகப் பெற்று உலகில் உள்ள எல்லாப் பிட்சின் கிரி

யோல் மொழிகளும் தோன்றின என்று ஒரு சாரார் கூறுகின்றனர். இது ஓரின உருவாக்கக் கோட்பாடாகும் (Mono genetic theory). பிட்சின் மொழி ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு வட்டார மொழிகளைத் தள மொழிகளாகக் கொண்டு உருவாகின்றன எனும் பல இன உருவாக்கக் கோட்பாட்டை (Poly genetic theory) மற்றொரு சாரார் கூறுகின்றனர்.

நவரோ தோமசு (Navarro Tomas, 1951), கீத் விண்ணோம் (Keith Whinnom, 1956) ஆகியோர் போர்ச்சுகீசிய மொழியே உலகிலுள்ள அனைத்துப் பிட்சின் மொழிகளுக்கும் நேரடியாகவோ மறை முகமாகவோ தளமொழியாக விளங்குகிறது என்று கருதுகின்றனர்.

இராபர்ட்டு-ஆல் போன்றோர் பிட்சின் மற்றும் கிரியோல் மொழிகள் தாம் உருவாகும் சூழல்களுக்கு ஏற்ப ஆங்காங்கேயுள்ள மொழிகளையே தளமொழிகளாகக் கொண்டு உருவாகின்றன என்று குறிப்பிடுகின்றனர். சில கிழக்காசிய நாடுகளில் போர்ச்சுகீசிய மொழியின் தொடர்பு கிறிதுகூட இல்லாமல் ஆங்கில மொழியைமட்டுமே தளமொழியாகக் கொண்டு பிட்சின் கிரியோல் மொழிகள் பல உருவாகியுள்ளன. இந்தியாவில் உள்ள நாகாலாந்து மாநிலத்தில் பேசப்படும் நாகாமிசு (Nagamese) எனும் பிட்சின் மொழி அசாம் மொழியைத் தளமொழியாகக் கொண்டது.

பிட்சின் மொழி ஒரு தலைமுறைக்குப் பின்னர் கிரியோல் மொழியாக வளர்ச்சி பெறுவதை உணரலாம். அதைத் தொடர்ந்து கிரியோல் மொழி ஒரு தனி மொழிக்குரிய எல்லா மொழியின் கூறுகளையும் மெல்ல மெல்லப் பெற்று நிறைவடைகிறது. சில சமயங்களில் பிட்சின் மொழி பேசுவோர், தங்கள் சமூக உயர்வு கருதிப் பிட்சின் மொழிக்குத் தள மொழியாக உள்ள மொழியின் நிலைபேறடைந்த வழக்கைக் கற்றறிய முயல்வர். இதைப் போன்றே பிட்சின் மொழி பேசுவோர் அனைவருமே நிலைபேறடைந்த தளமொழியைச் சமூக உயர்வு கருதிப் பேச முயற்சிசெய்யலாம். இருப்பினும் எல்லோரும் ஒரே மாதிரியாகப் பேசுவதில்லை. நிலைபேறடைந்த தள மொழியை இலக்காகக் கொண்டும் ஒருவரின் மொழி வழக்கு, அவர்களின் கல்வித்திறம், மொழிப்பயிற்சி ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டும் கிரியோல் பேச்சு வழக்குகள் ஆளுக்கு ஆள் மாறுபட்டிருப்பதைக் காணலாம். இதனால், கிரியோல்மொழி வழக்குகள் பலவகை வேறுபாடுகளுடன் கிரியோல் மொழிக்கும் நிலைபேறுடைய தளமொழிக்கும் இடைப்பட்டு ஒரு தொடரமைப்பு முறையில் (Continuum) அமைந்திருப்பதாகப் பிக்கர்டன் (Bickerton 1975) கருதுகிறார்.

கிரியோல் வழக்குகள் பேசப்படும் சூழல்கள், பேசுவோர்-கேட்போரின் சமூக உறவுநிலை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒவ்வொருவரின் வழக்கும் இத்தொடரமைப்பில் ஏதாவது ஓரிடத்தில் அமைந்திருக்கின்றன. கோட்பாட்டளவில் இத்தொடரமைப்பினை அடிவழக்கு, நடுவழக்கு, மேல்வழக்கு எனப் பாகுபடுத்தி, கிரியோல் தொடரமைப்பின் ஒரு முனையாக நிலைபேறடைந்த பேச்சு வழக்கையும் அதன் மறுமுனையாகக் கிரியோல் வழக்கையும் பொருத்திக் கிரியோல் மொழியைக் கோட்பாட்டளவில் தெரிக் பிக்கர்டன் (1975) ஆராய்ந்துள்ளார். சமூக மொழியியல் கூறுகளுக்கேற்ப மாறுகின்ற வழக்குகளைக் கொண்ட கிரியோல் தொடரமைப்பு, அசைத்தன்மை (Dynamic nature) கொண்டதெனப் பிக்கர்டன் தம் ஆய்வில் விளக்கியுள்ளார். எஸ்.ஆ.

துணை நூல்கள் :

Bickerton, Derek, Dynamics of creole system, Cambridge University Press, London, 1975,

De Camp, David, Jamaican Creole, London, 1960.

Hall, A., Robert, Pidgin & Creole languages, Cornell University Press, Ithaca, 1966.

பிட்சுபர்கு: அமெரிக்காவில், மேற்குக்கலிபோர்னியாவில் சான் சாவோக்கின் என்ற நதியும் சாக்ரமோண்டோ என்ற நதியும் சேரும் இடத்தில் உள்ள ஒரு நகரமும், உள்நாட்டுத்துறைமுகமுமாகும். இந்நகரம், கி.பி. 1849-ஆம் ஆண்டில் பசிபிக் மாக்கடலின் நியூயார்க்கு என்ற பெயரில் படைத்தலைவர் சே.டி. இசுடவன்சன் என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதன் அமைப்பில் ஏற்பட்ட தயூலோ குன்று, நிலக்கரித் தோற்ற வளர்ச்சிச் செயற்பாடுகளின் காரணமாக, கி.பி. 1863-இல் கறுப்பு வைரம் என்ற பெயரில் குறிக்கப்பட்டது. மேலும், 1911-ஆம் ஆண்டில் எஃகுத்தொழில் வளர்ச்சியின் காரணமாக அதன் பெயர் பிட்சுபர்கு என்று மாற்றம் செய்யப்பட்டது. தொழில் வளர்ச்சி காரணமாக ஆற்றங்கரையோரம் அமையப்பெற்ற பல நகரங்கள் அங்கு ஏற்பட்டன. அவற்றில் மேற்குப் பிட்சுபர்கு, கிழக்கு ஆண்டியோக்கு முதலியவையும் சேர்ந்தனவாகும். காம்ப்சுடோன்பான் அமெரிக்க இராணுவம் ஒரு குடியிருப்பாகவும் தொழில் வளமுள்ள பகுதியாகவும் இப்போது விளங்குகிறது.

பிட்சுபர்கு நகரம் 2 இது அமெரிக்காவில் கான்சாசின் தென்கோடியில் உள்ள 'கிரோபோர்டு' பகுதியாகும். ஒரு நிலக்கரிச்சுரங்கம், கி.பி. 1870-ஆம் ஆண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, பிட்சுபர்க்கு என்ற

பிட்சுபர்கு நகரம்

பெயரில் குறிப்பிடப்பட்டது. இந்நகரம் கி.பி. 1888-ஆம் ஆண்டிற்குள் துத்தநாகம் உருக்கு மையங்களில் சிறந்தவற்றுள் ஒன்றாயிற்று. நிலக்கரி வணிகம் மங்கிய பொழுது இந்நகரம் வேளாண்மை, தொழில் கல்வி ஆகியனவற்றில் சிறந்த வளர்ச்சி பெற்று வரும் மையமாயிற்று. பிட்சுபர்கில் காஞ்சாசு மாநிலக்கல்வூரி 1903-ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அமெரிக்காவின் மக்கள் தொகைக் கணக்கீட்டு அமைப்பின் காலத்தை நிருணயிக்கும் உட்பிரிவின் ஓர் இடமாகவும் இந்நகரம் மாறியது. கப்பல் தொழிலுக்கான சுரங்க வேலைகளினால் அருகில் ஏற்பட்ட பள்ளத்தாக்குகள், மீன்பிடிக்கும் தொழிலுக்கும், வேட்டையாடும் தொழிலுக்கும் தேவையான வசதிகளைக் கொடுத்தன.

பிட்சுபர்கு நகரம்: அல்லிகனிப் பகுதியில் உள்ள பிட்சுபர்கு நகரம், அமெரிக்காவின் தென்மேற்குப் பென்சில்வேனியாவில் அல்லிகனி, மோனான்ககலோ நதிகள் சேருமிடத்தில், 'தங்க முக்கோணம்' என்ற வணிக மாவட்டத்தின் அருகில் உள்ளதாகும். பள்ளத்தாக்குகளும் குன்றுகளும் நிறைந்த இவ்விடம் நகரப் பகுதியும் தொழில் பகுதியும் சேர்ந்ததொரு மையமாகும். இந்த அமைப்பில் அல்லிக்குவிப்பா, மெகிசத்து துறைமுகம், நியுகென்சிங்டன், வாசிங்டன், வில்லின்சுபர்கு முதலிய நகரங்கள் உள்ளன.

ஆங்கிலேயர்களுக்கும் பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கும் இடையே பல ஆண்டுகளாக நிலவிவந்த நிலப்பரப்பு உரிமைச் சிக்கல்கள் கி.பி. 1758-ஆம் ஆண்டு ஒருவாறாகத் தீர்க்கப்பட்டன. சிக்கசுனி கோட்டைக்குள் தளபதி போர்பசு, ஆங்கிலக் குடியேற்றங்களின் படையுடன் சென்றபொழுது (1754) அக்கோட்டை

எரிந்து கொண்டிருக்கக் கண்டனர். அச்சமயத்தில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் அவ்விடத்தை விட்டு விட்டு ஓடினர். அவ்விடத்திற்கு முத்தவர் வில்லியம் பிட்டைக் கௌரவிக்கும் பொருட்டு, போர்பசு இப்பெயரைச் சூட்டினார். ஓகியோ நதியின் உற்பத்தி இடத்தின் மேல் தங்கள் அதிகாரத்தை உறுதி செய்வதற்காக, ஆங்கிலேயர்கள் பிட்டுக்கோட்டையைக் கட்டினர். இக்கோட்டை கி.பி. 1767-இல் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. இந்தியர்களின் தோல்விக்குப் பின்(1763)பென்சு என்பவர் ஓர் இந்தியக் குடியிருப்பினைத் தோற்றுவித்தார். பென்சில்வேனியாவிற்கும் வர்சீனியாவிற்கும் இடையே நிலவியிருந்த எல்லைத் தகராறு தீர்ந்தபொழுது, அங்குத் தங்கள் குடியிருப்பை ஏற்படுத்திக்கொள்ள மிக்க எண்ணிக்கையில் மக்கள் முன் வந்தனர். இப்பொழுது தங்க முக்கோணம் என்று சொல்லப்படும் கோட்டையைச்சுற்றி கி.பி. 1764-இல் சான் கேம்ப்பெல், பிட்சுபர்க்கை அமைத்தார். குடியிருப்பைத்தேடி, ஓகியோ நதிக்கரை வழியாகப் பயணம் செய்து கொண்டு வந்த மக்களுக்கு இவ்விடம் பல வசதிகளை அளித்தது. இதன் இயற்கை வளமும் இருப்பிடத்தின் முக்கியத்துவமும் கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாண்டில் வணிகம், தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளித்தன. இவ்விடத்தில் கி.பி. 1792-இல் சார்சு அன்ச்சவிட்டு என்பவரால் கட்டப்பட்ட உலைக்களம், இங்கு பின்பு ஏற்பட்ட இரும்பு எஃகுத்தொழிலுக்கு முன்னோடியாயிற்று. வணிகம், கப்பல் போக்குவரத்து ஆகியவற்றிற்கு ஆதாரமான சந்தை, கி.பி. 1834-இல் கட்டி முடிக்கப்பட்ட பென்சில்வேனியாக் கால்வாயினாலும் இருப்புப்பாதையினாலும் தோற்றமாயிற்று.

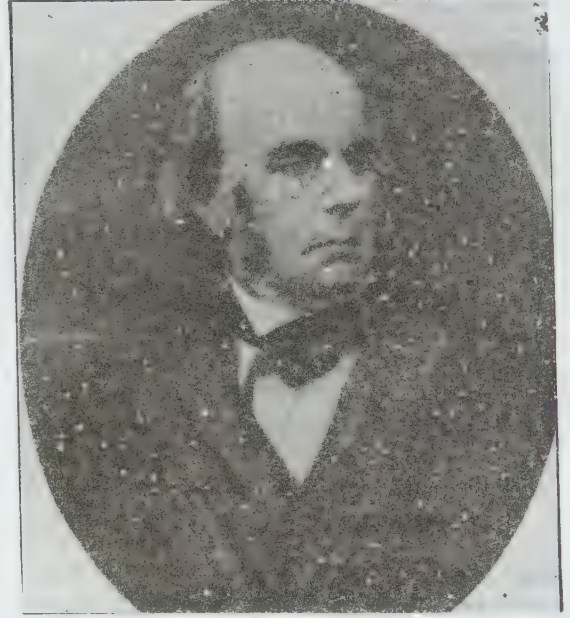
இப்போது பிட்சுபர்கு, மிகப்பெரிய உள் நாட்டின் நதித்துறைமுகமாகவும், முக்கியத்துவம் வாய்ந்த போக்குவரத்து மையமாகவும் உள்ளது. அமெரிக்காவின் எஃகு உற்பத்தியில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு இந்நகரைச்சுற்றி என்பது கிலோமீட்டர் இடைவெளிக்குள் அமைந்துள்ளது. அக்காரணத்தினால் எஃகுத் தொழில் இந்நகரின் பொருளாதாரத்திற்கு மிக இன்றியமையாததாகியது. ஆனபோதிலும் பெட்ரோலியம், கண்ணாடி, மின்கருவிகள், இயந்திரக்கருவிகள், நிலக்கரி, மேலும் பலதரப்பட்ட வாணிகப் பொருட்களும் இங்கு ஆக்கப்படுகின்றன. இப்பகுதியில் நூற்றுக்கும் மேலான தொழில் ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் உள்ளன. இரண்டாம் உலகப்போருக்குப்பின் இந்நகரில் பல இடங்களில் ஆக்கவேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவற்றுள் புகைக்கட்டுப்பாடு, வெள்ளத்தடுப்பு, கழிவு நீர் அகற்றுதல் போன்றவை முக்கியமானவை. அமெரிக்காவில் இங்குத்தான் 1957-இல் முதன்முதலாக அணுசக்தியிலிருந்து மின்

சக்தி உண்டாக்கப்பட்டது. தங்க முக்கோணம் என்று கூறப்படும் பகுதியின் பெரும்பகுதி சீரமைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

பிட்சுபர்குப் பல்கலைக்கழகம் கி.பி. 1787-இல் தொடங்கப்பட்டது. உயர் தரக்கல்விக்காகத் தொடங்கப்பெற்ற அமைப்புகள் பின்வருவன: கார்சினிக் மெல்வின் பல்கலைக்கழகம் (1900), தியூக்னி பல்கலைக்கழகம் (1878), சேத்தம் கல்லூரி (1869) கார்லோ கல்லூரி (1929), பாயின்ட் பார்க் கல்லூரி (1966); கார்னிசுக்கு நிறுவனத்தில் 20,00,000 நூல்கள் உள்ளன. இயற்கை வரலாற்றிற்கும், நுண்கலைகளுக்கும்மான பல பொருட் காட்சிச் சாலைகளும் உள்ளன. இங்குப் பிட்சு பாதுகாப்பு நிலையமும், பூகுல் கோன் நிலையமும் அமைந்துள்ளன.

பிட்செரால்டு: இவர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஆங்கில எழுத்தாளர்; மொழி பெயர்ப்பாளர். இவர் கி.பி. 1809-ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்திலுள்ள சப்போக்கு(Suffolk) மாநிலத்தில் பிரட் பீல்டு (Bredfield) என்னுமிடத்தில் பிறந்தார். பாரசீக மகாகவி உமர்கய்யாமின் உரூபாயத்து (Rubaiyat) என்னும் கவிதைநூலைச் சிறந்த முறையில் இவர் கி.பி.1859-ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துப் பெரும்புகழ் பெற்றவர். மூலமொழிக் கவிஞனுடைய உணர்வுகளையும் உட்பொருள்களையும் சிதைத்துவிடாமல் தம் சொந்தக் கற்பனையைக் கலந்து இவர் மொழிபெயர்த்தமையால் மேற்கூறிய நூல் மொழிபெயர்ப்பு நூலாகக் கருதப்படாமல் தனித்தன்மை நிறைந்த இலக்கியமாகவே ஆங்கில மொழியில் போற்றப்படுகிறது. இம்மொழிபெயர்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டே கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை உமர்கய்யாம் பாடல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பிட்செரால்டு (Fitz Gerald) கேம்பிரிட்சிலுள்ள திரினிட்டிக் கல்லூரியில் கல்வி பயின்றார்; அங்குத் தான் புகழ்வாய்ந்த புதின ஆசிரியர் தாக்கரேயை (Thackeray) வாழ்நாள் நண்பராகப் பெற்றார். இவர் கி.பி. 1830-ஆம் ஆண்டில் பட்டம் பெற்றபின் தம் பிறந்த இடத்திற்கே மீண்டும் திரும்பிவந்து இலக்கியப்பணியில் ஈடுபட்டார். அங்கு எளிமையாகவும் தனிமையாகவும் இவர் வாழ்ந்து வந்தாலும் மிகநெருங்கிய நண்பர்கள் பலரைப் பெற்றிருந்தார். அவர்களுள் கவிஞர் தென்னிசனும் (Tennyson) கார்லையும் (Carlyle) குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அவர்கள் இருவரோடும் பிரிவற்ற நிலையான தொடர்பு கொண்டிருந்தார். இவரைத் தன்னம்பிக்கை குறைந்தவகையில் எழுதக் கூடிய எழுத்தாளர் எனத் திறனாய்வாளர் மதிப்பிடுகின்றனர். இவர் தம்முடைய கவிதைகளை வெளியிட

பிட்செரால்டு

வும் தயங்கினார். நண்பர்களின் வற்புறுத்துதலின் பேரிலேயே அவற்றை நூலாகத் தொகுத்து வெளியிட்டார்.

இவருடைய நூல்களுள் பொலோனியசு (Polonius), யூப்ரனார் (Eupharanor), அகமெம்னான் (Agamemnon), ஈடிபசு மன்னரின் வீழ்ச்சியும் மரணமும் (Downfall and Death of King Oedipus) முதலியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. கால்டிராஸின் ஆறுநாடகங்கள் (Six dramas of Calderon) இவருடைய மற்றொரு சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு நூலாகும். இவர்தம் கடிதங்களும் பல தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இவர் கி.பி.1883-ஆம் ஆண்டு நார் போக்குமாவட்டத்திலுள்ள மெர்ட்டன்(Merton) என்னுமிடத்தில் காலமானார்.

பிட்செரால்டு²: செரால்டைன்கள் என்று பொதுவாகக் குறிக்கப்பட்ட இந்தச் சொல், பண்டைய அயர்லாந்துக் குடும்பத்தைக் குறிக்கின்றது. இவர்கள் கில்டேர், (கி.பி. 1316-இலிருந்து இப்போது வரை) என்னும் இடத்திற்கு உரிமையுடைய பிரபுக்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நெசுடா என்ற வேல்சு அரசகுமாரியை மணம் செய்து கொண்ட செரால்டு என்பவரின் பெயரால் இக்குடும்பம் இப்பெயர் பெற்றது. இந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மாரிசு என்பவர் கி.பி. 1169-இல் அயர்லாந்துக்குச் சென்று அங்குத் தம் குடும்பத்தைத் தொடங்கினார். கில்டேரின் பிரபுக்களும், இலெய்ன்சுடர் பிரபுக்களும் இந்த மாரிசின் மகனாகிய செரால்டின் வழி வந்தவர்கள். தெசுமாண்டு பிரபுக்களும் தாமசு என்ற

இனையமகனின் வழியில் வந்தவர்கள். கெர்ரி என்ற இடத்திலுள்ள பிட்சு மாரிசின் நிலமானிய பிரபுக்களும் இவ்வழி வந்தவர்கள்.

பிட்செரால்டு³: இது அமெரிக்கக் கூட்டரசில், தென் மத்திய சார்சியாவில் பென் குன்றுப் பகுதியினைச் சேர்ந்தது. சார்சியாவின் ஆளுநர் முதலாம் வில்லியம், பெரும் வறட்சியினால் பாதிக்கப்பட்ட மேற்குப் பகுதியார்களின் நலனுக்காக மீட்பு இரயில் பாதையைத் தொடங்கினார். பி.எச். செரால்டு என்பவர் ஆளுநரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போரில் ஈடுபட்ட வயதான சிறந்த போர்வீரர்களுக்காகச் சார்சியாவில் ஓர் நகரத்தை ஏற்படுத்தும்படி கருத்துரை வழங்கினார். அவர் கூறிய கருத்துகளின் அடிப்படையில் அமெரிக்க வீரர்களின் குடியிருப்புச் சங்கம் தொடங்கப்பட்டது. இசுவான் என்ற சிறிய வீரர்களின் முகாமிற்கு அருகில், 50,000 ஏக்கர் நிலம் வாங்கப்பட்டது. இந்த நகரத்தின் தெருக்களுக்கு வட, தென் மாநிலங்களைச் சிறப்பிக்கின்ற வகையில் பெயர்கள் 'இடப்பட்டன.

பிட்செரால்டு இப்போது பண்ணைப் பொருள் கள் விற்பனையாகும் இடமாகும். பருத்தி, புகையிலை பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சி, இரும்புப் பொருள் கள் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. தேவிசு என்ற தென் கூட்டரசு மாநிலங்களின் குடியரசுத் தலைவர், வடகூட்டாட்சி அரசாங்க இராணுவத்தினால் தோற்கடிக்கப்பட்ட இடமாகிய செபர்சன் தேவிசு மெமோரியல் இசுடேட்டு பார்க்கு இதன் அருகில் தான் உள்ளது, என்பி.சு.

பிட்டங் கொற்றன்: இவன் சேரமான் கோதைக்குப் படைத் துணைவன். குதிரை மலை இவனுக்குரியது. பிட்டன் எனவும் வழங்கப்பெறுவன். கருவூர்க் கதப்பிள்ளைச் சாத்தனார், காவிரிப் பூம்பட்டினத்துக் காரிக் கண்ணனார், உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார், வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனார் ஆகியோர் புறநானூற்றில் இவனைப் பாடியுள்ளனர். புறநானூற்றில் ஐந்து பாக்களும் (168-172) அக நானூற்றில் இரண்டு பாக்களும் (77,143) இவனைப் பற்றிய செய்திகளைக் கூறுகின்றன. தலைவியின் கண்ணுக்கு, மருதலிள நாகனார் தம் அகப்பாட்டில் (77) வானவன் மறவனாய் பிட்டன் அருஞ்சமத்துயர்த்த திருந்திலை எல்கத்தை உவமை காட்டுவர். ஆலம்பேரி சாத்தனார் தலைவியின் அழும் கண்களுக்கு உவமையாகப் பரிசிலர்க்கு நல்ல அணிகலன்களை வழங்கும் வானவன் மறவனாகிய புனை கழல் பிட்டனது குதிரைமலைக்குப் பக்கத்தேயுள்ள நெடுஞ்சனையில் மலர்ந்த நீலத்தைத் தம் அகப்

பாடலில் (143) குறிப்பிடுவர். இங்ஙனம் அக நானூற்றுப் பாடல்களிலும் இவனது வண்மையும் வீரமும் போற்றப் பெறுகின்றன.

குதிரைமலைக் குறவர் உழாது வித்திய சிறுதினை விளைந்த கதிரைக் கொணர்ந்து, புதிதாக உண்ண வேண்டிய மரையான் கறந்த தீம்பாலை மான்தடி புழுக்கப்பட்ட பாணையில் உலைநீராக ஏற்றிச் சந்தன விறகால் அவிக்கப்பட்ட சோற்றை வாழையிலையில் பலருடன் பகுத்துண்பர் என்று அவன் நாட்டு விருந்தோம்பு முறை கூறப்பட்டுள்ளது. இவன் வேங்கைக் கண்ணி அணிபவன். ஈயா மன்னர் நாண இரவலர்க்கு நிறைய வழங்கிய இவன் புகழைப் புலவர் பலரும் போற்றிப்பாடுவர். இவன் யானையின் வெண்கோடு தந்த முத்தினை விறவியர்க்கு அளித்தான்; கள்ளின் தேறலைப் பாணர் சுற்றத்துக்கு நல்கினான். இன்று சென்றாலும் தருவன்; சிறிதுநாள் கழித்துச் செல்லினும் தருவன்; முன்னே தந்தேன் என்று கூறி மறாது ஒவ்வொரு நாளும் சென்றாலும் இரப்பவரின் வறுங்கலத்தைப் பொருளால் நிரப்புவன்; எருதுகளைத் தொழுவோடு வேண்டினும், களத்திலுள்ள நெற்குவியலை வேண்டினும், அருங்கலம் களிற்றொடு வேண்டினும், உவந்தளிக்கும் பெருந்தகை என்று காரிக் கண்ணனார் இவன் வண்மையைப் புகழ்வர் (புறம் 171).

இவன் தன்படை போர்மேற் செல்லுங்காலை முன் நிற்பன்; பகைவர் படை வருங்காலைப் பின்னணிப் படையைத் தாங்குதற்காக ஆற்றின் குறுக்கே தடுத்தக் கிடக்கும் மலையொப்ப நிற்பன். இளங் கோசர்கள் படைக்கலம் கற்கும்போது எறிந்த முருக்கின் பெருமரக் கம்பம் போலப் பொருவார்க்குத் தொலையாத வல்லாளன் என்று இவன் மறச் சிறப்பைக் காரிக் கண்ணனார் பாராட்டுவர் (புறம்.169). பகைவர்க்கு இவன் இரும்பு பயன்படுக்கும் கருங்கைக் கொல்லன் விசைத்து அடிக்கும் கூடத்தோடுமாறுபடும் உலைக்கல் போன்ற திண்ணியன் என உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார் குறிப்பிட்டுள்ளார் (புறம்;170). இவனது அறத் தகைமையை உணர்ந்து காரிக் கண்ணனார், 'எந்தை உள்ளடி, முள்ளு நோவ உறாற்க தில்ல, ஈவோர் அரிய இவ் வுலகத்து வாழ்வோர் வாழ அவன்தான் வாழியவே' என வாழ்த்துவர்.

இரா.சா.

பிட - ரிவர்க் இங்கிலாந்து நாட்டின் தொல்லியல் அறிஞர். இங்கிலாந்தின் 'தொல்லியலின் தந்தை' எனக் கூறப்படும் இவர்கி.பி. 1828-இல் இங்கிலாந்தில் யார்க்குசையர் பகுதியில் உள்ள ஒரு சிற்றூரில் பிறந்தார். பிட - ரிவர்க் (Pitt - Rivers) தொன்மை இடங்களை மண்ணடுக்காய்வு முறை கொண்டு அக

ழாய்வு செய்தல் வேண்டும் என வலியுறுத்தினார். சமூகவியல் கூறுகளின் அடிப்படையில் மனித வரலாற்றைத் தொல்பொருட்களைக் கொண்டு இவர் ஆய்வு செய்தார். பிட்-ரிவர்சு முதலில் ஆங்கிலப் படைப் பிரிவில் பணியாற்றி கி.பி. 1882 - ஆம் ஆண்டு அப்பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார். பின்னர்த் தொல்லியல் அகழாய்வுகளில் ஈடுபட்டு வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட உரோமானியர் வாழ்விடங்களில் அகழாய்வுகளை மேற்கொண்டார். இவ்வகழாய்வுகளின் மூலம் இங்கிலாந்தின் தொன்மைநாகரிகத்தை இவர் வெளிப்படுத்திப் புகழ்பெற்றார். பல நூல்கள் எழுதியுள்ள இவர், 1900-ஆம் ஆண்டு வில்ட்சையர் என்னும் இடத்தில் இறந்தார். க.இரா

பிட்டு, வில்லியம்: இங்கிலாந்துநாட்டில் இப்பெயரில் இரு அரசியல் மேதைகள் இருந்தனர். அவர்கள் முறையே வில்லியம் பிட்டு (Pitt) சாத்தம் பிரபு (கி.பி.1708-1778), இளைய வில்லியம் பிட்டு (கி.பி.1759-1806) ஆகியோர் ஆவர்.

வில்லியம் பிட்டு, சாத்தம் பிரபு (கி.பி.1708-1778): ஆங்கில அரசியல் வல்லுநரான இவர், தொடக்கத்தில் முத்தப்பிட்டு (Pitt, the elder) எனவும், பின்னர் மக்கள் சபையின் மேன்மைசால் உறுப்பினர் எனவும் சொல்லப்பட்டார். ஆற்றல் மிக்க பேச்சாளராகவும், நேர்மையான அரசியல் வாதியாகவும் திகழ்ந்த இவர், மக்களிடையே பெரிதும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தார்.

இராபர்ட்டு பிட்டின் இளைய மகனான இவர் கி.பி.1708-இல் வெசுட்டுமினிசுடர் (West Minister) என்னுமிடத்தில் பிறந்தார்; ஈட்டனிலும் திரினிட்டிக் கல்லூரியிலும் (ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக்கழகம்) பயின்றார்; படையில் கி.பி. 1731-இல் சேர்ந்தார்; மக்கள் அவையில் கி.பி. 1735-இல் உறுப்பினர் ஆனார்; எதிர்க் கட்சியின் ஆதரவாளராக இருந்

தார்; தம் பேச்சுத் திறமையால் மக்களவையில் புகழ்பெற்றார்; பதவியிலிருந்து கி.பி.1742-இல் நீக்கப்பட்ட வால்போலின் தீவிர எதிர்ப்பாளராக இவர் மக்களவையில் செயற்பட்டார்; மக்கள் சபையின் மேன்மைசால் உறுப்பினர் என்னும் சிறப்பினைப் பெற்றார். மால்பரோ சீமாட்டியிடமிருந்து (Duchess of Marlborough) கி.பி.1744-இல் 10,000 பவுன்களை நாட்டுப்பற்றிற்காகப் பரிசாகப் பெற்றார்; அயர்லாந்தின் துணைக் கருவூலக் காப்பாளராக கி.பி. 1746-இல் அமர்த்தப்பட்டார்; அதே ஆண்டில் படையில் ஊதியத்தலைமை அதிகாரியாகவும் (Pay Master General of the Army) பதவி உயர்வு பெற்றார்; கெசுடர் கிரென்வீல் (Hester Grenville) என்பவளை கி.பி.1754-இல் மணந்தார். இவர் நேர்மையுடன் கடமையாற்றியதால், மக்களின் நம்பிக்கையையும் செல்வாக்கையும் பெற்றிருந்தார்; அரசாங்கத்தின் அயல்நாட்டுக் கொள்கைகளைக் கண்டித்துப் பேசியதால் கி.பி.1755-இல் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டார்; நியூகேசிலின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர், கி.பி.1756-இல் மக்களவையின் தலைவராகவும், அரசாங்க அமைச்சராகவும் (Secretary of State) அமர்த்தப்பட்டார்; மன்னரின் கோபத்திற்கு ஆளானதால் கி.பி.1757 ஏப்பிரலில் மீண்டும் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டார். மக்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்ததால், அரசாங்கம் இவரை மீண்டும் பதவியில் அமர்த்தியது. இங்கிலாந்தை வல்லரசாக ஆக்குவதில் இவர் முனைந்து செயற்பட்டார். ஏழாண்டுப் போரில் பிரசியாவுடன் (இரண்டாம் பிரடரிக்கு) கூட்டுச்சேர்ந்து எதிரிகளைத் தோற்கடித்தார்; வட அமெரிக்காவில் ஆங்கிலேயரின் செல்வாக்கை நிலை நாட்டினார். பல போர்களில் பிரான்சு தோற்கடிக்கப்பட்டது. மூன்றாம் சார்சு (கி.பி. 1760-1820) கி.பி. 1760-இல் இங்கிலாந்தின் மன்னரானார். அவருடன் கருத்து வேறுபாட்டின் காரணமாக 1761-இல் பிட்டு பதவி விலகினார்; இவருக்குக் கனடாவின் ஆளுநர் பதவி அளிக்கப்பட்டபோதிலும் அதனை மறுத்தார்; பாராளுமன்றத்தில் தொடர்ந்து சுறுசுறுப்புடன் பணியாற்றினார்; தம் பெருமுயற்சியால் கி.பி. 1766-இல் முத்திரைக் காகிதச் சட்டத்தை நீக்கினார்; அதே நிலையில் சாத்தம் பிரபுவுக்கப்பட்டார். கடின உழைப்பின் காரணமாக உடல் நலம் குன்றிய இவர், கி.பி. 1768-இல் பதவியிலிருந்து விலகினார்; கெண்ட்டு மாநிலத்திலுள்ள கேசு (Hayes) என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1778-இல் இறந்தார். இவருக்கு வெசுட்டுமினிசுட்டர் திருமடத்தில் (Westminster Abbey) நினைவுச்சின்னம் கட்டப்பட்டது. கூட்டுறவுச்சங்க மண்டபத்தில் (Guild Hall) கி.பி. 1782-இல் மற்றுமொரு நினைவுச்சின்னமும் அமைக்கப்பட்டது. இவர் அமெரிக்காவில் மிகவும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததால், பிட்சுபர்க்கு, பிட்சுபீல்டு (மசாச்சுசெட்சு

மாநிலம்) ஆகிய இரு நகரங்கள் இவரது பெயரைக் கொண்டு விளங்குகின்றன.

இளைய வில்லியம் பிட்டு: (கி.பி. 1759-1806) இங்கிலாந்து நாட்டின் மிகச் சிறந்த பிரதம அமைச்சர்களுள் ஒருவர்; ஆங்கிலப் பாராளுமன்றத்தின் சிறந்த பேச்சாளர்; அரசு தந்திரி. மூத்த வில்லியம் பிட்டின் இரண்டாம் மகனான இவர், 24-ஆம் வயதில் பிரதமர் ஆன பெருமைக்குரியவர். இங்கிலாந்தின் ஆதிக்கத்தை வெளிநாட்டில் நிறுவியவர்களுள் ஒருவராகவும், விக்குக் கட்சியை வலிமைப் படுத்திய தலைவர்களுள் ஒருவராகவும் இவர் விளங்கினார். நீண்ட நாள் பிரதமராகப் பணிபுரிந்த இளைய பிட்டு, இங்கிலாந்து நாட்டின் வரலாற்றில் சிறந்ததோர் இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

இங்கிலாந்து நாட்டில், கெண்டுப்பகுதியில் உள்ள கேய்சு (Hayes) என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1759-இல் பிறந்த இவர், கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்று கி.பி. 1776-இல் எம். ஏ., பட்டம் பெற்றார். கல்லூரி நாள்களிலேயே வியக்கத்தக்க அளவிற்குப் பண்டைய ஆங்கில இலக்கியத்தில் தேர்ச்சிபெற்றிருந்தார். இவர் கி.பி. 1780-இல் வழக்கறிஞர் ஆனார். மேலுமிவர் பிரெஞ்சு மொழியும் அறிந்தவர். பொது மக்கள் சட்ட அவையில் (House of Commons) கி.பி. 1781-இல் இவர் அங்கத்தினர் ஆனார்; அவ்வையில் தம் கன்னி உரையை, எட்டமண்டு பர்கின் பொருளாதாரச் சீர்திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து நிகழ்த்திப் புகழ்பெற்றார். இவர் பலதடவை, மக்களவையில் சிறந்த முறையில் பேசினார்; சிலகாலம் நிதித்துறை அமைச்சராகப் (Chancellor of Exchequer) பணிபுரிந்தார்; தம் 24-ஆம் வயதில் கி.பி.1783-ஆம் ஆண்டு பிரதம அமைச்சர் ஆனார்; பொது மக்கள் அவையின் சார்பில் கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக்கழகத்திற்குப் பேராசிரியராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, ஆயுட்காலம் முழுவதும் அப்பதவியிலிருந்தார். நீண்ட நாட்கள் பிரதமராகப் பணியாற்றிய இவர் கி.பி. 1784-இல் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் குழுமத்திற்குப் புதிய அரசியலமைப்பை வழங்கினார்; பிரெஞ்சு அரசு, இங்கிலாந்தின் மீது கி.பி. 1793-இல் போர் தொடுத்த போது, போரை நன்முறையில் நடத்தினார். போர்களை நடத்திவந்த பிட்டு, மூன்றாம் சார்சு மன்னர் அயர்லாந்துக் கத்தோலிக்கருக்கு வாக்குரிமை அளிக்க மறுத்ததால், கி.பி. 1801-இல் பதவியினின்றும் விலகினார். இவர் அயர்லாந்துடனும் கனடாவுடனும் நல்லுறவு கொண்டிருந்தார்.

அடிமை வாணிக ஒழிப்பை ஆதரித்துச் சட்டமுன்வரைவு ஒன்றினை இவர் இயற்றினார். இங்கிலாந்து-பிரான்சுப்போர் இடைக்காலமாக கி.பி.1802-இல் நின்ற

போதிலும் கி.பி.1803-இல் மீண்டும் தொடர்ந்தது. சில காலம் இவர் அரசியலிலிருந்து ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டார். கடின உழைப்பின் காரணமாக கி.பி. 1804-இல் இவரது உடல் நலம் கெட்டது. ஆனால், கி.பி. 1804-இல் இவர் மீண்டும் பிரதமர் பதவியை ஏற்றார்; பிரான்சுக்கெதிராக ஐரோப்பிய நாடுகளை ஒன்று படுத்தினார். புட்னே என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1806-இல் இளையபிட்டு இறந்தார். இவரது உடல் வெசுட்டுமினி சுட்டர் திருமடத்தில் (West Minister Abbey) அடக்கம் செய்யப்பட்டது. வெசுட்டு மினிசுட்டர் திருமடத்திலும் கூட்டுறவுச் சங்க மண்டபத்திலும் (Guild Hall) இவரது உருவச்சிலை நிறுவப்பட்டது. இவர் கடன்கள் அரசால் தீர்க்கப்பட்டன.

மதிப்பீடு: போரினால் ஏற்பட்ட கடனை அடைக்க இவர் கொண்டு வந்த கடன் கழிவு நிதிக் கொள்கையும் (Sinking fund) கடன் சுமையை மிகுத்ததும், புதிய வருமான வரியை மக்கள் மீது விதித்ததும் பலருக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கவில்லை. போர்த்துறையில் இவர் தம் தந்தை போன்று வெற்றி தரும் முறையில் அறிவுத்திறனுடன் செயற்படவில்லை. நோய்க்காலத்தில் மேற்சிந்தியத் தீவுகளுக்குப் படை அனுப்பியதும், ஆலந்துக்கு அனுப்பப்பட்ட படையின் தலைவராக யார்க்கோமகனை அமர்த்தியதும் அறிவார்ந்த செயல்கள் அல்ல. தொடக்கத்தில் சீர்திருத்தவாதியாகத் திகழ்ந்த இவர், பின்னர்ச் சீர்திருத்தப் பகைவராக மாறி, அடக்குமுறை ஆட்சியைக் கைக்கொண்டார். இவர்பால் குறைபாடுகள் சில இருந்த போதிலும், உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்கவர் ஆவார் என்பதில் மாறுபட்ட கருத்தில்லை. இவர் காலத்திய சூழ்நிலையில் இவரைவிட வேறு எவரும் அந்த அளவு கொண்டு செலுத்தியிருக்க முடியுமா என்பது ஐயப்பாட்டிற்குரியது. 'புயலில் சிக்கிய ஆங்கில நாடென்னும் மரக்கலத்தை வெற்றியுடன் அப்புயலினின்றும் காப்பாற்றிய வீரர்' என ஆங்கில மக்கள் இவரைப் புகழ்வது பொருத்தமுடையதே. சுருங்கக் கூறின், ஆபத்துக் காலத்தில் இங்கிலாந்தைக் காத்த பெருமை இளைய பிட்டைச் சாரும். க.ம.

பிடால்டு சார்சு, பிரான்சு நாட்டு அரசியல் வாதியாவார். இவர் கி.பி. 1899 - ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். பாரிசுப் பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்றார். முதலில் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்து, பின்பு கத்தோலிக்க 'எல் ஆபு'வின் (Catholic L' Aube) தலைமை எழுத்தாளராக இவர் பொறுப்பேற்றார்; இரண்டாம் உலகப்போரின் போது பிரான்சுப் புரட்சி இயக்கத்தின் தலைவராகச் செயற்பட்டார்; பிற்காலப் போர் நடவடிக்கைகளின் போது மக்கள் இயக்கத்தின் (Movement Republican Populaire) தலைவராகச் செயல்புரிந்து, பிரான்சு நாட்டு அரசியலில்

மிகவும் செல்வாக்குப்பெற்றார். ஏறத்தாழ மூன்று முறை வெளிவிவகார அமைச்சராகப் பணிபுரிந்து, ஐரோப்பிய அரசியலில் முதன்மை அடைந்தார். கிறித்தவக் குடிமக்கள் இயக்கத்தை (Christian Democratic Movement) 1958-ஆம் ஆண்டு நிறுவி, தி காலின் (De Gaulle) ஆட்சி மீண்டும் ஏற்பட ஆதரவு தெரிவித்தார். எனினும், பிற்பகுதியில் காலின் அல்சீரியக் கொள்கையைப் பிடால்டு சார்சு (Bidault Georges) எதிர்த்தார். அதன் விளைவாக இவர் நாடு கடத்தப்பட்டார். பின்பு இத்தாலிய ஏசுசுபைப் பள்ளியில் (Italian Jesuit School) பங்கேற்றார். பிரான்சு இராணுவம் உரூர் (Ruhr) பகுதியை 1919-இல் கைப்பற்றியபோது பிடால்டு இராணுவத்தில் பணிபுரிந்து சார்போனுக்குத் (Sorbonne) திரும்பினார்.

இவர் வரலாறு, புவிமியல் ஆகியவற்றில் 1925-இல் பட்டம் பெற்றார். இடச்சாரிக் கத்தோலிக்க நாளேடான எல் ஆபுவை 1932-இல் நிறுவினார்; 1940-இல் செருமனியில் சிறையில் அடைக்கப்பெற்றுப் பின்பு பாரிசிற்குத் திரும்பினார்; பின்பு தேசிய எதிர்ப்புச் சபையில் (National Council of Resistance) பணிபுரிந்து 1943-ஆம் ஆண்டில் அதன் தலைமையை ஏற்றார்; கெசுடேபோ (Gestapo) என்பவரால் 1944-ஆம் ஆண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டுச் சிறைப் படுவதிலிருந்து தப்பித்துச் சென்றார். இதற்கிடையில் தான் இவர் கிறித்தவக் குடிமக்கள் கட்சியைத் தோற்றுவித்தார்.

தி காலின் ஆட்சியில் பிடால்டு சார்சு வெளிவிவகார அமைச்சராகப் பணிபுரிந்த பொழுது பிராங்கோ-சோவியத்து ஒப்பந்தம் (Franco-Soviet), தேசியபாதுகாப்பின் பொருட்டு உருவான யால்ட்டா திட்டம் (Yalta Plan), பெனிலக்சு (Benelux) நாடுகளுடன் பொருளாதார ஒப்பந்தங்கள், பன்னாட்டு மன்றச் சாசனம் ஆகியவற்றில் கையெழுத்திட்டார்; மீண்டும் 1947-48-இல் வெளிவிவகார அமைச்சராகப் பதவியேற்றார். இவருடைய கொள்கைகள் செருமனியின் வளர்ச்சிக்கும், ஐரோப்பிய ஒருமைப்பாட்டிற்கும் எதிராக அமைந்தன. பொதுவுடைமை ஆட்சி செக்கோசுலோவேக்கியாவில் அமைந்த பிறகு, அட்லாண்டிக்குப் பாதுகாப்புக்கூட்டுக் (Atlantic Defense Union alliance) குறித்து இவர் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினார். அது பின்பு 'நேட்டோ'வாக (Nato) மாறியது. இவர் பாதுகாப்பு அமைச்சராகச் செயற்பட்டபோது இந்தோனேசியா மற்றும் அல்சீரியா நாட்டில் பிரான்சு நாட்டின் ஆக்கிரமிப்பை ஆதரித்தார்; தி காலின் கொள்கைகளிலிருந்து மாறுபட்டுப் புதிய மக்கள் கட்சியைத் தோற்றுவித்தார்; தி காலின் அரசால் இவர் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றத்திற்காகப்

பிரேசில் நாட்டில் அடைக்கலம் புகுந்தார். இவர் 1967-ஆம் ஆண்டு பாரிசிற்குத் (Paris) திரும்பினார். இரா.கி.

பிடியாசு, பண்டைக் கிரேக்க நாட்டில் கி.மு. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தலைசிறந்த சிற்பி ஆவார்; ஏதென்சு நகரத்தில் கி.மு. 490-இல் சார்மிடசு (Charmides) என்பவரின் மகனாகப் பிறந்தார்; கெகியாசு (Hegias), ஆர்கோசு (Argos) கெசுலதாசு பள்ளிகளில் பயின்றார். முதன் முதலில் சைமன் (Cimon) என்பவரின் தலைமையில் தெல்பி (Delphi) என்னுமிடத்தில் பிடியாசு (Phidias) பல சிற்பங்களைச் செய்துக்கினார்.

கிரேக்கத்தின் சிறந்த அரசரான பெரிகிளீசு (Pericles) ஆட்சிக் காலத்தில், ஏதென்சு கிரேக்கத்திலேயே புகழ்மிக்க நகரமாகத் திகழ்ந்தது. கிரேக்கத்தின் பொற்காலமெனக் கூறப்படும் அவருடைய 30 ஆண்டுக்கால ஆட்சியில், கட்டடக் கலையும், சிற்பக்கலையும் மிக உயர்ந்த நிலையை அடைந்தன. பிடியாசு அப்பொழுது முக்கிய சிற்பங்களைச் செய்துக்கியதுடன், கட்டட வேலைகளையும் கண்காணித்து வந்தார். எனவே, இவருடைய மேற்பார்வையில் பல கட்டடக் கலைஞர்கள், சிற்பிகள், வெண்கல வேலை செய்வோர், கல் உடைப்போர் முதலானோர் பணி புரிந்தனர். புரோபீலியா (Propylaea), பார்தினன் ஆகியவற்றை இவர் நிருமாணித்தார். இவரும் இவருடைய மாணாக்கர்களும் பல்வேறு சிற்பங்களைக் கிரேக்க நாகரிகத்திற்கு உதவியாக அளித்தனர்.

இவருடைய சிற்பங்களுள் மூன்று மிகச் சிறந்தன வாகக் கருதப்படுகின்றன. ஒன்று அறிவுத்தெய்வமான மினர்வா அல்லது எதினாவின் (Minerva or Athena) மூன்று உருவச்சிலைகளாகும். அவற்றுள் மிகப் பெரிய வெண்கலச்சிலை ஒன்று, மராத் தன் (Marathon) என்னுமிடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டது. மற்றொரு சிறந்த படைப்பு எதினா பார்தினாசு (Athena Parthenos) ஆகும். பொன்னாலும் தந்தத்தாலும் ஆன இச்சிலை 13மீ. உயரமுள்ளது. உடலின் மேற்பகுதி தந்தத்தாலும், கைகளும் ஆடையும் பொன்னாலும் செய்யப்பட்டுள்ளன. பளிங்கால் செய்யப்பட்ட இதன் கண்கள் நீலநிறமாக ஒளிவீசின. இதன் வலக் கையில் 2 மீ. உயரமுள்ள கேடயம் ஒன்று உள்ளது. அதில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு போர்க்காட்சியில் பெரிகிளீசு, பிடியாசு இருவரின் உருவங்களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒலிம்பியா என்னுமிடத்தில் இவரால் படைக்கப்பட்ட சீயசு (Zeus) தெய்வத்தின் சிலை உலகிலுள்ள ஏழு வியப்புகளுள் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது.

பண்டைய கிரேக்க நாட்டுச் சிற்பங்களுள் 20மீ. உயரமுள்ள இது தலைசிறந்ததாகும். அரியாசனத்தில் அமர்ந்துள்ள சீயசின் தலையில் பொன்னாலான ஒலிவ மலர்வளையம் உள்ளது. உடலின் மேல்பகுதி தந்தத்தாற் செய்யப்பட்டு மேலாடையின்றிக் காணப்படுகிறது. இடுப்பிற்குக் கீழ் பொன்னால் செய்யப்பட்ட பல மடிப்புகளைக் கொண்ட ஆடை அணிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிலையானது காண்கூடாண்டி நோபிளுக்கு (இன்றைய இசுத்தான்புல்) முதலாம் தியாடோசியசால் (Theodosius I) தூக்கிச் செல்லப்பட்டு கி.பி. 475-ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த தீ விபத்தில் அழிந்தது. சி.இ.ரெ.

பிடியாணை: முதலில் பிடியாணை என்றால் என்ன? அது யாரால் வழங்கப்பட வேண்டும், அது எந்தச் சூழ்நிலையில், எத்தன்மையான வழக்குகளில் வழங்கப்படவேண்டும் என்று அறிதல் வேண்டும். பிடியாணை (Warrant) என்பது, 1973 - ஆம் ஆண்டு குற்றவிசாரணை முறைச் சட்டத்தின்படி ஒரு நீதிமன்றத்தால் பிறப்பிக்கப்படும் ஆணையாகும். இந்த ஆணையானது எழுத்து வடிவிலும், அந்நீதி மன்றத்தில் தலைமை வகிக்கின்ற அலுவலரால் கையொப்பமிடப்படும் இருத்தல் வேண்டும். மேலும் இது அந்நீதி மன்றத்தின் முத்திரை கொண்டதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். 'பிடியாணை வழக்கு' என்பது, மரணதண்டனை அல்லது ஆயுள் தண்டனை அல்லது இரண்டாண்டுக்கு மேற்பட்ட சிறைத் தண்டனை ஆகியவற்றிற்குரிய குற்றத்தைப் பொறுத்த ஒரு வழக்கு என்னும் பொருளாகும். காவல் துறையினர் சில குற்றங்களைப் பொறுத்த மட்டில் பிடியாணையின்றியும், சில தன்மையான குற்றங்களைப் பொறுத்தவரையில் பிடியாணையுடனும் கைது செய்யவேண்டும்.

பிடியாணையின்றிக் கைது செய்தல்: காவல்துறையினர் கீழ்க்காணும் வழக்குகளில் பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்யலாம்: 1) கைது செய்வதற்குரிய குற்றம் எதிலும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றவரை, அல்லது அவ்வாறு சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாக எவர்பேரில் நியாயமான முறையீடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றதோ, அல்லது நியாயமான சந்தேகம் இருந்து வருகிறதோ, அத்தகையவரை, அல்லது 2) சட்ட முறையிலான காரணமின்றித் தம் கைவசத்தில் கன்னமிடுவதற்கான கருவி எதையும் வைத்திருக்கின்றவரை; அல்லது 3) இந்தச்சட்டத்தின்படி அல்லது மாநில அரசின் கட்டளை மூலமாகக் குற்றவாளியென விளம்பரப்படுத்தப்பட்டுள்ளவரை; அல்லது 4) திருடப்பட்ட தென நியாயமாக ஐயப்படும் பொருள் எதுவும் எவரது கைவசத்தில் காணப்படுகிறதோ, மற்றும்

அத்தகைய பொருளைப் பொறுத்து ஒரு குற்றத்தைச் செய்திருப்பதாக எவர்பேரில் நியாயமாக ஐயம் எழுகிறதோ அவரை; அல்லது 5) ஒரு காவல் அலுவலர் தம் கடமையை நிறைவேற்றும் கால் அவரைத் தடை செய்கிறவரை, அல்லது சட்ட முறையிலான காவலில் இருந்து தப்பித்துக் கொண்டவரை, அல்லது தப்பித்துக் கொள்ள முயற்சிசெய்கிறவரை; அல்லது 6) இந்தியாவின் ஆயுதப் படைகள் எதிலிருந்தும் தம்பொறுப்பை விட்டு ஓடிவந்தவராக நியாயமாக ஐயப்படுவரை; அல்லது 7) எந்தச் செய்கை இந்தியாவில் செய்யப்பட்டால், தண்டிப்பதற்குரிய குற்றமாக இருந்திருக்குமோ, மற்றும் எந்தச் செய்கைக்காக, உரிய நாட்டிடம் குற்றவாளியை ஒப்படைத்தல் தொடர்பான ஒரு சட்டத்தின்படி அல்லது வேறுவிதமாக, இந்தியாவில் கைது செய்யப்படுவதற்கு அல்லது காவலில் வைக்கப்படுவதற்கு ஒருவர் உட்பட்டவரோ, அந்தச் செய்கையை இந்தியாவிற்கு வெளியே எந்த இடத்திலேனும் செய்வதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றவரை, அல்லது அச்செய்கையில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாக எவர்பேரில் நியாயமான முறையீடு கொண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ, அல்லது நம்பகமான தகவல் வந்திருக்கிறதோ, அல்லது நியாயமான சந்தேகம் இருந்து வருகிறதோ அவரை; அல்லது 8) விடுவிக்கப்பட்ட குற்றவாளியாக இருந்து, விதிக்கப்பட்ட விதி எதனையும் மீறுகிறவரை; அல்லது 9) எவரைக்கைது செய்வதற்காக அல்லது வேண்டுகோள் எதுவும், எழுத்து மூலமாக வாய்மொழி மூலமாக மற்றொரு காவல் அலுவலரிடமிருந்து வந்துள்ளதோ அவரை; அல்லது 10) ஒரு காவல் நிலையப்பொறுப்பு அலுவலர், அதேமுறையில் ஐயப்படும் ஆள்களை, வாடிக்கைக் குற்றவாளிகளை அல்லது 11) ஒருவர் தம் பெயரையும் இருப்பிடத்தையும் தெரிவிக்க மறுத்தால் அவரைக் கைது செய்யலாம்.

தனிப்பட்டவரால் கைது செய்யப்படுதல்: பிணையில் விடக்கூடாததும் கைது செய்வதற்குரியதுமான ஒரு குற்றத்தைத் தம் முன்னிலையில் செய்கின்ற எவரையும், அல்லது விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட குற்றவாளி எவரையும் தனிப்பட்டவர் எவரும் கைது செய்யலாம் அல்லது செய்வீக்கலாம். மேலும் அவசியமான, தாமதமின்றி அவ்வாறு கைதுசெய்யப்பட்ட எவரையும், ஒரு காவல் அலுவலரிடம் ஒப்படைத்தல் அல்லது ஒப்படைக்கச் செய்தல் வேண்டும். அல்லது ஒரு காவல் அலுவலர் இல்லாதபோது, அவரைக் கட்டுக் காவலில் இட்டு, மிக அருகிலுள்ள காவல் நிலையத்திற்குக் கொண்டு செல்லுதலோ, கொண்டு செல்லச் செய்வித்தலோ வேண்டும்.

நடுவரால் பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்யப்படுதல்: ஒரு நடுவரின் முன்னிலையில், அவர் நிருவாக

கத்துறை நடுவராயினும் அல்லது நீதித்துறை நடுவராயினும் அவரது வட்டார அதிகார வரம்புக்குள் குற்றம் ஏதேனும் செய்யப்படும் போது, அவர் அந்த குற்றவாளியைத் தாமே கைது செய்யலாம்; அல்லது கைது செய்யுமாறு எவருக்கும் கட்டளையிடலாம். அது போலவே குறிப்பிட்ட நேரத்திலும் சூழ்நிலையிலும் பிடிக்கட்டளை பிறப்பித்து ஒருவரைக் கைது செய்ய அதிகாரம் கொண்டுள்ள நடுவர் எவரும், தம் வட்டார வரம்புக்குள் அத்தகைய எவரையும் எந்த நேரத்திலும் கைது செய்யலாம்; அல்லது தம் முன்னிலையில் கைது செய்வீக்கக் கட்டளை இடலாம்.

பிடிக்கட்டளையின் வடிவமும் அதன் காலமும்: மேலே கூறப்பட்ட குற்றங்களை அல்லது சூழ்நிலைகளைத் தவிர மற்ற எல்லாவகையான குற்றங்களுக்கும் பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்வதற்குக் காவலருக்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஒரு நீதிமன்றத்தால் பிறப்பிக்கப்படும் ஒவ்வொரு பிடிக்கட்டளையும் எழுத்து வடிவிலும் அந்நீதிமன்றத்தின் தலைமை அலுவலரால் கையொப்பமிடப்பட்டும் முத்திரையைக் கொண்டும் இருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு இல்லை என்றால் அப்பிடிக்கட்டளை செல்லுபடியாகாததாகும்.

சரியான முறையில் பிறப்பிக்கப்படுகின்ற ஒவ்வொரு பிடிக்கட்டளையும் அதைப் பிறப்பித்த நீதிமன்றத்தால் நீக்கம் செய்யப்படும்வரை அல்லது நிறைவேற்றப்படும் வரை செயற்பாட்டில் இருந்து வரும்.

பிணை வாங்க வேண்டுமென உத்தரவிடுவதற்குள்ள அதிகாரம்: ஒருவரைக் கைது செய்யப் பிடிக்கட்டளை பிறப்பிக்கின்ற எந்த நீதிமன்றமும், தன் முன்பு அத்தகையவர் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திலும், அதற்குப் பின்பும் முன்தோன்றுவதற்குப் போதுமான பிணைப் பத்திரமொன்றை எழுதிக்கொடுப்பாராயின், எந்த அலுவலருக்கு அப்பிடிக்கட்டளை குறிப்பிட்டனுப்பப்படுகிறதோ அவர் அந்தப் பிடிக்கட்டளையை வாங்கிக் கொண்டு, காவலிலிருந்து அவரை விடுவிக்க வேண்டுமென்று தம் விருப்பம் போல், அப்பிடிக்கட்டளையின் மீது மேற்குறிப்பெழுதி உத்தரவிடலாம்.

பிடிக்கட்டளை எவருக்கு அனுப்பவேண்டும் என்பது பற்றி: ஒரு பிடிக்கட்டளை சாதாரணமாகக் காவல் அலுவலர் ஒருவருக்கோ ஒருவருக்கு மேற்பட்டவருக்கோ குறிப்பிட்டனுப்பப்பட வேண்டும். ஆனால், அத்தகைய பிடிக்கட்டளை பிறப்பிக்கின்ற நீதிமன்றம், அதனை உடனடியாக நிறைவேற்றுவது அவசியமாக இருந்து, காவல் அலுவலர் எவரும் உடனடியாகக் கிடைக்க வில்லையாயின், வேறெந்த ஒருவருக்கோ அல்லது ஒருவருக்கு மேற்பட்டவருக்கோ

குறிப்பிட்டு அதை அனுப்பலாம்; அத்தகையவர் அதை நிறைவேற்றுதல் வேண்டும். அப்படி ஒரு பிடிக்கட்டளை ஒருவருக்கு மேற்பட்ட அலுவலர்கள் அல்லது ஆட்களுக்குச் குறிப்பிட்டனுப்பப்படும்போது, அதை அவர்கள் அனைவருமோ, அவர்களில் எவரேனும் ஒருவரோ ஒருவருக்கு மேற்பட்டவரோ நிறைவேற்றலாம். மற்றும் தப்பியோடிய தண்டிக்கப்பட்ட கைதியை அல்லது விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட குற்றவாளியை அல்லது பிணையில் விடாக் குற்றமொன்று செய்ததாகக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டுக் கைது செய்யப்படுதலைத் தந்திரமாய்த் தவிர்த்து வருகிற எவரையும் கைது செய்வதற்காகத் தலைமை நீதித்துறை நடுவரோ முதல் வகுப்பு நடுவரோ, தம் வட்டார அதிகார வரம்புக்குள் உள்ள எவருக்கும் ஒரு பிடிக்கட்டளையைக் குறிப்பிட்டனுப்பலாம்.

காவல் அலுவலருக்கு அனுப்பப்பட்ட ஒரு பிடிக்கட்டளையை அவரோ அதில் மேற்குறிப்பு எழுதப்பட்டவரோ அதன் மீது மேற்குறிப்பாக எழுதப்பட்ட வேறு காவல் அலுவலரோ நிறைவேற்றலாம். பிடிக்கட்டளையை நிறைவேற்றுகின்ற காவல் அலுவலரோ பிறரோ அதன் கருத்தைக் கைது செய்யப்படவேண்டியவருக்கு அறிவித்தல் வேண்டும், அவர் வேண்டிக் கொண்டால், அவருக்கு அப்பிடிக்கட்டளையைக் காட்டவேண்டும். அப்படிக்கைது செய்யப்பட்ட ஒருவர் அவர் கைது செய்யப்பட்ட இடத்திலிருந்து நடுவரின் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்வதற்கான பயணத்திற்கு அவசியமாகும் நேரம் நீங்கலாக 24 மணி நேரத்திற்கு மேற்படாமல் நீதிமன்றத்தின் முன் கொண்டுவரப் படுதல் வேண்டும். ஒரு பிடிக்கட்டளையை இந்தியாவில் எந்த இடத்திலும் நிறைவேற்றலாம்.

பிடிக்கட்டளையை அதிகாரவரம்பிற்கு வெளியே அனுப்புதல் பற்றி: ஒரு பிடிக்கட்டளையைப் பிறப்பிக்கின்ற நீதிமன்றத்தின் வட்டார அதிகார வரம்புக்கு வெளியே அது நிறைவேற்றப்பட வேண்டியபோது, அந்த நீதிமன்றம், தம் அதிகார எல்லைக்குள் உள்ள ஒருகாவல் அலுவலருக்கு அப்பிடிக்கட்டளையை அனுப்புவதற்குப் பதிலாக, எந்த நிருவாகத்துறை நடுவர், அல்லது மாவட்டக் காவல் கண்காணிப்பாளர் அல்லது காவல் ஆணையரின் வட்டார எல்லைக்குள் அது நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமோ அவருக்கு அதை அஞ்சல் வாயிலாகவோ வேறு விதமாகவோ அனுப்பலாம். மற்றும் அந்த நிருவாகத்துறை நடுவர் அல்லது மாவட்டக் கண்காணிப்பாளர், அல்லது ஆணையர் தம் பெயரை அதில் மேற்குறித்து எழுதுவதுடன் கூடுமானவரை, என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அம்முறையில், அதை நிறைவேற்றச் செய்யவும் வேண்டும்.

கொணர் கட்டளையும் பிடிக்கட்டளையும்: ஒரு நீதிமன்றம், எவரேனும் முன்தோன்றுவதற்குக் கொணர் கட்டளையொன்று பிறப்பிக்கச் சட்டத்தால் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ள எந்த வழக்கிலும் பின்வரும் சூழ்நிலைகளில் அவரைக்கைது செய்வதற்கான பிடிக்கட்டளையொன்றை, அதற்குரிய காரணங்களை எழுத்து மூலம் பதிவு செய்த பின்பு பிறப்பிக்கலாம். (அ) அத்தகைய கொணர் கட்டளையைப் பிறப்பிப்பதற்கு முன்போ, அதைப் பிறப்பித்ததற்குப் பின்னர் ஆனால் அவர் முன்தோன்றுவதற்காகக் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு முன்போ, அவர் தலைமறைவாகிவிட்டார் என்பதாகவோ, கொணர் கட்டளைக்கு அவர் கீழ்ப்படியுமாட்டார் என்பதாகவோ நீதிமன்றம் நம்புவதற்குக் காரணமிருக்குமாயின், அல்லது (ஆ) அந்தக் கொணர் கட்டளையானது அதில் கண்டபடி அவர் முன்தோன்றுவதற்குச் சாத்தியமாகும் வகையில் உரிய காலத்தில் உரியவாறு சார்வு செய்யப்பீட்டதாக நிரூபிக்கப்பட்டு அவ்வாறு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் முன்தோன்றத் தவறியதோடு, அவ்வாறு தவறியதற்கு நியாயமான காரணம் எதுவும் அளிக்கப்படவில்லையாயின், அப்படிப் பிடிக்கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டவருக்கு முன்தோன்றுவதற்காகப் பத்திரம் வாங்குவதற்கு அதிகாரம் வழங்கலாம். அப்படி எழுதிக் கொடுத்த பத்திரத்தின்படி முன்தோன்றாமல் மீறுங்கால் அவரைக் கைது செய்யலாம்.

பொருட்களைத் தாக்கல் செய்வதற்கான கட்டளை: நீதிமன்றம் எதுவும் அல்லது காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலர் எவரும் தம்மால் அல்லது தம் முன்னிலையில் இந்தச் சட்டத்தின்படி நடத்தப்படும் புலனாய்வு, பரிசீலனை, விசாரணை அல்லது பிடி நடவடிக்கையின் பொருட்டுப் பத்திரம் அல்லது வேறு பொருள் ஏதேனும் தாக்கல் செய்யப்படுவது அவசியமானதென்றோ விரும்பத்தக்கது என்றோ கருதும் போது, உத்தரவில் குறிப்பிடப்பட்ட நேரத்திலும் இடத்திலும் நேரில் வந்து அதைத் தாக்கல் செய்யுமாறு ஒரு கொணர் கட்டளையையும், மேற்சொன்ன அலுவலராயின் எழுத்து மூலமான ஓர் உத்தரவையும் பிறப்பிக்கலாம்.

சோதனைக் கட்டளைகள்: ஒருவருக்குப் பத்திரத்தையோ வேறு பொருளையோ தாக்கல் செய்வதற்கான கொணர் கட்டளையோ உத்தரவோ கடிதங்களோ, தந்தித் துறைக்கு அஞ்சல் கட்டு, அல்லது பொருளை ஒப்படைப்பதற்குரிய வேண்டுகோளோ யாருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதோ அவர், அத்தகைய கொணர் கட்டளை அல்லது வேண்டுகோளில் வேண்டப்பட்டவாறு அந்தப் பத்திரம் அல்லது பொருளைத் தாக்கல் செய்யமாட்டார் அல்லது செய்ய விரும்பார் என்பதாக எந்த நீதிமன்றத்திற்காவது நம்புவ

தற்குக் காரணமிருந்தால், அத்தகைய பத்திரம் அல்லது பொருள் எவருடைய கைவசத்தில் இருக்கிறதென்று நீதிமன்றத்திற்குத் தெரியா திருக்குமானால், அல்லது ஒரு பொதுவான சோதனையோ ஆய்வோ நடத்தினால், அது இந்தச் சட்டத்தின்படியான பரிசீலனை விசாரணை அல்லது பிற நடவடிக்கையின் நோக்கத்திற்குப் பயன்படும் என்பதாக அந்த நீதிமன்றம் கருதுமானால், அது சோதனைக் கட்டளையொன்றைக் குறிப்பிட்டனுப்பும், அக்கட்டளைக்கும், விதிகளுக்கும் ஏற்பச் சோதனையிடலாம் அல்லது ஆய்வு செய்யலாம்.

நீதிமன்றம் தான் பொருத்தமெனக் கருதினால், எந்தக் குறிப்பிட்ட இடம் அல்லது அதன் பகுதியை மட்டுமே சோதனை அல்லது ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்பதை அச்சோதனைக் கட்டளையில் குறிப்பிடலாம்; மேலும் அந்தச் சோதனைக் கட்டளையை நிறைவேற்றும் பொறுப்புடையவர், அதன் பேரில் அவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்ட இடம் அல்லது பகுதியை மட்டுமே சோதனை அல்லது ஆய்வு செய்தல் வேண்டும்.

அஞ்சலக அல்லது தந்தித் துறை அதிகாரியின் கைவசத்திலுள்ள ஒரு பத்திரம், அஞ்சல்கட்டு அல்லது வேறு பொருள் ஆகியவற்றைத் தேடுவதற்கான கட்டளையை வழங்க மாவட்ட நடுவர் அல்லது தலைமை நீதித்துறை நடுவர் தவிர வேறெந்த நடுவருக்கும் அதிகாரம் கிடையாது.

தீருட்டுப் பொருள்: எந்த இடமேனும் தீருட்டுப் பொருளை வைப்பதற்கு அல்லது விற்பனை செய்வதற்கு, அல்லது ஆட்சேபகரமான உருப்படியை வைப்பதற்கு, விற்பனை செய்வதற்கு அல்லது உண்டாக்குவதற்குப் பயன்படுகின்றது என்பதாகவோ, அல்லது அத்தகைய ஆட்சேபகரமான உருப்படி எந்த இடத்திலேனும் வைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதாகவோ ஒரு மாவட்ட நடுவர், அல்லது உட்கோட்ட நடுவர் அல்லது முதல் வகுப்பு நடுவர், கிடைத்த தகவல் பேரிலும் தாம் அவசியமெனக் கருதும், பரிசீலனைக்குப் பின்பும் நம்புவதற்குக்காரணமாயிருந்தால் அவர், காவலர் தகுதிக்கு மேல்நிலையிலுள்ள காவல் அலுவலர் எவருக்கும் சோதனைக் கட்டளை மூலம் அதிகாரமளிக்கலாம்.

சில வெளியீடுகள்: சில வெளியீடுகள் தண்ட இழப்பாயின என விளம்புவதற்கும் அவற்றிற்காகச் சோதனைக் கட்டளைகளைப் பிறப்பிக்கலாம்.

ஆட்களுக்காகச் சோதனையிடல்: எவரேனும் சட்டவிரோதமாகக் கட்டுப்படுத்தப் பட்டு அல்லது அடைக்கப்பட்டு இருப்பாராயின் அலுவலர் வெளிக் கொணர்வதற்குச் சோதனைக் கட்டளை பிறப்பிக்க

லாம். அதுபோல் சட்டத்திற்குப் புறம்பான எந்த நோக்கத்திற்கேனும் ஒரு பெண்ணை அல்லது பதினெட்டு வயதிற்குட்பட்ட ஒரு பெண் குழந்தையைக் கடத்திச் சென்றது பற்றியோ, சட்டத்திற்குப் புறம்பாகக் காவலில் வைத்திருப்பது பற்றியோ பிரமாணத்தின் மீது செய்யப்பட்ட ஒரு முறையீட்டின் பேரில், உடனடியாக அந்தப் பெண்ணுக்குச் சுதந்திரத்தை மீட்டுக் கொடுக்கும்படி அல்லது உரியவரிடம் ஒப்படைக்கும்படி உத்தரவொன்றை ஒரு மாவட்ட நடுவர், உட்கோட்ட நடுவர், அல்லது முதல் வகுப்பு நடுவர் பிறப்பிக்கலாம்.

தண்டனையை நிறைவேற்றிய பின்னர்க் கட்டளை யைத்திருப்பி அனுப்புதல்: ஒரு தண்டனை முழுவதும் நிறைவேற்றப்பட்டதும் அதை நிறைவேற்றும் அலுவலர் எந்த நீதிமன்றத்திலிருந்து தண்டனைக் கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டதோ அந்த நீதிமன்றத்துக்குத் தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்ட விதத்தைப்பற்றி உறுதிச் சான்று அளிக்கும் மேற்குறிப்போடு தம் கையொப்பமிட்டு அந்தக் கட்டளையைத் திருப்பியனுப்புதல் வேண்டும்.

பிடிக்கட்டளை வழக்குகளை நடுவர்கள் விசாரணை செய்தல்: அ) காவலறிக்கையின் மீது தொடரப்பட்ட வழக்குகள், ஆ) காவலறிக்கையின் மீதல்லாமல் வேறுவிதமாகத் தொடரப்பட்ட வழக்குகள் ஆகியவற்றை நடுவர்கள் விசாரணை செய்வார்கள்.

முடிவுரை: சில குற்றங்களைப் பொறுத்தமட்டில் பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்வதற்கும், மற்றும் சில குற்றங்களைப் பொறுத்தமட்டில் பிடிக்கட்டளையுடன் கைது செய்வதற்கும் காவலர்க்கு அல்லது வேறொருவருக்கு 1973 -ஆம் ஆண்டுக் குற்ற விசாரணை முறைச் சட்டத்தின் மூலம் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. குற்றம் செய்தவரைக் கைது செய்வது என்பது தவிர்க்க முடியாததாகும். அப்படி அவர் செய்த குற்றம் எத்தகைய தன்மை வாய்ந்தது என்பதைப் பொறுத்தே அவர் பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்யப்படலாமா அல்லது பிடிக்கட்டளையுடன்தான் கைது செய்யப்படலாமா என்பது நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். அப்படிப் பிடிக்கட்டளையுடன் கைது செய்யப்பட்டவரை எப்படி, எவரால், எந்த நீதிமன்றத்தில் விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்பது குற்ற விசாரணை முறைச் சட்டத்திலே தெளிவாக்கக் கூறப்பட்டுள்ளது. அ.ப.

பிடியாணை வேண்டாக் குற்றம்: முதலில் குற்றம் என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். 1973

-ஆம் ஆண்டு குற்ற விசாரணை முறைச் சட்டத்தின் பிரிவில்(அ,ஆ)குற்றம் என்ற சொல்லிற்கான விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது. 'குற்றம்', என்பது அவ்வப்போது அமலிலுள்ள சட்டத்தின்படி தண்டிப்பதற்குரிய எந்தச் செய்கையும் அல்லது செய்யாமையும் என்று பொருள்படும். மேலும், 1871-ஆம் ஆண்டுக் கால்நடை அத்துமீறல் சட்டத்தின் 20-ஆம் பிரிவின்படி முறையீடு செய்து கொள்ளக்கூடிய எந்தச் செயலும் அதில் அடங்கும். மேலே கூறப்பட்டுள்ள விளக்கத்திலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்டகாலக்கட்டத்தில், ஒரு செயலைச் செய்வது அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட செயலைச் செய்யாமலிருப்பது குற்றம் என்று சட்டத்தால் கூறப்பட வேண்டும். குற்றத்தைப் பலவகைகளாகப் பிரிக்கலாம், அவை 1) சமூகக் குற்றம், 2) தனி ஆளுக்கான குற்றம், 3) அரசியல் குற்றம், 4) பொருளாதாரக்குற்றம் ஆகியவையாகும். குற்றம் செய்பவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும். அப்படி அவர்களைத் தண்டிப்பதற்குக்கைது செய்வதென்பது அவசியமானதாகும். குற்றம் செய்தவர்களைக் கைது செய்வதற்குக் காவல் துறையினருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. சிலவகையான குற்றங்களைப் பொறுத்தமட்டில் பிடியாணை கட்டாயம் தேவை. மற்றும் சில வகையான குற்றங்களைப் பொறுத்தமட்டில் பிடியாணையின்றிக் கைது செய்வதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. பிடியாணை என்பது நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்படும் ஒரு கட்டளை. அந்தக் கட்டளை ஒரு குறிப்பிட்ட ஆளைக் கைதுசெய்வதற்கு வழங்கப்படும் அதிகாரக் கட்டளையாகும்.

பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்தல்: பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்வதற்குக் காவல்துறையினருக்கும், தனி ஆளுக்கும் உரிமையுடைய நடுவருக்கும் 1973 -ஆம் ஆண்டுக்குள்ளே விசாரணை முறைச் சட்டத்தில் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வருமாறு: -

காவல்துறையினர்: கீழ்க்காணும் குற்றங்களைப் பொறுத்தவரையில் காவல்துறையினர் பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்யலாம்.

(அ) கைது செய்வதற்குரிய குற்றம் எதிலும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறவர் அல்லது அவ்வாறு சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாக நியாயமான முறையீடு செய்யப்பட்டிருக்கின்ற ஒருவர் அல்லது நியாயமான சந்தேகத்திற்கு உள்ளாகி இருப்பவர் ஆகியவர்களைக் கைது செய்யலாம்.

ஆ) ஆயுதம் வைத்திருப்பவர்: எவராவது சட்ட முறையிலாவகாரணமின்றித் தம் கைவசத்தில் கன்ன மிடுவதற்கான கருவி எதையும் வைத்திருந்தால், அவரைக் கைது செய்யலாம். சட்டமுறையிலான வகை

யிலே எவராவது கருவி வைத்திருந்தால், எடுத்துக் காட்டாகச் சீக்கியர்களில் வாள், அனுமதியுடன் கூடிய துப்பாக்கி வைத்திருந்தால், அப்படிப்பட்டவரைக் கைது செய்வதற்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஒரு சில கருவிகளைப் பொறுத்தவரையில், எடுத்துக் காட்டாகத் துப்பாக்கி, வெடிகுண்டு ஆகியவற்றை அனுமதியின்றி வைத்திருப்பதே குற்றமாகும். மற்றும் சில ஆயுதங்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவற்றை வைத்திருப்பது குற்றமில்லை. அவற்றைத் தவறான முறையிலே பயன்படுத்தும் எண்ணத்துடன் அல்லது நோக்கத்துடன் வைத்திருப்பாராயின் அவரைக் கைது செய்யலாம்.

இ) விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட குற்றவாளி: 1973-ஆம் ஆண்டுக்குற்ற விசாரணைமுறைச் சட்டத்தின்படி அல்லது மாநில அரசின் கட்டளை மூலமாக, எவராவது குற்றவாளி என விளம்பரப்படுத்தப்பட்டிருந்தால் அவரைக் கைது செய்வதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. (எ-டு) பெரும் குற்றம் செய்த ஒருவர் தண்டனையிலிருந்து தப்பித்து இருப்பாராயின் அவரைப் பற்றிய விவரங்களைப் பத்திரிகை வாயிலாகவோ பொது மக்கள் பார்க்கின்ற இடங்களிலோ அவரைப் பற்றிய விவரங்களைத் தெரிவிப்பது வழக்கமாகும். இதன் நோக்கம், பெரும் குற்றம் செய்தவர் இடைக்காலமாகத் தண்டனையிலிருந்து தப்பித்து மறைந்து வாழ்ந்தாலும் அவரைக் கண்டு பிடிக்குங்கால் எந்த நேரத்திலும் தண்டனை அவருக்கு வழங்கப்பட்டே ஆக வேண்டும் என்பதாகும். எனவேதான் அப்படி விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட எந்த ஒரு குற்றவாளியையும் பிடிக்கட்டளை இன்றிக் கைது செய்வதற்குக் காவல் துறையினருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஈ) திருட்டுப்பொருள்: திருடப்பட்டதென நியாயமாக ஐயத்திற்கு உள்ளாகும் பொருள் எதுவும் எவரது கைவசத்தில் காணப்படுகின்றதோ, மற்றும் அத்தகைய பொருளைப் பொறுத்து ஒரு குற்றத்தைச் செய்து இருப்பார் என எவர்பெயரில் நியாயமாக ஐயம் எழுகிறதோ அவரைப் பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்வதற்குக் காவல் துறையினருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. இங்கே கூறப்பட்ட ஐயம், பொருளைப் பற்றி அல்லது அந்தப் பொருளை வைத்திருப்பவர் பற்றி எழுகின்ற ஐயம் நியாயமானதாக இருக்கவேண்டும்; நம்பத் தகுந்த வகையிலும் இருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் ஐயம் ஒன்றே அந்தப் பொருளை வைத்திருப்பவரைக் கைது செய்யப் போதிய காரணமாக இருக்க முடியாது. எனவே, திருட்டுப் பொருளைப் பொறுத்தவரையில், அதை வைத்திருப்பவரைக் கைது செய்வதற்கு முன் காவல் துறையினர் அந்தப் பொருள் திருட்டுப் பொருள்தான்

என்ற தீர்க்கமான முடிவிற்கு வந்த பிறகுதான் அவரைக் கைது செய்ய வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் பொருளை வைத்திருப்பவர்களுடைய ஐயப்பட்டுக் கைது செய்வாராயின் அது சமூகத்தில் அமைதி இன்மையையும் குழப்பத்தையும் விளைவிக்கக்கூடும்.

உ) கடமையில் தடை: ஒரு காவல் அலுவலர் தம் முடைய சட்டமுறையிலான கடமையை நிறைவேற்றும் போது அவரைத் தடை செய்கிறவரை அல்லது சட்டமுறையிலான காவலிலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டவர் அல்லது தப்பித்துக் கொள்ள முயற்சி செய்கிறவரைப் பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்வதற்கு அக் காவல் அலுவலருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து தெரிவது என்னவென்றால், எவராவது, அந்தக் காவல் அலுவலருடைய பணியை நிறைவேற்றவிடாமல் தடைசெய்யும் போது அல்லது தடை செய்ய முற்படும் போது அப்படிப்பட்டவரைக் கைது செய்வதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதாகும். சட்டமுறையிலான காவல் நிலையத்திலிருந்தோ சிறைச்சாலையிலிருந்தோ அப்படிப்பட்ட குற்றவாளியை நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு வரும் நேரத்தில் அந்தக் குற்றவாளி தப்பித்துக் கொள்வாராயின் அல்லது தப்பித்துக் கொள்ள முயற்சி செய்வாராயின் அவரைக் கைது செய்யலாம். அப்படி ஒரு காவல் அலுவலர் தம் கடமையின் பணிநிமித்தம் அல்லாது ஒரு செயலைச் செய்யுங்கால் அச்செயலைச் செய்ய விடாமல் தடுப்பவரைக் கைது செய்வதற்கு அதிகாரம் கிடையாது. அதே போலச் சட்ட முறையிலான காவலிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முயற்சி செய்கின்றவரைக் கைது செய்வதற்குத்தான் உரிமைவழங்கப் பட்டிருக்கிறதே தவிரச் சட்டப் பூர்வமற்ற காவலிலிருந்து தப்பித்தவரை அல்லது தப்பித்துக்கொள்ள முயற்சி செய்கிறவரைக் கைது செய்வதற்கு அந்தக் காவல் அலுவலருக்கு அதிகாரம் கிடையாது.

ஊ) ஆயுதப்படையிலிருந்து ஓடி வந்தவர்: இந்திய நாட்டின் ஆயுதப் படைகள் எதிலிருந்தும் தம் பொறுப்பை விட்டு ஓடி வந்தவர் என நியாயமாகச் சந்தேகிக்கப்படுகிறவரைப் பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்வதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே ஆயுதப்படை என்பது இந்திய நாட்டின் அனைத்துப் படையினையும் குறிப்பதாகும்.

எ) இந்தியாவில் தண்டிப்பதற்குரிய குற்றம்: எந்தச் செய்கை இந்தியாவில் செய்யப்பட்டால் தண்டிப்பதற்குரிய குற்றமாக இருந்திருக்குமோ அதைச் செய்தவரை, மற்றும் எந்தச் செய்கைக்காக, உரிய நாட்டிடம் குற்றவாளியை ஒப்படைத்தல் தொடர்பான

ஒரு சட்டத்தின் படியோ, வேறு விதமாகவோ, இந்தியாவில் கைது செய்யப்படுவதற்கு அல்லது காவலில் வைக்கப்படுவதற்கு உட்பட்ட ஒருவரை அந்தச் செய்கையை இந்தியாவிற்கு வெளியே எந்த இடத்திலேனும், செய்வதில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பவர், அல்லது அச்செய்கையின் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாக எவர் பேரில் நியாயமான முறையீடு ஒன்று செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ, நம்பகமான தகவல் வந்திருக்கிறதோ, நியாயமான சந்தேகம் இருந்து வருகிறதோ, அவரைக் கைது செய்வதற்குக் காவல் அலுவலருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து தெரிவது என்னவென்றால், அப்படிப்பட்ட குற்றத்தை ஒருவர் வெளி நாட்டிலே செய்திருந்தோ, செய்தோ, செய்தார் என்ற சந்தேகப்படும் நிலையிலே இருப்பாராயின் அவரது செய்கை இந்தியச் சட்டத்தின்படி குற்றமாக இருந்தால் ஒழிய அவரைக் கைது செய்தற்கு அதிகாரம் கிடையாது.

ஏ) விதிக்கப்பட்ட விதியை மீறியவர்: விடுவிக்கப்பட்ட குற்றவாளியாக இருந்து, செய்யப்பட்ட விதி எதனையும் மீறுகிறவரைப் பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்வதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே விடுவிக்கப்பட்ட குற்றவாளி என்று சொல்கின்ற போது அவருக்கான தண்டனைக்குரிய காலம் முடிவதற்கு முன்னேயே விடுவிக்கப்பட்டவரைக் கொள்ள வேண்டும். (எ-டு) குண்டர்கள் தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின்படி அல்லது, சமூகத்தில் அமைதி அற்ற நிலமையை, குழப்பத்தை விளைவிப்பவர், விளைவிக்க முற்படுபவர், விளைவிப்பார் என்று சந்தேகிக்கப்படுகிறவர் ஆகியவர்களைக் கைது செய்து தண்டனை வழங்கி, அவர்களுடைய தண்டனைக்காலம் முடிவதற்கு முன்பாகவே, சில விதிகளை, சில கட்டுப்பாடுகளை அவர்கள் மீது விதித்து அவற்றை மீறாமல் இருக்குமாறு அறிவுறுத்தப்படுவார்கள். அப்படி அந்தக் கட்டளையை அல்லது அவர்கள் மீது விதிக்கப்பட்ட விதியை மீறுகின்ற போது அவர்களைக் கைது செய்வதற்குக் காவல் அலுவலருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. (எ-டு) இந்திய தேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் சில அரசியல் வாதிகளைச் சில ஆளுங் கட்சினர் குழப்பத்தை விளைவித்தார்கள் அல்லது விளைவிக்க முற்பட்டார்கள் என்று சொல்லி எதிர்க்கட்சியினைச் சார்ந்த தலைவர்களைக் கைது செய்வது என்பதனை ஒரு வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். அப்படி அவர்களைக் கைது செய்து அன்று அல்லது மறுநாள் விடுவித்து விடுகின்றனர். அப்படி விடுவிக்கின்ற போது இப்படிப்பட்ட செயலை மீண்டும் செய்யக்கூடாது என்று கட்டளை பிறப்பிப்பதற்கு நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உண்டு. மேலும், சிறைத்தண்டனை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற குற்றவாளியை

அவர் விருப்பத்திற்கு இணங்கச் சில குடும்ப நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்வதற்கு அவரை இடைக்காலமாக குறிப்பிட்ட தினங்களுக்கு விடுவிக்கலாம். அப்படி விடுவிக்கின்ற போது அவருடைய ஊருக்குப் பக்கத்திலுள்ள காவல் அலுவலகத்தில் தினமும் காலையில் அல்லது மாலையில் கையொப்பம் இடவேண்டும் என்று விதியைப் பிறப்பிக்கலாம். பிறப்பிக்கப்பட்ட அந்த விதியை மீறும் போது அந்தக் காவல் அலுவலர் அவரைக் கைது செய்யலாம். அது போலவே, குற்றவாளி என்று குற்றம் சுமத்தப்பட்டிருக்கிறவரை அவரைக் குற்றவாளி என்று தீர்மானிப்பதற்கு முன்பாக அவருக்குச் சில விதிகளுடன் கூடிய பிணை வழங்கி இருக்கும் போது அவற்றை அவர் மீறுவாராயின் அவரையும் பிடிக்கட்டளையின்றிக் காவல் அலுவலர் கைது செய்யலாம்.

மற்றொரு காவல் அலுவலரிடமிருந்து வந்த வேண்டுகோளின்படி: எவரையாவது கைது செய்வதற்காக வேண்டுகோள் எதுவும் எழுத்து மூலமாகவோ அல்லது வாய்மொழியாக மற்றொரு காவல் அலுவலரிடமிருந்து வந்திருக்குமாயின் அவரைக் கைது செய்யலாம். அவரைக் கைது செய்வதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. (எ-டு) ஒரு குற்றவாளி ஒரு குறிப்பிட்ட குற்றத்தை ஓர் இடத்திலே செய்து விட்டுத் தப்பித்துக் கொள்வதற்காக மற்றொரு இடத்திற்குச் செல்கின்ற போது, அல்லது குற்றம் செய்த இடம் ஓர் இடமாகவும், அவர் குடி இருக்கின்றது வேறு இடமாகவும் இருக்கின்றபோது, அந்தக் குறிப்பிட்ட குற்றம் நடந்த இடத்தின் எல்லைக்குள் இருக்கின்ற காவல் அலுவலரிடமிருந்து அப்படிக் குற்றம் செய்ததாகவோ, குற்றம் செய்ததாகச் சுமத்தப்பட்ட வராகவோ குடி இருக்கின்ற எல்லைக்குள் உள்ள காவல் நிலையத்திற்குத் தகவல் கொடுப்பதன் மூலம் அந்தக் குற்றவாளியைப் பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்வதற்கு அவர் குடி இருக்கின்ற எல்லைக்குள் உள்ள காவல் அலுவலருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

வாடிக்கைக் குற்றவாளிகள்: வாடிக்கைக் குற்றவாளிகள் என்பவர்கள் அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே ஒரு குறிப்பிட்ட குற்றத்தை வாடிக்கையாக, வழக்கமாகச் செய்து, அதையே அவர்களுடைய தொழிலாகக் கொண்டிருப்பவராவர். (எ-டு) திருடர்கள், கண்ட இடங்களில் சண்டை போட்டுக் கொள்கிறவர்கள், நடைபாதைகளில் கடை போடக் கூடாது என்று சொன்னாலும் மீண்டும் மீண்டும் போடுவதை வாடிக்கையாகக் கொண்டவர்கள், ஒரு காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலரால் சந்தேகிக்கப்படும் ஆள்கள் வாடிக்கைக் குற்றவாளிகள் இவர்களைக் கைது செய்வதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து

தெரிவது என்னவென்றால், வாடிக்கைக் குற்றவாளிகள் என்பவர் ஒரு முறை செய்த குற்றத்தை மறு முறையும் செய்பவர்கள், அதையே வாடிக்கையாகச் செய்பவர் ஆவர் என்பதாகும். சில சமயங்களிலே அவற்றை வேடிக்கையாகவும் செய்கிறார்கள். அத்தகைய குற்றவாளிகளைக் கைது செய்வதற்கு இத்தகைய பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்யப்படும் அதிகாரம் அவசியமான ஒன்றாகும்.

பெயரையும், இருப்பிடத்தையும் தெரிவிக்க மறுப்பவர்கள்: ஒருவர் அவருடைய பெயரையும் அவர் தங்கி இருக்குமிடத்தையும், தெரிவிக்க மறுப்பாராயின் அவரைப் பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்வதற்கு உரிய அதிகாரம் காவல் அலுவலருக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. (எ-டு) ஒருவரை ஐயத்துடன் ஒரு காவல் அலுவலர் அழைத்து விசாரிக்கும் போது, அவருடைய பெயரைக் கூற மறுப்பாராயின், அல்லது தவறான பொய் பெயரைக் கொடுப்பாராயின், மற்றும் அவர் தங்கி இருக்கும் இடத்தின் முகவரியை அல்லது குடியிருக்கும் முகவரியைக் கேட்கின்றபோது அவர் தெரிவிக்க மறுத்தாராயின் அல்லது மாற்று முகவரியைக் கொடுத்தாராயின் அவரைப் பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்து 24 மணி நேரம் வரையில் அவரைக் காவலில் வைத்திருக்கக் காவல் அலுவலருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

முன் கைது: இப்பொழுது குற்றம் செய்வதற்கு முன் கைது செய்வது என்பது அரசியல் வட்டாரத்தில் வழக்கமாகி விட்ட ஒன்றாகும். குறிப்பாக இந்தியா போன்ற ஒரு குடியரசு நாட்டில் எதிர்க்கட்சிகள் நிருணயித்து இருக்கின்ற, முன் கூட்டியே முடிவெடுத்து இருக்கின்ற சில கூட்டங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், மறியல்கள், கதவடைப்புகள் போன்ற செயல்கள் நடைபெறுவதற்கு முன்பாகவே, அப்படியாரெல்லாம் அந்தச் செயலிலே ஈடுபடக் கூடுமோ அவர்களுையெல்லாம் பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்வதற்குக் காவலருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் முதல் நோக்கம் வெள்ளம் வரும் முன்னே அணை போடல் என்ற முறையிலே அமைந்திருக்கிறது. இது எவ்வளவு தூரம் நியாயமான ஒன்று என்பதைக் காலம் விளக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. 1973-ஆம் ஆண்டுக் குற்ற விசாரணைச் சட்டம் பிரிவு 109, 110 - ல் குற்றங்களைப் பொறுத்த வரையில் பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்வதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

கைது செய்வதற்குரிய குற்றங்கள் செய்யப்படுவதைத் தடுப்பதற்காகக் கைது செய்தல்: கைது செய்வதற்குரிய குற்றம் எதையேனும் செய்வதற்கான ஒரு திட்டத்தைப் பற்றித் தெரிய வந்ததும்

ஒரு காவல் அலுவலர் அந்தக் குற்றம் செய்யப்படுவதை வேறு விதமாகத் தடுக்க முடியாது என்று தமக்குத் தோன்றுமானால், நடுவர் ஒருவரிடமிருந்து கட்டளையின்றியும், பிடிக்கட்டளை இல்லாமலும், அவ்வாறு திட்டமிடுகின்றவரைக் கைது செய்யலாம்.

2. தனிப்பட்டவரால் கைது செய்யப்படுதல்: 1973-ஆம் ஆண்டுக் குற்ற விசாரணை முறைச் சட்டத்தால் சில குறிப்பிட்ட குற்றங்களைப் பொறுத்த வரை தனிப்பட்ட ஆளுக்குப் பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்வதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அந்தத் தனிப்பட்ட ஆள் பிணையில் விடக்கூடாததும் கைது செய்வதற்குரியதுமான ஒரு குற்றத்தைத் தம் முன்னிலையில் செய்கின்ற எவரையும் அல்லது விளம்பரப் படுத்தப்பட்ட குற்றவாளி எவரையும் கைது செய்யலாம் அல்லது செய்விக்கலாம். மற்றும் அவ்வாறு கைது செய்த தனிப்பட்ட ஆள், காலதாமதமின்றி அவ்வாறு கைது செய்யப்பட்ட எவரையும் ஒரு காவல் அலுவலரிடம் ஒப்படைத்தல் அல்லது ஒப்படைக்கச் செய்தல் வேண்டும்; அல்லது காவல் அலுவலர் இல்லாத போது அவரைக் கட்டுக் காவலில் இட்டு மிக அருகிலுள்ள காவல் நிலையத்திற்குக் கொண்டு செல்லுதல் அல்லது கொண்டு செல்லச் செய்வித்தல் வேண்டும். இவற்றிலிருந்து அறியப்படுவது என்னவென்றால் பெரும் குற்றம் செய்தவர்களைக் கைது செய்வதற்கு ஒவ்வொரு தனி மனிதனுக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதாகும். இது ஓர் உன்னதமான உரிமை ஆகும்.

நடுவரால் பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்யப்படுதல்: ஒரு நடுவரின் முன்னிலையில், 1973 - ஆம் ஆண்டுக் குற்ற விசாரணை முறைச் சட்டத்தின்படி அவர் நிருவாகத்துறை நடுவராயினும் சரி, அல்லது நீதித்துறை நடுவராயினும் சரி அவரது வட்டார அதிகார வரம்புக்குள் குற்றம் செய்யப்படும் போது, அவர் அந்தக் குற்றவாளியைத் தாமே கைது செய்யலாம், அல்லது கைது செய்யுமாறு எவருக்கும் கட்டளையிடலாம். அதே போல் குறிப்பிட்ட காலத்திலும் சூழ்நிலையிலும், பிடிக்கட்டளை பிறப்பித்து ஒருவரைக் கைது செய்ய அதிகாரம் கொண்டுள்ள நடுவர் எவரும் தம் வட்டார வரம்புக்குள் அத்தகைய எவரையும் எந்த நேரத்திலும் கைது செய்யலாம். அல்லது தம் முன்னிலையில் கைது செய்விக்கக் கட்டளையிடலாம். இதிலிருந்து தெரிவது என்னவென்றால் நடுவரின் முன்னிலையில் அவர்களுடைய வழியில் அவர்களுக்குத் தெரிந்து நடக்கின்ற, நடந்த குற்றத்தைச் செய்த குற்றவாளியை அவர்கள் தாமாகவே கைது செய்வதற்கும் அல்லது பிறர் உதவியுடன் கைது செய்வதற்கும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதாம். இங்கே நடுவர் என்பவர் நிருவாகத்துறையைச்

சேர்ந்தவராக அல்லது நீதித் துறையைச் சார்ந்த வராக இருத்தல் வேண்டும். நிருவாகத் துறை நடுவர் என்பவர்கள், மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர், வட்டாட்சியர் போன்றவர்கள் ஆவார்கள்.

முடிவுரை: மேலே கூறப்பட்ட சட்டமுறையிலான கருத்துகள், விதிகள் ஆகியவற்றிலிருந்து தெரிவது என்னவென்றால், குற்றம் செய்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டாகவேண்டும், அப்படிக் குற்றம் செய்தவர்களைக் கைது செய்வதற்குக் காவல் அலுவலருக்கு மட்டும் அல்லாமல் தனிப்பட்ட நபருக்கும், அத்தகைய சட்ட அதிகாரத்தை இந்தியக் குற்ற விசாரணை முறைச் சட்டம் வழங்கி இருக்கிறது என்பதாகும். இந்தப் பிடியாணை வேண்டாக் குற்றத்தைப் பொறுத்த வரையில் அவை பெரும் குற்றமாகக் கருதப்படுகின்றன. பொதுவாக, இந்த வகையான குற்றங்களுக்கான தண்டனையின் கால அளவு 2 வருடமோ அல்லது அதற்கு மேலோ இருத்தல் வேண்டும். பொதுவாக 2 வருடத்திற்குக் குறைவான தண்டனை உள்ள குற்றங்களைப் பொறுத்த வரையில் அவை சிறு குற்றங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. அப்படி அந்தக் குற்றங்களைச் செய்தவர்களைப் பிடிக்கட்டளை இன்றிக் கைது செய்வதற்குக் காவல் அலுவலருக்கோ தனிப்பட்ட நபருக்கோ அதிகாரம் கிடையாது. ச.ப.

பிடியாணை வேண்டுங் குற்றம்: குற்றம் என்றால் என்ன என்பதற்கான விளக்கம் 1973-ஆம் ஆண்டுக் குற்ற விசாரணை முறைச் சட்டத்தின் பிரிவில் (அஆ) விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பின்வருமாறு: 'குற்றம்' என்பது அமலிலுள்ள சட்டத்தின் படி தண்டிப்பதற்குரிய எந்தச் செய்கையும் அல்லது செய்யாமையும் என்று பொருள்படும். மேலும், கி.பி. 1871-ஆம் ஆண்டுக் கால்நடை அத்துமீறல் சட்டத்தின் 20-ஆம் பிரிவின்படி முறையீடு செய்து கொள்ளக் கூடிய எந்தச் செயலும் அதில் அடங்கும். 'பிடிக்கட்டளை வழக்கு' என்றால் என்ன என்பதற்கான இலக்கணம் 1973-ஆம் ஆண்டுக் குற்ற விசாரணை முறைச் சட்டம் பிரிவு 'அஓஎ' வில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. 'பிடிக்கட்டளை வழக்கு' என்பது, மரண தண்டனை அல்லது ஆயுள் தண்டனை அல்லது இரண்டாண்டுக்கு மேற்பட்ட சிறைத் தண்டனைக்குரிய குற்றத்தைப் பொறுத்த ஒரு வழக்கு என்று பொருள்படும். மேலே கூறப்பட்டுள்ள விளக்கத்திலிருந்து தெரிந்து கொள்வது என்னவென்றால், எத்தகைய குற்றத்திற்குத் தண்டனையின் காலம் இரண்டாண்டுக் குறைவாக உள்ளதோ, அத்தகைய குற்றத்தைச் செய்தவரைப் பிடியாணையின்றிக் கைது செய்வதற்கு யாருக்கும் அதிகாரம் கிடையாது என்பதாகும். இதன் நோக்கம் என்னவென்றால், சிறிய குற்றம் செய்தவர் எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் சட்டத்

தால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படவோ அவரது தனி மனித சுதந்திர உரிமைக்குப் பங்கம் வந்துவிடவோ கூடாது என்பதேயாகும் இப்படிப்பட்ட சிறுதன்மை வாய்ந்த குற்றங்களைப் பொறுத்தவரையில், அவை பெரும்பாலும் தனிமனிதனுக்கு எதிரானவையாக இருக்குமே தவிரச் சமுதாயத்திற்கு எதிராகக் கருதப்படமாட்டா. அத்தகைய எல்லாவகையான குற்றங்களையும் செய்வோரைக் கைது செய்வதற்குக் காவல் துறையினருக்கு அதிகாரம் கொடுத்தால்,—அந்த அதிகாரமே அத்து மீறல் செயல்களுக்குக் காரணமாகி விடக்கூடும் என்பதற்காகவே, இப்படிப்பட்ட இரண்டு வருடத் தண்டனைக்குக் கீழே உள்ளதும், தண்டத் தொகை உடையதுமான குற்றங்களைப் பொறுத்த மட்டில் உரிய பிடிக்கட்டளை இன்றிக் கைது செய்வதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை.

பிடிக்கட்டளையின் நோக்கம்: பிடிக்கட்டளையின் முதல் நோக்கம் என்னவென்றால், குற்றம் சமத்தப்பட்டிருப்பவர் எக்காரணத்தை முன்னிட்டும், அவரைக் குற்றவாளி என்று நீதிமன்றம் தீர்மானிக்கும் போது அதற்கான தண்டனையை அவர் அடைய வேண்டும் என்பதே ஆகும். இதன் இரண்டாம் நோக்கம், குற்றஞ் சமத்தப்பட்டிருக்கிற குற்றவாளி சம்பந்தப்பட்ட வழக்கைச் சீரிய முறையிலேயும் நியாயமான வகையிலும் முடிப்பதற்கு அவருடைய வருகை அவசியம் தேவைப்படுவதாகும் என்பதாகும். சில வழக்குகளைப் பொறுத்தமட்டில் பிடிக்கட்டளையை உடனே நீதிமன்றம் வழங்குவது கிடையாது. 'வருவிக்கும் கட்டளை' வழங்கிய பிறகும் அவர் வரவில்லையென்றால் நீதிமன்றம் வேறு வழியின்றிப் பிடிக்கட்டளையைப் பிறப்பிக்கிறது.

பிடிக்கட்டளையின் வடிவமும் கால அளவும்: 1973-ஆம் ஆண்டுக் குற்ற விசாரணை முறைச் சட்டத்தின்படி ஒரு நீதிமன்றத்தால் பிறப்பிக்கப்படும் ஒவ்வொரு பிடிக்கட்டளையும் எழுத்து வடிவினதாகவும் அந்நீதிமன்றத்தில் தலைமை ஏற்கும் அலுவலரால் கையொப்பமிடப்பட்டதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். மேலும், அந்நீதிமன்றத்தின் முத்திரையைக் கொண்டதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அது மேலே கூறப்பட்ட விதிகளுக்கு முரணாக இருக்குமாயின், எடுத்துக் காட்டாக நீதிமன்றத்தின் முத்திரையின்றியோ நீதிமன்ற அலுவலரால் கையொப்பமிடப்படாமலோ இருக்குமானால் செல்லத்தக்கதாகாது. மேலே கூறப்பட்ட செல்லுபடியாகவுள்ள வகையில் வழங்கப்பட்ட ஒவ்வொரு பிடிக்கட்டளையும், அதைப் பிறப்பித்த நீதிமன்றத்தால் நீக்கம் செய்யப்படும்வரை அல்லது அது நிறைவேற்றப் படும்வரை அமலில் இருந்து வரும.

பிடிக்கட்டளையும் பிணை வாங்க வேண்டுமென உத்தரவிடுதலும்: ஒருவரைக் கைது செய்யப் பிடிக்கட்டளையைப் பிறப்பிக்கின்ற எந்த நீதிமன்றமும், தன் முன்பு அத்தகையவர் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திலும், வேறு விதமாகத் தான் கட்டளையிடும் வரையில் அதற்குப் பின்பும் தோன்றுவதற்குப் போதுமான பிணையாளர்களுடன் பிணைப்பத்திரமொன்றை எழுதிக் கொடுப்பாராயின், எந்த அலுவலருக்கு அப்பிடிக்கட்டளை குறிப்பிட்டு அனுப்பப்படுகிறதோ அவர் அந்தப் பிணையை வாங்கிக்கொண்டு, காவலிலிருந்து அவரை விடுவிக்க வேண்டுமென்று தம் உசிதம்போல், அப்பிடிக்கட்டளையின் மீது மேற்குறிப்பெழுதி உத்தரவிடலாம். அப்படி எழுதுகின்ற மேற்குறிப்பில் பின்வருவனவற்றைக் காட்டவேண்டும். (அ) பிணையாளர்களின் எண்ணிக்கை, (ஆ) தொகையின் அளவு, (இ) அவர் நீதிமன்றத்தின் முன் தோன்ற வேண்டிய நேரம் ஆகியன பற்றிக்கூறிப்பிடப்பட வேண்டும். அப்படி அந்தப் பிணை வாங்கப்படும்போது, அப்பிடிக்கட்டளை எந்த அலுவலருக்குக் குறிப்பிட்டனுப்பப்படுகிறதோ அந்த அலுவலர் அந்தப்பத்திரத்தை நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பி வைத்தல் வேண்டும்.

பிடிக்கட்டளை யாருக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும்: ஒரு பிடிக்கட்டளை பொதுவாகக் காவல் அலுவலர் ஒருவருக்கோ அல்லது ஒருவர்க்கு மேற்பட்டவர்களுக்கோ குறிப்பிட்டு அனுப்பப்படுதல் வேண்டும். ஆனால், அத்தகைய பிடிக்கட்டளையைப் பிறப்பிக்கின்ற நீதிமன்றம், அதனை உடனடியாக நிறைவேற்றுவது அவசியமாக இருந்து, காவல் அலுவலர் எவரும் உடனடியாகக் கிடைக்கவில்லையாயின் வேறெந்த நபருக்கோ அல்லது நபர்களுக்கோ குறிப்பிட்டு அனுப்பலாம். அத்தகையவர் அதை நிறைவேற்ற வேண்டும். காவல் அலுவலருக்கு அனுப்பப்பட்ட ஒரு பிடிக்கட்டளை, அவராலோ அவரால் அதன் மீது மேல் குறிப்பு எழுதப்பட்டவராலோ நிறைவேற்றப்படலாம். ஒரு பிடிக்கட்டளை ஒருவருக்கு மேற்பட்ட அலுவலர்கள் அல்லது ஆட்களுக்குக் குறிப்பிட்டனுப்பப்படும்போது, அதை அவர்கள் அனைவரும், அல்லது அவர்களில் எவரேனும் ஒருவர் அல்லது ஒருவருக்கு மேற்பட்டவர் நிறைவேற்றலாம். தப்பியோடிய தண்டிக்கப்பட்ட கைதியை அவ்வது விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட குற்றவாளியை அல்லது பிணையில் விடாக் குற்றமொன்று செய்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டுக்கைதுசெய்வதைத்தந்திரமாய்த் தவிர்த்து வருகிற ஒருவரைக் கைது செய்வதற்காகத் தலைமை நீதித்துறை நடுவரோ முதல் வகுப்பு நடுவரோ தம் வட்டார அதிகார வரம்புக்குள் உள்ள எவருக்கும் ஒரு பிடிக்கட்டளையைக் குறிப்பிட்டனுப்பலாம். அப்படி குறிப்

பிட்டனுப்பப்பட்டவர் அப்பிடிக்கட்டளையைப் பெற்றுக் கொண்டதற்கு எழுத்து மூலமாக ஒப்புதல் அளிக்கவேண்டும். மேலும், தம் பொறுப்பிலுள்ள நிலம் அல்லது வேறு எந்தச் சொத்திலும், எவரைக் கைது செய்வதற்காக அது பிறப்பிக்கப்பட்டதோ அவர் இருந்தாலோ, புகுந்தாலோ அவர்மீது அக்கட்டளையை நிறைவேற்றுதல் வேண்டும். எவர் மீது அத்தகைய பிடிக்கட்டளை பிறப்பிக்கப்படுகிறதோ அவர் கைது செய்யப்படும்போது, அவரை அந்தப் பிடிக்கட்டளையுடன் மிகவும் அண்மையிலுள்ள காவல் அலுவலரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். பிணை வாங்கப் பட்டாலன்றி, உரிய அதிகார வரம்பு கொண்டுள்ள நடுவர் முன்பு அந்தக் காவல் அலுவலர் அவரை இட்டுச் செல்லும்படி செய்தல் வேண்டும்.

பிடிக்கட்டளையின் கருத்தைத் தெரிவித்தல்: பிடிக்கட்டளையை நிறைவேற்றுகின்ற காவல் அலுவலர் அல்லது வேறொருவர், அதன் கருத்தைக் கைது செய்யப்பட வேண்டியவருக்கு அறிவித்தல் வேண்டும். அவர் வேண்டிக் கொண்டால், அவருக்கு அப்பிடிக்கட்டளையைக் காண்பித்தல் வேண்டும். பிடிக்கட்டளையின் கருத்தினைத் தெரிவிப்பது அதை நிறைவேற்றுகிறவரின் கடமையாகும்.

தாமதமின்றி நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு வருதல்: பிடிக்கட்டளையை நிறைவேற்றுகின்ற காவல் அலுவலர் அல்லது வேறொருவர் சட்டத்தின்படி எந்த நீதிமன்றத்தின் முன் அத்தகையவரைக் கொண்டு வர வேண்டுமோ அந்த நீதிமன்றத்தின் முன் கைது செய்யப்பட்டவரைத் தாமதமின்றிக் கொண்டு வந்து நிறுத்தல் வேண்டும். ஆனால், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் அத்தகைய தாமதம், கைது செய்யப்பட்ட இடத்திலிருந்து நடுவரின் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்வதற்கான பயணத்திற்கு அவசியமாகும் நேரம் நீங்கலாக 24 மணி நேரத்திற்கு மேற்படுதல் கூடாது.

இந்தியாவில் எவ்விடத்திலும் பிடிக்கட்டளையை நிறைவேற்றலாம்: ஒரு பிடிக்கட்டளையை இந்தியாவில் எந்த இடத்திலும் நிறைவேற்றலாம். அப்படி ஒரு பிடிக்கட்டளையைப் பிறப்பிக்கின்ற நீதிமன்றத்தின் வட்டார அதிகார வரம்புக்கு வெளியே அது நிறைவேற்றப்பட வேண்டியபோது, அந்த நீதிமன்றம், தன் அதிகார வரம்புக்குள் உள்ள ஒரு காவல் அலுவலருக்கு அனுப்புவதற்குப் பதிலாக, எந்த நிருவாகத் துறை நடுவர், அல்லது மாவட்டக் காவல் கண்காணிப்பாளர் அல்லது எந்தக் காவல் ஆணையரின் வட்டார எல்லைக்குள் அது நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமோ அவருக்கு அதை அஞ்சல் வாயிலாகவோ வேறு விதமாகவோ அனுப்பலாம்.

எவருக்காகப் பிடிக்கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்ட ன்ளதோ அவரைக் கைது செய்தபின் நடைமுறை: பிறப்பிக்கப்பட்ட மாவட்டத்திற்கு வெளியே ஒரு பிடிக்கட்டளை நிறைவேற்றப்படும்போது, அதைப் பிறப்பித்த நீதிமன்றம், கைது செய்த இடத்திலிருந்து முப்பது கிலோ மீட்டருக்குள் இருந்தாலன்றி அல்லது எந்த வட்டார எல்லைக்குள் கைது செய்தல் நடந்ததோ அந்த வட்டார எல்லைக்குள் அதிகாரஞ் செலுத்தும் நிருவாகத் துறை நடுவர் அல்லது மாவட்டக் காவல் கண்காணிப்பாளர் அல்லது காவல் ஆணையரைக் காட்டிலும் அந்த நீதிமன்றம் அருகில் இருந்தாலன்றி, அல்லது 71-ஆம் பிரிவின்படி ஆணை வாங்கப்பட்டிருந்தாலன்றி, கைது செய்யப்பட்டவரை மேற்சொன்ன நடுவர் அல்லது மாவட்டக் கண்காணிப்பாளர் அல்லது ஆணையர் முன்பாகவே இட்டுச் செல்லுதல் வேண்டும்.

நடைமுறை: பிடிக்கட்டளை பிறப்பித்த நீதிமன்றம் கருதியிருந்த ஆள்தான் கைது செய்யப்பட்டவர் என்று தோன்றுமானால், நிருவாகத்துறை நடுவர் அல்லது மாவட்டக் காவல் கண்காணிப்பாளர், அந்தக் காவலர் ஆணையர், அவரை அந்த நீதிமன்றத்திற்குக் காவலில் கொண்டுபோகும்படி உத்தரவிட வேண்டும். ஆனால், குற்றமானது, பிணையில் விடுங் குற்றமாக இருந்து, மேற்சொன்ன நடுவருக்கு, மாவட்டக் கண்காணிப்பாளருக்கு, அல்லது பிணைய ருக்கு மனநிறைவு ஏற்படும் வகையில் அத்தகையவர் பிணை கொடுக்கத் தயாராகவும் சம்மதமுடைய வராகவும் இருந்தால், அல்லது உத்தரவொன்று அந்தக் கட்டளையில் மேற்குறிக்கப்பட்டு, அம்மேற் குறிப்பின்படி வேண்டப்பட்ட பிணையை அத்தகைய வர் கொடுக்கத் தயாராகவும் சம்மதமுடையவராகவு மிருந்தால், நடுவர், மாவட்ட நிலவரத்திற்கேற்ப அத்தகைய பிணையையோ, உத்தரவாதத்தையோ வாங்கிக்கொண்டு, பிடிக்கட்டளை பிறப்பித்த நீதி மன்றத்திற்கு அந்தப் பத்திரத்தை அனுப்பி வைக்க வேண்டும்.

கொணர் கட்டளையும், பிடிக்கட்டளையும்: ஒரு நீதி மன்றம், எவரேனும் முன்தோன்றுவதற்குக் கொணர் கட்டளையொன்று பிறப்பிக்க இந்தச் சட்டத்தின் படி அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளவரைக் கைது செய்வதற்கான பிடிக்கட்டளையொன்றை அதற்குரிய காரணங்களை எழுத்து மூலம் பதிவு செய்தபின் பிறப்பிக்கலாம். (அ) அத்தகைய கொணர் கட்டளையைப் பிறப்பிப்பதற்கு முன்போ, அதைப் பிறப்பித்த தற்குப் பின்னர் ஆனால் அவர் முன்தோன்றுவதற் காகக் குறிப்பிடப்பட்ட நேரத்திற்கு முன்போ அவர் தலைமறைவாகி விட்டார் என்பதாகவோ மற்றும்

அவர் கொணர் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியமாட்டார் என்பதாகவோ நீதிமன்றம் நம்புவதற்குள், காரண மிருக்குமாயின், அல்லது (ஆ) அந்தக் கொணர் கட்டளை அதில் கண்டபடி அவர் முன்தோன்றுவதற்குச் சாத் தியமாகும் வகையில் உரிய காலத்தில் உரியவாறு 'சார்வு' செய்யப்பட்டதாக நிரூபிக்கப்பட்டிருந்தும், அவ்வாறு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அவர் முன்தோன் றத் தவறுவதோடு, அவ்வாறு தவறியதற்கு நியாய மான காரணம் எதுவும் அளிக்கப்பட வில்லையாயின் பிடிக்கட்டளை பிறப்பிக்கலாம்.

நடுவர்களுக்கும் காவல்துறையினருக்கும் உதவு தல்: பொது மக்களில் ஒவ்வொருவரும் தம் உதவியை நியாயமான முறையில் வேண்டுகின்ற ஒரு நடுவர் அல்லது காவல் அலுவலருக்குச் செய்வதற்குக் கட்டுப் பட்டவராவார். அந்த நடுவர் அல்லது காவல் அலு வலருக்கு எவரைக் கைது செய்வதற்கு அதிகாரமிருக் கிறதோ அவரைப் பிடிப்பதற்கு அல்லது அவர் தப்பித் துக் கொள்வதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய உதவியை ஒவ்வொருவரும் செய்யக் கடமைப்பட்டவரா வார். அமைதிக்குலைவைத் தடுப்பதற்கு அல்லது அதை ஒடுக்குவதற்குக் காவல் துறையினர் உதவி வேண்டுவார்களேயானால் அவர்களுக்கு உதவுதல் வேண்டும். மேலும், இருப்புப்பாதை, கால்வாய், தந்தி அல்லது பொதுச் சொத்து எதற்கேனும் எந்தச் சேதத்தையும் இழைக்கும் முயற்சியைத் தடுப்பதற் கும் உதவி வேண்டினால் உதவுதல் வேண்டும். அதே போல் பிடிக்கட்டளையொன்று காவல் அலுவலரல் லாத ஒருவருக்குக் குறிப்பிட்டனுப்பப்பட்டிருக்கும் போது, அவர் அருகிலிருந்து கொண்டும் அப்பிடி கட்டளையை நிறைவேற்றுவதில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தால், வேறெவரும் அப்பிடிக்க ட்டளையை நிறைவேற்றுவதில் உதவி செய்யலாம்.

நடுவர்கள் முன் நடவடிக்கை தொடங்குதலும் கட் டளை பிறப்பித்தலும்: குற்றமொன்றை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் நடுவர் ஒருவர் கருத்தின்படி மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப் போதுமான அதிகாரம் இருந்து அவ்வழக்கு, கொணர் கட்டளை வழக்காகத் தோன்றுமானால், எதிரி முன்தோன்றுவ தற்கான கொணர் கட்டளையைப் பிறப்பித்தல்வேண் டும்; அல்லது வழக்கானது பிடிக்கட்டளை வழக்காகத் தோன்றுமானால், முன்தோன்றுதல் தன் முன்போ அல்லது உரிய அதிகாரங்கொண்டுள்ள வேறெந்த நடு வர் முன்போ ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் எதிரியைக் கொண்டு வரும்படியோ, எதிரி வரும்படியோ செய்வ தற்குப் பிடிக்கட்டளை ஒன்றை, அல்லது தாம் பொருத்தமென நினைத்தால் கொணர் கட்டளை யொன்றைப் பிறப்பிக்கலாம்.

முடிவுரை: மேலே கூறப்பட்ட சட்ட விதிமுறைகளிலிருந்து 'பிடியாணை வேண்டுகுற்றம்' என்பது இரண்டு வருடத்திற்கு அல்லது அதற்குக் குறைந்த தண்டனையுள்ள குற்றங்களைப் பொறுத்த மட்டில் பிடியாணை இன்றியமையாததாகும். பிடியாணை யின்றிக் கைது செய்வதற்கு யாருக்கும் அதிகாரம் கிடையாது. மற்ற பெரிய குற்றங்களைப் பொறுத்தமட்டில் குற்றம் செய்தவரைக் கைது செய்யப் பிடியாணை தேவையில்லை. பிடியாணை என்பது நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்படும் ஓர் ஆணையாகும். அந்த ஆணையானது ஒரு குறிப்பிட்ட ஆணையோ ஆள்களையோ, கைது செய்வதற்குக் காவல் துறையினருக்கோ வேறொருவருக்கோ வழங்கப்படும் அதிகாரமாகும்; மேலும், கட்டளையுமாகும். இந்திய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு விழுக்காடு பிடிக்கட்டளையை நிறைவேற்றுபவர்கள் காவல் அலுவலர் ஆவர். சில சிறிய குற்றங்களைப் பொறுத்தவரையில் கொணர் கட்டளையே போதுமானதாகும். அவ்வாறு கொணர் கட்டளையை பிறப்பித்தும் யார் மீது கொணர் கட்டளையை பிறப்பிக்கப்பட்டதோ அவர் முன் தோன்றவில்லை என்றால் வேறுவழியின்றி நீதிமன்றம் பிடிக்கட்டளையை பிறப்பிக்க முற்படுகிறது. 1973-ஆம் ஆண்டு இந்தியக் குற்ற விசாரணை முறைச் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள முதலாம் இணைப்புப் பட்டியலின் 4 - வது பத்தியில் குறிப்பிட்ட குற்றத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அது கைது செய்தற்குரியதா அல்லது கைது செய்தற்குரியதல்லாததா என்பது பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு அது கைது செய்வதற்குரியதாக இருக்குமானால் பிடிக்கட்டளையுடனா அல்லது பிடிக்கட்டளையின்றியா என்பது குற்றத்தின்தன்மையையும் அதன் தண்டனையையும் பொறுத்ததாகும். மா.அ.

பிண்டன், மிக வலிமையுடைய சங்க காலத்தலைவன். இவன் ஏழில் என்னும் நீண்டமலைத்தொடர்களுக்குரியவனும், பாரம் என்னும் ஊர்க்குத் தலைவனுமாகிய நன்னன் என்பவனோடு போர் செய்து தோற்றான். நன்னன் எய்த வேற்படை பிண்டன் மார்பில் தைத்து ஊடுருவியது. அதனால் பிண்டன் இறந்தான். அதனை நன்னன் வெற்றிவிழாவாகக் கொண்டாடினான் (அகம் 152). செ.இரா.

பிண்டாரிகள் குதிரை வீரர்களாகிய கொள்களைக் கூட்டத்தினராவர். இவர்கள் நடு இந்தியாவிலிருந்து கி.பி. 17,18 - ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பரவிப் பல இடங்களில் கொள்ளைத் தொழிலை நடத்தி வந்தனர். இந்தியாவில் காணப்பட்ட அரசியல் குழப்பம் இவர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தது. இந்தியாவின் பல பாகங்களில் இவர்கள் புரிந்த கொடுமைகள் இந்திய வரலாற்றில் இடம் பெற்றுள்ளன.

கொள்ளை அடிப்பதற்காக இவர்கள் பெண்டிரையும் குழந்தைகளையுங்கூடக் கொல்லத் தயங்கவில்லை. இக்கூட்டங்களில் கடனாளிகளும், குற்றவாளிகளும், வேலையிழந்தவர்களும், வேலையற்றவர்களும் இருந்தனர். முகம்மதிய இனத்தவருடன் இந்து இனத்தவரும் இக்கூட்டத்தில் காணப்பட்டனர். மகாராட்டிரப் பேரரசு ஏற்பட்டிருந்தபொழுது, அப்படைகளில் இவர்களுள் பலர் நியமனம் பெற்றனர். ஆதலால் ஓல்கார் (Holkar), சிந்தியா முதலிய மராட்டியத் தலைவர்களின் ஆதரவு பிண்டாரிகளுக்கு இருந்தது. இக்கூட்டத்தினர் நாட்டுப் பற்றோ, சமய உணர்ச்சியோ கொண்டிருக்கவில்லை. இவர்களை ஒற்றுமைப் படுத்த உதவியாக இருந்தவை பலருடைய வாழ்க்கைத் தோல்வியும், கொள்ளை அடித்துப் பிழைக்கும் எண்ணமுந்தாம். ஆங்கிலேயருக்கு உரிய பகுதிகளிலும் இவர்கள் தமது தொழிலை நடத்தியதால் இவர்களுக்கு வீழ்ச்சிக் காலம் ஏற்பட்டது. இந்தியாவில் தலைமை ஆளுநராகப் பதவி ஏற்றிருந்த ஏசுடிங்சு (Hastings) பிரபு, தமது விடாமுயற்சியால் கி.பி. 1818-இல் இக்கூட்டத்தினரை அழித்தார். மூன்றாம் மராட்டியப் போரில் ஆங்கிலேயர் மராட்டியரைத் தோற்கடித்தவுடன், மராட்டியரின் ஆதரவில் வளர்ந்த பிண்டாரியரும் வீழ்ச்சியடைந்தனர். தெ.பா.

பிண ஆய்வு: இவ்வுலகில் வாழும் ஒவ்வொரு உயிரினமும் ஒருநாள் மரணத்தைத் தழுவினே ஆக வேண்டும். மனிதனின் இறப்பிற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் உள்ளன. ஒருவரின் மரணம் இயற்கையாக இருக்குமேயானால் மரணத்திற்கான காரணத்தை அறியப் பிண ஆய்வு (Postmortem) செய்தல் தேவையில்லை. ஆனால், ஒருவர் எதிர்பாராமல் தாமாகத் தற்கொலை செய்துகொண்டோ, விபத்தினாலோ, மற்றவர்களால் கொலை செய்யப்பட்டோ, ஐயப்பாடு தோன்றும் முறையிலோ மரணம் அடைந்திருந்தால் பிணத்தை ஆய்வுசெய்து மரணத்திற்கான காரணத்தைக் கண்டுபிடிப்பது அவசியமாகும். 'பிணம் பொய் சொல்லாது, இறப்பின் காரணத்திற்கு அப்பிணமே உண்மையான சாட்சி தரும்' என்னும் முதுமொழி முற்றிலும் உண்மையாகும். ஆய்வின் மூலம் கிடைக்கின்ற உண்மைகள் மரணத்திற்கான காரணங்களைக் கூறுவதினால் பிண ஆய்வு அறிக்கை கொலைக் குற்றங்களில் மிக முக்கியமான ஆவணமாகக் கருதப்படுகிறது.

பிண ஆய்வின் நோக்கம்: இறப்பு எதனால் ஏற்பட்டது என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதே பிண ஆய்வின் முக்கிய நோக்கமாகும். மரணம் எவ்வாறு ஏற்பட்டது? எப்பொழுது, எந்த நேரத்தில் ஏற்பட்டது? எந்த வகைச் சூழ்நிலையில் ஏற்பட்டது என்பன

போன்ற பல முக்கிய செய்திகளும் பிண ஆய்வின் மூலம் அறியப்படுகின்றன.

செயல் முறைகள்: அறுவைச் சோதனையாளர் தம் ஆய்வைத் தொடங்குவதற்கு, அதற்கான விண்ணப்பம், காவல் அதிகாரியால் அளிக்கப்படவேண்டும். விண்ணப்பம், பிணம் பற்றிய எல்லாவிதமான தகவல்களையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். மரணம் உண்டாவதற்கான மேலோட்டமான காரணங்களும் சூழ்நிலைகளும் விளக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். மரணம் எந்த வகையைச் சார்ந்தது, பயன்படுத்தப் பட்ட ஆயுதங்கள் அல்லது பொருட்கள், உடலின்மேல் காணப்படும் காயங்கள் முதலியன குறிப்பிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். இறந்தவரின் பெயர், முகவரி முதலியன தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். இவ்வாறு எல்லாவிவரங்களையும் கொண்ட விண்ணப்பம் அறுவை மருத்துவச் சோதகருக்கு அளிக்கப்பட்டவுடன் சோதகர் தம் ஆய்வைத் தொடங்குவார்.

ஆய்வின் தொடக்கம்: ஆய்வைத் தொடங்குமுன் காவல் அதிகாரியால் பிணம் அடையாளம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு அதற்கான குறிப்பேட்டில் கையொப்பம் பெறப்பட வேண்டும். முக்கியமாக விதிமுறைகளின்படி பிண ஆய்வு சூரிய வெளிச்சத்திலேயே செய்யப்பட வேண்டும். அதாவது காலை 7 மணி முதல் மாலை 5 மணிவரை செய்யலாம். இதற்குக் காரணம் ஆய்வு துல்லியமானதாக இருக்க வேண்டுமென்பதே ஆகும். இந்தப் பிண ஆய்வுக்கு அறுவை மருத்துவரோடு அவருக்கு உதவி செய்ய அறிவியல் உதவியாளரும், பிணத்தைத் தூக்கி இறக்கி உரிய நிலைகளில் திருப்ப - தலை, உடல் முதலிய வற்றை மருத்துவர் ஆணைப்படி அளிக்கக் கடைநிலை ஊழியர்களும் தேவைப்படுகின்றனர். அறுவை மருத்துவர் முதலில் பிணத்தின் மீதான துணிகள், அடையாளங்கள், காயங்கள், பொருள்கள் முதலியன வற்றைக் குறித்துக்கொள்வார்.

ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டியவை: காயங்கள்: காயங்கள் பலவகைப்படும். இலேசான, மிகக்கனமான, இரத்தக் காயம், வீங்கிய காயம், குத்துக் காயம், வெட்டுக் காயம் எனப் பலதிறத்தால் அவற்றை வகைப்படுத்தலாம். பிணத்தின் மேலிருந்த காயங்களை வகைப்படுத்தி அவற்றின் அளவுகள், அவை இருக்கும் இடங்கள், திசைகள், உண்டான விதங்கள் போன்றவற்றை முறையாக அதற்கான குறிப்பேட்டில் குறிக்க வேண்டும். இவ்வாறு குறிக்கும்போது எந்தவகையான சிறு காயமும் விடுபடாமல் குறிக்கவேண்டும். உடலின் நிறம், பருமன், முடியின் நிறம், நீளம், பற்கள்

போன்றவை தொடர்பான குறிப்புகளும் கூட குறிப்பேட்டில் குறிக்கப்பட வேண்டும்.

சோதனையின்போது உடன் இருந்தவர் பெயர்கள், சோதனை நடைபெற்ற இடம் போன்றவற்றை முறையாகக் குறிப்பிடவேண்டும். குறிப்பேட்டில் மனித உடலின் தோற்றமும் பாகங்களும் கடைசிப் பக்கத்தில் வரைபடங்களாக இருக்கும். அந்தப் படங்களில் பிணத்தின்மீது இருந்த காயங்களையும், தன்மையையும், அளவையும் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். சோதனையானது 45 நிமிடங்களிலிருந்து 100 நிமிடங்கள் வரை நடைபெறும்.

உள்ளுறுப்புகள் சோதனை: பிணத்தின் உள்ளுறுப்பு களையும் சோதனை செய்வது அவசியமாகும். இதற்காகப் பிணம் தொண்டையிலிருந்து வயிற்றின் அடிப்பாகம் வரை மார்பு வழியாக நேராகக் கிழித்துத் திறக்கப்பட்டு மார்பின்மேல் 'வி' வடிவத்தில் வெட்டி யெடுக்கப்படும். வெட்டி எடுத்தபின்பு உள்ளுறுப்புகள் ஒவ்வொன்றாகச் சோதிக்கப்படும். உள்ளுறுப்புகளின் மேலுள்ள காயங்கள் இரத்தக் கசிவு, இரத்தக் கட்டிகள், மற்றும் இரத்தத்தின் அளவு முதலியன குறித்துக்கொள்ளப்படும். இவை யாவும் மரணம் தொடர்பான காரணங்களைக் கண்டுபிடிக்க உதவும்.

வயிறு: வயிற்றிலுள்ள உணவு அல்லது உண்டு சீரணம் ஆன அல்லது சீரணம் ஆகாத வயிற்றிலுள்ள குழம்பின் தன்மை, அளவு, நிறம், எடை முதலியன இறந்த நேரம் காரணம் ஆகியவற்றை அறிய மிகவும் நல்ல அளவுகோலாக உதவுகின்றன. வயிற்றில் ஏதேனும் நஞ்சோ, போதைப் பொருளோ, மற்ற மருந்துப் பொருட்களோ இருப்பின் அவற்றின் வாசனை, நிறம், குணம் முதலியன குறித்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். தேவைப்பட்டால் அல்லது காவல் துறை அதிகாரி வேண்டுகோள் விடுத்தால் பிணங்களிலிருந்து வயிற்றின் உள் இருக்கும் பொருளை இரசாயன சோதனைக்காக ஆய்வகத்திற்கு அனுப்பவேண்டும்.

இரத்தமும் மூத்திரமும்: இரத்தமும் மூத்திரமும் தேவைப்பட்டால் பிணங்களில் இருந்து எடுத்து இரசாயன சோதனைக்காக அனுப்பப்படவேண்டும். இரசாயன சோதனையில் இவற்றில் அடங்கியுள்ள போதை மருந்தின் தன்மை, அளவு மற்றும் நச்சுத் தன்மை முதலியன கண்டுபிடிக்கப்படும்.

நுரையீரல்: இதன் எடை, தன்மை, அளவு முதலியன குறிக்கப்பட வேண்டும். இதனைக் கூறு போட்டு உள் நுரையீரலின் தன்மை மேலும் நுரையீரலின் மேலுள்ள இரத்தக்கசிவு, கட்டி, காயங்கள் முதலியன குறிக்கப்பட வேண்டும். தண்ணீரில் விழுந்து இறந்த பிணங்களின் நுரையீரல்களிலிருந்து,

நுரையீரலின் தன்மையைக் கொண்டு இறப்பின் காரணம் அறியலாம்.

சிறு குடல், பெருங்குடல், ஈரல், முதலிய உடலிலுள்ள எல்லா உறுப்புகளையும் செவ்வனே ஆய்வு செய்து பிழையின்றிக் குறித்துக்கொள்ள வேண்டும். உடலிலுள்ள உறுப்புகளின் எடை பருமன் முதலியன முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவையாகும்.

எலும்புகள்: மனித உடலில் 216 எலும்புகள் உள்ளன. எலும்புகளில் முறிவுகள், காயங்கள் முதலியன இருந்தால் அவற்றை ஆய்வுசெய்து அளவு, முறிவு பட்ட இடம், எந்த வகையினாலான ஆயுதத்தால் முறிவு உண்டானது போன்ற குறிப்புகளைக் குறித்துக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வகையான முறிவுகள் இறப்பின்முன் ஏற்பட்டனவா அல்லது இறப்பின் பின் ஏற்பட்டனவா என்பதை முக்கியமாக ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

இரசாயன சோதனை: சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட பிணத்தின் சில உறுப்புகளை இரசாயன சோதனைக்காக ஆய்வுக்கூடத்திற்கு அனுப்பவேண்டும். அவை வயிறு, குடல்கள், ஈரல், மூத்திரக்காய், மூளை எனப் பலதரப்பட்டன. மேலும், இரத்தம் மூத்திரம் முதலியனவும் இரசாயன சோதனைக்காக அனுப்பப்படும். அவை இரசாயன சோதனை செய்யப்படுவதற்குக் காரணம் அவற்றிலுள்ள நஞ்சு மற்றும், மதுவகைப் பொருட்கள், அவற்றின் அளவுகள் முதலியவற்றை அறிவதற்கேயாகும். இந்தக் கண்டு பிடிப்புகள் உண்மையான இறப்பின் காரணம் அறிய மருத்துவருக்கு நிலையான மாற்றமுடியாத தடையமாக உதவுகின்றன.

இப்படிச் சோதனை முடிந்தபிறகு கண்டுபிடிப்புகள் காவல்துறைக்கும் தேவையான உயர் அதிகாரிகளுக்கும் உரியநேரத்தில் அனுப்பப்பட வேண்டும். இந்தப் பிணச்சோதனைச் சான்றிதழ் அதற்குரிய அச்சிடப்பட்ட படிவத்தில் எல்லாவகையான குறிப்புகளுடனும் ஒழுங்காக இருக்கவேண்டும். இந்தப்பிண ஆய்வுச் சான்றிதழ் காவல்துறை மூலமாக நீதிமன்றத்துக்கு அனுப்பப்படும். பிறகு நீதிமன்றத்திலிருந்து சாட்சி சொல்வதற்காக மருத்துவர் அழைக்கப்படும்போது எல்லாவிதமான குறிப்புகளுடனும் மருத்துவர் நீதிமன்றத்தில் முறையான சாட்சியம் அளிக்கவேண்டும். நீதிமன்றத்தில் சாட்சியமளித்தபின் அவ்வழக்கின் தீர்ப்பின் நகலை நீதிமன்றம் சாட்சியமளித்த மருத்துவருக்கும் அனுப்பிவைக்கும்.

இரண்டாம் பிண ஆய்வு: சில நேரங்களில் பிண ஆய்வானது இரண்டாம் முறையாக ஒரே பிணத்தின்மீது செய்யப்படும். இது கீழ்க்காணும் சூழ்நிலைகளில் உரிய

அதிகாரிகளால் வேண்டப்படும். இதனைத் தோண்டியெடுத்தல் (Exhumation) என்றும் கூறுவர். 1) முதல் பிண ஆய்வு சரியாகச் செய்யப்படவில்லை என்று அறியப்பட்டாலோ, 2) முதல் ஆய்வின் குறிப்புகள் தவறு என்று அறியப்பட்டாலோ, 3) அதிகாரிகள் இரண்டாம் பிண ஆய்வு தேவையெனக் கருத்துத் தெரிவித்தாலோ இந்தவகையான இரண்டாம் பிண ஆய்வு உரிய அதிகாரிகளிடமிருந்து வேண்டப்பட்டு மருத்துவர்பூலம் செய்யப்படும். இந்த இரண்டாம் பிண ஆய்வு வட்டாட்சியர் முன்னிலையில் இடுகாட்டிலோ அல்லது பிணம் புதைக்கப்பட்ட வேறு இடங்களிலிருந்தோ செய்யப்படும்.

சில நேரங்களில் பிணத்தின் எலும்புகளும் கழிவுப் பொருட்களும் தோண்டியெடுக்கப்பட்டு அவை காவல்துறை மருத்துவருக்கு அனுப்பப்படும். இந்த எலும்புகள் மற்றுமுள்ள கழிவுப் பொருட்களிலிருந்து இயன்ற வரை இறப்பின் காரணம், இறந்தவர் ஆணா பெண்ணா என்பது போன்ற பல தகவல்களை அறிய இயலும். இவ்வாறு பிண ஆய்வு பலவிதங்களில் தேவைக்கேற்பச் செய்யப்படும்.

பிண ஆய்வாளரின் திறமை, அனுபவம், அறிவுக் கூர்மை முதலியவற்றைப் பொறுத்தே குற்றவாளி, குற்றம்செய்த முறை ஆகியவற்றைக் கண்டுபிடிக்க இயலும்.

பிண ஆய்வு செம்மையாகச் செய்யப்படுபின் அது நீதி வழங்குதலில் சிறப்பிடம் பெற்றிடும். க.பா.

பிண விசாரணை: ஒருவரது மரணம் இயற்கையாக நிகழ்ந்ததா? அல்லது கொலை மற்றும் தற்கொலை போன்ற இயற்கைக்குப் புறம்பான முறையில் நிகழ்ந்ததா? என்பதனைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக மரணம் அடைந்தவரின் பிணத்தினை மையமாகக் கொண்டு நிகழ்கின்ற விசாரணைக்குப் பிண விசாரணை (Inquest) என்று பெயர். ஒருவரின் மரணம் ஐயப்படும்படியாக நிகழ்ந்திருக்கிறது என்ற தகவல் கிடைத்ததும் காவல் அலுவலர் இந்நிகழ்வு எந்த நடுவரின் ஆள்வரைக்குள் வருகிறதோ அந்த நடுவருக்கு முதல் தகவல் அறிக்கையை அளிக்க வேண்டும். பின்னர் உடனடியாக நிகழ்ச்சி இடத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். தகவல் கொடுத்தவர் உறவினரானால் அவரையும் அழைத்துக் கொண்டு செல்வார். நிகழ்ச்சி நடந்த இடத்தின் அருகில் குடியிருக்கின்ற நன்மதிப்புப் பெற்ற தகுநிலை உடைய இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சாட்சியங்களின் முன்னிலையில் விசாரணை செய்வார். அந்த விசாரணையின் முடிவில் மரணம் உண்டானதற்குத் தோன்றுகிற காரணத்தைத் தெரிவிக்கும் அறிக்கை ஒன்றையும் தயாரிப்பார். அவ்வறிக்கை சடலம் கிடந்த இடம், சடலத்தின்

நிலை, அதன் தலை எத்திசை நோக்கிக் கிடந்தது, உடல்மீது காணப்பட்ட வெளிக்காயங்கள் என்னென்ன என்பவை பற்றியும், வேறு காய்க்குறிகள் பற்றியும் விவரித்துக் கூற வேண்டும். பிணம் கிடந்த நிலைகுறித்த வரைபடமும் தயார் செய்ய வேண்டும். எலும்பு முறிவுகள், உறுப்பு இழப்புகள், சிதைவுகள் பற்றியும் கூற வேண்டும். எந்த விதத்தில் அந்தக் காயம் ஏற்பட்டது என்பதையும் எந்த ஆயுதத்தால் அல்லது கருவியால் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும். சம்பவ இடத்தில் சாட்சிகள் முன்னிலையில் மேற்கண்டவை குறிக்கப்பட வேண்டும். சாட்சிகளும், அதில் கையெழுத்திட வேண்டும். பின்னர் அதைத் தயாரித்த காவல் அதிகாரி நீதிமன்றத்தில் அதனை அளிக்க வேண்டும். பிண விசாரணை முடிந்ததும், இன்னாரென்று அடையாளங்கண்டு பிடிக்கக் கூடிய ஆள் அல்லது உறவினருடன் ஒரு காவலர் பொறுப்பில் மருத்துவ அதிகாரிக்குப் பிணம் அனுப்பி வைக்கப்படும். பிணப்பரிசோதனைக் காக விண்ணப்பமும் அனுப்பப்படும். பிணம் வந்து சேர்ந்த நாளும், நேரமும் அதில் குறிப்பிட்டுக் காவலரிடம் அளிக்கப்படும். உடன் வந்த காவலரும், அடையாளம் காட்ட வந்தவரும் அடையாளம் காட்டிய பின்னர் பிணப்பரிசோதனை நிகழ்த்தப்படும். பிணப்பரிசோதனை நிகழ்த்திய மருத்துவர் அவருடைய அறிக்கையின் ஒரு படியினைக் காவல்துறை மேலாளருக்கு அனுப்பி வைப்பார். விரும்பினால் புலன் விசாரணை செய்த காவல் அதிகாரிக்கும் அனுப்பி வைப்பார்.

தூக்கில் தொங்கிய அல்லது கழுத்தை நெரித்துக் கொல்லப்பட்ட குற்றங்கள், மருத்துவ - சட்ட சாட்சியங்கள் (தடையங்கள் Medico Legal- Evidence) அனைத்தையும் சேகரித்துத் தரவேண்டும். அதனோடு பின்வரும் குறிப்புகளையும் குறித்துத் தர வேண்டும். 1) உதட்டிலும், கண்ணிமையிலும் ஏற்பட்டிருந்த மாற்றங்கள், 2) கண் எவ்வளவு உந்தித் தள்ளப்பட்டிருந்தது, 3) நாக்கின் நிலை - உதட்டின் இடையே அழுந்தி இருந்ததா? இல்லையா? 4) உடம்பிலிருந்து வாய், மூக்கு வழியாக வடிந்து கொண்டிருக்கும் வடிசல், அது வடிந்து கொண்டிருந்த திசை.

கழுத்தை அழுத்தியிருந்த பொருளை நீக்கிய பின்னர் கழுத்தில் காணப்பட்ட அடையாளங்கள், காயங்கள், உள்ளங்கையில் ஏற்பட்டிருந்த காயக் குறிகள், "தோலின் தன்மை மென்மையாயிருந்ததா கடினமாயிருந்ததா, உடலில் காணப்பட்ட மற்றைய காயங்கள் முதலியவற்றை உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் குறிப்பிடவேண்டும்.

காவல் துறையினரின் பாதுகாவலில் இருக்கும்

பொழுது ஒருவர் மரணமடைந்துவிட்டால், தொடர் புடைய நடுவர் அல்லது அதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட நடுவர், காவல் அதிகாரியின் புலனாய்விற்குப் பதிலாக அந்த மரணம் குறித்து விசாரணை நடத்த வேண்டும். சில நேரங்களில் காவல் அதிகாரியின் புலன் விசாரணையைத் தொடர்ந்து அதிகப்படியாகவும், நடுவர் விசாரணை நிகழ்த்தலாம்.

பிண விசாரணை நடத்தும்பொழுது அது குறித்து எடுக்கப்பட்ட சாட்சியங்களைப் பதிவு செய்து கொள்ளுதல் வேண்டும். மரணத்தின் காரணத்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக அடக்கம் செய்யப்பட்ட உடலை அவசியமாயிருப்பின், தோண்டி எடுத்துச் சோதனையிடும்படி செய்யலாம். குற்ற விசாரணை முறைச் சட்டப்பிரிவு 176 - இன் கீழ் நடுவர் விசாரணை நடத்தும்பொழுது, இறந்தவரின் உறவினருக்குத் தெரிவித்து அவர்கள் உடலிருக்க அனுமதிக்க வேண்டும். எச்.எம்.அ.

பிணை: இன்று சமூகத்தில் குற்றம் செய்கின்ற எவரையும் கைது செய்யாமலோ அவர் தண்டிக்கப்படாமலோ இருக்க முடியாது. அப்படி ஒருவர் மீது குற்றம் சுமத்துகின்றபோது அவர் உண்மையிலேயே குற்றம் செய்யாதவராகக் கூட இருக்கலாம். குற்றத்தைப் பெருங்குற்றம் என்றும் சிறு குற்றம் என்றும் பிரிக்கலாம். அப்படிப் பெருங்குற்றம் ஒருவர் செய்திருக்கிறார் என்று கைது செய்யப் பட்டிருக்கிற போது அவரைப் பிணை (Bail) யிலே விடுவது நல்ல தன்று. அதேபோல் சிறு குற்றம் செய்தவரை விசாரணைக் காலம் முடியும் வரையில் சிறையில் அடைத்து வைத்திருப்பதும் உகந்ததன்று. எனவே, அவர் பிணையில் விடப்படவேண்டும். 1973-ஆம் ஆண்டுக் குற்ற விசாரணை முறைச்சட்டம் பிரிவு 2(அ)வின்படி 'பிணையில் விடுங்குற்றம்' என்பது முதலாம் இணைப்புப் பட்டியலில் பிணையில் விடக் கூடியதாகக் காட்டப்பட்டுள்ள அல்லது அவ்வப்போது நடைமுறையிலிருக்கும் வேறு எந்தச் சட்டத்திலும் பிடிக்கட்டளையில் விடுங்குற்றமாக ஆக்கப்பட்டுள்ள குற்றம் என்று பொருள்படும்.

வேறு எந்தக் குற்றமும் 'பிணை விடாக்குற்றம்' எனப்படும். எனவே, இந்த விளக்கத்திலிருந்து பிடிக்கட்டளையில் விடும், மற்றும் பிடிக்கட்டளையில் விடாக்குற்றம் என்பது அட்டவணையைப் பொறுத்தே அமையும். அந்த அட்டவணையின்படி இரண்டு ஆண்டுக்குக் குறைவான தண்டனைக்குரிய எந்தக்குற்றமும் பிணையில் விடக்கூடிய குற்றமாகும். அதற்கு மேற்பட்ட தண்டனைக்குரிய குற்றம் அனைத்திலும் அப்படிக்குற்றம் சுமத்தப்பட்ட ஒருவரைப் பிடிக்கட்டளையில் விடுவதா இல்லையா என்பது பற்றி முடிவு எடுக்க

மாவட்டக் குற்றவியல் நீதிமன்றத்திற்கும் உயர்நீதிமன்றத்திற்கும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. குற்றத்தின் தன்மையையும், அது நடந்த சூழ்நிலையையும் கருத்தில் கொண்டு பிணையில் விடப்படவேண்டுமா வேண்டாமா என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டும்.

பிடிஆணைகள் மற்றும் பத்திரங்கள் பற்றிய வகை முறைகள்: இந்தியக் குற்றவியல் விசாரணை முறைச் சட்டம் 1973 - இல் பிரிவுகள் 436 விருந்து 450 வரை விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. கீழ்க்காணும் வழக்குகளில் பிடிஆணை வாங்கப்பட வேண்டும் என்பது இன்றியமையாதது.

(அ) பிணை விடாக்குற்றம் சுமத்தப்பட்டவரல்லாத எவரும் விடுவிக்கப்பட வேண்டும்: பிணையில் விடாக்குற்றம் சுமத்தப்பட்ட எவரும் காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலர் ஒருவரால் பிடி ஆணையின்றிக் கைது செய்யப்பட்டபோதோ, காவலில் வைக்கப்பட்ட போதோ, நீதிமன்றத்தின் முன் தோன்றும் போதோ, தோற்றுவிக்கப்படும் போதோ, அத்தகைய அலுவலரின் காவலில் இருக்கும் போதோ, எந்தச் சமயத்திலும் அல்லது அந்நீதிமன்றத்தின் முன் நடக்கும் எந்தக் கட்டத்திலும் பிணை கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருப்பாரேயானால் அவரைப் பிணையில் விடுவித்தல் வேண்டும். அலுவலரோ நீதிமன்றமோ பிணை வாங்கிக் கொள்வதற்கு மாறாகப் பத்திரம் ஒன்றை எழுதிக் கொடுப்பதன் மூலம் அவரை விட்டு விடலாம்.

(ஆ) புலனாய்வு குறித்த காலத்திற்குள் முடிக்க முடியாத போது: பிடி ஆணையின்றிக் கைது செய்யப்பட்ட ஒருவரை 24 மணி நேரத்திற்குள் 'நீதிமன்றத்தில் தோன்றும்படி செய்ய வேண்டும். இதில் வழிப்பயணத்திற்குத் தேவையான நேரத்தை கழித்துக் கொள்ளலாம். அப்படி அந்த அலுவலர் 24 மணி நேரத்திற்கு மேலாக அவரைப்பிடித்து வைத்திருக்க வேண்டுமென்றால் அவரைப் பக்கத்திலுள்ள நடுவர் முன் தோன்றும்படி செய்தோ அவரது உத்தரவு பெற்றோ காவலில் வைத்திருக்க வேண்டும். பிரிவு 167 (2) - இன் படி நடுவர் கீழ்க்காணும் கால அளவிற்கு உட்பட்டுத்தான் உத்தரவிட முடியும்.

(1) '90 நாள்கள்': சம்பந்தப்பட்ட புலனாய்வு செய்கின்ற குற்றம் தூக்குத்தண்டனை வழங்கப்படக் கூடியதாகவோ, ஆயுள் தண்டனை வழங்கக் கூடியதாகவோ, 10 ஆண்டுச் சிறைத் தண்டனைக்குக் குறையாததாகவோ இருக்குமாயின் அது புலனாய்வு செய்யத் தொடங்கிய நாளிலிருந்து 90 நாள் களுக்குள் முடிவு பெற்றதாக வேண்டும். அப்படி இல்லாதபோது அவரைப் பிணையில் விட வேண்டும்.

(2). '60 நாள்கள்':- சம்பந்தப்பட்ட புலனாய்வு செய்கின்ற குற்றம் மேலே சொல்லும் குற்றம் நீங்க, பிற அனைத்துக் குற்றமும் 60 நாள் களுக்குள் முடித்தாக வேண்டும். அப்படி முடிக்க முடியாதபோது பிணையில் விட வேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

(இ) குற்றம் சுமத்தப்பட்டவர், பிணையில் விடாக்குற்றம் செய்தவர் என்று அடிப்படை ஆதாரம் இல்லாத போது, அல்லது ஐயத்திற்கு இடம் அளிக்கின்ற போது எதிரி, பிணையில் விடாக்குற்றம் ஒன்றைச் செய்திருக்கிறார் என்று நம்புவதற்கு நியாயமான ஆதாரங்கள் இல்லை என்பதாகவும் ஆனால் அவருடைய குற்றத்தை மேற்கொண்டு பரிசீலனை செய்வதற்குப் போதுமான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன என்பதாகவும், நிலவரத்திற்கு ஏற்ப, புலனாய்வுப் பரிசீலனை அல்லது விசாரணையின் எந்தக் கட்டத்திலேயும் அத்தகைய அலுவலர் அல்லது நீதிமன்றத்திற்குத்தோன்றுமானால், எதிரி அத்தகைய பரிசீலனை நடப்பில் இருக்கையில், பிணையின் பேரில் அல்லது அத்தகைய அலுவலர் விருப்பம் போல அவர் தோன்றுவதற்குப் பிணையாளர் இல்லாமல் பத்திரம் ஒன்றை எழுதித் தருவதின் பேரில் விடுவிக்கப்பட வேண்டும். அப்படி விடுவிக்கின்ற அலுவலர் அல்லது நீதிமன்றம் அவ்வாறு செய்வதற்கான தன் காரணங்களை எழுத்து மூலம் பதிவு செய்யவேண்டும்.

(ஈ) நடுவரால் 60 நாள் களுக்குள் வழக்கை முடிக்க முடியாத போது: நடுவர் ஒருவரால் விசாரிக்கத் தக்க வழக்கு எதிலும், பிணையில் விடாக்குற்றம் எதை யெனும் செய்ததாகக் குற்றம் சுமத்தப்பட்ட ஒருவர் மீதான விசாரணையானது, வழக்கொன்றில், சாட்சியம் எடுப்பதற்காக நிருணயிக்கப்பட்ட முதலாம் நாளிலிருந்து 60 நாள் கால அளவிற்குள் முடிக்கப்படவில்லை எனில், மேற்சொன்ன காலம் முழுவதும் அவர் காவலில் இருக்கிறார் என்றால், எழுத்து மூலம் பதிவு செய்யப்பட்ட காரணங்களுக்காக நடுவர் வேறு விதமான உத்தரவின்றி நடுவருக்கு நிறைவு தரக்கூடிய பிணையின் பேரில் அவர் விடுவிக்கப்பட வேண்டும். இந்தக் கால அளவு மாவட்ட அமர்வு நீதிமன்றத்திற்கு முன் நடைபெறும் விசாரணையை உட்படுத்தாது.

உ) விசாரணை முடிவுற்றதற்குப் பின்பும், தீர்ப்பு வழங்கப் படுவதற்கு முன்பும் குற்றவாளி குற்றம் செய்யவில்லை என்று நீதிமன்றம் கருதும் போது: பிணையில் விடாக்குற்றம் ஒன்றைச் செய்ததாகக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டவரின் மீதான விசாரணை, முடிவுற்றதற்குப் பின்னும், தீர்ப்பு வழங்கப்படுவதற்கு முன்னும் எந்தக் காலத்திலும் குற்றவாளி அத்தகைய குற்றத்தைச் செய்யவில்லை என்று நம்புவதற்கு நியாயமான

காரணங்கள் இருக்கின்றன என்பதாக நீதிமன்றம் கருதுமானால், வழங்கப்படும் தீர்ப்பை அவர் தோன்றிக் கேட்பதற்காகப் பத்திரம் ஒன்றைப் பிணையாளர் இல்லாமல், அவர் எழுதிக் கொடுக்குங்கால் எதிரியை விடுவித்தல் வேண்டும்.

பிணையில் விடாக் குற்றம் சம்பந்தமாக, எப்போது பிணையில் எடுப்பது என்பது: பிணையில் விடாக்குற்றம் எதையேனும் செய்ததாகக் குற்றஞ்சுமத்தப்பட்ட அல்லது ஐயப்பட்ட எவரேனும் ஒரு காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலரால் பிடிக்கட்டளையின்றிக் கைது செய்யப்படும்போதோ, காவலில் வைக்கப்படும்போதோ உயர் நீதிமன்றம் அல்லது மாவட்டக் குற்றவியல் நீதிமன்றம் அல்லாத வேறு நீதிமன்றம் ஒன்றின் முன் தோன்றும் போதோ, தோற்றுவிக்கப்படும்போதோ அவர் பிணையின் பேரில் விடுவிக்கப்படலாம்.

ஆனால், அவர் மரணதண்டனையோ, ஆயுட்காலச் சிறைத்தண்டனையோ அளிக்கப்பட்ட தக்க குற்றமொன்றைச் செய்த குற்றவாளியாக இருந்திருக்கிறார் என்று நம்புவதற்கு நியாயமான காரணங்கள் இருக்குமானால், அவர் அப்படி விடுவிக்கப்படலாகாது. ஆனால், அக்குற்றத்தைச் செய்ததாகக் குற்றஞ்சுமத்தப்பட்ட பதினாறு வயதிற்குட்பட்ட எவரும் அல்லது பெண் எவரும் அல்லது நோயுற்ற அல்லது தளர்ச்சியுற்ற எவரும் பிணையின் பேரில் விடுவிக்கப்பட வேண்டும் என்பதாக நீதிமன்றம் உத்தரவிடலாம்.

பின்வரும் சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு பிணை வழங்கப்பட வேண்டும்: (1) சுமத்தப்பட்ட குற்றத்தின் தன்மை, (2) அந்தக் குற்றத்திற்கு வழங்கப்படவேண்டிய தண்டனையின் அளவு, (3) சாட்சிகளின் தன்மை, (4) குற்றம் நடந்த சூழ்நிலையின் நிலை, (5) குற்றஞ்சுமத்தப்பட்டவரின் சமூக மதிப்பு, (6) குற்றஞ்சுமத்தப்பட்டவர், சாட்சிகளை இலஞ்சம் கொடுத்து அல்லது மிரட்டி க்தமக்கு ஆதரவாகச் சாட்சி சொல்லத் தூண்டுவாரா என்பது, (7) குற்றஞ்சுமத்தப்பட்டவரின் உடல்நிலை, வயது, பாலினம், முதலியன பற்றி ஆராய வேண்டும்.

எனவே, பிணையில் விடாக்குற்றம் செய்ததாகக் குற்றஞ்சுமத்தப்பட்ட அல்லது ஐயப்பட்ட ஒருவரை நீதிமன்றம் பிணையில் விடுவதற்கு முன்பு மேலே கூறப்பட்ட அனைத்து அமிசங்களையும் கருத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, பிணையில் விடலாமா விடக் கூடாதா என்ற ஓர் இறுதி முடிவுக்கு வர வேண்டும். அப்படிப் பிணையின் பேரில் எவரையேனும் விடுவிக்கின்ற அலுவலர் அல்லது நீதிமன்றம், அவ்வாறு செய்வதற்கான காரணங்களை எழுத்துமூலம் பதிவு செய்தல் வேண்டும்.

இதில் உயர்நீதிமன்றம் மற்றும் மாவட்டக் குற்றவியல் நீதிமன்றத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அதிகாரம் மிகுதியானதாகும்.

நிபந்தனையுடன் கூடிய பிணை: பிணையில் விடாக்குற்றம் எதையேனும் செய்ததாகக் குற்றம் சுமத்தப்பட்ட அல்லது ஐயப்பட்ட எவரேனும், அப்படி நீதிமன்றத்தால் பிணையில் விடுகின்ற போது, அந்நீதிமன்றம் சில கட்டளைகளை விதிப்பதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்நீதிமன்றம் சரியான மற்றும் முறையான அந்த வழக்கின் சூழ்நிலைக் கேற்பக் கட்டளைகளை இடலாம். பிரிவு 437 (3) இன் படி ஏழு ஆண்டுகள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட காலத்திற்குச் சிறைத் தண்டனை அளிக்கப்பட்ட தக்க குற்றம் ஒன்றை அல்லது இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் 6-ஆம் அத்தியாயம் அல்லது 11-ஆம் அத்தியாயம் அல்லது 17-ஆம் அத்தியாயத்தின் படி உள்ள குற்றம் ஒன்றைச் செய்ததாக அல்லது அத்தகைய குற்றம் ஒன்றுக்கு உடந்தையாக இருந்ததாக அல்லது அதை செய்வதற்குச் சதி செய்ததாக அல்லது அக்குற்றத்தைச் செய்வதற்கு முயன்றதாகக் குற்றம் சுமத்தப்பட்ட அல்லது ஐயப்பட்ட ஒருவர், பிரிவு, 37(1) ஆம் பிரிவின்படி பிணையின் பேரில் விடுவிக்கப்படும்போது, அ) அந்த அத்தியாயத்தின் படி எழுதிக் கொடுக்கப்பட்ட பத்திரத்தின் நிபந்தனைகளின்படி அவர் தோன்ற வேண்டியதை உறுதிப்படுத்திக்கொள்வதற்காக அல்லது ஆ) எந்தக் குற்றத்திற்காக அவர் குற்றம் சுமத்தப்பட்டுள்ளாரோ அல்லது எந்தக் குற்றம் செய்ததாக அவர் சந்தேகிக்கப்படுகின்றாரோ அந்தக் குற்றத்தை, எந்தக் குற்றம் ஒன்றை அவர் செய்தல் ஆகாது என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காக, அல்லது இ) நீதியின் நலத்திற்காக, தான் இன்றியமையாதது என எண்ணுகிற நிபந்தனை எதையும் நீதிமன்றம் விதிக்கலாம்.

மேற்சொன்ன நிபந்தனையுடன் கூடிய பிணை வழங்குவதற்கு நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

முன் பிணை: குற்ற விசாரணை முறைச் சட்டம் பிரிவு 438-இல் உயர்நீதிமன்றத்திற்கும் மாவட்டக் குற்றவியல் நீதிமன்றத்திற்கும் முன் பிணை வழங்குவதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. முன் பிணை என்பது ஒருவரைக் கைது செய்வதற்கு முன்பாகவே கொடுக்கப்படுவதாகும். பிணையில் விடாக்குற்றம் ஒன்றைச் செய்திருப்பதாகக் குற்றம் சுமத்தலின்பேரில் தாம் கைது செய்யப்படலாம் என நம்புவதற்கு ஒருவருக்குக் காரணம் இருக்கும் போது, அவர் பிரிவு 438-இன் படி ஓர் உத்தரவிற்காக உயர்நீதிமன்றத்திற்கோ மாவட்டக் குற்றவியல் நீதிமன்றத்

திற்கோ விண்ணப்பிக்கலாம். அந்த நீதிமன்றம் தான் பொருத்தம் என நினைத்தால், அவ்வாறு அவர் கைது செய்யப்படுங்கால் அவர் பிணையில் விடுவிக்கப்படலாம் என்று உத்தரவு இடலாம். அப்படி நீதிமன்றம் உத்தரவிடுகின்ற போது குறிப்பிட்ட வழக்கின் சந்ததிகளை அனுசரித்துப் பின்வரும் நிபந்தனைகளைச் சேர்க்கலாம்.

1) வேண்டப்பட்டபடியும், வேண்டப்படும் போதும் காவல் அலுவலரால் வினாவப்படுவதற்குத் தம்மைத் தயாராக அங்ஙனம் வைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

2) நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ தூண்டுதல், அச்சுறுத்தல், அல்லது வாக்குக்கொடுத்தல் மூலமாக, வழக்கின் செய்திகளைத் தெரிந்துள்ள எவரையும் அச்செய்திகளை நீதிமன்றத்திற்கோ காவல் அலுவலர் எவருக்குமோ சொல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்று அவர் தூண்டுதல் ஆகாது.

3) அவர் நீதிமன்றத்தின் முன் அனுமதி இல்லாமல் இந்தியாவை விட்டுச் செல்லக்கூடாது.

4) பிணையானது 437-ஆம் பிரிவின்படி அளிக்கப்பட்டது போன்று, அப்பிரிவின் 3-ஆம் உட்பிரிவின் படி வேறெந்த நிபந்தனையும் அத்தகையவர், அதற்குப் பின்பு குற்றம் சுமத்துதலின் பேரில் காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலரால் பிடிக்கட்டளை இல்லாமல் கைது செய்யப்பட்டு, கைது செய்யப்படும் காலத்திலோ, அலுவலரின் பாதுகாவலில் இருக்கும் போதான எந்தக் காலத்திலுமோ பிணை கொடுக்க ஆயத்தமாய் இருப்பாராயின் அவர் பிணையில் விடுவிக்கப்படவேண்டும். மற்றும் அக்குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்கின்ற நடுவர் அத்தகையவருக்கு எதிராக முதலில் பிடிக்கட்டளை ஒன்று பிறப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று தீர்மானிப்பாரானால் அவர் பிரிவு 437 (1) ஆம் உட்பிரிவின்படி உள்ள நீதிமன்றத்தின் தீர்மானத்திற்கு ஏற்பப் பிணையில் விடும் பிடி கட்டளை ஒன்றைப் பிறப்பித்தல் வேண்டும்.

பிணையை நீக்கம் செய்தல்: குற்றம் சுமத்தப்பட்ட ஒருவர் பிணையில் விடுவிக்கப்பட்ட பிறகு அவர் சம்பந்தப்பட்ட வழக்கு சீரான முறையிலே நடக்க விடாமல் தடுத்தோ சாட்சிகளை விலைக்கு வாங்க முயன்றோ ஓடிப்போயோ வெளிநாடுகளுக்கு ஓடிச் சென்றோ இருப்பாரேயானால் பிணை வழங்கிய நீதிமன்றம் அந்தப் பிணையை நீக்கம் செய்வதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல் நிபந்தனைகளுடன் கூடிய பிணையில், விடுவிக்கப்பட்ட ஒருவர் அந்த நிபந்தனைகளுக்குக் கட்டுப்படாமல் இருத்தல், குறிப்பிட்ட நேரம், காலத்திற்குள்

தோன்றாமை ஆகிய நிலையில் நீதிமன்றம் மறுபடி அவரைப் பிடிக்கின்ற போது அல்லது தோற்றுவிக்கும்போது பிணை கொடுக்க மறுக்கலாம். மேலே சொன்னவற்றை உயர்நீதிமன்றமோ அல்லது மாவட்ட அமர்வு நீதிமன்றமோ பிணையில் விடுவிக்கப்பட்ட எவரையும் கைது செய்யும்படி உத்தரவிடலாம்; மற்றும் அவரைக் காவலில் வைக்க அனுப்பலாம்; மற்றும் பிணை வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒருவர் அவருக்குப் பிணை வழங்கியதற்கான குற்றத்தை மறுபடியோ அதற்குச் சமமான குற்றத்தையோ செய்வாராயின் அல்லது செய்ய முற்படுவாராயின் அவருக்கு வழங்கப்பட்ட பிணையை நீக்கம் செய்யலாம். மேலும், அப்படிப் பிணை வழங்கப் பட்டிருப்பவர் புலனாய்வு செய்வதற்கு இடையூறு ஆக இருப்பாராயினும் நீக்கம் செய்யலாம்.

மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் பிணை அதிகாரங்கள்: தண்டிக்கப்பட்ட ஒருவரால் செய்து கொள்ளப்பட்ட மேல்முறையீடு எதுவும் நடப்பிலிருக்கையில் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் எந்தத் தண்டனை அல்லது கட்டளையின் பேரில் மேல்முறையீடு செய்து கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றதோ அந்தத் தண்டனை அல்லது கட்டளையை நிறைவேற்றுவதை நிறுத்தி வைத்தல் வேண்டும் என்றும், அவர் சிறையிலடைத்து வைக்கப்பட்டிருப்பாரானால், பிணை பேரிலோ அவரது சொந்தப் பத்திரத்தின் பேரிலோ விடுவிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் எழுத்துமூலம் பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய காரணங்களுக்காகக் கட்டளையிடலாம்.

மேல்முறையீட்டாளர் இறுதியில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கோ ஆயுட்காலத்திற்கோ சிறைத்தண்டனை அளிக்கப்படும் போதும் அவர் அவ்வாறு தண்டனையளிக்கப்படும் கால அளவைக் கணக்கிடும் போதும் அவர் அவ்வாறு விடுவிக்கப்பட்டிருந்த கால அளவை நீக்கி விடுதல் வேண்டும். ச.ப.

பிணைப்புரிமை: காண்க: சார்பு நிதிகள்.

பிணை முறி: குறிப்பிட்ட ஒரு செயலை அல்லது செயல்களைச் செய்வதாகவோ செய்யாததற்காகவோ தம்மைக் கட்டுப்படுத்தி ஒருவர் எழுதிக் கொடுக்கும் முறையாவணம் பிணைமுறி எனப்படும். இந்த முறையாவணத்தில் தாம் பணத்தைச் செலுத்துவதாகவோ தானியம் அல்லது வேறு வேளாண்மை விளைபொருட்களை வழங்குவதாகவோ ஒருவர் சட்டப் பிணைப்பு செய்து கொள்ளலாம். இந்திய முத்திரைச் சட்டத்தின் இரண்டாம் பிரிவு பிணைமுறியின் இலக்கணத்தைக் கூறுகிறது.

ஒரு மனிதர் வேறொருவருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட செயல் நடைபெற்றால் அல்லது நடைபெறாமலிருந்தால் பணத்தைச் செலுத்துவதாகச் சட்டப்பிணைப்பு செய்து கொண்டு எழுதித்தரும் முறையாவணம் பிணை முறி எனப்படும்.

சான்றுரையரால் சான்றுக் கையொப்பம் இடப்பட்ட எந்த முறையாவணத்திலும் ஒருவர் பணத்தைச் செலுத்துவதாகச் சட்டப் பிணைப்பு செய்து கொண்டு, எவருடைய ஆணைக்கும் அல்லது அதை வைத்திருப்பவருக்கும் பணத்தைச் செலுத்த முடியாத நிலையிலுள்ள, எந்த முறையாவணமும் பிணை முறி எனப்படும்.

ஒருவர் தாம் தானியத்தை அல்லது வேளாண்மை விளைபொருள்களைத் தருவதாக மற்றொருவருக்குச் சட்டப் பிணைப்புச் செய்து தந்து சான்றுக் கையொப்பம் வாங்கப்பட்டிருக்கும் எந்த முறையாவணமும் பிணைமுறி எனப்படும்.

பிணைமுறிகளை 1) சாதாரணப் பிணைமுறி, 2) நிபந்தனையுடன் கூடிய பிணைமுறி என இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். பிணைமுறி பொதுவாக ஒப்பாவணமாகத் தன்மை இடமுறையில் எழுதப்படுகிறது. ஒரு நிபந்தனைக்குட்பட்ட பிணைமுறியில் இரண்டு பகுதிகள் உள்ளன. அவையாவன: 1) சட்டப் பிணைப்பு, 2) நிபந்தனை. சில நேரங்களில் இரண்டு பகுதிகளுக்கிடையே வாசகங்களை எழுதுவது உண்டு. வாசகங்களில் நிபந்தனைகளின் பொருள் விளக்கம் அடங்கி இருக்கும். பிணைமுறியில் குறிப்பிட்டுள்ள பணம் சிலநேரங்களில் தண்டப் பணமாகவோ அறுதியிட்ட இழப்பீடாகவோ இருக்கலாம். அவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ள பணம் தண்டப்பணமாக இருக்கும் போது சட்டப் பிணைப்பால் பயன்பெறுபவர்; நிபந்தனை மீறலுக்காக முழுப் பணத்தையும் பெறுதல் இயலாது. அவர் தகுநிலை சரியீட்டை மட்டுமே பெறுவார். தகுநிலை சரியீடும் தண்டப் பணத்திற்கு மிகுதியாக இருத்தல் கூடாது. எனவே, பிணைமுறி ஒன்றை எழுதும்போது நிபந்தனைக்குட்பட்டுப் பணம் ஏதாவது செலுத்த வேண்டுமாயின், உயர்ந்த அளவு தொகையைக் குறிப்பிட்டால் மிகுதியான அளவு தீங்கு ஏற்படினும், நிறைந்த அளவு சரியீட்டைப் பெறலாம். எனவே உயர்ந்த அளவு பணத்தைக் கட்ட வேண்டும் அல்லது செலுத்த வேண்டும் எனப் பிணை முறியில் குறிப்பிடுதல் சாலச் சிறந்ததாகும்.

பிணை முறியில் தாம் இப்பிணை முறி மூலம் தம்மைக் கட்டுப்படுத்துவதாக ஒருவர் எழுத வேண்டும். மேலும் இந்தப் பிணைமுறியைத் தாமே நிறைவேற்றியதாகக் குறிப்பிடலாம்.

பிணைமுறியின் வாசகம் கடனுறுதிச் சீட்டிலிருந்து வேறுபட்டது. கடனுறுதிச் சீட்டில் குறித்த ஒருவர் அல்லது அவரது ஆணை பெற்றவர் அல்லது முறைப்படி அதைக் கொணர்்பவர் ஆகியவருக்குக் குறிப்பிட்ட ஒரு தொகையை நிபந்தனை ஏதுமின்றிக் கொடுப்பதாக எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் பிணைமுறியில் குறிப்பிட்ட ஆளின் ஆணை பெற்றவருக்கு அல்லது முறைப்படி அதைக் கொணர்்பவருக்குத் தொகையைச் செலுத்துதல் இயலாது.

ஒரு பிணைமுறியினால் செயலாக்க வேண்டிய நோக்கத்தை உடன்பாடு ஒன்றை எழுதுவதின் மூலமும் நிறைவேற்றலாம். நடைமுறையில் இரண்டிற்கும் சிறு வேறுபாடே காணப்படுகிறது. ஒரு பிணைமுறி தன்மை இடமுறையில் எழுதப்படுகிறது. நிபந்தனைகள் மறைமுகமாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. சட்டப் பிணைப்புக்கு உட்பட்டவர் ஒரு செயலைச் செய்வார் அல்லது செய்யமாட்டார் என்று குறிப்பிடுதல் இல்லை. அவர் ஒரு செயலைச் செய்யாவிடில், தாம் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைச் செலுத்துவதாகக் குறிப்பிடுவார். ஆனால், ஓர் உடன்பாடு இருமனிதர் களுக்கிடையே எழுதப்படும் ஒப்பாவணமாகும். இருவரும் முறையாவணத்தை நிறைவேற்றல் வேண்டும். உண்மையான சட்டப் பிணைப்பை இருதரப்பினர் களும் உடன்படிக்கை ஒப்பாவணத்தில் குறிப்பிட வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக 'அ' என்னும் ஆள் 'ஆ' என்னும் ஆளுடன் தாம் ஒரு செயலைச் செய்வதாகவோ அல்லது செய்யாமலிருப்பதாகவோ உடன்படிக்கை செய்து கொண்டு அந்த நிபந்தனைகளிலிருந்து மீறுகின்ற பொழுது ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைச் செலுத்துவதாகவும் உடன்படுகின்றார். இது உடன்படிக்கையின் பொருட்டு எழுதப்பட்ட ஒப்பாவணமாகும். மேற்கண்ட இரண்டு முறைகளும் நன்முறைகளையாயினும் சில சூழ்நிலைகளில் இரண்டாம் முறையே விரும்பத்தக்கது. பிணையத்தின் பொருட்டுப் பிணைமுறி எழுதப்பட்டிருக்கும் வேளையில், பொறுப்புரிமையின் அளவுத் தொகையின் மதிப்பு வரையறுக்கப்பட்டிருந்தால் பிணைமுறி எழுதப்படுவதே சாலச் சிறந்ததாகும்.

சாதாரணமாக உறுதியுரைகள் உறுதியுரை அளிப்பவரையும் அவருடைய பேராளர்களையும் வாரிசுதாரர்களையும் கட்டுப்படுத்தும். உறுதியுரைகளில் கூறப்பட்டுள்ள உரிமைகளை உறுதியுரை பெற்றவர் அல்லது அவருடைய பேராளர் அல்லது வாரிசுதாரர்கள் நிறைவேற்ற வேண்டிக்கொள்ளலாம். ஆனால், குறிப்பிட்ட ஆள் குறித்த உறுதியுரைகளை வாரிசுதாரர்கள் நிறைவேற்றுதல் இயலாது. எடுத்துக்காட்டாக திருமணம் செய்வதாகக் கூறிய ஒப்பந்தம்

அல்லது வண்ணம் தீட்டுவதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒப்பந்தங்களை உறுதியுரை அளித்தவர்கள் மட்டுமே நிறைவேற்றத்தல் இயலும். எனவே, பிணைமுறியில் ஆளின் மூலப் பகுதியில் பேராளர்களையோ, சட்டப் பிணைப்பு அளித்தவரின் வாரிசுதாரர்க ளையோ குறிப்பிடுதல், அல்லது சட்டப் பிணைப்பின் உரிமையை அடைபவரின் வாரிசுதாரர்களைக் குறிப் பிடுதல் தேவை இல்லை. ஆனால், நிபந்தனைகளைக் குறிப்பிட்டிருக்கும் பகுதியில், சட்டப் பிணைப்பு அளித்தவரின் வாரிசுதாரர்கள், பேராளர்கள் மற்றும் சட்டப் பிணைப்பு மூலம் உரிமை அடைந்தவரின் வாரிசுதாரர்கள் நிறைவேற்றாளர்கள் அவரது உரிமை மாற்றம் பெறுபவர்கள் ஆகியோரைக் குறிப்பிடல் வேண்டும். ஏனெனில் நிபந்தனைகள் சட்டப் பிணைப்பை ஏற்படுத்தும் ஆள்களைக் குறித்தோ அதனால் பயன்பெறும் ஆள்களைக் குறித்தோ அமைவதில்லை. ஆனால், எவர் ஒரு செயலை அல்லது பல செயல்களைச் செய்ய வேண்டுமோ, அல்லது அவ்வாறு செய்வதால் சட்டப் பிணைப்பு இல்லாநிலை அடைவாரோ அவரைக் குறித்து அமைகிறது. இந்த ஆள்கள் சட்டப் பிணைப்பை ஏற் படுத்திய ஆள்களாகவோ, அதனைமுதன் முதலில் நிறைவேற்றும் தன்மை பெற்றவர்களாகவோ இருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, சட்டப்பிணைப்பு ஏற் படுத்தியவர் ஒரு குறிப்பிட்டநாளில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைத் தருவதாக உறுதியுரை அளித்தால், அந்த உறுதியுரையை அவரது மறைவிற்குப் பின்னர் அவருடைய வாரிசுதாரர்கள் அல்லது பிரதிநிதி கள் நிறைவேற்ற வேண்டலாம்.

சில வேளைகளில் குறிப்பிட்ட நாளில் தொகை யைச் செலுத்தவில்லை என்றால், உயர் விழுக்காடு வட்டி செலுத்த வேண்டும் என்று தரப்பினர்கள் உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளலாம். அந்த உடன் படிக்கை இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டத்தின் 74-ஆம் பிரி வின்படி தண்டம் விதிக்கும் தன்மை வாய்ந்தது ஆகும்.

வெவ்வேறு மதிப்பு மிகுந்த பிணைமுறிகளுக்கு வெவ்வேறு அளவில் வருவாய்த் தீர்வை செலுத்து தல் வேண்டும். பொதுவாகப் பிணைமுறி பதிவு செய்யப்பட வேண்டியதில்லை. ஆனால், பிணையம் மற்றும் பொருட்பிணையம் குறித்த பிணைமுறியில் நிலையியல் சொத்தில் பற்றுக்கை அல்லது பொருட் பிணையம் ஏற்படுத்துங்கால் பதிவு செய்ய வேண்டி யது கட்டாயமாகும். மீ.அ.

பிணையங்கள்: கடன் பெறுபவர், கடனளிப் பவரிடம் அக்கடனுக்கு ஈடாகத் தமக்குச் சொந்த மான பொருட்களை அளிக்கிறார். இவ்வாறு கடன

ளிப்பவரிடம் ஒப்படைக்கப்படும் பொருட்கள் கட னுக்குப் பிணையமாகக் கருதப்படுகின்றன. அவ்வாறு அளிக்கப்படும் பொருட்களைப் பிணையங்கள் (Securi ties) எனக் கூறுவர். கோவிந்தனிடம் உரூ.10,000 கடன் பெறக் குமரன் தமக்குச் சொந்தமான உரூ. 15,000 மதிப்புள்ள பொன் சங்கிலியைக் கடனளிப்ப வரிடம் ஒப்படைக்கிறார். இந்நடவடிக்கையில் பொன் சங்கிலி கடனுக்குப் பிணையமாகிறது. பிணையமாக அளிக்கப்பட்ட பொருளைத் தகுந்த கவனத்துடன் பாதுகாக்க வேண்டியது பிணையம் பெறுபவரின், அதாவது கடனளிப்பவரின் கடமையாகும். கடனைத் திருப்பும் வரை பிணையப் பொருளைத் தம்மிடம் வைத்துக்கொள்ளக் கடனளிப்பவருக்கு உரிமையுண்டு. கடன்செலுத்தப்பட்ட பிறகு பிணையப் பொருளைக் கடனாளியிடம் சேர்க்க வேண்டிய பொறுப்பு கடனளிப்பவருடையதாகும்.

கடன் முதிர்ந்த பிறகும் அதாவது அளிக்கப் பட்ட காலம் முடிவடைந்த பிறகும், கடன் திருப்பி யளிக்கப்படாவிட்டால், பிணையத்தைப் பெற்றவர் பிணையத்தை அளித்தவருக்கு அறிவிப்பு (Notice) அளிக்க வேண்டும். அந்த அறிவிப்பில் குறிப்பிட்ட காலம் முடிவடைவதற்குள் கடனாளிக்குக் கடனைத் திருப்பித்தர அவகாசம் அளிக்கப்பட வேண்டும். அறி விப்பில் அளிக்கப்பட்ட காலமும் முடிவடைந்தபிறகு, கடன் பெற்றவர் கடனைத்திருப்பாவிடில் கடனளித்த வர் தம்மிடமுள்ள பிணையங்களைப் பொது ஏலத் திலோ அல்லது ஒப்பந்தப்படி வேறு முறையிலோ விற்று அதிலிருந்து கிடைக்கும் தொகையைக் கட னுக்குச் சரிக்கட்டிப் பணம் எஞ்சியிருப்பின், கடனாளி யிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். பிணையத்தை விற்ற தொகை கடனைவிடக் குறைவாக இருப்பின் வேறு பாட்டுத் தொகைக்குக் கடனாளியை நாட வேண் டும். ஆர்.ந.

துணை நூல்:

Frederick Amling, Investments - An Introduction to Analysis and Management, Prentice Hall, U.S.A., 1974.

பிணையில் விடாக் குற்றம்: பிணைவிடு

குற்றங்களைத் தவிர்த்த ஏனைய எல்லாக் குற்றங் களும் பிணையில் விடாக் குற்றங்களாகும். பிணையில் விடாக் குற்றங்கள் (Non - bailable Offence) எவை என்பதை அறிய இந்தியக் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தில் எந்தவிதச் சோதனை முறையும் கொடுக் கப்படவில்லை. இந்தியக் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் முதற்பட்டியலில் இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ள குற்றங்களுள் எவை

பிணையில் விடாக் குற்றங்கள் என்பது கூறப்பட்டுள்ளது. • எல்லாப் பெரும் குற்றங்களும் பிணையில் விடாக் குற்றங்கள் எனக் கருதலாம். முதற்பட்டியலில் கூறப்பட்டுள்ள குற்றங்களை உற்று நோக்கினால் அதில் பல்வேறு முறைகள் பின்பற்றப்பட்டுள்ளதை அறியலாம். மூன்றாண்டிற்கு அதிகமாகத் தண்டனை விதிக்கக்கூடிய குற்றங்கள் அனைத்தும் பிணையில் விடாக் குற்றங்களாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தைத் தவிர வேறெந்தத் தனிச்சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், பொதுவாக மூன்றாண்டிற்கு அதிகமாகத் தண்டனை விதிக்கக்கூடிய குற்றங்களைப் பிணையில் விடாக் குற்றம் எனலாம்.

பிணைவிடு குற்றத்திற்காக ஒருவரைக் கைது செய்து காவலில் வைத்தால், அவர் தம்மைப் பிணையில் விடுவிக்க வேண்டுமென உரிமை வேண்டலாம். ஆனால், பிணைவிடாக் குற்றத்திற்காகக் கைது செய்தால் அவரைப் பிணையில் விடுவிக்க முடியாது என்று பொருள் கொள்ளல் கூடாது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் தம்மைப் பிணையில் விடுவிக்க வேண்டும் என உரிமை வேண்ட முடியாது. பிணைவிடாக் குற்றத்தில் நீதிமன்றம் தன் விருப்பத்தோடு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திப் பிணையில் விடுதலை செய்யலாம். பிணையில் விடுவிக்கு முன்னர் நீதிமன்றம் அரசுத் தரப்பினருக்கு அறிக்கை அனுப்பலாம். அரசுத் தரப்பு வழக்குரைஞர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை எக்காரணங்களுக்காக விடுவிக்கக் கூடாது என்று கூறிவாதிடுவார். அதன் பிறகு நீதிமன்றம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரைப் பிணையில் விடுவிக்கலாமா என்பதை முடிவு செய்யும். மீ.அ.

பிணைவிடு குற்றம்: இந்தியக் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் எல்லாக் குற்றங்களையும் பிணைவிடு குற்றம் என்றும் பிணையில் விடாக் குற்றம் என்றும் இருவகையாகப் பிரிக்கின்றது. பிணைவிடு குற்றத்தின் இலக்கணம் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் 2(அ) பிரிவில் கூறப்பட்டுள்ளது. குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் முதற்பட்டியலில் அல்லது நடைமுறையில் உள்ள வேறெந்தச் சட்டத்திலும் பிணையில் விடக்கூடிய குற்றங்கள் எனக் கூறப்பட்டிருந்தால் அவை பிணைவிடு குற்றங்களாகும்.

ஒரு குற்றம் பிணைவிடு குற்றமா அல்லது பிணையில் விடாக் குற்றமா என்பதை அறிய இந்தியக் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தில் எந்தவிதச் சோதனை முறையோ அல்லது கொள்கை அல்லது வரன் முறையோ குறிப்பிடப்படவில்லை. குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் முதற்பட்டியலில் எவ்வாறு

கூறப்பட்டுள்ளது என்பதை வைத்தே அதனைப் பிணைவிடு குற்றம் அல்லது பிணையில் விடாக் குற்றம் எனக் கூறலாம். அப்பட்டியலில் இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்திலுள்ள அனைத்துக் குற்றங்களும் பிணைவிடு குற்றம்(Bailable offence) என்றும் பிணையில் விடாக் குற்றம் என்றும் பிரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு பிரித்துக் கூறுவதற்குப் பல்வேறு அடிப்படைக் காரணங்கள் எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளன. எனினும், எல்லாப் பெருங்குற்றங்களும் பிணையில் விடாக் குற்றங்கள் எனக் கூறப்பட்டுள்ளன எனலாம். மூன்றாண்டுக்கு அதிகமாகத் தண்டனை வழங்கக் கூடிய குற்றங்கள் அனைத்தும் பிணையில் விடாக் குற்றங்கள் எனப் பொதுவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆனால், இதற்கு விதி விலக்குகளும் உள்ளன. மூன்றாண்டுக்குக் குறைவாகத் தண்டனை விதிக்கக்கூடிய குற்றங்கள் பிணையில் விடாக் குற்றங்கள் எனவும் மூன்றாண்டுக்கு அதிகமாகத் தண்டனை விதிக்கக்கூடிய குற்றங்கள் பிணைவிடு குற்றங்கள் எனவும் முதற்பட்டியலில் சில இடங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தைத் தவிர வேறெந்தச் சட்டத்திலும் கூறப்பட்டுள்ள குற்றங்களை இந்தியக் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் முதற்பட்டியலில் கூறுவதோ, சட்டங்கள் இயற்றும் போது சேர்க்கை செய்வது, நீக்கும்போது இரத்து செய்வது ஆகியவற்றைச் செய்வதோ நன்முறையாகாது. எனவே, இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தினைத் தவிர நடைமுறையிலுள்ள வேறெந்தச் சட்டத்திற்கும் மேற் கூறப்பட்ட மூன்றாண்டுப் பொதுவிதிமுறை பொருந்தும். ஆனால், குறிப்பிட்ட தனிச்சட்டத்தில் அல்லது குறிப்பிட்ட இடத்தில் அமலில் உள்ள சட்டத்தில் பொதுவிதிக்கு எதிராகக் கூறலாம்.

ஒருவர் மீது பிணைவிடு குற்றம் செய்ததாகக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு அவரைப் பிடியாணையின்றிக் கைது செய்தாலோ அல்லது காவலில் வைத்தாலோ அவருக்குப் பிணையில் செல்லும் உரிமை உண்டு. ஒருவரைப் பிணையில் விடுவிக்கலாமா அல்லது வேண்டாமா என்பதை முடிவு செய்வதற்காகவே குற்றங்கள் பிணைவிடு குற்றம் எனவும் பிணைவிடாக் குற்றம் எனவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. மீ.அ.

பிணைவிடு பிடியாணை: எதிரியைக் கைது செய்தபின், பிணையில் விடலாமென அலுவலருக்கு அதிகாரமளிக்கும் பிடியாணை, பிணைவிடு பிடியாணை எனப்படும். பிணைவிடு பிடியாணை என்ற சொற்றொடர் இந்தியக் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் எந்தப் பிரிவிலும் கையாளப்படவில்லை.

பிணைவிடு பிடியாணையைப் பிணைவிடு குற்றத்திற்காக அல்லது பிணையில் விடாக் குற்றத்திற்காக

ஒருவர்மீது குற்றஞ்சுமத்தப் பட்டாலும் பிறப்பிக்கலாம். பிணையில் விடாக் குற்றம் நுட்பமிகு குற்றமாக இருக்கும்போது, பிணைவிடு பிடியாணை பிறப்பித்தல் நன்று.

குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை நீதிமன்றத்திற்கு வருகை தருமாறு பணிக்க அழைப்பாணைக் குற்றங்களுக்கு அழைப்பாணை அனுப்புதல் வேண்டும். பிடியாணைக் குற்றங்களுக்குப் பிடியாணை பிறப்பிக்கலாம். பிடியாணைக் குற்றங்களிலும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குறித்த நாளில் நேரத்தில், குறிப்பிட்ட நீதிமன்றத்திற்கு வருகை தருவார் எனக் கருதினால் அழைப்பாணை மட்டுமே அனுப்பலாம்.

கைது செய்யப் பிறப்பிக்கப்படும் பிடியாணை தகுதி பெற்ற குற்றவியல் நீதிபதியால் எழுத்து வடிவில் பிறப்பிக்கப்படும். அந்தப் பிடியாணையில் குற்றவியல் நீதிபதி தம் கையொப்பமிட்டு அலுவலக முத்திரையையும் பதிப்பித்தல் வேண்டும். இதில் எந்த ஒருவரைக் கைது செய்ய வேண்டுமோ அவர் பெயர், முகவரி பிற அடையாளங்கள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். பிடியாணையை எவர் நிறைவேற்ற வேண்டுமோ அவரது பெயர், முகவரி மற்றும் பிற குறிப்புகளையும் எழுதுதல் வேண்டும். கைது செய்யப் பிறப்பிக்கப்படும் பிடியாணையில் கைது செய்த பின் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் பிணை முறி எழுதித் தந்தால் பிணையில் அவரை விடுவிக்கலாம் எனவும் கூறலாம். அப்பிணை முறி நீதிமன்றத்தில் குறிப்பிட்ட நாளில் வருகை தருவதற்காகப் பிணையமாக அளிக்கப்படலாம். மேற்கண்ட ஆணைகள் எதனையும் பிடியாணை எனலாம்.

நீதிமன்றத்தால் இவ்வாறு பிறப்பிக்கப்படும் பிடியாணைகள் எழுத்து வடிவத்தில் இருக்க வேண்டும். நீதிபதியால் கையொப்பமிடப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். நீதிமன்ற முத்திரையும் பதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். பிடியாணை அதனை நிறைவேற்றுங்காலம் வரை அல்லது அதனை நீக்கம் செய்யும் காலம் வரை அமலில் இருக்கும்.

பிணைமுறி எழுதித்தந்தால் பிணையில் குற்றஞ்சுமத்தப்பட்டவரை விடுவிக்கலாம் என நீதிமன்றம் பணிக்கலாம். அப்போது பிணையாளர்கள் பிணையம் செலுத்த வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்பதையும் நீதிமன்றம் குறிப்பிட வேண்டும். அவ்வாறு பிணையாளர்கள் தேவையெனில் எத்தனைப் பிணையாளர்களின் பிணையம் தேவை என்பதனையும், அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய அல்லது பிணையம் எழுதித்தர வேண்டிய தொகையின் அளவையும், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் எப்பொழுது நீதிமன்றத்திற்கு வருகை தர வேண்டும் என்பதையும் குறிப்பிட

வேண்டும். எந்த அலுவலராவது நீதிமன்றத்தின் ஆணையினால் பிணையத்தைப் பெற்றால் பிணை முறியை நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

மீ.அ.

பித்தர்: குலைந்த மனநிலையுடையவர் பித்தர் எனக் கூறப்படுவர். பித்துப் பிடித்தவரின் மனநிலை பித்துநிலை எனப்படும். மனநிலை குன்றியவர்களை நான்கு வகைப்படுத்தலாம். அவை வருமாறு: 1) பிறப்பால் மனநிலை குன்றியவர்கள், 2) உடல்நலக் குறைவால் மனநிலை குன்றியவர்கள், 3) பித்தர், 4) மதுமயக்கத்திலிருப்போர்.

பிறப்பு முதல் தெளிவான நினைவு இன்றி மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பிறப்பால் மனநிலை குன்றியவர்கள் எனப்படுவர். இது ஒரு நிலையான வலிமைக்கேடு ஆகும். இப்பிரிவினருக்குப் பித்த இடைத் தெளிவு எதுவும் ஏற்படாது. இரு பித்த அலைகளுக்கு இடையே நிகழும் தெளிந்த மனநிலை பித்த இடைத் தெளிவு எனப்படும். தம் தந்தை, தாய் முதலானோரைத் தெரிந்து கொள்ளாமலிருப்போர், வாரத்தின் நாள்களைச் சொல்லத் தெரியாதவர், ஒன்று முதல் இருபது வரை எண்ணத் தெரியாதவர் ஆகியோரை இப்பிரிவினர் எனலாம் எனச் சட்ட வல்லுநர்கள் கூறுகின்றனர்.

உடல்நிலைக் குறைவால் மனநிலை குன்றியவர்கள் இரண்டாம் வகையினர். அவர்கள் குற்ற வழக்கினில் இம்மனநிலை எழுச்சியினால் குற்றங்கள் செய்திருப்பின் மன்னிக்கப்படுவர்.

மூன்றாம் வகையான பித்தர்கள், ஒரு சில குறிப்பிட்ட காலங்களில் மனநிலை சஞ்சலத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். இவர்களுக்குப் பித்த இடைத் தெளிவு ஏற்படும். இரண்டு பித்த அலைகளுக்கு இடையே தெளிவான மனநிலை இருக்கும்.

நான்காம் வகையினர் மதுமயக்கத்திலிருப்போர். அளவுக்கு அதிகமாக மது அருந்தி அதனால் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இவ்வகையில் அடங்குவர். தாம் செய்யும் செயல்களில் நல்லவை, தீயவையின் தன்மையினை அறியாதோர் இவர்கள்.

பித்து நிலை என்பது நல்லது தீயது ஆகியவற்றை அறிய இயலாத குலைந்த மனநிலையைக் குறிப்பது. அறிவமைதி உடையோர் செய்தால் குற்றமாகும் செயல்களை இம்மன நிலையிலுள்ளவர் செய்தால், இவர்களுக்குக் குற்றப் பொறுப்பு இல்லை. குற்றம் செய்த நேரத்தில் நல்லனவற்றையும் தீயனவற்றையும் வேறுபடுத்தத் தெரியாதவராகவும், தான் செய்யும் குற்றத்தின் தன்மையையும், பண்பினையும்

தெரியாதவராகவும் இருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு பகுத்தாய்வு செய்யும் மனநிலையில் இருந்தால் அவர் குற்றப் பொறுப்புக்குரியவர் ஆவார். வழக்கு விசாரணையின் போது குற்றஞ்சாட்டப் பட்டவர் குற்றம் செய்த நேரத்தில் பித்து நிலை அடைந்து நல்லனவற்றையும் தீயனவற்றையும் பகுத்துப் பிரிக்கத் தெரியாத அல்லது தான் செய்யும் செயலின் தன்மையையும் பண்பையும் அறியாத மனநிலையில் இருந்திருக்க வேண்டும். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் மனநிலை குற்றத்தினைச் செய்தபோது எவ்வாறு இருந்தது என்பதை அறியும் பொருட்டுக் குற்றம் நடபெறுவதற்கும் அதன் பின்னரும் அவருடைய நடைவழக்கைமற்றும் செயல்களை நீதிமன்றம் கருத்தில் கொள்ளலாம்.

குற்றப் பொறுப்பிலிருந்து விலக்குப்பெறுவதற்கு, தான் குற்றம் செய்த நேரத்தில் பித்து நிலையில் இருந்ததாக மெய்ப்பிக்க வேண்டியது குற்றஞ்சுமத்தப்பட்டவரின் கடமையாகும். கடுமையான காக்காய் வலிப்பு நோயால் பாதிக்கப்பட்டு ஒருவர் பிறரைக்கொலை செய்தால், அக்குற்றச் செயலின் தன்மையினை அறியாதபோது அவர் குற்றப் பொறுப்பிலிருந்து விலக்குப் பெறலாம்.

தீங்கியல் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரைபித்துநிலை சரியான எதிர்வாதமன்று. பித்துநிலையில் தீங்கு செய்தவர்கள் பொறுப்புக்கு உரியவர்கள் ஆவார்கள். ஆனால், மனநிலை ஒருசில தீங்குகளில் முதன்மையான உட்கூறாக இருக்கும்போது பித்தர் தீங்குகளுக்குப் பொறுப்பாக மாட்டார். எனவே, பித்தர் ஒருவர் கோயிலிற்குள் சட்டை மற்றும் செருப்பை அணிந்து கொண்டு சென்று சிலையை உடைப்பாராயின் அவர் பித்துநிலை என்னும் எதிர்வாதம் செய்து வெற்றி பெறுதல் இயலாது. தாம் செய்த செயலுக்கு அவர் பொறுப்பாவார். பித்தர்களை தீங்கியல் சட்டத்தில் பொறுப்புக்குரியராக்குவதற்கு மூன்று காரணங்களைக் கூறலாம்.

1. இரண்டு ஆள்களில் யாராவது ஒருவர் இழப்புக்கு ஆளாக வேண்டும் என்னும் நிலையில் தீங்கை எவர் செய்தாலும் அவரை இழப்புக்கு ஆளாக்க வேண்டும்.
2. இரண்டாம் காரணம் பொதுக் கொள்கையாகும். பித்தர்களின் உறவினர்கள் அவர்களைப் பாதுகாக்கத் தூண்ட வேண்டும். மேலும் அவ்வாறு பாதுகாத்துத் தீங்குகளைச் செய்யாமலிருக்கச் செய்ய வேண்டும்.
3. தீங்கால் ஏற்பட்ட இழப்புகளைத் தம்மால் இழைக்கப்பட்ட காரணத்தால் தாமே தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

எனவே, பித்தர்களைப் பொறுத்த வரையில் தீங்கியல் சட்டத்தின் பின்வரும் விதிகளைக்கடைப்பிடிக்கலாம் எனச்சால்மண்டு என்னும் சட்ட வல்லுநர் தெரிவித்தார்.

1. குறிப்பிட்ட கருத்து அல்லது தீய எண்ணம் இருந்தால் மட்டுமே ஒருவனைத் தீங்கியலுக்கு ஆட்படுத்த முடியும் என்று சட்டம் கூறுங்கால் பித்த நிலை சரியான எதிர்வாதமாகும். எடுத்துக்காட்டு: தீய எண்ணத்துடன் குற்ற வழக்கிடுதல்.
2. தன்னிச்சையாக அடுத்த ஆளின் உடல், பொருள் அல்லது புகழ் அல்லது வேறெந்த உரிமைக்கும் எதிராகத் தீங்கு விளைவித்தால் பித்துநிலை சரியான எதிர்வாதமன்று. எடுத்துக்காட்டு: அத்துமீறல், தாக்கு, அவதூறு.
3. கடும் பொறுப்பு நிலைக்கு ஒருவரை ஆட்படுத்த வேண்டும் போது பித்த நிலை எதிர்வாதமாகாது.
4. கவனக்குறைவால் ஏற்படும் தீங்குகளில் எதிர்வாதியின் நடத்தையை அவருடைய அறியும் தன்மையைக் கொண்டு முடிவுசெய்தல் வேண்டும். எனவே, எதிர்வாதிக்குப் பித்தநிலை இருந்த காரணத்தால் அவருக்குச் செயலினை அறியும் தன்மை இல்லை என்ற முடிவுக்கு வரலாம்.

இந்துத் திருமணச் சட்டத்தில் எதிர்மனுதாரர் குணப்படுத்த முடியாத பித்தநிலையில் அல்லது தொடர்ச்சியான அல்லது இடைஇடையேயான நிலையில் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டிருந்து மனுதாரர் தொடர்ந்து எதிர் மனுதாரருடன் நியாயமாக வாழ முடியாது என்னும்போது மணமுறிவுக்கோ நீதிமுறை மணமுறிவுக்கோ மனுச்செய்யலாம். பித்த நிலை திருமணத்திற்குப் பின்னர் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். திருமணத்திற்கு முன்னர் பித்த நிலையிருந்தால் அது தவிர்தகு திருமணமாகும்.

இசுலாமியர் திருமணச் சட்டத்தில் கணவர் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாகப் பித்தநிலையில் இருந்தார் என்ற காரணத்திற்காக மனையின் திருமணமுறிவு, மனுமீது மணமுறிவு ஆணை வழங்கலாம். இசுலாமியர் மணமுறிவுச் சட்டம், 1939 இதற்கு வழிவகை வழங்குகிறது. அதுபோன்றே தனித் திருமணச் சட்டத்தின் கீழ்த் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களும் எதிர் மனுதாரர் குணப்படுத்த முடியாத பித்த நிலையில் அல்லது தீராத மனநோயால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும்போது மணமுறிவு கோரி நீதிமன்றத்திற்கு மனுச் செய்யலாம்.

இந்து வாரிசரிமைச் சட்டத்தின் கீழ்ப் பித்தர்களும் வாரிசு தாரர்களாக இருக்கலாம். மனு

சாத்திரத்தின்படி பித்தர்களும், ஆண்மையற்றவர்களும் இன்னும் பிறரும் வாரிசரிமையர்களாக இருத்தல் இயலாது. இந்து வாரிசரிமைச் சட்டம், 1956-இன்படி இந்தத் தகுதி இழப்பு நீக்கப்பட்டு விட்டது. கிறித்தவர்களுக்குப் பொருந்தும் இந்திய மணமுறிவுச் சட்டத்தின் கீழும் பித்தநிலை அல்லது தீராத மனநிலைபாதிப்பு என்ற காரணத்திற்காக மணமுறிவுத் தீர்ப்பாணை வழங்கலாம். இசுலாமியர் வாரிசரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் பித்தர்கள் வாரிசரிமை பெறலாம்.

விருப்புறுதி அல்லது உயிலை எழுதுபவர்கள் பித்தநிலையில் இருந்தால் அந்த விருப்புறுதி இல்லா நிலையை அடையும். உயிலை எழுதுபவருக்குச் சொத்தை உரிமை மாற்றம் செய்யும் மனநிலை இல்லாத காரணத்தால் அந்த உயில் செல்லுபடியாகாது.

இந்திய ஒப்பந்தவியல் சட்டத்தின்படி பித்தர்கள் செய்யும் ஒப்பந்தம் இல்லா நிலையது ஆகும். ஒப்பந்தத்தில் பிரிவுகளை அறிகிற தன்மையையும் அந்த ஒப்பந்தம் தமக்கு எவ்வித நலனை விளைவிக்கும் என்பதையும் அறிந்தவர்கள் நன்மனநிலை உடையவர்கள் ஆவார்கள். இரு பித்த அலைகளுக்கு இடையே நிகழும் பித்த இடைத் தெளிவில் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால், பொதுவாக நன்மனநிலையில் உள்ளவர்கள் பித்தநிலையில் ஒப்பந்தம் செய்தல் கூடாது.

முகவரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் முதல்வர் எவரும் நன் மனநிலையில் உள்ள போதும் உரிய வயதை அடைந்தபோதும் முகவரை நியமிக்கலாம். பித்தர்கள் வழக்கு விசாரணை செய்யவும், விசாரணை செய்யவும் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தில் தனி முறை கூறப்பட்டுள்ளது. குற்றவியல் நீதிபதிக்குத் தான் விசாரணை நடத்தும் போது குற்றம் சுமத்தப்பட்ட ஆள் பித்தராக இருந்து அவரால் எதிர்வாதம் செய்திட இயலாது என அறியும்போது பித்தநிலை குறித்து விசாரணை செய்திட வேண்டும். மேலும், அந்த ஆளை மாவட்ட மருத்துவ அலுவலர் அல்லது மாநில அரசால் இதற்கென்று நியமிக்கப்பட்ட மருத்துவ அலுவலரிடம் மருத்துவ சோதனைக்கு அனுப்பிவிடவேண்டும். அதன்பிறகு அந்த மருத்துவ அலுவலரைக் குற்றவியல் நீதிபதி சான்றுரையராக விசாரணை செய்யலாம். மருத்துவ அலுவலர் தெரிவிக்கும் பொருண்மைகளையும் ஏனைய கருத்துரைகளையும் எழுத்து வடிவத்தில் கொண்டு வருதல் வேண்டும். மருத்துவப் பரிசோதனை அல்லது நீதிபதியின் விசாரணை முடிவுக்கு வருமுன்னர், குற்றவியல் நீதிபதி தகுந்த பிணையத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு பித்த நிலையிலுள்ள ஆள்களை அவர்களால் எதிர்வாதம் செய்ய

இயலாதபோது விடுவிக்கலாம். பித்த நிலையிலுள்ள ஆள்களை விடுவிப்பில் பெறுபவர்கள் அவர்களைத் தகுந்த பாதுகாப்பில் வைத்துக் கொள்வதாகவும், சுய தீங்கு எதுவும் இழைத்து விடாமல் பார்த்துக் கொள்வதாகவும் பிறருக்குத் தீங்கிழைக்காமல் கண்காணிப்பதாகவும், குற்றவியல் நீதிமன்றம் அல்லது நீதிபதி ஆணையிடும்போது அவரை நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்து வருவதாகவும் உறுதியளிக்க வேண்டும். பித்தர்களைப் பிணை விடு குற்றங்களிலும் பிணை விடாக் குற்றங்களிலும் மேற் கூறியவாறு விடுவிக்கலாம். அவர்களைப் பிணையில் விடுவித்தல் கூடாது எனக் குற்றவியல் நீதிபதி அல்லது நீதிமன்றம் கருதும் போது அல்லது அவரைப்பாதுகாக்க எவரும் உறுதி அளித்திடாத போது நீதிமன்றம் அந்தக்குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட ஆள்களைத் தகுந்த இடத்திற்குத் தக்க முறையில் அனுப்பிவிட வேண்டும். மேலும், தான் எடுத்த நடவடிக்கைகளை மாநில அரசுக்கு அறிக்கை மூலம் தெரிவித்தல் வேண்டும். பித்தர்களை அவர்களுக்கான புகலிடத்திற்கு அனுப்பும்போது இந்திய பித்தநிலைச் சட்டம், 1912-இன் விதி முறை கட்டு உட்பட்டே நீதிமன்றம் ஆணைபிறப்பித்தல் வேண்டும்.

குற்றவியல் நீதிபதி அல்லது மாவட்ட அமர்வு நீதிமன்றத்தில் வழக்கு விசாரணை நடைபெறும் பொழுது குற்றம் சுமத்தப்பட்ட ஆள் பித்தநிலை அடைந்து எதிர்வாதம் செய்ய முடியாமல் இருப்பவர் என அந்நீதிபதிக்கு அல்லது நீதிமன்றத்திற்குத் தோன்றினால் முதலாவதாகப் பித்த நிலை குறித்தும், எதிர்வாதம் செய்ய இயலாத நிலை குறித்தும் கிடைக்கும் பொருண்மைகளை விசாரணை செய்து அறிந்திட வேண்டும். அதற்காக அந்த ஆள் பித்தநிலையில் உள்ளார் என்ற பொருண்மையில் நீதிமன்றம் அல்லது குற்றவியல் நீதிபதிக்கு மன நிறைவு ஏற்படுமாயின் அம்முடிவினைப் பதிவு செய்து நடவடிக்கைகளை வேறு ஒரு நாளுக்கு மாற்றி வைக்கலாம். நீதிமன்றம் அல்லது நீதிபதி பித்தநிலை ஆளை விடுவிக்க விரும்பினால் முன் கூறியவாறு விடுவிக்கலாம்.

மேற்கண்ட காரணங்களுக்காக நீதிமன்றம் அல்லது குற்றவியல் நீதிபதி விசாரணை அல்லது வழக்கு விசாரணையை வேறு ஒரு நாளுக்கு ஒத்திவைக்கலாம். அதன் பின்னர் பித்தர்களுக்குப் பித்தநிலை மறைந்த பின்னர் விசாரணை அல்லது வழக்கு விசாரணையைத் தொடங்கலாம். அதற்காகக் குற்றஞ்சுமத்தப்பட்ட ஆள்களை நீதிமன்றத்தின் முன்னர்த் தோன்றுமாறு பணிக்கலாம்; அல்லது அந்த ஆள்களை நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்துவர ஆணையிடலாம். குற்றவியல் நீதிபதி அல்லது நீதிமன்றம், அந்த ஆள் எதிர்வாதம் செய்திடத் தகுதி

படைத்தவராக இப்போது இருக்கிறார் எனக் கருதும் போது விசாரணை அல்லது வழக்கு விசாரணையை மீண்டும் தொடங்கலாம். நீதிமன்றத்தில் வழங்கப்பட்ட சான்றுகளின் அடிப்படையில் நீதிமன்றம், குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர் பித்தநிலையில் குற்றத்தைச் செய்தார் எனவும், தான் செய்யும் செயலின் இயற்கை நிலையினையும் அல்லது பண்பினையும் குற்றம் செய்திட்ட நேரம் அவன் அறியும் நிலையில் இருந்திருக்கவில்லை எனவும் கருதும் போது குற்றவியல் நீதிபதி வழக்கு விசாரணையைத் தொடர்ந்து நடத்திடலாம். அவ்வழக்கை மாவட்ட அமர்வு நீதிமன்றம் மட்டுமே வழக்கு விசாரணை செய்திட வேண்டும் என்னும் நிலையில் அந்நீதிமன்றத்திற்கு வழக்கினைக் குற்றவியல் நீதிபதி அனுப்பிட வேண்டும்.

பித்தநிலையின் பொருட்டுத் தான் செய்யும் செயலின் நிலையையும் பண்பினையும் அறியாத போது அல்லது தான் செய்யும் செயல்சட்டத்திற்குப் புறம்பானதா அல்லது சட்டத்தினால் தடுக்கப்பட்டதா என்பதை அறியாத போது குற்றத்தைச் செய்தால் நீதிமன்றம் விடுதலைத் தீர்ப்பு வழங்கலாம். அவ்வாறு, விடுதலைத் தீர்ப்பு வழங்கும்போது தீர்ப்பினில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட ஆள் அச்செயலைச் செய்தானா அல்லது இல்லையா என்பதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட வேண்டும்.

பித்தர்கள் குற்றத்தைச் செய்தார்கள் என நீதிமன்றம் அல்லது குற்றவியல் நீதிபதி வழக்கு விசாரணைக்குப் பின்னர் முடிவு செய்யும் போது, அந்த ஆள்களைத் தகுந்த இடத்தில் அனுமதிக்க நீதிமன்றம் ஆணை பிறப்பிக்கும். அல்லது உறவினர் அல்லது நண்பர்களிடத்தில் சேர்த்திடுமாறு ஆணை பிறப்பிக்கலாம். பித்தர் புகலிடத்திற்கு அனுப்ப இந்நியப் பித்தநிலைச் சட்டம், 1912 அல்லது அதன் கீழ் ஆக்கப்பட்ட விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டே ஆணையிடல் வேண்டும். பித்தர்களைப் பாதுகாக்க அவர்களின் உறவினர் அல்லது நண்பர்கள் மனுச் செய்த பின்னரே நீதிமன்றம் பித்தர்களை அவர்களிடம் சேர்த்திட ஆணைபிறப்பிக்கும். உறவினர்கள் அல்லது நண்பர்கள், பித்தர்களை நன்கு பாதுகாப்பதாகவும் தற்சேதம் அல்லது பிறருக்குச் சேதம் விளைவிக்காமல் காப்பாற்றுவதாகவும் மாநில அரசின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கத் தகுந்த அலுவலரிடத்தில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஆய்வுக்குக் காட்டுவதாகவும் உறுதியளித்த பின்னரே, நீதிமன்றம் அவர்களின் பாதுகாப்பில் விட ஆணை இட வேண்டும். தான் இது குறித்து எடுத்த நடவடிக்கைகளை நீதிமன்றம் அல்லது குற்றவியல் நீதிபதி அறிக்கை மூலம் மாநில அரசுக்குத் தெரிவித்தல் வேண்டும்.

சிறைத் துறைத் தலைவர் அல்லது பார்வை யாளர்கள், பித்தர்களை விடுவிக்க வேண்டி மாநில அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்து, சான்றளிக்கலாம். அதன் அடிப்படையில் மாநில அரசு விடுதலை செய்து அனுப்பவோ, கண்காணிப்பில் வைக்கவோ வேறெந்தப் பொதுப் பித்தர் புகலிடத்திற்கு அனுப்பவோ ஆணை பிறப்பிக்கலாம். பொதுப் பித்தர் புகலிடத்திற்கு அனுப்ப ஆணையிடும்போது ஆணையம் ஒன்றையும் மாநில அரசு நியமிக்கலாம். ஆணையத்தில் ஒரு நீதித்துறை அலுவலரும் இருமருத்துவ அலுவலரும் இருப்பார்கள். அந்த ஆணையம் அந்த ஆளின் மனநிலை குறித்து விசாரணை செய்யும். அதற்காகச் சான்றுகளைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு மாநில அரசுக்கு அறிக்கை தாக்கல் செய்ய வேண்டும். இதனைக் கருத்திற் கொண்டு மாநில அரசு விடுதலை செய்தோ காவலில் வைத்தோ ஆணை பிறப்பிக்கலாம்.

உறவினர்களும் நண்பர்களும் பித்தரைத் தங்கள் பாதுகாப்பில் விடுமாறு கேட்டுக் கொண்டு மாநில அரசுக்கு மனுச் செய்யலாம். மனுவின் பொருண்மைகளின் மீது மாநில அரசுக்கு மனநிறைவு ஏற்படுமானால் மாநில அரசு பித்தரை உறவினர் அல்லது நண்பர்களின் பாதுகாப்பில் சேர்த்திட ஆணை பிறப்பிக்கலாம். உறவினர் அல்லது நண்பர்கள் பித்தரை நன்கு பாதுகாப்பதாகவும் அவருக்குத் தற்சேதம் அல்லது பிறருக்குச் சேதம் ஏற்படாதவாறுபார்த்துக் கொள்வதாகவும், மாநில அரசு வேண்டும்போது குறிப்பிட்ட அலுவலரிடத்தில் ஆய்வுக்குப் பித்தரை முன்னிருக்கச் செய்வதாகவும், குறிப்பிட்ட நாளிலும் இடத்திலும் நேரத்திலும் குற்றவியல் நீதிபதி அல்லது நீதிமன்றத்தில் அந்த ஆணை முன்னிருக்கச் செய்வதாகவும் உறுதியளிக்க வேண்டும். மீ.அ.

பிம்பிசாரர் (கி.மு.582 - 544): இவர் பண்டைய இந்தியாவில் மகத நாட்டை ஆண்ட ஆர்யங்கா குலத்தில் தோன்றிய மாமன்னர். புராண மரபுகளின் படி இவர் கத்ரௌசாசு என்ற மன்னரின் மகனெனவும், தம் பதினைந்தாம் வயதிலேயே பட்டம் பெற்றார் எனவும் அறியக்கூடும்.

இவர், கிரிவிரசா (குன்றின் மீதமைந்த அரண்) என்ற பெயருடன் சிறு நாடாகத் திகழ்ந்த மகத நாட்டைப் பேரரசாக்கியவர்; வீரமும், விவேகமும் வெவ்விதமும் கொண்டவர்.

தம் நாட்டை விரிவாக்க மூன்று முறைகளை இவர் பின்பற்றினார். அவை, 1) அருகிலுள்ள சிறு நாடுகளைப் போர் மூலம் வென்றிணைத்தல். 2) மண உறவு மூலம் மேலும் புதுப்பகுதிகளைப் பெறுதல்.

3) சேய்மையில் உள்ள பேரரசுகளுடன் நல்லுறவு கொள்ளுதல் ஆகியனவாகும்.

அங்க நாட்டு மன்னர் பிரம்மதத்தா என்பவரை வென்று அந்நாட்டை மகதத்துடன் இணைத்தார். அங்க நாட்டுத் தலைநகராகிய 'சம்பா' மகதத்தின் முக்கிய வணிக மையம் ஆகியது. அந்நகர வணிகர்கள் சுவர்ணபூமி வரை சென்று வணிகம் செய்தனர். மேலும், அந்நகரம் புத்த சமயம் வளர்த்த ஆறு முக்கிய நகரங்களுள் ஒன்றாகவும் திகழ்கிறது.

இவர்மண உறவுகள் மூலமாகத் தம் நாட்டை மேலும் விரிவுடையதாக்கினார். கோசல மன்னர் பிரசேனசித்து எனப்படும் பெசனேடி என்பாரின் தங்கை கோசலா தேவியை மணந்தார். கோசலாதேவி தமக்குக் குளியல் நறுமணச் செலவுகளுக்காக அளிக் கப்பட்ட காசி நகரை மகதத்துக்களித்தார். மேலும், வைசாலி இளவரசி செல்லனா, வத்ச இளவரசி வாசவி, மத்ர இளவரசி கோமா ஆகியோர் இவர்தம் ஏனைய மனைவியர் ஆவர்.

அவந்தி மன்னரின் காமாலை நோயைக் குணப் படுத்தத் தம் அந்தரங்க மருத்துவர் சீவகனை அனுப்பி உதவினார். ஆனால், பகைவரால் துன்புறுத்தப்பட்ட தட்சசீல மன்னருக்குப் படை உதவி செய்ய மறுத்துவிட்டார். இது இவர் அரசியல் வெல்திறனுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

பேரரசாக உருப்பெற்ற மகத நாட்டை வலுப் படுத்த 'இராசகிருகம்' என்ற புதிய நகரை ஏற்படுத்தினார். பட்டத்து இளவரசன் அங்க நாட்டுக்குப் பொறுப்பாளராகச் 'சம்பா' நகரில், பணியாற்ற அனுப்பப்பட்டார். இவரது பேரரசில் 80,000 கிராமங்களும் 300 நகரங்களும் அடங்கியிருந்தன.

மகதப் பேரரசை வலுப்படுத்துமாறு புதிய நிருவாக முறையைப் புகுத்தினார். அலுவலகங்கள் மீது கண்காணிப்பும், கட்டுப்பாடும் காணப்பட்டன. தவறு இழைத்தவர்கள் களையப்பட்டனர். நீதி வழங்குதலில் விலாமுறித்தல், தலை துண்டித்தல், சூடுபோடுதல், நாக்கை அறுத்தல், தோல் உரித்தல் போன்ற கரும தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டன.

இவரைப் பற்றிய விவரங்கள் புராணங்களிலும், சமண, பௌத்த சமய இலக்கியங்களிலும் காணக் கிடக்கின்றன. 'இசுரேவிகா' என்ற பட்டப்பெயரை இவர் பூண்டிருந்தார்.

அனைத்துச் சமயச் சான்றுகளும் இவரைத் தத்தம் சமயத்தைச் சார்ந்தவராக எடுத்துரைக்கின்றன. பௌத்த சாதகக் கதை, இவர் கௌதம புத்தரை வரவேற்றுத் தம் கைகளாலேயே உணவு பரிமாறி

னார் எனவும், தம் அந்தரங்க வைத்தியரை அவருடன் அனுப்பினாரெனவும் பௌத்த சங்கத்துக்குப் பூங்காவை நன்கொட்டியாக அளித்து, பௌத்தத் துறவிகளுக்குப் படகுக் கட்டணத்தினின்றும் விலக்களித்தாரெனவும் செய்திகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

சமண இலக்கியங்களில் இம்மன்னர் மகாவீரரை வரவேற்று, அவர் முன்பு குடும்பத்தோடு துறவியானார் என்பது காணப்படுகின்றது. ஏமசந்திரர் என்னும் சமண சமயநூலாசிரியர் இச்செய்தியை உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்.

இவருக்குப் பல புதல்வர் இருந்தமையால் அவர்களால் இறுதிக்காலத்தில் மிக்க துயருற்றார். தம் மக்களில் 'அசாத சத்துரு' ஏற்றவராகத் தெரியவே, அவரைப் பட்டத்து இளவரசராக அறிவித்தார்.

ஆனால், அசாதசத்துரு தம் தந்தையின் இறப்பு வரை காத்திருக்கப் பொறுமையின்றி, அவரைச் சிறையிலடைத்துத் தாமே பேரரசரானார். சிறையில் பிம்பிசாரரை அவர் மனைவி வாசவி பராமரித்தார்.

பின்னர் அசாத சத்துரு மனம் திருந்தி, தம் தந்தையை விடுவிக்க, சிறைக்கதவை உடைத்துத் திறக்க இரும்புத் தடியுடன் சிறையை நோக்கி ஓடினார் எனவும், ஆனால் அதனை ஐயுற்றுத் தவறாகப் புரிந்து கொண்ட பிம்பிசாரர், மகன் தம்மைக் கொல்லு முன்பு, தாமே விடம் அருந்தி மாண்டார் எனவும் ஒரு கருத்து காணப்படுகிறது.

விநயபிடகம் என்னும் நூல் அசாத சத்துருதேவ தத்தன் என்பவரால் தூண்டப்பட்டுத்தம் தந்தையைக் கொன்றார் எனவும் இது புத்தர் இறக்க எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிகழ்ந்ததாகவும் கூறுகிறது.

மகாவமிசம் இவர் 52 ஆண்டுக்காலம் ஆண்டதாகக் குறிப்பிடுகிறது. புராணங்களின் அடிப்படையில் முகர்சி என்பார் இவர் கி.மு. 603 முதல் 551 வரை ஆண்டிருக்கக் கூடும் என்கிறார். ஆனால் வின்செண்ட்டு சுமித்தின் கருத்துப்படி இவர் கி.மு. 582 முதல் 544 வரை 38 ஆண்டுகள் பதவியிலிருந்தார் எனக் கொள்ளலாம். பி. ச.

பியரி சாமுவேல் டூபாண்ட்டு என்பார் அமெரிக்காவைச் சார்ந்த தொழில் அதிபர்களுள் ஒருவர். இவர் கி.பி. 1870-ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் ஒரு மாநிலமான தெலாவரில் பிறந்தார். எலுத்தியர் ஐசுரின் டூபாண்ட்டு (Eleuthere Isrenee Du pont) என்பாரின் கொள்ளுப் பேரர் இவர். இவர் தூபாண்ட்டு என்னும் வணிக நிறுவனத்தின் தலைவராக 1915 முதல் 1919 வரையிலும், பின்னர் அவ்வாணிகக் குழுமத்தின் அதிபராக 1919 முதல் 1940 வரையிலும் இருந்தார்.

பியரி சாமுவேல் டூ பாண்ட்டு (Pierre Samuel Du pont) கி.பி.1890-இல் மசாசுசெட்சு தொழில் நுட்ப நிறுவனத்தில் படித்துப்பட்டம் பெற்றார். தம் உறவினர்களுடன் இணைந்து பணியாற்றிய இவர் புகையற்ற பொடி (Smokeless powder) ஒன்றை உருவாக்கி வெற்றி பெற்றார். பின்னர் உருக்குத் தொழிலில் ஈடுபட்டுப் படிப்படியாக முன்னேறித்து பாண்ட்டு நிறுவனத்தின் தலைவரானார். அந்நிறுவனம் நிருவாகத்துறையிலும், அமைப்பு முறையிலும் மேம்பாடு அடையப் பியரி தூபாண்ட்டு அரும்பாடுபட்டார்.

அந்நிறுவனம் உற்பத்தி செய்த புகையற்ற பொடி முதல் உலகப் போரின்போது பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டது. எனவே, பொருள் வளத்தில் மேலோங்கிச் செல்வச்செழிப்பில் அந்நிறுவனத்தினைத் தது. மேலும் வளர்ந்து வெடி மருந்து வகைகளை உற்பத்தி செய்ததுடன், இரசாயனப் பொருள்கள், வண்ணப் பொருள்கள், வண்ணப்பூச்சு மெருகெண்ணெய், தந்தம் போன்ற நெகிழ் பொருள் (Celluloid), செயற்கைத் தோல் போன்றவற்றை அந்நிறுவனம் செய்து வெற்றி கண்டது. பியரியின் கடும் உழைப்பால் தனித்த குடும்பத்தின் சொத்தாக இருந்த தூ பாண்ட்டு நிறுவனம் பெருத்ததொரு வாரியமாக மாறிப் பெரும் புகழ் பெற்றது. -பியரி சாமுவேல் டூ பாண்ட்டு 'செனரல் மோட்டார்' உற்பத்திநிறுவனத்தின் தலைவராக்கப்பட்டார். பேருந்துகளை உற்பத்தி செய்த அந்நிறுவனம் பெரியதொரு அமைப்பாக உருவாகி அமெரிக்காவில் புகழுடன் இன்றும் செயலாற்றி வருகின்றது.

பியரி தாம் சேர்த்த பெருஞ்செல்வத்தைப் பள்ளிகள், மருத்துவ மனைகள், ஏனைய பொதுப் பணிகள் ஆகியவற்றிற்குச் செலவிட்டு மகிழ்ந்தார். இவர் 1954-ஆம் ஆண்டில் காலமானார். இரா.அ.

பியாசு பஞ்சாபு மாநிலத்தில் பாயும் முக்கியமான ஐந்து ஆறுகளுள் ஒன்று. இந்நதியானது சீலம், சீனாபு, இராவி, சட்லசு ஆகிய நதிகளுடன் சேர்ந்து பஞ்சாபு மாநிலத்தைச் செழிப்பாக்குகின்றது. பியாசு (Beas) நதியில் பல நோக்குத் திட்டம் (Multi-Purpose Project) ஒன்று செயற்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்திற்காகவே பியாசு ஆகிய இந்நிய அளவில் புகழ் பெற்றுள்ளது.

இந்நதியானது இமயமலைப் பகுதிகளில் உற்பத்தியாகும் மூன்று பிரிவு நதிகளுள் ஒன்றாகும். இந்நதி தாழ்ந்த இமயமலைப்பகுதியில் உருவாகின்றது. கடல் மட்டத்திலிருந்து 4000 மீட்டர் உயரத்தில் அமைந்துள்ள குலு (Kulu) மலைகளில் உற்பத்தி ஆகும் பியாசு நதி, வெளி இமயமலைத் தொடரைக் கடந்து, சிந்து சமவெளிப் பகுதியை அடைகிறது. பின்னர் மலைப்பகுதிகளில் மேற்குமுகமாகப் பாய்ந்து, மறுபடியும் தென்

திசையில் வளைந்து சென்று, சிந்து நதியின் துணை நதியான சட்லசு நதியுடன் கலக்கிறது. இமயமலைத் தொடர்களின் வெளித் தொடரில் உற்பத்தியாகி, சட்லசு நதியுடன் கலக்கும் வரை இதன் நீளம் ஏறத்தாழ 760 கி.மீ. ஆகும். இந்நதி சட்லசு நதியுடன் கலக்கும் இடம் அரிகே (Harike) என்று சொல்லப்படுகிறது. பியாசு ஏறத்தாழ 25,900 ச.கி.மீ. நிலப்பரப்பில் பாய்கிறது.

இந்நதியை முழுமையாகப் பயன்படுத்தி நாட்டின் பொருளாதாரத்தை முன்னேற்ற எண்ணிய பஞ்சாபு அரசு, நீர்ப் பாசனத்திற்கும், மின்சக்திக்கும் பல திட்டங்களைத் தீட்டியுள்ளது. அரசு வகுத்துள்ள இத்திட்டத்தில் இரண்டு கட்டங்கள் உள்ளன. இமாசலப் பிரதேசத்தில் பண்டோ (Pandoh) என்ற இடத்தில், பியாசு - சட்லசு நதிகளை ஒருங்கிணைப்பது இத்திட்டத்தின் முதல் கட்டம் ஆகும். பியாசு ஆற்றின் நீரைச் சட்லசு நதியில் உள்ள கோவிந்தசாகர் ஏரிக்குத் திருப்பி விட்டு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதும், வறட்சி மிக்க தெற்குப்பஞ்சாபிலும் தென் மேற்குப் பஞ்சாபிலும் இந்நீரைப் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தும் இதன் முக்கிய நோக்கம் ஆகும். எனவே, இது முழுக்க முழுக்க ஒரு நீர்-மின்சக்தித் திட்டம் (Hydro-electric Project) ஆகும்.

பாங்கு (Pong) என்ற இடத்தில் இந்நதியின் குறுக்கே அணை ஒன்று கட்டுதல் இரண்டாம் கட்டம் ஆகும். பாங்கு என்னும் இடம் முக்கேரியனிலிருந்து (Mukerian) ஏறத்தாழ 40 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இந்த அணை 116 மீட்டர் உயரம் கொண்டது. இந்த அணையின் கொள்ளளவு ஏறத்தாழ 35 மில்லியன் கன மீட்டர் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வணையின் முக்கிய நோக்கம் நீர்ப்பாசனமே ஆகும். இந்த அணையின் நீரிலிருந்து, நீர் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யவும் திட்டமிடப்பட்டு, 1977-இல் 60 மெகாவாட்டு உற்பத்தித்திறன் கொண்ட ஆறு நிலையங்கள் இயக்கப்பட்டன. அத்திட்டங்கள் மூலம் பஞ்சாபு, இமாசலப் பிரதேசம், இராசசுத்தானம் முதலான மாநிலங்கள் பெரும் பயன் அடைகின்றன. எனவே பியாசு நதி, இம்மாநிலங்களின் வேளாண்மை பொருளாதாரம் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கு வகிப்பதாகக் கருதப்படுகிறது.

இது, 1960-ஆம் ஆண்டினதான சிந்து நதிபற்றிய உடன்படிக்கையின்படி கிழக்கு நதிகளான சட்லசு, பியாசு, இராவி ஆகியவற்றின் நீர் பாகிசுத்தானத்திற்கும் அளிக்கப்படவேண்டும். கி.பி. 1970-க்குப் பின்னர் இந்நியாவிட்கே இவற்றின் நீர் பயன்படுகின்றது.

ம.இரா.த.

பியாசே, சீன்: இருபதாம் நூற்றாண்டில் உளவியல் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்களித்து தவியவர்களுள்

சீன் பியாசே (Jean Piaget) மிக முக்கியமானவர். இவர் சுவிட்சர்லாந்து நாட்டில் வசித்து வந்தார். தம் நூல்களையெல்லாம் பிரெஞ்சு மொழியில் எழுதிய பியாசே சீன் (கி.பி. 1897) தொடக்கக் காலத்தில் தம் வாழ்க்கையை ஓர் உயிரியல் வல்லுநராகத் (Biologist) தொடங்கினார். குழந்தையிடம் வளர்ந்துவருகின்ற குணப்பண்புகளையும் நடத்தையையும் நீக்கிவிட்டு உயிரியல் அறிவை முழுமையாகப் பெற முடியாது என்பதைப் பியாசே 1920-ஆம் ஆண்டில் குழந்தைகளின் நுண்ணறிவு வளர்ச்சியைப் பற்றி ஆராய்ந்து வந்தபோது கண்டறிந்தார். அந்த அடிப்படையிலேயே 1980-ஆண்டு வரையில் தொடர்ந்து தம் ஆராய்ச்சியை நடத்தி வந்தார். எண்பத்து மூன்று ஆண்டுகள் உயிர் வாழ்ந்த பியாசே கடைசி நாள் வரையிலும் குழந்தை உளவியல் ஆராய்ச்சியிலேயே ஈடுபட்டிருந்தார். குழந்தைகள் எவ்வாறு சிந்திக்கின்றார்கள்? எவ்வாறு பகுத்தறிக்கின்றனர்? எவ்வாறு சிக்கல்களைத் தீர்க்கின்றனர்? என்பவைகளுக்குப் பியாசேயை விடத் தெளிவாக யாரும் விளக்கம் தரவில்லை. பியாசே தம் ஆராய்ச்சியைக் குழந்தைகளின் நடத்தையைக் கூர்ந்து கவனிப்பதில் தொடங்கினார். அவர்கட்கு ஒரு சிக்கலைக் கொடுத்து அதற்கு அவர்கள் எவ்வாறு எதிர்வினை புரிகின்றார்கள் என்பதைக் கண்டறிந்தார். பல பரிசோதனை உளவியலாளர்கள் புனை கொள்கைகளை மெய்ப்பிப்பதற்குச் சிக்கலான பரிசோதனைகளைச் சோதனைக் கூடத்தில் அமைத்து வந்தனர். அவையெல்லாம் எளிய முடிவுகளையே வெளிப்படுத்தின. பியாசே எளிய பரிசோதனைகளைப் பயன்படுத்தி அவற்றிலிருந்து சிக்கலான பொது முடிவுகளைப் பெற்றார்.

ஓவ்வொரு கோடைக் காலத்தின்போதும் பியாசே ஆல்ப்சு மலையிலுள்ள தம் சிறிய குடிலுக்குச் சென்று தங்கி, தம் பெரும்பாலான நாட்களை ஆராய்ச்சி முடிவுகளுக்கு விளக்கம் தேடுவதிலேயே கழித்தார். தம் ஆராய்ச்சி நிலையமான பிறப்பு மரபிற்குரிய பிறப்பாதார அறிவியல் (Genetic epistemology) சோதனைக்கூடத்தில் நடைபெற்ற ஆராய்ச்சி முடிவுகளை எடுத்துக் கொண்டு சென்று ஆல்ப்சு மலையின் நடைபாதை வழியாக நீண்ட நடைபயிலும் போது அவற்றைப் பற்றித் தாறுமாறாகச் சிந்தனை செய்து கொண்டு செல்வார். குளிர்ந்த மாலை நேரங்களில் இவர் முடிவுகளை உறுதிப்படுத்துவார். இலையுதிர் காலம் வரும்போது மலையை விட்டு இறங்கிச் சென்று விடுவார். அப்பொழுது நூல்களுக்கும் இதழ்களுக்கும் வேண்டிய விவரங்கள் அவர் கைநிறையக் காணப்படும். அவருடைய உழைப்பும் சிந்தனையும், தனிமையும் அவரை மிகச் சிறந்த உளவியல் அறிஞராக்கின.

பியாசே உலகுக்கு நன்கு அறிமுகமானது 1960-

ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகுதான். இவருடைய நூல்களெல்லாம் பிரெஞ்சு மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்த பிறகுதான் பியாசேயை உலகம் அறிந்தது. ஆனால், ஐரோப்பாவில் சிந்தனை வளர்ச்சி சார்ந்த அறிவியல் துறைகளில் 1930-ஆம் ஆண்டு முதற் கொண்டே பியாசே நன்கு அறிமுகமாயிருந்தார். பியாசேயின் எழுத்து வெளிவரத் தொடங்கியது 1906-ஆம் ஆண்டாகும். அப்பொழுது இவருக்கு வயது பத்து. இவர் பதினாறாம் வயதில் செனிவாவிலுள்ள வரலாற்றுப் பொருட்காட்சிச் சாலையின் மேற்பார்வையாளராக (Curator) நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால், இவர் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. பியாசே நியூ சாட்டல் பல்கலைக்கழகத்தில் (University of Neuchatal) இயற்கை அறிவியல் பயின்றார். இவர்தம் இருபத்தொன்றாம் வயதில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றார். இவர் மெய்ப்பொருளியலில் (Philosophy) கொண்டிருந்த ஆர்வத்தான் பிறப்பாதார அறிவியலில் (Epistemology) ஆழ்ந்த கவர்ச்சி கொள்ளச் செய்தது. மனிதர்கள் எவ்வாறு அறிவு பெறுகின்றார்கள் என்று இவர் ஆராய்ந்து வந்தார். அது மனிதரின் அறிவு சார்ந்த பரப்பியலின் அடிப்படையைச் சார்ந்திருக்கின்றது என்பது பியாசேயின் கருத்து.

பிறப்பாதார அறிவியலை அணுகுவதற்குச் சிறந்த வழி நடத்தை சார்ந்ததும் உயிரியல் சார்ந்ததுமான பண்புக் கூறுகளின் மூலங்களாகும். உளவியல் இந்த விதமான அணுகு முறையை நன்கு இணைக்கும் ஓர் அறிவியல் என்பது பியாசேயின் முடிவாகும். அதன் பொருட்டு இவர் ஐரோப்பாவில் புகழ் பெற்ற பல்கலைக்கழகங்களிலுள்ள உளவியல் பரிசோதனைக் கூடங்களில் ஆய்வு மேற்கொண்டு உளவியலை நன்கு கற்றார்; சிறந்த பயிற்சிகளையும் பெற்றார். பாரிசு நகரத்தில் பிளேயின் ஆராய்ச்சிக் கூடத்தில் சோதனைப் பயிற்சிகளை மேற் கொண்டிருந்த போதுதான் வயது சார்ந்த காலக்கட்டங்களில் நுண்ணறிவு வளர்ச்சியைப் பற்றி வெளிவந்த முடிவுகளைக் கொண்டு மேல் நோக்கிச் சென்றார். அங்கு, நுண்ணறிவுச் சோதனையை உருவாக்கிப் பரிசோதனைக்குக் கொடுத்தபோது பிரெஞ்சுப் பள்ளிக் குழந்தைகள் பலர் தப்பான விடைகளைக் கொடுத்தனர். அது அறிவியல் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கக் கண்டார். அந்தத் தப்பான விடைகளை மேலும் பின் தொடர்ந்து பார்த்தார். இவர் கண்ட உண்மை என்னவென்றால் பள்ளிக் குழந்தைகள் வயது வந்தவர்களிடமிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட முறையில் தங்களுடைய சிந்தனைச் செயல் முறையையும் விளக்கத்தையும் பயன்படுத்துகின்றனர் என்று உணர்ந்தமையாகும். அதை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் பியாசே கருத்தாய்வு வளர்ச்சி (Cognitive Develop-

ment) என்ற புதியதோர் ஆராய்ச்சி முடிவை வெளியிட்டார். நுண்ணறிவுத் துறையில் பியாசே ஒரு கோட்பாட்டை உருவாக்கினார்.

குழந்தை உண்மையில் முற்றிலும் வேறுபட்ட ஓர் உயிரி; ஒரு வேறுபட்ட அறிவினது. வாழ்க்கையின் பல்வேறு கட்டங்களில் முதலிரண்டு ஆண்டுகளில் குழந்தை அறிவு பெறும்முறை புலனுணர்ச்சி இயக்கமாக இருக்கிறது. ஒரு குழந்தை எதையும் செய்தல் மூலமும் பார்த்தல் மூலமும் அறிவு பெறுகிறது. அது புலனுணர்ச்சி இயக்கக் காலக்கட்டமாகும். புலனுணர்ச்சி, இயக்கம், நுண்ணறிவு ஆகியவை இயங்குவது திரைப்படம் மெதுவாக நகர்ந்து செல்லுவதைப் போன்றது. இந்த முறையில் எல்லாப் படங்களும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து இடையீடின்றிப் பார்க்கப்படுகின்றன.

பியாசேவின் முதல் ஆராய்ச்சி நூல், 'குழந்தையின் மொழிச்சிந்தனை'யாகும். இது 1923-ஆம் ஆண்டில் வெளி வந்தது. 'குழந்தை பகுத்தறிதலும் சிந்தித்தலும்' என்ற நூல் 1924-ஆம் ஆண்டிலும், 'குழந்தையின் உண்மை உருவாக்கம்' 1937-ஆம் ஆண்டிலும், 'குழந்தையின் நுண்ணறிவுத் தோற்றம்' 1936-ஆம் ஆண்டிலும் வெளிவந்தன. 'குழந்தையின் எண்ணிந்தனை' என்ற நூல் 1941-ஆம் ஆண்டிலும், 'குழந்தையின் அளவுகளின் உருவமைதி' 1941-ஆம் ஆண்டிலும், 'முரண்பாட்டின் பரிசோதனைகள்' 1974-ஆம் ஆண்டிலும் 'சிந்தனையின் விரிவாக்கம்' 1975-ஆம் ஆண்டிலும் வெளிவந்தன.

பியாசே சில சமயங்களில் பலரால் குறை கூறப்பட்டார். பழக்கத்திலுள்ள அறிவியல் முறைகளைப் புறக்கணித்து விட்டு வேறு முறைகளைக் கையாளுகின்றார் என்று இவரைக் குறை கூறினார்கள். தொடக்கப் புனை கொள்கைகளை மெய்ப்பிப்பதற்காக இவர் பரிசோதனைகளை உருவாக்கவில்லை. மேலும் இவர் புனை கொள்கைகளை நம்பி ஆராய்ச்சிகளை நடத்தவில்லை. ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளாக்கிப் புனைகொள்கைகளை உருவாக்கிப் பரிசோதனைகளை நடத்தினால் அதற்கு வெளியில் சென்று விழுகின்ற சிறந்த ஆராய்ச்சிக்குரிய பொருள்களை இழக்க வேண்டியிருக்கின்றது என்று கருதினார். இவருடைய எண்பதாம் வயதிலும் வினாக்களைக் கேட்டுத் துருவித் தேடி ஒருமைப்பாடுகளைக் கண்டறிந்தார். வளர்ச்சி உளவியலும் (Developmental Psychology), கருத்தாழ்வு உளவியலும் (Cognitive Psychology) பியாசேயின் அறிவார்வத்தால்தான் மிகச் சிறப்பாக வளர்ந்து வந்தன. குழந்தை எவ்வாறு உலகத்தை அறிவிக்கின்றது என்றும், அதில் தம் இடம் என்ன என்றும், எப்படி அறிகின்றது என்றும் காண்பதில்

பியாசே மிகவும் ஆர்வம் காட்டினார். சுருக்கமாகச் கூறினால் பியாசே முழுக் கருத்தாய்வு உணர்ச்சியையும், நுண்ணறிவு ஆற்றலையும் படிப்படியாகச் சேகரித்து நிகழ்ச்சிகளை உருவாக்கம் செய்து வந்தார். மு.இரா.

துணை நூல்கள் :

Gardner, Howard, The Quest for Mind: Piaget, Levi-Strauss, and the Structuralist Movement, Knopf, New York, 1973.

Piaget, J., Biology and Knowledge. Edinburgh University Press, Edinburgh 1967.

Zimbardo, P.G., Psychology and Life, Scott Foresman and Company, Illinois, 1979.

பியாரிலால் நையார் பாபு: இவர் மகாத்மா காந்தியுடன் இணைந்து அவருக்கு உதவி புரிந்த தியாகி, பியாரிலால், நையார் பாபு (Nayyar, Piyalal Baboo), கி.பி. 1899-இல் தில்லி நகரில் கத்ரி (Khatri) இனத்தில் பிறந்தார். இவர் முன்னோர், குஞ்சோ குசராத்து (Kunjoh Gujrat) என்னும் பகுதியிலிருந்து (இப்பொழுது இப்பகுதி பாகிசுத்தானத்தில் உள்ளது) போந்தவராவார். இவர் தந்தை ஓர் உதவி ஆணையராகப் பணியாற்றியவர். இவருடைய உறவினர் சிவர் வடமேற்கு எல்லைப்புறத்தில் வாழ்ந்தனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் அரசியல் அலுவலகங்களிலேயே பணியாற்றி வந்தனர்.

பியாரிலால், இலாகூரில் உள்ள அரசுக் கல்லூரியில் ஆங்கில இலக்கியத் துறையில் இளங்கலைச் சிறப்புப் பட்டம் (B.A. Hon.) பெற்றார். பிறகு அதே கல்லூரியில் முதுகலைப்பட்டப் படிப்பிற்காகச் சேர்ந்து பயின்று வருகையில் தேர்வுக்கு ஆறு திங்கள் முன்னதாக 1920-இல் நாட்டில் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் சேர்ந்தார். போலா (Bola) எனப்பெறும் ஒரு வங்காளப் பெண்ணை, இவர் 1950-இல் மணந்து கொண்டார். பியாரிலால், காந்திய இயக்கத்தில் தம்மை முழுமையாக இணைத்துக் கொண்டதால், இவருக்கும், கத்தூரிபாய் காந்தி, தேவதாசு காந்தி, மகாதேவ தேசாய் முதலியோருக்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டு அது வளர்ந்து வந்தது.

காந்தியடிகள், கி.பி. 1930-இல் வட்டமேசை மாநாட்டுக்கு இலண்டன் சென்றபோது அவருடன் பியாரிலால் சென்றார். மேலும், பர்மா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்றபோதும், மகாத்மா இவரையும் தம்முடன் அழைத்துச் சென்றார். நீண்ட காலம், காந்தி அடிகளின் அணுகல் செயலராகப் பணியாற்றிய பெருமை பியாரிலாலுக்கு

உண்டு. எல்லைப்புறக் காந்தி அப்துல் கபார் காணைச் சந்தித்துப் பேச, பியாரிலால், 1965-இல் காபூலுக்குச் சென்றார்.

பியாரிலால் ஒரு சிறந்த இதழ் இயல் அறிஞர் (Journalist) காந்தியடிகள் வெளியிட்டுவந்த 'அரிசன்' (Harijan) என்னும் வார இதழின் பதிப்பாசிரியராகப் பியாரிலால் பணியாற்றினார். 'இளைய இந்தியா' (Young India) பத்திரிகையில் பியாரிலாலின் கட்டுரைகள் பல உள்ளன. மேலும் பல நூல்களையும், இவர் இயற்றியுள்ளார். காந்தி அடிகளின் வாழ்க்கையைப் பற்றியும் அவருடைய தத்துவம் பற்றியும் அறிய பியாரிலால் ஒரு சிறந்த அதிகாரமுறையிலான ஆதாரமாகத் திகழ்ந்தார்.

பியாரிலால் வெளியிட்டுள்ள நூல்களில் பின்வருவன மிகச் சிறந்தவை: வீரகாவிய உண்ணாவிரதம் (The Epic Fast), இந்தியச் சிற்றரசர்களின் நிலைமை (The Status of Indian Princes), அமைதியை நோக்கி ஒரு புண்ணியப் பயணம் (A Pilgrimage for Peace), தேசச்சிற்பியின் செயல்முறை (A Nation Builder at Work), இக்கால உலகில் காந்திய உத்திகள் (Gandhian Techniques in the Modern World), மகாத்மா காந்தி முற்பகுதி (Mahatma Gandhi The Early Phase). விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கு கொண்ட பியாரிலாலுக்கு, ஏழு அல்லது எட்டு தடவைகள் சிறைத் தண்டனை கிடைத்தது.

வங்காளத்தில் வகுப்புவாத வெறி, கி.பி. 1946 -இல் தாண்டவமாடிய ஸ்பாமுது பியாரிலால், காந்தியுடன் அங்குச் சென்றார். நவகாளியில் (Noakhali) அமைதியை நிலைநாட்ட இவர் புரிந்த அரும்பணிகள் பாராட்டற்குரியன.

இவர், எளிய வாழ்க்கையையே எப்பொழுதும் மேற் கொண்டிருந்தார். தம்மைப் பற்றிய விளம்பரத்தை அவர் விரும்பியதே இல்லை. கட்சி அமைப்பில் தமக்கு உயர்ந்த பதவி வேண்டுமெனவும் அவர் நினைத்ததில்லை. காந்தியடிகளின் கருத்துகள் அனைத்தையுமே இவர் ஏற்றுக்கொண்டார். அகிம்சைக் கொள்கையில் அகலாத ஆர்வம் இவருக்கு இருந்தது. இந்திய விடுதலைக்காகப் புரட்சி செய்து தம்மைத் தியாகம் செய்து கொண்ட மற்ற தலைவர்களிடம் இவருக்குப் பெருமதிப்பு இருந்தது. யாவரும் காந்திய வழியைப் பின்பற்றினால் அதிகமான அளவுக்குப் பயன் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இவரிடம் உறுதியாக இருந்தது. பொருளாதாரத் துறையில் இவர் கருத்துகளுக்கும் காந்தியடிகளின் கருத்துகளுக்கும் சிறிதளவும் வேறுபாடு கிடையாது. பெருந்தொழில்களுக்கு மாற்றாகக் குடிசைத் தொழிலும் தன்னிறைவு பெற்ற கிராமப் பொருளாதாரமும்

வளர வேண்டுமென்பதே இவர் கருத்தாகும். விடுதலைக்காகப் போராடிய இவரிடம், ஆங்கிலேயர் பால் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு சிறிதும் வெறுப்புக் கிடையாது. ஆங்கிலேயரின் பல நற்பண்புகளை இவர் வியந்துள்ளார். ஆங்கிலேயப் பொது நல அரசில் (British Commonwealth) இந்தியா தொடர்ந்து இருந்து வர வேண்டுமென்பதே இவர் விருப்பம். சமயத்துறையில் இவர் பழைய கொள்கைகளையும் புதிய பண்புகளையும் ஒன்று சேர்த்து உள மகிழ்வு எய்தினார். 'வருணாசிரமத்தை' இவர் வெறுக்கவில்லை. ஆனால், புதிய கால இந்து சமூகக் கேடுகளை இவர் கடுமையாக எதிர்த்தார். இந்திய இதி காசங்களான இராமாயண, மகாபாரத கருத்துகளும் மேனாட்டுக் கருத்துகளும் இணைந்து, இவருடைய மனோதத்துவத்தை உருவாக்கின. அமைதியான முறையில் ஆரவாரமற்று எந்தப் பயனையும் எதிர்பாராது, நாட்டுக்கான ஆக்கப்பணிகளில் முழுமையாக ஈடுபட்ட நாட்டுத் தலைவர்களுள் பியாரிலாலும் ஒரு வராவார். தெ.பா.

பியூசியாமா: இது உலகின் புகழ் மிக்க எரிமலைகளுள் ஒன்று. இது சப்பானியத் தலைநகரான தோக்கியோவிலிருந்து (Tokyo) 112, கிலோ மீட்டர் வடகிழக்கில் அமைந்துள்ளது. பியூசியாமா (Fujiyama) சப்பானிய மலைகளுள் மிகவும் உயரமானது. இதன் உயரம் 3,776 மீ. இந்த எரிமலை கடைசியாக கி.பி. 1707 - இல் வெடித்தது. இதன் பாறைப் பிளவுகளிலிருந்து வெளிவரும் நீராவியிலிருந்து இந்த எரிமலை முற்றிலுமாக அவிந்து விடவில்லை என்றும், உறங்கும் எரிமலையாகவே உள்ளது என்றும் கூறுகின்றனர். மேலும், இதனைச் சுற்றி உள்ள பள்ளத்தாக்குகளில் ஏராளமான சுடுநீர் ஊற்றுக்கள் காணப்படுகின்றன.

சப்பானியக் கடற்கரையில் உயர்ந்து நிற்கும் இம்மலையின் மறுபுறம் சிறிய மலைத்தொகுதிகளும் அடர்ந்த காடுகளும் அழகு மிகு ஏரிகளைக் கொண்ட பள்ளத்தாக்கும் காணப்படுகின்றன. யோககாமா துறைமுகத்தில் வந்து இறங்கும் அந்நியருக்கு, அவர்களை வரவேற்பது பேர்ல மேகங்களிடையே வானளாவி நிற்கும் பியூசியாமாவைத் தவிர நிலப்பரப்பு எதுவும் கண்ணில் படுவதில்லை. இரைச்சலோடு கூறு கூறுப்பாக இயங்கும் தோக்கியோவின் எல்லாத் தெருக்களின் இறுதியிலும் பியூசியாமா தென்படுவதைக் காணலாம்.

கோடைக் காலங்களிலும் பியூசியின் சிகரங்கள் பனிமுடிதரித்துக் காட்சி அளிக்கும். கோடையின் வெப்பம் மிகுந்த நாள்களில் இந்தப் பனிமுடி சற்றே பட்டிடிழைவோடு காணப்படுமே தவிர மற்ற நாள்.

களில் வெள்ளிச் சிகரமாகவே தென்படும். பனிக் காலங்களில் மலை முழுவதுமே வெண்பனியால் மூடப்பட்டிருக்கும். இம்மலையின் உச்சியில் 610 மீட்டர் விட்டமும் 180 மீட்டர் ஆழமும் கொண்ட எரிமலை வாய் அமைந்துள்ளது. தாறுமாறாக வெடித்துச் சிதறிய பாறை முனைகளைக் கொண்ட இந்த எரிமலை வாயிலில் உறைந்துபோன எரிமலைச் சாம்பல் நிறைந்துள்ளது.

என்றாவது ஒரு நாள் இந்தப் பியூசி மலை மீது ஏறி நின்று கதிரவனின் உதயத்தைக் காண வேண்டும் என்பது சப்பானியரின் இலட்சியமாக உள்ளது. சப்பானில் பியூசி மலை மேல் ஏறுவது அல்லது மற்ற புனிதமாகக் கருதப்படும் மலைகளின் மீது ஏறுவது புனித யாத்திரைகளாகவோ விடுமுறை நாட்களின் உல்லாசப்பயணங்களாகவோ மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இவ்வாறு மலை ஏறுபவர் பெரும்பாலும் வெண்ணிறச் சப்பானிய 'கிமோனோ' உடையையும் அகலமான பெரிய தொப்பியையும் அணி கின்றனர்.

தொடக்க நிலையில் பியூசி மலையைக் குதிரை மேல் பயணம் செய்து கடந்துவிடலாம். 'உமா காசி' என்ற இடம் வரை குதிரை மீது பயணம் செய்யலாம். 'உமா காசி' என்பதற்கு இவ்விடத்தில் தங்கள் குதிரைகளை விட்டு விட வேண்டும் என்பது பொருள். இவ்விடத்திலிருந்து ஏறத்தாழப் பாதி உயரத்தை நடந்தே கடக்க வேண்டும். இவ்வாறு பியூசியின் மேல் ஏறுவதற்குக் குறைந்தது 10 மணி நேரம்தேவைப்படும். மலையில் தாழ்வான இடங்களில் பயணிகள் தங்கி இளைப்பாற விடுதிகளும் உள்ளன. இவை பயணிகள் மலையின் சிகரத்திற்குச் சரியான நேரத்தில் களைப் பின்றிப் போய்ச் சேரவும், அங்கிருந்து கதிரவனின் உதயத்தையும் கடலின் அழகையும் சப்பானின் எழிலையும் கண்டு களிக்கவும் உதவுகின்றன.

சப்பானியர் இதனைப் பியூசிசான் அல்லது பியூசியாமா என்று குறிப்பிடுகின்றனர் சான், யாமா ஆகிய சொற்கள் மலை என்பதையே குறிக்கின்றன. இம் மலையை இவர்கள் 'ஓ புனிதமான மலையே' என்று விலிக்கின்றனர். விண்ணிலகத்திலிருந்து பாதி விரிக்கப்பட்ட விசிறி போன்று காணப்படுவதாகவும் கூறுகின்றனர். இம்மலையைப் பற்றிப் பாடாத சப்பானியக் கவிஞன் இல்லை; எல்லா ஓவியரும் இதனை வண்ணக் கலவையில் குழைத்து வரைந்துள்ளனர்; புகழ் பெற்ற ஓவியரான ஓ - கு - சாய் என்பவர் ஒரு நூறு கோணங்களில் பியூசி என்ற ஓர் ஓவியத் தொடரையே ஆக்கியுள்ளார். சினத்துத் தேநீர்க்கோப்பைகளிலும், மெருகேற்றப்பட்ட சப்பானிய மரப்பெட்டிகளிலும், மிக உயர்ந்த ஆடைகளிலும், பருத்தித்

துண்டுகளிலும், அலங்கார விளம்பரங்களிலும் கேக்குகளின் மீதும் பியூசியின் பல வண்ண வடிவங்கள் பொறிக்கப்படுகின்றன. அலங்காரப் புதர்களும், மரங்களும் பியூசியின் வடிவ அமைப்பில் வெட்டி விடப்படுகின்றன. பியூசி உலக அற்புதங்களில் ஒன்றாக விளங்குகிறது. பா.த.

பியூப்லோ இந்தியர்: வடஅமெரிக்காவில்

நியூமெக்சிகோவின் மேற்குப் பகுதிகளில் வாழும் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க மக்களே பியூப்லோ இந்தியர்கள் (Pueblo Indians). அமெரிக்கப் பகுதிகளில் செழித்தோங்கிய மாயா பண்பாடு, தால்டெக்குப் பண்பாடு (Toltec Culture) ஆகியவற்றிற்கடுத்துப் பியூப்லோவினரின் பண்பாடு சிறந்து விளங்குகிறது. இன்று அமெரிக்காவில் நிலைத்திருக்கக் கூடிய பண்பாடுகளுள் மிகவும் தொன்மையானது பியூப்லோ மக்களின் பண்பாடே. இவர்களின் பண்பாடு கி.பி. 1200களிலேயே மிகத் தொன்மையானது என நவசோ நாடோடிகளாலும் (Navajo Nomads) மற்றவர்களாலும் சிறப்பித்துக் கூறப்பெற்றது. கொலம்பசுக்கு முந்தைய கால இப் பண்பாட்டின் தனித்தன்மைகளை இன்றும் இவர்கள் பெருமளவு காத்து வருகின்றனர்.

இவர்கள் வாழும் பகுதி அண்டைய மக்களால் எளிதில் அடைய முடியாதது. மிகத் தொடக்கக் காலத்தில் இவர்கள் இப்போதுள்ள தென்மேற்குப் பாலைவனத்தை இருப்பிடமாகக் கொள்ளவில்லை. இப்பகுதிகளில் கூடைமுடையும் தொழிலை மேற்கொண்ட ஓர் இனத்தவர் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தைக் கணக்கிட்டுச் சொல்ல இயலாது. அதற்குப் பின்னர்தான் ஆதி பியூப்லோ மக்கள் அவர்களைக் கொன்றோ விரட்டியோ அப்பகுதியைத் தங்கள் இருப்பிடமாகக் கொண்டனர்.

இந்த வறண்ட பீடபூமியில் தங்கிய பிறகுதான் பியூப்லோ மக்களின் பண்பாடு விரிவடைந்தது, வளர்ச்சியுற்றது. அது இன்றும் சிதையாமல் இருந்து வருகிறது. எவருமே விரும்பாத இந்நீரற்ற பகுதியை இவர்கள் ஏன் தேர்ந்தெடுத்தார்கள் என்பதும், விளை நிலத்திலிருந்தும் சமவெளிப் பகுதிகளிலிருந்தும் ஏன் வெகுதொலைவில் வீடுகளைக் கட்டியுள்ளார்கள் என்பதும் வெளியாளருக்குப் புதிரானவையாக இருக்கும். இவர்கள் ஏதோ ஓர் பேரிடரைத் தவிர்க்கவோ வெளியாரின் இடையூறுகளே இல்லாமல் வாழ்வோ அவ்வாறு செய்திருக்கிறார்கள் எனலாம்.

பியூப்லோவினரின் மூதாதையர்கள் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டிலும் 12-ஆம் நூற்றாண்டிலும் பெரும் முயற்சியுடன் வலிமையான வீடுகளைக் கட்டினர்.

பியூப்லோ குடியிருப்பு

ஒரே காலத்தில் ஒரே இனத்தவரால் கட்டப்பட்ட வீடுகள் மலையுச்சி வீடுகளாகவும், பள்ளத்தாக்கில் அரைவட்ட வடிவில் அமைந்த நகரங்களாகவும் இரண்டு வகையில் காணப்பட்டன. பள்ளத்தாக்குகளிலும் மலையுச்சியிலும் கட்டப்பட்டாலும் வீடுகள் பொதுவாக ஓரடுக்குக் கொண்டவை; சில ஈரடுக்குக் கொண்டவை.

எவ்வாறான குழலிலும், எப்படிப்பட்ட கடினமான பாறையின் விளிம்பிலும் இவ்வீடுகள் அமைக்கப்பட்டாலும் 'கிவா' எனப்படும் தரைக்குக்கீழ் அமைக்கும் அறையை ஒவ்வொரு வீட்டிலும் அமைப்பர் அவ்வறை பெரும்பாலும் சடங்கு நிகழ்ச்சிகளுக்காக அமைக்கப்படுகிறது. இதற்குச் செல்ல ஒருசிறு கதவும் ஏணியும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பாறைகளின் மேல் கட்டும் வீடுகளில் பாறையைக் குடைந்து இவ்வறையை அமைப்பர்.

பள்ளத்தாக்குகளில் அமைக்கப்பட்ட வீடுகள் திட்டமிடப்பட்டு நிறுவப்படும் நகரங்களின் முன்னோடிகளாக இருந்தன. வெளியில் பாதுகாப்புச் சுவர் மூன்று மாடி உயரம் வரை உயர்ந்து நிற்கின்றது. குடியிருப்புக்குள் வழிபடும் கோயில்களையும் கட்டியுள்ளனர். இசுபானியர்கள் (Spanish) தங்கம் கிடைக்கும் நகரங்

களைத் தேடி வருமுன்பே பியூப்லோவினரின் பண்பாடு உச்ச நிலையை அடைந்து மறையத் தொடங்கி விட்டது.

இன்று இவர்கள் வாழும் நியூமெக்சிகோவின் தென்மேற்குப் பகுதி கடும் கால நிலைகளைக் கொண்டது. கோடையில் கடுமையான வெய்யிலும் குளிர்காலத்தில் மிகக் கடுமையான பனி உறைதலும் நிலவுகின்றன. மக்காச்சோள வகைகள், காய்கறிகள், பூசணை, பருத்தி, புகையிலை போன்ற பயிர்களை விளைவிக்கின்றனர். பயிர்த் தொழிலில் குடும்பங்கள் தனித்தனியாக ஈடுபட முடிவதில்லை. நீர் வளமற்ற, கரடுமுரடான விளைநிலங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்வதற்கு அனைவரின் ஒன்றுபட்ட முயற்சி தேவைப்படுகிறது. அதனால், வாழ்வை ஓரளவு எளிய முறையில் நடத்த பியூப்லோவினர் ஒருவருக்கொருவர் மிகவும் இணக்கத்துடன் வாழ்கின்றனர்.

பியூப்லோ மக்களின் சமய நம்பிக்கை மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. பல தெய்வங்களை வழிபடுகின்றனர். பல சடங்குகளைச் செய்கின்றனர். இவர்களின் கடவுள்கள் இருவகைப்படும். ஒன்று முகமுடிக்க கடவுள்கள் எனப்படும் கச்சினர்கள் (Katchinas). மற்றொன்று கச்சினாப் பூசாரிகள். இக் கச்சினாப் பூசாரிகள் இயற்கைக்கப்பாற்பட்ட உலகத்தி

பியூப்லோ பெண்

லுள்ள ஆற்றலோடு தொடர்புடையவர்கள். அதனால் இவர்களும் தெய்வத்தன்மை கொண்டவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர்.

சமயச் சடங்குகளுக்கான காரணத்தைக் கேட்டால் உடனே அவர்கள் அவை மழை வேண்டுவதற்காக என மறுமொழி கூறுவர். மழை பெற வேண்டி முகமூடிக் கடவுள்களுக்குப் பல விழாக்களெடுத்து நடனங்கள் ஆடுகின்றனர். நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட முகமூடிக் கடவுள்கள் இருப்பதால் கடவுள்களைப் பல வகைப்படுத்துகின்றனர். ஒவ்வொரு வகையான கடவுளுக்கும் தனிப்பட்ட ஆடைகள், முகமூடிகள், புராணங்கள், நடனங்களுண்டு. அனைத்துமே மழைபெற வேண்டப்படும் கடவுள்களாவர். வறண்ட பாலை நிலத்தில் வாழ்வதால் இவர்களின் பெரும்பாலான செயல்கள். மழை பெறுவதை மையமாகக் கொண்டுள்ளன.

பூசாரிகள் பியூப்லோ சமயத்தில் முதன்மையான இடத்தைப் பெற்றுள்ளனர். அவர்கள் கடவுள்களைப் பல சடங்குகள் மூலம் மனநிறைவடையச் செய்து மழை பெற்றுத் தருகின்றனர். எந்தப் பூசாரி மழை பெறுவதில் வெற்றி பெறுகிறாரோ அவர் தாம்

பியூப்லோ சமுதாயத்தில் சிறப்புத் தகுதியைப் பெறுகிறார். அதனால், பூசாரிகள் கடுமையான வீரத மிருந்து சடங்குகளைச் செய்வர்.

பியூப்லோ சமுதாயத்தில் ஏற்புச் சடங்குகள் (Initiation Ceremony) சிறப்புமிக்கது. இச்சமுதாயத்தில் கிவா (Kiwa) எனக் கூறப்படும் பல குழுக்கள் உள்ளன. குழந்தை பிறந்தவுடன் அதனை எந்தக் குழுவில் சேர்க்க வேண்டும் என்பது முடிவு செய்யப்படுகிறது. ஐந்தாம் வயதிற்குப் பிறகு ஒன்பது வயதிற்குள் தொடக்கச் சடங்கு நடைபெறும். அச்சடங்கின் போது குழந்தைகளைச் சாட்டையால் அடிக்கின்றனர். இயல்பிறந்த இயற்கையின் ஆற்றலோடு குழந்தைகளைத் தொடர்புபடுத்த இவ்வாறு செய்கிறார்கள். அதன்மூலம் குழந்தைகள் பலமுள்ளவர்களாகவும், மதிப்புள்ளவர்களாகவும் விளங்குவர் என்பது நம்பிக்கை. பின் 15-ஆம் வயதில் மீண்டும் ஒரு சடங்கின்போது கச்சினர்களால் (பூசாரிகள்) பலமாக மீண்டும் அடிக்கப்படுகின்றனர். பின்னர் குழந்தைகள் கச்சினர்களை அடிக்கின்றனர். இச்சடங்கு முடிந்தவுடன் அவர்கள் அச்சமுதாயத்தில் முழுமையான உறுப்பினர்களாகின்றனர்.

பியூப்லோ சமுதாயத்தில் சண்டை சச்சரவுகள் குறைவு. அவ்வாறு ஏற்பட்டாலும் பழங்குடித் தலைவனைக் கொண்ட குழு அவற்றைத் தீர்த்து வைக்கிறது. இன்று 35,000க்கும் மேற்பட்ட பியூப்லோக்கள் நியூமெக்சிகோவின் தென் மேற்குப் பகுதிகளில் பரவிக்காணப்படுகின்றனர். பலமுறை இவர்கள் குடியேற்ற ஆதிக்கத்தால் இடர்ப்பாடுகளைச் சந்தித்தனர் என்றாலும் அவர்கள் தங்கள் பண்பாட்டினைப் பெருமளவு காத்து வருகின்றனர். அதே நேரத்தில் பொருளாதார, சமுதாய மாற்றங்களையும் ஏற்றுக் கொண்டு வருகின்றனர். சீ.ப.

பியூரி, சான் பாக்கன்ஸ் (கி.பி.1861 - 1927):

இவர் பெரும்புகழ் பெற்ற ஐரோப்பிய வரலாற்றறிஞர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்தவர். இங்கிலாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த சான் பாக்கன்ஸ் பியூரி (John Bagnell Bury), சீலி, ஆக்டன், திரெவிலியன் முதலான கேம்பிரிட்சுப் பள்ளியைச் சேர்ந்த புதியகால வரலாற்று மேதைகளைப் போன்று மிகச் சிறந்த வரலாற்று நூல்களைப் படைத்தவர். மிகச் சிறந்த வரலாற்றுப் பேராசிரியராகவும், வரலாற்றறிஞராகவும் போற்றப் பெறும் இவர், கவர்ச்சியான ஆங்கில நடையில் பல வரலாற்று நூல்களை இயற்றிப் புகழ் பெற்றுள்ளார். பண்டைய இடைக்கால மற்றும் இக்காலக் கேம்பிரிட்சு வரலாற்றில் புத்தொளி பாய்ச்சிய வரலாற்று மேதையாக இவர் போற்றப்பெறுகிறார்.

இங்கிலாந்தில் உள்ள மோனகன் (Monaghan) என்னுமிடத்தில் பிறந்த இவர், தப்ளிளில் உள்ள திரினிடிக் கல்லூரியில் கல்வி பயின்றார். தப்ளிளில் கி.பி.1893 - இல் புதிய கால வரலாற்றுப் பேராசிரியராக அமர்த்தப்பட்டார். கிரேக்கப் பேராசிரியராக கி.பி. 1898 - இல் பணியேற்றார். புகழ்மிக்க பேராசிரியர் ஆக்டனை அடுத்துக் கேம்பிரிட்சில் புதியகால வரலாற்றுப் பேராசிரியராக 1902-இல் நியமிக்கப்பட்டார். தம் 27-ஆம் வயதில் 'பிற்கால உரோமப் பேரரசின் வரலாற்றைப்' படைத்துப் புகழ் பெற்றார். கிரேக்க இலக்கியத்தில் பேரார்வம் கொண்ட இவர், பிண்டாரின், நிமீன், இசுத்மியன் ஆகிய போற்றிப் பாடல்களையும் (Nemean and Isthmian odes of Pindar) பதிப்பித்தார். அதனால் கிரேக்கக் கவிதையின் மீது இவர் கொண்ட ஈடுபாடு புலனாகிறது. கேம்பிரிட்சு திரினிடிக் கல்லூரியில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய போழ்து 'உரோமானியப் பேரரசின் வரலாற்றை அதன் தொடக்கக்கால முதல் மார்க்கசு அரேவியசின் இறப்பு வரையில்' யாவரும் போற்றும் வண்ணம் இயற்றினார். அடுத்து இவரால் இயற்றப்பட்ட, 'கிரீசு நாட்டின் வரலாறு' இவருக்கு நிலைத்த புகழையும் நீடித்த பெருமையையும் தேடிக் கொடுத்தது. இவரது 'சுதந்திர எண்ணங்களின் வரலாறு' (History of Freedom of Thought) என்னும் சுருக்கமான நூல் கற்போரின் சிந்தனையைத் தூண்டுவதாக அமைந்தது. இவரால் படைக்கப்பெற்ற 'இரண்டாம் தியோடசியசின் இறப்புத் தொடங்கிச் சசுடினியனின் இறப்பு வரையிலான பிற்கால உரோமானியப் பேரரசின் வரலாறு' என்னும் நூல் இவரது படைப்புகளின் முடிமணியாக விளங்குகிறது. இவரது 'கிரேக்க நாட்டு வரலாறு' எனும் நூலும் உன்னதப் படைப்பே ஆகும். இவர் சர் ஆர்தர் இவான்சு (Sir Arthur Evans) மேற்கொண்ட அண்மைக்கால அகழாய்வுகளின் கண்டுபிடிப்புகளையும் அந்த நூலில் ஆய்ந்துள்ளமை பாராட்டுக்குரியது.

பல அரிய வரலாற்று நூல்களை உருவாக்கி வரலாற்று ஆய்விற்குப் புத்தொளி பாய்ச்சிய பியூரி 'வரலாறு, முழுக்க முழுக்க அறிவியலேயன்றி, வேறொன்றுமில்லை' என்று அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறியிருப்பது இவரது அறிவியல் வரலாற்று நோக்கைப் பறைசாற்றுகின்றது. வரலாற்று ஆய்விற்கு மெருகூட்டிய பேராசிரியர் பியூரி இலக்கியத் துறையிலும் தம் முத்திரையைப் பதித்துச் சென்றுள்ளார். கிப்பனின் நூலைச் சிறப்பான முறையில் பதிப்பித்ததன் மூலம் இலக்கிய உலகிலும் இவர் இணையற்று விளங்குகிறார். மற்ற பதிப்புகளைக் காட்டிலும் இவரது பதிப்பே கவர்ச்சிக்கதாகப் போற்றப்படுகிறது.

வரலாற்றுப் பேராசிரியராகவும், வரலாற்று

ஆய்வாளராகவும், இலக்கிய கருத்தாவாகவும், பதிப்பாசிரியராகவும் புகழ்பெற்று விளங்கி, ஆக்டனுக்கு இணையானவராகக் கருதப்பட்ட பியூரி 1927 - இல் இறந்தார். அறிவியல் கண்கொண்டு வரலாற்று ஆய்வினை நோக்கும் புதிய பார்வைக்கு ஒளியூட்டி, உயிருட்டியவர் பேராசிரியர் பியூரி ஆவார்.

ம.இரா.த.

துணை நூல்:

Dr.N.Subramanian, Historiography, Koodal Publishers, Madurai, 1973.

பியூனிக்குப் போர்கள்: பண்டைய ஐரோப்பாவில் உரோமிற்கும், கார்த்தேசுக்கும் இடையே மத்திய தரைக்கடல் பகுதியை அகப்படுத்தச் செய்யும் பொருட்டு எழுந்த சிக்கல்களே பியூனிக்குப் போர்கள் எனக் கூறப்படுகின்றன. பியூனிக்கு என்ற சொல் இலத்தீன் மொழியில் பொனிசியன் என்று பொருள் படும். இப்போர்கள் கி.மு. 264-இலிருந்து கி.மு. 164 வரை ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றாண்டுக் காலம் நடைபெற்றது.

முதலாம் பியூனிக்குப் போர் (கி.மு. 264-241): சிசிலியிலுள்ள மெளசனா, கிராகூசு ஆகிய இரு நகரங்களுக்கும் ஏற்பட்ட சிக்கல்களே முதலாம் பியூனிக்குப் போர் ஆகும். இப்போரில் மெளசனாவிற்குக் கார்த்தேசியும், கிராகூசுக்கு உரோம் நகரமும் உதவி செய்தன. கார்த்தேசு கப்பற்படையில் உரோமைவிடச் சிறந்து விளங்கியது. உரோமன் சபை போரைத் தவிர்க்க விரும்பினாலும் பொதுமக்கள் கருத்திற்குட்பட்டுக் கார்த்தேசினுடைய வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தப் புதிய கப்பற்படை ஒன்றை உரோம் உருவாக்கியது. உரோமின் கப்பற்படைத் தளபதி காரூலசு, கார்த்தேசினுடைய கப்பற்படையைத் தோற்கடித்தார். எனினும், கார்த்தேசியின் கப்பற்படைத் தளபதி அமில்கார் பர்கா, சிசிலியிலிருந்துகொண்டு மீண்டும் தம் படைகளைப் போருக்கு ஆயத்தம் செய்தார். எனினும், கி.மு. 242-ஆம் ஆண்டு உரோம், கார்த்தேசு ஆகிய இரு நாடுகளும் ஓர் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டன. அதன்படி கார்த்தேசு, சிசிலிப் பகுதியில் தனக்கிருந்த உரிமைகளை விட்டுக் கொடுத்ததுடன், ஒரு பெரும் தொகையையும் நட்ட ஈடாக உரோமிற்கு வழங்கியது. இதனால் உரோமின் வருவாய் உயர்ந்ததென்றாலும் ஏறத்தாழ 24 ஆண்டுகள் நடைபெற்ற முதலாம் பியூனிக்குப் போரில் அதன் இழப்பு எளிதில் ஈடுசெய்ய முடியாத அளவிற்கு இருந்தது. கிட்டத்தட்ட 700 கப்பல்களையும், இரண்டு இலட்சத்திற்கும் குறையாத வீரர்களையும் இப்போரில் உரோம் இழந்தது.

இரண்டாம் பியூனிக்குப் போர் (கி.மு. 218-201): இப்போரில் பெரும் தளபதிகள் பங்கேற்றனர். உரோமின் சார்பாகப் பேபியசு, சிசிபியோ ஆகியோரும் கார்த்தேசு சார்பாகக் கிறித்துபசு, அனிபால் ஆகியோரும் பங்கு கொண்டனர். இப்போரில் உரோம், கார்சுகா, சாடூர்னியா போன்ற பகுதிகளைப் பிடித்துக் கொண்டது. கார்த்தேசுப் படைத்தளபதி இசுபெயினுக்குச் (Spain) சொந்தமான பல பகுதிகளைக் கைப்பற்றினார். இவர் தம் மைந்தர்கள் அனிபால், அசுத்துருபால் ஆகிய இருவரையும் உரோமுக்கு எதிராகப் போர் தொடுக்கவும், அந்நகரத்தை அழித்துவிடவும் பயிற்சி கொடுத்தார். அப்போரில் அனிபால் தீவிரமாகப் போரிட்டார். எனவே, இந்த இரண்டாம் பியூனிக்குப் போரை அனிபாலின் போர் என்றும் குறிப்பிடுவர்.

கார்த்தேசுக்குச் சொந்தமான ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள பகுதிகளைப் பிடிப்பதற்கு உரோம் திட்டமிட்டது. ஆனால், அனிபால் தம் தீவிர முயற்சியினால் அத்திட்டத்தைத் தகர்த்தெறிந்தார். எனினும், அப்போரில் அனிபால் தம் படையின் பெரும்பகுதியை இழக்க நேரிட்டது. எஞ்சிய படையுடன் தீவிரமாகப் போரிட்டு, உரோமின் பல படைத்தளபதிகளை வெட்டி வீழ்த்தினார். கேசே என்னுமிடத்தில் கி.மு. 216-ஆம் ஆண்டு நடந்த போரில் மாபெரும் வெற்றி பெற்றார். அப் போரினால் உரோமிற்குப் பெரும் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டது. எனவே, பேபியசு மாக்கிசு இச் சூழ்நிலையைச் சமாளிக்கச் சருவாதிகாரியாக மாறி, கார்த்தேசை மறைமுகமாகத் தாக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். இவருக்குப்பின் பதவியேற்ற வாரோ என்பவரும் பேபியசின் கொள்கையைப் பின்பற்றினார். எனினும், இவர்களுடைய முயற்சிகள் தோல்வியுற, உரோம் நகரம் மோசமான நிலையை அடைந்தது. அனிபால் தம் படையுடன் இத்தாலியில் தங்கி உரோமை அழித்துவிட முடிவு செய்தார். அப்பொழுது உரோமானியர் கார்த்தேசிடமிருந்து எந்த உதவியும் அனிபாலுக்குக்கிடைக்காமல் தடுத்துவிட்டனர். தொடர்ந்து கார்த்தேசையும் தாக்கிச் சிராகூசைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். இச் சூழ்நிலையில் அனிபால் தம் உடன் பிறந்தார் அசுத்துருபாலிடமிருந்து உதவியை நாடினார். இவர்களுடைய படைகள் உரோமானியர்களின் படையைச் சுற்றி வளைத்துக்கொண்டன. அப்போரில் உரோமானியர்கள் அசுத்துருபாலின் தலையை வெட்டிவீழ்த்தினர். இந்நிகழ்ச்சி அனிபாலை அதிர்ச்சி அடையச் செய்தது. இதற்கிடையில் இரண்டு நாடுகளுக்கும் பேச்சுவார்த்தை தொடங்கி முடியாமற்போகவே சாமர் என்ற இடத்தில் கி.மு. 202-இல் இரு நாடுகளுக்கிடையே போர் நடைபெற்றது. அப் போரில் கார்த்

தேசின் படைகள் முற்றிலும் தோற்கடிக்கப்பட்டன. கார்த்தேசு, இசுபெயின் (Spain) மத்திய தரைக் கடல் ஆகிய பகுதிகளை உரோமிற்கு விட்டுக் கொடுத்ததோடல்லாமல் ஒரு பெருந் தொகையைப் போர் நடட் ஈடாகவும் கொடுத்தது. தனது படையின் பெரும் பகுதியையும் இழந்து கார்த்தேசு மிகவும் மோசமான நிலையை அடைந்தது. இந் நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு அனிபால் உரோமானியர்களால் அவமானப்படுத்தப்பட்டார். அனிபால் கி.மு. 183 - இல் விடம் அருந்தித் தம் உயிரை மடித்துக்கொண்டார். அப்போரின் விளைவாக மாசிடோனியா, கிரீசு ஆகிய பகுதிகள் உரோமுடன் இணைக்கப்பட்டன.

மூன்றாம் பியூனிக்குப் போர் (கி.மு. 149 - 146): உரோமானியர்கள் இரண்டாம் பியூனிக்குப் போருக்குப்பின்பு கார்த்தேசு மீண்டும் தலை தூக்குவதையும், முன்னேற்றம் அடைவதையும் தீவிரமாகக் கண்காணித்தனர். எனவே, உரோமானியர் கார்த்தேசை முற்றிலும் அழித்துவிடத் தீர்மானித்தனர். மேலும் மார்க்கு போர்சியசு கேட்டோ என்ற உரோமானியர் தம் சொற்பொழிவுகளில் கார்த்தேசை அழித்துவிட வேண்டுமென உரோம் முழுவதும் அறைகூவலிட்டார்.

உரோம் முன்எச்சரிக்கையோடு திட்டமிட்டு, கி.மு. 149 ஆம் ஆண்டு கார்த்தேசு மீது போர் தொடுத்தது. தங்களுக்குத் தொந்தரவு செய்த நுமிடியா அரசரைத் தாக்கி உரோமானியர் பெரும் வெற்றி பெற்றனர். இருந்த போதிலும் போரின் போது தங்கள் தவற்றினால் கார்த்தேசு மக்களின் வெறுப்புக்குள்ளானார்கள். கார்த்தேசு மக்கள் தங்களுடைய கார்த்தேசு நகரத்தை 15 கி.மீ.க்கு அப்பால் உட்பகுதியில் மாற்றியமைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என உரோமானியர் ஆணையிட்டனர். இச்செய்கை கார்த்தேசு மக்களுக்குப் பெருத்த அவமானத்தைத் தந்தது. எனவே, வேதனையோடும், விரக்தியோடும் தங்கள் கடைசி மூச்சுவரை போராட முடிவு செய்தனர். ஏறத்தாழ மூன்றாண்டுக் காலம் நடந்த தீவிரமான போரில் உரோமானியர் வெற்றி பெற்றனர். கொடுமையான முறையில் அந்நகரத்தைத் தீக்கிரையாக்கினர். ஏறத்தாழ 4,50,000 மக்கள் அடிமைகளாக்கப்பட்டனர். இந்த உரோமானியர்களின் அழிவாக்கச் செயல் வரலாற்றில் மிகவும் துக்ககரமான செய்தியாக விளங்குகிறது. கார்த்தேசின் மறைவிற்குப்பின் மத்திய தரைக்கடல் பகுதியில் உரோமானியர்களின் ஆதிக்கம் நிறுவப் பெற்றது. கார்த்தேசின் அதிகாரத்தில் இருந்த வட ஆப்பிரிக்காவின் சிசிலிப் (Sicily) பகுதியை உரோமானியர் தங்களுடன் இணைத்துக்கொண்டனர். மேலும், கி.மு. 146 - ஆம் ஆண்டு காரிந்து முதலிய கிரேக்க நகரங்கள் உரோ

மானியர்களால் எரிக்கப்பட்டுத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. இரா.கி.

பிற்கார் பீகாரிலும், ஓரிசாவிலும் வாழும் ஒரு பழங்குடி இனத்தவர். இவர்கள் பீகாரில் சோட்டா நாட்கூர்ப் பீடபூமிப் பகுதிகளிலும், ஓரிசாவில் மயூர் கஞ்சு, கியோஞ்சர் மாவட்டங்களிலும் மிகுதியாக வாழ்கின்றனர். இப்பழங்குடி மக்கள் கியோஞ்சர்ப் பகுதியில் மகராக்கிய குல்கா (Makarakhya Kulia) என்றும், கோல்கள் (Kols) என்றும் கூறப்படுகின்றனர்.

பிற்கார் (Birhor) என்ற சொல்லுக்குக் 'காட்டு மக்கள்' என்பது பொருள். பிற்கார் என்னும் பெயருக்குக் கேற்ப இம்மக்கள் பெரும்பாலும் காடுகளில் வாழ்கின்றனர். ஒரு சிலர் நாடோடிகளாகவும் வாழ்கின்றனர். நாடோடிகளாகவே வாழும் பிற்கார் 'உத்லு' (Uthlu) எனவும், நிலையாக வாழும் பிற்கார் 'சாகி' (Jaghi) எனவும் கூறப்படுகின்றனர். சாகிகள் கிராம மக்களைப் போலவே வாழ்கின்றனர். எனவே, இவர்களைப் பிற கிராம மக்களினின்றும் வேறுபடுத்திக் காண்பது அரிது. ஆனால், இவர்கள் தங்களுக்குள் மட்டுமே திருமண உறவு வைத்துக் கொள்கின்றனர். நாடோடிகளாக வாழும் பிற்கார் சுகாதாரக் குறைவுடன் மிக இரங்கத் தக்க நிலையில் காணப்படுகின்றனர். கல்வியறிவற்ற இம்மக்கள் குறிக்கோளற்ற வாழ்க்கையை நடத்துகின்றனர். இவர்கள் பிற்கார் மொழி பேசுகின்றனர். இம்மொழி முண்டாரிமொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது. இருப்பினும், அம்மொழி சந்தால்கள் (Santals) பேசும் சாந்தலி மொழியுடனும் தொடர்புடையது.

பிற்கார் பழங்குடிகள் காடுகளில் நிலையற்ற குடிசைகளை அமைத்து வாழ்கின்றனர். ஒழுங்கற்ற வட்ட வடிவில் அமைக்கப்படும் இக்குடிசைகள் 'கும்பா' எனக் கூறப்படுகிறது. ஏறக்குறைய 2 மீ. உயரம் கொண்ட ஒரு கும்பாவின் தரை 2.5 மீ முதல் 3 மீ வரை விட்டம் உடையது. ஓர் இடத்தில் ஆறுக்கும் மேற்பட்ட குடிசைகள் அமைக்கப்படுகின்றன. பிற்கார் மக்களுள் திறமையுடைய ஆடவரும் பெண்டிரும் பெரிதும் மதிக்கப்படுகின்றனர். அவ்வாறு போற்றப்படும் ஒருவரின் பெயராலேயே இவர்களின் குடியிருப்புக் குறிக்கப் பெறுகிறது.

பிற்கார்களின் முதன்மைத் தொழில் வேட்டையாடுதலும், பொறிகளை வைத்து விலங்குகளைப் பிடித்தலுமாகும். இவர்கள் குரங்குகளின் இறைச்சியை விரும்பி உண்ணுகின்றனர். இறைச்சிக்காகவும் தோலுக்காகவும் குரங்குகளை வேட்டையாடுகின்றனர். பறைகள் செய்வதற்குக் குரங்குத் தோலைப் பயன்படுத்துகின்றனர். சியாலி (Siyali) எனப்படும்

ஒரு வகையான காட்டுச் செடிகளின் நார்களைச் சேகரித்துக் கயிறு திரிக்கின்றனர். அருகில் உள்ள சிற்றூர் உழவர்களிடம் அக்கயிறுகளை விற்றுத் தானியங்களைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். முயல், காட்டுக்கோழி போன்றவற்றைப் பிடித்தும், சில மருத்துவச் செடிகளைச் சேகரித்தும் சிற்றூர்களில் விற்பனை செய்கின்றனர்.

முற்காலத்தில் அசாரிபாக்குக் காடுகளில் புனி, சிறுத்தை, கழுதைப்புலி போன்ற விலங்குகள் நிறைந்திருந்தன. அப்பகுதியில் உள்ள காடுகள் அழிக்கப்பட்டதாலும், நெடுங்காலமாக வேட்டையாடப்பட்டதாலும் பெருமளவு விலங்குகள் அழிந்துவிட்டன. இப்போது பிற்கார்கள் அப்பகுதிகளில் வெள்ளாடுகளை வளர்க்கின்றனர்.

இளையவர் கூடங்கள் (Dormitories) ஆண்களுக்குக் கொண்டும், பெண்களுக்கென்றும் தனித்தனியே அமைக்கப்படுகின்றன. இளைஞர்களும், இளம் பெண்களும் இங்கே இரவு வேளைகளில் தூங்குகின்றனர். இக்குடிசைகள் இளைஞர்களாலேயே அமைக்கப்படுகின்றன.

பிற்காரின் படைப்புத் தெய்வம் சிம்பொங்கா ஆகும். இத்தெய்வத்தைத் தவிர அருகில் உள்ள கிராம மக்கள் வழிபடும் இந்துத் தெய்வங்களையும் வழிபடத் தொடங்கி விட்டனர். ப.இரா.

பிரகலாதன் திருமாவின் எண்ணற்ற பக்தர்களுள் முதல்வனாகக் கருதப்படுகிறான். இவன் திருமாலே 'பரம் பொருள்' என்ற வைணவ சமயக் கொள்கையை முதன்முதலில் நிலை நாட்டியவனாவான். திருமால் தன்னைத் தஞ்சமடைந்தவர்களை ஒரு நாளும் கைவிடான் என்ற 'சரணாகதி'க் கொள்கையையும் நிலைநிறுத்திக் காட்டினான்.

பிரகலாத சரிதம் அல்லது நரசிம்மாவதாரம் பற்றிய விவரங்கள் விட்டுணு புராணம், பத்மபுராணம் நாரதீயபுராணம், வாயு புராணம், கருட புராணம், பாகவத புராணம் ஆகியவற்றினின்று அறியப்படுகின்றன. அரிவமிசம், அரிசுத்தோதயம் ஆகிய நூல்களிலிருந்தும் அத்தகவல்களைப் பெறலாம்.

இப்புவிடில் அறம் குலைந்து, தீமையும் வன்மையும் மேலோங்கி நிற்கும் பொழுது நல்லவர்களைக் காக்கவும், கொடியோரைக் காயவும், தருமம் எனப்படும் அறத்தை மீண்டும் நிலைநிறுத்தவும், திருமால் இவ்வுலகின்கண் பல வடிவங்களில் தோன்றுகிறார் என்பது வைணவ சித்தாந்தம். இந்த வரிசையில் நான்காவதாக வருவது நரசிம்மாவதாரம் எனப்படுவது. இதில் இறைவன் பாதி மனிதனாகவும், பாதி சிங்கமாகவும் கூடிய அஞ்சத்தக்க உருவத்தில்

தோன்றி இரணியனைக் காய்ந்தார் என்று புராணங்கள் கூறும். வளர்ச்சியும், வலிமையும் பெற்ற மனிதனின் உள்ளத்திலிருந்து விலங்குணர்ச்சியை நீக்கவே திருமால் நரசிங்கமாகத் தோன்றினார் என்பது பிரகலாதன் சரித்தரினால் வெளிப்படும் உட்பொருள் எனலாம்.

பிரம்மனின் முதல் கல்பம் பத்மம் எனப்படும். இரண்டாவதான வராக கல்பத்தில் நரசிம்மாவதார நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. கடும் தவ நோன் பிருந்து, பிரமனிடமிருந்து அரிய வரங்களைப் பெற்ற அரக்கர் தலைவன் இரணியன் மூவுலகங்களையும் தன் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டான். அவ்வரக்கவரசனின் மூன்றாம் பிள்ளையே பிரகலாதன். அசுரர் குலத்தில் பிறந்தாலும், இறையணர்வு அவனிடம் மேலோங்கி நின்றது. திருமாலே முழு முதற் கடவுள் என்ற உறுதிப்பாட்டுடன் திருமால் துதியில் ஈடுபட்டிருந்தான்.

இரணியன் தன் உடன் பிறந்தானாகிய இரணியாட்சனை ஏன உருவெடுத்துத் திருமால் வஞ்சனையாகக் கொன்றான் எனக் கருதி, திருமால் மீது தீராப் பகையும், பழிவுணர்வும் கொண்டான். மூவுலகங்களிலும் திருமாலைத் தொழுவதோ அவரது துதி பாடுவதோ கூடாது என்று ஆணையிட்டான். 'தானே கடவுள்' என்று பறை சாற்றி 'இரணியாய நம' என்று மனிதர், தேவர் அனைவரும் ஒலி எழுப்பவேண்டுமென்றும் கூறி அதைக் கடைப் பிடிப்பதைக் கட்டாயமாக்கினான். வேள்விகளிலும் திருமாலுக்குச் சேரவேண்டிய பங்கினைத் தானே பெற்று, தனக்கே முதல் மரியாதைகள் வழங்கப்படுமாறு பணித்தான். இதனால் எல்லாத்தேவர்களும் அஞ்சி, நடுங்கி, ஓடி ஒளிந்து இறுதியாகத் திருப்பாற்கடலில் பள்ளி கொண்ட பரமனைத் தஞ்சமடைந்தனர்.

திருமால் பக்தனாகிய பிரகலாதன், தன் தந்தை என்றும் பாராமல் இரணியனின் ஆணையை மீறினான். அதனால் வெஞ்சினமுற்ற அரக்க அரசன் பலவழிகளில் தன் மகனைத் திருத்த முயன்றான். கொடிய வன்முறைகளைத் தம்மகன் எனப் பாராது கையாண்டும், 'திருமாலின்றி ஓரணுவும் அசையாது' என்கிற கொள்கையில் பிரகலாதன் மிக உறுதியோடு இருந்தான்.

அல்லாரை அடக்கி, அடியாரைக் காக்கவும், குலைந்த அறத்தை மீண்டும் இவ்வுலகினில் நிலை நிறுத்தவும், திருவுள்ளம் கொண்டார் திருமால். திருமாலின் மீது தீராத காதல் கொண்டிருந்த பிரகலாதனைத் தந்தை காய, 'எங்குமுள்ள கண்ணன்' என்று தனயன் கூற, தன் அரண்மனையிலிருந்ததோர்

தரணை இரணியன் வாளால் தட்ட, அந்தியம் போதில் அங்கண்மாஞாலமஞ்ச, ஒரு நரசிங்கம்-ஆளரி புறப்பட்டது; கொலைக்கையாளன் அவுணனை வள்ளுகிரால் வகிர்ந்தது; இரணியனின் கொடுமைப் பிடியினின்று இம்மூவுலகையும் பிரித்தது. 'பாலன் என்று இகழேல்' எனக்கூறிப்பிரகலாதனுக்குச் சூரன் வழங்கிற்று என்று புராணங்கள் கூறும்.

பிரகலாத சரித்தரிலிருந்து வெளிப்படும் அரிய தத்துவம் எண்ணற்ற முனிவர்கள் கடுத்தவம் மேற்கொண்டும், கடுமையான நியதிகளை மேற்கொண்டும் நேரில் காணமுடியாத திருமால் 'எங்குமுள்ள கண்ணன்' என்று சொன்ன அளவிலே, கற்பனைக்கும் எட்டாத அஞ்சத்தக்க ஆளரியாய்த் தோன்றி, அச்சொல் உண்மையானதே என்று மெய்ப்பித்துப் பாலகனாகிய பிரகலாதனைக் காப்பாற்றிய ருளியதாகும். அந்த இளம் பக்தனுடைய சொல்லுக்குப் பட்டு, இறைவன் 'எங்குமுள்ள கண்ணன்' என்று சொன்ன அளவிலே, இவ்வுலக முழுமையும் நிறைந்தான் என்று சான்றோர் கூறுவர். வெ., சீனி., சே.

பிரசல்சு வடமேற்கு ஐரோப்பாவிலுள்ள பெல்சியம் அரசின்தலைநகர். இது சென், ஆற்றங்கரையில் ஒரு தீவில் அமைந்துள்ளது. இந்நகர் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் நிறுவப்பட்டு கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து பெல்சிய நாட்டின் தலைநகராகக் (Defacto) கருதப்பட்டாலும், கி.பி. 1830-இல் தான் சட்டப்படி (Dejure) தலைநகராயிற்று. பெல்சியம் நாட்டு ஆட்சிமன்ற அவைகளான பேராளர் மன்றமும் (Chamber of Representatives) ஆளவை மன்றமும் (Senate) இங்குள்ளன. இந்நகரில் தன்னாட்சி பெற்ற பத்தொன்பது வட்டங்கள் உள்ளன.

நெப்போலியன் தோல்விக்கண்ட வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க வாட்டர்லுப்போர்க்களம் பிரசல்சிலிருந்து (Brussels) 15 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

இங்குப் பண்டைய நாகரிகத்தின் சிறப்பினைப் பறைசாற்றும் கலைநுணுக்கமிருந்த கோயில்களும் அருங்காட்சியகங்களும் மிகஉள. இந்நகரின் கண் அமைந்துள்ள ஒரு பல்கலைக் கழகமும் (Free University), பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும் முப்பது அரங்குகளும் (Theatres) மேலும் சிறப்பினைக் கூட்டுகின்றன. இந்நகரம் கம்பளம், திரைச்சீலை தயாரிப்பில் உலகப் புகழ்பெற்றது.

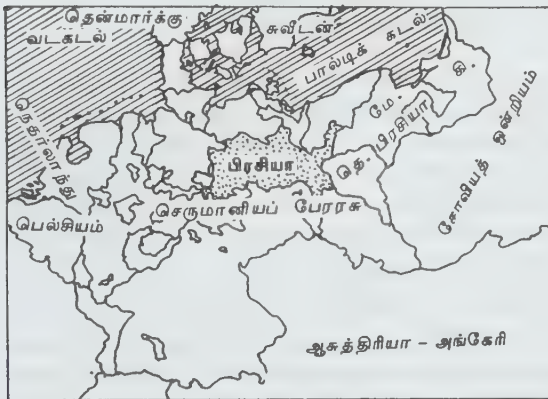
பெல்சியத்தின், தொடர்வண்டித்துறையில் இந்நகர் ஒரு முக்கியமான தொடர்வண்டிச்சந்திப்பாக உள்ளது. இந்நகரின் வழியாக வடமேற்கு ஐரோப்பிய நாடு

களுடன் தொடர்வண்டிப் போக்குவரத்து நடைபெறுகிறது. இக்காரணங்களால் இது ஓர் உன்னதமான உல்லாச மையமாகத் திகழ்கிறது.

இங்குள்ள பங்கு அங்காடி (Stock Exchange) உலகப் புகழ்பெற்றது. உலகின் பல பகுதிகளிலுள்ள வணிகப் பெருமக்களும், பன்னாட்டுத் தொழிலதிபர்களும் இந்நகரிலேயே தங்கள் வட்டார அலுவலகங்களை (Regional Offices) அமைத்துப் பன்னாட்டு வணிகத்தை வளர்க்கின்றனர். இங்கு ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் வணிகப்பொருள்காட்சி (Trade Fair) பன்னாட்டவரை ஈர்க்கின்றது. இவ்வாறு இது பன்னாட்டுப் பொருளாதார மையமாக விளங்குகிறது. இங்கு ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கூட்டமைப்பு நிறுவனம் (European Economic Community), ஐரோப்பிய அணுசக்திக்குழு (European Atomic Energy Commission), வட அட்லாண்டிக்கு உடன்பாட்டு நிறுவனம் (North Atlantic Treaty Organisation) ஆகிய பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் தலைமையிடங்கள் ஆகியவை இங்கு அமையப்பெற்றுள்ளன. இந்நகரில் எண்பது நாடுகளைச் சார்ந்த தூதுவர் (Ambassador) தங்கி, தத்தம் நாட்டு, அயல்நாட்டுப் பணிகளைக் கவனிக்கிறார்கள்.

இங்குள்ள மக்களுள் பெருமபான்மையோர் பிரெஞ்சு மொழி பேசுவர். பிளமிசு (Flemish) மொழி பேசும் சிறுபான்மையினருடன் இவர்களுக்கு மொழித் தொடர்பான சிக்கல்கள் உண்டு. வெ.சீனி.சே.

பிரசியா, செருமனியிலிருந்த வலிமை மிக்கதோர் நாடு. பழங்காலத்தில் இப்பகுதியில் சிலாவு (Slav) குடும்பினைச் (Tribe) சேர்ந்த புருசி (Prussi) அல்லது போருசி (Borussi) என்னும் மக்கள் வாழ்ந்ததால்

பிரசியா

இது பிரசியா (Prussia) என வழங்கப்பட்டது. இது பல நூற்றாண்டுகள் ஐரோப்பாவில் படைவலிமை மிக்க நாடாக விளங்கிற்று.

வளர்ச்சி: சிலாவுகளின் காலத்தில் இது பிரான்சு டன்பர்கு (Brandenburg) என்னும் பெயரில் ஒரு மாவட்டமாக (Mark) இருந்தது. இப்பகுதியில் கி.பி. 1226-இல் தியூடானிக்கு வீரர்கள் (Tutonic Knights) குடியேறினர். இந்நாட்டைக் கோகன்சோலரன் (Hohenzoliera) மரபினர் கி.பி. 1415 - லிருந்து 1918 வரை ஆட்சி புரிந்தனர். புனித உரோமப் பேரரசு ஏற்பட்டதும், அதன் பேரரசரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையைப் பெற்றதால், அவர்கள் 'தேர்வாளர்' (Elector of Brandenburg) எனப்பட்டனர். பிரடெரிக்கு வல்லியம் காலத்தில் (The Great Elector, கி.பி. 1640-1688) இது வலிமைமிக்க நாடானது. அவருடைய குமாரர் முதலாம் பிரடெரிக்கு இந்நாட்டின் முதலாம் அரசராக முடிசூட்டிக் கொண்டார்.

வலிமை அடைதல்: இரண்டாம் பிரடெரிக்கு அல்லது மகா பிரடெரிக்கு ஆட்சியில் (கி.பி. 1740 - 1786) இது செருமனியிலேயே வலிமை மிக்கதாக மாறியது.

நெப்போலியன் ஆட்சி: முதலாம் நெப்போலியன் பிரசிய மன்னர் மூன்றாம் பிரடெரிக்கை வென்று பிரசியாவின் பகுதிகளைப் பெற்று வெசுடுபேலியா (Kingdom of Westphalia), வார்சா (The Grand duchy of Warsaw) என்னும் இரு அரசுகளை உண்டாக்கினார்

செருமனியின் ஐக்கியம்: வியன்னா மாநாடு கி.பி. 1815-இல் செய்த ஏற்பாட்டின்படி சாக்க்ஸனியின் ஒரு பகுதி, சுவீடனின் போமரேனியா (Swedish Pomerania), இரைன் மாநிலம், சார்லாந்தின் ஒரு பகுதி ஆகியவற்றைப் பிரசியா பெற்று விரிவடைந்தது. முதலாம் வில்லியம் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்தம் தலைமை அமைச்சர் ஆட்டோ வான் பிசுமார்க்கு (Otto Van Bismark) பிரசியாவின் தலைமையில் செருமானிய ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்தினார்.

வீழ்ச்சி: பிரசியா மண்ணாசை காரணமாக முதல் உலகப் போரில் ஈடுபட்டுத் தோல்வி அடைந்தது. பாரிசு உடன்படிக்கையின்படி (1919) 'போலந்து இடைவழி' (The Polish Corridor) போலந்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டதால் அது மேற்குப்பிரசியா, கிழக்குப் பிரசியா என இரண்டாகப் பிரிந்தது. இரண்டாம் உலகப் போரில் இடலர் போலந்திடம் இழந்த பகுதிகளை மீட்க அந்நாட்டின் மீது படையெடுத்துத் தோல்வி அடைந்தார். அதன் விளைவாகப் பிரசியாவின் பகுதிகளை உருசியா, போலந்து, கிழக்குச் செருமனி ஆகியவை இணைத்துக் கொண்டதால் பிரசியா, உலகப் படத்திலிருந்து மறைந்தது. சி.இரெ.

துணை நூல்கள்:

Arun Battacharjee, A History of Europe 1453 - 1789, Sterling Publishers Private Ltd., New Delhi, 1982.

Grant, A.J., and Temperley Harold, Europe in the Nineteenth and Twentieth Century, Longmans Green and Co.Ltd., London, 1965.

Hazen Charles Downer, Modern Europe upto 1945, S.Chand and Co.Ltd., New Delhi, 1977.

Robert Ergang, Europe Since Waterloo, Surjeet Publications, New Delhi, 1981.

பிரசுட்டன்: இந்த நகரம் சமஉடைமைச் சோவியத்து உருசியாவின் நிருவாக அமைப்புகளைக் கொண்டது. பிரசுட்டன் (Breston) 32,300 ச.கிலோ மீட்டர் பரப்புடையது. இது பிரிப்பாயத்து நதியின் முகத்துவாரத்தில் அமைந்துள்ளது. இது 1939-ஆம் ஆண்டு போலந்தின் பகுதிகளிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டது. இந்நகரின் வடக்குப் பகுதிகளில் குன்றுகள் காணப்படுகின்றன. மற்ற பகுதிகள் அடர்ந்த புல் மண்டிய சதுப்பு நிலமாகவும், சில இடங்கள் நீர் தேங்கியன வாகவும் காணப்படும். நீர்த்தேக்கம் அற்ற பிற பகுதிகளில் பனி படர்ந்து காணப்படும். இப்பகுதிகளைத் திருத்தி அமைக்கும் பொருட்டு கி.பி.1873-ஆம் ஆண்டு சில வடிகால் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ்வாறு திருத்தி அமைக்கப்பட்ட பகுதிகளில் உருளைக்கிழங்கு, 'பீட்ரூட்டு' போன்றவை பயிரிடப்படுகின்றன. கால் நடை வளர்ப்பும் வனவளம் பேணுதலும் முக்கிய தொழில்களாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மேலும், இப்பகுதியில் உள்ள மக்கள் வேளாண் பொருட்களையும், மரங்களிலிருந்து கிடைக்கும் பொருட்களையும் காடுகளிலிருந்து சேகரிக்கப்படும் பொருட்களையும் தூய்மைப்படுத்திப் பதப்படுத்தும் தொழிலிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். இங்குப் புல்லை, தூள் கரியாக்கி அதனை மின்சாரம் தயாரிக்கப்பயன்படுத்துகின்றனர். தினேப்ரோவுககோ பூக்கி (Denoprovsko Bugsky) என்ற கால்வாய்பிரிப் யாத்து, நதியையும், தினிப்ரி என்ற ஆற்றையும் இணைக்கிறது. இந்நகரின் வழியாக மாசுகோவையும் வார்சாவையும் இணைக்கும் தொடர்வண்டிப் பாதையும் செல்கிறது.

பிரசுட்டன்²: மேற்குப் பிரான்சில் பென்பீல்டு ஆற்றால் பிரிக்கப்படும் இரண்டு குன்றுகளின் அருகில் அமைந்துள்ளது. பிரசுட்டன் (Breston) என்ற துறை முகப்பட்டினம். இது ஆங்கிலேயர் வசம் இருந்தது. இங்கிருந்து கடற்கரையை அடைய 23 கி.மீ. நீளமுள்ள மிக அழகான சாலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சாலை கடலிலிருந்து குவிலர்ன் தீபகற்பத்தா

லும் கௌலட்டுக் கணவாயாலும் காக்கப்படுகிறது. இவியானைச் சேர்ந்த ஐந்தாம் என்றி (Henry) இத்துறைமுகத்தை கி.பி.1240-ஆம் ஆண்டு பிரிட்டனியின் முதலாம் சானுக்கு வழங்கினார். ஆங்கிலேயர் கி.பி.1342-ஆம் ஆண்டு முதல் 1397-ஆம் ஆண்டு வரை இதனை ஆட்சி புரிந்தனர். ஆங்கிலேயரிடமிருந்து கி.பி.1491-ஆம் ஆண்டு இத்துறைமுகம் திருமணப் பரிசாகப் பிரான்சிக்குக் கிடைத்தது. பிரான்சின் முதலமைச்சர் கார்டினல் இரிச்சலு இத்துறைமுகத்தை கி.பி.1631-ஆம் ஆண்டு ஒரு பெரும் கடற்படைத் தளமாக மாற்ற முயன்றார். அடுத்து, சீன் பாப்டிசு கால் பிரத்து என்ற முதலமைச்சர் அப்பணியைத் தொடர்ந்து இத்துறைமுகத்தை விரிவுபடுத்தினார். செபசடியார் வாசுபன் என்பவர் இங்குக் கோட்டை அரண்களை அமைத்தார். கடற்படைக்கு ஆட்களைச் சேர்க்கும்-பாசறை ஒன்றையும் சீன் பாப்டிசு கால் பிரத்து இத்துறைமுகத்தில் தொடங்கி வைத்தார். இம்முறை 18 முதல் 48 வயது வரை உள்ள அனைவரையும் கவர்ந்தது. அவர்களின் குடும்பத்திற்குப் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டதால், மிகுந்த எண்ணிக்கையில் மக்கள் கடற்படையில் சேர்ந்தனர். அம்முறை இன்னமும் இங்குச் செயற்பட்டு வருகிறது. முதல் உலகப் போரின் பொழுது அமெரிக்கப் படை வீரர்கள் ஐரோப்பாவில் வந்திறங்கும் மையமாகவும் இத்துறைமுகம் விளங்கியது. அதன் பின்னர் கடற்படைத் தளமாகவும் அட்லாண்டிக்குப் பெருங்கடல் வழியில் இதன் முக்கியத்துவம் பெருகியது. செருமானியர் 1940-ஆம் ஆண்டு சூன் திங்களில் இதனைக் கைப்பற்றினர். நேசநாடுகளுக்கு எதிரான போரில் இத்துறைமுகத்தை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காக இங்கு வலிமை வாய்ந்த நீர் மூழ்கிக் கப்பற்படை ஒன்றையும் அமைத்தனர். முதல் உலகப் போரில் முக்கிய தளமாக விளங்கிய இந்நகரம் போரில் முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டது. போருக்குப் பின்னர் இதன் துறைமுகம் மீண்டும் திருத்தி அமைக்கப்பட்டு மறுவாழ்வு பெற்றது.

இங்குக் கடற்படைத் தளம் தனியாகவும், வணிகக் கப்பல்கள் தங்கும் பகுதி தனியாகவும் இருக்குமாறு துறைமுகங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை இரண்டையும் கோர்சு த சோட்டு என்ற கட்டமைப்புப் பிரிக்கிறது. இது கி.பி.1769-ஆம் ஆண்டு பிரிசுசிறைச் சாலையிலிருந்து வருவிக்கப்பட்ட கைதிகளைக் கொண்டு கட்டப்பட்டதாகும்.

கடற்படை, 1960-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு கடற்போக்குவரத்தில் ஏற்பட்ட சரிவை ஈடு செய்யும் வகையில் மூன்று பெரும் தொழிற் பிரிவுகளை இங்கு ஏற்படுத்தியது. எனினும், கப்பல்களைப் பழுது பார்த்தலும், கப்பல் கட்டும் தொழில் சார்ந்த

உலோகவியலும் இங்குமுக்கிய தொழில்களாகவிளங்குகின்றன. இயந்திரங்கள் தயாரித்தல், வாயுக்களை உருளைகளில் அடைத்தல், மின்னியல் தொடர்பான இயந்திரங்கள் தயாரித்தல், உர உற்பத்தி, காசு தயாரித்தல், வேதிமப் பொருட்கள் தயாரித்தல் போன்ற தொழிற்சாலைகளும் இங்கு இயங்கி வருகின்றன.

பா.த.

பிரசுட்டன்³: இது வடமேற்கு இங்கிலாந்தில், இலங்காசயரில் (Lancashire), இலண்டன் மாநகருக்கு வடகிழக்கில் 346 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள ஒரு நகரம். தொழில் மையமான பிரசுட்டன் (Preston) கிளாசுகோ-இலண்டன் இருப்புப் பாதை வழியில் அமைந்துள்ளது. பண்டைய நகரமான இது கி.பி. 1179-ஆம் ஆண்டளவில் இரண்டாம் என்றியிடமும் (Henry II), கி.பி. 1566 - இல் முதலாம் எலிசபெத்திடமும் (Elizabeth I) சாசனம் பெற்றது. மிகப் பழமையான பாராளுமன்றத் தொகுதியான இது கி.பி. 1295-இலேயே பாராளுமன்றத்திற்கு உறுப்பினரை அனுப்பியது. இங்கிலாந்தின் உள்நாட்டுப் போர் கி.பி. 1648-இல் நடந்ததும், கி.பி. 1715-இல் சேகோபைட்டுகளின் (Jacobites) கிளர்ச்சி இங்குத் தோல்வியடைந்ததும் குறிப்பிடத்தக்க வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள்.

உள்நாட்டுப் போர்: முதலாம் உள்நாட்டுப் போரின் விளைவாக இங்கிலாந்து மன்னர் முதலாம் சார்லசு படைக்குப் பணிந்த பின்னர், அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதில் அப்படைக்கும், பாராளுமன்றத்திற்கும் இடையே யூசல்கள் தோன்றின. பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையினராகவிருந்த 'பிரசுபிட்டரியன்'களும், படையும், தனித்தனியே, அரசர் சில முன்வரையறைகளுக்கு இணங்கினால் அவரை அரியணையில் அமர்த்த முன் வந்ததை அவர் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்துவிட்டார். இசுகாட்டுமக்களுடன் (Scots) அவர் சேர்ந்துகொண்டு, மறைமுக உடன்படிக்கை ஒன்றை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். அதன்படி அவர் பிரசுபிட்டரியன் சமயப்பிரிவை இங்கிலாந்தின் சமயமாக மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஆக்கவும், பாராளுமன்றத்திலிருந்து சுயேச்சையாளர்களை (Independents) நசுக்கவும் இணங்கினார். அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் அவரை அரச பதவியில் வைக்க ஒப்புக் கொண்டனர். எனவே, ஆமில்டன் (Hamilton) தலைமையில் இசுகாட்லாந்துப்படை, பிரசுபிட்டரியன்களின் கூட்டுடன், இங்கிலாந்தின் மீது படையெடுத்தது.

ஆலிவர் கிராம்வெல்லின் (Oliver Cromwell) தலைமையிலான படையானது அதனை எதிர்த்த தால் இரண்டாம் உள்நாட்டுப் போர் தொடங்கியது. மன்னரை ஆதரித்து, கெண்டு (Kent), எசெக்சு

(Essex) ஆகிய இடங்களில் கிளர்ச்சிகள் தொடங்கின. அவற்றைப் பேர்பேக்சு (Fairfax) முறியடித்துக் குளோசெசுடரைக் (Clochester) கைப்பற்றினார். இசுகாட்டுகளின்படையானது யார்க்சயர் (Yorkshire) மலைகளுக்கும், இலங்காசயர் கடற்கரைக்கும் இடையில் வந்து கொண்டிருந்தது. ஆலிவர் கிராம்வெல் யார்க்சயர் பள்ளத்தாக்கில் தம்முடைய வீரர்களை ஒன்று சேர்த்துக் கொண்டு, பன்னென் மலைத் தொடரில் (Pennine Range) உள்ள ஒரு கணவாயின் வழியாக வந்து பிரசுட்டனில் இசுகாட்டுகளின்படையைச் சந்தித்தார். அங்கு கி.பி. 1648 ஆகஸ்டு 17 முதல் 19 முடிய நடந்த மூன்று நாள் போரில் கிராம்வெல் அவர்களுடைய காலாட்படை முழுவதையும் கைப்பற்றிக் கொண்டு, குதிரைகளை வீரட்டியடித்து, வெற்றிபெற்றார்.

சேகோபைட்டுகளின் கலகம்: இங்கிலாந்தில் கி.பி. 1714-இல் முதலாம் சார்சு (George I) மன்னர் அரியணையேறி அனோவீரியன் (Hanoverian) மரபின் ஆட்சியைத் தோற்றுவித்தார். அரச பதவியிலிருந்து விரட்டப்பட்ட மூன்றாம் சேம்சை (James III) அரசராக்க வேண்டுமென அவருடைய ஆதரவாளர்களான சேகோபைட்டுகள் கிளர்ச்சி செய்து வந்தனர். நார்த்தம்பர்லாண்டில் (Northumberland) பிரபுக்கள் சிலர் கலகத்தைத் தொடங்கிய பொழுது அவர்களுடன் இசுகாட்லாந்து மக்கள் சிலரும் சேர்ந்து கொண்டனர். அவர்கள் தெற்கு நோக்கிப் பிரசுட்டன் வரை வந்தபொழுது அந்நகரில் மன்னரின் படையால் தோற்கடிக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய கலகம் நசுக்கப்பட்டது.

இங்கிலாந்தில் தொழிற்புரட்சி தோன்றியபொழுது நூற்புச்சட்டத்தைக் (Spinning Frame) கண்டுபிடித்த சர் இரிச்சர்டு ஆர்க்ரைட்டும் (Sir Richard Arkwright) கவிஞர்களான ஆமில்டன் அம்மையாரும் (Lady Hamilton), பிரான்சிசு தாம்சனும் (Francis Thompson) இந்நகரில் பிறந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சி.இரெ.

துணை நூல்கள்:

Arun Bhattacharjee, A History of Great Britain: 1485-1919, Associated House, New Delhi, 1919.
Trevelyan, G.M., England Under the Stuarts, Surjeet Publications, New Delhi, 1977.

பிரடரிக்கு மன்னர்கள்: பிரடரிக்கு என்னும் பெயரில் பல மன்னர்கள் பல நாடுகளில் ஆட்சிபுரிந்துள்ளனர். அவர்களுள் சிறப்பாகப் பின்வருவோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

பிரடரிக் I

பிரடரிக் II

பிரடரிக் IV

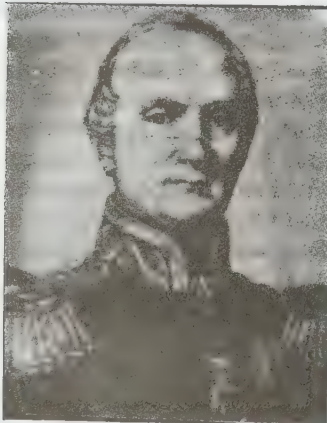
பிரடரிக் உய்யாயி

பிரடரிக் ஈக்ஸ்ட்ரி

பிரடரிக் சார்லசு

பிரடரிக் அகஸ்டசு II

பிரடரிக் விவியம்

பிரடரிக் விவியம் I

முதலாம் பிரடரிக்கு (கி.பி. 1372-1440): ஐரோப் பாவில் புனித உரோமப் பேரரசின் ஒரு பகுதியாக விளங்கிய பிராண்டன்பர்க்குத் (Brandenburg) தேர் வாளுரான (Elector) இவர், ஓகன் சாலர்ன் (Hohen Zollern) வமிசத்தைச் சேர்ந்தவர். இவரும் இவர்தம் கால்வழியினரும் பிராண்டன்பர்க்கிலும், பின்னர் இவர் அங்கேரியின் சிகிசுமாண்டின் கீழும், செருமானிய மன்னர் வென் செசுலாவின் (Wenceslas) கீழும் போர் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுப் புகழ் பெற்றனர். பிராண்டன்பர்க்கின் எல்லைப்புற மாநிலத்தலைவராக (Margrave of Brandenburg) கி.பி. 1415-இல் அமர்த்தப்பட்டார். இவர் கி.பி. 1417-இல் முழுப் பொறுப்பேற்றார். இவர் கி.பி. 1440-இல் கடோல்குபர்க்கில் இறந்தார்.

இரண்டாம் பிரடரிக்கு (கி.பி. 1413-1471): தேர்வாளர் முதலாம் பிரடரிக்கின் இரண்டாம் மகன் பிராண்டன்பர்க்கின் நிர்வாகத்தை கி.பி. 1437-இல் மேற்கொண்டு கி.பி. 1440-இல் தந்தையின் இறப்பிற்குப்பின் தேர்வாளர் ஆனார். பிரபுக்களையும் மர்தீர கோயில்களையும் தம் மேலாண்மைக்கு உட்படுத்தினார். பெர்லினை கி.பி. 1442-இல் தன்னடிப்படுத்தினார். தம் தம்பி மூன்றாம் ஆல்பர்ட்டிற்குத் (ஆச்சிலெசு) தம் பட்டத்தை கி.பி. 1470-இல் விட்டுக் கொடுத்தார். இவர் பிராண்டன்பர்க்கில் கி.பி. 1471 இறந்தார்.

இசுகாண்டிநேவிய (Scandinavia) முதலாவது பிரடரிக்கு (கி.பி. 1471-1533): இவர் தென்மார்க்கு மற்றும் நார்வேயின் மன்னர். தென்மார்க்கின் முதலாம் கிறிசுடியனின் இளையமகனான இவர் கி.பி. 1523-இல் இரண்டாம் கிறிசுடியன் பதவியை விட்டுவிட்டு ஓடியதால் பதவியேற்றார். பரந்த சமய நோக்குக் கொண்டவர். கட்டோர்ப்பு அரண்மனையில் கி.பி. 1533-இல் இறந்தார்.

இரண்டாம் பிரடரிக்கு (கி.பி. 1534-1588): தென்மார்க்கு மற்றும் நார்வேயின் மன்னர். தென்மார்க்கின் மூன்றாம் கிறிசுடியனின் மகனாக இவர் கி.பி. 1559-இல் பதவியேற்றார்; பால்டிக் குக் கடல் பகுதியில் மேலாண்மைபெற உழைத்தார்; வேளாண்மையைப் பெருக்கினார்; பொருளாதார நிலையை உயர்த்தினார். இவர் சிலேசுக்கில் கி.பி. 1588-இல் இறந்தார்.

மூன்றாம் பிரடரிக்கு (கி.பி. 1609 - 1670): நான்காம் கிறிசுடியனின் மகனாக இவர், கி.பி. 1648 -இல் தென்மார்க்கு மற்றும் நார்வேயின் மன்னராகப் பதவியேற்றார். சுவீடனுடன் கி.பி. 1654 - 1660-ஆம் ஆண்டுகளில் பலபோர்களில் ஈடுபட்டுத்தோல்வி கண்டார். மன்னனின் அதிகாரத்தை வலுப்படுத்தினார். மன்னனின் கையெழுத்திட்ட நிரந்தர முழு அரசரி

மைச் சட்டம் கி.பி. 1665-இல் நிறைவேறியது. இவர் கி.பி. 1670 - இல் இறந்தார்.

நான்காம் பிரடரிக்கு (கி.பி. 1671-1730): ஐந்தாம் கிறிசுடியனின் மகனான இவர் நார்வே தென்மார்க்கு மன்னராக கி.பி. 1699 - இல் பதவியேற்றார். பால்டிக் குப் பகுதிகளில் சுவீடனின் மேலாண்மையும் புகழும் கி.பி. 1720-இல் கையெழுத்தான சமாதான உடன்படிக்கையினால் மறைந்தன. இவர் கி.பி. 1730 - இல் மறைந்தார்.

ஐந்தாம் பிரடரிக்கு (கி.பி. 1723 - 1766): இவர் தென்மார்க்கு மற்றும் நார்வேயின் மன்னர். நான்காம் கிறிசுடியனின் மகனான இவர், தம் தந்தையின் இறப்பிற்குப்பின் கி.பி. 1746-இல் அரியணையேறினார். திறமையற்றவரான இவர் ஆட்சிப்பொறுப்பை அமைச்சர்களிடம் ஒப்படைத்தார். ஏழாண்டுப்போரில் நடுநிலை வகித்தபோதிலும் பொருளாதாரச் சீர்கேட்டாலும் வரிப்பளுவாலும் இவர் புகழ்மங்கியது. இவர் கி.பி. 1766-இல் இறந்தார்.

ஆறாம் பிரடரிக்கு (கி.பி. 1768-1839): ஏழாம் கிறிசுடியனின் மகனான இவர் கி.பி. 1748-இல் அரசுப் பகர ஆளுநராக அமர்த்தப்பட்டு கி.பி. 1808-இல் தந்தையின் இறப்பிற்குப் பின் தென்மார்க்கின் மன்னரானார். நார்வேயின் மன்னராகவும் கி.பி. 1814 வரை இருந்தார். ஆட்சியின் தொடக்கப் பகுதியில் பல பொருளாதாரச் சமூகச் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டார். இவர் கி.பி. 1839-இல் இறந்தார்.

ஏழாம் பிரடரிக்கு (கி.பி. 1808-1863): எட்டாம் கிறிசுடியனின் மகனான இவர் கி.பி. 1848-இல் பதவியேற்றார். அரசியல் அமைப்பினை வழங்கியவர் என்று புகழப்பட்டார். இவர் கி.பி. 1863-இல் இறந்தார்.

எட்டாம் பிரடரிக்கு (கி.பி. 1843-1912): ஒன்பதாம் கிறிசுடியனின் மகனாக கி.பி. 1843-இல் தோன்றிய இவர் 1906-இல் தென்மார்க்கின் மன்னர் ஆனார். கடின உழைப்பாளர்; 1912-இல் இறந்தார்.

ஒன்பதாம் பிரடரிக்கு (கி.பி. 1899-1972): 1947-இல் மன்னர் பதவியேற்ற இவர் பத்தாம் கிறிசுடியனின் மகனாக கி.பி. 1899 இல் பிறந்தார். தமக்கு வாரிசு இல்லாததால் 1953-இல் புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்கினார். இவரால் பெண்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் அமரலாம் எனச் சட்டம் திருத்தப்பட்டது; தென்மார்க்குப் பொதுநலஅரசு உருவாயிற்று; வட அட்லாண்டிக் கு உடன்பாடு நிறுவனத்தில் (NATO) தென்மார்க்கு அங்கம் பெற்றது.

செருமனியின் மூன்றாம் பிரடரிக்கு (கி.பி. 1831 - 1888): முதலாம் வில்லியத்தின் மகனான இவர், செருமனியின் மன்னராகவும் பிரசியாவின் மன்னராகவும்

பதவி ஏற்றார். இங்கிலாந்து நாட்டின் விக்டோரியாவை கி.பி.1858 - இல் மணந்தார். சிறந்த போர் வீரரான இவர் பல போர்களில் கலந்து கொண்டார். செருமனியின் கலை வளர்ச்சிக்கும், அறிவு வளர்ச்சிக்கும் பாடுபட்ட இவர், தொண்டைப் புற்றுநோயால் (Throat Cancer) கி.பி. 1888 - இல் இறந்தார்.

புனித உரோமப் பேரரசர் பிரடரிக்கு பார்பரோசா (கி.பி. 1123 - 1190) என்பவர் இடைக் காலத்தின் வலிமை மிக்கவேந்தர்; ஆற்றல் மறவர்; சிறந்த அறிவாளி.

மூன்றாம் பிரடரிக்கு (கி.பி. 1515 - 1576): பாலடைன் தேர்வாளர்; செருமானிய மறுமலர்ச்சியில் முக்கிய இடம் வகித்தவர். கத்தோலிக்க, உலுத்தரன் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களின் பூசலை ஒடுக்கினார். இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் ஐடல்பர்கு (Heidelberg) நகரம், கால்வீனியத்தின் பன்னாட்டு மையமாயிற்று.

ஐந்தாம் பிரடரிக்கு (கி.பி. 1596-1632): பாலடைன் தேர்வாளரான இவர், சில காலம் பொகீமியாவின் (Bohemia) மன்னராகவும் திகழ்ந்தார். கி.பி.1610-இல் பதவியில் அமர்ந்த இவர் முப்பதாண்டுப்போரில் சிறுபங்கு வகித்தார். இவர் கி.பி.1632 -இல் காலமானார்.

பிரசியாவின் முதலாம் பிரடரிக்கு (கி.பி. 1657-1713) பெருந்தேர்வாளர் பிரடரிக்கு வில்லியத்தின் (The Great Elector Frederick William கி.பி. 1640-1688) மகனான இவர் கி.பி. 1688 - இல் பிராண்டன் பர்குத் தேர்வாளராகப் பதவியேற்றார். முதன் முதலாக மன்னர் பட்டத்தைப் பெற்றவர் இவரே. இசுபானிய வாரிசரிமைப் போரில், பேரரசர் இலியோபால்டுக்கு உதவிபுரிந்ததால், கி.பி. 1701-இல் கிழக்குப் பிரசியாவின் மன்னராக இவரைப் பேரரசர் ஏற்றுக் கொண்டார். இவ்வாறு மூன்றாம் பிரடரிக்கு மன்னர் முதலாம் பிரடரிக்கு என்று முடிசூட்டிக் கொண்டார். கல்வி, இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டார். இவர் கி.பி. 1694-இல் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றையும், பெர்லின் நகரில் கலை விஞ்ஞானக் கழகம் ஒன்றையும் நிறுவினார்.

முதலாம் பிரடரிக்கு வில்லியம் (Frederick William I, கி.பி. 1713-1740): முதலாம் பிரடரிக்கின் மகனான இவர் பாட்டனைப் போன்று கடினஉழைப்பாளியாகவும், பொது அறிவு மிக்கவராகவும் விளங்கினார். வெளிநாட்டுக் கொள்கையைப் பொறுத்த மட்டில், இவர் பெரும் சாதனைகளைப் புரியவில்லை. உருசிய - சுவீடன் போரில் தலையிட்டு அதன் விளைவாகப் பொமரேனியாவின் ஒரு பகுதியைச் சுவீடனிடமிருந்து பெற்றார். அனைத்துத்

துறைகளிலும் சிக்கனத்தைக்கடைப்பிடித்துக், கட்டாய இராணுவச் சேவை முறையை அமல்படுத்தி நாட்டின் படை வலிமையைப் பெறுக்கினார். நாட்டின் பொருளாதாரத்தை முன்னேற்றினார்.

மாமன்னர் இரண்டாம் பிரடரிக்கு (கி.பி. 1712-1786): முதலாம் பிரடரிக்கு வில்லியத்தின் மகனான இவர் கி.பி.1740-இல் பிரசியாவின் மாமன்னரானார். இவரது ஆட்சி எதேச்சதிகார ஆட்சியாயினும், மக்கள் நலம் பேணும் வல்லரசாக (Enlightened Despotism) விளங்கியது. வேளாண்மையை நன்கு முன்னேற்றினார். பிரசியாவின் தொழில் வளத்தைப் பெருக்கினார். பெர்லின் அரசாங்க வங்கி (State Bank of Berlin) ஒன்றினையும், அயல் நாட்டு வணிகக் கழகம் (Overseas Trading Corporation) ஒன்றினையும் நிறுவினார். இதனால் நாட்டின் வருவாய் பெருகியது. நீதித்துறை சீர்திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. சமயத்துறையில் பொறையுடைமைக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தார். ஐரோப்பாவில் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் பரவிக் கொண்டிருந்த அறிவு வளர்ச்சியின் (Enlightenment) செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டார்.

இவர் ஆசுத்திரியாவின் ஒருபகுதியான சைலீசியாவின் (Silesia) மீது படையெடுத்து, அதனைக் கைப்பற்றிக்கொண்டார். ஆசுத்திரிய வாரிசரிமைப் போர் (War of the Austrian Succession-கி.பி. 1740-48) மூண்டது. ஆசுத்திரியாவின் மரிய தெரசாவால், பிரசியாவின் படைகளுக்கெதிராக சைலீசியாவைவிட்டு வெளியேற்ற இயலவில்லை. இறுதியாகப் பிரடரிக்கு, சைலீசியாவைப் பிரசியாவுடன் இணைத்துக் கொள்ள அனுமதித்தார்.

ஏழாண்டுப் போரில் (Seven Years War, கி.பி. 1756-63) பிரசியாவிற்குப் பல வெற்றிகள் கிடைத்தன. ஆசுத்திரிய வாரிசரிமைப்போரின் போது, பிரசியாவை ஆதரித்த பிரான்சு, இப்போரில் பிரசியாவிற்கு எதிராகப் போரிட்டது. பிரடரிக்கு கி.பி. 1756 -இல் சாக்சனி மீது படையெடுத்தார். பின்னர் ஆசுத்திரியாவிற்கு உரிமையான பொகீமியாவைத் தாக்கினார். உரோசுபாகு (Rossbach, கி.பி. 1757), உலூதென் (Leuthen), சாண்டார்பு (Jondorf) ஆகிய போர்க்களங்களில் பிரடரிக்குப் பெரு வெற்றி பெற்றார். பிரசியா, கி.பி. 1759 - இல் இரசியப் படைகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டது. இருப்பினும் ஏழாண்டுப் போரின் இறுதியில் அனைத்தும் பிரடரிக்கிற்குச் சாதகமாகவே முடிந்தன. ஆசுத்திரியாவும், பிரசியாவும் தமக்குள் 'கியூபர்ட்சுபர்க்கு உடன்படிக்கை' (Peace of Hubertsburg) செய்து கொண்டன. சைலீசியா பிரசியாவிற்கே அளிக்கப்பட்டது. இதனால் பிரசியாவின் வலிமையும் புகழும் பெருகின.

ஏழாண்டுப் போருக்குப் பின்னர் ஏறத்தாழ 23 ஆண்டுகள் இவர் போரில் ஈடுபடவேயில்லை. அரசு தந்திரத்தின் மூலம் கி.பி. 1772 - இல் பிரடரிக்கு, உருசியாவின் அரசி காதரிடனும், ஆசுத்திரியாவின் மரிய தெரசாவுடனும் சேர்ந்து, போலந்தைப் பங்கு போட்டுக் கொண்டார். இப்பிரிவினையால் தான்சிக் (Danzig), தார்ன் (Thorn) நகரங்கள் நீங்கலாக உள்ள மேற்குப் பிரசியா முழுவதும் பிரடரிக்குக்குக் கிடைத்தது. கிழக்குப் பிரசியாவையும், பிராண்டன்பர்கையும் இணைப்பதற்கு இந்நிலப் பகுதி உதவியது. பிரடரிக்கின் ஆட்சி கி.பி. 1786 - இல் முடிவடைந்த போது பிரசியா இரு மடங்காக விரிவடைந்தது.

சிறந்த படைத்தலைவராகவும், நல்லாட்சியாளராகவும், செயல் வீரராகவும், (Man of action) விளங்கிய மாமன்னர் பிரடரிக்கு. இசை, கவிதை, தத்துவம் ஆகியவற்றில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். வால்டேரின் சீடரான இவர் 'ஏழாண்டுப் போரின் வரலாறு' போன்ற நூல்களையும் எழுதி உள்ளார். ஐரோப்பாவின் மாபெரும் மன்னர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்த இரண்டாம் பிரடரிக்கின் ஆட்சி முறையும், படை முறையும் பல செருமன் சிற்றரசர்களால் பின்பற்றப்பட்டன. தெ.பர்.

பிரதாப்சிங்கு: முதலாம் பிரதாப்சிங்கு மகாராணா (கி.பி. 1572 - 1597ஆ): வடமேற்கு இந்தியாவில் விளங்கிய மேவார் நாட்டின் அரசர் இராணா உதயசிங்கு கி.பி.1572 - இல் இறந்ததும் அவர் இருபத்தைந்து மைந்தர்களுள் ஒருவரான பிரதாப்சிங்கு மகாராணாவானார். இவர் புகழ் பெற்ற பாபா ராவால் (Bapa Rawal) குடும்பத்தில் கி.பி. 1540 - இல் பிறந்தார். இவர் இறக்கும் வரையிலும் இராசபுத்திரக் கூட்டமைப்பின் ஒப்பற்ற அரசராக விளங்கினார். பிரதாப்சிங்கு சித்தூரை மொகலாயரிடமிருந்து மீண்டும் கைப்பற்றி இராசபுத்திரரின் பெருமையை நிலைநாட்ட உறுதியூண்டார். ஆனால், அதற்கு வேண்டிய படைவலிமையோ பொருள்வளமோ இவரிடமில்லை. இராணாசங்காவிற்குப் பிறகு உதயசிங்கு ஆட்சிபுரிந்திருக்காவிட்டால் இராசபுத்தனத்தில் துருக்கியர் ஆட்சி ஏற்பட்டிருக்க முடியாது என்றுகூறி வருத்தப்பட்டார். மொகலாயரைப் பிரதாப்சிங்கு கடுமையாக வெறுத்தார். தில்லியிலிருந்து மொகலாயரை வெளியேற்றத் தக்க தருணத்தை எதிர்நோக்கியிருந்தார்.

அக்பர் பிரதாப்சிங்கின் சமகாலத்தவர். ஏனைய இராசபுத்திர அரசுகளான ஆம்பர், இரான்தம்பூர், சோத்தூர், பிகானீர், செய்சால்மர் ஆகியவை அக்பரிடம் சரணடைந்துவிட்டன. பிரதாப்சிங்கு மட்டும் தனித்து நின்று அக்பரைக் கால்நூற்றாண்டுக் காலம்

எதிர்த்துப் போராடினார். அக்பர் பலமுறை முயன்றும் பிரதாப்சிங்கு மொகலாயருடன் கூட்டுச்சேர மறுத்துவிட்டார். இராசா மான்சிங்கிற்குப் பிரதாப்சிங்கு ஒருமுறை பேட்டி கொடுக்கவும், ஒன்றாக உணவு அருந்தவும் மறுத்துவிட்டார். அதனால் மான்சிங்கு கடும் சினம் கொண்டு, அவரை ஒழிக்கச் சூள் உரைத்தார். இராசபுத்திரர் அக்பருடன் திருமண உறவு கொண்டதைப் பிரதாப்சிங்கு வன்மையாகக் கண்டித்தார்.

அக்பர் ஒருதேசிய அரசை உருவாக்கத்திட்டமிட்டார். ஆனால், பிரதாப்சிங்கு இராசபுத்திரரின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்க உறுதியூண்டார். அதனால் போர் மூண்டது. முதல்போர் ஆல்புகார்க்கு என்ற இடத்தில் கி.பி. 1576-இல் நடந்தது. பிரதாப்சிங்கு தலைமையில் 22,000 இராசபுத்திர வீரர்கள் போரிட்டனர். இறுதியில் 8000 வீரரே உயிர் தப்பினர். இராசாமான்சிங்கு மொகலாயப்படையை நடத்தி முழு வெற்றி பெற்றார். ஆனால், காயமுற்ற பிரதாப்சிங்கு தப்பிவிட்டார். அப்போரினால் இராணாவின் வலிமை குறையவில்லை. இதனால் ஏற்பட்ட பாதிப்பு இடைக்காலமானது என்றேகூறலாம். பிரதாப்சிங்கின் மன உறுதியும் தன்மைபிக்கையும் வீண் போகவில்லை. அவர் பல துன்பங்களுக்கிடையில் போராடி மேவாரின் பலபகுதிகளைத் திரும்பக் கைப்பற்றினார். ஆனால், அவரால் சித்தூர், ஆசமீர், மண்டல்கார் ஆகியவற்றை மட்டும் கைப்பற்ற முடியவில்லை. அக்பர் பிரதாப்சிங்கின்மீது பெருமதிப்புவைத்திருந்தார். பிரதாப்சிங்கு கி.பி. 1597-இல் மனவேதனையுடன் இறந்தார். அவர் மேவாரின் சுதந்திரம் காக்கப்படவேண்டும் என்றுகூறிச் சென்றார். பிரதாப்சிங்கிற்குப் பின் அவர் மைந்தர் அமார்சிங்கு அரசரானார். அவர் கி.பி. 1614 - இல் சகாங்கீருடன் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்.

பிரதாப்சிங்கின் ஆட்சியில் மேவாரில் கல்வி, கலை, ஓவியம் ஆகியவற்றில் புதுவளர்ச்சி ஏற்படச் சாதகமான சூழ்நிலை இருந்தது. அதன் விளைவாக இராணா அமார்சிங்கு ஆட்சியில் பல இலக்கியப் படைப்புகள் தோன்றின. சிறந்த ஓவியங்கள் பல வரையப்பட்டன.

இரண்டாம் பிரதாப்சிங்கு மகாராணா (கி.பி.1752-1755ஆ) இராணாசக்கத்திங் (Juggut Singh) இறந்ததும் அவர் புதல்வன் இரண்டாம் பிரதாப்சிங் கி.பி. 1752 -இல் மகாராணாவானார். இவர் மூன்றாண்டுகளே ஆட்சி புரிந்தார். இவரது ஆட்சியில் மராத்தியப் படை எடுப்புப் பலமுறை நடைபெற்றது. இவருக்குப் பின் இவர் மைந்தர் இரண்டாம் இராசாசிங்கு இராணாவானார் (Rana Raj Singh II)

பிரதாப்சிங்கு மகாராசா (கி.பி. 1808-1839): இவர் மராட்டிய அரசர் இரண்டாம் சாகுவின் புதல்வர் ஆவார். இரண்டாம் சாகு கி.பி.1808-இல் இறந்ததும் பிரதாப்சிங்கு சத்ரபதி ஆனார். இவர் பேசுவா பாசிராவுக்கு எதிராகப் பலமுறை ஆங்கிலேயருடைய உதவியை நாடினார். பேசுவாவின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு (கி.பி. 1818) ஆங்கிலேயர் பிரதாப்சிங்கை மறுபடியும் பதவியில் அமர்த்தினர். சதாராவைச் சுற்றியுள்ள சிறு பகுதியை ஆங்கிலேயர் பிரதாப்சிங்கிற்கு அளித்தனர். ஆங்கிலேயருக்கும் பிரதாப்சிங்கிற்கும் இடையில் கி.பி. 1819-இல் ஓர் உடன்படிக்கை செய்யப்பட்டது. அதன்படி பிரதாப்சிங்கு வெளி அரசுகளுடன்தொடர்பு கொள்ளாமல் இருக்கவும் படைகளைப் பெருக்காமல் இருக்கவும் ஆங்கிலேயரிடம் பரிவு காட்டவும் ஒப்புக் கொண்டார். தொடக்கத்தில் ஆங்கிலேயருக்கும் பிரதாப்சிங்கிற்கும் இடையே சுமுகமான உறவு இருந்தது. பிற்காலத்தில் உறவு முறிந்து இவர் கி.பி. 1839-இல் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டார். இவர் கி.பி. 1847 - இல் இறந்தார்.

பிரதாப்சிங்கிடம் பல அரிய குணங்கள் காணப்பட்டன. அவர் வீரமும் கூர்மையான அறிவும் பெற்றிருந்தார்; சம நீதி வழங்கினார்; மதச்சடங்குகளைச் சரிவரச் செய்து வந்தார்; ஏழைகளை, பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் ஆகியோரின் துன்பங்களைப் போக்குவதில் ஆர்வம் காட்டினார். மேலார், இப்பொழுது உதயப்பூர் என வழங்கப்படுகிறது.

பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்: இந்தநூல் தமிழில் தோன்றிய முதல் புதினம் என்னும் பெருமை உடையது. இது கி.பி. 1876-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இதன் ஆசிரியர் மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை ஆவார். அவர் இதனைப் புதினம் என்று கூறாமல் வசன காவியம் என்றே குறித்தார். உரைநடை என்னும் இலக்கிய வகையை வளர்க்க வேண்டும் என்னும் உணர்வால் இதனை எழுதியதாகவே அவர் கூறுகிறார். இப்புதினம் கதைத் தலைவனே தன் வரலாற்றைக் கூறுவதுபோல் எழுதப்பட்டுள்ளது. எனவே, இதனைத் தன்வரலாற்றுப்புதினம் எனலாம். முதல் புதினம் என்னும் வகையில் அதற்குரிய குறைகளும் நிறைகளும் இதன்கண் உண்டு. எண்ணற்ற நிகழ்ச்சிக் கோவைகளும், கதைக்குள் கதையாக அமையும் அமைப்பும், இடையிடையே இடம்பெறும் மிக நீண்ட சொற்பொழிவுப் பாங்கான பேச்சுகளும் இதன் கதைப்பின்னலை நெகிழ்ச்சியுடையதாக ஆக்கியுள்ளன. எனினும், கதைமாந்தர் படைப்பிலும் அதனினும் மேலாகச் சென்ற நூற்றாண்டுத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் வாழ்க்கையைச் சித்திரிப்பதிலும் இப்புதினம் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியைப் பெற்றுள்ளது.

மா.இரா.

பிரதாபருத்திரர் (கி.பி. 1295-1323-ஆ.): வாரங்கலைத் தலைநகராகக் கொண்டு தெலிங்கானாப் பகுதியை ஆட்சி புரிந்த காகதீயர் என்னும் பரம்பரையினருள் வந்த ஒருவரே பிரதாபருத்திரர். இவர் உருத்திரமாதேவி என்னும் அரசியின் பெண் வயிற்றுப் பேரன். உருத்திரமாதேவி இறந்தபின் கி.பி. 1295 இல் முடிசூடினார்.

உருத்திரமாதேவியின் இறுதிக்காலத்தில் ஒரு சில ஆண்டுகள் அவருடன் இணைந்து அரசோச்சியமையால் நாட்டு நிருவாகம், படைபலம். எதிரிகளின் வலிமை ஆகியவற்றை நன்கு உணர்ந்திருந்தார். காகதீய அரசு மேலும் வலிமைபெற்று விளங்குவதற்காகத் தம் படையல் பல்வேறு மாற்றங்களைச் செய்து சிறப்பிற்குரிய இடத்தினைப் பெற்றவரானார்.

இவர் ஆட்சிக் காலத்தில், தில்லியிலிருந்து ஆண்ட சுல்தானாகிய அலாவுதீன் கில்சி போர் தொடுத்தார். சுல்தானின் தளபதிகளாகிய பக்ருதீன் குனா, சாகு, ஆகிய இருவர் தலைமையின் கீழ், கி.பி 1303-ஆம் ஆண்டு முகமதியப் படைகள் வாரங்கலை நோக்கிப் படையெடுத்தன. காகதீயப் போர் வீரர்கள் தங்கள் திறமையால் முகமதியப் படையினைச் சிதற அடித்துத் தோல்வியைத் தழுவச் செய்தனர். அலாவுதீன் கில்சி, இரண்டாம் முறையாக கி.பி. 1309-ஆம் ஆண்டு வாரங்கலை நோக்கித் தம் படையினை அனுப்பினார். இப்படையினை மாலிக் நாயக்கபூர், காசாகாசி என்னும் திறமைக்க தளபதிகள் நடத்திச் சென்று வாரங்கலை கோட்டையை முற்றுகையிட்டனர். கடுமையானபோருக்குப் பின்னர் காகதீயர்களைமுறியடித்தனர். நிலைமை கட்டுக்கடங்காமற் போகவே பிரதாபருத்திரர் முகமதியப் படைத்தளபதிகளுடன் சமாதான உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார். அதன்படி பிரதாபருத்திரர் தம் மிதமிஞ்சிய செல்வத்தினைச் சுல்தானுக்குக் கொடுத்து விடுவதோடு மட்டுமன்றி, ஆண்டுதோறும் பெருமளவில் யானைகளையும் பொருளினையும் கப்பமாகச் செலுத்தவும் ஒப்புக் கொண்டார்.

பாண்டிய நாட்டில் நடைபெற்ற அரசரிமைப் போரில் கி.பி. 1310-ஆம் ஆண்டு சுந்தரபாண்டியன், அலாவுதீன் கில்சியை உதவுமாறுவேண்டிக் கொண்டான். அதனால் சுல்தான்மீண்டும் தென்னகம் நோக்கிப் படையெடுத்தான். பிரதாபருத்திரர், தில்லி சுல்தானுக்குக் கட்டுப்பட்டு ஆட்சி புரிந்தமையால், பாண்டிய நாட்டுப் போரில் முகமதியப் படைக்குத் துணையாகத் தம் போர் வீரர்களையும் அனுப்ப வேண்டும் எனப் பணிக்கப்பட்டார். அதன்படி காகதீயப் படைத் தலைவர் முப்பிடிநாயக்கர் தலைமையில் அவர் மைந்தர் பெத்த ருத்திரர், முகமதியப் படைக்குத் துணையாகப் போரினைத் தொடங்கினார். முதலில் நெல்

லுார்ப் பகுதியினையும், பின்னர்ச் சந்திரகிரி, படைவீடு ஆகிய அரசுகளையும் கைப்பற்றினார். அதன் பிறகு காஞ்சி மாநகரம் காகதீயர் வசமாயிற்று. பின்னர் காகதீயர், பாண்டிய நாட்டுப் படையெடுப்பில் ஈடுபட்டு வீரபாண்டியனையும் அவனுக்குத் துணைபுரிந்த கேரள அரசன் இரவிவர்மனையும் வென்று, சுந்தர பாண்டியனைப் பாண்டிய நாட்டு அரசனாகப் பொறுப்பேற்கும்படி செய்தனர்.

இதற்குப் பின்னர் தில்லியில் அலாவுதீன் கில்சியின் மைந்தனாகிய முபாரக்சா சுல்தானாகப் பொறுப்பேற்றார். அச்சமயம் நாட்டில் அரசியற் குழப்பங்கள் பல ஏற்பட்டன. தேவகிரி தனியரசாக ஆவதற்கு முயற்சிகள் செய்து கொண்டிருந்தது. இத்தருணத்தினைப் பயன்படுத்திப் பிரதாபருத்திரர் சுல்தானுக்குச் சேர வேண்டிய கப்பத்தினைச் செலுத்தாமல் நிறுத்திவிட்டார். அதனால் தேவகிரி, வாரங்கல் ஆகிய பகுதிகள் மீது மீண்டும் முகமதியர் படையெடுத்தனர். இம்முறை குசுருகான் படைப் பொறுப்பினை ஏற்று நடத்தினார். இந்தப் போரின் நடைமுறைகள், விளைவுகள் ஆகியன பற்றிப் பல்வேறு கருத்துகள் இருப்பினும், குசுருகான் மிகுந்த திறமையுடன் வாரங்கல் கோட்டையைத் தாக்கினர் எனவும் அத்தாக்குதலில் பிரதாபருத்திரரின் படைத்தளபதிகள் பலர் மாண்டனர் எனவும் கூறப்படுகிறது. அதனால், பிரதாபருத்திரர் முகமதியருடன் உடன்படிக்கை செய்து தமது நாட்டின் சில பகுதிகளை விட்டுக் கொடுப்பதற்கும், ஆண்டுதோறும் திறை செலுத்துவதற்கும் இணங்கியதாகத் தெரியவருகிறது. மற்றொரு கருத்துப்படி இருவருக்குமிடையே போர் நிகழாமல் சமாதான உடன்படிக்கை ஏற்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

பிற்காலத்தில் எழுதப்பட்ட சில தெலுங்கு இலக்கியங்கள், பிரதாபருத்திரர் கம்பிலியை முற்றுகையிட்டு வெற்றி பெற்றார் எனக் கூறுகின்றன. ஆனால் அது எந்த அளவிற்கு உண்மை என்பது தெரியவில்லை.

முசுலிம் படையினர் கி.பி.1323-ஆம் ஆண்டு உலுக்கான் தலைமையில் வாரங்கல் கோட்டையினை முற்றுகையிட்டனர் என்றும், அச்சமயத்தில் தில்லிச் சுல்தான் இறந்து விட்டதாகச் செய்தியொன்றைப் பரப்பியமையால், முகமதியப் படையினருள் குழப்பம் ஏற்படவே அதனைச் சாதகமாகக் கொண்டு காகதீயர் எதிரிகளைப் புறமுதுகிடச் செய்தனர் என்றும் தெரிகிறது. ஆனால், மீண்டும் நான்கு மாதங்கள் கழித்து உலுக்கான் வாரங்கல் கோட்டையினை முற்றுகையிட்டார். அதனை எதிர்பாராத காகதீயர் பெரும் முயற்சியுடன் போரிட்ட போதிலும் தோல்வியடைந்தனர். பிரதாபருத்திரர் சிறைபிடிக்கப்பட்டுத் தில்லிக்குக் கைதி

யாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். ஆனால், அவர் வழியிலேயே இறந்தாரெனத் தெரியவருகிறது. தம் ஆட்சியின் பெரும்பகுதி போரில் கழிந்தாலும், பிரதாபருத்திரர் நாட்டு நிருவாகத்தைச் சிறப்புற நடத்திய அரசர்களுள் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார். தெ.பா.

பிரபத்தி:காந்தியடிகள் சத்தியத்தைச் சோதனை செய்தார்; அதில் வெற்றி பெற்றார். அதனால் அவர் செவி பரம்பொருளின் குரலைக் கேட்டது. அது போல், சடகோபர் முதலான ஆழ்வார்களும், இரா மாநுசர் முதலான ஆசாரியர்களும் பிரபத்தியைச் சோதனை செய்தனர். அதனால், அவர்கள் திருமாலைக் கண்டு பேருணர்வு எய்தினர். 'திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்' என்று உறுதியுடன் கூறினர்.

ஒரு நகரத்தை அடைவதற்குப் பல நெறிகள் உண்டு. அதுபோல் இறைவனை அடைவதற்குப் பல உபாயங்கள் உண்டு. அவை பத்தியோகம், இராசயோகம், ஞானயோகம் முதலியவையாகும் அவை அனைத்தும் உயர்ந்தவை; ஈடு இணையற்றவை. ஆனால், அவை எல்லோராலும் பின்பற்றவியலாதவை.

'ஞானயோகம்' முதலியவற்றைப் பின்பற்ற இயலாதவர்கட்கு அமைந்த எளிய நெறியே பிரபத்தியாகும். இறைவனையே பூரணமாக நம்பி மற்றைய நெறிகளை ஒதுக்கி, உறுதியாக இருப்பது பிரபத்தியின் இலக்கணம். பிரபத்தி என்னும் சொல் 'பரம்பொருளையே சாரகை' என்னும் மெய்மையை உணர்த்தும்.

பத்தியோகத்தைப் பின்பற்றுவன் 'பத்தன்' என்றும், ஞானயோகத்தைப் பின்பற்றுவன் ஞானி என்றும் பெயர் பெறுவது போல் பிரபத்தியைப் பின்பற்றுவன் 'பிரபந்தன்' என்னும் பெயரைப்பெறுகின்றான்.

நம்மாழ்வாரைப் பிரபந்த கூடத்தர் என்றும், இராமாநுச நூற்றந்தாதியைப்பிரபந்த காயத்திரி என்றும் வழங்குவது வைணவ மரபாகும் (கூடத்தர் - குலத்தவர்).

ஞான யோகம் முதலானவற்றைப் பின்பற்றுவோர், இன்ன குலத்தில் பிறந்தவராக இருக்கவேண்டும், இன்ன பண்புடையவராக இருக்க வேண்டும் என்னும் கடுமையான நியதிகள் உண்டு. பிரபத்திக்கு எந்த விதமான நியதியும் இல்லை. இதனை வேதாந்த தேசிகர் 'அந்தணர் அந்தியர் எல்லையில் நின்ற அனைத்துலகும் வந்தடையும் நெறி' என்று தெளிவாகக் குறித்துள்ளார். (அந்தணர் - வேதியர்; அந்தியர் - சண்டாளர்.)

பிரபத்திக்குத் தேச நியமமும் கால நியமமும் பிரகார நியமமும் அதிகார நியமமும் பல நியமமும் இல்லை என்று சிரீவசன பூடணம் கூறும்.

‘பிரபத்தி’ ஒன்றை மட்டும் வற்புறுத்துகிறது. அது பிரபத்தி செய்வது அருச்சரவதாரத்திலேயே என்பதாகும். சிரீவசன பூடணம், விடய நியமமே உள்ளது என்றும், ‘ஆழ்வார்கள் பலவிடங்களில் பிரபத்தி பண்ணிற்றும் அருச்சரவ தாரத்திலே’ என்றும் தெளிவாகவும், உறுதியாகவும் விளக்குகின்றது.

பிரபத்திக்கு ஐந்து அங்கங்கள் உண்டு. அவை 1) ஆறுகூல சங்கற்பம் (பெருமாள் திருவுள்ளம் விரும்பும் செயலையே செய்வதாக உறுதி எடுக்கை), 2) பிராதி கூல வருச்சனம் (இறைவன் விருப்பத்துக்கு மாறுபட்டவற்றை விலக்குகை), 3) மகாவிசுவாசம் (எம்பெருமாள் திருவருள் நம்மைக் கைவிடாது என்று பூரணமாக நம்புகை), 4) கோத்திருத்துவ வரணம்(பத்தியோகம் முதலான வழிகளாக இருந்து அருள்க என்று பெருமாள் பால்விண்ணப்பம் செய்கை) 5) கார்ப்பணியம் (மற்றைய நெறிகளைப் பின்பற்றாமல் இருத்தல்).

பிரபந்தர்கள் இவற்றை எளிதே உணர, தேசிகர் சார சங்கிரகத்தில், ‘நின்னருளாம் கதியன்றி மற்றொன்றில்லேன்’ என்றும், ‘நெடுங்காலம் பிழை செய்த நிலைகழிந்தேன்’, என்றும் ‘உன் அருளுக்கு இனிதான நிலை யுகந்தேன்’ என்றும், ‘உன் சரணே சரண் என்னும் துணிவு பூண்டேன்’ என்றும், ‘வானவர்தம் வாழ்ச்சி தர வரித்தேன் உன்னை’ என்றும் கூறிப் பிரபத்தி செய்க என்று கூறுகின்றார்.

ஆன்மாக்களின் பண்புக்கேற்ப இப்பிரபத்தி நான்கு வகையாக உள்ளது. அவை சுவநிட்டை, உத்தி நிட்டை, ஆசாரிய நிட்டை, பாகவத நிட்டை என்பனவாம். எல்லா ஆறுகளும் இறுதியில் கடலை அடைகின்றன. அதுபோல் எல்லாப் பிரபத்திகளும் பிரபந்தனை இறைவனிடம் சேர்ப்பிக்கின்றன.

1, சுவநிட்டை, ஒரு வைணவன், பிறர் உதவியின்றித் தானே எம்பெருமானை நம்பிப் பிரபத்தி செய்துவிட்டுக் கவலையற்றிருப்பது. 2, உத்திநிட்டை, ஆசாரியன் உபதேசத்தின் வழி நின்று பிரபத்தியைப் பின்பற்றுவது, 3, ஆசாரிய நிட்டை, ‘ஆசாரியனே! எனக்கு ஏதும் தெரியாது. அடியேன் உன்னுடைய திருவடியே நம்பியுள்ளேன்’ என்று கூறி எல்லாவற்றையும் ஆசாரியனிடத்தே ஒப்படைத்துவிட்டு அவ பிரபத்தியில் ஒன்றுபட்டு இருத்தல். 4, பாகவதன் நிட்டை, ஆசாரியன் திருவருளில் தன்னை ஒப்படைப்பதுபோல், ஒரு பாகவதனின் பிரபத்தியில் ஒடுங்கியிருத்தல்.

ஆசாரிய நிட்டையும் பாகவத நிட்டையும் எந்த வித ஆற்றலும் இல்லாதவர் பொருட்டு அமைந்தது. அவற்றைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு உறுதியான நம்பிக்கையே ஆதாரம்.

ஒரு வீரன் எய்த அம்பு, குறியில் சென்று தங்குகின்றது. அதுபோல் பிரபத்தி என்னும் வில்லில் இருந்து பாய்ந்த பிரபந்தன் திருமாலையே அடைகின்றான். தேசிகர், ‘அருள்வரதர் நிலையிலக்கில் அம்பு என நான் அமிழ்ந்தேனே’ என்று கூறுகின்றார். எஸ்.கே.இரா.

பிரபந்தத் திரட்டு: சீரிய தமிழிலக்கியங்கள் பலவற்றிற்கு இலக்கணம் வகுக்கும் பாட்டியல் நூல்களுள் ஒன்று ‘பிரபந்தத் திரட்டு’. இதனை முதன் முதலாக உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் 1980-இல் அச்சில் கொண்டு வந்துள்ளது. அதுவரை உ.வே.சா. நூலகத்தில் ஏட்டுச் சுவடியாகவே இருந்தது.

பிரபந்தங்கள் பற்றிய பற்பல செய்திகளையும் திரட்டித் தருவதனால் இந்நூல் ‘பிரபந்தத் திரட்டு’ என்னும் பெயர் பெற்றது. இந்நூலாசிரியர் பெயர், பெற்றோர், சமயம், மரபு, காலம் ஆகியனவற்றை அறிய முடியவில்லை. இது, கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாண்டினதாக இருக்கலாம்.

கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலொடு தொடங்கும் இந்நூலில், திரட்டியல், புறநடையியல், கருப்பொருளியல், பொருத்தவியல், உவமாரூட வியப்பு சார் வியல், விசேடவணி வியப்பு சார்வோரியல், சாதிரமரபு சார்வோரியல், குலநில வியப்பு சார்வோரியல், ஒழிபியல், கொடையியல் என்னும் பகுதிகள் உள்ளன. மொத்தம் 526 பாடல்களைக் கொண்டிலங்குகிறது இந்நூல். வெண்பா, விருத்தம் ஆகியவற்றில் அப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

திரட்டியல், புறநடையியல், கருப்பொருளியல் என்பன இலக்கியங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றன. பொருத்தவியல் பொருத்தங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறது. உவமாரூட வியப்பு சார்பியல் உவமங்கள் பற்றியும், விசேடவணி வியப்பு சார்வோரியல் தெய்வத் தொடர்புடைய இயல்புகள் பற்றியும், சாதிரமரபு சார்வோரியல் நாற் சாதியினர் பற்றியும், குலநில வியப்பு சார்வோரியல் பல்குலத்தினரின் பல்வேறு செய்திகள் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றன. ஒழிபியல் இதுவரை கூறப்பெறாது ஒழிந்த செய்திகள் பலவற்றையும் கூறுகிறது. கொடைச் சிறப்புகளையும் கொடுப்போர் இயல்புகளையும் கொடையியல் விளக்குகிறது.

நூலின் சில பாடல்களில் மகடூஉ முன்னிலை காணப்படுகிறது. பிரபந்தம் 96 என்று கூறும் இந்நூல்,

பிறபாட்டியல் நூல்கள் காட்டும் சில பிரபந்தங்களை விட்டுவிட்டுப் புதியனவாகச் சிலவற்றைச் சுட்டுகிறது.

சுதகம், பதிகம், உலாமடல், ஒருபா ஒருபஃது, இருபா இருபஃது முதலான பல பிரபந்த வகைகள் இதில் இல்லை; மாறாக, பிற நூல்கள் குறிப்பிடாத ஆடாமணி, இராசாங்க மாலை, கனகாபிடேகம், மதன விசயம், காமரசமாலை, மதனசிங்காரம் முதலான பற்பல புதிய வகைகளை இந்நூல் சுட்டுகிறது.

வடமொழிப்பெயர் அமைந்த பிரபந்தங்கள் இதில் மிகுதியாகச் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒழிபியல் மேலும் பல புதிய வகைகளைக் குறிக்கிறது.

பிரபந்தத் திரட்டில் பல புதுமைகளைக் காண முடிகிறது. பிறவற்றிலிருந்து மாறுபடும் கருத்துகளையும் இது கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வகை இலக்கியத்திற்கும் விலைகூறும் போக்கு (431) ஒன்றினைப் புறநடையியலில் காணலாம். வெண்பாவிற்கு 32, அகவலுக்கு 16, கலிக்கு 8, வஞ்சிக்கு 4 எனப் பொன் வழங்கவேண்டும்; தூதுக்கு 100, உலாவிற் 200 கலம்பகத்திற்கு 300, மஞ்சரிக்கு 400, கோவைக்கு 2000, பரணிக்கு ஒருலட்சம் என்று பலவற்றிற்கும் (85 - 88) விலை அவ்வவற்றின் தகுதிக்கேற்பக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

அஃறிணைத் தூது, உயர்திணைத் தூது என இரு வகைகளைப் பிற நூல்கள் கூற, இந்நூல் பத்துவகை கூறுகிறது. தூது செல்லும் பொருளின் அடிப்படையில் அப்பகுப்பு அமைகிறது.

உவமை பற்றி ஓர் இயலையே ஆசிரியர் அமைந்துள்ளதும் ஒரு புதுமை. ஐந்து நிலங்களை முப்பத்தைந்தாக விரித்துச் சொல்லும் முறையும் புதுமையாகவே உள்ளது. தலை, இடை, கடை நிலங்கள் எனவும் ஐந்தும் பிற நான்குடன் மயங்குவதால் உண்டாவன 20 வகை எனவும் சுட்டுகிறது இந்நூல்.

எழுத்தின் வரிவடிவம் பற்றியும் இந்நூல் குறிப்பிடுகிறது. தேவபாடையின் எழுத்துகள் வலம் சுழிந்துவரும்; அசுர பாடையின் எழுத்துகள் இடம் சுழிக்கும். தமிழைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அது வலம் சுழிக்கும் என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு, அதிலும் ட,ப,ம,ய,ழ என்பன இடம்சுழிக்கும் என்று எடுத்துக்காட்டுகிறார் இதன் ஆசிரியர்.

தேவ பாடையில் தோழியை 'முல்லை' என்பர் என்றும், அசுர பாடையில் 'மல்லிகை' என்பர் என்றும் குறிக்கப்பெறுவது சிந்திக்கத்தக்கது. இவ்வாறு பற்பல புதுமைகளைப் பெற்று இலங்கும் பெரிய பாட்டியல் நூல் 'பிரபந்தத் திரட்டு' என்று கூறலாம். இரா.கு.

பிரபந்த தீபம்: தமிழில் சிறு நூல்களின் இலக்கணத்தையும் அமைப்பையும் விளக்கிக் கூறும் பாட்டியல் நூல்களுள் ஒன்று 'பிரபந்த தீபம்'. இலக்கிய வகையின் தன்மைகளைச் சுட்டும் இந்நூல் காலத்தால் பிந்தியது; பல பாட்டியல் நூல்களுக்குப் பின்னர் எழுந்தது. மிகப் பழமையான 'பன்னிரு பாட்டியல்' தொடங்கிப் 'பிரபந்த தீபிகை' வரை அமைந்த நூல்களின் கருத்துகளை உள்ளடக்கிக் கூறுவது பிரபந்த தீபம்.

பிரபந்த தீபம் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. இந்நூலை இயற்றியவரின் பெயரோ வரலாறோ சமயமோ காலமோ எதுவும் தெளிவாகத் தெரியவில்லை.

பிரபந்தம் என்பது இலக்கியம்; 'பிரபந்த தீபம்' என்பது 'இலக்கிய விளக்கு' என்று பொருள்படும். காப்பியம், புராணம் முதலானவற்றிற்கும் இந்நூல் விளக்கம் தருதலால், பிரபந்தம் என்பதற்குச் 'சிறுநிலக்கியம்' என்னும் பொருளைக் கொள்ளாது 'இலக்கியம்' என்னும் பொதுப்பொருளைக் கொள்ள வேண்டும்.

பிரபந்த தீபத்தில் தொண்ணூற்றேழு பிரபந்தங்களைப் பற்றிய செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன. பாட்டியலைக்கூறும் ஒவ்வொரு பாட்டியல் நூலும் சிலவற்றைநீக்கியும், சிலவற்றைச் சேர்த்தும் இலக்கணம் கூறுகின்றது. மேலும் சிலவற்றிற்குப் பெயர் மாற்றங்களையும் காணலாம். பிரபந்த தீபம் 97 வகைகளைக் குறிப்பிடும் 'பரணி'க்கு இலக்கணம் கூறாதது எண்ணத்தக்கது. நூலின் சில ஏடுகள் காணாமற் போனமையால் இது பற்றிய விளக்கம் விடுபட்டுப் போயிருக்கலாம். இன்று கிடைக்கும் பிரபந்த தீபம் முழுமையான நூல் என்று கூறுவதற்கு இல்லை.

பிரபந்த தீபம் ஏகாரத்தில் இறும் 97 நூற்பாக்களைக் கொண்டுள்ளது.

பிற பாட்டியல்களைப் போலச் சிற்றிலக்கிய நூல்களுக்கு இலக்கண அமைப்புகளை இந்நூல் தரினும், சிற்சில மாற்றங்களையும் இதில் காணமுடிகிறது.

இதில் காணப்பெறும் 'சமுத்தி' என்னும் இலக்கிய வகையை வேறு பாட்டியல் நூல்கள் குறிப்பிடவில்லை. 'கொடுத்த பொருளெலாம் குறைபாடின்றித் தொகுத்த யாப்பிற்றாய்'ப் பாடுதலே சமுத்தி (97). இது 'ஆசுகவி'க்குரிய திறன்களுள் ஒன்று. காளமேகப் புலவரின் பாடல்களில் பல 'சமுத்தி' வகையைச் சார்ந்தவை.

‘சீட்டுக்கவி’ பற்றிப் பிரபந்த தீபம் (96) குறிப்பிடுவது மற்றொரு புதுமை. ஆசிரிய விருத்தத்தில் தெய்வ வணக்கம், குரு வணக்கம், புலவன் புகழ், தலைவன் சிறப்பு ஆகியவற்றைக் கூறிக் கடித வடிவில் விடுப்பதே சீட்டுக்கவி. இதன் இலக்கணத்தையும் பிற நூல்கள் கூறவில்லை.

பெருங்காப்பியம், காப்பியம் என்ற இரு பிரிவுகளை ஒருங்கிணைத்துக் ‘காப்பியம்’ என்று வழங்குகிறது பிரபந்த தீபம். ‘காப்பியம் என்பது சுருதுஅறம் பொருளொடு இன்பம் இவற்றில் ஒன்றுஎஞ்ச இயம்பலே’ (91) என்னும் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது. இதில் உள்ள வேறுபாடு உணரத்தக்கது.

முதல் இருபத்திரண்டு நூற்பாக்கள் அகர வரிசையில் செய்திகளைச் சொல்லிச் செல்கின்றன. ‘அகப் பொருட் கோவை’ தொடங்கி ‘ஐந்திணைச் செய்யுள்’ வரை இந்நிலை காணப்படுகிறது; அதற்குப் பின்னுள்ளவற்றில் முறை மாறியுள்ளது; ஏடுமுதுபவரால் இம்மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

‘நெடிலடிச் செய்யுள் நெடுந்தொகை ஆமே’ (52) என்று வருவது ஓரடியில் அமைந்த நூற்பாவிற்கு எடுத்துக்காட்டு. ‘குறத்திப் பாட்டு’க்குரிய இலக்கணம் (92) இருபத்தெட்டு அடிகளில் அமைந்த பெரிய நூற்பா ஆகும்.

‘பதிகம் என்பதுவே பல்பொருள் பற்றிப் பத்துப் பாட்டால் பாடல் பான்மையே’ (80) என்று இந்நூல் தரும் விளக்கத்தைப் பிற பாட்டியல் நூல்களில் காணுதற்கில்லை.

சிலவற்றிற்குச் சுருக்கமாகவும், சிலவற்றிற்கு விளக்கமாகவும் சிலவற்றிற்கு வேறுபட்ட முறையிலும் ‘பிரபந்த தீபம்’ இலக்கணம் வகுக்கிறது. ஆசிரியரின் தனியாளுமையை இவை காட்டுகின்றன.

அந்தாதி, உழத்திப்பாட்டு, பரணி முதலானவற்றிற்கான விளக்கம் இதில் இல்லை; இவற்றைச் சேர்த்து நூறு நூற்பாக்களைக் கொண்ட நூலாக இது இருந்திருக்கக் கூடும். இரண்டு மூன்று ஏடுகள் விழுந்துபட்டமையால் நூல் குறையாகவே உள்ளது என்று கூறலாம். நூலில் கடவுள் வாழ்த்து அல்லது பாயிரம் இல்லாமையும், ஆசிரியர் பற்றிய குறிப்புகள் இல்லாமையும், அகரவரிசை நூலின் பிற்பகுதியில் இல்லாமையும், பரணி முதலான இலக்கியவகைகளுக்கு விளக்கம் இல்லாமையும் நூலின் சில ஏடுகள் காணப் படாமையை உறுதி செய்கின்றன இரா.கு.

பிரபந்தம்: பிரபந்தம் என்பது நூல் அல்லது இலக்கியம் என்னும் பொருளது. நாலாயிரத் திவ்வி

யப் பிரபந்தம் என்னும் பெயரிலுள்ள பிரபந்தம் பெருநூலையும் குறிக்கும் என்பதைக் காட்டுகிறது.

சிற்றிலக்கிய நூல்களைக் குறிக்கவே பெரும்பாலும் பிரபந்தம் என்னும் சொல் வழக்கில் உள்ளது. சிற்றிலக்கியம் என்பது போலச் சிறு பிரபந்தம் என்பதும் வழக்கில் உண்டு.

சிற்றிலக்கியங்களின் இலக்கணம் கூறும் நூல் ‘பாட்டியல்’ எனப்படுதல் பெருவழக்கு. பிரபந்த மரபியல், பிரபந்தத் திரட்டு, பிரபந்த தீபிகை என்பனவும் பாட்டியல் இலக்கணம் கூறும் நூல்களேயாம்.

தொல்காப்பியம், பாட்டு, தொகை முதலிய நூல்களிலேயே இலக்கிய வகைகள் உருவாதல் புலனாகின்றது. காதல் காட்சி, போர்நிலை, அரசரியல், இறையியல் ஆகியன பல சிற்றிலக்கியங்களுக்குத் தோற்றுவாயாக அமைந்துள்ளன. பின்னர்த் தோன்றிய காப்பிய நூல்களும், தொழில் வளர்ச்சி நிலைகளும், பழக்கவழக்கப் பண்பாட்டு நிலைகளும் சிற்றிலக்கியங்களின் வகையைப் பெருக்கியுள்ளன.

பிரபந்த மரபியலில் பிரபந்தங்கள் தொண்ணூற்றாறு என்னும் எண்ணிக்கை இடம் பெற்றுள்ளது. பிரபந்தத் திரட்டும் இவ்வெண்ணிக்கையைக் குறிக்கின்றது. சதுரகராதி பிரபந்த எண்ணிக்கையைத் தருவதுடன் 96 வகைகள் இவையெனவும் குறிக்கின்றது. இவ்வழியில் பொருட்டொகை நிகண்டும் அமைகின்றது. பாட்டியல் நூல்களில் பிரபந்த இலக்கணம் கூறப்பட்டாலும் அவற்றின் எண்ணிக்கை ஓரொழுங்கில் இல்லை. 45 இலக்கிய வகைகளைக் கூறும் நவநீதப் பாட்டியலும், 90 வகைகளைக் கூறும் முத்துவீரியமும் எண்ணத் தக்கன. பாட்டியல்கள் கூறும் இலக்கிய வகைகளையெல்லாம் தொகுத்து அடைவு செய்தால் 96 என்பது பொருந்தாததாகிவிடுகின்றது.

ஓராற்றாற்பட்டியலிட்டுக் காண 380 வகைகள் இதுவரை கிடைக்கின்றன (இலக்கியவகைமை அகராதி). இவ்வெண்ணிக்கையில் அடங்காதனவும், மேலும் மேலும் தோன்றி வருவனவுமாகிய இலக்கிய வகைகள் உண்டு. ஆதலால், வளரும் இலக்கிய வகையை இத்துணை என வரம்பு கட்டிவிட முடியாது. ‘காவலர்க் குரைத்த கடைநிலை’ ‘கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலை’, ‘வாயுறை வாழ்த்து, செவியறிவுறூஉ, புறநிலை வாழ்த்து’ என்று கூறும் தொல்காப்பியர் ‘மொழிப’ எனக் கூறுவது, காலத்தொன்மை காட்டுவதே! இங்குக் கூறப்பட்டவை கடைநிலை, கண்படைநிலை, வாயுறை வாழ்த்து, செவியறிவுறூஉ, புறநிலை வாழ்த்து எனச் சிற்றிலக்கியவுருக் கொண்டன.

‘ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிச்...சொன்ன பக்கம்’ என்று அவர் கூறும் நாலடிச் செய்தியே திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறு பாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, கூத்த ராற்றுப்படை என்னும் ஆற்றுப்படை இலக்கியம் ஐந்த னைப் பண்டே தந்தது. இந்நாள் வரை எத்துணை ஆற்றுப்படைகள் எழுந்துள்ளன!

பதிற்றுப்பத்து என்னும் பெயர் பத்து (பதிகம்) என்னும் இலக்கிய வகையைத் தந்தது; நூறு (சதகம்) என்னும் இலக்கிய வகையையும் தந்தது; ‘அந்தாதி’ அமைப்பைத்தந்து சிற்றிலக்கிய வகையையும் ஆக்கி யவை, அப்பதிற்றுப்பத்தின் நான்காம் பத்தும், ஐங் குறுநூற்றின் பதினெட்டாம் பத்துமேயாம்.

அகப்பொருளின் முதல் கரு உரிப் பொருட்களின் வழியாகவும், புறப்பொருளின் திணை துறைகளின் வழியாகவும், யாப்பியல் வழியாகவும், பாடல் எண் வழியாகவும், இறையாண்மை கொண்ட அரசின் வழி யாகவும், இறைவன்மேல் ஆரா அன்புற்ற அடியார் பத்திமை வழியாகவும் எத்தனை எத்தனை இலக்கி யங்கள் எழுந்துள்ளன!

பிரபந்தம் அல்லது சிற்றிலக்கிய வளர்ச்சியைப் பின்வரும் ஒருவகைப் பகுப்பால் காணலாம்.

அரசியல்: அரசு அடையாளம் (சின்னம்) - குடை விருத்தம்; அரசு உறுப்பு (தசாங்கம்) - மலை, ஆறு, நாடு முதலியன. அரண்மனை நடைமுறை - கட்டி யம்; அறவுரை - முதுமொழிக் காஞ்சி; உலா-பவனிக் காடல்; உறக்கம் விழிப்பு - கண்படைநிலை, துயி லெழுநிலை; ஊரும் பேரும் - ஊர்நேரிசை, பேர் நேரிசை; ஒற்று - புறநாட்டுச் செய்கை; கொடை - கனகாபிடேகம், சீட்டுக்கவி; செய்தியறிவித்தல் - தூது; திருமணம் - சுயம்வரம்; திருமண வாழ்த்து - சோபனம்; படைநிலை - தளசிங்காரம், யானை வீருத்தம்; போர்க்களம் - களவழி, பறந்தலைச் சிறப்பு; வெற்றி - பரணி, திருப்பெயர்ப் பொறி; முடிசூட்டு - பட்டாபிடேகம்; வரலாறு - மெய்க் கீர்த்தி, குலோதயமாலை; வாழ்த்து - யாண்டு நிலை; விண்ணக வெற்றி - வச்சிராங்கி.

இறையியல்: இறைவன் திருவுலா - வாகனக்கவி; இறைவேண்டுகை - விண்ணப்பம், வேட்டல்; காவல் கடன் - காப்புமாலை, கவசம்; கோயில் நடைமுறை - கோயிலொழுகு, சந்திதி முறை; திருப்பெயர்கூறல் - நாமாவளி; திருமால் பிறப்பு - உற்பவமாலை; திரு மால் சிறப்பு - பூவை நிலை; படையல் - காவடிச் சிந்து; முருகு வழிபாடு - படைவீட்டுப்பதிகம்; வழி பாட்டுச் செலவு - வழிநடைச் சிந்து; வழிவழிப் புனைவு - புராணம்; வாழ்த்து - திருப்பல்லாண்டு.

யாப்பியல்: அடியளவு - குறுந்தொகை, நெடுந் தொகை; அமைப்பு - கண்ணி, கோவை, எழுகூற்றி ருக்கை; உறுப்புக்குறைதல் - ஒருபோகு; உறுப்புச் செய்கை - இதழ்குவிபா, இதழ் அகல்பா; எண்ணும் எழுத்தும் - எண்ணெழுத்து மாலை; எழுத்துவரிசை. - அக்கரமாலை, உயிர்வருக்கமாலை; ஒரே வகைப்பா - ஒருவருக்கப்பா; ஒலிவகை - வண்ணம்; ஒன்றில்பல - பகுபடுபாட்டு; ஒரெழுத்து - ஒரெழுத்தந்தாதி; கலவை - கலம்பகம், மஞ்சரி; சொல்நிலை-மிறைக் கவி, சக்கரமாற்று, மடக்கு; திரட்டு (தொகை) - பிரபந்தத் திரட்டு; பலவகைப்பா-இணைமணி, மும் மணி; பழங்கதை-பிசி; பழமொழி-பழமொழி, பழ மொழி மேல்வைப்பு; பாடல் எண்-ஐந்தகம் (பஞ்ச கம்), பதிகம், நூறு; பாவகை-வெண்பா, அகவல் மொழி-தமிழ் சொரி சிந்தாமணி; வழக்காட்டு-சாழல் வசன சம்பிரதாயம்; வசை இசை-அங்கதம்; வினா விடை-வினாவுரை, வினாவிடை, வேற்று மொழி வரவு-இலகரி, இலாவி, இலீலை;

பொருளியல்: அகத்துறை-உலாமடல்; அகப் பொருள்-அகப்பொருட் கோவை; அவலம்-இரங்கல் மாலை, கையறுநிலை; ஆறு-நதிவிசேடம்; உரிப் பொருள்-ஊடல்மாலை; காலநிலை-கார்எட்டு, கார் நாற்பது; திணை-ஒருதிணைச் செய்யுள், பாடாண் பாட்டு; துறை-ஒருதுறைக் கோவை, மடல்; நிலவு- விடய சந்திரோதயம்; ‘பருவநிலை-வேனில்மாலை; புறத்துறை-நெடுமொழிவஞ்சி; பொழுது - நாழிகைக் கவி; விண்மீன் - தாரகை மாலை.

வாழ்வியல்: இடமறிதல்-குறியறி சிந்து; உடல்- அங்கமாலை; உடன் போக்கு உதவி-தெய்வக்கை யுறை; உறுப்பு-நயனப்பத்து; ஒழுங்குறுத்தல்-கேசாதி பாதம், பாதாதிசேசம்; காமம்-மதன சிங்காரம், மதன விசையம்; குடிப்பிரிவு-குருவ நாடகம், குற வஞ்சி; குடும்பப்போர்-ஏசல்; குழந்தை-குடிமகன், பிள்ளைத்தமிழ்; கொட்டாங்கி (கோடங்கி) - மாதிரக்கட்டு; பிரிவு - பிரிவு சுரம், துணிவிசித்திரம்; பிறப்பியம் - சாதகம்; மகளிர்நோன்பு - பாவை, தாமலை நோன்பு; மகளிர் பருவம்-பருவமாலை.

தொழிலியல்: உலக்கை குற்றல்-வள்ளைப்பாட்டு- சுண்ணம்; உழவு-பண்ணைவிசித்திரம், பள்ளு; ஏற்றம் - ஏற்றப்பாட்டு; களவு-களவு கன்னி; வணிகம்-கப்பற் சிந்து; வழிப்பறி-வேடுபறி; வேட்டை-கானவேட்டம்.

இசையியல்: ஆட்டுதல்-தாலாட்டு; இசை-ஆனந் தக் களிப்பு, பதம்; இசைக்கருவி-பறைநிலை, வில்லடி; சந்தம்-சந்தவிருத்தம், பல்சந்தமாலை; வகுப்பு - புயவகுப்பு; வண்ணிப்பு-வண்ணம், ஒலியலந்தாதி;

ஆட்டவியல்: அடித்துப்பாடல்-பந்தடி; ஆடிப் பாடல்-ஊசல்; எறிந்து பாடல்-அம்மாணை; கொட்டிப்பாடல்-கும்மி; கொய்து பாடல்-பூவல்லி; தாவிப் பாடல்-உந்தி பறத்தல்; நோக்கிப் பாடல் - தோள் நோக்கம்; விளித்துப்பாடல்-கோத்தும்பி.

மெய்ப்பாட்டியல்: இரங்கல் - புலம்பல், இரங்கல் மாலை; சினம் - கோபப் பிரசாதம்; சுவை-நவரசம், நவரசமஞ்சரி; வன் முறை-தேவாங்க வரையுள்; வீறு கொள்-திருமறம்.

மெய்யியல்: அருணிலை - ஆற்றுப்படை; -அற நிலை-தருமவிசேடம்; அறிவுரை - நெஞ்சறிவுறுஉ; மெய்யுரை - போதம்.

இவ்வாறே வேறு வேறு வகையாலும் பகுத்தாயத் தக்க விரிவுடையது சிற்றிலக்கிய இலக்கிய வகைகள். அறிவியல் புத்தாக்கம் போன்றதே, இலக்கியவியல்புத் தாக்கம் என்பதும், அது நானும் பொழுதும் வளர்ந்து பெருகும் துறை என்பதும் எண்ணத்தக்கது. இரா.இ.

பிரபந்த மரபியல்: பிற்காலத்தே பெருவர விறறாகத் தோன்றிய பிரபந்தங்களின் பன்மை கண்டு, அவற்றிற்கு இலக்கணம் கூறும் பாங்கில் பாட்டியல் நூல்கள் பல தோன்றின. அவ்வாறு தோன்றிய பிரபந்த இலக்கணங்கள் கூறும் நூல்களுள் ஒன்று பிரபந்த மரபியல் ஆகும். இப்பெயர், 'பிரபந்தங்கள் பற்றி மரபு வழியாகக் கூறப்படும் இலக்கணங்களின் தொகுப்பாகிய நூல்' என்று பொருள் படும். புராணத் திருமலை நாதர் இந்நூலாசிரியர் என்று கூறப்படும் கருத்தினை ஆய்வாளர்கள் மறுத்துக் கூறியுள்ளனர். சிலர் பரஞ்சோதியார் எனக் கூறுவர்.

இந்நூலின் காலம் கி.பி.16-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியும், கி.பி.17 - ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியும் ஆகும் என்று கூறுகின்றனர். சிற்றிலக்கியங்கள் எனப்படும் பிரபந்தங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 96 என்பதனை இந்நூலே முதலில் குறிப்பிடுகிறது. எனினும், இதன்கண் 63 பிரபந்தங்களே உள்ளன. அவற்றை மேலும் வகைப்படுத்தி 96 எனக் காட்டுவாருமுள்ளர்.

'பிரபந்த மரபியல்', நூற்பா யாப்பில், 35 நூற்பாக்களைக் கொண்டுள்ளது. நூற்பாக்களுள் முதலில் அமைந்துள்ள 21 நூற்பாக்கள், பிரபந்த இலக்கணம் கூறுவனவாக உள்ளன. ஏனைய நூற்பாக்கள், நால்வகைப் பாக்களுக்கும் கூறப்படும் சாதி, நிறம், நிலம், நாள், ஓரை, கோள் ஆகியவற்றையும், ச்விஞர்க்குரிய இலக்கணத்தையும், நாற்கவி இயல்புகளையும், அரங்கேற்றத் தன்மையையும், பிறவற்றை

யும் கூறுவனவாக உள்ளன. இறுதியில் பரிசில் வழங்காதவன் அழிவு, குற்றமில்லாப் பாட்டின் பயன், குற்றமுற்ற பாட்டின் பயன் போல்வன கூறப் பெற்றுள்ளன. பிரபந்தங்களைக் கூறுங்கால், பிள்ளைக் கவி தொடங்கி புராணம் ஈறாக எண்ணப்பட்டுள்ளன.

நூலினைக் காணுங்கால், இந்நூற்பகுதி, ஐந்து பகுதியாயமைந்த ஒரு பெரிய நூலின் இறுதிப் பகுதியாக இருத்தல் வேண்டும் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். இந்நூலில், பாட்டியல் நூல்களில் பொதுவாகக் கூறப்படும் பொருத்தம் பற்றிய செய்திகள் குறிக்கப்படவில்லை.

தமிழ் மொழியினைக் குலமகளாக உருவகப்படுத்திக் கூறும் செய்தி பிறபாட்டியல் நூல்களுள் காணப்படாததொன்றாகும். அடுத்து, அக்குலமகளாம் தமிழ்ப் பெண்ணின் உறவினர்கள் பற்றிக் கூறப்படும் செய்திகளும் பிறவும் யாண்டும் காணப்படாதனவாம். அதில் தந்தை புலவர் என்றும், தாய் வறுமை என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல், தஞ்சைச் சரசுவதி மகால் பதிப்பித்துள்ள இலக்கண விளக்கப் பாட்டியலின் இரண்டாம் பிற்சேர்க்கையாக 1974 - இல் பதிப்பிக்கப்பட்டது. பின்னர். மு.அருணாசலம், சிறந்த பதிப்பாக இதனை 1976 - இல் பதிப்பித்துள்ளார். இருவர் பதிப்புகளுக்கும் குமிடையே பலவேறுபாடுகள் உள்ளன. இந்நூல் சிதம்பரப் பாட்டியலைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்டதாகும். அ.மா.ப.

பிரபுக்களாட்சி என்பது நல்ல அரசாங்க வகைகளுள் ஒன்றாகப் பண்டைய கிரேக்க அரசியல் சிந்தனையாளராகிய அரிசுடாட்டிலினால் (Aristotle) குறிப்பிடப்படுவதாகும்.

பொருளும், வகைகளும்: 'மிகச் சிறந்த குடிமக்களால் நடத்தப்படும் ஆட்சி' (Government by the best Citizens) என்பதே பிரபுக்களாட்சி என்பதன் நேர் பொருளென்று கூறலாம். ஆட்சி அதிகாரம் நல்லோரிடத்து இருத்தல் வேண்டும்; நல்லோர் எனப்படுவோர் ஒழுக்கத்திலும் அறிவிலும் ஏனையோரினும் மேம்பட்டவராக (Men of moral and intellectual superiority) இருப்பர். நல்லறிவும் ஒழுக்கமும் சேர்ந்து தான் பண்பு (Virtue) ஆகும். பண்புடையாருக்கு யாவரும் மதிப்புக் கொடுப்பர். பண்புடையார் நற்குடியில் தோன்றி ஆளுவாராயின், அவருடைய ஆட்சி பிறப்பினடிப்படையில் தோன்றிய பிரபுக்களாட்சி (Aristocracy of birth) எனப்படும். அரசியற் சிந்தனையாளர் அரிசுடாட்டில் இத்தகைய உயர்குடிப் பிரபுக்களாட்சியே ஆட்சி வகைகளுள் மிகச்சிறந்ததென்றும்,

குடிப்பிறப்பை ஒட்டியே ஒருவருடைய அறிவும் ஒழுக்கமும் திறமையும் அமையுமென்றும் கூறுகிறார். மேலும், அவர் கல்வியிற் சிறந்த பிரபுக்களாட்சி (Aristocracy of Scholars), வயதிற சிறந்த பிரபுக்களாட்சி (Aristocracy of Elders), போர்த்திறன் மிக்க பிரபுக்களாட்சி (Aristocracy of Knights), நிலப் பிரபுக்களாட்சி அல்லது செல்வச் சிறுகுடியாட்சி (Aristocracy of Landowners) எனப் பலவகைகளைக் கூறுகிறார்.

எடுத்துக் காட்டுகள்: பண்டைய ஏதென்சு நகரரசில் முடியாட்சிக்குப் பின்னர் உயர்குடிப் பிரபுக்களாட்சி சிறிதுகாலம் (கி.மு. 6 - ஆம் நூற்றாண்டில்) நடைபெற்றது. அரசருக்கு ஆட்சியிலும் போரிலும் உதவி செய்த திறமை மிக்க பிரபுக்கள் செல்வாக்குப் பெற்றுத் திறமையற்ற அரசர்களை நீக்கி விட்டுத் தாங்களே ஆட்சியை நடத்தினர். உயர்குடிப் பிரபுக்கள் தன்னலத்துக்காக அல்லாமல், நாட்டு மக்களான வருடைய நலனையும் கருத்திற் கொண்டு ஆட்சி செய்த வரையில், அது யாவராலும் ஆதரிக்கப்பட்டது. அவர்கள் மக்களுடைய பொருள் வளம் பெருகும் பொருட்டு வாணிக வசதிகளை விரிவாக்கியும், குடியேற்ற நாடுகளை நிறுவியும், வேலை யற்றோருக்கு வேலை அளித்தும், கல்வியாளரை ஆதரித்தும் கி.மு. 2-ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஆட்சி நடத்தினர். பிரிட்டனில் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டிலும் உயர்குடிப் பிரபுக்களாட்சி நடைபெற்றது.

இதன் குறை என்னவெனில் நாளடைவில் பொருள் சேர்க்கும் நோக்கமுடையராய்ப் பிரபுக்கள் மாறினர். பொதுநலன் புறக்கணிக்கப்பட்டுத் தம்நலத்தையே பேணும் குறுகிய மன இயல்புடைய, வெறுக்கத் தக்க பணக்காரர் ஆட்சியாகப் (Oligarchy) பிரபுக்களாட்சி மாறியது. இதில் வளர்ந்த பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் பொது மக்கள் வெறுத்துத் தம் உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுதற்குப் புரட்சி செய்யவே வல்லாட்சி தோன்றிற்று. சமூக, பொருளாதாரச் சமத்துவத்தை நிலைநாட்டிக் குடியாட்சிக்குப் பக்குவமுடையதாகச் சமூகத்தை வல்லாட்சியாளர் ஆக்கியதும், அவர்களுடைய ஆட்சியும் மறைந்தது. புரட்சி ஏதும் இன்றியே பிரிட்டனில் படிப்படியாகக் குடியாட்சி முறை வளர்ந்தது. பா.சூ.

துணை நூல்:

Greenidge, A.H.J., A Handbook of Greek Constitutional History, Macmillan, 1920.

பிரபுல்ல சந்திரராய் (கி.பி. 1861-1904): புகழ் மிக்க விஞ்ஞானியாகவும், தொழிலதிபராகவும், எழுத்தாளராகவும், பகுத்தறிவு வாதியாகவும் விளங்கிய

இந்தியர்; புதிய இரசாயனத் தொழிற்சாலையை நிறுவியவர். ஆச்சாரிய பி.சி. ராய் என்று சிறப்பாகக் கூறப்படும் இவர், ஞானகோசு, மெக்னத் சகா முதலான அறிஞர்கள் முன்னேற வழிவகுத்தவர். காந்தியடிகளைப் போன்று எளிய வாழ்க்கை நடத்திய இவர், வாழ்நாள் முழுவதும் பிரமசாரியாகவும், சமூகச் சீர்திருத்தவாதியாகவும் விளங்கினார்.

அனந்தலாவின் பேரனும் அரிச் சந்திராவின் (Harish Chandra) மகனுமான பிரபுல்ல சந்திர ராய் (Prafulla Chandra Ray) இன்றைய பங்களாதேசின் குல்னா மாவட்டம், இரூலி-கதிபரா (Raruli Kati - para) எனும் கிராமத்தில் சமீன்தார் குடும்பத்தில் பிறந்தார். கல்கத்தாவிற்கு கி.பி. 1870-இல் கொண்டு வரப்பட்ட இவர் பள்ளிப் பருவத்திலேயே சமுதாய முன்னேற்றத்தில் பேரார்வம் கொண்டார்; பிராமோ (Brahmo) இயக்கத்திலும் சேர்ந்தார். இளமைக் கல்வியைக் கல்கத்தாவில் பெற்ற இவர் எடின்பர்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் அறிவியல் இளநிலைப் பட்டமும் (B.Sc. Degree) 1885, டி.எசுசி (D.Sc.) 1887 பட்டமும் பெற்று, கி.பி. 1887-88-இல் 'கோப் பரிசையும்' பெற்று, இந்தியாவுக்கு கி.பி. 1888 - இல் திரும்பினார். கல்கத்தா மாநிலக் கல்லூரியில் கி.பி. 1889-இல் வேதியியல் விரிவுரையாளராகப் பணியிலமர்ந்தார். ஆயுர்வேதத்தில் ஆய்வு நிகழ்த்தி, 1902 - இல் இந்து வேதியியல் வரலாறு (The History of Hindu Chemistry) என்னும் நூலின் முதல் பகுதியை இவர் வெளியிட்டார்.

வணிகத் துறையில் பேரார்வம் கொண்ட இவர் கி.பி. 1892-இல் வங்காள இரசாயன மற்றும் மருந்தாக்கத் தொழிலைத் (Bengal Chemical and Pharmaceutical Works) தொடங்கியதுடன், இந்திய இரசாயனத் தொழிலிற்கான தொடக்கத்தையும் மேற்கொண்டார். வங்காள இரசாயனச் சாலை இரண்டு இலட்சம் முதலுடன் வரையறுக்கப்பட்ட குழுமம் ஆக்கப்பட்டது. இந்திய அரசு இவரை 1904 -இல் ஐரோப்பிய ஆய்வுக் கூடங்களைப் பார்வையிட இங்கிலாந்திற்கு அனுப்பியது. இவர் மீண்டும் 1912 -இல் இங்கிலாந்து சென்றார். கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1916-இல் அறிவியல் கல்லூரியில் பேராசிரியராக அமர்த்தப்பட்டார். இந்திய அறிவியல் பேரவையின் தலைவராக 1920-இல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

கோகலே, காந்தியடிகள் முதலான தேசிய தலைவர்களை இவர் சந்தித்துள்ளபோதிலும், தீவிர அரசியலில் இவர் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளாமல், சமூகச் சீர்திருத்தத்தில் நாட்டம் செலுத்தினார். குல்னா பஞ்ச நிவாரணப் பணியிலும், (Khulna Famine Relief) வட வங்காளப் பஞ்ச நிவாரணப்

பணியிலும் இவர் 1922-இல் தீவிர சேவை புரிந்தார். தம் வாழ்நாள் முழுவதிலும் இவர் கதரையே உடுத்தினார். பங்கிய சாகித்ய சங்கத்தில் (Bangiya Sahitya Parishad) 1931 முதல் 1934 முடிய தீவிரப்பணியாற்றிய இவர் 1936-ஆம் ஆண்டு பேராசிரியர் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார். சமூக முன்னேற்றத்திற்கும், தொழில் வளர்ச்சிக்கும் தன்னலமற்ற தொண்டுபுரிந்த இராய் 1944-இல் காலமானார். காகிதத்துறை, சிறு தொழில், குடிசைத் தொழில் ஆகியன முன்னேற்றமடைய இவர் துணைபுரிந்தார்.

பகுத்தறிவுவாதியான இவர் விதவை மறு மணத்தை ஆதரித்தார்; தீண்டாமையை ஒழிக்கப் பாடுபட்டார். ஏழை மக்கள் முன்னேற உழைத்தார். எழுத்தாற்றல் மிக்க இவர் அறிவியல், இலக்கியம் பற்றிப் பல இதழ்களில் கட்டுரைகள் வரைந்தார். பிரமசாரியாகவே இருந்த இவர் தமது சேமிப்புகளைத் தனியார் துறைக்கும், பொதுத் துறைக்கும் நன்கொடையளித்தார். எளிமையான வாழ்வு வாழ்ந்த இவர் புகழ்மிக்க பேராசிரியராகவும் சமூக நல ஊழியராகவும் திகழ்ந்ததுடன் அறிவியல் வளர்ச்சிக்கும் பாடுபட்டார். இவர் தம் சுயசரிதையை 'வங்க வேதியியல் வல்லுநரின் வாழ்வும் அனுபவங்களும்' (Life and Experiences of A Bengali Chemist) என்னும் பெயரில் இரு பகுதிகளாகத் தீட்டினார். க.ம.

பிரபுலிங்க லீலை: இது வீரசைவ நெறியை விளம்பும் நூலாகும். பிரபுலிங்கமாகிய சிவபெருமானின் திருவிளையாடலைக் குறிப்பதனால், இந்நூல் 'பிரபுலிங்க லீலை' எனப்படுவதாயிற்று. (பிரபு - பெரியோன்; லிங்கம் - அருட்குறி; லீலை - விளையாடல்) பிரபுலிங்கலீலை என்பது வடமொழித் தொடராகும்.

மண்ணக மாந்தர் வீடுபேறடைய வழிகாட்டும் ஞானாசிரியனாக, இறைவன், அல்லமதேவர் என்னும் பெயருடன் இவ்வலகிற்கு வருதலும், இறைவியின் குளால் 'தமோகுண' மாயை பிறந்து, அல்லமரை அடைய இயலாது வருந்துதலும், 'சத்துவகுண' மாதாகிய அக்கமாதேவி துறவடைதலும், வசவண்ணர், கோரக்கர் போன்றோர் வரலாறுகளும் இந்நூலில் இடம் பெறுகின்றன. அல்லமர் தம் அருட் செயலாற் பலர்க்கும் வீடுபேறு அளிக்கின்றார். இங்ஙனம் உயிர்களின் மயக்கொழித்து, அருட்பேற்றை அளிப்பவராகச் சிவபெருமான் கட்டப்பெறுகின்றார். இச்செய்தியை உள்ளுறையாகக் கொண்டு, சைவ நெறியைப் பரப்ப வந்த நூலிது.

இந்நூலாசிரியர் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் ஆவர். இவர் தந்தையார் குமாரசாமி தேசிகர். வேலையர், கருணைப்பிரகாசர், ஞானாம்

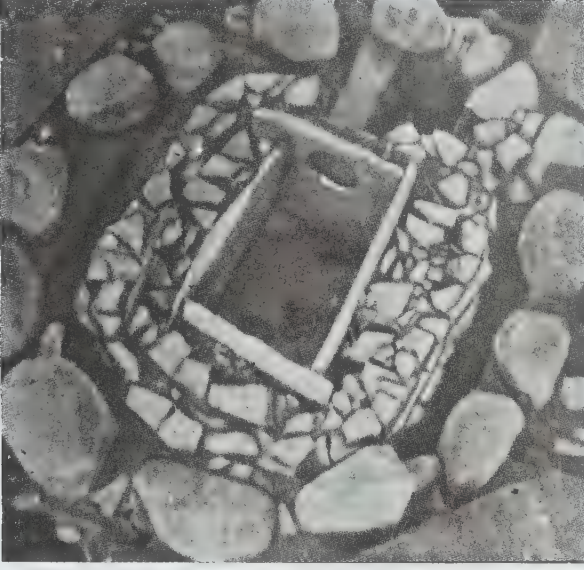
பிகை என்போர் இவர் உடன் பிறந்தாராவர். இவர் காலம் கி.பி. 17 - ஆம் நூற்றாண்டு. அண்ணாமலை ரெட்டியார் இவர்க்கு அணுகுக்கத் தொண்டரானார். இவர் பிரபுலிங்கலீலை இயற்றிய காலம், இந்நூலின் 25 - ஆம் கதையில், 'பார்கெழு சகாத்த மூவைஞ் நூற்றெழு பானான் காவதாகிய கரநா மங்கொள் ஆண்டு', என்ற பாடற்பகுதியில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலின் உட்பிரிவு, 'கதி' எனச் சுட்டப் பெறுகின்றது. இது, 25 கதிகளையும் 1159 பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது. கலிவிருத்தம், ஆசிரிய விருத்தம் போன்ற யாப்பான் இயன்றது; உவமை, உருவகம், சொற்பொருட் பின்வருநிலை, யமகம் போன்ற அணிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. திருக்குறள் தொடர்களும், பொருளமைதிகளும் பொதிந்துள்ளன. பிரபுலிங்கலீலையைச் சென்னை, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் (1954) வெளியிட்டுள்ளது. பல மறுபதிப்புகள் வந்துள்ளன.

இரேணுகர் என்ற கணத்தலைவரால் அகத்திய முனிவருக்குக் கூறப்பெற்ற அல்லமதேவராகிய பிரபு தேவர் வரலாற்றைச் சிவப்பிரகாசர். பிரபுலிங்கலீலை எனப்பாடினார் என்ற குறிப்பால் கன்னட மொழியினின்றும் இக்கதை பெறப்பட்டிருக்கலாம் என எண்ண இடமுண்டு. 'தன்னைச் சிவமென் றறிந்தவனே அறிந்தான் தன்னை' எனச் சுட்டுமாற்றான், இந்நூல் ஆகமநெறியுணர்த்தும் சைவ நூலாகும். இரா.இரா.

பிரம்மகிரி: இது கருநாடக மாநிலத்தில் சித்திர துர்க்கம் மாவட்டத்தில் உள்ளதொரு ஊர். தொல்லியல் சிறப்பு வாய்ந்த இவ்வூரில் இந்தியத்தொல்லியல் பரப்பாய்வுத் துறையினர் சர் மார்ட்டிம் லீலர் என்பவர் தலைமையில் அகழாய்வுகளை 1947-ஆம் ஆண்டு மேற்கொண்டனர். இவ்வூரின் அருகில் உள்ள சித்தாபூர் என்னும் இடத்தில் அசோகரின் பாறைக் கல் வெட்டு உள்ளது. இக்கல்வெட்டு இவ்வூரை இசிலா (Isila) எனக் குறிக்கிறது. பெருங் கற்காலத்திற்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே மக்கள் சிறப்புற இப்பகுதியில் வாழ்ந்துள்ளனர். அகழாய்வுகளில் மூன்று பண்பாட்டுக் கூறுகள் வெளிப்பட்டன. இங்கு வழவழப்பான கற்கோடரிக் காலம் இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. பெருங்கற்காலம், வரலாற்றுக் காலம் (ஆந்திர சாதவாகனர் காலம்) ஆகியன அப்பண்பாட்டுக் காலக் கூறுகளாகும்.

கற்கோடரிகள் காலத்தில் கல்லால் செய்யப்பட்ட வழவழப்புமிக்க கைக்கோடரிகள் செய்யப்பட்டன. நுண்ணிய கற்கருவிகளும் அக்காலக்கட்டத்தில்

பிரம்மகிரி அகழாய்வு

கிடைத்துள்ளன. கையால் செய்யப்பட்ட மட்கலன்களை இம் முதற் பண்பாட்டுக் காலத்தில் மக்கள் பயன்படுத்தினர். செம்பின் பயனை ஓரளவு அம்மக்கள் அறிந்திருந்தனர். அடுத்த கட்டத்தில் ஈமக் குழிகள் பல அகழாய்வு செய்யப்பட்டன. இறந்தவர்களைத்தாழிகளில் இட்டு ஈமக்குழிகளில் புதைத்துள்ளனர். மூன்றாம் பண்பாட்டுக் காலம் கி.பி. 50-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடங்குகிறது. பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டையடுத்து இம்மூன்றாம் பண்பாடு காணப்படுகின்றதெனினும் அப்பண்பாட்டுக் கூறுகளின் தொடர்ச்சியான நிலை இப் பண்பாட்டிலும் உள்ளது. இக்காலக் கட்டத்தில், உயர்வகை மட்கலன்களும், வேலைப்பாடு மிக்கனவும் வண்ணங்கள் பூசப்பட்டனவுமான மட்கலன்களும் மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டன. சு.இரா.

பிரம்ம சமாசம்: இந்து சமயத்தின் வாழ்க்கை முறைகளையும் சமூக அமைப்பு முறைகளையும் சீர்படுத்துவதற்காகத் தொடங்கப்பட்ட இயக்கம் பிரம்ம சமாசம் (Brahmo Samaj) ஆகும். இது இராசாராம் மோகன் ராயால் (Rajaram Mohan Roy) கி.பி. 1828 - ஆம் ஆண்டு கல்விகற்ற பல இந்தியர்களின் துணைக்கொண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்ட முதல் சமயச் சீர்திருத்த இயக்கமாகும். இவ்வியக்கம் இந்துக்களிடையே உள்ள பல கடவுள் கொள்கைக்கும் (Polytheism) உருவ வழிபாட்டுக்கும் எதிராகத் தொடங்கப்பட்டதாகும்.

வா. க. 12 - 34

இராசாராம் மோகன் ராய்

இராசாராம் மோகன் ராய் வைதிக இந்துக் குடும்பத்தில் பிறந்து, பிராமண சம்பிரதாயச் சடங்குகளை எதிர்த்து, அவர்களின் அளவற்ற எதிர்ப்பை வருவித்துக்கொண்ட சீர்திருத்தவாதி ஆவார். இவர் வங்காளத்திலுள்ள இராதாநகர் என்னும் ஊரில் இராம காந்து என்ற பெரியநிலக்கிழாருக்கு மகனா

கப் பிறந்து வளர்ந்து, ஆடம்பர வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார். இவருக்கிருந்த செல்வச் செழிப்பால் இவரால் நிறையப் படிக்கமுடிந்தது. தொடக்கத்தில் இவர் தம் தாய்மொழியான வங்காள மொழியையும், அதனுடன் பாரசீகம், அராபிக்கு, சமசுகிருதம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளையும் கற்றுத் தேர்ந்து இரங்க்பூர் (Rangpur) மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்தில் பணியிற் சேர்ந்தார். இவர்தம் அயராது, உண்மையான உழைப்பால் எழுத்தராகப் (Clerk) பணியாற்றிய இவர் விரைவிலேயே ஒரு மாவட்டத்தின் திவானாகப் (Dewan) பதவி உயர்வு பெற்றார். இடைப்பட்ட காலத்தில் இலத்தீன், எபிரேயம், கிரேக்கம் ஆகிய மொழிகளைக் கற்றுதுடன் கிறித்தவ சமயக் கருத்துகளையும் கற்றார். இதற்கு முன்னரே இவர் இந்து சமயத்தின் வேதநூல்களையும், உபநிடதங்களையும் கற்றுத் தேர்ந்திருந்தார்.

இவர் கி.பி. 1818 - ஆம் ஆண்டளவில் வேதாந்தங்களிலும் மக்கள் நலப் பணியிலும் மனத்தைத் திருப்பினார். சமயத் தொடர்பான செயல்களில் இவர் ஆழமாக ஆராய்ந்தார். கிறித்தவர்களின் கல்வி ஐரோப்பியரின் தாராளக் கொள்கை ஆகியவற்றால் ஏற்பட்ட தரக்கத்தினால் இவர் இந்து சமயத்திலும், சமூகவழக்கங்கள், நடைமுறைகள் ஆகியவற்றிலும் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டால் இன்றியமையாதது என்று எண்ணினார். அதன் விளைவாக கி.பி.1815 இல் 'ஆத்மிய சபை' (Atmiya Sabha) என்னுமோர் அமைப்பை இவர் தம் சீர்திருத்தக் கருத்துகளை ஆதரித்த பல நண்பர்களுடன் இணைந்து உருவாக்கினார். பின்னர் கி.பி.1819-இல் கல்கத்தா ஒருமைப் பாட்டினர் குழுவையும் (Calcutta Unitarian Committee), கி.பி.1828-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுத் திங்கள் 20 -ஆம் நாள் பிரம்ம சமாசத்தையும் தோற்றுவித்தார்.

இவர் சமயச் சீர்திருத்தத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்கினார். இந்து சமயத்தினைச் சீர்திருத்தம் செய்வதன்மூலம் இந்து சமயத்திலுள்ள குறைகளை நீக்கி அதன் அழிவிலிருந்து அச்சமயத்தைக் காப்பாற்றலாம் என நம்பினார். இவர் பல கடவுட் கொள்கையையும், உருவ வழிபாட்டையும் வெறுத்தார். எனவே, இவர் 'இறைவன் ஒருவனே'; அவனே இவ்வுலகின் காரணகருத்தாவும் காப்பாளனும் ஆவான் எனக் கூறினார். மேலும், இவர் எங்கும் நிறைந்த இறைவனைக் கல்லால் செய்யப் பெற்ற சிலையில் தான் இருக்கிறான் என்று கூறுவது அறியாமை என்றார். இவர் இந்து சமய வேத நூல்களின் படி தூய்மையுடைய புனிதமான தியானமும், அருள் நிறைந்த இறைவனை வணங்குதலும் இன்பத்தை அடைவிக்கும் வழி என்றும், பலியிடுதல் போன்ற பிற சடங்குகளும் உருவ வழிபாடும் மனிதன் தன்னை

லத்திற்காக உருவாக்கப்பட்டவை என்றும் கூறினார். இவர் வேதங்களையும் உபநிடதங்களையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துத் தாழ்ந்த சாதியினரும் பிற சமயத்தவரும் அவற்றைப் படிக்குமாறு செய்தார்.

இராசாராம் மோகன் ராய் சமயச் சீர்திருத்தத்தைக் கொணர மிகவும் விரும்பினாரெனினும் இந்து சமயத்தில் எந்தவிதப் புரட்சிகரமான மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்த நினைக்கவில்லை. இவர் இந்து மதத்திலுள்ள தீய பழக்க வழக்கங்களையும் வெளிப்படையாகத் தெரிகின்ற சமூகக் கொடுமைகளையும் களைந்து தூய்மைப்படுத்தவே எண்ணினார். இவர் இந்து சமயத்தின் புனிதத் தன்மையை மறுபடியும் கொணரவே விரும்பினார். இவர் தம் நிலைக்கு, உபநிடதங்கள், பிரம்ம சூத்திரங்கள் ஆகிய இந்து சமய அடிப்படை நூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டார். இவர்தம் புதிய கடவுட் கொள்கைகள் பின்வரும் சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டிருந்தன. 1) கடவுள் அவதாரங்களில் நம்பிக்கை இன்மை, 2) பலகடவுள் வழிபாட்டையும் உருவ வழிபாட்டையும் பாவச்செயலாகக் கருத்தல், 3) சாதி வேறுபாடுகளைப் பலமாக எதிர்த்தல், 4) வினைப்பயன், மறுபிறப்பு ஆகியவற்றில் நம்பிக்கையை உருவாக்கல், 5) குறிப்பிட்ட எந்த வேத நூலையும் ஓர் உரிமை நூலாகக் கொள்ளாமை.

இந்துக்களின் புனித சிந்தனைகளைத் தவிர்ந்து எந்தவிதமான புதிய சிந்தனைகளையும் பிரம்ம சமாசத்தின் கடவுள் கொள்கை கொண்டிருக்கவில்லை. இருக்கு வேதத்திலிருந்து உபநிடதங்கள் வரையிலான இந்து சமய நூல்கள், பகவத் கீதையிலிருந்து இராமானுசர், மாத்துவர், துளசிதாசர், சைதன்யர் மற்றும் பிற சமயப் பெரியார்களின் கருத்துகள் ஆகியவற்றின் சாரமே இதன் கொள்கையாகும். மோகன் ராய், சாதனா (Sadhana) என்ற தியான முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். தியான முறைகளில் கூட எந்த விதப் புரட்சியோ, புதுமையோ மேற்கொள்ளவில்லை. தியானம் காயத்திரி மந்திரத்தின் மூலமும் உபநிடதங்களின் மூலமும் கடவுளைத் தியானிப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இவர் இந்து சமயத்தின் சமூக மற்றும் அரசியல் சார்ந்த கூறுகளை மட்டுமே மாற்ற நினைத்தார்; மதத்தின் புனிதத் தன்மையை மாற்ற நினைக்கவில்லை.

இவர் சமூக, சமயச் சீர்திருத்தங்களுக்காகப் பிரம்ம சமாசத்தை உருவாக்கிச் சமயத்திலும் இந்து சமய வாழ்க்கை முறையிலும் பல சீர்திருத்தங்களைக் கூறினாலும், சமயத்தின் மீது ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். இவர் இந்திய நாடு, சமயம், இனம், முன்னோர்களின் வரலாற்றுச் சாதனைகள் ஆகியவற்றில் பெருமை கொண்டார். சமயத்தில்

தேவையான சில மாற்றங்கள் ஏற்படவேண்டும் எனக் கூறினார். மேலும் இவர், இந்துமதத்தின்மீது நம்பிக்கை கொண்டவரும் பழைய பழக்கங்களைப் பாதுகாப்பவரும் ஆவார். எடுத்துக்காட்டாக, இவர் கிறித்தவ சங்கங்கள் இந்து சமயத்தைத் தாக்குவதை எதிர்த்தார். இருப்பினும் இந்து சமயத்திலுள்ள கொடுமையான பழக்கவழக்கங்களையும் எதிர்த்தார்.

இவர் சாதி வேறுபாடுகளை வெறுத்தார். எனவே சமாசத்தில் வாரந்தோறும் நடைபெறும் தியான வழிபாட்டுக் கூட்டத்தில் அனைத்துச்சாதி இன மக்களும் வேறுபாடின்றிக் கலந்துகொள்ளுமாறு செய்தார். மக்களும் வேறுபாடின்றி அக்கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டு பல்வகைக் கருத்துகளையும் ஆராய்ந்தனர்.

இவர் சமூகத்தில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிற கொடுமையான சமூக வழக்கங்களையும், நடைமுறைகளையும் எதிர்த்தார். இவர்தம் காலத்தில் பலதார மணம் (Polygamy) பரவலாக நடைமுறையில் இருந்துவந்தது. இராசாராம் மோகன்ராய் அவ்வழக்கத்தை வன்மையாகக் கண்டித்தார். மேலும் இது இந்து சமயச் சட்டத்திற்கு முரணானது என்றும், சில தவிர்க்கவியலாத நிலைகளிலேயே மறு திருமணங்கள் செய்துகொள்ளலாம் என்றும் இந்து சமயச் சட்டங்களை இயற்றிய யாக்ஞவல்கியர் (Yajnavalkya) போன்றோர்தம் நூல்கள் கூறுவதாக விளக்குகிறார்.

இவர் சதி என்னும் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கத்தை (Sati) அறவே வெறுத்தார். உடன்கட்டை ஏறுகின்ற கண்முடித்தனமான கொடிய வழக்கம் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் வேரூன்றி இருந்தது. அதாவது, கணவனை இழந்த பெண்கள் (விதவைகள்) எரிகின்ற தங்கள் கணவரின் சிதையில் தள்ளப்பட்டுச் சாகடிக்கிற வழக்கம் இருந்தது. சாத்திரப் பண்டிதர்கள் இம்முறைக்கு உடன்பட்டமையால் அரசாங்கமும் 5.12.1812 முதல் உடன்கட்டை ஏறுகின்ற கொடிய வழக்கத்திற்குத் துணைநின்றது. அக்காலக் கட்டத்தில் வங்காளத்தில் மட்டும் ஆண்டிற்கு ஏறக்குறைய 580 உடன்கட்டை ஏறும் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. மேலும், கி.பி. 1815 - 20-க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் உடன்கட்டை ஏறிய விதவைகளில் எட்டு வயதிற்கும் கீழானோர் 3 பேர்கள் என்றும், ஒன்பது வயதிற்கும் பதினாறு வயதிற்கும் இடைப்பட்டோர் 43 பேர்கள் என்றும், இருபது வயதிற்கும் கீழானோர் 122 பேர்கள் என்றும் புள்ளிவிவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. எனவே, இராசாராம் மோகன்ராய் அதை எதிர்த்து கி.பி. 1811 முதல் கி.பி. 1823

முடிய ஒரு தனிமனிதப் போராட்டமே நடத்தினார். உடன்கட்டை ஏறுகின்ற வழக்கத்தைப் பற்றிச் சாத்திரங்கள் ஏதும் கூறவில்லை என்று வாதிட்டார் அவ்வழக்கத்தை எதிர்த்து அரசிற்குப் பல விண்ணப்பங்களை அனுப்பினார்.

அப்போது தலைமை ஆளுநராக (Governor General) இருந்த வில்லியம் பெண்டிங்கு பிரபு (Lord William Bentinck) அதில் மிகுந்த ஆர்வம்கொண்டு அக்கொடிய வழக்கத்தை ஒழிப்பதில் ஊக்கமாக ஈடுபட்டார். அவர் உடன்கட்டை ஏற்றல் தடைச் சட்டத்தை கி.பி. 1829 - ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தார், அதன்படி உடன்கட்டை ஏற்றுதல் கொலைக் குற்றத்திற்குச் சமமாகக் கருதப்பட்டுத் தண்டத் தொகையும் தண்டனையும் வழங்கப்பட்டன. பின்னர், உடன்கட்டை ஏறுதல் இந்தியச் சட்டப்படி (306 - ஆம் பிரிவு) தற்கொலை எனக் கருதி அவர்களுக்கும் தண்டனை வழங்கப்பட்டது.

ஆனால், இராசாராம் மோகன்ராய் இது போன்ற தீவிரமான முறைகளுக்கு (தண்டனை) உடன்படவில்லை. இவ் வழக்கத்திற்கு எதிரான மக்கள் எண்ணத்தையும் கருத்தையுமே மாற்றுவதற்கு எண்ணினார். ஆனால், இந்து சமயத் தலைவர்கள் 'தர்ம சபா' என்ற அமைப்பின் மூலம் இச்சட்டத்திற்கு எதிராக வழக்குத் தொடர்ந்தபோது மோகன்ராய் இலண்டன் சென்று இச்சட்டத்திற்கு ஆதரவாக நின்று வழக்கில் வெற்றியும் கண்டார்.

இவர் உருவ வழிபாட்டிற்கும் உடன்கட்டை ஏறுதலுக்கும் எதிரான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுதல் மட்டுமன்றிப் பிற சமூக-சமயக் கொடுமைகளைக் களையவும் பாடுபட்டார். இவர் குழந்தைத் திருமண முறையை எதிர்த்தார். விதவைகள் மறுமணத்தை ஆதரித்தார். குழந்தைக் கொலையை எதிர்த்துக் குரல் எழுப்பினார். இந்தியசாதி அமைப்பு முறையிலுள்ள பெண்களின் நிலையை எடுத்துக்கூறிப் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்காக அரும்பாடுபட்டார். பெண்களின் சொத்துரிமையையும் கலப்பு மணத்தையும் ஆதரித்தார்.

மேலும், இவர் ஆங்கிலக் கல்வி அமைப்பு முறையையும், மேலைநாட்டு அறிவியல் அறிவையும் இந்தியக் கல்வி நிறுவனங்களில் புகுத்துதலை மிகவும் விரும்பினார். அப் புதிய கல்விமுறையில் ஓர் இந்துக் கல்லூரி, ஆங்கிலப் பள்ளி, வேதாந்தக் கல்லூரி ஆகியன உருவாகத் துணைநின்றார். நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குப் பல புதிய வழிமுறைகளைக் கூறினார். புலவர்கள், வித்துவான்கள் போன்றவர்களால் கற்பிக்கப்படுகின்ற கல்வி, நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதது என வாதிட்டார். இந்தியாவின் சமூக வாழ்க்கையைக்

கெடுக்கின்ற தகாத பழக்கங்களையும், ஊழலையும் ஒழிப்பதற்கு மேலைநாட்டுக் கல்வியும் அறிவும் மட்டும் போதாது; இந்தியப் பண்பாட்டைச் சரியாக அறிந்து அதற்கேற்ப நடக்கவும் வேண்டும் எனக் கூறினார். அன்பையும், உடன் பிறப்பு நேயத்தையும் கற்பித்தார்.

மோகன்ராயின் இறப்புக்குப் பின்னர்: இராசாராம் மோகன்ராய் கி.பி.1833-இல் இலண்டனில் காலமான பின்னர்ப் பிரம்ம சமாசம் தொடர்ந்து அவர்தம் எண்ணங்களை நிறைவேற்றப் பாடுபட்டது. முக்கியமாகப் பெண்கள் கல்வியிலும், விதவைகளின் மறுவாழ்விலும் அக்கறை செலுத்தியது.

பெண்கள் கல்வி பயிலுவதைப் பற்றிய தவறான எண்ணம் அப்போது வங்காளத்தில் நிலவியது. பெண்கள் கல்வி கற்பதை மக்கள் ஏற்கவில்லை. பெண்கள் எழுதவும், படிக்கவும் கற்றால் விதவைகள் முறைமெல்லமெல்ல ஒழிந்து விடலாம் என அவர்கள் அஞ்சினர். ஆனால், பெண்கள் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த பிரம்ம சமாசம் அதை நடைமுறைப்படுத்த முயற்சி எடுத்தது. சமரச்சீர்திருத்தவாதியான ஈசுவர சந்திரவித்யாசாகர் (Iswar Chandra Vidya Sagar) பெண்கள் கல்விக்காக அரும்பாடுபட்டார். அவர் பெத்தன் (Bethune) என்பவருடன் இணைந்து கி.பி. 1849-இல் கல்கத்தாவில் உயர்சாதி இந்துப் பெண்களுக்காக ஒரு பள்ளியை நிறுவினார். அப்பள்ளியே பெண்கள் கல்வி இயக்கத்தின்தொடக்கமாக அமைந்தது. அதன் பின்னர்த் தம் சொந்தச் செலவிலேயே மேலும் பல பெண்கள் பள்ளிகளைத் தொடங்கினார்.

கேசப் சந்திர சென் (Keshub Chandra Sen) என்ற பிரம்ம சமாசச் சீர்திருத்தவாதி வங்காளம், பீகார் ஆகிய மாநிலங்களில் பெண்கள் கல்விக்காகத் தீவிரமாய்ப் பணியாற்றினார். மேலும் சசிபத பானர்சி (Sasipada Banerji) என்பவரும் பெண்கள் கல்வியிலும் சமூகப் பணியிலும் மிகுந்த அக்கறை காட்டினார். அவர்தம் மனைவியின் உதவியுடன் கி.பி.1865-ஆம் ஆண்டு பெண்கள் பள்ளி ஒன்றினைத் தம் இல்லத்திலேயே தொடங்கினார். தொடர்ந்து இவர் கி.பி. 1871 - இல் மற்றுமோர் பள்ளியையும், கி.பி. 1873 -இல் பெண்களுக்கான உயர்கல்வி நிறுவனம் ஒன்றிணையும் நிறுவினார்.

இவர் விதவைகளுக்கென மறுவாழ்வு இல்லம் ஒன்றினை கி.பி. 1887 - இல் கல்கத்தா அருகிலுள்ள பாரக நகரில் (Baraha nagar) நிறுவினார். இந்தியாவில் அவ்வகையில் அதுவே முதல் சாதனையாகும்.

மேலும், பிரம்ம சமாசம், விதவைகள் மறுமணத்

திலும் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கிற்று. ஈசுவர சந்திர வித்யா சாகர் விதவைகள் மறுமணத்தினைத் தீவிரமாக எடுத்துக்கூறி விளம்பரப்படுத்தினார். இவர் கி.பி.1854 - இல் விதவைகள் மறுமணத்தை வலியுறுத்திச் சிறு நூல் ஒன்றினை எழுதி வெளியிட்டார். இதில் இந்து சாத்திரங்கள் விதவைகள் மறுமணத்தைத் தடுக்கவில்லை என்றும், அனுமதி வழங்கியுள்ளன என்றும் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். விதவை மறுமணத்தைச் சட்ட முறையாக்கவும் அனுமதிக்கவும் கி.பி. 1855 அக்டோபரில் இவர் அரசிடம் விண்ணப்பம் கொடுத்தார். பின்னர் கிராண்டு (J.P.Grant) என்ற மாநிலங்களவை உறுப்பினரால், - கி.பி. 1855 நவம்பரில் இந்து விதவைகள் மறுமணச் சட்டப் பேராணை கொண்டுவரப்பட்டது. அப் பேராணை கி.பி. 1856 சூலை மாதத்தில் அமலுக்கு வந்தது.

விதவை மறுமணம் இவ்வாறு சட்ட முறையாக அனுமதிக்கப்பட்டுச் செல்லுபடியானாலும் மக்களின் மனநிலை அதில் இன்னும் மாறவில்லை. விதவைகளும், அவர்களுடைய பெற்றோர்களும் மறுமணத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. வித்யா சாகர் பணஉதவி செய்வதன்மூலம் விதவைகள் மறுமணத்தை ஊக்குவித்தார். எனினும், மக்களின் மிகுந்த வரவேற்பின்மையால் அவர்தம் நலப்பணி பாதிக்கப்பட்டது.

பிரம்ம சமாசம் விரிவான மதச் சடங்குகளையும் பெரிய விழாக்களையும் எதிர்த்தது. இது கடவுளை வணங்குதல், திருமணம் போன்றனவற்றில் எளிமையையே கடைப்பிடித்தது. சமாசம் கி.பி. 1866-இல் ஒரு புதிய முறையிலான திருமண விழா பற்றி ஒழுங்குபடுத்திக் கூறியது. இதில் தேவையற்ற சடங்கு முறைகள் விலக்கப்பட்டன. அப் புதிய முறையில் பிரம்ம திருமணங்கள் நடைபெற்றன. மேலும் பிரம்ம திருமணச் சட்டம் கி.பி. 1872-இல் கொண்டுவரப்பட்டு அவ்வகையான திருமணங்கள் சட்டமுறையினவாக ஆக்கப்பட்டன. அச்சட்டம் விதவை மறுமணத்தையும், கலப்பு மணத்தையும் அனுமதிக்கிறது. மேலும், அது குழந்தைத் திருமணத்தைத் தடைசெய்கிறது.

இவ்வாறான நடைமுறை நலப்பணிகளால் பிரம்ம சமாசம் இந்தியச் சமூக-சமயச் சீர்திருத்த வரலாற்றில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இச் சமாசம் இந்தியச் சமூக-சமயச் சீர்திருத்த இயக்கங்களுக்கு அடிப்படையானது என்றும் சொல்லலாம்.

சமாசத்தின் அழிவு: இராசாராம் மோகன் ராயின் இறப்புக்குப் பின்னர், சமாசம் அவர்தம் நெருங்கிய நண்பரான தேவேந்திரநாத்து தாகூரின் (Devend-

ranath Tagore) தலைமையின்கீழ் வந்தது. தேவேந்திரநாத்து. பிரம்ம சமாசத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தீவிரமான முயற்சிகள் மேற்கொண்டார். சமாசத்தின் கெளரவங்களைப் பரப்புவதற்குத் 'தத்துவபோதினிப் பத்திரிகை' (Tattvabodhini Patrika) என்னும் பெயரில் மாத இதழ் ஒன்றினைத் தொடங்கினார். பிரம்ம சமாசத்தின் ஆசிரியர்களுக்காகவும், கொள்கைப் பரப்புநர்களுக்காகவும் 'தத்துவ போதினிப் பாடசாலை' (Tattvabodhini Patasala) என்ற பெயரில் பள்ளி ஒன்றையும் திறந்தார். அவர் பிரம்ம சமாச உறுப்பினர்களுக்காக உறுதிமொழிப் பத்திரம் ஒன்றையும் உருவாக்கினார்.

பிரம்ம சமாசத்தின்பால் பல இளைஞர்கள் ஈர்க்கப்பட்டு அதில் இணைந்தனர். அவர்களுள் ஒருவரே கேசப் சந்திரசென் (Keshab Chandra Sen). அவர் சமாசத்தின் நடவடிக்கைகளில் தீவிரமாகப் பங்கு கொண்டு சமாசத்தின் ஒருமுதன்மையாளராக (Spokesman) விளங்கினார். சமாசத்தில் ஒரு கணிசமான உறுப்பினர்கள் அவரைப் பின்பற்றத் தொடங்கினர்.

சந்திரசென்னுக்குக் கிறித்தவ சமயத்தின் தாக்கம் மிகுதியாக ஏற்பட்டது. அதனால், சமாசத்தைக் கிறித்தவ சமயக் கொள்கையின்படி நடத்திச் செல்ல விரும்பினார். ஆனால், இந்து மதத்தின்மீது பற்றுக் கொண்ட தேவேந்திரநாத்து சமாசத்தை இந்துச் சமூகத்தின் ஒரு பகுதியாக வைத்துக் கொள்ளவே விரும்பினார். எனவே, இவ்விருவருக்கிடையே மனச்சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன.

சந்திரசென், சமாசத்தின் விழாக்களில் உருவ வழிபாட்டின் இயல்புகள் மிகுந்திருக்கின்றன; அது சமாசத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைக்கு எதிரானது எனக் குரல் எழுப்பினார். தேவேந்திரநாத்தும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு சமாசத்தின் விழாக்களையும் சடங்கு முறைகளையும் மாற்றியமைத்தார். பின்னர், சந்திரசென், சமாசத்தைச் சேர்ந்த அனைத்துத் துவிசா (Dwija) சாதியினரும் பூணூலை அறுத்து எறியவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை எழுப்பினார். தேவேந்திரநாத்து முதலில் அக் கோரிக்கையை ஏற்றுச் சமாசத்தின் சமய குருமார்கள் அனைவரையும் பூணூலை அறுத்து எறியச் சொன்னார். அதனை மறுத்த சமய குருமார்களைப் பதவியிலிருந்து நீக்கினார். ஆனால், சமாசத்தில் இருந்த பல மூத்த உறுப்பினர்கள் அவர்தம் முடிவை எதிர்த்தனர். அந்த எதிர்ப்பு வலுக்கவே தேவேந்திரநாத்து பதவி நீக்கத்தை இரத்து செய்து விட்டுச் சமய குருமார்கள் பூணூல் அணிவதற்கு அனுமதி அளித்தார். அம்முடிவை எதிர்த்துக் கேசப் சந்திரசென்னின் பிரிவினர் அச் சங்கத்திலிருந்து தனி

யாக விலகி கி.பி. 1866-இல் 'இந்திய பிரம்ம சமாசம்' என்ற பிரிவை ஏற்படுத்தினர். எனவே, தேவேந்திரநாத்தின் தலைமையின்கீழ் இயங்கிய சமாசம் 'ஆதி பிரம்ம சமாசம்' (Adi Brahmo Samaj) எனக் கூறப்பட்டது.

சந்திரசென்னின் பிரம்ம சமாசம் எந்தவிதமான சட்டதிட்டத்தையோ விதிகளையோ கொண்டிருக்கவில்லை. சந்திரசென் வறிதே தம்மைப் புதிய சமாசத்தின் செயலராக அறிவித்துக்கொண்டு செயலாற்றினார். இவர் தம்மைப் பற்றிய ஒரு தோற்ற வழிபாட்டு மரபை (Personality Cult) உருவாக்கினார். தம்மைக் கடவுளின் தூதுவர் என்று கூறிக்கொண்டார். சமாசத்தின் நலப் பணிகள், புகழ் ஆகிய அனைத்திற்கும் தாமே காரணம் என்ற எண்ணத்தை உருவாக்கினார். அவைபோன்ற செயல்கள் அவர்தம் தொண்டர்களிடையே மனக்குறையை ஏற்படுத்தின. மேலும், சூழ்நிலையின் காரணமாகத் தம்முடைய மகளை இளம்வயதிலேயே கூச் பீகார் மாநிலத்தின் இளவரசருக்கு மணம் செய்து கொடுத்தார். அந்நிகழ்ச்சி அவர்தம் எதிர்ப்பாளர்கள், சமாசத்தை மேலும் பிளவுபடுத்துவதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்தது. அவர்கள் கி.பி. 1878-இல் பண்டித சீதாநாத்து தத்துவபூசன் (Pandit Sitanath Tattvabhushan) தலைமையில் சாதாரண பிரம்ம சமாசம் (Sadharana Brahmo Samaj) என்ற பெயரில் மூன்றாம் பிரம்ம சமாசத்தை நிறுவினர். அப்பிளவு சந்திரசென்னின் சமாசத்திற்கு மிகுதியான அழிவை ஏற்படுத்தியது.

அக்காலக் கட்டத்தில் அனைத்துப் பிரம்ம சமாச இயக்கமும் வலுவிழந்து, படிப்படியாகத் தேய்ந்து மறைந்து போனது. இப்பொழுது பிரம்ம சமாசம் முற்றிலும் வெறுமையான ஓர் அமைப்பாகத் திகழுகிறது. இருப்பினும் இந்து சமயத்திற்கு இச் சமாசம் ஆற்றிய நலப் பணிகள் மறக்கவியலாதனவாகும். சர்மா (D.S. Sharma) என்ற அறிஞர், இச்சங்கம் பின்வரும் 3 வழிகளில் இந்து சமயத்திற்கு நலப்பணிகள் ஆற்றியுள்ளதாகக் கூறுகிறார். அவையாவன: 1) இது சமூகச் சீர்திருத்தத்தை யாவரும் விரும்பும் வகையில் செயலாற்றியது, 2) கிறித்தவ சமயத்திற்கு இந்து சமயத்தவர் மாறுதலைத் தடுத்தது, 3) ஏற்புடைச் சமயம் சார்ந்த இந்துக்கள் அனைவரும் ஒருங்கிணைந்து இந்துசமயம் புத்துயிர் பெறப் பணியாற்றுமாறு தூண்டிற்று. டி.த.

துணை நூல்கள்:

Sen, S.P., Social and Religious Reform Movements in the Nineteenth and Twentieth Centuries, Institute of Historical Studies, Calcutta, 1979.

Singh, K., Indian Social System, Prakashan Kendra, Lucknow, 1984.

பிரம்ம சூத்திரம்: உபநிடதங்கள், பகவத்கீதை பிரம்ம சூத்திரம் ஆகிய இம்மூன்றும் வேதாந்த சமயங்களின் மூன்று அடிப்படைகளாகக் கருதப்பட்டுப் 'பிரசுத்தானத் திரயம்' என்று வழங்கப்படுகின்றன. உபநிடதங்கள் சுருதி பிரசுத்தானம் என்றும், பகவத்கீதை மிருதி பிரசுத்தானம் எனவும், பிரம்ம சூத்திரம் நியாயப் பிரசுத்தானம் எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. வேதாந்தக் கொள்கைகளைத் தருக்க முறையில் பிரம்ம சூத்திரம் விவரித்திருப்பதால் இது நியாயப் பிரசுத்தானமாகின்றது. சூத்திரம் என்பது ஒரு செய்தியை தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் வெளிப்படுத்தும் அமைப்பாகும். அதன் பொருளை விரிவுரையின் உதவியால்தான் அறிய இயலும்.

இந்நூல் வேதாந்த சூத்திரம் எனவும், உடலின் தன்மை, விதி ஆகிய உற்றை அறிவிப்பதால், சரீரக சூத்திரம் எனவும், துறவிகளே இதைக் கற்கத் தகுதியுள்ளவராதலின் இது பிட்சுசூத்திரம் எனவும், வேதத்தின் இறுதியான பகுதியை ஆராய்வதால், உத்தரமீ மாம்ச சூத்திரம் எனவும் பெயர் பெற்றுள்ளது.

பிரம்ம சூத்திரத்தின் ஆசிரியர் பாதராயணர் என்பவராவார். இவரே வேதத்தைப் பகுத்தளித்த வியாசர் என்பது கருதப்படுகிறது. மேலும், வியாசர் விட்டுணுவினுடைய ஞான சக்தியின் அவதாரமெனவும் கூறப்படுகின்றது.

இந்நூலின் காலம் கி.மு. 400 என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இது நான்கு அத்தியாயங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் பாதம் எனப்படும் நான்கு பாகங்களைப் பெற்றது. ஒவ்வொரு பாதமும் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சூத்திரங்களைப் பெற்றது. பிரம்ம சூத்திரம் 192 பாதங்களையும், 555 சூத்திரங்களையும் கொண்டது என ஆதி சங்கரர் எழுதியுள்ளார். சமன்வய என்ற முதல் அத்தியாயத்தில் உபநிடதங்களின் மையக்கருத்து, இரண்டாம் பிரம்மமே என்பது நிறுவப்பட்டுள்ளது என்பது சங்கரரின் கூற்று. அவிரோத என்ற இரண்டாம் அத்தியாயம், வேதாந்தக் கொள்கைகளை எதிர்க்கும் வாதங்களைக் கண்டித்துள்ளது எனவும், மற்ற இரு அத்தியாயங்கள் முறையே சாதனை, பலன் ஆகியவற்றை விவரிக்கின்றன எனவும் சங்கரர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பகவத்கீதை, உபநிடதங்கள், பிரம்ம சூத்திரம் ஆகிய மூன்றும் ஒரே கருத்தைக் கூறுகின்றனவென்று மரபுவழி வந்த விரிவுரையாளர் எழுதியுள்ளனர். இவர்கள், இந்நூலின் மையக்கருத்தை, கடவுள் கொள்கை (Theism), ஒருமைக் கொள்கை (Monism)

அத்துவைதம் (Non dual- brahman) எனப்பல்வேறு வகையில் விவரித்துள்ளனர். உபநிடதக் கொள்கைகளை விளக்கிய தொன்மையான விரிவுரையாளர்களைப் பாதராயணர் பிரம்ம சூத்திரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆசுமராத்தியர், பேதாபேத வாதத்தை ஆதரித்துள்ளார். ஆன்மா பிரம்மத்தினின்றும் மாறுபட்டதுமன்று, மாறுபடாததுமன்று என்று அவர் கூறியுள்ளார். ஓளடலோமி என்பவர், சீவன் பிரம்மத்தினின்றும் விடுபெறும் நிலைவரை வேறுபட்டது; ஆயினும் முக்தி நிலையில் பிரம்மத்துடன் அது ஒன்று படுகின்றது எனக் கருதியுள்ளார். காசுக்கிருத்சுநர், சீவன் பிரம்மத்தினின்றும் வேறுபட்டதன்று என்று கருதியுள்ளார். பாதராயணர், செய்மினி, பாதரி, கார்கணாகிரீ, ஆத்திரேயர் ஆகியோர் பெயர்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சங்கரர், பிரம்ம சூத்திரம் அத்துவைதத்தை விளக்குவதாகக் கூறியுள்ளார். இராமானுசர் இந்நூல் விசிட்டாத்துவைதக் கொள்கையைக் கூறுவதாகவும் மத்துவர் துவைதக் கொள்கையைக் கூறுவதாகவும் தங்கள் விரிவுரைகளில் எழுதியுள்ளனர். ஜி.வி.ச.

துணை நூல்கள்:

Mahadevan, T.M.P., Invitation to Indian Philosophy, Arnold Heinemann Publishers (India) Pvt.Limited, New Delhi, 1974.

Radbakrishnan, S., The Brahma Sutra, George Allen and Unwin, London, 1960.

பிரம்ம ஞான சபை: அமெரிக்காவிலுள்ள நியூயார்க்கு நகரைத் தலையிடமாகக் கொண்டு கி.பி. 1875, நவம்பர் 17-இல் கெலனா பெட்ரோவ்னா பிளாவட்சுகி அம்மையார், என்றி இசுடீல் ஆல் காட்டு என்பவர்களால் பிரம்மஞான சபை (Theosophical Society) தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

பிரபஞ்ச மனிதநேய சகோதரத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு சாதி, மத, இன, வருக்க வேறுபாடுகளின்றி ஒரு புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்குவது; சமயப் பொதுமை, தத்துவம் அறிவியலின் இன்றியமையாமை ஆகியவற்றைக் கற்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவது; இயற்கையில் பொதிந்துள்ள விளக்கப்படாத சட்டங்களையும், மனிதனிடம் மறைந்து கிடக்கும் சக்திகளையும் ஆய்வு செய்வது என்பன இதன் கொள்கைகளாகும்.

எம்மதத்தைச் சார்ந்தவராயினும், எம்மதத்தையும் பின்பற்றாதவராயிருப்பினும் மேற்கண்ட கொள்கைகளை ஆதரிப்பவர்கள் அனைவரும் பிரம்மஞான

சபையின் உறுப்பினராகலாம். சமயக் கருத்துகள் மாறுபடினும், சமயக் காழ்ப்புணர்ச்சிகளைக் களையவும், நல்லெண்ணம் கொண்ட மனிதர்களை ஒன்று திரட்டவும், சமயங்களின் உண்மைகளைப் படித்துணரவும், தாம் படித்தவற்றைப் பிறமக்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளவும் இச்சபையின் உறுப்பினர்கள் ஆர்வமுடன் விழைவர். மனித ஒற்றுமை என்பது பொது நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலான பிரசாரமன்று; உண்மையை உய்த்துணரும் பொதுமையான ஆர்வத்தாலும், ஈடுபாட்டாலுமே மனித ஒற்றுமை நிலவும். உண்மை என்பது அதிகார வர்க்கத்தினரால் வற்புறுத்தப் படுவதன்று; மாறாக, ஆழ்ந்த படிப்பு, ஆய்வு செய்தல், தூய்மையான வாழ்வு, உயர்ந்த கொள்கைகளின் மேல் பற்று ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் உண்மை உணரப்படுவதாகும்.

மேலும் இச்சபையினர், தனிப்பட்டவரின் படிப்பு அல்லது உள்ளுணர்வின் பயனாகத்தான் நம்பிக்கை அமையவேண்டுமே தவிர, அவற்றின் காரணமாக இருக்கவேண்டியதில்லை என்ற கொள்கையை வலியுறுத்துகின்றனர். நம்பிக்கை அறிவின்துணைகொண்டு தான் வெளிப்படவேண்டும்; அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டிய கட்டாயமில்லை. இச்சபையின் மற்றொரு முக்கிய கொள்கை பொறுமை. பொறுமையற்று அலைபவர் உட்பட அனைவர்மீதும் பொறுமை காட்டப்பட வேண்டும். இது இச்சபையினர் ஏற்றுக் கொண்ட உரிமையன்று; கடமையாகவே இதனைக் கடைப்பிடித்து மக்களின் அறியாமையைக் களைய முற்படுவர். அறியாமையைத் தண்டிப்பதைத் தவிர்ந்து, அறியா மாந்தரிடம் அன்புசெலுத்தி அறியாமையை நீக்குதலே தலையாய கடனாகிறது. தெய்வ ஞானத்தின் வெளிப்பாட்டினை ஒவ்வொரு சமயத்திலும் இவர்கள் காண்கின்றனர். அமைதி அல்லது சமாதானம் என்பது இவர்களின் தாரக மந்திரம்; உண்மை என்பது அடையவேண்டிய இலக்கு.

பிரம்மஞானம் (Theosophy) என்பது அனைத்துச் சமயங்களின் அடிப்படையிலான உண்மைகளின் அமைப்பு. எந்த ஒரு சமயமும், இது தனக்கேயுரிய ஒன்று என்று வாதிட முடியாது. தத்துவம், நீதி மற்றும் அன்பு ஆகியவை பரிணாம வளர்ச்சிக்கு உதவியாக இருக்குமென்பதையும் இக்கொள்கை எடுத்துக்காட்டுகிறது. முடிவற்ற வாழ்வில் தொடரும் நிகழ்ச்சியாக மரணம் கருதப்படுவதால், மரணத்திற்கு உரிய இடம் இக்கொள்கையில் தரப்படுகிறது. மக்கட்கு நிலையான, ஒளி பெற்றுள்ள வாழ்வு தேவையென்பதை மரணம் நினைவூட்டுகிறது. உலகிற்கு ஆன்ம அறிவியல் (Science of the Spirit) தேவை என்பதனையும், மனிதன் தன்னைப்போலவே ஆன்மாவைத் தெரிந்து

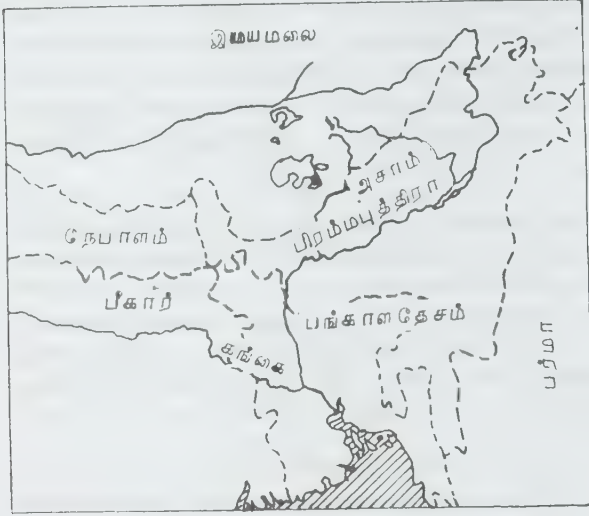
கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தையும், உடலும் மனமும் ஆன்மாவின் துணைவர்கள் என்ற கருத்தினையும் பிரம்மஞானக் கொள்கை பின்பற்றுகிறது. சமயங்களின் அடிப்படை நூல்களில் பொதிந்து கிடக்கும் பொருள்களை வெளிக்கொணர்ந்து, அவை உள்ளுணர்வினால் போற்றப்படுவனபோன்று அறிவின் வழியாகவும் நிலைநாட்டப்பட வேண்டும் என்பதில் நாட்டம் மிக்கவர்களாக இச்சபையினர் திகழ்கின்றனர்.

உண்மையான பிரம்மஞானியாக வேண்டும் என விழைபவர்கள் கற்பதில் ஆர்வமுடையவர்களாகவும், பொறுமை மிக்கவர்களாகவும், உயர்ந்த நோக்கம் உடையவர்களாகவும், அயராது உழைப்பவர்களாகவும், உண்மையை உணர்ந்து பிறருக்கு எடுத்துக் கூறுபவர்களாகவும், அனைத்து மக்களுடனும் ஒற்றுமையாக வாழ விரும்புவவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும்

நியூயார்க்கைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு கி.பி.1875 - இல் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இச்சபை கி.பி. 1897 - இல் பம்பாயைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு செயற்பட்டது. இன்று, சென்னை அடையாற்றில் பல கட்டடங்களுடனும் உலகமெங்கும் புகழ்பரப்பும் நூல்நிலையத்துடனும் தலைமைச் செயலகம் செயற்படுகிறது. அன்னிபெசண்ட்டு அம்மையாரின் மதிநுட்பத்தாலும், வாக்கு வன்மையாலும், அலுவலக நிருவாகத் திறமையினாலும் பிரம்மஞானசபை அகிலம் முழுவதும் போற்றிப் புகழப்படுகிறது. தம் வாழ்நாள் முழுவதும் அயராது பாடுபட்டு இச்சபையை வளர்த்த பெருமை அன்னிபெசண்ட்டு அம்மையாரைச் சாரும். இரா.கோ.

பிரம்மபுத்திரா ஆசியாவின் வற்றாத பேராறுகளுள் ஒன்றாகும். பிரம்மபுத்திரா ஆறு பருவக் காற்றால் மட்டுமே நீரைப் பெறாமல், இமய மலையில் உறைந்துகிடக்கும் பனிப் பாறைகள் உருகுவதாலும் நீரைப் பெற்று வற்றாத உயிர்நதியாக விளங்குகிறது. இந்நதி திபெத்து, சீனா, இந்தியா, வங்காள தேசம் ஆகிய நாடுகளில் 2900 கி.மீ. நீளம் ஓடுகிறது. இது திபெத்தில் திசாங்போ எனவும், சீனாவில் யா-லு திசாங் - பு எனவும், வங்காள தேசத்தில் யமுனை எனவும் இந்தியாவில் பிரம்மபுத்திரா எனவும் கூறப்படுகிறது. மேற்குத் திபெத்தின் திரான்சு இமாலயத்தில் ஏறத்தாழ 5318 மீட்டர் உயரத்தில் சட்லசு, சிந்து ஆகிய ஆறுகள் தோன்றும் இடத்திற்கு அருகில் மானசரோவர் என்ற இடத்தில் உள்ள 'பிரமோத்திரி' என்ற மாபெரும் பனிப் பாறையிலிருந்து தோன்றுகிறது. திபெத்திய மொழியில் பிரம்மோத்திரி 'செமாயுங்டுங்' எனப்படும். கூபி, ஆங்கி, செமாயுங்டுங்

ஆகிய மூன்றுநதிகளும் இணைந்து இந்நதி தொடங்குகிறது.

இந்தியாவிலேயே மிக அகலமான இந்நதி திபெத்தில் 1120 கி.மீ. உயர்ந்தமலைவெளியில் கிழக்கு நோக்கி ஓடுகிறது. திபெத்தில் தசான்போ என்பது தாய்மைப்படுத்தி என்று பொருள்படும்.

இமயமலைத் தொடரில் கிழக்குப் பக்கமாக நாம்சா பார்வாவில் ஆறு வளர்ந்து திகாங்கு என்று பெயர் பெற்று, அசாம் பள்ளத்தாக்கில் புகுகிறது. அசாம் பள்ளத்தாக்கில் 800 கி.மீ. வரை பாய்ந்து அப்பகுதிகளை வளமாக்குகிறது. அசாமில் இந்த ஆறு மாபெரும் ஆறாக விளங்குவதோடு மழைக் காலத்தில் அதன் இரு கரைகளுக்கும் எட்டு கி.மீ.வரை பாய்ந்தும்விரிவடைகிறது. இங்குத்திபாங்கு, உலுகிட்டு ஆறுகள் இதில் கலக்கின்றன.

பின்னர்த் தெற்கு நோக்கித் திசைமாரும் இந்நதி பங்களாதேசப் பகுதியில் கங்கை நதியின் கிழக்குக் கிளை நதியோடு இணைகிறது. கிழக்கு வங்காளத்தில் பிரம்மபுத்திரா என்ற பெயருடன் நுழைந்த இந்நதி தெற்கு நோக்கித் திரும்பி யமுனா என்று பெயர் பெற்றுக் கோலண்டா என்ற பகுதியில் கங்கையுடன் கலக்கிறது. திப்ரூகர் வரையில் ஏறத்தாழ 1,000 கி.மீ. வரையில் போக்குவரத்துக்கு ஏற்றதாய்ள்ளது.

இந்த நதியின் போக்கு முழுமையிலும் தட்ப வெப்ப நிலை மாறி மாறி அமைந்துள்ளது. இந்நதியின் மேற்பரப்புப் பகுதியைப் போலல்லாமல் கீழ்ப் பகுதி ஆக்கல் செய்வதாகவும், அழிவுசெய்வதாகவும் அமைந்துள்ளது. பிரம்மபுத்திரா நதியின் நீர் திபெத்துப் பகுதியில் தெளிவாகவும், பளிங்குபோலவும்

விளங்கி, அசாமில் கலங்கலாக மாறிவிடுகிறது. இதற்குக் காரணம் வண்டல் இதில் நிறையக் கலப்பதே ஆகும். ஏறத்தாழ 250 செ.மீட்டருக்கு மேற்பட்டு மழை பெய்வதால் பிரம்மபுத்திராவில் வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்படுகிறது. இங்கு 1951, 52, 58 தவிர 1950 முதல் 86 வரை ஏறக்குறைய ஆண்டுதோறும் வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

கிழக்கு வங்காளத்தில் 1954-ஆம் ஆண்டு வெள்ளத்தடுப்பு முயற்சிகள் 216 கி.மீ. நீளத்திற்கு மேற்கொள்ளப்பட்டன. பிரம்மபுத்திராத் திட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட 'திசடா பகரேசு' திட்டம் குறிப்பிடத்தக்கது. இத்திட்டப்படி இரான்பூர் மாவட்டத்தில் திசடாவில் 50 கி.மீ. நீளக் கால்வாய் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. இத்திட்டம் 800 ஆயிரம் ஏக்கர் பாசனத்திற்குத் துணைபுரியும் திட்டமாகும். 'பர்பானி' அணை, உமையம் திட்டம் கௌகாத்திக்கு அருகே நிறைவேற்றப்பட்டது.

கி.பி. 1884-இல் 'இந்துக்கு' என்பவராலும் கி.பி. 1868-இல் ஜே. எப். நீதம் என்பவராலும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு பிரம்மபுத்திரா நதியின் தோற்றம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. சமவெளியில் இந்த ஆற்றின் குறுக்கே பாலங்கள் அமைக்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆற்றின் இருபுறங்களிலுமுள்ள சமவெளியில், இந்தியாவில் சாலைகளும், புகைவண்டிப் பாதைகளும் ஓட்டியே செல்கின்றன. வங்கதேசத்தில்தான் ஆற்றின் குறுக்கே பாலங்களைக் காணலாம். சாந்த்பூரில் 'மேக்னா' ஆற்றுடன் கலந்து வங்கக் கடலுடன் கலக்கிறது. இந்த ஆறு எத்தனையோ கிளை நதிகளுக்கு அன்னையாக விளங்குகிறது. ஆண்டு முழுவதிலும் திப்ரூகரிலிருந்து படகுப் போக்குவரத்திற்கு ஏற்றதாக அமைந்துள்ளது. அசாமிலிருந்து கல்கத்தாவிற்கு எண்ணெய், தேயிலை, மரம், சணல், ஆகியவை படகு வாயிலாக இந்நதியின் மூலம் அனுப்பப்படுகின்றன. மழைக் காலங்களில் நீரின் வேகம் அதிகமாவதாலும், தீவுகளும், மணல்மேடுகளும் ஏற்படுவதாலும் படகுப் போக்குவரத்து கடினமாகிறது. பா. த.

பிரமசாரி: இவர் பெயரினாலே இவர் மணம் புரிந்து கொள்ளாது பிரமசரியம் காத்திருந்த அந்தணர் என்பது தோன்றுகிறது என்பர் பி. நாராயணசாமி ஐயர். இவர் பாடியதாக நற்றிணையின் 34-ஆம் பாடல் ஒன்றே காணப்படுகிறது. இவர் 'குறிஞ்சித்திணையில் தோழி தெய்வத்துக்கு உரைப்பாளாய் வெறிவிவக்கியது' என்னும் துறையில் பாடியுள்ளார்.

களவுக் காலத்துப் பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைவியை நோக்கி, இவள் முருகனால் அணங்கப்பட்டார் என்று கருதி அன்னை வெறியெடுத்தாள். அதனைக்

கண்ட தோழி அறத்தொடு நிற்பாளாய் வெறியாட்டினை விலக்கக் கருதித் தலைவனது மாப்பினால் வந்த இந்நோய் நின்னால் வந்ததன்று என்பதனை அறிந்தும், செங்கடம்பங் கண்ணி சூடிப் படிமத்தான் வேண்ட, வெறிக்களத்துப் பலிபெற வந்தோய், நீ கடவுளாயினும் ஆகுக, உறுதியாக அறியாமை உடையை, என்று முருகனை நோக்கிக் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. 'கடவுளாயினும் ஆக, மடவை மன்ற வாழிய முருகே' எனப் புலவர் முருகவேளைக் கடிந்து கூறிய மனத்திட்பம் கருதற் பாலது. இரா.சா.

பிரமதேயம்: தெய்வங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலப்பகுதிகள் தேவதானம் என்று கூறப்பட்டது போலப் பிராமணர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நிலக் கொடைகள் பிரம்மதேயம் என்று கூறப்பட்டன. மன்னர்களும், சிற்றரசர்களும் பிராமணர்களுக்கு நிலப்பகுதிகளை வழங்கிப் புதிய புதிய பிரம்மதேயங்களை உண்டாக்குவதைத் தங்களின் சிறப்புச் செயலாகக் கருதிச் செயற்பட்டனர். சங்ககாலம் தொட்டு இம்மரபு இருந்தது. கி.பி. 3-4-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததும் பசும்பொன் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்ததும் ஆகிய பூலாங்குறிச்சிக் கல்வெட்டிலும் 'பிரம்மதேயம், என்பது காணப்படுகிறது. பல்லவர், பாண்டியர், சோழர் காலங்களில் (கி.பி. 600-1350) பிரமதேயம் என்று கூறப்பட்டு, அதன் பின்னும் அதே பெயரில் குறிப்பிடப்பட்டது. மராட்டியர் செப்பேடு ஒன்று 'விறுமதாயம்' என்று குறிக்கிறது.

உதயேந்திரம், தண்டந்தோட்டம், பட்டாத்தாள் மங்கலம் ஆகிய பல்லவர் காலச் செப்பேடுகள் முறையே 108, 304, 16 பிராமணர்களுக்குப் பங்குகளாகக்கொடுக்கப்பட்டு, உதய சந்திர மங்கலம், தாய முக மங்கலம், பட்டாத்தாள் மங்கலம் ஆகிய பிரமதேயங்கள் உருவாக்கப்பட்டமையைக் காட்டுகின்றன. புதிய பகுதிகளில் பிரமதேயங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டதும் உண்டு. கி.பி. 700-1350 ஆகிய காலக்கட்டத்தில் பிரமதேயங்கள் உருவாக்கப்படும் போக்கு மெல்ல உயர்ந்து உச்சநிலை அடைந்து, பிறகு மெல்லக் குறைந்து அருகியுள்ளது. இப்படித் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பிரமதேயங்கள் உண்டாக்கியவர்களின் சிறப்புப் பெயர்களுடனோ அல்லது ஊர்ப் பெயர்களுடனோ மங்கலம் என்பது சேர்த்து வழங்கப்பட்டன. (எ - டு. பட்டாத்தாள் மங்கலம், உதய சந்திர மங்கலம்).

புதிதாக அமைக்கப்பட்ட, பிராமணர்களின் நிலப்பகுதிகளான பிரம்மதேயங்களுக்கு அரசர் அல்லது சிற்றரசர்க்குத் தரப்பட வேண்டிய வரிவகைகள் நீக்கப்பட்டன. மேலும் பல சலுகைகளும் தரப்பட்டன.

பிரமதேய நிலங்கள் அனைத்தும் பங்கு பெற்ற பிராமணர் அல்லது அவர்களின் வழியினருக்கு உரியவை. எனவே, பிரமதேயத்தில் நிலம் உடைய பிராமணர்கள் 'பிரமதேயக் கிழவர்' என்று குறிப்பிடப்பட்டனர். பிராமணர்கள் வேதங்களைக் கற்பது, கற்பிப்பது, கோயில் வழிபாடுகளை மேற்கொள்வது போன்ற வைதிகப் பணிகளில் ஈடுபட்டதாலும், ஊக்குவிக்கப்பட்டதாலும் அவர்களே நிலங்களை உழுது பயிரிட இயலாத நிலை இருந்ததால் வேளாண் வகை மக்களும் மற்றும் கொல்லர், தச்சர், செக்காட்டுபவர் போன்ற பிற மக்களும் அப்பிரமதேயங்களில் வாழ்வது இன்றியமையாததாயிற்று.

பிரமதேயங்களில் பொதுவாக ஊர்ப்பொதுவானவற்றைப் பற்றிப்பேசவும் முடிவுகள் எடுக்கவும் பிராமணர்களின் ஆட்சிக்குழு இருந்தது. இது சபை எனப்பட்டது. அச்சபைகள் பிரமதேயங்களின் அளவுக்கு ஏற்பச் சிறிய சபைகளாகவோ, பல்வேறு வாரியக்குழுக்களை உடைய பெரிய மகாசபைகளாகவோ இருந்தன. பிரமதேயங்களில், சேரிகள், குடும்புகள், கரைகள் என்ற பிரிவுகள் ஊர், நிலம், நீர்ப்பாசனம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. ஊரின் ஒவ்வொரு பணியையும் கவனிப்பதற்கென்று வாரியம் என்ற அந்தணர் குழுக்கள் இருந்தன. அச்சபைகளின் நடவடிக்கைகளைச் சிறப்புமிக்க உத்திரமேரூர் (செங்கற்பட்டு மாவட்டம்), மானூர்க் (திருநெல்வேலி மாவட்டம்) கல்வெட்டுகள் விவரிக்கின்றன.

தமிழ்நாட்டில் கி.பி. 700 முதல் 1279 முடிய கிடைத்துள்ள, வெளியான கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ள ஏறத்தாழ 250 நில விற்பனைச் செய்திகளைப் பட்டியலிட்டபோது 170 நில விற்பனைகள் பிரமதேயப் பிராமணர்களை மையமாகக் கொண்டமைந்தன. எஞ்சியவை வேளாண்மை வணிக அமைப்புகளைச் சேர்ந்தவர்களையும், கோயில்களையும் மையமாகக் கொண்டு நிகழ்ந்துள்ளன. சமுதாயத்தில் நில உரிமை அதிகம் உடையவர்களாக, அன்று பிராமணர்கள் விளங்கியதையும், அதற்குப் பிரமதேயங்கள் வழிவகுத்ததையும் இது விளக்குகிறது.

அகரம், அக்கிரகாரம், மங்கலம், சதுர்வேதி மங்கலம் முதலிய பிராமணர் பகுதிகளும் பிரமதேயங்களாகும். கல்வெட்டுகளில் பிரமதேய ஊர்களைக் குறிக்கும்போது 'வடகரை பிரமதேயம், 'செயங்கொண்ட சோழபுரம் வளநாட்டு ஆக்கூர் நாட்டுப் பிரமதேயம், திருக்கடவூர் வடகரை மிறைக் கூற்றத்துப்பிரமதேயம் திருவிசலூர்' என்று பிரமதேயம் என்ற சொல் முன்னதாகச் சேர்க்கப்பட்டுக்

காணப்படுகிறது. இன்றும் சில ஊர்கள் 'பிரமதேசம்' என்றே குறிப்பிடப்படுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டாகக் காஞ்சிபுரத்திற்கு அருகில் உள்ள ஓர் ஊரும், திருநெல்வேலி மாவட்டம் அம்பாசமுத்திரம் அருகில் உள்ள ஓர் ஊரும் பிரமதேசம் என்றே இன்றும் வழங்கப்படுவதைக் கூறலாம்.

காஞ்சிபுரம் அருகில் உள்ள பிரமதேசத்தில் இராசேந்திர சோழனுக்கு நினைவாலயமாக, அவனுக்கு இறுதிச் சடங்குகள் செய்து எடுக்கப்பட்ட பள்ளிப்படைக் கோயில் உள்ளது. இங்கு அவன் அரசியால் தாக சாந்திக்காகத் தண்ணீர் பந்தல் அமைக்கப்பட்டிருந்த செய்தியும் கல்வெட்டால் அறிய முடிகிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டம் அம்பாசமுத்திரம் அருகில் உள்ள பிரமதேசத்தில் சோழ, பாண்டியர், சேரர் கல்வெட்டுகளுடன் கூடிய ஒரு பழங்கோயில் உள்ளது. அக்கோயில் கோபுரவாயில் கதவில் உள்ள மரச் சிற்பங்கள் சிறப்பானவை. கோயில் திருச்சுற்றில் ஓர் அறை முழுவதுமாக கி.பி. 12-13-ஆம் நூற்றாண்டில் அமைக்கப்பட்ட பிச்சை புகும் சிவ பெருமான், தாருகாவனப் பெண்கள், பூதகணங்கள் ஆகிய சிற்பக்காட்சிகள் சிறப்பானவையாகும்.

சு.இராசு.

பிரமனார், சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பாடிய ஒரே பாடல் புறநானூற்றில் 357-ஆம் பாடலாக அமைந்துள்ளது. நிலையாமையை நன்குணர்ந்த இவர் அதனை மக்கட்கு நன்கு அறிவுறுத்துகின்றார். 'மூவேந்தர்க்கு முரிய பொதுவான நாட்டினைத் தமக்கே உரியதாக்கி ஆண்ட வேந்தரும் தம் நாள் கழிந்து மாய்ந்தனர்; அவர்கள் ஈட்டிய செல்வமும் அவர்க்குத் துணைபோனதில்லை. அவரவர் ஆற்றிய அறவினையே அவரவர்க்கு மேலுலக இன்ப விளைவிற்கு வித்தாகும்; இவ்வுலக வாழ்வாகிய கடலைக் கடந்து மேலுலகமாகிய அக்கரையை அடைதற்கு அறவினையே புணையாகத் துணைபுரியும். ஆதலின் அறவினையைக் கூற்றுடன் வருமுன் விரைந்துசெய்ம் மின் எனப் பிரமனார் அறவுரை கூறுவர்.

இரா. சா.

பிரயோக விவேகம்: இந்நூல் தமிழகத்தே பாண்டி நாட்டில் உள்ள திருக்குருகூரில் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்த இருமொழிப் பேரறிஞர் சுப்பிரமணிய தீக்கிராற் செய்யப்பெற்ற தொரு தமிழிலக்கணச் சார்பு நூலாகும். இந்நூலாசிரியர் போதாயன முனிவர்மரபில் வந்தவர் என்பது, 'பெரும்புழ் கவர்புகழ் போதாயனி சுப்பிரமணியன்' என்னும் பாயிரச் செய்யுளால் தெரிகிறது. இவர் இந்நூலைத் தாம் விரும்பியவாறே அக் காலத்தில் தஞ்சையில் மராட்டிய மன்னவர் அரசவைப் புலவராக விளங்கிய கல்விமான் சீதளச் சந்திரமுக ராம

பத்திர தீக்கிராற் முன்னிலையில் அரங்கேற்றி மகிழ்ந்தார் என்பது, 'பேர்கொண்டு நின்றபிர யோகவிவேகத்தைச் சீர்கொண்ட ராமபத்திர தீக்கிரதன்றான், நேர்கொண்டு கேட்டான் இனிக் கண்ணாற் கேட்கும் பதஞ்சலிதான் கேட்டாலென் கேளாக்காலென்' என்னும் வெண்பாவாலும் இந்நூற்பாயிரத்தாலும் அறியக் கிடக்கிறது.

சுமார்த்த அந்தணரான இவர்தம் குலப்பிறப்பிற்கேற்ப வேத வேதாங்கங்களைப் பயின்றுணர்ந்ததோடு வடமொழியிற் சிறந்த இலக்கியங்களையும் புகழ்சான்ற இலக்கண நூலாகிய பாணினீயத்தையும் அதன் சார்பாகத் தோற்றிய மாபாடியம், கையடம், சித்தாந்த கௌமுதி, சத்த கௌமுதி, வாக்கிய தீபம், அரிபீடிகை, தாதுவிருத்தி, பதமஞ்சரி, சத்த கௌத்துவம் முதலிய நூல்களையும், காவியங்களையும், அலங்கார சாத்திரங்களையும் ஆழ்ந்து பயின்று பின்னர்த் தமிழ் இலக்கியங்களையும் ஒல்காப் பெரும்புகழ் தொல்காப்பியத்தையும், இளம்பூரணம் முதலாகிய அதன் உரைகளையும் இடைக்கால நூல்களாகிய வீரசோழியம், நேமிநாதம், நன்னூல் முதலாகிய இலக்கண நூல்களையும், திருக்குறள், சீவக சிந்தாமணி, திருக்கோவையார் முதலியவற்றையும், சமயச் சார்பான தேவாரம் முதலிய திருமுறைகளையும், திவ்வியப் பிரபந்தங்களையும் பயின்று தேர்ந்தவர் என்பது இந்நூலானும் இதன் உரையாலும் புலப்படுகிறது.

அங்ஙனம் இருமொழிக்கண்ணும் பெற்ற புலமை காரணமாக இருமொழிக்கண்ணும் காணப்படும் இலக்கணக் கோட்பாடுகள் பெரிதும் ஒற்றுமைப்பட்டிருந்தலையறிந்து அவற்றை எடுத்துக்காட்டவும் வடமொழி இலக்கணக் கூறுகள் பல தமிழிலக்கணத்தில் அமைந்துள்ளமையை விளக்கிக்காட்டவும் விழைந்து இருமொழியாளரும் உணரும்வண்ணம் இந்நூலை இயற்றியுள்ளார் எனத் தெரிகிறது.

இந்நூற்பெயர் சொற்பிரயோக விவேக நூல் என்பதும், அது முன்னும் பின்னும் அவாய்நிலைபடத் தொக்குப் பிரயோக விவேகமென நின்றது என்பதும் 'ஏர்கொண்ட சொற்பிரயோக விவேகம் இயம்புவனே' என்னும் தற்சிறப்புப் பாயிரத் தொடரால் விளங்குகிறது. இந்நூல் தமிழில் உரையாசிரியன் மாரால் கட்டளைக் கலித்துறை எனக் கூறப்பெறும் எழுத்தளவை கொண்ட அடிகளாகிய காரிகை யாப் பினால் அமைந்துள்ளது. வடமொழி எழுத்துகள் ஐம்பத்தொன்றாகலின் அதனைக் கருத்திற்கொண்டு இந்நூலை ஐம்பத்தொரு செய்யுட்களான் ஆக்கியுள்ளார் என்று கருதலாம். மற்றும் ஐம்பத்தொரு இலக்கணக் காரிகைகளொடு உரைக்கண் உரை விளக்கமாகத் தொண்ணூற்றெட்டுச் சூத்திரங்கள் இவரால்

அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை உரைச்சுத்திரம் என்பர். தன்னையே படர்க்கையாக வைத்து இந்நூலுக்குரிய பாயிர உரையையும் இவரே வரைந்துள்ளார். உரையும் இவருடையதேயாகும். இங்ஙனம் உரையையும் எடுத்துக்காட்டுகளையும் தாமே செய்தமையைப் பெரும்புங்கவர் (செ - 3) என்னும் காரிகையுரையுள் 'வடநூலார் தாமே பதிகமும் உரையும் செய்வார். இந்நூலும் வடநூலைத் தற்பவமாகச் செய்தலான் யாமும் பதிகமும் உரையும் செய்து எடுத்துக்காட்டும் காட்டினோம், தண்டியாசிரியர் மூலோதாரணம் காட்டினாற்போல யாமும் உரை எழுதியல்லது மூலோதாரணமும் காட்டினோம்' என வரைந்துள்ளமையாலும், இவர் காலத்து உடன் வாழ்ந்த பேரறிஞர் சுவாமிநாத தேசிகர் தாம் இயற்றிய இலக்கணக் கொத்துரை ஏழாம் சூத்திரத்துள், 'அன்றியும் தென்திசை ஆழ்வார் திருநகர், அப்பதிவாமும் சுப்பிரமணிய வேதியன் தமிழ்ப் பிரயோக விவேகம் உரைத்துரை எழுதினான்' எனக் கூறியுள்ளமையாலும் அறியலாம்.

பெயர்ப்பொருள் வினையான் வேறுபட்டு வேற்றுமையுறுதலையும் சொற்கள் இணைந்தும் தொக்கும் தொகைமொழியாகிப் பொருள்விளக்குதலையும், விசுதி இடைச்சொற்களான் பகுதியின் பொருள் விளக்கமாதலையும், வினைச் சொல்லாக்க மரபுகளையும் பற்றிய சொற்பிரயோகத்தை விளக்குதலே இந்நூற்றுணிபு ஆதலான் இது சொல்லிலக்கணக் கூறுகளை மட்டும் கொண்டு காரக படலம், சமாசபடலம், தத்தித படலம், திங்ங்ப்படலம் என நான்கு படலமாக விரிந்துள்ளது.

காரக படலம்: எழுவாய் முதல் விளியீறாக உள்ள எட்டு வேற்றுமைகள் பற்றி இருமொழியுள்ளும் அமைந்துள்ள இலக்கணக் கூறுகளையும், விளிவேற்றுமை ஒழிந்த பிற ஏழு வேற்றுமைகள் வினைகொண்டு முடியுமிடத்து அவை காரக பதமாம் என்னும் வடநூற் கோட்பாட்டினையும் விரித்துரைக்கிறது.

சமாசபடலம்: சமாசன் என்பது தொகைமொழி பற்றிய இலக்கணமாகும். இதன்கண் சொற்கள் யாவும் உரிச்சொற்களே என்றும், அவை ஒன்றோடொன்று அவாய்நிலைதகுதி, அண்மைநிலை என்னும் முத்திறத்தான் இணைந்து இரண்டு சொல் கூடி ஒரு சொல்நீர்மைப்பட வருதலே தொகைமொழி என்றும், தமிழிலுள்ள அறுவகைத் தொகை மொழிகளுள் உவமத் தொகை, வினைத்தொகைகளுக்கு வேறாக இடைச்சொல் தொகை எண்தொகை என இரண்டு கூட்டி அவற்றொடு வேற்றுமைத் தொகை, பண்புத் தொகை, உம்மைத்தொகை, அன்மொழித்தொகைகளைச் சேர்த்து விளக்குகிறது.

தத்தித படலம்: பெயர்க்கும் வினைக்கும் முதனிலைகளாக வரும் பகுதிகளொடு விசுதி இடைச்சொற்கள் சேர்ந்து தத்தம் பொருள்களை விளக்குமிடத்தும், அவை திரிந்து கிழமை முதலாய் பொருளை விளக்குமிடத்தும் அவை தத்தித பதமாம் என்றும், அவை சாமானிய தத்திதன், அவ்விய தத்திதன், பாவதத்திதன் என மூவகைப்பட்டு வருமென்றும் விளக்குகிறது.

திங்ங்ப்படலம்: 'திங்' என்பது வடமொழியில் வினை விசுதிகளைக் குறிக்கும் சொல். வினை விசுதிகளை விளக்குமுகத்தான் வடமொழியில் முதனிலைகளாக வரும் தாது பற்றியும், இருவகை எச்சம் பற்றியும் கூறிப் பல்வேறு வினை விசுத்பங்களைப் பற்றியும் விளக்குகிறது.

மேலும் வடமொழிக்கே உரிய சிறப்பியல்புகளையும் தமிழ் மொழிக்கேயுரிய சிறப்பியல்புகளையும் பற்றிக் கூறுமிடத்துச் 'சாற்றிய தெய்வப் புலவோர் மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் வேற்றுமை கூறின திணைபால் உணர்த்தும் வினைவிசுதி மற்றொரு தெய்வ மொழிக்கில்லை போர்க்கு எழுவாயுருபும் தேற்றியலிங்கமொரு மூன்றும் இல்லை செழுந்தமிழ்க்கே' எனக் கூறுகிறது.

இலக்கணக் குறியீட்டுச் சொற்கள் பெரும்பாலும் வடமொழிச் சொற்களாகவே அமைந்துள்ளன. தமிழ்க் குறியீடுகள் உரைச் சூத்திரங்களால் சுட்டப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டுகள் பெரும்பான்மைத் தமிழிலும் சிறுபான்மை வடமொழியிலும் அமைந்துள்ளன. இந்நூலாசிரியர் தொல்காப்பியக் கோட்பாடுகளை உரையாசிரியன்மார் கருத்துகள் வழியே நோக்கி ஒப்பாய்வு செய்துள்ளார். அதனால், பல உண்மைகள் இவர்க்குப் புலப்பாடாகவில்லை. தொல்காப்பியம் பாணினீயத்திற்குப் பிற்பட்டது என்பது இவர் கருத்தாகத் தெரிகிறது. தொல்காப்பியத்தினின்று நூற்றுமுப்பத்துமூன்று நூற்பாக்களையும், திருக்குறளிலிருந்து இருநூற்றுப்பத்துப் பாக்களையும், திருக்கோவையாரிலிருந்து பதினைந்து செய்யுட்களையும் இவர் எடுத்தாண்டுள்ளார். வேண்டுமிடத்து நன்னூல் சூத்திரங்களையும் பிற இலக்கியத் தொடர்களையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இந்நூலையடுத்துத் தோன்றிய இலக்கணக் கொத்து என்னும் நூல் இதன்கண் காணப்படும் பல அரிய கருத்துகளை மேற்கொண்டுள்ளது. தமிழ் இலக்கண அமைதிகளை வடமொழி இலக்கணக் கொள்கைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பல அரிய நுட்பங்களைக் கூறும் இந்நூல் இன்றைய ஒப்பாய்வு, திறனாய்வுத் துறைகளுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்வது போற்றத்தக்கதாகும். ச.பா.

பிரவுன், தாமசு: இசுகாட்லாந்து நாட்டுப் புலன்கடந்த பொருளியல் அறிஞரான பிரவுன்,

தாமசு (கி.பி. 1778-1820) கிர்க்குட்பிரைட்டு (Kirkud bright) என்னுமிடத்தில் திருச்சபை ஆட்சியின் அமைச்சர் ஒருவரின் மகனாகப் பிறந்தவராவார். இவர் முதலில் மெய்ப்பொருளியலையும் பின்னர் சட்டவியலையும், இறுதியில் மருத்துவத்தையும் எடின்பர்டுப் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்றார். அப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதலில் மெய்ப்பொருளியல் விரிவுரையாளராகவும், பின்னர் இணைப் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றினார். உடல் நலக் குறைவினால் இலண்டன் சென்று பிராம்ப்டன் (Brompton) என்னுமிடத்தில் 1820-ஆம் ஆண்டில் உயிர் நீத்தார்.

பிரவுன் (Brown Thomas), இசுகாட்லாந்து நாட்டுப் பொது உணர்வுக் கொள்கை, தம் பெரும் பான்மையான புலன்கடந்த பொருளியல் கோட்பாடுகளையும், அக உணர்வு உண்மைகளையும் இரெய்டு (Reid), தாமசு (Thomas) ஆகியோரிடமிருந்து பெற்றதாகக் கருதுகிறார். பிரவுன் மெய்ப்பொருளியல் என்பது, உலகு பற்றிய மறைக்கப்பட்ட பொதுமைக் கருத்துகளை, அவற்றின் பொய்ம்மையான புதிர்நிலையிலிருந்தும், சிக்கலிலிருந்தும் விடுவித்து, உண்மையான இயல்புகளை வெளிக் கொணர்தற்கும், உண்மையிலேயே சிக்கலானவற்றை அவற்றின் அடிப்படைக் கூறுகளாக்குவதற்கும், ஏமாற்றும் தன்மையதான எளிமையானவற்றை அவற்றின் உண்மையான உட்சிக்கல் நிலையினைத் தெளிவாக்குவதற்கும், பகுத்தல் முறையை மேற்கொள்வதாகும் என்று கருதினார். ஆனால், பகுத்தல் முறையின் செயற்பாடுகளில் பிரெஞ்சு நாட்டு நுகர்வுக் கொள்கையைப் பிரவுன் கடைப்பிடித்தார் எனலாம்.

தம் பேராசிரியரான துகால்டு இசுடிவார்ட்டு (Dugalds Stewart) இசுகாட்லாந்து நாட்டுப் பொது உணர்வுக் கொள்கையில், இரெய்டு நம்பிக்கை பற்றி அளித்த கருத்துகளைப் பிரவுன் ஏற்றாலும், மனத்தின் பொருண்மையைத் தனித்தனித் துறைகளில் அடக்குவதை மறுத்தார். இயூம் (Hume) பற்றிய தமது நோக்கத்திலும், புலனுணர்வுக் கொள்கையை அணுகும் முறையிலும் பிரவுன் தமக்கு முன்பிருந்தவர்களுடன் மாறுபட்டு விளங்கினார். இயூமின் கருத்தான காரண காரியத் தொடர்பு மீண்டும் தொடரும் நிகழ்ச்சி என்பதை ஏற்றாலும், மீண்டும் நிகழ்வதன் சீர்மையானது நுகர்வுக்குப் புறம்பாக விளங்குகின்றது என்று கருதுகிறார். இவர்தம் கருத்துகள் அந்நாட்டுப் பொது உணர்வுக் கொள்கையை இரு பிரிவாக்கின.

பிரவுனின் புலன்கடந்த பொருளியல் கொள்கைகள் கி.பி. 1804-இல் இயூமின் 'காரணகாரிய உறவுகளைப் பற்றிய தற்காப்பு' என்ற இவரது நூலில் வெளியாயின. இதனை, இவர்கி.பி. 1806-இல் விரிவாக்கம் செய்

தார். இறுதியில் கி.பி. 1818-ஆம் ஆண்டு காரண காரிய உறவு பற்றிய ஆய்வு (Inquiry into the relation of Cause and Effect) என்னும் முழுமையான நூலாக வெளியாயிற்று. 'எடின்பெர்கு மதிப்பாய்வுரை' என்னும் ஏட்டின் இரண்டாம் வெளியீட்டில் பிரவுன், காண்ட்டின் கொள்கைகளை மறுத்து எழுதியுள்ளார். பி.ஆர்.ந.

துணை நூல்:

Frank Thilly, A History of Philosophy, Henry Holt and Company, New York, 1955.

பிரவுனிங்கு, இராபர்ட்டு (கி.பி. 1812-1889):

இவர், கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தின் தலை சிறந்த கவிஞர்களுள் ஒருவராய்த் திகழ்ந்தார். இங்கிலாந்து வங்கி என்ற பெரிய வங்கியில் பணிபுரிந்து வந்த இராபர்ட்டு பிரவுனிங்கு (Browning Robert) என்ற ஒரு சிறந்த அறிவாளிக்கும், சாரா அன்னா வீடுமன் (Sarah Anna Wiedemann) அம்மையாருக்கும் மகனாக கி.பி. 1812-இல் பிறந்தார். தம் தந்தையாரின் சிறந்த நூலகத்தில் உள்ள புத்தகங்கள்தாம் இவருக்குக் கல்வியறிவை ஊட்டின. தம் தாயிடமிருந்துதான் பிரவுனிங்கு தம் இசையறிவையும் இசைப் பற்றையும் பெற்றார். பைரன் (Byron), செல்லி (Shelley), கீட்சு (Keats) போன்ற ஆங்கிலக் கவிஞர்கள் இவரை மிகவும் கவர்ந்தோராவர். முதலில் மருத்துவப் படிப்பில் சேர்ந்த இவர் விரைவிலேயே அதனை உதறிவிட்டார். பின் நடிகராக விரும்பினாலும், அந்த ஆசையையும் விட்டுவிட்டுக் கவிதை எழுதுவதையே தமக்குத் தொழிலாகக் கொண்டு விட்டார்.

பாலின் (Pauline) என்ற இவர் கதை கி.பி. 1832 -இல் வெளியானது. இவர் கி.பி. 1834-இல் உருசியாவிலும், கி.பி. 1838-இல் இத்தாலியிலும் நீண்ட பயணங்களை மேற்கொண்டு தம் அறிவையும் அனுபவத்தையும் பெருக்கிக் கொண்டு இங்கிலாந்து வந்தடைந்தார். கார்லைல் (Carlyle), தென்சின் (Tennyson), திக்கன்சு (Dickens) போன்ற புகழ்பெற்ற ஆங்கில எழுத்தாளர்களிடம் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டார். இவர் கி.பி. 1840-இல் வெளியிட்ட 'சார்டெல்லோ' (Sordello) என்ற கவிதை இவரைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத கவிஞர் என்ற பெயரை இவருக்கு ஏற்படுத்தி விட்டது. 'மணிகளும் மாதுளைகளும்' (கி.பி. 1841-Bells and Pomegranates) என்றதொரு கவிதைத்தொகுப்பை இவர் வெளியிட்டவுடன் அதற்கு நல்ல வரவேற்புக் கிடைத்தது. எலிசபெத் பாரட்டு (Elizabeth Barrett) என்ற பெண்பால் கவிஞரின் நட்பையும் காதலையும் கி.பி. 1845-இல் இராபர்ட்டு பிரவுனிங்கு பெற்றார்.

எலிசபெத்தின் தந்தையார் மிகவும் கண்டிப்பான வராக இருந்தமையால், இக்காதலர்கள் கி.பி. 1846-இல் மறைவாகத் திருமணம் செய்து கொண்டு இத்தாலிக்குச் சென்று விட்டனர். எலிசபெத்து பிரவுனிங்கு தம் பிறந்தகம் திரும்பாமலேயே, பதினைந்து ஆண்டுகள் இன்பமாக வாழ்க்கை நடத்தியபின், கி.பி.1861-இல் இத்தாலியில் காலமானார்.

இத்தாலியிலிருந்து இராபர்ட்டு பிரவுனிங்கு தம் சிறந்த இலக்கியப் படைப்புகளை வெளியிட்டார். 'ஆண்களும் பெண்களும்' (Men and Women) என்ற கவிதைத் தொகுப்பு கி.பி. 1855-இல் வெளிவந்தது. மேலும், கி.பி. 1864-இல் 'நாடகப் பாத்திரங்கள்' (Dramatis Personae) என்ற, தொகுப்பும் கி.பி. 1868-69-இல் 'மோதிரமும் புத்தகமும்' (The Ring and the Book) என்றதொரு நீண்ட இலக்கியப் படைப்பும் வெளிவந்தவுடன், பிரவுனிங்கின் புகழ் உச்சத்தை எட்டியது எனலாம். காதலைப் பற்றியும் ஓவியக்கலை, இசைக்கலை, கலைஞர்கள் வாழ்க்கை வரலாறுகள் போன்றவை பற்றியும் கூரிய நோக்குடனும் உயர்ந்த குறிக்கோள்களுடனும் எழுதப்பட்டவை பிரவுனிங்கின் படைப்புகள். புதுமையான கவிதை ஒருமைப் பாடுகளையும் நடையையும் தம் கவிதைகளில் புகுத்திப் பார்த்ததாலோ என்னவோ, இவரது நடை தெளிவற்றதென்ற (The obscurity of Browning) குற்றச் சாட்டுக்கு இவர் ஆளானார். இவர்தம் கதை மாந்தர்கள் அருமையான குணத்திரப் படைப்புகள். நாடகப் பாணியில் அமைந்த இவர்தம் 'ஒருவர் கூற்றுக்' கவிதைகளில் (Dramatic monologues) சிறந்த வையாக, 'எனது முந்தைய மனைவி' (My Last Duchess), இலிப்போ லிப்பி பாதிரியார்' (Fr. Lippo Lippi) 'அந்திரியா தெல் சார்ட்டோ' (Andrea del Sarto) என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். கே.ஜி.சே.

பிரன்சுவிக்கு: முன்னாள் வடமேற்குச் செருமனியின் மாநிலங்களுள் ஒன்றாகவும், இந்நாள் கீழ்ச்சாக்சனியின் (Lower Saxony) மேற்குச் செருமனியிலுள்ள ஒரு மாவட்டமாகவும் நிகழ்வது. மேற்குச் செருமனியில் உள்ள இந்நகரம் கீழ்ச்சாக்சனியின் தலைநகரமாகவும் விளங்குகிறது. பிரன்சுவிக்கு (Brunswick) நகரம் மிட்டல்லாந்து கால்வாயின் அருகினில் உள்ள ஓகர் (Oker) ஆற்றின் பள்ளத்தாக்கில் அமைந்துள்ளது.

பிரன்சுவிக்கு வமிசம் என்னும் அரச மரபினர் பிரன்சுவிக்குப் பகுதியை முன்பு ஆண்டு வந்தனர். புதிய பிரன்சுவிக்கு - ஹானேபர்க் மரபு கி.பி. 1569-இல் உருவாகிப் பின்னர் இம்மரபினர் அனோவர் என்று பெயர் மாற்றம் பெற்றனர். அனோவர் (Hannover) மரபின் கால்வழியினரே இங்கிலாந்தைப் பலகாலம்

ஆண்டு வந்தனர். பிரன்சுவிக்கு கி.பி. 1866-இல் வடக்குச் செருமானியக் கூட்டரசில் சேர்க்கப்பட்டது. செருமானிய அரசுடன் கி.பி. 1871-இல் இணைக்கப்பட்டது. செருமன் குடியரசுடன் கி.பி. 1918 - இல் இணைந்தது. கீழ்ச்சாக்சனி புதிய மேற்குச் செருமனியுடன் 1946-இல் இணைக்கப்பட்டது.

மேற்குச் செருமனியில் உள்ள இந்நகரம் இடைக்காலத்தில் புகழ் பெற்று விளங்கியது. இந்நகரில் வரலாற்றுப் புகழும், தொன்மைச் சிறப்பும் மிக்க பல கட்டடங்கள் உள்ளன. புனித பிளாசியசு மாதா கோயில் (St. Blasius Cathedral) கி.பி. 1173க்கும் 1194க்கும் இடையில் கட்டப்பட்டது. இங்கு, சாக்சனிப் பிரபுவான சிங்க என்றியின் (Henry the Lion) புகழ் மிக்க சமாதி உள்ளது. சிங்க என்றியால் கி.பி. 1175-இல் கட்டப்பட்ட தன்க்வர் டெரோடு (Dankwarderode) கோட்டை இன்றும் பெருமிதத்துடன் காட்சியளிக்கிறது. இராத்தெசு (Rathaus) என்ற பழைய நகர் மன்றமும், தொழிற்சங்க மன்றமும் (Guild House) இங்குள்ளன.

பிரன்சுவிக்கு மாவட்டம் செழிப்பு மிக்கது. இதன் பரப்பளவு 3121 கி.மீ. மக்கள் தொகை ஏறத்தாழ 9 இலட்சமாகும். வெசர் ஆறு (Weser) இம் மாவட்டத்தைச் செழிப்பாக்குகிறது. தானியங்கள், பீட்டுட்டு, உருளைக்கிழங்கு, பழங்கள் ஆகியன இதன் முக்கிய விளைபொருள்கள் ஆகும். மலைப் பகுதிகளில் குளிர்மண்டல ஊசியிலை வகை மரம் (Fir), ஓக், பீச் ஆகிய மரங்கள் உள்ளன. சுரங்கத் தொழிலும் இங்கு முக்கியத் தொழிலாக நடைபெறுகின்றது. நிலக்கரி, இரும்பு, ஈயம், செம்பு, கந்தகம் படிக்காரம் (Alum), சலவைக்கல், வெண்சலவைக்கல் (Alabaster), சுண்ணாம்புப் பாறை ஆகியனவும் இங்குத் தயாரிக்கப்படுகின்றன. பீட்டுட்டுக்கிழங்கு சருக்கரை, வெல்லம் (சுரும்பில் தயாராவது), திண்காரை ஆகியன தயாரித்தல், நெசவுத் தொழில், இரசாயனப் பொருள் தயாரித்தல் ஆகியனவும் நடைபெறுகின்றன. இங்குப் பேருந்துகள், பியானோ, புகைப்படக் கருவி, தானியங்கிகள் (Automobiles) ஆகியனவும் உற்பத்தியாகின்றன. இந்நகரின் மக்கள் தொகை 3 இலட்சம்.

பிரன்சுவிக்கு²: கம்பர்லாந்து நாட்டின் தென் மேற்குப் பகுதியில் பிரன்சுவிக்கு என்னும் நகரம் ஒன்றுள்ளது. கேரியட் பீச்சர் சுடோவ் என்னும் அறிஞர் இந்நகரில்தான் 'அங்கிள் தாமின் அலுவல் அறை' (Uncle Tom's Cabin) என்னும் நூலை இயற்றினார். ம.நா.

பிராக்டன், என்றி: இடைக்காலத்திய புகழ் மிக்க ஆங்கில நீதிபதியும், திலெசிபசு என்ற (De-Legibus) புகழ்மிக்க ஆங்கிலச் சட்ட நூலின் ஆசிரியரு

மாவார். இவர் வாழ்ந்த காலம் கி.பி. 13 - ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும். இவர் தெவானில் (Devon) ஒரு நிலக்கிழார் குடும்பத்தில் பிறந்து, காரன்வால் பிரபு, நீதிபதி வில்லியம் இராலே ஆகியோரின் ஆதரவில் கல்வி பயின்றார். அதனால், இவர் கி.பி. 1240 - இல் மிக உயர்ந்த ஊதியம் பெறும் அரசுப் பணியாளர் ஆனார். பின்னர் இவர் நீதித்துறையில் பணியாள ராகச் சேர்ந்து, கி.பி. 1247 முதல் கி.பி. 1257 வரை அரசர் நீதிமன்றத்தில் (Court of the King's Bench) பணியாளராகச் சேர்ந்தார். இவர் பல்வேறு அரசாங்கக் குழுக்களிலும் ஆணையாளராகப் பணி செய்து, சில காலம் எக்சிடென்ட் திருக்கோயிலில் நீதித் தலைவராக (Chancellor) இருக்கும் போது மறைந்தார்.

என்றி பிராக்டனின் (Henry Bracton) முக்கிய படைப்பு சட்ட இயலில், ஆங்கிலச் சட்ட இயல் நூல் (De Legibus Consuetudinibus Angliae) என்பதாகும். இது பண்டைய சசுட்டினியனின் சட்டத் தொகுப்பு நூலைப் (Institutes of Justinian) பெரிதும் தழுவி எழுதப்பட்டது. அந்நூல் வழக்கறிஞர்கள் தம் சட்டத் தொழிலைத் திறமையாகச் செய்வதற்கு உதவியாக இருக்கும் பொருட்டுச் செய்யப்பட்டது. இவர் பல சட்ட ஆசிரியர்களேழுதிய பண்டைய உரோமானிய திருச்சபைச் சட்டங்களைக் (Common law) கற்று அந்நூலை எழுதினார். அந்நூலில் இவர் ஆங்கிலச் சட்டத்தையும், விதிமுறைகளையும் பெரிதும் விளக்கியுள்ளார். இவர் ஏறக்குறைய 2000 வழக்குகளைப் பற்றிச் சுருக்கமாகத் தமது குறிப்பேட்டில் (Note-Book) எழுதினார். (இக்குறிப்பேடு இப்போது ஆங்கிலப் பொருட்காட்சிச் சாலையில் இருக்கிறது). இவர் தமது ஆய்வுகளிலே மிகவும் பொருத்தமாக எடுத்துக் கையாளுவது எவையென்றால், அவ்வப் போது நீதிபதிகளினால் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்புகளே ஆகும். இவரேழுதிய இந்த நூல்தான் இடைக்கால இங்கிலாந்தின் பொதுச் சட்டத்தைப் பற்றிய (Common law) மிகப் பெரிய முழுமையான நூலாக மதிக்கப்படுகிறது. ஆங்கில அரசர் இரண்டாம் என்றி என்பவர் தொடங்கி வைத்த சட்ட வளர்ச்சிக் காலத்தின் இறுதிநிலையே பிராக்டனின் காலம் ஆகும். இவருக்குப்பின் எழுதப்பட்ட சட்டநூல் (Statute Law) தோன்றியதும், சட்டத் துறையில் இவருக்கு இருந்த செல்வாக்குக் குறைந்தது.

அரசியலில் இவருடைய கருத்துகள்: அரசர் சட்டத்தினால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அதிகாரத்தை (பதவியை) உடையவர். ஆகையால் அவரும் சட்டத்துக்குக் கட்டுப்பட்டவராவார். ஆனால், அதே சமயத்தில் அவருக்கு எதிராக எந்த ஒரு நீதிமன்ற ஆணை

யும் செல்லுபடி ஆகாது. அதாவது, அவர் செய்த தவறுகளை அல்லது குற்றங்களை அவருடைய நீதிமன்றங்களே தம் சாதாரண செயல்முறை விதிகளின் வாயிலாக நீக்குமாறு அவரைக் கட்டுப்படுத்த இயலாது. பிராக்டன் தமது நூலில், 'அரசர் தமது நாட்டில் தமக்கு ஒப்பான அதிகாரமுடையவரை வைத்துக் கொள்ளுதலியலாது; அவ்வாறு செய்தல், ஒத்த சமநிலையிலுள்ளவர், தம்மை ஒத்தவர்மீது அதிகாரம் செலுத்துதல் இயலாது, என்ற விதியையே மாற்றி விடும். அது போலவே அரசர் தம்மைவிட உயர்ந்தவர் எவரையும், தம்மைவிடக் கூடுதல்திகாரம் உடையவரெவரையும் வைத்திருத்தலும் இயலாது. அவ்வாறு செய்தால் அவர் தம் குடிமக்களினும் தரத்தின் தாழ்ந்தவராவார். தாழ்ந்தவர்தம்மினும் கூடுதலான அதிகாரமுடையவருக்குச் சமமாக வருதல் இயலாது. ஆயினும் அரசர் எந்த ஓராளுக்கும் கட்டுப்பட்டிராமல், அவர் கடவுளுக்கும், சட்டத்துக்கும் அடிபணிந்திருத்தல் வேண்டும். ஏனென்றால் சட்டமே அரசரென்ற நிலையைத் தோற்றுவிக்கிறது. ஆகையால் சட்டம் அரசருக்கு வழங்கியுள்ள நாட்டையும், அதிகாரத்தையும் அரசர் சட்டத்துக்கு வழங்குதல் வேண்டும். ஏனெனில், எப்போது சட்டம் செயற்படாமல், மனிதவிருப்பமட்டும் செயற்படுகிறதோ, அங்கு அரசர் இருத்தல் இயலாது' எனக்கூறியுள்ளார். எனவே கடவுளின் பேராளராக அரசர் செயற்பட்டு, நீதிவழங்கி, தம் நாட்டிலுள்ள எந்த ஒரு சாதாரணக் குடி ஆளையும் போலத் தான் தொடர்புள்ள வழக்குகளிலும் சட்டம்வழங்கும் தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அரசர் அவ்வாறு செய்யாவிடில், குடிமக்களுக்கு அவரை இறைவனின் தீர்ப்புக்கு விடுவதைத் தவிர வேறுவழி இல்லை. கட்டுக்கு மீறி நடக்கும் அரசரைக் கட்டுப்படுத்துதற்கு நீதிமன்றங்களுக்கு அதிகாரம் உண்டு. அவருடைய நீதிமன்றத்தில் நீதிபதிகளாகப் பணி செய்யும் பிரபுக்களெல்லாரும் அரசருக்கு ஒத்தவரெனினும், ஒத்த நிலையாளரைப் பெறுபவருக்கு மேலே ஒரு மேலதிகாரியும் உண்டென்பது விளங்கும். இவ்வாறு கட்டுப்பாடாகிய கடிவாளம் இல்லாமல் அரசர் இருப்பாராயின், அவருக்கு ஒரு கடிவாளம் போடுவது அவருடைய சமநிலை நண்பர்களுடைய கடமை ஆகும். அவருடைய அரசியற் கருத்து அரசியலமைப்புக்குட்பட்ட அரசாங்கக் கொள்கை (Theory of Constitutional Government) ஆகும்.

பா.கு.

துணை நூல்கள்:

Lewis, Ewart, Medieval Political Ideas, New York, 1954.

Richardson, Henry Gerald, Bracton, London, 1965.

பிராகிருதம்: பிராகிருதி என்னும் சொல், மொழியின் பெயரைக் குறிக்கப் பிராகிருதம் என வந்தது. பிர - முதல், தோற்றம்; கிருதி - செய்கை கிருட்டி; பிராகிருதி - முதற்பிறப்பு, இயற்கை, மூலம், காரணம், ஒன்றிலிருந்து வந்தது. மொழியைக் குறிக்கும் போது இயற்கையான மொழி, மூலமொழி என்னும் பொருளைச் சுட்டி வந்தது. உலகில் பேச்சு வழக்கில் உள்ள ஒருவகைக் கொள்கை மொழியே பிராகிருதம். பல்வேறு பகுதிகளில் பல வேற்றுமையுடன் பேசப்பட்டு வந்த பலவகைப் பேச்சு மொழிப் பிரிவுகளைக் கொண்டதே பிராகிருதம். இலக்கணம் வகுத்த பாணினி முதலியோர் வடவழக்கு, கீழை வழக்கு எனப் பிராகிருதத்தைப் பிரித்துக் கூறுவர். இவ்விருவகை மொழிகளும் பொதுவாக இலக்கியச் சொல்லில் வழவிப் பேச்சில் வழங்கிவரும் மொழிகளே.

இக்கொச்சை மொழி, பேச்சு வழக்கிலிருந்து தோன்றித் தாய்மை ஆக்கப்பெற்றதும், எழுத்தில் கையாளப்பெறுவதும், இலக்கியங்களில் எடுத்தாளப்பெறுவதும், இலக்கணம் வகுக்கப் பெற்றதுமாக விளங்குவதே 'சமசுகிருதம்' என்னும் மொழியாகும். எல்லா இடங்களிலும் எல்லாராலும் ஒரே முறையில் கையாளுமாறு அமைக்கப்பெற்றுள்ள சமசுகிருத மொழி, பிராகிருதத்திலிருந்து தோன்றியதாகும். சமசுகிருதத்தில் காணப்பெறும் முதல் நூல் 'இருக்கு' வேதம் என்பர். அது ஒரு தொகை நூல்; பல தரப்பட்ட கவிஞர் தந்த பாடல்களின்தொகுப்பு. அப் பாடல்கள் பல வேற்றுமைப்பட்ட மொழிகளில் இயன்றவை. இது சமசுகிருதமொழி பலதிறப்பட்ட பிராகிருத மொழிகளிலிருந்து தோன்றியது என்பதற்குச் சான்றாகிறது. பிராகிருதம் சமசுகிருதமாக வளர்ந்த நிலையிலேயே பாணினியின் இலக்கணம் தொடங்கிக் காப்பிய, நாடக, சாத்திரங்கள் அடங்கிய பரந்த நூல்களில் காணப்பெறும் உயர்ந்த இலக்கிய மொழி என்ற நிலையை எய்தியது. ஆயினும், பேச்சுமொழிக்கும் இலக்கிய மொழிக்கும் இடையே உள்ள இலக்கணக் கட்டுப்பாடுகள் பல தளர்த்தப் பெற்றுப் பேச்சுமொழி இலக்கியங்கள் பலவும் தோன்றலாயின.

பேச்சில் உள்ளவாறே இலக்கியங்களில் அமைந்த இப்பிராகிருதங்கள் 'அப்பிரம்சம்' என்று பெயர் பெற்றன. இது இலக்கணம் வழுவியது என்ற பொருள் தருவது ஆகும். பேச்சு வழக்கிலிருந்து இலக்கியங்களுக்குள் இடம்பெற்ற அப்பிரம்சப் பிராகிருதங்களால் பிற்காலப் பிராகிருதங்கள், இக்காலப் பிராகிருதங்கள் என்ற நிலையில் பிராகிருத மொழிகள் பலவாறாகி வளர்ந்தன. இவ்வகை வளர்ச்சிகளுக்கு

மூலகாரணமான மொழிகளும், அவை பெற்ற மாற்றங்களும் குறிப்பிடத் தக்கன.

பிராகிருதம், சமசுகிருதம் ஆகிய இருமொழிகளுக்கும் இடைப்பட்ட நடையில் இதிகாசங்கள் இயற்றப்பெற்றன. அந்த நடையைச் சார்ந்ததே பௌத்த சமசுகிருதமும். அதனைக் காதா (காதை) நடை என்பர். இம்மொழிகள் பேச்சிலிருந்து திரும்பித் பெற்று இலக்கிய வழக்கில் ஏறின; பிறகு அவற்றிற்கு இலக்கணமும் தோன்றின. இந்த நிலையில் சமசுகிருதம் போலவே பேச்சு வழக்கொழிந்தது.

உலக வழக்கிலுள்ள பிராகிருத மொழிகளை நாட்டின் பிரிவிற்கு ஏற்பப் பிரித்து அறிவர். வடக்கு நாடு, மேற்குநாடு, தெற்கு நாடு, நடுநாடு, கிழக்கு நாடு என இம் மொழி வழங்கும் பகுதிகளைப் பிரிப்பர். அப்பகுதிகளில் வழங்கிய மொழிகளே முதல் பிராகிருதங்கள் அல்லது மூலப்பிராகிருதங்கள் ஆகின்றன.

அந்த மூலப் பிராகிருதங்களிலிருந்து இடைக்காலத்தில் பேச்சு வழக்கில் இருந்து வந்ததும், இலக்கியத்திற்குப் பயன்பட்டதுமான பிராகிருதங்கள் உருவாயின. இந்த நிலையில்,

1) வடபகுதியில் பேசப்பட்டுவந்த பிராகிருதங்களின் வழிவந்தவை வடமேற்குப்பகுதி, இமயமலைப் பகுதி ஆகியவற்றில் வழங்கின. இந்த வடக்குப் பகுதிப் பிராகிருதத்தின் வழி சிந்தி மொழியும், அதன் ஒரு கிளையாகப் பஞ்சாபி மொழியும் தோன்றின. வடமேற்குப்பகுதி மொழி தரதம் எனப்பட்டது. அந்தத் தரதத்தின் வழி காசுமீரி கிளைத்தது. இமயப் பகுதியிலிருந்து நேபாளி தோன்றியது. 2) மேற்கு நாட்டுப் பிரிவில் பேசப்பெற்றவை ஆவந்தி, இலாடி, சௌராட்டிரி என்னும் மொழிகளாகும். இப்பிராகிருதங்களிலிருந்து குசராத்தி, இராசசுத்தானி ஆகிய மொழிகள் தோன்றின. 3) தெற்குப் பிரிவில் பேசப்பெற்றது மகாராட்டிரி எனப்பட்டது. அதிலிருந்து பிறந்தது மராட்டி. 4) மத்திய நாட்டு மொழி சௌராசேனி எனப்பட்டது. 5) கிழக்குப் பிரிவில் பயன்படுத்தப்பெற்ற மொழிகள் மாகதி, அர்த்தமாகதி எனப்பட்டன. இவற்றின் வழித் தோன்றியவை இந்தி, பீகாரி, வங்காளி, அசாமி, ஓரியா ஆகிய மொழிகள் ஆகும். 6) மேற்கு, கிழக்கு ஆகிய இரண்டு பகுதிகளிலும் பாவி என்னும் பிராகிருத மொழி வழங்கிவந்தது. வடமேற்கு எல்லைப்புறத்தில் வழங்கி வந்த 'திரதம்' மிகப் பழமை வாய்ந்ததும், வேத மொழிக்கு நிகரானதும் ஆகும். 7) திரத மொழியின் பேச்சு வழக்கு மொழியே 'பைசாசம்' என்னும் பிராகிருதமாகும். பைசாசத்திற்கும் திராவிட மொழிகளுக்கும் இடையே அடிப்படை அமைப்பு - ஒப்புமை

உண்டு. சிறப்பாகத் தமிழ்மொழிக்கும் பைசாச மொழிக்கும் இடையே இந்த ஒப்புமை மிகுதி. இம் மொழி பாண்டிய நாடு, காஞ்சி, பாஞ்சாலம், கௌடம், மகதம் ஆகிய பகுதிகளிலும் மிகுதியாக வழங்கிவந்தது. கற்பனை மிகுந்தவையும் மிக விரிவானவையுமான 'பிருகத் கதை' என்னும் கதைகள் இந்தப் பைசாச மொழியிலேயே தோன்றின. அக் கதைகளுள் ஒன்றே பெருங்கதை என்னும் தமிழ்க் காவியத்துக்கு மூலக்கதையாக உதவிய நரவாணத்தன் கதையாகும்.

பிராகிருதம் மக்களிடையே பேச்சுமொழியாய் இருந்ததால் அசோகருடைய உபதேசக் கருத்துகள் அடங்கிய கல்வெட்டுகள் இம்மொழியில் எழுதப் பெற்றன. இம்மொழியின் பாலி என்ற பிரிவில் புத்தரின் உபதேசங்களும் பௌத்த இலக்கியங்களும் எழுதப் பெற்றன. அர்த்தமாகதியில் சமண நூல்கள் தொகுக்கப்பெற்றன. செளரசேனி சமசுகிருத நாடகங்களில் கையாளப்பெற்றது. சமசுகிருத நாடகங்களில் உயர்மக்களாக வரும் பாத்திரங்கள் சமசுகிருதத்தில் பேசுவர்; மகளிரும் கீழ்மக்களும் பலவகைப் பிராகிருத மொழியில் பேசுவர். இந்த நாடக வழக்கில் எழுந்தது பரதமுனிவரின் நாட்டிய சாத்திரம். அந்நூலில் பிராகிருதங்கள் எனப் பல மொழிப் பெயர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

மகாராட்டிரிப் பிராகிருதம் காதல் துறைப் பாடல்களுக்குப் பயன்பட்டது. சான்று: காதா சப்தசதி. பைசாசத்தில் பிருகத்தகதை எழுந்தது. அப்பிரம்சத்தில் காப்பியங்களும் மதநூல்களும் தோன்றின. இடைக்காலப் பிராகிருதத்திலுள்ள சில முக்கிய நூல்கள் வருமாறு: காதா சப்தசதி, வாகாடக மன்னன் பிரவரசேனன் செய்த இராவணவதம் அல்லது சேதுபந்தம் (கி.பி.6 - ஆம் நூ.), வாகபதி செய்த கௌடவதம், மதுமதனவிசயம் (8-ஆம் நூ.); கௌடா கலகவி இயற்றிய இல்லாவதி கதை, சர்வசேனமன்னன் இயற்றிய அரி விசயம், உத்திபோதன் செய்த குவலயமாலா. ஆனந்த வர்த்தனர் செய்த அப்தி மதனம். பிராகிருதத்திலேயே எழுதப்பெற்ற நாடகமும் உண்டு. அதற்குச் சட்டகம் என்று பெயர். இராசசேகரன் எழுதிய கருப்பூர மஞ்சரி சட்டக நாடகமாகும் (கி.பி.10 - ஆம் நூ.)

சமசுகிருத இலக்கணம் வகுத்த பாணினி முதலில் பிராகிருத இலக்கணமும் வகுத்திருக்கிறார். அவருடைய பிராகிருத சூத்திரங்கள் மேற்கோள்களாகத் தரப்படுகின்றன. வரருசி என்பார் 'பிராகிருத பிரகாசம்' என்ற இலக்கண நூலும் சமசுகிருத இலக்கணத்திற்கு வார்த்திகம் என்னும் விருத்தியுரையும்

எழுதியிருக்கிறார். வான்மீகி முனிவர் பிராகிருத இலக்கணத்தைச் சூத்திர வடிவில் எழுதியிருப்பதாகக் கூறுவர். இதைத் தழுவி எழுதப்பெற்றது திருவிக்கிரமன் என்பவரின் பிராகிருத இலக்கண உரையாகும். சண்டர் எழுதிய பிராகிருத இலக்கணம் மிகப் பழமை வாய்ந்தது. இவற்றைத் தவிர, இலங்கேசுவரன் எழுதியது பிராகிருத காமதேனு, ஏமசந்திரன் (கி.பி.12 ஆம் நூ.), மார்க்கண்டேயன் (கி.பி. 17 ஆம் நூ.) ஆகியோர் எழுதிய நூல் பிராகிருத சர்வசுவம், சிம்மராசன் எழுதிய பிராகிருத உருபாவதாரம் (கி.பி. 14 ஆம் நூ.), பர்மா-அக்கவம்சர் (கி.பி. 1154) கச்சாயனர் ஆகியோரது பாலிமொழி இலக்கணம்; ஏமசந்திரனின் தேசி நாமமாலா, தனபாலன் எழுதிய பையாசலச்சி அல்லது பிராகிருத லட்சுமி என்னும் பிராகிருத சொல் நிகண்டு, அப்பையதிட்சி தர் நூல்கள் ஆகியவை குறிப்பிடத் தக்கனவாகும்.

பிராகிருத மொழிகளைச் சுருக்கமாக மூன்று பிரிவுகளாக எடுத்துக்காட்டலாம். அவை: 1) இரானியம் (பண்டைய பாரசீகம்), 2) தரதம், 3) வைதிகம் (வேதசங்கிதை-பண்டை இந்தோ-ஆரியம்) என்பன. அவற்றுள் இரானியம் என்பது 1) மூலப்பிராகிருதங்கள், 2) இடைக்காலப் பிராகிருதங்கள், 3) பிற்கால, இக்காலப் பிராகிருதங்கள் என்ற பகுப்பை உடையது. இவற்றுள் இடைக்காலப் பிராகிருதங்கள் 1) பேச்சு வழக்கு அப்பிரம்சம் 2) இலக்கிய அப்பிரம்சம் 3) இலக்கியப் பிராகிருதம் என்று பகுக்கப்படுகின்றன. தரதம் என்பது பைசாசம், காசுமீரி என இரு வகையில் அடங்கும். வைதிகம் என்பது 1) பேச்சு வழக்கு மொழி, 2) எழுத்து - இலக்கியமொழி என இருவகைப்படும். இவற்றுள் பேச்சு வழக்குமொழி, உதீச்சயம், பிரதிச்சயம், தட்சிணாத்தியம், மத்திய தேசியம், பிராசியம் என நாட்டுப் பகுப்புமுறையில் ஐந்து வகையாகப் பிரிப்பர். இவை முறையே வடக்கு, மேற்கு, தெற்கு, நடுநாடு, கிழக்கு என்னும் நாட்டுப் பகுப்புகளைச் சுட்டுகின்றன. எழுத்து-இலக்கிய மொழி, பிராமணம், உபநிசத்து, இதிகாசம் சமசுகிருதம் (காதா), காப்பிய சாத்திர சமசுகிருதம் என்ற ஐந்து பகுப்புகளை உடையது. பூ.சு.

பிராங்குகள்: இவர்கள் கி.பி. 5 - ஆம் நூற்றாண்டில் மேற்கு உரோமானியப் பேரரசை முற்றுகையிட்ட ஒரு செருமானியக் கூட்டத்தினராவர். இன்றைய பிரான்சையும், மேற்குச்செருமனியையும் கொண்ட நிலப்பரப்பையுடைய இவர்கள் மேற்கு ஐரோப்பாவின் முதல் இடைக்காலத்தில் ஒரு வலிமை வாய்ந்த கிறித்தவப் பேரரசை நிறுவினர். பிரான்சு என்ற பெயர் பிராசி என்ற அவர்களின் பெயரிலிருந்து வந்ததாகும்.

இந்தப் பிராங்குகள் சேலியன்கள், இரிபுவேரியன்கள், சட்டி அல்லது எசிபன்கள் என மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டனர். கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டில் இவர்கள் இரைன் நதிக்கரையில் வாழ்ந்து வந்தனர். அடுத்த 200 ஆண்டுகளுக்குக் கால் என்ற இடத்தைத் தொடர்ந்து முற்றுக்கையிட்டனர். இவர்களுள் பலர் உரோமானிய இராணுவத்திலும் பணிபுரிந்தனர்.

சேலியன் பிராங்குகள், இலாயர் நதியின் வடக்குப் பகுதியிலிருந்த காலின் பெரும்பகுதியைக் கி.பி. 428க்கும் 480க்குமிடையில் கைப்பற்றினர். இரிபுவேரியன்களும், சட்டிகளும் செருமனியிலும், வடகிழக்குக் காலிலும் இருந்துவிட்டனர். சேலியன்கள் தங்கள் அரசன் கிளாவிசின்கீழ் (கி.பி. 481, 492 - 511 வரை அரசாண்டான்) கத்தோலிக்கக் கிறித்தவத்தைப் பின்பற்றினர். இம்மன்னன் மற்றப் பிராங்குகளின் மீது தன் ஆதிக்கத்தைப் பரப்பி எஞ்சிய கால் பகுதியினையும் வென்றான். மெரொவிஞ்சு வமிசத்தின் சந்ததிகள் (க்ளாலிரன் பாட்டனான மெரொவிக்கின் பெயரைப் பெற்றார்கள்) பிராங்குப் பிராந்தியத்தை ஆண்டனர். பின்னர் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் கரோலிஞ்சியன் வமிசத்தினர் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டனர். சார்லமேன் என்ற கரோலிஞ்சியின் அரசன் (சார்லசு பேரரசன் - கி.பி. 768 - 814), போப்பாதிக்கத்தின் உதவியால் மேற்கு உரோமானிய அரசை நிறுவி, மத்திய, வடக்குச் செருமனியில் கிறித்தவத்தைப் பரப்பினான். இவ்வரசனின் பேரரசு கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் சிதைந்தது. தொடர்ந்துவந்த நூற்றாண்டுகளில் மேற்குப் பிராங்கு மக்கள் (பிரான்சு) தங்களைத் தொடர்ந்து பிராங்குகள் என்று கூறிக் கொண்டனர். பழங்குடிகளுடன் கலந்து விட்டாலும் செருமனியில் பிராங்கோனியன் (பிராங்கன்) என்ற பெயர் நிலைத்ததுடன் மெயின் நதியின் கிழக்குக் கரையோரமாக இரைன் நதி முதல் ஒரு கோமகனுடைய ஆட்சிப் பகுதியும் நிறுவப்பட்டது. பி.

பிராங்கோ (கி.பி. 1892-1975) ஐரோப்பாவில் இசுபெயின் (Spain) நாட்டுத் தலைவர். இவர் பிரான்சுக்கோ (Francisco) என்றும் சொல்லப்படுவார். இவர் கலீசியா மாநிலத்தில் கி.பி. 1892 - இல் பிறந்தார். படைத்துறையில் நன்கு பயிற்சி பெற்ற இவருக்குப் படிப்படியாகக் குறுகிய காலத்தில் பதவி உயர்வு கிடைத்து வந்தது. இவர் முடியாட்சிச் சார்புடையவர் என்ற ஐயப்பாட்டின் காரணமாக இவரை 1931 - இல் இசுபெயினில் ஏற்பட்டிருந்த குடியரசு, பாலியேரிக்குத் தீவுகளுக்கு (Balearic islands) மாற்றம் செய்தது. பிறகு 1935 - இல் ஏற்பட்ட புதிய அரசு இவருடன் நட்பு உறவு கொண்டிருந்தது. இசுபெயி

னில் 1936 - ஆம் ஆண்டு சூலைத் திங்களில் ஓர் உள் நாட்டுப் போர் மூண்டது. அப்பொழுது இராணுவப் புரட்சிக் கலகத்தின் தலைவர்களுள் ஒருவராகப் பிராங்கோ செயலாற்றினார். முடிவில் இவரே தலைமைப் பதவியைப் பெற்றுத் தடை எதுவுமின்றித் தம் முடைய ஆதிக்கத்தை நாட்டில் நிலைநாட்டினார். பிராங்கோ, 1937 - ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் திங்களில், நாட்டின் வலிமைமிக்க கட்சியான பாலஞ்சு (Falange) அல்லது பாசிசிட்டு (Fascist) அமைப்பின் தலைவரானார். இவர் அமைத்த புதிய அரசு, மற்றக் கட்சிகள் எல்லாவற்றையும் தடை செய்தது. இவர், 1939 ஆகஸ்ட்டில் நாட்டின் வல்லாட்சியாளராக அமர்ந்து "தம்மை நாட்டுத் தலைவர் என்றும் பிரதம அமைச்சர் என்றும் இராணுவத் தலைவர் என்றும் உலகுக்கு அறிவித்தார்.

பிராங்கோ

இரண்டாம் உலகப் போர்க் காலத்தில் (1939-45) இசுபெயின் நடுநிலை வகித்தது. போருக்குப் பிறகு பிராங்கோ, 1945 - இல் மக்களுக்கு உரிமைகள் சாசனம் ஒன்றை வழங்கி மக்களை மகிழ்வித்தார். இவர், 1969 - இல் தமக்குப்பின் வாரிசாகச் சுவான் கார்லசு - தி - போர்பன் (Juan - Carlos de Borbon) என்னும் இளவரசரை அமர்த்தினார். பிறகு, கடும் இதய நோய் காரணமாக 1975 நவம்பரில் மாட்ரிடு நகரில் காலமானார். சுவான் கார்லசு, முதலாம் சுவான் கார்லசு மன்னர் என்ற பட்டப்பெயருடன் தம் ஆட்சியைத் தொடங்கினார். தெ.பா.

பிராங்கோ ஆம் மெயின், ஐரோப்பாவில் மேற்குச் செருமனி நாட்டின் போக்குவரத்து நகரமாகும். இந்நகரம் மெயின் ஆற்றங்கரையில் (Main River) கோலோன் (Cologne) நகருக்கு ஏறத்தாழ 160 கி.மீ.

தென்கிழக்கில் அமைந்துள்ளது. இங்கு அமைக்கப்பெற்றுள்ள இருப்புப் பாதைத் தொடர்களும், பெருஞ்சாலைகளும், மேற்கு ஐரோப்பிய நகரங்களை இணைக்கும் தன்மையைப் பெற்றுள்ளன. இங்குள்ள விமான நிலையம் ஐரோப்பாவிலேயே மிகப் பெரியதெனக் கருதப்படுகிறது. பிராங்பர்ட்டு நகரை வட கடலுடன் இணைக்கும் ஆறு ஒன்றும் கால்வாய்த்திட்டமும் குறிப்பிடத்தக்கன. பிராங்பர்ட்டில் மூன்று துறைமுகப் பகுதிகள் உள்ளன. செருமனியின் உள்நாட்டுத் துறைமுகங்களில் இது மூன்றாமிடத்தைப் பெறுகிறது. இம் மாநகரின் மக்கள் தொகை 6,22,500 (1982).

பிராங்பர்ட்டு ஆம் மெயின் (Frankfurt am. Main) வாணிகத்திற்கும் வங்கித் தொழிலுக்கும் உலகப் புகழ் பெற்றதாகும். ஊரோத்தைட்டு குடும்பத்தினர் (Rothschild Family) இங்கு கி.பி.1798-ஆம் ஆண்டில் முதன் முதலாக வங்கி ஒன்றைத் திறந்தார்கள். ஆண்டுதோறும் இம்மாநகரில் இருமுறை வாணிகச் சந்தை கூடுகிறது. செப்டம்பர் மாதத்தில் ஒரு சந்தையும், பிப்பிரவரியில் பிற்தொரு சந்தையும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே கூட்டப்படுகின்றன. இங்குள்ள தொழிற்சாலைகளில் இரசாயனப் பொருள்கள், இயந்திரங்கள், மின் கருவிகள், நுட்பமான கருவிகள் போன்றவை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

இரண்டாம் உலகப் போரின் போது பிராங்பர்ட்டின் பாதியளவு நகரம் தரைமட்டமாகியது. எனினும், போருக்குப் பின்னர் இந்நகரைத் திரும்பக்கட்டி முடித்துள்ளார்கள்.

பிராங்குகள் ஆற்றைக் கடக்கப் படகுத் துறைகள் கட்டியதால் அவர்களின் பெயராலேயே இதனைப் பிராங்பர்ட்டு என்று குறிக்கலாயினர். மத்திய தரைக் கடற்பகுதியிலிருந்து வரும் வாணிகர்களும், வட ஐரோப்பாவிலிருந்து வரும் வாணிகர்களும் இவ்வூர் வழியாகத்தான் வந்து செல்கிறார்கள். புதிய உரோமானியப்பேரரசர்கள் இவ்வூரில் தான் கி.பி. 1356 க்குப் பின்னர்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். இரண்டாம் உலகப் போரின் போது பிராங்பர்ட்டு அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின்படைத் தளமாக 1945-முதல் 1955-வரை இருந்தது. இன்றும் அமெரிக்காவின் விமான நிலையம் இவ்வூருக்கு வெளியே இரெயின் மெயின் (Rhein Main) என்னும் இடத்தில் அமைந்துள்ளது. இரா.அ.

பிராங்லின் பெஞ்சமின் (கி.பி. 1706-1790), அமெரிக்க விஞ்ஞானி, இராச தந்திரி, தத்துவஞானி, நூலாசிரியர், கண்டுபிடிப்பாளர் (Inventor), அச்சுத் தொழில் வல்லுநர், அரசியல் விரகர் (Diplomat). இவர் அமெரிக்காவில் மசாச்சூசெட்சு மாநிலத்தில்

பாசுடனில் கி.பி. 1706-ஆம் ஆண்டு சோசைய்யா என்பாரின் மகனாகத் தோன்றினார். இளமையிலேயே அச்சுத்தொழிலில் தேர்ச்சி பெற்றுப் பணம் மிகுதியாக சட்டினார். 'புதிய இங்கிலாந்து கூரண்டு' (New England Courant) என்னும் பத்திரிகையின் வெளியீட்டாளராகத் திகழ்ந்தார். 'சண்டோ கழகம் (Jundo Club) என்னும் நிறுவனத்தை கி.பி.1727-இல் தொடங்கினார். பென்சில் வேனியா இதழ் என்னும் பத்திரிகையை கி.பி.1729-இல் தொடங்கினார். ஏழை இரிச்சர்டு பஞ்சாங்கம் (Poor Richard's Almanac) என்னும் நூலை 25 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து வெளியிட்டார். பல நூல்களை வெளியிட்டுத் தம் 42-ஆம் வயதில் புகழ்மிக்க பதிப்பாளராகத் திகழ்ந்தார். நடமாடும் நூல் நிலையம் ஒன்றை கி.பி.1731-இல் முதன்முதலில் தொடங்கினார். இவர் 12 ஆண்டுகள் கழித்து, அமெரிக்கத் தத்துவக் கழகத்தைத் தொடங்கினார். பிலடெல்பியாவில் கல்விக்கழகம் (Academy) ஒன்றினை கி.பி.1749-இல் தொடங்க முனைந்தார். இதுவே, பின்னர் பென்சில்வேனியா பல்கலைக் கழகமாக மலர்ந்தது. தீயணைப்புத் துறையைப் பிலடெல்பியாவில் தொடங்கி, ஆங்குத் தீ காப்பிட்டுக் கழகம் உருவாகத் துணை புரிந்தார்.

பிராங்லின், பெஞ்சமின்

சில ஆண்டுகள் மின்சாரம் பற்றித் தீவிர ஆய்வுகள் மேற்கொண்டு, இலண்டன் அரசாங்கக் குழுவுக்குப் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வழங்கினார். மின்சாரத்தின் தன்மையை உலகிற்கு உணர்த்தி உலகப் புகழ் பெற்றார். கடலியல் (Oceanography), வானிலை ஆய்வியல் (Meteorology), மருத்துவம் (Medicine) பற்றியும் ஆய்வுகள் மேற்கொண்டார். மக்களின் தேவைக்கு அறிவியலைப் பயன்படுத்தினார். இடிதாங்கி (Lightning rod), பிராங்கிலின் அடுப்பு, இரட்டைக் கண்ணாடியுள்ள மூக்குக் கண்ணாடி (Bifocal Spectacles) ஆகியவற்றை உருவாக்கினார்.

பிலடெல்பியாவில் கி.பி.1740-இல் பல அரசியல் பதவிகளை வகித்தார். பென்சில்வேனியாச் சட்ட மன்றத்திற்கு கி.பி.1751-இல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். குடியேற்ற நாடுகளின் மக்கள் நலனுக்குப் பாடுபட்டார். வட அமெரிக்காவின் அஞ்சல் துறைத் துணைத் தலைவராக (Dy. Post Master General) கி.பி. 1753- இல் அமர்த்தப்பட்டார். பின்னர் பிரான்சு நாட்டின் தூதராக அனுப்பப்பட்டார். அடுத்து கி.பி. 1774 வரை பல ஆண்டுகள் அஞ்சல் துறைத் தலைவராகப் பணிபுரிந்தார். பென்சில்வேனியா சார்பில் இங்கிலாந்திற்கு கி.பி. 1757- இல் அனுப்பப்பட்ட இவர் அரசியல் தொடர்பாகப் பல ஆண்டுகள் இங்கிலாந்தில் பணிபுரிந்தார். சார்சியாவின் குடியேற்ற நாட்டுச் செயலராக கி.பி.1768-இல் இலண்டனில் பணி அமர்த்தப்பட்டு, நியூசெர்சி, மசாச்சுசெட்சு போன்ற மாநிலங்களின் சார்பாகவும் அங்குத் தொடர்ந்து பணியாற்றினார். இவர் கி.பி. 1790 வரை அரசியல் உயர்மட்ட அளவில் மிகத்திறமையாகப் பணியாற்றினார்.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் உருவாக உழைத்தவர்களுள் இவரும் ஒருவர். பிரான்சுடன் உடன்பாடு காண்பதில் கி.பி.1778 - இல் வெற்றி கண்ட இவர், கி.பி. 1781-ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்துடன் சமாதான உடன்பாடு காண்பதிலும் முக்கிய பங்கு வகித்தார். அமெரிக்க விடுதலை அறிக்கையினை எழுத உதவி, அதில் கையெழுத்திட்டார். அமெரிக்க அரசியல் சட்டம் உருவாகவும் துணை நின்று, அதிலும் கையெழுத்திட்டார். அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட அடிமையெதிர்ப்புக் கழகத்தின் தலைவராகவும் பணி புரிந்தார்; அடிமை வாணிகம் ஒழிக்கப்படவும் முயன்றார். இவர் தம்சுயசரிதையை எழுதியுள்ளார்.

தலைசிறந்த நாட்டுப்பற்றாளராகவும், பொறுப்புமிக்க அமெரிக்கக் குடிமகனாகவும் வாழ்ந்த இவர் கி.பி. 1790 - ஆம் ஆண்டு பிலடெல்பியாவில் இறந்தார். இவர் அமெரிக்க வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெறுகிறார். ம.இரா.த

பிராட்லி, பிரான்சிசு எர்பெர்ட்டு (கி.பி.1864-1924), இங்கிலாந்து நாட்டின் கருத்துமுதற் கொள்கையை (British Idealism) வளர்த்தவர்களுள் ஒருவராவார். இவர் சௌத்வேல்சிலுள்ள கிளாசுபரி என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1846-ஆம் ஆண்டு விவிலிய சமயத் தலைவர் ஒருவரின் இருபது குழந்தைகளுள் ஒருவராகப் பிறந்தவராவார். ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் படித்துவந்த இவருக்கு அப்பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த மெர்டன் கல்லூரி ஆய்வடிப்படை ஊதியத்தை கி.பி. 1870 - இல் வழங்கியது. அவ்வாய்வு அடிப்படை ஊதியம் ஒருவர் மணவாழ்க்

கையை மேற்கொள்கின்ற வரையில் தொடரும் தன்மையது. பிராட்லி மணவாழ்க்கையை மேற்கொள்ளாததால், தன் இறுதிக் காலம்வரை அத்திட்டத்தின் பயனைப் பெற்றார். மெர்டனில் தனிமை வாழ்க்கை நடாத்திய பிராட்லி 1924-ஆம் ஆண்டு இயற்கையெய்தினார். மரணத்திற்கு முன்பு பணிச் சிறப்பு விருது (Order of Merit) இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. இவ்விருதினைப் பெற்ற முதல் மெய்ப்பொருளியல் அறிஞர் பிராட்லி ஆவார்.

பிராட்லி எழுதியுள்ள நூல்கள், 1) திறனாய்வு சார்ந்த வரலாற்றின் முற்கோள்கள் (The Presuppositions of Critical History-1874); 2) அறவியல் ஆய்வுகள் (Ethical Studies-1876); 3) சிட்சுவிக்கின் இன்பியல் கோட்பாடு (Mr. Sidgwick's Hedonism-1877); 4) அளவையியலின் அடிப்படைக்கோட்பாடுகள் (Principles of Logic-1883-5) தோற்றமும் உள்பொருளும் (Appearance and Reality - 1897); 6) உண்மை, உள் பொருள் பற்றிய கட்டுரைகள் (Essays on Truth and Reality - 1914) என்பனவாகும்.

இவர்தம் படைப்புகள் மெய்ப்பொருளியலின் பிரிவுகளான அளவையியல், புலன் கடந்த பொருளியல், அறவியல் ஆகியவை பற்றிக் கருதுவன எனலாம். பிராட்லி தம் அளவையியல் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளில் 'மில்' என்பாரின் கருத்துகளுக்கு மாறானவற்றைத் தருகின்றார். இவரது புலன்கடந்த பொருளியல் இரு பகுதிகளைக் கொண்டது. முதற்பகுதியில் உள்பொருளின் இயல்பை அறிவினால் அறிய இயலாத தன்மையையும், இரண்டாம் பகுதியில் உள்பொருளில் உண்மைத் தன்மையையும் பிராட்லி விளக்குகின்றார். காலம், இடம், பொருள், மனிதன் ஆகியவை தொடர்பிசைவற்றன எனவும், இத் தொடர்பிசைவற்றதன்மையின் அடிப்படையை அறிந்தால் மட்டுமே மனிதன் தோற்றம் கடந்த உள்ளார்ந்த உள்பொருளை அணுக இயலும் என்பதையும் பிராட்லி தம் புலன்கடந்த பொருளியலில் விளக்குகின்றார்.

தம் அறவியலில் மனிதனது நோக்கம் உயிரைச் சமூகப் பேருண்மையாக உணர்வதேயாகும் என்று பிராட்லி விளக்குகின்றார். தனியுரிமைக் கோட்பாடு, நுகர்வுவழிக் கோட்பாடு ஆகியவற்றின் பிடிகளிலிருந்து இங்கிலாந்து நாட்டின் சிந்தனையை விடுவிப்பதைத் தமது குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயற்பட்டவர் பிராட்லி. இவர் தம் திறனாய்வுமிக்க எழுத்துகளில் சீர்திருத்த நோக்கமே வலிமை பெற்று விளங்கியது. 'வரம்பற்ற தனிமுதலைத் தவிர எதுவுமே முறையானதன்று; அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒருங்கிணைப்பான வரம்பற்ற தனி முதலை அறிவதே மெய்ப்பொருளியலின் உட்கிடை' என்ற

கருத்தே பிராட்லி படைப்புகளின் அடிப்படையாகும். இதனை வெளிப்படுத்தியதே அவர் சிந்தனை உலகிற்குச் செய்த பணி எனலாம். நா.பா.

பிராடிசுலாவா: இது செக்கோசுலோவேக்கியாவின் மூன்றாம் பெரிய நகரமாகும். பிராடிசுலாவா (Bratislava) வியன்னாவிருக்குக் (Vienna) கிழக்கில் தான்யூபு நதிக்கரையில் அமைந்துள்ளது. இந்நகரம் கி.பி. 1000-இல் நிறுவப்பட்டது. துருக்கியர்களின் வருகை, பூடா (Buda) வின் வெற்றி ஆகியவற்றின் காரணமாகப் பல கோட்டைகள் கட்டப்பெற்று, இப்பகுதி பலப்படுத்தப்பட்டது. இது கி.பி.1541-ஆம் ஆண்டு அங்கேரி (Hungary) நாட்டின் தலைநகராக ஆனது. இது தான்யூபு நதியின் முக்கிய துறைமுகமாகவும், பெரிய புகைவண்டித் தொடர் சந்திப்பாகவும் விளங்குகின்றது. இப்பகுதியில் மலைகளும் திராட்சைத் தோட்டங்களும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. கட்டடக்கலையில் இந்நகரம் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகிறது.

இப்பகுதியில் பல நாட்டு மக்கள் வாழ்கின்றனர். மக்கள் தொகை 394,000 (1983). இதில் 40 விழுக்காடு செக்கோசுலோவேக்கியரும், 28 விழுக்காடு செருமானியரும், 22 விழுக்காடு மாகியரும் (Magyar) வாழ்கின்றனர். இங்கு, நூற்பாலைகள், அறவை ஆலைகள், எஃகுத் தொழிற் சாலைகள், தோல்பதனிடும் தொழிற்சாலைகள், மற்றும் கப்பல்கட்டும் தொழிற்சாலைகள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. கல்வி நிலையங்கள் அனைத்தும் செவ்வனே செயற்படுகின்றன. நெசவு, வெடி மருந்து தயாரித்தல், கப்பல்கட்டுதல், மதுவகைகள் தயாரித்தல், உலர்ந்த கனிகள் தயாரித்தல் ஆகியவை முக்கியமான தொழில்கள் ஆகும். இது, மது தயாரித்தல், மற்றும் தானியப் பொருட்கள் உற்பத்தி வாணிகத்தில் சிறப்பிடம்பெற்று விளங்குகிறது. பால்கள் தீபகற்பத்தின் சிறந்த வணிக மையமாக விளங்குகிறது. வணிகத்தை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டுப் புதிய துறை முகங்களும், கடல்வழிகளும், புகைவண்டித் தொடர்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு புதிதாகக் கட்டப்பெற்ற துறைமுகங்கள் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3 இலட்சம் கண்டி பொருட்களை விநியோகம் செய்கின்றன. பிராடிசுலாவா தான்யூபு நதியின் கடல் வாணிகத்தை முற்றிலும் பெற்றிருந்தது.

இந்நகரம் புதிய, பழைய வரலாற்று நினைவுச் சின்னங்களுடன் விளங்கிப் பொலிவு தருகின்றது. தான்யூபு நதிக்கு மேல் ஏறத்தாழ 270 அடி உயரத்தில் சிலாகபர்க்குப் பீட பூமியில் அமைந்துள்ள வரலாற்று அரச மாளிகை அனைவரையும் கவர்கின்ற விதத்தில் அமைந்துள்ளது. கோத்திக்குத் தேவாலயம்

(Gothic Cathedral) சமூக மன்றம் (Town Hall) அருங்காட்சியகம், பிரான்சிசுகன் (Franciscan) தேவாலயம் ஆகியவை இங்குள்ள மற்ற முக்கிய கட்டடங்களாகும். இவையாவும் கி.பி. 13 - ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவையாகக் கருதப்படுகின்றன. இது 1918-1939; 1945-48 ஆகிய காலங்களில் செக்கோசுலோவேக்கியாவின் மாநிலமாகிய சுலோவேகியாவின் தலைநகராக விளங்கியது. இரா.கி.

பிராடு, சார்லி தன்பார்: அறிவாய்வியல், மெய்ப்பொருளியல், வரலாறு, அறிவியல் பற்றிய மெய்ப்பொருளியல் (Philosophy of Science), அறவியல் ஆகியவற்றில் சிறந்து விளங்கிய பிராடு, சார்லி தன்பார் (Broad Charlie Dunbar) கி.பி. 1887 - இல் இலண்டனில் பிறந்தவராவார். இளமையில் அறிவியலிலும், கணிதவியலிலும் இவருக்கிருந்த ஈடுபாடு திரினிடி (Trinity) கல்லூரியின் அறிவியல் உதவித்தொகையைப் பெற்றுத் தந்தது. ஆனால், அக்கல்லூரியில் அறிவியலில் வெற்றி பெறாது மெய்ப்பொருளியல் கற்று 1910-இல் சிறந்த முறையில் முதல் வகுப்பில் தேறினார். அடுத்த ஆண்டிலேயே 'புலக்காட்சி, பொருளியல், உள்பொருள்' என்ற ஆய்வேட்டிற்காகப் பிராடு அக்கல்லூரியின் ஆய்வுதியத்தையும் பெற்றார்.

இவர் 1911 முதல் 1920 வரை புனித ஆண்டுருசு (St. Andrews) பல்கலைக்கழகத்தின் மெய்ப்பொருளியல் துறையில் பலநிலைகளில் பணியாற்றினார். மேலும், 1920-இல் பிரிசுட்டல் (Bristol) பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்த இவர் சில ஆண்டுகளில் மீண்டும் திரினிடி கல்லூரியில் சேர்ந்தார். பின்னர், 1933 முதல் பதவி ஓய்வு பெறும் வரை (1953) அறவியல் பற்றிய மெய்ப்பொருளியல் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தார்.

கேம்பிரிட்சில் தம் ஆசிரியர்களான மெக் டாகார்ட்டு (Mc Taggart), சான்சன் (Johnson) இரசல் (Russell), மூர் (Moore) ஆகியோரின் கருத்துகளால் பிராடு மிகவும் கவர்ப்பட்டிருந்தார். ஆங்கிலேய மெய்ப்பொருளியலாளர் இரசலைத் தவிர்ந்து வேறு எவரும் பிராடுக்கு இணையாக நூல்களை எழுதி வெளியிட்டதில்லை. பிராடுவின் நூல்களுள் பெரும்பாலானவை அறிவாய்வியல், அறிவியல் பற்றிய மெய்ப்பொருளியல் பற்றியவையாகும். அறவியல், பேகன் (Bacon) நியூட்டன் (Newton) காண்ட்டு (Kant) போன்றோரின் வாழ்க்கை, அவர்களின் சிந்தனைகள் பற்றியும் பிராடு எழுதியுள்ளார். அவற்றைத் தவிரப் பல்வகைப்பட்ட நூல்களைப் பற்றிய இருபத்து நான்கிற்கும் மேற்பட்ட மதிப்புரைகளையும், இலாக்கு (Locke) சிட்விக்கு (Sidwick) போன்றோரின் மெய்ப்பொருளியல்களைப் பற்றிய கட்டுரைகளையும், காரண காரியம், புலக்காட்சி அவற்றின் உறவு,

மெக் டாகார்ட்டின் மெய்ப்பொருளியல் ஆய்வு பற்றிய இரு தொகுதிகள் ஆகியவற்றை வெளியிட்டுள்ளார்.

பிராடு, தம் ஆசிரியர்களைப் போன்றே காட்சிப் பொருள் உண்மைக் கொள்கையாளர் (Realist) ஆவார். காட்சிப் பொருள் உண்மைக் கொள்கையினர், அறிவானுக்குப் புறத்தே பொருள்களின் உண்மை இருப்பை ஏற்பவர். பிராடு அறிவானுக்குப் புறத்தே பொருள் பண்புகளுடன் இருப்பினும், அறியப்படும் பொழுது பொருள் சில பண்புகளை அதிகம் பெறலாம், அல்லது பண்புகளில் மாறுபடலாம் என்று கருதுகின்றவர். பிராடு அறிவியலின் சிக்கல்களுக்கு அளவையியலான அனைத்துத் தீர்வுகளையும் தம் 'ஐவகை அறிவியல் கோட்பாடுகள்' (Five types of Ethical Theories) என்றும் நூலில் தருகின்றார். பிராடு மெய்ப்பொருளியலின் பல துறைகளிலும் எண்ணங்களைச் செலுத்தியவர்.

பி.ஆர்.ந.

துணை நூல்கள்:

Radhakrishnan, S., History of Philosophy Eastern and Western, Vol. II, George Allen & Unwin Ltd., London, 1953.

Hill, T.E., Contemporary Ethical Theories, Mac-Millan, 1959.

பிராண்டன்பர்க்கு: இரண்டாம் உலகப் போரில் (கி.பி. 1939 - 45) ஐரோப்பாவில் நாசி செருமனி (Third Reich) தோல்வியுற்றதைத் தொடர்ந்து வல்லரசுக்களிடையே ஏற்பட்ட பிளவுகளால், மேற்குச் செருமனி, கிழக்குச் செருமனி என்னும் இரு கூறுகள் செருமனி பிரிந்தது. இதில் கிழக்குச் செருமனிப் பகுதியிலுள்ளது பிராண்டன்பர்க்கு. அதன் தலைநகரும், பிராண்டன்பர்க்கு எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. அது பெர்லினிலிருந்து ஐம்பது கி.மீ. தொலைவில் ஆபீல் ஆற்றங்கரையிலுள்ளது.

ஓடர் (Oder) ஆற்றுக்கும், எல்பு (Elbe) ஆற்றுக்கும் இடைப்பட்ட மணற்பாங்கான பகுதி பிராண்டன்பர்க்கு ஆகும். இது கி.பி. 1650-இல் பிரசியாவுடன் இணைக்கப்பட்டுப் பிராண்டன்பர்க்கு பிரசியா என்ற வல்லமை மிக்க அரசாகியது. இதனின்று கி.பி. 1871-இல் உருவானதே ஒன்றுபட்ட செருமனி.

பண்டைய செருமானிய இனத்தவராகிய பிராங்குகள் (Franks) கி.பி. 12,13-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் புதிய இருப்பிடங்களைத்தேடிக்கிழக்கு வடகிழக்கே நோக்கி நகர்ந்தபோது, பிராண்டன்பர்க்கை அடைந்தனர். இதை கி.பி. 1250-இல் அக்கேனிய அரச குடும்பத்தைச் சார்ந்த ஆல்பர்ட்டு (Albert the Bear) தம்வசப்படுத்தி ஆட்சி செய்தார். பின் செருமனி-

சுவீச நாடுகளின் எல்லைப் பகுதியில் ஒரு கோட்டையில் வாழ்ந்துவந்த ஓகன் சல்லரன் எனப்பட்ட பிரபு குடும்பத்தினருக்கு இப்பகுதியைப் புனித உரோமானியப் பேரரசரான செகிசுமஞ்சு (Segismund) அளித்து, புனித ரோமானியப் பேரரசின் வடக்கெல்லையில் அமைந்திருந்த பிராண்டன்பர்க்கின் இராணுவ ஆளுநராக நியமித்தார். இது கி.பி. 1415-இல் நிகழ்ந்தது. பேரரசின் எல்லைக்காவல் பணியைச் செய்கையில் இசுலாம் இனத்தவருடன் அடிக்கடி மோதல் ஏற்பட்டது. அதனால் புனித ரோமானியப் பேரரசில் மிக்க மதிப்பு எய்தினார். இதனால் ஓகன் சல்லரன் புனித ரோமானியப் பேரரசரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை பெற்ற ஏழு தேர்வாளர்களுள் பெருந்தேர்வாளர் (Great Elector) எனப்பட்டார்.

சிறந்த இராணுவத்தை வைத்திருந்த ஓகன் சல்லரர்கள் பிராண்டன்பர்க்கின் பரப்பையும், வலிமையையும் பெருக்கப்பெரிதும் விரும்பினர். அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற கி.பி. 17 மற்றும் 18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பாவில் உருவாக்கப்பட்ட பல கூட்டணிகளில் சேர்ந்து கொண்டு போர்களில் வெற்றிபல பெற்று, போர்ப் பரிசாகப் பல நிலப்பகுதிகளைப் பெற்றனர்.

இதை கி.பி. 1618-இல் பிராண்டன்பர்க்குப் பெருந்தேர்வாளர் கோமகப் பகுதியான (Duchy) கிழக்குப் பிரசியாவை, போலந்தை ஆண்ட தியூடா டிய விரர்களிடமிருந்து பெற்றார். அதனால் பால்மீக்குப்பகுதியில் காலுன்றினார். அந்த ஆண்டிலேயே கிளீவ்சு (Cleves) கோமகத்தைச் சீதனமாகப் பெற இரான் ஆற்றின் கீழ்ப்பகுதியில் அவருக்குப்பிடிப்புக் (Hold) கிடைத்தது. இம்முன்று பகுதிகளையும் ஒரே ஆட்சியின் கீழ் பிரெடெரிக்கு வில்லியம் (கி.பி. 1640-1688) கொண்டுவந்தார். சமயப் போரான முப்பதாண்டுப் போரின் விளைவாகப் புனித உரோமானியப் பேரரசின் கட்டுப்பாடு தளர்ந்தது. அப்போரை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்த வெசுடுபேலியா உடன்பாட்டின் மூலம் பொமரேனியாவின் ஒரு பகுதி பிராண்டன்பர்க்குக்குக் கிடைத்தது. கி.பி. 1675 - இல் சுவீடனைத் தோற்கடித்து மேற்குப் பிரசியாவை வில்லியம் பிரெடெரிக்கு பெற்றார். இவருக்கு கி.பி. 1689 - 1697-இல் நடைபெற்ற ஆக்சுபர்க்குக் கழகப் போரின் முடிவில் முதலாம் பிரெடெரிக்கிற்குப் பிரசியாவின் மன்னர் என்ற அரசு பட்டம் பேரரசர் இலியோபால்டால் அளிக்கப்பட்டது. இவருக்கு (கி.பி. 1713-இல் ஏற்பட்ட உடரெக்கு உடன்பாட்டின்படி (The treaty of Utrecht) இசுபானிய கெண்டர்லாந்து என்னும் பகுதி பிராண்டன்பர்க்கிற்கு அளிக்கப்பட்டது. ஆங்காங்கு சிதறிக்கிடந்த பல பகுதிகளையும் இணைக்கும் வாய்ப்பு கி.பி. 1771-இல் நிகழ்வுற்ற

போலந்தின் முதல் பிரிவினை (First partition of Poland) மூலம் கிட்டியது. போலந்திடமிருந்து பெற்ற பகுதிகள் பிராண்டென்பர்க்கையும், பிரசியாவையும் இணைத்து ஒரு நாடாக்கின. இதுவே பின்னர்ச் செருமனி என்று எல்லாச் செருமானியச் சிற்றரசுகளும் இணைந்த ஒரு நாடாகியது. வெ.சீனி.சே.

துணை நூல்:

Arun Bhattacharjee, A History of Europe (1453 - 1789 A.D.) Sterling Publishers Private Ltd., New Delhi, Bangalore Jullunder, 1981.

பிராண்டெல்லோ: இவர் முழுப்பெயர் உலாகி பிராண்டெல்லோ (Luigi Pirandello) என்பதாகும். இவர் இத்தாலி நாட்டைச் சேர்ந்தவர். இவர் வாழ்ந்த காலம் கி.பி. 1867-1936. இவர் புதிய இலக்கிய இயக்கங்களுள் ஒன்றான வெளிப்பாட்டியலை (Expressionism) மேற்கொண்டவர். புகழ்மிக்க வெளிப்பாட்டியல் நாடகப் படைப்பாளர்களுள் பிராண்டெல்லோ ஒருவர்.

உள்ளுணர்வே மெய்மையானது என்பது மெய்ப்பாட்டியலின் தத்துவமாகும். அவ்வுள்ளுணர்வு அனுபவப் பொருட்களைத் தோற்றுவிக்கின்றது. அவ்வனுபவப்பொருட்களில் சில மேலும் உள்ளுணர்வுச் செயல்கள் தோன்றுவதற்கு வழியாக அமைகின்றன. உள்ளுணர்வுச் செயல்களில் சில மேலும் உள்ளுணர்வுச் செயல்கள் வெளிப்பாடாகும். அவ்வுள்ளுணர்வு வெளிப்பாடு இரண்டு அளவுகளுக்குள் அடங்கியது. அவையாவன: மேலளவில் நுட்பமான கருத்தும், அதற்குக் கீழே அடிமனமும் ஆகும். உள்ளுணர்வு வெளிப்பாடாவது, உள்ளுணர்வு, வெளிப்பாடு ஆகிய இரண்டையும் தோற்றுவிக்கும்: வெளிப்பாட்டின் உள்ளுணர்வு தோன்றாது. ஒரு பொருளை அறிவது என்பது ஒருவன் தனக்குள் அதனை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதாகும்.

பிராண்டெல்லோ பல கவிதைகளும் 232 சிறுகதைகளும் 7 புதினங்களும் 44 நாடகங்களும் எழுதியுள்ளார். அவர் எழுதி அரங்கேற்றிய நாடகங்களுள் 'நீ சரி என்று நினைப்பதே சரி' (Right you are if you think so) என்பது மிகவும் புகழ் வாய்ந்ததாகும். அதன் முதன்மையான பாத்திரங்கள் புரட்சிகரமான சமுதாய மாற்றங்களைக் கொண்டுவரும் விருப்பமுடையவராவர். அப்பாத்திரங்கள் தற்சார்பு முறையில் உலகத்தை நோக்கி எய்தும் கருத்து, சாதாரண மனிதன் இவ்வுலகத்தைக் காண்பதிலிருந்து கொள்ளும் கருத்தினும் மாறுபட்டது. நடைமுறையிலுள்ள சமுதாய நிலைகளை அந்நாடகப் பாத்திரங்கள் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. நடுத்தர மக்களின் ஒழுக்க முறைகளை அவர்கள் எதிர்த்தனர்.

பிராண்டெல்லோ போன்ற வெளிப்பாட்டியல் நாடக ஆசிரியர்கள் மரபுவழி அமையும் மூன்றங்க நாடக அமைப்பைப் புறக்கணித்தனர். சிறு சிறு காட்சிகள் தொடர்ந்து விரைவாகச் செல்லுதலையே அவர்கள் விரும்பினர். பிராண்டெல்லோ நாடகங்களிலுள்ள உரையாடல்களின் வாக்கியங்கள் மிகச் சிறியவை; விறுவிறுப்பானவை. உரையாடல்களின் மொழிகள் விட்டுவிட்டு அமைந்தவை. இலக்கணத்திற்குப் பொருந்தாதவை. தந்தியில் உள்ளமைபோல் முக்கியமான கருத்துகளை மட்டும் உணர்த்தும் சொற்களை உடையவை. பாத்திரங்கள் தம் உள்ளுணர்வை வெளிப்படுத்துதற்கு இயற்கை இயலார் இயற்கைக்கு ஒவ்வாதவை என்று நீக்கிய தனிமொழிகளையும், இன்னொரு பாத்திரம் கேட்காதபடி ஒதுங்கிப் பேசுதலையும் (Aside) மேற்கொண்டனர்.

இதுபோன்ற வெளிப்பாட்டியல் நாடகங்களை நடத்துதற்குப் புதுவகையான நடிகர் தேவைப்பட்டனர். இயற்கையியல் நாடகங்களில் நடத்துப் பழகியவர் இதற்குப் பொருத்தமற்றவராயினர். வெளிப்பாட்டியல் நடிகருக்கு அடிக்கடி மாறுகின்ற தன்மையும், விட்டுவிட்டுப் பேசுகின்ற நாவும், சுறுசுறுப்பான உடலும் தேவை.

பிராண்டெல்லோவின் வெளிப்பாட்டியல் நாடகங்கள், காட்சி அமைப்பு இல்லாமலேயே நடைபெற்றன. அவர் நாடகங்களில் கறுப்புநிறத் திரைகள், மேடையில் படிகள் ஆகியன பயன்படுத்தப்பட்டன; பாதியளவு சுவர்களும் இடம்பெறும். மேடையில் நடிகர்களைக் காண்பதற்குக் குவிவிளக்குகளின் ஒளிக்கதிர் பயன்படுத்தப்பட்டது. மேடை விளக்குகள் கைவிடப்பட்டன. பிராண்டெல்லோவின் நாடகத்திற்கு ஒளியும், இருளும் ஆகிய இரண்டும் முக்கியமானவை.

பிராண்டெல்லோவின் நாடகம் போன்ற வெளிப்பாட்டியல் நாடகங்கள் முதலாம் உலகப்போருக்குப் பின்பு செருமனி நாட்டில் தோன்றி ஐரோப்பியநாடுகளிலும் அமெரிக்காவிலும் பரவின. இவை சோதனை முறையில் புதுமையான படைப்புகளாக இருந்தமையால் முதலில் சில ஆண்டுகள்வரை மக்கள் கவனத்தை ஈர்த்தன: 1920-ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் மறையலாயின.

பிராம்பர்கு: இது இப்போது 'பிட்கோசு' என்று சொல்லப்படும். இப்பகுதி போலந்து நாட்டில் உள்ள ஒரு தொழில் நகரமாகும். பிராம்பர்கு (Bromberg) போலந்து நாட்டின் தலைநகராகிய வார்சா நகருக்கு வடமேற்கில் 229 கி.மீ. தொலைவில், நாட்டின் வடமையத்தில் அமைந்துள்ளது. இது சார்ந்துள்ள மாகா

ணத்தின் பெயரும் 'பிட்கோசுக' (Bydgoszoz) என்பதாகும். இப்பகுதி விசுதுலா ஆற்றின் கிளையாறாகிய பிரடா நதியின் (River Brada) கரையில் அமைந்துள்ளது. இந்நகரத்தின் பெயராலேயே குறிப்பிடப்படும் பிட்கோசுகக் கால்வாய், இந்நகரை நோடக்கு ஓடர் (Notec and Oder) ஆகிய நதிகளுடன் இணைக்கிறது. இந்த நகரம் எந்திரப் பகுதிகள் கட்டுமானம், வார்ப்படம், வேதிமும் ஆகியவற்றின் மரப் பொருள்கள் தயாரிப்புக்கான முக்கிய மையமாகக் கருதப்படுகிறது. இதன் பரப்பு 10,349 ச.கி.மீ. ஆகும்.

பிட்கோசுக, மத்திய காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற ஒரு நகரமாகும். வரலாற்றுக்கு முந்திய காலத்தில் ஒரு கோட்டை இருந்ததாகக் கருதப்படும் இடத்தைச் சூழ்ந்து இந்நகரம் வலுப்பெற்றது. செருமானியப் போர்ப் பிரபுக்களின் (German Knights) தாக்குதலிலிருந்து போலந்தைக் காப்பதற்காக இந்த முக்கியமான வலிமையான கோட்டை மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டது. இது கி.பி. 15,16 - ஆம் நூற்றாண்டுகளில் முக்கியமான வாணிக மையமாகத் திகழ்ந்தது. அன்றடைந்த அத்தகுதியை இன்றளவும் பெற்று அது வாணிக மையமாகத் திகழ்ந்து வருகிறது.

போலந்து நாடு, உருசியா, பிரசியா, ஆசுத்திரியா ஆகிய நாடுகளிடையே முதன்முறையாகப் பங்கிடப்பட்டபோது (கி.பி.1773) பிரசியாவின் பங்காகமாற்றி அந்நாட்டுடன் இணைக்கப்பட்டது. இப்போதுதான் செருமானிய மொழியில் பிட்கோசுக என்ற இப்பகுதியைப் பிராம்பர்கு என வழங்கினர்.

முதலாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு போலந்து நாடு மீண்டும் உருவாக்கப்பட்டபோது, இந்நகரம் போலந்துக்கே திரும்ப வழங்கப்பட்டது. இரண்டாம் உலகப் போரில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட இந்நகரம், மீண்டும் சீர்திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாகத் தனது வரலாற்றுப் பழமையில் சிறுபகுதியை மட்டுமே இந் நகரம் தங்கவைத்துக் கொண்டுள்ளது. இந்நகரின் மக்கள்தொகை 10,43,649 (1981).

எசு.பா.

துணை நூல்கள்:

Lipson E., Europe in the 19th & 20th Centuries Allied Publishers Pvt. Ltd., New Delhi, 1980.

Hughes, Contemporary Europe, A History, Prentice Hall of India Pvt. Ltd., New Delhi, 1979.

பிராமணங்கள்: பிராமணம் என்பது வேதத்தின் ஒரு பகுதி. மந்திரம், பிராமணம் இரண்டும் சேர்ந்து வேதம் என்று சொல்லப்படுகின்றன (மந்திர

ப்ராம்மணயோ: . வேதநாமதேயம்). மந்திரங்கள் தேவதைகளை விளிப்பதற்கு உதவுகின்றன. அவை பெரும்பாலும் 'இருக்கு' என்று சொல்லப்படும். ஒரு விதமான செய்யுள் வடிவத்தில் காணப்படும். பிராமணம் என்ற சொல் 'பிரும்ம' என்ற சொல்லிலிருந்தேனும் 'பிராமண' என்ற சொல்லிலிருந்தேனும் வந்திருக்கலாம் என்பர். 'பிரும்ம' என்ற சொல்லிற்கு 'மந்திரம்' என்ற பொருளுண்டு. மந்திரத்தைச் 'சம்கிதை' என்றும் சொல்லுவார்கள்.

பிராமணங்கள் பொதுவாக மந்திரங்களுக்கு உரைபோன்றவை. அவை பெரும்பாலும் உரைநடையில் உள்ளன. அவை மந்திரங்களின் பொருளையும் பயனையும் சிறப்புகளையும் கூற வந்தனவேயாகும். மந்திரங்களைப் போல் தேவதைகளை வருணிப்பதற்கு வந்தனவல்ல. ஆதலின் மந்திரங்களின் பொருளும் அவற்றை எவ்விடத்து எவ்வாறு வழங்க வேண்டும் என்பதும் தெளிவாக அறியப்பட்ட காலத்தில் பிராமணங்கட்குத் தேவை ஏற்படவில்லை. மந்திரங்களைப் பற்றி எப்பொழுது ஐயம் நிகழ்ந்ததோ அப்பொழுது முனிவர்களின் மனக்கண்ணால் பிராமணங்கள் தோற்றம் பெற்றன எனக் கொள்ளத்தகுந்தும். பிராமணங்கள் மூன்று பகுதிகளாகக் காணப்படுகின்றன. முதல் பகுதி மந்திரங்களின் பொருள் முதலியனவற்றைக் கூறும். இரண்டாம் பகுதி, இல்லற வாழ்க்கைக்குப் பிறகு முனிவர்கள் வனத்தில் நடத்தும் வாழ்க்கையான 'வானப்பிரத்த' ஆசிரமத்தின் தருமங்களைப் பற்றிக் கூறும். இதை 'ஆரண்யகம்' என்று கூறுவர். மூன்றாம் பகுதி ஒருவன் ஆசிரியனை அடைந்து ஆன்மாவின் தன்மையறிந்து வீடு பெறும் உபாயத்தைக் கூறும். இப்பகுதிக்கு 'உபநிடதம்' என்று பெயர். ஒரு வேதத்தின் மந்திரப் பகுதியும் பிராமணத்தின் மூன்று பகுதிகளும் முறையே பிரமசரியம், கிரகத்தம், வானப் பிரத்தம், சந்நியாசம் என்று சொல்லப்படும். பிராமணங்கள் மந்திர காலத்திற்குப்பிற்பட்டனவாயினும், மந்திரமும் பிராமணமும் சேர்ந்தது வேதம் எனக் கூறுதல் தவறாகாது. பிராமணங்களில் சில பகுதிகள் வேத மந்திரங்களைப் பற்றியும் சில பகுதிகள் மக்களின் பழக்கவழக்க முறைகளைப் பற்றியும் கூறும்.

ஒவ்வொரு வேதத்திற்கும் பிராமணங்கள் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வேதத்தின் பிராமணங்களும் வெவ்வேறு பொருள்களைக் கூறும். வேள்விகளில் 'ஓதா' என்பவர் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய தருமங்களை இருக்குவேதப்பிராமணங்களும் 'அத்வர்யு' என்பவர் வேள்விகளில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய தருமங்களை யசுவேத பிராமணங்களும், 'உத்காதாவின்' தருமங்களைச் சாமவேத பிராமணங்களும் பொதுவாகக் கூறும். மேற் கூறிய ஓதா, அத்வர்யு, உத்காதா என்பவர்கள் வேள்விகளைச் செய்வதற்கு முக்கியமான

வர்கள். இவர்கள் முறையே யசூர், இருக்கு, சாமவேதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களின் செய்கைகளைப் பார்த்துக் கொண்டு தவறுகள் இருந்தால் திருத்தி மேற்பார்வையிடுபவர் 'பிரமா' என்பவர். அவர் எல்லா வேதங்களையும், வேள்வி செய்யும் முறைகளையும் நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். அதர்வண வேத பிராமணம் இப்பிரமாவின் தருமங்களைக் கூறும்.

வேதங்களின் பெரும்பாலான மந்திரங்கள் ஒவ்வொரு வேதத்தின் 'சம்கிதையில்' காணப்படும். சில, பிராமணங்களிலும் உள்ளன. ஆகவே தான், மந்திரம் பிராமணம் இரண்டும் சேர்ந்தது 'வேதம்' என்று சொல்லப்படுகிறது. மந்திரங்கள் பெரும்பாலும் தேவர்களைப் பற்றிய துதிகளாக இருக்கும். அவை எங்கு, எதற்காக வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது வேள்விகளைச் செய்யும் 'ருத்விக்கு' களிமடமிருந்து தான் அறிதல் வேண்டும். அவையாவும் பிராமணங்களில் தான் கூறப்பட்டுள்ளன. பிராமணம் 'விதி' என்றும், 'அர்த்தவாதம்' என்றும் இரு பகுதிகளாக உள்ளது. 'விதி' என்பது செய்ய வேண்டியவற்றைக் கூறுவது. 'அர்த்தவாதம்' என்பது விதியினுடைய கருத்தை விளக்கி அவற்றைப் புகழ்ந்து கூறுவதாகும்.

ஒவ்வொரு வேதத்தின் முக்கிய பிராமணங்கள்: ஐத்திரேய பிராமணம், கௌசுதகி பிராமணம், சாங்கிய பிராமணம் முதலியவை இருக்குவேதத்தைச் சேர்ந்தவை. 'சதபதப்பிராமணம்', 'தைத்தரீய பிராமணம்' முதலியவை யசூர் வேதத்தைச் சேர்ந்த முக்கிய பிராமணங்களாகும். தாண்டிய பிராமணம் தலவகார பிராமணம், சட்பிம்ச பிராமணம், பஞ்சவிம்சதி பிராமணம், சாந்தோக்ய பிராமணம் ஆகியவை சாம வேதத்தைச் சேர்ந்த சில பிராமணங்கள். 'கோபுத பிராமணம்' அதர்வண வேதத்தைச் சேர்ந்ததாகும். எஸ்.ஜெ.

பிராமி: பிராமி என்பது பண்டைக்கால இந்திய எழுத்து முறைகளுள் ஒன்றாகும். பிராமணால் படைக்கப்பட்டது என்றும், சமண தீர்த்தங்கரர்களில் முதல் வராகிய ஆதிநாதர் தம் மகள் பிராமியின் பெயரால் இவ்வெழுத்துகளை உருவாக்கினார் என்றும் கூறுவர். பிராமி என்றால் எழுத்து என்றும் பொருள் உண்டு.

மௌரிய மன்னன் அசோகனுடைய தரும லிபிகளாகப் பாறைகளிலும் தூண்களிலும் பொறிக்கப்பட்ட பாலி, பிராகிருதக் கல்வெட்டுகள் பெரும்பாலும் பிராமி எழுத்துகளிலேயே உள்ளன. கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியா முழுவதும் பரவியிருந்த இந்த எழுத்துமுறை அசோகனுக்கு முன்பே உருவாகியிருக்க வேண்டுமென்று அறிஞர்கள் கருது

கின்றனர். இந்தியாவில் மட்டுமன்றி இலங்கையிலும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் இவ்வெழுத்துமுறை பரவியிருந்தது. கல்வெட்டுகள் மட்டுமன்றி முற்காலச் செப்பேடுகளிலும் காசுகளிலும் பிராமிப் பொறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

பிராமி எழுத்துகளின் தோற்றம் குறித்துப் பல்வேறுபட்ட கருத்துகள் அறிஞரிடையே உள்ளன. பொதுவாக அவற்றை இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். பிராமி, வெளிநாட்டு எழுத்துமுறை என்றும், இந்தியாவிலேயே தோன்றிய எழுத்து முறை என்றும் இரு கருத்துகள் உள்ளன.

கிரேக்கம், பொனியா, செமிட்டிக்கு, தென் செமிட்டிக்கு, வட செமிட்டிக்கு, அசிரிய ஆப்பெழுத்து, சீனம் போன்றவற்றிலிருந்து பிராமி உருவாகியது எனச் சிலரும், சிந்துவெளி எழுத்துகளிலிருந்தும், தேவநாகரி எழுத்திலிருந்தும் தோன்றியது எனச் சிலரும் கூறுகின்றனர்.

பொதுவாக எல்லா இந்திய வரிவடிவங்களுக்கும் மூலம் பிராமியே என்பது அறிஞர்கள் கருத்து. கி.மு. 168-இல் உருவான சமண நூலான பண்ணவன சூத்திரம், கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டில் உருவான சமண நூலான சமவாயங்க சூத்திரம் ஆகிய இரண்டிலும் இந்தியாவில் வழங்கி வந்த 18 வகையான எழுத்துவகைகள் கூறப்படுகின்றன. இலவித விசத்தாரம் என்றும் பெளத்த நூல் 64 வகையான எழுத்துமுறைகள் புத்தர் காலத்தில் இருந்தனவாகக் குறிப்பிடுகிறது. இவை அனைத்திலும் பிராமி முதலாவதாகக் கூறப்படுகிறது. பகவதி சூத்திரம் என்னும் சமண நூல் பிராமிக்கு வணக்கம் கூறித் தொடங்குகிறது. கி.பி. 668-இல் எழுதப்பட்ட சீனக் கலைக்களஞ்சியம் பிராமிபற்றிச் சிறப்பாகக் குறிக்கிறது.

இப்போது கிடைக்கும் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் அனைத்தும் இடமிருந்து வலமாக எழுதப்பட்டாலும் முதலில் பிராமியும் கரோட்டியைப் போலவே வலமிருந்து இடமாக எழுதப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. ஏரன் காசுப் பொறிப்பு வலமிருந்து இடமாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

பிராமி எழுத்துகளைப் படிக்கும் முயற்சி பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே தொடங்கப்பட்டுள்ளது. தில்லி மொகலாய மன்னர் பைரோசு சா துக்ளக்கு (1351-1388) தோப்ரா, மீரட்டு ஆகிய இடங்களிலிருந்து அசோகன் தூண் கல்வெட்டுகளைத் தில்லிக்குக் கொண்டு வந்து தன் நாட்டிலிருந்த வடமொழிவல்லவர்களை அழைத்துப் படித்துப் பொருள் கூறுமாறு செய்தான். அக்பரும் (1556-1605) இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டார். ஆனால் படிக்க இயலவில்லை.

Handwritten Tamil script arranged in a circular pattern, likely a form of cryptographic or decorative text.

Handwritten Tamil script in a vertical column, consisting of several lines of characters.

மாங்குளம் பிராமி கல்வெட்டு

அசோகரினி பட்டிப் பேராய பிராமி கல்வெட்டு

Handwritten Tamil script in a vertical column, arranged in a slightly curved manner.

புகழர் பிராமி கல்வெட்டு

Handwritten Tamil script in a vertical column, with some characters appearing to be in a different script or style.

பிரமகிரி அசோகல் பிராமி கல்வெட்டு

பிராமி எழுத்துகளுக்கு கி.பி. 1837 - இல் ஒலி நிருணயம் செய்த பெருமை சேம்சு பிரின்சப்பு அவர்களையே சாரும். கிரேக்கமும் பிராமியும் பொறிக்கப்பட்ட இருமொழிக் காசுகள் மூலம் அவர் இம்முயற்சியில் வெற்றி கண்டார்.

முதலில் பிராமி எழுத்துகள் என்னவென்று புரியாத நிலையில் தொல்பொருள் துறையினர் இதற்கு 'இந்தியப் பாலி' என்று பெயரிட்டனர்.

தமிழ்நாட்டிலும் பல இடங்களில் பிராமிக் கல் வெட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலும் ஊர்களுக்கு வெளியில் நீர் நிலைகளை அருகில் கொண்ட பாறைகளையும், இயற்கையான குகைத் தளங்களையும் கொண்ட மலைச்சாரல்களில் இக் கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பெரும்பாலும் சமண முனிவர்கள் தங்கியிருந்த அல்லது தவம் செய்த புனித இடங்களாகும். அவர்களுக்கு இல்லறத்தாரான அரசர்கள், அலுவலர்கள், வணிகர்கள், பொதுமக்கள் ஆகியோர் வழவழப்பாகக் கற்படுக்கைகளையும், கல் இருக்கைகளையும் ஆக்கித் தந்த செய்திகள், அக்குகை முகப்பிலோ படுக்கைகளின் அருகிலோ பொறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

தமிழ்நாட்டில் முதன்முதலில் பிராமிக் கல் வெட்டை 1903 - ஆம் ஆண்டு மதுரை மாவட்டத்துக் கீழவளைவு என்னும் ஊரில் வெங்கோபராவ் என்பவர் கண்டுபிடித்தார். 1906-ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் கல்வெட்டை நெல்லை மாவட்டத்து வறுகால் தலையில் மாவட்ட ஆட்சியாளர் கெமைடு என்பவர் கண்டுபிடித்தார். இவற்றைப் பாலி என்றே தொல்பொருள் துறையினர் அப்போது குறிப்பிட்டனர்.

பின்னர் அம்மன் கோயில்பட்டி, அரிட்டாபட்டி, (மாங்குளம், மீனாட்சிபுரம்), அழகர்மலை (கிடாரிப் பட்டி), அறச்சலூர், ஆனைமலை, ஐயர்மலை, கருங்காலக்குடி (பஞ்சபாண்டவர் குட்டு), கழிஞ்சமலை, குன்றக்குடி, கொங்கர் புளியங்குளம், சங்கரமலை, சித்தன்னவாசல், திருச்சிராப்பள்ளி, திருநாதர் குன்றம், திருப்பரங்குன்றம், திருவாதவூர், பிள்ளையார்பட்டி, புகழூர் (ஆறுநாட்டார் மலை), மாமண்டூர், முத்துப் பட்டி (உம்மணாமலை), மேட்டுப்பட்டி (சித்தர் மலை), வரிச்சியூர் (உதயகிரி), விக்கிரமங்கலம் (உண்டாண்கல்), சம்பை ஆகிய பல இடங்களில் பிராமிக் கல் வெட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழகத்தில் தொல்லியல் அகழாய்வுகள் நடைபெற்ற அரிக்கமேடு, அழகரை, உறையூர், கருர், காஞ்சிபுரம், கொடுமணல், கொற்கை, முட்டம், வல்லம் போன்ற இடங்களில் அகப்பட்ட பாணை

ஓட்டுச் சில்லுகளில் பல பிராமிப் பொறிப்புகள் உள்ளன.

அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட காசுகள் சிலவற்றிலும் பிராமிப் பொறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

தமிழ்நாட்டுப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளை 1919 -இல் எச். கிருட்டிண சாத்திரியாரும், 1924 - இல் கே.வி. சுப்பிரமணிய அய்யரும் படிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். தமிழ்நாட்டுப் பிராமி எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளில் காணப்படுபவை தமிழே என்று முதலில் ஆய்ந்து கண்டவர் கே.வி. சுப்பிரமணிய ஐயர் ஆவார்.

வடநாட்டு முறையிலிருந்து வேறுபட்ட தமிழ்நாட்டுப் பிராமியோடு ஒத்துள்ள, ஆந்திர மாநிலம் கிருட்டிணா மாவட்டத்தில் பட்டிப்பரோலு என்ற இடத்தில் கிடைத்த பிராமிக் கல்வெட்டு முறையைப் பின்பற்றிப் பல அறிஞர்கள் தமிழ்நாட்டுப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளைப் பொருள் பொருத்தமுற வாசித்துள்ளனர். மையத் தொல்லியல் துறையினரும் வட பிராமி என்று அசோகன் கல்வெட்டுகளையும், தென்பிராமி என்று தமிழ்நாட்டுப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளையும் வேறுபடுத்தியே குறிக்கலாயினர். சிலர் தமிழகத்தில் உள்ள பிராமியைத் தமிழ்ப்பிராமி என்றனர்.

மேற்குறித்த சமண பௌத்த நூல்களில் தமிழி என்றும் திராவிடி என்றும் குறிக்கப் பட்டவை தமிழ் எழுத்து முறையேயாகும்.

தமிழ்நாட்டுப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் ழ, ள, ற, ன, ள, ஞ, போன்ற தமிழ்ச் சிறப்பெழுத்துகள் காணப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்டில் எங்கு அகழாய்வு நடைபெற்றாலும் பெரும்பாலும் மக்கள் பயன்படுத்திய மட்பாண்ட ஓட்டுச் சில்லுகளில் பிராமி எழுத்துப் பொறிப்புகள் பல காணப்படுகின்றன. வடநாட்டில் இவ்வாறு எழுத்துப் பொறிப்பு ஓடுகள் அகப்படுவதில்லை. அசோகன் கல்வெட்டுகள் மக்கள் அறியாத அரசு மொழியில் இருந்தன. அதிகாரிகளே அவற்றை மக்களுக்கு விளக்கினர். எனவே, தமிழ்நாட்டில் வழங்கப்பெற்ற பிராமி தமிழி என்று கூறப்பட்டது. எனிய மக்களுக்கும் அவை புரிந்தன. எனவே, தமிழ்நாட்டுப் பிராமி (தமிழி) வடிவமே தொன்மையானது என்றும், அதனையே சில மாற்றங்களுடன் தமக்கே உரிய வருக்க எழுத்துகளையும் சேர்த்து வடநாட்டார் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பெற்று அமைத்ததே வடஇந்தியப் பிராமி என்றும் இப்போது பல ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

தமிழ் பிராமி எழுத்துகள்

உயிரெழுத்துகள்

ஊ ஈ ஐ ஐ ஊ ஈ ஐ ஐ

a ā ī ṛ u ē ō

மெய்யெழுத்துகள்

க ங ச ஞ க ங ஈ ஈ ஊ ஊ

k ṅ c ṅ k ṅ ī ī ū ū

ய ர ல வ ல ல க ங

y r l v l l k ṅ

ட ட

dh s

உயிர்மெய்
எழுத்துகள்

க க க க க க க க

kka kakā ki ki ku kū ke kai ko

கககககககககககககக

கொடுமணல் பாகை ஒட்டில் பிராமி எழுத்துக்கள்

தமிழ்நாட்டுப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் சேர சோழ பாண்டியர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் வருகின்றன. (கோ ஆதன் சேரல் இரும்பொறை, பெருங்கடுங்கோ, இளங்கடுங்கோ, அந்துவன், சேந்தன், நெடுஞ்செழியன், வழுதி, பெருவழுதி, வடலன், பணவன், மாறன்;) அதியமான், ஓரி, நள்ளி, பண்ணன், பேகன், மலையமான் போன்ற குறுநில மன்னர் பெயர்களும், பிட்டன், கொற்றன், சாத்தன், ஆதன், அந்தை, ஆந்தை, எட்டி, காவிதி, கிரன், வண்ணக்கன், கணி, வேள், மாராயம், பரணன், நாகன், கிழார், கண்ணன், கொல்லி எனச் சங்க இலக்கியங்களில் மட்டுமே பெரும்பாலும் காணப்படுகின்ற சொற்களும் உள்ளன.

அறுவை, பொன், சுண்ணம், உப்பு, இலை, கொழு ஆகிய பொருள்களை விற்கும் வணிகர்கள் பற்றியும் மதுரை, கரூர், தொண்டி, உறையூர், எருக்காட்டுர், தேனூர், பாகனூர், வெள்ளறை போன்ற ஊர்களைப் பற்றியும், ஈழம் பற்றியும் தமிழி ('பிராமி) கல்வெட்டில் காணப்படுகின்றன. தொல்காப்பியத்தில் மட்டுமே புணர்ச்சி விதிகளைக் காணக்கூடிய கொற்றந்தை, சாத்தந்தை, பிட்டந்தை போன்ற சொற்றொடர்களும் தமிழ்நாட்டுப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றன.

பல தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் இக்கல்வெட்டுகள் மூலம் விளக்கமடைகின்றன. மெய்யின் இயற்கை புள்ளி பெற்று வருதல் என்னும் விதிக்கு ஏற்பப் (தொல். எழு.15) புகழூர், கொடுமணல், ஆனைமலை போன்ற இடங்களில் காணப்படும் பிராமிப் பொறிப்புகளில் மெய்யெழுத்துகள் புள்ளி பெற்றுள்ளன. எகரக் குறில் புள்ளி பெறும் என்பதற்கேற்ப (தொல். எழு.16) அறச்சலூரில் உட்பெறு புள்ளி உருவாக (தொல்.எழு.14) எழுதப்பட்டுள்ளது. சொற்களில் இகரமும் யகரமும் இறுதியில் விரவி நிற்கும் என்பதற்கேற்ப (தொல்.எழு.58) பாளி என்ற சொல் பாளிஇ, பாளிய், பாளிஇய் என எழுதப்படுகின்றதைக் காணலாம்.

பொதுவாகத் தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் மூலம் சங்க காலம், சங்க இலக்கியம் ஆகியவற்றின் தொன்மையும் சிறப்பும் அறியப்படுகின்றன. தமிழக வரலாற்று ஆய்வுக்கு இவை பெரிதும் பயன்படுகின்றன. செ.இரா.

துணை நூல்கள்:

சுப்பிரமணியன், டி.என்., பண்டைத் தமிழ் எழுத்துகள், கலைமகள் காரியாலயம், சென்னை, 1938.

நாகசாமி, இரா., கல்வெட்டியல், தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை, சென்னை, 1972,

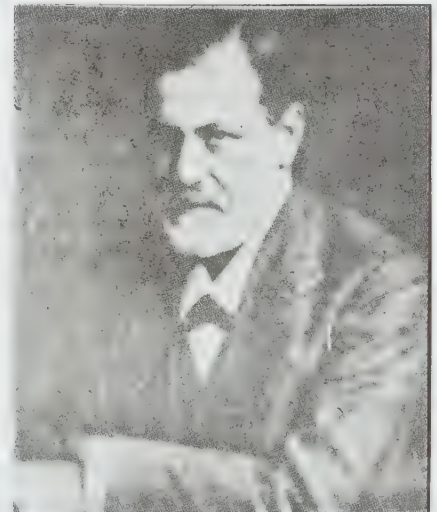
வேங்கடசாமி, மயிலை, சீனி; சங்க காலத்துப் பிராமிக் கல்வெட்டுகள், திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1981.

Ahmed Hassan Dani, Indian Palaeography, Oxford University Press (Clarendon Press), Oxford, 1963.

Gupta, S.P. and Ramachandran, K.S. (Ed), The Origin of Brahmi Scripts, D.K. Publications, Delhi, 1979.

Mahalingam, T.V., Early South Indian Palaeography, University of Madras, Madras, 1974.

பிராய்டு, சிக்மண்டு: அமெரிக்க உளவியல் வல்லுநர்கள் 20 - ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்தே அறிவியலின் வரலாறு எழுதப்படுமானால் உளவியலுக்குத் தான் முதலிடம் கிடைக்கும் என்று கருதினார்கள். ஏனென்றால் அந்தக் காலத்தில் அமெரிக்காவில் மிகப்பெரும் அளவில் உளவியல் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. காரணம், அப்பொழுது சமூக அறிவியல் வல்லுநர்களின் கவனத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்திருந்தது உளப்பாகுபாட்டுக் கோட்பாடாகும். அதைத் தோற்றுவித்தவர் சிக்மண்டு பிராய்டாவார் (Sigmund Freud). சிக்மண்டு பிராய்டின் உளப்பாகுபாட்டுக் கோட்பாட்டின் கருத்துகள் 20 - ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் ஐம்பது ஆண்டுகளில் வெளிவந்த எல்லாத்துறை நூல்களிலும் ஆராய்ச்சிகளிலும் பரவிச் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. உளச்சிகிச்சையியல் (Psycho therapy) அமெரிக்காவில் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கிற்று. ஓர் உள

சிக்மண்டு பிராய்டு

மருத்துவரிடம் சென்று அறிவுரை பெறுவது நாகரிகம் என்று கருதப்பட்டது. இதற்கு அடிப்படைக் கர்ணம் பிராய்டு தோற்றுவித்த உளப்பாகுபாட்டுக் கோட்பாடுதான் (Psycho - analysis).

சிக்மண்டு பிராய்டு ஆசுத்திரியாவில் மாராவியாவின் அருகிலுள்ள பிரைபர்க்கு என்னும் ஊரில் கி.பி. 1856-ஆம் ஆண்டு மேமாதம் 6-ஆம் நாள் பிறந்தார். இவர் தந்தை சேகப்பிராய்டுவின் (Jakob Freud) இரண்டாம் மனைவியின் முதல் குழந்தை பிராய்டு. இவரோடு பிறந்தவர்கள் ஏழு சகோதர சகோதரிகளாவர். இவர் தந்தை கம்பளி வாணிகம் செய்து வந்தார். சேகப்பிராய்டின் முதல் மனைவிக்குப் பிறந்த இருவர் ஏற்கெனவே வளர்ந்து பெரியவர்களாகியிருந்தனர். குடும்பத்தின் பொருளாதார நிலை வருந்தத் தக்கதாக இருந்தது. அதனால் பிராய்டு மூன்று வயதுச் சிறுவனாக இருந்தபோது இவர் தந்தை குடும்பத்துடன் வியன்னாவில் குடியேறினார். அது சமயம் பிராய்டின் சகோதரர்கள் இங்கிலாந்துக்குச் சென்று குடியேறினர். பிராய்டு தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் வியன்னாவிலேயே கழித்தார். குடும்பம் வறுமையில் வாடியதால் பிராய்டு தம் கல்வி வளர்ச்சிக்குத் தம் திறமையையே நம்பியிருந்தார்.

பிராய்டின் நுண்ணறிவுத் திறனைக் கண்ட இவர் தந்தை இவருடைய கல்விக்கு மிகவும் ஊக்கமளித்து வந்தார். இவர் பள்ளியில் எல்லோரையும் விஞ்சி நிற்பார்; ஆனால், அடிக்கடி மிகுந்த சோர்வுடனும் பொங்கிய மனவெழுச்சியுடனும் காணப்படுவார். ஆளுமைச் சீர்கேடுகளில் மறைந்திருந்து செயற்படுகின்ற கூறுகளைக் கண்டறியும் ஆராய்ச்சியில் இவர் பெரிதும் ஈடுபட்டதற்குக் காரணமே இவருடைய இளமைக் காலத்துன்ப உணர்ச்சிகள் தாம். இவர் கி.பி.1873-ஆம் ஆண்டில் வியன்னாவிலுள்ள புகழ் பெற்ற மருத்துவப் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்தார். மருத்துவராகப் பணிபுரிவதைவிட ஓர் அறிவியல் ஆராய்ச்சியாளராக இருப்பதையே இவர் விரும்பினார். இவர் கி.பி.1884 - ஆம் ஆண்டில் உள மருத்துவம் பற்றி மிகச் சிறந்த கட்டுரையொன்றை வெளியிட்டார். பல்கலைக் கழகத்திலிருக்கும் போது பேராகிரியர் எர்னசுட்டு புருக்கு (Ernst Brucke) என்பவரோடு பிராய்டு தொடர்பு கொண்டிருந்தார். மருத்துவக் கல்வியை முடித்து விட்டு எர்னசுட்டு புருக்கின் நடத்தை சார்ந்தனவும் உடற் கூற்றியல் சார்ந்தனவுமான கோட்பாடுகளைப் பற்றி நன்கு அறிய விரும்பினார். இவருடைய அந்த விருப்பம் நிறைவேறுவதற்கு முன் திருமணம் செய்து கொண்டு குடும்ப வாழ்க்கையில் ஈடுபடவேண்டியவரானார். அம்பர்க்கைச் சார்ந்த மார்த்தாபெர்ணயிசு (Martha Bernays) என்ற பெண்ணை கி.பி. 1886-ஆம் ஆண்

டில் மனைவியாக ஏற்றுக் கொண்டார். பிராய்டு ஆறு குழந்தைகளுக்குத் தந்தையானார். இவருடைய ஆராய்ச்சிக்காகப் பல்கலைக்கழகம் அளித்து வந்த சிறு தொகை குடும்பத்தை நடத்துவதற்குப் போதியதாக இல்லை. அடிக்கடி வறுமை இவரை வாட்டி வந்தது. செருமனியில் யூதர்களுக்கு எதிராக வளர்ந்து வந்த யூத எதிர்ப்பு இயக்கம் ஆசுத்திரியாவிலும் பரவிற்று. பிராய்டும் யூத இனத்தைச் சார்ந்தவரானதால் பல்கலைப் கழகம் இவருக்கு அளித்து வந்த உதவியையும் நிறுத்திவிட்டது. இவருடைய ஆராய்ச்சிப் பணிக்கு இவையெல்லாம் முட்டுக்கட்டைகளாக இருந்து வந்தன. அதனால் இவர் உள மருத்துவப் பணியைத் தொடங்க வேண்டிய கட்டத்திற்குத் தள்ளப்பட்டார். அது சமயம் (கி.பி. 1891) மூளை பழுது படுவதால்தான் பேச்சுக் கோளாறு ஏற்படுகிறது என்பதற்கான சான்றுகளைச் சேகரித்துக் கட்டுரைகள் எழுதினார்.

நரம்புக் கோளாறுகளுக்குச் சிகிச்சையளிப்பதில் அது சமயம் பாரிசில் ஜீன் சார்காட்டு (Jean Charcot) என்பவர் மிகவும் புகழ் பெற்று விளங்கி வந்தார். அவர் அறிதியில் முறையைப் (Hypnotism) பயன்படுத்திச் சிகிச்சையளித்து வந்தார். பிராய்டு ஓராண்டுக் காலம் சார் காட்டிடம் பயிற்சி பெற்றார். சார் காட்டின் முறை அவ்வளவு வெற்றிகரமாக இல்லாததால் வியன்னாவிற்கே திரும்பிச் சென்று தம் கூட்டாளிகளோடு பணிபுரியத் தொடங்கினார். நரம்புச் சீர்கேட்டின் அறிகுறிகளின் தோற்றக் காரணங்களைக் கண்டறியும் முயற்சியில் சோசப் பெருயர் (Joseph Breuer) என்பவர் தடையில் தொடர்பு முறையைப் (Free Association) பயன்படுத்தி வந்தார். பிராய்டு அவருடன் சேர்ந்து நடத்திய ஆராய்ச்சிகளின் பயனாக கி.பி. 1895 - ஆம் ஆண்டில் உணர்ச்சி அதிர்ச்சி நோய் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் (Studies in Hysteria) என்ற நூலை வெளியிட்டார். ஒரு கட்டத்தில் இருவரும் கருத்து வேறுபாடு கொண்டு பிரிந்து செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. 'சிறின்ப முரண்பாடுதான் உணர்ச்சி அதிர்ச்சி நோயின் முக்கிய காரணக் கூறாக இருக்கின்றது' என்பதில்தான் அவ்விருவரிடையே கருத்து முரண்பாடு ஏற்பட்டது. அத்தகைய முரண்பாடுகள்தாம் உணர்ச்சி அதிர்ச்சி நோயின் மையமாக இருக்கின்றன என்பதைப் பிராய்டு உறுதிப்படுத்தினார். அதற்குப் பிறகு பிராய்டு தனித்தே தம் தொழிலையும் ஆராய்ச்சிகளையும் தொடர்ந்தார்.

தடையில் தொடர்பு முறையைப் பயன்படுத்தி நோயாளிகளின் கனவு நிகழ்ச்சிகளைக் கூறாமாறு கேட்டறிந்தார். இந்தவிதமான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்த போது உள்ளொளியில் உண்மைகளைக்

காணும் திறமையை வளர்த்துக் கொண்டார். அதைக் கொண்டு கனவு உருவகத்தின் (Dream-Symbolism) கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். அதைக் கனவுகளின் விளக்கம் (Interpretation of Dreams) என்ற பெயரில் 1900 - ஆம் ஆண்டில் நூலாக வெளியிட்டார். அறிவியல் குழுவினர் பிராய்டின், 'குழந்தைப் பருவச் சிற்றின்பம்' என்ற கோட்பாட்டைக் கடுமையாகத் திறனாய்வு செய்தனர். அதே சமயத்தில் யூங்கு (C.G.Jung) என்பவரும் அட்லர்(Adler) என்பவரும் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த கூட்டாளிகளாக விளங்கினார்கள்.

சிக்மண்டு பிராய்டின் ஆராய்ச்சிகளைப் பற்றியும் இவர் கோட்பாடுகளைப் பற்றியும் கேள்விப்பட்ட அமெரிக்க உளவியலார் 1909 - ஆம் ஆண்டில் கிளார்க் பல்கலைக் கழகத்தில் (Clerk University) சொற்பொழிவாற்ற இவரை அழைத்தனர். இந்நிகழ்ச்சி அமெரிக்காவில் பிராய்டின் உள்பாசுபாட்டுக் கோட்பாடு செல்வாக்குப் பெறுவதற்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தது. பிராய்டு 1910 - ஆம் ஆண்டில் சர்வதேச உள்பாசுபாட்டுக் கழகத்தைத் தோற்றுவித்து அதற்குத் தம் கூட்டாளியான யூங்கு என்பவரைத் தலைவராக்கினார். உலகத்தின் பல்வேறு நாடுகளிலும் உள்பாசுபாட்டுப் பயிற்சி நிலையங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. இந்தியாவிலும் அதனுடைய கிளை தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

பிராய்டு எழுதிக் குவித்தார். இவர் எழுத்துகளில் நம்புவதற்கரிய பொருள்கள் அடங்கியிருந்தன. காரணம், இவர் கலை, இலக்கியம், வரலாறு, மருத்துவம், மெய்ப்பொருளியல் முதலிய துறைகளையும், இலத்தின், கிரேக்கம், ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளையும் நன்கு கற்றிருந்தார். சேக்சுபியரின் ஆங்கில நாடக இலக்கியங்களையும் நன்கு கற்று அவற்றைத் திறனாய்வு செய்திருந்தார். இளவேனில் இரவுக் கனவு (Mid - Summer Night's dream) என்ற சேக்சுபியரின் நாடகத்தைப் படித்து விட்டு, பிராய்டு, ஒரு தலைசிறந்த நாடகக்கவிஞரின் கற்பனை இந்த அளவுக்கு ஏழ்மையாகச் சென்றிருக்கின்றதே என்றும், வெனிச நகர வர்த்தகன் (Merchant of Venice) என்ற நாடகத்தைப் படித்து விட்டு, ஒரு வயது முதிர்ந்த யூதனை 16-ஆம் நூற்றாண்டிலே இந்த அளவுக்குக் கொடுமைப்படுத்தத் தொடங்கி விட்டனரே என்றும் வருந்தி எழுதியுள்ளார்.

பிராய்டின் ஆராய்ச்சிகளெல்லாம் 1930 - 37 - ஆம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் மிகவும் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கின. அது சமயம் செருமனியில் நாசிகளின் அரசு யூதர்களுக்கெதிராக எல்லா விதமான கொள்கைகளையும் பரப்பிவிட்டுக் கொடு

மைகளை இழைத்து வந்தது; ஆசுத்திரியாவின் மீது படை எடுத்துச் சென்று அதை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது. பிராய்டுக்கும் அவருடைய குடும்பத்தினருக்கும் எந்நேரமும் ஆபத்து நேரிடலாம் என்று அவர் நண்பர்கள் அஞ்சினர். இரண்டாம் உலகப் போர் மூண்டு கொண்டிருந்தபோது போரை நிறுத்துவதற்குச் சிலர் முயற்சி எடுத்தனர். அறிவியல் மேதை ஐன்சுடைனை அதற்குத் தலைவராக நியமித்தனர். ஐன்சுடைன், பிராய்டுக்குக் கடிதம் எழுதி, நடைபெறப்போகும் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். பிராய்டு அதில் கலந்து கொள்ளாமறுத்துவிட்டு, இரண்டாம் உலகப்போரையாராயும் நிறுத்த முடியாது; போர் நடந்துதான் தீரும் என்று கூறி, போர் ஏன் (Why War) என்ற நீண்ட ஒரு கட்டுரை எழுதி ஐன்சுடைனுக்கு அனுப்பி வைத்தார். பிராய்டின் கோட்பாட்டின் படி, மனிதர்களிடம் இரண்டு இயல்புக்கங்கள் செயற்படுகின்றன. ஒன்று இன்ப இயல்புக்கம் (Life instinct); மற்றொன்று இறப்பு இயல்புக்கம் (Death instinct) என்பன. போர் மனிதனின் இறப்பு இயல்புக்கத்தின் வெளிப்பாடு. அதை அவன் நேரடியாக வெளிப்படுத்தாமல் மறைமுகமாக வெளிப்படுத்துகிறான். அதைப் பிராய்டு உருமாற்றம் - (Sublimation) என்று கூறுகிறார். மனித வரலாற்றைப் பார்க்கும் போது உலக முழுவதிலுமே மனிதர்கள் சில ஆண்டுகள் போரிடுகின்றனர். பிறகு சில ஆண்டுகள் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டு கருவிகளைச் செம்மைப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். பிறகு மறுபடியும் போரிடுகின்றனர். போர், முடிவடையாத ஒரு தொடர் நிகழ்ச்சி என்று பிராய்டு கருதுகிறார். பிராய்டு கூறியது போலவே இரண்டாம் உலகப் போரை ஐன்சுடைன் குழுவினர் நிறுத்த முடியவில்லை. அதற்குப் பிறகுதான் பிராய்டை ஒருதீர்க்கதரிசி (Prophet) என்று போற்றி வந்தனர்.

நாசிகள் ஐரோப்பாவில் பல நாடுகளை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு விட்டனர். எவ்வாறோ பிராய்டின் நண்பர்கள் 1939-ஆம் ஆண்டு அவரை இங்கிலாந்துக்குக் குடும்பத்தோடு கொண்டு சேர்த்தனர். தம் வாழ்க்கையின் ஊடகிப் பதினைந்து மாதங்களை பிராய்டு இங்கிலாந்தில் கழித்தார். நாசிகள் ஆசுத்திரியாவை ஆக்கிரமிக்காமலிருந்திருந்தால் பிராய்டு தம் கடைசி நாள்களையும் வியன்னாவிலேயே கழித்திருப்பார். கடைவாயில் தோன்றிய புற்று நோயோடு பதினாறு ஆண்டுகள் போராடி 1939-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 23-ஆம் நாள் இலண்டன் மாநகரில் பிராய்டு இறந்து போனார். அமெரிக்காவில் அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாகச் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த பிராய்டின் உள்பாசுபாட்டுக் கோட்பாடு 1960க்குப் பிறகு செல்வாக்குச் சிறிது குறைந்து வந்தாலும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் பிராய்டின் உள்ப

பாகுபாட்டுக் கோட்பாடு மிகுந்த செல்வாக்குடன் விளங்கி வருகிறது. பிராய்டு ஒரு தீர்க்கதரிசி என்றும், அவரது கோட்பாடு ஒரு சமயத்தைப் (Religion) போன்றது என்றும் ஐரோப்பியர் கருதுகின்றனர். கிறித்தவ சமயத்தைப் போன்றும், பொதுவுடைமையைப் போன்றும் ஒரு நிலையான சமுதாய இயக்கமாக ஐரோப்பாவில் பிராய்டின் கோட்பாடு வேருன்றியுள்ளது. அதனை ஒரு மிகப் பெரிய நுண்ணறிவு சக்தியாகவும் கருதுகின்றனர்.

பிராய்டு எழுதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும் நூல்களும் இருபத்து நான்கு தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைவரும் படித்துப் பயன்பெற வேண்டிய இவர் நூல்களுள் முக்கியமானவை, 1901-ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த அன்றாட வாழ்க்கையின் உளநோயியல் (Psycho pathology of Every-day life), 1905-ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த மூன்று கட்டுரைகள், 1912-13-இல் வெளிவந்த குலமரபுச் சின்னமும் சமூகவிலக்கும் (Totem and Taboo), 1927-இல் வெளிவந்த தோற்றத்தின் எதிர்காலம் (The Future of an Illusion), 1916-17-இல் வெளிவந்த அறிமுகக் கட்டுரைகள் (Introductory Lectures), 1920-இல் வெளிவந்த இன்பக் கோட்பாடுகளுக்கு அப்பால் (Beyond pleasure principles), 1923-இல் வெளிவந்த தன்முனைப்பும் உயிர் மூலப்பொருளும் (The Ego and the Id), 1930 - இல் வெளிவந்த நாகரிகமும் அதனுடைய அதிருப்திகளும் (Civilization and its Discontents), 1934-இல் வெளிவந்த மோசகம் ஒரிறைக்கோட்பாடும் (Moses and Monotheism), 1937-இல் வெளியிடப்பட்டபோர் ஏன்? (Why War) என்பன. இந்த நூல்களில் லெல்லாம் பிராய்டு தம்முடைய கோட்பாடுகளின் கருத்துகளைச் சமயம், இலக்கியம், வரலாறு, பண்பாடு, நாகரிகம், அரசியல் முதலியவற்றின் மூலம் விளக்கிச் செல்லுகின்றார்.

ஐரோப்பிய நாடுகளில் யூதர்களுக்கு எதிராக வளர்ந்து வந்த அதிருப்திகளைக் கண்டு பிராய்டு மனங்கலங்கினார். அவர் பள்ளியில் கற்று வந்த காலத்திலும் சரி, பல்கலைக் கழகத்தில் கற்ற காலத்திலும் சரி, அதனுடைய கொடுமைகளை இவர் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. யூதர்கள் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் ஐரோப்பிய நாடுகளில் சுற்றித்திரிந்து ஆசுத்திரியாவில் குடியேறியிருந்தனர். ஆனால் நாசிகளின் கொடுமைகள் பெருகிவந்தன. அது சமயம் யூதர்களின் இருப்பிடம் பற்றியும், அவர்களுக்கான மறுவாழ்வு பற்றியும் பிராய்டிடம் கேட்கப்பட்ட போது, யூதர்களைப் பற்றி இறைவனுடைய வழிகள் எல்லாம் இருட்டாகவே இருக்கின்றன; காலம் அவர்களுடைய இந்தச் சிக்கல்களைத் தீர்க்கும் என்று மட்டும்கூறினார். பிராய்டு கூறியது போலவே இரண்டாம்

உலகப் போருக்குப் பிறகு யூதர்களின் மறு வாழ்வுத் திட்டம் நிறைவேறி அவர்களுக்கென்று ஒரு தனி நாடு (இசுரேல்) அமைந்தது. யூதர்களின் பண்பாடும் நாகரிகமும் எவ்வாறு சிதைந்து போகும் என்பதைத்தான் பிராய்டு தம்முடைய 'நாகரிகமும் அதனுடைய அதிருப்திகளும்' என்ற நூலில் மறைமுகமாகக் காட்டியுள்ளார். மு.இரா.

துணை நூல்கள் :

- Coleman, James.C., Abnormal Psychology and Modern Life. D.B.Taraporevala Sons & Co., Private Ltd., Bombay, 1976.
- Jones, Ernst L., Ed., The Life and Works of Sigmund Freud, Basic Books, New York, 1961.
- Ricocur, Paul, Freud and Philosophy, Yale University Press, London, 1970.
- Zimbardo, Philip G., Psychology and Life, Scott Foresman and Company, Illinois, 1979.

பிரான் சாத்தனார் ஒரு சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணையில் இவருடைய பாடலென்று இடம் பெற்றுள்ளது (68). 'மகளிர் விளையாடாது இற்செறிக்கப்பட்டிருத்தல் அறனுமன்று ஆக்க முந்தேயும்' என்னுங்கருத்துப்பட இவர் பாடியுள்ளார். 'சிறைப்புறமாகத் தோழிதலைவிக்குரைப்புளாய்ச்செறிப்பறிவுறியது' என இப்பாடலுக்குத் துறைக்குறிப்பு வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலை, 'களனும் பொழுதும் வரைநிலை விலக்கிக் ..... அணைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்' (தொல்.கள.23) என்னும் இலக்கணத்தில் அடக்குவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார், நா.இரா.

பிரான்சிசுகோ, சேவியர் புனித என்பார் ஏசுசங்கப் பிரசாரகர். இவரைக் கீழை நாட்டு மதபோதகர் (The Apostle of the Indies) என்னும் சிறப்புப் பெயரால் குறிப்பிட்டனர். இவர் கீழ்த்திசை நாடுகளில் பல்வேறு பணிகளை மேற்கொண்டவர்.

இசுபெயின் நாட்டில் சங்குசா (Sanguesa) என்னும் ஊருக்கு அண்மையில் பிரான்சிசுகோ டிசேவியர் (Francisco De Xavier) கி.பி. 1506-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் 7-ஆம் நாள் பிறந்தார். இவர் பாரிசு மாநகரத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது இவருக்கு இக்னேசியசு இலயோலா (Ignatius of Loyola) என்பாரிடம் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டது. அவருடன் இணைந்து ஏசு சங்கத்தை (Society of Jesus) நிறுவ அவருக்கு உதவினார். இக்னேசியசுடின் இவர் இத்தாலிக்கும் சென்று வந்தார். அங்கு நோய்வாய்ப்பட்ட பிணியாளர்களுக்கு 'மருத்துவ உதவி செய்தும், சமயப் பிரசாரம் செய்தும் வந்தார்.

அதன் விளைவாக கி.பி. 1537-ஆம் ஆண்டு இவர் பாதிரியாராக நியமிக்கப் பெற்றார். உரோமாபுரியிலேயே தங்கி ஏசுசங்கத்தின் செயலாளராக இவர் கி.பி. 1540 - ஆம் ஆண்டு வரை பொறுப்பேற்றிருந்தார்.

போர்ச்சுகல் நாட்டரசர் மூன்றாம் சான் என்பார் சேவியரைக் கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்புவதற்காக இந்தியாவிருந்த போர்ச்சுகியப்பகுதிகளுக்கு அனுப்பினார். இவர் கி.பி. 1542-ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் மேற்குக் கரையிலுள்ள கோவா வந்தடைந்தார். திருவாங்கூர், மலாக்கா, சப்பான் போன்ற பகுதிகளில் இவர் செய்த பிரசாரங்களின் விளைவாகப் பலர் கிறித்தவர்களாக மதம்மாறி உரோமானியக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் உறுப்பினராயினர். இவர் சீனாவிடம் சமயக் குழு ஒன்றை அனுப்பத் திட்டமிட்டிருந்தார். ஆனால், அந்நாட்டில் நுழைவதற்கு முன் காலமானார். இவருடைய பூதவுடல் கோவாவில் உள்ள திருச்சபை ஒன்றில் இன்றும் காக்கப்பட்டு வருகின்றது. இவரைப் புனித துறவி என்று உரோமானியக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை கி.பி. 1622-ஆம் ஆண்டு ஏற்றுக் கொண்டது.

பிரான்சிசு சோசபு, கி.பி. 1830 - இல் வியன்னாவில், பிரான்சு காரல் கோமகனுக்கும் பவேரியா இளவரசி சோபியாவுக்கும் (Sophia) மகனாகப் பிறந்தார். இவர் குடும்பத்தினர் உரோமன் கத்தோலிக்க சமயத்தில் மிகவும் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். அரசன் தெய்விக உரிமை பெற்றவன் என்ற கோட்பாடும் இவர்களுக்கு உடன்பாடாகும்.

பிரான்சிசு சோசபு

இவர் பல மொழிகள் பேசும் ஆற்றலுடையவர் என்று பேசப்பட்டாலும், இவரே அதனை மறுத்துள்ளார். இவர் பல அற்புதங்களைச் செய்து காட்டியவர் என்று கருதப்படுகிறார். கீழ்த்திசை நாடுகளைக் கண்டறிய வந்த சமயப் பிரசாரர்களுள் இவரே தலைசிறந்தவராகக் கருதப்படுகிறார். போக்குவரத்து வசதிகள் குறைந்திருந்த அக்காலத்தில் இவர் பல நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்து வந்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவரால் பல்லாயிரவர் கிறித்தவ சமயத்திற்கு மாற்றப்பட்டனர். மக்களை ஒழுக்க நெறிகளில் கட்டுப்படுத்தப் பாடுபட்ட சிறந்த அமைப்பாளர் இவர் எனலாம். திறமைக்கும் தகுதிக்கும் பெயர் பெற்ற பிரான்சிசுகோ சேவியர். கி.பி. 1552-ஆம் ஆண்டு காண்டன் நகருக்குகில் காலமானார்.

இரா.அ.

பிரான்சிசு, சோசபு: ஆசுத்திரியப் பேரரசர் (கி.பி. 1830-1916) ஆப்சுபர்கு (Habusburg) குலத்தைச் சேர்ந்த பிரான்சிசு சோசபு (Joseph Francis) கி.பி. 1848 முதல் 1916 வரை அக்குலத்தின் தலைவராக விளங்கினார். அங்கேரி (Hungary) நாட்டுக்கும் இவர் அரசராக இருந்தார். இவருடைய 68 ஆண்டுக்கால ஆட்சி, பெரும்பாலும் அமைதி நிறைந்ததாக இருந்தபோதிலும் முதலாம் உலகப் போர்க்காலத்தில் முடிவுற்றது. அப்போர் இவர் பேரரசையும் அழித்தது.

ஐரோப்பாவில் கி.பி. 1848-இல் ஏற்பட்ட பெரும் புரட்சிகளை அடக்குவதில் ஈடுபட்டிருந்த பிரான்சிசு சோசபைப் பேரரசுப் பட்டம் நாடி வந்தது. இவர் அப்போது 18 வயதுடையவராக இருந்தார். பேரரசராக இருந்த முதலாம் பர்டினாண்டுக்கு (Ferdinand I) வாரிசாகக் குழந்தை இல்லை. ஆகவே குலத்தின் வாரிசு முறைப்படி பிரான்சிசு சோசபுவே பட்டத்திற்கு உரியவராக இருந்தார். தன்னம்பிக்கை அற்ற பர்டினாண்டு பேரரசர் கி.பி. 1848, திசம்பர் 2-ஆம் நாள் பதவி துறந்தார். உடனே அரியணையேறிய பிரான்சிசு சோசபு புரட்சிகளை அடக்குவதில் முனைந்து அதில் வெற்றி பெற்றார். ஆசுத்திரியாவின் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்த அங்கேரி, தனக்கென ஒரு குடியரசை அமைத்துக்கொண்டு, ஆசுத்திரியாவின் மீது போர் தொடுத்தது. உருசியப் பேரரசர் முதலாம் நிக்கோலசு அனுப்பிய படையைத் துணைக்கொண்டு பிரான்சிசு சோசபு அங்கேரியக் குடியரசை முறியடித்து, அதை முடிவுறச் செய்தார். ஆசுத்திரியப் பேரரசுக்கு எதிராகச் செய்யப்பட்ட புரட்சிக் கலகங்கள் எல்லாவற்றையும் அடக்கி வெற்றி கொண்ட பெருமை இப்பேரரசரைச் சாரும் எனினும் பேரரசில் அமைதியின்மையும் அதிருப்தியும் தொடர்ந்தன. மக்களின் நலனுக்கான சில திட்டங்களைப் பேரரசர் தீட்டினார். இவர் உரோமன் கத்

தோலிக்கராக இருந்தபோதிலும் அத்திருச்சபை, தம் அரசியலில் தலையிடுவதை விரும்பவில்லை.

ஐரோப்பாவில் இவர் காலத்தில் நடைபெற்ற கிரிமியாப் போரில் (கி.பி. 1854-56) (காண்க: த.க.) இவர் நடுநிலை வகித்தார். உருசியா, இவருக்கு முன்பு உதவி செய்ததை இவர் மறந்து, உருசியாவுக்குக் கிரிமியாப் போரில் உதவி செய்யாததால், உருசியா ஆசுத்திரியாவுடன் பகைமை கொண்டது. வட இத்தாலிய அரசுகளுக்குப் பிரான்சிசின் உதவி கிடைத்ததால் ஆசுத்திரியாவின் ஆதிக்கம் வட இத்தாலியிலும் சிதைந்தது.

அங்கேரியில் தொடர்ந்து அமைதியின்மை நிலவி வந்ததால், கி.பி. 1867-இல் பிரான்சிசு சோசபு, ஒரு புதிய ஆட்சி முறையை அறிவித்தார். அதன்படி ஆசுத்திரியாவும் அங்கேரியும் இரட்டை முடியாட்சி அமைப்பைப் பெற்றன. இரு நாடுகளுக்கும் பேரரசர் பிரான்சிசு சோசபு தான். ஆனால், அவ்விரு நாட்டிலும் தனித்தனியாக இரு நாடாளுமன்றங்கள் உருவாயின. அவற்றின் மூலம், அவ்விரண்டு நாடுகளும் தம் தம் உள்நாட்டுச் செய்திகளைத் தாமே கவனித்துக் கொண்டன. ஒவ்வொரு நாடாளுமன்றமும் அறுபது பேர் அடங்கிய குழுவைத் தேர்ந்தெடுக்கும். அக் குழுக்கள் அவ்விரட்டை முடி ஆட்சி நாடுகளின் பேராளராகச் செயலாற்றும். அயல்நாட்டு அலுவல்கள், போர், நிதி அமைப்பு ஆகிய மூன்று துறைகளும் இரு நாடுகளுக்கும் பொதுவான அமைச்சர்கள் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டன.

முதலாம் உலகப் போரில் (1914-18) ஆசுத்திரியப் பேரரசு தோல்விபற்றதால், பிரான்சிசு சோசபின் ஏற்பாடுகள் யாவும் அடியோடு அழிந்தன. தெப்பா.

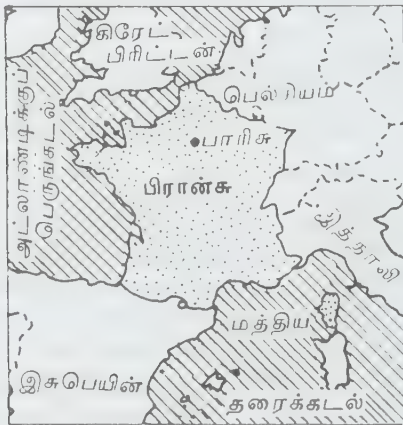
பிரான்சிசு, துறவி (புனித) என்பார் இத்தாலி நாட்டைச் சார்ந்த கிறித்தவ சமயத் தலைவர்களுள் ஒருவர். இத்தாலியைச் சேர்ந்த அம்பிரியா பகுதியில் அகிசி என்னும் ஊரில் இவர் கி.பி. 1181-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது தான் கிறித்தவ நிறுவனங்களுள் ஒன்றான பிரான்சிசுகன் அமைப்பாகும் (Franciscan order). இது உரோமானியக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபைப் பிரிவுகளுள் ஒன்றாகும். ஞான நீராட்டைப் பெற்றபோது இவருக்குச் சான் (John) எனப் பெயரிடப் பட்டது. அதனை இவர் தந்தையார் பிரான்சிசு என்று மாற்றினார். இவர் தூய வாழ்வு வாழ்ந்த பெரியார். தம் தந்தையாரின் செல்வச் செழிப்பால் இவர் அழகான ஆடைகள் அணிந்ததால் பலரால் தூற்றப் பெற்றார். போர்க் கைதியாக ஓராண்டு அடைபட்டுக் கிடந்

தமையாலும், அப்போது நோயால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தமையாலும், இவருடைய வாழ்க்கையில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. இடிந்து போயிருந்த திருச்சபைக் கோயில்களைத் திருத்திச் செம்மைப்படுத்த இவர் தம் சொத்துகளை வாரி வழங்கினார். ஊதாரித்தனமாகச் செலவிட்ட இவரை இவர் தந்தையார் கொடுமையாக நடத்தத் தொடங்கினார். ஆதலால் பிரான்சிசு உலகியல் வாழ்வையே துறக்க முடிவெடுத்தபோது, இவர் தொல்லைகள் முடிவுற்றன. உடுத்த நல்லாடைகளைக்கூட இவர் உதறித் தள்ளி விட்டார். பின்னர் எளிமையான வாழ்வை மேற்கொண்டார். திருச்சபைக் கோயில்களைத் திருத்திச் சீரமைப்பதில் இவருக்குப் பேரார்வம் இருந்தது. காலப்போக்கில் அவ்வார்வம் பெருகி வளர்ந்து இவரை முழுவதுமாகக் கவ்விக்க கொண்டது. தம் சொந்தப் பொருள்கள் கரைந்துவிட்டபோது, இவர் பிச்சையெடுத்து அப்பொதுப் பணிகளை நிறைவேற்றத் துணிந்தார். பின்னர் ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவிடவும் இவர் பணிகளை மேற்கொண்டார். குறிப்பாகத் தொழுநோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை இவர் கண்காணிக்க அரும் பாடுபட்டார்; அதற்காகப் பெரும் பொருள்களைத் திரட்டிச் செலுவிட்டார்; தவ வாழ்க்கை மேற்கொள்வதின் இன்றியமையாமையைப் பிரசாரம் செய்ய முற்பட்டதுடன், ஒரு சில மேதைகளையும் கல்விமான்களையும் தம்முடன் இணைத்துக் கொண்டு, தவ வாழ்க்கையைப் பின்பற்றச் செய்தார். இவரைப் பின்பற்றிய அணுகுக்கத் தொண்டர்களின் எண்ணிக்கை பெருகி வளர்ந்தபோது பிரான்சிசு உரோமாபுரிக்குச் சென்றார். இவருடைய வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்ட போப்பாண்டவர் புதிய தொரு சமய அமைப்பை நிறுவ இவருக்கு அனுமதி கொடுத்தார். இவருடைய நிறுவனத்தின் தொடக்கப் பெயர் தவவாழ்வுப் பிரசாரர்கள் (Preachers of Penance) என்பதாகும். நாங்கள் செல்லச் செல்ல இந்நிறுவனம் பல்கிப் பெருகி வளர்ந்தது.

பிரான்சிசு, பாதிரியாக ஒருபோதும் நியமிக்கப்படவில்லை. இவர் மாறுபட்ட வாழ்வையும் இறைவனால் படைக்கப் பெற்றவற்றையும் நேசித்தார். விலங்குகளைக்கூட இவர் சகோதர சகோதரியாகக் கருதினார். கதிரவனைச் சகோதரனாகவும் (Brother Sun), சந்திரனைச் சகோதரியாகவும் (Sister Moon) இவர் தம் கட்டுரைகளில் குறிப்பிட்டு எழுதினார். இவர் இத்தாலியிலும் இசுபெயினிலும் தம் நிறுவனத்தைப் பரப்பப் பாடுபட்டார். பின்னர் எகிப்து நாட்டிலும், அங்கிருந்த சுல்தானிடமும் தம் நிறுவனத்தைப் பறைசாற்றினார். சிலுவைப் போரில் ஈடுபட்டிருந்த படைவீரர்களின் முன் கி.பி. 1219-ஆம் ஆண்டு இவர் அன்புவழியைப் போதித்தார். பாலசுத்

தினத்திற்குச் சென்றுவிட்டு கி.பி. 1220-ஆம் ஆண்டு இவர் அசிகி (Assisi)என்னும் ஊருக்குத் திரும்பினார். இவருடைய தொண்டர்கள் பின்பற்றிய ஒழுக்க விதிகளைப் போப்பாண்டவர் மூன்றாம் ஒனோரியசு (Honorius III) ஏற்றுக் கொண்டார். அது கி.பி. 1223-ஆம் ஆண்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அதுவே பிரான்சிசுக்கள் அமைப்பு எனப் பெயர்பெற்றது. கிறித்தவ சமயம் பிரான்சிசுக்கு விருது வழங்கி ஏற்றுக் கொண்டது. உடல் மெலிந்து, பார்வை மங்கிப்போன நிலையில் இவர் சான் தாமியானோ (San Damiano) என்னுமிடத்தில் ஒரு குடிசையில் வாழத் தொடங்கினார். இவர் கி.பி. 1226 - ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 3-ஆம் நாள் இவருடைய அன்பால் கவரப் பெற்ற போர்சியன்கோலா திருக்கோயிலில் (Porziuncola Chapel) காலமானார். இவர் பூதவுடல் அசிகியில் புதைக்கப்பட்டது. போப்பாண்டவர் ஒன்பதாம் கிரகிரி இவர் மறைந்த இரண்டாண்டுகளுக்குப் பின்னர் இவரைப் புனிதராக ஏற்றுக் கொண்டார். இவரைப் புனித துறவி பிரான்சிசு (Saint Francis) என்று குறிப்பிட்டனர். இவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் நாள் ஆண்டுதோறும் அக்டோபர் மாதம் 4-ஆம் நாள் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இரா.அ.

பிரான்சு, ஐரோப்பாக்கண்டத்தின் மிகப் பழமையான நாடுகளுள் ஒன்று. அக்கண்டத்தில் இது உருசியாவை அடுத்த பெரிய நாடு. இப்பகுதியில் பிராங்குகள் வாழ்ந்து வந்ததால், பிரான்சியா (Francia) என்று வழங்கப்பட்ட இது, பின்னர் பிரான்சு (France) எனப் பெயர் பெற்றது. பாரிசு (Paris) இதன் தலைநகரமாகும். இந்நாட்டின் தென்கிழக்குக் கடற்கரையிலிருந்து 224 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள கார்சிகா (Corsica) தீவு இதன் ஒரு பகுதியாகும். உலகின் பல

பிரான்சு

பகுதிகளிலும் இது தன்னுடைய குடியேற்ற நாடுகளைப் பெற்றிருந்தது.

புனியியல் அமைப்பு: தட்பவெப்பம்: இந்நாட்டின் பல பகுதிகள் அட்லாண்டிக் பெருங்கடல் அல்லது மத்திய தரைக்கடலிலிருந்து அமைந்திருக்கும் தாரத்திற்கு ஏற்ப, பல்வேறு தட்பவெப்ப நிலைகளைக் கொண்டுள்ளன. கடற்கரைப் பகுதிகளில் மிக்க மழையும் மிதமான குளிரும் குளிர்ந்த கோடைக்காலமும் உள்ளன. குளிர்காலத்தில் ஆல்ப்சு (Alps), சுரா மலைகள் (Jura Mountains) பனியினால் மூடப்பட்டிருக்கும். சுராசரி மழை பெரும்பாலான இடங்களில் 58 செ.மீ. பிரனீசு (Pyrenees), ஆல்ப்சு மலைப்பகுதிகளில் 175 செ.மீ. வரை மழை பெய்கிறது.

பல்வேறு ஆறுகளும், கால்வாய்களும், இந்நாட்டின் பல பகுதிகளையும் இணைத்து உள்நாட்டுப் போக்குவரத்துக்கு மிகவும் பயன்படுகின்றன. சீன் (Seine) ஆறு போக்குவரத்திற்குப் பயன்படும் முக்கிய ஆறு ஆகும். உலோயர் (Loire) ஆறு மத்திய பிரான்சின் வழியாகப் பாய்ந்து அட்லாண்டிக் கடலில் கலக்கிறது. அடுத்து, உரோன் (Rhône) ஆறும், கரோன் (Garonne) ஆறும் கடலில் கலக்குமிடம் கிரண்டி (Gironde) என்று கூறப்படுகிறது. இரான் (Rhine) ஆறு பிரான்சிக்கும் செருமனிக்கும் இடையே எல்லையாக ஓடுகிறது.

இயற்கை அமைப்பு: இந்நாட்டின் இயற்கை அமைப்புப் பெரிதும் மாறுபட்டுள்ளது. இதன் வடக்கு, மேற்குப் பகுதிகள் சமவெளியாக இருக்க, கிழக்கு, மத்திய, தெற்குப் பகுதிகளில் மலைகளும் குன்றுகளும் நிறைந்துள்ளன. இயற்கை அமைப்பின் அடிப்படையில் இந்நாட்டை 10 பிரிவுகளாகப் பகுக்கலாம். அவை, 1) பிரிட்டனி-நார்மண்டி குன்றுகள் (The Brittany-Normandy Hills), 2) வடக்குப் பிரான்சுச் சமவெளிகள் (The Northern France Plains), 3) வடகிழக்கு உயர்நிலப் பகுதிகள் (The Northern Plateaus), 4) இரான் பள்ளத்தாக்கு (The Rhine Valley), 5) அக்குடேனியன் தாழ்நிலங்கள் (The Aquitanian Lowlands), 6) மத்திய மேட்டு நிலங்கள் (The Central Highlands), 7) பிரஞ்சு ஆல்ப்சும், சுரா மலைகளும் (The French Alps and Jura Mountains), 8) பிரனீசு மலைகள் (The Pyrenees Mountains), 9) மத்தியதரைக்கடல் தாழ்நிலங்களும், உரோன்-சேன் பள்ளத்தாக்கும் (The Mediterranean Lowlands and Rhone-Saone Valley), 10) கார்சிகா தீவு (The island of Corsica). இதன் பரப்பளவு 543,998 ச. கி.மீ.

எல்லைகள்: அறுகோண வடிவில் அமைந்துள்ள இதன் மூன்று பக்கங்கள் நீரால் சூழப்பட்டுள்ளன.

இதன் வடமேற்கில் ஆங்கிலக் கால்வாயும் (English Channel), மேற்கில் பிசுகி வளைகுடாவும் (Bay of Biscay) அட்லாண்டிக்குப் பெருங்கடலும், தென்கிழக்கில் மத்தியதரைக் கடலும், வடகிழக்கில் பெல்சியமும் (Belgium), இலக்சம்புரூம் (Luxemburg), கிழக்கில் செருமானியக் கூட்டாட்சிக் குடியரசு (Federal Republic of Germany), சுவிட்சர்லாந்து, இத்தாலி ஆகிய நாடுகளும், தென்மேற்கில் இசுபெயினும் எல்லைகளாக உள்ளன. மக்கள்தொகை: 542,50,000 (1981).

மக்கள்: இந்நாட்டு மக்கள் பல நாடுகளிலிருந்து வந்த பல்வேறு இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். முதலில் மத்தியதரைக்கடல் பகுதியிலிருந்து இலிகூரியன்களும் (Ligurians), கிரேக்கர்களும், கால்களும் (Gauls) குடியேறினர். உரோமானியரின் ஆட்சிக் காலத்தில் உரோமானியர் வந்து தங்கினர். பின்னர்ச் செருமானியக் குடும்புகளைச் சேர்ந்த பிராங்குகளும், பர்கெண்டியர்களும் (Burgundians) இதனைத் தங்கள் நாடாகக் கொண்டனர்.

மொழி: இந்நாட்டில் குடியேறிய பிராங்குகள் இலத்தீன் மொழியைக் கற்றதால் பிராங்கு (Frankish) மொழியும் இலத்தீன் மொழியும் இணைந்தன; பிரெஞ்சு மொழி பிறந்தது. அம்மொழியானது கி.பி. 1635 - இல் சீராக்கப்பட்டது.

சமயம்: இந்நாட்டு மக்கள்தொகையில் 80 விழுக்காட்டினர் கத்தோலிக்கக் கிறித்தவ சமயத்தைப் பின்பற்றுகின்றனர். இந்நாட்டில் கியூகோனோட்டுக்கள் (Huguenots) எனப்படும் சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்கள் 2 மிலியனும், முகமதியர் 1.7 மிலியனும், யூதர்கள் 500,000 பேரும் உள்ளனர். வடஆப்பிரிக்காவிலிருந்து முகமதியர் இந்நாட்டில் குடியேறியதால் இசுலாமியர் இந்நாட்டின் மூன்றாம் பெரும்பான்மைச் சமயத்தினராக உள்ளனர்.

பொருளாதாரம்: வேளாண்மை: இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின் வேளாண்மை புதிது படுத்தப் பட்டுத் தொழிற்சாலைகளும் பெருகியுள்ளன. இங்கு 90 விழுக்காடு நிலம் மண்வளம் மிக்கதாக உள்ளதால் அதில் 80 விழுக்காடு வேளாண்மைக்கும், மீதி புல் வெளியாக ஆடு மாடுகள் மேய்க்கவும் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. இந்நாட்டில் கோதுமை, பார்லி, மக்காச் சோளம், ஓட்சு, உருளைக்கிழங்கு, நெல், புகையிலை, பீட்கிழங்கு, சணல் ஆகியவை விளைவிக்கப்படுகின்றன. காய்கறிகளும், ஆப்பிள், திராட்சை, பியர்சு, பிளம்சு போன்ற பழ வகைகளும் பயிரிடப்படுகின்றன. மலர்கள் மிக்க அளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு நறுமண எண்ணெய் வகைகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

இந்நாட்டின் தென்பகுதி வறண்டிருப்பதால் மிகப் பெரும் அளவில் திராட்சை பயிரிடப்பட்டு, ஓயின் தயாரிக்கப்படுகிறது. அல்சாசு (Alsace), போர்டோ (Bordeaux), பர்கண்டி (Burgundy), சேம்பைன் (Champagne), உலோயர் பள்ளத்தாக்கு (Loire Valley) ஆகிய விடங்களில், உயர்ந்தரக மது உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. மத்தியதரைக்கடல் பகுதியில் ஓலிவ மரங்கள் பயிரிடப்படுகின்றன. உரோன் ஆற்றின் பள்ளத்தாக்கில் பட்டுப்பூச்சி வளர்த்தல் சிறந்த தொழிலாகும். இந்நாட்டின் வடமேற்குப் பகுதியில் புல்வெளிகள் நிறைந்திருப்பதால் கால்நடைகள் மிகுதியாக வளர்க்கப்படுகின்றன. இது பாலாடைக்கட்டி உற்பத்தியில் சிறந்து விளங்குவதுடன், உலகிலேயே மிகுதியான கம்பளத்தை உற்பத்தி செய்யும் நாடுகளுள் ஒன்றாகவும் விளங்குகிறது.

கனிமங்கள்: இங்குக் கிடைக்கும் கனிமங்களில் முக்கியமானது இரும்புத்தாது. அடுத்து அலுமினியம் தயாரிக்கப் பயன்படும் அலுமினிய மண்வகை (Bauxite) மிகுதியாக உள்ளது. அல்சாசுப் பகுதியில் மரஉப்பு மிகுதியாகக் கிடைப்பதால் உரத்தொழிற்சாலைகள் தோன்றியுள்ளன. மேலும், இந்நாட்டில் நிலக்கரி, சிப்சம் (Gypsum), விண்மம் (Uranium), கந்தகம், மண்ணெண்ணெய், இயற்கை வாயு, சிறிதளவு தாமிரம், ஈயம், துத்தநாகம் ஆகியவையும் எடுக்கப்படுகின்றன.

தொழில்கள்: இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் இந்நாட்டில் தொழிற்சாலைகளின் நிலைமை மிக வேகமாக வளர்ந்தது. ஊர்திகள் செய்யும் தொழிற்சாலைகள் பாரிசில் உள்ளன. ஆகாய விமானங்கள் துலோசில் (Toulouse) செய்யப்படுகின்றன. இரும்பு எஃகுப் பொருள்கள், அலுமினிய, பாறை எண்ணெய், மரச்சாமான்கள், மரக்கூழ், காகிதம், நறுமண எண்ணெய்கள் ஆகியவை உற்பத்தி செய்யப் படுகின்றன. பட்டு, செயற்கை இழைத் துணிகள்தோன்றவை மிகுதியாக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன ஆல்ப்புசு, சுராமலைகள் பகுதியில் ஆண்டுதோறும் 10 மிலியன் சுவர்க் கடிகாரங்களும் கைக் கடிகாரங்களும் தயாரிக்கப்படுகின்றன. இந்நாடு மது உற்பத்தியில் பெயர் பெற்றுள்ளது. பாலாடைக்கட்டியும் வெண்ணெயும் மிக்க அளவில் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

ஏற்றுமதி: ஏற்றுமதியில் இந்நாடு உலகில் நான்காம் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இது ஐரோப்பியப் பொருளாதாரச் சமூகத்திற்கு (European Economic Community) அல்லது பொதுச் சந்தைக்கு (Common Market) 40 விழுக்காடு பொருள்களை அனுப்புகின்றது. இங்கிருந்து எஃகு, இயந்திரங்கள், பேருந்து வண்டிகள், தொடர்வண்டிகள், கப்பல்கள், வானூர்திகள், துணிகள், வேதிமப் பொருள்கள், ஒப்பனைப்

பொருள்கள், நறுமணப் பொருள்கள், பீங்கான் பாண்டங்கள், கண்ணாடிப் பொருள்கள், மது வகைகள் உணவுப் பொருள்கள் ஆகியவை உலகத்தின் பல நாடுகளுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றன.

இறக்குமதி: கச்சா எண்ணெய், இரும்புத்தாது, பாறை எண்ணெய் பொருள்கள், நிலக்கரி, பருத்தி, செம்பு, தகரம், சயம் முதலியன இந்நாட்டில் இறக்குமதியாகின்றன.

போக்குவரத்து, செய்தித் தொடர்பு: பாரிசு நகரமானது இந்நாட்டின் பல்வேறு போக்குவரத்துகளின் மையமாக அமைந்துள்ளது. இந்நாட்டு மக்களுள் 50 விழுக்காட்டினர் மிகு உந்து வண்டிகள் வைத்திருக்கிறார்கள். பிரான்சுத் தொடர்வண்டிகள் உலகிலேயே வேகமானவையும் நம்பத்தகுந்தவையும் ஆகும். உள்நாட்டுப் போக்குவரத்து மட்டுமன்றி, பெல்சியம், இலக்சம்பர்க்கு, செருமனி ஆகிய நாட்டுப் போக்குவரத்தும் இருப்புப்பாதையால் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. உயர்ந்த மலைகள் இருப்பதால் சுவிட்சர்லாந்து, இத்தாலி, இசுபெயின் ஆகிய நாடுகளின் மலைகளில் நீண்ட குகைப்பாதைகள் (Tunnels) குடையப்பட்டு, இருப்புப்பாதைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. உலகிலேயே மிக நீண்ட குகைப்பாதையான மாண்ட்பிளாங்கு (Mont Blanc), 11.7 கி.மீ. நீளமுள்ளது. அது பிரான்சையும், இத்தாலியையும் இணைக்கிறது.

உலகிலேயே மிகப்பெரிய விமானப் போக்குவரத்துகளுள் ஒன்றான 'பிரான்சு விமானப் போக்குவரத்து' (Air France), இங்கிலாந்து நீங்கலாகப் பிற ஐரோப்பிய நாடுகளைவிட மிக்க பொருள்களை ஏற்றிச் செல்கிறது.

கல்வி: இங்குக் கல்வி முழுவதும் நடுவண் அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இலவசமாக அளிக்கப்படுகிறது. இந்நாட்டில் 6 முதல் 16 வயது வரையுள்ள குழந்தைகள் கட்டாயமாகப் பள்ளிகளுக்குச் செல்ல வேண்டும். 2 வயது முதல் 5 வயது வரையிலுள்ள குழந்தைகளுக்கு இலவசக் கல்வி அளிக்கப்படுகிறது.

பொதுப்பள்ளிகள் (General Schools) மாணவர்களைப் பல்கலைக் கழகங்களில் சேர ஆயத்தப்படுத்துகின்றன. தொழிற் பள்ளிகளில் (Vocational Schools) சேர்ந்தவர்கள், வணிகம், கைத்தொழில்கள் (Crafts), வேளாண்மை, ஆசிரியப்பயிற்சி ஆகியவற்றில், ஒன்றைக் கற்க வேண்டும். இங்கு 23 மாநிலப் பல்கலைக்கழகங்கள் இருந்து வந்தன. புதிய கல்விச் சட்டம் ஒன்று 1968-இல் கொண்டுவரப்பட்டதும் அவை 61 சிறிய மாநிலப் பல்கலைக்கழகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டன. பல்கலைக் கழக நிருவாகத்தில் மாணவர்களுக்கும் பங்குண்டு.

மிக உயர்ந்த கல்வி 'பெரும் பள்ளிகளில்' (Great Schools) அளிக்கப்படுகின்றது. அவை உள்நாட்டுப் படை நிருவாகத்திலும், வணிகம், கல்வி, தொழில் ஆகிய துறைகளிலும் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கின்றன.

அரும்பொருட்காட்சிச் சாலைகளும், நூலகங்களும்: இந்நாட்டில் 30 அரசு அரும்பொருட்காட்சியகங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் பாரிசிலுள்ள புகழ்மிக்க உலாவர் (Louvre), உலகிலுள்ள மிகப்பெரியகலை அரும்பொருட்காட்சிச் சாலைகளுள் ஒன்றாகும். நகரங்களில் பல பெரிய பொது நூலகங்களைக் காணலாம். பாரிசு நகரிலுள்ள இந்நாட்டின் தேசிய நூலகத்தில் (Bibliothèque Nationale) 6 மிலியன் நூல்களுக்கு மேல் உள்ளன. அடுத்துச் சிறந்து விளங்குவது மேசரைன் (Mazarine) நூலகமாகும்.

முக்கிய நகரங்கள்: இந்நாட்டிலுள்ள முக்கிய நகரங்கள், பாரிசு (Paris), மார்செயில் (Marseilles), இலைன் (Lyon), உடூலோசு (Toulouses), போர்டோ (Bordeaux), நீசு (Nice) ஆகும்.

பாராளுமன்றம்: இந்நாட்டின் பாராளுமன்றம் இரு அவைகளைக் கொண்டுள்ளது. தேசிய அவையில் (National Assembly) 577 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். இவர்கள் 5 ஆண்டுகளுக்குப் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். பேராளர் சபையில் (Senate) 319 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். இவர்கள் வட்டார, நகரத் தேர்வாளர் குழுக்களால் (Electoral Colleges) 9 ஆண்டுகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்.

தல நிருவாகம்: தல நிருவாகத்தின் பொருட்டு நாடானது பல உட்பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. பிரான்சில் 1975-ஆம் ஆண்டில் 96 நகரத் துறைகளும் (Metropolitan Departments) 324 நகரத் துறை உட்பிரிவுகளும் (Arrondissements), 3509 மண்டலங்களும் (Cantons) 36,394 தன்னாட்சி நகரப் பகுதிகளும் (Communes) இருந்தன. ஒவ்வொரு நகரத் துறையையும் தேசிய அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட ஆட்சி அரங்கத் தலைவர் (Prefect) என்னும் அதிகாரி நிருவாகம் செய்கிறார். அவருக்குத் துணையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அவை ஒன்று உண்டு. நகரசபை உறுப்பினர் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட, அவர்கள் தங்களுள் ஒருவரை நகரத் தந்தையாகத் (Mayor) தேர்ந்தெடுக்கின்றனர்.

வரலாறு: ஏசு கிறித்து பிறப்பதற்குப் பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து இப்பகுதியில் பல்வேறு மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். கிழக்கு ஐரோப்பாவிலிருந்து கெல்டுகள் அல்லது கால்கள் (Celts or Gauls) கி.மு. 3 - ஆம் நூற்றாண்டில் இங்குக் குடியேறினர். சூலியசு சீசர் (Julius Caesar) கி.மு. 51-இல் கைப்பற்றியதால் இந்நாடு 300 ஆண்டுகள்

உரோமானியர் ஆட்சியில் இருந்தது. அவர்கள் இப்பகுதிக்குக் காலியா அல்லது கால் (Gallia or Gaul) எனப் பெயரிட்டு அமைதியை நிலைநாட்டி இதனை வளம் மிக்கதாகச் செய்தனர்.

மாரோவிஞ்சியன், காரோலிஞ்சியன் மரபுகள்: உரோமானியப் பேரரசு அழிவுற்றபொழுது இப்பகுதி மீது பர்கண்டியர்கள் (Burgundians) பிராங்குகள் (Franks), விசிகாத்துகள் (Visigoths) ஆகியோர் படையெடுத்தனர். பிராங்குகளின் சிறந்த தலைவரான முதலாம் குலோவிசு (Clovis I, 466 - 511), கி.பி. 486 - இல் உரோமானிய ஆளுநரை வென்று, இப்பகுதியைக் கைப்பற்றிப் பிற இடங்களையும் பெற்று, மற்றச் செருமானியக் குடும்புகளையும் வென்று, தம்முடைய அரசை விரிவுபடுத்தினார். அவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டமரோவிஞ்சியன் மரபு (Merovingian dynasty) கி.பி. 486 முதல் 751 வரை இந்நாட்டை ஆட்சி புரிந்தது. இரு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் அவர்கள் வலிமை குன்றினர்.

இசுபெயினிலிருந்து சாரசன்கள். (Saracens) அல்லது முகமதியர் கி.பி.732 - இல் பிரனீசு (Pyrenees) வழியாகப் பிரான்சின் மீது படையெடுத்து வந்தனர். அவர்களைச் சார்லசுமார்ட்டல் (Charles Martel) என்பவர், தூர்சு (Tours), பாயிடர்சு (Poitiers) என்னும் இரு இடங்களுக்கிடையே வென்று, பிரான்சைக் காப்பாற்றினார். அவருடைய புதல்வர் மூன்றாம் பெபின் (Pepin III) அல்லது குட்டை பெபின் (Pepin the Short) என்பவரை கி.பி.751 - இல், தங்களுடைய அரசராகத் தேர்ந்தெடுத்ததால் காரோலிஞ்சியன் மரபின் (Carolingian dynasty - கி.பி.751-987) ஆட்சி ஏற்பட்டது. அம்மரபின் மிகச்சிறந்த அரசராக விளங்கியவர் மகா சார்லசு (Charles the Great) அல்லது சார்லமேன் (Charlemagne, கி.பி.768-814) அவர் ஒரு பேரரசை நிறுவினார். அதில் பிரான்சு, பெல்சியம், ஆலந்து, வடக்கு இசுபெயின், செருமனி, இத்தாலி, ஆசுத்திரியா, செக்கோசுலோவேகியா, போலந்து ஆகியவை அடங்கியிருந்தன. போப்பாண்டவர் மூன்றாம் இலியோ (Leo III) கி.பி.800-இல் அவருக்குப் பேரரசராக முடிசூட்டினார். அவர் இறந்த பின்னர் அவருடைய மூன்று புதல்வர்களும் அப்பேரரசை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்துக்கொண்டனர். அதன் மேற்குக் கோடியிலிருந்த பகுதியே பிரான்சியா (Francia) அல்லது பிரான்சு எனப்பட்டது.

கெபீசன் மரபு: பின்னர், பிரான்சை கி.பி.987 முதல் 1328 வரை கெபீசன் மரபு (Capetian dynasty) ஆட்சி செய்தது. காரோலிஞ்சியன் அரசர்களின் வலிமை குன்றி, பிரபுக்களின் வலிமை பெருகிய பொழுது, கி.பி.987 - இல் பிரபுக்கள், பாரிசின் பிரபு

வாகவிருந்த (Count), அக் கேபட்டு (Hugh Capet) என்பவரை அரசராகத் தேர்ந்தெடுத்ததால் கெபீசன் மரபினின் ஆட்சி தொடங்கியது.

போர்போன் மரபினர்: மூன்றாம் என்றி கி.பி.1589, -இல் ஆண் வாரிசு இன்றி இறந்ததும், நவரேயின் என்றி (Henry of Navarre) நான்காம் என்றி என்ற பட்டத்துடன் அரியணை ஏறினார். எனினும், கி.பி. 1594-இல் தான் அவர் முடிசூட்டிக் கொண்டார். அதிலிருந்து பிரான்சுப் புரட்சி ஏற்படும் வரை அவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட போர்போன் (Bourbon) அரசர்கள் பிரான்சை ஆட்சிபுரிந்தனர். இம்மரபின் மிகச் சிறந்த அரசரான 14-ஆம் உலூயியின் (Louis XIV, 1638 - 1715) ஆட்சியில் பிரான்சு மிக உன்னத நிலையை அடைந்தது.

நெப்போலியன்: பிரான்சுப் புரட்சியின் குழந்தையான முதலாம் நெப்போலியன் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி கி.பி.1804 திசம்பர் 2-இல் பேரரசராக முடிசூட்டிக் கொண்டார். அவர் கி.பி.1804 முதல் 1814 வரை பல போர்களில் ஈடுபட்டுப் பல நாடுகளை வென்று, ஐரோப்பாவில் தம்முடைய ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டினார்.

குடியரசுகள்: பதினெட்டாம் உலூயி கி.பி. 1814 -இல் பிரான்சின் அரசரானார் அவருக்குப்பின் ஆட்சிக்கு வந்த பத்தாம் சார்லசு தம் முழு அதிகாரத்தையும் நிலைநாட்ட முயன்றார். அப்பொழுது நிகழ்ந்த கி.பி. 1830-ஆம் ஆண்டுப் புரட்சியின் விளைவாக அவர் பதவியிலிருந்து விலக, ஆர்லியன்சின் கோமகனான (Duke of Orleans) உலூயி பிலிப்பு (Louis Philippe) தலைமையில் அரசியலமைப்புக்குட்பட்ட குடியரசு ஏற்படுத்தப்பட்டது. பின்னர், கி.பி. 1848-ஆம் ஆண்டுப் புரட்சியின் பயனாக உலூயி நெப்போலியன் அல்லது மூன்றாம் நெப்போலியனின் தலைமையில் இரண்டாம் குடியரசு ஏற்பட்டது. அவர் கி.பி. 1852 திசம்பர் 2-இல் பேரரசராக முடிசூட்டிக் கொண்டு இரண்டாம் பேரரசைத் தோற்றுவித்தார். பின்னர், பிரான்சில் மூன்றாம் குடியரசு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இரு உலகப் போர்களிலும் செருமெனியின் தாக்குதல்களால் பிரான்சு மிகவும் அழிக்கப்பட, அதனுடைய பொருளாதாரம் சீர்குலைந்தது. இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவடைந்ததும் கி.பி. 1945 அக் டோப்பரில் அந்நாட்டில் நான்காம் குடியரசு ஏற்படுத்தப்பட்டது. சார்லசு தி கால் தலைமையில் அந்நாடு பொருளாதார முன்னேற்றம் அடைந்து வந்தது. தமக்கு நிருவாக அதிகாரம் மிகுதியாக வழங்கப்படவில்லை என்பதற்காக அவர் பதவி விலகினார். அல்சீரியாவிற்கு (Algeria) விடுதலை வழங்குவது குறித்து கி.பி. 1958 மேத்திங்கள் அரசியல் குழப்பம் ஏற்பட்டது.

டது. எனவே, தி கால் மீண்டும் அழைக்கப்பட்டு, ஐந்தாம் குடியரசு ஏற்படுத்தப்பட்டது. அவர் கி.பி. 1965-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் மீண்டும் 7 ஆண்டுகளுக்குக் குடியரசுத்தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அவர் அரசியல் அமைப்பில் சில மாற்றங்களைச் செய்ய விரும்பி அதனை கி.பி. 1969 ஏப்பிரலில் மக்கள் வாக்கெடுப்புக்கு விட்டபொழுது, பெரும் பான்மையினர் அதனை எதிர்த்து வாக்களித்ததால் பதவி விலகினார். எனவே, சார்சு பாம்பிடோ (Georges Pompidou) கி.பி. 1969 சூனில் குடியரசு தலைவராகப் பதவியேற்று கி.பி. 1974-இல் மரணமடைந்தார். இப்பொழுது பிரான்சில் பொருளாதாரச் சிக்கல்களும், வேலையில்லாத்திண்டாட்டமும் இருப்பினும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்துள்ளது. தொழில் வளம் பெருகியுள்ளது. மக்களுக்காகப் பல சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. சி.இரெ.

பிரான்சு, அனட்டால் (கி.பி. 1844-1924):

இப்பெயர் சேக்கசு அனட்டால் பிராங்காயிசு திபால்ட்டு என்ற எழுத்தாளரின் புனைபெயர். இவர் கி.பி.1844-இல் பாரிசில் பிறந்தார். இவர் ஒரு பண்பட்ட திறனாய்வாளர். அனட்டால் பிரான்சு (Jacques Anatole- Franceis, Thibault) தம் காலத்தில் சிறந்த இலட்சிய பிரெஞ்சு எழுத்தாளராகக் கருதப்பட்டார். இவர் 1921-ஆம் ஆண்டில் இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசு பெற்றார்.

புத்தக விற்பனையாளரின் மகனாகப் பிறந்த 'பிரான்சு', வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதியைப் புத்தகங்களிடையே கழித்தார். பள்ளிப் பருவத்தில் இவர் சிறந்தமானிடநேய குணங்களைத் தம்மோடு ஈர்த்துக் கொண்டார். இவாதம் தொடக்கநிலைக் கவிதைகள் பண்டைய மரபுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டனவாக இருந்தன. அவை இவருடைய கூர்மையான எழுத்து நடையை (Sensitive Style of Writing) வெளிப்படுத்தின. தொடக்கக் காலத்தில் இவர் எழுதிய கதைகள் இவருடைய மனித வாழ்வின் ஐயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்தன. இவர் எழுதிய முதல் புதினம்-புத்தகங்கள் மேல் தனியாத காதல்கொண்டு அன்றாட வாழ்க்கையில் தடுமாற்றத்திற்கு ஆளாகும் ஒரு மொழிநூல் அறிஞனைப் (A Philologist) பற்றியது. இரண்டாம் புதினம், மருமத் தன்மைகளிலும் மாயாசாலங்களிலும் உள்ள நம்பிக்கையை ஏளனம் செய்கிறது. மூன்றாம் புதினத்தில் அரசு இயந்திரத்தைச் சோதித்துப் பார்க்கும் திறனாய்வாளரின் ஆற்றல் வெளிப்படுகிறது. அவரது முதலாம் திருமணம் விவாகரத்தில் முடிந்தது. சொந்த வாழ்க்கையில் குழப்பம் நிலவியது. மேடம்

ஆர்மன் தி கெய்லாரண்டு (Madame Arman de Caillarent) என்ற பெண்மணியோடு ஏற்பட்ட தொடர்பு இவரைப் புதினங்கள் எழுதத் தூண்டியது. தேயிசு (Thais) என்ற இவரது புதினம் அரண்மனைத் தாசி ஒருத்தி துறவியாக மாறுகின்ற நிலையைச் சித்திரிக்கின்றது. சிவப்பு அல்லி (The Red Lilly) ஒரு காதல்கதை. நான்கு புத்தகங்களைக் கொண்ட ஒரு தொகுப்பு நூலாக ஒரு புதினத்தை வெளியிட்டார்.

பல சிறுகதைகளை எழுதிய இவர் நாடகங்களையும் எழுதினார். 'கிரெயின் கியுயிள்' (Crain Quebille) என்ற இன்பியல் நாடகம் மூன்று அங்கங்களைக் கொண்டது. இது பிரான்சின் சிறுகதை ஒன்றைத் தழுவி எழுதப்பட்டது. இந்த நாடகத்தில் ஒரு சிறிய வணிகனுக்கு இழைக்கப்படும் சமூக அநீதியும், கொடுமையும் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. அதிகார வருக்கத்தின்மீது காண்பிக்கப்படும் வெறுப்பு எப்படிப் பிரான்சு நாட்டைச் சமதருமக் கொள்கைக்கு இட்டுச் சென்றது என்பதையும் உணர்வைக்கிறது. தம் வாழ்க்கையின் இறுதிக்காலத்தில் பொதுவுடைமைக் கொள்கையால் அனட்டால் பிரான்சு ஈர்க்கப்பட்டார். முதல் உலக போரின் விளைவாக இவருக்கு சிறந்த வாழ்க்கையின் சோர்வு மனப்பாங்கு (Pessimism) மிகுதியாயிற்று. இளமைக்கால நினைவுகளில் புகலிடம் தேடினார். கடவுள்கள் நாத்திகர்களே (The Gods are Atheists), பென்குவின் தீவு (Penguin Island) என்ற நாடகங்கள் இவர்தம் வாழ்க்கை நம்பிக்கையைத் தெளிவுபடுத்தவில்லை. நாடகக் கரு அமைப்புப் பலமாக அமையாவிட்டாலும் அனட்டால் பிரான்சின் அறிவாற்றல், சமூக நீதியின்பால் அவர் கொண்டிருந்த தீவிரப்பற்று, தெளிந்த சிந்தனை ஆகிய குணங்கள் அவரை வால்டேர் (Voltaire) போன்ற பிரான்சு எழுத்தாளர்களின் மரபுக்கு 'அனட்டால் பிரான்சு வாரிசு' என்று கருதும் அளவிற்கு அமைந்துள்ளன. வி.எச்.பா.

பிரான்சுத் தத்துவம்: இப்பொழுது வழக்கிலிருக்கும் பிரான்சுத் தத்துவம் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கியது எனலாம். மரபு மொழியான இலத்தீனை விட்டொழித்துப் பிரெஞ்சு மொழியில் தத்துவ நூல்களை எழுதும் வழக்கம் இந்த நூற்றாண்டில் தொடங்கியது. இது தத்துவவியலில் பலசிக்கல்களைத் தோற்றுவித்தது.

இந்நூற்றாண்டில் பல சமயப் போர்கள் நிகழ்ந்தன. பிரான்சு நாட்டில் மார்ட்டின் லூதரைப் பின்பற்றியோரிடையே தோன்றிய மறுமலர்ச்சி, கிறித்தவத் திருச்சபைகளின் ஏற்புடைமையை மறுத்தொதுக்கியது. பிரான்சு மெய்ப்பொருளியல் திருச்சபை புலமைக்கோட்டாடு, மரபுவழிச் சிந்தனை ஆகியவற்றை

எதிர்க்கும் தன்மையுடன் விளங்கியது. கற்பித்தலை வாழ்க்கைத் தொழிலாகக் கொண்டிராத மோன் டேய்கினே (Montaigne), தெக்கார்ட்டே (Desacrtes), வால்டேர் (Voltaire), உருசோ (Rousseau), அகசுதே காம்டே (Auguste Comte) போன்றோர் அரசியல், சமூக, எழிலியல்சிக்கல்களை உயிர் ததுடிப்புள்ளதாக்கிய துடன், அன்றாட வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை மெய்ப்பொருளியல் சிந்தனையின் கருப்பொருள்களாகக் கருதும் மரபினையும் ஏற்படுத்தினர்.

இந்நூற்றாண்டில் நிலவிய ஐயக்கோட்பாடு, அறிவின் திறத்தை ஐயுற்று, அதன் நிலையில் நம்பிக்கையை நிறுவ முயன்றது. ஆனால், பிரான்சு மறுமலர்ச்சிக் காலத்திய அறிஞரான இரபிலெய்சு (Rabelais) அனைத்தையும் ஐயுற்றாலும் திறனாய்வு முறையை ஏற்றார். மனிதர்க்கு இயல்பாயுள்ள நல்ல தன்மைகளையும் ஏற்றார். தி புருயெசு (De Brues) என்பவர் தனியனின் அறிவுறுத்தப்படாத புலனுணர்ச்சியை அறிவின் அடிப்படையாகக் கருதினார். அவ் வடிப்படையில் மாறுபட்ட கருத்துகள் தோன்றா என்றும், புலனுணர்வின் உள்நோக்கே அறத்தின் பாற்பட்ட மதிப்பீடுகளுக்கும் அடிப்படை என்றும் கூறுகின்றார். மேலும், சான்சசு, மோன்டேய்கினே, சாரோன் (Charron) போன்றோர் அறிவின் ஏற்புடைமையை ஐயுற்றதுடன், நம்பிக்கைக் கொள்கையை நிலை நிறுத்த முயல்வும் செய்தனர்.

ஐயக்கொள்கையைத் தவிர்த்து அறிவு முதற்கொள்கையைப் (Rationalism) பிரான்சு மெய்ப்பொருளியலில் (French Philosophy) முதன் முதலில் நிறுவியவர் இக்கால மெய்ப்பொருளியலின் தந்தை எனக் கூறப்படும் தெக்கார்ட்டே ஆவார். தகுந்த முறை (Method)யின்மையினாலேயே மெய்ப்பொருளியல் சரியான பாதையில் செல்லவில்லை எனக் கருதிய இவர், ஒரு புதிய முறையையும், அதற்குரிய சான்றுகளையும், சிறந்த கோட்பாடுகளையும் கொண்ட ஒரு திட்டத்தை வகுத்தார்; மேலும், இன்றைய மெய்ப்பொருளியலில் உள்ள சிக்கல்களையும் முறைப்படுத்தினார். இவருடைய முறை, ஐயக்கொள்கையும் பகுப்புக் கொள்கையும் கலந்த ஒன்றாகும். இதனைக் கார்ட்டேசிய முறை என்பர். மெய்ப்பொருளியல்கணித முறையைக் கைக்கொண்டதும், கருத்துக் கொள்கையின் அடிப்படையான என்றுமுள்ள உள்ளத்தின் முதன்மையை வற்புறுத்தியதும், உள்ளம்-உடல், மெய்ப்பொருளியல்-அறிவியல் ஆகியவற்றின் உறவை விளக்கியதும் இவருடைய சிறப்புகளாகும்.

தெக்கார்ட்டேயின் கொள்கைக்குஎதிராகப்பிளெய்சி, பாசுகல், பியரிதேனியல் ஊயெட்டு (Pierre Daniel Huet) போன்றோர் அறிவு முதற் கொள்கையின் தொடக்கத்

தில் மேற்கொள்ளப்படும் ஐயத்தைத் தவறெனக் கருதினர். ஒன்றின் இருப்பை ஐயறுவதென்பது அதன் முரணை ஏற்பதாகும் என்று கூறினர். அவர்களுக்குப் பின்னர் வந்த கசாண்டி (Gassandi), மோலியர் (Moliere), இலா போன்டெய்னே (La Fontaine) போன்றோர் இன்ப விருப்புக் (Epicurean) கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தனர். அவர்கள் மகிழ்ச்சியை வாழ்வின் தொடக்கமும் முடிவும் என்று கருதியவர்கள்.

சீன்போடின் (Jean Bodin), பியரி பாயில் (Pierre Bayle), மாண்டெசிக்யூ (Muntesquieu) போன்ற மெய்ப்பொருளியலறிஞர்கள் அறிவியலையே மெய்ப்பொருளியல் என்று கருதியதுடன், அக்கல்வியே மதிப்புடையது என்றும் கூறினர். உருசோ கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டின் அறிவு முதற்கொள்கை, கருணர்ச்சிக் கொள்கை, புலனடி அறிவுக் கோட்பாடு முதலியவற்றை வலியுறுத்தினார். ஆனால், என்றி பெர்க்சோன் ஆன்மிகக் கோட்பாட்டை வலியுறுத்திய பிரான்சு மெய்ப்பொருளியலறிஞராவார். அக்காலத்திலேயே அறிவியல் மெய்ப்பொருளியலும் (Philosophy of Science) காம்டே போன்றவர்களால் வளர்க்கப்பட்டது. மிக அண்மைக் காலங்களில் சீன்பால் சார்ந்தார் (JeanPaul Sartre), காப்ரியல் மார்செல் (Gabriel Marcel) போன்றோர் பிரான்சு நாட்டில் உளதாந்தன்மை சார்ந்த மெய்ப்பொருளியற் கொள்கையை விளக்கி நிற்போர் ஆவர். அவர்களுள் முன்னவர் இறையில் (Atheism) கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பவர்; பின்னவர் இறையுண்மைக் கொள்கையை ஏற்பவர். இவ்வாறு பிரான்சு மெய்ப்பொருளியல் பல்வகைப்பட்ட சிந்தனைகளின் இருப்பிடமாக விளங்குகின்றது. பி.ஆர்.ந.

பிரான்சு நிலநடுக்கோட்டு ஆப்பிரிக்கா: முன்னர்ப் பிரான்சால் ஆளப்பட்டு, இப்போது விடுதலை பெற்ற குடியரசாகத் திகழ்வது, நிலநடுக்கோட்டைச் சார்ந்த பிரான்சு ஆப்பிரிக்கா (French Equatorial Africa). இது, மேற்கே மைய ஆப்பிரிக்காவில் இருந்து தெற்கே சகாராப் பாலைவனம் வரை விரிந்து பரந்துள்ள பகுதியாகும். இப்போது சாடு (Chad), மைய ஆப்பிரிக்காக் குடியரசு முன்னாள் உபாங்கிசாரி (Central African Republic, formerly Ubangichari), கேபோன் (Gabon), காங்கோ மக்கள் குடியரசு (People's Republic of Congo) ஆகிய நான்கு குடியேற்றங்களைக் கொண்டதாகும். முதலிரண்டும் உள்நிலப் பகுதியிலும், பின்னிரண்டும் கடற்கரையோரமாகவும் அமைந்துள்ளன. நிருவாக வசதிக்காக 1958 வரை அனைத்தும் ஒன்றாக இணைந்திருந்தன.

பிரான்சு ஆதிக்கம் தொடங்கும் முன்னர் மிகப் பல சிறுசிறு ஆப்பிரிக்க அரசுகள் இருந்தன. எடுத்த

துக்காட்டாக, காரேம் (Karem), வாடை (Wadai), காங்கோ (Congo), உலோங்கோ (Loango) ஆகிய வற்றைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால், ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் தொடர்பு கொள்ளுமுன்பு இவற்றின் வரலாறு சரிவரத் தெரியவில்லை.

போர்ச்சுகீசியர்கள் கி.பி. 15 - ஆம் நூற்றாண்டில் கரையோரப் பகுதிகளைக் கண்டுபிடித்தனர். அடிமை வணிகர்களே கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டு வரை அங்குப் பலமாகக் குடியமர்ந்திருந்தனர். விறுவிறுப்பாக கி.பி. 1517 முதல் 1822 வரை அடிமை வாணிகம் செய்த அவர்கள் நாட்டின் உட்புறம் ஊடுருவி ஆராயத் துணியவில்லை. பிரான்சு, ஆங்கிலேய அரசுகள் கி.பி. 1822க்குப்பிறகு அங்கு நடைபெற்ற அடிமை வாணிகத்தை ஒழிக்கத் துணிந்தனர். ஆப்பிரிக்கக் குடிகளின் தலைவர்களுடன் கி.பி. 1839-இல் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தம் மூலமாகப் பிரான்சு கேபோன் கடற்கரைப் பகுதியில் சிறு குடியேற்றம் அமைக்க உரிமை பெற்றது. அவர்கள் மேலும் வளர்ச்சி பெற்று கி.பி. 1862-இல் முழுக் கடற்கரைப் பகுதியிலும் பரவினர். பிராங்கோ-பிரசியப் போர்கள்(கி.பி.1870) இப்பகுதியில் பிரான்சு ஆதிக்கத்தின் இன்றியமையாமையை உணர்த்தினபால் டு சைல்லு (Paul du Chailly, கி.பி. 1831-1903), பியரி சவர்க்னான் டி பிராசா (Pierre Savorgnan de Brazza, கி.பி.1852-1905) போன்றோர் ஊடுருவி ஆராய்ந்ததன் பலனாகப் பிரான்சு வணிகக் குழுமங்கள் இப்பகுதிகளில் பலமாக வளர்ச்சி பெற்றன.

கடுமையான எதிர்ப்புகளுக்கிடையே கேபோன், காங்கோப் பகுதிகள் ஆராயப்பட்டதோடு, சாட்டு, உபாங்கிசாரிப் பகுதிகளும் 1913க்குள் பிரான்சுக்காரர் வசமாயின. இக்காலத்தில் வணிக நடவடிக்கைகள் கட்டுப்பாடின்றி நடைபெற்றன. 'சலுகைகள்' திட்டத்தின்படி (கி.பி.1899)மிகப்பல வணிகக் கழகங்களுக்குப் பரவலான நில உரிமை வழங்கப்பட்டதோடு, முப்பது ஆண்டுகளுக்கு அங்கு ஆதிக்கம் செலுத்தும் உரிமையும் வழங்கப்பட்டது. ஆனால், 1910-ஆம் ஆண்டளவில் இச்சலுகைகள், வளர்ந்து வரும் உலக நாடுகளின் பொறாமை காரணமாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. வணிகக் கழகங்களுக்கு 1930-இல் தொழில் முன்னேற்ற ஒப்பந்தங்கள் வழங்கப்பட்டபோது இவ்வுரிமைகள் முற்றாக நீக்கப்பட்டன.

ஆப்பிரிக்காவில் பல நாடுகளின் குடியேற்றங்களும் இருந்ததால், அவற்றின் எல்லைகளைத் தீர்மானித்து முடிவு செய்ய கி.பி. 1880 முதல் பல பன்னாட்டு மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டன. முதல் உலகப் போருக்கு முன்பு செருமனிக்கும், பிரான்சுக்கும் இடையில் குடியேற்றங்கள் தொடர்பாகப் பல சிக்கல்

கள் உருவாயின. மொராக்கோவில் பிரான்சுப் பாதுகாப்புப் பகுதிகளுக்கு ஏற்பளிப்பதற்காக, 1911-இல் அகாதீர் சிக்கல் என்ற பெயரில் செருமனி, பிரான்சின் வசமிருந்த இப்பகுதியில், 2,60,000 ச. கி.மீ. பரப்பளவைச் 'செருமானிய காமரூன்' குடியேற்றத்துக்காகப் பறித்துக் கொண்டது. ஆனால், முதல் உலகப் போருக்குப்பின் அப்பகுதி மீண்டும் பிரான்சுக்கு வழங்கப்பட்டதோடு, செருமானிய காமரூன் பகுதி இங்கிலாந்து, பிரான்சு ஆகியவற்றின் ஏற்பாட்சிப் பகுதியாக (Mandatory Colony) மாற்றப்பட்டது.

இதனிடையே நிருவாக வசதிக்காக மாற்றங்கள் அடிக்கடி செய்யப்பட்டன. கேபோன், காங்கோப் பகுதிகள் கி.பி. 1888-க்குப்பின் இணைக்கப்பட்டன. அப்பகுதிகள் கி.பி. 1891 முதல் 1910 வரை பிரான்சு காங்கோ என்று கூறப்பட்டு, 1910 முதல் பிரான்சு கிழக்கு ஆப்பிரிக்கா என்று கூறப்பட்டன. அப்போது கேபோன், மைய காங்கோ, உபாங்கிசாரிடு சாகு என்ற மூன்று பகுதிகள் மட்டுமே இருந்தன. 1914-இல் சாடு தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

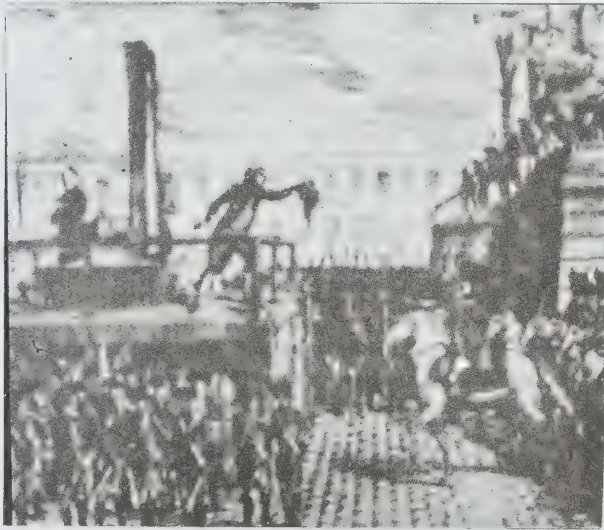
இரண்டாம் உலகப் போரில் பிரான்சு கிழக்கு ஆப்பிரிக்காதான் முதன்முதலில் விச்சி அரசை (Vichy Government)மறுத்த பிரான்சுப் பகுதியாகும். புதிதாக அமைக்கப்பட்ட நெடுஞ்சாலைகள், இப்பகுதியை நைசீரியா, கானா, சூடான், காமரூன், இலிபர்வில்லி, பிராசாவில்லி ஆகிய பிற ஆப்பிரிக்க நாடுகளுடன் இணைக்கின்றன.

நான்கு குடியேற்றங்களும் 1946-இல் பிரான்சு ஒன்றியத்துக்குள் கடலாதிக்கப் பகுதியாக மாறின. பிரான்சு அரசால் 1956-இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட நிருவாக மாற்றச்சட்டப்படி, 1957 முதல் வயது வந்தோர் வாக்குரிமை புகுத்தப்பட்டது. அதன்படி இவை 1958 முதல் தன்னாட்சிப் பகுதிகளாக மாறிப் பின்னர் 1960 முதல் சுதந்திரக் குடியரசுகள் ஆயின. எசு.பா.

பிரான்சுப் புரட்சி: மனிதகுல வரலாற்றில் மாபெரும் புரட்சியாக விளங்குவது கி.பி. 1789-இல் நிகழ்ந்த பிரான்சுப் புரட்சியாகும். இப்புரட்சி உலகின் நிகழ்ச்சிகளில் எல்லாம் தலைசிறந்த நிகழ்ச்சி என்று இங்கிலாந்தைச் சார்ந்த பாக்க்ஸ் (Fox) என்ற அரசியல் அறிஞர் வருணித்துள்ளார். தீப்பொறி எனப் பிரான்சில் தொடங்கிய நிகழ்ச்சி, காட்டுத் தீயென எல்லா நாடுகளுக்கும் பரவியது. இப்புரட்சியின்போது தாரக மந்திரமாக 'சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம்' என்ற கருத்துகள் ஐரோப்பா முழுவதும் எதிரொலித்தன. பிரான்சுப் புரட்சி மன்னராட்சியையும்

தனி மனித ஆதிக்கத்தையும் முடித்துவைத்து ஐரோப் பாவெங்கும் குடியரசுக் கருத்துகள் இடம்பெற உதவிசெய்த சீரிய புரட்சியாகும்.

இப்புரட்சி ஏற்படப் பல்வேறு காரணங்கள் இருந்தன. அரசியல், சமூக, பொருளாதாரத் துறைகளில் பிரான்சில் நிலவிய குறைகளே இப்புரட்சிக்கு வித்திட்டன. பிரான்சை ஆண்டுவந்த போர்போன் (Bourbon) குல மன்னர்கள் எதேச்சாதிகாரிகளாக விளங்கினர். மன்னர் 14 - ஆம் உலுயியின் தேவையற்ற போர்களும், புகட்டான வாழ்க்கையும் பெச்சுளாதாரத்தைச் சீர்குலைத்தன. மன்னர் 15 - ஆம் உலுயி உல்லாச வாழ்க்கையை மேற்கொண்டுபொருளாதாரத்தை விரயமாக்கினார். 'எனக்குப் பிறகு பேரழிவு' என்று அவர் அடிக்கடி கூறி வந்தார். பிரான்சுப் புரட்சியின்போது மன்னராக இருந்த 16 - ஆம் உலுயியும் திறமையற்றவர். ஆட்சித்துறையில் சீர்கேடுகள் பெருகின. எதேச்சாதிகார ஆட்சியில் ஏழை எளிய மக்கள் பெருந்தொல்லைக்கு ஆளாயினர். அவர்கள் காரணமின்றிச் சிறை செய்யப்பட்டனர். பிரான்சின் பாராளுமன்றம் (Estate General) என்பது கி.பி. 1614 - க்குப் பிறகு கூட்டப்படவேயில்லை.

பிரான்சில் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் மலிந்து புரையோடி இருந்தன. உண்மையில் பிரான்சில் ஏற்பட்ட புரட்சி சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை எதிர்த்து ஏற்பட்டது என்றால் மிகையாகாது. சமூக அடிப்படையில் பிரான்சில் 3 பெரும் பிரிவுகள் இருந்தன. அவை: 1) பிரபுக்கள், 2) மத குருமார்கள், 3) பொது மக்கள் என்பன. இதில் முதல் இரு பிரிவினர் சலுகை

கள் பெற்று உயர் மதிப்பும் மரியாதையும் கொண்டு விளங்கினர். பிரபுக்களிடையேயும் உயர் பிரிவினர், தாழ்ந்த பிரிவினர் என்ற பாகுபாடிருந்தது. மத குருமார்களிடையேயும் இப்பாகுபாடு இருந்தது. மருத்துவர்கள், பொறியாளர்கள், வழக்கறிஞர்கள், ஆசிரியர்கள், வணிகர்கள் அவைவரும் பொதுமக்கள் வரிசையில் இடம் பெற்றிருந்தனர். 'பிரபுக்கள் போரிடுபவர்கள், மத குருமார்கள் வழிபாடு செய்பவர்கள், பொதுமக்கள், வரிப்பணம் கட்டுபவர்கள், என்ற சொற்றொடர்கள் பிரான்சின் சமூக அமைப்பில் நிலவிய ஏற்றத்தாழ்வை உணர்த்துகின்றன.

பிரான்சின் பொருளாதாரம், சீர்திருத்தம்பெறும் நிலையைத் தாண்டி முறியும் நிலையை எட்டியது. பிரபுக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட வரிச் சலுகையும் மத குருமார்களின் சலுகைகளும் பொருளாதாரத்தை மிகுதியாகப் பாதித்தன. ஆனால், பொதுமக்களின் மீது தாங்கமுடியாத வரிச்சுமை சுமத்தப் பட்டிருந்தது. 'தெய்லி' (Taille), கேபல்லி (Gabelle) போன்ற எண்ணற்ற வரிகளைப் பிரான்சு மக்கள் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. பிரான்சில் மக்களுள் ஒவ்வொருவரும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட வரிகளைச் செலுத்திவந்தனர். தாங்கமுடியாத வரிச்சுமை பிரான்சுப் புரட்சிக்கு வழிவகுத்தது எனலாம். மன்னர் 16-ஆம் உலுயி திறமையற்றவராதலால் நிலைமையைச் சீர்திருத்தம் செய்யவில்லை. தர்காட்டு (Turgot), நெக்கர், கலோன் போன்ற நிதித்துறை அமைச்சர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகளும் பலன் அளிக்கவில்லை. இந்நிலையில் பிரான்சு, அமெரிக்கச் சுதந்திரப்போரில் இங்கிலாந்துக்கு எதிராகப் பங்குபெற்றது நிலைமையை மோசமாக்கியது. புதிய வரி விதிப்பிற்காகப் பாராளுமன்றம் 175 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கூட்டப்பட்ட போது புரட்சி தோன்றியது.

பிரான்சில் அப்போது வாழ்ந்திருந்த தத்துவஞானிகளும், எழுத்தாளர்களும் பிரான்சில் புரட்சி தோன்றுவதற்குரிய சூழ்நிலைகளைத் தங்கள் எழுத்துகள் மூலம் தோற்றுவித்தனர் எனலாம். மாண்டெசுகியூ (Montesquieu), வால்டேர், உருசோ போன்ற தத்துவஞானிகளும், தி ஆலம்பர்ட்டு, திபிராடு போன்ற கலைக்களஞ்சிய எழுத்தாளர்களும் தங்களின் சீரிய கருத்துகளினால் மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினர்.

மாண்டெசுகியூ எழுதிய 'சட்டங்களின் உயிர்' (Spirit of Laws) என்னும் நூல் வல்லாட்சியின் தீமைகளை உணரச்செய்தது. இங்கிலாந்து நாட்டிற்குப் பயணம் செய்து அங்கு நிலவிய அரசியல் சூழ்நிலைகளை மனத்திற்கொண்டு எழுதப்பட்ட அந்நூல் அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கவேண்டும் என்ற இன்றியமையாமையைப் பிரான்சு மக்கள் உணரச் செய்தது.

வால்டேர் மிகச் சிறந்த சிந்தனைச் சிற்பி; தத்துவ ஞானி; அரசியல் வித்தகர். பிரெசியமன்னர் மகா பிரடெரிக்கு அவர்தம் அன்புக்குரிய மன்னராவார். அவரது நகைச்சுவை கலந்த விமரிசனங்களும், தெளிவான நடையும், மானிடநேய உணர்வைத் தட்டியெழுப்பும் விண்ணப்பங்களும் புரட்சியின்போது பெருமளவிற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டன.

உருசோ புரட்சியாளர்களின் தலைமைக் குழு எனலாம். அவர் ஒரு சிந்தனைச் சிற்பி; பெரும் எழுத்தாளர்; அரசியல் ஞானி; அவரது 'சமுதாய ஒப்பந்தம்' பிரான்சுப் புரட்சியாளர்களின் வேத நூலாக விளங்கியது.

அவர்களைத் தவிர திதரோ, தி ஆலம்பர்ட்டு போன்றோர் கலைக் களஞ்சியத் தொகுப்பில் ஈடுபட்டிருந்த எழுத்தாளர்கள் ஆவர். தர்கோ, அடிடி, கவிசனே, மாப்ளி போன்ற எழுத்தாளர்களும் சிறிய அளவில் புரட்சிக்கு வித்திட்டனர் எனலாம்.

பிரான்சில் புரட்சியுணர்வு பரவ வேறு இரு காரணங்களும் இருந்தன. அமெரிக்கச் சுதந்திரப் போர் வெற்றிகரமாக முடிவடைந்து நாடு திரும்பிய பிரான்சுக்காரர்கள் அமெரிக்கர்களின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்ற விரும்பினார்கள். எனவே, அமெரிக்கச் சுதந்திரப் போர் பிரான்சிற்கு எழுச்சியூட்டும் முன்மாதிரியாக அமைந்தது.

பிரான்சில் தோன்றிய பஞ்சமும், பட்டினியும் பெருமளவிற்கு மக்களின் தொல்லைகளை மிகுதியாக்கின. இயற்கை இன்னல்களும் சேர்ந்து பிரான்சைப் புரட்சிப் பாதைக்கு இட்டுச்சென்றன. இந்நிலையில் பிரான்சில் நிதி நெருக்கடியைத் தீர்க்க கி.பி. 1789-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 5-ஆம் நாள் கூட்டப்பட்ட பிரான்சுப் பாராளுமன்றம் புரட்சி வெடிக்கக் காரணமாயிற்று.

பிரான்சில் 175-ஆண்டுகளாகக் கூட்டப்படாத பாராளுமன்றம் கி.பி. 1789-இல் கூடியபோது உறுப்பினர்களிடையே குழப்பம் நிலவியது. அனைவரும் அருகிலிருந்த தென்னிசு விளையாட்டுத் திடலில் ஒன்று கூடினர். பேரவையைத் தேசிய சபை என்று கூறிக் கொண்டனர். எதையும் சிந்தித்துச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் ஆற்றல் இல்லாத மன்னர் 16-ஆம் உலுயி சிறு படையை அனுப்பி அச்சுறுத்தப் பார்த்தார். பண்டியின் அச்சுறுத்தலுக்கு அஞ்சாமல், நாடு முழுவதற்கும் புதிய அரசியல் அமைப்பை உருவாக்காமல் கலைவதில்லை என்று உறுதிமொழி. மேற்கொண்டனர். பாராளுமன்றத்தின் மூன்றாம் அவை (மத குருமார்கள் குழு, பிரபுக்கள் குழு, பொதுமக்கள் குழு) எனப்படும் பொதுமக்கள் குழு தன்னுடைய பெய

ரைத் தேசியசபை என்று மாற்றிக்கொண்டது. இலபாயத்தே (Lafayette), தாண்டன் (Danton) போன்றோர் புரட்சியாளர்களின் தலைவர்களாக விளங்கினர். அத்தலைவர்கள் தம் நாட்டிற்கு ஓர் அரசியல் சட்டம் வகுத்துக் கொடுக்காமல் கலைவதில்லை என்று உறுதிபூண்டனர். இந்நிலையில் பிரான்சு முழுவதும் பிறநகர்களிலும் புரட்சிக் குழுக்கள் தோன்றலாயின. நாடு முழுதும் புரட்சியாளர்கள் படைப் பிரிவுகளைப் படிப்படியாக ஆயத்தப்படுத்தினர்.

பிரான்சில் விளைச்சலின்றி வாணிகமும் சரிவர நடைபெறாமலிருந்ததால் பலர் வேலையின்றிப் பசிபட்டினியால் வாடினர். அவர்கள் பாரிசு நகருக்கு வேலைவாய்ப்புத் தேடிச் சென்றனர். பாரிசு மக்களுடன் அவர்களும் சேர்ந்துகொண்டு புரட்சித் தலைவர்களின் பேச்சுத்திறனால் ஈர்க்கப்பட்டு அவர்களின் கைப்பாவைகளாயினர். அவர்களைப் போன்றவர்களைச் சேர்த்து உருவாக்கப்பட்ட கழகங்களே சாகோபியர் (Jacobins), 'கிராண்டியர்' ஆகியவை. மன்னர், புரட்சி இயக்கத்தை அடக்கப் படை திரட்டுகிறார் என்ற செய்தியும், அதற்காக வெடிமருந்து மிக்க அளவில் 'பாசிடில்' (Bastille) எனும் சிறைக் கோட்டத்தில் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தியும் சூலை 14-ஆம் நாள் புரட்சியாளர்கள் 'பாசிடில்' சிறைக்கோட்டையைத் தாக்கச் செய்து பழமையின் சின்னத்தை வீழ்ச்சியுறச் செய்தன. அதனால் இன்றும் சூலை 14, பிரான்சின் விடுதலை நாளாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. அந்நேரத்தில் மன்னர் கிளர்ச்சிக்காரர்களை அடக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவில்லை. மாறாகப் பாரிசுக்குச் சென்று புரட்சிக்காரர்களின் செயல்களுக்கு ஒப்புதல் அளித்தார். பிரான்சின் பல பகுதிகளிலும் கலகங்கள் ஏற்பட்டன. பிரபுக்களின் சொத்துகள் சூறையாடப்பட்டன. எல்லா நகரங்களிலும் மக்கள் பேராளர்களைக் கொண்ட சபைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அவற்றிற்கு நகரங்களின் ஆட்சிப்பொறுப்பு அளிக்கப்பட்டது. அதனால், அச்சமுற்ற பல பிரபுக்கள் நாட்டைவிட்டு வெளியேறி அயல்நாடுகளில் குடியேறினர்.

இந்தச் சூழ்நிலையிலும் புரட்சியாளர்கள் சீர்திருத்தத்தை மட்டும் விரும்பினர். இரத்தப் புரட்சியை அவர்கள் விரும்பவில்லை. மன்னர் 16-ஆம் உலுயியையும் புரட்சியாளர்கள் ஆதரித்தனர். அவர்கள் கி.பி. 1789-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுத் திங்களில் மனித உரிமைகள் அறிவிப்பை வெளியிட்டனர் (Declaration of the Rights of Man). அதில் சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்ற கருத்துகளின் இன்றியமையாமை வலியுறுத்தப்பட்டது.

ஒரிரு மாதங்களில் (அக்டோபர், 1989) உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட போது பாரிசு நகரப்

புரட்சியாளர்கள் அரசு குடும்பத்திடம் உணவு கேட்க ஊர்வலமாகச் சென்றார்கள். மக்களின் வேண்டுகோளைக் கேட்ட இராணி மேரி அந்துவானே, 'உரோட்டி இல்லையானால் சுட்ட அப்பத்தினைச் (Cake) சாப்பிடுங்கள்' என்று மறுமொழி உரைத்தார். இதனால் கோபமுற்ற புரட்சியாளர்கள் அரசு குடும்பத்தைத் தங்கள் மேற்பார்வையில் வைத்திருக்க முடிவுசெய்தனர். அந் நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு புரட்சிக் கருத்துகள் கொண்ட பாரிசு நகர மக்களிடையே அரசு குடும்பத்தினர் வாழ நேரிட்டது.

தேசிய சபை கி.பி. 1791-இல் கலைந்தது. ஆனால், அதற்கு முன்னர்ப் பல சீரிய சீர்திருத்தங்கள் புதிய சட்டத்தின் வாயிலாக நிறைவேற்றப்பட்டன. சமூக ஏற்றத்தாழ்வு நீக்கம், சமய ஆதிக்க ஒழிப்பு, பொருளாதார மேம்பாடு ஆகியவற்றிற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சமய அமைப்பை அரசாட்சியின்கீழ் முறைப்படுத்தும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதற்கிடையில் கி.பி. 1791-இல் மன்னர் 16-ஆம் உலாயி நாட்டை விட்டுத் தப்பி யோட முயன்றார். ஆனால், மன்னர் இம் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தபோது புரட்சியாளர்களால் பிடிக்கப் பட்டார். மேலும் அவர் மீது கண்காணிப்பு மிகுதியாயிற்று. தேசிய சபை கி.பி.1791-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பரில் எழுத்துவடிவில் ஒரு புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்கி விட்டுத் தன் பணியை முடித்துக் கொண்டது. அதனோடு புரட்சியின் முதற்கட்டம் முடிவடைந்தது.

புரட்சியின் போக்கில் கி.பி. 1792 - முதல் 1795 - ஆம் ஆண்டுகள் வரை இரத்த ஆறு ஓடியதே தவிர நல்ல விளைவு கிட்டவில்லை. முதன் முதலாக கி.பி. 1792-இல் பிரான்சு குடியரசாக மாறியது. உரோபர்சுபியர் (Robespierre) உருசோவின் மாணவராகத் தம்மைச் சொல்லிக் கொண்டவர், படுகொலை ஆட்சிக்குக் காரணமாயினார். பின்னர், 16 - ஆம் உலாயியின் மீது குற்றச்சாட்டுகள் சமத்தப்பட்டு விசாரணை மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவர் கி.பி.1793 -இல் சனவரி 21 - ஆம் நாள் 'கில்லட்டின்' என்னும் கொலைக் கருவிக்குப் பலியானார். மன்னர் 16 - ஆம் உலாயியின் மரணம் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குப் பெரிதும் அதிர்ச்சியைத் தந்தது. எனவே, புரட்சி அரசாங்கத்துக்கெதிராக ஐரோப்பிய நாடுகளின் கூட்டணி உருவாக்கப்பட்டது.

படுகொலை ஆட்சி கி.பி.1793 - இலிருந்து கி.பி. 1794 வரை நீடித்தது. அதனால், பாரிசு நகரில் மட்டும் 5,000 பேரும் பிற மாநிலங்களில் 15,000 பேரும் படுகொலைக்கு ஆளாயினர். புரட்சி நீதிமன்றம் (Revolutionary Tribunal) என்ற பெயரில்

அமைக்கப்பட்ட நீதிமன்றம் சதிகாரர்களையும் புரட்சிக்கு எதிரானவர்களையும் தண்டித்தது. திறம்பட ஆளுபவர் இல்லாமையாலும் பதவிவெறி கொண்ட தலைவர்களாலும் பயங்கர ஆட்சியில் பலர் பலியாயினர். உரோலண்டு அம்மையார், அரசிமேரி அந்துவானே, தாண்டன், உரோபர்சுபியர் போன்றோர் இதில் அடங்குவர்.

தேசிய பேரவை இரண்டாம் முறையாக கி.பி. 1795 - இல் 'மூன்றாம் ஆண்டின் அரசியல் சட்டம்' என்ற பெயரில் புதிய சட்டத்தை உருவாக்கியது. அந்த அமைப்பின்கீழ் இயக்குநர் மன்றம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. அந்த இயக்குநர் மன்றத்தின் ஆட்சி 27, அக்டோபர் 1795 முதல் 19, நவம்பர் 1799 வரை நீடித்தது. புரட்சி அரசாங்கத்தினால் தொடங்கப்பட்ட போர் நடவடிக்கைகளை இயக்குநர்கள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ள நேரிட்டது. உள்நாட்டுச் சிக்கல்களும், வெற்றிவீரர் நெப்போலியன் திறமையும் சேர்ந்து புருமேயர் கலகத்தின் (கி.பி.1799) மூலம் இயக்குநர் ஆட்சியை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தன. அதனோடு புரட்சியும் முடிந்தது எனலாம். பேராளர் (Consulate) ஆட்சி கி.பி. 1799 முதல் 1804 வரை நிகழ்ந்தது. அது புரட்சியின் போக்கில் அமைதியை ஏற்படுத்தி, நெப்போலியன் பிரான்சின் சருவாதிகாரியாக மாற உதவியது.

பிரான்சுப் புரட்சி பிரான்சில் நிலவிய அரசியல் சமூக, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளினால் ஏற்பட்டது என்றாலும் அதன் விளைவுகள் பிரான்சில் மட்டுமன்றி ஐரோப்பா முழுவதும் சீரிய மாறுதல்களை உருவாக்கியது. அதுமுதற்கொண்டு பிரான்சு, ஐரோப்பிய அரசியல் சமூக மாற்றங்களுக்குத் தலைமை வகித்தது எனலாம். ஐரோப்பாவில் அதுவரை நிலவியிருந்த தெய்விக உரிமைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்த அரசுமுறை ஒழிக்கப்பட்டது. சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்ற உயர்வான கருத்துகள் அரசியல், சமூக, பொருளாதாரத் துறைகளில் இடம்பெறத் தொடங்கின. எல்லா நாடுகளிலும் அரசியலமைப்புக்கு உட்பட்ட அரசு முறை இடம்பெறத் தொடங்கியது.

பிரான்சு மட்டுமன்றி ஐரோப்பா எங்கும் பரவலாகக் காணப்பட்ட 'நிலமானிய முறை' இப்புரட்சிக்குப்பின் செல்வாக்கு இழந்தது. புரட்சியின் விளைவாகத் தேசிய அடிப்படையில் புதிய நாடுகள் உருவாயின. கல்வி, கலை, இலக்கியம் என்று பரவலாக எல்லாத் துறைகளிலும் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. அடிமை முறை ஒழிப்பினை இப்புரட்சியின் மிகப் பெரும் சாதனையாகக் கருதலாம்.

மனிதகுல வரலாற்றில் மன்னர்களின் ஆட்சியை

முடித்துப் பொதுமக்கள் காலத்தைத் தொடங்கிய இப்புரட்சியின் விளைவாகப் பிற்காலத்தில் உலகெங்கும் மக்களாட்சிக் கருத்து வலுப்பெற்றது. எனவே, இப்புரட்சியை உலகின் தலையாய நிகழ்ச்சியாக்கக் கருதுவது பொருத்தமானதாகும். தி. கோ.நா.

பிரான்சு - பிரசியப் போர் (கி.பி.1870):

ஐரோப்பாவில் செருமானிய ஐக்கியத்தில் மூன்றாம் முக்கிய நிகழ்ச்சியாக அமைந்து ஐக்கியம் முற்றுப்பெற உதவியாக இருந்தது பிரான்சு - பிரசியப் போராகும். பிரான்சின் மன்னர் மூன்றாம் நெப்போலியன், கி.பி. 1866க்குப் பிறகு பிரசியத்தலைவர் பிசுமார்க்கோடு இணைந்து செல்வது இயலாதென்று புரிந்துகொண்டார். கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் இடம்பெற்ற போர்களுள் சிறப்பான இப்போர் பல்வேறு காரணங்களுக்காக ஏற்பட்டது.

மெக்சிகோ போரில் ஈடுபட்டதனால் மூன்றாம் நெப்போலியன் தம் செல்வாக்கினை இழந்திருந்தார். அப்போரில் இழந்த பொருளையும் அரசியல் செல்வாக்கையும் மீட்க அவர் பெரும் தயக்கத்துடன் முற்பட்டார்.

மூன்றாம் நெப்போலியன் பிரசியாவுடன் நடப்புப் பாராட்டியிருந்தார். அதனால் கி.பி.1864, தென்மார்க்குப் போரிலும் ஆசுத்திரியாப் (Austria) போரிலும் பிரசியா வெற்றி பெற்றது. நெப்போலியன் கி.பி.1866-க்குப் பிறகு தம் தவற்றையுணர்ந்தபோது பிரசியா வலிமை பெற்று விட்டது. அதன் வளர்ந்து வரும் வலிமை, பிரான்சை அச்சுறுத்துவதாக இருந்தது. மேலும், பிரசியாவின் வலிமைப்பெருக்கம் வல்லரசு சமநிலையைப் பாதிக்கும் என மூன்றாம் நெப்போலியன் உணர்ந்தார். அவர் நினைத்தபடி பிரான்சின் செல்வாக்கும் சிறப்பும் மங்கத் தொடங்கின. அச்சூழ்நிலையில் பிரசியாவுடன் போர் மூலவ தற்குச்சாதகம் மிகுதியாயிற்று.

பிரசிய - ஆசுத்திரியப் போரில் (கி.பி. 1866) பிரசியாவின் வெற்றிக்கு உதவியதற்காகத் தமக்கு உறுதியளித்தவாறு பிசுமார்க்கு இழப்பீடு தருவார் எனப் பிரான்சு கருதியது. பிசுமார்க்கு உறுதியளித்த வாறு இழப்பீடு தாராததால் மூன்றாம் நெப்போலியன் கோபங்கொண்டார். பிசுமார்க்கு அமைத்த வட செருமானியக் கூட்டரசில் கி.பி. 1866-க்குப் பின் தென்மாநிலங்கள் சேரவில்லை. பவேரியா, பேடன், எசி (Hesse), வர்டம்பர்கு போன்ற தென் மாநிலங்களின் இந்நடவடிக்கையை மூன்றாம் நெப்போலியன் ஆதரித்தார். ஏற்கெனவே இணைந்த செருமனியைக் கண்டு அஞ்சிய மூன்றாம் நெப்போலியன் வட தென்மாநிலங்களைக்கொண்டு ஐக்கிய செருமனி ஏற்

படுவதை விரும்பவில்லை. பிரான்சைத் தோற்கடித்தால்தவிர செருமனியை இணைக்க முடியாது என்பதை உணர்ந்த பிசுமார்க்கு, தென்மாநிலங்களின் சில பகுதிகளைப் பிரான்சு இழப்பீடாகக் கேட்கிறது என அவற்றைப் பிரான்சிற்கு எதிராகத் தூண்டிவிட்டார். அதனால் பிரான்சு, பிரசியா பகைமை உருவாயிற்று. அந்நிலை போருக்கு வழிவகுத்தது.

பிரான்சு-பிரசியப் போருக்கு உடனடிக்காரணம் இசுபானிய (Spanish) வாரிசரிமைச் சிக்கலாகும். இசுபானிய மக்கள் கொடுங்கோலாட்சி புரிந்த தம் அரசி இசுபெல்லாவை நாட்டைவிட்டு விரட்டியடித்தனர். அம்மக்கள் பிரசிய அரசின் உறவினரான இலியோபால்டு என்பவரைத் தங்கள் அரசராக இருக்குமாறு வேண்டினர். பிசுமார்க்கும் அதை ஆதரித்தார். இலியோபால்டும் ஓகன்சோலர்ன் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதால் அவரைப் பிசுமார்க்கு ஆதரித்தார். அதனால் பிரசிய அரசு மேலும் வலிமை பெறும் எனக் கருதினார். ஆனால், பிரான்சின் மூன்றாம் நெப்போலியன் அத்திட்டத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்தார். அவ்வெதிர்ப்பின் காரணமாக இலியோபால்டு, இசுபானிய அரியணைக்குத் தாம் போட்டியிடப் போவதில்லை என்று அறிவித்தார்.

அச்சமயம் பிரான்சின் மன்னர் மூன்றாம் நெப்போலியன் உடல்நலம் குன்றியிருந்தார். எனவே, அயலுறு விவரங்களைக் கவனித்து வந்த அமைச்சர் கிராமவுட்டு (Gramout) அரசின் நடைமுறை தெரியாத காரணத்தால் பிரசிய அரசரும் இலியோபால்டு அளித்த வாக்குறுதி போன்று ஒரு வாக்குறுதியைத் தரவேண்டும் என்றார். அதற்காகப் பிரான்சுத் தூதுவர் பெனடிட்டி என்பவரைப் பிரசிய அரசரிடம் அனுப்பி வைத்தார். கிராமவுட்டின் தவறான அந்நடவடிக்கையைப் பிசுமார்க்கு, தமக்குச் சார்பாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்.

பெனடிட்டி என்பவரும் பிரசிய அரசரைச் சந்தித்து அத்தகைய வாக்குறுதியைத் தருமாறு கேட்டார். எம்சு என்ற இடத்திலிருந்து பிரசிய மன்னர் பிசுமார்க்கை வாக்குறுதி தரும்படி வேண்டினார். பிசுமார்க்கு அதனைத் திரித்துத் தமக்குச் சார்பாக வெளியிட்டதனால் பிரான்சு மக்கள் தங்கள் மன்னர் அவமதிக்கப்பட்டாரெனக் கருதினர். பிரசிய மக்களும் தங்கள் மன்னரைப் பிரான்சின் தூதர் அவமதித்ததாகக் கருதினர். அதனால் அவ்விரு நாடுகளிலும் போர் வேண்டும் என்ற கூக்குரல் எழுந்தது.

மூன்றாம் நெப்போலியன் பிரசியாவிற்கு எதிராக ஒரு கூட்டணியை உருவாக்க முயன்றார். ஆனால், ஆசுத்திரியா, இத்தாலிய நாடுகள் முன்புமூன்றாம் நெப்போலியன் செய்த தவற்றினால் அவர் கூட்டணியில்

சேர மறுத்தன. இங்கிலாந்தும் அவரது கொள்கையை வெளிப்படையாக மறுத்தது. உருசியாவும் பிரான்சிற்கு உதவ முன்வரவில்லை. அதனால் மூன்றாம் நெப்போலியன் தனித்து விடப்பட்டார்.

பிரான்சு கி.பி. 1870 சூலை 19-ஆம் நாள் பிரசியா மீது போர் தொடுத்தது. பிரசியா முதலி லிருந்து தயாராக இருந்ததால் தன் படைகளைத் தன் வீரப்பப்படி இயக்கியது.

பிரசியப் படைவீரர்களின் எண்ணிக்கை பிரான்சை விட இரு மடங்காக இருந்தது. ஊர்த்து (Worth), மெட்சு ஆகிய போர்க் களங்களில் பிரான்சின் படைகள் தோற்கடிக்கப்பட்டன. மெட்சு கோட் டையை விடுவிக்கச் சென்ற மூன்றாம் நெப்போலியன் கி.பி. 1870, செப்டம்பர் முதல் நாள் செடான் என்ற இடத்தில் தோற்கடிக்கப்பட்டார். ஏறக்குறைய 1,00,000 வீரர்களுடன் அரசர் சரணடைந்தார். பாரிசும் முற்றுகை இடப்பட்டது; 5 மாத எதிர்ப் பிற்குப் பின் பணிந்தது. இறுதியில் கி.பி. 1871, சனவரி 28-ஆம் நாள் நிபந்தனையின்றிச் சரணடைந்தது.

பிரான்சுடன் கி.பி. 1871, மே மாதம் பத்தாம் நாள் செய்து கொள்ளப்பட்ட பிரான்பர்ட்டு உடன் படிக்கையின்படி, பிரான்சிடமிருந்து செருமனிக்கு அல் சாக்ஸ் உலொரைன் (Aesace, Lorraine) ஆகிய பகுதிகள் கிடைத்தன. போர் இழப்பீட்டுத் தொகையாக இரு பது கோடி பவுன்கள் பிரான்சு கொடுக்க நேர்ந்தது. செருமானியப் படையொன்றை வைத்துக் கொள்ளவும் பிரான்சு இணங்கியது.

இப் போரினால் பிரான்சின் ஆளுமை குன்றியது. பிரான்சில் மூன்றாம் குடியரசு தோன்றியது. பிரசியாவின் தலைமையில் செருமனி, தென்மாநிலங்கள் உள்ளிட்ட வலிமை வாய்ந்த நாடாக உருவெடுத்தது. சீன-சப்பானிய உடன்படிக்கையின்படி சப்பான், தெற்கு மஞ்சூரியாவில் இருப்புப்பாதையை அமைக்கும் உரிமையைப் பெற்றது. பீக்கிங்கு 1958-ஆம் ஆண்டு அளவற்ற இரும்புப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்தது. ஒரு நாளைக்கு அதன் இரும்பு உற்பத்தி முந்நூறாயிரம் கண்டியை எட்டியது. இவ்வளர்ச்சியைப் பீக்கிங்கு அரசாய்விதழ் என்ற நாளேடு சிறப்பாக விவரித்தது. இரா.கி.

துணை நூல்:

Gupte, R.S., History of Modern China, Sterling Publishers, Pvt. Ltd., New Delhi, 1981.

பிரான்சு மேற்கு ஆப்பிரிக்கா: இது எட்டு நாடுகளைக் கொண்ட ஒரு கூட்டமைப்பாகும். இப்

பகுதி கி.பி. 1895 இலிருந்து கி.பி. 1898 வரை பிரான்சு நாட்டினால் நிருவகிக்கப்பட்டு வந்தது. இன்றைய செனிகாவின் தலைநகரான தாகர் (Dakar) பிரான்சு மேற்கு ஆப்பிரிக்காவின் தலைநகராக விளங்கியது. அதில் அடங்கியிருந்த கினியா (Guinea), பெனின் (Benin), மாலி (Mali), ஐவரி கோசுட்டு (Ivory Coast), மௌரிடானியா (Mauritania), நைசர் (Niger), செனசல் (Senegal), அப்பர் வோல்ட்டா (Upper Volta) ஆகியவை இன்று சுதந்திர நாடுகளாக விளங்குகின்றன.

நிலப் பகுதி: பிரான்சுமேற்கு ஆப்பிரிக்கா ஏறக்குறைய ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்தில் ஏழில் ஒருபகுதியை உள்ளடக்கியது. இதன் தென் கடலோரப் பகுதி மத்தியரேகைக்கு அருகிலுள்ள காடுகள் நிறைந்ததாகவும், மத்திய பகுதி பசுமையான புல்தரைகளையும், அதன் வடபகுதி சகாராப் (Sahara) பாலையிலத்தைக் கொண்டு விளங்குகிறது.

வரலாறு: ஐரோப்பியர்கள் இப்பகுதியைத் தங்களுடைய அதிகாரத்தின் கீழ்க் கொண்டு வருவதற்கு முன்பு இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் பல பிரிவினராகப் பிரிந்து வாழ்ந்தனர். சில பிரிவினர் ஒருங்கிணைந்த அதிகாரமின்றிச் செயற்பட்ட குடும்பங்கள் அடங்கிய கூட்டமைப்பில் வாழ்ந்தனர். மற்றப் பிரிவினர்கள் அனைவரும் பெரும் மக்கள் தொகையுடன் மத்திய அரசின் கீழ் விரிந்த மாநிலப் பகுதிகளில் வாழ்ந்தனர். பல பேரரசுகள் சகாராப் பாலையிலத்தைத் தங்களுடைய அதிகாரத்தின்கீழ்க் கொண்டு வந்திருக்கின்றன. கானாப் பேரரசு கி.பி. 1000க்கு பின் வந்த நூற்றாண்டுகளில் மிகவும் வலிமை பொருந்திய அரசாக விளங்கியது. மாலிப் பேரரசு, கி.பி. 1300க்குப் பின்பு வந்த நூற்றாண்டுகளிலும், சோன்கைப் பேரரசு கி.பி. 1500க்குப் பின்வந்த நூற்றாண்டுகளிலும் புகழ்பெற்று விளங்கின.

முதன் முதலாகப் போர்ச்சுகீசியர்கள் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மேற்கு ஆப்பிரிக்காவின் கடலோரப் பகுதியைக் கண்டுபிடித்தனர். அவர்களைத் தொடர்ந்து பிரான்சுக்காரர்கள், தச்சுக்காரர்கள், மற்றும் ஆங்கிலேயர்கள் இப்பகுதியில் குடியேறினர். ஆங்கிலேயர்கள் அடிமை வாணிகத்தில் மிக்க நாட்டம் செலுத்தினர். அடிமைகளை விலைக்கு வாங்கி மேற்கிந்தியர்களிடமும், அமெரிக்கர்களிடமும் விற்றுப் பணம் ஈட்டினர். கி.பி. 1624-இல் பிரான்சு நாட்டு அரசர் 14-ஆம் உலாயி, பிரான்சு நாட்டுக் குழுமத்தின் ஆணையைச் செனகல் என்ற பகுதியில் வாணிகம் செய்யும் பொருட்டு வெளியிட்டார். பிரெஞ்சு நாட்டவர் கி.பி. 1658-இல் செனகல் என்றநதியின் முகத்துவாரத்தில் புனித உலாயிசு (St. Louis) என்ற நகரைத் தோற்றுவித்தனர்.

இங்கிலாந்தும் பிரான்சும் கி.பி. 1700க்குப் பிற்பகுதியில் புனித லூயி குறித்து அடிக்கடி சண்டையிட்டுக் கொண்டன. இறுதியாக கி.பி. 1815-இல் புனித லூயி மற்றும் கோரி (Goree) ஆகிய பகுதிகளில் பிரான்சு நாட்டின் உரிமையை இங்கிலாந்து ஏற்றுக் கொண்டது. ஆயினும் பிரான்சு மேற்கு ஆப்பிரிக்கா முழுவதும் தன்னுடைய அதிகாரத்தை நிலை நாட்டவில்லை. பிரான்சு கி.பி. 1895-இல் மேற்கு ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள தன்னுடைய குடியேற்றங்களை ஒருங்கிணைத்து ஓர் ஆளுநரின் அதிகாரத்தின் கீழ்க் கொண்டு வந்தது. தாகர் 1902-இல் ஆளுநரின் தலைமையிடமாக மாறியது.

மேற்கு ஆப்பிரிக்காவின் கூட்டமைப்பிற்கு ஓர் அரசியலமைப்பை 1904-ஆம் ஆண்டு பிரான்சு அறிவித்தது. எனினும், பெரும்பகுதிகள் அதனுடைய முழுமையான அதிகாரத்தின் கீழ் அமையவில்லை. சில பகுதிகள் 1945 வரை இராணுவ ஆட்சியின் கீழ் செயற்பட்டன. பிரான்சு ஒன்றியத்தில் 1946 - ஆம் ஆண்டு, பிரான்சு மேற்கு ஆப்பிரிக்கா எட்டு நாடுகளைக் கொண்ட கூட்டமைப்பாக ஏற்பட்டது. பிரான்சு, பிறப்புரிமையை ஆப்பிரிக்கர்களுக்கு வழங்கியது. எனினும், ஒரு சிறு பகுதியினருக்கே வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது. பிரான்சு 1947-இல் இக் கூட்டமைப்பின் முன்னேற்றங் கருதிப் பல பொருளாதாரத்திட்டங்களை மேற்கொண்டது; 1956-இல் பிரான்சுக் கூட்டமைப்பில் உள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் வாக்குரிமை வழங்கியது.

புதிய அரசியலமைப்பை 1958-இல் பிரான்சு ஏற்றுக்கொண்டவுடன் பிரான்சு கினியா, பிரான்சு ஒன்றியத்திலிருந்து விலகிச் சுதந்திர நாடாக மாறியது. எஞ்சியிருந்த மற்ற ஏழு நாடுகளும் அதே ஆண்டு திசம்பர்த்திங்களில் ஒன்றியத்திலிருந்து விலகித் தன்னாட்சிக் குடியரசுகளாக மாறின. பிரான்சு குடான், செனகல் ஆகிய இரண்டும் 1960- இல் ஒருங்கிணைந்து மாலிக் கூட்டமைப்பை (Mali Federation) உருவாக்கின. இவ்வமைப்பு முழு உரிமையுடன் செயற்படுவதன் பொருட்டு இரண்டு நாடுகளும் பிரான்சு நாட்டுடன் பேச்சு வார்த்தைகளை மேற்கொண்டன. எனினும், பிரான்சு சமூகத்துடன் இணைந்திருப்பதாக, இவ்விரு நாடுகளும் ஒத்துக் கொண்டன. பிரான்சு குடான், 1960- ஆம் ஆண்டின் இக்கூட்டமைப்பு உடைந்ததால் குடியரசாக விளங்கிற்று. எஞ்சிய நாடுகளும் 1960-ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் சுதந்திரம் பெற்றன. அனைத்து நாடுகளும் ஐ.நா. சபையில் உறுப்பினர்களாயின.

பிரான்சு கினியாவில் வாழும் மக்களில் 90 விழுக்காட்டினர் நீக்கிரோ இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள்;

எஞ்சிய விழுக்காட்டினர் இந்தியா, அமெரிக்கா, இந்தோ - சீனா, இலெபனான், சிரியா ஆகிய நாடுகளைச் சார்ந்தவர்கள் ஆவார்கள். முதன்முதலில் இப்பகுதியில் குடியேறியவர்கள் இந்தியர்களே. இங்கு வாழும் மக்களில் பெரும் பகுதியினர் உரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள். அனைத்துக் குழந்தைகளும் கட்டாயக் கல்வி கற்கின்றனர். ஏறத்தாழ 75 சதவிகிதத்தினர் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள். இங்குப் பாயும் முக்கிய ஆறுகள் மரோனி (Maroni), ஓயாபோக்கு (Oyapock) என்பன ஆகும்.

பிரான்சு கினி பொருளாதாரத்தில் மிகவும் பின்தங்கிய நாடு. தங்கச் சுரங்கங்கள் இப்பகுதியில் உள்ளன. முக்கிய விளைபொருள்கள் வாழை, நெல், கரும்பு, தானியங்கள் ஆகும். கால்நடை மிகுதியாக வளர்க்கப்படுகின்றது. இங்கு அலுமினியத் தாதுக்கள் மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றன. பிரான்சு மேற்கு ஆப்பிரிக்கக் கூட்டுறவு, 1959-இல் கலைக்கப்பட்டது.

இரா.கி.

பிரிசுட்டல் இங்கிலாந்தின் தென் மேற்கே உள்ள புகழ்மிக்க துறைமுக நகரமாகும். இந்நகரம் இலண்டன் நகரத்திற்கு 210 கி.மீ. மேற்கே உள்ளது. ஆவான் (Avon) ஆற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள இந்நகரத்தின் இப்போதைய மக்கள்தொகை ஏறத்தாழ ஐந்து இலட்சம். பரந்த பிரிசுட்டல் கால்வாய் (Bristol Channel) வழியாக இந்நகரத்திற்குக் கப்பல்கள் செல்கின்றன. ஆங்கிலக் கால்வாயைப் போலப் பிரிசுட்டல் கால்வாய் ஒரு விரிவான இயற்கை நீர்ப்பரப்பு ஆகும்.

பிரிசுட்டல்

இந்நகரத்திற்கு மிகப் பழமையான வரலாறு உண்டு. உரோமானியர் இங்கிலாந்தைக் கைப்பற்றிய

போது இந்த நகரத்தையும் கைப்பற்றியிருந்தனர். பின்னர் இது, சாக்சானிய நகரமாக வளர்ச்சி பெற்றது. இவ்வூர் கி.பி. 1171 - ஆம் ஆண்டு அரசு சாசனத்தைப் (Royal Charter) பெற்றது. பின்னர் கி.பி. 1497-ஆம் ஆண்டு சான், செபசடியன் காபட்டு ஆகிய இருவரும், பிரிசுட்டல் (Bristol) நகரத்திலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்று வட அமெரிக்காவின் ஒரு பகுதியில் இறங்கினார்கள். பிரிசுட்டல் நகரத்தில் பிறந்த செபசடியன் காபட்டு கி.பி. 1551 - ஆம் ஆண்டு வீரச்செயல் வணிகர் சங்கத்தை (Society of Merchant Venturers) அமைத்தார். வீரச்செயல்கள் பலவற்றை மேற் கொண்ட இச்சங்கம் இன்றும் செயற்பட்டுவருகிறது. அமெரிக்க ஐக்கிய - நாட்டில் பென்சில்வேனியா மாநிலத்தை அமைத்து உருவாக்கிய வில்லியம் பென் (William Penn) பிரிசுட்டல் நகரத்தைச் சேர்ந்தவர். இரண்டாம் உலகப்போரின் போது (1939 - 45) செருமனி பிரிசுட்டலைக் கடுமையாகத் தாக்கியது. அதன்விளைவாகப் பல கட்டடங்கள் அழிக்கப்பட்டன. அதன்பின்னர் பல புதிய கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டன.

இன்று பிரிசுட்டல் நகரத்தில் பல சிறப்புமிக்க கட்டடங்களும் நினைவுச் சின்னங்களும் உள்ளன. இங்கு கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட புனித மேரி இரெட்கிளிபு (St. Mary Redcliffe) தேவாலயம் மிக அழகான தோற்றத்தைக்கொண்ட கட்டடமாகும். முதலாம் எலிசபெத்து அரசி இதன் அழகைப் பலவாறு புகழ்ந்துள்ளார். இங்கு கி.பி.1766 -ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட அழகிய நாடக அரங்கு இன்றும் இயங்கி வருகின்றது. ஆவான் ஆற்றின் குறுக்கே கி.பி. 1864 - ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்ட தொங்கு பாலம் காண்போரைக் களிப்படையச் செய்கிறது. இங்கு கி.பி. 1876-இல் அமைக்கப்பட்ட ஒரு கல்லூரி வளர்ந்து விரிந்து, 1909-ஆம் ஆண்டு பிரிசுட்டல் பல்கலைக் கழகமாக மலர்ந்தது. பிறைமதி வடிவத்தில் உள்ள கவுன்சில் கட்டடமும் (1956) அதன் அருகில் உள்ள பொது நூலகக் கட்டடமும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்கவை ஆகும்.

பல ஆண்டுகளாகத் தொழில்துறை வளர்ச்சி பெற்றுவரும் இத்துறைமுக நகரத்தில் பல தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. கப்பல் கட்டும் தொழில் இங்கே நடைபெறுகிறது. காகித உற்பத்தி, அச்சுத்தொழில், புகையிலை பதப்படுத்துதல், அமிலங்கள் உற்பத்தி முதலான பல தொழில்கள் இங்கே சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. இங்கே உள்ள விமான உற்பத்தித் தொழிலகம் பல ஆயிரம் மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பைத் தருகிறது. பலவிதமான பொருள்களை ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்யும் இந்நகரம், இங்கிலாந்தின் செல்வம் கொழிக்கும் நகரமாகும். நா.ப.

பிரிசுட்டல், சேம்சு என்றி எகிப்தியத் தொல்லியலில் பெரிதும் ஆர்வம் கொண்டு விளங்கியவர். பிரிசுட்டல் சேம்சு என்றி (Breasted James Henry) அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் இராக்போர்ட்டில் கி.பி. 1865 - ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். வரலாற்று அறிஞராக விளங்கிய இவர் மேற்கு ஆசியா, எகிப்து ஆகிய நாடுகளின் தொன்மை வரலாற்றை ஆய்வு செய்தார். கல்லூரிப் படிப்பை ஏல் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெர்லினிலும் முடித்த இவர், சிகாகோப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆசிரியராக கி.பி. 1894 - ஆம் ஆண்டு சேர்ந்து, எகிப்திய வரலாற்றை மாணவர்களுக்குக் கற்பித்தார். பண்டைய எகிப்திய எழுத்தமைதிக் கல்வெட்டுகளை இவர் 5 தொகுதிகளாக வெளியிட்டார்.

பிரிசுட்டல்

'எகிப்திய வரலாறு', 'பண்டைய எகிப்தின் சமய வளர்ச்சியும் நம்பிக்கைகளும்' போன்ற நூல்களை இவர் எழுதினார். எகிப்து நாட்டிற்கும் குடானுக்கும் இவர் சென்று கல்வெட்டுகளையும் பழமைச் சின்னங்களையும் பார்வையிட்டார். கிழக்கு நாடுகள் நிறுவனத்தை (Oriental Institute) இராக்பெல்லர் என்பவரின் நிதி உதவியுடன் இவர் சிகாகோப் பல்கலைக் கழகத்தில் நிறுவினார். இந்நிறுவனம் இவரது தலைமையின் கீழ்ப் பல அகழாய்வுகளை மேற்கொண்டது. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை மெசிட்டோ (Megiddo) அகழாய்வும், பெர்சிபோலிசு (Persepolis) அகழாய்வும் ஆகும். இவர் 1935-ஆம் ஆண்டு நியூ யார்க்கு நகரத்தில் காலமானார். சு.இரா.

பிரிசுபேன், ஆசுத்திரேலியாவிலுள்ள முக்கிய நகரங்களுள் ஒன்று. இந்நகரம் அக்கண்டத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் கடற்கரையினின்றும் 25 கி.மீ. உள்ளே

அமைந்துள்ளது. ஆசுத்திரேலியாவில் குயின்சுலாந்துப் பகுதியில் அமைந்துள்ள இந்நகரம், அப்பகுதியின் தலைநகரமாகும். பிரிசுபேன் (Brisbane) ஆற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள பிரிசுபேன் ஒரு துறைமுகப் பட்டினமாக எழிலுடன் விளங்குகிறது. வடக்கு மற்றும் தெற்குப் பிரிசுபேன் பகுதிகள் 317.8 மீ. நீளமுள்ள இரும்புப் பாலத்தினால் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. தாமசு பிரிசுபேன் என்ற ஆளுநரின் முயற்சியால் இந்நகரம் கி.பி. 1824-ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்டு அவரது பெயரால் வழங்குவதாயிற்று.

பிரிசுபேன்

இயற்கை எழிலோடு கூடிய பிரிசுபேன் திட்டமிடப்பட்டு அமைக்கப்பட்ட ஒரு நகரமாகும். சாலைகள் வலப்புறம் பிரிந்து செல்லுமாறு உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. சிறப்புமிக்க பல கட்டடங்கள் இங்குள்ளன. பாராளுமன்றக் கட்டடம், நகர்மன்றக் கட்டடம், இரு தேவாலயங்கள், அருங்காட்சியகம், 1909-இல் அமைக்கப்பட்ட குயின்சுலாந்துப் பல்கலைக் கழகம் ஆகியன முக்கியமானவை. இப்பகுதியின் மிக்க அளவு வெப்பம் 78° ஆகும். கால்நடைகள், ஆடுகள், கம்பளி, பால் பண்ணைப் பொருள்கள், பழங்கள் போன்றவை முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருள்களாகும்.

ஆசுத்திரேலியாவின் பலபகுதிகளும் இப்பட்டினத்துடன் இருப்புப் பாதைகளால் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இங்குள்ள வானூர்தி நிலையம் அனைத்துலகப் புகழ் வாய்ந்தது. இந்நகரின் புறநகர்ப் பிரிவுகளும் 1924-இல் இந்நகருடன் இணைக்கப்பட்டு விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டன. இந்நகரின் மக்கள்தொகை 11,38,400 (1983). மா.கா.

பிரிசு மோகன் கௌஸ் (1912-1972), இந்தியப் படையில் பல பதவிகளை ஏற்றுப், பல போர்களில்

ஈடுபட்டு, இறுதியில் தலைமைத் தளபதியாக (Chief of General Staff) இருந்தவர். கௌலின் (Brij Mohan Kaul) சேவையைப் பாராட்டி இந்திய அரசு 1961-இல் இவருக்கு விசித்து சேவாப்பதக்கத்தை (Vishit Sewa Medal, Class I) வழங்கியது.

இவர் 1912 மே முதல் நாள் பிறந்தார்; புது தில்லியிலிருந்த புனித இசுடபன் கல்லூரியிலும், இலா கூரிலிருந்த அரசுக் கல்லூரியிலும் கல்விகற்றார்; பின்னர் படையில் சேர்ந்து படைக் கல்லூரியில் (Royal Military College, Sandhurst) பயிற்சி பெற்றார். இவர் 1933-இல் கிழக்கு சர்ரே பிரிவில் (East Surrey Regiment) சேர்ந்தார்; இரண்டாம் உலகப் போரின் பொழுது பர்மாவில் போர் புரிந்தார்; பின்னர், சம்மு-காசுமீர்ப் போரிலும் ஈடுபட்டார்; வடமேற்கு எல்லைப்புற மாநிலத்தில் (NWFP) இராசபுதனத் துப்பாக்கிப் படையில் (Rajputana Rifles) 1935-36-இல் பணிபுரிந்தார்; தேசியமாக்கும் குழுவின் (Nationalisation Committee) செயலராகவும் இருந்தார். இவர் அமெரிக்கா விற்கு இந்தியாவின் முதலாம் படைத் தூதராக (Military attache) அனுப்பப்பட்டார்; ஐ.நா. பாதுகாப்புச் சபையில் காசுமீரம் பற்றி எடுத்துக் கூறுவதற்குச் சென்ற தூதுக் குழுவில் இடம் பெற்றார்; பின்னர், 1948-52 இல் காலாட்படையின் தளபதியாகப் பணியாற்றினார்; கொரியாவிற்கு 1953-இல் அனுப்பப்பட்ட 'நடுநிலை நாடுகளின் மீட்பிப்புக் குழுவின்' (Neutral Nations Repatriation Commission) தலைவராக (Chief of Staff) விளங்கினார். பிரதேசப் படையின் (Territorial Army) இயக்குநராக இவர் இருந்தார். ஐக்கிய மாநிலங்களில் தளபதியாகவும் (General Officer Commanding) பதவியேற்றிருந்தார்.

பின்னர் இவர் 1956-இல் நான்காம் காலாட்படைப் பிரிவின் (Fourth Infantry Division) தலைவராகப் பணிபுரிந்தார்; தலைமைத் தளபதியாக (Chief of General Staff) 1961 -இல் பதவி உயர்வு பெற்றார். சீனாவிற்கு எதிராக வடகிழக்கு எல்லைப்புறப் பகுதியில் (NEFA) இந்தியப் படையை நடத்திச் சென்றார்; இப்போரில் இந்தியப் படை தோல்வி அடைந்ததைப் பலர் குறை கூறியதற்குப் பதில் கூறுமுகத்தான் 'சொல்லப்படாத கதை' ('The Untold Story') என்னும் நூலை எழுதினார். இவருடைய மற்றொரு நூல் 'பாகிசுத்தானுடன் போராட்டம்' (The Confrontation with Pakistan) என்பதாகும். இவர் அம்பாலாவில் போர் வீரர்களுக்காக 1500 வீடுகளை ஆறே மாதங்களில் கட்டிக் கொடுத்ததைப் பாராட்டி இந்திய அரசு இவருக்கு 1961-இல் 'விசித்து சேவாப்பதக்கத்தை' வழங்கியது. இவர் பதவியிலிருந்து தாமே விலகிக் கொண்டு ஓய்வு பெற்றார். புது தில்லியில் 1972-ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தினார். சி.இரெ.

துணை நூல்கள் :

Kaul, B.M., Lt. General, Confrontation with Pakistan, Vikas Publications, New Delhi, 1971.

Kaul, B.M, Lt. General, The Untold Story, Jaico Publishing House, Bombay, 1970.

பிரிட்சுசு, இராபர்ட்டு செய்மோர் (கி.பி. 1844 - 1930): இவர் - கி.பி. 1844 முதல் 1930-ஆம் ஆண்டுவரை வாழ்ந்த சிறந்த ஆங்கிலக் கவிஞர்; கவிதை வடிவ அமைப்பின் நுணுக்கங்களையும், யாப்பு இலக்கண முறைகளையும் கற்றுத் தேர்ந்த அறிஞர். தம் நண்பரும் கவிஞருமான செரார்க்கு மேன்லி ஆப்கின்சு என்பவருடைய கவிதையை அவர்தம் மறை விற்குப் பின் வெளியிட்ட பெருமை பிரிட்சுசுசு சாரும். கவிதை அமைப்பிலும், சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைக்கும் தன்மையிலும் மிக்க ஈடுபாடு கொண்ட பிரிட்சுசுசு தீவிர அர்ப்பணிப்புத் தன்மையுள்ள கைவினைஞர். வாழ்க்கையின் சாந்தத் தன்மை இவரது கவிதையில் எதிரொலிப்பதைக் காணலாம்.

செல்வர் குடும்பத்தில் பிறந்த பிரிட்சுசு, இராபர்ட்டு செய்மோர் (Bridges Robert Seymour), ஏட்டன் (Eton) கல்லூரியில் பயின்று பின்னர் ஆக்சுபோர்டு (Oxford) பல்கலைக்கழகத்தில் படித்தார்; அங்கு ஆப்கின்சுசு சந்தித்தார். பிரிட்சுசுசுவெளியிட்ட ஆப்கின்சின் கவிதைத் தொகுப்பின் பதிப்பு 1916 - ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. ஆப்கின்சுசு இலக்கிய உலகிற்கு அப்புத்தகம் அறிமுகப்படுத்தியது. சில ஆண்டுக் காலம் இலண்டன் மாநகர மருத்துவ நிலையங்களில் மருத்துவ மாணவராகவும், மருத்துவராகவும் பிரிட்சுசுசு பணியாற்றினார். மேரி மோனிகா வாட்டர்சுசு (Mary Monica Waterhouse) என்ற பெண்ணை கி.பி. 1884 - ஆம் ஆண்டு இவர் திருமணம் செய்துகொண்டார். அமைதியான வாழ்க்கையை அனுபவித்த பிரிட்சுசுசு கவிதை, ஆழ்ந்த சிந்தனை, யாப்பு இலக்கண முறைகளைக் கற்றல் ஆகியவற்றில் தீவிர ஈடுபாட்டுடன் இருந்தார்; பல நீண்ட கவிதைகளையும், செய்யுள் நாடங்களையும் எழுதினார். எனினும் சிறிய கவிதைகள் தொகுப்பு (Short Collection of Poems) ஒன்றும் புதுக்கவிதை (New Verse) என்ற புத்தகமும் சிறப்பைத் தேடித் தந்தன. அசையை (Syllable) அடிப்படையாகக் கொண்ட செய்யுள் அமைப்பை இவர் புதுக்கவிதையில் சோதித்துப் பார்த்தார். இந்த முறையை இவரது நீண்ட தத்துவக்கவிதையான அழகின் சொர்த்துரிமை (The Testament of Beauty) என்ற கவிதையில் கையாளுகிறார். இவர் 1913 - ஆம் ஆண்டு முதல் சாகும்வரை இங்கிலாந்தின் ஆத்தானக் கவிஞராகப் பணியாற்றினார்.

போருக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் பிரிட்சுசு வரையறைக்குட்பட்ட அழகியல் கொள்கைகளோடு (Restricted Aesthetic Ideas) கொண்டிருந்த தொடர்பு இவருடைய புகழுக்கு உகந்ததாக இல்லை. பிரிட்சுசுசு எழுதிய குறிப்பிடத்தக்க செய்யுள் நாடகங்கள் நெருப்பைக் கொடுக்கும் பிராமிதியசு (Prometheus the Fire giver), ஈராசும் சைக்கியும் (Eros and Psyche), யுலிசுசு திரும்ப வருதல் (The Return of Ulysses) முதலியவையாகும். இவரது குறிப்பிடத்தக்க உரைநடைப் படைப்பு மில்ல்டனுடைய யாப்பு இலக்கணம் (Milton's Prosody), சான்கீட்சு (John Keats) முதலியவையாகும். வி.எச்.பா.

பிரிட்டன்: காண்க: இங்கிலாந்து.

பிரிட்டன் உட்சு மாநாடு: பிரிட்டன் உட்சு என்ற நகரம் அமெரிக்காவின் நியூ-ஆம்சுபியரில் அமைந்துள்ளது. இது ஏறத்தாழ 10,000 ஏக்கர் பரப்பளவுடைய நகரமாகும். வெண்பொருள் துறை எப்பவர் இங்கு ஆளுநராக இருந்த பொழுது, இங்கிலாந்தின் அரசர் மூன்றாம் சார்சு இந்த நகருக்கான பட்டயத்தை வழங்கினார். யாரீச்சுயரில் உள்ள 'பிரிட்டன் மண்டபம்' என்பதன் நினைவாக இந்த நகரம் பிரிட்டன் உட்சு (Britain Woods) என்று வழங்கப்படுகிறது.

இரண்டாம் உலகப் போரின் இறுதிக் கட்டத்தில், 1944-ஆம் ஆண்டுக் கோடையில் இந்த நகரில் நாற்பத்து நான்கு நாடுகள் பங்கேற்ற மாநாடு ஒன்று நடைபெற்றது. இதுவே பிரிட்டன் உட்சு மாநாடு ஆகும், இது பன்னாட்டு நிதித் தொடர்பான மாநாடு ஆகும். அனைத்து நாடுகளிலிருந்தும் நிதித்துறை வல்லுநர்களும், பொருளாதாரத் துறை வல்லுநர்களும் உலக நாடுகளிடையே ஏற்பட்டிருந்த பொருளாதரச் சிக்கல்களை ஆராய்ந்து, தீர்ப்பதற்குரிய குறிப்பான வழி வகைகளைக் கண்டறிய இங்குக் கூடினர். இரண்டாம் உலகப் போருக்குப்பின் சீரமைப்புப் பணிகளை மேற்கொள்ள உலக நாடுகளிடையே நிதி சார்ந்த கூட்டு அமைப்புமுறையும், அதன் மூலம் ஒருவருக்கொருவர் உதவிசெய்து கொள்வதும் இன்றியமையாதன என்பதை எல்லா நாடுகளும் உணர்ந்தன.

அமெரிக்கக் கருவூலத் துணைச் செயலாளர் ஆரி-டி-ஹயிட் (Hari-D-White) என்பவரும் இங்கிலாந்தின் கீன்க பிரபுவும் 1943-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் திங்களில் உலக நாடுகளிடையே நாணயப் பரிமாற்றத்தை நிலைப்படுத்தவும், அதன் மூலம் தொழில்துறை, வணிகத் துறை ஆகியவற்றைப் பன்னாட்டு அளவில் வளர்க்கவும் தேவையான திட்டங்களைத் தனித்தனியே உருவாக்கினர். இந்த இரு திட்டங்களும்

உலக வல்லுநர்களால் விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டன. அவர்களின் விவாத முடிவில், 'வல்லுநர்களின் கூட்டு அறிக்கை' ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. அந்த அறிக்கையே பிரிட்டன் உட்சு மாநாட்டின் விரிவான ஆய் விற்கு அடிப்படையாக இருந்தது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் அழைப்பின் பேரில், இம்மாநாடு கூட்டப் பட்டது.

இரண்டாம் உலகப் போரால் சீர்கெட்டிருந்த அனைத்து நாடுகளின் பொருளாதார நிதிநிலையை சீரமைப்புச் செய்வதற்காக இரண்டு நிறுவனங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அதுவே இம்மாநாட்டின் முக்கிய மான விளைவு எனலாம்.

முதலாவது உலக நாடுகளின் கூட்டுநிதி அல்லது பன்னாட்டுநிதி (I.N.F.) இரண்டாவது பன்னாடுகளின் சீரமைப்பு வளர்ச்சி ஆகியவற்றிற்கான வங்கி (International Bank for Reconstruction and Development), இது உலக வங்கி எனப் பொதுவாகச் சொல்லப்படு கிறது. இவை இரண்டும் ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் சிறப்பு அங்கங்களாகச் செயற்படுகின்றன. இவற்றின் தலைமையகங்கள் வாசிங்டனில் அமைந்துள்ளன. இவை இரண்டும் ஏறத்தாழ ஒரே தன்மையான நிரு வாக அமைப்புகளையுடைய இரட்டை நிறுவனங் கள். பொதுவுடைமை அல்லாத அனைத்து நாடுகளும் இவை இரண்டிலும் உறுப்பினராக இடம்பெறும்.

உலக வங்கி, 1945-ஆம் ஆண்டு திசம்பர்த்திங்கள் 27-ஆம் நாள் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அது வளர்ந்து வரும் நாடுகளின் பொருளாதாரத் தேவையை நிறைவு செய்யும் நிலையிலுள்ள உலகின் மிகப் பெரிய நிறுவனம் ஆகும்.

மக்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான எல்லாப் பணிகளுக்கும் இது உறுப்பு நாடுகளுக்குக் குறைந்த வட்டிக்குக்கடன் வழங்கி உதவுகிறது. இதில் 139 உறுப்பு நாடுகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இது, ஒரு தலைவர், நிருவாகக் குழு, நிருவாக இயக்குநர் ஆகியோரின் கீழ் செயற்படுகிறது.

பன்னாட்டு வளர்ச்சிக்கழகம் இம்மாநாட்டில் 1960-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர்த்திங்கள் 24-ஆம் நாள் தோற்று விக்கப்பட்டது. இது உலக வங்கியின் நிருவாகத் திற்கு உட்பட்டது; உலக வங்கியைப் போலப் பெரு மளவிலான முதன்மை வாய்ந்த திட்டங்களுக்குப் பண உதவி செய்கிறது. இது உலக வங்கியில் கடன் வாங்க முடியாத அளவிற்கு மிகக் குறைந்த வருவாயுடைய நாடுகளுக்கு உதவுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சிறப்பு நிறுவனம். இத்தகைய உதவிக்கு வட்டி கிடையாது. இதில் 3/4 விழுக்காடு மட்டும் சேவைப் பணிகளுக் காக வசூலிக்கப்படுகிறது. இத்தொகையை ஐம்பது

ஆண்டுகள் வரை திருப்பிச் செலுத்தலாம். இதில் 125 உறுப்பு நாடுகள் உள்ளன.

பன்னாட்டு நிதி நிறுவனம், 1956-ஆம் ஆண்டு குலைத் திங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. உலக வங்கி யுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய நிறுவனமாகச் செயற்படுகிறபோதிலும் இது உலக வங்கியிலிருந்து முற்றிலுமாக மாறுபட்ட ஓர் அமைப்பாகும். தனியார் துறையில் முதலீடு செய்துள்ள நிறுவனங்களுக்கு உதவி செய்வதன் மூலம் வளர்ந்து வரும் நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவுவது இதன் நோக் கம். இது பங்கு முதலீடாகவும், கடன் தொகையாக வும் மூலதன நிதி வழங்குகிறது. இவ்வாறு வழங்கப் படும் முதலீட்டிற்கு அரசாங்கப் பிணை எதுவும் தேவையில்லை. இவ்வாறு இந்நிறுவனத்தில் இணைந் துள்ள உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 118.

பன்னாட்டு நிதி: பன்னாட்டு நாடுகளின் பொது நிதி பொதுவாகப் பன்னாட்டு நிதி என்று சொல்லப் படுகிறது. இந்நிதி 1945 - ஆம் ஆண்டு திசம்பர்த் திங்கள் 26-ஆம் நாள் ஏற்படுத்தப்பட்டது. எனினும் 1946 - ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 8 - ஆம் நாள் உலகவங்கியின் நிருவாக இயக்குநர்களின் உதவியுடன் இது அமெரிக்காவில் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. இவ்விழாவில் பன்னாட்டு நிதியை நிருவகிக்க நிரு வாகக் குழு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது.

நோக்கங்கள்: 1) பன்னாட்டு நாணய முறைக் குரிய பணிகளில் கூட்டுறவை உருவாக்குதல், 2) நாண யப் பரிமாற்றத்தை நிலைப்படுத்தி, நடப்பு நாண யத்தின் மதிப்புக் குறைவதைத் தவிர்த்தல், 3) நாண யப் பரிமாற்றத்தில் உள்ள வேறுபாடுகள் பலவற்றை நீக்கிப் பன்முகப் பண வழங்கீட்டு முறை ஒன்றை ஏற் படுத்துதல், 4) நிலைப்படுத்தப்பட்டதும், சமமதிப்பில் மாற்றிக் கொள்ளத் தக்கதுமான பன்முக நாணயப் பரிமாற்ற முறையின் மூலம் பன்னாட்டு வானிகத்தை விரிவுபடுத்துதல், 5) பன்னாட்டு வணிகத் தொடர் பான அந்நியச் செலாவணிப் பரிமாற்றத்தில் எஞ்சி நிற்கும் வேறுபாட்டு மிகையின் விளைவாக, உறுப்பு நாடுகள் இடைக்காலப் பணமுடையால் துன்புறுங் காலங்களில் அவற்றிற்கு உதவுதல் ஆகியனவாகும்.

இது உறுப்பு நாடுகளுக்கு அந்நியச் செலாவணிக்கு ஈடாகத் தங்கத்தை விற்கிறது; நிதி சார்ந்த சிக்கல் களைத் தீர்க்க உறுப்பு நாடுகளின் வேண்டுகோளின் பேரில் வல்லுநர்களை அனுப்பி வைத்து உதவு கிறது; அனைத்து உறுப்பு நாடுகளின் நாணயங் களையும் சேர்த்து வைத்துள்ளது; உறுப்பு நாடுகள் தமக்குத் தேவைப்படும் பொழுது இந்தச் சேமிப் பிலிருந்து தேவையான நாட்டின் நாணயத்தை நேரடி யாகவே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இந்நிறுவனத்தின் பணிகளை நிருவாகக் குழு, நிருவாகச் செயலர்கள், நிருவாக இயக்குநர் ஆகியோர் நடத்தி வருகின்றனர். நிருவாகக் குழுவே எல்லா அதிகாரங்களையும் பெற்றுள்ளது. நிதித் தொடர்பான சிக்கல்களைத் தீர்க்கவும் இவ்வமைப்பைச் சீர்திருத்தவும் 20 உறுப்பினர் அடங்கிய குழு ஒன்று 1972 - ஆம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்டது. இவ்வமைப்பின் செயல் முறைகளுக்கு நிருவாகச் செயலர்களே பொறுப்பாவர். இவர்களே நிருவாக இயக்குநரைத் தேர்ந்தெடுப்பர். இப்போது 141 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். பா.த.

பிரிட்டனி, ஆங்கிலக் கால்வாயிலிருந்து பிசுகே (Biscay) வளைகுடாவைப் பிரிக்கும் முந்நீரகத்தில் அமைந்துள்ளது. பிரெஞ்சு மொழியில் இதனைப் பிரிட்டான் (Bretagne) எனக் கூறுவர். இத்தீபகற்பத்தின் மக்கள் பிரிட்டன்சு (Bretons) எனக் குறிக்கப்படுகின்றனர். இதனுடைய மொத்தப்பரப்பளவு 14,496 கி.மீ. இன்றைய ஈல் - எட் விலென் (Ille-et-Vilaine), உலுவார், ஆன் பேரியர் கேட்டிசுடு நார்டு (Cotes-du-Nord), மார்பியான் (Morbhian), பின்சுடோர் (Finistere) ஆகிய பகுதிகள் இதில் அடங்கும். இது பிரான்சின் மற்றப் பகுதிகளிலிருந்து மண், தட்பவெப்பம், மக்கள் ஆகிய மூன்று வகைகளிலும் வேறுபட்டுள்ளது.

இப்பகுதியில் பாறை மிகுதி. மண் செழிப்பற்றது. அதனால், இங்குள்ளவர்கள் பக்கத்துப் பகுதிகளில் உள்ளவர்கள் போல் பயிர்செய்து பிழைக்க முடியாது. எனவே, இப்பகுதி மக்கள் கால்நடை வளர்ப்பில் பெரிதும் ஈடுபட்டுள்ளனர். இத் தீபகற்பத்தின் கடற்கரை ஓரங்களில் மீனவர்களின் குடும்பங்கள் காணப்படுகின்றன.

இப்பகுதியில் சிறந்த துறைமுகங்கள் உள்ளன. இங்குள்ள மக்கள் திறமையான மாலுமிகள். இவர்கள் பிரான்சுக் கப்பற்படையில் மிகுதியாகப் பணியாற்றுகின்றனர்.

அட்லாண்டிக்குக் கடற் காற்றால் கோடைக் காலத்தில் இப்பகுதியில் வெப்பம் குறைகிறது. குளிர்காலத்தில் வளைகுடா நீரோட்டங் காரணமாக (Gulf Stream) குளிர்ச்சி குறைகிறது. கடற்கரையில் குட்டையான அத்தி மரங்கள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. மூடுபனி மிகுதி. மழைதூறிக் கொண்டேயிருக்கும். எனவே இப்பகுதி புல்தரை மிகுந்து கால்நடை வளர்ப்பதற்கு ஏற்றதாக இருக்கின்றது.

மிகச் சிறிய பட்டணங்கள் இத்தீபகற்பத்தில் அமைந்துள்ளன. இலுவார் ஆற்றின் கரையிலுள்ள நான்சு (Nantes) துறைமுகம். இரென்சு (Rennes)

வாணிக மையம். பிரசட்டு (Brest) என்பது பிரான்சில் உள்ள மிகச் சிறிய துறைமுகம். நகரங்களில் உள்ள மக்கள் பிரான்சு மக்கள் போல் காட்சி அளிக்கின்றனர். இப்பகுதியில் ஏறத்தாழ கி.மு. 800 ஆண்டு களுக்கு முன்னரே மக்கள் குடியேறியுள்ளனர். கிரேட் பிரிட்டனில் இருந்து. கி.பி. 400-இல் வந்த கெல்டிக்கு (Celtic) இனத்தவரும் குடியேறினர். இவர்கள் பிரான்சு நாட்டுடன் அடிக்கடி சண்டையிட்டுச் சூதந்திரமாக இருக்க முயற்சி செய்தனர். எனினும், கி.பி. 1400 - இல் பிரான்சு நாட்டுடன் இப்பகுதி சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது. கெல்டிக்கு இனத்தவரின் மொழி ஆர்மாரிக்கான் அல்லது பிரிட்டன் (Armorican or Briton). இங்குள்ள குடியானவர்கள் மூட நம்பிக்கை கொண்டவர்கள், சூவியசுசீசர் கி.மு. 57 - 56 - இல் இப்பகுதியை வென்றார்.

இரென்சு நகரம் சிறந்த நிருவாக மையமாகும். பிரசட்டு நகரம் பிரான்சு நாட்டுக் கடற்படைத் தளமாகும். உலோரியண்ட்டு (Lorient) சிறந்த மீன்பிடிப்புத் துறைமுகம். பிரிட்டனில் உள்ள புனித மலோ என்ற நகரம் (St.Malo) இடைக்கால வரலாற்றுக் கட்டடங்களோடு சிறந்து விளங்குகின்றது. கர்னா (Carnae) நகரம் பெரிய கற்களால் (Megalithic) ஆகிய வரலாற்று நினைவுக் கட்டடங்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது. இவ்வரலாற்று நினைவுச் சின்னங்கள் இப்பகுதிப் பழங்குடி மக்களால் கட்டப் பட்டவை.

ஆங்கில-சாக்சானியர் கி.பி. 5,6, ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பிரிட்டனைக் கைப்பற்றவே பிரிட்டன் மக்கள் இப்பகுதியில் குடியேறினர். இப்பகுதியும் பிரிட்டானியா 'மைனர்' எனப் பெயர் பெற்றது. இது கி.பி. 10 - ஆம் நூற்றாண்டில் நார்மண்டியுடன் சேர்ந்து தனியரசாக இருந்தது. இது கி.பி. 1159-இலிருந்து 1203 வரை இங்கிலாந்தின் கீழிருந்து பிறகு பிரான்சுக்குச் சொந்தமான மாகாணமாயிற்று. இது கி.பி.1338-இல் மீண்டும் தனித்தது. இது கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டுப் போரின்போது ஒரு சமயம் இங்கிலாந்துடனும், ஒரு சமயம் பிரான்சு நாட்டுடனும் சேர்ந்திருந்தமையால் அவ்விரு நாடுகளுக்கிடையே சச்சரவு உண்டாயிற்று. இறுதியாக இதுமுதலாம் பிரான்சின் ஆட்சிக் காலத்தில் பிரான்சுடன் இணைக்கப்பட்டது.

வரலாற்றில் பெரும்பகுதி பிரிட்டனி தனித்தே நின்றது. இம்மக்களின் ஒரு சிறுபிரிவினரே மிகவும் பழமையான ஆடைகளை அணிகின்றனர். பெரும்பகுதியினர் புதியகால மேலை நாட்டு ஆடைகளை அணிகின்றனர். பிரிட்டனின் பெரும்பகுதியினர், கத்தோலிக்க மதத்தைச் சிறப்பாகப் போற்றினர். மீன்பிடி தொழில், நாட்டின் முக்கிய வருவாய் வழியாக அமைந்தது. மேலும் பர்ப்பண்ணை, சுற்ற

றுலா ஆகியவற்றால் போதிய வருவாய் கிடைக்கப் பெற்றது.

பிரிட்டோ, சான்: தென் தமிழ் நாட்டில் கத்தோலிக்கக் கிறித்தவ சமயம் பரவுதற்கு அடிகோலியவர்கள் சேகசபைத் துறவியர் ஆவர். அவருள் சமயம் பரப்பிய காரணத்திற்காகக் கொலை செய்யப்பட்டு வேதசாட்சி என்ற சிறப்பிற்கு ஆளானவர் சான் பிரிட்டோ. பெசுக்கி, வீரமாமுனிவர் என வழங்கப்பட்டது போல், சான்பிரிட்டோவும் தமிழில் அருளானந்தர் என வழங்கப்பட்டார்.

இவர் கி.பி. 1647-இல் போர்ச்சுகல் நாட்டில் இலிசுபன் நகரில் உயர்ந்த குடும்பத்தில் தோன்றியவர். இவர்தம் தந்தை போர்ச்சுகல் அரசரின் பிரதிநிதியாகப் பிரேசில் நாட்டை நிருவகித்துவந்தார். இளமையிலேயே தந்தையை இழந்த இவர் தாயின் அரவணைப்பில் வளர்ந்தார்; அரச குடும்பத்தினருடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார்; ஆயினும் உலகியலில் நாட்டம் கொள்ளவில்லை. இவர் தம் 15-ஆம் வயதில் சேக சபையில் சேர்ந்தார்; குருவாகத் திருநிலைப் படுத்தப்பட்ட பின் இந்தியாவிற்குச் சென்று சமயம் பரப்பும் பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள விரும்பினார். இவர் கி.பி.1674-ஆம் ஆண்டு இந்தியாவைச் சேர்ந்த கோவாவில் வந்திறங்கினார்; அங்கு ஏழு மாதங்கள் தங்கிய பின் மதுரைப் பகுதிக்கு அனுப்பப்பட்டார்; பின்னர் செஞ்சி, சேந்தமங்கலம், தத்து வாஞ்சேரி, சிறுகரம்பூர், தஞ்சாவூர் ஆகிய பல இடங்களில் சமயப் பணி ஆற்றிப் பலரைச் சமயப் பணியில் சேர்த்தார்; பின்னர் மதுரைக்குச் சென்ற பொழுது அங்குச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்; சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட பின் சத்தியமங்கலம் சென்றார்; அங்கிருந்து மீண்டும் தஞ்சாவூர் சென்றார். இவருக்குச் 'சிரேசுட்டர்' என்ற உயர் பதவி கிடைத்தது. அது வரையிலும் சிரேசுட்டரான எவரும் மறவ நாடு என்று சொல்லப்படுகிற இராமநாதபுரப்பகுதிக்குச் சென்றதில்லை. ஏனெனில் அங்குப் போனால் தங்களுக்கும் அங்கு வாழும் கிறித்தவர்களுக்கும் துன்பம் ஏற்படும் என்று கருதினர். ஆனால் அருளானந்தர் மரபை மீறி கி.பி. 1680-ஆம் ஆண்டு அப்பகுதிக்குச் சென்றார். அங்குப் பல்வேறு துன்பங்களுக்கு ஆளானாலும் இறையருளால் அவ் விடர்களிலிருந்து மீண்டார். பின்னர் இவருக்கு மேலே உள்ள கிரேசுட்டர்கள் இவரை ஐரோப்பாவிற்கு அனுப்பிவைத்தனர். இவர் கி.பி. 1688-ஆம் ஆண்டு ஐரோப்பாவுக்குப் பயணம் ஆனார்.

மீண்டும் இவர் இந்தியா வந்து மதுரைக்குச் சென்று அங்கிருந்து மறவ நாடு சென்றார்; பலரைத் தம் சமயத்திற்குத் திருப்பினார். அப்பகுதியில் மறவ

தேசத்து அரசராகிய இரங்கநாத தேவருடைய நெருங்கிய உறவினரான தடியத்தேவன் என்னும் பெரிய தலைவனைத் தம் சமயத்திற்குத் திருப்பினார். தடியத்தேவன் பல மனைவியரை உடையவனாய் இருந்தான். கிறித்தவ சமயத்தில் சேர்ந்ததும் ஒரே ஒரு மனைவியை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு மற்றவர்களை உடன்பிறந்தவர்களாகக் கருதி அவரவர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து அனுப்பிவிட்டான். அவ்வாறு அனுப்பப்பட்டவர்களுள் சுடலை என்பவன் ஒருத்தி. அவள் அரசர் இரங்கநாததேவரின் சகோதரியின் மகள். அவருடைய தூண்டுதலினால் இரங்கநாத தேவர் சில சேவகர்களை அனுப்பி அருளானந்தரைக் கொண்டு வரச் சொன்னார். அவரைக் கொலை செய்ய முடிவு செய்து, மறவன் தேசத்துக்கு வெளியே உள்ள ஓரியூருக்குத் தலைவனாய் இருக்கிற தம் தம்பி உடையாத் தேவரிடம் அனுப்பி வைத்தார். அங்கு அவரைக் கொலைசெய்து விடுமாறு கடிதம் எழுதி அனுப்பினார். அவ்வாறு ஓரியூரில் கி.பி. 1693-ஆம் ஆண்டு பிரிட்டோ கொலை செய்யப்பட்டார். சமயத்திற்காய்த் தம் உயிரை நீத்த அவரால் பல புதுமைகள் அப்பகுதியில் நிகழ்ந்தன. அப்புதுமைகள் எல்லாம் உண்மையா என அறிவதற்கு ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அக்குழுவில் வீரமாமுனிவரும் இடம் பெற்றார். அக்குழுவின் பரிந்துரைகளை ஏற்று 'முத்திப்பேறு பெற்றவர்' என்னும் பட்டம் கி.பி.1852-ஆம் ஆண்டு பாப்பரசரால் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. பின்னர், புனிதராசுவும் இவர் பாப்பரசரால் உயர்த்தப்பட்டார். கு.இ.

பிரித்தானும் கொள்கை: ஆட்சி முறைக் கோட்பாட்டில் உலகில் எல்லாக் காலங்களிலும், எல்லா வெற்றியாளர்களாலும் பின்பற்றப்பட்ட பழைய கொள்கை பிரித்தானும் கொள்கை என்று கூறப் படுகிறது. அயல்நாட்டு ஆட்சி ஏற்பட்டவுடன் அவ்வாட்சியாளர் பின்பற்றிய கோட்பாடு பிரித்தானும் கோட்பாடாகவே விளங்கி வந்துள்ளது. இந்தியாவைக் கைக்கொண்ட ஆங்கிலேயர்களும் இதற்கு விலக்கல்லர். அவர்களும் இந்தக் கொள்கையினைத் தங்கள் ஆட்சி இந்திய மண்ணில் நிலைபெறச் செய்யப் பின்பற்றினர். இந்தியாவின் அரசியல் வலை எவ்வாறு பின்னப்பட்டு இருந்தது என்பதனை அவர்கள் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர்.

இந்தியாவில் நிலவிய குறுகிய பொறாமை உணர்வுகள், ஒற்றுமையின்மை, பேராசை, வகுப்பு வாதம், தலப்பற்று ஆகியவை இந்திய வரலாற்றின் ஒவ்வொரு காலக் கட்டத்திலும் இந்திய ஒற்றுமையை அழித்து வந்தன. இந்தக் குறைபாடுகளை ஆங்கிலேயர் நன்கு புரிந்து செயற்பட்டனர். மால்கம் என்ற வரலாற்றறிஞர் குறிப்பிட்டது போல் அந்நியர்

இந்தியாவை அதன் மக்களைக் கொண்டுதான் வென்றனர் எனில் அதற்குப் பிரித்தானும் கொள்கையே துணை நின்றது.

ஆங்கிலேயர் ஒரு சக்திக்கு எதிராக மற்றோர் இந்தியச் சக்தியை, ஓர் அரசுக்கு எதிராக மற்றோர் அரசை எதிர்த்து நிற்க வைத்து இந்திய நாட்டை அடிமைப்படுத்தினர். அவ்வாறு அடிமைப்படுத்திய பின்னரும் கூடத் தொடர்ந்து அக்கொள்கையினைத் தங்கள் ஆட்சியை நிலை பெறச் செய்யவும் பயன்படுத்திக் கொண்டனர்.

முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப்பின் இசுலாமியர்கள், ஆங்கிலேயர்களால் அரசியல், பொருளாதார அடிப்படையில் தனிமைப்படுத்தப் பட்டு ஒதுக்கப் பட்டனர். இந்துக்களும் முசுலிம்களும் கி.பி. 1857-இல் ஏற்பட்ட புரட்சியின் போது ஆங்கிலேய ஆட்சியை ஒழிக்க ஒன்று திரண்டனர். ஆனால், ஆங்கிலேயர் இக்கிளர்ச்சிக்கு முசுலிம்களே முதன்மைக் காரணம் என்று கருதினர். ஆதலின் தொடர்ந்து அவர்களை ஒதுக்கியே வந்தனர்.

அலிகார் இயக்கம் ஏற்பட்ட பின்னர், சர் சையது அகமது இந்திய தேசிய காங்கிரசை எதிர்க்கத் தொடங்கியதிலிருந்து முசுலிம்களை ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்கள் ஆதரிக்கத் தலைப்பட்டனர். அதனால் முசுலிம் லீகு கட்சி தோன்றிப் பிரிவினை ஏற்பட வழியாயிற்று. தென்னகத்தில் பார்ப்பனர், பார்ப்பனரல்லாதவர்களிடையே நிலவிய வேற்றுமையைத் துணையாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இங்கும் வேற்றுமைப் பயிரை நன்கு வேரூன்றி மரமாக வளரச் செய்தனர் என்றும் கூறப்படுகிறது. ஆங்கிலேயர் காரணமாக விளங்கினர் எனினும், இங்கு நிலவி, வேரூன்றிய வேற்றுமைகளே பிரித்தானும் கொள்கை வெற்றியடையப் பெரிதும் துணையாயின எனலாம். ந.சு.ம.

பிரித்தானியக் குடியேற்றம்: அமெரிக்காவின் கிழக்கு அடல்பாண்டிக்குக் கரையோரமாக ஆங்கிலேயர்கள் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் குடியேறி, அங்குத் தம் குடியேற்றங்களை நிறுவினர். இவர்கள் நிறுவிய பதின்மூன்று குடியேற்றங்களே பிற்காலத்தில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளாக உருவாயின. அக்குடியேற்றங்கள் வரலாற்றுச்சிறப்பு மிக்கவை.

காரணங்கள்: (1) ஐரோப்பாவில் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய சமயச் சீர்திருத்த இயக்கம் (Reformation) சமய ஒருமைப்பாட்டைச் சீரழித்தது; சீர்திருத்தக் கிறித்தவ சமயத்தை உருவாக்கியது; பிரிட்டனில் தூய்மையாளர்கள் (Puritans) போன்றோர் துன்புறுத்தப்பட்டனர். எனவே, சமய சுதந்திரத்தை

விரும்பிய அவர்கள் புதிய கண்டத்தில் குடியேற விரும்பினர். (2) புதிய கண்டத்தின் வளம், பலரை அங்குக் குடியேறத் தூண்டியது. (3) பிரிட்டன் கடல் கடந்த குடியேற்றங்கள் நிறுவுவதை இன்றியமையாத் தேவையாகக் கருதி அதற்குத் தேவையான உதவிகளைச் செய்தது. (4) பழைய கண்டத்தின் அரசியல் கொடுமைகளும் வறுமையும் சமூக நெருக்கடியும் தொல்வையும் பலரைப் புதிய கண்டத்தில் புதுவாழ்வு காணத் தூண்டியது.

குடியேற்றங்களின் தோற்றம்: எலிசபெத்து அரசியார் கடற்பயணத்திற்கும் கடல்வாணிகத்திற்கும் அளித்த பேராதரவு, இசுரேவர்ட்டு மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் குடியேற்றங்கள் அமைய அடித்தளமாய் அமைந்தது. அவ்வரசியாரின் காலத்தில் வர்சீனியாவிலும், நியூபவுண்டலாந்திலும் குடியேற்றங்களை நிறுவ மேற்கொண்ட முயற்சிகள் வெற்றி பெறவில்லை. முதலாம் சேம்சு ஆட்சிக் காலத்தில் கி.பி. 1607-இல் 100 பேர்களைக் கொண்ட குழு ஒன்று மெசாபிக்குக்குடாவினை அடைந்து சேம்சுடவுனில் (James Town) குடியேறினர். சான் சுமித்து என்ற தளபதியின் தளரா முயற்சியால் அக்குடியேற்றம் நிலைத்தது.

புதிய இங்கிலாந்து குடியேற்றங்கள்: முதலாம் சேம்சின் சமய விரோதக் கொள்கையால் வெறுப்புற்ற இங்கிலாந்தின் தூய்மையாளர் பலர் ஆலந்தில் குடியேறினர்; பின்னர் இங்கிலாந்திற்கே திரும்பினர். அவர்களுள் 100 பேர் கி.பி. 1620-இல் 'மே பிளவர்' (May Flower) என்ற கப்பலில் பிளைமவுத்துத் துறைமுகத்திலிருந்து புறப்பட்டுக் காடு முனையில் (Cape Cod) இறங்கி நியூ பிளை மவுத்து என்னும் நகரத்தை நிறுவினர். அவர்கள் 'யாத்ரிகத் தந்தையர்' (Pilgrim Fathers) எனச் சொல்லப்பட்டனர். இந்நகரம் கி.பி. 1691-இல் மசாசுசெட்சுக் (Massachusetts) குடியேற்றத்துடன் இணைக்கப்பட்டது.

முதலாம் சார்லசு காலத்தில் மேலும் பல தூய்மையாளர் புதிய உலகில் (New World) குடியேறினர். அதில் சிலர் இங்கிலாந்துக் குழுமத்தின் இசைவு பெற்றுப் பிளைமவுத்துக்கு அருகிலிருந்த நிலப்பகுதியில் குடியேறினர். அதுவே, மசாசுசெட்சுக் குடியேற்றமாக வளர்ச்சி அடைந்தது. பத்தாண்டுக்காலத்தில் அதன் மக்கள் தொகை பதினாயிரமாக உயர்ந்தது. சான் வின் திராப்பு அதன் ஆளுநராக அமர்த்தப்பட்டார். பாசுடன் அதன் துறைமுகமாயிற்று.

மசாசுசெட்சுக் குடியேற்றப்பகுதியில் உள்ள பல தூய்மையாளர் மேற்கில் உள்ள கனக்டிகட்டு ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கில் குடிபெயர்ந்து தனிக்குடியேற்றம் ஒன்றினை நிறுவினர். பின்னர், நியூ ஏவன் (New

Haven) பகுதியில் குடியேறிய தூய்மையாளர்களும் தங்கள் பகுதிகளை அக்குடியேற்றத்துடன் கி.பி. 1662-இல் இணைத்துக்கொண்டனர்.

உரோசர் வில்லியம்சு போன்றோரின் முயற்சியால் கி.பி. 1636-இல் உரோடு ஐலண்டு என்ற தனிக் குடியேற்றம் நிறுவப்பட்டது.

பெர்டினண்டோ, சார்சு சான்மேசன் ஆகிய இருவரும் நியூ ஆம்ப்சயர், மெயின் என்னும் இரு குடியேற்றங்களை கி.பி. 1629-இல் நிறுவினர். நியூ ஆம்ப்சயர் கி.பி. 1679-இல் அரசர் குடியேற்றமாயிற்று.

மசாசுசெட்சு, உரோடு ஐலந்து, கனக்டிகட்டு, நியூ ஆம்ப்சயர் ஆகிய நான்கும் நியூ இங்கிலாந்துக் குடியேற்றங்கள் (New England Colonies) என்று குறிப்பிடப்பட்டன.

மேரிலாந்துக் குடியேற்றம் (கி.பி. 1632): முதலாம் சார்லசு மன்னரிடமிருந்து தனிச்சிறப்புரிமைச்சாசனம் ஒன்றைப் பெற்ற சேம்சு கால்வர்ட்டு என்ற கத்தோலிக்கர் (பின்னாளைய பால்டிமோர் பிரபு) கி.பி. 1632-இல் செசாபீக்குக் குடாவிற்கு வடக்கே குடியேற்றம் ஒன்றை நிறுவினார். மன்னரின் மனைவியான என்றியட்டா மேரியின் பெயரால் இக்குடியேற்றம் மேரிலாந்து எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. இங்குக் கத்தோலிக்கரும் சீர்திருத்தக் கிறித்தவப் பிரிவினரும் குடியேறினர்.

உரோலினாக் குடியேற்றங்கள்: (கி.பி. 1663) முதலாம் சார்லசு மன்னர் கி.பி. 1629-இல் சர் இராபர்ட்டு கீத்து என்பாருக்கு வெர்சினியாவிற்குத் தெற்கே குடியேற்றம் ஒன்றை அமைக்க அனுமதி அளித்தார். இரண்டாம் சார்லசைப் பெருமைப்படுத்தும் வகையில் அக்குடியேற்றத்திற்குக் கரோலினா எனப் பெயரிடப்பட்டது. சர் இராபர்ட்டு அதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாததால் இரண்டாம் சார்லசு (கி.பி. 1660-1685) அதனைத் தம் நண்பர்களான எண்மர் கொண்ட குழுவிற்கு கி.பி. 1663-இல் அளித்தார். அவ்வுரிமையாளர்களுக்கு அக்குடியேற்றத்தின் முழு அதிகாரமும் அளிக்கப்பட்டது. சார்லசு டவுன் அதன் தலைநகரமாக்கப்பட்டது. இது கி.பி. 1712-இல் வடகரோலினா, தென்கரோலினா என இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது. இரண்டாம் சார்லசின் ஆட்சிக் காலம் (கி.பி. 1660 - 85) அமெரிக்கக் குடியேற்ற வரலாற்றில் மிக்க சிறப்புடையதாகும்.

நியூயார்க்கு (கி.பி. 1664), **நியூசெர்சி** (கி.பி. 1664): புதிய இங்கிலாந்துக்கும் வர்சினியாவுக்கும் இடையில் தச்சுக்காரர்கள் நியூநெதர்லாந்துக் குடியேற்றத்தை நிறுவியிருந்தனர். கி.பி. 1665 - 67-இல் நடைபெற்ற

இரண்டாம் தச்சுப்போரின்போது, யார்க்குக்கோ மகன் அதனைக் கைப்பற்றி ஆங்கிலேயக்குடியேற்றமாக மாற்றினார். அங்குள்ள நியூ ஆம்சுடர்டாம் துறைமுகம், நியூயார்க்கு என்ற புதுப்பெயரைப் பெற்றது. நியூநெதர்லாந்துப் பகுதியில் நியூயார்க்கு, நியூசெர்சி குடியேற்றங்கள் உருவாயின.

'குவேக்கர்' குடியேற்றங்கள்: இங்கிலாந்தில் உள்ள 'குவேக்கர்' என்னும் சமயப் பிரிவினர் பல கொடுமைகளுக்கு உள்ளானார்கள்; தனியாகக் குடியேற்றம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு தம் மதத்தைச் சுதந்திரமாகப் பின்பற்ற எண்ணினர். குவேக்கர் சமயப் பிரிவைச் சேர்ந்த வில்லியம் பென் என்பாருக்கு இரண்டாம் சார்லசு புதிய உலகில் தெலவர் ஆற்றுக்கு மேற்கில் ஒரு நிலப்பரப்பை அளித்தார். அதுவே பென்சில்வேனியா குடியேற்றமாக வளர்ச்சியடைந்தது. அதில் பல சமயப் பிரிவினரும் குடியேறினர். நாளடைவில் 'தெலவர்' என்ற மற்றொரு குடியேற்றமும் அதிலிருந்து உருவாயிற்று.

பிற்படுகுடியேற்றங்கள்: மேற்கிந்தியத் தீவில் பார்படோசு (Barbados) கி.பி. 1626-இல் குடியேற்ற நாடாக ஆக்கப்பட்டது. சமயக்கா (Jamaica) கி.பி. 1655-இல் குடியேற்ற நாடாயிற்று. நிறுவப்பட்ட சார்சியா கி.பி. 1733-இல் பதினமூன்று ஆங்கிலக் குடியேற்றங்களுள் கடைசியாக நிறுவப்பட்டதாகும். இது சேம்சு ஆக்லி தார்ப்பு (James Ogle Thorpe) என்பவரால் நிறுவப்பட்டது.

ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் குழுமம் சூரத்தில் கி.பி. 1612-இலும், சென்னையில் கி.பி. 1639-இலும், பம்பாயில் கி.பி. 1668 இலும், வில்லியம் கோட்டையில் கி.பி. 1696-இலும் பலதொழிற்சாலைகளையும் அலுவலகங்களையும் நிறுவினது. தென் கிழக்கு நாடுகளில் வாணிகத் தொடர்பு கொள்ள முனைந்தபோது, தச்சுக்காரர்கள் எதிர்த்தனர். இது 'அம்பாய்னா படுகொலை' யில் முடிவுற்றது. எனவே, முயற்சிகைவிடப்பட்டது. உட்ரெக்டு (Utrecht - 1713) உடன் படிக்கையின் மூலம் பல நாடுகள் கிடைத்தன. பிரான்சிடமிருந்து அக்காடியா கிடைத்தது. அதற்கு நோவாசுகோசியா (Novascotia) என மறு பெயரிடப்பட்டது.

இவ்வாறு பல குடியேற்றங்களைப் பிரிட்டன் ஏற்படுத்தியதோடல்லாமல் அவற்றைப் பாதுகாக்க இங்கிலாந்தில் பின்பற்றப்பட்ட ஆட்சி முறையையே கடைப்பிடித்தது. அரசருக்குப் பதிலாக ஆளுநர் ஒருவரை ஒவ்வொரு குடியேற்றத்துக்கும் நியமித்தது. குடியேற்றத்துக்கென ஒரு சட்டமன்றமும் நிறுவினது. ஆளுநரின் கீழ்க் குழு ஒன்று நிலவினது. அதனை

ஆங்கில அரசே நியமித்தது. குடியேற்றத்துக்கென ஒரு சட்டமன்றமும் நிறுவியது. குடியேற்றத்திலுள்ள மக்களே அதன் உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். இச்சட்ட மன்றம் அவர்களை கி.பி. 16 - ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டுப்படுத்தி வந்தது. சுருங்கச் சொல்லின் அது அவர்களை ஆட்சி செலுத்தியது.

காலப்போக்கில் நாவாய்ச் சட்டம் (Navigation Act) அவர்களுக்கு வாணிகத் தடையை ஏற்படுத்தியதாலும் இன்னும் பல சட்டங்கள் அவர்களின் உரிமைகளைப் பறிக்கத் தீட்டப்பட்டதாலும், குடியேற்ற நாட்டினர் கொடுத்தெழுந்து புரட்சியிலிறங்கினர். வட அமெரிக்காவில் ஆங்கிலேயக்குடியேற்றங்களைச் சுற்றிலும் பிரான்சுக்காரர்களும் குடியேற்றங்களை நிறுவினர். அதனால் கி.பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டில் இரு சாராரிடையே போட்டி ஏற்பட்டது; சில சமயங்களில் போரும் மூண்டது. க.பூ.சீ.

பிரிபிளாவ் தீவுகள்: இவை ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளைச் சேர்ந்த பேரிங்கு கடலில் உள்ள தீவுக் கூட்டம். இவை அலூசியன் தீவுகளிலிருந்து வடக்கே ஏறத்தாழ 360 கி.மீ. தொலைவிலும், அலாசுகாவிலுள்ள குசுக்கோக்விம் விரிகுடாவிலிருந்து (Kuskokwim Bay) தென்மேற்கே ஏறத்தாழ 480 கி.மீ. தொலைவிலும் அமைந்துள்ளன. இங்குள்ள தீவுக் கூட்டங்களுள் புனித சார்சு (St. George), புனித பால் (St. Paul), வால்ரசு (Walrus), ஓட்டர் (Otter) ஆகியவை பெரிய தீவுகளாகும். அவற்றைத் தவிரப் பல சிறுதீவுகளும் (Inlets) இவற்றில் அடங்கியுள்ளன. இவை அனைத்துமே எரிமலைகளால் உண்டானவை. இவற்றின் மொத்தப் பரப்பளவு ஏறத்தாழ 460 ச. கி.மீ. ஆகும். உரோமங்களடர்ந்த கடல் நாய் (Fur Seal), கடல் கரடி (Sea Bear), ஓட்டர் (Otter), நீலநிறமான நரி (Blue Fox) போன்ற மிருகங்கள் வாழ்வதற்குச் சாதகமான சூழ்நிலைகள் இத்தீவுப் பகுதிகளில் உள்ளன. எவவே உலகிலேயே இப்பகுதிகளில் உரோமத்திற்கான கடல் நாய்கள் மிகுதியாக வாழ்கின்றன. இப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த 21,85,136 கடல் நாய்களின் மூலம் 1962-ஆம் ஆண்டுக் கணக்கெடுப்பின் படி, ஏறத்தாழ 78,000 தோல்கள் (Skins) பெறப்பட்டன.

பிரிபிளாவ் (Pribilof) தீவுகளில் உரோம முள்ள கடல் நாய்கள் வாழ்வதனை முதன் முதலில் கண்டுபிடித்த பெருமை, கெரேசின் பிரிபிளாவ் என்பாரைச் சாரும். உருசிய நாட்டைச் (Russia) சேர்ந்த பிரிபிளாவ் என்பார் கி.பி. 1786 -ஆம் ஆண்டு உரோமம் கொண்ட கடல் நாய்கள் இன உற்பத்தி செய்து வளர்கின்ற இடத்தைக்

கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று பேரிங்கு கடலில் பல முறை முயன்றார். இறுதியாகத்தான் இப்பகுதியை அவர் கண்டுபிடித்தார். இத்தீவுகளை முதன்முதலாகக் கண்டுபிடித்த பிரிபிளாவ் என்பார், தாம் பயணம் மேற்கொண்ட புனித சார்சு (St. George) என்ற தனது படகின் பெயரை ஒரு தீவிற்கு இட்டு, உருசிய நாட்டிற்கு அத்தீவை உரிமை ஆக்கினார். பின்னர் அடுத்த தீவு ஒன்றினைக் கண்டுபிடித்து, அதற்குப் புனித பால் (St. Paul) எனப் பெயரிட்டார். பின்னர் இத்தீவுக் கூட்டங்கள் அனைத்தும் அவற்றைக் கண்டு பிடித்தவரான பிரிபிளாவ் (Pribilof or Pribilov) என்பாரின் பெயரைக் கொண்டு 'பிரிபிளாவ் தீவுகள்' என்றே சொல்லப்பட்டன.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் கி.பி. 1867-இல் அலாசுகாவை வாங்கியபோது இத்தீவுகளைத் தமக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டன. பின்னர் கி.பி. 1868-ஆம் ஆண்டு இத்தீவுகள் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளால் கடல் நாய்களின் காப்பிடமாக ஆக்கப்பட்டன. ஏறக்குறைய 600 குடிமக்கள் இப்பகுதிகளில் நிலையான குடியிருப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளனர். இத்தீவுக் கூட்டங்களுள் மிகப் பெரிதான புனித பால்தீவு 90 ச. கி.மீ. பரப்பளவும், 200 மக்கள் தொகையும் கொண்டது. புனித சார்சு தீவு, புனிதபால் தீவின் மக்கள் தொகையில் பாதி அளவு கொண்டது. இதன் பரப்பளவு 69 ச. கி.மீ. ஆகும்.

பெரணிகள் (Ferns), பாசி வகைகள் (Mosses), புல் வகைகள், வில்லோ கொடிகள் (Creeping Willows) மற்றும் குறு மரங்கள் மட்டுமே இப்பகுதியின் இயற்கைத் தாவரங்கள் ஆகும். வெள்ளை நரி, நீல நரி, 'கோர்மோரண்ட்டு' என்னும் கடற்பறவை, கல் என்னும் கடற்பறவை (Gull) ஆகியனவும் அலூக்குகள் முதலான பிராணிகளும் பிறப்பறவைகளும் இத்தீவுப் பகுதியில் வாழ்கின்றன. இத்தீவுக்கூட்டங்களின் ஆண்டுச்சராசரி வெப்பநிலை 36° பா ஆகும். ஆண்டு தோறும் சராசரியாக 90 செ.மீ. மழைப் பொழிவினை இவை பெறுகின்றன. இப்பகுதிகளில் போதிய போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லை.

வடக்குப் பிரதேசத்தில், வளரும் உரோமம் கொண்ட கடல் நாய்கள், மற்ற வகைக் கடல் நாய்களைக்காட்டிலும் சிறந்தவை; ஆதாயமளிப்பவை. இவை ஆண்டு தோறும் ஏப்பிரல் மாதம் முதல் நவம்பர் மாதம் வரை பிரிபிளாவ் பிரதேசத்திற்கு வருகின்றன. இப்பிரதேசங்களில் இனப்பெருக்கத்தில் ஈடுபடுகின்றன. இளம் கடல் நாய்கள் தனித்தனிக் கூட்டமாக வாழ்கின்றன.

கடல் நாய்களைப் பிடிக்கின்ற உரிமைகள் அலாசுகா வணிகக் குழுமத்திற்கு கி.பி. 1870-இல் குத்தகைக்கு

விடப்பட்டன. அக்குழுமம் கடல் நாய்களின் உரோமத்தை விற்றுப் பெரும் பொருள் தேடியது. அவ்வணிகமும் சில ஆண்டுகளில் தடைப்பட்டதொடங்கியது. பலநாடுகளைச் சேர்ந்த கப்பல்கள் கி.பி. 1880 களில் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டன. அதன் விளைவாக இத்தீவின் கடல் நாய்கள் அழியத் தொடங்கின. கடல் நாய்கள் குறைந்து வருவதைக் கண்ட அமெரிக்க அரசு, அதற்கோர் வழி தேட முடிவெடுத்தது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டுக் கப்பல்கள் கி.பி. 1886-இல் கனடியர்கள் பிரிபிளாவ் பகுதியில் கடல் நாய்களை வேட்டையாடுதலைத் தடுத்தன. அதற்காக அமெரிக்காவை எதிர்த்து கி.பி. 1893-இல் தீர்ப்பு மன்றம் (Tribunal) ஒன்று நிறுவப்பட்டது.

அமெரிக்க மீன் வாரியம், 1910-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு கடல் நாய் பிடிக்கும் தொழிலைத் தனது நேரடி மேற்பார்வையில் கொண்டு வந்தது. அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, சப்பான், உருசியா ஆகிய நாடுகள் 1911-ஆம் ஆண்டு ஒன்று கூடி, வடக்குப் பசிபிக்குக் கடல் நாய் உடன்பாட்டில் (North Pacific Sealing Convention) கையெழுத்திட்டு, 30° வடக்குத் தீர்க்க ரேகைக்கு வடக்கே வாணிகத்திற்காகக் கடல் நாய்களைப் பிடித்தலைத் தடுத்து, பிரிபிளாவ் தீவுகளில் எடுக்கப்படும் கடல் நாய் தோல்களை ஒவ்வொருநாடும் பங்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற ஏற்பாட்டையும் செய்தன. தங்களுடைய மீன் வாரியத்தைக் கடல் நாய்கள் நாசமாக்குகின்றன என்னும் காரணத்திற்காகச் சப்பான் பின் வாங்கியதால் 1941-இல் இந்த ஒப்பந்தம் முறிந்தது. ஆயினும், கடல் நாய்களின் வளர்ப்பை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று பல நாடுகள் முயற்சிகள் மேற்கொண்டன.

மீண்டும் 1957-இல் வடக்குப் பசிபிக்குப் பகுதியில் உரோமம் கொண்ட கடல் நாய்களைப் பாதுகாக்க இடைக்கால ஏற்பாடு ஒன்று செய்யப்பட்டது. அதில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள், சப்பான், கனடா, சோவியத்து ஒன்றியம் ஆகிய நாடுகள் கலந்து கொண்டு கடல் நாய் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்பார்வையிட வடக்குப் பசிபிக்குக் கடல் நாய்க்குழு (North Pacific Fur Seal Commission) ஒன்றினை நிறுவின. அதன் விளைவாக 1911-ஆம் ஆண்டில் 1,25,000 ஆக இருந்த கடல் நாய்களின் எண்ணிக்கை 1950 களில் 10,00,000 ஆக உயர்ந்தது. இது மட்டுமன்றி ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆறாயிரம் தோல்களுக்கு மேல் பெறப்படுகின்றன.

பிரிபிளாவ் தீவுகள் உரோமம் கொண்ட கடல் நாய்த் தீவுகள் என்று (Fur Seal Islands) பெயர் பெறுவதால், இத்தீவுகள் கடல்நாய் வளர்ப்பிற்

காகவே உலக அரங்கில் புகழ் பெற்றுள்ளன என்பதனை அறியலாம். க.ம.

பிரிமாக்கு விதி: உளவியல் துறையில் கல்வி சார்ந்த ஆராய்ச்சிப் பரிசோதனைகள் நீண்ட காலமாக நடைபெற்று வருகின்றன. கற்றல், நினைவிருத்தல் ஆகிய துறைகள் பரிசோதனைகளுக்கு மிகுந்த வாய்ப்பளித்திருக்கின்றன. கற்றல் முறைகளில் ஆக்க நிலையிருத்தம் மிகவும் செல்வாக்குப் பெற்ற முறையாகும். உருசியா நாட்டைச் சேர்ந்த ஐவன் பேவ்லாவ் (Ivan Pavlov) என்ற உடற்கூற்றியலாரும், அமெரிக்க நாட்டைச் சேர்ந்த இசுகின்னர் (B.F. Skinner) என்பவரும் இத்துறையில் நீண்டநாள்கள் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருந்தனர். பேவ்லாவ் முறை முன்மாதிரியான ஆக்க நிலையிருத்தம் (Classical Conditioning) என்றும், இசுகின்னரின் முறைகளும் சார்ந்த ஆக்க நிலையிருத்தம் (Operant Conditioning) என்றும் வழங்கப்பட்டன. இரண்டு முறைகளும் விலங்குகள் கற்றலை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்தன.

இம்முறைகளில் இசுகின்னரின் களம் சார்ந்த ஆக்க நிலையிருத்தம் மிகவும் சிறப்பாக விலங்குகள் கற்றலை ஆராய்வதற்குப் பயன்பட்டது என்றாலும், மனிதர்களின் கற்றலை ஆராய்வதற்கும் அதே அளவு சிறப்பாகப் பயன்படுத்த முடியும் என்று கண்டனர். களம் சார்ந்த ஆக்க நிலையிருத்தத்தை மனிதர்களின் கற்றலுக்கு மிகவும் வெற்றியுடன் பயன்படுத்தியதன் விளைவாக நடத்தையைத் திருத்தியமைத்தல் (Behaviour Modification) என்றதொழில்நுட்ப முறை தோன்றியது. இது இயல்பிற்ற நடத்தைக்குப் பயன்படுத்தப்படும்போது நடத்தை சார்ந்த நோய்நீக்கல் முறை (Behaviour Therapy) என்று கூறப்படுகின்றது. பாவ்லாவ் முறையிலும், இசுகின்னர் முறையிலும் மிகவும் செல்வாக்குப் பெற்ற கருத்துச் சொல்வலிமையூட்டல் (Reinforcement) என்பதாகும். இந்த வலிமையூட்டல் என்ற செயல்முறையைப் பயன்படுத்திப் பிரிமாக்கு (D. Premack, 1965) என்பவர் ஒரு விதியை உருவாக்கினார். அதற்குப் பெயர் பிரிமாக்கு விதி (Premack Principle) என்பதாகும். வலிமையூட்டல் என்ற செயல் முறையை ஒழுங்கு முறையாகப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் நடத்தையை மாற்றியமைக்க விரும்புகின்றவர்களுக்கு இந்தப் பிரிமாக்கு விதி மிகச் சிறந்த பலனைத் தருகின்றது. இவ்விதி, கற்றல் துறையில் பல வகையான புனை கொள்கைகளைப் பரிசோதிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

மிருகங்களின் கற்றல் நடத்தையில் பயன்படுத்தப்பட்ட வலிமையூட்டல் என்ற செயல் முறை, மனிதர்களின் நடத்தையில் மாற்றங்களைச் செய்வதற்குப்

பிரிமாக்கு பயன்படுத்திய உத்தி சிறப்பாக அமைந்திருக்கின்றது. ஓடுதல் தாகத்தைத்தீர்ப்பதற்கு வாய்ப்பளிக்குமானால், ஒரு சமுலுகின்ற கூண்டில் தாகத்தோடுள்ள எலிகளை ஓடச் செய்து, அவற்றின்ஓட்டவேகத்தை மிகுதிப்படுத்தச் செய்வதற்குப்பழக்கமுடியும் என்று பிரிமாக்கு கூறினார். அதே சமயத்தில் ஓடுவதற்கான வாய்ப்பினால் நீர் குடித்தல் தொடருமானால் பயிற்சி யிழந்த எலிகளை மிகுதியாக நீர்குடித்தலுக்குப் பயிற்சி யளிக்க முடியும் என்றும் கண்டார்.

இவ்விதமான புணை கொள்கைகளைப் பரிசோதிக்கப் பிரிமாக்கு கைக் கொண்ட பொது விதியாதெனின், குறைவாக விரும்பிய நடவடிக்கையை வலிமையூட்டுவதற்கு மிகுதியாக விரும்பிய நடவடிக்கையைப் பயன்படுத்த முடியும் என்பதாகும். விளையாட்டில் மிகுந்த கவனம் செலுத்துகின்ற ஒரு பையன் நாட்டியமாடுவதில் கூச்சப்படுகின்றான். அவனுடைய தந்தை, 'நீ நாட்டியமாடிவிட்டு வந்து பிறகு விளையாடப் போகலாம் என்று கூறுகின்றார். மற்றொரு மகன் நாட்டியமாடுவதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்துகின்றான்; விளையாடப் போவதற்குத் தயங்குகின்றான். அவனுடைய தந்தை 'நீ விளையாடி விட்டு வந்த பிறகு நாட்டியமாடப் போகலாம்' என்று கூறுகின்றார். இந்த இரண்டு பையன்களும் அவர்கள் மிகுதியாக விரும்புவது நடைபெற வேண்டுமானால் அவர்கள் குறைவாக விரும்புவதை முதலில் செய்தாக வேண்டும். எனவே, மிகுதியாக விரும்பியதைப் பெறுவதற்குக் குறைவாக விரும்புவது வலிமையூட்டும் கருவியாக அமைகிறது. இதுதான் பிரிமாக்கு விதியின் அடிப்படை. இதை மனிதர்களிடமும் வெற்றியுடன் பயன்படுத்த முடியும் என்பதைப் பிரிமாக்கு புலப்படுத்தினார்.

ஒரு சமயம் கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக் கழகத்தில் உளவியல் மாணவர்களுக்குப் புள்ளி விவரவியல் (Statistics) கற்பிக்கப்பட வேண்டுமென்ற தேவை ஏற்பட்டது. அதுகருத்து முரண்பாட்டை ஏற்படுத்திற்று. காரணம் அந்த முயற்சி தோல்வியடைந்து மனமுறிவை ஏற்படுத்திற்று என்று அங்கிருந்த ஆசிரியர்கள் கூறினர். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் பிரிமாக்கு விதி உதவிக்கு வருகின்றது. காலின் ராப்சன் (Colin Robson) என்பவர் பிரிமாக்கு விதியைப் பயன்படுத்தி உளவியல் மாணவர்களுக்குப் புள்ளி விவரவியல் பாடங்களை வெற்றியுடன் நடத்திக் காட்டினார். ஒவ்வொருவரும் ஏதோ ஒரு வழியில் தம்மையறியாமலேயே நடைமுறை வாழ்க்கையில் பிரிமாக்கு விதியைப் பயன்படுத்தி வரலாம். மு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Darby, J.M, Glucksberg, S. and Kinchla, R.A.,

Psychology, Prentice-Hall, INC, New Jersey, 1986.

Radford, J. and Rose, D., Ed., The Teaching of Psychology, John Wiley and Sons, New York, 1980.

பிரியாண்டு அரிசுடைட்டு(கி.பி.1862-1932):

இவர் பிரான்சு நாட்டு அரசியல் அறிஞர்; தலைசிறந்த பேச்சாளர். இவர் கி.பி.1862-இல் பிறந்தார். தொழிலாளர் முன்னேற்றத்தில் இவர் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். வேலை நிறுத்தம், தொழிலாளர்களின் முறையான கருவி(Legitimate Weapon)என்று கருதிய தீவிரஇடச்சாரி சமதரும வாதி(Radical Socialist). இவர் பிரான்சுப் பாராளுமன்றத்தின் (France Chamber of Deputies), உறுப்பினராக கி.பி. 1902-இல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்; பிரான்சு நாட்டு அரசியலிலும் நிருவாகத்திலும் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் குறுக்கீடு மிகுதியாக உள்ளதைக் கண்டு வெகுண்டார்;கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் அரசியல் செல்வாக்கைக் குறைக்க உறுதிபூண்டு, நாட்டு நிருவாகத்தையும், சமயத்தையும் பிரிக்க ஒரு சட்ட முன்வரைவினைப்(Bill) பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வந்தார். அது கி.பி. 1905-இல் பாராளு மன்றத்தால் ஏற்கப்பட்டுச்சட்டமாயிற்று.

'கிளாமாஞ்சு' என்ற பிரான்சு நாட்டு முதலமைச்சரின் அமைச்சரவையில், இவர் பொதுவழிபாட்டுத்துறைப் பொறுப்பிலிருந்தார் (Minister for Public Worship). இவர், கி.பி. 1907 - இல் தொடங்கிய பிரான்சுத் தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தம் மூன்றாண்டுகள் நீடிக்கவே நாட்டின் பொருளாதாரம் நலிவுற்றது. இடச்சாரியினர் பங்குற்ற அமைச்சரவை இவ்வேலை நிறுத்தத்தை அடக்குமுறையைக் கையாண்டு முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. அதனால் பிரியாண்டு நாட்டிலுள்ள இடச்சாரியினரின் வெறுப்புக்கு ஆளானார்.

மூன்றாம் பிரான்சுக் குடியரசில் (Third French Republic) பாராளுமன்றத்தில் எந்த அரசியல் கட்சியும் பெருவாரியான இடங்களைப் பெறாததால், கூட்டமைச்சரவைகள் ஆட்சியை ஏற்பதும், விரைவில் பதவி விலகுவதுமாக இருந்தது. இந்த அரசியல் சூழ்நிலையில் கி.பி. 1909, 1921 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில், பிரியாண்டு பதினொரு முறை முதலமைச்சராகப் பணிபுரிந்தார். முதல் உலகப் போரின் போது இவர் முதலமைச்சராக இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. உருமேனிய நாடு, நேச நாடுகள் கூட்டணியில் சேருவதற்குப் பிரியாண்டு தூண்டுகோலானார் என்பர் வரலாற்றாசிரியர். அதனால் நேசநாடுகளின் வெற்றிவாய்ப்புப் பெருகியது.

முதல் உலகப்போர் வெர்சே உடன்பாட்டின் மூலம் முடிவுற்றது. இவ்வுடன்பாடு காண்பதில் பிரியாண்டு மிக்க அக்கறை காட்டினார்.

வெர்சே உடன்பாட்டின்படி செருமனி, நேச நாடுகளுக்குப் பெருத்த போர் நட்ட ஈட்டுத்தொகை (War Reparations) தர வேண்டியதாயிற்று. அதனால் செருமானியப் பொருளாதாரம் சீர்குலைந்தது. செருமானிய மக்கள் பெரிதும் அல்லலுற்றனர். அரசியல் நெருக்கடிகள் தோன்றலாயின. போர் நட்ட ஈட்டுத் தொகையைக் குறைத்திடவும், தவணைகளை ஒத்திப் போடவும் செருமானிய அரசு வேண்டுகோள் விடுத்தது. இவ்வேண்டுகோள் 1921-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 6 முதல் 13-ஆம் நாள் வரையில் கேன்சு நகரில் (Cannes) நடைபெற்ற நேசநாடுகளின் மாநாட்டில் விவாதிக்கப்பட்டது. அதில் செருமானிய அரசின் வேண்டுகோளை மானிட நேயத்துடன் அணுகவேண்டுமென்று பிரியாண்டு வற்புறுத்தினார். அதனால் பிரான்சு நாட்டில் கெடுபிடியாளர்களின் (Hardliners) எதிர்ப்பிற்கு ஆளானார். பிரான்சு அதிபர் மில்லராண்டும், பிரான்சுப் பாராளுமன்றமும் பிரியாண்டின் ஆலோசனைகளை ஏற்கவில்லை. பிரான்சு நாட்டிலுள்ள நாளேடுகளும் இவரைக்கண்டனம் செய்தன. அதனால் பிரியாண்டு பதவி விலக நேரிட்டது. இரேமாண்டு பாயின்கே (Raymond Poincare) கி.பி. 1860-1934) முதலமைச்சரானார். செருமனியின் நாணயமாகிய மார்க்கு (Mark) வீழ்ச்சியடைந்ததைத் தொடர்ந்து செருமனியின் வேண்டுகோள் ஏற்கப்பட்டது. இந்த ஏற்பாட்டிற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப் பிரிட்டன் பிரான்சு நாட்டுடன் செய்து கொள்வதாக இருந்த பாதுகாப்பு உடன்பாட்டினின்று (The Anglo-French Defence Treaty) பின்வாங்கியது.

பிரான்சுத் தலைவர் மில்லராண்டு சூன் 1924-இல் பதவி விலக, பிரியாண்டு மீண்டும் பிரான்சின் வெளியுறவு அமைச்சரானார். சோவியத்து இரசியா பிரான்சு நாட்டினால் ஏற்கப்பட்டது (Recognised) ஒரு முக்கிய அரசியல் திருப்பமாகும். அதற்குப் பிரியாண்டு காரணமாகிறார். உலோகர்னோ உடன்பாடு (Locarno Pact) 1925-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர்த் திங்கள் 16-ஆம்நாள், செருமனி, பிரான்சு, பெல்சியம், இத்தாலி, பிரிட்டன் ஆகிய நாடுகளால் கையொப்பமிடப்பட்டது. அதன்படி செருமனி-பெல்சியம், பிரான்சு-செருமனி ஆகிய நாடுகளின் பாதுகாப்பிற்கு உறுதி (Guarantee) அளிக்கப்பட்டது. அவ்வுடன்பாட்டின் விளைவாக அடுத்த நான்காண்டுகளுக்கு ஐரோப்பாவில் அமைதி நிலவியது பிரியாண்டு, இசுடெர்ன்மான், சேம்பர்லேன் ஆகியோரின் அரசியல் திறனுக்குக் கிடைத்த பெருவெற்றியாம்.

அதற்குப்பின் 1928-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுத் திங்கள் 27-ஆம் நாள் ஏற்பட்ட கெல்லோகு - பிரியாண்டு ஒப்பந்தம் (Kellogg-Briand Pact) பிரியாண்டு பின்பற்றிய வெளிநாட்டுக் கொள்கைக்குக் கிடைத்த மற்றொரு பெரு வெற்றியாகும். அவ்வொப்பந்தம் உருவாவதற்கு அமெரிக்க வெளியுறவு அமைச்சரான கெல்லோக்குடன் பிரியாண்டு உழைத்தார். பன்னாடுகளிடையே ஏற்படும் சச்சரவுகளைத் தீர்க்கப் போரை ஒருசாதனமாகப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்பது அவ்வுடன்படிக்கையின் முக்கிய கூறாகும். அவ்வொப்பந்தத்தில் ஐக்கிய அமெரிக்கநாடு, பிரான்சு, பிரிட்டன், செருமனி, இத்தாலி, சப்பான் உள்ளிட்ட ஒன்பது நாடுகள் கையொப்பமிட்டன. பின் பிற நாடுகளாலும் ஏற்கப்பட்டது.

உலகநாடுகளிடையே நல்லுறவு ஏற்படுத்த மேற்கொண்ட முயற்சிகளுக்காக 1926-ஆம் ஆண்டிற்கான நோபல் அமைதிப் பரிசினைப் பிரியாண்டும் இசுடெர்ன்மானும் பகிர்ந்து கொண்டனர். பிரான்சு அரசியல் கட்சிகள் கி.பி. 1931-இல் நடைபெற்ற அதிபர் தேர்தலில் பிரியாண்டிற்கு ஆதரவு அளிக்க முன்வரவில்லை. வெ.சீனீ.சே.

பிரீடவுன், மேற்கு ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள சீராலியோன் என்னும் நாட்டின் தலைநகரும் துறைமுக முமாகும். இந்நகரம், இலைபிரியா நாட்டைச் சார்ந்த மன்ரோவியாவுக்கு (Monrovia) 362 கி.மீ. வடமேற்கிலும், செனகல் நாட்டின் தலைநகரான தாகர் (Dakar) என்னும் நகருக்கு 869 கி.மீ. தொலைவில் தெற்கிலும் அமைந்துள்ளது.

சீராலியோன் ஆற்றுக் கழிமுகத்தில் அமைந்துள்ள பிரீடவுன் (Freetown) அழகான இயற்கைத் துறைமுகத்தைக் கொண்டுள்ளது. இங்கு 150 கப்பல்கள் தங்கும் வசதிகள் உள்ளன. இங்குள்ள இரண்டாம் எலிசபெத்து அரசியாரின் பெயரில் 1954 - இல் கட்டப் பட்ட துறையில் (Quay) ஒரே சமயத்தில் இரு பெருங் கப்பல்கள் தங்கலாம். சீராலியோனின் (Sierra Leone) வணிகமையம் பிரீடவுன் தான். இருப்புப்பாதைச் சாலைவழி, போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் போன்ற இக்கால அமைப்புகளுடன் இயங்கும் இந்நகரம், ஏனைய பகுதிகளுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. இரும்புத் தாதுகளும் தேங்காயும் இத்துறைமுகத்தின் வழியாக வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகின்றன.

பிரீடவுன் முதல் உலகப் போரின்போதும், இரண்டாம் உலகப் போரின்போதும் சிறந்த கப்பற்படைத் தளமாக இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நகரத்தைக் கிரென்வில் சார்ப்பு (Granville Sharp) என்பவர் கி.பி. 1787 - ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 9 - ஆம் நாள் உருவாக்கினார். அவருக்கு உறுதுணையாகப் பல ஆங்கிலமனிதப்பண்பாளர் (Humanitarians) இருந்தார்கள். விடுதலை பெற்று வந்த ஆப்பிரிக்க நீக்கிரோ அடிமைகளுக்கு அவர்கள் புகலிடம் கொடுக்கும் நோக்குடன் இந்நகரை அமைத்தனர். பிரீடவுன் கி.பி. 1794-இல் பிரான்சு மக்களால் தாக்கி அழிக்கப்பட்டது.

இங்கு இன்று மேலை நாட்டுப் பண்பாடும், ஆப்பிரிக்க இனத்தவர்களின் பண்பாடும் இணைந்து செயற்படும் அரிய காட்சியைக் கண்டு மகிழலாம். மிகுதியான வெப்பத்திற்கும் கனத்த மழைக்கும் பெயர் பெற்ற இவ்வூரை ஒரு காலத்தில் 'வெள்ளையரின் கல்லறை' என்று கருதினர். பிரீடவுனின் மக்கள் தொகை 4,69,776 (1985). இரா.அ.

பிருகத் கதை: இது குணாட்டியர் என்பவரால் பைசாச மொழியில் எழுதப்பட்டதாகக் கருதப்படும் ஒரு புகழ்மிக்க நூலாகும். இது மிகுதியான கற்பனை நிறைந்ததும், நம்பமுடியாத கதைகளை உடையதுமான ஒரு தொகுப்பு நூலாகும்; ஒரு தனி இலக்கியம் அன்று; 'பெரிய கதை' என்னும் பொதுப் பொருளை உடையது; உரைநடையால் ஆக்கப்பட்டது. இந்நூல் இன்று முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை என்றாலும், பிற்காலக் காவியங்கள், சுருக்க நூல்கள் போன்ற பல நூல்களுக்குப் பிருகத்கதையின் பகுதிகளே அடிப்படையாக அமைகின்றன.

சிவகணங்களுள் ஒருவரான புட்பதந்தன் உமையம்மையின் சாபம் பெற்றுக் கௌசாம்பி நகரத்தில் வரலாறு என்னும் பெயரில் பிறந்து, நந்தன் என்னும் மன்னனிடம் அமைச்சராக இருந்தார். இவருக்குக் காத்தியாயனர் என்ற பெயரும் உண்டு. இவரைப் போலவே சாபம் பெற்ற மாலியவான், பிரதிட்டான இராச்சியத்தின் தலைநகரான சப்பிரதிட்டா என்னும் நகரத்தில் பிறந்து, குணாட்டியர் என்னும் பெயரோடு அந்நாட்டு மன்னன் சாதவாகனன் (சாலிவாகனன்) அவையில் அமைச்சராக இருந்தார். சுப்பிரதீகன் என்னும் இயக்கன் குபேரனின் சாபத்தால் விந்தியமலைப் பகுதியில் பிறந்து கணாபூதி என்ற பெயரோடு பைசாச வடிவில் விளங்கினான். ஒருசமயம் விந்திய மலையை அடைந்த வரலாறு, சிவபெருமான் உமையிடம் கூறிய வித்தியாதரரின் வரலாறுகளைக் கணாபூதியிடம் கூறிச் சாபம் நீங்கப் பெற்றார்.

'கல்வியறிவு இல்லாதவன்' என்று மனைவியால்

அவமதிக்கப்பெற்ற சாதவாகனனுக்கு ஆறு ஆண்டுகளில் முழுமையான கல்வியறிவை உண்டாக்குவதாக வாக்களித்தார் குணாட்டியர். ஆனால் 'சர்வவர்மா' என்னும் மற்றொரு அமைச்சர் ஆறே மாதங்களில் எல்லாக் கலைகளிலும் முழுப்புலமை பெறச் செய்வதாக மன்னனுக்கு வாக்களித்தார். இருவரும் குளுரைமேற்கொண்டனர். சர்வவர்மா முருகனை வழிபட்டு அவன் அருள்பெற்று மன்னனை முழுப்புலமை பெறச் செய்தார்.

குளுரையில் தோற்ற குணாட்டியர் விந்திய மலையை அடைந்து அங்கே இருந்த பிசாசங்களோடு பழகிப் பைசாச மொழியில் பயிற்சி பெற்றார், அங்கு வாழ்ந்துவந்த கணாபூதியைக் கண்டு அவர்மூலம் இடபன், சர்வதமனன், பந்துசீவகன், சீமுதவாகனன், விசுவாந்தரன், தாரவலோகன், நரவாணன் என்னும் ஏழு வித்தியாதரரின் வரலாறுகளை அறிந்தார். கணாபூதியின் வீரப்படி அவ்வரலாறுகளை பைசாச மொழியில் ஏழு ஆண்டுகளில் ஏழு இலட்சம் கிரந்தங்களாக எழுதி முடித்தார். இதுவே 'பெரிய கதை' என்னும் பொருளில் 'பிருகத்கதை' என வழங்கலாயிற்று. குணாட்டியர் அந்நூலை உலகறியச் செய்ய விரும்பி, குணதேவர், நந்திதேவர் என்னும் தம் மாணாக்கர்மூலம் சாதவாகனனிடம் அனுப்பினார். மன்னன் அதனை அவமதிக்க, குணாட்டியர் பிசாசங்களும் பிற உயிர்களும் கேட்டுப் பரவச மடையுமாறு ஒவ்வொரு ஏடாகப் படித்துக் காட்டித்தீயில் இட்டுவந்தார். மாணாக்கர் வேண்டுகோளின்படி இறுதிப்பகுதியாகிய நரவாணன் வரலாற்றைத் தீயிலிடாது அவர்களிடம் ஒப்படைத்தார். செய்தி அறிந்த சாதவாகனன் அந்நூலைப்பெற்று வந்து அம் மாணாக்கரிடமே அதன் பொருளை உணர்ந்து அந்நூலுக்குப் பைசாச மொழியில் கதாபீடிகையாகிய முகவுரை எழுதச்செய்து அதனை உலகறியுமாறு பரப்பினான். ஏழு வித்தியாதரருடைய வரலாறுகளின் பொதுப்பெயராகிய பிருகத்கதை என்பது, தீக்கிரையான அறுவர் வரலாறுகளைத் தவிர்த்த ஏழாவதாகிய நரவாணன் வரலாற்றிற்கு மட்டுமே வழங்குவதாயிற்று.

குவலயானந்தம் என்னும் வடமொழி அணி இலக்கண நூலில் பரிகார அலங்காரத்துக்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள எடுத்துக்காட்டுப் பாடலில் குணாட்டியருடைய பெருமை குறிப்பிடப்படுகிறது. பிருகத்கதையின் வழித்தோன்றிய வடமொழி நூல்கள் பின்வருவன: 1) பிருகத்கதை சுலோக சங்கிரகம் (புதகவாமி), 2) பிருகத்கதாமஞ்சரி (சேமேந்திரர்) 3) பிருகத் கதாசரித்திரசாகரம் (சோமதேவபட்டர்), 4) உதிதோதய காவியம் (சாருகீர்த்தி பண்டிதரின்

மாணாக்கர் சிகாமணி), 5) இரத்தினாவளி (சிரீ அர்சகவி), 6) பிரியதர்சிகா (சிரீ அர்சகவி), 7) சொப்பன வாசவதத்தம் (பாசகவி), 8) பிரதிஞ்ஞாயெளகந்தராயணம் (பாசகவி), 9) வாசவதத்தா (சுபந்து), 10) மிருச்சகடிகா (குத்திரகர்), 11) கற்பூர மஞ்சரி (பில்கணகவி), 12) காதம்பரி (பட்டபாணர்).

குணாட்டியரின் பிரருகதக்கதையிலுள்ள உதயணன் மகனும், வித்தியாதர மன்னனுமாகிய நரவாண தத்தனின் சரித்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட வடநூலே தமிழில் உள்ள பெருங்கதையின் முதல் நூலாகும் என்பர்.

பைசாச மொழியில் இயற்றிய குணாட்டியர், சமசுகிருத மொழியில் செய்த துர்விநீதன், தமிழில் செய்த கொங்குவேளிர் ஆகிய மூவரும் ஒருவரே என்னும் வழக்கும் இருந்து வருகிறது.

குணாட்டியரின் நூல் தோற்றம் முதல் சைவசமயக் கோட்பாடுகளையே ஆங்காங்குக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. பெருங்கதையோ சமணமதக் கோட்பாடுகளை உடையது. பிருகதக்கதையின் வழித் தோன்றிய வடமொழி நூல்களிலும் உதிதோதய காவியம் ஒன்று மட்டுமே கதையால் பெரும்பாலும் ஒத்துள்ளது. பிற காவியங்கள் ஒருவாறு ஒத்தனவாகவும், சில பகுதிகள் மட்டும் ஒத்தனவாகவும், சில பகுதிகளைப் பெருங்கதையின் சாயையாகப் பெற்றனவாகவும், அதிலுள்ள பெயர்களை மட்டுமே எடுத்தாண்டனவாகவும் உள்ளன. 'சுகிருதயா' என்னும் வடமொழி இதழில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள உதயணகதா, உதயணசரித்திரம் ஆகியவையும் பெருங்கதையின் கதைக்கு முழுமையும் மாறுபட்டவை ஆகும். பூ.சு.

துணை நூல்கள்:

பெருங்கதை, கொங்குவேளிர், டாக்டர் உ.வே.சா. (பதி.), (பதி.4), திருவான்மியூர், சென்னை, 1968.

Vijayalakshmy, R., A Study of The Perunkatai, International Institute of Tamil Studies, Madras, 1981.

பிருகதாரணியக உபநிடதம்: மெய்ப்பொருளாகிய பரம்பொருளைப் பற்றிய அறிவைத் தருகின்ற வேதங்களின் இறுதிப் பகுதியாய் அமைந்துள்ளவை உபநிடதங்கள். இன்றியமையாதனவெனவும், காலத்தால் முற்பட்டவையெனவும் கருதப்படுகின்ற பத்து உபநிடதங்களுள் பிருகதாரணியக உபநிடதம் ஒன்றாகும். ஏனையவை சாந்தோக்கியம், தைத்திரியம்,

ஐதரேயம், கௌரீதகி, சசான, கடா, முண்டக, பிராசன, மைத்திரி உபநிடதங்களாகும்.

பிருகதாரணியகம் என்ற பெயர் பிருகது, ஆரணியகம் எனும் இரு சொற்களைக் கொண்டது. பிருகது என்பது 'பெரியது' என்றும், ஆரணியகம் என்பது 'காட்டுப் பகுதிகளில் இசையுடன் பாடப்படும் உரைப் பகுதி' என்றும் பொருள்படும். பிருகதாரணியகம் அளவிலும், உரைக்கின்ற பொருளிலும் உபநிடதங்கள் அனைத்திலும் மிகப் பெரியது ஆகும். ஆங்காங்கே காணப்படும் சில செய்யுட் பகுதிகளைத் தவிர்த்து முழுமையும் உரைநடையாகவே இவ்வுபநிடதம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

சதமாபதப் பிராமணத்தின் இறுதிப் பகுதியாய் அமைந்துள்ள பிருகதாரணியக உபநிடதம் மதுகாண்டம், யாக்ஞவல்கிய அல்லது முனிகாண்டம், கீலகாண்டம் என வழங்கப்படும் முப்பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. ஒவ்வொரு பெரும் பிரிவும், அதிகாரங்கள் எனப்படும் இரு இயல்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு அமைந்த ஆறு இயல்களும் பிராமணங்கள் எனக் கூறப்படும் நாற்பத்தேழு பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பிரிவும் காண்டகங்கள் எனப்படும் பல பத்திகளாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. பிருகதாரணியகத்தின் முப்பெரும் பிரிவுகளும் முறையே எடுத்துக் கொண்ட பொருளின் விளக்கம், விரிவு, சிந்தனை (உபதேசம், உபபத்தி, உபாசனம்) ஆகியவற்றைக் கருதுகின்றன.

பிருகதாரணியகத்தின் முதல் இயலில் உள்ள ஆறு பிரிவுகளும், பரிவேள்வியாகிய அசுவமேதயாகம், வேள்வீத்தீ, கடவுளர்களுக்கும் தீய ஆவிகளுக்குமிடையே உள்ள போட்டியுணர்வுகள், உயிரினங்களின் தோற்றம், உணவு வகைகள், பெயர்-வடிவம்- செயல் ஆகியவற்றின் தொகுதியாகிய இயலுலகு ஆகியவை பற்றிக் கூறுவதுடன் எவ்வகை வேள்விகளை இயற்றினும் அவற்றின் பயன்கள் உயிரின் அறியாமையை நீக்காது என்றும், பிரமத்தைப்பற்றிய அறிவே அதனை நீக்கும் என்றும் எடுத்துரைக்கின்றன.

இரண்டாம் இயலின் ஆறுபிரிவுகளும் பரம்பொருளாகிய பிரமத்தைப் பற்றிய அறிவைத் தருபவையாகும். பிரமத்தின் வரம்பற்ற, வரம்புடைய நிலைகள், பரு, நுண்ணிய நிலைகள் (Cosmic and Acosmic view), உயிர்நிலை ஆற்றல், பிரமத்தைப் பற்றிய அறிவைப் பெறுதற்குரிய வழியான இயலுலகப் பற்றுதலைத் துறத்தல் முதல் இரு இயல்களின் செய்திகளின் தொகுப்பு, அவற்றுள் காணப்படும் ஆகிரியத் தலைமுறையினர் பற்றிய செய்திகள் ஆகியவை இவ்வியலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பிருகதாரணியகத்தின் அடுத்த இரு இயல்களும் யாக்ஞவல்கியர் தொடர்பானவையாகும். மூன்றாம் இயலின் ஒன்பது பிரிவுகளும் யாக்ஞவல்கியருடன்பல அறிவர்கள் நடத்தும் சொல்லாடல் மூலம் பிரமத்தைப் பற்றிய அறிவை விளக்குகின்றன. நான்காம் இயலின் ஆறு பிரிவுகளில் பிரமத்தைப் பற்றி மேலும் சில செய்திகளும், உயிரின் மூலகை இயலுலக நிலைகளான விழிப்பு, கனவு, உறக்கம் ஆகியனவும், மறுபிறப்புக் கோட்பாடும், பிரம நிலையடையும் வழி, இவ்வியல்களின் ஆசிரியத் தலைமுறையினர் பற்றிய செய்திகள் ஆகியனவும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இறுதி இரு இயல்களும் பிற்சேர்க்கைகளாகும். ஐந்தாம் இயலின் பதினைந்து பிரிவுகள் பிரமத்தைச் சிந்திக்கும் வழிமுறைகளை எடுத்துரைக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக அவை பிரமத்தை ஓங்காரமாகவும், உண்மையாகவும், மனமாகவும், வேதங்களாகவும், உயிர்நிலையாகவும், காயத்திரியாகவும் சிந்திக்கலாம் என்று கூறுகின்றன. தன்முனைப்பான சிந்தனைக்குத் தன்கட்டுப்பாடு, ஈகை, இரக்கம் ஆகியவை சிறந்த கடைப்பிடிக்கலாகும் என்பதும் இவ்வியலில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆறாம் இயலின் ஐந்து பிரிவுகளில் உயிர்நிலை ஆற்றலின் சிறப்பு, துறக்க உலகு, மழைக்கடவுள், இயலுலகு, பெண் ஆண் ஆகியவற்றில் இலங்கும் ஐவகை நெருப்பு, இவ்வைந்து நெருப்புகளைச் சிந்தித்தலால் அடையப்பெறும் நிலைகள், உயர்நிலை, செல்வம் பெறுதற்குரிய சடங்கு, சிறந்த மகனைப்பெறுதற்குரிய சடங்கு ஆகியவை விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. பி.ஆர்.ந.

பிருங்கி முனிவர்: இவர் சிவபெருமானையன்றி அவரது ஒரு கூறாகிய சக்தி (உமை அல்லது பார்வதி)யை வழிபடாத உறுதியை மேற்கொண்டவர். சிவபெருமான் அருளால் இவர் மூன்று கண்களைப் பெற்றிருந்தார் என்பர். இவர் கையில் செபமாஸையும் தண்டும் தாங்கியிருப்பார்; இறைவன் திருமுன் ஆடிப்பாடி மகிழ்வார். இவர் தம்மைநீக்கித் தம் ஒரு கூறாகிய சிவனையே வழிபட்டு வந்ததால், சக்தி என்னும் உமை இவரது உடலில் உள்ள ஆற்றலை (சக்தியை) வற்றச்செய்து உடலில் சதையே இல்லாமல் செய்துவிட்டார். அந்நிலையிலும் இவர் ஷடாது சிவனையே வழிபட்டு வந்தார். உடல் வெறும் எலும்பாய் நடக்கமுடியாத நிலையிலும் இவர் தம் கொள்கையில் உறுதியாக இருந்ததால் சிவபெருமான் இவருக்கு நடப்பதற்காக மூன்றாம் கால் ஒன்றையும், ஊன்றிக் கொள்வதற்கு ஒரு தண்டையும் தந்தார். அவற்றின் உதவியால் இவர் தம் வழிபாட்டு முறையைத் தொடர்ந்து பின்பற்றி வந்தார். அதுகண்ட பார்வதி அம்மையார் சிவபெருமானை வேண்டித் தம்மை அவரது உடலில் ஒரு

பாதியாக ஏற்றுக் கொள்ளும்படி செய்தார். அதனால், அவரது உடல் ஒரு பாதி ஆணாகவும் ஒரு பாதி பெண்ணாகவும் மாறியது. அதுவே 'அர்த்தநாரி, வடிவம் என்பது. அவ்வுருவமைப்பில் பிருங்கி முனிவர் சிவனைமட்டும் வழிபடவோவலம் வரவோ முடியாத தாகையால் அவர் ஒரு வண்டுருவம் கொண்டு அவ்விரு பாதிகளுக்கும் இடையில் துளை செய்து அதன் வழியே ஆணுருவை மட்டும் வலம் வந்து அருச்சித்து வழிபட்டார். வண்டுருவம் பெற்றதால் அவர் பிருங்கி எனப்பட்டார் (பிருங்கம்-வண்டு). இவர் இசையிலும் நடனத்திலும் வல்லவர் என்று போற்றப் படுகிறார். ஆர்.கி.

பிருதிவி இராசு கபூர்: இவர் இந்தித் திரைப்படத் துறையில் சிறந்த நடிகராகவும், இயக்குநராகவும், தயாரிப்பாளராகவும் விளங்கினார். இவரால் தயாரிக்கப்பட்ட திரைப்படங்கள் பல இந்தியாவில் மட்டுமல்லாது உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் புகழடைந்தன. கலைத் துறைக்கு இவர் ஆற்றியுள்ள பணியைப் பாராட்டி இந்திய அரசு இவருக்குப் 'பத்மபூசண்' விருதினை வழங்கியுள்ளது. உலக, தேசிய, மாநில அளவில் திரைப்படங்களுக்கு வழங்கப்படும் பரிசுகளுள் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்டவற்றை இவர் பெற்றுள்ளார்.

கலைக் குடும்பம்: இவர் 1924 திசம்பர் 14-ஆம் நாள் இன்றைய பாசிசத்தானில் பெசாவரில் உள்ள உலோரேலை என்னுமிடத்தில் பிருதிவிராசுவுக்கும் கிருட்டிணாவிற்கும் மகனாய்ப் பிறந்தார். இவருடன் பிறந்தவர்கள் ஆண்கள் இருவர்; பெண்கள் இருவர்.

பிருதிவி இராசு கபூர்

இவர் உடன்பிறந்தவர்களான சம்பி கபூரும், சசிகபூரும், புதல்வர்களான இரந்தீர் கபூரும், இரிசி கபூரும் புகழ்பெற்ற திரைப்பட நடிகர்கள். இவர் கல் கத்தாவிலும், பின்னர் பம்பாயிலும் கல்வி கற்றார்.

சிறந்த படங்கள்: தொடக்கத்தில் இவர் திரைப் படத்துறையில் சாதாரண ஊழியராகப் பணியில் சேர்ந்தார்; பின்னர் 'பாம்பே டாக்ஸி' சில் உதவியாள ராகவிருந்து தயாரிப்பு மேலாளரானார். அடுத்து இவருடைய தந்தையாரின் 'பிருதிவி தியேட்டர்'இல் உற்பத்தி மேலாளராகவும், கலை இயக்குநராகவும், நடிகராகவும் பணியாற்றினார். இவர் முதன்முதலாக 'வான்மீகி' என்னும் திரைப்படத்தில் நாரதர் வேடத் தில் தோன்றினார். ஆயினும், ஒரு நல்ல நடிகராக இவர் பெயர் பெற்றது 'நீல் கமல்' என்னும் படத்தில் தான். இவர் 1948-இல் இயக்குநராகவும் தயாரிப்பாள ராகவும் இருந்து, தம்முடைய முதலாம் படமான 'ஆக்' என்பதைப்படைத்தார். இவர் தாமே இயக்கி, நடடித்து, தயாரித்தபுகழ் பெற்ற திரைப்படங்கள் பர் சாத்து, ஆவாரா, சிரி 420, சங்கம், சத்தியம்-சுந்தரம்- சிவம் ஆகியனவாம். அவற்றுள் 'ஆவாரா' இவருக்கு உல கப்புக்கழைக் கொடுத்தது. இந்தி, வங்காளி ஆகிய இரு மொழிகளிலும் வெளியான 'சாக்தே ராகோ' திரைப் படவிழாவில் பரிசு பெற்றது. கோபிநாத், பவரே நைன், அன்கோனே, சங்கம், கல்ஆச் அவர் கல், மேரே நாம் சோக்கர் முதலியன இவர் நடடித்த சிறந்த படங் களாகும். அவற்றுள் இறுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள படத்திற்குப் 'பிலிம் பேர்' நிறுவனம் சிறந்த இயக்குநருக் கான பரிசை வழங்கியது. பம்பாயில் செம்பூர்ப் பகுதியி லுள்ள இவருடைய ஆர்.கே. திரைப்படத் தயாரிப்பு நிலையம் மிகவும்புகழ் பெற்றதாகும். இவர் 1980 -ஆம் ஆண்டில் காலமானார். சி.இரெ.

பிருதிவிராச விசயம்: வடமொழியில் கி.பி.12 -ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட 'பிருதிவிராச விசயம்' என்ற காப்பியம் ஒரு சிறந்த வரலாற்றுக் காப்பியம் ஆகும். இது இந்திய வரலாற்றில் அந்நியப் படையை எதிர்த்த பிருதிவிராசனின் வெற்றிகளையும், அவன் செயல்களையும் விளக்குகிறது. இக் காப்பியத்தின் நூல் வடிவு முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. டாக்டர் பியூலர் (Dr. Buhler) என்னும் ஆராய்ச்சி யாளரே இந்நூலினை, கி.பி. 1875 - இல் காசுமீரில் கண்டு அறிந்தார். இந்நூலின் சுவடிகள் மிகவும் பழு தடைந்து பல பாடல்கள் சிதைந்த நிலையில் கிடைக் கப்பெற்றன. ஆகையால் இந்நூலின் ஆசிரியர் யார் என இப்போது இச்சுவடிகள் மூலம் அறிய முடிய வில்லை. இப்போது இச்சுவடிகள், பூனாவில் உள்ள தக்காணக் கல்லூரிநூலகத்தில் உள்ளன. பல காரணங் களால் இந்நூலின் ஆசிரியர் காசுமீரைச் சேர்ந்த செய

னாகா (Jayanaka) என்று கருதப்படுகிறது. அவர் பிருதிவிராசனின் அவைக்களப் புலவராக இருந்தி ருக்க வேண்டும். இந்நூல் பிருதிவிராசனின் முதலாம் தரைன் போருக்குப் (கி.பி. 1191) பின்னரே எழுதப் பட்டிருக்க வேண்டும்.

இந்நூல், கோரி முகம்மது குசராத்தை ஆண்ட பீமதேவாவிடம் (Bhima Deva) தோல்வியுற்றதை யும் குறிப்பிடுகிறது. இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ள வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளின் காலங்கள் பிற நூல் குறிப் புடன் ஒத்துள்ளன. இந்நூலைப் பற்றி இரண்டாம் இராசதரங்கினியை எழுதிய சோனராசாவும் (Jonaraja) குறிப்பிடுவதால் இந்நூல் கி.பி. 14,15-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பெரும்பாலோரால் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பது தெரிகிறது. அக்காலத்திய ஏனைய நூல்களைப் போல இந்நூலின் முதல் அத்தியாயம் (Sarga) வால்மீகி, வியாசர் ஆகியவர்களுக்குவணக்கப் பாடல்களுடன் தொடங்குகிறது. இந்நூலின் மூலம் அசுமீர் (Ajmer) நகரைப்பற்றியும், சௌகான்வமிசவழி வரலாற்றையும், அன்றைய சமூக சமயநிலையையும் அறிய முடிகிறது. இந்நூலில் அரசர் பிருதிவிராசர், கடவுள் விட்டுணுவின் அவதாரமாக வருணிக்கப்பட்டுள்ளார். அவருடைய வீர தீர்ச்செயல்களும் புகழ்ந்து உரைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் 12 அத்தியாயங்களை உடையதாய் இருக்கிறது. இந்நூலின் மூலம் பிருதிவி ராசனுக்கு நடைபெறவிருந்த திருமணத்தைப் பற்றி யும் அறியமுடிகிறது. ஆனால், அவர் மணக்க இருந்த இளவரசியின் பெயர் இந்நூலின் சிதைந்த பகுதியில் இருப்பதால், அதைப்பற்றிச் சந்தப்பார்டி (Chand Bardei) பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இந்தி மொழியில் எழுதிய பிருதிவிராச ராசோ (Prithiviraja Raso) என்ற நூல் மூலம் அறியமுடிகிறது. அதுபோலவே முகம்மதுகோரி யின் தூதுவர்கள் பற்றியும் இந்நூலின் இப்போதைய பிரதியிலிருந்து அறியவியலாது. மேலும் இந்நூல், பிருதிவிராசன் இரண்டாம் தரைன் போரில் (1192) பெற்ற தோல்வியைக் குறிப்பிடவில்லை. எனவே இந்நூல் இதற்கு முன்னரே எழுதப்பட்டிருக்க வேண் டும் என அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

இவ்வடமொழிக் காப்பியத்தை கி.பி. 1914-ஆம் ஆண்டு கல்கத்தாவில் பேராசிரியர், எல். கே. பெல்வால்கர் பதிப்பித்தார். பின்னர் 1941 -ஆம் ஆண்டில் ஆசுமீரில் கௌரிசங்கர் ஓசநாவும், சி.எசு. குவேரியும் பதிப்பித்து வெளியிட்டனர். இப்பதிப்பு பியூலர் கண்டுபிடித்த சுவடியின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டது. பு.எ.மோ.

துணை நூல்:

Jayaneka, Prithivirajavijaya, Ed. by Ojna G.H. and Guleri C.S. Ajmer, 1941.

பிருதிவிராசன்(கி.பி. 1177-1192): வடஇந்தியாவில் அர்சுருக்குப்பின் யசோவர்மன் என்பவர்கள் கோரியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தார். அவருக்குப்பின் கூர்ச்சர பிரதிகாரர்கள் ஆண்டனர். அவர்களின் சிற்றரசராக இருந்த இரண்டாம்விக்கிரகராசா (Vigraharaja) கி.பி. 973-ஆம் ஆண்டு தனி ஆட்சியை நிறுவினார். அதிலிருந்து சௌகான் வமிச வரலாறு தொடங்குவதாகக் கருதப்படுகிறது. அவ்வமிசத்தின் வழி வந்த முதலாம் பிருதிவிராசன் கி.பி. 1105-ஆம் ஆண்டில் ஆட்சி புரிந்தார். அவர் மகன் அசயராசர் (Ajayaraja) அசயமாறு (Ajayamaru)என்னும் ஆசுமீர் (Ajmer) நகரை நிறுவினார். அவர்கள் வமிசத்தின் வழியில் வந்த சோமேசுவரர்(Somesvara) என்பவரின் மகன் மூன்றாம் பிருதிவிராசன்.இவரைப் பற்றி அறியப் பிருதிவிராச ராய்சா (Prithiviraja Raisa) என்னும் இந்தி மொழியில் உள்ள காப்பியமும் பிருதிவிராச விசயம் என்ற வடமொழிக் காப்பியமும் உதவியாக உள்ளன. மேலும், இக்காப்பியங்களில் உள்ள செய்திகள் செப்பேடுகளின் சான்றுகளுடன் பொருந்தியுள்ளன. பிருதிவிராசனை அன்றைய முகமதிய வரலாற்று ஆசிரியர்கள் இராய்-பித்தோரா (Rai-Pithora) என்றே குறிப்பிட்டனர். வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க மூன்றாம் பிருதிவிராசன் இவ்வமிசத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் ஆசுமீருக்கு அருகிலுள்ள சாகம் பரி முதலிய நாடுகளை கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஆண்டார்.பார்மல் என்ற சந்தேலா வமிச அரசனுடன் போர் புரிந்து வெற்றி அடைந்தார்;மேலும் அவர்களின் தலைநகரான மசோபாவையும் கைப்பற்றினார்; கூர்ச்சர சாளுக்கிய மன்னனையும் போரில் வென்றார்.

பிருதிவிராசனுக்கும் பார்மல் சந்தேலா வமிச அரசர் செய்ச்சந்திரனுக்குமிடையே பல காரணங்களால் பகைமை நிலவியது. செய்ச்சந்திரன் தன் மகன் சமயுக்தைக்குச் சயம்வரம் நடத்தியபோது பிருதிவிராசனை அழைக்கவில்லை. ஆனால் பிருதிவிராசன் சமயுக்தையின் மனம் அறிந்து, சயம்வரம் நடந்தபோது மாறுவேடத்தில் சென்று சமயுக்தையைக் கொண்டு சென்ற நிகழ்ச்சி காப்பியமாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்நிகழ்ச்சி கி.பி. 1175-இல் நடைபெற்றிருக்கலாம். அதன் பின்னர் பிருதிவிராசனுக்கும் செய்ச்சந்திரனுக்கும் தீராப் பகை ஏற்பட்டது. செய்ச்சந்திரன் தன் வமிச வழியை இராசா விக்கிரமரின் வமிச வழி என்று கருதியதால்,விக்கிரம ஆண்டுக்கணக்கீட்டு முறையைப் பின்பற்றுவதைப் பிருதிவிராசன் தடைசெய்தார்.

பிருதிவிராசனின் மிகப்பெரிய சாதனை அவர் அந்நியப் படையெடுப்பை எதிர்த்து முதலாம் தரைன் போரில் (Battle of Tarain) பெற்ற வெற்றியே

ஆகும். அப்போர் பிருதிவிராசனுக்கும் முகம்மது கோரிக்கும் இடையே நடைபெற்றது. அப்போரில் கோரி தோல்வியடைந்தார். அதன்பின் கோரியைப் பிருதிவிராசன் தொடர்ந்து செல்லவில்லை. பின்னர் முகமது கோரி கி.பி. 1192-ஆம் ஆண்டு 12,000 ஆட்கள் கொண்ட படையைத் திரட்டி வந்தார். உடனே பிருதிவிராசன் கோரிக்கு ஒரு முன்னறிவிப்பு விடுத்துப் போரில் ஏற்படும் வீரர்களின் உயிர்ச்சேதத்தைப் பற்றிக் கூறி திரும்பிச் செல்லும்படி கூறினார். அதற்குக் கோரி தாம் சமாதானம் செய்து கொள்ளத் தமது நாட்டை ஆளும் சகோதரனைக் கேட்க வேண்டும் என்றும், அவரிடமிருந்து பதில் வரும்வரையும் போரை நிறுத்தலாம் என்றும் கூறினார். அதனை இராசபுத்திரர்கள் நம்பிப்போருக்குத் ஆயத்தநிலையில் இருந்தவர்கள் அதிலிருந்து ஓய்வு பெற்றனர். அச்சமயம் கோரி போர் பற்றிய திட்டம் ஒன்றைத் தீட்டினார்; மறுநாள் எதிர்பாரா வகையில் போர் தொடுத்தார்.இராசபுத்திரர்கள் காலையில் எழுந்து காலைக் கடன் முடித்து, உணவு உட்கொள்ளும்முன் கோரி போரினைத் தொடங்கினார்.உணவு உண்ணாததால் இராசபுத்திர வீரர்கள் மிக வீரையில் களைப்படடைந்தனர்.போரில் அவர்கள் பெரும் சேதம் அடைந்தனர். பிருதிவிராசன் அப்போரிலேயே உயிர் இழந்தார். அப்போர்தான் இரண்டாம் தரைன் போர் ஆகும். பின்னர் ஆசுமீர் நகரம் வீழ்ச்சியுற்றது. அத்துடன் சௌகான் வமிச ஆட்சி ஆசுமீரில் முடிவடைந்தது. பின்னர் பிருதிவிராசனின் வழிவந்தவர்கள் இரான்தம்பாரைத் (Ranthambhor) தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டனர். அவர்களும் அந்நிய ஆட்சியை எதிர்த்தனர். இரண்டாம் தரைன் போரில் பொது எதிரியான கோரியை முறியடிக்கச் செய்ச்சந்திரன் உதவவில்லை, அவரும் பின்னர்க் கங்கையில் இறக்க நேரிட்டது. அப்போரின் விளைவாகத் தில்லியில் முகமதியர் ஆட்சி தொடங்கியது. அன்றிலிருந்து தில்லி இந்தியாவின் முக்கிய நகரமாக மாறியது. பு.எ.மோ.

துணை நூல்:

Sir Jadunath Sarkar, M.C., Military History of India, Sarkar and Sons Pvt.Ltd., Calcutta, 1960.

பிரெஞ்சு இலக்கியம்: பிரான்சு மொழி பல நூற்றாண்டுகளாகப் பேச்சு வழக்கிலிருந்து பின்னர் ஓர் இலக்கிய மொழியாக வளர்ச்சி பெற்றது. போரில் தோல்வியடைந்த கால் நாட்டுப் பிரான்சு மக்கள் (La Gaule) தங்கள் கெல்திக்கு (Celtic) மொழியை மறந்து, தங்களை ஆண்ட உரோமானியர்களின் தாய் மொழியான இலத்தின் மொழியைச் சிறிதுசிறிதாகக் கற்றுக்கொண்டனர்.

பிரான்சுக்காரர்களின் நாடு அக்காலத்தில் கால் (La Gaule) எனக் கூறப்பட்டது. கால் நாட்டு மக்களால் பேசப்பட்ட கொச்சை இலத்தீன் மொழி நாளடைவில் உரோமான் (LaLangue Romane) மொழியாயிற்று. இந்த உரோமான் மொழியில் எழுதப்பட்ட சுவடிகளில் இசுட்ரசுபர்கு நகரின் உறுதி மொழி (கி.பி. 842 - ஆம் ஆண்டு, Le Sermon de Strasbourg), எலாவி அச்சிட்ட மாதாவின் பாக்கள் (La Cantilene de Sainte Eulalie), இலெமேயின் வாழ்க்கை வரலாறு (கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு, La vie de Saint Leger) போன்றவை பிரெஞ்சு மொழியின் பழம் பெரும் நூல்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

உரோமான் மொழி பல வட்டார மொழிகளாகப் பிரிந்தது. ஓயில் மொழி (Langue d'oil) வட, கால் தேசத்திலும், ஓக்கு மொழி (Langue d'oc) தென் கால் தேசத்திலும் வழங்கின. 'இல்-தே-பிரான்சு' (Ile-de-France) என்ற வட்டாரத்தின் 'பிரென்சியன்' (Francien) எனும் வட்டாரமொழி, அரசியல் பொருளாதாரக் காரணங்களால் கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து வளர்ச்சியடைந்து, பிற்காலத்தில் பிரெஞ்சுமொழியாக உருப்பெற்றது.

ஒரு நாட்டு மக்களின் கலையும், பண்பாடும் அந்நாட்டு இலக்கியத்தில் இரண்டறக் கலந்துவிடுகின்றன. இலக்கியம் அத்தகைய கலை, பண்பாடுகளைப் புலப்படுத்துகிறது. பிரெஞ்சு இலக்கியம் ஏறக்குறைய கி.பி. 14 - ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே தழைத்து வளரத் தொடங்கிவிட்டது எனலாம். அது ஒவ்வொரு காலக் கட்டத்திலும் நாட்டு மக்களின் இன்பதுன்பங்களையும், வாழ்க்கையின் உயர்வு தாழ்வுகளையும், போர்களையும், அமைதி நிலையையும் புலப்படுத்தித் தன் இலக்கிய வாயிலாகப் பிறநாட்டிற்கும் உலகிற்கும் உயரிய சிந்தனைகளை வழங்கியது.

இடைக்காலம் (கி.பி. 9-15 நூற்றாண்டு வரை): இக்காலக்கட்டத்தில் வீரச்செயற் பாக்கள் (Les Chansons de geste) பாணர்களின்வாய் மொழியாகவும் கூத்துப் பாடலாகவும், தெருக்கூத்து நாடகமாகவும் வழங்கின. புதின இலக்கியத்தில் அகப்புதினங்கள் (Romans Courtois) மக்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்டன. 'பிரெஞ்சு தேசத்து மேரியின் பாக்கள்' (Les Lais de Marie de France) காதலைப் பற்றியனவாகவும், தேவதைகளைக் கதை மாந்தர்களாகக் கொண்ட கதைகளாகவும் விளங்குகின்றன. 'வட்டமேசைப் புதினங்கள்' (Les romans de la Table ronde), 'உரோசு புதினம்' (Le roman de la Rose) முதலியன புதின இலக்கியத்தில் பெருமைக்குரியன. 'வீரசாகசச் செயற் புதினங்கள்' (Les romans d'aventures) கி.பி. 12-15-ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஐரோப்பிய

மொழிகளில். அக்காலத்திலேயே மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, இலக்கியக் கலங்கரை விளக்கங்களாகத் திகழ்ந்தன. அவை பெரும்பாலும் கத்தோலிக்க மதச்சார்புடையனவாகவும், பயணம், போர், வீரதீரச்செயல்களைக் கொண்டனவாகவும் அமைந்தன.

பதினாறாம் நூற்றாண்டு: மனிதநேயம் மற்றும் பிரெஞ்சு இலக்கிய மறுமலர்ச்சி: இம் மறுமலர்ச்சி இத்தாலி தேச மறுமலர்ச்சிக்குப்பின் தோன்றியதாகும். ஏறக்குறைய (கி.பி. 1530-1560) முப்பதாண்டுகள் வரை இது நீடித்தது. மக்களின் வாழ்வும், இலக்கியச் செழிப்பும், பிரெஞ்சு நாட்டுக்கு ஒரு புதிய பாதை வகுத்துக் கொடுத்துப் பிற்கால இலக்கியத்திற்கு அடி கோலியது. கவிஞர்களும் இலக்கியப் படைப்பாளிகளும் பழைய கிரேக்க, இலத்தீன் மொழி இலக்கியங்களைத் தழுவத் தொடங்கினர். கொலம்பசு (Columbus) வாசுகோ-ட-காமா (Vasco Da Gama) போன்றவர்களின் உலகப்பயணங்கள் மக்களிடையே குறுகிய கருத்துகளைப் பரந்த உலகத்தைப்பற்றிய புதிய கருத்துகளைக் கொண்டுவந்தன. அச்சுக்கலை மிக்க வேகத்தில் வளர்ந்ததால் பலநூல்கள் அச்சேறின.

பிரான்சு நாட்டிற்கும் இத்தாலிய நாட்டிற்கும் போரினால் ஏற்பட்ட தொடர்பு, அமைதி உடன் பாட்டிற்குப் பிறகும் நீடித்துச் சமுதாய வாழ்விலும், கலை இலக்கிய வாழ்விலும் மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்கியது. மனிதநேயம் (Humanism) என்ற ஓர் அறிவு இயக்கம், மனிதனுடைய இப்போதைய நிலையைப்பற்றியும், அவனுடைய வரையறைகளையும், திறமையின் எல்லைகளைப் (Limitations and Capabilities) பற்றியும் ஆராய்ந்து, இடைக்காலத்திலிருந்தே தொடங்கி வந்த அறிவு இருட்டைப் போக்கியது. இவ்வகையில் பிரான்சு அரசுக் கல்லூரிக்குழு (College Royal de France கி.பி. 1530) என்ற ஓர் அமைப்பு, எழுத்தாளர்களையும் கவிஞர்களையும் இலக்கியவாதிகளையும் தன்னோடு இணைத்து மறுமலர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக அமைந்ததை இங்குக் குறிப்பிட வேண்டும். அவ்வமைப்பே பிற்காலத்தில் பிரான்சுக்கல்லூரியாக (College de France) வளர்ச்சி பெற்றது. தோரா (Dorat), உரோன்சார் (Ronsard), துய்பெல்யே (Du Bellay), பாயிபு (Baif) போன்ற அறிஞர்கள் பிரெஞ்சு மொழிக்கும் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் ஆற்றிய தொண்டுகள் என்றும் அழியாப்புகழ் உடையவை. துய்பெல்லே (Du Bellay) என்ற அறிஞர் 'பிரெஞ்சு மொழிக் காப்பும், வளர்ச்சித் திட்டமும்' (Defense et illustration de la langue Frangaise) என்ற நூலை கி.பி. 1549-ஆம் ஆண்டு எழுதிப் பிரெஞ்சு மொழிக் குப் புத்துயிர் அளித்தார். உரோன்சார் (Ronsard)

என்ற கவிஞர் உள்ளத்தைத் தொடும் கவிதைகளையும் உணர்ச்சிப் பிழம்பாளர் 'பதினான்கடிப்பா' (Sonnet) செய்யுள்களையும், 'பிரென்சியாது' (Franciade) என்னும் காப்பியத்தையும் படைத்து கி.பி. 16 - ஆம் நூற்றாண்டின் 'முடிசூடா இலக்கிய மன்னன்' என்னும் புகழ்பெற்றார்.

மோன்தேன் (Montaigne) என்ற அறிஞர் தம் முடைய 'முயற்சிகள்' (Essais) என்ற நூலில் தம்மைப் பற்றி அதாவது மனித இயலைப்பற்றியும், மனித உள்ளத்தில் பதிந்துகிடக்கும் ஆசைகளையும் உணர்ச்சிகளையும் ஏக்கத் தவிப்புகளையும், நம்பிக்கைகளையும் பற்றியும் எழுதினார். அது அக்காலத்தில் எல்லோராலும் வியந்து போற்றப்பட்ட ஒரு தத்துவ நோக்குடைய புதிய முயற்சியாகத் திகழ்ந்தது.

பதினேழாம் நூற்றாண்டு: இது கி.பி. 16 - ஆம் நூற்றாண்டிற்குப்பின் வருவதாக இருந்தாலும் இலக்கண இலக்கியக் கோட்பாடுகளால் பெரிதும் மாறுபட்டு விளங்குகிறது. முந்தைய கருத்துகளை எடுத்தாளாமல் தனித்தே இயங்கிய ஓர் இலக்கியக் காலக் கட்டமாக இது அமைந்தது. அரசன் '14 - ஆம் லூயியின் (Louis XIV) ஆட்சியில் இலக்கியமும் கலைகளும் நுண்கலைகளும் ஊக்குவிக்கப்பட்டன. அம்முயற்சிகள் உலக அரங்கில் பிரான்சு நாட்டைத் தனிச்சிறப்புமிக்க ஒரு நாடாக விளங்க வைத்தன. கத்தோலிக்கச் சமயம் அரசசமயமாக வீற்றிருந்த காலம் அது. இரகீன் (Racine), கொர்னேய் (Corneille), மோலியர் (Moliere) போன்றோர் நாடகத் துறையிலும், மல்தெர் (Malherbe), புவானோ (Boileau), இலாபோன் தேன் (La Fontaine) போன்றவர்கள் கவிதை, காப்பிய இலக்கணம், கற்பனை, நீதிக்கதை முதலியவற்றை எழுதிப் பிரெஞ்சு இலக்கியத்தில் அழியாப் புகழ்பெற்றனர். தேகார்ட்டே (Descartes), பெரோ (Perrault), பாசுசல் (Pascal) முதலியோரின் தத்துவப் படைப்புகளும் கதை, உரைநடைப்படைப்புகளும் சிறந்து விளங்கின. மேலும், இந்நூற்றாண்டில் பழைய கிரேக்க இலத்தீன் அறிஞர்களின் கருத்துகளுக்கு ஏற்ப இலக்கியம் படைப்பதா, இக்காலக்கட்டத்திற்குப் பொருந்திய கருத்துகளை நூல்களில் இடம்பெறச் செய்து இலக்கியம் படைப்பதா என்ற விவாதம் பெரிய அளவில் நடைபெற்றது. காலப் போக்கில் அறிஞர்களிடையே ஏற்பட்ட இவ்விரண்டு பிரிவுகளுமே பிரெஞ்சு இலக்கண இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உரமாக அமைந்துவிட்டன. இந்நூற்றாண்டு, இலக்கியத்தைப் பலவகைப் பிரிவுகளாகப் பிரித்து, ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு வடிவத்தை ஏற்படுத்தி, அதற்கான வரையறைகளையும் வகுத்துக் கொடுத்தது.

இலக்கிய இலக்கணப் படைப்புகள் காலத்தினால்

அழிந்து போகாமல் இருக்க அவ்வரையறைகள் மிகவும் இன்றியமையாதனவாகக் கருதப்பட்ட காலக் கட்டம் இது. இக்காலம் மொழி வளர்ச்சிக்கு ஓர் உயர்ந்த காலமாக விளங்கிற்று.

பொசுயே (Bossuet), புர்தாலு (Bourdaloue) போன்ற அறிஞர்கள் சமயத்தத்துவத் துறையில் மறக்க முடியாத அறிஞர்கள் ஆவர். மேடம் தே லாபையேத்து (Madame de la Fayette), மத்மாசல் தே சுகுய் தெரி (Mademoiselle de Scudery) போன்ற பெண் மணிகளின் நூற்றுக்கணக்கான பக்கங்களைக் கொண்ட புதினங்கள் அக்கால வாசகர்களின் மனத்தைக் கவர்ந்து உள்ளத்தைத் தொடுவனவாக இருந்தன. இந்த நூற்றாண்டில்தான் செல்வக் குடும்பத்துப் பெண்கள், சங்கங்களை (Salons) அமைத்து இன்பநிகழ்ச்சிகளிடையே இலக்கியத்தையும் வளரச் செய்து, பிரெஞ்சு மொழிக்கு என்னுயில்லாத, ஒரு புத்துணர்ச்சியையும், உலகப்பொது நோக்கையும் அமைத்துக்கொடுத்தனர். இச்சங்கங்களின், தலைவியர்களின் சீமாட்டித்தனம் (Preciosite) எனப்படும் உளத்தத்துவத்தை மோலியர் (Moliere) போன்ற நாடக ஆசிரியர்கள் அங்கதச் சுவைபட்டத் திறனாய்ந்தனர். ஆயினும், மொழி வளர்ச்சியிலும், மொழித்தாய்மையிலும் உள்ளத்தின் அடித்தளத்தில் படிந்துகிடக்கும் உணர்ச்சிகளை வெளிக்கொணர்ந்து இலக்கியத்தில் தனிஇடம் பிடிக்க வைத்ததிலும் இவர்களுக்கு முக்கிய பங்கு உண்டு.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு, (தத்துவ நூற்றாண்டு): கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டு, ஓர் அரசரின் ஆணைக்கும் கத்தோலிக்க சமயக் கோட்பாடுகளுக்கும் முதலாளித்துவ வன்முறைகளுக்கும் ஆட்பட்டுக்கிடந்தது. இலக்கியம், படித்த பணக்கார இனத்திடமே பெரிதும் பரவி இருந்த நிலை இப்போது சிறிது சிறிதாக மாறி வருவதைக் காணலாம். இந்த நூற்றாண்டிற்கு (கி.பி. 18) 'ஒளிமயமான நூற்றாண்டு' என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு. மன்னனின் ஆட்சியில் களைப்படைந்த மக்கள் புரட்சியை நோக்கியும் மக்கள் ஆட்சியை விரும்பியும், கனவு காணத் தொடங்கி விட்டனர். அதற்குத் துணையாகக் கவிதை வடிவில் எழுதப்பட்ட நூல்களை மறந்து, மக்களிடையே புதிய கருத்துகளைப் பரப்பவும் ஒரு சமுதாய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தவும், அறிஞர்கள் உரைநடையில் எழுதினர். சிறிது சிறிதாக அரசர்களின் ஆட்சி கவிழ்ந்து, கி.பி. 1789-ஆம் ஆண்டு பிரான்சுப் புரட்சி ஏற்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து தத்துவ மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது எனலாம். மோன்தெசுகியே (Montesquieu), உருசோ (Rousseau), வால்டேர் (Voltaire), போமர்சே (Beaumarchais) போன்ற அறிஞர்கள் தங்கள் நூல்

களின் வாயிலாகச் சமுதாயத்தில் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் கொடுமைகளையும், செல்வர்க்கு ஒரு நீதி, ஏழைக்கு ஒரு நீதி என்ற நிலையையும் தகர்த்து எறிந்தனர். சமுதாயத்திலுள்ள பழைய பழக்க வழக்கங்களையும், மூடக் கொள்கைகளையும் யாரும் விட்டு வைக்கவில்லை. பெரிய எழுத்தாளர் எவரும் சமயங்களில் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை.

இவ்வறிஞர்கள் உலகியல் ஆய்வைப்பற்றியும் மனித வாழ்க்கை நெறிமுறைகளைப் பற்றியும் சமுதாயக் கட்டுக்கோப்புகளைப் பற்றியும் சிந்தித்துப் புதிய கருத்துகளை, எளிய முறையில் எழுதி மக்களிடையே பரப்ப முயன்றனர். மனித ஆற்றலால் எதனையும் செய்ய முடியும் என்றும், மக்கள் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு அறிவியல் இன்றியமையாதது என்றும் எடுத்துரைத்தனர். இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் சிந்தனையில் ஒரு புதிய மனிதநேயம் தோன்றியது. இக்காலத்தில்தான் அறிவியல் துறையில் பல மாற்றங்களும் புதிய கண்டுபிடிப்புகளும் ஏற்பட்டன.

மோன் தெசுகியே (Montesquieu) என்ற அறிஞர் உயிரியல் துறையில் ஆராய்ச்சி செய்தார். வால்டேர் (Voltaire) என்ற கவிஞர் நியூட்டனின் (Newton) விதிகளைக் கவிதையில் வடித்தார். புய்போன் (Buffon) என்பவரை இயற்கை வரலாற்றின் மூலஆசிரியர் எனலாம். அறிவினால் ஆகாதது ஒன்றும் இல்லை; மதத்திற்குச் சமுதாயத்தில் பெரிய இடமில்லை; விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை, சுதந்திரதாகம், போன்ற கருத்துகளை மையமாகக் கொண்ட படைப்புகள் மிகப் பல இக்காலக் கட்டத்தில் வெளிவந்தன.

பிரெஞ்சு மொழியில் புதிய அகராதி ஒன்று இல்லாத நிலையில் திதரோ (Diderot), தலாம்பேர் (D'Alembert) போன்றவர்கள் அரும்பாடுபட்டுப் பல இடர்ப்பாடுகளுக்கு இடையே புதிய கலைச்சொற்களைத் தொகுத்துக் கலைக்களஞ்சியங்களை வெளியிட்டனர் (கி.பி. 1751-1766).

புத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு: இது வளமிக்க நூற்றாண்டு. இலக்கியத்தில் புதிய முயற்சிகளும், புதிய திருப்பங்களும், புதிய படைப்புகளும் தோன்றின. அரசியலில் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்புகளும், மாற்றங்களும் இலக்கண, இலக்கியங்களில் காணப்பட்டன. கற்பனையியல் (Romantism), நடப்பியல் (Realism), இயற்கையியல் (Naturalism), குறியீட்டியல் (Symbolism) என்பன போன்ற பல இலக்கிய இயக்கங்கள் தோன்றி மலர்ந்து செழித்தன.

சென்ற (கி.பி.18) நூற்றாண்டின் கருத்துகளை ஏற்றுப் பல எழுத்தாளர்களும், கவிஞர்களும், அரசியல் மற்றும் சமுதாயத் தொடர்பான செய்திகளை எழுத்

தில் வடித்தனர்; என்றாலும் சில எழுத்தாளர்கள் முழுமூச்சில் அரசியலில் இறங்கிவிட்டனர். இலமார்தீன் (Lamartine), விக்டர் யுகோ (Victor Hugo) போன்றோர் அரசியலில் ஈடுபட்டனர். விக்னி (Vigny) என்ற மற்றொரு கவிஞர் அரசியல் வாக்கெடுப்பில் ஒரு வேட்பாளர் ஆனார். சோலா (Zola) போன்ற புதின ஆசிரியர்கள் குடியரசு ஆட்சிமுறைக்கு ஆதரவாகச் சம நிலைச்சமுதாயக் கருத்துகளைப் பின்னணியாகக் கொண்டு பல புதினங்களைப் படைத்தனர்.

தொழிலாளர்களின் துயர் துடைக்கவும் சமுதாய அநீதிகளைப் போக்கவும் சமத்துவம் மட்டும்தான் போதாது; சமுதாய நீதியும் ஒழுங்கு முறையும் வேண்டும் என வற்புறுத்தவும் எழுத்தாளர்கள் அறைகூவல் விடுத்தனர். கத்தோலிக்க எழுத்தாளர்களாகிய இலமெனே (Lamennais), இலகோர்தோர் (Lacordaire), மோன் தலாம் பேர் (Montalembert) போன்றவர்கள் சமயக் கருத்துகளுக்கு மாறுபட்டு, தனித்தே இயங்கிச் சமுதாய நேர்மையிலும் சமத்துவத்திலும் ஆர்வம் காட்டினர். மூன்றாம் பிரெஞ்சுக் குடியரசில் தான் தொழிலாளர் இனத்திற்கு என்று ஒரு தொழிற்சட்டத் தொகுப்பு (Legislation Social) ஏற்பட்டது. காரல் மார்க்சு (Karl Marx) என்ற செருமனிய நாட்டு அரசியல் எழுத்தாளரின் சமநிலைச் சமுதாயக் கொள்கைகளைப் பெரும்பாலான அறிஞர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு மார்க்சியக் கொள்கைகளை உலக அரங்கில் பரப்பத் தொடங்கினர்.

இலக்கியத் துறையில் கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாண்டில் நான்கு இலக்கியக் கருத்தோட்டங்கள் இருந்தன எனலாம். அவை கற்பனையியல், நடப்பியல், இயற்கையியல், குறியீட்டியல் என்பனவாகும். அவ்வாறு தனித்தனியான கருத்துக் குழாங்கள் இருப்பினும், இலக்கியத்தைப் பற்றியும் கலைகளைப் பற்றியும் மனிதன் சமுதாய அரங்கில் இயங்கும் முறைகளைப் பற்றியும் ஒருமித்த கண்ணோட்டம் உடையனவாய் அவை விளங்கின.

அவற்றில் கற்பனையியல் கற்பனைக்கும், நுண்ணிய உணர்ச்சிக்கும், தனி மனிதனின் உணர்வுகளுக்கும் முதலிடம் கொடுத்தது. இயற்கையில் மனித உள் எடுத்து உணர்வுகளின் வெளிப்பாட்டைக் கண்டனர்; கலைக்குக் கட்டுத்திட்டங்கள் இல்லாமல் செய்தனர். கவிதை எதைப்பற்றி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம்; கற்பனைக்கு வரையறையே கிடையாது என்று பறைசாற்றினர்.

நாடகத்தைப் பலகலைகளும் கலந்த பலவிதமான மொழித்தரங்களிலும் எழுதலாம் என்று நடைமுறைப்படுத்தினர். அவல நாடக விதிகளையும்,

நகைச்சுவை நாடகவிதிகளையும் ஒன்றோடொன்று பின்னி அகநாடகங்களாக (Drames Romantiques) மக்கள் மத்தியில் பரப்பினர். விக்டர் யுகோ (Victor Hugo), முய்சே (Musset), விக்னி (Vigny) போன்ற நாடக ஆசிரியர்கள் அகநாடக ஆசிரியர்களாக உலகப்புக்ழ் பெற்றனர்.

நடப்பியல், கற்பனையிலிருந்து வேறுபட்டு விளங்குகிறது. இயற்கைதான் கலை என்பதையும் இயற்கைதான் உண்மை என்பதையும் எல்லையற்ற கற்பனையையும் அது ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அறிவால் உணர்ந்த, நடுநிலை தவறாத அறிவியல் விதிகள் கையாளப்பட்டன. சான்றுகளின் நேர்மையைச் சீர்தூக்கி அறிந்து தங்களுடைய சொந்த எண்ணம், கருத்து முதலியவற்றைத் தவிர்த்து அறிவோடு ஒத்த நிகழ்ச்சிகளையே நடப்பியல் புதின ஆசிரியர்கள் கையாண்டார்கள். அவ்வகையில் பல்சாக்கு (Balzac), இசுதான்தால் (Stendhal), புளோபெர் (Flaubert) போன்றவர்களைப் பிரெஞ்சு இலக்கிய உலகம் என்றும் மறவாது.

ஐம்புலன்களாலும் உள்ளம் ஆட்டிவைக்கப்பட்டு, வாழும் இடத்திற்கு ஏற்பவும், சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்பவும் மனிதன் மாறுபட்டு விளங்குகிறான். அவன் உணர்ச்சிகளும், மாறுபட்ட உடற்கூறுகளால் உந்தப்பட்டு இயற்கையையும் நல்லொழுக்கத்தையும் விட்டு விலகிச் செல்கின்றன. இத்தகைய கருத்துகளைச் சோலா (Zola), தோதே (Daudet), மாப்பசான் (Maupassant) போன்ற நடப்பியல் புதின ஆசிரியர்கள் தங்கள் புதினங்களில் படைத்தனர்.

நடப்பதை அப்படியே சித்திரிப்பதில் ஒன்றும் இல்லை என்று உணர்ந்த குறியீட்டியல் கவிஞர்களான நெர்வால் (Nerval), மலார்மே (Mallarme), இரேம்போ (Rimbaud), வெர்லேன் (Verlaine), போன்றோர் புரியாத புதிர்கள் மக்களைச் சுற்றி எல்லாவற்றிலும் உள்ளன; அதுதான் உண்மை இலக்கியக்கலை என்று கருதினர். ஒரு குறியை (Symbol) மையமாக வைத்துப் பிடிபடாத, இசைமயமான, இனம் புரியாத, மாயம் போன்ற கவிதைகளை அவர்கள் வடித்தனர். அவற்றில் புரிந்து கொள்ள முடியாத ஆழ்மனத் தத்துவங்கள் நிறைய உள்ளன. படிப்போர் திகைத்துத் திணறிப்போகும் வகையில் அவை அமைந்துள்ளன.

இருபதாம் நூற்றாண்டு: இந்த அணு அறிவியல் நூற்றாண்டில் பிரெஞ்சு இலக்கியம் எல்லாத் துறைகளிலும் ஏவுகணை வேகத்தில் வளர்ச்சியடைந்து கொண்டிருக்கிறது. பழைய இலக்கண இலக்கியக் கோட்பாடுகள் அனைத்தும் தகர்த்து எறியப்பட்டு விட்டன. புதிய கவிதை, புதிய புதினம், புதிய நாட

கம், புதிய வரலாறு, புதிய இலக்கியத் திறனாய்வு ஆகியவை உருவாயின. அவற்றின் ஆசிரியர்கள் வாசகர்களுக்கும் பார்ப்போர்க்கும் இடமளித்துத் தங்கள் படைப்புகளை நுட்பமான கண்ணோட்டத்தில் உருவாக்குகின்றனர். அலன் ரோப்கிரியே (Allain Robbe Grillet), நத்தாலி சரோத்து (Nathalie Sarraute) போன்றவர்கள் புதிய புதினத்தின் சிற்பிகள் எனலாம்.

இப்போதைய உலகில் மனிதன் படும் துன்பங்கள், அவலங்கள், மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் படுகொலை செய்து கொள்வது போன்ற வாழ்க்கை இயக்கத்தை (Existentialism) உற்று நோக்கினால் உலகம் பைத்தியக்கார நிலையிலும் (Absurdity) குமட்டல்வரும் நிலையிலும் (Nausea) இயங்குவதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். எதிலும் எப்போதும் போட்டி, எதிர்ப்பு, விட்டுக்கொடுக்காத மனப்போக்கு, பணம், பதவிநாட்டம் முதலியன நிறைந்து காணப்படுகின்றன. இத்தகைய கருத்துக் கண்ணோட்டங்கள் நிறைந்தவை இந்த எழுத்தாளர்களின் எழுத்தோவியங்கள். இவைகளில் உலகம், இறைவன், பக்தி, மதம் போன்றன இல்லை. இக்கால எழுத்துலகம் மிகவும் சிக்கலான கருத்துகளைக் கொண்டு நாள்தோறும் மாறிக்கொண்டு வருகிறது. இர.நட.

துணை நூல்கள்:

Antoine (Adam), Histoire de la Litterature Francaise, Del Ducas, Pans, 1958.

Bedier et Hazard, Histoire de la Litterature Francaise, Edition Larousse, 1965, en deux volumes.

Lagarde et Michard, Les grands Auteurs Francais du Programme, Edition Bordas, Paris, 1969.

Lanson (Gustave), Litterature Francaise, Hachette, Paris, 1966.

Pari. (Gastone), Litterature Francaise au Moyen age, Paris, 1956.

பிரெஞ்சு மொழி: பிரெஞ்சு மொழி இலத்தின் வழித்தோன்றிய மொழிகளுள் (Romance Language) ஒன்றாகும். அம் மொழிகள் இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தில் இத்தாலிய மொழிப் பிரிவைச் சேர்ந்தவை. அவை அனைத்தும் இலத்தீன் மொழியிலிருந்து தோன்றியவை. அவற்றுள் பிரெஞ்சு மொழி முக்கிய மொழியாகும். இம்மொழி உலகம் தழுவிய நிலையில் மிக முக்கியமான இடத்தைப்

பெற்றுள்ளது எனலாம். இம்மொழி இருபத்தொரு நாடுகளில் அரசியல் மொழியாகவும், ஆப்பிரிக்கா, பெல்சியம், கனடா, இலக்சம்பர்க்கு, சுவீட்சர் லாந்து, செர்சி போன்ற பல் நாடுகளில் துணை அரசியல் மொழியாகவும் உள்ளது. பிரான்சு நாட்டிலும், கார்சிகாவிலும் 470,00,000 மக்கள் இம் மொழியைப் பேசுகின்றனர். சுவீட்சர்லாந்தில் 1,00,000 மக்களும், மொனாக்கோவில் 20,500 மக்களும், இத்தாலியில் 1,00,000 மக்களும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் 1,50,00,000 மக்களும் பிரெஞ்சுமொழி பேசுவோராக உள்ளனர். மேலும், 50,00,000 ஆப்பிரிக்க மக்களும், 40,00,000 இந்தோ-சீன மக்களும் இம் மொழியை முக்கியமான தொடர்பு மொழியாகப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

பிரெஞ்சு மொழிபாரிசில் வழங்கும் கிளைமொழியின் அடிப்படையில் தோன்றியதாகும். இக்கிளைமொழி கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் முதன்மை பெற்றது. அதற்கு முன்னர் பிற கிளைமொழிகள் முக்கியமாக நார்மன் கிளைமொழியும், பிக்கார்டு போன்ற வடக்குக் கிளைமொழிகளும் முதன்மை பெற்று விளங்கின. வில்லர்சு-காட்டரெட்சு ஆணை (கி.பி. 1539) பிரென்சியன் கிளைமொழியே அரசியல் மொழி என அறிவித்த அன்று முதல் நிலைமொழியான பிரெஞ்சுமொழி மெல்ல வளரத் தொடங்கியது. பிற கிளைமொழிகள் அண்மைக் காலம் வரை அரசியல் முறையிலேயே புறக்கணிக்கப்பட்டன. ஆயினும், கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில்தான் நிலைமொழி எல்லா நிலப்பகுதிகளிலும் மக்களிடையே வழக்கிற்கு வந்தது.

பிற ஐரோப்பிய இலத்தீன் வழித்தோன்றிய மொழிப் பகுதிகளைக் காட்டிலும் பிரான்சில் வழங்கிய மொழியில் மிக விரைவில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டேயிருந்தன. ஒலிப்பியல், சொல்லியல், தொடரியல் போன்ற பல நிலைகளில் இம் மொழி பல மாற்றங்களைக் கண்டது. இலத்தீனை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல சொற்கள், பல கிளைமொழிச் சொற்கள், பழமைக் கூறுகள் போன்றவை நீக்கப்பட்டன. சொல்ல வேண்டியதைத் தெளிவாகவும், சுருக்கமாகவும் கூறவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் எழுந்த சீர்திருத்தங்கள் இம்மொழியைச் சிறந்த இலக்கிய மொழியாக மாற்றி அமைத்துவிட்டன. எண்ணற்ற கடினமான உச்சரிப்புகளைக் கொண்டிருந்தபோதிலும், பிரெஞ்சுமொழி செல்வாக்குப் பெற்ற மொழியாக விளங்குவதற்குக் காரணம், கி.பி. 18 - ஆம் நூற்றாண்டில் இம்மொழிக்கு எழுதப்பட்ட ஒழுங்கான, முழுமையான இலக்கணமே ஆகும். இதனாலேயே இத்தாவி மொழி கற்பதற்கு எளிய மொழியாக இருப்பிலும், பிற இலத்தீன் வழித்

தோன்றிய மொழி பேசும் மக்கள் பிரெஞ்சு மொழியையே பள்ளிகளில் விரும்பிக்கற்றனர்.

சார்லமன் மன்னரின் இரு பேரர்களுக்கிடையே கி.பி. 842-இல் நிகழ்ந்த இசுட்ராசு பெர்கு உடன் படிக்கையே பிரெஞ்சு மொழியில் காணக் கிடக்கும் முதல் எழுத்துச் சான்று ஆகும். யூலாவியா என்னும் அறிஞரால் கி.பி. 880-882-இல் எழுதப்பட்ட எழுத்துத் தொடர்கள் இரண்டாவதாகக் காணப்படும் எழுத்துச் சான்று ஆகும். அதன் பின்னர், பிரெஞ்சுமொழி வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கியது. பிரெஞ்சு மொழி வளர்ச்சிக்காலத்தில் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலப் பகுதியைப் பழைய பிரெஞ்சுக்காலம் என்றும், கி.பி. 16 - ஆம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதியை இடைக்காலம் என்றும், அதன் பின்னர் உள்ள பகுதியை இக்காலம் என்றும் பிரிக்கலாம்.

இப்போது பிரான்சு நாட்டில் வழங்கும் கிளைமொழிகள் நிலப்பரப்பின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்படுகின்றன. அவை பயிர்த்தொழில் செய்யும் உழவர்களிடையில்தான் பெரும்பாலும் வழக்கிலுள்ளன. அவற்றிற்கு விதிவிலக்காகப் பெல்சியத்தில் வழங்கும் வாலோன் கிளைமொழி கி.பி. 1600 - இலிருந்து வளமான கிளைமொழி இலக்கியத்தை வளர்த்து வந்துள்ளது. பிற கிளைமொழிகள் மத்திய கிளைமொழிகள், வடக்குக் கிளைமொழிகள், கிழக்குக் கிளைமொழிகள், மேற்குக் கிளைமொழிகள், தென்மேற்குக் கிளைமொழிகள் என ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆங்கிலமொழியைப் போன்று பிரெஞ்சுமொழியும் இலத்தீன் எழுத்துகளிலேயே எழுதப்படுகிறது. ஆயினும், சில எழுத்துகள் சிறப்புக் குறியீடுகள் இட்டு எழுதப்படுகின்றன.

பிரெஞ்சுமொழி பிற இலத்தீன் வழிவந்த மொழிகளைப் போன்றே ஆண், பெண் பால்களையும், ஒருமை, பன்மை எண்களையும் கொண்டுள்ளது. இம் மொழியில் பால்பகுப்பு இலக்கணப் பால் பகுப்பே அன்றி இயற்கைப் பால்பகுப்பு அன்று. பால்பகுப்புக் காட்டும் உயிரினங்களில் ஆணினம் காட்டுவன ஆண் பாலாகவும், பெண்ணினம் காட்டுவன பெண்பாலாகவும் இருக்க, பால்பகுப்பற்ற அஃறிணைச் சொற்களுள் பல ஆண்பாலாகவும், பல பெண்பாலாகவும் உள்ளன.

ஆங்கில மொழியினைப் போன்றே இதன் கண்ணும பொதுச் சுட்டுகளும் சிறப்புச் சுட்டுகளும் காணப்படினும், இவற்றுடன் வரும் பெயர்களுக்கேற்ப ஆண் பெண், பால்பகுப்பும், ஒருமை, பன்மை எண்பகுப்பும் இச்சுட்டுகள் காட்டி நிற்கின்றன. இத்

நிலையை இம்மொழிப் பெயரடைகளிலும் காணலாம். பிரெஞ்சுமொழி வினைகள் தமிழ் மொழியைப்போன்று இடம் காட்டும் விகுதிகளைப்பெற்றுள்ளன. நெருங்கிய நண்பர்கள், உறவினர்கள். குழந்தைகள், விலங்குகள் போன்றவற்றையே 'து' என்ற சொல்லால் குறிப்பர். நெருங்கிய பழக்கமில்லாதவரிடத்து உரையாடுகையில் வெளசு (நீங்கள்) என்ற சொல்லையே பயன்படுத்துவர். இம்மொழியின் வினைச் சொற்களை அவை ஏற்கும் செய்வென் எச்ச விகுதிகளின் அடிப்படையில் நான்கு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர்.

- எர் பார்லெர் parl-er பேசு
- இர் பினிர் fin-ir முடிக்க
- ரெ வென்ட்ரெ vend-re விற்க
- ஒயிர் ரிசீவொயிர் recev-oir ஏற்க

தமிழ்மொழியைப் போன்றே பிரெஞ்சு மொழியிலும் ஏவல்வினைகள் ஒருமை, பன்மை காட்டி நிற்கின்றன.

- பார்லெ parl-e பேசு
- பார்லெசு parl-ez பேசுங்கள்

இம்மொழியின்கண் கிரேக்க மொழிச் சொற்களும் கெல்டிக்கு, செருமன், அரபு, இத்தாலி, இசுபானிசு, போச்சுகிசு ஆகிய மொழிச்சொற்களும் காணப்படுகின்றன. எம்.சு.

துணை நூல் :

அகத்தியலிங்கம், ச., உலகமொழிகள்-முதல் பகுதி, அண்ணாமலை நகர், 1968.

பிரெய்ல் எழுத்து முறை: பார்வையற்றவர்கள் எந்தச் செயலையும் செய்ய இயலாது. அவர்கள் சமுதாயத்திற்கு ஒரு களங்கம் விளைவிக்கும் சின்னம் என்பது போன்ற பல்வேறு கருத்துகளைத் தொன்றுதொட்டு மக்கள் கொண்டிருந்தார்கள். அம் மனப்பான்மை காலப்போக்கில் மாற்றமடைந்தது. பார்வையற்றவர்களாலும் ஓரளவு கல்வியறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ள இயலும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. அந்த நிலையை உறுதிப்படுத்திக் காட்டியவர் சான் உலாயி என்பவர். அவர் தம் ஆராய்ச்சி மூலம் பார்வையற்றோருக்கு ஒரு புதிய எழுத்து முறையைக் கண்டு பிடித்தார். அது பிரெய்ல் எழுத்துமுறை (Braille Method) எனப்படும்.

சான் உலாயி கி.பி. 1829-ஆம் ஆண்டு கண்டு பிடித்த பிரெய்ல் எழுத்து முறை பார்வையற்றோரின் வாழ்வில் ஒரு மறுமலர்ச்சியை விளைவித்தது. அதன்மூலம் கல்வி அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ளப்

பார்வையின்மையினால் பாதிக்கப்பட்ட பலரும் முன்வந்தனர்.

பிரெய்ல் முறையானது உப்பிய எழுத்துகளைக் குறிக்கக்கூடிய மேலெழும்பிய புள்ளிகளான ஓர் அமைப்பாகும். படம் 1 - இல் காட்டப்பட்டுள்ள அமைப்பிலிருந்து ஒன்று அல்லது பல புள்ளிகளைப் பயன்படுத்தி ஒரு சொல்லை உருவாக்கலாம். இந்த அமைப்பு முறைக்குப் 'பிரெய்ல் குழு' (Braille cell) என்று பெயர். இந்தக் குழுவில் உள்ள புள்ளிகளுக்கு ஒன்று முதல் ஆறு வரை எண்கள் தரப்பட்டு, அவற்றை அந்த எண்களைக் கொண்டே குறிப்பிடுகின்றனர். இப்புள்ளிகளின் உதவியால் கிடைக்கக்கூடிய பல்வேறு இணைப்புகளைக் கொண்டு பார்வையற்ற ஒரு குழந்தை பிரெய்ல் குழு மூலம் தேவையான சொற்களை எழுதவோ படிக்கவோ முடிகிறது.

1	●	●	4
2	●	●	5
3	●	●	6

படம் 1 - பிரெய்ல் குழு

பெர்கின்சு பிரெய்லர் (Perkins Braille) என்ற ஓர் இயந்திரம் மேலே கூறியபடி தேவையான புள்ளிகளைப் பதிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்த இயந்திரத்தின் முன்பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஆறுசாவி்களும் மேற்கூறிய ஆறு புள்ளிகளைப் குறிப்பதாக அமைந்துள்ளன. பொதுவாக இந்த இயந்திரத்தையே ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். இப்போது இது இந்தியாவிலும் தயாரிக்கப்படுகிறது.

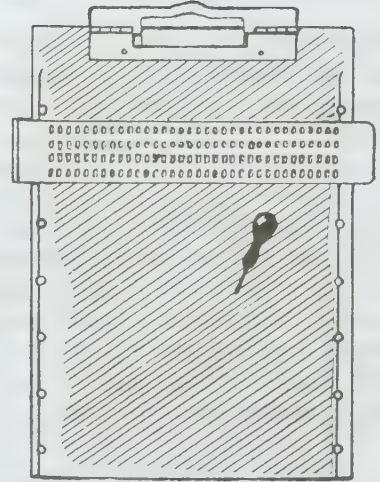
பார்வையற்ற மாணவர்கள் எழுதுவதற்குத் தொன்று தொட்டுப் பயன்படுத்தி வருவது பிரெய்ல் எழுதுபலகையும் எழுதுகோலுமாகும் (படம்.3 - இல் காட்டப்பட்டுள்ளபடி). அனைத்துஎழுதுபலகைகளும் இரண்டு அடுக்குப்பலகைகளைக் கொண்டனவாகவும் ஒரு மரப்பலகையில் பொருத்தக்கூடிய வகையிலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அதனோடு கைப்பிடியுடன் கூடிய கூர்முனை கொண்ட இரும்பினாலான ஓர் ஆணியும் உண்டு. இதையே எழுத்தாணி (Stylus) என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். இதனைப் பார்வை பழுதானோருக்கான எழுத்தாணி எனலாம். எழுத்தாணியானது ஓலைகளில் குழியாகக் கீறப் பயன்பட்டது; ஆனால், பார்வை பழுதானோருக்கான இந்த எழுத்தாணியானது எழுத்துகளையும், எண்களையும் உப்பவைக்கும். இவ்வாறு உயர்ந்து அமையும் எழுத்துக்களையும் எண்களையும் பார்வை பழுதானவர்கள் தங்கள் விரல்களின் நுனியினால் தொட்டுணர்ந்து படிக்க முடிகிறது. தேவையான மேலெழும்பிய

படம் 2 - பெர்கின்சு பிரெய்லர்

புள்ளிகளை ஏற்படுத்துவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள எழுத்தாணியால் மேலே உள்ள அடுக்கில் நான்கு வரிசைகளிலுள்ள துளைகளில் குத்தப்படுகிறது. அதன் விளைவாக இரண்டாம் அடுக்கில் பிரெய்ல் குழுக்களாக அமைந்துள்ள குழிகளில் கொடுக்கப்பட்ட விசையானது அந்தந்தப் புள்ளிகளைப் பொறுத்துவிழுகிறது. அதுபோல எழுதுபவரின் மூலம் எழுதுவதற்கு இரண்டு அடுக்குகளுக்கும் இடையில் தாள் வைக்கப்பட்டுப் புள்ளிகள் மேலிருந்து கீழாகத் தனித்தாளில் போடப்படுகின்றன. ஆகவே, சிலேட்டில் எழுதும்போது வலப்புறமிருந்து இடப்புறமாகவும், அதைப் படிக்கும்போது பதிவான தாளைத் திருப்பி வைத்து இடப்புறமிருந்து வலப்புறமாகவும் படிக்கவேண்டும்.

நிலையான ஆங்கில பிரெய்ல் இரண்டு தரங்களைக் (Grades) கொண்டது. தரம் ஒன்றில், எழுத்துகள், நிறுத்தக்குறியீடுகள், எண்கள் ஆகியவை அடங்கியுள்ளன. அதைப் பயன்படுத்தி எழுதினால் நீண்டநேரமும், மிகுதியான எழுத்துகளும் தேவைப்படுவதால் தரம் இரண்டைக் (Grade - 2) கண்டுபிடித்தனர். பிரெய்ல் தரம் இரண்டில் 185 சுருக்கங்களும், குறுகிய அமைப்புச் சொற்களும் (Short form words) அடங்கும்.

படம். 3. சிலேட்டும் எழுத்தாணியும்

படம் - 4 - இல் ஒவ்வொரு ஆங்கில எழுத்துக்கும் சரியான பிரெய்ல் வடிவம் தரப்பட்டுள்ளது. இதில் a இலிருந்து j வரை உள்ள எழுத்துகள் இடத்திற்குத்

1	2	3	4	5	6	7	8	9	0
a	b	c	d	e	f	g	h	i	j
• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •
• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •
• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •
k	l	m	n	o	p	q	r	s	t
• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •
• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •
• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •
	u	v	w	x	y	z			
	• •	• •	• •	• •	• •	• •			
	• •	• •	• •	• •	• •	• •			
	• •	• •	• •	• •	• •	• •			

பிரெய்ல் எழுத்துகள் தரம் ஒன்று

தகுந்தவாறுசில சமயம் 1 முதல் 10வரை எண்களையும் குறிக்க உதவும். படத்தில் 1 முதல் 10 எழுத்துகள் பிரெய்ல் குழுவின் முதல் இரண்டு வரிசைகளை மட்டுமே தழுவிருக்கக் காணலாம். முதலில் உள்ள பத்து எழுத்துகளுடன் பிரெய்ல் குழுவில் உள்ள மூன்றாம் வரிசையில் புள்ளி 3-ஐச் சேர்த்தால் அடுத்த பத்து எழுத்துகள் கிடைக்கும். அதுபோலவே k, l, m, n, o ஆகிய எழுத்துகளுடன் புள்ளி 6ஐச் சேர்த்தால் y-வைத் தவிர மீதி எண்கள் கிடைக்கும்.

அதைப்போலவே இந்த ஆறுபுள்ளிகளைக் கொண்டு இந்தியாவிலுள்ள அனைத்து மொழிகளுக்கும் பிரெய்ல் வடிவ எழுத்துகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை, இந்து-பிரெய்ல் (Hindu-Braille) எனக் கூறப்படும்.

சராசரியாக ஒருவர் பிரெய்ல் முறையில் படிக்கும் வேகமானது ஒரு நிமிடத்திற்கு 150 சொற்களிலிருந்து 160 சொற்கள் வரை இருக்கும். மிகுந்த திறமையுடையவர்கள் ஒரு நிமிடத்திற்கு 300 சொற்கள் வரை படிக்க முடியும். என்.மு.

துணை நூல்கள்:

Cutsforth, T.D., Blind in School and Society, American Foundation for the Blind, New York, 1951.

Peitone, A.J., Helping the Visually Handicapped Child in a Regular Class-Bureau of Publi-

cations, Columbia University, New York 1957.

பிரெய்ல் அகசுத்தீன், 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்த ஓர் ஆங்கில எழுத்தாளர். சிறந்த அரசியல்வாதியாகவும், நிருவாகத்திறன் உள்ளவராகவும் இவர் வாழ்ந்தார். இவர் கி.பி. 1860-ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து நாட்டில் இலிவர்பூலுக்கு (Liverpool) அருகில் ஒரு சிற்றூரில் பிறந்தார்; இவர் கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்துச் சட்டவல்லுநராகத் தேர்ந்தார்.

பிறகு பிரெய்ல் அகசுத்தீன் (Birrell Augustine) இலண்டன் பல்கலைக்கழகச் சட்டக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக கி.பி. 1886 முதல் பணியாற்றினார். 'இடைக்கூற்றுகள்' (நடுவர் தீர்ப்பினைத் தெரிவிக்கும் சட்ட முறை மதிப்பில்லாத கருத்துகள் - Obiter dicta) என்னும் கட்டுரைத் தொகுதியினை இவர், கி.பி. 1884-இல் வெளியிட்டார். இவர் சுவைபட எழுதும் கட்டுரையாளர் என்பதையும் சிறந்த இலக்கியத் திறனாய்வாளர் என்பதனையும் அந்நூல் உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டியது. தாராளவாதக் கட்சியின் (Liberal Party) சார்பில் இவர் கி.பி. 1889-ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயப்பாராளுமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இவர் சிறந்த அரசியல்வாதியாகவும் பேச்சுக் கலையில் வல்லவராகவும் விளங்கினார். இவர் பாராளுமன்றத்தில் நகைச்சுவை ததும்பப் பேசியதால் இவருடைய முறையைப் 'பிரலிங்' என்ற

புதுச்சொல்லால் குறித்தனர். இவர் கல்வி அமைச்சராக 1906-ஆம் ஆண்டில் பணியாற்றினார்.

அரசு இவரது திறமையை அறிந்து அயர்லாந்திற்குத் தலைமைச் செயலாளராக 1907-இல் நியமித்தது. ஏறத்தாழ ஒன்பது ஆண்டுகட்கும் மேலாக இவர் அப்பணியைத் திறம்படச் செய்தார். அச்சமயம் பல சிக்கல்கள் நிறைந்ததாக அப்பகுதி விளங்கினாலும் இவரின் சீரிய முயற்சியால் நிருவாகச் சீர்திருத்தங்கள் பல செய்யப்பட்டன. இவர் பிறகு 1916-இல் பாராளுமன்றத்தினின்றும் விலகிவிட்டார்; இரண்டு ஆண்டுகளிலேயே அரசியலிலிருந்தும் வெளியேறிவிட்டார். அமைதிச் சூழலில் மேலும் பல நூல்கள் இயற்றி வெளியிட்டார். இவரது தனித்தன்மை, நகைச்சுவை ததும்பும் பேச்சு, அரசியல் முதிர்வு ஆகியவை இவரைச் சிறந்த கட்டுரையாளர், சிறந்த திறனாய்வாளர் என்று உலகுக்கு உணர்த்தின. இவர் 1933-இல் காலமானார். கோ.இரா.

பிரேகு, செகோசலோவாகியா நாட்டின் தலைநகரமாகும். இது கடல் மட்டத்திலிருந்து 218 மீ. உயரத்தில் மோல்டா ஆற்றின் மேற்குப்பகுதியில் உள்ளது; வியன்னா நகரிலிருந்து ஏறத்தாழ 200 கி.மீ தொலைவில் வடமேற்கே அமைந்திருக்கிறது. இது 187 ச.கி.மீ. பரப்பளவுடையது.

இக்காலப் பிரேகு (Prague) நகரமானது ஆற்றங்கரையிலிருந்து அருகிலுள்ள குன்றுப் பகுதிவரை பரவியுள்ளது. குன்றுப் பகுதி நகரின் போக்குவரத்திற்கு இடையூறாக இருந்தாலும் நகருக்கு எழிலூட்டுகிறது. இடைக்காலத்தில் சித்திர வேலைப்பாடுகளுடன் எழுந்த மாட மாளிகைகளும், கூட கோபுரங்களும் எண்ணற்ற பூஞ்சோலைகளும் நகரின் அழகிற்கு அழகு சேர்க்கின்றன.

நகரின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்கள் பண்டைய தோற்றத்துடன் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இராடுகேனி (Hradcany) குன்றின்மேல் கி.பி. 16, 17-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கட்டப்பட்ட அரண்மனை இப்போதைய குடியரசுத் தலைவர் வாழ்விடமாக உள்ளது. முன்னாளில் அதில் பொகீமிய அரசர் வாழ்ந்து வந்தார். பல மாளிகைகள் 'கோதிக்கு' (Gothic) கட்டடக் கலையில் அமைந்துள்ளன. பழங்கால அரண்மனைகள் சிலவற்றில் இக்கால அரசு அலுவலகங்கள் இயங்குகின்றன. பழைய நகரில் எண்ணற்ற நினைவுச் சின்னங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் முக்கியமானவை கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த யூதர்களின் கல்லறைகளும், கோயில்களும் ஆகும்.

இப்போதைய நகரத்தின் நடுப்பகுதிக்கு வென்செசுலாசு சதுக்கம் (Wenceslas Square) என்று பெயர். அப்பகுதியில் வென்செசுலாசின் சிலையும் தேசிய அருங்காட்சியகமும் அமைந்துள்ளன.

நான்காம் சார்லசினால் கி.பி 1348-ஆம் ஆண்டு முதன்முதலில் மத்திய ஐரோப்பாவில் பிரேகு பல்கலைக்கழகம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. தொழில்நுட்ப பல்கலைக்கழகம் (கி.பி. 1707) பல புதிய பாடப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தி நல்லமுறையில் வளர்ந்திருக்கிறது. இதைத்தவிர பிரேகு பொருளாதாரப் பள்ளியும் (Prague School of Economics), கலை கைத்தொழில் பள்ளியும், ஓவியக் கலைப் பள்ளியும், இசை நாட்டிய, நிழற்படக் கல்விக்கூடமும் (Academy of Music, Dancing & Film) உடற்பயிற்சி நிறுவனமும் இங்குள்ளன. இங்குள்ள தேசிய கலைக்கூடத்தில் புகழ்பெற்ற செக் கலைஞர்கள், சுலோவாக் கலைஞர்கள், அயல்நாட்டுக் கலைஞர்கள் முதலியோர் வடித்த அரிய சிற்பங்களும் ஓவியங்களும் உள்ளன. இங்குக் கோதிக்குக் கலைப்பொருள்களும் திரட்டி வைக்கப்பட்டுள்ளன. பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் விலைமதிக்கமுடியாத சுவடிகளும், பழங்காலத்தில் அச்சடிக்கப்பட்ட நூல்களும் திரட்டிவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இது ஒரு தொழிற்சாலை நகரமாகும். இங்கு நெசவாலைகளும், இரசாயனத் தொழிற்சாலைகளும் காகிதம் மற்றும் கண்ணாடித் தொழிற்சாலைகளும் காணப்படுகின்றன. சில குறிப்பிட்ட உயர்தரப் பொறியியல் கருவிகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. தானியங்கி ஊர்திகளும் (Automobiles), உந்து வண்டிகளும், பேருந்துகளும், வானூர்திகளும், புகை வண்டிகளும், இயந்திரக் கருவிகளும், இயந்திரத் தூக்கிகளும் (Cranes), கொதிகலன்களும், மின்சாரக் கருவிகளும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

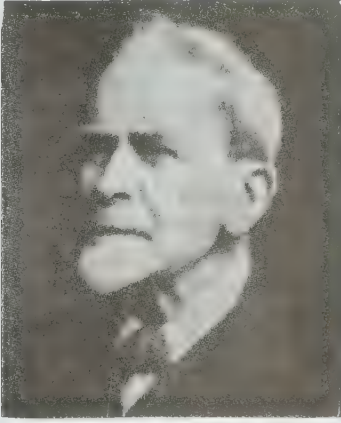
முதல் உலகப்போரின் முடிவில் செகோசலோவாகியா ஒரு சுதந்திரக் குடியரசு நாடாக உருவாக்கப்பட்டது. செருமானியர் 1939 மார்ச்சு மாதம் பிரேகுவைக் கைப்பற்றினர். இடலர் அங்கு 'எடுப்பார் கைப்பிள்ளை' அரசை ஏற்படுத்தினார். பிரேகுக் குடிமக்கள் செருமானியரை எதிர்த்தனர். இறுதியில் சோவியத்துப் படை பிரேகுவை மீட்டது. இன்று செகோசலோவாகியா ஒரு பொதுவுடைமைக் குடியரசு நாடாக விளங்குகிறது. அ.சி.

பிரேசர், சர் சேம் சார்சு (கி.பி. 1854-1941)

புகழ் பெற்ற ஆங்கிலேய மாணிடவியலறிஞர்; தொன்மைச் சமயம் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்தவர்; பொற்கிளை (The Golden Bough) என்னும் நூல் வரிசையை எழுதி எண்ணற்றோரின் பாராட்டு

தலைப் பெற்றவர். பிரேசர் (Sir James George Frazer) இங்கிலாந்திலுள்ள கிளாசுகோவில் (Glasgow) கி.பி. 1854 - இல் பிறந்தார். இவர் திரினிட்டி கல்லூரியிலும் (Trinity College), கிளாசுகோப் பல்கலைக் கழகத்திலும் பயின்றவர்.

பட்டப் படிப்புகளை முடித்தபின் முதன் முதலில் இலிவர்பூல் (Liverpool) பல்கலைக் கழகத்தில் 1907 - இல் சமுதாய மானிடவியல் துறையில் சேர்ந்து பணியாற்றினார். இங்குச் சேர்ந்த சில மாதங்களிலேயே கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக் கழகத்தில் சேரும் வாய்ப்பினைப் பெற்றுப் பணி ஓய்வு பெறும் வரையில் அங்கேயே பணியாற்றினார்.

பிரேசர்

பிரேசர் பல துறைகளில் தேர்ச்சி பெற்றவர். நாட்டார் வழக்காற்றியல், கிரேக்க இலக்கியம் முதலானவற்றில் ஆழ்ந்த புலமை பெற்றவர். தொடக்கக் கால மானிடவியலறிஞர்கள் அனைவரும் பல்வேறு பழங்குடி மக்களிடையே நீண்டகாலம் களப்பணி மேற்கொண்டு ஆய்வு செய்தவர்கள். ஆனால், பிரேசர் இதற்கு விதிவிலக்கானவர். இவர் எவ்வகையான களப்பணியையும் மேற்கொள்ளாதவர். இதனாலேயே இவர் அடிக்கடி 'நாற்காலி மானிடவியலார்' (Arm Chair Anthropologist) எனச் சிறப்பாகக் குறிக்கப்படுவார். களப்பணியே செய்யாதவர் என்றாலும் ஒரு தனிப்பட்ட மானிடவியலறிஞர்செய்ய இயலாத அளவிற்குப் பெரும் பணியினைச் செய்து முடித்தவர். இவர் கி.பி. 1890-இல் 12 தொகுதிகளாக வெளியிட்ட 'பொற்கிளை' (The Golden Bough: a study in Magic and Religion) என்னும் நூல் வரிசை மானிடவியலில் பெரும் கருவூலமாகத் திகழ்கிறது. எண்ணற்ற தொன்மைக் குடியினரின் பழக்க வழக்கங்கள், சமயம், மந்திரம் (Magic), திருமணம், உறவு

முறை, புறமணம் (Exogamy), குலக்குறியம் (Totemism) போன்ற பல பொருள் பற்றி ஏராளமான செய்திகளைத் தொகுத்து அவற்றை வகைப்படுத்தி, ஒப்பீட்டு முறையிலும் கொள்கைசார் நிலையிலும் விவரிக்கிறார். பல அறிஞர்கள் ஆய்வு செய்த இனக் குழுவியல் ஆய்வுகளிலிருந்து (Ethnographic studies) பெற்ற தரவுகளை இப்பெரும் படைப்பிற்கு அடிப்படையாக எடுத்துக் கொண்டார்.

பொற்கிளை என்னும் நூலில் பிரேசர் தொன்மை மக்களின் சிந்தனை முறைகள் பற்றியும், சமயம், மந்திரம் பற்றியும் சில கோட்பாடுகளைக் குறிப்பிடுகிறார். படிமலர்ச்சியியல் தந்தை எனப் போற்றப்படும் தார்வின் மனித இனம் எவ்வாறு மலர்ச்சியடைந்து வந்தது என்று காட்டுவது போல், பிரேசர் மனிதனின் சிந்தனை முறை (Modes of Thought) எவ்வாறு மலர்ச்சி பெற்றது என்று விளக்குகிறார். மனிதனின் சிந்தனைமுறை மூன்று நிலைகளைக் கடந்து வந்துள்ளது என்று திட்டவாட்டமாக நம்பினார். மனிதனின் சிந்தனை வளம் முதலில் மந்திரத்தைச் (Magic) சார்ந்ததாக இருந்தது. பின்னர்ச் சமயச் சார்புடையதாக (Religious) மாறி-இறுதியில் அறிவியல் தன்மையைப் (Scientific) பெற்றது என்பார். இவருடைய இந்தப் படிமலர்ச்சித் திட்டத்தைப் பிற்கால அறிஞர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாவிடினும், இது தொடர்பான செய்திகளை எண்ணற்ற பண்பாட்டினரிடமிருந்து பெற்று அவற்றை முறைப்படுத்தி ஆராய்ந்ததன் மூலம் அப்பண்பாடுகளைச் சேர்ந்த தரவுகள் மக்களுக்குக் கிடைத்துள்ளன.

பொற்கிளை என்னும் நூலில் ஆப்பிரிக்காவிலும் உலகின் பிற பகுதிகளிலும் காணப்பட்ட புனிதத் தலைமை (Divine Kingship) பற்றிப் பின்வருமாறு விளக்குகிறார். இவ்வகைத் தலைமையில் தெய்வத் தன்மையுற்றவனின் (Priest) தன்மையும் புனிதத் தன்மையை ஏற்கும் தன்மையும் ஒரு குறிப்பிட்டவரிடம் காணப்படுவது பற்றி மக்களிடம் ஓர் - ஆழ்ந்த நம்பிக்கை நிலவுகிறது. புனிதத் தலைமை ஏற்றுள்ளவரின் உயர்ந்த ஆற்றல் அவரிடம் இருக்கும் வரையே அவர் அவ்வாறு செயற்பட முடியும். சமூகத்திற்குப் பலன்களைத் தேடித்தர இயலும். அவ்வாற்றல் குறையும் போது அவரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்ச் செயற்படும் அனைத்தும் நன்கு செயற்படா. இவ்வாறான சூழலில் அவர் தன்னைமாய்த்துக் கொண்டு, உயர்ந்த ஆற்றல் மிக்க அடுத்தவரிடம் புனிதத் தலைமையை ஒப்படைக்க வேண்டும். இவ்வகை நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அம்மக்களின் தலைமை முறை செயற்படுவதாகப் பிரேசர் கூறுகிறார்.

சமயமும் மந்திரமும் தனித்தனியானது என்பதில் பிரேசரின் பங்கு தலையாயது. மந்திரம் என்பது சில

உத்திகளில் அடிப்படையில் ஒருவர் அவரோடு தொடர்புடைய செயல்களைக் கட்டுப்படுத்துவதாகும். ஆனால், சமய நம்பிக்கையானது மக்களுக்கு நன்மை வேண்டி ஆவிகளிடம் வேண்டிக் கொள்ளும் செயலை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். மந்திரத்தை, ஒத்த மந்திரம் (Homoeopathic magic), தொத்து மந்திரம் (Contagious magic) என்று இரு பிரிவாகப் பிரித்தவரும் இவரே.

பிரேசரின் பொற்கிளை நூல் வெளிவந்த பிறகே ஐரோப்பிய மக்கள் தொன்மை மக்களின் பழக்க வழக்கங்களை நன்கு புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. அதனால், கற்றறிந்த அறிஞர்களிடமும் பொது மக்களிடமும் இவரது நற்பெயர் மேலும் வளர்ந்தது. மிகவும் பெயர் பெற்ற கிப்போர்டு (Gifford) சொற் பொழிவுகளை இவர் 1911-இல் ஆற்றினார். ஆங்கிலேய அரசின் மிக உயரிய தகுதி விருது (Knight) இவருக்கு 1914 - இல் வழங்கப்பட்டது. பின்னர் 1920 -இல் பேரரசுக் கழகத்தின் (Royal Society) உறுப்பினராகத்தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பல பல்கலைக் கழகங்கள் பிரேசரின் பங்கினைப் பாராட்டிச் சிறப்புப்பட்டங்கள் வழங்கின. இவர் ஏராளமான கட்டுரைகளையும் பல நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். பிரேசர் எழுதிய சிறந்த நூல்கள்: குலக்குறியமும் புறமணமும் (Totemism and Exogamy, 1910), பழைய ஏற்பாட்டில் நாட்டார் வழக்காறுகள் (Folk-lore in the Old Testament, 1918) ஆகியனவாகும். இவர் 1941-ஆம் ஆண்டு கேம்பிரிட்சில் காலமானார். சீ.ப.

பிரேம்சந்து: இவர் இந்தி மொழி இலக்கிய உலகில் 'புதினச் சக்கரவர்த்தி' என்னும் பெயரினைப் பெற்றவர். இவர் கி.பி. 1880-ஆம் ஆண்டு காசிக்கு அண்மையிலுள்ள 'இலம்கீ' என்னும் கிராமத்தில் பிறந்தார். இவருடைய தொடக்கக் காலப் பெயர் 'தனபத்ராய்' என்பதாகும். பின்னர் தான் 'பிரேம்சந்து' என்னும் பெயரில் புகழ் அடைந்தார். இவருடைய பெற்றோர்கள் முன்சி அசாயப்லால், ஆனந்தி என்பவராவர். இளம் வயதிலேயே இவர்தம் தாய் தந்தையர் இறந்தனர். இவருடைய இளமை ஏழ்மையில் கழிந்தது. தம் பதினைந்தாம் வயதில் சிவராணிதேவி என்னும் ஓர் இளம் விதவையை மணந்துகொண்டார். சிறிது காலம் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியராகவும், பள்ளி ஆய்வாளராகவும் பணியாற்றினார். பின்னர், காந்தியடிகளின் அரசியல் தாக்கம் காரணமாகப் பணியைத் துறந்து இலக்கிய உலகிலும், அரசியல் உலகிலும் புகுந்தார்.

பிரேம்சந்து 'புதினச் சக்கரவர்த்தி' என்னும் பெயரினைப் பெற்றிருந்தாலும் கதைகள், நாடகங்கள் எழுதுவதிலும் சிறந்து விளங்கினார். உருது,

பிரேம்சந்து

இந்தி ஆகிய மொழிகளைக் கற்றுத் தேர்ந்த இவர் முதற்கண் 'நவாப்ராய்' என்னும் பெயரில் உருது மொழியில் எழுதினார். பின்னர் தான், இந்தி மொழியில் எழுதத் தொடங்கினார். சேவாசதன், வர்தான், நிர்மலா, கபன், கர்மபூமி, இரங்கூமி, சோதான் போன்ற புதினங்களையும் கர்பலா, பிரேம் கீ வேதி, சம்ராம், உருடிராணி போன்ற நாடகங்களையும் எழுதினார். எளிய, இனிய நடையில் 250-க்கும் மேற்பட்ட கதைகளை எழுதி இந்தி மொழிக் கதை வளர்ச்சிக்கு வளம் சேர்த்தார். இவர்தம் கதைகள் மானசரோவர், நவநிதி, பிரேமதுவாதசி, பிரேம பகீசி என்னும் பெயரில் வெளிவந்துள்ளன. மேலும் சில மொழிபெயர்ப்பு நூல்களும், வரலாற்று நூல்களும் இவருடைய படைப்புகளாகும்.

பிரேம்சந்து பெரும்பான்மையான புதினங்களிலும், கதைகளிலும் நாட்டின் அரசியல், சமுதாயச் சிக்கல் முதலியவற்றைத் தம் கருப்பொருள்களாகக் கொண்டார். குடியானவர்கள், கூலி வேலை பார்ப்போர், நலிவுற்ற ஏழை எளிய மக்களின் சிக்கல்களை எடுத்துக் கூறுவதையே தம் இலக்கியப் பணியாகக் கொண்டார். விவசாயிகள், நிலக்கிழார்களின் வருக்கப் போராட்டத்தையும், விதவைகளின் கண்ணீர்க் கதைகளையும் எடுத்துரைத்தார். வரதட்சிணை, கையூட்டு, தீண்டாமை, முதியோர் மணம் இவற்றை ஒழிக்க விரும்பினார். வாழ்வைப் பாழாக்கும் கள்ளம், கவறும் அவர்தம் படைப்புகளில் சுட்டியப்பட்டன. இறுதிவரை சமுதாயத்தில் நிலவும் மூடப் பழக்க வழக்கங்களின் எதிரியாகவே காணப்பட்டார்.

கலையை வாழ்வுக்காகப் பயன்படுத்திப் பொருளாதாரச் சமத்துவத்தை இவ்வுலகில் காண விரும்பிய இப் புரட்சி எழுத்தாளர் கி.பி. 1936-ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தினார். இரா.செ.

பிரேமானந்தா (கி.பி. 1636-1734): குசராத்தி இலக்கிய வரலாற்றின் இடைக்காலப் புலவர்களில் மிக உயரிய நிலையைப் பெற்றவர் பிரேமானந்தா. 'குசராத்தி' என்ற மொழியின் பெயருக்கான முதல் சான்று இவரது பாடலில் கிடைக்கிறது. இவரது வாழ்க்கை, படைப்புகள் பற்றிப் பல்வேறு கருத்து முரண்பாடுகள் உள. எனினும், கி.பி. 1676-இல் தொடங்கிய இவரது படைப்பாற்றல் தழைத்து வளர்ந்தது.

வடோதரா என்ற இடத்தில் கிருட்டிணராம் பட்டு என்பாருக்கு மகனாகப் பிறந்த பிரேமானந்தா, இராமசரன் என்பவரைக் குருவாகக் கொண்டார். இளமையிலேயே பெற்றோரை இழந்த இவர், கதா காலட்சேபம் செய்யும் தொழிலை மேற்கொண்டார். வடோதராப் பகுதியில் பஞ்சம் ஏற்பட்டதன் விளைவாகச் சூரத்துப் பகுதிக்குச் சென்ற பிரேமானந்தா இறுதியில் நந்தர்பார் சிற்றரசனின் கீழ் வசித்து வந்தார். பஞ்சம், மராட்டியப் படையெடுப்பு, உணவுப் பற்றாக்குறை, விலையேற்றம் ஆகியவற்றினால் மிகுந்த சிரமத்திற்கு ஆளானார். இருப்பினும் இவரது படைப்பாற்றலின் வெளிப்பாடு மிகுந்திருந்தது.

வட்டமான குறுங்கழுத்துடைய செப்புக் குடத்துடன் ஊர் நடுவிலோ, திறந்த வெளியில் அமைக்கப்பட்ட மேடையிலோ, யாராவதொரு ஊர்ப் பெரிய வரின் வீட்டுத் திண்ணையிலோ அமர்ந்து கொண்டு குடத்தைக் கைவிரலில் அணிந்துள்ள வளையங்களினால் தட்டி இசைத்துக் கொண்டு குசராத்தி மொழியில் புராணக் கதைகளைப் பாடுவது 'அக்யானா' என்னும் கதைப்பாட்டு நிகழ்ச்சியாகும். பாட்டிற்கு இடையிடையே கதையை உரைநடையிலும் சொல்லுவர். பக்கத்தில் பின்பாட்டுப் பாடவும், இசைக்கருவிகளான தப்பை, தாளம் ஆகியவற்றை இசைக்கவும் ஓரிருவர் இருப்பதுண்டு. பாடலைத் தொடங்குமுன், கண்பதி அல்லது சரசுவதி வணக்கம் பாடப்படும். அக்யானத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் ஒரே வகைப் பாடலால் அமைந்திருக்கும். இது 'கடவுள்' எனப்படும். ஒவ்வொரு 'கடவுள்' பகுதியின் இறுதிப் பகுதியும் வேறுவகை இருவரிப் பாடலைப் பெற்றிருக்கும். இது 'வலன்' எனப்படும். வலன் என்பது முந்தைய செய்தியின் சுருக்கமாகவோ, அல்லது வரும் செய்தியின் குறிப்பாகவோ இருக்கும். அக்யானத்தின் இறுதியில் பாடலாசிரியரின் பெயர், சிலசமயம் வாழ்க்கைக் குறிப்பு, எந்த நாளில் எங்கு இயற்றப்பட்டது, புரவ

லர் பெயர் முதலியன கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். அக்யானம் பாடுபவர் சொந்தமாக இயற்றியிருக்கவேண்டும் என்பதில்லை; மற்றவரின் அக்யானத்தையும் எடுத்துப் பாடலாம். இது சில மணி நேரம் முதல் பல நாட்கள் தொடர்ந்தும் நடைபெறலாம்.

இவ்வகைக் கதைப்பாட்டு இலக்கியம் எழுதுவதில் பிரேமானந்தா பெரும் சிறப்புப் பெற்றார். நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட 'அக்யானா' இலக்கியங்களை எழுதிக் குவித்துள்ளார். அவற்றிற்குக் கருவாக இராமாயணம், மகாபாரதம், பாகவதம் போன்றவற்றையும் இவருக்கு முன்னோடியான பக்தி இயக்கக் கவிஞர் நரசிம்ம மேத்தாவின் அற்புதச் செயல்களையும் பயன்படுத்தினார். குறிப்பிட்ட சில சமூகச் சமய நிகழ்ச்சிகளின் போது இத்தகைய அக்யானா இலக்கியங்களைப் பாடுகின்ற வழக்கம் குசராத்தில் இருந்தது. சான்றாக, இவரது ஓகா-கரன் சித்திரை, வைகாசி மாதங்களிலும், தசமகந்தா பருவகாலங்களிலும், மாமேருன் சீமந்தத்தின் போதும், நரசிம்ம மேத்தா சிரார்த்தத்தின் போதும், சுதாம சரித்திரம் சனிக்கிழமைகளிலும், உண்டி ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும், தேவிசரித்திரம் நவராத்திரியிலும் பாடப்படும். இவ்வழக்கம் பிரேமானந்தாவின் காலத்திற்குப் பின் ஏறத்தாழ நூறாண்டுகள் தொடர்ந்தது.

பிரேமானந்தா எழுதிய 'அக்யானா' இலக்கியங்களுள் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தது, 'நளாக்கியாமமாகும்'. இது மகாபாரதத்தில் கூறப்படும் 'நளன்' கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இவர் தம் கற்பனை வளத்தையும் கதை கூறும் திறத்தையும், நகைச்சுவை உணர்வையும் முழுமையாகப் பயன்படுத்தியுள்ள மையை இதில் காணலாம்.

பாகவதத்தை அடியாகக் கொண்ட 'தசமகந்தா' என்ற அக்யானா இலக்கியம் இவரது கடைசிக் காலத்தில் எழுதப்பட்டமையால் 52 கண்டங்களோடு நிறைவு பெறாதிருந்தது. இதனைச் சுந்தரமேவடோ என்ற இவர்தம் சீடர் நிறைவு செய்தார்.

பிரேமானந்தா கதா காலட்சேபம் செய்பவராதலின், ஒரு சுவையினின்று மற்றோர் சுவைக்கு வாசகர்களை இழுத்துச் செல்லும் திறன் மிகப் பெற்றிருந்தார். வீரச்சுவை, காமச்சுவை, நகைச்சுவை, இரக்கச் சுவை ஆகியவற்றிற்கு எளிதாகக் காட்சிகளை மாற்றும் திறமுள்ளவர். அத்திறத்தால் இவர் நாடகங்கள் சிலவும் படைத்துள்ளார். சத்தியபாமா உரோசதர்சிகா-அக்யானா, பாஞ்சாலி பிரசன்னாக்கியானா, தபத்யாக்யானா ஆகிய மூன்று நாடகங்கள் முறையே கி.பி. 1892, கி.பி. 1893, கி.பி. 1894 ஆகிய ஆண்டுகளில் வெளியிடப்பட்டன. இரா.விகோ,

பிரோசு - சா - துக்ளக்கு (கி.பி.1351-1388):

இவர் இடைக்கால இந்திய வரலாற்றில், தில்லி சுல்தானிய வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெறுகின்ற துக்ளக் மரபைச் சார்ந்த சுல்தான் ஆவார். இவர் கி.பி.1351-ஆம் ஆண்டு முதல் 1388 வரை தில்லி சுல்தானாக விளங்கினார். இவரை நல்லாட்சி வல்லரசர் என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். எலியட்டு, எல்பின்கடோன் போன்ற வரலாற்றாசிரியர்கள் இவரைச் 'சுல்தானிய காலத்து அக்பர்' (Akbar of the Sultanate Period) என்று பாராட்டுகிறார்கள். அக்பர் காலத்திற்கு முற்பட்ட இந்திய வரலாற்றில் பிரோசு-சா-துக்ளக்கு குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பிடம் பெறுகிறார்.

இவர் கி.பி. 1309-இல் பிறந்தார். இவர் தந்தை இராசாப். அவர் கியாசு-உத்தீன்-துக்ளக்கின் சகோதரர் ஆவார். பிரோசின் தாய் இராண்மால் என்ற இராசபுத்திர அரசின் இளவரசியாவார். பிரோசு-சா-துக்ளக்கு இளம்வயதில் ஆட்சித்துறை, இராணுவம், நிதி நிருவாகம் ஆகியவற்றில் தக்க பயிற்சி பெற்றார். முகமது-பின்-துக்ளக்கு இராசாப்பின் புதல்வர் பிரோசிடம் மிக்க பாசம் உடையவராய் இருந்தார். தமக்குப் பின் பிரோசு ஆட்சிக்கு வரவேண்டும் என்று அவர் விருப்பம் தெரிவித்தார். அவர் விருப்பப்படியே பிரோசு, முகமது-பின்-துக்ளக்கின் மறைவிற்குப்பின் தில்லி சுல்தானாகப் பதவியேற்றார். போரில் ஈடுபாடும், ஆர்வமும் அற்ற இவர், இழந்துவிட்ட பகுதிகளைத் திரும்பப் பெற முயலவில்லை.

இவர் பதவிக்காலத்தில் தில்லி சுல்தானியம் வலிமையுடையதாக விளங்கினாலும், சுல்தானது ஆட்சி வெளியுறவுக் கொள்கைக்கு முக்கியத்துவம் தரவில்லை. வங்காளம், பூரி, நாகர்கோட்டு, சிந்து ஆகியவற்றின் படையெடுப்புகள் இவர்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவற்றினால் குறிப்பிடத்தக்க பயனேதும் விளையவில்லை. உள் நாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இவர்களும் பணிகள் குறிப்பிடத்தக்கவையாக விளங்குகின்றன. இப்பணிகளே இவரை முசுலீம் மன்னர்களுள் குறிப்பிடத்தகுந்தவர் என்ற பெயரைப் பெற்றுத்தந்தன.

இவர், சாகீர்தாரி முறையை நடைமுறைப்படுத்தினார். அலாவுதீன் காலத்தில் கைவிடப்பட்டு மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இத்திட்டம் நிலமானிய முறை ஏற்படுத்த உதவியது. பேரரசு பலபெரிய பகுதிகளாகவும், மாவட்டங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டு அரசு அலுவலர்களிடம் நிலமானிய உரிமையோடு அவைவழங்கப்பட்டதால் சாகீர்தாரர்கள் பெரும் சொத்துகளுக்கு உரிமையாளர்கள் ஆனார்கள். நிலத்தின் தன்மை மதிப்பிடப்பெற்று வரிவிதிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

நில வருவாயில் காணப்பட்ட ஊழல்களைக் களைய முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. நீர்ப்பாசனத்திற்கு இவர் உதவி செய்ததால் வேளாண்மை சிறப்படைந்தது. இதனால் உழவர்கள் பயன் பெற்றனர்.

வரிவிதிப்பு முறையில் பிரோசு-சா-துக்ளக்குக் குரானில் கூறியுள்ளபடி விதிக்கப்பட்ட வரிகளை வசூலிக்க ஆணை பிறப்பித்தார். குரானியச் சட்டத்திற்கு மாறான வரிகள் நீக்கப்பட்டன. இவ்வாறு 23 வரிகளை நீக்கச் சுல்தான் ஆணை பிறப்பித்தார். இவர் ஆட்சியின்போது சட்டப்படி கராசு (Karaj), சகாத்து, சிசியா (Jiziya), காம் (Kham) என்ற நான்கு வரிகளே வசூலிக்கப்பட்டன. நில வருவாயில் 10 விழுக்காடு தண்ணீர்த் தீர்வையாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. புதிய வரி விதிப்பு முறையால் வணிகமும், வேளாண்மையும் பெருகின. பற்றாக்குறை நீங்கிச் செழிப்புப் பெருகியது. எல்லாப் பொருள்களும் குறைந்த விலைக்குக் கிடைத்தன. இம் மாற்றங்கள் சுல்தானின் ஆட்சிச் சிறப்பிற்குச்சான்றாகும்.

பிரோசு-சா-துக்ளக்குக் குடிமக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் புதிய கால்வாய்த் திட்டங்களை அமைத்தார். யமுனை மற்றும் சட்லெசு நதியிலிருந்து வெட்டப்பட்ட இரு கால்வாய்கள் குடிநீர்ப் பஞ்சத்தைப் போக்கின. இந்தத் திட்டங்களினால் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் நீங்கியதோடு பாசனத் திட்டத்திற்கும் பயன் கிடைத்தது.

இவர் காலத்தில் இராணுவம் நிலமானிய அமைப்பிலேயே காணப்பட்டது. படைவீரர்களுக்கு, ஊதியம் வழங்குதல் தானியம் வழங்குதல் என இருவகையும் பின்பற்றப்பட்டன. மானியம் (அல்லது) ஊதியம் பெறாதவர்கள் வருவாயிலிருந்து பங்கு பிரித்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டனர். பேரரசின் குதிரைப் படையில் 80,000 அல்லது 90,000 படைவீரர்கள் இருந்தனர். படைவீரர்கள் நன்குபராமரிக்கப்பட்டனர். இவரது தாராள மனப்பான்மை படைவீரர்களின் ஆற்றலை அழித்துவிட்டது என்பர்.

இவர் காலத்திய சட்டம் மிகவும் கடுமையானதாக இருந்தது. உடலுறுப்புகளைக் குறைத்தல் பொதுவான தண்டனையாக இருந்தது. உண்மையை வரவழைக்கப் பின்பற்றப்படும் விசாரணை முறைகளில் கரும் நடவடிக்கைகளை நீக்க உத்தரவிட்டார். ஏழை, அனாதைகள் ஆகியோர் மணவாழ்க்கை பெறுவதற்குச் சுல்தான் உதவி செய்தார். இதற்காகத் 'திவானி கைரட்டு' என்ற நிருவாக அமைப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தார்.

வசதியற்றோருக்குப் புனர்வாழ்வு அளித்திடத் 'திவானி இசுதிகாக்கு' என்னும் அமைப்பை ஏற்படுத்தினார்.

படுத்தி அரசாங்க நிதியிலிருந்து உதவி செய்தார். வேலைவாய்ப்புத் தேடித் தருவதற்காக வேலை தேடித் தரும் நிறுவனம் ஒன்றை அமைத்தார்.

கல்வி வளர்ச்சிக்கும் பிரோசு - சா - துக்ளக்குத் துணை நின்றார். அறிஞர்களை ஆதரித்து அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்கச் செய்தார். வரலாற்றில் ஆர்வம் கொண்டிருந்த சுல்தான் பல வரலாற்று நூல்கள் உருவாக்கக் காரணமாக இருந்தார். நாகர் கோட்டை யைக்கைப்பற்றிய போது அங்குக்கிடைத்த 300 வட மொழி நூல்களைப் பாரசீக மொழிக்கு மொழி மாற்றம் செய்ய ஆணை பிறப்பித்தார். கல்வி நிலையங்கள் ஏற்படவும் அவற்றின் பராமரிப்புக்கு நிதியுதவி செய்யவும் சுல்தான் ஆவண செய்தார்.

இவர் ஆட்சிக்காலத்தில் அடிமை முறை ஊக்கு விக்கப்பட்டது. இதற்காகத் தனித்துறை ஒன்று பராமரிக்கப்பட்டது. அவர்களை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் இசுலாமிய சமயத்தைப் பரப்பச் சுல்தான் எண்ணினார். எனினும், வரவின்றிச் செலவினமாக அமைந்த இத்துறையினால் அரசின் நிதி நிலை சீர்கேடுற்றது.

உரோமானிய மன்னர்களைப் போன்று பிரோசு -சா-துக்ளக்கும் கட்டடங்கள் கட்டுவதில் அதிகக் கவனம் செலுத்தினார். இவர் உருவாக்கிய நகரங்களில் பிருசாபாது, பதேகாபாது, இசார் சான்பூர், பிரோசாபூர் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். புதிய மசூதிகள், அரண்மனைகள், சத்திரங்கள், நீர்த் தேக்கங்கள், மருத்துவமனைகள், குளியல் குளங்கள், பாலங்கள் என இவர் அமைத்த பல பொதுப்பணிகள் இவரை 'மக்களின் மன்னர்' என்று அறிவிக்கின்றன.

சுல்தானின் சமயக் கொள்கை இவரது ஆட்சியைக் கறைப்படுத்துவதாக உள்ளது. தூய இசுலாமியப் பற்றாளராக விளங்கிய இவர், இசுலாமியத்தைப் பரப்ப எண்ணித் தீவிர நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டார். இறுதியில் அமைதியின்றி கி.பி. 1388 -ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 20-ஆம் நாள் இவ்வலகை நீத்தார். அறப்பணிகளும், பொது மக்களுக்கு உதவிய பொதுப்பணிகளும் பிரோசுவின் காலத்தைத் தில்லி சுல்தானிய காலத்தின் சிறந்த பகுதி என அறிவிக்கின்றன. டி.சி.நா.

பிரோசுப்பூர்; இந்தியாவின் வடமேற்கில் பாகிசுத்தானின் எல்லையிலிருந்து 8 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள ஊர் பிரோசுப்பூர் (Firozapore) ஆகும். இது பஞ்சாபு மாநிலத்தில் உள்ளது. பிரோசுப்பூர் மாவட்டத்தின் தலைநகரமாக விளங்குவது பிரோசுப்பூர் ஆகும். இந்நகரம் இந்தியா-பாகிசுத்தான் இருப்புப் பாதைகளின் முதன்மைச் சந்திப்பில்

அமைந்துள்ள வணிக மையமாகும். இது வேளாண்மைச் சந்தையாகவும் விளங்குகிறது. அகலமான் நன்கு அமைக்கப்பட்ட முதன்மையான சாலைகள் இந்நகரத்தில் உள்ளன. இந்நகரைச் சுற்றிச் சுவர் அமைந்துள்ளது.

வேளாண்மை, நெசவு, மிட்டாய் செய்தல் முதலியன இந்நகரின் முதன்மைத் தொழில்களாகும். இந்நகருக்கு 3கி.மீ.தொலைவில் படைமுகாம் அமைந்துள்ளது. கல்லூரிகள் பள்ளிகள் முதலியன இந்நகரத்தில் உள்ளன. மாவட்ட நிருவாக அலுவலகம் உள்ளிட்ட அலுவலகங்கள் இங்குள்ளன.

இந்நகரம் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் உருவாகப்பட்டது. இது கி.பி. 1835-ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வந்தது. பின்னர் ஆங்கிலேயரின் சுற்றுப்புறக் காவல் தளமாக்கப்பட்டது. கி.பி. 1845-46 இல் நடைபெற்ற சீக்கிய முதல் போரில் ஆங்கிலேயர்களால் சீக்கியர்கள் முறியடிக்கப் பெற்ற ஊர்களுள் இவ்வூரும் ஒன்று.

பிரோசுப்பூர் மாவட்டம் 10,140 ச.கி.மீ. பரப்பளவுடையது. இதன் நிலப்பரப்பின் பாதி வறண்ட தட்ப வெட்ப நிலை கொண்டது. ஆகையால் நீர்ப் பாசனத்திற்குக் கால்வாய்கள் இன்றியமையாதனவாக விளங்குகின்றன. இங்கு விளையும் முதன்மைப்பயிர்கள் கோதுமை, பருத்தி, தானிய வகைகள், திணை, எண்ணெய்வித்துகள் ஆகியன. பிரோசுப்பூர் மாவட்டத்தில் பிரோசுப்பூர் தவிர்த்த பிற நகரங்கள் மொகா, பாசில்கா, முக்ட்சார், அபோகார் முதலியன. 1971-ஆம் ஆண்டின் மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி பிரோசுப்பூர் மாவட்டத்தின் மொத்த மக்கள்தொகையான 1,89,999-இல் பிரோசுப்பூர் நகரத்தின் மக்கள் தொகை 51,187 ஆக இருந்தது.

பிரோசுப்பூர் சிர்கா என்பது பிரோசுப்பூர். என்றும் கூறப்பட்டது. அரியானா மாநிலத்தில் உள்ள கோர்கான் மாவட்டத்தில் உள்ள ஆல்வாருடனும், கோர்கானுடனும் சாலைகளின் மூலம் இந்நகர் இணைக்கப் பெற்றது. வேளாண்மைச் சந்தையின் மையமான இதில் இரும்புத்தொழில், உலோகத் தொழில் முதலியன நடைபெறுகின்றன. மூன்றாம் பிரோசாவினால் இந்நகரம் இராணுவச் சுற்றுப்புறக்காவல் தளமாக விளங்கியது. இது, கி.பி. 1867-ஆம் ஆண்டு நகராண்மைக் கழக நகரமாக அமைக்கப்பெற்றது.

தெ.ப.

பில்கண கவி: பில்கண காவியம் என்ற நூலால் இவரைப் பற்றிய வரலாறு தெரிய வருகிறது. வரலாற்றுச் சான்றுகளால் இவர் பிரபல சமசுகிருத

கவி என்பதை அறியலாம். இவர் கவிதை நடை சிறப்பானது-மனங்கவரும் கற்பனைகள் அமைந்தது.

பில்கணர் என்பவர் கி.பி.11,12-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த சமசுகிருதக் கவிஞர். இவர் காசுமீரத்தில் கோணமுகம் என்ற ஊரில் பிறந்தார். இவர்தாய் நாகதேவி, தந்தை சேட்ட கலசர். இவருடன் பிறந்தவர்கள் இட்டராமன், ஆனந்தன் என்பவராவர்; அவர்களும் கவிஞர்களே.

இவர் இராமேச்சுரம் வரையில் தலயாத்திரை செய்தவர். கன்யா குப்சம், பிரயாகை, காசி முதலிய ஊர்களில் இருந்துள்ளார். பின்னர், ஆறாம் சளுக்கிய விக்கிரமாதித்தன் அவைப்புலவராக இருந்தார். அப்போது இவர் 'விக்கிரமாங்கதேவ சரிதம்' என்ற வரலாற்றுக் காப்பியத்தை இயற்றியுள்ளார். அதில் பாடப்பட்டுள்ள அரசன் ஆறாம் சாளுக்கிய விக்கிரமாதித்தன் (கி.பி.1076-1127). அக்காப்பியத்தால் சோழ சாளுக்கியப்போர் வரலாறு தெரியவருகிறது.

இவருடைய பில்கணகாவியம் என்ற நூலிலிருந்து சுவையான இவர் காதல் கதை தெரிய வருகின்றது. இவர் இனிய காதல் கவிதைகள் பாடுவதில் வல்லவர். இவர் அரசுகுமாரிக்குக் கல்வி கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டார். குருவுக்கும் மாணவிக்கும் இடையே காதல் ஏற்படாதிருக்க இருவருக்கும் இடையே அரசன் திரையொன்று அமைத்தான். விகார உருவம் காரணமாக இருவரும் பார்க்கக்கூடாது எனப் பொய்யுரைத்து இருவரையும் ஏமாற்றினான். ஆனால், எதிர்பாராத விதமாகக் கவிஞனுக்கும் அரசுகுமாரிக்கும் உண்மை தெரிய வந்தது. இருவரும் காதல் கொண்டனர். அரசன் பில்கணனைக் கழுவேற்றும் படி ஆணைபிறப்பித்தான். கவிஞன் கடைசிவரை தன் மனத்தில் முகங்காட்டும் காதலியைப் பற்றியும் அவர்களது இனிய காதல் உறவைப் பற்றியும் 50 கவிதைகளைப் பாடினான். 'சௌர பஞ்சாசிகை' ('கள்ளக் காதல் ஐம்பது') என்ற அந்தக் கவிதைகளைக் கேட்டு அதன் அழகில் மனம் ஈர்க்கப்பட்ட அரசன் கவிஞனைத் தண்டனையிலிருந்து விடுவித்தான். அக்காவியம் இன்றும் வழக்கிலுள்ளது. பில்கணதவம் என்ற சிவத்தோத்திர நூல் ஒன்றை இவர் இயற்றினார் எனத் தெரிகிறது. இவரது பில்கணகாவியம் என்ற நூலைத் தழுவிப் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் புரட்சிக்கவி என்ற அழகிய நூல் இயற்றியுள்ளார் என்பது அவரது அந்த நூலின் முன்னுரையால் தெரிய வருகிறது, கே.வி.தா.

பில்குட்சுக்கி (கி.பி. 1867-1935): இவர் போலந்து நாட்டு அரசியல் அறிஞரும், தேசியத் தலைவரும் ஆவார். சிறந்த போர்வீரராகவும் விளங்கினார். சோசுப் பில்குட்சுக்கி (Joseph Pilsudski),

தியானாவிலுள்ள வில்னா என்ற ஊரில் பிறந்து இழார்க்காவு (Zharkov) என்ற இடத்தில் கல்வி பயின்றார். தம் இளமைக்காலத்திலேயே புரட்சியைத் தொழிலாகக் கொண்டு செயற்பட்டார். உருசியா நாட்டு மன்னர் சார் அலெக்சாந்தரைக் கொல்லும் சதியில் ஈடுபட்டமைக்காக கி.பி.1887-ஆம் ஆண்டு இவர் சைபீரியா நாட்டிற்கு நாடு கடத்தப்பட்டார்; சமதருமக் கொள்கைகளைத் தீவிரமாகப் பின்பற்றினார். உலூசு (Lodz) என்ற ஊரில் கி.பி. 1892-இல் தங்கிப்பதிதாகத் தோன்றியிருந்த போலிசு சமதருமக் கட்சியில் சேர்ந்தார். அக்கட்சியின் முதல் நோக்கமானது போலந்து நாட்டை உருசிய நாட்டு ஆட்சியிலிருந்து விடுவிப்பதாகும். இவர்மீண்டும் கைது செய்யப்பட்டபோது தப்பியோடிக் கிராக்கோ (Cracow) என்ற ஊரில் வசித்தார். நாட்டின் விடுதலைக்காகப் போலந்துப் படை ஒன்றைத் திரட்ட முயன்றார்.

பில்குட்சுக்கி

முதல் உலகப்போரின் போது தம் படையுடன் சென்று உருசியாவைத் தாக்கினார். செருமன் இராணுவ முறை பிடிக்காததால் கி.பி. 1916-இல் தலைமைப் பதவியிலிருந்து விலகினார். அரசாங்கம் இவரைக் கைது செய்து மாக்ஸ்பர்க்கு (Magdeburg) என்ற ஊரை விட்டு வெளியேறாதவாறு தடைசெய்தது. போர் முடிந்த பின்னர், 1916-இல் விடுதலை பெற்று 1917-இல் போலந்துக் குடியரசின் தலைவரானார். பின்பு மார்சல் (Marshal) பட்டம் பெற்றார். பிறகு சூடெனிச்சு (Zudenitch) என்ற தளபதியுடன் இலெனின்கிராடு மீது படையெடுத்தார். ஆனால், படையெடுப்பு வெற்றி பெறவில்லை. உலூதியானா, உக்ரெய்ன் மற்றும் உருசியா நாட்டினர் மீது படையெடுத்தார். இராணுவப் புரட்சி செய்து 1926-இல்

அரசாங்கத்தைக் கவிழ்த்து 1926-1928-இல் பிரதமராக இருந்தார். தம் கடைசி நாள்களில் குடியரசுத் தலைவரின் அதிகாரங்களை அதிகரித்து, பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்களைக் குறைத்தார். சருவாதிகாரியாக 1923-க்குப் பிறகு செயற்பட்டார். போலந்து 1935 - இல் புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்கிப் பில்சுட்சுக்கியின் எதேச்சாதிகாரங்களை உறுதி செய்தது. அதே ஆண்டு இவர் காலமானார். இவருக்குப் பின்வந்தவர்கள் இவருடைய கொள்கைகளைப் பின்பற்றினார்கள். பில்சுட்சுக்கி பல வரலாற்று நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இரா.கி.

பில்லர், நடு இந்தியப் பகுதிகளில் வாழும் ஒரு பழங்குடி இனத்தவர். இவர்கள், குசராத்து, மகாராட்டிரம், உத்தரப்பிரதேசம், இராசசுத்தான், மத்திய பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களில் வாழ்கின்றனர். இவர்களின் எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய 25 இலட்சம் ஆகும்.

'வில்லு' 'பில்லு' என்று பல திராவிடமொழிகளில் வழங்கப்படும் சொற்கள் வில் என்னும் கருவியைக் குறிக்கின்றன. பில்லர்கள் (Bhills) இன்றும் வில்லைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். எனவே, வில்லைத் தலையாய வேட்டைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தி வரும் இம்மக்களுக்குப் 'பில்லர்' என்னும் பெயரை வட இந்தியாவில் வாழ்ந்து வந்த திராவிடர்கள் சூட்டியிருக்க வேண்டுமென்பது கருதப்படுகிறது.

பில்லர் பெண்

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் 'வில்லுவர்' எனக் குறிப்பிட்டிருப்பது இந்தப் பில்லரைப் பற்றியதாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று, 'கேம்பிரிட்சின் இந்திய வரலாறு' (Cambridge History of India) என்னும் நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

பில்லர் பழங்குடித் தலைவர்கள் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை மால்வாப் பீடபூமியை உள்ளிட்ட இரேவகாந்தாவின் பெரும் பகுதியை ஆண்டு வந்தனர். முகமதியர் படையெடுப்பின் விளைவால் கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் தெற்கு நோக்கி விரட்டப்பட்ட இராசபுத்திரர்கள் இரேவகாந்தாவுக்கு வந்து பில்லருடன் வாழத் தொடங்கினர். அடுத்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளில் வந்தேறிய இராசபுத்திரர்களின் எண்ணிக்கை பெரிதும் அதிகரித்தது. அதனால் கி.பி. 14 - ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கக் காலத்தில் இராசபுத்திரர்கள் இரேவகாந்தாவின் ஆட்சியைப் பில்லரிடமிருந்து கைப்பற்றி விட்டனர். இராசபுத்திரர்களைத் துரத்திவந்த முகமதியர் கி.பி. 1480-ஆம் ஆண்டு அளவில் இரேவகாந்தாவைக் கைப்பற்றினர். பின்னர், கி.பி. 1730-இல் மராட்டியரும் இரேவகாந்தாவின் மீது படையெடுத்தனர். மால்வாப் பீடபூமிப்பகுதியில் வாழ்ந்த பில்லர் பழங்குடியினர் இராசபுதனர்களுடன் திருமண உறவு வைத்துக் கொண்டதாலும், வற்புறுத்தலினால் முகமதிய மதத்தைத் தழுவ நேர்ந்ததாலும் அப்பகுதியில் அவர்கள் தம் தனித்தன்மையை இழந்தனர். எஞ்சியிருந்த பில்லரும் வந்தேறிகளால் காடுகளுக்கும் மலைமுகடுகளுக்கும் விரட்டப்பட்டனர். அமைதியான பழங்குடியமைப்பு வாழ்க்கை முறையில் நிலைபெற முடியாத பில்லர் போராட்டத்திலும் கொள்ளையடித்தலிலும் ஈடுபட்டனர். ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் பல சீரமைப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இப்போது பில்லர் பழங்குடியினர் பெரும்பாலும் நிலையான உழவர்களாக வாழ்கின்றனர்.

இம்மக்கள் கட்டான உடலமைப்புடனும் நடுத்தர உயரத்துடனும் உள்ளனர். பெரும்பாலும் உருண்டையான தலையமைப்பைப் பெற்றுள்ளனர். இருப்பினும் விரிந்த, நீண்ட தலையமைப்புகளும் காணப்படுகின்றன. கரும்பழுப்பு நிற உடலைக் கொண்டுள்ளனர்.

பில்லரின் கிராமம் ஏறக்குறைய முப்பது குடிசைகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒரு கிராமத்தில் வாழும் அனைவரும் பெரும்பாலும் மூன்று நான்கு தலை முறைகளில் வழிவழியாய்த் தோன்றிய உறவினர்களே. கிராமத் தலைவனைத் 'தலாவி' என்றும், துணைத் தலைவனைத் 'தலாத்தி' என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். கிராம எல்லைக் குட்பட்ட பகுதிகளில் வேளாண்மை செய்கின்றனர்.

பில்லர் ஆண்கள்

வேளாண்மை பில்லரின் முதன்மைத் தொழில். மக்காச் சோளம், சிறு தானியங்கள், காட்டுநெல் ஆகியவற்றைப் பயிரிடுகின்றனர். காடுகளில் விறகு சேகரித்து அருகில் உள்ள நகர்ப்புறங்களில் விற்பனை செய்தல், தேன், கோந்து, பீடி இலைகள், அரக்கு, பழங்கள் போன்ற காட்டுப் பொருட்களைச் சேகரித்தல் போன்ற பணிகளிலும் ஈடுபடுகின்றனர். ஆடு மாடுகளையும், கோழிகளையும் வளர்க்கின்றனர். மலைகளில் வாழும் பில்லரைக் காட்டிலும் சமவெளியில் வாழும் பில்லர் பொருளாதார வாழ்வில் மேம்பட்டுக் காணப்படுகின்றனர். பில்லரின் ஆடைகள் இடத்திற்கிடம் சற்று வேறுபடுகிறது. இருப்பினும் ஆடவர் உருமாலை, துண்டு ஆகியவை அணிவதும் பெண்கள் மார்வாடிகள் பாணியில் சட்டையும் முகத்தை முக்காடிட்டு மூடிக் கொள்வதற்கேற்ற வகையில் புடவையும் அணிவதும் பொதுவானது.

நர்மதா நதிக்கு வடக்கில் வாழும் பில்லர் பழங்குடி மக்கள் தந்தை வழி உறவுகளையே உறவாக மதிக்கின்றனர். மூன்று நாள் நடைமுறைகளில் இவ்வாறு பெருகும் உறவினர்கள் அழக பொருளாதார அடிப்படையில் ஒரே குடும்பப் பிரிவு வாழ்கின்றனர். இருப்பினும் உறைவிடம் உணவுநெய்தல் போன்றவற்றில் கணவன் மனைவி பிள்ளைகளுக்கிடையே அடிப்படைக் குடும்பங்களாக இயங்குகின்றனர். சாத்தூராப் பகுதிகளில் வாழும் இப்பகுதி மக்கள் தாய் தந்தை இருவர் வழியிலும் வந்த உறவினர்களைச் சேர்த்துப் பொருளாதார அடிப்படையில் ஒரே குடும்பமாக வாழ்கின்றனர். இக்கூட்டு

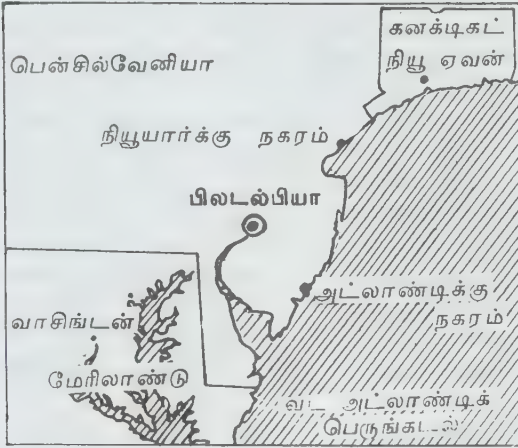
குடும்பத்திற்குத் 'தாடு' (Tad) என்பது பெயர். இங்கும் அடிப்படைக் குடும்பங்கள் தனியாகவே இயங்குகின்றன. ஒரு கிராமத்தில் இரண்டு மூன்று தாடுகள் இருக்கின்றன.

இவர்களிடம் பல கால்வழி அமைப்புகளும் பல உட்பிரிவுகளும் உள்ளன. திருமண உறவுகள் பெருங் குடும்பத்தினருக்கு வெளியில் உள்ளவர்களுடன் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. திருமண ஒப்பந்தத்திற்குப்பின் மணமகனின் வீட்டார் அடுத்து வரும் அறுவடைக் காலம் வரை பரிசத் தொகையைச் சேர்க்கும் பணியில் ஈடுபடுவார்கள். அறுவடைக்குப் பின் கோடைக் காலத் தொடக்கத்தில் திருமணங்கள் நடைபெறும். திருமணத்தன்று பரிசப் பணம் பெண் வீட்டாரிடம் ஒப்படைக்கப்படும்.

பில்லர்கள் சில இந்துத் தெய்வங்களையும், இறந்தோரின் ஆவிகளையும், இயற்கைச் சக்திகளையும் வழிபடுகின்றனர். சூனியத்தில் நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர். இவர்கள் வழிபடும் தெய்வங்களுக்கு ஆடு, கோழி ஆகியவற்றைப் பலியிடுகின்றனர். சொர்க்கம், நரகம் ஆகியவற்றில் இவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. நல்லவர்கள் இறந்தால் நன்மை செய்யும் ஆவிகளாக மாறுவர் எனவும், தீயவர்கள் இறந்தாலும் திடீர் மரணமடைந்தாலும் தீமை செய்யும் ஆவிகளாக மாறுவர் எனவும் கருதுகின்றனர்.

பல்வேறு பழங்குடி மக்களைப் போன்றே பில்லர்கள் வாழ்விலும் ஆடல்பாடல் மிகுதி. ஆடவரும் பெண்டிரும் சேர்ந்து விவசாய நடவடிக்கைகளை விளக்கும் வகையில் அபிநயம் செய்து அறுவடை நடனம் ஆடுகின்றனர்; தீபாவளி, ஒலி போன்ற பண்டிகைகளின் போதும் பெண்கள் அரைவட்ட வடிவில் அணிவகுத்து நின்று ஒருவரோடொருவர் இடைகளைப் பற்றி அடியெடுத்து வைத்துக் காற்சிலம்புகளை மோதி ஒலியெழுப்பி அழகாக ஆடுவார்கள். மையத்தில் ஆடவர் பறைகளை முழக்கி மகிழ்வார்கள். தீபாவளியின் போது சில ஆடவர்கள் பெண்களின் ஆடைகளை அணிந்து கோலாட்டம் ஆடுவதும் உண்டு. ப.இரா.

பிலடல்பியா: அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் பென்சில்வேனியா மாநிலத்திலுள்ள ஒரு பெரிய நகரம். இத்துறைமுகப்பட்டினம் தெலாவீர் (Delaware) ஆற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ளது. இந்நகரம் அவ்வாற்றின் முகத்துவாரத்தினின்றும் ஏறக்குறைய 154 கி.மீ. தொலைவிலுள்ளது. குவேக்கர் என்னும் பிரிவினரான வில்லியம் பென் (கி.பி. 1644-1718) என்பவரால் பிலடல்பியா (Philadelphia) உருவாக்கப்பட்டது. அவரது நினைவாக அவர் உருவச் சிலை யொன்று இங்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

பிலடல்பியா

இந்நகரத்தின் அமைப்பு பழமையும் சிறப்பும் உடையது. இயற்கை எழிலுடன் சதுர வடிவில் உள்ள இந்நகரத்தில் கண்ணாடி மற்றும் இரும்பினாலான கட்டடங்கள் பல உள்ளன. நகர மன்றமும் அதற்கு அண்மையில் இப்போது விடுதலை மன்றம் எனப்படும் பழைய அரசு மன்றமும் உள்ளன. இங்கு கி.பி. 1735-இல் கட்டப்பட்ட இக் கட்டடத்தில்தான் கி.பி. 1776-இல் அமெரிக்க விடுதலை அறிவிப்பு கையொப்பமிடப்பட்டது. வாசிங்டன் கி.பி. 1776 முதல் 1782 வரை நடைபெற்ற அமெரிக்க விடுதலைப் போரின்போது தளபதியாக நியமிக்கப்பட்டதும் இக்கட்டடத்தில் தான். அமெரிக்கக் கூட்டாட்சிக் குடியரசின் அரசியலமைப்புச் சட்டமும் கி.பி. 1787- இல் இக்கட்டடத்திலிருந்தே வகுக்கப்பட்டது. பிலடல்பியா கி.பி. 1790 முதல் 1800 வரை அமெரிக்கக் குடியரசுப் பகுதியின் தலைமையகமாகத் திகழ்ந்தது. இங்கு அமெரிக்கக் காங்கிரசு என்ற பாராளுமன்றக் கட்டடமும் உள்ளது. இங்கிருந்துதான் கி.பி. 1793-இல் வாசிங்டனும், கி.பி. 1797-இல் ஆடம்சும் குடியரசுத் தலைவர்களாகப் பணியாற்றினர். மேலும், இங்குள்ள கார்பெண்டர் மன்றத்திலிருந்துதான் கி.பி. 1774-இல் அமெரிக்கப் புரட்சிக்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இந்நகரத்தில் கி.பி. 1706 முதல் 1790 வரை வாழ்ந்த பெஞ்சமின் பிராங்கிளின் என்பவரால் பிலடல்பியா நூலகம், பென்சில்வேனியாப் பல்கலைக் கழகம், பிலடல்பியா மருந்தகம் ஆகியவை நிறுவப்பட்டன. பென்சில்வேனியாப் பல்கலைக்கழகம் இன்று உலகப் புகழ்மிக்க பல்கலைக் கழகங்களுள் ஒன்றாகும். பிரான்சு நாட்டினின்றும் இங்குக் குடியேறிய இசுடபன் கிரார்டு என்பவர் உருவாக்கிய கல்லூரி ஒன்றும் இங்குள்ளது. இங்குள்ள பேர்மொளண்ட்டு பூங்கா

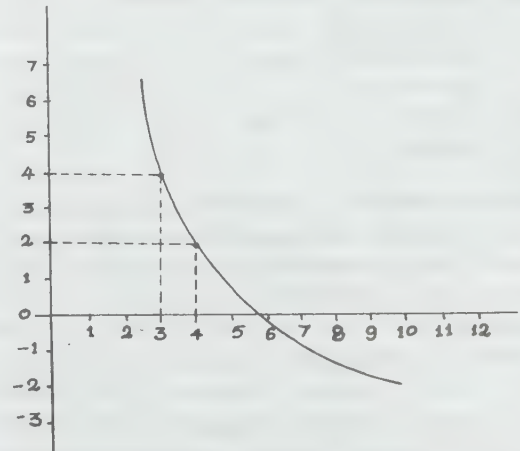
கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. பல சிறப்புகள் கொண்ட அது ஏறக்குறைய 1.5. கி.மீ. சுற்றளவுடையது. இந்நகரத்தில் நாணயம் அச்சிடும் சாலையொன்றும் உள்ளது. உலகப் புகழ்மிக்க கலைப் பொருட்காட்சியகம் இங்கு உண்டு. இசைக்குழுவின் ரீன் முக்கிய நகரமாகவும் இது உள்ளது. அமெரிக்க அரசியல், வாணிகம் ஆகியவற்றில் இந்நகர் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. உலகப் பெருந்துறைமுகங்களுள் இதுவும் ஒன்று. நிலக்கரி உற்பத்தி, எண்ணெய் உற்பத்தி, ஏற்றுமதி ஆகியவற்றுக்கும் இது முக்கியமானது.

பிலடல்பியா நகரின் மக்கள்தொகை 1 688,210 (1980). மா.கா.

பிலிப்சு வளைகோடு: பணவீக்கம் அல்லது பணக்கூலி விகிதத்துக்கும் வேலையின்மை மாறும் விகிதத்துக்கும் உள்ள உறவைப் பிலிப்சு வளைகோடு (Phillips Curve) காட்டுகிறது. ஒரு குறுகிய காலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பணவீக்க (Inflation) விகிதத்துக்கும் வேலையின்மை மிகுதியாகும் விகிதத்துக்கும் எதிர்மறை உறவு இருப்பதை இவ்வளைகோட்டினின்று அறியலாம்.

பிலிப்சு (A.W. Phillips) என்பவர் இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த ஒரு பொருளியல் நிபுணர். அந்நாட்டில் வேலையின்மையும் பணக்கூலியும் தொடர்ந்து எதிர்மறை விகிதத்தில் மாறுவதை அவர் முதலில் கண்டறிந்தார். பின்னர், பொருட்களின் உற்பத்திச் செலவில் பணவீக்கம் பெரும் பங்கு பெறுவதால், பணவீக்கத்துக்கும் வேலையின்மைக்கும் இதுபோன்ற எதிர்மறை விகிதம் இருந்ததைப் பிற பொருளாதார நிபுணர்களும் கண்டுபிடித்தனர்.

பிலிப்சு வளைகோட்டுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

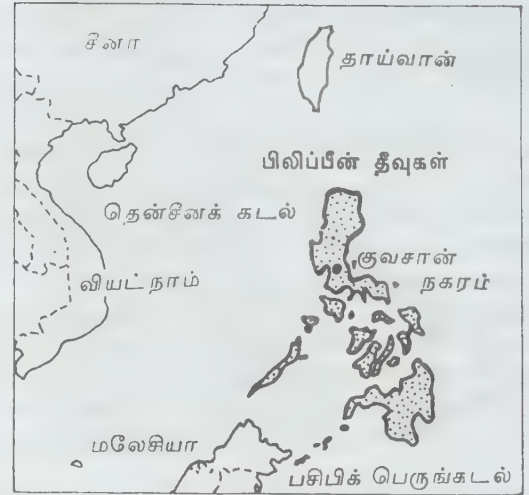
வரைபடம் 1-இல் கொடுத்துள்ள கோட்டின்படி வேலையின்மையை 4 விழுக்காட்டிலிருந்து 3 விழுக்காடாகக் குறைக்க வேண்டுமானால், பணவீக்கம் ஆண்டுக்கு 2-லிருந்து 4 விழுக்காடாக மிகுதியாவதை மக்கள் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். விலைவாசிகளும் உயரக்கூடாது. வேலைவாய்ப்புகளும் மிகுதியாக வேண்டும் என்று அரசாங்கம் முயன்றால் அது நடப்பது கடினம் என்பதைக் கீழ் நோக்கி வளையும் இக்கோடு காட்டுகிறது. விலைவாசிகளைக் குறைக்க முயன்றால் வேலையின்மை மிகுதியாகும். வேகம் உயரும் என்பதையும் இது காட்டுகிறது. கி.சி.இரா.

துணை நூல்:

Alfred W. Stonier & Douglas C. Hague, A Text Book of Economic Theory, Layman Group Ltd., London, 1982.

பிலிப்பீன் தீவுகள், பசிபிக்குப் பெருங்கடலில் போர்னியோவுக்கு (Borneo) வடகிழக்கில் தைவான் அல்லது பார்மோசாவிற்குத் (Taiwan or Formosa) தெற்கில் அமைந்துள்ள 7,100 சிறு தீவுகளைக் கொண்டது பிலிப்பீன் குடியரசு (The Republic of Philippines). இத்தீவுகளில் 4300 தீவுகளுக்குப் பெயரிடப்படவில்லை; 730 தீவுகளில் மட்டுமே மக்கள் வாழ்கின்றனர். 463 தீவுகளில் ஒவ்வொன்றின் பரப்பளவு 2.6 சதுர கி.மீ.க்கு மேல் இல்லை. முதலில் இசுபெயின், பின்னர் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள், இறுதிக் காலத்தில் சப்பான் ஆகிய நாடுகளின் ஆதிக்கத்தில் இருந்து வந்த இந்நாடு 1946 சூலை 4 - இல் விடுதலை பெற்றது. அந்நிய ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை பெற்ற முதலாம் ஆசிய நாடு இதுவேயாகும். இசுபானியர்களே இந்நாட்டிற்குத் தங்கள் நாட்டு இளவரசர், இரண்டாம் பிலிப்பீன் நினைவாகப் பிலிப்பீன் தீவுகள் (Las Felipinas or the Philippines) எனப் பெயரிட்டனர். இந்நாட்டு மக்கள் பிலிப்பினோக்கள் (Filipinos) எனப் படுவர். இவர்களுடைய மொழி பிலிப்பினோ (Pilipino) என்று கூறப்பெறும். இதன் தலைநகர் மணிலா (Manila).

புவியியல் அமைப்பு தட்பவெப்பம்: இது வெப்ப மண்டலப் பகுதியில் அமைந்துள்ளதால் பருவ நிலையில் பெரிய மாறுபாடின்றி எப்பொழுதும் வெப்பமாகவே உள்ளது. ஆண்டு வெப்பமானது 38 பாகை செலசியஸிலிருந்து 21 பாகை செலசியசு வரை உள்ளது. மணிலா, கூசன் நகரம் (Quezon City) ஆகியவற்றில் வெப்பம் அதிகம் உள்ளது. இப்பகுதியில் ஆண்டுதோறும் 135 செ.மீ. இருந்து 457 செ.மீ.வரை மழை பெய்கிறது. மணிலாவில் ஆண்டுதோறும் 200

செ.மீ. வரை மழை பெய்யும். இத்தீவுகள், எரிமலைகளின் பயனாக ஏற்பட்டவை ஆகையால், அவைகடலில் மூழ்கியிருக்கும் மலைச்சிகரங்களின் மேல் அமைந்துள்ளன. இங்கு நிலநடுக்கம் அடிக்கடி ஏற்படும். இன்னும், 20 எரிமலைகள் உயிருள்ளவைகளாய் இயங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றன. பிலிப்பைன்சு மலைத் தொடர்கள் வடக்கிலிருந்து தெற்காகக் கடற்கரையை அடுத்து அமைந்துள்ளன. எனவே, சிறு தீவுகள் அனைத்தும் மலைகள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. பெரிய தீவுகளில் மட்டும், குறிப்பாக உலூசன் (Luzon), மின்டானோ (Mindanao) ஆகியவற்றில் பலவகையற்றவை அமைப்புகளைக் காணலாம். இங்கு அகன்ற சமவெளிகளும், உட்பகுதிகளில் வளமிக்க பள்ளத்தாக்குகளும் உள்ளன. பல சிறந்த வளைகுடாக்களும், துறைமுகங்களும் இருப்பினும், மத்திய, தெற்குப் பிலிப்பீன் தீவுகளில் பலவழி பாறைகள் (Coral reef) அதிகமுள்ளதால் இவை கப்பல் போக்குவரத்திற்கு ஏற்றதாக இல்லை.

பரப்பளவு: இத்தீவுகளின் பரப்பளவு 3,00,000 கி.மீ. எல்லைகள்: இக்குடியரசின் வடக்கில் உலூசன் நீர்ச்சந்தியும் (Luzon strait), கிழக்கில் பசிபிக்குப் பெருங்கடலின் ஒரு பகுதியான பிலிப்பீன் கடலும், தெற்கில் செலிபீசு கடலும் (Celebes sea), தென்மேற்கில் சூலு கடலும் (Sulu sea) மேற்கில் தென்சீனக் கடலும் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன. இதன் மக்கள் தொகை 5,04,83,000 (1981).

மக்கள்: இங்குள்ள மக்களுள் பெரும்பாலோரின் முன்னோர்கள் பழங்காலத்தில் தென்கிழக்கு ஆசியாவிலிருந்து குடியேறியவர்கள் ஆவர். எனவே, இவர்கள் சீனா, சப்பான், மலேசியா, இந்தோனேசியா ஆகிய நாட்டு மக்களைப் போலவே மங்கோலிய

இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களே பிலிப்பினோக்கள் எனப்படுகின்றனர். இந்நாட்டில் குடியேறிய சினர்கள், இசுபானியர், அமெரிக்கர் ஆகியோர் பிலிப்பினோக்களைத் திருமணம் செய்துகொண்டு மெசிடீசோக்கள் (Mestizos)என்னும் கலப்பு இனத்தவரைப் படைத்துள்ளனர். இங்கு 60,000 நிக்ரீடோக்கள் (Negritos) வாழ்கின்றனர். அவர்கள் உயரத்தில் குறைந்து காணப்படுவதால் குள்ளர்கள் (Pygmies) எனக்கூறப்படுகின்றனர். அவர்கள் உள்நாட்டுப் பகுதிகளில் இருந்து கொண்டு வேட்டையாடுதல், மீன்பிடித்தல், காடுகளில் விளையும் பொருட்களை விற்றல் முதலியவற்றால் வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர்.

மொழி: இங்கு ஆயிரக்கணக்கான தீவுகள் உள்ளதால் 80க்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. பிலிப்பினோக்கள் அவற்றுள் 10 மொழிகளைப் பேசுகின்றனர். இந்நாட்டின் மூன்று முக்கிய மொழிகளான பிலிப்பினோ (Pilipino) அல்லது தகலோகு (Tagalog), ஆங்கிலம், இசுபானிசு (Spanish) ஆகிய மூன்றும் அரசாங்க மொழிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, பள்ளிகளில் கற்பிக்கப்படுகின்றன. தகலோகு 1937-லிருந்து தேசிய மொழியாக ஆனது. இது எல்லாத் தீவுகளிலும் பேசப்படுகிறது. ஆங்கிலம் உயர் கல்விக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பிலிப்பினோக்களில் சிலர் இசுபானிசு மொழியும் பேசுகின்றனர்.

சமயம்: கிழக்கு ஆசியாவிலேயே இது ஒன்றுதான் கிறித்தவ நாடாக உள்ளது. இசுபானியர் கி.பி. 16,17,18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இங்கு மேலாண்மை செலுத்தியதன் விளைவாக இந்நாட்டில் கிறித்தவ சமயம் பரவியது. இந்நாட்டிலுள்ள மக்களின் 90 விழுக்காட்டினர் கிறித்தவர்கள். இங்கு 1902 - இல் தோன்றிய தேசிய உணர்ச்சியின் விளைவாக ஏற்பட்ட பிலிப்பீன் சுதந்திர திருச்சபையினர் (The Philippine Independent Church) உள்ளனர். இங்குக் 'கிறித்து திருச்சபை' (Iglesiani Kristo or Church of Christ) உள்ளது. இங்குவாரும் இசுலாமியர் இசுபானியர் களால் மூர்கள் (Moors) எனக் குறிக்கப்படுவர். மேலும், இங்குப் புத்த சமயத்தினரும் வாழ்கின்றனர்.

பொருளாதாரம்: வேளாண்மை: வேளாண்மை இந்நாட்டு மக்களின் முக்கிய தொழிலாகையால், மக்கள் தொகையில் 70 விழுக்காட்டினர் இதில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதனைப் புதிதாக்க அரசாங்கம் பெருமுயற்சி செய்து வருகின்றது. இங்கு நெல், கரும்பு, புகையிலை, மக்காச்சோளம் ஆகியவை பயிரிடப்படுகின்றன. தென்னை மிகுதியாக உள்ளது. ஆபாகா (Abaca or Manila hemp) என்னும் செடி வளர்க்கப்பட்டு, அதிலிருந்து நார் எடுக்கப்படுகிறது. காய்கறிகள், மா, வாழை, பப்பாளி, அன்னாசி போன்ற பழவகைகள்,

காபி, கோக்கோ, இரப்பர் ஆகியவை இங்குப் பயிரிடப்படுகின்றன.

களிமங்கள்: பொன், வெள்ளி, இரும்பு, தாமிரம் நிலக்கரி, மங்கனம், செர்மன்வெள்ளி (Nickel), துத்தநாகம், கோபால்டு ஆகியவை கிடைக்கின்றன.

தொழில்கள்: இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் இந்நாடு தொழில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. வேதியல் பொருட்கள், எஃகுப் பொருட்கள், அலுமினியம், இரப்பர், கண்ணாடி, துணிவகைகள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. கைத்தொழிலும் இங்குச் சிறந்து விளங்குகின்றது. கைத்தறி ஆடைகள், நார் விரிப்புகள் காலணிகள், பனை- மூங்கில் ஆகியவற்றிலிருந்து கூடைகள், பாய்கள், தொப்பிகள், உலோகப் பொருட்கள் ஆகியவை செய்யப்படுகின்றன.

கல்வி: தென்கிழக்கு ஆசியாவில் கல்வி கற்போர் விழுக்காடு மிகுதியாக உள்ள நாடுகளில் இது ஒன்றாகும். இந்நாட்டில் 7 வயது முதல் 10 வயது வரை தொடக்கக் கல்வி கட்டாயமாக ஆக்கப்பட்டு, கட்டணமின்றி வழங்கப்படுகிறது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் அரசாங்கம் குறைந்த கட்டணம் வசூலிக்கின்றது. இங்கு 50க்கு மேற்பட்ட தொழில், வேளாண் பள்ளிகள் உள்ளன. தனியார் பள்ளிகளை உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை நடத்திவருகின்றது. இந்நாட்டில் பல உயர் கல்வி நிலையங்களும் உள்ளன. அவற்றுள் மிகவும் புகழ்பெற்றது மணிலா விலுள்ள சாண்டோ தாமசு பல்கலைக்கழகம் (University of Santo Tomas) ஆகும். உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையால் 1611 - இல் நிறுவப்பட்ட இதில் 32,000 மாணவர்கள் பயிலுகின்றனர். அரசாங்க ஆதரவில் நடைபெற்றுவரும் பிலிப்பீன்சுப் பல்கலைக் கழகத்தில் (The University of Philippines) 20,000, மாணாக்கர்கள் கல்வி கற்கின்றனர். மணிலாவில் 1908 - இல் நிறுவப்பட்ட இது 1948-இல் கூசன் நகரத்திற்கு மாற்றப்பட்டது.

முக்கிய நகரங்கள்: இந்நாட்டின் தலைநகரும் மிகப் பெரிய நகரமுமான மணிலா முக்கிய துறை முகமாகவும், வாணிக மையமாகவும் விளங்குகிறது. அடுத்துச் சிறந்த நகரமான கூசன் நகரம், மணிலாவுக்கு அருகில் இருக்கின்றது. இது 1948-லிருந்து 1976 வரை இந்நாட்டின் தலைநகரமாகத் திகழ்ந்தது. சிறந்த துறைமுகப்பட்டினமான தாவோ (Davao), மற்றொரு துறைமுகமான சிபு (Cebu) சிறந்த வாணிக மையமான சாம்பொங்கா (Zamboanga) ஆகியவை பிற நகரங்களாகும்.

அரசு: இந்நாட்டில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் அரசியல் அமைப்பினைப் பின்பற்றி 1935-இல்

அரசியல் அமைப்பு ஒன்று தீட்டப்பட்டது. அதன் படி குடியரசுத் தலைவர் அரசாங்கத்தின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். அந்நாட்டுக் குடியரசுத் தலைவரான பெர்டினாண்டு மார்கோசு (Ferdinand E. Marcos) 1972 செப்டம்பரில் இராணுவ ஆட்சியைக் கொண்டு வந்தார். பின்னர், 1973-இல் பாராளுமன்ற அரசு ஒன்றை ஏற்படுத்தினார். அதன்படி குடியரசுத் தலைவர், நாட்டின் தலைவராகவும், தலைமை அமைச்சராகவும் இருக்க வழிவகுக்கப்பட்டது. அவர் 1978 - இல் குடியரசுத் தலைவர் பதவியுடன், தலைமை அமைச்சர் பதவியையும் ஏற்றுக்கொண்டார். பழைய அரசியல் அமைப்பின்படி சட்டங்களை இயற்ற நிலையானதோர் தேசிய அவை (National Assembly) ஏற்படும் வரை இடைக்கால அவை ஒன்று இருக்க வேண்டும். அதன்படி 1978-இல் இடைக்காலச் சட்டசபை ஒன்றும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. பின்னர், மார்கோசு அதனையும் கலைத்து, எல்லா அதிகாரங்களையும் தாமே பெற்றார். இப்போது திருமதி அக்கினோ குடியரசுத் தலைவராக உள்ளார்.

தல ஆட்சி: தல நிருவாகத்தின் பொருட்டு இக் குடியரசு 13 வட்டாரங்கள், 73 மாநிலங்கள், 60 நகரங்கள், 1493 நகராண்மைக் கழகங்கள், 21 நகராண்மை மாவட்டங்கள் ஆகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஓர் ஆளுநரும், அவருக்குத் துணையாக மூன்று பேர் கொண்ட ஒரு குழுவும், பிற அதிகாரிகளும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். மாநிலம் ஒவ்வொன்றும் பல நகராண்மைக் கழகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை ஒவ்வொன்றும் பெரிய நகரத்தையும் அதனைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களையும் கொண்டன. அதனை நகரத் தந்தையும் (Mayor) அவருடைய அவையும் (Council) நிருவாகம் செய்கின்றனர். மணிலாப்பெருநகர் (Metro-manila) பகுதியில் மணிலா நகரம், அதனைச் சுற்றியுள்ள 3 நகரங்கள், 13 நகராண்மைக் கழகங்கள் ஆகியவை அடங்கியுள்ளன. அதன் நிருவாகம் இயக்குநர்கள் குழுவால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. தல நிருவாக அதிகாரிகள் 1972க்கு முன் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். அதன் பிறகு நடுவண் அரசால் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

வரலாறு: பண்டைக்காலம்: பழங்காலம் முதலே இப்பகுதியில் நிகர்டோக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்கள் எப்பொழுது, எங்கிருந்து இத்தீவுகளுக்கு வந்தனர் என்பது தெரியவில்லை. தெற்கு ஆசியாவிலிருந்து இந்தோனேசியரும், மலேசியரும் இங்கு வந்து கி.மு. 3000க்குப் பிறகு வாழத் தொடங்கினர். அரேபியாவிலிருந்து வந்த இசுலாமிய மதகுருமார்கள் கி.பி. 14,15-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மிண்டானோத் தீவு, குலுத்தீவுக்கூட்டங்கள் (Mindano Island and

the Sulu Archipelago) ஆகியவற்றிலிருந்து மொரோக்களை (Moros) இசுலாமிய சமயத்திற்கு மாற்றினர். அப்பொழுது தெற்குத் தீவுகள் மொரோக்களின் மேலாண்மையில் இருந்துவந்தன.

இசுபானியர் மேலாண்மை: முதன்முதலில் உலகை வலம் வந்த பெர்டினாண்டு மெகல்லன் (Ferdinand Megellan) தான் முதன்முதலில் இந்நாட்டை அடைந்த ஐரோப்பியர். அதன் பின்னர் கி.பி.1543-இல் இங்கு வந்த இசுபானியர் கப்பற்படைத்தளபதி வில்லாலோபசு (Villalobos) இத்தீவுக்கூட்டத்திற்குத் தம் நாட்டு இளவரசர் இரண்டாம் பிலிப்பீன் நினைவாக பிலிப்பீன்சு (Las Filipinas or The Philippines) எனப் பெயரிட்டார். பின்னர், கி.பி. 1565-இல் சிபு (Cebu) தீவில் இசுபானியரது முதலாவது குடியேற்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இத் தீவுகளில் பொன் கிடைத்தாலும், இசுபானியர் ஒரு குடியேற்றப் பேரரசை நிலைநாட்ட விரும்பியதாலும் இத்தீவுகளில் குடியேறலாயினர். மணிலாவில் கி.பி.1571-இல் இவர்களது குடியேற்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இப்பகுதிக்கு இசுபானியப் பாதிரிமார்கள் பெருமளவில் வந்து சில பள்ளிகளையும், பல கோயில்களையும் ஏற்படுத்தி, அந்நாட்டு மக்களைக் கிறித்தவ சமயத்திற்கு மாற்றலாயினர். இசுபானிய ஆதிக்கத்திற்கு எதிராகப் பிலிபினோக்கள் பலமுறை கிளர்ச்சி செய்தாலும் அவை இசுபானியப் படைகளால் அடக்கப்பட்டன. இசுபானியர் கி.பி. 1834-இல் மணிலாத் துறைமுகத்தைப் பிற நாடுகளின் வணிகத்திற்குத் திறந்துவிட்டதால் பிலிபினோக்கள் செல்வந்தர்களாயினர். அவர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளை ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குக் கல்வி கற்க அனுப்பினர். அவர்கள் தேசிய உணர்ச்சி பெற்றுத் தங்கள் நாட்டிற்கு வந்ததும் அந்நிய ஆதிக்கத்திற்கு எதிராகக் கிளர்ச்சிகள் செய்யலாயினர். ஆனால் அவை வெற்றி பெறவில்லை.

அமெரிக்காவின் ஆட்சி: இசுபானிய அமெரிக்கப் போரின்பொழுது, இசுபானியரை எதிர்த்து அமெரிக்கர்களுக்கு ஆதரவாகப் பிலிபினோக்கள் போர் புரிந்தனர். அவர்கள் அகுனால்டோ (Aguinaldo) தலைமையில் கிளர்ச்சி செய்யத் தொடங்கி கி.பி. 1898 சூன் 12-இல் தங்கள் நாடு இசுபெயினிடமிருந்து விடுதலை பெற்றுவிட்டதாக அறிவித்தனர். இசுபானிய-அமெரிக்கப் போர் முடிந்ததும் கி.பி. 1898 திசம்பர் 10-இல் அவ்விரு நாடுகளும் செய்து கொண்ட பாரிசு உடன்படிக்கையின்படி பிலிப்பீன் தீவுகள் அமெரிக்காவிற்கு அளிக்கப்பட்டன. அதனை எதிர்த்து அகுனால்டோ கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு, கி.பி. 1899 சனவரி 23-இல் பிலிப்பைன்சு ஒரு குடியரசு நாடு என அறிவித்தார். அமெரிக்கப் படையிடம் அவர் தோல்வியடைந்தார். வில்லியம் ஓவர்டு தேப்பூ

(William Howard Taft) 1901 சூலை 4 - இல் இந் நாட்டின் முதலாம் அமெரிக்க ஆளுநராக நியமிக்கப் பட்டார். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் இந்நாட்டிற்குப் படிப்படியாக விடுதலை வழங்க முன் வந்தது. தன்னாட்சி பெற்ற இது 40 ஆண்டுகளில் மிகுந்த முன்னேற்றம் அடைந்தது. இது 1935-இல் பொதுநல நாடுகளுள் (Common wealth) ஒன்றாக, ஆக்கப்பட்டு, இதன் வெளிநாட்டுக் கொள்கையையும், பாதுகாப்பையும் மட்டும் அமெரிக்கா கவனித்து வந்தது.

சப்பானின் மோலாண்மை: இரண்டாம் உலகப் போரின்பொழுது 1941 திசம்பர் 10-இல் சப்பானியப் படை உலாசன் துறைமுகத்தில் இறங்கியது. அமெரிக்கப் படையும், பிலிப்பினோக்களும் பெரும் வீரத்துடன் போராடியும் 1942 மேத் திங்கள் சப்பான் இடணைக்கைப்பற்றிக் கொண்டது. அந்நாட்டுக் குடியரசுத் தலைவர் கூசன் (Quezon) நீர்மூழ்கிக் கப்பலில் அமெரிக்காவிற்குத் தப்பிச் சென்று அங்குத் தம்முடைய அரசை (Exile government) ஏற்படுத்தினார். அமெரிக்கப் படை 1944 அக்டோபர் 20-இல் பிலிப்பீன் தீவுகளில் வந்து இறங்கி, சப்பானுடன் கடும்போர் புரிந்ததால் 1945 பிப்பிரவரியில் மணிலா மீட்கப்பட்டது. விரைவிலேயே அமெரிக்கா வெற்றி பெற்றுச் சப்பானிடமிருந்து இந்நாட்டை மீட்டது. இந்நாட்டிற்கு 1946 சூலை 4-இல் அமெரிக்கா விடுதலை அளித்ததால், பிலிப்பீன் குடியரசு ஏற்படுத்தப்பட்டு உரோக்சாசு (Roxas) குடியரசுத் தலைவரானார். அப்போரில் அந்நாடு ஆயிரக்கணக்கான மக்களை இழந்ததுடன் பல மிலியன் தாலர்கள் மதிப்புள்ள பொருட்களையும் இழந்தது. அமெரிக்காவின் பொருளாதார உதவியுடன் இந்நாடு மீண்டும் பொருளாதார வளர்ச்சி பெற்றது.

பிலிப்பீன் குடியரசு: எல்பிட்யோ குரனோ (Elpidio Quirino) 1949-இல் குடியரசுத் தலைவரானார். அப்பொழுது பொதுவுடைமைக் கொள்கை இந்நாட்டில் பரவி, ஏழை உழவர்களும், கலகக்காரர்கள் சிலரும் ஒன்று சேர்ந்து கிளர்ச்சி செய்யலாயினர். 'கூக்' கலகம் (Huk Rebellion) எனப்படும் இதில் 20,000 பேர் ஈடுபட்டு, 1949-இல் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற முயன்றனர். ஆனால், அக்கலகமானது 1950-இல் ஒடுக்கப்பட்டது. பின்னர் நாட்டில், பல்வேறு பொருளாதார சீர்திருத்தங்களும் செய்யப்பட்டன. அமெரிக்காவுடன் உறவுகொண்டு இந்நாடு தென்கிழக்கு ஆசிய ஒப்பந்த நிறுவனத்தில் (SEATO) சேர்ந்தது. இராமன் மாக்சசே (Ramon Magsaysay) 1953 - இல் குடியரசுத் தலைவர் பதவியேற்று, 1957 - இல் விமான விபத்தில் உயிர் துறந்தார்.

பெர்டினாண்டு மார்கோசு (Ferdinand E. Marcos) 1965-இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் வெற்றி பெற்றுக் குடியரசுத் தலைவரானார். அவர் சாலைகளையும், பள்ளிகளையும் அமைத்து, நெல் உற்பத்தியைப் பெருக்கினார். அவர் 1969-இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் மீண்டும் குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார். பொதுவுடைமையாளர்கள் 1960, 70 - ஆம் ஆண்டுகளில் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக எழுந்ததால் பொதுவுடைமைக் கொரில்லாக்களுக்கும், அரசாங்கப் படைக்கும் இடையே போர் மூண்டது. மேலும், இந்நாட்டில் கிறித்தவர்களும், இசுலாமியருக்கும் இடையே சமயக் கலவரம் ஏற்பட்டது. எனவே 1972-இல் மார்கோசு இராணுவச்சட்டத்தைப் (Martial Law) பிறப்பித்தார். அவர் 1973-இல் புதிய அரசியல் அமைப்பு ஒன்றைக் கொண்டு வந்து குடியரசுத் தலைவர், தலைமை அமைச்சர் ஆகிய இரு பதவிகளையும் தாமே ஏற்றுக் கொண்டார். மார்கோசுக்கு எதிராகப் பொது மக்களும் திருச்சபையும் கிளர்ச்சி செய்யலாயினர். தென்பகுதியிலிருந்த இசுலாமியர் தாங்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ள இடங்களில் தங்களுக்கு, மாநில சுயாட்சி வேண்டினர். எதிர்க்கட்சிகள் அவர் இராணுவச்சட்டத்தைக் கைவிடவேண்டுமென 1980-இல் கிளர்ச்சி செய்தன. அவர் 1981-ஆம் ஆண்டு தேர்தலிலும் வெற்றி பெற்றார். பின்னர் 1986 பிப்பிரவரி 7-இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் வெற்றி பெற்றார் என அறிவிக்கப்பட்டதும் நாட்டில் புரட்சி ஏற்பட்டது. அவர் பிப்பிரவரி 25-இல் நாட்டைவிட்டு ஓடிவிட்டதால் கொராசன் அக்கினோ (Corazan Aquino) குடியரசுத் தலைவராக ஆனார். அவர் உடனே பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்துவிட்டு இடைக்கால அரசு (Provisional Government) ஒன்றை நிறுவினார். புதிய அரசியலமைப்பு ஒன்று அவரால் கொண்டு வரப்பட்டு 1987-இல் அது மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அவரது மறைவுக்குப் பின்னர் அவருடைய மனைவி திருமதி அக்கினோ அப்பதவியேற்று, அவருக்கு எதிராகத் தோன்றிய பல கலகங்களை அடக்கித் திறமையாக ஆட்சி செய்து வருகிறார். சி.இரெ.

பிலிப்பு அகசுடசு (கி.பி. 1180-1223): இடைக்காலப் பிரான்சு நாட்டு வரலாற்றில் சிறந்து விளங்கிய கபேசிய அரச குடும்பத்தின் (Capetain dynasty) ஒரு முக்கிய அரசர் பிலிப்பு அகசுடசு (Philip Augustus). இவர் கி.பி. 1165 - இல் பிறந்தார். பதினான்காம் வயதிலேயே தந்தை ஏழாம் உலூயி நோய் வாய்ப்பட்டு இருந்ததால், இவர் இணை அரசராகப் பொறுப்பேற்றார்; தந்தையின் மறைவிற்குப் பின் கி.பி.1180-இல் அரசராக அரியணையில் அமர்ந்

தார். இங்கிலாந்துடன் போர் புரிந்து, அதன் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்ட பிரான்சுப் பகுதிகளை மீட்டு, பிரான்சின் எல்லைகளை விரிவாக்கி, பிரான்சு நிலமானியப் பிரபுக்களின் செல்வாக்கை அடக்கிப் பிரான்சில் ஒரு வலிமையான ஆட்சியை ஏற்படுத்தியது இவருடைய சாதனையாகும்.

வட பிரான்சில் நார்மண்டி, மெயின், ஆஞ்சு, ஆக்விடைன், பிரிட்டனி போன்ற பகுதிகள் 'ஆஞ்செவின் அரசு' என்ற பெயரில் ஆங்கில ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தன. பிலிப்பு அகசுடசு இப்பகுதிகளை ஆங்கில ஆட்சியிலிருந்து மீட்டுப் பிரான்சுடன் இணைக்க விரும்பினார். பிரான்சில் இங்கிலாந்திற்கு உரிமையானபகுதிகள் மீது கி.பி. 1187-88-இல் படையெடுத்து, இங்கிலாந்து அரசர் இரண்டாம் என்றியைப் போரில் வென்று கி.பி. 1189-இல் அவருடன் ஓர் உடன் படிக்கை செய்து கொண்டார்.

இங்கிலாந்து அரசர் முதலாம் இரிச்சர்டைப் போல இவரும் மூன்றாம் சிலுவைப் போரில் பங்கு கொண்டார். முதலாம் இரிச்சர்டுக்கும் இவருக்கும் கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றின. போரினிடையே பிலிப்பு அகசுடசு நோய்வாய்ப்பட்டதால் சிலுவைப் போரிலிருந்து விலக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

நாடு திரும்பிய பிலிப்பு அகசுடசு இங்கிலாந்துடன் போரைத் தொடர்ந்தார். பல தோல்விகள் அடைந்தபோதிலும், இங்கிலாந்தின் இரிச்சர்டு இறந்து சான் அரியணையேறியது இவருக்குச் வாய்ப்பாக அமைந்தது. சான் மன்னர் போர்த்திறமையற்றவர். எனவே, பிரான்சுப் படைகள் இங்கிலாந்துப் படைகளை எளிதில் வென்று, ஆங்கில ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்த நார்மன்மெயின், ஆஞ்சு போன்ற பிரான்சுப் பகுதிகளை மீட்டன. பிரான்சின் எல்லைகள் இவ்வாறு விரிவடைந்தன. புனித உரோமானியப் பேரரசர் நான்காம் அட்டோவுடன் இணைந்து சான் இப்பகுதிகளை மீட்க முயன்றபோது கி.பி. 1214-இல் பூவைன் போரில் பிலிப்பினால் தோற்கடிக்கப்பட்டார்.

பிரான்சுப் பிரபுக்களுக்கும் அரசுக்குமிடையே நிலவிவந்த பகைமை உறவை முடித்து அவர்களிடையே நல்லணக்கம் ஏற்பட வழிவகை செய்தார். பிரான்சுத் திருச்சபைக் குருமார்களுக்கு அவர்களுக்குரிய அதிகாரங்கள் அனைத்தும் வழங்கி அவர்கள் ஆதரவைப் பெற்றார். நகரங்கள் முறையாகப் பெற வேண்டிய அதிகாரங்களை வழங்கி அவற்றின் வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தார். புதிய சாலைகள் அமைத்தும், மாட மாளிகைகள் பல கட்டியும் பாரிசை எழில் மிகு நகரமாக ஆக்கினார். கோதிக்குக் (Gothic) கட்டடக்கலை வளர்ச்சியை ஊக்குவித்துப் பாரிசு, ஆபியன்

இரீம்சு போன்ற நகரங்களில் பல கிறித்தவக் கோயில்களை எழுப்பினார்.

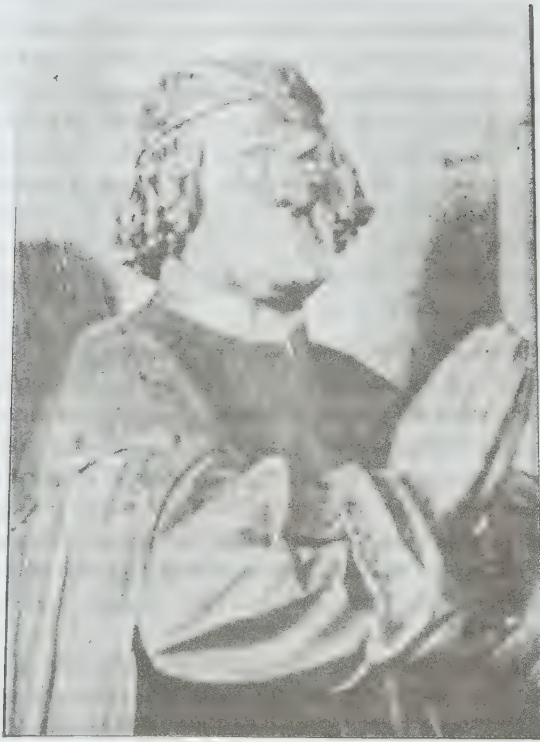
நாட்டைப் பல சிறு மாவட்டங்களாகப் பிரித்து அவற்றை ஆளுவதற்குத் திறமை மிக்க, தம் ஆணைக்குக் கீழ்ப் படியக் கூடிய ஒரு புதிய அதிகார வர்க்கத்தை உருவாக்கினார். நிலமானியப் பிரபுக்களின் அதிகாரங்களை அடக்கி, நாட்டிற்கு ஒரு செம்மையான நிர்வாக அமைப்பை ஏற்படுத்திய பெருமை இவரையே சாரும். தெ. பா.

பிலிப்பு மன்னர்கள் (இசுபெயின்): பிலிப்பு என்னும் பெயரில் மன்னர் பலர் பலநாடுகளில் ஆட்சி புரிந்தனர். இசுபெயின் (Spain) நாட்டை ஆண்ட வேந்தர்களுள் பலர் பிலிப்பு எனும் பெயரினைக் கொண்டிருந்தனர்.

இரண்டாம் பிலிப்பு (Philip II கி.பி. 1527-1598): இவர் இசுபெயின் நாட்டின் தலைசிறந்த மன்னர். ஐரோப்பாவின் கீர்த்திமிக்க மன்னர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்த இவர், புனித உரோமானியப் பேரரசர் ஐந்தாம் சார்லசுக்கும் போர்ச்சுகல் நாட்டு இசுபெல்வாவிற்கும் மகனாகத் தோன்றியவர். இவர் கி.பி. 1598-இல் இசுபெயினில் உள்ள வல்ல தோலித்து என்னுமிடத்தில் பிறந்தவர். இசுபெயினில் பிறந்து வளர்ந்ததால் இவர் அந்நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார். இசுபெயின் நாட்டு அறிஞர்கள் இவரை ஐரோப்பாவின் தலைசிறந்த மன்னர் என்றும் பண்பாட்டின் காவலர் என்றும் பாராட்டுகின்றனர். கத்தோலிக்க சமயத்தில் ஆழ்ந்த பற்றுக் கொண்ட பிலிப்பு சீர்திருத்தக் கிறித்தவ (Protestant) சமயத்தை ஒடுக்குவதில் முனைந்து செயற்பட்டார். பல சமயப் போர்களை நடத்தினார்.

அஞ்சா நெஞ்சமும், கடின உழைப்பும் கொண்ட இவர் ஒரு செயல் வீரர். இசுபெயின், நெதர்லாந்து, பிரான்சு காம்பி, மிலான், நேப்பிள்சு, சிசிலி, வட ஆப்பிரிக்கா, அமெரிக்கா, மேற்கிந்தியத் தீவுகளில் இசுபானியக் குடியேற்றங்கள், பிலிப்பீன் தீவுகள் ஆகியன இவரது ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தன. இவர் கி.பி. 1543-இல் போர்ச்சுகல் நாட்டு மரியாவை மணம் புரிந்தார்; கி.பி. 1556-இல் பட்டம் சூட்டிக் கொண்டார். இவர்தம் அரசியல் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் தோல்வியடைந்தன. எனவே, வாணிக வளர்ச்சியும் தடைப்பட்டது. அதன் விளைவாக நாட்டில் பல கிளர்ச்சிகள் தோன்றின.

போர்ச்சுகலை இவர் கி.பி. 1580-இல் கைப்பற்றினார். அமெரிக்கக் கண்டத்தில் இசுபானிய மேலாண்மை வளர இவர் பாடுபட்டார். பிலிப்பீன் தீவுகளிலும் இவரது காலத்தில் இசுபானியரின் மேலாண்மை

பிலிப்பு II

பிலிப்பு IV

பிலிப்பு மன்னர்கள்

வளர்ந்தது. இவர் பிரான்சு நாட்டைத் தோற்கடித்து (கி.பி. 1557-58) கி.பி. 1559-இல் கேடோ கேம்பிரசிக் உடன்படிக்கை (Treaty of Cateau Combrésis) செய்து கொண்டார். இருப்பினும் பிரான்சின் மீது தம் மேலாண்மையை நிலைநாட்ட முடியவில்லை. இங்கி லாந்துடன் மேற்கொண்ட போரிலும் (கி.பி. 1588) பிலிப்பு தோல்வியே கண்டார். இவரது சீரிய முயற்சியால் துருக்கி தோற்கடிக்கப்பட்டு மத்தியதரைக்கடலில் துருக்கியின் ஆக்கிரமிப்பிற்கு முடிவுகட்டியது; இசுலாம் சமய வளர்ச்சியும் தடைப்பட்டது. அடுத்து நெதர்லாந்தில் தோன்றிய தீவிரமான புரட்சியையும் அடக்கினார். இருப்பினும் இவரது ஆட்சிக்காலத்தின் இறுதியில், இசுபெயின் செல்வாக்கும், வலிமையும் இழந்து காணப்பட்டது. உள்நாட்டு வெளிநாட்டு விவகாரங்களில் பிலிப்பின் திட்டங்கள் யாவும் தோல்வி பெற்ற போதிலும் இவரது செல்வாக்குக் குறையவில்லை. இவர் காலத்தில் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்ட ஆவணங்கள் இன்றும் வரலாற்றிற்குப் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. இசுபானியக் கலையும் இலக்கியமும் இவர் ஆட்சிக்காலத்தில் நல்ல வளர்ச்சி பெற்றன. சுருங்கக்

கூறின் இசுபானியக் கலையின் பொற்காலத்தைத் தொடங்கி வைத்த பெருமை இப்பிலிப்பைச்சாரும். இவர் கி.பி. 1598-இல் காலமானார்.

மூன்றாம் பிலிப்பு (கி.பி. 1578 - 1621): இவர் தம் தந்தை இரண்டாம் பிலிப்பிற்குப்பின் கி.பி. 1598 - இல் முடி சூடினார். இவர் கி.பி. 1578 - இல் பிலிப்பிற்கும் ஆசுதிரியாவின் அன்னாவிற்கும் மகனாக மாட்ரிடு நகரில் பிறந்தார். இவர் அரசு இவர்தந்தை அரசைப் போன்று பரந்துபட்டதன்று. இசுபெயின், இரு சிசிலி, போர்ச்சுகல் ஆகியன மட்டுமே இவரது ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தன. இவர் ஆட்சிக் காலம் ஓர் அமைதிக்காலமேயாகும்.

இவர் தம் தந்தையைப் போன்ற கடின உழைப்பாளி அல்லர். எனவே ஆட்சிப் பொறுப்பை அமைச்சர்களிடம் ஒப்படைத்தார். ஆட்சியைக் கவனித்து வந்த அமைச்சர்களுள் இலெர்மா பிரபு (Duke of Lerma) குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவார். திறமைமிக்க அமைச்சரான அவர் கி.பி. 1618-முடிய அரசுப் பணிகளைக் கவனித்து வந்தார். தந்தையைப் போன்று

இவர் போர்களில் நாட்டம் கொள்ளவில்லை. திருமண உறவுகளின் மூலம் இவர் பிரான்சுடன் நட்புறவு கொண்டார். இதனால் பிரான்சுடனான பகைமை தவிர்க்கப்பட்டது. இருப்பினும் கி.பி. 1620-இல் முப்பதாண்டுப் போரில் புனித உரோமானியப் பேரரசர் இரண்டாம் பெர்டினாண்டின் சார்பாகத் தலையிட்டார். இவர் அமைதி விரும்பியாக இருந்ததால் கலைகளையும் கல்வியையும் நன்கு ஆதரித்தார். இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் கலைவளர்ச்சி உச்ச நிலையை அடைந்தது. இருப்பினும் வேளாண் தொழில் வளர்ச்சிகள் சீர்பெறவில்லை. மூன்றாம் பிலிப்பு மன்னர் கி.பி. 1621-இல் மாட்ரிடு நகரில் இறந்தார்.

நான்காம் பிலிப்பு (கி.பி. 1605-1665): மூன்றாம் பிலிப்பை அடுத்து அவர் மகனான நான்காம் பிலிப்பு கி.பி. 1621-இல் இசுபெயின் நாட்டு மன்னராகப் பதவியேற்றார். தம் தந்தையின் ஆட்சிக்காலத்தைப் போலவே, இவரது ஆட்சிப் பகுதியும் குறுகியதாக இருந்தது. இவர் 1605-ஆம் ஆண்டு வல்லதோலிட்டில் பிறந்தார். இவரும் தம் தந்தையைப் போன்று ஆட்சிப் பொறுப்பைப் பிரதம அமைச்சரிடம் ஒப்படைத்தார். இவரால் பெரிதும் நேசிக்கப்பட்ட ஒலிவரேக் பிரபு (Count of Olivares) என்பார் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்றார். கி.பி. 1643 முடிய இவர் ஆட்சிக் காலத்தில் கலை வளர்ச்சி உச்ச நிலையை அடைந்தது.

பிரான்சு நாட்டுடன் கி.பி. 1635 - இல் நடைபெற்ற போரில் இசுபெயினுக்குத் தோல்வியே கிட்டியது. பிரான்சு நாட்டின் அமைச்சரான இரிசெல்யூ, இசுபெயின் நாட்டின் மாகாணங்களில் கலகங்களைத் தோற்றுவித்து, இசுபெயினின் ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஊறு விளைவித்தார். இறுதியாகப் பிரான்சுப் படைகள் இசுபெயினிடமிருந்து உருசிலோன் (Roussillon) பகுதியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டன. கேடலோனியா, சிசிலி, நேப்பிள்க் - ஆகிய பகுதிகளிலும் புரட்சிகள் தோன்றின. போர்ச்சுகலிலும் புரட்சி தோன்றியது. சிறிது காலத்திற்குள் கி.பி. 1640 - இல் பிரகான்சா பிரபு நான்காம் சான் (John IV) என்னும் பெயரில் முடிசூட்டப் பட்டார். இருப்பினும், கி.பி. 1668 வரையில் இசுபெயின் அரசு போர்ச்சுகலின் சுதந்திரத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து விட்டது.

பிரான்சு நாட்டு நான்காம் என்றியின் மகனான போர்பன் நாட்டு எலிசபெத்தை (இசுபெல்லா) நான்காம் பிலிப்பு மணந்துகொண்டார். ஆனால், அவ்வரசி, கி.பி. 1644-இல் மரணமடைந்தாள்; இரண்டாண்டுகள் கழித்து இவர்களின் மகனான பால்தசர் கார்லோசும், இளமைப் பருவத்திலேயே இறந்தான்.

'தியூன்சு போரில்' (கி.பி.1658) இசுபெயின் பிரான்சிடம்தோல்விகண்டது. தோல்வியுற்ற இசுபெயின் 'பிரனீசு உடன்படிக்கை'யில் (Treaty of Pyrenees) கையெழுத்திட்டது. இவ்விரு அரச குடும்பங்களுக்கிடையே நட்புறவு வலுப்பெற வேண்டி, பிலிப்பின் மகனான மரிய தெரசாவிற்கும், பிரான்சு மன்னர் பதினான்காம் லூயிக்கும் திருமணம் நடைபெற்றது. இதனால் இரு நாடுகளுக்கிடையே நட்புறவு ஏற்பட்டது. பிரனீசு உடன்படிக்கைக்குப் பிறகு இசுபெயின் தன் செல்வாக்கையும், வலிமையையும் இழந்தது என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

நான்காம் பிலிப்பின் ஆட்சிக் காலத்தில் பல உயர்ந்த இலக்கியங்கள் தோன்றின. இதனால் இலக்கியக்கலை புதுப்பொலிவு பெற்றது. இசுபெயின் நாட்டு இலக்கியங்களில் சிறந்தவையெனப் போற்றப் பெறுவனவற்றுள் பல இவர் காலத்தில் தோன்றியவையே. டீகோ ரோடிரிகசு டிசில்வா (Diego Rodriguez de Silva), வேலாசு குவெசு ஆகிய கலைஞர்கள் இவர்தம் உருவப் படங்களை வரைந்தனர். கலை விரும்பியான இவர், கி.பி. 1665-இல் மாட்ரிடு நகரில் காலமானார்.

ஐந்தாம் பிலிப்பு (கி.பி.1683-1746): இவர்போர்பன் (Bourbon) மரபின் முதல் இசுபானிய மன்னர். இவர் பிரான்சின் மன்னர் பதினான்காம் லூயியின் பேரரும், பிரான்சின் தாயின் லூயியின் (Dauphin Louis) மகனும் ஆவார். இவர் தாய் பவேரிய நாட்டு மரிய அன்னா ஆவார். பிரான்சில் உள்ள வர்சேல்சு (Versailles) என்னுமிடத்தில் கி.பி.1683-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இசுபெயினிலுள்ள மாட்ரிடு நகரில் கி.பி.1746-இல் காலமானார்.

இசுபானிய மன்னராக கி.பி. 1700-ஆம் ஆண்டு அரியணையேறிய இவர்கி.பி.1701-இல் சவாய் நாட்டு மரிய லூசியாவை (Maria Lusia of Savoy) மணம் புரிந்தார். இசுபானிய மன்னர் இசுபெயின் நாட்டு மன்னரானார். இருப்பினும் மற்ற நாடுகள் இவரை இசுபானிய நாட்டு மன்னராக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதன் விளைவாக இசுபானிய வாரிசரிமைப் போர் மூண்டது (கி.பி.1702-1713). ஆங்கிலேயர் கி.பி. 1704-ஆம் ஆண்டு சிப்ராஸ்டரைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். ஆர்ச் கோமகன் (Arch Duke), கி.பி. 1705 - இல் இசுபெயின் நாட்டில் நுழைந்து தாமே இசுபெயின் நாட்டு மன்னர் என்று பிரகடனம் செய்தார். மூன்றாம் சார்லசு என்ற பட்டப் பெயரையும் சூட்டிக் கொண்டார். இங்கிலாந்தின் தலைமையிலான பேரணிக்கும் (Grant Alliance) பிரான்சிற்குமிடையே போர்கள் நடந்து முடிந்தபின் கி.பி. 1713-இல் 'உடரெக்ட்டு உடன்பாடு' கையெழுத்தாயிற்று. அதன்படி ஐந்தாம் பிலிப்பு இசுபெயின் மன்னராக ஏற்றுக்

உகாள்எப்பட்டாரா. ஆனால், பல இடங்களை இவர் ஆசுதிரியாவிருக்குக் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. இவர், கி.பி. 1724-ஆம் ஆண்டில் தம் மகனுக்கு ஆதரவாக அரசைத் துறந்தார். ஆனால், சில மாதங்களில் இவர் மகன் முதலாம் உலாயி இறந்துவிட்டதால், மீண்டும் பிவிப்பு மன்னரானார்.

இவர் இசுபெயினில் பல சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டார். தொழில், வேளாண்மை ஆகியவற்றை முன்னேற்றினார். உலக நாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டார். ம.இரா.த.

பிழைப்பகுப்பாய்வு: மாணவர்களின் தேர்ச்சிக் குறைபாட்டிற்கு முதன்மையான காரணம் பிழைகள். எழுத்துப்பிழை, சந்திப் பிழை, இலக்கணமயக்கம், நினைவின்மை, விதிக்குழப்பம் போன்றவை மாணவரின் ஆற்றலைக் குறைக்கின்றன. நாட்டியம், சமையல், விளையாட்டு, வழக்குரைத்தல், வண்டி ஓட்டுதல் போன்ற செயல்களிலும் பிழைகள் நிகழ்கின்றன. குறிப்புகளைப் பின்பற்ற முடியாமை, சுற்றதைப் பாகுபடுத்த முடியாமை, சிக்கனமில்லா முயற்சி, தீவிரமின்மை, அழுத்தம் போதாமை ஆகியவை பிழைகள் இழைக்கப்படுவதற்குக் காரணமாகின்றன. பல நாட்களுக்குப் படிப்பதை ஒத்திப்போடும் மாணவர்கள் இறுதிக் கட்டத்தில் எவ்வளவு முயன்றாலும் தம் ஆற்றலைச் சரியாகப்பயன்படுத்த முடிவதில்லை என்பதைத் தாமே உணர்கின்றனர். அவர்கள் இழைக்கும் பிழைகளைப் பகுப்பாய்ந்து (Error Analysis) அவற்றை விளக்கும்போது அவர்கள் திருந்துகின்றனர்.

மாணவன் சில வேளைகளில் பிழையின்றிச் சரியாகக் கருதுவதுண்டு; சில வேளைகளில் தவறாகக் கருதுவதுமுண்டு. வருப்புச் சோதனைகள் பிடிக்காத போதும் பிழைகள் ஏற்படும். சோதனைத்தான்களைத் திருத்துவோர்கூடப் பிழைகள் இழைப்பதுண்டு. அனைத்து அளவீடுகளிலும் பிழை உண்டு. இரண்டு கடிக்காரங்கள் ஒரே நேரத்தைச் சரியாகக் குறிப்பிடுவதில்லை என்பர். அதுபோலவே நீளத்தையும், எடையையும் சிறிதுகூடத் தவறில்லாது அளக்க முடிவதில்லை. எடைகாணும் கருவியும் தவற்றுடனிருக்கலாம் அல்லது மதிப்பீட்டைக் கூறுபவர் சரியாகக் கூறாதிருக்கலாம்.

பிழைகளின் தோற்றம்: மதிப்பீட்டு முறையில் மிகவும் முதன்மையானது பிழைகளைக் காணும் ஆற்றல் பெற்றிருப்பது. இது தெரிந்தால்தான் பிழைப்பகுப்பாய்வு என்பது முடியக்கூடியது. அப்பொழுது தான் பிழைகளின் பிறப்பிடத்தைக் கண்டறிந்து அகற்ற முடியும். சோதனைக்கூடப் பிழைகளுக்கு

அடிப்படையாகி விடுகின்றன. கணிதச் சோதனையில் முக்கிய கணிதக்கருத்துகள் இடம்பெற்றிருக்க வேண்டும். புதுக்கணித அடிப்படைக் கருத்துக்கூட இடம்பெறுதல் வேண்டும். அவ்வாறில்லாது கூட்டல், கழித்தல் போன்றவையே அடிப்படையாக இருந்துவிட்டால் அச்சோதனைத்தானைப் பிழையுள்ளதாகத்தான் கொள்ள வேண்டும். கடினத்தன்மை மிகுந்திருக்கும் வினாக்களை ஏந்திவரும் சோதனைத்தான்கூடப் பிழையானதுதான். மிக எளிதாக இருப்பதும் தவறே. ஆகவே அச்சோதனை நம்பகமில்லாத தன்மையைப் பெறுகின்றது. புரிந்து கொள்ள முடியாத நடையில் வினாக்கள் இருப்பினும் பிழைகள் நிகழ்வதுண்டு. சோதிக்கப்படுவோரிடமும் குறைகள் உண்டு. ஊக்கமின்மை, புரிந்து கொள்ள முடியாமை, தேர்விற்கான மனப்பான்மையின்மை, உடல் நலக்குறைவு போன்றவையும் காரணமாவதுண்டு.

பிழைகளைக் குறைக்கவழிகள்: தேர்வு எழுதும் மாணவர்கள் பிழைகளையும், அவற்றுக்கான காரணங்களையும் விட்டுச் செல்கின்றனர். அடிக்கடி வருப்புச் சோதனைகளையும், வினாடி வினாக்களையும் நடத்தித் தவறுகளுக்கான காரணங்களை உடனுக்குடன் சுட்டிக் காட்டும்போது மாணவர்கள் தம் முயற்சியைப் பெருக்கிப் பிழைகளைக் குறைத்துக் கொள்கின்றனர். பிழைகள் பெருகாதிருக்கக் குறைந்தது மூன்று விதிகளை மனத்திற்கொள்வது நலம்.

அ) அனைத்துச் செயல்களையும் பகுத்தாய்வு தலுக்கும் தொகுத்தாய்வுக்கும் உட்படுத்துவதோடு அவற்றிற்கான அடிப்படைக்காரணங்களையும் விளக்க வேண்டும். ஆ) எதைக் கூறினாலும் விளக்கினாலும் அதில் மிகுந்த தெளிவும் சுருக்கமும் இருத்தல் வேண்டும். இ) விளக்கங்கள் மாறாது ஒரே தன்மையில் இருப்பது இன்றியமையாதது.

பகுப்பாய்வின் அடிப்படையானது பிழையினுள் அவையெவை உள்ளன என்று பிரித்துணர்வதாகும். மொழித் தவறு என்பது எழுத்துப்பிழை, சந்திப் பிழை, கருத்துப் பிழை, வாக்கிய அமைப்புப் பிழை, வேகமின்மை எனப் பிரித்துணரக் கூடியது. ஆகவே, பிழையின் தன்மையையும் அதன் அளவையும் அறியப் பிழைப்பகுப்பாய்வு தேவைப் படுகிறது. ம.பெ.

பிழைப்பு நிலைக் கூலிக் கோட்பாடு: பிரான்சு நாட்டில் கி.பி. 18 - ஆம் நூற்றாண்டில் பொருளாதார நூல்களை எழுதிய இயற்கைப் பொருளியலார் (Physiocrats) அப்போதைய சிற்றூர் மக்களின் கூலி அளவை மனத்தில் கொண்டு கூறிய

கருத்தே பிழைப்பு நிலைக் கூலிக் கோட்பாடாகும். (Subsistence Theory of Wages). இதன்படி ஓர் அடிமட்ட வாழ்க்கை வாழ எவ்வளவு பணம் வேண்டுமோ அவ்வளவுதான் உழைப்பாளர்களுக்குக் கூலியாகக் கிடைக்கும். இந்த அளவைவிடக் கூலி மிகுதியாகக் கிடைத்தால் மக்கள்தொகை உயர்ந்து உழைப்பாளரிடையே போட்டி மிகுதியாகிப் பிழைப்பு நிலைக் கூலி குறைந்து விடும். தவிர இந்த அளவை விடக் கூலி குறைந்தால் போதிய அளவு ஊட்ட மின்றிக் குழந்தைகள் இறக்க, மக்கள் தொகை குறையத்தொடங்கி அதன் விளைவாக உழைப்பாளிகளின் அளவு குறைந்து, அதனால் கூலி உயர்ந்து பிழைப்புச் செலவு நிலை, அளவுக்கு வந்துவிடும். இக்கருத்தைக் கூலி பற்றிய இரும்பு விதி (Iron Law of Wages) என்று கூறுவதுண்டு.

பொதுவாக ஏழை நாடுகளில் உழைப்பாளர் பலருடைய கூலி இவ்வாறு அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். ஆயினும், தேவையான அளவுக்கு ஆட்கள் அகப்படாத சில தொழில்களிலும், தொழிற்சங்கம் அமைந்துள்ள தொழில்களிலும் ஊதியம், பிழைப்பு நிலையைவிட மிக உயர்ந்த அளவில் தொழிலாளருக்குக் கிடைப்பதைக் காணலாம். மேலும், திறமை மிக்க தொழிலாளியினுடைய கூலி, திறமை குன்றியவனுடைய கூலியைவிட மிகுதியாக இருக்கும். தவிர, ஊதியம் உயரும் போது குடும்பத்தின் அளவு பெருகும் என்பது எல்லா நாடுகளிலும் உண்மையன்று; பல நாடுகளில் இதற்கு எதிர்மாறான நிலைமை நிலவுகிறது.

இக்கோட்பாட்டைச் சிறிது மாற்றியமைத்து, கூலிகள் மக்களது வாழ்க்கைத் தரத்தை (Standard of Living) ஒத்து அமைகின்றன என்று பொருளியல் வல்லுநர் சிலர் கூறுவர். வாழ்க்கைத்தரம் என்பது அடிமட்டத் தேவைகளை மட்டுமன்றி, 'கல்வி, பொழுது போக்கு போன்ற பிற தேவைகளையும் உள்ளடக்கிய கோட்பாடாகும்.

குயிசனி (Quesney), மிரபோ பிரபு (Marquis of Mirabeau), மெர்சியர் (Mercier), நிமோரைச் சேர்ந்த தூபாண்ட்டு (Dupont de Neimours), இலா திரோசுனே (Le Trosne), தர்கட்டு (Turgot) ஆகிய பிராண்கப் பொருளாதார நூலாசிரியர்கள் இயற்கைப் பொருளியலார் எனக் கூறப்படுகின்றார்கள்.

துணை நூல்:

Alfred W. Stonier & Douglas C. Hagui. A Text Book of Economic Theory, Layman Group Ltd, London, 1982

பிள்ளை உறங்காவில்லிதாசர், இராமானுசரின் அடியவர்களுள் ஒருவர்; திருவெள்ளறை என்னும் ஊரில் தோன்றியவர்; யேடர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர். தனுர்தாசர் என்னும் பெயரினர். சோழ மன்னன் அகலங்கனுடைய உறையூர் அரண்மனையில் மல்லர்களுக்குத் தலைவராய்ப் பணிபுரிந்தவர். இராமானுசர் அருளாளப்பெருமான், எம்பெருமானார், முதலியாண்டான், கூரத்தாழ்வான் முதலிய வைணவ சமயப் பெரியோர்களோடு நெருங்கிப் பழகியவர். இவரைப் போலவே இவர்தம் மனைவியார் பொன்னாச்சியாரும் சிறந்த வைணவ அடியார். தம் கணவர் மறைவால் ஏற்பட்ட துன்பம் தாங்காமல் அப்பொழுதே உயிர்விட்டவர். இவருக்கு வண்டர், சுண்டர் என்னும் மருமக்கள் இருவர் இருந்தனர். அவ்விருவரும் இவருக்குப் பெரிதும் துணையாக இருந்து வந்தனர்.

இவர் இராமானுசரால் அடிமையாகக் கொள்ளப் பெற்றவர். தம் மனைவி பொன்னாச்சியாரின் அழகில் மயங்கிக் கிடந்த இவர் ஒரு நாள் உச்சிவேளையில் காவிரி மணலில் தம் மனைவிமேல் வெயில்படாதபடி குடைபிடித்துச் சென்றார். அந்தக் காட்சியைக் கண்டு இராமானுசர் வியப்பில் ஆழ்ந்தார். இவரிடம் இவரது செயலுக்குக் காரணம் வினவினார். அதற்கு இவர் தம் மனைவியின் கண்ணழகிற்குத் தோற்று அவ்வாறு செய்வதாகத் தெரிவித்தார். உடனே இராமானுசர், 'இதைவிடச் சிறந்த கண்ணழகைக் காட்டுகிறேன், வாரும்' என்று இவரை அழைத்துச் சென்று திருவரங்கச் செல்வன் திருமுன்பு நிறுத்தினார். அரங்கனின் அழகொழுகும் கண்ணழகில் தம் சிந்தையைப் பறிகொடுத்துத் தம்மை அக்கண்ணழகில் ஈடுபடுத்திய இராமானுசருக்கு அடிமையானார்.

இவர் இரவெல்லாம் அரண்மனைப் பணியில் ஈடுபட்டார். பகலெல்லாம் எம்பெருமானாருடைய திருமடத்துத் தொண்டில் கழித்தார். இவ்வாறு இரவும் பகலும் உறங்காமல் உழைத்தமையால் உறங்கா வில்லிதாசர் என்று புகழப்பெற்றார்.

இவருக்கு 'இராமானுச பரிசுவேதி' என்னும் சிறப்பும் உண்டு. இராமானுசர் காவிரிக்கு நீராடச் செல்லும்போது அந்தணராகிய முதலியாண்டான் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு போவாராம். ஆற்றிலிருந்து திரும்பும்போது வேடர் குலத்தவராகிய இவரது கையைப் பற்றிக்கொண்டு வருவாராம். இராமானுசர், காவிரி நீராட்டத்தால் வரும் உடல் தூய்மையைக் காட்டிலும் உள்ளத்தூய்மை நிறைந்த இவருடைய கையைப் பற்றுவதால் உண்டாகும் தூய்மை மேலானது என்று கருதினார். இரும்பைத் தன்

தொடர்பால் பொன்னாக்குகிறது வேதகப்பொன். அதுபோல இவரது கைத்தொடர்பு தம்முடை சாதி நிலைகளின் உயர்வினால் உண்டாகும் செருக்கினைப் போக்கித் தம்மைத் தூய்மைப் படுத்துகிறது என்றார் இராமானுசர்.

இராமானுசர் இவருக்கு அளிக்கும் பெருமை கண்டு அடியார்கள் சிலர் பொறாமை கொண்டனர். இவரை இகழ்ந்தனர். அவர்களுக்கு இவரது பெருமையை உணர்த்துவதற்காக இராமானுசர் ஒரு நாடகம் நடத்தினர். உறங்காவில்லிதாசரை இகழ்ந்து பேசிய அடியவர்களின் ஆடையினை அவர்கள் அறியாவண்ணம் சிலரைக்கொண்டு சிறிது கிழித்துவிடச் சொன்னார். அவர்கள் தங்கள் ஆடை கிழிந்திருப்பது கண்டு கோபம் கொண்டு கிழித்தவர்களை ஏசினர். இது இவ்வாறாக, அன்றிரவு இராமானுசர் உறங்காவில்லிதாசரின் இல்லத்திற்குச் சென்று அவர் மனைவியாரின் நகைகளைக் கவர்ந்துவரச் சிலரை ஏவினார். அவர்கள் நகைகளைக் கவர்வதனை அறிந்த பொன்னாச்சியார், இராமானுசரின் அடியவர்களே அப்படிச் செய்கின்றனர் என்று உணர்ந்தார். ஆதலின் அவர்கள், ஒருபக்கத்து நகையினைக் கழற்றும் வரை உறங்குவது போலக் கிடந்து, மறுபக்கத்து நகைகளைக் கழற்றிக் கொள்வதற்கு ஏற்றவாறு புரண்டு படுத்தார். விழித்துக்கொண்டார் என்று கருதி அவர்கள் அங்கிருந்து ஓடிச்சென்று இராமானுசரிடம் நகைகளை அளித்தனர். இரவு அரண்மனைப் பணி முடிந்து வந்த உறங்காவில்லிதாசர் நடந்த செய்தியினை அறிந்தார். வைணவ அடியார்கள் நகைகளைக் களையும்போது அவர்களே உண்ணப் புரட்டி மறுபுறம் உள்ள நகைகளை எடுத்துக்கொள்ளும்படி நீ உணர்ச்சியற்ற பொருள்போலே கிடக்காமல் புரண்டு படுத்ததால் அல்லவா அவர்கள் ஏனைய நகைகளையும் கவர்ந்து செல்லாமல் ஓடி விட்டனர் என்று அவரை இகழ்ந்துரைத்தார். அவரது குற்றத்திற்குத் தக்க தண்டனை வழங்க வேண்டும் என்று சொல்லி அவரை இராமானுசர் திருமுன்பு கொண்டு நிறுத்தினார். அது கண்டு உறங்காவில்லிதாசரை இகழ்ந்த அடியார்கள் நாணித் தலைகுனிந்தனர். இராமானுசர் அது தம்மால் அடியார்கள் சிலரைத் திருத்துவதற்காக நிகழ்த்தப்பட்ட செயல் என்று சொல்லி நகைகளைத் திருப்பித் தந்தார்.

பெருமாள் வீதியுலா வரும்போது இவர் வாளின் பிடியிலேயே கையை வைத்தவாறு சிறு இடையூறு நிகழ்ந்தாலும் தம்மை முடித்துக் கொள்ளக் கருதியிருப்பாராம். அதனால் இவரை 'மகாமதிகள்' என்று குறித்தனர் (திருவாய்மொழி 7-4-1 சுட்டுரை). ஒரு முறை சிலர் அரையனுக்குப் போகும் பாலைக் களவு செய்தான் என்று இடையன் ஒருவனைக் கட்டியடித்தல் கண்டு இவர் தம் நிலையழிந்து அதனால் வரு

வனவற்றிற்கெல்லாம் தாமே பொறுப்பு என்று கூறி அவனை விடுவித்தார். அந்த ஆயன் இவருக்கு வெண் ணையுண்டு அடிபட்ட கண்ணனாகவே காட்சியளித்திருக்கிறான். (திருவிருத்தம் 99-ஆம் பாட்டு உரை). இவர் இறைவன் குணங்களைப் பேசத் தொடங்கினால் உருகும் இயல்பினராம் (திருவிருத்தம் 98-ஆம் பாட்டு உரை). இவரைக் குறித்த இத்தகைய செய்திகள் திவ்வியப்பிரபந்த உரைகளில் காணப்படுவதோடு இவர் தெரிவித்த நயவுரைகள் சிலவும் அவற்றில் காணப்படுகின்றன.

இவர் திருவரங்க நாதனுக்கு மதுரை மண்டலத்து முட்டநாட்டுத் திருவரங்க நல்லூரை அளித்த குறிப்புத் திருவில்லிபுத்தூர்க் கோயிற் கல்வெட்டால் தெரியவருகிறது. நல்லூர்த் திருவரங்க நாயகர் கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டு ஒன்றில் உறங்காவில்லிதாசரைப் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகிறது. அக் கல்வெட்டு முதற்குவோத்துங்கள் காலத்தில் கி.பி, 1117-இல் பொறிக்கப்பட்டதாகும். இராமானுசர் காலம் கி.பி. 1017-1137 என்பர். எனவே இவரது காலம் பதினொன்றாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியும் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியும் ஆகும். தெ.ஞா.

பிள்ளை, எசு.எம்.: சங்கரன் முனிசாமி பிள்ளை என்ற இயற்பெயரினையுடைய இவரே எசு.எம்.பிள்ளை என்று சுருக்கமாகக் குறிக்கப்பெற்றுப் புகழ்பெற்றவர். இலங்கையில் பிறந்து வளர்ந்த இவர் தென்னாப்பிரிக்காவில் தமிழ் இதழாசிரியராகவும் நூலாசிரியராகவும் விளங்கினார். இவர் 'தமிழ் மணி' என்ற இதழின் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து வந்தார். செந்தமிழ்ச் செல்வி, பிராசமலர் ஆகிய இதழ்களில் இடம்பெற்ற கல்விப்பகுதிக்கும் இவரே பொறுப்பாசிரியராக இருந்து வந்தார். இவர் இந்து

பிள்ளை, எசு. எம்.

தமிழ் நிலையத்தின் முதல்வராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். சரசுவதி, பாலர் பாடல் முதலிய நூல்களை இவர் இயற்றியுள்ளார். இவர் சிறந்த நாடக ஆசிரியராகவும் விளங்கினார் என்பதை இவர் எழுதிய வில் விதுரன் சொல், நண்பரும் பகைவரும், திருநாவுக்கரசர் முதலிய நாடகங்களால் அறியலாம். சேக்கிழியரின் இலியர் மன்னன், மாக்கெபத்து, சூலியச சீசர் முதலிய நாடகங்களைத் தமிழ் மரபுக்கேற்றவாறு மாற்றித் தமிழ் வடிவில் தந்துள்ளார். தென்னாப் பிரிக்காவில் தமிழ்ப்பணி புரிந்தவர்களுள் சிறப்பான வராக விளங்கிய இவர் 1956-ஆம் ஆண்டு மறைந்தார் சா.உ.

பிள்ளைத்தமிழ் என்பது தமிழ் மொழியில்

அமைந்த தொண்ணூற்றாறு சிறு பிரபந்த வகைகளுள் ஒன்றாகும். இது போன்ற அமைப்புத் தொல் காப்பிய காலத்தேயே இருந்திருக்கலாம் என்பதை 'குழவி மருங்கினும் கிழவதாகும்' என்னும் தொல் காப்பிய நூற்பாவுக்கு நச்சினார்க்கினியர் போன்ற உரையாசிரியர்கள் கூறும் உரைகளால் நன்கு உணரலாம். குழவிப் பருவத்துக் குழந்தையைக் காக்க என்று கூறுதலையும், அக்குழவியைப் பாராட்டுகுகத் தால் செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வருகை, அம்புலி, சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் எனப் பெயரிட்டு வழங்குதலையும் நச்சினார்க்கினியர் எடுத்துக் காட்டி விளக்குகிறார். முற்கால இலக்கியங்களில் அங்கங்குப் பிள்ளைத்தமிழுக்குரிய பத்துப் பருவங்களில் காணப்படும் தலைப்பு பற்றிய பாடல்கள் ஒன்றிரண்டு தனித்து வந்துள்ளனவே தவிரப் பிள்ளைத்தமிழ் போன்று முறையாக நிரல்படுத்தி யாண்டும் காணப்பெற்றவில்லை. பட்டினப்பாலையில் 'பொற்கால் புதல்வர் புரவியின்றிருட்டும் முக்கால் சிறுதேர்' என்றும், கலித்தொகையில் 'மணல் சிற்றில் காலில் சிதையா அடைச்சிய கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி நோதக்க செய்யும் சிறுபட்டி' என்றும் சிறுதேருட்டல், சிற்றில் சிதைத்தல் பற்றிய குறிப்புகள் காணக்கிடக்கின்றன. சிலப்பதிகாரத்திலும் திருவாசகத்திலும் அம்மாணை, ஊசல் பற்றிய பாடல்களைக் காணலாம். பதினொராந் திருமுறையிலுள்ள மூத்த பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவையில் 'நெடுவான் தலம் துளங்கச் சப்பாணி கொட்டும்' என்றும், 'தேனாட வண்டாடச் செங்கீரை ஆடின்றே' என்றும் சப்பாணி கொட்டுதல் பற்றியும் செங்கீரை ஆடுதல் பற்றியும் குறிப்புகள் காணக்கிடக்கின்றன. பெரியாழ்வார் பாடிய திருமொழியில் 'தாலப் பருவம், வருகைப் பருவம், முத்தப் பருவம் முதலிய பல பருவப் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பாடல்களைக் காணலாம். பெரியாழ்வார் பாடல்களே பிள்ளைத்தமிழுக்கு முன்னோடியாய் அமைந்தன.

வெண்பாப் பாட்டியல், பன்னிருபாட்டியல், சிதம்பரப்பாட்டியல், இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல் போன்ற நூல்களில்தான் பிள்ளைத்தமிழுக்குரிய இலக்கணத்தை ஆன்றோர் வரையறுத்தனர். அந் நூல்களிலிருந்து ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் காப்பு, செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வருகை, அம்புலி, சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் என்னும் பத்துப் பருவங்களைக் கொண்டிலங்குமென்று தெரியலாம். பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழில் எட்டாவது முதலாகிய சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் ஆகிய பருவங்களை நீக்கி அம்மாணை, நீராடல், ஊசல் என்ற மூன்று பருவங்களைச் சேர்த்துப் பாடினர். சில பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழில் நீராடற் பருவத்திற்கு ஈடாகக் கழங்குப் பருவத்தைச் சேர்த்துப் பாடும் மரபையும் மேற்கொண்டனர். இத்தகைய பிள்ளைத்தமிழுக்குரிய இலக்கணத்தோடு கூடியமுதல் பிள்ளைத் தமிழ்ஓட்டக் கூத்தர் இயற்றிய குலோத்துங்கன் பிள்ளைத்தமிழ் என்றே ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். பின்னரே காங்கேயன் பிள்ளைத்தமிழ், சேயூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் முதலியன தோன்றின. அதன் பின்னரே பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கள் வெளிவரலாயின. இப்பிள்ளைத்தமிழ் நூலில் பாட்டுடைத் தலைவனாக அரசனையோ, கடவுளரையோ, வள்ளலையோ, இறைவியையோ, ஞானிகள் போன்றோரையோ போற்றிப் பாடுதல் பழக்கமாகும். சிவபெருமானுக்குப் பிள்ளைத்தமிழ் பாடும் மரபு கிடையாது.

பிள்ளையை மூன்றாம் மாதத்தில் தெய்வங்கள் காக்க என்னும் பொருளில் காப்புப் பருவத்தைப் பாடும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டிருந்தனர். அப்பால் ஐந்தாந் திங்களில் செங்கீரைப் பருவத்தையும், ஏழாந் திங்களில் தாலப் பருவத்தையும், ஒன்பதாந் திங்களில் சப்பாணிப் பருவத்தையும், பதினொராந் திங்களில் முத்தப் பருவத்தையும், பதின்மூன்றாந் திங்களில் வருகைப் பருவத்தையும், பதினைந்தாம் திங்களில் அம்புலிப் பருவத்தையும், பதினேழாந் திங்களில் சிற்றில் பருவத்தையும், பத்தொன்பதாந் திங்களில் சிறுபறைப் பருவத்தையும், இருபத்தொன்றாந் திங்களில் சிறுதேர்ப் பருவத்தையும் பாடவேண்டும் எனப் பாட்டியல் நூல்கள் சில வரையறுத்துக் கூறுகின்றன. சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர்ப் பருவங்களை முறையே ஐந்து, ஆறு, ஏழு ஆண்டுகளிலும் பாடலாம் என இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல் நூல் கூறுகின்றது.

பிள்ளைத்தமிழ்ப் பாடல்கள் யாவும் விருத்தப் பாக்களாலேயே பாடப்பட்டுள்ளன. முதல் பருவமாகிய காப்புப் பருவத்தில் 'ஒன்பது பதினொன்று என்பது காப்பே' என்னும் விதிப்படி ஒன்பது அல்லது பதினொரு பாடல்களுக்கு வேண்டும். ஆனால்,

இப்போது பருவத்துக்குப் பப்பத்துப் பாக்கள் வீதம் நூறு பாடல்களையே கொண்டு பொதுவாக எல்லாப் பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களும் விளங்குகின்றன. நூலுக்குப் புறநடையாக முதலில் விநாயகர் காப்பும், காப்புப் பருவத்தின் முதற்பாட்டில் திருமால் காத்தற் கடவுளாதலின் அவர் காக்கவென்று திருமால் காப்பும் பாடுதல் மரபு. ஆயினும் அவரவர் சமய ஒழுக்கப்படி வெவ்வேறு கடவுளரையும் காக்க என்று பாடும் வழக்கமும் வந்துள்ளது. பொதுவாகத் திருமால், இறைவன், இறைவி, விநாயகர், முருகன், பிரமன், தேவேந்திரன், திருமகள், கலைமகள், துர்க்கை, சத்தா மாதர்கள், முப்பத்து மூவர், பைரவர், சைவசமய நாயன்மார்கள், சமயாசாரியர் நால்வர், திருநீறு, உருத்திராக்கம், ஐந்தெழுத்து, ஆழ்வார்கள் முதலிய பலரும் காக்கவென்று பத்துப் பாக்களில் அவரவர் பாடும் தலைவர்களையும் சமயங்களையும் குறிக்கோளாகக் கொண்டு காப்புப் பருவம் அமையும்.

சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் பிள்ளைத் தமிழில் வீரசைவ சமய நிலைக்கேற்பத் திருமால், மல்லிகார்ச்சனர், உமாதேவியார், விநாயகர், சுப்பிரமணியர், அல்லம தேவர், வசவ தேவர், தேவார முதலிகள் மூவர், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள், சென்னவசவ தேவர் என்னும் பதினமரும் காக்க எனப் பாடப் பட்டுள்ளது. சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழில் தில்லைவாழ்ந்தனர் முதல் மன்னிய சீர் மறை நாவன் முடிய திருத்தொண்டத் தொகையிலுள்ள பதினொரு பாடல்களில் வரும் அடியார்கள் காக்க வேண்டும் என்னும் புதிய முறையில், பதினொரு பாடல்களில் காப்புப் பருவம் அமைந்துள்ளது.

பிற்காலத்து இசுலாமியப் புலவர்களும் கிறித்தவப் புலவர்களும் முறையே நபிநாயகம் பிள்ளைத் தமிழ், சாமிநாதன் பிள்ளைத்தமிழ் போன்ற பல நூல்களை இயற்றியிருக்கின்றனர் பிள்ளைத்தமிழ் வாயிலாக எடுத்துக்கொண்ட தலைவனின் பெருமையை விளக்கிக் கூறவே இம்முறையை, புலவர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். அதனால், காப்புப் பருவத்தில் அப்பிள்ளையைக் காக்கவென்றே ஒவ்வொரு செய்யுளும் முடியும். செங்கீரைப் பருவம் என்பது 'ஒருதாள் உந்தி எழுந்திருகையும் ஒருங்கு பதித்து நிமிர்ந்து' மழலைச் சொற்களைப் பேசி ஆடுவது போன்ற நிலையாகும். குழந்தை மொழியின் இனிமை கருதிச் செங்கீரை எனப் பெயர்வைக்கப்பட்டது. கீர்-சொல். இனிமை வாய்ந்த சொல் பேசத் தொடங்கும் பருவம் என்பது அதன் பொருளாகும். பெரும்பாலும் பத்துப் பாடல்களே கொண்டு இப்பருவம் விளங்கும்.

தாலப்பருவம் என்பது குழந்தையைத் தொட்டிலிலிட்டு அதன் பெருமை கூறித் தாலாட்டும் பருவம் ஆகும். சப்பாணிப் பருவம் என்பது, குழந்தையை இருகைகளையும் சேர்த்துத் தட்டி ஓசை எழும்புமாறு செய்து மகிழ்ச்சி செய்வது ஆகும். முத்தப்பருவம் என்பது, குழந்தையை முத்தம் தருமாறு வேண்டிப்பாடும் பகுதியாகும். வருகைப்பருவம் என்பது, குழந்தையைத் தன்னிடம் வருமாறு அழைக்கும் நிலையில் பாடப்படும் பகுதியாகும். அம்புலிப்பருவம் என்பது, குழந்தையிடம் சந்திரனை விளையாட வருமாறு அழைக்கும் பருவமாகும். இப்பருவத்தில் புலவர் பெருமக்கள் தங்கள் புலமை ஆற்றலைக் கொட்டிப் பாக்களின் கவிநயத்தை மேம்படுத்திப் படிப்போரை இன்ப வெள்ளத்தில் திளைக்கச் செய்வர். இப்பருவம் நான்கு பகுதிகளாகப் பாடப்படும். முதற் பகுதியில் சில பாடல்களில் இக்குழந்தையிடம் சந்திரனே விளையாடவா என்று வேண்டுகூறி காணப்படும். இரண்டாம் பகுதியில் சில பாக்களில் இக்குழந்தை உன்னைவிட உயர்ந்தவன் அதனால் உடனே விளையாட வந்துவிடு என்று எச்சரிக்கும் பகுதி காணப்படும். மூன்றாம் பகுதியாகச் சில பாடல்களில் சந்திரனே இக்குழந்தையுடன் நீ விளையாட வந்தால் இன்னின்ன நன்மைகளைப் பெறுவாய் என்று இன்பம் காட்டி வரவழைக்கச் செய்யும் முறை காணப்படும். இறுதியாக நான்காம் பகுதியில் சந்திரனே நீ இக்குழந்தையுடன் விளையாட வரவில்லையானால் இன்னின்ன தண்டனைகளைப் பெறுவாய் என்னும் அச்சுறுத்தற் பகுதியைக் கொண்டிலங்கும். இந்நான்கு பகுதிகளுக்கும் முறையே, சாம், பேத, தான, தண்டம் என்று பெயர் வழங்குவர். இந்நான்கு பகுதிகளையும் பத்துப் பாக்களுள் னேயே புலவர் பெருமக்கள் அமைப்பர். இது ஏழாம் பருவமாகும். இதன் பின்னரே ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழுக்குச் சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் எனவும், பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழுக்கு அம்மாணை, நீராடல், ஊசல் எனவும் வெவ்வேறு பருவங்கள் காணப்படுகின்றன. சிற்றில் பருவம் என்பது இளம் பெண்கள் தெருவில் மணல்வீடு கட்டி இன்புறும் போது ஆண்குழந்தை தன் காலால் அச்சிற்றிலைச் சிதைத்துவிடும். அவ்வாறு சிதைக்க வேண்டா என வேண்டும் பகுதியாகப் பத்துப் பாடல்களைக் கொண்டு விளங்குவது இப்பருவமாகும். இது இரண்டாம் ஆண்டில் நிகழ்த்தக்கது எனப் பாட்டியல் நூல்கள் கூறுகின்றன. சிறு பறைப்பருவம் என்பது, குழந்தையைத் தன் கையில் தோலால் ஆய இசைக் கருவியை வைத்துக் கொண்டு சிறு கோலால் அடித்து அதிலிருந்து ஒலி எழுப்புமாறு வேண்டும் பருவமாகும். இது மூன்றாம் ஆண்டில் நிகழ்த்தக்கது. சிறு தேர்ப்பருவம் என்பது, குதிரை பூட்டப் பெறாத தேரினை உருட்டி விளை

யாடுமாறு வேண்டும் பகுதியாகும். இது நான்காம் ஆண்டு நிகழ்த்தக்கது. சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் என இருக்கவேண்டியவை சில பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களில் சிறுபறை, சிறுதேர், சிற்றில் எனவும் மாற்றம் பெற்றுக் காணப்படுகின்றன. அதற்கேற்றாற் போல் ஆண்டுகளும் மாற்றம் பெறும். பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழில் எட்டாம் பருவமாய அம்மாணைப் பருவம் என்பது, அம்மாணைக் காயைக் கொண்டு பெண்கள் விளையாடும் பருவமாகும். அம்மாணைக் காய் பொன், மாணிக்கம், நீலமணிகளாகவும் முத்தா கவுயிருக்கும் என நூல்களில் காணப்படுகின்றன. செல்வச் சிறப்புக்கேற்றாற்போல் இக்காய் வேறு படும். நீராடற் பருவம் என்பது பெண்குழந்தையை நீராட வருமாறு வேண்டும் பகுதியாகும். இது ஒன்பதாம் பருவமாக அமையும். இறுதியாக ஊசற்பருவம் என்பதும் பெண் குழந்தையை ஊஞ்சலில் ஆடுமாறு வேண்டும் பகுதியாகும். இப்பிள்ளைத் தமிழ் நூல்கள் ஒவ்வொரு பருவத்திற்கும் பப்பத்துப் பாக்களே கொண்டு வருவதுதான். பெரும்பாலும் மரபாக விளங்குகிறது. ஆயினும் பருவத்துக்கு ஏழு பாக்கள் வீதமும் (சிவந்தெழுந்த பல்லவராயன் பிள்ளைத் தமிழ்), ஐந்து பாக்கள் வீதமும் (கலைசைச் செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்), மூன்று பாக்கள் வீதமும் (பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்), ஒரு பாவிதமும் (திருஞான சம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்) பாடும் மரபும் பிற்காலத்துப் புதியன புகுதலாய் இடம் பெற்றுள்ளது.

ஆகவே, இப்பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியம் தொல் காப்பியக் காலந்தொட்டு வரன்முறையாய் வளர்ந்தோங்கித் தமிழ்த்தாய்க்குச் சிறந்த அணியாய் இலக்கியங்களுள் ஒன்றாய்த் திகழ்ந்து வருகின்றது. மேலும் பத்திப் பெருமை, வரலாற்றுண்மை, பிள்ளைத்தமிழ்த் தலைவனின் பல்வேறு சிறப்பு முதலிய உண்மைகளையும் இதன் மூலம் கண்டின்புறலாம்.

இரா.ச.

பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் வைணவ சமயம் ஈன்று புறந்தந்த ஒப்பற்ற கவிஞர்கள் ஒருவர்; மறந்தும் புறந்தொழாத மாண்புடையவர். இவர் அரங்கணையன்றிப் பிற தெய்வம் தொழாதவர். இவர் தம் நூல்களில் திருமாலைப் பரம் பொருள் என்றும், மற்றத் தெய்வங்கள் கரும வசப்பட்ட சீவர்கள் என்றும் வலியுறுத்துகிறார்.

அட்டப் பிரபந்தமென வழங்கப்படும் திருவரங்கத்தாதி, திருவேங்கடத்தந்தாதி, திருவேங்கட மாலை, நூற்றெட்டுத் திருப்பதி அந்தாதி, அழகர் அந்தாதி, திருவரங்கத்து மாலை, திருவரங்கக் கலம்பகம், சீரங்க நாயக ருசல்ஆகியன இவரால் இயற்றப்பட்டன, மற்றும் திருநறையூர்

நம்பி மேக விடு தூது, எதிராசரந்தாதி, பரப் பிரமம் விவேகம் ஆகிய நூல்களையும், சில தனிப் பாடல்களையும் இவர் இயற்றி யுள்ளார் எனவும் கூறப்படுகிறது.

சோழ நாட்டில் திருமங்கை என்னும் ஊரில் பிறந்த 'திவ்விய கவி' என்ற சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றிருந்த இந்தத் தீவிர வைணவர், திருவரங்கத்துறையும் அழகிய மணவாளப் பெருமான்மீது தீராக் காதல் கொண்டவர்; குல ஒழுக்கத்தில் பிராமணர் என்றும், சமய ஒழுக்கத்தில் வைணவர் என்றும் கூறப்படுவர். இவருக்கு அழகிய மணவாளதாசர் என்ற சிறப்புப் பெயரும் உண்டு. இவர் தமிழ் வடமொழி இலக்கண இலக்கியங்களை ஆழ்ந்து கற்றவர்.

இவரை இராமானுச நூற்றந்தாதி ஆசிரியரும், இராமானுசரின் சீடருமாகிய திருவரங்கத்தமுதனாரின் பேரன் என்றும், பட்டர் என்று வைணவ உலகில் ஏற்றம் பெற்றுள்ள கூரத்தாழ்வானின் திருமகனாகிய பராசர பட்டரின் சீடர் என்றும் கூறும் செய்தி உண்டு. அதனால், இவர் கி.பி.12,13-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்தார் எனலாம். இவர் திருமலை நாயக்கரின் அரண்மனையில் இராயசம் (எழுத்தர்) எனப்பட்ட முக்கிய அலுவலராகப் பணியாற்றியிருந்தார் என்ற செய்தியாலும், பராசரபட்டர் காலம் முதல் மணவாள மாமுனிகளின் காலம் வரையில் வாழ்ந்த வைணவ பூர்வாசாரியர்களால் இயற்றப்பட்ட நூல்களில் இவரைப் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பும் இல்லாததாலும் இவர் கி.பி 17-ஆம் நூற்றாண்டினைச் சார்ந்தவர் என்ற முடிவிற்கு வரவேண்டியுள்ளது.

இந்தியாவில் தோன்றிய மற்றச் சமயங்களின் தீவிர செயற்பாடுகளினால் சைவமும் வைணவமும் நலியத் தொடங்கிய போழ்து ஆழ்வார்கள் தோன்றித் தம் பிரபந்தங்கள் வழியாக வைணவத்தின் தொன்மைச் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டி உயிருட்டினர். அப்பணியையே, சிரீ நாத முனி, ஆளவந்தார் என்னும் யாமுனர், இராமானுச முனி ஆகிய வைணவ ஆசாரியர்கள் தொடர்ந்து விரிவுபடுத்தினர். அவ்வுண்மையை எவ்வித ஐயப்பாட்டுக்கும் இடம் இன்றி வெளிப்படுத்தித் திருமாலின் முதன்மையையும் எடுத்து இயம்பியவர் பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் ஆவார்.

இவர் சிற்றிலக்கியப் புலவர்களால் தனிச் சிறப்புடையவராகப் புகழப்படுகிறார். இவர் அரங்கணைத் தவிரப் பிற வைணவத்தலங்களில் உள்ள மூர்த்திகளைக் கூட வணங்காமலும் பாடாமலும் இருந்தாரெனவும், திருவேங்கட முடையான் இவர்களவில் தோன்றி 'திருவேங்கடம் பொருளாகச் சில'

பிரபந்தங்கள் பாடுக' என்று கட்டளையிட்டபோது இவர் 'அரங்கணப் பாடிய வாயால் குரங்கணப் பாடேன்' என மறுத்தாரெனவும் வழக்குண்டு, வைணவத் திருப்பதிகளில் அனைத்திலும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற மூர்த்திகள் அனைவரும் திருமாலே என்னும் உண்மையை அவர்க்கு உணர்த்த, 'கண்ட மாலை' என்னும் கொடு நோய் இவருக்கு ஏற்படத் திருவேங்கடவன் விதித்திட, அதனால் துன்புற்ற பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் உண்மை உணர்ந்து, திருவேங்கடத் தந்தாதியையும், திருவேங்கட மாலையையும் பாடினாரெனவும் கூறுவர். அதனால் மகிழ்வுற்ற திருவேங்கடவன் பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்காருக்குத் திருவரங்கக் கோயிலிலேயே சேவை சாதித்தாரெனவும் செய்தி உண்டு. இந்நிகழ்ச்சியை நினைவுபடுத்தும் வகையில் திருவரங்கக் கோயிலில் இரண்டாம் சுற்றான இராச மகேந்திரன் சுற்றில் திருவேங்கடமுடையானின் பெரும் படம் ஒன்று இன்றும் உள்ளதைக் காணலாம். பின்னர் நூற்றெட்டுத் திருப்பதி அந்தாதியையும் இவர் பாடினார்.

மதுரையில் சித்திரைப் பெருவிழாவின்போது திருமாலிருஞ் சோலையிலிருந்து கள்ளழகர் ஆண்டு தோறும் பரவை என்னும் ஊருக்கு அருகில் இருக்கும் தேனூர் (தேனூர்) வரை வருவது வழக்கமாம். மிக்க அளவில் திரளாக மக்கள் கூடுவதைக் கண்ட திருமலை நாயக்கர் கள்ளழகரை வைகை வரை எழுந்தருளச் செய்து, 'எதிர் சேவை' நல்கும் ஒரு சிறப்பான ஏற்பாட்டினைச் செய்தார் என்றும், அதற்குத் துண்டுகோலாகத் திவ்விய கவி விளங்கினார் என்றும் தெரிகிறது. கள்ளழகரிடம் ஏற்பட்ட பக்தி உணர்வால் எழுந்தது. 'அழகர் அந்தாதி' என்ற கொத்து.

திருவரங்கத்திற்கு அருகில் உள்ளது திருவானைக்கா என்ற சம்புகேசுவரம். 'ஆணை துரத்தினாலும் ஆணைக்கா நுழையாத' வைதிக வைணவரான பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் சைவர்களின் வாதங்களுக்குப் பதிலளிப்பாகவே பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பு 'பரப் பிரம்ம விவேகம்' என்பர். இவருக்கும் தீவிர சைவராகிய எல்லப்ப நாவலருக்கும் இடையில் புலமைப் போட்டியும், தத்தம் கடவுளரே முழு முதல்வர் என்று நிலைநாட்ட விரும்பும் தலைமைப் போட்டியும் நடைபெற்றதாக இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர் கூறுவர்.

ஆழ்வார்களின் திவ்வியப் பிரபந்தத்திற்குப் பின் வேதாந்த தேசிகரின் 'தேசிகப் பிரபந்தமும்' பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்காரின் 'அட்டப் பிரபந்தமும்' சிறப்பாகக் குறிப்பிடப் படலாயின. இவர் நூல்கள் நாயக்கர் கால வரலாறு அறியத் துணை செய்வ

துடன் அக்கால அளவில் திருவரங்கப் வைணவ கேந்திரம் என ஒப்பற்றிருந்த சமயச் சிறப்பிணையும் தெரிவிக்கின்றன. இவர் தனிப்பாடல்களில் பல திருவரங்கத்தில் மார்சுழித் திங்களில் இராப்பத்து உற்சவ காலங்களில் நம்பெருமாள் கருப்பகிரகத்தினுள் (வைகுண்ட ஏகாதசிப் பெருவிழாவின்போது) எழுந்தருளும் போது பாடப்படுவதை இன்றும் காணலாம். வெ. சீனி.சே.

துணை நூல்கள் :

கோபால் கிருட்டிணமாச்சாரியா, வை.மு., அட்டப் பிரபந்தம் முதல் தொகுதி, வை.மு.கோ. கம் பெனி, சென்னை, ஐந்தாம் பதிப்பு - 1971.

வேணுகோபால் பிள்ளை, மே.வீ., அட்டப் பிரபந்தம், ஆசிரியர் நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1955.

பிள்ளை லோகாசாரியசீயர்: இவர் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையின் மைந்தர்கள் இருவருள் மூத்தவர். இவருக்குத் தம்பி அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார். தாயார் பெயர் சீரங்கநாச்சியார். இவர் திருவரங்கத்தில் முடும்பை என்னும் குடி விளங்கப் பிறந்து அங்கேயே வடக்குத் திருவீதியில் நிலையாகக் குடியிருந்தவர். இவருக்கு ஆசிரியர் நம்பிள்ளை. இவர் தந்தையாரிடம் திருவாய்மொழி முதலான திவ்வியப் பிரபந்தங்களையும் ஈடு முதலான உரைகளையும் சிரீபாடியம் முதலிய தத்துவ நூல்களையும் தொடக்கத்தில் கற்றறிந்தார். உலகாசிரியர் (லோகாசாரியர்) என்னும் பெயர் முதலில் நம்பிள்ளைக்கு வழங்கலாயிற்று. வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை தம் ஆசிரியர் பெயரையே மகனுக்கு இட்டு மகிழ்ந்தார். இருவருக்கும் வேறுபாடு தெரிவதற்காக இவர் பிள்ளை லோகாசாரியர் என்று குறிக்கப்பட்டார்.

இவர் வைணவ சமய உண்மைகளையும் தத்துவங்களையும் விளக்கிப் பதினெட்டு நூல்கள் எழுதினார். அவை: 1. தனிப் பிரணவம்: திருவெட்டெழுத்து (ஓம் நமோ நாராயணாய என்னும் மந்திரத்தின் பொருளை விரித்துரைப்பது) 2. தனித்துவயம்: துவயம் என்னும் மந்திரத்தின் பொருளை விளக்குவது. 3. தனிச்சரமம்: சரம சுலோகம் என்னும் மந்திரத்தின் பொருளை எடுத்துக் கூறுவது. 4. யாத்ருச்சிகப்படி: மேற்குறித்த மூன்று மந்திரங்களின் பொருள்களைச் சுருக்கமாகப் புகல்வது. 5. பரந்தபடி: மூன்று மந்திரங்களின் பொருட்களை மிகவிரிவாகப் பகர்வது. 6. சிரீயகுபதிபடி: மூன்று மந்திரங்களின் பொருள்களைச் சுருக்கமும் விரிவும் இன்றி இடைநிகர்த்த தாய்க் கூறுவதுண்டு. 7. முழுட்சுப்படி: மூன்று மந்திரங்களின் பொருட்களை நூற்பா வடிவில் தருவது. இவ்

வரிய நூலுக்கு மணவாள மாமுனிகள் உரை உள்ளது. 8. தத்துவத்திரயம்: அறிவுடைப்பொருள், அறிவிலாப் பொருள், இறைவன் என்னும் மூன்று உண்மைகளைப் பற்றி விரித்துக் கூறுவது. நூற்பா யாப்பில் அமைந்த இந்நூலுக்கும் மணவாள மாமுனிகள் உரை உண்டு. 9. அர்த்த பஞ்சகம்: இறையியல், உயிரியல், பேற்றியல், ஆற்றியல், தடையியல் என்னும் ஐந்தின் தன்மையினை விரித்துக் கூறுவது. 10. தத்துவ சேகரம்: திருமகள் கேள்வனேபரம்பொருள் என்பதனை வேதம் முதலிய நூல்களிலிருந்து மேற்கோள் காட்டி உறுதிப்படுத்துவது. தத்துவம் - திருமால்; சேகரம்-ஒருவகை அணிகலன். 11. பிரபந்த பரித்திராணம்: தன்னைச் சார்ந்தாரைக் காப்பவன் திருமால் ஒருவனே என்பதனைச் சான்றுகள் காட்டி மக்களுடைய மருட்சியைப் போக்குவது. 12. நவவித சம்பந்தம்: இறைவனுக்கும் உயிர்களுக்கும் உள்ள ஒன்பது வகைப்பட்ட தொடர்புகளை விளக்குவது. 13. நவரத்தின மாலை: ஒன்பது வகை ஒளிமணிகளால் ஆகிய மாலை போன்று ஒருவன் நினைத்திருக்க வேண்டிய ஒன்பதின்மர்களைப் பற்றிக் கூறுவது. 14. சாரசங்கிரகம்: துவயம் என்னும் மந்திரத்தை வேதசாரம் என்பர். அது பத்துப் பதங்களைக் கொண்டது. அப்பத்துப் பதங்களின் பொருட்களைத் திருவாய் மொழியின் பத்துப் பத்துகளோடு ஒவ்வொரு பத்திற்கும் ஒவ்வொரு பொருளாக இணைத்துவிளக்குவது. 15. பிரமேய சாரம்: இறைவன் திருவருளைப் பெற்ற உயிர் அடையத்தக்க பேறு இறைவன் திருவடிகளுக்குச் செய்யும், தொண்டே என்பதனைத் தெரிவிப்பது. 16. சம்சார சாம்ராச்சியம்: இந்த உடலில் இருந்து கொண்டு ஆட்சி செய்யும் உயிரைத் தன்னுடைய அருளாலே திருத்தி இறைவன் சேர்த்துச் கொள்ளுவான் என்று இறைவன் திருவருளை விரிப்பது. 17. அர்ச்சிராதி கதி: வீட்டுலகம் அடையும் விதியினைப் பற்றிப் பகர்வது. 18. சிரீவசனபூடணம்: இது மிகச் சிறந்த நூல். இது முன்னைய ஆசிரியர்கள் எழுதி வைக்காமல் மறைத்துச் சொல்லி வந்த பல அரும் பொருட்களை வெளிப்படுத்துவது. இதில் முன்னைய ஆசிரியர் மொழிகள் மிகுதியாய் அமைந்து பேரொளி தருதலால் இந்நூலுக்குச் சிரீவசனபூடணம் என்னும் பெயர் அமைந்தது. உபதேச ரத்தின மாலை என்னும் நூலில் உள்ள 53 முதல் 59 வரையான பாடல்கள் இந்நூலின் சிறப்பினை எடுத்துக் கூறுகின்றன.

இப்பதினெட்டு நூல்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துகள் முற்றும் ஆழ்வார் பாசுரங்களிலும் உபநிடதங்களிலும் காணப்படுவன ஆகும். மணவாள மாமுனிகள் என்னும் பின்வந்த ஆசாரியர், ஆழ்வார் திருநகரியிலிருந்து திருவரங்கம் பெரிய கோயிலுக்கு வந்தபோது, அங்குப் பிள்ளைலோகாசாரியர் வாழ்ந்திருந்த இடத்திற்கு அன்றாடம் சென்று, 'இரகசியம்

விளைந்த மண்' என்று அவ்விடத்தை நினைந்து மிகவும் மகிழ்வார் எனும் குறிப்பு, இவரது நூல்களின் பெருமைக்குச் சான்றாகும்.

இந்நூலாசிரியருக்குக் கூரகுலோத்தம தாசர், திருவாய் மொழிப் பிள்ளை, விளாஞ்சோலைப் பிள்ளை, மணல் பாக்கத்து நம்பியார், திகழ்க் கிடந்தான் அண்ணன் முதலியோர் மாணாக்கர்கள் ஆவர். இவரது காலம் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டு தெ.ஞா. ஆகும்.

பிளசிங்கு: நியூயார்க்கின் பழையகிராமம். பின்னர் இது நகரமாக மாறியது. நியூயார்க்கில் கி.பி. 1878-ஆம் ஆண்டிலிருந்து குயின்சுபரோவின் ஒரு பாகமாக இருந்துவந்தது. பிளசிங்கு (Flushing)வளைகுடாவைப் பார்த்தவண்ணம் ஒரு நீண்ட தீவில் இது அமைந்துள்ளது. நீண்ட தீவின் இருப்புப் பாதையாலும், போக்குவரத்து வசதியாலும் இவ்விடம் முக்கியத்துவம் பெற்றது. மான்காட்டன், பிரானக்ஸ்பரோ ஆகிய இடங்களுடன் திரைபரோ, திராக்கநெக்கு, பிரானக்ஸு வைட்சுடோன் பாலங்களால் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. நியூயார்க்கு நகராட்சி மன்றத்தின் விமான நிலையமாகிய இலா கார்டியா பீட்டு, பிளசிங்கில்தான் உள்ளது. இப்போது பிளசிங்கு மைதானப் பூங்கா என்று சொல்லப்படும் இடத்தில்தான் 1939-இலிருந்து 1940 வரை நடந்த உலகக் கண்காட்சி நடைபெற்றது. இங்கே 1948-இல் இராணியின் தாவரவியல் தோட்டம் திறக்கப்பட்டது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொது அவை, இந்தப் பூங்காவைத்தான் 1946-இலிருந்து 1949 வரை அப்போதைய தலைமைப் பீடமாக வைத்துக்கொண்டது. ஆண், பெண் இருபாலாரும் சேர்ந்து பயிலும் 'இராணி கல்லூரி' இங்குத்தான் உள்ளது.

நியூநெதர்லாந்து மாகாணத்தின் தலைமை-ஆளுநர் வில்லியம் கெய்ப்டு, கி.பி. 1645-இல் நியூஇங்கிலாந்திலிருந்து இங்குக் குடியேறிய 18 பேர்களுக்கு நீண்ட தீவின் 16,000 ஏக்கர் பரப்பு நிலத்தை அனுபவிக்க உரிமைப்பத்திரம் வழங்கினார். இந்த இடத்தை விளிசிங்கன் என்று வழங்குமாறு கட்டுப்பாடுவிதித்தார். ஏனெனில் பிளசிங்கு வளைகுடாவைச் சுற்றியுள்ள இந்த இடம் சிலகாலமாக இப் பெயரால் வழங்கப்பட்டு வந்தது. பின்னர் இந்த நெதர்லாந்துத் துறை முகப்பட்டினமாகிய விளிசிங்கன், பிளசிங்கு என்ற பெயர்பெற்றது.

ஆளுநராக இருந்த பீட்டர் இசுடுவெசண்டு, 'குவேக்கர்கள்' என்ற சமயப்பிரிவினருக்கு நியூநெதர்லாந்து மக்கள் எந்த வரவேற்பும் கொடுத்து உள்ளே அனுமதிக்கக்கூடாது என்று தடை உத்தரவு விதித்தார். அதை எதிர்த்துப் பிளசிங்கு நகர மக்கள் 'பிளசிங்கு மறுப்பு வெளியீடு' ஒன்றை அறிவித்தனர்.

அதுவே சமய உரிமைக்காக, அமெரிக்காவில், முதன் முதலில் சுதந்திர அமெரிக்கக் குடிமக்களுள் ஒருசிலர் வெளியிட்ட எதிர்ப்பாகும். கிறித்தவ மதத்தைச் சேர்ந்த ஒரு 'நண்பர் சங்கத்தினரே' (Society of Friends) குவேக்கர்கள் என்று குறிப்பிடப்படுவர். அச் சங்கத்தினர் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் போரின் வலிமையை எதிர்ப்பவர்கள். இசுடுவெசண்டின் கடுமையான எதிர்ப்பையும் சமாளித்து அந்த நண்பர் சங்கத்தினர் பிளசிங்கில் பல புதிய உறுப்பினர்களைத் தம்பால் ஈர்த்தனர். குவேக்கர்களின் முக்கிய தலைவராகிய சான்பிரவுன், கூட்டங்கள் நடத்துவதற்காக ஓர் இருப்பிடத்தைக் கட்டினார். அதற்காகவும், அடிக்கடி கூட்டங்கள் நடத்தியதற்காகவும் அவர் கி.பி. 1662-இல் தண்டம் விதிக்கப்பட்டுக் கைது செய்யப்பட்டு நாடு கடத்தப்பட்டார். ஆலந்தில் தச்சு மேற்கிந்தியக் குழுவினரில் ஆம்சுட்டாம் கழகத்தினரால் சான்பிரவுன் உண்மையானவர் என்று உறுதியாக்கப்பட்டுப் பிளசிங்கிற்குத் திரும்பி வந்தார். குவேக்கர்கள் சமயப் பிரிவைத் தொடங்கிய சார்சு பாக்க என்பவரைப் பிளசிங்கில் சான்பிரவுனும், அவர் துணைவியாரும் கி.பி. 1672-இல் வரவேற்று உபசரித்தனர். குவேக்கர்கள் பிளசிங்கில் தாங்கள் கூட்டங்கள் நடத்திவந்த இடத்தை கி.பி. 1692-வரை விலைக்கு வாங்கிச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளவில்லை. அதற்கான இருப்பிடம் கி.பி. 1694-இல்தான் கட்டப்பட்டது; கி.பி. 1719-இல் விரிவாக்கப்பட்டது. பிளசிங்கு நகரத்தின் 1½ ச.கி.மீ. பரப்பு கி.பி. 1837-இல் பிளசிங்கு கிராமமாக்கப்பட்டது. கிராமமும் இந் நகரமும் நியூ யார்க்கு நகரத்துடன் கி.பி. 1898, சனவரி முதல்நாள் மொத்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டு வரலாற்றில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றன. ஒருசில குடும்பங்களே இருந்து வந்த பிளசிங்கின் மக்கள்தொகை கி.பி. 1678-இல் 647 - ஆக உயர்ந்தது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் கி.பி. 1790-ஆம் ஆண்டின் முதல் மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி பிளசிங்கின் மக்கள்தொகை 1600 ஆகும். இது கி.பி. 1878-இல் 25,000 ஆகக் கூடிவிட்டது. பழைய பிளசிங்குப்பட்டினத்தின் மக்கள்தொகை 1960-ஆம் ஆண்டுக் கணக்கெடுப்பின்படி 4,34,321 ஆகும்.

பிளசிங்கு? தென்மேற்கு நெதர்லாந்தில் சிலாந்து பகுதியில் இருக்கும் துறைமுகப் பட்டினம். வால்க் கெர்ன் தீவின் தென்கடற்கரையில் இது இருக்கிறது. கப்பல்கட்டுதல் முக்கிய தொழிலாக நடைபெறுகிறது. தச்சு சுதந்திரப் போராட்டத்தில் சிறப்பாகக் கலந்து கொண்ட இடம் இதுவாகும். இதன் மக்கள் தொகை 46,150 (1984). தெ. பா.

பிளவாட்சுக்கி: உருசிய ஆன்மிகவாதி

எலனா பெட்ரோவ்னா பிளவாட்சுக்கி (Helena Petrovna Blavatsky, கி.பி. 1831-1891) என்ற பெண் மணி உருசியாவில் உள்ள ஏகாட்டெரினோசலா என்னுமிடத்தில் பிறந்தார். இவர் தந்தை தர்லால் பீட்டர் ஆன்-தி-ரோட்டன்சுடன் ஆவார். இவர் மெக்லன் பர்கு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். தாயார் வழியில் இளவரசி எலனா-டோல்கோரன் கி என்பவரின் பேர்த்தியாவார். இவரது 17-ஆம் வயதில் இவருக்கு மிக மூத்த பிளவாட்சுக்கி (Blavatsky) என்ற அரசு ஆலோசகரை இவர் திருமணம் செய்து கொண்டார்; ஆனால், சில மாதங்களிலேயே அவரைப் பிரிந்துவிட்டார்; பல ஆண்டுகள் உலகின் பல்வேறு இடங்களுக்குப் பயணம் செய்தார். குறிப்பாக ஐக்கிய அமெரிக்கா, தெக்சாசு, மெக்சிகோ, இந்தியா ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்றார். இவர் கி.பி. 1852-இல் திபெத்துக்குள் நுழைய முயன்று தோல்வியுற்றார்; ஆனால் கி.பி. 1856-இல் திபெத்துக்கு வெற்றியுடன் சென்று வந்தார். மீண்டும் உருசியாவுக்குத் திரும்பிச் சென்றார்; ஐரோப்பியப் பயணங்களை கி.பி. 1864-இல் மேற்கொண்டார். இவர் கி.பி. 1873 - இல் நியூயார்க்கு நகருக்குச் சென்றார். அங்கு ஆன்மிக ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருந்த பல பெரியார்களையும் தத்துவ மேதைகளையும் சந்தித்தார்.

பிளவாட்சுக்கி அமெரிக்க அரசு ஊழியரான என்றி. இசுடீல் ஆல்காட்டு (Henry Steel Olcott), மற்றும் பலரின் துணை கொண்டு கி.பி. 1875-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 17-ஆம் நாள் நியூயார்க்கில் பிரம்மஞான சபையைத் (Theosophical Society) தோற்றுவித்தார். அமெரிக்கக் குடிமகனரிமையையும் பெற்றார்.

பிளவாட்சுக்கி, ஆல்காட்டுடன் கி.பி. 1882 - இல் இந்தியாவுக்கு வந்து பிரம்மஞான சபையினைத் தோற்றுவித்தார். அதன் நோக்கமாவன: 1. மனித குலத்தினை உலக சகோதரத்துவமாக இயக்கும் கருவினை உருவாக்குதல். 2. பல்வேறு மதங்கள், தத்துவங்கள், சமூகங்கள் ஆகியவற்றை ஒப்பீடு செய்து தெரிந்துகொள்ளுதல். 3. மனிதர்களிடம் மறைந்துள்ள ஆனால் விவரிக்கப்படாத இயற்கைச் சக்திகளையும் விதிகளையும் கண்டறிதல் ஆகும். அவ்வியக்கத்தின் தலைமையகம் சென்னை அடையாற்றில் நிறுவப்பட்டது.

எனினும், கி.பி. 1891-இல் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் அவ்வியக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏறத்தாழ ஓர் இலட்சம் பேர் இருந்தனர் பிளவாட்சுக்கி, கி.பி. 1891 ஆம்-ஆண்டு மே மாதம் இலண்டனில் இயற்கையெய்தினார். இவர் மறைந்த நாள், இவரது சீடர்களால் 'வெண்டாமரை நாள்' (White Lotus day) என்று கொண்டாடப்படுகிறது. இராம.வே

பிளவுபட்ட ஆளுமை: ஆளுமை சிறுவயது முதற்கொண்டே வளர்ச்சியுற்றும் முதிர்ச்சியடைந்தும் வருகின்ற ஒரு குணப்பண்புத் தொகுதியாகும். அது வளர்ச்சியடைந்து வரும்பொழுது பல்வேறு தனித்தனிப் பண்புக் கூறுகளை ஒன்றாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. அப்பண்புக் கூறுகள் மரபியல்பு, சூழ்நிலை, பெற்றோரின் கவனிப்பு, தனியாளின் நடவடிக்கைகள், வயது ஒத்தோர் தொடர்பு, கற்றல், விருப்ப நிறைவுகள், சிற்றின்ப ஆசைகள், ஊக்கிகளின் வெற்றி-தோல்விகள், அன்றாட நடவடிக்கைகள் முதலியவைகளுக்கேற்ப வளர்ச்சியும் முதிர்ச்சியுமடைகின்றன. இவைகளுள் ஏதேனும் ஒன்று பாதகமாகத் தனியாளருக்குத் தொடர்ந்து நிலையான தொல்லைகளையோ தோல்விகளையோ கொடுக்குமானால் அது வளர்ச்சியுற்றுவரும் பண்புக்கூறுகள் பழுதடைய ஏதுவாகின்றது. மூளையோ, மைய நரம்பு மண்டலமோ பழுதடைவதால் ஏற்படும் உளப்பிணிகள் ஒருபக்கமிருந்தாலும் ஆளுமை வளர்ச்சியுற்று வரும் காலத்தில் மேலே கூறிய காரணக்கூறுகளால் கோளாறுகள் ஏற்படுவதுண்டு. அது உளச்சிதைவுகளை உண்டாக்கி ஆளுமையைச் சிதறடிக்கும். இரட்டை ஆளுமை, பன்முக ஆளுமை என்று கூறப்படும் நிலைகள் ஏற்படுகின்றன. ஒரே மனிதன் பல்வேறு சமயங்களில் வெவ்வேறு விதமான உளநிலைகளையும் நடவடிக்கைகளையும் கொண்டிருக்கின்றான். ஒருநிலையில் கொண்டிருந்த நிலைவை மற்றொரு நிலையில் முற்றிலும் மறந்து விடுகின்றான். ஒவ்வோர் ஆளுமை நிலையையும் ஒருகிளை ஆளுமை என்று கூறுகின்றனர். ஒவ்வோர் கிளை ஆளுமையும், மற்றக்கிளை ஆளுமையிலிருந்தும் முழு ஆளுமை (Total Personality) யிலிருந்தும் தொடர்பின்றி இயங்குகின்றது. உளநரம்பியல் பிணிகளில் உணர்ச்சியதிர்ச்சி நோய் (Hysteria) பல்வேறு எதிர்வினை வகைகளைக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்த எதிர்வினைகள் நோய்ச்சிசிச்சை நோக்கிலிருந்தும், உளநோயியல் நோக்கிலிருந்தும் வேறுபாடுகளுடையவை என்று கண்டிருக்கின்றனர். உணர்ச்சி அதிர்ச்சிநோய் எப்பொழுதும் கவலையிலிருந்துதான் தொடங்குகிறது. கவலையின் நிலைமை ஓர் இயல்பிறழ்ந்த நிலையைக் காட்டும் ஒரு நோய்க்குறியாகும். இத்தகைய நிலைமைகளில் மிகவும் பொதுவான நோய்க்குறி உணர்ச்சி அதிர்ச்சி நோயாகும். இது அடிப்படையான உள அமைப்பு என்ன என்பதைக் காட்டுகின்றது. இது ஓர் உளச்சிதைவு (Dissociation) அல்லது பிளவுபட்ட ஆளுமை (Split personality) யாகும். இது உள்ளத்தையும் உடலையும் செயல் முறையாகப் பாதிக்கின்றது.

உளச்சிதைவு உணர்ச்சி விண்ட நிலையிலும் (Schizophrenia) ஏற்படுகின்றது. ஆனால் முரணியல்

பாக இருக்கின்றது. உணர்ச்சி அதிர்ச்சிநோய் நிலையில் உளச்சிதைவு முரணியல்பின்றிக் காணப்படுகின்றது. இரட்டை ஆளுமை நிலைமையில் உளச்சிதைவுற்ற ஒவ்வோர் ஆளுமையும் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரே சீரான முழுமையுடையதாக இருக்கின்றது. சிந்தனையைச் சிதறடிப்பதில்லை. உணர்ச்சியும் சிந்தனையும் ஒத்திசைவுள்ளவாக இருக்கின்றன. உணர்ச்சி விண்ட நிலையில் ஆளுமை, பிளவுபட்டதாகவும் அணுத்திரண்மமாகவும் உடைந்த துண்டுகளாகவுமிருக்கின்றது என்று வழக்கமாகக் கூறுவதுண்டு. ஆனால், உணர்ச்சி அதிர்ச்சிநோய் நிலையில் பெருந்திரளாகவும் திண்மையாகவுமிருக்கின்றது. உணர்ச்சி அதிர்ச்சிநோய் நிலையில் உளச்சிதைவின் விளைவு என்னவாக விருந்தாலும் முற்றிலும் ஓர் இடத்தைச் சார்ந்த தசைநார் முடக்குவாதமாக இருந்தாலும், பொதுவான பன்முக ஆளுமையாக இருந்தாலும் பிளவுபடுத்தல் இரண்டு பகுதிகளுக்குமேல் இருப்பதில்லை. ஒவ்வொரு பிளவுபட்ட பகுதியும் ஒருமையுடையதாக இருக்கின்றது.

பெலுலர் (Bleuler) என்பவர், 1911-ஆம் ஆண்டில் உணர்ச்சி விண்ட நிலை (Schizophrenia) என்ற கருத்துச் சொல்லை அறிமுகம் செய்தார். இது கிளர்ச்சியும் சோர்வும் மாறிவரும் மனப்பிணி (Manic depressive psychosis) என்ற ஒன்றைத்தவிர, மற்றெல்லாச் செயல் சார்ந்த உளச்சீர்கேடுகளையும் குறிப்பிடுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அவர், பைத்தியநிலையும் (Dementia praecox) மனமயக்க நிலைகளும் (Pranoid states) பொய்த் தோற்றங்களும் சிறை உளப்பிணிகளும் (Prison Psychoses) இயல்பிறழ்ந்தமையினாலான மற்றெல்லா நிலைமைகளும் ஒரு நோய் நிலைச் செயல் முறையின் வெளிப்பாடுகளின் அமைப்பாகும் என்று கூறுகின்றார். இது சுருக்கமாக ஆளுமை பிளவுபட்டல் (Splitting of personality) என்று கூறப்படுகிறது. மு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Camerson, N.A., The Psychology of Behaviour Disorder, Houghton, Boston, 1947.

Henderson, D., and Gillespie, R.D., A text book of Psychiatry, Oxford University Press, London, 1951.

பிளாங்கு மலை ஐரோப்பாவில் தென்கிழக்குப் பிரான்சில் செனீவாவுக்குத் (Geneva) தென்கிழக்கில் இத்தாலிய சுவிட்சர்லாந்து நாடுகளின் எல்லையில் ஆல்ப்சு (The Alps) மலைத்தொடரின் நடுப்பகுதியான பினைன் (The Pinine) ஆல்ப்சுத் தொடரில் உள்ளது. பிளாங்குமலையின் (Blanc, Mont) நீளம்

48 கி.மீ. அகலம் 16 கி.மீ. ஆகும். கடல்மட்டத்திற்கு மேல் ஏறத்தாழ 5250 மீ. உயரத்தில் மேற்கு ஐரோப்பாவில் உள்ள மிக உயரமான சிகரம் இம்மலையில் உள்ளது. அதுவும் பிளாங்குச் சிகரம் எனப்படுகிறது. இம்மலையின் உச்சியில் வான ஆராய்ச்சி நிலையம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மைக்கேல் கேபிரியல் பக்காரட்டு என்பவர், சாக் குவிசு பால்மேட்டு என்பவருடன் சேர்ந்து கி.பி. 1786-இல் இச்சிகரத்தைச் சென்றடைந்தார். அதற்குப்பின் இம்மலையில் ஏறுவதில் ஐரோப்பியர்களுக்குப் பெரும் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. பிளாங்கு மலையை மலைகளின் மன்னர் என்பர். வெ.சீனி.சே.

பிளாண்டர்சு வடமேற்கு ஐரோப்பாவில் பெல்சியத்தின் மேற்குக் கோடியிலுள்ள மாநிலம். முன்பு இது தனி அரசுப் பகுதியாகவிருந்தது. இங்குக் கோதுமையும் நார்மடியும் (linen) முக்கிய பொருட்கள்.

பெல்சியமும் ஆலந்தும் நெதர்லாந்து என்ற பெயரில் இணைந்து ஒரு நாடாக விளங்கின. சீலந்து அந்நாட்டின் மாநிலம், அதன் ஒரு பகுதியே பிளாண்டர்சு எனப்பட்டது. இசுசெல்ட்டு (Skelt) ஆற்றிலிருந்து தோவர் (Dover) துறைமுக வளைகுடா வரை இது பரவியிருந்தது. இதைச் சுற்றிப் பல சிற்றரசுகளிருந்தன. சீசர், கால் (Gaul) நாட்டை வென்றபோது, கெல்டிக்கு இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இங்குக் குடியேறினர். இறுதியாகச் செருமானியப் பகுதியினராகிய பிராங்குகள் இதை வசப்படுத்தினர். முதலாம் பால்டுவின் (கி.பி. 879) என்னும் அரசர், சார்லசு என்ற இளவரசியை மணந்தபோது, இந்தப் பகுதியைச் சேதனமாகப் பெற்றார். இது கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் புனிதரோமானியப் பேரரசில் சேர்ந்தது.

பிளாண்டர்சுக் கோமகனின் செல்வாக்கு மங்கியதால் கி.பி.13-ஆம் நூற்றாண்டில் இது பிரான்சின் ஒரு சிறு மாநிலமாயிற்று. இது கி.பி. 1384 - இல் பர்கண்டியுடன் இணைக்கப்பட்டது; தச்சு விடுதலைப் போரில் கி.பி.1445-இல் பெரும்பாதிப்புற்றது. ஆசுத்திரியர்கி.பி. 1599-இல் இதைக் கைப்பற்றினர். பின்னர் இது கி.பி. 1648 - இல் இசுபெயினின் நான்காம் பிலிப்பின் ஆட்சிக்குட்பட்டது. உட்ரெக்ட்டு உடன்படிக்கைக்குப் பின் மீண்டும் எஞ்சிய பகுதிகள் ஆசுத்திரியா வசமாயின. பிரான்சுப் புரட்சியைத் தொடர்ந்த காலக் கட்டத்தில் (கி.பி. 1795—1815) இது பிரான்சின் ஒரு பகுதியாயிற்று.

இங்குள்ள மக்களுள் பெரும்பான்மையோர் தச்சு மொழியைப் பேசுவோராவர். வெ.சீனி.சே.

பிளாண்டாசெனட்டு: இங்கிலாந்து நாட்டை யாண்ட ஓர் அரசுகுலத்தின் பெயர் பிளாண்டாசெனட்டு

(Plantagenet) என்பதாகும். இவ்வரசுகுலம், பிறகுலங்களைவிட நெடுங்காலம் இங்கிலாந்து நாட்டை ஆண்டது. பிளாண்டாசெனட்டுக் குலத்திற்கு அப்பெயர் வரக் காரணம், அவர்கள் தமது மணிமுடியின் முகப்பில் நீருற்றுப் போன்ற கொத்தை அணியும் வழக்கத்தைப் பின்பற்றியதாகும். அவ்வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்த ஆஞ்சோ (Anjou) கோமகன் செப்ரீ (Geoffrey) என்பவரால் (கி.பி. 1113 - 1151) இக்குலம் தொடங்கப்பட்டதால் அப்பெயர்கொண்டு வழங்குவதாயிற்று. ஆஞ்சோக்குடும்பத்தார் பிரான்சு மற்றும் செருசலம் பகுதிகளை ஆண்டு வந்தனர்.

முதலாம் என்றியின் (Henry I) மகளாகிய மேட்டில் டாவைச் (Matilda) செப்ரீ திருமணம் செய்துகொண்டார். அவர்களுக்குப் பிறந்த மகளாகிய இரண்டாம் என்றி (Henry II) பிளாண்டாசெனட்டுக் குலத்து முதலாம் மன்னராக கி.பி. 1154 - இல் பதவியேற்றுக் கொண்டார். வெற்றியாளர் வில்லியத்தின் (William, the Conqueror) பேரனாகிய இசுட்டீபன் (Stephen) மரணத்துக்குப் பிறகு இப் பதவியேற்பு நிகழ்ந்தது. பிளாண்டாசெனட்டுக் குலத்தில் நேரடியாக உதித்த, கி.பி. 1399-இல் பதவிவிலக்கம் செய்யப்பட்ட கடைசி மன்னர் இரண்டாம் இரிச்சர்டு (Richard II) ஆவார்.

ஆயினும் இக்குலப்பெயரை யார்க்குக் குடும்பத்தாரும் இலங்காசுடர் குடும்பத்தாரும் பயன்படுத்தினர். இலங்காசுடர் குடும்பத்தார் (Lancaster Family) உரோசாப் போரில் வென்று பதவியில் நீடித்ததால் இக்குலம் தியூடர் வமிசத்தைச் சேர்ந்த ஏழாம் என்றியின் பதவியேற்புவரை (Henry, VII of Tudor Dynasty) நீடித்ததென்றே கூறவேண்டும் (கி.பி. 1485). இக்குலத்தை அஞ்சேவியன் இனமென்றும் குறிப்பிடுவர். பிறிதொரு அஞ்சேவியன் குடும்பம், பிரான்சு மன்னராகிய ஒன்பதாம் உலூயியின் (Louis IX) தம்பியாகிய சார்லசு என்பவரால் தொடங்கப்பட்டது. அவரே பின்னர் முதலாம் சார்லசு என்ற பெயரில் நேப்பில்சு மன்னராகத் திகழ்ந்தார். இவ்வமிசத்தின் பிற மன்னர்கள் பின்னர் அங்கேரி, போலந்து, Hungary and Poland) ஆகிய பகுதிகளை ஆண்டு வந்தனர். தி.கோ.நா.

பிளினி என்னும் பெயர் படைத்தவர்கள் இருவர். இருவரும் உரோமானிய எழுத்தாளர்கள். இருவரும் நெருங்கிய உறவினர்கள். பிளினி என்பது குடும்பப் பெயர். இவ்விருவரையும் அடையாளங்காட்டுவதற்காக ஒருவரை மூத்த பிளினி (Pliny the Elder) என்றும், பிறிதொருவரை இளைய பிளினி என்றும் கூறுவர். மூத்த பிளினி கி.பி. 29-ஆம் ஆண்டு வட இத்தாலியிலுள்ள நோவம் கோமம் (Novum Comum) என்னும் ஊரில் பிறந்தார். அவருடைய

இயற்பெயர் கேயசு பிளினியசு சியாண்டசு (Gaius Plinius Seandus) என்பதாகும். இவர் வட இத்தாலியில் பிறந்தாலும், பின்னர் உரோமாபுரியில் வாழ்ந்தவர். தொடக்கத்தில் வழக்குரைஞராகப் பணியாற்றி வாழ்க்கையை நடத்திய பிளினி, பின்னர்ப் படையில் சேர்ந்து செருமனி (Germany), இசுபெயின் (Spain), கால் (Gaul) போன்ற நாடுகளில் தொண்டாற்றினார். உரோமானியப் பேரரசர் வெசுபாசியன் (Vespasian) ஆட்சியின்போது அவருடைய உற்ற நண்பராகிப் பல இடங்களில் ஆளுநராகப் பணியாற்றினார். பொது வாழ்விலும் இவருக்கு மிகுந்த நாட்டமிருந்தது. இவர் பல வரலாற்று நூல்களையும் நுண்ணியல் நூல்களையும் எழுதியிருந்தார். எனினும் அவற்றுள் இவர், எழுதிய 'இயற்கையின் வரலாறு' (Natural History) என்னும் தொகுப்பு நூல் மட்டும் இன்றும் எஞ்சியுள்ளது. அந்நூல் 37 தொகுதிகளைக் கொண்டதாகக் கருதப்படுகிறது. இடைக்காலத்தில் அந்நூல் தொகுதி பெரிதும் பயன்பட்டது. பிளினி வாழ்ந்த காலத்தில் அறிவியல் அறிவு எந்த அளவுக்குப் பரவியிருந்தது என்பதை இக்காலத்தில் அறிந்துகொள்ள அவை பெரிதும் பயன்படுகின்றன. அத்தொகுதிகள் நிலவியல், மரபியல், தொன்மைக்கால மக்கள் வாழ்வியல், உடற்கூற்றியல், உயிரியல், தாவரவியல், கனிப்பொருளியல், மருத்துவவியல் போன்ற பல கூறுகளை விளக்குகின்றன. மூத்த பிளினி கி.பி. 79-ஆம் ஆண்டுக் காலமானார்.

இளைய பிளினி, மூத்த பிளினியின் சகோதரியின் மகனாவார். இவர் உரோமானிய இலக்கிய ஆசிரியர்களுள் ஒருவர். இவர் கி.பி. 61-ஆம் ஆண்டு நோவம் கோமம் என்னும் ஊரில் பிறந்தார். இவருடைய பெற்றோர்கள் செல்வர்கள். இளைய பிளினி (Pliny, the Young) குழந்தைப் பருவத்திலேயே தந்தையை இழந்தவர். இவரை மூத்த பிளினி ஏற்பு மகனாகக் கொண்டு தம்முடைய வாரிசாக ஏற்றுக் கொண்டார். மூத்த பிளினி இளைய பிளினியின் காவலராக இருந்தார். குவிண்டிலியன் (Quintilian) என்னும் புகழ்பெற்ற ஆசிரியரிடம் இவர் பேசும் கலையையும் எழுதும் கலையையும் கற்றுக் கொண்டார். அவர் கொடுத்த பயிற்சியால் இவர் பல பொறுப்புகளை மேற்கொண்டு நாட்டிற்குத் தொண்டாற்றினார். இவர் உரோமானியப் பேரரசர்களான தொமிசியன் (Tomitian), நெர்வா (Nerva), திரேசன் (Trajan) போன்றவர்களின் கீழ் நிதித்துறையிலும், காண்சல் என்னும் ஆளுநர் பொறுப்பிலும் பணியாற்றிப் புகழ்பெற்றார்.

இளைய பிளினியின் கடிதங்கள் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தவையாகக் கருதப்படுகின்றன. அவை நூல்களாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. உரோமானியக்

குடிமக்களின் வாழ்வும் அவர்களின் விழைவும் (Interests) பற்றிய செய்திகளை அந்நூல்களில் காணலாம்; அறிஞர்கள், வள்ளல்கள் போன்றோரின் வாழ்வியல்புகளையும் காணலாம். அக்காலத்தில் வாழ்ந்த தலைசிறந்த வரலாற்று ஆசிரியரான தாசிதசு (Tacitus) என்பாருக்கு இவர் எழுதிய கடிதங்களுள் சில குறிப்பிடத்தக்கவை. அவை வெசுவியசு மலையில் ஏற்பட்ட நிலநடுக்கத்தையும், மூத்தபிளினியையும் பற்றி நுணுக்கமாக அறிய உதவி செய்கின்றன. கிறித்தவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அவர்களை என்ன செய்யவேண்டும் என்று வினவி இளைய பிளினி பேரரசர் திரேசனுக்குக் கடிதங்கள் எழுதியுள்ளார். கிறித்தவரல்லாத ஒருவர், கிறித்தவர்களைப் பற்றி எழுதிய அக்கூற்றுகளே கிறித்தவர்களைப் பற்றிய முதல் குறிப்புகளாகும். இவர்தம் 20-ஆம் வயதிலேயே சிறந்த கல்வியாளராக விளங்கினார். இவர் தலைசிறந்த பேச்சாளருமாவார். இவர் கி.பி. 113-ஆம் ஆண்டில் காலமானார். இரா.அ.

பிளேனிம் போர்: (கி.பி. 1704) செருமனியின் பவேரியாவில் உள்ள இசுவாப்பியா மாவட்டத்தில் ஒரு சிறு கிராமமே பிளேனிம் (Blenheim) ஆகும். இது இசுபானிய வாரிசரிமைப் போரில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க போர்க்களமாக அமைந்தது. இதில் தளபதிகள் தலாந், மார்கின் ஆகியோரின் தலைமையிலான பிரான்சுப் பவேரியக் கூட்டுப்படையினை, இளவரசர் மசின், மால்பரோ கோமகன் ஆகியோரின் தலைமையிலான 52000 வீரர்களைக் கொண்ட, ஆங்கிலேய, ஆசுத்திரியக் கூட்டுப்படை கி.பி. 1704-ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டுத் திங்கள் 13-ஆம் நாள் தோற்கடித்தது. அவ்வெற்றியைக் கொண்டாடும் வகையில் இங்கிலாந்தில் ஆக்கபோட்டு சயரில் உட்சடாக்கு என்னுமிடத்தில் மால்பரோ கோமகனுக்காகப் பாராளு மன்றம் 'பிளேனிம் அரண்மனை' என்ற பெரும் மாளிகையைக் கட்டிக்கொடுத்தது.

பிளேனிம்போர் மால்பரோ கோமகனின் மாபெரும் வெற்றியாகும். இக்கடும்போரின் முடிவில் பிரான்சுப்படையில் காலாட்படைப் பிரிவில் பலர் சரணடைந்தனர்; பிரான்சுக் கூட்டுப்படையில் 4500 பேர் மாண்டனர்; 7500 பேர் காயமுற்றனர். பிரிட்டானியப் படையில் 670 பேர் மாண்டனர்; 1500 பேர் காயமுற்றனர். பிரான்சு பவேரியப்படையினர் 11,000 பேர் போர்க் கைதிகளாயினர். 200 போர்க்கொடிகளும், 100 பீரங்கிகளும் கைப்பற்றப்பட்டன. பலர் தான்யூபு நதியில் மூழ்கி மாண்டனர். 10 ஆண்டுகளாகப் புகழேணியின் உச்சியில் நின்ற பிரான்சு இராணுவ வெற்றியும் இப்போரினால் சரிந்தது. பிரிட்டனில் இப்போரைப்புகழ்ந்து பல பாடல்கள் இயற்றப்பட்டன. இரா.ம.வே.

பிளேக்கு வில்லியம் (கி.பி. 1757 - 1827):

இவர் ஆங்கில மொழிக் கவிஞர், ஓவியர், சிறந்த செதுக்குச் சித்திரக்காரர், தீர்க்கதரிசி என்று சிறப்பிக்கப்படுவார். இவர் பாடல்கள் இவருக்குக் குழந்தைகளிடமும் விலங்குகளிடமும் இருந்த அன்பைக் காட்டுவனவாகும். புகழ்பெற்ற ஆங்கில எழுத்தாளரான சார்லச இலாம்பு (Charles Lamb,) தம் காலத்து வாழ்ந்த அரிய மனிதருள் இவர் ஒருவர் என்று கூறியுள்ளார். இவர் தம்முடைய கவிதை நூல்களுக்குத் தாமே அழகிய விளக்கப்படங்களை வரைந்து, தாமே வெளியிட்டார்.

பிளேக்கு வில்லியம்

இவர் கி.பி 1757 - ஆம் ஆண்டு சேம்சு பிளேக்கு என்ற இலண்டன் நகர வணிகரின் இரண்டாம் மகனாகப் பிறந்தார். மூன்று சகோதரர்களும் சகோதரியொருத்தியும் இவருடன் பிறந்தவராவர். இவர் பத்தாம் வயதிலேயே சித்திரக்கலையைப் பயில்வதில் ஆர்வங்காட்டினார்; சேம்சு பேசியர் (James Basire) என்னும் செதுக்குச் சித்திரக்காரரிடம் பயிற்சி பெற்றார். பெரும்பாலான காலத்தை வெசுட்டு மினிசுடர் மடம் (Westminster Abbey) என்னும் இடத்தில் பணியாற்றிக் கழித்தார்; சில காலம் அரசுக் கழகத்தில் (Royal Academy) பயின்றார். ஏழாண்டுப் பயிற்சிக்குப்பிறகு தாமே தனியாகத் தொழிலைத் தொடங்கினார். தாமச இசுடோதார்டு (Thomas Stothard) என்னும் புனை ஓவியர், சான் பிளாக்சுமேன் (John Flaxman) என்னும் வண்ணப்பூச்சாளர், சொகான் என்றிச்சு பசுலி (Johann Heinrich Fussli) என்னும் வரைவாளரான சிற்பி ஆகிய மூவரின் தொடர்பு பிளேக்கின் வாழ்வினைத் திசைதிருப்பியது.

இவர் கேட்டி என்று தம்மால் அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட கேதரின் பெளசர் (Catherine Boucher) என்னும் பெயருடைய மங்கையை கி.பி. 1782 - இல் மணந்துகொண்டார்; கேட்டி தம் கணவருக்கேற்ற சிறந்த மனைவியாக விளங்கினார். பிளேக்கு தம் பணிகளில் ஈடுபட்டு உதவிடத் தம் மனைவிக்குப் பயிற்சி அளித்தார்; அதனோடு தம்மைப் போலவே எதிர்கால நடப்புகளைக் காணும் எதிர்துணரும் பயிற்சியையும் அளித்திருந்தார்.

தமது முதல் கவிதைத் தொகுதியான 'கவிதைப் புனைவுகளை' (Poetical Sketches, கி.பி. 1783) வெளியிட்டார். தகடுகளில் தம் ஓவியங்களை கி.பி. 1787 - இல் செதுக்குச் சித்திரங்களாக அமைக்கத் தொடங்கினார். அச்சுகளை இவரும் இவர் மனைவியும் கைகளால் வண்ணம் தீட்டினர். அளவற்ற சித்திரங்கள் கி.பி. 1789 முதல் கி.பி. 1795 வரையிலும் உருவாயின. பிளேக்கின் தொடக்கக்காலக் கவிதைகள் இசைக் காவியங்களாக, எளிமையாக இருந்தன. பிற்காலப் படைப்புகள் உட்பொருள் பொதிந்தனவாயும், மறைபொருட் பாடல்களாகவும் அமைந்தன. இவருடைய 'களங்கமில்லாக் கவிதைகள்' (Songs of Innocence) கி.பி 1789-இல் வெளியாயிற்று. இவர்தம் 'அனுபவக் கவிதைகள்' (Songs of Experience) ஐந்தாண்டுகள் கழித்து வெளியாயின. இன்று பிளேக்கின் எழுத்துப் பணிகளில் சிறந்தவையான இச்செய்யுள்கள், அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் எந்தப் புத்தகப் பதிப்பாளராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. தாமே நூலின் பக்கங்களைச் சித்திரங்களாலும் வண்ணங்களாலும் அழகுபடுத்தினார். தம் கவிதைகள் தவிரப் பிறருடைய கவிதைகளுக்கும் சித்திரங்கள் வரைந்து புகழ்பெற்றார். எட்வர்டு யங்கு, இராபர்ட்டு பிளேர், தார்ன்டன் முதலியவர்களின் படைப்புகளுக்கு இவர் சித்திரங்கள் அமைத்துத் தந்தார். இவர் தனிச்சித்திரங்களும் பல வரைந்துள்ளார். இவர் இயற்றிய பிறநூல்களுள் சிறந்தவை என்று போற்றப்படுபவை 'பணிப்புத்தகத்தினின்றும் கண்டுபிடிப்புகள்' (Inventions From the book of Job), தீர்க்கதரிசனங்கள் (Prophecies) ஆகியனவாகும்.

பிளேக்கின் சிறப்பு, பெரிதும் விளங்குவது கவித்திறத்திலா, கலைநுணுக்கத்திலா என்பதிலே கருத்து வேறுபாடுகள் நிறைய உள்ளன. இவருடைய தொடக்கக் காலக் கவிதைகளை கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டு இலக்கியவாதிகளும் திறனாய்வாளர்களும் புகழ்ந்தாலும், பிற்காலப் படைப்புகள் கடுமையான திறனாய்வுக்கு ஆளாயின. இவர் வரைந்த ஓவியங்களின் தரம் குறைசொல்லப்படும் நேரத்திலும் ஓவிய வல்லுநரான மைக்கேல் ஏஞ்சலோவுடன் சூற்பனை வளத்தில் ஒப்பிடப்பட்டு உயர்த்தியும் பேசப்படுகிறார்.

இவர், அமரர்களான மோசசு, மிட்டன், சேக்ஸ்பியர் முதலியவர்களுடன் பேசும் ஆற்றல் பெற்றவராகத் தம்மைக் குறிப்பிட்டுக்கொண்டார். இவர்தம் அந்த ஆற்றல் அன்றும் இன்றும் முழுவதுமாக ஏற்கப்படவில்லை. எனினும், இவருடைய கலைத்திறமையை முற்றிலும் மறுப்பவர் எவருமில்லை. இவர் தாந்தேயின் (Dante) 'தெய்விக இன்பியல்' (Divine Comedy) நாடகத்துக்கு விளக்கச் சித்திரங்கள் வரையும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த காலத்தில் கி.பி.1827-ஆம் ஆண்டுக் காலமானார். இ.உ.

துணைநூல்கள்:

Gilchrist, A., The Life of Blake, New York, 1906.

Wilson, M., The Life of William Blake, London, 1927.

பிளேட்டோ, பண்டைய ஏதென்சு நகரசில் வாழ்ந்த ஒரு கிரேக்க அரசியற் சிந்தனையாளர் ஆவார். மேலை நாட்டவருடைய முதலாம் அரசியற் சிந்தனையாளர் என மதிக்கப்படும் பிளேட்டோவின் (Plato) பெற்றோர்தம் இளமைக் கால வாழ்வைப் பற்றி யாதும் அறியக்கூடவில்லை.

இவர் கி.மு.427 - முதல் கி.மு.347 வரை ஏதென்சில் வாழ்ந்த சுயசிந்தனையாளர். இவர் ஏதென்சில் வாழ்ந்த புகழ்மிக்க சுயசிந்தனையாளராகிய சாக் கிரட்டீசின் சிறந்த மாணவர். இவர் 'மெய்யுணர்வு உடையவரே அரசராதல் வேண்டும்' என்ற கருத்தை மையமாக வைத்துக் 'குடியரசு' (Republic) என்ற நூலை எழுதினார். இவரைச் சைரக்யூசின் அமைச்சராகிய தயன் என்பவர் தம் நாட்டுக்கு அழைத்தார். அங்குப் பிளேட்டோ தம் கருத்தைச் செயற்படுத்துவதற்கு முயன்றார். இவர் மூன்று முறை அந்நாட்டிற்குச் சென்றிருந்தார்; அந்நாட்டின் அரசரான இரண்டாம் தயனீசியசுக்குக் கோண கணிதம் (Geometry) கற்றுக் கொடுத்தார். இவர் அவ்வரசருக்குக் கற்றுக் கொடுத்த தத்துவப் பயிற்சி அங்குச் செயற்படுவதற்கேற்ற சூழ்நிலைகள் இல்லை. பிளேட்டோ ஏதென்சுக்குத் திரும்பி வந்து, அங்குத் தம் மாணவர்களைக் 'கலைக் கழகம்' (Academy) என்ற குழுவாக அமைத்துக் கற்றுக் கொடுத்தார். இவருடைய மாணவர்களுள் ஒருவரே அரிசுட்டாட்டில் ஆவார்.

இவர் எழுதிய நூல்கள் குடியரசு (Republic), அரசியலறிஞர் (States man), சட்டங்கள் (Laws) முதலியனவும், யூதிப்ரோ (Euthyphro), அப்பாலசியா (Apologia), கிரிட்டோ (Crito), பீடோ (Phaedo) முதலியனவும் ஆகும்.

பிளேட்டோவின் காலத்தில் ஏதென்சு நகரசு தனது பழைய உயரிய பேரரசு நிலையை இழந்து, பகை நாடுகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டுச் சிறுமை அடைந்தது. அங்கு முன்பு நல்ல முறையில் செயலாற்றிய நேர்முகக் குடியாட்சி அரசாங்கம் உணர்ச்சி வயப்பட்டுப் பல தவறுகளைச் செய்து, சீர்கெட்ட நிலையை அடைந்தது. இவர் ஆசிரியராகிய சாக் கிரட்டீசின் சுயசிந்தனையை அரசாங்கம் மதிக்காமல் அவருக்கு மரண தண்டனை அளித்தது. அச் சூழ்நிலையில் பிளேட்டோ தம் ஆசிரியர் கூறிய 'அறிவுடையோரே ஆளுதல் வேண்டும்' என்ற கருத்தையும் பயன்வழிக் கோட்பாட்டையும், 'அறிவுடையே பண்பும் இன்பமும் ஆகும்' என்ற கருத்தையும் பின்னணியாக வைத்து, நீதி, இலட்சிய அரசின் சமூக வகுப்பு, கல்வித் திட்டம், பொதுவுடைமை, ஆட்சி வகைகள், நடைமுறைக்கேற்ற சிறந்த ஆட்சி முதலியவைகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து பல கருத்துகளை எழுதியுள்ளார்.

அரசியற் கருத்துகள்: 1. சிறந்த அல்லது இலட்சிய அரசு: சிறந்த அரசின் இயல்புகளைப் பிளேட்டோ ஆராய்ந்து கூறுமுன்னர், நீதி என்றாலென்ன என்று ஆராய்ந்து, அது பற்றிய தவறான கருத்துகளைச் சுட்டிக்காட்டிச் சரியான கருத்தைக் கூறி, நீதியுடைய அரசே சிறந்த அரசு என்று கூறுகின்றார்.

ஆட்சியாளருடைய நோக்கம் குடிமக்களெல்லாருக்கும் நன்மையும் இன்பமும் கிடைக்குமாறு செய்தல்தான். நீதி என்பது ஒரு தனிமனிதருக்குள்ள பண்பாகவும், ஓர் அரசுக்குரிய பண்பாகவும் இருக்கிறது. மனிதர்களுடைய இன்றியமையாத தேவைகளாகிய உணவு, உடை, உறையுள் முதலியவற்றை உண்டாக்கித் தரும் தொழிலாளரும், நாட்டைக் காப்பதற்குப் போர்ப்புயிற்சி மிக்க படைவீரரும், காவலரும் தேவைப்படுகின்றனர். காவலர் வகுப்பைச் சேர்ந்தோர் நாட்டைப் பகைவர்களிடமிருந்து காத்து, குடிகளிடையே நல்லுறவையும் அமைதியையும் ஏற்படுத்துகின்றனர். ஆதலின் இவர் தொழிலாளர் வகுப்பையும், போர் வீரர் வகுப்பையும் விட உயர்ந்தவர்.

2. நீதியும் சமுதாய இனமும்: மக்களிடத்தில் காணப்படும் நால்வகைப் பண்புகளாவன: 1. அறிவைப் பெறும் பண்பு (Knowledge), 2. பசி முதலியவைகளை உண்ணலின் வழியாகக் கட்டுப்படுத்தும் பண்பு (Temperance), 3. வீர அல்லது ஊக்கப் பண்பு (Courage), 4. நீதி என்னும் பண்பு (Justice). சிலரிடம் அறிவுப் பண்பு மிகுந்தும், சிலரிடம் வீரப் பண்பு மிகுந்தும் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொருவரும் தத்தம் பண்புகளுக்கேற்ற தொழிலைச் செய்து, பிறருடைய தொழிலில் தலையிடாமலிருந்தால், ஒரு சரியான முறையில் அரசு வளர்ந்து, நாடு முழுவதும்

இன்பம் நிலவும், இலட்சிய அரசிலே வணிகம் அல்லது வேளாண்மை செய்பவர், போர் வீரர், நீதிபதிகள் அல்லது காவலர் (Judges or Guardians), ஆகியோர் தத்தமக்குரிய பொறுப்புகளை நிறைவேற்றும் போது, அவர்களிடையே நல்லுறவு அல்லது நல்லிணக்கம் (Harmony) ஏற்பட்டு நீதி தோன்றுகிறது.

3. இலட்சிய அரசிலுள்ள அரசாங்க அமைப்பு, நீதியின் அடிப்படை: இலட்சிய அரசிலுள்ள தொழிலாளர் வகுப்பு, போர் வீரர் வகுப்பு, காவலர் வகுப்பு ஆகிய மூன்றிலுள்ள காவலர் ஆண்டிலும் அறிவிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர் ஆவர். இவர்கள் போர் வீரர் வகுப்பிலிருந்தே தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். நாட்டின் விவகாரங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்குரிய சமயோசித அதிகாரம் காவலரிடம் இருக்கும். இவர்கள் ஆலோசகர்களாகவும் நீதிபதிகளாகவும் இருந்து சமூகத்தின் பொதுநலனை ஒழுங்குபடுத்துவர். மெய்யறிவுடையோர் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருப்பாராகையால் இலட்சிய அரசிலுள்ள அரசாங்க அமைப்பு மெய்யறிவுடைய உயர்குடியினர் ஆட்சி (Aristocracy) ஆகும். 'மெய்யறிவாளர்களே அரசர்களாக ஆகாவிட்டால், அல்லது அரசர்களாகவுள்ளவர்கள் மெய்யறிவு நிரம்பப் பெறாவிட்டால், அதாவது அரசியலதிகாரமும் மெய்யறிவும் ஒருவரிடத்தில் இணையாதவரையில், சாதாரண மக்களுள் இந்த இரண்டில் ஒன்றை மட்டுமே உடையோர் அரசியலதிகாரத்திலிருந்து ஒதுக்கப்படாதவரையில், அரசுகளுக்கு வரக்கூடிய துன்பங்களுக்கு முடிவே இல்லை என்றும், மனித இனத்தின் துன்பங்களுக்கு ஒரு முடிவு வாராது என்றும் நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்...' (Republic, Book V) என்று பிளேட்டோ கூறி யுள்ளார்.

4. இலட்சிய அரசின் கல்வித் திட்டம்: நாட்டின் நலனுக்குகந்தவற்றைச் செய்யும் தெளிந்த கூரிய அறிவும், மனவளர்ச்சியும், தீயனவற்றை ஒதுக்கும் இயல்பும், இன்ப விழைவினாலோ அச்சத்தாலோ நல்ல நோக்கத்தினின்று வழுவாத மன உறுதியும் கொண்ட குடிமக்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் காவலராதற்கும், போர் வீரராதற்கும் உரிய பயிற்சி கொடுக்கப் பெறுவர். அச்சம், கோழைத்தனம், கட்டுப்பாடற்ற மனப்பான்மை, பணவிரும்பம், பெண்ணியல்பு, அற்பத்தனம், மதிக்காத இயல்பு, பொய்யுரைத்தல் முதலிய தீய இயல்புகளைக் கொண்ட தீயோரைப் பார்த்து இளைஞர்கள் பயிலாதவாறும், இடர்ப்பாட்டிற்கு அஞ்சாத மனஉறுதி, உண்மையை உணரும் பண்பு, கட்டுப்பாடான புலனுணர்வு முதலிய நற்பண்புடையோரைப் பார்த்துப் பயிலும் பொருட்டும், தீய இலக்கியங்களை அகற்றி, நல்ல இலக்கியங்களையே அவர்களுக்குப் புகட்டுதல்

வேண்டும். இத்தகைய இலக்கியங்களை எழுதுமாறு இலட்சிய அரசில் அறிஞர்கள் தூண்டப்படுதல் வேண்டும். கொடிய பண்புகளையும், தீச்செயல்களையுமுடைய கடவுளர்களைப் பற்றிக் கூறாமல், நன்மை வடிவான கடவுளைப் பற்றிக் கூறும் ஓமர் (Homer), ஈசியடு (Hesoid) போன்ற புலவர்களின் படைப்புகளிலிருந்தே கற்றுக் கொடுத்தல் வேண்டும். அப்போது குடிமக்கள் அருளும் அழகும் அறிவும் உடையவராவார். ஆண், பெண் இருபாலருக்கும் முதலில் தேவையான உடற்பயிற்சி அளிக்கப்படுதல் வேண்டும். முப்பதாம் ஆண்டில் அறிவியற் கலைகளில் பயிற்சியும், தருக்கவாத இயலில் பயிற்சியும் (Dialectics) அளித்துப்பின் முப்பத்தைந்தாம் ஆண்டு வரை தத்துவப் பயிற்சியும் (Philosophy) அளித்தல் வேண்டும். கோண கணிதமும் (Geometry) இசையும் (Music) அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கப்படுதல் வேண்டும்.

5. பொதுவுடைமைத் தத்துவம்: அரசியற் கொள்கை வரலாற்றில் பொதுவுடைமைக் கொள்கையை முதன் முதலில் வகுத்தவர் பிளேட்டோவே ஆவர். இலட்சிய அரசில் யாவரும் வாழ்வின் இன்ப துன்பங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டு, ஒற்றுமையோடு இருத்தல் வேண்டுமானால், காவலர் வகுப்பும் போர்வீரர் வகுப்பும், உடைமைகள், பெண்கள், குழந்தைகள் ஆகியவர்களைத் தம்முடையவென உரிமையோடு வைத்துக் கொள்ளாமல், அவற்றையெல்லாம் சமுதாயம் முழுவதற்கும் பொதுவுடைமையாகவே ஆக்குதல் வேண்டும். காவலர், போர் வீரர் பயிற்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஆண்களோடு வாழ்வதற்கு, அத்தகைய பயிற்சிகளைப் பெறுதற்குத் தகுதியுடைய பெண்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு இலட்சிய அரசாங்கம் ஆவன செய்யும். தனியார் குடும்ப உறவு முறைகளும் சொத்துரிமைகளும் சமூகத்தில் பிளவுகள் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக இருப்பதால், இவ் விரண்டு வகுப்பாரைப் பொறுத்தவரையில் சொத்தும் குடும்பமும் தனியார் உரிமைகளாக இல்லாமல் பொதுவுடைமைகளாக அமைந்திருக்கும். குழந்தைகளை வளர்க்கும் பொறுப்பு அரசாங்கத்திடம் இருக்கும்.

6. ஆட்சி வகைகள்: அரசாங்க வகைகளும் மனிதப் பண்பு வகைகளைப் பொறுத்தே அமைகின்றன. எதுவுமே ஒரு வரம்புக்கு உட்படாமல் கூடுதலாக வளர்ந்துவிட்டால், அதுவே தனக்கு எதிரான போக்கைத் தோற்றுவிக்கும். இவ்விதி கால நிலைகள், பயிரியல், விலங்கியல், அரசியல் வகைகளுக்குப் பொருந்தும். சட்ட வரம்புக்கு உட்பட்ட ஒற்றை மனிதராட்சி அல்லது முடியாட்சி (Monarchy), ஒரு சில உயர் குடியினாட்சி (Aristocracy), பலருடைய

ஆட்சி அல்லது குடியாட்சி (Democracy), சட்ட வரம்பை மீறிய ஒற்றை மனிதராட்சி அல்லது வல்லாட்சி (Tyranny), செல்வச் சிறுகுடியாட்சி (Oligarchy), எல்லோருடைய ஆட்சி அல்லது குடிகள் ஆட்சி (Mob rule) முதலியனவாகப் பிளேட்டோ ஆட்சியைப் பல வகைப்படுத்துகிறார். பொதுவாகச் சட்டத்துக்கு உட்பட்ட ஆட்சி வகைகளையே இவர் சிறப்பாகக் கருதுகிறார்.

7. பிளேட்டோவின் பிற கருத்துகள்: அரசுக்குச் சட்டம் ஓரளவு இன்றியமையாதது. ஆளுவோர் ஒருவராகவோ பலராகவோ இருக்கலாம்; ஆனால், அவர்கள் ஆட்சிக்குரிய சமயோசித அறிவும் பண்பும் உடையவராக இருத்தல் வேண்டும். நடைமுறை அரசாங்கங்களைப் பிளேட்டோ தமது 'அரசியலறிஞர்' என்ற நூலில் ஆய்வு செய்தார். தமது 'சட்டங்கள்' என்ற நூலில் இவர் தம் பழைய பொதுவுடைமைக் கருத்துகளை மாற்றித் திருமண முறையும் தனிக்குடும்ப வாழ்க்கை முறையும், அறிவும் பண்புமுடைய மக்களைப் பெறுவதற்குத் தேவை என்று கூறுகிறார்; தனியார் சொத்து உரிமையை ஏற்றுப் பொதுவுடைமை செயல்முறைக்கு ஒத்து வாராது என்றும் கூறுகிறார். தவிர்க்க இயலாத அளவில் சமம் இல்லாத சொத்து உடைமை தோன்றும்; அப்போது அதை ஆதாரமாக வைத்து அரசாங்கம் அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். அரசாங்க அலுவல்களெல்லாம் சொத்துத் தகுதியின் அடிப்படையில் பிரித்தளிக்கப்படுதல் வேண்டும். ஆட்சி அமைப்பிலே சட்டங்களின் காவலர்கள், படை அலுவலர்கள், ஆலோசனை மன்றம், மக்கள் மன்றம், மக்கள் நீதிமன்றம், சட்டங்களைத் திருத்தம் செய்வதற்குரிய மன்றம் முதலியன இருத்தல் வேண்டும். வாழ்வின் எல்லாத் துறைகளையும் பற்றிய விதிகளடங்கிய சட்டத் தொகுப்பு ஒன்று எழுதப்படுதல் வேண்டும். இவை பிளேட்டோவின் பிற கருத்துகளாகும்.

பிளேட்டோவின் கருத்துகளைப் பற்றிய மதிப்பீடு: பிளேட்டோ வகுத்த பல அரசியற் கருத்துகளும் அவருடைய காலத்திய நகரரசுச் சூழ்நிலைகளில் தோன்றியவை. நகரரசின் அமைப்பு மறைந்து விட்டதனால் இவருடைய கருத்துகளுள் பல இக்காலத்துக்கு ஏற்புடையன அல்ல. ஆயினும், இவருடைய நல்ல அரசியற் கருத்துகளைப் புதிய நாட்டு அரசு முறைக்கு ஏற்பக் கையாளுதற்கு அரசியற் சிந்தனையாளர்கள் முன் வந்தனர். குடிமக்கள் வணிகத்திலும் வேளாண்மையிலும் ஈடுபடாமல் அவற்றை அடிமைகளுக்கும், அயலவருக்கும் விட்டுவிடுதல் வேண்டுமென்ற கருத்தைப் பிற்காலத்தவர் விடுத்து, இவர் கூறும் இராணுவப் பயிற்சி முறை, தனியார் சொத்துரிமை நீக்கம், ஒரு பெண்ணுக்குப் பல கணவர் முறை முத

லியவற்றை ஒப்புக் கொள்ளவும் மறுத்தனர். ஆனால், குடிகளுக்கு இருக்க வேண்டிய நல்ல கல்விப் பயிற்சி, அறிவுடையோர் ஆட்சி, குடிகள் எல்லோருடைய நலனே ஆட்சியின் நோக்கம், சட்ட வரம்புக்கு உட்பட்ட ஆட்சி முதலியவற்றையெல்லாம் இக்கால அரசியற் சிந்தனையாளர்களும் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனர். பிற்கால உருசோ முதலியோர் வகுத்த சமுதாய ஒப்பந்தக் கோட்பாட்டுக்கும், இசுட்ரூவர்டுமில் வகுத்த பயன்வழிக் கோட்பாட்டிற்கும், ஏகல், இசுபென்சர் முதலியோர் வகுத்த உடலுவமை அரசுக் கோட்பாட்டிற்கும், காரல் மார்க்கின் பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டிற்கும் ஆதாரங்களான கருத்துகளைக் கூறியவர் பிளேட்டோ தான். இவ்வாறு பிளேட்டோ அரசியற் கொள்கைகளின் வரலாற்றில் ஒரு சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகிறார். பா.கு.

துணை நூல்கள்:

Barkar, Ernest, Greek Political Theory: Plato and his Predecessors, London, 1951.

Field, G.C., The Philosophy of Plato, London, 1949.

பிற்போக்காளர்: வாழ்வின் எந்தத் துறையிலும், முக்கியமாக அரசியல் துறையிலும் இப்பொழுதுள்ள நடைமுறை நிலைமை, கடந்த காலத்தில் உண்மையாகவே இருந்த நல்ல நிலையை விட, அல்லது கடந்த காலத்தில் இருந்ததாகக் கற்பனை செய்யப்படுகிற நல்ல நிலையைவிடத் தாழ்ந்தது என்றும், கடந்த கால நிலையே திரும்பவும் மீட்கப்படுதல் வேண்டுமென்றும் கருதி, அவ்விருப்பத்துக்காக அமைதியான நெறியில் உழைப்பவரே பிற்போக்காளர் (Reactionary) என்று கருதப்படுபவர் ஆவர். இவர்களுக்கெதிராக நடைமுறை வாழ்க்கையைப் புரட்சி வாயிலாக எதிர்ப்பவர்கள் முற்போக்குவாதிகள் அல்லது தீவிரவாதிகள் (Progressive or Radicals) எனப்படுவோர் ஆவர்.

விளக்கம்: பிற்போக்குக் கொள்கை என்பது, பழைமைக்கொள்கை (Conservatism) என்பதினின்றும் பெரிதும் வேறுபட்ட ஒன்று அன்று. எனவே, அதன் பொருள் பழைமைப் போக்கு என்று சொல்லலாம். பழைமைக் கொள்கையாளர் தீவிர நிலையில் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் சமத்துவத்தை ஆதரிக்காமல், மனித வழக்கத்தில் தோன்றியுள்ள ஓரளவு ஏற்றத் தாழ்வுகளையும், வகுப்பு வேறுபாடுகளையும், பொருளாதார சமத்துவமின்மையையும் ஆதரித்து வந்தனர். தனிமனித முயற்சியை வளர்க்கும் பயன்வழிக் கோட்பாட்டையும், பொருளாதாரத் துறையில் தனியார் முதலாளித்துவத்தையும் இவர்கள் ஆதரித்தனர். பெருமளவில் பழைமைக் கொள்கையை ஆதரித்தவரே பிற்போக்காளர் ஆவர்.

தோற்றம்: ஐரோப்பாவில் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மனித அறிவு விளக்கக் காலம் தோன்றியபோது (Age of Enlightenment) அதற்கெதிராகத் தோன்றியதே பழைமைக் கொள்கையும், பிற்போக்கு நெறியும் ஆகும். நடைமுறையில் நெடுங்காலமாக இருந்துவரும் நிறுவனங்களால் புனிதச் சிக்கல்களைத் தீர்த்தல் இயலாது என்றும், புனித அறிவு விளக்கத்தாலேயே எல்லா மனிதச் சிக்கல்களையும் தீர்த்தல் இயலுமென்றும், சட்ட இயலில் முழு மனித சமத்துவம் இருந்தால் முழுமனித இன்பம் பெறுதல் கூடுமென்றும் அறிவு விளக்கத்தை ஆதரித்தவர் கருதினர். அக்கருத்துகள் கி.பி. 1789 - இல் பிரான்சுப் புரட்சியாளர் வெளியிட்ட மனித உரிமைகள் அறிக்கையில் இடம் பெற்றன. பிரபுக்கள் பெற்றிருந்த சலுகைகள் எல்லாம் ஒழிக்கப்பட்டுச் சட்டத்தின் முன்பு முழுச்சமத்துவ நிலை என்பது நிறுவப்பட்டது. பிரெஞ்சுப் புரட்சியாளரால் இவ்வாறு பழைய சலுகைகள் அழிக்கப்பட்டவே, அவற்றைப் பாதுகாத்தற்கும், புரட்சியாளருடைய சில அடிப்படைக் கருத்துகளை மறுத்தற்கும், கொள்கையாளர் எழுந்தனர்; அவர்களே பிற்போக்காளராவர். பிரிட்டனில் எட்மண்டு பர்க்கு என்பவர் (Edmund Burke) பிரான்சுப் புரட்சியைப் பற்றிய சிந்தனைகள் என்ற தமது நூலில் (கி.பி. 1792) பழைமை இயலான அரசியற் கொள்கையை எக்காலத்தவரும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க வடிவத்தில் வகுத்தார். சமூகத்தில் செயல்களெல்லாம் ஒன்றோடொன்று பிரிக்க இயலாதபடி இணைந்துள்ளபடியால் அவற்றையெல்லாம், 'மனித உரிமைகள்' என்ற அறிவுக்கு மட்டுமே புலனாகக் கூடிய கொள்கையை வைத்துக் காரணம் காட்டுதல் இயலாது என்றும், நல்ல செயல்களெல்லாம் வழக்கங்களாக அமைந்துள்ள காரணத்தினாலேயே அவற்றைத் தீயனவாகக் கருதுதல் இயலாதென்றும், மனித மதிப்பு என்ற நல்ல வழக்கத்தை விட்டொழித்த மக்களைக் கொண்ட சமூகத்திலே ஒழுங்கை நிலைநிறுத்துதற்கு விலங்கு போன்ற ஆற்றலுடைய ஓர் இராணுவ சருவாதிகாரியால்தான் இயலுமென்றும், மனித வாழ்வின் ஒவ்வொரு துறையிலும் தீவிரமான மாறுதல்கள் செய்யப்படுமாயின் அதன் விளைவாக நடைமுறையில் வழக்கத்தின்படிப்படையில் நிலை பெற்றுள்ள நல்ல பல நிறுவனங்கள் பாதுகாக்கப்படாமல் அஞ்சத்தக்க நிலைமை தோன்றுமென்றும், பர்க்கு கூறி, எதிர்கால உணர்வோடு சில நல்ல கருத்துகளைக் கூறினார். அவரைப் போலவே சாமுவேல் தெய்லர் கோலரிட்சு என்பவரும், தாமசு கார்லைல் என்பவரும் பழைமைக் கொள்கையைப் புகழ்ந்து எழுதினர்.

பழைமை அல்லது பிற்போக்குக் கருத்து அரசியலிலும் பொருளாதாரத் துறையிலும் செயற்படுதல்:

நெப்போலியப் போர்களெல்லாம் கி.பி. 1815 - இல் முடிவடைந்த பின்னர், அரசியலேற்பாடுகளைச் செய்தற்காக வியன்னாவில் ஐரோப்பிய நாடுகளின் பேராளர்களை ஒரு மாநாடாகக் கூட்டிய ஆசுத்திரிய நாட்டின் அரசியலறிஞர் மெட்டர்னிக்கு என்பவர், பழைமைக் கொள்கையை அல்லது பிற்போக்குக் கருத்தைப் பின்பற்றி, பிரான்சுப் புரட்சியாளரால் ஒழிக்கப்பட்ட பழைய முடியாட்சியை மீண்டும் பிரான்சில் நிறுவிப் பிரான்சுப் போர்களினால் வளர்ச்சி பெற்றிருந்த தேசிய உணர்வைப் புறக்கணித்து, மொழி, சமயம், தேசியம், முதலிய காரணிகளால் வேறுபட்டிருந்த பல்வேறு மக்கள் இனங்களைத் தனி நாடுகளாக்காமல் ஒரு நாட்டினரசாங்கத்தின் கீழ் இணைக்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். மக்களுடைய உணர்ச்சிகளைப் புறக்கணித்துப் பழைமைக் கருத்துகளின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்ட இவ்வரசியலேற்பாடுகள் நெடுங்காலம் நிலைத்து நிற்கவில்லை. ஆங்கிலேய அரசியலறிஞர் பெஞ்சமின் திசுரேவியும் ஒரு பழைமைக் கொள்கையாளராவர். அவரும் பிரிட்டனின் பேரரசு நலன்கள் பாதுகாப்பாக இருக்கும்பொருட்டும், உருசிய, ஆசுத்திரியநாடுகளின் அரசியல் செல்வாக்கும் வலிமையும் தடுக்கப்படும்பொருட்டும், நாடுகளின் சக்திச் சமநிலை (Balance of power) என்ற பழைய கொள்கையின்படி கி.பி. 1878-இல் பெர்லின் உடன்படிக்கையில் பல ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்.

பொருளாதாரத் துறையில் பழைமைக் கருத்து, தனியார் உரிமைக் கொள்கையைப் பின்பற்றிப் பயன்வழிக் கோட்பாட்டைச் செயற்படுத்திற்று. தொழிற் புரட்சியின் விளைவாகத் தோன்றிய புதிய இயந்திரங்களை முதலாளிகள் நிறுவிப்பொருட்களைச் செய்து குவித்ததால், வாணிகம் பெருகிற்று. பொருளாதார, வணிகத் துறைகளில் அரசாங்கம் தலையிட்டுக் கட்டுப்படுத்தாமல் தனியாளர் முயற்சிக்கே விட்டு விடுதல் வேண்டுமென்ற தடையற்ற வாணிகக் கொள்கையும் சிறிதுகாலம் பின்பற்றப்பட்டது. இது தோற்றுவித்த தீயவிளைவுகளே இதற்கு எதிர்ப்பையும் தோற்றுவித்தன.

பிற்போக்கு எதிர்ப்பு: தேசிய உணர்வையும், சுதந்திர, சமத்துவக் கருத்துகளையும் புறக்கணித்துச் செய்யப்பட்ட வியன்னா அரசியல் ஏற்பாடுகள் தகர்த்தெறியப்பட்டன. இத்தாலியரும் செருமானியரும் தேசியநாட்டினராக உருவாயினர். அது போலவே நார்வே, சுவீடன், ஆஸ்து, பெல்சியம், கிரீசு முதலியவை தேசிய நாடுகளாயின. பிரான்சில் நிறுவப்பட்ட முடியாட்சிக் கெதிராகப் புரட்சிகள் நடைபெற்று, முடியாட்சி ஒழிக்கப்பட்டுக் குடியரசு நிறுவப்பட்டது. எங்கும் அரசியலமைப்புக்கு உட-

பட்ட மக்களாட்சி முறையே நிறுவப்படுதல் வேண்டுமென்ற நோக்கம் வேருன்றிற்று. பொதுவுடைமைக் கொள்கையும் இயக்கமும் 20 - ஆம் நூற்றாண்டில் உலகமெங்கும் பரவவே, பொதுவுடைமையரின் புரட்சி முறையை எதிர்த்தோரெல்லாம் பொதுவுடைமையரால் பிற்போக்காளர். என்று இகழ்ந்து ஒதுக்கப்பட்டனர். முதலாளித்துவமும் பேரரசுக் கொள்கையும் ஒருபுறமும், அவற்றுக்கெதிராகப் பொதுவுடைமை மற்றொருபுறமும் உலகில் தமக்கு ஆதரவைத் தேட முயன்றன.

மதிப்பீடு: தனியார் சுதந்திர உரிமையை வலியுறுத்தும் பழைமை அல்லது பிற்போக்குக் கொள்கையிலும், சமூகநலனுக்காகப் பாடுபடும் பொதுவுடைமைக் கருத்திலும் நிறைகளும் குறைகளும் கலந்து இருக்கின்றன. தன் முயற்சியே சுதந்திர நிலைக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உகந்ததாகையால், அதனை அழிக்கும் வடிவத்தில் சமநிலைக் கொள்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட இயலாததாகிறது; சமூக நலனைப் புறக்கணிக்கும் தனியார் உரிமைக் கொள்கையும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படத் தக்கதன்று. நற்பண்பு என்பது அழிவைத் தரும் தீவிர நிலைகளை அகற்றி நடுநிலையில் நிற்பதாகும். எவ்வியல்பையும் (அதுசுதந்திரமாயினும் சமத்துவமாயினும்) அளவு கடந்து வளரவிட்டால், அது தன்னையே அழித்துவிடும் என்பதை மனத்திற் கொண்டு, பிற்போக்காளர் தமது பழைய நடைமுறைக்கொவ்வாத சிலகருத்துகளை மாற்றிக்கொண்டுள்ளனர். பொதுவுடைமையர் வல்லந்தப் புரட்சி என்ற பழைய அணுகு முறையை விடுத்துத் தாராள இயல்புள்ள சில மாறுதல்களை அரசியல், சமூக, பொருளாதாரத் துறைகளில் ஏற்றுச் செயற்படுகின்றனர். இது புகழத்தக்க ஒரு மாறுதலாகும். பழைமைக் கட்சியார், புதிய முன்னேற்ற முறைகளினாலேற்படக் கூடிய வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்தி, அவற்றின் கடுமையான தீர்த்தைக் குறைத்து, மக்கள் இடர்ப்பாடான நெருக்கடிச் சூழ்நிலைகளிலே அச்சமுறாதபடி மக்களுக்கு நிதானமான தலைமையை அளிக்கின்றனர். பிரிட்டனின் பழைமைக் கட்சி, ஒரு புதிய வடிவத்தில் பழைமைக் கொள்கையைப் (New conservatism) பின்பற்றிச் சமூக சமத்துவம், நலிந்தோருக்குப் பெருமளவு பொருளாதார உதவி, அரசியல் சமத்துவம் முதலிய கருத்துகளை ஒத்துக் கொள்ளுகிறது. சமூக, அரசியல் துறைகளில் சமஉரிமைகள், பல பெரிய தொழில்களைச் சமூக நலனுக்காக அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துதல் ஆகிய கூறுகளையுடைய 'நல அரசு' என்ற கொள்கைக்குப் (Welfare state) பிற்போக்காளரும் பொதுவுடைமையரும் தங்களுடைய சிறந்த கருத்துகளை அளித்துள்ளனர். பா.கு.

துணை நூல்கள்:

Kirk, Russell, The Conservative Mind, Chicago, 1954.

Watkins, Fredrick, M., The Political Traditions of the West, Cambridge, Mass, 1948.

பிறப்புக்கால ஆபத்துகள்: குழந்தைகள் மனவளத்தில் பின்தங்குதல் பல காரணங்களால் ஏற்படுகின்றது. அவற்றுள் முக்கியமானவை மனப் பின்தங்குதலோடு தொடர்புடைய உறுப்பு சார் காரணங்களாகும். உறுப்பு சார் காரணங்களெனக் கருதப்படுபவை மரபு நுட்ப அணு, உயிரணுக்கோல் சார் (Genetic-Chromosomal) காரணக் கூறுகள், தொற்று நோய்களும் நச்சுக்கிருமிகளும், உடல் சார்ந்த ஊறு அல்லது முதிராத நிலையும் புற அதிர்ச்சிப்புண்ணும், வெப்ப அலைபரவுதலும் ஊட்டமின்மையும் மற்ற உடலுறுப்புச் சார்பான கூறுகள் ஆகியவையாகும். அவற்றுள் பிறப்புக்காலக் கேடுகள் அல்லது பிறப்புக்கால ஆபத்துகள் (Birth Trauma) அல்லது முதிராத நிலையும் புற அதிர்ச்சிப்புண்ணும் (Prematurity and trauma) பற்றி ஆய்வது இன்றியமையாதது.

பிறப்புக்கால ஆபத்துகள் என்று பொதுவாகக் கூறப்படுவது, குறிப்பாக முதிராத நிலையும் புற அதிர்ச்சிப்புண்ணும் என்பவற்றைத் தான் குறிக்கின்றது. அவை பெரிதும் உடல் சார்ந்த ஊறுகளாகும். மேலே கூறப்பட்ட சில உறுப்புகள் சார்ந்த காரணங்களையன்றி இந்த உறுப்பு சார் ஊறுகளில் முதிர்ச்சி பெறாத நிலையில் சில குழந்தைகள் பிறந்து விடுவதால், அது ஒரு பெரும் சிக்கலாகப் பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டு விடுகின்றது.

முதிராத நிலையில் அல்லது பிறக்க வேண்டிய காலத்திற்கு முன்பே பிறந்து விடுகின்ற குழந்தைகளைப் பற்றித் தொடர்ந்து பல ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. அப்படிப் பிறந்த குழந்தைகள், பிறக்கின்றபோது 1500 கிராமுக்கு அதாவது ஒன்றரைக் கிலோவுக்குக் குறைவாகவே அவற்றின் எடைகள் இருக்கின்றன. இந்த நிலை நரம்புக் கோளாறுகளின் கடுமையான நிகழ்ச்சியாகக் கருதப்படுகிறது. இதில் மனவளம் பின்தங்குதலும் அடங்குகிறது. உண்மையில் இயல்பாகப் பிறக்கின்ற குழந்தைகளைவிட முதிராத நிலையில் பிறக்கின்ற குழந்தைகள், பத்து மடங்கு மனவளத்தில் பின்தங்குகின்றன. ஆனால், அப்படிப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாகும். உடல் சார்ந்த ஊறு பிறக்கின்ற காலத்தில் ஏற்படுவதோடு கூட மனவளம் குன்றிய தன்மையும் ஏற்படவும் ஏதுவாகின்றது. ஐசாக்சன் (Isaacson) என்பரின் ஆராய்ச்சிப்படி ஆயிரத்

தில் ஒரு குழந்தை மூளைச் சிதைவால் துன்புறுகிறது. அந்தச் சிதைவு அக்குழந்தையின் நுண்ணறிவைப் பன்னிரண்டு வயது மட்டத்திற்குமேல் வளர விடாமல் தடுத்து விடுகிறது. திரவத்தால் நிரப்பப்பட்ட பையில் முதிர்ந்த கருவை நன்றாகப் பாதுகாத்தாலும், அது மூலைய மண்டையோடு பிறப்பு அழுத்தங்களை எதிர்த்து நிற்க உருவாக்கப்பட்டதுபோல் காணப்பட்டாலும், பிறப்புக்காலத்திலும் பிறந்ததற்குப் பிறகும் விபத்துகள் ஏற்படுகின்றன. முதிர்ந்த கருவின் இருக்கைக் கேட்டினாலும் மற்ற சிக்கல்களினாலும் ஏற்படுகின்ற பிள்ளைப்பேற்றிலுள்ள துன்பங்கள், குழந்தையின் மூளையைச் சீர்படுத்த முடியாத அளவுக்குப் பழுதடையச் செய்யலாம்.

இப்படிப்பட்ட பிறப்புக்கால ஆபத்துகளினால் மூளையினுள்ளேயே குருதிவடிதல் மிகவும் பொதுவாக நிகழக் கூடியதாக இருக்கிறது. மூளைக்குப் போதுமான உயிரகம் செல்லுவதை அடைத்தலும் அதைச் சார்ந்த மற்ற காரணங்களும் மற்றொரு வகையான பிறப்புக்காலக் கேடுகளாகும். அவை மூளையைப் பழுதடையச் செய்யலாம். உயிரகம் குறைதல் (Anoxia) பிறப்புக்குப் பிறகும் ஏற்படலாம். அறுவைச் சிகிச்சைகளும் நெஞ்சுப் பைக்கு உயிரகம் செல்லுதல் தடுக்கப்படலும் இருதய வெடிப்பும், மூளையைப் பழுதடையச் செய்யலாம்.

மு. இரா.

துணை நூல்கள் :

Coleman, J.C., Abnormal Psychology and Modern Life, D.B. Taraporevala Sons & Co., Private Ltd., Bombay, 1976.

Penrose, L.S., Biology of Mental Defect, Grune and Stratton, New York, 1963.

பிறர்க்கென வாழுந் தகைமை: பிறர்நலக்

கொள்கை என்பது ஒரு தனியியல்பு அல்லது தனித்திறம் எனத்தரும் பண்பாகும். ஆன்மாவின் முழுநிறை வளர்ச்சியின் தனிச்சிறப்பாகவே இப்பண்பு கணிக்கப்படுகின்றது. மானிட வாழ்வின் வரலாற்றில் இப்பண்பு நன்கு மிளிரக் காலம் தேவைப்பட்டது நாகரிக முதிர்ச்சியற்ற முற்காலத்தில் மனிதனின் முழு மொத்தக் கட்டுப்பாட்டுணர்வு அவன் தன் இனத்தாருடன் சேர்ந்து இருக்கும்பொழுது தான் வெளிப்பட்டது. இக் கூட்டொருமை எண்ணமே, பின் சிறிது சிறிதாக எல்லா மனிதர்களும் தம்முடைய சகோதரர்கள் என்றும் அண்டை வீட்டுக்காரர்கள் என்றும் எண்ணுவதற்கு ஏதுவாக ஆயிற்று எனலாம். 'யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்' என்னும் சிந்தனை தோற்றம் பெறலாயிற்று. அதனாலேயே பிறர்மீது கொள்ளும் அன்பானது தனி மனிதனின் அறிவியல்

வாழ்வில் முதன்மையான இடத்தினைப் பெற்றது என்று ஆல்பர்ட்டு சுவைட்சர் என்னும் அறிஞர் கருதினார்.

ஒரு தனிமனிதனுக்கும் மனித இனத்திற்கும் தொடர்புடைய அறநெறியினை மூன்று தலைப்புக்களின் கீழ்க் காணலாம். அவையாவன: (1) தன்னல வேட்கை நெறி (Egoism), (2) மாமன்உய்திக் கோட்பாடு அல்லது மனித இனமுழுமைக்கும் மீட்புக் கிடைக்கும் எனும் கோட்பாடு (Universalism), (3) பிறர்க்கென வாழுந் தகைமையான நெறி (Altruism) அவற்றுள் தன்னல நெறி என்பது, தன்னல வாழ்வைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லை எனும் கோட்பாட்டுடன் ஒரு தனிமனிதன் தனக்காகவே தன் நன்மையையே நாடிச் செய்கின்ற கடமைகள், செயல்கள் ஆகும் மாமன்உய்திக் கோட்பாடு என்பது ஒரு தனிமனிதன் தன்னுடைய அறக் கோட்பாடாகத் தன்னுடைய குழும் முழுமைக்கும் செய்கின்ற நற் செயல்களாகும். அதில் தன்னலக் கோட்பாட்டிலுள்ள நற்பகுதிகளும் பொதுநலப் பண்பில் காணக் கிடக்கின்ற நற்பண்புகளும் இணைந்து செயற்படுகின்றன. எப்படியெனில், இச்செயல்களில் தன்னலமும் இணைந்த தன் குழும் த்தின் முன்னேற்றமும் இருக்கின்றன.

பிறர்க்கென வாழுந் தகைமை என்பது, ஒரு தனி மனிதன் தன்னுடைய அறக்கோட்பாடாக மற்றவர்களின் நலமே முக்கியம் என்றெண்ணிச் செய்கின்ற செயல்களும் சிந்தனைகளும்மாகும். தன்னலமே தேவையற்றது என எண்ணி மற்றவர்களின் நலத்திற்கென உழைக்கும் உழைப்பே பொதுநலப் பண்பாய் ஒளிவிடுகின்றது. இதில் தற்சிந்தனைக்கே சிறிதும் இடமில்லை. பொதுநல எண்ணம் உதிக்கும்போது அவன் தன் குழும் முழுமைக்கும் நன்மை செய்யவே நாடுகிறான். அப்போது அவனைப்பற்றி, அவன் நலன்பற்றி முழுமையும் மறந்துவிடுகின்றான். எனவே, தன்னல நெறியானது தன்னறி உணர்வினைக் கொடுப்பதாக இருக்கப் பொதுநலப் பண்பானது தன்னையே தியாகம் செய்கிறது. இப் பிறர்க்கென வாழுந்தகைமையானது மாமன்உய்திக் கோட்பாட்டிலிருந்தும் வேறுபடுகிறது. பொதுநல நெறியில் மறைமுகமாகக் கூடத் தன்னல வேட்கையானது தலைதூக்காது என்கிற நிலையிலே வேறுபடுகிறது.

இப்பிறர்நலக் கொள்கையினைப் பற்றி விரிவாகக் காணும் முன் மேலைநாட்டில் அதன் தோற்றத்தினையும் வளர்ச்சியினையும் நோக்கவேண்டும். பிறர்க்கென வாழுந்தகைமையான இப்பொதுநலப் பண்பு என்பதனைக் குறிக்கக் காம்ப்டே (Compte) எனும் தத்துவ அறிஞர் 'அல்ட்ருய்சம்' (Altruism) எனும் சொல்லை அறிமுகப்படுத்தினார். பிறர் நலத்

தில் ஈடுபாடு கொள்ளும் மனநிலைகள், விருப்பங்கள், செயல்கள் ஆகியவற்றினைப் புலப்படுத்தும் சிந்தனைகள் யாவும் பொதுநலக் கொள்கையாக ஏற்கப்பட்டன. இக்கோட்பாடானது தன்னலக் கொள்கைக்கு நேர் எதிரானதாகும். காம்டே என்பவர் இப்பண்பு நலனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது மனித வாழ்வில் மிக முக்கியமான சிக்கல் எதுவெனில், தன்னலத்தினைப் பொதுநலப் பண்பிடம் அடங்கிப்போக வைத்தலே என்கிறார். எர்பட்டு இசுபென்சரும் இக் கொள்கையின் சிறப்பியல்புகளை மகிழ்ந்து பாராட்டி விட்டு இதுபற்றி விரிவாகக் கூறுகிறார். மேலும், அவர், தன்னலக் கோட்பாட்டிலும், பொதுநலப் பண்பிலும் காணக்கிடக்கின்ற எதிரான கருத்துக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டும், இரு கொள்கைகளிலுமுள்ள இணைத்துக் கூறும்படியானதாய் அமைந்த இணக்கமான தன்மைகளைப் பற்றி விவரித்தும் கூறுவார். சுருங்கக் கூறின், தன்னலக் கொள்கைக்கும், பிறர்நலக் கோட்பாட்டிற்குமுள்ள வேறுபாட்டினைப் பற்றி இன இயல் வல்லுநர்களும், அறஇயல் வல்லுநர்களும் குறிப்பிடும்போது, அது மதிப்புடைய தற்கருத்திற்கும் நற்செயலாற்றும் விருப்பமுள்ள கருத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடே என்கிறார்கள்.

இக்கால ஆசிரியர்களும் தன்னலக் கொள்கையினைப் பற்றியும் பிறர்க்கெனவாழுந்தகைமை நெறியினைப் பற்றியும் நிரம்ப எழுதியுள்ளனர் - எடுத்தாண்டுள்ளனர். உளவியலிலும், அறவியலிலும் பிறர்நலக் கொள்கை வேறுபாடான முறைமையில் அணுகப்பட்டிருக்கின்றது. உளவியலில், பிறர்நலக் கொள்கை என்பது, பிறருக்கு நன்மையே செய்ய வேண்டும் என்ற முடிவினையுடைய மனப்பாங்கினைக் குறித்து நிற்கும். அவ்வியலிலுள்ள சிலர் இச்சொல்லின் பொருளை மேலும் சுருக்கி, மனமார நாம் பிறருக்கு நன்மையே செய்ய வேண்டும் என்ற முடிவினையுடைய மனப்பாங்கினுக்கு மட்டுமே இச்சொல் சொந்தம் என்கிறார்கள். ஆதலின், தானே கிளர்ந்து எழுகின்ற, எதிர்விளைவினை வழங்காமல் இருக்கின்ற செயல்களுக்கு இச்சொல்லினைப் பயன்படுத்தல் கூடாது என்கிறார்கள். வேறுமுறையில் சொன்னால், இப் பொதுநலப் பண்புக் கொள்கையானது உணர்ச்சி முனைப்புடையவற்றிற்கு மட்டுமே உரியது எனக் கொள்ளப்படும். ஆனால், அறவியலில் பிறர்நலக் கொள்கையானது, பிறருக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்கிற மனப்பாங்கினையும் செயல்திறனையும் குறிக்கின்றது. மேலும், அறவியல் நோக்கமும் முடிவும் பிறருக்கு நலனையே பயப்பனவாய் இருத்தல் வேண்டும் என்றும் கூறுகிறது.

பெரும்பாலோர், தன்னலக் கொள்கையும்

பிறர்நலக் கோட்பாடும் தன்னறிவுடையவற்றிலிருந்தே தோற்றம்பெற்றன எனக் கூறும் அதே நேரத்தில் வேறுசிலர், இவ்விரு கொள்கைகளின் தோற்றவளர்ச்சியினைப் பற்றி ஆராயும் முகத்தான், இவை அன்பு மற்றும் பசி போன்ற உணர்வுகளிடமிருந்து தோன்றின என்றும், இவ்விரு கொள்கைகளின் அடிப்படைக் கூறுகள் வாழ்வின் எல்லா வடிவங்களிலும் உள்ளன என்றும் கூறுகிறார்கள். இம்மாதிரியான முறைமைக்குப் படிமுறை வளர்ச்சிக் கோட்பாடும், அக்கோட்பாட்டின் செயல் புனைவுக்கோளை ஏற்றுக் கொண்டமையும் ஊக்கமளிக்கின்றன.

பிறர்நலக் கொள்கை என்பது தன்னலக் கொள்கையிலிருந்து வருவது அன்று. ஆனால், பிறர்நலக் கோட்பாட்டிலிருந்து வேண்டுமானால் தன்னலக் கொள்கையினை வருவித்து அமைத்துக்கொள்ளலாம். உண்மையில் இரு கொள்கைகளுமே வாழ்வின் அடிப்படை இலக்கிற்குத்தான் சென்றடைகின்றன. இவ்விரு கொள்கைகள் இல்லையெனில், வாழ்க்கையினை வரையறுத்துக் கூறுதல் மிகவும் கடினமாகும். வாழ்வு என்பது வாழும் முறைமையில்தான் அமைகிறது. ஆயினும் ஒருவர்தம் வாழ்வினைப் பிறருக்கென்றே வாழும்போது தான் அவருக்குப் புதுவாழ்வு பிறக்கிறது. அதுதான் பிறர்க்கென வாழுந்தகைமையாகும். இப்பொதுநலப் பண்பானது உணர்வு நிலையுடையதா இல்லையா என்பன போன்ற வினாக்களுக்கே இடமில்லை. மேலும், பிறர்நலக் கொள்கையின் தோற்ற மூலத்தினைப் பற்றிக் கேட்டலும் தேவையற்றதாகும். ஏனெனில், இக்கோட்பாடானது வாழ்வினைப் போன்று ஆழமானதாகும். அதனைப் போன்றே, தன்னலக் கொள்கையின் தோற்றத்தினைப் பற்றிக் கேட்டலும் தேவையற்றதாகும். ஏனெனில், தற்பாதுகாப்பே வாழ்வின் முதல்விதி என்பது நாடறிந்த முதுரையாகும்.

தன்னலக் கொள்கையினையும் பிறர்நலக் கொள்கையினையும் இணைத்துப் பார்க்கும்போது, எல்லாக் கடமைகளும் பிறரை நோக்கியே அமைகின்றன எனப் பேராசிரியர் பௌஸ்சன்குறிப்பிடுகின்றார். ஒருவன் தன் உடல்நலத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துக் கவனித்து வருவதனைப் பார்க்கும்போது, அது அவன் குழுமத்தின் மகிழ்வினைத்தான் பெருக்கும் என்பது சீர்தூக்கிப் பார்த்தால்தான் புரியும். எனவே, தன்னலப் போக்கிலும் பிறர்நலத்தினைப் பார்க்கலாம் என்பது இப்பேராசிரியரின் கூற்றாகும்.

ஆதலின், வாழ்வின் முதற் சிக்கல் யாதெனில் தன்னலக் கொள்கையினைக் காம்டே என்பார் கூறுவதுபோலப் பிறர்நலக் கொள்கையிடம் கீழ்ப்படியவைத்தல் என்பது அன்று. மாறாகத்தன்னல வேட்கை

யினை நெறிப்படுத்தி அதனை ஏற்ற முறையில் மாற்றியமைத்தலே ஏற்புடைய தேவையாகும். எங்ஙனமெனில், தனி மனிதர் நிலை என்பது முழுமையும் நிறைவும் அடைவது, அவன் முழு மனித இனத்தின் இன்பத்தினைப் பெருக்கும்போது, தான் என்கிற சிந்தனையினைத் தூண்டி—நம்பிக்கையினை ஊட்டித் தன்னல வேட்கையினை நெறிப்படுத்தல் தேவையாகும். ஏனெனில், தன்னலம் என்பது ஒரு தனிமனிதன் தன்னைப் பற்றியே உள்ளார்ந்த முறையிலும், சமூக நிலையிலும் மதித்து வருதலில் மட்டுமன்றிப் பிறரின் உரிமைகள், வேண்டுகோள்கள், மதிப்புகள் ஆகியவற்றைப் புறக்கணிப்பதிலும் உள்ளது. ஆதலால் தான், ஒருவன் பிறரிடம் அன்பு செலுத்தும்போது பிறரைத் தானாக எண்ணிக்கொள்ளல்வேண்டும் என்று வேதாகமங்கள் கூறின.

இனி, பிறர்க்கென வாழுந்தகைமை நெறியின் வளர்ச்சியினைப் பற்றியும், தமிழ்நாட்டில் அக்கோட்பாடு கொண்ட உயர்வினைப்பற்றியும் காணலாம். இந்நெறியானது பல்வேறுகாலங்களில் பல்வேறு நாகரிகத்தில் தோற்ற மளித்துள்ளது. சீனத்து அறிஞன் இலாடேசும், கன்பூசியசும் பிறர்மீது ஒருவன் காட்ட வேண்டிய கடமைப் பொறுப்புகளைப் பற்றி விரிவாக எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். எனினும், பிளேட்டோவும் அரிசுடாட்டிலும் கிரேக்கத்துச் சதந்திர மனிதனைப் பற்றிக் கூறும்போது மட்டும் இப்பிறர்நலக் கொள்கையினை எடுத்தியம்புகிறார்கள். அதனைப் போன்றே இந்திய நாட்டு அறநூல்கள் முழு மலர்ச்சியடைந்த காலங்களில் இந்தப் பொதுநலப் பண்பினைக் குறிப்பிடும்போது இப்பண்பு அந்தணர் களுக்கு மட்டுமே உரிய பண்புநலனாகவெளிக் கொணரப்பட்டுள்ளது. ஆனால், தமிழ்நாட்டில் மட்டுந்தான் இந்நெறியானது சாதியாலோ சமயத்தினாலோ தடைப்படுத்தப்படாமல் ஊக்கப்படுத்தப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழ் நாட்டின் சிந்தனையாளர்களும் கவிஞர்களும் மனித சமத்துவத்தினைப் பற்றியே பேசியிருக்கிறார்கள்; எழுதியிருக்கிறார்கள்.

பிறர்க்கென வாழுந்தகைமை நெறியும், பிறர் பால் செலுத்தும் அன்பு நலனும், திருக்குறளுக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே தமிழ்நாட்டில் ஓர் உயரிய அறச்செயலாகக் கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. சங்க இலக்கியத்தில் இத்தகைய உணர்வுகள் பல முறைகளில் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இங்ஙனம் பிறர்க்கென வாழுந் தகைமையினை வளர்க்க ஏதுவாக அன்பு அல்லது காதல் உணர்வுகள் செயலாக்கம் அளித்துள்ளன. எங்ஙனமெனில், காதலில் ஒருவருக்கு மேற்பட்ட மற்றொருவர் இடம் பெறும்போது அவரை நோக்கி அன்பு செலுத்தும் நிலையில் அவரே மிகமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த

வராகக் கருதப்படுகிறார். ஆதலின், இந்நிலையில் தற்சிந்தனை, தன்னலம் என்பனவெல்லாம் மாறி, பிறர்க்கெனவே வாழவேண்டும் என்னும் சிந்தனை தோன்றிப் பிறரின் நன்மையே உயர்வு என்ற பண்பு நலமும் ஏற்பட்டுச் சீர்மையடைகிறது. இவ்வகையான காதலைப் பற்றியே சங்க இலக்கியங்கள் நிரம்ப எடுத்தியம்புகின்றன.

மேலும், காதல் இருப்பினும், அது இல்லாமல் இருப்பினும், பிறர்க்கென வாழும் ஆன்மாவானது தன்னை மறப்பது மட்டுமன்றிப் பிறர்நலனில் மட்டுமே, தன் சிந்தனையைச் செலுத்தி அதில் ஆழ்ந்தும் விடுகின்றது. இப்படியான எதிர்பார்ப்பற்ற எதிர்நலனை நோக்காத அன்புடன் கூடிய பிறர்நலக் கொள்கையினையே இலக்கிய நிறைவாகத் தமிழ் இலக்கியங்கள் செப்புகின்றன. எனவேதான், பொது நலப் பண்பு அல்லது பிறர்க்கென வாழுந்தகைமையினைப் பண்டைத் தமிழ் நூல்கள்வற்புறுத்திக்கூறின. இக்கொள்கை தன் உள்ளார்ந்த மதிப்பிற்காகத் தான் ஆதரிக்கப்பட்டது எனலாம். இக்கொள்கையினைக் கடைப்பிடிப்பதால் எதிர்காலத்தில் அல்லது மறுபிறவியில் ஏற்படப் போகும் நன்மையினையோ பரிசினையோ எதிர்பார்த்துத் தமிழ் இலக்கியங்கள் இக்கொள்கையினை ஆதரித்து எழுதவில்லை என்பது சிந்திக்கத்தக்கது. புறநானூற்றுப் பாடலொன்று இக் கொள்கையின் ஊக்கு மூலமான, புதிது ஆக்கும் ஆற்றலுடைய, அடிப்படையான கருத்துகளைப்பற்றித் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. அப்பாடல்,

‘உண்டாலம்ம இவ்வுலகம்

... ..

தமக்கென முயலா நோன்றாள்

பிறர்க்கென முயலுநருண்மை யானே”

என்பது இப்பாடலின் கருத்தாவது: ‘இவ்வுலகம் உண்மையிலேயே உளதாய் இருக்கின்றதா? அப்படி இருக்கிறது எனின் அதற்கான காரணம் எதுவெனில், இங்கு வராமும் மனிதர்கள் தெய்விக அமுதம் கிடைப்பினும் அதனைத் தாமே தனியே தன்னலமுடன் உண்ணாது யாவருக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணமுடையவர்களாக இருந்தமையாகும். மேலும், அவர்கள் யாவருக்கும் மனத்தளவில் கூடத் தீங்கு நினைக்காதவர்கள்; அவர்கள் எதற்கும் அஞ்சாதவர்கள்; பிறருக்கு நன்மையே செய்யவேண்டும் என்ற கோட்பாட்டில் சிறிதுகூடத் தடுமாற்றமின்றி அதனை முழுமையாகச் செயற்படுத்த முயலுபவர்கள். எனவே, இத்தகைய நல்லெண்ணங் கொண்டவர்கள் இருப்பதால் இவ்வுலகம் உண்மையிலே உளது என உறுதியாக நம்பலாம்’. இப்புறநானூற்றுப் பாடலின் வழியே பிறர்க்கென வாழுந்தகைமையின் சீர்மை

யினைஒருவர் உணரலாம். இந் நெறியின் சிறப்புகளைப் பற்றிப் பல இலக்கியங்கள் பாடுகின்றன.

மேலும், இத்தகைய, பிறர்க்கென வாழும் தகைமையுடைவர்கள் இல்லையெனில் வாழ்வே பொருளற்றதாய் ஆகியிருக்கும்; இந்த உலகம் நோக்கமும் கருத்தும் உடைய மனிதர்கள் வாழக் கூடிய இடமாய் இல்லாததாய் ஆகியிருக்கும். எனவே தான், இந்நெறியானது ஓர் உயரிய பண்பாடாகக் கருதப்பட்டது. பொது நலப் பண்புடையவர்களால் தான் மனித வாழ்வும் பொறுத்து ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாய் அமைந்துள்ளது. இப்பண்புநலன் மட்டும் காணக்கிடைக்கவில்லையாயின் ஒவ்வொரு மனிதனும் மனக் கசப்பிலும் ஏமாற்றத்திலுமே ஆழ்ந்து விடுவான். ஆதலால்தான் திருவள்ளுவரும் 'பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேல், மண்புக்குமாய்வது மன்' (குறள் 996) என்று கூறியுள்ளார். மேலும், திருவள்ளுவர் கூறும்போது பிறர்க்கென வாழுந்தகைமையான இப்பண்புநலம் மட்டும் இல்லையெனில், மனிதர்கள் பெற்றிருக்கின்ற நுழைபுலமும் கூர் அறிவும் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்ட மரத்தின் கூர் உணர்வற்ற நிலையில்தான் இருக்கும் என்கிறார். (குறள் 997) திருவள்ளுவரின் வாக்குப்படி, குறிக்கோள் மனிதன் என்பான் யாரெனில் தனக்காக வாழாமல் பிறருக்காக வாழுகின்றவனே ஆவான். அன்புடையவருக்கு எல்லோரும் உரியர் என்றும் அவர் கூறுகிறார் (குறள் 72). மேலும், இல்வாழ்க்கையின் நோக்கம் கூடப் பரந்த உள்ளத்தினையும் பிறர் மீது செலுத்தும் அன்பினையும் வளர்ப்பதற்காகத்தான் என்றும் கூறுகிறார் மேலும் பொதுநலப் பண்புகூட இதனால் மேலும் வளரும் வாய்ப்புகள்கூட உண்டு என்று கொள்ளக்கூடும். அடுத்த பிறவியில் ஒருவருக்குரிய பரிசுகள் கிடைக்கும் என்னும் எதிர்பார்ப்புகள் இல்லாவிடினும், வாழ்வின் முடிந்த முடிபாக இந்தப் பிறர்க்கென வாழுந் தகைமையினைக் கோட்பாடாகக் கொள்ளுதலே சாலச் சிறந்தது என்றும் வள்ளுவர் பெருமான் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் பொது நலப் பண்பாம் இக்கோட்பாட்டினை அடிநோக்காகக் கொண்ட பல குறள்கள் பல அதிகாரங்களில் காணக் கிடக்கின்றன.

திருக்குறள் மட்டுமன்றித் தமிழின் இருபெரும் காப்பியங்களும், தமிழ் மக்களின் பரந்த உள்ளத்திற்கும், பொதுநலப் பண்பிற்கும் சான்றுகள் கூறுவன வாய் அமைந்துள்ளன. மணிமேகலையில் இந்நெறியானது முக்கிய பண்பாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பொதுநலத் தொண்டினை உள்ளார்ந்த முறைமையிலே முனைந்த கருத்தாக வலியுறுத்தும் பல உட்கதைகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட பெருங் காப்பியமாய் மணிமேகலை விளங்குகிறது. தனக்கென

வாழாமல் பிறர்க்கெனவே வாழவேண்டும் எனும் கோட்பாட்டினை மெய்யுருப்படுத்தி உருவகமாக்கிப் புத்தபெருமானைப் பண்பின் திருவுருவாக்கிப் படம் பிடித்துக்காட்டும் எண்ணற்ற வரிகளை இக்காப்பியத்தில் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாகக் கீழ்க்கண்ட வரிகளைக் கொள்ளலாம்: 'தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியானன்' (மணி. V-73), 'பிறர்க்கென முயலும் பெரியோய்' (மணி. XI-63) இதனைப் போன்றே சிலப்பதிகாரத்திலும், இச்சீரிய நெறியினை வெளிப்படுத்தும் பல வரிகளைக் காணலாம்.

ஆக, முல்லைக்குத் தேர் ஈந்த பாரி, மயிலுக்குத் தன் பட்டாடையினைப் போர்த்திய பேகன் ஆகியோரின் காலம் முதல் 'பகைவனுக்கும் அருள்வாய் நன்னெஞ்சே' என்று பாடிய பாரதியாரின் காலம்வரை தமிழ்நாட்டில் பிறர்க்கென வாழும் தகைமை நெறியானது அற இயலின் வெறும் சட்டமாக மட்டுமே எண்ணப்படாமல், வாழ்வின் ஓர் உறுப்பாகவே ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது என்று கூறுவதில் தவறில்லை. க.பா.

பிறர் மனை புணர்தல்: ஒரு பெண் மற்றொருவரின் மனைவி என்று தெரிந்தும் அல்லது தெரியக் காரணமாயிருந்தும் அப்பெண்ணின் கணவரது இசைவோ மறைமுக இணக்கமோ இன்றி, அப்பெண்ணைப் புணர்தல், 'பிறர்மனை புணர்தல்' (Adultery) என்னும் குற்றமாகும். இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் 497-ஆம் பிரிவு, இக்குற்றத்தின் இலக்கணத்தையும் அதற்கான தண்டனையையும் கூறுகிறது.

இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள் பிறர்மனை புணர்தல் என்னும் குற்றத்தைத் தண்டனைக்குரியதாகக் கூறவில்லை. இரண்டாம் சட்ட ஆணைக்குழு இக்குற்றத்தைப் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்து இக்குற்றத்தைத் தண்டனைச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கக்கூடாது என்ற முடிவுக்கு வந்து அரசுக்கு அவ்வாறு பரிந்துரை செய்தது. அதன் அடிப்படையில் இக்குற்றம் இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. பல நாடுகளின் தண்டனைச் சட்டங்களில் பிறர்மனை புணர்தல் குற்றமாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், திறன்வாய்ந்த இங்கிலாந்து வழக்குரைஞர்பலர் பிறர்மனை புணர்தலைக் குற்றமாக ஆங்கிலச் சட்டத்தில் குறிப்பிடாதது ஒரு பெருங்குறை என்றே கூறுகின்றனர்.

திருமணமான ஒரு பெண்ணுடன் மட்டுமே மேற்கண்ட செயலைச் செய்தால் பிறர்மனை புணர்தலாகக் கருதப்படும். ஆண் குற்றவாளி மட்டுமே தண்டனைக்குரியவராவார். எனவே, இக்குற்றம் கணவனுக்கெதிராக மூன்றாமவரால் இழைக்கப்பட்ட குற்றமாகக் கருதப்படுகிறது. திருமணமான ஆண்

மணமாகாத பெண்ணை அல்லது விதவையை அல்லது கணவனின் இசைவுடன் அவர் மனைவியைப் புணர்தல் பிறர்மனை புணர்தல் ஆகாது. குற்றம் புரிபவருக்கு அப்பெண் இவருடைய மனைவி எனத் தெரிந்திருக்க வேண்டிய கட்டாயமில்லை.

1) குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் ஒரு பெண்ணைப் புணர்ச்சி செய்தார். 2) அப்பெண் சட்டப்படியாக வேறொருவரின் மனைவியாவள். 3) அப்பெண் சட்டப்படியாக வேறொருவரின் மனைவி எனக்குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவருக்குத் தெரியும் அல்லது தெரிந்திருக்க நியாயமிருந்தது. 4) அப்பெண்ணின் கணவர் புணர்ச்சிக்கு இசைவோமறைமுக இணக்கமோ அளிக்கவில்லை. 5) அந்தப் புணர்ச்சி வன்புணர்ச்சியாக இருத்தல் கூடாது. முற் கூறப்பட்ட முக்கிய கூறுகள் பொருந்தப் பெற்று ஒருவர் இச் செயல் செய்வாராயின் அது பிறர்மனை புணர்ச்சியாகும். இதற்காக உயர்ந்த அளவு தண்டனையாக ஐந்து ஆண்டுச் சிறைத் தண்டனை அல்லது தண்டத்தொகை அல்லது இரண்டும் விதிக்கலாம்; அக்குற்றத்திற்கு உட்பட்ட அப்பெண் குற்ற உடந்தையராகக் கருதப்படமாட்டார்.

பிறர்மனை புணர்தல் இங்கிலாந்து நாட்டுச் சட்டத்தில் குற்றமன்று. அங்கு அது தீங்காகவே கருதப்படுகிறது. தீங்கிழைத்தவருக்கு எதிராக அந்நாட்டில் கணவர் வழக்கிட்டுத் தீங்கீடு பெறலாம்.

கணவர் மறைமுக இணக்கம் தெரிவித்தால் மூன்றாம் ஆள் மனைவியுடன் புணர்தல் பிறர்மனை புணர்தல் அன்று. கணவர் தாமாகவே மனம் ஒருமைப்பட்டு இணக்கம் தெரிவித்திருக்க வேண்டும். மறைமுக இணக்கம் மனத்தால் அறிவிக்கப்படுவது; குறிப்பிசைவும், அறிந்து கொள்ளும் தன்மையும் இதில் அடங்கும். தெரிந்தே கண்முடித்தனமாக இருத்தலும் மறைமுக இணக்கம் தெரிவித்தல் ஆகும். இசைந்தோர்க்கு இழைப்பது தீங்காதல் இல்லை என்னும் இலத்தீன் சூத்திரத்தின்படி வேண்டுமென்றே இணங்குதல் இணக்கம் தெரிவித்தலாகும். ஒரு செயல் நிகழப் போகிறது என்பதை அறிந்தபோதோ தன் கண்முன்னர் நடைபெறும்போதோ எந்தவித இடையூறு அல்லது இடைஞ்சல் எதுவும் செய்யாதிருத்தல் மறைமுக இணக்கம் தெரிவித்தல் ஆகும். மனைவி கணவனால் ஒதுக்கப்பட்ட காரணத்தால் வேறொருவன் புணர்ச்சி செய்தல் இணக்கத்துடன் செய்த புணர்ச்சி அன்று.

இக்குற்றத்தில் மனைவி குற்ற உடந்தையராகத் தண்டிக்கப்படமாட்டார். இக்குற்றத்தின் நோக்கத்தைக் கூறும்போது இச்சட்டத் தொகுப்பை யாத்தவர்கள் இந்நாட்டில் பெண்களின் நிலை மகிழத் தக்க தன்று என்றனர். இந்நாட்டுப்பெண்களின் நிலை இங்கி

லாந்து மற்றும் பிரான்சு நாட்டுப் பெண்டினின் நிலையினும் வேறுபட்டது. இந்நாட்டுப் பெண்களுக்குத் திருமணம் ஆனபோதிலும் அவர்கள் குழந்தைகள் போன்றே வாழ்கின்றனர். பலதார மணம் வெறுத்து ஒதுக்கப்படாத அக்காலக் கட்டத்தில், ஓர் ஆண் பல பெண்களுடன் இல்லறம் நடத்தி வந்தார்; இளம் மனைவியர் இருக்கும் வேளையில் பலபெண்களுடன் இல்லற வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு கணவனின் அன்பையும் பகிர்ந்து அளித்தார். எனவே, அந்தப் புரத்தில் பல மனைவியரை வைத்து வாழ ஆண்களை அனுமதிக்குங்கால் பிறர்மனை புணர்தல் குற்றத்தின் பொருட்டு மனைவியைத் தண்டித்தல் நன்றன்று என இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத் தொகுப்பை யாத்தவர்கள் கூறினர்.

பிறர்மனை புணர்தலினால் ஆண்களைத் தண்டிக்கும் சட்டம், அதற்கு உடந்தையாயிருக்கும் பெண்களுக்கு விலக்குரிமை அளித்தல் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு எதிரானது எனப் பல வழக்குகளில் வாதாடப்பட்டது. 'இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் செளமித்திரி விஷ்ணு' என்ற வழக்கில் கணவருக்கு மனைவி மீது பிறர்மனை புணர்தல் குற்றத்திற்காக வழக்கிடச் சட்டத்தில் இடமில்லையெனக் கூறியது. குற்ற உடந்தையர் எனக் கூட மனைவி மீது வழக்கிட இடமில்லை. சட்டம் அப்பெண்ணைக் குற்றத்தினால் சேதம் விளைவிக்கப்பட்ட ஒருவர் எனக்கருதுகிறதே தவிரக் குற்றத்தின் காரணகர்த்தாவாகக் கருதவில்லை. இக்குற்றம் இல்லற வாழ்க்கையின் புனிதத்திற்கு எதிரான குற்றமாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே, அப்புனிதத்திற்குப் பங்கம் விளைவித்தவர்கள் சட்டத்திற்கு உட்படுத்தப்படுவார்கள். அதனால், ஆண்கள் மணமாகாத பெண்களிடம் தகாத முறையில் உறவு கொள்ளலாம் அல்லது வன்புணர்ச்சி செய்யலாம் என்று பொருள் கொள்ளுதல் கூடாது. சட்டம் திருமணத்திற்குவெளியே நடைபெறும் ஒரு குறிப்பிட்ட தகாத செயலைத் தண்டிக்க வேண்டி, இக்குற்றத்தின் இலக்கணத்தைக் கூறி, தண்டனை அளவையும் வரையறுத்தது. நம்பிக்கையற்ற கணவர் மனைமுறிவிற்காக மனுச் செய்யலாம். எனவே, இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தில் கூறியுள்ளபடி பிறர்மனை புணர்தல் என்ற குற்றத்தின் இலக்கணம், இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்திற்கு எதிரானது அன்று.

இக்குற்றம் நடைபெற்ற பின் குற்றத்திற்கு ஆளான பெண்ணின் கணவர் மட்டுமே குற்ற முறையீடு செய்ய முடியும். அவர் மட்டுமே குறையுற்றவராகக் கருதப்படுவார். கணவரின் குற்ற முறையீட்டை மட்டுமே நீதிமன்றம் கொள்தகு நிலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள முடியும். வேறு எவரும் குற்ற முறையீடு செய்ய முடியாது. ஆனால், அவர் அங்கு இல்லாத

போது அப்பெண் யாருடைய கண்காணிப்பில் குற்றம் செய்த நேரத்தில் இருந்தாரோ அந்த ஆள் நீதி மன்றத்தின் அனுமதிபெற்றுக் குற்ற முறையீடு செய்யலாம். அதே போன்று கணவர் 18 வயதை அடையாமல் இருந்தால் அல்லது பிறப்பால் பித்தாகவோ உடல் நலக் குறைவால் குற்ற முறையீடு செய்ய முடியாதவராகவோ இருந்தால் அப்போது சட்டத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வேறு ஓர் ஆள் குற்ற முறையீடு செய்யலாம். மீ.அ.

பிறழ்வு உளவியல், என்பது உளவியல்துறைகளுள் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. உளவியலார் இத்துறையையும் ஓர் அறிவியலாகவே கருதுகின்றனர். ஏனென்றால் பிறழ்வு உளவியல் (Abnormal Psychology) பொதுவாக மனிதர்களின் சீர் குலைந்த நடத்தையை ஒழுங்குமுறையாக ஆராய்கின்றது. இந்தச் சீர் குலைந்த நடத்தை மனிதர்களின் உள்மீர் குலைந்து விட்டது என்பதைக் காட்டுகிறது. உள்ளத்தின் சீர்குலைவு நடத்தையில் வெளிப்படுகின்றது. மனிதர்களின் நடத்தையில் பல்வேறு பாங்குகளிருப்பதாலும், அவர்களின் நடத்தை, சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப வேறுபட்டுக் காணப்படுவதாலும், நடத்தையைப் பாங்குகளுக்கு ஏற்ப ஆராய வேண்டியிருப்பதாலும் ஒவ்வொரு பாங்குக்கும் ஒரு துறையமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அம்முறையில் பிறழ்வு நடத்தையை ஆராயும் பொருட்டு உளவியலை அறிவியல் முறைப்படி பயன்படுத்தும் ஒரு துறைக்குப் பெயர்தான் பிறழ்வு உளவியல் என்று கூறுகின்றனர். மனிதரின் பிறழ்வு நடத்தையும், அதனுடைய வகைகளும் பல நோய் நிலைகளில் காணப்பட்டு விரிந்து நிற்பதால் அதை முறையாக அறிய ஒரு தனித்துறை உளவியலில் தேவைப்படுகின்றது. அத்தேவையைப் பிறழ்வு உளவியல் நிறைவு செய்கின்றது.

மனிதர்களின் பிறழ்வு நடத்தையை ஒழுங்குமுறையாக ஆராய்கின்ற ஓர் உளவியல் துறைதான் பிறழ்வு உளவியல். அது அண்மைக் காலத்தில்தான் ஓர் அறிவியல் துறைக்கான சிறப்பைப் பெற்றது என்றாலும் அதனுடைய தொடக்கக் காலம் மனிதன் தோன்றிய காலமாகவே இருக்க முடியும் என்பதற்கான சான்றுகள் பண்டைய இலக்கியங்களிலும், புராண இதிகாசங்களிலும், மருத்துவச் சான்றுகளிலும் காணக்கிடக்கின்றன. இத்தகைய சான்று மனித வரலாறு முழுவதிலும், அப்போதைக்கப்போது எழுகின்ற இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகின்றது. கிரேக்க நாட்டில் கி.மு. 5 - ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த எப்போகிரேட்டசு (Hypocrates) என்ற மருத்துவ வல்லுநர் ஒரு கொள்கையை வகுத்திருந்தார். இன்றைய மருத்துவத்தின் தந்தை என்று கருதப்படும் அவர், மூளைதான் உள்ளத்தின் உறுப்பு என்றும்

அது சிதைவுறும்போது பைத்தியம் ஏற்படுகின்றது என்றும் கூறினார். அன்று தொட்டு இன்று வரையில் உளநோய்க்குச் சிகிச்சையளிக்கப்பட்டு வருகின்றது என்றாலும் அது பல்வேறு படிவங்களிலும், பல படித்தரங்களிலும் காணப்படுவதால் அதற்குச் சரியான காரண, காரிய விளக்கங்கள் தரமுடியவில்லை. அது ஒரு தீர்க்கமுடியாத சிக்கலாகவே இருந்து வருகின்றது. உள்பிறழ்வுநிலை பல்வேறு படிவங்களில் வெளிப்படுவதைத் தொகுத்து அமெரிக்க உளவியல் வல்லுநர்களும் உளமருத்துவர்களும் பிறழ்வு நடத்தைப் படிவங்களை வகைப்படுத்தியுள்ளனர். அது நோய்க் கூற்றைக் கண்டறியும் வழிமுறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்யப்பட்ட வகைப்படுத்தலாகும். அதன்படி ஏறத்தாழ இருநூற்றுக்கு மேற்பட்ட உளக்கோளாறுகளும் நரம்புக் கோளாறுகளும் மனவெழுச்சிக் கோளாறுகளும் உள்ளன எனக் கண்டிருக்கின்றனர்.

பிறழ்வு உளவியலின் செய்திப் பொருள், பிறழ்வு நடத்தைப் படிவங்கள் (Abnormal Behaviour Patterns) என்று கூறலாம். பிறழ்வு என்ற சொல்லின் அடிப்படைப் பொருளைக் காணாமல்தான், அது ஒரு வரையளவு நிலை அல்லது சராசரி நிலையிலிருந்து விலகிச் செல்லுதல் என்று கருதப்படுகின்றது. எனவே, பிறழ்வு நடத்தை என்பது, பெரும்பாலான மக்களுடைய நடத்தையின் குணப்பண்புகளிலிருந்து விலகிச் செல்லுவது என்று கூறலாம். மனிதர்களின் எல்லாக் குணப்பண்புகளும் பலவகையான படித்தரங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. சாதாரணமாக, மனிதர்கள் தங்களுடைய உயரம், எடை, கண்பார்வைக் கூர்மை, நல்வாழ்வு முதலிய பண்புக் கூறுகளிலும் மற்ற உடல் சார்பான பண்புக் கூறுகளிலும், உள்சார்பான பண்புக் கூறுகளிலும் மாறுபட்டே காணப்படுகின்றனர். ஆனால், ஒரு சமூகத்தில் பிறந்து வாழ்கின்ற மக்கள் மாறுபாடுகளுடன் வாழவேண்டுமென்றோ ஒரு குடும்பத்திலுள்ளவர்கள் மாறுபாடுள்ள நடத்தையைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றோ யாரும் எந்தச் சமூகத்திலும் விரும்புவதில்லை. மிகுந்த மாறுபாடுகளின்றி வாழ்ந்தால்தான், வாழ்க்கையில் குழப்பங்களும் மனமுரண்பாடுகளும் போராட்டங்களும் ஏற்படாமலிருக்க முடியும். தனிமனிதனும் சமூகமும் இந்தவகையான ஒரு குறிக்கோள் நிலையை முன்னிருத்திப் பார்க்க வேண்டும். அறிவியல் நாகரிகத்தில் வாழ்ந்து வருகின்ற எந்த ஒரு சமூகமும் தனக்கென்று ஒரு குறிக்கோளை வகுத்துக் கொண்டிருப்பதைப் புறக்கணித்து விடவில்லை. ஆனால், இந்தக் குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதில் சமூகம் வெற்றியடைய முடியவில்லை. ஏனென்றால், மனிதர்கள் அனைவரும் ஒருபடித்தாகவே பிறந்து ஒரே தன்மையில் வளர்ந்து பெரியவர்களானாலும் அவர்கள் ஒரே

மாதிரியான நடத்தையுடையவர்களாக இருப்பதில்லை. சிறிது கூட மாறுபடாத வளர்ப்பு முறையுடையவர்களின் நடவடிக்கைகளிலும் பல்வேறுவிதமான மாறுபாடுகள் காணக்கிடக்கின்றன. எனவே, வாழ்நாள் முழுவதுமே, மனிதர்களுடைய விருப்பங்கள், எண்ணங்கள், குறிக்கோள்கள் ஆகியவற்றை நிறைவேற்றுவதில் கடைப்பிடிக்கும் முறைகள், கற்பனைகள், திறமைகள், வெற்றிகள், ஆளுமைப்பண்புகள் முதலியவை மாறுபட்டுத்தான் காணப்படுகின்றன. இந்த மாறுபாடுகளெல்லாம் தனி மனித மாறுபாடுகள் என்று உளவியலார்கருதுகின்றனர். இவற்றில் காணப்படும் மாறுபாடுகளெல்லாம் மரபு நிலை (Heredity) காரணமாகவும் சூழ்நிலை (Environment) காரணமாகவும் ஏற்படுகின்றன. இவ்வகையான மாறுபாடுகளெல்லாம் இயல்பு நிலையிலுள்ள மனிதர்களிடமும் காணப்படுகின்றன. இயல்பு நிலையிலுள்ள மனிதர்கள் தங்கள் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளையும், நடவடிக்கைகளையும் ஒரு சமூக வரையளவுக்கு (Social standard) உட்படுத்திக் கொண்டு வாழ்கின்றார்கள். அவர்களுடைய சிந்தனையும் கற்பனையும் நோக்கமும் ஊக்கமும் நடத்தையும் சமூகத்தின் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட எல்லை வரையறைக்குள்ளேயே இருக்கின்றன. அவர்கள் அந்த எல்லை வரையறையைக் கடந்து செல்ல விரும்புவதில்லை. ஆனால், ஒரு சமூகத்தில் வாழ்ந்து வரும் எல்லா மனிதர்களும் எல்லை வரையறைக்குள் அடங்கி வாழ்ந்து வருவதில்லை. சமூகத்திலுள்ள ஒரு பகுதியினர் சமூக வரையறைகளைக் கடந்து சென்று, இயல்பு நிலையிலுள்ள மனிதர்களிடமிருந்து தங்களை எல்லா வழிகளிலும் வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றனர். அத்தகைய மனிதர்களின் நடத்தையில் பலவகையான படித்தரங்களிருக்கின்றன. அவை எந்த வகையான படித்தரமாக இருந்தாலும் அந்த நிலையையுடையவர்கள் இயல்பு நிலையைக் கடந்து சென்று விட்டவர்களாவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களைத்தான் இயல்பிறழ்ந்தவர்கள் (Abnormal persons) என்று வகைப்படுத்தியிருக்கின்றனர். அவர்களின் நடத்தையை முற்றிலுமாக ஒழுங்கு முறைப்படி ஆராய்வது பிறழ்வு உளவியலின் நோக்கமாகும்.

இன்றைய பிறழ்வு உளவியல் வளருவதற்குச் செருமனிதான் அடிப்படை அமைத்தது என்றாலும், இத்துறையை மிகவும் மேலோங்கச் செய்த பெருமை அமெரிக்கரையே சாரும். எந்த ஒரு துறை புதுமையாக எங்குத் தோன்றினாலும் அத்துறையில் வல்லுநர்களை வெகுவிரையில் உற்பத்தி செய்யும் நாடு அமெரிக்காவாகும். பிறழ்வு உளவியல், இயல்பு நிலையிலிருந்து விலகிச் சென்று, இயல்புக்குப் புறம்பான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுத் தங்களுக்கோ பிறருக்கோ என்று ஏற்படுத்துகின்ற முறையிலமைந்த

நடத்தையுடைய மனிதர்களின் நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குமுறையாக ஆராய்ந்து, காரணங்களைக் கண்டறிந்து, அச்செய்கை எந்தவகையான உள நோயை வெளிப்படுத்துகின்றது என்று வகைப்படுத்தி, அதற்கான சிகிச்சை முறைகளை வகுத்துச்சிகிச்சையளித்துக் குணப்படுத்தும், ஓர் அறிவியல் துறையாக இருந்து வருகிறது. எனவே, பிறழ்வு உளவியலை விரிவாகப் பார்க்கும்போது, அது உளநலமின்மை (Mental illhealth) அல்லது உளநோய் (Mental illness) சார்பான எல்லா வகையான உளச் சீர்கேடுகளையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது என்பது புலனாகும். உளநோயின் வகைகள் பெருகி வருவதற்குக் காரணம் அத்துறையில் நடைபெற்றுவரும் ஆராய்ச்சிகளேயாகும். உளக்கோளாறுகளைப் பற்றி விளக்கமாக அறியும் நோக்கத்துடன் கோல்டுஹெமர் (Goldhamer) என்பவரும் மார்சல் (Marshall) என்பவரும் 1953 - ஆம் ஆண்டில் ஓர் ஆராய்ச்சி நடத்தினர்; புள்ளிவிவரப் பட்டியல் தயாரித்தனர். அதன்படி அமெரிக்காவில் பிறக்கின்றவர்களில் பத்தில் ஒருவர் தம்முடைய வாழ்நாளில் உளமருத்துவ விடுதிக்குச் சென்று உள நோய்க்குச் சிகிச்சை பெறுகின்ற நிலையிலிருக்கின்றனர் என்பதாகும். இன்றைய நிலையில் பொதுமருத்துவமனைகளில் பாதிப்பேர் உளநோய் சிகிச்சை பெறுகின்ற நிலையிலிருக்கின்றார்கள் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். இதில் உளநோயால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் மன வெழுச்சிச் சீர்கோளாறு கொண்டவர்களாகவும், மனக்குழப்பமுடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். இத்துறையில் மேலும் நடத்தப்பட்ட தேர்வாராய்ச்சிப்படி மொத்த மக்கள் தொகையில் முப்பது விழுக்காட்டினர் ஓரளவு மனக்குழப்பமும் நல்லிணக்க மின்மையும் உள்ளவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்று கண்டிருக்கிறார்கள்.

உளக்கோளாறுகளில் இரண்டு முதன்மையான வகைகள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் மென்மையான வகை உளவழி நரம்பு நோய் (Psychoneurosis) என்றும், கடுமையான வகை உளப்பிணி (Psychosis) என்றும் சொல்லப்படும். ஆனால், உடல் நோய்களில் எவையேனும் இரண்டு வகைகளை எடுத்துக் கொண்டு அவை ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று எவ்வாறு வேறுபட்டது என்று எளிதில் கூறமுடியும். ஆனால், உளநோய்களில் எவையேனும் இரண்டு வகைகளை எடுத்துக் கொண்டு ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று எவ்வாறு முற்றிலும் வேறுபட்டது என்று கூறுவது கடினமாகும். பிறழ்வு உளவியல் இந்த இரண்டு பெரும் வகைகளில் அடங்கியுள்ள பல்வேறு படித்தரங்களைக் கொண்ட எல்லா உள நோய்களையும் ஆராய்கின்றது. சிகிச்சைக்கான வழிகளையும் கூறுகிறது. சிகிச்சையளிக்கும் முறைகளை வகுத்து

அதற்கென்று ஒரு தனித்துறையான உளநோய் நீக்கு உளவியலையும் (Clinical Psychology)தோற்று வித்திருக்கிறது. இத்துறை மிகக் குறுகிய காலத்தில் மிகவும் போற்றத்தக்க முறையில் விரிவடைந்துள்ளது. மு.இரா.

பிறழ்வுக் குழு: தங்களுக்கென்று தனிப்பட்ட நியதிகளும் நெறிகளும் வகுத்துக் கொண்ட குழுக்கள் பல எல்லாச் சமுதாயங்களிலும் காணப்படுகின்றன. ஒரு குழுவோ பல குழுக்களோ பிறழ்வு நடத்தையையும், அந்நடத்தைக்கேற்ற நியதிகளையும், அமைப்பையும் தாமே வகுத்துக் கொள்வது 'பிறழ்வு உட்பண்பாடு' (Deviant Sub Culture) எனப்படும். எனவே, பிறழ்வு என்பது வலுவற்ற சமுதாய நியதிகளால் மட்டுமன்றி, வேறுபட்ட கொள்கைகளையுடைய பிறழ்வு உட்பண்பாடுகளில் பங்குகொள்வதாலும் விளைகிறது.

பிறழ்வு உட்பண்பாடுகள் பொதுவாக மூன்று வகைப்படும் என்பது குளோவர்டு, ஒலின் (Cloward and Ohlin) ஆகியோரது கருத்தாகும்.

1) தங்கள் வட்டாரங்களில் ஆதிக்கம் செலுத்தவும் தங்கள் ஆதிக்கத்திற்கு நேரும் அவமதிப்பை எதிர்க்கவும், பெண்கள் மீது உள்ள உரிமை வேண்டவும், வீண்முறைகளிலும் சண்டைகளிலும் ஈடுபட்டிருக்கும் கும்பல்களைப் (Gangs) 'போராட்ட உட்பண்பாடுகளில்' (Conflict Sub Cultures) சேர்க்கலாம்.

2) புறம்பான முறைகளில் பொருள் ஈட்டுதலும் திட்டமிட்ட அமைப்புகளுடன் செயலாற்றிக் காவல்துறையினரின் கவனத்திலிருந்து தப்பதலும் போன்ற செயல்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் கும்பல்களைக் குற்ற உட்பண்பாடுகளில் (Criminal Sub Cultures) சேர்க்கலாம்.

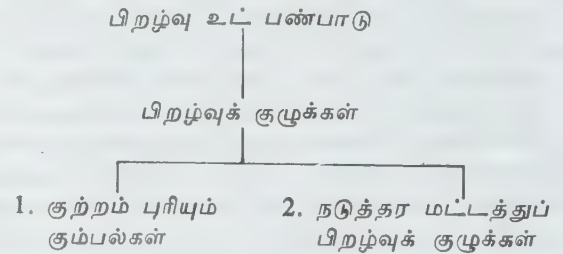
3) போதைப் பொருட்கள், மருந்துகள் இவற்றால் வரும் புதுமையான அனுபவங்களில் ஈடுபட்டு, உண்மை நிலையைச் சந்திக்க மறுக்கும் கும்பல்களைச் சமுதாய நியதிகளிலிருந்து பின் வாங்கும் உட்பண்பாடுகளில் (Retreatist Sub Cultures) சேர்க்கலாம்.

மேற்கூறிய வகைகளில் பங்கு கொள்பவர்களுள் பெரும்பாலானவர்கள், சமுதாயத்தின் கீழ்மட்டத்தில் உள்ள ஆண்களும் சில பெண்களும் ஆவர்.

நடுத்தர மட்டத்திலும் பிறழ்வுநடத்தை உண்டு. அது சற்றே வேறுபட்டதாகும். வலியச் சென்று இடர்மிக்க செயல்களில் ஈடுபடுவது, மதுபானங்களை அளவுக்கு மீறி உட்கொள்வது போன்ற வன்முறை மிகுதியற்ற செயல்கள் நடுத்தர மட்டத்தில் காணப்படும். ஆனால், கீழ்மட்டத்தில் இருப்பது போல்

குற்றம் புரிவதற்கென்று உள்ள கும்பல்கள் (Delinquent gangs) நடுத்தர மட்டத்தில் மிகக் குறைவு.

ஆக, பிறழ்வுக்குழுக்களை, அந்த வகுக்கம், ஈடுபட்டிருக்கும் செயல்களின் அடிப்படையில் குற்றம் புரியும் கும்பல்கள், நடுத்தர மட்டத்துப் பிறழ்வுக்குழுக்கள் என்று இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவை யாவும் ஒருங்கிணைந்து பிறழ்வு உட்பண்பாட்டை நடத்திச் செல்லுகின்றன.

உட்பண்பாடாகவோ திட்டமிட்ட அமைப்பாகவோ அல்லாத பிறழ்வுக் குழுக்களும் உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக, பொது நிகழ்ச்சிகளில் கிளர்ச்சி செய்வது, பொதுச் சொத்துகளை அழிப்பது, கட்டுப்பாடுகளை மீறி நடப்பது போன்ற செயல்கள் கும்பலாகக் கூடியிருக்கும் (Mob behaviour) எழுச்சி வேகத்தினால் நிகழ்வனவாகும். முன் அனுபவமோ திட்டமோ இதற்குத் தேவையில்லை. இளைஞர்களும் மாணவர்களுமே பெரும்பாலும் இத்தகைய செயல்களில் ஈடுபடுவார்கள். குற்றம் புரிய வேண்டும் என்பது இவர்கள் நோக்கமன்று, குற்றம் அவர்கள் செயல்களின் முடிவாகும்.

பிறழ்வு நடத்தைக்குக் காரணங்கள்: பிறழ்வுக் குழுக்கள் (Deviant Groups) பற்றி விவரிக்கும் ஆய்வுகள் இருந்தாலும், அவை உருவாகும் காரணங்களை ஆராயும் ஆய்வுகள் மிகச் சிலவாகும். ஆராய்ச்சியாளர்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட காரணங்கள் சில உள்ளன.

சமுதாய அமைப்பும், நெறிப்பிறழ்வு நிலையும் (Social Structure and Anomie): 'நெறிப்பிறழ்வுநிலை' என்னும் தர்க்கைமினுடைய கருத்தைச் சமுதாய அமைப்பு என்ற கண்ணோட்டத்தில் பொருத்திப் பிறழ்வுக்கு விவரமான விளக்கம் தந்துள்ளார் இராபர்ட்டு கே. மெர்ட்டன் (Robert K. Merton) என்ற சமூகவியல் அறிஞர்.

ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும், பொதுவாகப் பல ராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட சில குறிக்கோள்களும், Cultural goals) அவற்றை அடையக் குறிப்பிட்ட சில வழிமுறைகளும் (Institutionalised means) வகுக்

சுபட்டிருக்கும் குறிக்கோள்களும், வழிமுறைகளும் சமமாக வலியுறுத்தப் பட்டால், மக்கள் இரண்டையும் ஏற்றுக்கொண்டு 'சீழ்ப்படிதல்' (Conformity) என்ற சமநிலையில் இருப்பர். ஆனால், இது நடைமுறையில் இயலுபதன்று. குறிக்கோள்கள் அல்லது வழிமுறைகள் இரண்டினுள் ஒன்று மிகுதியாக வலியுறுத்தப்பட்டால் சமநிலை மாறும் என்பது மெர்ட்டடனுடைய கருத்தாகும்.

குறிக்கோள்கள் மட்டும் மிகுதியாகப் போற்றப் பட்டும், வலியுறுத்தப்பட்டும் இருக்க அதை அடையும் நியாயமான வழிமுறைகள் வலியுறுத்தப்படாவிட்டால், மக்கள் தாமாகவே வழிமுறைகளைத் தேடிக்கொள்வர். குறிக்கோளை எப்படியேனும் அடைய வேண்டும் என்ற வேகத்தில் திறன் மிக்க, ஆனால் சமுதாயத்தால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாத வழிமுறைகளைக் கண்டுபிடிப்பர் (Innovation). எடுத்துக்காட்டாக, அமெரிக்கச் சமுதாயத்தில் பணம் சம்பாதிப்பது என்பது யாவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட குறிக்கோளாகும். வெற்றி என்பது பணம் சம்பாதிப்பது மட்டுமே; பணமில்லாதவன் மதிக்கப்படான் என்பதை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ கதைகள், படங்கள், கட்டுரைகள், அன்றாட வாழ்க்கை போன்ற எல்லாப் பண்பாட்டுச் சாதனங்களும் வலியுறுத்துகின்றன. ஆனால், பணம் ஈட்டுவதற்கு நியாயமான வழிமுறைகள் அதே அளவில் வலியுறுத்தப்படவில்லை. நியாயமில்லாத முறையில் பணக்காரர்களான பெரிய மனிதர்கள், தங்கள் 'வளர்ச்சிக்காகப்' போற்றப்படுகிறார்கள். நியாயமான வழிமுறைகளைப் பின்பற்றிப் போட்டியும் வேகமும் மிக்க சமுதாயத்தில் வெற்றி பெற இயலாது. எனவே, வெற்றியைக் கொடுக்கக்கூடிய திறன் மிக்க குழுக்கு வழிகளை மக்கள் பின்பற்றுவர். இதுவே பிறழ்வு நடத்தைக்குக் காரணமாகும் என்பது மெர்ட்டடனுடைய வாதமாகும். ஆக, ஒரு குறிக்கோளை மிகுதியாகப் போற்றி, அதை அடைய ஒழுங்கற்ற வழிகளை மேற்கொள்வதால் மக்கள் பிறழ்வு நடத்தையை மேற்கொள்கிறார்கள். எனவே, பிறழ்வு நடத்தைக்கு இந்தச் சமுதாய அமைப்பே காரணம் என்று மெர்ட்டடன் கூறுகிறார்.

சமூகக் கொந்தளிப்புகள்: இரண்டாம் உலகப் போர்க் காலத்தில் பல பிறழ்வுக் குழுக்கள் தோன்றின. போரினால் விளையும் வன்முறை, பாதுகாப்பின்மை ஆகிய நேரடிச் காரணங்களாலும், போர்க்காலத்தில் குடும்ப வாழ்வு பாதிக்கப்பட்டுக் குழந்தை வளர்ப்பில் ஏற்படும் சீர்கேடுகள் போன்ற மறைமுகமான காரணங்களாலும் பிறழ்வு நடத்தை மலிந்து காணப்படும்.

இனச்சிறுபான்மை: பல திறப்பட்ட இனங்களும்

மதங்களும் மிகுந்திருக்கும் சமுதாயங்களில், சிறுபான்மையினராய் இருப்பவர்கள் தங்கள் பாதுகாப்பின்மையைத் தவிர்க்கத் தெருச்சண்டை போடுவது போன்ற சிறிய அளவிலான குற்றங்களில் ஈடுபடலாம். இலாகா ஏஞ்சல்சில் இருக்கும் மெக்சிகர்களும், தோக்கியோவிலுள்ள கொரியக் குழுக்களும், இலிவர்பூலில் வாழும் ஐரிசுக் குழுக்களும் இதற்குச் சான்றுகளாகும்.

தாழ்வுமனப்பான்மை: பிறரோடு தன்னை ஒப்பிட்டுப்பார்த்துத் தான் எதையோ 'இழந்த உணர்வை' (Relative deprivation) வளர்த்துக்கொள்ளும் தாழ்வு மனப்பான்மை, மற்றவர்களின் கவனத்தைக் கவரப் பிறழ்வு நடத்தையில் ஈடுபடத் தூண்டும் என்பது உளவியல் நிபுணர்களின் கருத்தாகும்.

வருக்கமும் குழுச்செயற்பாடும்: ஒரு மனிதனுடைய உடனடிச் சூழ்நிலை என்பது அவன் பங்கு கொள்ளும் சமூகக்குழுவினாலும் வருக்கத்தினாலும் ஆனது. சமூகக்குழுவிலும் வருக்கத்திலும் ஒரு மனிதன் வகிக்கும் தகுநிலை (Status), அதில் அவனது செயற்பங்கு (Role) ஆகியவை பிறழ்வு நடத்தைக்கு இன்றியமையாத காரணமாகும் என்பது சோதனைகள் மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

குற்றம் புரியும் கும்பல்கள்: பிறழ்வுக் குழுக்களால், குற்றம் புரியும் கும்பல்கள் பற்றிப் பல ஆராய்ச்சிகள் பல நாடுகளில் நடத்தப்பட்டுள்ளன. அதன் அடிப்படையில் இத்தகைய கும்பல்கள் பற்றிய செய்திகளைப் பின்வருமாறு தொகுக்கலாம்.

1) நகரங்களில் நடைபெறும் திருட்டு, பொருட்சேதம், வன்முறைகளுக்கு இத்தகைய கும்பல்களே காரணமாகும்.

2) பெரிய நகரங்களில் சமூகப் பொருளாதார அடிப்படையில் தாழ்த்தப்பட்ட இடங்களிலும், குறைந்த வருமானமுடையவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் வீடுகளுள்ள பகுதிகளிலும் இக்கும்பல்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் பங்கு கொள்வோர் பலர் இளைஞர் ஆவர்.

3) குழுக்களின் உறுப்பினர்களாகவும், தலைவர்களாகவும் பெண்களை விட ஆண்களே மிகுந்துள்ளனர். ஒரே கும்பலைச் சேர்ந்த ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் உடலுறவு, திருமண உறவு உண்டு என்றாலும் தம் கும்பல் அல்லாதவரை மணக்கவே பலர் விரும்புவர்.

4) கும்பல்களைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் தங்கள் செயல்களுக்காகக் கும்பலின் பாராட்டைப் பெற்று மதிப்பில் உயர்வர். பத்திரிகைகள், திரைப்படங்கள்

போன்ற தகவல் தொடர்பு சாதனங்களின் விளம்பரத்தினால் இவர்கள் ஊக்கம் பெறுவதோடு ஒரு கும்பலுடைய செயலையும், புகழையும் பிற கும்பல்கள் அறிய வாய்ப்பும் ஏற்படுகிறது.

பிறழ்வுக் கும்பல்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சிகள் நடந்த வண்ணம் இருந்தாலும் பல செய்திகள் இன்னும் அறியப்படவில்லை. ஒரு கும்பல் உருவாக எத்தனை பேர் தேவை? 'கும்பல்' என்று சொல்லும் தகுதி பெற உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு ஒருமைப் பாட்டுடன் இருக்க வேண்டும்? கும்பல்கள் செயற்பட காலத்தால் நிலைத்து நிற்க வேண்டுமா? என்பன போன்ற பல கேள்விகளுக்கு வருங்கால ஆராய்ச்சியாளர்களே பதிலளிக்க வேண்டும்.

பிறழ்வு நடத்தை: எந்த ஒரு சமூக அமைப்பிலும் சில விதிமுறைகள் காணப்படும். அச் சமூகத்தில் உறுப்பினர்களாக இருப்போர் அவ்விதிமுறைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டுச் செயற்பட வேண்டும் எனக் கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஆனால், அவ்விதிமுறைகளை மீறிச் சிலர் சிலசமயங்களில் செயற்படுவதுண்டு. அவ்வாறு விதிமுறைகளை மீறி நடக்கும் நடத்தையே பிறழ்வு நடத்தை (Deviant Behaviour) எனப்படும்.

சமூக அமைப்பில் பலவிதமான குழுக்கள் செயற்படுகின்றன. ஒவ்வொரு குழுவுக்கும் தனித்தனி விதிமுறைகள் காணப்படும். நண்பர்கள் குழுவாக இருந்தாலும் குடும்பக் குழுவாக இருந்தாலும் பணிபுரியும் இடத்திலுள்ள பணிக் குழுவாக இருந்தாலும் சிலவிதிமுறைகள் நடைமுறையில் அமைந்திருக்கும்.

எல்லா விதிமுறைகளையும் எழுத்து வடிவில் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்பது இன்றியமையாமையில்லை. ஆனால், எழுத்து வடிவில் காணப்படும் விதிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. குடியரிமைச்சட்ட விதிமுறைகள் (Civil Laws) இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகும்.

வரி வடிவம் உள்ள விதிகளையும் வரி வடிவமற்ற விதிகளையும் மீறுபவனே பிறழ்வு நடத்தைக்குரியவன் எனச் சொல்லப்படுகிறான்.

ஒருசமூகத்தில் குற்றங்கள் மிகுந்துகொண்டுவருகிறதென்றால் அச்சமூகத்திலுள்ளோர் இயற்றப்பட்ட விதிமுறைகளை மீறுகிறார்கள் என்று பொருள் கொள்ளலாம். இதைத்தான் சமூகவியல் வல்லுநர்கள் 'பிறழ்வு நடத்தை குற்றங்களுக்கு முன்னோடி' என்கிறார்கள் (Crime is the prototype of Deviance).

ஏன் இவர்கள் சமூக விதிமுறைகளை மீறுகிறார்கள் என்பதற்குக் குறிப்பிட்ட காரணங்கள் கூறமுடியவில்லை. எந்தக் காரணத்தினாலும் மீறலாம். அவ்வாறு மீறுபவர்களை, உளவியலாளர்கள் 'உளநோய் உடையவர்கள்' (Psychopathic) என்று சொல்கிறார்கள். இதை எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்பதே இப்பொழுதும் ஆராய்ச்சிக்குரிய பொருளாக இருக்கிறது.

பிறழ்வு நடத்தை உடையவர்களை மருத்துவப் பரிசோதனை செய்ததில் சிலர் உள அளவிலும் உடல் அளவிலும் சரியாகவே இருந்துள்ளனர். அது போலன்றி உள அளவிலும் உடல் அளவிலும் சரியில்லாமல் இருந்த பலரும் 'பிறழ்வுநடத்தை' இல்லாதவர்களாகவும் இருந்தனர். ஆகவே, பிறழ்வு நடத்தைக்கும் உள, உடல் செயல்களுக்கும் அவ்வளவாகத் தொடர்பு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதன் அடிப்படையில்தான் இவ்வகைமனிதர்களைப் 'பிறழ்வு நடத்தை' உடையவர்கள், உளநோய் உடையவர்கள் என இருவகையாகப் பிரிக்கிறார்கள். ஆனால், உளநோய் வல்லுநர்களோ இரண்டிற்கும் தொடர்பிருப்பதாகவே காட்டுகிறார்கள்.

எமிலி தர்க்கைம் (Emile Durkheim) இதை மறுக்கிறார். அவர் 'தற்கொலை' (Suicide) எனும் ஆராய்ச்சி நூலில் இதுபற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'ஒரு சமூக அமைப்பிலுள்ளவர்களின் நடத்தைக்கும் சமூக அமைப்புகளுக்கிடையேயுள்ளவர்களின் நடத்தைக்கும் வேற்றுமை இருக்கிறது' எனக் கூறுகிறார். 'தற்கொலை செய்து கொள்பவர்கள் அனைவருக்கும் மனநோய் உண்டு என்று சொல்லிவிடமுடியாது'. இன்னும் சொல்லப்போனால் மனநோய் குறைந்த அளவே இதில் செயற்படுகிறது எனலாம். வேறு பல காரணங்களும் உண்டு என்று அவர் கூறுகிறார்.

சமூகத்தில் தனக்குரிய தகுதி தரப்படவில்லை என்ற காரணத்தினாலும் ஒருவன் பிறழ்வு நடத்தைக்கு ஆட்படுகிறான். எடுத்துக்கட்டாகத் தோற்றத்தில் அருவருப்பாக இருப்பவர்கள், உடல் ஊனமுற்றவர்கள், சமுதாயத்தில் ஒதுக்கி வைக்கப்படும் சாதியைச் சார்ந்தவர்கள், தகாத வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்கள் ஆகியோரும் பிறழ்வு நடத்தைக்கு ஆட்படுகிறார்கள். இவர்களுள் பலருக்கு மனநிலை சரியாகவே இருக்கிறது.

சமூகத்தில் வாழும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு பணி உண்டு. அந்தப் பணியில் இழுக்கு அல்லது கறை ஏற்படும்பொழுதும் இத்தகைய சம்பவங்கள் நிகழ்வதுண்டு.

இர்வின் காப்மென் (Irwin Goffmen) கூறுகையில் ஒருவன் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் ஒழுக்கக்கேட

டின் தன்மையால் அவனது நடத்தையைக் கணக்கிடலாம் எனக் கூறுகிறார். ஆகவே, பிறழ்வு நடத்தை பற்றிய ஆராய்ச்சியில் வாழ்வில் ஒழுக்கமின்மைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், முன்பே குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல, வாழ்க்கையில் ஒழுக்கக் கேட்டிற்கு ஆட்பட்டவர்கள் எல்லோரும் பிறழ்வு நடத்தைக்குட்படுவதில்லை. அதுபோன்றே பிறழ்வு நடத்தைக்குட்படுபவர்களின் வாழ்வில் ஒழுக்கக்கேடு ஏற்பட்டிருக்கும் என்றும் சொல்லமுடியாது.

ஆனால், குடியரிமைச் சட்டங்களை மீறும் பொழுது பிறழ்வு நடத்தை உடையவன் என்று சட்டம் கூறுவதைப்போலக் குற்றவியலாளர்களும் கூறுகின்றனர். ஆனால், சமூகவியலாளர்கள் இவற்றிலிருந்து மாறுபடுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, வருமான வரி ஏய்ப்பவர்களைக் குற்றவாளியாகக் கருதிச் சட்டம் தண்டிக்கிறது. ஆனால், சமூகம் அவர்களைப் பெரும்பாலும் குற்றவாளியாகக் கருதுவதில்லை. எனவே, பிறழ்வு நடத்தையைப் பற்றி ஆராயும்பொழுது அவனைச் சமூகத்தில் மற்றவர்கள் எப்படி மதிப்பிடுகிறார்கள் என்றும் காணவேண்டும். எனவே, ஒருவனுக்குச் சட்டம் அளிக்கும் தகுதியும், சமூகம் அளிக்கும் தகுதியும் மாறுபடுகின்றன என்பதை அறியமுடிகிறது.

பிறழ்வு நடத்தைக்குரிய காரணங்கள் எவை என்று அறியுமிட்டுக் கூறமுடியாது. ஒரு சமூகத்தில் ஒரு செயலைப் பிறழ்வு நடத்தைக்குரியது என்று கொண்டாலும் அதேசெயல் மற்றொரு சமூகத்தில் பிறழ்வு நடத்தைக் குரியதாய் இல்லாமலும் கொள்ளப்படும். ஏனெனில் சமூகத்திற்குச் சமூகம் விதிகள் மாறுபடுகின்றன.

இதில் பல வினாக்கள் எழுகின்றன. வரி வடிவம் பெறாமல் செயல்முறையிலுள்ள விதிகளை ஒருவன் மீறும்பொழுது 'இதுதான் பிறழ்வு நடத்தை' என்று நிருணயிக்கப்படுமேயானால் 'யார் இதை நிருணயிப்பது' என்கிற வினா எழுகிறது. அந்நடத்தைப் பிறழ்வு நடத்தை இல்லையென்றும், உண்டென்றும் கருத்து வேறுபாடு தோன்றும்பொழுது யார் முடிவுக்குக் கொண்டுவருவது என்ற வினா எழுகிறது. விதிகளை மீறியதாகக் கொள்ளப்பட்டவன் 'விதிகளை மீறவில்லை' என்று விவாதிக்கும்பொழுது இச்சிக்கலுக்கு முடிவு யார் காண்பது என்ற வினாவும் எழுகிறது.

சமூக விதிகளை மீறுபவர்களைப் பற்றி ஆராயும் பொழுது வேண்டுமென்றே விதிகளை மீறுபவர்களுள்ளும், விதிகள் இன்னவென்று அறியாமல் அவற்றை மீறுபவர்கள் என்றும் இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். இவர்களுள் விதிகள் இன்னவென்று அறியாமல் மீறுபவர்களைப் பிறழ்வு நடத்தைக்குரியவர்

கள் என எவ்வாறு சொல்லுவது என்கிற வினாவும் எழுகிறது. மேற்கண்ட வினாக்களுக்கு விடை காண்பது அரிது.

விதிகளை மீறுபவர்களை இராபர்ட்டு கே.மெர்ட்டன் (Robert K.Merton) இருவகையாகப் பிரிக்கிறார். விதிகளை மீறிவிட்டு அந்த விதிகளைப்பற்றி எதுவுமே கூறாதிருத்தல், விதிகளை மீறிவிட்டு அந்த விதிகளை மாற்றவேண்டும் என வேண்டுவவர்கள் என இருவகையாகப் பிரித்துள்ளார். அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கேற்ப விதிகளை மாற்றஞ் செய்யும்பொழுது பிறழ்வு நடத்தையின் தன்மையும் மாற்றம் பெறுகிறது.

ஒரு நிலையில் நின்று நோக்கின் மனிதனின் நடத்தையை விதிகள் ஒழுங்கு படுத்துகின்றன. மாற்று நிலையில் நோக்கின் சில மனிதர்களின் நடத்தை விதிகளுக்கு அறை கூவலாக அமைகிறது. இதைப் பற்றி மெர்ட்டன் குறிப்பிடும்பொழுது ஒருவன் தான் நினைக்கும் குறிக்கோளும் அதை எட்டக் கையாளும் வழிமுறைகளும் மாறுபட்டு ஒன்றற்கொன்று முரண்படுமேயானால் அவன் தன் செய்கையால் விதிகளை மீறுபவனாகிறான் என்கிறார்.

ஒரு சமூகத்திலுள்ளோர் விதிகளை மீறும் பொழுது அந்தச் சமூக அமைப்புச் சிதைவுற்று வருகிறது எனப் பொருள் கொள்ளலாம். ஒருவன் விதிகளின் சில பகுதிகளை மீறலாம்; அல்லது விதிகளை முழுமையாகவும் மீறலாம். எந்நிலையிலும் அவன் சார்ந்திருக்கின்ற சமூகத்தில் அவனது உரிமை நழுவிக்கொண்டு வருகிறது எனப் பொருள் கொள்ளலாம். அவர்களுக்குள் உள்ள 'சமூகக் கட்டுப்பாடு' இதை ஓரளவு நிலை நிறுத்தலாம். எனினும், தொடர்ந்து கட்டுப்பாடு மீறப்படுமேயானால் ஒரு சமூக அமைப்பு எல்லாக் காலங்களிலும் வெற்றி பெறும் எனச் சொல்லமுடியாது.

ஆகவே, பிறழ்வு நடத்தை என்பதைச் சட்டத்தின் நோக்கில் மட்டுமன்றி, சமூக நோக்கிலும் ஆராய வேண்டும். எஸ்.ஜெ.

துணை நூல்கள்:

- Becker, Howard, S., *Outsiders: Studies in the Sociology of Deviance*, Free Press, New York, 1963.
- Durkheim Emile, *Suicide: A Study in Sociology*, Free Press, Glencoe, Ill, 1951.
- Merton Robert, K., *Social Theory and Social Structure*, Free Press, Glencoe, Ill, 1957.
- Parsons, Talcott, *The Social System*, Free Press, Glencoe, Ill, 1951.

பிறழ்வு நிலை: பிறழ்வு நிலை என்பது சரியான அல்லது இயல்பான நிலையிலிருந்து பிறழ்ந்து விடுகின்ற ஒரு நிலையைக் குறிக்கிறது. அதாவது சரியான நிலையிலிருந்த ஒருவரின் நடத்தை அல்லது நடவடிக்கை அந்த நிலையிலிருந்து ஏதோ ஒருகாரணத்தினாலோ பலகாரணங்களாலோ பிறழ்ந்துபோகிறது. அந்த நிலையில் அவருடைய நடத்தையில் மாறுதல்கள் காணப்படுகின்றன. அந்த மாறுதல்கள் இயல்பான நிலைக்குமுற்றிலும் புறம்பான பண்புகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. அவருடைய பேச்சும் போக்கும் இன்ன பிற செயல்களும் முற்றிலும் உலகியலுக்கு அப்பாற்பட்டவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. இந்த நிலை இயல்பு கடந்தமை அல்லது இயல்பு பிறழ்ந்தமை என்று கூறப்படுகிறது. இந்த நிலையை எதிர்மறைச் சொற்களால் விளக்குகின்றனர். அதாவது, உடன்பாடான நிலை ஒன்று இருந்தது. அது இப்பொழுது ஓர் எதிர்மறையான நிலையாக மாறிவிட்டது. அதைத்தான் பிறழ்வு நிலை அல்லது இயல்பிறழ்ந்தமை (Abnormality) என்று கூறுவர்.

பிறழ்வு நிலை என்ற சொல்லையும் நோய் அல்லது பிணி (Disease) என்ற சொல்லையும் ஒரே பொருள்படக் கொண்டு உள்பிறழ்வு (Mental abnormality) என்றும், உள்நோய் (Mental disease) என்றும் கூறுவது கூடாது. வழக்கத்திலிருந்து வருகின்றது. ஆனால், இந்த இரண்டு எதிர்மறையான சொற்களுக்கும் வெவ்வேறு பொருட்கள் சிலர் கூறுகின்றனர். சொற்களை நேர்பொருளாகப் பார்க்கும் போது இயல்பு கடந்தமை அல்லது இயல்பு பிறழ்ந்தமை அல்லது பிறழ்வு நிலை என்பது ஒருதர நிலையிலிருந்து அல்லது ஒருவரையளவிலிருந்து (Norm or standard) விலகிச் செல்லும் நிலையைக் (Deviation) குறிக்கின்றது. ஆனால், நோய் அல்லது பிணி என்பது உயிராதாரமான இயல்பு நிலையின் அல்லது நலத்திற்குறைபாட்டைக் குறிக்கின்றது. எனவே, இந்த எதிர்மறையானகருத்துச் சொற்கள் இயல்பமைவு அல்லது இயல்பு நிலை என்ற சொல்லையும் ஆரோக்கியம் அல்லது நோயற்ற நிலை (Health, Normality) என்ற சொல்லையும் உடன்பாடாக முன்னூகிக்கச் செய்கின்றன. பிறழ்வு நிலை, விலகிச் செல்லுவதைக் குறிக்கின்றது என்று கொண்டால் எதிலிருந்து விலகிச் செல்லுதல் என்ற வினா எழுகின்றது. பிறழ்வு நிலையை ஆரோக்கியத்தின் புறக்கணிப்பு என்று கூறுவோமானால் ஆரோக்கியத்தின் எதிரான சொல்லைக் கொண்டுதான் இதை விளக்க வேண்டும். எனவே, இயல்புநிலை என்பது ஒத்திசைவு (Harmony) அல்லது சமநிலை என்றும் நோய்க்குணவியல்பு அல்லது ஒத்திசைவின்மையைச் (Maladjustment) சமநிலைக் குறைபாடு என்றும் விளக்குகின்றனர். ஆனால் நடத்தை அறிவியல் வல்லுநர்களில்

சிலர் நோய், நோய்க்குணவியல்பு போன்ற சொற்களைப் பிறழ்வு உளவியல் துறையிலிருந்து நீக்கிவிட விரும்புகின்றனர். அவர்கள் கூறும் காரணம் என்னவென்றால் இந்தச் சொற்கள், எல்லா வகையான கருத்துச் சார்பான முன்னூகங்களையும் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றினுடைய குறிப்புகள் உடல்சார்ந்த மருத்துவத்தில் (Physical health) காணப்படுகின்றன. எனவே, இச்சொற்களை மன வெழுச்சிக்கோளாறு (Emotional disorder) துறையில் பயன்படுத்தும்போது பொருத்தமாகக் காணப்படவில்லை. ஆகவே, நோய் என்ற சொல் மருத்துவத்துறையினரின் கருத்தை வலியுறுத்துவதற்கு ஏற்றதாக இருக்கின்றது. எவ்வாறெனில், மருத்துவத்துறையில் நோய் அல்லது பிணி இல்லாதவர்களுக்குச் சிகிச்சையளிக்கவோ நோய்க்குணங்களைச் சுட்டிக் காட்டவோ முடியாது. ஒரு மனிதனுக்கு நோய்க் குறியில்லை என்றால் அவர்களுக்கு மருத்துவரிடம் வேலையில்லை. பெரும்பாலும் உடல்சார்ந்த நோய்க் குணங்களுக்கு இச்சொல் (நோய், பிணி) முற்றிலும் ஏற்றதாகும். ஆனால், எல்லா இடங்களிலுமே இந்த நோய் என்ற சொல்லைத் தள்ளி விடமுடியாது. எடுத்துக்காட்டாக மனவெழுச்சி நோய் (Emotional illness) பற்றிப் பேசும்போதும் உள்நோயின் (Mental disease) காரணங்களையும் இயல்புகளையும் பற்றி ஆராய்கின்றபோதும் இச்சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. என்றாலும் அதுமருத்துவத்துறையினர் பயன்படுத்துகின்ற உடல்சார்ந்த (Physical) பொருளில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. மனவெழுச்சி நோயைக் குறிப்பிடுவதற்கு நோய் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவதனாலேயே மனவெழுச்சிச் சீர்கேடுகளுக்கு மருத்துவத்துறையைச் சார்ந்த ஒருவர்தான் சிகிச்சையளிக்க வேண்டுமென்ற கருத்து இதிலில்லை. எனவே, இது முற்றிலும் உளவியல்துறை சார்பான செயல்முறையாகக் கருதப்படுகிறது. பிறழ்வுநிலை ஒரு மனிதன் உள்நிலையின் பாங்கு கெட்டுப்போய், பல்வேறு வழிகளில் சீர்மையின்றி இயங்கும் ஒரு நிலையைக் குறிப்பிடுகிறது. மு.இரா.

பின்டசு மலைத்தொடர்: இது கிரேக்க நாட்டின் வடபகுதியில் உள்ளது. இம்மலைத் தொடர் வடபகுதியின் வடமேற்கிலிருந்து தென்பகுதியின் தென் கிழக்கு வரை பரவிக் கிரேக்க நாட்டின் முதுகெலும்பாக அமைந்திருக்கிறது. பின்டசு மலைத்தொடர் (Pindus) வடக்கே மெட்சோவன் கணவாயிலிருந்து (Metsovon Pass) தெற்கே கார்ப்பனீசன் (Karpenision) கணவாயின் கிழக்குப் பகுதி வரை 109 கி.மீ. நீண்டிருக்கிறது. இதன் சராசரி அகலம் 32 கி.மீ. ஆகும். உயரம் ஏறத்தாழ 2000 மீட்டர் ஆகும். ஆனால், வடகிரீசுப் பகுதியில்

உள்ள சுமோலிகாசு (Smolikias) என்ற மலை 2880 மீட்டர் உயரமுள்ளது. பொதுவாக இம்மலைத் தொடர் மாறி மாறி உயர்ந்து அடங்கி உள்ளது. திடீரென்று உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் இருப்பதால் இம் மலைகளைக் கடந்து செல்வது மிகக் கடினம். இதன் பள்ளத்தாக்குகளிடையே ஆறுகளும் செல்ல முடியாத நிலையில் உள்ளன. இதன் மேற்பாகம் சுண்ணாம்புக் கற்களால் ஆனது.

பின்டசு மலைத்தொடர் தெசாலி (Thessaly) மாவட்டத்திற்கும் எபிரசு (Epirus) மாவட்டத்திற்கும் எல்லையாகப் பன்னெடுங் காலமாக அமைந்திருக்கிறது. இதிலிருந்து கிரேக்க நாட்டின் வடபகுதியில் உள்ள ஐந்து ஆறுகளான அலியாக்மோன் (Aliakmon), பினியோசு (Pinios), அகெலூசு (Akheios), அரக்தோசு (Arakthos), அலூசு (Aloos) ஆகியவை உற்பத்தியாகின்றன. தெசாலி சமவெளிக்கு மேலே அம்மலைத்தொடரில் கிழக்கு முனையில் நீண்ட செங்குத்தான குன்றுகள் இருக்கின்றன. அதனைத் தொடர்ந்து மேற்குப் பகுதியில் பல சிறு குன்றுகள் எழுந்துள்ளன.

பின்டசு மலைத்தொடரில் உள்ள மரங்களைக் கண்டபடி வெட்டியபோதிலும், கிரேக்க நாட்டின் மிகச் சிறந்த காடுகள் இங்கு உள்ளன. இக்காடுகளில் பர், கார்சிகன் தேவதாரு முதலியவை கிடைக்கின்றன. மலை அடிவாரப் பகுதிகளில் ஒக்கு, செசுநட்டு (Chestnut) மரங்கள் உள்ளன. ஏப்பிரல் மாதத்தில் பனி உருகிய பிறகு மரங்கள் வளரும் பகுதியை அடுத்துள்ள பீடபூமியில் புல்வெளிகள் உண்டாகின்றன. கடுங்கோடையில் கால்நடை மேய்ப்பவர்கள் தங்களுடைய ஆடு மாடுகளை இங்கு ஓட்டி வந்து இப்புல் வெளிகளில் மேய்க்கிறார்கள். அ.சி.

பின்தங்கிய குழந்தைகள்: பிற்பட்ட குழந்தைகள் என்று உலக வழக்கில் கூறப்படுவது மற்ற குழந்தைகள் செய்யக்கூடிய செயல்களை இவர்கள் செய்ய இயலாமலிருப்பதைக் குறிக்கின்றது, அந்தச் செயல்கள் குழந்தைகளின் திறமைகளை வெளிப்படுத்துவன. அத்திறமைகள் நுண்ணறிவுத் திறமைகளாகவோ கற்றல் திறமைகளாகவோ சமூகத்தில் மற்றவர்களோடு ஒத்து இணைந்து செல்லும் திறமைகளாகவோ உடல்திறமைகளாகவோ இருக்கலாம். உடல் வளர்ச்சியும் மன வளர்ச்சியும் சமூக வளர்ச்சியும் இயல்பாக எய்தப்பெறாமல் அவற்றில் சற்றுப் பின்தங்கிவிட்டவர்களை பின்தங்கிய அல்லது பிற்பட்ட குழந்தைகள் (Backward Children) என்று கூறப்படுகின்றனர். குறைமனத்தினர் (Feeble minded) உள்பற்றாக் குறையினர்

(Mental deficiency), பின்தங்கிய மதியினர் (Mental retarded), மனவளர்ச்சி குன்றியோர், நுண்ணறிவு தடைப்பட்டோர்(Mental handicap) என்பன போன்ற கருத்துச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவைகளெல்லாம் ஒரே பொருளைத்தான் குறிக்கின்றன என்றாலும், இன்றைய உளவியல் வல்லுநர்கள் பின்தங்கிய மதியினர் என்ற கருத்துச் சொல்லைத்தான் பெரிதும் பயன்படுத்துகின்றனர். இப்படிப்பட்டவர்கள் மனவளர்ச்சியில் பின்தங்கிய குழந்தைகள் (Mentally retarded children) என்று குறிப்பிடப்படுவது சிறப்பாகத் தெரிகின்றது. பொது நுண்ணறிவுத் திறமைகளில் ஒரு பற்றாக்குறையினால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஒரு நிலைமையையும், சமநிலையில் செயலாற்றும் பயிற்சித் திறமையைப் பெறாமையையும் இது காட்டுகின்றது. சாதாரணமாக இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நுண்ணறிவு 70க்குக் கீழ் இருப்பதாகக் கண்டிருக்கின்றனர். இதில் கடுமையான நிலையோ மென்மையான நிலையோ இருக்கலாம். மிக ஆழ்தடமான நிலையுமுண்டு. இயல்பிறழ்ந்த நிலையாகவும் இதை வகைப்படுத்தியுள்ளனர். ஏனென்றால் இவர்களின் நடத்தை இயல்பு நிலையிலிருப்பதில்லை.

அமெரிக்காவிலுள்ள உள்பற்றாக்குறை மன்றம் (American Association of Mental Deficiency) பின்தங்கிய மதியினர் என்றால் என்னவென்று ஒரு வரையறை செய்துள்ளது. அவர்கள் கருத்துப்படி, குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு, சராசரிக்குக் கீழான பொது நுண்ணறிவுச் செயல்முறையும், அதே சமயத்தில் ஏற்பிசைவு நடத்தை குன்றலும் வளர்ச்சிக் காலக் கட்டத்தில் வெளிப்படுவதுதான் மனவளர்ச்சியில் பின்தங்குதல் என்பதாகும். உகை முழுவதிலும் சிற்சில குழந்தைகளிடையே மனவளர்ச்சி குன்றியிருத்தல் காணப்படுகின்றது. அதனுடைய கடுமையான நிலை பெற்றோர்களுக்குப் பெருந் துன்பமாக இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் சமுதாயத்திற்கும் பெரும் பொருளாதார, சமூகச் சமையாகவுமிருக்கின்றது. அமெரிக்காவில் மொத்தமக்கள் தொகையில் மூன்று விழுக்காட்டினர் பின்தங்கிய மனவளமுள்ளவர்களாக இருக்கின்றனர். பின்தங்கிய மனவளம் குறிப்பாக 5 வயது முதல் 6 வயது வரையில் அதிகரிக்கின்றது. அதனுடைய உச்சி முகடு 15-ஆம் வயதில் தோன்றுகின்றது. பின்தங்கிய மனவளம் நான்கு நிலைகளில் காணப்படுகின்றது. அவை மென்மையான மனப்பின்தங்கல் (Mild Mental retardation), மிதமான மனப்பின்தங்கல் (Moderate mental retardation), கடுமையான மனப்பின்தங்கல் (Severe mental retardation), மிக ஆழ்தடமான மனப்பின்தங்கல் (Profound mental retardation) என்பன.

மனப்பின்தங்கல் புள்ளி விவரப்படி முதல் வகையினரே மிகப்பெரும்பாலானவர்களாக இருக்கின்றனர். மென்மையான மனப்பின்தங்கல் வகையைச் சேர்ந்தவர்கள் கற்பிக்கப்படக் கூடியவர்கள். அவர்களின் நுண்ணறிவு ஈவு 52 க்கும் 68 க்குமிடையிலிருப்பதாகக் கணக்கிட்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் வயது முதிர்ந்தவர்களான நிலையில் அவர்களின் நுண்ணறிவு மட்டம் 8 வயது முதல் 11 வயது வரையிலுள்ள சிறுவர்களுக்குச் சமமாக இருக்கின்றது. அவர்களுடைய சமூக இணக்கம் குமரப்பருவத்தினருக்குச் சமமாகும். ஆனால், அவர்களின் கற்பனைகளும் தீர்ப்புகளும், புதிய புனைவுகளும் குமரப்பருவத்தினருக்குச் சமமாக இருப்பதில்லை. சாதாரணமாக அவர்கள் மூளை நோயியலின் அறிகுறிகளை வெளிப்படுத்துவதில்லை. அவர்கள் தங்களுடைய நடவடிக்கைகளின் பின் விளைவுகளை முன்கூட்டியே அறியக் கூடிய திறமையைக் குறைவாகப் பெற்றிருப்பதால் அவர்களுக்கு அடிக்கடி மேற்பார்வை தேவைப்படுகின்றது. தொடக்கத்திலேயே நோய்க் குறியைக் கண்டறிந்து பெற்றோர்களின் துணையோடு தனிக் கல்வியறிவூட்டினால் மிகப் பெரும்பாலானவர்கள் சமூக இணக்கத்தைப் பெற்று, எளிய கல்வி சார்ந்ததும் வேலை சார்ந்ததுமான பயிற்சித் திறமைகளைப் பெற இயலும். தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் குடிமக்களாகவும் அவர்கள் வளர இயலும்.

மிதமான மனப்பின்தங்கல் மட்டத்திலுள்ளவர்களைப் பயிற்சி பெறத்தக்கவர்கள் என்று வகைப்படுத்தியுள்ளனர். அவர்களின் நுண்ணறிவு ஈவு 36க்கும் 51 க்குமிடையிலிருக்கின்றது. அவர்கள் வயது முதிர்ந்த கட்டத்தில் 4 முதல் 7 வயது வரையிலுள்ள சிறுவர்களுக்குச் சமமான நுண்ணறிவு மட்டத்தைப் பெற்றிருக்கின்றனர். இந்த வகையைச் சேர்ந்தவர்களில் சற்றுக் கூர்மையாக உள்ளவர்களுக்குச் சிறிது எழுதப்படிக்கக் கற்றுத் தரமுடியும். பேச்சு மொழியை ஓரளவு அவர்கள் வெற்றியுடன் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆனால், கற்றல் வீதம் மிகக் குறைவாகவே இருக்கின்றது. உடல் சம்பந்தப்பட்ட அளவில் அவர்கள் அலங்கோலமான உருவமைப்பைப் பெற்றிருக்கின்றனர்; உடல் வளர்ச்சியை முற்றும் பெற்றவர்களாக இருப்பதில்லை; உடல் குறைபாடுகளை உடையவர்களாகவும் உடலசைவுகளை ஒரு தரப்படுத்த முடியாதவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். சிறுவர்களில் சிலர் ஆக்கிரமிப்பு உணர்ச்சியும் எதிர்ப்புணர்ச்சியும் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர். தொடக்கக் காலத்திலேயே நோய்க் குறியையறிந்து பெற்றோரின் உதவியுடன் தேவையான பயிற்சியளிக்கும் சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்கினால் மிகவும் மிதமான மட்டத்திலுள்ளவர்கள் தங்களைக் கவனித்துக் கொள்வதில் ஓரளவு வெற்றிபெறுவார்கள். வீட்டுச் சூழ்நிலைக்

கட்டத்திலும் பொது நடத்தைக் கட்டத்திலும் நிலையான கவனிப்பும் மேற்பார்வையும் அவர்களுக்குத் தேவையாகின்றன.

மூன்றாம் நிலையான கடுமையான மனப்பின்தங்கல் நிலையிலுள்ளவர்கள், 'சார்ந்திருக்கும் பின்தங்கியோர்' (Dependent retarded) என்று வகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனர். அவர்களின் நுண்ணறிவு ஈவு 20 க்கும் 35 க்குமிடையிலிருப்பதாகக் கண்டிருக்கின்றனர், இவ்வகையைச் சேர்ந்தவர்கள் இயக்க, பேச்சு வளர்ச்சிகளில் மிகவும் பின்தங்கியவர்களாக இருக்கின்றனர். புலனுணர்ச்சி சார்ந்த குறைபாடுகளும் இயக்கத் தடைபாடும் பொதுவானவைகளாகும். அவர்கள் மிகக்குறைந்த அளவுக்குத் தான் அவர்களின் சொந்த உடல்நலத்தைக் கவனிப்பார்கள். தமக்குத்தாமே எதையும் செய்து கொள்ளும் பயிற்சித் திறமை அவர்களுக்கு மிகக் குறைவு. அவர்கள் தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் மற்றவர்களையே எல்லாவற்றிற்கும் நம்பியிருக்க வேண்டியிருக்கின்றது. எப்படியிருப்பினும் சிலர் ஓரளவுக்கு மிக எளிய இடுபணிகளை மேற்பார்வையோடு செய்கின்றனர்.

நான்காம் வகையான மிக ஆழ்தடமான மனப்பின்தங்கல் கடுமையான ஏற்பிசைவுக் குறைபாட்டினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைக் குறிக்கின்றது. அவர்களின் நுண்ணறிவு ஈவு 20 க்குக் கீழிருக்கின்றது என்று கூறுகின்றனர். அவர்கள் எதையும் சரியாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியாதவர்களாக இருக்கின்றார்கள். எளிய இடுபணிகளையும் அவர்கள் செய்யமுடிவதில்லை. பேச்சுத்திறமை மிகவும் அடிமட்டத்திலிருக்கின்றது. கடுமையான உடல் சார்ந்த குறைபாடுகள், மைய நரம்புமண்டல நோய்க்கூறு, பின்தங்கிய வளர்ச்சி, காது கேளாமை, ஊமைத்தன்மை, வலிப்போடு கூடிய வாதசன்னி இன்னும் மற்ற உடல் சார்ந்த சீர்கேடுகள் பொதுவானவைகளாகும். அவர்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் மற்றவர்களின் பாதுகாப்பில் தான் இருந்தாக வேண்டும். அவர்களின் வாழ்நாள் மிகக் குறைவு.

மனப்பின்தங்கலின் காரணங்கள்: மனப்பின்தங்கல் இரண்டு அடிப்படையான காரண வகைகளில் ஆராயப்படுகின்றது. மனப்பின்தங்கலுக்கு ஆளானவர்களின் நுண்ணறிவு ஈவு 70க்கும் 20க்கும் இடையில் அமைகின்றது. மனவளர்ச்சி குன்றியவர்களில் பெரும்பாலானவர்களின் நுண்ணறிவு ஈவுகள் இயல்பான வளைவின் (Normal Curve) கீழ் வீச்சுக்களுக்குள் தற்செயல் நிகழ்ச்சியாக விழுகின்றன. தற்சார்பான கூறுகளின் செயல்களினால் பெறப்படுகின்ற முடிவுகளை எண்களாகக் கொண்டு வளைவு வரைந்தால் அது ஒரு மணியின் உருவ அமைப்பைப் பெறுகின்றது. இதை நுண்ணறிவு ஈவுகளைக் கொண்டு வரைந்

தால், காரணக்கூறுகள் பல மரபு நுட்பஅணு (Gene) இணைகளையும் மிகப்பெரிய வகையான சூழ்நிலை நிகழ்ச்சிகளையும் உள்ளடக்கியிருப்பது புலனாகும். எனவே, பரிசோதனை முறைப்படி பார்க்கும் போது பிறப்பு மரபியல் கூறுகளும் சூழ்நிலை நிகழ்ச்சிகளும் மனப்பின்தங்குதலின் முக்கிய காரணக்கூறுகளாக இருக்கின்றன. பெரும்பாலானவர்கள் வளைவின் நடுவில் விழுகின்றனர். அதனால் பெரும்பாலானவர்கள் மென்மையான வகையில் அடங்குகின்றனர். மிகக் குறைவானவர்கள் கடுமையான மனப்பின்தங்கல் வகையில் அடங்குகின்றனர். இது ஒரு தற்செயல் நிகழ்ச்சியேயாகும். தற்செயலாகத்தான் சிலர் மனவளம் குன்றியவர்களாகப் பிறக்கின்றனர். எப்படியிருப்பினும் மனப்பின்தங்குதல் கோடான முடிவுகள், திடீரென்று ஏற்படுகின்ற விபத்துகள் முதலியவை களிலிருந்து தோன்றலாம். இவையே இயல்பான பிறப்புகளைத் தடைசெய்யலாம். கோடான முடிவு என்பது நுட்பஅணு பழுதுபடல் அல்லது இனக்கீற்று (Chromosome) பழுதுபடல், பிறப்பிற்குமுன்னர் தொற்றுநோய், பிறப்பு நிகழும் போது கடுமையான உயிரக (Oxygen) இழப்பு முதலிய காரணங்களைக் கூறலாம். தற்செயலாக எதிர் பார்க்கும் மனப்பின்தங்கல் மிதமானது என்று எதிர்பார்த்தால் அது மிக ஆழ்தடமானதாக ஏற்பட்டு விடுகின்றது. பிறப்பில் கோடான முடிவுகள் (Catastrophes) எந்தக் குடும்பத்திலும் ஏற்படலாம்.

சிகிச்சைகள்: நன்கு கல்வியறிவு பெற்றுள்ள பெற்றோர்கள் அவர்களுடைய குழந்தை மனப்பின்தங்கலுள்ளதாக இருக்குமானால் அதைக் குணப்படுத்திக் குழந்தையை இயல்பு நிலைக்குக் கொண்டு வரலாம் என்று நம்புகின்றனர். ஆனால், கடுமையான உளப்பழுது ஒன்று ஏற்பட்டுவிட்டால் அதைப் போக்குவதற்குத் தெரிந்த வழி ஒன்றுமில்லை. சில சிறப்பான பயிற்சிகள் நுண்ணறிவு சுவில் ஒரு சிறிது மாற்றத்தை ஏற்படுத்தலாம். நடத்தையிலும் ஏற்படலாம். நுண்ணறிவு சார்ந்த குறைபாடுகளை முற்றிலும் வென்றுவிடுவோம் என்று நம்புவது முடியாது. மனவளம் குன்றியவர்களுக்கு எவ்வாறு உதவி செய்வதென்று இப்பொழுது முயன்று வருகின்றனர். மு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Coleman, J.C., Abnormal Psychology and Modern Man, D.B. Taraporevala Sons and Ltd., Bombay, 1976.

Gorlow, L. and Katkovsky, W., Readings in the Psychology of Adjustment, Mc Graw-Hill Book Company, INC, New York, 1959.

Morgan, C.T., King, R. A. and Rabinson, N.M., Introduction to Psychology, TATA - McGraw-Hill Publishing Company Ltd., New Delhi, 1979.

பின்வேலப்ப தேசிகர், கி.பி. 18 - ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்; திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் 29-ஆம் பட்டத்திற்குரியவர். இவருக்கு முன்பு ஆதீனத்தின் ஆசிரியராக இருந்தவர் வேலப்ப தேசிகர் என்னும் பெயரினர். ஆதலால் இவர் பின்வேலப்ப தேசிகர் எனும் பெயர் பெற்றார். மாதவச் சிவஞான சுவாமியும் இவரும் ஒரே காலத்தினர் ஆவர்.

இவர் தமக்குப் பின் ஆதீனத்தின் பட்டத்திற்குரிய வராக, அடியார் கூட்டத்தினுட் சிறந்து விளங்கிய திருச்சிற்றம்பலத் தம்பிரான் சுவாமிகள் என்பவருக்கு ஆசிரியர் அபிடேகம் செய்து ஆசிரியராகினார். அத்துடன், அவருக்கு மெய்கண்ட நூல்களையும், பண்டார நூல்களையும் போதித்து, வடமொழியில் சிவாகமங்களும் பயிற்சி பெற அருளினார்.

காஞ்சிபுரத்தில் தங்கியிருந்த மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் இயற்றிய மாபாடியம், தேசிகரின் திருவடியில் வைத்து வணங்கப்பட்டு, பின்வேலப்ப தேசிகர், அடியார்கள், சைவநூல் வல்லார்கள், தேவசிவாகம பண்டிதர்கள் ஆகியோர் கூடியிருந்த அவையில் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டது. அரங்கேற்றத்தின் முடிவில் தேசிகர் மகிழ்ந்து, 'இம்மாபாடியந்தான் நம் திருச்சிற்றம்பலவர்க்கே முற்றிலும் உரிமையாகற்பாலது' என்று பாராட்டினார்.

அடியார்கட்கு அருளுரை வழங்குதலையே தமது பொழுது போக்காகக் கொண்டவர் தேசிகர். அவ்வாறு அருளுரை வழங்கும் பணிக்கு இடையே திருப்பறியலூர்ப் புராணத்தை மொழிபெயர்த்துத் தமிழிலே பாடியருளினார். அப்புராணம், தலவிசிட்டச் சருக்கம், தக்கன் மகம்புரியிடங் கண்ட சருக்கம், தக்கன் கைலைசெல் சருக்கம், தக்கன் மகச்சாலை புகுந்த சருக்கம், மகம்புரி சருக்கம், தேவி வேள்வியணை சருக்கம், தக்கன் சங்காரச் சருக்கம், தக்கன் அனுக்கிரகம் பெற்ற சருக்கம், தேவி திரு அவதாரச் சருக்கம், சூரன் இடுக்கண் பிரமற்குரைத்த சருக்கம், தேவர் சிவார்ச்சனைபுரி சருக்கம், திருக்கலியாணச் சருக்கம், தாரகன் வதைச் சருக்கம், சிங்க முகன் வதைச் சருக்கம், சூரன் வதைச் சருக்கம், தீர்த்த விசிட்டச் சருக்கம் என்னும் பதினாறு சருக்கங்களைச் கொண்டது.

இவர் திருநந்தி தேவர் மரபில் இருபதாம் பின்தோன்றலாக எழுந்திருந்த வேலப்ப தேசிகர் பால் அருளுரை பெற்றார்.

இவர்தம் பின்தோன்றலாகிய திருச்சிற்றம்பல தேசிகர் தம்பிரான் சுவாமிகள், மற்றும் அடியார்கள் உடன்வரத் திருப்பெருந்துறையில் உள்ள திருக்கோவிலுக்குச் சென்று ஆன்மநாதரையும், யோகாம்பிகையையும். திருவாதவூரடிகளையும் போற்றி வழிபட்டார். அக்காலத்தில் அங்குப் பலருக்கு அருளுரைகள் வழங்கித் திருவருள் புரிந்தார். அவ்வாறு அருளுரை பெற்றோருள் இராமநாதபுரம் மன்னர் சேதுபதியும் அடங்குவர்.

திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியிருந்த தேசிகர் அப்பகுதியிலேயே இருந்து ஒரு வைகாசித் திங்களில் பூரட்டாதி நாளில் இறைவன் திருவடி நிழலையடைந்தார். பெ.கோ.

பின்னடை உரிமையர்: வாழ்நாள் முழுவதும் அல்லது ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு என்று சொத்தொன்று கொடுக்கப்பட்டு, அவ்வாறான நலன் முடிவடைந்ததும் அச்சொத்தினைத் திரும்பவும் பெறும் உரிமை கொண்டவர் பின்னடை உரிமையர் (Reversioner) ஆவார். எடுத்துக்காட்டு: 'அ' என்பவர் 'ஆ' என்பவர் வாழ்நாள் முழுவதும் அனுபவிப்பதற்குச் சொத்தொன்றைத் தருகிறார். 'ஆ'வின் வாழ்நாளுக்குப் பின்னர் அச்சொத்து மீண்டும் அதை அளித்தவருக்கே திரும்பவும் செல்லும். இவ்வாறான நலன் திரும்பச் செல்வதற்குப் 'பின்னடைவு' (Reversion) என்பது பெயர். இவ்வுரிமைக்கு உரியவர் பின்னடை உரிமையர் ஆவார்.

இந்து சட்டத்திலும் இவ்விதயுண்டு. இந்து இறங்குரிமைச் சட்டம் (1950) செயலுக்கு வருமுன், கணவனது இறப்பிற்குப் பின்னர் அவர்தம் விதவைக்குக்கிடைக்கும் சொத்து விதவைச் சொத்து (Widow's estate) அல்லது வரையுடை சொத்து (Limited estate) எனப்படும். விதவையானவர் அச்சொத்தைத் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் அனுபவிக்கலாம். ஆனால், அதை விற்கவோ அல்லது வேறு வகையில் முழுமையாக மாற்றவோ முடியாது. அவரது இறப்பிற்குப் பின்னர் கணவனின் வாரிசுகளுக்கு எஞ்சுநர் உரிமையின் படி செல்லும். இவ்வாரிசுகள் பின்னடை உரிமையர் (Reversioners) என்று கூறப்படுவர். ஆனால், 1956-ஆம் ஆண்டு இந்து இறங்குரிமைச் சட்டத்தின் 14-ஆம் பிரிவின்கீழ் விதவைகள் சொத்து ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது. எனவே, இனி விதவைகள் சொத்தை முழுமையாக அனுபவிக்க உரிமையுண்டு. சொத்து அவரது இறப்பிற்குப் பின்னர், பின்னடை உரிமையருக்குச் செல்லாது. அவ்விதவையின் வாரிசுக்கே அச்சொத்து செல்லும். ஆ.ச.

பின்னல் கோலாட்டம்: தமிழக நாட்டுப்புற நடனங்களுள் ஒன்றான கோலாட்ட வகைகளுள் ஒன்று

பின்னல் கோலாட்டம். பெரும்பாலும் ஒத்த வயதுடைய பெண்கள் தங்கள் இரு கைகளிலும் ஒவ்வொரு கோலைக் கொண்டு தட்டி ஒலி எழுப்பி அதற்கேற்றாற் போன்று வட்டமாக ஆடிக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் ஆடுவதைக் 'கோலாட்டம்' என்பர். இவ்வாட்டத்தில் ஆடும் பெண்களின் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தாற்போல் பலவண்ண நாடாக்களை எடுத்துக் கொண்டு அவற்றின் முனைகளைச் சேர்த்து உயரே கட்டி விடுவர். மறுமுனைகளை ஆடுபவர்களின் கோல்களில் கட்டி விடுவர். நாடாக்கள் கட்டப்பட்ட கோல்களை அடித்துக்கொண்டு பெண்கள் சுற்றிச் சுற்றி வந்து பின்னல் போடுவர். பின்னர், அப்பின்னலைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து பிரிப்பர். இவ்வாறு சுற்றிச் சுற்றி வந்து பின்னலாலே பலவித வடிவமைப்பு (Design) அமைப்பதும் அவ்வாறே அவற்றைப் பிரிப்பதுமாக ஆடும் இந்நடனத்தினைப் 'பின்னல் கோலாட்டம்' என்பர். பல வண்ண நாடாக்களால் பலவடிவமைப்புக் கொண்ட பின்னல்கள் கண்ணிற்கு விருந்தாய் காட்சிக்குக் கருத்தாய்ச் சிறந்து விளங்கும். பா.ந.

பின்னாக்கம்: இது மொழி மாற்றத்தின் ஒரு வகையாகும். இது ஒப்புமையாக்கத்தினால் ஏற்படுகிறது. ஒப்புமையாக்கத்தினால் முன்பு இருந்ததை விட வடிவம் குறைந்து புதிய சொல் ஏற்படுவதே பின்னாக்கம் (Back formation) ஆகும். எனவே, பின்னாக்கத்தினால் உருவமாற்றமும் (Shape Change), அகராதி மாற்றமும் (Lexical Change) ஏற்படும்.

ஆங்கிலத்தில் கத்தரிக்கோலைக் குறிக்கும் 'சிசர்' (Scissors) என்னும் சொல் பன்மை வடிவம் ஆகும். ஆனால், பொருளால் ஒருமையைக் குறிக்கும். 'கேட்சு' 'Cats' பூனைகள், 'மிர்ரர்சு' (Mirrors) 'கண்ணாடிகள்' என்ற பன்மைச் சொற்களுக்கு முறையே 'கேட்', 'பூனை', 'மிர்ரர்' கண்ணாடி என்ற ஒருமை வடிவங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஒப்புமையாக்கத்தினால் 'சிசர்' (Scissor) என்ற புதிய ஒருமை வடிவம் இந்திய ஆங்கில மொழியில் உண்டாக்கப்பட்டு வழங்கப்படுகிறது. 'சிசர்' என்பது முன்பு வழங்கியதைவிட உருவம் குறைந்து காணப்படுவதால் உருவமாற்றமும் புதிய ஒருமைச் சொல் உண்டாகியுள்ளதால் அகராதி மாற்றமும் பெற்றுவிட்டது. முழுக்கால் சட்டையைக் குறிக்கும் 'பேண்ட்ஸ்' (Pants) என்ற பன்மைச் சொல்லி னிருந்து 'பேண்ட்டு' என்ற வடிவமும் சொல்லும் உண்டாக்கப்பட்டுள்ளதும் பின்னாக்கத்தின் விளைவே ஆகும். தமிழில் சுட்டுச் சொல்லும் பெயரும் சேர்ந்து அம்முறை, அக்காலம் போன்ற சொற்களோடு ஒத்ததாகக் கருதி, அங்ஙனம் என்ற சொல்லை அ+ங்ஙனம் என்று பிரித்து ங்ஙனம் என்ற சொல் இடைக் காலத்தில் உண்டாக்கப்பட்டதும் பின்னாக்கத்தினால் ஏற்பட்டதாகும்.

பின்னாக்கத்தோடு தொடர்புடையது மறுபகுப்பு அல்லது பிறழ்பிரிப்பு (Reculting) எனப்படும். இங்கு உருவமாற்றம் மட்டுமே ஏற்படும். இரண்டு உருபங்கள் சேர்ந்த பகுபதச் சொல்லை ஒப்புமையாக்கத்தினால் வேறு வேறு வடிவமுடைய சொற்களால் ஆனதாகக் கருதுவதே மறுபகுப்பு ஆகும். உண்மையில் இங்கு உருபங்களுக்குரிய ஒலி வரம்பை மாற்றுவதால் மறுபிரிப்பு என்று கருதப்படுகிறது. தெலுங்கில் 'ஏனு' (யானை) என்ற உருபனும் 'கலு' (கள்) என்ற உருபனும் சேர்ந்ததே 'ஏனுகலு' (யானைகள்) என்ற சொல். ஆனால், பிறசொற்களில்லு என்பது மட்டுமே பன்மை உருபனாகச் 'செட்டுலு' (மரங்கள்), 'கத்திலு' (கத்திகள்) இருப்பதால் ஏனுகலு என்ற சொல்லை ஏனுக+லு என்றுதவறாகப் பகுத்து 'ஏனுக' என்பதை ஒருமை வடிவமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இங்கு 'ஏனு' என்ற வடிவத்துக்குப் பிறகு இருந்த உருபனின் ஒலி வரம்பு மறுபகுப்பினால் 'ஏனுக' என்பதற்குப் பின்னால் இருப்பதாக அமைந்து விட்டது. பழந்தெலுங்கில் 'ஏனு' என்று இருந்த வடிவம் 'ஏனுக' என்று இன்று வழங்குவதற்குக் காரணம் மறுபிறப்பே. இங்கு இரண்டு உருபங்களும் இருப்பதால் உருவமாற்றம் மட்டுமே நடைபெற்றுள்ளது. அகராதி மாற்றம் ஏற்படவில்லை.

செ.வை.ச.

பின்னிசு மொழி: ஐரோப்பிய நாட்டில் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்திற்கு அடுத்த படியாக முக்கிய மொழிக்குடும்பமாக விளங்குவது உராலிக்கு மொழிக் குடும்பமாகும். யூரல் மலைச் சாரலைத் தங்கள் உறைவிடமாகக் கொண்டிருந்த மக்கள் பேசிய மொழிகள் ஆதலால் இம்மொழிகளும் இப்பெயரால் வழங்கப்பட்டன. இம்மொழிகளில் உக்ரிக்கு, பெரிமியன், இலாப்பிசு, சமயொதிக்கு என்னும் நான்கு பெரும் பிரிவுகள் உள்ளன. அவற்றுள் பின்னோ - உக்ரிக்கு மொழிப் பிரிவில் பின்னிசு மொழிகள், உக்ரிக்கு மொழிகள் என்பவை அடங்கும். பின்னிசு மொழிகள் பால்டிக்கு பின்னிக்கு, வரல்கா பின்னிக்கு என்னும் இரு பிரிவாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பால்டிக்கு பின்னிக்குப் பிரிவில் பின்னிசு, எசுதோனியன், காரலியன், ஒதே, வெப்சு; உலூட்டு, இலிவோனியன், ஒலனத்து என்னும் எட்டு மொழிகள் உள்ளன. பெரும்பாலான உராலிக்கு மொழிகள் ஒவ்வொன்றும் அருகருகே அமையவில்லை; அவற்றிற்கிடையே சிலாவிக்கு மொழிகளான உருசியன் போன்ற மொழிகள் ஊடுருவிவுள்ளன.

பின்னிசு மொழி பின்லாந்து நாட்டின் அரசியல் மொழியாகும். நாற்பது இலட்சம் மக்கள் இம்மொழியைப் பேசுகின்றனர். பின்லாந்து நாட்டையடுத்த

இசுகாண்டிநேவியப் பகுதிகளிலும் உருசியப் பகுதிகளிலும் சுவீடன், வட அமெரிக்கா, ஆசுத்திரேலியாவிலும் இம்மொழி பேசுவோர் உள்ளனர். பின்லாந்தின் அரசியல் மொழியாகப் பின்னிசு விளங்கினும், 1970-இன் கணக்கெடுப்பின்படி, மொத்த மக்கள் தொகையில், 9% மக்கள் சுவீடிசு மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டிருந்தனர். இந்த மொழி பின்னிசு மொழியோடு தேசிய மொழியாக ஏற்கப்பட்டுள்ளது.

பின்னிசு மக்கள் தங்கள் மொழியைச் செளமி (Suomi) என்றும் தங்கள் நாட்டினைச் செளமா (Suomaa) என்றும் கூறுவர். செள (Suo) என்னும் சொல் சதுப்புநிலம் என்னும் பொருள் படுவதாகும்.

இம்மொழியில் கி.பி.16 - ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே எழுத்துச் சான்றுகள் உள்ளன. பேச்சு வழக்கில் மட்டுமே இருந்த இம்மொழிக்கு முதன்முதலில் எழுத்து வடிவம் தந்தவர், அக்ரிகோலா (Agricola) என்ற பாதிரியார் ஆவர். இவரால் கி.பி.1548-இல் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வேதாகமமே இம்மொழியில் தோன்றிய முதல் நூலாகும். இம்மொழியிலுள்ள காலவலா (Kalavala) என்னும் நாடோடிப் பாடல் தொகுதி உலகிலுள்ள சிறந்த இதிகாசங்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. அது பலமொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. பின்னிசு இலக்கிய வளர்ச்சியில் இது பெரும்பங்கு வகிக்கிறது.

பின்னிசு நாடு கி.பி.1809-ஆம் ஆண்டு வரை சுவீடனின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது. பின்னர் 1917-வரை உகூசியாவின் ஆட்சியில் இருந்தது. இது 1918-இல் தனிச் சுதந்திர நாடாக ஆயிற்று. சுவீடிசு மொழி கி.பி: 19-ஆம் நூற்றாண்டுவரை ஆட்சி மொழியாக இருந்தது. விடுதலைக்குப் பின்பும் பின்னிசோடு சுவீடிசும் ஆட்சி மொழியாக உள்ளது.

சுவீடிசு ஆட்சியில் கல்வி, வாணிகம் போன்ற துறைகளில் சுவீடிசு மொழியே பெருஞ்செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. இக்காலக் கட்டத்தில் நிறைய சுவீடிசுச் சொற்கள் பின்னிசு மொழியில் கலந்தன. ஒரு நூற்றாண்டுக் காலமாக (கி.பி.1809-1917) உருசியாவின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தாலும், பின்னிசு மொழியில் உருசிய மொழியை விடச் சுவீடிசு மொழியின் செல்வாக்கே மிகுதி எனலாம்.

விடுதலைக்குப் பின்னர், கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டில்தான், பின்னிசு சமூக உயர்வு பெற்ற மொழியாக வளர்ந்தது. மொழி உணர்வும் தேசிய உணர்வும் வளர்ந்த அக்காலக் கட்டத்தில் பிறமொழிக் கலப்பு ஏற்படாது, மொழியைத் தூய்மைப் படுத்தவேண்டும்

என்ற விழிப்புணர்வு வளர்ந்துள்ளது, இது இன்று தீவிரமான நிலையில் உள்ளது எனலாம். மொழித் தூய்மை உணர்வு (Puristic motion) வளர வளரக் கல்வியாளர்களும் அறிஞர்களும் மொழித் தூய்மையில் மிக்க கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினர். அதன் விளைவாகச் சுவீடிசு போன்ற அயல்மொழிச் சொற்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டன. பின்னிசு மொழியில் அயல்மொழிச் சொற்களைப் புறக்கணிக்கின்ற இயக்கம் இன்றுவரை தொடர்கிறது (தமிழ்மொழி வரலாற்றின் தனித் தமிழ் இயக்கத்தோடு இதனை ஒப்பு நோக்கலாம்). 'மொழிப்பாதுகாப்பு' (Language Guard) என்னும் நூல் இச்சமயத்தில் வெளிவந்துள்ளது. இதைத் தவிர இலக்கண நூல்களும், வானொலிச் செய்திகளும், பிற சிறப்பு வெளியீடுகளும் இம் மொழித்தூய்மை உணர்வை இன்றுவரை வளர்த்து வந்துள்ளன.

மொழித்தூய்மை இயக்க நிலையை இரு பிரிவாகக் கொள்ளலாம். முதல் நிலையில் அயல்மொழிச் சொற்கள் பின்னிசு ஒலிப்புக்கேற்ப மாற்றி ஏற்றுக் கொள்ளப் பெறல் அமையும். சான்றாகப் பின்னிசு மொழியில் சொல் முதல், இறுதியில் மெய்மயக்கம் வருவதில்லை, அதனால் சுவீடிசு மொழிச் சொற்கள் பின்னிசு மொழியின் ஒலிப்பு விதிக்கேற்ப மாற்றப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மொழித்தூய்மை இயக்கத்தின் இரண்டாம் நிலையில் பிறமொழிச் சொற்களுக்கேற்ற தனிப் பின்னிசு மொழிச் சொற்களை உருவாக்குதல் அமைந்தது.

பின்னிசில் கிளைமொழிகளுக்கிடையே ஒலியனியல், சொல்லியல், தொடரியல், சொற்கள் நிலைகளில் மிகுந்த வேறுபாடு காணப்படுகிறது. இக்காலப் பின்னிசில் ஐந்து கிளைமொழிக் குழுக்களை வகைப்படுத்தினர்.

பின்னிசு இலக்கிய மொழியாக வளர்ந்து வரும் போது, இலக்கிய மொழியாகக் கிழக்குப் பின்னிசு வழக்கை ஏற்றுக்கொள்வதா மேற்குப் பின்னிசு வழக்கை ஏற்றுக் கொள்வதா என்று ஒரு பெரிய போராட்டம் ஏற்பட்டது. அக்காலத்தைக் 'கிளை மொழிப் போராட்ட காலம்' (The era of battle of dialects) என்று குறிப்பர். 'பின்னிசு இலக்கியக் கழகம்' (The Finnish Literary Society) கி.பி.1831-இல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதனுடைய உறுப்பினர்களே பின்னிசில் நிறைய இலக்கியங்கள் வெளிவருவதற்குக் காரணமாயிருந்தனர். இவ்விலக்கியங்கள் கிழக்கு வழக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளங்கின. அது முதல் கிழக்கு வழக்கே இலக்கிய வழக்காக உயர்ந்தது. பின்னிசில் இலக்கிய வழக்கு (Kirjakieli), பேச்சு

வழக்கு (Yleiskieli), இழிவழக்கு (Puhekieli Sub std.) என்னும் மூன்று நிலைகளைக் காணலாம்.

பின்னிசு மொழியின் வரிவடிவம் சீர்திருத்தப்பட்ட சிரிலிக்கு (Cyrillic) எழுத்து முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. உருசியாவிற்கு வெளியே வழங்கும் பின்னிசு மொழி உரோமானிய எழுத்தை வரிவடிவமாகக் கொண்டுள்ளது.

தமிழ் மொழியைப் போன்றே பின்னிசில் எழுத்தும் ஒலிப்பும் நெருங்கிய தொடர்புடையன. அதாவது எழுதுவது போன்றே ஒலிக்கக்கூடியது. ஒவ்வொரு ஒலிக்கும் தனித்தனி எழுத்து உள்ளது. நீண்ட உயிர் அல்லது மெய்யை, அதை இரண்டு தடவை எழுதுவதன் மூலம் காட்டுகின்றனர். இதன் கண் 8 உயிர்களும், 16 சந்தியக்கரங்களும், 13 மெய்களும் உள்ளன. உயிர்கள் குறில் நெடில் வேறுபாடு கொண்டுள்ளன. மெய்யெழுத்துகளில் உடனிலை மெய்மயக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. தூய பின்னிசுச் சொற்களின் ஈற்றிலோ முதலிலோ மெய்மயக்கங்கள் அனுமதிப்பதில்லை.

இம்மொழியின் முக்கிய பண்பாகக் கருதப்படுவது உயிர் ஒருமைப்பாடாகும் (Vowel harmony). வேர்ச்சொல் முன் உயிர்களைக் கொண்டிருப்பின் அதனோடு சேரும் ஒட்டுகளும் முன் உயிரைக் கொள்ளும்; பின் உயிரைக் கொண்டிருப்பின் ஒட்டும் பின் உயிரைக் கொள்ளும்.

தமிழ்மொழி போன்றே பின்னிசும் ஓர் ஒட்டு மொழியாகும். இலக்கணக் கூறுகள் பல்வேறு உருபுகளால் காட்டப்படுகின்றன. பன்மை உருபுகள், வேற்றுமை உருபுகள், கால இடைநிலைகள் போன்றன இம்மொழியில் உள்ளன. மூவிடப் பெயர்கள் பின்னிசில் காணப்படினும் பால் வேற்றுமை காட்டப்படுவதில்லை. அன்(han) என்னும் ஒரே சொல்லானது அவன் அவள் என்னும் இரண்டையும் குறிக்கும்.

பெயரடைகள் பெயர்ச் சொற்களின் முன் வருகின்றன. பெயர்ச் சொற்களின் எண், வேற்றுமைக்கேற்றவாறு மாறும். இது உராலிக்கு மொழிக் குடும்பத்தில், மற்ற மொழிகளுக்கிடையே இல்லாத ஒரு பண்பாகும். இது வேற்றுமொழிக் குடும்பத்தின் செல்வாக்கினால் ஏற்பட்டதாக இருக்கலாம்.

வினை முற்றுகள் எண், இடம் போன்ற பல இலக்கணக் கூறுகளைக் காட்டுகின்றன. ஆயினும் படர்க்கை ஒருமையைக் குறிக்கத் தனி விகுதி இல்லை.

பொதுவாக வினைச் சொற்கள் இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு என்னும் 3 காலங்களையும் காட்டும். அவற்றுள் நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் குறிக்கத் தனி

இடைநிலைகள் இல்லை. அடிச்சொற்களின் பின் விசுவசங்கள் இணைந்து நின்று (எந்த இடைநிலையும் இன்றி) காலங்களை உணர்த்துகின்றன.

எதிர்மறை தனி இடைச்சொல்லால் குறிக்கப் படாது விசுவசங்கள் குறிக்கப்படுவதும் இம்மொழியின் சிறப்புத் தன்மையாகும். கோச்ச

துணை நூல்கள்:

அகத்தியலிங்கம், ச., உலகமொழிகள் (முன்றாம் பகுதி), பொன்னகம், அண்ணாமலை நகர், 1972.

Hajdu, P., Finno - Ugrain Languages and People. (Translated by G.F. Cushing), Andre' Deutsch Ltd., London, 1975.

Hakalinen, L., The Structure and Development of the Finnish Language, (Translated by J. Atkinson) Bloomington, Indiana, 1961.

Muller, S.H., The World's Living Languages, Frederick Ungar Publishing Co., New York, 1964.

பின்னோக்கம்: இது ஒரு வகையான தற்காப்புச் செயல் முறை. கவலையாலோ ஏக்கத்தாலோ துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவர்கள் அதிலிருந்து தப்பிக்கவோ அதை எதிர்த்துச் சமாளிக்கவோ பின்பற்றுகின்ற ஒரு வழிமுறையே பின்னோக்கம். என்பது. இதற்கு ஆட்பட்டவர்கள் தாங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருந்த குழந்தைப் பருவக் காலத்திற்கோ கடந்த காலத்தில் இந்தத் தொந்தரவு இல்லாமலிருந்த காலத்திற்கோ சிந்தனை வழியே பின்னோக்கிச் செல்லுகின்றனர். இத்தகைய ஓர் உளவியல் மனச் செயல்முறையைக் குழந்தைப் பருவத்தினர் அடிக்கடி எதிர் நோக்குகின்றனர். வயது வந்தவர்கள் மனமுறிவையும் ஊக்க முரண்பாடுகளையும் சந்திக்கும் போது ஏக்கம் கொள்கின்றனர். அந்த நிலையிலிருந்து தப்பிக்கும் பொருட்டுப் பின்னோக்கிச் சென்று மகிழ்ச்சியாக இருந்த காலங்களில் நினைவைச் செலுத்துகின்றனர்.

பின்னோக்கம் எல்லா வயதுக் கட்டங்களிலும் ஏற்படலாம். சிறு வயதுப் பையன் ஒருவன், தனக்குப் பின்னர் ஒரு குழந்தை பிறக்கின்றது என்று அறிந்தானானால் அவனுக்கு ஏக்கம் ஏற்படுகின்றது. படுக்கையில் சிறுநீர் கழித்த போதும் மற்ற குழந்தைப்பருவ நடத்தைகளின்போதும் பெற்றோர்களின் கவனம் தன்மீது விழுந்ததையும் அவர்களின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்றதையும் நினைத்துப் பின்னோக்கிச் செல்லுகின்றான். அத்தகைய அன்பும் ஆதரவும் இனிமேல் தனக்குக் கிடைக்காது என்று

அவன் கொண்ட ஏக்கத்தின் விளைவாகும் இது. புதிதாகத் திருமணமான பெண்ணொருத்தி தன்னுடைய கணவனுடைய குடும்பத்தில் வாழும்போது ஏற்படுகின்ற துன்பங்களைக்கண்டு தன்னுடைய தாய்விட்டுச் செல்வச் சீராட்டைத் திரும்பிப் பார்க்கிறாள்:

பின்னோக்கத்திலுள்ள உளவியல் செயல்முறை என்னவென்றால் சார்ந்து வாழ்ந்ததிலிருந்து தனித்து வாழும் வளர்ச்சி சார்ந்த செயல்முறையாகும். இது மிகவும் எளிதான செயலன்று. கடுமையான மன அழுத்தத்தையும் புதிய அறைகூவல்களையும் தனி மனிதன் சந்திக்கும்போது குறைவான ஒரு நிலையுடைய பொருத்தப்பாட்டு மட்டத்திற்குப் பின்னோக்கிச் சென்றாலும் வியப்படைவதற்கில்லை. புதிதாகக் கற்ற எதிர்வினைகள் மனநிறைவைக் கொண்டு வர அடிக்கடி தவறுமானால் பின்னோக்கிச் செல்லுவதையொத்த மனநிலை ஏற்படுகின்றது. ஏனென்றால் அப்படிப்பட்ட நிலைகள் முன்பெல்லாம் மனநிறைவைத் தந்திருக்கின்றன. பின்னோக்கிச் செல்லுதலில், ஒரு மனிதன் உண்மை நிலையிலிருந்து தன்னுடைய நிலைக்குக் குறைவான ஒரு தேவையை நோக்கிப் பின்னோக்கம் செய்கின்றான். இந்தப் பின்னோக்கம் தாழ்ந்த பேரார்வங்கள் உள்ளடங்கியதும் மிகுந்த மனநிறைவுகளைக் கொண்டதுமாகும்.

உளப்பிணி நிலையிலுள்ளவர்களும் பின்னோக்கிச் செல்லுகின்றனர். அவர்களுடைய பின்னோக்கம் மிகவும் கடுமையானது. அவர்கள் உடை அணிவதையும் உணவு கொள்வதையும் கூடத் தவிர்க்கின்றனர். பின்னோக்கம் (Regression) என்ற கருத்துச் சொல் முதல் முதலில் சிக்மண்டு பிராய்டு (Sigmund Freud) என்பவரால் தனி உயிரின் தோற்ற வளர்ச்சிக் கட்டங்களை விவரிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. தனி உயிர் தொடர்ச்சியாகப் பல வளர்ச்சிக் கட்டங்களில் செல்லும் போது அளவுக்கு மிகுதியான மனமுறிவோ மனநிறைவோ ஏற்படுவதைச் சமநிலைப்படுத்துவதில் பின்னோக்கம் செயற்படுகின்றது. மு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Coleman, J.C., Abnormal Psychology and Modern Life, D.B. Taraporevala Sons Private Limited, Bombay, 1976.

Morgan, C.J, King, R.A. and Robinson, N.M., Introduction to Psychology, TATA - McGraw-Hill Publishing Company Ltd., New Delhi, 1979.

பினாங்கு ஆசிரியாக் கண்டத்தின் தெற்கில் நிலநடுக்கோட்டுக்கு வடக்கில் மலாய்த் தீபகற்பத்தில் மலாக்கா நீர்ச்சந்திப்பின் வட நுனியில் உள்ளது. இப்போது மலாயாக் கூட்டமைப்பில் உள்ள ஒரு நாடு.

இதில் பினாங்குத் தீவும் பினாங்குக் கால்வாய்க்கு எதிரிலுள்ள வெல்லெசலி மாநிலமும் அடங்கும். முன்னர்ப் பினாங்குத் தீவு வேல்சு இளவரசர் தீவு எனப்பட்டது.

பினாங்கு

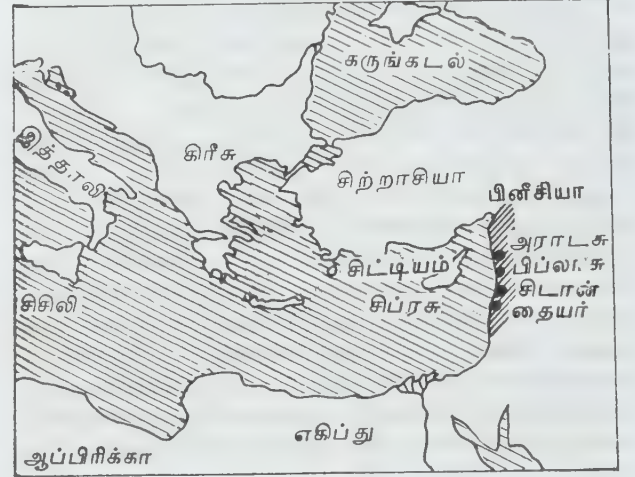
இத் தீவிற்கும் மலாய்த் தீபகற்பத்தின் மேற்குக் கடற்கரைக்குமிடையே உள்ள தூரம் 3 கி.மீ. முதல் 16 கி.மீ. வரை உள்ளது.

பினாங்கு நிலச் செழிப்பு மிகுந்த பகுதி. இங்கு அப்பிரகம் (Mica) வெட்டி எடுக்கப்படுகிறது. இதற்கருகிலுள்ள கடல் மிகுந்த ஆழம் உள்ளதால் இங்கு மிகப் பெரிய கப்பல்கள் வந்து போக முடிகிறது. ஆகவே, இது மலாயாக் கூட்டமைப்பின் முக்கிய துறைமுகமாக விளங்குகிறது. இத்தீவு இந்தியச் சீனக் கடல் வழியில் உள்ளதால் அவ்வழியில் செல்லும் அனைத்துக் கப்பல்களும் தங்கிச் செல்லத்தக்க அனைத்து வசதிகளையும் பெற்றது. இது கி.பி. 1786-இல் பிரான்சுகலைட்டு என்னும் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் குழுமத்தின் படைத் தளபதியால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

பினாங்கிற்கு முதன் முதலில் ஐரோப்பியர் கி.பி. 1591 - இல் வந்தனர். இது பின்னர் போர்ச்சுகீசியர் வசமாயிற்று. பின், தச்சுக்காரர்கள் இதைக் கைப்பற்றினர். இது கி.பி. 1780 - 84 - இல் நடைபெற்ற ஆங்கிலேய-தச்சுப் போரில் ஆங்கிலேயர் வசமாயிற்று. இது கி.பி. 1805-இல் ஒரு மாநிலமாக்கப்பட்டது. சிங்கப்பூரின் வளர்ச்சியினால் பினாங்கின் செல்வாக்குப் பாதிப்புற்றது. பினாங்கு கி.பி. 1826 -இல் மலேயாவுடன் இணைக்கப்பட்டபின் மீண்டும் வளர்ச்சியுற்றது. இது கி.பி. 1948 முதல் மலாயாக் கூட்டமைப்பைச் சேர்ந்த நாடாயிற்று.

இதன் தலைநகரம் சார்சு டவுன். இதன் மக்கள் தொகை 2,35,000. இந்நாட்டின் மக்களில் 70 விழுக்காட்டினர் சீனர். 12 விழுக்காட்டினர் இந்தியர். மற்றும் 18 விழுக்காடு மலாய் மொழி பேசும் சுதேசிகள். சீனர்கள் அப்பிரகச் சுரங்கங்களில் அப்பிரகம் வெட்டி எடுப்பதிலும், இந்தியர்கள் இரப்பர் உற்பத்தித் தொழிலிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். வெ.சீனி.சே.

பினீசிய நாகரிகம்: மேற்குச்சிரியாவில் கடலோரமாக இருக்கும் பகுதியின் பண்டைய பெயர் பினீசியா (Phoenicia). இது நீண்ட குறுகிய நிலவெளி. கிழக்கில் இலெபனான் மலைகள் இதன் எல்லையாகும். இது மிகவும் செழிப்பான இடம். இங்குக்கோதுமை, திராட்சை முதலியன விளைகின்றன. மலைச் சரிவுகளில் பயனுள்ள காடுகள் வளர்ந்துள்ளன. இரும்பும் நிலக்கரியும் மிகுதியாகக்கிடைக்கின்றன. இப்பகுதியில் பண்டைக் காலத்தில் ஏக்கர் (Acre), தையர் (Tyre), சைடன் (Sidon) முதலிய பல நகர அரசுகள் இருந்தன. அவை கி.மு. 1200 முதல் 1000 வரை சிறந்து விளங்கின. அந்நகரங்களில் பினீசிய வணிகர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர்.

பினீசியா

வரலாறு: எகிப்தியர்களுக்கும் பினீசியர்களுக்கும் கி.மு.3000இலிருந்து 2000வரை நெருங்கிய வாணிகத் தொடர்பு ஏற்பட்டது. அக்காலத்திலிருந்தே பினீசியாவைப் பற்றி அறிய முடிகிறது. வாணிகத்தை முன்னிட்டு எகிப்திற்கும் பினீசியாவிற்கும் ஏற்பட்ட கடற்சண்டைகளில் எகிப்திற்குப் பெரும் வெற்றி கிடைத்தது. பினீசியா கி.மு.1200வரை எகிப்திற்கு அடங்கியே இருந்தது என்று கருத இடம் உண்டு. 'அமர்னா கடிதங்கள்' என்னும் சில சாசனங்களால் பண்டைய பினீசிய நகரங்களான பிப்லாசு (Byblos), பேரூக்கு

(Beirut), தையர் (Tyre), சைடன் (Siden) புக்கா (Bucca) என்பவை ஒரு சிறு நாட்டுக் கூட்டமாக இருந்தன என்பதும் அவற்றிற்குப்பிப் பின்னர் ஒருவகைத் தலைநகராக இருந்தது என்பதும் புலனாகின்றன. ஆசியா மைனரின் கிழக்குப் பகுதியில் இருந்த நாடுகளின் தொல்வையைத் தாங்கமாட்டாது பினீசியா எகிப்தினிடம் பன்முறை முறையிட்டுக் கொண்டும் அது அமைதியாக இருந்தமை எகிப்தின் அக்காலத்திய பலவீனத்தையே குறிக்கும். அதனால்தான் பினீசியா, எகிப்திய ஆட்சியினின்றும் நமுவ ஏதுவாயிற்று. எகிப்தில் இரண்டாம் இராம்சீசு மன்னராயிருந்த காலம் வரையில் பினீசியா இட்டைட்டுப் (Hittite) பேரரசில் உட்பட்டிருந்தது. அதற்குப் பிறகு இரண்டாம் இராம்சீசு பினீசியாவையும் பாலசுதினத்தையும் எகிப்தியப் பேரரசில் மறுபடியும் சேர்த்தார். இட்டைட்டு எகிப்து ஆகிய நாடுகளின் ஆளுமை கி.மு. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் பினீசியாவில் குன்றத் தொடங்கியது. ஏறத்தாழ மூன்று நூற்றாண்டுகள் பினீசியர், சுதந்திரமாக வாழ்ந்து வந்தனர். மெசப்பொடோ மியாவிலிருந்து கி.மு. 1100-ஆண்டு முதல் வந்த அரசர்கள் பினீசிய சுதந்திரத்திற்கு முடிவு கட்டினர். அசுர்பானி பால் என்னும் அசிரிய மன்னர் பினீசியர்களிடமிருந்து கி.மு. 876-இல் கப்பம் பெற்றார். ஆயினும், பினீசியர்கள் எதிரிகளுக்கு எளிதில் பணியவில்லை. பினீசியர்கள், தையரிலும், சைடனிலும் பெரிய கப்பற்படைகளை வைத்துக் கொண்டு, வாணிகத்தில் தலை எடுத்துக் கடற் படையில் வெற்றி பெற்றுக் கொண்டிருந்தனர். பாபிலோனியர்கள் கி.மு. 621-இல் பினீசியாவை வென்றனர். மிக விரைவிலேயே எகிப்தியர்கள் பினீசியாவை மீண்டும் கைப்பற்றினர். நெபுகட்நெசர் என்னும் மன்னர் கி.மு. 586-இல் பினீசியா முழுவதையும் தம் அடிப்படுத்தினார். அது பாரசீகப் பேரரசின் ஐந்தாம் மாகாணமாக விளங்கியது. இசுரவேல் போரில் கி.மு. 333-இல் அலெக்சாந்தர் பாரசீகப் பேரரசை வென்று கொண்டார். தையர், தீவாக இருந்தமையால் அதை வெல்லுவதற்கு அலெக்சாந்தர் பெரு முயற்சி எடுக்க வேண்டியதாயிற்று. கிரேக்கர் ஆட்சியில் முழு அமைதி நிலவவில்லை. பாம்பே கி.மு. 64-இல் பினீசியாவை வென்று உரோமானியப் பேரரசின் பகுதியாகச் செய்த பிறகு, பினீசியாவிற்குத் தனி அரசியல் வாழ்க்கை ஒன்று இன்றிச் சிரியாவின் பகுதியாக மட்டும் இருக்கலாயிற்று.

பினீசிய மக்கள் வாழ்ந்த நிலப்பகுதி வேளாண்மைக்கு ஒவ்வாததால் வாணிகத்தைத் தங்களுடைய முதன்மையான தொழிலாகக் கொண்டார்கள். அந்நிலப் பகுதியின் கடற்கரையோரங்களில் இயற்கை எழிலோடு அமைந்த துறைமுகங்கள் நிறையக் காணப்படுகின்றன. இலெபனான் பகுதியில் உள்ள காடு

களிலிருந்து கப்பல் கட்டுவதற்கான மரங்கள் வேண்டிய அளவு கிடைக்கின்றன. தையர், சைடன் பகுதிகளிலிருந்து தொடங்கிச் சுருங்கடல் மத்திய தரைக் கடல் வரையிலும் சிப்ரால்டர் நீர்ச் சந்தியைக் கடந்து அட்லாண்டிக்கு மாக்கடல் வரையிலும் மாலுமிகள் தங்களுடைய கப்பல்களைச் செலுத்தி வந்தனர்.

பினீசிய நாட்டு மக்கள் கிரேக்க நாட்டைப் போன்று நகர அரசு அமைப்பு முறையைப் பெற்றிருந்தனர். அவர்கள் நிறையக் குடியேற்ற நாடுகளை அமைத்திருந்தனர். ஒவ்வொரு குடியேற்ற நாட்டிலும் தாய் நகரத்துடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். தனிப்பட்ட நகர அரசு அமைப்புகள் வேறுபடுகின்றன. பொதுவாக அவை வல்லாட்சி, ஏதேச்சா திகாரம் கொண்டனவாக விளங்குகின்றன. அவர்களுடைய வாணிகம் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை விற்பனை செய்வதோடல்லாமல் பொன், வெள்ளி, தகரம் போன்ற உலோகங்களை இசுபெயின் நாட்டின் சுரங்கங்களிலிருந்து வெட்டி எடுத்துப் பல நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதையும் கொண்டிருந்தது. கண்ணாடி, பானைகள், சீனக் களிமண், கிண்ணங்கள், தந்தத்தால் செய்யப்பட்ட சீப்புகள், நுண்ணிய வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய நாற்காலி, பெரிய பித்தளைத் தட்டுகள் முதலிய பொருள்களை உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் பெற்று மத்திய தரைக் கடலின் கிழக்குப் பகுதியில் வாழ்ந்த வசதி படைத்த மக்களுக்கு விற்பனை செய்து வந்தனர். அவர்கள் நுண்ணிய கலைத்திறன் படைத்தவர்களாகவும் சிறந்த வணிகர்களாகவும் விளங்கினர். தங்களுடைய நகரங்களிலேயே அழகான மட்பாண்டங்களைச் செய்தனர். கண்கவர் சாயம் பூசப்பட்ட ஆடைகளை நெய்து அணிந்தனர். உலோக வேலைப்பாடுகள் மர வேலைகள் ஆகியவற்றில் சிறந்து விளங்கினர். அவர்களுடைய கலைத்திறனும் வேலை நுட்பங்களும் ஈபுரு (Hebrew) நூற்களிலும் பெரிதும் பாராட்டப்பட்டுள்ளன. பல பெரிய நாடுகள் - தங்களுடைய ஆடம்பரப் பொருள்களுக்குப் பினீசிய நாட்டு மக்களையே நம்பி இருந்தனர். அப்பொருள்களைச் சேகரிப்பதிலும் உற்பத்தி செய்வதிலும் தனியிடம் பெற்றனர். மன்னர் சாலமன் இவர்களைச் செருசலேம் நாட்டில் கோயில் கட்டும் பணியில் அமர்த்தினர். பினீசியர், கேடீசு, கார்த்தேசு, மார்செயில் போன்ற முக்கியமான குடியேற்றங்களை மத்தியதரைக்கடல் பகுதியில் அமைத்தனர். மால்ட்டா, சிசிலி, கார்சிகா, சைப்ரசு போன்ற இடங்களில் தங்கள் இராணுவமையங்களை ஏற்படுத்தினர். அவர்கள் உலகிற்குச் செய்த முதன்மையான தொண்டாகக் கருதப்பெறுவது அவர்கள் அறிமுகப் படுத்திய 22 எழுத்து வடிவமேயாகும். எழுதுகோல், மை, தாள் ஆகியவை அவர்களாலேயே ஐரோப்பாவில் அறிமுகப்படுத்தப்

பட்டன, எழுத்துகளை முதன்முதலில் உருவாக்கிய வர்கள் அவர்களே. பின்னர் கிரேக்கர்கள் உயிர் எழுத்துகளை அறிமுகப்படுத்தி முழுமையாக்கினர்.

கிரேக்கர்கள், பிளேய நாட்டுக் கலை, உடை, கைத்தொழில் ஆகியவற்றைப் பெரிதும் பின்பற்றினர். கிரேக்கநாட்டு நாகரிகம் பிளேய நாட்டின் பண்பாட்டினால் பெரிதும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. பிளேய நாட்டு மக்கள் எகிப்து, பாபிலோனியா ஆகிய நாகரிகங்கள் பண்பாடுகளைப் பின்பற்றிப் பிளேய நாகரிகத்தைத் தோற்றுவித்தார்கள். இரா.கி.

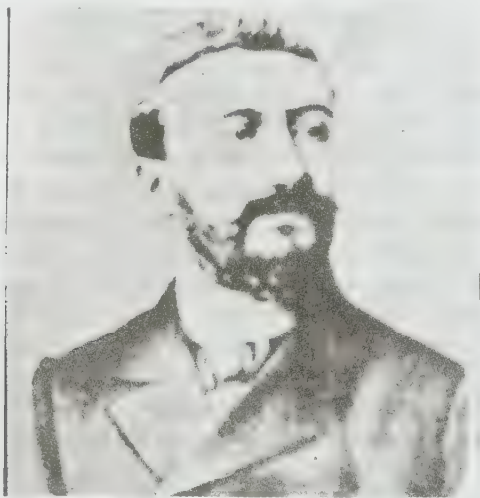
பிளே ஆல்பிரடு (கி.பி. 1857-1911):பாரிசு நகராட்சிக் கல்வி அதிகாரிகள் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தங்கள் பள்ளிகளில் படிக்கும் பிள்ளைகள் பலர் படிப்பில் பின்தங்கியுள்ளதைப்பற்றி வருந்தி அதற்கான காரணத்தை அறியமுற்பட்டனர் அக்கல்வியதிகாரிகள் பிள்ளைகளின் நுண்ணறிவை அளவிட ஏற்ற முறைகளை உருவாக்க ஆல்பிரடு பிளே (Binet Alfred) உளவியலார் தலைமையில் ஓர் ஆணைக்குழுவை அமைத்தனர்.

அக்குழுவினர் நுண்ணறிவுச் சோதனையை அமைக்கும் போது அச்சோதனை பள்ளிப் பாட அறிவை-அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கக் கூடாது என்பதைத் தலையாய நோக்கமாகக் கொண்டனர். ஏட்டுப் படிப்பை அறிவென்பபலரும் தவறாக எண்ணி விடக்கூடாது என்பதை அன்றே அவர்கள் உணர்ந்தனர். ஒரு குழந்தை பள்ளிக்குச் செல்லாவிடினும் அதன் வயதில் பொதுவாக எவற்றை அறிந்திருக்குமோ, எச்செயல்களைச் செய்யுமோ அவற்றையே பிளே தம் சோதனைகளில் வினாக்களாக அமைத்தார். மூன்று வயதுக் குழந்தை தனது வாய், மூக்கு, கண்

ஆகியவற்றைக் காட்டுதல், இரட்டை எண்களைப் பிறர் கூறக்கேட்டுத் திரும்பக்கூறல், 8 வயதுப் பிள்ளை படத்தில் விடுபட்டுள்ளதைக் (கடிகாரத்தில் முட்கள் இல்லாமை, வாயற்ற முகம் முதலியன) கண்டுபிடித்தல், இருபதிலிருந்து தலைகீழாக எண்ணுதல் போன்றவை வினாக்களாக இருந்தன.

புதுக்கருத்து: பிளே, தாம் சோதனைக்கு உட்படுத்திய எல்லாக் குழந்தைகளின் சரியான பிறந்த நாட்களையும் பெற்றார். இச்செய்திசரியாக இல்லாத போது தம் ஆராய்ச்சியில் அவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை. பிளே, வேறுபட்ட வயதினருக்கான சோதனைகள் ஏற்படுத்தினார். ஒரு பிள்ளை அதன் வயதிற்குரிய சோதனையை வெற்றியுடன் (75%) செய்து முடித்தால் அப்பிள்ளை சராசரி ஆற்றலைப் பெற்றிருப்பதாக அறியப்பட்டது. அச்சோதனையைச் சரிவரச் செய்து முடிக்க இயலாது தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட வயதினரின் சோதனையினையே முடிக்க முடிந்தால் திறங்குன்றிய பிள்ளை எனக்கருதப்பட்டது. இதற்கு மாறாக 8 வயதுப்பிள்ளை தன் வயதிற்கான சோதனையினை வெற்றிகரமாக முடித்துவிட்டு, 10 வயதிற்கான சோதனையினையும் வெற்றியுடன் செய்து முடித்தால், அப்பிள்ளை திறம் மிகுந்த பிள்ளை எனக்கருதப்பட்டது. அக்குழந்தையின் ஆற்றலின்படி அதற்கான உளவயது 10 என்று கணித்தார். அவனுடைய கால வயது 8 தான். எட்டு வயதுள்ள மற்றொரு குழந்தை 6 வயதிற்கான சோதனைகளை மட்டும் வெற்றிகரமாகச் செய்ய முடியும்போது அக்குழந்தையின் உளவயது 6 என்றாகிறது. 'உள வயது' என்ற புதிய கருத்தை முதன்முறையாக உருவாக்கியவர்பிளேதான். உளவயது பிள்ளையின் மனமுதிர்ச்சியைக் குறிக்கிறது.

நுண்ணறிவு அளவீடு: காலவயதிற்கும், உளவயதிற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதைப் பிளே நன்கு உணர்ந்தார். ஆகவே உளவயதை ஒரு மாணவனுக்கான கால வயதால் வகுத்துவரும் ஈவை நுண்ணறிவு ஈவு என்று கூறிவந்தனர். எட்டு வயதுள்ள மாணவனின் உளவயதும் 8 ஆக இருந்தால் அவனுக்கான நுண்ணறிவு ஈவு (நு.ஈ.) 1 ஆக இருக்கும். எட்டு வயதுப்பிள்ளைக்கு உளவயது 6 ஆக இருக்கும்போது அவனுடைய நு.ஈ 0.75 ஆக இருக்கும். அதுபோலவே 8 வயது மாணவி 10 வயதுக்கான சோதனைகளை வெற்றிகரமாக முடித்தால் அந்த மாணவியின் நு.ஈ. 1.25 ஆக இருக்கும். நுண்ணறிவு ஈவைப் பின்னத்தில் நினைவுகொள்வது தொல்லையாக இருக்கும். ஆகவே நுண்ணறிவு ஈவை 100 ஆல் பெருக்கினால் முழு எண் கிடைக்கும் என்று செருமன் நாட்டு உளவியல் ஆசிரியர் வில்லியம் இசுடர்ன் (William Stern) என்பவர் பரிந்துரைத்தார். அத

ஆல்பிரடு பிளே

னைத்தான் உலகம் முழுவதும் எல்லோரும் இன்று வரை பின்பற்றுகின்றனர்.

பிளேயின் முதிர்ச்சி: நுண்ணறிவுச் சோதனையின் தந்தை எனப்படும் பிளே நுண்ணறிவை வரையறுத்துக் கூற முயலவில்லை எனினும், மீத்திறன் படைத்த வனுக்கான அடையாளங்களை விளக்க முயன்றதே நுண்ணறிவுக்கான மிகச் சிறந்த விளக்கமாயிற்று. அது பின்புறமாறு உள்ளது.

ஒருவரின் நுண்ணறிவானது அவருடைய நடத்தையில் மூன்று தனிப்பண்புகளைக் கொண்டது. அப்பண்புகளாவன: (அ) தெளிவான நெறியைத் தேர்ந்தெடுத்து அதே பாதையில் நிலைத்திருக்கும் மனப்போக்கு. (ஆ) விரும்பிய குறிக்கோளை அடைவதற்காக மாற்றங்களைச் செய்து கொள்ளும் திறமை. (இ) தன்னையே திறனாய்வு செய்துகொள்ளும் சக்தி. நுண்ணறிவு பற்றிய பிளேயின் இக்கூற்று இன்றும் ஏற்படையதாக உள்ளது. ம.பெ.

பிளே, சைமன் நுண்ணறிவு அளவு கோல் என்பது ஓர் உளவியல் சோதனையாகும். பலவகையான தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கு உளவியல் சோதனைகள் மிகவும் முக்கிய கருவிகளாக இருந்து வருகின்றன. முதன் முதலில் சரியான உளவியல் சோதனை கி.பி. 1890-ஆம் ஆண்டில் பிரான்சு நாட்டில் ஆல்பிரெடு பிளே (Alfred Binet) என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது. பிளே பதினொரு இயற்கை உளச் சார்வுகளின் அளவுகளைத் திட்டமிட்டு அமைத்தார். உயர்ந்த மனச் செயல் முறைகளான புரிந்து கொள்ளும் திறமை (Comprehension), உருவங்களின் தொகுதி (Imagery), கருத்தை ஏற்கும் தன்மை (Suggestibility), பார்வை சார்ந்த இடத்தைத் தீர்மானித்தல் (Judgment of Visual Space) முதலியவை அவற்றில் அடங்கும். அத்துறையில் அவர் பலவாண்டுகள் ஈடுபட்டிருந்தார். அவருடைய புகழ் வெளிநாடுகளிலும் பரவிற்று. அது சமயம் பாரிசு நகரத்திலிருந்த பள்ளிக் கூடங்களில் பயின்ற குழந்தைகள் அவர்களுடைய பள்ளி வேலைகளில் மிகவும் பிற்போக்காக இருந்தனர். அது கல்வித்துறையிலிருந்தவர்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் கவலைதரும் நிகழ்ச்சியாக இருந்து வந்தது. அந்தச் சிக்கலை ஆராயும் பொருட்டு 1904-ஆம் ஆண்டில் பாரிசிலிருந்த கல்வி அமைச்சகம் ஆல்பிரடு பிளேயை அழைத்துக் கருத்துக் கேட்டது. தேர்தல் செய்வதில் ஒரு புறநிலையான வழியை வகுக்கும்படியும், குழந்தைகளிடையே பள்ளியில் தவறுகின்றவர்கள் யாரென்று காணும்படியும், மனவளத்தில் பின் தங்கியவர்கள் யாரென்று காணும்படியும், யாருக்குத் தனிப்பட்ட கவனம் தேவையாக இருக்கின்றது என்று கண்டறிந்து கூறும்படியும் கேட்டனர். அந்தச் சமயத்

திலும், ஆசிரியர்களின் தீர்ப்புகளும் குழந்தைகளின் நடத்தை, அவர்களின் மொழி, அவர்களின் பின்னணிச் சூழல் ஆகியவைகளுக்கேற்ப ஆசிரியர்களின் எதிர்வினைகளும் அசைந்தாடுவனவாக இருந்தன. எனவே ஏதேனும் ஒரு வழியில் அவர்கள் சோதிக்கப்படவேண்டும். அவ்விதமாக மனிதர்களின் ஒரு நடைமுறைச் சிக்கலுக்குத் துலங்குமுகத்தான் உளவியல் சோதனை தொடங்கப் பெற்றது. அந்த ஆண்டு முதற்கொண்டு நுண்ணறிவையும் மனிதரின் மற்ற குணப்பண்புகளையும் அளவிடுவதற்குப் பல சோதனைகள் உருவாக்கப்பட்டன.

பாரிசு நகரத்தின் பள்ளிக் கூடங்களில் மனவளத்தில் பின் தங்கிய குழந்தைகளை (Mentally retarded children) அடையாளம் காணும் பொருட்டு ஆல்பிரடு பிளே என்பவரால் உருவாக்கப்பட்ட சோதனை மிகவும் பயனுடையதாக இருந்தது. அச்செய்தி பல நாடுகளிலும் பரவிற்று. அமெரிக்கா நாட்டைச் சேர்ந்த இலாவிசுதெர்மன் (Lawis Terman) என்பவர், இசுடேன் போர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் (Stanford University) பிளே சோதனையின் அமெரிக்கப் பதிப்பு ஒன்றை 1916-இல் வெளியிட்டார். அது இசுடேன் போர்டு-பிளே பதிப்பு (Stanford-Binet Version) என்று பெயர் பெற்றது. பிறகு உருவாக்கப்பட்ட பல நுண்ணறிவுச் சோதனைகளுக்கு அது முன் மாதிரியாக அமைந்தது. அச்சோதனையுடன் தெர்மன், மெரில் (Terman and Merrill) என்பவர்களால் பல பதிப்புகள் கொண்டு வரப்பட்டன.

பிளே, தம் சோதனையை வயது மட்டங்களுக்கேற்ப உருவாக்கினார். அதனால் அதைத் தொடர்ந்து உருவாக்கப்பட்ட சோதனைகளெல்லாம் வயது அளவு கோல்களாகவே இருந்தன. ஒரு வயது மட்டத்திற்கு உருவாக்கப்பட்ட சோதனையைச் செய்யும் போது எந்தக் குழந்தைகள் அச்சோதனையை ஓரளவுக்குக் கடினமாகக் காண்கின்றனர் என்று காண்பதுதான் சோதனையின் நோக்கம். ஒரு வயதுக் குழந்தை அந்த வயதுக்கேற்ற சோதனையைத் தவறின்றிச் செய்யலாம். அவனே அவன் வயதுக்கு முத்தவர்களுக்கு உருவாக்கப்பட்ட சோதனையையும் தவறின்றிச் செய்யலாம். அவ்வாறு செய்தால் அவனுடைய நுண்ணறிவு சராசரிக்குச் சற்று உயர்வாக இருக்கின்றது என்று பொருள். ஆனால் ஒரு குழந்தை தன் வயதுக்கு உருவாக்கிய சோதனையை முழுநிறைவாகச் செய்யத் தவறலாம். மேலும், அவன் வயதுக்குக் கீழுள்ளவர்களுக்கு உருவாக்கிய சோதனையையும் செய்ய முடியாமல் தவறு செய்யலாம். அக்குழந்தையின் நுண்ணறிவு சராசரிக்குக் குறைவாக

இருக்கின்றது என்று பொருள். இந்த அடிப்படையைக் கொண்டுதான் நுண்ணறிவு ஈவு கணிக்கப்படுகின்றது. சராசரி நுண்ணறிவு 100 ஆக வைத்துக் கொண்டு 100க்குக் கீழ் நுண்ணறிவு மட்டமும், 100க்கு மேல் நுண்ணறிவு மட்டமும் எவ்வாறு அமைகின்றன என்று காண ஒரு விதிமுறை (Formula) வகுத்தனர். அந்த விதிமுறை:

$$\text{நுண்ணறிவு ஈவு (நு.ஈ)} = \frac{\text{உளவயது (உ.வ)}}{\text{காலவயது (கா.வ)}}$$

உளவயது, காலவயது, நுண்ணறிவு ஈவு ஆகிய மூன்று கூறுத்துச் சொற்கள் நுண்ணறிவை அளவிடுவதில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. நுண்ணறிவு ஈவுதான் ஒரு குழந்தையின் நுண்ணறிவுத் திறமையைக் காட்டும் கணக்கு. உளவயது நுண்ணறிவுச் சோதனையில் சிறுவன் பெற்ற கெலிப்பு எண்ணைக் குறிக்கின்றது. காலவயது அவனுடைய உண்மைபான வயது, ஆண்டு, மாதம் என்று கணக்கிடப்படுவது. நுண்ணறிவு ஈவு உளவயதிற்கும் காலவயதிற்குமுள்ள விகிதம். இந்த விகிதத்தில் வரக்கூடிய பின்னங்களை நீக்கும் பொருட்டு 100 ஆல் பெருக்கப்படுகின்றது.

சான்றாக, காலவயது 6 ஆகவும் காலவயது 9 ஆகவும் கொண்ட இரண்டு சிறுவர்களை எடுத்துக் கொண்டு விளக்கலாம். ஆறு வயதுச் சிறுவன் 6 வயது முதல் 9 வயது வரையிலுள்ள சோதனைகளைச் சரியாகச் செய்கின்றான். எனவே அவனுடைய மனவயது 9; ஒன்பது வயதுச் சிறுவன் 9 வயதுச் சோதனையை மட்டும் வெற்றிகரமாகச் செய்கின்றான்; அதற்கு மேல் அவனால் செய்ய முடியவில்லை. எனவே அவனுடைய மனவயது 9. ஒரு 10 வயதுச் சிறுவன் 9 வயதுச் சோதனையை மட்டும் வெற்றிகரமாகச் செய்கின்றான். அவன் தன் வயதுச் (10) சோதனையைச் சரியாகச் செய்யவில்லை. எனவே

அவனுடைய மனவயது 9 ஆகும். உண்மையான வயது 6,9,10 உள்ள மூன்று சிறுவர்கள் 9 வயதுக் கேற்ற சோதனையை வெற்றிகரமாகச் செய்கின்றனர். எனவே அவர்களுடைய மனவயது 9, அதை வைத்து அந்த மூன்று சிறுவர்களின் நுண்ணறிவு ஈவைக் கணிக்கலாம்.

$$6 \text{ வயதுச் சிறுவனின் நுண்ணறிவு ஈவு} = \frac{9}{6} \times 100 = 150$$

$$9 \text{ வயதுச் சிறுவனின் நுண்ணறிவு ஈவு} = \frac{9}{9} \times 100 = 100$$

$$10 \text{ வயதுச் சிறுவனின் நுண்ணறிவு ஈவு} = \frac{9}{10} \times 100 = 90$$

முதல் சிறுவன் மிகமிக அதிக நுண்ணறிவுடையவன். இரண்டாம் சிறுவன் சராசரியானவன், மூன்றாம் சிறுவன் நுண்ணறிவில் சராசரிக்குக் குறைந்தவன். இவன் உளத்திறமையில் சற்றுப்பின்தங்கியவனாக இருக்கிறான்.

எனவே, பிளே-சைமன் நுண்ணறிவு அளவு கோலும், (Binet-Simon Intelligence Scale) அதைத் தொடர்ந்து உருவாக்கப்பட்ட நுண்ணறிவுச் சோதனைகளும். பலகூழ்நிலைகளில் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்குப் பயன்பட்டு வருகின்றன. மு.இரா.

துணைநூல்:

Morgan, C.T., King, R.A. and Robinson, N.M., Introduction to Psychology, TATA-McGraw-Hill Publishing Company Ltd., New Delhi, 1979.

பி

இரு உதடுகளையும் அழுத்திப் பின் வாயைத் திறந்து இளித்துப்பின் தூக்கி ஒலித்தால் இவ்வொலி தோன்றும்.

பொருள்: ஓரெழுத்து ஒரு மொழியாகக் கொச்சை வழக்கில் மலம் என்ற கழிவுப் பொருளைக் குறிக்கும்.

உருவம்: கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு வரை இகர ஈகாரங்கட்கு உரிய வேறுபாடு தோன்ற எழுதப்பட்ட வடிவம் கிடைக்கவில்லை. பிறகு பகரம் சமமான இரு கோடுகளாக உருவானபின் வலப்புறம் இடப்பட்ட வளை கோட்டின் நுனியில் ஒரு சிறுசுழி பெரும்பாலான பல்லவர், பழைய சோழர் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றது.

பி என்னும் எழுத்தின் வளர்ச்சியை ஒட்டியே இந்த எழுத்திலும் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. ஈகாரச் சுழி ஒரு சமயம் வளைகோட்டின் இடப்புறமும் ஒரு சமயம் வலப்புறமும் இடப்பட்டது. இது கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் சோழர் கல்வெட்டில் காணப்படுகிறது. ஆனால் இது கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு வரை வழங்கிவந்தது. இக்குறி கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் வலப்புறத்திலிருந்து எழுதப்பட்டது.

வட்டெழுத்திலும் தமிழ் எழுத்தில் தோன்றியவாறே சுழி இணைக்கப்பட்டது. கே.ஜி.கி

பீக்கிங்கு: இது சீனாவின் தலைநகரம் ஆகும். இது சீனாவின் வடக்குச்சமவெளிப்பள்ளத்தாக்குகளில் அமைந்த தலையாய மாகாணமுமாகும். இப்பொழுது இந்நகரம் பெய்சிங்கு (Beijing) என்று வழங்கப்படுகிறது. இந்நகரம் கோமின்டாங்கு ஆட்சிக்காலத்தில் பேப்பிங்கு என்று சொல்லப்பட்டது. இந்நகரம் கி.மு. 920-ஆம் ஆண்டு குப்ளாய்கான் என்பவரால் நிருமாணிக்கப்பட்டு என்சிங்கு என்னும் பெயருடையதாக விளங்கியது. அமெரிக்கர்கள் இந்நகரத்தில் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தைத் தோற்றுவித்தனர். இப்பகுதியில் தெயின்சுட்டின் (Tunstien), மூன்று மிலியன் மக்களைக் கொண்ட ஒரு சிறப்பான துறைமுகமாக விளங்குகிறது. மேலும் இப்பகுதியிலுள்ள குறிப்பிடத்தக்க நகரங்கள் சினன், கெய்பெங்கீ போட்டிங்கு ஆகியவை ஆகும். இது ஒபே மாகாணத்தின் சிறந்த நகராட்சியாகும். இதன் மக்கள்தொகை 80,00,000 ஆகும். பீக்கிங்கு (Peking) சீனாவின் அரசியல், பொருளாதார நிலையின் அடித்தளமாக விளங்குவது; தொழில்

போக்குவரத்து முதலியவற்றில் முதலிடம் வகிப்பது; உலக விமானப்போக்குவரத்தைக் கொண்டு சீன ஏகாதிபத்தியத்தின் சிறந்த தலைநகரமாக விளங்குவது. சிங்கு, மிங்கு ஆகிய வமிசத்தார்களின்கட்டடக்கலை இந்நகரத்தில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இங்குப் பல பல்கலைக்கழகங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. பலதரப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழ்கின்றனர். இந்நகரத்து மக்கள் தங்களைக் கான் வமிசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறிக் கொள்வர். மற்றும் இங்கு மஞ்சு, மங்கோலியர், முசுலிம் ஆகிய இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் வாழ்கின்றனர். இப்பகுதி பெரும் மலைகளையும் குன்றுகளையும் கொண்டதாக விளங்குகிறது. சமவெளிகளும் பள்ளத்தாக்குகளும் குறைந்த அளவே காணப்படுகின்றன. மொத்த நிலப்பகுதியில் 15 விழுக்காட்டிற்கும் குறைந்த அளவே வேளாண்மை நடைபெறுகிறது.

இந்நகரத்தின் உயரமான மலைகள் தென்பகுதியிலிருந்து வீசும் பருவக்காற்றுகளைத் தடுத்து இப்

பகுதியை வறண்டபகுதியாகச் செய்துவிடுகின்றன. இந் நகரத்தில் பாயும் முக்கியமான ஆறு அவாங்கோ அல்லது மஞ்சள் ஆறு ஆகும். அவ்வாறு பெருமளவில் வண்டல் மண் படிவை ஏற்படுத்தி இந்நகரத்தை வளமை அடையச் செய்துள்ளது. அவ்வாற்றின் குறுக்கே உயர்ந்த அணைக்கட்டுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. அவ்வாற்றில் கி.பி.1889-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கின் காரணமாக ஏறக்குறைய இரண்டு மில்லியன் சீன மக்கள் இறந்துபோயினர். அதன் ஆழம் குறைந்து காணப்படுவதால் போக்குவரத்தில் அது முக்கியத்துவம் பெறுவதில்லை. பென்கோ, வேய்கோ ஆகிய ஆறுகள் மஞ்சள் ஆற்றின் துணை ஆறுகளாகும். இப்பகுதியில் நெல், கோதுமை, பார்லி பிற தானியங்கள் ஆகியவை பயிரிடப்படுகின்றன. பீக்கிங்கு நகரம் சீனாவின் வடபகுதியில் அமைந்துள்ளது. இப்பகுதியில்தான், சீனாவின் தொன்மை வாய்ந்த சீன நாகரிகமும், பண்பாடும் தோன்றின என்பது கருதப்படுகிறது. எனவே, இப்பகுதி மக்கள் தென் சீனாவில் உள்ள மக்களை விடத் தாங்கள் உயர்ந்தவர்கள் எனக் கருதிக்கொள்வர். இப்பகுதியில் மிகவும் குறைவான துறைமுகங்களே உள்ளன. இங்குள்ள தெயின்சுட்டின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நகரமாகும்.

இப்பகுதியில் இயற்கையாகக் கிடைக்கும் கனிவளங்கள் இந்நகரத்தின் பொருளாதாரத்தை மேம்பாடு அடையச் செய்கின்றன. இங்குக் கிடைக்கும் இன்றியமையாத தாதுப் பொருள்கள் நிலக்கரி, இரும்பு, பாண்டாண்டெய், தகரம், தங்கடன், ஆண்டிமணி, செம்பு போன்றவையாகும். அங்கிருந்து நிலக்கரி பல நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. இந்நகரத்தைப் பல வமிசங்கள் ஆண்டு வந்திருக்கின்றன. அவை சாங்கு, சோவு, சின், கான், தாங், சுங்கு, மிங்கு ஆகியவையாகும். இந்நகரத்து மக்கள் தாவோயிசத்தையும், கன்பூசியசு மதக் கோட்பாடுகளையும் பின்பற்றினர். புத்தம், கிறித்தவம், சமணம் ஆகிய மதங்கள் இங்குள்ள மக்களால் பின்பற்றப்படுகின்றன.

அரசியல் துறையில் சென்சார்சு, அரசனுக்குப் பெரும் உதவிகள் செய்தார். தலைநகரங்கள் மற்றும் முக்கியமான நகரங்களிலுள்ள அதிகாரிகளின் நடவடிக்கைகளைக் கவனிப்பது அவருடைய தலையாய பணி ஆகும். பீக்கிங்குத் தலைநகரத்தில் மட்டும் இருபத்து நான்கு சென்சார்சுகள் இருந்தனரென வரலாற்றுச் சான்றுகூறுகிறது. குடும்ப வாழ்க்கையில் முதியோர்களுக்கு முதலிடம் தரப்பட்டது. அவர்கள் சொற்படி குடும்பம் நடைபெற்றது. மூதாதையர்களை வழிபாடு செய்தனர். பல பெண்களை மணந்துகொள்ளும் பழக்கமிருந்தது. வேளாண்மை அவர்களுடைய முக்கிய தொழில்

லாக இருந்தது. அங்குள்ள பெருங் கால்வாய் (Grand Canal) பீக்கிங்கு மாநகரத்தையும் ஆங்சோவு நகரத்தையும் இணைத்து வடக்கு, தெற்குப் போக்குவரத்திற்குப் பெரிதும் பயன்படுகிறது.

உருசியா கி.பி.1856-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு புட்யாடின் குழுவைப் பீக்கிங்கிற்கு அனுப்பி அபின்போரினால் இங்கிலாந்தும், பிரான்சும் அடைந்த வாணிகம் தொடர்புடைய சலுகைகளைத் தங்களுக்கும் அளிக்க வேண்டும் எனப் பீக்கிங்கு அரசைக் கேட்டுக் கொண்டது. மீண்டும் கி.பி. 1859-இல் உருசிய நாட்டு இராணுவத்தளபதி பீக்கிங்கு நகரத்தை அடைந்து தெயின்சுட்டின் ஒப்பந்தப்படி சில சலுகைகளை வேண்டினார். சீனா மறுத்துவிட்டதால் கி.பி. 1860-ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தும் பிரான்சும் சேர்ந்துகொண்டு சீனாவின் எதிர்ப்பை முறியடித்துப் பீக்கிங்கு நகரை வளைத்துக் கொண்டன. அதனால் விளைந்த போரில் மஞ்சு வமிசம் முற்றிலும் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கியது. சீன அரசர் நாட்டைவிட்டே துரத்தப்பட்டார். அரசரின் தம்பி இளவரசர் சூங்கு, வெற்றி பெற்றவர்களுடன் பீக்கிங்கு நகரத்தில் கூடி உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்.

பீக்கிங்கு நகரம் கி.பி. 1860-ஆம் ஆண்டு பாலை வனமாகக் காட்சியளித்தது. அதே ஆண்டு பீக்கிங்கு மாநாடு நடைபெற்றது. அம்மாநாட்டில் நேச நாடுகள் அனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு கி.பி. 1858-ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட ஒப்பந்தங்களின் சலுகைகளைத் திரும்பப் பெற முனைந்தன. பீக்கிங்கில் கி.பி. 1860-இல் சில குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. புரட்சியாளர்களின் பலம் பெருகியது; அந்நியர்களின் ஆக்கிரமிப்பு ஏற்பட்டு அவர்களுடைய ஏகாதிபத்தியமும், சீனாவில் வளர்ச்சி அடைந்தது.

சப்பானின் ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கையினால் சீனாவிற்கும் சப்பானுக்கும் இடையே கி.பி. 1894-ஆம் ஆண்டு போர் ஏற்பட்டது. போரில் சீனா தோல்வியடைய, கி.பி. 1896-ஆம் ஆண்டு பீக்கிங்கு நகரத்தில் இரண்டு நாடுகளுக்குமிடையே ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதுவே பீக்கிங்கு ஒப்பந்தம் எனப்பட்டது. அவ்வொப்பந்தத்தின்படி சப்பான் சீனாவிடமிருந்து வாணிகத் துறையில் பல சலுகைகளைப் பெற்றது. சப்பான் நாட்டு வெளி விவகார அமைச்சர் 1905-ஆம் ஆண்டு, திசம்பர்த் திங்கள் ஐந்தாம் நாள் சீனத் தலைமை அமைச்சர் யுவான் சி கேயைச் (Yuan-shi-Kai) சந்தித்துப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். அப்பேச்சுவார்த்தையின்படி இத்தாலிய ஐக்கியம் முற்றுப் பெற அப்போர் உதவியது. உருசியாவும் கருங்கடல் பகுதியைப் பெற்றது. சுருங்கக்கூறின் பிரான்சு - பிரசியப் போரினால் ஐரோப்பாவின் வல்லமைச் சம

நிலை செருமனிக்குச் சாதகமாக மாறியது. முதல் உலகப்போர் வரை செருமனி முதன்மை பெற்ற நாடாக விளங்க இப்போர் வழிவகுத்தது எனலாம். கோ.தி.நா.

பீக்கிங்கு மனிதன்: இக்கால மனிதனின் மூதாதையர்கள் உலகின் பல பகுதிகளில் பல்வேறு நிலைகளில் தோன்றிப் படிமலர்ச்சி (Evolution) அடைந்து வந்துள்ளனர். அப்படிமலர்ச்சி நிலைகளைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு அந்தந்தப் பகுதிகளில் வாழ்ந்து மடிந்த மக்களின் புதைபடிவங்கள் (Fossils) உதவுகின்றன. புதைபடிவங்கள் மூலம் அக்கால மக்கள் வாழிடம், சுற்றுச்சூழல், உணவு முறை, உடலமைப்பு, உடற்கூற்றியல் (Anatomy) போன்ற பல கூறுகளை மதிப்பிட முடியும். அவற்றைக் கொண்டு மனித இனத்தின் படிமலர்ச்சியையும் அறுதியிட முடியும்.

பீக்கிங்கு மனிதன் (Peking man) எனக் கூறப்படும் புதைபடிவம் சீனாவில் சௌகவுத்தியன் (Choukoutien) என்னும் நகரில் கண்டெடுக்கப்பட்டது. அவ்விடம் பீக்கிங்கு நகருக்கு 48 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்திருந்ததால் அங்குக் கண்டெடுக்கப்பட்ட புதைபடிவத்திற்குப் பீக்கிங்கு மனிதன் என்று பெயர் வைக்கப்பட்டது.

இம் மனிதனின் புதைபடிவங்கள் புத்துயிரூழியின் ஈற்றயற் பகுதிசார்ந்த (Pleistocene Period) காலத்தவை எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளன. இப் புதைபடிவங்களின் பல பகுதிகள் சிதைவின்றிக் கிடைத்தன. சீன மருத்துவக் கல்லூரியில் பணிபுரிந்த தேவிட்சன் பிளாக்கு (Davidson Black) என்பவர் புதைபடிவங்களின் பற்கள் மனிதப் பற்களைப் பெரிதும் ஒத்துள்ளன என்பதை முடிவு செய்தார். இருப்பினும் இம் மண்டையோடு முற்காலத்தில் வாழ்ந்த பருத்த மனித வகையில் ஒன்றாகும் (Sinanthropus pekinesis) என மதிப்பிட்டார். அவருக்குப் பின்னர் ஆய்வு செய்த அறிஞர்கள் மேலும் பல புதைபடிவங்களின் எலும்புகளைக் கண்டெடுத்தனர். பீக்கிங்கு மனிதர்கள் நேராக நிமிர்ந்து நடக்கும் மனிதனின் (Homo erectus) ஒரு பிரிவே என்றும், அவ்வகை இனத்தின் மூலங்களைக் காட்டும் மண்டையோடுகள் ஏற்கனவே சாவாத் (Java) தீவில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன என்றும் அவர்கள் முடிவு செய்தனர்.

பீக்கிங்கு மனிதனின் முதல் புதைபடிவத்தைப் பற்றி ஆய்வு செய்த உடனேயே பிளாக்கு இறந்து விட்டார். அதன் பின்னர் பிரான்சு வீய்டன்ரிச்சு (Franz Weidenreich) என்னும் யூத அறிஞர் சீனாவில் தங்கித் தொடர்ச்சியாக ஆய்வுகள் செய்தார். கீழ்த்தாடை எலும்புகள், நீண்ட உடல் எலும்புகள், மண்டையோடுகள் எனப் பல எலும்புகளையும்

பீக்கிங்கு மனித மண்டையோடு

பிற எச்சங்களையும் தொகுத்தார். அவரதம் ஆய்வுகள் சிறுசிறு நூல்களாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பினும், சப்பானுக்கும் (Japan) அமெரிக்காவிடும் 1930களில் நடைபெற்ற போரில் பீக்கிங்கு மனிதனைப் பற்றிச் சேகரித்த புதைபடிவங்கள் பெரும் பான்மையாக அழிந்து போயின.

வீய்டன்ரிச்சின் ஆய்வுப்படி பீக்கிங்கு மனிதனின் மண்டை ஒரு முழுமையான மனித மண்டையின் உருவத்தைப் பெற்றுள்ளது. இதன் கொள்ளளவு 0.9 முதல் 1.3 இலிட்டர் வரை இருந்தது. இது சாவாத் தீவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட மனிதனையும் ஒத்துக் காணப்படுகிறது. குறிப்பாக அடிமண்டை அகன்றும் மேல் மண்டை ஓரளவு சாய்ந்தும் காணப்படுகின்றன. இக்கால மனிதனின் மேல் மண்டையின் பின்புறம் மிகச் சாய்வாக இல்லாமல் ஓரளவு வட்ட வடிவிலோ தட்டையாகவோ இருக்கும். அதனோடுமுகம் முன்பக்கம் நீண்டும், மூக்கு அகன்றும், பற்கள் பெரிதாகவும், கீழ்த்தாடை பெரிதாகவும், மோவாய் (Chin) மிகச் சிறியதாகவும் இருந்தன.

பீக்கிங்கு மனிதனின் பல உடற் கூறுகள் இக்கால மங்கோலிய இனக்கூறுகளை ஒத்துள்ளன. இன்றைய சீன மக்களையும் இக்கூறுகள் ஒத்துள்ளன. ஆனால், பீக்கிங்கு மனிதனின் கீழ்த்தாடை பெரிதாக உள்ளதால் இது எசுகிமோவினரையும் (Eskimos), ஒருசில ஐரோப்பிய வகையினரையும் ஒத்துக் காணப்படுகிறது. பின் கடைவாய்ப் பற்களின்

குழி மிகப் பெரிதாக உள்ளது. இப்பண்பு மனிதனின் மூதாதையர்களுக்கு முந்தைய வாலில்லாக் குரங்குகளின் பண்புகளிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது. ஆனால், இக்கூறு நியாண்டர்தால் மனிதனின் கூறுகளோடு ஒத்துள்ளது. சில மங்கோலிய இனத்தவர்கள் இப்பண்பு இன்றும் உள்ளது. இருப்பினும், சிறிய மண்டையோடு, தாழ்வான, தட்டையான முன் நெற்றி, பெரிய தாடைகள் போன்ற கூறுகள் மூலம் மங்கோலியக் கூறுகளைக் கொண்ட முற்கால இனத்தின் பேராளராகப் பீக்கிங்கு மனிதன் உள்ளான் என மதிப்பிடப்படுகிறது. அதனோடு, இது நிமிர்ந்து நடக்கும் மனித வகையைச் (Homo erectus) சேர்ந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பீக்கிங்கு மனிதனின் புதைபடிவங்கள் போரில் அழிந்து போனாலும் அதிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட நிழற்படங்கள், மாவினால் செய்யப்பட்ட மாதிரிகள் போன்றவையும் பிற்கால அகழாய்வுகளிலிருந்து பெறப்பட்ட எலும்புகளும் இவ்வகை ஆதிமனிதனைப் பற்றி அறியப் பெரிதும் உதவியாக உள்ளன. சீன அரசு மேலும் பல புதைபடிவங்களைக் கண்டுபிடிக்க உதவி வருகிறது.

பீகார்: இந்தியாவில் உள்ள மாநிலங்களில் ஒன்று பீகார். இம்மாநிலம் பல வரலாற்றுச் சின்னங்களையும், கனிமப் பொருட்களையும், இயற்கை வளங்களையும் உடையதாக உள்ளது. இம்மாநிலத்தின் கிழக்கே, மேற்கு வங்கமும், தெற்கே ஓரிசாவும், தென்மேற்கே மத்திய பிரதேசமும், வடமேற்கே உத்திரப்பிரதேசமும், வடக்கே நேப்பாளமும் அமைந்துள்ளன. இதன் தலைநகரம் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க பாட்னா நகரமாகும். இம்மாநிலத்தின் பரப்பளவு

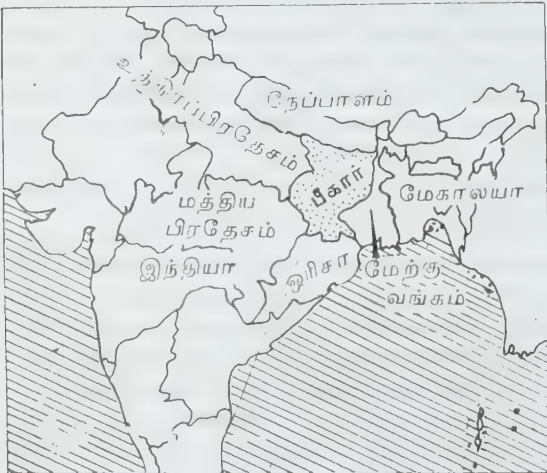
1,73,876 ச.கி.மீ. ஆகும் 1980 - ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி 563,53,369 மக்கள் இம் மாநிலத்தில் வாழ்கிறார்கள். இம்மாநில மக்களின் மொழி இந்தி, பிகாரியாகும்.

இம்மாநிலத்தில் தேவையான அளவு மைக்கா, உலர்நிலை இரும்புக்கனிமம், நிலக்கரி, 'பாக்சைட்டு' 'குரோமைட்டு' (Chromite), 'கையனைட்டு' (Kyanite) ஆகியவை உள்ளன. இக்கனிமங்களைப் பயன்படுத்தி, அணைகளும், நீர்மின் உற்பத்தி நிலையங்களும், இங்கு உள்ள தாமோதர் சமவெளியில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பீகாரின் தலைநகரான பாட்னா பண்டைக் காலத்தில் பாடலிபுத்திரம் எனக்கூறப்பட்டது. பாடலிபுத்திரம் கி.மு. 500 முதல் கி.பி. 50 வரை உலகில் இருந்த பெரிய நகரங்களுள் ஒன்றாகத் திகழ்ந்தது. இங்கு மௌரியர்களின் ஆட்சியும், குப்தர்களின் ஆட்சியும் நடைபெற்றது. இங்கு கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் முகம்மதியர்களின் ஆதிக்கம் தொடங்கியது. அதன்பின்னர், ஆங்கிலேயர்களின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டது.

பல வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க இடங்களும், பௌத்த சமண, மற்றும் பிறமதங்களின் வழிபாட்டுத் தலங்களும் இங்குள்ளன. குறிப்பாகப் பார்சுவநாதர் (Parsuvanath) என்னும் சமண தீர்த்தங்களின் ஆலயம், பாரசநாத்துஎன்னும் இடத்தில் உள்ளது. புனித தலமான புத்தகயாவும் (Buddh-Gaya) அதன் வடக்கே கயா என்னுமிடத்தில் விட்டுணுபாதா கோயிலும் உள்ளன. இதன் வடகிழக்கே வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க பண்டைய பல்கலைக்கழகமான நாளந்தாப் பல்கலைக்கழகமும், இராசகிருகமும் அமைந்திருந்தன.

இந்தியாவில் சூர் வமிசத்தை நிறுவிய செர்சாவின் (கி.பி. 1540-1545) அழகான கல்லறைக் கட்டடம் இங்குச் சசாராம் (Sasaram) என்னுமிடத்தில் உள்ளது. சீக்கியர்களின் பத்தாம் குருவான குரு கோவிந்தசிங்குகி.பி. 1600 - இல் அங்குப் பிறந்தார். அவ்விடம் சீக்கியர்களின் புனித இடமாகவும் திகழ்கிறது. அவர் பிறந்த இடத்தில் ஒரு சீக்கியர் கோயில் உள்ளது.

பீகாரின் தலைநகரான பாட்னா, கங்கை ஆற்றின் கரையில் 13கி.மீ. தொலைவிற்கு விரிந்துள்ளது. அங்கு கி.பி. 1770 - ஆம் ஆண்டு வாரன் ஏசுடிங்ஸ் காலத்தில், படைத்தலைவர் கார்சுடின் (Garstin) நிறுவிய 27.45.மீ. உயரமுள்ள தானியக் களஞ்சியம் உள்ளது. அங்கு அரசு பல இடங்களில், பொருள்காட்சியகங்களை நிறுவியுள்ளது. அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை. 1) பாட்னா, 2) நாளந்தா, 3) வைசாலி, 4) புத்தகயா முதலிய இடங்களில் அமைந்தவையாகும்.

பீகார்

இம்மாநிலத்தில் பல இயற்கை வனப்புடைய இடங்கள் உள்ளன. தாமோதர் பள்ளத்தாக்கின் எதிர்ப்பக்கம் அசாரிபாக்கு(Hazari Bagh) என்னுமிடம் குன்றுகளின் மத்தியில் அமைந்துள்ளது. அது மிக அழகான இடமாக உள்ளது. அங்குள்ள காடுகளில் பல உயிரினங்கள் வாழ்கின்றன. இராஞ்சியில் உள்ள நேதெராகாட்டு (Neterahat) என்னுமிடம் இயற்கை வனப்பு உடையதாக விளங்குகிறது.இங்குப் புலிகளின் பயமும் நிலவுகிறது.இராஞ்சியில் பல நீர்வீழ்ச்சிகளும் உள்ளன. குன்று (Hundru) என்னும் நீர்வீழ்ச்சி இராஞ்சியிலிருந்து வடகிழக்கே 43 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. அது உலகிலேயே மிக உயரமான நீர்வீழ்ச்சிகளுள் ஒன்றாகும். அங்குப் பாயும் சுபர் நரேகா (Subarnarekha) ஆறும் குறிப்பிடத்தக்கது. அங்குள்ள மற்ற முக்கியமான நீர்வீழ்ச்சிகள் சோனா (Jonha), தாசோம் (Dasom) ஆகும்.

இத்தகைய வரலாற்றுச் சிறப்பும், இயற்கை வனப்பும் மிக்க பீகார் மாநிலம்,இந்தியாவின் கனிமப் பொருள்களின் மொத்த உற்பத்தியில் 40விழுக்காடு உற்பத்தி செய்கிறது. இரும்புக் கனிம உற்பத்தியில் முதன்மையான மாநிலமாக உள்ளது. 'டாடா' இரும்பு எஃகுத் தொழிற்சாலையும், 'டாடா' தொழில்நுட்ப இரயில் எந்திரத் தொழிற்சாலையும், சாம்செட்பூரில் உள்ளன. சாம்செட்பூர் இந்தியாவின் பிட்சுபர்க் (Pittsburg) எனப்படும். அதைத்தான் எஃகு நகரம் என்று கூறுவர். அங்குள்ள சிந்திரி என்னுமிடத்தில் வேதிம உர ஆலையும், இராஞ்சியில் கனரகத் தொழிற்சாலையும், போக்காராவில் (Bokharo) எஃகு உற்பத்தி ஆலையும், பரௌனி (Barauni) எண்ணெய்ச் சுத்திகரிப்பு ஆலையும்,முரியில் (Muri) அலுமினியம் தொழிற்சாலையும், கோமியாவில் (Gomia)வெடிமருந்துத் தொழிற்சாலையும், தால் மியாவில் காகிதத் தொழிற்சாலையும், காட்சில்கா (Ghatsilca) என்னுமிடத்தில் இந்துத்தானம் செம்பு இணைக்கழகமும், தான்பாத்துப்(Dhanbad) பகுதியில் துத்தநாகம் உற்பத்தியும், இராஞ்சியில் கடற் போக்குவரத்துத் துணைக் கருவிகள் (Marine Diesel Engineering) உற்பத்தியும், எஃகினாலான நுண்ணிய உருள் குண்டுகள், உலோகக் கயிறுகள் செய்யும் தொழிற்சாலையும் அமைந்துள்ளன.பாகல்பூரில் பட்டு ஆலையும், பாத்வாவில் (Fatwa) பேருந்துத் தொழிற்சாலையும் உள்ளன. பிக்ராம்கஞ்சில் (Bikramganj) புதிய அரிசி உலை ஆலையும் உள்ளது. இவையாவும் அரசு நடத்தும் தொழிற்சாலைகள் ஆகும். மேலும் 29 சருக்கரை உற்பத்தி ஆலைகளும், 7 சிமெண்டு உற்பத்தி ஆலைகளும், 3 சணல் உற்பத்தி ஆலைகளும் உள்ளன. ஏறத்தாழ 18,918 சிறு தொழிற் கூடங்கள் உள்ளன.

பீகாரில் பட்டு உற்பத்தியும் சிறப்பாக உள்ளது. இத் தொழிலில் ஓர் இலட்சம் பேர் பணிபுரிகிறார்கள். கைவினைப் பொருள்களின் உற்பத்தி குடிசைத் தொழிலாக உள்ளது. தொழிற்சாலைகளை விரிவாக்கும் பணியை ஆறு தலைமையகங்கள் மேற்கொண்டு உள்ளன. அவை ஆதித்தியாபூர் (Adityapur), பொக்காரோ (Bokaro) தர்பாங்கா(Darbhangha), பாட்னா (Patna), இராஞ்சி (Ranchi) முசாபர்பூர் ஆகிய இடங்களிலிருந்து இயங்குகின்றன. மேலும் இம் மாநிலத்தில் 20 தொழிற்பேட்டைகள் உள்ளன, தொழில் துறையை முன்னேற்ற மாநில அரசும் மத்திய அரசும் பல நிறுவனங்களும் ஈடுபட்டுள்ளன.

பீகாரில் வேளாண்மைத்துறையும், நீர்ப்பாசனவசதிகளும் இங்குப் பாயும் ஆறுகளினால் சிறந்து உள்ளன. அரசு பெரும்பாசனத்திட்டங்களைகோசி(Kosi),காண்டாக்கு (Gandak), சோனா(Sona), படுவா (Baduva), சன்தன், வடக்குக் கோயல், பாசீமதி முதலிய நதி தீரங்களில் நிறைவேற்றியுள்ளன. மேலும்பல நடுத்தர பாசனத் திட்டங்களும், வெள்ளத் தடுப்புத் திட்டங்களும் உள்ளன. அப்பாசன வசதிகளால் பீகாரில் 26 விழுக்காடு நிலம் பயன் அடைகின்றது. உணவு தானிய உற்பத்தி 101 இலட்சம் கண்டுகளாக உள்ளது. நெல், கோதுமை, மக்காச்சோளம், தினை, பருப்பு வகைகள், கரும்பு, எண்ணெய் வித்துக்கள், தேயிலை, சணல் முதலியன இங்கு விளையும் வேளாண்மைப் பொருள்களாகும். இங்குள்ள காடுகளிலிருந்து தேக்கு, கோந்து, பிசின் இலைகள் முதலியன கிடைக்கின்றன. பீகாரின் பரப்பளவில் 17 விழுக்காடு காடுகள் உள்ளன. இங்கு உள்ள தாமோதர் சமவெளித் திட்டத்தின் கீழ், பீகார் மாநிலமும் மேற்கு வங்க மாநிலமும் பயன் பெறுகின்றன. இவ்விரு மாநிலங்களும் மின்சாரத்தைப் பகிர்ந்துகொள்கின்றன. இம்மாநிலத்தின் தொழில், வேளாண்மை வளத்தையும் பொருளாதார வளத்தையும் விரிவுபடுத்தத் தேவையான பல மின் உற்பத்தித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. அனல் மின் உற்பத்தி நிலையம் பரௌனி (Barauni) என்னுமிடத்திலும், நீர்மின் உற்பத்தி நிலையம் கோசியிலும் மாநில அரசின் கீழ் இயங்குகின்றன. போக்காரோவிலும் (Bokaro) சந்திரபுராவினிலுமுள்ள அனல் மின் நிலையங்களும் மைதான் பன்சந்து (Panchant) ஆகிய மின் உற்பத்தி நிலையங்களும் தாமோதர் சமவெளி வாரியத்தின் பாதுகாப்பில் உள்ளன. அத்தகைய மின் உற்பத்தியால் பீகாரில் 1979-ஆம் ஆண்டு வரை 18,703 சிற்றூர்களுக்கு மின்வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இம்மாநிலத்தில் 1,43,615 பாசன வசதி இயந்திரங்கள் உள்ளன.

இம்மாநிலமும் இந்திய அரசியல் சட்டப்படி ஆளுநர், முதல்வர், அமைச்சரவை, சட்டசபை, நீதிமன்

றம் முதலிய நிருவாக அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. இம்மாநிலத்தில் இருந்து 54 உறுப்பினர்கள் மக்கள் அவைக்கும், 22 உறுப்பினர்கள் மாநிலஅவைக்கும், தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இம்மாநிலம் 31 மாவட்டங்களைக் கொண்டுள்ளது. பு.எ.மோ.

துணை நூல்கள்:

India, A Reference Manual - 1980, Government of India, Sep. 1980.

Fodors, India and Nepal - 1980 David Makay Company, I.N.C, New York., 1980.

பீகார்ப் பல்கலைக்கழகம், இந்தியா விடுதலை பெற்றபின் 1952-இல் தொடங்கப்பெற்றது. மாநிலத்திலிருந்த அனைத்துக் கல்வி நிறுவனங்களும் இத்துடன் இணைந்திருந்தன. ஆனால், அடுத்த 8 ஆண்டுகளில் இப்பல்கலைக் கழகம் மிகவும் பெரியதாக இருப்பதாக உணர்ந்து பீகார், இராஞ்சி, பகல்பூர் என மூன்று பல்கலைக் கழகங்களாக. இதனைப் பிரித்தனர். முசாப்பூர் என்ற நகரம் பீகார்ப்பல்கலைக் கழகத்திற்கு இருப்பிடமாயிற்று. இம்மூன்று பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் தொடக்கமாக இருந்தது பழைய பாட்னாப்பல்கலைக் கழகமே. இப்பொழுதுபாட்னா மாநகராட்சிக்குள் இருக்கும் கல்லூரிகள் மட்டும் இதனுள் அடங்கும். இதற்கான வடக்கு எல்லை கங்கையாகவும், தெற்கு எல்லை இருப்புப் பாதையாகவும் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

பீகார்ப் பல்கலைக் கழகத்தின் எல்லை நான்கு மாவட்டங்களோடு மட்டும் தான் எனினும் பழங்கால வடமொழி, பிராகிருத மொழி நிறுவனங்களும், சமண சமய ஆராய்ச்சி மையங்களும் இதனுள் அடங்குவனவாகும். இக்கால அமைப்புப்படி மைய நூல்நிலையமும் இருக்கின்றது. இங்கு 'முடி' நூல்கள் கூட சுருள்பட வடிவில் கிடைக்க வசதி இருக்கின்றது.

ஏறக்குறைய எல்லா வகையான பாடங்களுக்கான மேற்படிப்பு வசதிகளுடன் கல்லூரிக்குச் செல்லாது தனிப்பட்டோர் தேர்வுகள் எழுத நிறைய வாய்ப்புகள் உள்ளன. அதோடு பெண் கல்வி வளர்வதற்கெனப் பெண்களுக்குத் தனிச் சலுகைகள் தரப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியர்களும், அரசு அலுவலகங்களில் பண்புரியும் எவரும் தனிப்பயிற்சி நிறுவனங்களில் சேர்ந்து தேர்வு எழுதலாம். பெண்களுக்கு இது கூடக் கட்டாயமன்று. மற்றுமொரு சிறப்பும் இருக்கின்றது. இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில், சோதனைக் கூடங்களிலும், ஆராய்ச்சிக்கூடங்களிலும் உதவியாளர்களாக இருப்பவர்கள்கூட இளங்கலை, முதுகலைப்பட்டங்களைப் பெற வாய்ப்பிருக்கிறது. இத்தகை

யோர் 3 ஆண்டுகள் அக்கூடங்களில் ஏதேனுமொன்றில் பணி செய்திருந்தால் போதுமானது. பல துறைகளுக்குத் தலைவர்களாக இருக்கும் பேராசிரியர்கள் முனைவர் பட்டத்தைப் பெற்றவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

மருத்துவம், பொறியியல், கல்வியியல், மொழியியல், சட்டம், இசை, அறிவியல், கலை போன்ற 20 துறைகள், வேறு பல்கலைக்கழகங்களைப் போலவே, உள்ளன. எனினும், தொழில் உயர் நுட்பக் கல்விக் கான வாய்ப்புகள் குறைவாகவே உள்ளன. நூறுக்குச் சற்றுக் குறைவான அளவு கல்லூரிகள் உள்ளன. இவை பெரும்பாலும் கலைக்கல்லூரிகளாகவே உள்ளன. சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கும், கனிவளத்திற்கும் ஏற்ற புதிய பாடத்திட்டங்கள் வகுக்க முயற்சி நடந்து வருகின்றது. ம.பெ.

பீகாரி: இது இந்தோ - ஆரிய மொழிகளுள் கிழக்குப் பிரிவைச் சேர்ந்த ஒரு மொழி. இம்மொழியை 400,00,000 மக்கள் பேசுகின்றனர். இது இந்தியாவில் பீகார் மாநிலத்தில் வழங்கப்படுகிறது. பீகாரி என்னும் சொல் பீகாரில் வழங்கும் மொழி எனப் பொருள் படும். மேற்கில் ஆக்ரா, பனாரசு வரை உள்ள பகுதிகளிலும், தெற்கில் சோட்டா, நாக்கூர் வரையிலும் இம்மொழி பேசும் மக்கள் வாழ்கின்றனர். நேபாளத்தில் தராய்ப் பகுதியிலும் இம்மொழி பேசும் மக்கள் உள்ளனர்.

பீகாரி மூன்று முக்கிய கிளைமொழிகளைக் கொண்டுள்ளது. இம் மூன்றையும் கிழக்கு, மேற்கு என இரு பிரிவுகளாகக் கொள்ளலாம். கிழக்குப் பிரிவில் மைதிலி அல்லது திர்குதியா, மககி ஆகிய இரு கிளைமொழிகள் அடங்கும். மககி பழைய மாகதி பிராகிருத மொழியின் இக்கால வடிவமாகக் கருதப்படுகிறது. அது மைதிலி கிளை மொழியுடன் மிக நெருங்கிய தொடர்புடையது. மைதிலி கல்வித் துறையில் வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்ற பழைமையான நகரமான மிதிலை அல்லது திர்குத்தில் வழங்கும் கிளைமொழி. இக்கிளை மொழி எண்ணற்ற பழைய மொழிக் கூறுகளைப் பாதுகாத்து வைத்துள்ளது. மைதிலிக் கிளைமொழி இலக்கணத்தின் சில பகுதிகள் மிக மிகச் சிக்கலானவை. மேற்குப் பிரிவில் போசுபுரி கிளைமொழி அடங்கும். இக்கிளைமொழி சோட்டா நாக்கூரின் தென்பாதிப் பரப்பு முழுதும் பரவியுள்ளது.

பீகாரி மொழியில் ஒலி ஏற்ற, இறக்கங்கள் பிற இத்தோ - ஆரிய மொழிகளை ஒத்தே உள்ளன. பொதுவாகப் பீகாரி ஒலிப்பு முறை ஓர் ஒழுங்கு முறைக்கு உட்பட்டதன்று என்று கூறலாம்.

இந்தோ - ஆரிய மொழிகளின் கிழக்குப் பிரிவைச் சேர்ந்த பிற மொழிகளைக் காட்டிலும் பீகாரி மொழியில் திட்டவாட்டமான பால்பகுப்புக் காணப்படுகிறது. வினாப் பதிலிடு பெயர்களைத் தவிர்ந்து, அஃறிணைப் பகுப்புக் காணப்படுவதில்லை. ஒருமை, பன்மை என இரு எண் வகைகளே உள்ளன. ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட எண்ணிக்கையைக் காட்டும் பெயர்களை ஒருமைப் பெயருடன் இணைத்துப் பன்மை உருவாக்கப்படுகிறது. வேற்றுமை அடியுடன் பின்னருபுகளை இணைத்து வேற்றுமைகள் குறிக்கப்படுகின்றன.

பதிலிடு பெயர்களில், ஒருமைப் பதிலிடு பெயர்கள் மறைந்து பன்மைப் பதிலிடுபெயர்களே உயர்வு ஒருமைப் பதிலிடு பெயர்களாக வழங்கப்படுகின்றன. இந்தப் பழைய பன்மைப் பெயர்களினின்றும் புதிய பன்மைப் பதிலிடு பெயர்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. எல்லாப் பதிலிடு பெயர்களும் பல மாற்று வடிவங்களையும் கொண்டுள்ளன.

பெயர், வினை மாற்றங்களில் பீகாரி மொழி கிழக்கு இந்தியைக் காட்டிலும் வங்காளி மொழியையே பெரிதும் ஒத்துள்ளது. வினையில் எண் வேறுபாடுகள் காணப்படுவதில்லை. ஆயினும் உயர்வு, உயர்வல் வடிவ வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. பீகாரி மொழியில் எண்ணிலடங்காத ஒழுங்கற்ற வினைகள் உள்ளன. செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளிலிருந்து தருவிக்கப்படும் செயப்படுபொருள் குன்றா வினைகளும், செயப்படுபொருள் குன்றா வினைகளிலிருந்து தருவிக்கப்படும் காரண வினைகளும் இம்மொழியில் பெருமளவில் உள்ளன. இது போன்றே எண்ணற்ற கூட்டு வினைகளும் இம்மொழியின்கண் காணப்படுகின்றன.

பீகாரி மொழியின் மூன்று கிளைமொழிகளிலும் வாய்மொழி இலக்கியமாக வழக்கில் எண்ணற்ற நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் உள்ளன. மைதிலிக் கிளை மொழியில் மட்டுமே எழுத்துமொழி இலக்கியம் உள்ளது. திர்குத்தில் இராசா சிவசிம்மனின் அரசவையில் இருந்த வித்யாபதி தாகுரா என்னும் கவிஞரே (கி.பி. 15 - ஆம். நூ.) மைதிலி இலக்கியத்தின் மிகப் பழைய யான இலக்கியப் படைப்பாளியாகக் கருதப்படுகிறார். இராதை, கண்ணன், பிரேமையைச் சித்திரிக்கும் அவருடைய பாடல்கள் மிகப் புகழ் பெற்றவை. இந்தியாவின் கிழக்குப் பகுதிச் சமய வரலாற்றில் அப்பாடல்கள் மிகச்சிறந்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. வங்காளி மொழி வழங்கும் தாழ்நிலப் பகுதிகளில் அவை வீட்டுக்கு வீடு இசைக்கப்படுகின்றன. வித்யாபதிக்குப் பின்வந்த கவிஞர்களில் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மன்போத்சா என்பவர் மிகப் புகழ்பெற்ற

கவிஞர். மைதிலி கிளைமொழியில் பல நாடகங்களும் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

இந்திய விடுதலைக்குப் பின்னர் (1947) மைதிலி இலக்கிய, பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் மிகுந்த ஆர்வம் காணப்படுகிறது. பீகாரிலும், இந்தியாவின் பிற பகுதிகளிலும் பல இலக்கியக் கழகங்கள் இப்பணியில் ஈடுபட்டுள்ளன. எம்.சு.

பீசப்பூர்: அல்லாவுதீன் பாமின்சா என்பவர்கி.பி. 1347-இல் தெளலதாபாத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு பாமினி அரசை நிறுவினார். பிற்காலத்தில் பாமினி அரசு சிதைந்து ஐந்து பிரிவானது. இவ்வாறு பிரிந்து ஆட்சி செய்த பாமினி அரசர்களுள் வலிமையான ஒரு பிரிவினர் பீசப்பூரைத் தலைநகராகக் கொண்டனர். பீசப்பூர் கி.பி. 1489-லிருந்து கி.பி. 1686 வரை தலைநகராக விளங்கியது. பின்னர் முகலாயர்களின் அரசுடன் இணைக்கப்பட்டது. ஏறத்தாழ ஒன்பது பாமினி அரசர்கள் பீசப்பூர்க்கட்டடக்கலை வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடு பட்டுள்ளனர். அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க நான்கு அரசர்களின் பெயர்கள் வருமாறு: யூசப் அலி, முதலாம் அடிஸ்சா, இரண்டாம் இப்ராகிம் அடிஸ்சா, முகமது சா.

பீசப்பூரில் போர்களைத் தடுக்க ஏற்றவாறு அரண்மனைப் பகுதிகளையும், கட்டடங்களையும் எழுப்புவதில் மிகக் கவனம் செலுத்தி வந்துள்ளனர். அவற்றுடன் நுழைவாயில்கள், பள்ளிகள், கல்லறைகள் முதலியனவும் கட்டப்பட்டன. முதலாம் அடிஸ்சா காலத்தில் கி.பி. 1317-இல் எடுக்கப்பட்ட சாமி மசூதி பீசப்பூரில் குறிப்பிடத்தக்க சின்னமாகும். சாமி மசூதி பீசப்பூரில் எடுக்கப்பட்ட முதல் மசூதியாக இருந்த போதிலும் இது முற்றுப் பெறாமல் பாதியில் நிறுத்தப்பட்டுப் பின்னர் அவுரங்கசிபின் காலத்தில் முடிவடைந்தது. இந்த மசூதிக்கு அவுரங்கசிபு நுழைவாயில் ஒன்றை எடுத்துள்ளார். இந்தமசூதி 79மீ. நீளமும் 45மீ. அகலமும் உடையது. ஏறத்தாழ 3,427 சதுர மீ. பரப்புடையதாகத் திகழ்கின்றது. செவ்வக அமைப்புடைய இந்த மசூதியின் மேல்பாகத்தில் வளைமுகடு (Dome) காட்சியளிக்கின்றது. மற்றபகுதிகளும் சதுரமாகப் பிரிக்கப்பட்டு மேல்பகுதிகளில் வளைமுகடுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் வெளிப்பகுதியில் இரண்டு அரைவட்ட வளைவுகளைக் கொண்ட நுழைவாயில்கள் உள்ளன. இந்த மசூதி இரண்டு தளங்களைக் கொண்டது. கீழ்ப்பகுதியில் அரைவட்டச்சாளங்கள் சுற்றிலும் காணப்படுகின்றன. இவற்றுடன் பூசை அறைகளும் உள்ளன. இதன் வளைமுகட்டுக் கூரையின் மேல் பிறைவடிவம் காணப்படுகின்றது. இதில் பாரசீகத் தொடர்பின் கட்டடக்கலையின் தாக்கம் நன்கு காணப்படுகின்றது. வளைமாடங்களும், இடுங்கின வர்சல்களும் பாரசீக

இயல்பை ஒட்டியவை என்பது திண்ணம். இது இந்தியாவிலுள்ள மகுதிகளுள் மிகவும் அழகான தோற்ற முடையதாகும்.

முதலாம் அடிச்சாவால் எடுக்கப்பட்ட மற்றொரு சின்னம் 'ககன் மகால்' என்று கூறப்படுகின்றது. இதற்கு மேற் கூரை இல்லை. இரண்டு அடுக்குகளைக் கொண்டது. செவ்வக வடிவிலுள்ள இக்கட்டடம் கி.பி. 1560-இல் கட்டப்பட்டது. மேல் மாடியினை அரசகுடும்பத்தைச் சாராதவர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர். கீழ்ப்பகுதி அரசனின் கலை அரங்கமாக அமைந்துள்ளது. இரண்டுஅரைவட்டநுழைவாயில்களுள் ஒவ்வொன்றும் 18 மீ. நீளமுடையது. இதில் நுணுக்கமான வேலைப்பாடுகள் உள்ளன. இதன் கட்டட அமைப்பில் மரம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இம் முறை ஆங்கிலேயர்களின் கட்டடக்கலையை ஒத்ததாகத் தெரிகின்றது.

இப்ராகிம் இரவுசகா என்ற கட்டடம் இப்ராகிம் அடிச்சாவால் எடுக்கப்பட்டது. இதில் கல்லறை, மகுதி போன்றவை சதுரமான சுற்றுச் சுவரின் உட்பகுதியில் கட்டப்பட்டுள்ளன. இது 66 மீ. அகலம், நீளமுடையது. மத்திய பகுதியிலுள்ள கல்லறை 24 மீ. சதுரமானது. இதைச் சுற்றிலும் கூரைப்பகுதி குறைந்த உயரமும், வளைவும் கொண்டுள்ளது. குளம் போன்றவை இதன் உட்பகுதியில் இருக்கின்றன. கட்டடத்தின் உட்பகுதியில் வண்ணப் பூவேலைப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன.

மிக்தார் மகால் (Mihtar-Mahal) கி.பி. 1620-இல் இரண்டாம் இப்ராகிம் ஆடிச் சாவால் கட்டப்பட்டது. இது மகுதியின் நுழைவாயிலாகும். மிக்தார் மகால் சுற்றிலும் முகப்பு வைத்த சாளரங்கள் காட்சியளிக்கின்றன. இது நீண்டகம்பு போன்ற அமைப்புடையது. மூன்று தளங்களைக் கொண்டது. தரைமட்டத்திலுள்ள பகுதி அலங்காரங்களின்றி இயல்பான நிலையிலுள்ளது. மேல்பகுதி அலங்கார வளைவுகளையும் கண்களைக் கவரும் வண்ணங்களையும் கொண்டு காட்சியளிக்கின்றது. மேல்பகுதியில் முற்றம், சாளரம் ஆகியன நான்கு பகுதிகளிலும் உள்ளன.

கோல்கம்பாசு கல்லறை முகமது அடிச் சாவால் எழுப்பப்பட்டது. இந்தக் கல்லறையுடன் சேர்த்து மகுதி, 'நாகர் கானா' என்று சொல்லப்படுகின்ற நுழைவாயில், 'தர்மசாலா' என்று கூறப்படுகின்ற உய்வறைகள் ஆகிய அனைத்தும் ஒரே சுற்றுச்சுவரின் உட்பகுதியில் கட்டப்பட்டுள்ளன. இதன் வளை முகடு பெரிய அளவுடையது. அதன் சுற்றளவு 1488 மீட்டராகும். மிகவும் எளிமையான கட்டடக் கலை அமைப்பு இதில் கையாளப்பட்டுள்ளது. தரையின் கீழ்ப்பகுதியில் சதுர அமைப்புடைய கல்லறைகள்

உள்ளன. வெளியில் இதனைச் சுற்றி ஏழு தளங்களைக் கொண்ட ஏழு சிறு மினார்கள் எடுக்கப்பட்டு அழகுடன் திகழ்கின்றன. அவை என்பட்டை வடிவனைக் கொண்டவை. அதில் ஏறத்தாழ 3 மீட்டர் அகலமுடைய அரங்கம் ஒன்றுள்ளது. இது முணு முணுக்கும் அறை என்று சொல்லப்படுகின்றது. இந்தக் கல்லறைப் பகுதிகள் சுண்ணாம்பு, இரும்பு ஆணிகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்திக் கட்டப்பட்டுள்ளன. இக்கோல்கம்பாசு இந்தியாவிலுள்ள மகுதிகளில் மிகவும் பெரியது.

மத்திய தொல்லியல் துறையின் கீழ் ஓர் அருங்காட்சியகம் பீசப்பூரில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. அந்த அருங்காட்சியகத்தில் அரபி, பாரசீகம், சமசுகிருதம், கன்னடம், போன்ற மொழிகளில் கிடைத்துள்ள கல்வெட்டுகள் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சமணச் சிற்பங்கள், போர்க் கருவிகள், ஆயுதங்கள், சீன நாட்டுப் பாளைகள், மரச் சிற்பங்கள் போன்றனவும் உள்ளன. இவை அனைத்தும் பீசப்பூர்ப் பகுதியில் சேகரிக்கப்பட்டவை. தி.சு.

துணை நூல்:

James Fergusson, History of Indian and Eastern Architecture, Vol. II, Munshiram Manoharlal, New Delhi, 1972.

பீசிதூன் கல்வெட்டு: ஈரானிலுள்ள கெர்மான்சாபு (Kermanshah) பகுதியில் சாக்ரோசு மலைப் பகுதியில் உள்ள ஒரு சிற்றூர் பீசிதூன் என்பதாகும். பீசிதூன் (Bisitun) பீசிசுதூன் (Beustun) என்றும் கூறப்படுகிறது. இங்குள்ள மலைப்பகுதி தொல்லியல் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். பழங்காலத்தில் இச்சிற்றூரின் வழியாகப் பாபிலோன் நகருக்குச் செல்ல ஒரு சரீலை இருந்தது. முதலாம் தேரியசு என்னும் மன்னரின் மூன்று மொழிக் கல்வெட்டு ஒன்று இங்குள்ளது. ஆப்பு வடிவ எழுத்து முறையை அறிவதற்கு அக்கல்வெட்டே அறிஞர்களுக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டது. ஒரு பாறையின் மீது புடைப்புச் சிற்பங்களும் கல்வெட்டும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அக்கல்வெட்டு பாபிலோனிய மொழியிலும் பழைய பாரசீக மொழியிலும் ஈலாமிய மொழியிலும் உள்ளது. அக்கல்வெட்டு தேரியசின் வெற்றிகளையும் அவர் ஆட்சிக்கு வந்த முறையையும் அவருக்கு முன்னிருந்த அரசர் களையும் பாரசீக ஆட்சிப் பிரிவுகளையும் பற்றிக் கூறுகிறது.

அக்கல்வெட்டு கி.பி. 1535-ஆம் ஆண்டு என்றி இராலின்சன் (Henry Rawlinson) என்பவரால் படியெடுக்கப்பட்டது. அவர் பாரசீகத்தில் 'கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவில் பணிபுரிந்து வந்தார். அவர் கண்டுபிடித்த இக்கல்வெட்டை அவரே படித்தறிந்து ஆய்

வக் கட்டுரை ஒன்றை வெளியிட்டார். அதன்மூலம் பாரசீக ஆப்புலடிவ எழுத்து முறையைப் படித்தறியும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. பாபிலோனிய ஈலாமிய மொழியையும் அவர் பின்னர்ப் படித்தறிந்தார். பல தொல்லியல் அறிஞர்கள் அக்கல்வெட்டைப் படித்தறிந்து வரலாற்றுச் செய்திகளையும் காலத்தையும் தொகுத்தளித்தனர். சு.இரா.

பீட்டர்சுபர்கு, அமெரிக்காவிலுள்ள வர்சீனியாவில் ஓடும் அப்போ மோட்டாக்க ஆற்றின் வடக்குக் கரையில் அமைந்துள்ள ஒரு துறைமுகப் பட்டினம். இரிச்மாண்டு என்னும் நகரிலிருந்து 35 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ளது. இந்நகரம் கி.பி. 1675 - இல் படைத்தலைவராக விளங்கிய பீட்டர் சோன்சு என்பவரின் நினைவாகப் பீட்டர்சுபர்கு (Petersburg) எனப்பட்டது. பீட்டர் முனை, பீட்டர் நகர் என்ற பெயர்களும் இந்நகருக்குண்டு. வில்லியம் பிரீடு என்பவர் கி.பி. 1733 - இல் இப்பகுதியை அளந்து சீராக்கினார். இந்நகரம் கி.பி. 1748 - இல் முழுமையான வடிவமைப்பினைப் பெற்றது. பீட்டர்சுபர்கு, பிளாண்ட்போர்டு, போகோண்டாசு இராவன்கிராப்டு ஆகிய பகுதிகள் கி.பி. 1784 - இல் இதனுடன் இணைக்கப்பட்டுப் பீட்டர்சுபர்கு நகரம் என விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டது.

புகைப்பூஞ்சுள் (Cigarette) உற்பத்தி, வர்சீனியப் புகையிலையைப் பதப்படுத்துதல், மாவு, பருத்தித் தொழில், மருந்து, மரச்சாமான்கள் உற்பத்தி ஆகியன இங்கு நடைபெறும் முக்கிய தொழில்களாகும். வர்சீனியப் பல்கலைக்கழகம் இங்குத்தான் அமைந்துள்ளது. பழங்காலத் தேவாலயம், பெருங்கல்லறைத் தோட்டம், அருங்காட்சியகம் ஆகியன இந்நகரத்தின் முக்கிய பகுதிகளாகும். இதன் மக்கள் தொகை ஏறக்குறைய 8 இலட்சமாகும். மா.கா.:

பீட்டர், மகா (கி.பி. 1696 - 1725) ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் கடைசிக் குழந்தை எனக் கருதப்படும் உருசியா, புதிய நாடாக மாறுவதற்குத் தனி ஓர் ஆளாக அரும்பணி ஆற்றிய பெருமை உடையவர் மகா பீட்டர் (Peter the Great) ஆவார். புதிய 'உருசியாவின் தந்தை' என்று இவரைக் குறிப்பிடுவது முற்றிலும் பொருத்தமுடையது ஆகும்.

உருசியாவின் நிலை: பீட்டர் ஆட்சிதொடங்கிய கி.பி. 17 - ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசிப் பகுதியில் உருசியா, நாகரிகம் காணாத பிற்போக்கான நாடாக இருந்தது; வெளி உலகத் தொடர்பு இல்லாமல் இருளில் மூழ்கி இருந்தது. வடக்கே சுவீடன் நாடும், தெற்கே துருக்கிய நாடும் உருசியாவை வளரவிடாமல் தடுத்து வலிமையுடன் விளங்கின. நிலவியல் கூற்றால் ஐரோப்பியராக உருசியர்கள் இருந்தனர் என்றாலும், ஆசிய நாகரிகத்தின் கூறுகளே அவர்களிடத்து நிறைந்து காணப்பட்டன. உருசியாவைக் கிறித்தவ சமயம் ஒன்றே, ஐரோப்பிய நாடு என அறிய அடையாளமாக இருந்தது. உருசிய அரசும், வல்லந்த அரசாகவும் நன்கு அமைக்கப்படாத நிறுவனங்கள் கொண்ட வல்லாட்சியாகவும் விளங்கி இருந்தது. சார் (Tsar) என்று கூறப்பட்ட உருசிய அரசரைப் பொறுத்த அளவில் 'பேட்ரியார்க்கு' என்ற சமய அமைப்பும் இடெர்ல்சி என்ற மெய்க் காவலர் படை அமைப்பும் உயர் அதிகாரம் செலுத்தும் வலிமை வாய்ந்த தடைக்கற்களாக இருந்தன.

பதவி ஏற்றமும் குறிக்கோளும்: பீட்டர் கி.பி. 1682 - இல் உருசியாவின் இணை அரசராகத் தம் உடன்பிறந்தார் ஐவன் உடன் பொறுப்பேற்றார். ஐவன் கி.பி. 1696 - இல் மரணம் அடையவே, பீட்டரின் தனி ஆட்சித் தொடங்கியது. பீட்டர் பதவி ஏற்றதும் உருசியாவை ஐரோப்பியமயமாக்க வேண்டும் என உறுதி பூண்டார். ஐரோப்பிய நாடுகளிடையே உருசியாவிற்கு எனத் தனி இடத்தைப் பெற விரும்பினார். தம் எல்லைகளைப் பெருக்கி உருசியாவை வல்லரசுகளில் ஒன்றாக மாற்ற வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் கொண்டிருந்தார்.

மேலை நாட்டுப் பயணங்கள்: துருக்கிய அரசை எதிர்ப்பதற்காகப் பிற ஐரோப்பிய நாடுகளின்கூட்டு முயற்சியில் உருசியாவும் பங்கு பெற வேண்டும் எனக் கருதி, கி.பி. 1697 - இல் ஒரு தூதுக் குழுவைப் பீட்டர் அனுப்பினார். அதில் பீட்டரே மைக்கேலோவு என்ற புனை பெயருடன் ஓர் உறுப்பினராகப் பங்கு பெற்றார். அக் குழுவின் முதன்மை நோக்கம் வெற்றி பெறாவிட்டாலும், பீட்டர் செருமனி ஆலந்து, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளை நேரிடையாகக் காணும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். கப்பல்

கட்டுதல், பாலங்கள் அமைத்தல், மருத்துவம், பொறியியல் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் பயிற்சி பெற்ற வல்லுநர்களைத் தம்முடன் அழைத்து வந்தார். அதனால் பீட்டர் உருசியாவைப் புதிய நாடாக மாற்ற முடிந்தது.

சீர்திருத்தங்கள்: பீட்டர் அரசு முறையிலும் சமுதாய அமைப்பிலும் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தார். செருமனியை மாதிரியாகக் கொண்டு புதிய உருசியாவைப் படைக்கும் முயற்சியினைப் பீட்டர் மேற்கொண்டார். முதற் பணியாகப் பீட்டர் மன்னரின் அதிகாரங்களுக்குத் தடையாக இருந்த மெய்க்காவலர் படையை ஒடுக்கினார். அரசிற்கு உதவியாகச் செயற்படும் வகையில் நிலையான படையை அமைத்தார். இப்புதிய படைக்கு அயல்நாட்டுப் படைத்துறை வல்லுநர்கள் பயிற்சி அளித்தனர். இப்புதிய இராணுவ அமைப்பே மன்னரின் அயல்நாட்டுப் படையெடுப்பு வெற்றிகளுக்கும், உள்நாட்டுச் சீர்திருத்தங்களுக்கும் உதவியாக இருந்தது.

இவர் உள் ஆட்சி அமைப்பில் தொன்று தொட்டுச் செயற்பட்டு வந்த அமைப்புகளை ஒழித்துவிட்டுப் புதிய மாநிலங்களை உருவாக்கினார். இவற்றிற்குத் தம்மிடம் நம்பிக்கையுள்ள அதிகாரியை ஆட்சிப் பொறுப்பில் நியமித்தார். அரசு அதிகாரங்களையும் மன்னர் தம்மிடத்தில் ஒருமுகப்படுத்திக் கொண்டார். உருசியத் திருச்சபையையும் திருத்தி அமைத்தார். 'பேட்ரியார்க்கு' (Patriarch) என்ற அமைப்பை நீக்கிப் 'புனித குருமன்றம்' என்ற அமைப்பை மன்னரின் அதிகாரத்துக்குக் கட்டுப்பட்டுச் செயற்படும் வகையில் அமைத்தார்.

பொருளாதாரத் துறையிலும் பீட்டர் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டார். வேளாண்மை, வாணிகம் ஆகியவை வளர்ச்சிபெற வழி வகுக்கப்பட்டது. செருமனியில் இயங்கி வந்த 'கில்டு' முறையை உருசியாவில் அறிமுகப்படுத்தினார்.

சமூக அமைப்பிலும் நில உடைமையாளர்களை உருவாக்கினார். அவர்கள் மன்னருக்கும், ஆட்சிக்கும் கட்டுப்பட்டுச் செயற்படுமாறு திருத்தி அமைக்கப்பட்டனர். நடுத்தர வகுக்கத்தையும் உருவாக்கிய பீட்டர், பெரும்பான்மையான மக்களை அடிமைகளாக வைத்திருக்கும் முறையை நீக்கவில்லை.

பீட்டரின் சீர்திருத்தங்களுள் தனியானது அவரது சமூகச் சீர்திருத்தமே ஆகும். உருசியாவை ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஒன்றாக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் செயற்பட்டதனால் இத்துறையில் மிகுந்த தீவிரம் காட்டினார். உணவு, உடை, பழக்க வழக்கம்

ஆகியவற்றில் மாறுதல் கொண்டு வரப்பட்டது. தாடி வளர்ப்பது தடை செய்யப்பட்டது. மீறுபவர் தண்டிக்கப்பட்டனர். தாடி வரியும் விதிக்கப்பட்டது. ஆடை அணிகலன்களில் அதிகக்கவனம் செலுத்தப்பட்டது. பெண்கள் முகத்திரை அணிவது தடை செய்யப்பட்டது. அரசின் விழாக்களில் இருபாலரும் பங்குபெறும் நிகழ்ச்சிகள் ஊக்குவிக்கப்பட்டன. கல்வித் துறையிலும் தீவிரகவனம் செலுத்தப்பட்டது. மாநிலங்களில் தொடக்கக் கல்வி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டன. நகரங்களில் தொழிற்கல்விக் கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பீட்டர்சுபர்க்கு நகரில் 'அறிவியற் கழகம்' ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. கட்டடம் கட்டுவதிலும் பீட்டர் மிக்க ஆர்வம் காட்டினார். பீட்டர்சுபர்க்கு என்னும் நகரை அமைத்து அதில் மாளிகை ஒன்றை அமைத்துப் புதிய தலை நகராக்கினார்.

வெளி உறவுக் கொள்கை: பீட்டர் வெளியுறவுக் கொள்கை மூலம் உருசியாவிற்கு மேல்நாடுகளின் தொடர்பை உண்டாக்க விரும்பினார். காசுபியன் கடல், கருங்கடல், பால்டிக்குக் கடல் ஆகிய பகுதிகளில் உருசிய ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்த விரும்பினார்.

பீட்டர் தம் போர் நடவடிக்கைகளினால் உருசியாவிற்குப் பெருமை சேர்த்தார். துருக்கி, சுவீடன் நாடுகளுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட போரில் வெற்றி பெற்றார். எனினும், துருக்கியரை எதிர்த்து விரிவாக்கம் செய்ய முடியவில்லை. சுவீடனுடன் ஏற்பட்ட இரைகடாட்டு உடன்படிக்கை மூலம் இலிவோனியா, எசுட்லாந்து, ஆசுத்திரியா, ஆகிய பகுதிகளைப் பெற்றார். இதன் மூலம் பீட்டர், உருசியா 'ஐரோப்பாவைக் காணும் சாளரம்' ஒன்றைப் பெற்றுத் தந்தார்.

மதிப்பீடு: உருசிய வரலாற்றில் சிறந்து விளங்கும் பீட்டர் விந்தையான குணநலன்களைக் கொண்டவராகக் காட்சியளித்தார். ஒரே சமயத்தில் அன்புள்ளம் கொண்டவராகவும், அரக்க மனம் உடையவராகவும் விளங்கினார். தம் சீர்திருத்தங்களைச் செயற்படுத்துவதற்காக மிகவும் கடுமையாக நடந்து கொண்டார். தம் மனைவியையே சித்திரவதை செய்து கன்னிமாடத்திற்கு அனுப்பி விட்டார்.

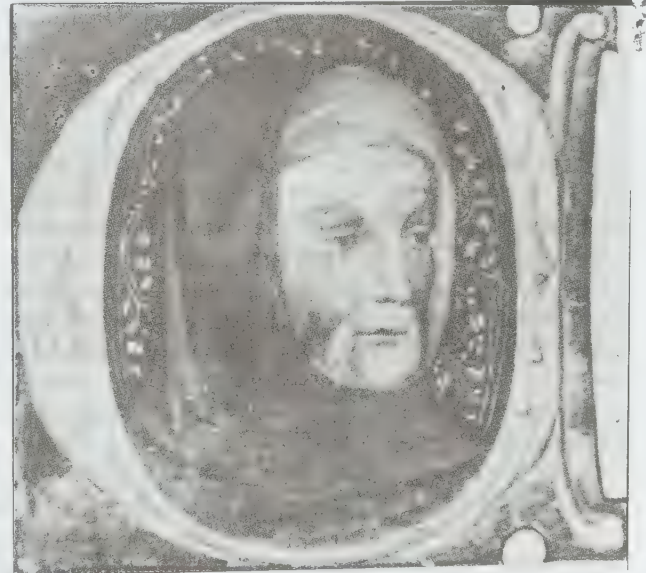
இத்தகைய மாறுபட்ட குணம் கொண்டவராக இருந்தாலும், உருசியாவைப் பேரரசாக்கிய பெருமை பீட்டரையே சாரும். பீட்டரின் பெரு முயற்சியில் உருசியா இவர்தம் வாழ்நாளுக்குள் ஐரோப்பிய நாடுகளுள் ஒன்றாக ஏற்கப்பட்டது. தம்முடையதனிப்பட்ட முயற்சியில் குறுகிய காலத்திற்குள் பழைய உருசியாவை நீக்கிப் புதிய உருசியாவை உண்டாக்கியதால் இவர் 'உருசியாவின் தந்தை' எனப்போற்றப்படுகின்றார். பா.க.

பீட்மாண்டு, வடமேற்கு இத்தாலியிலுள்ள பரந்த நிலப்பகுதி. ஏறத்தாழ 25,400 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்புடையது. பீட்மாண்டு (Piedmont) என்ற சொல்லுக்கு 'மலையடி வாரத்தில்' என்பது பொருள் ஆகும். பெயருக்கேற்ப உயரமான ஆல்ப்சுமலைகளுக்குத் தெற்கே இப்பகுதி உள்ளது. வடக்கே சுவிட்சர்லாந்தும் மேற்கே பிரான்சும் உள்ளன. இங்குள்ள பல சிற்றாறுகள் போ (Po) ஆற்றில் கலக்கின்றன. ஏறத்தாழ ஐம்பது இலட்சம் மக்கள் இங்கு வாழ்கிறார்கள். இது நீர்வளம் மிகுந்த வளமான பகுதி. கோதுமை, அரிசி, காய்கறிகள், கால்நடைத் தீவனம், பழவகைகள் முதலானவை இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இது மிக உயர்தர மது வகைகளுக்குப் புகழ்பெற்ற இடமாகும். இப்பகுதியில் மிகுதியான நீர்மின்சக்தி உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. ஆண்ட விளைவாகப் பலவிதமான தொழிற்சாலைகள் பீட்மாண்டுப் பகுதியில் உள்ளன. தூரின் (Turin) மிகப் பெரிய தொழில் நகரமாகும். அங்கு உலகப் புகழ்பெற்ற பேருந்துத்தொழிற்சாலை உள்ளது. மேலும் இங்குத் துணி ஆலைகள், கனரக இயந்திர உற்பத்தித் தொழிலகங்கள் முதலானவை உள்ளன. மற்ற நகரங்களில் உள்ள பட்டு, கம்பளி, சிமெண்டு ஆகிய உற்பத்தித் தொழிலகங்கள் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவுகின்றன. செனோவா (Genoa) துறைமுகத்தின் மூலமாக ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. பீட் மாண்டுப் பகுதியில் உள்ள எல்லா முக்கிய நகரங்களும் தொடர்வண்டிப்பாதைகளாலும் அழகிய நெடுஞ்சாலைகளாலும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. சுற்றுலா மையங்களும் உள்ளன. இத்தாலி நாட்டின் வரலாற்றில் பீட்மாண்டு மிகச் சிறப்பான பணியைச் செய்துள்ளது. பிளவுபட்டிருந்த இத்தாலியை ஐக்கியப்படுத்தியதில் பீட்மாண்டை ஆட்சி செய்த அரசர்களும் மற்ற அறிஞர்களும் போற்றத்தக்க பணியைச் செய்துள்ளனர். பின்னர், கி.பி. 1720-ஆம் ஆண்டு சவாய் (Savoy) மரபினர் பீட்மாண்டு, சார்டினியா ஆகிய இரண்டும் இணைந்த அரசுக்கு அரசராயினர். அந்த மரபினைச் சேர்ந்த இரண்டாம் விக்டர் இம்மானுவேல் (Victor Immanuel, கி.பி. 1849-78) அவருடைய தலைமை அமைச்சர் கவுண்டு கலூர் (கி.பி. 1851-61) ஆகியோர் ஆசுத்திரியாவின் மீது போர் செய்து இலம்பார்டிப் (Lombardy) பகுதியைத் தங்கள் அரசுடன் இணைத்துக்கொண்டார்கள். பிறகு (கி.பி. 1859), அடுத்த ஆண்டு பார்மா (Parma), மொதினா (Modina), தசுக்கனி (Tuscany) மற்றும் போப்பாட்சி மாநிலங்களான உரோமக்னா, மார்செசு, அம்பிரியா ஆகியவை கைப்பற்றப்பட்டன. கரிபால்டியின் உதவியுடன் இரு சிசிலிகளின் அரசு, கி.பி. 1860-ஆம் ஆண்டு இசுபானிய போர்பன் மரபு வழிவந்த சிற்றரசர் ஒருவரின் பிடியிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டது. வெனிசியா என்ற பகுதி

கி.பி. 1866-ஆம் ஆண்டு ஆசுத்திரியாவின் மீது போர்தொடுத்துப் பெறப்பட்டது. பின்னர், கி.பி. 1870-ஆம் ஆண்டு உரோம் நகரமும் கைப்பற்றப்பட்டது. அதன் விளைவாகப் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் இத்தாலி முழுவதும் ஐக்கியப்படுத்தப்பட்டு ஓர் அரசரின் ஆட்சிக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. உரோம் நகர் இத்தாலியின் தலைநகரமாக்கப்பட்டது. இத்தாலிய ஐக்கியத்திற்கு அரும்பாடுபட்ட சோசப் மாசினி (கி.பி. 1805-1872), கரிபால்டி (கி.பி. 1807-1882) ஆகியோர் பீட்மாண்டு பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களே என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நா.ப.

பீட்ராக்கு (கி.பி. 1304-1374): இவர் ஓர் இத்தாலியக் கவிஞர்; மனிதப் பண்பாட்டை முக்கியமாகக் கருதியவர். புதிய சிந்தனைகளுக்கு உரமிட்ட தாந்தே இவர் காலத்தில் இவருக்கு முன்னால் வாழ்ந்தவர். தாந்தேயின் காலத்தில் கவிதையின் அழகு வண்ணம், தோற்றம், சந்தம், ஒலி, சொல்லாட்சி, யாப்பு இவற்றில் அடங்கியிருந்ததாகக் கருதப்பட்டது. ஆனால், பீட்ராக்கின் (Francisco Petrach) காலத்திற்குப்பின் கவிதையின் அழகு தூய்மை, எளிமை ஆகியவற்றில் இருப்பதாகக் கருதப்பட்டது. தாந்தே மனிதனின் கடவுள் பிணைப்புக் கொள்கையைப் பற்றிய கருத்துகளையே முதன்மையாகக் கொண்டார். ஆனால் பீட்ராக்கு மனித அறிவு, மன உணர்வுகள் இவற்றைப் பற்றி எழுதுவதையே முக்கியமாகக் கொண்டார்.

பீட்ராக்கு

பீட்ராக்கு கி.பி. 1304 - ஆம் ஆண்டு பிளாரன்சு நகரத்தில் பிறந்தார். இவர் தந்தை ஒரு வழக்கறிஞர்; அரசாங்க அலுவலர். இவர் தம் பிள்ளையையும் தம்மைப் போலவே ஒரு வழக்கறிஞராகக் விருப்பம் கொண்டு படிக்கவைத்தார். ஆனால், பீட்ராக்கின் கவிதையுள்ளம் சட்டப்படிப்பில் ஈடுபாடு கொள்ளவில்லை. இவருக்கு இலக்கியத்தில் தீர்க்க முடியாத தாகம் இருந்தது. இவர் சிசரோ (Cicero), வர்சில் (Virgil) போன்று கவிஞராக விரும்பினார்.

இவர் தந்தை கி.பி. 1326-இல் இறந்த பிறகு இவர் சுதந்திரமாய்த் தம் இலக்கியக் கொள்கைகளுக்கு உயிர் கொடுத்தார்.

இவர் இளம் பருவத்தில் இலக்கியத்தை விரும்பியது போலவே சமயத்தையும் விரும்பினார். இவர் கி.பி. 1326-இல் பாதிரியாரானார். ஆனால், அதுவும் இவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. இவருடைய இலக்கிய வேட்கை மேலும் மேலும் இவர் அறிவை வளர்க்கத் தூண்டியது. கவிதையில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டார். இன்றும் சிறப்புடன் வாழும் இவர் கவிதை, இவர்தாய் இறந்தபோது இவர் பாடியது ஆகும்.

இவர் பல நாடுகளுக்குப்பயணம் செய்துள்ளார். பல நூலகங்களுக்குச் சென்று தம் அறிவாற்றலைப் பெருக்கிக் கொண்டார். சாத்திரங்களின் பாரம்பரியம் - கிறித்தவரின் (மதம்) கொள்கை ஆகிய இவை இரண்டையும் நுணுகி ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சியே ஐரோப்பிய மனிதப் பண்பாட்டின் மறுமலர்ச்சிக்குக் காரணமாகும்.

பீட்ராக்கு, பழையமையே புதுமைக்கு உரமளித்தது என்பதில் தீவிர நம்பிக்கை உடையவராக இருந்தார். இவரது முக்கிய கொள்கை மனிதப் பண்பாடு அழிந்து விடாமல் காப்பதேயாகும்.

இவர் கி.பி. 1327-இல் 'இலாரா' என்னும் பெண்ணைக் கண்டார். அந்தக் காதலினால் கவிதை உற்றுப் பெருக்கெடுத்தது. மிகச்சிறந்த இத்தாலியக் கவிதையாகிய இரிம் (Rime) பிறந்தது. ஆனால், கி.பி. 1348-இல் 'பிளேக்கு' நோய்க்கு ஆளாகி அவள் இறக்கும் வரை அவளை இவரால் அணுகமுடியவில்லை. அவளைப் பற்றிய செய்திகளை இவர்தம் பதினான்கு வரிப்பாடல் (Sonnet) என்னும் யாப்பு வகைப் பாடல்களிலிருந்தே அறியமுடிகிறது. இவருடைய கவிதைகளுள் சிறந்தவை அவையே இரிம் (Rime) என்ற கவிதைகளை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்தார். அவை இலாரா உயிருடன் இருந்தபோது எழுதப்பட்ட கவிதைகள்; அவள் இறந்தபின் எழுதப்பட்ட கவிதைகள் எனப்படும். அக்கவிதைகளே ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சிக்காலத்து உணர்ச்சிக் கவிதை வகையை

உருவாக்கியவை. இவர் ஆவினான் (Avignon) என்ற நகரத்தில் இருந்த கோலானா (Colonna) என்ற குடும்பத்தாரிடம் அலுவலில் அமர்ந்தார். பின்னர் ஆவினியான் ஊருக்குப் பக்கத்திலிருந்த கிராமத்தில் தனியே தங்கியிருந்து ஆப்பிரிக்கா என்னும் காப்பியத்தை இலத்தீன் மொழியில் எழுதத் திட்டமிட்டு, கி.பி. 1339-இல் பெரும்பகுதியை எழுதினார். அக்காப்பியம் சிப்பியோ ஆப்பிரிக்கானசு (Scipio Africanus) என்னும் உரோமானிய வீரரைப் பற்றியதாகும்.

பாரிசுப் பல்கலைக்கழகத்தாரும், கி.பி. 1340-இல் உரோம் நகரப் பேரவைச் சபையாரும் சிறந்த கவிஞர்க்குரிய முடியை (Laurel Crown) ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு அழைத்துச் சிறப்பளித்தனர். முடிசூட்டுவிழா கி.பி. 1341 - இல் நடந்தது. இவரே அக்காலத்தில் முதல் 'கவிதை முடி' சூட்டப்பெற்றவர்.

இவர் இறுதிக் காலத்தில் எல்லாப் பெரியோர்களாலும் பாராட்டப் பெற்றார். இவர் பொக்காசியோ என்ற சிறந்த அறிஞருடைய நட்பையும் பெற்றார். ஆரேசோ (Arezzo) என்னும் ஊரிலுள்ள இவர் வீடு புனிதத் தலமாக மதிக்கப்பெற்றது.

இவரது தலையாய பணி பண்டைய இலக்கியங்களைப் போற்றுவதே பண்பாட்டைப் பெறுவதற்கான வழி என்பதை வற்புறுத்தியதாகும். இவர்தம் காலத்து அரசர்களைப் பண்டைக்காலத்திலிருந்தே சிப்பியோ போன்ற வீரர்கள் போல் நடக்குமாறு தூண்டினார். இவருக்குக் கிரேக்க மொழி தெரியாது. இலத்தீனும் அதிகமாக வராது. ஆயினும் இவருடைய உற்சாகமும் ஆர்வமுமே இலக்கியங்களைப் பாராட்டுமாறு செய்தன. இவர் சோதிடம் போன்ற தவறான கருத்துகளை எதிர்த்தார். இத்தாலிய மொழியிலும் இலத்தீன் மொழியிலும் பல நூல்கள் எழுதியுள்ளார். இவர் ஆர்க்வா (Arqua) என்ற ஊரில் கி.பி. 1374 - ஆம் ஆண்டு ஒரு நாளிரவு வர்சிலின் கையெழுத்துப் பிரதியின்மேல் தலைவைத்தபடி உயிர் நீத்தார். கே.வி.தா.

பீட்ரோ, என்ற பெயர் கொண்ட அரசர்கள் பிரேசில், இசுபெயின், போர்ச்சுகல் ஆகிய நாடுகளை ஆண்டார்கள்.

1) பிரேசில்: முதலாம் பீட்ரோ பிரேசில் நாட்டின் அரசராக கி.பி. 1822 முதல் கி.பி. 1831 வரை விளங்கினார். போர்ச்சுகலைச் சேர்ந்த இவர் கி.பி. 1807-இல் அந்நாடுநெப்போலியனின் ஆக்கிரமிப்புக்குட்பட்ட பொழுது, அங்கிருந்து தப்பிப் பிரேசிலில் தஞ்சம் புகுந்தார். பிரேசிலின் விடுதலைக்குக் காரணமாக

இருந்த பீட்ரோ (Petro) அந்நாட்டின் பேரரசராக ஆனார். நாளைடைவில் போர்ச்சுகீசியப் பிரபுக்களின் செல்வாக்கிற்குட்பட்டு எதேச்சாதிகார ஆட்சியை ஏற்படுத்திய பீட்ரோவுக்கு எதிராக மக்கள் புரட்சியில் ஈடுபட்டனர். புரட்சி நசுக்கப்பட்டது. இருப் பினும் எதிர்ப்புத்தொடர்ந்து இருந்து வந்தது. எனவே, கி.பி. 1831-இல் பீட்ரோ பதவியிலிருந்து விலகினார்.

இரண்டாம் பீட்ரோ (கி.பி. 1831-1891): முதலாம் பீட்ரோவிற்குப்பின் அவர் மகன் இரண்டாம் பீட்ரோ பிரேசிலின் மன்னரானார். அப்பொழுது இவருக்கு 6 வயதே நிரம்பியிருந்ததால் காப்பாளர் ஆட்சி ஏற்பட்டது. இவர் 15-ஆம் வயதில் தாமே அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றார். தொடக்கத்தில் மக்கள் இவரை எதிர்த்த போதிலும், இவர்தம் நேர்மை, செயல்திறன், மக்கள் நலனில் கொண்ட அக்கறை ஆகியவை மக்களிடையே மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்தின. மக்களுடைய பேராதரவுடன் கி.பி. 1889 வரை இவர் ஆட்சி செய்தார். அடிமை வணிகத்தை ஒழித்து, பிரேசிலிலிருந்த அடிமைகளுக்கு விடுதலை பெற்றுத் தந்து, பிரேசிலின் வாணிக, தொழில் துறை வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது, இவரது பெருஞ்சாதனையாகும்.

2. இசுபெயின்: இசுபெயினின் அரசான, காசுடில் பகுதியைப் பீட்ரோ என்ற ஒரு மன்னர் கி.பி. 1334-1369 காலப் பகுதியில் ஆண்டு வந்தார், இவர் 'கொடுங்கோலன் பீட்ரோ' என்று கூறப்பட்டார். இவரது ஆட்சியை எதிர்த்து இடைவிடாது தொல்லை கொடுத்து வந்த தம் சகோதரர்களை ஒடுக்கக் கடுமையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டார். என்றி என்ற திறமை மிக்க ஒரு சகோதரருடன் போரில் ஈடுபட்டிருந்தபொழுது கி.பி. 1369-இல் பீட்ரோ கொல்லப்பட்டார்.

3. போர்ச்சுகல்: போர்ச்சுகல் நாட்டைப் பீட்ரோ என்ற பெயர் கொண்ட ஐந்து மன்னர்கள் ஆண்டனர். கி.பி. 1320 - 1367 காலப் பகுதியில் ஆண்ட முதலாம் பீட்ரோ, அரசனின் அதிகாரம் நிலை நாட்டப் படுவதற்குக் காரணமாக இருந்தார். அரசனின் அதிகாரத்தை எதிர்த்தவர்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட்டனர். நீதித்துறைச் சீர்திருத்தங்களும், திருச்சபையை அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குட்படுத்தியதும் இவர்தம் சாதனைகளாகும்.

இரண்டாம் பீட்ரோ (கி.பி. 1648-1706) ஒரு வரம்பற்ற முடியாட்சியை ஏற்படுத்தினார். கோர்ட்டசு(Cortez) என்னும் நாடாளுமன்றத்தைக் கூட்டாமலேயே இவர் ஆட்சி புரிந்தார். இவர் இசுபானிய வாரிசரிமைப்போரில் இங்கிலாந்துக்கு ஆதரவு அளித்தார்.

முன்றாம் பீட்ரோ (கி.பி. 1717-1786) சமயத்துறையில் ஆழ்ந்த பற்றுக்கொண்டவர். தம் மனைவி

மரியாவிடம் அரசப்பொறுப்புகளை ஒப்படைத்து விட்டுச் சமயத்துறையில் தம் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தினார்.

போர்ச்சுகல் அரசராக இருந்த நான்காம் பீட்ரோ, கி.பி. 1807-இல் அந்நாடு நெப்போலியனால் கைப்பற்றிக் கொள்ளப்பட்டதால், நாட்டை விட்டு வெளியேறிப் பிரேசிலில் அடைக்கலம் புகுந்து, பிரேசில் மக்கள் ஆதரவுடன் கி.பி. 1822 - இல் முதலாம் பீட்ரோ என்ற பட்டத்துடன் பிரேசிலின் மன்னரானார்.

போர்ச்சுகலை கி.பி. 1837 முதல் 1861 வரை ஆண்ட ஐந்தாம் பீட்ரோ நாட்டு வளர்ச்சிப் பணியில் தம்மை முழுதும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்; அடிமை முறையையும், வாந்திபேதிபோன்ற கொள்ளை நோய்களையும் ஒழிப்பதில் மிக்க அக்கறை காட்டினார். ஆப்பிரிக்காவில் அங்கோலாப் பகுதியில் போர்ச்சுகலின் செல்வாக்கு வளர இவர் பெரிதும் உதவினார். இலக்கியம், மெய்யறிவு, வரலாறு போன்ற பாடங்களைக் கற்பிக்க இவர் ஓர் உயர் கல்வி நிறுவனத்தைத் தோற்றுவித்தார். வ.இரா.

பீடார்: பண்டைக் காலத்தில் விதர்ப்ப நாடு என்று கூறப்பட்டதே பிற்காலத்தில் பீடார் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. பீடார் குல்பர்காவிலிருந்து ஏறத்தாழ 80 கி.மீ. தூரத்திலுள்ளது. பாமினி அரசு ஐந்து பகுதிகளாகப் பிரிய, அவற்றுள் ஒன்று பீடாரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தது. அகமதுசா கி.பி. 1425- இல் பீடாரைத் தலைநகராக மாற்றினார். அதன்பின் கி.பி. 1656-இல் ஔரங்கசீபு பீடாரைக் கைப்பற்றி முகலாயப் பேரரசுடன் இணைத்துக்கொண்டார். பீடாரில் பாமினி மன்னர்களின் கல்லறைகளும், பாரீத்சாகிகளின் கல்லறைகளும் காணப்படுகின்றன. அவற்றுடன் சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய பல மாடமாளிகைகளும், பள்ளிகளும், முகம்மது கவான் எழுப்பிய கல்லூரியும் இங்கு அமைந்துள்ளன.

பாரசீக நாட்டிலிருந்து பல கட்டடக்கலைஞர்கள் பீடாருக்குக் கொண்டுவரப்பட்டனர். அதனால், பீடார் கட்டடக்கலையில் பாரசீகர்களின் கலை நுணுக்கமும் சேர்ந்து காணப்படுகின்றது. கோட்டை மிகப்பெரிய அளவில் காணப்படுகின்றது. அதில் பல பகுதிகள் அடங்கியுள்ளன. இரங்கின்மகால் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஓவியங்கள் நிறைந்த அரண்மனை, 'திவானி ஆம்' என்று கூறப்படும் பொதுமக்கள் அமருமிடம், 'சனானமகால்' என்று கூறப்படுகின்ற பெண்கள் அந்தப்புரம் ஆகியனவும் பூந்தோட்டங்களும் காணப்படுகின்றன. கோட்டை 5 கி. மீ. சுற்றளவுள்ளதாகவும் மதிற்சுவரின் உயரம் 16மீட்டருள்ளதாகவும், அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

குல்பர்க்காவில் கட்டப்பட்டுள்ளது போலவே பெரிய அளவில் 12 பாமினி அரசர்களின் கல்லறைகள் பீடாரிலும் கட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் மிகச் சிறந்தது அகம்மது சாவாலியின் கல்லறை ஆகும். அதன் உட்கவர்களிலெல்லாம் பாரசீக முறையில் வண்ணப்பட ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுகளையும் காணலாம். பொதுவாக வெளிநாட்டிலிருந்து இந்தியா வந்து திரிபுற்ற முசுலிம் முறையும், இந்துமுறையும் ஒன்று சேர்ந்து காணப்படுகின்றன. எனவே இங்கு ஒரு புதிய இந்தோ-முசுலிம் முறை தோன்றிய தெனலாம்.

முகமது கவான் கி.பி.1422-இல் நிறுவிய புகழ் பெற்ற 'மதரசா' என்ற உயர்கல்வி போதிக்கும் கல்லூரியின் கட்டடங்கள் இடிந்த நிலையில் உள்ளன. அதில் பாரசீகக் கட்டடக்கலை நுணுக்கம் மிக்க அளவில் இடம்பெற்று உள்ளது. அதில் பெரிய அரங்குகள், அறைகள், வாயில்கள் ஆகியன உள்ளன. நான்கு தளங்களுடன் கூடிய மினார் போன்றன கட்டப்பட்டுள்ளன. அந்தக் கல்லூரியில் அரும்பெரும் சிற்ப வேலைப்பாடுகள் அமைந்துள்ளன. மூன்று அடுக்குகள் கொண்ட அம்மாளிகையும் அதன் இரண்டு மூலைகளில் தோன்றும் உயர்ந்த முகப்புகளும், தகர்ந்து கிடக்கும் நிலையிலும் பார்வைக்கு எழில் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. இதில் தங்குவதற்காக கத் தனிஇடம் திட்டமிட்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கல்லூரியின் திறந்த முற்றத்திற்கு இருபுறமும் இருவரிசையிலும் நூறு அடிவரையிலும் ஒரு பள்ளி, ஒருநால் நிலையம், வகுப்பறைகள், ஆசிரியர் உறைவிடங்கள் மாணவர்களின் தனித்தனி அறைகள் யாவும் ஒருங்கே அமைந்துள்ளன. மாளிகையின் முன்புறம் பார்வைக்குப் பளபளப்பாக ஒளிபுகின்ற ஓட்டு வேலைப்பாடுகளும், மூலைகளில் அமைந்திருக்கும் மாடத்தூபிகளும் பாரசீகமுறையை ஒத்துக் காணப்படுகின்றன. தக்காணச் சிற்ப முறையிலமைந்த பாரசீகக் கட்டடக்கலை நுணுக்கத்தை இந்த மதரசாவில்தான் மிகுதியாகக் காணலாம்.

தி.சு.

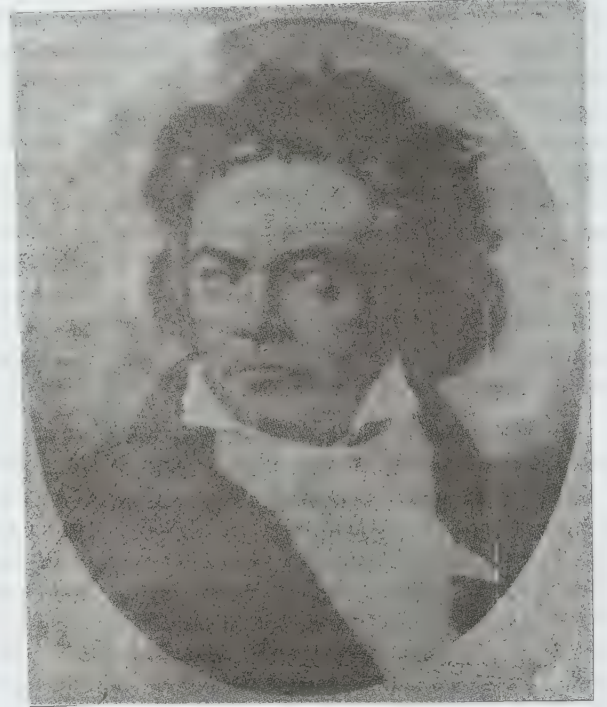
துணை நூல்கள்:

James Fergusson, History of Indian and Eastern Architecture Vol.II, Munshiram Manoharlal, New Delhi, 1972.

Sarkar, H., Archaeological Remains, Monuments and Museums, Part. II, Archaeological Survey of India, New Delhi, 1964.

பீதோவன், லுட்விக் வான்(கி.பி. 1770-1827) என்பவர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த

மேனாட்டு இசைக் கலைஞராக மதிக்கப்படுபவர். செருமனி நாட்டைச் சேர்ந்த பீதோவன் (Ludwig Van Beethoven) 'பான்' (Bonn) நகரத்தில் கி.பி. 1770-ஆம் ஆண்டு, சோகன் வான் பீதோவன் (Johann Van Beethoven) என்பவருக்கும், மரியா மாத்தலேனா (Maria Magdalena) என்பவருக்கும் இரண்டாம் மகனாகப் பிறந்தார்.

பீதோவன், லுட்விக் வான்

பீதோவனின் முன்னோர்கள் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பான் நகரத்தில் அரசவை இசைக் கலைஞர்களாகப் பணியாற்றி வந்தவர்கள். அந்நால் இசை, பீதோவனுக்குப் பரம்பரைச் சொத்தாக அமைந்தது. இவர், சிறு வயதில் தம் தந்தையாரிடம் 'பியானோ', 'வயலின்' போன்ற இசைக்கருவிகளில் பயிற்சி பெற்றார். கிறிசுடியன் காட்லாப் நீபே (Christian Gottlob Neefe) என்பவர்பான் நகர அரசவைப் பணியில் சேர்ந்தபிறகு, அவரிடம் சிலகாலம் இசை பயிலும் வாய்ப்பு பீதோவனுக்குக் கிடைத்தது. அவர், பீதோவனுக்கு ஒரு நல்ல இசை ஆசிரியராகவும், வழிகாட்டியாகவும் அமைந்தார். பீதோவன் பல்லிய இசை (Orchestral Music), கோயிலிசை (Church Music), இசை நாடகம் (Opera) ஆகியவற்றில் செயல்முறைப் பயிற்சி பெறுவதில் நீபே மிகவும் உதவியாக இருந்தார்.

பீதோவன், கி.பி. 1787-ஆம் ஆண்டு வியன்னாவிற்குச் சென்றார். அங்கு இவர் மொசார்ட்டு (Mozart) என்ற கலைஞரிடம் சிறிது காலம் பயின்றார்; தம் முடைய தாயாரின் நலிவுற்ற உடல்தினை காரணமாக இரண்டு வாரங்களில் திரும்பிவிட்டார். தாயார் இறந்தபிறகு குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்கவேண்டியிருந்ததால் கி.பி. 1789-இலிருந்து பான் நகரில் அரசவைக் கோயிலிலும், நாடகங்களிலும் 'வயோலா' வாசிக்கும் கலைஞராகப் பணியாற்றி வந்தார். இங்குக் கவுண்டு வால்குன்ட் (Count Waldstein) என்பவரின் நட்பும் ஆதரவும் பீதோவனுக்குக் கிடைத்தது. அதனால் இசைச் சூழலில் பழகும் வாய்ப்பு இவருக்கு ஏற்பட்டது.

ஏய்டன் (Haydn) என்னும் இசைக்கலைஞர் கி.பி. 1792-ஆம் ஆண்டு பான் நகரம் வந்திருந்த போது பீதோவனின் இசைத் திறமையைக் கண்டு மகிழ்ந்து, இவரைத் தம் மாணவராக வியன்னாவிற்கு அழைத்துச் சென்றார். மேலும், அல்பிரகட்சு பர்கர் (Albrechts Berger), சலைரி (Salieri) என்னும் ஆசிரியர்களிடமும் இவர் இசை பயின்றார்; இங்கு இளவரசர் இலிச்நெளசுகியுடன் (Prince Lichnowsky) சிறிது காலம் தங்கியிருந்தார்; தம்முடைய கடுமையான உழைப்பின்மூலம் சிறந்த பியானோக் கலைஞராக உயர்ந்தார்.

பீதோவன், தம்முடைய முப்பதாம் அகவைத் தொடக்கத்தில் தம் செவியுணர்வை இழந்தார். அதனால், வாழ்க்கையில் சொல்லொணாத துன்பத்தை அனுபவித்தார். ஆயினும் ஒரு புதிய சக்தி தமக்குக் கிடைத்தாற் போன்று, தம்முடைய பெரும்பாலான இசைப் படைப்புகளை அக்காலத்தில் இயற்றிச் சிறந்த இசைப் படைப்பாளி என்ற பெயரெடுத்தார்.

பீதோவனின் இசை வாழ்க்கையின் முற்பகுதி என்று கருதப்படுவது, கி.பி. 1802-ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலமாகும். அக்காலத்தில் இயற்றிய பாடல்கள் பெரும்பாலும் செவ்வியசையாகவே இருந்தன. இதில் பீதோவன் இயற்றிய முதல் 'இணைப்பிசை' (Symphony), முதல் மூன்று பியானோ அரங்கிசைகள் (Piano Concertos), மற்றும் பல பியானோ இசை, முதல் ஆறு நரம்பிசை நான்மைகள் (String Quartets - நான்கு நரம்பிசைக் கருவிகள் சேர்ந்திசைக்கும் உருப்படிகள்), 'பாலே' இசை உருப்படி (Ballet Suite) ஆகியவை அடங்கும்.

பீதோவனின் பிற்காலப் பாடல்கள், இவர் செவி உணர்வை இழந்தும், உடல்தினை குன்றியும் இருந்த காலத்தில் இயற்றப்பட்டவை. ஆனால், அப்பாடல்கள் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைப் படைப்புகள் என்று

சொல்லக்கூடிய அளவில் மிகச்சிறந்த படைப்புகளாக அமைந்தன.

பீதோவனின் பாடல்களுள் ஏறக்குறைய 600 பாடல்கள் இப்போது கிடைத்துள்ளன. அவற்றுள் ஒன்பது இணைப்பிசைகள் (Symphony), ஐந்து பியானோ அரங்கிசைகள், ஒரு வயலின் அரங்கிசை, 16 நரம்பிசை நான்மைகள் (String Quartets), இரண்டு வழிபாட்டுக் குழுவிசை (Masses), ஓர் இசை நாடகம் (Opera), 300 பாடல் அமைப்புகள் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

பீதோவனின் செவியுணர்வற்ற குறையும் சுதந்திர வாழ்க்கையும் இவரை அகத்துறைப் பாடல்கள் (Romantic Composer) இயற்றும் ஒரு கலைஞராக்கின. உள்ளத்தின் ஆழ்ந்த உணர்ச்சிகளையும், செவ்வியசை அடிப்படையிலான பாடல் அமைப்புகளையும், மற்றக் கலைஞர்களைக் காட்டிலும் சிறந்த முறையில் இவரால் இணைக்க முடிந்தது. அதனால் பீதோவனின் இசை, கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் மற்ற இயலிசைப் புலவர்களின் படைப்பைக் காட்டிலும் மிகவும் புகழ் வாய்ந்ததாக அமைந்தது எனலாம்.

பீதோவனின் இசைத் தொண்டுகளைப் பற்றி இலக்கண அடிப்படையில் கூறும்போது, 'இணைப்பிசை' என்னும் இசைநெறியை வளர்த்தவர் இவர் என்று கூறலாம். இவரைப் பின்பற்றியே மற்ற இயலிசைப் புலவர்கள், ஆழமான கருத்துகளை இசை வாயிலாக வெளியிடுவதற்குரிய கருவியாக இணைப்பிசையை அமைத்துக்கொண்டனர் என்றால் அது மிகையாகாது. மேலும், பீதோவன், சொனாட்டா (Sonata) என்னும் இசை வகையையும் விரிவுபடுத்தி நெறிப்படுத்தியுள்ளார் என்று கூறலாம்.

பீதோவன், தம் பாடல்களில் ஆழமான ஆன்மிகப் பண்பிற்கும், கருத்துகளை இசையின் மூலம் நல்ல முறையில் வெளிப்படுத்துவதற்கும் சிறப்பிடம் கொடுத்துள்ளார். இதனைப் பல்வகையான பாடல்களில் தேர்ச்சி பெறுவதன் மூலமும், தம்பாடல்களில் கருதி மாற்றம் செய்தல், விவாதிச் சுரங்களைப் பயன்படுத்தல் போன்ற கூறுகளை மிக்க அளவில் கையாள்வதன் மூலமும் நிறைவேற்றி உள்ளார்.

பி.எஸ்.லோ.

பீர்பால் (கி.பி. 1528 - 1586): இராசா பீர்பால் மொகலாயப் பேரரசர் அக்பரின் சிறந்த நண்பரும், கவிஞரும், அவருடைய அவையை அழகுபடுத்திய நவரத்தினங்களுள் ஒருவரும் ஆவார். இவர் தம்முடைய மதிநுட்பத்தாலும் நகைச்சுவைமிக்க பேச்சாலும்

நேர்மையான நடத்தையாலும் பேரரசரின் நட்பைப் பெற்றார். எனவே, அக்பர் இவரை எப்பொழுதும் தம்முடன் வைத்துக்கொண்டு இவருடன் உரையாடுவதை விரும்பினார். கவிதையுலகில் இவர் ஒரு புலவராகவும் புரவலராகவும் விளங்கினார்.

இராசா பீர்பாலின் (Raja Birbai) இயற்பெயர் 'மகேசுதாசு' என்பதாகும். வரலாற்று ஆசிரியர் பதவுனி இவரைப் 'பிரமதாசு' எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இவர் கி.பி.1528 - ஆம் ஆண்டு 'கல்பி' என்னுமிடத்தில் ஓர் எளிய அந்தணர் குடும்பத்தில் பிறந்தார். முதலில் இவர் இராசா பகவன்தாசிடம் பணிபுரிந்து வந்தார். பின்னர் அவர் மகேசுதாசை அக்பரிடம் அனுப்பி வைத்தார்.

சிறந்த கவிஞரான மகேசுதாசு விரைவில் அக்பரின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து 'கவிராய்' என்னும் விருதினைப் பெற்றார். பேரரசர், 2000 வீரர்களை வழங்கும் மன்சப்தாராக இவரை நியமித்தார். இவருக்கென முக்கிய பதவி எதுவுமின்றி அரசவையில் இருந்து வந்தார். அக்பர் தம்முடைய பதினெட்டாம் ஆட்சி ஆண்டில் இவருக்குக் கங்கராவினுள்ள நாகர்காட்டைச் சாகிராக அளித்தார். பின்னரே இவருக்கு 'இராசா பீர்பால்' என்னும் விருது வழங்கப்பட்டது. பிற்காலத்தில் இவர் பண்டில் கண்டியுள்ள கலஞ்சார் என்னுமிடத்தைச் சாகிராக அனுபவித்து வந்தார். பதேபூர் சிக்ரீயில் இராசா பீர்பாலின் வீடு எனப்படும் கட்டடம் (கி.பி. 1571 அல்லது 1572-இல்) கட்டப்பட்டது. இது மிகவும் அழகானது. மிக்க பொருட்செலவில் இது அழகுபடுத்தப்பட்டிருப்பதிலிருந்து, அக்பர் இவர் மீது கொண்டிருந்த பேரன்பை அறியலாம்.

இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த பீர்பால் சூரிய வழி பாட்டில் ஈடுபட்டு வந்தார்; 'சமயத் தொடர்பான எல்லாக் கலந்துரையாடல்களிலும் பங்கு கொண்டார். பின்னர் அக்பரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட 'இறைக் கொள்கையை' (தீன் இலாகி) ஏற்றுக் கொண்டார். அதைத் தழுவியவர்களுள் இவர் ஒருவரே இந்து சமயத்தவர்.

அக்பர் கி.பி.1586-ஆம் ஆண்டு வடமேற்கு எல்லைப்புறத்தில் யூசு பைசகளுக்கு எதிராக அனுப்பிய படைக்குப் பீர்பாலை ஒரு தளபதியாக நியமித்தார். போர்ப்பயிற்சி அற்ற இக்கவிஞரை மலைவாழ் மக்களுக்கு எதிராக அனுப்பியது பெருந்தவறாகும். ஒரு நாள் இரவு இவருடைய படையினர் சிதறி அடிக்கப்பட்டு இவர் கொல்லப்பட்டார். தம்முடைய அன்பிற்கும், ஆதரவிற்கும் பாத்திரமான இன்னுயிர்த்தோழனை இழந்து வருந்திய அக்பர், இருநாட்கள் உணவருந்தவில்லையாம். கி.இரெ.

துணை நூல்:

Smith A. Vincent, Akbar the Great Mogul, 1542-1605, S.Chand & Co, New Delhi, 1962.

பீரங்கிப்படை படைப்பிரிவுகளில் ஒன்று. இது எப்போது உருவானது, எப்போது நடைமுறைக்கு வந்தது என்பதனை உறுதியாகக் கூற இயலாது. குண்டுகளை நெடுந் தொலைவிற்குச் செலுத்துதற்கும், கோட்டைகளைத் தகர்ப்பதற்கும் இது பயன்படுத்தப்பட்டது.

பீரங்கி என்பது கனமான வெடிமருந்து கொண்ட பொறியை உந்தியெறியும் போர்க் கருவியாகும். ஏதாவது வண்டியிலிருந்தோ ஒரு கட்டுமானத்திலிருந்தோ நீண்ட தூரத்துக்கு வெடி மருந்தைக் கொண்ட குண்டுகளை உந்தி எறியும் எந்தக் கருவியும் படைப்பிரிவில் பீரங்கிப்படையின் பாற்படும். கையால் தூக்க இயலாத கனமான வெடிமருந்துக் கருவிகளை இயக்குபவர்களையும் சேர்த்தே பீரங்கிப்படை என்பது குறிப்பிடப்படுகிறது. பிற்காலத்தில் வெடி குண்டுகளை எறியும் கருவிகளே பீரங்கி எனப்பட்டன. நகரும் பீரங்கி வண்டிகள் (Tanks) வந்தபின் பீரங்கிகள் என்பன தரைப்படையின் பயன்பாட்டிற்குத் தகுந்தவாறு தனித்தனியே பெயரிடப்பட்டன. அவை நகரும் பீரங்கிகள், நகராப் பீரங்கிகள் எனப்பட்டன. நகராப் பீரங்கிகள் குறிப்பாகக் கோட்டைகள், கடற்கரைப்பகுதிகள் ஆகியவற்றிலும், தரைப்படைப் பாசறைகளிலும் நிறுவப்பட்டன.

இத்தாலியில் சிவிடேல் (Cividale) எனும் நகரைச் செருமானியர்கள் கி.பி.1331 - இல் முற்றுகையிட்டபோது துப்பாக்கிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. மூன்றாம் எட்வர்டு படையில் 12 பீரங்கிச் சுடுபவர்களும், 340 துப்பாக்கியாளர்களும் இருந்தனர் எனக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. கிரசி (Crecy) ஆங்கிலேயர்கள் கி.பி.1346-இல் முதன்முதலாகப் பீரங்கிகளைப் பயன்படுத்தினர் என்பது கூறப்படுகிறது. கோட்டைகளைத் தகர்க்கவே பயன்படுத்தப்பட்ட இவை, கி.பி. 15 - ஆம் நூற்றாண்டில் போர்க்களங்களுக்கும் கொண்டு செல்லப்பட்டன.

கான்சுடாண்டி நோபிளில் துருக்கியர்கள் கி.பி. 1453-இல் மிகுதியாகப் பீரங்கிகளைப் பயன்படுத்தினர். இடைக்கால ஐரோப்பாவில் அரசனை எதிர்த்த பிரபுக்களின் கோட்டைகளை (Castles of Feudal Lords) இடிக்க இவை பயன்படுத்தப்பட்டன. இந்தியப் படையெடுப்பின் போது கி.பி. 1526-இல் முகலாயமன்னர் பாபர் பாணிப்பட்டுப் போரில் பீரங்கியைப் பயன்

படுத்தினர். பிரங்கிகள் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் இத்தாலியப் போர்களின் முற்றுகைகளின் போதும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

இப்பிரிவு பல உறுப்புகள் கொண்டதாகும். தளவாட அளிப்புப் பகுதி (Supply), தளவாடக் கருவிகள் வண்டி (Tools wagon), கனமான வெடி மருந்துகளைக் கொண்ட ஆயுதங்கள், இலேசான துப்பாக்கிகள் (Light Guns), வண்டிகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டதே பிரங்கிப்படையாகும்; பிரங்கியைக் கையாளுவதில் பல இடையூறுகள் ஏற்பட்டமையால் இதன் பயன்பாடு குறைந்தது. கசடாவசு அடால்பசு இதனைச் சீரமைப்புச் செய்தார். ஆலிவர் கிராம் வெல் இங்கிலாந்தின் உள்நாட்டுப் போரில் கனரக பிரங்கிகளைப் பயன்படுத்தினார். ஆந்திரா வாரிசுப் போரிலும் ஏழாண்டுப் போரிலும் இவை பயன்படுத்தப்பட்டன. மகா பிரடரிக்கிடம் 400 பிரங்கிகள் இருந்தன. பிரான்சின் கிரியூவல், பிரங்கிப் படையைச் சீரமைப்புச் செய்தார். நெப்போலியப் போர்கள் பிரான்சுப்புரட்சிப் போர்கள் ஆகியவற்றில் இது முக்கியப்படையாகும். புகை வாராத வெடி மருந்தும் அமைக்கப்பட்டது. பின்னால் நிற்பவர்களுக்கு உந்து விசையால் அழிவு ஏற்படாதவாறும் இது சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டது.

முதலாம் உலகப்போரில் எல்லா நாடுகளுமே பிரங்கிப் போரில் ஈடுபட்டன. எனினும், பிரிட்டனின் பிரங்கிப் படைப் (Howitzer) பிரிவு வலுவடையதாக விளங்கியது. சோம் (Some), 1916-இல் வெர்டூர் (Verdur 1916), ஆராசு (Aras 1917), ஏய்ன் (Aine 1917), மெசினிசு (Mesines), ஒப்பிரசு (Ypres) ஆகிய போர்க்களங்களில் பிரங்கிகள் மிகுதியாக முழங்கின.

பிரங்கிப்படைப்பிரிவு தற்காப்பு (Defence), தாக்குதல் (Offence) ஆகிய இரண்டிற்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இராம.வே.

பீல், சர். இராபர்ட்டு, புகழ்மிக்க ஆங்கிலப் பேரரசி விக்டோரியாவின் (கி.பி. 1837-1901) தலைசிறந்த பேரமைச்சர்கள் பலருள் ஒருவர். இவர் கி.பி. 1788 முதல் 1850 வரை வாழ்ந்தார். சர். இராபர்ட்டு பீல் (Sir Robert Peel) கி.பி. 1788-இல் இலங்காசியர் என்னுமிடத்தில் பஞ்சு உற்பத்தியாளர் ஒருவரின் மகனாகப் பிறந்தார். இவர் ஆரோ பல்கலைக்கழகம், ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றில் கல்வி பயின்றார். ஆங்கிலக் கவிஞர் பைரன் இவர் நண்பர். இளமை முதல் இவர் அரசியலில் நாட்டமுற்றிருந்தார்; தம் 22-ஆம் வயதில் ஆங்கில அரசில் இணைச் செயலராகப் பொறுப்பேற்ற இவர் கி.பி. 1812 முதல் 1818 வரை அயர்லாந்தில் தலைமைச் செயலராகத் திறம்படப் பணியாற்றினார். இவ்வர்ப்பூல் கி.பி. 1822

-இல் இங்கிலாந்தின் தலைமை அமைச்சரானபோது இராபர்ட்டுபீல் உள்துறைச் செயலரானார். இவர் கி.பி.1828-இல் ஆங்கிலேயப் பொதுச் சபைத் தலைவரானார். கி.பி. 1830-ஆம் ஆண்டு முதல் கி.பி. 1841-ஆம் ஆண்டு வரை தோரிக்கட்சி (Tory) என்ற பழமையாளர் கட்சியைச் சிறப்புடையதாக்கப் பாடுபட்ட இவர், கி.பி. 1841-இல் ஆங்கிலேயத் தலைமை அமைச்சரானார். அப்பொழுதே இவர் பிற்காலத்தில் புகழ் பெற்ற பேரமைச்சர்களாகத் திகழ்ந்த அபர்தின் பிரபு, சாலிசுபரி பிரபு, திசுரேலி, கிளாட்சுடன் ஆகியோருடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்.

பீல், சர். இராபர்ட்டு

நேர்மை, திறமை, பேச்சாற்றல் சிறப்பான கோட்பாடுகள், காலத்திற்கேற்பத் தம் கருத்துகளை மாற்றிக்கொள்ளும் பாங்கு ஆகியவற்றை இவர் பெற்றிருந்தார்; புதுக்கருத்துகள் மூலம் புதிய செயல் திட்டங்களை உருவாக்கும் தன்மையுடையவராயிருந்தார். இவர்காலத்தில் அயர்லாந்தில் ஏற்பட்ட சிக்கல்களுக்குத் தீர்வுகாணும் பொருட்டுத் தேவான் குழு என்னும் குழுவினை நியமித்தார்; நிலவுடைமைச் சிக்கல்கள், கத்தோலிக்கர் எதிர்ப்பு ஆகியவற்றைச் சமாளிக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். தானியச் சட்டங்கள் எதிர்ப்புக் குழு இவருக்குப் பெரும் சிக்கலாயிருந்தது. ஆயினும், அது திறம்படச் சமாளிக்கப்பட்டது. பட்டய இயக்கம் இவரால் இரும்புக்கரம் கொண்டு ஒடுக்கப்பட்டது. சிறப்புமிக்க வரிக்கோட்பாடுகள் இவரால் பின்பற்றப்பட்டன. புதுவகையிலான வரவு செலவுத் திட்டப்பட்டியல் முறையை இவர் உருவாக்கினார். நாட்டின் நலனுக்கென வங்கிச்சட்டம் (கி.பி. 1844), இருப்புப்பாதைச் சட்டம் (கி.பி. 1844), சுரங்கச்சட்டம் (கி.பி. 1842) போன்ற சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தினார். தொழிற்சாலைச் சட்டம் கி.பி.

1844-இல் உருவாக்கப்பட்டது. அதன் மூலம் ஆலைத் தொழில்களில் குழந்தைகள் ஈடுபடுத்தப்படும் முறை சீராக்கப்பட்டது. விபத்துகளினின்றும் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. காவல் துறை ஃபினைப் புதுமை மிக்கதாய்ச் சீராக்கிய பெருமை இவரைச் சாரும்.

ஆரேகான் உடன்பாட்டின் மூலம் கி.பி.1846-இல் அமெரிக்க எல்லைச் சிக்கலைத் தீர்த்துவைக்க இவருடைய வெளியுறவுச் செயலர் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் பாராட்டற்பாலனவாகும். ஆனால், அதே ஆண்டில் ஆங்கிலேய அரசியல் சிக்கல்கள் காரணமாகப் பதவி விலகிய இவர், அரசியலில் மீண்டும் எவ்வகைப் பதவியையும் ஏற்கவில்லை.

தமது கட்சிக் கோட்பாடுகளைவிட நாட்டின் நலனை முக்கியமானதென இவர் கருதினார். பழமை யாளர் மற்றும் தாராளக் கட்சியினர்களுடன் பீல்திறம்படச் செயற்பட்டார். நடுத்தரப் பிரிவினரும் பெருநிலக் கிழார்களும் இவரால் ஊக்குவிக்கப்பட்டனர். திடத்தன்மை, வெளிப்படையான கோட்பாடுகள் ஆகியவை இவர்தம் நல்லியல்புகளாகும். மா.கா.

பீனிக்சுத்தீவுகள்: மத்திய பசிபிக்குப் பெருங் கடலில் அவாய்த் (Hawaii) தீவுகளுக்குத் தெற்கில் 2650 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள 8 பவளத் தீவுக் கூட்டத்திற்குப் பீனிக்சுத் தீவுகள் (Phoneix Islands) என்று பெயர். கிழக்கு மேற்காக 320 கி.மீ. நீளத்திற்கு ஒழுங்கற்ற நீண்ட வட்ட வடிவத்தில் தீவுகள் உள்ளன. அவற்றின் பரப்பளவு 55 ச.கி.மீ. இந்த எட்டுத் தீவுகளின் பெயர்கள் வருமாறு. காண்டன் அல்லது அபிரிங்கா (Canton or Abariringa), எண்டர்பரி (Enderbury), பீனிக்சு (Phoneix), (இது இப்பொழுது இராவகி (Rawaki) எனக் கூறப்படுகிறது) சிட்னி (Sydney) (இத்தீவின் இன்றைய பெயர் மன்ரா (Manra), பிரீனி (Birnie), மெக்கன் (McKean), கார்டுநர் (Gardner) (இப்பொழுது இது நிகுமரோரோ (Nikumaroro) எனப்படுகிறது), கல்

(Hull) (இதன் புதிய பெயர் ஓரோனா - (Orona) ஆகும். இத்தீவுகளில் கொப்பரை மிகுதியாகக்கிடைக்கிறது.

இறுதியில் கூறப்பட்ட ஆறு தீவுகளும் ஆங்கிலேயருக்குச் சொந்தமான கிப்பர்ட்டு எல்லிசுத் தீவுக் குடியேற்றத்துடன் (Gilbert and Ellice Island Colony) 1937-இல் இணைக்கப்பட்டன. அவற்றின் பரப்பளவு 14 ச.கி.மீ. இப்பொழுது அவை கிரிபதி (Kiribathi) குடியரசின் பகுதிகளாக உள்ளன. அக்குடியரசின் தலைநகர் தரவா (Tarawa) ஆகும். கிப்பர்ட்டுத் தீவுகளிலிருந்து அதன் மக்கள் 1938-40 ஆண்டுகளில் கார்டுநர், கல், சிட்னி ஆகியவற்றில் குடியேறும் வரை இத்தீவுகளில் மக்கள் வாழவில்லை.

இத்தீவுக் கூட்டங்களில் காண்டன், எண்டர்பரி ஆகிய இரண்டு மட்டும் பெரிய தீவுகளாகும். இவற்றின் பரப்பளவு 41 ச.கி.மீ. காண்டன் தீவு மேரி, மேரி பால்காட்டு (Mary Balcout), சவாலோ (Swallow) எனப் பல பெயர்களைப் பெற்றிருந்தது. இது பீனிக்சுத் தீவுகளின் நிருவாக மையமாக இருந்தது. தென்னை மரங்கள் நிறைந்துள்ள இத்தீவின் மக்கள் தொகை 2901961 இரண்டாம் உலகப் போரின்பொழுது எரிபொருள் வழங்கும் முக்கிய நிலையங்களுள் ஒன்றாகத் திகழ்ந்த இது, இன்று ஒரு பன்னாட்டு விமான நிலையமாக உள்ளது. காண்டனுக்குத் தென்கிழக்கில் 60 கி.மீ. தொலைவில் எண்டர்பரித் தீவு அமைந்துள்ளது. கடல் பயணிகள் பலர் இதனை கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் கண்டுபிடித்த போதிலும் வறண்ட, மக்கள் வாழாத இத்தீவின் மீது நாட்டம் கொள்ளவில்லை.

இவ்விரு தீவுகளும் இங்கிலாந்து, அமெரிக்க விமானங்கள் செல்லும் வழியில் தங்கும் இடமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதால் இந்நாடுகள் இத்தீவுகளின் மீது உரிமை கொண்டாடலாயின. இவ்விரு நாடுகளும் 1939-ஆம் ஆண்டில் ஏற்படுத்திக் கொண்டதோர் உடன்படிக்கையின்படி இத்தீவுகள் இரண்டும் 50 ஆண்டுகளுக்கு இவற்றின் கூட்டுக் கட்டுப்பாட்டில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. சி.இரெ.

11 மூடியிருக்கும் உதடுகளைத் திறந்து வெளியிடப்படும் ஒலியே ப. அதனுடன் உதடுகளைக் குவித்துக் கொண்டு ஒலித்தால் புகரம் தோன்றும். ஆகவே பகரமும் உகரமும் இணைந்து அது ஒலிக்கும்.

தொழிற்பெயர் விசுவாசமாக இந்த ஒலி பயன்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டு படிப்பு, கலப்பு முதலியன. பண்புப் பெயர்க்கும் விசுவாசமாக வரும். எடுத்துக்காட்டு மாண்பு, பண்பு முதலியன. இலக்கிய மரபில் பண்டைக்காலத்தில் வினையெச்ச விசுவாசமாகவும் தோன்றியிருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டு செய்யு.

உருவம்: பகரத்தின் பழைய வடிவின் கீழ்நோக்கி வலப்புறத்திலிருந்து ஒரு கோடு செல்லும். இதுவே இந்தியா முழுதும் வழங்கிவந்த உருவம்....

பகரத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தொடர்பு இல்லாமல் இந்த உகரக்குறி ஒரு மாறுதலும் அடையாமல் அப்படியே எழுதப்பட்டது....

இங்கே காட்டப்பட்டிருக்கும் இரண்டு உருவங்களுள் முன்னது கி.பி. 2 அல்லது 3-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தும் (அரச்சலூர்க் கல்வெட்டு)பின்னது பகரம் தட்டையாக கி.பி. 10,11 - ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தும் மாறியபின்னும், கீழ் நோக்கிச் செல்லும் கோடாகவே இன்றளவும் எழுதப்பட்டு வருகின்றது. வட்டெழுத்தில் இக்குறி, எழுத்தை ஒட்டிச் சாய்வாகத் தோன்றும்....

கே.ஜி.கே.

புக்கர்: முதலாம் புக்கர் (கி.பி. 1356-77) விசய நகர வரலாற்றின் தொடக்கத்தில் புகழ் பெற்று விளங்கிய சங்கம உடன்பிறந்தோர்களுள் சிறப்பிடம் பெற்றோர் முதலாம் அரிகரரும் முதலாம் புக்கரும் ஆவர். முதலாம் புக்கர் சங்கம சகோதரர்களுள் அர்ச்சுனராகக் கருதப்பட்டவர். அவருடைய வாழ்க்கை வரலாறு பற்றி மாறுபட்ட கருத்துகள் உள்ளன. என். வேங்கடரமணையா, கே.ஏ. நீலகண்டசாத்திரி முதலியோர் புக்கரும் அவருடைய உடன்பிறந்தாரான அரிகரரும் முதலில் வாரங்கல் அரசில் பணிபுரிந்தனரெனவும், வாரங்கல்லை முகம்மது துக்ளக்கு வென்றபின் அவர்கள் இருவரும் கம்பிலி நாட்டிற்குச் சென்றனர் எனவும், அந்நாட்டையும் துக்ளக்குக் கைப்பற்றிய பொழுது அவர்கள் தில்லிக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு இசுலாமியர்களாக மாற்றப்பட்டனரெனவும், தில்லிகல்தானிடம் அவர்கள் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டு அவர்தம் நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தன

ரெனவும், பின்னர்த் தெற்கே கம்பிலி நாட்டில் தில்லிச் சுல்தானுக்கெதிராகக் கலகம் நிகழ்ந்து நிலைமை கட்டுக்கடங்காது போகவே, சுல்தான் அரிகரரையும் புக்கரையும் அங்கு அனுப்பித் தம்மாட்சியை நிலை நிறுத்த முயன்றார் எனவும், ஆனால், அரிகரரும் புக்கரும் அங்கு இந்துக்களின் எதிர்ப்பை அடக்க முடியாமல் இறுதியில் இருவரும் மீண்டும் இந்து சமயத்தைத் தழுவியதுடன் கம்பிலி நாட்டைச் சுயேச்சையாக ஆண்டுவரத் தொடங்கினரெனவும், பின்னர் விசய நகரை நிறுவிப் பேரரசை ஏற்படுத்தினர் எனவும் கூறுகின்றனர்.

ஆனால், மேற்கூறிய கருத்திற்கு மாறாகச் சங்கம உடன்பிறந்தோர், தொடக்கத்திலிருந்து போசள மன்னனான மூன்றாம் வல்லாளனுக்குத் திறைசெலுத்திக் கொண்டிருந்த குறுநில மன்னராக இருந்தனரெனவும், போசள நாட்டின் வடபகுதியில் இருந்த

4
4
4
4 2 2

விசயநகரத்தையும் அதைச் சூழ்ந்த பகுதியையும், முசுலிம்களின் தாக்குதலிலிருந்து பாதுகாத்து வந்தனர் எனவும், நான்காம் வல்லாளனுடன் போசள வமிசம் முடிவுற்ற பொழுது போசள நாட்டின் அரசரிமையை அடைந்ததுடன் விசயநகரைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு சிறப்புடன் ஆளவும் தொடங்கினர் எனவும் ஈராசுப் பாதிரியாரும், ஆர். சத்தியநாதையரும் கருதுகின்றனர். பிந்தைய கருத்திற்குத் தக்க கல்வெட்டுச் சான்று உள்ளதென்பது உண்மையே. ஆயினும் இக்கருத்து வேறுபாடு தொடர்ந்து வருகின்றது.

அரிகரரும் புக்கரும் கி.பி. 1346 க்கு முன்னரே மிக்க செல்வாக்குடன் விளங்கினர் என்பதில் ஐயமில்லை. அரிகரர் விசயநகர வேந்தரான பிறகு புக்கர் அவருக்குப் பலவிதத்தில் உறுதுணையாக விளங்கினார். விசயநகரப் பேரரசின் மேற்குப் பகுதியில் புக்கர் முதலில் அரசப்பேராளராக இருந்து ஆட்சி புரிந்துவந்தார். புக்கர் கி.பி.1344-இல் மதுரை வரை படையெடுத்து அங்கு ஆட்சிபுரிந்த சுல்தானை வென்றார் எனப் பேராசிரியர் ஏ. கிருட்டிணசாமி கூறுகிறார். அந்நிகழ்ச்சியைப் பற்றிய சான்றுகள் அரிதாக இருப்பினும் அவை நிகழ்ந்ததற்கான சாத்தியக்கூறுகள் உள்ளன.

முதலாம் அரிகரர் கி.பி. 1356-இல் பிள்ளையில்லாமல் இறந்தபொழுது முதலாம் புக்கர் விசயநகர வேந்தரானார். அவர் பட்டத்திற்கு வந்தவுடன் செய்த முதல் பணி எல்லா மாநிலங்களிலும் தம் முடைய மக்களை ஆளுநர்களாக நியமித்ததே. அதற்குமுன் அவருடைய உடன்பிறந்தார்களின் மக்கள் அங்கெல்லாம் ஆளுநர்களாக இருந்து கொண்டு தம்போக்கில் ஆட்சி செய்து வந்தனர். அதனால் பேரரசின் கட்டுக்கோப்புக் குலைந்துவிடும் சூழ்நிலை இருந்துவந்தது. அதைத் தடுக்கவே புக்கர் தம் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டவர்களை ஆளுநர்களாக நியமித்தார். அதற்கு எதிர்ப்பில்லாமல் இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. புதிய ஏற்பாட்டின்படி உதயகிரி இராச்சியத்திற்குப் பாசுகரப் பவதூரனும் முல்பாகல், படை வீட்டு இராச்சியங்களுக்குக் குமாரசம்பணனும், பெனுகொண்டா இராச்சியத்திற்கு விருபண்ணாவும், போசள இராச்சியத்திற்கு மல்லப்பாவும், பின்னர் இரண்டாம் அரிகரரும் ஆளுநர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் யாவரும் புக்கருக்கு எல்லர விதத்திலும் கட்டுப்பட்டு ஆட்சிபுரிந்து வந்தனர்.

முதலாம் புக்கர் ஆட்சியில் படைவீட்டு இராச்சியக் குறுநில மன்னனான இராசநாராயணச் சம்புவராயன் முரண்படவே புக்கரின் மகனான குமாரசம்

பணன் ஓர் படையுடன் சென்று அவனைத் தோற்கடித்து அவன் நாட்டை விசயநகர ஆட்சியின்கீழ்க் கொண்டுவந்தான். அப்போர் கி.பி. 1362-ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் நிகழ்ந்தது. அடுத்த சில ஆண்டுகளில் குமாரசம்பணன் கொங்கு நாட்டையும் விசயநகர ஆட்சிக்குட்படுத்தினான்.

நிற்க, பாமினி நாட்டு மன்னன் முதலாம் முசுமதுசா பட்டத்திற்கு வந்ததும் முதலாம் புக்கர் இரெய்ச்சூர், முக்கல் முதலிய இடங்கள் தமக்குரியவை என்றும் அவற்றைத் தம்மிடம் விடாவிடில் போர் நிகழும் என்றும் அச்சுறுத்தி அவருக்குத் தூது விடுத்தார். அதற்கு முசுமது சா உடனே பதில் கூறாது தன்னிலையை வலுப்படுத்திக் கொண்டு புக்கர் மீது போர் தொடுத்தார். அப்போர் பல இடங்களில் நடைபெற்றது. சில இடங்களில் பாமினிச் சுல்தானும் வேறு சில இடங்களில் விசயநகரப் படையினரும் வெற்றிபெற்றனரெனத் தெரிகிறது. பெரிட்டா என்ற முசுலிம் வரலாற்றாசிரியர் சுல்தானின் வெற்றிகளை மிகைப்படுத்தித் தம்நூலில் கூறுகிறார். போரின் இறுதியில் ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின்படி கிருட்டிணாநதிக்கும் துங்கபத்திரா நதிக்குமிடையே உள்ள பகுதியில் சில இடங்களைத் தவிர எஞ்சிய பகுதிகளனைத்தும் விசயநகரக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்துவிட்டன.

அதன் பின்னர், முசுமது சா ஒரு சமயம் குடிபோதையில் இருந்தபொழுது தன்னவையில் பாடிய சில இசைவாண்களை விசயநகர மன்னரான புக்கரிடம் சென்று பரிசில் பெற்றுச் செல்லுமாறு கூறினார். அவர்களுடன் விசயநகர் சென்றமுசுமது சாவின் தூதனைப் புக்கர் அவமானப்படுத்தி அனுப்பியதுடன் பாமினி நாட்டின்மீது போர் தொடுத்து முக்கல் நகரைக் கைப்பற்றினார். சுல்தான் தம் படையுடன் வரவே, புக்கரின் படை தக்க இடத்தில் பின்வாங்கியது. பின்னர் நடைபெற்ற போரில் புக்கர் தோல்வியுற்றார். அப்போர் கி.பி.1365 இலிருந்து கி.பி. 1367-வரை நடைபெற்றது. போரின் இறுதியில் சுல்தான் விசயநகரைக் கைப்பற்ற முயன்று முடியாமல் தலைநகருக்குத் திரும்பினார். வழியில் அளவற்ற மக்களைக் கொன்றதுதான் அவர் செய்த செயலாகும்.

அடுத்து முதலாம் புக்கர் கொண்டவீட்டையாண்ட இரெட்டி மன்னனை வென்று அவன் இராச்சியத்தின் பெரும்பகுதியை விசயநகரப் பேரரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார்.

இவ்வாறு வடபகுதியில் தன்னிலையை வலுப்படுத்திக் கொண்டபின் புக்கர் தெற்கே மதுரைச் சுல்தான்களின் கொடுங்கோல் ஆட்சியை முடிவிற்குக்

கொண்டு வரும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். மதுரைப் பகுதியில் வாழ்ந்த இந்துக்கள் சுல்தான்களால் சொல்லொணாப் பல கொடுமைக்காளாயினர். அவர்களைக் காப்பாற்றும் நோக்குடன் புக்கர் கி.பி. 1371-இல் தம் மகன் குமாரசம்பணனின் தலைமையின் கீழ் ஒரு பெரும் படைபடைத் தெற்கே அனுப்பினார். குமாரசம்பணனின் மனைவியான கங்காதேவி தான் எழுதிய மதுராவிசயம் என்ற வடமொழி நூலில் அப்போரைப் பற்றி விரிவாகக் கூறுகிறார். அப்பொழுது மதுரைச்சுல்தானாக இருந்த முபாரக்கு விசயநகரப் படையைத் திருச்சி அருகேயுள்ள சமயபுரத்தில் எதிர்த்தார். அங்கு நடைபெற்ற போரில் விசயநகரப் படை வெற்றி பெற்றது. அதனையடுத்துக் குமாரசம்பணன் திருவரங்கம், கண்ணனூர் முதலிய இடங்களிலிருந்த கோயில்களில் மீண்டும் வழிபாட்டிற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். பின்னர், அவர் மதுரையை நோக்கித் தம்படையைச் செலுத்தினார். இடையே வழியில் சுல்தானின் படை எதிர்த்துக் கடும்போரிட்டது. அதில் சுல்தான் தோற்றதுடன் உயிரையும் இழந்தார். பின்னர் விசயநகரப்படை மதுரைக்குச் சென்று, போரிட்டு அந்நகரைக் கைப் பற்றியது. மதுரைப் பகுதியில் மீண்டும் இந்துக்கள் ஆட்சி ஏற்பட்டது. மீனாட்சிகோயிலில் மீண்டும் வழிபாடு தொடங்கியது. மதுரையைக் குமாரசம்பணன் வென்றபின் அடுத்திருந்த சிறுநாடுகள் விசயநகரின் மேலாண்மையை ஏற்றுக் கொண்டு திறை செலுத்தி வாழத் தொடங்கின. தமிழகம் முழுவதற்கும் குமாரசம்பணன் அரசுப் பேராளராக வீற்றிருந்து ஆட்சிபுரிந்துவந்தார். இந்து சமயம் எங்கும் புத்துயிர் பெற்றது. பல ஆண்டுகளாக மூடிக்கிடந்த கோயில்களில் வழிபாடும் திருவிழாக்களும் நடக்கத் தொடங்கின. மறையோர் அரசின் ஆதரவை மீண்டும் பெறலாயினர்.

முகமது சாவிர்குப் பிறகு பாமினி நாட்டில் அரியணையேறிய முசுகித்து, முதலாம் புக்கர்மீது போர் தொடுத்து வெற்றி பெற்றார் எனவும், புக்கரைத் தெற்கே இராமேசுவரம் வரை விரட்டினர் எனவும், பின்னர் விசயநகரை முற்றுகையிட்டுக் கைப்பற்ற முடியாமல் நாடு திரும்பினார் எனவும் பெரிட்டா என்ற முசுலிம் வரலாற்றாசிரியர் கூறுகிறார். ஆனால், அப்போரைப் பற்றிய அனைத்துச் செய்திகளும் கிடைத்திருப்பதாகக் கூறுவதற்கில்லை. ஏனெனில், அதே வரலாற்றாசிரியர் முசுகித்து காலத்தில் விசயநகர வேந்தர்கள் செல்வாக்கிலும் செல்வத்திலும் நாட்டின் பரப்பிலும் பாமினி மன்னர்களை விஞ்சியவர்களாக இருந்தனர் என்றும் கூறுகிறார்.

முதலாம் புக்கர் கி.பி. 1374 - ஆம் ஆண்டு

சீனாவிற்கு ஒரு தூதுக்குழுவை அனுப்பிவைத்தார். அப்பொழுது நஞ்சு முறிவிற்கான ஒரு மருந்தையும் அதை உண்ணும் முறை பற்றி விளக்க ஒருவனையும் அனுப்பிவைத்தார் என்பது கூறப்படுகின்றது.

முதலாம் புக்கருக்குப் பல புதல்வர் இருந்தனர். அவர்களுள் குமாரசம்பணன் தந்தைக்கு முன்பே இறந்துவிட்டான். எஞ்சியோருள் ஆற்றலும் அனுபவமும் பெற்றோர் இருந்தனர். எனினும், அவ்வாறில்லாத இரண்டாம் அரிகரணைப்புக்கர் தம்முடைய வாரிசாக நியமித்தது வியப்பிற்குரியதே.

முதலாம் புக்கர் சமயத்துறையில் பரந்த மனப்பான்மை கொண்டிருந்தார்; எல்லாச் சமயங்களையும் மதித்தது மட்டுமன்றிப் போற்றியும் உள்ளார். ஒரு சமயம் வைணவர்களுக்கும் சமணர்களுக்கும் பூசல் ஏற்பட்ட பொழுது அவர் அதைப் பக்குவமாய்த் தீர்த்து வைத்து இருசாராரையும் ஒத்துச் செல்லுமாறு செய்தார். அதைப் பற்றியுள்ள சரவணபெல்கோலாக் கல்வெட்டு, அசோகனின் பன்விரண்டாம் கற்பாறை ஆணையை நினைவூட்டுவதாக உள்ளது. புக்கரின் குலகுரு கிரியசக்தி என்பவர். அவருடைய அமைச்சனான மாதவ மந்திரி உபநிடதத்தில் மிக்க புலமை பெற்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முதலாம் புக்கர் மகாராசாதிராசன், இராசபரமேசுவரன் முதலிய பட்டங்களைக் கொண்டிருந்தார். விசயநகரப் பேரரசு விரைவான வளர்ச்சியுற்றதற்கு முதலாம் புக்கர் முக்கிய காரணமாக இருந்தார் என்பதை மறுக்கவியலாது. எம்.எஸ். கோ.

புக்கானென் மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் மத்திய இஸ்பீரியப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. இது அட்லாண்டிக்குக் கடற்பகுதியை நோக்கிய ஒரு துறைமுகப்பட்டினம். கிராண்டுபாசா (Grand Bassa) என்ற பெயரும் இந்நகருக்கு உண்டு. இப்பகுதியானது கி.பி. 1835-ஆம் ஆண்டில் பென்சில்வேனியாவைச் சேர்ந்த இளம் குடியேற்றச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்களால் கண்டறியப்பட்டது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் 15-ஆம் குடியரசுத் தலைவராக விளங்கிய சேம்சுபுக்கானென் என்பவரின் உறவினரான தாமசு புக்கானென் என்பவர், இப்பகுதியில் அமெரிக்காவின் ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் பெயராலேயே இவ்வாப்பிரிக்கப் பகுதி புக்கானென் (Buchanan) எனப்பட்டது. இது கிழக்குப் புக்கானென், மேற்குப் புக்கானென் என இருபகுதிகளாக உள்ளது. படிப்படியாக இது முன்னேற்றமடையலாயிற்று. இத்துறை முகம் வழியாக 1963 முதல் இரும்புத்தாது, இரப்பர், பனை எண்ணெய் ஆகியன ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. இப்பகுதியின் மக்கள்தொகை ஏறக்குறைய 25,000 ஆகும். மா.கா.

புகலிடம்: நாட்டிடைச் சட்டத்தில் புகலிடம் (Asylum) என்ற சொல் இரு குணக் கூறுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டது. முதலாவது தங்குமிடம். இது இடைக்காலமாக அகதிகள் தங்குகின்ற இடத்தினைவிடப் பெரியதாக, மிக்க வசதிகள் கொண்டதாக இருத்தல் வேண்டும். இரண்டாவதாகப் புகலிடத்தைப் பாதுகாக்கும் பல்வேறு அதிகாரிகள் தேவையான தேர்ச்சிமிகு பாதுகாப்பு அளித்திட வேண்டும்.

புகலிடம், ஒரு நாட்டின் ஆள் நிலவரைக்குள்ளோ, ஆள்நிலத்திற்கு அப்பாற்பட்டு விளங்குகின்ற, ஆனால் பன்னாட்டுச் சட்டத்தால் ஒரு நாட்டின் பகுதி எனக் கருதப்படுகின்ற, பன்னாட்டுத் தலைமை இடம், போர்க் கப்பல், வணிகக் கப்பல்கள், வாணிகத் தூதுவர் இடங்கள், தூதுவர் இடங்கள் ஆகியவற்றிலோ தரப்படலாம்.

ஒரு நாடு தனது ஆள்நிலவரைக்குள் அளித்தல் ஒருநாட்டின் இறைமைக்கு உட்பட்டது. ஆனால், புறநிலவரைத் தன்மை கொண்ட புகலிடம் அளித்தல் தன் இறைமைக்கு எதிரான மற்றும் அப்பாற்பட்ட செயலாகக் கருதப்படுகிறது.

எனவே, ஒரு நாட்டில் ஆள்வரை எல்லைக்குள் புகலிடம் அளிக்கும் உரிமையைப் பொது விதி எனவும், புறநிலவரைப்புகலிடம் அளித்தலை விதிவிலக்கு எனவும் கொள்ளலாம்.

ஒரு நாட்டின் ஆள்வரை எல்லைக்குள் புகலிடம் அளிக்க ஒரு நாட்டிற்கு முழுச் சுதந்திரம் உள்ளது. இந்த உரிமை பழமையானது. அரசியல், சமூக மற்றும் மத அகதிகளுக்கு மட்டுமன்றி வெளிநாட்டில் வாழ்பவர்களுக்கும் குற்றவாளிகளுக்கும் ஜீவ் விதப் புகலிடம் அளிக்கலாம். பொதுவாகப் புகலிடம் அளிக்கும் நாட்டினைச் சேராதவர்களுக்கும் வெளிநாட்டுக் கப்பலில் தன் எல்லையாரக் கடலில் காவலில் இருப்பவர்களுக்கும் இவ்விதப் புகலிடம் அளிக்கப்படுவதில்லை. ஒரு நாடு தான் காவலில் வைத்துள்ள போர்க் கைதிகளுக்குப் புகலிடம் அளிக்கலாமா என்பது பெரும் விவாதத்திற்கு உரியதாக உள்ளது.

சில சமயங்களில் நாடோடியவருக்குப் 'புகலிடம் பெறும் உரிமை' உள்ளது என்று கூறப்படுவதுண்டு. ஆனால், இது சரியான வாதமன்று. ஏனெனில் நாட்டிடைச் சட்டத்தில் புகலிடத்தைத் துய்க்கச் செயலாக்கத் தகுந்த எவ்வித உரிமையும் இல்லை. ஒரு நாட்டின் சட்டங்கள் புகலிட உரிமை வழங்குவது குறித்துக் கூறலாம். எடுத்துக்காட்டாகப் பிரான்சு, இத்தாலி ஆகிய நாட்டு அரசியலமைப்புச் சட்டங்

களில் இவ்வாறு புகலிடம் கொடுப்பதற்கான வழிமுறைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. தனிமனிதனுக்கு இத்தகு புகலிடம் தருவது குறித்து 1948-ஆம் ஆண்டின் மனித உரிமைகள் அறிவிப்புச் சாசனத்தின் 14-ஆம் பிரிவும் கூறுகிறது. ஆனால், நாட்டிடைச் சட்டத்தில் இதுவரை தனி உரிமைகள் எதற்கும் உறுதி அளிக்கப்படவில்லை.

இவ்வாறு புகலிடம் அளிக்கும் உரிமையை நாடுகள் தங்களுக்குள் உடன்படிக்கைகளை ஏற்படுத்தி வரம்புக்குரியதாக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, குற்றவாளிகளை அயல் நாட்டிடம் ஒப்புவிக்கும் உடன்படிக்கையைக் கூறலாம். பொதுவாகக் கூறினால் ஓர் ஆள் ஒரு நாட்டில் பொது அமைதிக்கு எதிரான குற்றங்கள் அல்லது போர்க்குற்றங்கள் அல்லது மனித இனத்திற்கு எதிரான குற்றங்கள் புரிந்தால் வேறொரு நாடு புகலிடம் அளித்தல் கூடாது.

புறநிலவரைத் தன்மை கொண்ட புகலிடத்தை அரசியல் தூதர் அலுவலகம் அல்லது வாழுமிடத்தில் அல்லது வாணிகத்தூதுவர் அலுவலகத்தில் அல்லது அவர் வாழுமிடத்தில் அல்லது பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் இருக்கின்ற இடங்களில் அல்லது போர்க் கப்பல்களில் அல்லது வாணிகக் கப்பல்களில் அளிக்கலாம்.

அரசியல் தூதுவர் அலுவலகம் அல்லது வாழுமிடத்தில் புகலிடம்: தூதரகத்தின் தலைமைப் பதவியை வகிக்கும் எவருக்கும் புகலிடம் அளிக்கும் உரிமையைப் பொதுவாக நாட்டிடைச் சட்டம் அளிக்கவில்லை. அவ்வாறு அளித்தால் நாடோடியவர்கள் தம் நாட்டின் சட்டங்களினின்றும் நீதி நிருவாகச் செயல் முறைகளிலிருந்தும் தப்பிக்க இயலும். ஆனால், நாடோடியவருக்கு முழுநிலை உரிமை அளிக்காமல் தூதுவர் அலுவலகத்தில் சில நேரங்களில் புகலிடம் அளிக்கலாம். அவை 1) கூட்டாகப் பலர் வந்து ஒரு தனிஆளின் உடலுக்குப் பங்கம் விளைவிக்க முற்படும்போது அவர் அபாயமான நிலையில் இருப்பார். அப்போது அவருக்கு இடைக்காலப் புகலிடம் அளிக்கலாம், 2) சில நாடுகளில் கட்டுப்படுத்தும் நாட்டு வழக்கம் இருந்து அவை பல்லாண்டுகளாக ஏற்கப்பட்டிருந்தால் புகலிடம் அளிக்கலாம், 3) நாடுகளுக்கிடையே இதற்கான தனி உடன்படிக்கை நடப்பிலிருக்கும்போது புகலிடம் அளிக்கலாம் என்பனவாகும்.

வாணிகத் தூதுவர் அல்லது அவர் வாழுமிடத்தில் புகலிடம்: மேற்கண்ட பொதுவிதிக்கும் விதிவிலக்குகளுக்கும் உட்படும் நாடுகள், வாணிகத் தூதுவர் அல்லது அவர் வாழுமிடத்தில் நாடோடியவர்க்கு அல்லது அரசியல் குற்றவாளிக் புகலிடம் வழங்கலாம்.

பன்னாட்டு நிறுவன வளாகங்களில் புகலிடம்: ஐக்கிய நாட்டுச் சங்கத்தின் தலைமை இடத்திலும் அதன் பல்வேறு நிறுவனங்களிலும் புகலிடம் அளித்திடப் பொது உரிமை எதுவும் இல்லை. புகலிடம் அளிக்கவோ அகதிகள் வாழிடமாகத் தரவோ இயலாது. மனிதஇனத்திற்கு எதிரான குற்றம் இழைத்திடும்போது அந்நிறுவனங்கள் பாதுகாப்புக் காசுப் புகலிடம் அளித்தல் முடியாது.

போர்க் கப்பல்களில் புகலிடம்: அபாயகரமான சூழ்நிலைகளில் மனித இனத்திற்கு எதிராகத் தீங்கு விளைவிக்கும் போது புகலிடத்தைத் தனிமனிதர் எவரேனும் வேண்டினால் புகலிடம் அளிக்கலாம். போர்க் கப்பலில் எந்த நாட்டின் கொடி பறக்கின்றதோ அந்த நாட்டின் ஒரு பகுதியாகவே அது கருதப்படும்.

வாணிகக் கப்பல்களில் புகலிடம்: வாணிகக் கப்பல்கள் அந்நாட்டின் சூழ்நிலை வரம்புக்குட்பட்டவை. எனவே, அங்கேயுள்ள குற்றவாளிகளுக்குப் புகலிடம் அளித்தல் இயலாது. மீ.அ.

புகழ்ச்சி மாலை, மரபாகக் கூறப்படும் தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒரு வகையாகும். மாலை என்று முடியும் பெயரில் பல வகைப் பிரபந்தங்கள் தோன்றியுள்ளன. அவற்றுள் இடம் பெறும் பொருள் பற்றியும், பாடல்கள் பற்றியும் மாலை இலக்கியங்கள் பெயர் பெறும். புகழ்ச்சி மாலை என்பது பெண்களின் சீர்மையைப் புகழ்ந்து பாடப் பெறுவதாகும். இவ்விலக்கியத்தை அகவலும் கலியடிகளும் கலந்து வந்த வஞ்சிப்பாவால் இயற்றுவர். இந்த வகையில் அமைந்த இலக்கியம் ஆடவரின் சீர்மையைப் பாடுவதாக அமைந்தால் அது நாம மாலை என்று கூறப்படும். புகழ்ச்சிமாலையின் இலக்கணம், பிரபந்த மரபியல் சுவாமிநாதம் நீங்கலாக, பன்னிரு பாட்டியல், சிதம்பரப் பாட்டியல் முதலிய பல பாட்டியல் நூல்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. 'அகவலடி கலியடியும் மயங்கிய,வஞ்சியின் அரிவை யர் மாண்பை உரைப்பது, புகழ்ச்சி மாலையின் பொருளாகும்மே' என்பது முத்து வீரியம் கூறும் இலக்கணம். பிற்காலத்தில் பெருமகிழ்ச்சி மாலை என்றொரு சிற்றிலக்கியம் கூறப்படுகிறது. பெண்ணைப் புகழ்வது, புகழ்ச்சிமாலையும், தலைவியின் அழகு குணம் ஆக்கம் சிறப்பு ஆகியவற்றை எடுத்துக் கூறுவது பெருமகிழ்ச்சி மாலையும் ஆகும். அ.மா.ப.

புகழ்ச்சோழ நாயனார்: இவர் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவர். இவர் வரலாற்றைப் பெரியபுராணம் விரித்துரைக்கும். சோழ மன்னராகிய இவர், பல அரசர்களைவென்று தம்

புலிக்கொடியை மேருமலையில் பொறித்தார்; இந்நில உலகை ஒரு குடைக்கீழ்க் கொணர்ந்து உறை யூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு சைவந்தழைக்கச் செங்கோலாட்சி புரிந்து வந்தார்; சிவாலயமெல்லாம் பூசனை விளங்கத் தொண்டர்களுக்கு உதவித் திருநீற்று நெறி வளர்த்து வந்தார். கொங்கர், குடபுலத்து மன்னர், யாவரும் கொடுக்குந் திறையைப் பெற்று, 'நமக்கு அடங்காமன்னர் உளரோ' என அமைச்சனை வினவ, அவன் அதிகன் ஒருவன் உளன் என்று விடையிறுப்ப, உடனே படையெடுத்துச் சென்று அவனை அழித்துவர மன்னர் ஆணையிட்டார். தாணைத்தலைவன் மன்னவர் கட்டளைப்படி நெடும்படை வகுத்துச் சென்று பொருது பகைவர் தலைகளைக் கொய்து கொணர்ந்தான். அத்தலைகளுக்கிடையே அரசர் சடையொன்றைக் கண்டு 'திருநீற்றின் நெறி புரந்து' யான் அரசளித்தது சால அழகிது, என மனமழிந்துரைத்து 'நான் நிலத்துக்குப் பொறையாக இருப்பதோ' என நொந்தார். பின் அமைச்சர்களிடம் தம் மகனை நாட்டிற்கு வேந்தனாக்கி அரசாளச் செய்யுங்கள் என்று கூறிவிட்டுச் செந்தீ வளர்த்துத் திருநீற்றுக் கோலத்துடன் சடையுடைய தலையைக் கனகமணிக் கலத்தில் ஏந்தித் தலைமேற் சுமந்து எரிவலம் வந்து அஞ்செழுத்தினை ஒதியவாரே தழற் பிழம்பின் நடுவே புகுந்துவீடுபெறய்தினார். 'பொழிற் கருவூர்த்துஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்' கடியேன், எனத் திருத்தொண்டத் தொகையில் இவரைச்சுந்தரர் குறிப்பிடுவர். இரா.சா.

புகழ்த்துணை நாயனார் பெரியபுராணத்தில் கூறப்பெற்ற நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஐம்பத்துநான்காமவராகப் போற்றப் பெற்றவர். இவர் சோழ நாட்டிலுள்ள செருவிளிபுத்தூரில் ஆதிசைவர் (சிவ மறையோர்) குலத்தில் பிறந்தார். இவர் நாடோறும் முறைப்படி இறைவனை வழிபட்டு வந்தார். ஒருசமயம் அந்நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. மக்களும் மற்றுள்ள உயிரினமும் உண்ண உணவற்று வருந்தும் நிலை ஏற்பட்டது. அக்காலத்தும் புகழ்த்துணையார் தம்வழிபாட்டைத் தொடர்ந்து உறைப்புடன் நடத்திவந்தார். இரவும் பகலும் இறைவனை நன்னீராட்டிப் பூவார் மலர் கொண்டு அருச்சனை புரிந்து பாடிப் பரவி வழிபடுவது இவர் வழக்கம். ஒரு சமயம் பசிப் பிணியால் வருந்தி நலிவெய்திய புகழ்த்துணையார் இறைவனுக்கு நீராட்ட நீர்க்குடத்தை ஏந்திவந்து, தளர்ச்சி காரணமாக அக் குடத்தைப் பெருமான் முடிமீது கைநழுவி விட்டு விடவே உடனே மூச்சற்றுக் கீழே விழுந்தார். இறைவன் திருவருளால் சிறிது தூக்கம் ஏற்படலாயிற்று. அவ்வமயம் இறைவன் அவருக்கு 'நான் தோறும் பஞ்சம் தீரும்மட்டும் தம் பீடத்தின்கீழ் ஒரு காசு

தருவோம்; அதைக்கொண்டு உன் பசிப்பிணியைப் போக்கிக் கடமையை ஒழுங்காய் ஆற்றுவாயாக' என்று கனவில் அருள் செய்தார். உடனே உணர்வு பெற்றுப் புகழ்த்துணை நாயனார் எழுந்தார். கனவில் கண்டபடியே இறைவன் திருமுன் ஒரு காச இருப்பக் கண்டு அதனை எடுத்துப்பயன்படுத்தித் தம் வறுமையைப் பசித்துன்பத்தையும் போக்கிக்கொண்டு மகிழ்ச்சி மீ தூர்ந்தார். நாள்தோறும் படிக்காசு பெற்றதால் இவருக்குப் பஞ்சத்தின் கொடுமையே புலப்பட வாய்ப்பில்லை. முன்வழக்கப்படியே இறைவனிடத்தன்பு செலுத்தி வழிபாட்டில் குறைவேற்படாது ஒழுகி வந்தார். இவ்வாறு முட்டினறி வழிபாட்டினைச் செய்து வருங்காலத்து ஆவணி மாதம் ஆயிலிய நன்னாளில் இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்து பேரின்ப முற்றார். நித்தமும் இறைவனிடம் படிக்காசு பெற்று இறையருள் மணம் வாய்க்கப்பெற்றமை இவர் புகழ் மணம் உலகெங்கும் பரவ ஏதுவாயிற்று. அதனாலேயே இவருக்குப் புகழ்த்துணை நாயனார் என்னும் காரணப்பெயர் ஏற்படலாயிற்று. இவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட இயற்பெயர் இன்னதெனத் தெரிய வாய்ப்பில்லை. திருத்தொண்டத்தொகை பாடிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டின ராதலின் அவரால் 'புடைகுழந்த புலியதள்மேல் அரவாட ஆடி, பொன்னடிக்கே மனம் வைத்த புகழ்த்துணைக்கும் அடியேன்' என்று போற்றித் துதிக்கப் பெற்றவராதலின் இந்நாயனார் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் வாழ்ந்தவர் என்பதற்கு ஐய மில்லை. இவர் காலம்பற்றி வேறு அறுதியிட்டுக் கூறத்தக்க சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. 'பொன்னடிக்கே மனம் வைத்த புகழ்த்துணை' என்றதால் வழி வழி அகம்படித் தொண்டுரிமை பூண்ட ஆதிசைவர் இவர் என்பது தெரியவருகிறது. இரா.ச.

புகழேந்திப் புலவர்: பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் காப்பியங்கள் பாடிய புலவர் பலர் உளர். அவர்களுள் கம்பரும் ஓட்டக்கூத்தரும் புகழேந்திப் புலவரும் ஒத்தகாலத்தினர் என்பதாகக் கதைகள் வழங்கி வருகின்றன. ஓட்டக்கூத்தருக்கும் புகழேந்திப் புலவருக்கும் புலமையடிப்படையில் பொறாமையும் போட்டியும் இருந்தன எனத் தமிழ் நாவலர் சரிதை கூறுகிறது. ஓட்டக்கூத்தருக்கு நூறு ஆண்டுகள் பிற்பட்டவர் புகழேந்திப் புலவர் என்று எசு.வையா புரிப்பிள்ளை கூறுவார். கம்பரும் புகழேந்திப் புலவரும் ஓட்டக்கூத்தர் காலத்தினர் என்பதற்குத் தக்க சான்றுகள் இல்லை என்பது உ.வே.சாமிநாதையர் கருத்து.

இவர், தொண்டை மண்டலத்தில் செங்கற் பட்டுக்கு அண்மையில் உள்ள களந்தை என்கிற பொன்விளைந்த களத்தூரில் துளுவ வேளாளர்

குலத்தில் பிறந்தார். 'மாலார் களந்தைப் புகழேந்தி' என்று தொண்டைமண்டல சதகம் கூறுவதால் இவர் வைணவர் ஆகலாம். இவர் பாண்டிய மன்னனுடைய அரசவைப் புலவராக இருந்தாரெனவும் 'விக்கிரம சோழன் பாண்டியன் மகளை மணந்தபோது சீதனமாகச் சென்று சோழன் அரசவையில் இருந்தாரெனவும் கதை வழங்குகிறது.

இவர், உறையூர்ப் புறத்து மள்ளுவ நாட்டு முரணை நகரை ஆண்ட சிற்றரசன் சந்திரன் சுவர்க்கியால் புரக்கப்பட்டார். கம்பர் சடையப்ப வள்ளலைத் தம் நூலுள் பாராட்டியதுபோல இவர் நளவெண்பாவில் சிற்றரசன் சந்திரன் சுவர்க்கியைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இவர் ஈழநாடு சென்று பாண்டியர் தலைவனைப் பாடிப் பரிசில் பெற்றார் என்று தமிழ்நாவலர் சரிதைகூறும். இவன் முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியன்(கி.பி.1268-1311)கீழிருந்தபடைத்தலைவன் சிங்கை ஆரிய சேகரன் ஆவான். செஞ்சியர் கோனாகிய காடவர் தலைவன் கொற்றந்தையைப் புகழ்ந்து ஒரு கலம்பகத்தைப் புகழேந்திப் புலவர்பாடியுள்ளார்.

எளிமையாகக் கதை கூறும் கூாப்பியத்திறனிலும், வெண்பா என்னும் பாவகையை மிக அழகுறக் கையாளும் சிறப்பிலும் நளவெண்பா பெயர் பெற்றது. அதனால் 'பாட்டாலுயர் புகழேந்தி' என்றும், 'வெண்பா விற் புகழேந்தி' என்றும் இவர் புகழப் பெறுவார். முன்பு சில பெயர் நின்று பின்பு தாதுபெற்றுப் பிரத்தியயங்களால் முடிவதற்குப் புகழேந்தி என்பதை எடுத்துக் காட்டாகக் கூறுகிறது வீரசோழிய உரை. அதனால் இவரது இயற்பெயர் வேறாக இருந்திருத்தல் கூடும் என உணரலாம்.

புலமைச் சிறப்பால் பெயர் பெற்ற இவரது பெயரிலேயே கி.பி 17,18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தோன்றிய அல்லி அரசாணி மாலை, புலந்திரன் களவுமாலை, பவளக்கொடிமாலை, ஏணிஏற்றம், தேசிங்குராசன் கதை, உபமான சங்கிரகம், செஞ்சிக் கலம்பகம் முதலான நூல்கள் வழங்குகின்றன. இவை பிற்காலத்தில் இப்பெயரையே கொண்டிருந்த ஒருவராலோ வேறு சிலராலோ இயற்றப்பட்டனவாதல் வேண்டும். பா. இ.

புகளூர்: தமிழகத்தில் திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள களூர் என்னும் நகருக்கு 15. கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது புகளூர் என்னும் பெயர் கொண்ட சிற்றூர். அமைப்பில் இவ்வூர் சிறியதாயினும் சங்ககாலத் தமிழகத்தின் வரலாற்றிற்கு இவ்வூர் தரும் செய்தி மிகப் பெரியதாகும்.

இங்குள்ள 'ஆறுநாட்டார் மலை' என்னும் மலைப் பகுதியில் அமைந்துள்ள குகைகளில் சமணத் துறவி

யர்க்குக் கல்லினால் படுக்கை வெட்டிக் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. சமணத் துறவியர் அக்குன்றில் அக்காலத்தில் தங்கியிருந்தனர். அவர்களுக்குப் படுக்கை வெட்டிக் கொடுத்தவர்களின் பெயர்கள் அக்காலத் தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துகளில் வெட்டப்பட்டுள்ளன. இக் கல் வெட்டுகளே, சங்ககாலத்தில் கருரை - 'வஞ்சி'யை - தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்ட சேர மரபினர் பற்றிய அரிய வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தருகின்றன.

இங்கு வெட்டப்பட்டுள்ள பலதுண்டுக் கல்வெட்டுகளுள் கீழே காணப்படுவது முக்கியமான ஒன்று.

- 1) மூதா அமண்ணன் யாற்றுார் செங்காயபன் உறைய்
- 2) கோ ஆதன் செல்லிரும் பொறை மகன் பெருங்
- 3) கடுங்கோன் மகன் ளங்கடுங்
- 4) கோளங்கோ ஆக அறுத்தகல்.

இது போன்றே மற்றொரு கல்வெட்டும் சிறுசிறு மாறுதல்களுடன் அமைந்துள்ளது.

ஆற்றுார்ச் செங்காயபன் என்னும் மூத்த சமணத் துறவி ஒருவர்க்குச் சேரன் இளங்கடுங்கோ, இளங்கோப் பட்டம் எய்தியபோது ஓர் உறைவிடம் அமைத்துக் கொடுத்ததையே மேற்கூறிய கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. அக் கல்வெட்டில் சேரர் மரபின் மூன்று தலைமுறை மன்னர்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது ஒரு சிறந்த வரலாற்றுக் குறிப்பாகத்தெரிகிறது.

கோ ஆதன் செல்லிரும் பொறை
பெருங்கடுங்கோன்
இளங்கடுங்கோன்

என்ற இம்மூவரும் தந்தை, மகன் உறவில் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். பதிற்றுப் பத்தில் ஏழு எட்டு, ஒன்பதாம் பத்துகளின்பாட்டுடைத் தலைவர்களே இவர்கள் என்று பொருத்திக் காட்டுவர் ஆர். பன்னீர் செல்வமும், இக்கல்வெட்டைச் சிறந்த முறையில் ஆய்ந்து வெளிப்படுத்திய ஐராவதம் மகாதேவன் அவர்களும், செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன், பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை, இளஞ்சேரல் இரும்பொறை என்னும் மூன்று அரசர்களே இக்கல்வெட்டில் ஒருவரின் ஒருவராகக் குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.

இக்கல்வெட்டு கருருக்கு மிகவும் அண்மையில் கிடைத்திருப்பதால் கருரே, சங்ககாலச் சேரர்களின் தலைநகரமாகிய வஞ்சி என்னும் கருத்திற்குமேலும் வலிமைசேர் துள்ளது. மேலும், இங்குக் கிடைத்துள்ள பிற கல்வெட்டுகளுள் ஒன்றில் கருர்ப் பொன்வாணிகள் ஒருவன் குறிப்பிடப்படுகிறான். உரோமானிய நாணயங்கள் கருர்ப் பகுதியில் கிடைத்துள்ளமையும்

கொண்டு நோக்க அன்றைய வெளிநாட்டுத் தொடர்பும் வாணிகச் செழுமையும் புலப்படும். பிட்டன், கீரன், ஓரி என்பன போன்ற சங்கச் சேரர் தொடர்புடைய பெயர்கள் சிலவும் இங்குள்ள கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றன. இவையும் சேரர் வழியின் தொடர்புடைய சொற்களே.

இக்கல்வெட்டுகளை அதன் எழுத்தமைதி கொண்டு கி.பி. 2 - ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியைச் சேர்ந்தனவாக ஐராவதம் மகாதேவன் கணிக்கிறார். தமிழகத்தின் சங்ககால வரலாற்றில் இப்புகளர்க்கல்வெட்டு ஒரு சிந்திக்கத்தக்க சிறப்புடையது என்றால் அது தவறாகாது. சொ.சா.

துணை நூல்கள் :

கல்வெட்டியல், தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை வெளியீடு, 1972.

Travatham Mahadevan, Tamil-Brahmi Inscriptions, State Dept. of Archaeology, Madras.

புகாரசட்டு : கிழக்கு ஐரோப்பாவிலுள்ள. உருமேனியா நாட்டின் மிகப் பெரிய நகரம் புகாரசட்டு (Bucharest). அந்நாட்டின் தலைநகரமாகவும் இது விளங்குகிறது. வாலாச்சியசமவெளியில் திம்போவிடா (Dimbovita) ஆற்றங்கரையிலமைந்துள்ள இந்நகரம், ஒரு பண்பாட்டு, வணிக மையமாகத் திகழ்கின்றது.

புக்கர் என்ற ஆடுமேய்ப்பவன் ஒருவனால் நிறுவப்பட்டதால் இந்நகரம் புகாரசட்டு என்று பெயர் பெற்றது என்று மரபு வழிச் செய்திகள் கூறுகின்றன. அங்கு முன்பு ஓர் உரோமானியக் கோட்டை இருந்ததாகவும் கருதப்படுகின்றது. புகாரசட்டு கி.பி. 1400-1800 காலப்பகுதியில் துருக்கி, உருசியா ஆகிய நாடுகளின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தது. இது துருக்கியர்களால் கி.பி. 1595-இல் அழிக்கப்பட்ட பொழுது, ஒரு புதிய நகரமும் அதைச் சுற்றிப் பெருஞ்சுவரும் எழுப்பப்பட்டன. வாலாச்சியா (Waalachia) பகுதியின் தலைநகரமாக கி.பி. 1659-இல் விளங்கிய புகாரசட்டு, வாலாச்சியா மாநிலமும், மால்டாவிசா மாநிலமும் இணைந்து உருமேனியா நாடாக உருவானபொழுது அதன் தலைநகரமாக ஆக்கப்பட்டது.

கிழக்கு ஐரோப்பாவில் பால்கன் நாடுகளிடையே ஏற்பட்ட போரின்போது புகாரசட்டு பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. பஸ்கேரியாவிற்கும் மற்ற பால்கன் நாடுகளுக்குமிடையே நடைபெற்ற இரண்டாவது பால்கன் போர், 1913-இல் புகாரசட்டு உடன் படிக்கை மூலம் முடிவுற்றது. பஸ்கேரியா, தான் கைப்பற்றிய பல பகுதிகளை அவ்வுடன்படிக்கை மூலம் விட்டுக் கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டது. இந்த உடன் படிக்கை பால்கன் தீபகற்பத்தின் வல்லமைச் சம

நிலையில் (Balance of Power) ஒரு பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியதோடு மட்டுமன்றி, முதல் உலகப் போர் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக அமைந்தது.

முதல் உலகப் போரில் உருமேனியா நேச நாடுகள் சார்பாக ஈடுபட்டது. புகாரகட்டு உடன்படிக்கை (1918) மூலம் உருமேனியா அப்போரிலிருந்து விலகிக் கொண்டது. அப்போரை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்த உடன்படிக்கையின் விளைவாக உருமேனியாவின் எல்லை விரிவாக்கப்பட, அதன் பரப்பளவு முன்பிருந்ததைவிட இரு மடங்காக உயர்ந்தது.

இரண்டாம் உலகப் போரின் பொழுது புகாரகட்டு நகரம் செருமனியின் தாக்குதலால் பெரும் சேதமடைந்தது. குறிப்பாக அந்நகரிலுள்ள அரண்மனை குண்டு வீச்சினால் அழிக்கப்பட்டது. பாரிசு நகர அமைப்பின் அடிப்படையில் அந்நகரம் மீண்டும் கலையழகோடு புதுப்பிக்கப்பட்டது.

புகாரகட்டு

புகாரகட்டு நகரம் உருமேனியாவின் சிறந்த கல்வி மையமாகவும் விளங்குகின்றது. இங்கு ஒரு பெரிய பல்கலைக் கழகம் உள்ளது. தொழில் நுட்பம், வனவியல், வேளாண்மை, வணிகம், ஆட்சித் துறை, இசை, நாடகம் ஆகிய இயல்களைக் கற்பிக்கும் பல கல்விக்கூடங்களும் இங்கு உள்ளன. உருமேனியாவின் வைதிக கத்தோலிக்க சமயத்தின் தலைமையிடமாகவும், இந்நகரம் திகழ்கின்றது. இவைதவிர ஒரு தொழில் நகரம் என்ற பெருமையையும் புகாரகட்டுப் பெற்றுள்ளது. இரசாயனப் பொருள்கள், வேளாண்மைக் கருவிகள், உந்துவண்டிகள், துணி வகைகள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்யும் பல தொழிற்சாலைகள் இங்கு உள்ளன.

இந்நகரம் கி.பி. 1777-இல் ஒரு பெரும் நில அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாகியது. அளவற்ற பொருட்சேதமும் உயிர்ச் சேதமும் ஏற்பட்டன. உருமேனிய மக்கள் பெரும் முயற்சியுடன் தம் தலைநகரை மீண்டும் பழம் பொலிவுடன் உருவாக்கினர். முத.

புசி எனப்பட்ட சார்லசு சோசப் பட்டிசியர்ப் (Charles Joseph Patissier) கி.பி. 1718-இல் பிரான்சுப் பிரபுக்குடும்பம் ஒன்றில் பிறந்தார். பிரான்சுக் கிழக்கிந்திய வணிக நிறுவனத்தில் பணியில் சேர்ந்த புசி (Bussy) பிரான்சின் குடியேற்றமாகிய மொரிசியசில் (Mauritius) பணியாற்றி வந்தார்.

முதலாம் கருநாடகப் போரின் பொழுது (கி.பி. 1746-48) பாண்டிச்சேரி ஆளுநர் தியூப்ளே, மொரிசியசு ஆளுநர் இலாபூர் தொனேயை (La Bourdonnais) உதவிக்கு அழைத்தபொழுது, அவருடன் புசியும் கருநாடகத்திற்கு வந்தார். ஆங்கிலேயர்களிடமிருந்து சென்னையைக் கைப்பற்ற நடந்தபோரில் புசி பிரான்சுப் படைகளுக்கு உதவி புரிந்தார். இரண்டாம் கருநாடகப் போரில் பிரான்சுக்காரர்கள் சந்தா சாகிபுக்கு ஆதரவளித்து அவரை ஆர்க்காட்டு நவாபாக்க விரும்பினர். புசி அப்போரில் பங்கேற்றுச் சந்தா சாகிபுடன் ஆர்க்காடு அரியணைக்குப் போட்டியிட்ட அன்வாருதீனை கி.பி. 1749-இல் நடந்த ஆம்பூர்ச் சண்டையில் தோற்கடித்துச் சந்தா சாகிபை அரியணையிலமர்த்தினார். அடுத்த ஆண்டில் புசி செஞ்சிக்கோட்டையையும் கைப்பற்றினார்.

ஐதராபாது நிசாம் பதவிக்கு நாசர்சங்கு முசாபர்சங், ஆகிய இருவரிடையே போட்டி ஏற்பட்டபொழுது, தியூப்ளே முசாபர்சங்கிற்கு ஆதரவளித்து, அஃலாஹா ஐதராபாது அரியணையிலமர்த்தும் பொறுப்பைப் புசியிடம் ஒப்படைத்தார். ஆனால், பாண்டிச்சேரியிலிருந்து ஐதராபாது செல்லும் வழியில் முசாபர்சங்கு கொலையுண்டதால் குழப்பம் ஏற்படவே, புசி உடனடியாகச் சலபத்சங்கு என்பவரை நிசாமாக அறிவித்து, நிலமையைத் திறமையாகச் சமாளித்தார்; மேலும், ஐதராபாத்தில் பிரான்சின் செல்வாக்குவளர்ப்பேருதவியாக இருந்தார்; மேலும் வடக்குச் சர்க்கார் மாவட்டங்களைப் பிரான்சுக்காரர்களுக்குப் பெற்றுக் கொடுத்ததன் மூலம் அவர்கள் வலிமை பெருக உதவினார். பல எதிர்ப்புகளுக்கிடையே ஐதராபாத்தில் பிரான்சு செல்வாக்குக் குறையாமல் பாதுகாப்பதில் வெற்றிகண்டார். சலபத்சங்கு நிசாமாக ஆக்கப்பட்டதை விரும்பாத மராட்டியத் தலைவர் பாலாசிராவ், ஐதராபாது மீது படையெடுக்கத் திட்டமிட்ட பொழுது, புசி நிசாமுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளித்து மராட்டியர்களை எதிர்த்துப் படி கூறினார். அவரே மராட்டியர் மீது படையெடுப்பை மேற்

கொண்டு தம்படைகளை மராட்டிய நாட்டிற்குள் ளேயே நடத்திச் சென்று பாலாசிராவைப் போரில் தோற்கடித்தார். புசியின் படைத்துறை ஆற்றலையும், ஆட்சித்திறமையையும் கண்ட பாலாசிராவிற்குப் புசியிடம் ஈடுபாடு உண்டாயிற்று.

மூன்றாம் கருநாடகப் போரின் பொழுது கவுண்டு டி. லாலியால் (Count De Lally) ஐதராபாதிலிருந்து புசி திருப்பியழைக்கப்பட்டார். புசி ஐதராபாதை விட்டகன்றது, அங்குப் பிரான்சு ஆதிக்கம் மறையவும், ஆங்கிலேய ஆதிக்கம் வளரவும் வழிவகுத்தது. கி.பி. 1760-இல் நடந்த வந்தவாசிப் போரில் புசி ஆங்கிலத் தளபதி சர் அயர் கூட்டினால் (Sir Eyre Coote) தோற்கடிக்கப்பட்டுக் கைதுசெய்யப்பட்டார். பிறகு விடுதலை செய்யப்பட்ட புசி, இரண்டாம் மைசூர்ப் போரில் ஈடுபட்டார். தாய்நாடு சென்று கி.பி. 1783-இல் இந்தியா திரும்பிய புசி, கி.பி. 1785-இல் பாண்டிச்சேரியில் இயற்கை எய்தினார்.

போர்த்துறையில் சிறந்த ஆற்றல் பெற்ற புசி, அரசதந்திரத்திலும் கைதேர்ந்தவர். புடை வளிமையை மட்டுமே பயன்படுத்தி எதையும் அவர் சாதிக்க விரும்பியதில்லை. தியூப்ளேயுடன் ஒத்துழைத்து அவருக்கு ஆதரவளித்த போதிலும் அவருடைய கைப்பாவையாக இவர் இருக்கவில்லை; சுதந்திரமாகச் செயற்படும் மன உறுதியையும் பெற்றிருந்தார். ஆசிய மக்களுடைய பழக்க, வழக்கங்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்பதும், பிரான்சு ஆதிக்கத்தைப் படிப்படியாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதும் இவருடைய முக்கிய கொள்கைகளாகும். பிரான்சு நாட்டு அரசாங்கத்தின் முழு ஆதரவும், ஊக்கமும் புசிக்குக் கிடைத்திருக்குமானால் இந்தியாவில் பிரான்சு ஆதிக்கம் நீடித்து நிலைக்க வழிவகுக்கப்பட்டிருக்கும். மேலும் புசியும், கிளைவும் எதிர்நோக்கிய சிக்கல்களும் சூழ்நிலைகளும் ஏறத்தாழ ஒரே தன்மையனவாக இருந்தன. அவற்றை நோக்கும்பொழுது புசி கிளைவிற்குப் பல வகையிலும் வழிகாட்டியாக இருந்தார் என்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

புசி?: உரோசர் டி ராபுடின் புசி (Roger De Rabutine Bussy) என்ற பெயர் கொண்ட போர்வீரராகிய எழுத்தாளர் ஒருவரும் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் பிரான்சில் வாழ்ந்தார் என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. இரா. இரா.

புசுக்கின் அலெக்சாந்தர் சர்சியேவிச்சு (கி.பி. 1779-1837): உருசிய இலக்கிய மேதையாகிய இவர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் கவிதை, நாடகம், புதினம் சிறுகதை ஆகியவற்றைப் படைத்தவர்.

உருசிய மக்களால் விரும்பிப் பயிலப்படும் கவிஞரின் இவரும் ஒருவர். நாடகக் கவிஞர் சேக்சுபியர், இத்தாலியக் கவிஞர் தாந்தே ஆகியோரோடு புசுக்கின் ஒருங்குவைத்துப் பேசப்படுகிறார். வரலாற்றுக்கும் நாட்டுப்புறக்கதைகளுக்கும் இலக்கியத்தில் ஏற்றம் கொடுத்த முதல் உருசியக் கவிஞர் என்னும் பெருமை இவருக்கு உண்டு. இவர் ஒரு செல்வந்தர் வீட்டில் பிறந்தவர்; இவருடைய முன்னோர்களுள் ஒருவரான அபிசீனிய மாவீரன் அன்னிபால் பீட்டர் (Hunnyball Peter) மன்னரிடம் பணிபுரிந்தவர். புசுக்கின் அந்நாளில் பிரபு வீட்டுக் குழந்தைகளுக்கென்றிருந்த ஓர் உயர் பள்ளியில் கல்வி பயின்று பட்டமும் பெற்றார்.

இளமையிலேயே புசுக்கினுக்குக் கவிபுனையும் ஆற்றல் இருந்தது. இவரது 14-ஆம் வயதில் இவர் எழுதிய நண்பனுக்கு எனும் ஒருகவிதை புகழ்வாய்ந்த இலக்கிய மாத இதழ் ஒன்றில் வெளியாயிற்று. இலெனின்கிராடு என்று சொல்லப்படும் அந்நாளைய உருசியத்தலைநகரான பீட்டர்சுபர்க்கு நகரில் தம் 18-ஆம் வயதில் வெளிநாட்டு அரசு 'அலுவலகத்தில் இவர் பணிபுரிந்தார். இடைவிடாது நாடகம் பார்ப்பதும், கவிதை எழுதுவதும் இவருடைய பொழுது போக்காக இருந்தன. இளமைக்கேற்ற களியாட்டங்களிலும் இவர் ஈடுபட்டவர் என்பது தெரிகிறது. எந்த விதக்கட்டுப்பாட்டையும் எதிர்த்துத் தன்னிச்சையான போக்கில் பழகும் இயல்பு இருந்ததனால், முடியாட்சிக்கு எதிரான சில இரகசிய இயக்கங்களிலும் இவருக்குத் தொடர்பு இருந்துள்ளது. அந்நாள்களில் இவர் எழுதிய 'விடுதலை' என்னும் புரட்சிக்கவிதை, தெற்கு உருசியாவில் காசசுப் பகுதிக்கு இவர் பணிமாற்றம் செய்யப்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்தது. பணிமாற்றமோ அரசின் தலையீடோ இவரது கவிபுனையும் ஆற்றலைத் தடை செய்யமுடியவில்லை. 'உருசலானும் இலட்மிலாவும்' (கி.பி. 1820) என்னும் தலைப்பில் எழுதப்பட்ட நீண்டதோர் நாட்டுப்புறக் கவிதை இவரது பாஷியற்றும் திறனை உறுதிப்படுத்திற்று. காசசுக் கைதி, நாடோடிகள் எனும் இவர்தம் கவிதைகள் சான் பைரனின் கவிதையினை அடியொற்றி அமைந்துள்ளன என்று கருதப்படுகின்றன.

'யூசின் ஓனிசின்' (கி.பி. 1823) எனும் பெயரிய மிக நீண்ட காதற் கதையினை இவர் ஏழு ஆண்டுகளுக்கு மேல்முயன்று முழுதும் பாடலாகவே எழுதியுள்ளார். பதினான்கு வரிப் பாடல்களானியன்ற அக்கவிதை, பாடலுக்கு உருசிய மொழி பயன்படாது என்றிருந்த கேடான நிலையைப் போக்கிவிட்டது. ஒட்சோ என்னுமிடத்தில் பணிபுரிந்தபோது மேலாளருடைய மனைவியோடு விரும்பிப் பழகியதாலும், அரசுக்கு எதிரான கொள்கையினை ஆதரித்தமையினாலும் இவர்

பதவி இழந்தார்' எனினும் பிறன்மனை விழைந்த தால் ஏற்பட்ட அனுபவம் மிகச் சிறந்த காதற் கவிதைகள் எழுதக் காரணமாக இருந்தது. பதவியினை இழந்ததும் தாயின் ஊருக்கு வந்து அந்தக் கட்டாய ஓய்வுக் காலத்தில், 'போரிசு குடுனோவு' (கி.பி.1835) என்னும் துன்பியல் நாடகத்தைச் சேக்க பியர் பாணியில் எழுதினார். உருசிய நாட்டின் பழம் பெருமையில் புசுக்கினுக்கிருந்த ஈடுபாட்டை இந்த வரலாற்றுக்கதை தெளிவுபடுத்துகிறது. இதனை அடியொற்றியே முசோர்ச்சி என்பார் பிற்காலத்தில் இசை நாடகம் ஒன்றும் அமைத்தார்.

பீட்டர் மன்னன், சுவீடனைப் போரில் வென்று சிறந்தமையினைப் பாராட்டும் கதைப்பாடல் 'போல் டவா' (கி.பி. 1828) என்பதாகும். பீட்டர்சுபர்க்கு நகரத்தின் வரலாற்றுப் புகழை 'வெண்கலக் குதிரை வீரன்' (கி.பி. 1833) எனும் தலைப்பில் நாடகக்கவிதையாகவே எழுதியுள்ளார். பிறந்த பொன்னாட்டையும் நாட்டையாரும் மன்னனையும் இலக்கியத்தில் மிகவும் பெருமைப் படுத்திய மாகவிஞனது அருமை உணர்ந்து அப்போதைய முதலாம் சார் நிக்கோலசு மன்னன் பழைய தவறுகளை மன்னித்து மீண்டும் புசுக்கினை அழைத்துப் பெருமைப்படுத்தினான்.

தம் முப்பதாவது வயதில் இவர் பதினாறு வயது நிரம்பிய அழகிய நங்கை நடாலியா என்பாளைக் காதல் திருமணம் செய்து கொண்டார். அவளது விருப்பின்படி வருவாய்க்கு மீறிய வாழ்க்கை நடத்தியதனால், புசுக்கின் கடன்பட்டுத் தொல்லையுற்றார். மனைவியால் இவருக்கு நிம்மதியில்லை. அவளை விரும்பியவனாகப் புசுக்கின் கருதிய ஒரு பிரான்சுக் காரனுக்கும், இவருக்கும் பீட்டர்சுபர்கு நகரத்தில் நடந்த ஒரு நேரடிச் சண்டையில் பலத்த காயமுற்று கி.பி.1837-ஆம் ஆண்டுத் தம் ஐம்பத்தெட்டாம்வயதில் இவர் மரணம் அடைந்தார்.

உருசிய இலக்கிய மரபிற்கு ஒரு நீடித்த புகழைக் கொடுத்தவருள் புசுக்கின் குறிப்பிடத் தகுந்தவர். இலக்கிய நயத்துக்கு உருசிய மொழி பொருந்தி வாராது என்னும் கூற்றைப் பொய்ப்பித்தவர். இவரெழுதிய பாடல்களுள் பெரும்பாலானவை இசையோடு பாடத் தகுந்தவை. இவரது மிகச் சிறந்த பாடல் நூலாகிய யூசின் ஓனிசின், உருசிய மொழியில் எழுதப்பட்ட நாட்டுப்பாடல்கள் ஆகியன உருசியப்பண்பாட்டோடு இணைந்தும், உருசியமொழி மரபினோடு இரண்டறக்கலந்தும் விளங்க, ஓசையும் ஒலியும் அந்தந்த நிகழ்ச்சிகளோடு பின்னிப் பிணையுமாறு எழுதப்பட்டமையினால் அவற்றையெலாம் மொழி பெயர்க்க இயலாது என்பது திறனாய்வாளரின் கருத்தாகும். ப.அ.

புசுமன்: உலகத்திலுள்ள அனைவராலும் அறியப் பெற்ற ஒரு பழங்குடி இனத்தவரே புசுமன் (Bushmen) ஆவர். இவர்கள் தெற்கு ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள கலகாரிப் பாலைவனத்திலும் அதைச் சுற்றிய பகுதிகளிலும் வாழ்கின்றனர். ஒரு காலத்தில் இவர்கள் தெற்கு ஆப்பிரிக்காவின் தென் முனையிலிருந்து உரோடசியா வரையிலும், அங்கோலா முதல் மொசாம்பிக்குவரையிலும் நாடோடிகளாகச் சுற்றித் திரிந்து வாழ்ந்தனர் என்றும், அப்பகுதிகளில், நீர்வளம் மிகுந்த காட்டுப் பகுதிகளில் வேட்டையாடி வாழ்ந்தனர் என்றும் கருதப்படுகிறது. ஆனால், இன்று வறட்சி மிகுந்த கலகாரிப் பாலைவனத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

கடந்த பல நூற்றாண்டுகளாகப் புசுமன் பழங்குடியினர் பல இனக்குழுவினரால் (Ethnic groups) விரட்டப்பட்டிருக்கின்றனர். பண்டு (Bantu) மொழி பேசும் நீக்கிராய்டு (Negroid) இனத்தவர்களால் முதலில் இவர்கள் வளமான காட்டுப் பகுதிகளிலிருந்து விரட்டப்பட்டனர். அதனால் வடக்கிலிருந்து தென் பகுதிகளுக்கு வந்து குடியேறினர். கடல்வழியாக வெள்ளையர் ஆப்பிரிக்காவின் தென் முனைக்குக் குடியேறிய பின்னர் புசுமன்களைத் துரத்த அவர்கள் இறுதியில் கலகாரிப் பாலைவனத்திற்கு வந்து சேர்ந்தனர். இவர்களின் குகை ஓவியங்கள், கற்களில் செதுக்கிய சித்திரங்கள் போன்றவை தெற்கு ஆப்பிரிக்கா முழுவதிலும் காணப்படுகின்றன. அவற்றால் இவர்கள் தொடக்கக் காலத்தில் ஆப்பிரிக்காவின் தெற்குப் பகுதி முழுவதிலும் வாழ்ந்தனர் என்பது புலனாகிறது.

இன்று 55,000 க்கும் மேற்பட்ட புசுமன்கள் வாழ்கின்றனர். இதில் பாதிளவு மக்கள் போட்சுவானாப் (Botswana) பகுதியில் வாழ்கின்றனர். ஏனையோருள் பெரும் பகுதியினர் நமீபியாவிலும் மீதமுள்ளோர் அங்கோலாப் பகுதியிலும் வாழ்கின்றனர். இவ்வனைத்துப் பகுதிகளும் கலகாரிப் பாலைவனத்தைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளே.

புசுமன் பழங்குடியினர் நீக்கிராய்டு (Negroid) இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் கருத்த மேனியினர். இவர்களின் தலை மயிர்; மிகவும் சுருட்டையானது; மூக்கு அகன்றது; உதடுகள் தடித்தவை. அந்தமான் தீவினர், இம்புத்திக் குள்ளர்கள் போன்று இவர்கள் மிகவும் குட்டையானவர் அல்லர். இவர்கள் நடுத்தரமான உயரம் முதல் மிக நீண்ட உயரம் வரை காணப்படுகின்றனர். இவர்களிடமுள்ள மற்றுமொரு சிறப்புக் கூறானது தடித்த பிட்டத்தைக் (Steatopygia) கொண்டுள்ளதாகும். குறிப்பாகப் பெண்களின் பிட்டங்கள் மிகவும் புடைத்தது. மிக நீண்ட தூரம்

புசுமன் குடியிருப்பு

செல்லும் போது குழந்தைகளைப் பிட்டத்தின்மீது நிற்க வைத்துச் செல்லுமளவிற்குப் புடைத்தது. இவ்வகை உடற்கூறு ஆப்பிரிக்க ஆட்டன்டாட்டுப் (Hottentot) பழங்குடிகளிடையேயும், அந்தமான் பழங்குடிகளிடையேயுந்தான் உள்ளது. புசுமன்களின் இத்தடித்த பகுதி கொழுப்புச்சத்தைச் சேமித்து வைத்திருப்பதால் பஞ்சகாலங்களில் ஆற்றலைக்கொடுக்கிறது என உடலியங்கியலார் கூறுகின்றனர். பாலைநிலச்சூழ்நிலையில் வாழவேண்டியுள்ளதால் கடும் வெப்பத்தைத் தடுப்ப தற்காகக் கண்ணின் மேல் இரப்பை ஓரளவு மடிந்து காணப்படுகிறது. அதனால், இவர்கள் மங்கோலியக் கண்(Mongoloid-eye)பெற்றவர்கள் என்றும், அற்றுப் போன ஒரு சீன இனப்பிரிவினர் என்றும் கருதும் ஒரு தவறான கருத்துத்தொடக்கத்தில் நிலவியது.

புசுமன் பழங்குடிகள் சிறுசிறு நாடோடிக் குழுக்களாக (Bands) வாழ்கின்றனர். அக்குழுவினர் பெரும்பாலும் அவர்கள் வாழும் இடத்தின் பெயரால் குறிப்பிடப் பெறுகின்றனர். புதரின்கீழ் உறங்குபவர்கள், சமநிலை மக்கள் என்பன அப்பெயர்களுள்

சில. ஒவ்வொரு குழுவிலும் 25 முதல் 30 பேர் உள்ளனர். ஒருசில பகுதிகளில் இக்குழுவில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை மிகுதியாக இருக்கும். இவர்கள் அனைவரும் புசுமன் என்ற இனப் பெயரைக் கொண்டிருப்பினும் பல கிளை மொழிகளைப் பேசுகின்றனர். இவையனைத்தும் கொய்சன் (Khoisan) மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை.

புசுமன் பொருளாதாரம் உணவு சேகரிக்கும் (Food gathering)முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இவர்கள் கிழங்குகளைத் தோண்டியும், உலர்ந்த காய்கனிகளைச் சேகரித்தும், வேட்டை யாடியும் வாழ்கின்றனர். இறைச்சிதான் இவர்களுக்கு முதன்மையான உணவாக உள்ளது. ஆகவே, இவர்கள் வேட்டைத் தொழிலில் முழுக் கவனம் செலுத்துகின்றனர். ஒவ்வொரு குழுவும் சுற்றித் திரிவதற்கெனக் குறிப்பிட்ட எல்லையுண்டு. இது 160 ச. கி.மீ. களுக்கும் மேல் இருக்கும். ஓரிடத்தில் இவர்கள் நிலையாக வாழ்வதில்லை. ஆகவே, எங்கெல்லாம் செல்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் சிறு தட்டிகளாலும்

புகழ்மன் ஆடவன்

புற்களாலும் அரைவட்ட வடிவில் ஒரு சிறு குடிசையை அமைத்துக் கொள்கின்றனர்.

இவர்கள் வாழும்பாடம் பாலைநிலப் பகுதியாக இருப்பதால் நீருள்ள இடம் மிகக் குறைவு. ஆண்டு முழுவதும் நீர் கிடைக்க வேண்டு மென்பதற்காகப் பல ஆழ் நீர்த் துளைகளை (Water holes) அமைத்துள்ளனர். நெடுந் தூரங்களுக்கு நடந்து செல்லும் போது நீரை நெருப்புக் கோழி முட்டையின் ஓட்டில் கொண்டு செல்வர். ஒவ்வொருவருக்குமெனப் பல முட்டை ஓடுகளை வைத்துள்ளனர்.

வேட்டையின்போது விலங்குகளைக் கொல்வதற்கு அம்புகளை மிகுதியாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். பெரும்பாலும் தாவரங்கள், விலங்குகள் ஆகியவற்றின் உறுப்புகளிலிருந்து செய்யப்பட்ட நஞ்சினைத் தோய்த்து அம்புகளை எய்கின்றனர். வேட்டையாடிய விலங்கின் எந்த ஒரு பகுதியையும் இவர்கள் வீணாக்குவதில்லை. விலங்குகளின் இரத்தத்தைக் கூடப் பாழாக்காமல் சேகரித்துக் குடித்து விடுகின்றனர். மீதமுள்ள இறைச்சியைப் பதப்படுத்தி வைத்துக் கொள்கின்றனர். விலங்கின் தோலை நன்கு பதப்படுத்தி ஆண்கள் கோவணமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர்; தரை விரிப்பாகவும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

புகழ்மன்கள் பலதுணை மண முறையைக் (Polygamy) கொண்டவர்கள். பழங்குடித் தலைவன் பல பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறான். இளம்

விலங்குத் தோலைப் பதப்படுத்துதல்

வயதிலேயே திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர். பெற்றோர் நடத்தி வைக்கும் முறையும், மணமக்களே திருமணம் செய்து கொள்ளும் முறையும் இவர்

களிடம் உண்டு. மணவிலக்கு இவர்களுக்கு ஏற்புடையதே.

புகமன் பெண்கள் குழந்தை பிறந்ததும் கொப்பூழ் கொடியையும் (Umbilical cord), பிறப்புக்குப் பின் வருவனவற்றையும் இலை தழைகளால் கட்டி மண்ணுக்குள் புதைத்து விடுவர். இவ்வாறு செய்வதால் அதற்குப் பின் குழந்தைப் பேறு இருக்காது என நம்புகின்றனர். புதைத்த இடம் மிகவும் சக்திவாய்ந்தது என்பதால் அதனை யாரும் மிதிக்காமல் இருக்க அவ்விடத்தை அடையாளமிடுவர். தவறி மிதிக்கும் ஆண்கள் வேட்டைத் திறனை இழந்துவிடுவர் என நம்புகின்றனர்.

இறந்தவர்களைக் குழிதோண்டி அமர்ந்திருந்த நிலையில் புதைக்கின்றனர். இறந்தவரின் உடல் குழியில் வைக்கப்பட்டபின் உறவினர்கள் ஒவ்வொருவரும் கைப்பிடி அளவு மண்ணை எடுத்து உடல்மீது தூவுகின்றனர். இவ்வாறு செய்வதன்மூலம் அவரைத் தாம் என்றும் நினைவு வைத்துக் கொள்வதாகவும், அவரது ஆவி அமைதி பெறுவதாகவும் கருதுகின்றனர்.

புகமன் பழங்குடிகளின் வாழ்க்கை முறை ஓரளவு மாற்றமடைந்து வருகிறது எனலாம். கலகாரிப் பாலைநிலத்தின் எல்லைப் பகுதிகளிலுமுள்ள புகமன்கள் அண்டைய மக்களிடம் கூலிகளாகவும் கொத்தடிமைகளாகவும் பணிபுரிகின்றனர். இவர்கள் மரபுத் தொழிலை விடுத்து அண்டைய மக்களிடம் சார்ந்து வாழ்வதையே பெரிதும் விரும்புகின்றனர். பாலைநிலத்தின் உட்பகுதிகளில் வாழ்வோர் தன்னிச்சையாகவே வாழ்கின்றனர். சீ.ப.

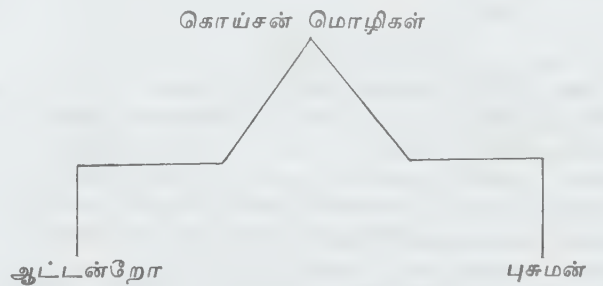
புகமன் மொழிகள்: பல விந்தையான விலங்குகளையும் மரஞ்செடிகளையும் கொண்டு விளங்கும் ஆப்பிரிக்கத் துணைக்கண்டம் புதுமையான பல மொழிகளையும் கொண்டுள்ளது. ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட நாடுகளைக் கொண்டுள்ள இத்துணைக்கண்டம் பல்லாயிரக் கணக்கான மொழிகளையும் பெற்றுள்ளதாகக் கூறுவர். இம்மொழிகள் வியப்புடும் பல தனித்தன்மைகளைக் கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். உலக மொழிகள் எவற்றிலுமே காணப்படாத பல இலக்கணக் கூறுகளை இவ்வாப்பிரிக்க மொழிகளில் காணமுடியும்.

புகமன் மொழிகள் சார்ந்துள்ள மொழிக் குடும்பம்: தென் ஆப்பிரிக்கா, உரோடீசியா, அங்கோலா, சாம்பியா, தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்கா, இலெசோதா (Lesotho) ஆகிய நாடுகளில் வழங்கும் சில மொழிகளைக் 'கொய்சன்' மொழிகள் (Khoisan languages) என்று கூறுவர். இவை மற்ற உலக மொழிகளில்

காணப்படாத, தனித்தன்மையான, ஒலிகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. அவ்வொலிகளைச் 'சொடுக்கு ஒலிகள்' (Click sounds) என்று கூறுவர். இம்மொழிகள் அனைத்தும் இவ்வொலிகளைப் பெற்றிருப்பதால் இவற்றைக் 'கிளிக்கு மொழிகள்' என்றே குறிப்பிட்டனர். ஒரு காலத்தில் இம்மொழி பேசுவோர் ஆப்பிரிக்காவின் பிற பாகங்களிலும் பரந்து இருந்தனர் என்பர்.

ஆப்பிரிக்காவில் புகழ் பெற்ற மொழிக் குடும்பமாக விளங்குவது 'பண்டு' (Bantu) மொழிக் குடும்பமாகும். இம் மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சில மொழிகளிலும் சொடுக்கு ஒலிகள் காணப்படுகின்றன. இதற்குக் காரணம் கொய்சன் மொழிகளோடு இவற்றிற்கு ஏற்பட்ட தொடர்பே எனக் கூறுவர். எனவேதான், கொய்சன் மொழிகளைப் பண்டுமொழிகள் அல்லாத 'கிளிக்கு' மொழிகள் (Non-Bantu Click languages) என்று கூறுவர். இம் மொழிகளைப் பற்றி ஆராய்ந்தவர்களுள் இலெப்சியசு (C.R. Lepsius), பிளீக்கு (W.H.I. Bleek), தோரோத்தியா பிளீக்கு (Dorathia Bleek) போன்ற அறிஞர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவர்.

இம் மொழிகளை வகைப்படுத்துவதில் அறிஞரிடையே ஒத்தகருத்து இல்லை எனலாம். எனினும், பெரும்பாலான அறிஞர்கள் கொய்சன் மொழிகளை ஆட்டன்றோ, புகமன் என்னும் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர். புகமன் மொழிகளும் ஆட்டன்றோ மொழிகளும் மொழி அமைப்பில் மிகுந்த ஒற்றுமையுடையன.

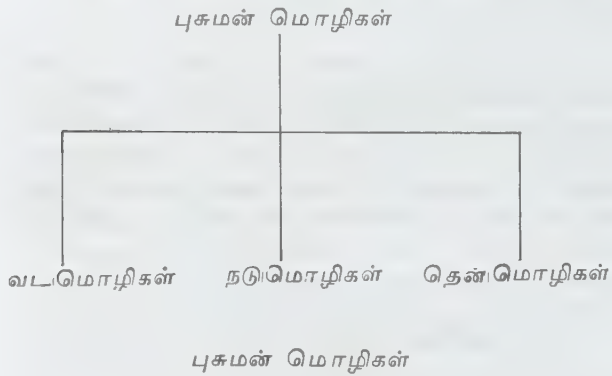
கொய்சன் மொழிகள்

'புகமன்' என்னும் சொல் தென் ஆப்பிரிக்காவில் வாழும் ஒருதனி இனத்தவரின் வாழ்க்கை முறையைக் குறித்து வந்த சொல்லாகும். அதுவே, அம் மக்களையும் குறிப்பதாயிற்று. ஆட்டன்றோ மக்கள் இவர்களைச் 'சான்' என்றும், பண்டு மக்கள் 'தீவ', 'இர்வ', 'சர்வா' என்றும், தச்சு மக்கள் 'புகமன்' என்

றும் கூறினர். இவர்கள் ஐந்தடிக்கும் குறைவான உயரமுடைய குட்டை மனிதராவர். நெடுங் காலத்திற்கு முன் இவர்கள் வேட்டையாடுதல், காய் கிழங்குகள் சேகரித்தல் போன்ற தொழில்களைச் செய்து வந்தனர். இவர்கள் பேசும் மொழிகளைப் புசுமன் மொழிகள் என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

புசுமன் பேசப்படும் இடமும் பேசுவோர் எண்ணிக்கையும்: வட அங்கோலா, பெச்சுவாநாலாந்தின் வட மேற்குப் பகுதிகள், தென் மேற்குப் பகுதிகள், தென் மேற்கு ஆப்பிரிக்காவை ஒட்டிய சில இடங்கள், கேப்பு மாகாணத்தின் வட பகுதிகள் முதலிய இடங்களில் புசுமன் மொழிகளைப் பேசுவோர் வாழுகின்றனர். இம் மொழி பேசுவோர் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 50,000 என்பர்.

புசுமன் மொழிகளின் வகைப்பாடு: புசுமன் மொழிகளை வட பிரிவு, நடுப்பிரிவு, தென்பிரிவு என்று மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர்.

வட பிரிவில் அவுங்கு, மலிகோ, அயுன், சுகுன், உசுங்கு, கோன் போன்ற மொழிகளும், நடுப் பிரிவில் தரான், சான், பட்சா, புக்கா, தனிகா, இக்வே, தெதி, க்னதெ, அந்தா, குமகி, குவா, கொரனா, கொசெ, கொவதி, நம, மசரி, சுக, மகரு முதலிய மொழிகளும், தென் பிரிவில், அம், கொமனி, ஈவா, செகுராவா, அயுனி, இச்சோன், கமனி, நமிப்பு போன்ற மொழிகளும் அடங்கும். இவற்றைப் பற்றிய முழுமையான விவரங்கள் இதுவரை கிடைத்தில. இம்மூன்று பிரிவுகளும், நடுப்புசுமன் மொழிகள், கொய்சன் மொழிகளின் ஒரு விரிவான 'ஆட்டன்றோ' மொழிகள் ஆகியவற்றுடன் மிக நெருக்கமான உறவுடையன என்பர். இதனால், 'ஆட்டன்றோ' மொழிகளிலுள்ள பல இலக்கணக் கூறுகள் இம்மொழிகளிலும் காணப்படுகின்றன.

புசுமன் மொழிகளின் கிளை மொழிகளாகக் கெத்தி (Keddi), சவக்க (Chwagga) போன்ற ஒருசில

மட்டுமே அறியப்படுகின்றன. மற்ற கிளைமொழிகளைப் பற்றிய செய்தி இன்னும் வெளிவரவில்லை.

புசுமன் சொடுக்கு ஒலிகள்: பொதுவாகப் பேசு சொலிகள், காற்று நுரையீரலிலிருந்து வெளியேறும் நிலையில் பிறக்கின்றன. வெளிக்காற்று நுரையீரல்களுக்குள்ளே செல்லும் நிலையில் ஒலிகள் பிறப்பதென்பது அரியது. அவ்வொலிகள் பிறக்கும் போது இரண்டு இடங்களில் மூச்சு அடைபடுகிறது. கடை நா கடையண்ணத்தைத் தொட்டிருக்க, வாயின் முன் அறையில் மற்றொரு அடைப்பு ஏற்படுகிறது. அந்நிலையில் வாயினுள் ஓர் அரைகுறை வெற்றிடம் அப்பகுதியில் ஏற்படுகிறது. நாவின் நடுப்பகுதியைக் கீழ் நோக்கி அழுத்தும் போது வெற்றிடம் விடுபட்டுச் சொடுக்கு ஒலி பிறக்கிறது. இது புசுமன் மொழிகளில் பேச்சொலியாக விளங்குகிறது என்ற செய்தி வியப்பூட்டுவதாய் உள்ளது. இம் மொழிகளிலுள்ள மெய் ஒலிகளில் முக்கியமானவையாக இச்சொடுக்கு ஒலிகள் விளங்குகின்றன. மற்ற ஒலிகளை விட மிகுதியாகப் பயன்படும் இவ்வொலி ஒவ்வொரு வேர்ச் சொல்லிலும் அமைந்திருக்கக் காணலாம். புசுமன் மொழிகளில் இவற்றின் மிகுதியான ஆளுமையைக் கண்ணுற்ற அறிஞர்கள், முன் காலத்தில் இம்மொழிகளின் ஒலிகள் சொடுக்கு ஒலிகளால் மட்டுமே ஆக்கப்பட்டிருந்தன என்றும், பிற ஒலிகள் காலப்போக்கில் தோன்றினவென்றும் கருதுவர்.

ஒலியனியல்: புசுமன் மொழிகளில் ஏனைய ஒலிகளைவிடச் சொடுக்கு ஒலிகளின் பயன்பாடே மிகுதியாகும். இச்சொடுக்கு ஒலிகளில் ஒலிப்பிடை ஒலிகளும் (Voiced), ஒலிப்பிலா (Voiceless) ஒலிகளும், உயிர்ப்பு (Aspirated) ஒலிகளும், உயிர்ப்பிலா (Unaspirated) ஒலிகளும், பல்லெர்லிகளும் (Dental), அண்பல் ஒலிகளும் (Alveolar), இடையண்ண (Palatal) ஒலிகளும், அண்பல் மருங்கொலிகளும் (Alveolar lateral), இதழ்ஒலிகளும் காணப்படுகின்றன. மேலும், இவை வாயொலியாக மட்டுமன்றி மூக்கொலியாகவும் (Nasalized) காணப்படுகின்றன. நாவளை (Retroflex) சொட்டை ஒலிகளும் இம்மொழிகளில் உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது.

பெரும்பாலான புசுமன் மொழிகளில் ஒலிப்புடை ஈரிதழ் அடைப்பொலிகள் (Voiced bilabial stops) காணப்பட, அவற்றின் இணையான ஒலிப்பிலா அடைப்பொலிகள் காணப்படாததும், உயிர்ப்புச் சொடுக்கு ஒலிகள் காணப்பட, உயிர்ப்பு அடைப்பொலிகள் மிக அருமையாகக் காணப்படுவதும் வியப்பூட்டும் செய்திகளாகும். ஒருசில புசுமன் மொழிகளைத் தவிர ஏனையவற்றில் மருங்கொலிகள்

காணப் பெறுவதில்லை. ஆயின், குரல்வளை ஒலியும் (Glottal), தொண்டை (Pharyngal) ஒலியும் எல்லாப் புசுமன் மொழிகளிலும் நீங்காது காணப் பெறுகின்றன.

புசுமன் மொழிகளில் அ, இ, உ, எ, ஓ என்னும் ஐந்து உயிரொலிகளும் உள்ளன. அவை குறில் நெடில் வேற்றுமை கொண்டுள்ளன. அனைத்து உயிர்களும் மூக்கினச் சாயல் பெறுவதுண்டு. ஈருயிர் ஒலிகள் (Diphthongs) இம்மொழிகளில் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலான புசுமன் மொழிகளிலுள்ள உயிரொலிகள் மேற் றொண்டையொலிச் சாயல் (Pharyngelization) பெற்றுப் பிறப்பதாகக் கூறுவர்.

தனி உயிர் மட்டுமன்றித் தனி மெய்யும் அசையாக (Syllabic) வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

(எ-டு) /ம் (/m) 'கதிரவன்'

(/ = இடையண்ணச் சொடுக்கு ஒலியைக் குறிப்பது)

ஒரு சில ஆப்பிரிக்க மொழிகளைப் போன்று, இம்மொழிகளிலும் தனி மூக்கொலிகளும் ஓரசையாக நிற்க வல்லன. அதுமட்டுமன்றி மூக்கொலிகள் தனிச் சொல்லாகவும் நிற்க வல்லன.

(எ-டு) ம் - ப (m - ba) என் தந்தை

/ம் (/m) கதிரவன்

ம்...ம் (m.....m) உறிஞ்சு

புசுமன் மொழிகளில் சொடுக்கு ஒலியும், மூக்கொலியும் கொண்ட ஓரசைச் சொற்கள் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றன என்பதும், வேர்ச் சொற்கள் பெரும்பாலும் ஓரசையாகவே விளங்குகின்றன என்பதும் குறிக்கத் தக்க செய்திகளாகும்.

எல்லாப் புசுமன் மொழிகளும் சுர (Tone)மொழிகளாகும். உயர் சுரம் (High tone), கீழ்ச் சுரம் (Low tone), இடைப்பட்ட சுரம் (Mid tone) ஆகிய மூன்று குரலிசைகள் இம் மொழிகளில் காணப்படுகின்றன.

அ' - ப ('a - ba) 'அவன் தந்தை'
(' = உயர் சுரத்தைக் குறிக்கும் குறியீடு)

தொ - ம்' (to - m') 'அடை (வினை)'

(' = கீழ்ச் சுரத்தைக் குறிக்கும் குறியீடு)

க் / ரி (g/ri) 'தேள்'

(குறிப்பிட்ட குறியீடு எதுவும் இன்றி வருவது இடைப்பட்ட சுரத்தைச் சுட்டும்)

சொல்லியல்: புசுமன் மொழிகள் தம்முள் குறிப்பிடத் தகுந்த அளவு சொல்லியல் வேறுபாடுகள் கொண்டுள்ளன. நடுப் பிரிவைச் சேர்ந்த புசுமன் மொழிகளில் பால்; எண், வேற்றுமை முதலிய பகுப்புகள் பின்னொட்டுகளால் காட்டப்படுகின்றன. சொற்கள் ஆண் பால் சொற்களாகவும், பெண்பால் சொற்களாகவும், பொதுப்பால் சொற்களாகவும் பிரிக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய பால் பகுப்பு வெறும் ஆண் பெண் வேற்றுமையை அடிப்படையாகக் கொண்டதன்று என்றும், பொருள்களின் அளவு, வடிவம் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்றும் கூறுவர். பலம் பொருந்திய, நெடிய, மெலிதான பொருள்களை ஆண்பாலாகவும், பலம் குன்றிய, குட்டையான வட்டவடிவமான பொருள்களைப் பெண்பாலாகவும் கருதுவர். பெயர்ச் சொற்களில் ஒருமை பன்மை என்ற பகுப்போடு இருமை என்ற பகுப்பும் காணப்படுகிறது.

நடு மொழிகளில் காணப்படும் ஆண் பெண்பால் பகுப்பு, வட தென் மொழிகளில் காணப்படுவதில்லை என்பர். இம் மொழிகளில், ஆண், பெண் என்று பொருள் தரும் சொற்களை இணைத்துப் பால்பகுப்பினைக் காட்டுகின்றனர். சான்றாக, கோன் மொழியில் மாடு என்று பொருள் தரும் சொல்லுடன் குமி (gumi) ஆண், பெண் சொற்களை இணைத்து

(எ-டு)

குமி கக (gumi a ! a) 'காளை'

குமி இல்கை (gumi Ilkai) 'பசு'

எனக் காளையினையும் பசுவினையும் சுட்டுவர்.

வட பிரிவு புசுமன் மொழிகளில் பன்மையைக் காட்ட-சி (-si) என்ற விசுதி சேர்க்கப்படுகிறது. 'சி' என்பது அவர்கள் என்ற பொருள்தரும் படர்க்கைப் பன்மையாகும்.

(எ-டு) நீம் (! nũm) கல்

நீம்-சி (! nũm-si) கற்கள்

சில வேளைகளில் வேறுபட்ட சொற்கள் மூலமோ, குரலிசை வேறுபாட்டின் மூலமோ ஒருமை, பன்மை வேறுபாடு உணர்த்தப்படுகின்றது.

(எ-டு) ஹ்வாங் (! .hwãã) 'மனிதன்' நல் (nlãe)
'மனிதர்கள்' ஜீ (ZU) 'மனிதன்' ஜீ (ZU)
'மக்கள்'

வட பிரிவைச் சேர்ந்த சில கிளைமொழிகளில் பன்மை உருபுகள் எண்ணுப் பெயர்ச் சொற்களுடன் (Count nouns) மட்டுமன்றி அளவுப் பெயர்ச் சொற்களுடனும் (Mass noun) வருகின்றன.

(எ-டு) ஷா (Šaa) 'தண்ணீர்'
ஷாங் (Šaa - n) மிகுதியான தண்ணீர்.

'ஹம்' போன்ற மொழிகளில் பெயர்களை இரட்டிப்பதன் மூலம் பன்மை குறிக்கப் பெறுகின்றது.

நொஅ (! noa) 'பாதம்'; தொஅநொஅ
(! noa ! noa) 'பாதங்கள்'

புகுமன் மொழிகளில் பெருமளவில் மூவிடப் பெயர்களும் அவற்றில் பல எண் பகுப்புகளும் காணப்படுவதாகக் கூறுவர். நரான் மொழியில் இருபத்து நான்கு இடப்பெயர்கள் காணப் பெறுகின்றன.

பெயரடைகள் வட புகுமன் மொழிகளில் பெயருக்கு முன்வர, தென்புகுமன் மொழிகளில் பெயருக்குப் பின்வருகின்றன. புகுமன் மொழிகளில் அண்மை சேய்மைச் சுட்டுப் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால், 'ஹம்' மொழியில் ஒரே ஒரு சுட்டு மட்டும் உள்ளது. பெரும்பாலும் இச்சுட்டு அது, அவை என்ற பொருளில் வழங்கப் பெறுகின்றது.

புகுமன் மொழிகளில், பொதுவாக, வேற்றுமை இல்லை என்பர். அவை முன்னுருபுகளினாலும், சொற்கள் வாக்கியத்தில் நிற்குமிடங்களினாலும் காட்டப்படுகின்றன. தென்மொழிகளில் 'க' (Ka) என்னும் இடைச் சொல் உடைமையை உணர்த்தும் சொல்லாக வருகிறது. ஆனால், வடபிரிவு மொழிகளில் இத்தகைய இடைச் சொல் எதுவும் இல்லை. இம்மொழியில் உடைமைப் பொருளைக் காட்டும் முறையைப் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகளால் அறியலாம்.

ம்பா (mba) 'என் தந்தை'
ம் தை (mtai) 'என் தாய்'
ஹ கம்சி (ha Pmsi) 'அவன் உணவு'

தென் மொழிகளில் 'உடைய' என்னும் சொல் தமிழைப் போன்று உடைமைப் பொருளைக் குறிக்கும் சொல்லுக்கு முன் வருகிறது; நடுமொழிகளில் பின்னால் வருகிறது.

இம்மொழிகளில் உள்ள ஒரு சில இடப்பெயர்களையும், பெயர்ச் சொற்களையும் தவிர்த்து ஏனைய சொற்களைப் பெயரா, வினையா என்று அவற்றின் வெளித் தோற்றத்திலிருந்து அறிந்து கொள்ள இயலாது. ஒரு சொல் வினைதான் என்பதை அது கால இடைநிலைகளை ஏற்பதன்மூலமும், ஒருசொல் பெயர்தான் என்பதை அது பன்மைவிகுதி அல்லது உடைமை விகுதி ஏற்பதன் மூலமும் முடிவு செய்யப்படும்தான். எனினும், பெரும்பாலான இடங்களில் ஒரே வேர்ச்சொல் பெயர், வினை என்ற இரு பண்புகளையும் ஏற்கும் தன்மையுடையதாக விளங்குகிறது. சான்றாக

'அவுங்கு' மொழியில் 'இ' (!i) என்னும் ஒரே வேர்ச் சொல் 'இற' என்னும் வினையையோ, சிறப்பு என்ற பெயரையோ குறிக்கும்.

வினைச் சொற்கள் மிக எளிமையானவை. அவை எழுவாய்க்கேற்ப மாறுவதில்லை. நரான் மொழியில் காலங்களைக் காட்டுவதற்கெனத் தனியான முன்னுருபுகளைக் (கொ-நிகழ் கால உருபு, கோ-இறந்த கால உருபு, க-எதிர்கால உருபு) காணலாம். கோன் போன்ற மொழிகளில் இடத்தைப் பொறுத்தே காலங்கள் உணரப்படுகின்றன. சில கிளை மொழிகளில் இறப்பு, எதிர்வைக் குறிக்கக் 'கடந்த நேரம்', 'அடுத்த நேரம்' என்னும் சொற்களை இணைத்துக் கூறுவர். ஆனால், இம்முறையும் நிலையாகப் பின்பற்றப்படுவதில்லை.

தொடரியல்: வட தென் மொழிகளில் வாக்கிய அமைப்பு எழுவாய்-பயனிலை-செயப்படு பொருள் என்றும், நடுமொழிகளில் எழுவாய்-செயப்படு பொருள்-பயனிலை என்றும் மாறி அமைகின்றது.

தமிழில் ஒரு வாக்கியத்தில் பல வினையெச்சங்கள் நிற்கப் பயனிலையாக வினை முற்று நிற்கும். ஆனால், புகுமன் மொழிகளில் பல செயல்களைக் குறிக்க வினையினை அடுக்கிக் கூறுகின்றனர். 'நீ வேட்டையாடி அதை அடித்துக் கொன்றாய்' என்று கூறவேண்டின் 'நீ அதை வேட்டையாடு, அடி, கொல்' என்றும், 'இது குளிராக இருப்பதால் இதை நான் எடுக்கிறேன்' என்று கூற வேண்டின் 'நான் இதை' எடு; இது குளிர்' என்றும் கூறுவதைக் காணலாம். மேலும் 'ஆறு தடவை செய்தேன்' என்று கூற வேண்டின் 'செய்' என்ற வினையை ஆறு தடவை 'நான் செய், செய், செய், செய், செய், செய்' என்று கூறுவது நோக்கத்தக்கது.

சொற்கள்: புகுமன் மொழிகளின் சொல் வளத்திலும் மிகுந்த வேற்றுமை உண்டு. அன்றாட வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தும் சொற்கள், வேட்டையாடுதல், விலங்குகள், காய் கிழங்கு சேகரித்தல் முதலியவற்றைக் குறிக்கும் சொற்கள் மட்டுமே இம்மொழிகளில் காணப்படுகின்றன. புதிய நாகரிகத்தின் கலைச்சொற்களோ, தத்துவப் பொருள் சார்ந்த சொற்களோ இம்மொழிகளில் காணப்படா. பருப் பொருட்களைக் குறிக்கும் சொற்கள் பலவாய்க் காணப்படுகின்றன. நுண் பொருட்களைக் குறிக்கும் சொற்கள் இம்மொழிகளில் மிகக் குறைவாகும். மேலும், பொதுத் தன்மையினையோ பெயரினையோ குறிக்கும் சொற்கள் இல்லை. பாம்புகளின் வகைகள், விலங்குகளின் வகைகள், மரங்களின் வகைகளைக் குறிக்கும் சொற்கள் உள்ளனவேயன்றி, பொதுவாக மரம்,பாம்பு, விலங்கு போன்ற சொற்கள் இல்லை.

பல புகழ் மொழிகளில் ஒன்று இரண்டு மூன்றைக் குறிக்க மட்டும் சொற்கள் உள்ளன. மூன்றுக்கு மேற்பட்டவற்றைக் குறிக்கப் பல என்ற சொல்வையே பயன்படுத்துகின்றனர். வீட்டு விலங்குகளோ வேறு உடைமைப் பொருள்களோ இல்லாத நிலையில், மிகுதியாக எண்ண வேண்டிய தேவை அவர்களுக்கு ஏற்படவில்லை என்பர்.

தமிழில் 'வா', 'திரும்பி வா', 'கீழே வா', 'வீட்டிலிருந்து வா' என வா என்ற சொல்லுடன் பல்வேறு சொற்களை இணைத்துக் கூறும் கருத்தை அவர்கள் பலவேறு வேறு சொற்களைப் பயன்படுத்திக் கூறுவது விந்தையான முறையாகத் தோன்றும். கோ.ச.

துணை நூல்கள்:

அகத்தியலிங்கம், ச., உலக மொழிகள் - நான்காம் பகுதி-ஆப்பிரிக்க மொழிகள், பொன்னகம், அண்ணாமலை நகர், 1974.

Greenberg, J.H., The Languages of Africa, Indiana University, Meuton, The Hague, 1963.

Gregersen, E.A., Language in Africa - An Introductory Survey, Gordan and Breach, London, 1979.

Welmers, Wm.E., African Language Structures, University of California, Berkely, 1973.

புட்சு, சர் (எர்னசுட்டு ஆல்பிரடு தாம் சன்) வாலிசு, பிரிட்டிசு அருங்காட்சியகக் காப்பாளராக விளங்கியவர். புட்சு சர் வாலிசு (Sir Wallis Budge) இங்கிலாந்து நாட்டில் காரன்வால் பகுதியில் கி.பி. 1857-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் எகிப்திய-அசிரியத் தொன்மைப் பொருள்களை ஆங்கிலேய அருங்காட்சியகத்தில் சேகரித்து வைத்தார். ஆப்பு வடிவ எழுத்துப் பட்டகைகள் பல்வகை எழுத்துப் பொறிப்புகள் ஆகியவற்றை இவர் சேகரித்தார். ஆங்கிலேய அருங்காட்சியகத்தில் இவர் கி.பி. 1883-ஆம் ஆண்டு சேர்ந்தார். மெசபடோமியா, எகிப்து, சிரியா போன்ற நாடுகளுக்குப் பலமுறை சென்று அங்கு இருந்த பழமைச் சின்னங்களை ஆய்வு செய்தார். பல நூல்களை வெளியிட்ட இவர் இலண்டனில் 1934-ஆம் ஆண்டு இறந்தார். சு.இரா.

புட்டோ (1928-1979): இவர் பாகிசுதானில் சிறந்த வழக்கறிஞராகவும், அரசியல்வாதியாகவும், குடியரசுத் தலைவராகவும் விளங்கினார். அந்நாட்டில் இராணுவ ஆட்சியை எதிர்த்து மக்களாட்சி ஏற்படப் போராடி உயிர் துறந்தார். இவரது முழுப்

பெயர் சுல்பிகர் அலி புட்டோ என்பதாகும் (Sulfikar Ali Bhutto).

இவர் சிந்து மாநிலத்தில் இலர்கானாவில் செல்வம் மிக்க பெருநிலக்கிழார் குடும்பத்தில் 1928 - இல் பிறந்தார். இவருடைய தந்தை சாநவாசு புட்டோ ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தில் பல உயர் பதவிகளைப் பெற்றிருந்தார். பம்பாயில் தொடக்கக் கல்வி கற்ற இவர் பெர்கிலியிலிருந்து கலிபோர்னியாப் பல்கலைக் கழகத்தில் அரசியலும், இங்கிலாந்தில் ஆக்கபோர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் சட்டமும் பயின்றார். பேசும் நுசரத்தை 1951 செப்டம்பரில் திருமணம் செய்து கொண்டார். பின்னர்ச் சவுத் ஆம்டன், ஆம்பிரிட்டசு, சிந்து முதலிய பல்கலைக் கழகங்களில் சட்டவியல் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். கராச்சியில் வழக்கறிஞர் தொழிலை 1953 - இல் தொடங்கிப் புகழ் பெற்றார்.

புட்டோ

அய்யுப்கான் அமைச்சரவையில் 1958 முதல் 1966 வரை பல்வேறு துறைகளின் அமைச்சராக இருந்தார். ஐ.நா.வில் அந்நாட்டின் பேராளராகவிருந்து இந்தியா விற்கு எதிராக வாதாடினார். அய்யுப்கானுக்கும் இவருக்கும் இடையே கருத்து வேறுபாடு பெருகவே பதவி விலகினார்.

இவர் பாகிசுதான் மக்கள் கட்சியை 1967 திசம்பர் முதல் நாள் தொடங்கி அய்யுப்கானின் ஆட்சியை எதிர்த்தார். அய்யுப்கான் 1969 - இல் நடந்த தேர்வில் வெற்றி பெற்றார். அவ்வாண்டு மார்ச் 26-இல் அய்யு

கான் ஆட்சியை யாகியாகாவிடம் ஒப்படைத்தார். யாகியாகான் புட்டோவையும் அவருடைய கட்சியின் ரையும் துன்புறுத்தலானார்.

புட்டோ 1970 - ஆம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலில் வெற்றிபெற்றுத் துணைப்பிரதமரானார். பின்னர் 1972-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் 21 - இல் குடியரசுத் தலைவராகப் பதவியேற்றுப் பல்வேறு பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்தார். அவ்வாண்டு சூலை 2 - ஆம் நாள் இந்தோ-பாகிசுத்தான் போர் முடிந்து சிம்லா உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிட்டார். இவருடைய கட்சி 1972-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் பெரும் வெற்றி பெற்றாலும் தேர்தலில் ஒழுக்கக் கேடுகள் நடந்தன என அந்நாட்டில் கிளர்ச்சி தோன்றியது.

இவர் இளைஞர் சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களைச் சிறை செய்ததால் நாடு முழுவதிலும் வேலை நிறுத்தங்கள் ஏற்பட்டன. சியா உல் அக்கை இவர் படைத் தளபதியாக்கி அக்கிளர்ச்சியை நசுக்க முற்பட்டதால் எதிர்ப்பு மேலும் பெருகியது. சியா உல் அக்கு 1977 சூலை 5-இல் புட்டோவைப் பதவி நீக்கம் செய்துவிட்டு இராணுவ ஆட்சியை நிறுவினார். புட்டோ அதை எதிர்த்ததால் அவர் மீது கொலைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு 1979-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் 4-இல் தூக்கிவிடப்பட்டார். பின்னர் இவருடைய மனைவி பேகம் நுசர்ரத் புட்டோவும், மகள் பெநாசிர் புட்டோவும் கட்சியின் தலைமையேற்று உழைத்தனர். எதிர் பாராவகையில் ஏற்பட்ட சியாவின் மறைவிற்குப் பின்னர், பாகிசுத்தானில் நடைபெற்ற புதிய தேர்தலில் வென்று புட்டோவின் மகள் பெநாசிர் புட்டோ (Benazir Bhutto) புதிய அரசை நிறுவியுள்ளார். சி.இ.ரெ.

புட்பவிதி: இறைவழிபாட்டில் மலர்கொண்டு அருச்சித்தல் தலைமையானதாகும். மனம், மொழி, மெய் எனும் மூன்று பொறிகளாலும் வழிபடுங்கால் உள்ளத்தால் இடையறாது நினைத்தல், மொழியால் அவன் புகழ் பேசுதல், கைகளால் அவன் திருவுருவத்திற்கு மலர்கள் சாத்தல் முதலியனவே மிகச் சிறப்புடையனவாம். பூவினால் செய்யப்படுவதாலேயே வழிபாடு பூசெய் - பூசை என வழங்கப்படுகிறது.

மலர்கள் அனைத்துமே வழிபாட்டிற்கு உகந்தவை தாம். எனினும், ஆகம நூல்கள் சிலவற்றைச் சிறப்பாக உரியன என விதித்தும், சிலவற்றை ஆகாதன என விலக்கியும் கூறுகின்றன. புராணங்கள் வாயிலாகவும் சில விதி விலக்குகள் பெறப்படுகின்றன. இவ்வாறு பொதுவாகப் பூசைக்குரிய மலர்கள் எவையெவை, எந்தெந்தத் தெய்வ வடிவிற்கு எந்தெந்த மலர்கள் சிறப்புரிமை உடையன, மாதம், கிழமை, காலை, பகல், மாலை போன்ற கால வழிபாட்டிற்கு

குரிய பூக்கள் எவை, பூசைக்காகாதவை எவை என்பன வாகிய விதிமுறைகளைத் திரட்டி விளக்கும் நூல் புட்பவிதி எனப்படும்.

தமிழில் உள்ள 'புட்பவிதி' என்னும் நூல் கமலை நூனப்பிரகாசரால் இயற்றப்பட்டது ஆகும். காப்பு வெண்பா ஒன்று, சிவபிரான் வணக்கம் ஒன்று, நூல் ஐம்பத்திரண்டு, நூற்பயன் ஒன்று என மொத்தம் 55 பாடல்களானியன்றது இது. நூல் பல யாப்புகளைக் கொண்டது. எண்சீர் விருத்தங்கள் பதினொன்று இருவகை, அறுசீரில் மொத்தம் இருபத்தைந்து, கொச்சகக் கலிப்பா ஒன்று, கலிவிருத்தம் 16 இந்நூலின் இயற்றப்பெற்றுள்ளன.

நூலின் தொடக்கத்தில் கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ என்பன விளக்கப்படுகின்றன. அடுத்துத் திருத்துழாய் வில்வம் பற்றிய செய்திகள் உள்ளன. தொடர்ந்து இன்னின்ன மலர்களை ஒருமுறை பூசித்த பிறகு நீரால் கழுவி மறுமுறை வழிபாட்டில் பயன்படுத்தலாம் எனக் கூறப்படுகிறது. எந்தெந்த மலர்களைப் பறித்தபின் எத்தனை நாட்கள் வரை பூசைக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்றும் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. பிறகு மலர்கள் உயர்ந்தவை, நடுத்தரமானவை, இழிந்தவை என மூவகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இவை மலர்களைப் பற்றிய பொதுவிதிகள் ஆகும்.

அடுத்து, ஏழு கிழமைகளுக்கும் உரிய மலர்கள் இவை இவை என்பது இயம்பப்படுகின்றது. நொச்சி, விளா, கூவிளம், கிளுவை, மாவிளிங்கம் ஆகிய ஐந்தின் இலைகளும் பஞ்சவில்வம் ஆகும் என அறிவிக்கிறது. தொடர்ந்து காலை முதலிய சிறுபொழுதுகளுக்குச் சிறப்பாகவும், எப்பொழுதிற்கும் பொதுவாகவும் உரிய அட்டப்புட்பங்கள் இவை இவை என விதிக்கப்படுகின்றன. பனிரெண்டு மாதங்களுக்கும் உரிய மலர்களை யடுத்துக் கேதார விரதம், விநாயக சதுர்த்தி ஆகிய இரு சிறப்பு நாட்களுக்குரியவை சொல்லப்படுகின்றன. இவற்றைக் காலங்களுக்குரிய மலர்கள் எனலாம்.

தொடரும் இரு பாடல்களில் இறைவனுக்கு மலர் சாத்தும் முறை விளக்கப்படுகிறது. அடுத்துக் குறிப்பிட்ட தெய்வங்களுக்கு ஆகும் மலர்கள் இன்னவை, ஆகாதன இவை என்ற விதிவிலக்குகள் இடம் பெற்றுள்ளன. சில பொழுதுகளைச் சத்துவம், இராசதம், தாமதம் என மூன்றாகப் பகுத்து அக்கால வழிபாட்டிற்கேற்ற பூக்கள் வரிசைப்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு பலவிதிகள் இருப்பினும் வழிபாட்டில் இவை தவறிவிடுவதால் பெரும் தீங்கில்லை என்ற கருத்தும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. இச்செய்திகளைப் பொதுவாகப் பூசை முறையின்பாற் படுத்தலாம்.

பிறகு இன்ன இன்ன மலர் வழிபாடு இன்ன இன்ன பாவத்தைப் போக்கும் என்பதும், இந்த இந்த சிறப்பைத் தரும் என்பதும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இப்பகுதியை மலர் வழிபாட்டின் பயன் எனக்கருதலாம். பின்னர்க் கூறப்படும் பூஞ்சோலை நிறுவுதலால் சிவத்துரோகம் தீரும் என்னும் கருத்தும் (45) இதனுள் அடங்கும்.

அடுத்துச் சில தெய்வங்களுக்குச் சில மலர்கள் ஏன் விலக்கப்பட்டன என்பது தெளிவாக்கப்படுகிறது. அதைப் பூசை முறையின் ஒழிபியலாகக் கருதலாம்.

புட்பவிதிகளுக்கு இலக்கியமாக அமைந்து விளங்கிய புலிக்கால் முனிவரும் மற்றும் சிலரும் வழிபட்ட முறை இரு பாடல்களில் சொல்லப்படுகிறது. இங்கு இரண்டாம் பாடற் கருத்து முற்றுப் பெறாமையானும் (நூலின் 48 ஆவது ஆகிய) அடுத்த பாடலொடு தொடர்பு கொள்ளாததாலும் இடையில் ஓரிரு பாடல்கள் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. இப்பகுதியைப் புட்பவிதிக்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கொள்ளலாம்.

அடுத்துப் பூசையின்போது உள்ளம் இறைவனிடத்திலேயே ஒன்றியிருக்கவேண்டும் என்பதும், விரதர் தன்மையும் விளக்கப்படுகின்றன. இதுவும் பூசை முறையின் ஒழிபியல் ஆகலாம்.

சிவபெருமானுக்குச் சித்திரை மாதத்தில் கொழுந்தினால் அபிடேகம் செய்ய வேண்டும் எனக் கூறி ஓரின முடித்தலாகப் பனிர்ரெண்டு மாதங்களுக்குமுரிய அபிடேகப் பொருள்களை அறிவிக்கிறார். நூலின் இறுதியில் மாவிளக்கேற்றும் முறை விளக்கப்படுகிறது. வெண்டாமரை நார் அதில் திரியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. செ.இரா.

புடைப்புச் சிற்பம்: படிமங்களின் முற்பகுதி உறுப்புகள் மட்டும் செதுக்கப்பட்டு, பின் உறுப்புகள் புலப்படுத்தப்படாமல் அமையும் படிமங்களே புடைப்புச் சிற்பம் எனப்படுகிறது. இவை, 'சித்திரா அர்த்தம்' அல்லது 'அர்த்த சித்திரம்' என்று சிற்ப நூல்களில் கூறப்படுகின்றன.

முழு உருவங்களை வழிபடுவதால் உத்தம பலனையும், புடைப்பு உருவங்களை வழிபடுவதால் மத்திம பலனையும், சித்ராபாசம் என்னும் பட ஓவியங்களை வழிபடுவதால் குறைந்த பலனையும் பெறுவர் என்று சிற்ப நூல்கள் இயம்புகின்றன.

தமிழகத்தில் கிடைத்துள்ள தொடக்கக் கால நடுகற்களைப் புடைப்புச் சிற்பத்திற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கொள்ளலாம். இந்நடுகற்களில் வீரன் ஒருவனின் உருவம் சிறிய அளவில் புடைப்பாகச் செதுக்கப்பட்டு எஞ்சிய பகுதியில் அவனது பெயர்

புடைப்புச் சிற்பங்கள்

ரும், பீடும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கது தருமபுரி மாவட்டம் பனைகுளம் என்னும் இடத்தில் கிடைத்துள்ள ஒரு நடுகல்வாகும். அந்நடுகல்லில் வீரன் ஒருவனின் உருவம் வெறும் வரைகோட்டு ஓவியமாகச் (Line drawing) செதுக்கப்பட்டுள்ளது; புடைப்பாகச் செதுக்கப்படவில்லை. அதிலுள்ள கல்வெட்டின் எழுத்தமைதி கொண்டு அச்சிற்பம் கி.பி. 6 - ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது எனக் கருதப்படுகிறது. எனவே, புடைப்புச்சிற்பத்தின் முதற்கட்டம் இது எனக் கருதலாம்.

பல்லவர்களால் தமிழகத்தில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட குடைவரைக் கோயில்களில் பல தெய்வ உருவங்கள் புடைப்புச் சிற்பங்களாகவே செதுக்கப்பட்டுள்ளன. மாமல்லபுரம் (மகாபலிபுரம்) குடைவரைக் கோயில்கள், ஒற்றைக்கல் இரதங்களில் உள்ள சிற்பங்கள் யாவும் புடைப்புச் சிற்பங்களே. தொண்டைமண்டலம் தவிர பிற பாண்டிய மண்டலப் பகுதியில் உள்ள குடைவரைக் கோயில்களில் உள்ள சிற்பங்களுள் பெரும்பான்மை புடைப்புச் சிற்பங்களே.

கட்டடக் கோயில்களின் கருவறையில் சிவலிங்கம் அமைத்து வழிபடப்பட்டாலும், பிற சிற்றங்கக் கோயில்களில் புடைப்புச் சிற்பம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாகக் காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயிலில் பரிவார ஆலயங்கள் எனப்படும் சுற்றாலயங்களில் சோமாசுந்தர் உருவங்கள் புடைப்பாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், அவற்றின்மீது சுதை பூசப்பட்டுப் பின் வண்ணக் கலவைகளைக் கொண்டு ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளமை நல்ல காட்சியாகும்.

சோழர்கள் காலத்தில் புடைப்புச் சிற்பங்களைச் சிறுசிறு வில்லைகள் போல (Panel Sculptures) செதுக்கும் பாணி பல கோயில்களில் காணப்படுகிறது. குறிப்பாக முற்காலச் சோழர் கோயில்களில் இத்தகு சிற்பங்கள் அதிட்டானப் பகுதிகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றில் இராமாயண, சிவபுராணக்கதைகள் சிற்பங்களாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. சூடந்தை நாகேசுவர சுவாமி கோயில், புள்ளமங்கை, திருக்கோடிகாவல், குத்தாலம், திருமீயச்சூர் போன்ற கோயில்களில் இத்தகு சிற்பங்களைக் காணலாம்.

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் உள்ள நாட்டிய முத்திரைச் சிற்பங்கள் புடைப்புச் சிற்பங்களே. அக்கோயிலின் கோபுர அதிட்டானங்களிலும், கருவறைக்கு இருபுறமும் உள்ள வாயிற்படிகளின் கைப்பிடிச்சுவர்ப் புறங்களிலும் பலகதைகள் புடை உருவங்களாகச் செதுக்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பிற்காலத்தவர்களாலும் இப்பாணி பெரிதும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளமையைப் பல கோயில்களில் காணலாம்.

சொ.சா.

துணை நூல்கள்:

கணபதி தபதி, வை., சிற்பச்செந்நூல், தொழில்நுட்பக் கல்வி இயக்ககம், சென்னை, 1978.

Balasubramaniam, S.R., Early Chola Temples, Orient Longman, Delhi, 1975.

புத்தகயா: இது பீகார் மாநிலத்தில் நாளந்தாவிற்கு அருகில் அமைந்துள்ள நகரம். இதற்கு மகாபோதி என்று மற்றொரு பெயரும் இருந்தது. இங்குப் பௌத்தமதத்தைச் சார்ந்த கோயில் ஒன்று உள்ளது. அக்கோயில் பௌத்தமதக் கலை வரலாற்றில் முக்கியமானதாகும்.

புத்தர் தம்முடைய 35 - ஆம் வயதில் இங்குள்ள போதிமரத்தின் கீழ் ஞானம் பெற்றார். அதன் நினைவாக இங்குப் போதி மரத்தின் அருகில் கோயில் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. புத்த கோயிலின் உயரம் 53 மீ. ஆகும். இதன் மேல் கூம்பு போன்று எழுப்பப்பட்டுள்ள விமானத்தில் ஒன்பது தளங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு தளத்திலும் ஒவ்வொரு ஆமலகம் என்ற நெல்லிக்கனி அமைப்புக் காணப்படுகின்றது. இதன் நான்கு பகுதிகளிலும் நான்கு சிறிய விமானம் போன்ற அமைப்புகள் கோயிலை ஒட்டியே எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இப்போது கோயிலுக்கு வடக்கில் போதி மரம் உள்ளது. இதன் உள்ளே செல்ல உயரமான படிக்கட்டுகள் இருக்கின்றன.

புத்தகயாவில் உள்ள அக்கோயிலின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் சிற்பவேலைப்பாடுகள் மிகுந்த அளவில் உள்ளன. அக்கோயிலைக் கட்டுவதற்குக் கருங்கற்கள், செம்மணற்கற்கள் என்னும் இரண்டு வகையான கற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கருங்கல்லிலும், செம்மணல் கல்லிலும் ஏறக்குறைய முப்பது சிற்பங்கள் வடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சிற்பங்களின் உருவமைதியிலும், கலை வேலைப்பாடுகளிலும் இரண்டு கற்களிலும் வேறுபாடுகள் இன்றிச் செதுக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கோயிலைச் சுற்றியுள்ள மதில் போன்ற சுவரிலும் சிற்பவேலைப்பாடுகள் உள்ளன. மதிலின் மேல் பகுதியில் மீன்வாலுடன் கூடிய அரக்க உருவங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புத்தசமய அறத்தைப் போதிக்கும் சின்னங்களும், உருவங்களும் காணப்படுகின்றன. எருமை மாட்டின் உருவம், ஆணும் பெண்ணும் அமர்ந்துள்ள காதல்காட்சி போன்றவை வனப்புடையன. துமிளியிலும் மற்றப்பகுதிகளிலும் தாமரை மலர்களும் பல்வேறு வடிவங்களும் நுணுக்கமாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு புனிதமான மரமும் அதனைச் சுற்றிச் சதுர வடிவில் எடுக்கப்பட்டுள்ள வேலியில் விந்தையான விலங்குருவங்களும் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இறகுடன் கூடிய சிங்கம்

புத்தகயா

எருது, குதிரை முகத்துடன் கூடிய பெண், கின்னரர்கள், கந்தர்வர்கள் போன்றவர்களும் மீன்வாலுடன் கூடிய அரக்கர்களும் வடிக்கப்பட்டுள்ளனர். சில மனித உருவங்களுடன் பாதி நாகமும் பாதி முதலை உருவங்களும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

யுவாங் சுவாங் தம்முடைய குறிப்பில் புத்தகயாவைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். புத்தருக்காக இங்குக் கோயில் எடுக்கப்பட்டுள்ளது என்றும், இதிலுள்ள தேவகோட்டங்களில் தங்கத்தாலான புத்தரின் உருவச் சிற்பங்கள் இருந்தன என்றும் குறிக்கின்றார். இங்கு அசோகன் சிறிய விகாரத்தைக் கட்டினான் என்றும், பின்னர் பெரிய கற்கோயிலாக மாற்றப்பட்டது என்றும் கூறப்படுகிறது.

இக்கோயில் எப்பொழுது கட்டப்பட்டது என்பதில் ஆய்வாளர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. இங்குள்ள கல்வேலி, சுங்கர் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. சங்கராமாவைச் சுற்றியுள்ள புனித மரம், தண்டு, செபமாலை, தர்மசக்கரம், வழிபாட்டு மண்டபம், விலங்குகளின் சிற்பங்கள் ஆகியன சுங்கர் காலத்தவை. அவை குசாணர் காலத்தில் கட்டப்பட்டனவாக மற்றொரு கருத்துமுண்டு. இங்கு, குவிசுகா (Huvishka) மன்னனின் காசு கிடைத்துள்ளதாலும் குசாணர் கல்வெட்டுள்ளதாலும், புத்தகயாவின் முத்

திரை பாடலிபுத்திரத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டதாலும் இது கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்கின்றனர்.

இங்கு கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த சிற்பங்களும் உள்ளன. இக்கோயில் கி.பி. 1105, கி.பி. 1298 - இல் பழுதடைந்தது என்றும் அதைப் பர்மாவைச் சார்ந்தவர்கள் புதுப்பித்தனர் என்றும் கல்வெட்டு கூறுகின்றது. இப்போதுள்ள பெரும்பாலான சிற்பங்கள் பர்மாவின் கலைப்பாணியைச் சேர்ந்தவை. விமானத்திலுள்ள ஆமலகாவைச் சுற்றித்தங்கத் தகடு வேயப்பட்டிருந்தது என்றும் கூறப்படுகின்றது. இதுனுடைய உட்பகுதியில் அரைவட்ட வடிவில் உள்ள வளைவுகள் கி.பி. 12, 13 - ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த பர்மாவின் கலை நுணுக்கத்துடன் காட்சி தருகின்றன. தி.சு.

புத்தகோசர்: இவர் இந்திய பௌத்த அறிஞர். புத்தகோசர் (Budha Gosha) கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தார் எனக் கருதப்படுகிறார். இவர் பிறந்த இடம் தெளிவாகவில்லை. ஆந்திரா அல்லது பீகார் பகுதியில் இருக்கக்கூடும் என்பர். இளமையிலேயே இவர் வடமொழி வேதங்களை நன்கு கற்று, பிறகு பௌத்த மதத்திற்கு மாறினார் என்பது கூறப்படுகிறது. மகத நாட்டில் அக்காலத்தில் வழக்கிலிருந்த

பாலி மொழியில் இவர் பெரும் புலமை பெற்றிருந்தார். இலங்கைக்குச் சென்ற இவர் அங்கு மிக்க புகழைப் பெற்றார். அப்பொழுது இலங்கையை மகாநாமா (கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி) என்ற அரசர் ஆண்டு வந்தார் என மகா வமிசம் என்னும் இலங்கை வரலாற்றுக் குறிப்பு நூல் கூறுகிறது. பௌத்த சமயத்தை நன்கு கற்ற புத்தகோசர் திரிபிடகம் என்ற நூலுக்கு விரிவுரை வழங்கினார். மேலும் விசத்திமார்க்கம் என்னும் தத்துவ நூலை இவர் இயற்றியுள்ளார். தவிர, சிங்கள மொழியில் இருந்த பல பௌத்த விரிவுரைகளை இவர், பாலியில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். இவர்தம் அரிய சேவைகள், மக்களை மிகவும் கவர்ந்தன. இவருடைய நாவன்மையைக் கண்டு வியந்த இலங்கை மக்கள் புத்தரைப் போலவே இவரையும் கொண்டாடினர். புத்தகோசர் என்பதற்குப் 'புத்தருடைய குரல்' என்றும் சிலரால் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் உள்ள புத்தகோசுப் பதி என்ற நூலில் புத்தகோசரைப் பற்றிய விளக்கத்தைக் காணலாம். புத்தகோசரைப் பற்றிய பர்மியக் கதைகளும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கன. அவற்றில் இவர், பர்மாவின பண்டைத் தலைநகரமான தட்டோன் (Thaton) என்னும் ஊரில் தங்கியிருந்தார் என்றும், இவர் தெலுங்கு பௌத்தர் என்றும், தட்டோனிலிருந்து இவர் இலங்கை சென்றார் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. பௌத்த வேதப் பிரமாண நூல்களுக்குப் புத்தகோசர் எழுதிய விரிவுரைகள் புத்துப் பெருந்தொகுதிகளாக உள்ளன. இலங்கையில் இன்று நிலவும் பௌத்த மதத்தை உருவாக்கித் தந்தவர் புத்தகோசரே என்று கூறலாம். மகாயான புத்தசமயம் (Mahayana) வளர்ச்சியடைய உதவிய புத்தகோசர், தம் நூல்களில் பலவற்றை இந்தியாவிலேயே எழுதினார். பர்மா அரசன் தம்மபாலன் என்பவன், புத்தகோசரைத் தம் நாட்டில் வரவேற்று வழிபட்டானென்பது பர்மிய இலக்கியங்களிலிருந்து அறியப்படுகிறது.

புத்தகோசர், தம் இறுதிக் காலத்தில் புத்த கயாநகர் வந்தடைந்து அங்கேயே காலமானார் என்றும் கூறப்படுகிறது. ஆனால், கம்போடியக் குறிப்புகள் இவர் கம்போடியாவில் தான் வீடுபேறெய்தினார் என்று குறிப்பிடுகின்றன. தெ.பா.

புத்த சாதகக் கதைகள்: இக்கதைகள் கௌதம புத்தர்தம் முற்பிறவிக் கதைகளாம். இந்நூல் பாலி மொழியில் உள்ளது. பாலி மொழியில் உள்ள திரிபிடகங்களுள் (Tripitaka) இரண்டாம் பிடகமான சுத்த பிடகத்தில் (Sutta Pitaka) உள்ள குத்தக நிகாயம் (Khuddaka Nikaya) என்னும் பிரிவில்

பத்தாம் நூலாக உள்ளது 'சாதகக் கதைகள்' (Jataka). இந்நூலில் மொத்தம் 547 கதைகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு கதையும் இடையிலோ இறுதியிலோ பாடல்களைக் கொண்ட உரைநடையாகவே உள்ளது. அவை அனைத்தும் அவற்றுடன் வரும் பாடல்கள் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் இருபத்திரண்டு நிபாதங்களாகப் (இயல்களாக) பகுக்கப்பட்டுள்ளன. அப்பகுதி, ஒரு பாடலைக் கொண்ட கதைகள் முதல் நிகாயமாகவும், இரு பாடல்களைக் கொண்டவை இரண்டாம் நிகாயமாகவும், இம்முறையில் இருபத்திரண்டும் அதற்கு மேலும் எண்ணிக்கையுள்ள பாடல்களைக் கொண்டவை இருபத்திரண்டாம் நிகாயமாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு கதை தொடங்குவதற்கு முன்னும் புத்தர் வாழ்ந்த காலத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி ஒன்று கூறப்பட்டுள்ளது. அதைத் தொடர்ந்து அதற்குத் தொடர்புடையதாகப் புத்தர் தம் முற்பிறப்பில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை அவரே கூறுவதாக இருக்கிறது. கதை முடிந்தபின் இறுதியில் முற்பிறவி நிகழ்ச்சியுடன் இப்பிறவியில் உள்ளவர்களைப் புத்தர் தொடர்புபடுத்திக் காட்டுவதாக உள்ளது.

கதைகளின் இடையே வரும் பாடல்கள் கதைகளுடன் தொடர்புடையனவாக உள்ளன. அவை கதையைச் சுருக்கமாகக் கூறுவனவாகவோ, கதையிடையே வரும் உரையாடல்களாகவோ, கதைக்குறிப்புடன் நீதியையும் அறிவுரைகளையும் இணைத்துக் கூறுவனவாகவோ உள்ளன. அப்பாடல்கள் கதை மாந்தர் கூற்றாகவோ புத்தர் கூற்றாகவோ உள்ளன. பாடல்கள் எளிமையாகவும், சுருக்கமாகவும், நயமிக்கனவாகவும் உள்ளன.

கதைகளில் வரும் பாடல்களை நீக்கிப் பார்த்தால் இவை இந்திய நாட்டுப்புறக் கதைகளின் தன்மையுடன் விளங்கக் காணலாம். இதில் வரும் கதைகளில் சில பஞ்சதந்திரக் கதைகளிலும், கதாசரித சாகரத்திலும் இடம்பெற்றிருப்பதைக் காண முடிகிறது. மேலும் மகாபாரதம், இராமாயணம், புராணங்கள் ஆகியவற்றில் வரும் கதைகளுக்கு இணையான கதைகளும் சாதகக் கதைகளில் உள்ளன. பிற்காலத்திய பாலி இலக்கியமான மிலிந்த பன்க (Milinda Panha) வ்ஸாதகக் கதைகள் பல எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. சில கதைகள் வேறு சில பாலி இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகின்றன. இக்கதைகளில் சில பாரகுத்து (Bharhut) மற்றும் சாஞ்சித் தூபிகளில் கதைப் பெயர்களுடன் சிற்பங்களாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன.

சாதகக் கதைகளின் பல்வேறுபட்ட வகைகளைக் காணும் வகையில் இங்குச் சில கதைகளின் சுருக்கத்தைக் காணலாம். இளைஞன் ஒருவன் இறந்த எலியை எடுத்து விற்று அப்பணத்தை முதலீடாகக் கொண்டு பெரும்பொருள் ஈட்டினான் (சல்லக செட்டி சாதகம்). மன்னன் ஒருவன் தன் காதலிக் நரைமுடி தோன்றியதைக் கண்டு அரசைத் துறந்து துறவியானான் (மகாதேவ சாதகம்). மான் கூட்டத்திற்குத் தலைமையான ஒரு மான் தன் வாழ்வை இழக்க முன் வந்ததன் மூலம் தன் வாழ்வையும் தன்னைச் சேர்ந்த அனைத்து மான்களின் வாழ்வையும் காப்பாற்றியது (நிக்ரோதமிக் சாதகம்). அரசுப் போட்டியின் காரணமாக மாற்றாந்தாயின் வஞ்சனைக்கு அஞ்சித் தந்தையின் அறிவுரைப்படி தம்பியருடன் காட்டிற்குச் சென்ற இளவரசன், அங்கு ஒரு குளத்தில் வாழும் இயக்கனால் மாற்றாந்தாயின் மகன் உட்படத் தம்பியர் இறக்க, அந்த இயக்கனின் நிபந்தனையின் படி அவன் கேட்ட கேள்விகளுக்கும் உரிய விடை கூறித் தம்பியரை மீட்டான் (நளபான சாதகம்). நல்லறங்கள் செய்த ஒருவன் தன் நல்வினைகளின் பயனாகத் தேவருலகில் பிறந்தான். அவனுடைய மூன்று மனைவியரும் அது போன்ற நல்வினைகளின் பயனாகத் தேவருலகில் பிறந்தனர் (குலாவக சாதகம்). காட்டுமரம் ஒன்று தீப்பற்றிக் கொண்டது. அறிவுள்ள பறவை முன்னதாக அதை அறிந்து தீயிலிருந்து தப்பிப் பிழைத்தது. அறிவற்ற பறவைகள் தீயில் மாண்டன (சகுண சாதகம்). எதிரியால் சிறை செய்யப்பட்ட மன்னன் ஒருவன் மிகுதியாகத் துன்புறுத்தப் பட்டாலும் தன் பொறுமையால் எதிரியின் மனத்தை மாற்றித் தன் தவற்றினை எண்ணி வருந்தச் செய்தான். தன் தாயால் பெரிதும் அன்பு செலுத்தப்பட்ட இளவரசன் தன் தந்தையான மன்னனால் கொல்லப்பட்டான். அதனால் அம்மன்னன் நரகம் அடைந்தான் (சல்ல தம்மபால சாதகம்). தசரதன் என்னும் மன்னன் தன் இளைய மனைவிக்குக் கொடுத்த வரத்தின்படி, தன் மூத்த மனைவியின் மகன் இராமனையும் மற்றொரு மகன் இலக்குவனையும் மருமகள் சீதையையும் காட்டிற்கு அனுப்பினான். தசரதன் இறந்த பின்பு இராமன் காட்டிற்குச் சென்றதையறிந்து இளைய மனைவியின் மகனான பரதன் இராமனைக் காட்டில் கண்டு நாட்டிற்கு அழைத்தான். இராமன் வர மறுத்துத் தம்பியையும் தங்கையையும் நாட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தான். தனக்குப் பதிலாகத் தன் செருப்புகளைப் பரதனுடன் அனுப்பினான். உரிய காலம் முடிந்த பின் நாட்டிற்குத் திரும்பிச் சீதையைப் பட்டத்து அரசியாக்கிக் கொண்டு அரசை ஏற்று ஆட்சி செலுத்தினான் (தசரத சாதகம்). தன் இதயத்தைச் சுவைக்க எண்ணி வஞ்சகமாக அழைத்

துச் சென்ற முதலையை ஏமாற்றி ஒரு குரங்கு தப்பிப் பிழைத்தது (வானரிந்த சாதகம்).

இக்கதைகள் அனைத்தும் சுவைப்பயன் ஒன்றையே கருத்தில் கொண்டவையல்ல. கதைக்குப் பின்னால் ஆழமான படிப்பினைகளும் உள். அவை சிந்தனையைத் தூண்டுவன. வாழ்க்கையில் ஒவ்வொருவரும் நடந்துகொள்ள வேண்டிய வழிமுறைகளைக் கூறுவன.

புத்தர்தம் மாணவர்கள் பலதிறப் பட்டவர்கள். அவர்கள்தம் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் பக்குவத்திற்கும் ஏற்ற வகையில் அவர்களுக்கு அறம்உரைக்கும் முறைகளை மாற்றியமைத்துக் கொண்டார். கதைகள் மூலமாக அறிவுறுத்தல் அம்முறைகளுள் ஒன்று. இக்கதைகள் இம்மையிலும் மறுமையிலும் பெற வேண்டிய பயன்களை வற்புறுத்துவன.

சாதகக்கதைகள் புத்தமதக் கோட்பாட்டினை வலியுறுத்துவனவாகவும் உள்ளன. புத்தர் சாக்கிய முனி கோதமபுத்தராகப் பிறப்பதற்கு முன், போதிசத்துவராகப் பல்வேறு பிறவிகள் எடுத்தமையை இக்கதைகள் சுட்டுகின்றன. போதிசத்துவர் தம் தாய அறிவுத் திறனாலும், கருணையாலும், பிறர்க்கு உதவும் பெருந்தன்மையாலும் ஒவ்வொரு பிறவியிலும் ஒன்றோ அதற்கு மேற்பட்டோ நல்லறச் செயல்களைச் செய்து வருகின்றார். அச்செயல்கள் அனைத்தும் அவரைப் புத்தர் நிலைக்கு இட்டுச் செல்வனவாகும். அவ்வகையில் அவர் தெய்வமாகவும், மன்னனாகவும், வணிகனாகவும், பெருங்குடி மகனாகவும், யானை, மான், பறவை, முயல், நாய் போன்ற விலங்குகளாகவும் பல பிறவிகள் எடுக்கிறார். அப்பிறவிகள் அனைத்தும் அவர்தம் வினைப் பயனாக வாய்ப்பனவாம். உயர்ந்த பிறவி எடுத்தவன் அடுத்த பிறவியில் வினைப் பயனாகத் தாழ்ந்த பிறவியும் எடுக்கக் கூடும். இவ்விதியினின்றும் யாரும் தப்பவியலாது. நல்வினைப் பயனும் அயராத முயற்சியும் ஒருவரைப் புத்தர் நிலைக்கு இட்டுச் செல்லலாம். புத்தர்நிலை எய்தியோரே பிறவிகளைத் தவிர்த்தவர். இத்தகு கோட்பாடுகள் இக்கதைகள் மூலம் விளக்கமாகின்றன.

புத்த சாதகக் கதைகளில் காணப்படும் செய்திகளும், கதைகள் கூறப்பெற்ற சூழல்களில் காணப்படும் செய்திகளும் இந்திய வரலாற்றுக் கருவூலமாக மட்டுமன்றி, அக்காலச் சமுதாயத்தின் பண்பாட்டினைக் காட்டும் விளக்காகவும் அமைகின்றன.

நா.செய.

புத்த மதம்: கௌதம புத்தரின் கோட்பாடுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டது புத்தமதம் ஆகும்.

இது கி.மு. 6-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டு வரை இந்தியாவில் சிறப்புற்றுத் திகழ்ந்தது. இது கி.மு. 5, 6 - ஆம் நூற்றாண்டுக் காலத்தில் பிராமண சமயத்தின் புரையோடிப் போன குறைகளை எதிர்த்துச் சமுதாய மறுமலர்ச்சி இயக்கமாகப் பரிணமித்தது. புத்தமதம் இன்றுவரை தெற்கு, தென்கிழக்கு ஆசியாவில் நிலைத்து நிற்கிறது. பர்மா மக்களுள் 99 விழுக்காடும், தாய்லாந்தில் 89 விழுக்காடும், இலங்கையில் 60 விழுக்காடும், சப்பானில் 60 விழுக்காடும், சீனாவில் 17 விழுக்காடும், இந்தியா, பாகிசுத்தான், பிலிப்பைன்சு ஆகிய நாடுகளில் சிறிதளவும் புத்தமதம் இன்று நிலவுகிறது. கம்போடியா, இலாவோசு, திபெத்து, பூடான் ஆகிய நாடுகள் புத்தசமய நாடுகளாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. நேபாளத்தில் இந்து சமயம் புத்த சமயம் ஆகிய இரண்டும் உள. இவை தவிர வடஅமெரிக்காவில் ஏறத்தாழ 1,77,000 பேரும், தென்அமெரிக்காவில் 1,48,000 பேரும், ஐரோப்பாவில் 10,000 பேரும் பௌத்தர்கள் உள்ளனர். உலகம் முழுவதும் மொத்தம் 16,84,00,000 பௌத்தர்கள் உள்ளனர் எனக் கணக்கீடு கூறுகிறது.

இந்தியாவில் கி.மு.5,6-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சமய, தத்துவக் கோட்பாடுகள் தீவிரமாக ஆராயப்பட்டு வந்தன. அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழலில், புத்தமதம் வட இந்தியாவில் தோன்றியது. பல்வேறு அறிஞர்களும் அறியாமை இருளில் மூழ்கிக் கிடந்து துன்புறும் உயிர்களின் விடுதலைக்குரிய நெறிகளை ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தனர். ஆரியர்களின் வருகையுடன் இந்தியாவிற்கு வந்த வழிபாட்டுமுறை பிராமணர்களின் கையிலேயே வளர்ந்தது. அது, சடங்கு முறைகளையும், யாகம், பலிகொடுத்தல் போன்ற நெறிகளையும் வற்புறுத்தியது. அதனோடு சமுதாயக் கோட்பாடாகச் சாதிக் கோட்பாடும் வினைக் கோட்பாடும் சேர்ந்து வந்தன. தீய வினைகளுக்குப் பல்வேறு பிறவிகளை எடுக்கவேண்டும் என்றும், அப்பிறவிகளைத் தவிர்க்கப் பிராமணர்களைக் கொண்டு குறிப்பிட்ட சடங்கினைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டன. இத்தகைய சடங்கு முறைகள் தவிர்க்கப்பட இயலாததாகிவிட்டன. இவற்றை மறுத்துச் சில உபநிடதங்கள் தோன்றின. எல்லாச் சக்திகளுக்கும் பின்னால் அவற்றிற்கு ஆதாரமாக ஒரே சக்தி இருக்கவேண்டும் என அவை கூறின. உயிர்கள் துன்பத்தினின்றும் விடுபடச் சடங்குகள் உதவமாட்டா என அவை அறிவுறுத்தின. ஒரே உறுதிப் பொருளான பரம்பொருளை உணர்ந்து அடைவதே துன்பத்தினின்றும் விடுபட வழி என வற்புறுத்தின.

இத்தகைய சூழலில் கௌதமபுத்தர் தோன்றித் தம் கோட்பாட்டினை உலகிற்குப் போதித்தார்.

முதலில் புத்தமதம் பிராமண சமயத்தின் சடங்கு முறைகளையும் வருணாசிரம வேறுபாட்டையும் எதிர்த்து நின்ற பிற இயக்கங்களுள் ஒன்றாகவே இருந்தது. பிற இயக்கங்களைப் போன்று ஆன்மாவின் துன்பங்களுக்கான தீர்வு காணும் வகையில் செயற்பட்ட இது வேதங்களை மறுத்தும் புறக்கணித்தும் ஒரு தனி ஒழுக்க, நீதி நெறியினை வகுத்தது. பொருள்களின் நிலையாமையை வலியுறுத்திக் கடவுள் என்னும் தனிப் பொருளை மறுத்தது. இவற்றினுக்கும் மேலாக உயிர்களின் வீடு பேற்றிற்கு வேதங்கள் கூறும் நெறிக்கு மாறாக முடிவற்ற பிறப்பு, இறப்பினை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவரப் புதியதொரு வழியைக் கூறியது.

பாலி மொழியில் உள்ள பிடக நூல்களின் படி புத்தர் முதன்முதலாகத் தம் கோட்பாடுகளை வாரணாசிக்கு அருகில் உள்ள சாரநாத்து என்னுமிடத்தில் உபதேசித்தார். இதுவே, புத்தர் அறவாழியைச் சுழற்றுதல் (Dhammacakkapavattana) எனப்பட்டது. புத்தமதத்தின்படி, ஒருவர் காவியுடையணிந்து துறவியாவதன் மூலமோ, இல்லறத்தில் இருந்து இன்பங்களை நுகர்வதன் மூலமோ, முத்தியடைந்து விட முடியாது. புத்தர் வாழ்ந்த காலத்தில் முத்தி நிலைக்கு வழியாகக் கடுமையான விரதமும் தன்னைத் தானே ஒறுத்துக் கொள்வதுமானது நவநிலையும்கைக்கொள்ளப்பட்டன. மறுபுறத்தில் பகட்டான உலக இன்பங்களைக் கவலையின்றித் துய்ப்பதன் மூலம் துன்பங்களை வெல்லலாம் எனக்கூறப்பட்டது. ஆனால், புத்தர் இவ்விரு வழிகளையும் மறுத்தார்: கடுமையான விரதங்கள் உடலுக்குத் துன்பம் ஏற்படுத்தி ஞானம் எய்தும் முயற்சிக்கு இடையூற்றை விளைக்கும். உலகியல் இன்பங்களைத் துய்த்தல் புலனுக்ர்ச்சி வேட்கையை மிகுவித்து நெறியை அடைக்கும். இவ்விரண்டு நெறிகளும் துன்பத்தை வெல்லும் துணைகளல்ல எனக் கூறி இவ்விரண்டிற்கும் இடைப்பட்டதோர் வழியே (Majjihima patipata) துன்பங்களைத் துடைத்து விடுதலை அடையக்கூடிய வழியாகும் என்பது புத்தர் கண்ட நெறி. இந்த நடுநிலை வழியே உள்ளொளியைப் பெருக்கி அறிவுக்கண்ணைத் திறந்து அமைதியை நல்கி முத்தியைத் தருவது. இத்தகைய நிலையை அடையத் துணைநிற்கும் அந்நெறியாவது நாற்பேருண்மைகளை உணர்ந்து தெளிதலாகும். அது, 1) துன்பம் இது எனக் கண்டுகொள்ளல், 2) துன்பம் தோன்றும் வகையும் காரணமும் அறிந்து தெளிதல், 3) துன்பம் நீங்கும் தன்மையை உணர்ந்து கொள்ளல், 4) துன்பம் நீங்குதற்கான நெறிமுறைகளை அறிந்து பின்பற்றல் ஆகியவற்றை அடக்கியதாகும்.

உலகில் பிறத்தல், மூப்படைதல், நோயுறல், இறத்தல், வீரும்பிய பொருள் கிட்டாமை, வீரும்பாத

பொருள்கிடைத்தல் ஆகிய அனைத்தும் துன்பம் ஆகும். துன்பம் தோன்றுவது வேட்கையினால். வேட்கை அறியாமையால் தோன்றுவது. அறியாமையைச் சார்ந்து செயலும், செயலைச் சார்ந்து வாயிலும், வாயில் சார்பாக ஊறும், ஊறு சார்ந்து நுகர்ச்சியும் நுகர்ச்சி சார்ந்து வேட்கையும், வேட்கை சார்ந்து பற்றும், பற்று சார்ந்து கருமத்தொகுதியும், கருமத் தொகுதி சார்ந்து பிறப்பும், பிறப்பின் சார்பாக, மூப்பு, பிணி, சாக்காடு, அவலம், அரற்று, கவலை, கையாறு என்னும் குறைவற்ற துன்பவெள்ளமும் தோன்றிப் பெருகும்.

அத்துன்பம் நீங்குவது அறியாமை நீங்குவதால் நிகழும். அறியாமை நீங்கச் செய்கை நீங்கும். செய்கை மீள உணர்ச்சி மீளும்; உணர்ச்சி மீள அருவுரு மீளும்; அருவுரு மீள வாயில் மீளும், வாயில் மீள ஊறு மீளும்; ஊறு மீள நுகர்ச்சி மீளும்; நுகர்ச்சி மீள வேட்கை மீளும்; வேட்கை மீளப் பற்றும், பற்று மீளக் கருமத் தொகுதியும், கருமத் தொகுதி மீள வினைப் பயனாம் துன்பங்கள் அனைத்தும் நீங்கி, இன்பம் விளைந்து வீடுபேறு எய்தலாம். அறியாமை நீங்குவது எப்படி எனக் கூறுவது நான்காம் பேருண்மையான துன்ப நீக்க நெறிமுறை ஆகும். துன்ப நீக்க நெறிமுறையாவது எண்வகைத் தூய நெறிகளையும் முறையே கடைப்பிடித்து ஒழுகலாகும். எண்வகைத் தூய நெறிகளாவன, 1) நற்காட்சி (Samma ditthi), 2) நல்லூற்றம் (Samma sankappo), 3) நல்வாய்மை (Sammavaca), 4) நற்செய்கை (Samma Kammanto), 5) நல்வாழ்க்கை (Sammajivo), 6. நன்முயற்சி (Samma vayo), 7) நற்கடைப்பிடி (Samma Sati), 8) நல்லுள்தீதோர் தலைப்பாடு (Samma Samati) என்பனவாம்.

மேலே குறிப்பிட்ட செய்திகளன்றி வேறு சில குறிப்பிடத்தக்க கோட்பாடுகளும் புத்தமதத்தில் காணப்படுகின்றன. இந்தியாவில் காணப்பட்ட பிற சமயக் கோட்பாடுகளுக்கு எதிராக எழுந்த புத்தமதம் சில முக்கியமான கொள்கைகளில் தன் நிலையை விளக்க வேண்டியதாயிற்று. பிராமண சமயமும், சமண சமயமும் கூறும் ஆன்மக் கோட்பாட்டினை மறுத்து நிலையான மாறுதலற்ற பல்வேறு பிறவிகள் எடுக்கக்கூடிய ஆன்மா என ஒன்று இல்லை என்று புத்தமதம் கூறுகிறது. எப்பொருளுக்கும் ஆன்மா இலையென உணர்வதே வீட்டியல்பு என்றது. உருவம், நுகர்ச்சி, குறிப்பு, பாவனை, உள்ளறிவு என்னும் ஐந்து கந்தங்களின் சேர்க்கையால் உயிர் இயக்கமாகும் என்றது. உலகில் எப்பொருளும் நிலையானதன்று. எல்லாப் பொருட்களும் மாறிக்கொண்டே இருக்கக் கூடிய நிலையாமைத் தன்மை (Anicca) கொண்டவை. எல்லா உயிர்களும் துன்பத்திற்குட்பட்டவையே. அவ

ரவர் வினைக்கேற்பப் பிறவி முதலியன நிகழ்கின்றன. தொடர்ந்து ஓடும் நீரோட்டம் போலத் தொடர்ந்து ஓடிக்கொண்டிருக்கும் இப்பிறப்பும் இறப்பும் அவரவர் வினைப் பயனாகவே நிகழ்கின்றன. உயிர்கள் இறுதியில் அடையவேண்டிய நிலை நிருவாணம். வேட்கை அழிந்து பிறப்பும் இறப்பும் அற்ற உயர்ந்த நிலையைப் புத்த மதம் நிருவாணம் என்கிறது (காண்க: நிருவாணம்).

புத்தமதம் துறவியர்க்கு மட்டுமன்றி இல்லறத்தார்க்கும் வாழ வேண்டிய நெறியை வகுத்துக் கூறுகிறது. இல்லறத்தார்க்கும் துறவறத்தார்க்கும் பஞ்சசீலம், அட்டசீலம், தசசீலம் என்னும் வாழ்க்கை நெறிகளை வகைப்படுத்துகிறது. பஞ்சசீலமாவது கொல்லாமை, கள்ளாமை, பிறன் மனை நயவாமை, பொய்யாமை, கள்ளுண்ணாமை என்பனவாம். இல்லறத்தார்க்குரிய இவற்றுடன் இரவில் தூய்மையற்ற உணவை உண்ணாமை, மணப்பொருள் பயன்படுத்தாமை, உயர்ந்த படுக்கையில் துயிலாமை என்னும் மூன்று சேர்ந்து அட்டசீலம் ஆகும். அவ்வெட்டும் இல்லறத்திருந்து சமய நெறியில் தீவிரமாக இருப்போர்க்குக் கூறப்பட்டன. அவ்வெட்டனுடன் கூத்து, இசை முதலியனவற்றை நாடாமை, பொன் வெள்ளி ஆகியனவற்றைத் தீண்டாமை என்னும் இரண்டும் சேர்ந்த பத்தும் துறவியர்க்கென விதிக்கப்பட்ட வாழ்க்கை நெறிகளாகும்.

பிக்குகள்: புத்தமதத் துறவியர் பிக்குகள் எனப் பட்டனர். புத்தர் வாழ்ந்த காலத்தில் சமய ஆசிரியர்கள் தங்களைப் பின்பற்றும் எண்ணற்ற மாணவர்களைக் கொண்டு தனித்தனிக் குழுக்களாக இயங்கி வந்தனர். புத்தரும் அவ்வகையிலேயே தம் மாணாக்கர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு பிக்கு சங்கம் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தினார். அச்சங்கத்தில் சாதி வேறுபாடின்றி அனைவரும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். எனினும், ஒருவர் துறவியாவதற்குப் புத்தர் சில விதிகளை ஏற்படுத்தினார். அவற்றுள் சில; கொடிய நோயாளியாக இருக்கக் கூடாது; பிறரிடம் கடன் வாங்கித் திருப்பிச் செலுத்தாதிருக்கக் கூடாது; திருடனாகவோ, அடிமையாகவோ, படை வீரனாகவோ இருத்தல் கூடாது என்பன. இவ்வகைக் குறைகள் நீங்கியவராக இருப்பினும் அவர்தம் பெற்றோர் வந்து துறவியாதற்கு ஒப்புதல் அளித்தாலே அவர்க்குத் துறவளிக்கவேண்டும். சங்கத்தில் முதலில் பெண்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை. காலப்போக்கில் பெண்கள் துறவு ஏற்பதற்கும் புத்தர் அனுமதியளித்தார். துறவு ஏற்கும் சடங்கு எளிமைப்படுத்தப்பட்டது. புத்தம், தம்மம், சங்கம் ஆகிய மும்மணிகளைச் சரணடைதல் துறவில் முக்கிய நிகழ்ச்சியாகும். பிக்குகள் தங்களுக்கென வரையறுக்கப்பட்ட

அடிப்படைத் தேவைகளான பிச்சைப்பாத்திரம், இரண்டு ஆடைகள், சவரக் கத்தி, ஊசி நூல் முதலியனவன்றி மிகுதியான பொருட்கள் வைத்திருத்தல் தடை செய்யப்பட்டது. உணவுமுறையும் துறவிகளுக்கு வரையறுக்கப்பட்டது. நாள் வழிபாடு, பிச்சை எடுத்துண்ணல், பகலில் உச்சிப்பொழுதுக்குப் பின் எதுவும் உண்ணாமை, தியானம் செய்தல், மூத்த துறவிகள் வழங்கும் அறவுரைகளைக் கேட்டல் ஆகியவை அவர்களின் நாள் கடமைகளாக வகுக்கப்பட்டன. மழைக்காலத்தில் இரவில் வெளியிடங்களில் தங்காமை, அக்காலத்தில் மக்களுக்கு அறவுரைகள் வழங்கல், மாதம் இருமுறை குற்ற ஒப்புக்கூட்டத்தில் (Patimokkha) கலந்துகொள்ளல் ஆகியனவும் துறவியரின் கடமைகளாம். சமுதாய நலன்களைக் காக்கும் வகையில் பெற்றோரிடையேயும் பிள்ளைகட்கிடையேயும், கணவன் மனைவியரிடையேயும், நண்பர்களிடையேயும், தொழிலாளி முதலாளி ஆகியோரிடையேயும் இல்லறத்தார் துறவியர் ஆகியோரிடையேயும் நல்லுறவுகள் வற்புறுத்தப்பட்டன.

பிரிவுகள்: புத்தர் பரி நிருவாணமடைந்து ஒரு நூற்றாண்டிற்குப் பின் புத்தமதத்தில் பிரிவுகள் தோன்றத்தொடங்கின. அவற்றுள் முதன்மையான இரு பிரிவுகள் ஈனயானம், மகாயானம் என்பன. ஈனயானம் என்பது தேரவாதம் என்றும் குறிக்கப்படும். புத்தர் கூறியகூற்றுக்களை அப்படியே பின்பற்றவேண்டும் என்னும் கொள்கையினர் தேரவாதிகள். மகாயானப் பிரிவினர் புத்தர்தம் கூற்றுக்களுக்குப் புது விளக்கம்கொடுத்து ஏற்றுக் கொண்டனர். இவ்விரு பிரிவுகளினின்றும் காலப்போக்கில் மேலும் பல பிரிவுகள் தோன்றின. புத்த மதத்தில் கி.மு. முதல் நூற்றாண்டில் கிட்டத்தட்ட இருபது பிரிவுகள் பெயர் குறிப்பிடும் வகையில் தோன்றி வளர்ந்திருந்தன. மாமன்னன் அசோகன் காலத்தில் (கி.மு. 272-232) தேரவாதிகள் பாலியில் உள்ள புத்தமத மூல நூல்களான பிடகநூல்களை இலங்கைக்குக் கொண்டு சென்றனர். வளர்ந்து நிலை பெற்ற புத்தமதம் படிப்படியாகக் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்கும் பரவியது.

தேரவாதப் பிரிவினருந்து தோன்றிய பிரிவுகளுள் குறிப்பிடத்தக்கது சர்வாத்திவாதம் ஆகும். அப்பிரிவினர் அனைத்துப் பொருட்களும் உள்பொருட்கள் என்னும் கோட்பாட்டினர் என்பது அப்பிரிவின் பெயரிலேயே தெரிகிறது. அப்பிரிவு மெல்ல மெல்ல இந்தியாவின் வடபுலத்தில் பரவிக் காசுமீரம் காந்தாரம் ஆகிய பகுதிகளில் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கியது. அப்பிரிவினர்தம் சுதந்திரப்போக்கு, புத்தரின் கோட்பாடு ளுக்குப் புதிய விளக்கங்களைக் கூறக்

காரணமானது. இது மகாயானப் பிரிவினரின் போக்கு கிற்கு உரம் சேர்ப்பதாக அமைந்தது.

மகாயானப் பிரிவினர், ஈனயானர்களின் போக்கு அவர்தம்பெயருக்கேற்ப முதிர்ச்சியடையாத தொடக்க நிலையில் உள்ளது என்றும் புத்தர்தம் கூற்றுக்களின் ஆழ்ந்த உட்பொருளைக் காணத் திறனற்றவர்கள் என்றும் கூறிப் பழித்தனர்.

தேரவாதம், மகாயானம் வேறுபாடுகள்: தேரவாதிகள் கௌதம புத்தரையும், அவர் கூறிய அறங்களையும், அவர் ஏற்படுத்திய அமைப்பான சங்கத்தையும் முதன்மையானவையாகக் கருதிப் போற்றினர். மகாயானப் பிரிவினர் கௌதம புத்தருக்கு முன்னிருந்த எண்ணில் புத்தர்களையும் போற்றி, கௌதம புத்தரை அவருள் ஒருவராகக் கருதினர். ஒவ்வொருவரும் அவரவர் வாழ்ந்த காலத்திற்கேற்ப அறக் கோட்பாடுகளை மக்களுக்கு வழங்கினர் என்று கருதினர்.

தேரவாதிகள் புத்தர் கூறிய எண்வகைத் தூய நெறிகளையும் வழுவாது கைக்கொள்ள வேண்டும் என வற்புறுத்துகின்றனர். இல்லறத்தார் அந்நெறிகளை இயன்ற மட்டும் பின்பற்றவேண்டும். துறவிகள் அவற்றை முழுமையாகப் பின்பற்றக்கடமைப்பட்டவர்கள். மேலும், அவர்கள் துறவின் உயர்நிலையாம் அரகந்த நிலை (முத்தர் நிலை) எய்துவதற்குரிய நன்னெறிகள் அனைத்தையும் பின்பற்றி அன்பு நிறைந்தவர்களாக விளங்கவேண்டும் என்றும் கூறுகிறது. மகாயானப் பிரிவு போதி சத்துவரே உண்மையான பௌத்தர் என்று கூறும். மேலும், ஒவ்வொருவரும் புத்தராகத் தம் தகுதியை உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குத்தான் பிறர்க்கு எப்பொழுதும் உதவ ஆயத்தமாகவும் பிறர் மீது அன்புடையவராகவும், பிறர் நலனுக்காக உழைக்கும் மனத்தினராகவும் விளங்கிப் பெருந்தன்மை, ஒழுக்கம், பொறுமை, விழிப்புணர்வு, தியானம், அறிவுடைமை ஆகிய ஆறு பெருங் குணங்களையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும் என்றும் கூறுவர்.

தேரவாதிகளின் படி ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வீடு பேற்றிற்காகப் புத்தர் கூறிய நெறிகளைப் பின்பற்றி வாழவேண்டும். மகாயானக் கோட்பாட்டின்படி பௌத்தர்கள் அனைவரும் அறிவு, கருணை, எப்பொழுதும் உதவும் பெருந்தன்மை ஆகிய குணங்களைக் கொண்ட புத்தர் மற்றும் போதி சத்துவர்கள் தம் உதவிவினை எதிர்நோக்கி அவர்களைச் சார்ந்திருக்கலாம்.

தேரவாதிகளின் தத்துவ இலக்கியங்கள் நீதிகளையும், மனவியலையும் கொண்டு பகுத்தாயும் தன்மையைப் பெற்றவை. ஆனால், மகாயானர்களின் தத்துவ

நூல்கள் பெரிதும் உரையாடல்களாகவும் அற்புதச் செயல்களைப் பற்றிய செய்திகளைக் கூறுவனவாகவும் இருக்கும்.

தேரவாதிகள் கௌதம புத்தர் கூறிய அறவுரைகளிலும் தம் அனுபவத்தில் கண்ட உண்மைகளிலும் நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினர். மகாயானர்கள் போதிசத்துவர்களும், புத்தர்களும் வழங்கும் அருளில் நம்பிக்கை வைத்தனர்.

அவ்வாறு வேறுபாடுகளைக் கொண்டு வளர்ந்த புத்தமதம் படிப்படியாக ஒவ்வொரு பிரிவிலும் பல்வேறு உட்பிரிவுகளைப் பெற்று இன்று தென்கிழக்கு, கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் பல்வேறு பிரிவுகளாகப் பல்கிப் பெருகி நிற்கிறது. நா.செய.

சென் பௌத்தம்: சினத் தத்துவ ஞானத்துடன் இந்தியத் தத்துவ ஞானம் கொண்ட தொடர்பால் உருவானது சென் பௌத்தமாகும். இந்தியாவிலிருந்து கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டில் சீனாவைச் சென்றடைந்த புத்த போதனைகளால் சீனாவுக்கு இது அறிமுகமாயிற்று. தென்கொரியாவைச் சேர்ந்த பெக்சே மன்னர் கி.பி.552-இல் அனுப்பிய தூதுவர்கள் புத்தரின் தங்கம் மற்றும் செப்பு உருவங்களையும் சூத்திரங்களையும் வாசகப் பதாகைகளையும் சப்பானுக்குக் கொணர்ந்தனர். அவர்கள் 'தருமரின்' தத்துவச் செய்தியை நிலைநாட்டினர். சோடோகு இளவரசரின் (கி.பி. 574 - 621) ஆதரவில் சப்பானில் பௌத்தம் வேரூன்றிற்று.

பல நூற்றாண்டுகளாக இந்தியாவுக்கும் சீனாவுக்கும் இடையே நேரடித் தொடர்பு இருந்தது. தமிழ் நாட்டில் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த போதிதருமர் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து கடல் வழியாகத் தென் சீனாவை அடைந்தார். சாங்சன் சாவோவின் மடாலயத்தில் அவர் நெடுங்காலம் வாழ்ந்தார் என வரலாற்றுக் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. 'வெற்றுச் சுவர் ஒன்றினை நோக்கியபடி ஒன்பதாண்டிக்காலம் அவர் தவத்தில் ஆழ்ந்திருந்தார்' எனக் கூறப்படுகிறது. சீனாவில் சான் (Ch'an) என்று அறியப்படும் தியான முறையைப் போதிதருமர் நிலைநாட்டினார். இதுவே சப்பானில் 'சென்' என்று பெயர்பெற்றது.

இந்தியாவிலிருந்து சென்ற பௌத்த மதத்தினைச் சீனா அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. வீட்டைத் துறத்தல், உலகியலை விட்டு விலகுதல், வாழ்வை மறுத்தல் முதலிய பௌத்த மதக் கூறுகளைச் சீனர்கள் முழுமையாக ஏற்கவில்லை. அதே வேளையில் இந்திய புத்தமதத்தின் அடிப்படைத் தத்துவம், அதனுடைய நுட்பமான போதனைகள், செறிவான சிந்தனை வளம், கூர்மையான தத்துவ விசாரணை ஆகியவை சீனசிந்தனையாளர்களைக் குறிப்பாக

தாவோ' தத்துவ வாதிகளைக் கவர்ந்தன. சினச் சிந்தனைப் போக்கில் இந்தியத்தத்துவ ஞானம் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திற்று. ஆயினும், சினச் சிந்தனை தினசரி வாழ்க்கையின் நடைமுறை உண்மையைப் புறக்கணிக்கவில்லை. சீனாவுக்கே உரிய இத்தகைய தேசிய அல்லது இன மனோபாவமே இந்தியப் பௌத்த மதத்தைச் சென்பௌத்தமாக மாற்றியது எனலாம்.

சீனாவில் சென்புத்தமதம் வேரூன்றத் தொடங்கியதும் துறவியரின் ஒரு புது அமைப்பையே தோற்றுவித்தது. துறவியரின் பழைய வாழ்க்கை முறையிலிருந்து அது முற்றிலுமாக வேறுபட்டிருந்தது. சென் மடாலயம் பல்வேறு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பகுதியும் சமுதாயப் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டது. அத்தகைய மடாலயங்களில் முதிய துறவிகள் மதிக்கப்பட்டாலும் சுள்ளி பொறுக்குதல், உழுது பயிரிடல், தேயிலைகளைச் சேகரித்தல் போன்ற உடல் உழைப்பில் எல்லோரும் சமமாகவே கருதப்பட்டனர். அதில் தலைமைத் துறவியும் கலந்துகொண்டு உடனுறையும் துறவிகளுக்கு உதவுவார். சென் சித்தாந்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளப் பாடங்களும் புகட்டுவார். அத்தகைய வாழ்க்கை முறை சென் துறவியலை இந்தியாவின் தொடக்கக் காலப் புத்தமதத்தினரின் சங்க, சகோதர நிலையிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க விதத்தில் வேறுபடுத்தியது. தத்துவ நிலையில் புத்த சிந்தனைகளால் மாற்றமுற்ற தாவோ போதனைகளைச் சென் தன்னகப்படுத்திக் கொண்டது. ஆனால், நடைமுறை வாழ்க்கையில் சென், தாவோ தத்துவ வாதிகளின் ஆழ்நிலைத் தியானத்தையும் இந்திய 'உலகியல் மறுத்தலையும்' முற்றிலுமாகப் புறக்கணித்தது. ஒரு சென் துறவியை அவரது எதிர்காலம் குறித்து வினவியபோது அவர் சற்றும் தயக்கமின்றி 'ஊர்ப்புற மக்களுக்காக உழைக்கிற ஒரு கழுதையாகவோ குதிரையாகவோ இருந்துவிட்டுப் போகிறேன்' என்று பதிலிறுத்தாராம். மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடு, சென் துறவியர் எப்போதும் தியானம், வழிபாடு, குருவிடம் புனித கிரந்தங்களைப் பாடங்கேட்டல், மந்திரம் ஓதுதல் போன்ற எவ்விதச் சடங்குகளிலும் ஈடுபடுவதில்லை. சென் துறவியர் பெரும்பாலும் உடலுழைப்பிலும் மிக எளிய வேலைகளிலும் ஈடுபட்டிருப்பர். அப்போதெல்லாம் சென் குரு எப்போதாவது நிகழ்த்தும் போதனைகளைச் செவிமடுப்பர். அப்போதனைகள் இரத்தினச் சுருக்கமாகச் இருக்கும். வினா - விடை என்ற அளவிலேயே அமைந்து விடும். விடைகள் பெரும்பாலும் திகைப்பூட்டும்; எளிதில் புரிந்துகொள்ள இயலாதனவாக மட்டுமன்றி நேரடிச் செய்கையோடு இணைந்தும் வெளிப்படுவனவாகவும் இருக்கும்.

சென், சொற்களுக்குப் புறம்பானது அன்று, ஆனால், நடைமுறையிலிருந்து கருத்தமைவில் சிறைப்படும்

ஆபத்தினைச் சென்உணர்ந்திருக்கிறது. இதைத்தான் சென் எதிர்க்கிறது. இதனால் தான் சென்பெளத்தம் சூத்திரங்களைப்படிப்பது, ஒதுவது அல்லது அவை பற்றிய சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்துவது முதலிய வற்றைப் புறக்கணிக்கிறது. இப்போது சப்பானில் சென்பெளத்தம், இரின்சாய், சோட்டோ, ஓபாக்கு என்னும் மூன்றுகிளைப்பிரிவுகளாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. அர.கோ.

புத்தமிழ்திரனார்: இவர் வீரசோழியம் என்னும் ஐந்திலக்கண நூலை எழுதியவர்;பெளத்த சமயத்தைச் சார்ந்தவர். வடமொழியிலும், தமிழிலும் ஆழ்ந்த புலமை உடையவர். இவர் ஒரு சிற்றரசர்; வீரராசேந்திரன் ஆட்சிக் காலத்தில் 'பொன்பற்றி' என்னும் ஊரிலிருந்து அரசுபுரிந்தவர். இவரைப் போலவே வீரராசேந்திரனும் இருமொழியிலும் புலமை உடையவனாக இருந்தான். தமிழ் இலக்கண மரபுகளை வடமொழி இலக்கண மரபுகளோடு ஒப்பிட்டுக் கூறும் ஓர் இலக்கணத் தேவையை உணர்ந்து அதற்குத் தகுதியுடையவர் புத்தமிழ்திரனார் என அறிந்து இவரை அந்நூலை இயற்றக் கூறினான். எனவே, வீரராசேந்திரன் பெயராலேயே நூலை இயற்றினார் என்பதைத் 'தே மேவிய தொங்கற் றேர்வீரசோழன் திருப்பெயரால்'என வரும் பாவால் அறியலாம். தம் நூலுக்குத் தலைவனாகிய வீரராசேந்திரனை நூலினுள்ளும் போற்றியுரைக்கிறார். அவன் தமிழ் ஆர்வலனாக இருந்தான் என்பதை 'மேவிய வெண்குடைச் செம்பியன் வீரராசேந்திரன் றன் நாவியல் செந்தமிழ்' (வீரசோ.7) என்று குறிக்கின்றார்.

மேலும் நூலினுள் தண்டமிழ் (2), செந்தமிழ் (7,50), தமிழ் (60), அவலோகிதன் மெய்த்தமிழ் (83), வேயார் பொதியத் தகத்தியனார் சொன்ன மெய்த்தமிழ் (76) என்று தமிழையும், தெய்வ வடநூல்(43), எழில் வடநூல் (56), தெய்வமொழி (57), தெய்வத்தூது (63), தெய்வச்சொல் (180), நன்மொழி (48) என்று வடமொழியையும் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றார்.

வீரசோழியத்தை ஓலைச்சுவடியிலிருந்து முதன் முதல் பதிப்பித்த (நளவருடம், சித்திரைமாதம்) சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை புத்தமிழ்திரனார் சமணர் என்று குறிக்கின்றார். கச்சியப்ப சுவாமிகளின் கந்த புராணம் அரங்கேற்றப் பட்ட பொழுது, 'திகட சக்கரம்' என்பதற்குப் புணர்ச்சி விதி காட்டும் பொருட்டு வீரசோழியம் கொண்டு வரப்பட்டது என்பர். அதனால் கச்சியப்ப சுவாமிகளுக்கு முன் புத்தமிழ்திரனார் வாழ்ந்தார் என்றும் அவர் சுட்டுவர். சா.கி.

புத்தர்: காண்க: கௌதமபுத்தர்.

புதிது விளைதற் கொள்கை என்பது பரிணாம வளர்ச்சியில் ஒருநிலையிலுள்ள ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று விளைகின்ற (Resultant) பொழுது, முன்னதிலிருக்கும் கூறுகளுடன் முற்றிலும் புதிய கூறு விளைதலைக் (Emergent) குறிப்பிடுவதாகும். எடுத்துக் காட்டாக, பருப்பொருளிலிருந்து (Matter) உயிர் விளைகின்றது (Resultant) என்பதில் விளைந்த உயிரில் பருப் பொருளில் இல்லாத உணர்வு புதிதாக விளைவதைக் (Emergent) கூறலாம். இவ்வாறு பரிணாம வளர்ச்சி நிலைகளில் ஒரு நிலையில் காணப்படாத சில இயல்புகள் அதற்கு அடுத்த உள்ள நிலையில் புதிதாக விளைகின்றன என்னும் கொள்கையை இலாய்டு மார்க்ஸ் (C. Lloyd Morgan, கி.பி. 1852-1936), சாமுவேல் அவெக்சான்டர் (Samuel Alexander, கி.பி. 1859-1938) இராய்வுட் செல்லார்சு (Roywood Sellars, கி.பி. 1880) ஆகியோர் கடைப் பிடித்தோராவர். புதிது விளைதற் கொள்கையினர் உள்பொருள் (Reality) பல படிநிலைகளாக உள்ளது என்றும், படிநிலைகளில் கீழ் எல்லையில் உள்ளது அடிப்படையானதும், நிலையானதும், பொருள்தன்மையுடையதும், உண்மையானதுமாகும் என்றும், இதற்கு மேல் எல்லையில் உள்ளவை இதனைச் சார்ந்து நிற்பதுடன் அனைத்து வகையிலும் வேறுபட்டிருப்பவை என்றும் கருதுகின்றனர்.

புதிது விளைதற் கொள்கையினருள் மார்கனும் செல்லார்சும் பருப்பொருளை உள்பொருளின் கீழ் எல்லையாகக் கருதுகின்றனர். இவ்வகையில் இவர்கள் பருப்பொருள் கொள்கையினரைப் (Materialist) போன்றே பருப்பொருள் என்றுமுளது என்றும், தன் இருப்பிற்கு எதனையும் சாராதது என்றும், பொருள் தன்மை மிக்கது என்றும் கருதுகின்றனர். ஆனால், பருப்பொருள் கொள்கையினரின் கருத்துகளான 'பருப்பொருள் ஒன்றே உள்பொருள்; இயலுலகு நிறைவுடையது; இயலுலகைப் பொறியியல் அடிப்படையில் விளக்கமுடியும்; புதிய பொருட்கள் தோன்றினாலும் அவற்றில் புதியன என்று ஏது மில்லை; யாவும் வரையறையற்றவையே' போன்ற வற்றைப் புதிது விளைதற் கொள்கையினர் மறுப்பதுடன் அவற்றிற்கு எதிரான கருத்துகளை வலியுறுத்தவும் செய்கின்றனர்.

புதிது விளைதற் கொள்கையின்படி, புதிதாக விளைகின்ற ஒவ்வொன்றும் தனது இருப்பிற்கும் நிலைபெற்றிற்கும் தன்னிடத்து உறுப்பாக அமைந்துள்ள மூலக் கூறுகளைச் சார்ந்திருப்பினும் அவற்றில் நிகழும் மாறுதல்களினாலோ, நிலைபெறின்மையினாலோ எவ்விதத்திலும் தாக்குறாமலும், தன்னளவில் மாறுபடாமலும் நிலை பெற்றும் விளங்கும்.

புதிதாக விளைந்தவற்றின் உறுப்பமைப்பு, அதனிடத்து இடம் பெறும். உறுப்புகளின் அமைப்புகளினின்றும் வேறுபடுவதுடன் புற அமைப்பிலும் வேறுபட்டு விளங்கும். புதிது விளைந்தவற்றின் ஆற்றல்களும் தொழிற்பாடுகளும் கூட அவற்றின் மூலக்கூறு அமைப்புகளிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டிருக்கும். அதனால், புதிது விளைகின்றவற்றின் அமைப்பையோ செயல்திறனையோ அவற்றில் இடம் பெற்ற உறுப்புகளின் அமைப்பையும் செயல், திறனையும் கொண்டு விளக்குதல் இயலாது. மேலும், புதிதாக விளைந்தவை தம் நடத்தைக்குரிய சட்டங்களைத் தாமே தோற்றுவித்துக் கொள்கின்றன. அச்சட்டங்கள் புதியதன் தன்மைகளுக்கும் அவற்றின் உறுப்புகளுக்கும் உள்ள தொடர்பையும், அவ்வுறுப்புகள் புதிது விளைவதின் உறுப்புகளுடன் கொண்ட தொடர்பையும் விளக்குகின்றன. புதிது விளைவன காரணமாக அமைந்து அதன் உறுப்பு அமைப்பில் இடம் பெறும் கீழ்நிலையில் விளங்குவனவற்றின் நடத்தையை வரையறை செய்தல், திருத்தல், நெறிப்படுத்தல் ஆகியவற்றைச் செய்கின்றன. புதிது விளைவன ஒவ்வொன்றிலும் உறுப்பு அமைப்பு ஒருமைப்பாடு, முழுமை காணப்படும். இவை அதன் பகுதிகளில் காண இயலாது.

மேற்கூறப்பட்ட புதிது விளைவனவற்றின் தன்மைகளை உயிரணுக்கள், அவற்றின் புதிது விளைவான உடலைக் கொண்டு விளக்கலாம். புதிது விளைந்த உடல் அதன் உறுப்பு அமைப்பின் கூறுகளான உயிரணுக்களைச் சார்ந்திருப்பினும், உயிரணுக்களில் ஏற்படும் மாறுதல்களினாலோ சிதைவினாலோ பாதிக்கப்படாமல் நிலைத்து நிற்கின்றது. உயிரணுக்களின் அமைப்பிலிருந்து உடல் அமைப்பு முற்றிலும் வேறுபட்டு அமைந்துள்ளது; செயற்பாடுகளிலும் வேறுபட்டுள்ளது. எனவே, உயிரணுக்களின் அமைப்பையும் செயலையும் கொண்டு மட்டும் உடலை விளக்க இயலாது. உடலுக்குரிய நடத்தையின் சட்டங்களையும், உடல்தானே தோற்றுவித்துக் கொள்வதுடன், அவற்றிற்கேற்ப உயிரணுக்களின் நடத்தையைத் தீர்மானிக்கவும் செய்கின்றது. மேலும், உயிரணுக்கள் உடலுடன் கொண்ட தொடர்பு, உடல் உறுப்புகளின் அமைப்பு ஆகியவற்றையும் அச்சட்டங்களின் மூலம் விளக்குகின்றது. உடலில் உயிரணுக்களில் காணப்படாத ஒருமைப்பாடு முழுமையும் காணப்படுகின்றது. புதிது விளைதற்கொள்கைப்படி புதிது விளைவன மேலும் மேலும் முழுமையுடன் விளங்கும். அக்கருத்து, வெளிப்பாட்டுக் கொள்கை (Emanatism)யின் நேர் எதிரானதாகும். வெளிப்பாட்டுக் கொள்கை முழுமை அல்லது ஒருமைப்பாடு, புதிது விளைவன அல்லது பன்மை ஆகியவற்றிற்கு முன்னதாக விளங்குவது என்று கூறும்.

புதிது விளைதலின் வகைகளைப் பற்றி மார்கள் 'புதிது விளைவனவற்றின் எண்ணிக்கை மனித அறிவாற்றலுக்கு அப்பாற்பட்டு விளங்குகின்றது' எனக் குறிப்பிடுகிறார். இருப்பினும், புதிது விளைவனவற்றில் சிறந்து விளங்கும் நிலைகளாகப் பருப்பொருள், உயிர், மனம் ஆகியவற்றைக் கருதுகின்றார். இவற்றுள் பருப்பொருள் அடிப்படை உண்மையாகும். மற்ற இரண்டுமே புதிது விளைவன. மனத்தினை அடுத்துச் சிறந்து விளங்கும் புதிய விளைவைச் சமுதாயம் எனச் செல்லார்கு குறிப்பிடுகின்றார். அலெக்சாண்டர், 'இடம்-காலம்' (Space-time) என்பதைப் பருப்பொருளுக்குக் கீழ் உள்ள நிலையாகவும், மனித மன ஆற்றலின் புதிய விளைவான இறைவனை முடிவாகவும் சேர்த்துக் கருதுகின்றார்.

அடிப்படையான பருப்பொருள் நிலை அல்லது இடம்-கால நிலையிலிருந்து புதிது விளைதற்குக் காரணம் 'இருப்பு' என்பதற்கு அடிப்படையிலுள்ள புதிதுவிளைக்கும் இயல்பேயாகும் என்றும், அவ்வியல்பே 'உள்ளிருந்து படைக்கின்ற இறைவனின் செயல்நிலை'யாகும் என்றும் மார்களும் அலெக்சாண்டரும் கருதுகின்றனர். அலெக்சாண்டர், படிநிலைகளில் மேல் நிலையில் உள்ளவை அவற்றிற்குக் கீழ்நிலையில் உள்ளவற்றிற்குத் தெய்வமாகும் (Deity) என்று குறிப்பிடுகின்றார். அவ்வகையில் கால இடத்தின் தெய்வம் பருப்பொருளாகும்; மனத்தின் தெய்வம் இறைவனாகும். இவ்வாறு, இறைவனை முதற்காரணமாகவும் படைப்பவராகவும் கருதுகின்ற மரபிலிருந்து விலகி, இறைவனை மனத்தின் நோக்கமாகவும், அதிலிருந்து புதிது விளைகின்ற ஒன்றாகவும் அலெக்சாண்டர் கருதுகின்றார். ஆனால், செல்லார்கு இறை யுண்மையை மறுப்பவர் ஆதலின், அவர் இயற்கையின் உண்மைகளைக் கொண்டு புதிது விளைவனவற்றை விளக்கமுடியும் என்று நம்புகின்றார். அவர் பருப்பொருள் இயக்கம் கொள்ளும் நிலையில் இயற்கையிலேயே புதிது விளைக்கும் முயற்சி பெற்றிருக்கும் என்கிறார்.

புதிது விளைதற் கொள்கையின்படி பொருட்கள் யாவும் வரையறையற்றனவாகும். கீழ்நிலையில் உள்ள பருப்பொருள் மேல்நிலையில் உள்ள உயிர், மனம் ஆகியவற்றை அவற்றின் உறுப்புப் பகுதிகள் என்ற முறையில் வரையறை செய்தாலும், மேல்நிலையில் உள்ளவை கீழ்நிலையில் உள்ளவற்றை விடப் புதிய உறுப்பு அமைப்புகளும் புற அமைப்புகளும் பெற்று விளங்குவதுடன், தமது நிலைபேற்றிற்கும், நடத்தைக்கும் உரிய சட்டங்களின் மூலம் கீழ்நிலையில் உள்ளவற்றை ஓரளவிற்கு வரையறை செய்தும் விளங்குகின்றன. இவ்வாறு, பல நிலைகளில் உள்ளவை ஒன்றையொன்று வரையறை செய்தும் சார்ந்

தும் இருப்பதனாலேயே சிறந்த நிலையில் உள்ள மனம் அதற்குக் கீழ்நிலையில் உள்ள உடலுடன் தொடர்பு கொள்ள முடிகிறது. எனவே புதிது விளைதற் கொள்கையில் மனம்-உடல் தொடர்பு பற்றிய இருமைக் கொள்கையில் எவ்வித இடர்ப்பாடும் தோன்றுவதில்லை. மேலும், படிநிலை வளர்ச்சியின் மேல்நிலைகளில் உள்ளவற்றில் கீழ்நிலையில் உள்ளவற்றைவிட உறுப்புகளின் புதிய அமைப்பும் புதிய புற அமைப்புகளும் விளங்குவதால், அவற்றின் செயல் திறனும் புதிது புதிதாக உள்ளது. செயல்திறன்கள் அதிகரிக்கச் செயலுரிமையும் அதிகரிக்கின்றது. மேல்நிலைகளில் உள்ள புதிது விளைவனவற்றில் செயலுரிமை மிகுதியாக விளங்கும். இது வரையறையற்ற ஒன்றன்று. மேல்நிலையில் விளங்கும் புதிது விளைவுகள் தமக்குரிய நன்மை, தீமைகளை வரையறை செய்து கொண்டு, தமக்கு நன்மை விளைவிப்பவற்றை விரும்பிச் செயற்படுகின்றன. அவற்றை அடையும் பொழுது மகிழ்கின்றன. அவற்றில் சிலவற்றை மதிக்கவும் செய்கின்றன. இவ்வாறு மதிப்பீடுகள் தோன்றுகின்றன. மதிப்பீடுகள் படிநிலை வளர்ச்சியின் புதிய விளைவுகள் அல்ல. அவை மனித மனங்களின் அமைப்பினால் தோன்றுவனவாகும். மனிதர்கள் தம்மிடமுள்ள குறையுணர்வு, அறியாமை, விரும்புவதை அடைய வேண்டும் என எண்ணுதல் போன்ற உணர்வுகளிலிருந்தே நிறையுணர்வு, முற்றறிவு, அனைத்து வல்லமை போன்றவற்றைக் குறிக்கோள்களாகக் கொண்டு மதிப்பீடுகளை உண்டாக்குகின்றனர். புதிது விளைதற்கொள்கை, படிநிலை வளர்ச்சிக்கு உணர்வற்ற பருப் பொருள் அல்லது இடங்காலத்தை அடிப்படையானதாக ஏற்றாலும், இறுதியில் அவற்றுள்ளும் புதிது விளைக்கும் நோக்க உணர்வு மறைந்துள்ளதை ஏற்க வேண்டியுள்ளது. இது படைப்புக் கொள்கைக்கு (Creationism) இடமளிப்பதாகவே முடிகின்றது.

புதிது விளைதற்கொள்கை, பருப்பொருள் கொள்கை, இருமைக் கொள்கை, வெளிப்பாட்டுக் கொள்கை, படிமலர்ச்சிக் கொள்கை ஆகியவற்றை ஏற்றாலும் அக்கொள்கைகளினால் வெளிப்பட்ட இடர்ப்பாடுகளைத் தவிர்த்து அவற்றில் தோன்றிய நன்மைகளைப் பெற்று விளங்குவதாகும். புதிது விளைதல் கொள்கை புதிய அறிவியல் துறைகள், அவற்றில் தோன்றிய உண்மைகள், சமய உலகில் விளங்கும் குறிக்கோள்கள் மக்கள் வாழ்வில் பெறும் இடம், மிக்க செயலுரிமை போன்ற முரணான கருத்துகளைக் கூட ஏற்கக்கூடிய வகைகளில் பொருந்துகின்றது. எனவே, புதிது விளைதற் கொள்கை மறை முகமாகப் படைப்புப் படிமலர்ச்சிக் கொள்கையைக் குறிப்பிடும், இதற்கு முன்பிருந்த கொள்கைகளின் சிறப்புகளை இணைத்துத் தருகின்ற முறையில் சிறப்பானது எனலாம். பி.ஆர்.ந.

துணை நூல்கள்:

Radhakrishnan, S., History of Philosophy, Eastern and Western Vol. II, George Allen & Unwin London, 1953.

Thilly, F., A History of Philosophy, Henry Holt & Company, New York, 1955.

புதிய கல்விக் கொள்கை: மனித வரலாற்றில் கல்வி பல்வேறு வழிகளில் தொடர்ந்து புதிய கருத்துகளை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு நாளும் தன்னுடைய சமுதாயப் பண்பாடுகளை வெளிப்படுத்தவும் அதனை வளர்க்கவும் பல்வேறு அறைகூவல்களை ஏற்கவும் கல்வியைப் பயன்படுத்துகின்றது. வரலாற்றில் சில நேரங்களில் பழங்கால முறைக் கல்விக்குப் புதிய செயல்படிவமும் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது.

இந்திய நாடு பொருளாதாரத் துறையிலும், தொழில்நுட்பத் துறையிலும் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. அவற்றிலிருந்து மிகுதியான பயனைப் பெறவும் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற மாற்றம் எல்லோருக்கும் சென்றடையவும் கல்விதான் ஒரு வழிகாட்டியாகவும் கருவியாகவும் அமைந்திட முடியும்.

அந்தக் குறிக்கோளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்திய அரசு 1985-ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் ஒரு புதிய கல்விக் கொள்கையினை உருவாக்கியது. அதில் இன்றைக்கு நிலவக் கூடிய கல்விமுறை குறித்துச் சிறந்ததொரு கருத்தினைக் கொடுத்த தோடு நாடுமுழுவதும் பல்வேறு தரப்பட்ட மக்கள் அதனை விவர்திப்பதற்கும் வாய்ப்பளித்திருக்கிறது. பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும், பல துறைகளைச் சார்ந்தவர்களிடமிருந்தும், கிடைத்த கருத்துகளை மிகவும் கவனமாக ஆராய்ந்து 1986-ஆம் ஆண்டு இந்தப் புதிய கல்விக் கொள்கையினை நாடாளுமன்றம் விவாதித்து ஏற்றுக் கொண்டது.

கல்வியின் கருத்தும் அதன் செயலும்: மனிதனின் முழுமையான வளர்ச்சிக்குக் கல்வி எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்படல் வேண்டும். மற்ற பண்பாடுகளைத் தனதாக்கிக் கொள்ளும் பணியினைக் கல்வியால் தான் செய்திட முடியும். தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கும் அறிவியல் வளர்ச்சிக்கும் உருக்கொடுப்பதும் கல்வியே. இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் உள்ள சமயச் சார்பற்ற குடியரசு நாட்டினை உருவாக்குதல் என்ற குறிக்கோளை அடைவதற்குக் கல்வி உதவுகிறது. நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தேவையான மனித ஆற்றலை உருவாக்குவதும் கல்வி தான். பிறரைச் சார்ந்திராத சூழலை இந்திய நாட்டிற்குத் தருவதும் கல்விதான்.

கல்வி இக்காலத்திற்கும் எதிர்காலத்திற்கும் சிறந்ததொரு முதலீடாகும். அந்த முக்கியமான தத்துவத்தின் அடிப்படையில் எழுந்ததுதான் புதிய தேசிய கல்விக் கொள்கை.

தேசிய கல்விமுறை: தேசிய கல்விமுறையின் முக்கிய குறிக்கோள் சாதி, சமய, வருக்கம் ஆகியவற்றிற்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டிருக்க வேண்டும். பாடத்திட்டம், பாடப்புத்தகங்கள், ஆசிரியப் பயிற்சி ஆகியவை புதிய நோக்கினை எதிர்நோக்கக் கூடியவாறு அமையவேண்டும். கல்விக் கொள்கைகளை முடிவெடுப்பவர்களுக்கும் அதனைச் செயலாக்குபவர்களுக்கும், பணியிடைப் பயிற்சியினை அளித்திடல் வேண்டும். அவை கல்வியில் மற்றொரு நோக்கு. பெண் கல்வியை உயர்த்துவதற்கும், அவர்களுக்கு ஏற்ற கல்வியினை உருவாக்குவதற்கும் புதிய கல்விக் கொள்கையில் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்களைப் பள்ளியில் சேர்ப்பதோடு அவர்கள் முழுமையாகக் கல்வியை முடித்துப் பள்ளியை விட்டு வருவதற்கான வாய்ப்புகளையும் அளித்துப் பல்வேறு பணிகளில் பெண்களை அமர்த்துவதும் இக்கல்விக் கொள்கையின் மற்றொரு நோக்கமாகும். பெண்களை வழி வழியாக அமைந்த பணிகளில் மட்டும் ஈடுபடுத்துவதை விடுத்து எல்லாப் பணிகளிலும் அவர்தம் திறமைக்கேற்ப அமர்த்துவதற்கும் இப்புதிய தேசிய கல்விக் கொள்கை வழிவகுத்துள்ளது.

தாழ்த்தப்பட்டோர் கல்வி: இந்தியாவில் கிராமப் புறங்களிலும், நகர்ப்புறங்களிலும் உள்ள தாழ்த்தப்பட்டோர் அனைவருக்கும் கட்டாயமாகப் பதினான்கு வயதுவரை கல்வி அளிக்கப்படும். துப்புரவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் குழந்தைகளுக்கு முதல் வகுப்பிலிருந்தே உதவித்தொகை அளிக்கப்படும். மேலும், அவர்கள் பள்ளியிலிருந்து விடுபடாதவாறும் தேக்கநிலை அடையாதவாறும் கண்காணித்துக் கொள்ளப்படும். எல்லோருக்கும் கல்வி கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதே இதன் முக்கிய குறிக்கோள். இந்தக் குறிக்கோளை அடைந்திடத் தேவையான நிதியை அளித்துப் பல்வேறு செயல்திட்டங்களை அரசு அளித்தது. அதன் காரணமாக எழுந்ததுதான் பொதுப் பள்ளிமுறை (Common School System). அதன் அடிப்படையில்தான் 10+2+3 என்ற கல்வி முறை நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அளிக்கப்பட்டது. அந்தக் கல்வி நிறுவனங்கள் அனைத்திலும் நாட்டிற்குப் பொதுவான பாடத்திட்டமும் அமைக்கப்பட்டது. கற்பிக்கப்படும் பாடங்கள் அனைத்தும் இந்தியத் தேசிய வழிமுறைக்கு ஏற்றவாறு குடியரசுச் சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டனவாகும். கல்வி, வாழ்க்கை முழுவதற்கும் பயனுள்ளதாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதுதான்

இதன் முக்கிய குறிக்கோள். நாட்டிலுள்ள பல்வேறு கல்வித்துறைகளும், பல்கலைக்கழக மானியக் குழு, அனைத்திந்தியத் தொழில் நுட்பக் குழு, இந்திய தேசிய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் குழு, இந்திய மருத்துவக் குழு ஆகியவையும் இந்தக் கல்விக் குறிக்கோளினை அடைவதற்குப் பெரும்பங்கு ஆற்றிடவேண்டும். என்பது தேசிய கல்விக் கொள்கையின் மற்றொரு குறிக்கோள்.

கல்வியும் சமத்துவமும்: பெண் கல்வி: பெண்களின் நிலைமாறுவதில் கல்வி பெரும்பங்கு வகிக்கவேண்டும். பெண்களுடைய ஆற்றலை உயர்த்துவதும் கல்விதான். அவர்களுக்கென விடுதிகள் எல்லா மாவட்டத் தலைநகர்களிலும் அமைக்கப்படும். தாழ்த்தப்பட்டோர் ஆசிரியர்களாக நியமனம் செய்யப்படுவார்கள். மேலும், தாழ்த்தப்பட்டோர் முழுமையாகக் கல்வியின் பயனையும் மற்ற வசதிகளையும் பெறுவதற்கு ஊக்குவிக்கப்படுவார்கள்.

மலைச்சாதினருக்கும் இது போன்று பல்வேறு சலுகைகள் அளிக்கப்படும். அவர்கள் மற்றவர்களோடு சமமாக எல்லா வாய்ப்புகளும் பெறுவதற்கான வழிவகைகளும் செய்யப்படும். அவர்கள் தங்கிப் படிப்பதற்காக விடுதிகளும், ஆசிரமப் பள்ளிகளும் பெரிய அளவில் உருவாக்கப்படும். மேலும், எல்லாத்துறைகளிலும் அவர்கள் சிறந்து விளங்குவதற்காகவும் ஈடுபடுவதற்காகவும் அவர்களிடையே காணக்கூடிய சமுதாயப் பிற்போக்கு எண்ணத்தை மாற்றுவதற்காகவும் பல்வேறு திட்டங்களும் வகுக்கப்படும். எங்கெல்லாம் மலைச்சாதியினர் வாழ்கின்றார்களோ அங்கெல்லாம் சிறுவர்களுக்காக அங்கன்வாடி, முறைச்சாராக் கல்வி மையங்கள், வயது வந்தோர் கல்வி மையங்கள் முதலியவை நிறுவப்படும்.

பிற்பட்டோருக்கும் குறிப்பாகக் கிராமப்புறங்களில் வாழ்வோருக்கும் இதைப் போன்று பல்வேறு சலுகைகளும் அளிக்கப்படும்.

சிறுபான்மைச் சமூகத்தினர் கல்வியில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளனர். சமத்துவமும் சமுதாய நீதியும் வழங்கும் பொருட்டு அவர்களுடைய கல்வியிலும் மிக்க கவனம் செலுத்தப்படும். அவர்கள் கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவுவதற்கும் மொழியையும் பண்பாட்டையும் காப்பதற்கும் அரசியல் சட்டத்தில் அளிக்கப்பட்டுள்ள உறுதி தொடரும்.

ஊனமுற்றோர்க்கும் அவர்களுக்கு ஏற்ற கல்வியினைச் சாதாரணக் குழந்தைகள் படிக்கக்கூடிய பள்ளியோடு இணைத்து, ஒருங்கிணைந்த கல்வியாக (Integrated Education) அளிக்கப்படும். அவர்களுக்

கென விடுதி வசதியோடு கூடிய தனிப்பள்ளிகளும் ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைமையகத்திலும் ஏற்படுத்தப்படும். மேலும், அவர்களுக்குக் கற்பிப்பதற்கான ஆசிரியர் பயிற்சியிலும் தனிக்கவனம் செலுத்தப்படும்.

வயது வந்தோர் கல்வி: வயது வந்தோர் கல்விக் கெனப் புதிய கல்விக் கொள்கையில் சிறப்பிடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மனித ஆற்றலை வளர்ப்பதற்கும் ஊக்குவிப்பதற்கும் அவர்களை நாட்டு நலப்பணிகளில் ஈடுபடுத்துவதற்கும் வயதுவந்தோர் கல்வி இன்றியமையாதது எனக் கருதப்படுகிறது. இந்திய நாட்டின் குறிக்கோள்களாகிய வறுமையை விரட்டுதல், தேசிய ஒருமைப்பாடு, சுற்றுப்புறச் சூழலைப் பாதுகாத்தல், மக்களின் ஆக்கத்திறனை வளர்த்தல், சிறு குடும்பத் தத்துவத்தை ஏற்றல், பெண்களின் சமத்துவத்தை உண்டாக்குதல் போன்றனவற்றிற்கும் எழுத்தறிவுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு என்பதால் வயது வந்தோர் கல்வி இந்தக் குறிக்கோளோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

நாட்டிலுள்ள கல்வி கற்றோர் அனைவரின் கடமை இந்திய நாட்டில் எழுத்தறிவற்றவர் இல்லை என்ற நிலைமையை உண்டாக்குவதே ஆகும். அதற்கென அரசு நிறுவனங்கள், தொண்டு நிறுவனங்கள், தொலைக்காட்சி, வானொலி, பேசும்படம், செய்தித் தாள்கள் போன்ற நிறுவனங்கள் ஆகியவை மிகுந்த ஈடுபாடு கொள்ள வேண்டும் என்பது தேசிய கல்விக் கொள்கையின் நோக்கமாகும்.

கல்வி நிலைகள்: கல்வியின் பல்வேறு நிலைகளாகிய பள்ளிமுன் பருவக் கல்வி (Early Childhood Education), தொடக்கக் கல்வி (Elementary Education), தொழிற் கல்வி (Vocational Education), உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி (Secondary Education), மேல்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி (Higher Secondary Education), உயர் கல்வி (Higher Education), திறந்த வெளிக் கல்வி (Open University and Distance Education), கிராமியப் பல்கலைக் கழகம் (Rural University) ஆகியவற்றின் செயற்பாடுகளைக் குறித்துப் புதிய கல்விக் கொள்கை தன் கருத்துகளைத் தெளிவாகத் தந்துள்ளது.

1. பள்ளி முன் பருவக் கல்வி: குழந்தைக் கல்வியினைப் புதிய கல்விக் கொள்கை வலியுறுத்துகிறது. குறிப்பாக, முதல் தலைமுறை கற்போருக்கு மிகுந்த வாய்ப்புகள் அளிக்கப்படல் வேண்டும். அந்தக் கல்வி குழந்தையின் முழுமையான வளர்ச்சிக்கு அடிகோலவேண்டும் என்பதன் காரணமாக அவர்களின் பாதுகாப்புக்காகவும், கல்விக்காகவும் முக்கியத்துவம்

அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தொடக்கப்பள்ளிக் கல்வியையும், பெண்கள் கல்வியையும் ஊக்குவிப்பதற்காகப் பெண்கள் பணிபுரியும் இடங்களில் காப்பகங்களும் நிறுவப்படும்.

2. தொடக்கக் கல்வி: தொடக்கக் கல்வியில் இரண்டு செயல்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படும். அவை: அ) எல்லாக் குழந்தைகளையும் பதினான்கு வயதுவரை பள்ளியில் சேர்ப்பதும் அவர்கள் பள்ளியிலிருந்து இடையே நின்று விடாமலோ, பள்ளியிலிருந்து விடுபடாமல் தங்கச் செய்தலும், ஆ) கல்வித் தரத்தை மேம்பாடு அடையச் செய்தலும் ஆகும்.

குழந்தையை மையமாகக் கொண்ட (Child-Centred) செயலை அடிப்படையாகக் கொண்ட சுற்றல் முறையே தொடக்கப் பள்ளியில் ஊக்குவிக்கப்படும். தொடக்கப் பள்ளி நிலையில் எந்தக் குழந்தையையும் ஒரே வகுப்பில் நிறுத்தி வைக்காமல் (Non-detention) அடுத்த வகுப்பிற்கு அனுப்புவதைப் புதிய கல்விக் கொள்கை வலியுறுத்துகிறது. தண்டனை தவிர்க்கப்பட வேண்டும். பள்ளியின் நேரம், விடுமுறை நாட்கள் ஆகியவை குழந்தைகளின் வசிக்கேற்ப மாற்றி அமைக்கப்படல் வேண்டும்.

பள்ளிக்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகள் செய்து தரப்படல் வேண்டும். ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் இரண்டு பெரிய அறைகள் இருத்தல், தேவையான விளையாட்டுக் கருவிகள், கரும்பலகை, வரைபடங்கள் ஏனைய சுற்றல், கற்பித்தல் துணைப்பொருட்கள் இருத்தல் ஆகியன இன்றியமையாதன. இரண்டு ஆசிரியர்களாவது ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் பணியமர்த்தல் செய்யப்படல் வேண்டும். அதில் ஒருவர் கட்டாயமாகப் பெண் ஆசிரியராக இருத்தல் வேண்டும். இதனைப் புதிய கல்விக் கொள்கை கரும்பலகை இயக்கம் (Operation Black-board) என்ற சொற்றொடரில் விளக்குகிறது.

முறைசாராக் கல்வி: பள்ளியிலிருந்து இடையில் நின்றவர்களுக்கும், பள்ளி இல்லாத ஊர்களில் வாழ்பவர்களுக்கும் பள்ளி செல்ல முடியாமல் பணிக்குச் செல்லக்கூடிய குழந்தைகளுக்கும், பெண்களுக்கும் முறைசாராக் கல்வியினைப் புதிய கல்விக் கொள்கை பரிந்துரைக்கிறது. கற்பிக்கும் புதிய கருவிகள் மூலமும் திறமைமிக்க இளைஞர்களின் உதவியோடும் முறைசாராக் கல்வி நடத்தப்படும். முறைசாராக் கல்வியில் பயின்றவர்களுக்குத் திறமையும் விருப்பமும் இருந்தால் அவர்கள் முறையான கல்வி கற்கும் வகையில் பள்ளியில் சேர்ப்பதற்கான வாய்ப்புகளும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படும். கற்போரின் தேவை, திறமை ஆகியவற்றிற்கேற்பவும் அந்தந்தப் பகுதியின் தேவைக்கேற்பவும், தேசிய பொதுக் கல்வியின் பாடத்திட்டங்களை

அடிப்படையாகக் கொண்டு முறைசாராக் கல்வி நடத்தப்படும்.

நுண்ணிலைத் திட்டத்தின் (Micro - planning) மூலமாக அடித்தளத்தில் உள்ள மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சியை உண்டாக்கிக் குழந்தைகள் பள்ளியிலிருந்து இடையே நின்றறிவிடுதல் நிறுத்தப்படும். 1990-ஆம் ஆண்டு பதினொரு வயதை அடைந்த குழந்தைகள் அனைவரும் கட்டாயமாக ஐந்து ஆண்டுக் காலமாவது பள்ளியிலோ முறைசாராக் கல்வியிலோ பயின்று இருத்தல் வேண்டும். அதே போன்று 1995-ஆம் ஆண்டில் எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் இலவசக் கட்டாயக் கல்வி பதினான்கு வயது வரை அளிக்கப்படல் வேண்டும் என்று தேசிய கல்விக் கொள்கை வலியுறுத்துகிறது.

3. உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி: உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியில் மாணவர்களுக்கு அறிவியல், சமூகவியல், மானிடவியல் ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தையும் வரலாற்றுச் சிறப்பினையும் கற்றுத்தரல் வேண்டும். அரசியல் அமைப்பு வழியாகக் குடிமகனின் கடமைகளையும் உரிமைகளையும் கற்றுத்தரல் வேண்டும். பணிபுரியும் எண்ணத்தினையும் (Work ethos), மனித மதிப்பினையும் (Values of humane), பண்பாட்டினையும் மாணவர்களுக்கு மனத்தில் இருத்தும் வகையில் பாடத்திட்டம் அமைக்கப்படும்.

ஆற்றல்மிக்க குழந்தைகளின் தேவைகளை மனத்திற்கொண்டு அதனை ஊக்குவிப்பதற்காகச் சிறப்புப் பள்ளிகள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தொடங்கப்படும். அவை நவோதயாப் பள்ளிகள் (Model Schools) என்று கூறப்படும். அந்தப் பள்ளியின் முக்கிய குறிக்கோள் திறமைமிக்கவர்களுக்குச் சமவாய்ப்பினைச் சமுதாய நீதிக்கேற்ப அளித்தல் தேசிய ஒருமைப்பாட்டினை ஊக்குவிப்பதாகும். திறமை மிக்க குழந்தைகளை நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும், கிராமப் புறங்களிலிருந்தும் ஒன்றாக இணைத்து, அவர்களுடைய முழுத்திறமைகளையும் வெளிப்படுத்த உதவும் ஊக்கிகளாக அந்த நவோதயாப் பள்ளிகள் விளங்கும். எந்தவிதக் கட்டணமும் இன்றி அந்தப் பள்ளிகளில் உள்ள விடுதிகளில் தங்கிப் படிப்பதற்கான வாய்ப்பும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படும்.

4. தொழில் மயமாக்கல்: புதிய கல்வி முறையில் சிறந்த முறையில் திட்டமிடப்பட்ட தொழில் கல்விக்குச் சிறப்பிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வரும் தொழிலுக்கு ஏற்றவராகும்படி தேவைக்கு ஏற்றவாறு திறமைமிக்க மனித ஆற்றலை அளிப்பதாகும். உயர் கல்வினைத் தொடர முடியாதவர்களுக்கு இது உறுதுணையாக இருக்கும்.

ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஏற்றவாறு தொழில்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மாணவர்களின் திறமை, ஆர்வம் ஆகியவற்றிற்கேற்பக் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும். தொழிற் கல்வி பயின்றவர்களுக்கு அவருடைய திறமை மேலும் வளர்வதற்காகவும் மற்ற தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் சேருவதற்காகவும் வாய்ப்புகள் அளிக்கப்படும்.

1990-ஆம் ஆண்டில் பத்து விழுக்காடு மேல்நிலைப் பள்ளி மாணவர்கள், தொழிற் கல்வியில் ஈடுபடுவதையும், 1995-ஆம் ஆண்டில் 25 விழுக்காடு மாணவர்கள் தொழில் கல்வியில் ஈடுபடுவதையும் புதிய கல்விக் கொள்கை வலியுறுத்தியுள்ளது.

5. உயர் கல்வி: மனித சமுதாயத்தை எதிர்நோக்கியுள்ள சமுதாயம், பொருளாதாரம், பண்பாடு, ஆன்மீகம் ஆகியவை பற்றிய சிக்கல்களை எதிர்நோக்கும் திறனை உயர்கல்வி வளர்க்க வேண்டும். மனித ஆற்றலை வளர்ப்பதன் மூலமும், புதிய கருத்துகளை மற்றோருக்குத் தருவதன் மூலமும் உயர் கல்வியில் புதுமை ஏற்படல் வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் வளர்ந்துவரும் புதிய அறிவாற்றலின் காரணமாக இந்த நூற்றாண்டில் உயர்கல்வியானது புதிய அறைகூவல்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் வண்ணம் மாற்றியமைக்கப்படல் வேண்டும். பாடத்திட்டத்தில் மிகுதியாக நெகிழ்வுத் தன்மை (Flexibility) கையாளப்படும். ஆசிரியர்கள் திறமைமிக்கவர்களாக இருத்தல் வேண்டுமாதலின் அவர்களுடைய திறமை முறைப்படி மதிப்பீடு செய்யப்படல் வேண்டும். நியமனங்கள் திறமையின் அடிப்படையில் செய்யப்படல் வேண்டும்.

ஆராய்ச்சித் துறையில் இந்தியாவைப் பற்றியும் மனித சமுதாயத்தைப் பற்றியும், சமூகவியல் பற்றியும் செய்யும் ஆராய்ச்சிகளுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படும். பல இயல்புகளையும் இணைத்துச் செய்யும் புலத்திடை ஆய்வுகள் (Interdisciplinary Research) ஊக்குவிக்கப்படும்.

6. திறந்த வெளிக் கல்வி: எல்லோருக்கும் உயர் கல்வி கிடைக்கக் கூடிய வாய்ப்பினை அளிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட முறையே திறந்த வெளிக் கல்விக் கொள்கையாகும். இதற்கென 1985-ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட இந்திராகாந்தி தேசிய திறந்தவெளிப் பல்கலைக்கழகம் பலப்படுத்தப்படும்.

பட்டங்களுக்கும் பணிக் கும் இடையே உள்ள பிணைப்பினை அறுத்தல், மேலும் பல்கலைக் கழகப் பட்டங்களுக்கும் அவர்கள் ஆற்றும் பணிகளுக்கும் இடையே உள்ள இணைப்பினைச் சில துறைகளில் அகற்றுதல் ஆகியவற்றிற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும். எந்தப் பணிகளுக்கெல்லாம் பட்டம் தேவையில்லையோ அந்தப் பணிகளுக்கு நியமனம் செய்ய

தில் பட்டதாரிகளுக்கு அளிக்கப்படும் முன்னுரிமை நிறுத்தப்படும். தேசிய தேர்வுப் பணியின் (National Testing Service) மூலமாகத் தேர்வுகள் நடத்தப்பட்டு ஒவ்வொரு வேலைக்கும் அதற்கேற்ற உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்.

7. கிராமியப் பல்கலைக்கழகம்: காந்தியடிகளின் புரட்சிகரமான கிராம அரசுக் கொள்கைகளைக் அடிப்படையாகக் கொண்டு கிராமியப் பல்கலைக்கழகம் கிராமப்புறங்களில் தொடங்கப்படும். காந்தியடிகளின் ஆதாரக் கல்விமுறை இங்கே பின்பற்றப்படும்.

8. தொழில் நுட்பமும் மேலாண்மைக் கல்வியும் (Technical and Management Education): இருபத்தோராம் நூற்றாண்டை நோக்கிச் செல்லும் நாளில், தொழில் நுட்பக் கல்வியையும், மேலாண்மைக் கல்வியையும் இணைத்துப் பார்ப்பதுதான் ஏற்றமுறையாகும். மனித ஆற்றல் தேவையினையும், ஆற்றலை ஏற்ற முறையில் பயன்படுத்துவதனையும் ஒருங்கிணைத்து முடிவெடுப்பதுதான் சிறந்ததொரு முறை.

பாடத் திட்டம், பயிற்றுமுறை, ஆசிரியப் பயிற்சி போன்றவற்றை உருவாக்குவதோடு கூட, நாட்டின் தேவைக்கேற்ப நல்லதொரு கல்வியினை அளிப்பதிலும் மேலாண்மைக் கல்வி உதவிடல் வேண்டும் என்பது புதிய கல்விக் கொள்கையின் கருத்தாகும்.

9. ஆசிரியர் மற்றும் ஆசிரியர் பயிற்சி: எந்தக் கல்வித் திட்டமும் குறிக்கோளும் நிறைவேற வேண்டுமாயின் அது ஆசிரியர்களின் ஆற்றலையும் ஆர்வத்தையும் ஈடுபாட்டையும் பொறுத்தே உள்ளது. ஆகவே, புதிய கல்விக் கொள்கையில் ஆசிரியர்களுக்குச் சிறப்பிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர்கள் கடமை உணர்வோடு பணியாற்றிடல் வேண்டும் என்று வலியுறுத்தும் அதே நேரத்தில் அவர்களின் திறமைகளுக்கேற்ற ஊதியம் வழங்குவதையும் புதிய தேசிய கல்விக் கொள்கை வலியுறுத்துகிறது. ஆசிரியர் சங்கங்கள் ஆசிரியப் பணிக்கான கோட்பாடுகளை வரையறுக்க வேண்டும். அதன்படி, ஆசிரிய சமுதாயம் நாட்டின் நலனை மனத்திற்கொண்டு செயலாற்ற வேண்டும். அப்பணியில் கட்டுப்பாட்டை மீறுபவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படவும் வேண்டும். ஆசிரியர்களைப் பணியில் அமர்த்தும் பொழுது அவர்களின் தகுதி, திறமை ஆகியவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு நியமனம் செய்யப்பட வேண்டும். ஆசிரியர்களின் நலனைக் காப்பதற்காகவும் அவர்தம் குறைகளைப் போக்குவதற்காகவும் ஏற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படல் வேண்டும்.

10. ஆசிரியர் பயிற்சி: ஆசிரியர் பயிற்சி ஒரு

தொடர் நிகழ்ச்சி. ஆசிரியராகப் பணி ஏற்பதற்கு முன்னுள்ள பயிற்சியும் (Pre-service) பணியிடைப் பயிற்சியும் (In-service) இன்றியமையாதன என்பதைத் தேசிய கல்விக் கொள்கை வலியுறுத்தியுள்ளது. அதனடிப்படையில் ஆசிரியர்ப் பயிற்சி மாற்றியமைக்கப்படும். அதனோடு ஒவ்வொரு மாவட்ட அளவிலும் பயிற்சி நிறுவனங்கள் (District Institute of Education and Training-DIET) தொடங்கப்படும் அவை தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவிப்பதோடு முறைசாராக்கல்வி, வயதுவந்தோர் கல்வி மையங்களில் பணியாற்றுவவர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கும். இப்போது இருந்துவரும் கல்வியியல் கல்லூரிகளின் தரமும் உயர்த்தப்படும். மாநில அளவிலும் தேசிய அளவிலும் இயங்கக்கூடிய கல்வி, ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றிற்கு உதவியாகப் பாடத் திட்டங்களை அமைத்தல், பயிற்றுமுறைகளை முன்னேற்றுவதல் முதலியவற்றில் கல்வியியல் கல்லூரிகள் உறுதுணையாக இருக்கும்.

பாடத் திட்டம்: இந்தியக் கலை, பண்பாடு ஆகியவற்றிற்கேற்பப் பாடத்திட்டம் மாற்றியமைக்கப்படும். இந்திய நாட்டின் கலையையும் பண்பாட்டையும் அவற்றின் குறிக்கோள்களையும் அறிவதற்கான வாய்ப்புகளை அளிப்பதோடு அவை மேன்மையுறவும் கல்வியில் இடமளிக்கப்படும்.

மனித மதிப்புகளை (Human values) உயர்த்தும் வண்ணம், பாடங்களும் மற்றச் செயல்களும் அமைந்திடல் வேண்டும். சமயவெறி, வகுப்புவாதம், மூடநம்பிக்கை ஆகியவற்றைப் போக்குவதற்கான வழிமுறைகளைப் பின்பற்றிப் பாடங்கள் கற்பிக்கப்படல் வேண்டும்.

மாணவர்களிடையே புத்தகங்கள் படிக்கும் பழக்கத்தை ஊக்குவிப்பதற்காகக் குறைந்த விலையில் சிறந்த புத்தகங்களை வெளியிடுவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்படும். இப்போது இருக்கும் நூல் நிலையங்களும் சிறந்த முறையில் பேணிப் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும்.

கற்பிப்பதற்குப் புதிய கருவிகளைப் பயன்படுத்துவதைத் தேசிய கல்விக் கொள்கை வரவேற்கிறது. தொலைக்காட்சி, வானொலி, வீடியோ, கணினிப்பொறி போன்ற சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி மாணவர்களுக்குத் தெளிந்த அறிவினை ஊட்டுவது பற்றியும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

தொழில் செய்யும் அனுபவத்தையும், திறமையையும் மனப்பான்மையையும் மாணவர்களிடையே வளர்ப்பதில் தேசிய கல்விக் கொள்கை சிறந்த கவனத்தைச் செலுத்தியுள்ளது. சமுதாயத்திற்குப் பய

ஊள்ள உற்பத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்ட செயல்களை மற்றப் பாடங்களோடு இணைத்துக் கற்பிக்க வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. மாணவர்களின் திறமை, ஆர்வம், தேவை ஆகியவற்றை மனத்திற்கொண்டும் வருங்காலத்தில் இவர்கள் ஏதேனும் தொழில் துறையில் ஈடுபட வேண்டும் என்பதை மனத்திற்கொண்டும் தொழில்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்.

கணிதம் கற்பித்தலின் மூலமாக மாணவர்களின் சிந்தனை, அறிவாற்றல், பகுத்தறிவு தருக்க முறையில் வாதாடும் திறன் ஆகியவற்றை ஊக்குவிக்க வேண்டும். தொழில்நுட்பத் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கும் மாறுதலுக்கேற்பக் கணக்குக் கற்பித்தல் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

அறிந்து கொள்வதில் ஆவல், ஆக்கத் திறன், ஆய்ந்தறியும் மனப்பான்மை, வினா எழுப்பும் திறன், அழகுணர்வு ஆகியவற்றை மாணவர்களிடையே வளர்த்துக் கொள்ளும் வகையில் அறிவியல் கற்பிக்கப்படும். சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணும் திறன், உடல்நலம், வேளாண்மை மற்றும் தொழில்துறை ஆகியவற்றிற்கும் அறிவியலுக்கும் உள்ள தொடர்பினை மாணவர்கள் உணரும் வகையில் அறிவியற் கல்வி புகட்டப்படும்.

விளையாட்டும் உடற்கல்விப் பயிற்சியும் கற்றலின் இணை பிரியாத ஒரு பகுதியாகக் கருதப்படும். மாணவர்களின் கல்வித்திறனை மதிப்பீடு செய்யும் பொழுதும் விளையாட்டும் உடற்பயிற்சியும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும். உடற்கல்வி, உடற்பயிற்சி விளையாட்டு ஆகியவற்றைத் தேசிய அளவிலான கட்டமைப்பைக் கல்வித் துறையில் உருவாக்கி இத் துறைகளில் திறமையான மாணவர்களுக்குக் கல்வியில் தனிச்சலுகைகளும் வழங்கப்படும். எல்லாப் பள்ளிகளிலும் விளையாட்டுத் திடல்களை ஏற்படுத்தவும் விளையாட்டிற்குத் தேவையான கருவிகளை வாங்கவும் வசதி செய்து தரப்படும்.

இந் தலைமுறையினர் நாட்டின் நலனையும் சமுதாய வளர்ச்சியையும் பண்பாடுகளையும் அவர்களுக்குள்ள கடமையினையும், உணர்வதற்கான வாய்ப்புகள் அளிக்கப்படும். தேசிய மாணவர் சேவைத் திட்டம் (NSS), தேசிய மாணவர் படை (NCC), தேசிய சேவைத் தொண்டர் திட்டம் (NSVS) ஆகியவற்றில் மாணவர்கள் சேர்ந்து பணியாற்றவும் ஊக்குவிக்கப்படுவார்கள்.

மதிப்பீடு செய்தல் (Evaluation): திறமையை மதிப்பிடல் கல்வியின் இன்றியமையாத தேவை. மாணவர்களின் திறனையும், வளர்ச்சியையும், பயிற்றும் முறையையும், கற்றலையும் மதிப்பீடு செய்யும்

வகையில் தேர்வு முறைகள் மாற்றியமைக்கப்படும். மனப்பாடம் செய்வதும், கற்றதைத் திரும்ப எழுதப் படுவதும் தவிர்க்கப்படும். பள்ளி இறுதித் தேர்வு மட்டுமல்லாமல் பள்ளி சார்ந்த மற்றும் பள்ளிசாராத செயல்களில் மாணவர்கள் ஈடுபடுவதைத் தொடர்ந்து மதிப்பீடு செய்யும் முறை புகுத்தப்படும். அது போன்றே தேர்வுகள் நடத்தும் முறையிலும் மாற்றங்களும் முன்னேற்றங்களும் கொண்டுவரப்படும். வெளி மதிப்பீட்டிற்கும் உள்மதிப்பீட்டிற்கும் தகுந்த இடமளிக்கப்படும். படிப்படியாக வெளிமதிப்பீட்டின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்து உள்மதிப்பீட்டிற்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் தேசிய கல்விக் கொள்கை பரிந்துரை செய்துள்ளது.

கல்வியில் மேலாண்மை (The Management of Education): கல்வி மேலாண்மையில் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதற்காக நீண்ட காலத்திட்டம் மனித ஆற்றல் தேவையின் அடிப்படையில் தீட்டப்படும். பரவல் முறையில் கல்வி நிறுவனங்களுக்குத் தன்னாட்சித் தகுதி அளிக்கப்படும். தொண்டு நிறுவனங்களில் திறமை பயன்படுத்தப்படும். திட்டமிடுவதிலும் கல்வி மேலாண்மையிலும் பெண்கள் மிக்க எண்ணிக்கையில் ஈடுபட வாய்ப்பளிக்கப்படும்.

தேசிய அளவிலும் மாநில அளவிலும், மாவட்ட அளவிலும் கல்வி வழிகாட்டல் குழுக்கள் அமைக்கப்படும். சிறுசிறு குழுக்களால் மனித ஆற்றல் வளர்ச்சிக்கான எல்லா முயற்சிகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். கல்விப் பணியில் உள்ள திட்ட அதிகாரிகள், நிருவாகிகள், நிறுவனத் தலைவர்கள் ஆகியோருக்கும் கல்வி மேலாண்மை பற்றிய பயிற்சியும் அளிக்கப்படும்.

ஒரு நாட்டின் தேசிய கல்விக் கொள்கை அந் நாட்டின் பொருளாதார, சமூக வளர்ச்சிக்கு மனித ஆற்றலின் தேவையைப் பொறுத்தே அமைகிறது. அதனோடு எந்த ஒரு தேசிய கல்விக் கொள்கையும் நிலையாகவும் இருந்திட முடியாது. மனித வளர்ச்சிக் கேற்பச் சமுதாயப் பண்பாடுகள் மாறி வருவதையும் அம் மாறுதலுக்கேற்பக் கல்விக் கொள்கைகளும் முறைகளும் மாறி வருவதையும் வரலாறு வலியுறுத்துகிறது.

இந்தியாவின் கல்வி வரலாற்றில் பலநிலைகளை மக்கள் அறிவர். குருகுலக் கல்வி முதல் ஆங்கிலேயர் இந்திய நாட்டில் ஏற்படுத்திய கல்வி வரையில் கல்வி முறையில் பல்வேறு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. விடுதலைக்கு முன்பும் விடுதலைக்குப் பின்னரும் பல்வேறு கல்விக் குழுக்கள் (Education Commission), நாட்டில் நிலவிரும் கல்விமுறை குறித்து உடன்பாடும் எதிர்ப்புக் கருத்தும் தெரிவித்ததோடல்லா

மல் அதில் கொண்டுவரப்பட வேண்டிய மாறுதல்கள் குறித்தும் பரிந்துரை செய்துள்ளன. அதனடிப்படையில் 1966 - ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட தேசிய கல்விக் கொள்கையில் இன்றைய மாறுபட்ட சூழலுக்கேற்ப 1986 - ஆம் ஆண்டு புதிய தேசிய கல்விக் கொள்கை அளிக்கப்பட்டது.

புதிய கல்விக் கொள்கை அரசால் கொடுக்கப்பட்டது மட்டுமன்று. புதிய கல்விக் கொள்கையின் கருத்துகளை 1985-ஆம் ஆண்டு ஓர் அறைகூவலாக மக்களின் மத்தியில் வைத்துப் பலதரப்பட்டோரும் அதைப்பற்றி விவாதித்து அதன் பயனாகத் தேசிய கல்விக் கொள்கை உருவாகியது ஒரு சிறந்த அமிசமாகும்.

தேசிய கல்விக் கொள்கையினைச் செயலாக்க இந்திய அரசு பதினான்கு செயல்திட்டங்களையும், செயலாக்கக் குழுக்களையும் (Task Forces) அமைத்து அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் திறம்படச் செயலாக்கப்படுவதில் ஆர்வம் காட்டுவது, இப்புதிய தேசிய கல்விக் கொள்கையின் மற்றொரு சிறப்பமிசமாகும்.

அரசின் கொள்கைகளும் திட்டங்களும் மட்டும் எந்தப் புதிய மாற்றத்தையும் கல்வியில் கொண்டு வரும் என்பது முடியாத காரியம். கல்விப் பணியில் ஈடுபட்டிருப்போர் அனைவரும் திட்டமிடுவோர், நிருவாகிகள், நிறுவனத் தலைவர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், தொண்டு நிறுவனங்கள், பொதுமக்கள், அனைவரும் - தங்களால் இயன்ற அனைத்தையும் அளித்து இந்தத் தேசிய கல்விக் கொள்கை வெறும் கொள்கையாக மட்டுமல்லாமல் புதிய செயல்வடிவம் பெற உதவ வேண்டும். ரூ.ப.

புதிய கற்காலம்: இது வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கற்காலத்தின் வளர்ச்சியடைந்த காலப் பிரிவினைக் குறிக்கும். பழங்கற்கால மக்கள் கரடுமுரடான கற்கருவிகளைப் பயன்படுத்தினர். ஆனால், புதிய கற்கால மக்கள் அத்தகைய கல்லாயுதங்களை விடுத்து வழவழப்பான கற்கருவிகளைத் தயாரித்தனர். அக்கற்கருவிகளின் பயன்பாட்டுப் பகுதி (Working edge) கூர்மையாக்கப்பட்டது. புதிய கற்கால மனிதன் இம்மேம்பட்ட கற்கருவிகளைப் பயன்படுத்தியதோடு நாகரிக வளர்ச்சியடைந்த சில தொழிற் கூறுகளையும் அக்காலத்தில் அறிந்திருந்தான்.

தொல் பழங்காலத்தின் திருப்புமுனை என்று இப்புதிய கற்காலத்தைக் கூறலாம். உலகின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் புதிய கற்காலத்தில் இத்தகைய மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. பழங்கற்கால மக்கள் உணவைத் தேடி நாடோடிகளாக வாழ்ந்தனர். ஆனால், புதிய

கற்கால மக்கள் உணவை உற்பத்தி செய்யக் கற்றுக் கொண்டனர்; வேட்டையாடும் நிலையிலிருந்து முன்னேறி, விலங்குகளை வீட்டு விலங்குகளாக மாற்றிப் பயன்கொள்ளும் நிலையடைந்தனர்; நாடோடிகளாகத் திரிந்து செல்வதிலிருந்து மாறுபட்டு ஓரிடத்தில் நிலையாகத் தங்கி வாழ்ந்தனர்; அவ்வாறு தங்கி வாழ்வதற்கு ஆற்றின் கரைகளையும், குளங்களின் அருகிலுள்ள பகுதிகளையும் தேர்ந்தெடுத்தனர். அத்தகைய இடங்களில் மேட்டுநில வேளாண்மை செய்யக் கற்றிருந்தனர். அவர்கள் மண்பாண்டங்களைச் செய்யக் கற்றுக் கொண்டனர். பழங்கற்காலத்திலிருந்து வளர்ச்சி அடைந்த புதிய கற்கால மக்கள் உலகில் பல இடங்களில் இருந்தனர் என்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. மேலை நாடுகளில் புதிய கற்கால மக்கள் கி.மு.6000க்கும் கி.மு.5000க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்துள்ளனர் என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

மத்தியதரைக்கடல் பகுதிகளில் வாழ்ந்த புதிய கற்கால மக்கள் வேளாண்மை செய்யத் தெரிந்திருந்தனர்; முதலில் விதைகளைச் சிறிய சூழிகள் செய்து அதில் இட்டனர்; பின்னர் விதைகளை வரிசை வரிசையாக நடக் கற்றுக் கொண்டனர்; இதில் விளைந்த தானியங்களை அரைத்து உண்பதற்கும் தெரிந்திருந்தனர். மேற்கு ஆசிய நாடுகளில்தான் மனிதன் முதன் முதலில் பயிர்த்தொழில் செய்தான். இப்பகுதியில் வீட்டு விலங்குகளாகப் பழக்க முதலில் நாய், ஆடு ஆகிய விலங்குகளைக் கற்கால மக்கள் தேர்வு செய்தனர். ஆறு, குளம், நீர்த்தேக்கம் ஆகியவற்றின் கரைகளில் வாழ்ந்த அம்மக்கள் அங்குக் கிடைத்த களி மண்ணைக் கொண்டு பாணைகள் செய்யக் கற்றுக்கொண்டனர்; சூரிய ஒளியில் உலர்ந்த செங்கற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

மேலை நாடுகளில் இருந்த புதிய கற்கால மக்களை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கின்றனர். முதல் பிரிவைச் சார்ந்த மக்கள் ஐரோப்பாவில் வாழ்ந்தவர்கள். அவர்கள் கி.மு.6000-இல் ஐரோப்பாவில் இருந்தனர் என்று தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். அவர்களுக்குப் பயிர்த்தொழில் தெரியும். அவர்கள் பயிர்த்தொழிலைச் செய்யக் காடுகளை அழிக்க முற்பட்டனர். காடுகளை அழிக்க அவர்களுக்குப் பல புதிய ஆயுதங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. அதனால் அவர்கள் வலிமைமிக்க கற்கோடரிகள், கூர்மையான உளிகள் ஆகியவற்றைச் செய்ய முற்பட்டனர். இந்தப் பிரிவைச் சார்ந்த புதிய கற்கால மக்கள் பிரான்சு, பெல்சியம் ஆகிய நாடுகளிலும் இருந்தனர் என்று கண்டறிந்துள்ளனர்.

மெசபடோமியர், ஆசியா மைனர் ஆகிய நாடுகளில் வாழ்ந்த புதிய கற்கால மக்கள் இரண்டாம் பிரிவினைச் சார்ந்தவர்கள். இவர்கள் உயர்ந்த வகை மட்பாண்டங்களைச் செய்யக் கற்றிருந்தனர். குடுவை, சாடி போன்றவற்றைப்பெரும் அளவில் செய்தனர். அவர்கள் செய்த பாணை ஓடுகள் 'இரிப்பன் ஓடுகள்' (Ribbon ware) என்று கூறப்படுகின்றன. இவ்விரண்டாம் வகையைச் சார்ந்த மக்கள் கி.மு. 3400-இல் பிரான்சின் ஒரு பகுதியில் வாழ்ந்துள்ளனர்.

மூன்றாம் பிரிவைச் சார்ந்த புதிய கற்கால மக்கள் எகிப்திலும் மத்தியதரைக்கடல் பகுதியிலும் வாழ்ந்தவர்கள் ஆவர். இவர்களும் உயர்ந்த வகை மட்பாண்டங்களைச் செய்யத் தெரிந்திருந்தனர்; வட்டமான அடிப்பகுதியைக் கொண்ட குடுவைகள் செய்தனர். அந்தக் குடுவைகளின் மேற் பகுதியில், சுடுவதற்கு முன் குறியீடுகள் பொறித்தனர். அக்குறியீடுகள் கோடுகளாகக் காணப்படுகின்றன. அத்தகைய மட்பாண்டங்கள் ஆப்பிரிக்கா, இசுபேயின், மொராக்கோ முதலிய பகுதிகளிலும் கிடைக்கின்றன. வட மேற்குப் பகுதியிலிருந்த புதிய கற்கால மக்கள் ஆடு, வெள்ளாடு, நாய் ஆகிய மிருகங்களையும் வளர்க்கத் தெரிந்திருந்தனர்; கூர்மையான கல்லாயுதங்களையும் வழவழப்பாக்கி உபயோகிக்கும் முறையையும் அறிந்திருந்தனர்.

பிரான்சின் ஒரு பகுதியில் வாழ்ந்த புதியகற்கால மக்கள் மிகுந்த அளவில் கல்லாயுதங்களான உளி, கோடரி ஆகியவற்றைச் செய்தனர்; பலவகையான மட்பாண்டங்களையும் செய்யத்தெரிந்திருந்தனர். இங்கு எடுக்கப்பட்ட கரிமம் 14 காலக் கணிப்புப்படி இம் மக்கள் கி.மு. 2800, கி.மு. 2600, கி.மு. 2400 ஆகிய காலங்களில் வாழ்ந்தனர் என்பது தெரிய வருகின்றது. இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்த புதிய கற்காலத்தைச் சார்ந்த மக்கள் கி.மு. 2000 - இல் வாழ்ந்தனர். இவர்களுக்குப் பயிர்த்தொழில் தெரியும்.

சீனா, உருமேனியா, ஈரான் ஆகிய நாடுகளின் புதிய கற்கால மக்கள் பயன்படுத்திய மட்பாண்டங்கள், சந்திரேற்குறைய ஒன்று போல் காணப்படுகின்றன. சீனா நாட்டிலுள்ள தாஹ் (Tao-ho) என்னும் ஆற்றின் கரையில் புதிய கற்கால மக்களின் தடையங்கள் கிடைத்துள்ளன. அவை சுடுவதற்குமுன் செய்தவை. மட்பாண்டங்கள் சுடுவதற்குமுன் அவற்றின் மீது சிவப்பு, கருப்பு ஆகிய வண்ணங்கள் பூசப்பட்டுள்ளன. சீனாவின் புதிய கற்கால மக்கள் கி.மு. 4000-இல் வாழ்ந்தனர் என்பது அறியமுடிகின்றது.

இந்தியாவில் கி.பி. 1842-இல் முதன்முதலில் புதிய கற்காலக் கருவியைக் கண்டுபிடித்தனர். உல

கின் மற்ற பகுதிகளில் உள்ள புதிய கற்காலக் கருவி போன்று இக்கருவிகள் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியாவில் புதிய கற்காலம் என்ற காலக் கட்டம் இருந்ததா என்ற ஐயப்பாடு இருந்து வந்தது. வடார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள பையம்பள்ளி என்னுமிடத்தில் நடைபெற்ற அகழாய்வு இந்த ஐயப்பாட்டிற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது. வி.டி. கிருட்டிணசாமி என்பவர் இந்தப் புதிய கற்கால மக்களைப் பற்றி ஆய்வு செய்தார்; பின்னர் இந்தியப் புதிய கற்காலத்தை நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரித்தார். எனினும் இவர் புதிய கற்காலத்திற்கும் கல்-செப்புக் (Chalcolithic) காலத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டைக் கூறவில்லை.

இந்தியப் புதிய கற்காலப் பகுதிகளை இப்பொழுது மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்துள்ளனர். அவையாவன: 1) வடமேற்குப் பகுதி, 2) கிழக்குப் பகுதி, 3) தெற்குப் பகுதி.

வடமேற்குப் பகுதியில் புதிய கற்காலத்தில் காசுமீர்ப்பகுதியிலுள்ள புர்சாகோம் (Burzahom) என்னும் பகுதியைக் குறிப்பிடலாம். இங்கு, இந்தியத் தொல்லியல் துறையினர் பல ஆண்டுகள் அகழாய்வுகள் செய்தனர். அந்த அகழாய்வுகளிலிருந்து இரண்டு காலக் கட்டத்தைச் சார்ந்த புதிய கற்கால மக்கள் இங்கு வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. முத்தர்கட்டப் புதிய கற்கால மக்கள் வீடுகளைக் குழிகள் போன்று (Pit) அமைத்து வந்தனர். அந்த வகை வீடுகள் வட்டம், நீண்ட வட்டம், சதுரம் ஆகிய வடிவங்களில் அமைக்கப்பட்டன. அதற்கு மண்கவர்களும் எடுத்துள்ளனர். முதல் புதிய கற்காலத்தில் கையால் செய்யப்பட்ட மட்பாண்டங்களைச் செய்யக் கற்றிருந்தனர். கருப்பு நிற மட்பாண்டங்கள் இப்பகுதியில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டன.

இரண்டாம் புதிய கற்கால மக்கள் மண்கவர்கள், மண் செங்கற்களாலான சுவர்கள் ஆகியவற்றை எழுப்பியுள்ளனர். இதன் கூரைப் பகுதியைத் தாங்கி நிற்க எடுக்கப்பட்ட கால்ஊன்றுகுழிகள் (Post holes) கிடைத்துள்ளன. இக்காலத்தில் சக்கரத்தால் செய்யப்பட்ட மட்பாண்டங்களைப் பயன்படுத்தினர். வழவழப்பான கற்கோடிகள், அம்பு முனைகள், தேய்ப்பான்கள், உளிகள் போன்றனவும் எலும்பினால் செய்யப்பட்ட ஊசிகள், ஊசிமுனைக் கருவிகள் (Points) போன்றனவும் கிடைத்துள்ளன. பயிர்த்தொழில் செய்ததற்கான தடையங்கள் காணப்படவில்லை. வேட்டையாடுதலே இவர்களுடைய தொழில். புதிய கற்காலத்தின் தொடக்கப்பகுதியில் இறந்தவர்களைப் புதைக்கும் வழக்கம் இல்லை. வளர்ச்சியடைந்த புதிய கற்கால மனிதன் இறந்த விலங்குகள், மனிதர்கள்

ஆகியவற்றைப் புதைக்கும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தான். மனித எலும்புகளுடன். நாய், ஆடு ஆகியவற்றின் எலும்புகளும் கிடைத்துள்ளன.

காசமீர்ப் பகுதியில் வாழ்ந்த புதிய கற்கால மக்கள் பயன்படுத்திய எலும்புக் கருவிகள், வீடுகள், ஆகியன சீன நாட்டில் கிடைக்கின்ற புதிய கற்கால மக்களின் வீடுகள், கருவிகள் ஆகியவற்றை ஒத்துக் காணப்படுகின்றன. மஞ்சூரியாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நாய்களைப் புதைக்கும் வழக்கம், கல்லாயுதங்கள் போன்றவை காசமீர்ப் பகுதியில் இருந்த புதிய கற்கால மக்களிடையேயும் நிலவியுள்ளன.

கிழக்குப் பகுதியைச் சார்ந்த புதிய கற்காலமும் இருபிரிவுகளாகப்பகுப்படுகின்றது. அவ்விரு பிரிவுகளும் வங்காளம், பீகார், ஓரிசா, ஆகிய பகுதிகளில் நிலவின.

அசாம் பகுதியில் செய்யப்பட்ட அகழாய்வில் புதியகற்காலமக்கள் மட்பாண்டங்களைப் பயன்படுத்தினர் என்பது தெளிவாகின்றது, சாம்பல், சிவப்பு, பழுப்பு நிறங்களில் ஓடுகள் கிடைத்துள்ளன. இந்த ஓடுகள் தடித்துக் காணப்பட்டன. அவற்றுடன் கல்லாயுதங்களான கோடரி, உளி, தேய்ப்பான் போன்றனவும் கிடைத்துள்ளன. தென்கிழக்கு ஆசியா, சீனா ஆகிய பகுதிகளில் கிடைக்கின்ற கல்லாயுதங்கள் போன்று இவை உள்ளன.

ஓரிசாப் பகுதியிலும் புதிய கற்காலத்தைச் சார்ந்த மட்பாண்ட ஓடுகள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றின் மேற்பகுதியில் கைவிரல்களால் அழுத்தி இடப்பட்ட குறியீடுகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றின் ஓடுகள் மிகுதியாகத் தடித்து இல்லாமல் மெல்லியதாக உள்ளன, பெரும்பாலான இடங்களில் விலங்குகளின் எலும்புகள் கிடைத்துள்ளன.

இப்பகுதி மக்கள் இக்காலத்தில் மண்ணால் எழுப்பப்பட்ட சுவர்களுடன் கூடிய வீடுகளில் வாழ்ந்தனர். சிவப்பு, சாம்பலும் கருப்பும் கலந்த மட்பாண்டங்களும் கருப்பு, கருப்பு சிவப்பு கலந்த மட்பாண்டங்களும் இவர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர். கிண்ணங்கள், மூக்குடன் கூடிய மட்கலங்கள், தாங்கியுடன் கூடிய கிண்ணங்கள் போன்ற மட்பாண்டங்கள் கிடைத்துள்ளன. கழுத்துப் பகுதியில் குறியீடுகள் பதித்துள்ளனர். குறுக்கு நெடுக்கான கோடுகள், நீண்ட, வட்டக் கோடுகள் போன்றனவும் கிடைக்கின்றன. கல்லாயுதங்கள், எலும்பாயுதங்கள் ஆகியன கண்டெடுக்கப்பட்டன. தைக்கோடரி, சுத்தியல், எலும்பினால் செய்யப்பட்ட சுரண்டிகள், அம்பு முனைகள் போன்றனவும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. பயிர்த்தொழில் செய்ததற்கான நேரடியான அடையாளங்கள் கிடைக்கவில்லை. என்றாலும் ஒரு வகையான பயிர்த்தொழில் தெரிந்

திருந்தனர் என்று தெரிகின்றது. காதணிகள் அணிந்திருந்தனர். ஆமை ஓடு, தந்தம், சுடுமண் பொம்மைகள் ஆகியன கிடைத்துள்ளன.

தென்பகுதி: தக்காணம், கருநாடகம் ஆகிய பகுதிகளிலும் புதிய கற்கால மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான அடையாளங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. பிரமகிரி, பிக்கிலிகல் (Piklikal), உத்னூர் (Utnur), பையம்பள்ளி, அள்ளூர், சங்கணக்கல்லு, தெக்கயலக் கோட்டா போன்ற இடங்கள் கருநாடகத்தில் அகழாய்வு செய்யப்பட்டன. அவற்றுள் சங்கணக்கல்லு புதிய கற்காலத்தின் சிறப்பான இடத்தைப் பிடித்திருக்கின்றது. இங்குக் கடைக்கற்கால மக்களின் வளர்ச்சி நிலையே புதிய கற்காலம் என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தென்பகுதி புதிய கற்கால மக்கள் இரண்டு காலக்கட்டங்களில் வாழ்ந்துள்ளனர்.

முதற்கட்டப் புதிய கற்காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் நாடோடிகளாக வாழ்ந்தனர். வேட்டையாடுவதே இவர்களின் முக்கிய தொழிலாகும். வீடுகள் கட்டி அவற்றில் வாழ இவர்கள் தெரிந்திருக்கவில்லை; எனவே, குகைகளிலும் மலைச்சரிவுகளிலும் வாழ்ந்தனர். இவர்கள் உணவு சேகரிக்க முற்பட்டனர். இறந்தவர்களைப் புதைக்கும் வழக்கம் இவர்களிடம் இல்லை.

இரண்டாம் கட்டப் புதியகற்கால மக்கள் வீடுகள் கட்டத் தெரிந்திருந்தனர். இவர்களுடைய வீடுகள் வட்டம், சதுரம் ஆகிய வடிவங்களில் அமைந்திருந்தன. மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட தட்டியின் மேல் மண் பூசப்பட்டுச் சுவர்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. தரைப்பகுதி நன்றாக மெழுகப்பட்டிருந்தது. சில இடங்களில் கருங்கற்கள் தரையில் பாவப்பட்டிருந்தன. கூரையாகப் புல், கோரை போன்றவைவேயப்பட்டிருந்தன. இவர்கள் மட்பாண்டங்களைச் செய்தனர். சாம்பல் சிவப்பு, கறுப்பு பழுப்பு கறுப்பு சிவப்பு போன்ற நிறங்களில் மட்பாண்டங்கள் கிடைத்துள்ளன. சில மட்பாண்டங்களின் மேற்பகுதியில் வண்ணங்கள் தீட்டப்பட்டிருந்தன. மூக்குடன் கூடிய பாணைகள், கழுத்துப்பாகம் குறுகிய பாணைகள், கிண்ணங்கள் போன்றவை அகழாய்வுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இவர்கள் கல்லால் கைக்கோடரிகள், உளிகள், தேய்ப்பான்கள் போன்றவை செய்யக் கற்றிருந்தனர். இரண்டாம் கட்டப் புதிய கற்கால மக்கள் பயிர்த்தொழில் செய்யத் தெரிந்திருந்தனர்; கேழ்வரகு போன்ற புன்செய் நிலத் தானியங்களை உற்பத்தி செய்தனர்; மீன்பிடித்தலோடு ஆடு, மாடு, பன்றி போன்றவற்றை வளர்த்தனர். உணவு சேகரிக்கும் பழக்கமும் இவர்களிடம் இருந்தது, மண்ணால் செய்யப்பட்ட அணிகலன்களை அணிந்தனர். காதணிகள்,

சங்கு வளையல்கள் ஆகியன அகழாய்வில் கிடைத்திருக்கின்றன. இறந்தவர்களைப் புதைக்கும் வழக்கமும் இருந்தது. தாழிகளிலும் குழிகளிலும் இறந்தவர்களைப் புதைத்தனர்.

புதிய கற்கால மக்கள் வண்ண ஓவியங்கள் வரையவும் கற்றிருந்தனர். அந்த ஓவியங்கள் குப்பால், மாசுகி, பிக்கிலிகல் போன்ற இடங்களில் கிடைக்கின்றன. அந்த ஓவியங்களை ஓடுகளின் வெளிப்பகுதியில் வரைந்துள்ளனர். வெள்ளை, சிவப்பு வண்ணங்களை ஓவியங்களுக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். கால்நடைகளைத் தனியாகவும் கூட்டாகவும் காட்டுவதே இதன் முக்கியமான நோக்கம் என்று தெரிகின்றது. பல கால்நடைகள் அலங்காரங்களுடன் காட்சியளிக்கின்றன. எனவே, இவர்கள் கால்நடைகளைத் தங்களுடைய சொத்துகளாக மதித்தனர் என்று கருதலாம். மான், யானை ஆகியன குறைந்த அளவில் காணப்படுகின்றன. பாறைகளில் எருதுகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. பசு, பறவை ஆகியவற்றின் பொம்மைகள் மண்ணால் செய்யப்பட்டுள்ளன.

இக்காலத்தைச் சார்ந்த சாம்பல் மேடுகள் நீண்ட காலமாக ஆய்வாளர்களிடையே புதிராக இருந்தன. எப்.ஆர்.அல்சின் மேற்கொண்ட அகழாய்வுகள் மூலம் இப்புதிருக்கு விடை கிடைத்துள்ளது. இந்தச் சாம்பல் மேடுகள் புதிய கற்கால மக்களின் எச்சங்களாகும். இவர்கள் வளர்த்த கால்நடைகளின் சாணத்திற்கு தீயிட்டுச்சென்றனர். அவ்வாறு தீ இட்டசாணத்தின் சாம்பலே சாம்பல் மேடுகள் ஆயின என்று தெரிகிறது.

கரிமம் 14 காலக்கணிப்பின்படி காசுமீர், வட மேற்கு முதல் புதிய கற்கால மக்கள் கி.மு. 3000-இல் வாழ்ந்தனர் என்றும், இரண்டாம் புதிய கற்கால மக்கள் கி.மு. 2000-இல் வாழ்ந்தனர் என்றும், கிழக்குப் பகுதியைச் சார்ந்த புதிய கற்கால மக்கள் கி.மு. 2000 இலிருந்து கி.மு. 300 வரையிலும் வாழ்ந்தனர் என்றும் தெரிகிறது.

தமிழ்நாடு: இந்தியத் தொல்லியல் துறையினர் 1965-இல் தருமபுரி மாவட்டத்தை ஊராய்வு செய்யத் தேர்ந்தெடுத்தனர். அதன் விளைவாகச் சேர்வராயன் மலைப்பகுதிகளிலும், பெண்ணை ஆற்றின் கரையிலும் பல புதிய கற்காலக் கருவிகளும், தொழில் பட்டறைகளும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. அதனுடன் வடார்க்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர் ஆகிய பகுதிகளிலும் புதிய கற்கால மக்கள் பயன்படுத்திய கல்லாயுதங்கள் மேற்பரப்பாய்வில் சேகரிக்கப்பட்டன. தருமபுரி மாவட்டம், வடார்க்காடு மாவட்டம் ஆகியவற்றில் புதிய கற்கால மக்கள் பெரும் அளவில் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது கண்டறியப்பட்டது. இப்

பகுதிகளில் ஏழு புதிய கற்கால மக்களின் வாழ்விடங்களும் இரண்டு தொழில் பட்டறைகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. பையம்பள்ளி, சந்திரபுரம், கொல்லப்பள்ளி, தொகரப்பள்ளி, பன்னிமடுவு, தைலமலை, முள்ளிக்காடு, கப்பல்வாடி, பர்கூர் ஆகியன தொழில் பட்டறைகளாகும்.

அங்குக் கிடைத்த கல்லாயுதங்கள் பின்வருவனவாம்: கைக் கோடரி, உளி, துருவிகள், சுத்தியல், அம்மிக்கல், போன்றவை. அக்கருவிகள் வழவழப் பாகக் காணப்படுகின்றன. அக்கருவிகள் செய்ய மூன்று வழிமுறைகள் கையாளப்பட்டன. முதலில் முழுக் கல்லில் உள்ள பெரிய சில்லுகளை வெட்டி எடுத்தனர். இரண்டாவதாக அதிலுள்ள சிறிய சில்லுகளை வெட்டிக் கைக்கோடரியின் உருவத்தை அடையும் வரை கொத்தினர். மூன்றாவதாக அக்கருவியைத் தேய்க்கும் கல்லில் இட்டுத் தேய்த்து வழவழப் பாக்கினர். அதனோடு அவை கூர்மையாகவும் ஆக்கப்பட்டன. உளி எனப்படுகின்ற கருவி மிகவும் கூர்மையானது, இக்கல்லாயுதங்களைச் செய்ய பசால்ட்டு (Basalt) என்ற கல் வகையைப் பயன்படுத்தினர்.

வடார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள பையம்பள்ளி எசு.ஆர்.இரால் என்பவரால் அகழாய்வு செய்யப்பட்டது. இங்கு எலும்பினால் செய்யப்பட்ட கருவிகளையும், பல்வேறு கல் வகைகளைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட சிறு பேனாக்கத்திகளையும் கைக்கோடரிகளையும் பயன்படுத்தினர் எனத் தெரியவந்துள்ளது. வட்டம், நீள்வட்டம் ஆகிய உருவங்களில் இவர்கள் வீடுகள் அமைத்திருந்தனர். குடிசைகள் நிலமட்டத்திற்குச் சற்றுத் தாழ்வாகக் காணப்பட்டன. வீடுகள் ஒன்று இரண்டு அறைகள் கொண்டனவாகக் கட்டப்பட்டன. வீடுகளில் மழைத் தண்ணீர் புகா வண்ணம் கல்தடுப்புகள் காணப்பட்டன. தரை கெட்டிப்படுத்தப்பட்டுச்சாணம் பூசப்பட்டிருந்தது. செம்பு இக்காலத்தில் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

சாம்பல் நிற மட்கலன்கள் இங்குப் பெரும் அளவில் கிடைக்கின்றன. அவை பளபளப்பாக்கப்பட்டும் உள்ளன. பின்னர்ச் சாம்பல் நிற ஓடுகள் குறைந்து சிவப்பு நிற மட்கலன்கள் மிகுந்த அளவில் கிடைக்கின்றன. இவை கையால் அல்லது மெதுவாகச் சுற்றும் சக்கரத்தால் செய்யப்பட்டவை. மட்கலன்களின் அடிப்பகுதி உருண்டையாக இருக்கின்றது. கேழ்வரகு, கொள், பச்சைப்பயறு ஆகியன தீய்ந்த நிலையில் கிடைத்துள்ளன. மாடு, ஆடு, மான், கோழி, பன்றி காட்டுப்பூனை ஆகியவற்றின் எலும்புகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. பையம்பள்ளி அகழாய்வில், புதிய கற்காலத்தை, ஏறத்தாழ கி.மு. 1500 ஆண்டளவிலானது என்று கணித்துள்ளனர்.

தி.சு.

துணை நூல்கள்:

Allchin, F.R., Neolithic Cattle - Keepers of South India, Cambridge, 1963.

Bridget and Raymond Allchin, The Rise of Civilization in India and Pakistan, Select Book, Service Syndicate, New Delhi, 1983.

Narasimhaiyah, B., Neolithic and Megalithic Culture in Tamil Nadu, Sundeep Prakasham, New Delhi, 1980.

Sankalia, H.D., Pre - History and Proto - History of India and Pakistan, University of Bombay, 1962.

புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை: விரைவாக கி.பி. 1922-இலிருந்து வளர்ந்துகொண்டிருந்த அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் கி.பி. 1929-இல் மந்தநிலை அடையத் தொடங்கிற்று. விலைகளும், தொழில் உற்பத்தியும் குறைந்து வேலையின்மை மிகுந்தது. அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவரான உருசுவெல்ட்டு (F.D. Roosevelt) 1930 - இல் ஏற்பட்ட சரிவைத் தவிர்த்துப் பொருளாதாரத்துக்குப் புத்துணர்ச்சி ஊட்ட எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை (New Deal Policy) என்று சொல்லப்படுகின்றன. சரிவினால் பாதிக்கப்பட்ட பொதுமக்களின் துயரைத் துடைத்துப் பொருளாதாரம் மீண்டும் வளர ஊக்குவிப்பதே அதன் நோக்கமாகும்.

இத் திட்டத்தின்படி 1930-இலிருந்து 1935 வரை பல சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. அரசின் தடையிலாக் கொள்கைக்கு (Laissez-Faire) எதிராகத் தொழில், வேளாண்மை, பங்கு அங்காடி (Share Market), பண அங்காடி (Money Market) ஆகிய வற்றைக் கட்டுப்படுத்தப் பல அதிகாரங்களை இச்சட்டங்கள் மூலம் மத்திய அரசு பெற்றது. முதலாளித்துவப் பொருளாதார அமைப்பைத் தன்னிச்சையாக விடாமல் ஒருசில கட்டுப்பாடுகளை அரசாங்கம் விதிப்பதன்மூலம் அத்தகைய பொருளாதார அமைப்பு அழிந்துபோகாமல் பாதுகாத்து, அது திறம்படவேலை செய்யுமாறு செய்யமுடியும் என்பதை இப் புதிய பொருளாதார நடைமுறை காட்டுகிறது. இச் சட்டங்களின்மூலம், நடைமுறைகளின் அடிப்படையில் கடன் வாங்குவது அதிகரிக்க வழி செய்யப்பட்டது. வங்கித் தொழிலைச் சீரமைத்து வைப்புதாரர்களுக்குப் (Depositors) பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது. பங்கு அங்காடியின் சில குறைகள் களையப்பட்டன. வேளாண்மைப் பொருள் விற்பனை முறைகள் திருத்தியமைக்கப்பட்டன. வேளாண்மையினரின் வாங்கும் சக்தியை மிகுதிப்படுத்தவும், கடன்பளுவைக் குறைக்க

வும், மொத்தத் தானிய உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்தித் தானிய விலை வீழ்ச்சியைத் தடுக்கவும் முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. தொழில்களை மீண்டும் தொடங்க உதவி செய்யப்பட்டது. கூலிகளை உயர்த்தவும், வேலை நேரத்தைக் குறைக்கவும், ஆலைப் பொருட்களின் விலைகள் உயரவும் வழி செய்யப்பட்டது. அவற்றின் விளைவாக 1933-ஆம் ஆண்டின் முடிவில் வேலைவாய்ப்புகள் 37 விழுக்காடும், கூலிகள் 25 விழுக்காடும் உயர்ந்தன. அரசாங்கம், பற்றாக்குறை வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரித்து (Deficit Finance Budget) பெரிய அணைக்கட்டுகள், சாலைகள், கட்டடங்கள் ஆகியவற்றைக் கட்டிப் பணப் புழக்கத்தை மிகுதிப்படுத்தி, மக்களை மேலும் பொருட்களை வாங்கச் செய்து, மந்த நிலை நீங்க வழி செய்தது.

புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையில் அடங்கிய தொழிலுக்குப் புத்துயிர் ஊட்டும் தேசிய சட்டம் (National Industrial Recovery Act, 1933), அமெரிக்கத் தலைமை நீதிமன்றத்தினால் (Supreme Court) அமெரிக்க அரசியல் சட்டத்துக்கு முரணானது என்று 1935-இல் அறிவிக்கப்பட்டது.

புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையினால் பெரிய தொழில்களும், வேளாண்மையும் மிகுதியான நன்மைகளை அடைந்தன. ஆனால், சிறுதொழில் செய்வோர், நுகர்வோர், தொழிலாளர் போன்றவர்களுக்கு எதிர்பார்த்த அளவு நன்மை கிட்டவில்லை, கி.சீ.இரா.

துணை நூல்:

Campbell, R., Mcconnell, Economics: Principles Problems and Policies, McGraw Hill Book Company, New York, 1978.

புதிய மால்தூசிய வாதம்: மால்தூசின் காலத்திற்குப் பின் வந்தவர்கள் அவரின், மக்கள் தொகைக் கோட்பாட்டில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தாலும், அதில் சில திருத்தங்களைச் செய்தனர். இது புதிய மால்தூசிய வாதம் (Neo-Malthusianism) என்று சொல்லப்படுகிறது. அதன்படி, திருமணத்தைத் தள்ளி வைத்தவின் மூலம் ஒழுக்கக்குறைபாடு ஏற்படும் என்று அவர்கள் அறிந்தனர். ஆண்களில் பலர் விலை மாதரை நாடிச் செல்வர்; சட்டத்திற்கும் புறம்பான குழந்தை பிறப்புகள் மிகும் என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டனர்.

புதிய மால்தூசியவாதிகள், மால்தூசு உடலுறவையும், குழந்தைப் பிறப்பையும், மிகப்பெரும் அளவுக்குத் தொடர்பு படுத்திப் பேசியது தவறெனச் சுட்டிக் காட்டினர். உடலுறவு கொள்வது என்பது இயற்கை மனிதனுக்கு அளித்த உணர்ச்சிமுறைச்

செயற்பாடு. அவ்வுணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தாமலேயே, பிறப்பைக் கட்டுப்படுத்தத் தவிர்ப்புத்தடைகளைப் பின்பற்றலாம் என்று கூறினர்.

இவ்வியக்கமானது பிராக்சி பிளேசு என்பவரால் கி.பி. 1820-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. இலண்டனில் தையல் தொழில் செய்த அவர் 15 குழந்தைகளுக்குத் தந்தையாவார். அவர் தொழிற்சங்கத் தலைவராகவும் பணிபுரிந்தார். திரை இசுடேல் (Dry Sdale) என்பவர் கி.பி. 1854-ஆம் ஆண்டில் புனை பெயரில் 'சமூக அறிவியலின் கூறுகள்' (Elements of Social Science) என்னும் நூலை வெளியிட்டார்; அதன் பின்னர் கி.பி. 1877 - ஆம் ஆண்டில் புதிய மால்தூசியக் கூட்டமைப்பை (Neo-Malthusian League) ஏற்படுத்தினார்.

தேவையற்ற குழந்தைகள் பிறப்பைத் தடுக்கப் பெற்றோர் திட்டமிட்டுப் பிறப்புக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளைப் பின்பற்றலாம். தவிர்ப்புத்தடைகளைப் பின்பற்றிப் பெண்கள் கருவுறுதலைத் தடுக்கலாம். இரசாயனப் பொருட்களையும், கருவிகளையும், அறுவைச் சிகிச்சை முறைகளையும் கருத்தடைச் சாதனங்களாகப் பயன்படுத்தலாமென்று புதிய மால்தூசிய வாதிகள் பரிந்துரை செய்தனர். அவர்கள் கருத்தடைச் சாதனங்கள் தீங்கற்றவையாகவும், தரமானவையாகவும், ஏற்புடையவையாகவும், நம்பிக்கை அளிப்பவையாகவும், விலை குறைந்தவையாகவும் இருக்க வேண்டுமென்றனர்.

ஆனால், கருத்தடைச் சாதனங்களுக்கு எதிரான கருத்துகளும் கூறப்படுகின்றன. போலியான இந்தத் தடுப்பு முறைகள் உடல் உறவின் முக்கிய நோக்கத்தையே எய்த விடாமல் செய்து விடுகின்றன. மேலும் கருத்தடைச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி முறையற்ற உடல் உறவுகளில் மக்கள் ஈடுபட வாய்ப்புகள் பெருகிவிடும் என்றும் கருதுகின்றனர். அதனால் சமுதாயத்தில் நெறி தவறி நடப்பவர்களின் எண்ணிக்கை மிகுந்துவிடும்.

எனினும், மேற்கண்ட கூற்றுகள் ஏற்புடையவை அல்ல. இவ்வாதங்கள் உண்மை நிலையை மிகைப்படுத்திக் காட்டுகின்றன. எனவே, புதிய மால்தூசிய வாதிகள் கருத்தடை முறைகள் மனிதனின் தவறான வழிகளுக்கு வாய்ப்புத் தந்தாலும் நீண்டகாலத்தில் சமுதாயம் நன்மையடையும் நிலையை ஏற்படுத்தித் தரும் என்று கருதினர். சமுதாயம் நன்மைகளை அடைய முற்படும் போது தவறுகள் இயல்பாகவே குறைந்துவிடும் என்பது அவர்களின் வாதம்.

வளரும் நாடுகளிலும் வளர்ந்த நாடுகளிலும் மக்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், கருத்தடை முறைகளைப் பின்பற்றுதலே நன்மைபயக்கும்.

இந்தியா போன்ற மக்கள் தொகை பெருகிவரும் நாடுகளில், ஏழைகளும் எழுத்தறிவற்றவர்களும் உழைப்பாளர்களும் குறைந்த வருமானத்தை உடையவர்களும் கருத்தடை முறைகளைப் பயன்படுத்துமாறு தூண்டுதல் மிகவும் இன்றியமையாததாகும்.

மால்தூசின் மக்கள் தொகைக் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு, புதிய மால்தூசிய வாதிகள் குறிப்பிடும் தவிர்ப்புத் தடைகளாகிய கருத்தடை முறைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலமே, மக்கள் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்திக் கொண்டு, வளர்ந்த நாடுகளுள் ஒன்றாக இந்தியாவை மாற்றமுடியும். இர.அ.

துணை நூல்கள்

Gide, C, & Rist, C., A History of Economic Doctrines, Oxford University Press, New Delhi, 1983,

Srivastava, History of Economic Thought, S. Chand & Company Ltd., New Delhi, 1983.

புதினம்: இந்த இலக்கிய வகை, புதுமையானது என்ற பொருளில் பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. 'நாவல் (Novel) என்னும் ஆங்கிலப்பெயராலும் இது வழங்கப் படுகிறது. 'நாவெல்லா' எனும் இத்தாலியச் சொல் பிரஞ்சு மொழிக்குச் சென்று பின் ஆங்கிலத்தில் நாவலாகித் தமிழுக்கு வந்துள்ளது. தொடக்கத்தில் இவ்விலக்கிய வகையை 'நவீனம்', 'நவீனம், என்று வழங்கினர்.

தமிழில் எழுந்த ஒரு புதிய உரைநடை வடிவம், 'வசனகாவிய'மாம் புதினத்துக்குப் புது வடிவத்தை அளித்தது. அதனோடு புதினங்களை ஆயிரக்கணக்கில் வெளியிட அச்சப்பொறி வசதி, நூல்களைப் படித்தின்புறத்தக்க கல்வி அறிவு, படிக்கும் மக்கள், படித்தற்குரிய ஓய்வு ஆகிய தேவைகள் ஏற்படப் புதின இலக்கியம் தமிழ் உலகில் கி.பி.19 - ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலே வளரத் தொடங்கியது.

தமிழகத்தில் நடுத்தர மக்களில் அரசாங்கப் பணிபுரிந்து வந்தவர்கள், பத்திரிகையாளர்கள் போன்றோர் தமிழ்ப்புதினம் வளர முன்னாற்றல் நல்கினர். சமூகத்தில் காணும் பற்பல நடைமுறைகள், பழக்க வழக்கங்கள் காலத்திற்கு ஒவ்வாதன என்பதை அவர்கள் உணர்ந்ததால் அவற்றைச் சீர்திருத்த ஆர்வம் பூண்டு புதிய எண்ணங்களைப் புலப்படுத்திப் புதினத்தைப் பயன்படுத்தினர்.

தமிழ்ப்புதினங்களுக்கு அடியெடுத்துக் கொடுப்பது போல் கி.பி. 1875 - ஆம் ஆண்டில் தூ.வீ. சேசையங்

கார் என்பவரின் 'ஆதித்யர் அவதானி' என்ற நூல் வெளிவந்தது. அவர்தம் சொந்த வாழ்வில் பட்ட பாடனைத்தையும் இதில் படைத்துள்ளார். சமுதாயக் குறைபாடுகளை இது வெளிப்படுத்தும் காப்பிய வடிவமாம் செய்யுள் இதன் வடிவமாக அமைகிறது. இந்நூல் பின்னர் உரைநடையில் தமிழ்ப் புதினம் தோன்றும் முன்னிலமாக விளங்குகிறது. மாயூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை (கி.பி. 1826-1889) உரைநடையைப் பின்பற்றத் தொடங்கினார் எனினும் பாலசுப்பிரமணிய பிள்ளை 1904-இல் 'விவேக ரச வீரன் கதை' யைப் பாடல் வடிவில் படைத்துள்ளார். நாமக்கல் கவிஞரும் 'அவனும் அவளும்' என்ற கதையைப் படைத்துள்ளார் என்பதும் ஈண்டுக் கருதத்தக்கது. இப்போக்கைத் தவிர்த்து வேதநாயகம் பிள்ளை 'பிரதாப முதலியார் சரித்திர'த்தை (கி.பி. 1879) எழுதினார். தெளிந்த இனிய உரைநடையில் 'பஞ்ச தந்திரக் கதை'ப் பாங்கில் இப்புதினம் அமைந்துள்ளது. இக்கதை மாந்தர்கள் பிற மாந்தர்கள்போல் இன்ப துன்பங்களைத் துய்ப்பதையும் எல்லோரும் புரியும்படி பேசுவதையும் காணலாம். இதனைத் தொடர்ந்து இவரது 'சுருண்சந்திரி' (கி.பி.1887) வெளிவந்தது. பொதுவாகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் செறிவை உணர்த்துவதாக வேதநாயகரின் படைப்புகள் உள்ளன.

பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்தை அடுத்து கி.பி. 1885-இல் ஈழத்தில் சித்திலெப்பை மரைக்காயர் முகமது காகியின் 'அசன்பேயுடை கதை' வெளிவந்தது. இது ஈழநாட்டில் தோன்றினாலும் உலகின் பலநாடுகளைக் களமாகக் கொண்டு, கல்ப்பு மண அடிப்படையில் வளர்ந்து செல்கிறது. சூ.வை. குருசாமி சர்மா கி.பி. 1893-இல் எழுதிய 'பிரேமகலாவத்யம்' என்ற புதினம் தமிழில் தேசிய உணர்வை உள்ளுறையாகக் காட்டும் முதற் கொழுந்தாக உள்ளது; அக்காலச் சமுதாயத்தைப் புலப்படுத்தி அதன் குறைகளுக்காகக் கண்ணீர் வடிக்கிறது. சரவணமுத்துப் பிள்ளையின் 'மோகனாங்கி' (கி.பி. 1895) கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆண்ட நாயக்கர் வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட வரலாற்றுப் புதினமாக எழுகிறது.

அடுத்துப் புதினக் கலையின் வளர்ச்சி பெற்ற படைப்பாக இராசமையரின் (கி.பி.1872 - 1898) 'கமலாம்பாள் சரித்திரம்' அல்லது 'ஆபத்துக்கிடமான அபவாதம்' (கி.பி.1896) என்ற புதினம் வெளிவந்தது. இது அக்காலத் தமிழகச் சிற்றூர்களின் நிலை, கூட்டுக் குடும்ப நிலை ஆகியவற்றை நடப்பியல் நெறியில் உணர்த்தும். இவர் பிறந்த ஆண்டிலே பிறந்த மாதவையா (கி.பி.1872-1925) 'பத்மாவதி சரித்திரம்' (கி.பி.1898) என்ற சமூகச் சீர்திருத்தவுணர்வு

கொண்ட புதினத்தை வேறொரு போக்கில் எழுதினார். இதன் இரண்டாம் பகுதி 1900-இலும் மூன்றாம் பகுதி 1910-இலும் வெளிவந்தன. சிற்றூர், நகரம் இரண்டையும் களமாகக் கொண்டு மாதவையாவின் படைப்புகள் உருவாகியுள்ளன. பெண் கல்வியின் பெருமையை வற்புறுத்துவதுடன் திருமணம் பற்றிப் பல வகையான சீர்திருத்தக் கருத்துகளை வெளியிடும் மாதவையா பல புதினங்களைத் தொடர்ந்து எழுதியதுடன் ஆங்கிலத்திலும் 'கிளாரிண்டா' 'தில்லை-கோவிந்தன்' போன்றவற்றையும் எழுதியுள்ளார்.

பண்டித நடேச சாத்திரிகள் (கி.பி. 1895-1906) பலமொழி அறிவு பெற்றவர். நாட்டுப்புறக் கதைகள் பலவற்றைத் தொகுத்தளித்ததுடன் 'தீனதயாளு' (1900), 'திக்கற்ற இருகுழந்தைகள்' (1902), 'மதிக்கெட்ட மனைவி' (1903) போன்ற புதினங்களை வெளியிட்டார். பொதுவாகப் பொழுது போக்கிற்காக எழுதுவது இவர் நோக்கமாகத் தெரிகிறது. ஆயினும் சிற்றன்னையின் கொடுமையால் சீரழிந்தாலும் தீனதயாளு குடும்பப் பெருமையை ஆலின் விழுது போல் தாங்கிய கதையைப் படைத்துள்ளார். மேலும் சென்னையில் நிகழும் குற்றங்களைக் கண்டு பிடித்த தற்குதவும் வகையில் 'தானவன் என்னும் 'போலீசு' நிபுணன் கண்டுபிடித்த அற்புதக் குற்றங்கள்' (1894) என்ற துப்பறியும் கலை வளர்க்கும் கதையை எழுதியுள்ளார். அதன் ஆற்றல் இன்றுவரை பரவிவருவதை உணர முடிகிறது. சூரியநாராயண சாத்திரியார் 1897-இல் எழுதிய 'மதிவாணன்' செந்தமிழ்க் கதையாகச் செவ்விய நடையில் உருவாகி வந்தது. பொது மக்கள் வழங்கும் சொற்களைப் பயன்படுத்தி 1904 - இல் விசயராகவ முதலியார் 'ஒரு பெண்வேலை' என்ற புதினத்தை வெளியிட்டார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஆங்கிலப் புதினங்களைச் சிலர் மொழிபெயர்க்க முனைந்தனர். மாதவையாவின் 'முத்துமீனாட்சி' தன் வரலாற்று வடிவில் வெளிவந்தது. முழுக்க முழுக்க அவள் கூற்றாக அமைந்து இது உண்மை என நம்பும் வகையில் அமைந்துள்ளது. இதன் சீர்திருத்தப் போக்குக் குறிப்பிடத் தக்கது. மக்கள் புதியதோர் கிளர்ச்சியோடு முன்னேற்றம் அடையும் புத்தியக்கத்திற்கு இது தூண்டுகோலாகும். குழந்தை மணக்கொடுமை, கைம் பெண்ணின் துயரம், விதவை மணம் செய்தவர்கள் படும்பாடு ஆகியவை பற்றித் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது இப் புதினம். இதனுடன் இவர் எழுதிய 'விசய மார்த்தாண்டம்' (1903) என்ற புதினம் திருநெல்வேலி மாவட்டத் தேவர் மக்களின் வாழ்வைக் காட்டும். இக்காலத்தில் தி.ம. பொன்னுசாமி பிள்ளை 'கமலாட்சி' யை (1903) எழுதினார். இவர் பர்மாவில்

வாழ்ந்ததால் அச்சுழலைக் கொண்டு நாடகப் பாங்கில் பல புதினங்களை எழுதினார். குறிப்பாக நகரத்தார், வேளாளர் வாழ்வை இந்நூல்கள் வெளிப்படுத்தும். குறிப்பிட்ட பகுதியில் சிவஞான போத விளக்கமும் காணப்படும். இவர் எழுதிய புதினங்களுள் சில 'ஞானாம்பிகை', 'சிவஞானம்' 'ஞானசம்பந்தம்,' முதலியவையாகும்.

பொதுவாக இக்காலப் புதினங்கள் பெண் கல்வியைப் போற்றுகின்றன. 'சந்திரோதயம்' போன்ற (1912) சில தழுவல் புதினங்களை நாகை, கோபாலகிருட்டிணன் போன்றவர்கள் எழுதினர். இக்காலத்தில் துப்பறியல் பற்றி 'வேலையின் கூலி' (1912) என்ற கதையைக் கிருட்டிணசாமி ஐயர் எழுதினார். இதில் ஊழின் படியே துப்பறியும் தொழிலும் நடப்பதாகக் கூறுவார். சென்னையை மையமாகக் கொண்டு சோ.ரா. சீனிவாசப்பிள்ளை 'காதற் பெருமையும் கடுங்குடிச் சிறுமையும்' என்ற புதினத்தை அளித்தார். இது, குடி எப்படிக் குடும்பத்தைக் கெடுக்கிறது என்பதையும் அதை எதிர்த்துப் படித்த பெண் எப்படிக் கணவனைத் திருத்த முற்படுகிறாள் என்பதையும் காட்டும். 'நீலகண்டன்' (1914) என்ற புதினம் அறிவியல் வளர்ச்சியில் சமூகத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களை நன்கு காட்டும். திருமணத்தில் விளையும் தீமைகளை இது விலக்க முயல்கிறது.

மேல்நாட்டு மகளிரோடு இந்திய நாட்டு மகளிர் தொடர்பு கொள்வதால் இங்கு ஏற்படும் பல புதிய உணர்வுகளையும் கருத்துகளையும் மீனாட்சி சுந்தரம் மாள் எழுதிய 'சயசீலன்' (1912) வாயிலாக உணரலாம். குறைகளை நீக்க முயலும்போது அதற்கு எதிர்ப்புப் பெண்களிடமிருந்து வாராமலிருக்கப் பெண்களுக்குக் கல்வி தரும் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. குழந்தை மணம் கூடாது என இது உருக்கமாகக் கூறுகிறது. சீர்திருத்தப் போக்கில் துணிச்சலுடன் முதன் முதலாகப் பெண்மணி ஒருவர் பெண்கல்வி, பெண் முன்னேற்றம் ஆகியவற்றை அஞ்சாமல் எடுத்துரைக்கும் போக்கு இப்புதினத்தில் புலப்படுகிறது. பாலகிருட்டிண பிள்ளை என்பவர், அவர் காலத்தில் வாழ்ந்த செல்வகேசவராய முதலியார், அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை ஆகியோர் அளித்த ஊக்கத்துடன் 1914 - இல் 'விசயகாருண்யம் அல்லது பெண்மையும் ஆண்மையும்' என்ற புதினத்தை வெளியிட்டார். இதில் இலக்கியம் பற்றிய உரையாடல்களும் மேற்கோள்களும் காணப்படும். இது நிலக்கிழார்களின் நிலையை உணர்த்தும்.

சென்ற நூற்றாண்டில் வெளிவந்த 'மோகனாங்கி' போன்று 1903 - இல் கூடலிங்கம் பிள்ளை எழுதிய 'மங்கம்மாள்' வெளிவந்தது. இராசபுத

னத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டு குழந்தைசாமிப் பிள்ளை 'சத்தியவல்லி' என்ற வரலாற்றுப் புதினத்தை 1910 - இல் எழுதினார். மேனாட்டினர் புகழ்பெற்ற துப்பறியும் புதினங்களைப் படைத்தது போலத் தமிழ் நாட்டிலும் அரங்கராசு என்பவர், கோவிந்தனைப் படைத்து ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் கதையை உருவாக்கித் தந்தார். இவர்கதைகள் பல திரைப்படங்களாகவும் உருப்பெற்றன. இவர்காலத்தில் ஆரணி குப்புசாமி முதலியார் பல தொகுதிகள் கொண்ட கதைகளை வெளியிட்டார். 'மதனகாந்தி', 'இரத்தினபுரி இரகசியம்' போன்றவை அவற்றுள் அடங்கும். இவர் கதைகளை 'ஆனந்த போதினி' வெளியிட்டது.

ஆங்கில இலக்கியத்தில் கடிதவடிவில் அமைந்த புதினங்கள் கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் எழுந்தன. அவற்றின் வடிவத்தாக்கம் தமிழிலும் படிந்தது. மறைமலையடிகளின் 'கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள்' (1921) இந்நெறியில் எழுந்தது. பெற்றோரின் எதிர்ப்புக்கிடையே மலரும் காதலை அடிப்படையாகக் கொண்ட கதை இது. விதவைக் காதலும், கலப்பு மணமும் இதில் ஒன்று சேர்கின்றன.

சுவையில் புதுமை, பொருளில் புதுமை, வளத்தில் புதுமை காண விரும்பிய தேசியகவி சுப்பிரமணிய பாரதியின் படைப்புகளாம் 'சின்ன சங்கரன் கதையும்' 'ஞானரதமும்' 'சந்திரிகையின் கதையும்' பெரும்பாலோர்க்குத் தெரியா. கற்பனை உலகில் புதிய உலகங்களைப் படைத்து அங்கே அமைந்த வாழ்வின் நிலையைப் புகழ்ந்து காட்டுவது 'உடோபியாப்' பார்வை ஆகும். அப்பார்வையில் ஞானரதம், கதைத் தலைவனுடன் உபசாந்தி உலகம், கந்தர்வலோகம், தர்மலோகம் போன்ற உலகங்களுக்குச் செல்கிறது. மண்ணுலகில் காணும் பல குறைகளை நீக்கி வானத்தை இங்கே வரவழைக்கும் கற்பனைப் படைப்பு இது. | மற்ற கதைப்புதினமாம் 'சின்ன சங்கரன் கதை' சமீன்தார் முறையில் ஆடம்பரக் கொடுமையைப் புலப்படுத்தும். 'சந்திரிகையின் கதை' விதவைகள் படும் துன்பத்தைக் காட்டி, இன்பமுறக் கலப்புமணமே இதற்குத் தக்க வழி எனக் காட்டும். திலகர் போன்ற தேசிய தலைவர்களின் ஆளுமையையும் இதில் காணலாம்.

பாரதியின் மறைவுக்குப்பின் இந்திய விடுதலையால் தமிழ்நாடு பெற்ற மறுமலர்ச்சியில் தமிழ்ப் புதினங்களின் வளர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியாகும். பாரதியாரின் தலைமாணாக்கர் எனத்தகும் வ.ரா.வும் 'சுந்தரி' (1917) வாயிலாகக் கைம்பெண் மணத்தை மிகுந்த ஆற்றலோடு வற்புறுத்தியுள்ளார். பாரதியின் 'ஞானரத'த்தின் வழியே 'கோதைத் தீவு'

என்ற புதிய உலகைப் படைத்துள்ளார். பெண்ணுரிமை பெற்று உயர்நிலை அடைந்தால் என்ன சொல்வார்கள் என்பதை இக்கற்பனைப் படைப்பு காட்டும்.

வடுவூர் துரைசாமி ஐயங்கார் (கி.பி. 1881-1942) எழுதிய படைப்புகள் சமூகத்தில் காணும் பல குறைகளை வெளிப்படுத்தும் பலகணியாக விளங்குகின்றன. சமீன் அமைப்பில் தேவதாசிகளின் தொடர்பால் ஏற்பட்ட சீர்கேடுகளை வடுவூராரின் 'பூரண சந்திரோதயம்' விளக்கும். 'மேனகா' சாதி மத வேறுபாடில்லா ஒற்றுமைப் பண்பை வளர்க்கவும் சிறப்பாக இசுலாமியர்களுக்கும் இந்துக்களுக்கும் இடையே உள்ள உறவு வலுப்படவும் துணை செய்கிறது. இவர்தம் பிற்காலப் புதினங்கள் அறநெறி போதிப்பவையாக உள்ளன.

அடுத்து, வை.மு. கோதைநாயகி அம்மாளின் பெயரைத் தெரியாத தமிழ்நடுத்தரக்குடும்பம் இல்லை எனலாம். நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட படைப்புகளைப் படைத்தவர் இப்பெண்மணி ஆவார். இவர் 'சகன் மோகினி' என்ற இதழாசிரியராகத் தொடர்ந்து பல கதைகளை எழுதிக் குவித்தார்; மாமி, நாத்திகளின் கொடுமையை ஒருபக்கம் காட்டி, கணவனைக் கைக்குள் போட்டுக் கொண்ட பெண், மாமி மாமனார்க்குக் கொடுமைசெய்வதையும் காட்டியுள்ளார். 'வைதேகி', 'பத்மசுந்தரன்', 'ராதாமணி' போன்றவற்றை எழுதிய இவர், தாம் வாழ்ந்தகாலத்தில் எழுந்த காந்தியக் கருத்துகள் அமைந்த 'தியாகக்கொடி' யையும் (1934) எழுதினார்; அனாதைப் பெண்களின் அவலத்தையும் படம் பிடித்துக் காட்டினார்.

இக்காலக் கட்டத்தில் மாதவையாவின பத்மாவதி சரித்திர மூன்றாம் பகுதி 1928-இல் வெளிவந்தது. இது பழைய தலைமுறைக்கும் புதிய தலைமுறைக்கும் மத வேறுபாட்டில் எழுகின்ற மோதல் நிலையையும், பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்குக் கல்வி, உதவும் பாங்கையும் நன்கு வெளிப்படுத்துகிறது. வேல்சுய்தம் பிள்ளையின் 'இராசசுந்தரம்' (1930) இளவயதில் கைம் பெண்ணான சுமதியைப்பற்றியது. இடையே கதை நிகழ்ச்சிகள் நேட்டாலுக்குச் செல்கின்றன. அவை காந்தி அடிகளைக் காணல், போயர்யுத்தம் போன்றவற்றைக் காட்டும். பொதுவாகப் பெண்கள் படும் துன்பத்தை டி.பி. இராசலட்சுமி என்ற நாடக, திரைப்பட நடிகை, 'கமலவல்லி' என்ற கதை வாயிலாக வெளிப்படுத்துகிறார். இவர் தம் வாழ்வின் அனுபவங்களை ஒட்டிப் பல நிகழ்ச்சிகள் இதில் பின்னப்பட்டுள்ளன. தாசிகள் தம் தொழிலைவிட்டு இவ்வாழ்வில் ஈடுபட வேண்டுமென இராமாமியர் தத்தம்மையாரால் 'தாசிகள் மோச வலை அல்லது மதிபெற்ற மைனர்' (1936) என்ற படைப்பு இக்காலத்திற்கேற்ற கருத்தைப் பரப்ப வெளிவந்தது.

பழைய புதினங்களின் போக்கிலிருந்து புதுநெறி காட்ட கா.சி. வேங்கடரமணியின் 'முருகன் ஓர் உழவன்' (1928) வெளிவந்தது. இது கிராமச் சூழலில் உழவர்கள் வாழ்க்கையை நன்குகாட்டுவதுடன் கூட்டுறவுப் பண்ணையின் சிறப்பையும் வலியுறுத்தும். முந்நூறு குடும்பங்கள் கூடிவாழும் மீனாட்சிபுரத்தைப் புதிய தோர் சமதருமப் பூங்காவாக வேங்கடரமணி காட்டுவது தமிழ்ப்புதின உலகில் புதிய போக்காகும். மேலும் இவர் எழுதிய 'தேசபக்தன் கந்தன்' (1932) 'ஐ.சி. எசு.' ஆகியவை மோகம் கொண்டு வெளிநாடு சென்ற தமிழ் மாணவர்கள் தாயகம் திரும்பும்போது எத்தகைய உணர்வோடு திரும்புவர் என்பதைக் 'கந்தன்', 'அரங்கசாமி', 'இராசேசுவரி' ஆகியோர் வாயிலாகக் காட்டி, நாட்டுப்பணியில் ஈடுபடும் வாழ்வைக் காட்டும் காந்தியடிகளின் செல்வாக்கு, சின்னஞ்சிறு உணர்களிலும் எவ்வாறு பரவி வெள்ளையராட்சியை ஒன்றும் அறியாமக்களும் எதிர்க்கும் வகையில் தன்னம்பிக்கை பெறச் செய்தது என்பதையும் கூறும். தமிழ்ப் புதினங்களின் போக்கில் குறிப்பிடத் தக்கவையாக விளங்குவன வேங்கடரமணியின் படைப்புகளாகும்.

இந்நிலையிலிருந்து சற்றே மாறிச் சிறிது படிக்கத் தெரிந்தவரும் வாராவாரம் தொடர்ந்து விடாமல் படிக்கும் ஆர்வத்தோடு புதினத்தை எதிர்பார்க்குமாறு செய்தவர் கல்வி. இவர் படைத்த 'கள்வனின் காதலி' (1939) அவர் பிறந்த ஊரும், பழகிய மக்களும் கதைப் பொருளாக அமைந்ததால் அமைப்புமுறை இயல்பாக உருவெடுத்தது. உண்மையான குற்றவாளிகள் சிறைக்குப் போகாமல் தப்பி வெளியிலிருக்க, ஒன்று மறியா அப்பாவிகள் சட்டத்தின் கொடும் பிடியில் சிக்கிச் சிதைகின்றார்கள் என்பதை இக்கதை உணர்த்தும். அடுத்துத் 'தியாகபூமி' (1939) சித்தியின் தொல்லையால் பெண்படும் பாட்டையும் கணவன் கொடுமையால் அவள் படும் துயரத்தையும் காட்டுவதுடன் தீண்டாமைக் கொடுமையையும் வெளிப்படுத்தும்.

அக்காலச் சமுதாயநிலையையும் மக்கள் போக்கையும் கல்வியால் ஏற்பட்ட பண்பாட்டுத் தாக்கங்களையும் சில புதினங்கள் கதைப்பொருளாகக் கொண்டன. பிராமணர், பிராமணரல்லாதார் இயக்கங்களின் எண்ண ஓட்டங்கள் இவற்றில் வெளிப்பட்டுள்ளன. சிலர் பெண் கல்வியால் ஏற்படும் மாற்றுநிலைகளையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். சுப்பிரமணிய சிவத்தின் 'நளின சுந்தரி'யும் திருமயிலை இராமலிங்க முதலியாரின் 'பங்கசவல்லி'யும் இதற்குத் தக்க சான்றுகளாம். இக்காலக்கட்டத்தில் மாதவராய முதலியார் என்பவர் தம் இளமைப் பருவத்திலேயே பற்பல புதினங்களை எழுதிக் குவித்தார். சாமிநாத முதலியார்

மராட்டிய வரலாற்றைக் கொண்டு 'மேகலாம் பிகை'யை எழுதினார்.

மணிக்கொடி எழுத்தாளரான புதுமைப்பித்தன் 'சிற்றன்னை' 'துன்பக்கேணி' போன்ற சிறு புதினங்களை எழுதியுள்ளார். சிறுகதையில் பல சோதனைகள் செய்த கு.ப.ரா. 'யௌவனக் கலக்கம்' என்ற புதினத்தைத் தொடங்கினார். அது முடியாவிடினும் 'வேரோட்டம்' என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ளது. இது மாணவருலகில் நேர்மையும் துணிவுமுள்ளவர்கள் மணமாகுமுன் குடும்பம் நடத்தும் முயற்சியில் தப்பில்லை என்பதைக் குறிக்கும். வரதட்சணைக் கொடுமையை வெளிப்படுத்தும் வண்ணம் இராமையாவின் 'பிரேம ஆரம்' உருவாகியுள்ளது.

வரலாற்றுப் புதினம் என்பது வரலாற்றில் காணும் மாந்தர்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் வரலாற்றுப் பின் புலத்தையும் பயன்படுத்திப் படைக்கப்பெறும். இப்பின்னணியும் நிகழ்ச்சிகளும் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் கையாளப் பெறுவதால் மேலை நாட்டு இசு காட்டு எழுதிய புதினங்களையே தமிழ் வரலாற்றுப் புதின ஆசிரியர்கள் முன்னோடியாகக் கொண்டனர். பழையமையின் கூறுகளை நன்கு கண்டு விளக்கமான மீள்பார்வைக் கண் கொண்டு பழங்காலச் சமுதாயம் எப்படி அமைந்திருந்தது என்பதை எண்ணிப் பார்த்த நிலையில் வரலாற்றுப் புதினம் உருவாவதை வேண்டுவர். ஆயினும், தமிழ் வரலாற்றுப் புதினம் என்பவற்றில் கற்பனை ஆக்கமே பேரளவில் பரவியுள்ளது. தமிழக மூவேந்தர்கள், பல்லவர்கள் பற்றிய வரலாற்று நூல்கள் பல வெளி வந்ததால் அவற்றைப் பயன்படுத்தி விடுதலைப் போராட்டப் பின்னணியையும் தமிழகத்தின் பண்டைப் பெருமையையும் உணரும் வகையில் சில படைப்புகள் உருவாயின. புதினத்தின் தொடக்கக் காலத்தில் 'மோகனாங்கி' வெளிவந்தது. இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் 'பிரிதுளை' 'வித்யாரண்ய. நகரம்' போன்றவை வெளிவந்தன.

வரலாற்றுப் புனைவுகளை மக்கள் விரும்பிப் படிக்கும் வகையில் எழுதியவர் கல்கி. விடுதலையற்ற இந்தியாவின் நினைவைத் தூண்டுமாறு 'பார்த்திபன் கனவை'ப் படைத்தார். வீழ்ந்து கிடக்கும் சோழ அரசையும் அதனைத் தன்னைப் படுத்த முயலும் பல்லவப் பேரரசையும் கொண்டு மக்கள் மனத்தில் நாட்டுணர்வைத் தூண்டி விட முயன்றார். கலை உணர்வைத் தூண்டி விடுதலை வேட்கையை முன்னிறுத்தும் 'சிவகாமியின் சப்தம்', ஆட்சிக்கிரிய தலைவனை உருவாக்கும் பாங்கில் 'பொன்னியின் செல்வன்' ஆகியவை கல்கியின் படைப்புகளாக வெளிவந்தன. நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டை விளக்கும் வண்ணம்

'வெற்றித்திருநக' ரும் ஆட்சியின் மறுமலர்ச்சியைக் காட்டும் 'கயல்விழி'யும் அகிலன் படைத்தவையாகும்.

சேரர் பற்றி வெளிவந்த பல்வேறு நூல்களின் துணைக் கொண்டு எழுதப்பட்ட சோமுனின் 'வெண்ணிலவுப் பெண்ணரசி', பண்டைய பண்பாட்டை விளக்கும் கோவி. மணிசேகரனின் 'குடவாயிற் கோட்டம்' சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை வாழ்வைப் பொய்கையார் நட்புடன் எடுத்துக்காட்டும். மூன்றாம் சேரமான் பெருமாளான பாசுகர ரவிவர்மனின் கதையைக் கண்ணதாசன் 'சேரமான் காதலி'யாகப் புனைந்து சமயச்சார்பான கருத்துகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

விசயாலய சோழன் கதையை 'இராச நங்கை' யாகவும் முதற் குலோத்துங்கன், கருணாகரத் தொண்டமான் ஆகியோரை மையமாகக் கொண்டு 'புலிநக'த்தையும் வே.கபிலன் தந்துள்ளார். ஆதித்த கரிகாலன், கதையைக் கதை மாந்தர் வாயிலாகவே சோதனை செய்து 'மணி மண்டப' மாகக் கோவி. மணிசேகரன் அமைத்துள்ளார். மக்களுக்கும் சோழ அரசுக்குமுள்ள பற்றை வெளிக்காட்டுவதாக விக்கிரமனின் 'குலோத்துங்கன் சபத'மும் உடன் பிறந்த தாளுக்கு வாழ்வளிக்க 'இராசாதித்தனின் கண்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு 'இராசாதித்தன் சபத'மும் வெளிவந்தன. அநபாய சோழனின் ஆட்சியைக் காவிய மணமாகச் செகசிற்பியனின் 'திருச்சிறுறம்பலம்' பரப்புகிறது. இளமைக்காலத்தில் விக்கிரம சோழர் பட்டம் கட்டிக் கொண்டதைக் கங்கர், கலிங்கர், வேங்கி நாட்டார் எதிர்த்த நிகழ்ச்சியைக் கொண்டு இலட்சுமி நாராயணன் 'விசயநந்தினி'யைப் புனைந்துள்ளார். பழங்காலத் தமிழகத்தில் இந்திர விழாப் போன்றவை கொண்டாடப் பெற்றதை 'மணி பல்லவம்' வாயிலாக நா. பார்த்தசாரதி காட்டுவார்.

விக்கிரமனின் 'பரிவர்த்தனி' பல்லவன் மகேந்திரன் பரிவாதினி வீணையைக் கண்டு பிடித்ததைக் குடுமியான்மலைக் கல்வெட்டுகளும் சித்தன்னவாசல் ஓவியமும் கொண்டு புனைந்துரைக்கும். காஞ்சிக்கலைசாநாதர் கோயில் தமிழகக் கலைகளை விண்ணளவு உயர்த்திய செயலைச் செகசிற்பியனின் 'மகர யாழ் மங்கை' காட்டும். கோவி. மணிசேகரனின் 'நந்திவர்மன்' தமிழுக்காகவே அவன் வாழ்ந்த வாழ்வை விரிக்கும். இவருடைய 'தட்சண பயங்கரன்' பல்லவர் பிறப்பைப் பற்றிக் கூறும். பொதுவாக வரலாற்றுப் புனைவுகளில் அரச குடும்பத்தை யே காட்டுவதற்கு மாறாக இவர் ஒரு சேனாதிபதி வாழ்வைப் பல்லவர் காலச் சூழலில் பின்னி 'நாயகன் நாயகி' யாக அளித்துள்ளார்.

நாயக்கர் கால வரலாற்றுப் பின்னணியில் புனையப்பெற்றவை இவருடைய 'ஆலவாய்' அரசி

யும் மதுரைத் திருமறனின் 'கோபுரகலச'மும் ஆகும். 'துங்கபத்திர' யை விசயநகர ஆட்சியின் சிறப்பாகத் தென்னரசு எழுதியுள்ளார். இலட்சுமி நாராயணனின் 'வில்வவந்தேவி' கி.பி. 13,14,15-ஆம் நூற்றாண்டின் நிகழ்ந்த பல நிகழ்ச்சிகளை உரைக்கும்.

மொகலாய ஆட்சியின் வீழ்ச்சி இராசபுதன மக்களின் எழுச்சி ஆகியவற்றைக் கருவாகக் கொண்டவை சாண்டில்யனின் 'சீவ பூமி'யும் 'உதயபானு'வுமாகும். மொகலாயரையும் போர்ச்சுக்கீசியரையும் கடல்பகுதியில் ஓடுக்கிய ஆங்கரேயின் பெருமிதம் வெளிப்படும் வகையில் 'இவருடைய 'சலதீபம்' வெளிவந்தது. திருவாங்கூர்ப் பகுதியில் நாட்டுப் பற்றுடன் வீரச் செயல் புரிந்து வெள்ளையராட்சியை நீக்க முனைந்த 'தளவாய் வேலுத் தம்பி' .தே.ப. பெருமாளின் புனைவாகும். 'கொங்கு நாட்டுத் தீரன்' சின்னமலை ஆதிக்கக் காரர்களை எதிர்த்த செயலை மதியழகன் புனைந்துள்ளார். மு. கருணாநிதி, பொன்னர் சங்கர் வரலாற்றைக் கூறிக்கொண்டு வரலாற்றை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். கிழக்கிந்தியக் குழுமத்தார் சென்னைப் பகுதியில் கால்கொண்ட நிலையை இரா. கி. அரங்கராசனின் 'அடிமையின் காதல்' காட்டும்.

தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்ற விடுதலை இயக்கப் போரைக் கு. இராசவேலுவின் '1942' என்ற புதினமும் நல்லபெருமாளின் 'கல்லுக்குள் ஈர' மும் காட்டும். நல்லபெருமாளின் 'போராட்டங்கள்' இன்றைய சூழலில் படர்ந்து வரும் இடதுசாரிக் கொள்கையும் காந்தியமும் மோதுவதைப் புலப்படுத்தும். நா. பார்த்தசாரதியின் 'சத்திய வெள்ளம்' தமிழகக் கல்லூரில் பின்னணியில் வளரும் தேசியம், பிரிவினை ஆகிய இரு கொள்கைகளின் மோதல்களைச் சுட்டும். அரசியல் தலைவர்களின் குறை வாழ்வை நாரண துரைக்கண்ணனின் 'சீமான் சுய நல'மும், வீந்தனின் 'கண் திறக்குமா' வும் நல்லபெருமாளின் 'திருடர்க'ளும் காட்டும். இவ்வாறு அக்காலப் புதினப் புனைவுகள் வரலாற்றின் நிலையை வெளிப்படுத்தும்.

இலங்கை வரலாற்றுப் பின்னணியில் கோவி. மணிசேகரனின் 'தேவதேவி'. முருக பக்தியையும், புத்தபக்தியையும் இணையாக விளக்கும். சாண்டில்யனின் 'யவனராணி' யவனர்கள் பூம்புகாரைக் கைப்பற்றத் திட்டம் தீட்டிய அடிப்படையில் எழுந்துள்ளது. அக்காலப் போர்முறை பற்றி அறியவும் இது உதவும். தமிழகப் பண்டை வரலாற்றை உரோம நாட்டு அரசுடன் கால வரலாற்றோடு இணைக்கும் முயற்சியை மு. கருணாநிதி மேற்கொண்டு உரோமா புரிப் பாண்டியனைப் படைத்துள்ளார். வணிகத் தொடர்பால் இருநாட்டின் உறவு பெருகியதைப் பல

இலக்கியச் சான்றுகள், பொற்காசுகள், புதைபொருள் சான்றுகள் ஆகியவை உறுதிசெய்வதன் அடிப்படையில் இக்கதை உருவாகியுள்ளது. கிரேக்க மாவீரன் அலெக் சாண்டரின் வாழ்வை ஓட்டிய புதினமாகப் 'பேரழகி ஓலிம் பியாசு' என்ற படைப்பைக் கௌதம நீலாம் பரன் புனைந்துள்ளார். உருசிய வரலாற்றில் ஐவான் பட்டமேற்ற காலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு கோவி. மணிசேகரனின் 'தென்றல் காற்று' வெளிவந்தது. அந்நாட்டு மக்கள் போயர்களின் பிடியிலிருந்து மாறுவதற்குச் சோபியா என்பவளை உருசிய வரலாற்றுச் செய்திகளின் பின்னணியில் படைத்துள்ளார்.

தஞ்சைச் சூழலைப் பின்னணியாகக் கொண்டு சென்னை போன்ற நகரங்களுக்குத் தன் அப்பாவிக்கதைத் தலைவனை அனுப்பிப் பல்வேறு அனுபவங்களைப் பெறுமாறு தேவன் தன் 'வேதாந்த'த்தை உருவாக்கியுள்ளார். மேலும், இவர் அப்பாவித்தனத்தைப் பயன்படுத்தி மறக்க முடியாத 'துப்பறியும் சாம்பு'வை வெள்ளைச் சிரிப்பின் இலக்காகப் படைத்துள்ளார். எசு.வி.வி.யின் 'உல்லாச வேளை' போன்ற படைப்புகள் மனித வாழ்வில் நகைச்சுவையை முற்றிலும் துய்க்குமாறு அமைந்துள்ளன. நடுத்தரக் குடும்பங்களின் அக்காட்சியை இவர் படைப்புகள் காட்டும்.

நாரண துரைக்கண்ணன் மேனாட்டுப்புதின ஆசிரியர்களை மனத்தில் கொண்டு உருவாக்கிய 'வேலைக்காரி'யை (1938) எழுதிப் பின் 'உயிரோவியம்' (1940) என்ற புதினத்தில் காதல் கருப்பொருளில் புதிய திருப்பத்தை உண்டாக்கினார். காதலும் சமூகக் கட்டுப்பாடும் மோதும் போது, உள்ளத்தாய்மையும் நன்றியுணர்வும் போரிட, தம்கொள்கைக்காக வாழ்வையே தியாகம் செய்யும் போக்கினை இப்படைப்புக் காட்டும். இந்நிலையில் சீர்திருத்த இயக்கத்தில் பகுத்தறிவு நெறியில் பெரியார் வழிகாட்டி, பல இளைஞர்கள் புனைவுகள் பல படைத்தனர். சி.என். அண்ணாதுரையின் 'கபோதிபுரக் காதல்' இளம் பெண்களைக் கிழவர்கட்குத் திருமணம் புரியும் கொடுமையை வெளிப்படுத்தும். இவருடைய 'குமாசுதாவின் பெண்' மகளிரின் துன்பவாழ்வை விளக்கும். கலப்புமணத்தில் வைதிகம் சீறி எழுவதைக் 'குமார்க்கோட்ட'த்தில் குறிப்பார். புணத்திற்கும் இளமை இன்பத்திற்கும் பெண்கள் பலி ஆவதை இரங்கோன் ராதா வாயிலாக உணர்த்துவார். பெண்கள் விழிப்பாக இருந்து பாட்டில் மயங்காமல் வாழும் வாழ்வைப் 'பார்வதி பி.ஏ' வழியாக வெளிப்படுத்துவார். இவர் நெறியில் மு.கருணாநிதியின் 'சுருளிமலை' சிற்றூர்களில் நெளிந்து கிடக்கும் மூட நம்பிக்கைகளை வெளிப்படுத்தும். நாள், கிழமை பற்றிய நம்பிக்கைகளில் மக்கள் எப்படிச் சீரழிகின்றனர் என்பதை இவருடைய 'வெள்ளிக்

கிழமை காட்டும் நட்புக்கு மதம் தடையாக இருத்தல் கூடாது என்பதைப் 'புதையல்' வெளிப்படுத்தும். காதல் மணம், சீர்திருத்தம் பற்றிப் பேசும் டி.கே. சீனிவாசனின் 'ஆடும் மாடும்'. இந்நெறியில் ஏ.வி.பி. ஆசைத்தம்பியின் 'மழை' 'சுசந்த கரும்பு' போன்ற வையும் தில்லை வில்லாளனின் 'கிளிக்கூண்டு'ம் தென்னரசின் 'மான் கொம்பு'ம் இராதா மணாளனின் 'தேன்மொழியும்' உருவாயின. நடப்பியல் முறையில் கலப்புமணம் செய்து கொண்டவர் எத்தகைய எதிர்ப்புகளை அனுபவிக்க வேண்டியுள்ளது என்பதை ஆர்.வியின் 'அணையா விளக்கு'ம், திருமணச் சிக்கல்களைச் சுப்பையாவின் 'வாழ்வே வருக'வும் வெளிப்படுத்தும். குடும்ப உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதில் ந.பிச்சமூர்த்தியின் 'குடும்பரகசியம்' தனியிடம்பெறும். பெண்ணிற்கு ஒத்த உரிமை வேண்டும் என்பதை விந்தனின் 'பாலும் பாவையும்' உணர்த்தும். இந்தியத்திருமணத்தை அமெரிக்காப் பின்னணியில் காட்டிப் புது நகைப்பூட்டும், சாவியின் 'வாசிங்டனில் திருமணம்'

சென்னை நகரைச் சுற்றிய வாழ்வை வெளிப்படுத்துவதற்கு இனிய எளிய நடையை மு.வரதராசன்கையாண்டதால் எல்லாத்தர மக்களையும் ஈர்த்தார். கதை மாந்தர் பலர் கதையைக் கூறுவதாகச் 'செந்தாமரை' உள்ளது. பழைய அகப்பொருளை இக்காலத்திற்கேற்ப வடிவாகக் கொண்டது இவருடைய பாவை. குடும்பச் சிக்கலை மையமாகக் கொண்டது 'கள்ளோ காவியமோ'. இரண்டாம் உலகப் போரில் பர்மா வாழ் தமிழரின் துன்பத்தைக் காட்டிப் போர் வேண்டா உலகை 'அந்தநாள்'விரும்பும். திருமணச் சிக்கலை மையமாகக் கொண்டு 'மலர் விழி', 'அல்லி', 'கரித்துண்டு', 'நெஞ்சில் ஒரு முள்' ஆகியவை எழுந்தன. தவறு செய்தவன் அழிவான் என்ற அறத்தைக் காட்டுவன 'அகல்விளக்கு' 'கயமை', 'வாடா மலர்' போன்றன. அறிவியல் புதினமாக வள்ளுவத்தை வற்புறுத்தும் வகையில் மு.வ.வின் படைப்புகள் வெளிவந்தன.

ஞானபீடப்பரிசு பெற்ற அகிலனின் முதல் படைப்பாக 'இன்பநினைவு' காதலையும் தேசக் கடமையையும் மோதவிட்டுக் கடமை வெல்வதில் முடியும். இந்நெறியிலே 'பெண்' வந்தது. இந்திய விடுதலைக்குப் பின் காதல் சிக்கல்களைக் கையாளும் படைப்புகளாகத் 'துணைவி', 'சிநேகிதி' போன்றவற்றையும், பர்மாவில் இந்தியத் தேசியப்படையின் பின்புலத்தைக் கொண்டு 'நெஞ்சின் அலைகளையும்' அகிலன் எழுதினார். தமிழகத்தில் தேசிய இயக்கமும் முரண்பட்ட நிலையில் அமைந்திருப்பதை 'வாழ்வு எங்கே'யிலும், நாட்டின் நலிந்த நிலையைப் 'புது வெள்ளம்', 'பொன்மலர்', 'எங்கே போகிறோம்' ஆகிய வற்றிலும் காணலாம். காதல், ஒழுக்கக் கலை ஆகிய

வற்றைப் 'பாவை விளக்கு' 'சித்திரப்பாவை' காட்டும். மலையா இரப்பர்த் தேரட்டத்தில் தமிழர்கள் படும் பாட்டைப் 'பால்மரக்காட்டினிலே' என்ற படைப்பில் அகிலன் உணர்த்தியுள்ளார். கர்தல் வாழ்வில் புதுநெறி காட்டியதுடன் சமுதாயத்தில் வளர்ந்து வரும் குறைகளையும் எடுத்துக்காட்டின அகிலனின் படைப்புகள்.

க.நா.சுப்பிரமணியம் தம் புதினங்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஒரு சோதனையாகவே படைத்துள்ளார். 'ஏழுபேர்' என்பது இடைத்தரக் குடும்பவுணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும். 'பொய்த்தே' தனி மனிதன் வாழ்வில் கண்ட தோல்வியை விளக்கும். காலத்தைக் கணக்கிட்டு அதன் விளைவுகளையும் தம் புதினங்களில் க.நா.சுப்பிரமணியம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். புதினங்களில் இருண்மைப் போக்கைப் பரப்ப முயன்றவர் லா.ச.இராமாமிருதம். பண்டைக் காதல் நினைவு நிகழ்காலத்தில் மாந்தர் மீது படரும் போது எத்தகைய எண்ண அலைகளைக் காட்டும் என்பதை இவருடைய 'அபிதா' உணர்த்தும். இருண்மைச் சொல்லலங்காரப் போக்கையும் இப்படைப்பில் காணலாம். குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தித் 'தண்ணீர்' என்ற புதினத்தை அசோகமித்திரன் எழுதியுள்ளார். இது சென்னையில் தோன்றிய தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மனித உறவுகளையும் மனப் போராட்டங்களையும் விளக்குகிறது.

இசையை நம்பி இலட்சியத்திற்கு வடிவம் நல்கும் இசைவாணன் வாழ்க்கை எப்படி அமையும் என்பதைத் தனிமனித வாழ்வின் வீச்சாகச் சிதம்பர சுப்பிரமணியத்தின் 'இதயநாதம்' வெளிவந்தது. இவருடைய 'மண்ணில் தெரியுது வானம்' என்ற புதினம் காந்தி: நூற்றாண்டு நினைவாக உருவாயிற்று. தமிழகத்தில் வழங்கும் இருபெரும் கலைகளான பரத நாட்டியமும் இசையும் அன்புற்று இணைய, குடும்பம் பணம் ஆகியவை தடையாக அமையினும், தம் கதை மாந்தர்களான தில்லானா மோகனாம்பாளும் சண்முகசுந்தரமும் ஒன்று சேர்வதைத் தில்லானாமோகனாம்பாளில் காட்டிக் கொத்தமங்கலம் சுப்பு வெற்றி பெற்றுள்ளார். கல்கியின் தலைசிறந்த படைப்பான 'அலைஓசை' இன்றைய நிகழ்ச்சி நாளைய வரலாறு என்பதை விளக்கும் வகையில் 1930 முதல் காந்தியடிகள் மறைவு வரை எழுந்த இயக்கங்களைப் பின்னணியாகக் கீட்டும்.

தனி மனிதனைத் தலைவனாக வைத்து எழுதும் முறையிலிருந்து மாறி ஒரு புளிய மரத்தையே தலைவன்போல் எண்ணிக் கடந்த கால நிகழ்கால வாழ்வைப் படமாக்கியுள்ளது சுந்தரராமசாமியின் 'ஒரு புளிய மரத்தின் கதை'. புளியமரம் இச்சமூக வளர்ச்சியைக் காணும் பார்வையாளனாக நிற்கிறது.

நீல. பத்மநாபனின் 'தலைமுறைக்' னும், 'பள்ளி கொண்டபுர'மும்முறையே குமரி மாவட்ட இரணியல் செட்டியார் சமூகத்தையும், திருவனந்தபுர நாயர் சமூகத்தையும் மையமாகக் கொண்டு எழுந்த புதினங்களாம். நடப்பியல் நெறியில் ஆழ்ந்த நோக்குடன் இருவகைப்பட்ட சமூகங்களையும் இவை நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றன. 'பைல்கள்', 'மின்னுலகம்', 'உறவுகள்', 'தேரோடும் வீதி' போன்ற புதினங்கள் இவ்வாசிரியரின் குறிப்பிடத்தக்க படைப்புகளாகும்.

இந்தியச் சுதந்திரம் உண்மையானதா என்ற கேள்வியை எழுப்பி அதற்கு விடை காண முயல்கிறது செக்சிற்பியனின் 'கிளிஞ்சல் கோபுரம்'. பெற்ற சுதந்திரத்தைக் காக்கக் கடுமையான உழைப்பே தேவை என்பதை இது உணர்த்தும். மனித வாழ்வைக் கண்டு இரங்கும் அலையாக இவரது 'ஞானக்குயில்' உள்ளது. மேலும், பூதான இயக்கப் போக்கை இவருடைய 'மண்ணின் குரல்' எடுத்துரைக்கும். பொதுவாகச் செக்சிற்பியனின் படைப்புகள் நாட்டுப்பற்றையும் நாடு செழிக்கக் காந்தியக் கொள்கையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்தனவாக உள்ளன. இப்போக்கை வெளிப்படுத்துவதுடன் பல்வேறு அரசியல் போராட்டங்களையும் வெளிப்படுத்துவன, தி.சா. இராசுவின் 'காட்டாறு' போன்ற படைப்புகள்.

தில்லித் தமிழர் வாழ்வையும் அரசியல் வாழ்வையும் காட்டும்போது சமூக, தனிமதச் சிக்கல்களையும் இணைத்துக் கூறுகிறார் இந்திரா பார்த்தசாரதி. நாட்டிற்குச் சுதந்திரம் வருமுன் திருவரங்கத்தில் வைதிகக் குடும்பம் நாளும் நாளும் கரைவதைக் காட்டும் 'காலவெள்ளம்', தில்லியை மையமாகக் கொண்டு அறிவுடை இளைஞனைப் பணக்காரர்கள் எப்படிப் பயன்படுத்தித் தங்கள் இலாபத்தைப் பெருக்கிக் கொள்கின்றனர் என்பதைக் கூறும் 'தந்திரபூமி', புதிய விடுதலை பெற்றபின் அரசியல் சூதாட்டத்தில் வாழ்வுயரப் பின்பற்றும் அழிவு நெறிகளை விளக்கும் 'சுதந்திரபூமி', விவசாயிகள் போராட்டத்தை வெளிப்படுத்தும் 'குருதிப்புனல்' போன்றவை இவருடைய படைப்புகள். தனி மனிதன் இயற்கையை எதிர்த்துப் போராடி வெற்றி பெறுவதைக் கந்தசாமியின் 'சாயாவன'மும், அணை கட்டும்போது பழைய சிற்றூர்கள் நீரிலே அமிழப் புதிய வாழ்வு மலர்வதைக் க. சுப்பிரமணியத்தின் 'வேரும் விழுதும்' விளக்கும். கூட்டுறவுத்துறையில் மனித வாழ்வு பெறும் வளர்ச்சியைச் சுகி சுப்பிரமணியத்தின் 'உழைக்கும் கரங்கள்' வெளிக்காட்டும்.

மனித உணர்ச்சியை மிகுதியாகப் பயன்படுத்தி 'நீரோட்டம்', 'ஓடும் மேகங்கள்', 'தொடுவானம்', 'மணக்கோலம்' போன்ற படைப்புகளைப் பி.வி.ஆர்.

எழுதியுள்ளார். தமிழில் எழுதியுள்ள பெண் எழுத்தாளர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் இலட்சுமி. திருமணச் சிக்கல் இவருடைய பல படைப்புகளின் கருவாக அமைந்ததை 'மரகதம்' 'பெண்மனம்' 'காஞ்சனையின் கனவு' போன்றவை காட்டும். தென்னாப்பிரிக்காவில் பெற்ற அனுபவத்தை இவருடைய பிற்காலப் படைப்புகள் வெளியிடும்.

கற்பனைத் திறனால் இலட்சியம் நோக்கிச் செல்லும் பூரணி அரவிந்தன் வாழ்வை நா.பார்த்தசாரதியின் (மணிவண்ணன்) 'குறிஞ்சிமல்லி' காப்பியமணத்தோடு பண்டைத் தமிழ்க் கற்பியல் வாழ்வை இன்றைய அரசியல் பொருளாதாரப் பின்னணியில் உணர்ச்சி வெள்ளமாக உருவாக்கியுள்ளது. இதன் மற்றொரு படிவமாகப் 'பொன்விலங்கு' துலங்கும். இன்றைய அரசியல் வாழ்வில் எத்தகையோர் முன்னேறி முதலிடம் பெறமுடியும் என்பதைக் காட்டும் 'நெஞ்சக் கனல்', அரசியல் வீச்சு கல்விக்கூடங்களை எவ்வாறு தாக்கியது என்பதைச் சித்திரிக்கும் 'சத்திய வெள்ளம்', கலை என்ற பெயரில் ஆதிக்கத் திமிங்கிலங்கள் ஆட்சியைப் பரப்பும்போது நக்கீரப் பார்வையை வீசும் பாங்கை விளக்கும் 'சமுதாய வீதி', 'நீலநயனங்கள்' போன்றவை நா.பார்த்தசாரதியின் படைப்புகளாகும்.

தி. சானகிராமனின் புதினங்கள் மாறுகின்ற சமூகத்தைக் காட்டி, பல்வேறு வாழ்க்கைச் சூழலைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன. பொருந்தா மண விளைவுகளை 'மோகமுள்' 'செம்பருத்தி' காட்டும். பெண் வழி விழுவதற்குரிய பல காரணங்களை 'மலர்மஞ்சம்' கூறும். பொருந்தா உறவுகளின் வெடிப்பாக 'அம்மா வந்தாள்' அமையும்.

திருமதி இராசம் கிருட்டிணன் தமிழ்ப்பெண் புதின ஆசிரியர்களுள் சிறப்பான இடம் பெற்றுள்ளார். இவர்கையாளும் புதினப் புலன்கள் மற்றவர்கள் கையாளாதவை. 'குறிஞ்சித்தேன்' நீலகிரி மலையில் வாழும் படகர்களின் புதிய வாழ்வை விளக்கும். குடும்பக் கொடுமையில் பெண் படும் துன்பத்தைப் 'பெண் குரல்' காட்டும். குடும்ப வாழ்வின் சிறப்பை 'உரோசா இதழ்கள்' புலப்படுத்தும். கல்வி என்ற பெயரில் நடைபெறும் கொடுமையைக் 'கூடுகள்' கூறும். பல்வேறு அரசியல் பொருளாதார இயக்கங்களின் வளர்ச்சியையும் போராட்டங்களையும் மோதவிட்டு அன்பும் தியாகமுமே நாட்டை வாழ்விக்கும் என்பதை அறிவுறுத்தும் 'வேருககு நீர்'.

சுழத்துப் புதினங்கள் கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் சித்திலெவ்வை மரைக்காயர், சரவணமுத்துப்பிள்ளை ஆகியோரால் உருப்பெற்றன. அந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சி.வை. சின்னப்

பிள்ளை 'வீரசிங்கன்' என்ற புனைகதையில் அக்கால ஈழமக்களின் வாழ்வை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதன் பின்னர் மங்கள நாயகம் தம்பையா என்ற பெண்மணியின் 'நொறுக்குண்ட இதயம்' என்ற புதினம் வெளிவந்தது. யாழ்ப்பாணமக்களின் வாழ்க்கை முறை பேச்சுநிலை பற்றி இது அறிய உதவும். இரு பெண்டிர் வாழ்க்கையை விவரிக்கும் இந்நூலில் கிறித்தவ மத விளக்கம் மேலோங்கி வெளிப்படும். பண்பாட்டை மையமாகக் கொண்டு நாகமுத்து இடைக்காடரின் 'சித்த குமாரன்', 'நீலகண்டன் ஓர் சாதி வேளாளன்' போன்றவை வெளிவந்தன. இதன் பின்னர் வந்த புதினங்கள் சமுதாயம் பற்றிய உணர்வை வெளிப்படுத்தின. கிறித்தவ மத மாற்றத்தின் போக்கில் காதலையும் கலந்த கதையாகத் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையின் 'கோபால நேசரத்தினம்' சைவ மத வலிமையைக் காட்டும் வகையில் எழுந்தது. இதைத் தொடர்ந்து மக்கள் வழக்காற்றில் காணும் தமிழைப் பயன்படுத்தி வெளிவந்த 'துரை ரத்தினம் நேசமணி' என்பது யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்பட்ட மதமாற்றம் சாதிக்கொடுமை ஆகியன பற்றி விளக்கியது. வரணியூர் இராசையா எழுதிய 'பவளக்காந்தன்', 'அருணோதயம்' ஆகியவையும் நெல்லையா எழுதிய 'சந்திரவதனா' 'சோமாவதி' அல்லது 'இலங்கை இந்தியர் நட்பு' போன்றவையும் 1930-இல் வெளிப்பட்ட அரசியல் விழிப்புக் காட்டும். பொருளாதார உணர்வை வெளிப்படுத்தும் வகையில் கணேசலிங்கத்தின் 'நீண்ட பயணம்', 'செல்வானம்', 'போர்க்கோலம்' போன்ற புதினங்கள் வெளிவந்தன. இதில் யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்பெறும் சாதி வேறுபாடுகளும் புலப்படும். தம் சொந்த வாழ்வில் துய்த்தனவற்றைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு தானியலின் 'பஞ்சமர்', 'போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர்' போன்ற புதினங்கள் வெளிவந்தன. வேளாளர்க்கும் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்ட ஐந்து சாதியாருக்கும் நிலவிய வேறுபாட்டை இவர் படைப்புகள் காட்டும். சலவைத் தொழிலாளி பற்றிப் 'பிரளய'மும், மீனவர் சமூகம் பற்றி 'வாடைக்காற்று'ம் செங்கை ஆழியாளின படைப்புகளாக வெளிவந்தன. அ. கயிலாச நாதனின் 'கடற்காற்று' மண்டைத் தீவில் வாழும் கிறித்தவ மக்கள் வாழ்வை மையமாகக் கொண்டது. இலங்கை வாழ் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் தேயிலைத் தோட்டத்தில் படுப்பாட்டை வர்க்க உணர்வுடன் வெளிப்படுத்த, பெனிடிக்ட் பாலனின் 'சொந்தக்காரன்' வெளிவந்தது. குடியேற்றத் திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வெளிவந்தது, பாலமனோகரனின் 'நிலக்கிளி'. பாலுணர்வை நுண்ணிதாகக் கையாண்ட படைப்புகள், பொன்னுத்துரையின் 'சடங்கு', 'தீ' போன்றவை ஆகும். தமிழர் சிங்களரிடையே ஏற்பட்ட திருமணச் சிக்கலைக் காட்டுவது

அருள் சுப்பிரமணியத்தின் 'அவர்களுக்கு வயது வந்து விட்டது' என்பதாகும். ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு சில படைப்புகள் வெளிவந்துள்ளன.

தமிழ்ப்புதின உலகில் மார்க்சிய நெறியில் பல புதினங்கள் எழுந்தன. பாட்டாளிகளின் குரலை எதிரொலிக்கவும், முற்போக்குச் சக்திகளின் கரத்தை வலுப்படுத்தவும் பல இளைஞர்கள் இத்தகைய படைப்புகளை எழுதினர். அவற்றுள் முதலாவது சிதம்பர ரகுநாதனின் 'பஞ்சம் பசியும்' ஆகும். அது தமிழ் நாட்டில் நெசவாளிகள் படுப்பாட்டை மிகக் கூர்மையாகப்படம்பிடித்துக் காட்டும், நிலப்பிரபுத்துவச் சீரழிவுக்கும் முதலாளித்துவ வளர்ச்சிக்குமான வரலாற்றுக் கதிரின் தோற்றக்காலத்தைக் காட்டும் பொருளாதாரப் போக்கின் முதல் படைப்பாக அது விளங்குகிறது. சேரி மக்கள் பற்றி டி.செல்வராசுவின் 'மலரும் சருகும்' வெளிவந்தது. பழமையின் சருகிலிருந்து தான் புதுமலர்கள் பூக்கும், அவ்வளர்ச்சி நிலையை வாழ்வின் போராட்டமாக்கி, மனிதனைத் தட்டி எழுப்பி எழுச்சி பெறுமாறு செய்கிறது இம்முயற்சி. இவருடைய மற்றொரு புதினம் 'தேநீர்' தேயிலைத் தோட்ட மக்களின் போராட்டங்களைப் பற்றிக் கூறும். இலங்கை இளங்கீரனின் 'நீதியே நீ கேள்' என்ற படைப்பு சிப்பந்திகளின் ஒன்றுபட்ட போராட்டத்தினால் நல்வாழ்வும் நீதியும் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டும். கணேசலிங்கத்தின் 'தரையும் தாரகையும்' இன்றைய முதலாளித்துவ உலகில் காதல் பற்றிய உண்மைக் கருத்தை வெளியிடும். பொன்னீலனின் 'கரிசல்', மண்ணில் மக்கள் வேளாண்மை செய்யும்போது எண்ணற்ற துன்பம் அடையும் நிலையைக் காட்டும். நிலத்தில் பாடுபடும் பாட்டாளிகள் ஒன்று திரண்டு போராடும்போது எழும் துன்பங்களை எல்லாம் நீக்க விவசாய சங்கம் உதவும் என்ற கொள்கையை உறுதிப்படுத்தும். சின்னப்பாரதியின் 'தாகம்' விவசாய மக்களின் வேதனையை நன்கு வெளிப்படுத்தும். நிலவுடைமை யாளர்களின் மேலாண்மையைப் போக்க விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஒன்றுபட வழிகாட்டும் இப்புதினம். இவரது 'சங்கம்' மலைவாழ் மக்கள் படும் துன்பத்தை விளக்கி அதிலிருந்து தப்ப ஒரே வழி சங்கம் காண்பது எனக் கூறும்.

முற்போக்குக் கொள்கையில் வாழ்வைச் சித்திரிப்பதை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்ட செய்காந்தனின் தொடக்கக் காலப் புதினங்கள், கீழ்த்தட்டு மக்களையே பொருளாக அமைத்துக் கொண்டமையால் தொழிலாளர், ஏழைமக்கள், விபசாரிகள் பற்றி மார்க்சியப் பின்னணியில் எழுதப்பட்டன. அவர் சுரண்டப் படுவோர் பக்கம் நின்று அவர்களுக்குத் துணை போகவும்

பழைய பழக்க வழக்கங்களில் பிற்போக்கானவற்றைக் கடுமையாக எதிர்க்கவும் முனைகிறார். 'வாழ்க்கை அழைக்கிறது' என்ற அவருடைய முதல் படைப்பில் மனித இனத்தின் மீது கொண்ட எல்லையற்ற அன்பு புலப்படுகிறது. 'உன்னைப் போல் ஒருவன்' என்ற படைப்பில் தன்னை எதிர்க்கும் மனிதனையும் அன்பால் தழுவும் பார்வைக்கு வழி ஏற்படுகிறது. மனிதன் தன் கலை உணர்வுக்குரிய மதிப்பளிக்கும் இடத்தை நோக்கியே செல்வான். அது அன்னியக் களமாயினும் சரி; அகநாட்டுக்களமாயினும் சரி அவற்றைப் பற்றிக் கவலைப்பட மாட்டான் என்ற தனி மனிதக் கலைப்போக்கை உணர்த்தும் 'பார்சுக் குப்போ' என்ற புதினம். பெண்கள் சூழ்நிலை வசத்தால் கெட்டுப்போனாலும் சம்பாதித்துத் தாமே தம்வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டால் இச்சமூகத்தை எப்படியும் எதிர்த்து வாழமுடியும் என்பதைச் 'சிலநேரங்களில் சில மனிதர்கள்' வாயிலாகச் செய்காந்தன் உணர்த்துகிறார்.

பகுத்தறிவு, சுயமரியாதை இயக்கம் ஆகியவற்றைப் பின்னணியாகக் கொண்டு எழுந்தது பண்ணனின் 'தடைக்கல்'. சாதிமத வேறுபாடுகள் இளம் உள்ளங்களை எப்படித் துன்புறுத்திச் சிதைக்கின்றன என்பதை தேவிடு சித்தையாவின 'கல்லறைப் பூக்கள்' கூறும். போலித் தன்மை நிறைந்த சமூக வாழ்வில் அன்றாடம் காணும் மனிதர்களின் பொய்ம் முகங்களை அடையாளம் காட்டும் நா.பார்த்தசாரதியின் 'பொய்ம்முகங்கள்'. இன்றைய கிராமங்களில் நிலவுடைமையின் பிடிப்பு உள்ள நிலையைக் காட்டி அரசாங்க இயந்திரத்தின் ஏனோ தானோ நிலையும் சுட்டி ஏழைபடும்பாட்டை விளக்கும் சு.சமுத்திரம் படைத்த 'ஊருக்குள் ஒரு புரட்சி'.

இன்றைய தமிழ் இலக்கியப் படைப்புலகில் பெருமளவு செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பது புதினம் என்பதையாவரும் ஒப்புக்கொள்வர். ஆண்டுதோறும் வெளிவரும் புதின எண்ணிக்கையே இதற்குச் சான்றாகும். வார, மாத இதழ்களில் வெளியாகும் படைப்புகள் பலவாகும். சிற்சில சமயங்கள் முன்னர் வெளிவந்தவையே மறுபதிப்பாகவும் தொடர்ந்து வெளியிடப்பெறுகின்றன. சில வெளிவந்த சுவட்டைக்கூடக் காண இயலாமல் போய் விடுகின்றன. ஆயினும், கலை உணர்வோடும் சமுதாயப் பார்வையோடும் உருவாகிய புதினங்கள் குறைவே. பல பாலுணர்வையும் கொலை, கொள்ளையையும் கருப்பொருளாகக் கொண்டு வெளிவருகின்றன. பெண்ணெழுத்தாளர்கள் முன்னணிக்கு வந்து கொண்டுள்ளனர். தமிழகத்தை மட்டும் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்த கதைக்களம் விரிவாகி மலேசியா, சிங்கப்பூர், அமெரிக்கா, பிரான்சு, தென் ஆப்பிரிக்கா போன்ற வேறு பல வெளிநாடுகள்

என்ற களங்களுக்கும் சென்றுள்ளது. பழைய ஒழுக்கம் பண்பாடு போன்றவற்றை வற்புறுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணங்களை இறுதியில் கூறும் சில படைப்புகள் அவற்றின் எதிரிடை முயற்சிக்கு முன்னிடம் கொடுக்க முனைந்துள்ளன. சில வானொலி நாடகங்களாக, ஒலிபரப்பியவையும், முன்னர்ச் சிறுகதையாக வந்தவையும் பின்னர்ப் புதின வடிவம் கொள்கின்றன. உளவியல் சிக்கல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை வெளிவந்துள்ளன. மனப்போராட்டங்களில் விளையும் சிக்கல்கள் மருத்துவத் துறையில் அவற்றை நீக்கப் பயன்படும் வழிமுறைகள், தனி மனித எண்ண அலைகள் இவற்றையெல்லாம் அறியச் சில புதினங்கள் இடம் தருகின்றன.

தா.வே.வீ.

புதுக்கயத்து வண்ணக்கன் கம்பூர் கிழார்: இவர் பெயரை நோக்கின் கம்பூர் என்னும் ஊரைச் சார்ந்த வேளாண் மரபினர் என்றும் நாணயச்சோதகராய்ப் (நோட்டக்காரர்) புதுக்கயம் என்னும் ஊரில் தங்கியவர் என்றும் கருதலாம். இவர்கள் பொன் நோட்டம் பார்க்கும் தொழிலினர். இவர் பாடியதாகக் கிடைத்துள்ளது நற்றிணை-294 - ஆம் பாடல் ஒன்றேயாம். அது குறிஞ்சித் திணையைச் சார்ந்தது. மண மனை உட்புக்க தோழி தலைமகனது கவின் கண்டு சொல்லியது எனும் முறையில் அமைந்துள்ளது. அப்பாடல் தீயையும், காற்றையும் விசம்பு பெற்றது போலக் குறிஞ்சி நிலத் தலைவனது மார்பு களவுக் காலத்து எப்பொழுதும் உடனுறைவின்மையின் துன்பத்தையும், கற்புக்காலத்து மணந்துறைந்தமையின் இன்பத்தையும் தலைவிக்கு வழங்கும் இயல்பினதாயிற்று எனத் தோழி கூறுவதாக உள்ளது. புலியைக் கொன்ற முரண்மிகுயானையின் சிவந்த கோடு போன்று காந்தள் முகை மலர்ந்தமையின் மலைச்சாரல் மணம் கழிந்தது என்னும் குறிஞ்சி நிலப் புனைவால் தலைவனின் அன்பு, தலைவியின் வீட்டார்க்கெல்லாம் மகிழ்வளித்தது என்பதை இப்புலவர் குறிப்பின் உணர்த்தியமை நயமிக் கது.

இரா.சா.

புதுக்கவிதை: மரபுவழி யாப்புக்குள் அடங்காமல் எழுதப்படுகிற கவிதையை இன்று புதுக்கவிதை எனக் குறிக்கின்றனர். மேலைநாட்டு இலக்கிய முயற்சிகள் தமிழ் இலக்கியவாதிகளுக்கு அறிமுகம் ஆனதுதான் புதுக்கவிதையின் தோற்றத்திற்கான காரணங்களுள் முதன்மையானது எனலாம். புதுப்புது அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளும், அக்டோபர்ப் புரட்சி போன்ற பெரும் அரசியல் மாற்றங்களும், பிராய்டு போன்ற சிந்தனையாளர்களின் புதுவகைக் கோட்பாடுகளும், உலகமெங்கும் புதிய வாழ்க்கை முறைகளைத்

தோற்றுவித்தன. அதன் விளைவாக இலக்கியங்களும் புதிய போக்குகளைச் சந்திக்க நேர்ந்தன; தமிழிலும் புதுக்கவிதை தோற்றம் கொண்டது. பாரதியின் வசனகவிதை தமிழ்க் கவிதையின் வடிவமாற்றத்திற்கு ஓர் உந்து சக்தியாக விளங்கியது.

வரையறை: யாப்பு மீறிய புதுக்கவிதைகளின் தன்மைக்கேற்ப அதைப் பலவாறு வரையறை செய்கின்றனர். புதுக்கவிதை என்பது சொற்கள் கொண்டாடும் 'சுதந்திர நாள் விழா' என்பர். இலக்கணச் செங்கோல், யாப்புச் சிம்மாதனம், எதுகைப் பல்லக்கு, 'மோனைத்தேர்கள், தமிழ்மொழிச் சேனை, பண்டித பவனி ஆகிய எவையும் இல்லாத கருத்துகள், தம்மைத் தாமே ஆளக் கற்றுக் கொண்ட முறையே புதுக்கவிதை என்றும் கூறுவர். மரபு வடிவங்கள் தாராத வடிவ வசதியைப் புதுக்கவிதை தருவதால் புதுப்புது உள்ளடக்கங்கள் கொண்ட கவிதைகள் தமிழில் தோன்றத் தொடங்கின. 'சொற் சிக்களமும் பொருட்செறிவும், சிறந்த புதுக்கவிதையின் அடிப்படைப் பண்புகளாக உள்ளன. 'கொடுமையை எதிர்த்துக் கொதிக்கும் நெஞ்சக் கடுமையை காட்டச் சிறந்தது புதுப்பா' (நூ.140) என்று யாப்பு நூலில் சரவணத்தமிழன் குறிப்பிடுகிறார்.

வசனகவிதையும் புதுக்கவிதையும்: புதுக்கவிதையின் தோற்றத்திற்கு வசனகவிதை வழிவகுத்துத் தந்தது எனினும், வசனகவிதையும் புதுக்கவிதையும் வெவ்வேறானவை. வசன கவிதை சொற்செட்டு இல்லாதது; விரிவானது. இதில் ஒருவகை இசையம் காணப்படும். இதை 'இவ்வுலகம் இனியது இதிலுள்ளவான் இனிமையுடைத்து; காற்றும் இனிது, தீ இனிது, நீர் இனிது, நிலம் இனிது...' என்ற பாரதியின் வசன கவிதையில் மரபுக் கவிதையின் சந்த ஒழுங்கைக்காண முடிவதில்லை. புதுக்கவிதை இலக்கணவரன்முறைகளை மீறினாலும் கவிதையைச் சுருக்கமாகவும் கூர்மையாகவும் கூறும் பாங்கில் தனித்தன்மை வாய்ந்தது. குரல் ஏற்ற இறக்கத்தை உணர்த்தும் வகையில் தொடர்கள் புதுக்கவிதையில் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும். 'இரவில்வாங்கினோம் இன்னும் விடியவில்லை' என்னும் சுதந்திரம் பற்றிய புதுக்கவிதை இவ்வகைக் கவிதையின் செறிவான வடிவத்திற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

பொதுவாகப் புதுக்கவிதை வரலாற்றை 1930, முதல் 1940 வரை மணிக்கொடிக்காலம் என்றும், 1940 முதல் 1970 வரை எழுத்துக்காலம் என்றும், 1970 முதல் 1980வரை வானம்பாடிக் காலம் என்றும், 1980 முதல் இக்காலம் என்றும் வகைப்படுத்தலாம்.

மணிக்கொடிக் காலம்: புதுக்கவிதையைத் தோற்றுவிக்கும் முயற்சி மணிக்கொடி இதழின் வாயிலாகத்

தொடக்கம் பெற்றது. இவ்விதழில் பாரதியின் வசன கவிதையைப் பின்பற்றியும் அதனைச் சிறிது வளர்த்தெடுத்தும் புதுக்கவிதை இயற்றினர். அவர்களுள் ந. பிச்சமூர்த்தி, புதுமைப்பித்தன், கு.ப. இராசகோபாலன், வல்லிக்கண்ணன் ஆகிய நால்வரின் பணிகுறிப்பிடத்தக்கது. 'காளான் குடைநிழலில், கரப்பான் குடியிருக்க, வேளாண் குடியூரில், வெள்ளெருக்கு மூட்டருகே, கள்ளி தலைதுக்க, காட்டெருமை புறத்தேறி, சிட்டுக்குருவியவள், சிங்காரப் பாட்டிசைத்தாள்' (புதுமைப்பித்தன் கவிதை). இக்கவிதை, மரபு வடிவத்திலிருந்து தமிழ்க் கவிதையை மாற்றி ஒரு புதுவடிவம் காண மணிக்கொடியினர் விரும்பினாலும் அவர்கள் கவிதையில் வடிவம், உள்ளடக்கம் இரண்டிலுமே மரபின் தாக்கம் பெரிதும் காணப்படுவதைப் புலப்படுத்தும்.

கலாமோகினி, கிராம ஊழியன், சரசுவதி போன்ற இதழ்களின் தொடக்கக் காலப் புதுக்கவிதைச் சோதனைகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

எழுத்துக்காலம்: புதுக்கவிதையின் உண்மையான வரலாறு 'எழுத்து' இதழிலிருந்துதான் தொடங்குகிறது எனலாம். புதுக்கவிதை என்ற புதிய வடிவம் தோன்றி நிலைத்து நிற்க அவ்விதழ் பெரிதும் துணைநின்றது. ஐம்பதுகளின் இறுதியில் புதுக்கவிதைக்கு வடிவ வகையில் நல்ல அடித்தளத்தை அவ்விதழ் வாயிலாகச் சி.சு. செல்லப்பா அமைத்துத் தந்தார். அவ்விதழால் வசன கவிதையிலிருந்து முற்றிலும் விலகிப் புதுக்கவிதையின் வடிவம் செழுமையடைந்தது. இலக்கியக் கோட்பாடுகள் குறித்துத் திறந்த கருத்துப் பரிமாற்றங்களை வெளியிடும் களமாக அவ்விதழ் இயங்கியது. புதுக்கவிதைகளைப் பற்றிய கட்டுரைகளையும், திறனாய்வுகளையும் அடிக்கடி வெளியிட்டுப் புதுக்கவிதையை வளர்ச்சியடையச் செய்தது. சவடு தெரிகிற தடத்திலே செல்ல மறுத்துப் புதுத்தடம் போட்டுக்கொண்டு இலக்கியத்தின் எல்லைகளைச் சற்று விரிவடையச் செய்ய முயல்கிறவர்களின் படைப்புகளை இவ்விதழ் வரவேற்று வெளியிட்டது. புதுக்கவிதையில் நெடுங்கதைகள் எழுதுகிற முறையும் அவ்விதழால்தான் தோன்றியது. மேலை இலக்கியப் போக்குகளை அடையாளம் கண்ட சிலர் பிராய்டின் கோட்பாடுகளை யொட்டிக் கவிதை எழுதினர். சிக்கல் நிறைந்த வாழ்வை எதிர்கொள்ள முடியாத உணர்வுகளைப் பலர் கவிதை யாக்கினர் என்பது எழுத்துக்காரர்களின் குறிப்பிடத்தக்க குறைபாடாகும். புதுமை என்ற பெயரில் 'அல்லி முல்லையாக, முல்லை மலராக, மலரையும் அல்லி மலராக, மாற்றத்தில் மாற்றமுற, ஏகம் அநேகமாக, அநேகம் ஏகமாக...' என்று மனம் போன போக்கில்

பொருளைப் புறக்கணித்து விட்டும் சிலர் எழுதத் தொடங்கினர். இவர்கள் கவிதைகளில் பாலியல் உணர்வு மிக்கிருந்தமையைத் திறனாய்வாளர் கைலாசபதி கண்டித்துள்ளார். இக்கால எல்லையில் 'நடை' இதழும் புதுக்கவிதையின் பரவலுக்குத் துணை நின்றது.

வானம்பாடிக் காலம்: 'எழுத்து' இதழ் தந்த பாலியல் உணர்வு மிகுந்த கவிதைகளும் இருண்மைக் கவிதைகளும் மக்களிடமிருந்து புதுக்கவிதை விலகிப் போக வழிவகுத்தன. இந்தச் சூழலில் வானம்பாடி இதழ் தோன்றியது. புதுமை வேட்கை கொண்ட மரபுக் கவிஞர்கள் பலரும் அவ்விதழின் படைப்பாளர்களாக மாறினர். அவர்கள் 'களைத்துக் கறுத்த சேரிப் புறங்களுக்காக எமது புல்லாங்குழல்களில் சீதாஞ்சலிகள் புனைந்து கொடுப்போம்' என்ற உறுதியோடு புதுக்கவிதை இயக்கத்தைத் தொடங்கினர். திறனாய்வாளர் க.நா. சுப்பிரமணியம் 'கவிதையில் - இன்று நாம் ஈடுபாடு கொள்ளக்கூடிய கவிதையில் வேறு ஏதேதோ தேவையாக இருக்கிறது. அதற்காக நாம் பழைய கவிதைகளில் ஈடுபாடு கொள்வதில்லை என்று அர்த்தமில்லை. அதிலும் ஈடுபடுகிறோம்; அதற்கப்புறம் சில தேவைகள் உண்டு. அதனால்தான் மேலும் மேலும் கவிதைகள், கலைகள் தோன்றுகின்றன என்பதும், அத்தோடு மனித வளர்ச்சியும் சாத்தியமாகிறது என்பதும் உண்மை. இந்தத் தேவைகளை உத்தேசித்து ஏற்பட்டதுதான் புதுக்கவிதை இயக்கம்' என்று கூறுவது இங்கு நினைத்தற்குரியது.

வானம்பாடிகளால் தமிழ்க்கவிதை வேறு எக்காலத்தும் இல்லாதவாறு மிகுந்த அளவில் மார்க்சியத் தாக்கம் பெற்று மேன்மையடைந்தது. கவிதை ஒரு பொருளை மட்டுமே புலப்படுத்தாமல் வாழ்வின் பல்வேறு சிக்கல்களையும் வெளிப்படுத்தும் மையமாக மாறியது. 'வரங்களே சாபங்கள் ஆகுமென்றால் இங்கே தவங்கள் எதற்காக?' என்ற கவிதை புதுக்கவிதையின் பாடுபொருள் மேன்மைக்கு ஏற்றதோர் எடுத்துக்காட்டாகும். அறிவியலைப் போலக் கவிதையும் வாழ்வுக்குப் பயன்படும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தியது இவர்களின் சாதனையாகும். புவியரசு, கங்கை கொண்டான், நா.காமராசன், சிற்பி, தமிழ்நாடன், அக்கினிபுத்திரன், சக்திக் கனல், தமிழன்பன், ஞானி, மு.மேத்தா போன்றோர் வானம்பாடிக் கவிஞர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். வானம்பாடிக் கவிஞரிடையே ஏற்பட்ட கருத்து வேற்றுமையால் 1979 - ஆம் ஆண்டு இவ்விதழ் நின்றவிட்டது.

இதே காலக்கட்டத்தில் 'கசடதபற', 'துளிகள்', 'ஐ', 'ழ', போன்ற சிறு பத்திரிகைகள் புதுக்கவிதைகளின் வளர்ச்சிக்குச் சிறப்பான தொண்டாற்றின.

தாமரை, செம்மலர் போன்ற பொதுவுடைமை இயக்க இதழ்களும், கணையாழி, தீபம் போன்ற இலக்கிய இதழ்களும் புதுக்கவிதையின் பெருக்கத் திற்குத் துணை செய்தன.

இக்காலம்: புதுக்கவிதையில் வானம்பாடிகளுக்குப் பின் வடிவ மாற்றம் எதுவும் நிகழவில்லை எனலாம். எண்பதுகளின் தொடக்கத்தில் சிறு பத்திரிகைகளிடமிருந்து புதுக்கவிதை வணிகப் பத்திரிகைகளுக்குப் பரவத் தொடங்கியது. பொங்கல் மலரிலும், புத்தாண்டு மலரிலும் மட்டும் கவிதை வெளியிடும் இதழ்கள் வாரந்தோறும் புதுக்கவிதை வெளியிடத் தொடங்கின. புரட்சிப் பிரகடனங்களைக் கவிதையாக்கிய வானம்பாடிக் கவிஞர்களுக்கு மக்கள் நடுவே இருந்த செல்வாக்கை இவ்விதழ்கள் பயன்படுத்தித் தங்கள் விற்பனையைப் பெருக்கிக் கொள்ள முனைந்தன. இதனால், வறட்டு நகைச்சுவைகள் கூடக் கவிதையாக மாறும் அவலம் ஏற்பட்டது. பத்திரிகை அலுவலகத்தில் கவிதைகள் குவியத் தொடங்கின. இவை ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு மாதிரியாக இல்லாமல் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கின்றன என மதிப்பிடுகிறார் மீரா. இந்நிலையில் புதுக்கவிதை வளர்ச்சிக்கு 'அன்னம் விடு தூது' என்ற இதழ் குறிப்பிடத்தக்க தொண்டாற்றியது. இருப்பினும், வணிக ஏடுகளின் போட்டிச் சந்தையில் இவ்விதழ் போட்டியிட முடியாமல் நிற்க நேர்ந்து விட்டது. தமது பெயரில் ஒரு புதுக்கவிதை நூல் வெளிவந்துவிட வேண்டும் என்ற இன்றைய இளைஞர்களின் ஆர்வத்தாலும் கவிதைகளின் தரத்தை நோக்காது எண்ணிக்கையை நோக்கிக் கவிதைத் தொகுப்புகளை வெளியிடும் இன்றைய பதிப்பகங்கள் சிலவற்றின் அவசரத்தாலும் புதுக்கவிதை ஒரு தேக்க நிலையைச் சந்திக்க நேர்ந்துள்ளது. இருப்பினும், புதுக்கவிதைகுறித்துப் பல ஆய்வுகளும் திறனாய்வுகளும் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதால் அத்தேக்க நிலை மாறத் தொடங்கியுள்ளது. இக்காலப்புதுக்கவிதையாளர்களுள் இன்குலாப், வைரமுத்து, அறிவுமதி, உரோகினி முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அப்துல் ரகுமான் போன்றவர்கள் வணிக இதழ்களில் எழுதி வரும் புதுக்கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் புதுக்கவிஞர்களுக்கு மீண்டும் புத்தார்வத்தை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. சப்பானியக் கவிதை வடிவமான 'ஐசு' கவிதைகளும் இன்று தமிழில் எழுதப் பெறுவதால் புதுக்கவிதை மறுமலர்ச்சியடையத் தொடங்கியுள்ளது.

சா.உ.

துணை நூல்கள்:

சுப்புரெட்டியார், ந., புதுக்கவிதை போக்கும் நோக்கும், பாரிநிலையம், சென்னை, 1983.

செகநாதன், ஆ., புதுக்கவிதை - ஒரு திறனாய்வு, திலகன் பதிப்பகம், மேலையூர், 1973.

பாலா, புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை, அகரம் வெளியீடு, சிவகங்கை, 1974.

மீரா, எதிர்காலத் தமிழ்க்கவிதை, அன்னம் வெளியீடு, சிவகங்கை, 1985.

வல்லிக்கண்ணன், புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், அகரம் வெளியீடு, சிவகங்கை, 1975.

புதுக்கோட்டை: தமிழ்நாட்டின் 16-ஆம் மாவட்டமாக உருப்பெற்றுள்ள புதுக்கோட்டை கி.பி. 1948 - வரை ஆங்கில இந்தியாவிலிருந்த அறு நூறுக்கும் மேற்பட்ட சுதேச அரசுகளில் ஒன்றாகும். இந்தியத் துணைக் கண்டம் அன்னியராட்சிப் பிடியில் சிக்கியிருந்த காலக் கட்டத்தில் தனித் தமிழரசாக விளங்கியது இது ஒன்றே என்பது தனிச் சிறப்பாகும். பண்டைச் சென்னை மாநிலத்திலிருந்த ஐந்து சுதேசச் சிற்றரசுகளுள் இது மூன்றாம் நிலையிலிருந்தது. புதுக்கோட்டை, குளத்தூர் எனப்படும் இரு இளவரச ஆட்சிப் பகுதிகள் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இவ்வாட்சிப் பகுதியில் அடங்கும். இப்பகுதியில் உள்ள வெள்ளாறு (Vellar) சோழ பாண்டிய அரசுகளின் எல்லையாக விளங்கியது.

புதுக்கோட்டை அட்சக்கோடு 10° - 24' லும், திர்க்கக்கோடு 78° - 5' லும் அமைந்துள்ளது. இதன் வடமேற்கில் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டமும், கிழக்கில் தஞ்சாவூர் மாவட்டமும், தெற்கில் மதுரை மாவட்டமும் உள. இது 'செம்பொன்மாரி என்றும்', 'புதுக்கோட்டைச்சீமை' என்றும், 'தொண்டைமான் நாடு' என்றும் பண்டைய நூல்களில் அறியப்படும். இப்பகுதி காடுகள் நிரம்பிய குறிஞ்சி எனப்படும் நில வகை என்றும், தென்னிந்தியாவின் மிகப் பழங்குடிகளான குறும்பர்களும், வேட்டுவர்களும் இங்கு வசித்தனர் என்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர்.

இது பழைய, புதிய கற்காலங்களுடனும், தொடர் புடையது என்பதனைப் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலுள்ள சித்தன்னவாசல், நார்த்தாமலை, குடுமியான் மலை ஆகிய இடங்களில் இன்றும் காணப்படும் குகைகளிலிருந்தும், பாறைப் பிளவுகளிலிருந்தும் அறியலாம். புதுக்கோட்டை நகருக்கு அண்மையிலுள்ள புதைவிடங்களில் தோண்டி வெளிக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள முதுமக்கள் தாழிகள், புதிய கற்காலத்திற்குப்பிறகு இப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களின் நாகரிகத்தை எடுத்தியம்புவன. இவையனைத்தும் ஏசுநாதரின்காலத்திற்கும் மிக முற்பட்டவை. பின்னர், போர்க்கலையில் வல்லவரான மறவர், கள்ளர், வேளாண் குடிகளாகிய காராளர், வெள்ளாளர், வணிகப் பெருமக்களாகத் திகழும் செட்டியார்கள் ஆகியோர் புதுக்கோட்டைக்கு வளமும், வாழவும் அளித்தனர்.

இதில் செட்டியார்கள் திரைகடலோடித் திரவியம் தேடி, செட்டிநாட்டுப் பகுதியில் மாபெரும் மாளிகை கட்டிச் சீருடனும், சிறப்புடனும் வாழ்கின்றனர்.

புதுக்கோட்டையின் வடபகுதியை, உறையூரைத் தலைநகராகக் கொண்டாண்ட முற்காலச் சோழர்களும், தென்பகுதியைப் பாண்டியர்களும் தம் வசப்படுத்தியிருந்ததாக வரலாற்றுச் செய்தி கூறுகிறது. பின் பல்லவர்கள் வந்தனர். திருகோகரணம் கோயிலும், திருமயம் கோயிலும் பல்லவ மன்னனாகிய முதலாம் மகேந்திரவர்மன் காலத்தவை. பாண்டிய அரசர்களாகிய அரிகேசரி பராங்குச மாறவர்மன் (கி.பி. 730-768), சீமார சீவல்லபன், வரகுண பாண்டியன் (கி.பி. 862-880) ஆகியோரின் செப்பேடுகள் கிடைத்துள்ளன. பின்னர் இது போசளர் (Hoysalas) விசயநகர் இராயர், மதுரைநாயக்கர் ஆகியோர் வசப்பட்டது, பாண்டியப் பேரரசைக் காப்பாற்றிட இருபத்திரண்டு பாளையக்காரர்களைத் திருமலை நாயக்கர் நியமித்தார் என்றும், அதில் ஒரு பாளையக்காரர் புதுக்கோட்டைப் பகுதியை ஆண்டார் என்றும், மெக்கன்சி குறிப்புகள் கூறுகின்றன. இராமநாதபுர சேதுபதி இதைக் கைப்பற்ற, சொக்கநாத நாயக்கர் இதனை கி.பி. 1664 இல் மீட்டார். இராமநாதபுர அரசர் சேதுபதி இரகுநாத கிழவன் கி.பி. 1680-இல் இதை மீண்டும் கைப்பற்றி, அன்பு கோயில் இரகுநாத தொண்டைமான் என்பவரை இப்பகுதிக்குத் தலைவராக நியமித்தார். கி.பி. 1686-இல் இது தனி அரசானது. இவரே புதுக்கோட்டை மன்னர் பரம்பரையின் முதலாதை ஆவார்.

திருச்சிராப்பள்ளியைப் பிரான்கப் படை கி.பி. 1752-இல் முற்றுகையிட்ட போழ்து தொண்டைமான் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் குழுமத்திற்குப் பெரிதும் உதவினார். மதுரை திருநெல்வேலிச் சீமையின் தளபதியான மகமது யூசுப்பிற்கும், உதவியதன் பயனாக ஐதர்அலியின் படையெடுப்பையும், பாஞ்சாலங்குறிச்சி, சிவகங்கைப் பாளையக் காரர்களையும், ஆங்கிலப் படை வெற்றி கொண்டது. இதனால் மகிழ்வுற்ற ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் குழுமத்தின் ஆளுநர்-குழு, கி.பி. 1803-இல் தொண்டைமான் அரசை ஏற்றது. திருச்சி மாவட்ட ஆட்சியாளரே, ஆங்கில ஆட்சியின் முகவர் (Agent). அதுமுதல் ஆண்டொன்றுக்குக் கப்பமாக ஒரு யானை தரப்பட்டது எனத் தெரிகிறது.

தொண்டைமான் நாட்டின் தலைநகராகவும், புதுக்கோட்டை மாவட்ட ஆட்சிப்பீடமாகவும் உள்ள புதுக்கோட்டை நகரமைப்புத் திட்டப்படி கட்டப்பட்டுள்ளது. நகரின் மையத்தில் கோயிலும், அதன் முன் ஒரு குளமும், அரண்மனையும் (Palace) அதைச் சுற்றி அரண்களுமுள. அரண்களைச் சுற்றி நான்கு

இராச வீதிகள் உள. ஏனைய தெருக்கள் இவற்றிற்கு இணையாகக் குறுக்குவெட்டாக அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. இந்நகர் ஒரு சதுர வடிவத்தையுடையது(Exact-Square). இந்நகருக்கு நன்கு பாதுகாக்கப்பட்ட மூன்று நுழைவாயில்களிருந்தன. தஞ்சை, மதுரை, திருச்சி மாநகர்களடங்கிய ஒரு முக்கோண நிலப்பரப்பின் மையத்தில் ஏறக்குறைய இந்நகர் அமையப் பெற்றிருந்ததால் தமிழ்நாகரிகம் இங்கு நன்கு தழைத்தது. இராச வீதிகளில் மாட மாளிகைகளிருந்தன.

புதுக்கோட்டை நகரின் வடநுழைவாயிலுள்ள திருகோகரணம் சைவ புராணத் தொடர்புடைய சைவத்தலம். அங்கு உறையும் பிருகதாம்பாள் நாயகியே தொண்டைமான் குலதெய்வம். மன்னராட்சிக் காலத்தில் இங்கு ஆண்டுதோறும் துர்க்கை பூசை - மைசூரில் தசரா போன்று - மிக்க சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. புதுக்கோட்டை நகரிலுள்ள மாமன்னர் கல்லூரி, பிருகதாம்பாள் உயர்நிலைப்பள்ளி, இராணி உயர்நிலைப்பள்ளி முதலியன மன்னராட்சிக் காலத்தில் தொடங்கப்பட்டவை. பின்னர் பயிற்சிக்கல்லூரி, மகளிர் கல்லூரி, குடுமியான்மலையில் வேளாண்மை ஆராய்ச்சி மையம் முதலியன ஏற்படுத்தப்பட்டன.

திருமயம், அரிமளம், ஆலங்குடி, கொடும்பாளூர், கிரனூர், பொன்னமராவதி, அன்னவாசல் முதலியன

இம்மாவட்டத்தில் உள்ள பழைய ஊர்கள். திருமயம் ஒரு வைணவத் தலமாகும். அங்கு ஆழ்வார் பாடல் பெற்ற அரங்கநாதர் கோயில் உள்ளது. அங்குள்ள மூர்த்தியின் பெயர் சத்தியமூர்த்தி. நாட்டுப்பற்று மிக்க தீரர் சத்தியமூர்த்தி இப்பகுதியைச் சார்ந்தவர். கொடும்பாளூர் வீர வேளாளர் மரபினர் சோழப் படைத் தலைவர்களாகவும், சோழமன்னருடன் திருமண உறவினைக் கொண்டு சோழப் பேரரசில் ஏற்றம் பெற்றவர்களாகவும் இருந்தனர். சைவமும், வைணவமும், சமணமும் போற்றி வளர்க்கப்பட்ட பகுதியாகப் புதுக்கோட்டை சிறப்புப் பெற்றது.

சிறற்றன்னவாசல் ஒரு சமணத்தலம். அங்குள்ள செங்குத்தான மலை ஒன்றில் குடையப்பட்ட மண்டபத்தில் கண்ணைக் கவரும் வண்ண ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. அக்குகையில் உள்ள ஒரு கல்வெட்டு, பாண்டிய வேந்தன் சீமாற வல்லபனைப் பற்றிக் கூறும். தமிழ்நாட்டில் இதுகாறும் கிடைத்துள்ள சிற்பங்களில் இதுவே தலையாயதும், நிலையான புகழினைக் கொண்டுள்ளதுமாகும் என்று வரலாற்றறிஞர் உரைப்பர். இதனால், இதனை அறிஞர் பெருமக்கள் தமிழ்நாட்டின் அசந்தா (Ajanta) எனப் போற்றுவர்.

திருச்சிராப்பள்ளி வழியிலுள்ள நார்த்தாமலையும் புகழ்பெற்ற துர்க்கை வழி பாட்டு மையமாக விளங்கு

கிறது. அதற்கு மிக அருகிலுள்ள விசயாலய சோழீச் வரக் கற்கோயில்கள் பல்லவரின் மாமல்லபுரச் சிற்பங்களை நினைவூட்டும்.

குடுமியான் மலையிலுள்ள கோயிலின் கம்பங்களைத் தட்டி இனிய வாத்திய இசை ஒலி கேட்டு மகிழலாம். வெ.சீனீ.சே.

துணை நூல்கள்:

Heras, H., South India under the Vijayanagar Empire - Vol. I, The Aravidu Dyanasty, Cosmos Publications, New Delhi, 1980.

Ramachandra Dikshitar, V.R., Pre - Historic South India, Cosmos Publications, New Delhi, 3rd Edition, 1981.

புதுச்சேரி: இந்திய அரசின் நேரடி ஆட்சியிலுள்ள இன்றைய புதுவை மாநிலத்தின் தலைநகரம் புதுச்சேரி. இந்நகரம் புதுவை என்றும் பாண்டிச்சேரி என்றும் வழங்கப்படும். பிரான்சுக்காரர்களின் ஆட்சியில் இந்நகரம் சீரும் சிறப்பும் பெற்றுவிளங்கியது. இது ஒரு பழமையான துறைமுக நகரம். உரோமானியர் எழுதிவைத்துள்ள குறிப்புகளுள் இடம் பெற்றுள்ள பொதுகா(Poduca)என்னும் துறைமுகம் புதுச்சேரியே ஆகும் என வரலாற்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

புதுச்சேரித் துறைமுக நகரம் உரோமானியர் குடியிருப்பு நகராக விளங்கியது. உரோமானியர்களோடு தொடர்புடைய பொருட்கள் அரிக்கமேட்டு அகழ்வாராய்ச்சியில் கிடைத்துள்ளன. புறநானூற்றுப் புலவர் வீராவெளியனார் (புறம்: 320) புதுச்சேரிப் புறநகரில் வாழ்ந்திருந்தார். புதுச்சேரிக்கு மிக அருகிலுள்ள வீரம்பட்டினமே புறநானூறு கூறும் வீரரை ஆகும். உரோமானியர்களின் குடியிருப்பு இவ்வூரையொட்டியே அமைந்திருந்தது.

சங்க காலத்தை அடுத்து, பல்லவர், இராட்டிர கூடர், சோழர், பாண்டியர், விசயநகர மன்னர், செஞ்சி நாயக்கர் ஆகியோரின் ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதியாக இந்நகரம் விளங்கியது. இடைக்காலத்தில் இந்நகரம் வேதபுரி என்று வழங்கப்பட்டது. சோழர் காலத்தில் எழுப்பப்பட்ட வேதபுரிசுவரர் கோயில் பிரான்சுக்காரர்களின் ஆட்சியில் அழிக்கப்பட்டதை ஆனந்தரங்கம்பிள்ளை நாள்குறிப்புத் தெரிவிக்கிறது. இந்நகரின் தொன்மை, பெருமை குறித்து நன்கு ஆராய்ந்து 'இழுவோ துய்ப்பராய்' (Jouveau-Dubreuil) வெளியிட்டார்.

போர்ச்சுகீசியர்களின் வருகையோடு புதுச்சேரியின் வரலாறு தொடங்குகிறது. புதுச்சேரியில் கி.பி. 1521-1524க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் போர்ச்சுகீசியர்கள் ஒரு தொழிலகத்தைத் (Factory)தொடங்கினர். அவர்கள் இந்நகரைப் 'புதுசேயிரா' என்று குறித்தனர்.

சித்தாந்த சாயிடம்

செஞ்சி மன்னர் முத்துக்கிருட்டிணப்ப நாயக்கர் போர்ச்சுகீசியர்களைப் புதுச்சேரியிலிருந்து வெளியேற்றினார். இழீன் பீபைன் (Jean Pepin) என்னும் பிரான்சு வணிகர், கி.பி. 1617-ஆம் ஆண்டில் போர்ச்சுகீசியர் கைவிட்டுச் சென்ற கோட்டையைச் செஞ்சி மன்னரிடம் அனுமதி பெற்றுப் பழுது பார்த்துத் தம் வசம் வைத்துக்கொண்டார். புதுச்சேரியில் குடியேறிய முதல் பிரான்சுக்காரர் இவரே ஆவார். பாரிசில் கி.பி. 1664 - ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட கிழக்கிந்தியப் பிரான்சு அரசு வணிகக் கழகத்தினர், சேர்கான்லோடியின் அழைப்பினை ஏற்றுப் புதுச்சேரியில் வாணிகம் நடத்தினர். சிறு மீனவர் ஊராக இருந்த புதுச்சேரி குறுகிய காலத்திற்குள் ஒரு சிறந்த வாணிக நகரமாக வளர்ந்தது.

பிரான்சுவா மர்த்தேன் (Frangois Martin), கி.பி. 1674-ஆம் ஆண்டில் பிரான்சுக்கிழக்கிந்திய வணிகக் கழகத்தின் தலைவராகப் புதுச்சேரிக்கு வந்தார். இவருடைய உழைப்பால் புதுச்சேரி ஒரு முக்கிய நகரமாக வளரத் தொடங்கியது. புகழ்மிக்க சோசப்பு பிரான்சுவா தூப்ளே (Joseph Frangois Dupleix) கி.பி.1742-ஆம் ஆண்டு புதுச்சேரி வணிகக் கழகத்தின் தலைவரானார். இந்தியாவில் ஒரு பிரான்சு அரசை உருவாக்கக் கனவு கண்ட தூப்ளேயுக்குக் கருநாடகப்போர்கள் நல்ல வாய்ப்பை அளித்தன. தென்னாட்டின் தலைவதியை முடிவு செய்யும் அரசியல் கேந்திரமாகப் புதுச்சேரி தூப்ளே காலத்தில் விளங்கியது. தமிழில் முதல் முதலில் நாள் குறிப்பை எழுதிய ஆனந்தரங்கம்பிள்ளை, தூப்ளேயின் நேர்முக உதவியாளர் (துபாசி) ஆவார். பிரான்சுக்காரர்கள் மட்டுமன்றி ஆங்கிலேயர், ஓல்லாந்தியர்தச்சுக்காரர், ஆகியோர்களும் புதுவையில் அவ்வப்போது இருந்தனர்; எனினும், இறுதியில் பிரான்சு ஆட்சியே அங்கு வேருன்றியது. இன்றும், புதுச்சேரி ஒரு பன்னாட்டு நகரமாக (Cosmopolitan city) விளங்குவதற்கு இது ஒரு காரணம் ஆகும். புதுச்சேரியை ஆங்கிலத்தில் எழுதும்போது பாண்டிச்சேரி (Pondicherry) என்று எழுதுகின்றனர். இது ஒரு தவறான வழக்கு; ஆனால் நிலைபெற்றுவிட்டது.

இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் புதுச்சேரிக்கு உயர்ந்த இடம் உண்டு. ஆங்கில அரசின் அடக்குமுறைகளுக்குத் தப்பிய தேச பக்தர்களுக்குப் புதுச்சேரி புகலிடமாக இருந்தது. அரவிந்தர், சுப்பிரமணிய பாரதியார், வ.வே.சு.ஐயர் போன்ற விடுதலைப் போராட்ட வீரர்கள் புதுவையில் தங்கினர். சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் ஒப்பற்ற பாடல்கள் புதுவையில் இயற்றப்பட்டன. பாவேந்தர் பாரதி தாசன் பிறந்து தொடக்கத்தில் தேசியத்திற்கும் பின்னர்த் தமிழுக்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் தொண்

டாற்றிய நகரம் புதுச்சேரி. தமிழ் மொழியின் மரபு வழிப் புலமையின் கருவூலமாகப் புதுச்சேரி விளங்கியது.

பிரான்சுக்காரர்களிடமிருந்து பிரான்சிந்தியப் பகுதிகள் 1954 - ஆம் ஆண்டு விடுதலை பெற்றன. புதுச்சேரி, காரைக்கால், மாகி, ஏனாம் என்னும் நான்கு முன்னாள் பிரான்சு இந்தியப் பகுதிகளும் மத்திய ஆட்சிக்கு உட்பட்ட ஒரு சிறு மாநிலம் ஆயின. புதுச்சேரி அதன் தலைநகரம்.

விடுதலைக்குப் பின்னர்ப் புதுச்சேரி பல துறைகளிலும் முன்னேறி வருகிறது. மையப் பல்கலைக்கழகம், கலைக் கல்லூரிகள், மருத்துவக் கல்லூரி, பொறியியல் கல்லூரி, சட்டக் கல்லூரி, தொழில் நுட்பப் பள்ளி ஆகியவை இந்நகரில் உள்ளன. அரவிந்தர் ஆசிரமமும், ஆரோவில் நகரும் உலகத்தின்பல பகுதிகளிலிருந்தும் மக்களை ஈர்க்கின்றன. அ.பா.

புதுதில்லி: வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க புதுதில்லி உலகப் பெரு நகரங்களுள் ஒன்று. இது சுதந்திர இந்தியக் குடியரசின் தலைநகரமாகும். இது 28.30° வட அட்ச ரேகையும் 77.12° கிழக்குத் தீர்க்க ரேகையும் கூடுமிடத்தில் வட இந்தியப் பெரும் சமவெளியில் உள்ளது. ஏறத்தாழ 1500 ச.கி.மீட்டர் பரப்பில் கடல்மட்டத்திலிருந்து 239 மீட்டர் உயரத்தில் உள்ளது. இங்கு ஏறக்குறைய 6 மில்லியன் மக்கள் உள்ளனர். இது மைய அரசின் நிருவாகத்தில் உள்ளது. இதன் வடக்கில் மலையும் மலை சார்ந்த கருமுரடான பூமியும் மேற்கு, கிழக்கு, தெற்கில் பெரும் சமவெளியும் அமைந்துள்ளன. யமுனை நதியின் வலக் கரையில் உள்ள இந்நகரில் ஏப்பிரல் முதல் சூன் வரை கடுங்கோடையும் நவம்பர் முதல் மார்ச்சு வரை கடுங்குளிரும் இருக்கும். ஆண்டுக்குச் சராசரி மழையளவு 66 செ.மீ. ஆகும்.

வரலாறு: மகா பாரதக் கதைப்படி பாண்டவரின் நாடான கந்தர்வ பிரசுதாவின் தலைநகரான இந்திரப்பிரசுதாவை (தில்லியை) விகவகருமா என்ற தேவதச்சன் அமைத்தான்.

இந்நகர நாகரிகம் கி.மு. 1000த்திலேயே தொடங்கியதாக அகழாய்வுகள் கூறுகின்றன. இங்கு அசோகரின் கற்பாறைச் சாசனங்களும், தூண்களும் காணப்படுகின்றன. இங்கு அமைக்கப்பட்ட ஏழு நகரங்களே இன்று தில்லி என வழங்கப்படுகின்றன. இரசுபுத்திரர்கள், கி.பி. 11, 12 - ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தில்லியின் முதல் நகரமான குயிலாராய் பித்தோராவைக் (Ouala-Raipithora) கட்டினர். முசுலிம்கள் வருகைக்குப் பின்னரே தில்லி தலைநகராயிற்று.

அடிமைவமிசம் (கி.பி. 1206 - 1290): முகமது கோரிக்குப்பின் வந்த அடிமை வமிசத்து முதல்

அரசர் குத்புதின் ஐபெக்கு குதுப்மினாரைக் கட்டினார்.

கில்சி வமிசம் (கி.பி. 1290-1319): அலாவுதின் கில்சி கி.பி. 1303-இல் குயிலாராய் பித்தோராவுக்குச் சற்று வடக்கே இரண்டாம் நகரான சிரியை (Siri) அமைத்தார். அங்கு ஆங்காங்கு (Honkong) எனும் நீர்த்தேக்கத்தையும் (Reservoir) ஏற்படுத்தினார்.

துக்ளக்கு வமிசம் (கி.பி. 1321-1413): கியாசுதின் துக்ளக்கு குதுப்மினாருக்குத் தென் கிழக்கில் மூன்றாம் நகரான துக்ளகாபாதை (Tuglagabad) அமைத்தார். முகமது துக்ளக்கு கி.பி. 1325-இல் குயிலாராய் பித்தோராவுக்கும் துக்ளகாபாதுக்கும் இடையில் தில்லியின் நான்காம் நகரான சகன்பாவை (Jahanbah) அமைத்தார். அவர் சுல்தானியத்தின் தலை நகரைத் தில்லியிலிருந்து கி.பி. 1327-இல் தெளலதாபாதுக்கும், தெளலதாபாதிருந்து கி.பி. 1329-இல் தில்லிக்கும் மாற்றினார். மக்களும் மாறிச் செல்லும்படி ஆணையிடப்பட்டதால் பலர் உயிரிழந்தனர். பின்வந்த பிரோசு துக்ளக்குத் தில்லியின் ஐந்தாம் நகரான பிரோசாபாதை (Ferozshabad) அமைத்தார். துக்ளக்குகளின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு தார்த்தாரியத் தலைவரான தைமூர்தில்லியை (கி.பி. 1398 திசம்பர் முதல் வாரம்) தாக்கிப் பாழாக்கினார்.

முகலாயர்கள்: (கி.பி. 1526-1707): பாபர் கி.பி. 1526 - இல் தில்லியைக் கைப்பற்றினார். அவர் மகன் உமாயூனை அப்போது விரட்டிய செர்சாகூர் உமாயூன் கட்டிய தீன்பனா பகுதியில் செர்கார் (Shergarh) எனும் ஆறாம் நகரை உருவாக்கினார். பேரரசர் அக்பர் எட்டு ஆண்டுகளே தில்லியைத் தலைநகராகக் கொண்டார். பின் அவர் ஆக்ராவைத் தலைநகராகக் கொண்டார். சகாங்கீர் காலத்திலும் தில்லியில் பிளேக்கு நோய் பரவியதால் அவரும் ஆக்ராவைத் தலைநகராகக் கொண்டார்.

சாசகான் காலத்தில்தான் கி.பி. 1628-இலிருந்து தில்லி தலைநகராகப் புகழ்பெற்றது. ஆக்ராவில் அழியாப் புகழ் கொண்ட தாசுமகாலைக் கட்டிய சாசகான் தில்லியில் ஏழாம் நகராகிய சாசகானாபாதை (Shahjahanabad), பழைய தில்லியை, உருவாக்கினார். ஓளரங்கசீபு காலத்தில் முகலாயப் பேரரசும் தில்லியும் சிதறுண்டன. பாரசீகர் நாதர்சா கி.பி.1739-இல் படையெடுத்து வந்து தில்லியைக் கொள்ளையடித்தார். அவர் சுவர்ந்து சென்றவற்றுள் கோகினூர் வைரமும் மயிலாசனமும் அடங்கும்.

ஆங்கிலேயர்கள்: ஆங்கிலேயர்கள் கி.பி. 1857-இல் கடைசி முகலாய அரசரான இரண்டாம் பகதூர்சாவை இரங்குனுக்கு நாடு கடத்தி விட்டுத்

தில்லியைத் தங்கள் வசமாக்கினார்கள். இங்குத்தான் கி.பி. 1877-இல் விக்டோரியா பேரரசியின் திருவோலக்கமும் (Darbar), 1903-இல் எட்டாம் எட்வர்டின் திருவோலக்கமும், 1911-இல் ஐந்தாம் சார்சுமன்னரின் திருவோலக்கமும் நடந்தன.

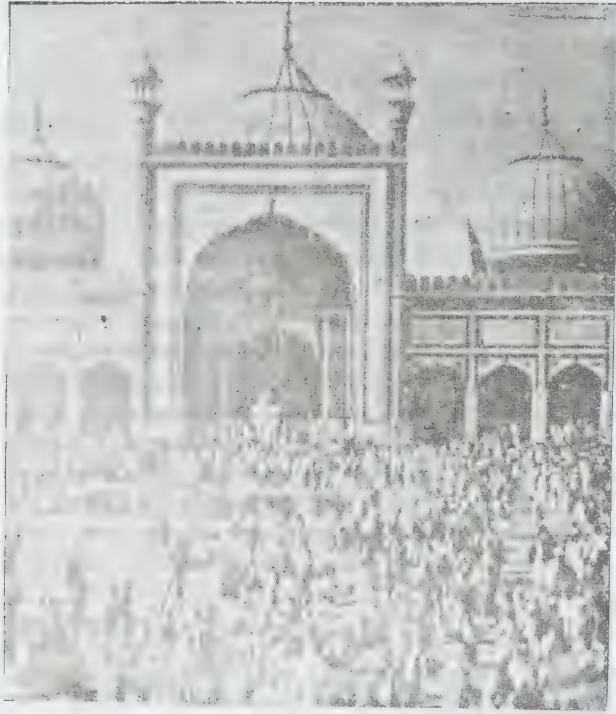
புது தில்லியைப் பிரிட்டனின் கட்டடக் கலை நிபுணர்களான சர் எட்வர்டு உலூ தியசும், சர் எர்பர்ட்டுப் பேக்கரும் 1912-இல் தொடங்கி 1930-இல் அழகு பொருந்த அமைத்தனர். இது பழைய தில்லிக்குத் தென் மேற்கில் அமைக்கப்பட்டது. தலைமை ஆளுநரின் மாளிகை (இராட்டிரபதி பவன்) இரெய்சினா குன்றின்மீது அமைக்கப்பட்டது. பல்வேறு சாலைகளும் அங்கு வந்து கூடும்படி அமைக்கப்பட்டன. அருகிலேயே அரசு தலைமை அலுவலகமும், வட்டவடிவப் பாராளுமன்றமும் அமைக்கப்பட்டன. அது தில்லியின் எட்டாம் நகரமாகக் கருதப்படுகிறது. பிரித்தானிய இந்தியப் பேரரசின் தலைநகராக 1931 சனவரியில் தில்லி ஆயிற்று. தில்லி 1947-இல் சுதந்திர இந்தியக் குடியரசின் தலைநகராயிற்று.

காணவேண்டிய முக்கியமான இடங்கள்: இங்கு இரண்டாம் சந்திர குப்தரின் இரும்பாலான வெற்றித் தூண் இத்தனை நூற்றாண்டுகளாகியும் அழியாமல் நிற்கிறது. அல்தாமிசாவால் கட்டப்பட்ட 5 அடுக்கு களைக் கொண்ட 72.55 மீட்டர் உயரக் குதுப்மினார் கோபுரம் அருகில் அலாவுதின் கல்லறை, கல்லூரி, இரீயாக மாதாகோவில், தில்குசா மாளிகை ஆகியனவும் உள்ளன. புராண கிலாலாவும் மிருகக் காட்சிச் சாலையும் புகழ் பெற்றவை. அருகில் இந்திய உச்ச நீதி மன்றம் உள்ளது.

பழைய தில்லியில் செங்கோட்டை, முத்து மசூதி, திவானிகாசு, திவானி ஆம், அரங்கமகால், மும்தாசு மகால், புதை பொருள் அருங்காட்சியகம், சும்மா மசூதி, சாந்தினி சவுக்கு, பறவைகள் மருத்துவமனை, திகம்பர செயின் மந்திர், இலட்சுமி -நாராயணன் கோயில், உமாயூன் கல்லறை, புனித சேம்சு தேவாலயம் ஆகியவை புகழ் பெற்றவையும் காணத் தகுந்தவையும் ஆகும்.

மேலும், 1948 சனவரி 30-இல் மகாத்துமா காந்தியடிகள் பிரீலா மாளிகையில் சுடப்பட்டார். அவரது நினைவாலயம் இராசுகாட்டும், நேரு வசித்த தீன் மூர்த்தி பவனும், சாந்திவனமும், இலால்பகதூர் சாந்திரியின் நினைவிடம் வீசய் காட்டும், இந்திராகாந்தி வாழ்ந்த சப்தர் சங்சாலையில் உள்ள 1-ஆம் எண் வீடும், நினைவாலயமான சக்தி தலமும் (Sakthi Sthal) வரலாற்றுப் புகழ் வாய்ந்த இடங்களாகும்.

மேலும், இந்தியா வாசல் (India Gate) முன்பு அனைத்திந்தியப் போர்வீரர்களின் நினைவுச் சின்னம்

சாமிமகுதி

இந்தியவாயிவீ

நகர்ப்பகுதி

குதப்மினாரி

உள்ளது. மேலும் தேசிய அருங்காட்சியகம், அஞ்சல் தலைகள் காட்சியகம், இருப்புப் பாதைப் போக்குவரத்துக் காட்சியகம், இராட்டிரபதி பவனம், தலைமை அலுவலகம், பாராளுமன்றம், விசய சதுக்கம், விஞ்ஞான பவன், தேசிய விளையாட்டு அரங்கம், (1951-இல் முதல் ஆசிரிய விளையாட்டுகள் இங்கு நடத்தப்பட்டன) நேரு விளையாட்டு அரங்கம் (1982-இல் 9-ஆம் ஆசிரிய விளையாட்டுகள் இங்கு நடந்தன) புத்த செயந்தி கோயில், சந்தர்மந்தர் என்ற வான் ஆய்வுக் கூடம் ஆகியவை முக்கியமான இடங்களாகும். இங்குக் கூட்டுச்சேரா நாடுகளின் மாநாடு நடைபெற்றது.

மேலும், சாணக்கியபுரி, வசந்த விகார்ப் பகுதியில் பன்னாட்டுத் தூதுவர் அலுவலகங்கள் ஆகியன உள்ளன. உலக வானூர்தி வழிகளும் சாலைகளும் இங்குக் கூடுகின்றன. இராம.வே.

புதுமைப்பித்தன்: இவர் 1906-ஆம் ஆண்டு கடலூருக்கு அருகிலுள்ள திருப்பாதிரிப்புலியூரில் பிறந்தார். இவர்தம் இயற்பெயர் சொ. விருத்தாசலம். இவர் தந்தையார் சொக்கலிங்கம், வட்டாட்சியராகத் தமிழ் நாட்டில் பல இடங்களில் பணியாற்றினார்.

புதுமைப்பித்தன் தொடக்கக் கல்வியினைச் செஞ்சி, திண்டிவனம், கள்ளக்குறிச்சி முதலிய ஊர்களில் பெற்றார். இவர் தந்தையார் 1918-ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்றுத் தம் ஊரான திருநெல்வேலிக்குச் சென்று வண்ணாரப்பேட்டை என்னும் பகுதியில் குடியேறினார். அது முதல் புதுமைப்பித்தன் திருநெல்

புதுமைப்பித்தன்

வேலிக் கிறித்தவர் திருச்சபையைச் சேர்ந்த புனித யோவான் கல்விக் கூடத்தில் சேர்ந்து பயிலத் தொடங்கினார். திருநெல்வேலி இந்துக் கல்லூரியில் படித்து 1931-ஆம் ஆண்டு பி. ஏ. பட்டம் பெற்றார்.

“மணிக்கொடி” ஏட்டில் நடந்த ஒரு விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு “குலோப்சான் காதல்” என்ற கட்டுரையின் மூலம் இவர் தமிழ் எழுத்துலகிற்கு அறிமுகமானார். டி. எசு. சொக்கலிங்கம், வ. ரா., முதலியவர்களோடு ஏற்பட்ட தொடர்பு அவரது எழுத்தார்வத்தை மேலும் மேலும் வளர்க்கவே, சிறு கதைகள் எழுதத் தொடங்கினார். வ. ரா. வின் மணிக்கொடியில் ‘பொன்னகரம்’, ‘கவந்தனும் காமனும்’, ‘ஆண்சிங்கம்’ முதலிய கதைகள் வெளிவந்தன. சென்னையில் வாழ்ந்த புதுமைப்பித்தன் எழுத்தின்மேல் கொண்ட தீராக் காதலால் இராய. சொக்கலிங்கத்தின் அழைப்பை ஏற்றுக் காலைக்குடி சென்று ‘ஊழியன்’ என்னும் இதழின் உதவியாகிரியராகப் பொறுப்பேற்றார். ஆனால், அங்கேயே தொடர்ந்து பணியாற்றும் சூழல் அமையாததால், அவர் மீண்டும் சென்னைக்கே வந்தார். ‘தினமணி’, ‘தினசரி’ ஆகிய ஏடுகளில் சிறிது காலம் அடுத்தடுத்துப் பணியாற்றினார். அப்பொழுதுதான் ‘மணிக்கொடி’ அன்பர்களின் கூட்டு முயற்சியால் தொடங்கப்பட்ட நவயுகப் பிரசுராலயத்தின் வாயிலாக இவரது முதல் கதைத் தொகுதி வெளிவந்தது. இராமையாவின் ‘மணிக்கொடி’யில் இவர் பல கதைகளை அவ்வப்போது எழுதிவந்தார்.

பத்திரிகைத் துறையில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த புதுமைப் பித்தனுக்குத் திரைப்படத் துறையிலும் நாட்டம் பிறந்தது. ‘காமவல்லி’, ‘ஔவையார்’ முதலிய படங்களுக்கு உரையாடல் எழுதினார். பின் எம். கே. தியாகராசுபிரகாசுவதர் தம் சொந்தச் செலவில் எடுத்த ‘இராசமுக்கு’ என்னும் திரைப்படத்திற்கு வசனம் எழுதும் பொறுப்பை ஏற்றுப் பம்பாய்க்குச் சென்றார். சென்ற இடத்தில் எலும்புருக்கி நோய் என்னும் கொடிய பிணி பற்றிக் கொள்ளவே, உடல்நிலை சீர்கெட்டுத் திருவனந்தபுரத்திற்குத் திரும்பினார். பிணிக்கும் வறுமைக்கும் இடையே போராடினார். இவர் 1948-ஆம் ஆண்டு இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதைகள் ஏழு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. 1. புதுமைப்பித்தன் கதைகள், 2. புதிய ஒளி, 3. காஞ்சனை, 4. அன்று இரவு 5. ஆண்மை, 6. விபரீத ஆசை, 7. சித்தி முதலிய ஏழு தொகுப்புகளிலும் அடங்கிய மொத்தக் கதைகளின் எண்ணிக்கை 98. அவை தவிர இதுவரை எத்தொகுப்பிலும் இடம் பெறாத ‘இராமநாதனின் கடிதம்’ என்னும் கதையும் ஒன்று உண்டு. இக்கதை

‘எழுத்து’ என்னும் இதழில் மறுவெளியீடு செய்யப் பட்டது, இதையும் சேர்த்தால் புதுமைப்பித்தன் எழுதியுள்ள கதைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 99 ஆகும். தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் முன்னோடியாகக் குறிக்கத்தக்க பெருமை புதுமைப்பித்தனுக்கு என்றும் உண்டு. மா.இரா.

புதுமையாக்கம்: இங்கிலாந்து நாட்டில் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் மாபெரும் தொழிற் புரட்சி ஏற்பட்டது. தொழில்கள் யாவும் இயந்திர மயமாக்கப்பட்டன. குறைந்த உழைப்பைப் பயன்படுத்தி நிறைந்த பயன்பெறும் உத்திகள் பல உருவாக்கப்பட்டன. அதன் விளைவாக எத்துறையிலும் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது. அம்மறுமலர்ச்சியின் பின்னணியில் இருந்துதான் புதுமையாக்கம் (Modernization) என்னும் கொள்கை பெறப்பட்டது எனலாம்.

தொழிற் புரட்சிக்குப் பின்னர் நிகழ்ந்த தொழில் துறை வளர்ச்சி, வேளாண்மைத்துறை வளர்ச்சி, அறிவியல் தொழில் நுட்பம் ஆகிய துறைகளின் வளர்ச்சி, மருத்துவத்துறை வளர்ச்சி, கல்வித்துறை வளர்ச்சி, செய்தித் தொடர்புத்துறை வளர்ச்சி, போக்குவரத்துத்துறை வளர்ச்சி, பொருளாதார வளர்ச்சி போன்ற பல்துறை வளர்ச்சியால் அந்தந்தத் துறைகளில் புதுமையாக்கம் இடையறாது நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. இப்புதுமையாக்கங்கள் நகரங்களில் மட்டும் நடைபெறாமல் போக்குவரத்துத் துறை மற்றும் செய்தித் தொடர்புத் துறைகளில் நடைபெற்ற வியத்தகு வளர்ச்சியின் காரணமாக, குக்கிராமங்களுக்கும் பரவலாயின. எனவே, சமுதாயத்திலும் நாட்டிலும் புதுமையாக்கம் மேலோங்கியது.

இங்கிலாந்து நாட்டில் தொடங்கிய இப்புதுமையாக்க முயற்சிகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஐரோப்பிய நாடுகள் யாவற்றிலும் பரவிப் பின்னர் உலகம் முழுமையும் ஆட்கொள்ள முற்பட்டன. இந்திய நாட்டிலும் எல்லாத் துறைகளிலும் புதுமையாக்கம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்திய நாட்டில், புதுமையாக்கம் என்பது பழையமையை வெறுத்து ஒதுக்காமல் அதைச் சமுதாயத்திற்கும் நாட்டிற்கும் மேலும் பயனுள்ளனவாகவும், பொருள் பொதிந்தனவாகவும் மாற்றும் முயற்சியாகக் கருதப்பட்டது.

தொழில் துறையில் புதுமையாக்கம்: மனித இனம் சிறப்பான முறையில் வாழ்க்கை நடத்திச் செல்வதற்குத் தொழிலே சிறந்த காரணமாகும். எந்தவொரு நாடும் தொழில் துறையை மறந்து செயற்பட முடியாது என்பது திண்ணம். நாடு வளமாவதற்கும் தன்னிறைவு பெறுவதற்கும் தொழிலை மேம்படுத்த வேண்டும். இல்லையெல் காலத்தின் வேகத்தோடு

போட்டியிட முடியாமல் நாடு பின் தங்கி விடும். இன்றைய உலகில் தன்னிறைவு பெற்ற நாடுகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவையெல்லாம் தொழில் துறையில் புதுமையைப் புகுத்தியே வந்துள்ளன என்பதை அறிதல் இயலும். ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட தொழிற் புரட்சிக்குப் பின்னரே அங்குப் புதிய கண்டுபிடிப்புகளும், புதிய கருவிகளும் தொழில் துறையில் புகுத்தப்பட்டன. அதன் விளைவாகத் தொழிற்சாலைகளும், தொழில் மையங்களும் உருவாயின. தொழில் யுகத்தில் மனிதன் இயற்கையில் புதைந்து கிடந்த சக்தியைத் தனக்கு ஏவல் செய்யப் பயன்படுத்தினான். அதன் மூலம் பல விளைகளைச் செய்தான். அவ்விளைகளின் வழியாக, இயற்கையின் பல செல்வங்களைப் பயன்படுத்தினான். அவனுக்குக் கிட்டாமல் இருந்தவை கிட்டும் நிலைக்கு வந்தன. தொழில் துறையில் ஏற்பட்ட புதுமையாக்கத்தின் விளைவாக இயந்திர வளர்ச்சி பெருகியது. அவன் காலால் நடந்த வேகத்தை விடப்பல்லாயிரம் மடங்கு வேகத்தை இயந்திரம் அவனுக்குக் கொடுத்தது. அவன் பொதுவாகப் பார்ப்பதை விட, எண்ணற்ற மடங்கு தொலைவு பார்க்கும் சக்தியைக் கண்களுக்கு அது வழங்கியது. வெறும் செவி உறுப்புக் கேட்பதைவிடப் பெருந்தொலைவு கேட்கும் ஆற்றலை அவனது காதுக்குத் தந்தது. இவையெல்லாம் தொழில் துறையில் ஏற்பட்ட புதுமையாக்கத்தின் விளைவுகளாகும்.

வேளாண் துறையில் புதுமையாக்கம்: உலகில் உள்ள அத்துணை உயிர்களுக்கும் உணவு இன்றியமையாதது. குறிப்பாக மனித இனம் சிறப்பான முறையில் செயற்பட வேண்டுமென்றால் வேளாண்மையை மறந்து செயற்பட முடியாது. ஆகவே, எல்லா மக்களும் இன்புற்று வாழ வேண்டுமெனில் அனைவருக்கும் உணவு கிடைக்கும் படி செய்ய வேண்டும். இன்றைய உலகில் பழைய முறைகளையும், பழைய கருவிகளையும், பழைய உத்திகளையும் மேற்கொண்டே அனைவருக்கும் உணவளிக்க முடியும் என்பது, முடியாத செயலாகும். ஆகவே, வேளாண் துறையில் புதுமையாக்கம் என்பது மிகவும் இன்றியமையாத தொன்றாகும். நேற்றைய கருவிகளைக் கொண்டு இன்றைய வேளாண்மைத் துறை செயற்படுத்தப்பட்டால் அதன் பயன்பாடு குறையும். காலத்தின் தேவைக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாமல் போய்விடும். தேவையின் பொருட்டோ இன்றியமையாமையின் பொருட்டோ அத்துறையிலும் பல புதுமைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இன்றைய உலகில் முன்னோர்கள் வேளாண்மைத் துறையில் பயன்படுத்திய கருவிகள் பயன்பற்றவாகி விட்டன. வேளாண்மைத் துறையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட புதுமையாக்கத்தின் பயன்கள் மிகப்பல. சான்றாக, விதை நேர்த்தி செய்தல், மண்

ணின் தன்மையை அறிந்து தேவையான உரமிடல், களைகளைத் தவிர்த்தல், பயிர் வளர்ச்சி ஊக்கிகளைப் பயன்படுத்தல், உழவு நடவு போன்ற வேலைகளுக்கு இயந்திரத்தைப் பயன்படுத்தல், பயிர் நோய்களை நீக்குதல் போன்ற பல்வேறு நிலைகளில் மேற்கொண்ட புதுமையாக்க முயற்சிகளின் விளைவாக நாடு இன்று உணவுத்துறையில் தன்னிறைவு பெற்றுள்ளதைக் குறிப்பிடலாம். வேளாண்மைத்துறையில் புதுமையாக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருப்பதால் நாட்டு மக்களின் உணவுத் தேவைகளை நிறைவு செய்ய முடியாமல் போயிருந்திருக்கக்கூடும்.

அறிவியல் - தொழில்நுட்பத் துறையில் புதுமையாக்கம்: அறியாமையை வெல்லுவதற்கு அறிவியல் மனிதனுக்குக் கிடைத்தது அரும் பேறாகும். எங்கும் அறிவியல், எதிலும் அறிவியல் என்ற சூழ்நிலையை இன்று காணமுடிகிறது. ஆயிரக்கணக்கான கி.மீ. களுக்கு அப்பால் உள்ள இடங்களுக்குச் சில மணி நேரங்களில் சென்றடைவதற்கு அறிவியல் மக்களுக்குத் துணைபுரிகிறது. அவ்வறிவியல் துறையில் புதுமையாக்கத்தின் விளைவாக இன்று மக்கள் அடைந்துள்ள பயன்கள் பல. கண்டம் விட்டுக் கண்டம் செல்வதற்கும், மண்ணிலிருந்து விண்ணிற்குச் செல்வதற்கும் ஆயிரம் பேர் செய்யும் வேலையை அரைமணியில் செய்வதற்கும் ஒரு கணிப்பொறி, இயந்திர மனிதன் போன்றவை எல்லாம் இன்று மக்களுக்கு அறிவியல் துறையில் ஏற்பட்ட புதுமையாக்கத்தின் விளைவே எனலாம்.

மருத்துவத்துறையில் புதுமையாக்கம்: மனிதனது உயிரோடு தொடர்புடையது இத்துறையாகும். ஒரு காலத்தில் வாந்தி பேதி, குளிர்காய்ச்சல், கொள்ளை நோய் போன்ற நோய்களைக் கண்டாலே அஞ்சி நடுங்கிய மனித குலம் இன்றைக்கு எவ்வகை நோய்க்கும் அஞ்சாமல் துணிந்து நிற்கிறது. அதற்கு முக்கிய காரணம் இன்று மருத்துவத்துறையில் ஏற்பட்ட புதுமையாக்கங்களே என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. நோயைக் கண்டு பிடிப்பதிலும் சரி; நோயைக் குணப்படுத்துவதிலும் சரி; மருத்துவத் துறை வியத்தகு வகையில் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது எனலாம். காலங்காலமாக மக்கள் நாட்டுவைத்திய முறைகளையே நம்பியிருந்தனர். பின்னர் மருத்துவத் துறையில் ஏற்பட்ட புதுமையாக்கத்தின் விளைவால் 'அலோபதி' என்னும் மேனாட்டு மருத்துவமுறை உருவாயிற்று. அத்துறை சிறப்பான முறையில் மக்களுக்குப் பணி செய்து வருகிறது. உடலில் ஏற்படும் ஊனங்களைச் செயற்கை முறையால் மாற்றம் செய்வதும், நோயுற்ற உடல் உறுப்புகளை மாற்றி வேறொருவர் உறுப்புகளைப் பொருத்துவதும், வேண்டாத தசைகளை வெட்டியெடுத்து உடலைச் சீராக்குவதும், கண்களை வங்கிகள்மூலம்

சேமித்து வைப்பதும் குருதியைச் சேமித்து வைப்பதும் போன்ற பல மருத்துவப் பயன்கள் யாவும் இத்துறையில் ஏற்பட்ட புதுமையாக்கத்தின் விளைவுகளே என்பது திண்ணம்.

கல்வித்துறையில் புதுமையாக்கம்: ஆற்றிவு படைத்த மனிதனை அறிஞனாக்குவது கல்வி. அத்துறையில் மிகுதியாகப் பயன்கள் ஏற்பட்டால்தான் ஒரு நாடு சிறந்து விளங்க முடியும். இந்தியக் கல்வித்துறை மெக்காலேயால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அக் கல்வி முறையிலும் காலங்காலமாகப் பல மாறுதல்கள், காலத்தின் தேவைக்கேற்ப நடந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக, பண்டைக் காலத்தில் அளவைகளைக் குறிக்க, கலம், மாகாணி, முந்திரி, மா, அடி போன்ற சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. கல்வித்துறையில் ஏற்பட்ட புதுமையாக்கத்தின் விளைவாக இச்சொற்களுக்குப் பதிலாக 'மீட்டர்', 'ஏக்கர்', 'கிலோ' போன்ற சொற்கள் பயன்பாட்டில் வந்தன. அவையெல்லாம் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளவை. அதுபோன்று பாடத்திட்ட முறையிலும் பழைய முறையை நீக்கிப் புதிய முறைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அம்முறைகளிலும் பல புதுமைகளைச் செய்து இன்று எங்கும் தொழிற் கல்வி என்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அவையெல்லாம் கல்வித்துறையில் ஏற்பட்ட புதுமையாக்கத்தின் விளைவுகளே எனலாம்.

செய்தித் தொடர்புத்துறையில் புதுமையாக்கம்: ஓர் இடத்தில் நடக்கும் நிகழ்ச்சியைப் பிறிதொரு இடத்திற்குக் கொண்டு செல்லும் பணியைச் செய்தித் தொடர்புத் துறை செய்கிறது. அத்துறை பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வளர்ச்சியடையாத நிலையில் இருந்தது. அதன் விளைவாக மக்களுக்குச் சென்று சேர வேண்டிய செய்திகள் சரியான அளவில் சென்று சேர முடியவில்லை. அத்துறையில் செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்களாகச் செய்தித்தாள், வானொலி, திரைப்படம், தொலைக்காட்சி போன்றவற்றைச் சொல்லலாம். மேலே, சொல்லப்பட்ட வாயில்கள் அனைத்தும் அத்துறையில் ஏற்பட்ட புதுமையாக்கத்தின் விளைவாய் மனிதகுலத்திற்குக் கிட்டியவை எனலாம். அவற்றின் பயனாக உடனுக்குடன் செய்திகளை மக்களுக்கு அறிவிப்பதற்கு அச்சாதனங்கள் மிகவும் பயன்படுகின்றன. அச்சாதனங்கள் செய்திகளை மக்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பயன்படுத்தப்படுவதோடு, பிற பணிகளுக்கும் அவை ஈடுபடுத்தப்படுகின்றன. குறிப்பாக, தொலைக்காட்சி, வானொலி போன்றவை கல்வித்துறையிலும், வேளாண்மைத் துறையிலும், பயன்படுத்தப்பட்டுச் சிறப்பான பணியினைச் செய்து வருகின்றன. அது போலவே செய்தித்தாள் பணியில் ஏற்பட்ட புதுமையாக்கத்தின் விளைவாகச் செய்தியை அனுப்புவதிலும்

பெறுவதிலும் பல புதுமைகளைக் கண்டுள்ளனர். அதே போன்று அச்சக் கோப்பதிலும், அச்சிடுதலிலும் பல புதுமைகளைச் செய்துள்ளனர். அவையெல்லாம் புதுமையாக்கத்தின் விளைவாக மக்களுக்குக் கிடைத்த அரும்பேறு என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

போக்குவரத்துத் துறையில் புதுமையாக்கம்: மனிதன் ஓர் இடத்தில் இருந்து மற்றோர் இடத்திற்குச் செல்வதற்கு மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்றாகப் போக்குவரத்துத் துறை கருதப்படுகிறது. ஒரு காலத்தில் மாட்டு வண்டிகளில் கட்டையால் ஆன உருளைகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. ஆனால், இங்கிலாந்து நாட்டில் ஏற்பட்ட தொழிற்புரட்சிக்குப் பின்னர் கட்டையால் ஆன உருளைகளுக்கு மாறாக இரப்பரால் ஆன உருளை பயன்படுத்தப்பட்டது. இவ்வாறு செய்ததன் மூலம் வண்டியை இழுப்பதற்கு எளிமையான முறையைக் கண்டுபிடித்ததுடன் சாலைக்குமிருந்த அளவில் அழிவு விளைவிப்பதையும் தடுக்க முடிந்தது. இவ்வாறு, பல்வேறு போக்குவரத்துத் துறைகளிலும் புதுமைகள் புகுத்தப்பட்டன. இரப்பர் வண்டியைக் கண்டுபிடித்த மனிதன் பெரிய பேருந்துகளையும், நீரில் செல்லுவதற்கு மிகவும் புதுமையான கப்பல்களையும், வானத்தில் பறப்பதற்கு வானவூர்திகளையும் கண்டுபிடித்துப் போக்குவரத்தை எளிமையானதாகவும் இன்பமயமானதாகவும் ஆக்கினான். இப்பயன்கள் எல்லாம் புதுமையாக்கத்தின் விளைவே என்று கூறலாம்.

பொருளாதாரத் துறையில் புதுமையாக்கம்: ஒரு நாட்டில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை நிருணயிப்பது அந்நாட்டின் பொருளாதாரமே எனலாம். பண்டைக் காலத்தில் பண்ட மாற்று முறையில் நாட்டின் பொருளாதார நிலை அமைந்திருந்தது என்பதை வரலாறு எடுத்துக்காட்டுகிறது. அதன்பிறகு படிப்படியாகக் கலப்புப் பொருளாதாரம், கூட்டுப் பொருளாதாரம் போன்ற கொள்கைகள் அத்துறையில் புகுத்தப்பட்டன. அதன் விளைவாக நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பொருட்கள் நாட்டிற்குள்ளேயே பயன்பட வழிவகுக்கப்பட்டது. மேலும், தன்னிறைவு பெற்ற சில துறைகளில் அவற்றின் பொருட்கள் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டன. இதன் மூலம் பணவீக்கம், பணப்பெருக்கம் போன்றவை கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. இவ்வாறெல்லாம் பல்வேறு புதிய முறைகளையும் கொள்கைகளையும் அத்துறையில் பயன்படுத்தியதன் விளைவாக நாட்டின் பொருளாதாரம் உயர வழிவகுக்கப்பட்டது எனலாம்.

மொழியில் புதுமையாக்கம்: புதுமையாக்க முயற்சிகள் மொழியிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அறி

வியல் தொழில், நுட்பம் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் மேலை நாடுகள் வியத்தகு முன்னேற்றம் கண்டு வருகின்றன. அவற்றையெல்லாம் உய்த்துணர வேண்டுமென்றால் அவ்வளர்ச்சிகள் மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறப்படவேண்டும்; கற்பிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கேற்ற வகையில் மொழியை வளப்படுத்த வேண்டும்.

மொழியில் புதுமையாக்கம் ஏற்படும்போது மொழிப்பயன் கூடுகிறது என்பதும், மொழிப்பயனில் வளர்ச்சி தோன்றும்பொழுது பல மொழிச் சிக்கல்கள் தீர்க்கப்பட்டுவிடும் என்பதும் மறுக்க முடியாத உண்மைகள். மொழியில் புதுமையாக்கம் என்பதை அதன் பயன்பாட்டு அடிப்படையில் இருவகைகளாகப் பாகுபாடு செய்யலாம். அவையாவன 1) மொழிப்பயனில் சொல்வளத்தைக் கூட்டுதல், 2) மொழி வழக்கில் புது அமைப்புகள், புதுமொழி நடைகள் போன்றனவற்றைப் புகுத்துதல் என்பனவாகும்.

இவ்வாறு எல்லாத் துறைகளிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட புதுமையாக்கத்தின் பயனாய்ச் சமுதாயம் வளர்ச்சியின் உச்சநிலையில் உள்ளது என்று கூறலாம். சி.சி.வே.த.

புதுவை மத்திய பல்கலைக்கழகம்: இது 1985-ஆம் ஆண்டு புதுவையில் தொடங்கப்பட்டது. புதுவை மாநகர், புதுச்சேரி என்றும், பாண்டிச்சேரி என்றும் சொல்லப்படும். இப்பல்கலைக்கழகம் மைய அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கும் பல்கலைக்கழகங்களுள் ஒன்று. இந்தியாவின் தென்கோடிப் பகுதியில் ஒரு மையப் பல்கலைக்கழகம் அமையவேண்டுமென்று இந்திய அரசு விரும்பியது. இதனை நடைமுறைப்படுத்தும் பொருட்டு இந்திய நாடாளுமன்றம் 1985 இல் 53-ஆம் சட்டப்பிரிவின் கீழ் ஒரு சட்டம் இயற்றி இப்பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவ அனுமதித்தது. புதுவை மத்தியப் பல்கலைக்கழகம் (Pondicherry University) பயிற்றுவித்தல், ஆராய்ச்சி, இணைப்புரிமை (Affiliation) வழங்குதல் ஆகிய பணிகளை முதன்மையாகக் கொண்டுள்ளது.

இப்பல்கலைக்கழகத்தின் ஆளுகை (Jurisdiction) புதுவை, மாகே, இலட்சத்தீவுகள், அந்தமான், நிகோபார் ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. ஏறக்குறைய 150 கோடி உருபாய்ச் செலவில் 15 ஆண்டுகளில் ஆசிரியர்கள், மாணாக்கர், பல்கலைக்கழகப் பணியாளர்கள் ஆகிய 5000 பேர் வாழத் தேவையான அனைத்து உள்கட்டமைப்புகளும் கொண்ட பல்கலைக்கழகமாக உருவாக்கத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

முதன் முறையாக எல்லாப் பாடங்களிலும் கலைத்திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு, அதனை நடத்தும்

வகையில் அனைத்து ஆசிரியருக்கும் பணியிடைப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. ஆசிரியர்களின் செய் தொழில் திறனைத் தொடர்ந்து வளர்க்க ஓர் ஆசிரியர் கல்லூரி தொடங்கப்பட உள்ளது.

இன்றைய தேவைக்கேற்ப இப்பல்கலைக்கழகத்தின் அறிவியல் தொழில் நுட்பக் கொள்கைகளை அறிவியல் அறிஞர் டாக்டர் எசு. இராமசேசன் தலைமையில் பல அறிஞர்கள் கூடி விவாதித்து வழங்கியுள்ளனர். இதில் குறிப்பாக மாமேதைகள் சி.வி. இராமன், இராமானுசன், சே.சி. போசு (J.C. Bose) ஆகியோர் பெயர்களில் அறிவியல் நிறுவனங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. சிப்மரில் (Jipmer) உள்ள அறிவியல் துறைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டு அறிவியல் ஆராய்ச்சிக்கு மேலும் விரிவுபடுத்தும் பணி இப்போது தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

மனித இயல்: மனித இயல் பாடங்களுக்குரிய திட்டங்கள் டாக்டர் மால்கம் எசு. ஆதிசேசையா தலைமையில் தீட்டப் பெற்றுள்ளன.

மேலாண்மை நிறுவனம்: பல புதிய மேலாண்மைச் சிறப்புப் பாடங்களைக் கற்பிக்க வகை செய்யும் மேலாண்மை நிறுவனம் அனைத்திந்திய அளவில் பெரும் புகழ் பெற்றுள்ளது. இந்நிறுவனத்திற்கான கட்டடத்திற்கு மத்திய மனித வள மேம்பாட்டு அமைச்சர் மாண்புமிகு பி.வி. நரசிம்மராவ் அடிக்கல் நாட்டினார்.

சூழ்நிலையியல் நிறுவனம்: பல்கலைக்கழக வளாகத்தின் அண்மையில் உள்ள கலிவேலிப் பகுதி மக்களால் மாசுறாத பகுதி. இது சூழ்நிலையியல் ஆராய்ச்சிக்கு உகந்தது. இயற்கை வளமிக்க அந்தமான் தீவுகள், இலட்சத்தீவுகள் சூழ்நிலையியல் ஆராய்ச்சிக்கு ஏற்றவை. எனவே, பல புதுமைப் பாடங்களைக் கொண்ட ஒரு சூழ்நிலையியல் நிறுவனம், தொடங்கப்பெற்றது. இந்நிறுவனத்திற்குப் பறவையியல் அறிஞர் டாக்டர் சலீம் அலியின் பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது.

சிறப்பு நிறுவனங்கள்: சிறப்பு நோக்கங்களை நிறைவேற்றும் வகையில் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்திலேயே மூன்று தனி நிறுவனங்கள் நிறுவ வழி வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவையாவன: சிரீ அரவிந்தர் கீழை, மேலைநாட்டுத் தத்துவ ஆராய்ச்சி நிறுவனம்; சிரீ சுப்பிரமணிய பாரதி தமிழ் மொழி இலக்கிய ஆராய்ச்சி நிறுவனம்; பிரெஞ்சு மொழி ஆராய்ச்சி நிறுவனம். அவற்றைச் செயற்படுத்த உயர் மட்டக் குழுக்கள் திட்டங்களை அளித்துள்ளன. தமிழ் நிறுவனம் 1988 - இல் தொடங்கப் பெற்றது.

பிரெஞ்சு மொழித்துறை: கி.பி. 1674-இல் மார்ட்டின் வா. ச: 12 - 47

பிரான்சுக் குடியிருப்பை ஏற்படுத்தினார். அது 1954 - இல் இந்தியாவுடன் இணையும் வரை பிரான்சுப் பண்பாட்டுடன் மிகுந்த தொடர்பு கொண்டிருந்தது. அத்தொடர்பினை வெளிப்படுத்தும் வகையில் பிரான்சுத் தூதுவர் மேதகு மெரிமீ அவர்களால் பிரான்சுத் துறை தொடங்கப்பெற்றது.

புதுப்பயிற்சிப் பாடங்கள்: ஆங்கிலம், பொருளாதாரம், வணிகவியல், கணிதம் ஆகிய துறைகளில் புதிய பயிற்சிப் பாடங்கள் பட்டமேற்படிப்பு நிலையில் தொடங்கப் பெற்றுள்ளன.

ஆசிரியர்களுக்குக் கணிப்பொறிப்பயிற்சி: அறிவியல் ஆசிரியர்களுக்கென்று சிறப்பாக வடிவமைக்கப் பெற்ற கணிப்பொறிப் பயிற்சி தொடங்கப் பெற்று நடந்து வருகின்றது. இது முற்றிலும் புதுமையானது.

விளையாட்டு வளாகம்: மனிதவள மேம்பாட்டுத் துறையின் பரிந்துரையின் மேல் பல்கலைக்கழக மானியக்குழு இதற்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இதன் திட்டச் செலவு உரு. 201 இலட்சம். இவ்வளாகம் பல்கலைக்கழக மாணவர்க்கு மட்டுமன்றி, சுற்றியுள்ள மக்களுக்கும் விளையாட்டார்வத் திறன் வளர்க்க உதவும்.

கல்வி மறுமலர்ச்சி, முன்னேற்றம் பற்றிய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கு: புதிய கல்விக் கொள்கையை நிறைவேற்றுவது தொடர்பாக, பிரான்சு அரசு, வளரும் நாடுகளின் அறிவியல் தொழில் நுட்பத்திற்கான குழு - ஆகியவற்றுடன் இணைந்து, இக்கருத்தரங்கினை ஏப்பிரலில் நடத்தியது. பன்னாட்டுக் கல்வியாளர்கள் பங்கேற்றனர். அதில், அரிய செயல் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. பிரெஞ்சு மொழி ஆராய்ச்சி, கணிப்பொறி ஆகியவற்றில் பாரிசுப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைந்து செயற்படுவதற்கான ஒப்பந்தம் ஒன்று விரைவில் கையெழுத்தாகும்.

கீழை மேலை நாடுகளின் தத்துவ ஒருங்கிணைப்புக்கருத்தரங்கு, ஒன்று இங்கு நடத்தப் பெற்றது. இந்தியாவெங்கிலுமிருந்து புகழ்மிகு தத்துவ அறிஞர்கள் பங்கேற்ற இக்கருத்தரங்கு உலகச் சகோதரத்துவத்துக்கு வழி வகுத்தது.

புதுமைப் பாடங்கள்: இதுவரை பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம், தமிழ், பொருளியல், கணிதம், பொளதிகம், இரசாயனம், உயிரியல், வரலாறு, உடற்கல்வி, வணிகவியல், சமசுகிருதம் ஆகிய பாடங்களில் 14 துறைகளும் 4 நிறுவனங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதில் அண்மையில் தொடங்கப்பெற்ற பன்னாட்டுக் கல்வி பற்றிய ஆராய்ச்சி நிறுவனமும், நாடகத்திற்கான நிறுவனமும் அடங்கும். எல்லாப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் இருக்கும் பாடங்களையே

கற்பிக்காமல் புதுப்புதுப் பாடங்கள் பலவற்றை நாட்டின், காலத்தின் தேவைக்கேற்ப வகுத்து வழங்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஆங்கிலத்தில் ஒப்பியல் இலக்கியம், பொருளாதாரத்தில் நாட்டு முன்னேற்றப் பொருளாதாரம், வணிகவியலில், வணிக நிதியியல், கணக்கில் நடைமுறைப் பயன் போன்ற பாடங்கள் ஆகியவை புதிய நோக்கோடு அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

பிரெஞ்சுமொழித் துறையில் குறைந்த செலவில் எளிதில் பிரெஞ்சு கற்கும், ஒரு வகுப்புத் தொடங்கப் பட்டுள்ளது. நூற்றுக்கணக்கானவர், வேலை செய்பவர், ஆசிரியர்கள் பொதுமக்கள் பலரும் விண்ணப்பித்தனர். இப்பயிற்சி பிரான்சு நாட்டு உதவியுடன் ஒலிஒளிக் காட்சிகளுடன், மிக எளிதான புதுமுறையில் நடத்தப்படுகின்றது.

உயர் கல்வி ஆசிரியருக்கான பயிற்சி நிறுவனம்: ஆசிரியர்களின் கல்வித் தரத்தையும் கற்பிக்கும் திறனையும் வளர்க்கப் புதிய கல்வித்திட்டத்தில் உயர் கல்வி ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்கள் பரிந்துரைக்கப்பட்டன. இப் பல்கலைக்கழகத்திலும் ஒரு நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டுப் பயிற்சிகள் வெற்றிகரமாக முடிக்கப்பட்டுள்ளன. இச் சிறப்புப் பயிற்சிகள் மூலம் கல்வித் துறையில் எல்லாப் புது வளர்ச்சிகளையும் முறைகளையும், ஆசிரியர்கள் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகின்றது. கி.வே.

புதைநிலை அமைப்பும், புறநிலை அமைப்பும்: ஒருவருக்கு ஒரு மொழி தெரியும் என்று கூறினால் அவருக்கு அம்மொழியில் உள்ள எண்ணிறந்த வாக்கியங்களைப் பேசவும் அவற்றைப் புரிந்து கொள்ளவும் இயலும் என்பது பொருள். மொழியின் முக்கிய உறுப்பு வாக்கியம். மொழியின் அமைப்பைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் வாக்கியத்தின் அமைப்பை முதலில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

வாக்கிய அமைப்பு என்றால் என்ன? சொற்கள் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து வருவதை வாக்கிய அமைப்பு என்று கூறலாமா? சொற்கள் ஒரு வரிசை முறையில் வருவது வாக்கிய அமைப்பின் கூறாக ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளில் காணப்படுகிறது.

- (1) The judge punished the criminal
'நீதிபதி' 'தண்டித்தார்' 'குற்றவாளியை'
'நீதிபதி குற்றவாளியைத் தண்டித்தார்'
- (2) The criminal punished the judge
'குற்றவாளி' 'தண்டித்தான்' 'நீதிபதியை'
'குற்றவாளி நீதிபதியைத் தண்டித்தான்'

சொற்கள் ஒன்றாகவே இருப்பினும் அவை வருகின்ற வரிசைமுறை மாறுவதால் இவ்விரு வாக்கியங்களும் நேர்மாறான பொருளைத் தருகின்றன. தமிழ் போன்ற மொழிகளில் சொல்வரிசை வாக்கியத்தின் இலக்கணக் கூறாக அமைய வில்லை. ஆனால், பெயர்த் தொடருக்குள் (Noun Phrase) வருகின்ற சொற்களில் சிலவற்றை இடமாற்றம் செய்வது இயலாது.

- (3) அந்த எளிமையான நல்ல மனிதன்
- (4)*அந்த எளிமையான மனிதன் நல்ல
- (5)*அந்த நல்ல மனிதன் எளிமையான

பெயரடை (Adjective) தமிழில் பெயருக்குப் (Noun) பின் வருவது கிடையாது.

சொற்கள் வருகின்ற வரிசை முறையோடு அவை ஒன்றிணைந்து தொகுதியாக வருவதையும், இலக்கணம் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். ஒருவன் வாக்கியங்களைப் புரிந்துகொள்வதில் இதுவும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரே தொடரில் உள்ள சொற்களை வெவ்வேறாகப் பிரிப்பதின் மூலம் பொருள் வேறுபடுவதைக் காணலாம்.

6) புதிய பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் இத்தொடருக்கு இரு பொருள்களிருப்பதை ஒருவன் சிறிது உற்று நோக்கினால் உணரமுடியும். பல்கலைக்கழகம் புதியது என்ற பொருளையும் துணைவேந்தர் புதியவர் என்ற பொருளையும் இத்தொடர் உணர்த்துகிறது. இதில் சொல்வரிசைக்கு முக்கியத்துவம் இல்லை. புதிய என்ற பெயரடை (Adjective) முதற் பொருளை உணர்த்த வேண்டுமானால் பல்கலைக்கழகம் என்ற சொல்லோடு இணையும்; துணைவேந்தர் என்ற பெயரோடு (Noun) இணையின் இரண்டாம் பொருளை அளிக்கும். இதை இவ்வாறு காட்டலாம்.

- (7) புதிய பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்

- (8) புதிய பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்

தொடர்களில் மட்டுமன்றி வாக்கியங்களிலும் இப் பொருள் மயக்கத்தை (Ambiguity) உணரலாம். வாக்கியம் 9) ஆங்கிலத்தில் பொருள் மயக்கத்தைக் கொடுக்கிறது.

- (9) It is drinking water
'அது' 'இருக்கிறது' 'குடிக்கும்' 'நீர்'
'குடித்துக்கொண்டு'

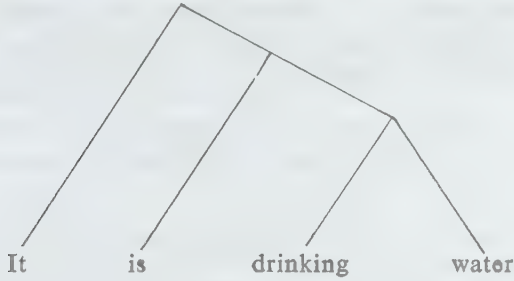

‘அது குடிக்கும் நீர்’

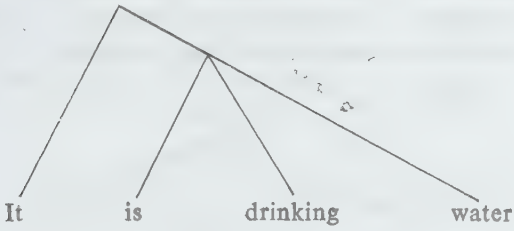
‘அது நீரைக்குடித்துக் கொண்டிருக்கிறது’

drinking என்பதைப் பெயரடையாகக் கொண்டால் அது குடிக்கும் நீர் என்ற பொருளை உணர்த்துகிறது; இதை வினையாகக் (Verb) கொண்டால் ஏதோ ஒன்று நீரைக் குடிக்கிறது என்ற பொருளையும் இவ்வாக்கியம் அளிக்கும்.

(10)

(11)

வாக்கியம் (9) படம் (10) இல் ஒரு விதமாகவும் படம் (11) இல் வேறொரு விதமாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் வாக்கியங்களில் சொல் வரிசை மட்டுமன்றிச் (Word Order) சொற்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து தொகுதியாக இயங்குகிற நிலையும் முக்கியமானது.

இதுவரை கொடுக்கப்பட்ட வாக்கியங்களின் அழைப்பு புறநிலையில் (Surface) வைத்து விளக்கப்பட்டது. இம்முறைகள் மொழியில் உள்ள வாக்கிய வகைகளைத் தனித்தனியாக விளக்குகின்றன. ஆனால், மொழியில் வாக்கியங்கள் தொடர்புள்ளவையாக உள்ளன. இதை மொழி பேசுகிறவர்கள் உணர்கிறார்கள். வாக்கிய நிலையில் பொருள் மயக்கத்தைச் சொற்களை வெவ்வேறு இலக்கணப் பகுப்புகளாகப் பிரிப்பதன் மூலமும் விளக்க இயலாத நிலை உள்ளது.

(12) புலி கொல் யானை

மரபிலக்கண ஆசிரியர்கள் இதற்கு இரு பொருள்கள் கூறுவதுண்டு. புலி யானையைக் கொள்

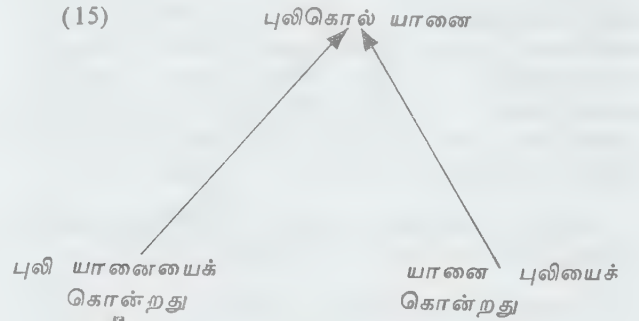
றது என்றும், யானை புலியைக் கொன்றது என்றும் இருவகையான விளக்கத்தை அளிக்கிறார்கள். 12-இலிருந்து இவ்விரு பொருளையும் பெறமுடியாது. இது இருவேறு பொருளுடைய வாக்கியங்களிலிருந்து வருவிக்கப்படுகிறது. வேறொரு நிலையில் இரு வாக்கியங்களையும் தனித்தனியாக உருவாக்கி இதை அவற்றோடு தொடர்புபடுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

(13) புலி யானையைக் கொன்றது.

(14) யானை புலியைக் கொன்றது.

புலி என்ற பெயர்த் தொடரும் யானை என்ற பெயர்த் தொடரும் எழுவாய், செயப்படுபொருள் என்ற வெவ்வேறான இலக்கண உறவில் (Grammatical relations) அமைந்துள்ளன. புலி (13) இல் எழுவாயாகவும் (Subject), (14)-இல் செயப்படுபொருளாகவும் (Object) செயற்படுகிறது. அதுபோலவே (13)-இல் செயப்படுபொருளாகவும் (14)-இல் எழுவாயாகவும் யானை என்ற பெயர்த் தொடர் செயற்படுகிறது. இலக்கண உறவுகளின் வேறுபாடுகள் பொருள் வேற்றுமையை உண்டாக்குகின்றன. 13-க்கும் 14-க்கும் 12-இடினோடு உள்ள வேற்றுமையைப் பின்வருமாறு காட்டலாம்.

(15)

வாக்கியங்களின் பொருளை உணர்வதற்கு எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் போன்ற இலக்கண உறவுகள் சிறந்த இடத்தைப் பெறுகின்றன. ஆகையால், வாக்கியத்தில் சொல்லும் சொற்றொடரும் பெறுகின்ற இலக்கண உறவுகள் வாக்கிய அமைப்பில் இடம்பெற வேண்டும். இதை வாக்கியத்தின் புறநிலையிலேயே சுட்டலாம். மேலே காட்டிய பொருள் மயக்கம் அளிக்கக்கூடிய வாக்கியத்தின் தன்மையை உணர வேண்டுமென்றால் புற நிலையோடு வேறொரு நிலையும் தேவைப்படுகிறது. இது புதைநிலை அமைப்பு (Deep Structure) என்று கூறப்படும். இந்நிலையில் தான் இலக்கண உறவுகள் வரையறுக்கப்படுகின்றன.

தமிழ் மொழியில் வாக்கியங்கள் 16-உம் 17-உம் தொடர்புள்ளவை.

(16) பாக்கிசுத்தான் இந்தியாவைத் தாக்கலாம்.

(17) இந்தியா பாக்கிசுத்தானால் தாக்கப்படலாம். புறநிலை அமைப்பை (Surface Structure) மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்ந்தால் இரு வாக்கியங்களையும் தனித்தனியாக ஆராய வேண்டும். இவ்வாறு ஆராயும் கோட்பாட்டில் உள்ள குறைகளில் இரண்டை முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். முதலாவது, இவ்வணுகுமுறை வாக்கியங்களுக்கிடையே உள்ள உறவை மொழி பேசுகின்றவர்கள் உணர்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டத் தவறிவிடுகிறது. இரண்டாவது, இவ்வறவை அடிப்படையாகக் கொண்டு மொழியை விளக்க முற்படாத இலக்கணம் சிக்கலானது.

புதைநிலை அமைப்புத் தேவை என்பதை வேறு வகையான மொழிச் சான்றுகள் கொண்டும் விளக்கலாம். வாக்கியத்தில் புறநிலை அமைப்பைமட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டால் முழுமையான விளக்கம் கிடைப்பதில்லை.

(18) இங்கு வா.

(19) இங்கு உட்காருங்கள்.

இவ் வாக்கியங்களில் எழுவாய் வெளிப்படையாக வரவில்லை. ஆனால் நீ என்பதும் நீங்கள் என்பதும் வாக்கியங்களின் பொருள் விளக்கத்திற்கு மட்டுந்தான் தேவையா? ஏவல் வாக்கியத்தின் புதை நிலை அமைப்பில் இவை உள்ளன என்று எவ்வாறு மொழியியல் சான்றுகளின் அடிப்படையில் நிறுவுவது?

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வாக்கியங்களின் தன்மையைக் காண்க:

(20) a. படி; படிக்கமாட்டாயா?

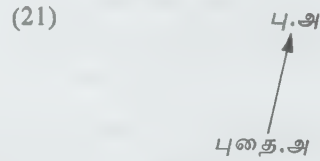
b.*படி; படிக்கமாட்டேனா?

c.*படி; படிக்கமாட்டானா?

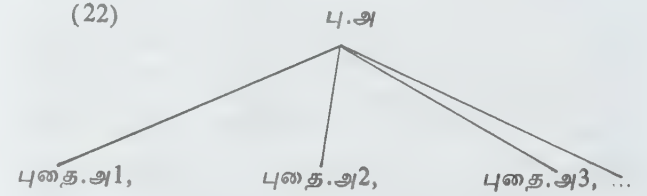
வாக்கியம் (20.a) இலக்கண வாக்கியமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. வாக்கியம் (20.b) உம் (20.c) உம் வழுவானவை என்று கருதப்படுகின்றன. -ஆய் என்ற முன்னிலை விசுதி (20.a) இல் காணப்படுகிறது. நீ என்பது வாக்கியத்தின் எழுவாய் என்பதைச் சுட்டுகிறது. ஆனால் (20.b) இலும் (20.c) இலும் -ஏன் என்ற தன்மையைக் குறிக்கும் விசுதியும் ஆன் என்ற படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமையைக் குறிக்கும் விசுதியும் காணப்படுவதால் வழு வாக்கியங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. ஏவல் வாக்கியத்தில் முன்னிலையைத் தவிர்த்தவை எழுவாயாகவர இயலா என்பதை இவை சுட்டுகின்றன. வாக்கியத்தின் தன்மையை

முழுமையாக விளக்க வேண்டுமென்றால் கோட்பாடு, புறநிலை அமைப்போடு அதன் புதைநிலை அமைப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்பது இதனால் தெளிவாகும்.

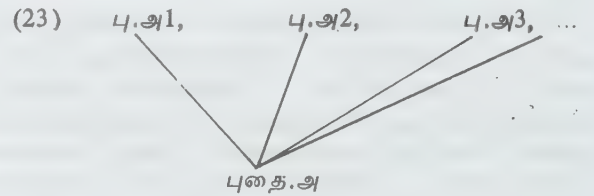
புதைநிலை அமைப்பும் புறநிலை அமைப்பும் ஒன்றற்கொன்று நேரடித் தொடர்பு உடையவை என்று கருத முடியாது. மூன்று வகை உறவு நிலைகளைப் புதைநிலை அமைப்பிற்கும் புறநிலை அமைப்பிற்குமிடையே காணக்கூடும். ஏவல் வாக்கிய வகை ஒன்றற்கொன்று நேரடித் தொடர்புள்ளது என்று கூறலாம் இதனை;

இவ்வாறு காட்டலாம். பொருள் மயக்கம் கொடுக்கின்ற புறநிலை அமைப்பு வேறு வகையான உறவுடையது. இரண்டு அல்லது இரண்டுக்கு மேற்பட்ட புதைநிலை அமைப்புகளிலிருந்து ஒரு புறநிலை அமைப்பு வருவிக்கப்படுகிறது. இதை

இவ்வாறு காட்டலாம். படம் (24) இல் காட்டிய தற்கு நேர்மாறான தொடர்பைப் புதைநிலை அமைப்பிற்கும் புறநிலை அமைப்பிற்குமிடையில் படம் 23) இல் காட்டலாம்.

ஒரு புதைநிலை அமைப்பிலிருந்து இரண்டு அல்லது இரண்டுக்கு மேற்பட்ட புறநிலை அமைப்புகள் வருவிக்கப்படுவதைப் படம் (23) சுட்டுகிறது. புதை நிலை அமைப்பிலிருந்து புறநிலை அமைப்பு, மாற்றுவிதிகள் (Transformational rules) மூலம் வருவிக்கப்படுகிறது. மொழியின் அமைப்பை விளக்க முற்படுகின்ற மொழியியற் கோட்பாட்டில்

புதைநிலை அமைப்பு என்பது தவிர்க்க இயலாதது. இதைப் புறக்கணிக்கின்ற கோட்பாடு, மொழி விளக்கத்தில் முழுமை பெறாமல் தோல்வியுறுவதை இதனால் உணர முடியும். கி.அ.

துணை நூல்கள்:

அரங்கள். கி., மாற்றிலக்கண மொழியியல், தமிழ் நூலகம், சென்னை, 1975.

முத்து சண்முகம், இக்கால மொழியியல், மதுரைப் பப்ளிஷிங்ஹவுஸ், மதுரை, 1980.

Chomsky, N., Aspects of the theory of Syntax, Mass., MIT Press, Cambridge, 1965.

Postal, P. M., Underlying and Superficial Linguistic Structure, Harvard Educational Review., Vol. 34, 1964.

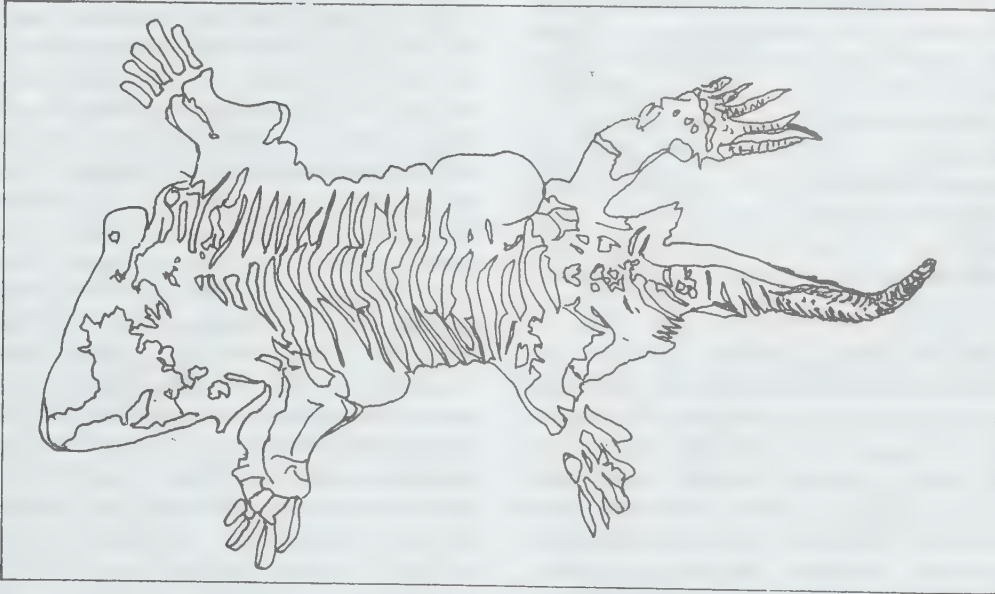
Rangan, K. Imperatives in Tamil, V. I. Subramoniam (ed.) Proceedings of the First All India Conference of Dravidian Linguistics, Trivandrum, 1972.

புதைபடிவங்கள்: புதைபடிவம் என்பது 'தோண்டியெடுக்கப்பட்டது' எனப் பொருள்படும். பூமியிலிருந்து தோண்டியெடுக்கப்பட்ட தாதுப்

பொருட்களும், கற்கருவிகளும் ஒரு காலத்தில் புதைபடிவங்கள் எனக் கருதப்பட்டன. ஆனால், இன்று புதைபடிவம் (Fossil) என்பதற்கு, ஒரு காலத்தில் வாழ்ந்து மறைந்த உயிரிகளின் கற்படியுருவங்கள் என்பது பொருள்.

பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த மனிதன், இப் புதைபடிவங்களைப் பற்றிப் பல்வேறு விதக்கருத்துகளைக் கொண்டிருந்தான். அவை சொர்க்கத்திலிருந்து விழுந்தவை என்றும், மனிதனைக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்தப் பூதங்களால் படைக்கப்பட்டவை என்றும், நோவாவின் ஊழிக் காலத்தில் வாழ்ந்து மடிந்த விலங்குகளின் எச்சங்கள் என்றும் பழங்கால மனிதர்கள் கருதினர். புதைபடிவங்கள் தொன்மையான உயிரினங்களின் எச்சங்கள் என்று கி.பி. 1500-ஆம் ஆண்டில் முதன் முதலாக இவ்வுலகிற்கு உணர்த்தியவர் இலியோனார்டோ தாவின்கி (Leonardo Da Vinci) ஆவார்.

புதைபடிவங்களைப் பற்றி அறிய உதவும் அறிவியலுக்குத் தொல்லுயிரியல் (Palaeontology) என்று கி.பி. 1834-ஆம் ஆண்டில் பெயரிடப்பட்டது. தொல்லுயிரியலை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். அவை: தாவரங்களின் தொல்லுயிரியல் (Palaeo-Botany), விலங்குகளின் தொல்லுயிரியல் (Palaeo-Zoology),

எலும்பின் புதைபடிவம், ஒருவகை விலங்கின் புதைபடிவம்

மானிடத் தொல்லுயிரியல் (Palaeo-Anthropology). இக்காலத்தில் வாழும் உயிரினங்களின் படிமலர்ச்சியை (Evolution) அறிந்து கொள்வதற்கு இப்புதைபடிவங்கள் சான்றுகளாக உள்ளன.

பொதுவாகப் புதைபடிவங்கள் படிவுப் பாறைகளிலும் (Sedimentary rocks), உருமாறிய பாறைகளிலும் (Metamorphic rocks) காணப்படுகின்றன. படிவுப் பாறைகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட புதைபடிவங்கள்தாம் சற்று நல்ல நிலையில் காணப்படுகின்றன. புதைபடிவங்களின் வடிவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றைக் கீழ்க்காணுமாறு வகைப்படுத்தலாம். அவை 1) முழு விலங்குப் புதைபடிவங்கள், 2) விலங்குகளின் கடினப் பகுதிப் புதைபடிவங்கள், 3) அச்சுப் போன்ற புதைபடிவங்கள், 4) இறுகிய புதைபடிவங்கள் (Petrified fossils), 5) பதிவுப் புதைபடிவங்கள் (Imprints) எனப்படும்.

பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த உயிரிகள் புதைபடிவங்களாக மாற்றமடையும் முறைக்குப் புதைபடிவமாதல் (Fossilization) என்பது பெயர். புதைபடிவங்களில் தாவரங்கள், விலங்குகள், மனிதன் ஆகியவற்றின் வடிவங்களும், உருவங்களும் கற்படியுருவங்களும் காணப்படுகின்றன. இப்புதைபடிவங்கள் பெரும்பாலும் கடல்வாழ் உயிரிகளின் உருவங்களைக் கொண்டவை. தாவரங்களின் மரப்பகுதி, விலங்குகளின் எலும்பு, பல் சிப்பி ஆகியவற்றின் ஓடுகள் போன்ற கடினமான பகுதிகளே புதைபடிவங்களாக மாறியுள்ளன. மென்மையான பகுதிகளையுடைய தாவரங்களும் விலங்குகளும் பெரும்பாலும் புதைபடிவங்களாகக் காணப்படவில்லை. மேலும், பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த மனிதனின் அடிச்சுவடுகள் மண்ணில் பதிந்த புதைபடிவங்களாகக் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. தக்க சூழ்நிலை இருந்தால் மனிதனின் முழு உடலும் புதைபடிவமாக மாற வாய்ப்புண்டு. உலகின் பல பகுதிகளிலிருந்து மனிதனின் புதைபடிவங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

புதைபடிவமாகும் முறை: உயிரிகள் புதைபடிவங்களாக மாறுவதற்கு (Fossilization) அவை இறந்த உடனே ஒரு படிவு (Deposit) மூலம் மூடப்பட வேண்டும். அவ்வாறு மூடப்படாவிட்டால் அது விரைவில் அழுகி அழிந்து விடும். கடலில் வாழும் உயிரிகள் இறந்தவுடன் கடவுடியிலுள்ள மணல், சேறு போன்றவற்றால் மூடப்பட்டு விடுகின்றன. ஆனால், நிலத்தில் வாழும் உயிர்களும் மக்களும் இறந்தவுடன் அவை அவ்வாறு படிவினால் விரைவில் மூடப்படுவதில்லை. காற்று, மழைநீரால் ஏற்படும் மணல், தூசி, பொடிக்கற்கள், மணல் படிவுகள் ஆகியவை அவற்றை மூட

உதவுகின்றன. பண்டைய காலங்களில் நில நடுக்கங்கள், நிலச்சரிவுகள், எரிமலை வெடித்தல் போன்ற விளைவுகளாலும் மக்கள் உயிருடன் புதைந்திருக்கலாமென்று கருதப்படுகிறது. அதனால், அவர்கள் மணல் சுண்ணாம்புப் பொருள் போன்றவற்றால் மூடப்பட்டிருக்கலாம். அவ்வாறு மூடப்பட்ட மனிதர்கள் பருவக்கால மாற்றங்களாலும், சூரிய வெப்பம், மழை நீர், ஆற்று நீர், கடல் நீர், காற்று ஆகியவற்றின் காரணமாகவும் பல மிலியன் ஆண்டுகளாகப் புதைந்திருந்து, இயற்பியல் (Physics), வேதியியல் மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுப் புதைபடிவங்களாக மாற்றமடைந்தனர். இவ்வாறு மாற்றமடையும் புதைபடிவங்கள், பூமியில் ஏற்படும் இயற்கை மாற்றங்களின் காரணமாகப் பூமியின் ஆழமான பகுதியிலிருந்து ஆழம் குறைவான பகுதிக்கு மாறுவதுண்டு. புதைபடிவங்களைச் சூழ்ந்திருந்த படிவை எடுத்து ஆராய்ந்து, புதைபடிவங்களின் காலத்தையும், மக்களின் உருவ அமைப்பையும், அவர்கள் வாழ்ந்த சூழ்நிலையையும் அறியலாம்.

புதைபடிவங்கள் யாவும் பண்டைக் காலத்தில் வாழ்ந்த உயிரிகளாகவோ மனிதர்களாகவோ இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதை அவற்றின் உருவ அமைப்பு, அடிச் சுவடுகள் (Foot prints), புதைபடிவச் சீரணக்கழிவுகள் (Coprelites), ஆகியவற்றை ஆய்வதன் மூலம் அறிய முடிகிறது. புதைபடிவங்களாகக் கிடைத்துள்ள சில பொருட்கள் மூலம் இருப்பிடங்களையும், பண்டைக்காலச் சூழ்நிலையையும், தட்பவெப்ப நிலையையும் அறிய இயலுகிறது. பண்டைய மனிதர்கள் சூழ்நிலைகளுக்கேற்பத் தம் வாழ்வை நடத்தப் பல இடங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்து சென்றனர் என்றும் தெரிய வருகிறது. அந்த இடப்பெயர்ச்சியானது, அக்காலப் புவியமைப்பு, தட்பவெப்பநிலை, சுற்றுப்புறத்தில் கிடைத்த உணவுப் பொருள், எதிரிகள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து ஏற்பட்டிருக்கலாமென்று கருதப்படுகிறது. அதனால், பல்வேறு காலங்களில் புவியமைப்பு (Palaeogeography) எவ்வாறு இருந்தது என்பதையும், பண்டைய புவியமைப்பின் மண்டக்குகளையும் (Stratigraphy), பண்டைச் சூழலியலையும் (Palaeoecology) அறிய முடிகிறது. இக்கால மக்களைப் போன்றே பண்டை மக்களும் தகவமைப்புகளைக் (Adaptations) கொண்டிருந்தனர். சில புதைபடிவங்களில் காணப்படும் உறுப்புகளைக் கொண்டு அவை வாழ்ந்த சூழ்நிலைகளை அறிய முடிகிறது. புதைபடிவங்களை ஆராய்வதால் எவ்வகையான படிமலர்ச்சி மாற்றங்கள் வெற்றியுடன் நடந்தன என்றும், எவையெவை தோல்வியுற்றன என்றும் அறிய இயலுகிறது. எளிய அமைப்புடைய உயர்பாலூட்டியிலிருந்து (Primate) உயர்நிலைப் பண்டுகளையுடைய மனிதனாகப் படிமலர்ச்சியடை

யும்போது இரண்டுக்குமிடையே ஓர் இடைநிலை விலங்கு அல்லது இணைப்புச் சங்கிலி (Connecting link) உண்டு என்பதும் புதைபடிவங்களால் தெளிவாகிறது. பல்வேறு வகையான புதைபடிவங்களையும், அவற்றைச் சூழ்ந்துள்ள படிவங்களையும் (Deposits) ஆராய்ந்த போது, அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் வாழ்ந்தது என்பதும் தெளிவாகிறது. எனவே, புதைபடிவங்கள் காலக்கணிப்பு முக்கியத்துவம் (Chronological significance) உடையவை என்றும் கூறலாம். வில்லியம் சுமித்து (William Smith) என்ற ஆராய்ச்சியாளர், ஒவ்வொரு காலத்திலும் ஒரு குறிப்பிட்ட விலங்கினக் கூட்டம் வாழ்ந்திருக்கலாம் என்பதைக் கண்டறிந்தார்.

புதைபடிவங்களின் காலத்தைக் கணக்கிடுதல்: பல்வேறு காலங்களில் ஏற்பட்ட புதைபடிவங்கள், பூமியில் படிவுப் பாறைகளில் (Sedimentary deposits) பல அடுக்குகளாகப் பதிந்துள்ளன. பூமியின் மிக ஆழமான பகுதியிலுள்ள அடுக்கு மிகப் பழைய காலத்தைச் சேர்ந்த அடுக்கு என்றும், பூமியின் மேல் பகுதிக்கு மிகக் குறைந்த ஆழத்தில் உள்ள அடுக்கு மிக அண்மைக் காலத்தில் தோன்றியதென்றும் புவியியலார் குறிப்பிடுகின்றனர். எனவே, ஆழமான அடுக்குகளில் பதிந்துள்ள புதைபடிவங்கள் மிகத் தொன்மையான காலத்தவை என்றும், ஆழம் குறைந்த அடுக்கில் பதிந்துள்ளவை அண்மைக் காலத்தவை என்றும் கூறலாம். பூமியின் பல உள் அடுக்குகள் பல்வேறு காலங்களில் தோன்றி ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அமைந்தவை என்று கருதப்படுகின்றன. அதனால், ஒவ்வொரு அடுக்குகளில் காணப்பட்ட புதைபடிவங்கள் மூலம் அவற்றின் காலத்தையும், பூமியின் அடுக்குகள் உண்டான காலத்தையும் அறியலாம். மேற்குறிப்பிட்ட அடுக்குகளின் காலமே அவற்றில் காணப்பட்ட புதைபடிவ உயிரிகளின் ஆயுட்காலம் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. புதைபடிவங்களின் காலத்தைக் கணக்கிடுவதற்குக் கீழ்க்காணும் முறைகள் உள்ளன.

ஒப்புப் பருமன் மூலம் மதிப்பிடுதல் (Estimation through relative thickenings): உலகிலுள்ள எல்லா அடுக்குப் பாறைகளும் சேர்ந்து மொத்தம் 112 கி.மீ. பருமன் உள்ளதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பாறைகள் ஓர் ஆண்டிற்குள் எந்த அளவு உண்டாகின்றன என்று கணக்கிடப்படுகிறது. இந்த அளவிலிருந்து பூமியின் அடுக்குகளின் காலம் கணக்கிடப்படுகிறது. அதனால், அந்த அடுக்குப் பாறையிலுள்ள புதைபடிவங்களின் காலம் கணக்கிடப்படுகிறது. இம்முறை சரியான கால அளவைக் கணக்கிடப் பயன்படவில்லை.

புவி அச்சு மாற்ற முறை (Astronomical method): பூமியின் அச்சு பல்வேறு காலங்களில் பல மாறுபாடு

களை அடைந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. அந்த மாறுபாடுகள் மூலம் புதைபடிவங்களின் காலம் கணக்கிடப்படுகிறது. இம்முறையும் சரியான கால அளவைக் கணக்கிடப் பயன்படவில்லை.

உறை பனி அடுக்குகள் மூலம் மதிப்பிடும் முறை (Glacier method): புதைபடிவங்களைச் சூழ்ந்துள்ள வண்டல், களிமண், உறைபனி ஆகியவை சில குறிப்பிட்ட காலங்களில் மட்டுமே தோன்றியவை. அவற்றுடன் புதைபடிவங்கள் இருப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு காலம் கணக்கிடப்பட்டது. இந்த முறையும் சரியான கால அளவைக் கணக்கிடப் பயன்படவில்லை.

மர வளைய முறை (Tree ring method) மரங்களின் தண்டின் குறுக்கு வெட்டுத் தோற்றத்தில் உள்ள வளையங்களைக் கொண்டு புதைபடிவங்களின் காலம் கணக்கிடப்படுகிறது. இம்முறையில் சில ஆயிரம் ஆண்டுகள் வரையில்தான் மதிப்பிட முடியும்.

ஆழ் கடலடி வண்டல் படிவு மூலம் கணித்தல் (Estimation from ocean floor silt) என்பது மற்றொரு வகை. ஆழ்கடலின் அடியில் பல காலங்களில் வண்டல் (Silt) படிந்துள்ளது. அது எந்த அளவில் படிந்துள்ளது என்பதைக் கண்டறிவதன் மூலம் அந்த வண்டல் படிவில் காணப்படும் புதைபடிவத்தின் காலம் கணிக்கப்படுகிறது. இந்த முறையிலும் சரியான முடிவுகள் ஏற்படவில்லை.

புதைபடிவங்களின் காலத்தைக் கணிப்பதில் கதிரியக்க முறை (Radio-active method) துல்லியமான மதிப்பீட்டைத் தரும். பூமியிலுள்ள பாறைகளில் பல அரிய கதிரியக்கத் தனிமங்கள் (Radio active elements) உள்ளன. ஒரு தனிமத்தின் எடையில் பாதி மட்டும் வேறொரு மூலகமாக மாறுவதற்குத் தேவைப்படும் காலம், அரை வாழ்க்கை (Half-life) எனப்படும். இந்த மாற்றம் படிப்படியாக நடக்கக்கூடியது. ஒரு கதிரியக்கப் பொருளின் தொடக்க அளவும் (Initial Proportion) அதனுடைய அரை வாழ்க்கையும் கணிக்கப்பட்டுக் கதிரியக்கச் செயல் நடைபெற்ற கால அளவையும் அதன் மூலம் பாறைகளின் காலத்தையும் அறியலாம். கதிரியக்கங்களின் காலம் கணக்கிடப்படுகிறது. அவற்றுள் முதன்மையானது கரி-14 முறை (Carbon - 14 method) ஆகும்.

கரி-14 முறை: வாயு மண்டலத்தின் மேல் அடுக்கிலிருந்து மின் காந்த நுண்ணலைகள் (Cosmic Rays), உப்பு வாயு மீது (Nitrogen) கிரியை நடத்துவதால்

கரி-14 தொடர்ந்து உண்டாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கரி-14, உயிர் வாயுவினுடன் (Oxygen) சேர்ந்து கதிரியக்கக் கரியமில வாயுவாக (Radio-active Carbondioxide) மாறி எல்லா விதக் கரிமக் கூட்டுப் பொருட்களிலும் நுழைகிறது. கரி-14 கதிரியக்கத் தாதுவில் ஒவ்வொரு கிராமும் 5568 ஆண்டு களில் 0.5 கிராம் உப்புவாயு 14 ஆக மாறுகிறது. ஒரு பாறையிலுள்ள கரிமத்தின் (Carbon) அளவையும், உப்புவாயுவின் அளவையும் கணக்கிட்டுப் பாறையின் வயது கணக்கிடப்படுகிறது. இம்முறை 40,000 ஆண்டுகட்குக் குறைந்த வயதுடைய புதை படிவங்களின் காலத்தை அறியப் பயன்படுகிறது.

புவியியல் காலம் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாகக் கணக்கிடப்படுகிறது. புவியியல் காலம் முதன்மையாக ஐம்பேரூழிகளாகப் (Eras) பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பேரூழியும் சில காலப் பிரிவுகளாகப் (Periods) பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு காலப் பிரிவும் ஊழிகளாகப் (Epochs) பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

எனவே, புதை படிவங்கள் உயிரினங்களின் தோற்ற வளர்ச்சி வரலாற்றை அறிந்து கொள்ளவும், பூமியின் வயது, பூமியில் நடந்த நிகழ்ச்சி ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்ளவும், பூமி பல்வேறு காலங்களில் கொண்டிருந்த அமைப்பை அறிந்து கொள்ளவும், பல்வேறு காலங்களில் நிலவிய சூழலியலை அறிந்து கொள்ளவும் ஏதுவாக உள்ளன. பா.ஐ.

புபேந்திர நாட் தத்தா (கி.பி. 1880-1961):

இவர் இந்திய நாட்டு விடுதலைக்குப் பாடுபட்ட தியாகிகளுள் ஒருவர். இவர் கல்கத்தா உயர்நீதி மன்றச் சட்ட ஆலோசகராகத் திகழ்ந்த விசுவநாத தத்தா என்பவருக்கும், புவனேசுவரி தேவியாருக்கும் கி.பி. 1880-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 4-ஆம் நாள் பிறந்தார். இவர் உடன்பிறந்தவர் நரேந்திர தத்தா என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட சுவாமி விவேகானந்தராவார். இவருடைய குடும்பத்திற்கும் வங்காளத்திலுள்ள பேரறிவாளர்களாகிய தேவேந்திரநாத தாகூர், ஈசுவரசந்திர குப்தா, சிவநாத சாத்திரி முதலியோருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது.

புபேந்திரர் தம் இளமைக் கல்வினை ஈசுவரசந்திர வித்தியாசாகரரால் கல்கத்தாவில் நிறுவப்பட்ட கல்வி நிறுவனத்தில் தொடங்கினார்; அங்குக் கல்வி கற்றபின் வங்காளப் புரட்சி இயக்கத்தில் தீவிர ஈடுபாடு கொள்ளலானார்; வங்காளப் புரட்சிக் கட்சியில் சேர்ந்து 1902-இல் அக் கட்சிப் பத்திரிகையாகிய யுகந்தரின் (Yugantar) ஆசிரியராகப் பணி புரிந்தார். இவர் மீது 1907-ஆம் ஆண்டு தேசத்துரோகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு ஓராண்டுக் கடுஞ்

சிறைத் தண்டனை அனுபவித்தார். சிறையிலிருந்து விடுதலை பெற்ற பின் இவரை அயல்நாட்டிற்குத் தப்பித்துச் செல்லுமாறு கூறினர்; இல்லையெனில் அலிப்பூர் வெடிகுண்டு வழக்கில் தொடர்பு படுத்தி மீண்டும் சிறையிலிட நேரிடும் எனவும் வலியுறுத்திக் கூறினர். எனவே, இவர் ஐக்கிய அமெரிக்காவிடம் பயணமானார். அங்கு 1912-இல் நியூயார்க்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டப் படிப்பினையும், 1915-இல் பிரென்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்ட மேற்படிப்பினையும் பயின்று தேர்ச்சி பெற்றார். பின்னர் 1923 -ஆம் ஆண்டு செருமனியில் ஆம்பர்கு பல்கலைக் கழகத்தில் டாக்டர் பட்டமும் சிப்த்நார்.

இளமைக் காலத்தில் இவர் வங்கப் புரட்சித் தலைவர்களாகிய பாரின்கோசு தாரகநாத் தாகு, பேராசிரியர் பர்கத்துல்லா முதலியோரிடம் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். சுதந்திரப் போராட்டத்தில் தீவிர நாட்டம் கொண்டிருந்தசகோதரி நிவேதிதா இவரை மிகவும் கவர்ந்தவராவார். அவரது அறிவுரைப்படிப் புபேந்திரர் இந்திய விடுதலைக்காகத் தம்மை ஈடுபடுத்த வேண்டித் திருமணம் செய்யாமலே இருந்தார்.

முதலாம் உலகப் போரின் போது செருமனியிலிருந்த இவர் இந்திய விடுதலைக் குழுவின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டு, உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலுள்ள அரசியல் கட்சிகளுடன் தொடர்பு கொண்டார். சோவியத்து நாட்டுப் புரட்சி வீரர்களுடைய தொடர்பும் கிடைக்கலாயிற்று. அதன் விளைவாக இவர் இலெனின் போன்றவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதி இந்திய ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை பெற உதவுமாறு கேட்டுக் கொண்டார்.

தாயகம் திரும்பிய (1925) புபேந்திரர், இந்தியாவில் இலெனின், காரல்மார்க்சு ஆகியோர்தம் கொள்கைகளில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த சிலர் இந்தியச் சுதந்திரப் போராட்ட இயக்கத்தை எதிர்த்ததை அறிந்து மிகவும் அதிர்ச்சியுறலானார். மேலும், இவர் தம் நெருங்கிய நண்பர்கள் சிலரும் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தனர். எனவே, இவர் இந்தியத் தேசிய காங்கிரசில் சேர்ந்தார், 1927-28-இல் வங்காளப் பகுதிக் காங்கிரசின் முக்கிய உறுப்பினராகவும், 1929-இல் அகில இந்தியக் காங்கிரசின் உறுப்பினராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுப் பணியாற்றினார்.

தொழிலாளர் அடிப்படை உரிமைகளுக்காகவும், உழவர் நலனுக்காகவும் இவர் 1930-ஆம் ஆண்டிலிருந்து பாடுபட்டலானார்; வங்காள தேச உழவர் சங்கத்தின் தலைவராக 1936-இல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, உழவர்களின் நலனுக்காகப் போராடினார். அரசியல் வாழ்வில் ஈடுபட்ட இவர் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்காக அரும்பாடு பட்டார்; சாதிக்

கொடுமை, தீண்டாமை, பெண்களை அடிமைப்படுத்தல் போன்றவற்றை வன்மையாகக் கண்டித்தார்; பாமர மக்களை வசதி பெற்றவர்கள் சுரண்டி வாழ்வதையும் வெறுக்கலானார்; தமது எண்ணக் கோவையினைத் தாம் எழுதிய நூல்கள் பலவற்றிலும் வெளிப்படையாகத் தெரிவித்துள்ளார். இந்து சமயச் சடங்குகள், இந்திய நிலப் பொருளாதாரம், சுவாமி விவேகானந்தர் முதலிய பல்வேறு நூல்களை எழுதினார். மேலும் வங்காள மொழியில் 'சோசலிசம்', 'இரண்டாம் இந்தியச் சுதந்திரப் போராட்டம்' என்னும் நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார். தம் வயதான காலத்திலும் நாட்டு விடுதலைக்காக அயராது உழைத்த இவர் 1961-ஆம் ஆண்டுத்திசம்பர் மாதம் 25-ஆம் நாள் அமரரானார். தெ.பா.

புரட்சி என்பது ஒரு நாட்டின் அரசாங்க அமைப்பிலோ அரசியல் சட்ட முறையிலோ அகக் காரணங்களாலும், படைக்கருவி ஏந்திய பலருடைய கூட்டு முயற்சியாலும், வல்லந்தமான முறையாலும் கொண்டு வரப்படுகின்ற ஓர் அடிப்படையான மாறுதலைக் குறிப்பதாகும். இதற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு கி.பி. 1789-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பிரான்சுப் புரட்சி ஆகும்.

விளக்கம்: புரட்சி என்பது (Revolution), நாட்டின் ஆட்சி உரிமையை ஒரு பொருளாதார அல்லது அரசியல் வகுப்பாரிடமிருந்து வேறொரு வகுப்புக்கு மாற்றும் நோக்கத்தோடு நடைபெறும் ஒரு போராட்டத்தைக் (Struggle) குறிப்பதாகும். எனவே, இது கலகம் (Revolt), கிளர்ச்சி (Agitation), எதிர்ப்பு (Resistance) முதலியவற்றினின்றும் வேறுபட்டதாகும். அவற்றிலெல்லாம் ஆட்சி உரிமையை மாற்றும் அரசியல் நோக்கம் இல்லை. ஆனால், புரட்சியில் அரசியல் நோக்கம் காணப்படுகிறது. ஏதேனுமொரு குறிப்பிட்ட முறையை விரைவில் நீக்குதல் வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் அரசாங்கத்தைத் தூண்டுகிற செயல்களாகவே கலகம், கிளர்ச்சி, எதிர்ப்பு முதலியவை அமைந்துள்ளன.

புரட்சியைப் பற்றி அரிசுட்டாட்டிலின் கருத்து: அரசியல் கல்வியின் தந்தை எனப் பாராட்டப்படும் கிரேக்க அரசியற் சிந்தனையாளர் அரிசுட்டாட்டில் 158 அரசியலமைப்புகளின் இயல்களையும் நோக்கங்களையும் ஆராய்ந்து, அவற்றை முடியாட்சி, உயர் குடியாட்சி, மிதமான மக்களாட்சி அல்லது கும்பலாட்சி என வகைப்படுத்தியுள்ளார். அவர் ஒரு வகையான ஆட்சியை மாற்றி வேறொரு வகையான ஆட்சியை நிறுவும் செயலைப் புரட்சி எனக் கூறினார். ஆளுபவர் ஒருவரையினும் பலரையினும் தம் நலத்துக்காக அன்றி ஆளப்படுபவருடைய நலனுக்காக ஆட்சி

அதிகாரத்தைக் கையாளும் வரை அவருடைய ஆட்சி புரட்சியினால் மாற்றப்படாது என்றும், தம் நலத்துக்காக ஆட்சியாளர் ஆளுவாராயின் அவர் எச்சமயத்திலும் புரட்சியின் வாயிலாக நீக்கப்படுவாரென்றும் அரிசுட்டாட்டில் கூறுகிறார். மேலும், இல்லாதவர் உடையவரோடு ஒத்த அல்லது சமமான நிலையை அடைதல் வேண்டுமென்ற ஆர்வம் அல்லது சமத்துவத்தை அடைதலிலுள்ள பேரார்வம், ஒவ்வொரு மனித இயல்பிலும் காணப்படுகிறது என்றும், ஆகையால் மிக உயர்ந்த செல்வர் வகுப்பும், மிகவும் தாழ்ந்த வறியோர் வகுப்பும் இருக்கும் சமூகத்தில் சமூகச் சமநிலையை யும் ஒற்றுமையையும் உண்டாக்குதற்கு வலுவான தொரு இடைத்தர வகுப்புத் தோன்றுதல் வேண்டுமென்றும், இவ் வகுப்பார் பேராசையிலும் இல்லாமல், தாழ்வு மனப்பான்மையிலுமில்லாமல் ஆட்சியில் பங்கு கொள்ளும் ஆர்வத்தோடு இருப்பாராகையால் இவ்வகுப்பார் சமூகத்தில் செல்வாக்குடனிருக்கும் வரை வல்லந்தப் புரட்சி என்பது ஏற்படாது என்றும் அவர் கூறுகிறார். மேலும், சமூக நலன் கருதும் ஆட்சியும், நாட்டின் அரசியலமைப்பைப் பற்றிய கல்வி அறிவு ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் அளிக்கப்படுதலும் புரட்சியைத் தடுக்கவல்லவை என்று அவர் கூறுகிறார். அவர் குடியாட்சியைப் பற்றிக்கூறும் கருத்துகளும், வேறுசில கருத்துகளும் இக்காலத்தவரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படத்தக்கவை அல்ல எனினும், அவருடைய ஆய்வு முறையும், புரட்சி பற்றிய கருத்துகளும் எக்காலத்தவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியவையே ஆகும்.

மதிப்பீடு: சுதந்திர நோக்கமுடைய புரட்சிகளுக்கு வரலாற்றில் சிறந்த இடம் காணப்படுகிறது. அமெரிக்கச் சுதந்திரப் புரட்சி, இலத்தீன் அமெரிக்கப் புரட்சி முதலியவை சுதந்திரம் பெறும் நோக்கத்தோடு வெற்றியாக நடத்தப்பட்டவையாகும். அவற்றுக்குப் பல நாடுகள் ஆதரவு அளித்தன. பிரான்சுப் புரட்சி எதேச்சாதிகார முடியாட்சியை மாற்றி, உரிமைகள் சமமாக எல்லாச் சமூகத்தவருக்கும் நிறு வப்படுதல் வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு நடத்தப்பட்டமையால், அதுவே குடியாட்சி முறை அரசாங்கத்திற்கு முதல் அடித்தளம் அமைத்த வரலாற்று நிகழ்ச்சி ஆகும். உருசியாவில் 1917-இல் நடைபெற்ற தொழிலாளர் புரட்சி, பொருளாதாரச் சமத்துவம் சமூகத்தில் நிறுவப்பட்டால்தான் சமமான அரசியலுரிமைகளினால் பயன் ஏற்படும் என்னும் உண்மையை எடுத்துக்காட்டுகிறது. பா.சு.

புரட்சிச் சமூகவியல்: சமூகவியலில் வழங்கி வரும் பலதிறப்பட்ட துறைகளில் தனியிடம் பெற்று விளங்குவது புரட்சிச் சமூகவியல் (Radical-

Sociology) சித்தாந்தம் (Ideology) என்பது, கருத்துகளை ஒருமைப்படுத்தி அமைக்கப்பட்ட ஒரு கண்ணோட்டமாகும். அக் கண்ணோட்டம் சில அடிப்படைக் கூறுகளைக் கொண்டு ஒரு சூழ்நிலையை ஆராய்வதாகும்.

சமுதாய அமைப்பில் மலிந்து கிடக்கும் முரண்பாடுகளையும் கொடுமைகளையும் சுட்டிக்காட்டி, அவ்வமைப்பில் அடிப்படை நிலை மாற்றம் ஏற்படுத்துவதே இதற்குத் தீர்வாகும் என்பது புரட்சிச் சமூகவியலின் அடிப்படைக் கொள்கையாகும். மேலும், முரண்பாடுகளும் கொடுமைகளும் இல்லாத புதிய சமுதாயம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதையும் இது விவரிக்கிறது.

சமுதாய அடிநிலை மாற்றத்தை வேண்டும் சித்தாந்தங்கள் வேறு சில உள்ளன. தனி மனிதனின் சிந்தனையைக் கட்டுப்பாடு மிக்க பழைய சமுதாயத்தின் பிடியிலிருந்து விடுவித்துப் புதிய சமுதாயம் அமைப்பது, இதன் அடிப்படைக் குறிக்கோளாகும். அறிவாற்றலைப் பயன்படுத்தித் தடையற்ற சிந்தனையையும், தனி மனிதச் சுதந்திரத்தையும் போற்றும் புதிய சமுதாயத்தை அடைவதே இதன் நோக்கமாகும். அரசியல் அதிகாரத்தை மாற்றியமைத்து, ஏற்றத்தாழ்வற்ற புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்குவதே 'புரட்சிச் சமூகவியலின்' நோக்கமாகும். பகுத்தறிவின் அடிப்படையில் அரசியல் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி மனிதநேயம் மிக்க சமுதாய அமைப்பை ஏற்படுத்த இயலும் என்பது இதன் அடிப்படைக் கருத்தாகும்.

இந்த அட்டவணை, கிரகாம் கின்லோச்சு (Graham Kinloch) என்பவரின் 'கருத்துத்தொகுதியும் இக்காலச் சமூகவியல் கோட்பாடுகளும்' என்ற நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

புரட்சிச் சமூகவியல் ஐரோப்பாவில் தோன்றி அமெரிக்காவில் வளர்ந்தது. சி. இரைட் மில்சு (C. Wright Mills), ஆல்வின் கோல்ட்னர் (Alvin Gouldner) ஆகிய அறிஞர்களின் படைப்புகளில் சில கூறுகளையும், மார்க்ஸ் ஆர்கைமர் (Max Horkheimer), எர்பர்ட் மார்சூசு (Herbert Marcuse), தியடார் அடார்னோ (Theodore Adorno), இலியோ லொவென்டால் (Leo Loewenthal) உள்ளிட்ட செருமானிய அறிஞர்களின் படைப்புகளையும் கொண்டதாய்ப் புரட்சிச் சமூகவியல் விளங்குகிறது.

புரட்சிச் சமூகவியல் சித்தாந்தத்தின் தொடக்கம் இரண்டு மூலங்களிலிருந்து ஏற்பட்டது. எனலாம். முதலாவதாக, காண்டின் (Kant) தத்துவங்கள் இதில் பெரும் பங்கு ஏற்றன. 'அறிவாற்றலின் திறனாய்வு' (Critique of pure reason) என்ற தம் படைப்பில், அறிவாற்றல் மற்றும் அறிவியலின் சாதனைகளையும் குறைபாடுகளையும் அறிவாற்றலையே பயன்படுத்திக் காண்டு திறனாய்வு செய்துள்ளார். இவர்கள் கருத்தைப் பின்பற்றியே அறிஞர்களுள் ஒரு சாரார், வரலாற்றையும் சமுதாயத்தையும் இத்தகைய திறனாய்வுக்கு உட்படுத்தினர். வளர்ந்து வரும் அறிவியலையும் முதலாளித்துவத்தையும் கண்டு வியந்து, இதுவே எல்லாவற்றிற்கும் தீர்வு என்று போற்றி வந்த அறிஞர்களுக்கு நடுவில் இந்தத் திற

கருத்துத்தொகுதி	அடிப்படைக் கூறுகள்	முறை	தீர்வு
I கட்டற்றதன்மை	(1) தனிமனித விடுதலை	(1) தனிமனித சுதந்திரம்	(1) குடியாட்சி
	(2) அறிவாற்றல்	(2) பகுத்தறிவு முறையிலான ஆராய்ச்சி	(2) பயனீட்டுவாதம் (Pragmatism)
	(3) சமுதாயம்	(3) பங்குபெறுதல்	(3) பொதுப் பண்பாடு
II புரட்சி மனப்பான்மை	(1) அதிகாரம்	(1) அதிகாரத்தை அடைதல்	(1) பொதுவுடைமை
	(2) சமூகமாற்றம், சமநீதி	(2) வரலாற்று உய்த்துணரும் முறை (Historical Induction)	(2) புரட்சிப் பாங்கான பண்பாடு

னாய்வு புதிய கண்ணோட்டத்தைக் காட்டியது. அறிவியல் அறிவாற்றல் வளர்ந்து கொண்டிருந்த அந்த நேரத்திலேயே அதைப்பற்றிய திறனாய்வுகளும் வளர்ந்தன. ஆன்சு கார்னிலியசு (Hans Cornelius), மார்ட்டின் எய்டெகர் (Martin Heidegger), எட்மண்டு அசரல் (Edmund Husserl) போன்ற தத்துவ அறிஞர்களும், மார்க்சிய தத்துவத்தில் வலுப்பெற்ற சார்சு உலாகாக்க (George Lukacs) என்ற அறிஞரும் இத்தகைய திறனாய்வு சார்ந்த கண்ணோட்டத்திற்கு வித்திட்டனர். இரண்டாவதாக, காரல் மார்க்சின் (Karl Marx) தத்துவங்களும் புரட்சிச் சமூகவியலுக்கு அடிப்படை வழங்கின. கருத்துத்தொகுதியின் திறனாய்வு (Ideology Critic) என்ற மார்க்சின் கருத்து, பல்வேறு சித்தாந்தங்களின் உள்நோக்கங்களை ஆராய்வதாகும். அறிவியல் அடிப்படையானவை என்று போற்றப்படும் சித்தாந்தங்களும் குறிப்பிட்ட சில கூட்டங்களின் நன்மைக்காக எவ்வாறு உருவாக்கப்படுகின்றன என்பதை மார்க்சு சுட்டிக் காட்டினார். பல கோட்பாடுகளின் மெய்யான பொய்யான கூறுகளையும் திறனாய்வு செய்தார்.

மேற்கூறிய தத்துவங்களிலிருந்து திறனாய்வுக் கண்ணோட்டத்தைப் பெற்ற புரட்சிச் சமூகவியல் அமெரிக்கா போன்ற தொழில்மய நிலை கடந்த சமுதாயங்களை (Post-Industrial Societies), ஆராய்ந்து, தொழில் வளமும் செல்வமும் பெருகும் இந்நாடுகளில் ஏற்றத் தாழ்வுகளும் முரண்பாடுகளும் மிகுந்திருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டியது.

புரட்சிச் சமூகவியலை 1. சமுதாயம் பற்றியது, 2. சமூகவியல் மற்றும் அதன் குறிக்கோள்கள் பற்றியது என இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம்.

சமுதாயத்தின் திறனாய்வு: ஒரு சமூகமான, உண்மையான அடிமைத்தனம் தொழில் மயமான சமுதாயங்களில் நிலவுகிறது. தனிமனிதத்துவத்தை ஒடுக்கும் இயந்திரங்களும், சிறுதொழில்களை விழுங்கும் மிகப் பெரிய நிறுவனங்களும், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் மிக்கவர்களைச் சந்தையில் சரிசமமாகமோதவிடுவதும், 'பகுத்தறிவு' மிக்க இன்றைய சமுதாயம் வழங்கும் நன்மைகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

பேச்சுரிமை, சிந்தனைச் சுதந்திரம், அரசியல் எதிர்ப்பு உரிமை போன்ற கருத்துகள், இன்று தம் புரட்சி வேகத்தை இழந்துவிட்டன. முன்னேறிவிட்ட நாடுகளின் தொழில் நுட்பத்தின் விசுக்கத்தகு வளர்ச்சியால் உற்பத்தியும் செல்வமும் பன்மடங்கு பெருகிவிட்டன. அதனால், மக்களுடைய பொருளாதாரத் தேவைகள் திறமிக்க வழிகளில் நிறைவு செய்யப்படுகின்றன. வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்துவரும் நிலையில்

சமுதாயமுரண்பாடுகளைக் கவனிப்பதோ எதிர்ப்பதோ பெரும்பாலான மக்களுக்குப் பயனற்றதாகிவிடுகிறது. மேலும், சமுதாயத்தை எதிர்ப்பதால் பல அரசியல் பொருளாதார இழப்புகளும், சீரான வாழ்வின் நிலை குலைவும் ஏற்படும். எனவே புரட்சி, எதிர்ப்பு, மாற்றம் போன்ற கருத்துகள் தேவையற்றனவாகிவிடுகின்றன. வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்வதில் யாவரும் முனைந்திருக்கின்றனர். அடக்கு முறையால் எதிர்ப்பைக் கட்டுப்படுத்திய முந்தைய நிலைமாறித் தொழில்நுட்பத்தால் வசதிகளைப் பெருக்கிக்கொள்தன் வயப்படுத்திக் கொள்கிறது இன்றைய சமுதாயம். இவ்வாறு இன்றைய சமுதாயம் எதிர்ப்புச் சக்திகளை அமைதியான முறையிலேயே முறியடித்துவிடுகிறது. பொருளாதார வளர்ச்சி, தனிமனித சுதந்திரம் என்ற பெயரால் சமூக அநீதிகள் மறைக்கப்பட்டு, மாற்றம் என்பதற்கு வாய்ப்பே இல்லாமற் போய்விடுகிறது.

புதிய சமுதாயம் தேவைகளை நிறைவு செய்வது மட்டுமன்றி, மக்களுக்குத் தேவைகளை உருவாக்கவும் செய்கிறது. நிறுவனங்கள் மக்கள் தேவைக்கேற்ற பொருட்களை உற்பத்தி செய்யாமல், இலாபம் தரும் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து, விளம்பரம், விற்பனைத்திறன்மூலம் அப்பொருட்களுக்கான தேவையை உண்டாக்கிவிடுகின்றன. அவ்வாறு 'உருவாக்கப்படும்' தேவைகள் போலியானவை. குறிப்பிட்ட சிலரின் இலாபத்திற்காகப் பலர்மீது திணிக்கப்படுவதால் அவை பொய்யான தேவைகளாகும். அத்தேவைகளினால் உழைப்பும் பொருளும் பயனற்ற முயற்சிகளில் வீணாகின்றன. உணவு, உடை, உறைவிடம் ஆகிய அடிப்படைத் தேவைகளும், தனிமனிதன் மற்றும் சமுதாயத்தில் எல்லா வருக்கத்தினரின் ஒழுங்கான (Optimal) வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத தேவைகளுமே உண்மையான தேவைகளாகும். சான்றாக, தொழில்வளம் என்ற பெயரால், தொலைக்காட்சி, குளிர்சாதனப்பெட்டி போன்ற பலவகைப் பொருட்களின் உற்பத்தியில் பொருள் வளம் பெரிதும் வீணாகிறது. அதனோடு, புதிய உலகில் இப்பொருட்கள் இன்றியமையாதவை; சமூகத் தகுநிலையும் சுகபோகமும் வழங்குபவை என்று விளம்பரப்படுத்தப்படுகின்றன. நடுமட்ட மற்றும் கீழ்மட்டத்தினருடைய விருப்பங்களும் தேவைகளும் வாழ்க்கைக் குறிக்கோள்களாக உருவாக்கப்படுகின்றன. விளம்பரங்களின்படி பொருள் வாங்குவது, பொழுது போக்குவது, பிறர் விரும்புவதையும் வெறுப்பதையுமே தாமும் விரும்பி வெறுப்பது ஆகிய யாவுமே போலித்தேவைகளின் வகையே ஆகும். இதைத் தனிமனிதன் விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டாலும், அவன் விருப்பங்கள் அவனது கட்டுப்பாட்டுக்கப்பாற்பட்ட சக்திகளால் மறைமுகமாக ஏற்படுத்தப்பட்டனவே. இதை அவன் உணருவதில்லை.

தொலைத்தொடர்பு, இலக்கியம், பொழுது போக்கு, கலை, முதலிய பண்பாட்டுச் சாதனங்கள் பலவும் ஒரே தன்மையான எண்ணங்கள், குறிக்கோள்கள், பழக்கங்கள், உணர்ச்சிகள் ஆகியவற்றில் மட்டுமே மக்கள் மனத்தைச் செலுத்துகின்றன. மறைமுகமான இந்தப் போதனை, போலித்தனங்களை உணராத அடிமைத் தனத்தை ஒரு வாழ்க்கை முறையாகவே ஆக்கிவிடுகிறது. அதன் விளைவாக மாற்றமே இல்லாத 'ஒரு தலைச் சார்பான' எண்ணமும் நடத்தையும் எங்கும் பரவுகின்றன.

சமூகவியலும் அதன் குறிக்கோளும்: சமுதாயத்தில் உற்பத்தி குறைவாகவும் ஏழ்மை மிகுதியாகவும் இருந்த முந்தைய நிலைகளில் வருக்கம், போராட்டம், பாட்டாளி, முதலாளி போன்ற கருத்துகள் புரட்சிவேகம் நிறைந்தவையாக இருந்தன. தொழில் வளமும் உற்பத்தியும் பெருகிவிட்ட புதிய நாடுகளில் தொழிலாளி நலன் முதலான திட்டங்களினால் 'சில தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்துள்ளது. அத்தகைய திட்டங்களை மேற்கொள்ளும் முயற்சியில் முதலாளி - தொழிலாளி வருக்கங்கள் இணைந்துவிடுகின்றன.

எனவே, இருக்கும் அமைப்பிலும் சமூகமான உடன்பாடு எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது. இந்நிலையில் சமுதாய அடிநிலை மாற்றத்தைப் பற்றிய சமூகவியற் கோட்பாடுகள் நடைமுறைக்குப் பொருந்தாதனவாகக் கருதப்படுகின்றன. பகுத்தறிவின் அடிப்படையிலேயே அநீதிகளற்ற புதிய சமுதாயம் அமைக்கலாம் என்பது ஒரு சிலர் காணும் கனவாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே, புரட்சிச் சமூகவியலின் கருத்துகள் பொருளற்றவையாக ஒதுக்கப்படுகின்றன.

இப்போக்கு அறிவியல் துறைகளிலும் வெளிப்படுகிறது. அறிவியல் முறைகளின்படி புலன்களால் அறியக் கூடியவையும் (Empirical) வெளிப்படையான அறிகுறிகள் உள்ளவையுமே அறிவியல் முறையினவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். சான்றாக, 'நீளம்' என்ற கருத்தை, ஒரு பொருளை அளந்துகாட்டும் 'செயல்' (Operation) மூலம் நிறுவவேண்டும். எனவே, ஒரு கருத்தின் பொருள் அக்கருத்துக்கு இருக்கும் வெளிப்படையான அறிகுறிகளாலேயே அறியப்படுகிறது. வெளிப்படை அறிகுறிகள் (External Indicators) இல்லாத கருத்துகளை இன்றைய அறிவியல் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை.

எதிர்ப்புச் சக்திகளை விழுங்கிவிடும் புதிய சமுதாயத்தில், மாற்றம், புரட்சி, சமநீதி ஆகியவற்றை நிறுவும் சக்திகள் இல்லை அல்லது மிகக்குறைவாகவே உள்ளன. அதனால், இக்கருத்துகளுக்கு வெளிப்

படையான அறிகுறிகள் இல்லை. இவை அறிவியல்தரமுள்ள கருத்துகளால் என்று நீக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு, நடைமுறை வாழ்க்கையில் மட்டுமன்றி அறிவியல் துறைகளிலும் சமூகவியற் கோட்பாடுகளிலும் கூட எதிர்ப்பை முறியடிக்கும் சித்தாந்தத்தையே இன்றைய தொழில் மயமான புதிய நாடுகள் பரப்புகின்றன. அதனால், புரட்சிச் சமூகவியலின் கருத்துகள் மெய்யானவை அல்ல என்பது பொருளாகாது. இன்றைய சமுதாயத்தில் பயனற்ற பொருட்கள் தேவைக்கு மிகுதியாக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன என்பது கண்கூடான உண்மை. உற்பத்தியும் செல்வமும் ஒருபுறம் பெருக, மறுபுறம் துயரையும் விரயத்தையும் அழிவையும் வளர்க்கும் இன்றைய சமுதாயம் மாற்றப்பட வேண்டும் என்பது இதிவிருந்து தெளிவாக விளங்குவதாகும்.

இவ்வுண்மையை நிறுவச் சமூகவியல், 'திறனாய்வுக் கண்ணோட்டம்' உடையதாய், மேலோட்டமான தோற்றங்களைக் கடந்து நுணுகி ஆராயக்கூடியதாய் இருக்க வேண்டும்; மனித இனத்தை உயர்த்துவதை அடிப்படைக் குறிக்கோளாகக் கொள்ள வேண்டும்.

இக்குறிக்கோளை அறிவியல் முறையிலான பகுத்தறிவு வழியில் அடைய முடியும். இது வெறும் போதனையன்று என்பதைச் சமூகவியல் நிறுவ வேண்டும். அதற்கு, 1, மனித வாழ்வு வாழத்தகுந்ததே 2. அதை அனைவருக்கும் வாழத்தகுந்ததாக வழிகள் உள்ளன. அவ்வழிகள் நடைமுறையில் செயற்படுத்தக் கூடியனவே என்பதைச் சமூகவியல் ஆராய்ச்சிகள் மூலம் செய்து காட்ட வேண்டும். வி.சு.

புரந்தரதாசர் என்பவர் இசைப்பாடல்கள் பல இயற்றிய சிறந்த இசைக் கலைஞராவார். இவர் ஆந்திர மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பல்லாரி மாவட்டத்தில் உள்ள அம்பி (Humpi) என்னும் ஊருக்கருகில் உள்ள புரந்தரகட என்னும் சிற்றூரில் கி.பி. 1484-ஆம் ஆண்டு தோன்றினார். அந்தணர் குலத்தினைச் சேர்ந்த வரதப்ப நாயக்கு, கமலாம்பாள் என்னும் பெயரிய பெற்றோர்க்கு மகவாய்த் தோன்றிய இவர், பிற்காலத்தில் பத்தி நலங்களிந்த இசைப்பாடல் இயற்றிய சிறந்த வாக்கு நலஞ்சிறந்தோர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார்.

புரந்தரதாசரின் தாயார் இசைப்பயிற்சி மிகவுடையவராக விளங்கினார். அதனால், இவர் இளமையிலேயே இசைத்துறை ஈடுபாடு உடையவரானார். செல்வர் குடும்பத்தில் பிறந்த புரந்தரரின் இயற்பெயர் கிருட்டிணப்பநாயக்கு என்பதாகும்.

புரந்தரதாசர்

புரந்தரதாசரை நாரதரின் அவதாரமாகக் கருட புராணம் கூறுகின்றது. நிலவுலகில் பாவச் செயல்கள் பெருகியமையால் அவற்றை மாற்றியமைக்க எண்ணிய திருமால், நாரதரைப் பூமியில் பிறக்கச் செய்தார் எனக் கருடபுராணம் கூறியுள்ளது. இவரது வரலாறு செவிவழிச் செய்தியாகவே அமைந்துள்ளது. அவ்வாறு அமைந்த கதையினையே கருட புராணம் ஏற்றுக்கொண்டு கூறுகின்றது. இவர் தம் 16 - ஆம் வயதில் சரசுவதிபாய் என்னும் பெண்ணை மணந்து வாழ்ந்தார். இருபதாம் வயதில் தம்பெற்றோரை இழந்த புரந்தரர், தம் தந்தையார் செய்துவந்த இரத்தின வணிகத்தை மேற்கொண்டு, முயன்று செயற்பட்டு மிக்கஅளவில் செல்வத்தைப் பெருக்கினார். செல்வச் செழிப்பில் திளைத்த புரந்தரரை 'நவகோடி நாராயணன்', என்று மக்கள் குறிப்பிட்டனர்.

செல்வம் பெருகப்பெருகப் புரந்தரரின் செல்வ ஆசையும் பெருகியது. அதனால், மற்றவர்க்கு உதவி செய்யும் எண்ணமற்ற கஞ்சனாக மாறினார். தம் கணவனின் எண்ணப் போக்கினை எண்ணி வருந்திய மனைவி சரசுவதிபாய் தம் குலதெய்வமான பண்டரி புரவிட்டலிடம், தம், கணவன் மனம் மாற்றம் அடைவதற்கு நெஞ்சுருகி வேண்டிக்கொண்டார். அம்மையாரின் வேண்டுகோளை இறைவன் ஏற்றுக்கொண்டு, அருள் புரிந்த பாங்கில் புரந்தரரின் வாழ்வில் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது.

முதிய அந்தணர் ஒருவர் தம் மகன் பூணூல் திரு மணத்திற்காக உதவி பெறப் புரந்தரரிடம் பல முறை வந்துஉதவி கேட்டும் இல்லைஎன்று மறுத்துவிட்டார். அந்தணர், புரந்தரரின் மனைவியிடம் உதவி கேட்க,

அந்தணர் மேல் இரக்கம் கொண்ட அம்மையார், தமது வைர மூக்குத்தியைக் கழற்றித் தந்து அதனை விற்றுப் பணம் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு கூறினார். அந்தணர் அம்மூக்குத்தியைப் பெற்றுக்கொண்டு விற்ற பதற்காகப் புரந்தரர் கடைக்கே சென்றார். மூக்குத்தியைக் கண்ட புரந்தரர், தம் மனைவியின் நகையை அடையாளம் கண்டு, முதியவரை ஓர் அறையில் வைத்துப் பூட்டிவிட்டு, விரைந்து வந்து தம் வீடு சேர்ந்து, மனைவியிடம் விளக்கம் கேட்டார். நிலைமையை உணர்ந்த சரசுவதிபாய், கணவனின் நம்பிக்கை இழப்பிற்கு ஆளானதை எண்ணி, நஞ்சு அருந்தி இறக்க முற்பட்டார். நஞ்சு உள்ள பாத்திரத்தின் அடியில் பச்சை ஓர் ஓளி தோன்ற, அதை எடுத்துப் பார்த்தார், அது தம் மூக்குத்தியைப் போன்ற ஒரு மூக்குத்தியாக இருந்தது. இறைவனின் கருணையை எண்ணி மகிழ்ந்து கிடைத்த மூக்குத்தியைக் கணவரிடம் காண்பிக்க, அவரும் இரண்டு மூக்குத்திகளுக்குமிடையேவுள்ள ஒற்றுமையை எண்ணி வியந்தார். கடையில் பூட்டிவைத்த அந்தணரைக் காணச் சென்றார்; அங்கு அவர் மறைந்து விட்டார்; ஆதலின் இவர் மெய்யுணர்வு பெற்றார். இந்நிகழ்ச்சி சிறிது வேறுபடக் கூறப்படுவதுண்டு. இந்நிகழ்ச்சியால் மெய்யுணர்வு மீதாரப் பெற்ற புரந்தரர் தம் செல்வமனைத்தையும் ஏழைகளுக்கு வழங்கித் தலயாத்திரை மேற்கொண்டு இறைவழிபாடு செய்து வரலானார். இவர் கி.பி.1525-ஆம் ஆண்டு மகான் வியாசராய சாமியிடம் உபதேசம்பெற்றார். வியாசராயசாமி மடத்திலிருந்த சத்திய தர்மதீர்த்த சாமியிடம் அருள்பெற்றுப், 'புரந்தரதாசர்' என்னும் பெயரையும் பெற்றார்.

வேத-உபநிடத, இதிகாச, புராணக்கருத்துகளை மக்களுக்குப் பரப்ப, பக்தி மக்கள்பால் பெருகிட, நிலைத்திட இவர்பாடல்கள் பல இயற்றினார். இவர் தம் பாடல்களுள் பெரும்பாலன, பண்டரிபுர விட்டலரின் பெருமையைக் கூறுவனவாக அமைந்துள்ளன. 'புரந்தர விட்டல்' என்னும் தொடர் இவர் பாடல்களில் முத்திரை வாசகமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இசை நாட்டமுடைய மக்கள் அவ்விசையை எளிதாக உணர்ந்து கற்க உதவியாகும் வகையால் சுவராவளி, அலங்காரங்கள், கீதங்கள், தாயங்கள், சதளாதிகள் முதலியவற்றை இயற்றினார்.

பாடத்தொடங்குவோர் முதலில் மாயாமானவ கௌள இராகத்தில் தொடங்குவது என்னும் மரபு இவர் காலத்தில் தோன்றியது என்பர்.

'கருநாடக சங்கீத பிதாமகர்' என்றும் இசையுலகம் இவரைப் பாராட்டியது. இவர் தம் தாய்மொழியில் மட்டுமே பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார். இவருக்

குப் பின் வந்த இசைப் பாவலர்கள், இவர்தம் இசைப்பாவினை மரபின் அடிப்படையில் பாடுமளவு இவர் அவர்களுக்கோர்முன்னோடியாக விளங்கினார்.

விசயநகர அரசில் அமைச்சராக இருந்த, வித்தியாரண்யர் புரந்தரரின் பாடல்களுக்குக் 'கருநாடக சங்கீதம்' என்று பெயர் தந்தார். அந்தப் பெயர் இந்திய நாடு முழுவதும் பரவத் தொடங்கியது. பக்த இராமதாசர், தமிழகத்தில் விளங்கிய இசை உலக மும்மூர்த்திகள் போன்றவர்களுக்கு இவர்தம் பாடல் அமைப்பு முறைகள் முன்னோடியாக விளங்கின.

இனிய இசை, எளிய வருண்மெட்டு, சொற் பொருள், சுவை ஆகியவை இவர்தம் பாடல்களின் தனிச் சிறப்பாகும். இவர்தம் பாடல்களைத் 'தாசர் பதங்கள்' என்றும், 'தேவர் நாமாக்கள்' என்றும் குறிப்பிடுவது மரபு.

இவர்தம் இசைப் பாடல்கள் இசையரங்குகள், கூட்டு வழிபாட்டுக் கூடங்கள், கதா காலட்சேப மேடைகள் ஆகியவற்றில் இன்றும் பாடப்பட்டு வருகின்றன. ஏறத்தாழ நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்புரந்தர கடஎன்னும் ஊரில் வாழ்ந்த நரசிம்ம தாசர் என்ற துறவியால் புரந்தரரின் பாடல்கள் வெளியாயின.

இவர், தம் மனைவியால் ஞானம் பெற்றதால், தம் மனைவியை ஞானகுருவாக எண்ணி முதற் பாடலை அமைத்தார் என்பது மரபு வழிச் செய்தியாகும். பந்துவராளி இராகத்தில் உரூபக தாளத்தில் அமைந்த அந்தக் கீர்த்தனையில் தம் ஞானம் தொடங்கியதற்குக் காரணமான மனைவியின் குலம் வாழ்க வென்று குறிப்பிட்டுள்ளார். புரந்தரதாசரின் மனைவியும் மகளுங் கூட இசைப்பா புனைவதில் வல்லவரென்று மரபு வழிச் செய்தி கூறுகின்றது.

இறுதிக்காலத்தில் துறவறம் மேற்கொண்ட புரந்தரதாசர் தம் என்பதாம் வயதில் கி.பி. 1564-ஆம் ஆண்டுக் காலமானார். இரா.குரு.

புராணகிலா: இது புதுதில்லியில் அமைந்துள்ள ஒரு வரலாற்றுச் சின்னம். மகாபாரதத்தில் பேசப்படும் 'இந்திரப் பிரத்தம்' என்னும் நகரை மூடியுள்ள மண்மேடு இது எனக் கருதப்படுகிறது. உமாயூனால் இம்மேட்டில் கட்டப்பட்ட தீன்பனா என்னும் நகரத்தைச் செர்சாகர் அழித்துவிட்டு மீண்டும் அம்மேட்டின் மீதே இப்போதுள்ள கோட்டையை எழுப்பினார். இக்கோட்டைக்கு வடக்கு, தெற்கு, மேற்குத் திசைகளில் வாயில்கள் உள்ளன. மேற்குப் புறம் உள்ள வாயிலே இப்போது நுழைவாயிலாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

வடக்குவாயில் தலாகி தர்வாசா (முறுக்கப்பட்ட வாயில்) எனப்படுகிறது. உட்புறம் சலவைக் கற்களாலும் வண்ண ஓடுகளாலும் சுதையாலும் அலங்கரிக் கப்பட்டுள்ளது. செர்சா இக்கோட்டையைக் கட்டி முடிக்காமல் விட்டுச் சென்றதால், பின்னர் உமாயூன் இதைக் கட்டுவித்தார் என்று கருதப்படுகிறது. இங்குள்ள இரண்டு கல்வெட்டுகள் உமாயூன், செர்சா ஆகிய இருவரைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றன. இக்கோட்டை முதலில் யமுனை நதிக்கரையில் அமைந்திருக்கக்கூடும். இன்று இக்கோட்டையைச் சுற்றியுள்ள ஆழப் பள்ளங்கள் முன் இங்கு அகழி இருந்திருக்கும் என்பதையும், இதைக்கடந்து செல்லக் கோட்டைக்கும் எதிரிலுள்ள நிலப்பகுதிக்கும் இடையே பாலம் இருந்திருக்கும் என்பதையும் உணர்த்துகின்றன.

இப்பகுதியில் 1955-இல் சிறிய அளவில் அகழாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அப்போது வண்ணம் பூசப்பட்ட சாம்பல் நிறப்பாணை ஓடுகளும், வேறு சில பிற்காலப் பொருள்களும் கிடைத்தன. இவ் வேடுகளின் காலம் கி.மு. 1000 எனக் கருதப்படுவதால் இக்கோட்டை தொன்மையானது என்றும் பாண்டவர்களின் தலைநகரான இந்திரப்பிரத்தம் என்பது இதுவாக இருக்கலாம் என்றும் கருதப்படுகிறது. மீண்டும், 1969 முதல் 1973 வரை இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய்வின்போது வண்ணம் பூசப்பட்ட சாம்பல்நிற ஓடுகளின் காலத்தைச் சேர்ந்த மக்களின் வாழ்விடம் கிடைக்கப்பெறவில்லை. எனினும், மெளரியர் காலம் முதல் முகலாயர் காலம் வரையிலான பண்பாட்டுக் கூறுகள் வெளிப்பட்டன. மெளரியர் காலத்தைச் சேர்ந்த (கி.மு. 300) வடநாட்டுப் பளபளப்புக் கருப்பு ஓடுகள் (Northern Black Polished ware), முத்திரைக் காசுகள், சுடுமண்ணாலான மனித, விலங்கின உருவங்கள், எழுத்துப்பொறிக்கப்பட்ட சுடுமண் முத்திரைகள் ஆகியவை கிடைத்தன. உறை கிணறுகள், சுட்ட செங்கற்கள், மரத்தூண்கள் முதலியன வெளிப்பட்டன.

இங்கு இருந்த வீடுகள் அங்கேயே கிடைத்த கற்களாலும், மண் செங்கலாலும் கட்டப்பட்டிருந்தன. இங்குக் கிடைத்த தங்க முலாம் பூசப்பட்ட காசு ஒன்றில் 'சிரீவி்க்ரம்' என்ற எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இது குப்தமன்னர் ஒருவரைக் குறிப்பதாகும். பிற்காலத்திய இராசபுத்திர, சுல்தான் வமிசத்துக் காலச் சான்றுகள் பல கிடைத்துள்ளன.

இம்மண்மேட்டில் அமைந்துள்ள சில கட்டடங்களில் குறிப்பிடத்தக்கது செர்சாவால் கி.பி. 1541-இல் கட்டப்பட்ட மகுதியாகும். செர்மண்டல், கைரூல்சு மனாசில் மகுதி, செர்சா வாயில் ஆகியவை

யும் அருகில் அமைந்துள்ள முக்கிய வரலாற்றுச் சின்னங்கள் ஆகும். சொ.சா.

துணை நூல்:

Delhi and its Neighbourhood, Archaeological Survey of India, 1974.

புராணங்கள்: இந்தியாவின் மிகப் பழைய இலக்கியங்களை வேதங்கள், இதிகாசங்கள் புராணங்கள் என்று மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். வேத காலத்திற்கு முன்பே புராணங்கள் கதை வடிவத்தில் வழங்கி வந்திருக்கின்றன. புராணம் என்ற சொல்லுக்கு மிகப் பழமையான வரலாறு என்பது பொருள். எது மிகப் பழைய காலத்திலிருந்து இன்று வரைக்கும் மக்களிடத்தில் பரவிவாழ்ந்து வருகிறதோ அதைப் புராணம் என்று கூறலாம். வாயு புராணம் என்னும் நூல், புராணத்திற்கு இவ்வாறு விளக்கம் தருகிறது. அதர்வண வேத காலத்தில் புராணங்கள் சிறந்த இலக்கியங்களாகக் கருதப்பட்டன. புராணம் என்னும் சொல், உபநிடதங்களிலும் மற்ற சாத்திர நூல்களிலும் காணப்படுகிறது. அரச குமாரர்கள் முக்கியமாகக் கற்க வேண்டிய நூல்களுள் புராணமும் ஒன்று என்று அருத்த சாத்திரம் என்னும் நூல் கூறுகிறது.

புராணங்கள் மகாபுராணம், உபபுராணம் என்று இருவகைப்படும். பழைய நிகண்டு ஆசிரியர்கள் புராணம் என்பது, உலகத் தோற்றம், ஓடுக்கம், மனுவந்தரம், முனிமரபு, அரசமரபு ஆகிய ஐந்து இலக்கணங்களையும் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். பழைய காலத்துப் புராணங்கள் இந்த ஐந்து இலக்கணங்களையும் கொண்டவை; குறிப்பிட்ட எந்தச் சமயத்தையும் சாராதவை. ஆதலால் மகா புராணங்கள் புத்தர் காலத்திற்கு (கி.மு. 563-483) முன்பும், உபபுராணங்கள் அவர் காலத்திற்குப் பின்பும் ஆக்கப்பட்டவை என்று அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள்.

மகா புராணங்கள் பதினெட்டு, பிரமம், பதுமம், வைணவம், சைவம், பாகவதம், பவிடியம், நாரதீயம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்கினேயம், பிரம வைவர்த்தம், இலிங்கம், வராகம், வாமனம், கூர்மம், மச்சம், காருடம், காந்தம், பிரமாண்டம் என்பன அவை. இந்தப் பதினெட்டையும் இயற்றியவர் வியாசர்.

இவற்றுள் சைவம், பவிடியம், மார்க்கண்டேயம், இலிங்கம், வராகம், காந்தம், மச்சம், கூர்மம், வாமனம், பிரமாண்டம் ஆகிய பத்தும் சிவபெருமானைப் புகழ்பவை. வைணவம், பாகவதம், நாரதீயம், காருடம் ஆகிய நான்கும் திருமாலைப் புகழ்பவை. பிரமம்,

பதுமம் என்னும் இரண்டும் பிரமனைப் புகழ்பவை. ஆக்கினேயம், அக்கினியைப் புகழ்வது. பிரமவைவர்த்தம் சூரியனைப் புகழ்வது.

பொதுவாகப் புராணங்கள் எல்லாம் படைப்பு, மனுவந்தரம், அரச மரபு, தலம், தீர்த்தம், விரதம், மந்திரம், யோகம், பக்தி, ஞானம், கன்மம், துதி, அருச்சனை செய்வதற்குரிய ஆயிரம் பெயர்கள் (சகசரநாமம்), தருமத்தின் தோற்றம், சிவன் விட்டுணு முதலிய தெய்வங்களின் தோற்றம் ஆகிய செய்திகளைக் கூறுகின்றன.

உப புராணங்கள்: இவை மகா புராணங்களுக்குத் துணையாக அமைந்தவை. இவையும் பதினெட்டு ஆகும். சனக்குமார புராணம், காந்த புராணம், நந்தி புராணம், நாரத புராணம், மாவை புராணம், பிரமாண்ட புராணம், காளி புராணம், சாம்பவ புராணம், பராசர புராணம், நரசிம்ம புராணம், சிவதரும புராணம், துருவாச புராணம், கபில புராணம், ஒளசனச புராணம், வருண புராணம், மகேசுவர புராணம், கௌல புராணம், மாரீச புராணம் என்பன ஆகும். இவற்றுள் சனக்குமாரர், நந்தி, நாரதர், மனு, பராசரர், துருவாசர், கபிலர், மரீசி ஆகியவர்கள் இயற்றிய புராணங்கள் அவர்களுடைய பெயர்களோடு சேர்த்து வழங்கப்படுகின்றன. மற்ற புராணங்களை இயற்றியவர் வியாசர் ஆவார்.

முக்கிய சிருட்டி (முதன்மைப் படைப்பு), இடைக் காலச் சிருட்டி, சந்திர சூரிய வமிசங்களின் தோற்றம், பதினான்கு மனுவந்தரங்கள், அரச மரபு, முனிவர் மரபு, ஆகியவற்றைச் சிறப்பாக எடுத்துச் சொல்வது உபபுராண இலக்கணம் ஆகும். பதினெட்டு மகா புராணங்களில் உபபுராணங்களின் பெயர்கள் வருகின்றன.

தமிழ்ப் புராணங்கள்: வடமொழியில் எழுதப்பட்ட பல புராணங்கள் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. இந்த மொழி பெயர்ப்புப் பணி கி.பி. 15,16-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மிகச் சிறப்பாக நடந்தது. அதிவீரராம பாண்டியர் கி.பி. 1564-இல் 'கூர்மபுராணம், இலிங்க புராணம், கந்த புராணத்தின் பகுதியான காசி காண்டம் ஆகியவற்றை மொழி பெயர்த்தார். இவருடைய உறவினராகிய வரதுங்கராம பாண்டியர் பிரமோத்திர காண்டத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். கந்த புராணத்தின் உபதேச காண்டத்தைக் கச்சியப் பரின் சீடராகிய கோனேரியப்பர் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். ஞானவரோதய பண்டாரம் என்பவர் உபதேச காண்டத்தை மொழி பெயர்த்தார். வடமலையப்பர் என்ற அதிகாரி (கி.பி.16. ஆம் நூ). மச்ச புராணத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். சிவரகசிய காண்டத்தைச் 'சிவரகசியம்' என்னும் பெயரில்

ஒப்பிலா மணிப்புலவர் பாடினார். பார்க்கவ புராணம் என்ற உபபுராணத்தை கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் 'விநாயக புராணம்' என்னும் பெயரில் சிவஞான முனிவரின் மாணவராகிய கச்சியப்பர் பாடினார். மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் சூத சங்கிதை என்னும் நூலைத் தமிழ்ப் பர்டல்களாக மொழி பெயர்த்தார்.

தலபுராணங்கள் : இறைவன் குடி கொண்டிருக்கும் திருத்தலங்களின் பெருமை, வளம், இறைவனின் திருவிளையாடல்கள் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளை விளக்கித் தலபுராணங்கள் தோன்றின. உமாபதி சிவம் என்னும் பெரியார் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் கோயில் புராணம் என்னும் நூலை இயற்றினார். கமலை ஞானப் பிரகாசர் திருமழபாடிப் புராணம் பாடினார்; திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசர் திருவொற்றியூர்ப் புராணம் பாடினார்.

நிரம்ப அழகிய தேசிகர் திருப்பரங்கிரிப் புராணம் சேது புராணம் ஆகிய இரண்டையும், சம்பந்த முனிவர் திருவாரூர்ப் புராணத்தையும் பாடினார்கள். எல்லப்ப நயினார் அருணாசல புராணம், விரிஞ்சைப் புராணம் இரண்டையும் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் பாடினார். பின்னர், கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் சைவ எல்லப்ப நாவலர் திருவெண்காட்டுப் புராணம் திருச்செங்காட்டுப் புராணம் முதலியவற்றையும், அகோர முனிவர் என்பார் வேதாரணிய புராணம், கும்பகோணப் புராணம் ஆகிய இரண்டையும், சிவப்பிரகாசர் திருக்கூவப் புராணத்தையும், பரஞ்சோதியார் திருவிளையாடற் புராணத்தையும் பாடினார்கள். சிவஞான முனிவர் காஞ்சிப் புராணத்தின் முற்பகுதியை கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டில் பாடினார். அவருடைய மாணவர் கச்சியப்பர், காஞ்சிப்புராணத்தின் பிற்பகுதியையும், திருவானைக்காப் புராணம், பேரூர்ப் புராணம், பூவாரூர்ப் புராணம், தணிகைப் புராணம் முதலியவற்றையும் பாடினார். மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் உறையூர்ப் புராணம், திருப்பெருந்துறைப் புராணம், தனியூர்ப் புராணம், திருநாகைக் காரோணப் புராணம், கோயிலூர்ப் புராணம், கண்டமாதேவிப் புராணம் முதலியவற்றைப் பாடினார். இவரே மிகுதியான புராணம் பாடியவராவர்.

தீர்த்தங்கரர்களின் வரலாறு பற்றியும், அக்கால அரசர்கள் பற்றியும், வாசுதேவர், பிரதிவாசுதேவர் முதலியோர் பற்றியும் பிராகிருத மொழியில் அமைந்துள்ள ஆதி புராணம் குறிப்பிடுகிறது. இது சமணர்களால் பெரிதும் போற்றப்படுகிறது. சிந்தாமணி கூறும் சீவகன் கதையும், சூளாமணியின் திவிட்டன் கதையும் இப்புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன.

புராணம் என்பது சான்றோர் வரலாற்றினைக் கூறுதல் என்ற மரபு எழுந்தபின் பெரிய புராணம், வாதவூரடிகள் புராணம், பட்டினத்துப் பிள்ளையார் புராணம், புலவர் புராணம், காந்தி புராணம், சீறாப் புராணம், மொகைதீன் புராணம் முதலாயின தோன்றின. நா.இரா.

புராணத் திருமலை நாதர் : இவர் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் புராணத் திருமலை நாயன் என்றும், நாயனார் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். புராண என்னும் அடைமொழி பற்றிக் கூறுங்கால் அது இவர் எழுதிய புராணங்களின் சிறப்புநோக்கி அமைந்தது என்பர் சிலர். இவர், புராணச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தியமையால் இவ்வடைச் சிறப்புப் பெற்றார் என்று வேறு சிலர் கூறுவர். இவர் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணத்திலும் சைவ சாத்திரங்களிலும் சிறந்த பயிற்சி உடையவர்; வடமொழிப் பயிற்சியும் மிக்கவர். இவர் மெய்கண்ட பரம்பரையில் வந்த கச்சி ஞானப் பிரகாசரைக் குருவாகக் கொண்டார். இவர்தம் புதல்வர் சிதம்பரப்பாட்டியல் இயற்றிய பரஞ்சோதி ஆவர். இலக்கண இலக்கியங்களில் சிறந்த நூல்கள் இயற்றும் அளவு, தந்தையும் மகனும் சிறந்த தமிழ்ப் புலவர்களாகத் திகழ்ந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர் வடமொழிச் சிவ மகாபுராணத்தின் ஒரு பகுதியாகச் சிதம்பரபுராணம் என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளார். வடமொழியிலிருந்த அந்த நூலின் படிஒன்றுமலையாளநாட்டிலிருந்து வருவிக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அப்புராணத்தின் பிற்பகுதி கிடைக்கவில்லை. அதனால் கிடைத்த அளவு புராணத்தினைத் தமிழில் செய்யுள் வடிவில் இயற்றியுள்ளார். அப்புராணத்தினை இவர், தில்லை மூவாயிரர் வேண்டிக் கொண்டபடி செய்துள்ளார். மேலும் இவர், சரப புராணம், ததீசிப்புராணம், வினாவிடைப் புராணம் ஆகியவற்றையும் செய்துள்ளார். இம்மூன்று புராணங்களும் வடமொழிச் சிவமகாபுராணத்தின் பகுதிகளே என்று கருதப்படுகின்றன. சிதம்பர புராணம் பாடப்பட்டது சகம் ஆண்டு 1430 (கி.பி. 1508) என்று தெரிகின்றமையால் இவர் காலம் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாகும் என்பது புலனாகின்றது.

இவரது சரப புராணம் 431 பாடல்களைக் கொண்டது. ததீசிப் புராணம் 48 பாடல்கள் கொண்ட ஒரு புராணப் பகுதியாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு தனிப் புராணத்தின் ஒரு சருக்கம் போலக் கொள்ளத்தக்கது. வினாவிடைப்புராணம் என்பது கிடைக்கும் சிவமகாபுராணத்தின் மூன்றாம் பகுதியாகும். இதுவும் ஒரு சருக்கம் என எண்ணத்தக்க அளவில், 44 செய்யுள்களையே கொண்டுள்ளது.

சிதம்பர புராணம் காப்புச் செய்யும், பாயிரமும் ஒன்பது சருக்கங்களும் கொண்டது. இப்புராணத்தின் பாடல் எண்ணிக்கை 814.

இவர் மதுரைச் சொக்கநாதர் மீது, 'மதுரைச் சொக்கநாதர் உலா' என ஓர் உலாப்பாடியுள்ளார். அது மதுரை உலா எனவும் படும். அதில் இறைவன் மதுரையில் நிகழ்த்தியவாகக் கருதப்படும் 64 திருவிளையாடல்களையும் முறைப்படுத்திக் கூறியுள்ளார். அந்நூல் 516 கண்ணிகளையும், மூன்றுதனிப் பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது. பொதுவாக, உலாக்களில், பாட்டுடைத்தலைவன் ஒருநாள் உலா வர, அவனைக் கண்டு ஏழுபருவ மாதர்களும் காமுற் றனர் எனக் கூறுவது மரபு. மதுரைச் சொக்கர் தொடர்ந்து ஏழு நாள் உலா வருகின்றார் என்றும், ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு பருவ மங்கையர் கண்டு காதல் கொண்டனர் என்றும் பாடியிருப்பது புதுமை யானதாகும். அ.மா.ப.

புராணவியற் கோட்பாடு: வில்கெல்ம் கிரிம் (Wilhelm Grimm), சேக்கப்பூ கிரிம் (Jacob Grimm கி.பி. 1785-1863) என்ற இரு செருமானியச் சகோதரர்களை நாட்டார் வழக்காற்றியலின் (Folkloristics) தந்தையர் என்று குறிப்பிடுவர். இவர்கள் வாய்மொழியாக மக்களிடையே வழங்கிய நாட்டார் கதைகளையும் (Folk tales) புராணக்கதைகளையும் (Myths) தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளனர்.

இவர்கள் இருவரும் செருமானிய மொழியை ஆய்வதில் பேரார்வம் கொண்டிருந்தனர். மொழியா ராய்ச்சியில் சேக்கப்பூ கிரிம் ஒப்பீட்டு முறையைப் பயன்படுத்தினார்; செருமானிய நாட்டார் கதைகளையும், நாட்டார் கவிதைகளையும் ஆய்வதற்கும் ஒப் பீட்டுமுறையைப் பயன்படுத்தினார்; செருமானியப் புராணக் கதைகளை ஒழுங்குபடுத்தவும் விளக்கவும் முயன்றார். இவர் செருமானியப் புராணவியல் (German Mythology) என்று பொருள்படும் ஒரு நூலை எழுதியுள்ளார். நாட்டார் கதைகளை எல் லாப் புராணக் கதைகளின் சிதறிய வடிவங்கள் என்றும், புராணக்கதைகளைப் புரிந்து கொண்டால்தான் நாட்டார்கதைகளைப் புரிந்து கொள்ளலாம் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். அவருடைய இந்தக் கருத்து, இப்போது ஆய்வாளர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படு வதில்லை. சேக்கப்பூ கிரிம்மின் நூல் செருமானியப் புராணக்கதைகளை விளக்கவும் ஒழுங்குபடுத்தவும் முற்பட்டதால் அவர் கருத்தாக்கம் புராணவியல் கோட்பாடு என்றுகூறப்பட்டது. அடால்பர்ட்டு குன் (Adalbert Kuhn, கி.பி. 1812 - 1881), வில்கெல்ம் சுவார்ட்சு (Wilhelm Schwartz), வில்கெல்ம் மன் கார்ட்டு (Wilhelm Mannhardt, கி.பி. 1831-80), மாக்க

முல்லர் (Max Muller, கி.பி. 1823-1900) போன் றோர் கிரிம்மைப் பின்பற்றி ஆய்வு செய்தோராவர். இவர்களுடைய கோட்பாடுகளை 'இயற்கைப் புராணக் கதைகள்' (Nature Myths) சார்ந்தனவாகக் குறிப் பிடுவர்.

சமய வரலாற்று ஆய்வுகள் எல்லாம் கி.பி. 19 -ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்தோ-ஐரோப்பிய மக்களுக்கு முதன்மை கொடுத்தன. வேதங்களும் வடமொழியும் நுட்பமான ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. முதலில் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளின் மூலமொழியாக வடமொழி கருதப்பட் டது. ஆனால், ஆய்வுகள் வளர்ந்து வடமொழியும் முந்தைய இந்தோ ஐரோப்பிய மொழியினின்றும் பிரிந்த ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது. இந்த ஆய்வு புராணக்கதைகள் பற்றிய ஆய்வினை வளர்த்தது.

இயற்கையால் உயிர்ப்பூட்டப்பட்ட புராணக் குறிப்புகளையும் வருணனைகளையும் இருக்கு வேதப் பாடல்கள் சுட்டுகின்றன. உசா என்பவன் விடியலின் தெய்வமாவான். அவன், விடியலையும் ஒளியின் வெற்றியையும் பாடப் புலவனுக்கு உயிர்ப்பூட்டியதாக விளக்குகின்றனர். விருத்திரனுடன் இந்திரன் போர் செய்ததாகவும், தேவலோகப் பசுக்களை விடுவித்த தாகவும் வேதங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இது இடியுடன் தொடர்புடைய கதையாகும் என்று விளக்கம் தரு கின்றனர். இவற்றினின்றும் ஒரு கருத்து வளர்ச்சி அடைந்தது. இந்தியக் கடவுளர் இயற்கைச் சக்திகளே என்பதும், புராணக்கதைகளெல்லாம் இயற்கை நிகழ்வுகளைப் பற்றிய விந்தையான நடப்புகள் என் பதும் குறிப்பிடப்பட்டன.

ஒரு நிகழ்வினைவிட மற்றொன்று சிறப்பானது போல் தோன்றினால் அது புராணவியல் முறையில் மையமாகக் கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாறாக இடியையும் புயலையும் சூரியனையும் அதனுடைய பல வெளிப்பாடுகளையும் பற்றிய கோட்பாடுகள் பிறந் தன.

இடிப்புராணவியலை முன்மொழிந்தோருள் அடால்பர்ட்டு குன் என்பவரும், வில்கெல்ம் சுவார்ட்சு என்பவரும் முக்கியமானோர் ஆவர். மக்களிடையே பெருவழக்கிலிருந்த வழக்காறுகளை (Popular Traditions) இவர்கள் தொகுத்து ஆய்வுசெய்யத் தொடங் கினர்.

அடால்பர்ட்டு குன், வளிமண்டலம் பற்றிய நிகழ்வுகள், பகலும் இரவும், கோடைக்காலமும் குளிர்காலமும் போன்ற கால மாற்றம் பற்றிய கருத் துகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் புராணக்கதை களுக்கு விளக்கமளித்தார்; ஆயினும் இடியையும்

புயலையும் குறித்தே பெரிதும் பேசினார். இந்திரனையும் மருத்துகளையும் பற்றிய புராணக்கதைகள் அவற்றின் இயல்பினால் நல்ல சான்றாக அமைகின்றன. பல்வேறு இந்தோ ஐரோப்பியப் புராணக்கதைகள் ஒன்றுபட்டிருப்பதனை அவர் மொழியியல் தரவுகளைக் கொண்டு சுட்டிக் காட்டினார். மொழிகளின் ஒற்றுமை பற்றிய கண்டுபிடிப்பு நடந்த அச்சமயத்தில் அவருடைய முயற்சி சிறப்புடையதாகக் கருதப்பட்டது. அவர் கிரேக்க, வடமொழிப் புராணக்கதைகளில் வரும் பெயர்களிடையே வரும் ஒலி ஒப்புமைகளைக் கொண்டு பல விளக்கங்களை அளித்தார். 'பீரமத்தயசு' என்ற வடமொழிச் சொல்லுக்கும் 'புராமித்தயசு' என்ற கிரேக்கச் சொல்லுக்கும் தொடர்பிருப்பது கொண்டு புராமித்தியுசை அவர் மின்னலென்று குறிப்பிட்டார். வருணன் என்ற வடமொழிச் சொல்லுடன் கிரேக்க உராணசையும் (Uranos), 'சூரிய' என்பதனுடன் எலியாசு (Helios) என்ற சொல்லையும் ஒப்பிடுகின்றார். இவ்வாறு ஒப்பிடுதல் ஐயத்திற்கிடமற்றதுபோல் தோன்றுகின்றது. இந்தியக் கந்தர்வர்கட்கிடையிலும் கிரேக்கச் சென்தாஜூர்கட்கிடையிலும் (Centaur) ஓர் ஒற்றுமை இருப்பதை அவர் கண்டார்; அசுவினிகளின் தாயாகிய 'சரண்யூ' வைக் கிரேக்க எரினிகுடன் தொடர்பு படுத்திக் காட்டியுள்ளார். 'சர்மேய' என்ற வடமொழிச் சொல் ஒரு நாயின் பெயராகும். அதனை 'எர்மியாகு' (Hermeias) என்ற கிரேக்கச் சொல்லுடன் ஒப்பிட்டார். மொழிகட்கிடையே உள்ள உறவுகளைத் தீர்மானிக்கும் ஒலியியல் விதிகள் பற்றிய அறிவும், அறிவியல் முறையிலான சொற்பிறப்பியல் ஆய்வும் வளர்ந்ததால் குன்னின் அணுகுமுறையினால் திறனாய்வுகளை எதிர்த்து நின்று சமாளிக்க இயலவில்லை.

அடால்பர்ட்டு குன் தம் எழுபதாம் வயதில் 'புராணக்கதைகளின் வளர்ச்சியின் காலக் கட்டம்' (The Stages in the Development of Myths) என்றொரு நூலை எழுதினார்; மொழி நூல் அணுகுமுறையையே புராணவியல் ஆய்வுகளிலும் பயன்படுத்தினார். அவருடைய ஆய்வில் புராணக்கதைகளில் காணப்படும் இயற்கைக் கூறுகளுக்குத் தெய்விகப் பண்புகூட்டுதல் என்ற போக்கு அடிப்படையாக இருந்தது. புயல், இடி, மின்னல், காற்று, மேகங்கள் போன்றவற்றிற்குத் தெய்விகப் பண்பு கூட்டுகின்றார் அவர். சுவார்ட்சு வளர்த்தெடுக்கப் போகும் வானியல் (Meteorological) அல்லது புயல் கோட்பாட்டிற்குரிய அடிப்படையைக் குன்ஸிடம் காணலாம்.

இயற்கை நிகழ்வுகளின்மீது இயற்கைப் புராணவியலாளர்கட்கு ஒரு நெருக்கமான, புனைவியற்பாங்கான உணர்விறுப்பதனை யாரும் மறுக்க முடியாது.

எந்த இயற்கைப் புராணவியலாளரும் கற்பனையாற்றலில் குறைந்தவரல்லர். இத்திறமை பழம்புராணக்கதைகளில் எல்லாவிதமான பௌதிக நிகழ்வுகளையும் கண்டுபிடிக்க அவர்கட்கு உதவிற்று.

'புயலுடன் கூடிய இடியே புராணக் கதைகளில் முக்கியமான உள்ளடக்கமாக இருந்திருக்கின்றது. இதனையே கட்டம், கட்டமாகக் காணப்படும் புராணக் கதைகள் தெரிவிக்கின்றன' என்று சுவார்ட்சு தம்முடைய புராண இயலின் தோற்றம் (The Origin of Mythology) என்ற நூலில் தெரிவிக்கிறார். வாழ்வில் காணப்படும் இந்தப் பயங்கரமான நிகழ்வுகள் எல்லாம் பெரும்பாலும் இயற்கை இறந்த சக்திகளை உட்கொண்டவையாகும். பல புராணக் கதைகள் இருளுக்கும் ஒளிக்கும் இடையே நடக்கும் போர் பற்றியவை என்கிறார் சுவார்ட்சு. தொல்பழங்கால மனிதன் இக்கருத்தையே கொண்டிருந்தான். மேகங்கள் சூரியனை மறைப்பதனையும், மேகங்களை விட்டுச் சூரியன் வெளி வருவதனையும் பழங்கால மனிதன் கவனித்து இப்புராணக் கதைகளை உருவாக்கியிருக்கலாம் என்றும், அதனால் அவை இருளுக்கும் ஒளிக்கும் இடையிலான சண்டையைக் குறிக்கலாம் என்றும் அவர் கருதினார். அவர்தம் ஆய்வில் பல்வேறு குறைகள் உள. ஆயினும், கிரிம்முடன் ஒப்பிடும்போது அவருடைய ஆய்வு ஒருபடி உயர்வாகவே இருந்தது. அண்மைக்காலம்வரை திரளான மக்களிடையே காணப்பட்ட மூட நம்பிக்கைகளைக் கீழ்நிலைப் புராணவியல் (Inferior Mythology) என்று குறிப்பிட்டார். இவற்றையெல்லாம் தொல்பழங்காலச் சிந்தனையின் நிலைப்பாடு என்று கருதவேண்டும்; கலவையான பழங்காலப் புராணக் கதைகளின் நொய்ம்மையான வெளிப்பாடு என்று கருதக்கூடாது என்பது அவர்தம் கருத்து.

இந்தக் கீழ்நிலைப்புராணவியலை கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் சிறப்பாக ஆய்ந்தவர் வில்கெல்ம் மன்கார்ட்டு. தம் ஆய்வைத் தொடங்கியபோது அவர் அடால்பர்ட்டு குன்னைப் பின்பற்றி இயற்கைப் புராணவியல் விளக்கங்களையே அளித்து வந்தார். பின்னர், சமய-வரலாற்று ஆய்வில் மக்களின் பெருவழக்காற்று மரபின் முக்கியத்துவம் அவருக்குப் புலப்பட்டது. வினாப் படிவங்களின் மூலமாகத் துல்லியமான தரவுகளை அவர் தொகுத்தார்; செருமானிய எல்லையையும் தாண்டி வழக்காறுகளைச் சேகரித்தார். அவர் அறுவடை குறித்த பழக்கவழக்கங்களில் தம் கவனத்தைச் செலுத்தினார். அவர் கி.பி. 1865-இலும் கி.பி. 1868-இலும் இரு நூல்கள் வெளியிட்டார். பெரும் பான்மையான மக்களால் வழிபடப்படுவன தானிய வயல்களில் காணப்படும் 'வளமை ஆவிகள்'

(Fertility Spirits) என்றார். அந்த ஆவிகளை அறுவடைக் காலத்தில் பிடிக்க முடியும். கடைசியாக அறுக்கும் கதிர்கொத்துத் தொடர்பான சில விந்தையான பழக்கங்கள் மன்கார்ட்டிற்கு இந்த மரபை உணர்த்தின.

புராணக் கதைகளின் தோற்றத்திற்குக் காரணம், 'மொழியின் நோய்' ('The Malady of Language or The Disease of Language) என்ற நிகழ்வாகும் என்பது மாக்க முல்லரின் கருத்து. சொற்களின் மூலப் பொருண்மை காலப் போக்கில் இருண்மையடைந்து மாறிப்போகின்றது என்பதே 'மொழியின் நோய்' என்ற தொடருக்கு அவர்தரும் பொருளாகும். இக்காலத்தில் இக்கருத்து பொருண்மை மாற்றம் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. இந்தோ-ஐரோப்பிய மக்களின் மூதாதையர்களாகிய தொல்பழங்கால மக்கள் தம்முடைய சிந்தனைகளை, முற்றிலும் புலனீடான (Concrete), பருமையான பொருண்மை தரும் சொற்களிலேயே வெளிப்படுத்தினர். அவர்களால் அருவமாகச் சிந்திக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் அவர்களுடைய மொழியில் அக்காலத்தில் புலனீடான (பருமையான) சொற்களே இருந்தன. ஒவ்வொரு பொருளும், ஒவ்வொரு இயற்கை நிகழ்வும், தனக்குரிய பெயரைச் சில புலனீடான, முனைப்பான பண்பிலிருந்தே பெற்றது. அப்பொருளே வேறுசில பண்புகளினாலும் பெயரிடப்பட்டிருக்கலாம். மாறாக, குறிப்பிடத்தக்க சில பண்புக் கூறுகளின் ஒப்புமையால், பல்வேறு பொருள்களும் நிகழ்வுகளும் ஒரே பெயரை இயல்பாகவே பெற்றிருக்கலாம். அதன் விளைவாகத் தொல்பழங்காலப் புலனீடான மொழி இருகுறிப் பெயர்களையே (Epithets) முழுவதும் கொண்டிருந்தது. அது பெரிதும் ஒரு பொருட்பல சொற்களையும், பலபொருள் ஒரு சொல்லையும் கொண்டிருந்திருக்கவேண்டும். சான்றாகச் சூரியனைக் குறிக்க, 'ஒளிரும் ஒன்று' (The shining one), 'ஒளி வீசுகிற ஒன்று' (The radiant one), 'எரியும் ஒன்று' (The burning one), 'ஒள்ளிய ஒன்று' (The bright one) போன்றவை பயன்பட்டிருக்கவேண்டும்; காடுகளைக் குறிக்க, 'சலசல' என்று ஒலிக்கும் ஒன்று' (The rustling one) போன்றவை பயன்பட்டிருக்கவேண்டும். மாறாக 'ஒளிரும் ஒன்று' என்பது சூரியனை மட்டும் குறிப்பதற்கன்றி நிலவு, நட்சத்திரங்கள், தண்ணீர் போன்றவற்றையும் குறிக்கப் பயன்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இத்தகைய வேறுபாடுகளும், நிலையற்ற தன்மைகளும் காலப்போக்கில் தொடர்ச்சியாகக் கருத்துகளில் பெரும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கவேண்டும் என்பது மாக்கமுல்லரின் கருத்து. 'மொழியின் நோய்' காரணமாகச் சொற்களின் மூலப் பொருண்மை

மறைந்து, இயற்கை நிகழ்வுகட்கு விந்தையான கருத்தாக்கங்கள் உருவாகி, அவை புராணங்களாகிவிட்டன என்கிறார் அவர்.

மனிதச் சிந்தனை வளர்ச்சியின் காலக் கட்டங்கள் பற்றிய மாக்கமுல்லரின் கருத்தாக்கங்கள் கவனத்திற்குரியவை. மானுடச் சிந்தனை, மொழி ஆகியவற்றின் வரலாற்றில் கீழ்வரும் காலக்கட்டங்கள் குறித்துத் தம் கோட்பாட்டில் அவர் விளக்கியுள்ளார். முதற்காலக்கட்டம் கருத்தியலானது (Thematic - வேர்ச் சொற்கள் உருவாகிய காலமும், மொழியின் இலக்கணவடிவங்கள் உருவாகிய காலமும் சேர்ந்தது); இரண்டாம் காலக்கட்டம் இயக்கவியல் சார்ந்தது (மொழியில் அடிப்படைக் குடும்பங்கள் உருவாகிய காலக்கட்டம்-ஆரிய, செமித்திய, துருக்கிய மொழிகள்); மூன்றாம் காலக்கட்டம் புராணவியல் சார்ந்தது (புராணக் கதைகளின் உருவாக்கம்); நான்காம் காலக்கட்டம் பெருவழக்கானமை பற்றியது (Popular-தேசிய மொழிகளின் உருவாக்கம்). இவ்வாறு மானுடசமுதாய முன்னேற்றத்தை வரைந்து காட்டுகிறார் மாக்க முல்லர். மானுடப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் புராணங்களின் உருவாக்கத்தைப் பிந்திய காலக்கட்டத்திற்குக் கொண்டு செல்கிறார் அவர். தொல்பழங்கால மனிதன் உலக நிகழ்வுகளை முழு அமைதியுடனும், உண்மையுடனும் கண்டான் என்றும், முழுவதும் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டான் என்றும், அடுத்துத் தெளிவான மூலக் கருத்தாக்கங்கள் இருண்மை அடையத் தொடங்கிய பின்னரே, இயற்கை நிகழ்வுகளைக் குறித்த புராணக்கதை வடிவில் தெளிவற்ற மங்கலான விளக்கங்களை உருவாக்கினான் என்றும் காட்டுகிறார். மாக்க முல்லரின் இத்தகைய கருத்துகள் கடுமையான எதிர்ப்புக்கு உள்ளாயின.

புராணங்களின் உருவாக்கத்திற்கு 'மொழியின் நோய்' என்ற நிகழ்வுதான் காரணம் என்ற முல்லரின் கருத்தை யாரும் மறுக்கவில்லை. அதாவது ஏதேனும் ஒரு மொழியின் வரலாற்றில் ஓர் உருவகம் நேர் பொருளிலே தவறாகவோ அடிக்கடி புரிந்து கொள்ளப்பட்டிருப்பின், பொதுப்பெயர் ஆட்பெயராக மாற்றப்பட்டு விளக்கந்தரப்பட்டிருப்பின், ஒரு பொருளுக்குப் பலவித விளக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருப்பின், ஒரு பொருளைக் குறிக்கப் பல சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பின் அதனால் பழமரபுக் கதைகளும், விந்தையான கதைகளும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம்; இன்றும் உருவாக்கப்படலாம். ஆனால், எல்லாப் புராணக் கதைகளின் வேர்களையும் சொற்பிறப்பியலில் தேடுதலை இன்று யாரும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

குன், சுவார்ட்சு ஆகியோரைப் போன்று மாக்கமுல்லரும் இயற்கை நிகழ்வுகள் என்ற மிகமிகக் குறுகிய

எல்லைக்குள் புராணக்கதைகளை அடக்கினார். ஆனால் மேற்கண்ட அறிஞர்கள்போல் மாக்க முல்லர் அவற்றை வானியல் (Meteorological) நிகழ்வுகளுக்குள் அடக்கவில்லை. அவர் அவற்றைச் சூரியன், சூரியனின் செயல்கள் என்ற நிகழ்வுகளுக்குள் அடக்கியதால் அவரின் கோட்பாடு 'சூரியப் புராணவியல்' (Solar Mythology) எனப்பட்டது. மாக்க முல்லரின் காலத்திலேயே ஆண்ட்ரூ லாங்கு (Andrew Lang) அவருடைய கருத்தைக்கடுமையாக எதிர்த்தார். வில்கெல்ம் மன்கார்ட்டு, குன், சுவார்ட்சு, கிரிம் போன்றோரைப் பின்பற்றி இலாங்கு ஆய்வு செய்யத் தொடங்கினார். ஆனால், அந்த ஆய்வு முறையின் குறைபாடுகளை ஒத்துக் கொண்ட அவர், அக் கோட்பாட்டைக் கைவிட்டு விட்டார். தே.லா.

புருடோத்தம நம்பி: திருமாளிகைத் தேவர் முதல் சேதிராயர் ஈறாகவுள்ள அருளாசிரியர் ஒன்பதின்மருள் புருடோத்தம நம்பியும் அடங்குவர். இவ்வாசிரியப் பெருந்தகையோர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய இருபத்தெட்டுத் திருப்பதிகங்களைத் திருவிசைப்பா என்றும், அவற்றுள் சேந்தனார் பாடிய பல்லாண்டிசையினைத் திருப்பல்லாண்டு என்றும் சைவ சமய ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர். ஒன்பதாம் திருமுறையில் இருபத்தொன்பது (29) பதிகங்கள் உள். தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் போன்றே இவையும் இசை நலம் வாய்ந்தவை. திருப்பதிகங்களாதலின், இவை திருவிசைப்பா எனப்பட்டன. இந்த ஒன்பதாம் திருமுறையில் பழைய பாடல் ஒன்றின்படி 365 பதிகங்கள் உண்டு என்றும், அவற்றுள் 301 மட்டும் இப்பொழுது கிடைத்துள்ளன என்றும் கூறப்படுகிறது.

சிவபெருமான் மீது இயற்றிய திருவிசைப்பாவில் திருக்கடைக் காப்புச் செய்யுளில் வரும் மரசிலாமறை பல ஒதும் நாவன்வண்புருடோத்தமன் என்னும் பகுதியிலிருந்து இவர் நான்மறைகளைப் பிழையற ஒதும் வேதியர் குலத்தில் பிறந்தவரென்பதும், வண்புருடோத்தமன் என்பதிலிருந்து இவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் புருடோத்தமன் என்பதும் அறியப்படுகின்றன.

செம்பொருளாகிய இறைவனைப் போற்றுதற்கு இப்பதிகங்களும் மிகவும் ஏற்புடையன. இப்பதிகங்களைப் பாடிய ஆசிரியர்கள் வாழ்ந்த காலம் சைவத்தின் பொற்காலமாகக் கருதக்கூடிய சோழர்களின் ஆட்சிக்காலம். அது காலத்தால் முதலாம் ஆதித்த சோழன் முதல் கங்கை கொண்ட சோழன் காலம் வரையிலும் ஆகும். அவ்வடிப்படையில் புருடோத்தம நம்பி கி.பி. 11 - ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவராக இருத்தல் கூடும்.

ஒன்பதாம் திருமுறையில் வரும் இவருடைய இரு திருப்பதிகங்களும் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துக் கோயிலைப் போற்றுவன. இவை இரண்டும் அந்தாதித் தொடையில் அமைந்துள்ளன. வெ.சீனி.சே.

புருடோத்தம நாயடு, பு.ரா.: புலவர், நூலாசிரியர், உரையாசிரியர் ஆகிய மூவகையாலும் சிறப்புப் பெற்றவர் புருடோத்தம நாயடு ஆவார். சிதம்பரத்தை அடுத்துள்ள புவனகிரியில் வாழ்ந்த அழகிய மணவாளதாசரின் இளவலாகிய இராசகோபால் நாயடு, பேராசிரியர் புருடோத்தம நாயடுவின் தந்தையாராவார்; தாயார் ஆண்டாள் அம்மையார் ஒருகால், தந்தையாரின் சினத்திற்கு ஆளான மைந்தர் புருடோத்தமரின் இதயம் புண்பட்டது. அதனால் உள்ளம் வருந்திய இவர் புவனகிரியை அடுத்த கீரப்பாளையத்தில் அப்போது தங்கியிருந்த பெரிய தந்தையார் அழகிய மணவாளதாசர்பால் சென்று தம் நிலையைக் கூற, அவரால் அடைக்கலம் அருளப் பெற்றார்.

பெரிய தந்தையார் பால் இலக்கண இலக்கியங்களையும், வைணவ தத்துவங்களையும் பயின்ற நாயடு மேலும் தமிழ் பயிலவேண்டும் என்று சிந்தித்த வண்ணமிருந்தார். அதன் விளைவாகத் திருவரங்கத்தில் விளங்கிய கிரீராமானுச தரிசன வித்தியாசாலையில் நாயடு கல்வி பயின்றார். நாயடு மூன்று ஆண்டுகள் திருவரங்கத்தில் கல்வி கற்றார். பின்னர் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் பால பண்டிதமும் பண்டிதமும் பயின்று தம் இடைவிடா முயற்சியினால் பேரறிஞர் ஆனார்.

நாயடு பின்னர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழாசிரியராகப் பயிற்சி பெற்றார். அப்போது அங்குப் பேராசிரியராக இருந்தவர், தவத்திரு விபுலானந்த சுவாமிகள். அப்பெரியார் நாயடு மாணவர்க்குப் போதிக்கும் திறத்தை மனமாரப் பாராட்டி வாழ்த்தினார்.

தமிழாசிரியப் பயிற்சி பெற்ற நாயடு சிதம்பரம், (இராமானுச தரிசன வித்தியாசாலை) மாயவரம், பண்டாட்டி, கள்ளக்குறிச்சி முதலிய நகர்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். புருடோத்தம நாயடுவின் புலமைச்சிறப்பை உணர்ந்த கரந்தைத் தமிழவேள் த.வே. உமாமகேசுவரம்பிள்ளை இவரைத் திருவையாற்று அரசர்கல் லூரிப் பேராசிரியராக 1935-ஆம் ஆண்டில் நியமித்தார்.

திருவையாற்றில் ஆசிரியப் பணியேற்றபின் இவர்தம் புலமை குன்றிலிட்ட விளக்காக

ஒளி வீசிற்று. இவர்தம் போதனை யாவருக்கும் புலப் படவேண்டும் என்று கருதுவார். இவர் பால் சேனா வரையம் பயின்றவர்கள் நற்பேறு பெற்றவர்கள். திருவையாற்றில் இவர்பால் கற்றவர்கள் இப் பேராசிரியரைத் தெய்வமாகவும் தந்தையாகவும் எண்ணிப் போற்றுவர்.

திருவையாற்றுக் கல்லூரியில் தமிழ் கற்பித்து ஓய்வுபெற்றபின் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறையில் இவர் பணியாற்றினார். அப்போது திருவாய்மொழிக்கு நம்பிள்ளை வழங்கிய மணிப்பிரவாள நடையிலமைந்த ஈட்டுரையைத் தனித்தமிழில் வடித்துக் கொடுத்தார்.

ஈட்டுரையின் முதற்பத்து 1952-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. பத்தாம் பத்து 1959-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. ஈட்டின் தமிழாக்கம் வெளிவரக் காரணமாக இருந்தவர், தமிழவேள் உமாமகேசுவரன் பிள்ளையும், திவான்பகதூர் டி.எம். நாராயணசாமிப் பிள்ளையுமாவர். நல்லாசிரியராகிய இவர் அப்பெரியார்களைத் தம்முடைய தமிழாக்கத்தின் முதற் பத்திற் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

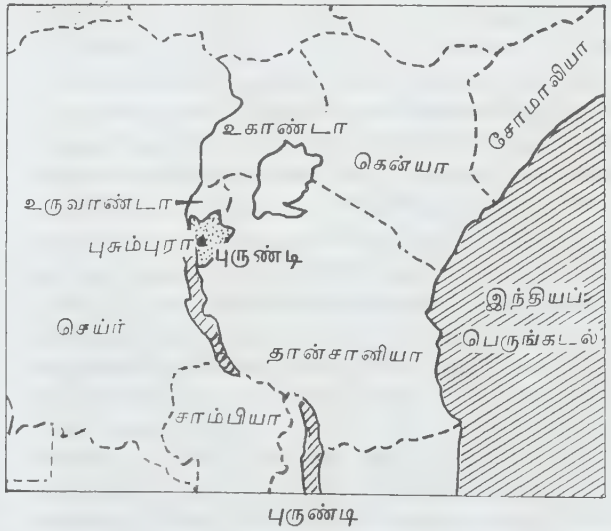
நம்பிள்ளை வடமொழியும், தென்மொழியும் நன்கு பயின்ற பேரறிஞர். ஆதலால் இவர் முன்பு கற்று மறந்துபோன வடமொழியறிவைப் புதுப்பித்துக் கொண்டார். இவர் எழுதிய ஈட்டுத் தமிழாக்கத்தைப் பயின்று பேருணர்வு பெற்ற இராச கோபாலாசாரியார் இவரைப் பெரிதும் பாராட்டிப் பொருளுதவி செய்தார். ஈட்டின் அடிக்குறிப்பாக இவர் குறித்துள்ள நூல்கள் அளவற்றன. வட மொழியின் முடிமணியாகத் திகழும் வான்மீகம், மகாபாரதம், விட்டுணுபுராணம் முதலான நூல்களும், தென்மொழியில் முதலிடம் பெறும் தொல் காப்பியம், சங்க இலக்கியம், கம்பராமாயணம் முதலான நூல்களும் அங்கங்கே பளிச்சிடும்.

புலமை முற்றிய இவர்தம் தமிழ்நடை கருங்கக் கூறல், விளங்கவைத்தல் முதலான பத்து அழகும் பெற்றுத் துலங்கும்; பயிலப் பயிலப் பேருணர்வை வளர்க்கும். இவர் அரிதின் முயன்று தமிழ்ப் படுத்திய 'ஆசாரிய இருதயமும்', 'சீவசன பூடணமும்' குறிப்பிடத்தக்கவை. இவ்விரு நூல்களும் வைணவ சமயத்தின் உயிர் நாடியாகும்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் மானியம் பெற்றுத் தொடர்ந்து பணியாற்றினார். திருமதி உருக்குமணி அம்மையாரை வாழ்க்கைத் துணைவி

யாகப் பெற்று, நன்மக்கட்பேறெய்தி, வாழ்நாள் முழுதும் வைணவத்துக்கும் தமிழுக்கும் தொண்டாற்றிய பெருந்தகை பு.ரா. புருடோத்தம நாயடு 1976-ஆம் ஆண்டுச் சென்னையில் காலமானார். எஸ்.கே.இரா.

புருண்டி: ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள ஒரு சிறிய நாடு. இங்கு வாழும் மக்கள் பெரும்பாலும் கிராமங்களில் வாழுகின்றனர். இது ஏறத்தாழ எழுபத்தைந்து ஆண்டுகள் வரை செருமனி, பெல்சியம் ஆகிய நாடுகளின் குடியேற்ற நாட்டு ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்த பிறகு கி.பி.1962 - ஆம் ஆண்டுச் சுதந்திர நாடாக மாறியது. புருண்டி (Burundi) எனக் கூறப்படும் இந்நாட்டு மக்கள், உட்டு (Hutu), துட்சி (Tutsi), பாட்வா (Batwa) என்ற மூன்று பழம்பெரும் இனத்தைச் சார்ந்தவர்களாகக் கருதப் படுகின்றனர். புருண்டி நாட்டின் பெரும் பகுதியினர் உட்டு இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களுடைய முக்கியமான தொழில் வேளாண்மை ஆகும். மொத்த மக்கள் தொகையில் பதினைந்து விழுக்காட்டினர் துட்சி இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள். மாடுகள் வளர்ப்பதை இவர்கள் முக்கிய தொழிலாகக் கொண்டனர். இவர்கள் ஏறத்தாழ இரண்டுக்கு மேற்பட்ட மீட்டர் வரை உயரமானவர்கள். இவர்கள் கடந்த காலத்தில் போர் வீரர்களாக விளங்கி நாட்டைக் காவல் செய்தனர். இவர்கள் உட்டு இனத்தைவிட மிக முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தனர். பாட்வா இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மிகவும் குள்ளமானவர்கள். இவர்கள் வேட்டையாடுதல், மீன்பிடித்தல் போன்ற தொழில்கள் செய்தனர். இவர்களே ஆதிகாலத்தில் புருண்டியில் குடியேறியவர்கள்; இன்று மொத்த மக்கள் தொகையில் ஒரு சிறு பகுதியினராக விளங்குகின்றனர்.

இந்நாட்டின் மொத்த மக்கள் தொகையில் முக்கால் பகுதியினர் உரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தைத் தழுவின கிறித்தவர் ஆவர். ஒருசிறு பகுதியினரே முசுலிம் மதத்தைத் தழுவியுள்ளனர்; எஞ்சிய பகுதியினர் பழங்குடி மதத்தைப் பின்பற்றியவராவர். பள்ளிகள் குறைவின் காரணமாக அல்லது தேவையின் பேரில் அனைத்துக் குழந்தைகளும் பள்ளிகளுக்குச் செல்வதில்லை. இளம் வயதினர்கள் கூட ஆடு மாடுகளை மலையடிவாரங்களுக்கு ஓட்டிச் சென்று மேய்க்கின்றனர். காலப்போக்கில் புருண்டி நாட்டுக் கல்வி முறையில் மாறுதல் ஏற்பட்டு மாணவர்களின் எண்ணிக்கை கணிசமான முறையில் மிகுதியாகியுள்ளது. இதன் தலைநகரமான புகம்புராவில் பல்கலைக் கழகம் ஒன்று உள்ளது. தலைநகரில் வாழ்கின்ற மக்கள் மேலை நாட்டு ஆடைகளை அணிகின்றனர். மற்றவர்கள் சாதாரண ஆடை ஆபரணங்களை அணிகின்றனர். பூப்பந்தாட்டம், காலணிகள், தலைக் குல்லாய்கள், இரண்டு சக்கர வண்டிகள் மற்றும் வானொலிகள் ஆகியவை இந்நாட்டு மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளன. பல குடும்பத்தினர் களிமண் கற்களால் ஆகிய வீடுகளில் வாழ்கின்றனர். வீடுகள் அனைத்தும் மூங்கில்களால் ஆகிய முக்கோண வடிவமைப்புடன் கூடிய கூரைகளை உடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. பல குடும்பத்தினர் ஒன்று சேர்ந்து கிராமங்களில் வாழ்கின்றனர். கிராமங்களைச் சுற்றி உணவுப் பொருள்களை விளைவிக்கும் வயல்கள் அமைந்துள்ளன. வாழை, காப்பி, உருளைக் கிழங்கு, அவரை, சோளம் ஆகியவை முக்கியமான உணவுப் பொருள்கள் ஆகும். புருண்டி நாட்டு மக்கள் உண்பதற்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து, விற்பனைக்காக ஒரு சிறிதளவே காப்பியையும் பருத்தியையும் உற்பத்தி செய்கின்றனர். இந்நாட்டில் பலவகையான ஆடு மாடுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. மூன்று மனிதர்களுக்கு இரண்டு விலங்குகள் என்ற எண்ணிக்கையில் விலங்குகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. மாடுகள் உணவுப் பொருள்களுக்குமட்டுமன்றி நாட்டினுடைய பெரும் சொத்துகளாகவும் கருதி வளர்க்கப்படுகின்றன.

புருண்டி நாட்டின் மலையடி வாரங்களில் அமைந்துள்ள மலைகள் இரிப்ட்டிச் சமவெளிப் பள்ளத்தாக்கின் ஒரு பகுதியை உருவாக்குகின்றன. புருண்டி அட்லாண்டிக்கு மாக்கடலிலிருந்து 1600 கி.மீ. தொலைவிலும், இந்தியப் பெருங்கடலிலிருந்து 700 கி.மீ. தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது. இந்நாடு கடல் மட்டத்திலிருந்து ஏறத்தாழ 1515 முதல் 2425 மீட்டர் வரை உயரத்தில் அமைந்துள்ளது. பூமத்திய ரேகைக்கு மிக அருகில் இருந்தாலும் புருண்டியின் தட்ப வெப்ப நிலை மிகவும் விரும்பத்தக்கதாக உள்ளது. இதன் வெப்பநிலை சராசரியாக ஐம்பது

முதல் என்பது பாகை வரை உள்ளது. தங்கனிக்கா (Tanganyika) ஏரிக்கு அருகில் மிகவும் விரும்பத்தக்க வெப்பநிலை நிலவுகிறது. இங்கு ஆண்டிற்கு ஏறத்தாழ உயர்ந்த அளவாக நாற்பது முதல் ஐம்பது அங்குலம் வரை மழை பெய்கிறது. செப்டம்பர், மே மாதங்கள் மழைக் காலமாகும். மற்ற காலங்களில் வறட்சி நிலவுகிறது. இந்நாட்டில் புகை வண்டிப் பாதைகள் குறைவாக உள்ளமையால் விமானப் போக்குவரத்து மிகுதியாகச் செயற்படுகிறது. பெரும் பகுதிக் கிராமங்கள் நடைவழிப் பாதைகள் மூலமாக இணைக்கப்படுகின்றன. ஏறத்தாழ எண்ணூற்று ஐம்பது கி.மீ. நீளமே சாலைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. புகம்புரா, புருண்டியின் முக்கிய நகரமாகும். இங்கு ஐரோப்பிய நாட்டினரும் ஆசிய நாட்டினரும் தங்களுடைய இருப்பிடங்களையும், வணிக நிறுவனங்களையும் பெற்றுள்ளார்கள். இந்நகரம் தங்கனிக்கா ஏரிக் கரையில் அமைந்துள்ள முக்கியமான துறைமுகமாகவும் கருதப்படுகிறது. இவ்வேரியிலிருந்து தோணிகள் தங்கனிக்காவையும், காங்கோ புகைவண்டிப் பாதைகளையும் இணைக்கின்றன. செருமனி, புருண்டியை கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டில் தன் ஆட்சியின் கீழ் உள்ள செருமன்-கிழக்கு ஆப்பிரிக்கக் குடியேற்றத்துடன் இணைத்துக் கொண்டது. முதல் உலகப் போரில் செருமனியின் தோல்விக்குப் பின் பன்னாட்டு மன்றத்தினால், புருண்டி பெல்சிய நாட்டின் ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டது. பெல்சியம் இப்பகுதியை உருவாண்டா-உருண்டி (Ruanda-urundi) எனப் பெயரிட்டுப் பன்னாட்டு மன்றத்தின் மேற்பார்வையில் ஆட்சி செய்தது.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கீழ்க் கொணரப்பட்டுப் பெல்சியத்தால் தொடர்ந்து ஆளப்பட்டு வந்தது. ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து அறுபத்திரண்டாம் ஆண்டு புருண்டி சுதந்திர நாடாக மாறியது. இந்நாட்டினுடைய சுதந்திர தின நாளாக கி.பி. 1962-ஆம் ஆண்டு சூலைத் திங்கள் முதல் நாள் கொண்டாடப்படுகிறது. அன்றைய தினம் அரசுப் பொது விடுமுறை நாளாக அறிவிக்கப்படுகின்றது. இங்கு 1966-ஆம் ஆண்டு வரை முடியாட்சி நடைபெற்றது. நடேர் வி. மிக்கோம்பிரோ, புருண்டி நாட்டை முதன் முதல்க்கு குடியரசு நாடாக அறிவித்தார். இதன் தலைநகர் புகம்புரா (Bujumbra): மக்கள் தொகை 4.92 மில்லியன் (1983). இரா.கி.

புருயில், என்றி பிரான்சு நாட்டுத் தொல்வியல் அறிஞர். புருயில் என்றி (Breuil, Henri) பிரான்சிலுள்ள மார்ட்டைன் (Mortain) என்னும் இடத்தில் கி.பி.1877-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் ஐரோப்பாவிலும் ஆப்பிரிக்காவிலும் வரலாற்றுக் காலத்திற்கு

முற்பட்ட காலக் குகைகளின் ஓவியங்களை ஆய்வதில் பெரிதும் ஆர்வம் காட்டினார். பழங்கற்காலக் கலைகளை ஆய்ந்த இவர், தெற்குப் பிரான்சிலும் வடக்கு இசுபெயினிலும் இருந்த வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்ட காலக் குகை ஓவியங்களைக் கண்டுபிடித்தார். இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் இவர் ஆப்பிரிக்கா சென்று இக்கலை ஆய்வை நடத்தினார். பாரிசுப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராகப் பணி புரிந்த இவர், பிரான்சுக் கல்லூரியிலும் 1929 முதல் 1947 வரை பணிபுரிந்துள்ளார். இவர் தமது ஆய்வினைப் பற்றிப் பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். இவர் 1961-ஆம் ஆண்டுக் காலமானார். சு.இரா.

புருனோ, கியார்டனோ: இவர் (கி.பி. 1548-1600) இத்தாலியப் புரட்சியைச் சார்ந்த மெய்ப்பொருளியலறிஞராவார். இளமையில் புருனோ(Bruno Giardano) தொழிலாளர் பாதிரியாரின் துறவியர் குழுவைச் சார்ந்திருந்தார். ஆனால், கி.பி. 1576-இல் அவர்தம் முரண் சமயக் கருத்துகளினால், அக்குழுவை விட்டு விலகி ஐரோப்பிய நாடுகளில் எவ்வித குறிக்கோளுமின்றிச் சுற்றினார். இவர், கி.பி. 1581-இல் பாரிசு நாட்டில் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளினால், மூன்றாம் என்றி மன்னரின் நட்பைப் பெற்றார்; நினைவுக் கலையைப் பற்றி இரு நூல்களை வெளியிட்டார். இவர் கி.பி. 1583-இல் மன்னரின் பரிந்துரைகளுடன் இங்கிலாந்து சென்று பிரான்சு அரசுத் தூதருடன் தங்கினார். அங்கு இவருடைய எழுத்துகள் வெளிவந்தவுடன் எழுந்த கொந்தளிப்புகளிலிருந்து புருனோவைப் பிரான்சுத் தூதர் காப்பாற்றினார். இவர்

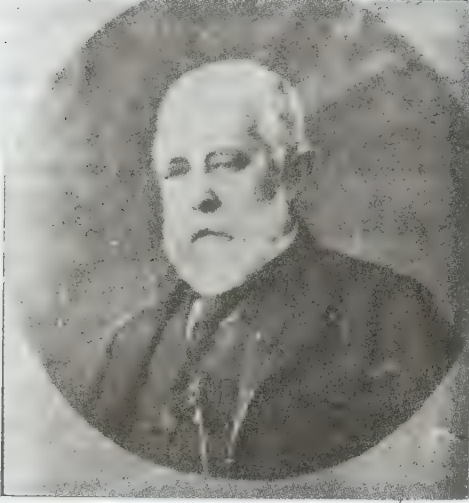
கி.பி. 1584- இல் ஐந்து உரையாடல்களை வெளியிட்டார். அவ்வாண்டில் பாரிசுக்குச் சென்று ஒரு கல்லூரியில் புருனோ தம் மெய்ப்பொருளியற் கொள்கைகளை வெளியிட்டார். அங்கும் இவர்தம் கருத்துகள் மிகுந்த எதிர்ப்பைப் பெற்றன. எனவே, அங்கிருந்து கிளம்பிப் பல இடங்களுக்கும் சென்று கி.பி. 1592-இல் இத்தாலிக்குத் திரும்பினார். பயணங்களின் இடையிலும் நூல்கள் வெளியிடுவது தொடர்ந்தது. இத்தாலிய சமயநீதி மன்றம் இவருடைய முரண்சமயக் கருத்துகளுக்காக ஏழு ஆண்டுச் சிறைத் தண்டனை வழங்கியது. அதன் முடிவில் கூட புருனோ தம் கருத்துகளை மாற்றிக் கொள்ள முற்படாததால் கி.பி. 1600-இல் உரோம் நகரில் உயிருடன் எரிக்கப்பட்டார்.

புருனோவின் படைப்புகள் அக்கால எழுச்சிக்குரிய புலன்கடந்த பொருளியல் முறைமைகளைக் கொண்டு விளங்கின. புருனோ-அரிசுட்டாட்டிலைப் பின்பற்றியே இயலுலகம் சட்பும் வடிவமும் கொண்டவற்றால் ஆனது என்றும், சட்பம் நிலைத்ததாயிருக்க, வடிவம் மாறும் இயல்பு கொண்டது என்றும் கருதினார். பொருள்கள் உண்டாக்கப்படாத, அழியாத அடிப்படையான 'மூலஉயிரணுக்களால் (Monads) ஆனவை என்றும், ஆன்மகூட ஓர் அழிவில்லாத மூல உயிரணுவே என்றும், இறைவன் மூலஉயிரணுக்களுக்கெல்லாம் மூலம் என்றும், வரம்பற்ற படைப்பு முழுமையும் உண்டாக்குபவன் என்றும், அதில் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்பவன் என்றும் புருனோ கருதினார். பி.ஆர்.ந.

துணை நூல்:

Thilly, F. A., History of Philosophy, Henry Holt and Company, New York, 1955.

புருசு புட்டு, இராபர்ட்டு, (கி.பி. 1834-1912) ஆங்கிலேயத் தொல்லியல் அறிஞர்; இந்தியத் தொல்லியலில் பெரும் பணிபுரிந்தவர். இவர் மண்ணியல் (Geology) அறிஞருமாவார். புருசு புட்டு (Robert Bruce Foot) கி.பி. 1858-ஆம் ஆண்டு, அவரது 24-ஆம் வயதில், இந்தியப் புவிவியல் துறையில் சேர்ந்து 33 ஆண்டுகள் இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் அரிய ஆய்வுகள் செய்தார். அதன் பின்னர்ப் பரோடாப் பகுதியின் மாநில மண்ணியல் அறிஞராகவும், பிறகு மைசூர் மாநிலத்தில் மண்ணியல் துறைக்கு இயக்குநராகவும் பணிபுரிந்தார். பின்னர் வில்லியம் கிங்கு (William King) என்ற நண்பருடன் இணைந்து, தமிழ்நாடு, ஆந்திரம், கருநாடகம் ஆகிய மாநிலங்களின் பல மாவட்டங்களில் ஆய்வு மேற்கொண்டு, தென்னிந்தியாவின் நில அமைப்புகளையும், கடற்

புருசு புட்டு

கரையோர நிலப்பிரிவுவகைகளையும், அப்பகுதியில் வாழும் விலங்குகளின் வாழ்க்கையையும் ஆய்வு செய்தார்.

கருநாடகத்தில் தார்வார் நகரப் பகுதிகளில் காணப்பட்ட ஒருவகைக் கடினப்பாறைகளைப் பற்றி அப்போது நிலவிய கருத்தைத் தெளிவாக்கியவர் புட்டு ஆவார். அப்பாறை, ஒரு வகையில் தனிப்பட்ட பிரிக்க முடியாத படம் வகையைச் (Crystalline) சார்ந்தது என்பதையும், அதனுடன் எவ்வாறு தென்னிந்தியத் தங்கத் தாதுக்கள் சேர்ந்துள்ளன என்பதையும் தம் ஆய்வினால் சுட்டிக் காட்டிய பெருமை இவருக்குண்டு.

புட்டு புவியியலில் மட்டுமன்றி, தொல்லுயிரியல் (Palaeontology), படிமவியல் (Stratigraphy) ஆகிய பிரிவுகளிலும் பல ஆய்வுகளை நடத்தினார். பெல்காமின் கரிசல் மண் பகுதியிலிருந்து காண்டாமிருக இன வகையைக் குறித்த சான்றை இவர் கண்டுபிடித்து, அக் காண்டாமிருகத்திற்கு 'இரைனாசிராசிக தெக்கனசிக' (Rhinocerosus Deccanensis) என்ற புதியதொரு பெயரைத் தந்தார். மேலும், இவர் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட தொல் பொருளியலை ஓட்டிய பில்லாசர்காம் (Billasurgam), கருநூல் பகுதிக் குகைகளில் கி.பி. 1864-1866-ஆம் ஆண்டுகளில் மேற்பரப்புக்கள ஆய்வுகளையும் (Exploration), அகழாய்வுகளையும் (Excavation) மேற்கொண்டு கற்கருவிகளையும் விலங்குகளின் எலும்புகளையும் கண்டுபிடித்தார்.

புவியியலில் கொண்ட ஈடுபாட்டின் விளைவாக இவர் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலப் பண்பாட்டை ஆராய்வதில் பெரும் ஈடுபாடு கொண்டார். இவர் கி.பி. 1863-ஆம் ஆண்டு மேதிங்கள் முப்பதாம் நாளில் பல்லாவரம் மலையடிவாரத்தில் சரளைக் கற்களின் இடையே (Laterite gravel) தென் இந்தியக் கற்கால மனிதனின் கைக்கோடரியை (Hand axe) முதல் முறையாகக் கண்டுபிடித்துப் பெரும்புகழ் பெற்றார். அந்த ஆண்டுச் செப்டம்பர் மாதத்தில் புருசு புட்டு, வில்லியம் கிங்குடன் இணைந்து சென்னைக்கு 64-கி.மீ. தொலைவிலுள்ள அத்திரப்பாக்கக் கிராமத்தில் குற்றளையார் ஓடையின் தளங்களில், கற்கால மனிதனின் வெட்டும் கோடரியை (Cleaver) முதன் முறையாகக் கண்டுபிடித்தார். அதைத் தொடர்ந்து இந்தியாவின் பல பாகங்களில் பழைய, புதிய, மற்றும் இடைக் கற்காலக் கருவிகள், பாணைகள், இரும்புக் கற்காலச் சவப் பொருள்கள் ஆகியவற்றைப் புருசு புட்டு ஏறத்தாழ 459 இடங்களில் கண்டுபிடித்துள்ளார். இவ்வாறாகச் சேகரிக்கப்பட்ட அரும் பொருள்களை 1904-ஆம் ஆண்டுச் சென்னை அரசு அருங்காட்சியகம், உரு. 40,000க்கு வாங்கி, அவற்றை மக்கள், ஆய்வாளர்கள், மாணவர்கள் அனைவரும் கண்டு பயன் பெறும் வகையில் காட்சிப்படுத்தியுள்ளது. இந்த அரும்பொருள்களைப் பற்றிய இரண்டு குறிப்பு நூல்களை 1914-ஆம் ஆண்டில் சென்னை அரசு அருங்காட்சியகம் வெளியிட்டுள்ளது. தொல்லியல் தொடர்பான இரண்டு கட்டுரைகளை இலண்டன் நிலப்பொறியியல் (Geological Society of London) கழகத்திலும், நியூயார்க்கிலுள்ள பன்னாட்டு வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட தொல்லியல் கூட்டத்திலும் வழங்கினார். இவர்தம் சிறந்த அரும் பொருள்கள் கி.பி. 1873-ஆம் ஆண்டு வீயன்னாவில் நடந்த பன்னாட்டுப் பொருட்காட்சியில் (International Exhibition) பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டன.

புருசு புட்டு, தம் கடைசி நாட்களைச் சேர்வராயன் மலையிலுள்ள ஏர்க்காட்டில் கழித்தார். இவர் 1912-ஆம் ஆண்டு தம் 78-ஆம் வயதில் கல்கத்தாவில் காலமானார், நே.தே.

புருசு: புகழ் பெற்ற பல உரோமானியர்கள் பழங்காலத்தில் இப் பெயரோடு விளங்கினர். வரலாற்றில் முதலாவதாக அறியப்படும் புருசு கி.மு. 509-இல் ஆணவம் பிடித்த அரசன் தார்க்குவின என்பவரை வீழ்த்தி, முதல் முதலாக உரோமக் குடியரசை நிறுவியவனாவான். இவனது முழுப்பெயர் உலாசியசு குனியசு புருசு (Brutus) என்பதாகும். இவன் உரோம் நாட்டின் தலைமை ஆட்சியாளனாகப் பழங்குடியினரின் சமயங்களைச் சீராக்கிச் சமயத்தலைமைப் பதவியைப் புதிதாக ஏற்படுத்தி, ஆட்சிமன்றத்தை

(Senate) விரிவுபடுத்தி, முடியாட்சி விரும்பியவர்களை நாட்டைவிட்டகற்றி உறவென்றும் பாராமல் கொன்று நிருவாகத்தை நடத்தினான். இறுதியில் முடியாட்சியை விரும்பிய எட்டுரசுகர்களால் (Etruscans) போரில் கொல்லப்பட்டான்.

ஆனால், எல்லோரும் நன்கறிந்த புருட்சு என் பவன் மார்க்கசு குனியசு புருட்சு ஆவான். இவனே குனியசு சீசரைக் கொன்ற உரோம் நாட்டுப் பேரவை உறுப்பினர்களின் தலைவனாவான். இவன் கி.மு. 85-இல் பிறந்திருக்க வேண்டும் என்றும், உரோமக் குடியரசை நிறுவிய உலுசியசு குனியசு புருட்சுவின் வழித் தோன்றல் என்றும் கூறுவர். பாம்பே (Pompey) என்பவரால் கி.மு. 77-இல் இவன் தந்தை கொல்லப்பட்ட பிறகு இவனது தாய் மாமன் ஆதரவில் இவன் வளர்ந்தான்.

சீசர், பாம்பே, கிராசசு ஆகிய மூவர் கி.மு. 60-இல் அரசியலில் கூட்டுச்சேர்ந்த போது இவன் முதன் முதலாக உரோமானியப் பொது வாழ்வில் இறங்கியவன் ஆவான். பின்னர், பாம்பேயைக் கொல்ல முயன்றவனாகக் கருதப்பட்டதால் கி.மு. 58-இல் நாட்டை விட்டே வெளியேறிச் சைப்ரசில் வாழ்ந்தான். சீசருக்கும் பாம்பேக்கும் கி.மு. 49-இல் உட்பூசல் ஏற்பட்டபோது, இவன் தந்தையைக் கொன்ற பாம்பேயுடன் கூட்டுச் சேர்ந்தான். ஆனால், பாம்பேயின் செல்வாக்கு மங்கத்தொடங்கியபோது புருட்சின் வளர்ச்சி குன்றியது. சீசரும் இவனை மன்னித்துச் சில விருதுகளையும் பதவிகளையும் அளித்தார்.

அதனைத் தொடர்ந்து சீசரின் நன்மதிப்பைப் பெற்று இவன் மேலும் பல பதவிகளையும் பெற்றான். பிரேடர் மாநில ஆளுநர் போன்ற உயர்பதவிகளை வகித்த இவனை உரோம் நாட்டின் மிக உயர்ந்த பதவிக்கும் உயர்த்தக் கருதினார் சீசர். இவ்வளவு பெருமைகளைப் பெற்றும் புருட்சு அவற்றை மறந்து காசியசுடன் சேர்ந்து சருவாதிகாரி எனக் கருதப்பட்ட சீசரைக் கொலை செய்யும் கூட்டத்தின் தலைவனானான். பின்னர்ச் சீசரை எதிர்பாராத வகையில், சதிக்கூட்டத்தோடு சேர்ந்து கி.மு. 44-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்தில் சீசரை வஞ்சகமாகக் கொன்றான்.

சீசரின் மறைவுக்குப்பின், அவர்தம் நண்பன் மார்க் ஆண்டனி, சதி செய்த கூட்டத்தின் செயல்களைப் பேருரைமூலம் வெளிப்படுத்தியவுடன் விளைவுகளை எண்ணிக் கொலைகாரக்கூட்டம் உரோமை விட்டகன்றது. புருட்சு கி.மு. 44-இல் ஏதென்சு நகரிலிருந்து வெளியேறி மாசிடோனியா சென்றான்; அதனைக் கைப்பற்றிய பின்னர், இலிரீகம் மாநிலத்தை

யும் வென்றான்; பேரவையின் (Senate) ஆதரவோடு கி.மு. 43-இல் உரோமானிய அரசின் கீழை மாநிலங்களின் மீதும் அதிகாரம் செலுத்தினான். ஆனால், கி.மு. 43-ஆம் ஆண்டு இறுதியில் ஆட்சியதிகாரம் மாறி, ஆண்டனி, ஆக்டேவியன், இலெபிடசு ஆகிய மூவரின் கூட்டதிகாரத்துக்குக் கீழ் வந்தவுடன் அவர்களை எதிர்ப்பதற்கு வேண்டிய படைகளைத் திரட்ட ஆசியா மைனர் ஏகினான். இவனுடன் காசியசும் சேர்ந்தான். ஆண்டனி, ஆக்டேவியன் ஆகியோரின் படைகள் ஒருபுறமும், புருட்சின் படை மறுபுறமும், மாசிடோனியாவில் பிலிப்பிப் போரில் மோதின. போரின்முடிவில் புருட்சின் படைகள் முறியடிக்கப்பட்டன. புருட்சு கி.மு. 42-ஆம் ஆண்டு தற்கொலை செய்து கொண்டான்.

செல்வக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த இவன் பிரபுக்களின் அதிகாரங்களையும், சலுகைகளையும் வளர்க்கப் பெரும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டான். எனினும், பொதுவாகத் தனிமனிதனின் சருவாதிகாரத்தை எதிர்த்தவனாகவே இவன் கருதப்படுகிறான். அ.ச.

புருதான் (கி.பி. 1809-1865): பிரான்சுச் சம உடைமைத் தத்துவ அறிஞர்; புதியகால, அரசு வேண்டாக்கொள்கையின் தந்தை (Father of Anarchism) என்று இவர்கருதப்படுகிறார். பைரேசோசு புருதான் (Pierre Joseph Proudhon) பிரான்சில் பெசான்கான் (Besancon) என்னுமிடத்தில் ஓர் ஏழைக் குடும்பத்தில் கி.பி. 1809-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இளமையில் சிறந்த அறிவாற்றல் பெற்றிருந்த இவர், பெசான்கான் கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்தார். அக்காலத்தில் இவருக்கும், இலக்கிய அரசு சம உடைமைக் கோட்பாட்டாளர் (Utopian Socialist) சார்லசு பூரியர் (Charles Fourier) என்பாருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டது. பூரியரின் கருத்துகள் இவர் உள்ளத்தில் வேருன்றின. கலைக்கழகம் புருதானுக்கு, கி.பி. 1838-இல் உதவி ஊதியம் அளித்து இவர் பாரிசில் கல்வி பயில வாய்ப்பளித்தது.

புருதான், கி.பி. 1840-இல், 'உடைமை என்பது என்ன?' (What is Property?) என்னும் ஒரு விளம்பரச் சிற்றேட்டை வெளியிட்டார். அதில் இவர் கூறியுள்ள விடை, உடைமை என்பது திருட்டுப்பொருள் என்பதாகும். மக்கள் கவனத்தை இக்கருத்து மிகவும் கவர்ந்தது. புருதான், கி.பி. 1843 முதல் 1848 வரை இலியன் (Lyon) நகரில் நீர்ப்போக்குவரத்துச் சாதனத் தொழிற்சாலையில் வேலைசெய்தார். பின்னர்ப் பாரிசுக்குத் திரும்பிய பொழுது, அங்குப் புரட்சிக்கனல் வீசிக் கொண்டிருந்தமையால், இவருடைய தீவிரவாதக்கருத்துகளுக்கு வரவேற்புக்கிடைத்தது. பிரான்சின் கி.பி. 1848-ஆம் ஆண்டுப் புரட்சிக்குப்பின், புரு

தானைச் சீன் (Seine) பகுதிமக்கள் அரசியல் நிருணய சபைக்கு, ஒரு பேராளராகத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பினர். தம் கருத்துகளைப் புருதான்; தாமே தொடங்கிய ஓர் இதழ் மூலம் பரப்பி வந்தார். 'மக்கள் வங்கி' (People's Bank) ஒன்று தொடங்குவதற்கு இவர் செய்த முயற்சி வெற்றிபெறவில்லை. பிரான்சின் புதிய மன்னர் உலூயி நெப்போலியனை (Louis Napoleon) இவர் கண்டனம் செய்திருந்ததால், கி.பி. 1849-இல் இவருக்கு மூன்று ஆண்டுக் காலச் சிறைத் தண்டனை கிடைத்தது. சிறையில் இருந்து கொண்டே இவர் எழுதிய இரண்டு நூல்கள், பின்னர் வெளியிடப்பட்டன. சிறையிலிருந்து வெளிவந்த பிறகும் இவருக்குப் பிரான்சில் தங்க அனுமதியில் லாததால், பெல்சியம் (Belgium) நாட்டில் பல ஆண்டுகள் இருந்துவிட்டு கி.பி. 1862-இல் பாரிசுக்குத் திரும்பினார். அந்த ஆண்டில்தான் அரசால் இவருக்கு மன்னிப்பு வழங்கப்பட்டது.

நல்வாழ்வுக்குக் கூட்டுறவுச் சார்புத் தொடர் தேவை என்னும் கோட்பாட்டை (Mutualism) புருதான் ஆர்வத்துடன் விளக்கி வந்தார். தனி மனிதரின் உரிமைகளுக்கும் இவர் மிகுந்த சிறப்புக் கொடுத்தார். அதனால், இவர் பொது உடைமைவாதிகளின் தீவிரக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அரசு, கூட்டாட்சி முறையில் (Federal system) இயங்க வேண்டுமென்பதும், மக்கள் தாமாகவே ஒன்று சேர்ந்து உழைக்க வேண்டுமென்பதும் இவர் வலியுறுத்திய கருத்துகளாகும். மார்க்சியப் பொதுவுடைமை வாதிகள் இவரை வெறுத்தனர். மார்க்சியப் பொதுவுடைமை வாதிகளின் கொள்கைக்கு முரணாக, புருதான், தனியார் உரிமைகளை வற்புறுத்தி வந்தார். இவர் எழுதிய 'பொருளாதார முரண்பாட்டு முறை' (System of Economic Contradictions) என்ற நூல் கி.பி. 1846-இல் வெளியிடப்பட்டது. அதன் பிறகு பொதுவுடைமையாளர், புருதானின் கருத்துகளில் குறை கூறலாயினர். புருதானின் கருத்துகள் இவர் காலத்தில் செயல்முறைக்கு வாராத போதிலும், பிற்காலத் தத்துவ அறிஞர்கள் சிலருக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தன. இவர் கி.பி. 1865-ஆம் ஆண்டு காலமானார். தெ.பா.

துணை நூல்கள்:

Brogan, D.W., Proudhon, Hanish Hamilton, 1934.
Ritter, Allan Irving, The Political Thought of Pierre Joseph Proudhon, Princeton University Press, 1969.

புரோச்சு, குசராத்து மாநிலத்திலுள்ள 19 மாவட்டங்களுள் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது. புரோச்சு

மாவட்டத்தின் (Broach District) வடக்கில் வதோரா (Vadora) மாவட்டமும், தெற்கில் சூரத்து மாவட்டமும், மேற்கில் அரபிக்கடலும், கிழக்கில் மகாராட்டிர மாகாணமும் அமைந்துள்ளன. நருமதை ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ள புரோச்சு நகரம் கடற்கரையிலிருந்து கிழக்கே 48 கி.மீ. தொலைவிலும் பம்பாயிலிருந்து வடக்கே 326 கி.மீ. தொலைவிலும் உள்ளது. இம்மாவட்டம் பருத்தி விளைச்சலில் முன்னணியில் நிற்கிறது. பண்டைய இந்தியத் துறைமுகங்களுள் புரோச்சும் ஒன்றாகப் புகழ்பெற்று விளங்கியது. புரோச்சுமாவட்டத்தின் தலைநகரம் புரோச்சு ஆகும்.

பன்னூறு ஆண்டுகட்கு முன்பே புரோச்சுச் சிறந்த நகரமாக விளங்கியது; வாணிக மையமாகவும் செயற்பட்டது. தொன்மைச் சிறப்புக் கொண்ட புரோச்சுப் பகுதி பண்டைக்காலத்தில் குப்த மன்னர்கள், அர்சர், முசுலிம் அரசர் முதலானோரின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்தது. இப்பகுதி கி.பி. 1572-இல் மொகலாயப் பேரரசுடன் இணைக்கப்பட்டது. புரோச்சு, வீரமிக்க மராட்டிய வேந்தர்களின் ஆட்சிக்கு கி.பி. 1685 முதல் கி.பி. 1772 முடிய உட்பட்டிருந்தது. வாணிகத்தில் புகழ்பெற்று விளங்கிய இந்நகரம் கி.பி. 1616-இல் கிழக்கிந்தியக் குழுமத்தினரால் கைப்பற்றப்பட்டது. ஆங்கிலேயர் அங்குத் தம் பண்ட சாலையை நிறுவினர். புரோச்சு கி.பி. 1626-இல் தச்சுக்காரர் வசமாயிற்று. அவர்கள் தொழிற்சாலைகளையும் அங்குத் தொடங்கினர். பின்னர் ஆங்கிலேயர் இந்நகரத்தை மீண்டும் (கி.பி. 1772) கைப்பற்றிக் கொண்டனர். ஆங்கிலேயரது ஆட்சியில் இந்நகரம் வளர்ச்சி பெற்றது.

நருமதை ஆற்று வெளியில் அமைந்துள்ளதால் புரோச்சு மாவட்டம் செழிப்புமிக்குள்ளது. இப்பகுதி நருமதை ஆற்றின் வண்டல்மண் படிந்து, வளமிக்க பூமியாக உள்ளது. எனவே, இப்பகுதியில் பெரும் அளவு பருத்தி விளைகிறது. அதன் விளைவாக இங்குப் பருத்தி ஆலைகள் பல நிறுவப்பட்டுள்ளன. நருமதை ஆறு மட்டுமன்றி, மோகி (Mohi), கிம் முதலான ஆறுகளும் இம்மாவட்டத்தை வளப்படுத்துகின்றன. பருத்தியுடன் பலவகையான தானியங்களும் இங்குப் பயிராகின்றன. அவற்றுள் பருப்பும் எண்ணெய் வித்துக்களும் முதலிடம் பெறுகின்றன. பஞ்சாலைகளும் பருத்தியரைவுச் சாலைகளும் இங்கு மிகுதியாக உள்ளன. தானியங்களேயன்றி வெளிமம் (Magnesium) முதலான சில தாதுப் பொருள்களும் இங்கு வெட்டி எடுக்கப்படுகின்றன. இம்மாவட்டத்தில் சில மலைக் கோட்டைகளும் உள்ளன.

புரோச்சு மாவட்டம் 9,038 ச.கி.மீ. பரப்பளவு கொண்டுள்ளது. இதன் மக்கள்தொகை, 12,96,4511

(1986). அண்மைக்காலத்தில் இப்பகுதி வேதிமத் தொழிலில் நல்ல வளர்ச்சி கண்டுள்ளது.

ம.இரா.

புரோட்டகோரசு என்பவர் பண்டைய கிரேக்கப் போலிவாதம் என்ற சிந்தனையாளர் (Sophists) கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் ஏறக்குறைய கி.மு. 481 முதல் கி.மு. 411 வரை வாழ்ந்தார். இவர் திரேசு மாநிலத்தில் (Thrace) அப்டிரா (Abdyra) என்ற ஊரில் பிறந்து, சில காலம் சென்ற பின்னர் ஏதென்சு நகரசுக்குப் படணம் செய்தார்; அக் காலத்தில் ஏதென்சில் மிக்க புகழுடன் விளங்கிய குடியாட்சித் தலைவரான பெரிக்கிள் (Pericles) நட்பைப் பெற்றார். அங்கு இவர் அரசியலிலும் குடும்பத்திலும் ஒவ்வொருவரும் ஆற்ற வேண்டிய சீரான பணிகளைப் பற்றிச் சில கருத்துகளை யாவருக்கும் விளக்கிக் கூறினார். இவருடைய கருத்துகள் பெரிக்கிள்சைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. ஆகையால், ஏதென்சுக்கு இத்தாலியில் இருந்த தூரியை (Thuri) என்ற குடியேற்ற நாட்டை ஆளுதற்கு ஏற்ற ஒரு சட்டத் தொகுப்பை வரையுமாறு புரோட்டகோரசை (Protagoras) கி.மு. 444-இல் பெரிக்கிள்சு அமர்த்தினார். தூரியைக்குச் சென்ற புரோட்டகோரசு அங்கிருந்து சிசிலித் தீவுக்கும் சென்று போதித்துப் புகழ் பெற்றார். இவர் 'கடவுள்களைப் பற்றி' (On the Gods) என்ற தலைப்பில் தாம் எழுதிய ஒரு நூலில், 'கடவுள்களைப் பொறுத்தவரையிலே, அவர்கள் இருக்கின்றனரா இல்லையா, என்று என்னால் அறிந்து கொள்ள இயலவில்லை' என்று குறிப்பிடுகிறார். அதனால், இவர் அதீனிய அரியோபேகசு (Areopagus) என்ற நீதிமன்றத்தின் முன்னர்க் கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு ஏதென்சு நகரசில் நுழைதல் கூடாதென்று கி.மு. 411-இல் தண்டிக்கப்பட்டார். இவர் சிசிலிக்குக் கடற்பயணம் போகும்போது இறந்தார்.

இவரெழுதிய நூல்களில் ஒரு சில துணுக்குகளே கிடைக்கின்றன. பிளேட்டோ தமது நூலொன்றில் இவருடைய கருத்துகளை ஆய்வு செய்கிறார். இலக்கணக் கல்வி முறையை முதன் முதலில் வகுத்தவர் புரோட்டகோரசு தான். சொல்லிலக்கணம் வகுத்தல், வினைச் சொற்களின் காலங்களையும், பாகுபாடுகளையும் கூறுதல்முதலியவற்றை முதலில் செய்தவர் இவரே ஆவார்.

அரசியற் கருத்துகள்: புரோட்டகோரசு தம்மை ஒரு போலிவாதத் தத்துவ ஆசிரியராகக் கூறிக் கொண்ட முதல் கிரேக்கச் சிந்தனையாளர் ஆவார். இவர் மாணவர்களிடமிருந்து ஊதியம் பெற்றுக் கொண்டு அவர்களுக்குத் தம் கருத்துகளைக் கற்றுக்

கொடுத்தார். அதனால், இவர் பெரும் செல்வம் படைத்த போலிவாதத்தத்துவ ஆசிரியராகக் கருதப்பட்டார். இவர் கூறிய கருத்துகளின் கருக்கம் பின்வருவன்வாகும்.

மனிதனே எல்லாப் பொருள்களையும் அளவிடக் கூடிய அளவுகோலாக உள்ளான்; எப்பொருள்கள் இருக்கின்றனவோ, அவை இருக்கின்றன என்றும் எவை இல்லையோ அவை இல்லையென்றும் அவனே தீர்மானிக்க வல்லவன் ஆவன்.

முழுமையும் சரியானது என்று எதுவும் இல்லை. ஒரு சமூகத்திலே செயல் முறையிலே இருக்கும் கருத்துகளே ஒரு செயல் நல்லதா கெட்டதா என்று தீர்மானிக்கத் துணை செய்கின்றன. அவற்றையாவரும் மதித்து ஏற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும். கடவுள் நெறியைப் பொறுத்த வரையில் புரோட்டகோரசு ஒரு ஐயப்பாட்டுக் கொள்கையாளரே (Agnostic) ஆவார்.

மனித நலனை அளவுகோலாக வைத்தே எதனையும் மதிப்பிடுதல் வேண்டும். சுற்றுப்புறச் சூழல்களைப் பற்றி ஒரு பற்றற்ற, நம்பிக்கை இல்லாத மனப்பான்மையை வளர்த்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அறிவு என்பது மூன்றருடைய ஐம்புலன்களிலிருந்தும், மற்ற மனிதக் கருவிகளிலிருந்தும் பெறப்படும் உணர்வே ஆகும். ஆகையால், அது ஒரு தனிமனித முயற்சியே ஆகும். மனிதனைப் பற்றிய சரியான ஆய்வுமுறை மனிதனே ஆவன்.

மதிப்பீடு: பழைய தத்துவ ஆசிரியர்களுடைய ஆய்வு முறையைப் புரோட்டகோரசு முற்றிலும் மாற்றி அமைக்காமல், அவர்களுடைய ஆய்வு முறைக்கு ஒரு புதிய குறிக்கோளையும், ஒரு புதிய அணுகு முறையையும் ஏற்படுத்தினார். அந்த ஆய்வு முறையும் நோக்கமும், கிரேக்கத்தத்துவ ஆசிரியர்கள் மனித வழக்கங்களையும் மரபுகளையும் ஆய்வு செய்யவும் ஒரு நிலையான விதியை அல்லது இயற்கையைக் கூறும் 'இயற்கையின் விதி'யை வகுக்கவும் அடித்தளம் அமைத்தன இந்த இயற்கையின் விதி (Law of nature) அரசியற் கோட்பாட்டில் நெடுங்காலம் நிலை பெற்றிருந்தது.

பா.சு.

துணை நூல்கள்:

Burnet, John, Early Greek Philosophy, New York, 1958.

Sabine, G.H., A History of Political Theory, Oxford & IBH Co., Calcutta, 1961.

புல்லாற்றூர் எயிற்றியனார்: இவர் சங்க காலப் புலவர். இப்புலவர் பாடிய பாடல் ஒன்று

புறநானூற்றில் (புறம், 213) காணப்படுகின்றது. 'இவர் இம்மை மறுமைப் பயங்களை நன்கு அறிந்தவர். கோப்பெருஞ் சோழன் தன் மக்களோடு போர் செய்தற்கு எழுந்தபோது பாடித் தடுத்த அரிய பாடலே இதனை விளக்கும். 'புல்லாற்றூர் எயிற்றியார் எனவும் பிரதி பேதமுண்டு' என்று அறிஞர் உ.வே.சாமிநாதையர் புறநானூற்றுப் பதிப்பு முன்னுரையில் கூறுவர்.

இப்புலவர் கோப்பெருஞ்சோழனைக் குறித்து வஞ்சித் திணையில் துணை வஞ்சித் துறையமையப் பாடியுள்ளார். இவர், புல்லாற்றூர் என்ற ஊரைச் சார்ந்தவராதல் வேண்டும். ஆற்றின் அருகே அமைந்த ஊர் ஆற்றூர் எனப்படும். தமிழ் நாட்டில் ஆற்றூர் என்ற பெயருடைய ஊர்கள் பல உண்டு. ஆற்றூர், ஆற்றங்கரை, ஆற்றுப்பாக்கம், ஆற்றுக்குறிச்சி ஆற்றுக்குப்பம் என்பன போல, புல்லாற்றூரும் ஆற்றின் கரையிலே அமைந்த ஓர் ஊராதல் வேண்டும். 'புல்லாற்றூர் என்பது காவிரியின் வடகரையில் உள்ள ஊர்களுள் ஒன்று' என்பார் ஔவை. சு.துரைசாமிப்பிள்ளை.

கோப்பெருஞ்சோழன் தன்னுடைய மக்களோடு போர் செய்யப் புறப்பட்டான். அவ்வாறு வெகுண்டெழுந்த மன்னனை அமைதிப்படுத்தி, அறவுரை கூறும் இப்புலவரின் சொல்லாற்றல் வியந்து போற்றுமாறுள்ளது. இவர், சோழனின் பேராற்றலை முதற்கண் வியந்து கூறுவார்.

கோப்பெருஞ் சோழனுக்கு மக்கள் இருவர் இருந்த செய்தியை இவருடைய, 'நின்தலை வந்த இருவரை நினைப்பின், தொன்றுறை துப்பின் நின் பகை ருருமல்லர்' (புறம், 213) என்ற பாடல் அடிகளால் உணர முடிகின்றது.

'விறல்கெழு வேந்தே', 'இசை வெய்யோய்', 'அமர் வெஞ்செல்வ' என்றெல்லாம் இப்புலவர் பெருமான் கோப்பெருஞ் சோழனை அழைப்பதிலிருந்து போரிலும் புகழிலும் சோழனுக்கு இருந்த பெருவிருப்பம் நன்கு புலனாகும். 'உன் இளையோர் தோற்றுப் போனால் நின் பெரிய செல்வத்தை அவருக்குக் கொடாது யாருக்கு நீ கொடுப்பாய்?' என்றும், 'நீ உன் மைந்தரிடம் தோற்றுப் போனால் இவ்வுலகில் அப்பழி நிலையாக நின்று விடும்' என்றும் எயிற்றியனார் கோப்பெருஞ் சோழனிடம் இங்கிதம் தெரிந்துபேசும் நுட்பத்திலிருந்து இவருடைய புலமையாற்றலும் மனித மனத்தை அறிந்து செயலாற்றும் உளவியல் உணர்வும் இனிது விளங்கும்.

புல்லி, வேங்கட மலைக்கு உரியவன்; சங்க காலத் தலைவர்களுள் ஒருவன். வேங்கடமலை முங்கிற் காடுகளையும் அருவிகளையும் உடையது; நீண்டு

உயர்ந்தது; யானைக் கூட்டங்களை உடையது (அகம் 209); தேன் மிகுதியாகக் கிடைப்பது; மிகுந்த வளம் உடையது (அகம் 393). ஆனால், கடத்தற்கு அரிய சுரம் என்பதற்குச் சங்க காலத்தில் வேங்கடம் எடுத்துக் காட்டாகக் கூறப்பட்டது (அகம், 311). வேங்கடத்துக்கு அப்பால் வேற்றுமொழி வழங்கும் நாடு இருந்தது. அப்பகுதி மக்கள் வடுகர் எனப்பட்டனர் (அகம், 295).

புல்லியின் நாட்டில் எப்பொழுதும் விழாக்கள் நடந்துகொண்டிருக்கும். மழவர் என்ற வீரர்களைப் புல்லி வென்றான் (அகம், 61). நியமம் என்ற தொன்மையான ஊருக்குத் தலைவனான புல்லி, வீரர் படைகட்குத் தலைவன் (அகம், 83). புல்லி கொடையளிப்பதில் வல்லவன்; அதனால் மிகுபுகழ் பெற்றவன் (அகம், 359); புல்லி சொல் தவறாதவன்.

கள்வர் கோமான் புல்லி என்று சங்கப் புலவர் மாமூலனார் பாடிய தொடரைக் களவர் கோமான் என்று பாடம் கொண்டு புல்லியைக் களப்பிர மன்னருள் முதல்வன் என்றும் ஆய்வாளர் சிலர் கருதுவர். செ.இரா.

புலவர் குழு: முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம் அவர்கள் 11.11.58 - இல் நடை பெற்ற தம் மணிவிழாவில் தமிழ் மொழி, தமிழிசை, தமிழ்க் கலை, தமிழ் மருத்துவம், தமிழ் நாடு ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்குத் தொண்டு செய்யும் நோக்குடன் தமிழகப் புலவர் குழு அமைக்க வேண்டுமென்று அறிவித்தார். அதனால் விலகி நிற்கும் புலவர் பெருமக்களும் பொதுமக்களும் தொடர்பு கொள்வர்; தமிழ் மக்கள் நலம் பெறுவர் என்று கூறினார்.

இக்குழுவின் அமைப்புக் கூட்டம் மதுரை நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியாரின் சீரிய தலைமையில் அவர்தம் இல்லத்தில் நடந்தது. தமிழறிஞர் பலர் கலந்து புலவர் குழுவிற்கு வடிவம் தந்தனர். பழங்காலத்துப் பாண்டியர் கடைச்சங்கம் போல் 49 புலவர் பெருமக்கள் உறுப்பினராக அமைவர். முனைவர் பட்டம் பெற்றவர் எழுவர்; பல்கலை வல்லுநர் எழுவர்; வித்துவான் பட்டம் பெற்றோர் எழுவர்; பண்டித பட்டம் பெற்றோர் எழுவர்; தமிழ் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றோர் எழுவர்; புலவர் கல்லூரிச் சார்பாக, எழுவர்; மரபுவழிப் புலவர் எழுவர் என இதன் வகையும் தொகையும் அமையும். இதன் தலைமைச் செயலகம் திருச்சிராப்பள்ளி வரதராசப் பெருமான் கோயில் தெருவில் மாடிக் கட்டடத்தில் இயங்கி வருகிறது. இங்கு 'முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம் நூலக' மும் உள்ளது. பல கிடைத்தற்கரிய நூல்கள் இதன்கண்

உள்ளன. ஆராய்ச்சி செய்வார்க்கு இது அரும்பயனளித்து வருகிறது. இங்குக் கூறிய புலவர் குழுஅமைப்பின் வகை காலப்போக்கில் மாறியுள்ளது. எண்ணிக்கையில் மாற்றம் இல்லை.

இக்குழு சித்திரையிலும் புரட்டாசியிலுமாக ஆண்டுக்கு இரு முறை கூடித் தமிழ்மொழி, தமிழ்க் கலை, தமிழ் மக்கள் நலம் ஆகியவை கருதிப் பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி வந்துள்ளது. அவற்றுள் பல தமிழக அரசாலும், மத்திய அரசின் துறைகளாலும், சமூகஅமைப்புகளாலும் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தமிழகத்தின் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் ஆந்திரம், கருநாடகம், கேரளம், மராட்டியம், பாண்டிச்சேரி முதலிய மாநிலங்களிலும், பாரதத்தலைநகரிலும் இக்குழு உலா வந்துள்ளது. பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களும், கல்வி நிலையங்களும், சமய, சமுதாய அமைப்புகளும் இக்குழுவினை வரவேற்றுச் சிறப்பித்துள்ளன. தமிழகத்தில் முதலமைச்சர்களாகப் பணியாற்றிய அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் கருணாநிதி, புரட்சித்தலைவர் எம்.சி. இராமச்சந்திரன் ஆகியோர் புலவர் குழுப் பெருமக்களை வரவேற்றுப் பாராட்டிப் பெருமைப்படுத்தியுள்ளனர். சி.டி. நாயுடு, பொள்ளாச்சிமகாலிங்கம், அரசர் முத்தையா செட்டியார், கருமுத்துத் தியாகராசன் செட்டியார் முதலான தொழில் அதிபர்களும் புரவலர்களாக இருந்து இக்குழுவிற்குச் சிறப்புச் செய்துள்ளனர்.

தமிழ்ப்பேரறிஞர்களான நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார். தி.வை. சதாசிவப் பண்டாரத்தார், மு. இராகவையங்கார், ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை, பாவேந்தர் பாரதிதாசன், நாமக்கல் கவிஞர் வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை. மே. வி. வேணுகோபாலப் பிள்ளை, முதலியோர் இக்குழுவில் இடம்பெற்ற பேரறிஞர்கள் குறிப்பிடத்தக்கோர் ஆவர்.

இக்குழு முத்து மலர், வைரப் பாமலர் முதலிய மலர்களையும், தமிழியல், முத்துக் கோவை, பவள விழாக் கட்டுரைக்கோவை முதலிய நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளது.

இக்குழு, கூட்டங்களை நடத்திவருவதுடன், தொல்காப்பியக் கருத்தரங்கு, கவியரங்கு, உரையரங்கு, திங்கள் சொற்பொழிவு முதலியவற்றையும் நடத்தி வந்துள்ளது. புலவர் தேர்வு எழுத விரும்புவோர்க்குப் பயிற்சிறும் பொருட்டு 'முனைவர் மு.வ. தமிழ்க் கல்லூரி' ஒன்றும் மாலை நேரத்தில் நடத்தப்பட்டது.

மும்பதாண்டுகளாகத் தொடர்ந்து பயனளிக்கும் பணிகளாற்றிவரும் இக்குழுவைத் தோற்றுவித்துத்

தொடர்ந்து நடத்திவரும் அமைப்பாளர் முதறிஞர் முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம் இதனை ஆற்றுப்படுத்தி வருகிறார். சி.ந.மு.

புலவர் புராணம்: இது, 'திருப்புகழ்ச்சுவாமிகள்', 'முருகதாச சுவாமிகள்' என்று சொல்லப்படும் மகன், வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளால் இயற்றப்பட்டது. சுவாமிகளின் குமாரர் தி.மு.செந்தில்நாயகம்பிள்ளையால் இந்நூல் சென்னை, கேசரி அச்சுக் கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதன் மூன்றாம் பதிப்பு கி.பி. 1931-ஆம் ஆண்டு, அச்சாகியுள்ளது.

வண்ணச்சரபம், கி.பி. 1840-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார்; பல பிரபந்தங்களை இயற்றிய பின்னர் திருநெல்வேலிலிருந்த போது, புலவர்களைப் பற்றிய ஒரு புராணம் எழுதவேண்டுமென்ற ஆவல் கொண்டார். முருகவேள் மீது தணியாத காதல் கொண்ட இவர், இதன் பாயிரம் பாடியவுடன், அக் கந்தக் கடவுள், 'சற்றுக் காலந் தாழ்த்துப் பாடலாம்' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளவே அதனை விடுத்துத் 'தில்லை மூவாயிரம்' முதலான பாடல்களைப் பாடினார்.

பின்னர் இவர் திருவாமாத்தூரில் எழுந்தருளிய பொழுது, குமரக்கடவுள், 'புலவர் புராணத்தினைத் தொடர்ந்து பாடப் பணித்தார். இச்செய்தி, இந்நூலின் பொதியாசலப்படலத்து, 'நெல்லையிற்றுவுக்கு மிது' ... எனத்தொடங்கும் பாடலால் விளங்கும். இந்நூற்கு, 'ஆன்றோர் வாக்கும், கலைமகளருளும், முருகப் பெருமான் திருவடியுமே ஆதாரம்' என்று பாயிரத்தில் பகர்கின்றார். இந்நூல் 3003 திருவிருத்தங்களைக் கொண்டது.

இதில், பொதுப்பாயிரம், சிறப்புப்பாயிரம், பொதியாசலப் படலம் ஆகிய மூன்றுமேயன்றி, சிறப்புமிக்க புலவர்களைப் பற்றி 72 சருக்கங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன.

புலவர்களுள் மிகச்சிறந்தவரும், புராணம் முதலியவற்றில் இடம்பெற்றவருமான அகத்தியரை முதற்புலவராக எடுத்துக்கொண்டு 'அகத்தியர் சருக்கம்' எனப்பெயர் கொடுத்து, அதில் தொல்காப்பியர் முதலானவர்களையும் கூறியுள்ளார். மற்றைச் சருக்கங்களில், மிகச் சிறந்த புலவர் ஒருவரின் பெயரால் தலைப்பினைத் தந்து, பிற புலவர்களை அதிற் கூறியுள்ளார். சாதி, சமய, இன, மொழி வேறுபாடின்றி இதில் புலவர்கள் புகழப்பட்டிருப்பது மிகவும் அரியதொன்றாகும்.

சடகோபச் சருக்கத்தில் இவர் மதுரகவியாழவாரின் வரலாற்றைக் கூறுகின்றார். விட்டுணுசித்தச் சருக்கத்தில் சூடிக்கொடுத்த நாச்சியாரை (ஆண்டாள்)

யும், குமரகுருபரச் சருக்கத்தில் படிக்காகப் புலவரையும், மெய்கண்ட தேசிகச் சருக்கத்தில் அருணந்தி தேவர், மறைஞான சம்பந்தர் ஆகிய இருவரையும், கம்பர் சருக்கத்தில் அம்பிகாபதியையும், முத்தியா லொன்றுபட்ட மூன்றாழ்வார் சருக்கத்தில் பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் ஆகிய மூவரையும், இரட்டைக் குரவர் சருக்கத்தில், குருத்துவத்தால் ஒன்றுபட்ட தேசிகன், மணவாள மாமுனிகள் ஆகியோரையும் கூறுகின்றார்.

மேலும், தெய்வப்புலவர் சருக்கத்தில், பொதுவாகப் பெயர் மறைந்த தெய்வப் புலமை பெற்ற புலவர்களையும், அறிவுத்தன்மை பெற்ற புலவர் சருக்கத்தில், அறிவு நுட்பத்தால் சிறந்த சிலரையும், முத்துலுக்கப் புலவர் சருக்கத்தில், சையது மைதீன், உமறுப்புலவர், சவ்வாதுப் புலவர் ஆகியோரையும், கண்கண்ட புலவர் சருக்கத்தில் வடலூர் திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரெனும் இராமலிங்கரின் வரலாற்றையும் அழகுபடச் சமநெறி நோக்குடன் கூறியுள்ளார்.

தமிழ் மக்களுக்குத் தெய்வப்பற்றும் தமிழ்ப் பற்றும் புலமையும் பெருகவேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கோடு இந்நூலை இயற்றியருளினார். அதுமட்டுமன்றி, திருத்தொண்டர் புராணமெனும் பெரியபுராணம், திருவினையாடற்புராணம், குரு பரம்பரை, அரிசமய தீபம் முதலிய நூல்களில் இடம்பெற்ற புலவர்களைப்பற்றியும், பலர் அறியாத புலவர்களைப்பற்றியும் விரித்தும் சுருக்கியும் கூறியுள்ளார். வீ.சொ.

புலவராற்றுப் படை: தொல்காப்பியர் ஆற்றுப் படை இலக்கணத்தினை, 'ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப் பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க்கு அறிவுறீஇச் சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கம்' என்னும் பகுதியில் கூறியுள்ளார். மேலுமவர், கூத்தர், பாணர், பொருநர், விறலி ஆகியோரே ஆற்றுப் படுத்தப் பெறுவர் என்பதனையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். பத்துப்பாட்டில் மலைபடுகடாஅம் என்னும் பாடலைக் கூத்தராற்றுப்படை என்று அறிஞர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவ்வகையில் திருமுருகாற்றுப்படை, பரிசில் பெறவிரும்பும் புலவனொருவனைப் பரிசில் பெற்றான் ஒரு புலவன் ஆற்றுப் படுத்துவதனைக் கூறும் பாடல் என்று கருதி, அதனைப் புலவராற்றுப் படை என்ற பெயராலும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். திருமுருகாற்றுப் படையினைப் புலவராற்றுப்படை எனக் கூறுதல் பொருந்தாது என்பது நச்சினார்க்கினியர் கருத்தாகும். தம் கருத்தினைத் தொல்காப்பியத்தில் ஆற்றுப்படை இலக்கணம் கூறும் பகுதியின் விளக்கவுரையில், அவர் 'முருகாற்றுப்படையுட் புலம்பிரிந்துறையும் சேவடி' எனக் கந்தழி கூறி, 'நின்னெஞ்

சத்து இன்னசைவாய்ப்பப் பெறுதி' எனவும் கூறி அவனுறையும் இடங்களும் கூறி, ஆண்டுச் சென்றால் அவன் 'விழுமிய பெறலரும் பரிசில் நல்கும்' எனவுங் கூறி, ஆண்டுத் தான் பெற்ற பெருவளம் அவனும் பெறக் கூறியவாறு காண்க. இதனைப் புலவராற்றுப் படை என்று உய்த்துணர்ந்து (உய்த்துணராது என்னும் பாடமும் உள்ளது) பெயர் கூறுவார்க்கு, முருகாற்றுப்படை என்னும் பெயரன்றி, அப்பெயர் வழங்காமையான் மறுக்க' என்று (தொல். பொருள் புறத். 36 நச். உரை) தெளிவுறக் காட்டி மறுத்துள்ளார். அதனால் நச்சினார்க்கினியர் காலத்திற்கு முன்னரே திருமுருகாற்றுப் படையினைப் புலவராற்றுப் படை என்று கூறுபவரும், அவ்வாறு கூறலாகாதென மறுப்பவரும் இருந்தமை புலனாகிறது.

பிற்காலத்தே பன்னிருபாட்டியல் முதலாகத் தோன்றிய பல்வேறு பாட்டியல் நூல்களும் ஆற்றுப் படைக்கு இலக்கணம் கூறியுள்ளன. அவ்விலக்கணம் பெரும்பாலும் தொல்காப்பிய அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளன. பன்னிரு பாட்டியல் என்னும் நூல் மட்டும், 'புலவர் ஆற்றுப்படை புத்தேட்கும் உரித்தே' (ப.பா. இன. 120) என்றொரு நூற்பா கொண்டுள்ளது. இது திருமுருகாற்றுப் படைக்குப் புலவராற்றுப் படை எனப் பெயர் கூறப்படுவது பற்றிய சிக்கலின் அடிப்படையில் தோன்றிய இலக்கணமாதல் வேண்டும். அந்நூற்பாவால், புலவரை ஆற்றுப்படுத்தலாம் என்றும், அவரைப் புத்தேளிர்பால் தடவுளிடம் - ஆற்றுப்படுத்தலாம் என்றும் உய்த்துணர முடிகிறது.

பிற்காலத்தில் தோன்றிய சிற்றிலக்கியப் புலவர்கள் புலவராற்றுப் படை என்னும் பெயரிலோர் ஆற்றுப் படை இலக்கியம் செய்ய முற்பட்டனர். திருக்குகூர் சிறிய காரி இரத்தினக் கவிராயர் (கி.பி. 17-ஆம் நூ.) ஒரு புலவராற்றுப் படையும், நாகூர் வித்துவான் வா. குலாம் காதிரு நாவலர் (கி.பி. 19-ஆம் நூ.) ஓர் ஆற்றுப்படையும் பாடியுள்ளனர். புலவராற்றுப்படை அமைப்பில் ஆசிரியவிருத்தத்தாலான தனிப் பாடலும் உண்டு. அ.மா.ப.

புலன் கடந்த பொருளியல், மெய்ப்பொருளியலைச் சார்ந்த ஓர் அறிவியல் துறையாகும். புலன் கடந்த பொருளியல் (Metaphysics) என்னும் சொல் கிரேக்க மொழியின் 'மெடா த பிசிகா' (Meta ta physics) என்னும் சொல்லிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும். அதன் பொருள் 'இயற்கைப் பொருள்களின் பின்னால்' (After the things of Nature) என்பதாகும். கிரேக்க மெய்ப்பொருளியல் அறிஞரான அரிசுடாட்டிலின் பெயரிடப்படாத நூற்றொகுதியைக் குறிப்பிட அந்நாட்டவரும் விரிவுரையாளர்களும் முதன்

முதலாகப் புலன் கடந்த பொருளியல் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தினர். அரிசுடாட்டில் அச்சொல் விற்கு மெய்ப்பொருளியல், இறையியல், அறிவு போன்றவற்றைப் பொருளாகக் குறிப்பிடுகின்றார். உரோட்சைச் (Rhodes) சார்ந்த ஆண்டிரோனிகசு (Andronicus - கி.பி. 1-ஆம்நா.) 'இயற்கையைப் பற்றிய நூல்களுக்குப் பின்னால் உள்ளது பற்றிய நூல்கள்' என்று பொருள்படும் 'தமெடாத பிசிகா பைபிளிகா' (ta meta ta physica biblica) என்ற சொற்றொடரைப் புலன் கடந்த பொருளியலுக்குப் பயன்படுத்தினார். புலன் கடந்த பொருளியல் குறிப்பிடுபவை புலக்காட்சியிலிருந்து நீக்கப்பட்டவையாகும் என்ற கருத்து, பழங்காலத்திலும் இடைக்காலத்திலும் இருந்து வந்தது. இக்காலத்தில் இயற்கையைக் கடந்து நிற்கும் பொருள்களைப் பற்றிய கல்வி என்று கருதப்படுகின்றது. இமானுவல் காண்ட்டு என்பவர் அறிவியல் முறைகளினால் விடைகாணமுடியாத வினாக்களைப் பற்றிய புலனுக்கு முன்னெழும் கருத்தாய்வே புலன் கடந்த பொருளியல் என்கிறார்.

பொருளியல் (Physics), இயலுலகப் பொருள்களை, புலன்களால் அறியப்படும் பொருள்களாக உள்ளவற்றை ஆராய்வதாகும். புலன்களால் அறியப்படாத, அவற்றைக் கடந்து நிற்கும் பொருள்களை ஆராய்வதே புலன் கடந்த பொருளியலாகும். புலன் கடந்த பொருளியல், பலவற்றை ஆராய்ந்தாலும் அவற்றிற்கெல்லாம் அடிப்படையான 'இருப்பு' (Being) அல்லது 'உள்ளது' (Existence) என்பது யாது? அதன் இயல்பு என்ன என்பதை இன்றியமையாததாகக் கருதுகிறது. உள் பொருள் உண்மையானது எனில், பொருள், முதற்கொள்கை (Realism) எனவும், உள்பொருள் கருத்து எனில், கருத்து முதற்கொள்கை (Idealism) எனவும் வழங்கப்படும். உள்பொருளின் இயல்பை ஆராய்ந்த பின்பு எத்துணை வகை உள்பொருள்கள் இருக்கின்றன என்பதைக் கருதுகின்றது. உள்பொருள் ஒன்று எனில், அதனை ஒருமைக் கொள்கை (Monism) என்பர். அந்த ஒன்று இறைவன் எனக் கருதப்பட்டால் அது இறையொருமைக் கோட்பாடு (Monotheism) எனக் கூறப்படும். அதுவே, ஆன்மிகமானது எனப்படின் அதை ஆன்மிக ஒருமைக் கொள்கை (Spiritual monism) என்பர்.

உள்பொருள்கள் இரண்டு எனப் புலன் கடந்த பொருளியல் கருதினால், அதனை இருமைக் கொள்கை (Dualism) என்பர். இரண்டில் ஒன்று ஆன்மிகமானதாகவும், மற்றொன்று பொருளானதாகவும் (Matter) இருக்கும். உள் பொருள்கள் பல என்று கருதப்பட்டால், அது பன்மை இயல் கோட்பாடு (Pluralism) எனப்படும். இதில் ஆன்மிகமான இறைவனுடன் பல

உயிர்களும் (Souls) அல்லது பல அடிப்படைப் பொருள்களும் இருக்கும்.

இவ்வாறு, உள்பொருள்களான இறைவன், உயிர், உலகு அடிப்படைப் பொருள் ஆகிய புலன் கடந்த பொருள்களின் இயல்புகளையும், அவற்றின் பல நிலைகளையும், செயல்களையும் இவ்வியல் ஆராய்கின்றது. அதனோடு அவற்றின் இருப்புகளை உறுதிப்படுத்துதற்குரிய விவாதங்களையும் எடுத்துரைக்கின்றது. மேலும், உலகின் அடிப்படைப் பொருள் உலகமாக மாறுவதில் உள்ளபடி நிலைகளை இருப்பு நிலைகளாக (Tattavas) அது கருதுகின்றது. உலக வெளிப்பாட்டின் நோக்கம், வெளிப்பாட்டின் அடிப்படைகளாக விளங்கும் காலம், இடம், அவற்றின் உறவுகள், காரணங்கள் ஆகியவற்றையும், உயிர்களின் தளைக் காரணிகள், வினைக்கோட்பாடுகள், மறுபிறப்புப் போன்றனவற்றையும் புலன் கடந்த பொருளியல் கருப்பொருள்களாகக் கொண்டு விளங்குகின்றது. பி.ஆர்.ந.

துணை நூல்:

Archie, J. Bahm, Philosophy-An introduction, Asia Publishing House, Bombay.

புலன் காட்சி என்ற கருத்துச் சொல்லின் பொருள் விளக்கம் மிகவும் விரிந்து செல்லுகின்றது. புலன் காட்சி என்றால் புலன்களின் மூலம் உலகத்தைப் பற்றித்தன்னுணர்வு கொள்ளுதல் ஆகும். இந்தச் செயல்முறை மூளையினால் பெறப்படுகின்ற செய்தியைப் பொறுத்திருக்கின்றது. எல்லாப் புலன் காட்சிகளுமே (Perception) தூண்டலில் தனித்திறமை பெற்ற புகுவாய்கள் (Receptors) என்ற நரம்பணுக்களினால் தொடங்கி வைக்கப்படுகின்றன. இந்தப் புகுவாய்கள், இயைபியல் (Chemical), உடலியல் (Physical) சார்ந்த நிகழ்ச்சிகளிடம் மிகுந்த கூருணர்ச்சி கொண்டவையாக இருக்கின்றன. இந்தப் புகுவாய்கள் மற்றத்துணையமைப்புகளோடு புலனுறுப்புகளை ஒழுங்காக இயங்க வைக்கின்றன. புலனுறுப்புகள் நரம்பு மண்டலத்திற்கு வெளியிலிருந்து வருகின்ற தூண்டல்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் ஏற்று ஒத்தமைகின்றன. தூண்டல்கள் உள்ளமைப்பான குருதிக் குழாய்களின் தட்ப வெப்ப நிலையாகவுமிருக்கலாம் அல்லது வெளியிலிருந்து வருகின்ற கேட்டல், பார்த்தல் போன்ற தூண்டல்களாகவும் இருக்கலாம். ஒவ்வொரு புகுவாயும் ஒரு வகையான மாற்றமைவுக் கருவியோடு (Transducer) தொடர்புடையதாக இருந்து ஆற்றலை மின்வலி சார்ந்த ஆற்றலாக மாற்றுகின்றது. அதன்மூலம் புகுவாய் அணுக்கள் மற்ற நரம்பணுக்களையும் செயல் விளைவுள்ளவாகச் செய்கின்றன. மேலும், புலனுணர்ச்சி சார்ந்த பண்புகள் நரம்பணுக்கள் தூண்டப்படுவதைப் பொறுத்துத்

தானிருக்கின்றன. இது எல்லாப் புலனுணர்ச்சிகளுக்குமே பொருந்தும். புலன் காட்சியில் புலனுறுப்புகளின் பங்குமிக முக்கியமாகும். அவை புற உலகிலிருந்து செய்திகளைத் தூண்டல் வடிவில் வாங்கி அவற்றைப் பொருளுள்ளனவாக மாற்றுகின்றன. மனிதனுடைய புலனுறுப்புக்களான கண், காது, மூக்கு, நாக்கு, தோல் முதலியவையும், மற்ற உள் புலனுணர்ச்சிகள் (Organic senses), இயக்கப் புலனுணர்ச்சிகள் (Kinesthesia), நிலைப் புலனுணர்ச்சிகள் (Vestibular senses) என்பவையும் இன்றியமையாத விவரங்களைச் சேகரித்துப் பொருளுள்ளனவாக்கிப் புனித அறிவு வளருவதற்குத் துணை புரிகின்றன.

புலன் காட்சியில் மிகவும் சிக்கலான செயல் முறைகளிருக்கின்றன. அவை ஒருங்கிணைப்புச் செயல் முறைகளாகும். பலதரப்பட்ட தூண்டல்கள் சிக்கலான வடிவங்களில் வந்து ஒருவரைத் தூண்டுகின்றன. அவை எத்துணைச் சிக்கல் வாய்ந்தனவாக இருப்பினும் ஒருவர் அவற்றை ஏதாவது ஒரு வழியில் தற்போக்காக ஒழுங்குபடுத்தி அவை எப்படியிருக்கின்றன என்று விவரிக்கலாம். எனவே, தூண்டல் பொருள்களுக்குச் சரியான பொருளைத் தருகின்ற ஒழுங்கமைப்புச் செயல்முறையே புலன் காட்சியாகும்.

எல்லாத் தூண்டல்களுக்கும் ஒருவர் ஒரே நேரத்தில் துலங்குவதில்லை. ஒருவருடைய துலங்கல்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனவாகவும், நோக்கம் சார்ந்தனவாகவும், தேவைகளுக்கு ஏற்றவையாகவுமிருக்கின்றன. ஒருவர் தம் நோக்கத்திற்குத் தேவையானவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டு, ஏனையவற்றைத் தம் புலன் காட்சிக்களத்தின் பின்னணியாக விட்டு விடுகின்றார்.

புற உலகின் பொருள்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் ஒருவர் தம் புலன்களின் மூலம் அறிந்து கொண்டு அவற்றைத் தம்முடைய முன் அனுபவம், கற்றல் ஆகியவற்றின் துணைக்கொண்டு பொருள் உள்ளனவாகவும் முழுமையானவையாகவும் உருவாக்கும் மனச் செயல்முறையே புலன் காட்சி என்று வரையறை செய்யலாம்.

புலன்களின் மூலமாக ஒருவர் வெளியுலகத்தைப் புரிந்து கொள்வதுதான் புலன்காட்சி. இது மெய்ப்பொருளியல் சிக்கலாக இருக்கின்றது. புலன் காட்சியின் இயல்பு பற்றிய சில உண்மைகளும், அவை எவ்வாறு நடைபெறுகின்றன என்பது பற்றிய சில கோட்பாடுகளும் காட்டுவது என்னவென்றால், ஒருவர் என்ன காண்கின்றாரோ அது, உடல் சார்ந்த பொருள்களின் புற உலகமாக இல்லை என்பதேயாகும். ஆனால், அவை கருத்துகளாகவும், கருத்துப் பதிவுகளாகவும், வீம்பங்களாகவும், புலன் சார்ந்த

புள்ளி விவரங்களாகவுமிருக்கின்றன. எனவே, அவை புற உலகத்திலிருந்து வேறுபட்டவை என்று மெய்ப்பொருள் வல்லுநர்கள் கூறுகின்றனர். புலன்காட்சி கருத்துகளில் தானிருக்கின்றது; காணும் பொருள்களில்லை என்பது அவர்களின் கருத்து.

ஆனால், உளவியல் கருத்துச் சொல்லாகப் புலன் காட்சியைப் பார்க்கும் போது, அது உலகத்தைப் பற்றிய நேரடியானதும் உடனடியானதுமான அறிவைக் குறிப்பிடுகின்றது. ஒருவர் தம் உடலையும், புலனுறுப்புகளான கண்கள், காதுகள், மூக்கு, நாக்கு, உடலை மூடியிருக்கும் தோல் உட்படப் பல புலனுறுப்புகளிலிருந்து வருகின்ற நரம்புகள் காட்டும் முன் அறிவிப்புகளால் உலகத்தையும் அறிகின்றார். அதனால்தான் ஒருவருடைய அறிவிற்குப் புலனுறுப்புகள்தாம் வாயிற் கதவுகள் என்று உளவியலார் கூறுகின்றனர். பெரும்பாலான உளவியலாரும் உடற்கூற்றியலாரும், புலன் காட்சிச் செயல்முறையில் புலனுணர்ச்சியின் முன் அறிவிப்புகளிலிருந்து பொருள்களைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்வதுதான் இன்றியமையாததாக இருக்கின்றது என்று கூறுகின்றனர். புலன் காட்சி, மறிவினைகளின் செயல் முறையை விட முக்கியமானதாகவும் சிக்கலானதாகவுமிருக்கின்றது. வழக்கத்திற்கு மாறான சூழ்நிலைகளில் முன்னறிவிப்பாகப் புலன்காட்சி செயற்படுகின்றது. புலன்களின் மூலம் மிகச்சிறிய விவரம் கிடைத்தாலும் அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்ட புலன் காட்சியின் பண்புக் கூறு பொருத்தமான நுண்ணறிவு நடத்தையை வெளிப்படுத்துகின்றது. எந்த ஒரு புலனுறுப்பும் தனித்து இதைச் செய்ய முடியாது. புலன் காட்சி மூளை தரும் விளக்கங்களாகும். ஏனென்றால், புலனுணர்ச்சிப் புள்ளி விவரத்திலிருந்து ஊகங்கள் எழுகின்றன. இது 20 - ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஒரு புதிய கருத்தாகக் கருதப்பட்டது. இது இன்றைய உடற்கூற்றியல் சார்ந்த கண்ணொளியியலைத் (Physiological optics) தோற்றுவித்த எர்மன் வான் எல்ம் ஓட்சு (Hermann Von Helmholtz, கி.பி. 1821-1894) என்ற செருமன் உடற்கூற்றியல் வல்லுநரின் பெயரோடு தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றது. அவர் ஓர் இயற்பியல் (Physicist) வல்லுநராகவும் திகழ்ந்தார். அடிமன ஊகங்களினால் புலன்காட்சி ஏற்படுகின்றது என்று அவர் கூறுகிறார். சிப்சன் (Gibson, J) என்ற உளவியல் வல்லுநர், புலன் காட்சித் துறையில் மிகவும் சிறப்புப் பெற்றுத் திகழ்ந்தார். புலன்கள் கண்ட புள்ளி விவரத்திலிருந்து ஊகிக்கப்பட்டவற்றால் புலன்காட்சி பெறப்படவில்லை. அது உலகத்திலிருந்து நேரடியாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அதாவது சுற்றியுள்ள ஒளியின் படிவங்களிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டது என்று அவர் கூறுகின்றார். எனவே, புலன் காட்சி என்பது ஓர்

செயல்முறையாக இருந்து, புலனுறுப்புக்களின் மூலமாகச் சூழ்நிலையிலிருந்து உயிரியைச் செய்தி களைப் பெறச் செய்து, அவற்றைப் பொருள் நிறைந்தவைகளாக மாற்றுகின்றது. அறிவு சார்ந்த கோட்பாட்டில் புலன் காட்சி மிக முக்கியமான பங்கு வகிக்கின்றது.

புலன் காட்சி பற்றி கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு கருத்துநிலவற்று. அடிப்படையான புலனுணர்ச்சி களை விம்பங்களாகவும் கருத்துகளாகவும் ஒத்திசை வாக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள ஒரு செயல் முறை புலன் காட்சியாகும். இந்த விம்பங்களும் கருத்து களும் பிறகு உயர்ந்த கருத்துச் சார்பான கோட் பாடுகளாக இணைக்கப்படுகின்றன. 20-ஆம் நூற் றாண்டின் தொடக்கத்தில் (1912) உருவான முழுமை உளவியலின் (Gestalt Psychology) செல்வாக்கில் புலன்காட்சி சென்றது. தனிப்பட்ட பண்புக் கூறுகளின் ஓர் எரிய ஓட்டு மொத்தந்தான் புலன் காட்சி என்று விளக்க முடியாது என்றும், அது ஓர் ஓட்டு மொத்தமான தன்மை கொண்ட முழு உரு என்றும் கூறப்பட்டது. இந்தத் தனிப்பட்ட பண்புக் கூறுக்கும் கெசடால்ட்டு உளவியலார் கூறும் ஓட்டு மொத்தத் திற்குடிடையிலிருந்த வேறுபாடு 'வகைமுறைகளின் பாகுபாடும் தானியங்கு கட்டுப்பாடும்' (System analysis and cybernetics) என்ற விதிகளினால் ஆட்கொள் ளப்பட்டு விட்டது. ஒரு முழுமை அல்லது ஓட்டு மொத்தம் ஒரு மாற்றுச் சரியீடாக அமைக்கப்பட்ட பல பகுதிகளின் ஒரு முழுமைத் தொகுதியாகக் கரு தப்பட்டது. இன்றைய உளவியலில் புலன்காட்சி (Perception) என்ற கருத்துச் சொல் சார்ந்த தலைப்பி னடியில் தரப்படுகின்ற விளக்கங்களெல்லாம் கெசடால்ட்டு உளவியலைத்தான் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றன. காரணம் அவர்கள்தான் இக் கருத்தை மிக விரிவாகவும் ஆழமீறவும் ஆராய்ந்துள்ளனர். இதற்கு மாற்று என்று கருதப்பட்ட விதிகள் நடைமுறை உளவியலில் அவ்வளவு சிறப்பாக இன் னும் இடம் பெறவில்லை. எனவே, நடைமுறையில் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள கருத்துகளையே இங்கு எடுத்தாளுவது பொருந்தும். அதாவது ஒரு புலன் காட்சியானது எண்ணிறந்த புலனுணர்வுகளின் கூட் டுத் தொகுதியினும் மேம்பட்ட ஒன்றாகும்.

உருவமும் பின்னணியும்; புலனுணர்வுகள் அமை வதில் உருவம் ஒரு பின்னணியைக் கொண்டிருக்கின் றது என்பது ஓர் அடிப்படை விதியாகும். உருவத் தைப் பின்னணியிலிருந்து தனிமைப்படுத்திக் காணல் ஒவ்வொரு புலன்காட்சிச் செயல்முறைக்கும் அடிப் படையாகும். இவ்விதமான புலன் காட்சிச் செயல் முறை அனுபவத்தையோ பயிற்சியினையோ சார்ந்த தன்று. இது தனிமனிதனிடம் தொடர்ந்து ஏற்பட்டு

வரும் வளர்ச்சி சார்ந்ததாகும். இது மனிதர்களுக்கே உரியதாகும். சான்றாக, வாழ்நாள் முழுவதும் குரு டர்களாக வாழ்வோரும் எந்தவிதமான அனுபவமும் பயிற்சியுமின்றி உருவப்-பின்னணி கொண்ட புலன் காட்சியினைக் கொள்கின்றனர். எந்த ஒரு தூண்டல் வடிவமைப்பை ஒருவர் காணும்போதும், உருவப் பின்னணிதான் முதலில் எழுகின்றது. உருவப் பின்னணி உறவு கட்டபுலன் காட்சியில் மட்டுமன்றிச் செவிப்புலனுணர்விலும் எழுகின்றது. ஒரு வீணையின் நாதம் ஏனைய கருவி இசையினின்றும் தனித்துக் காணப்படலாம்.

இட்டு நிரப்புதல்: புலன் காட்சிச் செயல் முறை யில் எந்தப் பொருளையும் முழுமையாகக் காணும் ஒருமனப்போக்கு உண்டு. அதனால் ஒரு பொருள் உருவத்தில் நிறைவற்ற தன்மை பெற்றிருந்தாலும் அதைப் புறக்கணித்து விட்டு ஒரு நிறைவான பொரு ளாகவே அதை ஒருவர் காண்கின்றார். தூண்டலி லுள்ள இடைவெளிகளை இட்டு நிரப்பி முழுமை யாகக் காணுதல் புலன்காட்சிச் செயல்முறை. ஒரு நேர்கோடோ சதுரமோ வளையமோ விட்டுவிட்டுக் காணப்படுமானால் ஒருவர் அதை நிரப்பி முழுமை யாகவோ தொடர்ச்சி கொண்டதாகவோ காண லாம்.

தூரப்புலன்காட்சி: ஒருவர் காணுகின்ற உலகமும் வாழுகின்ற உலகமும் இடத்தைச் சார்ந்திருக்கின் றன. உலகம் முப்பரிமாணம் கொண்டதாகும். முப்பரி மாணமற்ற ஓர் உலகினை ஒருவர் காணவோ கற்பனை செய்யவோ முடியாது. ஒருவர் எங்குமுள்ள பொருள் களை முப்பரிமாணத்தோடேயே காண்கிறார். உயரம், அகலம், ஆழம் ஆகியவையே முப்பரிமாணத்தின் பண்பு களாகும். ஒருவர் தங்கியிருக்கும் அறை முப்பரி மாணம் கொண்டதாகும். பக்கவாட்டில் சுவர்கள், தரை, பக்கவாட்டுச் சுவர்களுக்கு நடுவே இடைவெளி ஆகியவற்றைக் காணலாம். அதேபோன்று எந்த ஒரு பொருளுக்கும் நீளம், அகலம், தடிமன் அல்லது உயரம் என்ற முப்பரிமாணம் உண்டு. மனிதர்களின் கண்களின் விழித்திரை உயரம், அகலம் என்ற இரண்டு பரிமாணங்களுக்கு ஏற்றதாகத்தானிருக் கிறது. முன்னால் உள்ள பொருளைக் காண்பதற்கான தனி அமைப்பு விழித்திரையிலில்லை. ஆனால் ஒரு மனிதனுக்குத் தனக்கும் தனக்கு முன்னேயுள்ள பொருள்களுக்குமிடையிலுள்ள தூரத்தைத் தீர்மா னிக்க வேண்டிய நேரங்கள் அடிக்கடி ஏற்படு கின்றன. நெருக்கடிமிக்க ஒரு சாலையில் ஒருவர் நடந்து செல்லும்போது மனிதர்களும் வண்டிகளும் விரைந்து செல்லும் வாகனங்களும் அளவற்றுச் செல்லக் காண்கிறார். அவர் எதனுடனும் மோதிக் கொள்ளாமல் பாதுகாப்பாகச் செல்லுகிறார். அதற்கு

ஒருவருடைய தூரப்புலன்காட்சி உதவுகிறது. ஓடும் புகைவண்டிகள், புகைவண்டி நிற்குமிடங்களில் பிழை ஏதுமின்றி வந்து நிற்கின்றன. வானத்திலிருந்து விமானங்கள் தரையில் வந்து இறங்குகின்றன. பேருந்துகள் அவற்றிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் சரியாக வந்து நிற்கின்றன. கால் பந்து விளையாட்டு வீரர் எதிரே வரும் பந்தை வேண்டிய இடத்தில் நிறுத்தித் திருப்பியடிக்கின்றார். இந்த நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பெறுவோர் சரியான முறையில் தூரத்தைத் தீர்மானிக்கின்றனர். மேலும், ஒவ்வொருவரும் நாடோறும் ஆழத்திணைப்பற்றிய பல தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளுகின்றனர். கிணறு எவ்வளவு ஆழமாக இருக்கின்றது? இந்தப் பீப்பாய் எவ்வளவு பிடிக்கும்? என்பன போன்ற அன்றாட நடைமுறைத் தீர்மானங்கள் தூரப்புலன் காட்சியேயாகும். இவை களுக்காக ஒருவர் கண்களில் நடைபெறும் செயல் முறை என்ன? வெவ்வேறு தூரத்திலிருக்கும் இரண்டு பொருள்களை ஒருவர் காணும் போது அவற்றின் பிம்பங்கள் (Images) அவர் கண்களிலுள்ள விழித்திரையில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக விழுவதில்லை. ஏனென்றால், மக்கள் கண்ணின் விழித்திரை தட்டையானது. எனவே, தூரத்திலுள்ள ஒரு பொருள் அண்மையிலுள்ள ஒரு பொருளின் பிம்பத்திற்கு இடமோ வலமோ, -மேலோ கீழோதான் விழித்திரையில் விழ முடியும். மக்களின் பார்வைப் பிம்பங்கள் இரண்டு பரிமாணங்களை மட்டுமே கொண்டுள்ளன. ஆனால், முப்பரிமாண உலகைப் புலன் கண்டாக வேண்டும். இது எப்படி ஏற்படுகின்றது என்றால், விழித்திரைப் பரப்பில் விழும் இருபரிமாணப் பிம்பங்கள் முப்பரிமாணப் புலன்காட்சியாக மாற்றப்படுகின்றன. பொருளின் இருபரிமாணங்கள், மூன்றாம் பரிமாணத்தை எழுப்புவதற்கான தூண்டல் விவரங்களை அளிக்கின்றன. அதுவே, ஆழப்புலன்காட்சி அல்லது தொலைப்புலன்காட்சியாகும். இந்த விவரங்கள் இரண்டு பகுதிகளாக அமைகின்றன. ஒன்று, சூழ்நிலையைச் சார்ந்தது. மற்றொன்று, உயிரியைச் (உறுப்பை) சார்ந்தது. இந்த விவரங்கள் வழிகாட்டும் குறிப்புகள் (Cues) என்று கூறப்படுகின்றன.

சூழ்நிலைக் குறிப்புகள்: 1) ஒரு கண்பார்வைக் குறிப்புகள் (Monocular cues), 2) மேலிட்ட நிலை, 3) புலன்காட்சிக்கோள், 4) ஒளியும் நிழலும், 5) இழை நயத்தர நிலைவீதம் (Texture gradient), 6) அசைவு என்பனவாம்.

1) ஒரு கண்ணைப் பயன்படுத்திப் பொருள்களிடமிருந்து பெறுகின்ற விவரங்களை ஒரு கண்பார்வைக் குறிப்புகள் எனலாம். பெரும்பாலும் தூரத்தையும் ஆழத்தையும் வெற்றியுடன் தீர்மானிக்க ஒரு கண்பார்வைக் குறிப்புகள் உதவுகின்றன. பார்வை

சார்ந்த சில செயல்களில் ஒருவர் இரு கண்களையும் பயன்படுத்த முடியாது. துப்பாக்கியால் சுடும்போது ஒருவர் ஒரு கண்ணால் மட்டுமே குறி பார்க்கிறார்.

2) மேலிட்ட நிலை தூரத்தைப் புலன்காண்பதில் செயற்படுகின்றது. இரண்டு பொருள்கள் ஒரேநேராக இருந்தால் பின்னாலிருக்கும் பொருள் முன்னாலிருக்கும் பொருளால் மறைக்கப்படுகின்றது. பின்னாலிருக்கும் பொருள் தொலைவிலிருப்பதாகவும் முன்னாலிருக்கும் பொருள் அருகிலிருப்பதாகவும் காணப்படும். முன்னாலிருக்கும் பொருள் தெளிவாகவும் பின்னாலிருக்கும் பொருள் மங்கலாகவும் தோன்றலாம்.

3) ஒவியர்கள் தங்களுடைய ஒவியங்களில் தூரத்தையும் ஆழத்தையும் காட்டுவதற்குக் கடைப்பிடிக்கும் செயல்முறையே புலன்காட்சிக்கோள் என்பது. அவர்கள் அருகிலுள்ள பொருள்களைப் பெரியனவாகவும், தொலைவிலுள்ள பொருள்களைச் சிறியனவாகவும் தங்கள் ஒவியங்களில் வரைந்து பார்ப்போர்களிடம் தூர அல்லது ஆழப்புலன்காட்சி ஏற்படுமாறு தூண்டுகின்றனர். இணையாகச் செல்லும் இருகோடுகள், தண்டவாளங்கள், விமான நிலையத்தில் போடப்பட்டுள்ள கோடுகள் தொலைதூரத்தில் ஓரிடத்தில் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைவதாகத் தோன்றுகின்றன. இதைக் காணும் விமானி தான் ஓட்டிச் செல்லவிரும்பும் விமானம் ஓடும் வழியின் தூரத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இத்தகைய குறிப்புகள் நீள் கோட்டுப் புலன் காட்சிக் கோள் (Linear perspective) என்று கூறப்படுகின்றன. மேலிருந்து கீழ்நோக்கும்போது தூரத்திலுள்ள பொருள்களும் கட்டடங்களும் தெளிவின்றி மங்கலாகவும், அண்மையிலுள்ளவை தெளிவாகவும் ஒளி பொருந்தியும் காணப்படுகின்றன. விமானத்தில் பிரயாணம் செய்யும்போது இத்தகைய அனுபவம் ஏற்படுகின்றது. இது வான்புலன் காட்சிக் கோள் (Aerial perspective) எனப்படும்.

4) ஆழப்புலன்காட்சியில் ஒளியும் நிழலும் முக்கிய குறிப்புகளாக இருக்கின்றன. ஒரு பொருளின் நிழல் அது உள்ள துருவத்தைப் புலப்படுத்தும். நிழல் நீண்டு செல்லலாம்; குட்டையாகவும் இருக்கலாம். நீளமான நிழல் ஒளியிலிருந்து பொருள் தூரத்திலிருப்பதாகவும் குட்டையான நிழல் ஒளியிலிருந்து பொருள் அருகிலிருப்பதாகவும் அறியலாம். இருபரிமாணம் கொண்ட வரைபடத்தில் ஒளியும் நிழலும் சரியான விகிதத்தில் பரப்பப்படுமானால் அது முப்பரிமாண தோற்றத்தைப் பெறுகின்றது. ஒரு தாளின் மீது வரையப்பட்ட வட்டம் ஒரு தட்டையான தகடாகத் தோன்றலாம். ஆனால், அதன் மேல் தகுந்த வகையில் நிழலை அதன் விளிம்புகளில் வரைந்தால் அது ஒரு பந்து போன்ற

தோற்றத்தைக் கொடுக்கும். எனவே, நிழல் ஒரு பொருளுக்கு வேறுபட்ட தோற்றத்தை அளிக்கின்றது.

5) ஒரு பொருளுக்கு நயம் உண்டு. சில பொருள்கள் நன்கு இழைக்கப்பட்டனவாகவும் மென்மையாகவும் ஒழுங்காகவும் காணப்படும். சில கரடுமுரடாகவும் ஒழுங்கற்றும் தூசிகள் படிந்தும் காணப்படும். அந்த இரண்டு வகையான தோற்றங்களும் சில குறிப்புகளால் ஏற்படுகின்றன. அவற்றிற்குக் காரணம் இழைநயத்தர நிலையின் வீதப் (Texture gradient) புலன் காட்சியாகும்.

6) ஒரு பொருள் அசையும்போது அல்லது நகர்ந்து செல்லும்போது அது செல்லும் திசை, வேகம் ஆகியவை தூரப்புலன் காட்சிக்கான குறிப்புகளாக வேலை செய்கின்றன. புகை வண்டிகளில் அல்லது பேருந்துகளில் பயணம் செய்யும்போது பாதையையும் சாலையோரங்களையும் அடுத்துள்ள மரங்கள், தந்திக்கம்பங்கள் போன்றவை வேகமாக எதிர்திசையில் ஓடுவது போலவும் தொலைவிலுள்ள பொருள்கள் மெதுவாக நகர்ந்து வருவது போலவும் சன்னல் வழியே பார்க்கும்போது தெரியும்.

உயிரியைச் சார்ந்த குறிப்புகள், 1) இருகண்பார்வைக் குறிப்புகள் (Binocular cues), 2) இட இசைவுப்பாடு (Accommodation), 3) விழித்திரை வேறுபாடு (Retinal disparity), 4) குவிதல் (Convergence) என்பனவாம்.

1) புலன் காட்சிச் செயல் முறையில் இருகண்கள் சில பயன்களைத் தருகின்றன. பரந்த பார்வைக் களத்தை இரண்டு கண்கள் தாம் தர முடியும். ஆழத்தையும் தூரத்தையும் இரண்டு கண்களால் மிகத் தெளிவாகக் காண முடியும்.

2) கண் வில்லைகள் சமயத்திற்கேற்ப வளைந்து கொடுத்து உருவில் மாறுதலடைகின்றன. இது புலன் காட்சிச் செயல் முறையில் இட இசைவுப்பாடு என்று கூறப்படுகின்றது. வெவ்வேறு உருவங்களைக் கொண்ட பொருள்களை விழித்திரையின் பரப்பில் குவியும்படிச் செய்ய இட இசைவுப்பாடு தேவைப்படுகின்றது. பொருள் மிக அருகிலிருக்கும்போது கண் வில்லை உருண்டையாகின்றது. பொருள் மிகத் தொலைவிலிருக்கும் போது கண்வில்லை தட்டையாகின்றது.

3) பொருள்களைப் பற்றிச் சற்று வேறுபட்ட காட்சிகளையும் இரண்டு கண்களும் பெறுகின்றன. இரண்டு கண்களினாலும் பெறப்படும் பிம்பங்களுக்கிடையே உள்ள வேறுபாடு விழித்திரை வேறுபாடு எனப்படும். வலக் கண் வலப்பக்கத்திலிருந்தும் இடக்

கண் இடப் பக்கத்திலிருந்தும் மிக்க விவரங்களைச் சேகரிக்கின்றன. இந்த விவரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று சற்று மாறுபட்டவையாகும். சான்றாக, மூக்கிலிருந்து மூன்று அங்குல தூரத்தில் ஆள் காட்டி விரலை நிறுத்தி இடக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு வலக் கண்ணால் விரலைப் பார்க்க வேண்டும். பிறகு வலக் கண்ணை மூடிக் கொண்டு இடக் கண்ணால் விரலைப் பார்க்க வேண்டும். இவ்வாறு பலமுறை விரைவாகத் திரும்பத் திரும்பப் பார்த்தால் பார்ப்பவருடைய விரல் இடப்பக்கமிருந்து வலப் பக்கமும் வலப் பக்கமிருந்து இடப்பக்கமும் விரைவாக நகர்ந்தபடியிருக்கும். உண்மையில் விரல் நகருவதில்லை. இந்த நகரும் காட்சி விழித்திரை மாறுபாட்டால் ஏற்படுகின்றது. விரலை இரு கண்களால் பார்க்கும் போது இருவேறு பிம்பங்களும் இணைவதால் விரல் அசைவதாகத் தெரியவில்லை. இது திட்பக் காட்சி சார்ந்த பார்வை (Stereoscopic vision) யாகும். இது ஆழப்புலன் காட்சியை மிகவும் சரிநுட்பமாக்குகின்றது.

4) தொலைதூரத்திலுள்ள பொருள்களை ஒருவர் காணும்போது கண்வில்லைகளில் கோடுகள் இணையானவையாகத் தெரிகின்றன. பொருள்கள் ஒருவரை நோக்கி நகரும் போது கண்களிரண்டும் குவியத் தொடங்குகின்றன. கண்வில்லைகள் ஒன்றோடொன்று உள்நோக்கிச் சற்று நெருங்குகின்றன. இந்நிலையில் கண்கள் மிக்க விவரங்களைத் தருகின்றன. இது குவிதல் செயல் முறை.

புலன் காட்சியின் காரணக் கூறுகள்: புலன் காட்சியில் பல காரணக் கூறுகள் செயற்படுகின்றன. பொருள்களைப் புலன் காண்பதில் பெருமளவு ஒற்றுமை காணப்படலாம். புலன் காணப்பட வேண்டிய பொருள் மனிதர்களாயின் ஒருவருக்குப்பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. பின்னணி, அனுபவம், பண்பாடு ஆகியவற்றில் மிகுந்த வேறுபாடில்லாமலிருந்தால் ஒருவர் புலன் காட்சியில் வெற்றி பெறுதல் இயலும். ஒருவருடைய புலன் காட்சியைப் பல காரணக் கூறுகளும் நிலைகளும் தீர்மானிக்கின்றன. அவை சில வேலைகளில் அவருடைய புலன் காட்சியை எளிதாக்கித் துல்லியமானதாக ஆக்குகின்றன. ஆனால், சில வேலைகளில் அவை புலன் காட்சியைப் பிழைபடும்படி செய்வதோடு தவறான புலன் காட்சிக்கும் வழி வகுக்கின்றன. ஊக்கம், எதிர் பார்த்தல், அறிவு சார்ந்த பாங்கு, பண்பாடும் சமூகமும் ஆகியவை முக்கிய காரணக் கூறுகளாகும்.

புலன் காட்சியில் பிழைகள்: ஒருவருடைய புலன் காட்சி சில வேலைகளில் உண்மையான தூண்டலுடன் பொருந்தியில்லாமலிருப்பதுண்டு. இணக்க மில்லாததும் முரண்பாடானதுமான புலன் சார்ந்த குறிப்புகளால் ஏற்பட்ட புலன் காட்சி பிழையான

ஒரு புலன் காட்சியை ஏற்படுத்துகின்றது. பிழையான புலன் காட்சிகளில் முக்கியமானவை திரிபுக் காட்சிகளும் (Illusion) இல் பொருட்காட்சிகளும் (Hallucinations) ஆகும்.

திரிபுக் காட்சிகள்: மனிதர்களுடைய புலன் காட்சிகள் எப்பொழுதும் சரிநுட்பமாகவும் முழு நிறைவாகவுமிருப்பதில்லை. தூண்டல் பொருள் தெளிவற்றும் புலன் கருவி பழுதுள்ளதாகவுமிருக்கும் வேளைகளில் புலன் காட்சியில் பிழைகள் ஏற்படுகின்றன. புலன்கருவி பொருளை முழுநிறைவாகக் கண்டறிவதில் தவறுகின்றது. இத்தகைய தவறான புலன் காட்சி, திரிபுக் காட்சி எனப்படுகின்றது. அன்றாட வாழ்க்கையில் ஒருவர் பல திரிபுக் காட்சிகளைப் புலன் காண்கிறார். திரிபுக் காட்சியிலுள்ள முக்கியமான செயல்முறை ஒத்த தன்மை (Similarity) யாகும். சான்றாக, கயிறு பாம்பாகத் தோன்றுவதும், கிளிஞ்சில் வெள்ளி நாணயமாகத் தோன்றுவதும், கானல் நீராகத் தோன்றுவதும் திரிபுக் காட்சிகளேயாகும். தூண்டல் பொருளைச் சரியாகப் புலன் காணாமல் அரைகுறையாகப் பார்த்துவிட்டு ஒருவர் தம் முன் அனுபவத்தை அதனோடு ஒத்தமைவு செய்து தவறாகப் புலன் காட்சி செய்கிறார். முல்லரும் இலையரும் (Muller and Lyer) ஒரு கருவியைப் கண்டு பிடித்துத் திரிபுக் காட்சியால் புலன் காட்சியில் ஏற்படும் பிழைபாட்டை அளவிட முடியும் என்று கண்டனர். அவர்கள் கண்டுபிடித்த கருவி முல்லர் - லையர் திரிபுக் காட்சிப் பலகை (Muller-Lyer Illusion Board) என்பதாகும். எல்லா உளவியல் பரிசோதனைக் கூடங்களிலும் இக்கருவி உண்டு.

இல்பொருள் காட்சிகள்: திரிபுக் காட்சிகளும், இல்பொருள் காட்சிகளும் புலன் காட்சியிலுள்ள சிக்கல்களாகும். இவற்றின் முக்கிய காரணம், புலன் காட்சியில் புறக்காரணக்கூறுகளுக்கும் அகக்காரணக் கூறுகளுமிடையில் ஏற்படும் இடைவினைகளேயாகும். திரிபுக் காட்சியில் ஏதோ ஒரு தூண்டல் உண்டு. அது தவறாகப் புலன் காணப்படுகின்றது. ஆனால், இல்பொருட்காட்சியில் ஒரு தூண்டலுமே இல்லாதபோதும் புலன் காணப்படுகின்றது. யாரும் எதனையும் காணாத ஓர் இடத்தில் ஒருவன் ஒன்றைக் காணவும் சேட்கவும் செய்கிறான். இது ஒரு பிறழ்வு நிலைப்புலன் காட்சியாகும். எந்த ஒரு புலன் சார்ந்த அனுபவமும் இல்லாத ஒரு புலன் காட்சியே இல்பொருட்காட்சியாகும். இதனை ஓர் இயல்பிறழ்ந்த நடத்தையாக வகைப்படுத்தியுள்ளனர். மு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Gibson, J.J., Perception of the Visual World, Allen and Unwin, London, 1951.

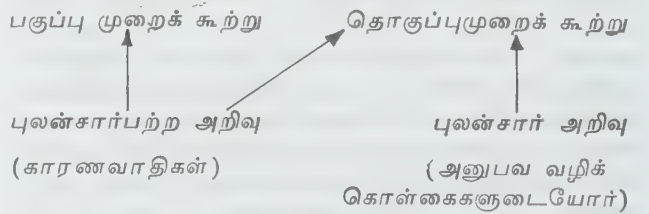
Helmholtz, H. Von, Handbook of Physiological Optics and J.P.C.S., Dover, New York, 1867, 1963.

புலன்சார் அறிவு என்பது மேலை நாட்டுத் தத்துவத்தில், அனுபவம் சார்ந்த, அனுபவத்தால் உண்டான அறிவு என விளக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படி அறிவின் மூலம் அனுபவமே. அறிவுபெறும் தருணமே அனுபவம் பெறும் தருணமாகும். அனுபவமடைவதற்கு முன்னரூள்ள, அனுபவத்தைச் சாராத புலன் சார்பற்ற (Apriori) அறிவிற்குப் புலன்சார் அறிவு மாறானது.

காரணவாதிகள் (Rationalists) அனுபவத்தைச் சாராத சில அறிவுகள் உள்ளன எனக் கூறுகின்றனர். அனுபவ வழிக் கொள்கையர் (Empiricists) அனுபவ வாயிலாகவே உலகின் அறிவு ஒருவருக்குக் கிடைக்கும் என உறுதியளிக்கின்றனர்.

இவ்விரு பிரிவினரின் கொள்கைகளை நன்கறிய மற்றுமிரு கருத்துகளான பகுப்புமுறை (Analytic) தொகுப்புமுறை (Synthetic) ஆகியவற்றை அறிதவலசியம், 'எல்லா வட்டங்களும் வட்டமானவை' எனும் பகுப்புமுறைக் கூற்றில், பயனிலை கூறுவதை எழுவாய் உள்ளடக்கியுள்ளது. 'எல்லா வட்டங்களும் வட்டமானவை அல்ல' என மறுத்துக் கூற இயலாது. 'சில வீடுகள் சிவப்புச் சாளரங்கள் பெற்றவை' எனும் தொகுப்பு முறைக் கூற்றில் பயனிலை கூறுவதை எழுவாய் கூறவில்லை. இங்கு, இரு வெவ்வேறு கருத்துகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. பகுப்பு முறைக் கூற்றில் அதனுடைய பதங்களின் பொருள்களைக் கொண்டே அதன் உண்மையை நிலை நிறுத்தலாம். தொகுப்பு முறையில் அவ்வாறு செய்ய இயலாது.

எல்லாக் கூற்றையும் புலன்சார் கூற்றாகவே அனுபவ வழிக் கொள்கையுடையோர் கருதுகின்றனர். காரணவாதிகளோ சில கூற்றைப் புலன்சார் கூற்றாகக் கருதுகின்றனர்.

இதிலிருந்து, புலன்சார் அறிவு, தொகுப்பு முறைக் கூற்றையே தரவல்லது என்பது தெளிவாகின்றது.

புலன்சார், புலன்சார்பற்ற ஆகிய இரு அடைமொழிகள் கருத்து, எண்ணம், கூற்று, தீர்ப்பு ஆகியவற்றிற்கும் பொருத்தமானவை.

காண்ட்டு எனும் செருமானியத் தத்துவ மேதை, புலன்சார் அறிவு உண்மையன்று, புலன்சார்பற்ற ஆகாயம் (Space), காலம் (Time), காரணம் (Causality) ஆகியவையே உண்மையானவை எனக் கூறியுள்ளார்.

அரிசுடாட்டிலின் தத்துவத்தில் ஒரு கூற்று, அதனுடைய காரியத்தினின்றும் (Effect) பலன் அனுமரணிக்கப்பட்டால் அது புலன்சார்புள்ளதாகக் கருதப்பட்டது. எடுத்துக்காட்டாக ஆற்றில் வெள்ளம் (காரியம்) வந்தால் மழை (காரணம்) பெய்ததைக் குறிக்கும். இவ்வாறு அனுமானிப்பது, புலன்களால் ஏற்படும் அனுபவத்தினின்றும் அறிவது என்று பின்னர் அறியப்பட்டது.

இந்தியத் தத்துவத்தில், இவ்வுலகம் (லௌகிக) பரவுலகம் (அலௌகிக) என்னுமிரு கூற்றுகள் காணப்படுகின்றன. புலன்கள், மனம் ஆகியவற்றால் பெறும் அறிவு இவ்வுலக அறிவாகும். மனபரியாய ஞானம் எனச் சமணர் பகுக்கும் அறிவு, புலன்சார் அறிவாகும். அவதி, கேவல ஞானம் என்பவை புலன்சார்பற்றவை. இந்தியத் தத்துவத்தில் 'அனுபவம்' என்னும் பதம், புலன்கள் மட்டுமே தரும் அனுபவத்தை மட்டும் கொள்ளாமல், புலன்சார்பற்ற அனுபவங்கள் அளிக்கும் அறிவையும் சப்தம் எனும் பிரமாணமாகக் கொள்ளும். இச் சப்தப் பிரமாணங் கூறுவனவற்றை (Mediate knowledge) உணர்வதையே, அனுபவம், அறிதல் (Immediate knowledge, Intuitive realisation) என்று கூறுகின்றனர். இவ்வாறு, அனுபவம் எனும் பதம் விவகார நிலை, அனுமதி நிலை ஆகிய இரு நிலைகளுக்கேற்றவாறு வெவ்வேறு பொருளளிக்கின்றது. அனுமதி நிலையை, தொகுப்பு, பகுப்பு, புலன்சார்புடையது, புலன்சார்பற்றது என விவரிக்காமல் இவ்விரு எதிர்முனைகளுக்கும் அப்பாலுள்ள நிலை (Transcendence) என விவரிக்கலாம்.

ஜி.வி.ச.

துணை நூல்:

William, H. Halverson, A concise Introduction to Philosophy, Random House, New York, 1976.

புலனாய்வு: குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டப் படி ஒரு குற்றம் பற்றிச் சான்று திரட்டும் நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் புலனாய்வு எனப்படும். இதனைக் காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலர் அல்லது குற்றவியல் நீதிபதியால் அதிகாரமளிக்கப்பட்டவர் நடத்தலாம். இது விசாரணையிலிருந்தும் வழக்கு விசாரணையிலிருந்தும் வேறுபட்டது. விசாரணையையும், வழக்கு விசாரணையையும் குற்றவியல் நீதிபதி மட்டுமே நடத்துதல் இயலும். புலனாய்வின் போது விசாரணைக்குட்படும் (Examination) மக்கள்

ஆணையுறுதி எடுக்கத் தேவையில்லை. ஆனால், விசாரணை அல்லது வழக்கு விசாரணைக்குட்படும் மக்கள் ஆணையுறுதி எடுக்க வேண்டும்.

விரிவாகக் கூறினால், கீழ்க்காணும் நடவடிக்கைகள் புலனாய்வின் பாற்படும்: 1) குற்றம் நடைபெற்ற இடத்திற்குச் செல்லுதல், 2) வழக்கின் பொருண்மைகளையும் சூழ்நிலைகளையும் தெரிந்து கொள்ளுதல், 3) சந்தேகத்திற்குரிய குற்றவாளிகளை அடையாளம் கண்டு கைது செய்தல், 4) குற்றத்திற்குத் தொடர்புடைய பல்வேறு மக்களை விசாரணை செய்து அவர்களின் கருத்துகளை ஏழுத்து வடிவில் கொண்டு வருதல், 5) குற்றத்திற்குத் தொடர்புடைய பல்வேறு இடங்களைச் சோதனை செய்தல், 6) குற்றத்திற்குத் தொடர்புடைய பொருள்களைக் கைப்பற்றுதல், 7) திரட்டிய சான்றுகளின் அடிப்படையில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை வழக்கு விசாரணைக்கு உட்படுத்த வேண்டுமா என்று முடிவு செய்தல்; அவ்வாறான முடிவுக்கு வந்தால் குற்றச்சாட்டினைத் தாக்கல் செய்யும் பொருட்டுப் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்தல்.

புலனாய்வை மேற்கொள்ளும் அரசு இயந்திரம் காவல் துறையாகும். காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலர் பின்வரும் சூழ்நிலைகளில் புலனாய்வை மேற்கொள்ளலாம்.

1. பிடியாணை வேண்டாக் குற்றங்களுள் ஏதேனும் ஒன்றுபற்றி எவரேனும் ஒருவர் மூலம் செய்தி கிடைத்திருப்பின் காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலர் புலனாய்வை மேற்கொள்ளலாம்; அல்லது,
2. அவ்வாறான செய்திகள் எவையேனும் கிடைக்காத போது, பிடியாணை வேண்டாக் குற்றங்கள் எவையேனும் நடைபெற்றிருப்பதாகத் தகுநிலை ஐயங்கள் ஏற்பட்டால், காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலர் புலனாய்வை மேற்கொள்ளலாம்; அல்லது,
3. எந்த ஒரு குற்றத்தையும் நீதிமன்றக் கொள்தகு நிலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் அதிகாரமுள்ள எந்த ஒரு குற்றவியல் நடுவரிடமிருந்து ஆணை கிடைத்தபின் காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலர் புலனாய்வை மேற்கொள்ளலாம்.

பொதுவாக, குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிடியாணை வேண்டாக் குற்றங்களைத் தனியாருக்கு எதிரான தீங்காகவே கருதுகிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட குற்றங்களில் புலனாய்வை மேற்கொள்வதற்குக் காவல் துறையை அரசு பயன்படுத்துவதில்லை. ஆனால், தகுதி பெற்ற மற்றும் அதிகார

மளிக்கப்பட்ட குற்றவியல் நடுவர்கள் குறிப்பிட்ட பிடியாணை வேண்டுங் குற்றங்களைக் காவல் துறையினர் புலனாய்வு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்பினால், அவ்வாறு புலனாய்வு செய்வதற்கு ஆணை பிறப்பிக்கலாம். அவ்வாறு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டால், காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலருக்குப் பிடியாணை வேண்டாக் குற்றங்களைப் புலனாய்வு செய்தலின் பொருட்டு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் அணைத்து அதிகாரங்களையும், அவர் பிடியாணை வேண்டுங் குற்றங்களைப் புலனாய்வு செய்யும்போது பயன்படுத்தலாம். ஆனால், பிடியாணையின்றிக் கைது செய்யும் அதிகாரத்தை மட்டும் பயன்படுத்துதல் இயலாது.

காவல் துறையினர் புலனாய்வு செய்தற்கண் மேலும் ஒரு வரையறை உள்ளது. எல்லாக் காவல் துறை அலுவலர்களும் புலனாய்வை மேற்கொள்ள முடியாது. காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலர் அல்லது அதற்கு மேல் தகுதி படைத்த அலுவலர்களுக்கு மட்டுமே புலனாய்வு மேற்கொள்ள அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், காவல் நிலையப் பொறுப்பு அதிகாரிகள் தம்கீழ்ப் பணிபுரியும் அலுவலர்களை மாநில அரசுகளின் ஆணைக் கிணங்கப் புலனாய்வு மேற்கொள்ள அனுப்பலாம்.

காவல் துறையினர் தங்கள் கடமைகளான புலனாய்வு செய்தல் மற்றும் குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்தல் முதலானவற்றைத் திறமையாக மேற்கொள்ளும் பொருட்டுப் பொதுமக்கள் குற்றம் ஏதேனும் நடைபெற்றதாகத் தெரிந்தால் அதனைக் காவல்துறை அலுவலர்களிடம் தெரிவித்திடல் வேண்டும். எல்லாக் குற்றங்களைப் பற்றியும் அவர்கள் செய்தி தர வேண்டியதில்லை. குறிப்பிட்ட குற்றங்கள் நடைபெற்றதாகத் தெரிந்தால் அல்லது பிறர் எவருக்கும் அவ்வாறான குற்றங்கள் செய்திடக் கருத்து இருக்கிறது எனத் தெரிந்தால் அருகிலுள்ள குற்றத்துறை நடுவர் அல்லது காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலருக்குத் தெரிவித்திடல் வேண்டும். அரசுக் கெதிரான குற்றங்களில் குறிப்பிட்ட குற்றங்கள் பொது அமைதிக்கெதிரான குற்றங்களில் சில குற்றங்கள், கையூட்டுக் குறித்த குற்றங்கள், உணவில் மற்றும் மருந்தில் கலப்படம் குறித்த குற்றங்கள், மரணம் குறித்த சில குற்றங்கள், திருட்டுக் குறித்த கடுமையான குற்றங்கள், கொள்ளை, கூட்டுக் கொள்கை, நம்பிக்கை மோசக் குற்றம், சொத்தழிப்பு, மனை அத்துமீறல், ஒளிந்து மனை அத்துமீறல், உருபாய் நோட்டுகள், வங்கி நோட்டுகள் குறித்த சில குற்றங்கள் நடைபெற்றனவாகத் தெரிந்தால் அல்லது பிறர் எவருக்கும் மேற்கண்ட குற்றங்கள் செய்திடக் கருத்து இருப்பதாகத் தெரிந்தால் அருகிலுள்ள குற்றத்துறை நடுவர் அல்லது காவல்துறை அலுவலரிடம் தெரிவித்தல் வேண்டும்.

றத்துறை நடுவர் அல்லது காவல்துறை அலுவலரிடம் தெரிவித்தல் வேண்டும்.

புலனாய்வைக் காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலர் சரியாக மேற்கொள்வதன் பொருட்டுக் கிராம அலுவலர்கள் மற்றும் கிராமத்தில் குடியிருப்போருக்கு மேலும் ஒரு கடமை சுமத்தப்பட்டுள்ளது. மேற்கண்ட குற்றங்கள் அல்லது எதிர்பாராத அல்லது இயற்கைக்கு மாறான மரணம் அல்லது களவுப்பொருள்கள் பெறுபவர் அல்லது விற்பவர் முதலானவரைக் கண்டால் அருகிலுள்ள குற்றத்துறை நடுவர் அல்லது காவல்துறை அலுவலரிடம் தெரிவித்திடல் வேண்டும்.

மேலும், பிடியாணை வேண்டாக் குற்றங்கள் ஏதேனும் நடைபெற்றிருந்தால் அச்செய்தியைக் காவல் துறையினருக்கு உடனடியாகத் தெரிவித்திடல் வேண்டும். அச்செய்தியைப் பின்பற்றிக் காவல் துறையினர் உடனடியாகப் புலனாய்வு மேற்கொள்வர். அச்செய்தியை அதற்கான புத்தகத்தில் காவல்துறை அலுவலர் எழுதிட வேண்டும். அப்புத்தகத்தைக் காவல்துறையின் குறிப்புப் புத்தகம் எனலாம். இவ்வாறு செய்திகளைக் குறிப்பதை முதல் தகவல் அறிக்கை எனலாம். முதற்றகவலைப் பதிவு செய்தபின் பிடியாணை வேண்டாக் குற்றங்கள் ஏதேனும் நடந்ததாகச் சந்தேகப் பட்டால் புலனாய்வை மேற்கொள்வர். மேலும், அவ்வாறான குற்றங்கள் நடைபெற்றிருப்பதாக வேறு ஏதேனும் செய்திகள் கிடைத்தாலும் காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலர் புலனாய்வை மேற்கொள்ளலாம். அவ்வாறான ஐயங்கள் ஏற்பட்ட போது உடனடியாக ஐயத்தின் சூழ்நிலைகளை விளக்கிக் குற்றத்தைக் கொள்தகுநிலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் தகுதி படைத்த குற்றவியல் நீதிபதிக்கு அறிக்கை அனுப்புதல் வேண்டும். அதனால், காவல் துறை அலுவலர் புலனாய்வின் பொருட்டு எடுத்த நடவடிக்கைகளைக் குற்றவியல் நீதிபதி அறிந்திட இயலும். இந்த அறிக்கைகளை உயர் காவல் துறை அலுவலர் மூலமே குற்றவியல் நீதிபதிக்கு அனுப்புதல் வேண்டும் என மாநில அரசு ஆணை பிறப்பிக்கலாம். அவ்வாறான ஆணை நடைமுறையில் இருந்தால் உயர் காவல் துறை அலுவலர்கள் புலனாய்வின் போது காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலர்களுக்கு மேற்கொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றி ஆணைகள் பிறப்பிக்கலாம். அதன் பின்னர் அந்த ஆணைகளை அறிக்கையில் எழுதிவிட்டுக் குற்றவியல் நீதிபதிக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

அதன் பின்னர்க் காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலர் தாமாகவோ தம்கீழ்ப் பணிபுரியும் அலுவலர்களைக் குற்றம் நடைபெற்ற இடத்திற்கு அனுப்பியோ புலனாய்வை மேற்கொள்ளலாம். அப்

பொழுது அவர்கள் குற்றத்தின் பொருண்மைகள், சூழ்நிலைகள் ஆகியவற்றைச் சேகரிக்கலாம். குற்றம் செய்தாரெனக் கருதப்படுபவரைக் கண்டு பிடித்துக் கைது செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம்.

ஆனால், புலனாய்வின் பொருட்டுக் குற்றம் நடைபெற்ற இடத்திற்குக் கீழ்க்காணும் இரண்டு சூழ்நிலைகளில்தான் நேரடியாகச் செல்லவோ தன் கீழ்ப்பணிபுரியும் அலுவலர்களை அனுப்பவோ வேண்டியதில்லை: 1) ஏதாவது ஒரு பெயர் தெரிந்தவர் குற்றம் செய்ததாகச் செய்தி கிடைத்து அவர் புரிந்த குற்றத்தின் தன்மை கடுமையானதாக இல்லாதபோது புலனாய்வை உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயமில்லை. ஆனால், தான் ஏன் உடனடியாகப் புலனாய்வை மேற்கொள்ளவில்லை என்ற காரணத்தை அறிக்கையின் மூலமாகக் குற்றவியல் நீதிபதிக்குத் தெரிவித்திடல் வேண்டும். அந்த அறிக்கை உயர் காவல் துறை அலுவலர் மூலமாக அனுப்பப்படும்போது அவர் தகுந்த ஆணைகளைக் காவல் நிலையப் பொறுப்பு அதிகாரிக்குப் பிறப்பிக்கலாம்.

2. புலனாய்வை மேற்கொள்ள அடிப்படைக் காரணங்கள் எதுவுமில்லை எனக் காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலர் கருதினால், புலனாய்வை மேற்கொள்ள வேண்டியதில்லை. அந்த நடைமுறையிலும் காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலர் தாம் ஏன் புலனாய்வை மேற்கொள்ளவில்லை எனக் குற்றவியல் நீதிபதிக்குத் தெரிவித்திடல் வேண்டும். செய்திகளைத் தந்த ஆளுக்கும் தாம் புலனாய்வை மேற்கொள்ளவில்லை எனக் காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலர் தெரிவித்திடல் வேண்டும். அவ்வாறு தெரிவித்தால் செய்தி அனுப்பியவர் குற்றவியல் நீதிபதி அல்லது காவல்துறை உயர் அதிகாரியிடம் முறையிட்டுத் தகுந்த தீர்வழி பெறலாம்.

குற்றவியல் நீதிபதி அறிக்கை கிடைத்த பின் புலனாய்வை மேற்கொள்ளும் பொருட்டுத் தகுந்த அலுவலருக்கு ஆணை பிறப்பித்தோ தாமே நேரடியாகச் சென்றோ, தம் கீழ்ப்பணிபுரியும் நடுவர்களை அனுப்பியோ முதல்நிலை விசாரணை செய்யலாம்.

புலனாய்வு செய்தலின் பொருட்டுக் காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலர்கள் 'பணியாற்ற வேண்டிய பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் முதன்மையானவை கைதுசெய்தல், சோதனை செய்தல், கைப்பற்றுதல், குற்றத்திற்குத் தொடர்புடைய ஆட்களை விசாரணை செய்து அவர்கள் தெரிவித்த செய்தியினை எழுத்து வடிவில் கொண்டுவருதல் முதலானவை,

வழக்கு விசாரணைக்குக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவரை உட்படுத்தவும், அவர் மேலும் குற்றங்கள் செய்வதைத் தடுக்கவும், அவருடைய சரியான பெயர் மற்றும் முகவரியை அறியவும், காவல் துறையினரின் நடவடிக்கையைத் தடுக்கும்போது அதனை முறியடித்திடவும், குற்றவாளிகள் தப்பியோடியதைத் தடுத்திடவும் கைதுசெய்யலாம். கைது செய்ய வேண்டி குற்றவியல் நீதிபதி பிடியாணை பிறப்பித்தாலும் கைது செய்யலாம். சில சூழ்நிலைகளில் காவல் துறை அலுவலர் பிடியாணையின்றியும், இன்னும் சில சூழ்நிலைகளில் பிடியாணை பெற்ற பின்பும் கைது செய்யலாம். கைது செய்வதன் பொருட்டுக் காவல் துறை அலுவலர், தகுந்த அளவில் வன் தாக்குச் செய்ய, இடங்களைச் சோதனை செய்ய, பின் தொடர்ந்து செல்ல, உதவிகள் கேட்க, தம் கீழ்ப்பணிபுரியும் அலுவலர்கள் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரைக் கைது செய்யுமாறு ஆணையிட, தப்பியோடியவர்களை மறுபடியும் கைது செய்ய அதிகாரங்கள் பெற்றிருக்கிறார். அதன் பின்னர் கைது செய்யப்பட்ட ஆட்களைச் சோதனை செய்தல், கடுமையான ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றுதல், அவர்களை மருத்துவச் சோதனைக்கு உட்படுத்துதல், மாவட்டக் குற்றத்துறை நீதிபதிக்கு அறிக்கை அனுப்புதல், பிணைவிடு குற்றங்களில் பிணையில் விடுவித்தல் முதலான பணிகளைச் செய்யலாம்.

புலனாய்வின் போது காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலர் குற்றத்திற்குத் தொடர்புடைய இடங்களைச் சோதனையிடலாம். சோதனை செய்தலைப் பிடியாணை பெற்றோ பெறாமலோ காவல் நிலையப் பொறுப்பு அலுவலர்கள் மேற்கொள்ளலாம். சோதனை செய்வதற்குத் தகுந்த உதவிகளை அந்த இடத்தில் வசிப்போர் காவல் துறையினருக்கு அளித்திடல் வேண்டும். அவர்கள் காவல் துறையினருக்கு உள்ளே செல்ல அனுமதி அளித்திடல் வேண்டும். அவர்கள் உள்ளே செல்ல முடியாதபோது உட்கதவு அல்லது வெளிக்கதவு அல்லது சாளரம் ஆகியவற்றை உடைத்து உள்ளே செல்லலாம். அந்த இடத்தினுள் அல்லது அதைச் சுற்றியுள்ள இடத்தில், சோதனை செய்யலாம். கைப்பற்றப்பட வேண்டிய பொருள் எதனையும் எந்த ஆளும் தன்வசத்தில் வைத்திருக்கலாம் எனக் காவல்துறை அலுவலர் ஐயப்பட்டால் அந்த ஆளைச் சோதனையிடலாம். சோதனையை அந்த இடத்தினைச் சுற்றிக் குடியிருக்கும் மதிப்புமிகந்த இருநபர்கள் முன்னிலையில் செய்திடல் வேண்டும். சோதனையின்போது அந்த இடத்தில் குடியிருப்போரை அல்லது அவருடைய சார்பாளியைக் கலந்து கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டும். கைப்பற்றிய பொருள்களைப் பட்டியலிட்டு எந்தெந்த இடங்களிலிருந்து எந்தெந்தப் பொருள்கள் கைப்பற்றப்பட்ட

டன என்பதையும் குறிப்பிட்டு, இரண்டு சான்றுரையர்களின் கையொப்பமும் வாங்கப்பட வேண்டும். ஆள்களிடமிருந்து பொருள்கள் கைப்பற்றப்பட்டால் மேற்கண்டவாறு பட்டியல் தயாரித்து இருசான்றுரையர்களின் கையொப்பம் வாங்க வேண்டும்.

புலனாய்வின் போது எந்தப் பொருள்களுக்காகச் சோதனையிடப்படுகிறதோ அவற்றினைக் காவல்துறை அலுவலர் கைப்பற்றலாம். சோதனைப் பிடியாணையில் குறிப்பிடப்படாத எந்த ஒரு குற்றம் தொடர்புடைய பொருளும் சோதனையின்போது அகப்பட்டால் அதனையும் கைப்பற்றலாம். களவுப் பொருள்கள் அல்லது அப்பொருளின் பொருட்டுக் குற்றங்கள் இழைக்கப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதினால் அவற்றினையும் கைப்பற்றலாம். கைப்பற்றிய பின் காவல்துறை அலுவலர் உடனடியாக அதனை ஆள்நிலை வரம்புக்குரிய குற்றத்துறை நடுவருக்கு அறிக்கை மூலமாகத் தெரிவித்தல் வேண்டும்.

புலனாய்வின்போது சான்றுரையர்களைக் கருத்துரை அளிக்க வருமாறு புலனாய்வு அலுவலர் அழைக்கலாம். குற்றம் தொடர்புடைய பொருண்மைகளையும் சூழ்நிலைகளையும் அறிந்தவர்களை அழைக்கலாம். இதற்கான ஆணையை எழுத்தால் அனுப்புவதல் வேண்டும். ஆனால், பெண்களையும், பதினைந்து வயதிற்கு உட்பட்ட ஆட்களையும் அவர்கள் குடியிருக்கும் இடத்திற்கு சென்று விசாரணை செய்திடல் வேண்டும். அப்போது விசாரிக்கப்படும் ஆட்கள் கேள்விகளுக்கு உண்மையான விடையை அளித்திடல் வேண்டும். தவறான விடையளித்தல் இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின்படி குற்றமாகும். சான்றுரையர்கள் அளிக்கும் கருத்துரைகளைப் புலனாய்வு அலுவலர்கள் எழுத்து வடிவில் கொண்டு வரலாம். ஒவ்வொரு ஆளும் அளித்த கருத்துரைகளைத் தனித்தனியாகப் பதிவு செய்திடல் வேண்டும். அதன் கீழ் விசாரிக்கப்பட்ட ஆட்கள் கையொப்பமிட வேண்டிய கட்டாய மில்லை.

புலனாய்வின் போது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர், குற்ற ஏற்புரை வழங்க விரும்பினால் தகுந்த நடைமுறைகளுக்குட்பட்டுக் குற்றவியல் நீதிபதியிடம் வாக்குமூலம் அளிக்கலாம். இந்தக்குற்ற ஏற்புரையை விசாரணை அல்லது வழக்கு விசாரணை தொடங்கப் படுவதற்கு முன்னர் அளித்திடல் வேண்டும்.

புலனாய்வின் போது புலனாய்வு அலுவலர்கள் வழக்குக் கையேடு ஒன்றினைப் பராமரித்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதை அந்தக் கையேடு

டில் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். மேலும், புலனாய்வு அலுவலருக்குக் குற்றம் சம்பந்தப்பட்ட முதல் தகவல் கிடைத்த நேரம், அவர் புலனாய்வைத் தொடங்கிய நேரம், முடிந்த நேரம், அவர் சென்று பார்வையிட்ட இடங்கள் மற்றும் புலனாய்வின் போது கிடைத்த செய்திகளின் கருத்துரை முதலானவற்றையும் குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

கைது செய்யப்பட்ட எந்த ஓர் ஆளையும் இருபத்துநான்கு மணி நேரத்திற்கு மேல் காவலில் வைக்க முடியாது. புலனாய்வுக்காக அந்த ஆளைக் குறிப்பிட்ட இருபத்து நான்கு மணி நேரத்திற்கு மேல் காவலில் வைக்க வேண்டுமென்றால், குற்றவியல் நீதிபதியின் தனியாணையைப் பெற வேண்டும். அதற்காக வழக்குக் கையேட்டின் நகலையும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவரையும் குற்றத்துறை நடுவரிடம் அனுப்பலாம். குற்றத்துறை நடுவர் அவரை 15 நாளிற்கு மிகை படாமல் காவலில் வைக்குமாறு ஆணை பிறப்பிக்கலாம். நீதிமன்றக் காவலிலோ அல்லது காவல் துறைக் காவலிலோ குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களை வைக்க நடுவர்கள் ஆணைபிறப்பிக்கலாம். இதற்கான காரணங்களையும் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். புலனாய்விற்காக 15 நாள் களுக்குமேலாகக் காவலில் வைக்கவேண்டுமெனக் குற்றவியல் நீதிபதி விரும்பினால் அதற்காக ஆணை பிறப்பிக்கலாம். மரண தண்டனை, ஆயுள் தண்டனை, பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் சிறைத் தண்டனை விதிக்கக் கூடிய குற்றங்களின் பொருட்டுப் புலனாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டால் மேற்கண்டவாறு காவலில் வைக்கப்பட வேண்டிய நாள்கள் தொண்ணூறு நாளுக்கு மிகை படுதல்கூடாது. வேறெந்தக் குற்றங்களுக்கும் 60 நாள் களுக்கு மிகைபடுதல் கூடாது. மேற்கூறியவாறு 90 நாள் அல்லது 60 நாள் முடிந்த பின்னர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களைப் பிணையில் விடுவித்தல் வேண்டும். சிறுகுற்ற வழக்குகளில் 6 மாதங்களுக்குள்ளாகப் புலனாய்வு முடியாவிட்டால் நீதிபதி புலனாய்வை நிறுத்துமாறு ஆணை பிறப்பிக்கலாம். ஆனால், நீதியை நிலைநாட்டுவதற்காக ஆறுமாதத்திற்குப் பின்னரும் புலனாய்வு தொடரவேண்டும் எனப் புலனாய்வு அலுவலர் தகுந்த காரணங்கள் காட்டினால் நீதிபதி அதனை அனுமதிக்கலாம். குற்றவியல் நீதிபதி புலனாய்வை நிறுத்துமாறு பிறப்பித்த ஆணையை மாவட்ட அமர்வு நீதிபதி மேலும் புலனாய்வைத் தொடரும் பொருட்டு நீக்கிடலாம்.

புலனாய்வு முடிந்த பின்னர் தகுந்த சான்றுகள் எதுவும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிராக இல்லை எனத் தோன்றினால் அவரைக் காவலிலிருந்து விடுவிக்கலாம். தேவையான சான்றுகள் இருந்தால் காவலில் இருக்கும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை நீதிபதியின் முன்னர் அனுப்பிடலாம். அவர் மீது சாட்

டப்பட்ட குற்றம் பிணைவிடு குற்றமாக இருப்பின், பிணையத்தைப்பெற்றுக் கொண்டு விடுவிக்கலாம். ஆயுதங்கள் அல்லது வேறெந்தப்பொருட்களும் இருப்பின் அவற்றிணையும் குற்றவியல் நீதிபதியிடம் அனுப்பலாம். குற்ற முறையீட்டாளர் மற்றும் சான்றுரையர்களையும் பிணைமுறி பெற்றுவிட்டு விடுவிக்கலாம்.

ஒவ்வொரு புலனாய்வும் தேவையற்ற காலதாமத மில்லாமல் முடிவு பெறுதல் வேண்டும். புலனாய்வு முடிவு பெற்றவுடன் நீதிமன்ற ஆள்நிலை வரம்புக்குரிய குற்றவியல் நீதிபதியிடம் அறிக்கை அளித்தல் வேண்டும். அவ்வறிக்கையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றத்தினைச் செய்திருப்பார் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தால், அது குற்ற அறிக்கை எனப்படும். அந்த அறிக்கையைக் குறிப்பிட்டுள்ள படிவத்தில் அனுப்புதல் வேண்டும். மேலும், 1) தரப்பினர்; 2) செய்தியின்குணம்; 3) வழக்கின் சூழ்நிலைகளை அறிந்த ஆட்களின் பெயர்கள்; 4) ஏதாவது குற்றம் செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தோன்றினால் யாரால் செய்யப்பட்டிருக்கும் என்பது; 5) குற்றம் சாட்டப்பட்டவரைக் கைது செய்துள்ள விவரங்கள்; 6) அவர் பிணை முறி பெற்று விட்டு விடுவிக்கப்பட்டாரா; 7) அவர் குற்றவியல் நீதிபதியிடம் அனுப்பப்பட்டாரா என்பன போன்ற விவரங்கள் அடங்கியிருத்தல் வேண்டும். முதல் தகவல் தந்த ஆளிற்ரும் தாம் எடுத்த நடவடிக்கைகளைப் புலனாய்வு அலுவலர் தெரிவித்தல் வேண்டும். பொதுவாக இவ்வறிக்கை உயர் காவல்துறை அலுவலர் மூலமாக அனுப்பப்படும். அந்த உயர் அலுவலர் மேலும் புலனாய்வு செய்யுமாறு புலனாய்வு அலுவலருக்கு ஆணையிடலாம். தேவையான சான்றுகள் உள்ளவழக்குகளில் அறிக்கையுடன், 1) அரக தரப்பினர் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தப்போகும் ஆவணங்களையும், 2) சான்றுரையர்களின் கருத்துரைகளையும் குற்றவியல் நீதிபதிக்கு அனுப்பிட வேண்டும். மீ.அ.

புலனுக்கு முன்னெழும் அறிவு: இமானுவெல் காண்ட்டு என்னும்மெய்ப்பொருளியல் அறிஞர் தம் 'தனி நிலை அறிவாய்வு' என்னும் நூலில் அறிவு பற்றிய சிக்கலைக் கருதுவதில் புலனுக்கு முன்னெழும் அறிவைப் (a priori Knowledge) பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். புலனுக்கு முன்னெழும் (a priori) என்பது 'புலனுணர்ச்சிக்கு முன்பாகவே பெறப்படுகின்ற' என்று பொருள்படும். இது புலனுணர்ச்சிக்கு முன்னெழும் என்பதால் புலச்சார்பற்றதுமாகும். இதே போன்று 'புலனுக்குப் பின்னெழும் (a posteriori) என்பது கடந்த காலப் புலன் நுகர்ச்சியிலிருந்து தொகுப்பு முறையில் பெறப்படுவதாகும்.

அறிவு எப்பொழுதும் ஏதேனும் ஒன்றை உடன்

படுகின்ற அல்லது மறுக்கின்ற தீர்ப்பு (Judgment)வடிவமாகவே தோன்றுவதாகும். காண்ட்டு தீர்ப்புவடிவ அறிவை மூலகையாகக் காண்கின்றார். அவையாவன:

1) தொகுமுறை புலனுக்கு முன்னெழும் தீர்ப்பு (Analytic a priori judgment): இவ்வகைத் தீர்ப்புகளில் பயனிலை எழுவாயில் ஏற்கனவே இருப்பதனையே விவரிக்கின்றதே தவிர, புதியதாக எதனையும் சொல்வதில்லை. எனவே, இத்தீர்ப்புகள் அளிக்கும் அறிவு உண்மையானதாக ஏற்கப்படுவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக 'பொருள்கள் பரப்புடைமை பெற்றவை' என்பதில் புதிய செய்தி எதுவுமில்லையாதலால் அது உண்மையான அறிவு எனப்படுவதில்லை.

2) பகுமுறை புலனுக்குப் பின்னெழும் தீர்ப்பு (Synthetic a posteriori judgment): இவ்வகைத் தீர்ப்புகள் புலன்களின் மூலம்பெற்ற நுகர்ச்சியிலிருந்து தொகுப்பு முறையில் பெறப்படுவையாகும். இத்தீர்ப்புகளில் பயனிலை அறிவிற்குப் புதியனவற்றைச் சேர்க்கின்றது. சான்றாக 'எல்லாப் பொருள்களும் நிறையைப் பெற்றுள்ளன' என்ற தீர்ப்பு ஒரு பொருளை மற்ற பொருள்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, அவற்றைத் தொகுப்பதால் கிடைப்பதாகும். தொகுமுறை புலனுக்குப் பின்னெழும் தீர்ப்புகள் ஒரு பொருள் எத்தகைய தன்மைகள் கொண்டது என்றோ, எத்தகைய நடத்தையைக் கொண்டது என்றோ தெரிவிக்கின்றனவேயன்றி, ஒரு பொருள் எத்தகைய தன்மைகளையும், நடத்தையையும் கொண்டிருக்கும் என்று கூறுவதில்லை. எனவே, இத்தகைய தீர்ப்புகள் கட்டாயத்தன்மை (Necessity) அற்றன. மேலும் அறிவு (Reason) இதனை எப்பொழுதும் அப்படியே ஏற்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்துவதில்லையாதலால் பொதுமைத் தன்மை (Universal) அற்றதுமாகும். புலச்சார்புடைய இத்தகைய தொகுமுறை புலனுக்குப் பின்னெழும் தீர்ப்புகள் எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் தற்செயலான (Accidental) தொடர்பையே காட்டுகின்றன. 'மாணவர்கள் படிக்கின்றனர்' என்ற தீர்ப்பு மாணவர்களின் குறிப்பிட்ட ஒரு பண்பைக் குறிக்கின்றதேயன்றி, எப்பொழுதும் படித்துக்கொண்டிருப்பர் என்ற பொதுமைத் தன்மையையோ, கட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டுமென்பதையோ தெரிவிப்பதில்லை. எனவே, இத்தகைய தீர்ப்புகள் பொதுமைத் தன்மையையும் கட்டாயத் தன்மையையும் இழந்து நிற்பதால் அவை அளிக்கும் அறிவு அறிவியல்பானவையென்றோ உண்மையானவையென்றோ கொள்வதற்கில்லை.

3) தொகுமுறை புலனுக்கு முன்னெழும் தீர்ப்பு (Synthetic a priori judgment) புலனுக்கு முன்னெழும் தீர்ப்புகள் அறிவியல்பான உண்மையான அறிவிற்கு

உள்ள தன்மைகள் அனைத்தும் பெற்றவை. இத்தீர்ப்புகளுக்கு முரணான எதுவும் கருதப்பட முடியாத தால் கட்டாயத்தன்மை பெற்றவை. எந்த ஒரு விலக்குமின்றி அனைத்து நுகர்ச்சியிலும் நிகழ்வதால் பொதுமைத் தன்மை கொண்டவை. புலக்காட்சியை மூலமாகக் கொள்ளாது அறிவையும் (Reason) புரிந்து கொள்ளலையும் (Understanding) மூலமாகப் பெற்றிருப்பதால் புலச்சார்பற்ற தீர்ப்புமாகும். புலச்சார்பற்றதும் பொதுமையானதும் கட்டாயமானதுமாக உள்ளது எதுவும் மனித நுகர்ச்சி அனைத்திற்கும் பொருந்துவதாகும். இப்பொருளில்தான் புலனுக்கு முன்னெழும்அறிவை, கடந்த நிலையானது(Transcendental) என்று காண்ட்டு குறிப்பிடுகின்றார். மனித அறிவிற்கும் காட்சிக்கும் கடந்திருப்பனவற்றை அவர் அடிநிலை உண்மைப் பொருள்கள் (Things-in-themselves) என்று குறிப்பிடுவதுடன், 'அப்பாலை' (Transcendental) எனவும் வழங்குகின்றார்.

இத்தகைய புலனுக்கு முன்னெழும் அறிவு, எழு வாய்க்கும் பயனிலைக்குமிடையே கட்டாயமானதும் பொதுமையானதுமான தொடர்பை உறுதி செய்கின்ற தொகுமுறைத் தீர்ப்புகளால் ஆனதால், அவ்வறிவு அறிவியல்பு கொண்ட உண்மையான அறிவு எனக் கருதுகின்றார் காண்ட்டு. அத்தகைய அறிவைத் தனி நிலைக் கணிதவியல் (Pure Mathematics), இயற்கை அறிவியல்கள் (Natural Sciences) ஆகியவற்றிலும், புலன் கடந்த பொருளியலிலும் காணலாம் என்று காண்ட்டு கூறுகிறார். ஏனெனில், இவையனைத்தும் புலனுக்கு முன்னெழும் தொகுமுறைத் தீர்ப்புகளால் ஆனவையாகும்.

காண்ட்டின் தொகுமுறைப்புலனுக்கு முன்னெழும் தீர்ப்பைத் தேக்கார்ட்டின் 'உடன்பிறந்த எண்ணங்கள்' (Innate ideas) என்றும் கருதலாம். ஆனால், அளவை நெறி நேர்காட்சிக் கொள்கையினர் (Logical Positivists) இலைப்பினிடைகவைப் பின்பற்றிப் புலனுக்கு முன்னெழும்அறிவு என்பது பகுமுறையின் பாற்படுவது எனவும், அவை அளிக்கும் அறிவு கூறியது கூறல் (Tautology) வகையைச் சார்ந்தது எனவும், தொகுமுறைக்குப் புலனுக்கு முன்னெழும் அறிவில் இடமே இல்லை எனவும் கூறுகின்றனர். அதற்குச் சான்றாக அவர்கள் இக்காலத்திய கணிதவியலிலும், அளவையியலிலும் மொழியியல் பகுமுறையிலும் (Linguistic analysis) ஏற்பட்டுள்ள சாதனைகளை முன்வைக்கின்றனர். அவர்கள் கருத்துப்படி நுகர்வுநிலையில் சரிபார்க்கப்படக் கூடியவைகளே உண்மையான அறிவாகும்.

பி.ஆர்.ந.

வெளியீட்டுக் கழகம், சென்னை, 1967.

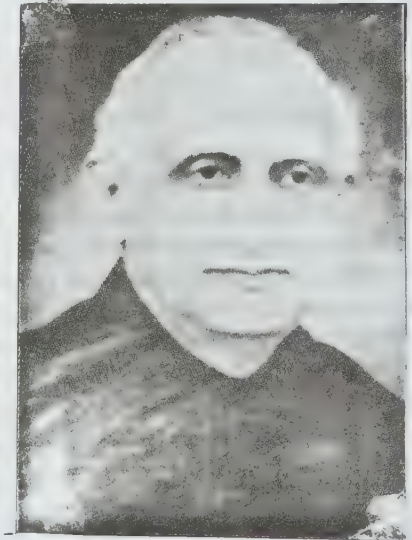
மகாதேவன், டி.எம்.பி., & சண்முகசுந்தரம், பி.என்., மேலை நாட்டுத் தத்துவ வரலாறு, புக்ஸ் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை, 1960.

Frank Thilly, A, history of Philosophy, Henry Holt and Company, New York, 1955.

புலாபாய் தேசாய் (கி.பி. 1877-1946): இவர்

ஒரு சிறந்த காங்கிரசுத் தலைவரும், வழக்குரைஞரும், சொற்பொழிவாளரும், பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகள், அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் ஆகியவற்றில் வல்லுநரும் ஆவார். இந்தியச்சுதந்திரப் போராட்டத்தில் இவர் ஈடுபட்டு, சிறை சென்று, நாட்டு விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டார்.

புலாபாய் தேசாய் (Bhulabhai Desai) கி.பி. 1877 அக்டோபர் 13 - ஆம் நாள் சூரத்து மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு கிராமத்தில், எளிய உழவர் குடும்பத்தில் பிறந்தார். பம்பாய்ப்பல்கலைக் கழகத்தில் உள்ள எல்பின்சுடன் (Elphinstone) கல்லூரியில் பயின்று பட்டம் பெற்றார். அகமதாபதிலுள்ள குசராத்துக் கல்லூரியில் ஆங்கிலம் மற்றும் வரலாற்றுப் பேராசிரியராக இருந்தார். பின்னர்ச் சட்டக் கல்வி பயின்று 1905 - ஆம் ஆண்டு வழக்குரைஞரானார். இவருடைய திறமையின் விளைவாகச் சில ஆண்டுகளிலேயே தலைமை வழக்குரைஞர் (Advocate General) பதவி பெற்றார்.

புலாபாய் தேசாய்

துணை நூல்கள்:

பாம், ஏ.ஜெ., மெய்ப்பொருளியல் ஓர் அறிமுகம், தமிழ்

காந்தியடிகள் 1922 - இல் பர்தோலியில் (Bardoli) வரிகொடா இயக்கம் நடத்தியதின் விளைவாக அரசால் நியமிக்கப்பட்ட விசாரணைக் குழுவின் முன், அவருடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்க, இவர் தோன்றி மக்களுடைய குறைகளை எடுத்துரைத்தார். இவருடைய நாவன்மையின் காரணமாகப் பல இலட்ச உருபாய் வரி தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து பஞ்சாபிலும், மத்திய மாநிலத்திலும் வரி குறைக்கப்பட்டது. இவருக்குப் பம்பாய் அரசாங்கம் 1923-இல் மாநில நிருவாகக் குழு உறுப்பினர் பதவியும், பின்னர் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிப் பதவியும் அளித்ததை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டார். அன்னி பெசண்டு அம்மையார் நடத்திய சுயாட்சி இயக்கத்திலும் (Home Rule Movement), பின்னர் தாராள மனப் பாண்மைக் கட்சியிலும் (Liberal Party) இருந்துவிட்டு, 1930-இல் இந்தியத்தேசிய காங்கிரசில் சேர்ந்தார்.

இவர், 1932-இல் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தில் (Civil Disobedience Movement) பங்கேற்றதால் ஓர் ஆண்டுச் சிறைத் தண்டனையும் உருபாய் 10,000 தண்டத்தொகையும் விதிக்கப்பட்டார். பின்னர் 1940 திசம்பர் 1-இல் தனியார் மறியலில் (Individual Satyagraha) ஈடுபட்டார். இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் இவர் சிறை செய்யப்பட்டு, உடல்நலம் கெட்டதால் ஓர் ஆண்டிலேயே விடுதலை செய்யப்பட்டார். இவர் சுயராச்சியக் கட்சியில் (Swaraj Party) இருந்தபொழுது 1934 நவம்பரில் குசராத்துத் தொகுதியிலிருந்து மத்திய சட்டசபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பண்டித மோதிலால் நேருவுக்குப் பின்னர் மத்திய சட்டசபையில் காங்கிரசுக் கட்சியின் தலைவராகவிருந்து 9 ஆண்டுகள் சிறப்பாகப் பணிபுரிந்தார். இந்தியத் தேசிய இராணுவ (Indian National Army) வீரர்களுக்கு எதிராக 1945-ஆம் ஆண்டு இறுதியில் நடந்த செங்கோட்டை விசாரணையில் (Red Fort Trial), தம் முடைய உடல்நலம் மிகவும் கெட்டிருந்தாலும், மிகத்திறமையாக எதிர் வழக்காடிப் பெரும் பணி ஆற்றினார். மிகச் சிறந்த தேசியவாதியான இவர் 1946 மே 6-ஆம் நாள் காலமானார். சி.இரெ.

புலானியர்: வடமேற்கு ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் ஒன்றான சூடானில் வாழும் ஆயர்குடி மக்களே புலானியர் (Fulani) ஆவர். இவர்கள் ஆப்பிரிக்க இனக்கூறுகளையும், ஐரோப்பிய இனக் கூறுகளையும் கொண்ட கலப்பினத்தவர். இதனால், இவர்கள் பழங்காலம் முதற்கொண்டே அண்டைய நீக்கிரோ இன மக்களிடமிருந்து வேறுபட்டவர்களாகவும், குடியேற்ற வெள்ளையர்களிடமிருந்து வேறுபட்டவர்களாகவும் உள்ளனர். அதனோடு நாடோடி ஆயர் வாழ்க்கை நடத்தும் இவர்கள் பயன் தரக்கூடிய

மருந்து வகைகளையும், உடல் நலனைக் கெடுக்கும் மருந்து வகைகளையும் செய்வதில் வல்லவர்கள் என்பதால் அண்டைய மக்கள் அச்சப் பார்வையுடன் மட்டுமே பழகுவர்.

புலானிப் பெண்கள்

புலானியர்கள் எங்குத்தோன்றி எங்கெங்கெல்லாம் வாழ்ந்து வந்தனர் என்பதனைச் சரியாக உறுதிப்படுத்த இயலவில்லை. இவர்களின்தோற்றம் (Origin) பற்றிய கருத்துகள் ஊகமாகவும் விவாதத்துக்குரியதாகவும் உள்ளன. இவர்கள் பேசும் புல்புல்டி (Fulfulde) மொழி மேற்குச் சூடான் பகுதிகளிலும் அதை ஒட்டிய எல்லைப்புறங்களிலும் வழங்கும் பல மொழிகளுடன் மிகவும் தொடர்புடையதாக உள்ளது. அம் மொழி அப்பகுதியிலேயே தோன்றியிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது. இங்கிருந்து புலானியர்களுள் ஒரு பிரிவினர் கிழக்கு நோக்கி குடிபெயர்ந்தபோது இவர்களின் மொழி பிற மொழிகளுடன் கலப்புற்றது. புலானியர்களுள் மேலும் ஒரு பிரிவினர் கிழக்கு நோக்கிச் சூடான் குடியரசுக்குள் குடியமர்ந்த பக்காரா (Baggara) என்னும் அரேபிய ஆயர்குடிகளுடன் கலப்புற்று அரேபிய மொழியைப் பேச முற்பு

பட்டனர். இன்று வழக்கிலுள்ள இவர்களின் மொழி மேற்கு அட்லாண்டிக்கு மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பிற குடானிய மக்களைப் போல அன்றிப் புலானியர் காக்கேசிய (Caucasoid) இனப் பண்புகளையும், நீக்கிரோ இனப் பண்புகளையும் ஒருங்கேபெற்றுத்தனிப் பட்டவர்களாகத் திகழ்கின்றனர்.

சவானாப் பகுதியில் வாழும் புலானியர்கள் அல்லாதவர் அனைவரும் வேளாண்மைத் தொழில் செய்பவர்கள். புலானியர்கள் மட்டும் ஆயர்தொழில் செய்து வருகின்றனர். இவ்விரு குடிகளுக்கும் மேலு மொரு வேறுபாடுண்டு. புலானியர் அல்லாதார் வேளாண் தொழிலுக்காகக் கால்நடைகளை வளர்த்தாலும், கால்நடைகளிலிருந்து பாலைக் கறத்தலோ பால்பொருள்களை உண்பதோ கிடையாது. அதற்குக் காரணம் பாலிலுள்ள சர்க்கரைச் சத்தைச் சீரணிக் கும் ஒருவகை நுரைப்பி (Lactose) இம்மக்களிடம் இல்லை என்று ஆய்வாளர்கள் கண்டு பிடித்துள்ளனர். இதே போன்ற நிலை உலகின் வேறு சில பகுதிகளிலும் காணப்படுகிறது. புலானியர்கள் இனக் கலப்படைந்தவர்கள் என்பதால் பாலைச் சீரணிக்கும் உடலைமைப்பைப் பெற்றுள்ளனர். பாலும் பால் பொருள்களுமே இவர்களுக்கு முக்கியமான உணவாகும்.

சகாராப் பாலைவனத்தின் எல்லைப்புறங்களில் உள்ள நிலங்களில் ஓரளவு தோட்டப் பயிர்களையும் இவர்கள் விளைவிக்கின்றனர். இத்தொழிலை இவர்கள் நிலையாகச் செய்வதில்லை. ஆகவே, கால்நடைகளின் இறைச்சி, பால், பால்பொருள்கள் முதலானவற்றை அண்டைய மக்களிடம் கொடுத்து அதற்கு ஈடாகத் தானியங்களைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர்.

பொதுவாகப் பழங்குடிச் சமுதாயத்திற்குள் பல படிநிலைகள் இருப்பதில்லை. ஆனால், புலானியர்கள் அனைவரும் ஒரே மொழியால் பிணைக்கப்பட்டாலும் இவர்களுக்குள் ஏற்றத்தாழ்வுகள் உள்ளன. இது பழங்குடிச் சமுதாயத்தின் மாறி வரும் போக்கைக் காட்டுகிறது. புலானியர்கள் 1970 - க்குப் பின் பல மாற்றங்களை ஏற்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் அவர்களுக்குள் ஏற்றத் தாழ்வுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். இன்று இவர்களுள் ஏழ்மை வகுப்பினர் செல்வ வகுப்பினர் என்ற பாகுபாடு ஏற்பட்டுவிட்டது. இதற்குக் காரணம் 1979-களில் தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்ட கடும் வறட்சியால் பலர் கால்நடைகளைக் காப்பாற்ற முடியாமல் நகரப் பகுதிகளுக்குக் குடியேறி விட்டனர்.

நகரங்களுக்கு குடியேறிச் செல்வந்தர்களான பின்னர் அவர்கள் கிராமப்புறங்களில் புலானி ஆட்களைக் கூலிக்கு அமர்த்திக் கால்நடை மந்தைகளை

புலானியர் மந்தை

வளர்க்க முற்பட்டனர். இன்று புலானி மக்கள் பல வகுப்புகளாகப் பிரிந்து விட்டதால் மேல் வகுப்பைச் சேர்ந்த சிகாத் (Jihad) என்போர் புனிதப்பிரிவினராகக் (Holy men) கருதப்படுகின்றனர். மேல் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களே சமுதாயத்தின் அனைத்து நிகழ்ச்சிகளிலும் தலைமை வகிக்கின்றனர். ஒருவரின் தலைமைத் தகுதி, செல்வம், சொத்து, தொழில், கல்வி ஆகியவற்றால் வருவதாகும். மரபு வழியில் வருவதன்று.

புலானி மக்களிடையே ஏற்புச் சடங்கு (Initiation ceremony) மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது. இளைஞர்கள் திருமண வயதடைவதற்கு முன்னர் அச்சடங்கு நடைபெறுகிறது. அச்சடங்கில் பங்கு பெற்றவர்கள் மட்டுமே திருமணம் செய்து கொள்ள முடியும்; சமுதாயத்தில் பெரியவர்கள் ஈடுபடும் எந்த ஒரு செயலையும் மேற்கொள்ள இயலும். அச்சடங்கின் போது புலானியர்கள் மிகுந்த அளவில் இறைச்சி உணவைச் சமைத்து அனைவருக்கும் கொடுப்பர்.

இறைச்சியைப் பதப்படுத்துதல்

புலானியர் தொடக்கக் காலத்தில் மிகவும் பின் தங்கிய பழங்குடியினராக வாழ்ந்தாலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு மரபுத் தொழிலை விடாமலும் புதிய தொழில்களைச் செய்தும் முன்னேறி வருகின்றனர்.

புலிகேசி முதலாம் (கி.பி. 535 முதல் 566 வரை): வாதாபிச் சாளுக்கிய மரபைத் தோற்று வித்தவர் முதலாம் புலிகேசி ஆவார். இவரே இம் மரபின் முதல் அரசருமாவார். புலிகேசி என்ற பெயர் 'புலி' என்ற கன்னடச் சொல்லையும் 'கேசி' என்ற வடமொழிச் சொல்லையும் கொண்டிருக்கிறது. புலி என்ற சொல் கன்னடத்திலும் தமிழிலும் ஒரே

பொருளில் வழங்கப்படுகிறது. அது ஒரு விலங்கினைக் குறிக்கிறது. 'கேசி' என்ற வடமொழிச் சொல்லுக்கு 'முடி' என்பது பொருளாகும். ஆகவே 'புலிகேசி' என்றால் புலியின்முடி என்பது பொருள் என்று சில வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கருதுகின்றனர்.

இப்பெயருக்கு மற்றொரு விளக்கமும் உண்டு. 'புல்' என்ற வேர்ச்சொல்லிலிருந்து 'புலி' (கன்னடம்) என்ற சொல் உருவாயிற்று. 'புல்' என்றால் சிறந்த என்பது பொருளாகும். கேசின் (கன்னடம்) என்றால் 'சிங்கம்'. ஆகவே புலிகேசி என்றால் 'சிறந்த சிங்கம்' என்பது பொருள்.

முதலாம் புலிகேசியின் தகப்பனார் இரணராகன் என்றும், பாட்டனார் செயசிம்மன் என்றும் கி.பி. 602-இல் வெளியிடப்பட்ட மகாகூடம் (Mahakuta) கற்றுண் கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகிறது. முதலாம் புலிகேசி வாதாபியைக் (பீசப்பூர் மாவட்டம்) கைப் பற்றித்தம் ஆட்சியின் கீழ்க்கொண்டு வந்தார் என்று இரண்டாம் புலிகேசி கி.பி. 634-இல் வெளியிட்ட அய்கொளே (Aihole) கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகிறது. சாளுக்கிய வமிச அரசர்களுள் 'மகாராசா' பட்டத்தைப் பெற்ற முதல் அரசர் முதலாம் புலிகேசி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் இராமாயணம், மகாபாரதம், மனு, புராணங்கள் ஆகியவற்றில் புலமை பெற்றிருந்தார். இவரே வாதாபிக் கோட்டைக்கு அடிக்கல் நாட்டினார் என இவரது வாதாபிக் கல்வெட்டு (கி.பி. 543) கூறுகிறது. இவரது வெற்றிகளுக்கு உறுதுணையாக இருந்தவர் இவர் மகன் கீர்த்திவர்மன் (கி.பி. 566-598) ஆவார். முதலாம் புலிகேசியும் கீர்த்திவர்மனும் சேர்ந்து இப்போது மகாகூடத்தில் உள்ள மகுடேசுவரர் கோயிலுக்குத் தானங்கள் அளித்தனர் என அக்கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன. இவர்தம் பட்டப்பெயர்கள் சத்யாசிரையன் (உண்மையின் உறைவிடம்), சிர்பிருதிவி வல்லபன் (இல்வுலகத்தின் அன்பிற்குப் பாத்திரமானவர்) ஆகும். இவர் மனைவி துர்லபாதேவி (Durlabhadevi) என்பவராவார். இவருக்குக் கீர்த்திவர்மன், மங்களேசன் என இரண்டு குமாரர்கள் இருந்தனர்.

இரண்டாம் புலிகேசி (கி.பி. 610-642): இவர் கீர்த்திவர்மனின் மகன் ஆவார். இவர் ஆட்சியின் மூன்றாமாண்டில் வெளியிடப்பட்ட ஐதராபாதுச் செப்பேடுகள் சூரிய கிரணத்தைக் குறிப்பிடுவதால் இவர் கி.பி. 610-ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்திருக்கக் கூடும் என வரலாற்று வல்லுநர்கள் கருதுகின்றனர். இவர் கதம்பர், கங்கர், மயூரர் முதலிய சிற்றரசர்களை அடக்கிப் பேரரசை நிலைநாட்டச் சில ஆண்டுகள் ஆயின. இவர் தம்பி விட்டுணு வர்த்

தனன் நாசிக்கைத் தலைநகராகக் கொண்டு சாளுக்கிய நாட்டின் வட பகுதியை ஆண்டு வந்தார். மங்களேசன் (கி.பி. 597-610) ஆட்சியின் முடிவில் ஏற்பட்ட உள்நாட்டுப்போர் சாளுக்கியப் பேரரசில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. அப்பரிகாவும் (Apparika), கோவிந்தனும் (Govinda) அக் குழப்பத்தைத் தங்கட்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சாளுக்கிய அரசின் மீது படையெடுத்தனர். இவர்களுக்கும் இரண்டாம் புலிகேசிக்குமிடையே 'பீமரதி' (Bhimarathi) ஆற்றுக்கு அருகே போர் நடந்தது. அப்போரில் அப்பரிகா போர்க்களத்தை விட்டு ஓடுமாறு செய்யப்பட்டார். கோவிந்தன் இரண்டாம் புலிகேசியோடு சமாதானம் செய்து கொண்டார். இந்த அப்பரிகாவும் கோவிந்தனும் சிற்றரசர்கள் எனக் கொள்வதே பொருத்தமாகும்.

இரண்டாம் புலிகேசி கடம்பர்களின் தலைநகராகிய வனவாசியை முற்றுகை இட்டுக் கைப்பற்றினார். மேலைக் கங்கர்களையும் இவர் தோற்கடித்தார். அப்போதைய மேலைக்கங்க அரசர் துர்வீந்தன் (Durvinita) தம் மகளை இவருக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்தார். மேலும், இரண்டாம் புலிகேசி மாளவர்களையும், கூர்ச்சரர்களையும் போரில் வென்று அவர்களையும் தமக்குத் திறை செலுத்தும் படி ஆணையிட்டார். இவ்வெற்றிகளினால் இவர் சாளுக்கிய எல்லையை மாகி (Mahi) நதி வரை விரிவுபடுத்தினார்.

கோதாவரி மாவட்டத்தில் உள்ள பித்தபுரம் (Pitapuram) அக்காலத்தில் பிசுட்டபுரம் (Pishtapuram) எனக் கூறப்பட்டது. அதனையும் வென்று தம் ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டுவந்தார் இரண்டாம் புலிகேசி.

இரண்டாம் புலிகேசி வட இந்தியப் பேரரசரான அர்சரை வென்றார். அவ்வெற்றிற்குப்பின் 'பரமேசுவரன்' என்ற பட்டத்தைச் சூட்டிக்கொண்டார். அப்போர் கி.பி. 620-இல் நடந்தது என டாக்டர் சுமித்து கருதுகிறார். புலிகேசியின் ஐதராபாதுக் கல்வெட்டிலேயே 'பரமமேசுவரன்' என்ற பட்டம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதால் அப்போர் கி.பி. 612-லேயே நடந்திருக்க வேண்டுமென டாக்டர் ஆர்.கே. முக்கர்சிகருத்துத் தெரிவிக்கிறார். வேறு சில வரலாற்று ஆசிரியர்கள் அப்போர் கி.பி. 630-இல் நடைபெற்றதாகக் கூறுகின்றனர். அது பொருத்தமில்லை. அந்தப்போர் கி.பி. 620-ஆம் ஆண்டுக்குள் நடந்திருக்க வேண்டும்.

இரண்டாம் புலிகேசி தக்காணம் முழுவதையும் தம் ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டு வந்தார். இவர் தம் மரபின் புகழை இந்தியா முழுவதும் பரப்பினார். மேலும், பாரசீக அரசர் இரண்டாம் குசுரு (Khus-

rau II) இவரைப் பெரிதும் மதித்துப் போற்றினார்.

அய்கொளே (Aihole) கல்வெட்டு இவர்தம் வெற்றிகளைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகிறது. பல்லவ நாட்டுப் படையெடுப்பைப்பற்றி அக் கல்வெட்டு கூறுவதாவது: 'அழுக்கற்ற வெண்சாமரங்களையும், நூற்றுக் கணக்கான குடைகளையும், கொடிகளையும் பிடித்துக் கொண்டு புலிகேசியின் படைகள் சென்றன. அப்பொழுது கிளம்பிய தூசி எதிர்க்க வந்த பல்லவ வேந்தர் பார்வையை மங்கச் செய்தது. புலிகேசியின் கடல் போன்ற பெரும் படையைக் கண்டு காஞ்சி அரசர் தம் கோட்டைக்குள் புருந்து கொண்டார்'. அக்கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பல்லவ அரசர் மகேந்திரவர்மன் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

பல்லவர்களின் காசாக்குடிப் பட்டயம் சாளுக்கியர், பல்லவ அரசரிடம் தோற்றனர் எனக் குறிப்பிடுகிறது. ஒளிந்திருந்த பல்லவ அரசர் மகேந்திரவர்மன் தம் கோட்டையை விட்டு வெளியே வந்து தம் பகைவர்களைப் போரில் தோற்கடித்தார் எனலாம்.

மகேந்திரவர்மனிடம் படுதோல்வியுற்ற இரண்டாம் புலிகேசி, நரசிம்மவர்மன் பட்டம் பெற்ற சில ஆண்டுகளுக்குள் பல்லவ நாட்டின் மீது மீண்டும் படையெடுத்துக் காஞ்சியைத் தாக்கினார். பரியலம், மணிமங்கலம், சூரமாரம் போன்ற இடங்களில் கடும் போர் நிகழ்ந்தது. மணி மங்கலம் அதே பெயருடன் இப்போது காஞ்சிக்கு அருகில் அமைந்துள்ளது என்றும், சூரமாரம் என்ற இடம் இப்போது சூரமாலா (Suramala of Chittoor Dt.) எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது என்றும், பரியலம் இப்போது பைடேலா (Paidela of Cuddapah Dt.) எனச்சொல்லப்படுகிறது என்றும் டாக்டர் எம்.எசு. கோவிந்தசாமி கருத்துத் தெரிவிக்கிறார்.

இப்பல்லவ சாளுக்கியர் போரில் நரசிம்மவர்மனின் தாணைத் தலைவராகத் திகழ்ந்தவர் 63 நாயன்மாருள் ஒருவரான சிறுத்தொண்டர் என்ற பரஞ்சோதி ஆவார். அவரே வாதாபியைச் சூறையாடிச் சாளுக்கியரது செல்வத்தைக் கவர்ந்து சென்று நரசிம்மன் முன்வைத்தார் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இரண்டாம் புலிகேசி வாதாபிப் படையெடுப்பிற்குப் பின் என்ன ஆனார் என்பது தெரியவில்லை. அவர் அப்போரில் இறந்திருத்தல் வேண்டும். அவரின் இறப்பிற்குப் பின் ஏறக்குறைய பதினமூன்று ஆண்டுகள் சாளுக்கிய அரசியல் குழப்பமான சூழ்நிலை நிலவியது. பின்னர் அவர் மகன் முதலாம் விக்கிரமாதித்தன் (கி.பி. 655-680) ஆட்சிக்கு வந்தார். நா.அ.

புலிப்பாணி, போகரின் சீடர். இவர் பழனி மலையில் உள்ள முருகனுக்கு ஒரு புலியின் மீது ஏறி ஒரு குடம் நீர்எடுத்துச் சென்று நீராட்டுவித்த

காரணத்தால் 'புலிப்பாணி' என்ற காரணப்பெயர் பெற்றார் என்று இவருடைய நூலொன்றிலிருந்து அறியலாம். பதினெண் சித்தர் பட்டியல் பலவற்றில் இவர் பெயர் காணப்படவில்லை. இவர் பெயரில் மருத்துவம், பூசை, சாலம், சோதிடம், கொக்கோகம் போன்ற நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

போகரோடு சீன தேசத்திலிருந்து வந்து அவர் திரும்பும்போது அவருடன் செல்லாது தமிழ்நாட்டிலேயே தங்கியவர் என்பர். வியாக்கிரபாதர் என்ற பெயரோடு விளங்கியவரே புலிப்பாணி என்பர். பொழுது விடிவதன் முன்னம் வண்டின் எச்சில் படாத பூக்களைப் பறிப்பதற்காகப் பூ மரம் ஏறுவதற்கு வாய்ப்பாகப் புலியின் பாதத்தை வேண்டிப் பெற்றவர் ஆதலால் இப் பெயர் பெற்றார் என்பர்.

இவர் ஆசிரியரான போகரும் இவரும் பழனி மலையடிவாரத்தில் உள்ள வைகாஜூரில் வாழ்ந்தனர் என்பதைக் கொங்கு மண்டல சதகம் கூறுகின்றது.

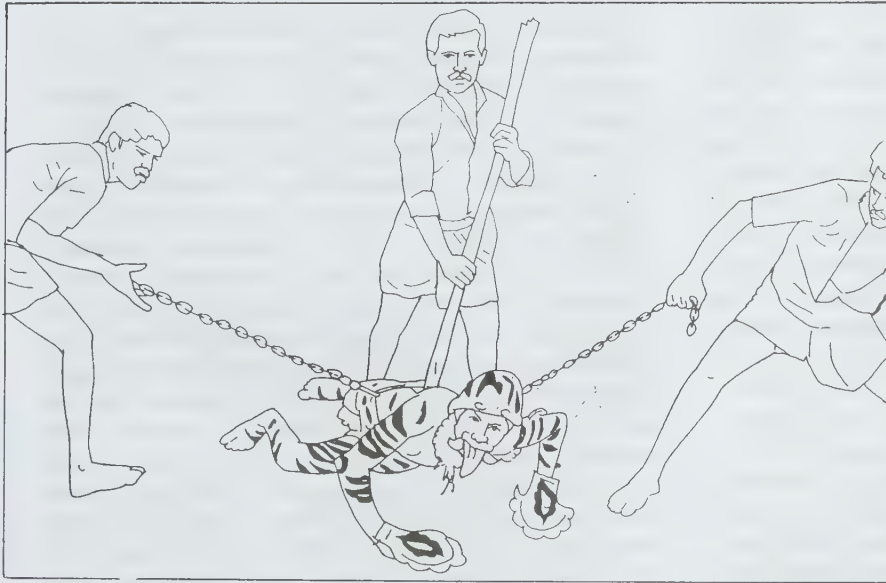
'இவர் பரம்பரை மாணவரே அன்றி, நிகண்டு, திவாகரம் முதலிய நூல்கள் கற்ற பின்னர் இலக்கிய இலக்கணம் கற்றுப் பொருளாராய்ச்சியில் வந்தவரென்று சொல்வதற்கில்லை. இதற்கு இவர் செய்யுட்களே சான்றாகும். ஆயினும், இவர் மந்திரம்,

சாலம், சிந்து, வைத்தியம், வாதம், சோதிடம் முதலியவை உணர்ந்தவர் என்று விளங்குகின்றது' என்று புலிப்பாணி வைத்தியம் 500 என்ற நூலின் உரையாசிரியர் கூறுகின்றார்.

இவர் செய்த நூல்களாகச் சூத்திரம் 16, சூத்திரம் 25, சூத்திரம் 50, சூத்திரம் 100, சண்முக பூசை, சாலம் 200, பலதிரட்டு 300, சோதிடம் 300, கொக்கோகம் 300, வன்மவிதி, சாந்திமுறை, சிதம்பர பூசாவிதி, மாந்திரீக வைத்தியம் போன்றவை காணப்படுகின்றன. சே.பி.

புலிவேடம்: மனிதன் புலிபோல் வேடமிட்டுக் கொண்டு புலியின் அசைவுகளைக் கொண்ட நடனத்தை நிகழ்த்துவது புலிவேடம் எனக் குறிக்கப்படுகிறது. ஆற்றல் மிக்க விலங்காக விளங்கும் புலியின் தோற்றம், அதன் அசைவுகள், பாய்ச்சல் போன்றவை பண்டு தொட்டே மக்கள் மனத்தைக் கவர்ந்திருக்க வேண்டும். இந்த விருப்புணர்வே புலிவேடக் கலைக்குக் காரணமாக அமைந்திருக்க வேண்டுமெனலாம்

விலங்குகள் வழிபாடு: மனித வாழ்க்கையில் விலங்குகள் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. தொடக்கக் கால நாட்டுப்புற மக்கள் புலி, சிறுத்தை போன்ற விலங்குகளின் சீற்றத்தையும் வலிமையையும் கண்டு

அஞ்சியும் வியந்தும் அவற்றைத் தெய்வங்களாக வழிபட்டு வந்தனர். வேட்டைக்கால மனிதன் அவ் விலங்குகளிலிருந்து தன்னைக் காத்துக் கொள்ள அவற்றை வழிபடத் தொடங்கியிருக்கலாம். இந்தியப் படிங்குடி மலையின மக்களாகிய இகான்களும் சாந்தளர்களும் புலியைத் தங்கள் தெய்வமாக வழிபட்டு வருகின்றனர். மகாராட்டிரத்தில் வாகோபா என்பதும் தலைமைப் புலி கிராம மக்களால் வழிபடப்படுகிறது. புலி வழிபாட்டின் ஒரு கூறாக இன்றைக்கும் செல்வர்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் கழுத்து அல்லது இடுப்பில் தங்கத்தால் ஆன வடத்தில் புலி நகங்களைக் கோத்து அணிவித்திருப்பதைக் காணலாம். சுமத்திரா போன்ற தீவுகளில் புலி வேட்டையாடப்படுவது இல்லை. தன் உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேறு வழியில்லை என்னும் நிலையில் மட்டுமே அங்குப் புலி கொல்லப்படுகிறது. அந்த அளவிற்கு மக்கள் மனத்தில் புலி இடம் பெற்றுள்ளது. தொடக்கக்கால மனிதன் தன்னைவிட விலங்குகள் வலிமைக்கவை என நம்பி அவற்றிற்கு முதலிடம் கொடுத்து வழிபட்டு வந்தான். சிவனின் வாகனமாகக் கருதப்படும் புலி கேரளாவின் தெய்யாட்டத்தில் புல்லிக்காரிம்காளி, புலிமாருதன், மாறப்புலியன், கண்டாப்புலி, புலியொருகாளி, காளப் புலியன் என வழிபடு தெய்வங்களாக இடம் பெற்றுள்ளது.

விலங்குகள் நடனம்: ஆதிகாலத்தில் விலங்குகளை வேட்டையாடி உண்ட மனிதன், போலச் செய்தல் என்னும் இயல்புக்கத்தால் அவ்விலங்குகளின் அசைவுகள் போல் தானும் செய்துபார்க்க முற்பட்டான். காலப்போக்கில் தான் வேட்டையாடிக் கொன்ற அவ்விலங்குகளின் தோலைத் தான் அணிந்து அவ்விலங்குகளின் அசைவுகளைத் தானும் செய்து பார்த்தான். மனிதன் விலங்குகளின் வேடந்தரித்து ஆடும் விலங்கு நடனங்கள் பன்னெடுங்காலமாக ஆடப்பட்டு வருகின்றன. இவை விலங்குகளுடன் தொடர்புடைய பழமையான சடங்குகளின் சுவடுகளாகவே காணப்படுகின்றன. சப்பானின் வட பகுதியிலுள்ள அயினு மலைச் சாதியினர், இன்னும் கரடி வேட்டை, நரி வேட்டையாடும் காட்சிகளை, உண்மையான அவ்விலங்குகளைப் போலவே வேடமிட்டு ஓசையின்றி நடனமாக ஆடுகின்றனர். ஆப்பிரிக்காவில் யாம செளக்ரோ ஆண்டிலோபு (Yamma Souckro Antelope dance) எனப்படும் ஒருவகை மான் நடனம் இரு புனித வேட்டையரைக் கொண்டு ஆடப்படுகிறது. தென் அமெரிக்காவின் சில பகுதிகளில் ஆடப்படும் வியூசனா (Viucuna) வேட்டை ஒரு கலை நிகழ்ச்சியாகவே நிகழ்த்தப்படுகிறது. இந்தியாவில் முண்டர்கள் நடத்தும் சாத்திர விழாக்களிலும், இலங்கையில் வேடர்கள் நடத்தும் அம்பு நடனத்திலும் வேட்டைக் காட்சிகள் இடம் பெறுவதைக்

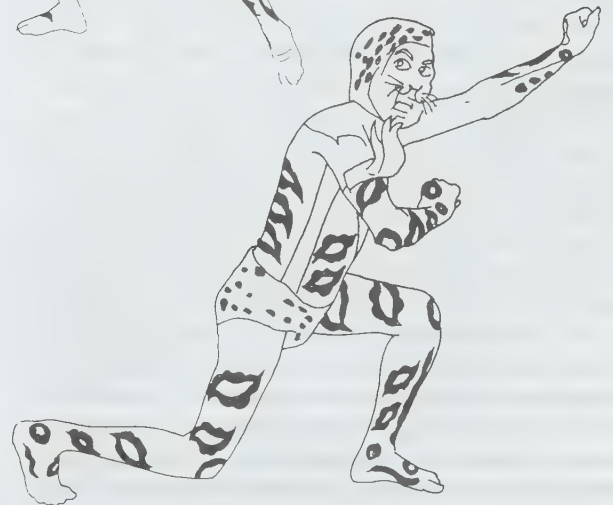
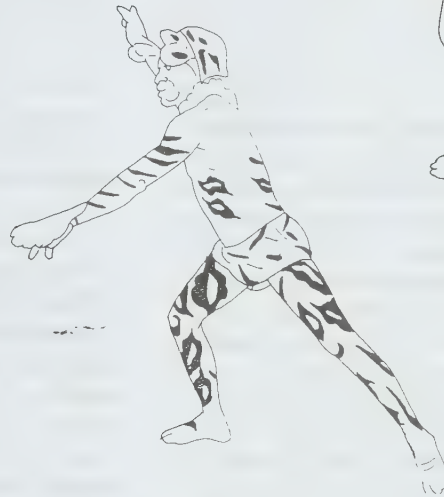
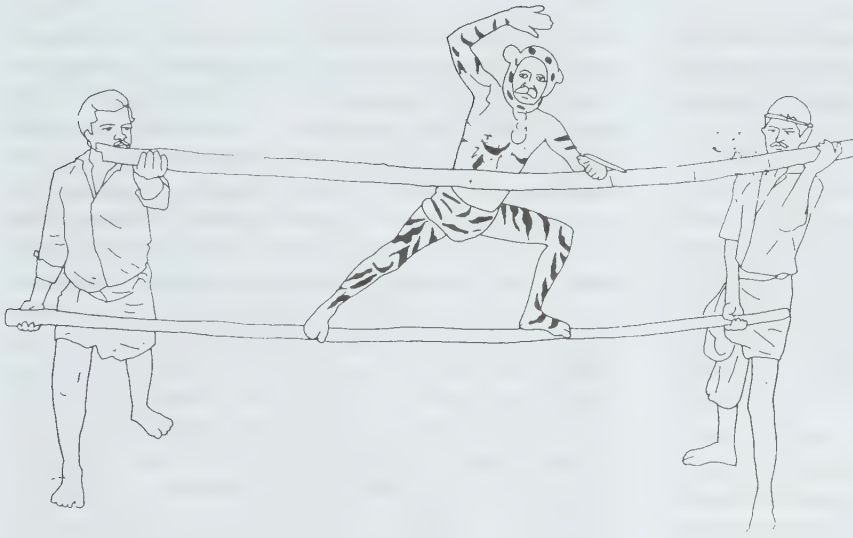
காணலாம். இந்நடனங்களில் விலங்குகளின் உருவத்தை மனிதனே தாங்கி நடிக்கிறான்.

தமிழகக் கிராமப்புற விழாக்களில் இடம்பெறும் நாட்டுப்புற நடனங்களில் பொய்க்கால் குதிரையாட்டம், காளைமாட்டு நடனம், கரடி நடனம், விவேடம், மயில் நடனம் போன்றவை இடம்பெறுகின்றன. அவற்றுள் முதல் நான்கும் விலங்குகளின் நடனமாகவும் இறுதியில் உள்ளது பறவை நடனமாகவும் அமைந்துள்ளன.

புலிவேடம்: புலிவேடம் என்னும் இந்நாட்டுப்புறக்கலை ஏறத்தாழ 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை தமிழ்நாடு, ஆந்திரம், கேரளம், பாண்டிச்சேரி போன்ற பகுதிகளில் பெருமளவில் ஆடப்பட்டு வந்தன. இன்று இந்நடனம் இப்பகுதிகளில் அருகியே காணப்படுகிறது. கிராமத்தில் திருவிழாக் காலங்களில் பலவகையான இனமக்களாலும் இன்று ஆடப்பட்டு வரும் இக்கலை இசுலாமிய மக்களால் முகரம் பண்டிகை நாளில் பெருமளவில் ஆடப்பட்டு வந்த ஒரு கலையாக விளங்கி வந்துள்ளது.

இக்கலை இன்று தமிழகம் முழுதும் பல இன மக்களால் அவரவர்களின் கிராமத் தெய்வங்களுக்காகக் கொண்டாடப்படும் பண்டிகைகளில் ஆடப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக மாரியம்மன் பண்டிகையின்போது பல இன மக்களும் புலிவேடம் தரித்துத் தெருக்களில் ஆடி வரும் காட்சியைப் பண்டிகைக் காலங்களில் காணலாம்.

இப்புலியாட்டம் வருமானத்திற்கான ஒரு ஆட்டக்கலையாகப் பெரும்பாலும் ஆடப்படுதல் இல்லை. தமிழ்நாட்டிலும், கேரளத்திலும், பாண்டிச்சேரியிலும் இவ்வாட்டம் கிராமப்புற விழாக்களில் பொழுது போக்குக் கலையாகவும், கிராமப்புறத் தெய்வங்களிடம், தங்கள் குறைகளைப் போக்கினால் அத்தெய்வங்களுக்காக எடுக்கப்படும் விழாக்காலத்தில் புலிவேடம் தரித்து ஆடி வருவதாக வேண்டிக் கொண்ட பக்தர்கள் புலிவேடமிட்டு ஆடி வருவதாகவும் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகிறது. இவ்விரு காரணங்கள் மட்டுமன்றி அரசியல் கட்சி ஊர்வலங்களிலும், இப்புலியாட்டம் ஆடப்பட்டு வருகிறது. தமிழகம் மற்றும் பாண்டிச்சேரிப் பகுதிகளில் இக்கலைக்குழு ஒன்று அல்லது இரண்டு புலிவேடக் கலைஞர்களையும், மழு அல்லது குத்துவாளைக்கொண்டு புலியைத் தாக்க வரும் ஒரு கலைஞரையும், ஒன்றிரண்டு பக்க வாத்தியக் கலைஞர்களையும் கொண்டு சிறிய எண்ணிக்கையையுடைய ஆட்டக் குழுவாக அமைந்துள்ளது. கேரளத்தில் இவ்வேடம் கடுவாக்களி அல்லது புலிக்களி என்று வழங்கப்படுகிறது. அங்கு இது முகரம் பண்டிகையின் போதே ஆடப்பட்டு வருகிறது. நான்கு அல்லது ஐந்து புலிவேடக்கலைஞர்கள் புலிவேட

மிட்டு ஒரே நேரத்தில் உடுக்கை, தவில் என்னும் பக்க வாத்தியக் கலைஞர்களுடன் ஆடிவருகின்றனர். இவர்கள் வீடுகளின் முன்பும் கடைகளின் முன்பும் ஆடிக் காசு பெறுகின்றனர்.

புலிவேடமிடல்: புலிவேடமிட்டு ஆடும் கலைஞர் புலிவேடம் தரிப்பதற்கு முன்பு தலை நீங்கிய மற்ற உடல் பகுதியில் உள்ள முடியை நீக்கிவிடுகின்றனர். அதன் பிறகு எண்ணெய்ப்பசை நிரம்பிய வண்ணப்பூச்சுகளை பல அளவுகளிலான தூரிகைகளால் உடலில், மனித உடம்பில் புலிவேடம் வரைவதில் தேர்ச்சி பெற்ற கலைஞரைக் கொண்டு வரைந்து கொள்கின்றனர். அதற்காக உண்மையான புலியின் உடலில் காணப்படும் வெள்ளை, மஞ்சள், கறுப்பு வண்ணக் கலைவகளில் புலியின் உடலில் தோன்றும் மஞ்சள், கறுப்புக் கோடுகளைப் போல் தீட்டிக் கொள்கின்றனர். புலியின் அடிவயிற்றைக் குறிப்பதான கலைஞனின் வயிறு மற்றும் நெஞ்சுப் பகுதியில் மேலிருந்து கீழாக வெள்ளை வண்ணம் பட்டையாகத் தீட்டி அதிலிருந்து உடம்பின் பக்கம் வரை இருபுறமும் மஞ்சள், கறுப்பு வண்ணப் பட்டைகள் தீட்டிப் புலியின் மேற்புறத் தோற்றத்தைக் கொணர் கின்றனர். இரண்டு கால்களிலும் இரு கைகளிலும் இம்முறையிலேயே வண்ணம் தீட்டுகின்றனர். மஞ்சள், கறுப்பு மற்றும் சிகப்பு வண்ணம் கொண்ட துணியால் தைக்கப்பட்ட சிறிய உள்ளாடை மட்டும் அணிந்து கொள்கின்றனர் இதே போன்று அரிசி உமி நிரப் ப்பட்டுத் தயாரிக்கப்பட்ட துணியால் ஆன வாலை இடுப்பில் கட்டி, வால் போல் தொங்கவிட்டுக் கொள் கின்றனர். மனிதக் கண்களை மறைத்து, ஆனால் வெளியில் பார்க்கும் படியாகத் துளை உள்ள புலியின் கண் போன்று விழி புடைத்துக்கொண்டிருப் பதான கண்ணை உலோகத்தில் செய்து, இரு கண்கள் இருக்கும் இடத்தில் படியும்படி கயிற்றால் இணைத்து அக்கயிற்றைத் தலையில் கட்டிக் கொள்கின்றனர். புலியின் மேற்புற நிறங்களாக மஞ்சள், கறுப்பு வண்ணத்தில் கோடுகள், புள்ளிகள் தீட்டப்பட்டதும் இரு காதுகள் போன்ற அமைப்பை உடையதுமான தலையுறையைத் தலையில் முடியை மறைத்துக் கட்டிக் கொள்கின்றனர். புலியின் கோரைப்பற்கள் போன்ற செயற்கையான இரு கோரைப்பற்களை வாயின் இரு கோடியிலும் அமையுமாறு பொருத்திக் கட்டிக் கொள்கின்றனர். மிகச்சிறிய மயிரிழைபோல் தோன்றும்படியான சுருள் கம்பிகள் பொருத்தப் பெற்ற புலி மீசைத் தகட்டை மீசைப் பகுதியின் மேல் வைத்துக் கட்டிக் கொள்கின்றனர். இம்மீசை, கோரைப்பற்களின் அமைப்புடன் கொடாமாகத் தோன்றுவதற்காக முழு எலுமிச்சம்பழத்தைப் பாதி வெளியில் தெரியும்படி வாயில் கவ்விக்க கொள்கின்ற

னர். புலியின் கொடூரத் தன்மையை மிகுவித்துக் காட்டத் தாடை, கழுத்துப் பகுதிகளில் இரத்த நிறம் தோன்றும்படி சிகப்பு வண்ணக் கலவையைப் பூசிக் கொள்கிறார்கள். குத்துவார் கத்தியில் முன்பு பாதி அமைப்புடைய கத்தி போன்ற அமைப்புடைய தகடுகள் பொருத்தப்பட்ட தகட்டு வளையத்தை இரு புயங்களிலும் கட்டிக் கொள்கின்றனர். இது கைகளின் புறங்கைகள் மறையும்படியும், இரு கால்களின் பாதத் தின் மேற்புறம் மறையும்படியும் புலியின் விரல்கள் போல் வரையப்பெற்ற இரப்பர்ப் பட்டைகளைக் கணுக்கால்கள், மணிக்கட்டுகள் ஆகியவற்றில் கட்டிக் கொள்கின்றனர். இதனால், புலிவேடம் ஆடும் கலைஞரின் முன் கைப்பகுதியும் காலின் முன்பு பாதப் பகுதியும் புலியின் கால்களைப் போலவே தோன்றும். புலிவேடம்போடும் கலைஞர்களுள் சிலர் இப்பொழுது வண்ணக் கலைவகளால் புலியின் மேற்புறத் தோற்றம் போல் வண்ணமெழுதவும், அதனை நிகழ்ச்சி முடிந்ததும் அழிக்கவும் பல மணி நேரம் செலவிட வேண்டியிருப்பதால் புலியின் மேற்புறம் போல் வண்ணச் சாயங்கள் தோய்க்கப்பட்ட துணியைப் புலியின் ஆடையாகத் தைத்து அதனை அணிந்து கொண்டு ஆடவும் செய்கின்றனர். வண்ணக் கலைவகள் பூசிக்கொண்டு புலிவேடம் ஆடுவதில் உள்ள தோற்றப் பொருத்தம் அளவிற்குத் துணியை அணிந்து கொண்டு ஆடுவதில் கிடைப்பதில்லை.

பக்கஇசை: சிலம்பாட்டத்திற்குப் பக்க இசையாக அமையும் தாசா எனப்படும் இசைக் கருவியையே புலிவேடத்திற்கும் பக்க இசைக்காகப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். அக்கருவி பெருத்த வாய்ப்புறம் கொண்டு, அரைச்சட்டியின் வாய்ப்புறத்தில் எருமைக் கன்றின் தோல் போர்த்தப்பட்டு, இழுத்து வாரால் கட்டப்பட்டு அமைக்கப்பட்டதாகும். அதன் மேல் இரு சிறிய குச்சிகளால் அல்லது தடித்த இரு தோல் பட்டை வார்களால் தட்டி ஒலி எழுப்புவர். அக்கருவியை இடுப்பில் கட்டிக்கொண்டு கைக்கு ஒன்றாக இரு கை விரல்களின் இடுக்கில் வைக்கப் பட்ட குச்சிகள் அல்லது வார்ப்பட்டைகளைக் கொண்டு அச்சிறு பறையின் மேல் மாற்றி மாற்றி அடித்துத் தொடர்ந்து ஒலி எழும்பும்படி இசைப்பர். இப்பக்க இசை வாசிப்பிற்கேற்பவே ஆடுபவர் காலடி போடுவர்.

அடவுகள்: உண்மையான புலியின் நடை, குதி, துள்ளல், சிலிர்ப்பு, பதுங்கல், பாய்ச்சல், தன் கால்கள் மற்றும் உடற்பகுதிகளைத் தன் நாவால் நக்குதல், தன் கோரைப்பற்கள் தெரிய வாயைப் பிளந்து காட்டல், எதிரிகளின் தாக்குதலுக்கு அஞ்சிப் பின் வாங்கல், பதுங்கல், பெரிய பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து தாக்குதல், கால் நகங்களாலும் வாயாலும் கிழித்துக்

குதறுதல் போன்ற செயல்களை உள்ளடக்கிய அடவுகளையே பெரும்பாலும் புலிவேடக் கலைஞர் தம் ஆட்ட அடவுகளில் கைக்கொண்டிருக்கிறார். புலியின் உறுமல் போன்று ஒலியெழுப்பவும் செய்கிறார். புலியின் அடவு எதுவும் நேர் கோட்டில் முன்செல்லல் பின் செல்லல் என அமையாது. இடது அல்லது வலப் புறம் சாய்ந்த வாக்கில் செல்வதாகவே அமையும். புலி எதிரியைக் கூர்ந்து பார்த்து உறுமுதல் அடிக்கடி பெருமூச்சு வெளியிடுதல் ஆகியவற்றை ஆட்டக் கலைஞர் மேலுதட்டை மூக்கை நோக்கி அடிக்கடி தூக்கியும் பெருமூச்சு விட்டும் புலப்படுத்துகிறார்.

புலி வேடத்தைத் தாங்கி ஆடும் கலைஞர்கள் பெரும்பாலும் சிலம்பாட்டம் பயின்ற கலைஞர்களாகவே உள்ளனர். ஒன்று முதல் நான்கு வரை உள்ள சிலம்பாட்ட அடிகள் அப்படியே புலிவேடத்தில் இடம் பெறுகின்றன. அதனால் தான் சிலம்பாட்டத்திற்குரிய பக்க இசை அப்படியே புலியாட்டத்திற்கும் பொருந்துகிறது. புலியை வேட்டையாடித் தாக்க வரும் மடு ஆட்டக் கலைஞரும் குச்சியால் தாக்கவரும் சிலம்பாட்டக் கலைஞரும் சிலம்பாட்டக் கால்வைப்பு முறைகளை அப்படியே பின்பற்றுகின்றனர். அக்கால் வைப்பு முறை புலியின் மிக மெதுவான பம்முதலையும் மிக விரைந்த பாய்ச்சலையும் இக் கலைஞரால் இவ்வாட்டத்தில் படைத்துக் கொடுத்துவிட ஏதுவாக அமைந்துள்ளது. சிலம்பாட்டத்திற்குரிய அடிப்படைக் கால் வைப்பு முறைகளைப் பல்வேறு பட்ட முறை வைப்புக்களாக மாற்றித் தருகின்ற அதே நேரத்தில், அக்கால் வைப்புகளின் இணைப்புகளின் விகித அமைப்புகளில் உண்மைப் புலியின் இயக்கத்தை வெளிக் கொணர்வதாக அமையுமாறு ஆடிக்காட்டுவதில் தான் இவ்வாட்டத்தின் உயிர் நாடியே அடங்கியுள்ளது. கு.மு.

துணை நூல்கள்:

பெருமாள், ஏ. என்., தமிழக நாட்டுப்புறக் கலைகள், உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1980.

Dances of Kerala, Department of Public Relations, Kerala, 1980.

Kurup, K.K.N., Aryan and Dravidian Elements in Malabar Folklore, Kerala Historical Society, Trivandrum, 1977.

புலையர், தமிழகத்திலும் கேரளத்திலும் கருநாடகத்திலும் வாழும் பழங்குடியினர். இவர்கள் தமிழகத்தில் பழனிமலைக் குன்றுகளிலும் ஆணைமலைக் காடுகளிலும் வாழ்கின்றனர். குறிப்பாக அண்ணாமாவட்டத்தில் தாண்டிக்குடி, நல்லூர்க்காடு, மங்களக்

கொம்பு, கொட்டக்கொம்பு, கராச்சிக் கொம்பு, பரும்பாறை, பாய்ச்சலூர், ஆடலூர், பன்றிமலை போன்ற இடங்களில் வாழ்கின்றனர். குன்னுவர்கள் (மன்னாடிகள்) இப்பகுதிக்கு வருவதற்கு முன்னர்ப் புலையர்கள் (Pulaiyar) காட்டு இராசாக்கள் போன்று வாழ்ந்தனர்.

புலையர்கள் குள்ளமாக இருப்பர். மூக்கு சப்பையாகவும் மயிர் சுருளாகவும் இருக்கும். முதியவர்கள் தலையில் ஒரு துணியையும் இடுப்பில் வேட்டியும் அணிந்துள்ளனர். புலைச்சியர் காதில் பனை ஓலை அணிந்து கொள்ளுகிறார்கள். கழுத்தில் பாசிகளையும் கைவிரலில் பித்தளை மோதிரங்களையும் அணிந்து கொள்கிறார்கள்.

இவர்கள் வாழை மட்டைகளைக் கொண்டு குடிசை அமைத்துக் கொள்கிறார்கள். வீட்டின் கூரையை அஞ்சு முகப்புல்லால் வேய்ந்துள்ளனர்.

இவர்கள் காட்டில் கிடைக்கும் வாழை, பலா, தேன் முதலியவற்றை நம்பி வாழ்கின்றனர். கேழ்வரகு, சாமை முதலியவற்றையும், மாடு, ஆடு, பன்றி, மான், முயல், உடும்பு முதலியவற்றையும் உண்கின்றனர்.

குன்னுவர்கள்தாம் புலையர்களுக்குத் தலைவர்கள். குன்னுவர்கள் புலையர்களுக்குத் தனி மதிப்புக் கொடுக்கின்றனர். குன்னுவரின் இல்லங்களில் நடைபெறும் அனைத்து விழாக்களிலும் புலையர்கள் பங்கு பெறுகிறார்கள். அவ்விழாக்கள் அனைத்திலும் புலையர்களே இசைக் கலைஞர்களாக உள்ளனர். குன்னுவர்களின் காப்பித் தோட்டங்களிலும் இவர்களே பணியாற்றுகின்றனர்.

புலையர்களுக்கு நாட்டாண்மைக்காரனும் சேர்வைக்காரனும் தோட்டியும் உண்டு. கோயில் பூசைகளைக் கவனிக்கப் பூசாரிகளும் உள்ளனர்.

புலையர்களிடையே கருமிதி, சோபன்குடும்பி, குள்ளன், மல்லன், குசவன், பழையன், குப்பன், குடியன், பெருமன், வெம்பிரியன், நைகைதவன், காலையான் போன்ற புறமணப் பிரிவுகள் (Exogamous groups) உண்டு. அப் பிரிவுகள் முன்னோரின் பெயர்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் ஒரு குல தெய்வம் உண்டு. ஒரு பிரிவைச் சார்ந்தவர்கள் மற்றொரு பிரிவில் திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர்.

புலையர்கள் வேட்டையாடுவதில் வல்லவர்கள். ஊரெல்லாம் ஒன்றுதிரண்டு தாரை, தம்பட்டம் முழங்கக் காட்டுக்குள் சென்று, கடிநாயை ஏவி வேட்டையாடுவர். வேட்டையாடிய விலங்குகளை அனை

வரும் சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொள்வர். வேட்டையாடியவருக்கு விலங்கின் தலை சேரும். வேட்டையில் இறப்பவர்களைக் காட்டிலே புதைத்து விடுகிறார்கள். ஆண்டுதோறும் அவர்களை நினைந்து வழிபாடும் செய்வர்.

புலையர்கள் காட்டுப் பச்சிலை கொண்டு பல நோய்களைத் தீர்ப்பதில் வல்லவர்கள். சூனியம் (Witchcraft), பில்லி சூனியம் (Sorcery) முதலியவற்றிலும் கைதேர்ந்தவர்கள். புலியின் வாயினைக் கட்டுவதிலும் கெட்டிக்காரர்கள் புலியை நஞ்சிட்டுக் கொல்லவும் செய்வர் மழையை வருவிக்கும் ஆற்றலும் தங்களுக்கு உண்டு எனக் கூறிக் கொள்வர். அம்மைநோய்கண்டவர்களைத் தனியே ஒதுக்கி வைக்கின்றனர்.

புலையர்கள் கரக நாச்சி என்ற தெய்வத்தை வழிபடுகின்றனர். மலையிலுள்ள மற்ற இனத்தாரும் அதனை வழிபடுகின்றனர். புலையரே பூசாரியாக உள்ளார். சித்திரை மாத முழுநிலவிற்போது திருவிழா நடைபெறும். அப்போது காடெங்கும் செண்பக மரங்கள் பூத்து நிற்கும். அம் மலரில் கரக நாச்சி உறைவதாகப் புலையர்கள் நம்புகின்றனர். வழிபாட்டில் ஈடுபடுபவர்கள் பதினைந்து தினங்களுக்குத் தாய்மையாக இருக்க வேண்டும். பூசாரிக்குத் துணையாகத் தேரடியார் இருப்பார். அவர் கோயில் காரியங்களைக் கவனிப்பார் சாமி கும்பிடுவதற்கு முன் மாயாண்டிக்குக் கடா ஒன்று பலியிடுவர். இரண்டாம் நாள் கேப்பை மாவில் பலகாரம் செய்து கருமலையாணை வழிபடுவர். மூன்றாம் நாளிலிருந்து எட்டு நாளைக்குக் கரகநாச்சி விழா நடைபெறும். தலைமை மன்னாடியும் தேரடியும் பூசாரியும் மேள தாளத்துடன் சாமியை அழைத்து வரச் செல்வர். அருள் வந்தவர்கள் ஒருவகைக் காட்டு மரத் தழையைக்கையில் வைத்துக் கொண்டே ஆடுவர். மஞ்சள், எண்ணெய், செந்தூரம், வெள்ளைப்பூ, குங்கிலியம், எலுமிச்சம் பழம் முதலியவற்றைக் கடவுளுக்குப் படைப்பர். அந்நியர்கள் யாரும் கலந்து கொள்ளக் கூடாது. கரக நாச்சி கரகமாகப் பந்தலில் இறங்குவதாக நம்புகின்றனர். எட்டுத் தினங்கள் ஆடல், பாடலுடன் விழா நடைபெறும். கடைசி நாளன்று வனதேவதைகளின் வழிபாடு நடைபெறும்.

முருகனை முருகந்தரன் என்னும் பெயரால் வணங்குகின்றார்கள். குறிஞ்சி நிலக் கடவுள் முருகன் என்பதும், மலைவாழ் மக்கள் அதனை வழிபடுவதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கன. புலையர்கள் கரக நாச்சிக்கு அடுத்தபடியாகப் பூம்பொறை நாதனை வழிபடுகிறார்கள். வேலப்பன் குடிகொண்டு அருள்புரிந்து வருகிறான் என நம்புகின்றனர். மலையில் வாழும் மக்கள் தங்கள் கடவுளைக் குறிஞ்சிக் கிழவன், மலை

கிழவோன் என அழைக்கின்றனர். புலியை வேட்டையாடினால், புலியினது தோலைப் பதப்படுத்தி ஒரு வகைக் காட்டுத் தழையால் (தெவப் பெட்டி) மூடிக்கட்டிப் பூம்பொறை நாதனுக்குக் காணிக்கைப் பொருளாகச் செலுத்துகின்றனர். முதலில் விளையும் பொருளைத் தேவதானப்பட்டிக் காமாட்சியம்மனுக்குக் காணிக்கையாக அளிக்கின்றனர். வீட்டிலே சீலைக் காரி என்ற தெய்வத்தை வழிபடுகின்றனர். இத்தெய்வங்களைத் தவிர காரைவெட்டி சுவாமி, வறட்டமலை சுவாமி, சொம்புதறவு கன்னிமார், செங்கண் நாச்சியார், கருவுணாண்டி, நாச்சிமுத்து நாட்டராயர், சொக்கர், மருதை வீரன், காளியம்மன் போன்ற தெய்வங்களையும் வழிபடுகின்றனர்.

இவர்கள் தமிழ்க் கிளைமொழியொன்றைப் (Dialect of Tamil) பேசுகின்றனர். பல்லாண்டுக் காலம் மற்றவர்களுடன் கொண்ட தொடர்பினால், இவர்கள் பேச்சுக்கும் அப்பகுதியில் பேசும் மற்றவர்கள் பேச்சுக்கும் மிகுந்த வேறுபாடில்லை. மலையிலுள்ள செடி, கொடி, மரங்களைப் பற்றிய சொற்கள் அதிகம் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

புலையர்கள் ஆடல், பாடல்களிலும் பழங்கதைகள் கூறுவதிலும் பெரும் நாட்டமுள்ளவர்கள். ஆடும் போது பலவிதமான பக்கவாத்தியங்களை இசைப்பர். விழாக் காலங்களில் 'வீழிகுழல்' வாசிக்கின்றனர். பெருந்தலை, சிறுதலை என இருதலையுடைய மேளமும் இவர்களிடையே உண்டு. தோதகத்தி மரத்தினால் செய்யப்பட்ட சத்தக்குழல் மூலம் முப்பத்திரண்டு வகையான தாளங்களை வாசிக்கின்றனர். புலையர்கள் தாளங்கள் வாசிக்கும் தாளத்திற்குப் பறவைகளின் பெயரையே இட்டுள்ளனர். 'கானமயில் தாளம்', 'கானக்கோழி தாளம்', 'சுண்டரக் கோழி தாளம்' எனப் பல பெயரிட்டுக் குறிப்பிடுகின்றனர். தெய்வங்களுக்கெனத் தனி இராகங்களை வாசிக்கின்றனர். பழங்குடிகளின் இசையில் சிறப்பு நிலையில் ஈடுபடும் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு இவர்களின் இசை ஆய்வுக்குரிய பொருளாகும்.

இப்பழங்குடி மக்களிடையே பெற்றோர் பார்த்துத் திருமணம் செய்து வைத்தலே மிகுதியாகும். ஆடவன் கற்பூரவல்லிச் செடியை நூலில் கட்டி மணமகள் கழுத்தில் கட்டி, பச்சைத் தழையைக் கொண்டையில் அணிவிக்கிறான். ஆண், பெண்கள் தாங்களாகவே சேர்ந்து வாழ்வதும் உண்டு. மணவிலக்குச் செய்து கொள்வதும் மறுமணம் செய்து கொள்வதும் அடிக்கடி நிகழும்.

குழந்தை பிறந்தால் மற்றவர்களைப் போன்று மொட்டையடித்துச் காது குத்துகின்றனர். ஆண்

பிள்ளைகளாக இருப்பின் மங்களன், பூதன், மலையின் கதவன் போன்ற தெய்வத்துப் பெயர்களையும், பெண் குழந்தையாக இருப்பின் கரகநாச்சி, ஆண்டிச்சி, பூதனாச்சி போன்ற தெய்வத்துப் பெயர்களையும் வைக்கின்றனர். வனதேவதைதான் தொட்டிலில் ஆடும் என நம்புகின்றனர். அந்நம்பிக்கையின், விளைவாக இவர்களும் குழந்தைகளைத் தொட்டிலில் போடுவதில்லை.

இவர்கள் இறந்தவர்களைப் புதைக்கின்றனர். பதினாறாம் நாள் இறுதிச் சடங்குகளைச் (கருமாதி) செய்கின்றனர். வெளியூரில் ஒருவர் இறந்துவிட்டால் இரண்டு ஆண்டுக்குப் பின் உற்றார், உறவினர், 'அவருடைய நிழலை' அழைக்கின்றனர். சு.ச.

புவனேசுவரம் கோயில்களும் குளங்களும் நிறைந்து காணப்படுகின்ற நகரங்களுள் ஒன்று. ஓரிசா மாநிலத்தின் தலைநகரமாக உள்ள புவனேசுவரம் (Bhubaneswar) கல்கத்தா சென்னைப் புண்கவண்டிப் பாதையில் கல்கத்தாவிலிருந்து 438 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ளது.

புவனேசுவரத்தைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகள் மௌரியர் காலம் தொட்டே சிறப்புற்றிருந்தன. ஆனால், கி.பி. 7 - ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னரே வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த நகரமாகத் திகழ்ந்துள்ளது. இங்குக் குப்தர்களின் காலத்தைச் சார்ந்த கோயில்கள் இல்லையென்றாலும் அவர்களுடைய கலைப்பாணியில் உருவாக்கப்பட்ட சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. கணபதி, கார்த்திகேயன், உமா-மகேசுவரர், பார்வதி ஆகியவற்றில் குப்தர்களின் கலைப்பாணி காணப்படுகிறது. ஆகவே, குப்தர்களின் காலத்தைச் சார்ந்த கோயில்கள் இருந்து அழிந்துள்ளன என்பது தெளிவு. சைலோத்பவ குல அரசர்கள் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி செய்தபோது புவனேசுவரத்தைக் கைப்பற்றிப் பல கோயில்களைக் கட்டியுள்ளனர். கிழைக் கங்க மன்னர்களின் கீழ் இருந்தபோது புவனேசுவரத்தில் பல கட்டிடங்கள் புதிதாகக் கட்டப்பட்டன.

புவனேசுவரத்தில் இருபதுக்கு மேற்பட்ட கோயில்கள் உள்ளன. அக்கோயில்கள் பல காலங்களில், பல அரசவமிசத்தினரால் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றைக் கால வரிசையின்படி மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்துள்ளனர். அவை: 1.முதற்காலம் (கி.பி. 750-கி.பி.900) 2. இடைக்காலம் (கி.பி. 900-1100), 3. பிற்காலம் கி.பி. 1100-க்குப் பிற்பட்டவை. முதற்காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட கோயில்கள் ஏழு உள்ளன.

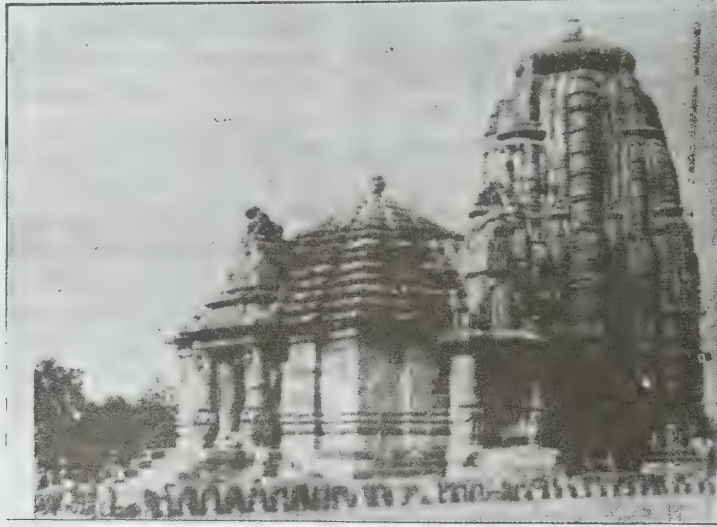
பரசுராமேசுவரர் கோயில்: பரசுராமேசுவரர்

கோயில் ஓரிசாவின் முற்காலக் கட்டடக் கலைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது. சிறிய கோயிலாக இருந்த போதும் கலை நுணுக்கங்கள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. பல காலங்களைச் சார்ந்த கல்வெட்டுக்கள் இக்கோயிலில் உள்ளன. ஆனால், இக்கோயில் யாரால் எப்பொழுது எடுக்கப்பட்டது என்பது பற்றிய விவரம் கிடைக்கவில்லை. கருவறையில் உள்ள கல்வெட்டுகளின் எழுத்தமைதியைக் கொண்டு இக்கோயில் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று கணிக்கப்படுகின்றது. கிழக்கு வாயிலில் உள்ள கல்வெட்டொன்றில் இக்கோயில் இறைவன் 'பராசேசுவர' என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அதற்குப் பாசுபதப் பிரிவின் குருவாகிய 'பராசரா' என்பவரின் பெயரில் இக்கோயில் 'பராசரீசுவரர்' என்று கூறப்பட்டதென்றும் பொருள் கொண்டுள்ளனர்.

பரசுராமேசுவரர் கோயில் வடக்கு நோக்கி அமைந்துள்ளது. செவ்வக வடிவில் அமைந்த இக்கோயிலில் கருவறை, சகன் மோகன் எனப்படுகின்ற மண்டபம் ஆகியவை உள்ளன. இக்கோயிலில் விமானம் பாதம், கண்டி, மாசுதிகா போன்ற பகுதிகள் காணப்படுகின்றன. இக்கோயில் கருவறை திரிரத அமைப்பு முறையில் கட்டப்பட்டுள்ளது. பாதப் பகுதியில் பாபக, சங்கா, பிராண்டா ஆகிய மூன்று பகுதிகள் உள்ளன. இப்பகுதியில் மனித, மிருக உருவங்களின் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. ஓரிசாவின் சிற்பக்கலையில் மிக முக்கியமான எடுத்துக்காட்டு யாளிச் சிற்பமாகும். முன்னிரு கால்களைத் தூக்கித் தலையைப் பின்புறம் திருப்பிப் பார்க்கும் நிலையில் உள்ள சிங்கத்தின் பின்னிரு கால்களின் கீழ் யானை ஒன்று அமர்ந்த நிலையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கண்டி என்ற விமானத்தின் இடைப்பகுதி ஐந்து பாகங்களைக் கொண்டுள்ளது. அவைகளில் கணிக பாக, அனுராதபாக, இராகபாக போன்றவை வெளிப் பகுதியில் காணப்படுகின்றன. இரண்டு வரிசைகளில் மூன்று மூன்று தூண்களைக் கொண்ட மண்டபம் உள்ளது. இந்தச் சகன்மோகனில் வெளிச்சம்வரச் சாளரங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சாளரங்களில் உள்ள நடனமாடுபவர், இசைக்கருவி வாசிப்பவர் ஆகியோரின் உருவங்கள் அழகாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், சூரியன், சந்திரன், அர்த்தநாரீசுவரர், அரிசுரர், சிவன், பார்வதி, வருணன், ஏழு மாதர்கள் ஆகியோருக் கானவை குறிப்பிடத்தக்க சிற்பங்களாகும்.

பழுதடைந்த திருச்சுற்றின் உட்புறத்தில் அமைந்துள்ள வைடால் தேவுல் கருவறை, சகன்மோகன் போன்ற பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. அதனுடைய விமானம் 'காகரா விமானம்' என்று கூறப்படுகின்றது.

இராசாரங்கி கோயில்

முக்தீசுவரர் கோயில்

அது மாட்டு வண்டியின் கூரை அமைப்பைப் போன்று அரைவட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. 'வைட்டால்' என்பது ஒரிசாப் பகுதியில் படகு என்று பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. படகின் அடிப் பகுதியைப் போன்று விமானத்தின் மாசுதிகா பகுதி அமைந்திருப்பதால் இக்கோயில் வைட்டால் தேவுல் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது.

வைட்டால் தேவுல் கருவறையின் வெளிப்பகுதியில் உள்ள அரைத்தூண்களில் சிற்ப வேலைப்பாடுகள் நேர்த்தியான முறையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. முன்னிரு கால்களைத் தூக்கிப் பின்னிரு கால்களில் நின்று கொண்டு தலையைப் பின்புறம் திரும்பிப் பார்க்கும் சிங்கத்தின் மேல் வீரன் அமர்ந்த நிலையிலும், சிங்கத்தின் கீழ் ஒரு வீரன் படுத்திருப்பது போன்றும் உள்ள சிற்பங்கள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. அத்தகைய இரண்டு அரைத்தூண்களுக்கிடையில் உள்ள தேவ கோட்டங்களில் மகிடாசுரமர்த்தினி, அரிஅரன் போன்றவர்களுக்கான சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. கண்டி எனப்படுகின்ற விமானத்தில் இரண்டு பூமிசாக்கள் உள்ளன.

சகன் மோகனில் உள்ள சைத்திய அமைப்புடைய சாளரங்கள் இரண்டும் கலை நுணுக்கம் வாய்ந்தவை. சாளரத்தின் கீழ்ப்பகுதியில் ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய வண்டியில் சூரியன் செல்வது போன்று செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்மேல் பகுதியில் நடராசர் சதுர தாண்டவம் ஆடும் சிற்பம் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. கருவறையில் எட்டுக்கரங்களுடன் கூடிய கபாலினி என்று கூறப்படுகின்ற சாமுண்டா அஞ்சத்தகுந்ததாகும். அதன் அருகில் சப்தமாதர்கள், பைரவர் போன்ற சிற்பங்கள் உள்ளன. இது தந்திர வழிபாட்டு முறைக் குரிய கோயிலாகும்.

சதுர்கணேசுவரர் கோயில்: மூன்று கோயில்கள் சதுர்கணேசுவரர் கோயிலின் உட்புறத்தில் உள்ளன. இடிபாடுகளுடன் கூடிய இக்கோயில்களை மாநிலத் தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையினர் பழுதுபார்த்துப் புதுப்பித்துள்ளனர். 1) இலட்சுமணேசுவரர், 2) பரதீசுவரர், 3) சதுர்கணேசுவர ஆகிய மூன்று கோயில்களும் கி.பி. 6, 7-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கட்டப்பட்டவை என்பது கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுகளின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. சதுர்கணேசுவரர் கோயில் கட்டடக் கலை அமைப்பில் பரசுராமேசுவரர் கோயிலை ஒத்துக் காணப்படுகின்றது. விமானத்தில் உள்ள இராகபாகத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இராவண அணுகிரகமூர்த்தி, நடராசர், அமர்ந்த நிலையில் உள்ள இலகுவீசர் போன்றவை இக்கோயிலின் சிறப்பமிசங்களாகும்.

முத்தீசுவரர் கோயில்: இடைக்காலத்தில் கட்டப்பட்ட கோயில்களுள் முத்தீசுவரர் கோயில் முதல் இடம் பெறுகின்றது. சித்தீசுவரர் கோயிலுக்கு அருகிலுள்ள முத்தீசுவரர் கோயில் வடக்கு நோக்கியிருக்கின்றது. கோபுரம், தோரணவாயில், மண்டபம் ஆகியன இக்கோயிலின் சிறப்பமிசங்களாகும். இக்கோயிலின் பாதப்பகுதி முதல் மாசுதிகா வரையில் எல்லாப் பகுதிகளும் அலங்கார வேலைப்பாடுகளுடன் காணப்படுகின்றன. முத்தீசுவரர் கோயிலில் முற்கால, பிற்காலக் கட்டடக் கலைப்பாணிகள் கலந்து காணப்படுகின்றன. இதன் விமானம் 'நாகர்' கலைப்பாணியில் கட்டப்பட்டுள்ளது. கருவறை, சகன்மோகன் எனப்படுபடுகின்ற மண்டபம் ஆகியன உள்ளன. நுழைவாயிலில் அரைவட்ட வடிவத்தில் தோரணம் ஒன்று எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றது. இரு தூண்களின் மேல் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் அத்தோரணத்தில் பெண்கள் அமர்ந்திருப்பது போன்ற அலங்காரம் உள்ளது. மேலும், அலங்காரப் பூவேலைப்பாடுகளும் காணப்படுகின்றன. கருவறையின் இரு பக்கங்களிலும் கங்கை, யமுனை ஆகிய சிற்பங்கள் உள்ளன. அரைத்தூண்களில் யானையின் மீதமர்ந்த சிங்கத்தின் உருவம் குறிப்பிடத்தக்க சிற்பமாகும். சகன்மோகனில் ஒரு குரங்கு மற்றொரு குரங்கின் தலையில் பேன் பார்த்தல், முதலையின் மேல் அமர்ந்திருக்கும் குரங்கு போன்றவை கண்களைக் கவருகின்றன. போ (Bho) எனப்படுகின்ற கீர்த்திமுகத்தின் இருபுறங்களிலும் இரண்டு பூதகணங்கள் நிறறல் போன்ற அமைப்புடைய சிற்பங்கள் ஒரிசாவின் சிற்பக் கலைக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

இலிங்கராசா கோயில்: கோயிலில் உள்ள மண்டபத்தில் கி.பி. 1114-15-ஆம் ஆண்டைச் சார்ந்த கங்க மன்னன் அனந்தவர்மன் சோடகங்களின் கல்வெட்டு ஒன்று உள்ளது. அக்கல்வெட்டில் இலிங்கராசா கோயில் 'கீர்த்திவாசா' என்ற பெயரில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. பிற்காலத்தில் இலிங்கராசா என்று பெயர் பெற்றது.

இலிங்கராசா கோயில் மிகப்பெரிய கோயிலாகும். இக்கோயிலைச் சுற்றிலும் சிறியனவும் பெரியனவுமாக ஏறத்தாழ நூறு கோயில்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கோயில்கள் காலத்தால் வேறுபட்டவை. இவற்றை எல்லாம் உள்ளடக்கிப் பெரிய மதில் சுவர் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. கிழக்குப் பக்கம் இதன் நுழைவாயில் இருந்தபோதும் தெற்கு, வடக்குப் பகுதிகளிலும் சிறிய நுழைவாயில்கள் உள்ளன. இலிங்கராசா கோயில் நான்கு பகுதிகளை உள்ளடக்கியது. அவை, 1) கருவறை, 2) சகன்மோகன் என்னும் மண்டபம், 3) நாட்டிய மந்திர என்னும் விழா மண்டபம், 4) போகமண்டபம் என்னும் பூசைப்பொருள்கள்

படைக்கும் மண்டபம் ஆகியனவாகும். அவை ஒன்றின் முன் ஒன்றாகக் கட்டப்பட்டுள்ளன.

கருவறை பஞ்சரத பாணியில் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேல் சங்காப்பகுதியில் சூரியன், கார்த்திகேயன், பார்வதி, பிரம்மா, சிவன் போன்ற சிற்பங்களுடன் மரக்கிளையைப் பிடித்திருக்கும் பெண், கண்ணாடியில் முகம்பார்க்கும் பெண் போன்ற சிற்பங்களும் கலை அழகுடையன. கண்டி என்று கூறப்படுகின்ற விமானத்தில் பத்துப்பூமிகளும், பத்துப் பூமி அமலங்களும் உள்ளன. கண்டியில் கணிகபாகம், அனூராதபாகம், இராகபாகம் போன்றவை கலைவேலைப்பாடுகள் நிறைந்தவை. இராக பாகத்தில் சிங்கம் யானையின் மேல் அமர்ந்திருப்பது போன்ற காட்சி காட்டப்பட்டுள்ளது.

சகன்மோகன் 28 மீ. உயரமுடையது. அதன் வெளிப் பகுதியில் காலாட்படை, குதிரைப்படை, யானைப்படை ஆகியன செல்வது போன்று சிற்பவரிசைகள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. சகன்மோகனை அடுத்துள்ள நாட்டிய மந்திரர், போக மந்திரர் ஆகியன பிற்காலத்தில் எடுக்கப்பட்டன.

இராசா ராணி கோயில்: இராசா ராணி கோயில், ஓரிசாப்பகுதியில் கிடைக்கின்ற ஒரு வகையான மணற்கல்லைக் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த மணற்கல்லை ஓரிசாப்பகுதி மக்கள் இராசாராணி என்று கூறுகின்றனர். இந்த வகை மணற்கல்லைக் கொண்டு கட்டப்பட்டதால் இக் கோயிலும் இராசா ராணி கோயில் என்று சொல்லப்பட்டது. இக்கோயில் கருவறையில் சிற்பங்கள் ஏதுமில்லை. பரிவார தேவதைகள் மட்டும் உள்ளன. வெளிப்பகுதியில் உள்ள இலகுலீசர், நடராசர், பார்வதி போன்ற சிற்பங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இராசா ராணி கோயில் கட்டட அமைப்பு முறை கஞ்சராகோ கோயில் கட்டட அமைப்பு முறையைப் போன்று காணப்படுகிறது. இக்கோயிலின் சங்காப்பகுதியில் 17.98 மீ. உயரமுள்ள திக்குப்பாலர்களின் சிற்பங்கள் உள்ளன. மரக்கிளையைப் பிடித்திருக்கும் பெண், கண்ணாடியில் முகம்பார்க்கும் பெண் போன்ற பெண்களின் சிற்பங்கள் உயிரோட்டமுடையவை. விமானம் ஏழு அடுக்குகளைக் கொண்டது. இராகபாகத்தில் அமர்ந்த நிலையில் உள்ள சிங்கம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கருவறையை அடுத்துள்ள சகன்மோகன் பஞ்சரதப் பாணியில் கட்டப்பட்டுள்ளது. நுழைவாயிலில் சிங்க உருவமும், நவக்கிரகமும் உள்ளன.

கட்டடக்கலைச் சிறப்பு வாய்ந்த கோயில்களைத் தவிர்ப்பல கோயில்கள் புவனேசுவரத்தில் அங்குமிங்கும் காணப்படுகின்றன. மித்தரீசுவரர், வருணீசுவரர், பாக்கீசுவரர், யாமீசுவரர், இராமீசுவரர் கோயில்கள்

போன்றவை பிற்காலத்தில் எடுக்கப்பட்டவை. பல பெயர் தெரியாத கோயில்களும் புவனேசுவரத்தில் உள்ளன. தி.சு.

புவியியல் மொழியியல் என்னும் ஒரு பிரிவு மொழியின் கூறுகள் எவ்வாறு அருகினில் உள்ள மொழிகளுக்குப் பரவி ஒரு பொதுத்தன்மையை உருவாக்குகின்றன என்பதைப் பற்றி ஆராய்கிறது. ஒரு மொழியிலுள்ள ஒலி மற்றும் இலக்கணக் கூறுகள் அம் மொழி வழக்கிலிருக்கும் பகுதியைச் சுற்றியுள்ள மொழிகளுக்குப் பரவுவதைப் பற்றிய அறிவியல் அடிப்படை யிலான ஆய்வே புவியியல் மொழியியலாகும் (Areal linguistics) என்று இராபின்சு (Robins, 1985) குறிப்பிடுகிறார்.

காசுடன் பாரிசு (Gaston Paris) என்னும் பிரெஞ்சு மொழி அறிஞரும் அவருடைய மாணவர்களும் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பிரெஞ்சுக் கிளைமொழி பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து வந்தனர். அவர்களுடைய ஆய்வின் பயனாய்க் கிளை மொழியியல் என்னும் புதுப்பிரிவு உதயமாயிற்று. காசுடனின் மாணவரான கில்லியரான் (Jules Gillieron) பிரெஞ்சுக் கிளைமொழிகள் பற்றி ஆராய்ந்து பிரெஞ்சு நாட்டின் கிளைமொழி நாட்டுப்படம் ஒன்றினை உருவாக்கி வெளியிட்டார். கில்லியரானுக்குப் பிறகு பெர்தோனி, (Giulio Bertoni), பெர்தோலி (Matteo Bartoli) என்னும் இரு இத்தாலிய அறிஞர்கள் மேலும் அதுபற்றி ஆராய்ந்தனர். அவர்களுடைய ஆராய்ச்சியின் பயனாகத்தான் புவியியல் மொழியியல் என்னும் புதுக்கொள்கை உருவாயிற்று.

புவியியல் மொழியியல் கொள்கையின் அடிப்படையில் மொழிகள் வழங்கும் இடங்களை மொழியியலாளர் பல்வேறாகப் பிரிக்கத் தலைப்பட்டனர். அவற்றுள், சில தனித்தன்மை வாய்ந்த மொழிக்கூறுகள் போய்ச் சேராத இடங்கள் (Isolated areas), அவை நிறைந்து காணப்படும் இடங்கள் (Major areas), அவை குறைந்து காணப்படும் இடங்கள் (Lateral areas), அவை மறைந்துவிட்ட இடங்கள் (Disappeared areas) போன்ற பல பிரிவுகள் காணப்பட்டன.

மேலும், புவியியல் மொழியியல் வளர்ச்சி மொழிகளை வகைப்படுத்தி ஆராயும் நெறியினாலும் முன்னேற்றமடைந்தது. உலக மொழிகளை ஆராய்ந்து அவற்றை வகைப்படுத்தப் பின்வரும் மூன்று வழிகளில் ஏதாவது ஒரு வழியில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள சூழ்நிலையைக்காணலாம். முதலாவது, மொழிகளை அவற்றினிடையே காணப்படும் உறவுகளின் அடிப்படையில் (Geneological) ஒரு குறிப்பிட்ட குடும்பத்தைச் சார்ந்த மொழிகள் என்று

தொகுத்து அவற்றை ஆராய்வது; இரண்டாவது, பல்வேறுகுடும்பங்களைச் சார்ந்த மொழிகளாயிருப்பினும் அவற்றிற்கிடையே காணப்படும் ஒற்றுமைகளின் அடிப்படையில் அவற்றைத் தொகுத்து ஆராய்தல்; மூன்றாவது, ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டில் அல்லது பகுதியில் வழக்கிலுள்ள மொழிகள் எல்லாவற்றையும் தொகுத்து அவை ஒன்றுக்கொன்று உறவு கொண்டிராத மொழியாய் இருப்பினும் ஆராய்தல் ஆகும்.

முதலாம் வகைத் தொகுப்பை உறவுநிலை (Cognate relationship) அடிப்படையிலும், இரண்டாம் வகையினை அமைப்புகளின் (Typological relationship) அடிப்படையிலும், மூன்றாம் வகையினை மொழிகள் பரவியுள்ள நிலப்பரப்பின் (Areal linguistics) அடிப்படையிலும் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படும். இத்தகைய தொரு ஆய்வு முறையினால் புவியியல் மொழியியல் வளர்ச்சியடைந்தது எனலாம்.

இந்திய நாட்டில் பேசப்படும் மொழிகளைப் பற்றி ஆராய்ந்த எமனோ (Emeneau) ஒரு மொழியில் காணப்படும் கூறுகள் நாடு முழுவதும் பரவி ஒரு பொதுமையை உருவாக்கியுள்ளதைப் பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார்.

பெரும்பாலான இந்திய மொழிகளில் வளைநா (Retroflex), பல் (Dental), அண்ணம் (Palate) ஆகிய மெய்யொலியன்கள் உள்ளன. வளைநா ஒலியன்களில் வெடிப்பொலியன் (Plosive), மூக்கொலியன் (Nasal), குவி உருளொலியன் (Sibilant), மருங்கொலியன் (Lateral) போன்ற ஒலியன்கள் உள்ளன. இந்திய நாட்டில் வழக்கிலுள்ள மூன்று முக்கியமான மொழிக் குடும்பங்களாகிய திராவிட மொழிக் குடும்பம், இந்தோ-ஆரிய மொழிக் குடும்பம், முண்டா மொழிக் குடும்பம் ஆகியவற்றில் அடங்கியுள்ள மொழிகள் எல்லாவற்றிலும் இவ்வியல்பைக் காணலாம். வட மொழியில் இத்தகைய ஒலியன்கள் இருப்பதை ஆவணங்களின் வாயிலாக அறியலாம். ஆனால், அவ்வொலியன்கள் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தின் பிற மொழிகளில் இல்லாதிருப்பதையும் காணலாம். அவ்வொலியன்கள் மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்பட்ட (Reconstructed) இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழியிலும் இல்லை என்பது மிகவும் தெளிவான செய்தியாகும். வடமொழியில் வளைநா ஒலியன்கள் ஒருசில வரையறை செய்யப்பட்ட சூழல்களில்தான் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால், திராவிட மொழிகளில் வளைநா ஒலியன்கள் பல்ஒலியன்களுடன் எதிர்நிலையில் (Contrast) உள்ளன என்பதையும், அவை பழந் திராவிடத்தில் (Proto-drauidian) வழக்கில் இருந்தன என்பதையும், அவை வரையறுக்கப்பட்ட சூழ்நிலைகளினால் தோன்றியவையல்ல என்பதையும் அறியலாம். தென் திராவிட மொழிகளில் பல மொழிகள், பல், முன்

அண்ணம் (Alveolar), வளைநா என்னும் மூன்று ஒலியன் தொடர்களைக் கொண்டுள்ளன. இத்தகைய தொரு நிலையைப் பன்னாட்டு ஒலிக் கழகத்தில் (International Phonetic Association) ஒலிகளின் ஆகரவரிசையைத் தயாரித்தவர்கள்கூட எதிர்பார்க்கவில்லை.

ஒரு மொழிக் குடும்பத்தின் கூறுகள் அம்மொழி பேசப்படும் நாட்டில் அல்லது பகுதியிலுள்ள பிற மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த மொழிகளில் பரவியிருக்கும் தன்மையை மேலும் சில எடுத்துக்காட்டுகளைக் கூறி எமனோ விளக்குகிறார். அவை முன்னர்க் கூறப்பட்ட, இந்தியாவிலுள்ள முக்கியமான மூன்று மொழிக் குடும்பங்களைச் சார்ந்த மொழிகளிலும் வினையெச்சங்கள் பல சேர்ந்து வந்து இறுதியில் ஒரு வினைமுற்றைக் கொண்டு முடியும் சொற்றொடர் அமைப்பைக் காணலாம். இவ்வியல்பு திராவிடமொழிகளில் உள்ளது; முண்டா மொழிகளில் உள்ளது; இந்தோ-ஆரிய மொழிகளிலும் உள்ளது. ஆனால், இவ்வியல்பு இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளில் காணப்படுவதில்லை. வடமொழியைப் பிற இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளிலிருந்து பிரித்துக்காட்டும் பல இயல்புகளில் இதுவும் ஒன்றாக உள்ளது.

இதேபோன்று எதிரொலிச் சொற்கள் (Echo-words) உருவாக்கத்திலும் கூட ஒற்றுமை உள்ளதைக் காணலாம். இந்திய மொழிகளில் எதிரொலிச் சொற்களின் அமைப்புப் பின்வருமாறு உள்ளது: மூலச் சொல்லின் அமைப்பை மெய்யெழுத்து-உயிரெழுத்து என்று வைத்துக் கொண்டால், அதன் எதிரொலிச் சொல்லில் அந்தக் குறிப்பிட்ட மெய்யெழுத்து மற்றும் உயிரெழுத்துக்குப் பதிலாக கி—, அல்லது உ—, அல்லது ம—என்னும் ஒலிகள் பயன்படுத்தப்படுவதையும், பிற ஒலிகள் அவ்வாறே பயன்படுத்தப்பட்டு ஒலிக்கப்படுவதையும் காணமுடிகிறது. இங்கு எதிரொலிச் சொற்களின் பொருள் 'அதைப்போன்ற' என்பதாகும். எடுத்துக்காட்டு: புலிகிலி என்னும் தொடர். இத்தொடர் 'புலியும் அதனைப் போன்றனவும்' என்னும் பொருளை உணர்த்துகிறது.

திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த மொழிகள் யாவற்றிலும் கி-யையே முதலெழுத்தாகக் கொண்டு எதிரொலிச் சொற்கள் இருப்பினும் இந்திய மொழிகள் பலவற்றிலும் இது பலவேறு மாற்றங்களை அடைந்துள்ளது. எனினும், இதில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாய் இருப்பது என்னவென்றால் இம் மூன்று மொழிக் குடும்பங்களிலும் இத்தகைய தொடர் அமைப்புகள் உள்ளன என்பதாகும். இப்போதைய ஆய்வுகளின் முடிவைக் கொண்டு எதிரொலிச் சொற்கள் என்பது இந்தியா முழுதும் காணக்கிடக்கும் ஓர் அமைப்பு முறை என்

பதும், இந்தோ-ஆரியன் அல்லாத வேறு மொழிகளில் இருந்து இந்தோ-ஆரியன் மொழியானது இதனைப் பெற்றுள்ளது என்பதும் தெளிவாகின்றன. ஏனெனில், இத்தகைய எதிரொலிச் சொல்லமைப்பு இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளில் காணப்படுவதில்லை.

இவ்வாறு ஒரு மொழிக் குடும்பத்தின் ஒரு மொழியில் உள்ள கூறுகள் பல்வேறு குடும்பங்களைச் சார்ந்த பிற மொழிகளில் பரவி, ஒரு பொதுமையை ஏற்படுத்தியுள்ளதால் இந்தியாவை ஒரு மொழிப்பரப்பு (Linguistic area) என்று சொல்லலாம் என்று கூறுகிறார். இவரைப்போலவே கோலின் மாசிகா (Colin Masica) என்பாரும் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் உள்ள மொழிகளை ஆய்ந்து, விளக்கிக் கூறி அவற்றிலுள்ள பொதுத் தன்மைகளை இனங்கண்டுபிடித்து அவற்றின் அடிப்படையில் தென்கிழக்கு ஆசிய நாட்டை ஒரு மொழிப்பரப்பு என்று வருணித்துள்ளார்.

இத்தகைய ஆய்வுகளின் பயனாய் பல்வேறு மொழிக் குடும்பங்களைச் சார்ந்த மொழிகளைப் பேசும் மக்கள், தங்களுக்குள் எவ்வளவு நெருங்கிய தொடர்பினை வைத்திருந்தார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது. மேலும், வெவ்வேறு மொழிக் குடும்பங்களைச் சார்ந்தவர்களுக்கிடையில் மொழிக் கூறுகளில் தாக்கம் ஏற்படுத்தும் அளவுக்கு வணிகம் தொழில், சமயம் போன்றவற்றின் காரணமாக உறவு ஏற்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். ஒரு மொழிக் குடும்பத்திலுள்ள மொழிக்கூறுகள் பிற மொழிக் குடும்பத்தின்மேல் எந்த அளவுக்குப்பரவியுள்ளன என்பதன் அடிப்படையில் அம்மொழிகளைப் பேசும் மக்களுக்கிடையே இருந்த உறவு எந்த அளவுக்கு இருந்தது என்பதையும் அறிந்து கொள்ளலாம். சி.சி.

துணை நூல்கள்:

Colin Masica, Study of the Distribution of Certain Syntactic and Semantic Features in Relation to the Definability of an Indian Linguistic Area, Unpublished Ph.D. Dissertation submitted to the Chicago University, 1971.

Emeneau, M.B., India as a Linguistic Area in Language, Culture and Society, ed. Dell Hymes, Allied Publishers, Pvt. Ltd., New Delhi, 1964.

Robins, R.H., General Linguistics: An Introductory Survey; Longman Inc., New York, 1985.

புளுடார்க்கு (கி.பி. 46-120) உலகிலேயே தலைச்சிறந்த வாழ்க்கை வரலாற்று ஆசிரியராக கி.பி. முதல் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கிரேக்கத்தத்துவஞானியாகக்கருதப்படுகிறார். இவர் 227 நூல்களைப்

படைத்துள்ளார். அவை அக்கால அரசியல், வரலாறு பண்டைய கால ஒழுக்க நெறிகள் ஆகியவற்றை அறிய சான்று நூல்களாகக் (Source Books) கருதப்படுகின்றன. மேலும், அவை கட்டுரை வரைதல், வரலாறு வரைவு (Historiography), வாழ்க்கைச் சரித வரைவு, ஆகியவற்றிற்குத் தொடக்கமாகவும் கருதப்படுகின்றன.

புளுடார்க்கு கிரேக்க நாட்டின் பொயசியாவிலுள்ள சரோனிகா (Chaeronica) என்னுமிடத்தில், செல்வமும் சமூக ஏற்றமும் உடைய குடும்பத்தில் பிறந்தார். இவர் தந்தை அரிகடோ பூலசு என்பார். அவர் காலத்தில் பண்டைச் சமயம் (Paganism) மறைந்து கொண்டிருந்தது. கிறித்தவ சமயம் ஐரோப்பாவில் வேரூன்றத் தொடங்கியது. அம்மோனியசு என்பவரிடம் இவர் கணிதமும், தத்துவ ஞானமும் கற்றார். மேலும், பல நூல்களைப் படித்தறிந்து அக்காலத்தின் தலை சிறந்த கல்விபாளராகத் திகழ்ந்தார். அயல்நாட்டுப் பயணம் மேற்கொண்டு உரோமானியப் பேரரசின் தலைநகரான உரோமில் தங்கி, தத்துவஞானம் பற்றிப் பல தலைப்புகளில் உரையாற்றினார். இவரது ஆழ்ந்த அறிவும், சொல்லாற்றலும், சென்றவிடமெல்லாம் பளிச்சிட்டன. உரோமானியப் பேரரசர்கள் திரேசனும் (Trajan), ஏட்ரியனும் (Hadrian) இவரைப் பெரிதும் மதித்துப் பாராட்டி இவர்தம் நண்பராயினர். அதன் காரணமாக இவர் அரசு பணியிலமர்ந்தார். இவருக்கு உரோமநகரக் குடியுரிமை வழங்கப்பட்டது.

மீண்டும் பயணம் தொடர்ந்து மத்திய கிரீசு, இசுபார்டா, காரிந்தீ, அலெக்சாண்டிரா ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்று அறிவு ஒளியைப் பரப்பினார். ஏதென்சு நகரில் இயங்கி வந்த பிளேட்டோவின் கல்விக் கழகத்துடன் (The Athenian Academy) நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டார். இவரது சிறப்பினையறிந்து, இவருக்கு ஏதென்சு நகரக் குடியுரிமை அளிக்கப்பட்டு இவர் சிறப்பிக்கப்பட்டார். வாழ்நாள முழுதும் சிறந்த சமயகுருவாகவும் விளங்கினார்.

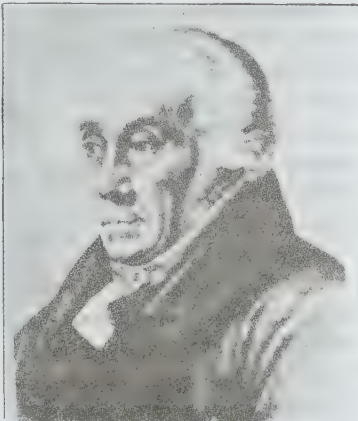
இவர் வாழ்க்கைச் துணைவி திமோச்சனா ஆவார். இவர்களுக்கு நான்கு ஆண்களும் ஒரு பெண்ணும் பிறந்தனர். இவர் தம் 73-ஆம்வயதில் காலமானார்.

இவர் எழுதிய நூல்களுள் தலை சிறந்ததாகக் கருதப்படுவது, சமகாலத்தில் வாழ்ந்த உரோமானிய, கிரேக்க வீரர்களை இணை இணையாகத் (Pairs) தெரிந்தெடுத்து அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை ஒப்பிட்டு எழுதிய 'வாழ்க்கைகள்' (Parallel lives) என்னும் நூலாகும். அது இவரது புகழுக்கு மேலும் மெருகிட்டது. புகழ்பெற்ற 46 கிரேக்க வீரர்கள். அரசி

யலறிஞர்கள், தத்துவ விஞ்ஞானிகள் ஆகியோரைத் தெரிந்தெடுத்து, அவர்களை 46 உரோமானிய வீரர் அறிஞர் ஆகியோருடன் ஒப்பிட்டு எழுதி, எழுத்துலகில் ஒரு புதுமையைத் தோற்றுவித்தார். வீரவணக்கம் செலுத்துதல் என்கிற (Hero-worship) மரபினைத் தொடங்கிவைத்தவராகப் புளுடார்க்குத் திகழ்கிறார். இவரைக் கிரேக்க மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் என்றும் கூறுவர். அக்காலத்தின் தலை சிறந்த கல்வியாளராகவும் விளங்கிய புளுடார்க்கு ஆசிரியப் பணியின் மேன்மையை உணர்ந்து, அத் தொழிலிற்குத் தக்கவர்களையே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்றும், அவர்கள் முறையான பயிற்சியைப் பெற்று மலர வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினார். வெ.சீனீ,சே.

புளுமன்பேக்கு, சான் பிரடரிக்கு (கி.பி. 1752 - 1840), உடல்சார் மானிடவியலின் தந்தை எனப் போற்றப்படுவர்; செருமனி நாட்டைச் சேர்ந்தவர். இவர் கோத்தா (Gotha) என்னும் ஊரில் கி.பி. 1752 - இல் பிறந்தார். தொடக்கக் காலத்தில் புளுமன்பேக்கு (Johann Friedrich Blumenbach) உடலியங்கியலில் (Physiology) தேர்ச்சி பெற்றுக் காட்டிங்கன் (Göttingen) பல்கலைக்கழகத்தில் பணி புரிந்தார். அங்குச் சேர்ந்த பின் ஒப்பியல் உடற்கூற்றியலில் (Comparative Anatomy) சிறந்த பயிற்சி பெற்றார். இவர் கி.பி. 1776 - இல் எழுதிய உடலியங்கியலின் நிறுவனங்கள் (Institutes of Physiology) என்னும் நூல் அக்காலத்தில் மிகச் சிறப்புப் பெற்றதாகும். அதனையடுத்து, கி.பி. 1824 - இல் ஒப்பியல் உடற்கூற்றியலும் உடலியங்கியலும் பற்றிய கையேடு (Hand book of Comparative Anatomy and Physiology, 1824) என்னும் நூல் அறிஞர்களிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது.

புளுமன்பேக்கு

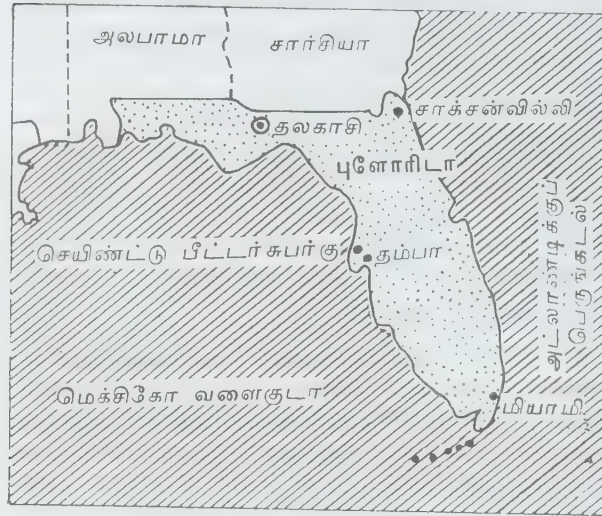
உடல்சார் மானிடவியலில் (Physical Anthropology) ஒப்பியல் உடற்கூற்றியலின் பங்கை எந்த அளவிற்குப் பயன்படுத்தி மனிதப் படிமலர்ச்சியினை ஆழ்ந்து அறிய முடியுமென விளக்கியவர் புளுமன்பேக்கு.

உலகம் முழுவதும் பல்வேறு வேறுபாடுகளுடன் காணப்பட்ட மக்களின் மண்டையோட்டு அளவுகளை எடுத்துஅவற்றின் அடிப்படையில் மனித இனத்தவர்களைக் காக்கேசியர் (Caucasian), மங்கோலியர் (Mongolian), மலாயர் (Malayan), எத்தியோப்பியர் (Ethiopian), அமெரிக்கர் (American) என்னும் ஐந்து இனங்களாகப் பாகுபடுத்தினார். அவை முறையே வெள்ளை இனம், மஞ்சள் இனம், பழுப்பு இனம், கறுப்பு இனம், சிவப்பு இனம் என்று மக்களால் பொதுவாக வழங்கப் பெறும் வகைப்பாடாக இன்றும் உள்ளன. அதற்குக் காரணம் இவரது வகைப்பாடு மனிதர்களின் நிறத்தையும் அவர்கள் வாழும் புவிப்பரப்பையும் மையமாகக் கொண்டிருந்ததேயாகும். மனித இனங்களைப் பற்றிய தொடக்கக்கால வகைப்பாடுகளுள் புளுமன்பேக்கின் இவ்வகைப்பாடும் ஒன்று. இதனை அன்றைய மானிடவியலார் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையாயினும் இன்றைய உடல்சார் மானிடவியலின் வளர்ச்சிக்கு இவரது வகைப்பாடு பெரிதும் உதவியது.

உடல்சார் மானிடவியலில் புளுமன்பேக்கின் மற்றுமொரு சிறந்த பணியாகக் கருதப்படுவது 60 வகையான மண்டையோடுகளைப் பற்றி எழுதியுள்ள விவரக்குறிப்புகளாகும். இவர் செருமனியிலுள்ள காட்டிங்கன் என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1840-இல் காலமானார். சி.ப.

புளோரிடா, தென்கிழக்கு அமெரிக்காவில் உள்ள மாநிலமாகும். இம்மாநிலம் அட்லாண்டிக்குக் கடலையும் மெக்ஸிகோ வளைகுடாவையும் பிரிக்கிறது. இதன் மொத்தப் பரப்பளவு 1,51,670 சதுர கி.மீ ஆகும். புளோரிடா (Florida) மாநிலத்தின் மக்கள் தொகை 6,78,90,000 ஆகும். தல்லகாசி, இம்மாநிலத்தின் தலைநகரம். சாக்சன்வில்லி, மியாமி ஆகியவை இங்குள்ள முக்கிய நகரங்கள். இங்குப் பொதுவாக மிதமான தட்பவெப்பநிலை நிலவுகிறது. வேளாண்மை இங்குச் சிறப்பாக நடைபெறும் தொழிலாகும். ஆரஞ்சு, எலுமிச்சைப் பழவகைகள் உற்பத்தி செய்தல், மீன்பிடித்தல் ஆகியவை ஏனைய தொழில்களாகும். இம்மாநிலம் பல விமானப் போக்குவரத்துத் தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளது. இது மியாமி மற்றும் பாலம் கடற்கரையோரங்களைக் கொண்டு வெளிநாட்டு மக்களைக் கவருகின்ற பொழுதுபோக்கு இடமாகவும், சுற்றுலா மையமாகவும் சிறந்து விளங்கு

கிறது. இது கி.பி. 16 - ஆம் நூற்றாண்டில் இசுபெயின் நாட்டின் ஆதிக்கத்தில் இருந்தது. இம் மாநிலம் கி.பி. 1821 - ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவின் னால் விலைக்கு வாங்கப்பட்டு கி.பி. 1845-ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுடன் 27-ஆம் மாநிலமாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது. தாமசு பின்னங்கனே அமெரிக்காவின் சார்பாக இசுபெயின் நாட்டுடன் கி.பி. 1795-ஆம் ஆண்டு ஓர் உடன் படிக்கை செய்துகொண்டார். அவ்வுடன் படிக்கையின்படி புளோரிடா மாநிலத்தின் வட எல்லைப் பகுதி தீர்மானிக்கப்பட்டதோடு அம்மாநிலத்திலுள்ள இந்தியர்கள் இந்த எல்லைப் பகுதியைக் கடக்காத வாறு இசுபெயின் தடை செய்யவேண்டுமென்ற அதிகாரத்தையும் அமெரிக்கா பெற்றது.

புளோரிடா

அமெரிக்காவிற்கும், பிரான்சிற் குமிடையே நடந்த உடன்படிக்கையின்படி புளோரிடா மாநிலத்தின் மேற்குப் பகுதி அமெரிக்காவைச் சேர்ந்ததென அமெரிக்கா அறிவித்தது. இதற்கு இசுபெயின் முற்றிலும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்துப் புளோரிடாவின் எந்தப் பகுதியும், உலாசியானாவுடன் சேர்ந்திருக்கவில்லை என்றும் இரண்டு மாநிலங்களுக்கும் தனித்தனியாக வரலாறு உண்டென்றும் அவை முறையே தனித் தனியே நிருவகிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் அறிவித்தது. எனினும் செப்பர்சன், இசுபெயின் நாட்டு உரிமையைப் புளோரிடா மாநிலத்திலிருந்து விலக்கும்பொருட்டுப் பணத்தாலும், படைபலத்தாலும் இசுபெயினை மிரட்டினார். ஆனால், இவருடைய முயற்சிகள் அனைத்தும் தோல்வியுற்றன. செப்பர்சன் பதவியை விட்டு விலகிப் போகும்வரை புளோரிடா மாநிலம் இசுபெயினின் வசமே இருந்தது.

ஆண்ட்ரூ சாக்ஸன் கி.பி.1812-ஆம் ஆண்டு நடந்த போரில் கிரேக்கர்களைத் தோற்கடித்துப் புளோரிடாவைக் கைக்கொள்ள நினைத்தார். அமெரிக்கர்கள் கி.பி. 1814-ஆம் ஆண்டு சண்டையில் புளோரிடா மாநிலத்தில் புகுந்து இசுபெயினின் கோட்டையைக் கைப்பற்றினர். அமெரிக்கச் செயலர் சான் குயின்சி ஆதம் என்பவருக்குப் புளோரிடா ஒரு பெரும் சிக்கலாக இருந்தது. புளோரிடாவின் மேற்குப் பகுதியை முன்னரே அமெரிக்கர்கள் இணைத்துக்கொண்டனர். எனினும் இசுபெயின், புளோரிடா முழுவதும் தனது அதிகாரத்தின்கீழ் உள்ளது என அறிவித்தது. இரண்டு நாடுகளுக்கும் இடையே கி.பி. 1817 - இல் நடந்த பேச்சு வார்த்தை பலனளிக்காது போகவே ஆதம் கடுமையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். இங்கிலாந்திடமிருந்து எந்த உதவியும் இசுபெயினிற்குக் கிடைக்கப்பெறாமல் போகவே அமெரிக்காவை அதனால் எதிர்க்கமுடியவில்லை. எனவே, கி.பி. 1819 - ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தையின்படி புளோரிடா மாநிலத்தை இசுபெயின் அமெரிக்கர்களுக்கு விட்டுக்கொடுத்தது. புளோரிடா, கி.பி. 1860-ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிலிருந்து பிரிந்து சென்றது புனரமைப்புச் சட்டங்கள் வாயிலாக அது மீண்டும் கி.பி.1868-ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுடன் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது. இரா.கி.

துணை நூல்:

Richard N. Current, Harry Williams T. Frank Freide, American History, A Survey, Fourth Edition, Volume I, Scientific Book Agency, Calcutta, 1975.

புறக்குழு: மனித சமுதாயம் மக்களின் இடைவினையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இடைவினை தனி மனிதர்களிடையே நிகழ்ந்தாலும் ஒவ்வொருவரும் தாம் பங்குகொள்ளும் குழுவின் நிலையிலிருந்தே மற்றவர்களுடன் செயற்படுகின்றனர். மனித சமுதாயமே பலதிறப்பட்ட குழுக்களால் அமைந்துள்ளது எனலாம். வாரிசுகள் வளர்க்கப்படும் குடும்பம் முதல், பொருளாதாரத்தை நடத்திச் செல்லும் தொழிலாளிகள்வரை எல்லாம் 'குழுக்கள்' என்பதனுள் அடங்கும்.

குழுக்கள் பல அளவுகளிலும், நிலைகளிலும் பலவிதமான செயற்பாடுகள் உடையனவாய் இருக்கின்றன. சில குழுக்கள் 2 அல்லது 3 மக்கள் மட்டுமே கொண்டதாக இருக்கும்; வேறுசில பல்லாயிரம் மக்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். குழுக்களுள் சில, அனைவருக்கும் பொதுவானவையாக

இருக்கும்; சில, குறிப்பிட்ட சிலர் மட்டுமே பங்கு கொள்வதாக இருக்கும். இயல்பாகத் தாமே ஏற்படும் குழுக்கள் முதல் (ஒரே அளவு கல்வியறிவு உடையவர்கள்), உருவாக்கப்படும் குழுக்கள் வரை (மகளிர் பொழுதுபோக்குச் சங்கம்) பலதிறப்பட்ட குழுக்கள் உள்ளன.

இவ்வாறு பல்கிக் கிடக்கும் குழுக்களை வரையறுத்து வகைகளாகப் பிரித்து ஆராய்வதில் பல சமூகவியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். அவர்களால் வரையறுக்கப்பட்ட பலவகைக் குழுக்களுள் புறக்குழு (Outgroup) என்பதும் ஒன்று.

உட்குழு (Ingroup), புறக்குழு என்னும் பாகுபாடு பல காலமாகச் சமூகவியலில் வழங்கி வருவதாகும். 'நாம்', 'அவர்கள்' என்ற இவ்விரண்டிற்கும் உள்ள வேறுபாடு உட்குழு, புறக்குழுப் பாகுபாட்டிற்கு இன்றியமையாததாகும்.

ஒரே குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் தமக்குள் பொதுவான சிறப்புக் கூறுகள் உள்ளன என்று கருதுவார்கள். சில குழுக்கள் பல காலமாக இருந்து வந்தால் வலுவான வரையறைகளும், தமக்கென்று தனியான இலக்கணங்களும் வகுத்துக்கொள்ளும். வரையறைகளை மீறுபவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள். குழுவினுள் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், வெளியார்களை எதிர்நோக்கும்போது ஒரே குழுவைச் சேர்ந்தவர்களுள் ஒருமைப்பாட்டுணர்வு ஏற்படும். பொதுவாகக் குழு என்ற அமைப்புடன் பல காலமாக இயங்கி வருவன யாவற்றிற்கும் (சிறியதாயினும் பெரியதாயினும்) மேற்கூறிய சிறப்புக் கூறுகள் இருக்கும். இவ்வாறு, ஒரே குழுவைச் சேர்ந்தவர்களிடையே இருக்கும் பிணைப்பு, வெளியார்களையும் மற்ற குழுக்களையும் வேறாக நினைக்கத் தூண்டும். 'அவர்கள்' என்று மற்றவர்களைப் பிரித்துக் கருதத் தோன்றும்.

ஆக, தாம் பங்குகொள்ளும் குழு அல்லது குழுக்களுடன் தம்மைப் பிணைத்துக்கொள்வதால் அது அதன் உறுப்பினர்களுக்கு உட்குழுவாகும். தாம் பங்குகொள்ளாத குழு புறக்குழுவாகும்.

சாதி, பிறப்பு, பரம்பரை, வமிசாவளி போன்றவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்த பண்டைக்காலச் சமுதாயங்களில் ஒருவர் பங்குகொள்ளவேண்டிய குழுக்கள் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டிருக்கும். அந்நிலையில் உட்குழு, புறக்குழு வேறுபாடு தெளிவாக இருக்கும். மேலும், ஒவ்வொரு குழுவினின் நெறிகள், கட்டுப்பாடுகள், பழக்க வழக்கங்கள் யாவும் வலுவாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுப் பண்பாட்டில் ஊறியிருக்கும். எனவே, தாம் பங்குகொள்ளாத குழுக்களின் (புறக்

குழுக்கள்) நெறிகளும், பழக்க வழக்கங்களும் முற்றிலும் மாறுபட்டனவாகத் தோன்றும்.

இக்காலத்தில் தொழில், செல்வம், கல்வி மட்டுமன்றி வேறு பலதிறப்பட்ட அடிப்படைகளிலும் சமுதாயம் பாகுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. பலவகையான குழுக்கள் உருவாகிச் சில நிலைத்தும், சில மறைந்தும் அமைகின்றன. ஒரே மனிதர் பல குழுக்களில் உறுப்பினராக இருக்கலாம். அந்நிலையில் குழுக்களிடையே வேறுபாடுகள் தெளிவாக இருப்பதில்லை. சான்றாக, ஒருவர் நண்பர்களுடன் கூடி ஒரு குழுவினராக இருந்தாலும், அவரது அரசியல் சார்புடைமை அல்லது பொருளாதாரக் கருத்துகளின் அடிப்படையில் அவர் வேறு குழுவைச் சேர்ந்தவராகவும் இருக்கலாம்.

இந்நிலையில் புறக்குழு மனப்பான்மை பெரும்பாலும் வலுவானதாக இருக்காது. ஒரே மனிதர் மாறுபட்ட, சில சமயங்களில் முரண்பாடுகள் மிக்க குழுக்களில் பங்குபெற வேண்டியிருப்பதால் புதிய சமுதாயங்களில் புறக்குழு மனப்பான்மை இளகியதாக இருக்கும்.

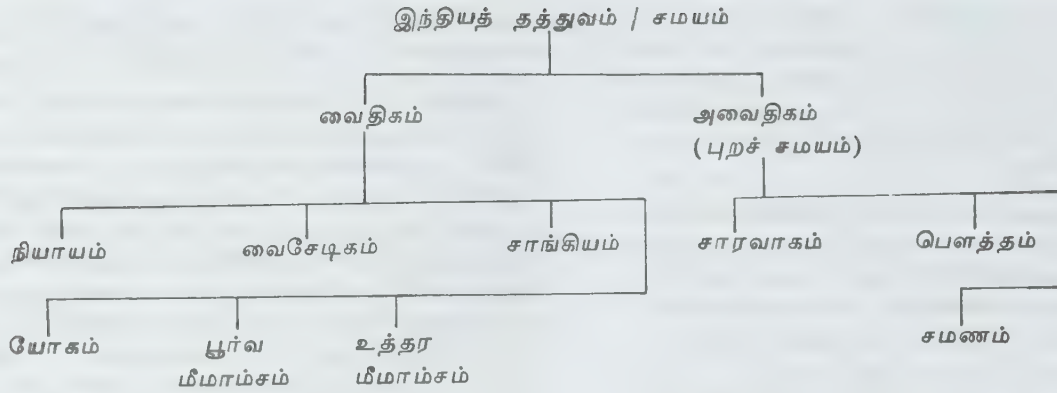
குழுப் பாகுபாடுகள் தெளிவாக இல்லாவிட்டாலும் புறக்குழு என்பது இருந்துவரும். பல பயன்களுக்காகப் பலவகைக் குழுக்கள் இருக்கும்வரை, குழுவினுள் ஒருமைப்பாடும், சில வரையறைகளும் ஓரளவேனும் இருக்கும். மற்றக் குழுக்களின்றும் அது வேறுபட்டிருக்கும். குழுக்களிடையே உள்ள இத்தகைய வேறுபாடும், அதுகுறித்த மக்களின் மனப்பான்மையும் புறக்குழுவிற்கு அடிப்படையாகும் வி.சு.

துணை நூல்கள்:

Goode William, Principles of Sociology, McGraw Hill Book Co., New York, 1977.

Dressler David, Carns Donald, Sociology, Alfred A Knopf, Inc., New York, 1969.

புறச் சமயங்கள்: இந்தியத் தத்துவம், பொதுவாக வைதிகம், அவைதிகம் என இருவகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. வைதிகம் (Orthodox) என்பது, வேதத்தைப் பிரமாணமாக ஏற்றுக் கொள்ளுதலையும் அவைதிகம், அவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளாததையும் குறிப்பிடுகின்றன. இப்பாகுபாடு பெயரளவில்தான் உள்ளது. வைதிக மதங்களில் பெரும்பாலானவை வேதத்தைப் பெயரளவில்தான் ஒப்புக் கொள்கின்றன. புறச் சமயங்களுள் (Heterodox systems) சில, உபநிடதங்களால் பெரிதும் பாதிப்படைந்துள்ளன. நியாயம், வைசேடிகம், சாங்கியம், யோகம், பூர்வ மீராம்சம், உத்தர மீராம்சம் (அல்லது வேதாந்தம்) என்ற ஆறும் வைதிக சமயங்கள். சாரவாகம், பௌத்தம்

சமணம் மூன்றும் அவைதிக(புறச்சமயங்கள்) சமயங்களாகும்.

அவைதிக சமயங்களை நாத்திக சமயங்கள் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். நாத்திகம் எனுஞ் சொல் வேதத்தை மறுப்பதைக் குறிப்பதாகும். கடவுள் இல்லை எனக் குறிக்கவில்லை. ஏனென்றால், வைதிக மதங்களிலேயே சாங்கியம் போன்ற சமயங்கள் கடவுள் என்னும் கருத்தை ஏற்கவில்லை. நியாயம், வைசேடிகம், சாங்கியம், யோகம் ஆகியநான்கும் பெயரளவில்தான் வைதிக சமயங்களாகும். அவை வேதத்தை எதிர்ப்பவை அல்ல. வேதத்தைச் சார்ந்திருந்தும், அதை விவரிக்க முயலாமலும், தங்கள் கொள்கைகளை நிலைநிறுத்த வேதத்தை பயன்படுத்தாமலும் உள்ளன.

சாரவாகம், வேதத்தை நிந்திப்பதாகவும், ஆன்மா, தெய்வம், மறு உலகம் போன்ற கொள்கைகளை ஏற்காததாகவும், புலன்களால் உணரத்தக்க நீர், நெருப்பு, மண், காற்று இவை கூடி உடல் தோன்றுகிறது எனக்கருதுவதாகவும் உள்ளது. நீர்முதலியவற்றின் கூட்டினால் உணர்வு தோன்றுகின்றது என்றும் அது விவரிக்கின்றது.

புறச் சமயங்களான பௌத்தமும், சமணமும், வைதிகக் கொள்கைகளான கருமம், மறு பிறவி, மோட்சம் போன்ற முக்கியமான கருத்துகளை ஏற்றுள்ளன. சமணத்தில் தனித்தன்மை பொருந்திய ஆன்மாக்கள் நித்தியமானவையாகக் கருதப்பட்டுள்ளன. மறுபிறவி, கருமம் என்ற கருத்துகளை ஏற்ற புத்தமதம் நித்தியமான ஆன்மா இருப்பதை மறுத்துள்ளதால் அனாத்மவாதம் என்னும் கொள்கையுடையதாகக் கருதப்படுகின்றது. வைதிக சமயங்கள் போன்றே இவ்விரு புறச் சமயங்களும், அறம், வீடு என்ற புருடார்த்தங்களை முக்கியமாகக் கருதுகின்றன.

புறத்திணை நன்னாகனார் சங்கப் புலவர்.
நன்னாகனார் என்பதே இவர்தம் இயற்பெயர். அப்பெயரளவிலேயே இவர் குறிக்கவும் பெறுவர் (புறம். 381), புறத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியதனால் பின்னர் இவர் புறத்திணை நன்னாகனார் என்று அடையடுத்துக் கூறப்பெற்றார். இவர் பாடல்கள் ஐந்தும் புறத்திணையிலேயே அமைந்து புறநானூற்றில் (176,376,379,381,384) இடம் பெற்றுள்ளமை கொண்டு இவரது பெயர்க்கமைந்த சிறப்படையின் பொருத்தத்தை ஒருவாறு உணரலாம். இயன்மொழி (புறம். 176,376,381), பரிசில் துறை (புறம். 379), கடைநிலை (புறம். 384) ஆகிய துறைகளில் புறப்பொருட்பாடாண் திணையை இவர் புனைந்துள்ளார். அவற்றால் ஓய்மான் நல்லியக் கோடனையும் (புறம்.176), ஓய்மான் வில்லியாதனையும் (புறம்.376,379), வேங்கடநாடன் கரும்பனூர் கிழானையும் (புறம்,381, 384) இவர் பாடியுள்ளார்.

நல்லியக்கோடனைத் தலைவனாகக் கொண்டு அவன் மேல் அமைந்த சிறுபாணாற்றுப் படையை நினைப்பிக்குமாறு இவர் அவனை, 'சீறியாழ்ப்பாணராகிய வறியோர் தொடுக்கும் புகழ் மாலை குடும் நல்லியக் கோடன்' என்பார். அவனைப் புரவலனாக உடைமையால் ஒரு குறையுமின்றி வாழலாம் என்று, இவர் தம் விதியையும் வாழ்த்துவார். பாரியது பறம்புமலையின் பனிச்சுனைத் தெண்ணீரை ஒருரிலேயிருக்கும் அணுக்கத்தால் இகழ்ந்தோர் போலத், தாம் அணுகியிருந்தும் அவனைக் காணாது கழிந்த நாள்களை நினைந்து வருந்தும் இவர், இரவலர்க்கினியனான அவனது மிகு மென்மையைக் காணுந்தொறும், மேல்வரும் நாள்களிலேனும் அவனுடனே இடையறவின்றி இருத்தல் வேண்டித் தம் நெஞ்சம் இரக்க முறுவதனை உணர்வு குழையப் பாடியுள்ளார்.

'யாம் வில்லியாதனைப் பாடும் கிணையோம்; அவனது தாள் நிழலில் வாழும் வாழ்க்கையை யானே

பெறுக; எனது நாப் புகழ் மொழியை அவனே பெறுக' என்று கிணைப் பொருநன் கூற்றிலே இவர் ஓய்மான் வில்லியாதனைப் பரிசில் துறையில் பாடுவர் (புறம். 379). மற்றும் வேங்கட நாடனான கரும்பனூர் கிழா னின் ஈகைச் சிறப்பினையும் கிணைப் பொருநன் கூற்றிலேயே இவர் சிறப்பித்துள்ளார்.

தமிழகத்து வடபகுதிகளை ஆண்ட இம்மூவரையே பாடியுள்ளமையால் இப்புறத்திணை நன்னாகனாரும் வடதமிழகத்தைச் சார்ந்தவரேயாகலாம். ஆயினும், தென்தமிழகத்துப் பாரியது பறம்பின் பனிச்சனைத் தெண்ணீரை இவர் அறிந்து சிறப்பித்துள்ளது காணத்தகும.

புறத்திரட்டு: இது சங்க நூல்கள் முதல், கி.பி. 15 - ஆம் நூற்றாண்டு வரை வெளி வந்த இலக்கியங்களிலிருந்து தொகுக்கப்பெற்ற 1570 புறப்பொருள் செய்யுட்களடங்கிய ஒரு தொகை நூலாகும்.

இது, கி.பி. 1450 - இல் தொகுக்கப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று எசு. வையாபுரிப் பிள்ளை கூறியுள்ளார். இதனைத் தொகுத்தவர் இன்னார் என்று அறிய இயலவில்லை.

எசுன, பௌத்த நூல்களிலிருந்து செய்யுட்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. வைதிக சமய நூல்கள் ஒன்றிலிருந்தேனும் செய்யுட்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படாததால் இந்நூலைத் தொகுத்தவர் சைனராக இருத்தல் கூடும் என்று கருதுகின்றனர்.

இந்நூலுக்கு, 'நீதித் திரட்டு' என்னும் பெயர் சென்னை அரசாங்க நூல்நிலையத்திலுள்ள கடிதப் பிரதியிலும், த.கனகசுந்தரம்பிள்ளையின் மகனிடமிருந்த ஏட்டுப் பிரதியிலும் எழுதப்பட்டிருந்தது. நீதி என்பது 'புறம்' என்ற பாகுபாட்டில் அடங்கும். புறம் என்பதன் கண் அடங்குவனவெல்லாம் நீதி ஆகாது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் பிரதியிலும், வைத்திய நாத தேசிகர் பரம்பரையார் வீட்டுப் பிரதியிலும், தஞ்சைச் சரபோசி மாமன்னர் நூல் நிலையத்துப் பிரதியிலும் 'புறத்திரட்டு' என்றே பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உ.வே.சாமிநாதையரும் புறத்திரட்டு என்பதனையே நூற் பெயராகக் குறித்துள்ளார். எனவே புறத்திரட்டு என்பதே நூற் பெயராகும்.

இந்நூல், பால் பகுத்தலிலும், அதிகாரப் பகுப்புகளிலும் திருக்குறளையே பின்பற்றிச் செல்கின்றது, திருக்குறளில் அறத்துப்பால், பொருட்பால் ஆகிய இரண்டிலும் 108 அதிகாரங்கள் உள்ளன. புறத்திரட்டிலும் 108 அதிகாரங்கள் உள்ளன. குறளில் காணும் 14 அதிகாரங்கள் புறத்திரட்டில் காணப் பெறவில்லை. புறத்திரட்டிற்காணும் 15 அதிகாரங்கள் திருக்குறளிற்காணப்பெறவில்லை. புறப்பொருள்பற்றிய அதிகாரங்

கள் பன்னிரு படலத்தைப் பின்பற்றிச் செய்யப் பெற்றவை. சங்கத்தொகை நூல், குறளைத் தவிர ஏனைய கீழ்க்கணக்குநீதி நூல்கள், இதிகாசங்கள், காவியங்கள், சமயத்திறம் உரைக்கும் நூல்கள் முதலியவற்றிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்த செய்யுட்களைக் கொண்டது இந்நூல்.

காமத்துப்பால் புறத்திரட்டு ஏடுகளில் காணப் பட்டவில்லை. 'புறத்திரட்டுச் சுருக்கம்' என்ற நூற் பிரதிகளில் மட்டுமே காணப்படுகின்றது. புறத்திரட்டுச் சுருக்கத்தில் உள்ள காமத்துப் பால் செய்யுட்கள் (கைக்கிளை - 65) முத்தொள்ளாயிரத்தில் உள்ளவை. இவற்றை ஒரு சேரத் தொகுத்து 1905 - ஆம் ஆண்டில் மு. இராகவையங்கார் செந்தமிழ்ப் பதிப்பாக வெளியிட்டார்.

புறத்திரட்டைத் தொகுத்தவர் பாடல்களில் மூலநூலைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மூலம் விளங்காதிருக்கும் செய்யுட்கள் 13. செய்யுட்களை, வெண்பா, வீருத்தம், அகவல் என்ற முறையிலே வைத்துள்ளார். இந்த வைப்பு முறைக்கு விலக்காகவும் சில இடங்கள் உள்ளன. நூலைப் படி எடுத்தவர் முதலில் எழுதத் தவறிய செய்யுட்களைப் பின்னர்ச் சேர்த்திருக்கலாம்.

பிற்காலத்தில் இப் புறத்திரட்டுக்கு ஒரு சுருக்கம் ஏற்பட்டது. இதனுள், அறம் 195, பொருள் 418, முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுட்கள் 65, திருக்குறட்பாக்கள் 99, திருமலைக் கொழுந்து வெண்பா நீதி நூற்பாடல்கள் சில ஆகியன உள்ளன. இது, சொற் பொழிவாற்றுவோருக்குக் கையேடு போலிருந்ததால் இதற்குப் 'பிரசங்காபரணம்' என்ற பெயரும் உண்டு.

இந்நூலை எசு. வையாபுரிப்பிள்ளை 1939-ஆம் ஆண்டில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வழிப் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார். அதற்கு உரையில்லை; உள்தலைப்பும் இல்லை. அதன் பின்னர். இரா. இளங்குமரன் குறிப்புரையுடன் உள்தலைப் பிட்டுக் கழக வெளியீடாக 1972-இல் பதிப்பித்துள்ளார்.

புறத்திரட்டுச் சுருக்கத்திலுள்ள காமத்துப்பால் பாடல்களைப் (65 முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுட்கள்) புறத்திரட்டில் சேர்த்துள்ளார் எசு. வையாபுரிப்பிள்ளை. கழகப் பதிப்பில், அதனை நீக்கி விட்டுப் புறத் திணைக்கு எடுத்துக் காட்டாக உரையாசிரியர்களால் காட்டப்பெற்றுள்ள 139 புறப்பொருட்பாடல்களை அதிகாரத் தலைப்போடு பின்னிணைப்பாகச் சேர்த்துள்ளனர்.

புறத்திரட்டினால் விளைந்த நன்மைகள்: தனி நூல் வடிவில் கிடைத்த அறநெறிச்சாரம், ஆசாரக் கோவை, இராமாயணம், இன்னா நாற்பது, இனி

யவை நாற்பது, ஏலாதி, கள்வழி நாற்பது, சீவக சிந்தாமணி, சூளாமணி, திரிகடுகம், நளவெண்பா, நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, பழமொழி, புற நானூறு, புறப் பொருள் வெண்பாமாலை, மேரு மந்திர புராணம், யாப்பருங்கலவிருத்தி ஆகிய 18 நூல்களில் உள்ள பல பாடல்களுக்கு நல்ல பாடங்கள் கிடைத்தன.

சிறுபஞ்சமூலம், பதிற்றுப் பத்து, பரிபாடல், பாரத வெண்பா ஆகிய நான்கு நூல்களிலும் கிடைக்காமலிருந்த சில செய்யுட்கள் கிடைத்தன.

உரையாசிரியர் மேற்கோளால் சில பாடல்களே நமக்குக் கிடைத்துள்ள குண்டலகேசி, முத்தொள்ளாயிரம் முதலிய நூல்களிலிருந்து மிகுதியானபாடல்கள் புறத்திரட்டால் தெரிய வருகின்றன.

ஆசிரிய மாலை, சாந்தி புராணம், நாரத சரிதை முதலிய நூல்களின் பெயரும், பாடல்களும் புறத்திரட்டாலேயே அறியப்படுகின்றன.

இதனைப் பின்பற்றி அருந்தமிழ்த் திரட்டு, தனிப்பாடல் திரட்டு, பன்னூற்றிரட்டு, பன்னூற்பா, சின்னூற்றிரட்டு, வண்ணத்திரட்டு, கோவைக் கொத்து, சிவபுராணாதி தோத்திர மஞ்சரி, ஊற்று மலைத் தனிப்பாடல்திரட்டு, பெருந் தொகை போன்ற தொகை நூல்கள் தொகுக்கப்பட்டன.

த.ரா.

புறத்தெறிதல், ஒரு வகையான தற்காப்புச் செயல்முறையாகும். இதில் ஒருவருடைய மன முரண்பாடு அடங்கியுள்ளது. ஒருவர் தமக்கு ஏக்கத்தைத் தூண்டுகின்ற ஊக்கிகளை மற்றொருவரின் மீது ஏற்றிக் கூறித் தம்முடைய முரண்பாட்டை ஈடு செய்து கொள்ளுகின்றார். புறத்தெறிதல் (Projection) என்பதற்கு மற்றொரு பொருளாக மற்றவர்களைக் குறைகூறல் என்பதும் கூறப்படுகிறது. உள்ளார்ந்த மனமுரண்பாட்டிலிருந்து எழுகின்ற கவலை அல்லது ஏக்கத்தைப் புறத்தெறிதல் மூலம் குறைத்துக் கொள்ள முடியும். எழுந்துள்ள சிக்கல் வெளியுலகத்தைச் சார்ந்தது போலக் கையாளப்படுகின்றது. ஒருவர் தம்முடைய விருப்பத்தை நிறைவு செய்து கொள்ளத் தடைகளிருப்பதைக் கண்டோ நிறைவு செய்து கொள்ள முடியாது என்பதை அறிந்தோ அதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு அதை மற்றவர்களின் மீது ஏற்றிக் காட்டி, அது அவர்களுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டு எழுந்த ஊக்கி என்று புலன்காட்சி செய்கின்றார். இந்தத் தவறான புலன்காட்சி, ஏக்கத்தைக் குறைப்பதற்குப் பங்களித்து உதவுகின்றது. இனிமேலும் ஊக்கியை நிறைவு செய்து கொள்ள முடியாது என்று அறிந்து அது மிகுந்து

செல்லாமல் குறைந்து செல்லுகின்றது. மேலும், தன்னைச் சார்ந்த ஊக்கியை நிறைவு செய்து கொள்ளும் முயற்சியை மிகவும் விளைவுள்ள வகையில் துறந்து விடுவதற்கு முயலுவதின் மூலம் பிறரைக் குற்றம் காணுவதற்கும் இடமில்லாமல் போகும். இது ஒருவிதமான புலன்காட்சி. பெரும்பாலும் புறத்தெறிவதற்கும் மற்றவர்களின் ஊக்கிகளை விளக்கம் செய்தல் அல்லது புலன் காண்டலுக்கு மிடையிலுள்ள வேறுபாட்டைத் தெளிவுபடுத்துதல் மிகவும் இயலாத தொன்றாகும்.

உள்பாகுபாட்டு முறையைத் தோற்றுவித்த சிக்மண்டு பிராய்டுதான் (Sigmund Freud) இந்தப் புறத்தெறிதல் என்ற தற்காப்புச் செயல்முறையையும் (Defence Mechanism) வழங்கினார். ஆனால், இது பல மாற்றங்களையும் திருத்தங்களையும் இன்று பெற்றுள்ளது. பிராய்டின் புறத்தெறிதல் என்ற தற்காப்புச் செயல்முறை புறத்தெறி முறைகளாக (Projective Methods) உருவாக்கப்பட்டபோது, ஏக்கத்தைத் தவிர்க்கும் செயல் முறையாக அதனுடைய நடைமுறைப்பணி அமைந்தது. இது பல கருத்து வேறுபாடுகளை எழுப்பிற்று. பிராய்டும் அவர், கூட்டாளிகளும் புறத்தெறிதலை முதிராத நிலை என்றும், முதல் இரண்டாண்டுகளின் வளர்ச்சிக் கட்டத்தின் குணப்பண்பு என்றும் கருதினர். வயது வந்தோரின் குணப்பண்பின் பெரும்பகுதியாகப் புறத்தெறிதல் அமைகின்ற போது அது மன வளர்ச்சி முதிராது நிலைத்தலின் (Fixation) ஓர் அறிகுறியாகும். இது ஒருவரின் வாழ்க்கையின் இளமைப் பருவத்தில் ஏற்பட்டது என்று கருதினார்.

புறத்தெறிதல்கள், பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளிடம் அளவுக்கு மீறிய சலுகை காட்டுதலினாலும், அளவுக்கு மீறி அவர்களைத் தண்டிப்பதாலும் குழந்தைகளிடம் முதிராத மனநிலை நிலைத்து விடுகிறது. இயல்பிறழ்வு நிலையில் கருத்துத்திரிவுப் (Paranoid) பிணிக்கு ஆட்பட்டவர்கள் புறத்தெறிதல் தற்காப்புச் செயல் முறையைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அளவுக்கு மீறிய சந்தேக உணர்ச்சிகளால் மற்றவர்கள் தாம் இதற்கெல்லாம் பொறுப்பு; தாங்களல்லர் என்று அவர்கள் வாதிடுகின்றனர். இது நினைவிழப்பைப் பொதுவாக ஏற்படுத்தும். சில சமயங்களில் இல்பொருள் புலன்காட்சிக்கும் (Hallucinations) ஆட்படுத்தும். அந்நிலைக்கு ஆட்பட்டவர்கள் உறவினர்கள் எல்லாம் சதி செய்து கொல்லப் பார்க்கின்றனர் என்று அடிக்கடி ஐயம் கொள்ளுவார்கள். அதனால், எல்லாவிதமான பழிகளையும் மற்றவர்கள் மீது சுமத்துவார்கள். இது இயல்பிறழ்ந்த நிலையில் ஏற்படும் புறத்தெறிதல் ஆகும். இரா.மு.

துணை நூல்கள்:

Coleman, J.C., Abnormal Psychology and Modern Life, D.B. Taraporevala Sons & Co. Ltd., Bombay, 1976.

Morgan, C.T., King, R.A., and Robinson, N.M., Introduction to Psychology, TATA-Mc Graw-Hill Publishing Company Ltd., New Delhi, 1979.

புறத்தேற்ற உத்திகள் என்பன புறத்தேற்ற நுட்பத்திறங்கள் என்றும் கூறப்படலாம். ஏனென்றால் ஒருவருடைய உள்ளத்திலுள்ள கருத்துகளை வெளியிற் கொண்டு வந்து கொடுக்கும் நுட்பத்திறங்களைக் கொண்ட முறைகள் இதில் உள்ளடங்கியிருக்கின்றன. உள்ளேயுள்ள கருத்துகளைப் புறத்தே எறிய வைக்கின்ற சில உத்திமுறைகள் இவை. புறத்தேற்ற உத்திகள், சில உளவியல் நுட்பத்திறங்களும் செயல் முறைகளும் கொண்டவை. அவை ஒருவரின் ஆளுமை அமைப்பிலும் ஊக்கிகளிலும் மறைந்துள்ளவற்றை வெளிப்படுத்தவல்லவை. பெறவேண்டிய விடைகளுக்கு எந்தவிதமான குறிப்புகள் கொடுக்காமலும், சுட்டுப்படுத்தாமலும் ஒருவரைச் சுதந்திரமாகத் தூண்டல்களுக்குத் துலங்கச் செய்யும்படி அவரைச் செயற்பட வைக்கின்றன. புறத்தேறி அல்லது புறத்தேற்று என்ற கருத்துச் சொல் புறத்தேறிதல் (Projection) என்ற சொல்லிலிருந்து பெறப்பட்டது. அச் சொற்கள் பெரிதும் முப்பரிமாண மேற்பரப்புகளைக் குறிப்பிடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன. எப்படியெனில், வெளிப்பரப்பில் இருபரிமாணங்கள் தான் எளிதில் காணப்படுகின்றன. மூன்றாம் பரிமாணத்தைப் புறத்தேறிந்துதான் காணமுடியும். நிலப்படங்களை வரைவதில் இம்முறை பின்பற்றப்படுகிறது. (புலன் காட்சிக் கட்டுரையிலும் காண்க.)

புறத்தேறிதல் என்பது கி.பி. 16 - ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும் புறத்தேறிதலின் செயலைக் குறிப்பிடுவதற்கும் மிகவும் தெளிவில்லாத மனச் செயல் முறையைக் குறிப்பிடுவதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது. புறத்தேறி உத்திகளைக் (Projective Techniques) குறிக்கும் பொருளில் கி.பி. 19 -ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரைக்கும் எந்தவிதமான குறிப்புமில்லை. 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தான் புறத்தேறிதல் என்பது ஒருவரிடமுள்ள உணர்ச்சிகளையும், சிந்தனைகளையும், மனப்பான்மைகளையும் மற்றவரின் மீது ஏற்றிக் கூறும் போக்குள்ள பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டது. புறத்தேறிதல் என்ற கருத்துச் சொல்லைத் தற்காப்புச் செயல் முறை என்ற பொருளில் பயன்படுத்துவதிலிருந்து

புறத்தேறி உத்தி என்ற பொருளில் அதைப் பயன்படுத்துவதில் சற்று வேறுபாடு காணப்படுகிறது. சிக்கண்டு பிராய்டு இச் சொல்லை கி.பி. 1896-ஆம் ஆண்டில், ஒருவருடைய துடிப்புகளும், விருப்பங்களும், கருத்துகளும் புறவடிவமாக்கப்படும் செயல் முறையைக் குறிப்பிடப்பயன்படுத்தினார். ஆனால், இதையே மர்ரே (Murray) என்பவரும் அவருடைய கூட்டாளிகளும் 1951-ஆம் ஆண்டில் ஒரு புறத்தேறி உத்தி மேலும் பெறப்பட்ட புறத்தேறிதல்கள் அழுத்தப்படாதவையாகவும், தெளிவு நிலைசார்ந்தனவாகவும், ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியனவாகவும் பாராட்டக் கூடியனவாகவு மிருக்கின்றன என்றும், அவற்றைக் கவலை அல்லது ஏக்கத்தைப் புறக்கணிக்கும் பண்புக் கூறுகளாகவோ தற்காப்புச் செயல் முறையாகவோ கொள்ள வேண்டியதில்லை என்றும் கூறுகின்றனர்.

புறத்தேறி உத்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு உளவியல் சோதனைகள் பல உருவாக்கப்பட்டன. அவை தெளிவில்லாத தூண்டல்களைப் பயன்படுத்தி வெளிப்படுகின்ற பொருள்களிலிருந்து உண்மைகளைக் கணித்தன. தெளிவில்லாத தூண்டல்களைப் பயன்படுத்திய தொடக்கக்காலத்தைக்-கடந்து கண்டால், மேலும், பெரும்பாலான உத்திகளும் தூண்டல்களும் இன்றைய இலக்கியங்களில் விவரிக்கப்படுவதைப் பார்த்தால் புறத்தேறி உத்திகள் பரிசோதனைக்கூடங்களில் ஆராய்ச்சிக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டன என ஒரு நீண்ட வரலாறு காணப்படும்.

எர்மன் ரொர்சாக்கு (Hermann Rorschach) மைப் புள்ளிச் சோதனையையும் (Ink blots test) தெர்ன் (Stern) தெளிவில்லாத படங்களின் சோதனையையும், பினே - சைமன் (Binet-Simon) நுண்ணறிவுச் சோதனையையும், எபிங்காசு (Ebbinghaus, கி.பி. 1897) சீகென் (Ziehen, 1923) ஆகியோர் முடிவுறாத தொடர்ச்சிசோதனையையும் (Incomplete sentence test) பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர். வரலாற்றின் படி பார்க்கும் போது புறத்தேறி உத்திகள் நோய்நீக்கும் உளவியலாளர்களின் கருத்துக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து, மாற்று முறை காணவேண்டுமென்ற நோக்கில் தோன்றியனவாகத் தெரிகின்றன. ஏனென்றால், அவர்கள் ஆளுமையின் நோய்க் குறிகளைப் புறவயமான முறைகளால் காணவியலவில்லை.

புறத்தேறி உத்திகளைக் கொண்டு பல சோதனைகள் உருவாக்கப்பட்டன. அவற்றுள் மிக முக்கியமாகக் கருதப்படுவது உரோர்சாக்கின் மைப்புள்ளிச் சோதனை. இது முதல் உலகப் போருக்கு முன்பு உருவாக்கிப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இரண்டாவதாக, மார்கன் (Morgan) என்பவரும் மர்ரே என்பவரும் 1935-ஆம் ஆண்டில் கருத்துரை உள்புலன் காட்சிக்

சோதனையை (Thematic Apperception Test) வெளியிட்டனர். மற்றெல்லாச் சோதனைகளையும் விட இந்த இரண்டு புறத்தெறி சோதனைகளும் மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

புறத்தெறி உத்திகளின் கருத்து என்னவென்றால், பொருத்தமான தூண்டல்களுக்குப் புலன் காட்சி செய்யும் ஒருவர் தம் உள்ளத்தில் மூடிவைத்திருக்கும் உணர்ச்சிகளையும் கருத்துகளையும் வெளியில் காணும் தூண்டல்களில் கண்டு, அவற்றைத் தூண்டல்களில் காணும் மனிதர்களின் உணர்ச்சிகள் வழியாக வெளிப்படுத்துகின்றார் என்பதாகும். மங்கலாகவும் தெளிவின்றியும் காணும் ஒரு படத்தில் தம் உள்ளத்தில் மறைந்திருக்கும் உணர்ச்சிகளையும் கருத்துகளையும் காணுகின்றார். அவற்றை வெளிப்படுத்திக் கூறுகின்றார். தூண்டல் படம் அவருடைய உணர்ச்சிகளுக்கும் கருத்துகளுக்கும் ஏற்றாற் போல் காணப்படுகின்றது. படத்தில் அல்லது தூண்டலில் அப்படியொன்றும் இல்லை என்றாலும் அவர் அவ்வாறு இருப்பதாகக் காணுகிறார். புறத்தெறி சோதனைகள் உருவாக்குவதற்கு இக்கருத்துத்தான் அடிப்படையாக அமைந்திருக்கிறது. புறத்தெறி உத்திகளுக்குக் கடுமையான குறைகள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றின் அமைப்புகளில் குறிப்பிட்ட அறிவியல் சார்ந்த குணப்பண்புகள் இல்லை என்பதாகும். குறிப்பிட்ட ஒரு புனை கொள்கையைச் சோதிப்பதற்கென்று அதில் குறிப்புகள் இல்லை. அதனால், பெரும்பாலான ஆராய்ச்சிகளெல்லாம் குறிப்பிட்ட ஒரே பாணிக்குரியனவாக இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் சுட்டப்பட்டாலும் புறத்தெறி உத்திகள் மிகப் பலவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. மு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Coleman, J.C., Abnormal Psychology and Modern Life, D.B. Taraporevala Sons & Co., Ltd., Bombay, 1976.

Morgan, C.T., King, R.A. and Robinson N.M., Introduction to Psychology. TATA-McGraw Hill Publishing Company Ltd., New Delhi, 1979.

Wolman, B.B., (Ed.), Handbook of Clinical Psychology, New York, 1965.

புற நானூறு: இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்த் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த சான்றோர்களும், அறிஞர்களும் வாழ்க்கையை அகவாழ்வு, புறவாழ்வு என்று வகைப்படுத்தினார்கள். அகவாழ்வு என்பது தனி வாழ்க்கை. புறவாழ்வு என்பது பொது வாழ்க்கை. தனிவாழ்க்கையில் காதல்,

இல்லறம் முதலியன சிறப்பாகப் போற்றப்படும். பொது வாழ்க்கையில் அரசியல், வீரம், பொருள் ஈட்டல் முதலியன சிறப்பாகப் போற்றப்படும். இந்த இரண்டு வகை வாழ்க்கை பற்றியும் அந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்த அறிஞர்கள் இலக்கியம் செய்தார்கள். அவை பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை என்று இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. புறநானூறு என்னும் நூல் எட்டுத்தொகையுள் உள்ள நூல்களுள் ஒன்றாகும். தனிப் பாட்டுகளின் தொகுப்பினை அக் காலத்தில் தொகை என்பார்கள். புலவர்களின் முயற்சியை வேந்தர்களும், குறுநில மன்னர்களும் ஊக்குவித்துச் சிறந்த பாடல்கள் தோன்றுவதற்கு உதவித் தமிழ் நலம் காத்ததால் வேந்தர்-புலவர் தமிழ்ப் பணியைச் சங்க நூல்கள் என்றும், அவர்கள் காலத்தைச் சங்க காலம் என்றும் பின்வந்த அறிஞர்களும், புலவர்களும் போற்றினர்.

புறநானூற்றில் நானூறு பாடல்கள் உள்ளன. அவை பல காலங்களில் வாழ்ந்த பல புலவர்கள், வேந்தர்கள், குறுநில மன்னர்கள், வள்ளல்கள் ஆகியோர் மீது பாடிய பாடல்கள். பின்னர் வந்த புலவர்கள் தங்கள் விருப்பப்படி நானூறு பாடல்களைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தொகுத்து வைத்ததால் இந்த நூல் இப்பெயர் பெற்றது. புலவர்கள் தொகுப்பதற்கு வேந்தர்கள் உதவினார்கள். எனவே, தொகுத்தவர், தொகுப்பித்தவர் என்று அவர்கள் குறிப்பிடப் பெற்றனர். இந்த நூலைத் தொகுத்தவர் பெயரும் தொகுப்பித்தவர் பெயரும் காணப்படவில்லை.

இந்நூலிலுள்ள பாடல்களைப் பாடிய புலவர்கள் நூற்றைம்பது பேருக்கு மேற்பட்டவர் ஆவர். அவர்களுள் பெண்பாற் புலவர்களும் உளர். பாடப்பட்டவர்களுள் ஐம்பது பேருக்குமேல் புகழ்வாய்ந்த சேர, சோழ, பாண்டிய வேந்தர்களாகிய முடி உடைய மூவேந்தர்களாக உள்ளனர். மற்றவர்கள் குறுநில மன்னர்களும், வள்ளல்களும், புரவலர்களும் ஆவர். அவர்கள் எண்பத்துமூன்று பேர் உள்ளனர்.

இந்த நூலின் பாடல்களை வரிசைப்படுத்தியவர்கள் ஒரு முறையைப் பின்பற்றியிருக்கிறார்கள். முதலில் முடி வேந்தர்களாகிய மூவேந்தர்கள் பற்றிய பாடல்கள் உள்ளன. அவற்றை அடுத்துக் குறுநில மன்னர்களைப் பற்றிய பாடல்கள் வருகின்றன. அவற்றை அடுத்து, புறவாழ்வுக்குரிய நீதிகள் அடங்கிய பாடல்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இறுதியில் தொடக்கத்திலுள்ள பாடல்களைப் போல, மூவேந்தர்களுக்குரிய பாடல்கள் அமைக்கப்பட்டு நூல் முழுமை அடைகிறது. (மூவேந்தர்க்குரிய பாடல்களுள் சேரன், பாண்டியன், சோழன் என்ற வரிசையில் தொடக்கத்தில் சில பாடல்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன) இது

சேர,பாண்டிய,சோழர் என்று எண்ணப்படும் பழைய வழக்கத்தைத் தெரிவிக்கிறது. மிகப் பழைய இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியத்திலும் இந்த முறை வைப்புத்தான் காணப்படுகிறது. மூவேந்தர்க்கும் உரிய அடையாள மலர்களைக் குறிப்பிடும் போது தொல் காப்பியர் 'போந்தை வேம்பே ஆர் என வருஉம்' (புறத்திணை 5) என்று இந்த வரிசையில் தான் கூறுகிறார். இந்த முறையில் காணுங்கால் முதல் பாட்டு சேரனுக்கும், இரண்டாம் பாடல் பாண்டியனுக்கும், மூன்றாம் பாடல் சோழனுக்குமாக இப்படியே பாடல்கள் வரிசைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. குறுநிலத் தலைவர்களைப் பற்றிய பாடல்களிலும் இந்த முறைவைப்பு காணப்படுகிறது.

சேர நாடு ஒருபுறம் காடுகளும் மற்றொருபுறம் கடலும் அமைந்து, இடம் கருங்கிய பகுதியை உடையது. அதனால் சேர வேந்தர்கள் 'இடம் சிறிது' என்ற காரணத்தால் வடக்கிலும், கிழக்கிலும் தங்கள் நாட்டை விரிவுசெய்யப் பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்கள். இந்த முயற்சிக்கு 'நாடு கண் அகற்றுதல்' என்பது பெயர். இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டு வெற்றிகொண்ட வேந்தர்கள் அந்துவஞ்சேரல் கடல்பிறக்கோட்டிய வேல்கெழு குட்டுவன், செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன், கருவூர் ஏறிய ஓள்வாள் கோப்பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை, சேரமான் குட்டுவன் கோதை, குடக்கோச் சேரல் இரும்பொறை, சேரமான் கோக் கோதை மார்பன், தகரீர் ஏறிந்த பெருஞ் சேரல் இரும்பொறை,பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ, பெருஞ் சேரலாதன், பெருஞ்சோற்று உதியஞ் சேரலாதன், மாந்தரஞ் சேரல், சேரமான் மாரிவண்கோ, வஞ்சன், கணைக்கால் இரும்பொறை, கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக் கோதை ஆகியோர்.

பாண்டிய மன்னர்கள் நாட்டைத் திறம்பட ஆள்வதில் மிகவும் கருத்துச் செலுத்தியவர்கள். அறிவுடை நம்பி, ஆரியப்படைகடந்த நெடுஞ்செழியன், இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறன், கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி, கருங்கை ஓள்வாள் பெரும் பெயர்வழுதி, காணப் பேரெயில் கடந்த உக்கிரப் பெருவழுதி, கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழுதி, சித்திர மாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறன், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன், நம்பி நெடுஞ்செழியன், பூத பாண்டியன், வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதி என்னும் வேந்தர்கள் ஆட்சி நலத்தால் புகழ் பெற்றவர்கள்.

சோழ வேந்தர்கள் நாட்டு வளத்தால் பெருவண்மையும் அறமும் செய்து புகழ்பெற்றவர்கள். சோழநாடு ஒரு பெண் யானை படுக்கும் இடம்

ஏழு ஆண் யானைகளைக் காப்பாற்ற உதவும் உணவு விளைக்கும் வளமான நாடு எனப் புகழப்படுகிறது. காவிரி புரக்கும் நாடு என்று புலவர்கள் சோழ நாட்டைப் பாராட்டியுள்ளனர். சோழ வேந்தர்களுள் இராயசூயம் வேட்ட பெருநடுக்கிள்ளி, இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நலங்கிள்ளி, சேட் சென்னி, உருவப் பத்தேர் இளஞ்சேட் சென்னி, கரிகாலன், குராப் பள்ளித் துஞ்சிய பெருந்திருமா வளவன்; குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், கோப்பெருஞ் சோழன், செங்கணான், செருப்பாழி ஏறிந்த இளஞ்சேட் சென்னி, சோழன் நல்லுருத்திரன், நலங்கிள்ளி, மாவளத்தான், நெய்தல் அங்கானல் இளஞ்சேட் சென்னி, போர்வைக் கோப் பெருநடுக்கிள்ளி, வேல்பல் தடக்கைப் பெருவிற்ற கிள்ளி ஆகியவர்கள் புலவர் மதிக்கும் புகழமுடையவர்களாக விளங்கினார்கள்.

மூவேந்தர்களும் தங்களுக்குள் பகையில்லாமல் ஒற்றுமையுடன் வாழவேண்டும் என்னும் கருத்துத் தமிழ்ச் சான்றோர் உள்ளத்தில் இருந்தது என்பதை இந்த நூலால் அறியலாம். மக்கள் அடையவேண்டிய உறுதிப் பொருள்களாகிய (சாதனைகள்) அறம் பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்று நிலைகளைப் போல, அம் மூன்று வேந்தரும் வாழவேண்டும் என்று சான்றோர்கள் பாடியிருக்கிறார்கள் (31). ஒரு சான்றோர், இறைவன் முகத்தில் உள்ள மூன்று கண்களைப் போன்றவர்கள் அம் மூன்று வேந்தரும் (55) என்று கூறுகிறார். அந்தணர்களின் முத்தீயைப் போன்றவர்கள் அம்மூவரும் என்று ஓளவையார் பாடுகிறார் (367). தமிழ்நாடு மூவேந்தருக்கும் பொது என்னும் கருத்தில் 'பொதுமை சுட்டிய மூவர் உலகம்' என்று குறிப்பிடுகிறார். 'நீங்கள் மூவரும் மனமொத்து ஒன்றாக இருந்தால் இத் தமிழகம் உங்கள் ஆணைக்கு உட்பட்டு வாழ்வதிலிருந்து தவறுதற்கில்லை' என்று மற்றொரு சான்றோர் பாடுகிறார் (58).

குறுநிலத் தலைவர்களும் புலவர்கள் போற்ற வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி, ஆய் அண்டிரன், குமணன், ஆதனுங்கள், கரும்பனூர் கிழான், பண்ணன், நல்லியக்கோடன், மலையமான் திருமுடிக்காரி, வல்வில் ஓரி, விச்சிக்கோ என்னும் குறுநிலத் தலைவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களையும் இவர்களையொத்த மற்ற குறுநிலத் தலைவர்களையும் புகழ்வாய்ந்த புலவர்கள், பெருவேந்தரைப் பாடிய புலவர்கள் போற்றிப் புகழ்ந்திருக்கிறார்கள். பண்ணன் என்னும் வள்ளலைக் கிள்ளிவளவன் என்னும் சோழப் பெருவேந்தன் 'யான் வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய' என்று வாழ்த்தியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

ஆண்பாற் புலவர்களைப் போலவே பெண்பாற் புலவர்களும் உயர்ந்த மதிப்புப் பெற்று வாழ்ந்திருக்

கின்றனர் என்று இந்நூலால் அறியலாம். ஆண்பாற் புலவர்களைப் போலவே உயர்ந்த கருத்துகளைப் பாடிப் பெண்பாற் புலவர்களும் பெருமை எய்தியிருக்கிறார்கள். அள்ளூர் நன் முல்லையார், இளவெயினியார், ஒக்கூர் மாசாத்தியார், ஓளவையார், காக்கை பாடினியார் நச்செள்ளையார், காவற்பெண்டு, பாரி மகளிர், பூங்கணுத்திரையார், பூத பாண்டியன் தேவி பெருங்கோப்பெண்டு, பெருங்கோழிநாய்கன் மகள் நக்கண்ணையார், பேய்மகள் இளவெயினியார், மாறோக்கத்து நப்பசலையார், வெண்ணிக் குயத்தியார், வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார் ஆகிய இவர்களும் இன்னும் இவர்களைப்போல உள்ள பெண்பால் புலவர்களும் ஆண்பால் புலவர்களைப்போலவே புகழ் பெற்று விளங்கினார்கள்.

இந்த நூலில் உள்ள பாடல் கருத்துகள் இன்றும் போற்றத்தக்கவை. நாடாளும் தலைவன், தான் மக்களுக்கு உயிர் போன்றவன் என்றுணர வேண்டும். மண்ணின் மதிப்பு மக்களின் மனவளத்தைச் சார்ந்தது (எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர் அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே). மக்களினம் முழுதும் உறவினராக வாழ வேண்டும். மக்களினம் வாழும் ஊர்கள் எல்லாம் எல்லோருக்கும் பொதுவானவை (யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்). அரசன் கடமை செய்ய முற்படும்போது அவனுக்கு அறிவு உதவி செய்ய வேண்டும். படையைப் பெருக்க முற்படும்போது வாள் முதலிய கருவிகளைத் தந்து உதவி செய்ய வேண்டும். தமக்கென்று வரையறுக்கப்பட்ட வாழ்நாளை நல்லமுறையில் பயன்படுத்தி வாழவேண்டும் (வாழ்தல் வேண்டும் இவண் வரைந்த வைகல்). ஆளும் அரசியல் தலைவர்க்கும் ஆளப்படும் பொது மக்களுக்கும் இடையிலிருந்து மொழித் தொண்டும், அறிவுத் தொண்டும் செய்து இருசாராரையும் பிணைக்கும் பெரும் பணியைப் புலவர்கள் செய்து வந்தனர் என்பதைப் புறநானூற்றிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். நாடாளும் நிலையைவிட, மொழிப் புலமை எய்தி உயர்ந்த கருத்துகளடங்கிய பாடல்களைப் பாடிப் புலவராய் உயரும் நிலையே பெரிது என்று வேந்தர்கள் கருதியிருப்பதை அவர்களுடைய பாடல்களிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளமுடிகிறது.

இயல், இசை, கூத்து முதலிய துறைகளில் தமிழ் ஆக்கம்பெற்ற வரலாற்றைப் புலவர், பாணர், கூத்தர் ஆகியவர்கள் செய்த தொண்டுகளினால் இந்நூல் காட்டுகிறது. இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ ஆடைவகைகள், உணவு வகைகள், தொழில்கள், பல்வேறு கருவிகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிப் புறநானூறு விளக்குகிறது.

இத்தகைய பெருமைக்குரிய நூலில் இடையில் இரண்டு பாட்டுகள் கிடைக்காமல் போயின. சில

பாடல்கள் முன்னும் பின்னும் இடையேயும் சிதைந்து போயிருக்கின்றன. பாடியவர்களும் பாடப்பட்டவர்களும் யார் என்று தெரியாமல் சிதைந்துபோன பாடல்கள் உள்ளன. முதல் 266 பாட்டுகளுக்குப் பழைய சான்றோர் எழுதிய ஓர் உரைகிடைக்கிறது. அவர் பெயர் இன்னது என்று தெரியவில்லை. திணை துறை என்னும் பெயர்களால் பாட்டுகளுக்குக் குறிப்பு விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். திணை என்பது ஒழுக்கம் (இன்னவாறு இன்ன இடத்தில் நடந்துகொள்வது) என்று சொல்லப்படும். துறை என்பது ஒழுக்கத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியைச் சுட்டுவது. இது திணையின் உட்பிரிவு ஆகும்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த மக்களின் அரசியல், சமயம், வணிகம், சமுதாயம், வாழ்க்கை, அறிவாராய்ச்சி, வானியல் உண்மைகள் ஆகியவற்றை எல்லாம் பயில்வோர் மனக் கண்களுக்கு முன்னால் நிறுத்தும் பாட்டாலாகிய சொல் ஓவியக் கூடமாகத் திகழ்வது புறநானூறு. நா.இரா.

புறப்பாட்டு வண்ணம் என்பது தொல்காப்பியர் கூறும் இருபது வண்ணங்களுள் ஒன்று. வண்ணம் என்பது செய்யுள் உறுப்புகளுள் ஒன்று. அழகு குணம், சந்தம், சாதி, நிறம், முருகியல் முதலிய பலபொருள் தரும் வண்ணம் என்னும் சொல் இவ்விடத்துச் சந்தம் என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது. 'புறப்பாட்டு வண்ணம் முடிந்தது போன்று முடியாததாகும்' எனத் தொல்காப்பியர் (செய்.217) இலக்கணம் வகுக்கின்றார்.

புறப்பாட்டு வண்ணமென்பது, இறுதியடிப் புறத்ததாகவும் தான் (முன்னுள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட அடி) முடிந்தது போல நிற்பல் எனத் தெளிவாகப் பேராசிரியர் தம் உரையில் விளக்குகிறார். 'புறப்பாட்டு வண்ணம் முடிந்தது போன்று முடியாததன் மேற்று' என்று யாப்பருங்கலவிருத்தி ஒழிபியல் புறநடையில் (நூற்.95) கூறுகின்றது. நா.இரா.

புறப்புனைவு: வெளித் தோற்றத்திற்கு மட்டும் அழகுறத் தோன்றுவதைப் புறப்புனைவு என்பர். உண்மை நிலையை மறைத்து, தன்னை அழகு படுத்தி, சன்னலுக்கு வெளியிலிருந்து பார்ப்பவர்களுக்கு ஒரு மலைப்பை ஏற்படுத்துவது புறப்புனைவு (Window Dressing) எனக் கூறப்படுகிறது. பொதுவாக ஒவ்வொரு நிறுவனமும் தன்னைப் புறப்புனைவு செய்து கொள்ள முயற்சி செய்கிறது. இவ்வாறு ஒரு நிறுவனம் செய்வது பொதுமக்களை ஏமாற்றுவதாகும். எனவே, சட்டங்களில் புறப்புனைவு உத்தியை நிறுவனங்கள் கையாளுகின்றன. எல்லா நிறுவனங்களிலும் சரக்கிருப்பை மதிப்பிடுவதில் பல தந்திரங்களைச் செய்கின்ற

னர். சாதகமான நடைமுறை விதித்ததை அடைவதற்காகப்பொதுவாக எல்லா நிறுவனங்களிலும் சரக்கிருப்பின் மதிப்பில் தங்களுக்குச் சாதகமாகும்படி மாற்றம் செய்கின்றனர்.

உண்மையான, நியாயமான மதிப்பைவிடக் கூடுதலாக மதிப்பீடு செய்கின்றனர். மேலும், நடைமுறைப்படி சரக்கிருப்பின் அடக்கவிலை அல்லது அங்காடிவிலை, இதில் எது குறைவோ அவ்விலைக்கே மதிப்பு நிருணயம் செய்ய வேண்டும். புறப்புனைவு செய்ய விரும்பும் நிறுவனங்கள் மேற்கூறியபடி சரக்கிருப்பு மதிப்பு நிருணயம் செய்யும் முறைக்கும் புறம்பாக, தங்களுக்குச் சாதகமான விலைக்குச் சரக்கிருப்பை நிருணயம் செய்கின்றன. இதுபோல் மற்ற சொத்துக்களை மதிப்பு நிருணயம் செய்வதிலும் ஏமாற்று உபாயங்கள் செய்யமுடியும். இவற்றின் விளைவாக நிறுவனத்தின் இருப்பு நிலைக் குறிப்பு, ஆதாய நட்டக் கணக்குகள் புறப்புனைவு செய்யப்பட்டுப் பொலிவுடன் தோன்றும். இருப்பினும் இத்தகைய நிறுவனங்களின் கணக்குகளைச் சரிபார்க்கும் தணிக்கை யாளர்கள் தங்களுடைய அறிக்கையில் ஒரு சிறப்புக்குறிப்பு மூலம் நிறுவனத்தின் இத்தகைய செயல்களை நிறுவனத்தின் பங்குதாரர்கள் பொதுமக்கள் ஆகியோர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். இவ்வாறு சமூக நியாயங்களுக்காகச் சில பாதுகாப்புகள் அளிக்கப்பட்டாலும் புறப்புனைவு செய்யப்பட்ட இருப்பு நிலைக் குறிப்புகளிலிருந்து உண்மை நிலையை அறிவது எளிதான செயலன்று. மேலும், இப்புறப்புனைவைக் கட்டுப்படுத்துவது நிறுவன உரிமையாளர்களின் மனமாற்றத்தாலன்றிச் சட்ட நடவடிக்கைகளால் நடைமுறைப்படுத்துவது மிகவும் கடினமான செயலாகும். ஆர்.ந.

துணை நூல்:

Tandon, B.N., A Hand Book of Practical Auditing, S. Chand & Co., Ltd., New Delhi, 1976.

புறப்பொருள்: பொருளிலக்கணம் தமிழில் அகம் புறம் என இருவகைகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அகம் உள்ளத்தால் உணரும் இயல்பினது ஆதலின் அதற்குப் புறனாக உணரும் இயல்புடையவற்றைப் புறப்பொருள் என்றனர். வீரம், கொடை முதலியவை புறத்தில் அடங்கும். தொல்காப்பியர் அகத்திணை ஏழு புறத்திணை ஏழு எனப் பாசுபாடு செய்துள்ளார். அகத்திணைகளாகிய குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை, பெருந்திணை, கைக்கிளை என்னும் ஏழிற்கும் முறையே வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என்னும் ஏழும் புறத்திணைகளாகக் கொள்ளப்பட்டன. பன்னிரு படலமும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும் புறத்திணை பன்னிரண்டு எனக்

கொள்ளும்; அவற்றின் படி, வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, பாடாண் கைக்கிளை, பெருந்திணை, பொதுவியல் என்னும் பன்னிரண்டும் திணைகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

வெட்சி: வெட்சியின் இலக்கணம் வேந்தனால ஏவப்பட்ட தானைத் தலைவர் பகைவர் நாட்டிற்குச் சென்று அங்குள்ள ஆனிரைகளைக் களவினால் கவர்ந்து வந்து ஒம்புதலாகும். இதனைப் போருக்குத் தொடக்க நிகழ்ச்சியாகக் கருதுவர். மலையும் மலைசார்ந்த பகுதியும் இதற்கு இடமாகும். கூதிர், முன்பனி என்னும் பெரும்பொழுதும் இரவாகிய சிறுபொழுதும் இதற்குரிய காலமற்கும். ஆனிரை கவரும்போது மறவர் வெட்சிப்பூச் சூடிச் செல்வர். தொல்காப்பியர் ஆனிரை கவர் தலையும் அதனை மீட்டலையும் வெட்சியாகக் கொள்ளப் பிறர் மீட்டலைக் கரந்தை யெனத் தனித் திணையாகக் கொள்வர். ஆனிரை மீட்பவர் கரந்தைப் பூவை அடையாளமாக அணிவர்.

வஞ்சி: வஞ்சி என்பது நாட்டைக் கைப்பற்றவிழையும் வேந்தனும், நாட்டை அவனிடம் விடுதற்கிசையாத வேந்தனும் போர்புரிவது பற்றிக் கூறுவதாகும்.

பொரவந்த வேந்தனை எதிர்த்துப் பொருதலைக் காஞ்சி எனப் பிறர் கொள்வர். பொருதலையும் எதிர்த்துத் தாக்குதலையும் வஞ்சி என ஒரு திணையாகவே தொல்காப்பியர் கொள்வர். இதற்குரிய இடம் காடும் காடு சேர்ந்த இடமுமாகும். கார் என்னும் பெரும்பொழுதும் மாலை என்னும் சிறுபொழுதும் இத்திணைக்குரியன. வஞ்சி மலரைப் போருக்குச் செல்லும்போது மறவர் சூடிச் செல்வர்.

உழிஞை: உழிஞை என்பது ஒரு நாட்டரசனின் நகரைக் கைப்பற்ற அவன் அரணை முற்றுகையிடுதலும் கைக்கொள்ளுதலுமாகும். மதிலைக் காத்தலை நொச்சி என்றும், மதிலைப் புறத்தே வளைத்தலை உழிஞை என்றும் கருதுவர். அகத்தோன் நொச்சி சூடியும் புறத்தோன் உழிஞை சூடியும் போர் செய்தல் வழக்கம். வயலும் வயல் சூழ்ந்த பகுதியும் இதற்குரிய இடமாகும் பெரும்பொழுது ஆறும், வைகறை என்னும் சிறுபொழுதும் இத்திணைக்குரியனவாகும்.

தும்பை: வலிமையை நிலைநாட்ட வந்தவனோடு, அதனையழித்துத் தன் பெருமையைக் காட்டப் பொருதல் தும்பைத் திணையின் இலக்கணம். கடலைச் சார்ந்த மணற்பகுதி இதற்குரிய இடம். ஆறு பெரும்பொழுதும் மாலைச் சிறுபொழுதும் இத்திணைக்குரிய காலமாகும். தும்பை மலரை அணிந்து இரு சாராரும் போர் புரிவர்.

வாகை: அந்தனர், அரசர், வணிகர், வேளாளர், அறிவர், தாபதர், பொருநர் ஆகியவர்தம் இயல்பு

களை மற்றையோர் இயல்புகளிலும் மேம்படுத்திக் கூறுதல் வாகைத்திணையின் இலக்கணமாகும். தாமே மேம்படுத்தல், பிறர் மேம்படுத்தல் என இரு நிலையும் இத்திணைக்குண்டு. இதற்கு நால்வகைநிலமும் இடமாகும். போரில் வெற்றி கொள்வது வாகையாகும். வாகைமலரைப் போரில் வெற்றி எய்தியவர் குடுவர்.

காஞ்சி: பல்வேறுபட்ட நிலையாமைகளை உணர்த்துவது இத்திணையின் இலக்கணம். இதற்கென நிலமும் பொழுதும் வரையறுக்கப்படவில்லை. போர்க்களத்தில் மாய்ந்த மறவர்களின் பல்வேறு நிலைகளை உணர்த்தும் மறக்காஞ்சி, பேய்க்காஞ்சி, ஆஞ்சிக்காஞ்சி முதலியனவும், வஞ்சினம் கூறும் வஞ்சினக் காஞ்சியும், கையறுநிலை கூறும் மன்னைக்காஞ்சியும், தபுதார நிலையும், தாபநிலையும் முதுகாட்டை வாழ்த்தும் காடுவாழ்த்தும் பிறவும் இத்திணையில் அடங்கும்.

பாடாண்: பாடப்பெறும் ஆண்மகனின் ஒழுக்க நெறியை உணர்த்துவது இத்திணையிலக்கணம் ஆகும். இத்திணைக்கு நிலமும் பொழுதும் வரையறுக்கப்படவில்லை. பலரையும் வாழ்த்திப் பாடுவதும், கடவுளை மானிடப் பெண்டிர் விழைவதும், மானிடப் பெண்டிரைக் கடவுள் நயப்பதும் பாடாண் வகையைச் சார்ந்தன. பிள்ளைத்தமிழும், உலாவும் பின்னர் வளர்ந்த வளர்ச்சியாகும். கடவுள் வாழ்த்தொடு வரும் கந்தழி, கொடிநிலை, வள்ளி என்பனவும், இயன்மொழி வாழ்த்து, கடைநிலை, பரிசில் நிலை, பரிசில் விடை என்பனவும், செவியறிவுறாஉ, புறநிலை வாழ்த்து, கண்படைநிலை, துயிலெடை நிலை, பலவகை ஆற்றுப்படை, பிறந்த நாள் விழா, வேந்தர் முடிசூட்டு விழா முதலிய எல்லாம் பாடாண் திணையில் அமைத்துப் பாடப்பெறும். இரா, சா.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை: வீரமும் கொடையும் பற்றியது புறப்பொருள். ஐயனாரிதனார் எழுதிய 'புறப்பொருள் வெண்பாமாலை' (கி.பி. 8-ஆம் நூ.) என்னும் நூல் புறப்பொருள் இலக்கணமாகும். இந்நூல் வெட்சிப்படலம் முதலாகிய பன்னிரண்டு படலங்களைக் கொண்டுள்ளது. இது பன்னிரு படலத்தின் வழிநூல் என்பர். இதற்குச் சாமுண்ட தேவநாயகரின் உரையொன்று உள்ளது. புறத்திணைத் துறைப்பெயர் விளக்க நூற்பாக்கள், கருத்து விளக்கக் கொளுக்கள், சான்றிற்குரிய வெண்பாக்கள் ஆகியவை மாலைபோல் தொடர்ந்து அமைந்துள்ளதால் இந்நூல் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை எனப்பட்டது. இதில் 18 நூற்பாக்கள், 322 துறைகள், 341 கொளுக்கள், 361 சான்றுப்பாடல்கள் உள்ளன.

பிறர்தம் ஆனிரை கவர்தல், மன்னைக் கவர்

தல், கோட்டையைப் பிடித்தல், தம் வலிமையை நிலைநாட்டுதல் ஆகிய நான்கு காரணங்களுக்காக நிகழ்ந்த போர்கள் இந்நூலின் முன்பகுதியில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

வெட்சிமலர் சூடி ஆனிரை கவரும் இரவுப்போர் வெட்சித் திணையாகும். சகுனம் பார்த்துச் சென்று நிரை காப்போருடன் போரிட்டு நிரைகளைக் கவர்ந்து வருதலும், அவரவர் செயல்களுக்கேற்ப நிரைகளைப் பகிர்ந்து கொடுத்துக் கள்ளுண்டு களித்தலும் ஆகிய 19 நிகழ்ச்சிகள் இப்போரின்கண் நிகழ்வதுண்டு. இப்போர் அரசனது அனுமதியுடனும் அனுமதியின்றியும் நிகழும்.

கரந்தை மலர் சூடி ஆனிரைகளை மீட்பது கரந்தைத் திணையாகும். நிரைகளை மீட்கும் மறக்குடியினரின் பல்வேறு வீரதீரச் செயல்களும், அவர்தம் இறப்பிற்காக இரவலர் கண்ணீர் விடுதலுமாகிய 13 நிகழ்ச்சிகள் இப்போரில் நிகழும்.

வஞ்சிப்பூவைச் சூடி மண்ணாசையால் ஓரசசன் படையெடுத்துச் செல்வது வஞ்சித் திணையாகும். கொற்றவையை வணங்கிக்குடையையும், வாளையும், நல்ல நாள் பார்த்துப் படைக்கு முன்னால் அனுப்பி வைப்பர். பகைநாட்டை அழிக்கவிருக்கும் வேந்தனைப் பாராட்டுவர். வேந்தன் வீரர்களுக்குச் சிறப்பளித்துப் பாராட்டுவான். படையெடுப்பின்போது தங்குவதற்காகப் பாசறைகள் அமைக்கப்படும். கூட்டாஞ்சோறு தரப்படும். படைவீரரும் பகைநாட்டினை எரியூட்டுவர்; வளங்களைக் கொள்ளையடிப்பர். இச்செய்திகள் 20 துறைகளாக வஞ்சிப்படலத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

காஞ்சி சூடித் தன்னிடத்தைக் காப்பது காஞ்சித் திணை. வீரர்கள் வெஞ்சினத்தால் வஞ்சினம் கூறுவர். தலையைக் கொடுத்துத் தாய்நாட்டைக் காப்பர்; குற்றயிரோடு அஞ்சத்தக்க நிலையில் பலர் வீழ்வர். வீரர்தம் மனைவியர் பலர் உயிர் துறப்பர். திருமணத்திற்காகப் பெண்கேட்பதை மறுத்தும் காஞ்சிப்போர் நிகழும். இச்செய்திகள் 21 துறைகளாகக் காஞ்சிப் படலத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன.

நொச்சி சூடித் தன் மதிலைக் காக்கச் செய்யும் போர் நொச்சியாகும். முற்றுகையிடும் மன்னனுக்குப் பெண்தர மறுத்தும் அப்போர் நிகழ்வதுண்டு. முழு மூச்சுடன் வீரர்கள் போரிடுவதும் இறப்பதும் 8 துறைகளில் உரைக்கப்பட்டுள்ளன.

உழிஞைப்பூச் சூடிப் பகைவனுடைய கோட்டையை முற்றுகையிடுவது உழிஞைத் திணையாகும். பெண்காரணமாகவும் அப்போர் நிகழும். முள்மரங்கள் நிறைந்த காவற்காடு, அகழி, மதில், மதிலின் உட

புறம் ஆகிய இடங்களில் போர் நிகழும். கோட்டை பைப் பிடித்தபின் திருமுழுக்குச் செய்துகொள்ளல் முதலாய பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நிகழும். அவை 21 துறைகளில் உழிஞைப் படலத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

வளிமையிற் சிறந்தவர் யாரென்பதை நிலைநாட்டப் பெரிய சுளப்பரப்பில் தும்பை சூடிப் போரிடுவது தும்பைப் போராகும். யானை, குதிரை, தேர், காலாள் என்னும் நாற்பெரும்படைகளும், உடல்வலியும், முன்யோசனையும் மிக்க படைத்தலைவர்களும், வேந்தர்களும் இப்போரில் பங்குகொள்வர்; தத்தம் திறமை காட்டிப் போராடுவர். ஒருபுறம் ஆடல்பாடலும் மறுபுறம் அவலச் சாவும் நிகழ்வதுண்டு.

போர்வெற்றி: பல்வேறு போர்களில் பெறும் வெற்றியானது வாகை எனப்பட்டது. வாகை சூடி ஆரவாரித்து அதை வெளிப்படுத்தினர். போட்டியிட்டுப் பெறும் வெற்றி 'வாகை' (8 துறைகள்) எனவும், இயல்பாகப் பெறும் வெற்றி 'முல்லை' (12 துறைகள்) எனவும் கூறப்பட்டுள்ளன. அரசன், முரசம், பார்ப்பனன், வாணிகள், வேளாளன், முக்காலமும் அறிபவன், துறவி ஆகியோருக்கு வாகையும், அரசனின் அறங்கூர் அவையம், நாடுகாவல், குடை, பார்ப்பனன், கணினன் (சோதிடன்), சான்றோர், மறக்குடிமகளிர், ஆடவர், போர்த்தலைவர், மறவர் ஆகியோருக்கு இயல்பான வெற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளன. போர்க்கள அரசனை ஏர்க்கள உழவனாக்கிப் பாராட்டுவதுண்டு. பாசறை வெற்றியும் அதன் பின்னைய துக்கமும் பாராட்டப்பட்டன. மெய்ப் பொருளுணர்ந்து பற்றறுப்பதே மனித வாழ்வின் வெற்றி எனப்பட்டது.

எவனொருவன் புகழ், திறமை, கொடைச் சிறப்பு, கருணையுள்ளம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கிறானோ அவனே பாராட்டிற்கு உரியவனாகிறான். பாராட்டிற்குரிய பாடாண் படலத் துறைகள் 47-இல் அரசனைச் சார்ந்த துறைகள் 32. மங்கலம் கூறுதல், வாழ்த்துதல், ஆற்றுப்படுத்துதல், அறிவுரை கூறுதல், பரிசில் கேட்டுப் பெறுதல் என்னும் பல்வேறு வகையில் ஓரச்சனைப் பாராட்ட இடமுள்ளது. அரசனுடைய தூக்கம், விழிப்பு, பிறந்தநாள், மகன் பிறந்தநாள், முடிசூட்டுநாள் போன்றவற்றிற்கு மங்கலம் கூறப்பட்டுள்ளது. அரசனுடைய நாடு, போர்க்களச் செல்வம் போன்றவை வாழ்த்தப்பட்டுள்ளன. பாணர், கூத்தர், பொருநர், விறலியர் ஆகிய கலைஞர்கள் அரசனிடம் வழிப்படுத்தும் தன்மையில் அரசனைப் பாராட்டியுள்ளனர். எதிர்காலப் பாதுகாப்பிற்கு அல்லது தவறு செய்யும்போது கூறிய அறிவுரையிலும் பாராட்டு இடம்பெற்றுள்ளது.

உரிமையோடோ, வருத்தமுரைத்தோ, அரசனது கொடையியல்பைச் சுட்டியோ பரிசில் கேட்டுப் பெற்ற அக்காலக் கலைஞர்கள் அரசனைப் பாராட்டியுள்ளனர்.

ஒருதலைக்காதல், பொருந்தாக் காதல், ஊடல், உலாப் போன்ற ஏழு அகப்பொருள் செய்திகளை உத்திகளாக வைத்துப் பாடியும் ஓரச்சனைப் பாராட்டுவதுண்டு.

பூவைமலர், திருமால், முருகனுக்குரிய வெறியாட்டு, இம்மை மறுமை கருதியவழிபாட்டு முறைகள்கருதிய கடவுள்தன்மை போன்றவை அமைந்த எட்டு இயல்புகளைச் சார்த்தியும் ஓரச்சனைப் பாராட்டுவதுண்டு.

போரல்லாத பொதுச் செய்திகள் 37 துறைகளாகப் பொதுவியல் படலத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன. மூவேந்தர்க்குரிய அடையாளப் பூக்களும், போரில் உயிர்துறந்தவர்களுக்குரிய நடுகல் வழிபாடுகளும், பல்வேறு சாவுகளால் ஏற்படும் வருத்தங்களும், நிலையாமைச் செய்திகளும், கற்புவாழ்வு பற்றிய செய்திகளும் இப்படலத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒருதலைக்காதலும் பொருந்தாக்காமமும்: ஆண்மட்டும் பெண்ணிடமோ, பெண்மட்டும் ஆணிடமோ கொள்ளும் ஒருபக்கக் காதல் 19 துறைகளாகக் கைக்கிளைப் படத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. நாணமற்ற பெண்ணின் துணிச்சலான செயல்களும், ஆடவர் பெண்டிரின் எல்லை கடந்த காமச் செயல்களும் பொருந்தாக் காமமாகும். இவை பெருந்திணைப் படலத்தில் 36 துறைகளாக விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பகுதியுடன் ஒழிபு என்ற பகுதியில் பறவைப் போட்டி, விலங்குப்போர், கலைப் போட்டி போன்றவற்றில் பெறும் வெற்றிகள் 19 துறைகளில் விளக்கியுரைக்கப்பட்டுள்ளன. சோ.தே.

புறவயம்: உளவியல் சோதனைகளிலும் அளவீடுகளிலும் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படும் கருத்துச் சொல் புறவயம் என்பதாகும். உளவியல் ஓர் அறிவியலாகக் கருதப்படவேண்டுமாயின் அது மற்ற அறிவியல்களின் சிறப்புப் பண்புகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். புறவயம் அறிவியலின் ஒரு சிறப்புப் பண்பு. இது உளவியல் சோதனைகளிலும் அளவீடுகளிலும் இருக்க வேண்டிய சிறப்புப் பண்பாகக்கருதப்படுகின்றது. புறவயம் (Objectivity) என்றால் புறவயமான உண்மை என்றும், எதையும் புறநிலையாகக் காணும் மனநிலை என்றும், எதையும் புறவயமாக நோக்கும் பண்பு என்றும் கூறலாம். உளவியல் சோதனைகளில், பெறப்பட்ட முடிவுகள் எந்த அளவுக்குச் சோதனையாளரின் செல்வாக்கின்றிச் சுதந்திரமாகப் பெறப்பட்டிருக்கின்றன என்று

கண்டறியும் ஒரு பண்பு இது. புறவயம் ஒரு பண்புக் கூறாக இருந்தாலும் இது ஓர் எண்ணால் குறிப்பிட்டுக் காட்டப்படுகிறது. புள்ளி விவரப்பாபாடுகளில் ஒன்றான இடைத்தொடர்பாடு முறையின் (Correlation Method) மூலம் இது கணிக்கப்படுகின்றது. ஒரே மக்கள் கூட்டத்தைச் சார்ந்தவர்களிடம் தேர்வாராய்ச்சி நடத்திய பல தேர்வாராய்ச்சியாளர்களிடையே (Investigators) எந்த அளவுக்கு இணக்கம் நிலவுகின்றது என்று அளவிடப்பட்டு, அது ஓர் எண்ணாகக் கொண்டு, அதனுடைய தனி முறைச் சிறப்பு (Significance) என்வ என்று கண்டறியப்படுகிறது.

ஆளுமைச்சோதனைகளையும் ஊக்கச் சோதனைகளையும் பரிசோதிக்கப்படுபவர்களின் மீது அனுமதிக்கும் போது என்னகாரணத்திற்காக என்று குறிப்பிடப்படுவதில்லை. அவையாவும் புறவயச் சோதனைகள் என்று கூறப்படுகின்றன. சோதனைகளை நடத்துவதிலும், கெலிப்பு எண்களைப் (Scores) பாபாடு செய்து விளக்கமளிப்பதிலும் புறவயமான போக்கு இருக்க வேண்டுமென்பது விதி. அகவயமாக நோக்கப்படுமானால் குறிக்கோள் வெற்றி பெறாது. உளவியல் சோதனைகளுக்கு விடையளிக்கும் சிலர் அதாவது தங்களுடைய உணர்ச்சிகளையோ கருத்துகளையோ புறவயமாகக் கூறாமல் 'எப்படிக்கூறினால் நன்றாக இருக்கும்' என்று ஊகித்து விடையளிக்கின்றனர். அதனால் குறிக்கோள் தவறிவிடுகின்றது. இப்படிப்பட்ட விடைகளைக் கண்டறிந்து விலக்குவதன் மூலம் தேர்வாராய்ச்சியை நம்பகமாக்கலாம். இதையறிந்த இங்கிலாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த உளவியல் வல்லுநர் ஐசங்கு (H.J. Eysenck) என்பவர் தம் முடைய ஆளுமைச் சோதனையில் பொய் அளவுகோல் (Lie Scale) என்பதொன்றையும் சோதனை வினாக்களினுடே அமைத்துள்ளார். எல்லாச் சோதனைகளிலும் இப்படியொரு அளவுகோல் இருப்பது நல்லது. சோதனைகளும் கெலிப்பு எண்களும் புறவயமாகச் செயற்படலாம். மு.இரா.

துணை நூல்:

Urdang, L. and Flexner, S.B. (Ed.), The Random House Dictionary of English Language, College (Ed.), Allied Publishers Private Limited, New Delhi, 1982.

புனர் பூசம்: அசுவனி முதல் எண்ணிவரும் போது புனர்பூசம் ஏழாவது இடத்தைப் பெறும். இதன் மூன்று பாதங்கள் மிதுன இராசியிலும் நான்காம் பாதம் கடக இராசியிலும் அமையும். புனர்பூசம் ஒரு விண்மீன் அன்று. உண்மையில் பல மீன் அடங்கிய ஆயம். அவையனைத்தையும் ஒன்றாகக் கருதிப் புனர்பூசம் என்றனர். அக்குழுவில் ஐந்து மீன்

கள் வில்வடிவம் போன்றுள்ளது என்பர். புனர்பூசத்தின் அதிபதி வியாமூன். இராமர் இந்த நாளில் பிறந்தார் என்பர். புனர்பூசத்திற்கு, கரும்பு, கழை, பிண்டி, எரி என்னும் பெயர்களும் உண்டு. புனர்பூசத்திற்கு விலங்கு-பெண்பூனை, பறவை-அன்னம், தாவரம்-முங்கில், கணம்-தேவகணம். 'கெ' முதல் நான்கெழுத்தும் (கெ, கே, கை, கொ) புனர்பூசத்திற்கு உரியவை. பூ முடிக்க, சீமந்தம் நடத்த, அதிகாரம் பெற, மனைபுக, யாத்திரை செல்ல, வாணிகம் தொடங்க, பந்தல் கால் நாட்ட, புத்தாடை உடுக்க, திருமணம் செய்ய ஏற்ற நாள் இது என்பர். தே.ஆ.

புனான்: வங்காள விரிகுடாக் கடலில் உள்ள கம்போடியா என்ற தீவின் ஒரு பகுதியே புனான் (Funan) என்று கூறப்பட்டது. புனான் என்பது சீனநாட்டுச் சொல். இப்பகுதியில் இந்தியாவின் கலை, பண்பாடு எவ்வாறு பரவியது என்பதற்குச் சீனநாட்டில் கீழ்வரும் கதைகள் கூறப்படுகின்றன:

புனானுக்கு அருகிலிருந்த நாட்டில் ஓயுன்-உன் என்பவன் இருந்தான். ஓயுன்-உன் என்ற சீனச் சொல் 'கௌண்டின்யா' என்ற சொல்லைக் குறிப்பதாகும். ஒரு நாள் கௌண்டின்யாவின் கனவில் இறைவன் தோன்றி 'நான் உன்னை அரசனாக்குகிறேன்' என்றும், 'நான் கூறுவது போலச் செய்யவேண்டும்' என்றும் கட்டளையிட்டான். மேலும், 'என்னுடைய கோயிலில் வில் ஒன்றுள்ளது அதை எடுத்துக்கொண்டு புனான் நாட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும்' என்றும் கூறினான். அதேபோல் அடுத்த நாள் கோயிலில் இருந்த வில்லை எடுத்துக் கொண்டு புனானை நோக்கிப் படகைச் செலுத்தினான்.

அப்பொழுது புனான் நாட்டை இலியோயி (Lieou-ye) என்ற அரசி ஆண்டு வந்தாள். கௌண்டின்யாவின் படகு வருவதைக் கண்ட அரசி தன்னுடைய படையை அனுப்பித் தடுத்து நிறுத்து மாறு ஆணையிட்டாள். தன்னை எதிர்த்து வந்த படகை அனைத்தையும் கடவுள் தந்த வில்லால் வெற்றிகொண்டாள். அதை அறிந்த அரசி பயந்து பணிந்தாள். அத்துடன் கௌண்டின்யாவை மணந்து கொண்டாள். கௌண்டின்யா அந்த அரசிக்கு மேலாடை கொடுத்தான் என்றும் அக்கதையில் கூறப்படுகிறது. எனவே, புனான் தீவில் வாழ்ந்த மக்கள் ஆடையின்றி வாழ்ந்தனர் என்பதும், கௌண்டின்யா ஆடை அணியும் பழக்கத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தான் என்பதும் தெளிவாகின்றன.

கௌண்டின்யா முதல் அரசனான காரணத்தால் அவனுக்குப் பின் வந்தவர்கள் கௌண்டின்யா வமிசத்தினர் என்று கூறப்பட்டனர். கௌண்டின்யா இந்தியாவைச் சார்ந்த ஓர் அந்தணன் என்றும்,

கடல் கடந்து வந்து புனானைக் கைப்பற்றினான் என்றும் தெரிய வருகின்றது. புனானில் இருந்த மக்களுக்கு நாகரிகமான வாழ்க்கை, ஆடை அணிதல் போன்றவற்றைக் கற்றுக் கொடுத்தான். புனானில் இந்து தருமப்படி நிருவாகம் நடந்தது. இந்து சமயங்களும் புகுத்தப்பட்டன. பல வணிகர்கள் வந்து தங்கி வாணிகம் செய்ய வழிவகுத்தான். ஏறத்தாழ 1000 பார்ப்பனர்கள் இந்தியாவிலிருந்து புனானுக்குக் குடியேறினார்கள். கௌண்டின்யா கி.பி.100 - இல் புனானை ஆண்டான் என்று தெரிகின்றது. அவனுக்குப் பின் அவனுடைய படைத்தலைவன் ஆட்சியை ஏற்று இந்தியா, சீனா ஆகிய நாடுகளுக்கு நல்லெண்ணக் குழுக்களை அனுப்பினான்.

மற்றொரு கௌண்டின்யா கதை கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டைய சீன நாட்டு வரலாற்றில் காணப்படுகின்றது. ஒரு நாள் கௌண்டின்யா என்ற அந்தணனுக்கு ஒரு வான்ஓலி கேட்டது. 'புனான் செல்' என்றும், 'அங்குச் சென்றால் அரசனாவாய்' என்றும் அந்த வான்ஓலி கூறியது. கௌண்டின்யா அதை மறுத்துப் புனானுக்கு அருகிலுள்ள பான்பன் என்ற இடத்திற்குச் சென்றான். அந்தச் செய்தியை அறிந்த புனான் நாட்டு மக்கள் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் மூழ்கினர். பின்னர் பான்பனை அடைந்து கௌண்டின்யாவைத் தங்களுக்கு அரசனாக வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டனர். அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கிக் கௌண்டின்யா புனான் நாட்டு அரசனானான். அங்கு இந்து தருமத்தின்படி ஆட்சியை மாற்றினான் என்று கதை கூறுகின்றது.

இரண்டாம் கௌண்டின்யாவின் காலத்தில் பல சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. அவனுக்குப் பின்வந்த குணவர்மன் என்ற அரசனின் காலம் நிலவுக்கு ஒப்பானது என்று கூறப்படுகின்றது. அவன் காலத்தில் பல இந்துக் கோயில்கள் எடுக்கப்பட்டன. இதே வழிசத்தைச் சார்ந்த செயவர்மன் என்பவன் கி.பி. 484-இல் ஆட்சிக்கு வந்தான். அவன் புனான் நாட்டை எதிரிகளிடமிருந்து காக்கப் படை உதவி செய்யுமாறு சீன நாட்டிற்குத் தூதுக் குழு ஒன்றை அனுப்பினான் என்பது கூறப்படுகின்றது.

புனான், கௌண்டின்யா அரசர்களின் காலத்தில் எவ்வாறு இருந்தது என்பதைச் சீன நாட்டு நூல் குறிப்பிடுகின்றது. தங்கம், வெள்ளி, பட்டுத் துணி வணிகர்கள் இருந்தனர் என்றும் பெண்கள் மேலாடை அணிந்திருந்தனர் என்றும் கூறுகின்றது. மரங்களை வெட்டி வீடுகள் கட்டவும், படகுகள் செய்யவும் கற்றிருந்தனர். ஆண்களும், பெண்களும் யானையின் மேல் அமர்ந்து சென்றனர். பொழுதுபோக்கிற்காகக்

கோழி, பன்றி ஆகியவற்றின் சண்டைகளைப் பார்த்து மகிழ்ந்தனர்.

புனானில் உள்ள கல்வெட்டில் கௌண்டின்யாக்கள் காலம் காலமாக நேர்மையான முறையில் ஆண்டனர் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வழிசத்தின் கடைசி அரசனான உருத்திரவர்மன் கி.பி. 517க்கும் 539க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஆட்சி செய்தான். அவனுடைய காலத்தில் பல தூதுக் குழுக்கள் சீன நாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டன. பின்னர் புனான் கம்போடியா அரசர்களால் வெற்றிகொள்ளப் பட்டுக் கம்போடியாவுடன் இணைக்கப்பட்டது.

தி.சு.

புனித அகசுட்டீன் நகர்: இந்நகரம் அமெரிக்காவில் பிளாரிடா மாநிலத்தின் வடகிழக்கில் உள்ள நகரம். புனித அகசுட்டீன் (Saint Augustine), மதன்சாக (Matanzas), சான் செபசுட்டியன் (San Sebastian) என்னும் இரு ஆறுகளுக்கிடையே உள்ள ஒரு முந்நீரகப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. அனசுதாசியா (Anastasia) தீவு, இந்நகரை அடலாண்டிக்கு மாக்கடலிலிருந்து பிரிக்கிறது. பல கப்பல்கள் நாடோறும் இங்கு வந்து போகின்றன. மக்கள் விரும்பித் தங்குவதற்கு இது மிகவும் தகுதியான இடம். உணவு வகைகள் தயாரித்தல், விண்வெளி விமானங்கள் பழுது பார்த்தல் முதலிய தொழில்கள் இங்கு நடைபெறுகின்றன.

புனித அகசுட்டீன் அமெரிக்காவின் பழைய நகரம். இசுபானிய மாலுமி பெட்ரோ மெனண்டேசு, கி.பி. 1565 - இல் இதைக் கண்டுபிடித்தார். பிரான்சுப் போர்களுக்குப் பிறகு கி.பி. 1763-இல் இது இங்கிலாந்தின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. இசுபேயின், கி.பி. 1821 -இல் பிளாரிடாவை (Florida) அமெரிக்காவுக்கு அளித்தது. அதன் பிறகு புனித அகசுட்டீன் நகர வளர்ச்சி மிகவும் விரைவுற்றது. அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போர்க்காலத்தில் மத்திய அரசின் படைகள் இந்நகரில் குவீந்திருந்தன. வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற சின்னங்கள் இங்கு உள்ளன. தெ.பா.

புனித அன்னை (பாண்டிச்சேரி): புனித அன்னை (The Mother) என்று பிற்காலத்தில் பெயர்பெற்றுப் புகழுடன் விளங்கின மிரா இரிச்சர்டு அம்மையார் (Mirra Richard) அரவிந்தரின் முதன்மைச் சீடராவார். அரவிந்தர் காட்டிய நெறியைப் பின்பற்றி, அவருடைய ஆன்மிகப் பணியைச் செயற்படுத்துவதில் தம் வாழ்நாளை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர், புனித அன்னை. அதன் பொருட்டுப் பாண்டிச்சேரியில் இவர் அரவிந்த ஆசிரமத்தை நிறுவி அதை 1973-ஆம் ஆண்டுவரைத் திறம்பட நிருவகித்துவந்தார்.

மிரா இரிச்சர்டு அம்மையார் கி.பி. 1878 - ஆம் ஆண்டு பிப்பிரவரித் திங்கள் 21-ஆம் நாள் பாரிசு நகரத்தில் ஒரு செல்வந்தர் குடும்பத்தில் பிறந்தார். வசதியான வாழ்க்கை வாழ்ந்துவந்த இவர், சிறுவயதிலிருந்தே துயரமற்ற உலகம் ஒன்றைத் தன் கற்பனையில் கண்டு மகிழ்ந்து கொண்டிருப்பார். இது, இவர் எதிர் காலத்தில் மேற் கொள்ளவிருக்கும் மக்களின் துயர் துடைக்கும் பணிக்கு ஒரு முன் அறிவிப்புப் போன்று அமைந்தது. இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருந்த போதிலும் இவ்வுலகத்தின் சிக்கல்கள் பற்றி இவர் மனம் சிந்தித்துக் கொண்டே இருந்தது. இச் சிக்கல்கள் பற்றி விவாதிக்க ஆன்மிகத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்ட நண்பர் குழாம் ஒன்றை இவர் நிறுவினார். சிறுவயதிலிருந்தே இவர் தொண்டு செய்யும் வாழ்க்கைக்குத் தம்மை ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டார்.

புனித அன்னை

பாண்டிச்சேரி வந்தடைந்த மிராஇரிச்சர்டு முதல் முதல் 1914-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத்திங்கள் 29-ஆம் நாள் அரவிந்தரை அங்குச்சந்தித்தார். உலகத்தைச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இருளைப் போக்கி அறிவொளியைப் பரப்ப, மக்களின் இன்னல்களை அகற்றி, இன்பத்தை அளிக்க உலகத்தில் அவதரித்த உத்தமர் அவர்தான் என்பதை அம்மையார் முதல் சந்திப்பிலேயே உணர்ந்து கொண்டார். அன்று முதல் அவர் அரவிந்தருடன் இணைந்து இப் பணியில் ஈடுபட்டார். பசி, பிணி, அறியாமை ஆகியவற்றை அகற்றுவதும் இவர்கள் நோக்கமன்று மானிட வாழ்க்கையைத்

தெய்விகத்தன்மை பொருந்தியதாக ஆக்க வேண்டுமென்று இவர்கள் விரும்பினர். இதற்கென 'ஆர்யா' என்ற ஆங்கிலஇதழ் ஒன்று தொடங்கப்பட்டது.

முதல் உலகப்போரின் பொழுது புனித அன்னை சப்பான் நாட்டில் சில ஆண்டுகள் கழித்தார். சப்பானியரின் வாழ்க்கை முறையைப் பற்றி அறிந்து கொண்டது மட்டுமன்றி, ஆன்மிக அனுபவங்கள் பல வற்றையும் பெற்றார். மீண்டும் 1920-இல் பாண்டிச்சேரி வந்த புனித அன்னை, அடுத்த ஐம்பத்தி மூன்று ஆண்டுகள் அரவிந்தர் கண்ட புதிய மனித சமுதாயத்தை உருவாக்கும் பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

மனிதன் தன்னுள்ளிருக்கும் தெய்விகத்தன்மையை வெளிக் கொணர்ந்து, தன்னை முழுமைப்படுத்திக் கொள்ள யோக வழி உதவும் என்று நம்பிய அரவிந்தர் பொது மக்கள் பார்வையிலிருந்து விலகி யோக நிலையில் வாழத்தொடங்கினார். அச்சமயத்தில் அரவிந்த ஆசிரமத்தை நிருவகிக்கும் பொறுப்பைப் புனித அன்னை ஏற்றார். அரவிந்தர் மறைவிற்குப் பின்னர் அப்பொறுப்பை இவர் முழுமையாக ஏற்றதோடு, 'அரோவில்' (Auroville) என்னும் உலகத்தின் பல்வேறு பகுதியைச் சார்ந்த மக்களும் எவ்வித வேறுபாடுமின்றி ஒருங்கிணைந்து வாழும் ஒரு திட்டத்தையும் உருவாக்கிச் செயற்படுத்தினார்.

ஆசிரம வாசிகளுடன் இவர் செய்த உரையாடல்கள், அவர்கள் எழுப்பிய ஐயங்களுக்கு இவர் அளித்த விளக்கங்கள் ஆகியவை ஒருவர் தம் வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் அமைத்துக் கொள்ள உதவும் வகையில் உள்ளன. பிரான்சு நாட்டைச் சேர்ந்தவராயினும் அன்னை இந்தியாவையே தம் தாய் நாடாகக் கருதினார். இவர் 1968-இல் மக்களுக்கு விடுத்த ஒரு செய்தியில் 'உலக ஆன்மிக அறிவு உருவாகவும், உலகத்தின் ஆசானாகவும் இந்தியா விளங்குகின்றது. உலகத்தின் எதிர்காலமே இந்தியாவின் கையில் உள்ளது. இந்தியாவின் இச் சிறப்பினை உணர்ந்து இந்திய அரசாங்கம் அதற்கேற்பச் செயற்பட வேண்டியது இன்றியமையாதது' என்று கூறுகின்றார். இவர், 1973-ஆம் ஆண்டு காலமானார். த.நா.வா.

புனித ஆண்டிருசு நகர்: இசுகாட்லாந்தின் கிழக்கில் வடகடல் பகுதியில் உள்ள புனித ஆண்டிருசு நகரம், சமய வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்தது. சமயப் புரட்சி வரை இந்நகரமே இசுகாட்லாந்தின் சமயத்துறைத் தலைமையைப் பெற்றிருந்தது. இப்பொழுது அறிபாட்டுக்குட்பட்டிருக்கும் இப்பகுதி, கி.பி. 1160 - இல் நிறுவப்பெற்றது. சமய எதிர்ப்பாளர்கள் கி.பி. 1559-இல் இதைத் தாக்கிச் சின்னாபின்னப்

படுத்தினர். இங்குக் காணப்படும் புனித ஆண்ட்ரூசு பல்கலைக் கழகம், கி.பி. 1410-இல் நிறுவப்பெற்றது. இசுகாட்லாந்தின் மிகப் பழைமை வாய்ந்த நிறுவனம் அதுவே. தெ.பா.

புனித ஆல்பன்சு: இப்பெயர், வரலாற்றில் திருச்சபை நகரம் என்னும் பொருளில் வழங்கப்படுகிறது. இது இங்கிலாந்திலுள்ள எர்த்போர்டு சயர் (Hertfordshire) என்ற தொகுதியின் ஒரு பிரிவாகும். இச்சமய வட்டத்தில் எர்த்போர்டுசயர், பெர்த்போர்டு சயர் ஆகியவை அடங்கும். இதன் பரப்பளவு ஏறக்குறைய 12.75 சதுர கி.மீ. ஆகும். இதன் இப்போதைய மக்கள் தொகை ஏறக்குறைய 1,24,867 (1981).

இங்கிலாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த புனித ஆல்பன் என்பவரின் நினைவாக ஏற்பட்டதே புனித ஆல்பன்சு (Saint Albans) என்ற நகரமாகும். அங்கு எழுப்பப்பட்ட திருச்சபை கி.பி. 303 - இல் வழிபாட்டிற்குத் திறந்துவிடப்பட்டது. இப்போது உள்ள திருச்சபை பால் பெகேயின் என்பாரின் வெற்றிக்குப் பின் கி.பி. 1077-இல் கட்டப்பட்டது. அத்திருச்சபை அழகாக நிருமாணிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் அமைப்பு முறை கோதிக்குக் (Gothic) கலைப்பாணியில் அமைந்துள்ளது எனலாம். அங்கு ஒரு பள்ளியும் செயற்பட்டு வந்தது என்பது சான்றுகள் மூலம் புலனாகிறது. அது கி.பி. 1100 - ஆம் ஆண்டில் சிறப்புடன் நடைபெற்று வந்தது. அப்போது அதன் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தவர் அலெக்சாண்டர் கிரகாம் என்பவராவார்.

இங்கிலாந்து வரலாற்றில் அத்தேவாலயம் பெரும் பங்கினைப் பெற்றுள்ளது. அதன் அதிகாரங்கள் வளரவே சாக்சன்களின் அதிகாரம் குறையலாயிற்று. மகாசாசனத்தின் (கி.பி. 1215) கருத்துகள் உருவம் கொடுக்கப்பட்டுப் படிக்கப்பட்டன. அப்போது இசுடீபன்லாங்டன் என்பவர் இருந்தார். பின்னர் நடைபெற்ற பாய்டியர்சுப் போரில் கைது செய்யப்பட்ட பிரான்சு நாட்டுச் சான் (John) மன்னன் அங்குத்தான் சிறை வைக்கப்பட்டான். அவன் திறைப் பணம் செலுத்திய பிறகே விடுதலை செய்யப்பட்டான். குடியானவர்கள் கி.பி. 1381-ஆம் ஆண்டில் நடத்திய கிளர்ச்சியின் போது அந்நகரம் பாழாக்கப்பட்டது. அப்போது அக்கோயிலின்பாதிரியாரானதாமசு தெலாமாரே என்பவர் ஒரு பட்டயத்தினை வெளியிட்டார். ஆனால், புரட்சி நசுக்கப்பட்ட பின் அப்பட்டயமும் விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டது. சான் பால் என்ற புகழ்வாய்ந்த பிரசாரகர் அங்குத்தான் கொலை செய்யப்பட்டார்.

அங்கு கி.பி. 1402 முதல் கி.பி. 1411 வரையிலான

ஆண்டுகளில் மணிக்கூண்டு ஒன்றும் கட்டப்பட்டது. உரோசாப்பூச் சண்டையின்போது புனித ஆல்பனில் இரண்டு போர்கள் நடைபெற்றன. யார்க்குக் கோமகன் இரிச்சர்டு கி.பி. 1455 - இல் இலங்காகட்டியர்களை அங்குத் தோற்கடித்தார். ஆஞ்சோவின் மார்கரேட்டு கி.பி. 1461 - ஆம் ஆண்டில் வார்விகைச் சேர்ந்த இரிச்சர்டு நெவிலி என்பாரைத் தோற்கடித்தார். புனித ஆல்பனின் செல்வமும் செல்வாக்கும் கி.பி. 15,16 - ஆம் நூற்றாண்டுகளில் குறையலாயின. உள்நாட்டுப் போரின்போது எசுக்க பிரபுவின் படைத் தலைமையிடமாக ஆல்பன்சு செயற்பட்டது. ஆனால், கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் தேர்தலில் அது ஊழலின் உறைவிடமாக விளங்கியது. இறுதியில் கி.பி. 1877 முதல் அது திருச்சபை நகரமாக விளங்கி வருகின்றது. நா.செ.

புனித இலாரன்சு ஆறு: இது வட அமெரிக்காவின் முக்கியமான ஆறுகளுள் ஒன்று. இதன் நீளம் 1,197 கி.மீ. இது ஒண்டேரியோ (Ontario) ஏரியின் வடகிழக்கு முனையில் உற்பத்தியாகி ஓடி, ஐக்கிய அமெரிக்கா - கனடா எல்லைக்கோட்டைக் கடந்து, கனடாவில் குபெக்கு, மாண்ட்ரியூல் வழியாகப் புனித இலாரன்சு வளைகுடாவை அடைகிறது. ஐம் பெரும் ஏரிகளுக்கு இது ஒரு வெளி நீர்ப்பாதையாக அமைந்துள்ளது. ஆகவே, அந்த ஏரிகளும் இந்த ஆறும் சேர்ந்து 'சுபீரியர்' ஏரியிலிருந்து (Lake Superior) அட்லாண்டிக்கு மாக்கடல் வரை 3700 கி.மீ. நீளமுள்ள ஒரு பெரு நீர்வழியாக உள்ளது. இது புனித இலாரன்சு நீர்வழி (Saint Lawrence Waterway) எனப் பெயர் பெறும். இது சிறிது சிறிதாக அகன்று முடிவில் 145 கி.மீ. வரை விரிவடைகிறது.

மின்சார உற்பத்தி பெற இந்த ஆறு மிகவும் உதவியாக உள்ளது. பல கால்வாய்கள் மூலம் இந்த ஆறு முழுவதையும் நாவாய்கள் செல்லுவதற்குரியதாகச் செய்துள்ளனர். மிகப்பெரிய கப்பல்கள் இதில் போக இயலாது. ஆற்றின் வடபகுதியில் குளிர்காலத்தில் மூடுபனி காரணமாக நாவாய்கள் செல்லல் இயலாது. புனித இலாரன்சுப் பள்ளத்தாக்கில் நீண்ட காலமாகக் குடியேறியிருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் பிரான்சுக் கனடிய மக்களே. இப்பகுதி வேளாண்மைச் செழிப்புப் பெற்றுள்ளது. உருளைக்கிழங்கு, தானியங்கள் காய்கறிகள் முதலியன இங்கு மிகுதியாக விளைகின்றன. இங்கு ஆடு மாடுகள் வளர்ப்பு மிகுதி; பால்பண்ணைகள் பல உண்டு.

பிரான்சு நாட்டுச்சேக்கசு கார்ட்டியர் (Jacques Cartier) என்பவரே முதலில் கி.பி. 1534 - இல் இந்த ஆற்றுக்குச் சென்றவர். பிறகு ஆய்வாளர்களும் மதப்

போதகர்களும், வணிகர்களும் இந் நதியின் வழியாகப் பயணங்களை மேற்கொண்டனர்.

இந்த ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கு கி.பி. 1763 வரை பிரான்சுக்காரர் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்தது. பிறகு, ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. இம்மாறுதலுக்குக் காரணம் ஏழாண்டுப் போரில் (கி.பி.1756-1763) பிரான்சு தோல்விடைந்ததேயாகும். இந்த ஆறு கி.பி. 1793-ஆம் ஆண்டுக்குப்பிறகு சருவதேச எல்லைக்கோடாக அறிவிக்கப்பெற்றது. எனினும், ஆங்கிலேயரின் செல்வாக்கு இப்பகுதியில் கி.பி. 1812-ஆம் ஆண்டுப் போர் வரை நிலவியது. தெ.பா.

புனித இலாரன்சுக் கடல்வழி: புனித இலாரன்சு ஆற்றுப்பகுதியில் உள்ள கால்வாய்கள், அணைகள், இணைப்பு நீர்வழிகள் முதலிய யாவும் கி.பி.1959-இல் ஒரு சருவதேசக் கடல்வழி (Saint Lawrence Seaway), என்று அறிவிக்கப்பெற்றன. வட அமெரிக்காவின் மத்திய பகுதிக்குச் செல்ல இக்கடல் வழி உதவுகிறது. ஏப்பிரல் நடுப்பகுதியிலிருந்து திசம்பர் நடுப்பகுதி வரை பனிக்கட்டிகளை விலக்கப் பல முறைகள் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. இந்தக் கடல் வழி மூலம் எடுத்துச் செல்லப்படும் பொருள்களுள் முக்கியமானவை கோதுமை, இரும்பு, நிலக்கரி ஆகியவையாம். இந்நீர் வழிகளில் அமைதி நிலவவும், நீர்த் தூய்மையைக் காப்பாற்றவும் சருவதேச அளவில் கனடாவும் அமெரிக்காவும் பல திட்டங்களை வெளியிட்டு அவற்றை நிறைவேற்றி வருகின்றன. தெ.பா.

புனித இலாரன்சுத் தீவு: இது அமெரிக்க மாநிலமான அலாசுக்காவின் (Alaska) மேற் புறத்தில் பேரிங்குக்கடலில் உள்ள ஒரு தீவு. புனித இலாரன்சுத் தீவின் நீளம் 145 கி.மீ., அகலம் 13 முதல் 35 கி.மீ. வரை உள்ளது. இது செழிப்பற்ற ஒரு நிலப்பகுதி. எசுக்கிமோக்கள் இங்கு வசித்துவருகின்றனர். திமிங்கிலம், குள்ளநரி முதலிய விலங்குகளைப் பிடித்தல் அவர்களுடைய முக்கிய தொழில்கள். இத்தீவு கி.பி. 1728-இல் புனித இலாரன்சுத் தினத்தில் (Saint Lawrence Day), வைட்டசு பேரிங்கு (Vitus Bering) என்பவரால் முதலில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. தெ.பா.

புனித இலாரன்சு வளைகுடா: கனடா நாட்டின் தென்கிழக்கில் அட்லாண்டிக்குக் கடலின் ஒரு பகுதி புனித இலாரன்சு வளைகுடாவாக (Saint Lawrence Gulf) அமைந்துள்ளது. இதன் பரப்பு 2,59, 000 ச.கி.மீ. இது புனித இலாரன்சு ஆற்றின் முகத்துவாரத்திலிருந்து கிழக்கில் நியூபௌண்டுலாந்து (Newfoundland) வரை ஏறக்குறைய 400 கி.மீ. நீளத்திற்குப் பரந்துள்ளது. இதன் அகலம் 805 கி.மீ.

இந்த வளைகுடாவில் எட்வர்டு இளவரசன் தீவு, ஆந்திகோசுட்டித் (Anti Costi) தீவு, மாக்கடலன் தீவுகள் ஆகியனவும் வேறுபல சிறு தீவுகளும் உள்ளன. வளைகுடாவில் திசம்பர் மாதம் முதல் ஏப்பிரல் வரை மூடுபனி மிகுவதால் அக்காலத்தில் நாவாய்ப் போக்குவரத்து இந்த ஆற்றில் நிறுத்தி வைக்கப்படுகிறது. இப்பகுதியில் நிறைய மீன்கள் உண்டு. மீன்பிடித்தல் தொழில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. தெ.பா.

புனித ஏலினா: இது ஓர் ஆங்கிலக் குடியேற்றத் தீவாகும். இது தெற்கு அட்லாண்டிக்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. இது ஆப்பிரிக்காவின் மேற்குக் கடற்கரைக்கு 1851 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. புவியியல் அமைப்பின்படி பார்க்கும்போது அங்கு எரிமலைகள் தோன்றும் நிலை உள்ளது எனலாம். இதன் தட்பவெப்ப நிலை நல்ல முறையில் அமைந்துள்ளது. இதன் தாவரங்கள், பிற பயிர்கள் எல்லாம் மனித வாழ்க்கைக்கு உகந்த முறையில் உள்ளன.

புனித ஏலினா (Saint Helena) என்ற தீவானது கி.பி. 1502-ஆம் ஆண்டு மேத் திங்கள் 21-ஆம் நாள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது சவோ நோவா காசு டெலா என்ற போர்ச்சுகீசியரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகும். இங்கு முதன் முதல் குடியேறியவர் பெர்னாண்டோ லோபசு என்ற போர்ச்சுகீசியராவார். தாமசு கேவண்டியத்து என்ற ஆங்கிலேயர் தான் ஆங்கிலேயர்களுள் முதன் முதலாக அதைக்கண்டவர் எனலாம். அதன்பின் படைத்தலைவர் சி.கெண்டால், சர் சேம்சு லங்காசுடர் போன்றவர்கள் சென்று கண்டனர். ஆங்கிலேயக் கிழக்கு இந்தியக் குழுமம் கி.பி. 1659-இல் இங்குத்தன் குடியேற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. இங்கு ஆங்கிலேயர் கி.பி. 1661-இல் இரண்டாம் சேம்சு என்ற மன்னன் பெயரால் ஒரு கோட்டையினை நிருமாணித்தார்கள். இங்கு கி.பி. 1673-ஆம் ஆண்டளவில் குடியேறிய மக்கள் எல்லோரும் நீக்ரோக்களாகவே இருந்தார்கள். ஆங்கிலேயக்குழுமம் இத்தீவின் வளர்ச்சிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தது. எனவே, அது சிறப்புப் பெற்று விளங்கியது. ஆங்கிலேய ஆளுநர்களான இசுடபன் போரியர், இராபர்ட்டி சென்கின்சு போன்றவர்கள் இதன் வளர்ச்சிக்கு வழி கோலினார்கள். இதுமட்டுமல்லாமல் எட்மண்டு ஏலி என்பவர் இங்குள்ள ஏலிசு மலையில் ஒரு வான ஆராய்ச்சி நிலையத் தினை ஏற்படுத்தினார்.

மாவீரன் நெப்போலியன் கி.பி. 1815-ஆம் ஆண்டில் தோல்வி கண்டபின் இங்குச் சிறைக் கைதியாக்கி வைக்கப்பட்டான். இங்கு அவ்வீரன் தன்னந்தனியாக வாழ்ந்து கி.பி. 1821-ஆம் ஆண்டு மேத் திங்களில் மாண்டு போனான். அப்போது இக்கோட்டைத்தீவு

சர் அட்சன் யோவே என்ற ஆளுநரால் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டு இருந்தது. குழும் இத்தீவின் பொறுப்பினை கி.பி. 1833-இல் முடியாட்சியிடம் ஒப்படைத்தது. அதன்படி கி.பி. 1870 வரை இது அதன் பொறுப்பில் இருந்து வந்தது. அதன்பின் முதல் உலகப் போரின்போது இத்தீவானது நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டது. பின்னர் கி.பி. 1899-1901-ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட தென் ஆப்பிரிக்கப் போரின் விளைவாக 6000 கைதிகள் இங்குச் சிறைவைக்கப்பட்டார்கள். இரண்டாம் உலகப் போரின்போது இத்தீவு படைத் தளமாகவும் முக்கிய கேந்திரமாகவும் விளங்கி வந்தது என்பது வெள்ளிடை மலையாகும்.

இங்குள்ள மக்கள் ஐரோப்பியக் கலப்பின மக்களாவர். இதன் மக்கள் தொகை 1964-இல் 4613 ஆகும். இப்போதைய மக்கள் தொகை ஏறக்குறைய 12,500 ஆகும். அதில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் சேம்சுடவுன் என்ற நகரில் வசித்து வருகின்றனர். இத்தீவு ஓர் ஆளுநரால் நிருவாகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆலோசனை சபையின் முடிவின் பேரில் ஆளுநர் முடிவு எடுப்பார். ஆளுநரே அதன் தலைமை நீதிபதி ஆவார். சேம்சுடவுனில் ஒரு மருத்துவமனை உள்ளது. அது நல்லமுறையில் செயற்பட்டு வருகிறது. கட்டாயக்கல்வி 5 முதல் 15 வயது வரை உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. பொருளாதாரம் பொலிவுற்று விளங்குகிறது. நா. செ.

புனித கால் ஐரோப்பாவில் சவிட்சர்லாந்து நாட்டின் வடகிழக்கில் உள்ள ஒரு மாநிலம். கான்சுடன்சு ஏரி இதற்கு வடக்கிலும், இரைன் நதி(Rhine) இதற்குக் கிழக்கிலும் இருக்கின்றன. மாநிலத்தின் பரப்பு 2,012.4 ச.கி.மீ. மக்கள்தொகை, 3,83,200 (1977). மாநிலத் தலைநகரின் பெயரும் புனித கால் (Saint Gall) என்பதேயாகும். தலைநகரின் மக்கள் தொகை 76,300 (1977). ஐரிசுத்துறவி (Irish Monk) யாகிய புனித கால் என்னும் பெரியாரின் நினைவுக்குரியாக, அவர் வசித்த இடத்தில், கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு மடாலயம் எழுந்தது. அதைச் சுற்றி வளர்ச்சி அடைந்த நகரமும் அப்பெரியாரின் பெயர் கொண்டே விளங்குகிறது. நகரத்தில் ஆடை வகைகள் உற்பத்தியாகின்றன. புனித கால் மடாலயத்தில் பணியாற்றிய குருமார்கள், கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் புனித உரோமப் பேரரசின் சிற்றரசர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதால், இந்த மடாலயத்தின் சிறப்பு மிக உயர்வடைந்தது; ஆனால் நகர மக்கள் இதை விரும்பவில்லை. புனித கால் நகரம் கி.பி. 1454-இல் சவிட்சர்லாந்துக் கூட்டரசுடன் ஒரு நட்பு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது. நெப்போலியன் ஆட்சிக்காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு சட்டப்படி, புனித கால் நகரமும் அங்கிருந்த

சமய நிலையமும் ஒன்றுபடுத்தப்பட்டு ஒரு மாநிலமாக மாறின. சமய நிலையத்தின் தனித்தன்மை அழிக்கப்பட்டது. இம்மாநிலம் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அரிய தொண்டுகளாற்றி வந்துள்ளது. உலகப் புகழ்பெற்ற பல அரிய இடைக்காலக் கையெழுத்துப்படிக்கள் அடங்கிய ஒரு நூல் நிலையம் இங்கே உள்ளது. தெ.பா.

புனித சார்சு கோட்டை: இலண்டன் வணிகர்கள் சிலர் கி.பி. 1600-ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவில் வணிக இடங்கள் அமைத்துக்கொள்ள அனுமதி பெற்றனர்.

சந்திரகிரி மன்னரான சென்னப்ப நாயக்கர் என்பவரிடமிருந்து வணிக நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த பிரான்சிசு டே என்பவர் கி.பி. 1639-ஆம் ஆண்டில் சென்னைப் பகுதியினை விலைக்கு வாங்கினார். அப்போது துறைமுக வருவாயில் சரிபாதியைச் சந்திரகிரி மன்னருக்கு அளித்திட வணிக நிறுவனம் ஒப்புக் கொண்டது. அதன் தொடர்பாக அந்நகரத்தின் பாதுகாப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. எனவே, கி.பி. 1641-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பரில் புனித சார்சு கோட்டை (Fort St. George) கட்டப்பட்டது. அது கடற்கரைக்கு அருகிலும் துறைமுகத்துக்கு அருகிலும் நன்கு திட்டமிடப்பட்டு நிருமாணிக்கப்பட்டது. இக்கோட்டை வலிவும் பொலிவும் பெற்ற கோட்டையாகும். ஆங்கிலேயர்கள் கட்டிய முக்கிய மூன்று கோட்டைகளுள் இது முதன்மையானதாகும். மற்ற இரண்டு கோட்டைகள் புனித வில்லியம், புனித தாவீது கோட்டைகளாகும். இங்குள்ளது அவர்கள் கட்டிய கோயில்களுள் மிகப் பழமையானதாகும். அவர்களது தலைமைச் செயலகம் இதனுள் செயற்பட்டு வந்தது.

இந்தியா விடுதலை அடைந்த பின்னர்ச் சென்னை மாநிலத்தின் தலைமைச் செயலகமாக இது விளங்கியது. இங்கு இப்போது தமிழ்நாட்டின் தலைமைச் செயலகமும், சட்டமன்றமும் இருக்கின்றன. ஆங்கிலேயர்கள் ஏற்படுத்திய கட்டடத்தோடு பல அடுக்கு மாடிக்கட்டடமும் இப்போது கட்டப்பட்டுள்ளது. இங்கு ஆங்கிலேயர்காலப் பொருள்கள் பல பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. அதற்கு அருங்காட்சியகம் என்று பெயர். இராணுவ, கப்பற்படைப்படைவீடுகள் இங்குத்தான் உள்ளன.

புனித சார்சு கோட்டையானது கட்டப்பட்டதைப் போலவே இதன் அருகில் சார்சு நகரம் (George Town) என்ற வணிகப்பகுதியும் உருவாக்கப்பட்டது. அக் கோட்டையில் வணிகம் மிகவும் சிறப்புற்று விளங்கியது. ஆங்கில ஆட்சி இந்தியாவில்

புனித சார்சு கோட்டை

வலுப்பெற்றமைக்கு இக்கோட்டை பெரிதும் காரணமாக இருந்தது. நா.செ.

புனித சான்: இயேசு தம் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்கு அனுப்பிய பன்னிரண்டு திருத் தொண்டர்களுள் ஒருவர் புனித சான் (Saint John). விவிலிய 'நற்செய்திகள்' எழுதியவருள் இவரும் ஒருவராவர். இவரை 'இறைமையியல் வல்லுநர்' (Saint John the Divine) என்றும் குறிப்பிடுவர். விவிலிய நூலின் புதிய ஏற்பாட்டில் (New Testament) இவரைப் பற்றி விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவர்தம் தந்தை தாயார்களின் பெயர்கள் முறையே செபை (Zebedee), சாலேம் (Saleme) என்பனவாகும். தந்தை செபை, கெலிலீக் (Galile) கடலில் மீன் பிடிக்கும் படகுகளின் குழு ஒன்றுக்குத் தலைவராக இருந்தார். சானும் இவர் உடன்பிறந்தார் சேம்கம் தந்தையைப் போலவே மீனவர் தொழிலை நடத்தி வந்தனர். ஏசுநாதரின் வாழ்க்கையும் கொள்கைகளும் இவர்களை மிகவும் கவர்ந்தன. இவர்கள் இருவரும் ஏசுவின் நெருங்கிய நண்பர்களாயினர். ஏசுவின் திருத் தொண்டராகவும் திருத்தூதராகவும் வளர்ச்சி அடைந்த சான், கிறித்தவத் திருச்சபையின் தோற்றத்திற்காக உழைத்தார். இவர் சில வியத்தகு செயல்களையும் நிகழ்த்தினார் என்று விவிலியம் கூறுகிறது.

ஏசுலேம் திருச்சபை இவரைச் சமேரியாவுக்குத் திருத்தூதராக அனுப்பியது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கிறித்தவ வழிபாட்டினிடையே படிக்கப்படும் விவிலியப் பகுதிகளில் சிலவற்றைச் சான் எழுதினார் என்பது அறியப்படுகிறது. அதுபற்றிக் கருத்து வேறுபாடுகளும் உள்ளன. கிறித்தவ சமய இயக்கத்தின் முற்பகுதியில் புனித சான் ஆற்றிய தொண்டுகள் மறக்கப்பாலன அல்ல. இவர் பழமைப்பற்று மிக்க கிறித்தவராக விளங்கினார்.

ஏசுவின் சீடர்களுள் இவர் மிகவும் சிறப்பானவர் என்று கருதப்படுகிறார். ஏசுநாதர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு விசாரணைக்கு உட்பட்டிருந்த சமயத்தில் அவருடன் சானும் இருந்தார். அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட பொழுதும் அவருடன் இருந்தார். ஏசுவின் தாய் மரியானைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பையும் இவர் மேற்கொண்டார். ஏசுநாதர் உயிர்த்தெழுந்துவிட்ட காரணத்தால் அவருடைய கல்லறை காலியாக இருந்தது என்று முதன்முதலில் அறிவித்தவர்களுள் இவர் தலைமையானவராவார். பிற்கால வாழ்க்கையில் இவருக்குப் பலர் பல துன்பங்கள் இழைத்தனர். பாதுமோசு (Patmos) தீவுக்கு இவர் நாடுகடத்தப்பட்டார் என்று ஒரு மரபுவழிச் செய்தி குறிப்பிடுகிறது. உரோமன் கத்தோலிக்கர்கள்,

திசம்பர் 27-ஆம் நாளை, சான் விருந்துத்திருநாள் (John's Feast Day) என்று கொண்டாடுகின்றனர். சீழ்த்திசை வைதிகத் திருச்சபைகளில், இந்நாள் செப்டம்பர் 26-இல் கொண்டாடப்படுகிறது.

தெ.பா.

புனித சான்² கனடாவில் உள்ள ஒரு நகரம். பண்டி வளைகுடாவில் புனித சான் (Saint John) ஆற்று முகத்துவாரத்தில் உள்ள இந்தத் துறைமுகம் ஆண்டு முழுவதும் பல்வேறு வகைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதன் மக்கள்தொகை, 85,956 (1976). காகிதம் செய்தல், காகிதக்கூழ் தயாரித்தல், சருக்கரை தயாரித்தல், எண்ணெய்ச் சுத்திகரிப்பு, உணவு வகைகள் தயாரித்தல் முதலிய தொழில்கள் சிறப்பாக இங்கு நடைபெறுகின்றன.

பிரான்சு நாட்டைச் சேர்ந்த சாமுவல்-டி-சாம் பிளெய்ன் என்பார், முதலில் இந்த இடத்திற்கு கி.பி. 1604-இல் வந்தார். பின்போந்த சார்லசு-டி-லார்டர் என்பார் கி.பி. 1631-1635 ஆண்டுகளில் இங்கு ஒரு கோட்டையையும், வாணிக மையத்தையும் அமைத்தார். ஆங்கிலேயருக்கும் பிரான்சுக்காரருக்கும் அடிக் கடி நிகழ்ந்த போர்களின் விளைவாக இந்தக் கோட்டை பல இன்னல்களுக்கு உட்பட்டது.

இறுதியாக கி.பி. 1758-இல் ஆங்கிலேயர் இதைக் கைப்பற்றினர். அமெரிக்கச் சுதந்திரப் போரை விரும்பாத இங்கிலாந்தின் விசுவாசிகள் (Loyalists) இவ் விடத்தில், பார்டவுன் (Parrottown) என்னும் குடியேற்றத்தை அமைத்துக் கொண்டனர். இப்பகுதி, கி.பி. 1785-இல் கார்லிடன் நகருடன் இணைக்கப்பட்டுப் புனித சான் என்னும் பெயரைப் பெற்றது. பழைய நகரின் பெரும்பகுதி கி.பி. 1877-இல் ஏற்பட்ட தீ விபத்தில் அழிவுற்றது.

புனித சான்³: இப்பெயர் கொண்ட நகரம் ஒன்று அமெரிக்காவில் கான்சாசு மாநிலத்தில் உள்ளது.

தெ.பா.

புனித சோசப்பு: இது அமெரிக்காவில் இந்தியானாவின் வடக்குப் பகுதியில் உள்ள ஒரு மாவட்டம். இதன் பரப்பு, 1,209.5 ச.கி.மீ. இதன் வடக்கு எல்லை மிசிகன் மாநிலம். புனித சோசப்பு ஆறு இப்பகுதியை வளப்படுத்துகிறது. மேலும், எல்லோ (Yellow), கங்காகி (Kankakee) என்னும் ஆறுகள் இங்குப் பாய்கின்றன. புனித சோசப்பு மாவட்டம், கி.பி. 1830-இல் அமைக்கப்பட்டது. வேளாண்மை சிறப்பாக இங்கு நடைபெறுகிறது. பால்பண்ணைகள் இங்கு மிகுதியாக உள்ளன. தானியங்கள், பழங்கள், மாட்டுத்தீவனங்கள் இங்கு உற்பத்தியாகின்றன. உணவு வகைகள் தயாரித்தல், ஆடை உற்பத்தி, மரவேலை, உலோக வேலை,

காகிதம் உற்பத்தி வேதிமப் பொருள்கள் உற்பத்தி, இரப்பர் வேலைகள், இயந்திரப் பொருள்கள் செய்தல் முதலிய பல்வேறு தொழில்கள் இங்கு நடைபெறுகின்றன. இங்குள்ள ஏரிப் பகுதிகளில் மக்கள் இனிமையான சூழ்நிலையைப் பெறுவதால், அந்த இடங்கள் பலரைக் கவர்ந்து ஈர்க்கின்றன. மக்கள்தொகை 245,045 (1970).

புனித சோசப்பு²: இப்பெயரையுடைய ஒரு மாவட்டம் மிசிகன் மாநிலத்தின் தென்மேற்குப் பகுதியில் இருக்கிறது. இதன் பரப்பு 1315.7 ச.கி.மீ. மக்கள்தொகை 76,008 (1982).

புனிதசோசப்பு³: இப்பெயரையுடைய பட்டினங்கள், மிசிசிப்பி மாநிலத்தின் கிழக்கிலும், மிசிகன் மாநிலத்தின் தென் மேற்கிலும் உள்ளன.

புனித சோசப்பு⁴: இப்பெயர் கொண்ட ஆறு மிசிகன் மாநிலத்தின் தெற்கில் தோன்றி, மேற்கே ஓடி, மிசிகன் ஏரியில் கலக்கும். புனித சோசப்பு (Saint Joseph) ஆற்றின் நீளம் 338 கி.மீ. பிரயானிகள் ஓகயோ (Ohio) ஆற்றுக்கும், ஈரி ஏரிக்கும் (Erie Lake) போவதற்கு, இந்த ஆறு ஒரு முக்கிய இணைப்பாகப் பயன்பட்டது. தெ.பா.

புனித தாவீது! இவர் வேல்சு நாட்டின் புனித காப்புத் திருத்தகை (Patron Saint of Wales) என்பு படுவார். புனித தாவீது (Saint David) கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தார். இவரைப் பற்றித் தெளிவான குறிப்புகள் மிகுதியாகக் கிடைக்கவில்லை. அயர்லாந்து நாட்டின் புனிதர்கள் வரிசையிலும் இவர் இடம் பெற்றுள்ளார். இவர் கி.பி. 520-ஆம் ஆண்டளவில் பிறந்திருக்கக் கூடுமென்றும், கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் உயிர் நீத்திருக்கக் கூடும் என்றும் ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. அரச குடும்பத்தில் பிறந்த தாவீது, வேல்சு நாட்டு மடத்துத் துறவி புனித பாலினசு (Saint Paulinus) என்பாரிடம் கல்வி பயின்றார். பின்னர் இவரே பல மடாலயங்களைத் தோற்றுவித்தார். தென்மேற்கு வேல்சில் உள்ள புனித தாவீது மடாலயம் அவற்றுள் ஒன்றாகும். வேல்சு நாட்டின் திருச்சபை முதல்வராக இவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபின், மாவட்டச் சமயத் தலைவர் இருக்கையை, புனித தாவீது மடாலயத்துக்கு மாற்றினார். இவருடைய மடாலய விதிகள் ஒழுக்கத்தையும் எளிமையையும் கண்டிப்பாக வலியுறுத்தின. சமய குருமார் கூட்டங்களில் இவர் பேச்சுகள், சொற்கோப்புக்கலை நிறைந்தனவாக இருந்தனவாம். தாவீது வழிபாட்டு மரபை, கி.பி. 1120-இல் போப் பாண்டவர் இரண்டாம் கலிசுடசு (Calistus II) ஏற்றுக்கொண்டார். கலை வேலைப்பாடுகளுடன் இவர்

உருவம், ஒரு மண்மேட்டின்மீது ஒரு தோளில் புனித சின்னத்தைத் (புறா) தாங்கிக் கொண்டு நிற்பதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டு தோறும் மார்ச்சு முதல் நாள் இவருடைய விருந்துத் திருநாளாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. தெ.பா.

புனித தாவீது² கோட்டை, இந்தியாவுக்கு வாணிகம் செய்ய வந்த ஆங்கிலேயர்கள் தமிழ்நாட்டிலுள்ள கடலூருக்கு அருகில் கெடிலம் ஆற்றங்கரையில் அமைத்த கோட்டை. இது கிழக்கு இந்திய வணிகக் குழுவின் பாதுகாப்பில் இருந்து வந்தது. இக்கோட்டை கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கட்டப்பட்டது. இது சென்னைக்கு 160 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது.

அக்காலத்தில் கடலூர் பருத்தி நெசவுக்குப் பெயர் பெற்ற இடமாக விளங்கி வந்தது. எனவே, அந்த இடம் ஐரோப்பிய வணிகர்களைக் கவர்ந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் கி.பி. 1690-ஆம் ஆண்டில் தல உரிமையாளரை நாடி அது அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்தை வாங்கினர். அந்த இடத்திற்கு அப்பகுதியின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்ட எலிகுயேல் என்ற பாதிரியின் பெயரைச் சூட்டினர். அவர் அப்போது சென்னையின் ஆளுநராகவும் பணிபுரிந்து வந்தார்.

பிரான்சுக்காரர்கள் கி.பி. 1746-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற கருநாடகப் போரின் விளைவாகப் புனித தாவீது கோட்டையினைப் (Fort St. David) பிடித்துக் கொண்டார்கள். இராபர்ட்டு கிளைவு அங்குத்தான் முதன் முதலில் தம்முடைய இராணுவ முகாமை அமைத்தார். அதன்பின் கி.பி. 1746-ஆம் ஆண்டு முதல் கி.பி. 1748-ஆம் ஆண்டு வரையில் நடைபெற்ற தொடர்ச்சியான பல தாக்குதல்களை அவர் அங்குச் சந்தித்தார். போரின் முடிவில் ஆங்கிலேயர்கள் புனித தாவீது கோட்டையையும் சென்னையையும் திரும்பப் பெற்றனர். ஆங்கிலேயர்கள் பிரான்சுக் காரர்களுக்குப் பாண்டிச்சேரியினைத் திரும்பக் கொடுத்தார்கள். அதன்பின் கி.பி. 1758-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஆங்கிலேய-பிரான்சுக் போராட்டத் தின்போதும் புனித தாவீது கோட்டை பிரான்சுக்காரர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது. ஆனால், அவர்களால் அதைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. மீண்டும் கிளைவின் அறிவாலும், வீரத்தாலும் அதை ஆங்கிலேயர்கள் திரும்பவும் பெற்றனர். கிளைவு அதைக் கைப்பற்றிய பின் பிரான்சுக்காரர்களால் அழிக்கப்பட்ட அக்கோட்டையின் பல பகுதிகள் புதுப்பிக்கப்பட்டன. நா.செ.

புனித பால்: உரோமானியக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் தலைவர்களுள் பால் (Paul) என்ற பெயருடைய அறுவர் போப்பாண்டவராகப் பதவி

வகித்திருக்கின்றனர். புனித முதலாம் பால் (கி.பி. 757-767), இரண்டாம் பால் (கி.பி. 1464-1471), மூன்றாம் பால் (கி.பி. 1534-1549), நான்காம் பால் (கி.பி. 1555-1559), ஐந்தாம் பால் (1605-1621), ஆறாம் பால் (கி.பி. 1963-1978).

இவர்களுள் புனித முதலாம் பால் என்பவர் துறவி. மூன்றாம் பால், நான்காம் பால், ஐந்தாம் பால் ஆகியோர் சீர்திருத்தவாதிகள். இவர்கள் பல முக்கியமான சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தனர்.

புனித முதலாம் பால்: கிறித்தவ சமயத்தை உலகம் தழுவிய ஒரு பெரும் மதமாக மாற்றிய பெருமை பால், பீட்டர் என்ற இயேசுவின் சீடர்கள் இருவரையுமே சாரும். அவர்கள் உயிரையே பணையம் வைத்துத் தங்கள் குருவாகிய இயேசுவின் போதனைகளைப் பரப்பி இறுதியில் அப்பணிக்காகவே உயிர் நீத்து, கிறித்தவம் பரவ அடித்தளத்தை அமைத்துக் கொடுத்தனர்.

பால் என்பவரின் குடும்பப் பெயர் சால் என்பதாகும். இவர் தார்ச்சு என்னும் நகரில் யூதர் குடும்பத்தில் பிறந்தார். இவர்கள் உரோமானியக் குடிமக்களாக வாழ்ந்து வந்தனர். மிகவும் கட்டுப்பாடுகளுடன் வளர்க்கப்பட்ட இவர் எருசலத்தில் யூதர்களின் சட்டங்கள், சாத்திரங்கள் ஆகியவற்றைக் கற்றறிந்தார்; கூடாரம் அமைக்கும் தொழிலையும் நன்கு கற்றுக் கொண்டார்.

அதன்பின் இவர் கிறித்தவர்களை வேட்டையாடிக் கொல்லுவதையே தமது வேலையாகக் கொண்டிருந்தார். ஒரு சமயம் இவர் கிறித்தவர்களைக் கொல்லும் பணியில் ஈடுபடும் பொருட்டுத் தெமாசுகசு (Demascus) நகரத்தை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தார். போகும் வழியில் பெரும் வெளிச்சம் ஒன்று ஏற்பட்டு, அதில் இயேசுவின் காட்சியை இவர் கண்டார். கிறித்தவர்களைத் துன்புறுத்துதலைக் கைவிட்டுக் கிறித்தவ சமயத்திற்காகத் தம்மை உரிமைப் படுத்திக் கொள்ளுமாறு கூறியதாக உணர்ந்தார். அக்காட்சி பாலின் போக்கையே மாற்றி விட்டது. தெமாசுகசு நகருக்குச் சென்றபோது கிறித்தவர்களைத் துன்புறுத்துவதற்குப் பதிலாக அவர்களுடன் இணைந்து இயேசுவின் கொள்கைகளைப் பரப்புதல் செய்யத்தொடங்கினார். அதனைக் கண்ட யூதர்கள் இவரைக் கொல்லச் சதித்திட்டம் தீட்டினர். அதனால் பால் பாலைவனப் பகுதிகளுக்குத் தப்பி ஓடி அங்கே இயேசுவின் கொள்கைகளைப் பரப்பினார். மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு எருசலத்திற்குத் திரும்பினார். பீட்டர், சேம்சு போன்ற மற்ற துறவிகளையும் சந்தித்துக் கிறித்தவத்தைப் பரப்ப முற்பட்டார். மீண்டும் யூதர்கள் இவரைக் கைது

செய்ய முயன்றதால் தார்சு நகருக்குச் சென்றார். ஏறத்தாழ கி.பி. 44-இல் பார்னபாசு என்பவரின் உதவியால் ஆண்டியார்க்கு நகர் சென்றார் பின்னர் 12 ஆண்டுகள் அரும்பாடுபட்டுக் கிறித்தவ மதத்தைப் பல இடங்களிலும் பரப்பினார்.

ஆசிரிய மைனர், கிரீசு போன்ற பகுதிகளுக்குச் சூறாவளிப் பயணம் மேற்கொண்டார். இத்தகைய பயணங்களின் பொழுது எருசலம் நகருக்கு மீண்டும் வந்தார். இங்கு யூதர்கள் இவரைக் கைது செய்தனர். உரோமானியக் குடிமகன் என்ற முறையில் செருசெலம் நகரில் விசாரிக்கப்படக் கூடாது என்றும் உரோமில் தமது விசாரணை நடைபெற வேண்டும் என்றும் இவர் வற்புறுத்தியதின் பேரில் உரோம் நகருக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். ஏறத்தாழ இரண்டு ஆண்டுகள் சிறையில் வாடியபின் விசாரிக்கப்பட்டு இராசதுரோகம், தெய்வ நிந்தனை என இருபெரும் குற்றங்கள் சுமத்தப்பட்டுத் தலை துண்டிக்கப்பட்டார். இவ்வாறு தமது 68-வது வயதில் பால் இறந்தார். கிறித்தவ மதத்தை உலகப் பொது மதம் என்ற நிலைக்கு உயர்த்தியவரும் இயேசுவைத் தெய்விக மனிதராக்கியவரும் இவரே.

மூன்றாம் பால் (கி.பி. 1468-1549): கி.பி 1500-இல் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையைச் சேர்ந்திருந்த, சேர்திருத்த இயக்கம் தொடங்கியது, பிரான்சின் பேரரசர் முதலாம் பிரான்சிசு, இசுபெயினின் மன்னர் ஐந்தாம் சார்லசு ஆகியவர்களிடையே ஏற்பட்ட பிரான்சு-இசுபானியப் போர்களின் காரணமாக வெகுகாலமாகக் கூட்டப் படாத திரண்டு சமயக்குழுவை கி.பி.1545-இல் மூன்றாம் பால் கூட்டினார். மீண்டும் விசாரணை மன்றங்களை நிறுவினார். இங்கிலாந்தின் மன்னர் எட்டாம் என்றியைக் (Henry) கிறித்தவ சமயத்தினின்றும் நீக்கி வைத்தார். மைக்கேல் ஆஞ்சலோவைப் புனித பீட்டரின் ஆலயத்தைக் கட்டும்பொருட்டுத்தலைமைப் பொறியாளராக நியமித்தார்.

இவர் கி.பி. 1468 - இல் இத்தாலியில் பிறந்தார். கலையியலில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றபின் கி.பி. 1493 - இல் திருத்துணைவராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் திருச்சபையின் ஊழியராக ஆகும் முன்னர் மோசமான வாழ்வை மேற்கொண்டிருந்தார். பின்னர்ச் சேர் திருத்தங்களுக்காகவே தம்மை ஆட்படுத்திக் கொண்டார். கி.பி 1534 - இல் போப் ஆண்டவராக நியமிக்கப்பட்டார். திருத்துணைவர்களையும் பேராயர்களையும் பயிற்று விக்கும் கல்லூரிகளில் தொண்டு மனப் பான்மை உடையவர்களைச் சேர்த்தார்.

ஐராப்பியக் கத்தோலிக்கக் கிறித்தவர்களைச் சேர்த்துத்தக் கிறித்தவர்களுக்கு எதிராகவும், அரசியல் முறையாகத் துருக்கியருக்கு எதிராகவும் இவர்

ஒன்று திரட்டப் பாடுபட்டார். பிரான்சுடன் செய்து கொண்டிருந்த போரை நிறுத்திவிடும்படி பேரரசர் ஐந்தாம் சார்லசுக்கு கி.பி 1535-லேயே தூதுவர்களை அனுப்பினார். அப்போர்களின் பொழுது இவர் தமது நடுநிலையை அறிவித்திருந்தார். இவர் கலை வளர்ச்சியையும் ஆதரித்தார். இவரது காலத்தில் மைக்கேல் ஆஞ்சலோ கடைசித் தீர்ப்பு என்னும் ஓவியத்தைச் சிசுடென் ஆலயத்தில் (Chapel) தீட்டினார். உரோம் நகரில் கி.பி. 1549-ஆம் ஆண்டு இவர் இறந்தார்.

நான்காம் பால் (கி.பி.1476-1559): இவர் கி.பி.1555 -ஆம் ஆண்டு போப் ஆண்டவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். கிறித்தவ மதத்தின் பால் ஆழ்ந்த பற்று உடையவர். போப் ஆண்டவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னர் மதச்சீர்திருத்தங்களில் ஈடுபட்டார். சீர்திருத்தங்களின் மூலம் கத்தோலிக்க மதத்தை நிலை நிறுத்த முடியும் என நம்பியதால் இரண்டு சமயக்குழு போன்றவற்றை மீண்டும் ஏற்படுத்த இவர் விரும்பவில்லை. எனினும் விசாரணை மன்றங்களையும், புத்தகங்களின் தணிக்கை முறையினையும் ஆதரித்தார். நீதி நிருவாகத்தில் மிகவும் கண்டிப்பாக இருந்தார்.

ஐந்தாம் பால் (கி.பி.1552-1621): இவர் ஒரு பயிற்சி பெற்ற வழக்கறிஞர். இவரது காலத்தில் திருச்சபை மிகவும் கட்டுப்பாடோடு நிருவகிக்கப்பட்டது. குடியரிமை சம்பந்தப்பட்ட நீதிமன்றங்களிலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்தல் போன்ற சமய விரோதமான சட்டங்களை நீக்கமுற்றத்தால் வெனிசியக் குடியரசின் மீது இடைக்காலத் தடையை விதித்தார். பாரிசுத்தில் திருச்சபையின் பணிகளை இவர் ஆதரித்தார். அமெரிக்காவில் திருச்சபையில் வளர்ந்து விட்டிருந்த குறைகளை நீக்கவும் முனைந்தார்.

ஆறாம் பால் (கி.பி. 1897-1978): கி.பி. 1897-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர்த் திங்கள் 26-ஆம் நாள் வடக்கு இத்தாலியில் இவர் பிறந்தார். உரோம் நகரில் கத்தோலிக்கச் செய்தித்தாள் ஒன்றின் ஆசிரியராக இவர் தந்தை பணியாற்றினார். பிரெசியாவில் ஏசுசங்கத்தால் நடத்தப்பட்ட பாதிரிமார்களுக்கான பள்ளியில் படித்தார். 1920-ஆம் ஆண்டு மே 29-ஆம் நாள் இவர் கிறித்தவப் பாதிரியானார். தமது முதுகலைப் படிப்பை முடித்த பிறகு வாட்டிகனின் நிருவாகத் துறையில் பணியாற்றத் தொடங்கினார். வார்சா, போலந்து ஆகிய நாடுகளில் 1923-ஆம் ஆண்டு சிறிது காலம் பயணம் செய்தார். இதைத் தவிர 1953 வரை வாட்டிகனில் பணிபுரிந்தார். இவர் பெரும் அறிஞராகவும், நிருவாக வல்லுநராகவும் விளங்கினார். பன்னிரண்டாம் பயசு போப்பு ஆண்டவராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் இவர் போப்பின் நெருங்கிய

ஆலோசகராவும் விளங்கியிருக்கிறார். தொழிலாளர் களின் உரிமைகளை ஆதரித்து இவர் பிரசாரம் செய்த தால் மிகவும் புகழ்வாய்ந்தவராக ஆனார். கி.பி.1895-ஆம் ஆண்டு சூன் 30-ஆம் நாள் திருத்துணைவராக (Cardinal)நியமிக்கப்பட்டார். போப்பாண்டவர் இரு பத்து மூன்றாம் சான் மற்ற திருச்சபைகளுடன் நல்லுறவு கொண்டிருந்ததால் இவரும் துருக்கி, இந்தியா, போர்ச்சுகல், கொலம்பியா போன்ற நாடுகளில் பயணம் செய்தார். வியட்நாம் போரில் அமைதி காக்கும்படி வேண்டிய வண்ணம் அமெரிக்காவில் 1967-ஆம் ஆண்டு பயணம் செய்து பலமான கொள்கைப்பரப்பினை மேற்கொண்டார். எல்லாத்தலைமைக் குழு மார்களும் 75 வயதில் பதவி ஓய்வு பெறவேண்டும் என 1972-ஆம் ஆண்டு இவர் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார். இவர் உரோம் நகரில் 1978 -ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுத்திங்கள் 6-ஆம் நாள் இறந்தார். இவருக்குப் பிறகு முதலாம் சான் பால் பதவி ஏற்றார்.

நாள், இவரது ஆட்சியின் கொடுமையைத் தாங்காத பிரபுக்களால் இவர் கொலை செய்யப்பட்டார்.

பா.த.

புனித பால் (நகரம்) அமெரிக்காவில் மின்ன சோட்டா மாநிலத்தின் கிழக்கில் உள்ள ஒரு நகரம். மாநிலத் தலைநகராக உள்ள புனித பால் (Saint Paul) மிசிசிப்பி ஆற்றினால் வளம் பெற்றுள்ளது. இது முக்கியமான ஒரு துறைமுகமாகவும், இருப்புப் பாதை மையமாகவும், தொழில்கள் பல நிறைந்த நகரமாகவும் சிறப்புற்று விளங்குகிறது. வாணிகமும் பண்பாடும் இதன் சிறப்பை மிகுதியாக்குகின்றன. வேதிமப் பொருள்கள், இயந்திரக் கருவிகள், காசி தம், மது, மின்சாரக்கருவிப் பொருள்கள், எஃகு, இரும்புப் பொருள்கள், கணிப்பான் இயந்திரங்கள் (Computers), மரச் சாமான்கள், உந்து வண்டிப் பகுதிகள் முதலியன இங்கு மிகுதியாக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

அமெரிக்க மக்கள், கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கக்காலத்தில் இங்குக் குடியேறி வாணிகத்தை மேற்கொண்டனர். மிசிசிப்பி ஆறும் மின்னசோட்டா ஆறும் கூடும் இப்பகுதி, விரைவில் மேலும் மேலும் மக்களை ஈர்த்தது. சமயப் பரப்பாளர்களும் இங்கு வந்து குழுமினர். ஆதிவாசிகளான இந்தியர்களுடன் பல உடன்படிக்கைகள் செய்துகொள்ளப்பட்டன. புனித பால் நகரம், கி.பி. 1823-ஆம் ஆண்டிலேயே ஒரு முக்கிய வாணிக மையமாகியது. பிறகு இது கி.பி. 1849-இல் வட்டாரத் தலைநகராகியது; பின்னர் கி.பி. 1858-இல் மாநிலத் தலைநகராயிற்று. இங்கு உள்ள ஏரிகளும் கடற்கரையும் மக்களுக்கு மனமகிழ்ச்சி அளிப்பனவாக உள்ளன.

இதே பெயரையுடைய ஒரு நகரம் நெப்ராசுக்கா (Nebraska) மாநிலத்தின் மத்தியில் உள்ளது. அது, கி.பி. 1871-இல் நிறுவப்பெற்றது. தெ.பா.

புனித பிரான்சிசு: இது ஒரு மாவட்டம்; அமெரிக்காவின் அர்கன்சாசு மாநிலத்தின் கிழக்கில் உள்ளது. புனித பிரான்சிசு (Saint Francis) மாவட்டம் கி.பி.1827-இல் அமைக்கப்பட்டது. இங்குப் பழங்கள் பருத்தி, தானியங்கள், சர்க்கரைவள்ளிக் கிழங்கு அரிசி முதலியன பயிராகின்றன. உணவு வகைகள் பதப்படுத்தப்படுகின்றன. மரம் வெட்டுதல், ஆடைகள் நெய்தல் முதலிய தொழில்களும் உண்டு. இதன் பரப்பு 1,647.2 ச.கி.மீ. மக்கள் தொகை 30,799 (1970).

புனித பிரான்சிசு²: இப் பெயரையுடைய நகரங்கள் நெப்ராசுக்கா மாநிலத்திலும், விசுக்கான்சின் மாநிலத்திலும் இருக்கின்றன.

முதலாம் பால் (கி.பி.1754-1801), உருசிய சார் வமிசத்தைச் சார்ந்த மன்னர். இவர் பாவல் பெட்ரோ வாட்சு என்றும் குறிக்கப்பட்டார். இவர் மூன்றாம் பீட்டருக்கும் காத்தரின் பேரரசிக்கும் மகனாக கி.பி. 1754-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர்த் திங்கள் முதல் நாள் புனித பீட்டர்சுபர்கில் தோன்றினார். இவரைக் காத்தரின் பேரரசி மிகவும் வெறுத்தார். இவர் பட்டத்திற்கு வாராதவாறு பல முயற்சிகளையும் கையாண்டு தோல்வி அடைந்தார். இவரது இளமைப் பருவம் நெறிப்படுத்தப்படாமலும் பல அரண்மனைச் சூழ்ச்சிகளிலும் கழிந்தது. இவரது முதல் மனைவி நாத் தாவி என்பவர்கி.பி.1776-இல் இறந்தார். பின்னர் இவர் சோபியா டோரதி என்ற உட்டம்பர்க்கு நகரைச் சேர்ந்த பெண்ணை மணந்தார். இறுதியில் கி.பி.1776-இல் இவர் அரியணை ஏறினார் அக்காலக்கட்டத்தில் இவர் ஒரு மனைவியாதியாளராகவும் மாறியிருந்தார். இவர் நிலமானிய முறையினைச் சீர்படுத்தவும் பிரபுக்களின் அதிகாரங்களைக் குறைக்கவும் பல சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்த போதிலும், ஒரு சருவாதிகாரியாகப் பொறுப்பற்ற ஆட்சியையே மேற்கொண்டார். இவர் கி.பி.1798-ஆம் ஆண்டில் பிரான்சிற்கு எதிராக அமைக்கப்பட்ட இரண்டாம் கூட்டணியில் இணைந்திருந்தார். இத்தாலியிலிருந்து பிரான்சுப் படைகள் துரத்தப்பட்டதும் இவர் கூட்டணியிலிருந்து விலகிக் கொண்டார். கி.பி.1800-ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட வடக்கு நாடுகளின் வணிகக் கூட்டணியில் சேர்ந்து கொண்டார். அக்கூட்டணியில் உருசியா, சுவீடன், தென்மார்க்கு ஆகிய நாடுகள் இணைந்திருந்தன. அவை இங்கிலாந்திற்கு எதிராக நடுவுநிலை வகிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையைப் பின்பற்றின. கி.பி.1801-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 11-ஆம்

புனித பிரான்சிசு³: இப்பெயரையுடைய ஆறு அமெரிக்காவில் மிசாவுரி மாநிலத்தின் தென்கிழக்கில் உள்ள குன்றுகளில் தோன்றி அர்கான்சாசு மாநிலம் வழியாக ஓடி எலீனா என்னுமிடத்தினரு கில் மிசாவுரி நதியுடன் கலக்கிறது. அர்கன்சாசு -மிசாவுரி மாநிலங்களின் எல்லைக்கோட்டின் ஒரு பகுதியாக இந்த ஆறு அமைந்துள்ளது. புனித பிரான்சிசு (Saint Francis) ஆற்றின் நீளம் 755 கி.மீ.

புனித பிரான்சிசு⁴: இப்பெயர் கொண்ட ஏரி ஒன்றுள்ளது. இலாரன்சுநதி பெருக்கமெடுத்து அவ்விரிவின் பயனாகப் புனித பிரான்சிசு ஏரி (Saint Francis Lake) என்னும் பெயருடன் கனடா நாட்டில் ஒண்டேரியோவுக்குத் தென்கிழக்கிலும், குபெக்கிற்குத் தெற்கிலும் மாண்ட்ரியாலுக்குத் தென்மேற்கிலும் இந்த ஏரி உள்ளது. இது, புனித இலாரன்சுக் கடல் வழியின் ஒரு பகுதியாகும். தெ.பா.

புனித பீட்டர்: இவர் ஏசுநாதரின் திருத்தொண்டர்கள் பன்னிருவரில் ஒருவர். விவிலியத்தின் புதிய ஏற்பாட்டில் இவரைப்பற்றி விரிவாகக் காணலாம். இவருடைய ஆதிகாலப்பெயர் சைமன். ஏசுநாதர் இவரைப் பீட்டர் (Peter-ஒரு பாறை) என்று புகழ்ச்சியாக அழைத்ததால் இப்பெயர் இவருக்கு அமைந்தது. சைமன் பீட்டர் என்றும் இவர் புதிய ஏற்பாட்டில் குறிப்பிடப்படுகிறார். யூத இனத்தைச் சேர்ந்த பீட்டர், பாலத்தீனத்தில் பெத் செய்டா (Beth Saida) என்னும் நகரில் பிறந்தவர். மீன்பிடிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த இவர், ஏசுவின் கருத்துகளால் ஈர்க்கப்பட்டார். ஆண்ட்ரூ (Andrew) என்னும் நண்பருடன் இவர் ஏசுவைச் சந்தித்த பொழுது, அப்பெருமான் 'மீன்பிடிக்கும் நீவிர் என்னைப் பின்பற்றுங்கள். மனிதர்களைப் பிடிப்பவர்களாக்குகின்றேன்' என்று கூறினார் என விவிலிய நூல் கூறும்.

பீட்டர் ஏசுவின் தொடர்ந்து பல இடங்களுக்குச் சென்றார். அப்பெருமான் சிலுவையில் அறையப்பட்ட பிறகே, அவருடைய பெருமையை முழுமையாகப் பீட்டர் உணர்ந்தார். ஏசுநாதரின் திரு மீட்டெழுச்சியைக் கண்டவர்களுள் இவரும் ஒருவர் என்பது கூறப்படுகிறது. பின்னர் ஒரு சமயம், பீட்டருக்கு ஏசுவின் காட்சி கிடைத்ததாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எருசலம் பகுதியிலிருந்த யூத கிறித்தவர்களிடையே பீட்டருக்கு மிகுந்த செல்வாக்கு இருந்தது. பழைமைப்பற்றுமிக்க யூதர்களுக்கும், தாராள மனப்பான்மைகொண்ட யூதர்களுக்குமிடையே இருந்த சச்சரவுகளைப் பீட்டர் நீக்கி அவர்களிடையே அமைதியை நிலைநாட்டினார் என்றும் கூறுவர். 'யூதர்களுக்கு ஒரு திருத்தாதர்' என்று பீட்டர் புகழப்

படுகிறார். பீட்டரின் பிற்கால வாழ்க்கையைப் பற்றி மிகத்தெளிவாக அறியப்படவில்லை. எனினும் இவர், சமயப் பரப்புத் தொழிலை மேற்கொண்டு, பல இடங்களுக்குச் சென்றார் என்பது உறுதி. சிரியாவில் உள்ள ஆண்டியாக்கின் (Antioch) முதல் ஆயராகவும், பிறகு உரோமாபுரியின் முதல் ஆயராகவும் (Bishop) இவர் இருந்தார் என்று மரபுவழிச் செய்தி குறிப்பிடுகிறது. இவர், கி.பி. 64 முதல் 68 வரை உரோமப் பேரரசராக இருந்த நீரோ (Nero) காலத்தில் கொல்லப்பட்டார் என்று தெரிகிறது. இவர் கல்லறையில், பிறகு வாடிகன் நகரப் புனித பீட்டர் திருச்சபை எழுந்தது என்பதும் மரபுவழிச் செய்தியாகும். இவர் மரணம்பற்றி, உறுதியாகக் குறிப்பிடும் சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. பீட்டரைப் பற்றிய பல கதைகள் உள்ளன. கிறித்தவத்திருச்சபையை அமைத்ததில் இவருக்கு முக்கிய பங்குண்டு. இவருடைய சின்னங்களைக்கொண்ட தனிச்சிறப்புத் தொழுகையிடம் உரோமில் கட்டப்பட்டது. பல கிறித்தவப் புண்ணியப் பயணிகள் அங்கே சென்று வருகின்றனர். இலக்கியத்திலும் கலைச் சின்னங்களிலும் பீட்டர் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளார். ஆண்டுதோறும் சூன் மாதம் 29-ஆம் நாள், புனித பீட்டர் விருந்துத் திருநாள் என்று கத்தோலிக்கக் கிறித்தவர்களால் கொண்டாடப்படுகிறது. தெ.பா.

புனித பீட்டர்சு பர்கு: புனித பீட்டர்சு பர்கு என்பது உருசியாவிலுள்ள புகழ்வாய்ந்த நகரமாகும். இது கி.பி. 1703 முதல் 1914 வரை பீட்டர்சுபர்கு என்றும், அதன்பின் 1924 வரை பெட்ரோகிரேடு என்றும் பெயர் பெற்றிருந்தது. இது ஒரு தொழில் நகரமாகும். இது உருசியாவின் தலைநகரமாக கி.பி. 1712 முதல் 1918 வரையில் விளங்கியது. இப்போது இலெனின்கிரேடு என்று சொல்லப்படுகிறது.

நேவா வண்டல்மண் பகுதியும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதியும் இன்கர்மேன்லாண்டு அல்லது இன்கிரியா என்று குறிப்பிடப்பட்டது. அது நோவ்கோராட்டு என்பதின் ஒரு பகுதியாகும். பின்னர் அது மசுகோவி கோமகளுக்கு அளிக்கப்பட்டது. இதைச் சுவீடன் மக்கள் கி.பி. 1617-இல் பெற்றனர். மாமன்னர் பீட்டர் அங்குத் தாக்குதல் நடத்தி அதைக் கைப்பற்றினார். அதன்பின் நேவா ஆற்றங்கரையில் பீட்டர் இரு கோட்டைகளைக் கட்டினார். அவை முறையே பீட்டர், பால் கோட்டைகளாகும். ஐரோப்பாவின் நாகரிகத் தென்றலை உருசியாவிற்குக் கொணரப் பீட்டர் முயற்சி செய்தார். புதிய நகரம் ஒன்றை அவர் கி.பி. 1706-இல் உருவாக்கினார். மாசுகோவிலிருந்து தலைநகரமும் அங்கு மாற்றப்பட்டது. அப்புதிய நகரை உருவாக்க உலகத்தின்பல முனைகளிலிருந்தும் கட்டடக் கலைஞர்கள், சிற்பிகள்

ஹெய்லிங் முதலியோர் வரவழைக்கப்பட்டார்கள். அங்குப் பல தொழில்கள் ஆக்கமும் ஊக்கமும் பெற்றன.

புனித பீட்டர்சுபர்க்கில் (St. Petersburg) கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் பல தொழில்கள்-குறிப்பாகக் கப்பல் கட்டும் தொழில்-முன்னேற்றம் அடைந்தன. முதல் உருசிய நீராவிக்கப்பல் கி.பி. 1813-ஆம் ஆண்டில்தான் அங்குக் கட்டப்பட்டது உருசியாவில் கி.பி. 1838-ஆம் ஆண்டில் முதல் இருப்புப்பாதை போடப்பட்டது. துறைமுகம் நன்கு விரிவாக்கப்பெற்றது. அந்நகரில் 1905-ஆம் ஆண்டுப் புரட்சியும், தொழிலாளர் போராட்டங்களும் நடைபெற்றதன் விளைவாக அமைதியின்மை ஏற்பட்டது.

இதன்மக்கள் தொகை 4 827,000 (1984). அதில் பாதிப் பேர் ஆலைகளிலும், தொழிற் சாலைகளிலும் வேலை செய்துவந்த தொழிலாளர்களாவர். போரின் விளைவாக நகரமக்கள் வாழ்க்கைபெரிதும் இன்னலுற்றது. இலெனின் தலைமையில் 1917-ஆம் ஆண்டில் புரட்சி ஏற்பட்டது. உருசியாவின் தலைவதியும் மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. பொதுவுடைமைக் கட்சியின் தொழிலாளர் நல அரசாங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. 1918-ஆம் ஆண்டில் உருசியாவின் தலைநகர் மீண்டும் மாஸ்கோவிற்கு மாற்றப்பட்டது. உள்நாட்டுப் போர் ஏற்பட்டதின் விளைவாக மக்கள் வாழ்க்கை பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. இலெனின் இறந்த பிறகு அந்நகருக்கு இலெனின்கிரேடு என்று பெயரிடப்பட்டது. புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் விளைவாக அதன் பொருளாதாரம் படிப்படியாக வளரலாயிற்று. இப்போது அந்நகர் பல முனைகளில் முன்னேறி வருகிறது. ந.செ.

புனித பெர்னார்டு: அமெரிக்காவில் உலூசியானா மாநிலத்தின் தென் கிழக்கில் உள்ள இவ்வூர், நியூஆர்லியன்சு துறைமுகத்திற்குத் தென்கிழக்கில் உள்ளது. இது கி.பி. 1807-இல் உண்டாக்கப்பட்டது. இதற்குச் சமயச் சிறப்பைத் தவிரத் தொழிற் சிறப்பும் உண்டு. சர்க்கரைச் சுத்திகரிப்பு ஆலைகள், எண்ணெய்ச் சுத்திகரிப்பு ஆலைகள், உந்து வண்டிகளுக்கான பொருள்கள் செய்யும் தொழிற்சாலைகள் முதலியன இதற்கு அண்மையில் ஏற்பட்டுள்ளன. இதன் பரப்பு 1320.9 ச.கி.மீ. மக்கள்தொகை 51,185 (1970).

புனித பெர்னார்டு² என்னுயபெயர்கொண்ட ஒரு நகரம், ஓகாயோ மாநிலத்தின் தென்மேற்கில் உள்ளது. இது சோப்புத் தொழிலுக்குப் பெயர் பெற்றது. தெ.பா

புனித மார்ட்டின்: இவர் தூர்சு (Tours) நகரப் புனித மார்ட்டின் (Saint Martin) என்றும்

மார்ட்டின்மசு (Martinus) என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறார். இவர், கி.பி. 4 - ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். சபாரியா (Sabaria) என்னுமிடத்தில் (இப்பொழுது இது மேற்கு அங்கேரி நாட்டைச் சேர்ந்த பகுதியாக உள்ளது) ஆண்டளவில் கி.பி. 316-இவர் பிறந்து, பிரான்சு நாட்டைச் சேர்ந்த தூர்சு (Tours) என்னுமிடத்தில் வாழ்ந்து அங்கேயே கி.பி. 397 - ஆம் ஆண்டளவில் காலமானார். இவருடைய மாணாக்கர் சல்பிசியசு செவரசு (Sulpicius Severus) எழுதியுள்ள குறிப்புகளைக்கொண்டு, மார்ட்டினைப் பற்றி அறிதல் கூடும். கிறித்தவரல்லாத புறச்சமயப் பெற்றோர்களுக்கு மகனாகப் பிறந்த மார்ட்டின், தம் விருப்பின்றி 15-ஆம் வயதில் படையில் சேர்ந்து பணியாற்ற நேரிட்டது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இவர், படைத்தொழிலைவிட்டுப் பிரான்சு நாட்டில் உள்ள பாய்டியர்சு (Poitiers) என்னுமிடத்துக்குச் சென்று, அங்கேயிருந்த ஆயர் புனித இலாரி (Saint Hilary) என்பவரின் மாணாக்கராயினார். பிறகு இவர் தம் தாயை, கிறித்தவ மதத்திற்கு மாற்றினார். தூர்சு (Tours) மக்கள் கி.பி. 371-இல் இவரை ஓர் ஆயராகத் தேர்வு செய்தனர். கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்புவதிலும் புறச்சமயங்களைத் தாக்குவதிலும் இவர் ஆர்வம் மிகு விளங்கினார். தூர்சின் அருகில் இவர் அமைத்த மார்முதியர் (Marmoutier) திருமடம் சிறப்பு வாய்ந்தது. இவர் பல வியத்தகு செயல்களை நிகழ்த்தினார் எனக் கதைகள் கூறுகின்றன. ஒரு கதையின்படி, இவர் தாம் அணிந்திருந்த மேலாடையை, ஒரு வறியவனுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தார் எனவும், அச்செயலைக்கண்டு மகிழ்ச்சியுற்ற ஏசுநாதர் இவருக்குக் காட்சி கொடுத்து மறைந்தார் எனவும், மேலும்வர இறைத்தூதுவர்களிடம் இவரது அற உள்ளத்தைப் புகழ்ந்து கூறினார் எனவும் குறிப்பிடுகிறது. இவர் பிரான்சு நாட்டில் மிக்க புகழ் பெற்று விளங்கினார். இவருடைய விருந்துத் திருநாள் (நவம்பர் 11 - ஆம் நாள்) கத்தோலிக்கர்களால் கொண்டாடப்படுகிறது. தெ.பா.

புனித மார்ட்டின் தீவு: மேற்கு இந்தியத் தீவுகளில் இலீவேர்டு (Leeward) தீவுக்கூட்டத்தில் ஒன்றான புனித மார்ட்டின் (Saint Martin) தீவு, 95.8 ச.கி.மீ. பரப்புடையது. தச்சுக்காரரும் (Dutch) பிரான்சியரும், கி.பி. 1648-இல் இங்குக் குடியேறினர். பின்னர் இவர்களிடையே இத்தீவு இரண்டாகப் பகிர்ந்துகொள்ளப்பட்டது. வடபகுதி, பிரான்சுக்குவாடலூர்ப்புக்கும், தென்பகுதி நெதர்லாந்து மேற்கு இந்தியத் தீவுகளுக்கும் என உரிமை வரையறை செய்யப்பட்டது. குன்றுகளும் பல இயற்கைக் காட்சிகளும் நிறைந்த இத்தீவு, சுற்றுலாப் பயணிகளை மிகவும் கவர்ந்து வருகிறது. பருத்தி, சர்க்கரை கரும்பு, பழங்கள் முதலியன இங்கு மிகுதியாக உண்டு.

புனித மார்ட்டின்: இப்பெயரை உடைய ஊர் உலாசியானா மாநிலத்தின் தெற்கிலும் உள்ளது. இதன் பரப்பு 1911.4 ச.கி.மீ. தெ.பா.

புனே பல்கலைக்கழகம்: பம்பாய் அரசு அம்மாநிலப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியை விரிவாக்கவும் மாற்றியமைக்கவும் திட்டமிட்டு 1949 - பிப்பிரவரி 10-ஆம் நாள் புனே பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்கியது. புனேப் பகுதியில் பயிற்றுதலும் பயிற்சியளித்தலும் ஆகிய பொறுப்புகளைக் கொண்ட இப் பல்கலைக்கழகத்திற்குட்பட்ட 26 பட்ட மேல் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சித் துறைகள் இதன் வளாகத்தில் உள்ளன. மொழியியல், பழங்கலையியல் ஆகிய துறைகள் தக்கணக் கல்லூரியில் அமைந்துள்ளன. இக்கால அயல் நாட்டு மொழிகளும் இதழியல் துறையும் தக்கணச் சிம்கானாவில் உள்ள இரானடே நிறுவனக் கட்டடத்தில் உள்ளது. 1974 மே 21 முதல் நடைமுறைக்கு வந்த 23-ஆம் சட்டத்தின்படி இப்பல்கலைக்கழகம் இப்பொழுது இயங்கி வருகிறது.

புனே, அகமதுநகர், நாசிக்கு, சலகான், துலே ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள 150 இணைப்புக் கல்லூரிகளும், 26 இசைவு பெற்ற நிறுவனங்களும் இப்பல்கலைக்கழகத்திற்குட்பட்டவை. இங்கு 1983-84-இல் 93,136 மாணவர்கள் இருந்தனர். இங்குள்ள நூலகத்தில் 28 1,828 நூல்கள் 1983-84-இல் சேர்க்கப்பட்டன. அந்நூலகம் அந்த ஆண்டில் 61,574 நூல்களை வழங்கி 1,60,811 வாசகர்களுக்கு உதவி செய்துள்ளது. 250 மாணவர்களுக்கும் 29 ஆய்வாளர்களுக்கும் இந்நூலகத்தில் இருக்கை வசதிகளுண்டு. 1983-84 - இல் அதன் மதிப்பீடு உரு.10.25 இலட்சம். நுண்காட்சிப்படமும், நுண் அட்டை வசதிகளும் அந்நூலகத்திலுள்ளன.

சமசுகிருதம், பொருளியல், மொழியியல் ஆகிய துறைகளில் உயர்கல்வி மையங்களைப் பல்கலைக்கழக மானியக் குழுத்திட்டத்தின் கீழ் இப்பல்கலைக்கழகம் நிறுவியுள்ளது.

மராட்டிய, கோவா மாநிலங்களில் ஓராண்டுத் தொடர்ச்சியாக வாழ்பவர்களும், வருமானமுள்ள தொழிலுள்ளவர்களும் வேலை வாய்ப்பு நிறுவனத்தில் பதிவு செய்தவர்களும், சொந்தமாகத் தொழில் புரிபவர்களும், திருமணமான பெண்களும், உடல் உறுப்புப் பாதிக்கப்பட்டவர்களும், படைவீரர்களும் புறநிலை மாணவர்களாகப் பதிவு செய்து கொள்ளலாம். இது தவிரப் பல்கலைக்கழகப்பகுதிக்கு நிலையாகக் குடியேறியவர்கள் பட்ட முன் தேர்வு, இடைத் தேர்வு அல்லது அதற்குச் சமமான தேர்வுகளில் தேர்ச்சியடைந்திருந்தால், அரசு ஊழியம் நிமித்தமாக வெளிப் பகுதிக்கு மாற்றுவதற்காக

சென்றிருந்தாலும், இப் பல்கலைக்கழகத்தின் பதிவு பெற்ற பட்டதாரிகள் மாநிலத்தில் வாழாதவர்களாயினும் புறநிலை மாணவர்களாக முடியும். இவர்கள் பி.ஏ., பி.காம்., எம்.ஏ, எம்.எசசி (கணிதவியல்), எம்.காம்., எல்.எல்.எம். தேர்வுகளில் பங்கு பெறலாம். சில வகுப்புகளில் தொலைக் கல்வித் திட்டத்தையும் இப்பல்கலைக்கழகம் தொடக்கியுள்ளது.

சூலை 2 முதல் மார்ச்சு 31 வரையுள்ள கல்வியாண்டு சூலை 31 முதல் அக்டோபர் 18 வரையும், நவம்பர் 26 முதல் மார்ச்சு 31 வரையுமாக இருபருவங்களாக நடைபெறுகிறது. மருத்துவம், ஆயுர்வேதம், பொறியியல், கல்வியியல், சட்டம் ஆகிய வற்றில் இரண்டாம் பருவம், ஏப்பிரல் 5 முதல் மே 16 வரை நீட்டப்பட்டுள்ளது. சூன் இரண்டாம் மூன்றாம் காலங்களில் மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுகின்றனர். புறநிலை மாணவர்கள் சூலை 31க்குள் ஆண்டுத் தேர்வுகளுக்கும் சூலை 15க்குள் இடைத் தேர்வுக்கும் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும்.

1983-84 இல் வரவு உரு.654 இலட்சமும் செலவு உரு. 700 இலட்சமுமாக உள்ள இப்பல்கலைக்கழக நிதி மதிப்பீட்டில் 32 விழுக்காடு மாணவர் கட்டண வரவாகும்.

அண்மையில் மன, பண்பாட்டு, சமூக அறிவியல்களிலும், கலை அறிவியல் துறைகளிலுமாக துறைத் தொடர்பு வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன. தக்கணக் கல்லூரியின் பழங்கலையியல் துறை அவ்வப்பொழுது அகழாய்வு செய்து கொண்டு வருகிறது. பி.இ., எம்.இ., எம்.எசசி., பி.காம்., எம்.ஏ., எம்.காம்., எம்.பி.எம்., எல்.எல்.எம்., முதலிய வகுப்புகளில் ஆரையாண்டுத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. தொடர்கல்வி மையமொன்றும் இங்கு நிறுவப்பட்டு 35 கல்லூரிகளில் 450 மையங்கள் வழி முதியோர் கல்விப் பல்கலைக்கழக மானியக் குழு உதவியுடன் வழங்கப்படுகிறது. தேசிய தொண்டர் திட்டத்தின்படி மாணவர்களிடையே சமூகத் தொண்டு உணர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டதால் 100 கல்லூரிகளில் 10,000 மாணவர்கள் 5000 தீவிரத் திட்டங்களில் பணியாற்றுகிறார்கள். தொலைக் கல்வித் திட்டத்தின்படி கலை, வணிகப்பட்ட வகுப்புகள் நடத்தப் பெறுகின்றன. புதுமை வழிகளில் புதிய தொழில் நுட்ப வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கல்வி அளிக்கப்படுவதால் தொலைக் கல்வித் திட்டம் என வழங்கப் பெற்றது. வேலை வாய்ப்பு மையம், விடுதிகள், மருத்துவ வசதிகள், விளையாட்டு வசதிகள் ஆகியவையும் இங்கு உள்ளன.

இப் பல்கலைக்கழக வேந்தராக மராட்டிய நாட்டின் ஆளுநர் உள்ளார். துணைவேந்தர், முன்னுணை

வேந்தர், பதிவாளர், அயல்நாட்டு மாணவர் அறிவுரையாளர், மாணவர் நலன் நெறியாளர், விளையாட்டு இயக்குநர், நூலகர் ஆகிய இவர்களுடன் கலையும் நுண்கலையும் அறிவியல், கல்வியல், மானிட சமூக

இயல்கள், வணிகம், சட்டம், மருத்துவம், பொறியியல் ஆகிய எட்டுப் பகுதிகளின் புலத்தலைவர்களும் (Deans) இப்பல்கலைக்கழக நிருவாகக் காப்பாளர்களாக உள்ளனர். எஸ்.சு.

பு புரத்தைப் போல் உடுகள் குவித்து நீட்டி ஒலித்தால் பூ என்ற ஒலி தோன்றும்.

ஒரெழுத்து ஒரு மொழியாக இது பலபொருள் தருகின்றது. ஒரு பொருளிலிருந்து ஒரு பொருள் தோன்றுகிறது என்ற கருத்துப் பயன்படுத்தப்படும் இடத்தில் எல்லாம் பூ என்ற சொல்லே வழங்கப்படுகின்றது.

பூ - மலர்தல், தோன்றுதல், பொலிவு பெறுதல், இருதுவாதல், பெற்றெடுத்தல், விளைதல், தேங்காய்த் துருவல் (உருவத்தால்) என்ற பொருள்கள் இக்கருத்தின் அடியாகத் தோன்றியவை.

பூ-கண்ணொளி மழுங்குதல், பூஞ்சாளம் பிடித்தல், பயனின்றிப் போதல், கண்ணில் வெண்பொட்டு என்ற பொருள்கள் மேற்சொன்ன கருத்துக்குச் செயலளவில் ஒத்திருந்தும் பொருளளவில் எதிர்மறையான பொருள் தருகின்றன.

பூ-மருத்துவத்தில் பயன்படுத்தப்படும் முப்பூ என்ற பொருள் தரவல்லது.

பூ - வட சொல்லடியாக பூமியைக் குறிக்கும்.

உருவம்: புரத்தோடு ஒப்புநோக்கின், பழைய வடிவத்திலும் பிற்காலத்திலும் ஒன்றுபோலவே உகரக்குறியோடு ஒரு கொக்கி வடிவம் இணைக்கப்பட்டது புலனாகும்.

இந்த ஊகாரக்குறிக்கும் தேவையில்லாத ஒரு சுழி மிகப் பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பட்டது (கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டுக்குப்பின் என்று சொல்லலாம்).

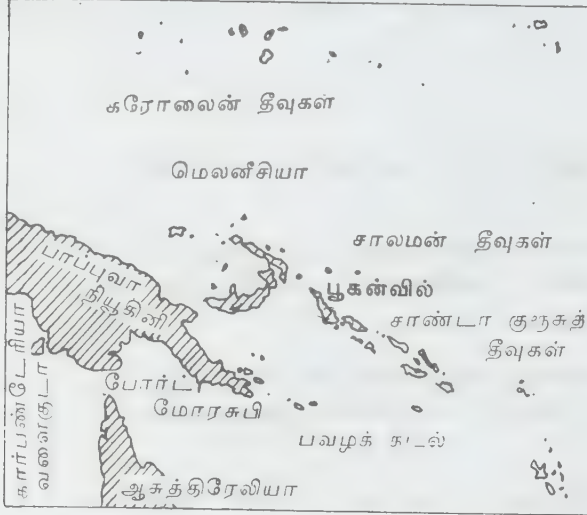
வட்டெழுத்தில் இக்குறி புரத்தைப் போலவே வழங்கிற்று.

கே. ஜி. கி.

பூகன்வில்: பூகன்வில் எனும் தீவு பசிபிக்குக் கடலில் அமைந்துள்ள சாலமன் தீவுத் தொகுதிகளுள் (Solomon Islands) ஒன்றாகும். பசிபிக்குப் பெருங்கடலின் மேற்பகுதியிலுள்ள மேலனேசியத் தீவுக் கூட்டத்தில் (Archipelago of Melanesia) சாலமன் தீவுகள் அடங்கும். இத்தீவுகளுள் மிகப் பெரியது பூகன்வில் (Bougainville) ஆகும். சாலமன் தீவின் வடபகுதியில் இது அமைந்துள்ளது. ஆசுதிரேலியாவின் வடக்கிலும், இந்தோனேசியாவின் கிழக்கிலுமாக அமைந்திருக்கின்ற இப் பகுதி, பாபுவா நியூகினியா நாட்டின் ஆட்சியின் கீழ் உள்ளது.

பசிபிக்குப் பெருங்கடலில் பெரிய எரிமலைகள் உள்ளன. அவற்றில் பல செயலாக்கம் உடையவை. சில ஓய்ந்து ஒழிந்தவை. பூகன்வில் உள்ளிட்ட சாலமன் தீவுகள் அனைத்தும் எரிமலையினால் தோன்றியவையாகும். பூகன்வில் மலைப் பாங்கான பகுதியாகும்; அடர்த்தியான காடுகளையும் பெற்றுள்ளது. வடக்கில் பேரரசர் மலைத் தொடரும் (Emperor Range), தெற்கில் இளவரசர் மலைத்தொடரும் (Crown Prince Range) முக்கியமானவையாகும். பூகன்வில்லில், இன்றும் இரண்டு எரிமலைகள் சக்திவாய்ந்தனவாகத் திகழ்கின்றன. அவை பால்பி மலை (Mt. Balbi),

பகானா மலை (Mt. Bagana) என்பனவாம். பூகன் வில்லினுடைய மொத்தப்பரப்பளவு 10,049 ச.கி.மீ. ஆகும்.

பூகன்வில்

பூகன்வில் எனும் பெயர், இத்தீவை முதலில் கண்டறிந்த உலாயி அண்டான் டி பூகன்வில் (Louis Antoine de Bougainville - கி.பி. 1729-1811) என்ற புவிமியல் ஆராய்ச்சியாளரின் நினைவாகச் சூட்டப்பட்டுள்ளது. அவர் பிரான்சில் பிறந்தவர்; கி.பி. 1750 - ஆம் ஆண்டு இராணுவத்தில் சேர்ந்து, கனடாவில் குதிரைப் படைத்தளபதியாகச் செயலாற்றினார். பிறகு கி.பி. 1763 - இல் பசிபிக்குத்தீவுகளைக் கண்டறியக் கடல் பயணத்தை மேற்கொண்டார். கி.பி. 1769 - இல் அவர் பூகன்வில் தீவை அடைந்தார்.

சாலமன் தீவுகளில் ஆங்கிலேயரது ஆதிக்கம் கி.பி. 1886 - இல் தோன்றியது. இங்கிலாந்தும் செருமனியும் கி.பி. 1893-இல் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையின்படி, பூகன்வில் உள்ளிட்ட சாலமன் தீவின் சில பகுதிகள் இங்கிலாந்தின் காப்பாண்மைக்குட்பட்டதென (Protectorate) உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. முதல் உலகப் போருக்குப் பிறகு, பூகன்வில் ஆசத்திரேலியாவின் ஆட்சியுரிமை பெற்ற பகுதியாக (Mandate Territory) மாறியது. பாபுவா நியூ கினியாவின் பகுதியாக 1975 இலிருந்து இருந்து வருகிறது.

பூகன்வில் நீர், நில, கனி வளங்களுடன் இயற்கையழகும் பெற்று விளங்குகிறது. விளைபொருள்களில் தென்னை முதன்மை இடத்தைப் பெறுகிறது. கொப்பரைத் தேங்காய், கடலை, யானைத் தந்தம், ஆமை ஓடு முதலியவை பூகன்வில்லிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பொருள்களாகும். சி.எஸ்.கி.

பூங்கண்ணார்: சங்க இலக்கியத்தில் ஒற்றைப் பாடலே பாடிய நற்றமிழ்ப் புலவோர் பலர் உளர். அத்தகைய 'ஒற்றைப் புலவர்' - 'தனிப் புலவர்' - குழுவில் இடம்பெற்றவர் பூங்கண்ணார். நக்கண்ணையார் போலக் கண்ணமகு சட்டும் பெயர்கொண்ட இப் பெருமகன் பாடிய பாடல் குறுந்தொகை என்ற நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது (குறுந்.253).

தலைவன் தலைவியரின் பிரிவுநிலை பாலை நிலம் போல் வறண்டது. அன்பெனும் ஈரமும் மகிழ்ச்சிப் பயிரும் இன்பக் காற்றும் இல்லாத நிலை. அந்த நிலையே பூங்கண்ணாரின் பாடற்பொருளாகியுள்ளது. அவர்தம் பாடற்கருத்து வருமாறு: 'தலைவி, உனதுயரைத் தலைவர் அறிவார். அவர் செல்லும் வழி கொடியது. காற்றில் அசைகையில் ஒலியெழுப்பும் மூங்கில் மரங்கள் ஓங்கி நிறைந்த உயர்மலைப்பகுதி. அவ்வழிச் செல்வோர் இடையில் களைப்பாறத் தங்கும் கற்குகைகள் உண்டு. அங்கே புலிகள் நிறைய உண்டு. அப்புலிகள் காட்டுப்பசுக்களை வீழ்த்திக் கொன்று தின்னும். அவை உண்டபின் விட்டுச்சென்ற எஞ்சிய உடலின் நிணநாற்றம் அங்கே நிறைந்திருக்கும். காட்டு வழிச் செல்வோர் களைப்பாறத் தங்கும் அவ்விடத்தில் தலைவனும் தங்குவான். அப்போது அப்பகுதியைச் சேர்ந்தோரைக் காண்பான். அவர்கள் தம் ஊரினர் என்றறிந்து உன்னைப்பற்றி அவனே உசாவலாம். அல்லது அவர்களாகவே அவன் இன்னானென்று அறிந்ததும் உன்னைப் பற்றி உரைக்கலாம். ஒருவேளை தங்களுக்குள் அவர்கள் பேசிக்கொள்ளும் ஊர்வம்புப் பேச்சில் உன்னைப்பற்றிய செய்திகள் இடம்பெற்றுத் தலைவன் செவிகளில் விழலாம். எவ்வாறோ, நீ படுகின்ற துயரம் அவன் செவிகளிற் படாமல் இராது. பூக்கள் விரித்த மலர்ப்படுக்கையில் பூவினும் மெல்லிய நின் மேனியெழில் வாடத் துன்புற்றுக் கிடக்கும் உன் பிரிவுத்துயரை அவன் கேளாமல் இருப்பானா? கேட்ட பின்புதான் வாளாவிருப்பானா? உடனே புறப்பட்டு ஓடிவருவான். அதுவரை பொறுத்திரு' என்ற கிறான்.

பிரிவைப் பாடுவதால் பாலைத் திணையிலும், தலைவன் விரைந்து வருவானென உறுதிசூறிப் பொறுத்திருத்தல் கடன் என்று உணர்த்தியதால், 'பிரிவிடைத் தோழி வற்புறுத்தியது' என்ற கூற்றிலும் அமைந்தது இப் பாடல். மீ.மு.

பூங்கணுத்திரையார்: சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பிறந்த நாண்மீனாற் பெயர் பெற்ற புலவராவார். பெண்பாற்புலவரான இவர்கண்ணால் பெயர்பெற்றோருள் ஒருவரும் ஆவார்.

பூங்கணுத்திரையார் பாடிய பாடல்களாகக் கிடைத்திருப்பன மூன்று. அவற்றுள் இரண்டு குறுந்

தொகையிலும் (48, 171), ஒன்று புறநானூற்றிலும் (277) அமைந்துள்ளன.

புறப்பாடல் தும்பைத் திணையில் உவகைக் கலுழ்ச்சித் துறையில் அமைந்தது. அதில் தன் மகனின் வீரத்தை எண்ணி விம்மிதழுற்ற தாயின் மனநிலை சொற்சித்திரம் ஆகியுள்ளது. பொதுவாகவே சங்க கால மக்கள் வீரமிக்கோராவர். போர்க்குச் சென்ற வீரத்தாய் ஒருத்தியின் மகன் மாண்டுவிட்டான். செய்தி கேட்டவள் சிந்தை கலங்கவில்லை; மாறாக மகிழ்கிறாள்.

இத்தாயின் வீரவுணர்வைப் புலனாக்க ஓர் உண்மையையும் வெளியிடுகிறார் புலவர். 'மீனுண் கொக்கின் தூவியன்ன வானரைக் கூந்தல் முதியோள்' என்கிறார். கொக்கின் இறகுபோல் முழுவதும் நரைத்த தலையினள் அவள் அந்த முதிய நிலையில் மகனின் இழப்பு எவ்வளவு பெரியது? அதையும் பொருட் படுத்தாதவள் எனின் அவள் மனவுணர்வும் நாட்டுப்பற்றும் எத்தகையன என்பதனை உணரலாம்.

காணுதற்கரிய இத் தாயைக் காட்டிய புலவர் மனவுரத்துடன் கூடிய மற்றொரு பெண்ணையே காதல் வாழ்விலும் காட்டுகிறார். திருமணத்திற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்த இடைக்காலத்தில் தலைவனின் பிரிவைப் பொறுக்க மாட்டாளோ தலைவி எனக் கருதித்தோழி கவலைப் படுகிறாள். ஆனால், தலைவியோ, மழைநீர் நிரம்பிய குளத்தில் மீனுக்கு விரித்த வலையில் சுறாமீன் அகப் பட்டாற் போன்று, 'இது மற்றெவனோ நொதுமலர் தலையே' எனக் கூறித் தன் மனவுரத்தை வெளியிடுகிறாள்.

வீரமும் மனவுரமும் கொண்ட பெண்களிடம் காதலுக்கு உருகும் இளகிய மனமும் இருப்பதைப் புலனாக்குகிறது இவர்பாடிய மற்றொரு பாடல் (குறு.48). காதலும் வீரமும் ஆகிய சங்ககாலப் பொதுப்பண்புகளைப் பெற்ற மகளிர் மூவரைப்பாடிப் பெருமை கொண்டவர் பூங்கன் உத்திரையார்.

மீ.மு.

பூசம்: அசுவனி முதல் எண்ணிவரும்போது பூசம் எட்டாம் விண்மீன். இது கடக இராசியில் அமையும். வடமொழியில் பூசியம் என்பர். பெரும்பாலும் கண்ணுக்குப் புலனாவதில்லை. கடக இராசியை மேனாட்டார் 'கான்சர்' (Cancer) என்பர். அவற்றின் நடுவே மங்கலான மஞ்சு போன்ற கூட்டம் காணப்படுகிறது. மேனாட்டார் 'பிரீசெப்பே' என்ற அக்கூட்டத்திற்குத் தேன்கூடு என்று பெயர் சூட்டுவர். தமிழ் மக்கள், பூசம் புடலம் ஆவதுபோல்

என்று பேச்சில் வழங்குவதுண்டு. கடக இராசியில் சந்திரன் ஆட்சி பெறுவதாகச் சோதிடநூலார் கூறுவர். பூசத்தின் அதிபதி சனி; எனவே, பூசநாளில் பிறந்தோர், சனிதிசையில் பிறந்துள்ளார் என்று சோதிடம் கணிப்பர். பூசத்தில் சந்திரன் நிற்க, மகரத்தில் சூரியன் நிற்கப் பெளர்ணமி தோன்றும். அந்நிறைநாள் தைப் பூசம் ஆகும். விழாக்கள் நடைபெறும் நாள். பூசத்தை நாற்குளம், பொன்வண்டு, தை, குருமதி என்னும் பெயர்களாலும் குறிப்பிடுவர். பூசத்திற்கு விலங்கு ஆண் ஆடு; பறவை - நீர்க்காக்கை; மரம் - அரசு; கணம் - தேவகணம். பூசத்தில் குருவிருக்க வீடு கட்டினால் திருமகள் பார்வை உண்டாகும். செவ்வாய் இருக்க மலைகட்டுதல் ஆகாது. பூப்பெய்தல், சாந்தி, சேமந்தம், பூமுடிந்தல், முடிவாங்கல், பெயர்கூட்டல், விருந்துண்ணல், சோறுட்டல், ஏடுதொடங்கல், உபநயனம், காதுகுத்தல், பயணம், ஆலோசனை புரிதல், அரியணை ஏறல், விரதம் தொடங்கல், குருவிடம் உபதேசம் பெறல், நடனம் பயில்தல், சுரும்பு நடல் ஆகியவற்றிற்கெல்லாம் பூச நாள் இனிது என்பர். தே.ஆ.

பூசலார் நாயனார், அறுபத்து மூன்று நாயன் மாருள் ஐம்பத்தாறாம் நாயனாராக வைத்துப் போற்றப்பெற்றவர். இவரைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தாம் பாடிய திருத்தொண்டத் தொகையில் 'மன்னிய சீர்மறை நாவன் நின்றவூர்ப்பூசல்' என்று புகழ்ந்து ஏத்துகிறார். இதிலிருந்தே இவர் தொண்டை நாட்டில் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள திருநின்றவூரில் பிறந்தவரென்றும் வேதம் ஓதும் நாவையுடைய மறையவர் மரபைச் சார்ந்தவரென்றும் பூசலார் என்னும் இயற்பெயர் வாய்க்கப் பெற்றவரென்றும் தெரிகிறது. இவர் வரலாற்றினைச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் பதினெட்டுப் பாடல்களில் விளக்கிப் பெரியபுராணத்தில் கூறுகிறார்.

இவர் சிவபெருமானுக்கு ஒரு சிறந்த ஆலயம் கட்டி வழிபாடு செய்ய நினைத்தார். ஆனால், அதற்கு வேண்டிய செல்வமில்லை. ஆகவே, மனத்தினாலேயே கோயில் கட்டுவதற்கு வேண்டிய எல்லாப் பொருள் களையும் சேகரித்தார். உண்மையாகவே கோயில்கட்டினால் எவ்வளவு காலம் ஆகுமோ அவ்வளவு காலமாக மிகவும் அருமையான வேலைப் பாட்டுடன் அக்கோயிலைக் கட்டினார். கண்ணை மூடிக்கொண்டே கோயில் கட்டும் வேலையை நினைவினாலேயே பல ஆண்டுகளாகச் செய்தார். ஆகம முறைவழுவாமல் அக்கோயில் மிகச் சிறப்பாக நினைவாலேயே கட்டி முடிக்கப்பெற்றது. கோயிலுக்கு வேண்டிய உறுப்புகளாகிய கோபுரம், கிணறு, குளம், திருமதில், கொடிமரம் முதலிய எல்லாவற்றையும் அவை இருக்கவேண்டிய பகுதியில் செம்மையுறச் செய்

தமைத்தார். இதே சமயத்தில் காஞ்சிபுரத்தை யாண்ட பல்லவ மன்னன் அங்கு ஒரு கோயிலைக் கட்டி முடித்தான். அவன் குடமுழுக்குக்கு ஏற்பாடு செய்த அன்றே பூசலாரும் குடமுழுக்குக்கு நாள் குறித்திருந்தார். பூசலாரின் பெருமையை உலகுக்கு அறிவிக்கப் பெருமான் திருவுளங் கொண்டார். அதனால், சிவபெருமான் அரசன் கனவில் தோன்றி 'நின்றவூர்ப் பூசலன்பன் நெடிதுநாள் நினைந்து செய்த நன்று நீடாலயத்து நாளை நாம் புகுவோம்; நீ இங்கு ஒன்றிய செயலை நாளை ஒழிந்து பின் கொள்வாய்' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். எங்கும் நிறைந்த பெருமான் ஓர் இடத்திலிருப்பதாகவும் மற்றோரிடத்தில் இருக்க மாட்டேன் என்றும் கூறியது வியப்பே. அவ்வாறு கூறாவிடில் பூசலாரின் பெருமை உலகுக்குத் தெரியாதே போய்விடுமாதலின் அரசன் முகமாக இவ்வண்மையை அறிமுகப் படுத்தவே இவ்வாறு கூறினார். அரசன் விழித்தெழுந்து இவ்வெவனே விரும்பும் கோயிலைக் கட்டிய அப்பெரியவரைப் பார்க்கவேண்டும் என மறுநாளே அவரைக் காணத் திருநின்றவூருக்குப் புறப்பட்டான். அங்குப் பூசலாரையும், அவரால் கட்டப்பெற்ற கோயிலையும் பற்றி அறிய விசாரித்தான். எல்லோரும் அவர் அவ்வாறு கோயில் ஒன்றும் கட்டவில்லை எனக் கூறினர். இறைவன் வாக்குப் பொய்யாகாதே. ஆதலின் அவரையே விசாரித்தறிய வேண்டும் என எண்ணித்தானே அவரிடம் சென்று வணங்கித் தான் கண்ட கனவினை எடுத்துக் கூறி அக்கோயில் எங்குள்ளது என்று வினவினான். அப்பொழுதுதான் இறைவன் திருவிளையாடல் பூசலாருக்குப் புலனாயிற்று. இறைவன் பெருங்கருணையை வியந்து தான் மனத்தாலேயே கோயில் கட்டிய விதத்தை அரசனுக்கு விளக்கிக் கூறினார். அரசன் அச்செய்தியைக் கேட்டு மிக வியந்தான். அவர் பக்திப் பெருமையை நினைந்து போற்றி வணங்கிய பின் தன்னூர் சென்றான். பூசலார், குறித்தநேரத்தில் சிவபிரானைத் திருக்கோயிலில் நிறுவிக்க குடமுழுக்காட்டினார். பின் நாள்தோறும் நெறி தவறாது வழிபட்டு வந்தார். இவ்வாறு வழிபட்டு இறுதியாக ஐப்பசி மாதம் அனுட நன்னாளில் இறைவன் திருவடி அடைந்தார். இவர் மனத்தால் கட்டிய கோயிலைப் போன்றே பிற்காலத்து அவ்வூரில் அரசரால் கட்டப்பெற்ற திருக்கோயில் இப்பொழுதும் காட்சி அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

பூசலார் நாயனார் சுந்தரரால் பாடப்பெற்றவராதலின் கி.பி. 9 - ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவர் என்பது உறுதியாகும். காடவர்கோன் என்னும் பல்லவ அரசன் பூசலார் காலத்து வாழ்ந்து வந்தான் என்பதால் ஆராய்ச்சியாளர் அவ்வரசன் ஐயடிகள்

காடவர்கோனாக இருக்கலாமோ எனக் கருதுகின்றனர். அவ்வாறாயின் சுந்தரர் காலத்துக்கு முந்திப் பூசலார் நாயனார் வாழ்ந்து வந்தார் எனல் தகும். எனவே, சம்பந்தர் திருநாவுக்கரசருக்குப் பின்னும் சுந்தரருக்கு முன்னும் ஆகிய காலம் பூசலார் காலம் என ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். பூசலார் வரலாறு ஒருமையுடன் இறைவனை நினைத்து வழிபடுவதால் ஏற்படும் பெருமையை உலகுக்குப் பறைசாற்றுகிறது எனச் சுருக்கிக் கூறலாம். இரா.ச.

பூசாரிப் பாட்டு என்பது தமிழக நாட்டுப்புற மக்களிடையே நிலவிவரும் நம்பிக்கை அடிப்படையிலான செயற்பாடுகளுள் ஒன்று. மனிதர்கள் மீது தெய்வம் ஏறி வருவதுண்டு என்பது சங்க காலந்தொட்டே இருந்துவரும் நம்பிக்கையாகும். பண்டைத் தமிழிலக்கியங்களில் சுட்டப்படுகின்ற 'வெறியாட்டு' என்பதன் வளர்ச்சிநிலையே இக்காலத்தில் குறிக்கப்படும் 'பூசாரிப்பாட்டு' எனலாம்.

கிராமப்புறமக்கள் தங்களுக்குக் காய்ச்சல், தலைவலி, வயிற்றுப்போக்கு முதலிய நோய்கள் ஏற்பட்டாலோ ஆடுமாடுகள் இறத்தல், நிலத்தில் விளைச்சல் இல்லாமை, திருமணம் நிகழாமை, குழந்தை பிறக்காமை போன்ற சிக்கல்கள் ஏற்பட்டாலோ, செய்வினை முதலிய தீவினைகளால் பாதிக்கப்பட்டாலோ, தீய ஆவிகளின் ஆளுகைக்குட்பட்டாலோ, அக் கிராமத்தில் உள்ள கோயில் பூசாரிகளைத் தெய்வமாக நினைத்துத் தங்கள் குறைகளை அவர்களிடம் கூறுவார்கள். பூசாரிகளும் தாம் பூசித்து வரும் தெய்வத்தை வழிபட்டுச் சில சடங்குகளை நிகழ்த்தி அவர்களின் குறைகள் நீங்க வழி சொல்வார்கள். பெரும்பாலும் அது பாட்டுவடிவிலேயே இருக்கும். சில சமயம் உரைநடையில் அமைவது முண்டு. இவ்வாறு பூசாரிகள் பாடும் பாட்டு, 'பூசாரிப் பாட்டு' என்று கூறப்படுகிறது.

பூசாரி தம்மீது வழக்கமாக ஏறிக்குறி சொல்லும் தெய்வத்தை உடுக்கை அடித்து அழைப்பர். உடுக்கை அடிக்கும் பொழுது பரம்பரை பரம்பரையாக வழங்கி வரும் பாடல்களைப் பாடுவர். தம்மீது தாம் வேண்டும் தெய்வம் வரும்வரை பாடலைத் தொடர்ந்து பாடுவர். இவ்வகைப்பாடல்களில் அங்காளம்மன், மாரியம்மன், சாமுண்டியம்மன், பத்திரகாளி, வீரபத்திரசுவாமி, இருளப்பசுவாமி, பதினெட்டாம்படியார், மதுரைவீரன் போன்ற சிறுதெய்வங்களின் பட்டியல் நீண்டுகொண்டே போவதைக் காணலாம். பொதுவாக இவ்வகைப் பாடல்கள் நான்கு பொதுத் தன்மைகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றன என்பர். அவை, தெய்வங்களின் உருவ வருணனைகள், தெய்வங்களின் செயல்கள், தெய்வங்களைப்போற்றிப்

புகழ்தல், தெய்வங்களை 'விரைவாக வருமாறு வருந்தியழைத்தல்' என்பனவாகும். 'பூசாரிப் பாட்டிற் குப் பின் பாட்டில்லை' என்ற பழமொழி ஒன்று வழக்கில் இருந்து வருகிறது. இருப்பினும் பூசாரியின் உதவியாக இருக்கும் ஒருவர் பக்கத்தில் இருந்து 'ஆமாம்...' என்று ஒத்துப்பாடுவதும் உண்டு என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பா-ந.

பூசை என்பது வழிபாடு என்னும் பொருளதாகும். பூசிப்பது பூசை என்றாயிற்று. அதற்கு வழிபாடு என்பதே நேர் தமிழ்ச் சொல். பூவால் செய்யப்படும் புண்ணியச் செயல் ஆதலின் பூசெய் என்பதுதான் நாளாவட்டத்தில் பேச்சு வழக்கில் திரிந்து பூசை என்றாயிற்று. இது தூய தமிழ்ச் சொல்லே என்பது ஆய்வாளர் கருத்து. 'புண்ணியம் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு' என்பது திருமூலர் வாக்கு. 'யாவர்க்கும் ஆம் இறைவற்கு ஒரு பச்சிலை' என்பதும் அவர் அருளியதே. 'பெரும் புலர்காலை மூழ்கிப் பித்தர்க்குப் பத்தராகி அரும்பொடு மலர்கள் கொண்டு' என்றும், 'அருப்போடு மலர் பறித்து இட்டு உண்ணா ஊரும் அவை எல்லாம் ஊரல்ல அடவிகாடே' என்றும் 'நறுமா மலர் கொய்து நீரின் மூழ்கி நாடோறும் நின் கழலே ஏத்தி வாழ்த்தி' என்றும் அப்பர் பெருமான் அருளியவற்றாலும், பூ பூசைக்கு எவ்வளவு இன்றியமையாதது என்பதை உணரலாம்.

'எண்ணிலாகமம் இயம்பிய இறைவர்தாம் விரும்பும் உண்மையாவது பூசனை' என்பது சேக்கிழார் திருவாக்கு. அதனாற்றான் மேலுலகத்துள்ள தேவர் பலரும் இவ்வுலகில் வந்து பூசை செய்து பெரும்பேறுற்றனர் என்று பல புராணங்களும் கூறுகின்றன. பூசை செய்வோர் முதலில் பூசை செய்ய முற்படும் தம்மைத் தூய்மை செய்து கொள்ள வேண்டும். இதற்கு அகப்பூசை என்பது பெயராகும். தாம் அமரும் இடம், பயன்படுத்தும் நீர், சுற்றுப்புறப் பொருள்கள், எண்ணம் முதலியவற்றைத் தூய்மை செய்து கொள்ளுதல் அகப்பூசை எனப்பெறும். அப்பால்தான் ஒரு குருவிடமிருந்து தீக்கைமூலம் பெற்ற மூர்த்திக்குப் பூசையை முறையாய் நாள்தோறும் ஆற்றவேண்டும். அப்பூசையால் தமக்கும் தம் குடும்பத்துக்கும் நலமுண்டாகும். இது பலரும் காணச் செய்வதாதலின் புறப்பூசை எனப்படும். இதனையே ஆன்மார்த்த பூசை எனவும் வழங்குவர். இவ்வழிபாடு முடிந்தபின் உலக நன்மை கருதி இறைவன் அருளைப் பெறுவதற்காகச் செய்யும் வழிபாடு பரார்த்த பூசை எனப் பெயர் பெறும். திருக்கோயிலில் நாள்தோறும் செய்யும் வழிபாட்டைப் பொது வழிபாடு என்பர். வாரவிழா, அயன விழா, திங்கள் விழா, ஆண்டு விழாக்களில் நிகழும் வழிபாட்டினைச் சிறப்பு வழிபாடு

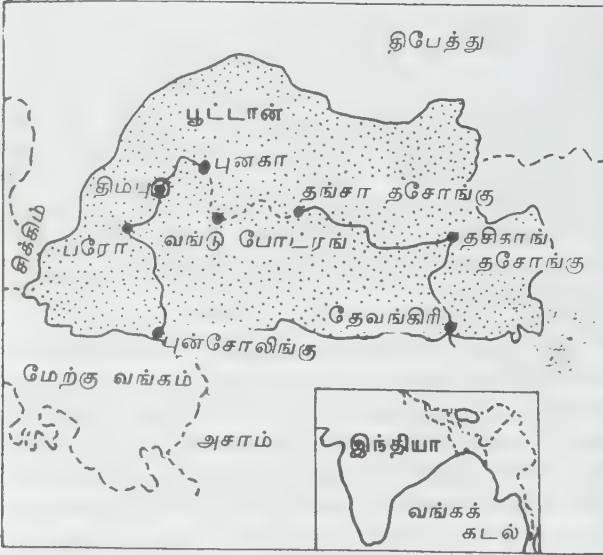
டென்பர். திருவள்ளுவர் இவ்விரு வழிபாடுகளையே 'சிறப்பொடு பூசனை' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதற்கு உரையெழுதிய பரிமேலழகர் சிறப்பு என்பது, நைமித்திக பூசை என்றும், பூசனை என்பது நித்திய பூசை என்றும், நித்தியத்தின் தாழ்வு தீரச் செய்வது நைமித்திகம் என்றும் விளக்கியுள்ளார். ஆகவே, நித்திய வழிபாட்டில் தெரிந்தும் தெரியாதும் நேரும் குறைகளைப் போக்கவே பெரியோர் சிறப்பு வழிபாடாய விழாக்களை ஏற்படுத்தியுள்ளனர் என்பது தெளிவாகிறது.

இவ்வாறு கோயில்களில் நிகழும் வழிபாடுகள் யாவும் உலக மக்கள் நன்மை கருதி நிகழ்த்தப்பெறும் பரார்த்த பூசையாகும். இறைவன் சொன்ன விதியே அறம் என்பதாகும். அவ்வறத்தின் ஒழுக்குவோருக்கு, விருப்புச் சிறிதும் அற்றவனாகிய இறைவன், பயனளிக்க விரும்புவான். ஆகவே, அவன் திருவடிக்குப் பூசையை செய்வாயாக என்பது சாத்திரம் கூறும் ஆணையாகும். மேலும் 'ஞான நூல்தனை ஒதல் ஒதுவித்தல் நற்பொருளைக் கேட்பித்தல் தான் கேட்டல் நன்றாம் ஈனமிலாப் பொருள்தனைச் சிந்தித்தல் ஐந்தும் இறைவன் அடி அடைவிக்கும் எழில் ஞான பூசை' என்பது சிவஞான சித்தியார் கூறும் பூசையாகும். ஆதலின் நன்னூல்களைப் படித்து நற்செயலில் ஈடுபட்டு இறைவனை நினைந்து வழிபட்டு அவனருளைப் பெற்றின்புறுவதே பூசையின் பெரும் பலனாகும் என்பது உறுதி. இரா.ச.

பூட்டான் இமயமலைப் பகுதியில் அமைந்துள்ள நாடுகளுள் ஒன்று. பூட்டான் (Bhutan) ஏறக்குறைய சுவிட்சர்லாந்து அளவிற்குப் பரப்புள்ள சிறிய நாடாகும். பூட்டானில் வாழும் மக்களின் தேவையை நிறைவு செய்யும் அளவிற்கு இது வளம் பெற்றுள்ளது. எனினும் இமயமலை நாடுகளுள் இது மிக்க ஏழ்மையுள்ள நாடாக இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு காரணம் பிறநாடுகளுடன் எளிதில் தொடர்பு கொள்ள முடியாத அளவு பூட்டானின் இருப்பிடம் அமைந்துள்ளது.

சுற்றுலாக் காட்சிக்கு இது சிறந்த நாடு. இதன் மக்கள் பூட்டானியர் ஆவர். இவர்கள் இந்நாட்டைப் 'பதநாடு' என்ற பொருள்பட 'திரக்யுல்' என்று குறிப்பிட்டனர்.

நிலம்: இந்நாடு 47,000 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்புடையதாகவும், முப்பெரும் பூகோளப் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டதாகவும் உள்ளது. அவை; 1) ஆறுகள் உற்பத்தியாகும் 7,300 மீட்டருக்கு மேல் உயரமுள்ள வடபூட்டான். 2) பாரோ, திம்பு பள்ளத்தாக்குகள் அமைந்துள்ள மைய பூட்டான். 3) நாட்டின் தெற்கெல்லையை யொட்டிய வெப்பமான மழை

நிறைந்த பள்ளத் தாக்குகள் உள்ள உடுவர்க்கு சமநிலம் ஆகும்.

பூட்டானில் காணப்படும் விலங்குகளுள் சிறப்பானவை யானை, காண்டாமிருகம், புலி, சிறுத்தைப் புலி, கரடி முதலியனவாகும்.

மக்கள்: மங்கோலிய இனத்தைச் சார்ந்த பூட்டானியர் 8,00,000 பேர் இங்கு உள்ளனர். இதில் பெரும் பகுதியினர் மைய பூட்டானில் வாழ்கின்றனர். இவர்களுள் 20 விழுக்காடு மக்கள் நேபாளத்திலிருந்து வந்து குடியமர்ந்தவர்கள்; பெரும்பான்மையோர் திபெத்திய (இலாமாயிடு) பௌத்தர்கள். கிழக்குப் பூட்டானிலுள்ளவர்கள் அசாம் மலைவாசிகளைப் போல் உள்ளனர்.

திபெத்தியர் ஆடு மாடு மேய்ப்போரும் உழவர்களும் ஆவர். இவர்கள் குடியிருப்பதற்குக் கருங்கற்களால் அல்லது செங்கற்களால் மாடிக்கட்டடங்கள் முதலிய வற்றைக் கட்டுகின்றனர். மக்கள் குடும்பங்களாக மாடியில் குடியிருக்கின்றனர். கால்நடைகளைத் தரைக் கட்டடத்தில் வளர்க்கின்றனர். மக்களது படுக்கை காய்ந்த புல் அல்லது வைக்கோலால் ஆனது. இப்படுக்கை மீது யாக் மாட்டின் கம்பனியாலான போர்வையை விரிப்பர். பூட்டானில் தோங்சா, சோங்கார் போன்ற சில நகர்களே உள்ளன.

தலைநகர்: பூட்டானின் தலைநகர் திம்பு. அந் நகரம் பழைய கோட்டையொன்றைச் சுற்றி அமைந்துள்ளது. அது அலுவலகங்களையும் வீடுகளையும் கொண்டுள்ளது. புதிதாக உருவாகி வரும் தலைநகர்ப் பகுதியில் மன்னர் அரண்மனையுள்ளது.

தொழில்கள்: இங்கு 1,500 மீட்டர் உயரம் வரையுள்ள பகுதிகளில் நெல்லும் 'பக்' கோதுமையும் அதற்கு மேல் உயரமான பகுதிகளில் பார்லியும், நெல்லும் பயிரிடுகின்றனர் மிக உயரமான 2700 மீட்டர் வரையுள்ள பகுதிகளில் கோதுமை பயிராகின்றது. பூட்டானின் நாணயம் உருபாயாகும்.

வேலைப்பாடுடைய கம்பளி, பட்டுத் துணிகள்; வெங்கல வெள்ளி நகைகள், வாள், ஈட்டி, தரமான மரச்சாமான்கள் ஆகியன செய்தல் அவர்களின் கைத்தொழில்களாம்.

இங்கு நிலக்கரி வெட்டியெடுக்கின்றனர். முக்கியமான ஏற்றுமதிப்பொருள்கள் இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. இந்தியாவுடன் 1978 - மார்ச்சுமாதம் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையின்படி இந்தியா வாங்காத பொருள்களைப் பூட்டான் வேறு நாடுகளுக்கு அனுப்பலாம்.

போதிய போக்குவரத்து வசதியும், பயிற்சி பெற்ற தொழில் வல்லுநர்களும் சந்தை வசதியும் இல்லாததால் இந்நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றம் தடைபடுகின்றது. பல சாலைகள் 1962-க்குப் பின்னர்ப் போடப்பட்டுள்ளன.

மொழி: முக்கிய தொடர்பு மொழியான சோங்கா மேற்கு வடக்குப் பூட்டானில் பேசப்படுகின்றது. பும்தாங்கா, மையப் பகுதியிலும், சர்ச்சாப்கா கிழக்குப் பகுதியிலும், நேப்பாளி தெற்குப் பகுதியிலும் பேசப்படுகின்றன.

அரசும் வரலாறும்: முந்நாறு ஆண்டுக்கு முன்பு திபெத்திய மதகுரு (லாமா) செப்டீன்லாமா, தம்மைப் பூட்டானின் மன்னராகப் பிரகடனம் செய்தார். அதன் பின்னர் பூட்டானைத் தர்மராசா என்ற ஆன்மிக அரசரும் தெப்பராசா என்ற அரசியல் நிருவாக அரசரும் சேர்ந்த அமைப்பு, ஆட்சி செய்தது.

ஆங்கிலேய உதவியுடன் கிழக்குப் பூட்டானிலுள்ள தோங்சா ஆளுநர் (பென்லோப்) அரசுலம் ஒன்றை 1907-இல் நிறுவினர். அம்மன்னர்களுக்கு உதவியாக அரசு அதிகாரிகளும் பௌத்தத் தலைவர்களும் ஆலோசனை மன்றமாக இயங்கினர். மேலும், தேசிய பேரவை ஒன்றை மக்கள் மறைமுகமாகத் தேர்வு செய்தனர். அது 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை புதுப்பிக்கப்படும். வருடம் இரண்டு முறை அது கூடும். சிக்கி சிங்கியி வாங் சக் பூட்டான் அரசராக இருந்து வருகிறார்.

இந்திய அரசு 1949-முதல் பூட்டானிய வெளி விவகாரத்தை நிருவகித்து வருகிறது. இந்தியாவுடன் 1959 - க்குப் பிறகு பூட்டான் தனது உறவை இன்னும்

பலப்படுத்திக் கொண்டுள்ளது. பூட்டான் ஐக்கிய நாடுகள் அவையில் 1971 - இல் சேர்ந்தது. நீ.து.

பூதங்கண்ணனார்: சங்க காலப் புலவராகிய இவர், பூங்கண்ணனார் எனவும் சொல்லப்படுகின்றார். இவர் பாடல் நற்றிணையில் (நற்.140) மட்டும் காணப்படுகின்றது. தோழியாவே குறை மறுக்கப்பட்ட தலைமகன், தன் நெஞ்சை நோக்கி அவள் அருளினும் அருளாது விடினும் என் நோய்க்கு அவளன்றிப் பிறிதொரு மருந்தில்லை என்று கூறுவதாக இவர் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மேற்காட்டிய பாடலொன்றும், குறுந்தொகையில் ஒன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன என்று நற்றிணை உரைகாரர் பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர் குறிப்பிடுவர். ஆயினும், இவர் குறுந்தொகைப் பாடல் எண்ணைக் குறிப்பிடவில்லை. சங்க இலக்கியப் பதிப்பாளராகிய அறிஞர் உ.வே. சாமிநாதையர் குறுந்தொகையில் இப்புலவர் பாடியதாக ஏதும் குறிப்பிடவில்லை. இத்தொகையில் 244 - ஆம் பாடலைப் பாடியவர் கண்ணனார் ஆவார். தலைவனுக்குக் களிற்றையும் தலைவனை எதிர்ப்படப் பெறாத தலைவிக்கு வலையிற்பட்ட மயிலையும் உவமையாக இப்பாடல் கூறும். அபிதான சிந்தாமணியும் பூதங்கண்ணனார் இரண்டு பாடல்கள் பாடினாரென்றே குறிப்பிடுகின்றது (ப.1185).

‘பூதன்’ என்ற பெயர் சங்க காலத்தில் பெரு வழக்காக இருந்தது. ‘பூதன் என்பாருடைய மகனாராகவோ பூதன் என்னும் மற்றொரு பெயருடைய வராகவோ இவர் இருக்கலாம்’ என்று கருதுகின்றனர்.

தலைவன் தன் நெஞ்சை நோக்கிக் கூறுவதாக வரும் நற்றிணைப் பாடலில், ‘அவளால் வந்தகாதல் நோய்க்கு அத்தலைவியே மருந்தாகின்றாள்’ என்கின்றான். ‘அருந்துயர் அவலந் தீர்க்கும், மருந்து பிறிது இல்லையான் உற்ற நோய்க்கே’ என்பது புலவர் கூற்று. ந.சொ.

பூத்தாழ்வார் முதலாழ்வார்களுள் இரண்டாமவர்; திருமாலுடைய கதாயுத்தின் கூறாகப் பிறந்தவர்; பொய்கையார் பிறந்த நாளுக்கு மறுநாள் 9-ஆம் நாள் கூடிய அவிட்டவிண்மீனில் பூதன்கிழமை திருக்கடல்மல்லையில் (மாமல்லபுரம்) குருக்கத்திமலரில் தோன்றியவர்; வேதியர் குலத்தைச் சார்ந்தவர்.

இவர் பாடியது இரண்டாம் திருவந்தாதி. அது நூறு பாக்கள் உடையது. பாக்கள், வெண்பாவிலான அந்தாதித் தொடை மரபு என்பதால் காலத்தால் முந்தியது எனப்படும். ‘விருந்து’ என்ற தொல் காப்பிய நூற்பாவிற் கு உரைகாணுங்கால் பேராசிரி

யர்; நச்சினார்க்கினியர் ஆகியோர் கூறிய ‘முத்தொள்ளாயிரமும் பொய்கையார் முதலாயினோர் செய்த அந்தாதிச் செய்யுளும்’ என்ற உரைக் கூற்றிலிருந்து, ‘முதலாயினோர்’ என்ற சொற்றொடர்ச் சிறப்பால் பொய்கையாருடன் பூத்தாழ்வாரும் ‘பொய்கையாரும் ஒருங்கு எண்ணத் தகுந்தவர்’ என்பது தெளிவுபடுகிறது.

இறைவனைப் புறத்தே கண்ட பொய்கையார் போலன்றி, இவர் அகத்தே காட்சிகாணும் நெறியாளர்; நாயகனான இறைவனை, நாயகி அமைப்பில் அணைந்தவர்; கனாக் கண்டும், கலுழ்கின்றவர் (இ.தி: 67). பொய்கையாழ்வாரைப் போலவே திருவேங்கடத்தானிடம் தீராக்காதல் கொண்டு திகழ்கின்றவர் (இ.தி: 72). சிவன்கழலே திருமால் கழல் என்பதிலிருந்து சிவனையும் திருமாலையும் ஒர் உருவாய்க்காணும் செந்நெறியாளர் இவர் என்பது தெரிகிறது (இ.தி.6). பொருள் அற்றது போகவாழ்வு எனும் நீர்மையாளர் (இ.தி.40).

இவர் பத்தியால் மட்டுமன்றி ஒழுக்க நெறியினும் சிறப்புறுவதே உலக வாழ்விற்குரியது என்றவர்; பத்தி ஒருநெறியின்றிப் பயனுறாது (இ.தி:41) என்பதால் நீதி நூல் கருத்தினையும் கற்பித்தவர்; பிறர் நெஞ்சைத் தம் நெஞ்சமாகக் காணும் பாங்காளர் (இ.தி:49). அகவழிபாட்டில் ஆர்வமுடைய இவர் அன்பே இறைவன்; அறிவொளியும் அதுவே; அகமே ஆண்டவன் ஆலயம் என்பர் (இ.தி:54).

இவர் திருமாலை மறந்தாரை மானிடராக நினைக்காதவர் (இ.தி.44). காதலைப் போன்றதே கடவுள்பத்தி என்ற கொள்கையாளர். தமிழ்ப் பத்தியே வைணவ பத்தி என்பதை ‘இருந்தமிழ் நன்மாலை’ (இ.தி:74) ‘ஞானத்தமிழ்’ (இ.தி.1) என்று வலியுறுத்தும் சொல்லாட்சியால் உணர்த்துவர். இது இவர்தம் ஆழ்ந்த மொழிப்பற்றை உணர்த்தி நிற்கும். பாடலில் வரும் ‘பூதம்’ என்ற சொற்சிறப்பு இவர்தம் பெயர்க்கு உறுதுணையாயிற்று என்பர்.

அறியாமை அகல இவர் ‘ஞானச்சுடர் விளக்கு’ ஏற்றியவர். நாரணனை நிலமகள் பாடும்படி பணிக்கப் பாடினேன் என்று பத்தி உணர்த்தியவர்; ‘கனவில் கனலும் சுடராழியுடன் கண்டேன் அவன் திருமேனி’ என்று திருமாலைப் போற்றிப் பரவும் ஆறாக்காதலர் (இ.தி:67, 87)

இவர் மல்லை, திருக்கோயிலூர், காஞ்சி, சும்பகோணம், தஞ்சை, தலையரங்கம், திருக்கோட்டி, மாலிருஞ்சோலை, வடவேங்கடம் என்ற திருத்தல இறைவனை நெஞ்சுருகப் பாடியவர். திருமால் பிறப்பறுப் பவன்; அவன் அரி உருவினன்; அடியாரைக் காக்கவே

வந்தவன் என்பது இவர்தம் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை.

இவர் இறைவனின் முக்குணங்களைப், போற்றிப் பாடியவர்; 'உலகை அளத்தல்' ஆகிய செயலால் படைத்தல் தொழிலையும் வராகவதாரம், யாணையைக் காத்தல் ஆகியவற்றால் காத்தல் தொழிலையும், மாவாய் பிளத்தல், இராவணனைக் கொல்லுதல், விளங்கனிக்குக் கன்றெறிதல், நரசிங்கமாதல், பூதனை முலை உண்ணல், கஞ்சனைச் செற்றல், மாசகடம் பெயர்த்தல் ஆகிய தொழில்களால் அழித்தல் தொழிலையும் சுட்டிச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். மானின் பின்போய்ச் சீதையை இழந்த செயலை எண்ணி எண்ணி உருகி நின்றவர் இவர். க.ந.

பூதத் தேவனார் சங்கப் புலவர். குறுந்தொகை 285 - ஆம் பாடலைப் பாடிய புலவர் பெயர் பூதத் தேவனார் என்று காணப்படுகின்றது. மற்று, நற்றிணை 80-ஆம் பாடலின் புலவர் பெயராவ பூதன் தேவனார் என்பதனையும் இதனையும் ஒருவர் பெயர்களாகவே பதிப்பாளியர் இணைவரும் இணைத்துக் கொண்டுள்ளனர். அவ்வாறாயின் பூதன் மகனாரான தேவனார் பூதன் தேவனார் என்று மரபு முறையில் இவர் பெயர் விளக்கமுறும். குறுந்தொகையிலும் நற்றிணையிலும் உள்ள இவ்விரு பாடல்களே இவருடையனவாம்.

பிரிந்து சென்ற தலைவன் மீண்டு வாராத நிலையில் பருவங்கண்டு வேறுபட்ட தலைவியை வற்புறுத்தும் தோழிக்கு அவள் வன்புறை எதிரழிந்து கூறியதாகவும், தோழியிற் கூட்டம் கருதி அவளைப் பின்னின்று வேண்டிய தலைவன் அவளால் சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றானாகிய நிலையில் அவள் கேட்பத் தன்னெஞ்சிற்குக் கூறியதாகவும் பாடல்களை இவர் பாடியுள்ளார். பெடைப்புறாவைப் பல முறையும் அழைத்துச் சேவற்புறா இமைப்பொழுதில் எய்தும் இன்ப நிலையை நோக்கி, ஏக்கமுறும் தலைவி ஒவ்வொரு பகலும் இரவுமாய்த் தலைவனது வரவை எதிர்பார்த்து ஏமாந்து கூறுவதை இவரது குறுந்தொகைப் பாடல் நயமுற அமைத்துக் காட்டுகின்றது. 'தலைவர் வருவதாகக் குறித்துச் சொல்லிய பருவமோ வந்தது; அவர் இன்னும் வந்திலர். எங்கே இருக்கின்றாரோ?' என்று தலைவி நெஞ்சழிந்து கூறுவதாக இவர் பாடுவது உணர்ச்சி நலம் சான்றது. 'விடியற் காலத்தே விரும்பி வந்து ஆயத்தாரொடு நாணத்தால் வளைப்பண்டு என்னைப் பெறுதற்காகத் தான் இயற்றும் நோன்பிற்குத் தைத் திங்களில் தண்ணிய நீரிலே ஆடுகின்ற பெருந்தோளையுடைய குறு மகளல்லது யானுற்ற நோய்க்கு மருந்து பிறிதில்லை' எனத் தலைவன், தோழி கேட்குமாறு தன்னெஞ்

சொடு மொழிவதை இவரது நற்றிணைப் பாடலில் காணலாம். பால் பயனை மிகுதியும் கொள்வதற்குத் தொழிலுள்ள காரெருமைகளைக் கன்றுகளினின்றும் நீக்கி, அவற்றின் மேலேறிக்கொண்டு ஊர்க்குறு மாக்கள் மேய்க்கச் செல்லும் விடியற்காலை என்று இவர் அப்பாடலில் வைகறைப் பொழுதினைப் புனைவர். காண்க: பூதன் தேவனார். வ.கு.

பூதபாண்டியன் தேவி பெருங்கோப்

பெண்டு: பெருங்கோப்பெண்டு என்பவர் பாண்டிய மன்னன் பூதபாண்டியன் என்பவனின் பட்டத்துத் தேவியார். இவர் தம் கணவன் இறந்துபட்ட பொழுது பிரிவாற்றாமல் பாடிய பாடல் புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ளது (புறம். 246). மற்றைய மகளிர் போல் அல்லாது தாம் உயிரோடு இருக்க இயலாது என்பதை உலகுக்குத் தெரிவிக்கும் வகையில் புறநானூற்றுப் பாடல் அமைந்துள்ளது. இவர் பெரும் புலமையுடையவராக இருந்திருக்க வேண்டும் எனக் கருதலாம். இவர் காலத்துப் புலவராகப் பேராலவாயார் என்பவர் காணப்படுகிறார். பூதப் பாண்டி என்னும் பெயரால் பாண்டிய நாட்டில் ஓர் ஊர் உள்ளது என்பது கருதத்தக்கது.

'ஆனந்தப்பையுள்' என்பது புறத்துறைகளுள் ஒன்று. ஒரு குலமகள் தன் கணவன் இறக்க நேரிடுங்கால் அடைகின்ற துன்ப வெளிப்பாட்டை ஆனந்தப்பையுள் எனக் கூறுவர். ஒருவன் இறந்ததைப் பற்றிச் சுற்றத்தார் இரங்கிக் கூறுவதையும் இத்துறையிலேயே அடக்குவர். பூதபாண்டியன் தேவி பாடிய பாடல் ஆனந்தப்பையுள் என்னும் துறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது அறியத்தகுவதாகும்.

பெருங்கோப்பெண்டு தம் கணவன் இறந்த காலத்துத் தீப்பாய்ந்து உயிரை விடுவதற்கு முயன்றார். அம்முயற்சியைப் பல பெரியவர்கள் தடுத்து நிறுத்த முற்பட்டனர். அவர்களைப் பார்த்துக் கூறியதாக அமைந்ததே புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ள பாடலாகும்.

கணவன் இறந்த காலத்தை உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளுகின்ற பெண்களும், மாய்த்துக் கொள்ளாமல் கைம்மை நோன்பு நோற்று வருந்துகின்ற மகளிரும் அக்காலத்தில் இருந்தனர். கைம்மைநோன்பு நோற்று வருந்துகின்ற சாதாரண மகளிரைப் போலன்றித் தாம் தனித்தன்மையுடையவர் என்பதை வெளிப்படுத்தும் வகையில் இவர் பாடிய பாடல் அமைந்துள்ளது. கைம்மை நோன்பின் இயல்பினைத் தம்பாடலில் இவர் நன்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

மணம்மிக்க நெய்யினை உட்கொள்ளாத இயல்பு கைம்மை நோன்பு நோற்கும் பெண்களுக்கு உரியது.

கையால் பிழிந்து போடப்பட்ட நீர்ச்சோற்றுத் திரளை இலையில் இட்டு அதனை, வெள்ளை எள்ளை அரைத்த விழுதுடன் புளி சேர்க்க வேளைக் கீரையோடு உணவாகக் கொள்வதும் அவர்களுக்கு உரியது. பாய் இல்லாமல் பருக்கைக் கற்களின் மீது படுத்து உறங்குவதும் கைம்மை நோன்பின் தன்மையாக இவரால் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

இவ்வம்மையார், 'இவ்வாறு கைம்மை நோன்பு நோற்று வாழ்தல் மிக்க கொடிது; புறங்காட்டில் அடுக்கப்பெற்ற கரிய விறகுகளால் அமைந்த பிணப் படுக்கையும் செந்தாமரைப் பொய்கையும் 'எமக்கு ஒன்றே' என்று கூறிச் சான்றோர்களைத் தடுத்துத் தீப்பாய்ந்த செய்தி அறியப்படுகிறது. இவர் தீப்பாய்ந்ததைக் கண்டு மதுரைப் பேராலவாயார் பாடிய பாடல் ஒன்றும் புறநானூற்றில் காணப்படுகிறது. எனவே, இவர் தீப்பாய்ந்த செய்தி இதனால் உறுதிப்படுகிறது. ச.சா.

பூத புராணம்: இப்புராணம் நிலம், நீர், தீ, வளி, விண் என்ற ஐம்பெரும் பூதங்களைப் பற்றிக் கூறுவது போலும், இதுமறைந்த பழைய இலக்கணநூல் என்று தெரிகின்றது. அகத்தியர் காலத்து இது இருந்ததாகவும், இடைச்சங்கம் மருவியதாகவும் அறியக் கிடக்கின்றது. 'நிலம் தீ நீர்வளி விசும்பொடைந்துங் கலந்த மயக்கம்' எனத் தொடங்கும் தொல்காப்பியப் பொருளதிகார 635 - ஆம் நூற்பாவின், அடிக்குறிப்பில், 'நிலம், நீர், தீ, வளி, ஆகாயம் என ஒன்று ஒன்றனுள் அடங்கும் முறைமையால் கூறுதல் செய்யாது மயங்கக் கூறியது என்னையெனின்' என்று கூறி, இதற்குப் பொருளதிகார 644-ஆம் நூற்பாவை இளம் பூரணம் பதிப்பாசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். ஆயினும், 643-ஆம் நூற்பாவில் தொகுத்தல் என்பதன் அடிக்குறிப்பில், 'இனிப்பரந்துபட்ட பொருண்மையவாகிய மாபுராணம், பூதபுராணம் என்பன சில்வாழ்நாட் சிற்றறிவின் மாக்கட்கு உபகாரப்படாமையின் தொகுத்துச் செய்யப்பட்டு, வழக்கு நூலாகிய தொல்காப்பியம், இடைச்சங்கம் முதலாக இன்றுகாறும் உளதாயிற்றெனக் கொள்க' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது.

மேலும் 'கிரியா தீபிகை' எனும் நூலில் அகோர சிவாசாரியார் பத்ததி, சம்பு சிவாச்சாரியார் பத்ததி ஆகிய பத்ததிகளில் அடிக்குறிப்பாக 'இது, பூத புராணப்படி' என்று காணப்படுகிறது. அந்நூல் கொன்றை மாநகரம், கலியாண சுந்தர முதலியார் பதிப்பாகும். வீ.சொ.

பூதம்புல்லர்: சங்கப் புலவராகிய பூதம்புல்லரைப் 'பூதம் புலவர்' என்று வழங்கிய பாட வேறு பாட்டைச் சுட்டிக்காட்டிய உ.வே. சாமிநாதையர்,

இவர் பெயரைப் பூதம் புலவர் என்றே கொள்ளலாம் என்று முடிபு கூறுவர்.

இப்புலவர் பாடிய பாடல் குறுந்தொகைப் பாடல் (190) ஒன்றே. தலைவி கூற்றாக அமைந்த அப்பாடலில், பொருளீட்டச் சென்ற தலைவனைப் பிரிந்திருந்த காலத்தில் தலைவி தனிமைத் துயரால் வருந்துவது கூறப்பட்டுள்ளது. தலைவி நள்ளிரவிலும் கண்துஞ்சாது துன்புறுகின்றமையினைப் புலவர் பின்வரும் உவமையால் கூறி விளக்குவார்: '... .. 'நடுநாள் நல்லேறு இயங்குதோறியம்பும் பல்லான் தொழுவத்து ஒருமணிக்குரலே' என்பது உவமை.

ஆன் தொழுவத்தே ஒற்றை மணியே கட்டியிருத்தல் வழக்கம் போலும் எனக் குறிப்பெழுதுவார் பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார். மேலும், 'பல பசுக்கள் உள்ள தொழுவத்தில் நல்லேறு ஒன்று இருக்குமென்பது இவர் பாடலார் தெரிகிறது. பசுக்களைப் பாதுகாப்போர் பொலிகாரை ஒன்றை வைத்துக் கொள்ளல் நலம் என்ற கொள்கை இக்காலத்தும் நிலவி வருகிறது' என்பர் உ.வே. சாமிநாதையர். ந.சொ.

பூதன் தேவனார்: இவர் சங்க காலப் புலவராவார். இவர் பெயரை உ.வே. சாமிநாதையர் பூதத் தேவர்' என்றும், பெருமழைப் புலவர். பொ.வே. சோமசுந்தரனார், 'பூதத் தேவனார்' என்றும் குறிப்பிடுவர். இவர் பாடியுள்ள பாடல்கள் இரண்டு (குறுந்.285; நந்.80) கிடைத்துள்ளன.

பூதன் தேவனார் ஈழ நாட்டிலிருந்து மதுரையடைந்தவர் என்று கருதுவாரும் உளர். ஈழத்துப் பூதன்றேவனார் என்பவரொருவர் காணப்படுகிறார். அவர் தாமோ இவரென்று ஐயமெய்துமாயினும் இவர் மருதத் திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடி, அத்திணையிலே களவு நிகழ்ந்ததாகவும் கூறியுள்ளார். ஈழத்துப் பூதன் தேவனார்பாடியிருப்பவையெல்லாம் குறிஞ்சித் திணையே. ஆதலால், இருவரும் வெவ்வேறாவரென்று கருதலாயிற்று என்றும்சான்றோர் கருதுவர். காண்க: பூதத் தேவனார். ந.சொ.

பூதனார்: சங்ககாலப் புலவராகிய பூதனார் பாலைத் திணையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார் (நந். 29). அப்பாடல், மகளைத் தலைவனுடன் போக்கியதாய் கூறுவதாக அமைகின்றது. 'இன்னிலை' என்னும் பொய்கையார் செய்த நூலைத் தொகுத்தவர் மதுரை ஆசிரியர் பூதனார். இவர் அந்நூலுக்குக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியுள்ளார். நற்றிணையிற் பாடிய பூதனாரிலிருந்து இவரை வேறுபடுத்துவதற்குப் போலும் இவர் 'மதுரையாசிரியர் எனச் சிறப்பிக்கப்பட்டார்' என்று 'தமிழ்ப் புலவர் அகரவரிசை' (ப.301) ஆசிரியர் ந.சி. கந்தையாபிள்ளை கூறுவார்.

இப்புலவரின் பாடலில், குட்டிகளை ஈன்ற பெண் புலியின் பசியைப் போக்கக் கருதிய ஆண் புலி பாலை வழியில் காத்து நிற்கும் என்ற குறிப்புக் காணப்படுகிறது. சுரத்தில் நிற்பதற்கு எங்கும் நிழல் இல்லை. மேலும், அப்பெண்புலி அணிமையில் குட்டிகளை ஈன்றது. அதனுடன் கொடும் பசியும் அப்புலியை வாட்டிற்று. வாட்டமுற்ற புலியின் பசி போக்க எண்ணிய ஆண் புலியின் பரிவினைப் பூதனார் காட்டும் திறம் எண்ணத்தகும். ந.சொ.

பூதேவி: திருமாலின் தேவியர் இருவருள் இளையவளாகக் கருதப்படுபவள் பூதேவி. மண் மாதா (பூமித்தாய்) பூதேவி எனப்படுகிறாள். திருமாலின் வராக அவதாரத்தைத் தொடர்புபடுத்தி அவருடன் பூதேவியை இணைத்துள்ளனர். திருமால் திருஉருவின் இடப்புறம் வழக்கமாக இத்தேவி நிற்கும் நிலை சிற்பங்களில் காட்டப்படுகிறது.

நெல்நாற்றை ஒத்த இளம் பச்சை நிறமேனியுடையவள் பூதேவி; தலையில் கரண்ட மகுடமும் பலவகையான அணிகலன்களும் மஞ்சள் நிறத்தில் ஆடையும் அணிந்த தோற்றத்தினள்; இரண்டு கரங்களிலும் தாமரை அல்லது நீலோற்பல மலர்கள் தாங்கிய நிலையில் இருப்பாள். தாமரைப் பீடத்தில் நின்றவாறோ அமர்ந்தவாறோ இவள் சிற்பங்களில் வடிக்கப்பட்டுள்ளாள்.

பூதேவியின் மேனி இலக்கணம் பற்றிப் பூர்வ காரணாகமம் என்னும் ஆகமநூல் சற்று மாறுபட்ட குறிப்பைத் தருகிறது. இவள் மேனி கருநிறம் கொண்டது என்றும், செவ்வண்ண ஆடையணிந்து பொண்ணா லான புரிநூல் கொண்டிருப்பாள் என்றும் அது கூறுகிறது. விட்டுணு தருமோத்திரம் என்னும் நூலில், இவள் வெண்மைநிறம் பெற்றவளாகவும் நான்கு கரங்கள் கொண்டவளாகவும் பேசப்படுகிறாள்.

இவள்தன் நான்கு கரங்களிலும் இரத்தின பாத்திரம் (மணிகள் அடங்கிய ஒரு பாத்திரம்), சன்னிய பாத்திரம் (காய்கனிகள் அடங்கிய பாத்திரம்), ஔசதபாத்திரம் (மூலிகைச் செடிகள் கொண்டபாத்திரம்), தாமரை மலர் ஆகியவற்றைப் பெற்றிருப்பாள். இவள் நான்கு திசையானைகளில் (திக்கசங்கள்) அமர்ந்தவளாய்க் காட்சி தருவாள். இத்தகைய திருஉரு பெரும்பாலும் தனித்த தேவியாக அமைக்கப்படும்பொழுது, இத்தெய்வம் தானேதோன்றிய வளாய், பூமித்தாயாய், செடி கொடிகள், மணிகள் போன்றவற்றைப் படைப்பவளாய்க் கருதி அமைக்கப்படும்.

பொதுவாகக் கற்சிற்பங்களிலும், செப்புத் திருமேனிகளிலும் வடிக்கப்படும் பூதேவி, திருமாலின்

இடப்புறம் நிற்கும்படியாக அமைக்கப்படுவாள். மேலும் இடக்கரம் வளைந்து தொங்கிய நிலையிலும் வலக்கரம் தாமரைமலர் ஏந்திய நிலையிலுமாக இருகைகளுடன் வடிக்கப்படுவாள். சொ.சா.

பூந்துருத்தி நம்பி காடவ நம்பி: சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் ஒன்பதாந் திருமுறை (திருவிசைப்பா) தனிச்சிறப்புடையதாகும். பஞ்ச புராணம் பாடும்போது இரண்டு பாடல்கள் பாடப்படும் பெருமை அத்திருமுறைக்கே உண்டு.

அத்திருமுறைதான் சிவபெருமானுக்குப் பல்லாண்டு பாடுகிறது. அத்திருமுறையைப் பாடிய சான்றோர்கள் ஒன்பதின்மர். ஒன்பதின்மருள் நான்காமவர் பூந்துருத்திநம்பி காடவ நம்பி என்பவர். இவர் பெயரால் இவர் திருவையாற்றுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள காவிரியின் தென்கரையைச் சார்ந்த திருப்பூந்துருத்தியில் பிறந்தவர் என்று தெரிகிறது.

இவருக்குக் காடவன் என்பது இயற்பெயர். நம்பி என்பது சிறப்புப் பெயர். இவர் ஆத்திரேயகோத்திரத்தில் பிறந்தவர். நம்பி என்று அந்தணர்கள் தங்கள் பெயருக்குப் பின்னே சேர்த்துக்கொள்ளும் மரபு பழங்காலத்திலிருந்தது. திருமுறையைத் தொகுத்தவர் நம்பியாண்டார் நம்பி என்று வழங்கப்பெறுவதை இங்கு நினைவு கூர்தல் வேண்டும்.

இவர் பாடிய பதிகங்கள் இரண்டு. முதலாம் பதிகம் பஞ்சமப் பண்ணில் திருவாரூர்ப் பெருமான் மீது பாடப்பெற்றதாகும். இரண்டாம் பதிகம் சாளரப்பாணிப் பண்ணில் தில்லைச் சிற்றம்பலப் பெருமான் மீது பாடப் பெற்றதாகும். சாளரப்பாணிப் பண்ணில் பதிகம் பாடியவர் பூந்துருத்தி நம்பி காடவ நம்பி ஒருவரே.

திருவாரூர்ப் பதிகத்தில் இரண்டு பாசுரங்களே கிடைத்துள்ளன. அப்பாசுரங்கள் திருவாரூர்த் தியாகேசரின் திருமேனி அழகை வியந்து பாடுகின்றன. இறைவர் முத்துகள் பதித்த தோள்வளையணிந்து கழுத்தில் ஒப்பற்ற வடம் பூண்டு பொலிகின்றார். இவருடையபேரழகு உமையம்மையின் கண்களுக்கோ கங்கையின் கண்களுக்கோ அடங்குவதன்று என்று நயமுறக் கூறுகிறார் ஆசிரியர்.

திருவாரூர் இறைவர் 'பத்தியால் அறியப்படுபவர், பருகுந்தோறும் தெவிட்டாமல் இனிப்பவர். இவர் சத்தியாகவும் சிவமாகவும் அவ்விரண்டிற்கும் வித்தாகவும் உள்ளவர்' என்கின்றார். சத்தியாய்ச் சிவமாய் உலகெலாம் படைத்த தனி முழுமுதலுமாய் அதற்கோர் வித்துமாய் இறைவர் உள்ளார் என்று கூறுவதிலிருந்து நம்பியின் பக்திச் சிறப்பும் தத்துவ உணர்வும் புலனாகின்றன.

நம்பி பாடிய இரண்டாம் பதிகம் அம்பலக் கூத் தனைப் பற்றியதாகும். அப்பதிகம் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்த இறைவன் தில்லைப்பதியைத் தனக்கு உரிய இடமாகக் கொண்டதைச் சிறப்பிக்கின்றது.

நம்பி இப்பதிகத்தில் எத்திசையும் வானவர்கள் ஏத்தும் எழில் தில்லை என்றும், செல்வம் நிறைந்த சிற்றம்பலம் என்றும், அணிதில்லை என்றும், தெளி கொண்ட தில்லை என்றும், ஆடகத்தால் வேய்ந்து அமைந்த அம்பலம் என்றும் பெருமான் குடி கொண்ட திருப்பதியை மனமுவந்து பாடுகின்றார்.

அப்பதிகத்தில் இவர் தில்லை மூவாயிரவரை 'முத்தீ வேள்வி மூவாயிரவர்' என்று குறிப்பிடுகின்றார்; அப் பதிகத்தில் தேவாரம் திருவாய் மலர்ந்த மூவர் முதலிகளைப் பக்தியுணர்வோடு பாராட்டுகின்றார்; அல்லியம் பூம்பழனத்து ஆழர் நாவுக்கரசு என்றும், 'எம் பந்த வல்வினை நோய்த் தீர்த்திட்டு எமையா ளும் சம்பந்தன் காழியர் கோன்' என்றும் பேசுகின்றார்.

நம்பி, சுந்தரரையும் சேரமான் பெருமான் நாய னாரையும் சேர்த்துப் புகழ்கின்றார். உலகில் எவரும் இந்த உடம்புடன் முத்தியடைந்ததில்லை. ஆனால் சுந்தரரும் சேரமான் பெருமானும் ஊனுடலுடன் கயிலை சேர்ந்தனர். இதனைக், 'களையா உடலோடு சேரமான் விளையா மதம் மாறா வெள்ளாணை மேற்கொள்ள' என்று பேசுகின்றார்.

சுந்தரர் யானையின் மீதும், சேரமான் பெருமான் குதிரையின் மீதும் கயிலை சென்றார் என்று பெரிய புராணம் கூறும். ஆனால் நம்பி, இருவரும் வெள்ளாணை மேற் கயிலை சென்றனர் என்று கூறுவது புதுமை.

இவர் கணம் புல்லரையும், கண்ணப்பரையும் இறை வன் தேவலோகம் ஆளத் திருவருள் செய்தான் என்று பக்தியுடன் குறிக்கின்றார்; இறைவன் காலின்கண் அணிந்த சிலம்பு முதலானவை ஒலிக்கவும், மகளிர் தொழுது புகழவும் திருக்கூத்தாடுகின்றான் என்று ஓவியம் போல் பாடுகின்றார். 'பாடகமும், நூபுர மும், பல்சிலம்பும் வேர்த்தொலிப்ப ஆடகக் கை நல் லார் தொழுது ஏத்த நாடகத்தின் கூத்தை நவிறு மவர்' எனப் பாடுவதால் நம்பியின் பேருணர்வு புக்தி மயமானது என்பது தெரிகிறது. நம்பி பதிகத்தின் முடிவில் இறைவன் திருக்கூத்தின் உட்பொருளைத் தாம் அறிந்ததாகக் கூறுகிறார். 'சிற்றம்பலத்தான் தன் ஆடல் அதிசயத்தை ஆங்கறிந்து' என்று கூறு வது ஆராயத் தக்கது.

முதல் இராசாதி ராசனுடைய 32-ஆம் ஆட்சிக் கல்வெட்டில் உலோகமாதேவீச்சரத்து சுதான

முடைய சேத்திர சிவ பண்டிதர்க்காகத் திருவாரா தனை செய்யும் ஆத்திரையன் நம்பி காடவ நம்பி என்று காணப்படுவதால் இவர் காலம் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியாகும். எஸ்.கே.இரா.

பூபர் மார்ட்டின்: யூத சமய மெய்ப்பொருளி யல் அறிஞராகவும், விவிலியமொழி பெயர்ப்பாளராக வும், கிறித்தவத் திருமுறைசார்ந்த யூத சமய விளக்கு நராகவும், அசிடிக் கு (Hasidic) மரபு வழிக் கதைகளை யும் சிந்தனையையும் மீண்டும் படைத்தவராகவும் விளங்கியவர் பூபர் மார்ட்டின் (கி.பி. 1878 - 1965) ஆவார். வியன்னாவில் பிறந்த இவர் மெய்ப்பொருளி யலையும், கலை வரலாற்றையும் வியன்னா, பெர் லின், குரிச்சு ஆகிய பல்கலைக் கழகங்களில் கற்றார். இவர் 1901 - இல் யூத தாயக இயக்கத்தின் இதழா சிரியராகப் பொறுப்பேற்றார்; மேலும், 1916-இல் செருமன் மொழியில் யூதத் திங்களிதழை நிறுவியது டன் அதன் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார்; பிராங் பர்ட்டு பல்கலைக் கழகத்தின் யூத சமயமெய்ப்பொரு ளியற் பேராசிரியராக 1924-இல் பணியாற்றினார். பின்னர், இடல்ர் செருமானிய ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற வுடன் பூபர் எருசலம் சென்று ஈப்ரு பல்கலைக் கழகத்தில் சமய சமுதாய மெய்ப்பொருளியற் பேரா சிரியராகப் பணியாற்றினார். இவர் 1952 முதல் 1957 வரை அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்ட பின் எருசலம் திரும்பி 1965 - இல் இயற்கையெய்தினார்.

பூபர் மார்ட்டின் தம் 'உரையாடல் பற்றிய மெய்ப்பொருளியல்' விளக்கத்தின் மூலம் 20-ஆம் நூற்றாண்டுச் சிந்தனைக்கு உறுதியான தொண்டு செய்தார். இவர் தம் மெய்ப்பொருளியல் கருத்து களை 'நானும்நீயும்' (I and Thou), 'மனிதனுக்கும் மனி தனுக்கும் இடையே' (Between Man and Man) என் னும் நூல்களில் விவரித்துள்ளார். இவர் காலத்திற்கு முன்பு யூதசமயம் அறிவிற்குத் தனிச் சிறப்புத் தந்த சமயமாக விளங்கியது. அந்நிலையை மாற்றி உள தாம் தன்மை சார்ந்த கருத்தினைச் சமயத்திற்குக் கொடுத்தவர் பூபர் ஆவார். வழக்கிலிருந்த மெய்ப் பொருளியல் சிந்தனையை வலியுறுத்துவதன் மூலம் கடவுளை அறியப்பட வேண்டிய பொருளாக ஆக்கி யிருந்ததைப் பூபர் கடவுள், மனிதன், உலகு ஆகியவற்றி டையே நிலவும் உறவுகளைக் கருதிப் பார்ப்பதே மெய்ப் பொருளியலின் கடமை என விளக்கி, கடவு ளைப் பற்றிப் பேசுவதைவிடக்கடவுளிடமே பேசுவது சிறந்தது என்று கூறினார். அக்கோட்பாட்டினைத் தம் விவிலிய ஆய்வுகளில் குறிப்பிடும்பொழுது விவிலியத்தில் கூறப்படும் மீட்பர் அளிக்கும் மீட்சி என்பதன் பொருள் சமுதாய வாழ்வில் அனைத்துத் துறைகளிலும் இறை ஆட்சியை உணர்வதாகும் என்

றும், விவிலியத்தின் மீது நம்பிக்கை என்பது கட்டுப் பாடற்ற உறுதி என்றும் கூறுகின்றார். இவர் தம் எண்ணற்ற யூதசமய இலக்கியப் படைப்புகளின் மூலம் கிழக்கு ஐரோப்பிய யூதஇன வகுப்பிற்குரிய அறிவர் நிலையை உலகின் சிறந்த அறிவர் இயக்கமாக மாற்றினார். யூத சட்டங்களைப் பின்பற்றாதிருந்தும் யூத சிந்தனையாளர்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவராகவும், தம் 'அசிடிக் கு' மரபுவழிக் கதைகளினால் உலக இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்த்தவராகவும் அதன் பொருட்டு இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசைப் (1949) பெற்றவராகவும் விளங்கியவர் பூபர் மார்ட்டின். இவருடைய கருத்துகளின் தாக்கத்தைக் கிறித்தவ சீர் திருத்த இயக்க இறையியலிற் காணலாம். பி.ஆர்.ந.

துணை நூல்:

Radhakrishnan, S., History of Philosophy, Eastern and Western, Vol.II, George Allen & Unwin Ltd., London, 1957.

பூபால பிள்ளை: இவர் ஈழ நாட்டில் தோன்றிய தமிழ்ப்புலவர். இவர் மட்டக்களப்பில் சதாசிவம் பிள்ளைக்கும் வள்ளியம்மைக்கும் மகனாக கி.பி. 1856-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இளம் வயதிலேயே தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் புலமையுடன் திகழ்ந்தார். வல்வையூர் வைத்தியவிங்கம்பிள்ளை, சுன்னாகம் குமார சாமிப்புலவர், திருக்கோண மலை கனக சுந்தரம் பிள்ளை ஆகியோரிடம் கல்வியின்ற இவர், பூவை கலியாண சுந்தர முதலியாரின் நட்பு வாயிலாக மேலும் தமிழ்ப்புலமை பெற்றார். அரசுப் பணியிலிருந்த இவர் பிற நேரங்களில் தமிழ்த் தொண்டாற்றி வந்தார்.

'செந்தமிழ்' இதழில் இவருடைய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பல வெளியாயின. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் பண்டித பரீட்சைத் தேர்வாளராகவும் இவர் திகழ்ந்தார். இவர் கி.பி. 1882-ஆம் ஆண்டு 'திருமுகர் பதிகம்' என்னும் தோத்திர நூலை இயற்றினார். மட்டக்களப்புப் பெரியதுறை என்னும் இடத்திலுள்ள முருகப்பெருமானின் திருமுகங்கள் அந்நூலில் சிறப்பித்துப் பாடப்பெற்றுள்ளன. இவர் எண்ணூறு விருத்தப் பாக்களைக் கொண்ட 'சீமந்தனி புராணம்' இயற்றினார்; 'விநாயகர் மான்மியும்' என்னும் நூலை அகவற்பாவால் ஆக்கினார். யாழ்ப்பாணத்து அரசடிவிநாயகர் மீது இவர் பாடிய 'கணேசர் கலி வெண்பா' என்னும் நூல் 1920-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. ஆய்வு நூல்கள் செய்வதிலும் இவர் திறம் மிகுந்தவராக விளங்கினார். இவருடைய 'தமிழ் வரலாறு' என்னும் நூல் சிறந்த ஆய்வு நூலாகும். இவர் எழுதிய மகா மாரியம்மன் அந்தாதி, உலகியல் விளக்கவுரை, சிவ மாலை, கதிசேசன் பதிகம் முதலிய நூல்களும் குறிப்பிடத் தக்கவை. அரசுப் பணியிலும் தமிழ்ப் பணியிலும் இவர் ஓயாமல் ஈடுபட்டதால் உடல் நலம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு 1921 - ஆம் ஆண்டு மறைந்தார். சா.உ.

லும் இவர் ஓயாமல் ஈடுபட்டதால் உடல் நலம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு 1921 - ஆம் ஆண்டு மறைந்தார். சா.உ.

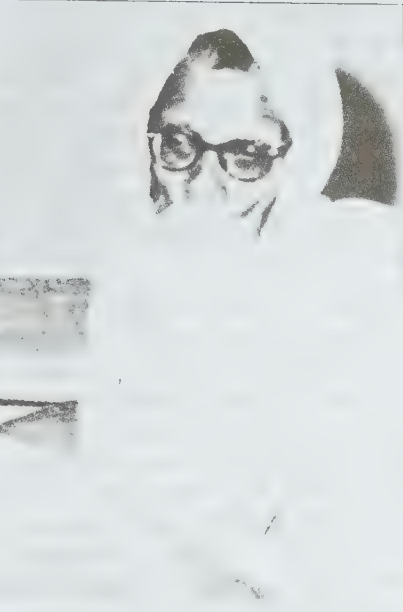
பூம்புலியூர் நாடகம்: பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் கோயில்களிலும் அரண்மனைகளிலும் பல நாடகங்கள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. ஆளும் அரசனைப் பற்றிய வரலாற்றையும் புராணக்கதைகளையும் பலர் நாடகங்களாக நடத்தியுள்ளனர். இராசராசேசுவர நாடகம், குலோத்துங்க சோழ சரிதை, பூம்புலியூர் நாடகம் முதலிய நாடகங்கள் இவரால் உருவானவையே; அவை இப்போது கிடைக்கவில்லை. பூம்புலியூர் நாடகம்பற்றி ஒருகல்வெட்டுச் செய்தி உள்ளது. பூம்புலியூர் நாடகத்தைச் செய்த (எழுதிய, நடத்த அல்லது எழுதி நடத்த) கமலாலயப் பட்டருக்கு முதற் குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில் மானியமாக நிலம் அளிக்கப்பட்ட செய்தியைக் கடலூர்க் கல்வெட்டுக் (ARE 129: ஆண்டு 1902) கூறுகிறது. பா.இ.

பூமிதான இயக்கம்: தேவைக்கும் மிகுதியாக நிலம் வைத்திருப்போர் நிலமில்லாத ஏழைகளுக்குத் தானமாக வழங்க முன்வரவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை முன்வைத்து வினோபா பாவே, இயக்கம் ஒன்றைத் தொடங்கினார். அந்த இயக்கந்தான் 'பூமிதான இயக்கம்' எனச் சொல்லப்படுகிறது.

காந்தியடிகளுக்கு மிகவும் நெருங்கிய தோழராக விளங்கியவர் வினோபா பாவே. காந்தியடிகள் 1940 - ஆம் ஆண்டு வினோபாபாவை 'முதல் சத்தியாக்கிரகி' என்று குறிப்பிட்டார். எளிமையான வாழ்க்கை வாழ்ந்த வினோபா பாவே 'காண்பதற்கு ஒரு சன்னியாசி; சிந்திப்பதில் ஒரு மேதை; செயற்படுவதில் ஒரு புரட்சிவாதி' எனப் போற்றப்பட்டார்.

இந்தியாவின் பொருளாதாரம் 1940-ஆம் ஆண்டிற்கும் 1950 - ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மிகவும் சிதைவடைந்து கொண்டிருந்தது. இந்தியாவின் வளர்ச்சி கிராமப்புறங்களில்தான் உள்ளது என்கிற காந்தியடிகளின் கொள்கையை வினோபா பெரிதும் ஆதரித்தார். கிராமப் பொருளாதாரம் வேளாண்மையையே அடிப்படையாகக் கொண்டது. கிராம வேளாண்மை அழிவுப் பாதையை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது என்பதை வினோபா உணர்ந்தார். கிராமங்களிலுள்ள நில உரிமையாளர் நிலமில்லாத ஏழை வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களை மனிதாபிமானமற்ற முறையில் நடத்தினர். வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுள் 50 விழுக்காட்டிற்கும் மேலானோர் 1950-51 - ஆம் ஆண்டுக் கணக்கெடுப்பின்படி சொந்தமாக நிலமில்லாதவர்களாக இருந்தனர். இந்நிலையுடையோர்

வினோபா பாவே.

1956-57-ஆம் ஆண்டுகளில் 57 விழுக்காடாக உயர்ந்தனர். நிலமற்றோருக்காக நிருணயிக்கப்பட்ட சட்டங்களில் உள்ள குறைபாடுகளைக் கண்டுபிடித்து அதைத் தங்களுக்கு ஏற்புடையதாக நில உரிமையாளர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இச் செயல்களால் மிகவும் கவலை கொண்டார் வினோபா.

இதற்குத் தீர்வு காண முயன்ற வினோபாவின் முயற்சியின் பயனாக உருவானதுதான் பூமிதான இயக்கம். அவ்வியக்கத்தின் வாயிலாகத்தான் நில மற்ற ஏழைகள் நிலம் பெறமுடியும் என்ற உயர்ந்த எண்ணம் அவரிடம் தோன்றியது. ஆனால், அதை எவ்வாறு செயலாக்கம் பெறச்செய்வது என்கிற வினாவும் அவர் மனதில் உருவானது. அவர் 1951-ஆம் ஆண்டுத் தெலுங்கானா மாநிலத்தில் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டிருந்தபோது ஒரு நல்ல கருத்து அவரிடத்தில் தோன்றியது. தெலுங்கானா மாநிலத்திலுள்ள போச்சம்பள்ளிக் கிராமத்திற்கு 1951 - ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் 18-ஆம் நாள் சென்றார். அவரைப் பார்க்க வந்த ஆதி திராவிட மக்கள் 'தங்களுக்குப் பயிர் செய்வதற்கு நிலம் இல்லை; அரசாங்கத்திடம் கூறி எங்களுக்கு நிலம் வாங்கிக் கொடுங்கள்' என்று முறையிட்டனர். ஆனால், வினோபா 'நமக்கு நாமே உதவி செய்துகொள்வதை விட்டுவிட்டு அரசாங்கத்திடம் ஏன் கையேந்த வேண்டும்? இந்தக் கிராமத்திலுள்ள எவரேனும் உங்களுக்கு உதவ முன்வர மாட்டார்களா?' என்று வினவினார். அவர் அருகிலே அமர்ந்திருந்த இராமச்சந்திர ரெட்டி என்பவர்

'நான் உதவத் தயார்' என்று கூறித் தமக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் 100 ஏக்கர் நிலத்தைக் கொடுப்பதாகப் பத்திரம் தயாரித்துக் கையொப்பம் இட்டார்.

அந் நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர், தம் சிக்கலுக்குத் தீர்வு கிடைத்து விட்டதென்றெண்ணி வினோபா மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவர் கண்ட தீர்விற்கு அவர் இட்ட பெயர்தான் 'பூமிதானம்' (Bhoodan) என்பது. அதே உணர்வோடு அங்கிருந்தே 200 கிராமங்களுக்குப் பயணம் செய்தார். அவர் 51 இடங்களில் தங்கி 2,00,000 மக்களிடம் பேசி, 12,201 ஏக்கர் நிலத்தைத் தானமாகப் பெற்று ஏழைகளுக்கு வழங்கினார்.

உபநிடதங்கள், மகாபாரதம், கௌடில்யரின் அருத்தசாத்திரம், போன்றவற்றில் குறிப்பிட்டுள்ள 'எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டும்' என்பதையும், 'நிலங்களைத் தானமாக வழங்கப்பட்டிருக்கும்' நிகழ்ச்சியையும் வினோபா மக்களுக்குச் சுட்டிக் காட்டினார்.

'பூமிதானம்' என்ற சொல்லை வினோபா பயன்படுத்தியவுடன் 'தானம்' என்ற சொல்லுக்குப் பல திறனாய்வுகள் எழுந்தன. தானம் என்றால் இலவசமாகக் கொடுப்பது அல்லது பிச்சையாகக் கொடுப்பது என்பது பலரின் கருத்து. ஆனால், 'தானம்' என்பதற்குச் சங்காட்சாரிய சுவாமிகள் 'சரிநிகராகப் பங்கிடுதல்' என்ப பொருள் கூறியிருப்பதை வினோபா சுட்டிக்காட்டினார்.

கிராமப் பொருளாதாரத்தைப் பெருக்குவதற்குப் 'பூமிதானம்' தான் ஒரே வழி என வினோபா ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். பெரிய நிலக்கிழார்களிடம் தேவைக்குமேல் உள்ள நிலத்தைத் தானமாகக் கொடுக்குமாறு வேண்டினார். காற்று, நீர், நெருப்பு முதலியன எப்படி மனித இனத்திற்குப் பொதுவான சொந்தமோ அதுபோன்றே நிலமும் மனிதனுக்குப் பொதுவான சொந்தம்தான். ஏனெனில், அது மனிதனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது அன்று; நிலமும் இயற்கைச் செல்வங்களுள் ஒன்றுதான். எனவே, நிலத்தைத் தானம் பெறுவதென்பது இலவசமாகப் பெறுவதன்று. நிலத்தைப் பெறுவதென்பது நமக்குள்ள உரிமையைப் பெறுவதைப் போன்றதாகும். ஆனால், வினோபாவைப் பொறுத்தவரைப் பூமிதானம் 'அன்பின்வாயிலாகத்தான் பெற வேண்டும்; பூமியைக் கொடுக்க விரும்பாதவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தக்கூடாது' என்பதாகும்.

புரட்சியாளர் செய்யபிரகாசு நாராயணன் 1952-ஆம் ஆண்டு, மே மாதம் 30-ஆம் நாள் வினோபாவைச் சந்தித்தார். அவரிடம் வினோபா மனம்திறந்து பேசினார். 'ஒவ்வொரு மனிதனின் உள்ளத்திலும் ஓர் இறைமை இருக்கிறது; அதைப் புறக்கணிக்கக்

கூடாது' என்று அறிவுரை கூறினார். வினோபாவின் பேச்சிலுள்ள கருத்தில் நம்பிக்கை கொண்டபுரட்சி யாளராக இருந்த செயப்பிரகாச சிந்திரத்தவாதியாக மாறினார். அதன்பின்னர் பீகார் மாநிலத்தில் வினோபா மேற்கொண்டிருந்த சுற்றுப்பயணத்தில் செயப்பிரகாசம் சேர்ந்துகொண்டார்.

1964-ஆம் ஆண்டுவரை பூமிதான இயக்கத்திற்குக் கிடைத்த நிலங்கள் (ஏக்கரில்)

விவரம்	
அசாம்	— 11,935
ஆந்திரப்பிரதேசம்	— 2,41,952
வங்காளம்	— 12,887
பீகார்	— 21,32,772
தில்லி	— 300
குசராத்து	— 1,03,530
இமாசலப்பிரதேசம்	— 5,240
சம்மு & காசுமீர்	— 5
கேரளா	— 26,293
மகாராட்டிரம்	— 1,50,394
மத்திய பிரதேசம்	— 4,04,662
கருநாடகம்	— 20,086
ஒரிசா	— 1,57,460
பஞ்சாபு	— 14,739
இராசசுத்தான்	— 4,30,437
தமிழ்நாடு	— 80,433
உத்தரப்பிரதேசம்	— 4,34,351
கூடுதல்	42,27,476

எவ்வளவு நிலம் வழங்கினாலும், எத்தனை சட்டங்கள் இயற்றினாலும் மக்களுக்குச் சிந்திக்கும் ஆற்றல் இல்லாதவரை எந்தவிதப்பயனும் ஏற்படாது என்று வினோபா அன்றைக்கே தம் கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளார். மக்கள் சிந்தனைக்குச் 'சனசக்தி' எனப் பெயர் சூட்டினார்.

இந்த இயக்கம் தொடங்கியபோது பல பேர் குருதி சிந்த வேண்டி வருமோ என அஞ்சினர். ஆனால், அன்பையும் அற வழியையும் கையாண்டதால் யாருக்கும் எந்தவிதமான இடையூறும் வரவில்லை.

பூமிதான இயக்கத்தைப் பற்றிப் பலவிதமான திறனாய்வுகள் எழுந்தன. அத் திறனாய்வாளர்கள் காந்தியடிகளுக்கு மிக நெருங்கிய நண்பர்களாகவும் இருந்தனர். 'இது ஒரு தெளிவில்லாத இயக்கம்; எந்தச் சமூக மக்களுக்குப் பயன்படப் போகிறது?' என்பது எல்லாம் அவர்களுடைய வினாக்கள். 'இது எல்லாச் சமூகத்தினருக்கும் குறிப்பாகச் சமூகத்தின் அடித்தளத்திலுள்ளோருக்குப் பயன்தரும்' என்று அவ்வினா விற்கு விடை பகர்ந்தார்.

'நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலம்; ஆனால், குறைந்த அளவு நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு இன்னும் கூலியையே நம்பியிருப்பவர்களைப் பற்றி எதுவும் சொல்லவில்லை' என்பது அவர்களுடைய தடையாகும். அதற்கு 'முதலில் நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுப்பது; பின்னர் படிப்படியாகக் குறைந்த அளவு வைத்துக்கொண்டு, கூலியை நம்பிக்கொண்டிருப்பவர்களைக் கவனிக்கலாம்' என்று விடையிறுத்தார். ஒருவருக்குப் போதிய அளவு இல்லாமல் குறைந்த அளவு நிலம் கொடுப்பதனால் எவ்வித பயனுமில்லை என்ற தடைக்கு 'இந்த அளவிற்காவது கொடுக்க முடிகிறதே என்றெண்ணி மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும்' என விடையிறுத்தார்.

'நிலத்தைத் துண்டாக்குகிறார்கள்' என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு 'நிலம் துண்டாடப்படுவதைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. மனித இனங்கள் துண்டாடப்படுவதைப் பற்றித்தான் கவலைப்படுவதாக' வினோபா கூறினார்.

'வேளாண்மைக்குத் தகுதியில்லாத நிலங்களே தானமாகக் கிடைக்கின்றன' என்ற பேச்சுக்குத் 'தானமாகக் கிடைப்பதை மறுக்கக் கூடாது. எதிர்காலத்தில் அவர்களே மனம் மாறி நல்ல நிலங்களை யும் வழங்கலாம்' என்றார். வினோபாவின் நோக்கம் ஐந்து கோடி ஏக்கர் நிலமாவது தானமாக வழங்க வேண்டும் என்பதுதான். ஆனால், அதில் அவரால் வெற்றிபெற இயலவில்லை. எதிர்பார்த்த வெற்றி பூமிதான இயக்கத்தால் வினோபாவிற்குக் கிடைக்க வில்லையெனினும், கிராமப் பொருளாதாரப் புரட்சிக்கு அது வித்திட்டது எனக் கூறலாம்.

காந்தியடிகளுக்குப் பிறகு இவர் அறவழியைக் கையாண்டு நிலத்தைத் தானமாகப் பெற்றார். நிலச் சீரமைப்புக்கும், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் ஒரு பெரிய அமைதிப் புரட்சியைச் செய்து காட்டியவர் வினோபா பாவே என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. எல்.ஜெ.

பூரட்டாதி: வான மண்டலத்தைப் பன்னிரண்டு சமபாகங்களாகப் பிரித்து வானநூலார் ஆராய்

கிறார்கள். ஒவ்வொரு பாகத்திற்கும் இராசி அல்லது வீடு என்பது பெயர். அவை மேடம், இடபம், மிதுனம், கடகம், சிங்கம், கன்னி, துலாம், விருச்சிகம், தனுசு, மகரம், கும்பம், மீனம் என்பன. இராசிமண்டலத்தை 27 நாண்மீன்கள் அடிப்படையிலும் பிரித்துப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அம்முறையில் இராசி ஒவ்வொன்றிற்கும் இரண்டேகால் விண்மீன்கள் அமைவதுண்டு. அவற்றின் இணைப்பைக் கற்பனை செய்தே இராசிக்குப் பெயருமிட்டனர். அசுவனி முதல் எண்ணிவரும் போது பூரட்டாதி என்பது 25 - ஆம் நாண்மீன் ஆகும். வடமொழியில் பூர்வ பத்ரபிதா என்பர். உண்மையில் பூரட்டாதி ஒரு நாண்மீன் அன்று. பல விண்மீன்களின் ஆயம் அது. அதில் இரண்டு சிறப்பானவை. புரட்டாசி மாதம் சூரியன் கன்னி இராசியில் நுழையும் நேரம். சந்திரன் பூரட்டாதி நாண்மீனில் நின்றால் நிறைநாள் ஆகும். எனவே, பூரட்டாதி என்ற நாண்மீனின் பெயர் புரட்டாசி என்ற மாதப் பெயருக்கும் காரணம் ஆயிற்று என்பர். தமிழில் நாழி, இடங்கழி, படி, புரட்டை, கொழுங்கோல், குஞ்சம் என்ற பெயர்களும் இந்த நாண்மீனுக்கு உண்டு. சோதிடநூல்கள் ஒவ்வொரு நாண்மீனையும் நான்கு பாதங்களாகப் பிரித்துக் கூறும். அம்முறையில் பூரட்டாதியின் மூன்று பாதங்கள் கும்ப இராசியிலும் ஒரு பாதம் மீன இராசியிலும் அமையும். ஒவ்வொரு நாண்மீனுக்கும் விலங்கு, பறவை தாவரம், கணம், எழுத்து முதலியவற்றைச் சோதிட நூல்கள் கூறுவது வழக்கம். அம்முறையில் பூரட்டாதிக்கு விலங்கு-ஆண்சிங்கம்; பறவை - உள்ளான்; தாவரம் - தேமா; கணம்-மனிதகணம்; எழுத்து த, தி உள்ளிட்ட நான்கு: ஸெ, ஸொ, த, தி. பூரட்டாதியில் சனி நிற்கும்போது வீடு கட்டினால் பேய் வாழும் என்று மனையடி சாத்திரம் கூறும். கபிலை ஏற்றம் நிறுவ, மந்திரம் செபிக்க, விவகாரங்களைப் பேசித் தீர்க்கப் பூரட்டாதி நாள் நல்லது. இந்த நாண்மீனுக்கு அதிபதி வியாழன். ஒருவர் இந்த விண்மீனில் பிறந்தால் வியாழ்திசையில் பிறந்துள்ளதாக எடுத்திக் கொண்டு சோதிடம் கணிப்பர். தே.ஆ.

பூரண யோகம் என்பது சிரீ அரவிந்தர் (கி.பி 1872-1950) தம் மெய்ப்பொருள் கோட்பாட்டில் இறை முழுமையைப் பெறுதற்குக் காட்டிய வழியாகும். பொதுவாக யோகம், உயிர்-இறை இணைப்பைக் குறிப்பினும், அவ்விணைப்பு யோக நெறியின் நோக்கமாகும். யோக நெறி என்றால் மெய்ப்பொருளியலில் பதஞ்சலி முனிவர் கூறிய எண்வகை நெறிகளையே (இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி) குறிக்கும். இந்து சமயத்தில் அன்பு (பக்தி) நெறி, செயல் (கருமம்) நெறி, அறிவு (ஞானம்) நெறி ஆகியவற்றையும்

யோகமாகச் சொல்லுவர். ஆனால், அரவிந்தர் கூறும் பூரண யோகம் மேற்கூறிய அனைத்தும் அடங்கிய நெறியாகவும், அவற்றிற்கும் மேலாக முழுமைத் தன்மை பெற்றதாகவும் விளங்குவதாகும். ஏனைய யோக நெறிகளைக் குறிப்பிட்ட பல நன்மைகளுக்காகப் பயன்படுத்தலாம். அத்தகு நோக்கங்கள் இறைமையை முழுமையாக அடைதற்குப் பயன்படா. எனவே, அரவிந்தர் அனைத்து யோக நெறிகளையும் ஒருங்கிணைத்துக் கடைப்பிடிக்கும் வழி முறைகளையும் எளிதாக்கிப் பூரணயோகமாக (Integral Yoga) அளித்துள்ளார்.

அரவிந்தரின் கருத்துப்படி உள்பொருள் ஒன்று; அது பிரம்மம். அது இயல்புகளற்றும், இயல்புகளுடனும் விளங்குவது. இயல்புகளற்ற நிலையில் அது ஆள்சார் பற்றது; இயல்புகளுடன் கூடிய நிலையில் அது ஆள்சார் புடையது. இரு நிலைகளும் உண்மையே. இயல்பற்றது இயல்புகளை உள்ளடக்கியதே ஆகும். யோக நெறிகள் மனிதனை இயலுலகத்திலிருந்து முழுமையாக விலக்கி, இறைவனுடன் இணைவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் உயர்ந்ததெனினும் குறுகியதாக அரவிந்தர் கருதுகிறார். இறை முழுமை அனைத்தையும் தன்னுள் கொண்டு விளங்குவது; அம்முழுமையில் இயலுலகமும் அடங்கியதே. எனவே, இயலுலகை விலக்கி இறைவனுடன் இணைவதைக் குறுகியது என்று கூறுகிறார். அவரது கருத்துப்படியோகத்தின் நோக்கம் இறைமையை இயலுலகத்திலும் விளங்கச் செய்வதாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு முதலில் இயலுலகைக் கடந்த இறைமையை உணர்ந்து, பின்னர் அது இயலுலகிலும் விளங்குவதை உணரவேண்டும். இவ்விரு நிலைகளிலும் விளங்கும் முழுமையான இறைமையை நோக்கமாகக் கொண்டதே பூரண யோகம்.

இறை எவ்வாறு தன் இருப்பில் தூய்மையானதாகவும், நிறைவான மகிழ்வுடனும், முழுமையுடனும் விளங்குகின்றதோ, அவ்வாறே இறைமுழுமையை அடையப் பெறுவதே பூரண யோகத்தின் நோக்கம் என்று அரவிந்தர் கூறுகிறார். பூரண யோகத்தின் நோக்கத்தை அடைய அவர் பின் வரும் மூன்றுபடிநிலை நடத்தையை நெறிகளாகக் குறிப்பிடுகின்றார். தன்னைக் கட்டுப்பாடற்ற நிலையில் முழுமையாக இறைவனிடம் ஒப்புவித்தல் (ஆத்ம சமர்ப்பணம்) முதல் படியாகும். மனிதன் தானாக எதனையும் சிந்திக்க இயலாதவனாதலால் இறைவனிடம் புகலடைதல் என்றும் தொடர்ந்திருக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். இறைவனின் ஆற்றல் உயிரில் இறங்கி விரும்பிய மாற்றத்தைச் செய்தற்கு மனிதன் தன்னை இறையிடம் ஒப்புவித்து இறைக் கருணை

குக் காத்திருக்க வேண்டும். தன்னைத் தன்னி லிருந்து வேறாக்கி நின்று இறைவனின் அருள் எவ் வாறு செயற்படுகிறது என்பதைக் கவனித்தல் இரண்டாம் படியாகும். இந்நிலையில் ஒருவன் தனக்காக வேண்டி, வேதியர்கள் இயற்றும் வேள் வியை உற்று நோக்குவதைப் போன்று மனிதன் இருக்க வேண்டும். தன்னில் இறைமை விளங்குவதையும் செயற்படுவதையும் இரண்டாம் நிலையில் உணர்ந்ததைப் போன்று, அனைத்துப் பொருள்களி லும் இறைமை உள்ளார்ந்த நிலையில் செயற்படுவ தாக அன்றி, வெளிப்பட்டு விளங்கும் இறை ஆளுமை யாகவும் உணர்வது பூரண யோகத்தின் மூன்றாம் படியாகும். இப்படிக்களை ஒவ்வொன்றாக அடைவதில் உள்ள இடர்ப்பாடுகளை வெற்றி கொள்வதையே ஏனைய யோகநெறிகளின் நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று அரவிந்தர் கருதுகின்றார். அனைத் தும் இறைவனின் வடிவங்கள் என்று உணர்வதே பூரண யோகம் என்று சுருக்கமாகக் கூறலாம்.

பி.ஆர்.ந.

துணை நூல்கள்:

Collected works of Sri Aurobindo, Sri Aurobindo Ashram Library, Pondicherry, 1970.

Mahadevan T.M.P. and Saroja, C.V., Contemporary Indian Philosophy, Sterling Publishers Pvt., Ltd., New Delhi, 1983.

Mahadevan, T.M.P., Outlines of Hinduism, Ceb ana Ltd., Bombay, 1971.

Sarma D.S., Hinduism Through the Ages, Bha vans University, Bombay, 1967.

பூரணலிங்கம் பிள்ளை, எம்.எசு., (கி.பி.

1866-1947): இவர் ஆங்கிலப் புலமை வாய்ந்த தமிழ் எழுத்தாளர்; திருநெல்வேலிச் சைவ வேளாளர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர். பொருநையாற்றங்கரையோர ஊரான முந்நீர்ப்பள்ளம் சிவசுப்பிரமணிய பிள்ளையின் மகன்; தாயார் வள்ளியம்மை. இவர் கி.பி. 1866-ஆம் ஆண்டு தாயாரின் ஊரான கால் வாய் எனும் சிற்றூரில் பிறந்தார். முந்நீர்ப்பள்ளம் திண்ணைப் பள்ளி, மேலைப் பாளையம் தொடக்கப் பள்ளி, திருநெல்வேலி ஆங்கிலத் தமிழ்ப்பள்ளி முதலிய வற்றில் படித்துத் தேறினார்; விரைவாகவும் அழகாகவும் எழுதவல்லார்; கையெழுத்துப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றார்; ஐந்தாம் வகுப்பு இரட்டைத் தேர்வில் வெற்றி பெற்றார். இவர் குடும்பச் சிக்கல் காரணமாகப் படிப்பைத் தொடராது தமது 16-ஆம் வயதில் பரமக்குடியில் பொருள் நீதிமன்ற எழுத்தராக மூன்று திங்கள் பணியாற்றினார்.

திருநெல்வேலி இந்துக்கல்லூரி முதல்வர் விங்களேர் உதவியால் இவர் இடைக்கலை (F.A.) படித்தார். மில்லர் ஆங்கிலப் பரிசுப் போட்டியில் வெற்றி பெற்றமையால் சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியில் பி.ஏ.படிக்க முடிந்தது. இவர் பள்ளி ஆசிரியரானார்; ஊதியத்தைக் கொண்டு எம்.ஏ. படிக்க முயன்றார்; படிப்பு முடியுமுன் அரசுப்பணி கிடைத்தமையால் சில திங்களே அப்பணி புரிந்தார்; பின் திருநெல்வேலி இந்து உயர் பள்ளியிலும், ஈரோடு மாசன உயர்பள்ளியிலும் தலைமையாசிரியராகப் பணியாற்றினார்; திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் ஆணையால் எட்டயபுரத்திளவரசருக்கு ஆசிரியரானார். அப்பணியைச் சிறிதுகாலம் செய்தபின் சென்னை சென்று நான்கு ஆண்டுகள் டாக்டர் மில்லர் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணிசெய்தார்; 'ஞானபோதினி' எனும் மாத இதழை நடத்தினார்.

இவர் படிக்காத நாளெல்லாம் பிறவாநாளே எனுங் கோட்பாடுடையவர். இடைக்கலை (F.A.) பயின்றபோது சேக்கபியர் நாடகச் செய்யுள்களுக்கு உரை எழுதி மாக்னில் ஆண்ரூப்பு (Magnil Anrup) என்ற ஆங்கிலப் பெயரில் வெளியிட்டார். ஆங்கிலேயரும் அவ்வுரையைப் பாராட்டினர். இவரது பெயரிலுள்ள ஆங்கில எழுத்துகளை இடமிருந்து வலம்பாய்ந்து இப்புதிய பெயராயிற்று எனப் பலர் உணரவில்லை. இவர் கோவை புனித மைக்கேல் கல்லூரியில் ஆங்கிலப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய போது தமிழே உலகின் தாய்மொழி எனுந் தலைப்பில் நாளிதழ்களில் கட்டுரைகள் எழுதினார்; திருநெல்வேலி இந்துக்கல்லூரியில் ஆங்கிலப் பேராசிரியராக இருந்த போது ஆசிரியப் பயிற்சிப்பட்டமான எல்.டி. (L.T.) தேர்வு பெற்றார். இவர் 1906 - இல் இந்துக்கல்லூரியினின்றும் விலகி, சென்னைக்குச் சென்று ஒன்பது திங்கள் இருந்துவிட்டு, மீண்டும் நெல்லை வந்து 'கெமிசு' என்ற பெயரில் ஒரு கல்லூரி தொடங்கினார்; 'நீதி' இதழின் துணையாசிரியராகப் பணியாற்றினார்; மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியில் மூன்று மாதங்கள் விடுப்புப் பணியிடத்தில் ஆங்கிலப் பேராசிரியரானார்; மீண்டும் ஓராண்டு நெல்லை இந்துக்கல்லூரியிலும் திருச்சியில் எசு.பி.சி. கல்லூரியிலும் ஆங்கிலப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்று முந்நீர்ப்பள்ளத்தில் வாழ்ந்து வந்தார்.

இவர் திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார்; பாளையங்கோட்டைச் சைவசபை, சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம் ஆகியவற்றில் அங்கம் வகித்தார்; ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பல நூல்கள் இயற்றியுள்ளார்.

ஆங்கில நூல்கள், சேக்கியர் பற்றிய பாடல்கள், கோட்டுசமித்து கதைகள், அபட்டு சாம்சன், ஆங்கில இலக்கிய விளக்கத் தொகுப்பு, ஆங்கிலத்திற் பேச்சுமொழி, ஆங்கிலப் பாடற்றிரட்டு, இந்திய வரலாறு, இங்கிலாந்து வரலாறு, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சாக்ரடிகு-பிளேட்டோ வரலாறு, சூலியச சீசர் உரை, ஒத்தெல்லோ உரை முதலியனவாகும்.

தமிழ் நூல்கள், தப்பிலி, மருத்துவன் மகள், இரு சிறுகதைகள், உரோமன் சட்டத் தொகுப்பு, பழங்காலச் சட்டத் தொகுப்பு, இனஉதவிச் சட்டம், இலங்கை மன்னர் இராவணப் பெரியார், ஒப்பந்தச் சட்டம், இக்கால ஆங்கில இலக்கிய ஆராய்ச்சி, ஓளவைக் குறள், நீதிக்கதை, வீரமணிமாலை, செய்யுட்கோவை, நபிநாயகமும் கவிராயர்களும், விவேக விளக்கம், தமிழும் தமிழ்ப் புலவர்களும், நவராத்திரி விரிவுரைகள், ஐரோப்பியப் போர், காமாட்சி என்ற நவநகை நாடகம், பன்னிரு பெண் பணிகள், இராயர் அப்பாசிக் கதைகள், வாசகத்திரட்டு, தமிழ்க் கட்டுரைகள் முதலியன. பி.தெ.

பூரம்: நட்சத்திரங்களை அசுவனி முதல் எண்ணி வரும்போது பூரம் பதினோராம் இடத்தைப் பெறும். பூரத்தை ஒரு நட்சத்திரமாகக் கொண்டாலும் உண்மையில் இது ஒரு குழு அல்லது ஆயம் ஆகும். சிம்மம் என்ற சொல்லை நினைத்துப் பார்த்தால் பூரம் சிம்ம இராசியில் அமைவதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். சிங்கத்தின் வாலில் அமைந்த 'தெனிபோலா' மீனும் அதன் அருகே வடக்கமைந்த 'இலியோனிக்' ஒன்றும் உத்தரம் என்றும் கருதப்படும். பூரத்தின் இரு மீன்களும் உத்தரத்தின் இருமீன்களும் ஒரு செவ்வகத்தின் மூலைகள் போல் தோன்றுவதால் தமிழ் மக்கள் 'பூரம். உத்தரம் பெற்கால் கட்டில்' என்று கூறுவார்கள். பூரத்தின் வடமொழிப் பெயர் பூர்வ பங்குனி. இந்த நாண்மீன் குழுவின் அதிபதி சுக்கிரன். ஒருவர் இந்த நாளில் பிறந்தால் சுக்கிர திசையில் பிறந்ததாகக் கொள்வர். பூரத்திற்கு விலங்கு—பெருச்சாளி; பறவை—பெண்கழுகு; தாவரம்—பலாசு; கணம்—மனிதகணம்; எழுத்து—மொ முதல் மூன்று (மொ, மோ, மொ). பூரத்திற்குக் காட்டெலி, நாவிதன், சிகை, உமை, பகல் என்ற பெயர்களும் உண்டு. சித்திரம் பழக, ஆயுதப் பயிற்சி செய்ய, கெட்ட கோளின் துயரை நீக்க, பூரம் ஏற்றது என்பர். தே.ஆ.

பூராடம்: இது இருபதாம் நட்சத்திரம். வடமொழியில் பூர்வ ஆசாடம் என்பர். மேனாட்டார், இதன் இரு மீன்களும் உத்திராடத்தில் அமைந்த இரு மீன்களும் சேர்ந்து மிகச் சாய்வான செவ்வக உருவில் அமையும் என்பர். இம்மீன் தனுசு இராசி

யில் அமைகிறது. பூராடத்திற்கு, நீர், புனல், பயம், அறல், கோ, உடைகுளம் என்னும் பெயர்களும் உள்ளன. இதன் அதிபதி சுக்கிரன். பூராட நாளில் பிறந்தோர்க்குச் சுக்கிரதிசை தொடக்கமாக அமையும், பூராடத்திற்கு மிருகம்—ஆண்குரங்கு; பறவை கவுதாரி; தாவரம்—வஞ்சி; கணம்—மனிதகணம்; எழுத்துகள்—உணவுஎஃகு என்பன. பூராடத்தில் குரு விருக்க வீடு கட்டினால் திருமகள் வாசம் புரிவாள்; சுக்கிரன் இருந்தால் சுபம் என்று மனையடி நூல்கூறும். கணிதம் தொடங்க, கரும்புநட, முத்தும் பவளமும் வாங்க, பழைய கிணறுகளைத் தூர்வாங்க, கடன் தீர்க்கப் பூராடம் நல்லது என்பர். தே.ஆ.

பூரி: இந்நகர் ஓரிசா மாநிலத்தில் உள்ளது. புலனேசுவரத்திற்கு அருகில் உள்ள பூரி வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த நகரமாகும். பூரி வைணவர்களின் முக்கியமான கோயில் தலமாகத் திகழ்கின்றது. இங்குள்ள சகன்நாதர் கோயில் அனந்த வரும் சோடகங்கதேவனால் கி.பி. 1150-இல் எடுக்கப்பட்டது.

அக்கோயிலில் இரண்டு திருச்சுற்றுக்கள் காணப்படுகின்றன. இரண்டு திருச்சுற்றுக்களைக் கொண்ட கோயில்களை வடஇந்தியாவில் காண்பதரிது. அக்கோயில் 223 மீ. நீளமும் 213 மீ. அகலமும் கொண்டது. அக்கோயிலைச் சுற்றியுள்ள திருச்சுற்றுச் சுவர் 7 முதல் 10 மீ. வரை உயரமுடையது. அக்கோயிலுக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் நான்கு நுழைவாயில்கள் உள்ளன. அந்த நுழைவாயிலில் கோபுர அமைப்புகள் காணப்படுகின்றன. இரண்டாம் திருச்சுற்று 140 மீ. நீளமும் 105 மீ. அகலமும் கொண்டது. அந்தத் திருச்சுற்றில் இரண்டு சுவர்கள் நான்கு பகுதிகளிலும் சேர்ந்தாற்போல் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. அந்தத் திருச்சுற்றில் நான்கு முக்கிய வாயில்களுடன் இரண்டு துணை வாயில்களும் உள்ளன.

அக்கோயிலில் கருவறை, 'சகன்மோகன்' எனப்படுகின்ற முன்மண்டபம், 'நாட்டிய மந்திர' எனப்படுகின்ற விழா மண்டபம், 'போக மந்திர' எனப்படுகின்ற வழிபாட்டு மண்டபம் ஆகியன காணப்படுகின்றன. அவை அனைத்தும் ஒன்றின் முன் ஒன்றாகக் கட்டப்பட்டுள்ளன. கருவறை சதுர அமைப்புடையது. அதன் நீளம் 27 மீ. ஆகும். அதன் முன்னுள்ள சகன்மோகனின் அதிட்டானப் பகுதி நட்சத்திரம் போன்ற அமைப்புடையது. அதன் நீளம் 52 மீ. ஆகும். அதன் மேல் கட்டப்பட்டுள்ள சிகரத்தின் உயரம் 64 மீ. ஆகும். அதனைத் தொடர்ந்து மண்டபத் தூண்கள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. முதலில் திருச்சுற்றில் மூன்று கிணறுகள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. அவை புனித நீர்க்கிணறுகளாகக் கருதப்படு

கின்றன. முதல் திருச்சுற்று இரண்டாம் திருச்சுற்று ஆகியவற்றில் பல துணைக் கோயில்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. தி.ச.

பூலித் தேவன்: திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பிறந்து அந்நிய மேலாண்மையை எதிர்த்தவர் பலர். அவர்களுள் இந்திய விடுதலைப் போர் வரலாற்றில் முதன் முதலாக வெள்ளையரையும், ஏனைய அந்நியரையும் எதிர்த்து கி.பி. 1755—க்கு முன்னரே குரல் கொடுத்தவன் நெற்கட்டான் செவ்வல்பாளையக்காரன் மாவீரன், பூலித்தேவன். வீரபாண்டிய கட்ட பொம்மன் பிறப்பதற்கு முன்பே, தாயகத்தின் மண்ணிலே அந்நியன் எவனும் உரிமை கொண்டாடக் கூடாது என்று ஆயிரக்கணக்கில் மறவர் அணியினைத் திரட்டிப் போரிட்டவன் பூலித்தேவன்.

பூலித்தேவன் முன்னோர்கள் ஆட்சி செய்து வந்த பகுதி பூழி நாடாகும். நெற்கட்டான் செவ்வல், பூழி நாட்டின் ஒரு பகுதியாக விளங்கி வந்தது. பூழியர்களே பின்னர் பூலியர்களெனக் குறிக்கப்படலாயினர். பூலித் தேவனின் முன்னோர்கள் இராமநாதபுரம் சேதுபதி மரபினைச் சேர்ந்தவர்களென்றும், ஆப்ப நாடு, சிருவை நாடு, ஆன்மநாடு ஆகிய பகுதிகளிலிருந்து பூழி நாட்டிற்கு வந்தவர்கள் என்றும் கூறப்படு

கிறது. பூழியூர்க் கோட்டமே பூலியூர்க் கோட்டமாக மாறியிருத்தல் வேண்டும். பாண்டியர் காலத்தில் திசைக்காவலுக்காகப் பூலித்தேவனின் முன்னோர் நியமிக்கப்பட்டனர். பின்னர் பாண்டிய நாடு 32 பாளையங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அவற்றில் ஒன்று தான் நெற்கட்டான் செவ்வல் பாளையமாகும். பூலித்தேவனின் முன்னோர் நெற்கட்டான் செவ்வல் பாளையத்திற்குத் தலைமை தாங்கும் பெருமையுடன் விளங்கினர். நெற்கட்டான் செவ்வல் சங்கரன்கோயிலுக்கு வடமேற்கே ஏறத்தாழ 10 கி.மீ. தொலைவிலுள்ளது.

நெற்கட்டான் செவ்வல் பாளையத்தில் பூலித்தேவன் கி.பி. 1715-ஆம் ஆண்டு பிறந்தான். இவன் தந்தையார் சித்திரபுத்திரத் தேவன்; தாயார் சிவஞான நாச்சியார். பூலித்தேவனுக்கு இயற்பெயர் காத்தப்ப பூலித்தேவன் என்பதாகும். பூலித்தேவனை, பூழித்தேவன், பூலித்தேவன், பூலுத்தேவன், பூலாத்தேவன், பூலையாத்தேவன், பூலித்தேவன் என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பலரும் பலவாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

பூலித்தேவன் உரிய காலத்தில் தொடக்கக் கல்வி பயிலத் தொடங்கினான். நன்றாக எழு

தப் படிக்கத் தெரிந்ததும் இலஞ்சி சுப்பிரமணியப் புலவரிடம் தமிழ் கற்றதோடு சன்மார்க்க நெறியையும் பயின்றான். நூல் ஆராய்ச்சியில் வல்லானாகத் திகழ்ந்தான். இலக்கிய இலக்கண நூல்களைச் செவ்வனே கற்று, கவிதை எழுதும் ஆற்றலையும் பெற்றான். பூலித்தேவன் தன் பன்னிரண்டாம் வயதில் குதிரையேற்றம், யானையேற்றம், மற்போர், வாள் வீச்சு, சிலம்ப வரிசை, கவண் எறிதல் முதலியவற்றை முறைப்படி கற்றுத் தேர்ச்சியடைந்தான்.

மதுரையில் பாண்டியர் ஆட்சியின்போது தன்னுடைய முன்னோர்களின் வீரப் போர்கள் பற்றிய செய்திகளையெல்லாம் கேட்டுத் தானும் ஒரு மாபெரும் வீரனாக வேண்டும் என்ற துடிப்பும் ஆர்வமும் கொண்டான். யாரையும் பேச்சால் வெல்லும் ஆற்றல் படைத்தவனாக விளங்கினான். பூலித்தேவன் ஆறடிக்கு மேற்பட்ட உயரமும் உறுதியான உடற்கட்டும் வாய்ந்தவன். மற்றவர்களால் சுமக்க முடியாத பல ஆயுதங்களைச் சுமந்து கொண்டு நாளொன்றுக்கு 80 கி.மீ. தூரம் அவன் எளிதாக நடந்து செல்வான். தெய்விகத்தையும், தேசியத்தையும் இரு கண்களாகப் போற்றியவன். இப்படி இவனைப் பற்றிக் குரு குகதாசப்பர் எழுதிய 'திருநெல்வேலி சரித்திரம்' கூறுகிறது.

உரிய காலத்தில் கயல்கண்ணி என்ற இலக்குமி நாச்சியாரை இல்லக்கிழத்தியாக ஏற்று இல்லறத்தை நல்லறமாகப் போற்றி நடத்தினான். கோமதிமுத்துத் தலைச்சி என்ற பெண் மகளையும், பூலிசிவஞானத்தேவன், பூலிசித்திரபுத்திரத்தேவன் என்ற இரண்டு ஆண் மக்களையும் பெற்றான். நாள்தோறும் அன்ன தானம் செய்வதும், புத்தாடைகள் வழங்குவதும் நடைபெற்ற பின்னரே காலை உணவு உண்பான். ஏழை மக்களுக்குத் தானம் கொடுத்து வந்தான். பிரமச்சாரிகளின் திருமணத்தையும் தானே முன்னின்று நடத்தி வந்தான். ஆங்காங்கே மண்டபங்களும் கட்டி, உணவும் வழங்கி வந்தான். நந்தவனம் வைத்துக் கிணறும் வெட்டிவைத்தான். சங்கரன்கோயில், கரிவலம்வந்த நல்லூர், வாசுதேவநல்லூர் ஆகிய ஊர்களிலுள்ள கோயில்களுக்கு முன்மண்டபம் கட்டி, பெருமளவில் அணிகலன்களையும் வழங்கினான்.

ஆங்கிலேயர் வருகை: கருநாடக நவாபு முகமது அலியும், ஐதராபாது நிசாம் சந்தா சாகிபும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு திருநெல்வேலிப் பாளையக்காரர்களிடம் கப்பம் தண்டல்செய்யத்தொடங்கினர். அவர்களுக்குள் ஏற்பட்ட போட்டியைக் காரணமாக வைத்துக் கொண்டு பாளையக்காரர்கள் கப்பம் கட்டாமல் காலங்கடத்திக் கொண்டு வந்தனர். ஐதராபாது நிசாமுக்கான போட்டியைப் பயன்படுத்தி

ஆங்கிலேயர்கள் ஆர்க்காடு நவாபுக்கு ஆதரவாக தி.பி. 1751 - இல் முதன் முதலாகத் திருச்சிக் கோட்டையில் ஆங்கிலக்கொடியேற்றப்பட்டது. அப்போது இன்னிசு துரைதான் திருநெல்வேலிக்கு வந்த ஆங்கிலேயரில் முதல்வனாவான்.

ஆங்கிலத் தளபதி கெரான் வருகை: ஆர்க்காடு நவாபிற்கு ஆதரவாகக் கும்பினியர்கள் திருநெல்வேலிச்சீமையில் வரித்தண்டல்செய்யத் தொடங்கினர். ஆங்கிலேயத் தளபதி கெரான் என்பவன் தலைமையில் முகமது அலியின் சகோதரன் மாபூசுக்கான், தளபதி கான்சாகிபு என்ற யூசுப்கான் ஆகியவர்களுடன் 500 ஐரோப்பிய வீரர்களும், 2000 கூலிப்படைகளும் பிறபடைகளும் வந்தன. இதுவே ஆங்கிலேயர்படையுடன் தாக்க முனைந்த நேரடி முதல் தலையீடாகும்.

அப்போது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கிழக்குப் பாளையங்கள், மேற்குப் பாளையங்கள் என இரு பிரிவுகள் இருந்தன. கிழக்குப் பகுதிக்குப் பாஞ்சாலங்குறிச்சிப் பாளையக்காரன் பொல்லாப் பாண்டிய கட்டபொம்மனும், மேற்குப் பகுதிக்கு நெற்கட்டான் செவ்வல் பாளையக்காரன் பூலித்தேவனும் தலைமை ஏற்று வந்தனர்.

ஆங்கிலத் தளபதி கெரானின் இந்தப் படையெடுப்பின் நோக்கம் பாளையக்காரர்களிடம் வரித் தண்டல் செய்வதும், கும்பினியரின் அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்துவதுமாகும். கெரான் கி.பி. 1755-இல் பாஞ்சாலங்குறிச்சியையும், எட்டையபுரத்தையும் முற்றுகையிட்டான். இருவரும் பணிந்து கெரானிடம் கப்பம் கட்டினர்.

பின்னர், கெரான் நெற்கட்டான் செவ்வலின் மீது படையெடுத்தான். 'இந்த மண்ணில் பிறந்தவர்கள் நம்மீது இந்த மண்ணுக்குரியவர்கள், எங்கிருந்தோ வந்த அந்நியர் ஆங்கிலேயருக்கு நாங்கள் எதற்காகக் கப்பம் கட்ட வேண்டும்?' என்று கூறிப் பூலித்தேவன் வரி கொடுக்க மறுத்தான்.

கெரானின் படையெடுக்கல் நெற்கட்டான் செவ்வல் கோட்டையைச் சூழ்ந்து முற்றுகையிட்டன. பீரங்கிகள் குண்டு மழையைப் பொழிந்தன. அக்கோட்டையின் மதில் சுவர்களில் ஒரு சிறு ஓட்டையைக் கூட அவர்களால் உண்டுபண்ண முடியவில்லை. இரு படையினருக்கும் மிகவும் பெரிய அளவில் சண்டை நடந்தது. பூலித்தேவன் வீரத்திற்கு முன்னால் கெரானால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. கெரான் நெற்கட்டான் செவ்வல் கோட்டையை விட்டுப் பின்வாங்கி வெட்கத்தோடும் அவமானத்தோடும் திரும்பிச்சென்றான். கெரானின் இந்த மாபெரும் தோல்வி மேற்குப் பாளையங்களுக்குமேலும் உற்சாகத்தையும், ஊக்கத்தையும் கொடுத்தது.

இதுவே ஆங்கிலேயரை எதிர்த்து இந்திய மண்ணில் ஓர் இந்தியன் செய்த வீரம் செறிந்த முதல் முழக்கமாகும். 'இந்திய விடுதலைக்காகக் கும்பினியரை எதிர்த்து முழங்கிய முதல் முழக்கம் மாவீரன் பூலித்தேவனால் தான் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது' என்று வரலாற்று ஆசிரியர்களான இரப்பர்ட்டு ஓம், கால்டுவெல், எச்.ஆர்.பேட்டி போன்றவர்கள் கூறுகிறார்கள். கும்பினியருடன் கூட வந்த ஆனந்த ரங்கத்தின் நாட்குறிப்பிலும் இக்குறிப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

மீண்டும் கும்பினியர் தக்க படை பஜத்துடன் வந்து தாக்கக்கூடும் என்று பூலித்தேவன் உணர்ந்தான். தமிழ்ப் பாளையக்காரர்களையெல்லாம் ஓரணியில் சேர்த்து வலுவான ஒரு கூட்டணியை உருவாக்க நினைத்தான். மதுரைப் பாளையங்களுடன் மேற்குப் பாளையங்களான கொல்லங்கொண்டான், சேத்தூர்ச் சொக்கம்பட்டி, தலைவன் கோட்டை, ஊற்றுமலை ஆகிய பாளையங்களெல்லாம் பூலித்தேவன், அணியில் ஒன்று சேர்ந்து முழங்கின. இக்கூட்டணியை வைத்துக்கொண்டு கும்பினியரை விரட்டியடிக்கத் திட்டங்களை வகுக்கப்பூலித்தேவன் முனைந்தான்.

களக்காட்டில் மாபூசுகானுடன் நடந்த போரில் பூலித்தேவன் வெற்றி பெற்றான். பூலித்தேவனுக்கு உதவியாகத் திருவாங்கூரார் படைகளும் கலந்து கொண்டன. சிரீவில்லிப்புத்தூர்க் கோட்டையை ஆர்க்காடு நவாபின் தம்பி இரகீம் பாதுகாத்து வந்தான். அக்கோட்டையைக் கி.பி. 1756 - இல் பூலித்தேவன் தாக்கினான். அப்போது பூலித்தேவனிடம் ஆயிரம் குதிரைப்படை வீரர்களும், 25,000 காலாட்படை வீரர்களும் இருந்தனர். இந்தப் போரிலும் பூலித்தேவனே வெற்றிபெற்றான்.

இதைத்தொடர்ந்து திருநெல்வேலிக்கு அருகில் மாபூசுகானின் படைகளுடன் பூலித்தேவனின் படையினர் மோதின. பூலித்தேவனின் படைகளுக்கு மிகுதியான இழப்பு நேரிட்டது. போரைத் தொடர்ந்து நீடிக்காமல் பூலித்தேவன் நெற்கட்டான் செவ்வலுக்குச் சென்றுவிட்டான். பூலித்தேவன் மீளாத துயரடைந்தான். தன்னுடைய துயரங்களையெல்லாம் தூக்கியெறிந்து கும்பினியரை ஒழித்துக் கட்டுவதிலே கண்ணும் கருத்துமாய் இருந்து வந்தான்.

காஞ்சாகிபு கி.பி. 1759 - இல் பெரும் படையுடன் பூலித்தேவனின் வாசுதேவ நல்லூர்க்கோட்டையைத் தாக்கினான். ஒரு மாத காலத்திற்கு மேல் தொடர்ந்து தாக்குதல் நடைபெற்றது. காஞ்சாகிப்பின் படைகள் பெருத்த அளவில் சேதம் அடைந்தன. பெரிய பீரங்கியைக் காஞ்சாகிபு பயன்படுத்தியும்

பயனில்லாமல் தோல்வியடைந்து திருநெல்வேலியை நோக்கி ஓடிவிட்டான். பூலித்தேவன் மாபெரும் வெற்றியடைந்தான்.

காஞ்சாகிபு கி.பி. 1760 - இல் நெற்கட்டான் செவ்வல் கோட்டையைத் தாக்கினான். பூலித்தேவன் காஞ்சாகிப்பை விரட்டியடித்தான். காஞ்சாகிபு தன் ஆயுதங்களையும், பீரங்கி வண்டியையும் போட்டு விட்டு ஓடிவிட்டான். அந்தப் பீரங்கியும் ஆயுதங்களும் மதுரைத் தொல்பொருள் பாதுகாப்பில் இன்றும் இருக்கின்றன.

பூலித்தேவனை ஒழித்துக் கட்டவேண்டுமென்றால் இப்போது இருக்கும் ஆயுதங்களும், படைகளும் போதா; இங்கிலாந்திலிருந்து மேலும் போர்க்கருவிகளும், படைகளும் வந்தால் தான் வெற்றி கொள்ள முடியும் என்று கும்பினி அதிகாரிகள் இங்கிலாந்திற்கு எழுதினார்கள். அதனால் பெருமளவில் இராணுவத்தளவாடங்களையும், இராணுவங்களையும், குதிரைப்படைகளையும் கொண்டு வந்து சென்னையில் இறக்கினர்.

படைத்தலைவன் பெளட்சன் என்பவன் கி.பி. 1766-இல் 12,000 படைவீரர்களுடன் வாசுதேவ நல்லூர்க் கோட்டையைத் தாக்கினான். ஆனால், அவனோ பூலித்தேவனின் வீரத்திற்கு முன்னால் நிற்க முடியாமல் ஓடிவிட்டான்.

இராணுவப் பாசறையிலிருந்து கும்பினித் தளபதி பூலித்தேவனை வெல்ல முடியாத நிலையில், இருப்பதால் தக்க ஆலோசனை வேண்டி மேலிடத்திற்குக் கடிதம் எழுதினான். எப்படியும் பூலித்தேவனை ஒழித்துக் கட்டத் தக்க ஆலோசனை வழங்கப்பட்டது.

தொனாட்டு காம்பெல், கி.பி.1767-இல் பிலிண்டு, காப்பர் ஆகியவர்களுடனும், பல்வேறு இராணுவப் பெருந்தலைவர்கள் அடங்கிய போர்ப்படையுடனும், வாசுதேவநல்லூர்க் கோட்டையைத் தாக்கினான். பூலித்தேவனும், அவனுடைய படை வீரர்களும் கும்பினியர்களை எதிர்த்துப் போர் புரிந்தார்கள்.

அப்போது தொடர்ந்துபல நாள் கள் மழைபெய்து கொண்டே இருந்ததால் இருசாராரும் ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலையில் இருந்தனர். எனினும், பூலித்தேவனின் படைகளில் பெரும்பாலோர் இறந்து விட்டனர். கும்பினியரை எதிர்த்துப்போரிடும் அளவிற்குப் படைவலிமை போதாத நிலையில் இருந்ததால் பூலித்தேவனும் எஞ்சிய படைவீரர்களும், கோட்டையை விட்டு வெளியேறி மேற்குமலைத் தொடருக்குச் சென்று விட்டார்கள். பூலித்தேவனின் இந்த வீழ்ச்சியைப் பற்றிக் கும்பினித் தளபதி மேலதிகாரிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினான். பூலித்தேவனுடைய நெற்கட்டான்

செவ்வல், பணையூர், வாசுதேவநல்லூர் ஆகிய கோட்டைகள் கும்பினியரால் அடித்து நொறுக்கப்பட்டன. பூலித்தேவன் மேற்கு மலைத்தொடரில் தலைமறைவாக வாழ்ந்துவந்தான்.

கும்பினியர் எப்படியோ பூலித்தேவனைக் கைது செய்து, பாளையங் கோட்டைக்கு அழைத்துச் செல்லும் வழியில் சங்கரன் கோவிலில் வழிபாடு செய்ய வேண்டும் என்று பூலித்தேவன் கேட்டுக்கொண்டான். தக்க பாதுகாப்புடன் கோயிலுக்குப் போகப் பூலித்தேவன் அனுமதிக்கப்பட்டான். பூலித்தேவன் தன்னுடைய இறைவழிபாட்டை முடித்துவிட்டு அங்கிருந்த குகைக்குள் சென்றுமறைந்துவிட்டான். அவனைப் பிடிப்பதற்கு முயன்றும் கும்பினியரால் முடியவில்லை. அவன் மறைந்த இடத்தில் பூலித்தேவன் அறை ஒன்று இன்றும் உள்ளது.

நெற்கட்டான் செவ்வல் கோட்டை அழிக்கப்பட்ட பிறகு பூலித்தேவனுடைய மனைவியும் குழந்தைகளும், பணையூர்க்காட்டில் ஓலைக்குடிசையில் வாழ்ந்து வந்தனர். அதையும் அறிந்த கும்பினியர் அவர்கள் இருந்த ஓலைக்குடிசைக்கும் தீயிட்டுக் கொளுத்தினர். பூலித்தேவனின் மனைவி கயல்கண்ணீர் நாச்சியார் பலத்த காயங்களுடன் காலமானார். குழந்தைகள் தீக்காயங்களுடன் காப்பாற்றப்பட்டனர்.

வரலாற்று ஆசிரியர்களின் பார்வைக்கும் அவனுடைய மறைவு மருமமாகவே இருக்கிறது. அவன் வாழ்ந்து வந்த நெற்கட்டான் செவ்வல் என்ற பெயரைக் கூட 'ஆவடையாள்புரம்' என்று மாற்றிக் கும்பினியர் ஆணை பிறப்பித்துள்ள செய்தியைத் 'திருநெல்வேலி' என்ற நூலில் கால்டுவெல் பாதிரியார் எழுதியுள்ளார். மாவீரன் பூலித்தேவனைப் பற்றிய சான்றுகள் சென்னை எழும்பூரிலுள்ள அரசு ஆவணக் காப்பகத்தில் மிகுதியாக இருக்கின்றன.

இந்தியா அந்நியரிடமிருந்து விடுதலையடையப் பல கட்டங்களாகப் போர் புரிய நேர்ந்தது. அதில் முதல் கட்டமாக கி.பி. 1755-இல் மாவீரன் பூலித்தேவன் 'வெள்ளையனே வெளியேறு' என்று வீரமுழக்கமிட்டான். அம்மாவீரனின் முதல் முழக்கமே பின்னாளில் விடுதலை முழக்கம் முழங்கிய முத்துவடுகநாதர், வீராங்கனை வேலுநாச்சியார், வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன், ஊமத்துரை, மருது சகோதரர்கள், தீரன் சின்னமலை ஆகியோருக்கும் கி.பி. 1806-இல் நடந்த வேலூர்ச் சிப்பாய்க் கலகத்திற்கும், கி.பி. 1857-இல் நடைபெற்ற சிப்பாய்க் கலகத்திற்கும் வழிகாட்டியாக அமைந்தது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. மாவீரன் பூலித்தேவனால் கி.பி. 1755-இல் தொடங்கி வைக்கப்பட்ட விடுதலை முழக்கம் 1947 ஆகஸ்டு 15-இல் முடிந்து விடுதலையாக மலர்ந்தது. என்.எஸ்.மு.

பூவராகம்பிள்ளை: இவர் தமிழகத்தில் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தைச் சார்ந்த சிதம்பரத்தில் கி.பி. 1899-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தவர்; தந்தையார் பெயர் ஆதிமூலம்பிள்ளை. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கக் கல்லூரியில் பயின்றவர். பாலபண்டித வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றவர். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் வித்துவான் தேர்வில் 1930 - ஆம் ஆண்டில் முதல் மாணாக்கராகத் தேர்ச்சி பெற்று, ஆயிரம் உருபாய் பரிசு பெற்றவர் அத்தேர்வில் தேர்ச்சிபெறும் முன்பேயே தமிழாசிரியராகப் பல ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து வந்தவர். அந்நிலையில் இவர் பணியாற்றிய இடங்கள் மூன்றாம்: 1) திருப்பாதிரிப்புலியூர் நகராண்மைக் கழக உயர்நிலைப்பள்ளி. அங்குப் பணிபுரிந்த காலம் ஆறு திங்களே ஆகும். 2) மேலைச்சிவபுரி கணேசர் செந்தமிழ்க் கல்லூரி. இங்கும் பணியாற்றிய காலம் கிறித்தேயம். 3) சிதம்பரம் இராமசாமி செட்டியார் உயர்நிலைப்பள்ளி. இங்குப் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றி வந்துள்ளார்.

இவர்தம் பிற்காலத்தில் பணியாற்றிய இடம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகமாகும். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த புலவர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் 1930 முதல் 1938 வரை 8 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து வந்துள்ளார்; 1938 - ஆம் ஆண்டிற்குப்பின் பல ஆண்டுகள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் புலவர் கல்லூரியில் பணிபுரிந்து வந்துள்ளார்.

கொள்வோன் கொள்வகை அறிந்து பாடம் கற்பிப்பதில் வல்லவர். இனிய பேச்சாற்றலும், எழுத்தாற்றலும் வாய்ந்தவர். தொல்காப்பியச் சொல்லதிசாரம் சேனாவரையர் உரையை மிக இனிதாகக் கற்பிக்கவல்லவர். அத்தகைய திறனால் சேனாவரையர் உரைக்கு இனியதொரு விளக்கத்தை எழுத்து வடிவில் வழங்கியுள்ளார். அவ்விளக்கம் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வழி வெளிவந்துள்ள சேனாவரையர் உரையில் இடம்பெற்றுள்ளது.

கலைபயில் தெளிவும் கட்டுரை வன்மையும் வாய்ந்த இவர் 1953 - ஆம் ஆண்டு மறைந்தார்.

கு.சு.

பூவிருந்தவல்லி தமிழ் நாட்டின் தலைநகரான சென்னைக்கு மேற்கே ஏறத்தாழ 20 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள நகரம். சென்னையிலிருந்து பூவிருந்தவல்லியை இணைக்கும் சாலைக்குப் பூவிருந்தவல்லி நெடுஞ்சாலை என்பது பெயர். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள பன்னிரண்டு வட்டங்களுள் ஒன்றான சிரீபெரும்புதூர் வட்டத்தில் இருபத்தி நான்கு ஊராட்சிகளில் ஒன்று பூவிருந்தவல்லி. இவ்விடத்தைப் பேச்சு வழக்கில் பூந்தமல்லி என்று கூறுவர். இது ஒரு வைணவத்தலமாக விளங்குகிறது.

வைணவப் பெரியார்களில் ஒருவரான திருக்கச்சி நம்பி என்பவர் வாழ்ந்த ஊர் இதுவே. இவர் இராமானுசரின் சம காலத்தைச் சேர்ந்தவர். பூவிருந்தவல்லியில் உள்ள வரதராசப்பெருமாள் கோயிலில் திருக்கச்சி நம்பிக்கும் ஒரு சன்னதி உள்ளது. இங்கு வைத்தீசுவரன் கோயில் என்னும் பழமையான சிவாலயமும் உள்ளது. இவ்விரு கோயில்களும் பூவிருந்தவல்லியின் ஒரு பகுதியான பழைய பூவிருந்தவல்லியில் உள்ளது.

பூவிருந்தவல்லி வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்ற இடமாக விளங்குகிறது. ஆர்க்காடு நவாப்பின் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆங்கிலேயர் முகமது அலியை ஆதரித்தனர். முகமது அலி பூவிருந்தவல்லியை ஆங்கிலேயருக்குச் சாசனம் (Cowle) அதாவது கவுலி எழுதித் தருவதாக வாக்களித்தார். அவ்வாறே அவர்கள் பின்னர், பூவிருந்தவல்லியில் வரித்தண்டும் உரிமையைப் பெற்றனர். பெரும் வள்ளலான பச்சையப்பர் தஞ்சாவூர் செல்வதற்கு முன்னர் அக்காலத்தே பூவிருந்தவல்லியையும் அதனைச்சுற்றியுள்ள பகுதிகளையும் ஆங்கிலேயரிடமிருந்து குத்தகைக்குப் பெற்று, குத்தகைத் தொகையை ஆங்கிலேயருக்குச் செலுத்தினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆங்கிலேயர்கள் சென்னையில் புனித சார்ச்சு கோட்டையில் இருந்தாலும் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் நிலவிய அரசியல் வாணிகக் காரணங்களுக்காகப் புனித தாமசு மவுண்டு, பூவிருந்தவல்லி, ஆர்க்காடு, காஞ்சி புரம் முதலிய இடங்களில் இராணுவத் தளங்களை அமைத்திருந்தனர். மேலும் 1921 வரை பூவிருந்தவல்லியை இராணுவத்தளம் (Cantonment) என்றே குறிப்பிட்டனர். பூவிருந்தவல்லி 1931 முதல் ஊராட்சியாக மாறியது. புதிய பூவிருந்தவல்லியில் இராணுவ வீரர்களின் உறைவிடமாக இருந்த ஒரு பெரிய மாளிகை இப்போது அரசின் குருடர் உயர் நிலைப்பள்ளியாக உள்ளது. இராணுவ அதிகாரிகள் அன்று தங்கிய பல கட்டடங்கள் இன்று அரசு அலுவலகங்களாக உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக மாவட்ட நீதி மன்றமும் அத்தகைய கட்டடத்தில் உள்ளது.

இப்போது பூவிருந்தவல்லியில் அரசு நடத்தும் மேல் நிலைப்பள்ளியும் உயர்நிலை, நடுநிலை, தொடக்கப் பள்ளிகளும் உள்ளன. மேலும் கிறித்தவப் பாபிரிமார்கள் நிறுவிய நடத்துகின்ற ஒரு பள்ளியும்

உள்ளது. மருத்துவமனையும் சுகாதாரக் காப்பகமும் வங்கிகளும் உள்ளன. பெரும்பான்மையான மக்கள் வேளாண்மைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டாலும் இப்போது பல சிறு தொழிற் கூடங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. பூவிருந்தவல்லியின் மொத்தப் பரப்பளவு 661 சதுர கிலோ மீட்டர். பு.எ. மோ.

துணை நூல்:

Srinivasachari, C.S., Vignettes from the History of the Walajah dynasty of the Carnatak Part - I Osmania University, Hyderabad, 1943.

பூழியர், செந்தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த பழம் பிரிவான பன்னிரு நாடுகளில் பூழிநாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். பூழியர் வேல் படையில் வல்லமை படைத்தவர்கள் (பதிற். 84). இவர்கள் யானைகளை மிகுதியாகப் பெற்றிருந்தனர் (அகம். 6). கால்நடைச் செல்வங்களுக்கும் உரியவர்களாகப் பூழியர் விளங்கினர். கொக்குப் போன்ற சிறு தலைகளையும் (குறு.163), நல்ல நிறத்தையும் உடைய (நற். 192), ஆடுகளே இவர்கள் செல்வமாக விளங்கியன. செருப்பு என்னும் மலை இவர்களுக்குரியது (பதிற். 21).

சங்க இலக்கியத்தில் பூழியருடன் சேரர்கள் தொடர்புடையவர்களாகப் பேசப்பட்டனர். அதனால் சேரர்கள் பூழியர் என்ற பெயரையும் பெற்றனர் (பிங்கலந்தை).

தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை காலத்தில் பூழியர் சேரருக்கு உட்பட்டிருந்தனர். (பதிற்.17). பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன் என்னும் சேரன் பூழியர்கோ எனப்பட்டான் (பதிற். 21). களங்காய்க் கண்ணீர் நார்முடிச் சேரல் காலத்தில் பூழியர் சேரரால் படையெடுத்து அடக்கப்பட்டனர் (பதிற். பதி. 4). சேரன் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன் பூழியர் பெருமகன் என்றும் (புறம். 387), குடக்கோ இளஞ்சேரல் இரும்பொறை பூழியர் மெய்ம்மறை என்றும் (பதிற். 90) பாராட்டப் பெற்றனர்.

பிற்காலத்தில் பாண்டியர்களும் சிலகாலம் பூழியரை வென்று அடிமைப்படுத்தினர். அதனால், பாண்டிய மன்னர்களும் பூழியர்கோன் எனப்பட்டனர். முத்தொள்ளாயிரமும் பூழியரைச் சுட்டுகிறது. செ. இரா.

வெ

உதடுகளிலிருந்து வெளிப்படும்பொழுது வாயை இளித்துப் பின் அடக்கி ஒலிக்கும்பொழுது இவ்வொலி தோன்றும். தனி எழுத்தாக ஒரு பொருளும் தருவதில்லை.

உருவம்: மற்ற எல்லா எழுத்துகளுக்கும் அமைந்ததைப் போன்று இந்த எழுத்துக்கும் இடப்புறம் தலைக்கட்டிலிருந்து ஒரு கோடு இழுக்கப்பட்டது....

தமிழ் எழுத்தின் வளர்ச்சியில் இடப்புறக்கோடு மேல்நோக்கி வளைத்து எழுதப்பட்டது. ..

பிறகு கி.பி.10,11-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சோழர் (இராசராசன், இராசேந்திரனின் கரந்தைச் செப்பேடுகளில்) கல்வெட்டுகளில் எகரக் குறி பிரித்தெழுதப்பட்டது....

எகர, ஏகாரங்களுக்கு ஒரே குறியாகையால் எகரத்திற்கு மேல் ஒரு புள்ளி வைக்கப்பட்டது. ஆனால், இப்புள்ளி ஒன்றுபோல் இடப்படவில்லை. மிகச்சில கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றன. எகர உயிரெழுத்து, கெகர உயிர்மெய் எழுத்துகளுக்குரிய குறிப்பு களைப் பார்க்கவும். இதுவே இன்றுவரை நிலைத்திருக்கும் வடிவம்....

வட்டெழுத்தில் இதற்கு மாறாக இடப்புறக் கோடு கீழ்நோக்கி வளைக்கப்பட்டது. இந்த உருவத்தில் மாற்றம் இல்லை. இங்கும் புள்ளியிடப்பட்டிருக்கும்....

கே.ஜி.கி.

பெக்கர் ஓவார்டு (கி.பி. 1899 - 1960): இவர்

ஓர் அமெரிக்கச் சமூகவியல் அறிஞர் ஆவார். இவர் சமூகவியல் கருத்துப் படிவம், முறையான ஆய்வு ஆகிய வற்றில் சிறந்த பெயர்பெற்றவர். சமூகவியலில் இவர் தம் கருத்துக்கும் செருமானியச் சமூகவியலறிஞர் களான மேக்ஸ் வீபர் (Max Weber), இலீயோபோல்டு வான் வீசு (Leopold Von Wiese), அமெரிக்கச் சமூகவியல் அறிஞர்களான சி.எச்.மீடு (C.H. Mead), ஆர். ஈ.பார்க்கு (R.E. Park) ஆகியோரின் கருத்துகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. பெக்கர் ஓவார்டு (Becker Howard) தம் வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியை விசுகான்சின் பல்கலைக்கழகத்தில் (University of Wisconsin) ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கழித்தவர் ஆவார்.

இவர்தம் ஆய்வுப் பணிக்காலத்தின் பெரும்பகுதியைச் சமூக விழுமியங்கள் (Social Values) பற்றிய ஆய்வில்தான் ஈடுபடுத்தினர். இவர் சமூக விழுமியங்களை எந்தச் சமூகத்திலிருந்தும் பிரிக்கவியலாது என்று கூறுகிறார். மேலும், மனிதனின் செயல்கள் அவன் சார்ந்திருக்கும் சமூகம், அந்தச்சமூகத்திலுள்ள பண்பாடு ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைகின்றன. அந்தச் செயல்களை வைத்துத்தான் அந்தச் சமூகத்தின் வழிமுறைகளும், முடிவுகளும் முடிவுசெய்யப்படுகின்றன. அவைதாம் சமூக விழுமியங்களுக்கு அடிப்படையாகும் எனக் கூறுகிறார்.

இவர் சமூகத்தைப் புனித சமூகம் (Sacred Society), சமயச் சார்பற்ற சமூகம் (Secular Society) என இரு வகையாகப் பிரிக்கிறார். சமயச் சார்பற்ற சமூகத்தில்

புனித சமூகத்தின் தன்மை காணப்படும். அதுபோன்று பல புனித சமூகங்கள் சமயச் சார்பற்ற சமூகங்களாக மாறியுள்ளன. மனித இடப்பெயர்வினாலும், தகவல் தொடர்பினாலும் சமயச் சார்பற்ற சமூகம் உருவாவதற்கு வாய்ப்புகள் உள்ளன. இம்மாதிரிச்சமூகத்தில் ஏற்படும் செயல்களைப் பெக்கர், ஆக்கச் சார்பான வரன்முறை (Constructive Typology) என்று சொல்கிறார். இந்தச் செயல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டமைகின்ற சமூகவியல் ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார். இவர் ஆராய்ச்சியைப் பொறுத்தவரை, அது சமூக ஆராய்ச்சியாயினும் அறிவியல் ஆராய்ச்சியாயினும் அதற்கு வழிமுறை ஒன்றுதான் என்று விளக்குகிறார்.

சமயச் சார்பின்மையாதலின் செயற்பாங்கு (Process of Secularization), சம காலத்தில் சமூகக் கோட்பாடு (Contemporary Social Theory), தொடர்ச்சியிலும் மாற்றத்திலும் புதிய சமூகவியல் கோட்பாடு (Modern Sociological Theory in Continuity and Change) ஆகிய நூல்கள் இவர்தம் முக்கிய படைப்புகளாகும். எஸ்.ஜெ.

பெக்கெட்டு, தாமசு, இங்கிலாந்தில் நார் மானிய வணிகக்குடும்பத்தைச் சார்ந்த பெற்றோர்களுக்கு கி.பி. 1118 - ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். பாரிசிலும், போலக்னாவிலும் கல்வி கற்றார். காண்டர்பரி (Canterbury) பேராயர் தியோபால்டு (Theobald) என்பவரிடம் தாமசு பெக்கெட்டு (Thomas Becket) பணியாற்றினார். பெக்கெட்டின் திறமையைக் கண்ட தியோபால்டு இவரை இங்கிலாந்து மன்னன் இரண்டாம் என்றி (Henry கி.பி. 1154-1189) யிடம் அறிமுகப்படுத்தினார். என்றி இவரை மன்னாய முதல்வராக (Chancellor) பணிக்கமர்த்தினார். பெக்கெட்டின் புத்திக்கூர்மையும், திறமையும் இவரை என்றியின் நம்பிக்கைக்குரியவராக்கியது. விரைவில் இருவரும் நண்பர்களாகவும், நாட்டுத் தொண்டில் நாட்டம் கொண்ட ஊழியர்களாகவும் மாறினர்.

காண்டர்பரி தியோபால்டு காலமானதும் கி.பி. 1162-ஆம் ஆண்டு பெக்கெட்டுப் பேராயராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அந் நிலையில் பெக்கெட்டால் அரசருக்கு உடன்பட்டு நடக்கமுடியவில்லை. பெக்கெட்டு மன்னாய முதல்வர் பதவியை விட்டு விலகி, தம் நேரம் முழுமையையும் திருச்சபைப் பணியிலேயே செலவிட்டார். தம் ஆளுகைக் குட்பட்ட பகுதியை உரிமைப்படுத்திக் கொண்டு ஏழைகளுக்கும் உடல்நல மிழந்தோருக்கும் உதவி செய்து வந்தார். மன்னர் என்றி திருச்சபையின் அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டினார். அதனால்,

இருவருக்கும் இடையே கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டன.

என்றி கி.பி. 1163-ஆம் ஆண்டு கூடிய வெசுட்டுமினி கடர் (Westminster) கூட்டத்தில் குற்றம் இழைத்த திருச்சபைக் குருமார்கள் முதலில் அரசு மன்றத்திலும் பின்னர் திருச்சபை மன்றத்திலும் விசாரிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், குற்றவாளிகள் அரசு மன்றத்தில் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் தெரிவித்தார். ஒரே குற்றத்திற்காக இரண்டு தண்டனைகள் கொடுக்கப்பட்டன போல் ஆகும் என்று பெக்கெட்டு அதை எதிர்த்தார். போப்பாண்டவரும் இவரை ஆதரித்தார்.

கிளாரண்டன் (Clarendon) என்ற நகரில் கி.பி. 1164-ஆம் ஆண்டில் கூடிய பேரவையில், திருச்சபை குருமார்கள் அரசு மன்றத் தீர்ப்புகளை எதிர்த்து மேல் முறையிடும்போது அவற்றை இங்கிலாந்தைத் தவிர உரோமாபுரிக்குக்கொண்டு செல்லக் கூடாது என்றும் அரசரின் மானியதாரர்கள் அரசரின் அனுமதியின்றித் திருச்சபை நீதிமன்றங்களால் நாடுகடத்தப்படக் கூடாது என்றும் அரசருக்கு உரிமையான திருக்கோயில்களிலேயே ஆயர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் என்றி சட்டங்கள் கொண்டு வந்தார். அவை கிளாரண்டன் சட்டங்கள் எனப்பட்டன. அந்தச் சட்டங்களையும் பெக்கெட்டுக் கடுமையாக எதிர்த்தார்.

நார்த்தம்டனில் (Northampton) நடைபெற்ற கூட்டம் ஒன்றில் திருச்சபைத் தனியுரிமைகள் அல்லாத புதிய விவகாரங்கள் பலவற்றைக் குறித்துப் பெக்கெட்டைக் காரணங்காட்டி அரசர் குற்றம் சாட்டினார். கருவூல அலுவலக ஊழியர் சான் என்பாருக்கு நீதி வழங்க மறுத்தார் என்றும், அரசருக்கு அவர் பெருந்தொகை ஒன்றைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டது. அரசு மன்றத்தில் பெக்கெட்டின் கெதிராகத் தீர்ப்புக் கூறப்பட்டது. அதனால், பெக்கெட்டு போப்பாண்டவரை நீதி வழங்க வேண்டி மேல் முறையீடு செய்தார். அந்த நேரத்தில் பெக்கெட்டு நாட்டைவிட்டு ஓடிச் சென்று பிரான்சில் தஞ்சம் புகுந்தார்.

என்றி தன் மூத்தமகன் இளைய என்றியை (Young King) அரசராகத் தேர்ந்தெடுத்து யார்க் பேராயர் உரோசரின் கையால் முடிசூட்டி வைத்தார். இது நாள் வரை காண்டர்பரிப் பேராயர்களே அரசருக்கு முடிசூட்டும் உரிமையைப் பெற்றிருந்தனர். அதனால் உரோசருக்கும் பெக்கெட்டிற்கும் இடையே பகைமை உண்டானது. பெக்கெட்டு என்றியின் முடிசூட்டு விழாவை எதிர்த்த போது, போப்பாண்டவரும் அவரை ஆதரித்தார். இரண்டாம் என்றி திருச்சபை விருந்து சமய விலக்கம் செய்யப்பட்டு விடுவாரோ

என்ற நிலை ஏற்பட்டது. இதை உணர்ந்த என்றி கி.பி. 1170-ஆம் ஆண்டு பிரெட்வால் என்னுமிடத்தில் பெக்கெட்டைச் சந்தித்து ஓர் உடன்பாட்டைச் செய்து கொண்டார். கிளாரன்டன் சட்டங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள என்றி இசைந்தார். ஆயினும், முழுமையான அமைதியை நிலைநாட்ட முடியவில்லை. பெக்கெட்டின் எதிரிகளாயிருந்த ஆயர்கள் அவருடைய அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்தனர். அத்துடன் அவர்கள் போப்பாண்டவரின் தீர்ப்புகளை ஏற்றுக் கொண்டால்தான் சிக்கல் முடியும். இந்நிலையில் யார்க் பேராயர் உரோசரின் தலைமையில் ஆயர்கள் அரசரிடம் பெக்கெட்டு குறித்துக் குற்றஞ்சாட்டினர். 'இந்தத் தாழ்ந்த சாதிப் பூசாரியினால் சொல்ல முடியாத துன்பத்திற்காளானேன்' என்ற அரசரின் கூக்குரல் நான்கு மாவீரர்களை வெறி கொண்டவர்களாக மாற்றியது. அவர்கள் காண்டர்பரித் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று, நாடு கடத்தப்பட்ட ஆயர்களை மன்னித்தும்படியும், பெக்கெட்டு உடனடியாக நாட்டைவிட்டு வெளியேற வேண்டும் என்றும் கி.பி. 1170 - ஆம் ஆண்டு வேண்டினர். அதற்குப் பெக்கெட்டு மறுக்கவே அவரைக் குத்திக் கொன்றனர்.

உயிர்த்தியாகி தாமசுபெக்கெட்டைக் கோயிலெடுத்து வழிபடும் நிலை மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக இங்கிலாந்தில் சிறப்புமிக்க நிலையில் விளங்கி வந்தது. அரசருடைய உரிமைக்கும், சட்ட திட்டங்களுக்கும் மேலாக மதகுருமார்களின் தனி உரிமைகள் பெற்ற வெற்றியின் பழம்பெரும் சின்னமாக இது இருந்து வருவதை விரும்பாத மறுமலர்ச்சிக்கால மக்கள் அக்கோயிலை அழித்து ஒழித்தனர். மு.ந.

பெங்களூர் இந்தியாவின் தெற்கு மத்திய பகுதியில் கருநாடக மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு முக்கிய நகரம்; அம்மாநிலத் தலைநகருமாகும். இது கடல் மட்டத்திற்கு 949 மீ. உயரத்தில் உள்ளது. இது ஒரு முக்கியமான தொழில் நகரம். தென்னிந்தியாவில் உள்ள சிறப்பான போக்குவரத்து மையங்களில் இதுவும் ஒன்று. பெங்களூரில் (Bangalore) வளர்ச்சியடைந்துள்ள தொழில்களில் சிறப்பாக மின்சார சம்பந்தமான தொழில்கள், வானவூர்தி உருவாக்குதல், ஆடைவகைகள் உற்பத்தி முதலியன குறிப்பிடத்தக்கவை. வேறு பல உற்பத்தித் தொழில்களும் இங்கு நடைபெறுகின்றன. காப்பிக்கொட்டை வாணிகம் சிறப்புற்றோங்கியுள்ளது. பல பூங்காக்களுடனும், அகலமான சாலைகளுடனும், இந்நகரம் நன்கு திட்டமிட்டு அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. காவேரியின் கிளைநதிகளான அர்க்காவதியும் (Arkavati), கன்வா ஆறும் பெங்களூர் மாவட்டத்தை வளப்படுத்துகின்றன. ஓய்வு பெற்றவர்கள் உடல்நலத்தின் பொருட்டு மிகுதியாக இங்கு வந்து தங்குகின்றனர். சென்னை நகருக்கு மேற்கே

290 கி.மீ. தொலைவில் இது உள்ளது. இந்தியாவின் மிகப் பெரிய நகரங்களில் இது ஐந்தாம் இடத்தைப் பெறுகிறது. பல இராணுவ நிலையங்கள் இங்கு உள்ளன. நகரின் பரப்பு 31 ச.கி.மீ. நகரின் தெற்கில் உள்ள பெங்களூர்க் கோட்டை கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் கட்டப்பட்டு, பின்பு பல முறை புதுப்பிக்கப்பட்டதாகும். நகரின் வடக்கில் உள்ள இந்திய அறிவியல் நிறுவனம் (Institute of Science) கி.பி. 1911 - இல் அமைக்கப்பெற்றது. இங்கு வேதியியல், இயற்பியல், பொறியியல் முதலிய பல துறைகளில் ஆய்வுகள் நடைபெறுகின்றன. இந்தியர்கள் மட்டுமன்றி அயலவரும் இந்நகரைப் பெரிதும் விரும்புகின்றனர். இந்நகரம், இருப்புப்பாதைகள் மூலம் சென்னை, ஐதராபாது, பம்பாய், கேரளம் முதலிய பல்வேறு இடங்களுடன் இணைக்கப்படுகின்றது. இங்கிருந்து பல இடங்களுக்கு விமானங்கள் சென்று வருகின்றன. வாணிகமும் தொழில்களும் 1950-ஆம் ஆண்டு முதல் இங்குப் பெருமளவில் பெருகியுள்ளன. இங்கு உற்பத்தியாகும் பொருள்களுள் வெண்கருட்டு (Cigarette), கண்ணாடிப் பொருள்கள், பதனிடப்பட்ட தோல், மருந்துப்பொருள்கள், சவர்க்காரவகைகள், தொலைபேசிக் கருவிகள், இயந்திரக் கருவிகள் முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன.

வரலாறு: பெங்களூர் கி.பி. 1537-இல் தோற்றுவிக்கப்பெற்றது. நீண்ட காலம் மைசூர் மகாராசாக்கள் இதை ஆண்டு வந்தனர். திப்புசுல்தானுக்கும்

விதான்சௌதா (Vidhan Soudha) பெங்களூர் சட்ட சபைக்கட்டடம்

ஆங்கிலேயருக்குமிடையே நடந்த மூன்றாம் மைசூர் போரின் (கி.பி. 1789-1792) போர்க் களங்களில் பெங்களூர் முக்கியமானதாகும். ஆங்கிலேயர் மைசூரில் தமது ஆட்சியை நிறுவியபோது கி.பி. 1831 முதல் அவர்கள் ஆட்சி அமைப்புத் தலைநகராகப் பெங்களூர் விளங்கியது.

கருநாடக மாநிலத்தில், (முந்தைய மைசூர் மாநிலம்) உள்ள பெங்களூர் மாவட்டத்திற்கும் (பரப்பு 8003 ச.கி.மீ.) பெங்களூர் நகரம் தலைமைச் செயலக நகராக விளங்குகிறது. மக்கள்தொகை 191,400 (1981). இங்குக் காணத்தக்க இடங்களில் பின்வருவன சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை: விதான் சௌதா (சட்டசபைக் கட்டடம், தோற்றம் 1956), மைசூர் மகாராசா அரண்மனை, மைசூர் அருங்காட்சியகம் (தோற்றம் 1866), இலால்பாகு (Lal Bagh) (கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் அமைக்கப்பெற்ற தாவர வியல் தோட்டம்), எசரகட்டா ஏரி (Hesaraghatta Lake), சாமராசாகர் அணைக்கட்டு, நந்திதுர்க்கக் கோயில் (நந்திக் குன்றின்மீது கட்டப்பட்டது) பெங்களூர் பல்கலைக்கழகம் முதலியன. தெ.ப.

பெங்களூர் பல்கலைக்கழகம்; இது 1964-இல் தொடங்கப் பெற்றது. முதலில் பெங்களூர் பல்கலைக்கழகம் கருநாடக மாநிலத் தலைநகரான பெங்களூர் நகர எல்லைக்குட்பட்ட கல்லூரிகளை உள்ளடக்கிய மத்திய பல்கலைக்கழகமாக இருந்தது. மத்திய கல்லூரிகளும் இதன் உறுப்புகளாக இருந்தன. பின்னர், 1975-இல் இயற்றப்பட்ட கருநாடக மாநிலப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கான சட்டத்தின்படி இப்பல்கலைக்கழகம் தனது மத்திய இயல்பை மாற்றிப் பல்கல்லூரிகளை இணைக்கும் தன்மையைப் பெற்றுக் கொண்டது. எனவே, பெங்களூர், தும்கூர் கோலார் மாவட்டங்களில் இயங்கி வந்த கல்லூரிகள் இப்பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டன. இப்பொழுது நான்கு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிகள் உட்பட 126 கல்லூரிகள் இங்கு உள்ளன. இவற்றில் 1984-ஆம் ஆண்டில் 80,647 மாணவமாணவியர் பயின்று வந்தனர்.

பெங்களூர்-மைசூர் சாலையில் பெங்களூர் நகரின் தென் மேற்குப் பகுதியில் 926 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலத்தில் இப்பல்கலைக்கழகத்தின் புதியவளாகம் 'ஞான பாரதி' என்ற பெயரில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்புதிய வளாகத்தில் 24 துறைகள், ஓர் உடல் நலக்கல்விக்கல்லூரி, பல்கலைக்கழக நூலகம், நிருவாக அலுவலகங்கள் ஆகியவை இயங்கி வருகின்றன. மத்திய கல்லூரியில் இயங்கி வந்த நூலகம் 'ஞான பாரதி' வளாகத்தில் பரப்புமிகு புதிய கட்டடத்திற்கு மாற்றப்பட்டு விட்டது. இந்நூலகம் 1982-83-

ஆம் ஆண்டில் மட்டும் 6.70 இலட்சம் உருபாய் விலையுள்ள நூல்களையும் 535 ஏட்டுத் தொகுதிகளையும் சேர்த்து மொத்தம் 2,40,597 நூல்களைக் கொண்டு 175000 வாசகர்களுக்குப் பணிபுரிந்துள்ளது. நுண்காட்சிப்பட வசதிகளைக் கொண்ட புதிய நூலகம் இது.

பெங்களூர் பல்கலைக்கழகப் பகுதியிலுள்ளோர் தனிக் கல்விக்குப் பின் பட்டம் பெற வாய்ப்பளிக்கும் வகையில் பி.ஏ., பி.காம்., எம்.ஏ., எம்.காம். பட்டங்களுக்குப் புறநிலைத் தேர்வுகள் நடத்தப் பெறுகின்றன. இணைப்புக் கல்லூரிகளில் புகுமுகம், பி.ஏ., பி.எச.சி., பி.காம்., தேர்வுகளில் வென்றவர்களும் மேற்கண்ட தேர்வுகளில் அனுமதிக்கப்படுவர். பதின்மூன்று இணைப்புக் கல்லூரிகளிலும், பல்கலைக்கழகக் கல்வியியல்துறையிலும் மாலை நேர வகுப்புகள் நடத்தப் பெற்று பி.ஏ., பி.காம்., எம்.ஏ., எம்.எச.சி., (கணித வியல், புள்ளியியல்), எம்.காம்., பி.எட்., எம்.எட்., தேர்வுகளுக்கு மாணவர்கள் அனுப்பப் பெறுகின்றனர்.

கல்வியியல், மருந்தியல் துறைகளைத் தவிர மற்றத் துறைகளில் ஆண்டுக்கு இரு பருவங்கள். சூலை முதல் செப்டம்பர் 15 வரையும், திசம்பர் 15 முதல் மார்ச்சு முடியவுமாக வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன. சூலை முதல் செப்டம்பர் முடியவும் திசம்பர் முதல் மார்ச்சு முடியவும், உள்ளகாலம் கல்வியியலின் பருவமாகும். ஆகசுட்டு முதல் செப்டம்பர் முடியவும், பிப்பிரவரி முதல் திசம்பர் முடியவும் உள்ளகாலம் மருந்தியலின் பருவமாகும்.

1983-84-ஆம் நிதியாண்டின் வரவு உரு. 608.66 இலட்சமாகவும் செலவு உரு. 681.54 இலட்சமாகவும் இருந்தன. இப்பல்கலைக்கழகத்திற்குட்பட்ட கல்லூரிகளில் கற்கும் போதே ஊதியம் ஈட்டும் திட்டம் நிலவியுள்ளது. நாளொன்றுக்கு 2 மணி நேரம் பணியாற்றும் தகுதியுள்ள ஏழை மாணவர்களுக்கு இத்திட்டத்தில் வாய்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. 20 மாணவர்களுக்கு ஒரு மாணவ அறிவுரையாளரும், கல்லூரி முழுவதற்கும் ஒரு புலத்தலைவரும் (Dean) கொண்ட மாணவர் நலத்திட்டமும் வழக்கிலுள்ளது. பொறியியல், கட்டடக் கலை, மருந்தியல் துறை பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்பு ஆகியவற்றில் வகுப்பு மதிப்பீட்டு முறையைச் செயற் படுத்தியுள்ளனர். பல்கலைக்கழகப் பணித் தகவல் மற்றும் நெறிப்படுத்தும் மையம் மாணவர்களுக்குப் பணி, தனிமேல் படிப்பு வசதிகள், போட்டித் தேர்வுகள் முதலிவை. பற்றிய செய்திகள் அடங்கிய விவரங்களை அளித்து வேலை வாய்ப்பு பற்றிய அறிவுரைகளை அளிப்பதுடன், மத்திய கல்லூரி, மத்திய மனையியல் நிறுவனம் ஆகியவற்றில் பீங்கான், மண்பாண்டங்கள் இவை

பற்றியும் பணிமனைகள் நடத்தியும் மாணவர்களின் தற்காப்புக்கு வழிவகுத்து வருகின்றனர். பல்கலைக்கழக மத்திய கல்லூரி, பொறியியற் கல்லூரி ஆகியவற்றில் மாணவர் தங்கும் விடுதிகள் உள்ளன. திங்களொன்றுக்கு உரு. 225 செலவில் ஏறத்தாழ 670 மாணவர்கள் இவ்வசதிகளைப் பெற்று வருகின்றனர். கிரிக்கெட்டு, கால்பந்து, கைப்பந்து, மட்டைப்பந்து ஆகியவற்றுடன் மனையுள் விளையாட்டுகளுக்கான வசதிகளும் இங்கு உள்ளன. ஓர் உடற்பயிற்சி மையமும் மாணவர் நலன் காத்து வருகிறது.

கலைப்பகுதி, அறிவியற் பகுதி, வணிகவியல் பகுதி, சட்டப் பகுதி, கல்வி இயல் பகுதி, மருந்தியற் பகுதி, தொழில் நுட்பவியற் பகுதி, பொறியியற் பகுதி என எட்டுப் பகுதிகளில் இளநிலை, முதுநிலைப்பட்டவகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன. சமூகப் பணியில் முதுநிலைப்பட்டமும், நூலகவியலில் இளநிலை, முதுநிலைப்பட்டங்களும், மனையியலில் இளநிலை, முதுநிலைப்பட்டங்களும், வணிகவியலில் இளங்கலைப்பட்டங்களுடன் வணிக நிருவாகத்தில் முதுகலைப்பட்டமும், சட்டவியலில் இளங்கலை, முதுகலைப்பட்டங்களும், கல்வியியலிலும் உடற் கல்வியியலிலும் இளங்கலை முதுகலைப்பட்டங்களும், மருந்தியலில் எம்.பி.பி.எசு. பட்டத்துடன் மருந்தியல், அறுவை மருத்துவம் ஆகியவற்றில் முதுநிலைப்பட்டங்களும், மருந்தாக்கவியல், செவிலியர் பணி, ஆயுர்வேத மருந்தியல் ஆகியவற்றில் இளநிலைப்பட்டங்களும், பல் மருத்துவத்தில் இளநிலை, முதுநிலைப்பட்டங்களும், பல்வேறு சிறப்பு மருத்துவப் பட்டயப்படிப்புகளும், தொழில் நுட்பவியலில் துணித் தொழில் இளநிலை மற்றும் முதுநிலை அறிவியல் (தொழில் நுட்பவியல்) பட்டங்களும், பொறியியல் துறையில் இளநிலை, முதுநிலைப்பட்டங்களும், தொடர்பியலில் இளநிலைப்பட்டமும் இப் பல்கலைக்கழகத்தில் வழங்கப்படுகின்றன. கன்னடத்தில் ஓராண்டுச் சான்றிதழ் வகுப்பும் நடைபெறுகிறது.

பல்கலைக்கழக, கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு எம்.பி.ல். வசதிகளும், கலை, அறிவியல், வணிகவியல், கல்வியியல் பி.எட்., பட்டமும் பெறுவதற்கான ஆய்வு வசதிகளும் உள்ளன. ஒப்புதல் பெற்ற ஒரு நிறுவனத்தில் 3 ஆண்டுகள் ஆய்வு செய்து முடித்து ஆய்வேடு அனுப்பி முதுநிலைப் பட்டம் பெற்றவர்கள் பி.எச்.டி. பட்டம் பெறமுடியும். வணிகவியலில் முதுநிலைப் பட்டம் பெற்றவர்கள் நோய் தீர்க்கும் உளவியலில் பி.எச்.டி. பட்டம் பெற வாய்ப்புகள் உள்ளன. மருந்தியல் பட்டம் பெற வாய்ப்புகள் உள்ளன. சமூக உளவியல் பட்டயம் (Diploma) பெற்றவர்கள் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆய்வு நடத்திப் பி.எச்.டி. பெறலாம்.

இப் பல்கலைக்கழகத்தின் வேந்தர் கருநாடக மாநில ஆளுநராவார். துணைவேந்தர், பதிவாளர், தேர்வுக் கட்டுப்பாட்டாளர், நூலகர், விளையாட்டுக் கென இயக்குநர், மாணவர் நல முன்னவர் ஆகியோரும் 10 பகுதிகளுக்கும் முன்னவர்களும் உண்டு. அண்மையில் இப்பல்கலைக்கழகம் அயல்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு பல துறைகளில் கூட்டாகச் செயற்பட்டு வருகிறது. எஸ்.சு.

பெங்கிலி வில்லியம், இங்கிலாந்து நாட்டின் தொல்லியல் அறிஞர். இவர் கல்வியியலிலும், நிலவியலிலும் சிறந்து விளங்கினார். பெங்கிலி வில்லியம் (Pengelly William) இங்கிலாந்தில் காரன்வால் பகுதியில் கி.பி. 1812 - ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இங்கிலாந்தில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத் தொல்லியலுக்கு வித்திட்ட இவர் தென் இங்கிலாந்துப் பகுதியில் பல அகழாய்வுகளை மேற்கொண்டார். தொன்மைக் கால மனிதனுடன் பல விலங்கினங்களும் வாழ்ந்தமையை இவர் அறிவியல் அடிப்படையில் கண்டுபிடித்தார். தேவோன் (Devon) பகுதியில் இருந்த குகை ஒன்றை இவர் கி.பி. 1858-ஆம் ஆண்டு அகழாய்வு செய்தார். அவ்வகழாய்வில் கற்கருவிகளும் விலங்கின எலும்புகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இங்கிலாந்தில் உள்ள கெண்ட்டு குகைப் (Kent's Cavern) பகுதியிலும் இவர் அகழாய்வுகள் மேற்கொண்டார். இவர் தேவோனி லுள்ள தார்க்குவே (Torquay) என்னும் இடத்தில் கி.பி. 1894-ஆம் ஆண்டு இறந்தார். சு.இரா.

பெசாவர்: இந்நகர் இன்றைய பாசிசுத்தான் நாட்டின் வடமேற்கு எல்லை மாநிலத்தின் தலை நகராகும். கைபர் கணவாயின் கிழக்கு நுழைவாயிலிலிருந்து பதினெட்டுக் கிலோமீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ள இந் நகரம் இராணுவ அடிப்படையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். சுற்றிலும் மலைகளால் சூழப்பட்ட பெசாவர் (Peshawar) கடல் மட்டத்திலிருந்து 339 மீட்டர் உயரமுள்ளது. சூலை மாதத்தில் 43°செ. (c) உயர் வெப்பநிலையையும், சனவரி மாதத்தில் -1°செ. (c) குறைந்த வெப்ப நிலையையும் கொண்ட இந் நகரம் பொதுவாக வெப்பமும் வறட்சியும் கலந்த சூழலில் அமைந்துள்ளது. ஓராண்டில் சாதாரணமாகப் பெய்யும் மழையளவு 125 மில்லி மீட்டர் ஆகும். இங்குத் தூசுக் காற்று வீசுதல் மிகுதியாகும்.

இந்நகரைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகள், சிந்து மற்றும் காபுல் நதிகளால் வளமாக்கப்படுகின்றன. ஆனால், இந் நகர் 32 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ள, காபுல் நதி மீது கட்டப்பட்ட வார்சக் அணை (Warsak Dam) யிலிருந்து கொண்டு வரப்படும், நீரால் வளம் பெற்று விளங்குகிறது. கோதுமை

சோளம், திணைவகைகள், எண்ணெய் வித்துகள், பருத்தி, கரும்பு போன்றவை, இங்கே பயிரிடப் படுகின்றன. கரும்பு, பருத்தித் தொழிற்சாலைகளும், காகிதம் செய்யும் மற்றும் பழங்களைப் பதப் படுத்தித் தகர்ப் பெட்டியில் அடைக்கும் தொழிற் கூடங்களும் இங்கு உள்ளன. குடிசைத் தொழில்கள் மூலம் தயாரிக்கப்பட்ட பட்டுத் துணிகள், செம்புப் பொருட்கள், காலணிகள், மெருகூட்டப்பட்ட மட்பாத்திரங்கள், நேர்த்தியான நூல் வேலைப்பாடுகள், பதப்படுத்தப்பட்ட மிருகங்களின் தோல்கள் ஆகியவை இங்கிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன.

இந் நகரம் சிறந்த இருப்புப் பாதை வழியும், பெரு வழியுடையது. பெசாவர் பல்கலைக்கழகம் இன்று சிறந்த கல்விமையமாக விளங்குகிறது. பண்டைய காலத்திலிருந்தே இப்பகுதி ஒரு வாணிக மையமாக இருந்துள்ளது. மத்திய ஆசியப் பகுதி நாடுகளோடு சிறந்த வாணிகத் தொடர்புகள் வளரப் பெசாவரின் அமைப்பே பெருந்துணை புரிந்துள்ளது. கி.பி. முதலாம், இரண்டாம் நூற்றாண்டுகளில் குசாண வமிச மன்னர் கனிசுகரின் தலைநகராக விளங்கிய பெசாவர் அன்று புருசபுரம் என வழங்கப்பட்டது. தாலமியின் குறிப்புகளில் குறிப்பிடப்பட்ட இப்பகுதி, பழங்காலத்தில் காந்தாரம் எனவும் வழங்கப்பட்டது. இப்பகுதி கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே பௌத்த மத வளர்ச்சி மையமாகவும் விளங்கியது. உரோம, கிரேக்கப் பண்பாட்டுத் தாக்கத்தினால் உருவாகிய காந்தாரக்கலை இங்குச் சிறப்பாகப் பரவி நின்றது. இன்றுள்ள பெசாவர், அருங்காட்சியகம் காந்தாரச் சிற்பக் கலைப் பொருட்களையும் பௌத்த மதப் புராதனச் சின்னங்களையும் பேணிக் காத்துவருகின்றது.

வடமேற்கில், கைபர் கணவாய் ஆளுகே அமைந்துள்ள காரணத்தால் பண்டைக் காலந்தொட்டே பெசாவர் பல அயலார் படையெடுப்புகளுக்கு உள்ளாகி இருக்கிறது. சீக்கியத் தலைவன் இரஞ்சித் சிங்கு ஆட்சியில் சீக்கிய அரசின் ஒரு பகுதியாக விளங்கிய பெசாவர், பிறகு ஆப்கானியர்கள் கைக்கு மாறி இறுதியில் கி.பி. 1848-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டது. இன்றைய பெசாவர் ஒரு பழங்காலக் கோட்டையையும், வெண்கற்களால் அழகுறக் கட்டப்பட்ட ஒரு பெரும் மகுதியையும், எழில் குலுங்கும் தோட்டங்களையும், கவின மிகு சிறப்பங்காடிகளையும், இக்கால ஏற்ற மிகு கட்டடங்களையும் வியத்தகு வளர்ச்சிகளையும் சிறப்புறக் கொண்டு விளங்குகிறது. அ. ச.

பெசுடிங்கர் லியான்: சமூக உளவியல் துறையில் மனப்பான்மை (Attitude) என்ற கருத்துச்

சொல் மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இந்தக் கருத்துச் சொல்லின் செயல்முறையைக் கொண்டே சமூக உளவியலை விளக்க முடியும் என்று சில உளவியலார் கூறுமளவுக்கு இதன் செயல் எல்லைப் பரப்பு விரிந்து செல்லுகின்றது. மனப்பான்மை மனிதனுடைய நடத்தையில் செயல் விளைவை உண்டாக்கியிருக்கின்றதா இல்லையா என்று கண்டறிய நடைபெற்ற ஆராய்ச்சிகள் மூலம் நடத்தை, மனப்பான்மை மீது என்ன விளைவை ஏற்படுத்துகின்றது என்று ஆராய்ச்சி இலக்கை மாற்றிக் காணச் சில சமூக உளவியலார் முயன்றனர். அப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சிகளுக்குத் தூண்டுகோலாக அமைந்தவர் இலியான் பெசுடிங்கராவார் (Leon Festinger). இவர் உருவாக்கிய கோட்பாட்டின் பெயர் அறிவாற்றல் சார்ந்த முரண்பாடு (Cognitive Dissonance) என்பதாகும். இந்தக் கோட்பாடு சமூக உளவியல் துறையில் இவருக்குப் பெரும் புகழைத் தேடிக்கொடுத்தது.

பெசுடிங்கரின் அறிவாற்றல் சார்ந்த கோட்பாடு விளக்குவது என்னவென்றால், மக்கள் தங்களுடைய நம்பிக்கைகளுக்கும் மனப்பான்மைகளுக்கும் எதிரிடையான வழிகளில் நடப்பார்களானால் என்ன நடைபெறுகின்றது என்பதை அறிவதாகும். பெசுடிங்கர் கோட்பாட்டின் அடிப்படையான பண்புக் கூறுகள், மக்கள் உலகத்தைப் பற்றிக் கொண்டுள்ள அறிவாற்றல்கள் (Cognitions) அல்லது அறிவுத்துணுக்குகளாகும். இரண்டு அறிவாற்றல்கள் பொருந்தியிராவிட்டால் அதாவது ஓர் அறிவாற்றல் அல்லது சிந்தனை மற்றொன்றோடு நேர்மாறாக இருக்குமானால் அந்த இரண்டுக்கும் நடுவில் ஒரு முரண்பாடுள்ள தொடர்பு ஏற்படுகின்றது.

அறிவாற்றல் சார்ந்த முரண்பாடு (Cognitive Dissonance) என்ற கருத்துச் சொல்லைப் பெசுடிங்கர் படைத்து உருவாக்கினார். இரண்டு மனப்பான்மைகளுக்கிடையில் அல்லது நடத்தைக்கும் மனப்பான்மைகளுக்கும் இடையில் பொருத்தமின்மைகளைக் காணும் போது ஏற்படும் அமைதி குலைந்துள்ள உள்ளார்ந்த நிலையைக் குறிப்பிடுவதற்கும் விளக்குவதற்கும் அதன்மூலம் பெசுடிங்கர் முயன்றார். அறிவாற்றல் சார்ந்த முரண்பாட்டை ஒரு வெறுப்பான உணர்ச்சியாகவும் ஓர் ஊக்கியைப் போன்று இயங்குகிறதாகவும் பெசுடிங்கர் சிந்தித்தறிந்தார். எவ்வாறு பசி ஒருவரை உணவைத் தேடிச் சென்று அருந்தச் செய்து அவர் பசியைக் குறைக்கின்றதோ அதுபோன்று அறிவு சார்ந்த முரண்பாடும் ஒருவருடைய கருத்துகளையோ நடத்தையையோ மாற்றுவதற்கு ஊக்கமூட்டிப்பொருத்தத்தை நிலைநாட்டி, முரண்பாட்டைக் குறைக்கின்றது. ஒரு நாளைக்கு இரண்டு கட்டு 'வெண்கருட்டுப்'

பிடிக்கின்ற ஒருவர், 'வெண் சுருட்டு'ப் பிடிப்பது உடல் நலத்திற்குக் கேடு என்று தெரிந்தும் செய்கின்றார். இவர் அறிவு சார்ந்த முரண்பாட்டைப் பற்றி நல்ல முறையில் உணர்ந்திருக்கவேண்டுமென்று நம்பலாம். இந்த முரண்பாட்டைக் குறைக்கச் சிறந்த வழி வெண்குருட்டுப் பிடிப்பதை நிறுத்துவதாகும். இது முரணியலைக் குறைப்பதோடு உடல் நலத்திற்குக் கேடு ஏற்படுவதையும் குறைக்கும். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் துரதிட்டமாகப் பலர் பல்வேறு வகையான முரண்பாட்டு குறைப்புகளைத் தேடிச் செல்கின்றனர். புகை பிடித்தலைப் புறக்கணிப்பதை விட்டு, புகை பிடித்தல் அவர்களின் உடலுக்குக் கெடுதலில்லை என்று முடிவு செய்கின்றனர். இந்த முடிவைச் சரி என்பதற்கான சான்றுகளைத் தேடித் திரிகின்றனர். மிகத் தீவிரமாகப் புகை பிடித்தும் உடல் நலத்தோடிருக்கும் பலரைச்சான்றாகக் காட்டுகின்றனர். அல்லது புகை பிடிப்பவர்கள் தாங்கள் செலவு செய்யும் பணத்தை மிகவும் குறைவாகத் திட்டமிட்டு, இது உடல் நலத்தைக் கெடுக்கப் போவதில்லை என்று தங்களைத் தாங்களே முட்டாளாக்கிக் கொள்கின்றனர். இவ்விதமான அறிவாற்றல் சார்ந்த உருத்திரிந்த சிந்தனைகள் உடன்பாட்டை மீட்டுத் தருகின்ற விளைவுகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. இது புகை பிடிப்பவர்களின் உள்ளார்ந்த இறுக்கத்தைக் குறைப்பதற்கு உதவலாம். அறிவாற்றல் சார்ந்த உடன்பாட்டின் தேவை சில சமயங்களில் பசி, தாகம் போன்ற மற்ற உந்து சக்திகளை விடவும் வலிமை வாய்ந்ததாக இருக்கின்றது. இதைச் செயல் விளக்கம் செய்வதற்கு மான்சன் (Manson, 1968) என்பவர் ஓர் ஆராய்ச்சி நடத்தினார். சில மாணவர்களுக்கு முதலில் காரமான உணவு வகைகள் கொடுக்கப்பட்டன. அவர்கள் அவற்றைச் சாப்பிட்டதும் மிகுந்த தாகம் கொண்டனர். அந்த உணவு வகைகள் இந்தப் பரிசோதனைக்கென்று செய்யப்பட்டதால் காலப் புலனுணர்ச்சியையும் தொண்டை வறட்சியையும் உண்டாக்கின. சில மாணவர்கள், கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, 24 மணி நேரத்திற்கு எதையும் குடிப்பதில்லை என்று ஏற்றுக் கொண்டனர். அந்த மாணவர்களிடையே இந்த உடன்பாடு ஒரு நல்ல முறையான அறிவாற்றல் சார்ந்த முரண்பாட்டை உண்டாக்கிற்று. வாயும் நாக்கும் காரத்தால் எரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. தொண்டையில் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அவர்கள் 24 மணி நேரத்திற்கு எதையும் குடிப்பதில்லை என்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர். இது மிகவும் பொருத்தமில்லாத உடன்பாடாக இருந்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ளினர். அதனால் முரண்பாட்டைக் குறைப்பதற்கு முயன்றனர். அவர்களுக்குக்கிடைத்த ஒரு வழி 'நாங்கள் உண்மையில் தாகமாக இல்லை' என்று கூறுவது.

ஆனால், உடன்பாட்டைத் தளர்த்திவிட்டு அவர்களை நீர் குடித்தலை அனுமதித்தபோது அவர்கள் மிகக் குறைவான அளவு நீரையே குடித்தனர். எனவே, ஒருவர் உடன்பாடாக இருப்பதற்கான தேவை மற்ற ஊக்கிகளின் மீது மிகுந்த விளைவை உண்டாக்குகின்றது. சிம்பார்டோ (Zimbardo, 1968) என்பவரின் பரிசோதனைப்படி ஒருவருடைய அறிவாற்றல் சார்ந்த உடன்பாட்டுக்கான தேவை, பசி, வலியின் அனுபவம் ஆகியவற்றின் மீதும் விளைவை ஏற்படுத்தவல்லது.

அறிவாற்றல் சார்ந்த முரண்பாட்டுக் கோட்பாடு பெசுடிங்கரின் மிகச் சிறந்த சாதனையாகக் கருதப்படுகிறது. ஒருவருடைய சில அறிவாற்றல் சார்ந்த துணுக்குகள் மற்றவைகளை விட மிகுதியாக மாற்றலுக்கு இடம் தருவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாகப் பனிக்கட்டி குளிர்ச்சியாக இருக்கின்றது என்பதை மாற்ற முடியாது. மாறாக, அறிவாற்றல் சார்ந்த துணுக்குகள் கருத்துகளின் மீதும் மனப்பான்மைகளின் மீதும் அமைக்கப்பட்டிருந்தால் மாற்றுதலுக்கு இடம் கொடுக்கிறது. மாற்றலுக்கு மிகக் குறைவான எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கின்ற அறிவாற்றல் சார்ந்த துணுக்குகளை மாற்றுவதின் மூலம் முரண்பாடுகளை மாற்ற முடியும் என்று பெசுடிங்கர் நம்பினார். இந்தச் செயல் முறையின் மூலமாக, ஒருவருடைய நடத்தைகள் ஒருவருடைய மனப்பான்மைகளின் மீது செல்வாக்கை உண்டாக்க முடியும். சான்றாக, ஒருவர் பசலைக்கீரையை விரும்பாமலிருக்கலாம். அது அவருடைய மனப்பான்மை. ஆனால், மற்றொருவர் பசலைக்கீரையை உண்கின்றார். பசலைக்கீரையை உண்கிறவர் நடத்தை, பசலைக்கீரையை உண்ணாதவருடைய நடத்தையோடு முரணுடையதாக இருக்கின்றது. பசலைக்கீரையை உண்கிற நடத்தை மறுக்க முடியாது. அந்த நடத்தை நிகழ்ந்து விட்டது. இப்பொழுது அதற்கான எளிய நடவடிக்கை என்ன வென்றால் மனப்பான்மையை (பசலைக்கீரையை விரும்பாமையை) நடத்தையோடு (பசலைக்கீரை உண்டதை) ஒன்றாகக் கொண்டு வருவது தான். பெசுடிங்கரின் அறிவாற்றல் சார்ந்த முரண்பாட்டுக் கோட்பாட்டை இங்குப் பயன்படுத்தினால், 'பசலைக்கீரை அப்படியொன்றும் கெட்டதன்று', 'உண்மையில் நான் அதை விரும்புகின்றேன்' இங்கு நடத்தை மனப்பான்மையில் விளைவையுண்டாக்குகின்றது. சமூக உளவியலில் பெசுடிங்கரின் புகழ்பரவியதற்கு இந்த அறிவாற்றல் சார்ந்த முரண்பாட்டுக் கோட்பாடுதான் முக்கிய காரணமாகும். அறிவாற்றல் சார்ந்த உடன்பாடும் (Cognitive Consistency) பெசுடிங்கரின் மனப்பான்மை-நடத்தை விளக்கக் கோட்பாட்டின் முக்கிய கருத்தாகும். மு.இரா.

துணை நூல்கள்:

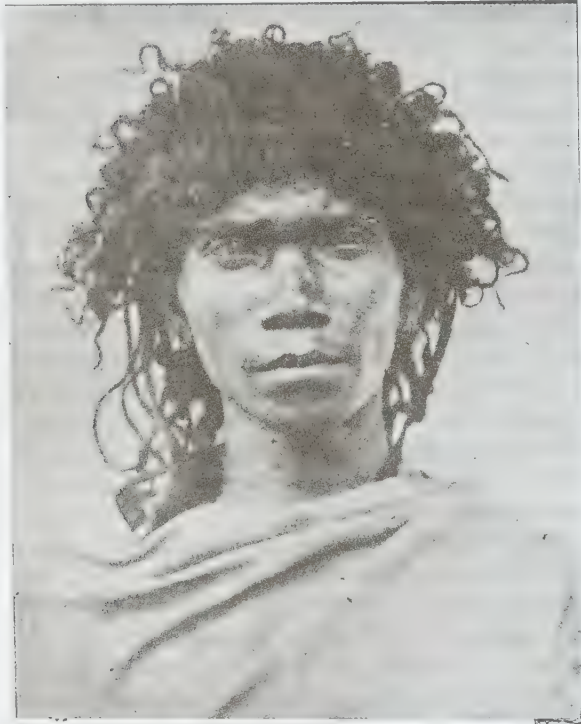
Morris, C. G., Psychology – An Introduction, Prentice – Hall, INC., Englewood Cliffs, New Jersey, 1982.

Darby, J.M., Glucksberg, S. and Kinchall, R.A. Psychology, Prentice – Hall, INC., Englewood Cliffs, New Jersey 1986.

McNeil, E. B. and Rubin, Z. The Psychology of Being Human, Canfield Press, San Francisco, 1977.

பெட்ட குறும்பர், தமிழகத்திலும் கேரளத்திலும் கருநாடகத்திலும் வாழும் ஒரு பழங்குடியினர். தமிழகத்தில் நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள கூடலூர்ப் பகுதியில் கார்குடி, தெப்பக்காடு, மயார் தேவர்சோலை, பந்தலூர், முதுமலை போன்ற இடங்களில் வாழ்கின்றனர். 'பெட்ட' என்பது மலை என்று பொருளாகும். இவர்கள் குறமன், குறம்பன், குறபன் போன்ற பெயர்களாலும் குறிக்கப் பெறுகின்றனர்.

குறும்பப் பழங்குடியினருள் 1) பெட்ட குறும்பர், 2) சேனு (Jenu) குறும்பர்/தேனு குறும்பர், 3) ஊராளிக் குறும்பர், 4) ஆலு (Halu) குறும்பர்/பால் குறும்பர், 5) முள்ளு குறும்பர் ஆகிய ஐந்து பெரும்

பெட்ட குறும்பர் ஆண்

பிரிவினர் உள்ளனர் எனத் தொடக்கக் காலத்தில் கருதப்பட்டது. இன்று இவ்வைந்து பிரிவினரும் தனித்தனிப் பழங்குடியினர் என முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பெட்ட குறும்பர் பழக்கவழக்கங்களாலும் மொழியாலும் பிற பிரிவினரிடமிருந்து வேறுபடுகின்றனர்.

பெட்ட குறும்பர் (Bette Kurumba) கறுத்த நிறத்துடன் உயரமாகக் காணப்படுகின்றனர்; பரந்த முகமும் குட்டையான மூக்கும் உடையவர்கள். ஆண்கள் பெரும்பாலும் வேட்டி அணிகின்றனர். பெண்கள் வேட்டி கட்டி மார்க்கத்தை மூடிக் கொள்ளுகிறார்கள். கழுத்தில் கறுப்பு மணிச்சரமும், காதில் ஓலைகளும், கையில் கண்ணாடி வளையலும் அணிகின்றனர். சிலர் பச்சையும் குத்தியுள்ளனர்.

இவர்கள் வாழும்புடத்தைப் 'பாடி' என்று குறிப்பிடுவர். தங்களின் சிறு குடிசைகளை மூங்கிலால் கட்டியிருப்பர். சிறிய குடிசைகளுக்கு நடுவே பெரிய குடிசைகள் இருக்கும். அவை ஆண், பெண், மணமாகாதார் கூடங்களாகத் (Dormitories) திகழ்கின்றன. ஆண்கள் தங்கும் கூடம் சித்தால் மானே (Chital mane) என்றும், பெண்கள் தங்கும் கூடம் பங்கிரி (Bangiri) என்றும் கூறப்படும். அக்குடிசையில் இரவில் பல மக்கள் தூங்குவர். நெருப்பு எப்போதும் எரிந்து கொண்டேயிருக்கும். செருப்புக் காலுடன் பாடியில் செல்லக் கூடாது. மூங்கில் சாமான், பாணை, அரிவாள், கடப்பாறை, மண்வெட்டி போன்றவற்றை இவர்களது குடிசையில் காணலாம்.

காட்டுப் பொருள்களைச் சேகரிப்பதும் தேன் எடுப்பதும் மீன் பிடிப்பதும் இவர்களது தொழிலாகும். இப்போது இவர்கள் காப்பி, தேயிலைத் தோட்டங்களில் கூலிவேலை செய்கின்றனர்; சிலர் வனத்துறையிலும் பணியாற்றுகின்றனர்.

பெட்ட குறும்பப் பழங்குடி மக்களிடையே இருபத்தெட்டு குலங்கள் (Clans) உள்ளன. அவை வருமாறு: 1) ஒர்புன்மகி, 2) புர்காளன்மகி, 3) பாடுகன்மகி, 4) சிர்கால்மகி (Jirgelmah), 5) மங்காளன்மகி, 6) அட்டங்கால் மகி, 7) பாம்பாரன்மகி, 8) பெலெசின்மகி, 9) சாகோடுமகி, 10) கல்கின்மகி, 11) கோடிகின்மகி, 12) யான்பார்மகி, 13) யார்கால்மகி, 14) ஒல்மின்சில்மகி, 15) தெர்கிட்ன்மகி, 16) கெம்சில்மகி 1) நிம்புல்மகி, 18) கெருட்மகி, 19) நடுமித்மகி, (20) ஒர்கோம்மகி, 21) பெர்மகி, 22) சின்னார்மகி, 23), குப்பார்மகி, 24) கெர்கிர்மகி, 25) கல்கேர்மகி, 26) கும்பால்மகி, 27) கூகேர்மகி, 28) மாவோள்மகி. அனைத்துக் குலங்களையும் ஆறு பெரும் பிரிவினாள் அடக்குவர்.

குடிசைகளின் நடுவே காணப்படும் பெரிய குடிசையில்தான் பஞ்சாயத்தார் வழக்குகளை விசாரித்துத் தீர்ப்பு அளிப்பர். ஒவ்வொரு பாடிக்கும் ஒரு மொகாளன் (மூப்பன்) உண்டு. அவர் இன்றிப் பாடியில் ஒன்றும் நடைபெறாது. அப்பதவி பரம்பரை பரம்பரையாக வருவது. பஞ்சாயத்தில் பொம்மதேவர் என்று சொல்லப்படுகின்ற பூசாரியும் உண்டு.

பெட்ட குறும்பர் பெண்

பெட்ட குறும்பர்கள் பூமிதேவனையும், மேராவையும், கொடுஞ்சாத்தனையும், முளனையும், பகவதியையும், மாரியம்மனையும், முனியையும் வணங்குகின்றனர். பூமிதேவனையும் மேராவையும் இருளர், பணியர் போன்ற பழங்குடி மக்களும் வணங்குகின்றனர் பூசாரி இறந்தவருடன் பேசும் ஆற்றல் கொண்டவர் என நம்புகின்றனர். பில்லி குனியம் வைப்பதிலும் இவர் கை தேர்ந்தவர். உடல் நலம் குறைந்து போனால் மருத்துவரை நாடுவதற்குப் பதில் பூசாரியை நாடுகின்றனர்; மாரியம்மன் போன்ற தெய்வங்களுக்குப் பொங்கலிட்டுப் படைக்கின்றனர். ஆதியில் இவர்கள் நெருப்பைத் தான் வணங்கினர். இவர்கள் ஓணம் பண்டிகையும் கொண்டாடுவதுண்டு.

பெட்ட குறும்பர் பேசும் பேச்சு 'பெட்ட குறும்ப' என்னும் தனித் திராவிட மொழியாகும். இது தென்

திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்ததாகும். மற்ற குறும்பர்கள் பேசும் பேச்சு மலையாள, கன்னட மொழியின் கிளைமொழியாக இருக்க, பெட்ட குறும்பர் பேச்சு மட்டும் தனிமொழியாகத் திகழ்கின்றது.

பெண்கள் பருவமடைந்தவுடன், வீட்டிற்கு வெளியே ஏழு நாட்கள் தங்க வேண்டும். ஏழு நாட்கள் கழித்து ஆற்றில் நீராடிய பின்பு வீட்டிற்கு அழைத்து வருவர். மாதவிலக்கான பெண்களும் மூன்று நாட்கள் தனிக்குடிசையில் தங்க வேண்டும். நான்காம் நாள் குளித்துவிட்டு வீடு திரும்புவர்.

இவர்கள் தாய் மாமன் மகளையோ அத்தை மகளையோ திருமணம் செய்கிறார்கள். காதல்திருமணங்களும் நடைபெறுகின்றன. காதலர்கள் காட்டிற்குச் செல்வர். அதையறிந்த பெண்ணின் தந்தை பஞ்சாயத்தாரிடம் கூறுவார். பஞ்சாயத்தார் அவனை அழைத்து விசாரிப்பர். ஒப்புக் கொண்டால் அவர்கள் முன்னிலையிலேயே பெண்ணின் கழுத்தில் அவன் தாலிகட்டுவான். தனிக்குடிசையில் கணவன், மனைவியாக வாழத் தொடங்குவர். இவர்கள் திருமண நேரத்தில் மட்டுமே தாலிக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றனர். பின்னர், சிவர கழற்றியும் விடுவர். திருமணமான பெண்களனைவரும் எப்பொழுதும் தாலி அணிந்திருக்க வேண்டிய தேவையில்லை. இச்சமுதாயத்தில் அண்ணன் இறந்தால், அண்ணன் மனைவியைத் தம்பி மணத்தல் கிடையாது. ஆனால், தம்பி இறந்தால் தம்பி மனைவியை அண்ணன் மணத்தல் இவர்களிடையே உண்டு. விதவைகளும் மணவிலக்குச் செய்து கொண்டவர்களும் மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம். மணவிலக்கு விரும்புகிறவர் மற்றவருக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். அதாவது கணவன் விரும்பினால் மனைவிக்கும் மனைவி விரும்பினால் கணவனுக்கும் பணம் தரல் வேண்டும். எல்லாத் திருமணத்திலும் பந்தல், பந்தல்கால், தாம்பூலம் மாற்றுதல் உண்டு. திருமணத்தன்று மிக நெருங்கிய உறவினருக்கு மட்டும் இறைச்சி உணவு அளிப்பர். அந்நாளில் தெய்வங்களுக்கு ஆடு, கோழி முதலியவற்றைப் பலியிடுவதும் உண்டு.

குறும்பர்களிலே முள்ள குறும்பர்களே மிகவும் உயர்ந்தவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். பெட்ட குறும்பர்கள் முள்ள குறும்பர்களுடன் உறவு கொள்ள விரும்புகிறார்கள். ஆனால், மற்ற குறும்பர்களின் உறவைத் தவிர்க்கின்றனர்.

இவர்களிடையே குழந்தை பிறந்தால் குழந்தையைத் தொட்டிலில் போடுவதில்லை. பெட்ட குறும்பர் பழங்குடி மக்களிடையே மொத்தம் பதினாறு பெயர்களே உள்ளன.

ஆண்களுக்கு மாண்பன், பொம்மன், காளான், மாறன், மாதன், கேத்தான், சடையன், சோமன் ஆகிய பெயர்களும், பெண்களுக்கு மாண்பி, பொம்மி, காளி, மாரி, மாதி, கேத்தி, சடைச்சி, சீர்த்தி ஆகிய பெயர்களும் சூட்டப்படும்.

இந்தப் பதினாறு பெயர்களைத் தவிர வேறு பெயர்கள் வைத்தால், அக்குழந்தைகள் குழந்தைப் பருவத்திலேயே இறந்துவிடும் என நம்புகிறார்கள். ஒரே குடும்பத்தில் ஒரே பெயருடைய பலரைக் காணலாம். அவர்களை வேறுபடுத்தப் பெயருக்கு முன்னால் தொட்ட, சின்ன என்ற அடையைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். மாண்பன், மாண்பி என்ற பெயர்களை மிகுதியாகக் காணலாம்.

இறந்தவர்களைப் புதைக்கின்றனர். ஆண், பெண் இருபாலாரும் சுடுகாட்டிற்குச் செல்வர். தந்தை இறந்தால் மூத்தமகனும் தாய் இறந்தால் இளைய மகனும் மொட்டையடித்துக் கொள்ள வேண்டும். சுடுகாட்டிற்குச் செல்கிற ஆண்களனைவரும் முகச் சவரம் செய்து கொள்ள வேண்டும். பிணத்தைப் புதைப்பதற்கு முன் தேங்காய் மூடியில் அரிசி, தேங்காய் எண்ணெய், மஞ்சள் முதலியவற்றையும் துணியில் காசையும் கட்டிப்பிணத்துடன் வைத்துப் புதைப்பார்கள். இறந்தவர் துணிமணிகளை மனைவியின் உடன் பிறந்தவரிடம் அளிப்பர். கணவன் இறந்தால் மனைவி தனது வலப் பக்கத் தலைமயிரை வெட்டிக் கணவனது மார்பில் வைக்க வேண்டும். மனைவி இறந்தால் கணவன் அப்படியே செய்து மொட்டையடித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு காலத்தில் இறந்தவர் பயன்படுத்திய அனைத்துப் பொருட்களையும் புதைத்தனர். இறந்தவரின் ஆவி மீதும் நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர். இறந்த அன்று வீட்டிற்கு வந்து இறந்த இடத்தில் சோறும் அதனருகில் குவளை நீரும் வைக்கின்றனர். அதற்குப் பக்கத்தில் மணலையும் கொட்டி வைக்கின்றனர். மறுநாள் காலையில் பார்க்கும்போது மணலில் காலடியும் குவளைநீர் குறைந்திருக்கவும் வேண்டும். அப்படியிருப்பின் இறந்தவர் வீட்டிலுள்ளவர்கள் மீது அன்பு வைத்துள்ளார் என்றும் அவரது ஆவி அவற்றைச் சாப்பிட்டுச் சென்றுள்ளது என்றும் நம்புகின்றனர். நல்லவர்கள் இறப்பின் சொர்க்கத்திற்குச் செல்வர் என்றும், கெட்டவர்கள் இறப்பின் பேய்களாக மாறுவர் என்றும் நம்புகின்றனர். சு.ச.

பெட்ரீ, சர் பிளிண்டர்சு, இங்கிலாந்து நாட்டைச் சார்ந்த தொல்லியல் அறிஞர். இவர் இலண்டனுக்கு அருகில் உள்ள சார்ல்டன் (Charlton) என்னும் இடத்தில் கி.பி. 1853 - ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். எகிப்தியத் தொல்லியலில் ஆர்வம் கொண்டு

விளங்கிய இவர், அகழாய்வுகளில் பல புதிய அறிவியல் முறைகளைப் பின்பற்றினார். காலக்கணிப்பு முறையைச் சீராக்கி வரலாற்றை வரையறுத்த இவர், பண்டைய நாகரிகங்களைப் பொருட்களின் துணை கொண்டு ஆய்ந்தார். இவருடைய தாய் மாமன் பெயரால் இவர் மாத்தியூ பிளிண்டர்சு எனப்பெயர் வைக்கப்பட்டார். தனிப்பட்ட முறையில் கல்வி கற்ற பெட்ரீ, சர் பிளிண்டர்சு (Petrie Sir (William Mathew) Flinders) தொல்லியல், மானிடவியல், பண்டைய அளவுகள், எகிப்திய வரலாறு ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்வதில் பெரிதும் ஈடுபட்டார். இவருக்கு 1923-ஆம் ஆண்டு வீரப்பெருந்தகை (Knight) பட்டம் கிடைத்தது. தம் 24 - ஆம் வயதிற்குள் பல நூல்களை எழுதி இவர் பெரும்புகழ் பெற்றார்; பல கள ஆய்வுகளை இங்கிலாந்தில் மேற்கொண்டார். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கது 'இசுடோன்எஞ்சு' (Stonehenge) ஆகும். அதைப்பற்றிய நூல் ஒன்றை இவர் கி.பி. 1880 - இல் எழுதினார். அதே ஆண்டில் இவர் கீசா (Giza) கூம்புக் கோபுரப் பகுதியை அகழாய்வுகள் செய்தார்.

தனிசு (Tanis) என்னும் கோயிற் பகுதியை கி.பி. 1884 - ஆம் ஆண்டு அகழாய்வுகள் செய்து இரண்டாம் இராமசெசு மன்னரின் திருவுருவச் சிலைச் சிதைவுகளைக் கண்டுபிடித்தார். நைல்நதிப் பகுதிகளின் பல்வேறு இடங்களில், அகழாய்வுகளை மேற்கொண்ட பெட்ரீ பண்டைய கிரேக்க வணிக நகரங்களைக் கண்டுபிடித்தார். அவ்வகழாய்வுகளில் பல தொன்மைப் பொருட்கள், குறிப்பாக வண்ணப்பூச்சு உள்ள மட்கலன்கள் கிடைத்தன. தொல்லியலுக்குப் பண்டைய மக்கள் பயன்படுத்திய மட்கலன்களின் இன்றியமையாமையை இவர் உணர்ந்தார்.

பாலத்தீனத்தில் உள்ள தெல்கசி (Telhasi) நகரின் காலத்தை இவர் முதன்முதலில் ஆய்ந்தார். அந் நகரம் செருசலம் நகருக்குத் தெற்கில் அமைந்துள்ளது. மண்ணடுக்காய்வு முறையில் தொல்பொருள் களுக்கு இவர் காலத்தைக் கணித்தார். எகிப்தில் பல் வேறு அகழாய்வுகளை மேற்கொண்ட இவர் மைசீனிய நாகரிகத்தையும் கிரேக்க நாகரிகத்தையும் அகழாய்வுகளின் மூலம் வெளிப்படுத்தினார். எகிப்தியத் தொன்மைக் கல்லறைகளில் இருந்து பல அரும் பொருட்களையும் சேகரித்தார்.

பெட்ரீ எகிப்தியவியலின் பேராசிரியராக இலண்டன் பல்கலைக் கல்லூரியில் கி.பி. 1892-ஆம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்டார். அங்கு 1933 - ஆம் ஆண்டு முடிய இவர் பணியாற்றினார்; எகிப்திய ஆய்வு நிறுவனம் ஒன்றை கி.பி. 1894 - ஆம் ஆண்டு நிறுவினார். அந் நிறுவனமே பின்னர் 1905 - ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயத் தொல்லியற் பள்ளியாக மாறியது. நகதா என்ற இடத்தில் மூலாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொன்மைக் கல்லறைகளைப் பெட்ரீ கண்டுபிடித்தார். அபிதாசு, தெல்-எல், அமர்னா போன்ற நகரங்களும் இவரால் அகழாய்வுகள் செய்யப்பட்டன. பெட்ரீ 1904 - ஆம் ஆண்டு 'தொல்லியலின் குறிக்கோளும் வழிமுறைகளும்' என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டார். அந் நூலில் தொல்லியலின் அடிப்படைக் கூறுகளும் அகழாய்வு வழிமுறைகளும் அறிவியல் முறைப்படி விளக்கப்பட்டுள்ளன. கல்வெட்டியலிலும் இவர் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். சினாய் (Sinai) முந்நீரகப் பகுதியில் பல கல்வெட்டுகளை இவர் கண்டுபிடித்ததுடன் நூல் ஒன்றும் எழுதியுள்ளார். தெல் அசி (Telhasi) என்னும் நகரைத் தம் 85 - ஆம் வயதில் அமெரிக்க ஆய்வு நிறுவன உதவியுடன் அகழாய்வுகள் செய்த பெட்ரீ அக்காலக்கட்டத்தில் பத்திற்கும் மேற்பட்ட தொன்மை நகரங்களை அகழாய்வுகளின் மூலம் கண்டுபிடித்தார். பெட்ரீ தம் 89 - ஆம் வயதில், 1942 -ஆம் ஆண்டு செருசலத்தில் இறந்தார். சு.இரா.

பெண் கல்வி: பெண்களின் சமுதாய நிலையை முன்னேற்றும் வகையில் உலகம் முழுவதிலும் இயங்கி வரும் அமைப்புகள் பெண்கல்வியை ஓர் இன்றியமையாத கருவியாகக் கொண்டு வலியுறுத்தி வருகின்றன. கல்வி வாய்ப்பு, வசதி ஆகியவற்றில் பெண்கள் ஈடுபடுவதைத் தடுக்கும் மரபு வழி மறுப்புகளை அகற்றிச் சமுதாயச் சீர்திருத்தங்களை ஏற்படுத்த கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. 'அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பெதற்கு?' என்ற காலம் விரைவில் மறைந்து பட்டங்கள் பெறுவதிலும் சட்டங்கள் செய்வதிலும் ஆணும் பெண்ணும் சரிநிகர் சமானமாகத் திகழும் இந்த நூற்றாண்டின் இறுதியில், பெண்கல்வி ஆட்சி

யாளர்களையும் கல்வியாளர்களையும், கவர்ந்துள்ளது. இந்திய முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே பெண்கல்வி பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 'பெண்கல்வியின் பொது நோக்கங்களும் குறிக்கோளும், ஆண்கல்வியின் நோக்கங்கள் குறிக்கோள்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து எந்த விதத்திலும் மாறுபட்டனவல்ல. உயர்கல்வி, பல்கலைக்கழகக்கல்வி நிலையில் பெண்கல்வி தொழில் சார்பு பெற்றதாக அமைய வேண்டும்' என்றே முதலாம் திட்டக் காலத்தில் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1953-ஆம் ஆண்டுச் 'செகண்டரிக்கல்விக்குழு' அறிக்கையும் மக்களாட்சி நிலவும் சமுதாயத்தில் எல்லாக் குடிமக்களும் 'தங்கள் அரசியல் சமூகக் கடமைகளை ஒருங்கே நிறைவேற்ற வேண்டுமானால்; சிறுவர் சிறுமியரின் அறிவு வளர்ச்சித் தரத்தில் வேற்றுமைகளைக் கொண்டுவரத்தக்க கல்வி வேறுபாடுகளை அனுமதிக்க முடியாது' என்று குறிப்பிட்டது. சிறுவர் சிறுமியர்க்கான பாடத்திட்ட வேறுபாடு பற்றிய குழுவின் அறிக்கையில் (1954) 'வளர்ந்து வரும் நாளை சமுதாயத்தில் வாழ்க்கை ஆண்பெண் இருபாலாரின் இணைந்த முயற்சியேயாதலின் பெற்றோர் வழி முறை, வீட்டுவளர்ச்சி ஆகிய பொறுப்புகளைப் பெண்களுடன் ஆண்கள் பகிர்ந்து கொள்ளவும், ஆண்களின் சமூக, பொருளாதாரப் பொறுப்புகளைப் பெண்கள் பகிர்ந்து கொள்ளவும் வேண்டும்' என்பது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்திய அரசியல் சட்டம் பால்வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட சரிநிகர் வாய்ப்புகளை வலியுறுத்தும் போது அந்த அளவுக்குப் பெண்கள் வாய்ப்புப் பெற்று முன்னேற வேண்டும் எனக் கல்வி வல்லுநர்கள் கருத்துரைத்துள்ளனர். தொடக்க, நடுநிலை, இடைநிலைப் பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவ மாணவியர் தொகை வேறுபாடுகளிலிருந்து இன்றும் மாணவியர் தக்க வாய்ப்புகளைப் பெறவில்லை என்றறியலாம். பள்ளிக் கல்வியை விட்டுச் செல்வோரில் பெரும்பாலோர் பெண்களே என்ற நிலையும் இன்றுள்ளது. பெண்களுக்கென்று தனிப்பள்ளிகள், தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்டுப் பெண்கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்திய விடுதலையின் போது 1947-48-இல் பல்வேறு கல்வி நிலைகளில் பயின்று வந்த மாணவர் எண்ணிக்கை 1,11,34,665 ஆயினும் மாணவியர் 35,50,503 ஆக இருந்தனர். ஆனால், சென்ற 40 ஆண்டுகளில் பெண்கல்வி முன்னேற்றத்திற்கான பலவழிகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. 1987-88 - இல் ஏறத்தாழ 9,00,00,000 மாணவர்களும் 5,50,00,000 மாணவியரும் இந்தியக் கல்வியின் பல்வேறு நிலையிலுள்ளனர். எந்தத் தேர்விலாயினும் ஏறத்தாழ 40 விழுக்காடு பேர் பெண்களாக இன்று இருக்கின்றனர். எனினும், மக்கள் தொகைக்

கணக்குப்படி 51 விழுக்காடாக இருக்க வேண்டும். இந்த இலக்கை அடையப் புதிய கல்விக் கொள்கையும் சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டங்களும் விழிப்புணர்ச்சியோடு செயற்பட்டு வருகின்றன. கேரளம், தமிழ்நாடு, கருநாடகம், கோவா, மராட்டியம், குசராத்து, பஞ்சாபு, அரியானா, இமாசலப் பிரதேசம், சம்மு காசமீர், வங்காளம், அசாம், மேகாலயா, மிசோரம், அருணாசலப் பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களைத் தவிர மற்ற மாநிலங்கள் பெண் கல்வியில் பின்தங்கியே உள்ளன.

பெண்கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு ஆசிரியைகளின் எண்ணிக்கையை மிகுதிப்படுத்த வேண்டுமென்ப பல தேசிய குழுக்கள் பரிந்துரைத்துள்ளன. 1976-கல்விக்குழுவும் கல்வியின் எல்லாநிலைகளிலும் ஆசிரியைகளின் நியமனத்தை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டுப் பகுதிநேரப் பணி புரியும் வாய்ப்புகளைப் பெருமளவில் உண்டு பண்ணவும், கிராமப்புறங்களிலும் தங்கும் வசதிகளை ஏற்படுத்தவும், கிராமப் புறங்களில் பணிபுரியும் ஆசிரியைகளுக்குத் தனி ஊதியப்படி அளிக்கவும், முதிர்ந்த பெண்மணிகளுக்குச் சருக்கப்பட்ட கல்வி வகுப்புகள் அல்லது அஞ்சல் வழிக்கல்வி வகுப்புகளை விரிவுபடுத்தவும் பரிந்துரை செய்துள்ளது. புதிய கல்விக் கொள்கையிலும் (1986) மாற்றியமைக்கப்பட்ட பாடத்திட்டங்கள், தக்க பாடநூல்கள் ஆகியவற்றை ஆற்றுப்படுத்தவும் பயிற்றவும் தேவையான முறைகள், முடிவெடுக்கும் அதிகாரிகளின் சிந்தனைகள் ஆகியவற்றைப் பெண்களின் சரிநிகர்சமான கல்விக்கு அடிகோலுமாறு வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. பெண்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளை மிகுதிப்படுத்தவும் பெண்களின் முன்னேற்றத்தை ஊக்குவிக்கத் தக்க செயல் முறைகளைக் கல்விக்கூடங்கள் செயற்படுத்தவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. பெண்கள் சமுதாயம் பற்றி உயர் அறிவு பெறுவதற்காக 4 மகளிர் பல்கலைக்கழகங்கள் இந்திய நாட்டில் அமைக்கப்பட்டுப் பணியாற்றி வருகின்றன. தமிழ்நாட்டில் கொடைக்கானலில் அன்னை தேரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகம் 1983-இல் இருந்து செயலாற்றிவருகிறது. நிருவாக அமைப்பிலும் கூடப் பெண்கள் பள்ளிகளும், அவற்றிற்கான தனி ஆய்வாளர்களும் பெண்கல்வியை ஊக்குவிப்பதற்காகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளனர். இன்றைய சமுதாயத்தில் பெண்ணுரிமை, மகளிர் நலம், பெண்களின் ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சி ஆகியவை குறித்துப் பொதுக்கருத்துகள் மிகவும் துணை செய்வனவாகவே அமைந்துள்ளன. பெண்களின் படிப்பறிவு விழுக்காடும் நாளுக்கு நாள் உயர்ந்து வருவது நாட்டின் முன்னேற்றப் பாதையில் பெண்கல்விக்குரிய பங்கைச் சமுதாயம் சரியாக வழங்கி வருகிறதென்பதையே காட்டுகிறது.

முன்தொடக்க, தொடக்க, நடுநிலைக்கல்வி: 1.5 கி.மீ. தூரத்திற்கு ஒரு பள்ளி வேண்டும். மலைவாசிகள், இடம்பெயரும் தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்கு நடமாடும் பள்ளிகள் தேவை. மலைப்பாங்கான இடங்களின் தொகுதிக்குத் தங்கும் வசதி அமைந்த பள்ளிகள் பலன்தரும். கிராமப்புறங்களுக்கும் நகரத் தாழ்நிலப் பகுதி வாழ் மக்களுக்கும் முன்தொடக்கப் பள்ளி வசதிகள் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

6-11 வயதுச் சிறுமியரைப் பள்ளிக்கு வரவழைக்கத் தக்க ஊக்கச் செயல்முறைகளை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அவர்களுக்குப் பசுவண்ணவு, இலவச பாடநூல்கள், கல்வித்தொகை ஆகியன வழங்கிப் பள்ளியைவிட்டு விலகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தானியங்கும் அமைப்புகளை இதில் உட்படுத்திக் கொள்வது உகந்தது. முழு நேரக்கல்வி கற்க இயலாத சிறுமியருக்குப் பகுதி நேரக் கல்வி, பல்முனைப் பள்ளிச் சேர்க்கை, பள்ளி நேர மாற்றங்கள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தலாம்.

கிராமப்புறப்பள்ளி ஒவ்வொன்றிலும் ஓர் ஆசிரியையாவது பணியாற்றுமாறு பார்த்துக் கொள்ளுதல் சிறந்தது. கணவன், மனைவி ஆசிரியர் குடும்பங்களைப் பயன்படுத்தலாம். கற்றறிந்த பெண்கள் வாழும் பகுதிகளில் அவர்களைப் பள்ளித் தாய்களாக நியமித்துப் பெற்றோர்களைப் பெண் கல்விக்குத் தூண்டலாம். சிறுமியர் கல்வி மேம்பாட்டுக்குத் தக்கவாறு தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர் பயிற்சிவகுப்புகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும். கல்வி முறைகள் ஊக்கமுட்டும் வகையில் செயல் விளைவு மிக்கவையாகவும் அமையவேண்டும். நடுநிலைப் பள்ளியின் பாடப்பொருள் கிராம சமுதாயப் பெண்களின் தேவைக்கொப்ப இருத்தல் இன்றியமையாதது. பள்ளி விலகும் சிறுமியர்க்குத் தையல், பின்னல், போன்ற முன்தொழில் வகுப்புகளை நடத்துவதன் மூலம் பொருளாதாரத் தற்காப்புக்கு வழிவகுக்கலாம்.

மேலும், 11-14 வயது நிலைச் சிறுமியர்க்குப் பொதுக் கல்வியுடன் இணைந்த தொழிற் கல்வியை 3 ஆண்டுக்காலப் படிப்பாக வழங்கிக் கிராமப்புறங்களிலும் நகரத் தாழ்நிலப் பகுதிகளிலும் உள்ள பள்ளி செல்லாத சிறுமியரை ஊக்குவிக்கலாம்.

இடைநிலைக் கல்வி: இடைநிலைக் கல்வி முடியும் வரை கல்விக் கட்டணம் ஏதுமின்றி எல்லா மாநிலங்களிலும் பெண்கல்வியை வளர்க்க வேண்டும். சமூகப் பண்பாட்டுச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்பத் தனியாகப் பெண்கள் பள்ளிகளில் பயில வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். கூட்டுக் கல்வி நிலவும் பள்ளிகளில் ஆசிரியைகள் பலரை நியமிக்க வேண்டும். தக்க வசதிகளையும் மிகுதிப்படுத்த

வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் விடுதி வசதிகளை மிகுதிப்படுத்த வேண்டும். தங்கும் கல்வித் தொகைகள் வழங்கப்பட வேண்டும். தொழில் நுட்பக் கல்வியும் சிறுவர் சிறுமியர் ஆகிய இருபாலாருக்கும் சமமாக வழங்கப்பட வேண்டும். தொழிற் கல்வி ஆலோசனைகளைச் சிறுமியருக்குத் தொழில் தேர்வு செய்ய உதவும் வகையில் வழங்க வேண்டும். அஞ்சல் வழிக் கல்வி, பகுதிநேரக் கல்வி ஆகியவற்றைப் பள்ளி விலகிய சிறுமியருக்கென வழங்க வேண்டும். தேவையுடன் கூடிய தகுதிக் கல்வித் தொகைகளைச் சிறுமியருக்கு மிகுதியாக வழங்க வேண்டும்.

உயர் கல்வி: கிராமப்புறப் பெண்களுக்கான சமுதாயத்தில் உரிமை குறைந்த பகுதிகளுக்கும் உயர் கல்வி அணுகும் வாய்ப்பு உண்டு. கூட்டுக் கல்வியை ஊக்குவிக்க வேண்டும். சிறுமியர் தொழிற் கல்வி கற்று உயர்நிலைத் தொழில் திறன் பெறுவதை ஊக்குவிக்கும் வகையில் பாடத்திட்டங்கள் பண்பாடு, தொழில் தேவை ஆகியவற்றிற்கேற்ப அமைக்கப்பட வேண்டும்.

சமூகத்தில் நலிந்த பகுதியைச் சேர்ந்த சிறுமியர்களுக்குக் கல்வித் தொகை, இலவசக்கல்வி தவிர உணவு, உறையுள் ஆகியவற்றிற்காகத் தனிப்பண உதவியை அளிக்க வேண்டும்.

கிராமப்புறச் சிறுமியர் உயர்கல்வி பெற ஊக்குவித்து உதவித் தொகைதந்து இலவசக் கல்வி வழங்க வேண்டும். பள்ளி விலகியோர், மணமான பெண்கள், மணமாகாத வேலைபார்க்கும் பெண்கள், வேலையற்ற பெண்கள் ஆகியோருக்கு அஞ்சல்வழிக் கல்வி, பகுதி நேரக் கல்வி, தானே கற்கும் பாடங்கள் ஆகிய வாய்ப்புகளை விரிவாக்க வேண்டும். பணியிலுள்ள பெண்களின் தொழில் திறன்களையும் கல்வித் தகுதிகளையும் உயர்வடையச் செய்யும் வகையில் தனிப் பாடங்களில் குறுகிய கால வகுப்புகள், வேளிர்கால வகுப்புகள், கருத்தரங்குகள், பணிமனைகள் ஆகியவை நடத்தப்படலாம். கற்ற பெண்களுக்கான தாமே தொழில் செய்யும் வாய்ப்புகளை வளர்த்து, அதற்குத் தேவையான திறனையும் பயிற்சியையும் பெறும் வகையில் தொழில் முனைவு வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம். இவையாவும் பெண்கல்வி நிறைந்தோங்கச் செய்து நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு வழி வகுக்கும்.

பெண்டிங்கு வில்லியம் (கி.பி.1774-1839): இந்தியாவை ஆண்ட ஆங்கிலேயத் தலைமை ஆளுநர்களுள் பெண்டிங்கு பிரபு (Bentinck) குறிப்பிடத்தகுந்தவர். இவர்தம் 7 ஆண்டுப் பதவிக்காலம் ஆங்கிலேய - இந்திய வரலாற்றில் புதியதோர் திருப்பமாக அமைந்தது. 'ஆட்சி ஆளப்படுவோரின் நன்

மைக்கே என்பதையும் ஆள்வோரின் நலத்திற்கன்று' என்பதையும் இவரது ஆட்சி எடுத்துக்காட்டியது. இவரது ஏழாண்டுப் பதவிக் காலம் போரில்லா அமைதியான காலமாகும்.

இங்கிலாந்தில் கி.பி. 1774-இல் பிறந்த இவர், படைத்துறையில் தன் பணியினைத் தொடங்கினார். இவர் கி.பி. 1796-இல் இங்கிலாந்து பாராளுமன்ற உறுப்பினராகி நெப்போலியனை எதிர்த்த போர் நடவடிக்கைகளில் பங்கு பெற்றார். இவரது போர் அனுபவம் கருதி, கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவின் இயக்குநர்கள் இவரைச் சென்னையின் ஆளுநராக கி.பி. 1803-இல் நியமனம் செய்தனர். வேலூரில் கி.பி. 1806-இல் தோன்றிய சிப்பாய்க் கலகம் இவர் பதவியழக்கக் காரணமாயிற்று. மீண்டும், கி.பி. 1819-இல் சென்னை ஆளுநராக இவரை நியமித்தபோது அவ்வாய்ப்பினை இவர் ஏற்கவில்லை. ஆம்கெர்சுட்டு (Amherst) பிரபுவைத் தொடர்ந்து கி.பி. 1828-இல் இந்தியாவின் தலைமை ஆளுநரானார்.

இந்தியாவில் இவர் மேற்கொண்ட பணிகளுக்கு இங்கிலாந்தில் நிலவிய சூழ்நிலைகளை ஓரளவிற்குக் காரணமாகக் கூறலாம். பிரொன்சுப்புரட்சியின் தாக்கத்தால் இங்கிலாந்திடம் பெற்றிருந்த சீர்திருத்த யுகம் (Era of Reforms) இந்தியாவிலும் காணப்பட்டது எனலாம். மேலும், தாராளக் கொள்கையைப் பின்பற்றும் 'விக்கு' (Whig) கட்சியைச் சார்ந்த இவர் மேற்கொண்ட பணிகள் அக்கட்சிக் கொள்கைகளுக்குத் தக்கவாறு அமைந்திருந்தன எனலாம்.

பெண்டிங்கு பிரபு முதற்பணியாகப் பொருளாதார நிலையைச் சீர்திருத்த முயன்றார். முதல் பர்மியப் போரும், ஏசுடிங்சு (Hastings) பிரபுவின் போர்களும் வணிகக் குழுவின் நிதி நிருவாகத்தில் பற்றாக்குறையை ஏற்படுத்தியிருந்தன. அதனைப் போக்க இவர் செலவினங்களைக் குறைத்துச் சிக்கனச் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்; படைவீரர்களுக்கு அளிக்கப்படும் 'படி' முறையில் சீர்திருத்தம் மேற்கொண்டார்; அபினி வாணிகத்தில் ஒழுங்கு முறையைக் கொண்டுவந்தார்; வரி விதிப்பு இன்றி அனுபவித்து வந்த நிலங்களைப் பறிமுதல் செய்தார்; இராபர்ட்டு பர்டு (Robert Bird) என்பவரின் துணையுடன் வடமேற்கு மாநிலத்தில் நிலவரிவிதிப்பு முறையைத் திருத்தியமைத்தார். இவை போன்ற நடவடிக்கைகளால் அரசின் பற்றாக்குறை நீங்கி உபரி வருமானம் கிடைத்தது. இந்நடவடிக்கை தலைமை ஆளுநரின் நிருவாகத் திறனுக்கு ஒரு சான்றாகும்.

பெண்டிங்கு பிரபு, காரன்வாலிசு காலத்தில் மேற்கொள்ளப் பட்ட மாநில மேல் விசாரணை

மன்றங்களையும், சுற்றுவர் முறை நீதிமன்றங்களையும் நீக்கிவிட்டார். வழக்கு மன்றங்களின் நடவடிக்கைகள் பாரசீக மொழியில் நடந்துவந்த நிலையை நீக்கி அந்தந்த மாநிலங்களின் மொழியிலேயே நடைபெற ஆணை பிறப்பித்தார். இதுகாறும் உயர் பதவியேதும் பெறாத இந்தியருக்கு உயர் பதவிகள் அளிக்க ஆவன செய்தார். ஊதியமும் ஆங்கிலேயருக்கு நிகராகக் கொடுக்க ஆணை பிறப்பித்தார். மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளின் நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிக்க அலகாபாத்தில் அரசிறைக் கழகம் (Board of Revenue) ஒன்றை ஏற்படுத்தினார்.

பெண்டிங்கு பிரபு மேற்கொண்ட சீர்திருத்தங்களிலேயே தலைசிறந்ததும், இந்திய மக்களுக்கு மிக்க நன்மை விளைவித்ததுமான ஒன்று அவரது சமூகச் சீர்திருத்தமே ஆகும். வங்காளத்திலும் பிற வட இந்தியப் பகுதிகளிலும் உடன்கட்டை ஏறுதல் (சதி) என்னும் கொடிய வழக்கம் நிலவியிருந்தது. கணவன் இறந்தவுடன் அவன் மணந்த மனைவிகளையும் அவனுடன் சேர்த்து எரிக்கும் பழக்கமே 'சதி' எனப்பட்டது. அதனை வேத நூல் அறிஞர்கள் எதிர்த்து வந்தபோதிலும் அக்கொடிய பழக்கம் பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. இராசாராம் மோகன்ராய் என்னும் வங்காளச் சமூகச் சீர்திருத்தவாதி அதனை எதிர்த்துப்பேசி வந்தார். அவர் வேத நூல்களிலிருந்து பல மேற்கோள்களைக்காட்டிச் 'சதி'யை ஒழிக்க முயற்சிகள் மேற்கொண்டார். அவரது உதவியுடன் ஆளுநர் பெண்டிங்கு, கி.பி.1829-இல் அரசு ஆணைமூலம் அக்கொடிய வழக்கத்தைத் தடை செய்தார். அதனை எதிர்த்து எதிர்ப்புக் கிளம் பியதென்றாலும் அச் சீர்திருத்தத்தின் மனிதாபிமானத் தன்மையை உணர்ந்து ஆங்கில அரசும் ஆதரவு அளித்தது.

பெண்டிங்கு பிரபு மேற்கொண்ட மற்றொரு சமூகச் சீர்திருத்தம் பெண் குழந்தைகள் பவியிடப் படுதலைத் தடை செய்ததாகும். இராசபுத்திரர்கள் பெண் குழந்தை பிறப்பதைப் பாவமாகக் கருதியதால் அக்கொடிய செயலைப் பின்பற்றி வந்தனர். நரபவியிடும் வழக்கமும் இருந்துவந்தது. பெண்டிங்கு பிரபு இவற்றைச் சட்டத்தால் தடை செய்தார்.

பெண்டிங்கு பிரபு தம் அவையிலிருந்த ஆங்கிலச் சட்ட நிபுணர் மெக்காலே பிரபுவின் ஆலோசனைக் கிணங்க இந்தியாவில் ஆங்கில மொழியைப் பயிற்று மொழி ஆக்கினார்.

இந்தியருக்கு ஆங்கிலக் கல்வியை அறிமுகப் படுத்தியதன்மூலம் பெண்டிங்கு பிரபு இந்தியரை மொழியடிப்படையில் ஒன்றுபடச் செய்தார். அந்த

ஆங்கிலக் கல்வியே இந்தியர் விடுதலை பெற உதவியது என்பதை அறியும்போது பெண்டிங்கு பிரபுவின் அரிய பணி எத்தகைய நன்மையை விளைவித்தது என்றுணரலாம்.

வங்காளத்தில் தக்கர்கள் என்னும் கொள்ளைக் கூட்டத்தினரைப் பெண்டிங்கு பிரபு அறவே ஒழித்துக் கட்டினார். முதன்முதலாக கி.பி. 1835-இல் பெண்டிங்கு கல்கத்தாவில் மருத்துவக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தினார். இவரது இப்பணியைப் பின்பற்றிக் கிறித்தவப் பாதிரிமர்கள் நாடெங்கும் தொடர்ந்து மேற்கொண்டார்கள். பெண்டிங்கு பிரபு பத்திரிகைத் தடைச்சட்டத்தை நீக்கிக் கருத்துரிமை வழங்கினார். இவர் காலத்தில் கடற்பயணம் எளிதாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. படைவீரர்கள் குற்றத்திற்காக விசாரிக்கப்படும் போது அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த கசையடித் தண்டனையைப் பெண்டிங்கு நீக்கினார்.

தம் பதவிக்காலத்தில் பெண்டிங்கு பிரபு இந்திய சிற்றரசுகளுடன் நல்லுறவு கொண்டிருந்தார். போரேதும் மேற்கொள்ளவில்லை. இவர் பதவிக் காலத்தில் மைசூரில் ஒரு கலகம் ஏற்பட்டது. அதனைக் காரணங்காட்டி மைசூர் அரசை ஆங்கிலேயரின் நேரடி ஆட்சியின்கீழ்க் கொண்டுவந்தார். கச்சார், கூர்க்கு அரசு விவகாரங்களிலும் இவர் தலையிட நேரிட்டது.

உருசிய எதிர்ப்புக் கொள்கைக்காக இவர் சிந்து, பஞ்சாபு அரசுகளுடன் நல்லுறவு கொண்டிருந்தார். மலைவாழ் நகரங்களை உருவாக்கி அவற்றைக் கோடைக்காலச் சுற்றுலா மையங்களாக மாற்றிய பெருமை இவரையே சாரும். சிம்லா, தார்சிலிங்கு போன்றவை இவர்காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட நகரங்களாகும்.

பெண்டிங்கு பிரபுவின் ஏழு ஆண்டுப் பதவிக் காலம் போரின்றி அமைதியாகக் கழிந்தது. போர்கள் தரும் புகழை அமைதிப் பணியினாலும் பெற முடியும் என்பதைப் பெண்டிங்கு பிரபு செயற்படுத்திக் காட்டினார். இரிப்பன் பிரபுவிற்குமுன் இந்தியாவில் வரி செலுத்தும் இந்திய மக்களுக்காக நன்மைகள் மேற்கொண்ட ஒரே தலைமை ஆளுநர் 'வில்லியம் பெண்டிங்கு பிரபு' வேயாவர் என்பதை அனைவரும் ஏற்கின்றனர். இவர் கி.பி. 1839-இல் இறந்தார்.

தி கோ.நா.

பெண்டிர் நலத்திட்ட நிறுவனங்கள்:
ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றம் அதன் மக்களின் கல்வி வளத்தைப் பொறுத்ததாகும். கல்வி வளத்தைப் பொறுத்தே அதன் பொருளாதார முன்னேற்றம்

அமைந்துள்ளது என்று பொருளாதார வல்லுநர்கள் குறிப்பிடுவர். ஐக்கிய நாடுகள் அவையும் பன்னாட்டுப் பெண்கள் கல்வி அமைப்பும் இணைந்து 1952-ஆம் ஆண்டு நடத்திய கருத்தரங்கில் கீழ்க்காணும் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றின. அவையாவன: 1) உலகளாவிய மனித உரிமைகளை ஒவ்வொரு மனிதனும், பால் பாகுபாடு இன்றிப் பெறல்வேண்டும். மேலும், குறிப்பாகக் கல்வித்துறையில் முன்னேற்றம் பெறுதல் வேண்டும். 2) உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு ஆணும் பெண்ணும் ஒவ்வொரு குடிமகனுக்குரிய அனைத்துக் கடமைகளையும் செய்தற்காகத் தங்கள் தங்கள் திறமைக்கு ஏற்பக் கல்வி கற்றல் வேண்டும். 3) ஒவ்வொரு பெண்ணும், ஆணைப்போன்று தன் திறமைகட்கு ஏற்பச் செயல்களைச் செய்து முடிக்கும் ஆற்றல் பெறவேண்டும். 4) சமுதாயத்தில் பால் வேறுபாடற்ற நிலையைப் பொதுக் கல்வி மூலம் பெற வேண்டும்; தடைக் கற்களை அகற்றல் வேண்டும்.

இக்கருத்துகளையே 1975-ஆம் ஆண்டு கூடிய பன்னாட்டுப் பெண்கள் இயக்கம், ஆண் பெண் சமத்துவத்தை வளர்த்தல், பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்குப் பெண்களை ஒன்றுபடுத்துதல் மற்றும் உலக அமைதிப் பணிகளில் பெண்களை ஈடுபடுத்துதல் போன்ற கருத்துகளை வெளியிட்டது. ஆண் பெண் வேறுபாடுகள் களையப்படல் வேண்டும்; முன்னேற்றமும் வாய்ப்பும் பயன்களும் சமமாகப் பங்கிடப்படல்வேண்டும் என்பது ஏட்டளவில்தான் உள்ளது. 1901-இல் ஒரு விழுக்காடாக இருந்த பெண்கள் எழுத்தறிவு வீதம், 80 ஆண்டுகளில் 24 விழுக்காடளவுதான் வளர்ந்துள்ளது. ஆனால், ஆண்களின் எழுத்தறிவு 45 விழுக்காடாக உள்ளது. கல்வி நிலையங்களில் பல்வேறு நிலைகளில் மாணாக்கரின் எண்ணிக்கையையும் மாணவியரின் நுழைவு விழுக்காட்டையும் கணக்கில் கொண்டால், 100 மாணாக்கர்கட்கு, 82 பேர் தொடக்கப் புள்ளிகளிலும், 78 பேர் நடு நிலைப்பள்ளிகளிலும், 65 பேர் இடை நிலைப் பள்ளிகளிலும், 57 பேர் உயர்கல்விக் கூடங்களிலும் கல்வி பயில்கின்றனர். பெண்கல்வி முன்னேற்றம் அடைதல் வேண்டும் என்ற விழிப்புணர்வுக்கருத்து கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கியது. எனினும், இன்னும் நிறைந்த பயன்களைத் தரவில்லை. எனவே தான் 1962-ஆம் ஆண்டுக் கூட்டப்பட்ட ஐக்கியநாட்டுக் கல்வி, சமூக, பண்பாட்டு நிறுவனக் கூட்டத்திலும் பெண்டிர்க்கும் தொழிற்கல்வி மற்றும் திறன்கல்வி அளிக்க வேண்டிய தேவை வலியுறுத்தப்பட்டது.

பொருளாதார வல்லுநர் அறிஞர் குன்னர் மிர்டால் (Gunnar Myrdal) 'ஒரு நாட்டின் முன்

னேற்றக் கல்வியானது, தன்னம்பிக்கை, ஆளுமை வளர்ச்சி, சமுதாய முன்னேற்றம், உற்பத்தித் திறன் அளவு பெருகுதல், போன்றவற்றை வளர்த்தல்-ஆகும்' என்று கூறினார். அவர் குறிப்பிட்டது போன்ற கல்வி பெண்களுக்கு முழுதும் எப்போது கிடைக்கின்றதோ, அப்பொழுதுதான் நாடு முன்னேற்றம் பெறும்.

தேசிய கல்விக்கொள்கையும் (1986) பெண்ணியல் என்ற கல்விப் பகுதியில், 'பெண்களிடம் வேலை பார்க்கும் திறன்களை வளர்த்தல், இப்பொழுதைய பாடப் புத்தகங்கள் மற்றும் பாடத்திட்டங்களில் புதிய மதிப்புகளை வளர்த்தல், பெண்ணோடு தொடர்புடைய பாடப்பகுதிகளை அனைத்துப் பாடப் பகுதிகளிலும் இணைத்தல் மற்றும் விழிப்புணர்ச்சியை வளர்த்தல்...' என்று பெண்ணியலின் செயலியக்கம் பற்றித் தெளிவுபடுத்தும்.

மேற்கூறப்பட்டவற்றைப் பெண்கல்வி மேம்பாட்டின் மூலமே அடைவிக்க முடியும். எனவேதான், 'பெண் கல்வியைப்' பாடப் பகுதியில் சேர்க்க வேண்டிய நிலையையும், அதில் நிறைந்த ஆய்வுகள் நிகழ்த்த வேண்டிய சூழ்நிலையையும், பெண்கள் அமைப்புகளை ஏற்படுத்தி அவற்றின் மூலம்தான் நிறைவேற்ற இயலும் என்பர் அறிஞர்.

பல்கலைக் கழக நல்கைக் குழு, இந்திய சமூக அறிவியல் ஆய்வுக் கழகம், அறிவியல் மற்றும் தொழிலக ஆய்வுக் கழகம், தேசிய பெண்கள் மேம்பாட்டுக்கழகம், மாநிலப் பெண்கள் மேம்பாட்டுக் கழகம், தேசிய பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் நல்வாழ்வுக் கழகம் போன்ற அமைப்புகள் பெண்டிர் முன்னேற்றம் பெறப் பாடுபட்டு வருகின்றன. இவற்றைத் தவிரப் பெண்டிர் மேம்பாட்டிற்கென நாட்டளவிலும், மாநில அளவிலும், மாவட்ட வட்ட அளவிலும் அரசுத் துறை, அரசு மானியம் பெறுபவை, தனியார் துறை போன்ற பல அமைப்புகள் செயலாற்றி வருகின்றன.

தில்லி, பம்பாய், புனே, கான்பூர், அகமதுநகர் போன்ற பெரு நகரங்களில் பெண்டிர்க்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளை எதிர்த்தும், சட்டம் மற்றும் நியாய உரிமைகள் கிடைக்க அநீதிகளை எதிர்த்தும், பலவிதப் பெண்கள் அமைப்புகள் மூலம் பலவகை நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. பெண்டிர்க்கு இழைக்கப்படும் கொடுமை, அநீதி ஆகியவற்றிலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றி மறு வாழ்வு அளிக்கவும் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பெரும்பாலும் தென்னிந்திய மகளிர் மன்றங்கள், வேலைக்குச் செல்லும் பெண்டிரைப் பாதிக்கும்

செயல்களிலும் பெண்டிரைக் கேலி செய்தலைத் தவிர்த்தலிலும், பெண்டிர் சீதனக் கொடுமைகள் போன்ற சிக்கலிலும் தலையிட்டு உதவி செய்துள்ளன. வடகிழக்கு இந்தியப் பெண்டிர் அமைப்புகள், சமுதாயப் போராட்டம், சமுதாயச் சீரமைப்புப் போன்ற சிக்கல்களிலும், மேற்கு வங்காளப் பெண்டிர் அமைப்புகள். உலக அமைதி, பெண்டிர் மறுமலர்ச்சி மற்றும் குடி அரசு உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் போன்றவற்றிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றன. இவ்வமைப்புகள் பெரும்பாலும் பெண்டிர்க்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளை அகற்றுவதற்காகவும் கொடுமைகளைப் போக்குவதற்காகவும் பெண்ணினத்தின் உரிமைக் குரலை எழுப்புவதற்காகவும் எழுந்தவை என்று சொல்லலாம். சீதனம், குழந்தை மணம், கற்பழிப்பு, துன்புறுத்தல், கேலி செய்தல், உடற்பிசிக்கு மட்டுமே பயன்படுத்தப்படும் ஒரு சடப்பொருளாகக் கருதுதல், சொத்துரிமை இன்மை போன்ற கொடுமைகளை வெறும் சட்டத்தால் மட்டுமே நீக்க இயலாது. இவ்வகைச் சமூகப் பெண்டிர் அமைப்புகள் மூலமே முழுமையான தீர்வு காண இயலும்.

போதிய பலனளிக்காத சட்டங்கள், அரசியல் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட காவல் துறை, சீர்திருத்த அமைப்பு இல்லாத நிலை, ஒடுக்கப்படுதல், நசுக்கப்படுதல், உரிமைகள் பறிக்கப்படுதல், குழந்தை மணம், சீதனக் கொடுமை, மாமியார், நாத்தனார் கொடுமைகள் இன்னும் இவைபோன்ற பல்வகையான கொடுமைகளுக்கு ஆளாகும் பெண்டிரைப் பெண்டிர் அமைப்புகளே பாதுகாக்க முடியும். இவ்வகைக் கொடுமைகளுக்கு முடிவு காணும் வகையில் சனவாடி மகிள சமிதி தில்லி (கற்பழிப்பு), தில்லிப் பெண்கள் இயக்கம் (சீதனம், மருமகளுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகள்), மகிள தச்சீலா சமிதி (குழந்தை கற்பழிப்பு), சகேலி பெண்கள் இயக்கம் (ஆதரவற்ற பெண்களுக்கு உதவி), சுபத்மா பட்டேலியா சர்மிக அமைப்பு (பணியில் உள்ள பெண்களின் சிக்கல்கள்) போன்ற பல்வேறு அமைப்புகளும், குழந்தை நல்வாழ்வு, பெண்டிர் மேம்பாடு, பெண்டிர் உடல் மற்றும் உளநலம் ஆகியவற்றைப் பேணுவதற்கு என நிறைந்த அமைப்புகளும் உள்ளன. ஆனால், இவ்வகையான பெரும்பாலான அமைப்புகள், பெரும்பாலும் பெருநகரங்களிலும் நகரங்களிலும் உள்ளன. மேலும், இவ்வகையான அமைப்புகளில் நடுத்தர மற்றும் உயர்தரப் பொருளாதார வகுப்பைச் சார்ந்தோரும் கல்வியில் மேம்பாடு அடைந்தவர்களுமே இடம் பெற்றுள்ளனர். இவ்வகையான அமைப்புகளில் கல்லாதவர்களோ தாழ்த்தப்பட்ட, கிராமப்புறப் பெண்டிற்களோ இடம் பெறுவது பெருமளவில் இல்லை எனலாம்.

இவ்வகை நிறுவனங்கள் துண்டு வெளியீடு வழங்கு

தல், கையெழுத்து இயக்கம், கட்டிபுலச் சாதனங்கள் வெளியீடு, எதிர்ப்பு ஊர்வலங்கள் நிகழ்த்தல், உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம், எதிர்ப்புக் குரல் கொடுத்தல், ஓரங்க நாடகம் மற்றும் பாடல்கள் படித்தல், சுவரொட்டிப் படங்கள் தயாரித்தல், கண்டனக்குரல் எழுப்புதல், வணிக நோக்கின்றிச் செய்தி இதழ்கள் வெளியிடல் போன்ற இன்னும் பலவகையான செயல்கள், பெண்கள் இயக்கம் மூலம் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வகை அமைப்புகள் பெரும்பாலும் நடுத்தர உயர்தர வருக்கத்தினரின் தலைமையிலேயே செயற்பட்டு வருகின்றன. மராட்டிய மாநிலத்தில் பெண்கள் விடுதலை ஒருங்கிணைப்பகம், பல்வகைப் பட்ட பிரிவினரையும் எடுத்துக்காட்டாக ஆசிரியர்கள் மாணாக்கர்கள், ஆய்வாளர்கள், பகுதி நேர வீட்டு ஊழியர்கள், கோயில் பெண்கள் மற்றும் அனைத்துப் பிரிவினரையும் உள்ளடக்கிச் செயலாற்றி வருகின்றது. அவ்வகையான அனைத்துப் பிரிவினரையும் உள்ளடக்கியதாகப் பெண்கள் அமைப்புகள் வலுப்பெறுதல் வேண்டும். மேலும், அவ்வகை அமைப்புகள், இலவசச் சட்ட உதவி முதல் நல்வழி ஈடாகப் பல நன்மைகள் புரிந்து வருகின்றன.

இந்தியாவில் உள்ள அனைத்துப் பெண்கள் அமைப்புகளுக்கும் அரசு ஒப்புதல் அளித்தும், ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்தும் பெண்டிர் நலன் மேம்பாடு அடையச் செய்திடவேண்டும். எஸ்.மோ.

துணை நூல்கள்:

- Pal, B.K., Problems and Concerns of Indian Women, ABC Publishing House, New Delhi, 1987.
- Savara Mira, Changing Trends in Women's Employment, Himalaya Publishing House, Bombay, 1986.

பெண்ணையாறு பினாகினி என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. தென்னிந்தியாவிலுள்ள இரண்டு ஆறுகளுக்கு இந்தப் பெயருண்டு. ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் பாய்கின்ற ஆற்றுக்கு வடபெண்ணை என்றும், தமிழ்நாட்டில் பாய்கின்ற ஆற்றுக்குத் தென்பெண்ணை என்றும் பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மைசூரில் வாழ்வோர் இன்றும் இவற்றைப் பினாகினி என்று குறிப்பிடுகின்றனர். சிவ பெருமானின் கையிலுள்ள வில்லிருந்து இப்பெயர் மருவி வந்துள்ளது எனக் கருதப்படுகிறது.

வடபெண்ணையாறு வடகிழக்கு மைசூரில் கோலார் மாவட்டத்தில் நந்தி தூக்க மலைக்கு வடமேற்கிலுள்ள சன்னராயன் பெட்டாவில் உற்பத்தியாகி

ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் அனந்தப்பூர், கடப்பை, நெல்லூர் மாவட்டங்களில் இந்த ஆறு பாய்ந்து, நெல்லூர் நகரத்துக்கு 25 கி.மீ. தெற்கே வங்காள விரிகுடாக்கடலில் கலக்கிறது.

செயமங்கலி, சித்திராவதி, பாபக்னி (Papagani) ஆகிய கிளை ஆறுகள் வடபெண்ணையாற்றில் கலக்கின்றன. இந்த ஆறு 560 கி.மீ. நீளமுள்ளது. இதில் சில இடங்களில் அணைகள் கட்டியுள்ளனர்.

தென்பெண்ணையாறு தட்சணப் பினாகினி என்ற பெயராலும் வழங்கப்படுகின்றது. இந்த ஆறும் வடபெண்ணையாறு போல மைசூரிலுள்ள கோலார் மாவட்டத்தில் நந்திதுர்க்கத்துக்கு வட கிழக்கில் சன்னரா யன் பெட்டாவில் தோன்றுகின்றது. தென்பெண்ணையாறு. பெங்களுர் மாவட்டம் வழியாக ஓடித் தமிழ்நாட்டிற்குள் நுழைகிறது. தருமபுரி, தென்னார்க்காடு மாவட்டங்களின் வழியாகப் பாய்ந்து, கடலூருக்குச் சற்று வடக்கே வங்காள விரிகுடாவில் கலக்கிறது. இந்த ஆறு 400 கி.மீ. நீளமுள்ளது. பாம்பாறு தருமபுரி மாவட்டத்தில் இதனுடன் கலக்கிறது. மழைக் காலத்தில் எதிர்பாரா வகையில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து வருவதால் 'வெண்ணெய் உருகுமுன்னே பெண்ணை பெருகும்' என்ற பழமொழி வழக்கிலிருக்கிறது. தைமுதல் வாரத்தில் இதன் கரைகளிலுள்ள ஊர்களில் விழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன. திருக்கோவிலூர், திருவெண்ணெய் நல்லூர் போன்ற பழம் பெரும் தலங்கள் இவ்வாற்றங்கரைகளில் உள்ளன.

கிருட்டிணகிரியில் இவ்வாற்றின் குறுக்கே ஓர் அணைகட்டப்பட்டுள்ளது. மேலும், திருவண்ணாமலையில் சாத்தனூர் அணைக்கட்டும் இந்த ஆற்றின் குறுக்கே அமைந்துள்ளது. இவற்றால் தருமபுரி மாவட்டத்திலும், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலும் உள்ள நிலங்களுக்குப் பாசனவசதி கிடைக்கின்றது. நீ.து.

பெத்தண்ணா, அல்லசானி (ஏறத்தாழ கி.பி. 1460 முதல் 1540 வரை) விசயநகரப் பேரரசர் கிருட்டிண தேவராயர் (கி.பி.1509 முதல் 1529 வரை) அவையில் மிகச் சிறந்து விளங்கிய அவைப் புலவர்களுள் ஒருவர். அட்டதிக்குக் கயங்கள் என்னும் எண்மர் கொண்ட புலவர்குழுவின் சிறந்த தலைவராக இவர் இருந்தார். இவர் கருநாடக மாநிலம், பெல்லாரி மாவட்டம், தூபாடு வட்டத்தில், தோர்நாலா என்னும் சிற்றூரில் பிறந்தவர். அல்லசானி சொக்கராச என்னும் சொக்கனாமாத்தியர் இவருடைய தந்தையாவார். இவர் நந்தவரீக நியோகி பார்ப்பன வகுப்பினர்; வசிட்ட கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவர்; அகோபில மடத்துச் சீயரான சடகோபயாதி என்னும் வைணவ மத குருவிடத்தில் கல்வி பயின்றவர். இவர் 'மிசிர பந்

தம்' என்னும் தெலுங்குக் கவி வகையைப் புனைவதில் மிகுந்த தேர்ச்சி பெற்றவர். இவரது புலமையைப் பாராட்டி ஆந்திர கவிபிதாமகர்' (ஆந்திரக் கவிதையின் மூத்த தந்தை) என்ற பட்டத்தைக் கிருட்டிண தேவராயர் அளித்தார். இதற்கு அடையாளமாகத் தங்கத் தண்டை ஒன்றையும் பல ஊர்களையும் இவருக்கு அளித்து 'நாயங்கரர்' என்னும் பதவியையும் அளித்தார்.

இவர் தெலுங்கு இலக்கியத் துறைக்கு நல்ல பணியாற்றினார். இவர் இயற்றிய முக்கிய நூல் 'மனுசரிதம்' எனப்படும் 'சுவாரோசிச சம்பவமு' ஆகும். இந்நூல் 'மிசிரபந்த' வகையைச் சார்ந்தது. இவ்வகைப் பாடல் நூல்களுக்கு, இந்நூல் ஒரு நல்ல எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்கிறது. இந்நூலின் கதை மார்க்கண்டேய புராணத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. இந்நூல் கிருட்டிண தேவராயரது புகழுக்கு உரிமையாக் கப்பட்டது. இவரது மற்றொரு நூல் 'அரிகதா சாரமு' என்பதாகும். இந்நூல் முழுமையும் இப்போது கிடைத்திலது. பெத்தண்ணாவின் மீது இராயர் கொண்ட பேரன்பினை இவரது சிவிகை தூக்கும் திருப்பணியை அவர் மனமுவந்து மேற்கொண்டதன் மூலம் அறியலாம். கிருட்டிண தேவராயர் இறந்த பின்னர், பன்னாட்கள் மனம் வருந்திக் காலம் கழித்தார் பெத்தண்ணா. கிருட்டிண தேவராயர் இல்லாத ஏக்கத்தைப் பெத்தண்ணாவின் பல பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இவரது வைணவப் பற்றின் ஆழத்தை 'மனுசரிதம்' மூலம் அறியலாம். தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள அன்னூரில் வரதராசப் பெருமாள் கோயில் ஒன்றை இவர் கட்டுவித்தார். மேல்பாடிக் கிராமத்திலுள்ள குந்தளசுந்தரி கோயிலுக்குக் கிரீடம், பொன் கைப்பிடி பூண்ட கை விசிறி, வெள்ளித் தட்டு ஆகிய வற்றை இவர் வழங்கியுள்ளார். ப.ச.

பெத்லகேம்: பாலசுத்தினத்தில் செருசலத்திற்குத் தெற்கே 10 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க ஊர் பெத்லகேம் (Bethlenem) ஆகும். ஏசுநாதர் பிறந்த இடமாகையால் இது கிறித்தவர்களின் புனிதத்தலமாகும். தாவீது (David) வாழ்ந்த ஊராகையால் இது யூதர்களின் புனிதத் தலமாகவும் விளங்குகின்றது. இச்சொல் ஈபுரு மொழியில் 'ரொட்டி இல்லம்', 'கடவுள் இல்லம்' எனப் பொருள்படும். இன்று சோர்டானில் கடல்மட்டத்திலிருந்து 76.25 மீட்டர் உயரத்தில் உள்ள இவ்வூர் அரேபிய மொழியில் பெயிட்லாம் (Beit Lahm) என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆண்டு தோறும் இந்நகருக்குப் பல்லாயிரக் கணக்கான புனிதப் பயணிகள் செல்லுகின்றனர்.

வரலாறு: மிகப் பழமையான இவ்வூர் பற்றிய செய்திகளைப் பழைய ஏற்பாட்டிலும், புதிய ஏற்

பெதலகேம்

பாட்டிலும் காணலாம். இங்கு உருத்து வாழ்ந்தது பற்றி உருத்து நூலில் (Book of Ruth) உள்ளது. சேகப்பின்மனைவிராசேல் (Rachael) பெஞ்சமினைப் பெற்றதும் இறந்துவிட்டார். இந்நகரின் வடக்கிலுள்ள அவருடைய கல்லறையை யூதர்களும், கிறித்தவர்களும் வணங்குகின்றனர். பின்னர் த் தாவீதின் முன்னோர், தாவீது, சாலமன் ஆகியோர் ஆட்சி புரிந்தனர். மேரியும், சோசப்பும் இந்நகருக்குச் சென்ற பொழுது இதன் புறநகர்ப்பகுதியில் ஏசு பிறந்தார். இவ்வூரானது கி.பி. 132 - இல் உரோமப் பேரரசர் கார்டியன் (Hardian) என்பவரால் அழிக்கப்பட்டது. பேரரசர் கான்சுடன்டைனும், அவருடைய தாயார் எலனாவும் (Helana) கி.பி. 330 - இல் ஏசு பிறந்ததாக அப்பொழுதிருந்த மக்களால் குறிப்பிடப்பட்ட இடத்தில் ஒரு கோயிலை (The Church of Nativity) எழுப்பினர். பின்னர் கி.பி.6-ஆம் நூற்றாண்டில் பேரரசர் சசுடீனியன் (Justinian - கி.பி.526 - 565) இதனைப் புதுப்பித்து, அந்நகரைச் சுற்றிச் சுவரை எழுப்பினார்.

முதலாம் உமர் கி.பி. 7 - ஆம் நூற்றாண்டில் இதனைக் கைப்பற்றி அரேபியரின் ஆட்சியின்கீழ்க் கொண்டுவந்தார். சிலுவைப் போரின் பொழுது கி.பி. 1099 - இல் கிறித்தவர் இதனை விடுவித்து முதலாம் பால்டுவினுக்குச் செருசல மன்னர் என முடிசூட்டினர். ஆனால் கி.பி. 1187 - ஆம் ஆண்டு இது சுல்தான் சலாவுதினால் (சாலடின்) கைப்பற்றப்பட்டது. கி.பி. 1229 - இல் ஏற்பட்ட 'சாபா போர் ஓய்வின்படி' (Truce of Jaffa) கிறித்தவப் புனிதப் பயணிகள் இந்நகருக்கு அனுமதிக்கப்பட்டனர். எனினும், இவ்விரு சமயத்தினருக்கும் இடையே போராட்டம் நடந்து கொண்டேயிருந்தது. முதல் உலகப்போர் வரை இது துருக்கியரிடம் இருந்தது. அதன் பின்னர் பாலசுத்தீனம் இங்கி

லாந்தின் பொறுப்பில் 1948 வரை இருந்துவந்தது. இவ்வூரை 1948-49 - இல் நிகழ்ந்த அரேபிய இசுரேல் போரின் பொழுது சோர்டானிய வீரர்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். இசுரேல் 1967 - இல் இதனைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது.

இன்று இவ்வூர் இரு பகுதிகளாகப் பிரிந்து ஒன்றை ஒன்று நோக்கி உள்ளது. மேற்குப்பகுதியில் தான் ஏசு பிறப்பின் கோயிலும், அதனைச் சுற்றிக் கிரேக்க, உரோமன் கத்தோலிக்க, ஆர்மீனிய சமயத்தவர் வாழ்விடங்களும் உள்ளன. இக்கோயிலானது முதல் இரு சமயத்தவரின் ஆதிக்கத்தில் உள்ளது. இது கிறித்தவரின் மிகப் பழைய கட்டடக்கலைக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கின்றது.

பொருளாதாரம்: இம்மக்களின் முக்கியத் தொழில் சுற்றுலாவாகும். கிறித்தவ சமய நினைவுப் பொருட்களை மரம், கிளிஞ்சல் ஆகியவற்றில் செய்தும், துணிகளில் பூ வேலைப்பாடு செய்தும், புனிதப் பயணிகளுக்கு விற்கின்றனர். இது தானியங்கள், ஆலிவ், மது (Wine) ஆகியவற்றின் சிறந்த வாணிகமையமாகவும் உள்ளது. பாலசுத்தீனப் பகுதியிலேயே இங்குத்தான் உயர்ந்தவகை மது தயாரிக்கப்படுகின்றது. இதன் வடகிழக்கில் 'தாவீது கிணறு' என்ற பெரிய ஏரி உள்ளது. எனவே, இதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகள் செழிப்புடன் வேளாண்மைக்கு ஏற்றனவாக உள்ளன. கி.இரெ.

பெந்தாம், செரிமி: எல்லா மனிதச் செயல்களையும் நிறுவனங்களையும் சட்டங்களையும் புலனுணர்வுக்கு உட்பட்ட இன்ப துன்பங்களை அடிப்படையாக வைத்து அளந்தறிந்து, பயன்வழிக் கோட்பாட்டை நிறுவிய (Utilitarianism) ஆங்கில அரசியற் சிந்தனையாளர் செரிமி பெந்தாம் என்பவர் (Jeremy Bentham) கி.பி. 18, 19 - ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்தவர். இவர் தம் காலத்திய இங்கிலாந்திலிருந்த பல குறைபாடுகளையுடைய பழைய சட்டமுறைகளைத் துணிவுடன் எதிர்த்து, முற்றிலும் புதியதொரு சட்ட அமைப்புத் தோன்றுவதற்கு வழி செய்தார். இவருடைய நற்கருத்துகள் பல மாணவர்களை இவரிடம் ஈர்த்தன. அவருள் பிற்காலத்தில் தாராள அரசியற் சிந்தனையாளராக விளங்கிய சான் இசுடூவர்ட்டு மில் (John Stuart Mill) முக்கியமானவர். இங்கிலாந்தில் கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாண்டில் சீர்திருத்த இயக்கத்தைத் தூண்டியவர் பெந்தாம் ஆவர்.

வாழ்க்கை வரலாறு: இவர் கி.பி. 1748 - இல் இலண்டனில் பிறந்து, அந்நகரத்திலேயே வாழ்ந்து அங்கேயே கி.பி. 1832 - இல் மறைந்தார். இளமையிலேயே அறிவுக் கூர்மையும் வளர்ச்சியும் பெற்றி

ருந்த இவர் இலத்தீன் மொழியைக் கற்று, 12 - ஆம் வயதிலேயே ஆக்சுபர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்து 16 - ஆம் வயதில் பட்டப்படிப்பை முடித்தார். இவர் தாயார் இவருக்கு ஒரு நில உடைமையை அளித்த தனாலும், இவர் தந்தையார் இவருக்கு மிகப் பெரிய நிலஉடைமையை விட்டுச் சென்றதனாலும், இவருக்கு உழைத்துப் பிழைக்க வேண்டிய கட்டாயம் இல்லா திருந்தது. ஆதலால், இவர் ஒவ்வொரு ஆங்கிலப் பொருளாதார, ஒழுக்க, சட்ட, சமய, அரசியல் நிறுவனத்தையும் ஆராய்ந்து, சீர்தூக்கித்திருத்தி அமைக்கும் பணியை மேற்கொண்டார். அப் பணியையே இவர் தம் குறிக்கோளாகக் கொண்டார். இளமையில் பெந்தாம், இலிங்கன் இன்(Lincoln's Inn)சட்டக் கல்லூரியில் சட்டக் கல்வி பயின்றார். இவர் வழக் கறிஞராகத் தொழில் செய்யும் போது, நீதிமன்றங்களிலே செல்வர்கள் பணவலிமையால் நீதி பெறுதலையும், நீதிபெறுதற்குத் தகுதியுடையோர் பொருளில்லாத காரணத்தால் நீதி பெற இயலாத அவல நிலையையும் கண்டு வருந்தி, அவற்றை வெறுத்த பெந்தாம் வழக்கறிஞர் தொழிலை விடுத்துத் தத்துவ ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார்; உயர்ந்த வாழ்வுக்குரிய மதிப்பீட்டுத் தரங்கள், பாதுகாப்பு, நீதி, சமூக முன்னேற்றம் முதலியவை இருக்கின்றன என்ற முடிவுக்கு வந்தார். சட்டங்களெல்லாம் அவற்றாலேற்படக் கூடிய இன்பதுன்பங்களின் அடிப்படையிலேயே நல்லவை, கெட்டவை என்று தீர்மானிக்கப்படுகின்றன என்ற தத்துவக் கொள்கையை வகுத்தார்.

நூல்கள்: இவருடைய நூல்களுள் மிகக் சிறப்பானது 'அரசாங்கத்தைப் பற்றிய ஒரு துணுக்கு' (A Fragment On Government, கி.பி.1776) என்பதாம். பின்னர், 'ஒழுக்க, சட்ட இயல்களின் விதிகளுக்கு ஓர் அறிமுகம்' (An Introduction to the Principles of Morals and Legislation கி.பி.1781), 'நீதித்துறைப் பரிசீலனை முறையின் அடிப்படை' (The Rationals of Judicial Review, 1825), 'அரசியலமைப்புச்சட்டத் தொகுப்பு' (A Constitutional Code, 1830-இரண்டு பாகங்கள்) முதலியவை இவரெழுதிய பிற நூல்களாகும். இவர் 'வெசுட்டுமினிசுடர் ரிவியூ' (The Westminster Review) என்ற பயன் வழிக் கொள்கை ஏடு ஒன்றை கி.பி. 1823-இல் தொடங்கினார். இவர் கி.பி. 1826-இல் இலண்டனில் பல்கலைக் கழகக் கல்லூரி (University College) நிறுவப்படுதற்கு உதவி செய்தார்.

கருத்துகள்: இவர் தம் துறைகளில் அரசியற் கருத்துகளை வரைவதற்கு முதற்படியாக ஓர் ஆய்வு முறையைப் பின்பற்றினார். நடைமுறையில் தாம் காணும் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், சட்ட நிறுவனங்களையும், அவற்றின் பணிகளையும் விவ

ரித்து, அவற்றிலுள்ள நிறைகுறைகளைச் சுட்டிக்காட்டினார். பின்னர் இவர் அவற்றின் நிலை எவ்வாறு இருத்தல் வேண்டுமென்று செயல்முறைக்கு ஏற்ற கொள்கையை வரைந்தார்.

1. பயன்வழிக் கோட்பாடு: (Utilitarianism) இவருடைய பயன்வழிக் கொள்கைக்கு ஆதாரமாக அமைந்தது இவர் பின்பற்றிய இன்ப துன்பக் கொள்கை (Theory of Pleasure and Pain) ஆகும்.

'இயற்கை மனிதனை இன்பம் துன்பம் என்ற இரு உயர் அதிகாரிகளின் ஆட்சியில் வைத்துள்ளது. அவை தாம் ஒருவர் எதனைச் செய்தல் வேண்டுமென்று சுட்டிக் காட்டுவதோடு, அதனைச் செய்யுமாறு தீர்மானிக்கவும் தூண்டுகின்றன. அவை நன்மையையும் தீமையையும் காட்டும் ஒரு தரம் அல்லது அளவுகோலாகவும், காரணங்களையும் விளைவுகளையும் காட்டுபவையாகவும் இருக்கின்றன' (அரசாங்கத்தைப் பற்றிய ஒரு துணுக்கு)

பெரும்பாலானவருக்குப் பெருமளவுஇன்பம் என்ற அளவுகோல்தான் (The principle of greatest happiness of the greatest number) எது சரி எது தவறு என்று அளவிடுவதற்கு உதவுகிறது. அரசாங்கத்துக்கு ஆதாரமாக இருப்பது, மக்களைக்கட்டுப்படுத்துகின்ற அதனுடைய ஆற்றல் அல்லது அதிகாரம் அன்று; அரசாங்கம் மனிதரின் தேவைகளை நிறைவு செய்தால்தான் அது நிலைத்திருப்பதற்கான நியாயம் அல்லது ஆதாரம் உடையதாக இருக்கும். பயன் என்பதில் பாதுகாப்பு (Security), உணவு (Subsistence), மிக்கவளம் (Abundance), சமத்துவம் முதலியன அடங்குமாதலால், இவை பெரும்பாலானவருக்குப் பெருமளவில் கிடைக்குமாறு அரசாங்கம் செய்தல் வேண்டும்.

2. சட்டச் சீர்திருத்தம்: இன்ப துன்பக் கோட்பாட்டை அளவு கோலாக வைத்தே சட்டங்களின் விளைவுகளை இவர் கணக்கிடலானார். எந்தச் செயல் கூடுதலான அளவு இன்பத்தைப் பெருமளவு மக்களுக்கு அளிக்கிறதோ, அந்தச் செயல் செய்யப்படுவதற்குரியதாகச் சட்டம் அமைதல் வேண்டும். சட்டமே தலைமையான அதிகாரம் உடையதாகையால் அதன் வாயிலாகவே சீர்திருத்தங்கள் நடைபெறுதல் வேண்டும். பொது நலனுக்கு உகந்தவையா என்று ஆய்வுக்கு (Censor) உட்படுத்தப்படுவதாகச் சட்டமுறை இருத்தல் வேண்டும். இவ்வகையிலே இங்கிலாந்தில் உணவுப் பொருள்களின் மீது காப்பு வரியை விதித்திருந்த சட்டங்களெல்லாம் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன. கப்பல் வாணிகச் சட்டங்களும் (Navigation laws) தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன.

3. குடிமை, குற்ற இயல் சட்டங்களில் சீர்திருத்தம்: பெந்தாம் சட்டச் செயல் விதிகள் (Procedural laws)

எளிதாக்கப்படுதலும், நீதிமன்றங்கள் திறமையாகச் செயற்படுதலும் வேண்டுமென்று கருதிச் சட்டங்களில் சான்றுகளைப் பற்றிய பகுதிகளிலுள்ள தேவையற்ற ஒழுங்கு முறைகளும், தெளிவற்ற விதிகளும், தனிப்பட்ட விதிகளும் நீக்கப்படுதல் வேண்டுமென்று சில கருத்துகளை வரைந்தார். அவற்றால் எளியோருக்கு நீதி கிடைப்பதில் காலம் நீட்டிக்கிறது என்றும், தேவையற்ற செலவு ஏற்படுகிறது என்றும், ஆங்கிலச் சட்டம் பல தனித் தன்மையான செயல்முறைகளைக் (Technicalities) கூறுவதால் அது வழக்கறிஞர்கள் பொது மக்களைத் தண்ட வரி செலுத்துவதற்காகச் செய்த ஒரு சூழ்ச்சி என்றும் துணிந்து கூறினார். நீதி பதிகளுக்கு மாத ஊதியம் அளிக்கப்படுதல் வேண்டுமென்றும், வரும் வழக்குகளின்கட்டணங்களை ஊதியமாக வழங்குதல் கூடாதெனவும், கடுமையான விதிகளில்லாத, நெகிழ்ச்சியான சட்டங்களைத் தோற்று வித்து, எளிய நடுவர் முறையில் பெருமளவு வழக்குகள் தீர்க்கப்படுதல் வேண்டுமெனவும் கூறினார். குற்ற இயல் சட்டத்தைப் பொறுத்த அளவிலே, அதில் அறிவுக்குப் பொருத்தமான தண்டனைகளே கூறப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். தண்டனைக்குரிய குற்றங்களெல்லாம், அவை பிறருக்கு விளைவிக்கும் துன்பத்தின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்படுதல் (Classify) வேண்டும். அது போலவே குற்றத்துக்கு ஏற்ற தண்டனை பொருத்தமாக விதிக்கப்பட்டுக் குற்றத்தால் ஏற்பட்ட துன்பம் திறமாக நீக்கப்படுதற்கு உதவியாக இருத்தல் வேண்டும். ஒரு குற்றத்தாலேற்படும் துன்பத்தை விடக் கூடுதலான துன்பத்தை அளிப்பதாக அக் குற்றத்துக்குரிய தண்டனை இருத்தலாகாது. ஆங்கிலக் குற்றவியல் சட்டத்திலுள்ள தேவையற்ற கொடுந்தண்டனைகளை நீக்கி அதனைச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்காகச் சர் சாமுவல் உரோமில்லி என்பவர் கொண்டு வந்த நல்ல திட்டங்களைப் பெந்தாம் ஆதரித்தார்.

4. பாராளுமன்றச் சீர்திருத்தம்: ஆங்கிலப் பாராளுமன்றமே சட்ட வகையில் தலைமை அதிகாரம் உடையது. அது மக்களுக்குப் பொறுப்புடைய இருத்தல் வேண்டுமாயின் அது மக்களுடைய கருத்தறிந்து செயற்படுதல் வேண்டும். அரசாங்கத்தின் நலனும், பொதுமக்கள் நலனும் முரணின்றி இயங்குதல் வேண்டுமாயின், வயதுவந்தோருக்கு வாக்குரிமை, குறுகிய காலப் பாராளுமன்ற சட்டமன்றத்துக்கு நிருவாகத்தின் மீது கட்டுப்பாடு முதலியவை இருத்தல் வேண்டும். பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை கி.பி.1832 முதல் 1928 வரை படிப்படியாக, எல்லா வயது வந்த குடிமக்களுக்கும் பல்வேறு சட்டங்களின் வாயிலாக விவரிக்கப்பட்டன.

மதிப்பீடு: பெந்தாமின் அரசியல், பொருளா

தார, சமூகச் சட்ட இயல் கருத்துகளுக்கு ஆதாரமாக இருக்கும் இன்ப துன்பக் கோட்பாடு எல்வெசியசு (Helvetius), சோசப் பிரீசுடலி (Joseph Priestly) முதலியோரின் இன்ப துன்பக் கொள்கைகளினின்றும் வருவிக்கப்பட்டது. இது மனித இயல்பைப் பற்றிய முழு உண்மையான கருத்து அன்று. மனிதச் செயல்களெல்லாம் துன்பத்தைத் தவிர்த்தற்கும் இன்பத்தைத் தேடுதற்குமே செய்யப்படுகின்றன என்று கூற இயலாது. மேலும், அரசியல் நிறுவனங்கள் வரலாற்றிலே பல்வேறு காலங்களில் வளர்ந்து வந்துள்ளன. பெரும்பாலானவருக்குப் பெருமளவு இன்பம் என்ற அளவு கோல் சமூக முழுவதின் நலன் என்ற குறிக்கோளை வலியுறுத்துவதற்காக அப்போதைக்குக் கூறப்பட்ட ஒரு தத்துவமே தவிர, அது ஒரு முழு உண்மை ஆகாது. சமூக நலன் என்பதைப் பற்றி யாதொரு கருத்தும் அதில் இல்லை; அது தனியார் உரிமையை வலியுறுத்தியது ஒப்புக் கொள்ளப்படக் கூடியதாக இல்லை. அரசாங்கம் பொது நன்மைக்காகப் பல்வகைப் பணிகளையும் ஏற்றுச் செயற்பட வேண்டிய நிலை இருக்கவும், பயன்வழிக் கொள்கை அரசாங்கத்தின் செயலெல்லையைப் பற்றி ஒன்றும் கூறாததனால், அது பிற்காலத்தில் செயலுக்கு வரவில்லை. சட்டங்கள் சீர்திருத்தம், பாராளுமன்றச் சீர்திருத்தம், பொருளாதாரத் துறையில் சீர்திருத்தம் முதலியவை செய்யப்படுவதற்கும் பெந்தாமின் கொள்கை உதவிற்று. பெந்தாம் ஒரு கரடு முரடான, உணர்ச்சியற்ற, பொருள் நோக்குடைய சிந்தனையாளர் ஆவார்.

பா.கு.

துணை நூல்கள்:

Davidson, William, L., Political Thought in England: Utilitarianism: From Bentham to Mill, New York, 1915.

Mac Cunn, John, Six Radical Thinkers, New York, 1965.

பெப்பின், குள்ள: இவர் பிரான்சு நாட்டில் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி புரிந்த பிரான்சு மன்னர். இவர் தந்தை, புகழ் பெற்ற சார்லசு மார்ட்டல் என்பவராவார். குள்ள பெப்பின், (Pepin the Short) தொடக்கத்தில் நகராட்சித்தலைவர் (Mayor) பதவியிலிருந்தார். இவருக்கு முன் ஆட்சி பீடத்திலிருந்த மெரோவிஞ்சிய குலத்தை விரும்பாத பிராங்குகளின் அவை (Frankish Council) குள்ள பெப்பினை அரசராக அறிவித்ததின் விளைவாக இவர் அரசராக முடிசூட்டிக் கொண்டார். அதற்குப் போப்பு உதவியாக இருந்தார். பெப்பின் போப்புக்குப் பல உதவிகள் செய்திருந்தபடியால் போப்பு இவருக்கு

பெப்பின், குள்ள

கி.பி.754-இல் சமய முறைப்படி முடிசூட்டினார். இது முதல் காரலிஞ்சியன் (Carolingian) குலம் ஆட்சிக்கு வந்தது. பெப்பின் தம் ஆட்சியில் முக்கிய சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார். இவர் தொடங்கிய பல சீர்திருத்தங்களை இவர்தம் சார்லமேன் முடித்து வைத்தார். காண்க: சார்லமேன் (தனிக் கட்டுரை). பெப்பின் கி.பி. 768-இல் காலமானார். தெ.பா.

பெப்ரிசியசு ஐயர்: சான் பிலிப் பெப்ரிசியசு செருமானிய நாட்டினர். இவர் கி.பி. 1711 - ஆம் ஆண்டு பிராங்க்போர்ட்டு நகருக்கு அருகில் உள்ள கிளிபெர்க்கு என்னும் ஊரில் பிறந்தார். இளமை முதலே கிரேக்கம், இலத்தீன், எபிரேயம் ஆகியவற்றில் ஆர்வம் கொண்டவராக விளங்கினார்; சூரா, அலே ஆகிய பல்கலைக் கழகங்களில் பயின்றார்; சமயப் பணிக்காக கி.பி. 1704 - ஆம் ஆண்டு ஆசு கட்டு மாதம் 28-ஆம் நாள் கடலூரை அடைந்தார்; சமயப் பணியாற்றுவதற்காகத் தரங்கம்பாடி வந்து தமிழை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தார். இவர் கி.பி. 1741 -ஆம் ஆண்டு, தமிழில் தம் முதல் சொற்பொழிவை நிகழ்த்தினார். இவர் கி.பி. 1742-ஆம் ஆண்டு தரங்கம்பாடிப் பாதிரிமார்கள் சென்னையில் நடத்தி வந்த சமயப் பணிகளுக்குப் பொறுப்பேற்றுச் சென்னை சென்றார். அச்சமயத்தில், 'கிறித்தவக் கல்வி அபிவிருத்திச் சங்கம்' என்னும் ஆங்கிலேயச் சங்கத்தார் இவரைத் தம் பணிக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர்.

பெப்ரிசியசு எளிய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டவர். இவர் தம் உடையைத் தாமே துவைத்து உடுத்திக் கொண்டார் என்பர். அதனால், இவர் 'சந்நியாசி ஐயர்' என்று குறிப்பிடப்பட்டார். இவர் சென்னைக்கு

வந்த பின்னர் அவையில் உறுப்பினர் தொகை உயர்ந்தது. தம் வழிபாடுகளில் பல்வேறு மொழியினரும் கலந்து கொண்டிருந்த படியால் ஆங்கிலம், தமிழ், செருமன், போர்ச்சுகீசியம் ஆகிய மொழிகளில் இவர் சொற்பொழிவு ஆற்றினார். இவர் 50 ஆண்டுகள் தமிழகத்தில் வாழ்ந்தார்; திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் வாழ்ந்தார். இவர் 50 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய பின் கி.பி. 1792-ஆம் ஆண்டு, சென்னையில் இறக்க, வேப்பேரிக் கல்லறைத் தோட்டத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

இவருடைய நூல்களுள் சிறப்பிற்கு உரியது ஆங்கில-தமிழ் அகராதி ஆகும். அதில் 9000 சொற்கள் அடங்கியுள்ளன. அவருக்குப் பின் வந்த இராட்வர், -வின்கலோ போன்றோர் அதனையே பின்னர் பெரிதாக்கினர்.

இவர் கி.பி. 1752-இல் கிறித்தவ வேத புத்தகத்தை மொழி பெயர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டார். அதற்கு முன் வெளிவந்த மொழி பெயர்ப்புகள் எல்லாவற்றையும் கண்டு, அவற்றைச் செம்மைப்படுத்தும் முயற்சியில் இவர் ஈடுபட்டார். புதிய ஏற்பாட்டுப் பகுதி மட்டும் 20 ஆண்டுகளுக்குப் பின் கி.பி. 1722 -இல் சென்னைக் கிறித்தவக்கல்வி அபிவிருத்தி சங்கச்சார்பில் வெளிவந்தது. பின் இவர் பழைய ஏற்பாட்டைத் திருத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். ஆனால், அது வெளிவரும் காலத்தில் இவர் உயிரோடு இல்லை. இந்தியாவில் நடைபெற்ற வேத நூல் மொழிபெயர்ப்புகள் பற்றிய வரலாற்று நூலில் சே.எசு.எம்.கூப்பர், 'திருமறை மொழி பெயர்ப்பு வரலாற்றில் பெப்ரிசியசு செய்து முடித்த பணி அரும் பெரும் பணியாகும்' எனப் பாராட்டியுள்ளார்.

பழைய ஏற்பாட்டு மொழிபெயர்ப்பு நடைபெற்ற காலம் மிகத் துன்பமான காலம். தரங்கம்பாடி அவையின் பொருளாளராகவும் இவர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். பொருளாளரான இவர் பணநிருவாகத்தில் சரிவரக் கவனம் செலுத்தவில்லை. பிறரிடம் ஏமாந்து, பணத்தொகையை மிகுதியாகக் கடன் கொடுத்திருந்தார். அவற்றைச் சரிவரக் கணக்கிடாததால் இறுதி 13 ஆண்டுகள் அடிக்கடி சிறை செல்ல வேண்டியிருந்தது.

தமக்கு முன் சீகன்பால்கு, குல்க ஐயர் போன்றோர் ஞானப்பாடல்கள் இயற்றியிருந்தாலும் அவை சிறந்தனவாக இல்லை என்பதை உணர்ந்த பெப்ரிசியசு எளிய சொற்களைக் கொண்டும் சிறந்த இசைக்கு ஏற்பனவாகவும் அமையுமாறு ஞான இசைப்பாடல்களை இயற்றிச் சென்னையில் வெளியிட்டார். கு.இ.

பெய்கர்: இப்பழங்குடியினர் உத்திரப்பிரதேசம், மத்தியபிரதேசம், பீகார், மேற்கு வங்காளம் போன்ற மாநிலங்களில் பரவி வாழ்கின்றனர். இந்து சமயத்தினர் சமய வழிபாடுகள், திருமணம் போன்ற சடங்குகளைப் பர்ப்பனர்களைக் கொண்டு நடத்துவதுபோல், 'கோண்டு போன்ற பல நடு இந்தியப் பழங்குடிகள் மேற்கண்ட பணிகளை பெய்கர் (Baigar) என்னும் பழங்குடி மக்களைக் கொண்டு செய்து வருகின்றனர். பழங்குடிகளிடையே பெய்கர்கள்மதக்குருவாக விளங்குவதுடன் சமூகத்தில் ஏற்படும் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைப்பவராகவும் உள்ளனர். நில உரிமைகளில் ஏற்படும் விவாதங்களில் ஒரு பெய்கர் சொல்லும் தீர்ப்பு எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. இவ்வாறு பூமித் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைப்பதால் பெய்கர்கள் 'பூமியா' என்றும் கூறப்படுகின்றனர். உத்திரப்பிரதேசத்தின் மிர்சாப்பூர் மாவட்டத்தில் இம்மக்கள் சேரோ (Chero) என்றும் கூறப்படுகின்றனர்.

பெய்கர்

தொன்மை ஆசுத்திரேலிய (Protoaustraloid) இன வகையைச் சேர்ந்த இப்பழங்குடியினரின் மக்கள் தொகை ஏறக்குறைய 35,000. பெய்கர்களுள் பெரும்பாலோர் உழவர்கள். தொடக்கத்தில் இடம்விட்டு இடம்பெயரும் வேளாண்மை முறையைக் (Shifting cultivation) கையாண்டனர். இப்போது நிலையான உழவர்களாக உள்ளனர்.

பெய்கர்கள் சமயப் பணிகளைச் செய்வதோடன்றி பேயோட்டி மருத்துவராகவும், மாந்திரிகராகவும் செயற்படுகின்றனர். நல்ல ஆவிகளுடனும், கெட்ட ஆவிகளுடனும் தொடர்புள்ளவர்கள் பெய்கர்கள் என மற்ற பழங்குடி மக்கள் கருதுவதால் நோய்களும், இழப்புகளும் ஏற்படும்போது பெய்கர்களின் உதவியை நாடுகின்றனர்.

வேளாண் பழங்குடி மக்கள் விதை விதைக்கும் முன் நல்ல விளைச்சல் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் 'தெர்க்யா' என்னும் பூசையை நடத்துகின்றனர். இப்பூசையும் பெய்கர்களால் நடத்தப்படுகிறது. இச்சடங்கில் பெய்கர்கள் விதைகளுக்கும், நாற்றுகளுக்கும் செந்தூரம் பூசித் தேவதைகளின் அருள் அவற்றில் படியும்படி செய்கின்றனர். அச்சடங்கை நடத்திய பெய்கருக்கு ஒவ்வொரு உழவரும் அறுவடையின் போது தானியம் கொடுத்தல் வேண்டும்.

கோண்டு, ஆசூர் (Asur) போன்ற பல பழங்குடி மக்களின் திருமண நிகழ்ச்சிகளிலும் பெய்கர் பெரும் பங்கேற்கின்றனர். திருமண மேடை அமைத்தல், 'மத்கர்லா' என்னும் சடங்கை நடத்துதல் ஆகிய பணிகள் பெய்கராலேயே நடத்தப் பெறுகின்றன.

பெய்கர்களின் வீழ்க்கை முறை கோண்டுப் (Gonds) பழங்குடியினரைப் போன்று உள்ளது. கோண்டுகள் வணங்கும் எல்லாத் தெய்வங்களையும் பெய்கர்கள் வணங்குகின்றனர். ப.இரா.

பெய்சிங்கு: காண்க: பீக்கிங்கு

பெயர்: வேற்றுமை உருபுகளாகிய சொல்திரிபு உருபுகளை (Inflectional affixes) ஏற்றுவரும் அடிச் சொற்களே (Stems) தமிழில் பெயர்ச்சொற்கள் (Nouns) எனப்படும். அவை கால உருபுகளை ஏற்படுத்தல். தொடரியல் நிலையில் பெயர்ச்சொற்கள் பெயரடைகளால் (Adjectives) தழுவப்பெற்றுவரும்.

'கல்' என்னும் அடிச்சொல் கால உருபுகளை ஏற்காமல் வேற்றுமை உருபுகளை மட்டுமே ஏற்று வருவதால் (கல்-ஐ, கல்-ஆல்) இது பெயராகக் கருதப்படுகின்றது. 'அழகிய கல்' என்பதில் இது 'அழகிய' என்னும் பெயரடையால் சிறப்பிக்கப் பெற்று வருகின்றது. பொருண்மை நிலையில் ஒருபொருள் அல்லது மனிதன். ஊர், விலங்கு, வினை நிகழ்வு போல்வன வற்றைக் குறிப்பிடும் வகையில் பெயர்கள் அமையப் பெறும்.

பெயர்கள் பெரும்பாலும் எண்-பால் (Number-Gender) வேறுபாட்டினைச் சுட்டும் குறியீடுகளைப் பெற்று (கண்ணன், விலங்குகள்) வரும். பெயர்கள் வேற்றுமை உருபினை ஏற்று வருங்கால் சாரியைகளை

(Inflectional increments) ஏற்பது (மரம்-அத்து-ஐ) உண்டு. பெயர்கள் எழுவாயாகவும் (Subject), பயனிலையாகவும் (Predicate), செயப்படுபொருளாகவும் (Object) செயற்படவல்லன.

பெயர்களை அவற்றின் ஆக்கத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயல்புப் பெயர்கள் (Inherent nouns) எனவும், ஆக்கப் பெயர்கள் (Derived nouns) எனவும் பகுக்கலாம். மேலும், பெயர்களைப் பொருண்மை அடிப்படையில் இடுகுறிப் பெயர்கள், காரணப் பெயர்கள் எனவும், உயர்திணைப் பெயர்கள், அஃறிணைப் பெயர்கள் எனவும், பொதுப்பெயர்கள், சிறப்புப் பெயர்கள் எனவும், பருப்பொருட் பெயர்கள் (Concrete nouns), நுண்பொருட் பெயர்கள் (Abstract nouns) எனவும் வகைப்படுத்துதல் இயலும்.

தமிழில் பெயர்களின் பயன்வகையினை அடியொற்றிச் சிறப்புப் பெயர்கள், பொதுப்பெயர்கள், பதிலிப் பெயர்கள் (Pronouns), எண்ணுப் பெயர்கள் (Numerals), தொழிற்பெயர்கள் (Verbal nouns), வினையாலணையும் பெயர்கள் (Participial nouns), குறிப்புப் பெயர்கள் (Appellative nouns) எனப் பாகுபாடு செய்யலாம்.

சிறப்புப் பெயர்கள் பொதுவாக மனிதன், ஊர், பொருள்கள் ஆகியவற்றின் பெயர்களைச் சுட்டும் வகையில் அமையும். பொதுப்பெயர்களை எண்ணப்படும் தன்மையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு எண்ணப்படு பெயர்கள் (Count nouns) எனவும், திரள் பெயர்கள் (Mass nouns) எனவும் இரண்டு வகையாகப் பகுக்கலாம். எண்ணப்படு பெயர்களை எண்ணுதல் (ஒரு மரம்; இரண்டு மரங்கள்) இயலும். திரள் பெயர்கள் குறிப்பிட்ட உருவ அமைப்பினைக் கொண்டிருப்பனவல்லவாதலின் அவற்றை (நெய், தண்ணீர்) எண்ண முடிவதில்லை.

பதிலிப் பெயர்கள் ஒரு பெயருக்குப் பதிலியாகச் (Substitute) செயற்படும். பதிலிப்பெயர்கள் மூவிடப் பதிலிப் பெயர்கள் (Personal pronouns) (நான், நீ) எனவும், சுட்டுப் பதிலிப் பெயர்கள் (Demonstrative pronouns) (அவன், இவன்) எனவும், வினாப் பதிலிப் பெயர்கள் (Interrogative pronouns) (யார், எவன்) எனவும், தற்கட்டுப் பதிலிப் பெயர்கள் (தம், தன்) எனவும், வரையறை இல்லாப் பதிலிப் பெயர்கள் (Indefinite pronouns) (பலர், சில) எனவும் பல்வேறு வகையினவாகப் பகுக்கப் பெறும்.

எண்ணுப் பெயர்கள் பதிலிப் பெயர்களுள் ஒரு வகையாகவே கருதப்படுகின்றன. எண்ணுப் பெயர்கள் பிற பெயர்களுக்கு முன்னும் பின்னும் (இரண்டு

மாடு, கை ஒன்று) வருவதுண்டு. வினையடியிலிருந்து ஆக்கம் பெற்றுக் காலப் பொருண்மையினைக் குறித்தலில்லாப் பெயரே (வருதல், பார்த்தல்) தெர்ழிற்பெயர் எனப்படும். தொழிற்பெயர் அமைப்பினைத் தொழிலின் பெயரைக் (Name of an action) குறிக்கும் பெயர்கள், தொழிலாக்கப் பெயர்கள் (Verbal qualitatives) என வகைப்படுத்தலாம். அவை (நடத்தை, வாழ்வு) தொழிற்பெயர் வகையாகவே பெரிதும் கருதப்படுகின்றன.

வினையடியிலிருந்து அமையப் பெற்றுத் தொழில் நிகழ்வின் கருத்தாவினைச் சுட்டும் பெயர்கள் வினையாலணையும் பெயர்கள் எனப்படும். வினையாலணையும் பெயர்கள் (வந்தவன், சொல்வது) முக்காலத்திற்கும் ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் பொருந்தி வரும். பெயரடி, பெயரடையடி போன்றவற்றுடன் பால் காட்டும் விசுவகளை இணைப்பதன் வாயிலாகக் கிடைக்கப் பெறும் பெயர்களே (கையன், நல்லன்) குறிப்புப் பெயர்கள் எனப்படும். ஏ.ஆ.

பெயர் இரவல்: ஓர் ஒப்பந்தத்திற்குத் தொடர்புடைய ஓர் ஆள் தன் நலனுக்காக அன்றிப் பிறர் நலனுக்காக ஒப்பந்தத் தரப்பினராக அமையும் ஒரு வழக்கம் மக்களிடையே உண்டு. அதனைப் பெயர் இரவல் (Benami) என்று கூறுவர். அவ்வகை நடைமுறை, சொத்து விற்பனைகளில் பெரிதும் நடைபெறுகின்றது.

அவ்வகை நடைமுறையில் ஆவணத்தின்படி, சொத்து வாங்கியவர் ஒருவராக இருப்பினும் உண்மையில் சொத்து வாங்குவதற்குப் பணம் தந்தவர் வேறொருவராக இருப்பார். சொத்து யாருடையது என்ற சட்டச் சிக்கல் வரும்போது, தாம் கொடுத்த பணத்தினால் தமக்காக வேறொருவர் பெயரில் வாங்கப்பட்ட சொத்து என்று சொத்தை உண்மை அனுபவத்தில் வைத்திருப்பவர் மெய்ப்பிப்பாரே யாயின் அவரே அச்சொத்தின் மீது உரிமை கொண்டவர் என்று நீதிமன்றம் கூறும். அவ்வாறு, மெய்ப்பிக்க முடியாத நிலையில், யார் ஆவணத்தில் பெயர் இரவல் தந்தாரோ அவரே சொத்தின் சொந்தக் காரர் என நீதிமன்றம் கூறும்.

குடியரசுத் தலைவரால் 1988-ஆம் ஆண்டில் பிறப்பிக்கப்பட்ட அவசரச்சட்டம் பெயர் இரவல் (பினாமி) முறையை முடிவுக்குக் கொண்டு வருகிறது. இது தொடர்பான பாராளுமன்றச் சட்டம் விரைவில் வெளியாகவிருக்கிறது. ம.கா.

பெயர் இன்னிசை: சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று. பாட்டுடைத் தலைவனின் பெயர்ச் சிறப்பினை இன்னிசை வெண்பாக்களால் பாடுவதால் இது

'பெயர் இன்னிசை' எனக் காரணப் பெயர் கொண்டது. இந்நூலின் வெண்பா எண்ணிக்கை தொண்ணூறு அல்லது எழுபது அல்லது ஐம்பது என அமையும். இதன் இலக்கணத்தை வெண்பாப் பாட்டியல், இலக்கண விளக்கம், முத்துவீரியம், பிரபந்த தீபிகை ஆகிய நூல்கள் மட்டுமே பேசுகின்றன. இதனை, 'இன்னிசை போல இறைவன் பெயர் ஊர், தன்னின் இயல்வது தான் நேரிசையே' என்று வைத்தியநாத தேசிகரால் இயற்றப்பட்ட இலக்கண விளக்கம் என்னும் ஐந்திலக்கண நூல் குறிக்கின்றது. இவ்விலக்கிய வகைமை 'விருந்து' என்பதன் பாற்படும். சி.மெ.

பெயர் நேரிசை: இது பிரபந்த வகைகளுள் ஒன்று. இச்சிற்றிலக்கியம் நேரிசை வெண்பாக்களால் ஆனது; பாட்டுடைத் தலைவனின் பெயரினைச் சிறப்பித்துப் பேசுவது. இது 90 அல்லது 70 அல்லது 50 பாடல்களைக் கொண்டு விளங்கும். இதன் இலக்கணத்தை வெண்பாப் பாட்டியல், இலக்கண விளக்கம், முத்துவீரியம், பிரபந்த தீபிகை ஆகிய நூல்கள் பேசுகின்றன. 'முதல்வன்ஊரில் பேரான் மொழிவன வெண்பா, அதனைத் தொண்ணூறு எழுபான் ஐம்பான் மதர்வியியாய், இன்னிசை வெண்பாவிற்கும் ஓக்கும், இயற்பெயர் அன்னவற்றாற் கட்டுரைத்தார் ஆய்ந்து' என்று 'குணவீரபண்டிதர்' இயற்றிய வச்சணந்திமாலை என வழங்கும் 'வெண்பாப் பாட்டியல்' (சி.பி. 12 - ஆம் நூ.) இதனை விளக்கும். பெயர் நேரிசை எனும் இது 'விருந்து' எனும் வணப்பின்பாற்படும். சி.மெ.

பெயரடை: வேற்றுமை உருபுகள் (Case Suffixes), கால உருபுகள் (Tense Suffixes) போன்ற சொல்திரிபு உருபுகளை (Inflectional Suffixes) ஏற்று வராமல் பெயர்களைச் (Nouns) சிறப்பித்து வரும் அடிச்சொல்லே (Stem) தமிழில் பெயரடை (Adjective) எனப்படும். 'சிறு' என்னும் அடிச்சொல் வேற்றுமை உருபுகளையும் கால உருபுகளையும் ஏற்று வருவதில்லை. ஆனால், இவ்வடிச்சொல் எப்பொழுதும் பெயர்களைச் சிறப்பித்து (சிறு-காக்கை) வருகின்றமையால் பெயரடையாகக் கருதப்படுகின்றது.

தமிழில் பெயரடைகள் உண்டெனவும் இல்வையெனவும் கூறுகின்ற இருவேறு இலக்கண, மொழியியல் அறிஞர் குழுக்கள் உள்ளன. இலக்கண உரையாசிரியர்களும் சில அறிஞர்களும் பெயரடைகளைக் குறிப்புப் பெயரெச்சங்களாகக் கருதியமையால் பெயரடை எனத் தமிழில் தனியொரு சொல்வகையினைக் குறிப்பிடவில்லை. தமிழில் பெயரடைகள் அடிச்சொல் அமைப்பிலும் (கரு-நாகம்), அடிச் சொல்

லுடன் பெயரடை விசுதி இணையப்பெற்ற அமைப்பிலும் (கரிய-நாகம்), பெயரடியுடன் பெயரடையாக்க வடிவங்கள் (Adjectivalizers) இணையப் பெற்ற அமைப்பிலும் (கருப்பான-நாகம்) காணப்படுகின்றன.

சில மொழிகளில் பெயரடைகள் எண்-பால் குறியீடுகளை ஏற்று வருவதுண்டு. ஆனால், தமிழில் பெயரடைகள் எண்-பால் குறியீடுகளை (நல்ல-பையன் நல்ல - பெண்கள்) ஏற்று வருவதில்லை. இவை எப்பொழுதும் பெயர்களுக்கு முன்னிடத்தனவாக அமைந்து பெயரடைத் தொடரின் உறுப்பாக அமையும்.

பெயரடைகளும் பெயரெச்சங்களும் பெயர்களைச் சிறப்பித்து வரினும், காலக்குறியீடுகளை ஏற்றுவருதலில், அவற்றிடையே வேறுபாடு உண்டு. பெயரெச்சங்கள் காலக்குறியீடுகளை ஏற்றுவர (வந்த-பையன், ஓடும்-பசு) பெயரடைகள் காலக் குறியீடுகளை ஏற்று வருதல் இல்லை. பெயரடைகளும் காலப் பொருண்மையினைச் சுட்டுமென, இக்கால அறிஞர்கள் சிலர் கருதுகின்றனர். சில பெயரெச்சங்கள் காலப்போக்கில் காலப் பொருண்மையினை இழந்து (சிறந்த - மனிதன், உயர்ந்த - மனிதன்) பெயரடைகளாகச் செயற்படுவதும் உண்டு.

தமிழில் பெயர்களும் பிறிதோர் பெயரினைச் சிறப்பித்து வரினும் (கற்-குடம், மரப்-பெட்டி) வேற்றுமை உருபேற்கும் தகுதியினைப்பெற்றுள்ளமையால் அவை பெயரடைகளாகக் கருதப் பெறுவதில்லை. பெயர், பெயரடை, பெயரெச்சம் ஆகிய மூன்றும் பெயரினைச் சிறப்பித்து வரினும் அடிச்சொல் சொல் திரிபு உருபுகளை ஏற்கும் பண்பினை அடியொற்றிப் பெயர், பெயரெச்சம் ஆகியன பெயரடைகளாகக் கருதப்படுவதில்லை.

பெயரடைகளை அமைப்பு அடிப்படையில் தனி வடிவப் பெயரடைகள் (Simple adjectives), கலவைப் பெயரடைகள் (Complex adjectives), கூட்டுப் பெயரடைகள் (Compound adjectives) என வகைப்படுத்தலாம். தனி வடிவப் பெயரடைகள் எப்போதும் அடிச்சொல் அமைப்பில் (நல் - நாடு, இன்-முகம்) காணப்பெற, கலவைப் பெயரடைகள் அடிச்சொல்லுடன் பெயரடை விசுதிகள் இணையப் பெற்று (நல்ல-நாடு, சிறிய - வீடு) அமையப்பெறும். கூட்டுப் பெயரடைகள் பெரும்பாலும் பெயரடியும் பெயரடையாக்க வடிவங்களும் இணைந்து (அழகு - ஆன குழந்தை) அமையப்பெறும்.

பெயரடைகளை அவற்றின் செயற்பாட்டினை அடியொற்றி விளக்கப் பெயரடைகள் (Descriptive adjectives), சுட்டுப் பெயரடைகள் (Demonstrative

adjectives), வினாப் பெயரடைகள் (Interrogative adjectives) என மூன்றாக வகைப்படுத்தலாம்.

விளக்கப் பெயரடைகள் தாம் சிறப்பித்து வரும் பெயர்களின் தன்மையினை விளக்கும் வகையில் அமையும். விளக்கப் பெயரடைகளைப் பண்புப் பெயரடைகள் (Qualitative adjectives) எனவும், அளவுப் பெயரடைகள் (Quantitative adjectives) எனவும் இருவகையினவாகப் பகுக்கலாம். பண்புப் பெயரடைகள் தாம் சிறப்பித்து வரும் பெயர்களின் பண்பினை விளக்கும் வகையில் (செம் - தாமரை; கரும் - குதிரை) அமையும்.

அளவுப் பெயரடைகள் தாம் சிறப்பித்து வரும் பெயர்களின் அளவினைச் (Quantity) சுட்டும் வகையில் அமையும். அளவுப் பெயரடைகள் வரையறையுடைய அளவுப் பெயரடைகள் (Definite quantitative adjectives) எனவும், வரையறையில்லா அளவுப் பெயரடைகள் (Indefinite quantitative adjectives) எனவும் இருவகைப்படும். வரையறையுடைய அளவுப் பெயரடைகள் தாம் சிறப்பித்து வரும் பெயர்களின் அளவினை வரையறுத்துச் சுட்டி நிற்க (இரு-வேந்தர், நால்-மாடம்) வரையறையில்லா அளவுப் பெயரடைகள் தாம் சிறப்பித்து வரும் பெயர்களின் அளவினை வரையறுத்துச் சுட்டுவன இல்லை (பல்-உயிர்).

சுட்டுப் பெயரடைகள் சுட்டடியிலிருந்து ஆக்கப் பெற்றுத்தாம் சிறப்பித்துவரும் பெயர்களைச் சுட்டி நிற்கும் வகையில் (அம்-மனிதன், இந்த-வீடு) அமையும். வினாப் பெயரடைகள் வினாவடியிலிருந்து ஆக்கப்பெற்று வினாப் பொருண்மையோடு பெயர்களைச் சிறப்பித்து (எம்-மனிதன், எந்த-வீடு) நிற்கும். ஏ.ஆ.

பெயராக்கம்: பெயர்ச்சொல் அல்லாத பிற சொல்வகைகளான வினை, பெயரடை போன்றவற்றிலிருந்து பெயர்ச்சொற்களை உருவாக்குதலே பெயராக்கம் (Nominalization) எனப்படும். இவ்வகையாக உருவாக்கப்பட்ட பெயர்ச்சொற்கள் வாக்கியத்தில் பெயர்ச்சொல்லின் இடத்தில் நின்று இயற்கையான பெயர்ச்சொல்லின் பணியைப் புரிவதைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக, 'அவனுடைய செயல் மகிழ்ச்சியைத் தந்தது' என்ற வாக்கியத்தில், செயல் என்பது செய் என்ற வினையிலிருந்து உண்டாக்கப்பட்ட பெயராக்கச் சொல். இது மரம், கல் போன்ற இயற்கையான பெயர்ச்சொல்லைப் போன்றே நின்று வாக்கியத்தின் எழுவாயாக விளங்குகிறது. தமிழ் மொழியில் இயற்கையான பெயர்களைத் தவிரப் பெயராக்கத்தின் மூலம் ஆக்கப்படும் சொற்களும் பெருமளவில் வழக்கிலுள்ளன.

பெயராக்கத்தின் மூலம் உண்டாக்கப்படும் பெயர்

கள் பல வகைப்படும். ஆக்கப் பெயர்கள் (Derived Nouns), தொழிற் பெயர்கள் (Verbal Nouns), வினையாலணையும் பெயர்கள் (Participial Nouns), வினைப்பெயர்கள் (Conjugated Nouns) ஆகியவை பெயர்ராக்கத்தின் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட பெயர்வண்கள் ஆகும். இவை தவிர, வாக்கியங்களைப் பெயராக்கம் செய்து உருவாக்கிய பெயராக்க வடிவங்களும் (Nominalized forms) இதில் அடங்கும். அவற்றுள் ஆக்கப்பெயர்களும், வினைப்பெயர்களும் பெயர்ச்சொல்லின் பண்புகள் அனைத்தையும் கொண்டவை. பிற பெயர்வகைகள் பெயர்ச்சொல்லின் ஓரிரு பண்புகளை மட்டுமே கொண்டுள்ளன.

பெயர்களின் பண்புகளான பெயரடை, வேற்றுமை உருபு ஆகியவற்றை ஏற்றல், ஆறாம் வேற்றுமைத் தொடரின் தலைமைப்பெயராக வருதல், பன்மை விகுதி ஏற்றல், பெயரெச்சத்தின் தலைமைப் பெயராக வருதல் ஆகிய அனைத்தையும் ஆக்கப்பெயர்கள் கொண்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, செயல் என்ற பெயராக்கச் சொல் ஒரு செயல், நல்ல செயல் எனப் பெயரடைகளை ஏற்றும், செயலுக்கு, செயலை, செயலில், செயலால் எனப் பலவேறு வேற்றுமை உருபுகளுடன் இணைந்தும், அவனுடைய செயல் என ஆறாம் வேற்றுமைத் தொடரின் தலைமைப் பெயராகவும், செயல்கள் எனப் பன்மை விகுதி ஏற்றும், கூறிய செயல் எனப் பெயரெச்சத்தின் தலைமைப் பெயராக வந்தும் பெயரின் பண்புகள் அனைத்தையும் கொண்டுள்ளமையைக் காணலாம்.

ஆக்கப்பெயர்கள் பெரும்பான்மையும் வினைகளிலிருந்தும், ஒருசில பெயரடை அடிகளிலிருந்தும் உண்டாக்கப்படுகின்றன. வினைகள் பலவேறு முறைகளில் பெயராக்கம் செய்யப்படுகின்றன. வினைச்சொல்லே பெயராக நின்றல் ஒரு வகையான ஆக்கப் பெயர்வகை. அணி, இடி, புகை, புகழ், மலர், சொல், இசை போன்றவை இவ்வகைப்படும். இம்முறையில் பெயர்ச்சொல்லே வினைச்சொல்லாக நிற்பதாகக் கொள்ளாமல் வினையுடன் குணிய உருபு இணைந்து பெயராக உருவாகிறது. (அணி (வினை) + → அணி (பெயர்), என மொழியியல் அறிஞர்கள் கருதுவர். வினைச் சொல்லில் உள்ள குறிலை நெடிலாக்குவதன் மூலம் சில வினைகள் பெயராக்கம் பெறுகின்றன. பேறு (< பெறு), கேடு (< கெடு), பாடு (< படு), ஈறு (< இறு), வழிபாடு (< வழிபடு), வெளியீடு (< வெளியிடு), மீன் (< மின்), ஈடுபாடு (< ஈடுபடு) போன்றவை இவ்வகையில் உருவானவை. வினைச் சொல்லின் மெல்லினை ஒலியை வல்லினைமாக்கி, அத்துடன்-அம் விகுதி இணைத்தல் மற்றொரு வகையான பெயராக்க முறையாகும். விளக்கம் (< விளக்கு < விளங்கு), விருப்பம் (< விருப்பு < விரும்பு), தோற்றம் (<

தோற்று<தோன்று), அடக்கம் (<அடக்கு<அடங்கு), கலக்கம் (<கலக்கு <கலங்கு), அச்சம் (<அச்ச <அஞ்சு), திருப்பம் (< திருப்பு< திரும்பு), வணக்கம் (< வணக்கு < வணங்கு), தயக்கம் (< தயக்கு < தயங்கு), அழுத்தம் (< அழுத்து < அழுந்து) மயக்கம் (<மயக்கு < மயங்கு), உறக்கம் (<உறக்கு < உறங்கு), தூக்கம் (<தூக்கு < தூங்கு) போன்றவை இதற்குரிய எடுத்துக்காட்டுகள். வினைகளின் இறுதி ஒலியை இரட்டித்து, அதனுடன்-அம் விகுதியை இணைத்தும் பெயராக்கம் செய்யப்படுகிறது. கூட்டம் (< கூட்டு < கூடு), சீற்றம் (<சீற்று<சீறு), பெருக்கம் (<பெருக்கு < பெருகு), இறுக்கம் (< இறுக்கு < இறுகு), ஆக்கம் (<ஆக்கு <ஆகு), ஆட்டம் (<ஆட்டு > ஆடு), உருக்கம் (< உருக்கு < உருகு), வாட்டம், (< வாட்டு < வாடு), ஏற்றம் (< ஏற்று < ஏறு) ஓட்டம் (<ஓட்டு<ஓடு) போன்றவை இவ்வகையானவை. எழுத்து (<எழுது), கூற்று (<கூறு), பாட்டு (<பாடு) ஆகியவை -அம் இணையாமலேயே உருவானவையாகும்.

வினையுடன் பலவேறு விகுதிகளை இணைப்பதன் மூலமும் பெயராக்கம் செய்வதைக் காணலாம். -ஐ (கொடை<கொடு, நடை<நட, மிகை<மிகு, உடை<உடு, நிலை<நில், வகை<வகு, தடை<தடு, தொகை<தொகு); -அம்(சினம்<சின, சுற்றம்<சுற்று, நிலம்<நில், நோக்கம்<நோக்கு); -அர் (சுடர்>சுடு தொடர்<தொடு); -அல் (ஆடல்<ஆடு, செயல்<செய், ஆற்றல்<ஆற்று, மாற்றல்<மாற்று, பாடல்<பாடு); -அவு (உழவு<உழு, செலவு<செல், வரவு<வார்); -கை(கொள்கை<கொள், உவகை<உவ, செய்கை<செய், அழுகை<அழு, ஈகை<ஈ, வருகை<வா, இயற்கை<இயல்); -க்கை (இருக்கை<இரு, வாழ்க்கை<வாழ், சேர்க்கை<சேர், எச்சரிக்கை<எச்சரி); -சல் (விரிசல்<விரி), -ச்சல்(எரிச்சல்<எரி, இரைச்சல்<இரை); -ச்சி (பயிற்சி<பயில், முயற்சி<முயல், வீழ்ச்சி<வீழ், சுழற்சி<சுழல், தாழ்ச்சி<தாழ், எழுச்சி <எழு உணர்ச்சி<உணர், தளர்ச்சி<தளர், இகழ்ச்சி இகழ், மலர்ச்சி<மலர்); -சி(ஆட்சி<ஆள், மீட்சி<மீள் புரட்சி<புரள், திரட்சி<திரள்); -தி (தொகுதி<தொகு, பகுதி<பகு, தகுதி<தகு, கெடுதி<கெடு, மிகுதி<மிகு); ப்பு(சிரிப்பு<சிரி, சிறப்பு<சிற, பிழைப்பு <பிழை, வைப்பு<வை, தடுப்பு<தடு, தொகுப்பு<தொகு, வெறுப்பு<வெறு, மறுப்பு<மறு, தீர்ப்பு<தீர், சிவப்பு< சிவ); -பு (கற்பு<கல்); -மை (பொறுமை<பொறு); -வி(கேள்வி<கேள், கல்வி<கல், தோல்வி<தோல்); -வு (அசைவு<அசை, அதிர்வு<அதிர் துணிவு<துணி, விளைவு<விளை); -வை (அளவை<அள, கலவை<கல, போர்வை<போர், பறவை<பற, பார்வை<பார், இழுவை<இழு) ஆகியவை பெயராக்க

கத்தில் பயன்படும் விகுதிகள். பெயரடை அடிகளுடன் -மை விகுதி இணைத்துப் பெயராக்கம் செய்தல் மற்றொரு முறை. வெண்மை (<வெண்), செம்மை (<செம்), கருமை (<கரு<பசுமை<பசு), அருமை (<அரு), உடைமை (<உடை சிறுமை (<சிறு), பெருமை (<பெரு), உண்மை (<உள்) வெம்மை (<வெம்) ஆகியவை பெயரடை அடிகளைப் பெயராக்கம் செய்து பெறப்பட்டவை. வினையுடன் எதிர்மறை இடைநிலையையும், -மை விகுதியையும் இணைத்து அறியாமை (அறி+ஆ+மை), பொறாமை (பொறு+ஆ+மை) ஆகிய சொற்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன.

தொழிற்பெயர்கள், பெயர்ச்சொற்களின் வேற்றுமை ஏற்றல் என்ற பண்பினை மட்டுமே கொண்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, செய்தல், செய்தலால், செய்தலை போன்று, செய்தல் என்ற தொழிற்பெயர் பலவேறு வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்று வருவதைக்காணலாம். ஆனால், இவை நல்ல செய்தல் எனப் பெயரடை ஏற்றோ, அவனுடைய செய்தல் என ஆறாம் வேற்றுமைத் தொடரின் தலைமைப் பெயராகவோ, செய்தல்கள் எனப் பன்மை விகுதி பெற்றோ, கூறிய செய்தல் எனப் பெயரெச்சத் தொடரின் தலைமைப் பெயராகவோ வருவதில்லை.

தொழிற்பெயர்கள், வினைகளுடன் பலவேறு விகுதிகளை இணைத்துப் பெறப்படுகின்றன தல் (செய்தல், வருதல், தேடுதல், காணுதல், மொழிதல் எழுதுதல், ஆடுதல், பாடுதல், உண்ணுதல்), த்தல் (படித்தல், அடித்தல், கற்பித்தல், குறித்தல், கடித்தல் படுத்தல், -அல் (வரல், அழல், தள்ளல், விள்ளல், ஏங்கல், வாழல், சோரல், கூறல், வேண்டல், உண்ணல்) ஆகியவை தொழிற்பெயர்களை ஆக்கம் செய்வதில் பயன்படும் விகுதிகள்.

வினையாலணையும் பெயர்கள் வேற்றுமை ஏற்கும் பண்பினையும், பன்மை விகுதி பெறும் பண்பினையும் மட்டுமே கொண்டவை. செய்தவர், செய்தவருக்கு, செய்தவரை எனவேற்றுமை ஏற்றும், செய்தவர்கள் எனப் பன்மை விகுதி பெற்றும்வரும். ஆனால், நல்ல செய்தவர் எனப் பெயரடை ஏற்றோ, அவனுடைய செய்தவர் என ஆறாம் வேற்றுமைத் தொடரின் தலைமைப் பெயராகவோ, கூறிய செய்தவர் என்று பெயரெச்சத்தின் தலைமைப் பெயராகவோ வருவதில்லை. மேலும், இவை வினையின் பண்புகளான காலம் காட்டும் இடைநிலைகளையும், எதிர்மறை இடைநிலைகளையும் கொண்டுள்ளன. வினையுடன் கால இடைநிலைகள் அல்லது எதிர்மறை இடைநிலையை இணைத்து, அத்துடன் அவன், அவள், அவர், அது, அவை ஆகிய பதிலிடுபெயர்களை இணைப்பதன் மூலம் வினையாலணையும்

பெயர்கள் உருவாகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, செய்தவர், செய்கிறவர், செய்பவர், செய்யாதவர் ஆகியவை இவ்வகையான பெயராக்கத்தினால் உருவானவை.

வினைப்பெயர்கள் பெயரடை, வேற்றுமை, ஆகிய வற்றை ஏற்கும் பண்பினையும், பன்மை விகுதி பெறும் பண்பினையும், ஆறாம் வேற்றுமைத் தொடர், பெயரெச்சத்தொடர் ஆகியவற்றின் தலைமைப் பெயராக வரும் பண்பினையும் கொண்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, ஓர் இயக்குநர், நல்ல இயக்குநர், எனப் பெயரடைகளை ஏற்றும், இயக்குநர்கள், ஓட்டுநர்கள் எனப் பன்மை விகுதி பெற்றும், இயக்குநருக்கு, இயக்குநரை என வேற்றுமை உருபு ஏற்றும், நிறுவனத்தின் இயக்குநர் என ஆறாம் வேற்றுமைத் தொடரின் தலைமைப் பெயராகவும், கூறிய இயக்குநர் எனப் பெயரெச்சத் தொடரின் தலைமைப் பெயராகவும் வினைப்பெயர்கள் பெயர்ச் சொல்லின் அனைத்துப் பண்புகளையும் கொண்டு விளங்குகின்றன. வினையுடன் நர் விகுதி இணைத்து இவை உண்டாக்கப்படுகின்றன. இவை கால இடைநிலைகளையோ, எதிர்மறை இடைநிலையையோ கொண்டிருப்பதில்லை. நடத்துநர், ஓட்டுநர், வல்லுநர், அறியுநர், வாங்குநர், கூறுநர் போன்றவை வினைப்பெயருக்குரிய எடுத்துக்காட்டுகள்.

வாக்கியத்திலிருந்து உருவாக்கப்படும் பெயர்கள் வாக்கியங்களைப் பெயராக்கம் செய்வதின் மூலம் கிடைக்கப் பெறுகின்றன. இவை வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும் பண்பினை மட்டுமே கொண்டவை. பெயர்த்தொடரின் இடத்தில் இவை வருவதால் மட்டுமே, இவை பெயராக்கம் செய்யப்பட்டவை என்று கூறத்தக்கவை. வேறு எந்த வகையிலும் இவை பெயர்ச் சொல்லை ஒத்திருப்பதில்லை. இவையும், தொழிற்பெயர்களும் தம்முள் மிகவும் ஒத்தவை.

வினையுடன் கால இடைநிலைகள் அல்லது எதிர்மறை இடைநிலையை இணைத்து, பின்னர் - அது விகுதியையும் இணைத்து வாக்கியங்கள் பெயராக்கம் செய்யப்படுகின்றன. அவன் செய்தது (<அவன் செய்தான்), அவன் செய்வதை (<அவன் செய்கிறான் அல்லது அவன் செய்வான்), அவன் செய்யாததை (<அவன் செய்யவில்லை) போன்றவை பெயராக்கம் செய்யப்பட்ட வாக்கியங்களாகும்.

எம்.சு.

துணை நூல்கள்:

சுப்பையா, கோ., வினையடிப் பெயர், மொழியியல், 7.1&2, அண்ணாமலைநகர், 1983.

Agesthialingom, S., A Grammar of Old Tamil,

Annamalainagar, 1980.

David Crystal, 1980, A First Dictionary of Linguistics and Ponetics, Cambridge 1961.

Shanmugam Pillai M., Derivative Nouns in Modern Tamil, Indian Linguistics, Vol. 22. Poona.

பெயரிடல் கோட்பாடு: பிறழ்வு நடத்தையைப் புரிந்துகொள்வதில், 'பெயரிட்டு முத்திரை குத்துதல்' என்பது பெரும்பங்கு வகிக்கிறது. பிறழ்வு என்பது ஒரு மனிதனுடைய செயலின் தன்மையன்று. மாறாக அவன் செயலுக்கு விதிகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் விதித்துப் பெயரிடுவதால் ஏற்படும் விளைவாகும். இவ்வாறு பெயரிடப்பட்டவன் பிறழ்வு நடத்தையுடையவன் என்றும், அவன் நடத்தை பிறழ்வு நடத்தை என்றும் பெக்கர் (Becker) என்ற அறிஞர் கூறுகிறார். பெயரிடல் கோட்பாடு (Labelling Theory) எனச் சொல்லப்படும் இவ்வணுகுமுறை மூன்று அடிப்படைக் கருத்துகளைக் கொண்டது. அவை: 1. பிறழ்வு என்பது சமுதாயத்தால் முடிவு செய்யப்பட்டுப் பெயரிடப்படுவதாகும். 2. பிறழ்வு முத்திரையைக் குத்துவதில் சமூகக் கட்டுப்பாட்டு நிறுவனங்கள் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன, 3. பிறழ்வு முத்திரை, அது குத்தப்பட்டவன்மீது காழ்ப்புணர்ச்சியை (Stigma) வளர்த்து, அவனை அந்நிலையிலிருந்து மாறாதவனாக்கிவிடுகிறது.

1) **பெயரிடும் முறைகள்:** பிறழ்வு எது என்ற சமுதாயத்தின் முடிவும், பெயரிடலும் காலத்திற்கேற்ப மாறிவரும். பரவலாகப் பேசப்படும் போதைப் பொருள் அடிமைத்தனமும், இளஞ் சிறுவர் குற்றங்களும் (Drug Addiction and Juvenile Delinquency) அண்மைக்காலத்தில் எழுந்தவையாகும். இதனால், கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் இக்குற்றங்கள் இருக்கவில்லை என்பது பொருளன்று. பொதுமக்கள் கருத்தும் சட்டத்தினுடைய கண்ணோட்டமும் மாறியுள்ளதே இதற்குக் காரணமாகும். புதிதாகச் சில செயல்களைத் தார்மிகமாகவும், சட்டமுறையிலும் தவறு எனக் கட்டுப்பாடு விதித்ததன் மூலம் போதைப் பொருள் அடிமைத்தனம், இளம்சிறார் குற்றம் ஆகிய குற்றங்களைச் சமுதாயமே 'உருவாக்கியுள்ளது'. பெயரிடும் முறைகள் 1. சூனியம் (Witchcraft), 2. இளம்சிறார் குற்றம், 3. சமூகக் கட்டுப்பாடும் பெயரிடலும் என்று மூவகைப்படும்.

1) **சூனியம்:** சமுதாயமே 'உருவாக்கிய' குற்றங்களுக்குத் தக்க சான்று 'சூனியம்' என்று சொல்லப்பட்ட குற்றமாகும். சூனியக்காரர்கள் என்று சொல்லப்பட்டவர்கள் பற்றி கி.பி. 15 முதல் 17-ஆம் நூற்றாண்டுவரை ஒரு பயவெறி

ஐரோப்பாவிலும் சில அமெரிக்கக் குடியேற்றநாடுகளிலும் பரவியது. சூனியக்காரர்கள் என்ற பெயரால் பலர் கொல்லப்பட்டனர். மூடநம்பிக்கையை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் சிறிது இருந்தாலும் அம் முயற்சிகளுக்கு அரசியல், பொருளாதார நோக்கங்களே அடிப்படையாக இருந்தன. ஐரோப்பாவில், சூனியக்காரர் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டவருடைய சொத்துகளைப் பறிப்பதற்கு நீதிமன்றத்திற்கு உரிமையிருந்தது. எனவே, 'சூனியக்காரர்களைப் பிடிப்பது' ஓர் இலாபகரமான வணிகமாக இருந்தது. மேலும், கொல்லப்பட்டவர்களுள் பலர் வேளாண்மைக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்களாவர். அவர்கள் மூலிகை மருத்துவம் செய்யும் கிராம மருத்துவர்களாகவும், பிள்ளைப்பேற்றுக்கு உதவும் பணிப் பெண்களாகவும் இருந்தனர்.

சூனியக்காரர் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்தம்மை விடுவித்துக்கொள்ள வாய்ப்பிருக்கவில்லை. உண்மைகளை வரவழைக்கும் பெயரில் சித்திரவதைகளுக்கு ஆளாக்கிக் குற்றமற்றவர்களையும் குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளச் செய்தனர். விசாரணைகளை மறைவாக நடத்தி, குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்வதையும், அதற்கான தண்டனையையும் பொதுமக்களுக்கெதிரில் நடத்தியதால் அவர்களின் செயல்கள் நியாயப்படுத்தப்பட்டன. ஐரோப்பாவில் பல்லாயிரக் கணக்கான சூனியக்காரர்கள் பொது இடங்களில் வைக்கப்பெற்று எரிக்கப்பட்டார்கள். இதனால், பல சூனியக்காரர்கள் இருப்பதுபோன்ற அச்சம் மக்களிடம் கிளம்பி அவர்களை மேலும் ஒடுக்கக் கடுமையான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ்வாறு, ஒரு குற்றத்தை உருவாக்கி அதனைக் கட்டுப்படுத்துவதில் சமுதாயம் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது என்பது பெயரிடல் கோட்பாட்டின் கூற்றாகும்.

2) இளஞ்சிறார் குற்றம்: இளஞ்சிறார் குற்றம் என்படுவதும் குற்றங்களை ஒழிக்கப் போதனை செய்யும் இயக்கத்தால் உருவானது தான். அது வரை இளஞ்சிறார் குற்றம் சட்டமுறையில் ஒரு குற்றமாகக் கருதப்படவில்லை. இளஞ்சிறார் குற்றவாளிகளைப் பிற குற்றவாளிகளிடமிருந்து பிரித்து வைக்க இல்லினாய்சில் (Illinois) கி.பி. 1899-இல் சிறப்பு நீதிமன்றங்கள் தொடங்கப்பட்டன. மற்றநீதிமன்றங்கள் போல் அல்லாது அச் சிறப்பு நீதிமன்றங்கள் கண்டிப்பு இல்லாமல் இயல்பான முறையில் விசாரணை நடத்தின. இளஞ்சிறார் குற்றம் 1917-க்குள் சட்டத்தில் தனி இடம் பெற்றது. அச்சட்டம் 'சோம்பலுடன் இருப்பது', 'தவறான வழியில் செல்வது' போன்ற தெளிவற்ற சொற்களினால் பிறழ்வு நடத்தைக்கு இலக்கணம் வகுக்கிறது என்று கூறப்

பட்டது. மேலும், மற்றவர்கள் செய்தால் குற்றமல்லாத செயல்கள், இளம் வயதினர் செய்தால் தண்டனைக்குரியதாய் அச்சட்டம் கருதியது. குற்றவாளியின் வயது காரணமாகத்தவறாகக் கருதப்பட்டனவேயன்றி, நடத்தையில் குற்றம் இருக்கிறதா என்பது கருதப்படவில்லை. ஆக, இளைஞர்களைப் பிற குற்றவாளிகளிடமிருந்து பிரிக்கும் சமூக சேவை முயற்சி இளம் வயதுக்குற்றவாளிகள் என்ற தனிக்குழுவையே உருவாக்கிவிட்டது.

3) சமூகக் கட்டுப்பாடும் முத்திரை குத்துதலும்: சட்டங்கள், விதிகளின்படி மக்களைப் பிடித்துப் பல விதக்குற்றங்களுக்காகப் பாகுபடுத்துவதைக் காவல்துறை, நீதிமன்றங்கள், மனநோய் மருத்துவமனைகள் போன்ற சமூகக்கட்டுப்பாட்டுநிறுவனங்கள் ஒரு சடங்குபோல் செய்து வருகின்றன. குற்றவாளிகளை எண்ணிக் குற்றங்களை எழுதுவதோடு மட்டுமல்லாது, ஒரு குறிப்பிட்ட செயல் குற்றமா இல்லையா என்பதை அவர்களே நிர்ணயிக்கவும் செய்கிறார்கள். தவறு நடப்பதற்கும், குற்றம் என்று பெயரிடப்பட்டுத் தண்டனை பெறுவதற்கும் இடையே பல படிக்கள் உள்ளன. ஒரே குற்றத்தைச் செய்தாலும் குடிசைகளைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளைவிட நடுத்தர வகுப்புப் பிள்ளைகள் தப்பிக்க வாய்ப்புள்ளது. மேலும், காவல்துறைக்கும், அதிகாரிக்கும் பயந்து மதிப்புக் கொடுப்பவர்கள் சாதகமான தீர்ப்பைப் பெறுவர்.

குறுகிய காலத்தில் பல வழக்குகளைத் தீர்க்க வேண்டியிருந்ததால் சமூகக் கட்டுப்பாட்டு நிறுவனத்தார் ஊகத்தினால் சில குறிப்புகளை வைத்துக் கொண்டு எளிதாக முத்திரை குத்திவிடுவார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, பொது இடத்தில் மது அருந்துவது என்ற குற்றத்தை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு நாளைக்கு ஐம்பது முதல் நூறு பேர்கள் அக் குற்றத்திற்காகப் பிடிபடுவர். ஒவ்வொருவரையும் நிதானமாக விசாரிப்பது இயலாததால் உடை, உருவம், வேலை, சமூகநிலை ஆகிய குறிப்புகளின் அடிப்படையில் அவர்கள் 'அதிகம் குடிப்பவர்', 'எப்போதும் குடிபோதையிலேயே இருப்பவர்', 'உடல்நலம் கெட்ட குடிகாரர்' என்ற மூன்று வகையினுள் ஒன்றில் பொருத்தப்படுவர். முதல் வகையினர் எச்சரிக்கையும், இரண்டாம் வகையினர் சிறைத் தண்டனையும், மூன்றாம் வகையினர் மருத்துவ உதவியும் பெறுவர். இதனால் வழக்கு சில நிமிடங்களிலேயே முடிந்துவிடும்.

2) மனநோயும், பெயரிடலும்: மனநோய் என்பது என்ன, அதை எவ்வாறு அறிவது என்ற வினாக்களுக்கு விடை தெளிவாக இல்லை என்பதற்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன. மனநோய் மருத்துவமனைகல்பற்றியுள்ள ஆய்வில் பரிசோதனைக் குழுவைச் சேர்ந்த சிலர் தங்களை

மனநோயாளிகள் என்று கூறிக்கொண்டு வெவ்வேறு மருத்துவ மனைகளுக்குச் சென்றார்கள். இல்பொருள் காட்சிகள் (Hallucinations) தெரிவதாகவும், குரல்கள் கேட்பதாகவும் கூறியதோடு, தங்கள் மனநிலை பற்றிய சரியான விவரங்களைக் கொடுத்தார்கள். பிறகு இயல்பாக நடந்துகொண்டு வேறுகுறைகள் ஏதும் கூறாமலிருந்தார்கள். பரிசோதனைக் குழுவைச் சேர்ந்த பன்னிருவருள் பதினொரு பேருக்கு 'மன விரிசல்நோய்' (Schizophrenia) என்றும், ஒரு வருக்குப் பைத்தியக் கோளாறு (Manic Depression) என்றும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, ஏழு முதல் ஐம்பத்திரண்டு நாட்கள் மருத்துவமனையில் வைக்கப்பட்டார்கள். அதன்பிறகு மனநோய் கட்டுக்கடங்கியது என்ற காரணத்திற்காக விடுவிக்கப்பட்டார்கள். மனநோயைக் கண்டுபிடிக்கத் தெளிவான அடிப்படை இல்லாத நிலையில் மனநோய் மருத்துவமனைக்கு வருபவர்கள் யாவரையும் மன நோயாளி என்று முத்திரை குத்துவது பரவலாகக் காணப்படுவதாகும்.

3) முதல் பிறழ்வும் தொடரும் பிறழ்வும்: காழ்ப்புணர்ச்சி என்பதன் ஆங்கிலச் சொல் - Stigma - கிரேக்க மொழியிலிருந்து வந்ததாகும். குற்றவாளியை மற்றவர்களிடமிருந்து பிரித்துக்காட்ட அவர் உடலில் ஒரு பகுதியை வெட்டியோ எரித்தோ செய்யப்பட்ட குறிகளுக்கு 'இசுடிக்கமா' என்பது பெயர்.

இப்போது 'இசுடிக்கமா' என்ற ஆங்கிலச் சொல் தவறு செய்தவரை முத்திரை குத்தி அவர்மீது காழ்ப்புணர்ச்சியை வளர்ப்பதைக் குறிப்பதாகும். ஒருமுறை குற்றம்செய்தவன் எப்போதுமே குற்றவாளி என்றும், சிறிது காலம் மனநிலை தவறி இருப்பவர்கள் என்றும் மனநோயாளிகள் என்றும் பெயரிடப்படுவார்கள். அதனால் (அந் நிலையிலிருந்து மீளமுடியாமல்) சமுதாயத்தின் காழ்ப்புணர்ச்சிக்கு ஆளாகி அதே குற்றங்களை மீண்டும் தொடர்ந்து செய்யவேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள். முதன்முறை விதிகளை மீறுவது 'முதல் பிறழ்வு' என்றும், அதனால் சமுதாயத்தால் ஒதுக்கப்பட்டு வேறு வழியின்றி அதே செயலை மீண்டும் செய்வது 'தொடரும் பிறழ்வு' என்றும் வழங்கப்படுகிறது. இவ்வாறு பிறழ்வைக் கட்டுப்படுத்தும் சமுதாயத்தின் முயற்சிகள், அவற்றைத் தூண்டி வளர்ப்பனவாக உள்ளன என்பது பெயரிடுதல் கோட்பாட்டின் கூற்றாகும். வி.சு.

பெயருத்து: இது ஐரோப்பிய நாடுகளுள் ஒன்றான செருமானியக் கூட்டாட்சிக் குடியரசின் (Republic of Germany) தென்மேற்கிலுள்ள பவேரியாவில் சிறந்து விளங்கும் ஒரு தொழில் நகரமாகும். பெயருத்து (Bayreuth) நகரம், உரோட்டர் மெயின்

(Roter Main) ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ளது. பிராங்கோனியா (Franconia) மாநிலத்தின் ஒரு பகுதிக்கு இது தலைநகரமாகும். இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களுள், நெசவுப் பொருட்கள், உலோகப் பொருட்கள், இயந்திரக் கருவிகள் முதலியவை சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இங்குள்ள பல் கலைக்கழகம் கிறப்பு வாய்ந்த ஒன்றாகும். இதில், 1985-1986-இல் 4793 மாணவ மாணவியர் கல்வி பயின்றனர்.

வரலாறு: இந்நகரம், கி.பி.12 - ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் அமைக்கப்பட்டது. வரலாற்றுப் புகழ் வாய்ந்த ஓகன் சோலர்ன் (Hohen Zollern) குலத்தின் ஒரு கிளையினர், இந்நகரை கி.பி.1248 முதல் 1791 வரை ஆட்சி புரிந்தனர். பிறகு இது பிரசியாவினால் (Prussia) இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது. பிரான்சு, கி.பி. 1807 - ஆம் ஆண்டில் இதைக் கைப்பற்றிய பின்னர் கி.பி. 1810 - இல் பவேரியாவுக்கு வழங்கியது.

இசை வல்லுநர் இரிச்சர்டு வக்னர் (Richard Wagner) கி.பி.1872 முதல் 1883 வரை இந்நகரில் வாழ்ந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவரால் திட்டமிடப்பட்டு, கி.பி. 1872 முதல் 1876 வரை உள்ள காலத்தில் கட்டப்பட்ட 'பெசுட்டிசுபீல் அவுசு' (Festspielhaus) என்றும் புகழ் வாய்ந்த இசை நாடகக் கொட்டகையில் அனைத்துலகச் சிறப்பு வாய்ந்த இசை விழாக்கள் ஆண்டு தோறும் நடந்து வருகின்றன. வேக்னரும், அவர் நண்பர் பிரான்சு இலிசுட்சும் (Franz Liszt) பெயருத்திலேயே மரணமடைந்து அங்கேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டனர். தெ.பா.

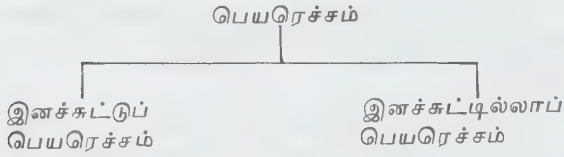
பெயரெச்சம்: பெயர் கொண்டு முடியும் எச்சங்கள் பெயரெச்சம் எனப்படுகின்றன. உலகில் பேசப்படும் மொழிகள் அனைத்திலும் பெயர், வினை ஆகிய இரு சொல் வகைகளைக் காணலாம். அவற்றுடன் பெயருக்கு அடையாகச் சில சொற்களையும், வினைக்கு அடையாகச் சில சொற்களையும் மொழிகள் கொண்டுள்ளன. பெயருக்கு அடையாக வருவன நல்ல, அழகிய போன்ற பெயரடைகளும், பெயரெச்சச் சொற்களுமே. 'வந்த சிறுவன்' என்ற தொடரில் வந்த என்பது பெயரெச்சமாகும். இது சிறுவன் என்ற பெயருக்கு அடையாக வந்துள்ளது. இவ்வாறு பெயர் கொண்டு முடியும் பண்பினைக் கருத்தில் கொண்டே மரபிலக்கண ஆசிரியர்கள் இதனைப் 'பெயரெச்சம்', 'பெயரெஞ்சுகிளவி' என்னும் பெயர்களில் கூறிச் சென்றுள்ளனர்.

உடன்பாட்டுப் பெயரெச்சங்கள் 'வினை அடி + கால இடை நிலை + பெயரெச்ச விசுதி' என்ற

அமைப்பினையும், எதிர்மறைப் பெயரெச்சங்கள், வினை அடி+எதிர்மறை இடைநிலை+பெயரெச்ச விருதி' என்ற அமைப்பினையும் கொண்டுள்ளன. அவை வருமாறு:

- செய்+த் +அ=செய்த
- செய்+கிற்+அ=செய்கிற
- செய்+ ட் +உம்=செய்யும்
- செய்+ஆத்+அ=செய்யாத

பெயரெச்சங்களை அவற்றின் செயற்பாட்டின் அடிப்படையில் இனச்சுட்டுப் பெயரெச்சங்கள் எனவும், இனச்சுட்டில்லாப் பெயரெச்சங்கள் எனவும் இருவகையாகப் பிரிக்கலாம்.

இனச் சுட்டுப் பெயரெச்சங்கள் பெயருக்கு அடையாக வந்து நின்று அப்பெயரைப் பிற பெயர்களினின்றும் பிரித்து நிற்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக,

நான் வாங்கிய நூல் பெரியது

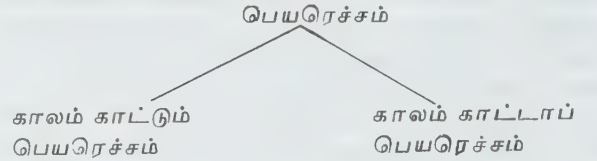
என்ற வாக்கியத்தில் வாங்கிய என்ற பெயரெச்சம், நூல் என்ற பெயருக்கு அடையாக நின்று அதனைப் பிற பெயர்களினின்றும் பிரித்துக் காண்பிக்கிறது. வாக்கியத்தைக் கேட்பவர் உடனே எந்த நூல் பெரியது என்று அறிந்து கொண்டு விடுகிறார். இனச்சுட்டுப் பெயரெச்சங்கள் 'எந்த—?' என்ற வினாவிற்கு விடையாக வருவன என்று கூறலாம்.

இதற்கு மாறாக இனச் சுட்டில்லாப் பெயரெச்சங்கள் பெயருக்கு முன்னர் விருப்பத்தின்பேரில் இணைத்துக் கூறப்படுவன. அவை ஒரு பெயரைப்பிற பெயர்களினின்றும் பிரித்து இனம் சுட்டுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுவனவல்ல. மாறாக, அந்தப்பெயரைக் குறித்துக் கூடுதலாக ஒரு செய்தியை அவை கூறுகின்றன. அவற்றை நீக்கிவிடுவதால் கருத்துப் பரிமாற்றம் சிதைவதும் இல்லை. பேசுபவர் குறிப்பிடும் பெயர் சுட்டும் பொருள் எது என்று அப் பெயரெச்சங்கள் இல்லாமலே கேட்பவர் அறிந்துகொள்ள இயலும்.

'திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள் காலத்தைக் கடந்து நிற்பது' என்பது போன்ற வாக்கியங்கள் இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகள் ஆகும். 'திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள்' என்பது இதனைப் பிற திருக்

குறள்களினின்றும் பிரித்துக் காட்டுவதில்லை. இவை இல்லாத நிலையிலும் இவ்வாக்கியங்கள் பொருள் சிறிதும் சிதைவின்றி விளக்குவதைக் காணலாம்.

பெயரெச்சங்களில் உள்ள காலம் காட்டும் இடைநிலைகள் காட்டும் காலத்தின் அடிப்படையில் இவற்றைக் காலம் காட்டும் பெயரெச்சங்கள் எனவும், காலம் காட்டாப் பெயரெச்சங்கள் எனவும் இருவகையாகப் பிரிக்கலாம்.

காலம் காட்டும் பெயரெச்சங்களிற் காணப்படும் கால இடைநிலைகள் உண்மையான காலத்தைக் காட்டுவன. எடுத்துக்காட்டாக, 'வந்த சிறுவன்' என்பது சிறுவன் வந்தான் என்ற இறந்தகாலப் பொருளை உணர்த்தி நிற்கிறது. இதனை நிகழ்கால, எதிர்கால இடைநிலைகளை இட்டுப் பொருளை மாற்றியும் கூற இயலும். 'வருகிற சிறுவன்' என்பது சிறுவன் வருகிறான் என்ற நிகழ்காலப் பொருளையும், 'வரும் சிறுவன்' என்பது சிறுவன் வருவான் என்ற எதிர்காலப் பொருளையும் காட்டுகின்றன.

ஆனால், காலம் காட்டாப் பெயரெச்சங்களில் வரும் கால இடைநிலைகள் உண்மையில் காலத்தைக் காட்டுவன அல்ல. எடுத்துக்காட்டாக, 'அடர்ந்த காடு' என்ற தொடர் காடு அடர்ந்தது என்ற இறந்தகாலப் பொருளை உணர்த்துவதில்லை. இவை பெயரடைகளைப் போன்று செயற்படுகின்றன. இவற்றின் கால இடைநிலைகளை மாற்றி 'அடர்கிற காடு', 'அடரும் காடு' என்றெல்லாம் கூற இயலாது. ஆழ்ந்த பள்ளத்தாக்கு, சிவந்த மலர் போன்றவை மேலும் சில எடுத்துக்காட்டுகளாகும். காலம் காட்டும் பெயரெச்சங்களைப் போன்றே காலம் காட்டாப் பெயரெச்சங்களும் தமிழ் மொழியில் பெரும் அளவில் வழக்கில் உள்ளன.

சில பெயரெச்சங்கள் காலம் காட்டுவனவா, காலம் காட்டாதனவா என்பதை அறிய இயலாத படி மயக்கம் தருபவையாக அமைதலும் உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக, 'போகும் வழி' என்ற தொடர், 1) 'திருச்சி போகும் வழி இதுதான்' என்ற வாக்கியத்தில் காலம் காட்டாததாகவும், 2) 'அவன் போகும் வழி சரியில்லை' என்ற வாக்கியத்தில் காலம் காட்டுவதாகவும் வருவதைக் காணலாம். இரண்டாம் வாக்கியத்தை 'அவன் போனவழி சரியில்லை' என்று

மாற்றிக் கூற இயலும். ஆனால், 'திருச்சி போன்வழி இதுதான்' என்று மாற்றிக் கூற இயலாது. இது போன்றே, 'குடிக்கிற தண்ணீர்' என்ற தொடரும், 1) 'இதுகுடிக்கிற தண்ணீர் அன்று' என்ற வாக்கியத்தில் காலம் காட்டாததாகவும், 2) 'அவன் குடிக்கிற தண்ணீர் உப்புக் கலந்தது' என்ற வாக்கியத்தில் காலம் காட்டுவதாகவும் அமையக் காணலாம்.

'சிறுவன் வந்தான்' என்ற வாக்கியமே 'வந்த சிறுவன்' என்று பெயரெச்சமாக மாறும் நிலையில், அதாவது வாக்கியங்களே பெயரெச்சங்களாக மாறும் நிலையில், 'வாக்கியங்களில் பெயர்கள் வினையுடன் கொண்டுள்ள வேற்றுமை உறவுகளைப் பெயரெச்சங்களுக்கும் பெயர்களுக்கும் இடையிலும் காணலாம். 'வந்த சிறுவன்' போன்ற எழுவாய் வேற்றுமைப் பெயர்களும், 'படித்த நூல்' போன்ற செயப்படு பொருள் வேற்றுமைப் பெயர்களும், 'வசிக்கும் வீடு' போன்ற இடவேற்றுமைப் பெயர்களும், 'சென்றவீடு' போன்ற வேற்றுமைப் பெயர்களும் தமிழ்மொழியில் வழங்கக் காணலாம். எந்த ஒரு மொழியிலும் எழுவாய் வேற்றுமைப் பெயர்களே மிக அதிகமாக வழங்கும்.

பெயரெச்சத்திற்கும் பெயருக்கும் இடையே உள்ள வேற்றுமை உறவு, எழுவாய் - பயனிலை உறவா, செயப்படுபொருள் - பயனிலை உறவா என்று அறிய முடியாத நிலையில் மயக்கம் தருவதாக அமைவதும் உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக, 'உண்ணும் பறவை' என்ற தொடர், 'பறவை உண்ணும்,' '(யாரோ) பறவையை உண்பார்கள்' என்ற இரு வாக்கியங்களில் எந்த வாக்கியத்தினின்றும் தோன்றியது என்று அறிய முடியாத நிலையில் மயக்கம் தரும் தொடராக உள்ளது. இதுபோன்றே, 'புலி கொன்ற யானை' என்ற தொடரும், 'புலி யானையைக் கொன்றது', 'யானை புலியைக் கொன்றது' ஆகிய இரு தொடர்களிலிருந்தும் வரக்கூடிய நிலையில் மயக்கம் தருகிறது. 'மீன் விழுங்கிய பையன்' என்ற தொடரும் இத்தகையதே. 'உடைத்த கல்' என்ற தொடர் கல்லால் உடைத்தார்கள், கல்லில் உடைத்தார்கள், கல்லை உடைத்தார்கள் ஆகிய மூன்று வாக்கியங்களினின்றும் வரும் நிலையில் மூன்று பொருள்களைத் தந்து நிற்கக் காணலாம். ச.அ.

துணை நூல்கள்:

Agesthialingom, S., Structural Ambiguities in Tamil, Indian Linguistics, 26, 1965.

David Crystal, A First Dictionary of Linguistics and Phonetics, Cambridge, 1980.

பெயு: பிரான்சு நாட்டின் வடமேற்கில் நார் மண்டிப் பகுதியில், ஆங்கிலக் கால்வாய்க்கு அண்மையில் உள்ள பெயு (Bayeux) நகரம், வரலாற்றில் புகழ்பெற்ற ஒரு தொழில் நகரமாகும். கால்வடோசு (Calvados) என்னும் ஆட்சித்துறை வட்டாரத்தில் (Department) இது அமைந்துள்ளது. இது, விளை நிலம் மேய்ச்சல் குடியிருப்புக் கட்டடங்கள் கொண்ட ஒரு பண்ணை வளாகமாகவும் (Farm), போக்குவரத்து மையமாகவும் விளங்குகிறது. இதன் மக்கள் தொகை 14,568 (1982).

ஒரு பக்க வழியால் (Bypass) சூழப்பட்ட இந்நகரம் இடைக்காலக் கட்டடக்கலை அமைப்பையும், புதியகால அமைப்பையும் பெற்று விளங்குகிறது. பாதி அளவு கற்களாலும் பாதி அளவு மரத்தினாலும் எழுப்பப்பட்ட கட்டடங்களை இங்குக் காணலாம். இங்குள்ள சாலைகள் உருளைக் கற்களால் தளம் பாவப் பெற்றவையாகும். இங்கு உள்ள மாவட்டத் தலைமைத் திருக்கோயில் (Cathedral) 'கோதிக்கு'க்கட்டட முறையில் கி.பி.13 - ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டதாகும். இது கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டுக் கட்டடக்கலை முறைப்படி அமைக்கப்பட்ட நிலவறைகளையும் கொண்டுள்ளது. இங்கே, கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டு வரை, ஆயர்மாளிகை (Bishop's palace) யாக விளங்கிய பெருங்கட்டடத்தில் இப்பொழுது நீதிமன்றங்களும், கலைப்பொருள் கண்காட்சியகமும் தங்குமிடங்களும் உள்ளன.

பெயுவில் சரிகை வேலை, பால் பண்ணைப் பொருட்கள் தயாரித்தல், நெகிழி (Plastics) உற்பத்தி முதலியன சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன.

வரலாறு: இந்நகரம்பண்டைக்காலத்தில் பிரான்சில் வாழ்ந்த கால் மக்களின் (Gauls) தலைநகரமாக இருந்தது. அப்பொழுது இதன் பெயர், பேசோகாசசு (Bajocasses). பிறகு அப்பெயர் அகசுதோரூம் (Augustodurum) என்று மாறியது. அதன்பின் பயோகேசியம் (Baiocassium) என்ற பெயர் இதற்கு ஏற்பட்டது. உரோமானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்நகரம் மிகச் சிறப்புற்று விளங்கியது. இது கி.பி.4-ஆம் நூற்றாண்டில் சமய வட்டத் தலைவரின் ஆட்சியகமாக (Bishopric) விளங்கியது. உரோலோ (Rollo) என்னும் வைக்கிங்கு, கி.பி.880-இல் இதைக் கைப்பற்றி ஒரு நார்மானிய வன் காப்பிடமாக (Stronghold) மாற்றினார். முதலாம் வில்லியம் என்ற நார்மானிய மன்னரின் புதல்வர்களிடையே போர் ஏற்பட்ட பொழுது, இங்கிலாந்தின் முதலாம் என்றி (Henry I) என்ற ஒரு மகன், இந்நகரை கி.பி.1105

-இல் தீக்கிரையாக்கினான். பின்னர் இது புதுப்பிக்கப் பட்டது. இங்கிலாந்துக்கும் பிரான்சுக்குமிடையே நடைபெற்ற நூறாண்டுப் போர்க்காலத்தில், பல முறைகள் இந்நகரம் தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகியது. செருமானியர் இதை, 1940-ஆம் ஆண்டு கைப்பற்றிக் கொண்டு, 1944-இல் கைவிட்டனர். அதே ஆண்டில் தளபதி தி-கால் (De-Gaulle) பிரான்சுக்குத் திரும்பிய பொழுது அவரை வரவேற்ற முதல் நகரம் பெயூ ஆகும்.

பெயூ ஓவியத்திரை: பெயூ நகரின் சிறப்புகளுள், அங்குள்ள, பொருட்காட்சி சாலையில் ஒரு தனியிடத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள ஓவியத் திரைச் சுருள் (Tapestry) முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

பெயூ ஓவியத் திரைச்சுருளின் ஒரு காட்சி

இத்திரைச் சுருள், இடைக்காலப் பிரான்சு நாட்டில் தையற் பூ வேலைத் (Embroidery) தொழில் எவ்வாறு சிறப்புற்றிருந்தது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. நார்மானியர், இங்கிலாந்து நாட்டை கி.பி.11 - ஆம் நூற்றாண்டில் தாக்கி வெற்றி பெற்ற வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் இத்திரையில் ஓவியங்களாக வரையப்பட்டுள்ளன. எழுபதுக்கு மேற்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன. அக்கால வரலாற்றை அறிய இச்சுருள் அறிஞர்களுக்கு உதவியுள்ளது. இதன் நீளம் ஏறத்தாழ 70 மீட்டர். நார்மடி (Linen) யால் ஆன இத்திரைச் சுருளில் ஓவியங்களைச் சுற்றி ஓரங்களில் அழகான வேலைப் பாடுகளைக் காணலாம். நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிய தொடர் உரைகள், இலத்தீன் மொழியில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. நார்மண்டியில் ஆயராக இருந்த ஆடோ (Odo) என்பவர் ஆணைப்படி இத்திரைச்சுருள் கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டில் தயாரிக்கப்பட்டது. தெ.பா.

பெர்க்சயர்: இங்கிலாந்து நாட்டில் உள்ள

பெர்க்சயர் 1878 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்புவையது. இது தென் இங்கிலாந்திலுள்ள ஒரு மாவட்டம் (County). பெர்க்சயரின் (Berkshire), வடக்கில் ஆக்சு போர்டுசுயரும், பக்கிங்காம்சுயரும், மேற்கில் விஸ்ட்சுயரும் (Wiltshire), தெற்கில் காம்ப்சுயரும், தென் கிழக்கில் சர்ரேயும் உள்ளன.

இதன் பெரும்பகுதி இலண்டனின் மேற்கில் தேம்சு வடிநிலத்தில் உள்ளது. இதன் வடக்கு எல்லை தேம்சு ஆகும். இது பால் உற்பத்திக்கும், புகழ்பெற்ற பெர்க்சயர் ஆகு (Hog) என்னும் பசுக்கள் வளர்ப்புக்கும் சிறந்து விளங்குகிறது.

நார்மன் படையெடுப்புக்குப் (கி.பி. 1066) பின் இம்மாவட்டத்தில் வாலிங்குபோர்டு முக்கிய நகரமாக விளங்கியது. பின்னர் இர்டிங்கு நகர் சிறப்பிடம் பெற்றது.

இம்மாவட்டத்தில் உள்ள முக்கிய கட்டடம் விண்ட்சர் மாளிகை (Windsor Castle). புகழ்பெற்ற பொதுப் பள்ளியான ஈட்டன் கல்லூரி பெர்க்சயர் மாவட்டத்தில் உள்ளது. வேளாண்மை 1970-இலிருந்து நலிவடைந்துவரினும் அத்தொழிலே இம்மாவட்டத்திலுள்ள முக்கிய தொழில். இங்குப் பயிரிடப்படும் முக்கிய தானியம் பார்லி, கோதுமை, ஓட்சு ஆகும். பால் பண்ணைத் தொழில், பன்றி வளர்த்தல், கோழி வளர்த்தல் ஆகியனவும் இங்கு நடைபெறுகின்றன. விதைப் பண்ணைக்குப் பேர்பெற்ற மாவட்டமும் இதுவேயாகும். வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் இர்டிங்கு நகரில் உள்ளது.

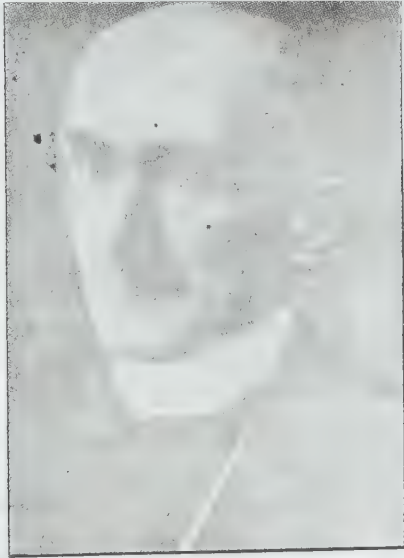
இரண்டாம் உலகப் போருக்குமுன்பு வேளாண்மைக் கருவிகள், இயந்திரங்கள் செய்தல் மட்டுமே இங்குள்ள தொழில்கள். இப்போது அணுசக்தி ஆராய்ச்சியும், ஆயுதங்கள் தயாரிப்பும் இங்கு நடைபெறுகின்றன. கால்திராப்பு (Colthrop) என்ற இடத்தில் காசு தழும் அட்டையும் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

பிரிகடலுக்குச் செல்லும் மேற்குப் பெரிய சாலையும், பர்மிங்காமுக்கு விண்ட்செகடரிலிருந்து செல்லும் சாலையும் இம்மாவட்டத்தில் செல்லுகின்றன.

அரசு இராணுவச் சங்கம், சாண்டர்சுட்டில் உள்ளது. அசுகாட்டீத்துஎன்னும் ஊரில் சிறந்த குதிரைப் பந்தயத்திடல் உள்ளது. வெள்ளைக் குதிரைப் பள்ளத்தாக்கில் 114 மீட்டர் நீளமுள்ள குதிரை உருவம் ஒன்று கிடைத்துள்ளது. நீ.து.

பெர்க்சான், என்றி (கி.பி. 1859 - 1941) என்ற பிரான்சு நாட்டு மெய்ப்பொருளியலார் பாரிசு நாட்டில் பிறந்தவர். இவர் தமது வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியைக் கற்பித்தவிலும், விரிவுரையாற்றுவதிலும், எழுதுவதிலும் கழித்தார். பெர்க்சான் (Bergsen Henri) 1900-ஆம் ஆண்டில் பிரான்சுக் கல்லூரியில்

மெய்ப்பொருளியல் பேராசிரியராக அமர்ந்தார். தம் உடல் நலக் குறைவினால் 1921-ஆம் ஆண்டு அப்பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார். இவருடைய படைப்புகள் உலக அளவில்மிகப் பெரிய மதிப்பை இவருக்குப் பெற்றுத் தந்தன. பிரான்சுக் கல்விக் குழுவிற்கும் இவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இவர் 1927-ஆம் ஆண்டு இலக்கியத்திற்கான நோபல்பரிசையும் பெற்றார். இவருடைய தனித்த புதுமையான மெய்ப்பொருள் நோக்கிற்குப் பிரான்சு நாட்டைச்சார்ந்த மைனெ டி பிரான் (Maine de Biran), பெலிக்க இராவைசன் (Felix Ravaisson), ஆல்பிரெடு பெளலீ (Alfred Fouillee), எமிலி பெளடிரொக்க (Emile Boutroux) போன்றோரின் கருத்துகளே அடிப்படையாய் அமைந்திருந்தன. பெர்க்சான் தம் அனுபூதிக் கொள்கைக்குப் புளோட்டினசுவின் (Plotinus) கொள்கைக்குக் கடமைப்பட்டவர். தார்வின் (Darwin), இசுபென்சர் (Spencer) ஆகியோரின் பரிணாமக் கொள்கையின் தாக்கம் பெர்க்சானின் உயிரியல் பரிணாமக் (Biological Evolution) கொள்கையில் இருப்பதைக் காணலாம்.

என்றி பெர்க்சான்

பெர்க்சான் பின்வரும் நூல்களை எழுதியுள்ளார். காலமும் கட்டற்ற இயற்றிநிலையும் (Time and Free will, கி.பி. 1888); சடமும் நினைவும் (Matter and Memory, கி.பி. 1896); புலன்கடந்த உள்பொருளியலுக்கு ஓர் அறிமுகம் (An Introduction to Meta-Physics, 1903); படைக்கும் திறனுள்ள பரிணாமம் (Creative Evolution-1907); அறவியல், சமயம் ஆகியவற்றின் இரு தோற்றுவாய்கள் (The two Sources of Morality and Religion, 1932).

பெர்க்சானின் மெய்ப்பொருளியல் கொள்கை உள்ருணர்வுக் கொள்கை (Intuitionism) என்பதாகும். இவரது கருத்துப்படி உள்பொருள் வளர்ச்சியும், மாற்றமும், பல்வேறு நிலைகளில் வளர்ந்துகொண்டே வருகின்ற ஒன்றாகும். இவ்வள்பொருளை அறிவியல், அளவையியல் போன்றவற்றால் அறிய முடியாது. ஏனெனில், அவற்றால் அசையாத சடப் பொருளையே ஆராயவும் அறியவும் இயலும். உள்பொருளைக் கூட அவை சடமாக்கியே ஆராய்கின்றன. எனவே, அறிவியல் போன்றன ஆராய்வது இடத்தில் உள்ள புறவுலகமே ஆகும். இடம் தன்மையற்றது; ஆனால், அளவு உடையது. அதனை அறிவியல் பகுத்து அறிகின்றது.

உள்பொருள் வளர்ந்துகொண்டே வருகின்ற ஒன்றானதால் அதனைப் பெர்க்சான் காலத்தொடர்ச்சி (Duration) என்கிறார். உள்பொருள் காலத்தில் உள்ளது. காலத்திற்குத் தன்மை மட்டுமே உள்ளதால் அதனைப் பகுத்து அறிய முடியாது. உள்பொருளை, அகவுணர்வு அல்லது உள்ளுணர்வால் நுகரவே முடியும். உள்ளுணர்வு அறிவும் இயல்புக்கமும் இணைந்த ஒன்று. இதனாலேயே இப்பிரபஞ்சத்தில் அடங்கியுள்ள உயிர், உணர்வு, காலத் தொடர்ச்சி முதலியவற்றை ஆராய்ந்து அறிய இயலும்.

உள்பொருள் காலத்தொடர்ச்சி என்பதனால், காலத்தொடர்ச்சியில் விளையும் படிநிலை. வளர்ச்சிக்கு (Evolution) உயிரிலுள்ள உந்துதலே காரணம் என்று பெர்க்சான் கருதுகிறார். இவ்வாறு உயிர் உந்துதலினால் விளையும் படிநிலை வளர்ச்சியைப் படைப்புப் படிநிலை வளர்ச்சி (Creative Evolution) என்று குறிப்பிடுகின்றார். உயிர் உந்துதல் என்பது சட உலகமாகிய புற உலகும் அக உலகமாகிய ஆன்மாவும் சேர்ந்து ஆக்கச் செயல் (Becoming) நிகழ்த்துவதே ஆகும். இம்முறையில்பார்க்கும் பொழுது மனிதன் என்பவன் உயிர் உந்துதலின் ஒரு பகுதியாகின்றான். காலத் தொடர்ச்சியில் மனிதன் ஆக்கிக் கொண்டும் அழித்துக் கொண்டும் முன்னேறி வருவதையே பெர்க்சானின் அகவுணர்வுக் கொள்கை விளக்குகின்றது. பி.ஆர்.ந.

துணை நூல்கள்:

- Thilly, F., A History of Philosophy, Henry Holt & Company, New York, 1955.
Bahm, A.J., Philosophy - An Introduction, Asia Publishing House, Bombay.

பெர்க்கி: பெர்க்கி என்ற பெயர் கொண்ட இரண்டு நகரங்கள் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிலுள்ள கலிபோர்னியா மாநிலத்திலும், மிசௌரி மாநிலத்திலும் அமைந்துள்ளன.

கலிபோர்னியா மாநிலத்தின் மேற்கிலும் சான் பிரான்சிசுகோ வளைகுடாவின் (San Francisco Bay) கிழக்கிலுமாக அமைந்துள்ள பெர்க்லி (Berkeley) நகரம், கடல் மட்டத்திலிருந்து ஏறத்தாழ 500 மீட்டர் உயரத்தில் உள்ளது.

இசுபெயின் நாட்டைச் சார்ந்த புவிஇயல் ஆராய்ச்சியாளர்கள், முதலில், கி.பி. 1772 - இல் பெர்க்லியைக் கண்டுபிடித்தனர். அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் கேப்டன் பெட்ரோபேசசும் (Capt. Pedro Fages), சுவான் கிரெக்பியும் ஆவார்கள். இப்பகுதியைக் கண்டுபிடித்துப் பல ஆண்டுகள் சென்ற பின்னரே அங்குப் பெருமளவில் மக்கள் குடியேற்றம் நிகழ்ந்தது. அங்கு கி.பி. 1820-இல் இசுபானிய ஆட்சி ஏற்படுத்தப்பட்டது. பெர்க்லி, அல்பனி, எமரிவில் ஆகிய பகுதிகளுக்கு, 'இராஞ்சோ சான் அண்டோனியோ' (Rancho San Antonio) என்று பெயர் வழங்கப்பட்டது. சார்சண்டு லூயி பெரால்டா (Sgt. Luis Peralta) என்பவர், மேற்கூறிய பகுதிகளைக் கலிபோர்னியாவின் இசுபானிய ஆளுநரிடமிருந்து நன் கொடையாகப் பெற்றார். அதனைத் தம் நான்கு புதல்வர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கின்ற பொழுது, பெர்க்லிப் பகுதிகள் தொமிங்கோ பெரால்டா (Domingo Peralta) என்பவருக்குக் கிடைத்தன. கலிபோர்னியாவில் கல்லூரியை நிறுவுவதற்குப் பெர்க்லியைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். பெர்க்லி எனும் பெயர், கலிபோர்னியாவில் கல்வித் தொண்டாற்றியவரும், அயர்லாந்துத் தத்துவ மேதையுமான சார்சு பெர்க்லி (கி.பி. 1685 - 1753-George Berkeley) என்பாரது நினைவாக வழங்கப்படுகிறது. பெர்க்லியில் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள்ளாக, பல்வேறு கல்விக் கூடங்கள் எழுந்தன. கல்விச் சிறப்பு வாய்ந்த பெர்க்லி, இன்றைய கலிபோர்னியாப் பல்கலைக் கழகத்தின் தலைமையிடமாகவும் திகழ்கின்றது.

பெர்க்லி, கி.பி. 1878 - இல் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுடன் இணைக்கப்பட்டது. பெர்க்லியின் கிழக்குப் பகுதிகள் கல்விச் சிறப்பும், மேற்குப் பகுதிகள் தொழில் வளர்ச்சியும் பெற்று விளங்குகின்றன. குறிப்பாக மின் விளக்குத் தொழிற் சாலைகள் அங்கு மிகுதியாக உள்ளன. சான் பிரான்சிசுகோ வளைகுடாப்பகுதியிலுள்ளமையால், இந் நகர் செய்தித் தொடர்பு, போக்குவரவு வசதிகளைப் பெரிதும் பெற்றுள்ளது.

பெர்க்லியின் தட்பவெப்பநிலை மிதமாக உள்ளது. நவம்பரிலிருந்து பிப்பிரவரி வரை மழை பெய்கின்றது.

1980 மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி

பெர்க்லியின் மக்கள் தொகை 103,328 ஆகும். 'இல்லங்களின் நகர்' (City of Homes) என்று சிறப்பிக்கப்படுகின்ற பெர்க்லியில், 60% வீடுகளில் தனியான அல்லது ஒற்றையான குடும்பங்கள் (Single family) வாழ்கின்றன.

பெர்க்லியின் வடக்குப் பகுதிகளில் 1923-இல் ஏற்பட்ட விபத்தின் விளைவாகப் பேரழிவு ஏற்பட்டது. பின்னர் அப்பகுதிகள் சீரமைக்கப்பட்டன.

சோப்பு, பொறியியல் கருவிகள், மருந்தாக வழங்கப்படும் ஊன் நீர் (Serums), தடுப்பு ஊசி மருந்துகள் (Vaccines) முதலியவை பெர்க்லியில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற பொருட்களாகும்.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில், மிசௌரி (Missouri) மாநிலத்திலுள்ள மற்றொரு சிறிய நகர் பெர்க்லி ஆகும்.

மிசௌரி மாநிலத்தின் கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள புனித லூயி கோட்டத்தில் (St. Louis County) பெர்க்லி அமைந்துள்ளது. புனித லூயி நகரிலிருந்து 19 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள பெர்க்லி அதன் புறநகர்ப்பகுதியாக (Suburban city) விளங்குகிறது.

பெர்க்லியின் மக்கள் தொகை 1980-ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்புப்படி, 16,146 ஆகும். தொழில், வாணிகம் ஆகிய துறைகளில் பெர்க்லி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றது.

இலாம்பர்டு-புனித லூயி நகராண்மைக் கழக விமான தளமும், (The Lambert-St. Louis Municipal Airport) மக்டானல் விமானக் கழகமும் (Mc Donnell Aircraft Corporation) பெர்க்லியின் அருகில் செயற்பட்டு வருகின்றன.

சார்சு பெர்க்லி என்ற பெயர் கொண்ட அயர்லாந்தைச் சேர்ந்த ஆயர் ஒருவரும் இருந்தார். சி.எஸ்.கி. பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

பெர்க்லி, சார்சு (கி.பி. 1685 - 1753), அயர்லாந்து நாட்டில் கி.பி. 1685-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். ஆனால் இவர் தம் வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியை இலண்டனில் கழித்ததனால் ஆங்கிலேயர் என்று கருதப்பட்டார். பெர்க்லி (Berkeley George) தம் பதினைந்தாம் வயதில் (கி.பி. 1700) தப்ளின் (Dublin) என்னும் ஊரிலுள்ள திரினிட்டி (Trinity College) கல்லூரியில் சேர்ந்து படித்து கி.பி. 1704-இல் இளங்கலைப் பட்டமும், கி.பி. 1707-இல் முதுகலைப் பட்டமும் பெற்றார். இவர் கி.பி. 1707-இலிருந்து கி.பி. 1713 வரை அக்கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். மேலும் கி.பி. 1709-இல் சமய குருவாகப்

பணியாற்றத் தொடங்கினார். பின்னர், இவர் கி.பி. 1713 - இலிருந்து கி.பி. 1734 - ஆம் ஆண்டுவரை, அதாவது, பெர்க்லி கிளாயினின் திருச்சபைகளின் தலைவராக அயர்லாந்துக்குத் திரும்பும் வரை இலண்டனில் தங்கியிருந்தார். இதன் நடுவில் வட அமெரிக்காவில் உள்ள பெர்முடாசு என்னும் இடத்தில் ஒரு கல்லூரியை நிறுவும் முயற்சியில் கி.பி. 1728 முதல் கி.பி. 1731 வரை உரோடுத் தீவிலுள்ள நியூபோர்ட்டு என்னுமிடத்தில் தம் காலத்தைக் கழித்தார். இவர் கி.பி. 1752-இல் கிளாயினை விட்டு ஆக்கபோர்டிற் குத் திரும்பினார். இவர் கி.பி. 1753-ஆம் ஆண்டு, இயற்கை எய்தினார்.

சார்சு பெர்க்லி

பெர்க்லி, மெய்ப்பொருளியல் வரலாற்றில் காணப்படும் அறிஞர்களுள் தெளிவான சிந்தனையுடையவராகக் கருதப்படுகிறார். மெய்ப்பொருளியலில் இவர் எழுதிய நூல் 'பார்வை பற்றிய புதுக் கொள்கை' (Essay towards a new theory of vision) என்பதாகும். அந்நூல் கி.பி. 1709 - இல் வெளியாயிற்று. பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய பெர்க்லியின் முழுமைமையான மெய்ப்பொருளியல் கருத்தை விளக்கும் மனித அறிவின் அடிப்படைகள் பற்றிய கட்டுரை (Treatise Concerning Principles of Understanding) என்னும் நூல் கி.பி. 1710 - இல் வெளியாயிற்று. அதில் இவர் அறிவியலில் நேரும் பிழைகள், இடர்ப்பாடுகள், அவற்றின் காரணங்கள் ஆகியவற்றையும் ஐயக்கொள்கை, இறையில் கொள்கை, சமயப்பற்றின்மை ஆகியவற்றின் அடிப்படைகளைப் பற்றியும்

ஆராய்ந்துள்ளார். பெர்க்லி கி.பி. 1713-இல் 'ஐலாசு, பிலோனசு என்பவர்களின் மூன்று உரையாடல்கள்' (Three dialogues between Hylas and Philonous) என்னும் நூலை வெளியிட்டார். அதன்மூலம் பிளேட்டோவையும், சிசிரோவையும் இக்கால மெய்ப்பொருளியலில் நினைவுறுத்தினார். அல்சிபிரான் (Alciphron), பார்வை பற்றிய கொள்கை (The Theory of Vision) ஆகிய இரு நூல்களும் நாட்டில் ஒரு பரபரப்பை ஏற்படுத்தின. பெர்க்லி வெளியிட்ட குவெரிசுட்டு (Querist); சைரிசு (Siris) என்னும் நூல்களுள் முன்னது நாட்டுப்பற்றினையும், பின்னது மருத்துவத்தையும் பற்றியதாகும்.

பெர்க்லியின் மெய்ப்பொருளியலானது, இலாக்சின் மெய்ப்பொருளியலுடன் தொடர்பு கொண்டதாகும். பெர்க்லி தம்முடைய காலத்தில் பரவியிருந்த சடக் கொள்கையைக் கண்டு அஞ்சினார். ஏனெனில், சடக் கொள்கையானது ஐயக்கொள்கை, இறையில் கொள்கை, சமயப் பற்றின்மை ஆகியவற்றில் கொண்டு செலுத்துவதாகும். எனவே, சடக் கொள்கையின் அடிப்படையான வெற்று நிலைக் கருத்துகளின் (Abstract ideas) ஏலாமை (Invalidity) விளக்கி, அதன்மூலம் சடப்பொருள் உண்மையானதன்று என்று நிலைநாட்டி ஐயக்கொள்கை, இறையில் கொள்கை முதலானவற்றை மறுக்கின்றார். இதற்கு அறிவைப் பற்றி இலாக்கு ஏற்றுக் கொண்ட அடிப்படைகளைப் பெர்க்லி பயன்படுத்துகின்றார். பெர்க்லியின் இவ்வகை மெய்ப்பொருளியற் கருத்துகள் எதிர்மறையானவையாகும்.

மேற்கூறியவற்றிற்கு மாறாகப் பெர்க்லி தம் உடன்பாட்டுப் பகுதி மெய்ப்பொருளியலில் பிரபஞ்சத்தை ஆன்மிக நோக்கில் விளக்குகின்றார். அனைத்திற்கும் மேலான ஆன்மாவாகிய கடவுள், மற்ற ஆன்மப் பொருட்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டே அனைத்தையும் விளக்க முடியும் என்று பெர்க்லி கருதியதுடன், அவ்வாறே விளக்க முயற்சியும் செய்தமையால் அவருடைய மெய்ப்பொருளியற் கருத்து 'அகநிலைக் கருத்து முதற்கொள்கை' (Subjective idealism) என வழங்கப்படுகிறது. அவ்வகையில் பெர்க்லியின் மெய்ப்பொருளியல் இலாக்கினுடையதிலிருந்து, இயூமின் (Hume) மெய்ப்பொருளியல் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. பி.ஆர்.ந.

துணை நூல்கள்:

மகாதேவன், டி.எம்.பி. & சண்முகசுந்தரம், பி.என்., மேல்நாட்டுத் தத்துவ வரலாறு, புகல் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை, 1962.

Thilly, F. A., History of Philosophy, Henry Holt & Company, New York, - 1955.

Bahm, A.J., Philosophy, An Introduction, Asia Publishing House, Bombay.

பெர்கள்: பெர்கள் நார்வேயின் தென்மேற்குக் கரையிலுள்ள நகரம். இது நாட்டின் இரண்டாம் முக்கிய நகரம். இது இடைக் காலத்தின் இறுதிவரையில் தெற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் முக்கிய வாணிகத் தலமாகவும் சர்வதேச நாடுகள் பல சந்திக்கும் நகரமாகவும் இருந்து வந்தது. இப்போது பெர்கள் (Bergen) பல்வேறு பொறியியற் கருவிகளின் வாணிகத் தலமாகவும் நார்வேயின் அனைத்து மரச்சாமான்கள் செய்யும் இடமாகவும் அமைந்துள்ளது. இங்கு மீன் பிடிக்கும் தொழில் இரண்டாம் சிறந்த தொழிலாக உள்ளது. கப்பல் கட்டுதல், காகிதம் தயாரித்தல், நெசவு முதலிய தொழில்களும் இங்கு நடைபெறுகின்றன. நார்வேயின் மூன்று முக்கிய பல்கலைக் கழகங்களுள் ஒன்று பெர்களில் உள்ளது. மேற்கு நார்வேயின் மையப் பகுதியில் உள்ள பெர்கள் ஆழ்கடல் ஆய்விற் குப் பேர்போனது. பெர்கள் பகுதியிலுள்ள நீர்மின்சக்திக்கான அடிப்படைகளைப் பயன்படுத்தியே நார்வேயில் மிகப்பெரிய உருக்காலைகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இதன் மக்கள்தொகை 207,332(1984). மு.ந.

பெர்காம்பூர்ப் பல்கலைக்கழகம்: ஓரிசா மாநிலச் சட்டப் பேரவை தென் பகுதிக்கான ஒரு பல்கலைக்கழகம் நிறுவத் தீர்மானித்ததால் 1967 சனவரித் திங்கள் முதல் நாளில் பெர்காம்பூர்ப் பல்கலைக்கழகம் உயர் கல்வித் தேவைகளை நிறைவு செய்யவும் மக்களின் ஆர்வத்தைத் தணிக்கவும் அமைக்கப்பட்டது. புகழ்பெற்ற ஓரிய மொழிக்கவிஞர் உபேந்திர பாஞ்சாவினிடையரால் அமைக்கப்பட்ட 'பாஞ்ச விகார்' என்ற புதிய வளாகத்தில் இப் பல்கலைக்கழகம் ஓரிசா மாநிலத்தில் கஞ்சம், கோரப்பட்டு, பூல்பானு(கொண்டமால்சு) மாவட்டங்களுக்கு உயர்கல்வி வழங்கி வருகிறது. இது 53 இணைப்புக் கல்லூரிகள் மூலம் கலை, அறிவியல், வணிகவியல், கல்வியியல், சட்டம், மருந்தியல், நுண் கலையியல் ஆகிய பகுதிகளில் பயிற்சி அளித்து வருகிறது. ஏறத்தாழ 21000 மாணவர்கள் 1983-84-ஆம் ஆண்டில் இதன் பல்வேறு இணைப்புக் கல்லூரிகளில் பயின்று வந்தனர். பல்கலைக்கழகத்தின் 17 பட்ட மேல் கல்வித் துறைகளில் 878 மாணவர்கள் கல்வி பெறுகின்றனர்.

31822 நூல்களையும், 450 பருவ ஏடுகளையும் கொண்ட பல்கலைக்கழக நூலகம் 1983-84 ஆம் ஆண்டில் 4283 நூல்களைச் சேர்த்துள்ளது. 36596 நூல்களை வழங்கியும் 34391 வாசகர்களுக்குப் பயனளித்தும் வருகிற இந்நூலகத்தின் மதிப்பீட்டுச் செலவு 1983 - 84 இல் உருபாய் 1,05,000 ஆகும்.

ஓரிசா மாநில வாசிகளும் 2 ஆண்டுகளாக இம் மாநிலத்தில் வசிப்பவர்களும் கல்லூரிகளுக்குச் சென்று கல்வி பெறாமலே ஐ.ஏ., ஐ.காம்., ஐ.எசுசி., பி.ஏ., (சாதாரணம்) பி.காம்., (சாதாரணம்) பி.எசுசி., எம்.ஏ., எம்.எசுசி., எம்.காம்., எல்.எல்.பி., எல்.எல்.எம்., பி.எடு., எம்.எடு., கடலியல், விஞ்ஞானம், ஆகிய வற்றிற்குத் தேர்வுகள் எழுத முடியும். எல்.எல்.பி. மாணவர்கள் 30 வயது தாண்டியவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஓரிய மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்களும் அந்த மொழியைக் கட்டாய பாடமாகக் கொள்பவர்களும் மாநிலவாசிகளாக இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை.

குன் முதல் மே முடிவுள்ள கல்வியாண்டு, திசம் பரில் கிறித்துமசு விடுமுறையை நடுவாகக் கொண்டு இரு பருவங்களாக நடத்தப்படுகிறது. கல்லூரி அல்லது பல்கலைக்கழகத் துறைகள் தொடங்கப்பட்ட பின்னர் அல்லது முன் தேர்வு முடிவுகள் வெளியிடப்பட்ட பின்னர் 40 நாட்களில் இடைநிலை மாணவர்களும்; 4 வாரங்களில் இளநிலை, முதுநிலை மாணவர்களும், 6 வாரங்களில் எல்.எல்.பி., பி.எடு. மாணவர்களும் சேர்க்கப்படுவர்.

1983-84 - ஆம் நிதியாண்டில் இப் பல்கலைக்கழக வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மதிப்பு உரு.156 இலட்சமாக இருந்தது. இணைப்புக் கல்லூரிகளில் தனி மாணவர் படிப்புத் திட்டம் நிலவியுள்ளது. எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் மருத்துவ அலுவலர்கள் மாணவர் உடல் நலன் காத்து வருகின்றனர். அலுவலர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இலவச மருத்துவ உதவியும் வழங்கப்படுகிறது. முழு நேர மருத்துவ அலுவலருடன் ஒரு மருத்துவப் பிரிவு தக்க உள் வசதிகளுடன் பணியாற்றி வருகிறது. கள்ளிக்கோட்டைக் கல்லூரிக்குச் சொந்தமான ஒரு விளையாட்டரங்கும் உள்ளது. கைப்பந்து, கூடைப்பந்து, கால்பந்து, கிரிக்கெட்டு ஆகியவற்றிற்கான நான்கு விளையாட்டுத் திடல்கள் உள்ளன.

28 மாணவர் விடுதிகளில் 1986 மாணவர்களும், 8 மாணவியர் விடுதிகளில் 399 மாணவியரும் இணைப்புக் கல்லூரிகளில் பயின்று வருகின்றனர். பல்கலைக்கழகத்தில் 4 மாணவர் விடுதியில் 330 மாணவர்களும் 1 மாணவியர் விடுதியில் 100 மாணவியரும் உள்ளனர். அறை வாடகையாக உரு.10 - உம் படிப்புக் கட்டணமாக இடைநிலைக் கலை வகுப்புகளுக்கு உரு. 8 - உம், இடைநிலை அறிவியலுக்கும் இளநிலைக் கலை, வணிகம் ஆகியவற்றிற்கும் உரு.9-உம், இளநிலை அறிவியல், எம்.பி.பி.எசு., வகுப்புகளுக்கு உரு. 10-உம் முதுநிலைக்கலை, முதுநிலை வணிகம், எல்.எல்.பி. வகுப்புகளுக்கு உரு.12-உம் முதுநிலை அறிவியல் வகுப்புக்கு உரு. 14-உம் மாதந்தோறும் வசூலிக்கப்படுகின்றன. பி.எடு. வகுப்புக்குக் கட்டணமில்லை.

இப் பல்கலைக்கழகத்தில் நுண்கலை இளநிலைப் பட்டமும் (பி.எப்.) இதழியலில் இளநிலைப்பட்டமும் (பி.சே.) தொடர்பியலில் முதுநிலைப் பட்டமும் சான்றிதழ் வகுப்புகளும், இந்தியச் சுற்றலா மற்றும் நினைவுக்கிளைகள் பட்டய வகுப்பு (Diploma) (வரலாற்றியலில் முதுநிலை பெற்றவர்களுக்கான ஓராண்டுப் பயிற்சி) வணிக நிருவாகத்தில் பி.,பி.ஏ., பி.எசுசி.,பி'காம்., ஆகியவற்றில் ஆனர்சு வகுப்புகளும், வணிக நிருவாகத்தில் எம்.பி.ஏ., பட்ட வகுப்பும் சட்டத்தில் எல்.எல்.பி., எல்.எல்.எம்., வகுப்புகளும், மருந்தாக்கவியலில் பட்டயவகுப்பும், ஓமியோ பதி மருத்துவத்தில், பி.எச்.,எம்.எசு.பட்டவகுப்புகளும், ஆயுர்வேத மருத்துவத்தில் கலை என்ற பி.ஏ.,எம்.எசு. பட்டவகுப்புகளும் உள்ளன. ஓராண்டு எம்.பி.ல் ஆய்வுப் பட்டமும் கலை, அறிவியல், வணிகவியல், மருந்தியல் துறைகளில் பிஎச்.டி. பட்டமும் அதற்கு மேல் கலைப் பகுதியில் டி.லிட்., அறிவியல் பகுதியில் டி.எசுசி. ஆகிய ஆய்வுப் பட்டங்களும் வழங்கப்படுகின்றன.

எஸ்.சு.

பெர்சிவல் ஐயர்: மறைத்திரு பீட்டர் பெர்சிவல் தமிழ்நாட்டிலும் இலங்கையிலும் தமிழ்ப் பணியும் சமயப்பணியும் ஆற்றிய மேலைநாட்டுப் பெரியோருள் ஒருவர். இவர் தம் பிறப்பு முதலியன பற்றிய தெளிவான செய்திகள் கிடைக்கவில்லை. இவர் கி.பி. 1826-ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிற்கு வந்து பின் இலங்கை சென்றார் என்றும், முதலில் இலங்கையில் பணிசெய்யத் தொடங்கிப் பின்னர்த் தமிழ்நாடு வந்தார் என்றும் இருவேறு கருத்துகள் நிலவுகின்றன.

இவர் அமெரிக்கன் கிறித்தவக் கிளைச் சங்கத்தைச் (Methodist Mission) சேர்ந்தவர். இலங்கையில் கி.பி. 1814-ஆம் ஆண்டுப் பணி தொடங்கிய இச்சபையின் ஊழியராகப் பெர்சிவல் இலங்கை வந்தார்; இலங்கையிலும் சென்னையிலும் அதன்பின் வங்காளத்திலும் இறைப்பணியாற்றினார்; இலங்கைக் கிறித்தவக் கிளைச் சங்கத்தின் தலைவராகத் திகழ்ந்தார்; யாழ்ப்பாணத்தில் உயர்கல்வி நிலையத்தின் தலைவராகவும் சென்னை மாகாணக் கல்லூரியில் கீழைநாட்டுக் கலைத்துறையின் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றினார். தமிழ்நாட்டில் இவரது பணி கி.பி. 1870 வரை தொடர்ந்தது.

இவரது இறைப்பணியின் இன்றியமையாக் கட்டமாக, டாக்டர் இலெவி இசுபால்டிங்கு என்ற அமெரிக்கரின் தலைமையில் யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்த தமிழ் வேதாகம மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் பங்குகொண்டதைக் கூறலாம். தமிழ் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் அது நான்காவதாகும். அது கி.பி. 1840 இல் தொடங்கி கி.பி. 1850 இல் முற்றுப்பெற்றது.

ஆயினும், அம்மொழிபெயர்ப்பு கிறித்தவ சபையினராலும், தொண்டராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. அது ஒரு பரிசோதனைப் பதிப்பு என்றே கருதப்பட்டது. அது மிகுதியான வடமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தியதாலும், சேம்சு அரசனின் மொழிபெயர்ப்பைப் பின்பற்றாததாலும், அதில் பங்கேற்ற ஆறுமுக நாவலர் பின்பு இந்து சமயப்பிரச்சாரத்திலும் கிறித்தவ சமயக் காழ்ப்பிலும் ஈடுபட்டதாலும் அம்மொழிபெயர்ப்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில் சிக்கல்கள் எழுந்தன.

தமிழ் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பிலும் பெர்சிவல் ஈடுபட்டுள்ளார். இவர் கபிலதேவர் அகவலையும், ஓவையாரின் ஆத்திசூடியையும் மொழி பெயர்த்துள்ளார். அகராதியாக்கத்திலும் பெர்சிவல் ஈடுபட்டுள்ளார். ஒரு தமிழ்-ஆங்கிலப் பயன்முறை அகராதியும், 25000 சொற்கள் கொண்ட ஓர் ஆங்கில-தமிழ் அகராதியும் இவரால் உருவாக்கப்பட்டன. அவை உரோமன் எழுத்துகளும் தமிழ் எழுத்துகளும் கொண்டு அமைந்தன.

தமிழ் இதழ் உலகிலும் பெர்சிவலின் பணி குறிக்கத்தக்கது. தினவர்த்தமானி என்ற ஒரு வார இதழின் ஆசிரியராக இவர் பணியாற்றத் தொடங்கினார் (கி.பி. 1855). அவ்விதழ் அக்கால வார இதழ் உலகில் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தது. அது சிறந்த அறிவியல், இலக்கியக் கட்டுரைகள், ஆங்கில, தமிழ் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புகள், செய்திகள் முதலியவற்றை வழங்கியதோடு இந்திய மக்கள் தங்கள் கருத்துகளைத் தங்குதடையின்றி வெளியிடவும் உரிமையளித்தது எனச் சான் மர்டாக்கு தம் அச்சிடப்பட்ட "தமிழ் நூற்களின் வகைப்படுத்தப்பட்ட பட்டியல்" என்ற நூலிற் கூறுகிறார்.

பெர்சிவலின் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்த தமிழ் இலக்கியப் பணி தமிழ்ப் பழமொழிகளைத் தொகுத்து மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டதே எனலாம். அதன் முதற் பதிப்பு (கி.பி. 1842) 1900 பழமொழிகளை உள்ளடக்கியிருந்தது. இவர் 1860-இல் 5000 பழமொழிகள் கொண்ட ஒரு தொகுதியை உருவாக்கினார். இவர் தம் பழமொழித் தொகுதியிலிருந்து வடமொழிச்சார்பு, விவிலியச்சார்பு, பழைய ஆத்திசூடிச்சார்பு கொண்டவற்றை நீக்கித் திராவிடப் பழமொழிகளையே வெளியிட்டார். இவர் பதிப்பு அகர வரிசைப்படி அமைந்திருந்தாலும் பழமொழிகளின் கருத்துப்படி அமைந்த வகைப்பாடே சிறந்தது என்ற கொள்கை இவருக்கு அமைந்தது. தெலுங்கு, வங்காள மொழிகளிலுள்ள பழமொழிகளையும் இவர் தொகுத்தார்.

இவ்வாறு மொழிபெயர்ப்பு, அகராதி, இதழியல் பழமொழித் தொகுப்புப் போன்ற பலதுறைகளில் தமிழுக்குப் பெருந்தொண்டாற்றினார் பெர்சிவல். இவரது இறுதிக்காலம் பற்றிய தெளிவான செய்திகள் கிடைக்கவில்லை. இ.ம.

பெர்டியேவ் நிக்கோலாய் (கி.பி.1874

- 1948) உருசிய நாட்டுச் சமய மெய்ப்பொருளியல் அறிஞராவார். இளமையில் பெர்டியேவ் (Berdyayev Nicolay) உடன்காலத்தவரைப் போன்று கூட்டாண்மையை ஆதரிக்கும் உருசிய அரசியற் கட்சி (Populism) உறுப்பினராகவும், மார்க்சியத்தில் ஈடுபட்டுள்ள வராகவும் விளங்கினார். அதனால், இந்நூற்றாண்டுத் திருப்பத்தில் இவர் மூன்றாண்டுக்காலம்.வோலோக்டா (Vologda) என்னுமிடத்திற்கு நாடு கடத்தப்பட்டார். இவருடைய கூட்டுப் பொதுநலஞ் சார்ந்த (Socialistic) எண்ணங்கள் உருசியப் புரட்சியில் நல்லதொரு அரசுச் செல்வாக்கிணைப்பெற்றதால் 1920-இல் மாசுக்கோ பல் கலைக்கழகத்தில் இவர் மெய்ப்பொருளியற் பேராசிரியராக அமர்த்தப்பட்டார். ஆனால், இவர் மார்க்சியக் கோட்பாட்டில் உறுதியாக நிற்க மாட்டார் என்று தோன்றியவுடன் மீண்டும் 1922-இல் நாடு கடத்தப்பட்டார். தம்முடன் நாடுகடத்தப்பட்டவர்கள், இளைஞர் கிறித்தவக் கழகப் பேராளர்கள் ஆகியோரின் உதவியினால் பெர்லினில் மெய்ப்பொருளியல் கல்விச்சாலையைப் பெர்டியேவ் நிறுவினார். பின்னர் 1924 - இல் அதனைப் பாரிசுக்கு மாற்றினார். அங்கு புட்டு (Put)என்ற இதழை நிறுவினார். தம் வாழ்நாள் இறுதிவரை இவர் மெய்ப்பொருளியல் ஆய்வினும் கருத்தர்யங்களினும் ஈடுபட்டிருந்தார்.

பெர்டியேவ் பாரிசுநாட்டில்தான் தம்முடைய பெரும்பாலான நூல்களை எழுதினார். இவருடைய நூல்கள் பன்னிரண்டுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழி பெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவருடைய கருத்துகள் இவருடைய நூல்களில் சிதறிக் கிடக்கின்றன. இவர் தம் படைப்புகளாவன: தன்னுரிமையும் ஆன்மாவும் (Freedom and the Spirit, 1935), மனிதனில் அமைவு நோக்கம்(The Destiny of man 1937), அடிமைத்தனமும் தன்னுரிமையும் (Slavery and Freedom, 1944), புதிய ஊழியை நேர்க்கி (Towards a new epoch, 1949); கனவும் உண்மையும் (Dream and Reality, 1950), படைப்புச் செயலின் பொருள் (The meaning of Creative Act, 1955), முதலும் முடிவும் (The Beginning and the End, 1957), தனிமையும் சமூகமும் (Solitude and Society).

பெர்டியேவ் புறத்திற்கு எதிராக அகத்தை வலியுறுத்தும் உளதாந் தன்மை சார்ந்த வாழ்வியல் மெய்மைக் கோட்பாட்டைச் (Existentialist thou

ght) சார்ந்தவராவார். பொதுவாக இருப்பியல் மெய்ப்பொருளியல் (Existentialism), அகத்தின் இன்றியமையாமை, தன் (Self) இருப்பியல் தன்மை, மனித இருப்பை உள்ளவாறே புரிந்து கொள்ளல் வரம்புகளுக்கு உட்பட்டிருத்தல் போன்றவற்றைச் சிறப்பாகக் கருதுவதாகும். ஆனால், பெர்டியேவ் ஆர்சார்புடைய இறையியல் சார்ந்த இருப்பியலைப் பற்றிப் பேசுபவரானதால், இவரை இரண்டாம் சாக்ரட்டிசு (Socrates) என்று கூறுவர். கிறித்துவத்திற்கும் கிறித்துவமல்லாதவற்றுக்கும் உள்ளதொடர்பு கிழக்கிற்கும் மேற்கிற்கும் உள்ளதொரு தொடர்பாகத் தம் மெய்ப்பொருளியலின் மூலம் கருதப்பட்டவர். இவருடைய எழுத்துகள் கிறித்துவத்திற்கும் மதச் சார்பின்மைக்குமிடையே உள்ள அடிப்படைப் போராட்டத்தினை விளக்குவதுடன், மனிதத் தன்னுரிமை, ஆன்மிக விழிப்புக்கு எதிரான அனைத்துச் சக்திகளுக்கும் எதிரான ஒரு புதிய வாழ்க்கை முறை ஆகியவற்றையும் சித்திரிக்கின்றன. இவர், தம் மெய்ப்பொருளியலில் அனைத்து அரசியல், சமுதாய வினாக்களையும் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்து விடைகாண முயன்றவராவார். பி.ஆர்.ந.

துணை நூல்:

Balasubramanian R., The Personalistic Existentialism of Berdyayev, University of Madras, 1970

பெர்டினாண்டு, ஐந்தாம் (இசுபெயின்-கி.பி. 1452-1516) என்பவர் இசுபெயின் நாட்டின் அரசர். நான்கு பிரிவுகளாகப் பிளவுபட்டிருந்த அந்நாட்டை இவர் ஒன்றுபடுத்தினார். இவரால் அனுப்பப்பட்ட கொலம்பசு கி.பி. 1492-ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்தார்.

இசுபெயினில் கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரகன், காசுடல், கிரனடா, நவாரரே (Aragon, Castile, Granada, Navarre) ஆகிய நான்கு அரசுகள் இருந்தன. பெர்டினாண்டு ஆரகன் பகுதியை ஆட்சி செய்த அரசரின் மகன். இளம் வயதில் தம் தந்தையுடன் பல போர்களில் கலந்துகொண்டு பகைவருடன் போரிட்ட சிறந்த போர்ப்படைத் தலைவர் என்ற நற்பெயரைப் பெர்டினாண்டு பெற்றிருந்தார். காசுடல் பகுதியின் இளவரசி இசுபெல்லாவை இவர் கி.பி. 1469 - ஆம் ஆண்டு மணந்தார். காசுடல் பகுதிக்கு கி.பி. 1479 - இல் இசுபெல்லா அரசியானார். தம் தந்தை இறந்த பின்னர் கி.பி. 1479 - இல் பெர்டினாண்டு ஆரகன் பகுதியின் அரசரானார். எனவே அந்த ஆண்டு ஆரகனும் காசுடலும் ஒன்றாக இணைந்தன. ஆரகன் - காசுடல் அரசுக்குப் பெர்டினாண்டு அரசராகவும் இசுபெல்லா அரசியாகவும் செயற்பட்டு நாட்டின் ஒற்றுமைமைக்குப் பாடுபட்டார்கள். இசு

பெல்லர் கூர்மையர் அறிவும் உறுதியான உள்ளமும் கொண்டவர்.

இசுபெயினின் தெற்குப் பகுதி கிரானடா எனப் பட்டது. அதை கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து மூர்கள் எனப்பட்ட முகம்மதியர்கள் ஆட்சி செய்து வந்தனர். அவர்களை வெளியேற்ற இசுபானிய அரசர்கள் பல போர்களை மேற்கொண்டிருந்தார்கள். பெர்டினாண்டும்-இசுபெல்லாவும் அவர்களை வெளியேற்றப் பத்து ஆண்டுகள் தொடர்ந்து போராடினார்கள். இறுதியாக கி.பி. 1492 - ஆம் ஆண்டு மூர்களின் ஆட்சி கிரானடாவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டது. ஆரகன் - காசுடல் அரசோடு கிரானடா இணைக்கப்பட்டது. இந்தப் பெரும் வெற்றியைப் பாராட்டும் முறையில் போப்பு எட்டாம் இன்னொசன்ட்டு (கி.பி. 1484 - 1492) பெர்டினாண்டுக்கும் - இசுபெல்லாவுக்கும், கத்தோலிக்கச் சமயத்தின் காப்பாளர்கள் என்ற பட்டத்தை வழங்கினார். பின்னர் நவாரரேயும் அவ்வரசோடு இணைக்கப்பட்டது. இங்ஙனம் இசுபெயின் ஒன்றுபடுத்தப்பட்டது.

இசுபெயின் நாட்டை வலிமையான நாடாக மாற்றப் பெர்டினாண்டு பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். படைமானியத் திட்டத்தின்போது வலிமை பெற்றிருந்த பிரபுக்களின் எல்லைமீறிய செயலை ஒடுக்கினார். பள்ளிகள் மிகுதியாகத் தொடங்கப்பட்டன. நீதிமன்றங்கள் விரிவுபடுத்தப்பட்டன. இவர் மேற்கொண்ட தவறான நடவடிக்கைகளுள் ஒன்று யூதர்களையும் மூர்களையும் துன்புறுத்தியது ஆகும். அதனால் கற்றறிந்த பலர் நாட்டை விட்டு வெளியேறினார்கள். மற்றவர்கள் கத்தோலிக்கர்களாக மாறினார்கள்.

கிரானடாவிலிருந்து மூர்களை வெளியேற்றிய பின்னர் கி.பி. 1492 - ஆம் ஆண்டு இசுபெல்லாவின் முயற்சியினால்தான் கிறிசுதாபர் கொலம்பசு புதிய அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்தார். அந்தக் கண்டுபிடிப்பு பெர்டினாண்டின் ஆட்சிக்காலத்தில் நிகழ்ந்த வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நிகழ்ச்சியாகும். நா.ப.

பெர்டினாண்டு போக்கு பிரான்சு நாட்டின் பெரும் படைத்தலைவராக இருந்து, முதல் உலகப் போரின்போது நேச நாடுகளின் படைகளை நடத்திச் சென்றுவாகை சூடியவராவார். இவர் கி.பி. 1851 -ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 2-ஆம்தேதி பிரான்சு நாட்டில் தார்ப்சு என்னும் ஊரில் பிறந்தார்; அங்குப் பள்ளியில் படித்துத் தேறியபின் உயர்கல்வியும் பெற்றார்; சமயக் கருத்துகளைப் புனித எதிர்த்தலில் இருந்த ஏசு சபையினர் கல்லூரியிலும், தொழில் நுட்பக் கல்வியைப் புனித கிளமென்ட்சு கல்லூரியிலும் பயின்றார்.

பெர்டினாண்டு போக்கு (Ferdinand Fock) கி.பி. 1870 - இல் பிரான்சுக்கும் பிரசியாவுக்குமிடையே ஏற்பட்டபோரில் ஈடுபட விருப்பம் கொண்டு படையிற் சேர்ந்தார். ஆனால், இவரது வீரம் வெளிப்படு முன் போர் நிறுத்தம் கையெழுத்தாயிற்று. எனவே, படையை விட்டு வெளியேறி மீண்டும் தொழில்நுட்பக் கல்வியைத் தொடரக் கல்லூரியில் சேர்ந்தார். கல்லூரியில் பட்டம் பெற்றபின் கி.பி. 1873 - ஆம் ஆண்டு மீண்டும் படையில் சேர்ந்து, பிரங்கிப்படையின் அணுக்க முதன்மையராகப் (Lieutenant) பொறுப்பேற்றார். இவர் கி.பி. 1894 - இல் அனுபவம், தேர்ச்சி, ஆற்றல் காரணமாக இராணுவக் கல்லூரியில் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்.

பின்னர் இவர் ஆர்வியன்சுப் பகுதியில் பிரங்கிப்படைப் பிரிவின் தலைவராகவும் பணியாற்றினார். இவர் 1907 - இல் பிரெஞ்சுப் பிரதம அமைச்சராக இருந்த சார்சுகிளமென் கோவால் பெரும் படைத் தலைவராக உயர்த்தப்பட்டு இராணுவப் பள்ளியின் இயக்குநராகவும் ஆக்கப்பட்டார்.

எனினும், இவரது முழுத்திறமைகளும் சிறப்பாற்றலும் முதல் உலகப் போரின்போதுதான் சிறப்பாக வெளிப்பட்டன. இவர் 1914-ஆம் ஆண்டு முதல்உலகப் போர் தொடங்கியபோது நான்சி எனும் பகுதியில் 20-ஆம் படைப் பிரிவின் தலைவராயிருந்தார். வலிந்து சென்று எதிரியைத் தாக்கி வீழ்த்தி வெற்றி பெறுவதிலேயே விருப்பம் கொண்ட இவர், படைகள் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் பின்வாங்குவதைச் சிறிதும் விரும்பார். ஒன்பதாம் படைப் பிரிவின் தலைமையையும் ஏற்றுக்கொண்டு இவர் துணிவோடும் தந்திரத்தோடும் மார்னேப் போரில் தமது வீரத்தை நிலைநாட்டினார்.

இவர் 1916 - இல் சாம்னேப் பகுதியில் நடைபெற்ற போரில் அருமுயற்சிகள் செய்து வெட்டுள் பகுதியில் எதிரிகள் அளித்த தொல்லைகளைக் குறைத்தார். பின்னர், 1917-இல் சவிட்சர்லாந்தின் நடுநிலை மையைச் செருமானியப் படைகள் குலைக்காமலிருக்கக் காப்புப் படையோடு அங்குச் சென்றார்; அதே ஆண்டில் பிரான்சு அரசின் இராணுவத்துறை ஆலோசகராகவும் பணியாற்றி நேச நாட்டுக் கூட்டுப் படைகளுக்குப் பலமுறைகளில் ஆலோசனை வழங்கினார். இவர்தம் திட்டங்களும் உக்திகளும் செருமானியப் படைகளின் முன்னேற்றத்தை ஓரளவு குறைத்தன. எனவே, தூலென் என்னுமிடத்தில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் நேசநாட்டுப் படைகளின் பேராளர்கள் இவரை நேச நாட்டுப் படைகளின் பெருந்தலைவராக ஆக்க விழைந்தனர்.

இந்தப்பொறுப்பை ஏற்றுப் போக்கு மிகச் சிறப்புடன்செய்யப்பட்டார். செருமானியர்களின் தாக்குதலை

எதிர்த்தாக்குதல் மூலம் தாங்கி எதிரிகளைப் பின் வாங்கச் செய்து நேச நாட்டுப்படைகளை வெற்றிப் பாதைக்கு நடத்திச் சென்றார்.

இவர் 1918-ஆம் ஆண்டு போர் முடிந்தவுடன் அப்போரில் ஆற்றிய பெரும்பணிகளுக்குரிய பாராட்டாகப் போக்கு மிக உயர்ந்த விருதுகளைப் பெற்றார். இங்கிலாந்து, போலந்து, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகள் இவருக்கு மதிப்புப் பட்டங்களை வழங்கிப் பெருமைப் படுத்தின. இத்தகைய மாபெரும் வீரர் 1929-இல் மறைந்தவுடன் பிரான்சு அரசாங்கம் இவருக்கு மிகச் சிறப்பான இறுதி மரியாதையைச் செய்து மதிப்பளித்தது. அ. ச.

பெர்பர் மொழிகள்: ஆப்பிரிக்காவின் வட பகுதியிலும் மத்தியதரைக்கடலின் கீழ்ப் பகுதிகளிலும் பேசப்படுகிற மொழிகளை எமிட்டோ - செமிட்டிக்கு என்னும் மொழிக் குடும்பத்தில் அடக்குவர். இதில் எமிட்டிக்கு மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவையே பெர்பர் மொழிகள். கிரீன் பெர்க்கு என்னும் மொழி நூலறிஞர் பெர்பர் மொழிகளை மறைந்து விட்ட பழைய எகிப்திய மொழி, செமிட்டிக்கு, குமிதிக்கு, கேதிக்கு ஆகியவற்றோடு சேர்த்து ஆப்பிரிக்க ஆசிய மொழிகள் (Afro - Asiatic) என்ற பிரிவில் வகைப்படுத்துவர். மேற்சட்டிய மொழிகளோடு பெர்பர் மொழிகள் நெருக்கமான உறவு கொண்டுள்ளன.

ஆப்பிரிக்காவின் வடபகுதியில் அட்லாண்டிக்குக் கடல் முதல் எகிப்து வரையிலும் நீண்டு கிடக்கும் நிலப்பகுதியில் இம்மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. இலிபியா, துனீசியா, அல்சீரியா, மொராக்கோ, நைசர், மாலி, மோரிட்டானியா, கேனரித் தீவுகள் ஆகிய இடங்களில் இம்மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. கிழக்கே செல்வாக்குடன் விளங்கும் அராபி மொழி பேசுவோரிடையே வாழும் சில மக்களாலும் இம் மொழிகள் பேசப்படுகின்றன.

சில்கா (Shilha), துரக்கு (Tuarog), செனகா (Zenega), கபைல் போன்ற இருபதுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகளைப் பெர்பர் மொழிகளாகக் கொள்வர். முன்பு பெர்பர் மொழிகளனைத்தையும் ஒரு மொழியின் பல்வேறு கிளை மொழிகளாகக் கொண்டனர். அம்மொழிகளைச் சில்கா(Shilha), செனதி (Zenati), தமசித்தது (Tamazight), இரிபு (Riff), கபைல் (Kabyle), துரக்கு (Tuarog), குவன்சே (Guanshe), செனகா (Zenaga) என்னும் பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர். அவற்றில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கிளை மொழிகள் காணப்படுகின்றன என்று கூறுவர். நிலையாக இருப்பவர் களாகவும் நாடோடிகளாகவும் உள்ள

ஏறத்தாழ 11,000,000க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் இம் மொழிகளைப் பேசுகின்றனர் என்று தெரிகிறது.

மொராக்காவில் பெர்பர் மொழிகள் தொடர்ச்சியாகவும் ஒழுங்காகவும் உள்ளன. மொராக்காவின் தென்மேற்குப் பகுதியில் அகதிர் (Agadir) முதல் இப்னி (Ifni)வரையுள்ளநிலப்பகுதியில் சில்கா(Shilha) மொழி பேசப்படுகிறது.

செனதிப் பிரிவிலுள்ள மொழிகள் எகிப்து, இல்பியா, துனீசியா, அல்சீரியா ஆகிய இடங்களில் வழங்குகின்றன. சிவா, செர்பா போன்ற பதினேழு மொழிகள் இப்பிரிவில் அடங்கும்.

தமசித்த-ரிப்-கபைல் பிரிவைச் சேர்ந்த மொழிகள் அல்சீரியா, மொராக்கோ ஆகிய நாடுகளில் வழங்குகின்றன. வடக்கிலுள்ள பெரும்பான்மை பெர்பர் குழுவைச் சேர்ந்தோர் இரிப்பு மொழி பேசுவோர் ஆவர். இது, மேற்கு கிழக்கு என்று இரண்டு கிளை மொழிகளைக் கொண்டுள்ளது. அல்சீரியாவின் தெற்கில் மொராக்கா எல்லையை ஒட்டித் தமசித்தது பேசுவோர் உள்ளனர். இவ்விடம் அட்லாச மலைப் பகுதியை உள்ளடக்கியுள்ளது. கபைல் பேசுவோர் வட அல்சீரியாவில் மிகுதியாக உள்ளனர். அப்பகுதிக்குத் தெற்கிலும் கிழக்கிலும் சௌயா (Chaouia) பேசுவோர் உள்ளனர்.

மொரிட்டானியாவிலும் வடசெனகலிலும் செனகா என்னும் ஒரு மொழியே பேசப்படுகிறது. இந்த இடம் மற்றப் பெர்பர் மொழி பேசுவோரிடமிருந்து தனிமைப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

கேனரித் தீவுகளில் குவன்சே (Guanche)என்னும் மொழி பேசப்படுகிறது. அம்மொழி பேசுவோர்களின் எண்ணிக்கை வேகமாகக் குறைந்து வருவதாகக் கூறுவர்.

பெர்பர் மொழி பேசுவோர் சுமார் 2000 நூற்றாண்டுக்கு முன், மத்தியதரைக்கடற் பகுதியிலிருந்து வந்து வட ஆப்பிரிக்கா, கேனரித் தீவுகள் போன்ற இடங்களில் குடியேறினர் எனக் கருதுவர். அக்காலத்தில் இவர்கள் முக்கியமாக மலைப் பகுதிகளிலும், வட ஆப்பிரிக்காவின் பாலைநிலப் பகுதிகளிலும் மிகுதியாக இருந்தனர்.

வட ஆப்பிரிக்காவில் கி.மு. 4 - ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டுகள் உள்ளனவெனக் கூறுவர். அவற்றையடுத்துப் பழைய இலிபியன் மொழிக் கல்வெட்டுகளும் இருந்தமையால் இப்போதைய பெர்பர் மொழிகள் பழைய இலிபியனிலிருந்து வந்திருக்கலாம் என்று அறிஞர்கள் ஊகித்தனர். அம்மொழிகளில் பழமையான இலக்கியங்களோ வேறு வர

லாற்றுச் சான்றுகளோ இல்லாததும், இலிபியன் கல் வெட்டெழுத்திற்கும், பெர்பர் மொழிகளில் ஒன்றான துரக்கில் பயன்படும் திபினக்கு (Tifinagh) என்னும் நெடுங்கணக்கிற்கும் மிகுந்த ஒற்றுமை இருப்பதும், மேற்கூறிய கருத்து எழக் காரணமாயின.

இம்மொழிகள் பற்றிய குறிப்புகளைப் பண்டைக் காலப் பயணிகள் குறித்து வைத்துள்ளனர். இதைப் போன்றே அராபியர்கள் படையெடுத்தபோதும் இம்மொழிகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஐரோப்பியர்கள் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆப்பிரிக்க நாட்டிற்கு வந்தபோது இம்மொழிபற்றி வெளி உலகுக்குத் தெரியவந்தது. இந்நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் சில ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் இம்மொழிகளை பற்றி ஆராயும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். கபைல் (Kabyle) மொழியின் இலக்கணநூல் ஒன்று கி.பி. 1858 - இல் வெளிவந்தது. அதன் ஆசிரியரான கேனட்டோ (Hanoteau) என்பார் இம்மொழிகளின் ஆராய்ச்சிக்கு வித்திட்டவராகக் கருதப்படுகிறார். இன்றுவரை பல அறிஞர்கள் இம்மொழிகளை ஆராயும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் அவை அனைத்தையும் பற்றிய முழுமையான முடிந்த முடிபுகள் இன்னும் தோன்றவில்லை எனலாம்.

இன்று பெர்பர் மொழிகள் பேசப்படும் இடம் தொடர்ச்சியானது அன்று. பெர்பர் மொழி பேசுவோர் தனித்து வாழும் இனமாக உள்ளனர். ஒரு காலத்தில் பெர்பர் மொழி பேசுவோர் தொடர்ச்சியாக இருந்திருக்கக் கூடும் என்றும், அராபியர்கள், பொனியர்கள் போன்றோரின் தொடர்ந்த படையெடுப்பினால் இவர்கள் தனித்தனிக் குழுக்களாகச் சிதறிப் பல பகுதிகளில் குடியேறினர் என்றும் கூறுவர். இன்று இவர்கள் வாழும் இடங்கள் அராபிய மொழியின் செல்வாக்கு நிறைந்த இடங்களால் சூழப்பட்டுள்ளன. அராபியர்களின் தொடர்ச்சியான படையெடுப்பினால் இவர்களுடைய பண்பாடு மட்டுமன்றி மொழியும் அராபியத் தன்மை பெற்றுவிட்டது என்று கூறலாம். இப்போதும் இம்மொழி பேசும் பகுதிகளைச் சுற்றி அராபியமொழி செல்வாக்குடன் விளங்குகிறது. இப்பகுதிகளில் அராபிய மொழியே வணிக மொழியாகவும் செல்வாக்குப் பெற்ற மொழியாகவும் விளங்குவதால், பொதுவாழ்வில் பங்கு கொள்ளும் ஆண்கள் அராபிய மொழி பேசத் தெரிந்தவராக இருமொழியாளராக உள்ளனர். வெளிவாழ்வில் பங்கு கொள்ளாது வீட்டுச் சூழவிலேயே இருக்கும் பெண்கள் பெர்பர் மொழி ஒன்றினையே பேசுகின்றனர். இதனால், பரம்பரையாகத் தாயின் வழியாகக் குழந்தை இம்மொழியைப் பேசக் கற்றுக்கொள்வதால் இம்மொழி இன்றுவரை நிலைத்

திருக்கிறது என்று கூறுவர். எனவே, பெண்களால் இம்மொழி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இம்மொழிக்கெனப் பழையதொரு எழுத்துமுறை உள்ளதாகக் கூறுவர். பெர்பர் மொழிகளில், தூரக்கு மொழியில் மட்டுமே பழைய பெர்பர் நெடுங்கணக்கு நிலைத்திருப்பதாகக் கருதுவர். இம்முறை பழைய இலிபியன் எழுத்து முறையிலிருந்து உருவானதாகக் கொள்வர். சிறிய வளைந்த எழுத்துகளால் இம்முறை இடமிருந்து வலமும், வலமிருந்து இடமுமாக எழுதப்படுகிறது. பெரும்பாலான பெர்பர் மொழிகள் அராபிய எழுத்தில் எழுதப்படுகின்றன. ஆனால், தம சிக்கு மொழிக்கென இருபத்துநான்கு மெய்யெழுத்துகள் கொண்ட திபினக்கு (Tifinagh) எனப்படும் தனி நெடுங்கணக்கு உள்ளது.

பெரும்பாலான பெர்பர் மொழிகளில் அ,இ,உ என்னும் மூன்று உயிர்களே உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இருபது மெய்யொலிகள் உள்ளன. அவற்றில் - குரல்வளை ஒலிகளும் (Glottal), மேல் தொண்டை ஒலிகளும் (h_ Pharyngal) இம்மொழிகளுக்கே உரிய மெய் ஒலிகளாகும். மெய்யொலிகளைப் பின்வருமாறு காட்டலாம்.

t	c	k	
b	d	j	g
f	s	(x)	
z	z	r	
m	n	l	h

பெரும்பாலான உறவுச் சொற்கள் மெய்யெழுத்தில் தொடங்க, மற்றப் பெயர்கள் உயிர் எழுத்தில் தொடங்குகின்றன. இது தவிர உறவுமுறைச் சொற்களில் பால் வேறுபாடு காட்டப்படுவதில்லை. மேலும், உறவுமுறைச் சொற்களில் மட்டும், உடைமைப் பொருள் சொல் சேரும்போது, மிகுதியான (Reduntant) படர்க்கை உடைமை இடப் பெயர் சேர்க்கப்படுகிறது.

இம்மொழிகளில் ஆண் பெண் பால் பகுப்பு அஃறிணைச் சொற்களிலும் காணப்படுகிறது. பால் பெரும்பாலான ஆண்பாற் சொற்கள் 'அ' அல்லது 'இ' யில் தொடங்குகின்றன. பெண்பாற் சொற்கள் பெண்பால் முன் ஒட்டான த் - (t) - ல் தொடங்கி ஆண்பால் சொற்களில் உள்ள உயிர் எழுத்துகளுள் ஒன்று கொண்டு அமையும். ஆண் பெண் வேற்றுமை, தன்மையிலும் முன்னிலையிலும் பன்மையிலும் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழில் படர்க்கைப் பெயரும் சுட்டுப் பெயரும் ஒன்றாக (அவன்/இவன்) இருக்கின்றன. ஆனால், சில

பெர்பர் மொழிகளில் வேறாக உள்ளன. பெர்பர் மொழிகளில் முன்ஓட்டுகளும் பின் ஓட்டுகளும் உள்ளன. வினை, பெயர் மாற்றங்கள் இவற்றால் உணர்த்தப் படுகின்றன.

ஆண்பாற் சொற்களுக்கும் பெண்பாற் சொற்களுக்கும் தனித்தனிப் பன்மை விகுதிகள் உள்ளன. சான்றாகத் தமசித்து மொழியில் பெரும்பாலான பெயர்கள் மெய்யில் முடிகின்றன. இவற்றின் ஆண்பால் பன்மை உருபாக /-n/ -உம் பெண்பால் பன்மை உருபாக /-in/ - உம் சேர்க்கப்படுகின்றன. அதோடு பன்மையில் எல்லாச் சொற்களும் முன் ஓட்டான /i-/ஐ ஏற்கின்றன.

வினை மாற்றங்களில் பிறவினை, எழுவாய் நிலை, செய்ப்படுபொருள், கு வேற்றுமைப் பொருள் முதலியன முன் பின் ஓட்டுகளாலும், உள்நிலை மாற்றங்களாலும் உணர்த்தப்படுகின்றன. இடப்பெயர்களைப் போன்றே வினைச் சொற்களும் எழுவாய் நிலை முதலியவற்றில் தன்மை, முன்நிலை (ஆண்பால், பெண்பால்) பன்மை போன்ற இலக்கணக் கூறுகளைக் காட்டுகின்றன. எழுவாய் மாறும்போது அவற்றின் இடம் மாறுவதும், வேர்ச்சொல்லின் உயிர் மாறுவதும் இங்கு நோக்கத் தக்கதாகும்.

இரிபியன் மொழியில் பால், எண் முதலியவை முன் ஓட்டுகளாலும் பின் ஓட்டுகளாலும் உணர்த்தப்படுகின்றன.

பெர்பர் மொழிகளில் இடப்பெயர்கள் பெயர் அடிகளில் ஒரு தனிப் பிரிவாக விளங்குகின்றன. இவை வாக்கியத்தின் தொடக்கத்தில் மட்டுமே வருகும். மற்ற இடங்களில் தனிச் சொல்லாக வருவதில்லை. இவற்றில் தனிப்பட்ட எண், பால் விகுதிகள் சேர்ந்து வருகின்றன.

நேரடிச் செய்ப்படுபொருள், மறைமுகச் செய்ப்படுபொருள் வடிவங்கள் முன்ஓட்டுகளாகவோ பின் ஓட்டுகளாகவோ வரலாம். விகுதி வடிவங்கள் எப்பொழுதும் பின்ஓட்டாகவே வரும்.

பெயரடிகள் வினையடியிலிருந்து உருவாகலாம். ஆனால், வினைகள் பெயரிலிருந்து உருவாகா.

பெரும்பாலான வினையடிகளில் 'இ' என்ற உயிர், தன்மை முன்நிலையிலும், 'அ' என்ற உயிர் படர்க்கையிலும் வருகின்றன.

நிறைய சொற்கள் அரபி, இசுபானிய, இலத்தீன் போன்ற மொழிகளிலிருந்து பெர்பர் மொழிகளில் வந்து சேர்ந்துள்ளன. வீட்டுப் பெண்கள் சிலக்கு மொழி எண்ணுப் பெயர்களுடைய பயன்படுத்தும் அளவிற்கு அரபிய மொழியின் செல்வாக்குள்ளது.

மாதங்களின் பெயர்களைத்தும் இசுபானிய மொழியிலிருந்து கடன் வாங்கிப் பயன்படுத்தும் அளவிற்கு இசுபானிய மொழியின் செல்வாக்கையும் சிலக்கு என்ற பெர்பர் மொழியில் காணலாம்.

கோ.ச.

துணை நூல்கள்:

அகத்தியலிங்கம், ச., உலக மொழிகள் (நான்காம் பகுதி), பொன்னகம், அண்ணாமலைநகர், 1974.

Muller, S.H., The World's Living Languages, Frederick Under Publishing Co., New York, 1964.

Welmers, Wm..E, African Language Structures, University of California Press, Berkeley, 1973.

பெர்முடா: வடக்கு அட்லாண்டிக்குப் பெருங்கடலில் அட்பிராசு முனைக்கு (Cape Hatbras) ஏறத்தாழ 900 கி.மீ.க்கு அப்பால் அமைந்துள்ள 130க்கு மேற்பட்ட பவழப்பாறைத் தீவுகளின் கூட்டமே பெர்முடாத் (Bermuda) தீவுகளாகும். 52 ச. கி.மீ. பரப்பளவு கொண்ட இத்தீவுகள் ஆங்கிலேய மேலாட்சியின் கீழியங்கும் பாராளுமன்றத் தன்னாட்சி அரசைக் கொண்டவை. மேலும் இவை பெர்முடாசன் சோமர்சுத் தீவுகள் என்றும் சொல்லப்படுவதுண்டு.

முக்கியத் தீவுகள் அயர்லாந்து (Ireland), வால் போர்டு (Walford,) போசு (Boze) சாமர்செட்டு (Somerset) சற்றுப்பெரிய பெர்முடா, (Bermuda) ஆகியனவாகும். புனித சார்சு மற்றும் புனித தாவிது தீவுகளுக்கிடையே 35 கி.மீ நீள மீன்பிடி வளைவு ஒன்றுள்ளது. இது பாலங்களாலும், செய்வழிகளாலும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. 13 தீவுகளில் மட்டுமே மக்கள் குடியிருப்பிருக்க, எஞ்சியவை வெறும் பாறைகளாகும். இத் தீவுத்தொகுப்பினைச் சுண்ணத்தொப்பியுடன் வெளித்தெரிபும் நீர்முகிய எரிமலை என்றறியலாம். சங்கிலித்தொடர்போல நீரில் அமிழ்ந்துள்ள இவை, மேற்புறத்தில் பவழப்பாறையினைக் கொண்டுள்ளன. இப்பவழச் சுண்ணக்கற்கள் மிக்க சிறு உத்துவாரங்களைக் கொண்டதனால், தீவின் மேற்புறம்சுணைகளோ நீர்நறுகளோ காணப்படவில்லை. இந்நிலம் பல வட்டமலைகளின் தொடர்ச்சியாக அமைந்து மிக்க அளவு உயரம் 73 மீட்டராகத் திகழ்கிறது. வடக்குக் கடற்கரை அலையாதிக்கம் மிகுதியாக உடையது. முக்கியதுறைமுகங்கள், ஆமில்டன், புனித சார்சு, கோட்டைத் துறைமுகம் ஆகியவை ஆகும்.

குளிக்காலத்தில் 63° (F) முதல் கோடையில் 97° (F) வரை வெப்பமுள்ள இங்குச் சராசரி வெப்பநிலை 71° (F) ஆகும். சராசரி மழை அளவு 1.3 முதல் 1.5

மீட்டர் வரை ஆண்டு முழுவதும் சமச்சீராக இருக்கும். இத்தீவுகளை கி.பி. 1503 - இல் முதன் முதலாகக் கண்டறிந்த இசுபெயின் நாட்டைச் சேர்ந்த சுவான் டி பெர்முடே (Juan de Bermudez the Spaniard) பெயரால் இத்தீவு அழைக்கப்படுகிறது. மக்கள் கி.பி. 1609 வரை குடியேறாத இடமாகக் காட்சியளித்த இத்தீவில் அட்மிரல் சர் சார்சு சோமர்சு (Admiral Sir George Somers) அமெரிக்காவின் வர்சீனியாத் தீவிற்கு மக்களைக் குடியேற்றிய போது தமது கொடிக்கப்பல் சேதமுற்றதால், இத்தீவுகளை அடைந்தார். ஆகவே, இத்தீவு சோமர்சுத்தீவு என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது.

வர்சீனியா குடியேற்றத்திற்களிக்கப்பட்ட சாசனம் இத்தீவையும் உள்ளடக்கி வெளியிடப்பட்டதால் கி.பி. 1612 முதல் இங்குக் குடியேற்றம் துவங்கியது. விரைவில் சோமர்சுத் தீவு வாணிகக்கழகம் இலண்டனில் தொடங்கப்பட்டு இத்தீவு தொடர்பான குடியேற்ற விவகாரங்கள் கவனிக்கப்பட்டன. இத்தீவின் நிர்வாகம் கி.பி. 1684 - இல் வாணிகக்கழக மேலாண்மையைத் தூக்கியெறிந்து, மன்னரின் மேலாண்மையை ஏற்றது. ஆனால், அரசரின் குடியேற்றமாக மாறவில்லை. புனித சார்சு நகரம் கி.பி. 1612 - இல் அமைக்கப்பட்டது. முதல் பாராளுமன்றம் கி.பி. 1620 - இல் கூடியது. இந்நகரமே தலைநகராக கி.பி. 1815 வரை திகழ்ந்தபின்பு, ஆமில்டன், துறைமுக நகரம் தலைநகரமாகவும் மாறிற்று.

மேற்கிந்தியாவிலிருந்து சிவப்பிந்தியர்களும், நீக்கிரோக்களும் கி.பி. 1616 முதல் இத்தீவிற்கு அடிமைகளாகக்கொண்டு வரப்பட்டனர். ஆங்கிலப் பேரரசு முழுவதும் கி.பி. 1834 - இல் அடிமைமுறையொழிக்கப்பட்டபோது, பெர்முடாத்தீவில் அடிமைகளின் எண்ணிக்கை குடியேற்ற மக்களின் எண்ணிக்கைக்கு இணையாக இருந்தது.

பெர்முடாவில் அசோல் பகுதியிலிருந்து போர்ச்சுகீசியர்களும் கி.பி. 1840 - முதல் குடியேறத் தொடங்கினர். அத்தீவின்மக்கள் தொகையில் கி.பி. 1960-ஆம் ஆண்டளவில் மூன்றிரண்டு பங்குக் கறுப்பர் அல்லது இந்தியர் இனமாக உள்ளது.

பெர்முடாவின் பாராளுமன்றம், ஆங்கிலக் கடல் கடந்த குடியேற்றங்களில் மிகப் பழமையானதாகும். ஆங்கில அரசரால் நியமிக்கப்படும் ஓர் ஆளுநரும் அவருக்குத் துணைபுரிய 7 பேர்கொண்ட செயற்குழுவும் உண்டு. பாராளுமன்றம் ஈரங்கமாக, 11 பேர் கொண்ட சட்ட மேலவையும், 40 பேர் கொண்ட சட்டமன்றமும் கொண்டதாக உள்ளது. உறுப்பினர்கள் வயது வந்தோர் வாக்குரிமைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். அரசியல் கட்சிகள் மிக அண்மையில் வளர்ந்தவையே.

முக்கிய அரசியல் கட்சிகள் தொழிலாளர் முன்னேற்றக்கட்சி, பெர்முடாசு ஒன்றியக்கட்சி, பழமையாளர் வலதுசாரிக்குழு போன்றவையும், கி.பி. 1967-இல் தொடங்கப்பட்ட பெர்முடாசு மக்களாட்சிக்கட்சியுமாகும். கி.பி. 1967-இல் பெர்முடாவுக்கெனத் தன்னாட்சி தரும் புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்டு 22.5.1968-இல் தேர்தல்களும் நடத்தப்பட்டன. 40-இல் 30 இடங்களைவென்று பெர்முடா ஒன்றியக் கட்சி ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. அதன் தலைவர் சர் என்றி தக்கர் முதல் பிரதமரானார் (Sir Henry Tucker).

இத்தீவின் சம தட்பவெப்ப நிலையினால் கவரப்பட்ட சுற்றுலாப் பயணிகள் பெரும்பாலோர் இங்கு வரத்தொடங்கவே, சுற்றலா இத்தீவின் முக்கியத் தொழிலாயிற்று. கடற்கரைகள் அழகுபடுத்தப்பட்டு, கடல் நீர் விளையாட்டுக்கு வசதிகளும் செய்யப்பட்டன. கப்பல்களைப் பழுதுபார்த்தலும், விளக்குகள் தயாரிப்பதும் பிற தொழில்களாகும். ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள் புனித தேவிடு தீவில் விமானத் தளமும், மையத்தீவில் கடற்படைத்தளமும் அமைத்துள்ளன. இங்கு கி.பி. 1946 முதல் கரைக வாகனங்கள் அனுமதிக்கப்பட்டு இன்று பெருமளவிற்குப் போக்குவரத்துக்குப் பயன்படுகின்றன. ஆமில்டன் துறைமுகத்தைச் சுற்றிப் படகுப் போக்குவரத்தும் உண்டு. மக்கள் தொகை கி.பி. 1980 கணக்கெடுப்பின்படி, 54,893 ஆகும். பெர்முடாவின் நாணயம் பெர்முடா தாலர் என்று சொல்லப்படும். தி.கோ.நா.

பெர்ரி, வில்லியம் சேம்சு (கி.பி. 1868-1949) பழம்பெரும் ஆங்கிலேய மாணிடவியலறிஞர். பண்பாட்டுப் பரவல் (Cultural Diffusion) பற்றிய மூன்று கொள்கைக் குழுக்களுள் இவர் ஆங்கிலேயக் குழுவைச் சேர்ந்தவர். இக் கொள்கைக் குழுவின் கருத்துப்படி உலகின் அனைத்துப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியும் உயர்ந்த நாகரிகங்களின்பண்புகளும் முதன் முதலில் எகிப்து நாட்டில் தோன்றின. அங்கிருந்து பின்னர் உலகின் பிற பகுதிகளுக்குப் பரவின. வேளாண்மை, மட்பாண்டம் செய்தல், பிரமிடு கட்டுதல், துணி நெய்தல் போன்ற அனைத்துப் பண்பாட்டுக் கூறுகளும் அமெரிக்கப் பகுதியிலோ உலகின் வேறு எந்தப் பகுதியிலோ காணப்படுவது, எகிப்தியர்கள் புதுநிலங்களைக் காணும் பொருட்டு மேற்கொண்ட புத்தாய்வுகளாலோ உலக மக்கள் எகிப்திய நாகரிகத்தோடு கொண்ட தொடர்புகளாலோ ஏற்பட்டனவாகும். குறிப்பாக, இக்கூறுகள் அனைத்தும் கி.மு. 4000 ஆண்டுகளில் எகிப்தில் இருந்த மூலங்களிலிருந்து தோன்றிப் பரவியவை என்பார் பெர்ரி.

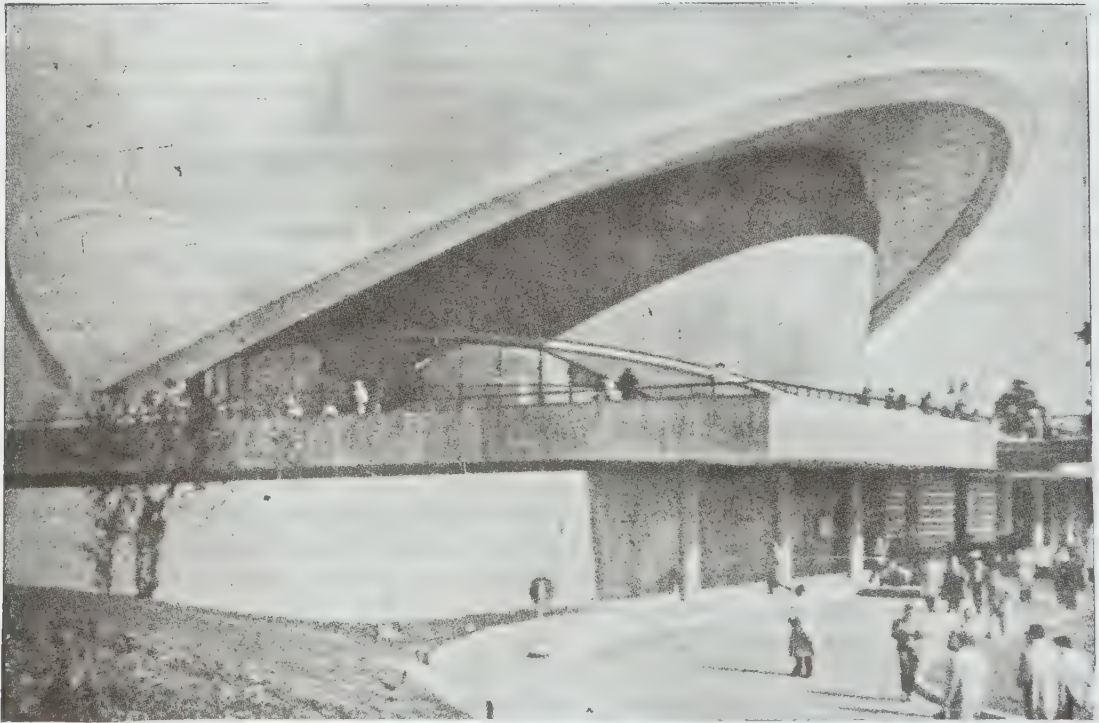
பெர்ரி (William James Perry) தம் கொள்கைகளைச் சூரியனின் மைந்தர்கள் (The Children of the Sun) என்னும் நூலில் விளக்குகிறார். அந்நூல் பொது மக்களால் பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டது. எகிப்தியர்கள் சூரியனின் மைந்தர்கள் எனப்பட்டதாலும், எகிப்தியரை மையமரசுக் கொண்டே உலகப் பண்பாடுகள் தோன்றின என்பதாலும், ஆங்கிலேயக் குழுவினரின் கொள்கை சூரிய மையக் கொள்கை (Heliolithic or Heliocentric theory) எனப்படும். இவர்களை ஒரு சிலர் எகிப்தியவியலார் (Egyptologists) என்றும் கூறுவர். பண்பாட்டுப் பரவலுக்கு ஆங்கிலேயக் குழுவினரின் கொள்கை வலுவற்றதாக இருந்ததால், காலப் போக்கில் அக்கொள்கை வழக்கிழந்து விட்டது. சீ.ப.

பெர்லின்: இரண்டாம் உலகப் போருக்கு முன்னர்ச் செருமனியின் தலைநகரமாக விளங்கிய இப் பெரும் நகரம், அதன் பின்னர் கிழக்குப் பெர்லின் (Berlin) மேற்குப் பெர்லின் எனப் பிரிக்கப்பட்டு, அவை முறையே கிழக்கு, மேற்குச் செருமனியின் தலைநகரங்களாகத் திகழ்கின்றன. இவ்விரு பகுதிகளும் கிழக்குச் செருமனியின் உட்பகுதியில் அமைந்துள்ளன. இவற்றை 1961 - இல் கிழக்குச் செருமனியால் எழுப்பப்பட்ட 42 கி.மீ. நீளச்சுவர் பிரிக்கின்றது. செருமானியச்சமவெளியில் பல ஆறுகள் கூடுமிடத்தில்,

பல ஏரிகளுக்கு இடையே இந்நகர் அமைந்துள்ளது. இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவடைவதற்கு முன்னரே பெர்லின் நகரம் நான்கு பிரிவுகளாகப் (Sectors) பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொன்றும் பிரான்சு, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, உருசியா ஆகிய நாடுகளின் பொறுப்பில் வைக்கப்பட்டது. முதல் மூன்று நாடுகளும் பெற்றிருந்த பகுதிகள் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு மேற்குப் பெர்லின் ஆயிற்று. உருசியாவின் பொறுப்பில் இருந்த பகுதி கிழக்குப் பெர்லின் எனப்பட்டது.

கிழக்குப் பெர்லின்: கிழக்குச் செருமனியின் தலைநகரமாகவுள்ள இதன் பரப்பளவு 404 ச.கி.மீ. மக்கள்தொகை, 1, 140,300 (1980). இது அந்நாட்டின் உற்பத்தி, வாணிக, பொருளாதார, போக்குவரத்து மையமாக உள்ளது. தொழில் நகரமான இதில் எஃகு, மின்சார, போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், இரப்பர் பொருட்கள், வேதியல் பொருட்கள், பதப்படுத்தப்பட்ட உணவு வகைகள் ஆகியவை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

பண்டைய பெர்லின் நகரின் முக்கிய நினைவுச்சின்னங்கள் இப்பகுதியில் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கது கிழக்கு மேற்குப் பெர்லின் எல்லையிலுள்ள பிரேண்டன்பர்கு நுழைவாயில் (Brandenburg Gate, 1788-91). அது இவ்விரு பகுதிகளுக்கிடையே

கிடையே போக்குவரத்திற்குப் பயன்பட்டு வந்தது. அடுத்துக் கிழக்குப் பெர்லின் மையப் பகுதியில் உள்ளது அண்டர்டன் லிண்டன் (Unterden Linden) தெரு. இங்கு அரசு நூலகம் (The State Library, 1774-80), அரசு நடன அரங்கு (The State Opera House, 1743), கம்போல்டு பல்கலைக்கழகம் (Humboldt University, 1809) பரோக்கு ஆயுதக் கிடங்குக் கட்டடம் (The Baroque Arsenal building, கி.பி.1695-1706 இப்பொழுதுள்ள வரலாற்று அரும் பொருட் காட்சியகம்) ஆகியவை இருக்கின்றன. இத்தெருவின் குறுக்கே செல்லும் வில் கெல்ம்சிடிரெசி (Wilhelmstrasse) இல் அடால்பு இட்லரின் (Adolf Hitler) அரசு இருந்த இடமும், அலெக்சாந்தர் பிளாட்சு (Alexander Platz) எனப்படும் கிழக்குச் செருமனியின் புதிய அரசுக் கட்டடங்களும் உள்ளன.

இங்குள்ள தொழிற்சாலைகள், உணவு விடுதிகள், பண்டக சாலைகள் ஆகியவை அரசாங்கத்தால் நடத்தப்பட்டுத் தொழிலாளர்கள் அதனாலேயே நியமிக்கப்படுகின்றனர். இங்கு உற்பத்தியாகும் பொருட்கள் உருசியாவிற்கும், பிற பொதுவுடைமை நாடுகளுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றன. கல்வியானது அரசாங்கத்தால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுக் கட்டணமின்றி அளிக்கப்படுகிறது. குழந்தைகள் 6 வயதில் பள்ளிக்குச் செல்ல வேண்டும். தொடக்கப்பள்ளிகள், உயர் நிலைப்பள்ளிகள், கல்லூரிகள் ஆகியவை அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுகின்றன. இங்குள்ள பல்கலைக் கழகங்களில் கம்போல்டு பல்கலைக் கழகம் மிகப் பெரியது. மேலும், இங்குப் பொருளாதாரப் பள்ளி (The School of Economics), கலைக் கல்லூரி (The Institute of Creative and Applied Arts), இசைக் கல்லூரி (The Conservatory of Music) ஆகியவை உள்ளன.

அரசு: கிழக்குப் பெர்லின் நிருவாகத்தை ஒரு நகராட்சித்தலைவர், மூன்றுபேராளர் (Deputies), 14 உறுப்பினர்கள் அடங்கிய நிருவாக சபை (Magistrate) நடத்துகின்றது. பொதுவுடைமைக் கட்சி அதிகாரிகள் தயாரித்து அளிக்கும் பட்டியலில் உள்ள வேட்பாளர்களுக்கு மட்டும் மக்கள் 'ஆம்', 'இல்லை' என எழுதித் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். இதன் அரசாங்கம் அலெக்சாந்தர் பிளாட்சு (Alexander Platz) இல் உள்ள பெர்லின் நகர் மன்றத்தில் (Town Hall) நடைபெறுகின்றது. இங்குத் தான் 1948 வரை பிரிவினையான பெர்லினின் அரசாங்கத் தலைமையிடம் இருந்து வந்தது.

மேற்குப் பெர்லின்: மேற்குச் செருமனியின் தலைநகரமாக உள்ள இது ஐரோப்பாவிலேயே மிக அழகிய, செல்வம் மிக்க நகரமாகும். இதன் பரப்

பளவு 479 ச. கி.மீ. மக்கள் தொகை 1,898,900 (1980). கிழக்குச் செருமனியில் உள்ள இது மேற்குச் செருமனியோடு நெடுஞ்சாலைகள், கால்வாய்கள், இருப்புப்பாதை, விமானப் போக்குவரத்து ஆகியவற்றால் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. சிறந்த உற்பத்தி மையமான இங்கு மின்சார மின்னியல் கருவிகள், பெருமளவிற்கு இயந்திரங்கள், உலோகப் பொருட்கள், துணி வகைகள், ஆடைகள், வேதியல் பொருட்கள், பதப்படுத்தப்பட்ட உணவு வகைகள் ஆகியவை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

இப்பகுதியிலும் பண்டைய வரலாற்றுச் சின்னங்கள் சில உள்ளன. கெய்சர் வில்கெல்ம் நினைவுத் தேவாலயம் (Kaiser Wilhelm Memorial Church, கி.பி.1891-95) இரண்டாம் உலகப் போரில் அழிக்கப்பட்டு, நினைவுச் சின்னமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது. இங்கு, 255 ஏக்கர் நிலப்பரப்பிலுள்ள தயர்கார்டன் பூங்காவிலுள்ள (Tiergarten Park) புதிய பெர்லின் பாராளுமன்றமும், அப்பூங்காவின் மேற்குக் கோடியிலுள்ள மிருகக்காட்சிச் சாலையும் (Zoological garden - 2000 விலங்குகளைக் கொண்டது), செருமானியப் பாராளுமன்றமாகவிருந்த இரெய்ச்டாக் (Reichstag) கட்டடமும் (கி.பி.1884-94) உள்ளன. இங்கு 1936-இல் ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டு நிகழ்ந்த அரங்கு (The Olympic Stadium) இருக்கிறது. இங்குப் பழங்கால அரண்மனைகள் சிலவும், கி.பி. 14, 15-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கோதிக் முறையில் கட்டப்பட்ட புனித நிகோலசு தேவாலயமும் (The Gothic Church of St. Nicholas), இசுபாண்டன் கோட்டையும் (Spandan Citadel, 1560-94) உள்ளன. மேலும், இந்நகரில் அரும்பொருட்காட்சி நிலையங்கள் பல உள்ளன. அவற்றுள் கி.பி. 13, 16-ஆம் நூற்றாண்டு ஓவியங்கள் நிறைந்த ஓவியக் கூடம் (Painting Gallery), இனப்பொருட்காட்சிச் சாலை (Ethnological Museum) கிழத்திசைக் கலைப் பொருட்காட்சி நிலையம் (The Museum of Oriental Art), செருமான் மக்களின் மரபு பற்றிய பொருட்காட்சிச் சாலை (The German Folklore Museum), தேசிய கலைக்கூடம், இசைக் கருவிகள் பொருட்காட்சி சாலை (Musical Instruments Museum), எகிப்திய பழம் பொருட்காட்சிச் சாலை (The Egyptian Museum) ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. எகிப்திய பொருட்காட்சி சாலையில் பண்டைய எகிப்திய அரசி நெப்திடீயின் (Nefertiti) உலகப் புகழ்பெற்ற உருவச் சிலை (bust) இருப்பது சிறப்பாகும்.

இங்குப் பல பல்கலைக் கழகங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் பெர்லின் சுதந்திரப் பல்கலைக் கழகம் (Free University of Berlin, 1948) பெர்லின் தொழில் நுணுக்கப் பல்கலைக் கழகம் (Technical University

of Berlin, 1879) செருமானியத் திரைப்பட, தொலைக் காட்சி மன்றம் (The German Film and Television Academy, 1956) கலைக் கல்லூரி (The College of Arts, 1975), ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கவை.

இரண்டாம் உலகப் போரில் இப்பகுதியிலிருந்த தொழிற் சாலைகள் குண்டு வீச்சால் அழிந்தன. போருக்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட பொருளாதார மந்தம் இதனை மிகவும் துன்புறுத்தியது. உருசியா 1948-இல் மேற்குப் பெர்லினை முற்றுகையிட்ட பொழுது மேற்கத்திய நாடுகள் வானூர்தி மூலம் பொருட்களைக் கொண்டு சென்றன. பின்னர் அந்நாடுகளின் உதவியுடன் இப்பகுதியில் தொழிற்சாலைகள் வேகமாக வளர்ந்தன. இன்று இப்பகுதியில் 10 இலட்சம் தொழிலாளர்களுக்கு மேல் உள்ளனர். மின்சார மின்னியல் கருவிகள், வேதியல் பொருட்கள், துணி வகைகள், உணவுப் பொருட்கள் ஆகியவை தயாரிக்கப்படுகின்றன. இது தனக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்கள், நிலக்கரி ஆகியவற்றை மேற்குச் செருமனியிலிருந்து பெற்றுக்கொண்டு, தான் உற்பத்தி செய்த பொருட்களை அங்கு அனுப்புகின்றது.

அரசு: மேற்குப் பெர்லின் ஒரு நகரமாகவும், மேற்குச் செருமனியின் ஒரு மாநிலமாகவும் (land) கருதப்படுகிறது. இங்குள்ள மக்கள் 137 உறுப்பினர்களைப் 'பேராளர் அவைக்குத்' (House of Representatives) தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். இவர்களுடைய பதவிக்காலம் நான்கு ஆண்டுகளாகும். நகராட்சித் தலைவர், துணைத்தலைவர் ஒருவர், 16 உறுப்பினர்கள் ஆகியோரைக் கொண்ட ஓர் அவை (Cabinet) நிருவாகத்தை நடத்துகின்றது. மேற்குப் பெர்லின் அரசு சுகான்பெரி நகர் மன்றத்தில் (Schöneberg Town Hall) நடைபெறுகின்றது. இங்குள்ள கோபுரத்திலுள்ள விடுதலை மணி 1950-இல் 17 மிலியன் அமெரிக்கர்களால் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டதாகும்.

வரலாறு: இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இப்பகுதியில் சிலாவு (Slav) இனத்தவர் வாழ்ந்து வந்தனர். இது செருமனியப் பேரரசுக்கு உட்பட்ட பொழுது கி.பி. 900-ஆம் ஆண்டுகளில் இங்குச் செருமானியர் குடியேறினர். இசுபிரி (Spree) ஆற்றின் கிழக்குக் கரையில் இருந்த சிறிய கிராமமான பெர்லின் கி.பி. 1200-ஆம் ஆண்டுகளில் வளரத் தொடங்கியது. அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் மீன் பிடிப்பதையும், வணிகத்தையும் தங்கள் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது அவ்வாற்றில் இருந்த தீவில், கொல்லன் (Kolln) கிராமம் அமைந்திருந்தது. இவ்வீடு கிராமங்களும் ஒரே அரசாங்கமாக ஒரே நகர் மன்றத்தில் செயற்பட்டு வந்தன. பெர்லின்

கி.பி. 1400-ஆம் ஆண்டில் பிராண்டன்பர்கு (Brandenburg) மாநிலத்தின் முக்கிய நகரமாக ஆயிற்று. அப்பொழுது பிராண்டன்பர்கை ஆண்டுவந்த கோகன் சோலரின் (Hohenzollern) அரச குடும்பத்தினர் கி.பி. 1470-இல் இந்நகரைத் தங்கள் வாழ்விடமாகக் கொண்டனர். முப்பதாண்டுப் போரின் (கி.பி. 1618-48) பொழுது இது பகைவர்களாலும், கொள்ளை நோய்களாலும் அழிக்கப்பட்டது. எனவே, இதன் மக்கள் தொகை 6000 ஆகக் குறைந்தது. அம்மரபு மன்னர்களின் ஆட்சியில் இந்நகரில் தோல், துணி, காகிதத் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவை நன்த வளர்ந்தன. மண் பாண்டங்கள் செய்வதிலும், மது தயாரிப்பதிலும் இது சிறந்துவிளங்குகிறது. இங்கு கி.பி. 1576-இல் பிளேக்கு நோய் பரவியதால் மக்கள் தொகை குறைந்து கி.பி. 1600-இல் 12,000 பேர் மட்டுமே வாழ்ந்தனர்.

பிரசியாவின் தலைநகர்: பிரடெரிக் வில்லியம் (Frederick William, கி.பி. 1640-88) இந்நகரில் மீண்டும் மக்களைக் குடியேற்றிப் புதுப்பித்தார். அவருடைய மகன் முதலாம் பிரடெரிக்கு கி.பி. 1701-இல் பிராண்டன்பர்கைப் பிரசிய அரசாக (Kingdom of Prussia) மாற்றிப் பெர்லினை அதன் தலை நகரமாக ஆக்கினார். பல பெரிய பொதுக் கட்டடங்கள் தோன்றின. பெர்லினுடன் கொல்லனும் அருகிலிருந்த 3 இடங்களும் கி.பி. 1709-இல் இணைக்கப்பட்டு, இது ஒரு பெரிய நகரமாயிற்று. இது கி.பி. 1700-ஆம் ஆண்டுகளில் தொழிற் சாலைகளின் வாணிக மையமாக மாறியது. மகா பிரடெரிக்கு கி.பி. 1786-இல் இறந்த பொழுது இதன் மக்கள் தொகை 150,000. முதலாம் நெப்போலியனின் ஆதிக்கத்தில், (கி.பி. 1806 முதல் 1809 வரை,) இருந்த பொழுது இது ஒரு பண்பாட்டு மையமாக மாறியது. உலகப் புகழ் பெற்ற பல்கலைக் கழகமும் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

செருமனியின் தலைநகர்: செருமனியின் ஐக்கியம் கி.பி. 1871-இல் ஏற்பட்டு, அது ஒரு பேரரசாக மாறியதும் பெர்லின் அதன் தலைநகரமாகவும் இருந்தது. இதன் மக்கள்தொகை 826,000 ஆகப் பெருகியது. இது மிகப் பெரிய தொழில் மையமாக மாறி இயந்திரங்கள், மின்சாதனங்கள், துணி வகைகள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தியில் சிறந்து விளங்கியது. பண்பாட்டுத் துறையில் மிகச் சிறந்து விளங்கி உலகப் புகழ் பெற்ற திரைப்பட அரசங்களும், விழாகளும், கண்காட்சிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. நாடு முழுவதிலும் உள்ள இருப்புப் பாதைகளால் இது இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஐரோப்பாவின் புதிய தலைநகரங்களுள் ஒன்றாக மாறியது. இதன் மக்கள் தொகை 1910 - இல் 3,730,000 ஆக வளர்ந்தது முதல் உலகப்போரின் பொழுது இந்நகர் பெரும்

இழப்பிற்கு உள்ளாயிற்று. அது முடிந்ததும் தோன்றிய புதிய செருமானியக் குடியரசின் தலைநகரமாக இது விளங்கியது. இந்நகருடன் 1920-இல் 8 நகரங்களும், 59 சிற்றூர்களும், 27 பண்ணைகளும் (Estates) இணைக்கப்பட்டன. விரைவிலேயே இது ஐரோப்பா விலேயே மிகப்பெரிய தொழில் நகரமாக வளர்ந்தது. இரண்டாம் உலகப் போரில் மூன்றில் ஒரு பங்கு நகரம் முற்றிலும் அழிக்கப்பட்டு 1939-இல் 4,340,000 ஆகிவிருந்த, அதன் மக்கள்தொகை 2,800,00 ஆகக் குறைந்தது. தெ. பா.

பெர்லின் சிக்கல்: செருமனி இரு கூறுகளாகப் பிரிந்தபோது பெர்லினைப்பற்றிய சிக்கல் எழுந்தது. இரண்டாம் உலகப்போர் 1945 மே மாதம் 7-ஆம் நாள் ஐரோப்பாவில் முடிவுற்றது. செருமனி நிபந்தனையின்றி அடிபணிந்தது. செருமனியினுள் நேச நாடுகளான, அமெரிக்கா, பிரிட்டன், உருசியா, பிரான்சு ஆகியவற்றின் படைகள் புகுந்தன. ஐரோப்பாவில் நேச நாடுகளின் வெற்றி முழுமை பெற்றது. போட்டிடாம் மாநாட்டில் செருமனியை எவ்வாறு நேசநாடுகள் தங்களுக்குள் பிரிந்து இராணுவ நிருவாகம் செய்ய வேண்டுமென்பது வரையறுக்கப்பட்டது. அதன்படி உருசியாவுக்குக் கிழக்குச் செருமனியும், அமெரிக்காவுக்கும், பிரிட்டனுக்கும் பிரான்சுக்கும் மேற்குச் செருமனியின் மூன்று பாகங்களும் எனத் தீர்மானிக்கப்

பட்டது. அந்த நான்கு தேசத்தின் இராணுவத் தளபதிகளும் பெர்லினில் செருமனியைக் கட்டுப்படுத்த ஒரு மன்றம் ஏற்படுத்தினர்.

பொதுவுடைமை நாடாகிய உருசியாவுக்கும் மக்களாட்சி நாடுகளான பிரிட்டன், அமெரிக்கா, பிரான்சு ஆகியவற்றிற்கும் நோக்கத்தில் வேறுபாடு இருந்தது. அது செருமனியை மேற்கு மக்களாட்சிப் பகுதி என்றும், கிழக்குப் பொதுவுடைமைப் பகுதி என்றும் பிரித்தது.

செருமனியின் தலைநகரம் பெர்லின் ஆகும். இது மத்திய ஐரோப்பாவின் முக்கிய இடமாகும். செருமனி மேற்கு, கிழக்கு எனக் கூறுபடுத்தப்பட்டதால் பெர்லினைப் பற்றிய ஒரு கேள்வி (Berlin Question) எழுந்தது. இந்தக் கேள்வி உலக வல்லரசுகளின் இழுபறியால் எழுந்தது. இந்த வினா பெர்லினுடைய அன்றைய நிலையையும் எதிர்கால நிலையையும் பற்றிய ஒன்றாகும். பெர்லின் கிழக்கு உருசிய நாட்டிற்கும், பெர்லின் மேற்கு வல்லரசுகளான அமெரிக்கா, பிரிட்டன், பிரான்சு நாடுகளுக்கும் இடையே சிக்கிக் கொண்டு 1945க்குப் பின்னர் மிகுந்த இடருக்குள்ளாயின. இதுபெர்லின் கேள்வி எனப்படுகிறது.

மேற்சொன்ன நான்கு நாடுகளும் தங்களுக்குள்ளே பெர்லினை நான்கு பாகங்களாக்கிப் பகிர்ந்து

கொண்டன. அவை பெர்லினை நான்கு மண்டலங்களாகத் தனித்தனியாக நிருவாகம் செய்தன. பெர்லினில் 20 நகர - பரோ(அரசு) - க்கள் உள்ளன. கிழக்குச்செருமன் குடியரசின் தலைநகரமும் பெர்லினில் இருந்தது. பெர்லின் நான்கு சக்திகளுக்கும் சொந்தமானதாக இருந்தபோதிலும் அதைச் சுற்றியுள்ள நிலப்பிரதேசம் முழுவதும் உருசியாவுடையது. எனவே, மேலைநாட்டு வல்லரசுகள் பெர்லினுள் உருசிய நிலம் வழியாகவே செல்ல வேண்டிய கட்டாயம் இருந்தது. உருசியாவின் பகுதி வழியாகப் பெர்லினுக்குச் செல்ல மேற்கு நாடுகள் எழுத்துமுலமான அனுமதி பெறவில்லை.

சூன் 1948-இல் மேற்குச் செருமனியில் ஒரு நாணயச் சீர்திருத்தத்தை மேற்குவல்லரசுகள் கொண்டு வந்தன. இச்சீர்திருத்தம் மேற்குப் பெர்லின் நகருக்கும் பொருந்தும். உருசியா உடனே பெர்லினுக்குள் மேற்கு நாடுகள் வருவதைத் தடுக்கக் கடுமையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. இது 1948 சூன் 24-இல் நிகழ்ந்த உருசிய நிலமுற்றுக்கையாகும். இதனால் மேற்குப் பெர்லின் கிழக்குப் பெர்லின் என்ற பிளவு உறுதியாயிற்று. நீ.து.

துணை நூல்கள் :

Palmer & Perkins, International Relations, 3rd Edition, C.B.S. Publishers, Delhi, 1985.

Grosser, A., Germany in our Time, New York, 1971.

பெர்ன்சுடின் எட்வர்டு (கி.பி.1850 - 1932) :

இவர் செருமானிய சமவுடைமைவாதியும் பெரிய எழுத்தாளரும் ஆவார். இவர் கி.பி. 1850 - ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 6-ஆம்நாள் பெர்லின் நகரில் பிறந்தார். இவருடைய தந்தை புகைவண்டித் தொடர் அமைக்கும் பொறியியலாளர். இவருடைய மாமன் ஆரன் பெர்ன்சுடின் (Aaran Bernstin) என்பவர், தொழிலாளர் இனத்தவரிடையே மிகவும் புகழ் வாய்ந்த பெர்லினர் வால்க்சு செயிட்டங்கு என்ற செய்தித்தாளின் ஆசிரியர் ஆவார். பெர்ன்சுடன் எட்வர்டு காரல் மார்க்சின் (Karl Marx) கொள்கைகளை மீண்டும் விளம்பரப்படுத்த முயற்சி செய்த முதலாம் சமதரும வாதியாவார். இவர் புனராய்வுக்கொள்கையின் தந்தை (Father of Revisionism) எனப் பாராட்டப் பெற்றவர். ஒரு யூத குடும்பத்தில் பிறந்த இவர் தேனிகவினிருந்து (Daniz) பிரசியாவின் (Prussia) தலைநகருக்கு வந்தார். இளமைக் காலத்தில் தேசியத்தின் ஒற்றுமை சனநாயக அமைப்பில் அமையும் பொருட்டுப் படித்த செருமானிய

இளைஞர்களுடன் தம் கருத்துகளைப் பெர்ன்சுடின் எட்வர்டு பரிமாறிக் கொண்டார்.

வங்கி ஒன்றில் கி.பி.1872 - இல் எழுத்தாளராகப் பணிபுரிந்த இவர் சமதரும மக்களாட்சிக் (Social Democratic) கட்சியில் சேர்ந்தார். அதன் பிறகு தி பியூச்சர் (The Future) என்ற செருமன் சமதருமப் பிரிவில் தம்மை ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்டார். இவர் கி.பி. 1873 - இல் தொடங்கி 1890 வரை நிலவிய பொருளாதாரச் சிக்கலின் விளைவாக (Economic Crisis) முதலாளித்துவக் கொள்கைகளை முற்றிலும் ஒழிக்க முயற்சி செய்தார். பிசுமார்க்கின் (Bismarck) சமதருமக்கொள்கைக்கு எதிரான கருத்துகள் இவரைச் சில இன்றியமையா நிலைகளுக்கு உயர்த்தியது. இவர் செருமனியில் இருந்து நாடு கடத்தப்பட்டுச் சுவிட்சர்லாந்தில் குடியேறிச் சூரிசு (Zurich) என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியரானார். கி.பி. 1888 - இல் தொடர்ந்து இலண்டனில், 'திர் சோசியல் டெமாகிரட்டு' (Der Social Demokrat) என்ற பத்திரிகையைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டார். பின்னர் இவர் பெரடரிக்கு ஏஞ்சல்சு (Friederick Engels) என்பவருடன் நண்பரானார். இசுடட்கார்ட்டு (Stuttgart) என்ற இடத்தில் கி.பி. 1898 - இல் நடந்த 'சோசியல் டெமாகிரட்டிக்கு'க்கட்சியின் கூட்டத்தில் தம் கருத்துகளைத் தொடர்ந்து கட்டுரைகள், கடிதங்கள் மூலம் அறிவித்தார்.

செருமனிக்குத் திரும்பிய இவர் 1901 - இல் சீர்திருத்தத் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் கொள்கைவாதியானார். சமதருமமே சுதந்திரத்திற்கு வழியென வாதிட்டார். முதலாளித்துவத்தில் சிறிதும் இவர் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை. உற்பத்தியின் பொருட்டுத் தொழில் ஆலைகளை நிறுவவும், தொழிற் சங்கங்கள் சுதந்திரமாகச் செயற்படவும் மிகுதியான கவனம் மேற்கொண்டார். நாடாளுமன்றத்திற்கு 1902-இல் முதன் முதலாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டுப் பல தடவைகள் மீண்டும் மீண்டும் தேர்வு செய்யப்பட்டார். முதல் உலகப்போரின் போது இவர் தம் கட்சியின் கருத்து வேறுபாட்டின் காரணமாகச் சுதந்திர சமதருமவாதிகளுடன் (Independent Socialists) சேர்ந்து கொண்டார். போரின் முடிவில் ஏற்பட்ட சமாதானத்திற்குப் பின்பு, தமது கட்சியில் மீண்டும் சேர்ந்து கொண்டார். இவர் 1918-இல் ஏற்பட்ட அரசியல் புரட்சியைச் சமூகப் புரட்சியாக மாற்றவிழைந்தோரின் கருத்துகளை முற்றிலும் எதிர்த்தார். இவர் 1919 - ஆம் ஆண்டு பொருளாதார நிதிசம்பந்தப்பட்ட மாநிலச் செயலாளராகப் பணிபுரிந்தார்.

இறுதியாகச் சமதரும மக்களாட்சிக் கட்சி மிகவும் புகழ் பெற்றது. இவர் தம் கட்சியாளர்கள்

அனைவராலும் மதிக்கப்பட்டார்; பல திட்டங்களை நிறைவேற்றினார். இவர் 1932-ஆம் ஆண்டு காலமானார். இவருடைய மறைவிற்குப் பின்பு இவருடைய கட்சியும், கொள்கைகளும் சீர்குலைந்து அடால்பு இட்லரின் (Adolf Hitler) அடக்கு முறையான ஆட்சி தோன்றியது. இரா.கி.

பெர்னாட்டு சா, சார்சு (கி.பி. 1856-1950):

சேக்கியருக்கு அடுத்தபடியாகச் சொல்லப்படுபவர் ஆங்கில நாடகாசிரியர் சார்சு பெர்னாட்டு சா. இவர் அயர்லாந்தில் (Ireland) தப்ளின் நகரத்தில் (Dublin) சார்சு கார் சா (George Carr Shaw) என்ற கூல வாணிகருக்கும் அவர் மனைவியார் உலாசிந்தா அம்மையாருக்கும் கி.பி. 1856-இல் பிறந்தார். தம் கணவரால் குடும்பத்தைச் சரிவரப் பாதுகாக்க முடியாது என்ற முடிவுக்கு வந்த திருமதி சா, தம் இரண்டு பெண்களுடனும் பெர்னாட்டுடனும் இலண்டன் மாநகர் வந்தடைந்தார். அங்கு இசைப் பயிற்சி அளிப்பதன் வாயிலாகவும், இசையரங்குகளில் பாடுவதன் வாயிலாகவும், அவர் தம் மூன்று குழந்தைகளையும் காப்பாற்றி வந்தார். தம் பத்தாம் வயதிலேயே 'சேக்கியரையும்', 'விவிலியத்தையும்', 'கற்றுவிட்டதாகச் சொல்லப்படும் பெர்னாட்டு, தம் தாயிடமிருந்து தம் இசை ஈடுபாட்டைப் பெற்றார். 'இசுடார்' (The Star) என்ற இலண்டன் பத்திரிக்கைக்கு இசைபற்றிய திறனாய்வுகளை எழுதத் தொடங்கிய பெர்னாட்டு தொடர்ந்து பல இதழ்களுக்குப் புத்தகத் திறனாய்வுகளையும், பிற்தொரு இலக்கியவார இதழுக்கு (Saturday Review of Literature) நாடகத் திறனாய்வுகளையும் எழுதிவந்தார். தரமான இந்தத் திறனாய்வுகள் ஊடகர்களைக் கவர்ந்தன. அவற்றால் இலண்டன் நகரில் நடந்த இசையரங்குகள், நாடகங்கள் ஆகியவற்றின் தரம் உயர்ந்தது என்று கூடச் சொல்லலாம்.

இவர் புலால் உண்ணுவதை இளவயதிலேயே விட்டுவிட்டார். புகைபிடிக்கும் வழக்கமும், குடிப் பழக்கமும் இவருக்கு என்றுமே கிடையாது. மேடைப் பேச்சில் ஆர்வம் கொண்ட சா அடிக்கடி அரசியல் சொற்பொழிவாற்றித் தம் திறமையை வளர்த்துக் கொண்டார். என்றி சார்சு (Henry George) என்ற அமெரிக்கப் பொருளாதார வல்லுநரின் பேச்சைக் கி.பி. 1884-இல் கேட்ட இவர் அதிலிருந்து சம உரிமை கொள்கைப் பிடிப்புடையவராக மாறிவிட்டார். அப்பொழுதுதான் தொடங்கப்பட்ட 'பேபியன் சங்கத்தில்' (Fabian Society) உறுப்பினராகச் சேர்ந்தார். சமுதாயச் சீர்திருத்தம் நிதானமாக ஏற்படவேண்டும் என்றும், திடீரென்று முதலாளித்துவம் போய் சமதருமம் வந்துவிடாது என்றும் உறுப்பினர்கள் நம்பினார்கள். இந்தியச் சுதந்திரத்துக்கு வாதிட்ட திருமதி அன்னி பெசன்டு அம்மையார், பெர்னாட்டு சாவி

டம் பெருமதிப்புக் கொண்டவர். அவர்தான் சாவை 'பேபியன் சங்கத்' தில் உறுப்பினராகச் சேர்த்தவர்.

பெர்னாட்டு சா தம்மை ஒரு கிறித்தவர் என்று சொல்லிக் கொள்ளாவிட்டாலும், இவர்தம் உயர்ந்த மனிதப் பண்பாடுடைய கொள்கைகளை நோக்கின் இவரை ஒரு நாத்திகர் என்று சொல்லி விடமுடியாது.

அரசியலும் பத்திரிகைத் தொழிலும் இவரது கவனத்தை இவரது நாற்பதாம் வயதுவரை ஈர்த்தன. இலக்கியப் படைப்பில் தம்மை இவர் ஈடுபடுத்திக் கொண்டு கி.பி. 1879 முதல் 1883 வரை ஐந்து புதினங்களை எழுதினார். ஆனால், அவை வெற்றிபெறவில்லை. பின்னர் கி.பி. 1892-இல் தம் முப்பத்தாறாம் வயதில் சமூகத்தில் கீழ்த்தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களின் வாழ்க்கை பற்றிய ஒரு நாடகத்தை 'மனைவியற்றோரின் வீடுகள்' (Widowers' Houses) என்னும் பெயரில் அரங்கேற்றினார். வசதிகளேயற்ற பழைய வீடுகளின் வாடகைப் பணத்தில் வாழ்க்கை நடத்தி வரும் பணக்கார முதலைகளைத் தாக்கும் நாடகம் அது. அதைத்தொடர்ந்து, சமூகச் சிக்கல்களை மையக் கருத்தாகக் கொண்ட பல நாடகங்களை இவர் எழுதத் தொடங்கினார். விலைமாதர் வாழ்க்கை பற்றி 'வாரன் அம்மையாரின் தொழில்' (Mrs. Warren's Profession); போரைப்பற்றி 'மனிதனும் ஆயுதங்களும்' (Arms and the Men); மதவெறி பற்றி 'சாத்தானின் சீடன்' (The Devil's Disciple) போன்ற இவர் எழுதிய நாடகங்கள் பலருக்கு எரிச்சலூட்டின. ஆனால், சமூகத்தில் கருத்துச் சுதந்திரத்தை மதிப்பவர்களிடையே இவர் ஒரு தலைவராகக் கருதப்பட்டார். பெர்னாட்டு சாவுக்கு முன்னால், இம்மாதிரியாகச் சமூகச் சிக்கல்களைப் பற்றியும், அரசியல், மதம் பற்றிய சிக்கல்களைப் பற்றியும் ஆழ்ந்த பார்வையுடன் அறிவு, நிலையில் சிந்திக்கத் தூண்டும் நாடகங்களை எவருமே எழுதியதில்லை எனலாம். நார்வே நாட்டில் (Norway) என்றிக்கு இப்சன் (Henrick Ibsen) கி.பி. 1875-இல் இருந்து செய்துவந்தது போலவே, பெர்னாட்டு சாவும் ஆங்கிலச் சமுதாயத்தில் வாழும் மக்களைப் பாதிக்கும் பல சிக்கல்களைத் துணியோடு கையாண்டு நாடக வடிவில் தந்தார்.

இவர்தம் நாடகங்களில் 1914-க்கு முன்னால் வெளிவந்தனவற்றுள் குறிப்பாகப் பின்வருவனவற்றைச் சொல்லலாம்: 'சீசரும் கிளியோபாட்ராவும்' (Caesar and Cleopatra). 'மனிதனும் ஆயுதங்களும்' (Arms and the Men), காண்டிடா (Candida); சாத்தானின் சீடன் (The Devil's Disciple), 'மனிதனும் அதிமானுடனும்' (Man and Superman); மருத்துவரின் மனப் போராட்டம் (The Doctor's Dilemma), அண்டராக்

கிளிகும் சிங்கமும் (Androcles and the Lion), பிக்மாலியன் (Pygmalion). அவற்றுள் 'பிக்மாலியன்' என்ற புகழ்பெற்ற நாடகம் ஆங்கில ஒலிப்புமுறையை மையக் கருத்தாகக் கொண்டது. இவர்தம் தீவிரமான கொள்கைகள் 'ஆங்கில எழுத்துகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தி, 'ஓர் ஒலிக்கு ஓர் எழுத்து வடிவம்' என்று கொண்டு வர வேண்டும்' என்பதும் ஒன்றாகும். தம் பேனா வன்மையினால், தாம் ஈட்டிய செல்வத்தின் பெரும் பகுதியை, இம்மாதிரியாக ஆங்கில எழுத்துச் சீர்திருத்தத்துக்காகச் செலவிட வேண்டும் என்று தம் இறுதி விருப்பவணத்தில் (Will) இவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'மீண்டும் மெதுசலாவுக்கு' (Back to Methuselah) 'புனித சோன்' (St. Joan), 'ஆப்பிள் கார்ட்டு' (The Apple Cart) முதலிய நாடகங்களையும் பெர்னார்டு சா படைத்துள்ளார். இவர்தம் தலைசிறந்த இலக்கியச் சேவையைப் பாராட்டும் வகையில், 1925-ஆம் ஆண்டில், நோபல் பரிசு சாவுக்கு அளிக்கப்பட்டது.

பெர்னார்டு சா, ஆழ்ந்து சிந்தனை செய்தவற்றைத் துணிவோடு, தம் ஆணித்தரமான பாணியில், தெளிவான ஆங்கில நடையில் எடுத்துச் சொன்னவர். இவர் தம் நாடகங்களின் முன்னுரைகள் மட்டுமே தனிப்பட்ட முறையில் சிறந்த கட்டுரைகளாக அமைந்துள்ளன. தம் 95-ஆம்வயதில் 1950-இல் சார்சு பெர்னார்டு சா காலமானார். பிரபுப் பட்டம் தானாக இவரைத் தேடிவந்தும், அதை இவர் உதறித் தள்ளினார். இங்கிலாந்து நாட்டில் தலைசிறந்த மேதைகள் ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே அளிக்கப்படும் 'புகழ் பெற்ற மரபுக்குழாம்' (Order of Merit) என்ற சிறப்பு விருது அரசு இவருக்கு அளித்தபோது, 'அது எனக்குத் தேவையற்ற ஒன்று; ஏனெனில் அந்த விருதை நானே எனக்களித்துக்கொண்டுவிட்டேன்' என்று தனக்குரிய பாணியில் சொல்லி அதைத் திருப்பிவிட்டவர் சார்சு பெர்னார்டு சா என்றமாமேதை. கே.ஜி.சே.

பெரிக்கீசு (கி.மு. 495 (அ) 493-429) அத்தீனிய அரசியல் அறிஞரும் ஆட்சியாளருமாவார். பண்டைய கிரீசின் சிறப்புக்கு முக்கிய காரணமாக விளங்கிய ஏதென்சு (Athens) நகர அரசின் முடிசூடா மன்னனாக விளங்கிய பெரிக்கீசு (Pericles), கி.மு. 493 அல்லது 495-இல், சாந்திபுக என்னும் படைத்தலைவருக்கும் அவர் மனைவி அகாரிசுதே (Agariste) என்பாருக்கும் மகனாகத் தோன்றினார். இளம் வயதில், பல்வேறு வகையான துறைகளில் நற்பயிற்சியைப் பெற்றதால், அத்தீனிய நாகரிகத்தின் சிறப்பியல்புகள் எல்லாம் பெரிக்கீசிடம் படிந்தன. கிரேக்க நாடு தோற்றுவித்த முற்றிலும் முழுமையான மனிதனாக இவர் விளங்கி

னார் என்று வரலாற்றறிஞர் வில்துராண்டு (Will Durant) கூறுவர்.

முதலில் இவர் தம் உறவினர்கள் ஒருத்தியைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். ஆனால், கணவன்-மனைவி ஒற்றுமையில்லாத காரணத்தால் மணவினை நீக்கம் செய்து விட்டு, தம் மனத்துக்குகந்த அசுபாசியா (Aspasia) என்னும் பொது மகள் ஒருத்தியை மணந்துகொண்டார். அசுபாசியா, எல்லாக் கலைகளிலும் வல்லவள்; அவள் ஆதரவின் கீழ் ஏதென்சு, கலை உலகில் உச்சநிலை எய்தியது.

பெரிக்கீசுக்கு இளம் வயதிருந்தே அரசியலில் நாட்டமிருந்தது. பொது மக்கள் கட்சியை இவர் எப்பொழுதும் ஆதரித்து வந்தார். இவரது சொல்வன்மை மக்களை இவர் பால் ஈர்த்தது. ஏதென்சு நகர அரசை

பெரிக்கீசு

அக்காலத்தில் ஆண்ட இசுட்ரேட்டகி (Strategi) எனப்படும் பதினமர் அடங்கிய தலைவர்களுள் ஒருவராகப் பெரிக்கீசு, ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகளுக்கு, ஒவ்வோர் ஆண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அந்த நிருவாகக் குழுவின் பத்துப்பேர்களில் இவரே தலைவராக விளங்கினார். அதற்கு முக்கிய காரணம் இவருடைய திறமையே. அக்காலத்தில் பிரதமர் போலவே பெரிக்கீசு விளங்கினார். பொது மக்கள் மன்றம் இவரை ஆதரித்தது. பல குடியரசுச் சீர்திருத்தங்கள் இவரால் கொண்டு வரப்பட்டன. பிரபுக்கள் அவையின் அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட்டன. கையூட்டு ஊழல் குற்றம் ஆகியவைகடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட்டன. அத்தகைய சீர்திருத்தங்கள், பெரிக்கீசுக்கு நாட்டில் சில பகைவர்களையும் எதிர்ப்பாளர்களையும் உண்டாக்கின. நிலைகலங்காத பெரிக்கீசு, அவர்களை நாடு கடத்திவிட்டு, ஒரு வல்லாட்சியாளர் போல

ஆட்சி நடத்தலானார். ஏதென்சு நகர அரசை இசுபார்ட்டா (Sparta) என்ற கிரேக்க நகர அரசு வன்மையாக எதிர்த்துப் போர் தொடுத்தது. அப்போரே பெலப்பொனீசியப் போர் எனப்படும் (காண்க: தனிக்கட்டுரை: பெலப்பொனீசு). அப்போரின் முதல் ஆண்டில் பெரிக்கீசு உலகப்புகழ் வாய்ந்த ஒரு சொற்பொழிவை நிகழ்த்தினார். அச்சொற்பொழிவைத் தயாரித்தவர் அசுபாசியா என்னும் கருத்து நிலவுகிறது. அச்சொற்பொழிவிலிருந்து கி.மு. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் ஏதென்சு எத்தகைய உயர் நிலையில் இருந்தது என்பதைப் பெரிக்கீசு வாயிலாக அறியமுடிகிறது. அச்சொற்பொழிவின் சுருக்கம் வருமாறு: 'எங்கள் நகரம் போர்க்காலத்திலும் அமைதிக்காலத்திலும் ஒரே நிலையாக, போற்றற் குரிய மேன்மை பொருந்தியுள்ளது. ஏனெனின், அழகு பொருந்திய மாவற்றையும் நாங்கள் விரும்புவதுடன் ஊக்கமும் வீரமும் இழக்காமல், மனத்தைப் பண்படுத்துகிறோம். ஏழ்மை நிலையை ஒப்புக்கொள்வதை நாங்கள் சிறுமையாகக் கருதுவதில்லை. ஆனால், அந்நிலையை ஒழிக்க முயற்சி செய்யாதிருந்ததலையே, யாம் உண்மையான சிறுமையெனக் கருதுகிறோம். பொதுக் காரியங்களில் கருத்தைச் செலுத்தாதிருக்கும் ஒருவன் தீதற்றவன் என்று நாங்கள் கருதுவதில்லை. அவன் பயன்றவன் என்பதே எங்கள் எண்ணம். இப்பெருமை எங்களுக்கே உரியதாகும். தனித்த கற்பனைத் திறம் வாய்ந்தோர் மிகுதியாக எம்மிடையே இல்லையெனினும், நாங்கள் யாவரும் நுண்மாண் நுழைபுலம் பெற்றவர்கள். எத்துறையிலும் தனித்து நிற்கும் குறுகிய மனப்பான்மை எம்மிடமில்லை. எங்கள் அரசின் பெருமை காரணமாகப் பிற நாடுகளின் நலங்களை எம்முடையன போலவே பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம். அது போலவே எங்கள் நகரமும் உலகினருக்குத் திறந்து விடப்பட்டுள்ளது. எமது நாட்டு மறைச் செய்திகளைப் பகைவர்கள் அறிந்து அவற்றால் அவர்கள் நன்மையடையக் கூடுமென்று அஞ்சி, அயலாரை எம்மிடமிருந்து எதையும் கற்றுக்கொள்ளலாகாது என்று வெளியேற்றும் பழக்கம் எம்மிடமில்லை. ஒவ்வொரு நாட்டையும், கடலையும் எமது பேரண்மைக்கு இடமளிக்குமாறு கட்டுப்படுத்தியுள்ளோம். எங்கள் நட்புக்கும் பகைமைக்கும் ஏற்ற நிலையான நினைவுச் சின்னங்களை எங்கும் ஏற்படுத்தியுள்ளோம்'

பெரிக்கீசின் பேச்சுத் திறமைக்கு மேலே கூறியது ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். இவருடைய தலைமையில் ஏதென்சு, கடல் வலிமையுள்ள ஒரு பேரரசின் நடுநாயகமாகவும், வாணிகம்தொழிற்சிறப்புப் பொருந்திய நகராகவும், சிறந்த குடியரசாகவும் அறிவு, அழகுக் கலைகளின் தலைநகராகவும் திகழ்ந்தது. பெரிக்கீசு

காலத்திய ஏதென்சின் பொற்காலம் கிரீசின் பொற்காலம் என்றே கூறலாம்.

பெரிக்கீசு, இசுபார்ட்டாவுடன் (Sparta) தொடர்ந்து போர் நடத்தினார். இசுபார்ட்டா மக்களாட்சியை வெறுக்கும் ஓர் அரசு. அதை வளரவிடக் கூடாது என்பது பெரிக்கீசின் முக்கிய குறிக்கோள். ஆனால், தொடர்ந்து நடந்த போரினால் ஏதென்சு மக்கள் ஆற்றொணாத் துயருற வேண்டியதாயிற்று. மக்கள் பெரிக்கீசின் மீது வைத்திருந்த நம்பிக்கையை இழந்தனர், மக்கள்மன்றம் அவரைத் தலைமைப் பதவியிலிருந்து, கி.மு. 430-இல் அகற்றியது. நாட்டின் துன்பங்களுக்கெல்லாம் அசுபாசியா தான் காரணம் என்று அவளை இகழ்ந்தனர். மக்கள் நீதிமன்றம் அவளைக் குற்றவாளியாக்கி விசாரணை செய்தது. பெரிக்கீசு தமது சொல்வன்மையையும் கண்ணீரையும் பயன்படுத்தித் தம் மனைவியை மீட்க முயன்றார். வழக்கு முடிவில் தள்ளப்பட்டது. அதன்பிறகு பெரிக்கீசு ஒரு நடைப்பிணம் போலானார். இசுபார்ட்டாவுடன் கி.மு. 431 முதல் தொடர்ந்து நடந்து வந்த போரை எதிர்நோக்கப் பெரிக்கீசு அவர் தலைமையில் இருந்த வரை இயன்றதை எல்லாம் செய்தார். இவருடைய ஆலோசனையின்படி, அத்தீனியப் படை முழுமையான போர்கள் எதிலும் பங்குகொள்ளாமல், நாள் கடத்தும் தந்திரத்தை மேற்கொண்டது. நீண்ட காலம் போர் நடந்தால் இசுபார்ட்டாவுக்கு அதை நடத்தப் போதுமான செல்வம் இராமல் போய்விடும் என்பதே பெரிக்கீசின் அரசு தந்திர யோசனையாகும். மேலும், ஏதென்சு வலியப்போரில் இறங்காது, தற்காப்புக்காக மட்டும் போரிட வேண்டுமென்றும், நிலப்போர்களைக் குறைத்துக்கொண்டு கடற்போரிலேயே தமது முழுக் கவனத்தையும் ஏதென்சு செலுத்த வேண்டும் என்றும் பெரிக்கீசு திட்டம் வகுத்திருந்தார். ஆனால், மனச்சோர்வினால் கி.மு. 429-இல் இவர் மரணமடைந்தபின், இவருடைய திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டன. புதிய தலைவர்கள் புதிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றினர். முடிவில் போரில் ஏதென்சு தோல்வியடைந்தது. பெரிக்கீசின் திட்டங்கள் ஒழுங்காகப் பின்பற்றப்படாமை ஏதென்சின் இறுதித் தோல்விக்கு ஒரு காரணமாகும். தெ.பா.

பெரிபுளுசு: பெரிபுளுசு என்பது கிறித்தவ நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கடல் பயணத்திற்கு உதவும் வகையில் பல செய்திகளைத் தொகுத்து எழுதப்பட்ட நூலாகும். இதனைப் பயணக் குறிப்புகள் (Travellers' Guide) என்னும் சுடற்படம் (Sea chart) என்றும் குறிப்பர். 'பெரி' என்னும் சொல் 'சுற்றிலும்' என்றும் 'புளுசு' என்னும் சொல் 'கடல் பயணம்' என்றும் பொருள்படும். எனவே, பெரிபுளுசு

(Periplus) என்னும் சொல்லிற்குக் 'கடல் சுற்றுப் பயணம்' என்பது பொருளாகும். இந்நூலின் பெயரில் காணப்படும் 'எரித்திரியன் கடல்' (Erythraean Sea) என்பது குறிப்பாகச் செங்கடலையும், பொதுவாக இந்தியப் பெருங்கடல், அரபிக்கடல், பாரசீக வளைகுடா ஆகிய பகுதிகளையும் குறிக்கும்.

இந்நூலைத் தொகுத்து அளித்த ஆசிரியர் யார் என்று தெரியவில்லை. அவர் கிரேக்க நாட்டில் பிறந்து, எகிப்து நாட்டில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படுகிறார். அவர் கப்பல் மூலம் இந்தியாவிற்குப் பல முறை வந்திருக்க வேண்டும் என்பதை அவர் தம் பயணத்தில் தாம் கண்ட நாடுகளைப்பற்றியும், அவற்றின் இயற்கையமைப்பைப்பற்றியும், துறைமுகங்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதிப்பொருட்கள் பற்றியும் கூறியுள்ள செய்திகளிலிருந்து நன்கு உணரலாம். குறிப்பாக வட இந்திய, தென்னிந்தியப்பகுதிகளின் இயற்கையமைப்பு, மலைகள், ஆறுகள், துறைமுகங்கள் ஆகியவை பற்றி அவர் எழுதியுள்ள குறிப்புகள் இந்தியா பற்றிய அவருடைய ஆழ்ந்த புலியியல் அறிவை நன்கு புலப்படுத்துகின்றன. இந்தியாவின் வாணிக வரலாற்றை அறிந்து கொள்ள இது ஓர் இன்றியமையாத மூல நூலாகும். இசுட்டிராபோ (Strabo) பிளினி (Pliny) தாலமி (Ptolemy) போன்ற பிற்காலப் புலியியல் வரலாற்று நூலாசிரியர்கள் இந்நூலை ஆதாரமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை நோக்கும் பொழுது இந்நூலின் சிறப்பு நன்கு புலப்படுகிறது. இந்நூல் கி.பி. முதல் நூற்றாண்டில் தோராயமாக கி.பி. 50க்கும் 80க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம்.

அக்காலத்தில் நடைபெற்ற வாணிகத்தைப் பற்றிய பொதுவான பல செய்திகளைப் பற்றி இந்நூல் கூறுகின்றது. இந்தியாவிற்கும் உரோமானியப் பேரரசிற்குமிடையே நடைபெற்று வந்த வாணிகத்தைப் பற்றிய பல சுவையான செய்திகளும் இந்நூலில் உள்ளன. அகநானூறு, புறநானூறு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற தமிழ்ச்சங்கநூல்களில் வாணிகம் பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கும் செய்திகளை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் இந்நூலின் செய்திகள் அமைந்துள்ளன. தமிழகத்தை இந்நூல் 'தமிரிகா' (Damirica) என்று குறிப்பிடுகின்றது.

வாணிகத்தில் சிறந்து விளங்கிய இந்தியத் துறைமுகப்பட்டினங்களையும் அவற்றின் வழியாக ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களையும் இந்நூல் விரிவாகக் கூறுகின்றது. மேற்குக் கடற்கரைப் பகுதியில் அமைந்துள்ள நவரா (Naura - இன்றைய கண்ணனூர்) திண்டிசு (Tyndis - இன்றைய தொண்டி அல்லது பொனானி) முசிறியின் (Muziris-

இன்றைய கிராங்கர்) நெல்சிந்தா (Nelcynda இன்றைய கோட்டயம்) பேரிகாசா (Barygaza - இன்றைய புரோச்சு), சோபா (Sopa - இன்றைய சோபரா), கல்லியானா (Kalliyena - இன்றைய கல்யாண்), கிழக்குக் கடற்கரையில் அமைந்துள்ள கோமரி (Comari - இன்றைய கன்னியாகுமரி) கொல்சாய் (Colchoi - இன்றைய கொற்கை), நிகமா (Nicama - இன்றைய நாகப்பட்டினம்) கமரா (Camara இன்றைய காவிரிப்பூம்பட்டினம்), பொதுகா (Poduca - இன்றைய பாண்டிச்சேரி) சோபட்மா (Sopatma - இன்றைய மரக்காணம்) மசாலியா (Masalia - இன்றைய மசூலிப்பட்டினம்) போன்ற துறைமுகங்கள் இந்நூலிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்தியாவிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் மிளகு, இலவங்கம், ஏலம், பத்திரி, சந்தனக்கட்டை, முத்து, பட்டுத்துணிகள், தந்தம், வைரம், மரகதம், பவழம் போன்ற பலவிலையுற்ற கற்கள், சிங்கம், சிறுத்தை, குரங்கு போன்ற பிராணிகள், மயில் கிளி போன்ற பறவைகள் என்றும், இறக்குமதி செய்யப்பட்டவை மருந்துவகைகள், பித்தளை, தகரம், ஈயம் போன்ற உலோகங்கள், கிரேக்க நாட்டு அழகிய பெண்கள் என்றும் இந்நூல் கூறுகிறது.

இரா. இரா. பெரிமியன் மொழிகள்: ஐரோப்பாவிலுள்ள மொழிக் குடும்பங்களுள் முக்கிய மொழிக் குடும்பமாகக் கருதப்படுவது உராலிக்கு மொழிக் குடும்பமாகும்.

பண்டை நாளில் இம்மொழிக் குடும்பத்தினர் காக்கேசியன் பகுதிகளில் வாழ்ந்து வந்தனர் என்றும் பின்னர் யூரல் மலைச்சாரல் போன்ற இடங்களுக்குக் குடிபெயர்ந்தனர் என்றும் வரலாற்று அறிஞர்கள் கூறுவர். இம்மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த பெரிமிய மக்கள், கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் கிழக்கு, வட கிழக்குத் திக்கில் சென்று உறைந்தனர் எனவும் கருதுவர்.

உராலிக்கு மொழிக் குடும்பத்தைப் பின்னோ-உக்ரிக்கு, பெரிமியன், இலாப்பிசு, சமொயொதிக்கு மொழிகள் என்னும் நான்கு பெரும் பிரிவுகளாக வகைப்படுத்துவர். இவற்றுள் பெரிமியன் மொழிப் பிரிவில் சிரியன் (Zyrian), ஒத்யக்கு (Votyak) என்னும் இரண்டே மொழிகள் உள்ளன.

சிரியன் தங்கள் மொழியைக் கோமி (Komi) என்றும் தங்கள் இடத்தைக் கொம்மு (Kom - mu) என்றும் குறிப்பிடுவர். ஒத்யாக்கு மொழியை, அது வழங்கும் இடத்தின் பெயரான உத்முர்த்து (Udmurt) என்ற பெயராலும் சுட்டுவர். உருசியர்கள் இவர்களை

ஓத்யக்கு என்ற பெயரால் வெளி உலகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தினர் என்பர். இவை இரண்டும் மிகுந்த நெருக்கமானவை. ஆயினும், பழைய பெரிமிய மொழி ஓத்யாக்கை விடச் சிரியனோடு மிகுந்த நெருக்கமுடையது. பெரிமியன் குடும்பத்திலிருந்து சிரியன் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் பிரிந்ததாகக் கருதுவர். பின்னர் ஓத்யக்கு மொழி சிரியனிலிருந்து பிரிந்தது என்பர்.

சிரியர்கள் உருசியாவின் வடகிழக்குப் பகுதியில் வாழ்கின்றனர். பெரும்பாலானவர்கள் உருசியாவிலுள்ள கோமி, தன்னாட்சிச், சோவியத்துச்சமதருமக் குடியரசில் (Komi, Autonomous Soviet Socialist Republic) உள்ள காமா, பெச்சோரா போன்ற ஆறுகளின் கரையோரங்களிலும், யூரல் மலைப் பகுதிகளிலும், கோமி பெரிமியாக்கு மாவட்டத்திலும் வாழ்கின்றனர். கோமி பெர்ம்சாக்க் (Komi Permjaks) என்ற பிரிவினர், பெரும்பான்மையாக உள்ள சிரியர்களிடமிருந்து தனியாக ஒதுங்கியுள்ளனர். இவர்கள் வாழும் பகுதி காமா (Kama) ஆற்றங்கரையோரங்களில் உள்ளது. மேற்குச்சைப் பிரியாவிலும் இப்பிரிவினரில் ஒரு சிலர் உள்ளனர்.

இங்கு 1970-ஆம் ஆண்டுக்கணக்கெடுப்பின் படி 4,75,000 சிரியர்கள் உள்ளனர் எனவும், அவர்களுள் 86.7% சிரியன் மொழி பேசுபவர்கள் எனவும் அறியப்படுகிறது.

ஓத்யக்கு (Votyak) மொழி பேசும் மக்கள் காமாவியத்தா (Vyatka) ஆறுகளுக்கிடையேயுள்ள உத்முர்த்துத்தன்னாட்சிச் சோவியத்துக்குடியரசில் (Udmurt Autonomous Soviet Republic) உள்ளனர். புரட்சிக்குப் பின் 1920-இல் ஓத்யக்குத் தன்னாட்சி நாடு (Votyak Autonomous Territory) ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது 1932-இல் உத்முர்த்துத் தன்னாட்சிப்பகுதி (Udmurt Autonomous Region) என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இது 1934-இல் சோவியத்து நாட்டின் ஒரு குடியரசாயிற்று. இவர்கள் முன்பு துருக்கிய அரசின் கீழும், பின்னர்த் தத்தார் அரசின் கீழும் இருந்தனர். பின்னர் உருசிய நாட்டு மக்களாக கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் மாறினர். இப்போது ஓத்யக்கு மக்களோடு உருசியன், செரிமிசு, தத்தார் போன்ற இனமக்களும் வாழ்கின்றனர். இங்கு 1970-ஆம் ஆண்டுக்கணக்கெடுப்பின்படி 704000 பேர் ஓத்யக்கு மொழி பேசுவோராகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளனர்.

சிரியன் மொழியில் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே எழுத்துச் சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. பேச்சுவழக்கிலிருந்த பழைய பெரிமிய மொழி எழுத்து மொழியாக மாறியது வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பெரிமிய மக்களிடையே சமய விளம்பரத்திற்

காகச் சென்றிருந்த இசுட்டீபன் என்ற பாதிரியார் அம் மக்களின் மொழியைக் கற்றறிந்தார். பின்னர் அம் மொழிக்கு எழுத்துவடிவம் கொடுப்பதற்காகத்தாமே ஏற்படுத்திக் கொண்ட எழுத்துகளைக் கொண்டு பெரிமியன் எழுத்து மொழியை உருவாக்கினார். கிரேக்க, கிரிலிக்கு (Cyrillic) எழுத்து முறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட அம்மொழியின் நெடுங்கணக்கு 'அபுர்' (Abur) என்ற பெயரால் குறிப்பிடப்பட்டது. இவ்வெழுத்தின் பயன்பாடு மிக்க விரைவில் மறைந்துவிட்டாலும், இவ்வெழுத்து மொழியில் உருவான நூல்கள் உராலிக்கு மொழி ஆராய்ச்சிக்கு உறுதுணையாக உள்ளன. பழைய ஆவணங்கள், கல்வெட்டுகள் இவ்வெழுத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளமையாலும், உராலிக்கு மொழிகள் அங்கேரியனும் (Hungarian) சிரியனும் மட்டுமே தொடர்புடைய நூல்களை இக்காலகட்டத்திலிருந்து கொண்டுள்ளன என்பதாலும் இது முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது. சிரியன் மொழியில் முதலில் தோன்றிய சிறந்த இலக்கிய நூலாகக் கருதப்படுவது முதல் சிரியன் கவிஞர் குரத் தோவு (A.I. Kuratov - கி.பி. 1839 - 1875) இயற்றிய இலக்கிய நூலாகும். இதில் கவிதைகள் மட்டுமன்றி கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வழங்கிய சிரியன் மொழியின் இலக்கணமும் உள்ளது.

சிரியனுக்கு ஏற்ற எழுத்து முறையை உருவாக்குவதில் பல குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன. இதற்குக் காரணம் இலக்கிய வழக்குப் பல கிளைமொழிகளில் காணப்பட்டதே யாகும். இம்மொழியில் இரு இலக்கிய வழக்குகள் உள்ளனவென்று கூறுவர். புரட்சிக்குப் பின் சிரியன் மொழியின் நெடுங்கணக்கு மூன்று முறை மாற்றப்பட்டது. முதலில், மொலொட்கோவ் (Molodcov-1918) என்பவர் கண்டுபிடித்த சிரிலிக்கும் இலத்தின் எழுத்து முறையும் கலந்த எழுத்தில் எழுதப்பட்டது. இலத்தின் எழுத்தில் மட்டும் 1929-இல் எழுதப்பட்டது. மூன்றாம் முறையாகச் சிரிலிக்கு எழுத்து முறையிலேயே இப்போது எழுதப்பட்டு வருகிறது. சிரியன் மொழியில் சிறப்பான இலக்கியத் தோற்றம் மிக அண்மையில் ஏற்பட்டதாகக் கூறுவர்.

மொழி அமைப்புப்படி சிரியன் கிளைமொழிகளைப் பின்வரும் மூன்று பிரிவுக்குள் வகைப்படுத்துவர்.

(1) கோமி சிரியன் குழு (Komi Zyrian group): இக்குழுவிலுள்ள மக்களின் எண்ணிக்கை 3,22,000 என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலானோர் கோமிக் குடியரசில் (Komi ASSR) உள்ளனர்.

(2) மேற்குப்பெர்மியாக்கு (Permyak) அல்லது கோமி பெர்ம்சாக்க் (Komi Permjaks). இவர்களின்

எண்ணிக்கை 1,53,000-பேர் ஆகும். பெரும்பாலோர் கோமி பெர்ம்சாக்க மாநிலத்தில் (Komi permjaks province) உள்ளனர்.

(3)கிழக்குப் பெர்மியாக்கு அல்லது சசுவா (Jasva) கிளைமொழி; இது சசுவா என்ற இடத்தில் ஏறத்தாழ மூவாயிரம் மக்களால் பேசப்படுகிறது.

கோமி சிரியனையும், கோமி பெர்ம்சாக்கையும் இரு தனி இலக்கிய மொழிகளாகக் கருதுவர். முன்னது சித்தியிகர் (Sytyikar) கிளை மொழியையும், பின்னது குடியம்கர் (Kudymkar) மாவட்டத்தில் பேசப்படும் தெற்குக் கிளைமொழியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன.

ஓத்யாக்கு மொழி, புரட்சிக்கு முன் எழுத்து மொழியாக இல்லை. இம்மொழி 1905-இலிருந்து திருத்தியமைக்கப்பட்ட சிரிவிக்கு எழுத்து முறையில் எழுதப்பட்டது. சோவியத்து நாட்டுடன் இணைவதற்கு முன் இலக்கிய வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை. வேகமான இலக்கிய வளர்ச்சி கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஏற்பட்டது. இக்காலத்திலும் ஓத்யாக்கு மக்களிடையே அவர்களுடைய பழைய பழங்குடிப் பண்பாடே (Tribal culture) மிகுந்து காணப்படுகிறது.

பல காலமாக ஓத்யாக்கு மக்கள் ஒரே குழுவாக வாழ்ந்து வந்ததால் அவர்களின் மொழியில் வழக்கு வேறுபாடு மிகுதியாக இல்லை என்று கூறுவர். பேச்சு வழக்கும் எழுத்து வழக்கும் மிக்க வேறுபாடு கொண்டிராததால் எல்லோராலும் எளிதாக இரண்டையும் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

ஓத்யாக்கு மொழி சிரியனோடு மிக நெருங்கிய தொடர்புடையது. வரலாற்றடிப்படையில் பல உராலிக்கு மொழிகளில் வல்லெழுத்துகளான க, த, ப ஒலிப்பிலா ஒலிகளாக விளங்க, சிரியனிலும் ஒத்தியக்கிலும் இவற்றின் ஒலிப்புடை ஒலிகள் (g, d, b) தோன்றியுள்ளன. இரு மொழிகளிலுமுள்ள ஏறத்தாழ 80 விழுக்காட்டுச் சொற்கள் மூலமொழியான பெர்மியனிலிருந்து வந்தவையே. இரு மொழிகளிலும் உள்ள கில் (Kyl) என்ற சொல் நாக்கு, மொழி, பேச்சு, சொல் என்னும் பொருள்களைத் தரும்.

இரு மொழிகளின் இலக்கண அமைப்பும் மிகுந்த ஒப்புமையுடையது. இவ்வளவு ஒற்றுமை இருந்தும் இரு பிரிவினருள்ளும் ஒருவர் மற்றவருடைய மொழியைப் புரிந்துகொள்வது கடினமாகும். இருமொழிகளிலும் உள்ள மூலமொழிச் சொற்களின் வடிவத்தில் போதுமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

பொதுவாகப் பிற உராலிக்கு மொழிகள் போன்றே பெர்மியன் மொழிகளில் உயிர் எழுத்து

களில் குறில் நெடில் வேறுபாடு உள்ளது. பின்னிச மொழியில் உள்ளது போல் சந்தியக்கரமும் உள்ளது. மொழி முதலில் மெய்ம்மயக்கங்கள் வருவதில்லை. பிற உராலிக்கு மொழிகள் போன்றே இதன் கண் மூன்று காலங்கள் உள்ளன. ஆயின் இதில் நிகழ் காலத்தைக் குறிக்கவெனத் தனி இடைநிலை எதுவும் இல்லை.

திராவிட மொழி போன்று பெரிமியன் மொழிகளும் ஒட்டுமொழியே. இலக்கணக் கூறுகள் பல்வேறு உருபுகளால் உணர்த்தப்படுகின்றன.

பெரிமியனில், தமிழில் உள்ள பிறவினையாக்கம் போன்று தன்வினையோடு -க்த் (-Kt) என்ற விசுவயைச் சேர்த்துப் பிறவினைகள் ஆக்கப்படுகின்றன.

சிரியன் மொழியில் பன்மை உருபு சசு (Jas) ஆகவும், ஒத்தியக்கு மொழியில் சொசு (Jos) ஆகவும் காணப்படுகிறது. சிரியன் மொழியில் பதினேழு வேற்றுமைகளும் ஒத்தியக்குமொழியில் பதினாறு வேற்றுமைகளும் உள்ளன.

சாதாரணமாகப் பெரிமியன் மொழிகளில் வேற்றுமைகளை விடப் பின்னுருபுகளே (Post positions) மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. படர்க்கையில் ஆண்பால் பெண்பால் இரண்டிற்கும் ஒரே இடப்பெயர் வடிவம் தான் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஒத்தியக்கில் வினை எழுவாயின் எண், இடங்களோடு இயைபு கொண்டிருந்தாலும், படர்க்கை இடத்தில் வேறுபட்டு வழங்குகிறது. எழுவாய் பன்மையாக இருந்தாலும் பயனிலை எப்பொழுதும் ஒருமையாகவே விளங்குகிறது.

பின்னிச மொழி போன்று பெரிமியன் மொழிகளிலும், எதிர்மறை தனி இடைச் சொல்லாக இன்றி வினையோடு சேர்ந்து, விசுவயால் உணர்த்தப்பட்டு அவ்விசுவதி இட வேறுபாட்டைக் காட்டுகிறது. இது பழந்தமிழிலுள்ள எழுதேன், எழுதோம் போன்ற எதிர்மறை அமைப்புகளை ஒத்திருப்பதைக் காணலாம்.

துணை நூல்கள் :

அகத்தியலிங்கம், ச., உலக மொழிகள் (முன்றாம் பகுதி), பொன்னகம், அண்ணாமலை நகர், 1972.

Collinder, B., An Introduction to the Uralic Languages, University of California Press, Berkeley and Los Angeles, 1965.

Comrie, B., The Languages of Soviet Union, Cambridge, 1981.

Stipa, G. T., Uralic in Current Trends in Linguistics, Vol. 1., (Ed. T. A. Sebeok) Mouton, The Hague, 1970.

பெரிய ஏரிகள்

பெரிய ஏரிகள் : கனடாவிற்கும் அமெரிக்காவிடும் இடையிலான எல்லையில், வட அமெரிக்காவின் மத்திய கிழக்குப் பகுதியில், ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்துள்ளன. ஐந்து பெரிய ஏரிகள் (Great Lakes). உலகிலேயே பெரிய அளவிலான தூய நீரினைக் கொண்டுள்ள ஏரிகள் இவையேயாகும். இவை முறையே ஒண்டாரியோ (Ontario), ஈரி (Erie), இயூரன், (Huron), மிச்சிகன் (Michigan), சுப்பீரியர் (Superior) என்பனவாகும். இவை முறையே கிழக்கிலிருந்து மேற்கே அமைந்துள்ளன. இவ் வேரிகள் கிழக்கு மேற்கில் 1370 கி.மீ. அளவும், தென் வடவில் 1125 கி.மீ. அளவும் பரந்து விரிந்துள்ளன. இப்பெரிய ஏரிகள் ஐந்தினுடைய நீரின் பரப்பளவு 246,490 ச.கி.மீ. ஆகும்.

இப்பெரிய ஏரிகளும், இவற்றைச் சூழ்ந்த பள்ளமும் (Basin) சேர்ந்து 7,64,570 ச.கி.மீ. பரப்பளவு கொண்டனவாக உள்ளன. இப்பள்ளத்தில் நியூயார்க் கின் பகுதிகள், பென்சில்வேனியா, உலுகியோ, மிச்சிகன், இல்லினாய்சு, விசுகான்சின், மின்ன சோட்டா, கனடிய மாநிலமான ஒண்டாரியோ (Canadian Province of Ontario) ஆகியன அமைந்துள்ளன. மிச்சிகன் ஏரி மட்டுமே முழுமையும் அமெரிக்கா வில் உள்ளது.

இவ்வேரிகளைக் கொண்ட சமவெளியின் வட பகுதி கடின பாறைகளைப் பெற்றிருப்பதால், இப்பகுதி காடுகளைக் கொண்டுள்ளது. தென்பகுதி களிமண் பூமியாக இருப்பதால் தீவனம் மற்றும் பால் பண்ணைப் பொருள்கள் உற்பத்தியாகும் பகுதியாக விளங்குகிறது. இப்பேரேரிகள் அமைந்துள்ள இச்சம வெளிப் பள்ளப் பகுதியானது அமைதியான இயற்கை அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. கடல் மட்டத்திலிருந்து இப்பேரேரிகள் மிக்க உயரத்தில் அமைந்துள்ளன. இவற்றின் உயரங்களாவன சுப்பீரியர் ஏரி 183.மீ., மிச்சிகன் ஏரி 177மீ., கியூரான் ஏரி 177மீ., ஈரி ஏரி 175 மீ., ஒண்டாரியோ ஏரி 75 மீ. இந்நீர்ப் பரப்புகளின் ஓரங்களில் காணப்படும் நிலப்பரப்பு, இவற்றைக் காட்டிலும் 91 மீ. உயரமாக உள்ளது. வடமிச்சிகனின் சிலபகுதிகளிலும் சுப்பீரியர், இயூரன் ஏரிகளின் படிசுப்பாறைப்பிரதேசங்களிலும் இயற்கை அமைப்பு, குறிப்பிடத்தக்க தீர்க்கமான வட்டமான குன்றுகளையும், இடையில் வடி நிலங்களையும் கொண்டுள்ளது.

பெரிய-ஏரிப்பிரதேசம் முழுமையிலும் உள்ள மண் பெரும்பாலும் உறைபனியால் ஏற்பட்டது. ஆகவே, மேற்பரப்பில் காணப்படும் பெருள்கள் ஆறு, பனி ஆகியவற்றால் உண்டானவை எனக் கருத

லாம். பனி படிந்த மண், களிமண், பாறை, உறை பனி ஆகியவை படிந்த மண் பரவல்களையும். கொண்டது. உறைபனி, நதி, பனி-ஆகியவற்றால் ஏற்பட்ட மண்ணின் முக்கியமான அமிசங்கள், அவற்றின் மாறுபட்ட சேர்க்கையும், பயிரிடுவதைத் தாங்கும் சக்தியுமாகும். ஏரிச்சமவெளிகளின் எடுத்துக்காட்டுப் பகுதியான ஒண்டாரியோவின் தென் பகுதியில் உள்ள நிலங்கள் வேளாண்மைக் கேற்றவையாக அமைந்துள்ளன. எனவேதான், இங்குப் பழங்களும், காய்கறிகளும் நன்கு விளைகின்றன. இப்பிரதேசங்களை அடுத்துள்ள நீர்ப்பரப்புகளால், காலநிலை மிகவும் துணையாக அமைவதனைக் கோடைக்காலத்தில் பெப்பம் தலனிந்தும், குளிர் காலத்தில் குளிரின் கடுமை குறைந்தும் காணப்படுவதால் அறியலாம்.

இப்பெரிய ஏரிப் பிரதேசத்தில் தொழில்களும் சுரங்கங்களும் மிகுந்து வாணிகமும் வேளாண்மையும் மேன்மையுற்று இருப்பதால், இப்பகுதியானது வட அமெரிக்காவின் முக்கிய பகுதியாக விளங்குகிறது. எனவே தான், இப்பகுதியில் 32 மிலியன் மக்கள் (அமெரிக்கர் 26 மிலியன் கனடியர் 6 மிலியன்) வாழ்கின்றனர்.

வேளாண்மையும் மீன்பிடி தொழில்களும்: பெரிய ஏரிகளின் செல்வாக்கினால் மாற்றமடைந்த காலநிலையால் சில இடத்திற்குரிய, தனிப்பட்ட முறையில் பயிர் செய்யும் பண்ணைகளும் உள்ளன. ஏரிகளின் ஓரங்களிலுள்ள இடங்களில் நல்ல காற்றோட்ட வசதியும், வடிகாலும் காணப்படுவதால், சில சமயங்களில், கடினமான நிலப்பரப்புகள் கூடப் பழத்தோட்டங்களாக மாற்றப் பட்டுள்ளன. ஒண்டாரியோ ஏரிக் கரைப்பிரதேசங்களில் ஆப்பிள், கொடிமுந்திரித் தோட்டங்கள் உள்ளன. மிச்சிகள் ஏரிக்கரைப் பிரதேசங்களில் பீச்சுவகைகள் மிகுதியாக விளைகின்றன. வைக்கோலுக்காகப் பயிரிடப்படும் பயிரும், பால் பண்ணைத் தொழிலும் இங்குச் சிறப்படைந்துள்ளன. இதனைப் போன்ற பகுதிகளில் உருளைக் கிழங்கும் மிகுதியாகப் பயிரிடப்படுகின்றது. பெரிய ஏரிப் பிரதேசத்தில் தானியங்கள், காய்கறிகள், சர்க்கரை, வள்ளிக் கிழங்கு, புகையிலை ஆகியனவும் பயிராகின்றன.

336,700 ச.கி.மீ. பரப்பளவு கொண்ட பெரிய ஏரிகளின் பிரதேசத்தில் ஏறத்தாழ 173,500 ச. கி.மீ. பகுதிகளில் வேளாண்மை நடைபெறுகிறது. கனடாவைச் சேர்ந்த பெரிய ஏரிகளின் பள்ளப் பகுதியான 129,500 ச.கி.மீ. பரப்பளவில் 25,900 ச.கி.மீ. பரப்பளவு வேளாண்மையும் எஞ்சியுள்ளவற்றில் சுரங்கத் தொழிலும், மரம்வெட்டும் தொழிலும் (Lumbering) நடைபெறுகின்றன. இங்கு மிகுந்த அளவில் மீன்களும் பிடிக்கப்படுகின்றன.

பயணியர் பலர் இங்கு வந்து இன்பப்பொழுது போக்குகின்றனர். மீன் பிடித்தல், படகோட்டுதல், வேட்டையாடுதல், முதலான பொழுது போக்குதலிலும் பலர் ஈடுபடுகின்றனர். மான், கரடி, மூசு (Moose), மூஞ்சூறுவகை (Muskrat) முதலான மிருகங்கள் இங்கு வாழ்கின்றன.

தொழில்கள்: இங்கு உயர்வாக இரும்புத்தாது, தாமிரம், நிக்கல், கோபால்டு, வெள்ளி, தங்கம், பிளாடினம், துத்தநாகம், விண்மம், உப்பு, சுண்ணாம்புக்கல் இரப்பர், சுண்ணாடி, வேதிமப்பொருள்கள் ஆகியன கிடைக்கின்றன. பெரும் அளவில் நீர் மின்சக்தியும், எண்ணெய், மற்றும் இயற்கை வாயுவும் எடுக்கப்படுகின்றன. எனவே, பேருந்து வாகனங்கள், எந்திரங்கள் ஆகியன இங்கு உற்பத்தி ஆகின்றன.

வாணிகம் மற்றும் போக்குவரத்து: துளுத்து, மில்வாகி, சிகாகோ, தெட்ராய்ட்டு, தொலேடோ, கிரீவ்லாந்து, புபளோ, தொரோண்டோ முதலான தொழில் மற்றும் வணிக முன்னேற்றமுள்ள நகரங்கள் இங்கு உள்ளன. இவை விமான, சாலை, தொடர்வண்டிப் போக்குவரத்து வசதிகளைப் பெற்றுள்ளன.

அமெரிக்காவில் முக்கியமாகக் கருதப்படும் உள் நாட்டு நீர்வழி, பெரிய ஏரிகளே ஆகும். இந்த ஏரிகள் நவம்பர் மாதம் முதல் மே மாதம் வரையில் உறைந்து காணப்படுவதால், இக்காலங்களில் போக்கு வரத்திற்குப் பயன்படுவதில்லை. இவை கனடா, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் இரண்டிற்கும் முக்கிய வழியாக அமைகின்றன. சுப்பீரியர் ஏரிக்கும் இயூரன் ஏரிக்கும் இடையே யுள்ள சால்ட் மேரி கால்வாய்கள், சூ கால்வாய்கள் பனாமா, சூயெசுக் கால்வாய்கள் வழியாகச் செல்லும் பொருள்களைக் காட்டிலும் மிகுந்த பொருள்களை எடுத்துச் செல்கின்றன. ஈரி ஏரிக்கும் ஒண்டாரியோ ஏரிக்கும் இடையில், நயாகரா நீர் வீழ்ச்சி போக்குவரத்திற்குத் தடையாக உள்ளதால் அவற்றைச் சுற்றிக் கொண்டு, வெல்லண்டு கப்பல் கால்வாய் (Welland ship canal) செல்வதால் போக்குவரத்து வசதிகள் ஏற்பட்டுள்ளன. அட்சன் மோகாக்கு இடைவெளி வழியாக ஏற்படுத்தியுள்ள கால்வாய்கள் வழியாக, பெரிய ஏரிகளுக்கும் நியூ யார்க்குக்கும் போக்குவரத்து வசதிகள் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளன. இப்பெரிய ஏரிகள் மிசிசிப்பியுடன் கால்வாய்களால் இணைக்கப்பட்டிருந்தாலும், இவ் விரண்டிற்கும் இடையில் மிகுதியான போக்குவரத்து நடைபெறுவதில்லை. புனித லாரன்சு கடல்வழி (St. Lawrence Sea way) 1950-இல் ஆழப்படுத்தப்பட்டதால் உலகின் பல பகுதிகளுடன் இது கப்பல் போக்குவரத்து வசதி கொண்டுள்ளது.

வரலாறு: வடமேற்காகப் பயணம் செய்த, இரு பிரான்சு நாட்டு ஆய்வுப் பயணியர் (Explorers) புனித லாரன்சையும் (St. Lawrence) பெரிய ஏரிகளையும் முதன் முதலாகக் கண்டு பிடித்தனர். சேக்ஸு கார்ட்டியர் (Jacques Cartier) என்பார் கி.பி.1534-35-இல் புனித இலாரன்சை ஆராய்ந்தார். சாமுவேல் டி சேம்ப்ளேன் என்பார் கி.பி. 1615-இல் ஒண்டாரியோ இயூரான் ஏரிகளைப் பற்றி ஆராய்ந்தார். பிரான்சு வணிகர்களும் சமயப் பரப்புநர்களும் நியூபிரான்சை முன்னேற்றுவதற்கு ஏரிப்பகுதிகளை ஆய்ந்தனர். பிரான்சுக்காரர்கள் கி.பி. 1701-இல் தெட்ராய்ட்டு நகரை உருவாக்கி கி.பி. 1749-இல் தொரொண்டோ கோட்டையைக் கட்டினர். அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டினர் கி.பி. 1804-இல் சிகாகோவில் தியர்பான் கோட்டையைக் (Fort Dearborn) கட்டினர்.

பெரிய ஏரிகள் பகுதியில் மேலும் தொழில் முன்னேற்றம் காணப் பெரு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ம.நா.

பெரியசாமித் தூரன் ம.ப.: இவர், பெரியார் மாவட்டம், ஈரோடு வட்டத்தில் உள்ள மஞ்சக் காட்டு வலசு என்னும் ஊரில் 1909-ஆம் ஆண்டு பழனி வேலப்பக் கவுண்டர், பாவாத்தாள் ஆகியோருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். மொடக்குறிச்சியில் தொடக்கக் கல்வியும், ஈரோட்டில் உயர்நிலைக் கல்வியும் சென்னையில் கணிதப் பட்டப்படிப்பும், ஆசிரியப் பயிற்சியும் பெற்றார்.

சென்னையில் படிக்கும்போதே விக்டோரியா விடுதியில் இருந்த நாட்டுப் பற்றுடைய இளைஞர்கள் ஒன்று சேர்ந்து தொடங்கிய வனமலர்ச் சங்கத்

பெரியசாமித் தூரன்

தில் சேர்ந்து 'பித்தன்' என்னும் இதழைத் தட்டச்சு வடிவிலும் பின் அச்சு வடிவிலும் வெளியிட்டார். பித்தன் இதழுக்குப் பெரியசாமித்தூரன் ஆசிரியராக விளங்கினார். அவ்விதழ் 1928-இல் தொடங்கப் பெற்று மூன்றாண்டுகள் நடைபெற்றது. அவ்விதழின் வெளியீட்டாளராகச் சாது அச்சக்கூடம் நடத்திய திரு.வி.க. விளங்கினார்.

கோபிச் செட்டிபாளையம், பொள்ளாச்சி, கோவை ஆகிய இடங்களில் ஆசிரியராகவும், தலைமையாசிரியராகவும் இவர் பணிபுரிந்தார். ஆங்கிலத்தில் 'டைம்' (Time) இதழ்போலத் தமிழிலும் இதழ் நடத்த விரும்பி விளம்பரம் இல்லாமல் 'காலச்சக்கரம்' என்ற இதழை நடத்தினார்.

திரு.வி.க.வின் அறிவுரைப்படி, இவர் 'சுதேச மித்திரன்' இதழில் வெளிவந்த பாரதியாரின் எழுத்தோவியங்கள் பலவற்றை மாணவப் பருவத்திலேயே தொகுத்தார். 'பாரதிப்பித்தன்' என்ற அக்காலங்களில் பெரியசாமித்தூரன் பெயர் வைத்துக்கொண்டார். 'சுதேசமித்திரன்' இதழில் இருந்துதொகுக்கப் பெற்றவையே 'பாரதி தமிழ்' என்ற அரிய நூல் வடிவம் பெற்றது. தமிழகத்தில் பாரதித் தமிழைப் பரப்பியவர்களுள் பெரியசாமித்தூரன் முதல்வராக விளங்கினார். பாரதியும் பாட்டும், பாரதியும் கடவுளும், பாரதியும் பெண்மையும், பாரதியும் சமூகமும், பாரதியும் தமிழகமும், பாரதி நூல்கள் - ஒரு திறனாய்வு, பாரதியாரின் நகைச்சுவையும் நையாண்டியும், பாரதியும் பாப்பாவும், பாரதியும் பாரத தேசமும், பாரதியும் உலகமும் ஆகியவை இவர் பாரதியாரைப் பற்றி எழுதிய நூல்கள் ஆகும். இளமையில் ஈரோட்டில் ச.து.சு. யோகி பாடிய பாரதியின் எழுச்சிப் பாடல்களே பெரியசாமித்தூரனைப் பாரதியார் பால் இவ்வளவு ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்தன. பாரதி சங்கத்தார் தூரனுக்குக் கேடயம் அளித்துப் பாராட்டினர்.

இசையில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட தூரன் தம் இசைப்பாடல்களுக்காக அண்ணாமலைப்பல்கலைக் கழகப் பரிசும் பெற்றார். தமிழிசைப் பாடல்கள், கீர்த்தனை அமுதம், இசைமணிமஞ்சரி, முருகன் அருள் மணிமாலை, நவமணி இசை மாலை என்பன இவர் எழுதிய தமிழ் இசைப் பாடல்களின் தொகுதிகளாகும். தமிழில் புதிய கீர்த்தனைகள் உருவாக்க முடியும் என்று காட்டியவர் தூரன்.

தேன்கிட்டு, பூவின்சிரிப்பு, காட்டு வழிதனிலே என்ற கட்டுரைத் தொகுதிகளையும், தங்கச் சங்கிலி, பிள்ளை வரம், காளிங்கராயன் கொடை, மாவிளக்கு, உரிமைப் பெண், தூரன் எழுத்தோவியங்கள் என்ற

கதைத் தொகுதிகளையும், ஆதிமந்தி, மனக்குகை, காதலும் கடமையும், அழகு மயக்கம், சூழ்ச்சி, பொன்னியின் தியாகம், இளந்துறவி என்ற நாடக நூல்களையும் தூரன் எழுதியுள்ளார்.

தமிழின் புதிய துறைகளான மரபியல் பற்றிப் பாரம்பரியம், கருவில் வளரும் குழந்தை, பெற்றோர் கொடுத்த பெருங்கொடை என்ற நூல்களையும், உளவியல் பற்றிக் குழந்தை உள்ளம், மனம் என்னும் மாயக்குரங்கு, மனமும் அதன் விளக்கமும், தாழ்வு மனப்பான்மை, அடிமனம், குழந்தை மனமும் அதன் வளர்ச்சியும், குமரப்பருவம் ஆகிய நூல்களையும் தூரன் எழுதினார்.

தாசுரின் ஐம்பெருங் கட்டுரைகள், இரவீந்திரர் குழந்தை இலக்கியம், கடல் கடந்த நட்பு, கானகத்தின்குரல், பறவைகளைப் பார் ஆகியவை தூரனின் மொழி பெயர்ப்பு நூல்கள் ஆகும்.

குழந்தை இலக்கியத்திற்குத் தூரன் ஆற்றிய பணிகள் அளவிடற்கரியன. ஆனையும் பூனையும், நாட்டிய ராணி, சிம்மி, ஓலைக்கிளி, தம்பியின் திறமை, சூரப்பூவி, மாயக்கள்ளன், பறக்கும் மனிதன், நிலாப்பாட்டி, மழலை அமுதம், கொல்லி மலைக் குள்ளன், நல்ல நல்ல பாட்டு, மஞ்சள் முட்டை, சங்கிலிக் கோட்டையின் மர்மம், தரங்கம்பாடித் தங்கப் புதையல், கடக்கிட்டி குடக் கிட்டி என்பன தூரனின் குழந்தை இலக்கியங்களாகும்.

காற்றில் வந்த கவிதை என்ற பெயரில் நாட்டுப் புறப் பாடல்களை இவர் வெளியிட்டார். திங்களுர் நொண்டி, சித்திரமடல், மோகினி விவாசம் என்பவையும் இவர் வெளியிட்ட பழஞ்சுவடிப் பதிப்புகளாகும்.

தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தால் வெளியிடப் பெற்ற கலைக் களஞ்சியம், குழந்தைகள் கலைக்களஞ்சியம் ஆகியவற்றைத் திறமுடன் பதிப்பாசிரியராக விளங்கிச் சிறப்புடன் பதிப்பித்தவர் தூரன் ஆவார். இந்திய மொழிகளில் முதலில் கலைக்களஞ்சியத்தை உருவாக்கிய பெருமை தூரனையே சாரும்.

தூரனுக்கு 1968-ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசினர் பத்மபூசன் பட்டம் அளித்துச் சிறப்பித்தனர். தமிழக அரசால் தூரன் 1969-இல் 'கலைமாமணி' விருது பெற்றார். எம்.ஏ.சி. அறக்கட்டளை வழங்கும் அண்ணாமலை அரசர் விருதினையும் தூரன் பெற்றார். பல்வேறு அமைப்புகள் இவருக்குச் 'செந்தமிழ்ச் செல்வர்', 'செந்தமிழ்க் கலைச்செல்வர்', 'தமிழ் அறிஞர்', தமிழ்ப் பேரறிஞர், போன்ற பல பட்டங்களை அளித்தன. மதுரையில் 1981-இல் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலும் இவருக்குப் பரிசளிக்கப்பட்டது.

பித்தன் இதழில் எழுத எதிர்ப்பு வந்ததால் தம் குலப் பெயரான 'தூரன்' என்ற பெயரில் எழுதினார். இப்பெயரே இவருக்குச் சிறப்புப் பெயராகப் பின்னாளில் அமைந்தது.

வாழ்நாளில் இறுதி 25 ஆண்டுகளில் வாதநோயுடன் போரிட்டுக் கொண்டே வாழ்ந்து பல்வேறு துறைகளிலும் முயன்று தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்ட பெரியசாமித் தூரன் 1987-ஆம் ஆண்டு காலமானார். செ.இரா.

பெரியண்ணன் சின்னண்ணன் கதை:

தமிழகத்தின் பெரும்பாலான மாவட்டங்களில் பின்தங்கிய, தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடி மக்களிடையே; அருகிய நிலையில், பாடல் வடிவிலும் உரைநடை வடிவிலும், வாய்மொழியாக வழங்கப்பட்டு வரும் கதை பெரியண்ணன் சின்னண்ணன் கதையாகும். அண்ணன், தம்பி, அண்ணன் மனைவி ஆகியோரை மையமாகக் கொண்ட இக்கதை சின்னண்ணன் சின்னச்சாமி கதை, சின்னண்ணன் சின்னத் தம்பி கதை, சின்னண்ணன் பெரியண்ணன் கதை என்றும் வழங்கப்படுகிறது.

கதை வருமாறு:

'அண்ணன், தம்பி, அண்ணன் மனைவி, ஆகியோர் அடங்கிய ஒரு குடும்பம் இருந்தது. உடன் பிறந்தார் இருவரும் வேட்டைக்கென வீட்டை விட்டு வெளியேறி மாண்கள் மற்றும் விலங்குகளைக் காண்கின்றனர். வீட்டில் மறந்து வைத்து வந்த ஆயுதத்தை எடுத்து வருமாறு அண்ணன் தம்பியை வீட்டுக்கேவ, தம்பி வீடு சென்று ஆயுதம் எடுத்துத் தருமாறு அண்ணியிடம் வேண்டுகிறான். அண்ணி அவனை வீட்டினுள் வரவழைத்து அவனைப் பாலுறவுக்கு இணங்க வைக்கிறாள். பின்னர், தம்பி ஆயுதத்துடன் காடு திரும்ப அண்ணன் ஐயுற்றுத் தம்பியிடம் தாமதத்திற்கான காரணம் கேட்கிறான். மான் வேட்டைக்கு உதவும் வண்ணம் அண்ணன் தம்பிக்கு வேலையிடுகிறான். தம்பி அவ்வேலையைச் செய்யும்போது அண்ணன் தம்பியை அம்பெய்து கொல்கிறான். பின்னர்த் தான் மட்டும் வீடு திரும்புகிறான். கொழுந்தனைக் காணாத அண்ணி கணவனை ஐயுறுகிறாள். அவன் அவளிடம் உண்மையை மறைக்கிறான். அவள் கொழுந்தனைத் தேடி வீட்டை விட்டு வெளியேறிக் கொழுந்தனைக் காண்கிறாள்; தீமுட்டிக் கொழுந்தனுடன் தீப்பாய்ந்திறக்கிறாள்'.

பெரியண்ணன் சின்னண்ணன் கதை, கதைப் பாடல்கள் சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டு வரும் பண்பாட்டு மாற்றம் காரணமாக மறைந்து வருவதைக் களப்பணியில் அறியமுடிந்தது. ஆறு.இரா.

பெரிய திருமலை நம்பி: இவர் தொண்டை மண்டலத்திலுள்ள திருமலையில் பிறந்தார். சீர்சைல பூரணர் எனவும் வழங்கப்பட்டார். இவர் நாதமுனியின் பேரராகிய ஆளவந்தார் என்னும் யாமுனரின் (கி.பி. 976-1042) சீடரானதாலும் இராமானுசரின் (கி.பி.1017-1137) ஆசாரியராகையாலும், இவர் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் ஆவார். வைகுண்டத்தில் நித்தியசூரியரான சுமுகர் என்பவரின் மறுபிறப்பு என இவர் கருதப்படுகிறார்.

ஆளவந்தாரடியில் இவர் திருவாய்மொழி பயின்றது வந்த போழ்து ஒரு நாள் 'ஓழிவில் காலமெல்லாம்' என்னும் பாசுரத்தின் பொருள் கேட்டு உள்ளமுருகி, உடனே திருமலையைடைந்து திருவேங்கடமுடையான் பணியில் ஈடுபட அனுமதி கேட்டுப் பெற்றுத்திருமலை போந்தார். அந்த நிலையில் திருமலைக் கோயில் சரிவரப் பராமரிக்கப்படாதிருந்தது பற்றி, வைணவாசாரியர்களான நாதமுனி, ஆளவந்தார் போன்றோர் ஆழ்ந்த கவலையை வைணவ அடியார் குழாங்களில் வெளிப்படுத்தியிருந்தனர். அந்நிலையை மாற்றித் திருமலையில் சரிவரப் பூசை முதலியன ஒழுங்காக நடைபெறச் செய்யத் திருமலை நம்பி உறுதிபூண்டார்.

அதன்படி, திருமலையில் அவர் தங்கி ஒரு பூந் தோட்டம் நிறுவி நாள் தவறாமல் திருவேங்கடமுடையானின் பூசைக்குத் தேவையான பூக்கள், திருத்துழாய் முதலியவற்றைத் தாமே பறித்து வழங்கி வந்தார். நாடோறும் திருவேங்கடமுடையான் திருமஞ்சனத் திற்காகப் (நீராட்டல்) புனிதநீரைச் சற்றுத் தொலைவிலுள்ள ஆகாசகங்கையினின்று மண்குடத்தில் நிரப்பித் தலையிலே வைத்து, கோயிலில் சேர்த்து நீராட்டும் தொண்டில் ஈடுபட்டார். இவரது பத்தியுணர்வைக் கண்டு மகிழ்ந்த திருவேங்கடமுடையான் ஒரு வேடன் உருவில் காட்டுவழியில் பெரிய திருமலை நம்பி மண்பாண்டத்தில் தண்ணீர் சுமந்து வந்து கொண்டிருந்த போழ்து, மறைந்து நின்று, தண்ணீர்க் குடத்தை ஓட்டையாக்கி, அனைத்துத் தண்ணீரும் ஒழுகிடச் செய்தார். அதனை அறிந்த திருமலை நம்பி வெகுண்ட போழ்து, வேடனாகிய திருவேங்கடமுடையான் அவரை அன்புடன் 'தாத்தா' என்று அழைத்து அருகிலுள்ள பாபநாசம் அருவியைக் காண்பித்துக் கொடுத்து மறைந்ததாகச் செவிவழிச் செய்தி உண்டு. அன்று முதல் திருமஞ்சனத்திற்குப் புனிதநீர் பாபநாசம் அருவியிலிருந்து கொண்டுவருவது வழக்கமாயிற்று. திருமலையில் இவர் வாழ்வந்த போழ்து, இவருடன் இவர்தம் இரு சகோதரிகளும் வந்தனர். மூத்தவளாகிய பூதேவி என்னும் காந்திமதியைத் திருப்பெரும்பு தூரைச் சார்ந்த ஆசூரிசோமயாகலு என்பவருக்கும்

சீதேவி என்னும் இளையவளை மதுரமங்கலம் கமல நயன பட்டர் என்பவருக்கும் திருமணம் செய்துவைத்தார்.

வைணவ சமுதாயத்தின் காவலனாக இன்றும் விளங்கும் இராமானுச முனியை ஈன்றெடுத்த தாய் காந்திமதியே. எம்பார் என்று பிற்காலத்தில் புகழ்பெற்ற கோவிந்தபட்டர், இளையவளின் திருமகனாவார். காந்திமதி, பிள்ளை பெற்றெடுத்த செய்தி கேட்டுத் தாய்மாமன் பெரிய திருமலை நம்பி விரைந்து பிறந்த பன்னிரண்டாம் நாளன்று அக்குழந்தைக்கு இளையாழ்வார் என்று பெயரிட்டார். இராமானுசர் தம் தாய் மாமனையும் பிற்காலத்தில் ஆசாரியனாக வரித்து அவர் பக்கவில் ஓராண்டு பாடல் கேட்டு இராமாயண சாரத்தைக் கேட்டறிந்து தெளிந்தார் என்பது ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. காளத்தியில் சிவ வழிபாட்டில் இடைவிடாது ஈடுபட்டிருந்த கோவிந்த பட்டரை திருத்திப் 'பஞ்ச சம்சுகாரம்' செய்துவித்து, மீண்டும் சுத்த வைணவராக்கி, இராமானுசரின் அந்தரங்கப் பணிகளை மேற்கொள்ளும்படி செய்ததும் திருமலை நம்பியே.

அக்காலத்தே, அப்பகுதியில் சோழப் பேரரசின் மேலாண்மையை ஏற்று ஆண்டு வந்த யாதவராயன் என்பான், கீழ்த் திருப்பதியில் கோவிந்தராசப் பெருமான் கோயிலைச் செப்பிட்டுச் சுற்று வீதிகளையும் அமைத்தான். சிதம்பரத்திலிருந்து அகற்றப்பட்ட கோவிந்தராசரின் திருச்சிலையை அங்கு நிறுவ இவன் பெரிதும் உதவி புரிந்தான். இராமானுசரின் திருவுள்ளமறிந்து, கோவிந்தராசர் கோயில் பணிகளைக் கவனிக்கத் திருமலை நம்பியையும், அனந்தாழ்வானையும் கோயிலருகிலேயே குடியிருக்கச் செய்தார். இராமானுசர் திருமலைக் கோயிலில் நிருவாகச் சீரமைப்புச் செய்தபின், திருமலை நம்பியின் மேற்பார்வையில் அத்திட்டம் நடைபெறச் செய்தாரெனக் குருபரம்பரை நூல்கள் கூறும்.

திருமலை நம்பியின் பக்கலில் இராமாயண சாரம் கற்றுணர ஓராண்டுக் காலம் இராமானுசர் திருப்பதியில் தங்கியிருந்தார். தாய்மாமனிடம் பாடம் கற்றுக் கொள்ள அவர் நாடோறும் திருப்பதியிலிருந்து திருமலை ஏறிச்சென்று வந்தார். அதனைக் கண்ணுற்ற திருமலை நம்பி, அவரது துன்பத்தினைக் குறைக்கும் பொருட்டுத் தானும் திருமலையினின்று இறங்கி வந்து நடுவழியில் ஒரு புளியமரத்தடியில் இராமானுசருக்கு இராமாயண காலட்சேபம் வழங்கினார். அதனால் திருவேங்கடமுடையானின் உச்சிக்காலப் பூசைகளில் கலந்துகொள்ள முடியாது போயிற்றே என்று திருமலை நம்பி உள்ளுக்குள் வருந்த. அதனையறிந்த திரு

வேங்கடமுடையான் இராமானுசருக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் நேரத்தில், புரிய மரத்தடியில் உச்சிக்காலப் பூசை வேளையின்போழ்து, பூசையில் பயன்படுத்தப்பட்ட பூ முதலியனவற்றுடன் தம் திருவடிகளைத் தோன்றச் செய்து, திருமலை நம்பிக்குக் களிப்பூட்டித் தொடர்ந்து தமது பணியில் ஈடுபடச்செய்தார்.

இவ்வளவு பெருமைகளுக்குரிய பெரிய திருமலை நம்பி காலமானபின் இவரது நினைவைப் போற்றும் வகையில் இராமானுசர் ஓர் ஏற்பாடு செய்தார். அது, திருமலையில் மார்கழித் திங்களில் வைகுண்ட ஏகாதசிப் பெருவிழா முடிவுற்ற பின் அடுத்தநாளன்று கோயில் சின்னங்களுடன் மங்கல இசை தொடர், ஆகாச கங்கையிலிருந்து புனிதநீர் (தீர்த்தம்) கொண்டு வரப்பட்டு, அன்று திருவேங்கடமுடையானுக்கு நடை பெறும் நீராட்டத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுவதாகும்.

இறைவனே 'தாத்தா' என்றழைத்ததின் காரணமாகத் திருமலை நம்பியின் வழிவந்தோர் திருமலை தாத்தாச்சாரியர்கள் என்று மரியாதையுடன் குறிக்கப்படுகிறார்கள். இவருக்கு ஒரு சிறு 'சன்னதி' திருமலையில் உண்டு.

இவருக்குப் பிள்ளைத் திருமலை நம்பி, இராமானுசன், பிள்ளான் என்று மூன்று புதல்வர் இருந்தனர். இதில் பிள்ளானை யதிராசர் என்று புகழ்பெற்ற இராமானுசரிடம் 'அபிமான புத்திரராக' அளித்தார். கல்வி கேள்விகளில் மிகச் சிறந்து விளங்கிய பிள்ளான் 'ஞானபிரான்' என்றே அழைக்கப்பட்டு இராமானுசரின் திருவுள்ளப்படி திருவாய் மொழிக்கு முதல் வியாக்கியானமாக விளங்குகிற 'ஆறாயிரப்படி' என்ற அற்புத நூலை அரங்கேற்றினார்.

பிள்ளைத் திருமலை நம்பியும் எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே பாடம் கேட்டுத் தெளிந்தார். இவருடைய திருமகன் அனைவருடனும் மிக்கத் தோழமையுடன் பழகியதன் காரணமாகத் 'தோழப்பர்' என்னும் பெயரைப்பெற்றுத் 'தோழப்பர் வமிசம்' என்று எதிர்காலத்தில் வைணவரிடை ஏற்றம் பெறக் காரமானார் என்பது குருபரம்பரைச் செய்தி.

வெ. சீனிசே.

பெரிய நம்பி: இவர் வைணவ ஆசாரியருள் ஒருவர். எம்பெருமானார் என்று வைணவரால் போற்றப்படும் பெரும்புதர் வந்த வள்ளலான இராமானுசமுனி, திருக்கச்சி நம்பி என்னும் மற்றோர் ஆசாரியரால் தூண்டப்பட்டு, பெரிய நம்பி என்னும் ஆசாரியரைத் தஞ்சம் அடைந்து, பஞ்ச சமசுகாரம் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஐந்து அங்கங்கள் உடைய தீட்சையைப் பெற்றுக் கொண்டு

வைணவ மரபில் இணைந்து, திருவாய் மொழியினைப் பாடம் கேட்டுத் தெளிந்தார் என்பர் பெரியோர்.

செங்கை அண்ணா மாவட்டம் மதுராந்தகத்தில் உள்ள ஏரி காத்த பெருமாள் கோயிலில், பெரிய நம்பி இராமானுசருக்கு மந்திரோபதேசம் செய்வித்தார்.

ஆளவந்தார் என்னும் பெரிய முதலியாரின், சீடராகிய பெரிய நம்பி கலியுகம் நாலாயிரத்து முப்பத்தெட்டுக்கு (கி.பி. 997-98) மேலே ஏவிளம்பி வருடம் மார்கழித் திங்கள் பூர்வ பட்சம் பஞ்சமி கேட்டடையில் புதன் கிழமை பாரத்துவாச கோத்திரத்தில் திருவரங்கத்தில் பிறந்தார்.

இவருக்குப் பெற்றோரிட்ட பெயர் பராங்குச தாசர். வைகுந்தத்தில் நித்தியகுரியராக உள்ள குமுதரின் அமிசம் என்பர் பெரியோர்.

ஆசாரியன் பக்கலில் நன்கு கற்றுத் தேர்ந்து முழுமையான அறிவு பெற்றுத் தெளிந்து திகழ்ந்ததால் பெரிய நம்பி என்று மரியாதையுடன் அழைக்கப் படலானார்.

'நம்பி' என்பது 'சாமுத்திரிகா' இலட்சணங்கள் அனைத்தும் பொருந்திய ஆடவனைக் குறிக்கும். தலை சிறந்தவன், நம்பத் தகுந்தவன் என்பது அதன் பொருள். பெரிய நம்பியை மகாபூரணர் என்றும் கூறுவர். அந்தக் காலத்திலிருந்த நன்கு கற்றுணர்ந்து தெளிந்த சமயப் பெரியோர்களை நம்பி என்றும், முதலி என்றும், பிள்ளை என்றும் கூறுவது வழக்கமாய் இருந்தது.

வைணவ உலகிற்கு இராமானுசன் என்னும் மாநிதியை அறிமுகப்படுத்தியது பெரிய நம்பிகளே. ஆளவந்தாரடியில் கற்றுணர்ந்த பெரிய நம்பி அவரது கட்டளைக்கிணங்க இராமானுசரைத் திருவரங்கத்திற்குக் கூட்டிவந்து வைணவ உலகின் தலைமையை ஏற்கச் செய்தது பெரிய பேருபகாரம். தம் தள்ளாமையையும் பொருட்படுத்தாமல் சைவ சமயச் சார்புடைய சோழனிடமிருந்து இராமானுசரைக் காப்பாற்றிட வேண்டித் திருகூரத்தாழ்வானுடன் சோழ மன்னர் அவை சென்று, திருமாலே பரம்பொருள் என்ற கொள்கையினை நிலை நிறுத்தி அதன் விளைவாகச் சோழ மன்னரின் கடுங்கோபத்திற்கு ஆளாகியும், தம் கண்கள் பிடுங்கப்படும் கொடுமைக்கு ஆளாகியும் உயிரிழந்தார் பெரிய நம்பி. வைணவ சமயத்திற்காக உயிர்த்தியாகம் செய்தோர்பட்டியலில் பெரிய நம்பி முதலிடம் பெறுகிறார். இதனினும் மாண்பான செயல் ஒன்றுண்டு. பெரிய நம்பி ஆற்றியதாகக் குரு பரம்பரை நூல்கள் கூறுகின்றன, மாறனேர் நம்பி என்னும் தாழ்குலத்

தைச் சேர்ந்த வைணவர் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். இராமானுசரின் அடியாரான அவரது ஈமச் சடங்குகளைப் பெரிய நம்பி செவ்வனே நிறைவேற்றி வித்தார். இதனால் திருவரங்கத்திலுள்ளோர் பெரிய நம்பியைச் சாதியை விட்டு விலக்கிவைத்தனர் என்பர். சித்திரைத் தேர் விழாக்காலத்தில், நம்பெருமாள் சித்திரைத் தேரில் வீதி உலா வரும் பொழுது, பெரிய நம்பியின் வீட்டு வாசலில் தேர்நின்று போக, பெரிய நம்பிக்கு அருளப் பாடிட்டு மரியாதைகள் வழங்கப்பட்ட பின்னரே தேர் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றது என்பது மரபுச் செய்தி. இவருக்குப் புண்டரிகாட்சர் என்ற மகனும், அத்துழாய் என்னும் மகனும் இருந்தனர். இவருடைய சீடர்களுள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்களில் ஒருவர் திருக்கச்சி நம்பி. இவர் 105 ஆண்டு வாழ்ந்து கி.பி. 1112-ஆம் ஆண்டு மறைந்தார். வெ.சீனி.சே.

பெரியபுராணம்: இது சைவ அடியவர்தம் வரலாற்றை விளக்கும் பாநூல் ஆகும். தனி அடியார் அறுபத்துமூவர், தொகை அடியார் ஒன்பதினமர் ஆக எழுபத்திரண்டு அடியார்கள் வரலாறுகள் இதில் அடங்கியுள்ளன. இதைப்பாடியவர் தொண்டை நாட்டுக் (செங்கற்பட்டு மாவட்டம்) குன்றத்தாரில் பிறந்து, சோழன் அனபாயன் அமைச்சராக இருந்த சேக்கிழார் என்பவர். இறைவனுடைய தொண்டர்கள் பற்றிய வரலாறு ஆதலால், இதற்குத் 'திருத்தொண்டர் புராணம்' என்ற பெயரும் உண்டு. இதற்குச் சேக்கிழார் இட்ட பெயர் 'மாக்கதை' என்பதாகும். எடுக்குமாக்கதை என (பாயிரம் 3) அவரே இதற்குப் பெயரிட்டுள்ளார். அதுவே பின் விரிவடைந்து விளங்கும் வகையில் 'பெரியபுராணம்' ஆயிற்று எனக் கொள்ளலாம்.

இப் பெரியபுராணத்தைப் பாடிய சேக்கிழார் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இருந்தார் என்றும், கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இருந்தார் என்றும் இருவேறு கருத்துகள் உள்ளன. எனினும் திருத்தொண்டர் பாடல்களாலும் (பாயிரம் 8, சண்டேசுர நாயனார் 8, புகழ்ச்சோழர் 8), கல்வெட்டுகளாலும், தில்லை அம்பலத்துக்குப் பொன்வேய்ந்த சோழன் இரண்டாம் குலோத்துங்கன் என அறியப்பெறுதலாலும், அவனே அனபாயன் என அழைக்கப் பெற்றமைக்குச் சான்றுகள் உள்ளமையாலும் அவன் காலமாகிய (கி.பி. 1113-1150) கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் சேக்கிழார் வாழ்ந்தார் எனக் கொள்ளல் பொருத்தம் என்பது ஆய்வாளர் முடிவு.

சோழன் அனபாயன் சிறந்த சைவனாயினும், அக்காலத்தில் பெரிய சைவ இலக்கியம் (தேவாரம் போன்ற தோத்திரப்பாடல்கள் தவிர்த்து) இன்மை

யால், சைவ இலக்கியமாகிய சீவகசிந்தாமணியில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தான். சேக்கிழார் அவனுக்கு அடியவர் பெருமையை விளக்கிச் சொல்ல, அரசன் அதைக் காவியமாக்கித் தரவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டான். அவரும் தில்லையிலுள்ள கூத்தப்பெருமான் முன்நின்று பாடத்தொடங்க அருள் வேண்டி, இறைவனே 'உலகெலாம்' என்று அடிஎடுத்துக் கொடுத்தார் என்பதும், பின் தொடர்ந்து இப்பெருநூலை அவர் பாடி முடித்தார் என்பதும் வரலாறு. நிறைவுற்றபின் சோழ மன்னன் தில்லை வந்து சிறந்த வகையில் அரங்கேற்றி, இந்நூலைத்தான் போற்றிய தோடன்றி, உலகறிந்து போற்றவும் செய்தான். பின்னர், இப்பெருநூல் சைவ இலக்கிய வரிசையில் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக அமைக்கப்பெற்றுத் தேவாரம், திருவாசகம் போன்ற நல்ல தோத்திர இலக்கியங்களோடு இணைந்து சைவ உலகில் சிறந்து போற்றப் பெறுகிறது.

இந்நூலை இலக்கண மரபுப்படி சார்புநூல் எனலாம். அடியவர் பெருமையினை கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சுந்தரர், திருவாரூரில் 'திருத்தொண்டத் தொகை'யாகப் பாடினார். அதை முதலாகக் கொண்டு பின்வந்த திருநாரையூர் நம்பியாண்டார் நம்பி 'திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி' என எண்பத்தொன்பது பாடல்கள் பாடியுள்ளார். அதில் தனியடியார், தொகையடியார் பற்றிக் கூறிப் பின் பதிகக் கவிகளின் முதல் குறிப்பு (திருத்தொண்டத் தொகை அடிப்படையில்) முதலியவற்றையும் குறித்துள்ளார். இதை வழிநூலாகவும் திருத்தொண்டத் தொகையினை முதல் நூலாகவும் கொண்டு, சேக்கிழார் தம் பெரிய புராணத்தை இயற்றினார். எனவே, இது சார்புநூல் எனப்பெறுகிறது.

சேக்கிழார் இவற்றின் அடிப்படையில் தம் நூலைப் பன்னிரண்டு சருக்கங்களாக அமைத்து 4286 பாடல்களில் இயற்றியுள்ளார். முதல் சருக்கமாகத் திருமலைச் சருக்கம் அமைய (கயிலை மலை நிகழ்ச்சி, நாட்டு வளம், நகர்வளம், திருத்தொண்டத் தொகை பாடியது வரை சுந்தரர்தம் தொடக்க வாழ்வு முதலியன), பின் பதினொரு சருக்கங்களுக்கும், சுந்தரர்தம் திருத் தொண்டத்தொகையின் ஒவ்வொரு பாடலின் முதல் தொடரையே சருக்கப் பெயராக அமைத்துப்பாடியுள்ளார். தில்லைவாழ் அந்தணர் சருக்கம், இலமைலிந்த சருக்கம், மும்மையால் உலகாண்ட சருக்கம், திருநின்ற சருக்கம், வம்பறா வரிவண்டுச் சருக்கம், வார்கொண்டவன முலையாள் சருக்கம், பொய்யடிமை இல்லாத புலவர் சருக்கம், கறைக்கண்டன் சருக்கம், கடல்கூழ்ந்த சருக்கம், பத்தராய்ப் பணிவார் சருக்கம், மன்னியசீர்ச் சருக்கம்

என அவை அமைகின்றன. அவற்றுள் முன்னவை ஐந்தும் முதற் காண்டமாக அமையப் பின்னவை ஏழும் இரண்டாம் காண்டமாக அமைகின்றன.

பெருங்காப்பியத்துக்கு ஒரு முக்கிய தலைவன் இருக்க வேண்டுமாதலாலும் இந்நூலில் அவ்வாறாய தலைவன் இல்லாமல் பலர் வரலாறு கூறப்பெறுவதாலும் இது பெருங்காப்பியமாகாது என்பார் சிலர். சிலர் இறைவனே இதன் பாட்டுடைத் தலைவனாவன் எனவே, இது பெருங்காப்பியமே என்பர். ஆயினும் இதில் பாட்டுடைத் தலைவர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் என்பதும் அவர் வரலாறே நூல் முழுவதும் தொடர்ந்து வருவதென்பதும் அறியக் கிடக்கின்றன. சுந்தரர் திருநாவலூரில் பிறந்தவராயினும் பெரும்பாலும் பரவையாருடன் திருவாரூரில் வாழ்ந்தவராதலாலும் இந்நூலுக்கு மூல காரணமாகிய திருத்தொண்டத் தொகை இத்திருவாரூர்த் தேவாசிரிய மண்டபத்தை அடுத்தே தோன்றியதாதலாலும் இந்த ஊரும் இந்த நாடுமே காப்பியத்தின் இலக்கண மரபிற்கு ஏற்பத் திருநகரச் சிறப்பு, நாட்டுச் சிறப்பு எனக் காட்டப்பெற்றுள்ளன. பின் சுந்தரர் போற்றும் திருத்தொண்டர் பெருமை கூறப்பெற்று, அடுத்து சுந்தரர் வரலாறு தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்தால் தொடங்கப்பெறுகிறது. அவ்வரலாற்றில் அவர் திருவாரூரில் அடியவரைப் பாடிய 'திருத்தொண்டத் தொகை' வரையில் எழுதிப் பின் அவர் பாடிய நாயனார் பலர்தம் புகழைப் பாடுகின்றார். அடியவர் வரலாறு தனித்தனியே புராணம் என்று அமைகிறது. இங்கே திருத்தொண்டத்தொகைக்கும் இறைவன் தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன் என்று அடி எடுத்துக் கொடுத்தமை எண்ணத்தக்கது. பின் ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணத்திலும், சேரமான் பெருமாள் நாயனார் புராணத்திலும், கடைசியில் சடையனார் இசைஞானியார் என்று அவரைப் பெற்ற தாய் தந்தையரை நினைந்து இறுதியாக வெள்ளையானைச் சருக்கத்திலும் அவர் வரலாற்றைக் கயிலாயம் சென்றவரையில் காட்டி முடிக்கிறார். தொடக்கத்திலும் அவர் கயிலையிலிருந்து வந்து உலகில் பிறந்த காரணத்தையும் இருவரை மணக்கவிருந்த நிலையினையும் திருமலைச் சருக்கம் என்ற முதல் சருக்கத்தில் காட்டுகிறார். எனவே தொடக்க முதல் தொடர்ந்து இறுதிவரை இணைந்து நிற்கும் வரலாற்றின்படி சுந்தரரே இக் காப்பியத் தலைவராகின்றார். எனவே இது பெருங்காப்பியமாகும்.

சேக்கிழார் சோழப் பேரரசரின் சிறந்த அமைச்சராக இருந்த காரணத்தால் தம் வரலாறுகளில் வரும் அடியவர்கள் வாழ்ந்த - சென்ற இடங்கள் பல

வற்றிற்கும் தாமே நேரில் சென்று பல செய்திகளைத் திரட்டினார் என்பது அறியத்தக்கது. பல இடங்கள் பற்றிய விளக்கங்களும் வழித்துறைகளும் அவ்வழிகளிடையில் அமைந்த திருத்தலங்களும் அவற்றின் சிறப்புகளும் அவர் நேராகக் கண்டு எழுதியமைக்குச் சான்று பகருவனவாம். இச்சேக்கிழார் வரலாற்றைப் பாடிய கொன்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியர் இந்நூல் வந்த வரலாற்றையும் இதன் பெருமையையும் பல பாடல்களால் விளக்கிக் காட்டுகிறார். இந்நூல் ஓராண்டில் சித்திரைத் திங்களில் ஞானசம்பந்தர் ஞானப் பாலுண்ட திருவாதிரை நாளில் தொடங்கப் பெற்று, அடுத்த ஆண்டு அதே நாளில் முடிவுற்றது என்று குறித்துள்ளார் (சேக்கிழார் நாயனார் புராணம்-80). மேலும், அச்சேக்கிழார் புராணத்தின் வழியே தனி அடியார், தொகையடியார் என், திருக்கூட்ட வகை, பல்வேறு வகையில் இறையருள் உற்றவர் தொகை, இல்லற, துறவறநெறி நின்றவர் என்ற பல வகை விளக்கங்களைத் தந்து, பெரியபுராணத்தை நன்கு அலசி ஆராய்ந்து ஒரு விளக்கமாகத் தம் நூலை யாத்துள்ளார். அவர்தம் புராணம் இல்லை யாயின் பெரியபுராணத் தோற்றம் பற்றியும் பிற சிறப்பியல்பு, வரலாறு முதலியன பற்றியும் தெளிவாக அறியமுடியாது.

தமிழிலேயே முதல் முதல் மொழிபெயர்ப்பற்ற வகையில் விருத்தப்பாவில் விரிந்த நூல் செய்தமை யால் சேக்கிழாரை 'நன்னூலாசிரியர்' என்றும், தேவாரம் முதலிய பாசுரங்களும் அவற்றுக்குரிய மூவர் வரலாற்றை விரித்துக் கூறும்போது உரை விளக்கம் போலப் பாடியதால் 'உரையாசிரியன்' என்றும் இன்னும் பலவகையாலும் இந்நூலையும், ஆசிரியரையும் சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ் பாடிய மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை பாராட்டியுள்ளார். மேலை நாட்டிலிருந்து வந்த போப்பு பாதிரியாரும் இவர் நூலைப் போற்றியுள்ளார். ஏறக்குறைய நூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் இந்நூலைப் பதிப்பித்த யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் ஒவ்வொரு புராணத்துக்கும் சூசனம் எழுதியுள்ளார்கள். சூசனம் என்பது அந்தந்த வரலாற்றால் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய உண்மையும், போதனையும் கலந்த ஒன்றாகும். ஆயினும், முற்றுச் எழுதுவதற்குள் நாவலர் மறைந்துவிட்டார். காரைக்கால் அம்மையார் புராணம் வரையிலேயே சூசனம் உள்ளது. எழுதியவற்றுள்ளும் சில திருத்தங்கள் செய்ய நினைத்திருந்தார். முற்றும் எழுத முயன்றவர் இடையில் மறையச் சூசனம் இடையில் நின்றுவிட்டது. திரு. வி. க. அந்நூலுக்குக் குறிப்புரை ஒன்று எழுதிவெளியிட்டுள்ளார். கோவை சிவக்கவிமணி சுப்பிரமணிய முதலியார் விரிந்த உரையும் வரைந்துள்ளார்.

சேக்கிழார் நாட்டுப்பற்றும் இனப்பற்றும் மிக்கவர் என்பது பெரியபுராணத்தால் நன்கு விளங்கும். தம் தொண்டை நாட்டில் வாழ்ந்த திருக்குறிப்புத் தொண்டர்புராணத்தைப் பாடும்போது, அந்த நாட்டின் வளத்தினையும் நானில ஐந்திணைச் சிறப்பையும் அவற்றில் வாழ்ந்த வேளாளர் பெருமையையும், தலைநகராம் காஞ்சியின் உயர்வையும், ஆங்கே உமை அம்மையார் அருந்தவமியற்றி அறம்பல புரிந்த தன்மையினையும், தழுவக்குழைந்த நிலையினையும், பிற சிறப்பியல்புகளையும் பாடியுள்ளார். மேற்கூறிய சிறப்புகளை 120 பாடல்கள் உடைய இப்புராணத்தே 1-10 பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

சேக்கிழார் சமயத்திலும், தமிழ் மொழியிலும் ஆழ்ந்த பற்றுள்ளவர் என்பதை நூல் முழுதிலும் காண இயலும்; சைவ சமய அடிப்படை உண்மைகள், சாதி பேதமற்ற கோயில் வழிபாடு, அடியவர் வழிபாடு, பெண்கள் ஆண்களோடு ஒத்த உணர்வினராய்ச் சம உரிமை உடையவராய் வாழ்ந்து சமுதாயத்தையும், சமயத்தையும் பேணிக் காத்த நிலை, அரசர்கள் ஆட்சிமுறை, ஆளப்படுவோர் வாழ்க்கை நெறி முதலியவற்றை விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். அப்படியே வரலாற்று அடிப்படையிலும் நில நூல் அடிப்படையிலும் தமிழ்நாட்டில் இருந்த பல்வேறு சிறு நாடுகள், கோட்டங்கள் ஆகியவற்றின் பிரிவுகளையும், ஆங்கங்கே ஆண்ட அரசர்களின் வாழ்வு, நிலை முதலியவற்றையும், பல்வேறு சாதிகள் இருந்தும் அவற்றுள் நிலவிய வேறுபாடில்லாச் சமுதாய நெறியினையும் விளக்கியுள்ளார். இப் பெரியபுராணத்துக்கு மூலமாகிய திருத்தொண்டத்தொகையினைப் பாடிய சுந்தரர், இறைவனை நோக்கி 'யாதினை அறிந்து என் சொல்லிப் பாடுகேன்' என வேண்ட 'சொற்றமிழ் பாடுக' என இறைவன் அருளியதாகக் (தடுத்தாட். 70) கூறியதிருந்தும் வேறுபல இடங்களில் தமிழ்நலம் பாராட்டிய வகையிலிருந்தும் இவர் தமிழ் உள்ளம் நன்கு விளங்கும். அப்படியே பல தேவாரப் பாசுரங்களுக்கு உரையே எனுமாறு அவரவர் வரலாற்றுக்கிடையில் இவர் பாடல்கள் சமய உண்மைகளையும், விளக்கங்களையும் கொண்டுள்ளமையின் இவர் உரையாகிரியர் எனவும், சமய போதகர் எனவும் போற்றப்பெற்றார்.

குழ்நிலைக்கேற்ற சந்தத்தில் பெரியபுராணப் பாடல்கள் அமைகின்றன; சமணர்கள் ஏவிய யானை வந்த வேகத்திலும் (திருநா.111-114) வேறுபல இடங்களிலும் இந்த உண்மை விளக்கக் காணலாம். சுடு சொற்களையோ, கடுஞ்சொற்களையோ, சேக்கிழார் கையாண்டார் என்று கூறவியலாது. மெய்ப்பொருள் நாயனாரைக் கொலைசெய்யவந்த தத்தன் அவரைக் கொன்றான் என்பதை, 'தான்முன்

நினைத்த அப்பரிசே செய்ய' என்று கூறிய இடத்திலும் வேறுபல இடங்களிலும் இவ்வுண்மையினைக் காணலாம். 'அந்தணர் வேறோர் அந்தணர்க் கடிமையாதல் இல்லை' என்றதைத் தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்தால் மறுத்தும், அப்பூதி அடிகளார் அப்பரை வழிபட்ட இடத்தில் சாதி வேறுபாடற்ற நிலையை விளக்கியும், பிறவிடங்களிலும் சமுதாயச் சீர்திருத்தத்தைப் பெரிய புராணம் காட்டியிருக்கிறது.

சிந்தாமணிக்கு மாறுபட்டவகையில் அமைந்த நூலாக இருந்தமையாலும் தம் சமயத்தின் மேலிருந்த ஆழ்ந்த பற்றினாலும் அப்பர், சம்பந்தர் போன்றோர் வரலாறுகளில் சமணர்களைச் சற்றே மிகுதியாய்ப் பழித்த நிலைகள் எண்ணத்தக்கனவாம். ஆயினும், சாக்கியநாயனார் புராணத்தில் அவர் அச்சமய (புத்த) நிலை நின்றே தம்மைத் தொழுதபோதும் கல்லால் தம்மை எறிந்த போதும் மகிழ்ந்து முத்தியளித்த சிவனருள் நிலையைக் கூறும்போது தம் சமரச உணர்வைக் காட்டுகிறார்.

பெரியபுராணம் சமய நூலாக அமையினும் இது அக்கால வரலாறு, சமுதாய நிலை, ஆட்சிமுறை தமிழக இயற்கைவளம், பரந்த பாரதத்தின் எல்லை, (திருநாவுக்கரசர் புராணம் முதலிய இடங்களில்) இனப்பற்று, நாட்டுப்பற்று, அவை கொள்ளவேண்டிய நெறி அனைத்தையும் விளக்கும் ஒரு பெரு நூலாகும். இந்நூல்வழி இன்றும் பல அறிஞர்கள் தமிழ் நாட்டு வரலாற்றை ஆராய்தல் கண்கூடு. தமிழ் உள்ளவரையில் பெரியபுராணமும் சிறந்து விளங்கும் என்பது தெளிந்த உண்மையாகும். அ.மு.ப.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை, தில்வியப் பிரபந்தம் முழுமைக்கும் உரைகண்ட பெருமகனார் ஆவர். வைணவ உலகம் இவரை உரைவேந்தர், வியாக்கியான சக்கரவர்த்தி என்று கொண்டாடுகிறது. இவர் உரை வரைந்தமையாலேயே நாலாயிரத்தின் அரும் பொருள்கள் இன்று விளங்குகின்றன என்பது வைணவப் பெருமக்கள் துணிபு. பெரியபெருமான், பெரியாழ்வார், பெரியவாச்சான் பிள்ளை, பெரியசீயர் என்று குறிக்கப்பெறும் நால்வரும் அவரவர் பெருமையால் பெரிய என்ற பட்டம் பெற்றனர் என்பர்.

இவர் சோழநாட்டில் வெள்ளியங்குடிக்கு அணித்தான சங்க நல்லூரில் (திருச்சேய்ஞலூரில்) யாமுனை தேசிகருக்கும் நாச்சியாருக்கும் திருமகனாய்த் தோன்றினார். இவர் கி.பி.1167 - ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். முன்குடுமி வைணவ மறையவர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்.

இவரது வாழ்க்கை வரலாறு பற்றிக்குறைவான செய்திகளே கிடைக்கின்றன. இவர் குடும்பத்தோடு

திருவேங்கடம் சென்றார். அங்குப் பெற்ற திருவேங்கடமுடையான் திருவுருவத்தைத் தமது பிறந்த ஊரில் எழுந்தருளச் செய்தார். தம் பெற்றோரின் மறைவுக்குப் பின்பு திருவரங்கம் சென்று நம்பிள்ளையின் திருவடிகளில் தஞ்சம் புகுந்தார். அவரிடம் கல்வி பயின்று, அவர் பணித்தவாறு தாம் அவரிடம் கேட்டவற்றை உரைகளாக வடித்தெழுதினார். அவருக்குப் பின் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை தொடக்கமான சிலரைத் துணையாகக் கொண்டு வைணவ சமயத்தைக் காத்துவந்தார். இவையே இவரைப் பற்றி வழங்கும் செவிவழிச் செய்திகள் ஆகும்.

இவர் நம்பிள்ளையின் மிகுந்த அன்புக்குரிய மாணாக்கர். திருமங்கையாழ்வாரே நம்பிள்ளையாகவும், கண்ணபெருமானே அவருக்கு மாணாக்கராகப் பெரியவாச்சான் பிள்ளையாகவும் பிறந்தனர் என்று பெரியோர்கள் பணிப்பர். இவர்சமய மறைகள் (இரகசியங்கள்), தில்வியப் பிரபந்தம், வான்மீகி முனி வருடைய இராமாயண சுலோகங்கள் ஆகியவற்றின் நுண் பொருள்களைப் பலருக்கும் விளக்கிக் கூறியதோடு அவற்றிற்கு உரையும் வகுத்துள்ளார். இவரது திருவாய்மொழிஉரை இருபத்துநாலாயிரப்படி என்று குறிக்கப்படுகிறது.

பரந்த ரகசிய விவரணம், மாணிக்கமாலை, நவரத்தினமாலை, சகல பிரமாண தாத்தரியம், உபகார ரத்தினம், கத்தியத் திரய வியாக்கியானம், ஆளவந்தார் தோத்திர வியாக்கியானம், ஆளவந்தார் அபயப் பிரதான வியாக்கியானம், சரமகர் பரம்பரை, அநுசந்தான ரகசியம், நியமனப்படி ஆகிய நூல்களும் இவரால் எழுதப்பட்டன என்று கூறுவர். இது குறித்துக் கருத்து வேறுபாடு உண்டு.

பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் ஆச்சான்பிள்ளையும் வேறு வேறானவர் என்றும், பரந்த ரகசியம் முதலிய நூல்களை எழுதிப் புகழ்பெற்றவர் ஆச்சான்பிள்ளையே என்றும் காஞ்சிப் பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் கருதுவர். அதற்கு அவர் காட்டும் காரணங்கள்:

1. மணவாள மாமுனிகள் உபதேச ரத்தினமாலை யில் பெரியவாச்சான் பிள்ளையைத் தில்வியப் பிரபந்தங்களுக்கு உரை எழுதியவர் என்று சிறப்பித்துக் கூறுகிறார். இரகசிய நூல்கள் குறித்துப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை மீது ஒரு பாட்டும் பாடி வைக்கவில்லை. ஆனால், அதுபற்றி அவர் பிள்ளைலோகாசாரியர் மேல் ஏழு செய்யுள்கள் இயற்றியுள்ளார். இதனால், பிள்ளைலோகாசாரியர்க்குப் பிற்பட்டவர் ஒருவரே பரந்த ரகசியம் முதலிய நூல்களை எழுதியவர் என்பது விளங்கும்.

2. பெரியவாச்சான் பிள்ளையே பரந்த ரகசியம் முதலியவற்றைச் செய்திருந்தால் அவருடையநூல்களை விடுத்துப் பிள்ளைலோகாசாரியர் நூல்களைப் பின்பற்றி இருக்கமாட்டார்கள்.

3. ஆச்சான்பிள்ளை மரபினராகத் தங்களைச் சொல்லிக் கொள்பவர்கள் கூட இன்றும் பரந்த ரகசியம் முதலியவற்றின் பெயரினையும் அறியாதவர்களாக உள்ளனர்.

4. பெரியவாச்சான்பிள்ளை கருத்துகளை மேற்கோள் காட்டும் வேதாந்த குரவர் அவருக்குப் பிற்பட்டவர் என்பது வெளிப்படை. அவ்வேதாந்த குரவர், தடைகளுக்கு விடை கூறும் பரந்த ரகசியங்களை எழுதியவர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை அல்லர்; வேறொருவரே ஆவர்.

இவருடைய உடன்பிறந்தவர் பிள்ளையும் இவருக்கு ஏற்பு மகனுமான நயினாராச்சான்பிள்ளை திருவாய்மொழிக்குப் பன்னீராயிரப்படி உரை எழுதிய வாதிசேசரி அழகிய மணவாளசீயர், அகோபில மடத்தைத் தோற்றுவித்த ஆதிவண்சடகோப சீயருக்கு ஆசிரியரான சீரங்காசாரியர், பரகாலநல்லான் ரகசியம், மை வண்ண நறுங்குஞ்சிக்குப் பெரிய வியாக்கியானம், ஆசாரிய இருதயத்துக்கு முதன்முதலில் வியாக்கியானம் ஆகியவற்றை எழுதிய பரகாலதாசர் ஆகியோர் இவர்தம் மாணாக்கர்கள் ஆவர். நம்பிள்ளை காலத்திற்குப் பின் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையும் பின்பழகியபெருமாள் சீயரும் இவரைச் சார்ந்து வாழ்ந்தனர். இவர் தொண்ணூற்றைந்து ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர். தெ.ஞா.

பெரியன், சங்க காலத் தலைவருள் ஒருவன்: தேர்ப்படைகளைக் கொண்டவன். பெரியனின் நாடுகள் மிகுதியாக உடைய கடற்கரைக் கானல்களைப் பெற்றது. இவனது நகரம் புறத்தை என்பதாகும் (நற்.131). அதனைத் தஞ்சை மாவட்டப் பொறையாறு என்பர்.

புலவர்க்கு வரையாது வழங்கும் பெரியன் குதிரைப் படைகளை மிகுதியாக உடையவன். புண்ணை மரம் இவனது காவல் மரமாகும் (அகம். 100). பெரியனுக்குத் திதியன் என்னும் பெயர் உண்டென்றும் அன்னி என்பவன் பெரியன்திதியனின் காவல் மரத்தை அழித்தான் (நற்.180) என்றும் சிலர் கூறுவர்.

செ.இரா.

பெரியார் மாவட்டம்: காண்க; தமிழ்நாட்டு ஆட்சிப்பிரிவுகள்.

பெரியாழ்வார்: ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர்களுள் ஒருவர் இவர். சிரீவில்லிபுத்தூரில், ஆனிமாதம்

சுவாதி விண்மீன் நாளில் பிறந்தவர். 'வேயர் தங்கள் குலத்துதித்த விட்டுணு சித்தன்' 'வேயர் புகழ் விட்டு சித்தன்' என்ற இவருடைய திருவாக்குகளால் இவர் வேயர் குலத்தவர் என்பதுபெறப்படும். இவர் பெரிய திருவடியின் அவதாரமாகவும் விளங்குகிறார். இவரது இயற்பெயர் விட்டுணு சித்தன். வேயர்கோன், வில்லிபுத்தூர்கோன், பட்டர்பிரான் ஆகிய திருப்பெயர்களும் உண்டு

இவர், பாண்டிய மன்னன் சீமாற சீவல்லவன் காலத்தவர். அவன் காலம் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டாகும். இதனைக் 'கொன்னவில் கூர்வேல் கோன்றெடு மாறன் தென்கூடற்கோன், தென்னன் கொண்டாடும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே' என இவர் பாடுவதிலிருந்து அறியலாம்.

வில்லிபுத்தூரில் நந்தவனம் அமைத்து நாடோறும் செண்பகம் மல்லிகையோடு செங்கழுநீர், இருவாட்சி சேர்த்துக்கட்டி நுனிமாலையாக்கி இறைவனுக்குச் சாத்தி மகிழ்வதையே தம் தொழிலாய்க் கொண்டிருந்தவர்.

ஒருசமயம் பாண்டிய மன்னன் சீவல்லவன், தன் அரண்மனையில் பொற்கிழி ஒன்றைக் கட்டிப் பரம்பொருள் இன்னது என்பதை உரைப்பார்க்கு அது உரியது என்றுரைத்தான். திருமாலின் ஆணையால் விட்டுணுசித்தர் பாண்டியன் அவைக்குச் சென்றார். மன்னன், 'வேதப்பயன் கொள்ள வல்ல மெய்நாதன் வந்தான்' என்று மகிழ்ந்து சங்கமெடுத்தாதிச் சிறப்புச் செய்தான். திருமாலின் மேன்மையைக் கூறி வாத்தத்தில் வென்றார். மன்னனும் விட்டுணுசித்தன் மீது ஈடுபாடு கொண்டு, வேதாந்த விழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை விட்டுணுசித்தன் விரித்தானென்று மிகவும் மகிழ்ந்தான்.

விட்டுணுசித்தர் நாராயணனை அடைவதே சிறந்த நெறி எனக் காட்டியதால், பட்டர்பிரான் என்னும் சிறப்பும் பொற்கிழியும் பெற்றார். பாண்டிய மன்னன் ஞானகுருவாக அவரை ஏற்றான். பட்டர்பிரானை யானை மேல் ஏற்றியருளப் பண்ணினான். திருவீதி உலா நாயகராய் வந்த பட்டர்பிரானைப் பெருமான் பிராட்டியொடும் காணவந்தார்; பட்டர்பிரானுக்குக் காட்சி அளித்தார். அப்பொழுது அழகும் மென்மையும் நிறைந்த பெருமானுக்கு ஏதேனும் இடையூறு நேருமோ என்று அஞ்சினார். அவனுக்குத் திருப்பல்லாண்டு பாடி வாழ்த்தினார்.

சித்தம் நன்கொருங்கித் திருமால் மேற் சென்ற சிந்தையராக விளங்கினார் இவர். பிற அடியார்கள் 'நம்மை இறைவன் வாழ்விப்பானாக' என்று கூறவும் பட்டர்பிரான் ஒருவரே திருமால் திருமேனி கண்டு

வியந்து அழகில் ஆட்பட்டுக் கண்ணேறு பட்டு விடுமோ எனக் கருதி இறைவனைப் பொங்கும் பரிவால் போற்றி, 'இறைவனை நாம் காப்போமாக' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். இதனால், பிறர்க்கில்லாத பெருமை இவருக்குண்டு. இதனாலே இவர் பெரியாழ்வார் என்ற பெயரும் பெற்றார்.

திருமாலையே நாளும் நினைக்கும் சிந்தையரான பெரியாழ்வார், 'விழிக்குங் கண்ணிலேன் நின் கண்மற்றல்லால், வேறொருவரோ டென்மனம் பற்றாது' எனக் கூறும் அடிகளால் திருமால் மீது ஆராக் காதல் கொண்ட இயல்பு புலப்படுகிறது.

மயர்வற மதிநலம் அருளிய பெருமானை நேரில் கண்டு, இவர் பாடிய பல்லாண்டு என்னும் திருமுகப் பாசுரமே நாலாயிரத்திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் முதலாவதாக இடம் பெற்றுள்ளது. ஞானச்சுவை, அதியாத் துமவித்தை எனச் சொல்லும்படியான திவ்வியப் பிரபந்தங்களுக்கெல்லாம் முதன்மையானது திருப்பல்லாண்டு ஆகும்.

ஆழ்வார்களுள் தலைமையிடம் பெற்ற பெரியாழ்வாரைப் போலவே, இவர் எழுதிய திருமுகப் பாசுரமும் தலைமைத் தன்மை பொருந்தியது. வேதத்திற்கு ஓம் போல, உள்ள பொருள்களுக்கெல்லாம் திருப்பல்லாண்டு மங்கள வடிவாய் ஆனது. இதன் பெருமையை எண்ணியே மணவாள மாமுனிகள் 'உண்டோ திருப்பல்லாண்டுக் கொப்பதோர் கலைதான், உண்டோ பெரியாழ்வார்க் கொப்பொருவர்' என்ற செய்யுளில் பாடலையும், பாடியவரையும் சிறப்பித்துக் கூறுகிறார். பெரியாழ்வார் காலத்தே இராசபுரோகிதராகவும், பரமபாகவதராகவும் விளங்கியவர் திருக்கோட்டியூரைச் சார்ந்த செல்வநம்பி ஆவர். பெரியாழ்வார் நந்தவனத்தில் கண்டெடுத்த பெண்மகவு ஆண்டாளாவாள். அவளைப் பெரியாழ்வார் மகளாகவே கருதி வளர்த்து வந்தார்.

பெரியாழ்வார் இயற்றிய பெரியாழ்வார் திருமொழியில் கண்ணனின் இயல்புகள் பலவாறு பேசப் பெறுகின்றன. கண்ணனைக் குழந்தையாகக் கண்டு காப்புக் கட்டி, தாலாட்டுப்பாடி, அம்புலிகாட்டி, செங்கீரை ஆடச்செய்து, சப்பாணி கொட்டி டச்செய்து, தளிர்நடைகண்டு உவகை அடைகிறார். பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் பெரியாழ்வார் திருமொழி முன்னோடி எனலாம். இராம.கு.

பெருக்கி: தொடக்கநிலை முதலீட்டு மிகுதிக் கும் அதனால் விளையும் மொத்த வருமான மிகுதிக் கும் உள்ள தொடர்பை விளக்கும் கருத்து, பெருக்கி (Multiplier) ஆகும். ஒரு நாட்டின் பொருளாதார

முன்னேற்றம் பற்றிய விளக்கத்திலும், திட்டமிட்ட வளர்ச்சிக்கான முயற்சியிலும் பெருக்கி என்னும் கருத்து அடிப்படையாகப் பயன்படுகிறது. ஒரு நாட்டில் உரு. 10 கோடி அளவுக்கு முதலீடுகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாகவும் அதன்விளைவாக நாட்டின் மொத்த வருமான அதிகரிப்பு உரு. 30 கோடி என்

$$\text{மும் இருக்குமானால் பெருக்கியின் மதிப்பு } 3 \left(\frac{\Delta Y}{\Delta I} \right) = \frac{30}{10} = 3 \text{ ஆகும். பேராசிரியர் கீன்சு (Keynes)}$$

தமது வேலைக் கோட்பாட்டில் (Employment Theory) வருமானப் பெருக்கி (Income Multiplier) என்றும், வேலைப் பெருக்கி (Employment Multiplier) என்றும் குறிப்பிடப்படும் இக்கருத்தைக் கையாண்டார். இன்று இக்கருத்து பல நிலைகளில் பரவலாகப் பயன்படுகிறது.

இக்கருத்தை முழுமையாக அறிந்துகொள்ள இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம், இறுதிநிலைச் சேமிப்பு நாட்டம், ஊக்கி, வேலைப்பெருக்கி போன்ற கருத்துகளையும் அறிதல் வேண்டும்.

இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம்: மக்களின் வருமானம் மிகுதியாகும்போது அம் மிகுதி வருமானம் முழுவதையும் நுகர்வு செய்ய மக்கள் விரும்பமாட்டார்கள். மாறாக மிகுதியான வருவாயில் ஒரு பகுதியை நுகர்வுச் செலவுக்குக் கொண்டு இன்னொரு பகுதியைச் சேமிக்கவிரும்புவர். மக்களின் இச்செலவு விருப்பத்தை நுகர்வு நாட்டம் (Propensity to Consume) என்பர். இறுதிநிலை வருமான மிகுதியினால் தோன்றும் நுகர்வு நாட்டத்தை இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் (Marginal Propensity to Consume) என்பர்.

$$\frac{\Delta C}{\Delta Y} \text{ என்றும் 'M' என்றும் குறிப்பிடுவர்.}$$

இறுதிநிலைச் சேமிப்பு நாட்டம்: இறுதிநிலை வருமானத்தில் சேமிக்கும் விருப்ப அளவை இறுதிநிலைச் சேமிப்பு நாட்டம் (Marginal Propensity to Save) என்பர். இதனை $1 - \text{இ.நி.நு.நா.} (= 1 - \text{MPC}) = \text{இ.நி.}$

சே.நா. (MPS) என்றும் $\frac{\Delta S}{\Delta Y}$ என்றும் குறிப்பிடலாம்.

ஊக்கி: நுகர்வுப் பெருக்கத்தினால் முதலீட்டுத் தேவைகள் பெருகி முதலீடுகள் பெருகும். இதனை விளக்குவது ஊக்கி (Accelerator) என்னும் கருத்து.

$$A = \frac{\Delta I}{\Delta Y}$$

வேலைப் பெருக்கி: வேலைப் பெருக்கியைப் பொதுவாக K என்னும் குறியீட்டால் குறிப்பிடுவர். குறிப்பிட்ட ஒரு தொகையை முதலீடு செய்யும்போது வேலையின் அளவு பெருகி அதன் விளைவாக வருமானம், நுகர்வுத் தேவை, முதலீட்டுத் தேவை போன்றவையும் பெருகி இறுதியில் வேலையின் அளவு பல மடங்கு பெருகும் வாய்ப்பு உண்டு. தொடக்க நிலை வேலையை முதன்மை வேலை (Primary employment) என்றும், அதனால் ஏற்படும் வேலைப் பெருக்க அளவை இரண்டாம் தர வேலை (Secondary employment) என்றும் குறிப்பிடலாம். மொத்த வேலை அதிகரிப்பிற்கும் முதன்மை வேலை அதிகரிப்பிற்கும் உள்ளதெர்ட்டர்பை ஆர்.எப்.கான் (R.F. Khan) என்பார் விளக்கி அவ்விளைவை வேலைப் பெருக்கி (Employment multiplier) விளைவு என்று குறிப்பிட்டார். $N = K' N_2$ [N - மொத்த வேலை; K' - வேலைப் பெருக்கி; N₂ - முதன்மை வேலை]. இக்கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வருமானப் பெருக்கியை விளக்கினார் சான் மேனார்டு கீன்சு (John Maynard Keynes).

பெருக்கியின் விளக்கம்: பெருக்கியைப் பொதுவாக 'K' என்னும் ஆங்கில எழுத்தால் குறிப்பது வழக்கம். தொடக்க நிலை முதலீடு உரு. 10 கோடி என்றும், இ.நி.நு.நா. 0.75 என்றும் இருந்தால் முதல் நிலையில் வருமானப் பெருக்கம் உரு. 10 கோடியாகவும், ஒருவரின் செலவு மற்றவரின் வருமானம் என்பதால் அடுத்த நிலையில் வருமானப் பெருக்கம் உரு. 7.5 கோடியாகவும், அதனையடுத்த நிலையில் வருமானப் பெருக்கம் (உரு. 7.5×7.5) = உரு. 5.65 கோடியாகவும் பெருகிப் பெருகி இறுதியில் மொத்த வருமானப் பெருக்கம் உரு. 40 கோடியாகுமானால் வருமானப் பெருக்கியை 4 என்று அளவிடலாம். $K =$

$$\frac{\Delta Y}{\Delta I} = \frac{40}{10} = 4 \text{ பெருக்கியின் அளவை இறுதிநிலை}$$

நுகர்வு நாட்டத்தைக் கொண்டும் கணக்கிடலாம்.

$$K = \frac{1}{1 - m} \text{ மேற்குறிப்பிட்ட எடுத்துக்காட்டில்}$$

$$K = \frac{1}{1 - m} = \frac{1}{1 - 0.75} = \frac{1}{0.25} = 4. \text{ இறுதி}$$

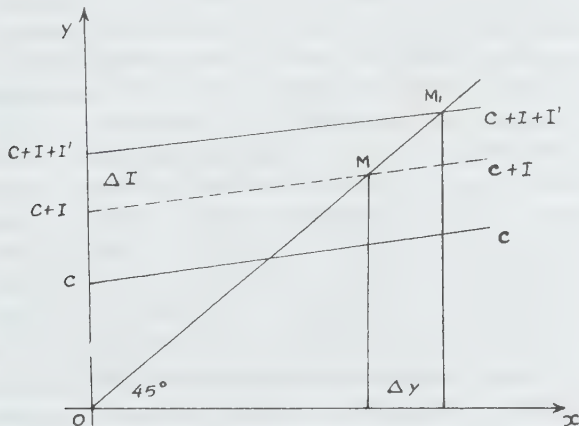
நிலை நுகர்வு நாட்டம் மிகுதியாக இருந்தால் பெருக்கியின் விளைவும் மிகுதியாக இருக்கும்; குறைவாக இருந்தால் பெருக்கியின் விளைவும் குறைவாக இருக்கும். வருமானம் மிகுதியாகிக் கொண்டு செல்லும் பொருளாதார மலர்ச்சிக் காலத்தில் 'm' ம் 'k' யும் மிகையாகவும் பொருளாதாரமந்தக் காலத்தில் 'm' ம் 'k' யும் குறைவாகவும் இருக்கும்.

இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டத்தின் அளவு இயல்பாக 1-க்கும் 0-க்கும் இடைப்பட்டதாக இருக்குமாதலால் பெருக்கியின் மதிப்பும் 1-க்கும் ∞ க்கும் இடைப்பட்டதாக இருக்கும். m ன் மதிப்பு 0 என்றால் $K=1$ m -ன் மதிப்பு 1 என்றால் $K=\infty$

நுகரப்படும் பண்டங்கள் மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றன; தேவையான அளவுக்குக் குறிப்பிட்ட காலங்களில் முதலீடுகள் முறையாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன; நிகர முதலீடு அதிகரித்துக்கொண்டே செல்கிறது; ஊக்கி (Accelerator) விளைவு எதுவும் இல்லை; இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் மாறாமல் நிலையாக இருக்கிறது; மூடப்பட்ட பொருளாதார அமைப்பு (Closed economy) இருக்கிறது; நுகர்வுச் செலவு தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது; குறைந்த வேலைச் சமநிலை (Under employment equilibrium) இருக்கிறது; தன்னிச்சை வேலையின்மை நிலவுகிறது; தொழில் மயமான பொருளாதாரம் இயங்குகிறது; நுகர்வோர் பண்டங்கள் தொழில்களில் எச்சத்திறன் இருக்கிறது; மூலதனத்தின் அளிப்பு நெகிழ்ச்சியுடையதாக இருக்கிறது என்ற பல எடுகோள்களின் அடிப்படையில் 'பெருக்கி' விளக்கப்படுகிறது.

பெருக்கியை ஒரு வரைபடம் மூலமும் விளக்கலாம்.

வரைபடம். 1

$\Delta I =$ உரு.10 கோடி என்றும் $m=0.5$ என்றும் $y=$ உரு. 20 கோடி என்றும் உள்ள எடுகோள்களின் அடிப்படையில் படம் வரையப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு $k=2$. அதாவது, உரு. 10 கோடி முதலீடு, மொத்தில் உரு. 20 கோடி வருமானத்தைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது என்பது பொருள். இவ்வருமானப் பெருக்கம் உடனடியாக நிகழாது காலப் போர்

கில் பல நிலைகளில் பல அளவுகளில் தோன்றுகின்றது.

பெருக்கியை இரு புறமும் கூரான ஆயுதம் போன்றதெனக் குறிப்பிடுவதுண்டு. உரு. 10 கோடி தொடக்கநிலை முதலீடு உரு. 20 கோடிக்கு வருமானத்தைப் பெருக்குவதைப் போன்று உரு. 10 கோடி முதலீட்டுக் கலைப்பு (Disinvestment) உரு. 20 கோடிக்கு வருமானத்தைக் குறைத்தும்விடும். இதனைப் பெருக்கியின் பின்னோக்கிய செயல் விளைவு (Reverse operation of multiplier) என்று குறிப்பிடுவர்.

பெருக்கியைக் ஏன்சன் (Hansen) மூவகைப்படுத்தியுள்ளார். அவை: 1) ஏககால அல்லது தருக்க நியாயமான பெருக்கி, 2) இயங்குநிலைப் பெருக்கி அல்லது காலப் பெருக்கி, 3) கால இயல்பு இல்லாத பெருக்கி அல்லது ஒப்பீட்டு இயக்கமின்மைப் பெருக்கி என்பனவாகும்.

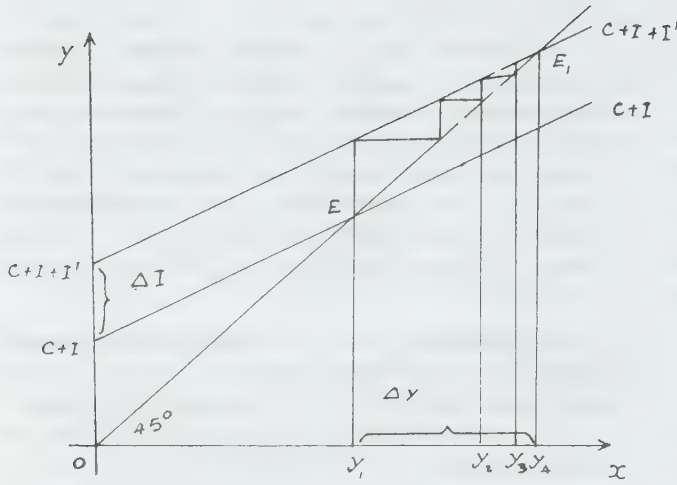
1) ஏககால அல்லது தருக்கநியாயமான பெருக்கி: முதலீட்டு மிகுதியும் அதன் விளைவாக ஏற்படும் வருமான மிகுதியும் ஒரே நேரத்தில் நிகழ்வது இந்த ஏககாலப் பெருக்கியின் (Logical Multiplier) கருத்தாகக் கற்பனை செய்யப்படுகிறது. கீன்சு இவ்வகைப் பெருக்கியையே பயன்படுத்தினார். வரைபடத்தில் ΔI யும் ΔY யும் கால இடைவெளி எதுவுமின்றி ஒரே நேரத்தில் நிகழ்கிறது என்பது கருத்து.

இப்பெருக்கியைப் பற்றிய திறனாய்வில் இது உண்மைக்குப் புறம்பானபல எடுகோள்களில் அமைந்திருக்கிறது என்றும், நுகர்வுத் தேவையைத் துல்லியமாக அளவிடுவதும், அதனடிப்படையில் நுகர்வுப் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழில் பெருக வேண்டிய அளவுகளை அளவிடுவதும் எளிதான செயலன்று என்றும், புதிய சமநிலையை அடையும் பாதையை இது விளக்கவில்லை என்றும் பல அறிஞர்கள் பல குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

இயங்குநிலைப் பெருக்கி அல்லது காலப் பெருக்கி: தொடக்க நிலையில் மேற்கொள்ளப்படும் முதலீட்டு அதிகரிப்பு அதேகாலத்தில் அல்லாமல் பல கால இடைவெளிக்குப்பின் மொத்த வருமான மிகுதியைத் தோற்றுவிக்கிறது. இக் கருத்து இயங்குநிலைப் பெருக்கி (Dynamic Multiplier) அல்லது காலப் பெருக்கி (Time Multiplier or Period Multiplier) எனப்படுகிறது. இதனைப் படம் 2 விளக்குகிறது.

3) கால இயல்பு இல்லாத பெருக்கி அல்லது ஒப்பீட்டு இயக்கமின்மைப் பெருக்கி: இது அடுத்த தருத்துவரும் ஒரு அல்லது பல இயங்காச் சமநிலைகளில் மாற்றமடைந்து வரும் பெருக்கியாகும்.

வரைபடம் 2.

கசிவுகள்: பெருக்கியின் அளவு 1 க்கும் α க்கும் இடைப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் வருமான ஓட்டத்தில் உள்ள கசிவுகளாகும். சேமித்தல், கடன்களைக் குறைப்பதற்காக வருமானத்தில் ஒருபகுதியைப் பயன்படுத்துதல், பழைய பங்குப் பத்திரங்களையும், கடன்பத்திரங்களையும் வாங்குதல். இறக்குமதிக்காகப் பணத்தைப் பயன்படுத்துதல், உரொக்க, இருப்புகளாகப் பாங்குகளில் வைத்திருத்தல், விலைப்பணவீக்கம், வரிகளுக்காகவும் வாலிகச் சேமிப்புக்களுக்காகவும் செலவழித்தல் போன்ற பல கசிவுகள் (Leakages) இருக்கின்றன.

பெருக்கியின் விரிவுகள்: பொருளாதார இயலில் பெருக்கி என்ற கருத்தை இக்கால அறிஞர்கள் இயங்கு நிலைப் பெருக்கி (Dynamic Multiplier), விலைப் பெருக்கி (Price Multiplier), நுகர்வுப் பெருக்கி (Consumption Multiplier), வெளிநாட்டு வரணிகப்பெருக்கி (Foreign Trade Multiplier), வரிப் பெருக்கி (Tax Multiplier), சமநிலை வரவு செலவு திட்டப் பெருக்கி (Balanced Budget Multiplier) என்று பல விதமாக விளக்குகின்றனர்.

பெருக்கியின் சிறப்புகளும் குறைகளும்: பெருக்கி என்ற கருத்து விளக்கம் முதலீட்டின் அவசியத்தை நன்கு உணர்த்துகிறது; வருமானமும் வேலையும் தோற்றுவிக்கப்படும் விதத்தை விளக்குகிறது; அரசின் தலையிடும் கொள்கையின் அவசியத்தை உணர்த்துகிறது; வணிகச் சுழல்களின் போக்குகளை நன்குணர்ந்து செயற்பட உதவுகிறது. தகுதியான வேலைக் கொள்வனவை உருவாக்குவதற்குச் சரியான பகுத்தாய்வுக் கருவியாகப் பயன்படுகிறது. பொருளாதாரச் சிந்தனை வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய அலையைத்

தோற்றுவித்திருக்கிறது. மேலும், சேமிப்பு, முதலீடு ஆகியவற்றிடையே சமநிலையை அறிந்து கொள்ளவும், பணவீக்கம், பணவாட்டம், பற்றாக்குறை, நிதியாக்கம் போன்றவற்றைப் பற்றி நன்கு தெரிந்து கொள்ளவும் உதவுகிறது. இவ்வளவு சிறப்புகள் உடைய 'பெருக்கி' யின் உள்ளார்ந்திருக்கும் பல குறைகளைப் பேராசிரியர்கள் எப்லர் (Prof. Haberler), ஆர்ட்டு (Hart), அட்டு (Hutt), இசுடிக்லர் (Sigler), கிளைன் (Klain) போன்றோர் விரிவாகச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர்.

வளரும் நாட்டில் பெருக்கி விளைவு: இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் மிகுதியாக இருப்பின் பெருக்கி விளைவும் மிகுதியாக இருக்கும் என்பது கருத்து. ஆனால், வளரும் நாட்டில் இந்நிலை இல்லை.
என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

பாலசுப்பிரமணியன், என்.எஸ்., பேரியல் பொருளாதாரம், உமா பப்ளிகேஷன்ஸ், மதுரை, 1986.

Gupta, R.D., Keynes and Post Keynesian Economics, Kalyani Publishers, New Delhi, 1977.

Keynes, J.M., General Theory of Employment Interest and Money, Macmillan, London, 1936.

பெருங்கண்ணனார்: இவர் சங்க காலப்புலவர் களுள் ஒருவர்; அகப்பொருள் செய்திகளை உவமைநயமுடன்பாடுவதில் வல்லவர். பாலை நெய்தல் இரண்டினையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். பல்வேறு திறத்தினராகப் பல இடங்களில் வாழ்ந்துவந்த புலவர் வரிசையில் இவர்தம் பெயரையே கொண்டு மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் பெருங்கண்ணனார் என்பவரும், விழிக்கட்பேதைப் பெருங்கண்ணனார் என்பவரும் இருந்துள்ளனர். அவ்விரு பெயரிலிருந்தும் வேறுபட்டவர் என்பதைக் காட்டும் நோக்கில் இப்புலவருக்கு அடைமொழி கொடுக்காது பெருங்கண்ணனார் என்றும்ட்டும் குறிப்பிடலாயினர்.

குறுந்தொகையில் இரண்டும் (289, 310), நற்றிணையில் ஒன்றுமாக (137) எட்டுத்தொகையில் மூன்று பாடல்கள் பாடியுள்ளார்.

நற்றிணையில் அமைந்துள்ள பாடல் தலைவன் செலவழங்குதல் துறை சார்ந்ததாகும். தாழிருங்குந் நல் தையலைப் பொருள் தேடும் பொருட்டுப் பிரிய விருக்கும் தன் நெஞ்சினை நோக்கி அழகுறச் சொல்லிச் செலவினைத் தடைப்படுத்தும் போக்குச் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. அரிய பொருள் கிடைப்பதனால் தலைவியைப் பிரிய நினைக்கின்றாயோ நெஞ்சே!

எனத் தலைவன் விளிப்பது படிப்பவரையும் வருத்த முறச் செய்வதாகும்.

புறத்தார் தலைவனைப் பற்றிக் கூறிய கொடிய செய்தி கேட்டுத் தான் வேறுபட்டதாகச் சொல்லும் தலைவி, தன்னுடைய காம நோய், வளர்பிறை போல நாள்தோறும் வளர்ந்து பெருகும் இயல்பினது என்று வளர்பிறையை உவமை காட்டிக் கூறுகின்றாள்.

இப்புலவரின் நெய்தல் திணைப்பாடல் தலைவி தோழிக்கு வரைவு நீட்டித்தவிடத்து உரைத்ததாகும், புள்ளும் புலம்பின, பூவும் கூம்பின, கானலும் புலம்பியது, வானமும் மம்மர் உடையதாக விளங்கியது என்று இயற்கைப் பொருள்களின் நிகழ்ச்சிகளை அவை, துயருறும் தம்பொருட்டு நிகழ்ந்தன என்னும் பாங்கில் அமைந்த பாடல், அகப்பொருள் நயமும் கருப் பொருள் நலமும் சிறந்து விளங்கும் தன்மை உடையதாகும். சி.சு.

பெருங்கதை: பெரிய கதை, மாக்கதை என்பதே பெருங்கதை. கொங்குவேளிர் என்னும் பெரும் புலவரால் இயற்றப்பட்ட நூல் இப் பெருங்கதை. இக்கதையின் முதற்பகுதியும் இறுதிப்பகுதியும் கிடைக்காமல், எஞ்சியவற்றை டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் 1924-இல் வெளியிட்டுள்ளார்.

பெருங்கதை கொங்குவேள் என்பவரால் இயற்றப்பட்டமையால் 'கொங்குவேண்மாக்கதை' என்றும், உதயணன் வரலாற்றைக் கூறுவதால் 'உதயணன் கதை' என்றும் வழங்கப்பட்டமை அறியவருகிறது. நூலாசிரியராம் கொங்குவேளிர் பெயரால் அவர்தம் நாடும், குடியும் விளங்கும். இவர் ஒரு சிற்றரசர் என்பார். இவர்தம் ஊர் 'மங்கை' என்று அறியப்படுகின்றது. அது விசயமங்கலம் என வழங்கப்படும் ஊராகும். அவ்வூர்ச் சினகரத்தில் கொங்குவேள் திருவுருவம் உண்மை இதனை மெய்ப்பிக்கும்.

குருகுலத்தில் பிறந்தவனும் கௌசாம்பி என்னும் நகரத்து அரசனுமாகிய சதானிகள் என்பான் புதல்வன் உதயணன் வரலாற்றைக் கூறுவது பெருங்கதை. சொற்களை பொருட்களை மிக்கது இந்நூல். ஆற்றொழுக்குப் போன்ற அருமையான ஓட்டமுடைய அகவற் பாவால், எதுகை மோனை முதலிய தொடை நலங்களும், உவமை உருவகம் முதலிய அணி நயங்களும் விளங்கப் படைக்கப்பட்ட அரிய நூலாகும். ஆங்காங்கு வரும் பழக்க வழக்கங்களும், அறிவுரை அறவுரைகளும் நெஞ்சைவிட்டு அகலாத நீர்மையன.

வடமொழியில் வழங்கும் உதயணனைப் பற்றிய நூல்களுள் துர்விந்தன் என்னும் கங்க வேந்தன் இயற்றிய நூலே இதற்கு முதலூலாக இருக்க வேண்டும் என்று டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர்

கூறுகிறார். சிந்தாமணி ஆசிரியர் திருத்தக்க தேவருக்கு இக்கொங்குவேள் காலத்தால் முற்பட்டவர் என்றும், அடியார்க்கு நல்லார் பேராசிரியர் ஆகிய உரையாசிரியர்கள் இந்நூலை எடுத்தாண்டுள்ளனர் என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

உஞ்சைக் காண்டம், இலாவாண காண்டம், மகத காண்டம், வத்தவ காண்டம், நரவாண காண்டம் என ஐந்து காண்டங்களையுடையது பெருங்கதை. நிலைமண்டிலை ஆசிரியப்பா என்னும் வகையில் 'என்' என்னும் இறுதியுடன் இதன் பாக்கள் அமைந்துள்ளன. இவற்றின் உட்பிரிவுகள் தனித்தனி அகவலாய் (58, 20, 27, 17, 9 = 131) உள்ளன. முதல் காண்டத்தில் முதல் 31 பிரிவுகள் இல்லை; 32 இலிருந்து 58 வரை தொடர் கிறது. இறுதிக்காண்டத்தில் 9-ஆம் பகுதிக்கு மேல் இல்லை.

கௌசாம்பி நகர வேந்தன் சதானிகள்; அவன் மனைவி மிருகாபதி. அவள் நிறைகருப்பமுடையவளாக இருந்தாள். ஒருநாள் செம்பட்டு உடுத்து மாடியில் படுத்திருந்தாள். அவளை ஊன்தடி என்று கருதிய சிம்புள் பறவை அவள் படுத்திருந்த கட்டிலொடு தூக்கிச்சென்றது. நெடுந்தொலைவு சென்று விபுலம் என்னும் மலையை அடைந்தது. பின் உற்றுநோக்கி 'மகள்' என்பதையறிந்து ஆங்கு விட்டுச்சென்றது. அப்பொழுதில் ஒரு குழந்தையைப் பெற்றாள். அக் குழந்தை பிறந்த நேரத்தைக் கருதி உதயணன் எனப் பெயர் இட்டான்.

விபுல மலையில் மிருகாபதியின் தந்தையாகிய சேடகர் என்பார் தவம் செய்துவந்தார். அவர் மகளையும் பேரனையும் கண்டு பேணி வளர்த்தார். அங்கேயிருந்த பிரமசுந்தர முனிவர் என்பார்க்கு யுகி என்னும் மைந்தன் இருந்தான். அவனும் உதயணனும் கற்பன கற்றும், கேட்பன கேட்டும் உயிரொத்த நண்பர்களாக விளங்கினர்.

உதயணன் யாழிசைத்தலில் மிகத் தேர்ச்சியுற்றான். அத்தேர்ச்சியால் தெய்வயானை ஒன்று அவனைத் தேடிவந்து அவனொடும் இருந்தது. 'நான் உண்ணுமுன் நீ உண்ணின் உன்னைவிட்டுப் போய்விடுவேன்' என்று கூறியது. தன்மேல் அவன்தவறி எவரையும் உட்காரவிடக்கூடாது என்றும், முகபடாம் முதலியன அணிவிக்கக்கூடாது என்றும் வேண்டிக்கொண்டது. இவற்றுக்கு இசைந்து உதயணன் யானையை வைத்திருந்தான்.

பின்னர் உதயணன் தன் மாமன் அரசையும், தந்தையின் அரசையும் பகைவரிடமிருந்து கைப்பற்றி ஆண்டுவந்தான். ஒருநாள் அயர்வு மிகுதியால் யானைக்கு உணவு தருமுன் தான் உண்டுவிட்டான்.

அதனால், யானை அவனைப் பிரிந்து சென்றது. தன் யாழை இசைத்துக்கொண்டு அந்த யானையைத் தேடிக்காடு மலைகளில் திரிந்தான். அந்நிலையில் இயந்திர யானை ஒன்றை விடுத்து உதயணனைச் சிறைப்படுத்தினான் உச்சயினி வேந்தன் பிரச்சோ தனன். உதயணன் சிறைப்பட்டதை அறிந்து யூகி, உச்சயினி சென்று அரசன் பட்டத்து யானையாகிய நளகிரி என்பதை மதங்கொள்ள வைத்தான். அதனை அடக்குதற்காக உதயணன் அரசன் வழியாகச் சிறையில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டான். நளகிரியை அடைக்கியது கண்டு மகிழ்ந்த வேந்தன், தன் மகள் வாசவ தத்தைக்கு யாழிசை கற்றுத்தர உதயணனை வேண்டினான். வாசவ தத்தைக்கும், உதயணனுக்கும் காதல் உண்டாயிற்று. அவளைச் சயந்தி நகரத்திற்குக் கொண்டு சென்று மணம்புரிந்து மகிழ்ந்திருந்தான்.

காதல் மயக்கத்தில் ஆழ்ந்த உதயணன், காவல் கடமையைக் கருதினான் அல்லன். அதனால், வாசவ தத்தையை உதயணனிடமிருந்து பிரித்து வைத்தலே கடமையென உணர்ந்த யூகி, தான் இறந்ததாகப் பொய்ச்செய்தி பரப்பினான். உதயணன் அறியாவகையில் வாசவ தத்தையை வேறொரு இடத்திற்கு அழைத்துச்சென்று, அவள் இருந்த மாளிகையைத் தீக்கு இரையாக்கி அவளும் இறந்தாள் எனச் செய்தி பரவச் செய்தான். அமைச்சன் யூகியையும், மனைவி வாசவ தத்தையையும் இழந்ததற்குப் பெரிதும் வருந்திய உதயணன், அக் கவலையை மாற்றுதற்காகவும், அவர்களை அடைவதற்காகவும் இராசகிரியத்தில் இருந்த ஒரு முனிவரை அடைந்தான்.

இராசகிரியத்தில் இருந்தபோது அந்நகரத்து அரசனின் தங்கையாகிய பதுமாவதியை மணந்துகொண்டு தன் நகராகிய கௌசாம்பிக்கு வந்தான். அங்கு யூகியும் வாசவ தத்தையும் மீண்டும் வரக்கண்டு மகிழ்ந்தான். பாஞ்சால அரசனை வென்று அவன் அந்தப் புரத்திலிருந்து கொண்டுவந்த கோசலவேந்தன் மகன் மாணசீகை என்பானையும் ஒரு முனிவரின் மகளாகிய விரிசிகை என்பானையும் உதயணன் மணந்துகொண்டான்.

வாசவ தத்தையின் மகன் நரவாணத்தன் என்பவன் கந்தருவ உலகம் சென்று வெற்றிகொண்டு ஆட்சி புரிந்தான். பதுமாவதியின் மகன் கோமுகன் என்பவனிடம் தன் ஆட்சியை ஒப்படைத்துவிட்டு உதயணன் துறவு கொண்டான். இது பெருங்கதையின் கதைச் சுருக்கமாகும்.

உதயணன் யாழிசை எழுப்ப 'நளகிரி பணிதல்', 'ஆணை ஆசாற்கடியறை செய்யும் மாணிபோல' இருந்தது என்பது அரிய உவமை (2-9:57-9). இழுக்கும் உயிரி ஒன்றும் இல்லாமல், பொறியால் இயங்கும்

ஊர்தியைப் 'பூணி இன்றியும் பொறியின் இயங்கும் மாண்வினை வையம்' என்கிறது (2-8:174-8) இந்நூல். பிசின் என இக்காலத்தே வழங்குவதன் சரியான வடிவம் 'பயின்' என்பதையும் (21-8:46), புத்தகம் என்பதன் பழவடிவம் 'பொத்தகம்' என்பதையும் (1-34:26) இந்நூல் காட்டுகின்றது. பெருங்கதையின் அகவல் நடையையும் பொருட் செறிவையும் கொண்டு இது சங்க காலத்தைச் சார்ந்த நூலாகலாம் என்று கருதியோரும் உளர். இரா.இ.

பெருங் கற்காலம்: இந்தியாவில் செப்புக் காலப் பண்பாட்டிற்குப் பின் அடுத்து வருங்காலத்தைப் பெருங்கற்காலம் என்பர் தொல்லியல் அறிஞர். பெரும் கற்களைக் கொண்டு இக்கால மக்கள் பிணக் குழிகளை அமைத்தமையால் இப்பெயர் வழங்கப் படுகிறது. தென்னிந்தியத் தொல்பழங்காலத்தில் சிறப்பாகப் பேசப்படும் காலப்பகுதி இது.

இக்காலப் பண்பாட்டைப் பல தொல்லியல் அறிஞர் ஆராய்ந்துள்ளனர். அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் கே.ஆர். சீனிவாசன், கேமண்டார்ப்பு, வி.டி. கிருட்டிணசுவாமி, என்.ஆர். பானர்சி, கே.எசு. இராமச்சந்திரன், பி.கே. குருராசராவ், ஏ.சுந்தரா, பி.நரசிம்மையா ஆகியோர் ஆவர்.

இப்பண்பாட்டைச் சேர்ந்த ஈமச் சின்னங்கள் இந்தியாவில் பிற இடங்களைக் காட்டிலும் தென்னகத்தில், திராவிட மொழிபேசும் வட்டாரங்களில் மிக அதிக அளவில் காணக்கிடக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பிரம்மகிரி, பிக்லிகல், கல்லூர், மாசுக்கி, நாகார்ச்சுனகொண்டா ஆகிய பகுதிகள் கருநாடக ஆந்திர மாநிலங்களில் முக்கிய பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு இடங்களாகும்.

தமிழகத்தில் கோவை, பெரியார், செங்கற்பட்டு, தருமபுரி, வடஆர்க்காடு, தென்ஆர்க்காடு, மதுரை, திருநெல்வேலி, புதுக்கோட்டை, திருச்சி, தஞ்சாவூர் ஆகிய பல மாவட்டங்களில் இப்பண்பாட்டு எச்சங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் ஆதிச்சநல்லூர், சானூர், அமிர்தமங்கலம், சித்தன்னவாசல், கொடுமணல் ஆகிய இடங்களில் அகழாய்வுகள் மூலம் ஓரள விற்குச் செம்மையாக ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

இக்காலத்திய ஈமக்குழிகள் பலவித வடிவங்களில் பல்வேறு பெயர்களுடன் அமைந்துள்ளன. அவை, கற்பதுக்கை, கற்குவை, கல்வட்டம், தொப்பிக்கல், குடைக்கல், நெடுங்கல், தாழி, ஈம்பேழை எனப்பல வகைப்படும்.

கற்பதுக்கை என்பது சமமாகச் செதுக்கப்பட்ட நான்கு கற்பலகைகளைச் சுவகதிக வடிவில் பதித்து அதனுள் இறந்தவர் உடலைப்புகுக்கும் முறையாகும்.

கற்குவை என்பது பிணக்குழிகளின் மீது குவியலாகச் சிறு சிறு கற்களைப் பரப்பிவைக்கும் தன்மையதாகும். சவக்குழிகளுக்கு மேலாகப் பெரும் பெரும் ஒழுங்கற்ற கற்களை வட்டமாக அடுக்கும் முறை கல்வட்டம் எனப்படும். தொப்பிக்கல் என்பது பிண இடு குழிக்கு மேலாக ஓர் ஒழுங்கற்ற கல்லை வைத்து மூடி அதன்மேல் தொப்பி போல ஒரு கல்லை நிறுத்தி வைப்பது. அரைவட்ட வடிவில் கல்லைத் தயாரித்து அதனைப் பிணக்குழிக்கு மேலாகக் கவிழ்த்து வைக்கும் முறை குடைக்கல் வகை எனப் பெயர்பெறும். உயரமான கற்களைப் பிணக்குழிகளுக்குமேல் நிறுத்துவது நெடுங்கல் (Menhir) எனக் குறிக்கப்படுகிறது. அகன்ற வாயும் கூரான அடி முனைப்பகுதியும் கொண்ட தாழிகளில் சவத்தின் எலும்புகளை வைத்துப் புதைக்கும் முறை முதுமக்கள் தாழி எனப் படுகிறது.

நான்கு அல்லது ஆறு கால்களுடன் கூடிய ஆடு போன்ற விலங்கின வடிவில் அமையப் பெறும், தொட்டி போன்ற மண்ணிலான ஈமப் பேழையில் (Sarcophagus) பிணத்தை இட்டு வைக்கும் முறையும் இருந்தது.

பெருங்கற்காலச் சின்னங்களை ஆராய்ந்த பல தொல்லியல் அறிஞர்கள் இக்கால மக்களின் பண்பாட்டைப் பற்றிய சில முடிவுகளுக்கு வந்துள்ளனர். இக்காலத்தில் கறுப்பு சிவப்பு மட்கல வகை மிகுந்த அளவில் மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது எனத் தெரிகிறது. வண்ணம் பூசப்பட்ட ஓடுகளும் (Russet coated ware) பயன்பாட்டில் இருந்தன. இக்காலமக்கள் இரும்பின் பயனை அறிந்திருந்தனர். இக்காலத்தை இரும்புக்காலம் என்று கூறுவதும் பொருந்தும். பெருங்கற்காலச் சின்னங்களை அகழாய்வு செய்த எல்லா இடங்களிலும் இரும்புப் பொருள்கள் கிடைத்துள்ளன. கத்தி, அரிவாள், உளி, முக்காலி, மண்வெட்டி, வாய்ச்சி, கோடரி, கடப்பாரை, குத்தீட்டி, வாள், திரிகுலம், அம்புமுனைகள், தொங்கு விளக்குகள் முதலிய இரும்புப் பொருள்கள் பரவலாகக் கிடைத்துள்ளன.

மட்கல வகைகளாகக் கிண்ணங்கள், குமிழுடன் கூடிய மூடிகள், வட்டவடிவத்தாங்கிகள் (Ring stands), நீர்க் குடுவைகள் போன்றவையும், வண்ணமிட்ட கார்னீலியன் வகை மணிகள், சிறிய தங்க அணிகள், செம்பு வெண்கலப் பொருள்கள் முதலியவையும் கிடைத்துள்ளன.

இக்கால மக்கள் வேளாண்மை செய்யக் கற்றிருந்தனர். ஏரிப்பாசனம் இவர்களால் கைக்கொள்ளப்பட்டது. இயற்கையான குளங்களுக்கு அருகில் இவர்கள் குடியேறியதால் நீரை முறையாகப் பயன்படுத்த

அறிந்திருந்தனர். ஏரி, குளம் இல்லாத மலைப்பாங்கான இடங்களிலும் இவர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர்.

இப்பண்பாட்டின் கால எல்லைகளாக கி.மு.12 - ஆம் நூற்றாண்டும் கி.பி.4-ஆம் நூற்றாண்டும் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனால், கி.மு. 700க்குப் பின்னரே தொடர்ச்சியான பண்பாட்டுக் கூறுகள் இருந்தன என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. ஆந்திரா, கருநாடக மாநிலத்திலிருந்து தமிழகத்திற்கு இப்பண்பாடு பரவியிருக்க வேண்டும் என்பது கருதப்படுகிறது. கருநாடகத்தின் கோலார் மாவட்டத்திலிருந்து தமிழகத்தின் ஓசூர் மாவட்டம் வழியாகவும் கோவைமாவட்டத்தின் வழியாகவும் தமிழகத்திற்கு இப்பண்பாடு வந்திருக்கலாம். இப்பண்பாட்டின் தொடக்கம் தமிழகத்தில் கி.மு. 500 எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. சொ.சா.

துணை நூல்கள் :

Gururaja Rao, B.K., Megalithic Culture in South India, Mysore, 1972.

Narasimhiah, B., Neolithic and Megalithic Cultures in Tamilnadu, Delhi, 1980.

Ramachandran, K.S. A Bibliography on Indian Megaliths, Madras, 1971.

Sundara, A, Early Chamber Tombs of South India, Delhi, 1975.

பெருங்காப்பியங்கள் : காப்பியம் என்ற சொல் நால்வகை உறுதிப் பொருளையும் கூறுவதாய்க் கதை பற்றி வரும் தொடர்நிலைச் செய்யுளைக் குறிக்கும். காப்பியத்தைத் தமிழில் பொருள் தொடர்நிலைச்செய்யுள், கதைச் செய்யுள், அகலக்கவி, தொடர்நிலைச் செய்யுள், விருத்தச் செய்யுள் எனப் பலபடியாக வழங்குவர். தமிழில் காப்பியங்களை இதிகாசம், புராணம், பெருங்காப்பியம், காப்பியம் கதைப்பாடல் என வகைப்படுத்தலாம். ஒரு மொழியின் வளத்தைப் புலப்படுத்துவது அதன் காப்பியங்களாகும்.

கி.எம். பெளரா என்பவர், 'காப்பியம் என்பது வருணனையாகும்; சிறப்பும், பெருமையும் கொண்ட போர் போன்ற வலிய செயல்களை விளக்கும் மனித குலச் சாதனைக்குப் பெருமை சேர்க்கும் மாந்தர்களையும், செயல்களையும் விளக்குவதால் இன்பம் பயக்கும்' என விளக்குவார். மேக்டோனல் என்பவர், 'பண்பட்ட மொழியில் கதையில் ஒருமைப்பாட்டுடன் இலக்கண வரம்பை அனுசரித்துச் செய்யப்படுவன காப்பியங்கள்' என உரைப்பார். மேலைநாட்டார் எழுதியுள்ள விளக்கங்களைக் காணும்போது, வருணனையாக இருத்தல், வீரதீரச் செயல்களை விளக்கல், யாப்பு வடிவத்தில் இருத்தல், தலைவன் செயலை

முழுமையாக விளக்கல் ஆகிய இயல்புகளைக் கொண்டதே காப்பியம் எனலாம்.

நமிழ்ப் பெருங்காப்பியங்களின் பொது இயல்புகளைத் தண்டியலங்காரம் வகுத்துரைக்கிறது. தொடக்கத்தில் வாழ்த்து, வணக்கம், வருபொருள் உரைத்தல் இடம்பெறும். தன்னிகரில்லாத் தலைவரின் அகவாழ்வு, அரசியல் வாழ்வு பற்றி அமைந்து இயற்கைப் புனைவுகள் பொருந்தி நாற்பொருள் பயத்தல் வேண்டும். சருக்கம், இலம்பகம் போன்ற பிரிவுகளை உடையதாய் ஒன்பான் சுவையும் ஒருங்கே விளங்குதல் வேண்டும். அறம், பொருள், இன்பம் வீடு என்று கூறப்பெறும் உறுதிப் பொருள் நான்கில் சில குறைந்துவருவன சிறுகாப்பியங்கள் என்று இயம்பப்பெறும்.

இளங்கோவடிகள் பாடிய சிலப்பதிகாரம், கொங்குவேளிர் யாத்த பெருங்கதை, திருத்தக்கதேவரின் சீவகசிந்தாமணி, தோலா மொழித் தேவரின் சூளாமணி என்பன சமணச் சார்புடைய காப்பியங்கள். வளையாபதியின் ஆசிரியர் பெயர் அறியப்படவில்லை. இதன் ஒரு சில பாடல்களே கிடைத்துள்ளன.

சாத்தனார் பாடிய புத்த சமயச் சார்புடைய காப்பியம் மணிமேகலை. நாதகுத்தனார் இயற்றிய குண்டலகேசி என்னும் புத்த சமயக் காப்பியத்தில் இப்போது கிடைப்பவை 224 பாக்களே ஆகும்.

சேக்கிழாரின் பெரியபுராணமும், கச்சியப்பரின் கந்தபுராணமும், பரஞ்சோதியாரின் திருவிளை யாடற்புராணமும் சைவக் காப்பியங்களாகக் கருதப்பெறுவன. கம்பர் பாடிய இராமாவதாரம், வில்லி புத்தூர் ஆழ்வார் பாடிய பாரதம் குறிப்பிடத்தக்கவை. சைவக் காப்பியங்கள் ஆகும். அதிவீரராம பாண்டியரின் நடைதழும் காப்பியத்தன்மை வாய்ந்த இலக்கியம் என்பர்.

உமறுப்புலவர் யாத்துள்ள சீறாப்புராணமும், வண்ணக்களஞ்சியப் புலவரின் இராசநாயகமும் இசுலாமியக் காப்பியங்கள் ஆகும். வீரமாமுனிவர் பாடிய தேம்பாவணியும், எச். ஏ. கிருட்டினப்பிள்ளை இயற்றிய இரட்சணிய யாத்திரிகமும் கிறித்தவக் காப்பியங்கள் ஆகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த காப்பியங்களில், புலவர் குழந்தை இயற்றிய இராவண காவியம், முடியரசன் பாடிய பூங்கொடி, சுத்தானந்த பாரதியாரின் பாரதசக்தி மகாகாவியம், அரங்கசீனிவாசனின் மனித தெய்வம் காந்திகாதை என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

இக்காலத்தில் பலர் பல புதுக்காப்பியங்களை இயற்றி வருகின்றனர். அவற்றுள் பெருங்காப்பியங்

களாகக் கொள்ளக் கூடியவை இல்லை என்றே சொல்லலாம். இக்காலக் காப்பியங்களாவன பாரதியாரின் குயில்பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம், கவிமணியின் நாஞ்சில்நாட்டு மருமக்கள்வழிமாண்மியம், பாரதியாசனின் பாண்டியன் பரிசு, வீரத்தாய், குடும்ப விளக்கு, கண்ணகி புரட்சிக்காப்பியம், மணிமேகலை வெண்பா, நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளையின் அவனும் அவளும், கண்ணதாசனின் மாங்கனி, ஆட்டனத்தி ஆதிமந்தி, முடியரசனின் வீரகாவியம் இ.மு. சுப்பிரமணியனின் உலகப் பெரியார் காந்தி சிந்தாமணி, டி.தே. இராமானுசுக் கவிராயரின் மகாத்மா காந்தி காவியம், செகவீரபாண்டியன் எழுதிய வீரபாண்டியம், அ. கிருட்டினசுவாமி நாயுடுவின் திருவள்ளவர் காவியம், சே.ர. குமாரசுவாமியின் அமரன் அம்பிகாபதி, கலைவாணனின் உதயம், சாரண பாசகரனின் யூசுப் குலைகா, தமிழ் ஒளியின் விதியோ வீணையோ, சாலை. இளந்திரையனின் சிலம்பின் சிறுகதை ஆகியவை. இவையும், இவை போல்வனவும் இந்நூற்றாண்டில் தமிழ்க் காப்பியம் சிறு சிறு வடிவங்களில், குறுங்காப்பியங்களாக, நெடும் பாட்டுகளாக, கதை பொதி பாடல்களாக இந்நாளைய காவியங்களாகக் கிடைக்கிவந்த தொடங்கியுள்ளதைக் காட்டுகின்றன. சிவம.

பெருங்குற்ற வழக்கு: எல்லாக் குற்றவியல் வழக்குகளையும் பெருங் குற்றவழக்கு, சிறுகுற்ற வழக்கு என இருவகையாகப் பிரித்திடலாம். இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேற்பட்ட சிறைத்தண்டனை அல்லது மரண தண்டனை அல்லது ஆயுட் சிறைத் தண்டனை விதிக்கத் தக்க குற்ற வழக்குகள் பெருங் குற்ற வழக்கு (Warrant case) அல்லது பிடியாணை வழக்கு எனப்படும். பெருங்குற்ற வழக்கல்லாத பிற குற்றங்கள் யாவும் சிறுகுற்ற வழக்கு அல்லது அழைப்பாணை வழக்கு எனப்படும்.

குற்றத்தின் கடுமையைக் கருத்தில் கொண்டே சிறுகுற்ற வழக்குகள் எனவும், பெருங்குற்ற வழக்குகள் எனவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வகையான பகுப்பு முறை, எந்த வகையான வழக்கு விசாரணையைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதற்கு மிகவும் பயனுடையதாக இருக்கும். பெருங்குற்ற வழக்குகளுக்குப் பின்பற்றப்பட வேண்டிய வழக்கு விசாரணை சிறு குற்ற வழக்குகளை விட நீளமானது.

இந்த வகையான பிரிக்கும் முறை, எவ்வாறு குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை நீதிமன்றத்தின் முன்னர்க் கொண்டு வருதல் வேண்டும் என்பதையும் முடிவு செய்யப் பயனுள்ளதாயிருக்கும். ஒரு சிறு குற்ற வழக்கில் அழைப்பாணை மட்டுமே அனுப்ப வேண்டும். ஆனால், பெருங்குற்ற வழக்கில் பிடியாணை

பிறப்பிக்கலாம். பிடியாணை மட்டுமே பிறப்பிக்க வேண்டிய பெருங்குற்ற வழக்குகளிலும், வழக்கின் தன்மை, குற்றத்தின் தன்மை, குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர் நீதிமன்றத்திற்கு வருகை தருவாரா என்பது போன்றவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு குற்றவியல் நீதிபதி அழைப்பாணை அனுப்பலாம். சுருக்கமாகக் கூறினால் பெருங்குற்ற வழக்குகளில் குற்றவியல் நீதிபதி அழைப்பாணை அனுப்ப அல்லது பிடியாணை பிறப்பிக்க விருப்பத் தேர்வு அதிகாரம் உள்ளது.

பெருங்குற்ற வழக்குகளை மாவட்ட அமர்வு நீதிபதி அல்லது வேறெந்தக் குற்றவியல் நீதிபதிகள் வழக்கு விசாரணை செய்யலாம். பெருங்குற்ற வழக்குகளை மாவட்ட அமர்வு நீதிமன்றத்தில் வழக்கு விசாரணை செய்யும் பொழுது அரசு தரப்பில் அரசு வழக்குரைஞர் வழக்கை நடத்திடுவார். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தரப்பில் அவர் விரும்பும் வழக்குரைஞர் வழக்கை நடத்திடலாம். அவ்வாறு வழக்குரைஞரை நியமிக்கக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்குப் பொருளாதார வசதி இல்லாதபோது, மாவட்ட அமர்வு நீதிமன்றம் வழக்குரைஞர் ஒருவரை நியமித்திடும். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் நீதிமன்றத்தில் வருகை தந்தபோது அல்லது அவர் கொண்டு வரப்பட்ட போது அரசு வழக்குரைஞர் குற்றச்சாட்டை விவரித்து, எந்தச் சான்றுகளின் மூலம் குற்றம் இழைத்ததை மெய்ப்பிக்க உள்ளார் என்பதைக் கூறுதல் வேண்டும். வழக்கின் ஆவணங்களை ஆராய்ந்து, தரப்பினரைக் கேட்ட பின்னர் நீதிமன்றம் குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிராகத் தகுந்த அடிப்படைக் காரணங்கள் இல்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தால், அவரை விடுவித்து அதற்கான காரணங்களையும் பதிவு செய்தல் வேண்டும். அடிப்படைக் காரணங்கள் ஏதேனும் இருப்பின் வழக்கை மாவட்ட அமர்வு நீதிமன்றம் மட்டுமே வழக்கு விசாரணை நடத்த முடியாதபோது, அவ்வழக்கைத் தலைமைக் குற்றவியல் நீதிபதிக்கு வழக்கு விசாரணைக்காக அனுப்பலாம். மாவட்ட அமர்வு நீதிமன்றம் மட்டுமே வழக்கு விசாரணை நடத்தத் தகுதி பெற்றபோது குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிராக எழுத்தால் குற்றச் சாட்டைப் புணையலாம். அதன் பின்னர்க் குற்றச் சாட்டிணைப் படித்து விவரித்திடல் வேண்டும். அவர் குற்றம் இழைத்ததை ஒப்புக் கொள்கிறாரா அல்லது வழக்கு விசாரணைக்கு விரும்புகிறாரா என்பதையும் கேட்டிடல் வேண்டும். குற்றம் இழைத்ததை ஒப்புக் கொண்டாராயின் அதனைப் பதிவு செய்திட வேண்டும். நீதிமன்றம் தன் விருப்பத் தேர்வு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தித் தண்டனைத் தீர்ப்பு வழங்கலாம்.

குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் வாதிட மறுத்தபோது

அல்லது விசாரணைக்கு ஒத்துக் கொண்டபோது நீதிமன்றம் சான்றுரையர்களை விசாரணை செய்வதற்கு நாள் குறிக்கும், குறிப்பிட்ட நாளில் அரசு தரப்பிற் சான்றுரையர்களை விசாரணை செய்யலாம். பின்னர்க் குறுக்கு விசாரணை மற்றும் மறு விசாரணை நடைபெறும். சான்றுரையர்கள் அளிக்கும் சான்றுகள் பதிவு செய்யப்படும். அரசுத் தரப்பில் வாதுரை செய்ய அனுமதிக்கப்படுவர். அதன் பின்னர்க் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை நீதிமன்றம் விசாரணை செய்யும். குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிராகச் சரியான சான்றுகள் இல்லாதபோது நீதிமன்றம் அவரை விடுதலை செய்யும். அதன் பின்னர் எதிர்த்தரப்பினர் சான்றுகள் வழங்கலாம். அதற்காக எதிர்த்தரப்பிற் சான்றுரையர்கள் முதலில் சான்றுகள் வழங்குவதற்காக விசாரணை செய்யப்படுவர். நீதிமன்றம் விரும்பினால் தன் சான்றுரையர்களை அழைத்து விசாரணை செய்யலாம். அவ்வாறான சான்றுரையர்கள் நீதிமன்றச் சான்றுரையர்கள் எனப்படுவர். அவர்களை அரசுத் தரப்பினரும் எதிர்த்தரப்பினரும் குறுக்கு விசாரணை செய்யலாம். பின்னர், அரசு வழக்குரைஞர் வழக்கினைத் தொகுத்துக் கூறி வாதிடுவார். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் அல்லது அவருடைய வழக்கறிஞர் எதிர்வாதம் செய்யலாம். வாதங்களையும் எதிர்வாதங்களையும் கேட்ட பின்னர் நீதிபதி தீர்ப்பு வழங்குவார். நீதிமன்றம் தீர்ப்புத் தண்டனை வழங்கப்பட்ட ஆணை கண்ணிப்பில் விடுதலை செய்யலாம். அவ்வாறு விடுதலை செய்யாதபோது தண்டனை குறித்துக் கேள்விகள் கேட்ட பின்னர்ச் சரியான தண்டனை வழங்க வேண்டும். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் ஏற்கெனவே தண்டனைகள் பெற்றவராயின் நீதிமன்றம் அதற்கான சான்றை எடுத்துக் கொண்டு, தண்டனை குறித்து முடிவு செய்தல் வேண்டும்.

பெருங் குற்ற வழக்குகளைக் குற்றவியல் நீதிபதிகள் காவல் துறை அறிக்கையின் அடிப்படையில் வழக்கு விசாரணை செய்யும்போது, புலனாய்வில் தயாரிக்கப்பட்ட பல்வேறு விதமான ஆவணங்களை நீதிமன்றமும், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரும், அரசுத் தரப்பினரும் பயன்படுத்தலாம். காவல் அறிக்கையின்றி வழக்கு விசாரணை செய்யப்படும் வழக்குகளில் இந்த ஆவணங்கள் இரா. காவல் அறிக்கையினால் தொடரப்படும் பெருங்குற்ற வழக்குகளில் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவருக்கு முதலில் காவலறிக்கையின் படிக்கள், முதல் தகவல் அறிக்கையின் படிக்கள், புலனாய்வின் போது பல்வேறு ஆட்கள் தெரிவித்த கருத்துரையின் படிக்கள் முதலானவற்றை வழங்குதல் வேண்டும். பின்னர் ஆவணங்களை ஆராய்ந்து, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை விசாரணை செய்தல் வேண்டும். வழக்கின்

தரப்பின் வாதுரை செய்தால் அதனையும் கேட்டுக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் மீது சரியான குற்றப் பழி எதுவுமில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தால் அவரை விடுவிக்கலாம். அதற்கான காரணங்களையும் எழுதுதல் வேண்டும். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றம் ஏதேனும் செய்திருப்பதற்குச் சரியான காரணம் ஏதாவது இருந்தால் குற்றச் சாட்டினைப் புனைதல் வேண்டும். அதன்பின்னர்ப் புனையப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகளைப் படித்து விளக்குதல் வேண்டும். அவர் குற்ற ஏற்புரை வழங்குகிறாரா அல்லது வழக்கு விசாரணைக்கு விடுப்பப்படுகிறாரா என்பதையும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். குற்ற ஏற்புரை வழங்கினால் அந்த வாத்ததைப் பதிவு செய்து தண்டனை வழங்கலாம். வழக்கு விசாரணைக்கு விடுப்பப்பட்டால் சான்றுரையர்களை விசாரணை செய்ய நாள் குறிப்பிட வேண்டும். பின்னர் அரசுத் தரப்புச் சான்றுரையர்களுக்கு அழைப்பாணை அனுப்புதல் வேண்டும். குறிப்பிட்ட நாளில் முதல் விசாரணை, குறுக்கு விசாரணை மற்றும் விசாரணை முதலியன நடைபெறும். அதன் பின்னர் வாய்மொழி மற்றும் எழுத்து மூலம் வாத்தங்களை அளித்திடலாம். பின்னர், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை விசாரணை செய்தல் வேண்டும். அதன்பின்னர்க் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் தம்முடைய சான்றுகளை அளித்திடலாம். எழுத்து மூலம் வாத்தங்களையும் அளிக்கலாம். பின்னர், நீதிமன்றம் விரும்பினால் நீதிமன்றச் சான்றுரையர்களை விசாரணை செய்யலாம். சான்றுகளை எதிர்த்தரப்பினர் அளித்த பின்னர் நீதிபதி தீர்ப்பு வழங்குவார். அவர் தண்டனைத் தீர்ப்பு அல்லது விடுதலைத்தீர்ப்பு வழங்கலாம்.

பெருங்குன்றுர் கிழார்: சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர் பெருங்குன்றுர் கிழார். இவரது இயற்பெயர் தெரிந்திலது. 'கிழார்' என்னும் சொல் வேளாண் மரபினரைக் குறிப்பது எனக்கொண்டு இவரை வேளாளர் என்பாரும் உளர். 'கிழார்' என்னும் பெயர், கிழவர் என்ற சிறப்புப் பெயரின் வேறு வாய்ப்பாடு எனக்கொண்டு, ஓரூரின்கண் இருந்து ஒருவர் தமது புலமையாலோ, ஆண்மையாலோ, செல்வத்தாலோ, பிறவற்றாலோ மன்னர் மதிக்கும் மாண்பு பெறுகுவராயின், முன்னாளில் அவர்க்குக் 'கிழார்', என்ற சிறப்பு நல்கப்பட்டு வந்தது. அவ்வகையில் வந்தவரே இப்பாட்டுடைச் சான்றோரான பெருங்குன்றுர் கிழார்' என்பார் ஓளவை. துரைசாமிப்பிள்ளை. இதற்குச் சான்றாக இருப்பைக்குடியில் சிறப்புற்றிருந்த எட்டி சாத்தான் என்பான் செய்த அறச் செயலைப்பாராட்டி அந்நாளைய மன்னன் அவருக்கு இருப்பைக் குடிக்கிழான் என்ற சிறப்பு நல்கிய இருப்

பைக்குடிக்கல் வெட்டுச் செய்தியை எடுத்துக்காட்டுவார்.

பெருங்குன்றுர் கிழார் கடைச்சங்கத்தில் இருந்து தமிழாய்ந்த புலவர்களுள் ஒருவர் என்று இறையனார் களவியல் உரை குறிக்கின்றது. பன்னிருபாட்டியலில் இவர் பெயரோடு பல நூற்பாக்கள்காணப்படுகின்றன.

சங்க இலக்கியத்தில் இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் நான்கும் (நற். 5, 112, 119, 347), குறுந்தொகையில் ஒன்றும் (குறு. 338), அகநானூற்றில் ஒன்றும் (அகம். 8), புறநானூற்றில் ஐந்தும் (புறம். 147, 210, 211, 266, 318), பதிற்றுப்பத்தில் பத்துமாக (9-ஆம் பத்து) இருபத்தொரு பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

குடக்கோ இளஞ்சேரல் இரும்பொறை, வையாவிக்கோப்பெரும் பேகன், உருவப்பஃறேர் இளஞ்சேட்சென்னி முதலியோர் இவரால் பாடப்பட்ட மன்னர்களாவர். இவர் குடக்கோ இளஞ்சேரல் இரும்பொறையைப் பாடி 32,000 பொற்காசுகளும் பிற பரிசுகளும் பெற்றார் என்பது பதிற்றுப்பத்தின்பதிகத்தால் அறியக்கிடக்கிறது. தமக்குப் பரிசில் கொடாமெக்காகக் குடக்கோச்சேரல் இரும்பொறை என்பானை இகழ்ந்து பாடியனவாக இரண்டு பாடல்கள் (புறம். 210, 211) காணப்படுகின்றன. எனவே, பதிற்றுப்பத்தில் குறிக்கப்படும் குடக்கோ இளஞ்சேரல் இரும்பொறை குடக்கோச்சேரல் இரும்பொறை என்பானுக்குத் தம்பியாக இருக்கலாம் என்பர்.

வையாவிக்கோப்பெரும் பேகன் தன் மனைவி கண்ணகி என்பானைப் பிரிந்து வேறொருத்தியுடன் வாழ்ந்த காலத்தில் அவனை மீண்டும் கண்ணகியுடன் சேர்ந்து வாழ வேண்டிப் பாடிய புலவர்களுள் இவரும் ஒருவர்.

இப்புலவர் உருவப்பஃறேர் இளஞ்சேட்சென்னியால் ஆதரிக்கப்பட்டவர். இவர் கபிலரின் புலமைத்திறனை 'நனவிற் பாடிய நல்லிசைக் கபிலன்' என்று வியந்து பாராட்டியுள்ளார்.

இவர் பாடிய அகத்திணைப் பாடல் பலவற்றில் குறிஞ்சித்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். தலைவனின் பிரிவால் வாடிய தலைவியின் மேனியில் பூத்திருக்கும் பசலைக்கு, மணலில் மூழ்கிக்கிடக்கும் தேரையின் நிறத்தை ஒப்பிட்டுக் கூறும் நயம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ச.செ.

பெருங்கௌசிகனார்: இவர் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். தாம் பிறந்த கோத்திரத்தால் பெயர் பெற்றவர் பெருங்கௌசிகனார். தொல் காப்பியத்தில் மரபியல் சூத்திரம் ஒன்றுக்குப்

(74) பொருள் எழுதுகையில் பேராசிரியர் 'உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசி, பெருங்குன்றுர்ப் பெருங்கௌசிகள், கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணன் என்பன அந்தணர்க்குரியன' என்று கூறியிருப்பதால் இவர் கோசிகோத்திர அந்தணர் என்பது பெறப்படுகிறது.

இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு பாடல்கள் (44, 135) உள்ளன. ஆனால், அதே காலத்தில் எழுந்த மலைபடுகடாம் என்றநூலின் ஆசிரியராகக் குறிக்கப்படும் இரணிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றுர்ப் பெருங்கௌசிகனாரும் இவரும் ஒருவரே எனச் சிலரும், வேறு வேறாவர் என்று சிலரும் கருதுகின்றனர். உ.வே. சாமிநாதையரும், வை.மு. கோபாலகிருட்டிணமாச்சாரியாரும் முதற்கருத்தினர். இருவருமே தாங்கள் பதிப்பித்த பத்துப்பாட்டின் முன்னுரையில் அவ்வாறு குறித்துள்ளனர். எனினும், ஒருவர்க்கே ஓரிடத்தில் அடைமொழி தந்தும் ஓரிடத்தில் அடைமொழி தாராதும் வழங்கினர் எனல் அத்துணைப் பொருத்தமாகத் தோன்றாததாலும், ஒரே பெயரில் வழங்கிய இருவரை வேறுபடுத்தவே அவ்வாறு செய்தனர் எனல் பொருந்துவதாலும், இன்றும் கூட ஒரே முதலெழுத்துடன் இருவர் அமையின் ஒருவரை ஊர்ப் பெயரால் வேறுபடுத்திச் சொல்லும் பழக்கம் இருப்பதாலும் மலைபடுகடாம் பாடியவர் வேறாவரென்றே துணியலாம்.

இவர் பாடிய இரண்டு பாடல்களுள் ஒன்று தலைவன் கூற்றாக அமைந்தது. தலைவியின் பெற்றோர் அவள் களவில் தலைவனைச் சந்திப்பதை அறிந்து வீட்டில் சிறை வைக்கின்றனர். அங்ஙனம் அவள் இற் செறிக்கப்பட்டதை அறியாத தலைவன் வழக்கமாகச் சந்திக்கும் இடத்தில் வந்துபார்த்து அவளில்லாததால் வருந்தித் தனக்குள் புலம்புவதாக அமைந்துள்ளது.

விரும்பிய தலைவியை மணந்து இல்லறம் நடத்தும் ஒருவன் கடமை கருதிச் சிறிது காலம் தலைவியுடன் மகிழ்ந்திருக்கையில் மழைபொழிகிறது. பொதுவாகவே, பண்டை நாள்களில் போக்குவரத்து வசதிகள் இன்றுபோல் இல்லாமையாலும் மழையில் வினையாற்றல் அக்காலச் சூழலில் இயலாதென்பதாலும் எவ்வினை கருதிச் சென்றாலும் கார்காலம் தொடங்குமுன் ஊர்திரும்பவே பெருவழக்கு. எனவே, இந்தத் தலைவனும் அப்போதுதான் திரும்பியிருக்கிறான். மழைக்காலத்தில் வெளியூரில் அகப்பட்டுக் கொள்ளாமலும் எதிர்பார்த்த தலைவி ஏமாறாமலும் குறித்த காலத்தில் ஊர் திரும்பி உடனுறையும் மகிழ்ச்சியில் மழையை நோக்குகிறான். அதனை வாழ்த்திப் பேசுகிறான். 'பேரொவியுடன் பெய்யும்

மழையே! மத்தள ஒலிபோல் இத்தரை அதிர இடியுடன் பொழிவாய். நீ பொழியும் வேகத்தில் மலர்கள் உதிர்கின்றன. 'படுமலைப்பாலை' என்ற பண்ணையாழில் இசைத்தாற்போன்ற ஒலியுடன் மழைத்தாரைகள் வானிலிருந்து வீழ்கின்றன. ஆங்காங்கு நிற்கும் மலைகளின் உச்சியில் பொழிந்த வண்ணம், உலகத்தேரின் அச்சாணி எனப் பலரும் உன்னைப் போற்ற உலகில் உலாவருவாய்' என்கிறான். மீ.மு.

பெருஞ்சாத்தனார்: சாத்தனார் என்னும் பெயர் சங்க காலத்தே பெருவழக்கிலிருந்தது. ஊர், உறுப்பு முதலிய அடைபெற்றுச் சங்கப் புலவர் பெயர்கள் வழங்கலாயின. அவரினும் வேறாக விளங்கிய இப்புலவர் பெருஞ்சாத்தனார் என்று சொல்லப்பட்டார். ஒல்லையூர் கிழார் மகன் பெருஞ்சாத்தன் எனும் வள்ளல் ஒருவன் புறம். 242-இல் குறிக்கப் பெறுகிறான். பெருஞ்சாத்தனார் எனும் புலவர் பாடியதாகக் குறுந்தொகை 263-ஆம் பாடல் ஒன்றே காணப்படுகின்றது. தாய் வெறியாட்டெடுக்கக் கருதியிருப்பதைத் தோழி தலைவிக்குக் கூறுவாளாகிச் சிறைப்புறத்தானாகிய தலைவனுக்குணர்த்தியதாக அப்பாடலின் துறை அமைந்துள்ளது. ஆட்டை அறுத்துத் தினையரி சியைப் பலியாக வைத்துப் பல வாத்தியங்கள் முழங்க, முருகன் முதலிய வேற்றுப் பெருந்தெய்வங்களை வழிபட்டு வெறியாட்டெடுத்தலை இப்பாடல் குறிக்கும். தலைவியின் நோய், தலைவனாகிய தெய்வத்தால் தான் தீரும்; இவ்வெறியாட்டுப்பெறும் தெய்வங்களால் நீங்காது என்பதை 'நோய்க்கு மருந்தாகா வேற்றுப் பெருந்தெய்வம்' எனச் சுட்டியிருப்பது தலைவியின் கற்புச் சிறப்பைக் காட்டும்.

இரா. சா.

பெருஞ்சித்திரனார்: இவர் சங்கப் புலவருள் ஒருவர். ஆய், அதியன், ஓரி, நள்ளி, பாரி, பேகன், காரி ஆகிய ஏழுவள்ளல்களின் சிறப்பினைச் சிறு பாணாற்றுப்படை போல் தொகுத்துக் கூறியுள்ளார். ஏழுவள்ளலும் மாய்ந்த பின், குமணன் ஈகைச் செந்நுகத்தைத் தாங்கி இரவலரைப் புரந்து வந்தான்; பாண் சுற்றத்திற்கு அரிதிற் பெற்ற பொன் அணிகலன்களை எளிதில் வழங்கினான் என்று இப்புலவர் அவனது கைவண்மையைப் புகழ்ந்து கூறியுள்ளார். மிகுந்த வயதாகியும் 'என்னுயிர் போகவில்லையே' என வெறுத்துத் தள்ளாடி முற்றத்திற்கும் செல்ல முடியாத முதிர்ந்த தாயின் வறுமையையும், பசுந்த மேனியுடன் தொல்லையால் வருந்திக் குப்பைக் கீரையைச் சமைத்துண்டு கிழிந்த ஆடையுடுத்துள்ள மனைவியின் வறுமையையும், வீட்டில் உணவு இல்லாமையால் வீட்டை மறந்து வினையாடி வந்த புதல்வரின் பசியைப் போக்க மறப்புவிடையுரைத்தும் மதியம் காட்டியும் பலவாறாக மனமாற்றம்

செய்ய முயலும் தாய்நிலை கூறும் வாயிலாகப் பிள்ளையின் வறுமையையும் இப்புலவர் நன்கு சித்திரித்துள்ளார். வெளிமாவிடம் சென்ற போது அவன் இறக்கும் நிலையில் இருந்ததால் தம்பியிடம் பரிசில் கொடுக்குமாறு கூற, அவன் சிறிது கொடுப்பக் கொள்ளாது போய்க் குமணனைப் பாடி அவனிடம் யானைப் பரிசில் வேண்டி அதனைப் பெற்று வந்து, வெளிமானூர்க்காவல் மரத்தில் கட்டிவிட்டு, அவனை நோக்கி, 'இரவலரைக் காப்பவன் நயல்லை; இரவலர்க்குத் தகுதியறிந்து பெரும் பரிசில் கொடுப்போரு முள்' என்பதனைக் குமணனிடம் யானைப் பரிசிலை யான் பெற்றதால் அறிந்து கொள்க; நின் காவல் மரத்தில் கட்டியுள்ள எம் யானைப் பரிசிலை நீ ஏற்பாயாக; யான் செல்வேன்' எனக் கூறிப் பீடுநடையுடன் சென்றார். பெருமருப்பினையுடைய களிற்றினைப் பரிசாக நல்கினும் முகமாறிக் கொடுப்பதை ஏலேன்; மகிழ்ந்து இன்புறக்கொடுத்தால் குன்றிமணியளவுள்ள பரிசும் ஏற்பேன் என்று குமணனிடம் கூறிய தனாலும், இளவெளிமான் சிறிது பரிசு கொடுத்த போது கொள்ளாது அகமலர்ச்சியின்றி முகம் வாடித்தரும் பரிசிலை முயற்சியுடையார் வாங்கமாட்டார்; உலகம் பெரிது; பேணுநர் பலர் என் உரைத்ததனாலும், அதியமான் நேரிற் காணாமல் கொடுத்தபோது, 'வாணிகப் பரிசிலன் அல்லேன்' என மொழிந்ததனாலும் பெருஞ்சித்திரனாரின் பெருமிதம் புலப்படும். குமணன் நல்கிய செல்வத்தைத் தாமே துய்க்காது மனைவியிடம் கொடுத்து நின்னை விரும்புவோர், நின்னால் விரும்பப் படுவோர், நின் கிளைஞர், கடன் வழங்கியோர் முதலியவர்க்கு என்னைக் கோளாமலே கொடுப்பாயாக எனக்கூறியதனால் இப்புலவரின் கொடைப்பண்பு விளங்கும். வெளிமான் இறந்தபின் இவர் பாடிய கையறு நிலைப் பாடல் நெஞ்சினை உருக்கும் இயல்பினது. வறியவர்க்கு வெளிமான் உதவியமைக்குக் கோடைக் காலத்துக் கொழு நிழலையும், இளவெளிமான் சிறு பரிசு கொடுத்ததை ஏலாது தாம் சென்றமைக்குப் புலி பார்த்தொற்றிய களிற்றிரை பிழைப்பின் எலி பார்த்த தொற்றாது செல்லுதலையும், வெளிமான் இறந்தமையறிந்து தாம் துயருற்ற நிலைக்குக் கண்ணில்லாத ஊமன் கடலில் வீழ்ந்ததையும் உவமை கூறியிருத்தல் பெருஞ்சித்திரனாரின் புலமை நலம் காட்டும். இவர் பெயரில் அமைந்த பாடல் ஒன்று திருவள்ளுவமாலையில் இடம் பெற்றுள்ளது. இராசா.

பெருஞ்சீத்தனார்: இப்புலவரைப் பற்றி யாதொரு செய்தியும் தெரியவில்லை. ஆனால், அபிதான சிந்தாமணி மட்டும் கடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவர் (திருவள்ளுவமலை) என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. திருவள்ளுவமலை பாடிய புலவர் பெயர்களுள் பெருஞ்சீத்தனார் எனும் பெயர் காணப் பெற

வில்லை. பெருஞ்சித்திரனார் பாடிய பாடல் ஒன்றுள்ளது. பெருஞ்சித்திரனாரின் பாடவேறுபாடாகப் பெருஞ்சீத்தனார் அமைந்துள்ளதோ என ஐயுற வேண்டியுள்ளது. பெருஞ்சித்திரனார் தாம்பாடிய பாடலில் 'ஏதமில் வள்ளுவர் இன்குறள் வெண்பா விரால் ஓதிய ஒண்பொருளை யெல்லாம் உரைத்த தனால் திருக்குறள் வேதத்திலும் மேதக்கது' என்பதைக் குறிப்பின் உணர்த்துகின்றார். இராசா.

பெருஞ்செல்வச் சமுதாயம்: உலக நாடு

களின் பொருளாதார நிலைகளில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. செல்வச் செழிப்பில் ஒரு சில நாடுகளும் அதற்குமாறான வறுமை நிலையில் பல நாடுகளும் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் உள்ள பொருளாதார வரலாற்றின் அடிப்படையில் பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைகளைப் பற்றி அறிஞர் பலர் தத்தம் கருத்துகளைத் தெரிவித்துள்ளனர். இன்றைய நூற்றாண்டு அறிஞர்களுள் ஒருவரான உரோசுடோ (W.W. Rostow) குறிப்பிட்டுக் கூறத்தக்க ஒருவராவார். அவர்தம் விளக்கத்தின்படி உலக நாடுகளில் ஏறத்தாழ எல்லா நாடுகளும் பல வளர்ச்சி நிலைகளைக் கடந்து இறுதியில் பெருஞ்செல்வச் சமுதாய (Affluent Society) நிலையை அடைகின்றன. அத்தகைய பெருஞ்செல்வச் சமுதாயம் என்றதொரு புதியதொரு சொற்றொடரைத் தோற்று வித்த பெருமை பேராசிரியர் கால்பிரைத்து (Prof. Galbraith) என்பவரைச் சாரும்.

பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைகளை வேட்டைப் பருவம் (Hunting stage), கால்நடைப் பருவம் (Pastoral stage), வேளாண்மைப் பருவம் (Agricultural stage), தொழிற் பருவம் (Industrial stage) எனப் பல நிலைகளில் விளக்குகிறார் பேராசிரியர் ஆதம் சமித்து (Prof. Adam Smith). அடிமை நிலை, வாணிக நிலை என்ற நிலைகளாகப் பிரடரிக் இரிகுட்டு (Frederick Rist) என்ற அறிஞரும், பண்டமாற்றுப் பொருளாதாரம், பணப் பொருளாதாரம், கடன் பொருளாதாரம் என்ற நிலைகளாகக் கில்டிபிராண்டு (Hildebrand) என்ற அறிஞரும் பிரபுக்கள் ஆட்சிநிலை (Feudalism) முதலாளித்துவ நிலை (Capitalism) ஆகிய பல நிலைகளாகக் காரல் மார்க்சு (Karl Marx) என்ற அறிஞரும் விளக்கி உள்ளனர். இவர்களைப் போன்று தொன்மை நிலை, எழுநிலையின் முன்னோடி நிலை, எழுநிலை (Take-Off), தன்னைத் தானே வளர்த்துக்கொள்ளும் நிலை, பேரளவு நுகர்வு நிலை எனப்படும் பெருஞ்செல்வச் சமுதாய நிலை ஆகிய ஐந்து நிலைகளாகப் பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைகளைப் பேராசிரியர் உரோசுடோ என்பார் விளக்கியுள்ளார்.

பேரளவு நுகர்வு நிலை; நாடுகளின் வளர்ச்சிநிலைகளில் பேரளவு நுகர்வு நிலைபற்றி உரோகடோ விளக்கினார். சமுதாயம் மிகுந்த செல்வச் செழிப்பில் காணப்படும் முதிர்ச்சி நிலையே இது. 'ஏழ்மை', 'பசி' போன்றவற்றை மக்கள் ஏடுகளில் படித்துணர்வார்களே தவிர நடைமுறையில் காண இயலாது என்றதொரு சீரிய நிலை இது.

இந்நிலையில் முன்னோடித் துறைகள் (Leading Sectors) யாவும் நீண்ட கால நுகர்வோர் பண்டங்களின் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும்; தனி ஆள் உண்மை வருமானம் மிக விரைவாக மிகுந்து செல்லும்; மக்கள் ஏராளமான அளவில் பண்டங்களையும் பணிகளையும் நுகருவர்; உழைப்பாளர்களின் உற்பத்தித் திறன் மிகுந்து மிகத் திறமையுள்ள உழைப்பாளர்களாக மாறுகின்றனர்; நகர்ப்பகுதியில் எல்லாவிதமான வாழ்க்கை வசதிகளோடும் வாழ்வதையே எல்லோரும் விரும்புகின்றனர்; சமுதாயத்திற்கு நன்மைதரும் பலவிதமான பொது நலப் பணிகளை மக்களும் அரசும் மேற்கொள்ளுகின்றனர். உலகில் உள்ள நாடுகள் பல்வேறு பொருளாதார நிலைகளில் உள்ளன. ஒரு சில நாடுகள் மிகுந்த செல்வமுடைய நாடுகளாகவும், ஒரு சில நாடுகள் நடுத்தரமான நிலையிலும், பிற நாடுகள் மிகவும் ஏழ்மை நிலையிலும் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. மூவகை நிலைகளில் உள்ள பொருளாதாரங்களின் சிக்கல்கள் அவற்றின் பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைகளுக்கேற்பவும், மக்களின் திறன்களுக்கேற்பவும் மாறுபட்ட நிலைகளில் இருக்கின்றன. அவற்றைப் பற்றிய ஆய்வுகள் பல மேற்கொண்டு ஆர்வர்டு (Harvard) பல்கலைக் கழகத்தின் பொருளாதாரத் துறைப் பேராசிரியராகவும், 1961-ஆம் ஆண்டு முதல் 1963-ஆம் ஆண்டு சூன் மாதம் முடிய இந்தியாவில் அமெரிக்க நாட்டின் அரசியல் தூதுவராகவும் (Ambassador) பணியாற்றிய பேராசிரியர் சான் கென்னத்து கால்பிரைத்து (John Kenneth Galbraith) என்பார், 'பெருஞ்செல்வச் சமுதாயம்' என்றதொரு தலைப்பில் அரியதொரு நூலை 1958-இல் எழுதி வெளியிட்டார்.

அந்நூல் வெளிவந்த பிறகு அந்நூலின் தலைப்பாகிய பெருஞ்செல்வச் சமுதாயம் என்ற சொற்றொடர் ஆங்கில மொழியில் ஒரு புதியதொரு சொற்றொடராகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. மிகவும் இன்றியமையாததொரு நூல் என்ற அடிப்படையில் 'இலண்டன் டைம்ஸ்' (London Times) என்ற இதழும், எந்த அளவுக்கு மிகவும் உன்னதமாக (Brilliant) இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்குக் குழப்பம் தரத்தக்கதாகவும் உள்ளதொரு நூல் என்று 'நியூயார்க்கு ஏரால்டு திரி

பியூன்' (New York Herald Tribune) என்ற இதழும் இந்நூலைப் பற்றிய கருத்துரைகளைத் தந்திருக்கின்றன. அறுபத்தைந்து அத்தியாயங்களைக் கொண்டுள்ள அந்நூலில், உலகின் பல பகுதிகளில் உள்ள நாடுகளின் நிலைகளும் அமெரிக்க நாட்டின் நிலைகளும் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன.

செல்வம் மிகுதியாக இருப்பதனால் பல நன்மைகள் உண்டு. ஆனால் குறிப்பிட்ட அளவுக்கும் மிகுதியாகச் செல்வம் சேர்ந்துவிடும்போது சிக்கல்கள் பெருகி, அச்சிக்கல்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியாததொரு நிலையும் தோன்றிவிடுகிறது. ஏழையொருவன் அவனது சிக்கலையும் அச்சிக்கலின் தன்மையைப் பற்றியும், அதனைத் தீர்ப்பதற்கான தீர்வைப் (Solution) பற்றியும் மிகத் தெளிவான கருத்துகளைக் கொண்டிருக்கிறான். அவனது இன்றியமையாத விருப்பங்கள், வசதி விருப்பங்கள், ஆடம்பர விருப்பங்கள் போன்றவற்றை அவனால் நிறைவு செய்ய இயலவில்லை என்பதையும், போதுமான செல்வமின்மையே அதற்கான அடிப்படைக் காரணம் என்பதையும், தன் விருப்பங்களை நிறைவேற்றிட மேன்மேலும் செல்வத்தைச் சேர்க்க வேண்டும் என்றும் அவன் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறான். அதாவது, அவனுடைய இடையூறுகளையும் அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான வழிமுறைகளையும் அவன் தெள்ளத் தெளிவாக உணர்ந்திருக்கிறான். ஆனால், குறிப்பிட்ட அளவுக்கும் மிகுதியாகச் செல்வத்தைப் பெற்றிருப்பவன் அவனுடைய எதிர்காலச் சிக்கல்களைப் பற்றி மிகுதியான அளவில் கற்பனைகளை வளர்த்துக் கொள்கிறான். எனவே, சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கான வழி முறைகளைத் தெரியாதவனாக இருக்கிறான். அவனது செல்வத்தைச் சீரான வழிகளில் பயன்படுத்துவதற்கு அவனுக்குத் தெரியாதிருக்கும் வரை அச்செல்வத்தை அவன் தவறான வழிகளில் பயன்படுத்தும் வாய்ப்புகள் மிகுதியாக உண்டு.

தனிமனிதர்களைப் போலவே நாடுகளிடையேயும் இந்நிலை காணப்படுகிறது. உலக நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சி வரலாற்றைப் பார்க்கும் போது, தொடக்க நிலையில் ஏறத்தாழ எல்லா நாடுகளுமே ஏழ்மை நிலையிலேயே இருந்து வந்திருப்பதைக் காணலாம். கடந்த ஒரு சில தலைமுறைகளில்தான் ஐரோப்பிய மக்கள் வாழ்ந்து வரும் உலக நிலப்பரப்பின் மிகச் சிறிய நிலப்பரப்புக்களில் செல்வச் செழிப்பைக் காண முடிகிறது. குறிப்பாக, அமெரிக்க நாட்டில் இதுவரை வரலாறு காணாத அளவுக்குச் செல்வம் செழித்து இருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

உலகின் பிற பகுதிகளில் கடுமையான வறட்சி, ஏழ்மை, பற்றாக்குறை, உடல்நலமின்மை, சுகாதாரக் கேடுகள், பஞ்சம், பசி, பட்டினி போன்ற இரங்கத்தக்க

நிலைகள் பரவி இருக்கின்ற காரணத்தாலும் அமெரிக்க நாட்டின் செல்வச் செழிப்பு மிக அண்மைக் காலத்தில்தான் தோன்றியிருப்பதாலும் அமெரிக்க மக்கள் பலரின் சிந்தனை ஓட்டங்களும் ஏழ்மைப் பின்னணியைக் கொண்டுள்ளனவாகவே காணப்படுகின்றன. ஏழ்மை நாடுகளில் வாழும் மக்களின் பொருளாதாரச் சிந்தனைகளோடு ஒப்பிடுகையில் செல்வச் செழிப்புள்ள நாடுகளில் வாழும் மக்களின் பொருளாதாரச் சிந்தனைகளில் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தாலும் அம்மாற்றங்களில் பல பலருக்குத் தெரியாமலும், பலரால் உணரப்படாமலும் உள்ள நிலையைக் காண முடிகிறது. அத்தகையதொரு நிலையினால் தோன்றத்தக்க சிக்கல்களையும் அவற்றிலிருந்து விடுபடத்தக்க வழிமுறைகளையும் பற்றி அந்நூலில் நூலாசிரியர் தம் கருத்துகளை விளக்குகிறார். என். எஸ். பா.

துணை நூல்கள் :

பாலசுப்பிரமணியன், என். எஸ்., திட்டமும் வளர்ச்சியும், உமா பப்ளிகேசன்ஸ், மதுரை, 1987.

John Kenneth Galbraith, The Affluent Society, A Mentor Book Publisher, New York, 1958.

Rostow, W.W., The Economics of Take-off into Sustained Growth, Macmillan, New York, 1971.

பெருஞ்சோற்று உதியஞ் சேரலாதன், சேரவேந்தருள் ஒருவன். உதியஞ்சேரல் என்பதே இவனது இயற்பெயர். இப்பெயர் உதியஞ்சேரல் எனவும் (பதி. ப. 2; அகம். 65, 233), உதியன் எனவும் (அகம். 168, நற். 113) குறுகி வழங்கும். பாரதப்போரில் பாண்டவர் ஐவருடனே பகைத்துச் சினந்த துரியோதனன் முதலிய கவுரவர் நூற்றுவரும் போரிட்டுக் களத்திலே மடியுமளவும் இருதிமத்துப் படைகட்கும் பெருஞ்சோற்று வழங்கிய சிறப்புப் பற்றி இவன் பெருஞ்சோற்று உதியஞ்சேரலாதன் என்று பெயர் பெற்றான். அச்செய்தியை வெளியிட்டு இவனைப் பாடியவர் முரச்சியூர் முடி நாகராயர் (புறம். 2). மேலும், மாமூலனார் (அகம். 233), கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய சேரமான் (அகம். 168) ஆகியோர் அகப் பாடல்களிலும் இவனது அச்செய்தி குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. நற்புகழையுடைய முதியரைத் தென்புலத்தார்க்குரிய கடன்களாற் பேணிய உதியஞ்சேரல் பெருஞ்சோற்று கொடுத்தபோது கூளிச் சுற்றமாகிய பேய்கள் பலவும் குழுவியிருந்ததை மாமூலனாரும், கொடைக்கடனை ஏற்றுக்கோடாத நெஞ்சினனான உதியனுடைய அட்டிற்சாலையில் ஓயாது ஒலியெழுந்ததைக் கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய சேரமானும் தத்தம் பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

அவற்றுள் முதியரைப் பேணிய உதியஞ்சேரல் பெருஞ்சோற்று கொடுத்தது தென்புலத்தார் கடனுக்காக என்று கொண்டு, பாரதப் போரில் பெருஞ்சோற்று கொடுத்த உதியஞ்சேரலினும் இவன் வேறானவன் என்பர் அகநானூற்று வேங்கட விளக்கு உரையாசிரியர்.

முரச்சியூர் முடிநாகராயர் பாடலிலே இவன் ஐம்பெரும் பூதங்களின் பண்புகளோடே ஒப்பித்துப் பாராட்டப் பெற்றுள்ளான். பகைவர் பிழைபட்டால் அப்பிழையைப் பொறுப்பதில் நிலத்தை யொத்த வனாகவும், அவர்தம் பிழை பொறுக்கத் தகாதாயின் அவரை அழிக்கச் சூழும் சூழ்ச்சி யகலத்தில் விசும்பையொத்த வனாகவும், அவரை அழித்தற்கு வேண்டும் வலிமையில் காற்றையொத்தவனாகவும், அவரை அழிப்பதில் தீயையொத்தவனாகவும், அவர் பணிந்து வழிபட்டால் அவரை அருளிக் காப்பதிலே நீரையொத்தவனாகவும் இவனை அவர் பாராட்டிப் பாடுவர்.

இவன் அயல்நாடுகள் பலவற்றை வென்று தன்னாட்டின் எல்லையை அகலப் படுத்தினன் எனவும், இவனைப் பாடிச்சென்ற பரிசிலர் பலரும் இவனால் பரிசில் நல்கப் பெற்று உவந்தனர் எனவும் மற்றோர் அகப்பாடலில் (65) மாமூலனார் குறிப்பார். இவன் மண்டிப் படைகொண்டு செல்லும் போரில் களம் பாடுவோர் இம்மென்று ஆம்பலந் தீங்குமல் ஊதுவ ரென்று இளங்கீரனார் பாடுவர் (நற். 113). வ.கு.

பெருந்தலை: மனவளம் குன்றுவதற்கான முக்கிய காரணங்களுள் உறுப்புக்குரிய காரணங்கள் முக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றன. மரபு நுட்ப அணுவும் உயிரணுக் கோள்களும் கருவில் செல்வாக்குப் பெறுவதால் பிறப்பில் பல சீர்கேடுகள் ஏற்படுகின்றன. மண்டையோடும் ஓர் உறுப்பாகையால் அதனுடைய அமைப்பும் மனப்பின்தங்கல் ஏற்படும் காரணமாக அமைகின்றது. அக்காரணம் கொண்ட சீர்கேடுகளை மண்டையோடு சார்ந்த கோளாறுகள் (Cranial anomalies) என்று கூறுகின்றார்கள். எல்லா விதமான மனப்பின்தங்கல்களும் (Mental retardations) தலையைச் சேர்ந்தனவாகவே இருக்கின்றன. மூளை, மண்டையோட்டின் அமைப்பு, தலையின் அளவு, தலையின் அமைப்பு ஆகியவற்றில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்கள் இயல்புக்கு மாறான மாற்றங்களாகும். தலையின் அளவு, அமைப்பு ஆகியவை இயல்புக்கு மாறாக ஏன் அமைகின்றன என்பதற்கான காரணங்கள் இன்னும் கண்டறியப்படவில்லை. எடுத்துக்காட்டாகப் பெருந்தலையாக (Macrocephaly) உள்ள ஒரு தலையின் அளவும் மூளையின் எடையும் மிகுதியாகவே இருக்கின்றன. மண்டை

யோடு விரிந்தும், பார்வை பழுதுள்ளதாகவும் அமைய, வலிப்பும் மற்ற நரம்பு சார்ந்த அறிகுறிகளும் தோன்றுகின்றன. அவை நரம்பு சாராத உயிரணுக்கள் இயல்பிறழ்ந்த வளர்ச்சியடைவதால் ஏற்படுகின்றன. அந்த அணுக்கள் மூளைத் திசுக்களுக்குப் பக்க வலிமை தரும் அமைப்பாக இருக்கின்றன. மண்டையோடு சார்ந்த மற்றச் சீர்கேடுகள் சிறிய தலை (Microcephaly), பெரிதாக்கப்பட்ட மண்டையோடு (Hydrocephalus) முதலியனவாகும். மு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Burns, G.W., The Science of Genetics, Macmillan New York, 1972.

Coleman, J.C., Abnormal Psychology and Modern Life, D.B. Taraporevala Sons Co. Ltd., Bombay, 1976.

பெருந்தலைச் சாத்தனார்: இவர் சங்கப் புலவர். சாத்தனார் என்னும் இயற்பெயருடைய இவர், பெரியதலையுடையமையால் பெருந்தலைச் சாத்தனார் எனக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப் பெற்றார் போலும். வையாபுரிப்பிள்ளையின் சங்க இலக்கியப் பதிப்பும் உறுப்பினாற் பெயர்பெற்ற புலவர் வரிசையிலேயே இவரைக் குறிப்பிடுகின்றது. மேலும், பெருந்தலை என்னும் பெயரடை இப்புலவரின் பேரறிவைக் குறித்ததாகவும், குமண வள்ளலின் தலையைக் காத்த இவரது பெருமையைக் குறித்ததாகவும் கொங்கு நாட்டில் பெருந்தலையூர் எனக் கூறப்படும் ஊரைக் குறித்ததாகவும் பலவாறு கொள்ளப்படுவதைச் சங்கத்தமிழ்ப் புலவர் வரிசை நூலாசிரியர் புலவர் கா. கோவிந்தன் குறிப்பிடுவார். அவற்றுள் முன்னைய இரண்டும் எவ்வாறாயினும், பெருந்தலை என்னும் பெயரடை இப்புலவரின் ஊரைக் குறித்ததன்று என்பதற்கு இவர், ஆவூர் மூலங்கிழார் மகனார் பெருந்தலைச் சாத்தனார் எனக் குறிப்பிடப் பெறுவதே போதிய சான்றாகின்றது. ஆகவே, இவர்தம் ஊர் ஆவூரென்பதும், இவர் தந்தையார் பெயர் மூலங்கிழாரென்பதும், இவர் வேளாளரென்பதும் விளங்கும். இவர் தந்தையாரான ஆவூர் மூலங்கிழாரும் சிறந்த புலவராய்த் திகழ்ந்தவர்.

இப்பெருந்தலைச் சாத்தனார் புறநானூற்றில் ஆறும் (151, 164, 165, 205, 209, 294), அகநானூற்றில் இரண்டும் (13, 224), நற்றிணையில் ஒன்றும் (262) ஆக ஒன்பது பாடல்கள் பாடியுள்ளார்.

ஒருகால் கண்டிரக் கோப்பெருநள்ளியின் தம்பியான இளங்கண்டிரக்கோவும் விச்சிக்கோனின் தம்பியான இளவிச்சிக்கோவும் ஒருங்கிருந்தபோது அங்குச் சென்ற பெருந்தலைச் சாத்தனார் இளங்கண்டிரக்

கோவைத் தழுவி இளவிச்சிக்கோவைத் தழுவாது விட்டார். அது கண்டு மனம் நொந்த அவன், 'என்னை ஏன் தழுவாது விட்டீர்?' என வினவினனாக, அவனுக்கு இவர் கூறிய விடையிலிருந்து இவரது உள்ளப் பான்மையை உணரலாம். 'பரிசில் தருதற்குரிய கணவன் வெளியே நெடுந்தொலைவு சென்றிருப்பானாயின், அவன் வருகைக்குத் தாழ்த்திராதே பெண்டிரும் தம்மளவிற்குப் பிடியானை களை இழையணிந்து பரிசிலாகக் கொடுக்கும் வள்ளன்மையுடையது கண்டிரமலை; அத்தகைய மலைக்குத் தலைவனாதலால் இவனை யான் பெரிதும் உவந்து தழுவிக்கொண்டேன்; பொற்றேரினையுடைய நன்னன் மரபினன் அன்றியும் நீயும் என்னால் தழுவுதற்கொத்தனை; ஆயினும், நீவிர் பாடுநர்க்குப் பரிசில் கொடாது கதவை அடைத்துள்ளீர்; அதுபற்றி நும் மலையை எம்போலும் புலவர் பாடுதலைத் தவிர்ந்தனர்; யானும் நினைத்த தழுவாது விட்டேன்' (புறம், 151) என்னுமிதனுள் இவர்தம் கட்டுப்பாடு மிக்க கொள்கை விளங்கும்.

மற்றொருகால், சமையலை மறந்த அடுப்பிலே காளான் பூத்துக்கிடக்கப் பசியுற்று, மகவிற்கு முலைப் பாலும் கிட்டாத நிலையில், தோலொடு திரங்கித் தூர்ந்த வறுமுலையைப் பற்றிச் சுவைக்குந்தொறும் அழுகின்ற அம்மகவின் முகத்தை நோக்கிக் கண்கலங்கும் மனைவியின் துன்பத்தைக் கருதி அதனைத் தீர்த்தற்பொருட்டு இவர் குமணனை நாடிச் சென்றார். அப்போது அவன் தன் தம்பியால் நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்தான். வறுமையால் உந்தப்பட்டிருந்த இவர் அவனது நிலைமையை உணர்ந்தும் தம் நிலைமையைப் புலப்படுத்திப் பரிசில் வேண்டுவாராயினர் (புறம், 164). அவனோ, பரிசில் தருதற்கியலாத அந்நிலையில் தன் தலையைக் கொணர்வோர்க்குப் பரிசில் கொடுப்பதாய்த் தம்பி அறிவித்திருந்ததை நினைந்து, தலை கொடுப்பதற்காக வாளைக் கொடுத்தான். அவ்வாளைப் பெற்றுக்கொண்ட இப்புலவர், அதனைக் கொணர்ந்து இளங்குமணனுக்குக் காட்டி, அவனது குறிப்பிற் கொப்ப இவர் பாடிய பாடல் உயரிய கருத்தாழமுடையது. 'நிலைபெறாத இவ்வுலகத்தின்கண் நிலைபெறுதலைக் கருதினோர் தம் புகழை நிறுத்தித் தாம் மாய்ந்தனர்; அணுகுதற்கரிய தலைமையுடைய உயர்ந்த செல்வர், இரப்போர்க்குக் கொடாமையினால் தம் பெயரை நிறுத்தித் தொடர்தலையறியார்' (புறம், 165) என்று இவர் பாடியது இளங்குமணனுக்கு உணர்வினை ஊட்டியிருத்தல் கூடும்.

பின்னொருகால் கோடைப்பொருநனாகிய கடிய நெடுவேட்டுவனிடம் இவர் பரிசில் வேண்டிச் சென்றாராக, அவன் கொடாது காலம் நீட்டித்தான்.

அவ்விழிவைப் பொறாத இவர் அவனை விளித்து, 'முற்றிய திருவினையுடைய மூவேந்தரேயாயினும் எம்மைப் பேணுதலின்றி ஈதலை யாம் விரும்பேம்' (புறம்.205) என்று கூறிப் போயினார். அவ்வாறே மூவனென்பான் பரிசில் நீட்டித்த நிலையிலும் இவர் அவனிடம், 'நீ ஈயாயாயினும் இரங்குவேனல்லேன்' (புறம்.209) என மொழிந்து மீண்டார். இவற்றால், வறுமையிலும் தளராத இவரது தன்மதிப்பை யுணரலாம்.

இவ்வாறெல்லாம் அரசுத் தலைவர்களை அணுகிப் பாடிய பெருந்தலைச் சாத்தனார் தனித்த நிலையில் புறத்திணை, அகத்திணைப் பாடல்களையும் பாடியுள்ளார். 'அரவுமிழ்ந்த மணியிடத்து எவரும் குறுகாமை போலப் போர்க்களத்தில் பகைவரை விளித்து அறைகூவி நிற்கும் நின்கேள்வனை அஞ்சி யாரும் குறுகாராயினர்' (புறம்.294) என்றும் மறவனொருவனது தானை மறத்தைக் கண்டோர், அதனை அவன் மனைவிக்குச் சிறப்பித்துக் கூறுவதுபோல் இவர் பாடியுள்ள புறப்பாடலில் அமைந்த மறமாண்பு உணரத் தகுவதாம். பொருள் வயிற் பிரியக் கருதிய தலைவனைத் தோழி செலவழங்குவித்ததாகவும் (அகம்.13), தலைவியின் ஆற்றாமைக் குறிப்பறிந்து தலைவனது பிரிவைத் தோழி விலக்கியதாகவும் (நற்.292), பிரிந்து வினைமுற்றிய தலைவன் மீளுங்கால்தேர்ப்பாகனுக்குத் தலைவியின் வருத்தமுரைத்து விரைவு படுத்தியதாகவும் (அகம்.224) அகப்பாடல்களை இயற்றியுள்ள இவர், தென்னவன் மறவன் பண்ணியென்பான் இயற்றிய வேள்வியின் மிகுபயனை அவ்வகப் பாடல்களுள் ஒன்றில் (அகம்.13) இடைப்புக்குத்திக்கூறியுள்ளார்.

பெருந்திரட்டு: தத்துவராயர் அல்லது தத்துவராய சுவாமிகள் என்பவரால் திரட்டப்பட்ட வேதாந்தப் பாடல் திரட்டுகள் இரண்டு. அவை பாடல் அளவால் பெருந்திரட்டு என்றும் குறுந்திரட்டு என்றும் கூறப்படுகின்றன. தத்துவராயரின் குரு சொசுபாணந்தர்; அவர் தம் குரு சிவப்பிரகாசர். அவர் பெயரால் பெருந்திரட்டைத் தொகுத்து வைத்தமையால் அது 'சிவப்பிரகாசப் பெருந்திரட்டு' என்னும் பெயரும் பெறுவதாயிற்று. 'திரட்டின் நாமம், பொருளில் நற்சிவப்பிரகாசம் என்னவே, பொலியும் அன்றே' என்பது பெருந்திரட்டு (53).

பெருந்திரட்டிலுள்ள பாடல்கள் 2824. அப்பாடல் எண்ணிக்கை அமையும் முறைமையைக் கனிமர உருவகக் காட்சியாக உரைநடை கூறுகின்றது. 'கலைக்கட்டளை அநுபவக் கட்டளை ஆகக் கவடு 2-க்குப் பணை 28-க்குக் கொம்பு 218க் குச் சிவக் கனியாகிய திருப்பாட்டு 2813; காப்பு -2

பொழிப்புரை-9 ஆகப் பாட்டு 2824' என்பது அது. கவடு, பணை, கொம்பு, கனி என்னும் மாலை உருவக நயம் பாராட்டுக்குரியது.

இப்பெருந்திரட்டில் உலகாயத மதமுதல் வேதாந்த மதம் ஈறான மதங்களின் இயல்பும், அவற்றுள் கண்டனத்திற்குரியவை பற்றிய கண்டனங்களும், ஞானசாதன இயல்பும், யோக நெறியும், குருவின் அருமை பெருமை ஆகியனவும் விரிவாக இடம் பெற்றுள்ளன.

பெருந்திரட்டில் உள்ள பாடல்கள் 147 நூல்களில் இருந்து திரட்டப்பட்டுள்ளன எனினும், அவற்றுள் அறியப்படும் நூல்கள் ஏறத்தாழ இருபதே என்றும், எஞ்சிய 127 நூல்களின் பெயர்களை நோக்கித்துணை நூல்கள் மறைந்தனவோ என வியப்பும் திகைப்பும் ஏற்படும் என்றும் ஆய்ந்தோர் கூறுவர். தத்துவராயரே பண்டை நூல்களில் தம் கருத்துக்கு ஏற்ற பாடங்களைத் தொகுத்துக்கொண்டு, பண்டை நூல்களில் தக்க மேற்கோள் கிடைக்காதபோது பல புதிய பாடல்களைப் பாடிப் பண்டைப் பெயர்களைப் புதிய பாடல்களுக்குச் சூட்டியும் திரட்டைப் பெருந்திரட்டு ஆக்கினார் என்பர். இன்னொரு கருத்தையும் ஆய்வாளர் கூறுவர். 'அஞ்ஞான நிவர்த்தி, அஞ்ஞான நிவர்த்திநாடகம், அதிக்கிருதாமிருதம், அருகர்சாத்திரம், அருணெறிவிளக்கம், அருளியற்சதகம், அவிரோத போதம், அனந்த போதம், அனந்தானந்த நிலையம், அனந்தானந்த மாலை, அனுபவ சாரம், அனுபவசித்தி, அனுபவசூரியன், அனுபவாமிருதம், அனுபவ தீபிகை, அனுபூதி நிலைமை, அனுபூதி நிலையம், அனுபூதி விளக்கம் என அகரவரிசையில் மட்டும் இத்தனை மேற்கோள் நூற் பெயர்கள்! இவற்றுள் அருணெறி விளக்கம் என்பது பாடு துறையில் உள்ள ஒரு பகுதி. அது ஒன்று நீங்க ஏனை நூல் எதன் பெயரும் தமிழ்நாட்டில் இன்று கேள்விப்பட்டதில்லை. ஆதலால். இப்பெயர்களைத் தத்துவராயரே அமைத்துக்கொண்டார் என்று கருதலாம். ஒருவேளை அவர் பிற்காலத்தில் இத்தலைப்புகளுடைய நூல்களைப் பாடி முடிக்கவும் எண்ணியிருக்கலாம்; பாடியதாக ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை' என்று மு. அருணாசலம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் (15 ஆம் நூ.) குறிப்பிட்டுள்ளார். இரா.இ.

பெருந்துறை: பெருந்துறை பெரியார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள பெருந்துறை வட்டத்தின் தலைநகர். சென்னை-கொச்சி தேசிய நெடுஞ்சாலையில் ஈரோட்டின் தென்மேற்கில் 19 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது இந்த ஊர்.

சங்க காலத்தில் களங்காய்க் கண்லி நார்முடிச் சேரல் ஆணைமலைப் பகுதியை ஆட்சி புரிந்த நன்

னனை வென்ற வாகைப் பெருந்துறை இவ்வுரையாகும். அதனை 'இரும்பொன் வாகைப் பெருந்துறைச் செரு' என்று கல்லாடனார் அகநானூற்றுப் பாடலொன்றில் (199) குறிக்கின்றார்.

பெருந்துறையில் சோரீசுவரர், வேதநாயகி, பிரசன்ன வேங்கடேசப் பெருமாள், செல்லாண்டியம்மன் கோயில்கள் உள்ளன. பிற்காலக் கல்வெட்டு, பழம்பெரும் கோயிலொன்றுக்குக் கோட்டை முனிய்ப்பன் கோயில் என்று கூறுகிறது. இங்கு முன்பு இருந்த மண் கோட்டையின் சில பகுதிகள் உள்ளன. இக்கோயிலில் சிலப்பதிகாரத்தில் வருணிக்கப்பெறும் வேல் கோட்டம் போன்ற அமைப்பில் ஒரு கோயில் உள்ளது.

திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் பெருந்துறை வைப்புத் தலமாகக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. இவ்வூரின் தெற்கே தொல்பொருள்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட பழங்கால ஊரிருக்கை நத்தம் ஒன்றுள்ளது. பெருந்துறையின் வடபால் உள்ள கருமாண்டி செல்லிபாலையத்தில் பெருங்கற்காலச் சின்னங்களும் முதுமக்கள் தாழிகளும் அகப்படுகின்றன.

ஈரோடு உள்ளிட்ட பகுதிக்கு கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து கி.பி. 1860 வரை பெருந்துறையே வட்டத்தலைநகராகத்திகழ்ந்து அரசாங்க ஆவணங்களில் குறிப்பிடப்பட்டு விளங்கியது. வட்டத் தலைநகர் கி.பி. 1860-இல் ஈரோட்டுக்கு மாற்றப் பெற்றது. பெரியார் மாவட்டம் ஏற்பட்டபின் பெருந்துறைவட்டம் அமைந்துள்ளது.

இங்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் மிகப் பெரிய வாரச் சந்தை கூடுகிறது. சந்தைக்கு விற்கக் கால்நடைகள் மிகுதியாக வருகின்றன.

இந்திய அரசுப் பேராளர் வெலிங்டன் பிரபு 1933-ஆம் ஆண்டு விடுத்த வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கோவை மாவட்டக்காசநோய்த் தடுப்புச் சங்கம்இங்கு 1939-ஆம் ஆண்டு காசநோய் மருத்துவமனை ஒன்றை நிறுவிியுள்ளது. கோவைப் பெரியார் இராமலிங்கம் பெயரில் உள்ள அம்மருத்துவமனை தமிழகத்தில் உள்ள பெரிய காசநோய்மருத்துவமனைகளில் ஒன்றாகும். உயர்ந்த மேட்டுப் பகுதியில் அம்மருத்துவமனை அமைந்துள்ளதால் ஆண்டு முழுவதும் மிகத் தூய்மையான காற்று நன்கு வீசுகிறது. செ.இரா.

பெருந்தேவனார்: பெருந்தேவன் என்ற பெயரோடு சங்க காலத்திலும் இடைக்காலச் சோழர் பாண்டியர் காலத்திலும் பலர் இருந்திருக்கின்றனர். பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார், கவிசாகரப் பெருந்தேவனார், கடுகு பெருந்தேவனார் என

அடையோடு பலர் கூறப்பட்டுள்ளனர், அவருள் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு, புறநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை என்னும் ஐந்து தொகை நூல்களுக்குக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்கள் எழுதியுள்ளார். கவிசாகரப் பெருந்தேவனார் கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர் என்பர். சங்க அகப்பாடல்கள் பாடிய புலவர்களுள் கடுகு பெருந்தேவனார், பெருந்தேவனார் என்ற இருவர் மட்டுமே இப்பெயரோடு காணப்படுகின்றனர். கடுகு பெருந்தேவனார் பாடியதாகக் குறுந்தொகையில் ஒரு பாடல் (குறு. 255) மட்டுமே காணப்படுகிறது. எனவே, சங்கத்தொகை நூல்களுள் காணப்படும் பெருந்தேவனாருள் சிறப்புடை அடையின்றிக் கூறப்படுவதனால் 'பெருந்தேவனார்' என்பவர் ஏனையோர் பலரினும் தொன்மை வாய்ந்தவர் எனக் கொள்ள இடமுண்டு.

பெருந்தேவனார் பாடியனவாகச் சங்க அகப் பாடல்களில் இரண்டு பாடல்கள் (நற். 83; அகம். 51) காணப்படுகின்றன. நற்றிணையில் இடம்பெறும் பாடல் குறிஞ்சித் திணையில் தோழி, தலைவன் கேட்குமாறு கூகையை விளித்துக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. பாலைத் திணையில் அமைந்த அகநானூற்றுப் பாடல் தலைவன் தன் நெஞ்சுக்குக் கூறுவதாகப் பாலை வருணனை மிக்கதாகக் காணப்படுகிறது. ச.செ.

பெருந்தொகை: அறிஞர் மு. இராகவையங்கார் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட ஒரு தொகை நூல் பெருந்தொகையாகும். இத்தொகையில் உள்ள பாடல்கள் 2214. பாடல் எண்ணிக்கை அளவாற் பெருமையுடைய இந்நூற்கு ஏற்பப் பெருந்தொகை என்னும் பெயர் அமையலாயிற்று.

'இடைக்காலம் பிற்காலங்களுக்கு உரியதாய், பழமையான குறிப்புகளுடனும் பாடங்களுடனும் இயல்பெற அமைக்கப்பட்ட தனிச் செய்யுட்கோவை தக்கதற்கு இதுவரை கிடைக்காமையால், அக்குறையை நீக்குதற்கெழுந்தது இப்பெருந்தொகை' எனத் தொகுப்பாசிரியர் முகவுரையில் தெளிவிக்கிறார்.

பண்டை இலக்கிய, இலக்கண நூலுரைகளில் மேற்கோளாகவும், பிறவாறாகவும் ஆளப்பட்டுள்ள பழஞ்செய்யுட்கள் பெரும்பாலவும் சொற்செறிவும் பொருட்பொலிவும் உடையவாய் இன்பம் பயப்பனவாதலால் அப்பாடல்களை அதிகார அடைவில் வைத்துத் தொகுக்கப்பட்டால் அதுவொரு சிறந்த இலக்கியமாகி முன்னோரின் அருமை பெருமைகளை நம்மவர் அறிந்து மகிழ்தற்கு இடமாகும் என்னும் நன்னோக்கத்தால் இத்தொகை தொகுக்கப்பட்டது என்பதை அறியும்போது பெருமகிழ்வுண்டாகின்றது.

எல்லா மேற்கோள் பாடல்களும் இத்தொகையில் இடம் பெற்றில. நூல் வடிவில் வெளிவந்தவற்றில் இருந்து ஆளப்பட்ட மேற்கோள் பாடல்களை விடுத்து, இன்ன நூலென்று தெரியாத எடுத்துக்காட்டுச் செய்யுட்களையும் உரையாளர்களால் பெயர் சொல்லி ஆளப்பட்டு இப்பொழுது கிடைத்தற்கு அரிதாயுள்ள நூற் செய்யுள்களையுமே இத்தொகை கொண்டுள்ளது. மேலும், ஏட்டுப்படிக்கள், இதழ்கள் ஆகியவற்றால் கிடைத்த பாடல்களும் வழிவழிப் புலவர்கள் வழியாகவும் பிறர் வழியாகவும் கிடைத்த தனிப் பாடல்களும் செப்புப் பட்டயங்கள் கல்வெட்டுகள் ஆகியவற்றால் கிடைத்த பாடல்களும் இத்தொகையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஏறத்தாழ 3500 பாடல்களை ஆசிரியர் தொகுத்தார். அவற்றைக் கடவுள் வாழ்த்து, அறிவியல், பொருளியல், இன்பவியல், ஒழிபியல் என ஐந்தியல்களாகப் பகுத்துக் கொண்டார். அவற்றுள் முதல் மூன்று இயல்களின் பாடல் தொகை 2214 ஆயினமையால், அவற்றை முதல் தொகுதியாக்கிச் செந்தமிழ் இதழில் வெளியிட்டார். பின்னர் 1935-இல் நூல் வடிவில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கச் 'செந்தமிழ்ப் பிரசுரம்' ஆக வெளிவந்தது.

இது விசேடக் குறிப்பு, செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி, பொருட் குறிப்பகராதி, எடுத்தாண்ட நூலட்டவணை முதலியவற்றையுடையது. ஒவ்வொரு பக்கத்தின் அடிக்குறிப்பாக அவ்வப்பாடல் கிடைத்த இடமும் பாடவேறுபாடும் காட்டப்பட்டுள்ளன. இதிலுள்ள பொருட் குறிப்பகராதி விரிவானது. சொல், பொருள், வரலாறு முதலியவைபற்றி ஆய்வுவர்க்குத் தக்க கருவியாக விளங்குகிறது. விசேடக் குறிப்பில் வரலாறு தொடர்பான அரியகுறிப்புகள் அடங்கியுள்ளன.

இன்ப இயல், ஒழிபு இயல் ஆகிய இரண்டு இயல்களுக்கெனத் 'தொகுக்கப்பட்ட பாடல்கள் 1500 வரையாகலாம்' என ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால், அவ்விரண்டாம் தொகுதி வெளிப்படாமலே நின்று போனமை பேரிழப்பாயிற்று. மறைந்து போன நூல் பாடல்களைத் திரட்டி வைத்த தொகையும் வெளிப்படாமல் மறைந்து போயதன்றோ!

பெருந்தொகையின் கடவுள் வாழ்த்தியல் 220 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. அறவியல் 126 பாடல்களையும் பொருளியல் 1868 பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது. இது இன்னார் பாடல் என்றோ, இன்னவகைப் பாடல் என்றோ, இப்பொருள் பற்றிய பாடல் என்றோ, இச்சமயத்துப் பாடப்பட்ட பாடல் என்றோ சுட்டும் குறிப்பு ஒவ்வொரு பாடல் தலைப்பிலும் இடம்பெறுவதுபெரும் பயன் அளிப்பதாக உள்ளது. இரா.இ.

பெருந்தோட் குறுஞ்சர்த்தன்: சங்கப்புலவருள் ஒருவரன் இவர், உறுப்பாலும் உருவத்தாலும் பெருந்தோட்குறுஞ்சர்த்தன் எனப் பெயர் பெற்றார். இவர் பாடிய ஒரே பாடல் குறுந்தொகை 308-ஆம் பாடலாக அமைந்துள்ளது. வரைவிடை வேறுபட்ட தலைவியை நோக்கித் தோழி வற்புறுத்திக் கூறியதாக அப்பாடல் அமைந்துள்ளது. யானை வாழையால் மதம் அழியும் என்பதனையும், யானையின் மத்தகம் தெய்வத்தன்மை பொருந்தியது என்பதனையும் இப்புலவர் தம் பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். வாழைக் குருத்துத் தடவியதால் மதனழிந்த மையல் வேழம், தன் பிடி புறத்தே தடவிக்கொடுக்க, அருவியிழியும் மலைப்பக்கத்தே துயிலும் என்று கூறிய குறிப்பால், தோழி வரைவு கடாவினமையால் மயங்கிய தலைவன், தலைவியை வரைந்து கொண்டு இடையறவில்லாத இன்பத்தைப் பெறுவான் என்னும் கருத்தைப் புலவர் உணர்த்திய திறம் பாராட்டற்பாலது. இரா.சா.

பெரும்பதுமனார், சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் இயற்பெயர் 'பதுமன்' என்பது. இவரது நல்லிசைப் புலமை பற்றிய சிறப்பால் பெரும்பதுமனார் எனக் குறிக்கப்படுகிறார் என்பர். இவரின் வேறாக மீளிப் பெரும்பதுமனார் (நற்.109) என்ற பெயரும் சங்கப் புலவர் வரிசையில் காணப்படுகின்றது. இவ்விரு பெயரும் ஒருவரைக் குறிக்கும் என்பதும், இரு வேறு புலவரைக் குறிக்கும் என்பதும் கூறப்படுகின்றன.

சங்கப் பாடல்களுள் மூன்று பாடல்கள் மட்டுமே பெரும்பதுமனார் என்னும் பெயரோடு காணப்படுகின்றன. அப்பாடல்கள் நற்றிணையில் (நற்.2) ஒன்றும், குறுந்தொகையில் (குறு.7) ஒன்றும், புறநானூற்றில் (புறம். 199) ஒன்றுமாக அமைந்துள்ளன.

நற்றிணையில் இடம்பெறும் பாடல் கண்டோர் கூற்றாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதில், கொடிய பாலைவழியில் மென்மைத்தன்மை வாய்ந்த தலைவியை அழைத்துச் செல்லும் தலைவன் மனம், பெரிய மலைப்பாறைகளைச் சிதைக்கும் இடியிலும் கொடியதாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. குறுந்தொகையில் இதே கூற்றாக அமைந்த பாடலில் ஆரியக்கூத்தர் மூங்கிலில் கட்டிய கயிற்றின் மேல் நின்றாடுவதும் அப்போது பறையடிப்பதும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

பழுத்த ஆலமரத்தில் உள்ள கனிகளை உண்டாக்கி பலமுறையும் அதே ஆலமரத்தை நாடி வருவது போல, இரவலரும் தமக்கு இன்முகத்தோடு பொருள் கொடுப்பவரையே பலமுறை சென்று இரப்

பர் என்ற கருத்தையும், இரவலர்கள் தம் வள்ளல் களின் செல்வமே தம் செல்வம் என்றும், அவருடைய வறுமையே தம் வறுமை என்றும் கருதும் கருத்தையும் பெரும்புதுமனார் தம் புறநானூற்றுப் பாடலில் எடுத்துக் காட்டுகிறார். ச.செ.

பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பி, திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம் என்னும் நூலை இயற்றியவர். இவர் பாண்டிய நாட்டில் உள்ள செல்லிநகர் என்ற ஊரில் அந்தணர் குலத்தில் பிறந்தார். செய்யுட்களில் செல்லிநகர் என்ற ஊர் செல்லி நாடு என்றும், பரசுராமச் சதுர்வேதி மங்கலம் எனவும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வூர் சங்கர நயினார் கோயில் வட்டத்திலுள்ள கரிவலம் வந்த நல்லூருக்கு அருகில் உள்ளது. இக்காலத்தில் அவ்வூர் பணையர் என்று வழங்கப்படுகிறது என ஆய்வாளர் கூறுகின்றனர்.

பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பி வழிவழியாகப் புலமை மிக்க வேம்பத்தார்ச் சோழிய வகுப்பில் பிறந்தார். முற்காலத்தில் ஏதேனும் நூலியற்றிய தமிழ்ப் புலவர்கள், தாமியற்றிய நூல்களைக் கொணர்ந்து வேம்பத்தார்ப் புலவர்களுக்குக் காட்டி அவர்களுடைய ஒப்புதல் பெற்ற பின்னரே, வெளியிடுதல் வழக்கமாக இருந்தது. அத்தகு சிறப்பு மிகு குடியில் தோன்றிய நம்பி, உத்தரமகா புராணம் என்னும் வட நூலின் ஒரு பகுதியாகிய சாரசமுச்சியம் என்பதிலிருந்து மொழிபெயர்த்துத் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம் என்னும் நூலை இயற்றினார். அந்நூலில் மொத்தம் 1753 செய்யுட்கள் உள்ளன. அந்நூலின் வேறுபெயர்கள் பழைய திருவிளையாடல், வேம்பத்தாரார் திருவிளையாடல், திருவிளையாடல் என்பன ஆகும்.

நம்பி அந்நூலை இயற்றிய காலத்தில் கார்வளங்கொண்ட மண்டலத்தில் கப்பிஞ்சி நாடு என்னும் பெயரையுடைய சிறு நாட்டில் வாழ்ந்தார் எனக் கூறப்படுகிறது. கார்வளங்கொண்ட மண்டலம் என்பது மதுரைக்குக் கிழக்கே உள்ளதான 'மழைக்குப் புணை கொடுத்த மங்கல நாடு' என ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர். திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம் என்னும் நூலை ஆக்குவித்தவற்றிய காலத்தில் அவருக்குப் பல்லக்கு முதலியவற்றையும், பல இரத்தின அணிகலன்களையும் அவன் கொடுத்தான். அதனால், மகிழ்ச்சி அடைந்த நம்பி 'பல்லக்கு மேலேறி' என்னும் வெண்பாவை பாடினார். பாண்டியன் மகிழ்ந்து செல்லி நகரையும் அதனைச் சார்ந்த ஊர்களையும், இவரும் இவர் பரம்பரையினரும் அனுபவிக்கும் வகையில் முற்றூட்டாகக்

கொடுத்தான். அதனால், செல்லி நகரும் அதனைச் சார்ந்த ஊர்களும் செல்லி நாடு எனப் பெயர் பெற்றன. சிதம்பர மாளிகை மடத்திலிருந்த வெண்காட்டுடைய மாணவரான விநாயகர் என்பவர் இவருக்கு ஆசிரியராக விளங்கினார். அந்நூலில் உள்ள கடவுள் வாழ்த்து 23-ஆம் செய்யுளால் இச்செய்தி தெளிவாகிறது.

நம்பி திருவிளையாடற் புராணத்தையும், பரஞ்சோதி முனிவர் இயற்றிய திருவிளையாடற் புராணத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில், பாண்டியமன்னர்களின் பெயர் கூறு முறையிலும், திருவிளையாடற் புராண முறைவையிலும், வேறு சிலவற்றிலும் பல வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. திருவிளையாடலில் மாணிக்கவாசகர் காலத்தில் நிகழ்ந்தனவாக 27, 28, 29, 30-ஆம் திருவிளையாடல்களைக் கூறிய பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பி, 'கருங்குருவிக் கன்றருளினை போற்றி' எனவும், 'புலி முலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி' எனவும் மாணிக்கவாசகப் பெருமான் தம் முடைய திருவாசகத்தில் போற்றித் திரு அகவலுள் கூறியிருப்பதைக் கருதாமல், புலிமுலை புல்வாய்க் கருளிய திருவிளையாடலை 53-ஆம் திருவிளையாடலாகவும், கரிக்குருவிக்கு அருளிய திருவிளையாடலை 60-ஆம் திருவிளையாடலாகவும் தம் நூலுள் அமைத்துள்ளார்.

பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பியின் திருவிளையாடலில், கூலியாளாக வந்த சோமசுந்தரக் கடவுள் வேலை செய்யாது நின்று கொண்டிருந்தபோது பாண்டியனுடைய ஏவலாளர்கள் அவரை அடித்தனர் என எழுதியுள்ளார். ஆனால், பிற நூல்களில் கூலியாளாக வந்த சோமசுந்தரப் பெருமானைப் பாண்டியனே அடித்தான் என்பது கூறப்பட்டுள்ளது.

பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பி வேதங்கள் ஆகமங்கள் ஆகியவற்றைத் தெளிவாகக் கற்றவர். இவர் தமிழ் மொழியிலும் வடமொழியிலும் புலமையுடையவர். சங்க காலம் முதல் அவர் வாழ்ந்த காலம் வரை தமிழில் தோன்றிய நூல்களை நன்கு அறிந்திருந்தார். சிவபெருமானிடமும் சிவனடியார்களிடமும் மிகுந்த பக்தியுடையவராக விளங்கினார். முன்னோர் பழைய நூல்களில் கூறியுள்ள விழுமிய கருத்துகளையெல்லாம் தம் நூலில் உரிய இடங்களில் அமைத்து அவற்றை விளக்கிச் செல்லும் சிறப்பு இவரிடம் காணப்படுகிறது. நம்பிகற்போர் கருத்தைக் கவரும் வண்ணம் செய்யுள்களை ஏற்ற சந்தங்களில் அமைத்துள்ளார். இவர் தம் கருத்தை எளிதில் பிறர் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய வகையில், எளிய, இனிய பாடல்களை இயற்றும் திறம் படைத்தவர்.

செ.இரெ.செ.

பெரும்பாக்கனார் கடைச்சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர்களுள் ஒருவர். பெரும்பாக்கம் என்பது ஓர் ஊரின் பெயர். சங்ககாலப் புலவர்களுள் சிலர் ஊர்ப் பெயர் கொண்டு விளங்குதல்போல இவரும் பெரும்பாக்கனார் என ஊரின் பெயரால் குறிப்பிடப்படுகிறார்.

சங்க இலக்கியமான குறுந்தொகையில் 296-ஆம் பாடல் இவரால் இயற்றப்பெற்றது. நெய்தல் திணையில் தலைவி கூற்றாக அமைந்துள்ள அப்பாடல் 'காணும் பொழுதினும் காணாப் பொழுது பெரிதாகலான் அது ஆற்றாளாகிய தலைமகள், தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்வியது' என்னும் துறையின் பாற்படும். 'அம்மவாழி தோழி' எனத் தொடங்கும் அக் குறுந்தொகைப் பாடலில் தலைவி தோழியிடம் கீழ்க்காணும் சொற்களைக் கூறுவது போல் பெரும்பாக்கனார் அப்பாடலைப் பாடியுள்ளார். 'தோழி ஒன்று சொல்லுவன் கேட்பாயாக. புன்னை மரத்தின் கிளைகளிலேயிருந்த நாரை, உப்பங்கழியிலுள்ள சிறு மீன்களை வெறுத்ததாயின், வயலில் உள்ள நெய்தற் பூக்களை நெற்கதிரோடு சேர்த்து உண்ண விரும்பும் துறைக்கு உரியவனான நம் தலைவனைக் கண்டால், அவன் முன்னே நின்று தலைவி இத்தன்மையன் ஆகும்படி பிரிந்து செல்லுதல் உமக்குத் தகுமோ என்று துணிபுடையளாய்க் கடிய சொற்களைக் கூறி இடித்துரைத்தலைச் செய்யாதிருப்பாயாக!'

புன்னை மரத்து நாரை கழியில் உள்ள சில மீன்களை வெறுத்து நெய்தல் கதிரோடு நயக்கும் என்றது, இடையூறுமிக்க இக்களவு நிலையில் எய்தும் இன்பத்தினும் தன்பமே பெரிதாகலின் இது வெறுக்கத்தக்கதாயிற்று. இனி நாம் வரைந்து கொண்டு மனையிலிருந்து இன்புறவேண்டும் என்னும் உள்ளுறையமைய அப் பாடலைப் பெரும்பாக்கனார் மிக நயமாகப் பாடியுள்ளார். செ.இ.ரெ.செ.

பெரும்பாணாற்றுப்படை என்பது சங்க இலக்கியத்துள் பத்துப்பாட்டு வகையுள் நான்காம் நூலாகும். பெரும்பாணர் என்போர் பெரிய யாழை வாசிக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர். 'இடனுடைப் பேரியாழ் முறையுளிக் கழிப்பி' என்று வரும் பெரும்பாணாற்றுப்படை (462) அடியைக் கூர்ந்து கவனிக்கின் இவ்வுண்மை விளங்கும். மேலும், ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் இப்பாட்டு ஐநூறு அடிகளைக் கொண்டு மிக் கிலங்குவதாலும் பெரும்பாணாற்றுப்படை எனப் பெயர் வாய்ந்தது என்றும் கூறுவர். பண்பாடுவோர் பாணர். அக்காலத்துப் பண்களைப் பாடுதற்கெனப் பெரிய யாழைத் தாங்கி அதன் நரம்புகளைவலித்து இனிது பாடுவோரே பெரும்பாணர் ஆவர். பரிசு

பெற்றான் ஒருவன் பரிசு பெறாதானுக்குப் பரிசில் நல்கும் வள்ளலிடத்துச் செல்லும் வழி முதலிய வற்றை எடுத்துக் கூறி ஆற்றுப்படுத்துதலே ஆற்றுப்படை என்னும் நூலின் இலக்கணமாகும். ஆதலின், இளந்திரையன் என்னும் தொண்டைநாட்டையாண்ட வள்ளலாகிய அரசனிடத்துப் பரிசு பெற்ற பெரும்பாணன் ஒருவன் பரிசு பெறாது வறுமையுற்று வாடும் பெரும்பாணன் ஒருவனுக்குத் தான் பரிசு பெற்று வளமாக இருக்கும் தன்மையையும், நீயும் சென்றால் பரிசுகள் நிறையப் பெறலாம் எனும் தன்மையையும் கூறி அவன் நாட்டுக்குப் போகும் வழி, வழியிலுள்ள நிலமேம்பாடுகள், மக்கள் நாகரிகம் முதலிய வற்றை எடுத்துக்கூறி, அவ்வரிய பெரும்பாணனையும் அவ்வள்ளலிடம் செல்லுமாறு அறிவுரை வழங்கி ஆற்றுப்படுத்தியதால் இந்நூலுக்குப் பெரும்பாணாற்றுப்படை என்னும் பெயர் ஏற்புடையதாயிற்று

இந்நூல் ஆசிரியர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் என்னும் சங்கப்புலவர் ஆவார். இவர் ஊர் கடியலூர் என்றும், தந்தையார் பெயர் உருத்திரன் என்றும், இவர் இயற்பெயர் கண்ணன் என்றும், அந்தணர் மரபினர் என்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். இவர் பண்டைக்கால மக்களின் இயல்புகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவது போல் இனிமையாக விளக்கிக் கூறுகிறார். நீர்ப்பெயற்று என்னும் கப்பல் துறைமுகம் பற்றியும் அத்துறையில் ஏற்றுமதியாகும் பொருள்களைப் பற்றியும் மற்றுமுள்ள நாகரிகங்களையும் பற்றியும் அழகுற எடுத்தியம்புகிறார். இவர் பட்டினப்பாலையைக் கரிகாற் பெருவளத்தான் மீது பாடிப் பதிவாறாயிரம் பொன் பரிசில் பெற்றாரென்றும், மேலும் குறுந்தொகை 352 - ஆம் செய்யுளையும் அகத்தில் 167-ஆம் செய்யுளையும் பாடினாரென்றும் தெரிகிறது.

தொண்டையர் ஆண்டதால் தொண்டை நாடு எனப் பெயர் வாய்க்கப்பெற்றது. இந்நாடு திருவேங்கடத்தை வடஎல்லையாகக் கொண்டுள்ள தமிழகத்தின் வடபகுதியாகும். பெரும்பாணாற்றுப்படைத் தலைவனாகிய தொண்டைமான் இளந்திரையன் என்னும் மன்னன் சிறந்த புலவனாகவு மிருந்திருக்கிறான். நற்றிணையில் மூன்று பாடல்களும் புறத்தில் ஒரு பாடலும் அவன் இயற்றியுள்ளான். அவன் சோழர் குலத்தைச் சார்ந்தவன். அவன் பெருமை பற்றி இந்நூலில் மிகப் பலவாறாகக் காணலாம்.

சூரியனின் வெப்பம் மிகுதியுடைய வேனிற்காலத்தே சிறந்த பேரியாழை இடப்பக்கத்தே அணைத்து வைத்துக் கொண்டு பழுத்த மரத்தை நாடிச் செல்லும் பறவை போல வறுமை நிரம்பியசுற்றத்தோடு அவர்கள் பசிபோக்க வழியறியாது சலித்துக் கொண்டிருக்கும் பாணனே! நான் என் நிறைந்த சுற்றத்த

தோடு கச்சியிலுள்ள தொண்டைமான். இளந்திரையனிடம் சென்று அளவிட வொண்ணாப் பரிசில் பெற்று மீண்டு வருகிறேன். எங்களைத் தொடர்ந்த பசித்துன்பம் நீங்கியது. நீயும் அத்தலைசிறந்த வள்ளல்பாற் செல்வையேல் உன் வறுமை நீங்குவதுறுதி. அவன் நாட்டில் கள்வராலும் கொடிய விலங்குகளாலும் பயம் உண்டாகாது. அச்சமின்றிச் செல்க. வலிய வட்டைகளோடு கூடிய வண்டியை இழுக்கும் எருதின் முதுகிலே உமணப் பெண்டிர் அடிக்க, உப்பு வணிகர் பக்கத்திலே பாதுகாத்து வர, உப்புவண்டிகள் செல்வதால் பகற்பொழுதில் பாதுகா வலுண்டு. மிகவும் வலிமை வாய்ந்த வழிப் போக்கர்கள் பாதுகாக்க வல்ல ஆயுதங்களுடன் கழுதைமீது பாரத்தை ஏற்றிக் கொண்டு செல்வர். காட்டு வழியில் சுந்திலையால் வேயப்பட்ட குடிசையில் வேடர் குலப் பெண்கள் புல்லரிசியைக் குத்தி எடுத்துச் சமைத்த உணவைக் கருவாட்டுக் கறியுடன், 'தொண்டைமான் நாட்டைச் சார்ந்த பாணர்கள் நாங்கள் என்று கூறுவிராயின்' முகமலர்ந்து படைக்க நன்கு உண்பீர்கள். அங்குள்ள வேடர்கள் பன்றி வேட்டை ஆடுவர். இல்லையேல் நாயோடு சென்று வலைகளை மாட்டி முயல்வேட்டை ஆடுவர். அத்தகைய பாலைநிலத்தைக் கடந்து சென்றால் பசைவர் அஞ்சும்படி கூரிய வேல், கேடயம் முதலியவற்றைச் சார்த்தி வைத்த சிறந்த வீடுகளையும் அங்கு வாழும் எயினர்களையும் காணலாம். அவர்கள் தரும் சோற்றொடு உடும்பின் பொரிக் கறியையும் நீங்கள் பெறுவீர்கள்.

பின்னர், எம்மிருகங்களுக்கும் அஞ்சாத மறவர்கள் பசை மன்னர் நாட்டுக்குச் சென்று பசுக்கள் முதலியவற்றைக் கவர்ந்து கொண்டு வந்து கள்ளுக்குவிற்பு, அக்கள்ளுண்டவரோடு ஆட்டுக்கறி கலந்த உணவையுண்டு ஆடிக்களிக்கின்ற இடத்தையும் கடந்து செல்லுங்கள். அப்பால் செம்மறியூட்டோடு வெள்ளாட்டினை முற்றத்தில் கட்டியுள்ள ஆயர் இருக்கையில் இடைச்சிமோரை விற்றுக் குடியோம்பி, நெய்விற்பு, எருமை முதலியன பெற்று, திணையரிசிச் சோற்றைப் பாலொடும் வரும் விருந்தினருக்கு அளிப்பர். அதனைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். மேலும், எளிய வாழ்க்கையினையுடைய இடையர்கள் குழலில் பாலைப் பண்ணைப் பாடியபின் வில் யாழிலே குறிஞ்சிப் பண்ணைப் பாடி இன்புறும் முல்லை நிலத்தைக் கடந்து சென்றால் அங்கு வரகு அரிசியில் அவரை விதைப் பருப்பிட்டுச் சமைத்த சுவைமிகுந்த பருப்புச் சோற்றைப் பெறுவீர். பின் வன்மை வாய்ந்த முல்லை நிலத்தைக் கடந்து சென்றால் மருதநிலத்தில் உழவர்கள் உழுது விதைத்துக் களைகட்டு நெல் முற்றியதும் அறுத்து வைக்கோல், கூளம் முதலியவற்றைப் போக்கி நெற்

பொலிகளை மேருமலையினும் சிறக்கக் கொண்டுள்ள குடியிருப்பைக் காணலாம். அங்கு, நெல் நிறைந்த நெற்கூடுகள் காணப்பெறும். அங்குள்ள குழந்தைகள் வளப்பத்தோடு காணப்பெறுவர். அங்கு, அவ்வழுவர்களின் முயற்சியின் பலனாய்க் கிடைத்த வெண்ணெல் சோற்றைப் பெட்டைக் கோழிக்கறிப் பொரியலுடன் பெறுவீர்கள். அப்பால் கருப்பஞ்சாறு காய்ச்சும் ஆலைகளில் கருப்பஞ்சாற்றை விரும்பியாங்குப் பருகுங்கள். மேலும், கோடைக்காலத்தும் மீன் வளம் நிறைந்துள்ள நெய்தல் நில வலைஞரின்குடியிருப்பில் தங்குவிராயின் கொழியலரிசியால் சமைத்த கூழையும் கள்ளையும் மீன்வற்றலோடு பெறுவீர்கள். அங்குக் குளத்தில் பூத்த தாமரை, செங்குவளை, நீலம் முதலிய பல பூக்களையும், பறிப்போர் உங்களுக்கு வழங்கும் பூக்களையும் சூடிக்கொண்டு செல்லுங்கள். அப்பால் வேதம் ஓதும் அந்தணர் வாழிடங்களுக்கு எருவிராயின் அங்குக் கருடன் சம்பாச்சோறு, மாதுளை வகிர், மாவடு, ஊறுகறிகள் முதலியவற்றை அந்திக் காலத்துப் பெறுவீர்கள். மேலும், குதிரைகள், பலநுகர் பொருள்கள் கொண்டு வந்து தரும் டிரக் கலங்களோடுகூடிய நீர்ப்பெயற்று என்னும் துறை முகப் பட்டினத்தை (மகாபலிபுரம்) நீங்கள் அடைந்தால் அங்கு மாடங்கள் நிறைந்த தெருக்கள், பரதவர் வாழும் இடங்கள், பண்டசாலைகள் முதலிய பல காணப்பெறும். பெண்டிர் கழற்சிக் காயாடுதல் போன்ற பல விளையாடல்களைப் புரிவர். அப்பட்டினத்தில் நீங்கள் இளைப்பாறுவீர்களாயின் நெல்லிடித்த மாவையுண்ணச் செய்து கொழுக்கச் செய்த ஆண் பன்றியின் கொழுவின இறைச்சியுடன் கள்ளையும் பெறுவீர்கள்.

அங்குள்ள உயர்ந்தோங்கிய கலங்கரைவிளக்கத்தையும் கடந்து சென்றால் தென்னங்கீற்றால் வேயப்பட்ட. தோப்புக்களினடுவேயுள்ள உழவர் மனைகளில் தங்கலாம். அங்குப் பலா, இளநீர், வாழை, நுங்கு, கிழங்கு முதலியவற்றை உண்ணலாம். இவ்வாறு பல செழிப்பு வாய்ந்த நகரங்களைக் கடந்து சென்று பாம்பணையில் துயில்கொள்ளும் பெருமாள் தங்கிய திருவெஃகாவில் குருக்கத்தில் பூக்கள் பரந்த மணவிடத்து உதிர்ந்துகிடக்க அங்குள்ள இளம் பெண்களுடன் பகற்பொழுது சிறிது விளையாடிய பின் இளவேனிலின்பம் நுகர்வாரோடு சிறிது பொழுது தங்கி இளைப்பாறிய பின், திருவெஃகாவில் அமர்ந்துள்ள பெருமானை வாழ்த்தி நும் யாழை இயக்கிப் பாடிய பின் செல்லுங்கள். அப்பால், சோலையும் நெடியதெருவும் பரிசிலருக்கு அடையாவாயிலுமுடைய காவற் காடு சூழ்ந்த பக்கத்தில் மதிலையும், பழமையான பல ஊர்களையும் தன்னகத்தே கொண்டதுமான காஞ்சிபுரத்தில், துரியோதனன் முதலியோர் பலரை

யும் அடிப்படுத்திய பாண்டவர் போன்று, தம் பகை வரை வென்று அடிப்படுத்தி ஆரவாரம் செய்துள்ள வள்ளல் தன்மை வாய்ந்த தொண்டைமான் இளந்திரையன் உள்ளான். அவன், தன்னை விரும்பி வந்தோர்க்குப் பாதுகாப்பு அளித்தும், விரும்பாதவரை அழித்தும் வந்ததால் அவன் நட்புப் பெறவேண்டி, பல்வேறு நிலையுடைய மன்னரும் திறைப் பொருள்களுடன் வந்து அவனைச் சூழ்ந்து பலிவர். அவன் முற்றத்தின் உள்ளே நுழையக் காலம் பெறாமையால் திறைப்பொருள்களுடன் திரண்டு கிடிப்போர் பலராவர். அத்தொண்டைமான் திருவோலக்கமண்டபத்தே யார்யார் எவ்வெவற்றை விரும்பி வந்தார்களோ அவ்வவர்களுக்கு அவ்வவற்றைக் குறிப்பறிந்து கொடுக்கும் நற்காட்சியுடையவனாய்த் தக்க மந்திரச் சுற்றத்தோடு அமர்ந்திருப்பான். அவ்வள்ளலிடம் அணுகுவாயாக. அத்தொண்டைமான் பலரை வென்று வெற்றியை விரும்புவானே தவிர, சந்து செய்துகொள்ளும் விருப்புடையவனல்லன். அத்தகைய வீரனை நீ பலவாறு புகழ்ந்து வாழ்த்துவாயாக. உன் குல முறைப்படி உன் பேரியாழையும் சிறிது மீட்டி அவனை வாழ்த்தி நிற்பாயாக. நீ நிற்கும் முறைமை தெரிந்ததுமே உலகில் நிலையாயது புகழ் ஒன்றே எனத்துணிந்து அருகிலழைத்து உன் சுந்தையை நீக்கி, அரசவைச் சுற்றத்தார் போன்று பாலாவியன்ன நல்லுடை உடுத்தச் செய்து, இறைச்சியோடு செந்நெற்சோறு அமிழ்தம் போன்ற பிற உண்டிகளையுடைய பிள்ளையைப்பார்க்குமாறு போல முகத்தான் விரும்பி நோக்கி உண்ணச் செய்து, வெள்ளியாற் செய்த தாமரைப்பூச் சூட்டி, விறலியர்க்குப் பொன்மாலை சூட்டி, நான்கு குதிரைகள் பூட்டப் பெற்ற தேரினைக் கொடுத்தும் அமையானாய்த் தன் பகைவர்கள் விட்டுப்போன குதிரைகள் சேணங்கள் பிற பரிசில்களையும் அன்றே தந்து உனக்கு விடை தருவான். கின்னரம் பாடுவதும் மயில் ஆடுவதும் தெய்வச் சாரலையுடையதும் குரங்குகள் பாயும் காட்டினையுடையதும் முனிவர்கள் செந்தீயோம்பக் கூடியதுமான புகழ் மிக்க அருவிகளையுடைய வேங்கடமலையை ஆளும் உரிமையுடையோனாகிய தொண்டைமான் இளந்திரையன் அவ்வள்ளலாவான். இரா.ச.

பெரும்பான்மை: அரசியலில் ஒரு கேள்வி பலரால் தீர்மானிக்கப்படும்போது அது பெரும்பான்மை எனப்படும். ஒருவர் ஒரு பதவிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் போது, தேர்ந்தெடுப்போரின் அல்லது தீர்மானிப்போரின் எண்ணிக்கை மொத்த எண்ணிக்கையில் பாதிக்கு மேல் இருக்குமானால் அது பெரும்பான்மை எனப்படும். ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டில் பெரும்பான்மை என்ற சொல் (Majority) மொத்த எண்ணிக்கையில் பாதிக்கு மேல் ஓர் எண்ணிக்கை

உடையவருடைய ஆட்சி என்று பொருள்படும். நூறு உறுப்பினரையுடைய மன்றத்தில் 51 உறுப்பினருடைய ஆதரவு பெற்ற தீர்மானமே செயற்படுமாயின் அது பெரும்பான்மை ஆட்சி ஆகும். ஆங்கில ஆட்சியில் பெரும்பான்மை என்பது பாதிக்கு மேற்பட்ட எந்த எண்ணையும் குறிப்பிடுவதாகும். இது அமெரிக்கர் கூறும் பன்மை ஆட்சியை (Plurality) ஒத்துள்ளது.

சாள் இலாக்கு கூறும் கருத்து: மக்களுடைய நலனைக் கருதும் எல்லாச் செயல்களுக்கும் மக்கள் அனைவருடைய ஒப்புதலும் இருத்தல் வேண்டுமென்பதுதான் மக்கள் இறைமைக் கொள்கையிலிருந்து வருவிக்கப்படும் முடிபு ஆகும். மக்கள் அனைவருடைய ஒப்புதலும் எப்போதும் எல்லா அரசாங்க முடிபுகளுக்கும் இருத்தல் என்பது இயலாதாகையால், மக்களுடைய பேராளர்களுள் பெரும்பாலானவருடைய ஆதரவைப் பெறும் முடிபுகள் அல்லது தீர்மானங்கள் பெரும்பாலானவரை மட்டுமல்லாமல், சமூகத்திலுள்ள அனைவரையும் கட்டுப்படுத்துவதாக இருத்தல்வேண்டுமென்பதே, மக்கள் இறைமைக்கோட்பாட்டிலிருந்து வருவிக்கப்படுகிறது. பெரும்பாலானவருடைய முடிபே அனைவருடைய முடிபுமாக எற்றுக் கொள்ளப்படுதல்தான், மக்கள் இறைமைக் கோட்பாடு நடைமுறையில் செயற்படுதற்குரிய வழியாகும்.

பாடுவாவின் மார்சிலியோ கூறுவதாவது: சட்டம் செய்பவர் மக்களனைவருமாக, அல்லது அவர்களுள் பெரும்பாலானவராகக் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். மக்கள் சட்டம் செய்து, அதனைச் செயற்படுத்தும் அதிகாரத்தை ஒருவருக்கு அல்லது ஒரு குழுவுக்கு வழங்குகின்றனர். அவ்வாறு செய்தவின் வாயிலாக அவர்கள், பெரும்பான்மையானவருக்குப் பொறுப்பாக இருக்கக் கூடிய பேராளர்முறை அரசாங்கக் கொள்கையை வகுக்கின்றனர்.

ஆகையால், பேராளர் அரசாங்க முறை செயற்படுவதற்கு ஏற்ற ஒரு செயல்முறையாகப் பெரும்பான்மைக் கொள்கை பின்பற்றப்படுகிறது.

பெரும்பான்மைக் கொள்கை செயற்படுதல்: மக்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட அரசியலமைப்புக்களின் வாயிலாக மக்கள் இறைமைக் கொள்கை செயற்படுதல் வேண்டுமென்ற ஆதாரத்தில் அமெரிக்கக் குடியாட்சி முறை இயங்குகிறது. அது ஒவ்வொரு தனியாளரின் சுதந்திரத்தையும் உரிமைகளையும் ஒப்புக் கொண்டு, சிறுபான்மையினருடைய உரிமைகளையும் பாதுகாக்கிறது. பெரும்பான்மைக் கொள்கை பிரிட்டன் பாராளுமன்ற ஆட்சி முறையிலும், இந்தியப் பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறையிலும், பரவலாகக் கருதப்படுகிறது. சாதாரணச் சட்டங்கள் இந்தியச் சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினரின் சாதாரணப் பெரும்பான்மை

முதலிய சிறப்பினை எடுத்து மொழிவது என்றும் கருதப்படுகின்றன. இவற்றிற்கெல்லாம் இக்காலத்தே இலக்கியம் காண்பது அரிதாக உள்ளது. அ.மா.ப.

பெருமங்கலம்: தமிழ் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியத்தில் அரசர்களின் பிறந்த நாள் விழா, பெரு மங்கலம் என்னும் சொல்லால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பழங்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் ஆட்சி செய்த முடியுடை மூவேந்தர்களும் மன்னர்களும் மக்கள் நலங்கருதி ஆட்சி செய்தனர் என்பதைப் பல தமிழ் நூல்கள் விரிவாகக் கூறுகின்றன. மன்னர்களின் பிறந்தநாள் விழாக்கள் மக்களால் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டன.

'தாவில் நல்விசை' எனத்தொடங்கும் தொல்காப்பியப் புறத்திணையியல் நூற்பாவில் தொல்காப்பியனார், 'சிறந்த நாளினிற் செற்றம் நீக்கிப் பிறந்த நாள் வயின் பெருமங்கலமும்' என மன்னனின் பிறந்த நாள் விழாவினைப் பெருமங்கலம் என்னும் சொல்லால் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவ்வடிகளுக்கு உரையா சிரியர் நச்சினார்க்கினியர், 'நாடோறுந் தான்மேற் கொள்ளுகின்ற செற்றங்களைக் கைவிட்டுச் சிறந்த தொழில்கள் பிறத்தற்குக் காரணமான நாளிடத்து நிகழும் வெள்ளணியும்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் அவர், 'அரசன் நாடோறும் தான் மேற்கொள்கின்ற செற்றமாவன: சிறை செய்தலுஞ் செருச் செய்தலும் கொலைபுரிதலும் சிறை விடுதலும் முதலியன; சிறந்த தொழில்களாவன: கொலையொழிதலும் இறைதவித்தலும் தானஞ் செய்தலும் வேண்டியன கொடுத்தலும் பிறவுமாம். மங்கல வண்ணமாகிய வெள்ளணியும் அணிந்து எவ்வுயிர்க்கண்ணும் அருளே நிகழ்த்தலின் அதனை வெள்ளையென்க' என்று விளக்கமும் கூறியுள்ளார்.

பெருமங்கலத்தினை நன்கு விளக்க நச்சினார்க்கினியர் மேற்கோள் காட்டும் பாடல்கள் பண்டைத் தமிழ் மன்னர்களின் வீரச்சிறப்பினையும் அறச்செயல்களையும் கொடைத் திறத்தையும் எடுத்துக் கூறுகின்றன. மன்னனின் பிறந்த நாளன்று அந்தணர் பசுவும், பொன்னும் பெறுவர் என்பதும், புலவர் யானைப்பரிசில் பெறுவர் என்பதும், மக்கள் தங்கள் இல்லங்களைத் தூய்மைப்படுத்தி அணிசெய்வர் என்பதும் முத்தொள்ளாயிரப் பாடல்(82) மூலம் தெரிய வருகின்றன. மேலும், போரில் தோற்றதன் காரணமாகச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் பகையரசர்கள் அன்று விடுதலை செய்யப்படுவர் என்பதும் வேறொரு பாட்டால் தெளிவாகிறது. மன்னனின் பிறந்த நாள் நட்சத்திரத்தில் பிறந்த நாள் விழாக் கொண்டாடப்படும் என்பதையும், பிறந்த நாளன்று போர் தவிர்க்கப்படும்

என்ற செய்தியையும் முத்தொள்ளாயிரப் பாடல் (7) உணர்த்துகின்றது.

சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்துள் சேரன் செங்குட்டுவன் பிறந்தநாள் விழாப் பற்றிய குறிப்பு விளக்கமாகக் காணப்படுகிறது. கண்ணகிக்குச் சிலை வடிக்கக் கல் கொணர வடநாடு சென்ற சேரன் செங்குட்டுவன் பிறந்த நாள் நெருங்குகின்றதனை அறிந்து விரைந்து தன் தலைநகருக்குத் திரும்பி வருகின்றான் (சிலம்பு - நீர்ப்படைக் காதை: 225 - 230). போர்க் களத்தில் அஞ்சாது மாற்றாரை வென்ற மறவர்களுக்கு அரசன் பிறந்த நாளினும் மிகுதியாகப் பொன்னாலாகிய வாகைப்பூ மாலையினைப் பரிசளிப்பான் என்ற செய்தியும் சிலப்பதிகாரத்தில் (நீர்ப்படைக் காதை 40-44) காணப்படுகிறது. பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனைப் பாராட்ட வந்த புலவர் மாங்குடி மருதனார் சேரமன்னன் ஒருவனுடைய பிறந்தநாள் விழாவின் மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்தினை உவமையாக எடுத்துக் கையாண்டுள்ளார். பிறந்த நாள் விழாவன்று சேர மன்னன் சுற்றத்தினரும் கூத்தரும் ஒருங்கே வாழ்த்த எல்லாக் கலைகளையும் உணர்ந்த பல சமயத்தவர் கூறும் சமயக் கருத்துகளை விரும்பிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான் என்ற குறிப்பு மதுரைக் காஞ்சி (523-526)யில் உள்ளது. அந்நூலிலேயே நன்னன் என்னும் குறுநில மன்னனின் பிறந்த நாள் விழாப் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது (615 - 619). அவ்வடிகளால் முடியுடை மூவேந்தருடையதேயன்றிக் குறுநில மன்னனின் பிறந்த நாள் விழாவும் கொண்டாடப்பட்டது என்பது தெரியவருகிறது.

மணிமேகலை, சிந்தாமணி, கம்பராமாயணம், சூளாமணி ஆகிய நூல்களிலும் பிறந்த நாள் பெருமங்கலம் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. கல்வெட்டுகளிலும் பிறந்த நாள் பற்றிய செய்திகள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. இராசராசன், முதற்குலோத்துங்கன், பிற்காலப் பாண்டியர் ஆகியோர் பிறந்தநாள் விழாச் செய்திகள் கல்வெட்டுகளில் உள்ளன.

பிற்காலத்து இலக்கண நூலாகிய புறப்பொருள் வெண்பா மாலையில் வேந்தனின் செம்மாந்திருந்த வெற்றியினைச் சிறப்பித்தல், 'வீற்றினிதிருந்த பெருமங்கலம்' (பாடாண்: 20) எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்நூலில் அரசன் பிறந்த நாள் விழா 'நாண்மங்கலம்' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது (பாடாண்: 24). 'அறந்தரு செங்கோலருள் | வெய்யோன் பிறந்த நாட்சிறப்புரைத் தன்று' என்னும் கொளு நாண் மங்கலத்தினைப் பிறந்த நாட்சிறப்பென்றே குறிப்பிடுகின்றது. கொளுவின் கீழ்க் காணப்படும் வெண்பா விலும் மன்னனின் வீரப் பண்பும் ஈரநெஞ்சமும் பாராட்டப்பட்டுள்ளன. செ.இ.ரெ.செ.

பெருமாக்கோதையார் பெரிய புராணத்தில் இடம்பெற்றுள்ள தனியடியார்களுள் ஒருவர். சுழறிற்றறிவார் நாயனார் என்றும், சேரமான் பெருமான் நாயனார் என்றும் இவர் போற்றப்படுவார். இவர் தில்லைக் கூத்தனிடம் பேரீடுபாடு கொண்டவர். இவர் தில்லையில் பொன்வண்ணத்தந்தாதியும் திருவாரூரில் திருமும்மணிக்கோவையும் கயிலையில் திருக்கயிலாய ஞான உலாவும் பாடினார். காண்க: சுழறிற்றறிவார் நாயனார். அ.மா.ப.

பெருமிழலைக் குறும்பர்: இவர் சிவனடியார்; மூவர் முதலிகளிடத்தில் பக்தி கொண்டு உய்ந்த நாயன்மார்களுள் ஒருவர். இவர் சுந்தரர் காலத்தில் வாழ்ந்தவராவார். இவர் சுற்றரசர்களில் ஒருவகையினரான குறும்ப மரபினர்; மிழலை என்ற ஊரினர். சுந்தரர் தமது, நாட்டுத் தொகைப் பதிகத்தில், 'மிழலை நாட்டு மிழலை', 'வெண்ணி நாட்டு மிழலை' என்று பாடியுள்ளார். இதனால், மிழலை என்ற பெயருடன் இரண்டு பதிகள் இருந்தமை புலனாகின்றது. இதனைக் கவனித்த சேக்கிழார் குறும்ப நாயனாரது ஊர் எது என்பதை ஆய்ந்து 'மிழலை நாட்டுப் பெருமிழலை' என்று கூறிச் சென்றார். இது புதுக்கோட்டைக்கு வடக்கே ஏறத்தாழ நான்கு கல் தொலைவில் வெள்ளாற்றின் தென்கரையில் உள்ளது, இப்பொழுது இவ்வூர் மிழலை என்ற பெயருடன் அழிந்த நிலையில் உள்ளது என்றும், அங்கு அழிந்த நிலையில் சிவன்கோயில் இருக்கின்றது என்றும், அதன் அறை ஒன்றில் பெருமிழலைக் குறும்பர் படிமம் இருக்கின்றது என்றும் குறிப்பிடுவர். மேலும், மிலட்டூர் - பெருமிலட்டூர், ஆர்க்காடு, பேரார்க்காடு என வழங்கினாற் போல இன்றைய மிழலை பண்டைக்காலத்திற் பெருமிழலை என வழங்கப்பட்டது போலும். இவர் சிவனடியார்களுக்கு ஏற்றபணிவிடைகள் எல்லாம் குறிப்பறிந்து செய்து, திருவமுதூட்டிப் பெருஞ்செல்வங்களைக் கொடுத்தவர். மங்கைபங்கருடைய மலரடியினிடத்து மறவாத அன்பு கொண்டவர்.

மேலும், இவர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளையும் பணிந்து வழிபட்டார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் திருவடிகளை மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே சிந்தித்துத்துதித்து வணங்குதலே இறைவனின் திருவடிகளை அடைவதற்கேற்ற நெறியாகும் என்று உணர்ந்து, அன்போடு அவ்வழியிலே நின்றார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் திருநாமத்தை நவின்ற நலத்தினாலே அணிமா, மகிமா, இலகிமா, கரிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்னும் அட்டமா சித்திகளும் கைவரப்பெற்றார். இவர் இறைவனுடைய திருவைந்தெழுத்தையே எல்லாமாக எண்ணிவந்தவர்.

இங்ஙனம் பெருமிழலைக் குறும்பனார் ஒழுகி வருங் காலத்தில், நம்பியாரூரர் நாளைத் திருவஞ்சைக்களத்திலிருந்து பதிகம்பாடித் திருக்கயிலை செல்கின்றார் என்பதை யோகக் காட்சியால் அறிந்தார். காலத்தாலும் இடத்தாலும் முன்னும் பின்னும் அப்பாற்பட்ட பொருள்களை இருந்த இடத்திலிருந்தபடியே உணர்த்தவல்லது யோகக் காட்சி. நம்பியாரூரர் நாளைத் திருக்கயிலாயம் அடையவும் கண்மணியைப் பிரிந்து வாழ்வார்போல, நான் அவரைப் பிரிந்து தனித்து வாழாமாட்டேன் என்று நினைத்து இன்றே யோக நெறியின் மூலம் சிவன் திருவடியைச் சென்று அடைவேன் என்று துணிந்து நம்பியாரூரர் கயிலாயம் அடைவதற்கு முன்னாளிலே தம் யோக முயற்சியினால் பிரமந்திரம் திறக்க அவ்வழியின் மூலம் உடலினின்று பிரிந்து திருக்கயிலாயத்தை அடைந்து சிவபெருமானுடைய திருவடி நிழல் அடைந்தார். 4.ர.

பெருமுளை: மனித உறுப்புகளில் நரம்பு மண்டலம் ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது. மனிதனின் நடத்தைமீடில் மைய நரம்பு மண்டலம் மிக முக்கிய பங்கேற்கிறது. அவற்றில் முக்கியமானவை என்று கருதப்படுபவை தண்டு வடம் (Spinal Cord), முகுளம் (Brain Stem), பெருமுளை (Cerebrum) என்பன. பெருமுளையைப் பெருமுளையின் அரை உருண்டைகள் (Cerebral Hemispheres) என்றும் கூறுகின்றனர். இது 'இரண்டு பகுதிகளாக இருக்கிறது. ஒன்று இயக்கச் செயல்முறையுள்ள பெரு அணு மையங்கள் (Corpus Stratum) என்பது. இதை ஆதார நரம்பு மையம் (Basal Ganglia) என்றும் கூறலாம். தோற்றப் பாங்கு சமநிலையையும் தசைநார் சமநிலையையும் நிலைநிறுத்துவதில் இது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கிறது. மற்றொன்று பெருமுளையின் அரை உருண்டைகள் என்பது. இது இரண்டு பெரும் அடைவு மையங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. அவை உட்பகுதி ஆதார நரம்பு மையம் (Inferior Basal Ganglia), பெருமுளையின் புறணி (Cerebral Cortex) என்பன.

பெருமுளையின் புறணி மிகவும் சிக்கல் நிறைந்ததும் முக்கியமானதுமான மூளைப்பகுதியாகும். ஓர் உயிரியின் மிக உயர்ந்தமட்ட ஒருமுகப்பாட்டின் சின்னமாக இது இருக்கிறது. ஆதார நரம்பு மையங்கள் பெருமுளை அரை உருண்டைகளின் உட்கவர்களில் விரிவடையும் மையங்களாக இருக்கின்றன. அவை ஒரு பட்டை அல்லது கீற்றுத் தோற்றமாக உள்ளன. ஏனென்றால், பரப்புகளில் வெள்ளைப் பொருள் மையங்களின் சாம்பல்நிறப் பொருளுடன் மாறி மாறி வருகிறது. பெருமுளை அரை உருண்டைகளின் எஞ்சியுள்ள பகுதியின் மேற்பரப்பு

சாம்பல் நிறப் பொருளாக விரிவடைகிறது. அங்குப் பல கூடுவாய்கள் உருவாகின்றன. மேற்பரப்புச்சாம்பல் நிறப் பொருள்தான் பெருமூளைப் புறணி என்று கூறப்படுகிறது. இந்தப் புறணி மரத்தைச் சுற்றிப் பட்டை இருப்பது போன்றது. சிறுமூளையின் பரப்பிலும் புறணி இருந்தாலும் புறணி என்பது எப்பொழுதும் பெருமூளையைச் சார்ந்தது என்றே கருதப்படுகிறது.

புறணி கீழ் மையங்களோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெருமூளையின் இரண்டு அரை உருண்டைகளும் அரிவாள் போன்ற வெள்ளைப் பொருள் பட்டையால் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புறணியின் மேற்பரப்பு மடிப்பாக உள்ளது. அதாவது முகடுகளாகக் காணப்படுகின்றது. அதைப் புறணி முகடு (Gyrus) என்று கூறலாம். புறணி மடிப்புகளாக உள்ளதால் மடிப்புப் பள்ளங்கள் அதன் மேற்பரப்பில் காணப்படுகின்றன. அவற்றைப் புறணிப் பரப்பின் பள்ளங்கள் (Sulci) என்று கூறுகின்றனர். மனிதர்களின் பெருமூளைப் புறணி மற்ற மிருகங்களின்புறணிகளைக் காட்டிலும் மிகவும் விரிவடையக் கூடியதாக இருக்கிறது. பெருமூளையின் அரை உருண்டைகளும் அவற்றை மூடியுள்ள புறணியும் அளவில் விரிந்து பரந்து, முகுளத்தை மூடுகின்றவரையில் வளர்ந்து செல்லுகின்றன. புறணியின் அளவு அதிகரித்தல், அது தடித்து உயிரணுக்களின் பல அடுக்கு அமைகின்ற நிலையில் முடிகிறது.

புறணியில் அளவு அதிகரித்துச் செல்லுதலால் புகுவாய்த் தொடர்புகளும் அதிகரித்துப் பரப்பளவும் பெரிதாகிறது. அதனுடைய பரப்பளவு கிட்டத்தட்ட 23 சதுர மீட்டராகப் பெருகிறது. புறணியின் விரிவாக்கம் மண்டையோட்டின் அளவுக்குச் செல்லுகிறது. புறணியின் மேற்பரப்பிலுள்ள ஒவ்வொரு முகடும், பள்ளமும் ஒவ்வொரு பெயரைக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், அவற்றில் பெரியவைதாம் முக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றன. நிறைகோட்டைச் சார்ந்த பிளவு மையக்கோடு வழியே செல்லுகிறது. இந்தப் பிளவு மிகவும் ஆழமானது. அடுத்தது மையப்பள்ளம் (Central Sulcus) என்பது. இது ஒவ்வொரு உருண்டையையும் (Hemisphere) முன்பகுதி என்றும் பின்பகுதி என்றும் பிரிக்கிறது. முன்பகுதி மூன்றில் ஒன்றும் பின்பகுதி மூன்றில் இரண்டுமான பகுதியைக் கொண்டதாகவும் இருக்கின்றன. இந்த மையப்பள்ளம் நீண்ட பள்ளமாகும். மையப்பிளவு முன் மைய முகட்டுக்கும் (Pre Central Gyrus), பின் மைய முகட்டுக்கும் (Post Central Gyrus) இடையில் செல்லுகிறது. புறணியின் பக்கப்பரப்பின் மீது பக்கப் பிளவு (Lateral Fissure) காணப்படுகிறது.

பெருமூளைப் புறணியில் மூன்று முக்கிய பிளவுகள் காணப்படுகின்றன. அவை நிறைகோட்டைச் சார்ந்த பிளவு, மையப் பிளவு, பக்கப்பிளவு என்பன. அந்த மூன்று முக்கிய பிளவுகளின் அடிப்படையின் மீது பெருமூளைப் புறணியில் நான்கு இணைகள் உள்ள பிரிவுகளைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றனர். அவை நடவடிக்கைகளை இயக்கும் புறணிப் பகுதிகள் (Frontal Lobes), உடல் பகுதிகளை இயக்கும் புறணிப்பகுதிகள் (Parietal Lobes), ஒலியை இயக்கும் புறணிப் பகுதிகள் (Temporal Lobes), கண்களை இயக்கும் புறணிப் பகுதிகள் (Occipital Lobes) என்பன. அவை வேறுவிதமாகப் புலன் எல்லைகள் என்றும் கூறப்படுகின்றன.

நடவடிக்கைகளை இயக்கும் புறணிப் பகுதிகள் மையப்பிளவுக்கு உட்புறமாக இருக்கின்றன. அவை ஒவ்வொரு அரை உருண்டையிலும் மூன்றில் ஒரு பகுதியை உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. உடல் பகுதிகளை இயக்கும் புறணிப் பகுதிகள் மையப் பிளவுக்கும், கண்களை இயக்கும் பகுதிக்கும் இடையிலிருக்கின்றன; அரை உருண்டையின் முதுகுப்புறத்தில் அமைந்திருக்கின்றன. ஒலியை இயக்கும் புறணிப் பகுதிகள் பக்கப்பிளவுக்குப் பக்கத்திலும், வயிற்றுப் பகுதியிலும் காணப்படுகின்றன. பெருமூளை அரை உருண்டைகள் குத்துச்சண்டைக் கையுறைகளைப் போன்று காணப்படுகின்றன. ஒலியை இயக்கும் புறணிப்பகுதிகள் குத்துச்சண்டைக் கையுறையின் பெருவிரல் போன்று தோன்றுகின்றன. கண்களை இயக்கும் புறணிப் பகுதிகள் அரைஉருண்டையின் பின்பகுதியைச் சார்ந்தவையாகும்.

புறணியைச் செயல்முறையாகவும் வகைப்படுத்தலாம். புலன் விரிவு எல்லைகள் (Sensory Projection Areas) என்று செயல்முறை வகைகளைக் கூறுகின்றனர். அவை இயக்க விரிவு எல்லைகள் (Motor Projection Areas) என்றும், இயைபு எல்லைகள் என்றும் கூறப்படுகின்றன. புலன் விரிவு எல்லைகள் என்பன புலனுறுப்புகள் அல்லது புலன் வாய்களிலிருந்து வருகின்ற வழிகள் முடிவடைகின்ற புறணிப் பகுதிகளாகும். இதேபோன்று பார்வை விரிவு எல்லைகள் (Visual Projection Areas), கேள்வி விரிவு எல்லைகள் (Auditory Projection Areas), தோல் தசை விரிவு எல்லைகள் (Somaesthetic Projection Areas) என்று மற்றவற்றையும் குறிப்பிடலாம். இயக்க விரிவு எல்லையில் தான் முகுளத்திலும் தண்டுவடத்திலும் இறங்குகின்ற நரம்பு நார்கள் தோன்றுகின்றன. அங்கிருந்து பிறகு நரம்பு நார்கள் மண்டையோட்டின் இயக்க நரம்பணுக்களுக்கும் தோல் தசை நார்களைக் கையாளுகின்ற தண்டுவட நரம்புகளுக்கும் செல்லுகின்றன. இயைபு எல்லைகள் நேரடி

யாகப் புலன் சார்பான, இயக்கச் சார்பான செயல் முறைகளில் ஈடுபடுவதில்லை. புலன் விரிவு எல்லை களுக்கு உள்ளே வரும் துடிப்புகளோடு கூட்டுச் சேருவதும், இயக்க விரிவு எல்லைகளிலிருந்து வெளிச் செல்லும் துடிப்புகளோடு சேர்ந்து தூண்டல்களுக்குச் செல்ல அனுமதிப்பதும் அவற்றின் செயல்முறைகளாக இருக்கின்றன. இயைபு எல்லைகள் புறணியின் நான்கு புறணிப் பகுதிகளிலும் காணப்படுகின்றன.

பெருமூளைப் புறணியின் உயிர்ப்பொருள் மாறுபாடு: உயிருள்ள திசுக்கள் எல்லாம் உயிர்ப்பொருள் மாறுபாட்டுச் செயல்முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றன. அது போலவே மைய நரம்பு மண்டலமும் பெருமூளைப் புறணியும் உயிர்ப்பொருள் மாறுபாட்டுச் செயல்முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட திசு பல்வேறு வழிகளில் உயிர்ப்பொருள் மாறுபாடு செய்யமுடியும். ஒரு குறிப்பிட்ட திசுவின் உயிர்ப்பொருள் மாறுபாட்டைச் சில திட்டமான பொருள்கள் உண்டாக்க முடியும். மூளையைப் பொறுத்தமட்டில் அதனுடைய உயிரகப் பயன்பாட்டிலும், அதனுடைய உணவு மூலாதாரத்திலும், அதனுடைய நடவடிக்கைகளைக் குருதியோட்டம் பாதிக்கச் செய்வதிலும் எல்லோரும் அக்கறை காட்டுகின்றனர்.

பெருமூளையின் உயிர்வளிக் கலவை: பெருமூளையின் நடவடிக்கைக்கான ஆற்றல் உணவுப்பொருளின் உயிர்வளிக் கலவையிலிருந்து பெரிதும் பெறப்படுகின்றது. உயிரகம் முற்றிலும் தடை செய்யப்பட்டுவிடுமானால் மையநரம்பு மண்டலத்தின் நடவடிக்கை வெகு விரைவாகத் தடைப்படுகிறது. வயதுவந்த உயிரி நிலையான சிதைவைப் பெறுகிறது. இது சில மணித்துளிகளில் நடைபெறலாம். புதிய குழந்தை உயிரகத் தடையைப் பழுது ஏதுமில்லாமல் சற்று நீண்ட நேரத்திற்குத் தாங்கிக்கொள்ள முடியும். இது மைய நரம்பு மண்டலத்தின் உயிர்ப்பொருள் மாறுபாட்டின் ஒரு வேறுபட்ட வடிவமைப்பைக் காட்டுகிறது. பொதுவாகப் பார்க்கின்றபோது வயதுவந்த மனிதனின் மைய நரம்பு மண்டலத்தின் பல்வேறுபட்ட பிரிவுகள் பரிணாம வளர்ச்சியில் உயிர்ப்பொருள் மாறுபாட்டின் வீதங்கள் அவற்றினுடைய அண்மைக் காலத்தோடு நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டிருப்பதைக் காட்டுகின்றன. இவ்விதமாகப் பெருமூளைப் புறணி மிக உயர்ந்த உயிர்ப்பொருள் மாறுபாட்டு விகிதத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது. அது உயிரகத்தை (Oxygen) மிக விரைவாகப் பயன்படுத்துகிறது. அதே சமயத்தில் தண்டுவடம் மிகக் குறைந்த வீதத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் செயல் முறைகளைக் கொண்டு ஓர்

உண்மையை ஊகிக்கலாம். அதாவது மிக அதிகமான உயிரகத்தைப் பயன்படுத்துகின்ற அமைப்புகள் உயிரகத் தடையினால் முறுக்கப்பட்டு மிக எளிதில் பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதாகும். மு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Asimov, I., The Human Brain, Hongston Miffin Co., Boston, 1964.

Grossman, S.P., A Textbook of Physiological Psychology, John Willey & Sons, New York, 1967.

Morgan C.T., and Steller E., Physiological Psychology, McGraw-Hill Book Co., New York, 1950.

Robinstein, H S., The Study of the Brain, Gurne and Stratton, New York, 1953.

Wenger, M.A., Jones, F.N. and Jones M.H., Physiological Psychology, New York, 1956.

பெருவழுதி: வழுதி என்பது பாண்டிய மன்னர்களைக் குறிக்கும் பெயராகும். கடைச்சங்க காலத்தில், பெருவழுதி, குறுவழுதி, மாறன் வழுதி எனப் பல அரசர்களின் பெயர்கள் உள்ளன. ஒரு மன்னனை அவன் பெயர் கொண்ட மற்றவர்களினின்றும் பிரித்துக் காட்டச் சில முன்னடைகளைக் கொள்ளும் மரபைப் பழந்தமிழ் வேந்தர்கள் சிலருடைய பெயர்கள் மூலம் அறியலாம்.

பெருவழுதி என்னும் சொல் தனித்து வரும் போது குறிப்பிடுவது பெரும்பாலும் கடலுள் மாய்ந்த இளம் பெருவழுதியே. இவர் பாண்டிய அரசர்களுள் ஒருவர். இளம் பெருவத்திலேயே கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கினார். எனவே, இவர் இளம் பெருவழுதி என்னும் பெயர் பெற்றார். ஒரு மன்னன் இறந்த இடத்தை முன்னடையாகக் கொள்வதையும் சில மன்னர்களின் பெயர்களில் காணலாம். இவர் மறைவு கடலிற் கலம் செலுத்திச் சென்றபோதோ கடலுள் நீராடியபொழுதோ நேர்ந்திருக்கலாம். எனவே, இவர் கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி எனக் குறிக்கப்பட்டார். இவர் கடைச்சங்க காலத்தில் புலமையிற் சிறந்து விளங்கிய மன்னராவார். இவர் இயற்றிய பரிபாடலில் (பரிபாடல் 15) சிலம்பாற்றால் அழகு பெற்றுள்ள திருமாலிருஞ்சோலை மலையின் சிறப்பையும் அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் வாகதேவன், பலதேவன் ஆகிய இருவரது பெருமையையும் நன்கு விளக்கியுள்ளார். அக்குன்றம் திருமாலையொக்கும் என்றும், தன்னைக் கண்டோருடைய மயக்கத்தைப் போக்கும் பெருமையுடைய தென்றும், ஆதலால் சென்றேனும், கண்டேனும் திசை நோக்கியேனும் அதனைக் குடும்பத்துடன் வழிபடு

மின் என்றும் இவ்வேந்தர் உலகத்தாரை நோக்கி அப்பாடலில் கூறியுள்ளார். அக்குன்றத்தின் அடிக் கண் உறைதலேதான் யான் விரும்புவது என்று முடித்திருத்தல் இவர் திருமாலிடத்துக் கொண்டிருந்த பேரன்பினைப் புலப்படுத்துகிறது.

இவர் புறநானூறு என்னும் சங்க இலக்கியத்தில் பொதுவியல் திணையில் பொருண்மொழிக் காஞ்சித் துறையில் இயற்றியுள்ள பாடல் இவர் பேரறிவினையும் உயர்ந்த உள்ளத்தையும் காட்டுகின்றது. இந்திரனின் அமுதமே கிடைப்பதாயினும் தனித்து உண்ணார்; சினமற்றவர்; புகழெனின் உயிரும் கொடுப்பார்; பழிஎனின் உலகம் முழுவதும் பெறுவதாயினும் கொள்ளார். அத்தகைய உயர்ந்தோர் தமக்கென எதுவும் செய்யாது பிறர்க்கென உழைக்கும் இயல்புடையவர்; அவராலேயே வாழ்கிறது உலகம் என அப்பாடலில் (புறம். 182) கூறியுள்ளார்.

நற்றிணையிலும் இவர் இயற்றிய இரு பாடல்கள் (நற். 55, 56) உள்ளன. முதற்பாடல் குறிஞ்சித் திணையில், வரைவிடை மெலிவாற்றுவிக்குந் தோழி தலைவற்குச் சொல்லியது என்னும் துறையின்பாற்படும். இரண்டாம் பாடலில் தலைவன் குறித்தபடிவாரா நிலையில் மெலிவடையும் தலைவியை ஆற்றுவிக்கும் தோழியை நோக்கி, 'பிரிந்து சென்றஅன்றே என் நெஞ்சமும் அவருடன் சென்றுவிட்டது, யான் என் செய்வேன்' எனத் தலைவி தன் ஆழ்ந்த துயரத்தைத் தோழியிடம் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. இப்பாடல் பாலைத்திணையில்வரைவிடை மெலிவு ஆற்றுவிக்கும் தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது என்னும் துறையின்பாற்படும்.

பெருவழுதி 2: இவ்வேந்தன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி என அழைக்கப்பட்டான். இவன் கடைச்சங்க காலத்திற்கும் முற்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்தவன் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இவன் வடிம்பலம்பநின்ற பாண்டியன் வழியில் தோன்றியவன். குடுமி என்பது இவன் இயற்பெயர். இவன் வேந்தர்க்குரிய பரிவேள்வி (அசுவமேதம்) முதலிய பல வேள்விகளைச் செய்வித்துச் சிறப்புற்றவன். ஆதலின் இவன் இயற்பெயருக்கு முன்னர் 'பல்யாகசாலை' என்ற அடைமொழி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. பாண்டியர் முன்னோர்களுள் ஒருவன் ஆயிரம் வேள்விகள் இயற்றிப் புகழ்பெற்றான் எனச் சின்னமனூர்ச் செப்பேடுகள் குறிப்பது இவ்வேந்தனையே என ஆய்வுப் பேரறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். வேள்விக்குடிச் செப்பேடுகளும் இவனைக் 'கொல்யானை பலவோட்டிக் கூடா மன்னர் குழாந் தவிர்த்த பல்யாக முதுகுடுமிப் பெருவழுதியெனும் பாண்டியாதிராசன்' என்று குறிக்கின்றன.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்மீது அவன் அவைக்களப் புலவர் தலைவராகிய மாங்குடி மருதனார் பாடிய மதுரைக்காஞ்சி என்ற நூலில், 'பல்சாலை முதுகுடுமி...தொல்லாணை நல்லாசிரியர் புணர்கூட்டுண்ட புகழ்சால் சிறப்பின்' என வரும் அடிகளில் இவ்வேந்தன் புகழ்பட்டுள்ளான்.

காரிகிழார் என்னும் புலவர் புறநானூற்றில் (6) இவனைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். வடக்கே இமயமும் தெற்கே குமரியும் கிழக்கும் மேற்கும் கடல்களும் எல்லைகளாக அமையும் ! நாட்டை இவன் ஆண்டான் என அவர் கூறியுள்ளார். நெட்டிமையார் என்னும் புலவர் புறநானூற்றில் இவன் மேல் மூன்று பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அவற்றில் (9,12,15,) பஹுளி ஆற்று மண்லினும் பல ஆண்டுகள் வாழ வேண்டுமென்று வாழ்த்தியது, அவன் வீரத்தையும், வள்ளன்மையும் புகழ்ந்தது, அவனுடைய பல சிறப்புகளில் எது சிறந்தது என வியந்தது ஆகிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. நெடும்பல்லியத்தனார் என்ற புலவரும் புறநானூற்றில் (புறம். 64) இவனைப் புகழ்ந்துள்ளார்.

பெருவழுதி 3: இவ்வேந்தர் கானப்பேரெயில் கடந்த உக்கிரப் பெருவழுதி எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். கடைச்சங்கத்தைப் புரந்து வந்த பாண்டிய மன்னர்களுள் இவரே இறுதியில் இருந்தவர். இவர் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் புதல்வர் என ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர். இவர் தம் பகைவனாகிய வேங்கை மார்பனைப் போரில் வென்று அவனுக்குரிய கானப்பேரெயில் (காளையார்கோயில்) என்னும் ஊரைக் கைப்பற்றினார். எனவே, இவர் கானப்பேரெயில் கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி என அழைக்கப்பட்டார். இவர் பாண்டிய மன்னராகவும் பைந்தமிழ்ப் புலவராகவும் விளங்கினார். இவர் குறிஞ்சியையும் மருதத்தையும் புனைந்து பாடுவதில் திறமையுடையவர். நற்றிணையில் (நற். 98) இவர் பாடியுள்ள பாடலில் இரவிலே வந்து இன்பந்துய்த்துச் செல்லுவதில் நாட்டமுடையவனாக இருந்த தலைவனை நோக்கி, தலைவியை மணந்து இல்லறத்தில் கூடிவாழும் அறவாழ்வை விரைந்து ஏற்க வேண்டுமெனத் தோழி கூறுவதாக உள்ள செய்தி காணப்படுகிறது. அகநானூறு என்னும் நூலில் இவர் பாடியுள்ள பாடல் தலைவனோடு ஊடி நின்ற தலைவி, ஊடல் தீர்ந்து தான் அவனோடு கூடிய தன்மையைக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. அப்பாடல் (அகம்.26) இனிய நாடகமாகவே உள்ளது.

இவ்வேந்தர், உப்புரிசூடிகிழார் மகனார் உருத்திர சன்மரைக் கொண்டு அகநானூறு தொகுப்பித்

தார். இவர் தலைமையில் கடைச் சங்கத்தில் திருக்குறள் அரங்கேற்றப் பெற்றது என்பது கூறப்படுகிறது. ஆனால், இதனை நிறுவப் போதிய சான்றுகள் இல்லையென அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். புறநானூறு என்னும் நூலில், ஐயூர்முலங்கிழார், ஔவையார் முதலிய புலவர்கள் உக்கிரப்பெருவழுதியைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர்.

பெருவழுதி⁴: இவ்வேந்தன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதி எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். இவன் கடைச்சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த பரணடிய மன்னன். இவன் பெயரிலிருந்து இவன் வெள்ளியம்பலத்து இறந்திருக்க வேண்டுமெனத்தெரிகிறது. இவனும் குராப்பள்ளித் துஞ்சியபெருந்திருமாவளவனும் சிறந்த நண்பர்களாக இருந்தனர். காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக் கண்ணனார் என்னும் புலவர் புறநானூற்றில் (புறம். 58) இவ்விருவரையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். செ.இரெ.செ.

பெருவாயில் முள்ளியார்: இவர் சங்கம் மருவிய காலப்புலவர்; பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நீதி நூல்களுள் ஒன்றான ஆசாரக் கோவையின் ஆசிரியர். முள்ளியார் என்பதே இவர் இயற்பெயர்; பெருவாயில் என்பது இவர்தம் ஊர்ப்பெயர். ஆசாரக்கோவையின் சிறப்புப் பாயிரச்செய்யுள் இவரைக் கயத்தார்ப் பெருவாயில் முள்ளி எனக் குறிக்கின்றது. பெருவாயில் என்பதை இவருரர்க்குக் கொள்ளுங்கால் அதனைக் கயத்தாரின் ஒரு பகுதியாகவோ கயத்தாரை அடுத்ததாகவோ கொள்ளலாம். 'இவர் வாழ்ந்த பெருவாயில் என்னும் ஊர் புதுக்கோட்டையைச் சார்ந்த குளத்தூர் வட்டத்தில் உள்ளதென்பதை அவ்வூர்க் கல் வெட்டால் அறியலாம்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆயினும் 'இவர்தம் முன்னோர் கயத்தாரென்னும் ஊரினராகையால் இவரைக் கயத்தார்ப் பெருவாயில் முள்ளியார் என்பர்' என்னும் கருத்து வலிவுடைய தாயில்லை. அவ்வாறு கயத்தாரிலிருந்து பெருவாயிலுக்கு வந்தேறிய குடியினரெனின் முந்தைய ஊரான கயத்தாரே பெயருக்கு அடையாகிப் பெருவாயில் கயத்தார் முள்ளியார் என்று இவர் வழங்கப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

இவர் இயற்றிய ஆசாரக்கோவை யென்பது ஒழுக்கங்களைத் தொகுத்துக் கோவைபடக் கூறுவ தாம். 'அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம்' (குறள். 1075), 'ஆசாரம் என்பது கல்வி' (நான்மணி. 93), 'அறியாத தேயத்து ஆசாரம் பழியார்' (முதுமொழி 3:8) என்று திருவள்ளுவர் முதலிய சான்றோர் பலரும் ஒழுக்க மென்ற பொருளில் ஆசாரமென்ற சொல்லை வழங்கியுள்ளவாறே இவரும் 'சொல்லிய ஆசார வித்து (1), 'ஆசாரம் நீங்காமை' (26), 'ஆசாரம்

என்ப' (62), 'ஆசாரம் எப்பெற்றியானும் படும்' (96), 'ஆசாரம் வீடு பெற்றார்' (100) என்றெல்லாம் அச்சொல்லையே பெய்து ஆசாரக் கோவை செய்துள்ளார். மற்றும் 'ஒழுக்கம்' (2,21) 'ஒழுக்கு' (3), 'முறை' (4,11,2,80), 'நெறி' (14,16,27,53,63), 'வழி' (29,30), 'துணிவு' (17,19,42,61), 'உணர்வு' (32), 'விதி முறை' (26), 'நூல்முறை' (61), 'கடன்' (36)என்னும் சொற்கள் பலவற்றாலும் ஆசாரமென்பதை இவர் கூறியுள்ளார்.

இப்புலவர் தம் ஆசாரக்கோவையை வடமொழி சுமிருதிக் கருத்துகளினின்றும் தேர்ந்து தொகுத்துள்ளார். இதனை 'ஆரிடத்துத் தானறிந்த மாத்திரையான் ஆசாரம் யாருமறிய அறனாய மற்றவற்றை, ஆசாரக்கோவை யெனத் தொகுத்தான்' என்று சிறப்புப் பாயிரம் கூறுவதனால் துணியலாம். ஆசாரக்கோவையின் பதிப்பாசிரியர் தி. செல்வக் கேசவராய முதலியார் தம் பதிப்பு முகவுரையில் 'இந் நூலிற் கூறிய ஆசாரங்கள் பெரும்பான்மையும் வடமொழியிலுள்ள சக்கிர சுமிருதியிலிருந்து தொகுக்கப் பெற்றவை என வடநூற் புலவர் கூறுகின்றனர்' என்று குறித்துள்ளார். 'இன்னும் வேறு பல சுமிருதிகளையும் தரும் சூத்திரங்களையும் அந்நூல் ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளதை அறிஞர்கள் கண்டுரைப்பர். அவற்றிற்கு ஒப்பவே இலக்கண விளக்கஉரையாசிரியரும் வழிநூல் வகையுள் ஒன்றாகிய மொழிபெயர்த்தலுக்கு அந்நூலை எடுத்துக்காட்டுவர்' (இ.வி. நூற்பா.901-உரை).

இப் பெருவாயில் முள்ளியார் தாம் சொல்லவந்த ஆசாரங்களைத் தொகுத்து நெறிப்படுத்தி நூறு செய்யுட்களில் கோவை செய்துள்ளார். வெண்பாவின் வகைகளான குறள்வெண்பா; சிந்தியல் வெண்பா, இன்னிசை வெண்பா, நேரிசை வெண்பா, பஃறொடை வெண்பா, சவலை வெண்பா என்ற பல வகையும் அமைந்த வெண்பா யாப்பிலே இந்நூறு செய்யுட்களை இவர் இயற்றியுள்ளார். -

நன்றியறிதல், பொறையுடைமை, இன் சொல், இன்னா செய்யாமை, கல்வி, ஒப்புரவறிதல், அறிவுடைமை, நன்னட்பு ஆகிய இவையெட்டிணையும் ஆசாரவித்து என (1) அடியுன்றும் இவர், இவை போலும் பொதுவகை ஒழுக்கங்களையும் பேசுகின்றார். வைகறையில் துயிலெழுந்து அறம் பொருட் செயற்பாடுகளைச் சிந்தித்துத் தந்தையையும் தாயையும் தொழுதெழுவதை முந்தையோர் கண்ட முறை என்று (4) கூறும் இவர், இவைபோலும் அன்றாட வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய நடைமுறை ஆசாரங்களையும் அறிவுறுத்துகின்றார். மனைவியோடு நெறதல் போன்ற அகவொழுக்கங்களையும் நீராடு

தல் போன்ற புறவொழுக்கங்களையும் செவ்விதிற்கிளக்கும் இவர் எல்லோரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டுவனவும் விலக்க வேண்டுவனவும் இன்னின்னவென்றும் தெளிவுறுத்துகின்றார். தீண்டா நாள் முந்நாளும் நோக்கார் நீராடியபின், ஈராறு நாளும் இகவற்க என்பதே, பேரறிவாளர் துணிவு (42) என்று மனைவியுடன் உறைதல் குறித்து இவர் கூறும் ஆசாரம் 'பூப்பின் புறப்பாடு ஈராறு நாளும் நீத்தகன் றுறையார் என்மனார் புலவர்' (தொல்.பொ.நூ.185) என்ற தொல்காப்பியத்திற்கும் அதன் வழிப்பட்ட பின்னையிலக்கணங்களுக்கும் ஏற்ப அமைந்துள்ளது.

எக்காலத்தும் ஒழுக்கம் பிழையாதவர் இன்னின்னவள் எய்துவர்(2), மேதைகள் ஆகுவர் இவை கடைப்பிடித்து இவை செய்யார் (8), நல்லது வேண்டுவார் இவை செய்வர் (செய்க) (46), நோயின்மை வேண்டுவாரும் (57) கடைபோக வாழ்வோமென்பாரும் (66, 83) இவையிவை செய்யார் என்று காரணங்காட்டி இவர் ஆசாரங்களை அடுக்கிக் கூறுவன யாவர்க்கும் உளங்கொள உகந்தவையாம். மற்றும், இவை முந்தையோர் கண்ட முறை (4,11), யாவரும் கண்ட நெறி (16), நல்லறிவாளர் துணிவு (17), பேரறிவாளர் துணிவு (19, 32), மிக்கவர் கண்ட நெறி (27), நூல் முறையாளர் துணிவு (61), திறங்கண்டார் கண்ட நெறி(63) என்றெல்லாம் ஆன்றறிந்து அடங்கிய சான்றோர் கண்ட முடிபுகளாகவே ஆசாரங்களை இவர் அறிவுறுத்துவர். ஆதலால் அவற்றின் மரபுப் பழமையும் புலப்பொதுமையும் போதரும். கால மாற்றத்தால் அவற்றுள் பல கடைப்பிடிக்க வேண்டாதனவும் பொருந்தாதனவுமாகலாம். ஆயினும் அவை பழிபடா; அவற்றால் இவரும் இழிவுறார்.

'ஆரெயில் மூன்றும் அழித்தான் அடியேத்தி ஆசாரக்கோவை தொகுத்தான் பெருவாயில் முள்ளி' என்று சிறப்புப் பாயிரம் செய்வதனால் இப்புலவர் சிவபெருமானை வழிபடும் சைவரென்பது புலனாம். இவர் காலம் கி.பி. 5 - ஆம் நூற்றாண்டென்பர். வ.கு.

பெல்காம்: மேற்கு இந்தியாவில் பம்பாய் நகரத்திற்குத் தென்திசையில் கருநாடக மாநிலத்தில் இருக்கிற பெல்காம் (Belgaum) ஒரு மாவட்டமாகவும் அதில் முக்கிய நகரமாகவும் விளங்குகிறது. இந்நகரம் கடல் மட்டத்திலிருந்து ஏறத்தாழ 800 கி.மீ. உயரத்தில் உள்ளது. பூனாவிலிருந்து ஏறத்தாழ 300 கி.மீ.தொலைவில் தெற்கில் அமைந்துள்ளது. இந்நகரத்தில் ஓர் இராணுவத்தளம் அமைந்துள்ளது. இங்கு கி.பி.1519-இல் கட்டப் பெற்ற மிகப் பழமையான கோட்டை ஒன்று உள்ளது. கோட்டையைச் சுற்றி ஒரு பெரிய அகழியும், கோட்டையினுள்

இரண்டு சமணக் கோயில்களும் அமையப் பெற்று ஏறத்தாழ 100 ஏக்கர் நிலப்பகுதியை உள்ளடக்கியதாக அக்கோட்டை விளங்குகிறது. முக்கிய தொழில் நெசவு ஆகும். நூற்பாலைகள், களிமண் பாண்டங்கள் செய்யும் தொழிற்சாலைகள் நிறைந்து இந்நகரம் பெரும் வணிகத்தளமாக விளங்குகிறது. இதன் வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளில் வேளாண்மை சிறந்து விளங்குகின்றது. தெற்கில் பெரும் காடுகள் அமைந்த சயாத்திரி மலைத்தொடர் (Shayatri range) செல்கிறது: இங்கு விளையும் முக்கிய பயிர்கள் சோளம், நெல், பருத்தி ஆகியவை ஆகும். பருத்தித் துணிவகைகள் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன.

இந்நகரத்தின் பழைய பெயர் வெல்கிராமா (Velgrama) ஆகும். மூங்கிலிலிருந்து இப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இங்கு அமைந்துள்ள அல்சி (Halsi) நகரம் மிகவும் பழமை வாய்ந்தது. இந்நகரத்தின் அருகில் கிடைக்கப் பெறும் செப்பேட்டுச் செய்திகள், 9 கடம்ப மன்னர்கள் அல்சியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டனர் என்று கூறுகின்றன.

இது ஏறத்தாழ கி.பி.500-ஆம் ஆண்டிலிருந்து கி.பி.760வரை சாளுக்கியர் வசம் இருந்தது. பின்பு இதன் ஒரு பகுதி இராட்டிர கூடர்கள் (Rashtrakutas), இரட்டர்கள் (The Rattas), கோவா நாட்டுக் கடம்பர்கள், தேவகிரி நாட்டு யாதவர்கள், தில்லிப் பேரரசர்கள், விசயநகர மன்னர்கள், மொகலாய மற்றும் பாமினி மன்னர்கள் ஆகியோரால் ஆளப்பட்டு வந்ததாகச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. ஐதர் அலி இப்பகுதியை கி.பி. 1776-இல் வெற்றி கொண்டார். பின்பு பீசவா ஆங்கிலேயர்களின் உதவியுடன் திரும்பப் பிடித்துக் கொண்டார். கிழக்கு இந்திய வணிகக்குழுவின் கீழ் கி.பி.1818-இல் கொணரப்பட்டுத் தார்வாரின் மாவட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டது. இப்பகுதி கி.பி.1836-இல் இரண்டாகப்பிரிக்கப்பட்டு தென்பகுதி தார்வார் எனவும், வடப்பகுதி பெல்காம் எனவும் குறிக்கப் பெற்றது.

பெல்காம்² பெல்காம் ஓர் ஆங்கிலக் குடும்பத்தின் பெயராகும். எர்ட்போர்டு சயரில் (Hertfordshire) உள்ள பெல்காம் என்பதிலிருந்து வருவிக்கப்பட்டதாகும். முதலாம் எட்வர்டு மன்னரின் கீழ் இருந்த வால்டர் டி பெல்காம் என்பவருக்குச் சொந்தமான குடும்பமாகும். நார்மன் (Norman Conquest) ஆக்கிரமிப்பிற்கு முன்பே அவர் அக்குடும்பத்தின் உரிமையைக் கொண்டிருந்தார். அக்குடும்பத்தில் சிறந்து விளங்கியவர்கள் இலாப்டனின் பெல்காம் (Pelham of Laughton), கிளேர் கோமகன் (Earl of Clare)

நியூகாசில் கோமான் (Dukedom of Newcastle), 'யார்பரோ கோமான்' (Earldom of Yarbarough) ஆகியவர்கள்.

எலிசபெத்து அரசியின் ஆட்சிக் காலத்தில் இலாப்டன் (Laughton), சசெக்சு (Sussex) ஆகியவற்றிற்கு உரிமையுடைய சர் வில்லியம் பெல்காமின் மூன்றாவது மகன் அயர்லாந்து நாட்டின் தலைமை நீதிபதியாக நியமனம் செய்யப்பட்டார். தமது சிறந்த சேவைக்குப் பின்பு கி.பி. 1589-இல் அயர்லாந்திற்கு அனுப்பப்பட்டார். பின்பு அவர் வில்லியம் திரூரி (William Drury) என்பவரால் பாராட்டப் பெற்று எலிசபெத்து அரசியின் வாரிசாக நியமனம் செய்யப்பட்டார். செரால்டு பிட்செரால்டு (Gerald Fitzerald) என்பவருக்குச் சாதகமான பெல்காமின் நடவடிக்கைகளுக்கு எலிசபெத்து அரசி எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார். ஆடாமாண்டின் தாமசு பட்லர் மன்சுடரில் (Munster) போர் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். இவருடன் கி.பி. 1580-இல் பெல்காமையும் சேர்த்துக்கொண்டார். ஆங்கிலப் படைத்தலைவர்கள் வடக்குக் கெரியை அழித்து விட்டுக் காரிக் கடரயில் கோட்டையைப் (Carrigadoylecastle) பிடித்து அங்குள்ள ஆண், பெண், குழந்தைகள் அனைவரையும் வீடுகள் இழக்கச் செய்தனர். இதைக் கேள்வியுற்ற மற்ற பகுதிகள் அனைத்தும் அவர்களின் ஆக்கிரமிப்புக்கு ஆளாயின. புதிய படைத்தலைவர் வில்லியம் கிரே பிரிடி (Lord Grey of Wilton) பதவி ஏற்புக்குப் பின்பு பெல்காம் இங்கிலாந்திற்குத் திரும்பினார். இலேசெசுட்டர் பெல்காமின் சேவையை நெதர்லாந்து நாட்டிற்குப் பெற விரும்பினார். எலிசபெத்தின் வேண்டுகோளுக்குப் பின்பு பெல்காம் மீண்டும் இராணுவத்தில் சேர்ந்தார். தோசுபர்க்கு (Doesburg) என்ற இடத்தில் கி.பி. 1589-ஆம் ஆண்டு நடந்த போரில் காயப்பட்டார். பின்பு கி.பி. 1587-இல் இலேசெசுட்டருடன் இங்கிலாந்திற்குத் திரும்பினார். இவர் கி.பி. 1587-இல் காலமானார். இரா.கி.

துணை நூல்:

Spear P., India-A modern History, University of Michigan, Michigan, 1972.

பெல்கிரேடு: ஐரோப்பிய நாடான யூகோசலாவியா கூட்டாட்சிக் குடியரசினுடைய (Federal Republic of Yugoslavia) தலை நகர் பெல்கிரேடு (Belgrade) ஆகும். இந் நகர் பழைமையும் பெருமையும் வாய்ந்தது.

சாவா (Sava), தான்யூபு (Denube) ஆகிய ஆறுகள் கலக்கின்ற இடத்தில் இந்நகர் அமையப் பெற்ற

றுள்ளது. கடல் மட்டத்திலிருந்து 55 மீ. உயரத்தில் அமைந்துள்ள பெல்கிரேடின் நிலப்பரப்பளவு 706 ச.கி.மீ. ஆகும். பெல்கிரேடு எனும் பெயர் 'பியோகிராடு' (Beograd) என்ற வெண்ணிறக் கோட்டை என்றும் பொருள் படும் செர்பியச் சொல்லிலிருந்து உருப் பெற்றுள்ளது. யூகோசலாவியாவில் மலைத் தொடர்கள், தொடர் குன்றுகள் (Ridges), மேட்டு நிலங்கள் ஆகியவை காணப்படுகின்றன. பெல்கிரேடு ஒரு தொடர் குன்றின் மீது அமையப் பெற்ற நகர் ஆகும்.

நீர், நில வளங்களுடன், சாதகமான புவியியல் கூறுகளைப் பெற்றுள்ள காரணத்தினால், பெல்கிரேடில் பண்டைக் காலந்தொட்டுப் பல்வேறு மக்கள் குடியேறினர். கெல்டுகள் (Celts) கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டில், முதன் முதலில் இங்கு ஒரு கோட்டையைக் கட்டினர். நாளடைவில், அக் கோட்டையை மையமாகக் கொண்டு விரிவடைந்த நகர் பெல்கிரேடு எனக் குறிக்கப்பட்டது. அக் கரையோரக் கோட்டை கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு வரை 'சிங்கிடூனம்' (Singidunum) என்றும் கூறப்பட்டது. பெல்கிரேடு பல்வேறு ஆட்சிகளின் கீழ்ப் படிப்படியாக முன்னேற்றமடைந்தது. கெல்டுகளிடமிருந்து உரோமானியர்கள் கி.பி. முதல் நூற்றாண்டில் பெல்கிரேடைக் கைப்பற்றினர். பின்னர் இது உரோமானியர்களின் கப்பல் படைத் தளமாக விளங்கியது. கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 6-ஆம் நூற்றாண்டுவரையில் பெல்கிரேடு நகர், ஊனர்கள் (Huns), சர்மாதியன்கள் (Sarmatians), கோத்துக்கள் (Goths), கேபிட்சு (Gepids) ஆகியோரின் ஆட்சிகளின் கீழ் இருந்தது. சார்லீமென் (Charlemagne) தலைமையில் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டு இறுதியில், பிராங்குகள் (Franks) பெல்கிரேடை முற்றுகையிட்டனர். கி.பி. 9-விருந்து 11-ஆம் நூற்றாண்டு வரை பல் கர்கள் (Bulgars) ஆட்சிக்கும், பின் தொடர்ந்து மூன்று நூற்றாண்டுகள் கிரேக்கர்கள் மற்றும் சிங்கேரியர்களின் ஆதிக்கத்திற்கும் பெல்கிரேடு கட்டுப்பாட்டிற்கு வந்தது. செர்பிய மன்னர் இசுடபனின் (Stephen) ஆட்சியில், கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில், பெல்கிரேடு செர்பியாவின் தலைநகரமாக உயர்ந்தது. அங்கேரியர்கள் கி.பி. 1427-இல் பெல்கிரேடை மீண்டும் கைப்பற்றினர். துருக்கியரது ஆதிக்கம் கி.பி. 1521-இல் பெல்கிரேடில் தோன்றியது. பெல்கிரேடு கி.பி. 1668-90; கி.பி. 1718-39; கி.பி. 1782-92 ஆகிய ஆண்டுகளில் ஆசுத்திரியர்கள் வசம் இருந்தது. காராசார்சு (Karageorge) தலைமையின் கீழ் கி.பி. 1804-இல் நிகழ்ந்த எழுச்சிக்குப் பிறகு, பெல்கிரேடு மீண்டும் செர்பியத் தலைநகராக விளங்கியது. ஆனால், துருக்கியர்கள் இந் நகரைத் தொடர்ந்து தாக்கி, கி.பி. 1867 வரையில் தங்கள் கட்டுப் பாட்டின் கீழ்வைத் திருந்தனர். பின் கி.பி. 1878-இல் ஏற்பட்ட பெர்லின்

உடன்படிக்கை வாயிலாக, செர்பியாவின் உரிமை பெல்கிரேடில் உறுதி செய்யப்பட்டது. முதல் உலகப் போரின் பொழுது ஆசுத்திரியா பெல்கிரேடை முற்றுகையிட்டது; 1914-ஆம் ஆண்டு திசம்பர் மாதத்தில் ஆசுத்திரியா வசம் இந் நகர் இருந்தது. வெளி நாட்டுத் தாக்குதலை எதிர்த்துப் பெல்கிரேடு மக்கள் வீரத்துடன் போராடினர்.

முதல் உலகப் போருக்குப் பின் 1918-ஆம் ஆண்டு திசம்பர் முதல் நாளில் யூகோசலாவியாவின் தலை நகராக பெல்கிரேடு மாறியது. இதன் பின்னர் இந் நகர் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியைக் கண்டது.

இரண்டாவது உலகப் போரில், 1941-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல்மாதம் ஆறாம் நாள் பெல்கிரேடு மீது செருமனி விமானத்தாக்குதலை நடத்தியது. குண்டு வீச்சின் விளைவாக, செருமானிய இராணுவத்தினர் இந்நகரைக் கைப்பற்றினர்; அந்தச் செருமானிய ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்துப் பெரிய போராட்டம் நடந்தது. உருசியாவின் உதவியுடன், யூகோசலாவிய தேசிய விடுதலைப் படையினர் பெல்கிரேடிலிருந்து 1944-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 20-ஆம் நாள் செருமானியர்களை வெளியேற்றினர்.

பல்வேறு இன்னல்களினூடே, பெல்கிரேடு நகர் வளர்ச்சியடைந்தது. இங்கு 1921-இல் 1,11,740 ஆக இருந்த மக்கள் தொகை 1931-இல் 2,66,849 என உயர்ந்தது. அது 1980-இல் 9,76,000 ஆக உயர்ந்தது. முதல் உலகப் போருக்குப் பிறகு, பெல்கிரேடின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பல திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டன. நகரில் தெற்கிலும், தென் கிழக்கிலும், எல்லைகள் விரிவாக்கப்பட்டுப் புதிய குடியிருப்பு வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. சாவா ஆற்றின் இடக் கரையிலுள்ள சீமன் (Zemun) நகர் பெல்கிரேடுடன் இணைக்கப்பட்டது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு புது பெல்கிரேடு (New Belgrade) சாவா ஆற்றின் இடக் கரைக்கும், தான்யூபு ஆற்றின் வலக் கரைக்கு மிடையே விரைவாக வளரத் தொடங்கியது.

அகன்ற அழகான சாலைகளும், சாலையோர மரங்களும், பெல்கிரேடை அழகு செய்கின்றன. இந் நகரில், வரலாற்றுச்சிறப்பு வாய்ந்த கட்டடங்கள் இன்றும் பேணிக்காக்கப்படுகின்றன. நகரின் பல சாலைகளுக்கு, யூகோசலாவியாவின் வரலாற்றுப் பெயர்கள் சூட்டப்பட்டுள்ளன. பெல்கிரேடின் பெரிய சாலையொன்றிற்குப் புகழ் படைத்த யூகோசலாவியத் தலைவர் மார்சல் டிடோவின் பெயர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. பெருமை வாய்ந்த கட்டடங்கள் பெல்கிரேடுக்கு அணிசெய்கின்றன. அவற்றுள் காலிமெக்டன் (Kalemegden) கோட்டை, அதனைச் சார்ந்த பூங்கா, தோசிடெச்சு அருங்காட்சியகம்

(Dositej Museum), இளவரசர் மிலோசு இல்லம் (Prince Milos Cottage) ஆகியவை வரலாற்றுச் சிறப்புப் பொருந்தியவையாகும்.

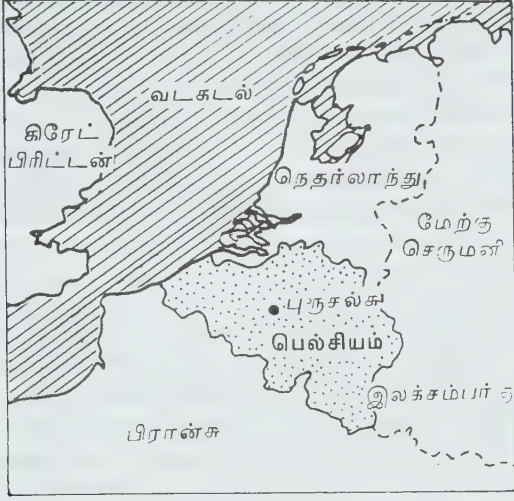
யூகோசலாவிய நாடாளுமன்றம் (1928), உயரமான அல்பானிசா இல்லம் (Albanija House- 1936), தொழிற் சங்கக் கட்டடம் (1957), மெட்ரோபோல் உணவு விடுதி (Metropol Hotel-1957) போன்றவை பெல்கிரேடின் புதிய கட்டடங்களாகும். இந்நகரில் நூற்றுக்கணக்கில் கல்விக் கூடங்கள் செயற்படுகின்றன. பெல்கிரேடு பல்கலைக் கழகம் (கி.பி. 1863), செர்பியன் அறிவியல்-கழகம் (The Serbian Academy of Sciences) போன்றவை பெல்கிரேடுக்குப் பெருமை சேர்க்கின்றன.

இந்நகர் செய்தித் தொடர்புகள், போக்குவரத்து வசதி ஆகியவற்றிற்குச் சிறப்பு-மையமாகத் திகழ்கிறது. இத்தாலி, ஆசுத்திரியா, அங்கேரி, உருமேனியா, பல்கேரியா, கிரீசு ஆகிய நாடுகளுக்கும் பெல்கிரேடிற்கும் இடையே இருப்புப்பாதை இணைப்புகள் உள்ளன.

தொழில், வாணிகத் துறைகளில் பெல்கிரேடு சிறந்து விளங்குகிறது. நெசவு ஆலைகள், பொறியியல் மற்றும் மின் கருவி உற்பத்திச்சாலைகள், மருந்து மற்றும் பல்வகை உணவு தயாரிக்கும் கூடங்கள் பெல்கிரேடில் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. பெல்கிரேடில் 1961-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் அணிசேரா நாடுகளின் உச்சி மாநாடு (Non-aligned summit) நடைபெற்றது. அப்போது, ஆசிய ஆப்பிரிக்க, இலத்தீன் அமெரிக்க நாட்டுத் தலைவர்கள் பெல்கிரேடில் குழுமி, உலகச் சிக்கல்களை ஆய்வு செய்தனர். தி.அர.இரா.

பெல்சியம்: ஐரோப்பாவிலுள்ள மிகச்சிறிய நாடான இது அரசியலமைப்புக்குட்பட்ட ஒரு முடியாட்சி நாடாகும். அளவில் சிறியதாக இருப்பினும் கலைகள், உற்பத்திப் பொருட்கள், வாணிகம் ஆகிய வற்றால் புகழ்பெற்று விளங்குகிறது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இந்நாட்டில் வாழ்ந்த கெல்டு (Celt) இனத்தைச் சேர்ந்த பெல்கி (Belgae) என்னும் குடும்பினரின் பெயரில் இது பெல்சியம் (Belgium) எனக் குறிக்கப்படுகிறது. இங்குப் பிரெஞ்சு, பிளமிசு (Flemish) ஆகிய இரண்டும் அரசு மொழிகளாகையால் இங்குள்ள நகரங்களும் ஆறுகளும் இவ்விரு மொழிகளிலும் பெயர்களைப் பெற்றுள்ளன. இதன் தலைநகர் புருசெல்சு (Brussels). உலகிலேயே மக்கள் நெருக்கம் மிகுதியாக உள்ள நாடுகளுள் இது ஒன்றாகும்.

தட்பவெப்பம்: இந்நாடு வெதுவெதுப்பான, மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய கோடையையும், மிதமான குளிர்

காலத்தையும் பெற்றுள்ளது. அட்லாண்டிக்குப் பெருங் கடல், வளைகுடா நீரோடை ஆகியவை இதனை வெப்பமாகவே வைத்துள்ளன. குளிர்காலத்தில் குளிர்ச்சியானது நீர் உறையும் நிலைக்குச் செல்வ தில்லை. கோடையில் வெப்பம் 21 பாகை செலியசுக்கு மேல் கிடையாது. இங்குக் கோடைக்காலம் நீண்டும், குளிர்காலம் குறுகியும் இருக்கிறது. புருசெல்சில் சனவரி வெப்பநிலை 2.2 பாகை செலியசு. ஆண்டு முழுவதும் 150 முதல் 200 நாட்கள்வரை மழை பெய்துகொண்டிருக்க வானம் மேகத்துடனும் மூடு பனியுடனும் காட்சியளிக்கும். சூரிய ஒளி நன்றாக வீசும் நாட்கள் மிகக் குறைவு.

இயற்கை அமைப்பு: இந்நாட்டை இயற்கை அமைப்பின் அடிப்படையில் பிளேண்டர்சும் கெம்பன் லாந்தும் (Flanders and Kempenland), மத்திய சம வெளி, ஆர்டென்னசு மலைகள் (Ardennes Mountains) என மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். வடக்குப்பெல் சியப் பகுதியான பிளேண்டர்சு மிகத்தாழ்ந்த பகுதி. கடற்கரை நேராக உள்ள இப்பகுதியில் வடகடலில் மிக நீண்ட அழகிய கடற்கரைகள் (Beaches) உள்ளன. மணல் குன்றுகள் (Sand dunes) கடல்நீரைத் தடுத்து நிறுத்தியுள்ளன. கடல் அணைகள் (Dikes) கட்டியும் அது தடுக்கப்படுகிறது. இங்குப் பல ஆறுகளும், கால் வாய்களும் ஓடுகின்றன. கடற்கரைக்குக் கிழக்கிலுள்ள வளமிக்க நிலம் வேளாண்மைக்கு ஏற்றதாக உள்ளது. கெம்பன்லாந்து அல்லது கெம்பைன் (Campine) எனப்படும் வடகிழக்குப் பெல்சியம் 1900-வரை பயனற்ற பகுதியாக இருந்துவந்தது. இப்பகுதியில் நிலக்கரி கண்டுபிடிக்கப்பட்டதிருந்து தொழிற் சாலைகள் பெருகிவருகின்றன. பிளேண்டர்சு, கெம்பன்லாந்து பகுதிகளுக்குத் தெற்கில் மியூசு (Meuse)

ஆற்றுக்கு வடக்கில் அமைந்துள்ள மத்திய சமவெளி (Central Plain) வளமிக்கதாகவும் இந்நாட்டின் பெரும் பான்மையான நகரங்கள் அமைந்துள்ள பகுதியாகவும் இருக்கின்றது. ஆர்டென்னசு மலைப்பகுதி இந்நாட்டின் தென்கிழக்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. உயரமான மலைகள் நிறைந்த இப்பகுதியில் மிக உயர்ந்த சிகரம் 694 மீ. உயரம் உள்ளது. மண் வளமற்ற இப்பகுதியில் குட்டைகள், சதுப்பு நிலங்கள், ஏரிகள் ஆகியவை நிறைந்திருக்க, ஆழ்ந்த பள்ளத்தாக்குகளுக்கிடையே ஆறுகள் பல ஓடுகின்றன. இங்குக்கருவாலி (Oak), பீச்சு (Peach), பர்ச்சு (Birch) ஆகிய மரங்கள் கிடைத்தாலும் அவற்றிற்குச் சந்தையில் மதிப்பு இல்லை.

பரப்பளவு: இந்நாட்டின் பரப்பளவு 30,518 ச.கி.மீ.

எல்லைகள்: வடக்கில் நெதர்லாந்தும் (Netherlands), வடமேற்கில் வடகடலும் (North Sea) மேற்கிலும், தெற்கிலும் பிரான்சும், கிழக்கில் செருமானியக் கூட்டாட்சிக் குடியரசும் (Federal Republic of Germany), இலக்சம்பர்கும் (Luxemburg) எல்லைகளாக உள்ளன.

மக்கள் தொகை: இந்நாட்டின் மக்கள்தொகை 1985-ஆம் ஆண்டு கணக்கின்படி 9,858,895.

மக்கள்: இந்நாட்டு மக்கள் பிளமிங்குகள் (Flemings), வல்லூன்கள் (Walloons) என இருவகைப்படுவர். வடக்கில் பிளேண்டர்சில் வாழும் பிளமிங்குகள் தச்சுமொழியைப் பேசுகின்றனர். தெற்கில் வாழும் வல்லூன்கள் பிரெஞ்சு மொழியைப் பேசுகின்றனர். அவர்களை அவர்கள் பேசும் மொழிகளைக் கொண்டல்லாது வேறுபடுத்திக் காணமுடியாது. அவ்விரு இனத்தவரிடையே பகைமையானது இன்றுவரை தொடர்ந்து நிலவி வருகின்றது. அவர்கள் கடினமாக உழைக்கக் கூடியோர்; நம்பத் தகுந்தோர்; ஆழ்ந்த சமயப் பற்றுள்ளோர்; தங்கள் நாட்டுப் பழம் வரலாற்றுப் புகழில் பெருமை கொண்டோர். சமையற்கலையில் மிகத் தேர்ச்சி பெற்ற அவர்கள் நன்றாக உண்ணக்கூடியவர்கள். பலவித விளையாட்டுகளிலும் நாட்டம் உள்ளவர்கள்.

மொழி: இங்குப்பிரெஞ்சும், பிளமிசும் அரசு மொழிகளாக உள்ளன. இதன் அடிப்படையில் மொழிவாரியாக இந்நாடு இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. புருசெல்சிற்குச் சிறிது தெற்கில் கிழக்கு மேற்காக இது பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. வடக்கில் பிளமிங்குகளும் தெற்கில் வல்லூன்களும் வாழ்கின்றனர்.

சமயம்: இந்நாட்டு மக்களுள் பெரும்பான்மையினர் உரோமன் கத்தோலிக்கராவர். இங்குச் சமய சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டுத் திருச்சபைச் செயற்பாடுகளில் அரசு தலையிடுவதில்லை. இங்கு 24,000 சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்களும், 35,000 யூதர்களும் உள்ளனர்.

பொருளாதாரம்: வேளாண்மை: இந்நாட்டிலுள்ள மொத்தத் தொழிலாளர்களுள் 3 விழுக்காட்டினரே வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் அவர்கள் இந்நாட்டு மக்களில் 80 விழுக்காட்டினருக்குத் தேவையான உணவை உற்பத்தி செய்கின்றனர் இங்குள்ள பண்ணைகளில் பாதி உழவர்களிடம் உள்ளன. மீதிப் பகுதிக்கு உரிமையுடைய நிலக்கிழார்கள் அவற்றை அதிகக் குத்தகைக்கு விடுகின்றனர். இங்குப் பண்ணைகள் மிகச் சிறியனவாக, சராசரி 2 ஏக்கர் பரப்பளவு இருப்பினும் இவர்கள் மிகுந்த அளவு உரங்களைப் பயன்படுத்தி ஐரோப்பாவிலேயே மிகுதியாக விளைவிக்கின்றனர். இங்குக் கோதுமை, பார்லி, ஓட்சு, ரைமுதலிய தானியங்களும், பீட்கிழங்கு, நார் (Hemp), சிக்கரி, புகையிலை, உருளைக்கிழங்கு ஆகியவையும் பயிரிடப்படுகின்றன. பிளேண்டாட்சில் இலீ (Leie) ஆற்றுப்பகுதியில் நார் (Flax) பெருமளவில் விளைகிறது.

பெல்சிய உழவர்கள் மிகவும் சிக்கனமானவர்களாகையால் அவர்கள் சிறிதளவு நிலத்தைக்கூட வீணாக்காது காய்கறிகளைப் பயிரிடுகின்றனர். மக்கள் தங்கள் வீடுகளில் காய்கறித் தேரட்டங்களை அமைத்துத் தங்களுக்குத் தேவையான காய்கறிகளைப் பெறுகின்றனர். வளம் குறைந்த மேட்டுநிலங்கள் மேய்ச்சலுக்குப்பயன்படுத்தப்பட்டுக் கால்நடைகள் வளர்க்கப்படுகின்றன.

கனிமங்கள்: ஆர்டென்னசு மலைகளில் நிலக்கரி தகரம், ஈயம், செம்பு ஆகியவை எடுக்கப்படுகின்றன. இங்குள்ள சுரங்கங்களிலிருந்து பளிங்குக் கல், கருங்கல், கரும்பலகை (Slate) ஆகியவையும் கிடைக்கின்றன. இப்பகுதியில் உள்ள சுண்ணாம்புக்கல், சிமெண்டு செய்யப் பயன்படுகிறது.

ஐரோப்பாவில் தொழில்வளம் நிறைந்த நாடுகளில் ஒன்றான இது 'ஐரோப்பாவின் பணிமனை' (Workshop of Europe) எனப்படுகிறது. இங்குள்ள தொழிற்சாலைகளில் பல புதுமையாக்கப்பட்டுள்ளன. தெற்குப் பெல்சியத்தில் நிலக்கரியும், இரும்புத்தாதும்கிடைப்பதால் இரும்பு எஃகுத் தொழிற்சாலைகள் பல உள்ளன. இப்பொழுது அவை பெரிதும் வெட்டியெடுக்கப்பட்டுவிட்டதால், பெருமளவு இரும்புத்தாதும்கி, சிறிதளவு நிலக்கரியும் பிற நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. பருத்தி, கம்பளம், 'இலினன்' மற்றும் செயற்கை இழைத்துணிகளை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் பல உள்ளன. இடைக்காலத்திலிருந்தே இப்பகுதிகள் துணி உற்பத்திக்குக் குறிப்பாக இலினன் (Linen) உற்பத்திக்குப் பெயர் பெற்றவை. துணி நெசவிற்கு இலீசு (Liege), வெர்வியர்சு (Verviers), கெண்டு (Ghent) ஆகிய நகரங்கள் பெயர்பெற்றவை.

மேலும், இந்நாட்டில் சருக்கரைச்சுத்திகரிப்பு, வேதியல் பொருட்கள், குறிப்பாகக் கோபால்டு (Gobalt), ஒளிம உப்புகள் (Radium Salts), உரங்கள், நெகிழ்ப் (Plastic) பொருட்கள், மருந்துகள், தோல் பொருள்கள், இசைக்கருவிகள், சன்னலுக்குத் தேவையான கண்ணாடிகள், மரச் சாமான்கள், புளிக்காடி (Vinegar), தீப்பெட்டிகள், காகிதம், அட்டைப் பெட்டிகள், மது ஆகியவை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இந்நாடு பட்டை தீட்டப்பட்ட வைரத்திற்குப் புகழ் பெற்றது.

அயல் நாட்டு வாணிகத்தில் இது சிறந்து விளங்குகிறது. இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர் தன் னுடைய வாணிகத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள இந்நாடு பிற ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் பலவித வாணிகக் கூட்டுகளில் சேர்ந்துள்ளது. இந்நாட்டிலிருந்து துணி வகைகள், வைரம், உலோகப்பொருட்கள், கண்ணாடிப் பொருட்கள், வேதியியல் பொருட்கள் ஆகியவை பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. பிறநாடுகளிலிருந்து இது பேருந்து வண்டிகள், இயந்திரங்கள், இரும்புத் தாது, உலோகங்கள், கம்பளம், பருத்தி, கோதுமை ஆகியவற்றை இறக்குமதி செய்கிறது.

போக்குவரத்து, செய்தித்தொடர்பு: இந்நாட்டில் சாலைகளும், இருப்புப்பாதைகளும் ஆறு, கால்வாய்ப் போக்குவரத்தும் உள்ளன. இங்குள்ள இருப்புப் பாதைகள் கி.பி. 1834-இல் தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து அரசுடைமையாக உள்ளன. இங்கு விமானப் போக்குவரத்தைத் 'தேசிய பெல்சிய விமானப் போக்குவரத்து' (SABENA) மேற்கொண்டுள்ளது. ஐரோப்பிய நாடுகளுடனேயன்றிப் பிற கண்டங்களிலுள்ள நாடுகளுடனும் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. இந்நாட்டில் 1930-இல் நிறுவப்பட்ட 'பெல்சிய தேசிய வானொலி' (The Belgium National Radio) அனைத்து வானொலி, தொலைக்காட்சி நிலையங்களையும் நிர்வாகம் செய்கிறது. இவற்றில் வானிக விளம்பரங்கள் செய்யப்படுவதில்லை.

கல்வி: இந்நாட்டுச் சட்டப்படி ஒவ்வொரு ஆட்சிப் பிரிவிலும் (Commune) ஒரு தொடக்கப்பள்ளியாவது இருக்கவேண்டும். இப்பள்ளிகள் அங்குள்ள மக்களால் மாநில, நடுவண் அரசுகளின் நிதியுதவியுடன் நடத்தப்படுகின்றன. உலூவியன் (Louvian), புருசெல்சு, கெண்டு, இலீசு ஆகியவிடங்களில் பல்கலைக்கழகங்கள் உள்ளன. உலூவியனில் கி.பி. 1425-இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட கத்தோலிக்கப் பல்கலைக்கழகம் 1970-இல் பிரெஞ்சு, பிளமிசு மொழி பேசுபவர்களுக்கு என இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது. புருசெல்சில் உள்ள பல்கலைக்கழகம் கி.பி. 1834-இல் தொடங்கப்பட்ட

டது. கெண்டு, இலீசு பல்கலைக்கழகங்கள் கி.பி. 1817-இல் தச்சுக்காரர்களின் ஆட்சியின்பொழுது ஏற்படுத்தப்பட்டன. கெண்டு பல்கலைக்கழகத்தின் பெயர் 1930-இல் பிளமிசு பல்கலைக்கழகம் என மாற்றப்பட்டது. ஆண்டு வெர்ப்பு, புரூசெல்சு, கெண்டு, இலீசு, மான்சு (Mons) ஆகிய நகரங்களில் நுண்கலைகளுக்கும் இசைக்கும் 5 சிறப்புப் பள்ளிகளும், வேளாண்மைக்கு 5 சிறப்புப் பள்ளிகளும் உள்ளன.

நகரங்கள்: இந்நாட்டின் முக்கிய நகரமாகவும், துறைமுகப்பட்டினமாகவும் உள்ளது ஆண்டு வெர்ப்பு (Antwerp). இந்நாட்டின் இரண்டாம் பெரிய நகரமாகவும், தலைநகரமாகவும் இருக்கும் புரூசெல்சு (Brussels) கலைகள், கல்விக்கூடங்கள், தொழிற்சாலைகள் நிறைந்த இடம். துப்பாக்கி உற்பத்திக்குப் பெயர்பெற்றது இலீசு (Liege) நகரம். கெண்டு (Ghent) முக்கிய துறைமுகமும், பருத்தி ஆலைகள் நிறைந்ததும் ஆகும்.

அரசு: இது கி.பி. 1831-ஆம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பின்படி அரசியலமைப்புக்குட்பட்டதொரு பரம்பரையான முடியரசாகும். சட்டமியற்றும் அதிகாரம், அரசர், ஆளவை, பேராளர் அவை (Chamber of Representatives) ஆகியோரிடம் உள்ளது. அரசரிமையானது அரசருடைய மூத்த புதல்வருக்குப் பரம்பரையாகச் செல்லவேண்டும். இந்நாட்டில் பெண்களுக்கு அரசரிமை இல்லை. அரசருடைய அனுமதியின்றி இளவரசர் திருமணம் செய்துகொண்டால் அவரது வாரிசரிமை பறிக்கப்படும். இருப்பினும் அரசர் இரு அவைகளின் ஒப்புதலுடன், மீண்டும் அதனை அவ்விளவரசருக்கு அளிக்கலாம். அரியணைக்கு வருபவர் 18 வயதிற்கு உட்பட்டவராக இருந்தால் இரு அவைகளும் கூடி அவர் உரிய வயதை அடையும் வரை காப்பாளர் ஒருவரை நியமிக்க வேண்டும். அரசருக்கு நிருவாக அதிகாரம் முழுவதும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவர் தலைமை அமைச்சர், அமைச்சர்கள், நீதிபதிகள் ஆகியோரை நியமிப்பார். படையின் தலைமைத் தளபதியும் அரசரே ஆவார். பாராளுமன்ற அனுமதியுடன் அவர் போரை அறிவிக்கலாம் அல்லது உடன்படிக்கைகளை ஏற்படுத்தலாம்.

இந்நாட்டின் பாராளுமன்றம், ஆளவை (Senate), பேராளர் அஷு (Chamber of Representatives) என்னும் இரு அவைகளைக் கொண்டுள்ளது. இவ்விரு அவைகளும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அக்டோபரில் கூடவேண்டும். இவை ஆண்டில் குறைந்தது 40 நாட்களுக்காவது வேலை செய்யவேண்டும். அரசர் விரும்பினால் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் கூட்டலாம்.

பேரவை: இதன் 181 உறுப்பினர்கள் தேர்தலில் நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாக நான்கு

ஆண்டுகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இவர்களுள் பேராளர் சபையின் உறுப்பினர் எண்ணிக்கையில் பாதி பேர் அளவிற்கு நேரடியாகப் பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். எஞ்சியுள்ள பாதிபேர் பேரவை மாநில அவைகள் ஆகியவற்றால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். அரசு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சில ஆண்கள் 18 வயதை அடைந்ததும் இந்த அவையின் உறுப்பினர்களாக ஆகிவிடுவர்.

பேராளர் அவை: இது 1965 ஏப்பிரல் 3-இல் பிறப்பிக்கப்பட்ட சட்டப்படி 211 உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது. மக்களால் 40,000 பேருக்கு ஒருவர் என்ற விகிதப்படி இவர்கள் 4 ஆண்டுகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்.

தல நிருவாகத்தின்பொருட்டு இந்நாடு 9 மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மாநிலமும் 6 ஆண்டுகளுக்கு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 50 முதல் 90 வரை உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அவை ஒன்றால் அரசரால் நியமிக்கப்பட்ட ஆளுநர் ஒருவரின் கீழ் நிருவாகம் செய்யப்படுகின்றது. நகரங்களும், பட்டினங்களும் 589 ஆட்சிப்பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அரசரால் நியமிக்கப்பட்ட நகரத் தலைவர் (Burgomaster) நிருவாகத்தில் உள்ளன. மக்களால் 6 ஆண்டுகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நகரசபை நிருவாகிகள் குழு ஒன்றை (Board of Alderman) ஏற்படுத்த வேண்டும்.

வரலாறு: பழங்காலத்தில் இப்பகுதியில் செருமானியக் கெல்ட்டு (Celt) இனத்தைச் சேர்ந்த பெல்கிகுடும்பினர் வாழ்ந்துவந்தனர். சூலியசு சீசர் கி.மு. 57-51-இல் இதனைக் கைப்பற்றியதால் இது 500 ஆண்டுகளுக்கு உரோமானியரின் ஆதிக்கத்தில் இருந்துவந்தது. அப்பொழுது காலியா பெல்சிகா (Gallia Belgica) என்ற பெயரில் உரோமானியப் பேரரசின் ஒரு மாநிலமாக விளங்கிய இதில் இன்றைய பெல்சியப் பகுதிகளுடன் அதனைச் சுற்றியுள்ள சில பகுதிகளும் அடங்கியிருந்தன.

இடைக்காலத்தில் கி.பி. 700-ஆம் ஆண்டுகளில் இது சார்லமேனின் (Charlemagne) ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. அவர் இறந்தபின்னர்ச் சிதறுண்டு பல பிரபுக்கள் இதன் பகுதிகளை ஆட்சி செய்யலாயினர். துறைமுகங்களுக்கு அண்மையில் இருந்த பகுதிகள் பட்டினங்களாக மாறி வாணிகம் பெருக, வாணிகக் கழகங்கள் (Guilds) தோன்றின. வாணிகத்திலும் துணி உற்பத்தியிலும் இந்நாடு சிறந்து விளங்கியதால் இதன் செல்வம் பெருகியது.

கேபுபர்க்கு மரபினர்: சார்லசு மன்னரின் மகள் பர்கண்டியின் மேரி (Mary of Burgundy) செருமானிய

இளவரசர் மாக்ஸிமில்லியனைத் (Maximilian) திருமணம் செய்துகொண்டதால் பர்கண்டி (இன்றைய பெல்சியத்தின் பெரும்பகுதி உட்பட்டது) கேப்சுபர்க்கு மரபினருக்கு உரித்தானது. அவருடைய பேரன் சார்லசு, இசுபெயின் அரியணைக்கு உரிமையாளராகி கி.பி. 1506-இல் இதனைப் பெற்றார். அவர் 10 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இசுபெயின் நாட்டு அரசரானபொழுது நெதர்லாந்தும் இசுபெயினுக்கு உட்பட்ட பகுதியானது. அவருடைய மகன் இரண்டாம் பிலிப்பு வல்லாட்சியாளராக இருந்ததால் மக்கள் அரசியல், சமய சுதந்திரத்திற்காகப் பேரராட விரும்பினர். அப்பொழுது சமயப் புரட்சி ஏற்பட்டுக் கத்தோலிக்கர்கள், சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்கள் ஆகியோரிடையே கசப்புணர்ச்சி மேலிட்டதால் அது மேலும் பெருகியது. பெல்சிய மக்கள் கி.பி. 1567 முதல் கி.பி. 1579 வரை நடந்த சமயப் போர்களில் உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையையும், இசுபெயின் நாட்டு மன்னரையும் ஆதரித்தனர். சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்கள் விடுதலை பெற்று 'நெதர்லாந்தின் ஐக்கிய மாநிலங்களை' (United Provinces of the Netherlands) அடைந்தனர். பெல்சியம் இசுபெயினுடன் சேர்ந்து கொண்டு பிரான்சிற்கும், நெதர்லாந்திற்கும் எதிராகப் போரில் ஈடுபட்டதால் பெரும் இழப்பிற்கு உள்ளானது.

ஆசுத்திரிய, பிரான்சு ஆதிக்கத்தில்: இசுபானிய வாரிசரிமைப் போரின் இறுதியில் கி.பி. 1712-இல் ஏற்பட்ட உட்கட்டு உடன்படிக்கையின்படி (Peace of Utrecht) பெல்சியம் ஆசுத்திரியாவுக்கு அளிக்கப்பட்டது. ஆசுத்திரிய வாரிசரிமைப் போரின்பொழுது கி.பி. 1744-இல் பிரான்சு பெல்சியத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டாலும் அதன் முடிவில் கி.பி. 1748-இல் ஏற்பட்ட ஐக்க லா சபேல் (Aix-la-Chapelle) உடன்படிக்கையின்படி பெல்சியத்தை மீண்டும் ஆசுத்திரியா பெற்றது. ஆசுத்திரிய அரசி மரிய தெரசா (Maria Theresa) பல பொதுப்பணிச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார். அவருடைய மகன், புனித உரோமப் பேரரசர், இரண்டாம் சோசப்பின் ஆட்சியில் மக்கள் நிருவாகச் சீர்திருத்தங்கள் வேண்டி கி.பி. 1798 அக்டோபரில் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். அவர்கள் ஆசுத்திரியப் படை நிலையங்களைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு கி.பி. 1790 சனவரி 11-ஆம் நாள் அதனை ஒரு குடியரசென அறிவித்தனர். இருப்பினும் புரட்சியாளர்களிடையே பிளவு ஏற்பட்டதால் அக் குடியரசு வீழ்ச்சியடைந்தது. ஆசுத்திரிய அரசர் இரண்டாம் இலியோபால்டு மீண்டும் பெல்சியத்தில் தம்முடைய ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்தினார். இரண்டாம் பிரான்சிக் கி.பி. 1792-இல் அரசரானபொழுது பிரான்சுப் புரட்சி ஏற்பட்டுப் பிரான்சு பெல்சியத்தைக் கைப்பற்றிக்

கொண்டது. ஆசுத்திரியாவிற்கும், பிரான்சிற்கும் இடையே கி.பி. 1797-இல் ஏற்பட்ட கேம்போபோர் மியோ (Campoformio) உடன்படிக்கையின்படி பிரான்சு பெல்சியத்தை அடைந்தது. பிரான்சு ஆதிக்கத்திலிருந்த இந்நாடு கி.பி. 1815-ஆம் ஆண்டு வியன்னா மாநாட்டின் முடிவின்படி தச்சு நெதர்லாந்தோடு இணைக்கப்பட்டு 'நெதர்லாந்தின் ஐக்கிய அரசு' (United Kingdom of the Netherlands) ஏற்படுத்தப்பட்டது.

விடுதலை அடைதல்: பெல்சியத்திற்கும், ஆலந்திற்கும் இடையே சமயம், மொழி, மரபு, பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றில் பெரும் மாறுபாடுகள் இருந்தமையால் பெல்சியர்கள் தச்சு ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய்யத் தயாராக இருந்தனர். பிரான்சில் கி.பி. 1830-இல் புரட்சி தோன்றியதும் பெல்சியத்தின் பல பகுதிகளிலும் கி.பி. 1830 ஆகசுட்டு 24-இல் புரட்சி தோன்றியது. ஏழேநாள்களில் அரசர், பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டு இடைக்கால அரசு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டு அக்டோபர் 4-இல் அந்நாடு விடுதலை பெற்றுவிட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது. முதலாம் இலியோபால்டு (Leopold I) அரசராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு கி.பி. 1831-இல் புதிய அரசியல் அமைப்பு ஒன்று தீட்டப்பட்டது.

இரு உலகப் போர்களின் பொழுது: முதல் உலகப் போரின்பொழுது முதலாம் ஆல்பர்ட்டு பெல்சியத்தின் அரசராக இருந்தார். இலண்டன் உடன்படிக்கையின்படி கி.பி. 1870 - இல் பெல்சியத்தின் நடுநிலையை ஐரோப்பிய நாடுகள் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தாலும் செருமனி அதனை மதியாது 1914 ஆகசுட்டு 4-இல் அந்நாட்டின் வழியாகப் பிரான்சிற்குத் தன்னுடைய படையை அனுப்பியது. அதனை எதிர்த்துப் பெல்சியம் வீரத்துடன் போராடி 80,000 மக்களை இழந்ததுடன் பெரும் பொருள் இழப்பிற்கும் உள்ளானது. அப் போர் முடிந்து வெர்சாய் உடன்படிக்கை ஏற்பட்டபொழுது பெல்சியத்திற்குச் செருமனியிடமிருந்து ஊபன் (Eupen), மால்மெடி (Malmedy), மோர்சுனெட்டு (Morsenet) ஆகிய பகுதிகள் கிடைத்தன.

இரண்டாம் உலகப்போர் தொடங்கியதும் செருமனி 1940 மே 10-இல் எவ்வித எச்சரிக்கையின்றிப் பெல்சியத்தைத் தாக்கியது. பெல்சியப்படையும் அதற்குத் துணையாக வந்த பிரான்சு, ஆங்கிலப் படைகளும் மிகச் சிறியனவாக இருந்தமையால் மிகப்பெரிய செருமானியப் படையை எதிர்க்க முடியவில்லை. எனவே, அந்நாட்டு அரசர் மூன்றாம் இலியோபால்டு மே 28-இல் எவ்வித முன் நிபந்தனையுமின்றிச் சரணடைந்தார். ஆனால், அந்நாட்டு அமைச்சரவை

அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாது இங்கிலாந்து சென்று 1940 அக்டோபர் 20 - இல் இலண்டன் மாநகரில் பெல்சிய அரசை (Exiled Government) ஏற்படுத்தியது. அந்நாடு 1944 செப்டம்பரில் செருமனியிடமிருந்து விடுவிக்கப்பட்டதால் அமைச்சரவை புருசெல்சு திரும்பிச் சென்று இலியோபால்டுவின் இளவல் சார்சலைக் காப்பாளராக நியமித்தது. அரசர் இலியோபால்டு ஆசுத்திரியாவில் தங்கியிருந்தார். நேச நாட்டுப் படைகளுக்கும், செருமானியப் படைக்கும் இடையே பெல்சியத்தில் 1944 திசம்பரில் நடந்த 'பல்சு போர்' (Battle of the Bulge) குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

பொருளாதார முன்னேற்றம்: இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் இந்நாட்டில் தொழில்வளம் பெருகிப் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட்டதால் அயல்நாட்டு வாணிகத்தை ஒழுங்குபடுத்த இது பல கூட்டுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. இது நெதர்லாந்து, இலக்சம்பர்க்கு ஆகியவற்றுடன் சேர்ந்து 1948 - இல் பெனிலக்சு (Benelux) சுங்க ஐக்கியத்தை உண்டாக்கியது. இந்நாடு பிற 16 ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் இணைந்து 1950-இல் ஐரோப்பியப்பொருளாதார உடன்படிக்கை (European Monetary Agreement) என்று இன்று கூறப்படும் அமைப்பைத் தோற்றுவித்தது. ஐரோப்பாவின் 5 நாடுகள் உடன் சேர்ந்து இந்நாடு 1952 - இல் ஐரோப்பிய நிலக்கரி மற்றும் எஃகு சமுதாயத்தை (European Coal and Steel Community) உருவாக்கியது. இந்நாடு 1958-இல் ஐரோப்பியப் பொருளாதாரச் சமுதாயம். (European Economic Community) அல்லது இன்றைய பொதுச் சந்தையில் (Common Market) சேர்ந்தது.

இன்று சயர் (Zaire) எனப்படும் பெல்சியன் காங்கோவிற்கு இந்நாடு 1960 சூன் 30-இல் விடுதலை அளித்தது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையால் இந்நாட்டிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்த உருவண்டா-உருண்டி (Ruanda-Urundi)க்கு 1962 சூலை 1-இல் இது விடுதலை அளித்ததால் அவை இரவண்டா (Rawanda), புருண்டி (Burundi) என இரு நாடுகளாயின. தச்சு மொழி பேசும் பிளமிங்குகளுக்கும், பிரெஞ்சுமொழி பேசும் வல்லூன்களுக்கும் இடையே 1960-ஆம் ஆண்டுகளில் இனக் கலவரங்கள் தோன்றின. அவற்றின் விளைவாகப் பல கூட்டு அமைச்சரவைகள் ஏற்பட்டு அவை தோல்வியடைந்தமையால் மீண்டும் மீண்டும் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டன. எனவே, இந்நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சி குன்றி வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் பலசிக்கல்களும் தோன்றின. சி.இரெ.

பெல்சோனி, கியோவானி, பட்டி சுட்டா:

இவர் எகிப்தின் பண்டைய நகரங்களை அகழாய்வு செய்த அறிஞர். இவர் இத்தாலி நாட்டிலுள்ள

படுவா (Padua) என்ற இடத்தில் கி.பி. 1778 - ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். சமயத் தொடர்பு வாய்ந்த எகிப்திய தொன்மை நகரங்களை அகழாய்வுகள் செய்வதில் பெரிதும் அக்கறை கொண்டிருந்தார். பெல்சோனி (Belzoni, Giovanni, Battista) இங்கிலாந்திற்கு கி.பி. 1803-ஆம் ஆண்டு சென்று அங்கு வட்டரங்க விளையாட்டுகளில் (Circus) ஈடுபட்டார். பின்னர், இயந்திரப் பொருட்களை விற்கும் பணியில் ஈடுபட்டு எகிப்தியக் கல்லறைகளின் உள்ளிருந்த அரிய பொருட்களைச் சேகரிக்கும் ஆர்வத்தால் அகழாய்வுகள் பல மேற்கொண்டார்.

தீப்சு நகரத்தில் செய்த அகழாய்வுகளில் இரண்டாம் இராமசெசுமன்னரின் சிற்பத்தைக் கண்டெடுத்தார். அது இன்று ஆங்கிலேய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. தீப்சு நகரின் அருகில் பல இடங்களை இவர் அகழாய்வுகள் செய்தார். முதலாம் செடி (Seti I) அரசரின் கல்லறையைக் கண்டுபிடித்து அதனுள்ளிருந்த அரும் பொருட்களை அருங்காட்சியகங்களுக்குக் கொடுத்தார். அசுவான் பகுதியிலும் பல ஆய்வுகளை இவர் மேற்கொண்டார். அபு சிம்பல் என்ற இடத்தில் உள்ள இரண்டாம் இராமசெசுவின் கேரியிலையும் கிசாவிலுள்ள கூம்புக்கோபுரத்தையும் செங்கடல் பகுதியில் இருந்த பழமைச் சின்னங்களையும் கண்டறிந்த பெருமை இவரையே சாரும். இங்கிலாந்திற்கு கி.பி. 1819 - ஆம் ஆண்டு சென்று அங்குத் தாம் கண்டு பிடித்தவை பற்றிய நூல்களை இவர் வெளியிட்டார். இவர் கி.பி. 1823 - ஆம் ஆண்டு மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள நைசீரிய நகரம் ஒன்றில் இறந்தார்.

சு.இரா.

பெல்லர்மின் இராபர்ட்டு என்பவர் உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபைத் தலைவராகிய போப்பின் அதிகாரத்தைப் பற்றியும், உலகியலதிகாரத்

தைப் பற்றியும் சில கருத்துகளை கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதி வெளியிட்டவராவார்.

இராபர்ட்டு பெல்லர்மின், (Robert, Bellarmine) இத்தாலியில் கி.பி. 1542-இல் பிறந்தார். இவர் இயேசு சங்கத்தில் சேர்ந்து குருவாகப் பணி செய்தார்; பின்னர் உலோவெயின் பல்கலைக்கழகத்தில் தத்துவப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். அப்போது இவர் புனித தாமசின் 'சம்மா தியாலா சிக்கா' என்ற நூலிலுள்ள சமய, அரசியற் கருத்துகளை விளக்கி ஆற்றிய பேருரைகள் யாவரையும் ஈர்த்தன. பின்னர், கி.பி. 1576-இல் உரோம் பல்கலைக்கழகத்தில் இறையியல் பேராசிரியராக இவர் பணி செய்தார். இவர் போப்பு எட்டாம் கிளமெண்டின் மதிப்பைப் பெற்று, திருத்தாதராக (Cardinal) மதிக்கப்பட்டார். போப்பின் அலுவல்களிலெல்லாம் இவர் அவருக்கு உதவியாக இருந்தார். இவர் உரோமில் கி.பி. 1621-இல் மறைந்தார். இவர் 1930-இல் ஒரு புனித குரு அல்லது ஞானியாக (Saint) உரோமன் கத்தோலிக்கக் கிறித்தவத் திருச்சபையினால் மதிக்கப்பட்டார்.

நூல்கள்: 'கிறித்தவ நெறி பற்றிய கருத்து மாறுபாடுகளைப் பற்றிய வாதம்' (Disputation on the Controversies of the Christian Faith) என்ற நூலில் பெல்லர்மின், கத்தோலிக்க, சீர்திருத்தக் கிறித்தவ நெறிகளின் கொள்கைகளை ஆய்ந்து சீர்திருத்தக் கிறித்தவரின் கருத்துகளை மறுத்தார். விவிலிய நூலை ஆய்வு செய்து திருந்திய மதிப்பை வெளியிடும் பணியிலும் இவர் பங்கு கொண்டார். கத்தோலிக்கக் கிறித்தவ நெறி பற்றிய இரு வினா விடை நூல்களை இவர் எழுதினார். இவர் கி.பி. 1610-இல், 'போப்பின் அதிகாரத்தைப் பற்றி' (Of Papal Powers) என்ற ஒரு நூலெழுதி, அதில், இரிச்சர்டு பார்க்லே என்பவரெழுதிய அரசர்களின் தெய்வீக உரிமை பற்றிய கருத்துகளை மறுத்துச் சில கருத்துகளை எழுதினார். உலகியலான அரசியல்திகாரம் மக்களால் தான் ஆட்சியாளருக்களிக்கப்படுகிறதே தவிர, இறைவனால் அளிக்கப்படவில்லை என்று இவர் கூறினார். மேலும், பெல்லர்மின் எழுதிய சில கருத்துகள், போப்பின் அதிகாரமும் வரையறைக்குட்பட்டதே என்று கருதுதற்கு இடம் அளித்ததனால் இவருடைய நூலை எவரும் படித்தல் கூடாதென்று போப்பு ஐந்தாம் சிக்கடசு (Pope Sixtus V) தடைவிதித்தார். இவருடைய நூலைப் பாரிசு நீதிமன்றம் (Parlement) தீயிட்டுக் கொடுத்திற்று.

கருத்துகள்: பெல்லர்மின் போப்பினுடைய அதிகாரத்தைப் பற்றியும், அரசர்களுடைய அதிகாரம்

களைப் பற்றியும் கூறிய கருத்துகள், பொதுவாக கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் இயேசு சங்கத்தார் கொண்டிருந்த கருத்துகளே ஆகும். போப்புக்கு உலகியல் துறைகளில் எந்த அதிகாரமும் இல்லை. ஆயினும், அவர் கிறித்தவத் திருச்சபையின் ஆன்மிக நெறித் தலைவராதலின், அவருக்கு உலகியல் துறைகளைப் பொறுத்த வரையிலே ஆன்மிக நோக்கங்களுக்காக மட்டிலும் மறைமுகமான கட்டுப்பாட்டு அதிகாரம் உண்டு. அரச அதிகாரம் கடவுளிடமிருந்து நேராக வரவில்லை. ஆதலின் அவ்வாறு கூறும் அரச ஆதரவாளரின் கருத்தும் தவறாகும். போப்பின் ஆதரவாளர் கூறுவது போல ஆட்சியாளருடைய அதிகாரம், போப்பிடமிருந்தும் வரவில்லை. ஆட்சி அதிகாரம் மக்கட் சமூகத்தின் உலகியல் நோக்கங்களுக்காக, சமூகத்தினின்றே பெறப்படுவதாகும். அரசருடைய அதிகாரம், தோற்றத்தில் உலகியல் சார்பானது. மனிதராக உள்ள ஆட்சியாளர்களுள்ளே போப்பு ஒருவர் மட்டுமே தம் அதிகாரத்தை நேரடியாகக் கடவுளிடமிருந்து பெறுகிறார். ஆட்சி அதிகாரம் சமூகத்திலிருந்து பெறப்படுவதால், எந்த உலகியலரசாங்கத்துக்கும் தம் ஆணைகளுக்கு வரம்பின்றிக் கட்டுப்படுமாறு தம் குடிகளைக் கட்டுப்படுத்துதலியலாது; மேலும் ஆன்மிக நோக்கங்களுக்காக உலகியல்திகாரியை இயக்குதற்கும் கட்டுப்படுத்துதற்கும் ஆன்மிக அதிகாரிக்கு உரிமை உண்டு. ஆகையால் நிறுவப்பட்ட சமய நெறியை மறுக்கும் அரசரைப் பதவியிலிருந்து இறக்கவும், அவருக்குக் கட்டுப்பட வேண்டிய கடமையிலிருந்து அவருடைய குடி மக்களை விடுவிக்கவும் போப்பு செய்தற்கு நியாயமான சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன.

மதிப்பீடு: பெல்லர்மின் கூறும் கொள்கை போப்பின் தலைமைத் தன்மையைப் பற்றிய ஒரு நிதானக் கொள்கை (Moderate theory) ஆகும். இவர் அரசரின் அதிகாரத் தோற்றம் உலகியல் வாழ்விலேயே உள்ளது என்று கூறுவதனால் இந்நிலையில் இவர் புனித தாமசின் கருத்தினின்று வேறுபடுகிறார்; மற்றெல்லாக் கருத்துகளிலும் அவரை ஒத்திருக்கிறார். போப்பின் தலைமையை வலியுறுத்தியதனால், இவர்கால்வினியக் கிறித்தவர்களிடமிருந்து மாறுபட்டுள்ளார். சமய நெறிக் கொள்கைகளைத் தீர்மானித்தலில் திருச்சபை சுதந்திரமுடையதென்றும், தேசிய திருச்சபையில் அரசருக்குத் தலைமைநிலை இல்லையென்றும், ஏற்படுத்தப்பட்ட சமயக் கருத்தை மறுக்கும் அரசருக்குத் தெய்வீக உரிமை இல்லை என்றும் இவர் கூறி, அவற்றில் இவர் கால்வினியக் கிறித்தவ நெறியை ஒத்து இருக்கிறார். இவருடைய கொள்கையே இயேசு சங்கத்தவரின் கொள்கை ஆகும். பா.கு.

துணை நூல்கள் :

Heanshaw, H.J.C., The Social and Political Ideas of Some Great Thinkers of the Sixteenth and Seventeenth Centuries, London, 1926.

McLuain, C.H., The Political Works of James I, Cambridge, Mass, 1918.

பெலப்பொனீசசு: கிரேக்கநாடு பொதுவாக வடக்குக் கிரீசு, மையக்கிரீசு, பெலப்பொனீசசு (Peloponnesus) ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டது. பெலப்பொனீசசு பெரிய மலைகளைக் கொண்ட 21,500 ச.கி.மீ. பரப்பளவுள்ள ஒரு முந்நீரகம். கிரீசின் மற்ற பகுதிகளுடன் பெலப்பொனீசசை இணைப்பது கொரிந்திய நில இணைப்பாகும். பெலப்பொனீசசு என்ற பெயர் பெலோப்சு நிசோசு (Pelops Nisos) என்ற புராண வீரன் பெயரிலிருந்து உருவானதாகக் கூறப்படுகிறது.

தெசலியிலிருந்து கிரேக்க மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டிருந்தவர்கள் கி.மு. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் சிறு சிறு கூட்டமாகச் சென்று பெலப்பொனீசசில் குடியேறினர். அவர்களுள் ஒரு பிரிவினர் அக்கீயர்கள் எனவும் அவர்கள் குடியேறிய பகுதி அக்கீய எனவும் கூறப்பட்டது. அவர்களின் வருகைக்கு முன் பெலப்பொனீசசில் பெலாசுகியர் (Plasgians) என்னும் பிரிவினர் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் அழகான நகரங்கள் அமைத்துக் கொண்டு அவற்றில் அமைதியாக வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் வாழ்ந்து வந்த நகரங்கள், கட்டி வைத்த கோட்டைகொத்தளங்கள் முதலியவை சிறப்புடையன. கழிநீர் வடிகால், சாக்கடை முதலிய சுகாதார வசதிகள் கொண்டவை. அவர்கள் பயன்படுத்திய அணிகலன்களும் கருவிகளும் அலங்கார வேலைப்பாடுகள் நிறைந்தவை. அவர்கள் எழுத்துகளை அறிந்திருந்தனர். அவர்கள் கட்டிய நகரங்கள் பல வற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கது மைசீனி என்பது. பெர்சூசு என்ற அரசன் கி.மு. 1457-ஆம் ஆண்டு அதனை உருவாக்கினான் என்று கூறப்படுகிறது.

அக்கீயர்கள் பெலப்பொனீசசில் வாழ்ந்து வந்த மக்களை ஆட்படுத்திக் கொண்டு நாட்டை ஆளும் உரிமை பெற்றனர். பின்னர் அக்கீயர், பெலப்பொனீசியர், மைசீனியர் ஆகியோர் ஒரே இனத்தவராகிக் 'கிரேக்கர்கள்' என்று கூறப்பட்டனர். இந்தஐக்கியத்திலிருந்து கிரேக்க நாகரிகம் தொடக்கமாகிறது.

அக்கீயர்களைத் தொடர்ந்து இயோலியர் (Aeolians), ஐயோப்பனியர் (Ionians), தோரியர் (Dorians) போன்றவர்களும் பெலப்பொனீசசில் வந்து குடியேறி

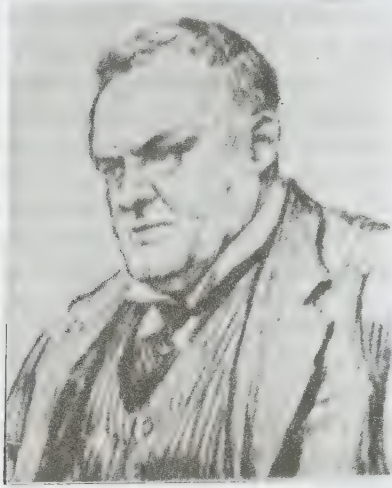
னர். பெலப்பொனீசசின் பல பாகங்களிலும் சென்று பரவிய தோரியர்களில் ஒரு பிரிவினர் இதன் தெற்கே யுள்ள இலேசிடமோன் (Lacedaemon) என்ற கணவாய்ப்பகுதியின் மையத்திலுள்ள இசுபார்ட்டா என்ற கிராமத்தொகுதியை இவர்களுடைய தலைநகராக்கிக் கொண்டனர். அதுவே பின்னர் இசுபார்ட்டா நகர அரசாக வளர்ந்து வலுப்பெற்றது.

மக்கள் நெருக்கம் நிலப்பற்றாக்குறை முதலிய வற்றைச் சமாளிப்பதற்காக இசுபார்ட்டா அதைச் சற்றியுள்ள நாடுகளைத் தன்படை பலத்தால் கைப்பற்றிக் கொண்டது. பெலப்பொனீசிய நாடுகள் முழுவதிலும் கி.மு. 6 - ஆம் நூற்றாண்டில் இசுபார்ட்டாவின் செல்வாக்குப் பரவியிருந்தது. ஏறக்குறைய கி.மு. 550 - ஆம் ஆண்டில் பெலப்பொனீசிய ஐக்கியம் (Peloponnesian League) உருவாகியது. இந்த ஐக்கியத்தின் பழைய பெயர் இலேசிடமோனியரும் அவர்தம் கூட்டும் (The Lacedaemonians and their allies) என்பது. இந்தஐக்கியம் கி.மு. 366 வரை நீடித்தது.

பெலப்பொனீசியாவிற்குச் சற்று வடக்கேயுள்ள அட்டிகா முந்நீரகத்தில் ஏதென்சு தலைமையிலான அரசு உருவாக்கப்பட்டது. ஆதிக்க உரிமை, வாணிகம் போன்றவற்றில் ஏற்பட்ட போட்டியின் காரணமாக இரண்டு நாடுகளுக்கும் இடையே பெலப்பொனீசியப் போர் மூண்டது. இரண்டு நாடுகளும் மாறி மாறி வெற்றி தோல்விகளைத் தழுவின. இறுதியில் கி.மு. 404-ஆம் ஆண்டு இசுபார்ட்டா ஏதென்சை வெற்றி கொண்டது. பின்னர் கி.மு. 2-ஆம் நூற்றாண்டில் உரோம் கிரீசைக் கைப்பற்றும் வரை இசுபார்ட்டாவே ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தது. பெலப்பொனீசசு கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் மொரியா (Morea) என்று குறிப்பிடப்பட்டது. முசுக்கட்டைச் செடிகள் (Mulberry) மிகுதியாக வளர்வதால் இப்பெயர் பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது. பெலப்பொனீசசின் வடக்கில் உள்ள பட்ராசு (Patras) நகரம் கிரேக்க விடுதலைப் போர்க் (கி.பி. 1821-29) காலத்திலிருந்து பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. மு.ந.

பெலாக்கு இலேர் (கி.பி. 1870-1953): இவர் ஓர் ஆங்கில எழுத்தாளர். நகைச்சுவையாக எழுதுவதில் வல்லவர். கட்டுரைகள், வரலாறு, தன்வரலாறு, புதினம், பயணநூல், குழந்தைகளுக்கான நூல் முதலிய எல்லா விதமான புத்தகங்களும் எழுதியுள்ளார். நாளிதழ்கள், வாரஇதழ்கள் பல நடத்தியும், எழுதியும் வந்தவர். நல்ல அரசியல்வாதியாகவும் சிறிதுகாலம் இருந்தார். தம் 23-ஆம் வயதுவரை பிரான்சுக் குடிமகனாக இருந்தார்.

பெலாக்கு (Belloc, (Joseph-pierre) Hilaire) பாரிசுக்கு அருகிலுள்ள வர்சேல்சு (Versailles) என்னும் ஊரில் பிறந்தார். இவர் இரண்டு வயதாக இருந்த போதே இவர் தந்தை மரணமடைந்தார். ஆகவே, இவர்தாயும் இவரும் தென் ஐரோப்பாவிலுள்ள சிலிண்டன் (Slindon) நகருக்குச் சென்றனர். அங்கே இவர் நன்றாக நீந்தக் கற்றுக் கொண்டார்.

பெலாக்கு இலேர்

மான்செசுடர் அருகிலுள்ள எக்பாசுடனில் (Egbastion) உள்ள உரோமன் கத்தோலிக்கப் பள்ளியில் கி.பி. 1833-இல் சேர்ந்தார். இவரது பிரெஞ்சுப் பேச்சு முறையைக் கண்டு உடன் படித்த மாணவர்கள் முதலில் எள்ளி நகையாடினாலும் பின்னர் இவரது சிறந்த நடிப்புத்திறனைக் கண்டு மிகவும் பாராட்டினர். இவர், கி.பி. 1887-இல் அந்தப் பள்ளியைவிட்டு நீங்கினார். பின்னர் கணிதம் படித்தார்.

கொலொராடோ, கலிபோர்னியா முதலிய நகரங்களுக்கும் பயணம் செய்து அறிவைப் பெருக்கிக் கொண்டார்.

இவர் விதவையின் மகனானதால் பிரான்சுநாட்டின் பொதுவிதிப்படி 11வயதானவுடன் இராணுவத்தில் சேருவதிலிருந்து விலக்கம் பெற்றிருக்கலாம். ஆனால், இவர் வடக்குப் பிரான்சில் தவுல் (Toul) என்ற இடத்தில் அமைந்திருந்த எட்டாம் இராணுவப்பிரிவில் ஊர்தி ஓட்டுநராக விரும்பிச் சேர்ந்தார்.

இவர் கி.பி. 1893-இல் மீண்டும் இங்கிலாந்து வந்து ஆக்சுபோர்டிலுள்ள பாலியோல் (Balliol) கல்

லூரியில் சேர்ந்தார். பல்கலைக்கழகப் பேச்சாளர்கள் குழுவின் தலைவரானார். மாணவத் தலைவராகப் புகழ் பெற்றார். இரண்டு வருடப் படிப்பிற்குப் பிறகு முதல் வகுப்பில் பட்டம் பெற்றார்.

இவர் கி.பி. 1896-இல் எலோடி ஆக்னசு ஓகன் (Elodie Agnes Hogan) என்ற அமெரிக்கப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். இவர் தம் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக இலண்டன் நாளேடுகளிலும் வார, மாத இதழ்களிலும் எழுதத் தொடங்கினார். அதற்கும், முன்னரே சிலவரலாற்றுத் தொடர்பான கட்டுரைகள் வெளியிட்டிருந்தார்.

இவர் குழந்தைகளுக்காக எழுதிய புத்தகம் மிகவும் வேடிக்கையானதாகவும் மனமகிழ்ச்சியை அளிப்பதாகவும் இருந்தது. ஆங்கிலக் குழந்தை இலக்கியங்களில் இது சிறந்ததாகப் போற்றப்படுகிறது.

இவர் 1903-இல் ஆங்கிலக் குடியரிமை பெற்றார். சால்போர்டு (Saleford) பாராளுமன்ற உறுப்பினராக 1906-இல் அரசியலில் நுழைந்தார். ஆனால், மறைமுகத் தேர்தல் நிதி வைத்திருப்பதைக் கண்டித்து எதிர்த்தார். இவர் 1910-இல் தனிவேட்பாளராக மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அரசியல் கட்சிகளிலிருந்து பூசல்களையும் தவறுகளையும் கண்டித்துத் தம் எழுத்துகளின் மூலம் திருத்துவதற்காக அதே வருடத்தில் அரசியலை விட்டு விலகினார். இரண்டு வார இதழ்களின் மூலம் தம் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்தினார்.

பின்னர், வரலாற்றுப் புத்தகங்களும் தன் வரலாற்று நூலும் எழுதத் தொடங்கினார். சீர் திருத்தக் கிறித்தவ மறு அமைப்புக்கு முன்னால், இவர் எழுத்துகள் பழைய சமயக் கொள்கை உணர்வுடன் எழுதப்பட்டவையாகக் கருதிப் போற்றப்பட்டன.

சிறந்த எழுத்தாளரான இவர் ஜி.கே.செசுடர்டன் (G.K. Chesterton) என்ற எழுத்தாளரின் மிக நெருங்கிய நண்பரானார்.

செசுடரும் பெலாக்கும் உரோமன் கத்தோலிக்கப் பழைய சமுதாய அரசியல் கருத்துகளை ஆதரித்தனர். இவர்கள் இருவருமே எச்.சி. வெல்சு (H.G. Wells), சா (Shaw) இருவரையும் எழுத்துகளின் மூலமாகவும் மேடைப்பேச்சுகளின் மூலமாகவும் கடுமையாக எதிர்த்தனர். பெலாக்கு நூற்றுக்கும் மிகுதியான புத்தகங்களை எழுதியுள்ளார். பலவகையான புத்தகங்களும் எழுதியுள்ளார். கே.வி.தா.

பெற்றோர் தன்முனைப்பு நிலை: பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளை வளர்க்கின்ற

முறை பல சிக்கல்களைக் கொண்டதாக இருக்கின்றது. பெற்றோர்களின் மனப்பாங்குகள் கல்வி சார்ந்த அளவுகளைக் கொண்ட ஓர் ஒழுங்கு முறையாகக் கருதப்படுகின்றன. பெற்றோர்கள் ஒரு வரன் முறை சார்ந்த தொடர்புறவுகளைப் பின்பற்றுகின்றனர். மிகுந்த எதிரிடையான மனப்பான்மைகளுக்கிடையே ஒரு தனிவேறுபாடு பொதுவாகச் செய்யப்படுகிறது. ஆதிக்க மனப்பான்மைக்கும், தடையில் மனப்பான்மைக்கும், புறக்கணிப்பு மனப்பான்மைக்கும், மிக்க சலுகை காட்டுதல் மனப்பான்மைக்குமிடையில் பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளை நோக்குகின்றனர். இவையன்றி, ஒரு மூலகை சார்ந்த பிரிவு கொண்ட மனப்பான்மையுமுண்டு. ஆதிக்க மனப்பான்மை, சமஉரிமை மனப்பான்மை, தன்னிச்சையான (Laissez faire) மனப்பான்மை என்பனவும் பெற்றோர் குழந்தைகளிடம் காட்டும் மனப்பான்மையாகக் கருதப்படுகின்றன. பெற்றோர்களின் மனப்பான்மை குழந்தையின் சுதந்திரத்தின் படித்தரத்தை நிருணயம் செய்கிறது. அதனுடைய அடிப்படையில் தான் ஒரு குழந்தை தன்னுடைய சொந்த முடிவுகளை எடுத்துத்தனக்குரிய மனப்பான்மைகளை ஏற்புடையதாக்கிக் கொள்ளுகிறது. குழந்தைகளை வளர்த்து உருவாக்குதல் என்ற கருத்துச் சொற்களுக்கிடையேயுள்ள வேறுபாடு பல்வேறு வகையான கல்விசார்ந்த இலக்குகளைச் சார்ந்திருக்கிறது. ஆதிக்க ஆட்சி சார்ந்த கல்விக் கொள்கை நிபந்தனையின்றிப் பிறரை எதிர்நோக்கிய வாழ்வை வகுக்கிறது. தன்னிச்சையான கல்விக் கொள்கை கட்டற்ற தன் வளர்ச்சி வாழ்வை வகுக்கின்றது. சமஉரிமைக் கல்விக் கொள்கை பொறுப்பான ஒருமைப்பாட்டு வாழ்வை வகுக்கின்றது.

இவற்றில் பெற்றோரின் தன்முனைப்பு நிலை (Parent ego state), நிபந்தனையின்றிக் குழந்தைகள் பெற்றோர்களைச் சார்ந்தே வாழவேண்டுமென்ற கல்விக் கொள்கையின் மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறது. குழந்தைகள் தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்கி நடக்க வேண்டுமென்றும், தங்களுடைய அறிவுரைகளைக் கேட்டு நடக்க வேண்டுமென்றும் ஆதிக்கக் கல்விக் கொள்கைப் பெற்றோர் விரும்புகின்றனர். குழந்தைகள் தன்னிச்சையாகச் செயற்படுவது தன்மதிப்பைக் (Self-esteem) கெடுக்கின்றது என்று பெற்றோர் கருதுகின்றனர். தன்முனைப்புள்ள பெற்றோர் பெரும்பாலும் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றவர்களாக இருக்கின்றனர். பெற்றோரின் ஆதிக்கம் (Parental Dominations) ஓர் ஆளுமை இயல்பாக அல்லது பண்புக் கூறாகக் கருதப்படுகிறது. ஆதிக்கம் செலுத்தும் தேவை அல்லது மனப்பாங்கு பெற்றோர்-குழந்தை இடைவினைச் செயலின் பண்பாகும். இந்த மனப்

பாங்கு வலிமையாக இருந்தால் இது அவர் குழந்தையாக இருந்த காலத்தில் பெற்ற அனுபவத்தில் வேர் விட்டதாகும். இது அவருடைய வாழ்நாள் முழுவதும் அவருடன் நிலைத்து நிற்கும். ஏனென்றால் இது அவருடைய அடிப்படையான ஆளுமைக் குணப்பண்பாக இருக்கிறது.

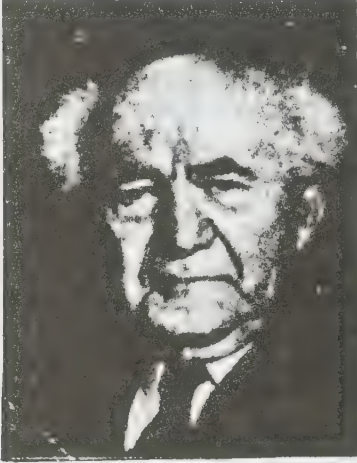
ஒருவர் மிகவும் வலிமையான ஆதிக்கப் பண்பு அல்லது தன்முனைப்புக் கொண்டவராக இருப்பாரானால் அவர் அடக்கியாள்பவராகத் (Boss) திகழ்கின்றார். அவர் சொல்லுவதும் செய்வதும் எப்பொழுதும் சரியானதாகும். அவருக்கு அது உயிர்-நிலையான உள்ளார்ந்த பாதுகாப்புப் பிறப்பிடமாகும். ஆதிக்கம் செலுத்தலாக இருத்தல் மற்றவர்களுடைய உணர்ச்சிகளையும், கருத்துகளையும் புரிந்து கொள்ளாதிருத்தலாகும். தன்முனைப்பான பெற்றோரின் ஆளுமையைக் கொண்டுள்ள பெற்றோர் தங்களுடைய குழந்தைகளின் தனிப்பட்ட தேவைகளைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. குழந்தைப் பருவத்து மனஉணர்ச்சிகளை மிக்க அனுதாபத்தோடு புரிந்து கொள்ளுவது மில்லை. தன்முனைப்புள்ள பெற்றோர்கள் இத்தகைய ஆளுமையியல்பில் மிகுந்த அளவுக்கு வேறுபடுகின்றனர். முழுமையான ஆதிக்கத்திலிருந்து அளவுக்குமீறிய உரிமைவழங்குவது வரையிலும், கண்டிப்பு கடுமையான கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றிலிருந்து கட்டுப்பாட்டை முற்றிலும் விட்டுவிடல் வரையிலும் வேறுபடுகின்றனர். இரண்டு பெற்றோர்களுள் ஒருவர் ஆதிக்கக்காரராகவும் கண்டிப்பானவராகவும் இருக்கலாம். மற்றொருவர் அளவுக்குமீறிய சலுகைகள் தரலாம். தந்தையாராலோ தாயாராலோ மிகுதியான சலுகைகள் அளிக்கப்பட்ட அல்லது புறக்கணிக்கப்பட்ட அல்லது அளவுக்கு மீறிய பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்ட அல்லது கொடுமையாக நடத்தப்பட்ட குழந்தை, அவனாகவே ஆழ்ந்த துன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கலாம். பெற்றோர் - குழந்தைகளிடையே நடைபெறும் குறைபாடுடைய தொடர்புறவுகள் தன்முனைப்பு நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இருந்து வருமானால் காலப்போக்கில் குழந்தைகளிடையே சில இயல்பிறழ்ந்த நடத்தையின் அறிகுறிகளும் தோன்றலாம். இரண்டு கோடி முனைகளுக்கும் செல்லாமல் பெற்றோர்- குழந்தைகள் தொடர்புறவு சுமுகமாக இருக்குமானால் சிக்கல்கள் தோன்ற மாட்டா. மு.இரா.

துணை நூல்கள் :

Coleman, J.C., - Abnormal Psychology and Modern Life, D.B. Taraporevala Sons and Private Limited, Bombay, 1976.

Stott, L.H., The Psychology of Human Development, The Macmillan Company of India Limited, New Delhi, 1975.

பென் குரியன் (கி.பி. 1886-1973): இசுரேல் நாட்டின் புகழ்பெற்ற அரசியல் சிற்பிகளுள் பென் குரியன் (Ben - Gurion) ஒருவர் ஆவார். வசீகரம் மிக்க ஆளுமை, திறமிக்க போராட்டம், எழுச்சி ஊட்டும் கருத்துகள் காரணமாக மக்கள் இவரை அந்நாட்டின் 'தந்தை' எனக் கூறுகின்றனர். இவர் கி.பி. 1886-ஆம் ஆண்டு விக்டர் குரூயென் மகனாகப் போலந்தில் பிறந்தார். தம் 20 ஆம் வயதில் பாலத்தினத்தின் வடபகுதியிலுள்ள யூதக் குடியேற்ற மத்திய கலிலேயாவில் ஓர் உழவராகப்பணியாற்றினார். இவர் தம் குடும்பத்தினர் சீயோன் விரும்பிகள் என்னும் இயக்கத்தில் தீவிரமாகப் பங்கு கொண்டனர். முதலாம் உலகப்போரின் போது துருக்கி அரசாங்கம் சீயோன் இயக்கத்தினரை ஐயப்படவே பென் குரியன் கைது செய்யப்பட்டு நாடு கடத்தப்பட்டார்.

பென் குரியன்

இவர் நியூயார்க்கில் தங்கி இருக்கும்போது உருசியாவில் பிறந்த பாலின் முன்வெய்சு என்ற பெண் மணியைச் சந்தித்து அவரை மணம் புரிந்து கொண்டார்.

ஆங்கிலேயப் படையிலுள்ள யூதப்பிரிவைச் சேர்ந்த இவர், மத்திய கிழக்கு நாடுகள் பகுதியில் ஆட்டோமன் துருக்கியரிடமிருந்து பாலசுத்தீன விடுதலைக்காக நிகழ்ந்த போரில் பங்கு கொண்டார். முடிவில் துருக்கியர்களுக்குத் தோல்வி ஏற்படவே யூத தேசியக் குடியேற்றம் ஊக்குவிக்கப்பட்டது.

இவர் 1920-இல் நிறுவப்பட்ட 'இசுட்டாடுரட்டு' எனப்படும் பாலத்தீன யூதத் தொழிலாளர் கூட்டிணைவின் தலைமைச் செயலராகத்தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். மேப்பாய்க் கட்சியில் 1930-இல் தலைவரானார். யூதச்சார்பு நிறுவனமான 'சீயோனிய நிருவாக அமைப்புக்கு 1935-இல் தலைவரானார். பிரிட்டனின் மத்திய கிழக்குக் கொள்கைகளில் 1939-இல் மாற்றம் ஏற்படவே பென் குரியன் அதற்கு எதிராக யூத மக்களைச் 'சீயோனிய மோதல்' என்ற பெயரில் எழுச்சியுறச் செய்தார். நியூயார்க்கில் 1942-இல் அமெரிக்க நாடுகளின் சீயோனிய மாநாட்டைக் கூட்டினார். இரண்டாம் உலகப்போரின் முடிவில், சோவியத்து ஒன்றியத்தில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் ஆதரவோடு ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனப் பொதுச்சபைத் தீர்மானத்திற்கேற்ப இசுரேல் நாடு தோன்றலாயிற்று.

தேவிடு பென் குரியன் முதல் பிரதம அமைச்சராகவும் (1948-53) பாதுகாப்பு அமைச்சராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தொடர்ந்து இரண்டாம் முறையும் (1955-63) பிரதம அமைச்சரானார். இசுரேல் நாட்டின் அரசியல் நிருணயசபை நாட்டை ஒரு குடியரசாக அறிவித்தது. நேசட்டு (Kneset) எனப்படும் துணைவர் குழுவுக்குப் பொறுப்புள்ளவராகப் பிரதம அமைச்சர் செயலாற்றவேண்டும் என அரசியலமைப்பு வலியுறுத்தியது.

இவரது காலத்தில் தேசிய இராணுவம் வலிமைப் படுத்தப்பட்டது. சிரியா, சோர்டான், இராக்கு, எகிப்து ஆகிய அரேபிய நாடுகளின் படைபலத்துக்கு எதிராக இசுரேல் வலிமை மிக்க நாடாக மாற்றப்பட்டது. உலகெங்கும் உள்ள யூதர்கள் பாலசுத்தீனத்தில் குடியேற இவர் உதவினார். நாட்டில் கட்டாயக் கல்வி ஓர் ஒருங்கிணைந்த பொதுக் கல்வித் திட்டத்தின் கீழ்ப் புகுத்தப்பட்டது. பாலைவனப் பகுதிகளில் குடியேற்றம் ஊக்குவிக்கப்பட்டு நாட்டின் வளம் பெருக்கப்பட்டது.

இசுரேல் போர்வீரர்கள் அகவாப தீபகற்பப் பகுதியை 1950-இல் கைப்பற்றினர். சூயசு கால்வாய் கிக்கலின் போது பென் குரியன் பிரான்சின் உதவியை நாடினார். இசுரேல் எகிப்தைத் தாக்கி 1949-இல் சீனாய்த் தீபகற்பத்தைக் கைப்பற்றியது. ஆனால் 1957-இல் அங்கிருந்து பின்வாங்கித் தனது படையெடுப்பினால் கிடைத்த பெரும் பகுதியைக் கைவிட்டது. அங்கு அமைதியை நிலைநாட்ட ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனத்தின் படை அனுப்பப்பட்டது.

பென் குரியன் காலத்தில் செருமனியைச் சார்ந்த நாசி போர்க்குற்றவாளியான அடால்ப் ஐச்மேன்

பிடிக்கப்பட்டு 1961-இல் விசாரணை செய்யப்பட்டு 1962-இல் தூக்கிவிடப்பட்டார்.

இவர் தலைமையில் இயங்கி வந்த மேப்பாய்க் கட்சியில் பிளவு ஏற்படவே 1963-இல் பதவி விலகினார்.

இவர் 1973 திசம்பர் 1-ஆம் நாள் தெல்அவிலில் மரணமடைந்தார். இவர் தமது கடைசிக் காலத்தை நூல்கள் எழுதி வெளியிடுவதிலும், யூத வரலாற்றை ஆய்வதிலும், புதிய இசுரேல் நாட்டின் தொடர் வரலாற்றைப் படைப்பதிலும் அவற்றோடு விவிலியச் செய்திகளை இணைத்துக் கூறுவதிலும் செலவிட்டார். ஈ.ஜா. ஜா.

பென்டகன் என்பது ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டு அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பு அமைச்சு அலுவலகத்தின் (Defence Department) பெயராகும். இவ்வலுவலகம் இருக்கும் கட்டடம் ஐங்கோண வடிவத்தில் அமைந்திருப்பதால், இது பென்டகன் (Pentagon) எனப்பட்டது. இவ்வலுவலகம் கொலம்பியா மாவட்டத்திலுள்ள தலைநகரமான வாசிங்டனின் எல்லைப் பகுதியில் வெர்சினியாவில் (Virginia) இருக்கிறது. இக் கட்டடம் பென்டக வடிவில் அமைந்திருப்பதனால் அதில் இயங்கும் அமெரிக்கப் பாதுகாப்புத் துறையும் பென்டகன் என்று சொல்லப்படுகிறது. பா.சு

பென்னட்டு அர்னால்டு (கி.பி.1867-1931):

புகழ் பெற்ற ஆங்கில எழுத்தாளரான பென்னட்டு அர்னால்டு சிறந்த புதின ஆசிரியராகவும் நாடக ஆசிரியராகவும் திறனாய்வாளராகவும், கட்டுரையாளராகவும் திகழ்ந்தார். இவர் எழுதிய ஆங்கிலப் புதினங்கள் ஐரோப்பிய நாடுகளின் இயற்கை வழுவாச் சித்திரிப்புக் (Realism) கொள்கைக்கு அரண் செய்வனவாய் அமைந்தன. பல துறைகளில் இவருடைய எழுத்தாற்றல் சிறப்புற்று விளங்கினாலும் இவருக்கு நிலையான புகழை ஈட்டித் தந்தவை இவருடைய புதினங்களே. 'ஐந்து நகர்கள்' (Five Towns) பற்றிய புதினங்கள் இவருடைய படைப்புகளிலேயே தலைசிறந்தவை எனத் திறனாய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

பென்னட்டு அர்னால்டு (Bennet Enoch Arnold) கி.பி.1867 - ஆம் ஆண்டு இசுடாபோர்டுசுயரிலுள்ள (Stafford shire) காண்லி (Hanley) என்னுமிடத்தே பிறந்தார். அவருடைய பெற்றோருக்குப் பிறந்த ஒன்பது குழந்தைகளுள் இவரே மூத்தவர். இவர் இளம் வயதில் நியூகேசில் (New Castle) என்னுமிடத்திலுள்ள பள்ளியில் கல்வி கற்றார்; பின் வழக்குரைஞராக இருந்த இவருடைய தந்தையின் அலுவலகத்தில் எழுத்தராகச் சேர்ந்தார். எழுத்தராகப் பணிபுரிந்த பென்னட்டு கி.பி.1889 - ஆம் ஆண்டு இலண்டன்

சென்றார். அங்கு இவர் பல தொடர் கதைகளை எழுதிப் புகழ்பெற்றார். அத்துடன் மகளிர் இதழ் ஒன்றுக்கும் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார்.

இளம் எழுத்தாளராக இருந்தகாலம் இவர் பிரான்சு நாட்டு இயற்கை வழுவாச் சித்திரிப்பு எழுத்தாளர்களான கசுடாவு பிளாபர்ட்டு (Gustave Flaubert), ஆனரே டி.பல்சாக்கு ஆகியோரின் புதினங்களை ஆழ்ந்து படித்து இவருடைய எழுத்தாற்றலைப் பெருக்கிக் கொண்டார். 'வடக்கிலிருந்து ஒரு மனிதன்' (A Man from the North) என்ற இவருடைய முதற் புதினம் கி.பி.1898-இல் வெளிவந்த பின் இவர் முழு நேர எழுத்தாளராகப் பணிபுரியத் தொடங்கினார். இவர் முதலில் பெட்போர்டுசுயர் புறநகர்ப் பகுதியில் தங்கி எழுதிக்கொண்டிருந்தார். இவருடைய தந்தை இறந்தபின் 1903-ஆம் ஆண்டு பாரிசு (Paris) நகருக்குச் சென்றார். பாரிசு நகரில் தங்கியிருக்கையில் ஒரு நாள் ஓர் உணவு விடுதியில் வயதேறிய மகளிர் இருவரைக் கண்டார். அவர்களுடைய தோற்றத்தைக் கண்ட பென்னட்டு, அவர்களைத் தலைவியராக வைத்து ஒரு புதினத்தை எழுதினார். அதுதான் அவருக்குப் பெரும்புகழைத் தேடித் தந்த 'கிழமனைவியர் கதை' (Old Wives Tale) என்னும் புதினம்.

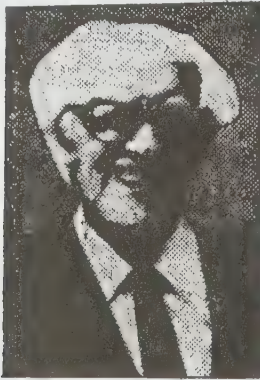
எழுத்தின் வேந்தராக விளங்கிய பென்னட்டு 1907-ஆம் ஆண்டு மார்கரெட் சூலி (Marguerite Soulie) என்னும் பிரான்சு நடிகையை மணந்து கொண்டார். அவர்கள் மணவாழ்க்கை 1921 வரை நீடித்தது. அக் காலத்தில் பாரிசு நகரம் பல்வேறு கலைகள் செழித்தோங்கியிருந்த இடமாக விளங்கியது. எனவே, பென்னட்டு அங்குத் தங்கியிருந்த காலத்தில் இசை, கலைகள், இலக்கியம் ஆகியவற்றை மட்டுமன்றிச் சிறப்பாக வாழ்வது எப்படி என்பதையும் கற்றுக் கொண்டார். இவர் சிலரைப் போலக் குறுகிய நோக்கத்தோடு எதையும் அணுகாது, கலைகள் எந்த நாட்டைச் சார்ந்தவையாயினும், அவற்றின் சிறப்பு களுக்காக அவை போற்றப் பட வேண்டும் என்ற பரந்த மனப்பான்மையுடன் விளங்கினார். நாடு, மொழி ஆகிய எல்லைகளைக் கடந்து இவர் கலைகளைச் சுவைத்தார்.

இவர் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பியவுடன் இலண்டனிலும், எசெக்சிலுள்ள ஒரு கிராமப்புற வீட்டிலும் மாறி மாறி வாழ்ந்தார். தாம் பிறந்த ஊருக்குத் திரும்பி வந்து இவர் குடியேறவில்லை; எனினும் கற்பனையில் அவ்வூரிலேயே வாழ்ந்தார் என்பது இவருடைய பல புதினங்களில் அவ்வூரின் சிறப்பியல்புகளை விரித்து எழுதியுள்ளதிலிருந்து தெளிவாகிறது. பிறந்த ஊரின் பின்னணியோடு இவர் எளிய மக்களின் வாழ்க்

கையை விரிவாகவும் சுவையாகவும் சித்திரிக்கிறார். இவர் 30 புதினங்களுக்கு மேல் எழுதி யிருக்கிறார். அவற்றில் இவருடைய நடையின் சிறப்பு மிளிர்வதைக் காணலாம். இவருடைய எழுத்துகளில் வஞ்சப் புகழ்ச்சியிருக்கும். ஆனால், அது எவரையும் வருந்தச் செய்யாது. எதையும் நுட்பமாகச் சீர்தூக்கிக் கூறும் திறன் இருக்கும்; அதில் இவருடைய பொறுமையும் பெருந்தன்மையும் காணப்படும். பின்னாளில் புதிய நூல்களை இவர் திறனாய்வு செய்தபோது, சிறந்து விளங்கிய இளம் எழுத்தாளர்களான சாய்சு (Joyce), இலாரன்சு, தி.எச்.சு. (D.H.Lawrence), பால்க்குனர் (Faulkner), எமிங்வே (Hemingway) ஆகியோரின் படைப்பாற்றலை நுட்பமாக அறிந்து அவர்களைப் பாராட்டினார். இவர் சிறந்த புதினங்களை எழுதிய ராவிடினும் ஆங்கில இலக்கிய உலகில் ஒரு தலை சிறந்த எழுத்தாளர் எனப் போற்றப்பட்டுள்ளார்; அத்தகைய சிறப்புமிகு கட்டுரைகளை இவர் எழுதியுள்ளார் என இலக்கிய அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். பென்னட்டு எழுதிய இதழ்கள் மூன்று தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டன. இவர் 1931-ஆம் ஆண்டு உயிர் நீத்தார். செ.இ.ரெ.செ.

பென்னர் பிராக்குவே, ஆர்ச்சுபால்டு (கி.பி. 1889-1988): இவர் ஓர் ஆங்கிலேயர்; சமநிலைச் சமுதாயவாதி (Socialist); சமாதானப் பிரியர் (Pacifist); சிறந்த அரசியல்வாதி; நல்ல எழுத்தாளர். இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு இவர் முழு ஒத்துழைப்பளித்தார். ஆப்பிரிக்க தேசிய வளர்ச்சிக்கு உற்ற துணைவரிவர்.

பென்னர் பிராக்குவே (Archibald Fenner Brock way) இந்தியாவில் கி.பி. 1889-இல் கல்கத்தா நகரில்

பென்னர் பிராக்குவே

பிறந்தார். இவர் மதபோதகர் ஒருவரின் மகன். இவர் வளர்ந்ததும் கல்வி பயின்றதும் இங்கிலாந்தில் ஆகும்.

இவர் உலகிலுள்ள பல்வேறு நாடுகளில் சமநிலைச் சமுதாய அமைப்பு ஏற்படவேண்டுமென்று விரும்பினார். அதற்காகத் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் பாடுபட்டார். சுதந்திரம், தொண்டு முதலியவற்றைப் பேணும் பல பெருமக்களுக்கு இவர் ஒரு வழிகாட்டியாக விளங்குகிறார். இவர்தம் சாந்த குணமும் ஊக்கமும் பாராட்டிற்குரியவை.

இவர் தம் 18-ஆம் வயதில் ஒரு செய்தியாளராக வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். இவர் முதன்முதல் தொடர்பு கொண்டிருந்த இதழ் 'தேர்வாளர்' (The Examiner) என்பதாகும். அது காலப்போக்கில் நின்று விட்டது. அதன்பின்னர் பல்வேறு இதழ்களில் பணி புரிந்தார். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை 'கிறித்தவ நலக் கூட்டமைப்பு' (Christian Common Wealth) தொழிலாளர் தலைவர்' (Labour leader) என்பவையாகும்.

முதல் உலகப் போரின்போது (1914-19) இவர் போர்க்குக் கட்டாய ஆள்சேர்ப்பை எதிர்க்கும் அணிக்குச் செயலாளராகப் பணிபுரிந்தார். பின்னர் இந்தியத் தேசிய காங்கிரசின் இங்கிலாந்துக் குழுவில் இணைச் செயலாளராகத் தொண்டாற்றினார். மேலும் 'இந்திய வெளியீடு' (Publication India) என்ற இதழின் ஆசிரியராகச் சிலகாலம் இருந்தார். சிறைச்சாலை முறை பற்றிய விசாரணைக் குழுவில் செயலாளராகவும் 'என்றும் போர் வேண்டாம்' என்ற இயக்கம் (No more War Movement) பன்னாட்டுப் போர் எதிர்ப்பாளர் அமைப்பு (War Resisters' International) ஆகியவற்றின் தலைவராகவும் இருந்து சீரிய பணியாற்றினார்.

இந்தியாவில் 1927-இல் நடைபெற்ற இந்தியத் தொழிற் சங்கக் காங்கிரசு மாநாட்டிலும், 1929-இல் நடைபெற்ற இந்தியத் தேசிய காங்கிரசு மாநாட்டிலும் தம் நாட்டின் சார்பாளராகப் பங்கேற்றார். இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றத்தில் தொழிற்கட்சியின் சார்பில் மக்களவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இவர் 1930-இல் கருத்து வேறுபட்டுத் தொழிற்கட்சியிலிருந்து விலகித் தானியங்கு தொழிற்கட்சி (Independent Labour Party) என்ற புதிய கட்சியைத் தோற்று வித்தார். ஆனால், 1946-இல் இவர் மீண்டும் தம் தாய்க் கட்சிக்குத் திரும்பினார். இங்கிலாந்தில் தாம்பர்ராளுமன்ற உறுப்பினராக விளங்கிய காலத்தில் அந்நாட்டில் புகழ்மிக்கு விளங்கிய மேலவையாகிய பிரபுக்கள் அவையை (House of Lords) ஒழிக்க வேண்டும் என்று விரும்பிச் செயற்பட்டார். இந்த

மேலவை ஒரு சில சீமாண்களின் சொந்த நலன்களைக் காப்பதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பது இவரது கருத்து. ஆனால், அதே மேலவைக்கு 1964-இல் இரண்டாம் வரிசைபெற்று அரசியார் இவரை நியமித்த போது அதனை இவர் ஒப்புக்கொள்ள நேர்ந்தது. இவரது வாழ்நாள் முழுவதும் அவர் பிரபுவாகவே விளங்கும் சிறப்பினை அது அளித்தது. பாராளுமன்ற விவாதங்களில் தவறாது கலந்துகொண்டு கடமை யாற்றினார்.

இவர் சிறந்த எழுத்தாளரும் ஆவர். ஏறத்தாழ 30 நூல்கள் எழுதியுள்ளார். பெரும்பாலும் அரசியல் பற்றியும் சமுதாயம் பற்றியும் எழுதப்பட்டவை அவை. இவர் தமது வாழ்க்கை வரலாற்றையும் எழுதியுள்ளார். அதில் புகழ்மிக்க நாடக ஆசிரியரும் சமுதாயச்சிந்தனையாளரும் நெருங்கிய நண்பருமாகிய பெர்னாட்சாவுடனும் (Bernard Shaw) சியார்சு ஆர்வெல் (George Orwell) என்ற இங்கிலாந்து இடதுசாரி எழுத்தாளருடனும் காந்தியடிகளுடனும் தமக்கு ஏற்பட்ட எதிர்பாராத சந்திப்புப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவர் தம் 99-ஆம் வயதில் இலண்டன் நகர்ப் புறத்தில் அமைந்துள்ள எர்ட்டு போர்டு சயர் (Hertford Shire) என்ற இடத்தில் பொது மருத்துவமனை ஒன்றில் அனுமதிக்கப்பட்டு 1988-இல் இயற்கை எய்தினார். இவரது மறைவு பற்றி இங்கிலாந்தின் பாராளுமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நீல் கின்னக்கு (Mr. Neil Kinnock) என்பவர் பெரிதும் வருந்திப் புகழ் அஞ்சலி செலுத்தியுள்ளார். க.து.

பெனிடிக்கு உருத்து (கி.பி. 1788 - 1948)

இந்த அம்மையார் ஒரு தலைசிறந்த மானிடவியல் அறிஞர். பண்பாட்டைப் பற்றித் தெளிவாக அறிந்து கொள்வதற்கு இவர் எழுதிய பண்பாட்டுக் கோலங்கள் (Patterns of Culture) என்னும் நூல் கடந்த 25 ஆண்டுகளாக வேறு எந்த நூலோடும் இணைத்துக் கூற முடியாத அளவிற்குச் சிறந்ததாகத் திகழ்கிறது. இந்நூல் 14 மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு எட்டு இலட்சம் படிசூல்களுக்கும் மேல் விற்பனையாகியுள்ளது. இவர் பண்பாடும் ஆளுமையும் (Culture and Personality) என்னும் பிரிவில் பல முன்னோடி ஆய்வுகளைச் செய்து அழியாப் புகழ் பெற்றவர். அதனோடு மிகச் சிறந்த மனிதநேயப் பண்பாளரும் ஆவார்.

உருத்து புல்டன் பெனிடிக்கு (Ruth Fulton Benedict) நியூயார்க்கில் கி.பி. 1887-இல் பிறந்தார். முதலில் ஆங்கில இலக்கியம் பயின்ற இவர், பின்னர் மானிடவியலில் ஈடுபாடு கொண்டார். அமெரிக்க

உருத்து பெனிடிக்கு

மானிடவியலின் தந்தை எனப் போற்றப்படும் பிரான்சு போவாசின் (Franz Boas) கீழ், டாக்டர் பட்டம் பெற்றார். பெனிடிக்கின் தொடக்கக்கால ஆய்வுகள் இவரது பிற்காலச் சிறப்பிற்குக் காரணமாயின. இவரது காலத்தில் மனித நேய (Humanism) அணுகுமுறையுடன் கூடிய ஆய்வுகள் மானிடவியலில் இடம் பெறவில்லை எனலாம். இவர் பண்பாட்டில் தனி மனிதனிடம் காணப்பட்ட சிக்கல்கள் பற்றியும், அவற்றிற்கான காரணங்கள் பற்றியும் அறிய விரும்பினார். அதன் பயனாய் விளைந்ததே இவரது 'மானிடவியலும் பிறழ்வு நிலையும்' (Anthropology and Abnormality, 1934) என்னும் நூலாகும்.

ஒருவருக்கு ஏற்படக் கூடிய பிறழ்வு நிலையை அவனது பண்பாடு மட்டுமே அறுதியிடுகிறது. ஒரு சமுதாயத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பித்துத் தன்மை (Insane) என்பது அச்சமுதாயத்திற்கு மட்டுமே பொருந்தக்கூடியது. ஒரு பண்பாட்டில் வழங்கப்பெறும் பித்துத் தன்மையானது வேறொரு பண்பாட்டில் சிறந்த பண்பாகவும் இருக்கும் தன்மையது. ஆகவே, பிறழ்வுநிலை என்பது ஒருவர் அவரது பண்பாட்டின் நெறி முறைகளை ஏற்றுநடக்காத போக்கையே குறிக்கும் என்பார் பெனிடிக்கு.

பண்பாடும் ஆளுமையும் பற்றிய பெனிடிக்கின் கருத்து ஆழ்ந்து நோக்கத்தக்கது. பிறக்கும்போது ஒருவர் பலதரப்பட்ட ஆளுமை வகைகளைப் பெறும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளார். ஆனால், ஒவ்வொரு

சமுதாயமும் பண்பாட்டு வயமாக்கும் (Enculturation) முறையில் தன் பண்பாட்டின் நெறிமுறைகளைப் புகுத்தி அவரைத் தன் சமுதாயத்திற்கு உகந்த மனிதராக மாற்ற முனைகிறது என்று வலியுறுத்திக் கூறுவார் பெனிடிக்கு. பண்பாடும் ஆளுமையும் பற்றிப் பல ஆய்வுகள் செய்த பெனிடிக்கு 'பண்பாட்டுக் கோலங்கள்' என்னும் சிறப்புமிக்க நூலினை எழுதினார். இதில் பண்பாடுகளை அமைதிப் பண்பாடு (Apollonian) என்றும், முரட்டுப் பாங்குடைய பண்பாடு (Dionysian) என்றும் வகைப்படுத்துவார். முதல் வகைப் பண்பாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் வாழ்வில் நன் நெறிகளையும் அமைதியையும் கொண்டவர்களாக இருப்பர். இரண்டாம் வகைப் பண்பாட்டினர் முரட்டுத் தன்மையுடையவர்களாகவும் தீய நடைமுறைகளைக் கொண்டவர்களாகவும் இருப்பர்.

பெனிடிக்கின் மேலுமொரு தலையாய பங்கு தேசியப் பண்பு ஆய்வுகளை (National Character Studies) மேற்கொண்டதாகும். முதல் உலகப் போர் முதலே பல ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கிடையில் வெளிப்படையாகப் போர் அடிக்கடி நிகழவில்லையாயினும் அந்தந்த நாடுகளுக்கிடையில் உளவழிப்போர் (Psychological warfare) தொடர்ந்து நிலவி வந்தது. அக்காலக் கட்டத்தில் மானிடவியலார் உட்படப் பல துறைகளைச் சேர்ந்த அறிஞர்கள் கூட்டாட்சி (Federal) அமைப்புடைய அரசுகளோடு இணைந்து உளவழிப் போர் முறைகளை ஆராய்ந்து அதனைத் தீர்க்க விரும்பினர்.

செருமனியில் இடலர் ஆட்சியின் போது ஏற்பட்ட கடுமையான விளைவுகள் ஆய்வாளர்கள் முயற்சியினை வலுப்பெறச் செய்தன. ஆர்வக் கொண்ட அனைத்து அறிஞர்களும் உளவழிப் போர் முறைகளைப் பல்வேறு அரசுகளின் ஒத்துழைப்புடன் ஆராய வேண்டியதன் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தினர். இவ்வகை ஆய்வு முறையே தேசிய பண்பு ஆய்வுகள் எனப் பெயர் பெற்றது.

தேசிய பண்பு ஆய்வுகளை, ஆய்வுக்குட்படும் நாட்டில் சென்று மேற்கொள்ளவியலாது. ஏனெனில், முதல் உலகப் போர் முதலே பல நாடுகள் போரில் ஈடுபட்டிருந்ததால் ஆய்வாளர்கள் ஏதோ ஒரு நாட்டைச் சேர்ந்தவராக மட்டுமே இருக்க வேண்டியிருந்தது. இதனால், ஒருவர் பகைவர் நாட்டில் சென்று களப்பணி மேற்கொள்வது இயலாது. ஆகவே, இவ்வகை ஆய்வுகளில் ஈடுபட்ட அறிஞர்கள் மக்களின் உளம் சார்ந்த உள்நோக்கத்தினை (Psychological insights) அறிய ஒரு புதிய முறையியலை உருவாக்க வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் மேற்கொண்ட ஆய்வு முறையில் களப்பணி (Field work) மேற் கொள்வது

தவிர ஏனைய மூலங்கள் அனைத்தையும் பயன்படுத்தினர். இதில் நூல்கள், கால இதழ்கள், திரைப்படங்கள், செய்தித் தொடர்பு முதலானவற்றைப் பயன்படுத்தியும், போர்க் கைதிகளையும் நாடு கடத்தப்பட்டவர்களையும் நேர்காணல் செய்தும் தரவுகளைப் பெற்றனர். களப்பணி மேற்கொள்ளாமல் ஆய்வு செய்யும் அம்முறை பண்பாட்டைத் தொலைவிருந்து ஆராயும் முறை எனச் சிறப்பாக வழங்கப் பெறும். அவ்வகை ஆய்விற்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர் பெனிடிக்கு. சப்பான் நாட்டைப் பற்றி இவர் எழுதிய கொத்து மலருடைய செடியும் கத்தியும் (The Chrysanthemum and the Sword, 1946) என்னும் நூல் மிகவும் புகழ் பெற்றது. பெனிடிக்கு எழுதிய சில நூல்கள் வருமாறு: இனம்: அறிவியலும் அரசியலும் (Race: Science and Politics, 1940), சூனி தொன்மவியல் (Zuni Mythology, 1935). இவர் நியூயார்க்கில் 1948-ஆம் ஆண்டு காலமானார். சீ.ப.

பெனிடிக்கு போப்புகள் (1-15): இத்தாலியில் கி.பி. 480-இல் பிறந்த 'நார்சியாவின் புனித பெனிடிக்கு' என்று கூறப்பட்ட பெனிடிக்கு என்பவரே மேலைநாட்டு மடாலய முறையைத் தோற்று வித்தவர் ஆவார். மாண்டி காசினோவில் அவர் நிறுவிய மடாலயம் சமயத்தொண்டு புரிவதற்குப் பயிற்சி அளிக்கும் ஒரு மையமாக விளங்கியது. இறைவனுக்கும், மக்களுக்கும் தொண்டுபுரிவதைத் தலையாய கடமையாகக் கொண்டு; எளிமை, ஏழ்மை நல்லொழுக்கம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், தங்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்ட சமய குருமார்களைக் கொண்ட மடாலயங்கள் பல ஐரோப்பா முழுவதும் நிறுவப்பட்டன. கிறித்தவ சமய அமைப்பின் பல்வேறு புதவிகளை வகித்த சமய குருமார்கள் இந்தப் பெனிடிக்குவின் மடாலயத்தைச் சேர்ந்தவர்களே ஆவர். கிறித்தவ சமய வரலாற்றில் பெனிடிக்கு என்ற பெயர் கொண்ட பதினைந்து பேர் போப்பாண்டவர் பதவியை வகித்திருக்கிறார்களென்பது அறியப்படுகிறது.

முதலாம் பெனிடிக்கு: உரோம் நகரைச் சேர்ந்த இவர் கி.பி. 575 முதல் 579 வரை போப்புப் பதவியிலிருந்தார். இவர் காலத்தில் செருமனியைச் சேர்ந்த காட்டு மிராண்டிகளான 'இலம்பார்டி' இனத்தவர்கள் உரோமின் மீது படையெடுத்த பொழுது மடாலயங்கள் அழிக்கப்பட்டு இவரும் கொல்லப்பட்டார்.

இரண்டாம் பெனிடிக்கு: கி.பி. 684-685-இல் போப்பாண்டவராக இருந்த இவர், ஏழைகளை நேசிப்பவராகவும், அடக்க முடையவராகவும் பல உயர் பண்புகளைப் பெற்றவராகவும் விளங்கினார். போப்பாண்டவரின் தேர்வு பேரரசரால் உறுதிப்படுத்தப்படவேண்டு

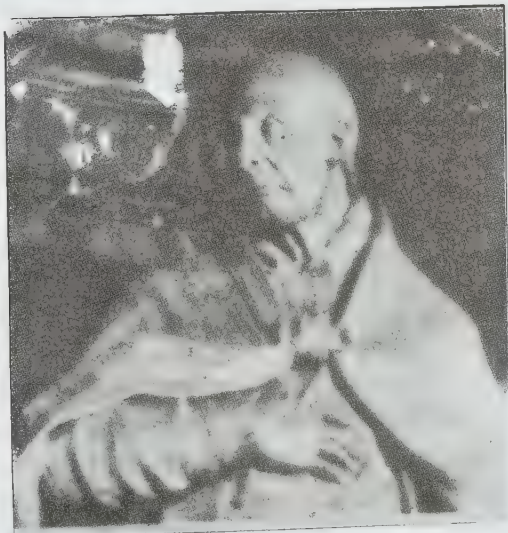

நூர் சியாவிக் புதித பெனிகிட்

பெனிகிட் XII

பெனிகிட் XIII

பெனிகிட் XIV

மென்ற நிபந்தனையை நீக்கப் பேரரசர் காண்குடன் டைனிள் ஒப்புதலைப் பெற்றார்.

மூன்றாம் பெனிடிக்கு: கி.பி. 853 முதல் 858 வரை போப்பாக இருந்தார். இவருக்கு எதிராகப் போட்டியிட்ட அனசுதேசியசு (Anasthasius) தோல்வியடைய, இவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். வன்முறை மூலம் அவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்க முயற்சிகள் நடந்தன. பேரரசர் உதவியோடு அவர் கைது செய்யப்பட்டார். ஆனால், சமயகுருமார்களும் இதைக் கடுமையாக எதிர்த்ததால் மீண்டும் பெனிடிக்கு பதவியிலமர்த்தப்பட்டார்.

நான்காம் பெனிடிக்கு: கி.பி. 900 முதல் 903 வரை போப்பாகப் பதவி வகித்த இவர், பொது நல நோக்குக் கொண்டவர். மூன்றாம் லூயியைப் (Louis III) பேரரசராக முடிசூட்டி வைத்தார்.

ஐந்தாம் பெனிடிக்கு: கிராமாடிக்கசு. (Grammaticus) என்று கூறப்பட்ட இவர் ஓராண்டுக் காலமே (கி.பி. 964,965) இப்பதவியிலிருந்தார். பேரரசர் முதலாம் ஆட்டோவால் (Otto I) ஆதரிக்கப்பட்ட மூன்றாம் இலியோவிற்கு எதிராக இவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதால் சினமுற்ற பேரரசர், உரோமின் மீது படையெடுத்துச் சென்று பெனிடிக்கடைச் செருமனிக்குத் துரத்தி விட்டார். செருமானிய சமய குருமார்கள் இவரையே போப்பாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஆனால், அப்பதவியில் இவர் நீண்ட நாட்கள் இருக்கவில்லை.

ஆறாம் பெனிடிக்கு: இவர் மிகக் குறுகிய காலமே போப்பாகப் பதவியிலிருந்தார் (கி.பி. 973-974). தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில நாட்களுக்குள்ளாகவே இவரை விரும்பாத சில உரோமானியப் பிரபுக்கள் இவரைக் கொலை செய்துவிட்டு ஏழாம் போனிபசு (Boniface VII) என்பவரைப் பதவியிலமர்த்தினர்.

ஏழாம் பெனிடிக்கு: இவர் கி.பி. 974 முதல் 983 வரை பதவியிலிருந்தார். போப்பிற்கான தேர்தலில் இவரை எதிர்த்து நின்ற ஏழாம் போனிபசு (Boniface VII) என்பவரைப் பேரரசர் இரண்டாம் ஆட்டோ (Otto II) நாடு கடத்தி ஏழாம் பெனிடிக்கடை அப்பதவியிலமர்த்தினார். இவர் காலத்தில் மடாலயங்கள் பெரும் வளர்ச்சியடைந்தன.

எட்டாம் பெனிடிக்கு: இவர் கி.பி. 1012 முதல் 1024 வரை போப்பாகச் செயற்பட்டார். இவர் உரோமில் மட்டுமன்றி அயல் நாடுகளிலும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தார். மடாலயங்களைச் சீர்திருத்துவதில் மிக்க அக்கறை காட்டினார். இவர் இரண்டாம் என்றிக்கு முடிசூட்டினார். இவர் ஆட்சி

உயிரோட்ட முள்ளதாகவும், செயலாக்கம் மிகுந்ததாகவும் விளங்கியது.

ஒன்பதாம் பெனிடிக்கு: இவர் கி.பி. 1032 முதல் 1044 வரையிலும், 1045லும், 1047 முதல் 1048 வரையிலும் மூன்று முறை போப்பாண்டவர் பதவியை வகித்தார். இவருடைய நெறிதவறிய வாழ்க்கை இவர் இருமுறை பதவியிலிருந்து விலக்கப்படக் காரணமாக இருந்தது. இறுதியில் இவர்தம் தவறுகளை உணர்ந்து மனம் வருந்தி உயிர் துறந்தார்.

பத்தாம் பெனிடிக்கு: கி.பி. 1058 - 1059-இல் குறுகிய காலமே போப்பாக இருந்த இவர், பேரரசர் நான்காம் என்றியினால் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டார். கிறித்தவ சமயக் குழுவின் (Synod) கண்டனத்திற்கும் உள்ளானார்.

பதினோராம் பெனிடிக்கு: கி.பி. 1303 முதல் 1304 வரை போப்பாக இருந்த இவர் புனித தாமினிக்குத் துறவிகள் குழுவில் சேர்ந்து அதன் தலைவராகவும் விளங்கினார். பிரான்சு நாட்டின் அரசர் நான்காம் பிலிப்புக்கும், இங்கிலாந்து மன்னர் முதலாம் எட்வர்டுக்கு மிடையே நிலவிய பகைமையினை அகற்றிப் போர் நிறுத்தம் ஏற்பட உதவி செய்தார்.

பன்னிரண்டாம் பெனிடிக்கு: இவர் கி.பி. 1334 முதல் 1342 வரை போப்பாக இருந்தார். அவினான் என்ற இடத்திலிருந்த தேர்வுக்குழு உறுப்பினர்களின் ஆதரவுடன் இவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். கி.பி. 1339 இல் அவினான் என்ற இடத்தில் போப்பாண்டவருக்குப் பெரிய மாளிகை ஒன்றை நிறுவினார். மடாலயங்களில் பல சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து அவற்றில் மலிந்திருந்த சீர்கேடுகளை அகற்றினார்.

பதின்மூன்றாம் பெனிடிக்கு: இவர் கி.பி. 1724 முதல் 1730 வரை போப்பாகப் பதவியிலிருந்தார். தன் உயர் குலத்தாலும், மனிதாபிமானப் பண்பாலும், சமய குருமார்கள், பொது மக்கள் ஆகியோரின் ஆதரவைப் பெற்றார். கடுமையான சமயக் கட்டுப்பாடுகளை இவர் செயற்படுத்தினார். நேப்பிள்கு, சேவாய் அரசர்களுக்கிடையே இருந்த சமயச் சிக்கல்களைத் தீர்த்து வைத்தார். விவிலியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நூல் ஒன்றை மூன்று தொகுதிகளில் இயற்றியுள்ளார்.

பதினான்காம் பெனிடிக்கு: கி.பி. 1740 முதல் 1758 வரை பதவி வகித்த இவர் சிறந்த புலமையும், அறிவுத் திறனும் பெற்றவர். அவருடைய சொல் நயம், மெய்யம்மை நிலை, மகிழ்ச்சியோடு காணப்படும் தன்மை ஆகியவை காரணமாக மக்களால் பெரிதும்

பேர்ற்றப்பட்டார். மெக்காலே, வூல்டேர் போன்ற அறிஞர்களால் இவர் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டார். சமயக் கோட்பாடுகளில் பரந்தமனப்பான்மையும், தாராளப் போக்கும் கொண்ட இவர் கத்தோலிக்கர்கள், சீர்திருத்தக்கிறித்தவர்கள் ஆகிய இருசாராரின் ஆதரவையும் பெற்றார். போப்பின் ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகளில் அதிக வட்டி வசூலிக்கப்படுவதைத் தடுத்தார். வணிக, வேளாண்மைத்துறைகள் வளர்ச்சிக்கு ஆக்கம் அளித்தார். இயற்பியல், கணிதம், வரலாறு, சட்டம், இலக்கியம் ஆகியவற்றைக் கற்பிக்கக் கல்விக் கூடங்களை நிறுவினார். வாடிகன் நகரிலுள்ள நூல் நிலையத்தை விரிவுபடுத்திய தோடு மட்டுமல்லாமல், அங்குள்ள நூல்களை முதன் முதலாக அட்டவணைப் படுத்தினார்.

பதினென்தாம் பெனிடீக்கு: முதல் உலகப் போர் தொடங்கிச் சில மாதங்களில் போப்பாகப் பதவியேற்ற இவர், கி.பி. 1914 முதல் 1922 வரை அப்பதவியிலிருந்தார். தம்முடைய அறிவுக்கூர்மை, நடுநிலைமைக் கொள்கைமூலம் உலக நாடுகளில் போப்பு பதவியின் பெருமையை நிலை நாட்டினார். முதல் உலகப்போரில் கைது செய்யப்பட்டவர்களின் நலனுக்காகப் போர்க்கைதிகள் நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று ஓர் அறிக்கை மூலம் வேண்டுகோள் விடுத்தார். அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் வில்சனின் பதினான்கு கொள்கைகளுள் ஒன்றாக இது சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது. போபினால் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளுக்கு உணவு, உடை, மருந்துகள் கொடுத்து உதவி செய்தார். இரா.இரா.

பெனிலக்கூப் பொருளாதார ஒற்றுமைக் கழகம்: பெல்சியம் (Belgium), இலக்சம்பர்கு (Luxemburg), நெதர்லாந்து (Netherland) ஆகிய நாடுகளின் அரசுகளுக்கிடையே அவ்வுச்சி மகாநாட்டில் (Convension of Ouchy) முதன் முதலில் ஒரு சுங்கக் கழகம் 1932 - ஆம் ஆண்டில் (Customs Union) தோற்றுவிக்கப்பட்டது. பின்னர், 1958-இல் பெனிலக்கூப் பொருளாதார ஒற்றுமைக் கழக ஒப்பந்தத்தின் (Benelux Economic Union Treaty) அடிப்படையில் பெனிலக்கூப் பொருளாதார ஒற்றுமைக் கழகம் (Benelux Economic Union) தோற்றுவிக்கப்பட்டது. வெளிநாட்டு வாணிகம் பற்றிய பொதுவான தொரு கொள்கையை உறுப்பினர் நாடுகளுக்கிடையே ஏற்படுத்துவதையும், உறுப்பினர் நாடுகளுக்கிடையே உழைப்பு, பண்டங்கள், மூலதனம் ஆகியவை எவ்விதத் தடைகளும் இன்றி இடம் பெயர வகை செய்வதன் மூலம் உறுப்பினர் நாடுகளுக்கிடையே பொருளாதார சமுதாயப் பிணைப்புகளை வலிமைப்படுத்துவதையும் இக்கழகம் சிறப்பான நோக்கமாகக்

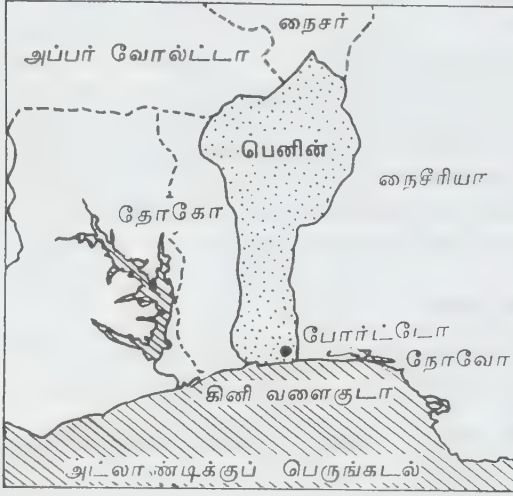
கொண்டு செயற்பட்டது. உள்நாட்டு அனுமதிச் சீட்டுக் (Passport) கட்டுப்பாடுகளையும், உழைப்பாளர் அனுமதிச் கட்டுப்பாடுகளையும் (Labour Permits) ஒழித்தல், நாடுகளுக்கிடையேயான இறக்குமதி வரிகளையும், பெரும்பாலான பங்களவுகளையும் (Quota) நீக்குதல், உறுப்பினர் நாடுகளுக்கிடையே மதிப்புக் கூட்டப்பட்ட வரியைக் (Value added tax) குறைத்தல், பொதுவாக எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்க வகையிலான சுங்கத் தீர்வை முறையை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்து செயற்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் இக்கழகம் நல்ல வெற்றிகளைப் பெற்றது. ஐரோப்பியப் பொருளாதாரச் சமுதாயத்தைச் (European Economic Community) சார்ந்திராத நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் பண்டங்களுக்கு ஒரே மாதிரியான சுங்கத் தீர்வையும் இக்கழகத்தால் விதிக்கப்பட்டது. இந்நாடுகளுடன் ஒரே மாதிரியான வாணிக, வெளிநாட்டுப் பெயர்ச்சி (Emigration) ஒப்பந்தங்களையும் இக்கழகம் ஏற்படுத்திக் கொண்டது. என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்:

David W., Pearce (Ed.) The Dictionary of Modern Economics, Mac millan, London, 1983.

பெனின்: இது, மேற்கு ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள ஒரு குடியரசு நாடு. இந் நாட்டிலுள்ள ஒரு நகரமும் நதியும், பெனின் என்ற பெயரிலேயே குறிப்பிடப்படுகின்றன. தொடக்கக் காலத்தில் இந்நாடு உள்நாட்டு அரசரால் ஆளப்பட்டு வந்தது. ஒரு காலத்தில் பரந்த நிலப்பகுதியைக் கொண்ட இப்பகுதி காலப் போக்கில் பல பழங்குடி இனத்தவரையும் சுதந்திரமான நகரங்களையும் கொண்டதாக விளங்கியது. இதன் பரப்பு 112,6,21 சதுர கி.மீ. பெனின் நாட்டு அதிகாரத்தின் கீழிருந்த கடலோரப் பகுதிகள் 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் விடுபட்டன. இந்நாட்டினுடைய தட்பவெப்பநிலையும், தாவர வகைகளும் நைசீரியா நாட்டின் தென்பகுதியை ஒத்திருக்கின்றன. பெனின் நதி பலகிளை நதிகளால் நைசீரியாவுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டாலும் தனியாகச் செல்கின்ற நீரோடையாகும். சிறுபடகுகள் போக்குவரத்திற்கு இந்நதி பெரிதும் பயன்பட்டு அட்லாண்டிக்கு மாக்கடலில் கலக்கின்றது. இப்பகுதி மக்கள் நீக்கிரோ (Negro) என்ற பழங்குடி இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள். இவர்கள் ஈடோ (Edo) என்ற மொழியைப் பேசுகின்றனர். என்னும், ஒருபா (Yoruba) ஈவு (Eve) ஆகிய மொழி பேசும் பழங்குடி இனத்தவர்களின் பல குண நலன்களை இவர்கள் பெற்றிருக்கின்றனர். பெனின் நாடு அதிகாரத்துடன் கூடிய திறமையான அரசாங்கத்தைக் கொண்டிருந்

தது. மற்ற நீக்கிரோ இனங்களிலிருந்து வேறுபட்ட ஒரு சிறந்த பண்பாட்டையும் பெனின் பெற்றிருந்தது. இந்நாட்டின் மொத்த மக்கள் தொகை 32,30,000. இந்நகரத்தில் அமைந்துள்ள பழமையான கட்டடங்கள் சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரும் வகையில் அமைந்துள்ளன. இங்குள்ள வீடுகள் அனைத்தும் களிமண்ணால் அமைக்கப் பெற்றுப் பல வண்ணங்கள் பூசப்பட்டுக் காட்சியளிக்கின்றன. இவ்வீடுகள் அனைத்தும் பலவண்ணத் தூண்களைக் கொண்டு வரிசையாக அமைந்துள்ளன.

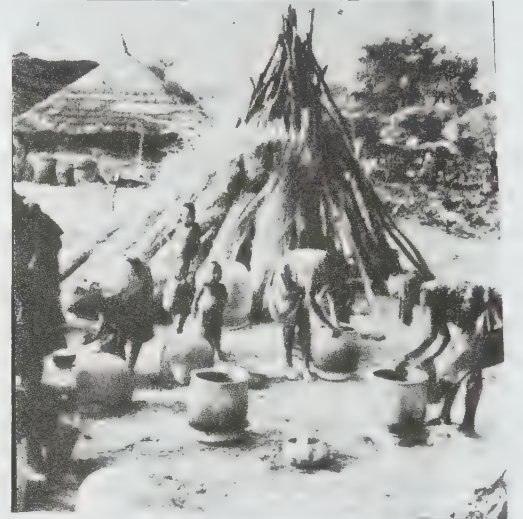
இந்நாட்டின் அடிமை வாணிக ஒழிப்பிற்குப் பின்பு, பனை எண்ணெய், மரங்கள் (Timber) ஆகியவை முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருட்களாக வாணிகத்தில் சிறப்பிடம் பெற்றன. ஆங்கிலேய ஆக்கிரமிப்பிற்குப் பின்பு இப்பகுதி எண்ணெய், இரப்பர், மரங்கள், தந்தம் ஆகிய வாணிகத்தில் பெரும் முன்னேற்றம் கண்டது.

ஏறத்தாழ கி.பி. 1485-ஆம் ஆண்டு போர்ச்சுகீசியர் இப்பகுதியைக் கண்டு பிடித்தனர். அவர்கள் அடிமை வாணிகத்தில் பெரிதும் ஈடுபட்டிருந்தனர். பெனின் மக்களை அடிமைகளாக விலைக்கு வாங்கி எல்மினா (Elmina) என்ற பகுதிக்குக் கொண்டு சென்று விற்றுப் பணம் ஈட்டினார்கள். பெனின் நாட்டு மக்களின் முக்கிய வழிபாட்டுத் தேவதை குசு (Jujū) என்பதாகும். பெனின் நாட்டு அரசர் உச்ச அதிகார வரம்புடையவராக இருந்தாலும் பாதிரிமார்களின் கைப்பாவையாகவே விளங்கினார்.

குசுவை வழிபட்ட இவர்கள் மக்களைப் பலியிட்டனர். பெனின் நாட்டவர் அண்மையில் உள்ளவர்களைவிட நாகரிகம் மிக்கவர்களாக விளங்கினார்கள். தந்தம், வெண்கலம் ஆகிய வேலைப்பாடுகளில்

இவர்கள் தனியிடம் பெற்று விளங்கினர். பல வகைகளில் இவர்கள் போர்ச்சுகீசியருக்குக் கடன்பட்டிருந்தாலும், பண்பாட்டில் இவர்களின் தனித்தன்மையே விளங்குகின்றது. வாணிக முறையில் இவர்கள் வெள்ளையர்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்.

பனை எண்ணெய், தந்தம், மிளகு ஆகிய பொருள்களை வெள்ளையர் பெனின் நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்தனர். ஆங்கிலேயருக்குப் பின்னர் தச்சு மக்கள் (Dutch) இப்பகுதியில் தங்களுடைய தொழிற்சாலைகளை நிறுவினர். பிரான்சு நாட்டவர் கி.பி. 1788-ஆம் ஆண்டு தங்களுடைய வாணிக நிலையத்தை அமைத்தனர். எனினும் கி.பி. 1792-இல் இந்நிலையத்தை ஆங்கிலேயர் அழித்துவிட்டனர். சர் இரிச்சர்டு பர்ட்டன் (Sir Richard Burten) கி.பி. 1863-ஆம் ஆண்டு பெனின் நாட்டிற்குச் சென்று மக்களைப் பலியிடும் நிகழ்ச்சியைத் தடுக்க முயன்று தோல்விகண்டார். பெனின் நாட்டுக் கடலோரப் பகுதி முழுவதும் கி.பி. 1885-இல் ஆங்கிலேயர் ஆக்கிரமிப்புக்கு உட்பட்டது. எச். எல்.கால்வே (H.L.Gallway) என்பவர் கி.பி. 1892-இல் பெனின் அரசர் ஒவ்ராமியுடன் (Overami) ஒர் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார். எனினும் அவ்வுடன்படிக்கையால் எவ்விதப் பயனும் ஏற்படவில்லை.

சே.ஆர்.பிலிப்பு என்பவரும் மற்றும் எட்டு ஐரோப்பியர்களும் கி.பி. 1897-இல் பெனின்நாட்டில் கொலை செய்யப்பட்டனர். எனவே, கி.பி. 1899-இல் கடற்படைத்தலைவர் சர் ஆரி இராவுசன் (Admiral Sir Harry Rawson) என்பவர் ஒரு படையுடன் சென்று பெனின் நாட்டைக் கைப்பற்றினார். பிலிப்பையும் மற்ற ஐரோப்பியர்களையும் கொன்றவர்களை இவர் கொன்றார்.

அந்நிகழ்ச்சிக்குப் பின் பெனின் நாட்டு அரசாங்கம் ஆங்கிலேய அரசின் இசைவுடன் தலைவர்கள் அடங்கிய சபையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு மக்களைப் பலியிடும் பழக்கம் நிறுத்தப்பட்டது. அடிமை வாணிகம் ஒழிக்கப்பட்டது. ஓவராமின் மறைவிற்குப் பின் இப்பகுதி தென் நைஜீரியாவின் மாகாணமாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயப்

பெயராளர் (Resident) மூலமாக நிருவாகம் மேற்கொள்ளப்பட்டு, இப்பகுதி பல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் கண்டது.

பெனின், 1975-ஆம் ஆண்டு ஒரு குடியரசு என அறிவிக்கப்பட்டது. இதன் இப்போதைய தலைநகர் போர்ட்டோ நோவோ (Porto Novo) மக்கள் தொகை 3.83 மில்லியன் (1984.) இரா.கி.

பே உதடுகளைத் திறந்து வெளிப்படும் ஒலியை உதடுகளை வாயை இளித்த நிலையில் வைத்துப் பின் உயர்த்தி ஒலித்தால் இந்த ஒலி தோன்றும்.

ஒரெழுத்து ஒரு மொழியாக இது அச்சம், நுரை, மேகம், இல்லை என்றபொருள் களைத் தரவல்லது.

பெ, பே இரண்டிற்கும் வடிவ வேற்றுமை இல்லை. புள்ளி இடப்படாவிட்டால் பே என்று படிக்க வேண்டும். பெரும்பாலும் புள்ளி இடும் வழக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்காததால் சூழ்நிலையை ஒட்டியே அந்த எழுத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ...

மேல் சுழி (சூ) வீரமாமுனிவரால் அமைக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. ...

வட்டெழுத்திலும் இந்த நிலையே உள்ளது. பெகரத்திற்கு உரிய குறிப்பு இதற்கும் பொருந்தும். ... கே.ஜி.கி.

~
~
~
~
~

பேக்கன் பிரான்சிசு (கி.பி.1561-1626): இங்கிலாந்தின் மிகச்சிறந்த அரசியல் அறிஞரும் அறிவியற் சிந்தனையாளருமாகிய பிரான்சிசு பேக்கன் கி.பி.1561-ஆம் ஆண்டு இலண்டனில் பிறந்தார். இவர் பெற்றோர் முதலாம் எலிசபெத்து அரசியின் குடும்பத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புடையோர். எனவே, பேக்கனும் ஒரு செல்வந்தர் வீட்டுப் பிள்ளையாகவே வளர்ந்தார். செல்வச் செழிப்பு இவரது சிந்திக்கும் திறனையும் புத்திக்கூர்மையினையும் மழுக்கி விடவில்லை. கேம்பிரிட்சு பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து சட்டம் பயின்று 18-ஆம் வயதிலேயே இங்கிலாந்தின் தூதுவராகப் பாரிசு மாநகரத்தில் பணியாற்றினார். தந்தையின் மறைவினால் இலண்டனுக்குத் திரும்பி 23 - ஆம் வயதில் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

சமயம், அரசியல் தொடர்பான விவாதங்களில் கலந்து கொண்டு வெளிப்படையாகப் பேசும் பேக்கனின் போக்கு எலிசபெத்து அரசிக்குப் பிடிக்கவில்லை. இருப்பினும், எசுக்க பிரபுவின் துணைக்கொண்டு தலைமை அரசு வழக்கறிஞர் பதவிக்கு முயன்றார். வெற்றி கிட்டவில்லை. அதற்குக் காரணம் அரசிக்கு மானியத்தொகை வழங்கும் முடிவினை இவர் எதிர்

துப் பேசியமையாகும். இவர் மிகுந்த செல்வாளியாக இருந்தமையினாலும், இருந்த கடன் தொல்லையினாலும் வருமானம் மிகுந்த ஓர் அரசு பதவிகிடைத்திருப்பின் பேருதவியாக இருந்திருக்கும். ஆனால், எலிசபெத்து உயிரோடிருந்த வரை எப்பதவியும் கிடைக்கவில்லை.

எலிசபெத்தின் மறைவுக்குப் பின்னர் முதலாம் சேம்சு காலத்திலும் பேக்கனின் பொருளாதார நிலையில் எந்த உயர்வுமில்லை, ஆனால், அரசு பேக்கனை ஒரு வீரப் பெருந்தகையாகப் (Knight) பெருமைப்படுத்தியது. இதற்கிடையில் ஒரு செல்வந்தர் வீட்டுப் பெண்ணை இவர் திருமணம் செய்து கொண்டார். இவர்தம் பாராளுமன்றப் பணிகள் தொடர்ந்தன. மக்களவைக்கும் அரசனுக்கும் கருத்து வேறுபாடு நிகழும் காலத்தில் எல்லாம் பேக்கன் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடும், கவனத்தோடும் அரசனையே ஆதரித்தார். அரசுச் சார்பாக இருந்தமையினால், வெகு காலமாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த அரசு வழக்கறிஞர் பதவி கி.பி. 1615-ஆம் ஆண்டில் பேக்கனுக்குக் கிடைத்தது. காலப்போக்கில் மேலும் பல பதவிகள் பெற்று கி.பி.1618-இல் பெரும் பிரபுவாகவும் அமைச்சராகவும் உயர்த்தப்பட்டார். அரண்மனை போன்ற மாளிகையில் அரச வாழ்வினை அனுபவித்தார்.

பேக்கனுடைய அரசியல் எதிரிகள் காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டு பதவியினைப் பயன்படுத்தி, 'இவர் ஏராளமான கையூட்டுப் பெற்றார்' என்று குற்றஞ்சாட்டினர். அன்பளிப்புகளைப் பெற்றாரே தவிர நெறிபிறழ்ந்தார் என்பதற்கு உறுதியான சான்றுகள் இல்லை. இருப்பினும் கி.பி. 1621, மே மாதம் 3-ஆம் நாள் நாற்பது ஆயிரம் பவுன் தண்டமும், சிறைத் தண்டனையும் இவருக்கு விதிக்கப் பெற்றன. விடுதலைக்குப் பின்னர் பேக்கன் கோர்காம்பரி எனுமிடத்தில் ஒதுங்கியிருந்து வாழலானார். இலக்கியப் பணியும், அறிவியல் ஆய்வும் என்றும்போல் நடந்து கொண்டிருந்தன. கோழிக் கறி கெடாதிருக்குமா என்பதை அறிந்துகொள்ள, இறந்த கோழியின் உடலுக்குள் பனிக்கட்டித் துண்டுகளைத் திணித்து ஆய்வு நடத்தும்போது குளிர் சுரம் கண்டு கின்னாட்களுக்குள் இறந்து விட்டார்.

மெய்யறிவு, இலக்கியம், வரலாறு, அறிவியல் ஆகிய துறைகளில் பேக்கனது படைப்பாற்றலைக் காணலாம். கற்றலின் மேம்பாடு (கி.பி.1605) என்னும் ஆங்கில மெய்யறிவு நூல் இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டது. அந்நூலையே இலத்தீனிலும் இவர் மொழி பெயர்த்துள்ளார். மந்திரம், கணிதநூல், இரசவாதம் பற்றியதே உயர்ந்த படிப்பு எனும் அந்நாளைய தவறான எண்ணத்தை மாற்றிச் சிந்தனைப் பெருக்கத்திற்கும், அறிவு வளர்ச்சிக்கும், இலக்கியம், மெய்யறிவு, ஆன்மிகம் பற்றிய கல்வியினைக் கற்றலே சிறப்பு என்பதை அந்நூல் வற்புறுத்துகின்றது. விண்ணையும் மண்ணையும் காற்றையும் பற்றிய ஆய்வு நூல்கள் சிலவற்றைப் பேக்கன் இலத்தீன் மொழியில் எழுதியுள்ளார். சட்டம் பயின்று

வழக்கறிஞராக இருந்தாலும் உலோகங்கள், கணித நூல், வானியல் கோள்கள் ஆகியவை பற்றிய பேக்கனது ஆழ்ந்த சிந்தனையும், கூர்த்த மதியும் வியக்கத் தக்கன. எந்தத் தெளிவான கோட்பாட்டினை யும் கொள்கை அளவில் நிறுத்தி விடாது செயற்படுத்த வேண்டும் என்று இவர் வற்புறுத்துகிறார். 'நோவம் ஆர்கனம்' (கி.பி. 1620) என்னும் இலத்தீன் நூல் இதனைத் தெளிவாக்குகிறது.

அறிவியல் பெருக்கம் இல்லாத அந்நாள்களிலேயே அச்சடிப்பு, மாலுமியின் திசைகாட்டும் கருவி, வெடிமருந்துப் பொருட்கள் ஆகியனவற்றைக் கண்டு பிடிப்பதற்குரிய வாய்ப்பினைப் பற்றியும் தம் நூல்களில் ஆராய்ந்து பார்த்துள்ளார். பேக்கனின் வானியல் கருத்துகளை ஊன்றிப் பயில்வார்க்கு வானியல் பற்றி முன்னமேயே ஆய்வு செய்த கலீலியோவின் கருத்துகள் பிழைபட்டவை என்பது புலனாகும். ஆயினும், கோபர்னிகசு எனும் வானியலாரின் கருத்துகளைப் பேக்கன் மறுப்பதை ஒத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. போதிய கணித அறிவும் பயிற்சியும் பேக்கனிடம் இல்லாமையே அதற்குக் காரணம் என்று கூறப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும், கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் சுயமான அறிவியல் சிந்தனைக்குப் பேக்கன் அடிப்படையாக இருந்தவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

பேக்கனின் ஐம்பத்தெட்டு ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் இலக்கியத்தில் அழியாத இடம் பெற்றவை. அறிவுரையும், நீதியும் நேர்மையும் பற்றிய அவற்றை இரண்டு தடவைகளில் எழுதினாலும், ஒட்டு மொத்தமாக கி.பி. 1625-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். சொற்சுருக்கத்துக்கும், பொருட்செறிவுக்கும் கருத்தமைதிக் கும் புகழ்பெற்ற அக்கட்டுரைகள் காலங் காலமாய்ப் பயிலப்பட்டு வருகின்றன. நடைமுறை வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அரும் பெருங் கருத்துகள் அந்நூலில் பொதிந்துகிடக்கின்றன. மாந்தேயன் எனும் பிரெஞ்சு உரைநடையாளரை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு அக்கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டவை. ஏழாம் என்றியின் (Henry VII) வரலாற்றையும் (கி.பி. 1622) சிறுகதைத் தொகுதி (கி.பி. 1625) ஒன்றையும் பேக்கன் வெளியிட்டுள்ளார். இவரது மறைவுக்குப் பின் வெளிவந்த புதிய அட்லாண்டிகசு (கி.பி. 1627) எனும் நூலில் அறிவியலின்படி வாழும் மனித சமுதாயம் எப்படிச் சிறந்து விளங்கும் என்று கற்பனை செய்து பார்க்கிறார்.

பேக்கனின் வாழ்க்கை, குறிக்கோள், தத்துவம் பற்றிய ஆய்வு நூல்கள் அரசியலில் அவர் ஒரு சந்தர்ப்பவாதி என்று குறை கூறினாலும், அவருடைய ஆழ்ந்த அறிவினையும், தொலைநோக்குச் சக்தியினையும் மறுக்கவில்லை. தனிப்பட்ட முறையில் பிரான்சிசு

பேக்கன் கனிவும் அன்பும் மிக்க நல்ல மனிதர் என்றே சான்றோர் புாராட்டுகின்றனர். ப.அ.

பேக்லி, வில்லியம் சாந்தலர் (கி.பி. 1874

-1946): அமெரிக்காவின் கல்விக் கொள்கை வளர்ச்சியில் சாண்டியூயி என்ற தத்துவஞானியின் பங்கு மிகவும் இன்றியமையாதது. அவரும் அவரைச் சார்ந்தோரும் முன்னேற்றவாதிகள் என்று கூறப்பட்டனர். அவர்தம் கோட்பாடுகளை மறுத்து அமெரிக்கக் கல்வியில் குறிப்பிடத்தக்க இடம்பெற்றவர்கள் அடிப்படைவாதிகள் எனப்பட்டனர். இந்த அடிப்படைவாதிகளின் முன்னோடி வில்லியம் சாந்தலர் பேக்லி என்ற கொலம்பியப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியக் கல்லூரியின் கல்வியியற் பேராசிரியர். முன்னேற்றக் கல்வி இயக்கத்திற்கு ஆற்றல் வாய்ந்த எதிர்ப்பை அளிக்கும் அடிப்படைத் தேவைகளுக்கான கல்வியே அமெரிக்காவுக்குத் தேவை என்றனர் இவர்கள். பண்பட்ட வாழ்க்கைக்குத் தேவையானவற்றைக் கொண்ட அடிப்படைப் பண்பாட்டுக்கான பொதுக் கருப்பொருளையே எல்லாப் பள்ளிகளிலும் தீவிரமாகக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது இவர்கள் வாதம். அட்வான்டிக்கு நகரில் 1938-இல் நடைபெற்ற தேசிய கல்விக் கழக மாநாட்டில் முன்னேற்ற வாதிகளை எதிர்த்து எழுப்பிய அடிப்படைவாதிகளின் வினாவானது, படித்தல், எழுதுதல், கணக்கு, வரலாறு, ஆங்கிலம் ஆகிய பாடங்களில் முறையான பயிற்சி பெற்று முதிர்ச்சியும் அடைந்து, கட்டுப்பாடும் கீழ்ப்படிதலும் தேவைப்படும் போது வளியுறுத்தி, சிறுவர் சிறுமியர்களை வயதுவந்தோர் பொறுப்புக்கு நமது பொதுப் பள்ளிகள் தயாரித்தளிக்க வேண்டாமா? என்பதாகும், தான் நடத்திவந்த 'பள்ளியும் சமுதாயமும்' என்ற புகழ்பெற்ற கல்விப் பருவ எட்டின் மூலமும் 'கல்வி, குற்றம், சமுதாய முன்னேற்றம்', 'கல்வியும் எழுச்சி பெறும் மனிதனும்', கல்வி பற்றிய கருத்துக்கான தேசிய அமைப்பின் 'இருபத்தாறாம் ஆண்டுநூல்' போன்ற பல்வேறு நூல்கள் மூலமும் பேக்லி தம் கல்விக் கருத்துகளை வெளியிட்டார்.

பேக்லி ஒரு கருத்து நிலைவாதியோ அறிவு நிலைவாதியோ அல்லர். ஒரு மெய்நிலைவாதியாக அவரைக் கொள்வது பொருத்தமே. கருத்து நிலைவாதிகளின் ஊடுருக் கொள்கையையும் வேதாந்தக் கொள்கையையும் புறக்கணித்து விட்டுப் புதியதத்துவ நிலையைக் கைக்கொண்டார். மனித இனத்தைப் பல்வேறு உயிரினங்களோடு எளிய தொடக்கத்திலிருந்தே அமைப்பால் இணைத்து மனித இனத்துள் ஒரு மேன்மைப் பொருளையும் பெருநிலையையும் கண்டார். கருத்துநிலை, இயற்கைநிலை என்ற இருநிலை

கருக்கிடையே இருந்த வேறுபாட்டைத் தமது புதுக் கொள்கையால் இவர் தீர்த்து வைத்தார். இவ்விரு நிலைகளும் ஒரு தொடர் முழுமையையே உருவாக்குகின்றன என்றுரைத்து இயற்கை நிலை இணைப்பு களிவின்று எழும் பண்புகளாக இந்நிலையில் கருத்து நிலையுண்மைகளைக் கொள்ள வேண்டும் என்றார். இந்நிலையில் பார்த்தால் சமுதாய வளர்ச்சி படிப்படியாகக் கற்றறிந்த பல்வேறு பாடங்கள்மெருகிடப்பட்டுத் தேக்கப்படும் நிலையே என்றும், அந்தப் பாடங்களை வழங்கிடும் செயல்முறையே கல்வி என விரிந்த பொருள் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கூறினார். பேக்லியின் எழுந்திடும் வளர்ச்சிக் கொள்கையினின்று பிறந்ததே அவர்தம் இருபெருங் கல்விக் கொள்கைகளும். சமுதாய வளர்ச்சியை வலியுறுத்துவதன் மூலம் சமூக மரபுநிலைக்கு முதனிலையளித்து அதன் இன்றியமையா மதிப்புகளை இளைஞர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும் என்றாலும், இவ்வளர்ச்சியின் பகுதியாக எழும் புதிய நிலைகளை ஒப்புக் கொள்ளும் தேவையையும் புறக்கணிக்கலாகாது. 'மக்களாட்சியும் கட்டுப்பாடும் நமக்கு மிகத்தேவை' என்று கூறி அமெரிக்க வாழ்க்கையின் இயல்பு வளர்ச்சியைக் கோடிட்டுக் காட்டினார். கற்றல், கற்பித்தல் ஆகிய இவற்றில் ஒரு செயற்பாட்டு நிலையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இவ்வளர்ச்சி அனுபவத்தினைத் தனிமனிதனடிப்படையில் பெற்றுக் கற்போனின் முதனிடைப்பட்டுவிடுவதற்குத் தக்க இடம் வழங்க வேண்டும். தன்னுணர்வற்ற கிளிப்பாடத்தை ஒழிக்க வேண்டும். செயல்திட்டக் கல்விமுறை, செயற்பாட்டுத்திட்டம் ஆகிய கருத்துகளில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட செய்முறைகளைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்த வேண்டும். பள்ளி வாழ்க்கையை ஒரு மகிழ்ச்சியான பயன் மிக்க கற்போரின் ஆர்வங்களின் தொகுதியாக்க முழு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இவ்வகையில் முன்னேற்றவாதிகளுக்கும் தேவைவாதிகளுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடு எதை முன்னிறுத்துவது என்பதுதான் என்றாலும், அதுமிகவும் ஆழமானது என்றுகட்டிக்காட்டினார். முன்னேற்றவாதிகளின் கருப்பொருளையே குறிவைத்தாலும் பேக்லி அமெரிக்கக் கல்வியைப் பொதுவில் பாதிக்கச் செய்துவிட்டார்.

இவர் 1938-இல் வெளியிட்ட 'அமெரிக்கக் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கான ஒரு தேவைவாதியின் மேடை' என்ற கட்டுரையில், அமெரிக்கக் கல்வி 'கட்டுப்பாடு' என்ற சொல்லையே இழந்து, மக்களாட்சியும் விடுதலையும் என்ற மந்திரச் சொற்களில் நிலைபெற்று நிற்பதைச் சாடியுள்ளார். அமெரிக்கக் கல்வியின் அந்நாளைய தாழ்வுக்கு இருகாரணங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். நெருக்கமான நகரங்களின் வளர்ச்சி, மக்களின் விரைந்த இயக்கமும் தொகையர்வும், பிற

நாட்டிலிருந்து மக்கள் வந்து குடியேறுதல், எல்லைப்புற முன்னேற்றம், மக்களிடையே விரிந்துவரும் இனவேறுபாடுகள், புதிய வேலைவாய்ப்புகள், மக்கட்கல்வியின் பெருத்த விரிவாக்கம் ஆகிய சமூக, பொருளாதாரக் கூறுகள் ஆகியவை ஒரு காரணமாகும். சமூக மாற்றத்தின்கண் பொருந்தும் வகையில் பாடத்திட்டம் தொடர்ந்து மாற்றமடைந்து வரவேண்டும் என்ற கொள்கையைப்பேக்லி ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. உள்ளூரின் சமூகத் தேவைகளையே முக்கியமாகக் கொண்டு தொடக்கக் கல்வியின் பாடத்திட்டம் அமைய வேண்டும் என்பதும் அவருக்கு உடன்பாடு இல்லை. நாட்டுக் குழந்தைகளுக்கென்பொதுப் பண்பாட்டுக் கருவைப்பாடத்திட்டத்தின் பொதுநடுப் பொருளாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். அமெரிக்கக் குடியரசின் சமூகக் கூட்டிணைப்பாக அப்பாடத்திட்டம் இருக்கவேண்டும்; அமெரிக்கச் சமுதாயத்தினை நிலை நிறுத்தும் ஆற்றலாகக் கல்வி நிலவ வேண்டுமேயன்றி மாறுதல்களுக்கொப்ப உருமாறும் தன்மையதாக இருத்தலாகாது. பயிற்சியின் தன்மாற்றத்தை எதிர்த்து உள்ள உணர்வோடுள்ள மாற்றத்தையே தேவைவாதிகள் ஒப்புக்கொண்டனர். சமூகப் பாடங்களைக் கற்பிப்பதைவிட அடிப்படைத் தேவைகளில் உறுதியான பயிற்சி அளிப்பதையே முக்கிய மெனக் கொண்டனர். அதற்காக இயற்கை அறிவியல்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க முன்வந்தனர். செயல்திட்டங்களும், செய்முறைகளும் தேவைதானெனினும் அவற்றிற்கு உரிய இடம் மட்டுமே கல்வியில் வழங்க வேண்டும். பன்முறை பயன்படுத்தப்பட்ட நம்பிக்கையான பாடப் பொருள்களைக் கொண்டு பாடத்திட்டத்தையும் முறையான வரிசைக் கல்வி அளிக்கும் முறைகளையும் மாற்ற விரும்பாதோர் தேவைவாதிகள். முதல் கல்வி முயற்சிகள் உள்ளார்ந்த கவர்ச்சியுடையனவல்லவாயினும் பிணிக்கத்தக்க நிலையான பற்றுணர்ச்சியும் உயர்நிலை ஆர்வமும் அம்முயற்சிகளின்றே எழும் தன்மையுடையன. பற்றை விடப் பயிற்சிக்கும் செயல்களைவிடப் பாடங்களுக்கும் தனிப்பட்ட அறிவைவிட இடைப்பட்ட அறிவுக்கும் உளவியலமைப்பை விடக் காரணத்திற்குரிய அமைப்பிற்கும் கற்போரின் முனைவை விடக் கற்பிப்போரின் முனைவுக்கும் பேக்லியும் தேவைவாதிகளும் முதலிடம் வழங்கினர். எஸ்.சு.

பேகன்: சங்ககாலக் கடையெழு வள்ளல்களுள் பேகன் ஒருவன் ஆவான். வையாவிக்கோப்பெரும் பேகன் என்பது இவனது முழுப்பெயர். புறநானூறு 141, 146 - ஆம் பாடல்களில் இவனுக்கு 'வையாவி' என்ற பட்டப்பெயர் அடைமொழியாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. அது இவனுடைய தந்தையாரின் பெயர் என்றும், பட்டப் பெயரென்றும், ஊர்ப் பெயரென்றும்,

பெயரென்றும் பலவாறாகக் கூறப்படுகிறது.

பேகன் 'ஆவியர்கோ' எனவும் அழைக்கப்படுகிறான். ஆவியர் பெருமகன் பெருங்கல் நாடன் (சிறுபாண். 86 - 87), ஆவியர்கோ (புறம். 147:9) என்ற பெயர்கள் சங்க இலக்கியத்துள் காணப்படுகின்றன. ஆவியர் என்பார் ஒரு தனிக் குடியினர் அல்லது கிளைக் குடியினர் எனக் கொள்ளலாம். இவ்வாவியர் குடியினர் சேரப் பேரரசர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு பூண்டவர்கள். 'பேரிசை வஞ்சி முதுர்ப்பு புறத்துவேளாவிக்கோ மாளிகை காட்டி' (சிலப், நடுகற்காதை 197, 198) என்னும் அடிகள் சேரர் தலைநகரில் இவர் பெயரால் ஒரு மாளிகை அமைந்திருந்ததைக் குறிக்கும்.

'பொதினி' என்னும் ஊர் இவனது தலைநகராக விளங்கிற்று. இதுவே இவன் குடியின் முதல்வனாகிய நெடுவேளாவியின் காலத்தும் - தலைநகராக விளங்கிற்று (அகம். 1, 61). அது தெய்வத்தின் பாதுகாப்புடையதாய் மலையின்மேல் அமைந்திருந்தது (புறம். 158). இவ்வூர் 'ஆவிநன் குடி' என்றும் 'பழனி' என்றும் வழங்கப்பெறுகின்றது. பழனியில் உள்ள ஒரு குளம் 'வையாபுரிக் குளம்' என்று குறிப்பிடப்படுவதும் இதனை வலியுறுத்தும்.

பேகன் யானைப் படையில் சிறந்தவன் என்பதைக் 'கடாஅ யானைக் கலிமான் பேகன்' (புறம். 141, 145) 'கடாஅ யானைக் கழற்காற் பேக' (புறம். 142) என்னும் அடிகளால் அறியலாம். 'படை மடம் படான் பிறர் படை மயக்குறினே' (புறம். 142) 'சினப் போர்க்கை வள்ளிகைக் கடுமான் பேக' (புறம். 143) 'அடுபோர்ப் பேக' (புறம். 146) என்பதனால் இவன் போர்த்திறம் விளங்கும்.

இவன் மேகம் போல யாவர்க்கும் வாரி வழங்கும் 'கொடை மடம்' அமையப் பெற்றவன். ஒரு நாள், இவன் சோலையில் உலாவிவரச் சென்றான். அப்பொழுது வாடைக்காற்று வீசிக் கொண்டிருந்தது. வானத்தில் மேகம் கறுத்துத் திரண்டு கொண்டிருந்தது. அந்நிலையில் மயில் ஒன்று தன் தோகையை விரித்து மகிழ்ந்து ஆடிக் கொண்டிருந்தது. அக்காட்சியில் ஒன்றிய பேகன் தன்னை மறந்தான். 'மயில் குளி ரால் நடுங்குகின்றது என்று எண்ணித் தான் அணிந்திருந்த ஆடையை அந்த மயில்மீது போர்த்திவிட்டுச் சென்றான் (புறம். 142, 145; சிறுபாண். 85 - 87).

பேகனுடைய மனைவியின் பெயர் 'கண்ணகி' ஆகும். பேகன், இவளைத் துறந்து நல்லூர் என்னும் ஊரைச் சார்ந்த பரத்தை ஒருத்தியுடன் நட்புக் கொண்டிருந்தான். மனைவியை அறவே மறந்து பரத்தையின் ஊரிலேயே வாழ்ந்து வந்தான். பேகன்

னுடைய அத்தீயொழுக்கத்தையும் கண்ணகியின் ஆற்றாமையையும் உணர்ந்து கலங்கிய கபிலர், பரணர், அரிசில் கிழார், பெருங்குன்றூர் கிழார் ஆகியோர் இவனை இடித்து அறிவுரை கூறினர். தன்பிழையுணர்ந்த பேகனும் பரத்தையை நீங்கி, மனைவியை அடைந்து இல்லறம் பூண்டு இனிது வாழ்ந்திருந்தான் (புறம். 143-147)

பேகன் குமணனுக்கும், ஓய்மானாட்டு நல்லியக் கோடனுக்கும் காலத்தால் முந்தியவன் என்று பெருஞ்சித்திரனாரும் (புறம். 158) நல்லூர் நத்தத்தனாரும் (சிறுபாண். 8-114) கூறுவர். வா.ஜெ.

பேகோ பேகோ: இது தெற்குப் பசிபிக்கு மாக்கடலில் உள்ள அமெரிக்கத் தீவான சமோவாவின் (Samoa) தலைநகர். பேகோ பேகோ (Pago Pago) ஒரு சிறந்த துறைமுகம். அமெரிக்கா இவ் விடத்தைக் கி.பி. 1878 முதல் 1951 வரை அமெரிக்கக் கப்பற்படைக்கு நிலக்கரி வழங்கும் இடமாகவும், கப்பல் பழுது பார்க்கும் இடமாகவும் பயன்படுத்தி வந்தது. பேங்கோ பேங்கோ என்றும் இந்த இடம் கூறப்படுகிறது. தெ.பா.

பேச்சுறுப்புகள்: பேச்சு: மனிதன் தன் எண்ணங்களை மொழியின் வாயிலாக வெளிப்படுத்துகிறான். மொழி ஒலியைச் சாதனமாகக் கொண்டு இயங்குகிறது. மொழிக்குச் சாதனமாகப் பயன்படும் இவ்வொலிகளே பேச்சொலிகளாகும். பேச்சொலிகள் மனிதனுடைய பல உறுப்புகளின் கூட்டு முயற்சியால் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. அவ்வுறுப்புகள் அடங்கிய உடற்பகுதிக்குப் பேச்சுப் பொறி என்பது பெயர். பேச்சுப் பொறியில் அடங்கியுள்ள ஒலிகளைத் தோற்றுவித்தற்குக் காரணமாக உள்ள உறுப்புகளுக்குப் பேச்சுறுப்புகள் என்பது பெயர். வயிற்றிலிருந்து தொடங்கித் தலைவரை உள்ள உடற்பகுதியே பேச்சுப் பொறியாகும். பேச்சுப் பொறியில் அடங்கியுள்ள உந்தி, நுரையீரல்கள், குரல்வளை மடல்கள் (Vocal cords), உள்நா, அண்ணம், இதழ், மூக்கு ஆகியவை பேச்சுறுப்புகள் ஆகும்.

பேச்சுறுப்புகள் என்று கூறப்படுபவை உண்மையில் பேச்சொலிகளை எழுப்புதற்குப் படைக்கப்பட்டவை அல்ல. அவை இயற்கையில் உண்பதற்கும் உயிர்ப்பதற்கும் அமைக்கப்பட்டவை. மனிதன் தன் அறிவு வன்மையாலும் நினைவாற்றலாலும் அவ்வுறுப்புகளைப் பேசுவதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்கிறான். எனவே, பேச்சுத் தொழில் இவ்வுறுப்புகளின் இரண்டாவது வேலையாகும்.

பேச்சுப்பொறி: பேச்சுப்பொறி ஒரு காற்றுக்கருவி போல் அமைந்து ஒலிகளை உண்டாக்குகின்றது. இதனை நாதசுவரக் கருவியோடு ஒப்பிடலாம். பேச்சுப்பொறி மூன்றுபகுதிகளாக அமைந்து செயற்படுகின்றது. அவை நெஞ்சு, தொண்டை, தலை, ஆகியவையாகும். நெஞ்சறையில் உள்ள நுரையீரல்கள் காற்றைச் செலுத்த உதவும் துருத்தியாகவும், தொண்டையில் உள்ள குரல்வளை மடல்கள் நாதசுவரத்தில் உள்ள சீவாளி (Reed) போன்றும், தலையில் உள்ள பல், இதழ் நா, மூக்கறை அண்ணம், ஆகியவை கூட்டாக இயங்கி, மேற்றொண்டை, வாய்மூக்கு ஆகிய அறைகளை இணைத்து நாதசுவரத்தின் குழல் போன்றும் இயங்குகின்றன. தொண்டை, தலை ஆகியவற்றில் உள்ள உறுப்புகள் பேச்சுறுப்புகளாகும். வாயறையில் தான் பெரும்பான்மையான பேச்சுறுப்புகள் அமைந்துள்ளன. அவை ஒருங்கிணைந்து செயற்படுவதால் வாயறையில் கொள்ளளவு மாறிப் பல விதக் காற்றறைகள் உண்டாகின்றன. அக்காற்றறைகளே பல்வேறுபட்ட பேச்சொலிகள் தோன்றக் காரணமாக உள்ளன.

பேச்சுறுப்புகள்: மனிதனின் பேச்சுப் பொறி உந்தி முதல் தொடங்கித் தலை வரை உள்ள உறுப்புகள் அடங்கிய பகுதியாகும். இப்பகுதியில் நுரையீரல்கள், தொண்டை, தலை ஆகியவை அடங்கி உள்ளன. நுரையீரல்கள் நெஞ்சறையில் உள்ளன. நெஞ்சறையின் அடிப்பகுதி உந்தி ஆகும். நெஞ்சறையின் பின்பகுதி தண்டு வடத்தினர்லும் மற்றப்பகுதிகள் நெஞ்செலும்பு விலா எலும்புகள் ஆகியவற்றாலும் ஆகி உள்ளன. இது நெஞ்சுக்கூடு. நெஞ்சுக்கூடு, எலும்புகளாலான காற்றுக் கசிவு இல்லாத அறையாகும். அவ்வறையில் நுரையீரல்கள் உள்ளன. நுரையீரல்கள் காற்றுக் குழலுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. மூச்சுக்குழலின் மேற்பகுதி தொண்டை (Larynx) யுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விடத்தில்தான் மேல்தொண்டை, மூச்சுக்குழல், உணவுக்குழல் என்று பிரிந்து முறையே நுரையீரல், இரைப்பை ஆகியவற்றை அடைகின்றது. மேல்தொண்டையின் மேல்பகுதி இரண்டாகப் பிரிந்து வாயறை, மூக்கறை ஆகிய வடிவங்களைப் பெறுகின்றது.

குரல்வளை மடல்கள்: பேச்சுறுப்புகள் தொண்டையிலிருந்தே தொடங்குகின்றன. குரல்வளை மடல்கள் தொண்டையின் பக்கவாட்டில் அமைந்துள்ள இரு கதுப்புகள் (Bands) ஆகும். அவற்றின் ஒரு பக்க முனைகள் ஒன்றாக ஒரு புறத்திலும், மற்ற இரு முனைகளும் தனித்தனியாக இரு இடங்களிலும் இணைக்கப்பட்டுத் தொண்டையின் நடு இடத்தை முக்கோண வடிவ இடைவெளியாக அமைக்கின்றன. இந்த இடைவெளி குரல்வளை (Glottis) ஆகும்.

குரல்வளை மடல்கள் சுருங்கி விரியும் தன்மை உடையன. இதனால் குரல்வளையின் குறுக்கு, நெடுக்கு அளவுகளும் வடிவங்களும் மாற்றி அமைக்கப் பெறும். குரல்வளை மடல்கள் நெருங்கி இணைந்து கொள்ளும்போது குரல்வளை அடைப்பி (Stop) என்ற ஒலி உண்டாகின்றது. குரல்வளை மடல்கள் நெருங்கிச் சிறு இடைவெளி விட்டு அமையும்போது குரல்வளை உரசிகள் (GH) உண்டாகின்றன. குரல்வளை மடல்களில் இவ்வித இடைவெளி வழியே காற்று செல்லும் போது குரல்வளை மடல்களின் அதிர்வினால் குரல் ஒலி (Voice) உண்டாகும்.

மேல்தொண்டை: குரல்வளைக்கு மேல் தொண்டை (Pharynx) உள்ளது. இது ஒரு குழல்போல் உள்ளது. இதனை ஓரளவுக்கு நெருக்கி அமைத்து மேல் தொண்டை உரசிகளை உண்டாக்கலாம்.

மேல்தொண்டை வாயறை, மூக்கறை ஆகியவற்றுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. வாயறையில் பல், இதழ், நா, உள்நா, அண்ணம் ஆகியவை உள்ளன. பேச்சுறுப்புகளை அவை செயற்படும் நிலைக்கு ஏற்ப இயங்குறுப்பு, நிலையுறுப்பு எனப் பிரிக்கலாம். குரல்வளை மடல்கள், நா, உள்நா, இதழ் ஆகியவை இயங்கும் தன்மை உடையதால் இயங்குறுப்புகள் ஆகும். பல், அண்ணம் ஆகியவை ஓரிடத்திலேயே நிலைத்து நிற்பதால் நிலையுறுப்புகள் ஆகும்.

நாக்கு: பேச்சுறுப்புகளில் மிகவும் முக்கியமானது நாக்கு ஆகும். நாக்கு முற்றிலும் தசையாலான உறுப்பு. இது, பல தசை நார்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, இது பல வடிவமைப்புகளாய்க் காற்று வாயறையில் பல கொள்ளளவையும் வடிவத்தையும் அமைக்கின்றது. இது அளவிறந்த பேச்சொலிகள் பிறக்கக் காரணமாக உள்ளது. இதனால் தான் பேச்சு வன்மையுடையாரை நாவலர் என்று கூறுகின்றனர்.

நா, வாயறையில் நீட்டுப் போக்கிலும் உயரப் போக்கிலும் முறையே திரண்டும் உயர்ந்தும் அடைய வல்லது. இவற்றின் அடிப்படையிலேயே உயிரொலிகள் முன், நடு, பின் என்றும் மேல், இடை, கீழ் என்றும் பெயர்பெறுகின்றன. வாயறையின் வழியே மூச்சுக் காற்றுத் தடை இன்றி வெளியேற ஏதுவாக, ஒலிவாயில் பல்வேறு வடிவங்களைக் கொண்டு அமையும் போது உயிரொலிகள் பிறக்கின்றன.

நா முழுதாகவோ பகுதியாகவோ இயங்கிப் பேச்சொலிகளை உண்டாக்கும். இந்த அடிப்படையில் அது பல பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை முன் நா, இடைநா, பின் நா, கூர் நா, பரந்த நா, பக்க விளிம்பு என்பனவாகும். நாவின் பகுதிகள்

இயங்கி வாயறையில் மூச்சுக் காற்றை நிறுத்தித் தடை உண்டாக்கும்போது மெய்யொலிகள் உண்டாகின்றன. நா வாயறையை முழுவதுமாக அடைக்கும் போது அடைப்பிகளும் (Stops -ச,த,ப,முதலியன), அடைபடும் இடத்தில் சிறு இடைவெளி அமையும் போது உரசிகளும் (Fricatives - f,s,z, போன்றவை), பக்க விளிம்பு வீங்கி மருங்குகளில் இடைவெளி அமையும்போது மருங்குகளும் (லகரம், ளகரம் ஆகியன), நுனி நா அதிரும்போது அதிரிகளும் (ஏகரம் போன்றவை) உண்டாக்கின்றன.

இதழ்: ஈரிதழ்களும் இயங்கி உயிர்களின் வேறுபாட்டிற்கும், மற்றைய அடைப்பி, உரசி ஆகியவை பிறப்பதற்கும் காரணமாகின்றன. இதழ்கள் குவிந்தும் பரந்தும் குவி உயிர் (உ,ஓ முதலியன) குவியில் உயிர் (இ,எ,அ முதலியன) ஆகிய வேறுபாட்டிற்குக் காரணமாகின்றன. இதழ்கள் இணைந்தும் இடைவெளிவிட்டமைந்தும் முறையே அடைப்பி (பகர, மகரம் போன்றவை) உரசி (ல) ஆகியவை பிறக்கின்றன.

பல்: மேல், முன்பற்கள் இயங்காப் பேச்சுறுப்பாகும். கீழ்திழ், மேல் முன்பற்களை அணுகி உரசொலிகளை உண்டாக்கும். நுனிநா மேல் முன்பற்களை அணுகித் தகர ஒலிகளை உண்டாக்கும்.

அண்ணம்: அண்ணம் ஒருநிலையுறுப்பாகும். இது மேல், முன்பற்களின் உட்புறத்தினின்று தொடங்கி உள் நாவில் முடிகின்றது. இதனை முன் அல்லது வல்லண்ணம், பின் அல்லது மெல்லண்ணம் என இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். இருப்பினும், நா இதனை அணுகும் முறைக்கு ஏற்ப அண்பல், முன்னண்ணம், இடையண்ணம் எனப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அண்பல் முன்னண்ணத்தின் பகுதியாகும்.

கூர்த்த முன் நா, அண்பல்லை அணுகும்போது த,ந,ர ஆகிய ஒலிகள் உண்டாகின்றன. இவை முன்னண்ண ஒலிகளாகும். இடைநா, இடை அண்ணத்தை அணுகும்போது ச,கு ஆகியவை பிறக்கின்றன. பின்னண்ணத்தைப் பின் நா அணுகும்போது க, ங ஆகியவை பிறக்கின்றன. நாவின் விளிம்பு வீங்கி வாயறையில் பக்க வாட்டில் இடைவெளியை அமைக்கும் போது மருங்கொலிகள் (ல,ள) உண்டாகின்றன. நாவின் இந்நிலையில் அதன் கூர்த்த நுனி அண்பல்லைத் தொடும்போது லகரமும், வல்லண்ணத்தைத் தொடும்போது ளகரமும் பிறக்கின்றன. நாவின் கூர்த்த நுனி மேல் எழுந்து உள்நோக்கி வளைந்து வல்லண்ணத்தைத் தொடும்போது டகர, ளகரம் ஆகிய ஒலிகள் பிறக்கின்றன. உள் நா அதிர்வதால் உள்நா அதிரி றகரம் பிறக்கின்றது.

மூக்கறை: முன்னண்ணம் ஓர் அடைப்புக்கதவு (Valve) போல் இயங்கி வாய், மூக்கறைகளைப் பிரிக்கவும், இணைக்கவும் செய்கின்றது. இது மூக்கறை வழியை அடைத்து மூச்சுக் காற்று வாயறை வழியாக மட்டும் அல்லது வாயறை வழியை அடைந்து மூச்சுக்காற்று மூக்கறை வழியாகமட்டும் அல்லது நடுநிலை ஏற்று மூச்சுக் காற்று வாய், மூக்கறை ஆகிய இருவழிகளாலும் செல்ல வகை செய்யும். காற்று வாயறை வழியாகச் செல்லும் போது அ,இ,ப,ச,(ஸ)ந,ல போன்ற வாயொலிகளும், மூக்கறை வழியாகச் செல்லும்போது ம,வ,ஞ போன்ற மூக்கு ஒலிகளும், பிறக்கின்றன. க.மு.

பேட்டர், வால்ட்டர் (ஓரேசியோ) (கி.பி.

1839-94): இவர் ஒரு சிறந்த ஆங்கில எழுத்தாளர். இவர் கி.பி. 1839-ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் சாடுவெல் (Shadwell) என்ற இடத்தில் பிறந்தார். இரிச்சர்டு கிளாடி பேட்டரின் (Richard Glade Pater) இரண்டாம் மகன் ஆவார். தந்தை இறந்த பிறகு இவர் என்பீல்டு என்ற இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கு வளர்க்கப்பட்டார். பின்பு காண்டர்பரியிலுள்ள மன்னர் பள்ளியிலும் (King school) ஆக்கபோர்டில் உள்ள கல்லூரியிலும் கல்வி பயின்றார். பிராசு நாசில் (Brasenose) உள்ள தோழமைக் கல்விக்கழக உறுப்பினராக இவர் கி.பி. 1864-இல் தேர்வு செய்யப்பட்டார். இவர் கி.பி. 1865-இல் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றார். கற்பனை நவீன இயக்கத்தை வளர்த்தவர்களுள் இவரும் ஒருவர். இவர் இலக்கிய, தத்துவ நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். இவர் கி.பி. 1887-இல் கற்பனைச் சொல்லோவியங்கள், (Imaginary Portraits) கி.பி. 1893-இல் பிளேட்டோவும் அவர் தத்துவமும் (Plato and Platonism), 1894-இல் வீட்டில் குழந்தை (The Child in the House) ஆகிய நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். இவருடைய அனைத்து நூல்களும் மொத்தமாக 1901-இல் வெளியிடப்பட்டன. இவர் தம் வாழ்நாளில் இருப்பிடத்தை அடிக்கடி மாற்றி அமைத்துக்கொண்டார். கென்சிங்க்டனில் (Kensington) சிலகாலமும், ஆக்கபோர்டின் (Oxford) பல பகுதிகளில் எஞ்சிய காலமும் வாழ்ந்தார். பிராசுநாசில் (Brasenose) உள்ள இவருடைய அறைகளே இவருடைய கல்வி மையமாக விளங்கின. பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகி இவர் நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். இவர் இளம் வயதிலேயே தெய்வப் பற்றும் உடையவராகக் காணப்பட்டார்.

இவர் வாழ்நாளில் எளிமையாகவே வாழ்ந்தார். இவருடைய குணங்கள் அனைவராலும் விரும்பப்பட்டன. வெளியிடப்பட்ட அனைத்து நூல்களும் இவருடைய தனித் தன்மையைப் பெற்றிருந்தன. பின்

தங்கிய மக்களிடம் இவர் பெரும் புகழ் பெற்றிருந்தார். இவருடைய - தத்துவங்களும் கருத்துகளும் அனைவரையும் எழுச்சி பெறச் செய்தன. இரா.கி.

பேட்டி முறை: உளவியலின் நோக்கம் மனிதர்களின் நடத்தைையை ஒழுங்குமுறையாக ஆராய்வதாகும். உளவியலார் தங்கள் நோக்கங்களையும் குறிக்கோள்களையும் வெற்றியடையச் செய்வதற்குச் சில அறிவியல் முறைகளையும் நுட்பத்திறமைகளையும் வளர்த்துக் கொண்டுள்ளனர். அந்த முறைகளுள் முக்கியமானதொன்றாகக் கருதப்படுவது பேட்டி முறையாகும். ஒருவரைப் பற்றி அறிய விரும்பினால் அதற்கு ஏற்ற முறையில் அவரைக் கேள்விகள் கேட்டு அவர்தரும் விடைகளை மதிப்பிட வேண்டும். அத்தகைய விசாரணை (கண்டு பேசல்) பேட்டி எனப்படும். இந்தப் பேட்டியில் கேட்கப்படும் கேள்விகளின் அமைப்பு, முறைப்படுத்தப்பட்டதாகவோ கட்டுப்பட்டதாகவோ தர முறைப்படுத்தப்பட்டதாகவோ இருத்தல் வேண்டும். ஒருவரின் சொந்த அகவாழ்க்கையை ஆராய்வதற்கும், நடத்தைையை முன் கணித்துக் கூறுவதற்கும், தொழில்துறைகளுக்கும் அலுவலகங்களுக்கும் வேலைக்கு ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் பேட்டி முறை மிகவும் பயன்படும் என்று உளவியலாரும் பிற துறையினரும் நம்புகின்றனர்.

பேட்டி என்பது ஒரு திட்டவாட்டமான செயலுக்குத் தேவையான உரையாடலாகும். அது நேருக்கு நேர் இருவர் ஈடுபடும் உரையாடலாகும். நடைபெறுகின்ற பேட்டியில் நான்கு காரணங்கள் பொதுவாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. 1. பேட்டி பெறுவோரிடமிருந்து விவரங்களைப் பெறுதல், 2. பேட்டி பெறுவோருக்கு விவரங்களைத் தருதல், 3. பேட்டி பெறுவோரின் ஊக்க நிலையைக் கண்டுபிடித்தல், 4. தரப்படுத்தப்பட்ட நிலைகளில் நடத்தைையை மதிப்பிட்டு அளவிடுதல். பேட்டியைக் காரணம் சார்ந்த உரையாடல் என்றும் வரையறை செய்யலாம். கண்டு பேசலுக்குப் பல வரையறைகள் உண்டு. ஆனால், எல்லா வரையறைகளிலும் மேலே காட்டிய பண்புக் கூறுகள் உள்ளடங்கியிருக்கின்றன. பேட்டியளித்தல் ஒரு தனிமுறையான தொழில் நுட்பமாகும். பேட்டி பெறுவோரை வெற்றிகரமாகக் கையாளுவதற்குத் தனித்திறமை அல்லது பயிற்சி தேவைப்படுகின்றது. பேட்டியளிப்போர் பெற்றுள்ள பயிற்சி முறையானது பேட்டி பெறுவோர் உண்மையான விடைகளைத் தயக்கமின்றித் தருவதற்கு உதவுவதாக இருத்தல் வேண்டும்.

ஒருவரின் நடத்தையின் சில பகுதிகளைக் குறுகிய காலத்தில் உற்று நோக்குவதற்கான வாய்ப்பு

பேட்டியில் உண்டு. ஒருவர் பேட்டியளிப்பவரைக் காணும்விதம், அவரின் பேச்சுத்திறம், நன்றாகப் விடையளிக்கும் போதும் விடையளிக்க இயலாத போதும் பெறுகின்ற முகபாவனைகள் முதலியவற்றை உற்றுநோக்க முடியும். பேட்டியளிப்போர் (Interviewer) பேட்டி பெறுவாருக்கு (Interviewee) அவர்தம் சொந்த அனுபவங்கள், உணர்ச்சிகள், அக்கறைகள், நோக்குகள் போன்றவற்றை வெளியிடுதலுக்கான வாய்ப்பளித்தல் அவசியம். பேட்டி பெறுவோர் தம் உள்ளத்தில் இருப்பதையெல்லாம் வெளியில் கூறும் வண்ணம் ஓர் இயல்பான சூழ்நிலையைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். பேட்டிகளில் இரண்டு விரிவான வகைகள் இருக்கின்றன. அவை அமைப்புருவான பேட்டிகள் (Organized Interviews) அமைப்புருவற்ற பேட்டிகள் (Unorganized Interviews) எனப்படும்.

அமைப்புருவான பேட்டிகளில் தரப்படுத்தப்பட்ட வினாக்களை ஏற்கெனவே தீர்மானித்த வகையில் பேட்டியளிப்போர் பயன்படுத்துகின்றனர். அவர்கள் சில பொதுவான செய்திகள் குறித்து ஒரு சரிபார்க்கும் பட்டியலையோ ஒரு சுருக்கமான வினாக்கள் கொண்ட பட்டியலையோ பயன்படுத்தலாம். அக்கேள்விகள் பேட்டியின்போது பேட்டி பெறுவோர்களுக்கு அச்சிட்டு வழங்கப்படுகின்றன. இந்த அமைப்புருவான பேட்டி முறையில் சில சிறப்பான பயன்கள் காணப்படுகின்றன. அவ்வினாக்களைப் குறிப்பிட்ட வகைப்படி அமைத்துத் தாராவிடில் பேட்டியளிப்போர் தம் ஆய்வு அல்லது விசாரணையின் ஒருசில முக்கியமான பகுதிகளை மறந்து விடவோ விட்டு விடவோ கூடும். இம்முறையில் ஒவ்வொரு வினாவிற்கும் ஏற்ற திட்டவாட்டமான விடை இருக்கின்றது. இம்முறை வேலை வாய்ப்புச் சூழ்நிலைகளில் குறிப்பாக, ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுத்துப் குறிப்பிட்ட வேலையில் அமர்த்தலுக்கான சூழ்நிலைகளில் முக்கியமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அமைப்புருவான பேட்டி, வடிவமைக்கப்பட்ட பேட்டி அல்லது தரப்படுத்தப்பட்ட பேட்டி என்று சொல்லப்படுகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய ஆளுமைப் பண்புக் கூறுகளை அளவிட இதனை மக் மர்ரே (Mc Murray) என்பவர் வகுத்தமைத்தார்.

அமைப்புருவற்ற பேட்டியில் வினாக்களைப் பொறுத்த வரையில் பேட்டியளிப்போர் எந்த ஒரு நிலையான திட்டமும் கொண்டிருப்பதில்லை. சூழலுக்குப் பொருத்தம் என அவர் கருதும் எந்த வினாவையும் கேட்கும் சுதந்திரம் அவருக்குண்டு. உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது ஒரு சில குறிப்பிடும் படியான விளைவினை ஏற்படுத்தவல்ல வாய்ப்புகள் அவருக்குக் கிடைக்கின்றன. அந்நேரங்

களில் அவர் குறிப்பிட்ட வினாக்களைக் கேட்கலாம். பேட்டியளிப்போர் பேட்டி பெறுபவர் பற்றி முழுமையாக மதிப்பீடு செய்கிறார். ஒரு சில பொதுப்படையான கருத்தைவளர்த்துக் கொள்கிறார். மருத்துவ உளவியலார் இம்முறையை மிகவும் வரவேற்கின்றனர். இம்முறையில் உரையாடல்களில் கட்டுப்பாடற்றுப் பல பொருட்களைப் பற்றியும் பேசுவதை அனுமதிக்கின்றனர். ஒரு குறிப்பிட்ட வகையைச் சார்ந்த நடத்தைக்கான காரணங்கள் ஒருவருக்குப் பொருத்தமாக இருக்கலாம். மற்றொருவருக்குப் பொருத்தமில்லாமலிருக்கலாம். எனவே, ஒருவரைப் பேட்டி கண்ட முறையிலேயே கேட்ட வினாக்களை மற்றொருவரிடம் அதே முறையில் கேட்பது பொருத்தமாக இருக்காது என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். ஒருவரைத் துண்டித்துருவி ஆய்வதற்குப் பொருத்தமான வினாக்கள் மற்றொருவருக்கு ஏற்புடையனவாக இருப்பதில்லை.

பேட்டி முறை நான்கு முக்கியமான சூழ்நிலைகளில் பெரிதும் பயன்பட்டு வருகிறது. அவை 1) வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டும் சூழ்நிலை, 2) ஆளுமையை அளவிடும் சூழ்நிலை, 3) தனிமனிதனுக்கு அறிவுரை கூறல் சூழ்நிலை, 4) வேலைக்கு ஆர்வத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் சூழ்நிலை என்பனவாம். இந்நான்கு சூழ்நிலைகளிலும் தனி மனிதனின் நடத்தையின் பல்வேறு பண்புக் கூறுகள் ஆராயப்பட்டுக் கணிக்கப்படுகின்றன. திறமைகளையும் பண்புக் கூறுகளையும் சோதனைகளின் மூலம் சரியாக அளவிட முடியாது. ஆகையினால் தான், எழுதுகோல் சோதனைகளுக்கு ஒரு மாற்றாகப் பேட்டிமுறை பயன்படுத்தப்படுகின்றது, ஒரு பெரிய அனுசூலம் என்னவென்றால் பேட்டிக்கு வந்திருப்பவர் பார்ப்பதற்கு இனிமையாக இருக்கின்றாரா இல்லையா என்றும் உரையாடலின்போது எவ்வாறு எதிர்வினைபுரிகின்றார் என்றும் நேராகக் காண முடிகின்றது. அவருடைய புலனுறுப்புகள் பழுதாக இருக்கலாம்; அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட வேலைக்குத் தகுந்த உடல் அமைப்பின்றி இருக்கலாம். இவற்றைப் பேட்டியில்தான்காண முடியும். பேசும் ஆற்றலை எவ்வாறு பெற்றுள்ளார்? மற்றவர்களிடம் பேசி இணக்கமாக நடந்து கொள்ள முடியுமா? என்பன போன்ற குணப்பண்புகளைப் பேட்டியில் கணிக்கலாம். பேட்டி முறையின் ஒரு முக்கிய குறை என்னவென்றால், ஒருவரின் ஆளுமைக் கூறுகளை, நேர்மையானவரா, உண்மையாக உழைக்கக் கூடியவரா கடமையுணர்ச்சியுள்ளவரா என்பன போன்ற குணப்பண்புகளையும், அவருடைய முகத்திலிருந்து கணிக்கமுடியாது. ஒரு சூழ்ச்சியான பார்வை நேர்மையற்றபோக்கு என்று தவறாக முடிவு செய்து

விடக் கூடாது. ஒருவரின் நடத்தையும், குணப்பண்பும் முகத்தின் வடிவமைப்போடு ஒத்துச் செல்வதில்லை.

மேலே காட்டிய நான்கு சூழ்நிலைகளன்றி, வேறு பல சூழ்நிலைகளிலும் இக்காலத்திலெல்லாம் பேட்டிகள் நடத்தப்படுகின்றன. உத்தியோக உயர்வுக்காகவும் பேட்டி நடைபெறுகிறது. இது வேலைக்கு ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையினின்று வேறுபட்டது. இதில் ஒருவருடைய வேலைத்திறமை, நேர்மையான உழைப்பு, கடந்த காலத்தில் அவர் வேலை செய்வதில் பெற்றுள்ள நற்சாட்சித் தாள்கள், மற்றவர்களின் கணிப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டு பேட்டியில் வினாக்கள் கேட்கப்படுகின்றன.

பயிற்சிக்கான பேட்டிகளும் இப்பொழுது முக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றன. பயிற்சித் தொடர்பு ஒரு வேலையில் சிறப்பாக இருக்குமானால் அது பேட்டியில் பேசுவதை விடச் சிறப்பானதாகும். அதனால் நேரடியாகப் பயிற்சித்திறமைப் பேட்டி ஒன்றை நடத்தி அமர்த்துகின்றனர்.

வா.இரா.

துணை நூல்கள்:

Kendler, H.H., Basic Psychology, Methuen & Co. Ltd., London, 1963.

Morris, C.G., Psychology: An Introduction, Prentice Hall, INC., Englewood Cliffs, 1973.

Woodworth, R.S. and Marquis' D.G., Psychology, Methuen & Co., Ltd., London, 1952.

பேடன்: இது செருமானியக் கூட்டுக் குடியரசின் (Federal Republic of Germany) தென் பகுதியிலுள்ள ஒரு மாநிலமாகும். பேடன் (Baden) என்ற ஒரு நகரம் சுவிட்சர்லாந்து நாட்டின் ஆர்கான் மாநிலத்திலும் உள்ளது.

செருமானியக் கூட்டுக் குடியரசின் ஒரு மாநிலமான பேடனின் சமவெளிப் பகுதிகளில் கற்கால நாகரிகம் நிலவியிருந்ததற்கான அடையாளங்கள் கிடைத்துள்ளன. தொடக்கக் காலத்தில் கெல்டிக்கு இனத்தவரும், பின்னர்ச் செருமானிய இனத்தவரும் இங்கு வாழ்ந்து வந்தனர். பேடன் கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டிலிருந்து மூன்றாம் நூற்றாண்டுவரை உரோமானியப் பேரரசின் ஒரு பகுதியாக விளங்கியது. பின்னர், இது அலமன்னி (Alamanni) என்ற முரட்டு இனத்தினரின் பிடியில் சிக்கியது. பிராங்கு அரச குடும்பத்தின் குளோவிசு (Clovis) என்ற மன்னன் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் பேடனை வென்று பிரான்சு நாட்டுடன் இணைத்தான். அக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மன்னர்கள் பேடனில் கிறித்தவ சமயத்தைப்

பரப்பினர். பிராங்குகளின் கரோலிஞ்சியப் பேரரசு வீழ்ச்சியுற்ற பொழுது, சாரிங்கன் (Zahringen) என்ற பிரபுக் குடும்பத்தினர் பேடனின் ஆட்சியரிமையைப் பெற்றனர்.

பேடன் பிரான்சின் கிழக்கெல்லையில் அமைந்திருந்ததால், பிரான்சுப் பேரரசு விரிவடைந்த பொழுது அப்பேரரசின் ஒரு பகுதியாகவும் பிரசியாவின் ஆதிக்கம் ஓங்கிய பொழுது அவ்வரசின் ஒரு பகுதியாகவும் விளங்கியது. பேடனை ஆட்சியரிந்தவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் சார்லசு பிரெடிரிக்கு ஆவார் (கி.பி. 1738-1811). பிரான்சுப் புரட்சியின் போது பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட பேடன் கி.பி. 1803-இல் தேர்வாளர் அரசு (Electorate) என்ற நிலையை எய்தியது. வியன்னா மாநாடு உருவாக்கிய கி.பி. 1815-ஏற்பாட்டின்படி பேடன் செருமானியக் கூட்டிணைவின் உறுப்பு நாடாக ஆக்கப்பட்டது. பிரான்சில் கி.பி. 1848-இல் தோன்றிய புரட்சியின் எதிரொலியாகப் பேடனிலும் புரட்சி தோன்றியது. பிரசியாவின் தலைமையில் உருவான செருமானிய ஐக்கியத்தின் முதல் கூட்டத்தில் பேடனும் மற்ற சில தென்பகுதி அரசுகளும் பிரசியாவுடன் இணையவில்லை. இரண்டாம் கட்டத்தில் பிரான்சுக்கும், பிரசியாவுக்கு மிடையே நடந்த போருக்குப் பிறகு, பேடனும் ஏனைய தென்பகுதி மாநிலங்களும் பிரசியாவுடன் இணைந்தன. செருமானிய ஐக்கியம் முழுமை பெற்றது. இரண்டாம் உலகப்போரின் போது நேசநாடுகளினால் கைப்பற்றப்பட்டு இப்பொழுது செருமானியக் கூட்டுக் குடியரசின் ஒரு பகுதியாகப் பேடன் விளங்கி வருகிறது.

பேடன் நகரம்: சுவிட்சர்லாந்து நாட்டின் ஒரு நகரமான பேடன் இடைக்காலத்திலிருந்தே வெந்நீர் ஊற்றுக்குப் பெயர் பெற்றது. அவற்றில் குளிப்பது மூட்டுவாத நோயினைக் குணப்படுத்தும் என மக்கள் எண்ணினர். இன்றளவும் எண்ணற்ற மக்கள் அந்த ஊற்றுக்களை நாடிச் செல்கின்றனர். இடைக் காலத் தொடர்பே இது ஆப்சுபர்கு (Habsburg) அரசுக்கும் பத்தின் ஒரு முக்கிய நகரம் என்ற பெருமை பெற்று விளங்கியது. இயற்கை எழில் சூழ்ந்து காணப்படும் இந்நகரில் ஒரு நகராட்சி மண்டபமும், மிகப் பெரிய தொரு நூலகமும் உண்டு.

சு.நா.வா.

பேபன் தீவு: கனடா நாட்டின் மிகப் பெரிய தீவாகும். இது ஆர்ட்டிக்குக் கடற்பகுதியில் தேவிசு நீர் முனைக்கும், பேபன் விரிகுடாவுக்கும் மேற்கில் அட்சன் விரிகுடாவின் முகத்தருகில் அமைந்துள்ளது. இத்தீவு வடக்குத் தெற்காக 1610 கி.மீ. நீளமும், 209.7 முதல் 724 கி.மீ. வரை அகலமும் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. இதன் மொத்தப் பரப்பளவு 476,068 ச.கி.மீ.

இத்தீவின் கிழக்குக் கடற்கரைப்பகுதி மலைப் பாங்கானதாக அமைந்துள்ளது. மலைப் பகுதியில் சிகரங்கள் பலவுள்ளன. சிகரங்கள் 2440 மீட்டருக்குக் கூடுதலான உயரம் உடையன. இதன் தெற்குப்பகுதி வறண்ட பீடபூமியாகும். அது 760 மீட்டர் உயரமுடையது. அப்பீடபூமி உயர்ந்தும் திடீரெனச்சரிந்தும் மேற்குக்கரையில் சமதளமான பனிப்பகுதியாகவும் கடற்கரை நெடுகக் காட்சியளிக்கிறது. வடமேற்குப் பகுதி கடலிலிருந்து நேராக உயர்ந்தமைந்த பீடபூமியாகும். அது 305 மீட்டர் வரை உயர்ந்துள்ளது.

குடியிருப்புகள் பெரும்பாலும் கடற்கரை நெடுக அமைக்கப்பட்ட கூரையமைந்த பனிவீடுகளாகும். குடிமக்களில் பெரும்பாலோர் எசுக்கிமோக்களாவர். இங்கு வானவெளி ஆராய்ச்சி மையமும், வானிலை ஆராய்ச்சி அறிவிப்பு மையமும், வாணிகச் சாவடிகளும், கிறித்தவத் திருச்சபைகளும் உள்ளன.

புரோபிசர்பே (Frobisherbay) என்னும் நகரமே முக்கிய நிருவாக மற்றும் வாணிக மையமாகும். இத்தீவு கி.பி. 1576-இல் மார்ட்டின் புரோபிசர் என்பவரால் (Martin Frobisher) கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இதனை உட்புகுந்து கி.பி. 1616-இல் ஆராய்ந்த வில்லியம் பேபின் (William Baffin) என்பவர் பெயரால் இத்தீவு இன்றளவும் குறிப்பிடப்பட்டு வருகின்றது. தி.கோ.நா.

பேபியன் சங்கம்: இது சமதருமக் கொள்கையைப் (Socialism) பரப்புவதற்காக, கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் தோன்றிய ஓர் அமைப்பாகும்.

'பேபியன்' எனும் பெயர் பண்டைய உரோமானிய வரலாற்றில், கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டில், பேராற்றல் பெற்ற பேபியசு மேக்சிமசு (Fabius Maximus) எனும் படைத்தலைவரின் பெயர் கொண்டு அமைந்துள்ளது. பேபியன் சங்கம் (Fabian Society) கி.பி. 1884-ஆம் ஆண்டில் இலண்டனில் நிறுவப்பட்டது. சிறந்த அறிஞர்களும், சிந்தனையாளர்களும் இதில் இடம் பெற்றனர். சார்சு பெர்னார்டுசா, சிட்னிவெபு, பியாட்ரிசு வெபு, எச்.சி. வெல்கு, கிரகாம் வாலசு, அன்னிபெசண்டு, ஏரால்டு லாகுக்கி போன்ற அறிஞர்கள் பேபியன் சங்கத்தில் தலைசிறந்த உறுப்பினர்களாவர்.

மக்களாட்சி நெறிமுறைகளின் அடிப்படையில் வன்முறையின்றிப் படிப்படியாகச் சமதருமக் கோட்பாட்டினைச் செயற்படுத்துவதே இச்சங்கத்தின் குறிக்கோளாக இருந்தது. என்றி சார்சு, காரல் மார்க்சு, சான் இசுடூவர்ட்டுமில் போன்ற சிந்தனையாளர்களின் கருத்துகளால் உந்தப்பட்டு, இங்கிலாந்தில்

நடுத்தர வகுப்பினரிடையே சமூக சமதருமக் கொள்கைகளைப் பரப்பும் முயற்சியில் பேபியன் சங்கத்தினர் ஈடுபட்டனர். சமுதாயத்தில் காணப்படுகின்ற வருக்கப் போட்டிகள் ஒரு சில பிரிவினருக்கு மட்டுமே நன்மை பயக்குமென்றும், அச்சீர் கேட்டைத் தவிர்ப்பதற்குச் சமூகச் சீரமைப்பு தேவையென்றும் இச்சங்கம் வலியுறுத்தியது. நிலத்தை நாட்டுடைமையாக்கவேண்டுமென்றும், தொழில் உற்பத்தியில் அரசுக்குப் பெரும் பங்கு வேண்டுமென்றும், உழைப்பின் பயன் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பினருக்கும் முழுமையாகச் சென்று அடையாமல், சமுதாயத்தைச் சீராக்கப் பயன்பட வேண்டுமென்றும் பேபியன் சங்கம் வாதாடியது. சமூக சமதருமத்தைச் செயற்படுத்துவதற்கு, அரசு முதன்மைப் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டுமென்ற கருத்தை இச்சங்கம் வலியுறுத்தியது.

'பேபியன் கட்டுரைகள்' (Fabian Essays) எனும் நூலை இச்சங்கம் கி.பி. 1889-ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டது. அதன் ஆசிரியர் பெர்னார்டுசா ஆவர். சிட்னி வெபு போன்ற பல அறிஞர்கள் அந்நூலிற்குத் தங்கள் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர்.

இங்கிலாந்தின் அரசியல் கட்சியான தொழிற் கட்சி உருவாவதற்குப் பேபியன் சங்கம் ஒரு காரணமாக அமைந்தது. தொழிற் கட்சியினுடைய சமூகக் கொள்கைகள் பேபியன் கோட்பாட்டின் தாக்கத்தின் விளைவையாகும். பேபியன் சங்கம், தொழிலாளர் பங்கேற்புக் குழுவை (Labour Representation Committee) 1900-இல் அமைத்தது. பேபியன் ஆராய்ச்சித் துறையை (Fabian Research Bureau) 1912-இல் ஏற்படுத்தியது. அத்துறை தொழிலாளர் ஆராய்ச்சித் துறை (Labour Research Department) என்று 1916-இல் மாற்றப்பட்டது. தொழிற் கட்சியினுடைய அமைப்பு விதிகளையும், செயல்திட்டங்களையும் சிட்னி வெபு 1918-இல் தொகுத்தெழுதியுள்ளார். தொழிற்கட்சி அமைச்சரவையில் பேபியன் சங்கத்தினரான சிட்னிவெபு, சிட்னி ஆலிவியர் ஆகியோர் 1924-இல் பொறுப்பேற்றனர். தொழிற் கட்சியின் தலைவரும், இங்கிலாந்தின் முன்னாள் தலைமை அமைச்சருமான மெக்டனால்டு, பேபியன் சங்கத்தின் உறுப்பினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சி.எஸ்.கி.

பேய் பிடித்தல்: நாகரிகம் முதிர்ச்சியடையாத காலத்தில் வாழ்ந்த மனிதர்கள் அறிவியல் சாதனைகளின் பலன்களைப் பெற்றிருக்கவில்லை. அவர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் இயற்கையையே நம்பியிருந்தனர். சமயக் கருத்துகளும் சமயச் சார்புடைய வாழ்க்கை முறைகளும் கூடப் பண்பும் நாகரிகமும் கொண்ட செம்மையான வாழ்க்கை வழிகளை வகுக்கவில்லை.

இயற்கை நிகழ்ச்சிகள் நன்மை பயப்பின் அவற்றை வரவேற்றுப் பாராட்டி வாழ்த்தினர். தீமைபயப்பின் தங்கள் ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட அல்லது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட ஏதோ ஒரு சக்தி தங்களுக்குத் தீமைகளைச் செய்வதாக நம்பினர். கடுமழை, வெள்ளம், பூகம்பம், பூமியதிர்ச்சி, இடி, மின்னல் போன்ற அழிவைத்தரும் இயற்கை நிகழ்ச்சிகளும், உடல் நோய்கள், கொள்ளை நோய்கள், மன நோய்கள், போன்ற நல்வாழ்வைச் சிதைக்கும் நோய்வகைகளும் பண்டைக் கால மனிதனின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்கவில்லை. எனவே, அவற்றையெல்லாம் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட தீய சக்திகள் தங்களுக்குக் கொடுமைகளைச் செய்வனவாகப் பண்டைக்கால மக்கள் எண்ணினர். அவற்றை மனநிறைவு செய்தால் தீமைகளிலிருந்து தப்பியிருக்க முடியும் என்று நம்பி, அவற்றுக்குப் பூசைகளிடவும், மிருகங்களையும் மனிதர்களையும் பலியிடவும் செய்தனர். ஆவிகள் (Ghosts) பேய்கள், எலும்புக்கூடுகள், ஏவல் பேய்கள் (Spirits) முதலியவை தங்களுக்குத் தீமைபயக்கும் சக்திகளாகக் கருதினர். அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி நன்மைகள் பயக்க வைக்கவும் தீமைகள் பயக்க வைக்கவும் ஏதோ சில முறைகளையும் வகுத்துக் கொண்டனர். அதன் காரணமாகப் பில்லி, சூனியம், ஏவல், மந்திரம் முதலிய மனிதர்களை அச்சப்படுத்தும் வித்தைகளும் தேர்ன்றின. மந்திர சூனிய மதகுரு (Shaman), சூனியக்காரி (Witch), பேயோட்டி (Exorcist) போன்ற தொழில் செய்வோர்களும் தோன்றினர். எனவே அறிவியல் வளர்ச்சியுறாத காலத்தில் வாழ்ந்த மனிதர்கள் இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கைகளை வளர்த்துக் கொண்டு எல்லாவிதமான பிணிகளும், நோய்களும் மனச்சீர்கேடுகளும், இயல்பிறழ்ந்த நிலைகளும் பேய்களாலும், ஆவிகளை ஏவிவிடுவதினாலும், சூனியக்காரிகளாலும், மந்திரவாதிகளாலும் ஏற்படுகின்றன என்று நம்பி வந்தனர். மன நோய்களுக்கு மருத்துவமும் செய்தனர்.

நாகரிகம் முதிராத காலத்து மனிதன் உளநோய்களுக்கு எத்தகைய மருத்துவத்தையளித்து வந்தான் என்று அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் கிடைக்கக்கூடிய சில சான்றுகளிலிருந்து மனச்சீர்கேடுகளுக்கு மருத்துவர்களும், மந்திர சூனிய மதகுருக்களும் ஒருவகையான அறுவை மருத்துவம் செய்தனர் என்று தெரிகிறது. அக்காலத்தைய மனச்சீர்கேடுகளில் கடுமையான தலைவலிகளும், வலிப்பு நோய்களும் காணப்பட்டன. அதற்கான அறுவை மருத்துவம் கூர்மையான கற்களினால் மண்டையோட்டை துளையிட்டுச் (Trephining) செய்யப்பட்டது. மண்டையோட்டின் ஒரு பகுதியைச் செதுக்கி வட்டமாக ஒரு துளையிடப்பட்டது. அதுநாள் வரையிலும் துன்பம் கொடுத்து வந்த ஏவல்நோய் அது வழியே வெளியே

தப்பிவிடும் என்பது கருத்து. தற்செயலாக அது மூளையில் இருந்து வந்த அழுத்தத்தை நீக்குவதாகக் காணப்பட்டது.

மனக்கோளாறுகள் பற்றிய குறிப்புகள் பண்டைய சீன, எகிப்திய, கிரேக்க, ஈபுரு ஏடுகளில் காணக்கிடக்கின்றன. அவை மனக்கோளாறுகள் பேய்களாலேயே ஏற்படுகின்றன என்றும், பேய்கள் அந்த மனிதர்களை உடைமைப் பொருளாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்றும் மக்கள் நம்பினார்கள் என்பதாகும். நன்மை தரும் இயற்கை நிகழ்ச்சிகள் நல்ல பேய்களாலும், தீமை தரும் இயற்கை நிகழ்ச்சிகள் தீய பேய்களாலும் ஏற்படுகின்றன என்று நம்பிய மக்கள், மனிதர்களையும் நல்ல பேய்களும் கெட்ட பேய்களும் உடைமையாக்கிக் கொள்கின்றன என்றும் நம்பினர். ஒரு மனிதனிடம் காணப்படும் அறிகுறிகளைக் கொண்டு அது தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஒரு மனிதனின் பேச்சுகள் சமயக் கருத்து களைக் கொண்டதாகவும் மெய்யுணர்வு கொண்டதாகவுமிருந்தால் அவனை நல்ல பேய் உடைமையாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது என்றும், இயல்புக்கு மாறாக இருக்குமானால் அவனைக் கெட்டபேய் உடைமையாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது என்றும் நம்பினர். பெரும்பாலான உடைமைகளெல்லாம் கெட்ட பேய்களினால்தான் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மனச்சீர்கேடுற்றவர்கள் இறைவனால் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள் என்றும், அது இறைவனால் தரப்பட்ட தண்டனை என்றும் மோசசு (Moses) வாசகமாகக் கிறித்தவ வேதபுத்தகத்தில் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. ஏசுநாதரே ஒரு மனிதனுக்குத் துன்பம் தந்து வந்த அசுத்தமான பேயை அவனிடமிருந்து விலக்கி, அதை அவர் பன்றிகளின் மீது ஏவினாரெனவும் பன்றிகள் பைத்தியம் கொண்டு கடலுக்கடியில் ஓடிவிட்டன எனவும் மார்க்கு சுவிசேசத்தில் காணப்படுகின்றது.

இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட அறிவியல் எழுச்சிகள் உடல்நோய், மனநோய் மருத்துவ முறைகளில் சில முன்னேற்றங்களைச் செய்தன என்றாலும் கிரேக்க, உரோம நாகரிகங்கள் வீழ்ச்சியடைந்து விட்டதால் அறிவு வளர்ச்சித் துறையில் தொடர்ச்சியான முன்னேற்றங்கள் ஏற்படவில்லை. பண்டைக் காலத்தில் நிலவிவந்த குருட்டு நம்பிக்கைகள் மறுபடியும் தலைதூக்கின. பேய்கள் மனிதர்களை உடைமையாக்கிக் கொள்வதால்தான் மனக்கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன என்ற காரணம் புதுப்பிக்கப்பட்டது. பேய்களுக்குப் பிசாசுகளுக்கும் மனிதர்களே போராட்டக் களமாக இருக்கின்றார்கள் என்றும், பேய்களும் ஆவிகளும் மனிதர்களை உடைமையாக்கிக் கொள்வதற்கு முடிவடையாத போராட்டத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றன என்

றும் நம்பப்பட்டது. அதுசமயம் நிலவி வந்த இறைமையியல் (Theology) கருத்துக்கு ஆதரவு தரல் எனும் ஒரு மாற்றத்தைத் தந்து இந்தப் பேய், பிசாசு நம்பிக்கை அக்காலத்தில் தீவிரமடைந்திருந்தது. பேய், பிசாசுகளினால் பீடிக்கப்பட்டு மனச்சீர் கேடுற்றவர்களுக்கு மருத்துவமனிக்கும் முறைகளையும் மக்கள் தேடிச் சென்றனர்.

இடைக்காலம் என்று கருதப்பட்ட கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டு முடிவுறுந்தறுவாயில் மனச்சீர் கேடுகளில் புதிய திருப்பம் ஒன்று ஏற்பட்டது. தனிப்பட்ட மனிதன் பைத்தியத்திற்கு ஆட்பட்ட காலம் போய், மொத்த அளவான பைத்தியம் (Mass Madness) பெருகிற்று. ஒரே சமயத்தில் பெரும் எண்ணிக்கையுள்ள மக்கள் உணர்ச்சியதிர்ச்சி நோய்க்கு (Hysteria) அடிமையானார்கள். 'ஆட்டம் போடும் பைத்தியம்' கொள்ளை நோய் போல் எங்கும் தோன்றிக் கொண்டிருந்தது. சன்னிப் பிதற்றல்கள், குதித்தல், ஆடல், உடல் நடுக்கம் முதலியவை தோன்றிக்கொண்டிருந்தன. ஆட்டப் பைத்தியத்திற்கு அடிமையான இவர்கள் பாவம் செய்தவர்கள் என்று கருதப்பட்டனர். ஏறத்தாழ கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கிய இந்தப் பெருமளவான 'சன்னிப் பிதற்றல் பைத்தியம்' கி.பி. 15,16-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் உச்சக் கட்டத்திற்குச் சென்று கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டிலும் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. அக்காலம் வரையிலும் ஐரோப்பா முழுவதிலும் பரவிவந்த அந்த உளநோய்க்கு அறிவியல் சார்ந்த காரணங்கள் கண்டறியப்படவில்லை. பேய், பிசாசுகள் மனிதர்களை உடைமையாக்கிக் கொள்வதால் தான் நிகழுகின்றன என்ற கருத்தே நிலவி வந்தது.

பேய்பிடித்தலைப் பற்றி ஒவ்வொரு பண்பாட்டிலும் ஒவ்வொரு கருத்து நிலவிவருகிறது. இந்திய நாட்டிலும் இக்கருத்து நெடுநாள்களாக இருந்து வருகின்றது. அறிவியலின் வளர்ச்சி மருத்துவத் துறையில் எத்தகைய மாற்றங்களைச் செய்தாலும் பேய் பிடித்தல் பற்றிய நம்பிக்கை இன்னும் குறைந்து விடவில்லை. ஆனால் பேய், பிசாசுகள் பெண்களைத்தான் பிடிப்பதாக இந்தியப் பண்பாட்டில் காணப்படுகிறது. ஏனென்றால் எந்த ஆணும் 'பேய் பிடித்தவன்' என்று கூறப்படுவதில்லை. ஒருவரின் பேச்சு எவ்வாறு அமைகின்றதோ அதை வைத்துத்தான் ஒருவரைக் கெட்ட பேய் பிடித்திருக்கின்றது என்றும் நல்லபேய் பிடித்திருக்கின்றது என்றும் கூறுகின்றனர். கெட்டபேய் என்பதைப் பேய், பிசாசுகள் என்றும், நல்லபேய் என்பதை 'அருள்' அல்லது 'சாமி' என்றும் கூறுகின்றனர். அருள் அல்லது சாமி ஏறிய தன்மை ஆண்களிடம் காணப்படுவதால், அவர்கள் ஒருவரின் கடந்த

காலத்தைப் பற்றியும் எதிர்காலத்தைப் பற்றியும் கூறுகின்றனர். சமயக்கருத்துகளையும் இறையியலையும் பற்றி அவர்கள் பேசுவதால் அது 'சாமிவாக்கு' என்றோ, 'அருள்வாக்கு' என்றோ கூறப்படுகிறது. அந்த அருள்வாக்கு சில இடங்களில் பெண்களிடமும் கேட்கப்படுகிறது. எப்படியிருப்பினும் அது ஒரு வகையான இயல்பிறழ்ந்த நிலைதான். அந்த நிலையிலிருந்து மாறிய பின் அவர்களுக்கு அது பற்றி ஒன்றும் தெரிவதில்லை. கெட்ட பேய், பிசாசுகள் சில மனிதர்களை உடைமையாக்கிக் கொள்வது போன்றே நல்ல பேய், பிசாசுகளும் சில மனிதர்களை உடைமையாக்கிக் கொள்ளலாம். கிறித்தவ சமயத்தில் சாத்தான் போன்றவற்றைக் கெட்ட பிசாசுகள் என்றும் சம்மனசுகளைத் (Angels) தெய்வத்துதர்கள் என்றும் உருவகப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

மனக்கோளாறுகளில் சில வகைகள் திடீரென்று தோன்றி அவற்றிற்கு ஆட்பட்டவர்களிடம் சில ஆர்ப்பாட்டங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. காரணம், அது சமயம் ஏற்பட்ட சூழ்நிலையில் சில தூண்டல்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாதனவாக (Allergies) இருந்து அவர்களிடம் அத்தகைய எதிர்வினைகளை உண்டாக்குகின்றன. அவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாததும் அது என்னவென்று புரிந்து கொள்ள முடியாததுமான ஒன்றுக்கு இயல்பிறந்த எதிர் வினைகளைச் செய்கின்றனர். அந்த விதமான எதிர் வினைகள் கடுமையாகவும் தொடர்ந்தும் அடிக்கடி ஏற்படுமானால் 'முனி' பிடித்திருக்கின்றது என்று சொல்லுவர். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைக்கு இளம் பெண்கள் பெரிதும் ஆட்படுகின்றனர். மாலைமயங்கிய நேரங்களில் காடுகளின் பக்கமோ, சுடுகாடுகளின் பக்கமோ ஏதோ காரணத்தினால் தனித்துச் செல்லும் பெண்கள் மலர் சூடியிருந்தால் கடுமையான பேய் நிலைக்கு ஆளாகின்றனர் என்று கூறுகின்றனர்.

பேயோட்டல்: பேய்கள், பிசாசுகள், ஆவிகள் காட்டேரிகள், முனிகள் என்ற கருத்துச் சொற்கள் குருட்டு நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் தோன்றின என்று கூறப்பட்டாலும், பகுத்தறிவுக் காலத்திலும், அறிவியற் காலத்திலும் அவை வழக்கில் இருந்து கொண்டதானிருக்கின்றன. சிலருடைய பேச்சுகளும் நடவடிக்கைகளும் மனச்சீர்கேடுகளின் விளைவு என்று கண்டு ஒரு பக்கம் அறிவியல் முறையான மருத்துவம் அளிக்கப்படுகின்றது. ஆனால், மறுபக்கம் அந்தப் பேச்சுகளும் நடவடிக்கைகளும் கொண்ட மனிதர்களைப் பேய்களும் பிசாசுகளும் காட்டேரிகளும் முனிகளும் உடைமையாக்கிக் கொண்டிருப்பதின் விளைவு என்று கூறி, அக்கெட்ட சக்திகளிடமிருந்து அம்மனிதர்களை மீட்கும் பொருட்டு அதற்கேற்ற

மருத்துவம் அளிக்கப்படுகின்றது. பண்படாத சில சமயச் சடங்குகளைக் கொண்டு 'பேயோட்டல்' (Exorcism) என்ற ஒரு மருத்துவ முறையைப்பயன்படுத்துகின்றனர். மனிதர்களை, குறிப்பாகப் பெண்களை உடைமையாக்கிக் கொண்டுள்ள அந்தப் பேய்களும் பிசாசுகளும் சம்பந்தப்பட்டவர்களைக் கடும் துன்பத்திற்கு ஆளாக்குகின்றன. மருத்துவத்தில் துறை போனவர்கள் கூட அத்தகைய பேய் பிடித்தவர் சிலரைக் குணப்படுத்த முடியாது எனக் கைவிட்டிருக்கின்றனர். எனவே, அப்படிப்பட்டவர்களைப் பேயோட்டுவதில் திறமை வாய்ந்தவர்களிடம் கூட்டிச் செல்லுகின்றனர். பேயோட்டுவதில் திறமை வாய்ந்தவர்கள் மந்திரவாதிகள், பூசாரிகள், மந்திர சூனிய மதகுருக்கள் (Shamans), இறையருள் பெற்றவர்கள் ஆகியோராவர். அப்படிப்பட்டவர்கள் இந்து சமயம், கிறித்தவ சமயம், முகமதிய சமயம், சீக்கிய சமயம் முதலிய சமயங்களைச் சார்ந்தவர்களாகவுமிருக்கின்றனர். அந்தந்தச் சமயத்திற்கு ஏற்றவகையில் மந்திரங்களைச் சொல்லிச் சில சடங்குகளைச் செய்கின்றனர். அந்தச் சடங்குகளில் சில சிறிய விலங்குகளையோ பறவைகளையோ பலிகொடுப்பதுமுண்டு.

பேய் பிடித்தலுக்கு முதல் நிலையான மருத்துவ முறை பேயோட்டுதலாகும். அதில் பண்பாட்டுக்கு ஏற்றவகையில் பலவகைத் தொழில் நுட்ப முறைகளிருக்கின்றன. அவற்றின் மூலம் துன்பத்திற்கு ஆளானவரின் உடலிலிருந்து பேய் அல்லது கெட்ட ஆவி விரட்டப்படுகின்றது. அதிலுள்ள செயல்முறைகள், பெரும்பாலும் பூசை செய்தல், மந்திரம் செய்தல், கடுமையான ஒலி கிளப்புதல், பல்வேறு வகையான வெறுப்புச் சுவை கலந்த சாறுகளைப் பயன்படுத்துதல், குறிப்பாகப் பேதியை உண்டாக்குகின்ற பொருட்களைப் பயன்படுத்துதல், கடுமையான பேய்க்குணம் கொண்டவர்களைச் சாட்டையாலும் பச்சைக் குச்சிப் பிரம்புகளாலும் அடித்தல், பட்டினிபோட்டு வதைத்தல் போன்றவை மருத்துவ முறைகளாகும். பெரும்பாலும் எருக்கங்குச்சிகளைக் கொண்டு நோயாளியை அடிப்பார்கள். பூசாரிகள் வேப்பிலைகளையும் பயன்படுத்துவர். இந்தக் கொடுமைகளைக் கொண்ட உடம்பு தனக்கு ஏற்றதன்று என்று கருதி அப்பேய் அந்நோயாளியை விட்டு ஓடிவிடுகிறது. இந்த மருத்துவமுறை நடைபெறுகின்ற போது பேய் ஓட்டுபவர் கடுமையான குரலில் உரக்கக்கத்திப்பேசி அச்சுறுத்துஞ் சொற்களை மிகுதியாகப் பேசுகின்றார். மந்திர சூனிய சமய குருதான் அதை முதலில் செய்து வந்தார். அதன் பிறகு சமய குருக்களும், பூசாரிகளும், மருள் கொண்டவர்களும், மருத்துவர்களும், மந்திரவாதிகளும், உளவியலாரும் அப்பணியில் ஈடுபடத் தொடங்கினர். பேய் பிடித்

தல் என்ற நம்பிக்கை தீவிரமாக இருந்து வந்த காலத்தில் சமய குருக்கள் பேயோட்டும் பழக்கங்களில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தவர்கள் என்றாலும் மனச் சீர்கேடுகளுக்குரிய மருத்துவத்தை அறிவியல் முறைப்படி அளிப்பதற்கு ஒரு தொடக்கத்தை ஏற்படுத்திவைத்தனர். கிரேக்க நாட்டிலிருந்த அசுகிலிபியசு (Asclepius) என்ற கோயில்களில் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சமய குருக்கள் வழிபாடுகள் (Prayers), கருத்தேற்றம் (Suggestion), பொழுது போக்குச் சார்ந்த நடவடிக்கைகளான நாடக மேடைக்குரிய நடவடிக்கைகள், சவாரி செய்தல், நடத்தல், இனிமையான இசை முதலியவற்றைக் கொண்டும் மருத்துவமளித்தார்கள் என்று தெரிய வருகின்றது. என்றாலும் பட்டினி போட்டு வதைத்தல், சாட்டையால் அடித்தல், சங்கிலி போட்டுக் கட்டுதல் முதலியவற்றை இன்னமும் முரட்டு நோயாளிகள் பால் கையாளுவதற்குப் பரிந்துரை செய்யப்படுகிறது.

ஐரோப்பிய நாடுகளிலும், வட ஆப்பிரிக்க நாடுகளிலும், ஆசிய நாடுகளிலும் இடைக் காலத்தில் மனச் சீர்கேடுற்றவர்களுக்குச் சமய குருமார்கள் மருத்துவமளித்தனர். பேயோட்டும் முறைகளில் சில மாற்றங்கள் காணப்பட்டன. துறவி மடங்களில் மன நோயாளிகள் அடைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் வெளியில் செல்ல அனுமதிக்கப்படவில்லை. பேயோட்டும் முறைகளில் மென்மையான முறைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டன. மேலும், வழிபாடுகள், புனிதநீர், புனிதப்படுத்தப்பட்ட தைலங்கள் ஆகியவையும் புனிதமான அல்லது வழிபாட்டுக்குரிய பொருட்களைத் தொடுதல், புனிதமான இடங்களைச் செல்லுதல் முதலியசெயல்களும் சமய குருக்களின் எச்சிலும் பேயோட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. சில துறவி மடங்களிலும் கோயில்களிலும் கைகளை நோயாளிகளின் மீது இறைவணக்க முறையில் நீட்டிப் பேயோட்டுகின்றனர். ஒரு மனிதனை ஒரு பேய் உடைமையாக்கிக் கொண்டிருந்தால் அல்லது அவனுள்ளே பேய் இருந்து கொண்டு துன்பங்களைக் கொடுத்து அவனைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு வந்தால் அவனுக்குச்செடிவகைகளிலிருந்துதயாரித்த வாந்தி எடுக்கச் செய்யும் பானம், நச்சு மயக்க மருந்து, பூண்டு ஆகியவற்றை ஒன்றாகச் சேர்த்து அதனுடன் கோதுமையிலிருந்து வடித்தெடுத்த மதுவையும் புனித நீரையும் கலந்து கொடுக்கின்றனர். அந்தக் கொடிய சுவையைத்தாங்க முடியாமல் பேய் அம்மனிதனை விட்டு ஓடி விடுகிறது. பேயோட்டும் தொழில் நுட்பத்தில் மிகவும் முன்னேற்றமான முறைகள் உருவாக்கப்பட்டன. சாத்தானுடைய (Satan) கருவந்தான் அவனுடைய வீழ்ச்

சிக்குக் காரணமாக அமைந்தது என்பது பேயோட்டு தலில் வலியுறுத்தப்பட்டு வந்தது. எனவே, பேயினால் உடைமையாக்கிக் கொள்ளப்பட்டுள்ள மனிதனை நடத்துவதில் முதலாவதாகப் பேயின் பெருமை அல்லது கருவத்தின் மீது பலமான அடி விழ வேண்டும். அதாவது பேயின் கருவம் அழிகின்ற முறையில் அந்த மனிதனை அவமானப்படுத்தி நடத்தலாகும். எந்த அளவுக்கு அருவருக்கத்தக்க சொற்களைக் கற்பனை செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் கற்பனை செய்து அச்சொற்களைக் கொண்டு அழைப்பதால் மிகவும் அவமானமடைந்த அப்பேய் 'இவன் நமக்கு ஏற்றவன் அல்லன்' என்று அவனைவிட்டு ஓடிவிடுகிறது. அது பெரும்பாலும் நீண்ட வசை மொழிகளாலான வழிபாட்டுப் பாசரமாக அமைந்திருக்கின்றது. பேயினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களை அவ்விதமான முறையில் நடத்துவது பேயோட்டுவதில் மிகவும் வெற்றிகரமான முறை என்று கருதப்படுகின்றது. பெரும்பாலும் அவ்விதமாகப் பேயோட்டும் முறை எல்லாச் சமயத்திலும் இன்னமும் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது.

வடமேற்கு பிரான்சு நாட்டிலுள்ள பியாவாய்சு (Beauvais) என்ற நகரத்தில் ஒரு சமய குழு ஒரே சமயம் ஒருவரை உடைமையாக்கிக் கொண்டிருந்த ஐந்து பேய்களை விரட்டினார் என்றும், அவையும் அவற்றினுடைய குட்டிப் பேய்களும் இனிமேல் அந்த மனிதரைப் பிடிக்க மாட்டோம் என்று உடன்படிக்கையில், கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு ஓடிவிட்டன என்றும் ஓயிட்டு (White) என்பவர் தம் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இயல்பிறழ்ந்த நடத்தைகளைப் பற்றி இறையியல் சார்ந்த நம்பிக்கைகள் மிகவும் விரிவடைந்தன. மனச் சீர்கேடுற்றவர்கள் மிகவும் கொடுமையாக நடத்தப்பட்டனர். மனச் சீர்கேடுகளும் பேயின் கையில் துன்பப்படுவதும் ஒன்றுதான் என்று கருதப்பட்டது. பைத்தியத்தினால் துன்புறுகின்ற மக்களுக்குக் காட்டப் படுகின்ற இரக்கமின்மை அவர்களை உடைமையாக்கிக்கொண்டுள்ள பேய்களினால் தரப்படுகின்ற தண்டனை என்று பொதுவாக நம்பப்பட்டது. தெய்வத் தண்டனை முறைகளினால் பயனில்லை என்றுகண்ட பொழுது, மிகவும் கசப்பான முறைகளினால் பேயை விரட்டுதல்தான் சரி என்று உணர்ந்தனர். சாட்டையால் அடித்தல், பட்டினிபோடுதல், சங்கிலியால் கட்டிப் போடல், கொதிக்கின்ற நீரில் போட்டு அமுக்குதல் முதலிய கொடிய முறைகள் வகுக்கப்பட்டு, அந்த உடலைக் கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்குவதின் மூலம், தன்மானமுள்ள பேய்க்கு அந்த உடம்பில் இனியும் இருப்பதற்கில்லை என்ற நிலையையுண்டாக்கி அப்பேயை அந்த உடம்பிலிருந்து விரட்டினர். அத்தகைய கொடிய முறைகளினால், உண்மையில் ஓராளவு நல்ல நிலையிலிருந்தவர்களும் இயல்பிறழ்ந்த நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர்.

மந்திரவாதிகள், சூனியக்காரிகள் என்று கூறப்படுகின்றவர்கள் சில ஆவிகளைக் கட்டுப்படுத்தி அவற்றைப் பிறர் மீது ஏவி விடுகின்றனர். அவை ஏவல் பேய்கள் (Spirits) என்று கூறப்படுகின்றன. அத்தகைய ஏவல் பேய்களை மற்றொரு மிகவும் சக்தி வாய்ந்த மந்திரவாதியைக் கொண்டுதான் விரட்டமுடியும். இந்திய நாட்டில் சில இடங்களில் குறிப்பாக அம்மன் கோயில்களில் பேய் பிடித்தவர்களை ஓட்டு மொத்தமாக வைத்துப் பேயோட்டுகின்றனர் (Mass Exorcism). எந்த முறையைப் பின்பற்றிப் பேயோட்டினாலும் பேய் பிடித்திருந்தவரை விட்டுச் செல்லும்போது பெயர் சொல்லி விட்டுப் போகின்றது. அதைக் கொண்டு, அந்தப் பேய் அவரைப் பிடித்திருந்தது என்றும் கூறுகின்றனர். பேய் பிடித்தவரின் உச்சந்தலையிலிருந்து சிறிது முடியை வெட்டி எடுத்துச் சென்று ஒரு மரத்தில் ஆணி வைத்து அதை அடித்து விடுகின்றனர். இது பேயை விரட்டியதின் அறிகுறியாகும்.

சில பேய்களை விரட்டுவதில் பல சிரமங்களிருக்கின்றன. பேயோட்டுகின்றவரின் பிடியில் அது சிக்குவதில்லையாம். ஒரு சில நாளைக்குப் பிறகு பேய் பிடித்தவர்கள் அதே துன்பத்திற்கு ஆட்படுகின்றனர். வள்ளல் இராமலிங்க அடிகள் பெண்களைப் பிடித்திருந்த பேய்களைப் பார்வையாலேயே விரட்டியிருக்கின்றார் என்று அவர் வாழ்ந்த பகுதியிலுள்ள மக்கள் கூறுகின்றனர். சிதம்பரத்தில் வாழ்ந்த இளம் பெண்ணொருத்தி வயல் வெளிக்குச் சென்று விட்டு மாலை மயங்கிய வேளையில் ஏறத்தாழ ஏழுமணிக்கு வீடு திரும்பியிருக்கின்றாள். அவள் ஒரு காட்டைக் கடந்து சென்றிருக்கின்றாள். அவள் தலையில் சுமந்து சென்ற விறகுக்கட்டையையாரோ தள்ளுவது போன்று அவளுக்குத் தோன்றிற்றாம். அவள் தலையில் மலர் சூடியிருந்தாளாம். வீடு திரும்பிய அவள் அன்றிலிருந்து உடல் நலமில்லாமலிருந்தாள். அவளுக்குத் திரிபுணர்ச்சிகளும், இல்பொருட்காட்சிகளும் தோன்றிக் கொண்டிருந்தன. ஒரு நிலையில் அவள் மிகுந்த ஒலி கிளப்பிக் கத்துவதும் சிரிப்பதுமாக இருந்தாள். கடுமையான நிலை வந்தடைந்தது. அவள் ஆடைகளைக் களைந்து எறிந்து விட்டுத் திரியத் தொடங்கினாள். பெற்றாரும் மற்றவர்களும் மருத்துவர்களிடமும், மந்திரவாதிகளிடமும் சென்று பார்த்தனர்; பலனில்லை. அதுசமயம் இராமலிங்க அடிகள் சிதம்பரம் வந்திருந்தாராம். அவரிடம் சென்று அதைக் கூறினார்கள். அவர், 'நான் அந்தப் பெண்ணைப் பார்க்கிறேன்' என்று சொல்லி, அந்த வீட்டுக்குச் சென்றார். இராமலிங்க அடிகள் தம் இடக் கண்ணை இடக் கையால் மறைத்துக் கொண்டுதான் வெளியில் செல்வார். மற்றவர்களைப் பார்க்கும்போதும் அவ்வாறுதான் செய்வார். அந்த வீட்டில் அந்தப் பெண்

ணைப் பார்க்கும்போது தம் இடக் கையை எடுத்து விட்டுப் பார்த்தார். உடனே அப்பெண் ஓடிச்சென்று தம் ஆடைகளை அணிந்து கொண்டு வந்து அவரை வணங்கினாளாம். இராமலிங்க அடிகளின் இடக் கண்ணில்தான் 'அருள் ஒளி' இருந்தது என்றும் அப்பார்வை பேய்களை விரட்டியிருக்கின்றது என்றும் நோய்களைக் குணப்படுத்தியிருக்கின்றது என்றும் கூறுகின்றனர். அவர் சில விந்தைகளை (Miracles) நிகழ்த்தியிருக்கின்றார். அவற்றில் ஒன்று அருள் ஒளியால் பேய்களை ஓட்டியதாகும். எனவே பேய்களையும் பிசாசுகளையும் ஆவிகளையும் ஓட்டுவது பற்றிய கருத்துகள் உலக முழுவதும் பண்டைக் காலத்திலிருந்து இன்று வரையிலும் மாறவில்லை. இந்த ஆராய்ச்சியில் யாரும் மிகுதியாக ஈடுபட்டு விவரங்களைத் தருவதில்லை. மு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Browne, E.G., Arabian Medicine, Macmillan, New York, 1921.

Coleman, J.C., Abnormal Psychology and Modern Life, D.B. Taraporevela Sons & Co., Ltd., Bombay, 1976.

Sigerist, H.E., Civilization and Disease, Cornell University Press, New York, 1943.

White, A.D., A History of the Welfare of Science with Theology in Christendom, Appleton, New York, 1896.

பேய்மகள் இளவெயினி: இவர் சங்ககாலப் புலவருள் ஒருவர்; பெண்பாலார். இளவெயினி என்பது இவரது இயற்பெயர். இதனால் இவர் எயினர் குல மங்கையென்பது புலனாம். பேய்மகள் என்ற பெயர்க்குத் 'தேவராட்டி; பூசாரிச்சி; பேயினது ஆவேசமுற்றவள்' என்று பொருள்படுத்தி, 'இந்த வகையால் இக்காலத்தும் அங்கங்கே உள்ளார்' என விளக்கம் கூறுவர் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் (புறம். பாடினோர் வரலாறு). இப்புலவரது புறப் பாடலின் (புறம். 11) பழையவுரைக் குறிப்பினால் இவள் பேயாயிருக்கக் கட்புலனாயதோர் வடிவு கொண்டு பாடினாளொருத்தி என்ற கருத்தும் பழங்காலத்தே நிலவியமை விளங்குகின்றது. இவர் சேரமான் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோவைப் பாடிய பாடல் ஒன்றே இவருடையதாகவுள்ளது. 'கருவூரின் கண் அரசாளும் வேந்தன் பகையரணையழித்து, வலிமையோடெதிர்த்த அப்பகைவருடைய புறக்கொடையைப் பெற்றான்; அப்புறக் கொடையைப் பெற்ற வேந்தனது மறமாண்பைப் பாடிய பாடினி அவனால் நல்ல அணிகலன்களைப் பெற்றாள். அவ்வணிகலன்

களைப் பெற்ற விறலிக்குப் பார்ட்டைப் பாடவல்ல பாண்மகள் பொற்றாமரையாகிய வெள்ளிநாரால் தொடுத்த பூவைப் பெற்றான்' என்று சேரமானைப் பாடிமுடித்த முறையில் அவனால் தாமொன்றையும் பெறாமையைக் குறிப்பினாற் புலப்படுத்தி இவர் அவனைப் பரிசில் கடாவுவர். இவர் பேய்மகள் என்பது கொண்டு இவர் பாடலுக்குப் பொருள் காண்போர், இக்களத்து வந்தோர் யாவரும் பரிசில் பெற்றனர்; ஈண்டு நின்னொடு எதிர்த்து பட்டோர் இல்லாமையால் எனக்கு உணவாகும் தசைபெற்றிலேன், எனத் தான் பேய்மகளானமை தோன்றப் பரிசில் கடாயினதாகவும் கருதுவர் (பழைய வுரையின்பின் விளக்கம்). இவர் பாடலில் வஞ்சி மாநகர் வண்ணனை நன்கு அமைந்துள்ளது. வ.கு.

பேயசு தாயிங்கோ: இவர் தென்னிந்தியாவில் புகழுடன் விளங்கிய விசயநகரப் பேரரசுக்கு, கி.பி. 1522-இல் வருகை தந்த போர்த்துகீயியப்பயணியாவர். தாயிங்கோவின் (Paes Domingo) பயணக் குறிப்புகள் கிருட்டிண தேவராயருடைய (கி.பி. 1509-1529) பெருமையையும், வீரச் செயல்களையும், வாழ்க்கை நெறிமுறைகளையும், தோற்றப்பொலிவையும் நேரில் காண்பதுபோல் அறிந்து கொள்ளத் துணைபுரிகின்றன. இவர் தம் வரலாற்றுக் குறிப்புகளில் விசயநகர் பற்றி நரசிங்கர் அரசு (Kingdom of Narsinga) எனக் கூறுகின்றார். நரசிங்கர் அரசு பற்றி இவர் நேரடியாகக் கண்டதும் முயன்று அறிந்ததுமான நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகள் கி.பி. 1520-22-இல் இவரால் எழுதப்பட்டிருக்கலாம்.

பாரிசு நகரத்தில் உள்ள கையெழுத்துப் படிக்கப்பட்ட சாலையில் இவருடைய குறிப்புகள் 'போர்ட்டு நம்பர் 65' (Port No. 65) என்ற தலைப்பின் கீழ்ப் பாதுகாக்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்தம் வரலாற்றுக் குறிப்புகளோடு பெர்னாவோ நியூனிசு என்பாரின் குறிப்புகளும் ஓர் அறிமுகக் கடிதத்தோடு கோவாவிலிருந்து ஐரோப்பாவிலுள்ள ஒருவருக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. யாருக்கு என்பது பெயர் கூறப்படாததால் அவர் யார் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் இலிசுபனில் இருந்த வரலாற்றாசிரியர் பாரோசு (Barros in Lisbon) என்பவருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கலாம் என எண்ண வாய்ப்புள்ளது.

பேயசுதாயிங்கோ தமது விசயநகரப் பயணத்தின் போது வழியில் கண்ட கோயில்கள், நகரங்கள், அவற்றின் கோட்டை கொத்தளங்கள், அரண்மனைகள், தெருக்கள், குளங்கள் ஆகியவைபற்றி விவரித்துக் கூறியுள்ளார். கிருட்டிண தேவராயரின் 'புதிய நகரம்' பற்றிய வருணனையும், விட்டல சுவாமிக்கோயில், அம்பிக் கோயில் ஆகிய கோயில்கள் பற்றிய விளக்கங்களும்,

இரதத்தில் பவனி வருதல், மகாநவமி பண்டிகை ஆகிய விழாக்கள் பற்றிய செய்திகளும் அவற்றுள் சில வாகும். அரசவைப் பழக்க வழக்கங்கள், ஆடல் அணங்குகள், அங்காடிப் பொருட்கள், ஆடை அணிகலன்கள் ஆகியவை பற்றிய செய்திகள் இவர் குறிப்புகளில் காணப்படுகின்றன. விசயநகரம் பற்றிய இவர் குறிப்புகள் தனித்தன்மை வாய்ந்ததும், தெளிவான தனி ஒருவர் மதிப்பீட்டைக் கொண்டதுமாகும்.

போர்ச்சுகீசியரைக் கிருட்டிண தேவராயர் உபசரித்து, அவர்களுக்கு அரண்மனையைச்சுற்றிக் காண்பித்து அங்குள்ள ஆடல் அரங்குகள், நடை பாதைகள், குதிரை வீரர்கள் முதலியவற்றைக் குறித்து விளக்கிக் கூறினார் எனவும் போர்ச்சுகல் அரசனின் நாட்டுநலன் பற்றிக்கேட்டறிந்தார் எனவும் பேயசு தாமிங்கோ கூறுகிறார்.

இவர் தம் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் நாட்டின் நிலவியல் பற்றியும், இயற்கை வளங்கள் பற்றியும், பொருளாதார முன்னேற்றம் பற்றியும் அரிய செய்திகளைத் தருகின்றன. தர்ச்சா (Darcha) நகரம் பற்றியும், அங்குள்ள பகோடா பற்றியும் (Pagoda) இவர் கூறும் செய்திகளிலிருந்து சமய உண்மைகள் பல தெரிய வருகின்றன. அரிசி, கோதுமை, சோளம், பார்லி, அவரை, பாசிப்பயிறு, கொள்ளு போன்ற தானியப்பயிறுவகைகளும், வாழை, பலா, மா, ஆரஞ்சு, திராட்சை, மாதுளை போன்ற கனிவகைகளும் நாட்டின் முக்கிய விளைபொருட்கள். அது பற்றி விவரித்துக்கூறும் பேயசு தாமிங்கோ வணிகர்கள் குறித்தும், நாள்சந்தை குறித்தும், வாணிகஞ் செய்வோர் தங்கும் இடங்கள் குறித்தும் பல செய்திகளைத் தந்துள்ளார்.

திருவிழாக்காலங்களில் ஆட்டைப் பலி கொடுத்தலும், புலால் உண்ணுதலும், வெற்றிலை போடும் பழக்கமும் மக்களிடையே நிலவின; ஆறுகளைக் கடக்கப் பிரம்பால் ஆன கூடை போன்றதும் வெளிப்புறம் தோலால் மூடப்பட்டதுமான பரிசிலை மக்கள் பயன்படுத்தினர்.

விசயநகரம் பற்றிய பேயசு தாமிங்கோவின் குறிப்புகள் வரலாற்றில் பல ஆண்டுகளாக மறக்கப்பட்ட ஒரு பேரரசு பற்றிய அடிப்படை ஆதாரமாகத் திகழ்வதால், மேலும் அதுபற்றிய விரிவான ஆய்விற் கு வழிவகுத்துள்ளன. ஈ.ஜா.ஜா.

துணை நூல்:

Robert Sewell, A Forgotten Empire, Asian Educational Services, New Delhi, 1980.

பேயனார்: இவர் சங்கப் புலவருள் ஒருவர். பேயார் என்று குறிக்கப் பெறுபவரும் (குறு.339) இவரேயாவர் என்றும் கருதுகின்றனர். இவர் முல்லைத் திணையைப் பாடுவதில் வல்லவர். அகநானூற்றில் ஒன்றும் (234) குறுந்தொகையில் நான்கும் (233, 339, 359, 400), ஐங்குறுநூற்றில் நூறும் (401-500) ஆக நூற்றைந்து பாடல்கள் இவருடையனவாய் உள்ளன. அவற்றுள் குறிஞ்சித் திணையில் அமைந்த ஒன்றைத் தவிர (குறு. 339) ஏனையவை அனைத்தும் முல்லைத்திணையின்பாற்பட்டனவே. வினைமுற்றி மீளும் தலைவன் தேர்ப்பாகனை விரைவு படுத்துவதாக அகநானூற்றுப் பாடலைப் பாடிய இவர், குறுந்தொகையில் ஒன்றும் (233), ஐங்குறுநூற்றில் விரைவுப்பத்தில் இரண்டும் (422, 425) தேர்வியங்கொண்ட பத்து என்ற தனியொருபத்தும் (481 - 490) ஆகப் பதினான்கு பாடல்களை அவ்வொரு பொருளிலேயே பாடியுள்ளார். மற்று, வினைமுற்றி மீண்ட தலைவன் தான் தாழாது தலைவியை எய்துவதற்குத் தேரை விரைந்து செலுத்திய பாகனைத் தலையளித்துக் கூறியதாகவும் இவர் பாடியுள்ள பண்பு (குறு. 400) பாராட்டத் தகும். பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகன் ஆற்றாமையோடு மனையிற்புகுந்து படுக்கையில் கண் புதல்வனைத் தழுவிக்கொள்ள, அதுவரையிற் புலவியோடு இருந்த தலைமகனும் புலவிதீர்ந்து அவனைப் புறந்தழுவிக்கொண்டதாகக் குறுந்தொகைப் பாடலில் (359) அமைத்த இவர், அவ்வாறே தலைவனும் தலைவியும் புதல்வனொடு பொலிந்து அன்பினிற் பிணைந்து வாழ்வதனை அவர்தம் கடிமனையிற் சென்று கண்டு வந்த செவிலி கூறுவதாக ஐங்குறுநூற்று முல்லையைத் தொடங்கிப் பத்துப் பாடல்களில் (401-410) தொடர்ந்து பாடியுள்ளார். அவற்றுள், புதல்வனை மையமாகக் கொண்ட அவ்விருவரின் அன்புத் தழுவலை இவர் குழைவுறப் பாடுவது யாவரையும் விழைவுறுத்தும். தலைவியுடன் கூடித் தலைவன் முல்லை நிலத்தொடு கார்ப் பருவத்தைப் பாராட்டிப் பேசி அவளை இன்புறுத்துவதனைக் கிழவன் பருவம் பாராட்டுப் பத்து, வரவுச் சிறப்புரைத்த பத்து ஆகியவற்றில் இவர் புனைந்துள்ளார். மேலும் தலைவனது பாசறைப் பிரிவு, அப்பிரிவிடைப் பருவங்கண்டு தலைவி ஆற்றாதுரைத்தல், அவளைத் தோழி வற்புறுத்தல், தலைவனுக்கும் தலைவிக்குமிடையே பாணன் தூது போதல், தலைவன் வினைமுற்றி மீளல் ஆகிய முல்லைத்திணைச் செய்திகள் பலவற்றையும் இவர் நன்கு புனைந்துள்ளார். முல்லையின் முதல், கரு, உரிப்பொருள்கள் இவர் பாடல்களில் சிறந்துள்ளன. இவர் பாடல்களில் நயமான சிலவற்றின் பொருளைக் காணலாம். 'அகன் பெருஞ் சிறப்பிணையுடைய தந்தை பெயரன் (புதல்வன்) முறுவலால் இனிய

மகிழ்ச்சியைச் செய்து, சிறுதேர் உருட்டும் தளர் நடையைக் கண்டு தலைவனுக்குத் தன் தலைவியிடத்துக் காட்டிலும் அப்புதல்வனிடத்துப் பொருந்திய உவகை பெரிதாகின்றது' (ஐங்.403) என்பது செவிலி கூற்று. 'நின்னை விரும்பிய காதலி (தலைவி) தன் மனையிடத்தே தனிமையுற்றுக் கண்ணீர் உகுத்த வருத்தம் கேட்டும் அவளுக்கு அருளாதோயே! நினக்கு யாம் பாணரேமல்லேம்; எமக்கு நீயும் தலைவனல்ல' (ஐங். 480) என்பது தலைமகளுக்குத் தூதாய்ப் பாசறைக்கண் சென்ற பாணன் தலைமகனை நெருங்கிச் சொல்லியது. இவ்வாறு இலக்கிய நயமிக்க பாடல்களை இவர் இயற்றியுள்ளார்.

வ.கு.

பேயார்: சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர் பேயார். தொகையில் இவர் பாடியதாக ஒரு பாடல் உள்ளது. ஒரு நூலில் மட்டுமே இடம் பெற்று, ஒரு பாடலாற் சிறப்புநிலை எய்தியுள்ள புலவருள் இவரும் ஒருவராவார்.

பேயார் எனும் இப்பெயர் இவர்க்கு வருதற்குரிய காரணம் விளங்கவில்லை. பேயார் என்பது உருவம் பற்றி அல்லது பண்பு பற்றி வழங்கியிருக்கலாம்.

இவர் பாடிய பாட்டொன்று குறுந்தொயில் 339-ஆம் பாடலாக இடம் பெற்றுள்ளது. குறிஞ்சித் திணையிலமைந்த அப்பாடல், வரைவிடை வேறுபட்ட கிழத்தியைத் தோழி கடுஞ்சொல் சொல்லி வற்புறுத்திய துறையாக அமைந்துள்ளது.

இதன்கண் தலைவியை நோக்கி, 'உடனுறைவியல் பாதல் போன்று உடனுறைந்தோர் பிரிதலும் உலகியலே காண்; இதற்கு நீ வருந்துதல் பேதைமை' என்கின்றார்.

காடழித்து நாடாக்கும் கானவர், அக்காட்டு மரங்களை அழித்து எரித்தலின் எழுந்தபுகை, அம் மரங்களிடையே அகிலும் சேர்ந்துள்ளமையான், மணம் நிறைந்ததாகி எழுந்து, பரந்து சென்று, அக் காட்டை அடுத்துள்ள அக்கானவர்தம் சிற்றூர் மீது படியும் எனக் குறிஞ்சி நிலப் பண்பினைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் புலவர், அவ்வாறு எழுந்த புகை வெண்ணிறம் பெற்றுள்ளமையான், நீர் அற்ற வெண்மேகம் போல் தோன்றும் என அழகிய உவமையினையும் அமைத்துப் பாடியுள்ளார்.

சங்கப் புலவர்களுள் பேயனார் என்னும் பெயரில் உள்ளவரும் இவரும் ஒருவராவர் என்னும் கருத்தும் உள்ளது. காண்க பேயனார். வே.இரா.மா.

பேயாழ்வார்: முதலாழ்வார்களுள் மூன்றாமவர். திருமாலுடைய நந்தகத்தின் (வாளின்) கூறாகப் பிறந்தவர். பூதத்தாழ்வார் தோன்றிய நாளுக்கு

மறுநாள் பத்தாம் நாள் கூடிய சதய நாண்மீனில் வியாழக்கிழமை மாதவப் பெருமான் கோயிலை அடுத்த திருக்கிணற்றில் மலர்ந்த செவ்வல்லிப்பூவிடை மாகத் தோன்றியவர்.

உலகக் கட்டுகளில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளாமல் எந்தநேரமும் இறைவனையே எண்ணிச் சுற்றிச் சுற்றித் திரிந்தமையால் பேயார் என்ற பெயர் பெற்றனர். இவர் பாடிய மூன்றாந்திருவந்தாதி நூறு பாக்கள் உடையது. வெண்பாவில் அமைந்த தொடை என்ற செய்யுள் அமைப்பை நோக்கி, அது காலமூப்பை உணர்த்துவதை அறியலாம். அந்தாதியில் பாடல் அமைவது பாடல் சிதறாமெக்கும் மனப்பாடத் திறமைக்கும் பாதுகாப்பாக அமையும் என்பதற்கே.

திருமாலைப் புறத்தானும் அகத்தானும் கண்ட பொய்கையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார் போலன்றி நேரே கண்டுபாடிய பாடலமைப்பில் பாடியவர். முதலிரு ஆழ்வார்களைப் போலவே வேங்கடத்தானை உள்ளம்நெகிழ்ந்து உருகிப்பாடியவர் (மூ.தி.39,45); திரு வெ.காவை உயிரெனச் சிறப்பித்தவர். இவரும், சிவன் திருமாலை ஓர் உருவாய்க் காண்கிறார். மற்றிருவரைப் போலவே, சமயப் பொறையுடையார். வைணவத் தலச்சிறப்பைப் பாடும்போது திருமாலின் இருந்த, நின்ற, கிடந்த வடிவத்தோற்ற நிலைகளைச் சிறப்பித்தவர்.

இறை உணர்வை ஊட்டும்போது நீதியையும் ஊட்டி உலகியல் வாழ்வை உணர்த்தியவர் (மூ.தி.88). தம் நெஞ்சிற்கு அறியூட்டுவதுபோல, மற்றவரின் நெஞ்சைத் தொடும் நெறியுடையார் (மூ.தி.93).

அகத்தும் புறத்துமாய இறைவனை நேரே கண்ட பத்தி வள்ளல். திருக்கண்டேன் என்று திருமாலின் பொன்னிறம், ஆழி, சங்கம் ஆகியவற்றைச் சிறப்பித்துப் போற்றிப் பாடல் புனைந்தவர். அப்பாடல் அமைப்பு பிறறை நாளில் திருப்பல்லாண்டு பாடல் அமைப்புக்கு வழிகோலியது. திருக்கோயிலூர் இறைவனை மற்ற இரு ஆழ்வாருடன் கூடிக் கண்ட பெருமை, தம் பிறவிப்பேறு என்று கருதியவர்.

செங்கண்மாலைப் போற்றாத நாளெல்லாம் செல்லா நாள் என்று உரைப்பவர் (மூ.தி. 17). திருமால், போற்றி முடியாப் புகழ்வடிவம் உடையவன் (மூ.தி.22) என்று கூறுபவர். திருவல்லிக்கேணி, திருக்கோயிலூர், வேங்கடம், கச்சி, வெஃகா, வேளக்கை, குடந்தை, திருவரங்கம் ஆகிய தலங்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனைப் பாடியவர். அடியார்க்கு வைகுந்த வாழ்வு கொடுப்பவன் திருமால் மட்டுமே என்ற நம்பிக்கையாளர்.

இவரும் இறைவனின் முக்குணச் செய்திகளைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். நான்முகனைப் படைத்

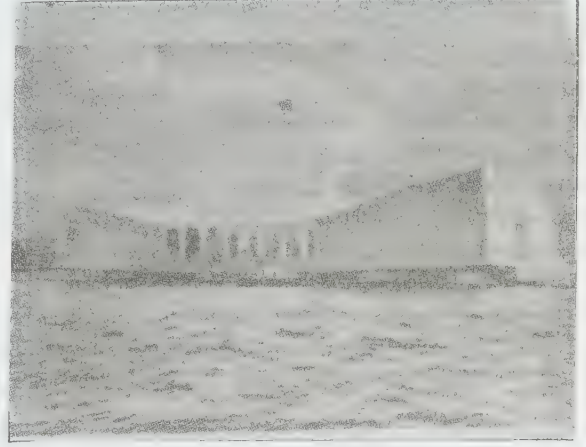
தான் என்று படைத்தல் தொழிலையும், கோபியரைக் காத்தல், ஆநிரை மேய்த்தல், யானையைக் காத்தல், வராகமாய்த் தோன்றல், பாற்கடல் கடைதல், கோவர்த்தன மலையைக் குடையாய்ப் பிடித்தல் ஆகிய காத்தல் தொழிலையும், தென்னிலங்கை அழித்தல், மாபலியை அழித்தல், மதுகைடவர்களை ஒழித்தல், இரணியனை வதைத்தல், காலிங்க நடன மாடல், பேய்முலை உண்ணல், மாவைப்பிளத்தல் ஆகிய அழித்தல் தொழிலையும் சுட்டி இறைவன் முக்குணங்களையும் போற்றிப் பாடியவர்.

இவர் இறைவனுக்கெனத் தனி இலக்கியம் படைத்த முதன்மையாளர்களுள் ஒருவர். க.ந.

பேர்ல் துறைமுகம் அமெரிக்க மாநிலமான அவாயில் (Hawaii) உள்ள ஓஆகு (Oahu) தீவின் கடற்கரையின் நுழைவாயிலில் உள்ள ஒரு துறைமுகம். இது ஓனலூலுவிற் கு (Honolulu) மேற்கே ஏறத்தாழ 10 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. நிலத்தால் சூழப்பட்டுள்ள இத்துறைமுகம் 15 மீ. முதல் 18 மீ. வரையில் ஆழம் கொண்டுள்ளபோதிலும் துறைமுகத்தின் முகப்பில் ஆழம் கொண்ட துறைமுகத்திட்டு (Bar) ஒன்று இருந்ததால் இத்துறைமுகத்திற்குப் பெரிய கப்பல்கள் வரமுடியவில்லை. அதனால் இத்துறைமுகத்தின் பயன் தொடக்கத்தில் மிகுதியாக இல்லை. அமெரிக்க ஐக்கிய அரசு அவாய் வேந்தனிடம் கி.பி. 1887-இல் பேர்ல் துறைமுகத்தில் (Pearl Harbour) ஒரு பழுது பார்க்கும் நிலையம் வைத்துக்கொள்ளவும் நிலக்கரியை நிரப்புவதற்கும் தனி அனுமதிப் பெற்றுப் பயன்படுத்தி வந்தது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் கி.பி. 1898-ஆம் ஆண்டில் அவாய்த் தீவுகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்ட பின்பு பேர்ல் துறைமுகத்தைச் சீர்திருத்தியது. அதன் விளைவாகக் கப்பல் போக்குவரத்தும் பெருகியது. பின்னர் அமெரிக்கா இத்துறைமுகத்தை ஒரு முதல் தரமான கப்பற் படைத்தளமாக மாற்றியது. பின்னர்ப் பெரிய கப்பல்களும் இத்துறைமுகத்திற்குள் வந்து செல்லும் அளவிற்கு விரிவு படுத்தப்பட்டது. இத்துறைமுகத்தில் 1911-ஆம் ஆண்டு அகழ்ந்து தூர் எடுக்கும் பணி தொடங்கப்பட்டு அதே ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் முடிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர் அமெரிக்கக் கப்பற்படை நிறுவனம் இத்துறைமுகத்தை மிகவும் வசதியுடையதாக மாற்றியது. இத்துறைமுகத்தில் எதிர்பாராத தாக்குதல் 1941-ஆம் ஆண்டு திசம்பர் மாதம் ஏழாம் நாள் காலை 7.55 மணியளவில் நிகழ்ந்தது. சப்பானியப் போர் விமானங்கள் பேர்ல் துறைமுகத்தின் மீது குண்டை வீசின. அக்குண்டு வீச்சின் விளைவாக இத்துறைமுகத்தில்

நிறுத்தப்பட்டிருந்த 86 போர்க் கப்பல்களுள் 19 கப்பல்கள் மூழ்கடிக்கப்பட்டும் பழுதாக்கப்பட்டும் போயின. அவற்றுள் இருபத்தாறு வயதான பழைய அரிசோனா (Arizona) கப்பல் மட்டும் முழுமையாகக் கடலில் மூழ்கடிக்கப்பட்டது. மற்ற பழுதடைந்த கப்பல்கள் மீட்கப்பட்டுச் சீர் செய்யப்பட்டன.

பேர்ல் துறைமுகம்

அடுத்து அமெரிக்கரின் பலவகையான 80 ஆகாய விமானங்களும் போர் விமானங்களும் சப்பானியத் தாக்குதல்களால் அழிக்கப்பட்டன. அவை இக்கம் மற்றும் வீலர் வயல்களில் (Hickam and Wheeler Fields) நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. அக்குண்டு வீச்சின் விளைவாகக் கடற்படையைச் சேர்ந்த 2117 அதிகாரிகளும் ஆட்களும் கொல்லப்பட்டனர். அப்போது 960 பேர்களைக் காணவில்லை; 876 ஆட்கள் காயப்பட்டனர். தரைப்படைப்பிரிவிலும் அதனால் சேதம் உண்டாயிற்று. இங்கு 226 அதிகாரிகளும் வீரர்களும் காயப்படுத்தப்பட்டு இறந்து பட்டனர். பொது மக்கள் தரப்பில் 49 பேர் இறந்தனர்; 83 பேர் காயமடைந்தனர். நேச நாடுகளுக்கும் அச்ச நாடுகளுக்கும் இடையே நிகழ்ந்த அப்பெரும் போரில் அமெரிக்கா நேச நாடுகளுக்கு ஆதரவாகப் போரில் இறங்கியதால் சப்பான் அக்கொடிய தாக்குதலை அமெரிக்காவின் மீது நிகழ்த்தியது. எதிர்பாராத விதமாக நடைபெற்ற அக்குண்டு வீச்சு நிகழ்ச்சி உலக நாடுகளை வியப்பில் ஆழ்த்தியது. க.ம.

பேரம்பலப் புலவர், ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர். இவர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த வேலனையூரில் கி.பி. 1859 - ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவருடைய தந்தையார் கோணாமலை; தாயார் சிவகாமியம்மை. இவர் அம்பலவாணரின் அருளால் தோன்றியதால் பேரம்பலம் எனப் பெயர் சூட்டப்பெற்றார்

என்பர். இவர் தம் 12 - ஆம் வயது முதலே செய்யுள் இயற்றத் தொடங்கினார். கனகசபைப் பிள்ளையிடம் நிகண்டு, பாரதம், நடைதம், நன்னூல் விருத்தியுரை முதலியவற்றைக் கற்றார். கந்தப்பிள்ளை என்பாரிடம் தேவாரம், திருவாசகம், புராணங்கள், இதிகாசங்கள், சித்தாந்த நூல்கள் முதலியவற்றைக் கற்றுணர்ந்தார். சோதிடம் குறித்தும் பன்னூல் படித்துப் புலமைநலம் பெற்றார். குமாரசாமிப் பிள்ளை, நமச்சிவாய தேசிகர், வண்ண வைத்திய லிங்கம் பிள்ளை முதலிய புலவர்கள் பேரம்பலப் புலவரின் பெருமையைப் பாராட்டியுள்ளனர். இவர் தனிப்பாடல்கள் பல பாடியுள்ளார். மேலும், வேலனை இலந்தைக் காட்டுச் சித்தி விநாயகர் இரட்டைமணி மாலை, வண்ணச் சிலேடை வெண்பா, கடம்பர் யமக வந்தாதி, முத்துமாரியம்மை ஊஞ்சல் என்னும் நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவரிடம் தமிழ்ப் பயின்று சிறப்படைந்தவர்களுள் வேலாயுதம்பிள்ளை, கனகரத்தினம், இரத்தினம் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர் 1935-ஆம் ஆண்டு மறைந்தார்.

பேரரசுக் கொள்கை: ஒரு நாடு வலுவான தேசிய ஒற்றுமையை அடைந்து, அதன் விளைவாக வாணிகத்திலும் தொழிலிலும் வளர்ச்சியும் விரிவும் பெற்று, அயலிடங்களில் குடியேற்ற நாடுகளையும் (Colonies), சார்பு நாடுகளையும் (Dependencies) பெற்று, அவற்றை ஆளும் செயல்முறையே பேரரசுக் கொள்கை ஆகும். ஆகையால் பேரரசுக் கொள்கை (Imperialism) என்பது ஒரு கொள்கை மட்டுமன்றி, இது ஒரு செயல் முறையும் ஆகும்.

வரலாற்றில் எடுத்துக்காட்டுகள்: வலிய ஒரு நாடு அண்மையில் வலியற்றியிருக்கும் வேறொரு நாட்டைக் கட்டுப்படுத்தி ஆளுதலென்பதும், நாடு பிடித்தலென்பதும் பண்டைக்கால வரலாற்றிலிருந்தே காணப்படுகின்றன. கிரீசில் ஏதென்சு, அதீனியக் கூட்டமைப்பு (Athenian Confederacy) என்ற பெயரில் ஒரு சிறிய பேரரசைத் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தது. பண்டைய பேரரசுக் கொள்கைக்கு மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு உரோம் நிறுவிய பேரரசுதான். அது முதலில் தேசிய ஒற்றுமையை ஏற்படுத்திப் படைவலியைப் பெருக்கி, முதலில் இத்தாலி முழுவதையும் பின்னர்ப் படிப்படியாக மத்தியதரைக் கடலைச்சுற்றியிருந்த நாடுகளையும் வென்று, அவை யாவற்றையும் தன்னோடு பல்வகை ஒப்பந்தங்களின் வாயிலாக இணைத்துத் திறமையாக ஆட்சி செய்து, பேரரசுக் கொள்கையைச் சிற்சில காலங்களுக்குச் செயற்படுத்தியது.

இக்கால வரலாற்றில் பேரரசுக் கொள்கையைப் பெல்ஜியம் (Belgium) முதன் முதலில் ஆப்பிரிக்கா

வில் பின்பற்றிக் காங்கோவைக் குடியேற்ற நாடாகப் பெற்றது. அதைத் தொடர்ந்து ஆலந்து (Holland), பிரான்சு, இசுபெயின், போர்ச்சுகல், பிரிட்டன் முதலிய நாடுகள் ஆப்பிரிக்காவின் பல்வேறு பகுதிகளை கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் குடியேற்ற நாடுகளாக நிறுவின. மற்றெல்லா ஐரோப்பிய நாடுகளையும் விட இங்கிலாந்துக்கே அளவிலும் வளத்திலும் பெரிய குடியேற்ற நாடுகள் உலகமெங்கணும் கிடைத்தன. அந்நாடு முதன்முதலில் தன்னிடமிருந்த நிலமானிய முறையை நீக்கி ஒரு தேசிய அரசாக அமைந்த பின்னர், கி.பி. 17, 18, 19 - ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாணிகத்திலும் தொழிலிலும் விரைவாக வளர்ந்து ஆசியாவிலும் அமெரிக்காவிலும் குடியேற்ற நாடுகளை நிறுவிப் பேரரசு ஆட்சி முறையை நெடுங்காலத்துக்கு நடத்திற்று. ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள் போரின் வாயிலாக கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர், இங்கிலாந்து அமெரிக்கக் கண்டத்தில் கனடாவை மட்டும் தன் குடியேற்ற நாடாக வைத்து ஆட்சி செய்து, கி.பி. 1867-இல் அதற்குச் சுயாட்சி வழங்கிற்று. இங்கிலாந்திற்கு ஆப்பிரிக்காவின் வடபகுதியிலிருந்து தென்முனை வரையிலும் உள்ள பகுதிகளும், ஆசியாஷில் இந்தியா, பர்மா இலங்கை, மலாயா முதலியனவும் குடியேற்ற நாடுகளாக இருந்தன. செருமனியும் இத்தாலியும் சப்பானும் தத்தம் நாடுகளில் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் நடுவில்தான் தேசிய ஒற்றுமையை நிறுவி, தொழில் வளர்ச்சியும் படைவலிமையும் பெற்றன. எனவே, அதன் பின்னர் அவை ஒரு சில இடங்களில்தான் குடியேற்ற நாடுகளைப் பெற முடிந்தது. மற்றெல்லா ஐரோப்பிய நாடுகளும் வாணிக, தொழில் தொடர்புகளின் வாயிலாகவே குடியேற்ற நாடுகளைப் பெற்றிருக்க, அம்முன்று நாடுகளும் தம்படைவலிமையைச் செயற்படுத்திப் போர்களின் வாயிலாகவே 20-ஆம் நூற்றாண்டில் நாடு பிடிக்கலாயின. சோவியத்து உருசியாவும் தன் எல்லைகளிலுள்ள பின்லாந்து, போலந்து, அங்கேரி, உருமேனியா, செக்கோசுலோவேகியா, பஸ்கேரியா, பாரசீகம், ஆப்கானிசுத்தான் முதலிய நாடுகளின் மீது அதிகாரம் செலுத்துவதனால் அது ஒரு பேரரசுக் கொள்கையை யுடைய நாடாகவே கருதப்படுகிறது. அந்நாடு முன்பு சுதந்திரமாயிருந்த இலிதுவேனியா, எசுதோனியா, இலாட்வியா முதலிய மூன்று சிறிய பால்டிக் நாடுகளைத் தன்னோடு இணைத்துக் கொண்ட காரணத்தால் உண்மையில் அது ஒரு பேரரசுக் கொள்கை நாடே ஆகும். அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் மீது பொருளாதாரத் துறையில் பல நாடுகள், முக்கியமாக இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் சார்ந்திருக்கின்ற படியால், இந்த நிலையும் பேரரசுக் கொள்கையின் வெளிப்பாடுகளுள் ஒன்றாகவே கருதப்படுகிறது.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர்ப் பேரரசுக் கொள்கை மறைந்து விட்டது. ஐரோப்பிய நாடுகளினாட்சியில் முன்பு ஆப்பிரிக்காவிலும், ஆசியாவிலுமிருந்த குடியேற்ற நாடுகளெல்லாம் சுதந்திர அரசுகளாக இருக்கின்றன.

நிறை, குறைகள் : ஒரு நாடு மற்றொரு சுதந்திர நாட்டைக் கைப்பற்றி ஆளுதல் என்பது எவ்வளவு நன்மை பயப்பதாக இருந்தாலும், அது நாளாவட்டத்தில் வெறுக்கத்தக்க, மனித இயல்புக்கு மாறான ஒரு கொள்கையே ஆகும். பேரரசுக் கொள்கையின் அடிப்படை நோக்கம், பொருளாதாரத் துறையில், ஆளும் நாடு குடியேற்ற நாட்டின் பொருள் வளத்தைத் தன் நலனுக்காகக் கட்டுப்படுத்துதலே ஆகுமாதலால், பேரரசுக் கொள்கையானது உலக அமைதியையும், முன்னேற்றத்தையும் அழிக்கின்ற போர்களுக்கே வழிவகுக்கின்றது. சமூக, பொருளாதார, அரசியல் ஆகியதுறைகளில் முன்னேறியுள்ள நாடுகளினால் அவற்றிலும் பின்தங்கிய நாடுகள் ஆளப்படுமே

யானால், அவை நாளாவட்டத்தில் தன்னாட்சி பெறுவதற்குரிய வளர்ச்சியும், தகுதியும் பெறுகின்றன என்றும் கூறப்படுகின்றது. எனவே பேரரசுக் கொள்கை என்பது அனைத்து நாட்டுக் கொள்கை (Internationalism) என்ற நிலையை அடைவதற்கு வழிகாட்டுகின்ற ஓர் இடைப்பட்ட நிலை (Half way house) என்றும் கூறப்படுகிறது. மேலும், பேரரசு முறை என்பது எப்போதுமே நிலைத்திருக்க இயலாத ஒன்றாகும். ஒரு நாட்டின் பேரரசு முறையில் உள்ள எல்லாக் குடியேற்ற நாடுகளுக்கும் பொதுவான ஒரே சீரான சில நற்பயன்கள், சட்ட முறைகள், குடிமை உரிமைகள், செய்திப் போக்குவரவு வசதிகள் முதலியவை கிடைக்கின்றன. பா.சு.

துணை நூல்கள் :

Burns, C.D., Political Ideals, Oxford, 1929.

Muir, R., Nationalism and Internationalism, Constable, 1919.

பொருளடைவு

அக்யானா இலக்கியங்கள்	603	இராதாகிருட்டிணன் பல்கலைக்கழகக் குழு	163
அகிலன்	723	இராபர்ட்சன் சமன்பாடு	23
அட்டப் பிரபந்தம்	622	இருண்ட வீடு	380
அடிமை வமிசம்	732	இருபா இருபஃது	60
அண்ணாதுரை, சி.என்.	722	இல்பொருள் காட்சிகள்	774
அதிரா அடிகள்	68	இலஞ்சித் திருமுருகன் உலா	3
அபிதம்ப பிடகம்	428	இலிங்கராசா கோயில்	793
அமெரிக்காவில் குழந்தைகள் கல்வி இயக்கம்	219	இலிச்சாவியர்கள்	7
அமைதிக்காலப் பணவீக்கம்	30	இலிதுவேனியன் மொழி	405
அர்ச்சிராதி கதி	624	இளம்சிறார் குற்றம்	874
அர்ச்சுனவர்மன்	124	இளம்பெருமானடிகள்	68
அர்த்த பஞ்சகம்	624	இளைய பிளினி	628
அரிகரர், முதலாம்	678	இளைய வில்லியம் பிட்டு	475
அல் - சைகா	420	இறுதிநிலைச் சேமிப்பு நாட்டம்	912
அல் - பதா	420	இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம்	912
அழகின் சிரிப்பு	380	இன்னா நாற்பது	63
அழைப்புப் பண அங்காடி	20	இனச் சிறுபான்மை	643
அன்னியச் செலாவணி அங்காடி	20	இனியவை நாற்பது	63
அன்னியச் செலாவணி மாற்று வீதத்தை		ஈட்டுக்கடன் அங்காடி	20
நிலைப்படுத்துதல்	28	உச்ச வரம்பு நம்பிக்கைத் திட்டம்	24
ஆங்கிலேயர் பண்பாடும் பண்பாட்டுப்பேறும்	15	உடன்கட்டை ஏறுதல்	531
ஆசாரக் கோவை	64	உண்டியல் அங்காடி	20
ஆசிரியர் பயிற்சி	710	உண்மை நெறி விளக்கம்	61
ஆதி பிரம்ம சமாசம்	533	உண்மை விளக்கம்	60
ஆந்திர மகா பாகவதம்	82	உத்தம அளவுப் பண்ணை	10
இசுலாமியப் பண்பாடும் பண்பாட்டுப்பேறும்	15	உப்புராணங்கள்	753
இசையமுது	380	உயர்கல்வி	709
இடைக்காலப் பாரதீக காலம்	364	உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி	709
இந்தியாவில் பள்ளி முன்பருவக் கல்வி	220	உருசியாவில் பள்ளி முன் பருவக் கல்வி	220
இந்தியாவில் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள்	252	உருசோ	570
இப்ராகிம் லோடி	344, 447	உரொக்க இருப்புக் கோட்பாடு	23
இயங்குநிலைப் பெருக்கி	913	உலாப் பிரபந்தம்	3
இரட்சல், பிரெடரிக்கு	133	உழத்திப் பாட்டு	222
இரண்டாம் அலாவுதீன்	353	உழிளை	807
இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு	136	உற்பத்திச் செலவுவழிப் பண வீக்கம்	30
இரண்டாம் பால்கன் போர்	400	எசுகிமோக்கள்	177
இரண்டாம் பாணிபட்டுப் போர்	447	எசுத்தோனியா	403
இரண்டாம் பியூனிக்குப் போர்	510	எதிர்பாராத முத்தம்	380
இரண்டாம் பிரதாப்சிங்கு மகாராணா	519	எலிபெண்டா குடைவரைக் கோயில்	78
இரண்டாம் முகமது	353	எளிய வைப்புத் திட்டம்	24
இராகவ பாண்டவீயம்	455	ஏலாதி	65
இராசசிம்மன்	175	ஐந்திணை எழுபது	64
இராசம் கிருட்டிணன்	724	ஐந்திணை ஐம்பது	64
இராசவேலு, கு.	722	ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார்	67
இராசாராணிக்கோயில்	794	ஓடும் பணவீக்கம்	30
இராசாராம் மோகன் ராய்	529	கடன் பணவீக்கம்	29

கடுமையான மனப்பின்தங்கல்
கண்ணகி புரட்சிக் காப்பியம்
கதிரியக்க முறை
கபில தேவநாயனார்
கரி - 14 முறை
கருணாநிதி, மு.
கரோலினாக் குடியேற்றங்கள்
கல்லாடதேவ நாயனார்
கவித்துவயம்
களவழி நாற்பது
களாபூரணோதயம்
கனூரி இனத்தவர்
காக்ரா போர்
காகிதப் பணலீக்கம்
காசு மகால்
காஞ்சி
காதலா கடமையா
கார் நாற்பது
காரகப்படலம்
காரைக்கால் அம்மையார்
காலப் பெருக்கி
கான்சாகிபு
கானுவாப் போர்
கிராமியப் பல்கலைக்கழகம்
கிரேப்னர், பிரிட்சு
கில்சி வமிசம்
கிழக்குப் பெர்லின்
கீழ்ப்பவானி நீர்த்தேக்கம்
கீன்சு சமன்பாடு
குத்புதீன்
குமாயூன்
குருஞான சம்பந்தர்
குரோபர்
குவேக்கர் குடியேற்றங்கள்
குவைக்கர்கள்
குற்ற நடத்தை உட்பண்பாடு
குற்றம் புரியும் கும்பல்கள்
குறத்திப் பாட்டு
குறிஞ்சித் திட்டு
குறிப்பிட்ட பற்றுரிமை
குறுகியகால அரசுப் பத்திர அங்காடி
குறைந்த அளவுக் காப்புத் திட்டம்
கூட்டுப் பண்ணை
கூட்டுறவுப் பண்ணை நிருவாகம்
கேசுப் சந்திர சென்
கைந்நிலை
கையுறைப் பாவைக் கூத்து
கொடிக்கவி
கொத்தடிமை

647 கொய்சன் மொழிகள்
381 கோத்தாரிக்கல்விக் குழு
745 சகன்நாதர் கோயில்
68 சங்கற்ப நிராகரணம்
745 சதுர்கணேசுவரர் கோயில்
722 சம்சார சாம்ராச்சியம்
285 சமாசு படலம்
68 சமூகக் கொந்தளிப்புகள்
81 சாக்கிய அரசு
63 சாக்கிய குலம்
455 சாகிர்களின் அடக்குமுறை
177 சாசகான்
345 சார்லசு சாண்டர்பியர்சு
29 சார சங்கிரகம்
71 சான் இலாக்கு
808 சான் தியூயி
380 சிதம்பர புராணம்
63 சிரீ திருவம்பல தேசிகர்
539 சிரீயஃபதி
67 சிரீவசன பூடணம்
913 சிரீ வேலப்ப தேசிகர்
844 சில்வர், எப்.சி.எசு.
345 சிவஞான சித்தியார்
710 சிவஞான போதம்
134 சிவப்பிரகாசம்
733 சிறப்புத் தேர்ச்சிச் சாகுபடி
891 சிறுபஞ்ச மூலம்
192 சுத்த பிடகம்
23 சுப்பிரமணியம், க.நா.
6 சுமித்து, எலியட்டு
6 சுவாதீனப் பற்றுரிமை
4 சூன வமிசம்
134 சூனியம்
582 செயற் பயன்முதற்கொள்கை
624 செறிந்தமுறை வேளாண்மை
642 சென் பெளத்தம்
643 சேரமான் பெருமான் நாயனார்
222 தசமகந்தா
381 தத்திதப்படலம்
229 தத்துவ சேகரம்
20 தத்துவத்திரயம்
25 தத்துவ போதினிப்பத்திரிகை
10 தத்துவ போதினிப்பாடசாலை
11 தப்பிரேப்பு இனத்தவர்
532 தம்மபாலர்
65 தமிழ்ப் புராணங்கள்
443 தமிழ்ச்சியின் சுத்தி
61 தமிழியக்கம்
199 தமிழில் பாரத நூல்கள்

689
163
841
61
793
624
539
643
7
7
199
733
84
624
932
85
754
4
623
624
4
86
60
60
61
10
65
428
723
133
229
429
873
83
10
703
67
603
539
624
624
533
533
177
429
753
381
380
369

தர்க்கைம், எமிலி	644	நியூசெர்சி குடியேற்றங்கள்	582
தலபுராணங்கள்	754	நியூயார்க்குக் குடியேற்றங்கள்	582
தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற		நிலையான பண்ணைத் திட்டம்	11
நெடுஞ்செழியன்	319	நிறுவனம்	17
தனிச்சரமம்	623	நீதித்திரட்டு	801
தனித்துவயம்	623	நெஞ்சுவிடுதூது	61
தனிப் பிரணவம்	623	நெடுஞ்சடையன் பராந்தகன்	319
தாழ்த்தப்பட்டோர் கல்வி	707	நெப்போலியன், முதலாம்	513
தாழ்வு மனப்பான்மை	643	நெறிப் பிறழ்வு நிலை	642
திங்வுப் படலம்	539	பகுமுறை புலனுக்குப் பின்னெழு தீர்ப்பு	779
திணைமாலை நூற்றைம்பது	64	பஞ்ச மகால்	72
திணைமொழி ஐம்பது	64	பண்டரிபுர இயக்கம்	1
திம்பு	830	பண்டரிபுரம்	1
திரிகடுகம்	64	பண்டார்க்கர் இராமகிருட்டிண கோபால்	1
திரிபுக் காட்சிகள்	774	பண்டாரக் கவிராயர்	3
திருக்களிற்றுப்படியார்	60	பண்டார சாத்திரம்	3
திருக்குறள்	64	பண்டாரநாயகே (சாலமோன் வெசுட்டு	
திருவருட்பயன்	61	ரிட்சுவேடயசு)	4
திருவாலவாயுடையார்	67	பண்டித சீதா நாத்து தத்துவபூசன்	533
திருவுந்தியார்	60	பண்டித நடேச சாத்திரிகள்	718
திருவெண்காட்டு அடிகள்	68	பண்டில்கண்டு	5
திவ்விய கவி	622	பண்டு	6
திவாலி ஆம்	71	பண்டைய இந்தியக் குடியரசுகள்	7
திவாலி காசு	71	பண்ணத்தி	9
திறந்தவெளிக் கல்வி	709	பண்ணன்	9
தீர்ப்புரைக்குப்பின் பற்றுக்கை	229	பண்ணி	9
தீர்ப்புரைக்குமுன் பற்றுக்கை	228	பண்ணைகள்	10
துக்ளக்கு வமிசம்	733	பண்ணை நிருவாகம்	10
தும்பை	807	பண்பாட்டின் உட்கூறுகள்	16
தூரப் புலன்காட்சி	771	பண்பாட்டுக் கலவை	17
தென் பசர்	430	பண்பாட்டுக் கூறு	16
தென்பெண்ணையாறு	863	பண்பாட்டுச் சமூகவியல்	11
தேரவாதம்	702	பண்பாட்டுத் தேக்கம்	13
தொகுமுறை புலனுக்கு முன்னெழு தீர்ப்பு	779	பண்பாட்டுப் பரப்பு	134
தொடக்கக் கல்வி	708	பண்பாட்டுப் பேறு	14
தொழில்மயமாக்கல்	709	பண்பாட்டு மையம்	134
நக்கீர தேவநாயனார்	67	பண்பாட்டு வட்டம்	133
நடுநிலைப் பணக் கொள்கை	28	பண்பாடு	16
நம்பியாண்டார் நம்பி	68	பண்பாண்மை	19
நரசிம்ம வர்மன்	175	பண அங்காடி	19
நல்லாப்பிள்ளை பாரதம்	369	பண அங்காடியின் அங்கங்கள்	20
நவரத்தின மாலை	624	பண அளவுக் கோட்பாடு	20
நவவித சம்பந்தம்	624	பண அளிப்பு	23
நாயர்கள்	178	பணத்தாள் வெளியீடு	24
நாரண துரைக்கண்ணன்	722	பணத்தின் சுழற்சி வேகம்	25
நாலடியார்	63	பணத் தேவை	25
நான்காம் பராத்திரமபாகு	137	பணம்	26
நான்மணிக்கடிகை	63	பணம்பெறும் சிறப்பு உரிமைகள்	26
நிபந்தனையுடன் கூடிய பிணை	492	பண்மதிப்பு	21

பணமதிப்புக் குறைவழிப் பண வீக்கம்
 பணவாட்டம்
 பணவிடுதூது
 பணவியல் கொள்கை
 பணவியல் கோட்பாடுகள்
 பணவீக்கம்
 பணிக்கர், கே.எம்.
 பணிக்கொடை
 பணியனுபவப் பாடச் செயல் திட்டம்
 பணியாளர் மேலாண்மை
 பணியிடை ஆசிரியர்
 பத்தராய்ப் பணிவார்
 பத்திரகாளி
 பத்திரகிரியார்
 பத்திரபாகு
 பத்திராசலம்
 பத்திராவதி
 பத்திரிநாத்து
 பத்து நாட்டுக் குழு-பாரிசு மன்றம்
 பத்துப்பாட்டு
 பத்மநாபபுரம்
 பத்மபாணி
 பத்மபுராணம்
 பத்மாவதி சரித்திரம்
 பத்மினி
 பதஞ்சலி
 பதடிவைகலார்
 பதம்
 பதரி (திருவதரி)
 பதரியாச்சிரமம்
 பதார்த்த குணசிந்தாமணி
 பதார்த்தங்கள்
 பதிசும்
 பதிப்புரிமை
 பதிபொருள்
 பதிலாள்
 பதிற்றந்தாதி
 பதிற்றுப் பத்தந்தாதி
 பதிற்றுப் பத்து
 பதினாயிரவர் படைபெயர்ச்சி
 பதினான்கு சாத்திர நூல்கள்
 பதினெட்டாம் பெருக்கு
 பதினெண் கணத்தவர்
 பதினெண் கணம்
 பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
 பதினெண் சித்தர்
 பதினெண் சித்தர் கோவை
 பதினோரான் திருமுறை
 பதுக்கல்

30
26
26
27
29
29
31
31
32
34
34
36
36
36
38
38
38
39
39
39
42
43
43
44
46
46
47
47
48
48
49
50
51
52
54
56
57
57
57
59
59
61
62
62
62
65
65
67
68

பதுமகோமள
 பதுமப் பிரமர்
 பதுமர்
 பதுமனார்
 பதுமைக் கதை
 பதேபூர் சிக்கரி
 பந்தர்பூர்
 பந்தல்கண்டு பல்கலைக்கழகம்
 பந்தா பகதூர்
 பபலோ
 பம்பகவி
 பம்பாய்
 பம்பாய்த் தமிழ்ச்சங்கம்
 பம்பாய்ப் பல்கலைக்கழகம்
 பம்பை
 பம்மெர போதன்னா
 பயர்சோன்
 பயன்முதற் கொள்கை
 பயன்வழிக் கொள்கை
 பயன்வழிக் கோட்பாடு
 பயன்வழியியல்
 பயனில் பாராளமன்றம்
 பயனுடைமை
 பயிற்றுதல்
 பர், ஆரன்
 பர்க்கன்-இ-மாசீர்
 பர்டினாண்டு முதலாம்
 பர்தோலி இயக்கம்
 பர்மா
 பர்மா சாலை
 பர்மிங்காம்
 பர்மிய மொழி
 பர்ன்காம்
 பர்னசு சான்
 பர்னபி ருட்சு
 பர்னார்டு, சார்ட்ரசு
 பர்னார்டு செசுடர் இர்விங்கு
 பரங்கிப் பேட்டை
 பரங்கி மலை
 பரசுராமக் கவிராயர்
 பரசுராமர்
 பரமேசுவரர் கோயில்
 பரஞ்சோதி அடிகள்
 பரஞ்சோதி முனிவர்
 பரஞ்சோதியார்
 பரணதேவ நாயனார்
 பரணர்
 பரணி
 பரத்துவாசர்

69
69
69
70
70
71
72
72
73
73
74
74
78
79
81
81
82
83
84
865
86
89
89
90
92
353
93
93
94
95
96
97
100
100
101
101
102
103
104
105
105
791
105
105
106
68
107
108
109

பரத்தைமை	110	பல்கலைக்கழகக் கல்வி	161
பரத சேனாபதியம்	115	பல்கலைக்கழகக் கல்விக் குழுக்கள்	162
பரத நாட்டியம்	116	பல்கலைக்கழக நல்கை ஆணையம்	164
பரத முனிவர்	116	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரதர்	116	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரதவர்	117	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரதன்	117	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரந்தபடி	623	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரந்தாமனார, அ.கி.	119	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு திட்டம்	120	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரம்பொருள்	120	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரமனையே பாடுவார்	121	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரமானந்தி	122	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரமார்த்த குருக்கலைக்கள்	122	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரமாரர்	124	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரமேச்சுர விண்ணகரம்	124	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரமேசுவர அய்யர், மகாகவி உள்ளூர்	125	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரவல் செய்தித் தொடர்பு	126	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரவல் நிலை	129	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரவலதிகார முறை	129	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரவலாக்கல்	130	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரவற் கொள்கை	131	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரவையார்	135	பல்கலைக்கழக வகை	161
பராக்கிரமபாகு	136	பல்கலைக்கழக வகை	161
பராகுவே	137	பல்கலைக்கழக வகை	161
பராகுவே ஆறு	139	பல்கலைக்கழக வகை	161
பராந்தக சோழன், முதலாம்	139	பல்கலைக்கழக வகை	161
பராயனார்	140	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரிகாரம்	140	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரிசோதனை உளவியல்	142	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரிதி	147	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரிப்பெருமாள்	147	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரிபாடல்	148	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரிமாணனார்	149	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரிமாற்றம்	149	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரிமாற்றமும் பாகப் பிரிவினையும்	150	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரிமாற்றமும் விற்பனையும்	150	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரிமேலழகர்	150	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரிவார தேவதைகள்	151	பல்கலைக்கழக வகை	161
பருக்கியார்	152	பல்கலைக்கழக வகை	161
பருதுவான் பல்கலைக்கழகம்	153	பல்கலைக்கழக வகை	161
பருப்பொருள் சொத்து	154	பல்கலைக்கழக வகை	161
பருவம் எய்தியோர் விருப்பம்	155	பல்கலைக்கழக வகை	161
பருஉமோவாய்ப் பதுமனார்	156	பல்கலைக்கழக வகை	161
பருக்கு	156	பல்கலைக்கழக வகை	161
பருச் பர்னார்டு மான்சு	157	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரேட்டோ, வில்பரடோ	158	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரோடா	159	பல்கலைக்கழக வகை	161
பரோடாப் பல்கலைக்கழகம்	159	பல்கலைக்கழக வகை	161
		பல்கலைக்கழக வகை	161
		பல்கலைக்கழக வகை	162
		பல்கலைக்கழக வகை	164
		பல்கலைக்கழக வகை	161
		பல்கலைக்கழக வகை	165
		பல்கலைக்கழக வகை	165
		பல்கலைக்கழக வகை	165
		பல்கலைக்கழக வகை	167
		பல்கலைக்கழக வகை	169
		பல்கலைக்கழக வகை	169
		பல்கலைக்கழக வகை	170
		பல்கலைக்கழக வகை	170
		பல்கலைக்கழக வகை	171
		பல்கலைக்கழக வகை	171
		பல்கலைக்கழக வகை	173
		பல்கலைக்கழக வகை	175
		பல்கலைக்கழக வகை	176
		பல்கலைக்கழக வகை	178
		பல்கலைக்கழக வகை	10
		பல்கலைக்கழக வகை	176
		பல்கலைக்கழக வகை	178
		பல்கலைக்கழக வகை	179
		பல்கலைக்கழக வகை	177
		பல்கலைக்கழக வகை	180
		பல்கலைக்கழக வகை	182
		பல்கலைக்கழக வகை	183
		பல்கலைக்கழக வகை	183
		பல்கலைக்கழக வகை	185
		பல்கலைக்கழக வகை	184
		பல்கலைக்கழக வகை	186
		பல்கலைக்கழக வகை	187
		பல்கலைக்கழக வகை	188
		பல்கலைக்கழக வகை	189
		பல்கலைக்கழக வகை	189
		பல்கலைக்கழக வகை	190
		பல்கலைக்கழக வகை	190
		பல்கலைக்கழக வகை	191
		பல்கலைக்கழக வகை	192
		பல்கலைக்கழக வகை	193
		பல்கலைக்கழக வகை	193
		பல்கலைக்கழக வகை	194
		பல்கலைக்கழக வகை	195
		பல்கலைக்கழக வகை	197
		பல்கலைக்கழக வகை	198
		பல்கலைக்கழக வகை	199
		பல்கலைக்கழக வகை	200
		பல்கலைக்கழக வகை	203
		பல்கலைக்கழக வகை	202

பழநி	204	பன்னீர் செல்வம், சர்.எ.டி.	257
பழநிப் புராணம்	204	பனம்பாரனார்	259
பழமலைக் கோவை	205	பனமலை	259
பழமுதிர்சோலை	205	பனாமா நாடு	260
பழமொழிகள்	206	பனாரசு	260
பழமொழி நானூறு	208, 64	பனாரசு இந்து பல்கலைக்கழகம்	260
பழவேற்காடு	209	ப. ஃ. றுளி	262
பழைய பாரதீசு காலம்	364	பா	264
பழைய பிரசிய மொழி	405	பாஅவண்ணம்	262
பழையன்	211	பாக்-கூ	264
பழையனூர் லீலி	211	பாக்த்தாது	264
பழையனூர் நீலிக் கதைகள்	212	பாக்லாந்துத் தீவுகள்	266
பள்ளிக் கல்வி	212	பாகப் பிரிவினை	268
பள்ளி கொண்டான்	214	பாகவதம்	271
பள்ளி கொண்டான் பிள்ளை	215	பாகவத மேள இசை	276
பள்ளிப் பேரவை	216	பாகவத மேள நடனம்	277
பள்ளி முன் பருவக் கல்வி	217, 708	பாகவத மேளம்	271
பள்ளு இலக்கியம்	221	பாகன்	278
பளியர்	224	பாகிசுத்தான்	279
பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தின் பயன்கள்	226	பாகியா	285
பற்றாக்குறை நிதியாக்கம்	225	பாகியான்	286
பற்றுரை	228	பாகிலைட்சு	286
பற்றுரிமை	229	பாகுளின் மிகாயில்	287
பறநாட்டுப் பெருங்கொற்றனார்	230	பாங்காக்கு	288
பறம்பு நாடு	230	பாச்சில் வேள் நம்பன்	288
பறை நிலை	231	பாசண்டச் சாத்தன்	289
பன்மணி மாலை	231	பாசவதைப் பரணி	289
பன்முக ஆளுமை	231	பாசன்	289
பன்மைக் கொள்கை	233	பாசா	289
பன்யன், சான்	234	பாசாங்கு செய்தல்	290
பன்றிமலை சுவாமிகள்	235	பாசிசம்	291
பன்னா	236	பாசிசியோ	291
பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் அலுவலகம்	238	பாசியம் ஐயங்கார்	292
பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் கழகம்	236	பாசிராவ், முதலாம்	293
பன்னாட்டு நிதி	578	பாசிராவ் இரண்டாம்	293
பன்னாட்டு நிதிக்கழகம்	239	பாசுகர இரவிவர்மா	294
பன்னாட்டு நிதி நிறுவனம்	578	பாசுகரத் தொண்டைமான், தொ.மு.	295
பன்னாட்டு நீதிமன்றம்	241	பாசுகரன்	296
பன்னாட்டுப் பண அமைப்பு முறை	242	பாசுகல், பிலாயசி	296
பன்னாட்டுப் பணத்தீர்வு வங்கி	243	பாசுட்டன்	297
பன்னாட்டுப் பணநிதி	245	பாசுட்டன் தேரீர் விருந்து	298
பன்னாட்டுப் புனரமைப்பு வளர்ச்சி வங்கி	247	பாசுட்டில்	299
பன்னாட்டுப் பொருளியல்	250	பாசுடர் நாக்கு, போரிசு	299
பன்னாட்டு முதலீட்டு வங்கி	250	பாசுடியன், அடால்பு	300
பன்னாட்டு முற்றுரிமை நிறுவனங்கள்	251	பாசுபதர்	301
பன்னாட்டு வளர்ச்சிக்கழகம்	578	பாசுபரசு நீர்ப்பிரிவு	302
பன்னாட்டு வாணிகக் கோட்பாடு	254	பாசுனியா	302
பன்னிரு படலம்	254	பாசேன் உடன்படிக்கை	303
பன்னிரு பாட்டியல்	255	பாஞ்சாலம்	304

பாட்டியல்	305	பாதாதி கேசம்	337
பாட்னா	305	பாதாமி	338
பாட்னா பல்கலைக்கழகம்	308	பாப்பாவினம்	338
பாடச் செயல்திட்டம்	309	பாப்புவர்	339
பாடத்திட்டம்	310, 710	பாப்புவா ரியூகினி	341
பாடத்திட்டமிடுதலின் வகைகள்	218	பாப்லோ நெருடா	342
பாடத்திட்ட வகைகள்	310	பாபநாச முதலியார்	343
பாட நூல்கள்	311	பாபர்	343, 733
பாடலிபுத்திரம்	313	பாபர் நாமா	346
பாடாண்	808	பாபரின் நினைவுக் குறிப்புகள்	346
பாடியம்	314	பாபுராவ் பட்டேல்	348
பாடுதுறை	314	பாம்பன்	348
பாடுவா	315	பாம்பன் சுவாமிகள்	349
பாண்டுகுல வாழ்க்கை	330	பாம்பன் கால்வாய்	348
பாண்ட ரங்கண்ணனார்	316	பாம்பன் தீவு	348
பாண்டுரங்கம்	316	பாம்பன் துறைமுகம்	348
பாண்டிக்கோவை	317	பாம்பன் பாலம்	349
பாண்டித்துரைத் தேவர்	317	பாம்பாட்டிச் சித்தர்	349
பாண்டியர்	319	பாம்பு வழிபாடு	349
பாண்டியன் இல்வந்திகைப் பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன்	321	பாமர்சுட்டன்	351
பாண்டியன் ஏனாதி நெடுங்கண்ணனார்	321	பாமினி சுல்தானியம்	352
பாண்டியன்கருங்கை ஓள்வாட் பெரும்பெயர்		பாயில் இராபர்ட்டு	354
வழுதி	322	பார்க்கின்சன் சட்டம்	355
பாண்டியன் கானப்பேரெயில் கடந்த உக்கிரப் பெருவழுதி	322	பார்க்கு, இராபர்ட்டு. இ.	355
பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன்	323	பார்சன்சு, தால்காட்டு	356
பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழுதி	323	பார்சிகள்	356
பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறன்	324	பார்த்தசாரதி, நா.	357, 724
பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி	324	பார்த்தியர்	358
பாண்டியன் பன்னாடு தந்தான்	324	பார்பரோசா முதலாம் பிரடரிக்கு	359
பாண்டியன் மாறன் வழுதி	325	பார்மா	359
பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதி	325	பாரசீக இலக்கியம்	360
பாண்டுங்கு	325	பாரசீக மொழி	362
பாண்டுங்கு மாநாடு	326	பாரசீக வளைகுடா	367
பாண்டு மொழிகள்	326	பாரதசந்திர ராய் குணாகர்	367
பாண்டுரங்க இராமச்சந்திரா தாந்தியாதோபே	328	பாரதம்	368
பாண் பிரிவினர்	330	பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்	370
பாணபத்திரர்	329	பாரத மாவிர்தம்	371
பாணர்	329	பாரத வங்கி	371
பாணர்குல அடியவர்கள்	332	பாரத வெண்பா	375
பாணன்	333	பாரதி தமிழ்ச் சங்கம், கல்கத்தா	376
பாணாசுரன்	334	பாரதிதாசன்	377
பாணினி	334	பாரதிதாசன் கவிதைகள்	379
பாத்-அலி-சா	336	பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்	381
பாத்திமா	337	பாரதி தீபம்	382
பாதர் தீவு	337	பாரதியார்	383
பாதராயணர்	534	பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்	383
		பாரதிய வித்தியா பவன்	384
		பாரதேந்து அரிச்சந்திரா	385
		பாரம்பரியமும் சூழ்நிலையும்	386

பாரமாரிபோ	388	பாலாறு	427
பாரல்	388	பாலி இலக்கியம்	428
பாராளுமன்றம்	388	பாலித் தீவு	430
பாரி	388	பாலி மொழி	431
பாரிசு அமைதி உடன்படிக்கை	391	பாலியாரிக்குத் தீவுகள்	434
பாரிசு உடன்படிக்கைகள்	389	பாலினீசியர்	436
பாரிசுப் புரட்சிக் குழு	392	பாலினீசியா	434
பாரி மகளிர்	393	பாலைக் கௌதமனார்	437
பாருத்து	393	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	438
பாரைன் தீவுக்கூட்டம்	393	பாலைவனம்	438
பாரோக்கள்	394	பாவ்ரீ இந்தியர்	439
பால்	395	பாவ்லாவ் ஐவன், பெட்ரோவிட்சு	439
பால், இரண்டாம்	819	பாவனை நாடகம்	441
பால், மூன்றாம்	819	பாவைக் கூத்து	442
பால், நான்காம்	819	பாவைக் கொட்டிலார்	443
பால், ஐந்தாம்	819	பாவைப்பாட்டு	443
பால், ஆறாம்	819	பாண்சுரே இரக்சி	445
பால் உந்து	396	பாண்சுலே சாசி	444
பால்க்கு	397	பாண்சுலே வமிசம்	444
பால்கள் ஒப்பந்தம்	398	பானக்பர்ன் போர்	446
பால்கள் முந்நீரகம்	398	பானிபட்டுப் போர்கள்	447,344
பால்கள் போர்கள்	399	பானுகவி	448
பால்காசு ஏரி	401	பானுகோபன்	449
பால்காசு நகரம்	401	பி	450
பால்கிரேவ், பிராண்சு துர்னர்	402	பிக்கினி	450
பால் குருகி சோமநாதர்	402	பிக்கினி நிக்கோலோ	451
பால்சாக்கு	402	பிக்குகள்	451
பால்டிக்கு நாடுகள்	402	பிக்டே, சோகன் காட்லீப்பு	451
பால்டிக்கு மொழிகள்	405	பிகானீர்	453
பால்டிமோர்	406	பிகு விளைவு	453
பால்டுவின் பிரபு	407	பிகுவின் சமன்பாடு	22
பால்டுவின் பூங்கா	408	பிங்கல நிகண்டு	454
பால்பண்ணை முன்னேற்றத் திட்டங்கள்	408	பிங்கல முனிவர்	454
பால்பர், ஆர்தர் சேம்சு	409	பிங்களி சூரனா	455
பால்பன்	410	பிச்சமுர்த்தி, ந.	456
பால்போவா வாசுகோ, நூயுறெசுடி	413	பிச்சாவரம்	457
பாலக்காடு	413	பிச்சுவையர்	459
பாலக்லாவாப் போர்	414	பிச்சுவையர், கல்போது	459
பாலகிருட்டிணப் பிள்ளை	415	பிச்சையெடுத்தல்	460
பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயர்	415	பிச்சரின் மாற்றுச் சமன்பாடு	21
பாலசுப்பிரமணியம், சி.என்.	416	பிசித்தீவுகள்	462
பாலத்தீனம்	417	பிசிராந்தையார்	464
பாலத்தீன விடுதலை இயக்கம்	419	பிசுமார்க்கு ஆட்டோவான்	465
பாலபாரதி	421	பிட் இந்தியச் சட்டம்	467
பாலர்	422	பிட்கின் மொழி	468
பாலர்மோ	423	பிட்சுபர்கு	470
பாலறாவாயர்	423	பிட்செராண்டு	472
பாலாசி பாசிராவு	424	பிட்டங் கொற்றன்	473
பாலாசி விசுவநாத்து	425	பிட்-ரிவர்க்	473

பிட்டு, வில்லியம்	474	பிரபத்தி	521
பிடக நூல்கள்	428	பிரபத்தத் திரட்டு	522
பிடாட்டு, சார்கு	475	பிரபந்த தீபம்	523
பிடி கட்டளையின் நோக்கம்	484	பிரபந்த பரித்திராணம்	624
பிடி கட்டளையின் வடிவமும் கால அளவும்	484	பிரபந்தம்	524
பிடியாகு	476	பிரபந்த மரபியல்	526
பிடியாணை	477	பிரபாவதி பிரத்யும்னமு	455
பிடியாணை வேண்டாக் குற்றம்	480	பிரபுக்களாட்சி	526
பிடியாணை வேண்டுங் குற்றம்	484	பிரபுல்ல சந்திர ராய்	527
பிண்டன்	487	பிரபுலிங்க லீலை	528
பிண்டாரிகள்	487	பிரம்மகிரி	528
பிண ஆய்வு	487	பிரம்ம சமாசம்	529
பிண விசாரணை	489	பிரமகுத்திரம்	534
பிணை	490	பிரம்ம ஞான சபை	534
பிணை அதிகாரங்கள்	493	பிரம்மபுத்திரா	535
பிணைப்புரிமை	493	பிரமசாரி	536
பிணை முறி	493	பிரமதேயம்	537
பிணையில் விடாக் குற்றம்	495	பிரமனார்	538
பிணை விடு குற்றம்	496	பிரமேயசாரம்	624
பிணைவிடு பிடியாணை	496	பிரயோக விவேகம்	538
பித்தர்	497	பிரவுன், தாமசு	539
பிம்பிசாரர்	500	பிரவுனிங்கு, இராபர்ட்டு	540
பியரி சாமுவேல் டு பாண்டு	501	பிராக்டன், என்றி	541
பியாகு	502	பிராகிருதம்	543, 171
பியாசே, சீன்	502	பிராங்குகள்	544
பியாநிலால் நையார் பாபு	504	பிராங்கோ	545
பியூசியாமா	505	பிராங்பர்ட்டு ஆன் மெயின்	545
பியூப்லோ இந்தியர்	506	பிராங்லின் பெஞ்சமின்	546
பியூரி சான்பாக்னல்	508	பிராட்லி, பிரான்சிசு எர்பெர்ட்டு	547
பியூனிக் குப் போர்கள்	509	பிராடிகுலாவா	548
பிற்கார்	511	பிராடு, சார்லி தன்பார்	548
பிரகலாதன்	511	பிராண்டன்பர்க்கு	549
பிரசல்கு	512	பிராண்டெல்லோ	550
பிரசியா	513	பிராம்பர்கு	550
பிரசுட்டன்	514	பிராமணங்கள்	551
பிரடரிக்கு, முதலாம்	517	பிராமி	552
பிரடரிக்கு, இரண்டாம்	517	பிராய்டு, சிக்மண்டு	556
பிரடரிக்கு, மூன்றாம்	517	பிரான் சாத்தனார்	559
பிரடரிக்கு, நான்காம்	517	பிரான்சிசுகோ, சேவியர்	559
பிரடரிக்கு, ஐந்தாம்	517	பிரான்சிசு, சோசபு	560
பிரடரிக்கு, ஆறாம்	517	பிரான்சிசு, துறவி (புனித)	561
பிரடரிக்கு, ஏழாம்	517	பிரான்சு	562
பிரடரிக்கு, எட்டாம்	517	பிரான்சு, அனட்டால்	566
பிரடரிக்கு, ஒன்பதாம்	517	பிரான்சுத் தத்துவம்	566
பிரடரிக்கு மன்னர்கள்	515	பிரான்சு நிலநடுக்கோட்டு ஆப்பிரிக்கா	567
பிரதாப் சிங்கு	519	பிரான்சுப் புரட்சி	568
பிரதாபசிங் மகாராசா	520	பிரான்சு-பிரசியப் போர்	572
பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்	520, 718	பிரான்சு மேற்கு ஆப்பிரிக்கா	573
பிரதாப ருத்திரர்	520	பிரிசுட்டல்	574

பிரிசுட்ட, சேம்சு என்றி 575
 பிரிசுபேன் 575
 பிரிசு மோகன் கௌல் 576
 பிரிட்சுசு, இராபர்ட்டு செய்மோர் 577
 பிரிட்டன் 577
 பிரிட்டன் உட்சுமாநாடு 577
 பிரிட்டனி 579
 பிரிட்டோ சான் 580
 பிரித்தானும் கொள்கை 580
 பிரித்தானியக் குடியேற்றம் 581
 பிரிபிளால் தீவுகள் 583
 பிரிமாக்கு விதி 584
 பிரியாண்டு அரிசுடைட்டு 585
 பிரீடவுன் 586
 பிருகத் கதை 587
 பிருகதாரணியக் உபரிடதம் 588
 பிருங்கி முனிவர் 589
 பிருதிவி ராசு கபூர் 589
 பிருதிவிராச விசயம் 590
 பிருதிவிராசன் 591
 பிரெஞ்சு இலக்கியம் 591
 பிரெஞ்சு இலக்கிய மறுமலர்ச்சி 592
 பிரெஞ்சு மொழி 595
 பிரெய்ஸ் எழுத்து முறை 597
 பிரெல் அகசுத்தீன் 599
 பிரேகு 600
 பிரேசர், சர் சேம்சு சார்சு 600
 பிரேம்சந்து 602
 பிரேமானந்தா 603
 பிரோசு-சா-துக்ளக்கு 604
 பிரோசுப்பூர் 605
 பிரோபினியசு 134
 பில்கண கவி 603
 பில்கூட்சுக்கி 606
 பில்லர் 607
 பிலடல்பியா 608
 பிலிப்சு வளைகோடு 609
 பிலிப்பீன் குடியரசு 613
 பிலிப்பீன் தீவுகள் 610
 பிலிப்பு அகசுடசு 613
 பிலிப்பு, இரண்டாம் 614
 பிலிப்பு, மூன்றாம் 615
 பிலிப்பு, நான்காம் 616
 பிலிப்பு, ஐந்தாம் 616
 பிலிப்பு மன்னர்கள் 614
 பிழைப்பகுப்பாய்வு 617
 பிழைப்பளவு வேளாண்மை 10
 பிழைப்பு நிலைக் கூலிக் கோட்பாடு 617
 பிள்ளை உறங்கா வில்லிதாசர் 618

பிள்ளை, எசு.எம். 619
 பிள்ளைத் தமிழ் 620
 பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் 622
 பிள்ளை லோகாசாரிய சீயர் 623
 பிளசிங்கு 624
 பிளசிங்கு மறுப்பு வெளியீடு 624
 பிளவாட்சுக்கி 625
 பிளவுபட்ட ஆளுமை 626
 பிளாங்கு மலை 626
 பிளாண்டர்சு 627
 பிளாண்டா செனட்டு 627
 பிளினி 627
 பிளெனிம் போர் 628
 பிளேக்கு வில்லியம் 629
 பிளேட்டோ 630
 பிற்போக்காளர் 632
 பிறப்புக்கால ஆபத்துகள் 634
 பிறர்மனை புணர்தல் 638
 பிறழ் உட்பண்பாடு 642
 பிறழ்வு உளவியல் 640
 பிறழ்வுக் குழு 642
 பிறழ்வு நடத்தை 644
 பிறழ்வு நிலை 646
 பிண்டசு மலைத் தொடர் 646
 பின்தங்கிய குழந்தைகள் 647
 பின்வாங்கும் உட்பண்பாடு 642
 பின்வேலப்ப தேசிகர் 649
 பின்னடை உரிமையர் 650
 பின்னல் கோலாட்டம் 650
 பின்னாக்கம் 650
 பின்னிசு மொழி 651
 பின்னோக்கம் 653
 பிளாங்கு 653
 பிளீசிய நாகரிகம் 654
 பிளே, ஆல்பிரடு 656
 பீ 659
 பீக்கிங்கு 659
 பீக்கிங்கு மனிதன் 661
 பீகார் 662
 பீகார்ப் பல்கலைக்கழகம் 664
 பீகாரி 664
 பீசுப்பூர் 665
 பீசிதூண் கல்வெட்டு 666
 பீட்டர்சுபர்கு 667
 பீட்டர், மகா 667
 பீட்மாண்டு 669
 பீட்ராக்கு 669
 பீட்ரோ 670
 பீட்ரோ, முதலாம் 670

பீட்ரோ, இரண்டாம்	671	புதைநிலை அமைப்பும் புறநிலை அமைப்பும்	740
பீடார்	671	புதைபடிவங்கள்	743
பீதோவன், லுட்விக்க்வான்	672	புதைபடிவங்களின் காலத்தைக் கணக்கிடுதல்	745
பீர்பால்	673	புதைபடிவமாகும் முறை	744
பீரங்கிப் படை	674	புபேந்திரநாத் தத்தா	746
பீல், சர் இராபர்ட்டு	675	புரட்சி	747
பீனிக்கத் தீவுகள்	676	புரட்சிச் சமூகவியல்	747
பு	676	புரந்தரதாசர்	750
புக்கர்	676	புராணகிலா	752
புக்கானென்	679	புராணங்கள்	753
புகண்டா இனத்தவர்	177	புராணத் திருமலைநாதர்	754
புகலிடம்	680	புராணவியற் கோட்பாடு	755
புகழ்ச்சி மாலை	681	புருடோத்தம நம்பி	758
புகழ்ச்சோழ நாயனார்	681	புருடோத்தம நாயுடு, பு.ரா.	758
புகழ்த்துணை நாயனார்	681	புருண்டி	759
புகழேந்திப் புலவர்	682	புருயில், என்றி	760
புகளுர்	682	புருனோ, கியார்டனோ	761
புசி	684	புருசுபுட்டு, இராபர்ட்டு	761
புசுக்கின் அலெக்சாந்தர் சர்சியேவிச்சு	685	புருடசு	762
புசுமன்	686	புருதான்	763
புசுமன் சொடுக்கு ஓலிகள்	690	புரோச்சு	764
புசுமன் மொழிகள்	689	புரோட்டகோரசு	765
புசுமன் மொழிகளின் வகைப்பாடு	690	புல்லாற்றுர் எயிற்றியனார்	765
புடசு, சர் வாலிசு	693	புல்லி	766
புட்டோ	693	புலவர் குழு	766
புட்பவிதி	694	புலவர் புராணம்	767
புடைப்புச் சிற்பம்	695	புலவராற்றுப்படை	768
புத்தகயா	696	புலன்கடந்த பொருளியல்	768
புத்தகோசர்	697, 429	புலன்காட்சி	769
புத்த சாதகக் கதைகள்	698	புலன்சார் அறிவு	774
புத்தத்தத்தர்	429	புலனாய்வு	775
புத்த மதம்	699	புலனுக்கு முன்னெழும் அறிவு	779
புத்தமித்திரனார்	704	புலாபாய் தேசாய்	780
புத்தர்	704	புலானியர்	781
புதிதுவிளைதற் கொள்கை	706	புலிகேசி, முதலாம்	783
புதிய இங்கிலாந்துக் குடியேற்றங்கள்	581	புலிகேசி, இரண்டாம்	783
புதிய கல்விக்கொள்கை	706	புலிப்பாணி	784
புதிய கற்காலம்	712	புலிவேடம்	785
புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை	716	புலையர்	789
புதிய மால்தூசிய வாதம்	716	புலனேசுவரம்	791
புதினம்	717	புவி அச்சுமாற்ற முறை	745
புதுக்கயத்து வண்ணக்கன் கம்பூர்கிழார்	726	புவியியல் மொழியியல்	794
புதுக்கவிதை	726	புளுடார்க்கு	796
புதுக்கோட்டை	729	புளுமன்பேக்கு, சான் பிரடரிக்கு	797
புதுச்சேரி	731	புளோரிடா	797
புதுதில்லி	732	புறக்குழு	798
புதுமைப் பித்தன்	735	புறச்சமயங்கள்	799
புதுமையாக்கம்	736	புறத்திணை நன்னாகனார்	800
புதுவை மத்திய பல்கலைக்கழகம்	738	புறத்திரட்டு	801

புறத்தெறிதல்	802	பூதன் தேவனார்	833
புறத்தேற்ற உத்திகள்	803	பூதனார்	833
புறநானூறு	804	பூதேவி	834
புறப்பாட்டு வண்ணம்	806	பூந்துருத்தி நம்பி காடக நம்பி	834
புறப்புனைவு	806	பூபர் மார்ட்டின்	835
புறப்பொருள்	807	பூபால பிள்ளை	836
புறப்பொருள் வெண்பா மாலை	808	பூம்புலியூர் நாடகம்	836
புறவயம்	809	பூமிதான இயக்கம்	836
புனர்பூசம்	810	பூரட்டாதி	838
புனான்	810	பூரணயோகம்	839
புனித அகசுட்டின் நகர்	811	பூரணலிங்கம் பிள்ளை, எம்.எசு.	840
புனித அன்னை (பாண்டிச்சேரி)	811	பூராடம்	841
புனித ஆண்டூசு நகர்	812	பூரி	841
புனித ஆல்பன்சு	813	பூலித்தேவன்	842
புனித இலாரன்சு ஆறு	813	பூவராகம் பிள்ளை	845
புனித இலாரன்சுக் கடல்வழி	814	பூவிருந்தவல்லி	845
புனித இலாரன்சுத் தீவு	814	பூழியர்	846
புனித இலாரன்சு வளைகுடா	814	பை	847
புனித எலினா	814	பெக்கர் ஓவார்டு	847
புனித கால்	815	பெக்கெட்டு, தாமசு	848
புனித சார்சு கோட்டை	815	பெங்களுர்	849
புனித சான்	816	பெங்களுர்ப் பல்கலைக்கழகம்	850
புனித சோசப்பு	817	பெங்கிலி வில்லியம்	851
புனித தாவீது	817	பெசாவர்	851
புனித தாவீது கோட்டை	818	பெசுடிங்கர்லியான்	852
புனித பால்	818	பெட்ட குறும்பர்	854
புனித பால் (நகரம்)	820	பெட்ரீ, சர் பிளிண்டர்சு	856
புனித பிரான்சிசு	820	பெண் கல்வி	857
புனித பீட்டர்	821	பெண்டிங்கு வில்லியம்	859
புனித பீட்டர்சுபர்கு	821	பெண்டிர் நலத்திட்ட நிறுவனங்கள்	860
புனித பெர்னார்டு	822	பெண்ணையாறு	862
புனித மார்ட்டின்	822	பெத்தண்ணா, அல்லசானி	863
புனித மார்ட்டின் தீவு	822	பெதலகேம்	863
புனித முதலாம் பால்	818, 820	பெந்தாம், செரிமி	864, 90
புனை பல்கலைக்கழகம்	823	பெப்பின், குள்ள	866
பூ	825	பெப்ரிசியசு ஐயர்	867
பூகன்வில்	825	பெய்கர்	868
பூங்கண்ணர்	826	பெய்சிங்கு	868
பூங்கணுத் திரையார்	826	பெயர்	868
பூசம்	827	பெயர் இரவல்	868
பூசலார் நாயனார்	827	பெயர் இன்னிசை	869
பூசாரிப் பாட்டு	828	பெயர்நேரிசை	870
பூசை	829	பெயரடை	870
பூடான்	829	பெயராக்கம்	871
பூதங்கண்ணனார்	831	பெயரிடல் கோட்பாடு	873
பூதத்தாழ்வார்	831	பெயருத்து	875
பூதத்தேவனார்	832	பெயரெச்சம்	875
பூதபாண்டியன் தேவிபெருங்கோப்பெண்டு	832	பெர்க்கான், என்றி	878
பூதபுராணம்	833	பெர்க்கி	879

பெர்க்லி, சார்சு	880	பெரும்பாக்கனார்	930
பெர்கன்	882	பெரும்பாணாற்றுப்படை	930
பெர்காம்பூர் பல்கலைக்கழகம்	882	பெரும்பான்மை	932
பெர்சிவல் ஐயர்	883	பெரும்பூண் பொறையன்	933
பெர்டியேவ் நிக்கோலாய்	884	பெரும்பொருள் விளக்கம்	933
பெர்டினாண்டு, ஐந்தாம்	884	பெருமகிழ்ச்சி மாலை	933
பெர்டினாண்டு போக்கு	885	பெருமங்கலம்	934
பெர்பர் மொழிகள்	886	பெருமாக்கோதையார்	935
பெர்முடா	888	பெருமிழலைக் குறும்பர்	935
பெர்ரி, வில்லியம் சேம்சு	889, 133	பெருமூளை	935
பெர்லின்	890	பெருவழுதி	937
பெர்லின் சிக்கல்	893	பெருவாயில் முள்ளியார்	939
பெர்ன்சுடீன் எட்வர்டு	894	பெல்காம்	940
பெர்னார்ட்டு சா, சார்சு	895	பெல்கிரேடு	941
பெரிக்ளீசு	896	பெல்சியம்	942
பெரிசுடா	353	பெல்சோனி, கிவோனி பெட்டிசுட்டா	947
பெரிபுளுசு	897	பெல்லர்மின் இராபர்ட்டு	947
பெரிமியன் மொழிகள்	898	பெலப்பொனிசுசு	949
பெரிய ஏரிகள்	901	பெலாக்கு இலேர்	949
பெரியசாமித் தூரன்	903	பெற்றோர் தன்முனைப்பு நிலை	950
பெரியண்ணன் சின்னண்ணன் கதை	904	பென் குரியன்	952
பெரிய திருமலை நம்பி	905	பென்டகன்	953
பெரிய நம்பி	906	பென்னட்டு அர்னால்டு	953
பெரிய புராணம்	907	பென்னர் பிராக்குவே, ஆர்ச்சுபால்டு	954
பெரியன்	910	பெனிடிக்கு, உருத்து	955
பெரியார் மாவட்டம்	910	பெனிடிக்கு போப்புகள்	956
பெரியாழ்வார்	910	பெனிடிக்கு, முதலாம்	956
பெருக்கி	911	பெனிடிக்கு, இரண்டாம்	956
பெருங்கண்ணனார்	914	பெனிடிக்கு, மூன்றாம்	958
பெருங்கதை	915	பெனிடிக்கு, நான்காம்	958
பெருங்கற்காலம்	916	பெனிடிக்கு, ஐந்தாம்	958
பெருங்காப்பியங்கள்	917	பெனிடிக்கு, ஆறாம்	958
பெருங்குற்ற வழக்கு	918	பெனிடிக்கு, ஏழாம்	958
பெருங்குன்றுர் கிழார்	920	பெனிடிக்கு, எட்டாம்	958
பெருங்கௌசிகனார்	920	பெனிடிக்கு, ஒன்பதாம்	958
பெருஞ்சாத்தனார்	921	பெனிடிக்கு, பத்தாம்	958
பெருஞ்சித்திரனார்	921	பெனிடிக்கு, பதினொராம்	958
பெருஞ்சீத்தனார்	922	பெனிடிக்கு, பன்னிரண்டாம்	958
பெருஞ்செல்வச்சமுதாயம்	922	பெனிடிக்கு, பதின்மூன்றாம்	958
பெருஞ்சோற்று உதியஞ் சேரலாதன்	924	பெனிடிக்கு, பதினான்காம்	958
பெருந்தலை	924	பெனிடிக்கு, பதினைந்தாம்	959
பெருந்தலைச் சாத்தனார்	925	பெனிலக்கப் பொருளாதார ஒற்றுமைக் கழகம்	959
பெருந்திரட்டு	926	பெனிள்	959
பெருந்துறை	926	பே	962
பெருந்தேவனார்	927	பேக்கன், பிரான்சிசு	962
பெருந்தேவனார் பாரதம்	369	பேக்லி, வில்லியம் சாந்தலர்	964
பெருந்தொகை	927	பேகன்	965
பெரும்பதுமனார்	928	பேகோ பேகோ	966
பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பி	929	பேச்சுப் பொறி	966

பேச்சுறுப்புகள்

பேச்சுறுப்புகள்	966
பேட்டர், இரிச்சர்டு கிளாடி	968
பேட்டி முறை	968
பேடன்	970
பேடன் நகரம்	970
பேபன் தீவு	970
பேபியன் சங்கம்	971
பேய் பிடித்தல்	991
பேய்மகள் இளவெயினி	976
பேயசு தாமினிகோ	976
பேயனார்	977
பேயார்	978
பேயாழ்வார்	978
பேயோட்டல்	973
பேய்ல் துறைமுகம்	979
பேரம்பலப் புலவர்	979
பேரரசுக் கொள்கை	980
பேர வகைப் பண அளவுக் கோட்பாடு	21
பேரளவு நுகர்வு நிலை	923
பொது பற்றுரிமை	229
பொருள்சார் பண்பாடு	17
பொருள்சாராப் பண்பாடு	17
பொன்னேர் பூட்டுதல்	222
போதன்னா	81
போராட்ட உட்பண்பாடு	642
போருக்குப்பின் பண வீக்கம்	30
போற்றிப் பஹொடை	61
மகமது லோடி	345
மகாயானம்	702
மகாவமிசம்	429
மகேந்திரவர்மன்	175
மணிக்கொடிக் காலம்	727
மணிமேகலை வெண்பா	381
மர வளைய முறை	745
மரினாப் பழங்குடி	177
மல்லர்கள்	8
மனப்பின்தங்கலின் காரணங்கள்	648
மாக்கமுல்லர்	757
மாட்சலின் சமன்பாடு	23
மிகையூதியக் காப்புத் திட்டம்	25
மிதமான மனப்பின்தங்கல்	647
முக்தீசுவரர் கோயில்	793
முகமது சுவான்	354
முகவைப் பாட்டு	222
முதல் பராக்கிரமபாகு	136
முதல் பாணிபட்டுப் போர்	447
முதலாம் பால்கன் போர்	400
முதலாம் பியூனிக்குப் போர்	509
முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியன்	320
முதலாம் முகமது	353

முதலாம் வரகுணன்	319
முதுகுடுமிப் பெருவழுதி	319
முதுமொழிக் காஞ்சி	65
முப்பிடக நூல்கள்	428
முமுட்சுப்படி	623
முறை சாராக் கல்வி	708
முன் பிணை	492
முன்றாம் பராக்கிரமபாகு	137
முன்றாம் பாணிபட்டுப் போர்	448
முன்றாம் பியூனிக்குப்போர்	510
மெக்கன்சி	210
மெர்ட்டன்	645
மென்மையான மனப்பின்தங்கல்	647
மேரிலாந்துக் குடியேற்றம்	582
மேற்குப் பெர்லின்	891
யாத்ருச்சிகப்படி	623
யூசின் ஒனிசின்	685
வங்கிகளின் ஏற்பு அங்காடி	20
வங்கியரின் பற்றுரிமை	229
வசன கவிதை	727
வஞ்சி	807
வடபெண்ணையாறு	862
வயதுவந்தோர் கல்வி	708
வரதராசன், மு.	723
வரவு செலவுத்திட்டப் பணவீக்கம்	29
வரையறை செய்யப்பட்ட நம்பிக்கைத் திட்டம்	24
வாகை	807
வாங்கும் திறன் பணவீக்கம்	29
வாண்பாடிக் காலம்	728
விக் கிரமன்	721
விசுலர்	134
விஞ்சிய முதலீட்டு வழிப்பண வீக்கம்	29
விஞ்சிய வேலை நிறைவு வழிப் பணவீக்கம்	30
விதிமுறைப் பயன் முதற் கொள்கை	83
விநய பிடகம்	428
வியாச பாரதம்	370
விரிச்சிய அரசு	8
விரிந்த முறை வேளாண்மை	10
வில்லிபுத்தூரார் பாரதம்	369
வில்லியம் சேம்சு	85
வில்லியம், பிட்டு சாத்தம் பிரபு	474
வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு	531
விலங்குகள் நடனம்	786
விலங்குகள் வழிபாடு	785
விற்பவர் பற்றுரிமை	230
வினாவெண்பா	61
வினோபாபாவே	836
வீத அளவுக் காப்புத் திட்டம்	24
வெட்சி	807
வேலைப் பெருக்கி	912

கலைச்சொற் பட்டியல்

தமிழ் - ஆங்கிலம்

அகமணம்	... Endogamy
அதிர்ச்சி நோய்	... Hysteria
அமைதிக் கோட்பாடு	... Pacifism
அளிப்புகள்	... Sanctions
அறிதூயில்	... Hypnotism
அறியொணாக் கொள்கை	... Agnosticism
அறிவாராய்ச்சியியல்	... Epistemology
ஆவியுலகக் கோட்பாடு	... Animism
ஆளுமை	... Personality
ஆன்மிகக் கொள்கை	... Spritualism
இயக்கப் புலனுணர்ச்சிகள்	... Kinesthesia
இயல்பூக்கம்	... Instinct
இயற்கையியல்	... Naturalism
இருமைக் கொள்கை	... Dualism
இருமொழி வழக்கு	... Bilingualism
இறைமை	... Sovereignty
இன்பக் கொள்கை	... Hedonism
இனக்குழு	... Ethnic Group
இனக்குழு ஒப்பாய்வியல்	... Ethnology
இனக்குழுவிதல்	... Ethnography
ஈருயிர் ஒலிகள்	... Diphthongs
உகந்தநிலைப் பண்பாடு	... Ideal Culture
உட்குழு	... Ingroup
உட்பண்பாடு	... Subculture
உடற்கூற்றியல்	... Anatomy
உண்மைப் பண்பாடு	... Real Culture
உண்மையியல் வகை	... Realistic Category
உயர்குடியாட்சி	... Aristocracy
உயர்பாலாட்டி	... Primate
உள் அங்காடி	... Inner Market
உள்ளார்ந்த பண்பாடு	... Implicit Culture
உளநோய் நீக்கு உளவியல்	... Clinical Psychology
உளப்பகுப்பாய்வியல்	... Psychoanalysis
உளப்பிணி	... Psychosis
உளமருத்துவம்	... Psychotherapy
உளவழி நரம்புநோய்	... Psychoneurosis
ஊழி	... Epoch
எதிர்ப் பண்பாடு	... Counter Culture

ஐயக் கொள்கை	...	Scepticism
ஓத்த மந்திரம்	...	Homoeopathic Magic
ஓப்புருச் சொல்	...	Homonym
ஒருமைக் கொள்கை	...	Monism
ஒருமொழி வழக்கு	...	Monolingualism
கருத்தமைவு	...	Conception
கருத்தியல் வகை	...	Idealistic Category
கருத்துமுதற்கொள்கை	...	Idealism
கருவூல உண்டியல்	...	Treasury Bill
கருவூலம்	...	Exchequer
கல்செப்புக்காலம்	...	Chalcolithic Period
கற்பனையியல்	...	Romantism
காலக்கணிப்பு	...	Chronology
கிளைமொழி	...	Dialect
குடியாட்சி	...	Democracy
குடியியல் சட்டம்	...	Civil Law
குலக்குறி	...	Totem
குலக்குறியம்	...	Totemism
குழுவாட்சி	...	Oligarchy
குற்றவியல் சட்டம்	...	Criminal Law
குறியீட்டியல்	...	Symbolism
குறைவெண்	...	Quorum
சார்பில்லா மாறி	...	Independent Variable
சார்பு மாறி	...	Dependent Variable
சிறுதலை	...	Microcephaly
தண்டுவடம்	...	Spinal Cord
தன்முனைப்பு	...	Ego
தன்முனைப்பு நிலை	...	Egoism
துலங்கல்	...	Response
தூண்டல்	...	Stimulus
தேவை வைப்பு	...	Demand Deposit
தொடரியல்	...	Syntax
தொத்து மந்திரம்	...	Contagious Magic
தொல்கூழலியல்	...	Palaeoecology
தொல்லுயிரியல்	...	Palaeontology
நடக்கும் மனிதன்	...	Homo erectus
நடப்பியல்	...	Realism
நடுவர் தீர்ப்புமுறை	...	Arbitration
நம்பிக்கைத் திட்டம்	...	Fiduciary System
நரம்புப் பிணி	...	Neurosis
நாட்டு வங்கிகள்	...	Indigenous Banks
நாணயப் பணம்	...	Currency Money
நிலமானிய முறை	...	Feudalism
நுண்ணிலைக் கற்பித்தல்	...	Micro-teaching
நெறிப்பிறழ்வுநிலை	...	Anomie

நெற்றிமுறை	... Norm
பங்குரிமை	... Coparcenary
படிமலர்ச்சி	... Evolution
படிவுப்பாறை	... Sedimentary Rock
படைப்புக் கொள்கை	... Creationism
பண்பாட்டுக் கலவை	... Culture Complex
பண்பாட்டுக் கூறு	... Culture Trait
பண்பாட்டுத் தேக்கம்	... Cultural Lag
பண்பாட்டுப் பேறு	... Acculturation
பண அளிப்பு	... Supply of Money
பணத்தாள் வெளியீடு	... Note Issue
பணவாட்டம்	... Deflation
பணவியல் கொள்கை	... Monetary Policy
பணவீக்கம்	... Inflation
பணிக்கொடை	... Gratuity
பயன்முதற் கொள்கை	... Utilitarianism
பயன்வழிக் கொள்கை	... Pragmatism
பரவலதிகார முறை	... Decentralization
பரவற் கொள்கை	... Diffusionism
பருப்பொருள் சொத்து	... Corporal Property
பல்பொருண்மை	... Polysemy
பலகணவர் மணம்	... Polyandry
பலதுணை மணம்	... Polygamy
பலமனைவி மணம்	... Polygyny
பலமொழி வழக்கு	... Multilingualism
பழங்குடி	... Tribe
பழமைப் பற்றுக் கொள்கை	... Conservatism
பற்றுரிமை	... Lien
பன்முக ஆளுமை	... Multiple Personality
பன்மைக் கொள்கை	... Pluralism
பாடத்திட்டம்	... Curriculum
பால் உந்து	... Sexual Drive
பாவனை நாடகம்	... Simulation
பிடியாணை	... Warrant
பிண விசாரணை	... Inquest
பிணை	... Bail
பிரம்ம ஞானம்	... Theosophy
பிளவுபட்ட ஆளுமை	... Split Personality
பிறப்புக்காலக் கேடு	... Birth Trauma
பிறர்க்கென வாழுந் தகைமை	... Altruism
பிறழ்வு உளவியல்	... Abnormal Psychology
பிறழ்வு நடத்தை	... Deviant Behaviour
பிறழ்வு நிலை	... Abnormality
பிறன்மனை புணர்தல்	... Adultery
பின்னாக்கம்	... Back-formation
பின்னோக்கம்	... Regression

புகலிடம்	...	Asylum
புதிய கற்காலம்	...	Neolithic Period
புதுமையாக்கம்	...	Modernization
புதைபடிவம்	...	Fossil
புதைபடிவமாதல்	...	Fossilization
புராணனியல்	...	Mythology
புலன்கடந்த பொருளியல்	...	Metaphysics
புலன்காட்சி	...	Perception
புறக்குழு	...	Out-group
புறத்தெறிதல்	...	Projection
புறப்புனைவு	...	Window Dressing
புறமணம்	...	Exogamy
பெயராக்கம்	...	Nominalization
பெருங்குற்ற வழக்கு	...	Warrant Case
பெருந்தலை	...	Macrocephaly
பெருமுளை	...	Cerebrum
பேரரசுக்கொள்கை	...	Imperialism
பேருழி	...	Era
பொருள்சார் பண்பாடு	...	Material Culture
பொருள்சாராப் பண்பாடு	...	Non-material Culture
பொருள்முதற் கொள்கை	...	Materialism
பொருள் வடிவம்	...	Artifact
பொருளடக்கம்	...	Eidos
மண்ணடுக்காய்வு	...	Stratigraphy
மதிப்பு	...	Value
மரபணு	...	Gene
மரபாண்மைகள்	...	Ethos
மறதி நோய்	...	Amnesia
மனப்பிணி	...	Manic Depression
மனமயக்கம்	...	Paranoid
மனவடிவம்	...	Mentifact
மாற்று உண்டியல்	...	Bill of Exchange
மாறி	...	Variable
மிகைப்பற்று	...	Over-draft
முகுளம்	...	Brain Stem
முடியாட்சி	...	Monarchy
முதல் அங்காடி	...	Capital Market
முதலாளித்துவம்	...	Capitalism
முன் கருத்து	...	Pre-supposition
மூலதனம்	...	Capital
மைய இருப்பு வங்கி	...	Reserve Bank
வல்லாட்சி	...	Tyranny
வழக்கடிபாடுகள்	...	Mores
வெளிப்படைய் பண்பாடு	...	Explicit Culture
வைதிகம்	...	Orthodox

ஆங்கிலம் - தமிழ்

Abnormality	... பிறழ்வு நிலை
Abnormal Psychology	... பிறழ்வு உளவியல்
Acculturation	... பண்பாட்டுப் பேறு
Adultery	... பிறன்மனை புணர்தல்
Agnosticism	... அறியொணாக் கொள்கை
Altruism	... பிறர்க்கென வாழுந் தகைமை
Amnesia	... மறதி நோய்
Anatomy	... உடற்கூற்றியல்
Animism	... ஆவியுலகக் கோட்பாடு
Anomie	... நெறிப்பிறழ்வுநிலை
Arbitration	... நடுவர் தீர்ப்புமுறை
Aristocracy	... உயர்குடியாட்சி
Artifact	... பொருள் வடிவம்
Asylum	... புகலிடம்
Back-formation	... பின்னாக்கம்
Bail	... பிணை
Bilingualism	... இருமொழி வழக்கு
Bill of Exchange	... மாற்று உண்டியல்
Birth Trauma	... பிறப்புக்காலக் கேடு
Brain Stem	... முகுளம்
Capital	... மூலதனம்
Capitalism	... முதலாளித்துவம்
Capital Market	... முதல் அங்காடி
Cerebrum	... பெருமூளை
Chalcolithic Period	... கல்-செப்புக்காலம்
Chronology	... காலக்கணிப்பு
Civil Law	... குடியியல் சட்டம்
Clinical Psychology	... உளநோய் நீக்கு உளவியல்
Conception	... கருத்தமைவு
Conservatism	... பழமைப் பற்றுக் கொள்கை
Contagious Magic	... தொத்து மந்திரம்
Coparcenary	... பங்குரிமை
Corporal Property	பருப்பொருள் சொத்து
Counter Culture	... எதிர்ப் பண்பாடு
Creationism	... படைப்புக் கொள்கை
Criminal Law	... குற்றவியல் சட்டம்
Cultural Lag	... பண்பாட்டுத் தேக்கம்
Culture Complex	... பண்பாட்டுக் கலவை
Culture Trait	... பண்பாட்டுக் கூறு
Currency Money	... நாணயப் பணம்
Curriculum	... பாடத்திட்டம்
Decentralization	... பரவலதிகார முறை
Deflation	... பணவாட்டம்

Demand Deposit	... தேவை வைப்பு
Democracy	... குடியாட்சி
Dependent Variable	... சார்பு மாறி
Deviant Behaviour	... பிறழ்வு நடத்தை
Dialect	... கிளைமொழி
Diffusionism	... பரவற் கொள்கை
Diphthongs	... ஈருயிர் ஒலிகள்
Dualism	... இருமைக் கொள்கை
Ego	... தன்முனைப்பு
Egoism	... தன்முனைப்பு நிலை
Eidos	... பொருளடக்கம்
Endogamy	... அகமணம்
Epistemology	... அறிவாராய்ச்சியியல்
Epoch	... ஊழி
Era	... பேருழி
Ethnic Group	... இனக்குழு
Ethnography	... இனக்குழுவியல்
Ethnology	... இனக்குழு ஒப்பாய்வியல்
Ethos	... மரபாண்மைகள்
Evolution	... படிமலர்ச்சி
Exchequer	... கருவூலம்
Exogamy	... புறமணம்
Explicit Culture	... வெளிப்படைப் பண்பாடு
Feudalism	... நிலமானிய முறை
Fiduciary System	... நம்பிக்கைத் திட்டம்
Fossil	... புதைபடிவம்
Fossilization	... புதைபடிவமாதல்
Gene	... மரபணு
Gratuity	... பணிக்கொடை
Hedonism	... இன்பக் கொள்கை
Homoeopathic Magic	... ஒத்த மந்திரம்
Homo erectus	... நடக்கும் மனிதன்
Homonym	... ஒப்புருச் சொல்
Hypnotism	... அறிதுயில்
Hysteria	... அதிர்ச்சி நோய்
Ideal Culture	... உகந்தநிலைப் பண்பாடு
Idealism	... கருத்துமுதற்கொள்கை
Idealistic Category	... கருத்தியல் வகை
Imperialism	... பேரரசுக் கொள்கை
Implicit Culture	... உள்ளார்ந்த பண்பாடு
Independent Variable	... சார்பில்லா மாறி
Indigenous Banks	... நாட்டு வங்கிகள்
Inflation	... பணவீக்கம்
Ingroup	... உட்குழு
Inner Market	... உள் அங்காடி

Inquest	... பிண விசாரணை
Instinct	... இயல்பூக்கம்
Kinesthesia	... இயக்கப் புலனுணர்ச்சிகள்
Lien	... பற்றுரிமை
Macrocephaly	... பெருந்தலை
Manic Depression	... மனப்பிணி
Material Culture	... பொருள்சார் பண்பாடு
Materialism	... பொருள்முதற் கொள்கை
Mentifact	... மனவடிவம்
Metaphysics	... புலன்கடந்த பொருளியல்
Microcephaly	... சிறுதலை
Micro-teaching	... நுண்ணிலைக் கற்பித்தல்
Modernization	... புதுமையாக்கம்
Monarchy	... முடியாட்சி
Monetary Policy	... பணவியல் கொள்கை
Monism	... ஒருமைக் கொள்கை
Monolingualism	... ஒருமொழி வழக்கு
Mores	... வழக்கடிபாடுகள்
Multilingualism	... பலமொழி வழக்கு
Multiple Personality	... பன்முக ஆளுமை
Mythology	... புராணவியல்
Naturalism	... இயற்கையியல்
Neolithic Period	... புதிய கற்காலம்
Neurosis	... நரம்புப் பிணி
Nominalization	... பெயராக்கம்
Non-material culture	... பொருள்சாராப் பண்பாடு
Norm	... நெறிமுறை
Note Issue	... பணத்தாள் வெளியீடு
Oligarchy	... குழுவாட்சி
Orthodox	... வைதிகம்
Out-group	... புறக்குழு
Over-draft	... மிகைப்பற்று
Pacifism	... அமைதிக் கோட்பாடு
Palaeoecology	... தொல்குழுவியல்
Palaeontology	... தொல்லுயிரியல்
Paranoid	... மனமயக்கம்
Perception	... புலன்காட்சி
Personality	... ஆளுமை
Pluralism	... பன்மைக் கொள்கை
Polyandry	... பலகணவர் மணம்
Polygamy	... பலதுணை மணம்
Polygyny	... பலமனைவி மணம்
Polysemy	... பல்பொருண்மை
Pragmatism	... பயன்வழிக் கொள்கை

Pre-supposition	... முன் கருத்து
Primate	... உயர்பாலூட்டி
Projection	... புறத்தெறிதல்
Psychoanalysis	... உளப்பகுப்பாய்வியல்
Psychoneurosis	... உளவழி நரம்புநோய்
Psychosis	... உளப்பிணி
Psychotherapy	... உளமருத்துவம்
Quorum	... குறைவெண்
Real Culture	... உண்மைப் பண்பாடு
Realism	... நடப்பியல்
Realistic Category	... உண்மையியல் வகை
Regression	... பின்னோக்கம்
Reserve Bank	... மைய இருப்பு வங்கி
Response	... துலங்கல்
Romanticism	... கற்பனையியல்
Sanctions	... அளிப்புகள்
Scepticism	... ஐயக் கொள்கை
Sedimentary Rock	... படிவுப்பாறை
Sexual Drive	... பால் உந்து
Simulation	... பாவனை நாடகம்
Sovereignty	... இறைமை
Spinal Cord	... தண்டுவடம்
Split Personality	... பிளவுபட்ட ஆளுமை
Spiritualism	... ஆன்மிகக் கொள்கை
Stimulus	... தூண்டல்
Stratigraphy	... மண்ணடுக்காய்வு
Subculture	... உட்பண்பாடு
Supply of Money	... பண அளிப்பு
Symbolism	... குறியீட்டியல்
Syntax	... தொடரியல்
Theosophy	... பிரம்ம ஞானம்
Totem	... குலக்குறி
Totemism	... குலக்குறியம்
Treasury Bill	... கருவூல உண்டியல்
Tribe	... பழங்குடி
Tyranny	... வல்லாட்சி
Utilitarianism	... பயன்முதற் கொள்கை
Value	... மதிப்பு
Variable	... மாறி
Warrant	... பிடியாணை
Warrant Case	... பெருங்குற்ற வழக்கு
Window Dressing	... புறப்புனைவு

